05
G26

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

ANUL VII Nr. 352 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 6 ianuarie 1956

SUMAR:

- SINTETIZAM PRIMELE EXPERIENȚE ALE INVAȚAMINTULUI POLITEHNIC: Uzinele în ajutorul școlii. — Să răspundem prin fapte la cerințele vieții. — Pentru îmbunătățirea programelor. — In căutarea căilor concrete. (pag. 2-a)
- Documentele Congresului în dezbaterea cadrelor didactice (pag. 3-a)
- N. Sipoș. — Pentru dezvoltarea continuă a învățămîntului de cultură generală (pag. 3-a)
- Prof. univ. Stanciu Stoian. — Ce sînt „lecturile pedagogice"? (pag. 3-a)
- Procesul de învățămînt în atenția grupei sindicale (pag. 4-a)
- I. Dragu. — Note de drum: Prin Bulgaria Populară (pag. 4-a)

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, înainte spre noi victorii!

Poporul nostru muncitor, strîns unit n jurul Partidului Muncitoresc Romîn, pășit în anul 1956 — primul an al lui de al doilea plan cincinal de dezoltare a economiei noastre naționale — cu bucurie și încredere, hotărît să btînă noi și însemnate succese pe rumul continuei înfloriri a patriei.

Hotărîrile istorice adoptate de Conresul al II-lea al Partidului Muncioresc Romîn, Raportul de activitate l C.C. al P.M.R. prezentat la Congres e tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, Dictivele Congresului cu privire la cel e al doilea plan cincinal de dezvoltare economiei naționale pe anii 1956—960 înfățișează tabloul marilor realiări obținute de poporul nostru, sub onducerea partidului, oglindesc maile prefaceri înnoitoare care au avut oc în țara noastră și arată sarcinile le viitor și perspectivele luminoase de progres și bună stare spre care se îndreaptă poporul nostru.

Cu bucurie și cu îndreptățită mîndrie patriotică poporul nostru constată ă, sub conducerea partidului, a obținut n anii primului plan cincinal succese hotărîtoare în construirea bazei economice a socialismului. Astăzi sectorul socialist reprezintă în industrie aproape 100%, în transporturi peste 90%, în sistemul bancaro-financiar și de asigurări 100%, în comerțul exterior 100%, în comerțul interior peste 80%, iar în agricultură se dezvoltă mereu. Marile succese obținute de poporul nostru pe drumul socialismului sînt rodul muncii entuziaste a clasei muncitoare, țărănimii muncitoare și intelectualității, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn. Aceste succese sînt indisolubil legate de ajutorul frățesc primit din partea Uniunii Sovietice și de colaborarea tovărășească cu celelalte țări ale lagărului socialist.

Datorită politicii juste a partidului industria noastră socialistă este astăzi o temelie puternică a dezvoltării și mecanizării întregii economii naționale. Ea înregistrează an de an noi succese. Pe baza proporțiilor fundamentale stabilite de C.C. al P.M.R., în anii puterii populare s-a schimbat radical structura industriei. Producția industriei mijloacelor de producție a crescut de cca 3,9 ori față de 1948, iar producția obiectelor de consum de 2,9 ori. Succese remarcabile au fost dobîndite în electrificarea țării. In timp de 5 ani au intrat în funcțiune 20 de centrale electrice noi, puterea disponibilă a fost dublată, realizîndu-se și pasul înainte al electrificării față de celelalte ramuri ale industriei, stabilit de plenara din octombrie 1950 care a dezbătut și a aprobat planul de electrificare.

Ca urmare a dezvoltării cu precădere a industriei grele s-au obținut succese însemnate și în producția bunurilor de consum. Față de nivelul anului 1938 am ajuns la o producție textilă de 282%, uleiuri comestibile 270%, preparate și conserve de carne 461%.

Avînd drept sprijin baza tehnico-industrială a agriculturii și sectorul socialist, țărănimea muncitoare a obținut succese importante. Ea a făurit 6325 de gospodării colective și întovărășiri. In primul cincinal producția agricolă a depășit în ansamblu nivelul anului 1938 — considerat drept cel mai bun an agricol din vechea Romînie — întrecînd cu peste 3 milioane tone prevederile cincinalului la cereale panificabile și porumb la un loc.

Succesele obținute în toate ramurile economiei naționale au avut drept urmare o importantă sporire a venitului național și o îmbunătățire a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate. Venitul național a crescut în 1955 de peste două ori și jumătate față de 1948. Spre deosebire de trecut, venitul național creat de poporul muncitor servește astăzi la dezvoltarea economiei și culturii socialiste.

In perioada 1951—1955 s-au cheltuit pentru cultură și învățămînt 12,5 miliarde lei, iar pentru sănătatea oamenilor muncii 5,5 miliarde. In anul 1955 statul a cheltuit pentru acțiunile social culturale de cîteva ori mai mult decît în 1938, iar în perioada 1948—1955 s-au cheltuit 32,6 miliarde de lei pentru învățămînt și burse, asistență medicală, pentru odihna oamenilor muncii și a copiilor lor, pentru înflorirea artei și literaturii. In afară de această sumă, în cursul primului plan cincinal s-au învestit peste 3,5 miliarde lei pentru asigurarea dezvoltării bazei materiale a culturii, învățămîntului, sănătății și sportului. S-au construit școli, institute pentru pregătirea cadrelor superioare și pentru cercetări științifice, teatre, cinematografe, muzee, cămine culturale, spitale, dispensare și terenuri sportive.

Invățămîntul a luat o mare dezvoltare, transformîndu-se fundamental atît în ce privește organizarea cît și conținutul. Numărul școlilor elementare și medii a crescut, îndeosebi al școlilor de 7 ani în centre muncitorești și la sate. Mase importante de elevi au fost cuprinse în școli. A crescut numărul facultăților și al institutelor și s-a mărit numărul studenților. Conținutul învățămîntului a fost simțitor îmbunătățit: au fost perfecționate metodele de predare; s-a îmbunătățit compoziția socială a elevilor și s-a creat o nouă atitudine față de studiu. S-a intensificat munca de perfecționare a cadrelor didactice.

Au fost create condiții de studiu și pentru oamenii muncii aflați în producție. S-au înființat școli pentru tineretul muncitoresc și sătesc și a luat avînt învățămîntul fără frecvență, care permite oamenilor muncii să facă studii medii și superioare fără să părăsească producția.

Astăzi, în Republica Populară Romînă sînt asigurate cele mai largi condiții dezvoltării învățămîntului minorităților naționale în limba maternă.

In învățămîntul superior a fost organizată cercetarea științifică, care în ultimii ani se dezvoltă cu avînt.

Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului, precum și Directivele cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960 arată perspectivele mărețe ale unor noi și însemnate progrese pe calea continuei înfloriri a patriei noastre și făuririi buneistări a poporului.

Sarcina fundamentală a celui de al doilea plan cincinal constă în făurirea economiei socialiste unitare, în care, pe baza dezvoltării continue a industriei socialiste, să se realizeze transformarea socialistă a agriculturii, încît în 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderent ca suprafață și ca producție marfă.

In anii celui de al II-lea plan cincinal, aplicînd cu fermitate politica partidului de dezvoltare cu precădere a industriei grele și în special a acelor ramuri care au o bază de materii prime în țară, poporul nostru va repurta noi victorii pe calea industrializării socialiste a țării. Producția globală industrială va crește cu 60—65%, din care producția mijloacelor de producție cu 70—75%, iar a bunurilor de consum cu 50—55%. In anii celui de al doilea cincinal industria socialistă va cunoaște o ridicare calitativă. In acest sens au o covîrșitoare însemnătate sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost al producției. Realizarea sarcinilor legate de sporirea productivității muncii și de reducerea prețului de cost sînt parte hotărîtoare a luptei partidului pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor.

Un viu interes au stîrnit în rîndul oamenilor muncii însemnatele perspective care se deschid agriculturii noastre în anii celui de al doilea plan cincinal. Pozițiile însemnate dobîndite pînă în prezent deschid perspectivele înaintării într-un ritm mai accelerat pe drumul făuririi agriculturii socialiste. Raportul subliniază că aceasta constituie o necesitate obiectivă a dezvoltării economiei noastre naționale în etapa actuală. Pentru a se ajunge în anul 1960 la o producție de cel puțin 15 milioane tone cereale, din care grîu și secară cel puțin 5,5 milioane tone, iar porumb 8—9 milioane tone are o însemnătate hotărîtoare intensificarea muncii politice și organizatorice pentru transformarea socialistă a agriculturii. Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. atrage atenția că tendința unor organe de partid și de stat de a lăsa ca transformarea socialistă a agriculturii să meargă de la sine este manifestarea cea mai dăunătoare pe tărîmul construirii bazei economice a socialismului. In lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii are o mare însemnătate întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor existente, lichidarea atitudinii de desconsiderare a formelor simple de asociere și într-ajutorare în muncă a țăranilor muncitori, precum și răspîndirea experienței înaintate în munca de transformare a agriculturii pe baze socialiste. Raportul C.C. subliniază că față de țăranii muncitori cu gospodării individuale partidul a dus și va duce o politică de continuă sprijinire pentru sporirea producției pe baza cointeresării lor materiale și a ridicării nivelului lor de trai. Scopul politicii de cointeresare materială a țărănimii muncitoare este creșterea producției agricole-marfă, întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și stimularea țărănimii muncitoare pentru a trece pe drumul agriculturii socialiste pe baza interesului ei material și a liberului ei consimțămînt.

Grija pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc străbate ca un fir roșu prevederile celui de al doilea plan cincinal. In 1960 venitul național va fi cu circa 50% mai mare decît în 1955. Vor continua să crească salariul mediu și veniturile bănești ale muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor, iar prețurile la bunurile de larg consum se vor reduce treptat.

Partidul și guvernul vor acorda o grijă deosebită pentru continua dezvoltare și înflorire a culturii, pentru dezvoltarea învățămîntului, ocrotirii sănătății și odihnei oamenilor muncii.

Pentru ridicarea continuă a nivelului cultural al poporului se va lărgi învățămîntul de 7 ani, cuprinzîndu-se în acest învățămînt circa 90% din absolvenții școlilor elementare și se vor pregăti condițiile pentru trecerea în decursul cincinalului următor la învățămîntul de 7 ani general și obligatoriu.

Se va intensifica munca pentru ridicarea nivelului științific al învățămîntului, acordîndu-se o atenție deosebită studiului științelor fizico-matematice, legînd procesul de învățămînt de viață, de activitatea practică.

Se va ridica nivelul învățămîntului pentru pregătirea muncitorilor calificați și a personalului mediu tehnic, în special a maiștrilor, întărindu-se pregătirea practică a elevilor la locul de muncă — în întreprinderi industriale, agricole, instituții sanitare etc.

Pentru îmbunătățirea pregătirii cadrelor superioare științifice, tehnice și didactice, se va întări activitatea științifică în instituțiile de învățămînt superior, legînd-o mai strîns de producție, de cuceririle științei în toate domeniile.

O atenție deosebită se va da însușirii de către studenți a tehnicii celei mai avansate, a cunoștințelor practice fundamentale privitoare la organizarea procesului de producție, la utilaje și la procesele tehnologice din întreprinderi, printr-o mai temeinică organizare a practicii în producție a studenților.

Se va continua îmbunătățirea profilului instituțiilor de învățămînt superior, pregătindu-se cadrele superioare tehnice cu un orizont larg necesare dezvoltării economiei naționale.

In școli și institute de învățămînt superior se vor cuprinde în anul școlar 1960—1961 peste 2.700.000 elevi și studenți, adică cu aproape 600.000 mai mult decît în anul școlar 1955—1956.

Pentru dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului se vor construi și se vor da în folosință peste 1.200 săli de clasă pentru învățămîntul elementar și de 7 ani, 3 institute de învățămînt superior și cca 6.000 locuri în căminele studențești.

Documentele Congresului al doilea al Partidului Muncitoresc Romîn luminează calea cadrelor didactice din școlile noastre de toate gradele, calea întregii noastre intelectualități. Sub îndrumarea partidului, activitatea creatoare a intelectualității noastre va da roade din ce în ce mai bogate, contribuind activ la succesul operei de construire a socialismului în R.P.R.

Partidul nostru privește lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze drept una dintre cele mai importante sarcini ale sale.

Lupta ideologiei socialiste împotriva ideologiei burgheze este parte integrantă a luptei pe care partidul nostru o duce cu neabătută fermitate pentru construirea socialismului. Lupta ideologică reflectă lupta între clase care este un fenomen obiectiv al societății noastre actuale.

In lupta pentru ceea ce este nou, avansat împotriva a tot ce este învechit și retrograd în domeniul ideologiei și culturii, participă alături de membrii de partid, cercuri largi ale intelectualității fără partid. Partidul cere organizațiilor sale să ajute și să îndrume intelectualitatea avansată în această luptă, s-o stimuleze și s-o sprijine. Indrumarea de către partid a activității creatoare în domeniul științei, tehnicii, învățămîntului, literaturii, artei, a dat și va da și pe viitor roade tot mai bogate asigurînd avîntul și dezvoltarea culturii noastre naționale în formă, socialiste în conținut.

Raportul Comitetului Central arată drumul pe care intelectualitatea noastră trebuie să meargă pentru a obține noi succese în munca de slujire cu devotament a poporului. In ce privește catedrele de științe sociale de la institutele de învățămînt superior, ele au misiunea de a influența și ajuta catedrele de specialitate în vederea asigurării unei juste orientări ideologice în toate sectoarele învățămîntului superior, ale științei și ale culturii în genere.

Impreună cu întregul nostru popor muncitor cadrele didactice au pășit pragul celui de al doilea cincinal cu hotărîrea de a lupta pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de cel de al doilea Congres al partidului în vederea întăririi patriei, în vederea făuririi unei vieți fericite și îmbelșugate, în vederea victoriei celei mai mărețe cauze a timpului nostru — cauza păcii și socialismului.

Vacanța elevilor

Ca și în ceilalți ani, pionierii și școlarii din regiunea Galați își petrec plăcut zilele vacanței de iarnă.

Unul din cele mai frumoase parcuri din oraș găzduiește „Orășelul copiilor". Seara sute și sute de copii se adună în jurul uriașului brad împodobit cu jucării, luminat feeric. De fiecare dată Moș Gerilă stă la sfat cu cei mici. Bazare și chioșcuri cu forme curioase întregesc atmosfera de basm, atrăgînd în jurul lor sute de micuți vizitatori.

In orașele Brăila și Galați se prezintă pentru copii în zilele vacanței numeroase programe artistice. La cinematograful Popular din Galați are loc „Săptămîna filmului pentru pionieri și școlari".

Filme de desene animate sînt prezentate pentru copii și la căminele culturale din satele și comunele regiunii. In orașele Galați, Brăila și Tulcea au loc carnavale ale elevilor și pionierilor. Ca și în anii trecuți, 150 de elevi petrec vacanța în taberele organizate în cele mai pitorești colțuri ale regiunii.

In toată țara se desfășoară consfătuirile raionale

La consfătuirea din raionul „Tudor Vladimirescu". In medalion, tov. C. Ciobanu, șefa secției de învățămînt, expunînd referatul secției.

In Capitală

Buna cunoaștere a activității școlilor a ajutat secției de învățămînt a raionului Gheorghe Gheorghiu-Dej din Capitală să prezinte în fața cadrelor didactice participante la consfătuirea raională o analiză amănunțită a felului cum a fost îndeplinită în prima jumătate a anului școlar sarcina educării elevilor în spiritul disciplinei conștiente.

Numărul elevilor care își îndeplinesc cu regularitate sarcinile școlare, temele date acasă a crescut simțitor în școlile raionului. La școala nr. 151, de pildă, procentul acestora este, în momentul de față de 97 la sută. Numărul absențelor nemotivate scade mereu. Procentul lor în școala medie nr. 25 de fete, spre exemplu, este de 0,05 la sută. Și întîrzierile de la lecții sînt mai rare. Colectivele pedagogice ale școlilor nr. 154, 167, 164, au obținut succese în ce privește ordinea și curățenia claselor.

S-a subliniat ca pozitiv faptul că pedagogii au căutat în mai mare măsură să cunoască cauzele care au dus la abateri și să ia măsurile cele mai potrivite pentru fiecare caz în parte.

Referatul a prezentat situația reală din școli în momentul de față. El n-a trecut peste faptul că în școli mai există abateri. Analiza făcută în referat a ajutat pedagogilor să înțeleagă în ce măsură cauzele abaterilor elevilor își au rădăcina în propria lor muncă. Au fost aspru criticate o serie de cadre didactice de la școlile nr. 151, 155, 158, 163, care nu-și respectă întru totul datoriile.

O lipsă comună multor școli este aceea că nu se respectă, nu se aduc la îndeplinire hotărîrile luate în ședințele consiliilor pedagogice.

Șeful secției de învățămînt nu a ezitat să arate că secția învățămînt poartă în mare parte răspunderea pentru existența acestor lipsuri.

Critica curajoasă și constructivă făcută de secția de învățămînt în referatul prezentat la ședința plenară a consfătuirii a constituit un ajutor real dat pedagogilor.

Insuflețiți de același elan cu care întregul nostru popor muncitor a pornit la îndeplinirea celui de al doilea plan cincinal, învățătorii și profesorii din școlile raionului Gheorghe Gheorghiu-Dej au dovedit în consfătuire hotărîrea de a munci cu sîrguință pentru a da patriei un tineret care să facă cinste școlii noastre.

E. MARIN

In raionul Buzău

Referatul prezentat de șeful secției de învățămînt a raionului Buzău, tov. Gheorghe Vărzaru, în ședința plenară a consfătuirii cadrelor didactice din acest raion a cuprins o analiză atentă a activității școlilor. El a arătat că educarea elevilor în spiritul disciplinei conștiente a preocupat multe cadre didactice din raion. Colectivele pedagogice din majoritatea școlilor s-au străduit să facă respectate de către elevi regulile de purtare și regulamentele de ordine interioară.

Folosind cu mai multă pricepere sprijinul organizațiilor U.T.M. din școli, colectivele pedagogice au obținut succese în îmbunătățirea întregului spirit de muncă și de comportare a elevilor.

In referat s-a combătut atitudinea organelor sindicale locale, care nu s-au interesat suficient de problemele muncii instructiv-educative, nu le-au privit ca probleme proprii, de care au datoria să se intereseze îndeaproape. Această lipsă a fost de altfel scoasă în evidență și de către brigada C.C. al S.M.I. care a cercetat de curînd activitatea sindicală în școlile din Buzău.

Referatul a criticat de asemenea pe unii directori de școli care au neglijat munca instructiv-educativă și au dat importanță deosebită numai problemelor administrative.

Referatul secției de învățămînt s-a oprit cu atenție asupra nivelului predării, asupra problemelor educației elevilor în spiritul disciplinei conștiente.

In încheierea referatului secția de învățămînt a analizat propria sa muncă, a scos în evidență în special urmările pe care le-au avut lipsa de legătura strînsă a secției cu școlile, îndrumarea insuficientă dată cadrelor didactice și a trasat sarcinile care trebuie să ducă la îmbunătățirea muncii în viitor.

TRAIAN POPESCU
corespondent

In orașul Cluj

Peste o mie de cadre didactice din cele 63 de școli ale orașului Cluj s-au adunat în sala Casei Universitarilor pentru a participa la lucrările tradiționalei consfătuiri din ianuarie.

Astăzi, în cea de a 2-a zi a consfătuirii, au loc ședințele pe secții, unde se dezbat, în afara problemelor planificării calendaristice pe pătrarele III și IV, referatele privitoare la conținutul manualelor școlare. Referatul prezentat în cadrul secției profesorilor de istorie de către metodistul Luca Manciu a arătat o serie de părți pozitive ale manualelor școlare, după care a subliniat și lipsurile lor. Astfel, manualul de Istoria R.P.R. pentru clasa a X-a cuprinde prea multe date statistice; citatele din clasicii marxism-leninismului nu sînt însoțite de explicațiile necesare. In manualul de Istoria R.P.R. pentru clasa a IX-a evenimentele istorice din Transilvania nu sînt tratate concomitent cu cele din Moldova și Muntenia, iar în manualul de Istoria R.P.R. pentru clasa a VIII-a nu se face o periodizare justă a orînduirii feudale.

O serie de observații interesante cu privire la manuale s-au făcut și în secția de științe naturale, unde referatul a fost prezentat de metodistul Gheorghe Drăghici. S-a arătat astfel că manualul de botanică pentru clasele V—VI este întocmit la un nivel prea ridicat față de vîrsta elevilor din aceste clase. El cuprinde noțiuni de fizică și chimie pe care elevii încă nu și le-au însușit. In schimb, în manualul de zoologie pentru clasele VI-VII se prezintă cunoștințe insuficiente pentru formarea la elevi a concepției materialist-dialectice despre lume și viață.

In secția de fizico-chimice, referatul prezentat de tovarășa metodistă Eugenia Tarangul a arătat că manualele de fizică și de chimie nu oglindesc suficient realizările regimului nostru de democrație populară în aceste domenii. De asemenea, manualele dovedesc, prin conținutul lor, o prea slabă legătură cu practica (de exemplu manualul de fizică pentru clasa a VIII-a).

Consfătuirea va duce la întărirea disciplinei în școli, la îmbunătățirea conținutului manualelor școlare.

M. SCRIPCA

In orașul Pitești

Lucrările consfătuirii cadrelor didactice din orașul Pitești se desfășoară într-o atmosferă plină de însuflețire. In plin mers al muncii didactice, pedagogii din școlile orașului, ca și celelalte cadre didactice din școlile patriei noastre, s-au oprit pentru a analiza, cu seriozitatea izvorîtă din înțelegerea misiunii ce o îndeplinesc, rezultatele muncii lor și căile ce pot ridica această muncă pe o treaptă superioară.

In cuvîntul rostit cu prilejul deschiderii consfătuirii, tov. Ana Olaru, secretar al comitetului orășenesc P.M.R., a înfățișat principalele evenimente actuale pe tărîm internațional și intern și a subliniat sarcinile ce revin lucrătorilor din școli pentru îndeplinirea programului de dezvoltare a economiei și culturii în patria noastră trasat de cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Tov. Teodor Acatincăi, șeful secției de învățămînt a orașului Pitești, a prezentat la consfătuire referatul „Intărirea disciplinei în școală și a exigenței cadrelor didactice, condiție esențială pentru ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală". Referatul a analizat cum au aplicat secția de învățămînt, directorii de școli și cadrele didactice regulamentele și ordinele organelor de învățămînt, cum au îndeplinit sarcinile cu privire la educarea elevilor în spiritul comunismului și la realizarea disciplinei conștiente. A fost combătută părerea greșită a unor cadre didactice care consideră disciplina elevilor numai ca o condiție necesară pentru desfășurarea muncii de însușire a cunoștințelor sau numai ca rezultat al unor măsuri administrative, precizîndu-se conținutul disciplinei conștiente, ca rezultat al totalității influențelor educative, trăsăturile ei caracteristice, necesitatea și însemnătatea ei socială.

Evidențiind rezultatele bune obținute de unii directori de școli ca Marin Păunescu, de la școala de 7 ani nr. 1 de băieți, Maria Georgescu, de la școala de 7 ani nr. 5 de băieți și alții în munca de îndrumare a diriginților, referatul a arătat necesitatea ca directorii de școli să se ocupe în primul rînd de îndrumarea activității instructiv-educative. Referatul a criticat metodele greșite folosite de unii diriginți, insuficienta preocupare a acestora pentru munca educativă.

După ce s-a ocupat pe larg de colaborarea școlii cu organizațiile de tineret, propunînd măsuri pentru îndreptarea lipsurilor semnalate, referatul a analizat, în ultima parte, necesitatea sporirii exigenței cadrelor didactice atît față de activitatea și comportarea elevilor, cît și față de propria lor activitate, subliniind că pedagogii au un rol activ în procesul de învățămînt și educație nu numai prin pregătirea lor științifică și pedagogică, ci și prin întreaga lor viață în școală și în societate.

ION RADU
corespondent

FOTOCRONICA „Gazetei învățămîntului"

La Clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt din București s-a organizat și anul acesta, ca în fiecare an, serbarea pomului de iarnă. In clișee: Copiii de la grădinița nr. 4 din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej", după ce au primit daruri, arată lui Moș Gerilă ce au învățat la grădiniță.

INSEMNĂRI

Am ascultat cîndva — sînt vreo 20 de ani de atunci — povestea unei fetițe care vindea chibrituri în stradă, în noaptea de Anul Nou. Intîmplător se oprise în fața unei case cu ferestrele bogat luminate. Fetița s-a înălțat pe vîrfurile picioarelor și a privit înăuntru. Ii era foame, frig și toate cîte le-a văzut în casa îmbelșugată — bunătățile de pe masă, fețele rumene și bucălate ale copiilor, hainele lor cu tot felul de dichisuri — au amețit-o. A aprins un chibrit și, în flacăra jucăușe, s-a văzut pe ea însăși lîngă un pom de iarnă aidoma celui din casă. Și, pentru ca iluzia să nu dispară, a aprins unul cîte unul toate bețele de chibrit din cutiile pe care trebuia să le vîndă. Sfîrșitul povestirii era trist. Furată de visul frumos plămădit din flacăra efemeră a chibriturilor, fetița a înghețat și primii trecători de dimineață au găsit-o fără viață pe marginea caldarîmului.

Fără să vreau mi-am amintit de această tristă întîmplare într-una din serile trecute. Mă alăturasem șuvoiului micilor vizitatori ai „orășului copiilor" și iată-mă în lumea de basm din parcul Palatului Republicii.

Ce plăcut e să retrăiești anii copilăriei! Poveștile bunicuței se întruchipează aievea. Purtat de valul micilor vizitatori am defilat în fața galeriei tradiționalelor figuri de basm — Făt Frumos și Ileana Cosînzeana, Baba Cloanța Cotoroanța, Strîmbă-Lemne și Sfarmă-Piatră, balaurul care varsă flăcări prin nări, corbul și vulpea — toți s-au adunat aici. Și pomul de iarnă, falnic e, ca de fiecare dată, mîndria „orășelului".

Privind obrajii rumeni, chipurile fericite după minunata plimbare în lumea „Caprei cu trei iezi" și a piticilor mi-a revenit în minte povestea tristă a micuței vînzătoare de chibrituri. Dar cei de-o seamă cu ea sînt astăzi aici, în mijlocul veseliei și al cîntecelor, sub privirile drăgăstoase ale tuturor. Iar rînduielile celor sub ferestrele cărora micuța din poveste a murit din cauza frigului s-au stins ca pîlpîirea flăcării efemere a chibriturilor.

ADRIAN COSTA

146.174. P

Din experienţa şcolii sovietice

Sintetizăm primele experienţe ale învăţămîntului politehnic

La Smolnîi s-a ţinut o consfătuire consacrată învăţămîntului politehnic, convocată de Comitetul orăşenesc de partid din Leningrad. La această consfătuire au participat lucrători din şcoli, din instituţiile ştiinţifice, din instituţiile de învăţămînt superior şi din întreprinderile industriale, ca şi reprezentanţi ai organizaţiilor de partid. Reproducem mai jos materialele acestei consfătuiri, publicate de curînd în „Uciteiskaia gazeta".

Uzinele în ajutorul şcolii

Uzina noastră are legături strînse cu şcoala nr. 367, pe care o patronează. De aceea, încă înainte de începerea anului şcolar ne-am gîndit, împreună cu colectivul pedagogic, ce ateliere să înfiinţăm în şcoală şi în ce fel să organizăm în uzină practica în producţie a elevilor. Pentru activitatea în ateliere am creat grupe de strungărie, de tîmplărie, de lăcătuşerie, de electrotehnică şi de automobilism. Însă organizării rodnice a activităţii în ateliere îi dăunează faptul că în şcoală nu există cineva care să răspundă de munca lor. Secţia de învăţămînt a sovietului orăşenesc trebuie să găsească posibilităţi pentru numirea responsabililor de ateliere.

În legătură cu organizarea atelierelor trebuie să ne gîndim şi la următoarea problemă. Uzinele repartizează pentru şcoli strunguri, mese de tîmplărie, dar acestea nu sînt bune totdeauna pentru şcolari, deoarece sînt calculate pentru oameni mari. În Leningrad este pe deplin posibil să se organizeze fabricarea de strunguri, de mese de tîmplărie, de menghine şi de diferite scule pentru atelierele şcolare. Numai astfel se poate crea o bază materială bună pentru şcoală. Dar pentru aceasta secţia de învăţămînt a sovietului orăşenesc trebuie să

★

Colectivul salariaţilor uzinei „I. V. Stalin" a discutat de multe ori problema ajutorării şcolilor în vederea realizării învăţămîntului politehnic. În anul trecut noi am utilat la şcolile nr. 138 şi nr. 148 atelierele de strungărie şi lăcătuşerie, delegînd pentru conducerea activităţii practice a elevilor maiştri cu experienţă.

Acum ne-am convins că cele făcute nu sînt suficiente. Noi am dat mese de tîmplărie la care copiilor li-e greu să lucreze, le-am repartizat instrumente puţine. Or, elevilor trebuie să le fie comod să lucreze în ateliere. De acest lucru ne îngrijim în prezent, căutînd să asigurăm atelierelor tot ce este necesar: materiale şi scheme, tabele care reprezintă construcţiile maşinilor unelte.

Pentru ca legătura dintre uzină şi şcoală să devină şi mai strînsă, este necesar să fie repartizaţi şcolii, pentru a da ajutor în organizarea învăţămîntului politehnic, oamenii de nădejde ai uzinei. Noi asa şi

★

Uzina „Vulkan" patronează şcoala nr. 66. Încăperea în care se află atelierul şcolii este foarte mică. Un strung şi o masă de tîmplărie reprezintă tot utilajul lui. Or, fiecare tînăr care vine aici vrea să lucreze la strung, să facă ceva cu mîinile lui. Firească că astfel de ateliere cu greu vor putea contribui la înfăptuirea învăţămîntului politehnic.

În uzina noastră se află un atelier bogat, utilat cu multe strunguri şi maşini de frezat. Aici îşi fac practica elevii şcolii tehnice. Comitetul de partid a hotărît ca acest atelier să fie dat şi în folosinţa şcolii. Acum vin aici şi şcolari. Fiecare dintre ei lucrează la strung. Pe şcolari îi instruiesc maiştri cu experienţă.

Eu consider că în scopul realizării învăţămîntului politehnic trebuie folosită mai deplin baza materială a şcolilor tehnice.

Trebuie sistematizate excursiile elevilor în fabrici şi uzine. Uzina noastră, de exemplu, poate permite 2-3 excursii pe lună. Nu se poate să transformăm uzinele în muzee. Dacă sînt multe excursii, aceasta dăunează producţiei şi, de altfel, nu permite să se dea elevilor noţiuni aprofundate asupra întregii complexităţi a procesului de producţie.

P. SABALIN
secretarul comitetului de partid al Uzinei „Vulkan"

★

dea dovadă de o anumită iniţiativă.

La noi în uzină îşi fac practica în producţie un număr de 90 de elevi din clasele a IX-a. Ne-am străduit ca de la prima vizită a elevilor în uzină să le trezim interesul pentru munca noastră. În cursul primei întrevederi le-am făcut cunoscută tehnica securităţii muncii, le-am arătat cum trebuie folosite diverse aparate. Este foarte important ca tineretul care vine la uzină să se integreze imediat în producţie, să fie chiar inclus în munca productivă. Aceasta are o mare importanţă disciplinară şi practică. Noi am împărţit fiecare grupă de elevi în patru brigăzi şi am delegat pentru fiecare din ele cîte unul din cei mai buni meşteri, sub supravegherea şi conducerea căruia elevii să se poată integra cu mai mult succes în procesul de producţie.

Împreună cu organizaţia de comsomol din şcoala nr. 367 am căutat să ajutăm absolvenţilor şcolii să capete o anumită specialitate şi am hotărît că cei doritori să capete o specialitate trebuie daţi în seama unor muncitori calificaţi din uzină, care să-i înveţe specialitatea respectivă în timpul liber.

V. REŞKIN
directorul uzinei „Gosmetr"

★

procedăm. Ajutorul dat şcolii de către aceşti oameni este privit la noi ca o sarcină de partid. De curînd, în uzina noastră a avut loc o consfătuire consacrată problemelor învăţămîntului politehnic în şcoală. Tehnologii, constructorii şi inginerii care au luat cuvîntul au fost de părere că politehnizarea şcolii nu trebuie realizată pe seama reducerii culturii generale a elevilor. Experienţa a arătat că absolvenţii şcolilor medii care intră în uzine îşi însuşesc repede profesiuni complicate şi peste un an-doi lucrează mai bine decît muncitorii vechi, dacă au studiat temeinic în şcoală fizica şi matematica. De exemplu, am avut un strungar care lucra la unele piese cîte două săptămîni, iar acum vin la noi tineri care execută aceleaşi piese în patru zile.

N. PETROPAVLOVSKI
secretar al comitetului de partid din Uzina metalurgică „I. V. Stalin"

★

Pentru îmbunătăţirea programelor

Învăţămîntul politehnic nu poate fi rupt de sistemul culturii generale. El trebuie să fie o parte necesară şi integrantă a culturii generale. Programele cursurilor de fizică şi matematică pentru şcolile medii trebuie să fie perfecţionate.

Desigur, nu se poate admite transformarea acestora în programe de fizică tehnică sau de matematică tehnică.

Lucrările practice de chimie şi de fizică au o importanţă deosebită: ele apropie teoria de practică, îl învaţă pe elevi să aplice în practică cunoştinţele teoretice căpătate. Dacă vom examina din acest punct de vedere tematica lucrărilor practice de chimie, ea nu va corespunde deloc cerinţelor învăţămîntului politehnic. Această tematică obligă elevii să repete în întregime experienţele demonstrative şi de laborator pe care profesorii trebuie să le demonstreze la lecţii în timpul explicării cunoştinţelor noi. Aceste experienţe îmbogăţesc memoria elevilor cu fapte şi reprezentări despre însuşirile chimice ale substanţelor, dar nu le fac cunoscute metodele de aplicare a acestor cunoştinţe în practică, nu apropie teoria de practică. Ele sînt importante exclusiv din punctul de vedere al cunoaşterii.

Şcoala medie de cultură generală nu poate corespunde pe deplin sarcinilor învăţămîntului politehnic pînă cînd fizica, chimia şi desenul tehnic, care determină realizarea învăţămîntului politehnic, nu vor fi asigurate cu numărul necesar de ore de curs şi cu utilaj complect.

D. KOROLIOV
docent la Institutul pedagogic de stat din Leningrad

★

Importanţa desenului tehnic în învăţămîntul politehnic este cunoscută. Totuşi, în şcoli nu se acordă acestui obiect atenţia cuvenită. Nota la desenul tehnic nici nu se trece în diplomele de maturitate.

Programa va trebui să prevadă lărgirea acestui obiect pe capitole. În cursul de desen tehnic trebuie să se includă desene legate de studiul maşinilor, de construcţia de maşini şi de electrotehnică. Atunci şi obiectul va deveni interesant pentru elevii şcolii medii.

I. BARANOVSKI
profesor la Institutul de construcţii de aparate aviatice

★

Dacă discutăm despre îmbunătăţirea învăţămîntului politehnic, atunci este necesar, fără îndoială, ca programele activităţilor practice din clasele superioare să fie puse în concordanţă cu cursurile de fizică, matematică, desen tehnic. Între acestea nu trebuie să existe paralelism.

Perfecţionînd programa, nu putem merge pe linia măririi numărului de ore săptămînal, după cum propun unii tovarăşi. Aceasta este o cale periculoasă. Ea va face ca elevilor să nu le rămînă timp pentru odihnă, pentru lectură, pentru ocupaţii extraşcolare. Se poate propune o altă cale. De exemplu, de ce este necesar în clasa a X-a un curs separat de constituţie? Oare el nu poate fi inclus, ca un capitol, în cursul de istorie?. De ce este necesară o oră de astronomie? Oare cunoştinţele de astronomie nu se pot include în cursul de fizică?

Se pare că trebuie aduse schimbări şi în organizarea orelor practice de studiere a maşinilor şi de electrotehnică.

Aceasta va permite repartizarea mai raţională a cadrelor de conducere a activităţilor practice.

I. LOMINSKI
directorul şcolii nr. 139

SĂ RĂSPUNDEM PRIN FAPTE LA CERINŢELE VIEŢII

Au trecut peste trei ani de cînd Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a adoptat hotărîrea de a se păşi la realizarea învăţămîntului politehnic în şcoala medie. Această indicaţie a partidului a fost primită de şcoli ca o mare sarcină de stat, ca o imperioasă cerinţă a vieţii.

Rezolvarea acestei sarcini a devenit o chestiune a întregii opinii publice sovietice, care arată un mare interes educării unui tineret cult şi instruit, pregătirii acestuia pentru muncă, pentru o participare activă la dezvoltarea continuă a economiei naţionale a Uniunii Sovietice. Tocmai de aceea patronarea şcolilor de către întreprinderi, S.M.T., colhozuri şi sovhozuri a devenit un fenomen de masă. Cu ajutorul acestora pedagogii caută în mod creator căile de apropiere a muncii instructiv-educative de practica industriei socialiste. În legătură cu aceasta putem cita experienţa şcolilor specializate din Ucraina, ai căror absolvenţi vor primi, pe lîngă diploma de maturitate, şi o anumită specialitate în producţie. Mii de şcolari din oraşele şi satele Ucrainei activează în cercurile de studiere a automobilului, tractorului, combinei, studiază bazele electrotehnicii, ale strungăriei şi lăcătuşeriei.

La Sverdlovsk, la Nijni Taghil şi în multe oraşe din regiunea Sverdlovsk legăturile şcolilor cu producţia devin tot mai strînse. Aici s-a acumulat o oarecare experienţă de antrenare a elevilor în munca productivă din uzine.

O anumită experienţă — chiar dacă nu prea vastă — a învăţămîntului politehnic există în multe republici şi regiuni ale Uniunii Sovietice. Consfătuirea organizată de comitetul orăşenesc de partid din Leningrad a arătat că şi în şcolile din Leningrad există o asemenea experienţă. Cei mai buni profesori de fizică, chimie, biologie, matematică folosesc pe larg, la lecţiile lor, materialul politehnic, îi înarmează pe elevi cu deprinderi politehnice în diferite cercuri tehnice, pe parcelele şcolare, în ateliere. Cadrele didactice din Leningrad îşi lărgesc orizontul lor politehnic. În această muncă ele sînt ajutate de specialişti calificaţi din fabrici şi uzine.

Dar tot ce s-a realizat pînă acum în domeniul învăţămîntului politehnic nu constituie decît primul pas pe acest drum. Secţiile de învăţămînt n-au devenit încă organizatori activi ai acestei munci atît de serioase. Pentru aceasta a fost pe bună dreptate criticată şi secţia de învăţămînt orăşenească din Leningrad. La Leningrad nu este încă folosită suficient minunata bază tehnică a întreprinderilor industriale. Secţia de învăţămînt orăşenească ar fi trebuit să facă de mult tot posibilul ca marile întreprinderi să ajute la crearea bazei materiale pentru realizarea învăţămîntului politehnic în fiecare şcoală.

Important este nu numai de a înfiinţa un atelier şcolar. Şi mai important este de a crea condiţiile necesare pentru instruirea prin muncă.

Desigur că înzestrarea şcolilor cu toate cele necesare trebuie să fie centralizată şi că de acest lucru sînt datoare să aibă grijă Ministerele Învăţămîntului, întreprinderile lor şi instituţiile de aprovizionare. Dar oare într-un mare centru cum este Leningradul nu se poate organiza prin forţe proprii aprovizionarea centralizată a atelierelor şcolare din oraş şi chiar din regiune? Se poate şi trebuie. Este suficient ca secţia de învăţămînt orăşenească să manifeste iniţiativă şi perseverenţă în această problemă. Aceasta e părerea pe care a exprimat-o la consfătuire directorul Uzinei „Karl Marx", tov. Orlov, şi care a fost sprijinită de toţi cei prezenţi.

La consfătuire s-au ridicat şi probleme a căror rezolvare depinde de Ministerul Învăţămîntului al R.S.F.S.R., de oamenii de ştiinţă din domeniul ştiinţelor pedagogice.

Noul plan de învăţămînt, introducerea în clasele superioare a cursurilor practice de studiere a maşinilor, de electrotehnică, şi agricultură au lărgit posibilităţile învăţămîntului politehnic. Dar în această iniţiativă nouă şi folositoare mai sînt elemente asupra cărora trebuie să se chibzuiască.

Participanţii la consfătuire au criticat Ministerul Învăţămîntului pentru faptul că programele cursurilor practice de studiere a maşinilor şi de electrotehnică nu sînt coordonate cu programele de fizică, nici în ceea ce priveşte conţinutul, nici în ceea ce priveşte timpul de studii. Lucrările practice sînt rupte de teorie, deoarece elevii încă nu au studiat legile fizice care stau la baza diferitelor procese de producţie.

Multe lucruri neclare există şi în însăşi organizarea muncii elevilor în ateliere. Atelierele sînt chemate să-i pregătească pe elevi pentru a participa la munca industrială şi agricolă. Atunci care sînt deprinderile cu care trebuie înarmaţi şcolarii în vederea acestui scop? Care este metodica formării acestor deprinderi? Cine este obligat să răspundă în mod concret de activitatea atelierelor, de buna păstrare a utilajului lor? Dar nu e vorba numai despre aceasta. Drumul transformării şcolii noastre în şcoală politehnică este trasat. Am parcurs numai etapa iniţială a acestui drum. Care trebuie să fie pasul următor? Ce măsuri trebuie luate pentru trecerea la învăţămîntul politehnic general?

Din păcate, mai sînt încă frecvente disputele chiar cu privire la poziţiile iniţiale în realizarea învăţămîntului politehnic. Este clar că el trebuie construit pe baza îmbunătăţirii predării obiectelor de cultură generală. Totuşi, aceasta nu înseamnă deloc că nu trebuie reduse programele la aceste obiecte.

Vorbind despre îmbunătăţirea continuă a programelor, mulţi pedagogi din Leningrad au subliniat că în toate cazurile de modificare a programelor nu trebuie încălcat caracterul sistematic şi logica internă a obiectului însuşi. Reducerea programelor, care şi acum sînt supraîncarcate, trebuie făcută pe seama materialului care poate fi scos fără să dăuneze mersului general al lucrărilor.

Care trebuie să fie raportul între învăţămîntul politehnic şi cultura generală? Aceasta este prima întrebare la care şcolile vor să primească un răspuns precis din partea Ministerului Învăţămîntului şi a Academiei de Ştiinţe pedagogice a R.S.F.S.R.

Care sînt legăturile reciproce dintre învăţămîntul politehnic şi studiile profesionale? Ce loc îi aparţine muncii de producţie în sistemul învăţămîntului politehnic? Care sînt căile concrete de antrenare a şcolarilor în munca la întreprinderi?

Şi aceste probleme impuse de viaţă şi practică se cer rezolvate.

Este necesar să se acumuleze, să se analizeze şi să se generalizeze experienţa existentă în domeniul învăţămîntului politehnic, să se organizeze această experienţă pe baza realizărilor cadrelor didactice fruntaşe, ţinîndu-se seama de critica, de sfaturile şi de propunerile lor.

S. NEGHINSKI
E. PRAHOVA

ÎN CĂUTAREA CĂILOR CONCRETE

Tehnica şi industria modernă au aspecte felurite, însă ideile şi metodele care stau la baza lor sînt unele şi aceleaşi. Noi credem că, în stadiul de început al politehnizării, şcoala trebuie să dea elevilor deprinderi de muncă în principalele ramuri de prelucrare a lemnului şi metalelor, ca şi în alcătuirea şi studierea schemelor electrice, care capătă o importanţă primordială. Stăpînirea acestor deprinderi va da elevilor posibilitatea de a lucra în domeniile concrete ale tehnicii.

Apoi trebuie să se treacă la studiul tehnic al unui anumit proces de producţie, nu pentru ca elevul să capete deprinderi în acel fel de producţie, ci pentru ca, luîndu-l ca exemplu, să poată urmări cum sînt folosite de tehnica şi industria modernă legile studiate de el în cursurile de chimie şi fizică. Elevul va învăţa să stăpînească o specialitate tehnică concretă după absolvirea şcolii medii.

În momentul de faţă toţi sîntem preocupaţi de problema raportului care trebuie să existe între învăţămîntul politehnic şi cultura generală. Discutînd asupra programei pentru şcoala medie, ne-a atras atenţia faptul că programele favorizează înarmarea elevilor cu deprinderi în detrimentul pregătirii de cultură generală. Absolvenţii şcolilor medii care intră în instituţiile de învăţămînt superior cunosc bine cursul de fizică, mecanică şi căldură, însă ideile lor despre optică şi

★

În prezent, majoritatea celor ce termină şcoala medie intră în producţie. Prin urmare, şcoala trebuie să asigure libera alegere a profesiunii şi să-i înarmeze pe elevi cu deprinderi practice care să le permită să-şi aleagă ramura de producţie.

Nu este necesar să li se dea elevilor cunoştinţe în toate ramurile

★

Trebuie să organizăm activitatea şcolii în aşa fel, încît să-i pregătim pe elevi pentru libera alegere a profesiunii, să trezim în ei dorinţa de a lucra în producţie, să-i facem să respecte munca fizică. În momentul de faţă, problema cea mai arzătoare este stabilirea volumului de deprinderi de muncă şi a căilor cu ajutorul cărora se pot forma aceste deprinderi. Deprinderile politehnice sînt deprinderi de prelucrare manuală şi mecanică a metalelor şi a lemnului, ca şi de construire a electromotoarelor. Fără îndoială că aceste deprinderi trebuie să fie însuşite de către elevi în ateliere,

★

Eu sînt categoric contra profesionalizării şcolii. Sarcina şcolii medii este să dea elevilor o cultură generală largă şi să-i pregătească pentru libera alegere a profesiunii. Profesiunea trebuie să şi-o însuşească după absolvirea şcolii.

Învăţămîntul politehnic trebuie realizat în timpul studierii disciplinelor de cultură generală cum sînt fizica, chimia. Munca în clasele V-VI şi activitatea practică în clasele superioare au importanţă ca aplicaţii. Ele dezvoltă deprinderile de muncă ale elevilor, îi ajută să-şi definească, mai mult sau mai puţin exact, interesele lor profesionale.

Pregătirea profesională, după părerea mea, se realizează destul de bine în şcolile tehnice şi şcoala medie nu trebuie să se amestece în domeniul lor de activitate. Dar pentru a înfăptui cu succes învăţămîntul politehnic trebuie să rezolvăm mai repede o serie de probleme.

tehnicii. Ei trebuie să fie înarmaţi numai cu cunoaşterea bazelor producţiei moderne. De exemplu, elevii trebuie să vadă legătura strînsă între fizică şi tehnică. Cunoştinţele de fizică şi chimie se pot aprofunda apoi, în timpul studierii construcţiei de maşini, a electrotehnicii, a construcţiei de maşini agricole.

Sînt de părere că orice şcoală ar

★

înainte de absolvirea şcolii, cel mai bine pînă la jumătatea anului şcolar în clasa a IX-a. Însuşirea acestor deprinderi le va uşura elevilor integrarea în munca de producţie. În anul acesta noi am încercat pentru prima oară să realizăm participarea elevilor la munca productivă din uzină. Una din clasele noastre a VIII-a îşi face practica la studiul maşinilor în atelierul de sculărie al uzinei „Ekonomaizer". Desigur că, deocamdată, elevii noştri din clasa a VIII-a nu participă la îndeplinirea planului de producţie al uzinei. Deocamdată ei îşi însuşesc numai

★

În primul rînd trebuie perfecţionate programele, mai ales programele de practică, punîndu-le în concordanţă cu programele de fizică şi chimie.

În al doilea rînd, cabinetele de fizică din şcoli trebuie să fie dotate cu aparate moderne de laborator.

În al treilea rînd, trebuie creată o bază materială bună pentru atelierele din şcoli. Ministerul Învăţămîntului al R.S.F.S.R. nu s-a preocupat suficient de rezolvarea acestei probleme extrem de importante. În momentul de faţă, dotarea atelierelor cu utilajul necesar depinde în mare măsură de relaţiile reciproce care se vor stabili între directorii şcolilor şi directorii uzinelor. La Leningrad, pe lîngă mobilizarea rezervelor interne din uzinele care patronează şcolile, s-ar fi putut organiza pentru şcoli şi o furnizare centralizată a garniturilor de utilaj standard, adaptate la vîrsta elevilor. Se naşte de asemenea necesitatea dotării centralizate a atelierelor şcolare cu materiale.

Şcolilor le este foarte greu să instaleze ateliere. Din 24 săli de clasă, după amenajarea atelierelor şi a sălii de educaţie fizică ne-au rămas numai 18. După cum se vede, este timpul ca secţia de învăţămînt a sovietului orăşenesc să se gîndească la construirea pe lîngă şcoli a unor încăperi destinate atelierelor. În sfîrşit, este foarte complicată problema alegerii cadrelor pentru conducerea muncii practice în ateliere. Ministerul nu ia parte nici la rezolvarea acestei probleme. Noi sîntem nevoiţi să folosim oameni care nu satisfac cerinţele şcolii. Organele învăţămîntului public trebuie să treacă în mod serios la rezolvarea problemei cadrelor.

I. B. HOLOSCIOKIN
director de studii la şcoala nr. 271.

Profesorul Alexandr Stepanovic Denisov

La şcoala din Kuplinsk, regiunea Riazan, vin zeci de scrisori pe numele profesorului de biologie Alexandr Stepanovici Denisov. Îi scriu pedagogii care vor să aplice experienţa lui în predarea biologiei, experienţă ce leagă învăţămîntul cu practica agricolă, îi scriu agronomii care se interesează de metodele agrotehnice înaintate folosite de el pe parcela şcolară şi pe ogoarele colhoznice, îi scriu cercetătorii cu care el este în legătură de mult timp, îi scriu, în sfîrşit, foştii lui elevi care lucrează acum în colhozuri şi sovhozuri.

Desigur, cea mai caracteristică trăsătură a lui Denisov — acest om neobosit şi plin de voinţă — este valorosul simţ al nouului, năzuinţa de a merge mereu înainte, dorinţa de a ajunge, orice s-ar întîmpla, la rezultatul propus.

Alexandr Stepanovici predă cea mai mare parte a lecţiilor de biologie pe parcela şcolară. El foloseşte orice prilej pentru a merge cu elevii săi pe cîmp, la fermă, la S.M.T. Nu prin fereastra şcolii studiază el cu elevii natura şi munca oamenilor care creează valori materiale, ci îi face pe copii să cunoască nemijlocit natura însăşi şi problemele vieţii colhoznicilor.

Alexandr Stepanovici se pregăteşte mult pentru lecţii. Practica şi experienţa sînt bune. Dar trebuie să ştii şi tot ce este nou, tot ce aduce în fiecare zi viaţa. El citeşte multe reviste biologice şi agricole, urmăreşte succesele înovatorilor din agricultură şi ale savanţilor. Denisov studiază cu grijă şi acumulează experienţa locală de cultivare a unor culturi preţioase, ţine legătura cu colhozul vecin „Stalin", unde trăiesc pomicultori bătrîni şi experimentaţi. Peste tot el găseşte material valoros şi concret pentru lecţii.

Avînd vaste cunoştinţe de biologie, stăpînind metodele agriculturii înaintate, Alexandr Stepanovici leagă toate lecţiile din clasă şi din afara clasei de problemele practice, luptă pentru întărirea colhozului „Farul roşu". Planul muncii instructiv-educative pe parcela şcolii din Kuplinsk se intitulează „Rolul parcelei şcolare în dezvoltarea agriculturii". Aceasta arată că întreg colectivul de profesori şi elevi îşi propune să folosească toate rezultatele pozitive, obţinute în decurs de mulţi ani de experienţe şi observaţii pe parcela şcolii, în vederea sporirii producţiei agricole. Elevii ştiu că ei învaţă nu numai pentru a învăţa, ci pentru a-şi aplica cunoştinţele în colhoz.

Alexandr Stepanovici Denisov a cerut elevilor din clasa a IX-a să găsească verigă principală care determină sporirea recoltei de varză. S-a dovedit că această verigă o constituie îngrăşămintele minerale organice. Mărirea recoltei de sfeclă de zahăr a fost determinată de semănatul în cuiburi, de răritatul de două ori şi de un complex de alte măsuri agrotehnice.

Denisov socoteşte pe drept cuvînt că programele şi manualele sînt numai jaloanele unui drum lung. Acest drum trebuie străbătut cu elevii în aşa fel, încît ei să-şi însuşească fiecare temă miciurinistă de bază, să-şi însuşească în mod conştient legile biologice şi să înveţe să dirijeze natura.

Unitatea dintre organism şi condiţiile de viaţă, ca o temă ce rezultă din teoria miciurinistă, se vădeşte, de exemplu, în cercile de experienţe pe care copiii le fac în şcoală: transformarea cerealelor de primăvară în cereale de toamnă, obţinerea diferitelor recolte în funcţie de suprafaţa de alimentare şi alţi factori ai creşterii, procesul de creştere a noilor hibrizi, selecţia, hibridarea vegetativă, producerea de noi varietăţi de plante etc. Toate acestea elevii le fac cu mîinile proprii. Ceea ce se însuşeşte „cu mintea şi cu muschii" se însuşeşte adînc şi durabil.

Iată de ce în şcoala din Kuplinsk sînt aşa de mulţi tineri „agricultori", „pomicultori", „legumicultori" care la sfîrşitul anului şcolar muncesc umăr la umăr cu părinţii lor pe cîmpii şi la ferme, iar după terminarea şcolii pleacă să lucreze cu bucurie în colhozurile lor. Numai în ultimii doi ani s-au îndreptat spre agricultură 37 de absolvenţi ai şcolii din Kuplinsk. Profesorul Denisov ţine o legătură permanentă cu foştii săi elevi, îi ajută să-şi însuşească profesiunile de muncitori colhoznici. Foştii săi elevi, acum lucrători în agricultură, vizitează adesea parcela de experienţă a şcolii, continuă să-şi desăvîrşească aci cunoştinţele lor.

Alexandr Stepanovici nu se închide între cei patru pereţi ai şcolii. El are vederi mai largi. Statura sa de uriaş, mîinile lui puternice, mintea lui experimentată au necontenită nevoie de muncă, de activitate, de viaţa clocotitoare legată de interesele marelui colectiv. El lucrează în strînsă legătură cu activul colhoznic, cu mecanizatorii de la S. M. T., cu fruntaşii din agricultură şi cu muncitorii. Învăţînd necontenit el însuşi, ajută în acelaşi timp şi pe alţii.

În primăvara acestui an, Denisov a fost invitat la comitetul regional de partid. Aici a fost rugat să povestească cum a cultivat el cu elevii porumbul în şcoală şi în colhoz. Profesorul a arătat nouă feluri de hibrizi noi ce au rezultat din trei feluri diferite de porumb. Ştiuleţii erau mari şi bine copţi.

— Rezultă că la noi, la Riazan, se poate cultiva porumb? a întrebat secretarul comitetului regional, A. N. Larionov.

— Nu numai că se poate cultiva, dar poate să dea şi recolte mari — a răspuns cu tărie Alexandr Stepanovici.

Ocupîndu-se de răspîndirea culturii porumbului în colhozurile din raionul său, Denisov le-a oferit 400 de puduri de porumb hibrid obţinut la şcoala din Kuplinsk. Aproape 70 de pachete cu sămînţă de porumb au fost expediate în diferite şcoli din ţară.

Comsomoliştii de la şcoala din Kuplinsk şi-au luat în primăvara trecută angajamentul de a cultiva porumb în colhoz pe o suprafaţă de 10 hectare. Multă muncă şi stăruinţă au depus tov. Denisov, elevii claselor VIII-IX, directorul şcolii, tov. A. I. Kneazev şi diriginţii pentru a transforma parcela cu porumb într-o parcelă model, pentru a dovedi prin fapte rentabilitatea noii culturi. Munca neprecupeţită şi perseverenţă a colectivului a fost răsplătită cu dărnicie. Profesorii şi elevii şcolii din Kuplinsk au strîns şi au predat colhozului cinci sute de chintale de ştiuleţi copţi.

Cei ce muncesc nu se gîndesc la cinste şi glorie. În Uniunea Sovietică, cinstea şi gloria îi înconjoară de la sine pe cei care nu s-au temut de greutăţi, care luptă pentru ceea ce este înaintat. Pentru stăruinţa lui în cultivarea porumbului hibrid, pentru munca lui pricepută de educare a tineretului sătesc, Alexandr Stepanovici a fost distins cu diploma de onoare a Ministerului Învăţămîntului şi a Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din şcolile elementare şi medii ale R.S.F.S.R. Comitetul regional de partid şi comitetul regional executiv l-au răsplătit cu un ceas de aur. La o adunare regională a tinerilor naturalişti, elevii şcolii au primit cel mai mare premiu — o instalaţie combinată de radio şi cinematograf, iar mai înainte li s-a dăruit o bibliotecă cuprinzînd volume de literatură ştiinţifică şi beletristică. Şcoala a primit de asemenea o uzină electrică mobilă.

A. S. Denisov îşi iubeşte profesiunea, iubeşte munca de învăţător şi educator al copiilor poporului. El a închinat acestei munci aproape un sfert de veac din viaţă, precum şi toate puterile şi toată capacitatea sa. Exemplul lui Alexandr Stepanovici Denisov, profesor al unei şcoli sătesti, este un exemplu de adevărată activitate creatoare menită să instruiască şi să educe elevii, să-i ajute să ştie şi să pricepă cît mai multe, să-i înveţe să preţuiască ştiinţa, să respecte munca.

(Articol de fond din „Uciteiskaia gazeta" nr. 95).

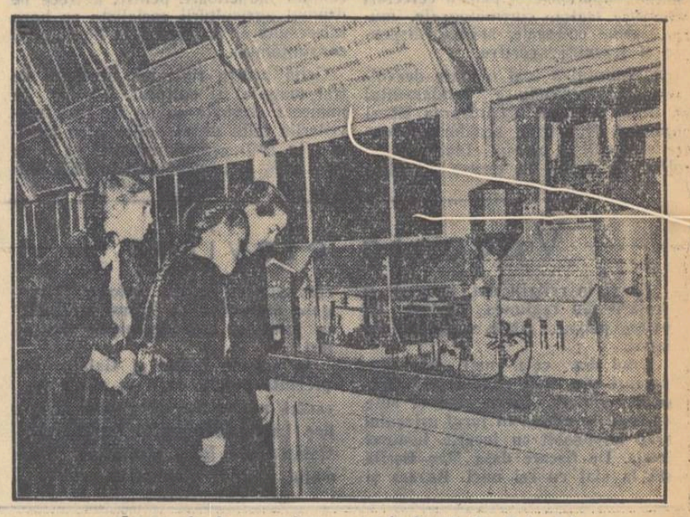

La şcoala de mecanizare a agriculturii din Bobruisk.

Documentele Congresului în dezbaterea cadrelor didactice

Zilele acestea, cadrele didactice de la școala medie mixtă nr. 2 din Iași au discutat în cadrul unei adunări documentele istorice ale celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. Cu deosebire a fost dezbătută partea din Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. care se referă la problemele muncii ideologice și ale învățămîntului.

Discutarea documentelor Congresului a constituit pentru pedagogii comuniști, ca și pentru toate cadrele didactice ale școlii, un prilej deosebit de însemnat pentru analiza propriei lor munci, pentru scoaterea la iveală a lipsurilor care mai dăinuie în activitatea lor.

În ultimul timp, însuflețiți de marele eveniment pe care l-a constituit Congresul, pedagogii școlii medii mixte nr. 2 din Iași, în frunte cu comuniștii, și-au îmbunătățit sîrguința în munca de instruire și educare a tinerei generații. Învățătorul comunist Bălan Ștefan, profesorul Iacob Steinbaum și alții au obținut rezultate dintre cele mai bune în înarmarea elevilor cu cunoștințe adînci și temeinice. A contribuit mult la întărirea muncii de educare comunistă a elevilor prezentarea în cadrul orelor educative sau ale cercurilor de obiecte a unor referate cu: „Lupta Partidului Muncitoresc Romîn pentru o viață mai bună a celor ce muncesc", „Misiunea socială a scriitorului legat de popor" etc.

★

In același timp, însă, în munca școlii mai există o serie de lipsuri. Tocmai asupra acestora s-au oprit îndeosebi comuniștii în adunarea deschisă în care au fost dezbătute documentele Congresului. Astfel, ei au arătat că nici biroul organizației de bază, nici direcția școlii nu au acordat suficientă atenție problemelor privitoare la legarea învățămîntului de practică, de activitatea în producție. Puțini dintre profesori au organizat vizite la întreprinderile industriale din oraș.

Pedagogi ca Florica Mageru, Silvia Enescu și alții au scos în evidență, în cadrul discuției, necesitatea ca biroul organizației de bază să organizeze mai temeinic învățămîntul de partid pentru cadrele didactice.

Cadrele didactice ale școlii, în frunte cu comuniștii, și-au luat angajamentul să-și intensifice necontenit munca, să lupte cu eforturi sporite pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe științifice strîns legate de practică, pentru educarea lor în spiritul comunismului.

★

La fel ca în toate întreprinderile și instituțiile din patria noastră, și la școala de 7 ani nr. 56, de fete, din Capitală documentele celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn au fost primite cu cel mai viu interes. Pentru ca aceste documente să devină o călăuză în munca tuturor cadrelor didactice din școală, biroul organizației de bază P.M.R. a luat o serie de măsuri menite să facă cunoscute în adîncime pedagogilor lucrările Congresului.

Astfel, în școală a avut loc o adunare deschisă a organizației de bază, în care au fost citite documentele Congresului, purtîndu-se discuții în legătură cu aplicarea la munca din școală a sarcinilor care rezultă din aceste documente.

Participanții la discuții au arătat că, făcînd bilanțul succeselor obținute de oamenii muncii, sub conducerea partidului, din 1948 și pînă astăzi, Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. a subliniat între altele și marile înfăptuiri realizate în domeniul învățămîntului, înfăptuiri care oglindesc grija partidului pentru școală, pentru educarea comunistă a tinerei generații. În același timp, documentele Congresului arată cadrelor didactice sarcinile care le revin pentru înarmarea elevilor cu concepția comunistă despre viață, care să se manifeste într-o atitudine conștientă față de muncă, într-o disciplină liber consimțită, în respectul față de bunul obștesc, în dragostea înflăcărată față de patrie, față de oamenii muncii. Aceste obiective, care au constituit și pînă acum o preocupare a pedagogilor din școala noastră, a spus tov. Maria Vălimăreanu — trebuie să se afle de acum înainte și mai mult în atenția noastră. Tov. Victoria Pop și-a luat angajamentul să se preocupe în permanență de temeinica îndrumare a elevilor, astfel încît să contribuie într-o măsură însemnată la pregătirea cadrelor necesare construirii socialismului în patria noastră.

Modul în care au fost dezbătute documentele Congresului de către colectivul pedagogic al școlii de 7 ani nr. 56 constituie o chezășie a viitoarelor succese în munca lui de instruire și educare a tinerei generații.

Fruntași în munca de alfabetizare

Cadrele didactice din raionul Tîrnăveni, regiunea Stalin, desfășoară o vie activitate în vederea lichidării cît mai grabnice a neștiinței de carte.

De curînd, comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Stalin a înmînat unui număr de nouă cadre didactice din acest raion, care au obținut succese deosebite în munca de alfabetizare, insigna de „fruntaș în munca de lichidare a neștiinței de carte".

Printre cei care au primit astfel de distincții se numără și tovarășul Dumitraș Gavril, inspector la secția de învățămînt a raionului Tîrnăveni, învățători și profesori ca Gheorghe Șoitu, Constantin Ciochină, Ana Sas

COSTEA AUREL

Spectacol pentru copii

La școala de 7 ani nr. 1 din Capitală a avut loc de curînd primul spectacol dat de păpușarii colectivului de amatori din raionul I. V. Stalin format din educatoarele de la unele grădinițe și cămine de copii.

Brigada „Prietenii copiilor" de la teatrul de păpuși și marionete „Țăndărică" a dat îndrumări cu privire la felul cum se confecționează și se mînuiesc păpușile, la unele probleme de regie etc. La rîndul lor, educatoarele din raionul Stalin vor organiza la grădinițele și căminele de copii unde lucrează teatre de păpuși.

Se întărește legătura școlilor cu părinții

Din inițiativa comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt și a secției de învățămînt regionale, în orașul Timișoara s-a organizat de curînd un cabinet pentru părinți. La stația locală de radioficare se transmit săptămînal diferite teme pedagogice pentru părinți. În cartiere au fost organizate centre unde membrii cabinetului pedagogic țin lecții pentru părinți.

Timp de două zile pe săptămînă, părinții elevilor din orașul Timișoara pot primi la cabinetul pedagogic consultații

Să îndeplinim cu cinste sarcinile noului cincinal

Pentru dezvoltarea continuă a învățămîntului de cultură generală

N. Sipoș
locțiitor al ministrului Învățămîntului

În anii puterii populare, învățămîntul de cultură generală s-a dezvoltat cu un puternic avînt; școala a devenit factorul principal în desfășurarea revoluției culturale din patria noastră.

Congresul al II-lea al P.M.R. a subliniat importantele succese dobîndite în domeniul învățămîntului și totodată a luminat perspectivele de dezvoltare ale învățămîntului de cultură generală din R.P.R în scopul asigurării unui nivel cultural tot mai ridicat al poporului muncitor.

Școala nouă a statului democrat popular, statornicită prin reforma învățămîntului din 1948, a devenit un bun al întregului popor. Porțile școlilor de toate gradele s-au deschis larg copiilor și tineretului patriei noastre. Cadrele didactice și organele învățămîntului înfăptuiesc zi de zi, sub îndrumarea partidului, prevederile reformei învățămîntului, sarcinile culturalizării maselor populare.

În anii care s-au scurs de la reforma învățămîntului, prin grija partidului și a guvernului și prin munca entuziastă a învățătorilor și profesorilor, a organelor de îndrumare și control, ca și datorită sprijinului organizațiilor de masă, în țara noastră școala elementară de 4 clase a devenit realmente generală, obligatorie și gratuită.

În scopul asigurării condițiilor necesare realizării învățămîntului general și obligatoriu de 4 ani numărul școlilor elementare a crescut pînă astăzi cu peste 2900 unități față de anul 1938, înființîndu-se noi și noi școli în centrele muncitorești, industriale, în cartierele mărginașe ale orașelor, în sate, cătune și pe lîngă grupuri izolate de case. Școlarizarea copiilor din clasele I-IV a fost asigurată prin organizarea de internate, cantine școlare, gazde comune, prin acordarea de burse școlarilor care locuiau la distanțe mari de școală, burse în echipament, burse în manuale și rechizite școlare.

O mare dezvoltare au luat în țara noastră școlile de 7 ani, create prin reforma învățămîntului cu scopul de a ridica nivelul cultural al maselor și a înarma tineretul cu o bază de cultură generală necesară continuării studiilor în învățămîntul mediu și profesional. În anul școlar 1954/1955 au funcționat 4871 de școli de 7 ani, adică de 6 ori mai multe decît numărul gimnaziilor și cursurilor inferioare de liceu existente în 1938. În clasele V-VII ale acestor școli învață astăzi 408.820 de elevi.

Astăzi, la orașe, în principalele centre muncitorești și în centrele raionale se realizează cu succes învățămîntul de 7 ani general și obligatoriu.

Odată cu dezvoltarea învățămîntului elementar și de 7 ani a crescut numărul școlilor medii de 10 ani, pe care le frecventează astăzi peste 86.000 de elevi față de 29.004 cîți frecventau liceele în anul școlar 1938/1939.

În condițiile societății noastre se asigură tineretului muncitor aflat în producție posibilitatea complectării studiilor, a ridicării nivelului lui cultural prin cursuri serale și fără frecvență la școlile de cultură generală. Aproape 36.000 de tineri muncitori care lucrează în diferite sectoare de activitate frecventează cursurile serale ale acestor școli.

Statul nostru democrat-popular a dat o largă dezvoltare școlilor de toate gradele cu limbile de predare ale minorităților naționale. În țara noastră funcționează în prezent peste 3.200 de școli elementare, de 7 ani și medii pentru 15 minorități naționale.

Paralel cu dezvoltarea sistemului școlar de cultură generală din R.P.R. a fost întărită și dezvoltată baza materială a învățămîntului. S-au construit peste 2.350 săli de clasă. În scopul intensificării acțiunii de înzestrare a școlilor cu laboratoare noi, utilaje, aparatură și alte materiale didactice a fost înființată Întreprinderea pentru material didactic, care numai în ultimii 3 ani a distribuit școlilor peste 600 de titluri de material didactic, într-un volum de peste 3.000.000 piese.

Progrese mari a realizat școala noastră și în ceea ce privește conținutul învățămîntului. Planurile de învățămînt, programele și manualele școlare au un conținut nou, științific; din ele au dispărut disciplinele caracteristice școlii burgheze ca religia, sociologia, pedologia și altele, care imprimau un caracter idealist și reacționar învățămîntului din România burghezo-moșierească. În planurile de învățămînt și în programele școlare o mare atenție s-a dat studiului limbii romîne, materne și științelor naturii. Prin conținutul și aplicarea planurilor și programelor școlare urmărim necontenit dezvoltarea multilaterală, intelectuală și fizică a tineretului patriei noastre, urmărim educarea lui în spiritul moralei comuniste.

La îmbunătățirea muncii de instruire și educare a elevilor contribuie într-o măsură însemnată perfecționarea necontenită a nivelului predării, a măiestriei pedagogice a învățătorilor și profesorilor. În sprijinul realizării acestei sarcini își desfășoară activitatea Institutul de științe pedagogice, institutele de perfecționare a cadrelor didactice, Editura didactică și pedagogică, Gazeta învățămîntului, Revista de pedagogie, cabinetele pedagogice regionale etc.

Realizările învățămîntului nostru în anii regimului democrat-popular sînt mari și însemnate. Cuceririle obținute trebuie duse mereu spre continuă perfecționare.

Congresul al II-lea al P.M.R. trasează sarcini măreț tuturor celor ce muncesc în domeniul învățămîntului, în scopul ridicării pe o treaptă mai înaltă a muncii în școală. Cunoscînd temeinic documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R., cadrele didactice și organele învățămîntului primesc un neprețuit ajutor în realizarea sarcinilor ce le revin.

Dezvoltarea continuă a economiei și culturii naționale ridică în fața școlii noastre cerințe tot mai mari pentru o pregătire temeinică și multilaterală a elevilor, pentru ca aceștia să devină cu adevărat cadre capabile și de nădejde în munca pașnică și constructivă a poporului nostru.

Condițiile esențiale care vor putea asigura pe viitor îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. se referă la acele probleme care privesc dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului, asigurarea acestuia cu baza materială necesară, lichidarea lipsurilor manifestate pînă în prezent în planurile de învățămînt, în programele și manualele școlare, cît și în sistemul de pregătire a cadrelor necesare pentru învățămîntul de cultură generală.

Astfel, pentru asigurarea unei frecvențe regulate a tuturor copiilor este necesar să se mai extindă rețeaua școlilor elementare chiar pînă în cătunele sau grupurile de case izolate cu cel puțin 7-8-10 copii.

Pentru a răspunde avîntului în creștere spre învățătură al maselor populare este necesar să intensificăm acțiunile care să facă posibilă înfăptuirea învățămîntului general și obligatoriu de 7 ani la începutul celui de al 3-lea cincinal. În acest scop trebuie să se asigure spațiul necesar de școlarizare, internate, cantine, burse, laboratoare și biblioteci bine înzestrate, material didactic, terenuri de experiență etc.

Paralel cu acestea, cea mai mare atenție trebuie acordată justei amplasări a unităților școlare de 7 ani, urmărindu-se asigurarea cuprinderii treptate în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a și crearea unor unități școlare puternice, cu cel puțin două rînduri de clase V-VII, care să permită încadrarea în specialitate a cadrelor didactice, fapt care va determina o reală îmbunătățire a nivelului predării și deci a nivelului de pregătire al elevilor.

Creșterea rapidă a nivelului de producție în diversele ramuri ale economiei naționale și dezvoltarea necontenită a științei, tehnicii și artei ridică în fața școlii de cultură generală, în etapa actuală, sarcini de extremă importanță, a căror rezolvare e condiționată de ridicarea continuă a nivelului de pregătire teoretică și practică a elevilor, de lichidarea lipsurilor existente încă în conținutul învățămîntului, în planurile de învățămînt, în programele și manualele școlare.

Cadrele didactice și organele învățămîntului vor depune eforturi susținute pentru introducerea treptată în conținutul învățămîntului a elementelor de politehnizare care să familiarizeze elevii cu aplicarea legilor științei în producție, folosirea lor în industrie și agricultură. Politehnizarea învățămîntului va asigura întărirea unității dintre teorie și practică și va contribui la strîngerea legăturii învățămîntului cu munca productivă a elevilor. Este o sarcină importantă a tuturor factorilor care răspund direct de mersul învățămîntului să asigure baza materială necesară politehnizării (parcele școlare, experimentale, unelte agricole, ateliere, diferite mașini și aparate, material didactic adecvat sarcinilor politehnizării învățămîntului).

La alcătuirea planurilor de învățămînt, a programelor și manualelor școlare va trebui să ținem seama de experiența cîștigată în ceea ce privește predarea liniară sau concentrică a materiei de învățămînt.

În rezolvarea tuturor acestor sarcini care revin școlii, cadrelor didactice și organelor învățămîntului, se va urmări stabilirea unui raport acceptabil între volumul de cunoștințe și deprinderi practice stabilit pentru fiecare ciclu de învățămînt și durata de școlaritate.

Pentru ridicarea necontenită a nivelului învățămîntului de cultură generală se impune cadrelor didactice sarcina de a se pregăti necontenit și cît mai bine pentru munca în clasă, pe lotul experimental, în laboratoare, ateliere etc. și să participe cu experiența lor la perfecționarea necontenită a învățămîntului nostru.

Călăuziți de învățăturile celui de al II-lea Congres al P.M.R., învățătorii și profesorii, organele învățămîntului vor obține noi și noi succese în munca depusă pentru educarea comunistă a tineretului nostru în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, pentru pace și prietenie între popoare.

Cifre grăitoare

Învățămîntul nostru de toate gradele va cunoaște în anii celui de al doilea cincinal o mare înflorire.

Școlile și institutele de învățămînt superior vor cuprinde, în anul școlar 1960—1961, peste 2.700.000 de elevi și studenți, adică cu aproape 600.000 mai mulți decît în anul școlar 1955—1956. Se vor da în folosință peste 1200 noi săli de clasă, cca. 6.000 de locuri în căminele studențești și 3 noi institute de învățămînt superior.

O grijă deosebită se va acorda continuei dezvoltări a culturii. În acest scop, pe lîngă o serie de alte măsuri deosebit de importante, se vor tipări cu 20.000.000 mai multe cărți decît în primul cincinal.

Ce sînt „lecturile pedagogice"?

Prof. univ. Stanciu Stoian
directorul Institutului de științe pedagogice

Folosind bogata experiență pedagogică sovietică, Institutul de științe pedagogice a întocmit un regulament privind organizarea „lecturilor pedagogice". Regulamentul a fost aprobat de Ministerul Învățămîntului și publicat în Revista de pedagogie nr. 1 din ianuarie-martie 1955. Ulterior, în nr. 314 din 15 aprilie 1955, s-a publicat în „Gazeta învățămîntului" o amplă tematică, din care cadrele didactice să-și poată alege temele pe care vor să le studieze în școala lor. Tematica, se înțelege, nu are un caracter obligatoriu, ci doar unul indicativ.

În ce privește organizarea și îndrumarea muncii în legătură cu „lecturile pedagogice" s-a mai dat o circulară în mai 1955, menită să precizeze o serie de amănunte ca: ajutorul dat cadrelor didactice pentru studierea problemelor alese, redactarea și depunerea lucrărilor la cabinetele pedagogice regionale pînă la 25 iulie 1956, trierea lor de către acestea, pentru a fi trimise Institutului de științe pedagogice, pînă la 1 octombrie 1956, repartizarea celor alte pentru cercurile pedagogice și consfătuirile raionale etc.

Deși de la publicarea regulamentului și a tematicii a trecut destul timp, trebuie să constatăm însă, cu multă părere de rău, că pentru promovarea problemei, nu s-a făcut nici un progres mai deosebit. Nu numai că rezultatele concrete sînt foarte sărace, dar, ceea ce e mai grav, este că ideea însăși n-a pătruns suficient în masa cadrelor didactice. Și chiar acolo unde a pătruns, ea nu este înțeleasă întotdeauna în mod just. Sînt învățători și profesori care socotesc „lecturile pedagogice" ca o sarcină oficială de muncă în vederea calificării lor mai temeinice și se întreabă la ce ar mai folosi ea, cînd avem institutele de perfecționare a cadrelor. Alteori „lecturile pedagogice" sînt considerate, pur și simplu, un gen nou de literatură științifică.

Din toate discuțiile de acest fel ce se poartă în jurul „lecturilor pedagogice", din acest impas, aproape, în care se găsesc ele, noi înțelegem mai ales un lucru: că nu s-a dus o muncă susținută de popularizare a lor, că nu s-a arătat mai ales importanța lor, atît din punct de vedere științific cît și practic. Vina aci o poartă, evident, în primul rînd Institutul de științe padogogice. De aceea și venim pe această cale, ca un început de acțiune mai sistematică, pentru ieșirea din impas.

Ce sînt, așa dar, „lecturile pedagogice"? Ele nu sînt, se înțelege, nici o sarcină oficială nouă, pe linia perfecționării cadrelor, deși contribuie în mod serios la aceasta; nu sînt, mai cu seamă, un gen nou de literatură științifică. Prin lectură pedagogică înțelegem expunerea, lectura pe care persoane ce se ocupă cu probleme de educație și învățămînt o fac în fața altor persoane cu preocupări asemănătoare, care apoi discută problemele ridicate de această expunere.

Ca gen, ca să zicem așa, lucrările ce se prezintă în cadrul „lecturilor pedagogice" au forma referatului științific sau a tezelor. Lucrarea alcătuită poate să fie oricît de mare, dar în ședința de lectură se prezintă atît cît poate fi citit și discutat în această ședință. Cînd se dă lectură mai multor lucrări, este de la sine înțeles că lucrările trebuie să fie prezentate și mai în rezumat.

În ce privește alcătuirea anuală a tematicii, cine poate prezenta lucrări în cadrul lecturilor, trierea lor de către cabinetele regionale, unde pot fi citite — acestea sînt chestiuni ce sînt lămurit arătate în regulament. Tot în regulament se arată și cine are îndeosebi anumite sarcini în această muncă. Acestora le incumbă datoria să citească atent aceste prevederi, pentru a contribui la propagarea ideii și punerea ei în practică.

Să luăm un exemplu. În regulament se arată că se pot face lecturi de către cadrele didactice, de către organele de conducere și metodiști, de către activiști ai organizațiilor de copii și tineret, precum și de către părinți; iar ocaziile pot fi dintre cele mai variate: consilii pedagogice, conferințe convocate ad-hoc, consfătuiri raionale și, se înțelege, sesiunea anuală organizată de Institutul de științe pedagogice. Atîtea ocazii și care, toate, au fost lăsate să treacă, timp de un an, fără a fi folosite.

Este timpul să luăm măsuri mai serioase. Și măsuri au început să se ia. O primă măsură de acest fel constă în instituirea unei comisii centrale, care se va ocupa în mod deosebit și organizat de coordonarea și îndrumarea muncii privitoare la „lecturile pedagogice". Ea va funcționa în cadrul Institutului de științe pedagogice, avînd colaborarea efectivă, prin delegați, a Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice, a institutelor interregionale (în primul rînd a celui din București), a cabinetelor pedagogice și a organelor de îndrumare și control ale învățămîntului.

Rolul acestei comisii, precum și în genere al Institutului de științe pedagogice și al tuturor celor ce se interesează de „lecturile pedagogice" este mai ales acela de a face ca funcționarea „lecturilor pedagogice" să fie just înțeleasă, cît mai adînc înțeleasă.

Din discuțiile avute cu unele cadre didactice reiese că rolul „lecturilor pedagogice" s-ar circumscrie, după unii, în limitele mai modeste ale schimbului de experiență, pe cînd vreme cercetarea științifică, în înțelesul adevărat al cuvîntului, ar reveni Institutului de științe pedagogice și catedrelor universitare. Aceasta este o concepție complect greșită și antiștiințifică.

În concepția pedagogiei științifice, marxist-leniniste, folosirea experienței cadrelor fruntașe, pentru promovarea științei pedagogice, stă pe primul plan. Pedagogia științifică este împotriva „științei" de cabinet, ruptă de viața școlii. Ea a condamnat și condamnă concepțiile pedologice, care dau experienței pedagogice de pe teren un rol minor și chiar neștiințific. Marele pedagog rus Usinski arăta că experiența pedagogică înseamnă nu practică empirică, ci practică plus gîndire asupra practicii. Experiența pedagogică este începutul și temelia științei pedagogice inductive, bazată pe faptul specific obiectului. Istoricele hotărîri din 5 septembrie 1931 și 4 iulie 1936 ale P. C. U. S., pe această linie au îndrumat cercetările pedagogice din Uniunea Sovietică și cu aceasta au făcut o mare cotitură în pedagogie.

Așa dar nu există un domeniu minor, al experienței „mărunte" și al măruntului schimb de experiență, rezervat numai „lecturilor pedagogice" și altul, de o natură deosebită, riguros științifică, de care se ocupă numai cercetătorii calificați pentru aceasta. Din contra, între experiența culeasă de pe teren și cercetările mai sistematice trebuie să fie o strînsă și permanentă legătură. Fără să fie îndrumată și valorificată de cercetători, experiența de pe teren riscă să rămînă în adevăr măruntă, empirică, fără orizont. Fără legătura cu experiența terenului, cercetarea „științifică" nu mai este științifică, pentru că e fără obiect real.

„Lecturile pedagogice" sînt tocmai această formă minunată de legătură dintre forurile superioare de muncă științifică în domeniul pedagogiei și între teren. De fapt, această legătură este mai ales firească și de dorit între lecturile pedagogice și sesiunile științifice ale Institutului de științe pedagogice. Sub acest aspect, „lecturile pedagogice" apar ca o primă treaptă de valorificare științifică a experienței pedagogice. Sesiunile științifice sînt treapta a doua, superioară, dar decurgînd oarecum din prima, întemeindu-se, în orice caz, serios pe ea.

Un alt lucru de care trebuie să ținem seama în îndrumarea „lecturilor pedagogice" este că tematica lor trebuie să fie de orientare cît mai precisă, pe temele cele mai de actualitate, cele mai vitale. Acesta este un adevăr valabil pentru orice cercetare științifică demnă de acest nume. E valabilă și pentru cercetătorii științifici ai Institutului de științe pedagogice, ca și pentru catedrele din învățămîntul superior.

Trebuie să convenim că în îndrumările pe care noi le-am dat pînă acum terenului, această cerință a fost respectată numai în parte. Tematica propusă este, în adevăr, bogată și cuprinzătoare. Ea grupează de asemenea temele după criterii științifice juste. Atîta însă nu este de ajuns. Folositor, cu adevărat, este să știm care teme sînt de recomandat, în mod mai deosebit, pentru ca cercetările să se îndrepte mai mult înspre ele. Astfel de teme sînt, de pildă: reușita elevilor la învățătură, în spiritul unei exigențe mereu și just sporite; educația în și prin muncă; politehnizarea învățămîntului — preocupare de seamă a școlii în etapa actuală; metodica muncii de educare a elevilor în spiritul moralei comuniste; disciplina conștientă și formarea ei.

Prin această recomandare nu vrem nici să anulăm tematica dată inițial, nici să determinăm renunțarea la cercetări și lucrări începute. Din contra, tematica rămîne perfect valabilă și la fel și libertatea cadrelor de a-și alege teme și din afara celor recomandate. Cu atît mai mult e de dorit și se recomandă ca orice muncă începută, dacă a pornit să dea roade, să fie sistematic și cu perseverență dusă pînă la capăt. Dacă indicăm în mod deosebit anumite teme, aceasta o facem pentru actualitatea lor mai deosebită. Ceva mai mult: este bine ca, în limite rezonabile, ele să fie avute în evidență ca puncte de vedere, din care pot fi privite și celelalte teme.

Sporindu-se eforturile pentru o intensă muncă de popularizare și organizare a „lecturilor pedagogice", în sensul celor arătate mai sus, sîntem convinși că vom mai cîștiga din timpul pierdut și vom putea să contribuim serios, prin ele, la progresul științei pedagogice în țara noastră.

Spre noi succese

Anii 1950-1955 au însemnat și pentru comuna noastră, ca și pentru toate orașele și satele patriei, ani de adevărată înflorire. Comuna a fost electrificată și radioficată. Au luat ființă două întovărășiri agricole. S-a ridicat nivelul de viață material și cultural al țărănimii muncitoare. Grija partidului s-a manifestat deosebit de pronunțat și în ceea ce privește dezvoltarea învățămîntului. Pentru cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară a fost înființată, în anul 1955, o nouă școală elementară, iar pentru școala elementară din satul Oreav s-a construit un local nou.

La școala de 7 ani din Gugești, înainte de 23 August 1944, materialul didactic era aproape inexistent. El se reducea la cîteva hărți și planșe șterse de vechime, precum și la cîteva mulaje uzate. Astăzi, școala posedă un bogat material pentru lecțiile de fizică și de chimie, precum și pentru lecțiile de științe naturale. Hărțile geografice și istorice acoperă aproape în întregime necesitățile predării.

În ultimii ani au fost alfabetizați toți cei 325 neștiutori de carte din comună. Înainte de cel de al II-lea Congres al partidului au fost pregătiți și prezentați la examen ultimii 22 de neștiutori de carte. Au fost atrase în jurul școlii masele largi de părinți care au dat un sprijin însemnat acțiunilor de școlarizare, alfabetizare etc. De asemenea, părinții elevilor au contribuit la construirea prin mijloace proprii a unei săli de clasă și a unei săli pentru cancelarie, lucrări care au fost terminate de curînd.

Perspectivele care se deschid muncii noastre didactice și culturale în noul cincinal sînt deosebit de frumoase. Întrucît comuna Gugești este un centru industrial, se va asigura extinderea învățămîntului general obligatoriu de 7 ani prin cuprinderea în clasele V-VII a tuturor absolvenților claselor I-IV. De asemenea, se va acorda o atenție deosebită conținutului științific al învățămîntului și legării lui cu practica construirii socialismului. Se va pune accentul pe educația elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Studiind sarcinile cu privire la transformarea socialistă a agriculturii trasate în raportul de activitate al C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al doilea Congres al partidului, cadrele didactice din comuna noastră și-au luat angajamentul să ducă o intensă muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori, pentru înființarea unei gospodării colective și pentru atragerea unui număr cît mai mare de țărani muncitori pe drumul agriculturii socialiste.

Pentru asigurarea ducerii la îndeplinire a tuturor acestor sarcini este necesar ca nivelul ideologic al pedagogilor să crească. De aceea se va acorda o atenție sporită învățămîntului de partid

Ridicarea nivelului ideologic al cadrelor didactice, studierea atentă a documentelor celui de al II-lea Congres al partidului vor ajuta cadrele didactice să ducă cu succes la îndeplinire sarcinile care stau în fața învățămîntului în cel de al II-lea cincinal.

ALECU BALTEANU
directorul școlii de 7 ani din comuna Gugești-Focșani

Perspective rodnice în munca școlii noastre

În anii primului cincinal, școala noastră a cunoscut o mare dezvoltare. Iată numai cîteva cifre care pot ilustra din plin această dezvoltare: dacă în anul școlar 1950/1951 numărul elevilor școlii era de 672, iar al claselor de 19, în 1951/1952 am avut 768 de elevi și 21 de clase, în 1952/1953 858 de elevi și 23 de clase, în 1953/1954 927 de elevi și 24 de clase, în 1954/1955 950 de elevi și 24 de clase, iar în acest an școala noastră numără 1055 de elevi și 34 de clase.

Folosind bogata experiență a pedagogiei sovietice și a învățătorilor și profesorilor fruntași din țara noastră, noi ne-am străduit, în decursul acestor ani, să îmbunătățim necontenit munca de instruire și educare a elevilor. Factorul determinant al succeselor noastre în această privință l-a constituit sprijinul partidului și guvernului, care acordă învățămîntului pentru minoritățile naționale o deosebită grijă și atenție.

Pentru a realiza educația comunistă a elevilor, colectivul nostru pedagogic s-a străduit să folosească în cea mai largă măsură ajutorul organizațiilor U.T.M. și de pionieri, ca și ajutorul părinților elevilor.

În vederea legării strînse a predării de practică am făcut primii pași pe drumul pregătirii condițiilor materiale necesare politehnizării învățămîntului, amenajînd în școală, prin resurse locale, un atelier modern de tîmplărie. Acordăm o deosebită importanță educației patriotice a elevilor. În acest scop am organizat acțiunea pornită sub titlul: „Cunoaște-ți patria". În cadrul acestei acțiuni elevii noștri au făcut mai multe excursii și au avut posibilitatea să cunoască localitatea Alba-Iulia, să viziteze fabrica de mașini-unelte „Iosif Rangheț" din Arad și muzeul istoric din acest oraș, unde au cercetat o serie de documente privitoare la lupta comună pentru libertate a popoarelor romîn și maghiar, au vizitat locul execuției lui Gheorghe Doja la Timișoara, Băile Herculane, Orșova, ținuturile Dunării de jos, monumentele istorice de la Turnu-Severin, parcuri, uzine, instituții și muzee ale Capitalei, țărmurile Mării Negre, portul Constanța, Delta Dunării, uzinele din Orașul Stalin etc. Aceste excursii au dat elevilor posibilitatea să cunoască nemijlocit frumusețile patriei noastre — Republica Populară Romînă — ca și marile realizări obținute în anii puterii populare de oamenii muncii, sub conducerea partidului.

În ultimii ani s-a dezvoltat mult activitatea obștească a cadrelor didactice și a elevilor, îndeosebi activitatea culturală. De exemplu, grupa sindicală a cadrelor didactice din școală, a prezentat piesa „Să fii bun pînă la moarte", a marelui scriitor realist critic maghiar Moricz Zsigmond, care demască sistemul de educație al regimului burghezo-moșieresc. În scopul adîncirii legăturilor cu părinții elevilor interni, grupa sindicală a prezentat piesa și în cîteva comune. De asemenea, cadrele didactice au prezentat spectacole cu piesa de teatru „Ludas Matyi" de același autor.

De asemenea, a fost realizată radioficarea școlii. Biblioteca școlară s-a îmbogățit în ultimii ani cu 3600 de volume.

Făcînd bilanțul succeselor dobîndite în timpul primului cincinal, cel de al II-lea Congres al P.M.R. ne deschide noi și minunate perspective de muncă. El ne-a arătat în mod clar sarcinile ce revin învățămîntului nostru, făuritorul viitoarelor cadre de constructori ai socialismului.

Documentele Congresului ne arată că trebuie să legăm cît mai strîns întreaga noastră muncă de practica construirii socialismului. În acest scop vom înființa în școală un atelier de lăcătușerie, vom continua organizarea excursiilor în fabrici, uzine, gospodării agricole colective, gospodării de stat și stațiuni de mașini și tractoare, vom intensifica munca în laboratoarele și atelierele școlii. În vederea adîncirii cunoștințelor referitoare la agricultură vom înființa un laborator botanic și vom intensifica munca pe parcelele experimentale și la colțul naturii vii, vom studia experiențele desfășurate pe linia învățămîntului politehnic și vom generaliza rezultatele obținute. În același timp, vom lupta pentru o și mai serioasă ridicare și îmbogățire a conținutului științific și educativ al lecțiilor și al orelor educative, ducînd o luptă perseverentă împotriva misticismului, idealismului, a obiectivismului, a național-șovinismului și cultivînd în rîndurile elevilor noștri dragostea pentru muncă, pentru patrie, pentru clasa muncitoare, pentru oamenii muncii din lumea întreagă.

Vom strînge și mai mult legătura școlii noastre cu școlile cu limba de predare romînă, prin schimb de experiență pedagogică, prin serbări și excursii comune și prin activități sportive comune.

Vom urma cu perseverență învățătura partidului nostru, luptînd neobosiți pentru a făuri un tineret demn de marea epocă în care trăim.

COJMA BELA
director al școlii medii de băieți „Iosif Rangheț" din Tg. Mureș

Colocviile și examenele studenților

Culoarele Institutului politehnic din București, înțesate de studenți în zilele obișnuite de cursuri, și-au schimbat acum înfățișarea. În întreg institutul domnește o liniște neobișnuită și doar ici și colo, în fața cite unei săli, grupuri restrinse de studenți așteaptă cu emoție să fie chemați în sală. Au început examenele...

Rezultatele obținute la Institutul politehnic din București la sesiunea de colocvii sînt mărturia muncii sistematice și susținute atît a studenților, cît și a cadrelor didactice. Faptul că studenții anului IV de la Facultatea de chimie industrială, de exemplu, au promovat în mod integral toate colocviile, ilustrează în mod convingător atitudinea nouă față de muncă a studenților, seriozitatea și temeinicia cu care aceștia înțeleg să se pregătească.

În urma încheierii perioadei de colocvii se poate constata că rezultatele obținute de anii I și II sînt, în linii mari, mai slabe decît cele obținute de studenții anilor III, IV și V. Făcînd o comparație între toate facultățile, se constată că anii I și II de la Facultatea de tehnologie mecanică, de la Facultatea de mecanică și de la Facultatea de energetică au obținut rezultatele cele mai slabe. Faptul comportă, desigur, o analiză mai adîncă din partea cadrelor didactice și a conducerii facultăților respective. Pe viitor trebuie luate astfel de măsuri încît cauzele acestei rămîneri sub nivelul general al muncii institutului să fie înlăturate.

Rezultatele primelor examene care au avut loc, ca și ale celor în curs de desfășurare arată că studenții s-au prezentat bine pregătiți, obținînd într-un procentaj ridicat calificativele „bine" și „foarte bine".

Fără îndoială că lichidarea unor lipsuri în asigurarea celor mai bune condiții de desfășurare a examenelor va contribui în mare parte la succesul acestora. Se pare că măsura luată de rectorat și decanate, de a afișa cu două-trei zile înainte de începerea examenelor restanțele la colocvii pe care le au încă unii studenți din anul V sau alți ani, nu se încadrează pe linia celei mai reușite organizări. Această măsură, prin caracterul ei atît de tardiv, a aglomerat munca studenților și a prejudiciat asupra desfășurării și calității în general a examenelor.

Lupta pentru obținerea unor rezultate cît mai bune la examene, fără a diminua cîtuși de puțin exigența față de acestea, trebue să constitue nu numai datoria, ci și mîndria studenților, a cadrelor didactice și a conducerii Institutului.

DAN LAURENȚIU

Expoziția „Învățămîntul în R. P. Ungară"

Expoziția „Învățămîntul în R. P. Ungară", deschisă de curînd în sălile Institutului de Arhitectură din Capitală, ilustrează pe deplin dezvoltarea continuă a instituțiilor de învățămînt din R. P. Ungară, țară care se află în marele lagăr al păcii și socialismului.

Prin panouri, prin fotografii și grafice, expoziția „Învățămîntul în R. P. Ungară", înfățișează sugestiv creșterea rețelei instituțiilor de învățămînt de toate gradele și categoriile. În 1938 erau în Ungaria 1440 de grădinițe de copii: numărul acestora a crescut în 1955 la 2.454. Numărul sălilor de clasă, care era în anul școlar 1945-1946 de 17.442, a crescut la 25.998. O mare creștere înregistrează numărul cadrelor didactice: de la 26.017 în 1937-1938, la 45.955 în 1954-1955.

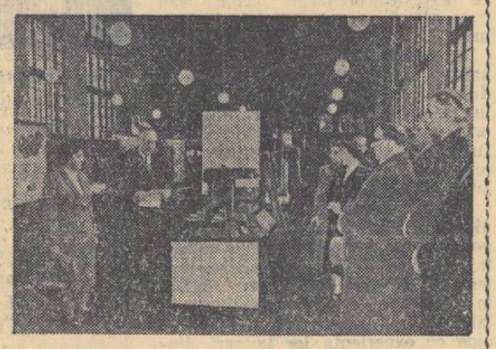

Aspect de la inaugurarea expoziției

Cîteva panouri sînt închinate școlilor tehnice industriale și agricole. În vitrine sînt expuse produse ale școlilor tehnice pentru prelucrarea produselor textile și de pielărie și ale școlilor tehnice de industrie alimentară.

O grijă deosebită se acordă în R. P. Ungară școlilor cu o veche tradiție pedagogică: școala medie „Francisc Rakoczi" din Sarospatak, de la a cărei înființare au trecut 425 de ani, școala medie „Ferenc Földes", din Miskolc, școala „Gh. Kilian" din Diosgyör și altele.

Multe exponate înfățișează aspecte din școlile minorităților naționale. Printre altele, este expus în fotocopie ordinul ministrului Învățămîntului din R. P. Ungară prin care o școală medie cu limba de predare română a căpătat numele marelui luptător revoluționar romîn Nicolae Bălcescu. Alte fotografii reprezintă imagini din activitatea școlilor cu limbile de predare română, slovacă, sîrbă, croată și germană.

Un mare loc ocupă în expoziție panourile care înfățișează activitatea din casele pionierilor. De asemenea, sînt expuse fotografii care vorbesc despre activitatea pe care școlarii o desfășoară în cercurile pe obiecte.

În expoziție sînt numeroase materiale didactice, unele lucrate de pedagogi, altele de întreprinderea de material didactic din R. P. Ungară: motoare secționate, tablouri intuitive, mulaje etc.

În primele trei zile de la deschidere, expoziția „Învățămîntul în R. P. Ungară" a fost vizitată de peste 2.500 de persoane. „Felicităm pe tovarășii din R.P. Ungară pentru admirabilele realizări în domeniul învățămîntului și educației copiilor și tineretului. Le urăm noi și mari succese și în viitor în dezvoltarea școlii noi, așezată pe temeliile de granit ale învățăturii marxist-leniniste, parte integrantă din construirea socialismului și întărirea lagărului păcii și democrației. Trăiască prietenia romîno-maghiară!" — a scris în cartea de aur a expoziției tov. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului din țara noastră. Iar învățătoarea Iolanda Teodosiu a scris: „Expoziția oglindește marile realizări ale colegilor noștri din R. P. Ungară. Îi felicităm sincer și le dorim noi succese".

V. ANDREI

Procesul de învățămînt în atenția grupei sindicale

Rezultatele obținute la învățătura pe primele două pătrare ridică într-o serie de școli elementare și medii o problemă de cea mai pregnantă actualitate. Este vorba de disproporția dintre cerințele care stau în fața învățămîntului și rezultatele obținute de elevii unor școli în activitatea lor școlară. O asemenea disproporție există, de pildă, într-o serie de școli din orașul și raionul Buzău.

Pentru a explica o asemenea situație se găsesc destule „argumente". Răspunderea poate fi deplasată de la un pol la altul, în funcție de cei solicitați s-o stabilească. Nu lipsesc, de pildă, argumente ca: „elevii sînt leneși și nu vor să învețe", „pătrarul e prea scurt și nu există timp suficient pentru verificarea cunoștințelor", „ore puține prevăzute în programă" și multe altele. De cele mai puține ori, însă, sau chiar de loc, se ia în discuție în ce măsură este răspunzător de această situație factorul cel mai important al procesului de învățămînt — pedagogul — și în legătură cu aceasta, răspunderea care revine grupelor sindicale din școli pentru mobilizarea pedagogilor, pentru sprijinirea acestora în vederea îmbunătățirii permanente a muncii lor, pentru înarmarea lor cu cele mai bune metode pedagogice.

În orașul și raionul Buzău, cu oricîtă bunăvoință s-ar căuta, este greu să găsești o asemenea preocupare. Grupele sindicale și comitetele de instituție au desfășurat ce e drept o anumită activitate. Aceasta însă a fost departe de a se îndrepta spre problema ridicării nivelului învățămîntului.

Să lipsească oare experiența avansată în activitatea profesorilor din Buzău? O analiză mai atentă arată însă că o asemenea presupunere este cu totul neîndreptățită. În școlile din Buzău există pedagogi cu o pregătire profesională temeinică, care obțin rezultate remarcabile în activitatea lor. Este suficient să citățm colectivul didactic de la școala medie de fete nr. 2 care ani de-a rîndul a obținut însemnate rezultate în munca instructiv-educativă.

Ceea ce este însă regretabil este faptul că grupa sindicală n-a socotit că are datoria să studieze și să sintetizeze experiența acestui colectiv și s-o răspîndească. Există în grupele sindicale din școlile orașului Buzău mentalitatea că atragerea membrilor de sindicat la o activitate creatoare, menită să ducă la continua ridicarea a nivelului învățămîntului, revine exclusiv în sarcina consiliilor pedagogice. Sfera de activitate a grupei sindicale se confundă adesea cu aceea a consiliului pedagogic. Nu sînt rare cazurile cînd ședințele grupei se țin în continuarea ședințelor consiliului pedagogic și se rezumă la enumerarea cîtorva probleme de ordin general, de cele mai multe ori rupte de procesul de învățămînt.

Evident că grupa sindicală poate urmări aceleași probleme ca și consiliul pedagogic și că este chiar indicat s-o facă, întrucît are același obiectiv — ridicarea necontenită a nivelului procesului de învățămînt în scopul înarmării elevilor cu cunoștințe temeinice, al educării lor în spiritul comunismului.

Deosebirea rezidă însă mai ales în mijloacele și metodele de activitate. Grupa sindicală mobilizează pe membrii săi să îndeplinească hotărîrile consiliului pedagogic, îi antrenează la o activitate conștientă și creatoare, devine purtătoare a experienței avansate.

În multe școli există asemenea organizații sindicale care, prin felul cum au știut să-și organizeze munca, au reușit să pună în centrul atenției membrilor lor cele mai importante probleme ale școlii. Grupa sindicală de la școala cu limba de predare rusă din București, de exemplu, și-a axat întreaga activitate pe realizarea obiectivelor principale din planul școlii. Munca dusă de organizatorii sindicali cu fiecare om în parte, în ședințele de grupă, în consfătuirile de producție etc. contribuie la îmbunătățirea procesului de învățămînt. Ședințele de grupă sindicală de la această școală se țin cu regularitate și sînt cu grijă și din timp pregătite. La una din aceste ședințe s-a luat hotărîrea ca pedagogii să acorde imediat după lectii sprijin elevilor care au primit note nesatisfăcătoare. Procentul elevilor cu note bune în această școală este de 84%. La școala nr. 56 de fete din București, organizația sindicală a reușit să facă din schimbul de experiență un mijloc deosebit de însemnat pentru perfecționarea calității procesului de învățămînt. Popularizarea profesorilor fruntași, a celor mai bune metode pedagogice, combaterea formalismului și a conținutului sărac al unor lecții a întîrziat să-și arate efectele. La matematică, de pildă, în urma acțiunilor inițiate de grupa sindicală, colectivul de profesoare a reușit să reducă simțitor pe pătrarul II procentul de eleve rămase în urmă la învățătură.

Cum de pot exista totuși organizații sindicale a căror activitate rămîne străină sarcinilor învățămîntului, așa cum s-a întîmplat la Buzău? Cauza trebuie căutată în slaba activitate a comitetelor sindicale orășenești, raionale și regionale ale muncitorilor din învățămînt.

O bună parte a organizatorilor sindicali nu știu încă să munceas că, nu-și cunosc sarcinile și mijloacele de îndeplinire a lor, și de aceea își rezumă activitatea numai la încasarea cotizației și la prelucrarea diferitelor articole din ziar.

Lipsa de preocupare a comitetului sindical regional Ploești pentru îndrumarea și controlul activității organelor sindicale din Buzău a permis atmosfera de lîncezeală în care își duc munca acestea, a lipsit procesul de învățămînt de un important sprijin. La aceasta se adaogă și faptul că o serie de activiști ai C.C. al S.M.I. care au fost trimiși să sprijine munca sindicală au îndrumat superficial această muncă, mulțumindu-se mai ales să facă constatări.

Cel de al II-lea Congres al P.M.R. a pus în fața organelor sindicale sarcina de a-și dezvolta activitatea, de a o lega mai strîns de nevoile producției, de a fi o școală a educației comuniste pentru oamenii muncii. Organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt au datoria să înlăture deficiențele care le frînează activitatea, să-și orienteze munca spre ridicarea necontenită a învățămîntului nostru, fixînd centrul de greutate al muncii lor în grupa sindicală. Grupa sindicală trebuie să devină cel mai important sprijin al directorului în organizarea și desfășurarea învățămîntului în școală.

C. RĂDOI

Învățătorii — propagandiști ai metodelor agro-zootehnice înaintate

Hrănirea și îngrijirea animalelor în timpul iernii

În această perioadă, cadrele didactice din școlile sătești au datoria să arate țăranilor muncitori cu gospodării individuale, întovărășiților și colectiviștilor cum să îngrijească și să hrănească animalele pentru a le menține producția la un nivel ridicat. De asemenea, este necesar să le arate că un bun crescător de animale trebuie să planifice bine consumul de furaje pentru întreaga perioadă de hrănire la grajd și să înlăture de la început orice risipă.

În timpul iernii, animalele de producție se îngrijesc și se hrănesc în raport cu producția lor. O deosebită grijă se acordă întreținerii adăposturilor. Grajdurile se curăță zilnic, cărîndu-se gunoiul la platformă, iar așternutul se schimbă des. Pentru ca aerul din interiorul grajdurilor să fie nevătămător animalelor, urina trebuie să se scurgă repede în groapa de purină. În același scop, grajdul se aerisește sistematic prin canalele de ventilație.

Hrana animalelor de producție se stabilește în funcție de producția acestora, de starea lor fizică și de greutate, folosindu-se indicațiile ce s-au dat în acest sens de către zootehnicieni. Pentru a se înlocui vitaminele din furajele verzi se folosesc ca hrană nutrețul murat, rădăcinoasele și fînul pregătit din timpul verii.

Deși activitatea animalelor de muncă este redusă în timpul iernii, îngrijirea și hrănirea lor nu trebuie lăsate pe plan secundar, pentru că numai animalele de muncă bine scoase din iarnă pot face față cu succes muncilor agricole grele și numeroase din timpul primăverii.

În timpul iernii țăranii muncitori se vor ocupa în mod deosebit de animalele de reproducție. În acest timp au loc gestația și fătările la multe specii de animale. De aceea trebuie luate măsuri pentru a se asigura desfășurarea normală a gestației, a fătării și a întreținerii tineretului animal.

În timpul gestației, organismul femelei trebuie să asigure hrana fătului său. Dacă alimentația femelei este incompletă din punct de vedere cantitativ sau calitativ, suferă atît femela cît și fătul său. De aceea, în hrana femelelor gestante trebuie asigurate proteinele, vitaminele și sărurile minerale în cantități corespunzătoare. Nutrețurile cele mai indicate sînt: tărîțe de grîu, fîn de lucernă, porumb murat, sfeclă furajeră. La acestea se va adăuga și precipitat de oase.

O grijă deosebită trebuie să se acorde și tineretului animal. Cum în această perioadă a anului lipsesc furajele bogate în vitamine, iar acțiunea razelor solare asupra animalelor este foarte scăzută, organismele în creștere au de suferit. De aceea grija crescătorului de animale va fi îndreptată spre asigurarea vitaminelor necesare animalelor tinere, în primul rînd a vitaminei A (vitamina creșterii) și D_2. Pentru aceasta se vor folosi în hrana animalelor tinere morcovii, fînul de lucernă, sfecla, nutrețul murat. Sărurile minerale se introduc în hrană sub formă de precipitat de oase sau praf de cretă și sare. În același timp, se va folosi la maximum acțiunea razelor solare. În acest scop animalele tinere vor fi scoase afară în toate zilele însorite. Aceste măsuri contribuie la evitarea cazurilor de rahitism sau la vindecarea acestuia. Animalelor rahitice li se va introduce în hrană vitamina D_2 sub formă de drojdie iradiată sau untură de pește, dîndu-li-se în același timp și o cantitate corespunzătoare de precipitat de oase. Aceste animale vor fi scoase cît mai mult la soare.

Îndrumînd țăranii muncitori să asigure o bună îngrijire a animalelor în timpul iernii, cadrele didactice din școlile sătești trebuie să sublinieze că este în interesul fiecăruia să sprijine acțiunea de vaccinare a animalelor pentru prevenirea bolilor molipsitoare.

Ing. MIHAIL V. STANCIULESCU

O politică consecventă de pace și colaborare internațională

A devenit o tradiție ca în fiecare an, cu prilejul Anului Nou, reprezentanți ai presei, radioului și televiziunii din diferite țări să se adreseze conducătorilor Statului Sovietic cu rugămintea de a le răspunde la anumite întrebări în legătură cu cele mai importante probleme ale situației internaționale. Și, an de an, oamenii cinstiți din toate țările lumii așteaptă cu un interes deosebit răspunsurile conducătorilor Uniunii Sovietice. Acest interes este determinat de faptul că răspunsurile oamenilor de stat sovietici exprimă punctul de vedere al marii și puternicei Uniuni Sovietice, bastionul păcii și libertății popoarelor și reprezintă o caracterizare clară, realistă a unor aspecte fundamentale ale vieții internaționale.

Un viu interes au suscitat anul acesta Declarația lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., făcută cu prilejul Anului Nou la rugămintea societății de radio franco-engleze Pathé-Marconi, precum și răspunsurile tovarășului N. A. Bulganin la întrebările lui Charles Shutt, conducătorul Biroului din Washington al Societății de televiziune și jurnale de actualități „Telenews" și la întrebările lui Stanka Veselinova, directorul ziarului iugoslav „Nedelne Informativne Novine".

Aceste documente au o însemnătate excepțională. Făcînd o profundă analiză a situației internaționale actuale ele înarmează forțele iubitoare de pace din întreaga lume cu învățăminte de mare preț.

Cea mai fierbinte dorință a popoarelor este pacea. Pacea este necesară tuturor popoarelor deoarece ea va da fiecărui om siguranța zilei de mîine, îl va elibera de povara pe cît de grea, pe atît de inutilă a înarmărilor, îi va asigura posibilitatea de a munci în liniște și de a construi o viață mai bună.

Dar pacea nu este numai necesară și de dorit. Pacea este posibilă. „Popoarele — a arătat tovarășul N. A. Bulganin — pot și trebuie să trăiască în pace și prietenie". Năzuința popoarelor spre pace, dorința lor de a trăi și a munci în pace au la bază marea lor forță. Această uriașă forță a popoarelor a devenit în epoca noastră o puternică stavilă în calea politicii cercurilor agresive.

Marile evenimente care au avut loc în anul 1955 reflectă din plin năzuința vie a popoarelor de a menține și întări pacea, marile succese obținute de forțele păcii în lupta împotriva politicii antipopulare, agresive, dusă de cercurile imperialiste. Rolul hotărîtor în dobîndirea acestor succese l-a avut lagărul păcii, democrației și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică.

Răspunzînd la întrebarea lui Stanka Veselinova, directorul ziarului iugoslav „Nedelne Informativne Novine", cu privire la aprecierea anului diplomatic care a trecut și la rezultatele sale în domeniul slăbirii încordării și al dezvoltării colaborării internaționale, șeful guvernului sovietic a arătat că în anul 1955, ca urmare a eforturilor forțelor iubitoare de pace au fost obținute rezultate pozitive serioase în opera de slăbire a încordării în relațiile internaționale, în dezvoltarea înțelegerii reciproce și colaborării între state, în interesul menținerii și consolidării păcii.

Printre principalele rezultate obținute pe acest drum se numără normalizarea deplină a relațiilor sovieto-iugoslave și întărirea prieteniei străvechi dintre popoarele sovietic și iugoslav. Au fost, de asemenea, restabilite relațiile de colaborare prietenească între Iugoslavia și țările de democrație populară.

Neîncetata întărire a prieteniei frățești și colaborării între Uniunea Sovietică, R. P. Chineză, Polonia, Cehoslovacia, Iugoslavia și celelalte țări care au pășit pe calea dezvoltării socialiste, precum și lărgirea legăturii de prietenie dintre U.R.S.S., India, Birmania, Afganistan și alte țări iubitoare de pace, contribuie la dezvoltarea bunelor relații între state.

Rezolvarea pozitivă a problemei austriace, stabilirea de relații diplomatice între U.R.S.S. și R. F. Germană, Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței, Conferința de la Bandung a țărilor Asiei și Africii, admiterea în O.N.U. — datorită inițiativei Uniunii Sovietice — a celor 16 state între care și R.P.R., schimbul de delegații parlamentare, vizitele reciproce ale oamenilor de stat — toate acestea au avut o mare însemnătate pentru continua dezvoltare a legăturilor între state, pentru destinderea în relațiile internaționale.

După cum a subliniat șeful guvernului sovietic, în anul 1955 au căpătat o largă recunoaștere principiile coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite. Astăzi, aceste principii constituie baza relațiilor unui cerc tot mai larg de state din Europa, Asia, Africa. Anul 1955 a dovedit din plin că ideea coexistenței pașnice este o idee vitală a timpurilor noastre.

În lume există însă și forțe cărora nu le este pe plac ideea coexistenței pașnice, care nu se pot împăca cu „spiritul Genevei", care încearcă să întoarcă desfășurarea evenimentelor la vechea orientare a „războiului rece".

Popoarele tuturor țărilor vor însă ca „spiritul Genevei" și împreună cu el speranțele în pace și într-un viitor mai bun să crească și să se întărească.

În întreaga lume a produs un puternic ecou declarația președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la șansele unei noi conferințe a șefilor celor patru puteri.

Șeful guvernului sovietic a arătat din nou că Uniunea Sovietică luptă cu fermitate pentru reducerea armamentelor și a forțelor armate, pentru interzicerea necondiționată a armelor atomică și termonucleară și pentru instituirea unui control internațional eficient în această problemă. Dacă pînă astăzi nu s-a realizat un acord în această privință faptul se datorește poziției puterilor occidentale, care au renunțat chiar la propriile lor propuneri, părăsind poziția pe care au avut-o pînă în mai 1955. Puterile occidentale renunță de fapt la ideea reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice și cu hidrogen. Anumite cercuri din Apus răspîndesc afirmațiile primejdioase că pacea ar putea fi menținută prin întărirea potențialului atomic și prin continuarea cursei înarmărilor. Aceste cercuri prefind că s-ar fi ajuns la un așa-numit „impas atomic". Tovarășul Bulganin a smuls masca de pe fața propovăduitorilor unor astfel de afirmații menite să adoarmă vigilența popoarelor.

Pentru toți partizanii păcii declarațiile șefului guvernului sovietic sînt dătătoare de speranțe în vederea obținerii, în anul 1956, a unor noi succese pe drumul consolidării păcii. Chezășia sigură a faptului că anul 1956 va fi un an al slăbirii continue a încordării internaționale și al întăririi păcii o constituie năzuința nestrămutată a popoarelor de a trăi în pace și prietenie.

N. TAINIC

Pentru unitatea de acțiune a educatorilor din întreaga lume

Învățătorii și profesorii din toate țările lumii așteaptă cu mult interes un eveniment de o deosebită importanță. Este vorba de apropiata ședință de la Paris a Comitetului de Înțelegere — comitet în cadrul căruia colaborează Federația Internațională Sindicală a Învățămîntului (F.I.S.E.) — departament profesional al F.S.M., Federația Internațională a Asociațiilor de Învățămînt (F.I.A.I.) și Federația Internațională a Profesorilor din Învățămîntul Secundar Oficial (F.I.P.E.S.O.).

Comitetul de Înțelegere, care a luat ființă în 1948, a desfășurat în decursul celor 7 ani de existență o activitate pozitivă pentru realizarea unității de vederi și de luptă a educatorilor în scopul îmbunătățirii situației materiale și sociale a cadrelor didactice din țările capitaliste și coloniale, pentru orientarea educației tineretului în spiritul păcii și colaborării între popoare, pentru dezvoltarea învățămîntului și progresul culturii în lume.

Elaborarea unor documente cum sînt Carta Educatorilor, Carta Drepturilor Copilului, rezoluțiile cu privire la schimburile culturale internaționale au adus o contribuție însemnată la realizarea unității de acțiune a tuturor educatorilor.

Unitatea cadrelor didactice pe plan internațional a făcut progrese serioase în ultimul timp. Carta Educatorilor devine tot mai mult un document universal, interesînd pe toți educatorii, indiferent de sistemul social al țărilor în care trăiesc.

Ca urmare a acestei stări de lucruri, masele de educatori cuprinși în organizațiile naționale afiliate la W.C.O.T.P. (Confederația Mondială a Organizațiilor Profesiunii Didactice), sub conducere americană, au votat la ultimul Congres al W.C.O.T.P., care a avut loc la Istambul în august 1955 o rezoluție în favoarea colaborării cu F.I.S.E. în cadrul Comitetului de Înțelegere.

În urma rezoluției adoptate la Istambul în favoarea colaborării cu celelalte federații, conducerea W.C.O.T.P.-ului a cerut aderarea la Comitetul de Înțelegere.

Problemele de principiu pe care le ridică aderarea W.C.O.T.P.-ului la Comitetul de Înțelegere se vor discuta în cadrul ședințelor comune ce vor avea loc în zilele de 20, 22 și 23 ianuarie 1956 la Paris.

Note de drum

Prin Bulgaria Populară

(I)

Pe aeroportul din Sofia. Pionieri plecînd într-o excursie

Să tot fi trecut o oră și jumătate din clipa cînd avionul se desprinsese ușor de pe aeroportul din București și sfîșiind stratul gros de nori care acoperea orașul se avîntase sus, tot mai sus, acolo de unde nu puteai zări, în orice parte ți-ai fi îndreptat privirea, decît aceeași priveliște — o mare nesfîrșită de nori. Nu s-ar putea spune că n-aveai ce admira. Dimpotrivă, era ceva cu adevărat încîntător. Sub strălucirea orbitoare a soarelui și datorită mișcării lor neîncetate, norii căpătau cele mai fermecătoare culori, iar avionul părea că lunecă pe un covor țesut de mîini a căror măiestrie nu poate fi egalată.

Cred că un pictor ar fi dorit ca acest tablou să dureze mult, cît mai mult, atît cît i-ar fi trebuit pentru a-l transpune pe pînză. Cu totul alta era însă preocuparea noastră în acele momente. Ardeam de nerăbdare să ajungem la Sofia, capitala Bulgariei Populare. Era pentru prima dată. Cu toate acestea știam că ne așteaptă acolo prieteni, prieteni minunați, pe care abia așteptam să-i vedem, să le strîngem mîna, să-i cunoaștem îndeaproape, să muncim împreună.

— Ce crezi, mai avem mult? mă întreabă tovarășul meu de călătorie.

— Oare am trecut Balcanii? — îi răspund eu tot printr-o întrebare.

Și deodată simțim că începem să coborîm. Cum avionul face un virai, zărim în partea dreaptă, străpungînd norii, vîrful unui munte. E greu să știi care îți este numele. Totuși, ca și cînd ne-am fi înțeles, rostim împreună în același moment:

— Vitoșa!

Doream să fie Vitoșa, muntele care se ridică falnic, ca un străjer lîngă Capitala R. P. Bulgaria. Într-adevăr este Vitoșa. Sub noi se află Capitala Bulgariei Populare — Sofia, centrul politic, economic, științific și cultural al țării.

Cînd am coborît din avion se înserase. Am putut totuși să admirăm frumusețea aeroportului și buna organizare care domnește aci.

De la aerogară pînă în centrul orașului drumul durează aproape o jumătate de oră — cea mai mare parte din timp mergînd însă prin oraș. Pînă la intrarea în oraș se îmbină în chip caracteristic vilele frumoase, cu blocurile muncitorești din jurul cărora încă nu s-au coborît schelele sau construcțiile care abia încep. În Sofia — de altfel ca în toate locurile pe unde am trecut — se construiește. Se ridică noi întreprinderi, se clădesc case de locuit și instituții culturale. Se construiește mult și durabil.

— Construim pentru prezent și pentru viitor, ne-a spus un tovarăș arhitect cu care am stat de vorbă într-una din zilele următoare, construim pentru socialism.

Sofia are, împreună cu suburbiile sale, aproximativ 500.000 de locuitori. Sofiaații — așa numește populația țării pe locuitorii Capitalei — își iubesc orașul, le este scump și îl îngrijesc cu multă pricepere. Pretutindeni domnesc curățenia și ordinea.

Dacă ai vizitat acest oraș, într-un timp fie el cît de scurt, îți amintești de el toată viața și-l iubești, așa cum îl iubesc locuitorii lui. În arhitectura orașului se păstrează stilurile multor epoci iar monumentele sale, clădirile, străzile și instituțiile legate de istoria poporului bulgar oglindesc în chip minunat atît vremurile străvechi cît și perioada înfloritoare a zilelor noastre. Tot ce am văzut în Sofia arată cît de puternic este respectul pe care îl nutrește poporul bulgar pentru trecutul său glorios, cît de justificată este mîndria lui patriotică pentru marile valori materiale și culturale pe care le-a făurit de-a lungul veacurilor. Poporul bulgar a dat lumii oameni ca Ivan Vasov, Hristo Botev, Blagoev, ca neuitatul Gheorghi Dimitrov, marele învățător și conducător al oamenilor muncii din Bulgaria.

Astăzi poporul bulgar duce mai departe glorioasele tradiții de luptă ale înaintașilor. Sub conducerea Partidului Comunist, oamenii muncii din noua Bulgarie înaintează cu succes pe drumul luminos al socialismului. Încă la Congresul al VI-lea al Partidului Comunist, tovarășul Vilko Cervenkov, președintele Consiliului de Miniștri, a declarat că în Bulgaria bazele socialismului au și fost construite.

Am stat în R. P. Bulgaria trei săptămîni. În acest timp am vizitat, pe lîngă Capitala țării, orașele Plovdiv, Tîrnovo, Plevna, Orașul Stalin, precum și satele Rupti, Rila etc. Numărul oamenilor pe care i-am cunoscut și cu care am stat de vorbă e mare și cuprinde cele mai felurite profesii. Am cunoscut muncitori, țărani muncitori, medici, scriitori, artiști, arhitecți. Cercul cel mai larg de cunoscuți și prieteni este însă cel al lucrătorilor din învățămînt. Peste tot — la Ministerul Învățămîntului și la Comitetul Central al Sindicatului lucrătorilor din învățămînt, la secțiile de învățămînt și la comitetele sindicale județene, de plasă și orășenești ale muncitorilor din învățămînt, în școli și în instituțiile preșcolare, în toate instituțiile de învățămînt pe care le-am vizitat — am fost primiți ca prieteni. Am făcut tot ce ne-a stat în putință pentru a cunoaște și a învăța cît mai mult, pentru a împărtăși cît mai mult prietenilor noștri bulgari, din experiența poporului romîn în dezvoltarea învățămîntului în Republica Populară Romînă.

Acum cînd vreau să înfățișez cititorilor noștri cele văzute sînt pus într-o mare încurcătură. Sînt copleșit de impresii. Prin fața ochilor mi se perindă filmul lung al instituțiilor, locurilor, peisajelor și mai ales al oamenilor și faptelor lor de ispravă și parcă toate îmi cer să nu le las cumva la o parte.

În R. P. Bulgaria învățămîntul a devenit un bun al întregului popor. Dacă înainte de eliberare rămîneau anual în afara școlii aproximativ 100.000 de copii, astăzi — cu foarte mici excepții — toți copiii de vîrstă școlară sînt cuprinși în școală. Înainte de 9 septembrie 1944 circa 80% din copii nu puteau intra în școlile de 7 ani. Astăzi însă, în anii puterii populare, învățămîntul de 7 ani a fost generalizat. Numărul școlilor medii (de 11 ani) s-a dublat față de perioada antebelică. În țară există o largă rețea de școli profesionale și tehnice. Instituțiile de învățămînt superior sînt la dispoziția fiilor celor ce muncesc. Dreptul la învățătură al poporului este înscris în constituția țării și se realizează în fapt. Statul democrat-popular nu precupețește nimic atunci cînd este vorba de progresul școlii. Școlile funcționează în localuri corespunzătoare și sînt încadrate cu cadre bine pregătite. Toată țara se îngrijește de creșterea tinerei generații. Educația tineretului este o cauză a întregului popor. Nu odată oamenii cu care am stat de vorbă ne-au povestit cu mîndrie despre construcțiile școlare pe care le-au ridicat prin muncă obștească, despre dragostea cu care înconjoară ei în permanență tineretul, școala și pe slujitorii ei.

Peste tot am constatat grija părintească pe care Partidul Comunist, guvernul țării și întregul popor o acordă educării tineretului în spiritul comunismului.

I. DRAGU

INFORMAȚIE

Universitatea „C. I. Parhon" din București aduce la cunoștința celor interesați că se va ține un concurs pentru ocuparea postului de conferențiar la catedra de drept de stat și administrativ, pentru cursul:

— Dreptul de stat al R.P.R. și dreptul de stat al țărilor burgheze.

Pentru înscrierea la concurs candidații vor prezenta în termen de 30 de zile de la publicare următoarele acte (în 2 exemplare): autobiografie; copie legalizată după diploma de doctor sau de candidat în științe; copie după atestatul de conferențiar; certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale; memoriu de activitate didactică-științifică semnat de candidat; un număr de 3 exemplare din lucrările sale științifice.

Pot participa la concurs persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe sau gradul didactic de conferențiar.

De asemenea, se pot prezenta la concurs persoanele fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă calificare din producție și din aparatul de stat, cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei vacante.

Dacă reușesc la concurs, ei pot fi recomandați Ministerului Învățămîntului pentru a li se acorda gradul didactic superior corespunzător, dar numai dacă în decurs de un an de la concurs au făcut dovada însușirilor lor didactice științifice.

Actele se vor depune la Rectoratul Universității „C. I. Parhon" — Secretariatul Științific — B-dul 6 Martie nr. 64 telefon 4.92.59.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Școlii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 353 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 13 ianuarie 1956

SUMAR:

- DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE. — Bazele organizării procesului de învățământ. — Consiliul pedagogic al școlii. — Se pregătesc pentru muncă (pag. 2-a)
- Marele pedagog rus K. D. Usinski (pag. 2-a)
- DE LA CONSFĂTUIRILE RAIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE. — M. Tudor: Pedagogii discută problemele activității lor. — Prof. Traian Popescu: Propuneri valoroase. — Viorel Alecu: Pentru îmbunătățirea manualelor de limba română — Prof. Lucia Rădulescu: Unele rezultate ale muncii noastre (pag. 3-a)
- DISCUȚII. — Ion Dumitrescu: Despre unele aspecte de bază ale educației în spirit colectiv (pag. 3-a)
- Preocupările noastre literare și artistice (pag. 4-a)
- I. Dragu: Note de drum: Prin Bulgaria Populară (II) (pag. 4-a)

Pentru continua dezvoltare a învățământului în anii celui de al doilea plan cincinal

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, eveniment istoric de o deosebită însemnătate în viața poporului nostru, a elaborat un măreț program de muncă și luptă pentru noi victorii în construirea socialismului. Din documentele Congresului se desprind sarcini de cea mai mare importanță pentru învățămînt, ca și pentru toate sectoarele de activitate ale economiei și culturii patriei noastre.

Intreaga muncă ce se va desfășura în domeniul învățămîntului în anii celui de al II-lea plan cincinal este luminată de documentele Congresului, care au arătat căile ce vor duce mai departe școala țării noastre, pe drumul larg deschis de reforma învățămîntului. Documentele Congresului constituie cea mai de preț călăuză pentru munca fiecărui om din învățămînt. Mărețiu sarcinilor cuprinse în ele a deșteptat proaspete energii creatoare, a trezit un nou elan care caracterizează acum întreaga activitate în domeniul învățămîntului.

Dezvoltarea tuturor ramurilor economiei și culturii noastre depinde în mare măsură de calitatea pregătirii cadrelor, pregătire în care școlii îi revin sarcini însemnate.

Indrumat cu grijă de partid, învățămîntul nostru a obținut în anii puterii populare succese însemnate și, la sfîrșitul primului cincinal, a putut prezenta un bilanț de importante realizări. Conținutul învățămîntului a fost radical schimbat; procesul instructiv-educativ a fost fundamentat pe baze științifice; învățămîntul elementar general și obligatoriu a devenit o realitate; învățămîntul de 7 ani s-a dezvoltat mult, devenind obligatoriu în regiunile de regiuni și raioane, în orașe și centre muncitorești; s-au creat condiții de studiu oamenilor muncii din producție; minoritățile naționale au astăzi școli în limba maternă; au fost alfabetizați aproape toți nestiutorii de carte pînă la vîrsta de 55 de ani. Crearea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și tehnice de maiștri asigură pregătirea de muncitori calificați și maiștri cu temeinice cunoștințe practice profesionale. Învățămîntul superior a fost profilat astfel ca să pregătească cadrele superioare de specialiști de înaltă calificare pentru diferite domenii de activitate.

Sarcini însemnate stau în fața învățămîntului în anii celui de al II-lea plan cincinal. Directivele Congresului cu privire la cel de al II-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960 arată că în anul școlar 1960—1961 în școli și institute de învățămînt superior se vor cuprinde peste 2.700.000 de elevi și studenți, ceea ce înseamnă cu 600.000 mai mult decît în anul școlar 1955—1956.

Pentru ridicarea continuă a nivelului cultural al poporului se va lărgi învățămîntul de 7 ani, cuprinzîndu-se în acest învățămînt circa 90 la sută din absolvenții școlilor elementare și se vor pregăti condițiile pentru trecerea în decursul cincinalului următor la învățămîntul de 7 ani general și obligatoriu. Aceste sarcini cer continua dezvoltare a bazei materiale a învățămîntului. In acest scop se vor construi și se vor da în folosință, așa cum prevăd Directivele, peste 1.200 săli de clasă pentru învățămîntul elementar și de 7 ani, trei institute de învățămînt superior și circa 6.000 de locuri în căminele studențești. Pentru a se asigura cheltuirea cu chibzuință a fondurilor și materialelor de construcții are o mare însemnătate folosirea proiectelor tip.

In vederea asigurării unei frecvențe ridicate a tuturor copiilor este necesar să se continue extinderea rețelei școlilor elementare chiar pînă în cătunele sau grupurile de case izolate cu cel puțin 7-8-10 copii.

Cea mai mare atenție trebuie acordată justei amplasări a unităților școlare de 7 ani, urmărindu-se asigurarea cuprinderii treptate în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a și crearea unor unități școlare puternice cu cel puțin două rînduri de clase V-VII. Aceasta va permite încadrarea în specialitate a cadrelor didactice și va determina o reală îmbunătățire a nivelului predării și deci a nivelului de pregătire a elevilor.

O sarcină de cea mai mare însemnătate pe care o trasează învățămîntului documentele celui de al II-lea Congres al partidului o constituie ridicarea nivelului muncii de instruire și educare a tineretului. Școala de cultură generală este principala verigă în sistemul nostru de învățămînt. Ea asigură și calitatea învățămîntului de specialitate.

Creșterea rapidă a nivelului de producție în toate ramurile economiei noastre naționale, precum și dezvoltarea necontenită a științei, tehnicii și artei ridică în fața școlii de cultură generală probleme a căror rezolvare este indisolubil legată de ridicarea continuă a nivelului de pregătire teoretică și practică a elevilor, de îmbunătățirea conținutului învățămîntului. Este necesar să se îmbunătățească pregătirea tineretului în domeniul științelor matematice, al științelor naturale, să se predea cunoștințe mai temeinice în domeniul științelor sociale. Perspectivele folosirii energiei nucleare ridică cu toată seriozitatea în fața învățămîntului problema îmbogățirii programelor școlare cu cunoștințe din acest domeniu. Intregul proces de învățămînt trebuie strîns legat de viață, de activitatea practică. Reexaminarea duratei învățămîntului mediu de cultură generală capătă astfel o însemnătate deosebită.

In cuvîntul rostit la cel de al II-lea Congres al partidului, acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul Invățămîntului, a arătat că pentru îmbunătățirea școlii de cultură generală Ministerului Invățămîntului îi revin numeroase și importante sarcini: trebuie să elaboreze planuri și programe de învățămînt stabil; trebuie să acorde o atenție deosebită manualelor; trebuie asigurată întocmirea unor noi manuale de calitate superioară, apelînd pentru aceasta la cele mai capabile cadre didactice. Discutarea în recentele consfătuiri raionale ale cadrelor didactice a conținutului actualelor manuale este un pas serios în vederea îmbunătățirii conținutului procesului de învățămînt prin ridicarea calității manualelor. Discuțiile care au avut loc în consfătuiri constituie pentru Ministerul Invățămîntului și organele sale un prețios sprijin în vederea îmbunătățirii manualelor, astfel încît acestea să aibă un nivel științific ridicat, strîns legat de practică, de nevoile producției, potrivit nivelului de înțelegere al elevilor.

Ministerul Invățămîntului a și stabilit unele soluții practice care vor duce la înfăptuirea sarcinilor puse de Directivele cu privire la cel de al doilea plan cincinal.

Cel de al II-lea Congres al partidului a subliniat cu o deosebită tărie necesitatea ridicării nivelului tehnic în toate ramurile economiei naționale, a introducerii treptate a tehnicii noi și a procedeelor tehnologice superioare, necesitatea obținerii unei creșteri considerabile a productivității muncii. Imbunătățirea profilului învățămîntului profesional și tehnic prevăzută în documentele Congresului trebuie să ducă la pregătirea unor buni muncitori calificați și tehnicieni pentru diferite meserii și specialități. Aceasta cere ca învățămîntul profesional și tehnic să se ocupe cu seriozitate de îmbunătățirea programelor școlare și a manualelor, de întărirea pregătirii practice a elevilor la locul de muncă în întreprinderi industriale, agricole, instituții sanitare etc. In toate domeniile privitoare la pregătirea cadrelor de muncitori calificați și maiștri Ministerul Invățămîntului va trebui să colaboreze mai strîns cu celelalte ministere.

In același timp trebuie îmbunătățită continuu munca de pregătire a cadrelor superioare tehnice și didactice. Condiția acestei îmbunătățiri o constituie strîngerea legăturii învățămîntului superior cu producția, folosirea celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, întărirea activității științifice în instituțiile de învățămînt superior. Absolvenții institutelor de învățămînt superior trebuie să cunoască tehnica cea mai avansată, să aibă cunoștințe temeinice privitoare la organizarea procesului de producție, la utilaje și la procesele tehnologice din întreprinderi. In acest scop se impune o mai temeinică organizare a practicii în producție a studenților.

Este necesar să se îmbunătățească simțitor activitatea educativă în rîndurile studenților. Avem datoria să creștem în facultăți tineri studioși, cu dragoste de muncă, disciplinați, cu grijă față de avutul obștesc, conștienți de rolul pe care-l are propria pregătire și comportare pentru viața întregului popor.

Ridicarea calității procesului de învățămînt în învățămîntul de toate gradele este strîns legată de puterea cu care cadrele didactice vor lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze. Raportul Comitetului Central al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al II-lea Congres al Partidului arată că: **„...luarea de atitudine împotriva concepțiilor retrograde este o îndatorire de onoare a fiecărui om de cultură înaintat“.** Oamenii muncii din învățămînt trebuie să desfășoare cu o nestrămutată vigilență lupta împotriva ideologiei burgheze, pentru a apăra procesul de învățămînt de orice influențe dușmănoase ale acestei ideologii, de tot ceea ce este perimat, vechi, pentru a promova tot ceea ce este nou și avansat. Numai prin lecții și prelegeri cu un înalt conținut ideologic pot fi educați cetățeni demni ai societății socialiste, poate fi crescut omul nou, care să muncească cu dragoste și entuziasm pentru patria și poporul său. Studiul perseverent și neîntrerupt al științei marxist-leniniste trebuie să stea la baza întregii activități a cadrelor noastre didactice, pentru ca ele să poată duce cu succes lupta împotriva denaturărilor în știință, împotriva obiectivismului burghez, a naționalismului și șovinismului, a ploconirii față de cultura burgheză, a misticismului, prejudecăților și superstițiilor. Catedrele de științe sociale de la institutele de învățămînt superior au misiunea de a influența și a ajuta catedrele de specialitate în vederea asigurării unei juste orientări ideologice în toate sectoarele învățămîntului superior, ale științei și ale culturii în genere.

In Raportul de activitate al C. C. al P.M.R. expus la Congresul al II-lea al partidului de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a acordat o mare atenție problemei selecționării și repartizării cadrelor. Partidul ne atrage atenția asupra necesității unei temeinice pregătiri a cadrelor și a necesității selecționării cadrelor după calitățile politice și profesionale — principiu leninist indivizibil. In Raport se arată că în domeniul politicii de cadre o serie de ministere și departamente centrale au serioase slăbiciuni. La Ministerul Invățămîntului cadrele tinere, competente, crescute de partid sînt foarte anevoios promovate. In același timp sînt neglijate o serie de cadre vechi mature politiceste.

Documentele Congresului pun în fața Ministerului Invățămîntului sarcini însemnate în domeniul pregătirii, repartizării și promovării cadrelor. Este necesar să se întocmească un plan în vederea pregătirii cadrelor, ținînd seama de cerințele fiecărui sector de activitate, de necesitatea întăririi lui, stabilind forme concrete de pregătire și perfecționare a cadrelor.

Cerințele mari și însemnate puse în fața învățămîntului nostru de cel de al II-lea Congres al Partidului cer oamenilor muncii din învățămînt să-și sporească necontenit eforturile în muncă, simțul de răspundere față de îndeplinirea nobilei lor sarcini. Studierea aprofundată a documentelor Congresului, analiza muncii fiecărei instituții de învățămînt în lumina acestor documente și aplicarea în viață a sarcinilor trasate de Congres vor determina dezvoltarea continuă a învățămîntului nostru.

Transformarea în realitate a planurilor de muncă alcătuite pe baza hotărîrilor Congresului cere îmbunătățirea activității tuturor organelor de conducere a învățămîntului. Trebuie îmbunătățită legătura ministerului cu terenul, realizîndu-se cunoașterea nemijlocită a realității din școli, din instituțiile de învățămînt superior și a muncii organelor locale. In colaborare cu C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățămînt, Ministerul Invățămîntului trebuie să asigure o ridicare generală a activității organelor de conducere și îndrumare a învățămîntului. Indrumarea pe baza circulărilor, tărăgănarea trebuie lichidate cu desăvîrșire.

Măreața etapă pe care o vom parcurge sub conducerea partidului pentru îndeplinirea sarcinilor celui de al doilea cincinal cere oamenilor muncii din învățămînt să-și pună cu mai mult entuziasm forțele și priceperea lor în slujba ridicării învățămîntului. Fiecare, la locul nostru de muncă, trebuie să ne facem datoria cu dragoste, cu patriotism, conștienți că participăm la înfăptuirea unei cauze măreațe — cauza socialismului și a păcii.

Vacanța de iarnă a studenților

Pentru vacanța de iarnă a studenților, care se desfășoară între 25 ianuarie și 6 februarie, se organizează numeroase acțiuni care vor asigura tineretului studios din institutiile de învățămînt superior zile plăcute de odihnă.

In Capitală se vor deschide la începutul vacanței două cluburi studențești, la I.S.E.P. și la Universitatea „C. I. Parhon“. La aceste cluburi vor avea loc întîlniri ale studenților cu scriitori, artiști, muncitori fruntași în producție. De asemenea, vor avea loc întîlniri cu delegați care au participat la lucrările celui de-al II-lea Congres al P.M.R.

Vor fi organizate spectacole ale unor ansambluri artistice, precum și cicluri de filme. Studenții vor avea prilejul să participe la numeroase competiții sportive intercluburi.

Pentru studenții din Capitală se va organiza o excursie de două zile la Sinaia.

Ca și în ceilalți ani, numeroși studenți își vor petrece vacanța, în mod gratuit, în stațiunile Sinaia, Sovata, Govora, Tușnad, Predeal, Borsec și Călimănești.

Să luptăm pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului

Discuții rodnice

Discutarea documentelor Congresului al II-lea al partidului de către cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 49 de fete din Capitală a prilejuit luarea unor hotărîri însemnate pentru îmbunătățirea muncii lor instructiv-educative. La ședința deschisă a organizației de bază P.M.R. pentru discutarea documentelor Congresului au participat toate cadrele didactice ale școlii. După citirea Raportului de activitate al C. C. al P.M.R. au urmat discuții vii, la care au luat cuvîntul majoritatea celor prezenți. Din aceste discuții s-a desprins preocuparea cadrelor didactice pentru aplicarea în practica muncii pedagogice a învățăturilor care se desprind din documentele Congresului.

Tovarășa Constanța Vrăjitoru a arătat că, întrucît școala este principalul izvor de cadre necesare construirii socialismului, de munca conștientă a pedagogilor depinde în mare măsură înlăturarea unora dintre lipsurile pe care le scoate în evidență Raportul în ceea ce privește pregătirea cadrelor. Pentru aceasta, tov. Vrăjitoru a propus ca sarcina ridicării nivelului la învățătură al elevilor să fie și mai mult decît pînă acum în centrul atenției învățătorilor și profesorilor din școală. Tov. Stelian Mîndrescu, referindu-se la căile concrete de îmbunătățire a muncii instructiv-educative, a insistat asupra importanței justei aplicări a sistemului de notare în aprecierea obiectivă a cunoștințelor elevilor. Preocuparea pentru pregătirea elevilor în vederea activității în producție a fost reliefată de tov. Eugenia Tacorian, care a insistat asupra metodelor celor mai potrivite prin care se poate realiza în școală legarea cunoștințelor de practică.

VICTOR ANGHEL

Pedagogii își îmbunătățesc munca

Oamenii muncii din școlile orașului și raionului Sibiu studiază cu un viu interes documentele celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Cu multă însuflețire s-au desfășurat discuțiile pe marginea documentelor Congresului la școala medie de băieți nr. 1. Tovarășii Emilian Vasilescu, secretarul organizației de bază P.M.R. din școală, Ioan Cornea, președintele comitetului de inițiație și Ștefan Stănescu, directorul școlii au arătat sarcinile care revin școlii și cadrelor didactice în lupta pentru îmbunătățirea calității învățămîntului, pentru întărirea disciplinei elevilor. Pedagogii școlii au analizat în adîncime munca lor, scoțînd în evidență unele lipsuri în ceea ce privește pregătirea pentru lecții, combaterea rămînerii în urmă a elevilor la învățătură etc., arătînd în același timp și căile concrete menite să contribuie la lichidarea acestor lipsuri.

In același spirit s-au desfășurat discuțiile pe marginea documentelor Congresului la școala pedagogică mixtă, ca și la alte școli.

Prelucrînd în adîncime fragmente din Raportul de activitate al C. C. al P.M.R. care vorbesc despre problemele ideologiei și despre problemele muncii în domeniul învățămîntului, cadrele didactice de la școala nr. 4 cu limba de predare germană au scos în evidență realizările obținute în anii puterii populare în ceea ce privește dezvoltarea culturală a minorităților naționale din țara noastră.

Insuflețiți de hotărîrile Congresului, oamenii muncii din școlile orașului și raionului Sibiu și-au reluat, după vacanța de iarnă, munca instructiv-educativă cu hotărîrea fermă de a lupta necontenit pentru îmbunătățirea ei.

In vederea ridicării nivelului activității

Pentru a ridica nivelul științific al învățămîntului, legînd mai strîns predarea de practică, Ministerul Invățămîntului a luat măsuri în legătură cu creșterea producției de material didactic necesar școlilor noastre.

In anul 1956, școlile de cultură generală vor primi pentru prima oară uneltele necesare înarmării elevilor cu deprinderi de activitate practică. Astfel, vor fi distribuite școlilor de cultură generală 29.800 de unelte pentru atelierele metalurgice, de tîmplărie și electrotehnice, precum și 5.250 de unelte pentru activitatea pe loturile școlare.

Printre cele 454.150 exemplare de materiale grafice, care se vor produce în cursul anului 1956 sînt hărțile: Vegetația R.P.R., Marile descoperiri geografice, Asia politică, Imperiul roman etc. Printre planșele pe care le vor primi școlile sînt portrete și tablouri istorice, planșe pentru geometrie și algebră, planșe gramaticale pentru limbile română, rusă și maghiară etc. De asemenea se vor distribui tablouri pentru geografie și științe naturale, diafilme și diapozitive.

In cursul anului 1956 vor fi confecționate 11.700 exemplare de mulaje și preparate microscopice și în lichid, 96.000 aparate de laborator pentru fizică și chimie, 287.900 de vase de laborator.

In 1956, instituțiile de învățămînt preșcolar vor primi 22.500 exemplare de material didactic, cu 9000 mai multe decît în anul 1955.

Pentru confecționarea materialelor didactice Ministerul Invățămîntului a încheiat contracte cu 30 de întreprinderi, printre care întreprinderea de material didactic, Editura de stat didactică și pedagogică, „Electromagnetica“, „Electro-Banat“ din Timișoara.

Pregătirea viitorilor muncitori

La școala profesională metalurgică „Mao Tze-dun“, din Capitală, profesorii și maiștrii, ucenicii și personalul administrativ luptă cu însuflețire pentru a traduce în viață hotărîrile Congresului partidului. Colectivul de profesori tehnologi, care a întîmpinat cel de al doilea Congres al P.M.R. realizînd frumoase succese în organizarea cabinetelor tehnice pe meserii, a dus mai departe această acțiune, înzestrînd școala cu trei cabinete tehnice.

In prezent se lucrează la construirea unor aparate de fizică, legate de specificul procesului de învățămînt în școală, pentru studierea în cît mai bune condiții a fizicii tehnice.

Comitetul organizației U.T.M. din școală răspunde cu o deosebită însuflețire chemărilor partidului. Antrenați de comitetul U.T.M., elevii depun o intensă muncă voluntară pentru amenajarea clubului lor și pentru înfrumusețarea școlii și a uzinei lor dragi.

In cadrul programului de instructaj practic, colectivul de maiștri-instructori, împreună cu ucenicii, au contribuit la înzestrarea truselor individuale de scule, confecționînd diferite scule de mînă: ciocane, compasuri, echere etc. Ei și-au propus ca imediat după reîntoarcerea din vacanța de iarnă să înceapă a confecționa clești de diferite tipuri și întrebuințări, rame de fierăstrău pentru tăierea metalelor, confecționarea în serie a trusoului de chei fixe și mecanice.

In decursul trimestrului II ucenicii vor executa planșe cu ajutorul cărora să poată înțelege mai bine noțiunile în legătură cu motoarele alternatoare, pompele, mașinile de ridicat etc.

Pentru asigurarea unui nivel cît mai ridicat al procesului de învățămînt, atît în predarea lecțiilor cît și în organizarea instructajului practic, conducerea școlii va organiza un ciclu de conferințe cu teme de tehnologie, fizică, matematică, precum și cu teme privitoare la problemele construirii socialismului în țara noastră. Se vor organiza, de asemenea, consultații metodico-didactice cu profesorii și maiștrii școlii, în vederea îmbunătățirii metodelor de predare; se vor generaliza cele mai bune metode de predare; biblioteca școlii va fi înzestrată cu cărți noi, care să-i țină la curent pe profesori, maiștri și ucenici cu cele mai noi probleme ale științei, tehnicii, politicii și ideologiei

Prof. L. TIMBUȘIU

Strînsă legătură cu producția

Cercetătorii științifici și cadrele didactice din institutele de învățămînt superior din Timișoara aduc o contribuție importantă la rezolvarea unui mare număr de probleme tehnice ridicate de producție.

Colectivul catedrei de rezistență a materialelor de la Facultatea de mecanică a făcut numeroase încercări pentru analizarea rezistenței materialelor cerute de procesul de fabricație în atelierele C.F.R., întreprinderile „Tehnometal“, „Industria Metalurgică Bănățeană“. Acest colectiv a contribuit la punerea la punct a unui laminor de țigle cu o productivitate de 2000 de țigle pe oră.

Prin schimburi de experiență, consultații tehnice și legături cu cabinetele tehnice ale Atelierelor C.F.R., I.M.B., „Partizanul“, „Tehnometal“, colectivul catedrei de tehnologia metalelor de la Facultatea de mecanică a sprijinit îmbunătățirea și modernizarea unor linii tehnologice din aceste întreprinderi. Sub îndrumarea academicianului Corneliu Miklossi, specialiștii în sudură din Timișoara au contribuit la extinderea procedeelor de sudură în construcția diferitelor tipuri de mașini, cazane.

Colectivul catedrei de fizică de la Facultatea de chimie industrială a elaborat rețeta de fabricare a elementelor electrochimice din piroluzită

Numeroase realizări pe calea sprijinirii și perfecționării proceselor de producție, au obținut și colectivele catedrelor Facultății de construcții și electrotehnică. Conducerea catedrei de mașini electrice a terminat studiile și construcția unei mașini asincrone care funcționează cu generatori de sudură cu curent alternativ. De asemenea a făcut calculul unui motor asincron monofazic. Punerea la punct a unui defectoscop ultrasonic pentru C.F.R., contribuția adusă de către colectivul catedrei electrotehnice la verificarea a numeroase aparate electrice pentru „Energo-combinat“ nr. 4, ITAS C.F.R. și alte întreprinderi fac de asemenea parte din realizările obținute de oamenii de știință din institutele de învățămînt superior din orașul Timișoara, care se străduiesc să întărească mereu legătura lor cu producția.

Foto-cronica Gazetei învățămîntului

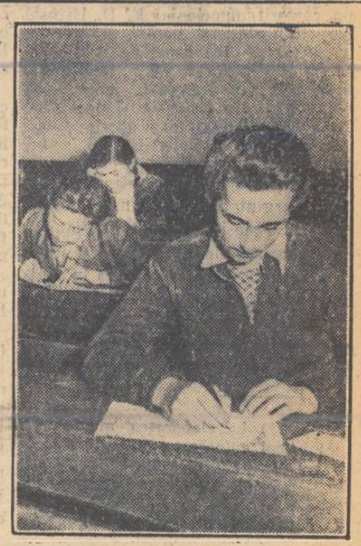

In instituțiile de învățămînt superior din întreaga țară se desfășoară examenele semestriale. Fotocronica noastră prezintă aspecte de la examenele din facultățile Capitalei: studentul Isac Moisev, de la Universitatea „C. I. Parhon“, își ia biletul la examenul de Economie politică (sus, stinga); la Facultatea de farmacie a Institutului medico-farmaceutic, tov. prof. dr. Gheorghe Popescu examinează pe studenta Mioara Mircea (sus, dreapta); între examene, în sala de lectură a bibliotecii căminului studențesc „30 Decembrie“ (jos, stinga); la examenul de analiza matematică, la Facultatea de matematică-fizică (jos, dreapta).

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Bazele organizării procesului de învățămînt

Școala sovietică de cultură generală a obținut în ultimii ani succese însemnate în ceea ce privește ridicarea calității instrucției și educației.

S-a ridicat mult nivelul teoretico-ideologic al predării, s-au îmbunătățit metodele muncii instructiv-educative, au devenit mai mari exigențele față de cunoștințele și deprinderile elevilor și însăși atitudinea lor față de învățătură a devenit mai plină de răspundere.

Toate acestea au o influență extrem de pozitivă asupra rezultatelor instrucției. Cunoștințele elevilor au devenit mai temeinice, s-a ridicat nivelul dezvoltării lor generale. Totuși, viața merge mereu înainte și noii generații de constructori ai comunismului i se impun cerințe noi, mai mari, i se cer cunoștințe și deprinderi mai temeinice. Aceasta face să crească rolul școlii, să se complice sarcinile ei. Alături de reorganizarea școlii de cultură generală pe bază politehnică, capătă o mai mare importanță problemele organizatorico-metodice ale instrucției. Munca instructiv-educativă a școlii sovietice se desfășoară cu succes datorită faptului că ea se întemeiază pe o organizare fundamentată și verificată prin experiența procesului pedagogic.

Dînd elevilor cunoștințe privitoare la bazele științelor, școala le formează concepția comunistă despre lume. Ea îi educă pe elevi în spiritul dragostei de muncă, îi înarmează cu prețuirea de a munci în colectiv, le dă încredere în forțele proprii, îi face să aibă inițiativă, să fie disciplinați, perseverenți în învingerea greutăților, îi educă în spiritul colegialității, al patriotismului sovietic, al internaționalismului proletar. Toate acestea sînt asigurate printr-o bună organizare a vieții școlii, printr-un sistem bine chibzuit și printr-o înaltă calitate a muncii întregului colectiv pedagogic. Lecțiile se predau după o programă unică de stat, stabilită pentru toate școlile Uniunii Sovietice.

Elevii sînt repartizați în clase după vîrsta și gradul lor de pregătire. Lecțiile se desfășoară după un orar fix, întocmit pentru un semestru. Metodele și procedeele de educație și instrucție sînt în perfectă concordanță cu principiile educației comuniste. De aceea, instrucția este sistematică, chibzuită, liberă de orice formalism, legată de practică, intuitivă. În școlile sovietice se folosește pe larg materialul didactic, se organizează experiențe, lucrări practice, excursii, lecții însoțite de filme.

Buna organizare a instrucției în școală depinde în mare măsură de unitatea cerințelor întregului colectiv didactic și de măiestria pedagogilor.

Colaborînd strîns cu familia, școala sovietică are toate posibilitățile de a lichida rămînerea în urmă la învățătură, astfel încît toți copiii să termine școala la termenul fixat. În Uniunea Sovietică se numără zeci de mii de cadre didactice care nu au în clasele lor nici un repetent. Numai în orașul și în regiunea Moscova au fost în anul școlar trecut peste 4000 de învățători și profesori care n-au avut în clasele lor vreun repetent.

Școala sovietică îi înconjoară pe elevi cu atenție și grijă, le arată bunăvoință, are față de ei o atitudine plină de umanitate. Pedagogii sovietici știu să-i trateze în mod just pe copii, să le acorde la timp ajutorul necesar, să dea orientarea cuvenită energiei și inițiativei lor.

Dragostea pedagogului sovietic pentru copii, organizarea procesului de învățămînt la nivelul cerințelor pedagogiei sînt elemente hotărîtoare și determinante în succesul luptei pentru o bună pregătire a elevilor și pentru o înaltă calitate a cunoștințelor însușite de ei. În ultimii 5 ani, la școala medie nr. 329 din orașul Moscova nu a existat nici un repetent. Modul în care este tratat la această școală un elev rămas în urmă reiese limpede din cuvintele spuse de tov. Vasilieva, profesoară la această școală, la o consfătuire pentru schimb de experiență: — „Eu mă port față de elevul rămas în urmă așa cum m-aș purta cu propriul meu copil dacă s-ar îmbolnăvi. Dacă scumpa și unica mea fiică s-ar îmbolnăvi, aș lua toate măsurile ca s-o fac sănătoasă, s-o ajut. Un elev rămas în urmă trebuie ajutat la fel". Tocmai această atitudine cu adevărat părintească față de fiecare școlar contribuie la obținerea unor mari succese la învățătură de către toți elevii.

Pregătindu-se pentru lecție, pedagogul alege în mod special materialul necesar, întocmește planul lecției. El se străduiește ca noile cunoștințe să fie pe înțelesul tuturor elevilor, chibzuiește cum poate folosi mai bine materialul didactic. La toate lecțiile pedagogul are în cîmpul său vizual întreaga clasă, pe toți elevii, acordînd o deosebită atenție celor rămași în urmă. În cadrul lecțiilor pedagogul educă cu perseverență și răbdare atenția școlarilor, le cultivă deprinderi de muncă independentă, le dă exerciții bine gîndite pentru fixarea cunoștințelor dobîndite. În tot decursul muncii sale pedagogul acordă atenție fiecărui elev.

Ca ilustrare putem cita unele acțiuni care caracterizează stilul de muncă al profesoarei de limba rusă T. Cesnovețkaia, de la școala nr. 569 din Moscova. Toți elevii ei posedă cunoștințe temeinice de limba rusă. Profesoara T. Cesnovetkaia verifică toate lucrările elevilor, atît cele scrise în clasă, cît și cele efectuate acasă. După o minuțioasă verificare a lucrărilor dă teme individuale fiecărui elev, avînd în vedere greșelile făcute de el. T. Cesnovețkaia acordă o foarte mare atenție lucrărilor în vederea înarmării elevilor cu cunoștințe. Toate exercițiile sînt profund chibzuite și urmăresc un scop bine determinat. Printre măsurile de educare a unei atitudini pline de răspundere a elevilor față de învățătură și de organizarea muncii lor în clasă și acasă are o mare importanță exigența perseverentă din partea pedagogului și controlul sistematic al muncii elevului. În acest scop se folosește evidențierea celor mai bune lucrări, stimularea elevilor, precum și analiza factorilor negativi în munca școlarilor.

Aceste mijloace și procedee de influențare pedagogică asupra elevilor pot fi destul de eficiente numai în cazul cînd sînt folosite de fiecare profesor al școlii în mod chibzuit, într-un sistem determinat, și dacă în toată școala se realizează o linie pedagogică unitară.

Trebuie subliniat în mod deosebit că succesul muncii pedagogice depinde foarte mult de situația generală a organizării întregii munci instructiv-educative în școală, de formarea unei opinii publice sănătoase a colectivului de elevi. De aceea, după cum arată experiența, organizarea justă a întregului sistem școlar — care cuprinde munca instructivă, munca diriginților de clasă, a organizațiilor de comsomol, de pionieri și de elevi, munca comitetului de părinți și a diferitelor cercuri are o foarte mare importanță.

K. JURAVLOV
director de studii al școlii nr. 569 din Moscova

Tineri romîni care studiază la instituțiile de învățămînt superior din Moscova la balul studenților care a avut loc de curînd la Kremlin.

Consiliul pedagogic al școlii

Cînd clopoțelul a vestit terminarea lecțiilor și elevii au plecat acasă, la școala nr. 172 din Moscova s-a întrunit ședința consiliului pedagogic. Au venit la ședință toți membrii consiliului: directorul școlii, directorul de studii, învățătorii și profesorii, instructorul superior de pionieri, bibliotecarul, medicul școlii, președintele comitetului de părinți. S-au discutat rezultatele activității școlii în prima parte a anului școlar.

Consiliul pedagogic nu se amestecă în munca administrativă, dar cu toate acestea joacă un rol important în școală. În ședințele consiliului se discută cele mai de seamă probleme ale instruirii și educării școlarilor. Fiecare pedagog are posibilitatea de a-și spune părerea, de a arăta lipsurile în munca cercurilor pedagogice și a diferiților învățători și profesori.

Și la această ședință a consiliului pedagogic, pedagogii Ivanova și Snopov au arătat că direcția școlii n-a urmărit îndeplinirea graficului lucrărilor de control. Ca urmare, a spus Ivanova — au fost cazuri cînd în aceleași clase se dădeau 2—3 lucrări de control pe zi, iar în alte clase lucrările au avut loc tocmai în ultimele zile ale pătrarului.

La propunerea profesorului Snopov, directorul a recomandat directorului de studii să întocmească graficul lucrărilor de control și să dispună ca lucrările de control să se dea numai cu aprobarea direcției de studii.

La aceeași ședință pedagogii au criticat munca profesorului de matematici Ostrogski, la care au rămas în urmă prea mulți elevi. S-au exprimat observații critice la adresa profesorilor de fizică Trofimenko și Rodzinok, care desfășoară slab munca cu elevii în cercurile tehnice și nu fac suficiente lecții practice.

În hotărîrea sa, consiliul pedagogic a propus cercului pedagogic al profesorilor de matematici să studieze mai amănunțit munca profesorului Ostrogski și să-l ajute să-și înlăture lipsurile. Această hotărîre îi obligă de asemenea pe toți pedagogii să acorde o mare atenție muncii cercurilor pe obiecte și recomandă direcției de studii să întocmească un orar al activității cercurilor în timpul liber.

De fiecare dată cînd directorul școlii întocmește planul de muncă, îl supune aprobării consiliului pedagogic, fără care planul nu poate intra în vigoare.

La ședința consiliului pedagogic pot fi ascultate deseori dările de seamă ale diferiților pedagogi asupra felului cum îndeplinesc ei programa de învățămînt, cum desfășoară munca cu elevii rămași în urmă, cum participă la activitatea în afara clasei etc. Bunăoară, la una din ședințele sale consiliul pedagogic a discutat munca profesorului de literatură Anisimov și a profesorului Vvedenski.

Anisimov predă literatura în clasele superioare. El este un om foarte cult, face lecții foarte vii și interesante și de aceea întotdeauna elevii ascultă cu mult interes explicațiile sale. Cu toate acestea, Anisimov nu este destul de exigent cu elevii săi. Chiar cînd răspunsurile acestora sînt foarte slabe, el nu se poate hotărî să le pună note mici.

Profesorul de matematică Vvedenski, dimpotrivă, minuie prea ușor notele. El pune cu aceeași ușurință și nota 2 și nota 5.

Directorul școlii și directorul de studii au atras în repetate rînduri atenția lui Vvedenski și Anisimov asupra acestor lipsuri și le-au cerut să le lichideze. Dar aceste cerințe n-au fost totdeauna luate în seamă. Atunci s-a hotărît ca acești pedagogi să prezinte dări de seamă despre munca lor la ședința consiliului pedagogic. Membrii consiliului i-au criticat cu asprime pe Vvedenski și Anisimov, le-au arătat care sînt lipsurile lor în muncă, i-au sfătuit cum să le lichideze.

Atunci cînd este nevoie, consiliul pedagogic discută probleme cu privire la învățătura și disciplina elevilor. Așa, de pildă, la ultima ședință a consiliului a fost invitat elevul Kolea Novikov din clasa a VII-a „B", împreună cu tatăl său. Acest elev căzuse sub o influență proastă, lipsea adesori de la școală, nu-și pregătea lecțiile, încălca disciplina, stînjenea de la muncă întreaga clasă. Repetatele discuții, observații și alte măsuri educative n-au avut nici o acțiune asupra elevului și atunci direcția a luat hotărîrea de a-l elimina din școală. Consiliul pedagogic, în discuția căruia a fost pusă această problemă, a cercetat-o și a rezolvat-o cu multă atenție. Mulți profesori au arătat că Novikov este un copil capabil și poate învăța cu succes. Ei au recomandat să se renunțe deocamdată la această măsură extremă și să i se dea elevului posibilitatea de a se îndrepta. Novikov și-a luat angajamentul să-și schimbe purtarea și acum se află pe calea cea bună.

La ședința consiliului pedagogic al școlii nr. 172 sînt ascultate adeseori dările de seamă ale diriginților, se discută situația muncii în afara clasei.

Ședințele consiliului pedagogic se desfășoară după un plan întocmit de directorul școlii și aprobat apoi de consiliul pedagogic.

— Pentru anul școlar curent — spune președintele consiliului pedagogic, Nina Groza — sînt planificate șase ședințe. Prima din ele a avut loc la sfîrșitul lunii august. Atunci s-a discutat referatul cu privire la sarcinile noului an școlar și s-a aprobat planul de muncă al școlii pe anul curent.

La ședința care a avut loc la mijlocul lunii noiembrie am făcut bilanțul muncii din primul pătrar și am discutat problema disciplinii în școală. Ședințele următoare vor fi consacrate problemelor privitoare la îmbunătățirea muncii didactice, discutării referatului președinților cercurilor pedagogice. De asemenea, vom dezbate problema pregătirii pentru examenele de primăvară. Toate acestea vor fi de mare ajutor conducătorilor școlii, vor contribui la îmbunătățirea muncii instructiv-educative

E. LOCTIONOV

Se pregătesc pentru muncă

A sunat clopoțelul, vestind recreația — și coridoarele celor trei etaje ale marii clădiri a școlii s-au umplut de elevi. Numai într-o singură sală elevii și elevele n-au dat nici o atenție clopoțelului, de parcă pe ei nici nu i-ar fi privit. Își vedeau de treabă cu aceeași pasiune ca și înainte de a fi sunat clopoțelul. În sala aceasta este atelierul de lăcătușerie mecanică al școlii. Elevii lucrau aici la niște mese lungi și înalte, minuind cu prițepere pile, fierăstraie pentru tăiat fierul, ciocane și alte scule de lăcătușerie.

După cum ne-a explicat profesorul Boris Nikitin, aici lucrează de obicei, numai jumătate din elevii unei clase, adică cel mult douăzeci de copii, căci altfel profesorul nu poate acorda fiecăruia atenția cuvenită. De aceea, clasa se împarte, pentru munca în ateliere, în două grupe: una lucrează în atelierul de lăcătușerie, cealaltă în cabinetul de studiere a mașinilor.

Am vizitat și acest cabinet. Pe mese se aflau piese de la diferite mașini, modele de macarale și alte mecanisme. Profesorul Fedor Denisov le explica elevilor prin ce se caracterizează fiecare din ele și la ce se întrebuințează.

Coborînd la etajul I, am intrat în atelierul de tîmplărie. La această oră era pustiu — cu puțin înainte plecaseră de aici elevii clasei a VII-a. Atelierul are douăzeci de mese, cinci strunguri, o raboteză, un fierăstrău electric și multe garnituri complete de scule.

Utilajul atelierelor și al cabinetelor școlii permite organizarea lucrărilor practice pentru elevii tuturor claselor, conform prevederilor programei. Clasele elementare au cîte o oră de lucru manual pe săptămînă, iar clasele V—VII cîte două ore. În clasele VIII—X au loc de două ori pe săptămînă lucrări practice de agricultură, studiul mașinilor și electrotehnică.

— Dar învățămîntul politehnic — ne spune directorul de studii Fedor Iakovlev — nu se poate limita numai la lecțiile de lucru manual și la lucrările practice. Pentru fizică, chimie, biologie, matematică, noi realizăm și legătura cu viața, cu practica în producție.

Cele relatate de directorul de studii sînt complectate de alte cadre didactice.

— La noi, la fizică — spune profesoara de fizică Evghenia Dragomanova — politehnizarea se manifestă înainte de toate printr-o considerabilă sporire a lucrărilor practice de laborator. Bunăoară, numai în două luni din acest an, am organizat pentru elevii clasei a X-a peste 150 de demonstrații în legătură cu diferite aparate și fenomene fizice. Toate lucrările noastre de laborator sînt strîns legate de producție. Și în trecut elevii studiau curentul continuu și alternativ, dar atunci chestiunea se limita numai la studierea teoretică a acestui capitol. Acum, studiind curentul continuu și alternativ, elevii lucrează cu panoul de distribuție, văd în practică redresoare, învață să le folosească.

— Politehnizarea nu este o campanie — spune în încheiere bătrîna profesoară — noi nu dăm elevilor numai o anumită sumă de cunoștințe, ci îi pregătim pentru viață.

Multe exemple interesante ne-au citat profesorii de chimie, matematică, biologie. Este important să menționăm, cu acest prilej, că elevii acestei școli din oraș acumulează deprinderi și prițeperi practice nu numai în ceea ce privește producția și tehnica strict orășenească, ci și în ceea ce privește agricultura. Școala nr. 545 are o parcelă proprie, de o jumătate de hectar, unde elevii execută diferite lucrări practice.

Învățămîntul politehnic în școală nu se limitează numai la orele de curs. El continuă, sub forme variate, și în afara acestor ore. Una din aceste forme o constituie cercurile tehnice de radiotehnică, desen tehnic, de studiere a automobilului, de strungărie, de croitorie. În aceste cercuri activează 120 de elevi din clasele V—X.

Elevii lucrează cu multă plăcere în cercurile tehnice, manifestînd multă inițiativă. De pildă, ei au organizat un „combinat de deservire casnică", hotărînd să execute în combinatul lor diferite lucruri necesare în școală. Administrația școlii le-a pus la dispoziție o încăpere, le-a dat diferite scule și le-a permis să folosească sculele și utilajul atelierelor. Tinerii „meșteri" ai combinatului s-au adresat profesorilor, administrației școlii, instructorilor de pionieri cu rugămintea de a face comenzi. Copiii leagă cărți, execută minere pentru dulapurile din clasă, repară hărțile geografice, confecționează panouri - vitrine pentru unitatea de pionieri etc.

Urmînd calea politehnizării, școala îi pregătește pe tinerii cetățeni pentru o viață de muncă creatoare.

V. PROSKURIN

Marele pedagog rus K. D. Uşinski

85 de ani de la moartea lui

Ioana Ionescu
șeful catedrei de pedagogie și științe sociale a Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice *)

Konstantin Dmitrievici Uşinski este unul din acei mari pedagogi, întemeietori ai pedagogiei științifice în țările lor și care, prin aceasta, au adus o neprețuită contribuție la tezaurul mondial al științei pedagogice. Operele lui reprezintă cea mai importantă parte din moștenirea pedagogică progresistă a Rusiei prerevoluționare, dezvoltată în mod creator de către cea mai înaintată pedagogie din lume, pedagogia sovietică.

M. I. Kalinin, unul din cei mai de seamă oameni de stat ai Uniunii Sovietice și totodată un minunat cunoscător al teoriei și practicii pedagogice, l-a socotit pe K. D. Uşinski „un eminent pedagog rus", subliniind că ideile acestuia despre învățămînt și educație, pe care le-a numit „autentice idei pedagogice", pot fi realizate pe deplin numai în condițiile regimului socialist.

Popoarele sovietice aduc o înaltă cinstire amintirii luminoase a acestui mare pedagog. Cu zece ani în urmă, cu prilejul comemorării a 75 de ani de la moartea lui K. D. Uşinski, printr-o hotărîre a Guvernului Sovietic s-a conferit numele lui K. D. Uşinski Bibliotecii de stat pentru învățămîntul public a Academiei de științe pedagogice din R.S.F.S.R., Institutului pedagogic din Iaroslavl, unei școli pedagogice din Moscova și unei școli medii din Leningrad. Cadrele didactice sovietice și activiștii din domeniul științei pedagogice evidențiați în mod deosebit sînt decorați cu medalia de argint „K. D. Uşinski", înființată la aceeași dată. S-a înfăptuit o muncă uriașă de valorificare științifică a ceea ce este mai prețios în moștenirea sa pedagogică.

Lucrările lui K. D. Uşinski vădesc o concepție pedagogică unitară, armonioasă și originală, bazată pe ultimele cuceriri ale științei din timpul său. Potrivit convingerilor lui Uşinski, sistemul pedagogic și, în general, știința pedagogică trebuie să fie construite pe baza filozofiei, folosind din plin și datele altor științe cu ajutorul cărora putem cunoaște din toate punctele de vedere omul, obiectul educației. Fără această cunoaștere nu este posibilă realizarea educației, deoarece, „dacă pedagogia vrea să educe omul în toate privințele, ea trebuie mai întîi să-l cunoască în toate privințele". Totodată, arată Uşinski, un sistem pedagogic, ca și știința pedagogiei, trebuie să fie întruchiparea experienței pedagogice generalizate, în acest scop fiind necesară antrenarea celor mai buni practicieni din școală. În felul acesta Uşinski rezolvă just problema bazelor științei pedagogice, combătînd atît teoriile speculative, cît și empirismul pur.

Uşinski a fost unul dintre cei mai culți oameni din epoca sa. El cunoștea bine practica școlii ruse și a școlilor din străinătate și de aceea el a reușit să rezolve cu succes sarcina uriașă de a crea o învățătură pedagogică pe bazele arătate mai sus. Premizele filozofice ale acestei învățături trebuie să fie recunoscute, în multe privințe, drept materialiste, deși Uşinski, în general, nu poate fi socotit ca făcînd parte din categoria materialiștilor consecvenți.

Rezolvarea materialistă de către Uşinski a multor probleme fundamentale ale pedagogiei a determinat caracterul progresist al învățăturii sale pedagogice. El vede scopul acestei învățături nu în a comunica învățătorului un cod de reguli pentru îndrumarea copiilor, reguli pe care el să le învețe și să le folosească ca pe niște rețete date de-a gata, ci în a-l ajuta să înțeleagă fenomenele și procesele din care decurg aceste reguli.

În învățătura sa, Uşinski pornește de la ideea că, în anumite condiții, posibilitățile de perfecționare a omului prin educație sînt aproape nelimitate, „că limitele forțelor fizice, intelectuale și morale ale omului pot fi împinse mult mai departe", fundamentînd în mod convingător această idee. Învățătura lui pedagogică este, înainte de toate, un sistem de didactică construit pe baza studierii legilor de dezvoltare a omului și pe baza analizei condițiilor în care se desfășoară procesul pedagogic. Lui Uşinski îi revine prioritatea formulării clare a principiului despre unitatea lăuntrică dintre procesul de însușire a cunoștințelor și dezvoltarea gîndirii elevului.

Ideile lui Uşinski despre mijloacele de stimulare a dorinței elevilor de a învăța sînt deosebit de fecunde. Învățătura lipsită de interes și care se bazează numai pe constrîngere, ca și învățătura bazată numai pe interes (pedagogia „amuzamentului") sînt deopotrivă de unilaterale și dăunătoare. Mijloacele juste de stimulare a dorinței de a învăța a copiilor, arată Uşinski, sînt dictate de natura însăși a procesului de învățămînt: învățătura este o muncă, dar o muncă plină de gîndire. Ținînd seama de aceasta, „învățămîntul trebuie să dezvolte nu numai intelectul omului și să-i dea un anumit bagaj de cunoștințe, dar trebuie să aprindă în el setea pentru o muncă serioasă, fără de care viața lui nu poate fi nici demnă, nici fericită". În desfășurarea procesului de învățămînt, spune Uşinski, elevul trebuie să se deprindă treptat cu munca intelectuală și să-și formeze atenția voluntară; odată cu deprinderea de a munci, elevul dobîndește și dragostea și setea de muncă. La atingerea acestui scop trebuie să ducă însuși procesul de învățămînt, în cursul desfășurării lui, sub îndrumarea pedagogului. Iar măsurile de recompensă și pedeapsă, din punctul de vedere al lui Uşinski, fac parte din măsurile pedagogice cu caracter derivat.

Prin ce trăsături principale se caracterizează, după Uşinski, învățămîntul just organizat? El este, în primul rînd, un învățămînt care asigură justețea concluziilor pe care le trag elevii, deci un învățămînt în care se stabilește un raport just între tendința de imitare și spiritul de independență al elevilor, între eforturile lor independente și exemplele, modelele, cunoștințele primite de-a gata. Este necesar — arată Uşinski — ca „elevii să muncească pe cît e posibil singuri, iar învățătorul să îndrume această muncă independentă". Dar, totodată ideile, încercările și eforturile independente trebuie să fie o manifestare a forțelor intelectuale ale copiilor: independența, în dezvoltarea ei, nu trebuie să întreacă maturizarea spirituală a copilului.

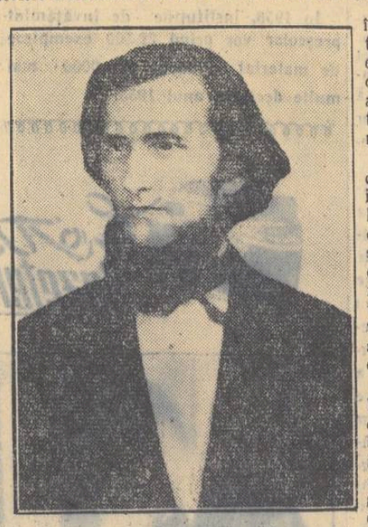

Un învățămînt bine organizat, socotea Uşinski, deși se călăuzește de ideea însușirii conștiente a cunoștințelor de către elevi și acordă atenție dezvoltării gîndirii și vorbirii, trebuie să dezvolte de asemenea și memoria elevilor. Pentru el era clar că gîndirea creatoare presupune memorie dezvoltată și imaginație, că toate aceste trei componente sînt într-o foarte strînsă legătură, conștiința omului constituind un tot unitar.

Una din cerințele pe care trebuie să le îndeplinească un învățămînt just organizat constă, după cum arată Uşinski, și în faptul că în procesul de învățămînt, proces de activitate conștientă a elevilor, trebuie să fie asigurată formarea prițeperilor și deprinderilor. El considera pe bună dreptate că între cunoștințe și deprinderi există o condiționare reciprocă, că deprinderile pot fi formate numai pe baza activității conștiente a elevilor, cu ajutorul exercițiilor care urmează după o înțelegere temeinică a regulii, a generalizării — și nu pe baza unei exercitări mecanice.

Pentru Uşinski elevul reprezintă un întreg, toate procesele spirituale ale omului — și, prin urmare, și dezvoltarea sa intelectuală și morală — reprezentînd o unitate lăuntrică. Din acest principiu decurge concluzia logică cu privire la influența educativă a învățămîntului. Această poziție inițială a lui Uşinski a condiționat una din cele mai importante cerințe ale didacticii sale — și anume că întregul proces de învățămînt și educație trebuie să aibă un caracter educativ. „Învățătorii și profesorii — spune el — trebuie să fie totodată și educatori". Mai mult decît atît: „cunoașterea obiectului de învățămînt este departe de a fi principala calitate a profesorului de școală medie; principala calitate a acestui profesor constă în aceea ca el să știe să dea educație elevilor prin predarea obiectului său". Școala este obligată să le formeze elevilor o concepție precisă despre lume, accesibilă puterii lor de înțelegere, eficientă în cea mai mare măsură, astfel încît între conștiința și comportarea lor să existe o concordanță perfectă, „astfel încît ideile educației să devină convingeri ale elevilor, convingerile să devină deprinderi, iar deprinderile să se transforme în aptitudini".

Acestea sînt în linii generale, principiile fundamentale ale sistemului didactic al lui K. D. Uşinski.

Din capul locului ne izbește remarcabila idee conducătoare a acestui sistem — și anume că forțele de cunoaștere ale elevului se dezvoltă în procesul însușirii cunoștințelor, pregătindu-l pentru o muncă independentă, încununată de succes. Aici, tocmai aici, stă temelia temeliilor muncii pedagogice — arată Uşinski.

Cea mai complectă și mai exactă expunere a sistemului didactic al lui K. D. Uşinski este cuprinsă în opera sa capitală, „Omul ca obiect al educației. Experiența antropologiei pedagogice" (1867—1869). Pe baza unui studiu aprofundat al acestei opere, oamenii de știință sovietici au ajuns la concluzia obiectivă că istoria gîndirii pedagogice premarxiste nu cunoaște nici o operă care s-o egaleze ca profunzime a concepției și ca vastitate a planului.

Uşinski n-a elaborat numai principii didactice, dar le-a și realizat strălucit în predarea unor obiecte de învățămînt, în special în predarea limbii ruse (în școala elementară). După manualele sale „Lumea copiilor" și „Limba maternă" au învățat în clasele elementare multe generații de copii ruși.

La baza întregului sistem pedagogic al lui Uşinski stă ideea fecundă de a ține seama de trăsăturile specifice ale poporului, determinate de dezvoltarea sa istorică, de condițiile sociale ale vieții sale și de particularitățile geografice ale patriei sale. Întregul proces de învățămînt și educație, susținea el, întreaga știință pedagogică trebuie să fie străbătute de dragostea pentru popor și patrie. Tocmai de aceea în pedagogie și în activitatea școlară trebuie să pornim de la nevoile poporului, de la caracterul, limba, viața de toate zilele și istoria dezvoltării sale. Se înțelege de la sine, spune Uşinski, că schimbul de experiență pedagogică între popoare este absolut necesar.

De ideea de a ține seama de trăsăturile specifice ale poporului este indisolubil legată la Uşinski credința în puternicele forțe creatoare ale poporului, cerința de a educa copiii în spiritul dragostei nețărmurite față de patrie și recunoașterea rolului excepțional, în procesul de învățămînt, al predării limbii materne.

Chiar dintr-o privire generală și schematică asupra învățăturii pedagogice a lui K. D. Uşinski se vede cît de mult a făcut el pentru dezvoltarea pedagogiei cu adevărat științifice. Pe drept cuvînt el este considerat „părintele pedagogiei ruse". El nu este numai un mare pedagog, ci și un mare patriot. „A aduce cît mai mult folos patriei, iată unicul scop al vieții mele — și tocmai spre acest scop trebuie să-mi îndrept toate facultățile mele" — a scris în jurnalul său tînărul Uşinski. Și într-adevăr, întreaga sa viață, pînă la ultima clipă, el a pus-o în slujba poporului său.

Fără îndoială că o adevărată cultură pedagogică nu poate fi concepută fără o studiere temeinică a celor mai importante opere ale lui K. D. Uşinski. Cunoașterea acestor opere va contribui la lărgirea orizontului pedagogic și la adîncirea pregătirii pedagogice generale. Cercetătorii, metodiștii, pedagogii dornici de cunoștințe noi găsesc în opera lui multe idei foarte actuale și corespunzătoare pentru a fi folosite în mod creator.

Operele lui K. D. Uşinski ne ajută și să înțelegem mai bine caracterul reacționar al teoriilor pedagogice burgheze, în special al pedagogiei reacționare germane. Pedagogiei noi a patriei noastre — pedagogie marxist-leninistă — îi revine sarcina de a scoate la iveală și de a înlătura definitiv rămășițele influenței pedagogiei reacționare burgheze, de pildă a herbartismului. În această sarcină urgentă, cunoașterea operelor lui K. D. Uşinski ne poate da un ajutor esențial.

Alături de învățătorimea sovietică, învățătorimea țării noastre cinstește astăzi, la împlinirea a 85 de ani de la moartea lui K. D. Uşinski, memoria acestui mare pedagog rus. Conștienți de marea valoare pe care o au pînă astăzi ideile lui pedagogice, învățătorii și profesorii țării noastre învață să le aplice în munca lor nobilă de educare a tinerelor generații.

*) La elaborarea acestui articol autoarea a fost ajutată de colaboratorul științific al Academiei de științe pedagogice din R.S.F.S.R., I. I. KULIBABA, candidat în științe pedagogice.

De la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

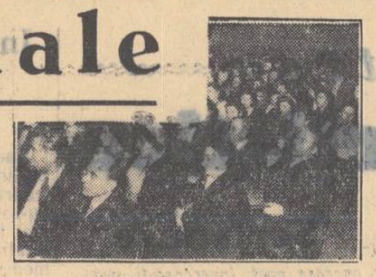

Pedagogii discută problemele activității lor

Propuneri valoroase

Secția de învățămînt a raionului Mureș, ca și cadrele didactice din școlile raionului, s-au străduit să analizeze cît mai adînc, în cadrul consfătuirii, munca pentru realizarea disciplinei conștiente a elevilor, să găsească cele mai potrivite căi pentru îmbunătățirea acestei munci, astfel încît să poată contribui cît mai mult la îndeplinirea principalei sarcini pe care au trasat-o învățămîntului lucrările celui de al doilea Congres al partidului, — ridicarea hotărîtoare a nivelului muncii de instruire și educare a elevilor.

Cu mult interes au ascultat învățătorii și profesorii cuvintele rostite la consfătuire de tovarășii Matei Anton, directorul școlii de 7 ani din comuna Gălești și Adorján Zoltan, directorul școlii de 4 ani cu limba de predare maghiară din comuna Berghia, care au obținut bune rezultate în asigurarea disciplinei conștiente a elevilor. Școala de 7 ani din comuna Gălești și-a creat un frumos renume în cuprinsul raionului prin rezultatele obținute în închegarea colectivului de elevi din internat, colectiv care exercită o puternică influență pozitivă asupra tuturor elevilor școlii. Aplicînd învățăturile marelui pedagog sovietic A. S. Makarenko, tovarășul Matei Anton, împreună cu învățătorii și profesorii școlii, a reușit să dezvolte în cadrul colectivului din internat o opinie sănătoasă, care se manifestă prin cerințe juste față de fiecare membru al colectivului, prin intransigență față de călcarea regulilor de purtare stabilite, față de neîndeplinirea sarcinilor. Înarmați cu un sistem de deprinderi și cu convingeri juste despre felul cum trebuie să se comporte, să muncească, acești elevi excelează prin curățenie, prin ordine, printr-o comportare frumoasă, politicoasă, printr-o atitudine justă față de muncă. La întărirea acestor convingeri și deprinderi contribuie respectarea cu strictețe a regimului de zi stabilit, atitudinea justă, plină de încredere, dar în același timp și de exigență a profesorilor, sprijinul permanent al organizației de pionieri. În cursul acestui an școlar, pedagogii și-au propus să folosească colectivul internatului ca un nucleu în organizarea colectivului larg al școlii.

La școala de 4 ani din Berghia, a spus tovarășul Adorján Zoltán, directorul școlii, s-a insistat, de asemenea, mult asupra formării deprinderilor de curățenie, de ordine, asupra dezvoltării unei vorbiri corecte, îngrijite, asupra respectării cu strictețe a cuvîntului dat, a angajamentelor luate. Tovarășul Adorján a arătat că cel mai bun mijloc în această privință l-a constituit exemplul pe care l-au dat educatorii prin ținuta lor, prin felul cum se exprimă, prin punctualitatea cu care intră în clasă, prin consecvența lor în îndeplinirea măsurilor luate și în controlul exercitat asupra elevilor, prin întreaga lor comportare în școală și în afară de școală.

Despre valoarea acestui mijloc pedagogic au vorbit multe cadre didactice. A fost criticată cu asprime atitudinea acelor învățători și profesori și chiar directori de școli, care intră în clasă cu întîrziere, care cer copiilor să-și curețe hainele și încălțămintea, dar ei nu fac acest lucru cu regularitate.

Tovarășul Cocis Ștefan, profesor de matematică la școala de 7 ani din comuna Miercurea Niraj, a arătat cum a reușit colectivul său pedagogic să schimbe situația grea la învățătură a elevilor pe primul patrar prin organizarea largă a interasistenților, prin analiza răspunsurilor elevilor în procesul notării cunoștințelor.

Puțini învățători și profesori au arătat, însă, cum se reflectă lupta cadrelor didactice pentru realizarea unei discipline conștiente în situația la învățătură a elevilor, în atitudinea acestora față de muncă, în nivelul lor de cunoștințe.

Participarea la discuții a unor pedagogi ca Tőkés Francisc, profesor de științe naturale și director al școlii de 7 ani din comuna Vărgata, Rend Emeric, profesor de științe naturale la școala de 7 ani din comuna Glodeni, care au arătat cum dezvoltă dragostea elevilor pentru agricultură prin împletirea strînsă a teoriei cu practica în predarea științelor naturale, prin organizarea activității practice pe parcela experimentală, prin vizite la gospodăriile agricole colective și de stat, a lărgit mult orizontul discuțiilor. A stîrnit mult interes și cuvîntul tovarășului Gyárfás Carol, directorul școlii de 7 ani din comuna Gheorghe Doja, care a arătat cum se realizează în școala sa educația politehnică a elevilor.

Ocupîndu-se de căile folosite pentru închegarea colectivului de elevi, cadrele didactice din raionul Mureș au neglijat forma de bază a muncii instructiv-educative — lecția. La aceasta au fost determinați, probabil, și de instrucțiunile Ministerului Învățămîntului, care nu au atras atenția în mod suficient asupra importanței deosebite a predării fiecărui obiect de studiu în realizarea disciplinei conștiente, în formarea trăsăturilor de caracter ale elevului, în dezvoltarea personalității sale. Această lipsă, însă, mai are și o altă explicație. În mintea multor cadre didactice mai persistă încă ideea greșită că disciplina liber consimțită sau disciplina conștientă este un mijloc de educare a elevilor. Ori marele pedagog sovietic Makarenko a lămurit în mod clar această problemă, arătînd că disciplina nu este un mijloc, ci însuși rezultatul întregii munci instructiv-educative ce se desfășoară în școală și în afară de școală. Cuvîntul rostit la consfătuire de tovarășul Bakó Adalbert, conferențiar la catedra de pedagogie a Universității „Bolyai" din Cluj a adus multe precizări în acest sens.

Era necesar ca învățătorii și profesorii raionului Mureș să arate mai pe larg felul cum au folosit conținutul lecțiilor predate în scopul combaterii misticismului, a idealismului, a obiectivismului și a naționalismului șovin, cum au reușit să educe elevii, cu ajutorul lecțiilor, în spiritul ordinei și al punctualității, al perseverenței în muncă, cum au reușit să-i educe în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, să le formeze o concepție materialistă despre lume și viață.

Discuțiile purtate în secțiile de specialități au oglindit interesul deosebit pe care îl manifestă cadrele didactice din raionul Mureș față de problema îmbunătățirii muncii de elaborare a manualelor școlare. În secția profesorilor de științe naturale, geografie și chimie, de pildă, s-au făcut bogate observații critice. Astfel, s-a arătat că unele capitole ale manualului de botanică (pentru clasa a VI-a) nu corespund cerințelor programei. Pedagogii au insistat asupra necesității lărgirii volumului de cunoștințe la unele capitole, indicînd concret ce anume probleme să se introducă. S-a arătat că sînt prea sumare cunoștințele privitoare la floare, la plantele de cultură, la dăunătorii plantelor, la metodele celе mai avansate cu ajutorul cărora se pot obține recolte îmbelșugate. În general, profesorii de științe naturale au cerut ca manualul de botanică să fie mai strîns legat de problemele agriculturii, să cuprindă exerciții practice mai variate.

Observații critice interesante s-au făcut și asupra manualelor de zoologie și de chimie. Mai puține observații s-au făcut asupra manualelor de geografie.

În general, lucrările consfătuirii cadrelor didactice din raionul Mureș au dovedit o serioasă preocupare a învățătorilor și profesorilor, a directorilor de școli și instructorilor superiori de pionieri pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative în cea de a doua jumătate a anului școlar.

M. TUDOR

Lucrările secției de fizică din cadrul consfătuirii raionale a cadrelor didactice din raionul Buzău au prilejuit un viu schimb de păreri în legătură cu calitatea manualelor de fizică pentru școlile de 7 ani și medii. Referatul „Cum contribuie manualele de fizică la ridicarea nivelului învățămîntului" a fost prezentat de tovarășul Sozont Stadnicov, profesor de fizică la școala medie nr. 1 din Buzău.

Scoțînd în evidență o serie de aspecte pozitive ale manualelor, referatul a arătat că ele au, în general, un nivel științific ridicat, asigură un volum suficient de cunoștințe, pe care le prezintă într-o succesiune logică și într-o formă accesibilă vîrstei elevilor. Descrierea fenomenelor este însoțită de numeroase exemple, care ilustrează aplicarea în practică a legilor fizicii. Manualele indică și numeroase lucrări de laborator, ușor realizabile în laboratoarele școlilor. Exercițiile și întrebările recapitulative cuprinse în manuale sînt foarte folositoare, ajutînd elevilor să-și fixeze cunoștințele.

Referatul a scos însă la iveală și o serie de lipsuri ale manualelor, care trebuie neapărat înlăturate.

În primul rînd se constată neconcordanța dintre programa școlară existentă și manuale. Astfel, programa școlară de fizică pentru clasa a VII-a cere, cum este de altfel și just, ca noțiunile elementare despre structura materiei să se studieze înainte de capitolul privitor la dilatarea corpurilor la căldură. Acest lucru e necesar deoarece numai pe baza cunoașterii teoriei cinetico-moleculare, stabilită de Lomonosov, elevii pot ajunge la o înțelegere justă și deplină a fenomenelor de energie electrică. În manualul pentru clasa a VIII-a, studiul frecării este încadrat în capitolul referitor la mecanisme simple, în timp ce programa cere ca frecarea să se studieze imediat după primele noțiuni despre forță, ținînd seama că este și ea o forță.

Deși manualele au fost revizuite, scoțîndu-se o serie de capitole, volumul cunoștințelor cuprinse în unele manuale este încă, după cum a arătat referatul, prea larg pentru a putea fi însușit de elevi în condiții satisfăcătoare într-un singur an. De aceea, referatul a cuprins propuneri concrete pentru repartizarea materiei de fizică în școala de 11 ani, indicînd un proiect de repartizare a materiei pe clase.

Analizînd manualul de fizică pentru clasa a VI-a, referatul a arătat, că o lipsă destul de mare a acestuia, faptul că nu oglindește îndeajuns realizările regimului democrat-popular din patria noastră și nu face cunoscute elevilor cuceririle oamenilor noștri de știință din domeniul fizicii. Exercițiile din manual nu sînt destul de variate, iar unele nu au o formulare completă. De exemplu, în problema nr. 1 de la exercițiul nr. 38 nu se specifică că forța de frecare este neglijabilă. La paragraful nr. 28 de la pagina 34, unde se dă reprezentarea grafică a forței, se confundă sensul forței cu direcția ei. Astfel, se spune că lungimea săgeții arată mărimea forței socotită la o anumită scară, iar *direcția* săgeții (sublinierea noastră, T. P.) va arăta *direcția* în care acționează forța".

În continuare s-au discutat unele probleme privitoare la manualul pentru clasa a VII-a. S-a arătat că la tema „Termometrul" este necesar să se amintească și alte scări termometrice, în afară de cea a lui Celsius, pentru ca elevii să înțeleagă că un corp fierbe totdeauna la aceeași temperatură, care este exprimată în mod diferit, după o scară convențională. De asemenea, s-a cerut refacerea unor figuri, ca de exemplu, figura nr. 192, care sînt insuficient de clare.

Manualul pentru clasa a VIII-a după cum s-a arătat în ședința profesorilor de fizică, nu corespunde pe de-a întregul cerințelor programei. Și în acest manual sînt figuri neclare și unele chiar greșite. Astfel, sub figura nr. 28 se dă explicația: „Forțe egale și de sens contrar". Pe desen, însă, vectorii diferă mult, ca lungime, unul de altul.

Din manual lipsesc exemple care să arate folosirea în producție a cuceririlor științei, realizările obținute de popor, sub conducerea partidului, în ceea ce privește dezvoltarea industriei noastre. De asemenea, manualul ar trebui să cuprindă scurte note cu privire la viața și activitatea unor mari savanți români care au lucrat în domeniul fizicii.

Referitor la manualul pentru clasa a X-a s-a arătat că sînt necesare unele îmbunătățiri. Astfel, problema interferenței ar trebui să fie tratată și la capitolul „Acustica", unde elevii sezisează mai ușor fenomenul și unde se pot realiza mai ușor și experiențe. Din capitolul privitor la electricitate lipsesc cunoștințele despre electricitatea atmosferică.

În discuțiile purtate în cadrul secției s-a analizat și culegerea de probleme de fizică pentru clasele VIII—X, arătîndu-se importanța ei pentru însușirea mai temeinică a materialului studiat. Cu acest prilej s-a pus problema legăturii dintre predarea matematicii și a fizicii, subliniindu-se necesitatea acestei legături. De asemenea, s-a arătat că în alcătuirea programelor de fizică trebuie să se țină seama și de conținutul programelor de chimie, deoarece unele teme, ca de exemplu, „Structura materiei", există atît în programele de chimie cît și în cele de fizică.

Problemele ridicate în secția de fizică a consfătuirii raionale din Buzău prezintă un interes deosebit. Ele privesc una din cele mai însemnate sarcini ale școlii — întărirea pregătirii practice a elevilor — sarcină pe care au pus-o în fața învățămîntului lucrările celui de al doilea Congres al partidului. Asigurarea unei calități mai ridicate a manualelor de fizică, oglindirea în aceste manuale a problemelor construirii socialismului în patria noastră, vor aduce o contribuție importantă la ridicarea nivelului pregătirii practice a tineretului patriei noastre.

Prof. TRAIAN POPESCU
metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Ploești

Unele rezultate ale muncii noastre

Consfătuirile raionale din acest an acordă o mare însemnătate problemelor educației comuniste a elevilor, realizării disciplinei conștiente. Aș dori să împărtășesc experiența noastră în legătură cu rezolvarea acestor probleme.

Cel mai sigur mijloc pentru realizarea disciplinei conștiente a elevilor îl constituie justa desfășurare a lecției. Convinși de acest lucru, majoritatea pedagogilor din școala noastră se străduiesc să ridice continuu nivelul lecțiilor. De pildă, tovarășa Victoria Georgescu, profesoară de matematici, deși are o experiență îndelungată la catedră, își pregătește cu grijă fiecare lecție, consultînd publicațiile ce apar în domeniul respectiv. La explicarea temei noi lucrează cu toată clasa, iar pentru a le ușura elevilor efectuarea temelor pentru acasă le dă indicații privitoare la felul cum trebuie rezolvate problemele ori exercițiile. Lecțiile tovarășei Georgescu sînt interesante datorită priceperii ei de a folosi în predare material didactic, pe care de cele mai multe ori îl confecționează cu mijloace proprii (planșe, figuri geometrice etc.). Punctualitatea tovarășei Georgescu, întreaga ei comportare impun și elevilor o atitudine de seriozitate, de disciplină.

O contribuție importantă la realizarea disciplinei conștiente a adus-o activitatea dirigintelor. Iată un exemplu. Se știe că munca educativă în clasele a V-a prezintă îndeobște o serie de greutăți datorită specificului acestor clase, în care se trece la un stil de muncă cu totul nou față de cel din școala elementară. Pentru a asigura succesul muncii educative, diriginta clasei a V-a din școala noastră s-a străduit să închege în această clasă un colectiv puternic, care să reacționeze just față de problemele ce se pun în fața clasei. Ea a studiat fiecare elevă în parte, cerînd în acest scop și sprijinul tovarășelor învățătoare de la clasa a IV-a, care au lucrat cu aceste eleve în anul precedent. Apoi a împărțit elevele pe grupe cărora le-a dat sarcini precise (urmărirea frecvenței, controlul ținutei, al curățeniei etc.). Responsabilele acestor grupe formează activul clasei. În acest fel fiecare elevă din colectivul clasei este antrenată în activitatea comună și are o sarcină precisă — fiind obișnuită astfel să-și subordoneze interesele și munca sa întregului colectiv, să se supună controlului acestuia. O dată pe lună, responsabilele grupelor și președinta detașamentului clasei, împreună cu tovarășa dirigintă a clasei și instructoarea de pionieri, analizează munca desfășurată și stabilesc care eleve merită să fie trecute pe tabloul fruntașelor în muncă. Întreaga organizare a colectivului clasei este axată bine înțeles, pe organizarea detașamentului de pionieri.

Diriginta clasei a făcut cunoscute în amănunțime, elevelor și părinților acestora, regulile de purtare și regulamentul de ordine interioară.

De asemenea, cu prilejul ședințelor cu părinții, diriginta a stabilit împreună cu aceștia regimul zilei elevelor în așa fel încît să se asigure înarmarea acestora cu deprinderea de a-și îndeplini regulat temele, de a frecventa școala cu regularitate și punctual etc.

Unii părinți ai elevelor din clasa a V-a ne făceau greutăți în munca educativă. Fără să cunoască nivelul real de cunoștințe al fiicelor lor, pretindeau școlii să le dea acestora numai note bune. Pentru a schimba atitudinea acestor părinți, pedagogii din școala noastră au stat îndelung de vorbă cu ei, în legătură cu fiecare notă slabă dată copiilor lor. Le-au explicat că stilul de muncă în clasa a V-a este altul decît în școala elementară, că aici i se cer copilului eforturi mai mari, că notele 4 și 5 se acordă numai atunci cînd el își îndeplinește în întregime îndatoririle școlare. În urma discuțiilor purtate de dirigintă și de cadrele didactice cu părinții, aceștia s-au convins în mare măsură că notele mari nu se pot primi decît în urma unei munci perseverente și totodată elevele au înțeles că în viață rezultatele bune și succesele nu se pot obține decît în mod cinstit, în urma unei munci sustinute.

Pentru lămurirea părinților, pedagogii din școala noastră au creat și un lectorat. În cadrul acestuia s-au ținut pînă acum conferințele: „Cum să ne creștem copiii", „Legătura familiei cu școala" etc.

Datorită acestei munci s-au obținut rezultate bune, care confirmă faptul că nu prin măsuri izolate, ci prin întregul sistem de muncă al școlii se pot obține realizări atît la învățătură cît și la disciplină.

În munca școlii noastre mai există încă și unele aspecte negative în ceea ce privește problema disciplinei. De pildă, elevele claselor VIII—X nu frecventează regulat colectivele sportive și orele de cor. Acest lucru oglindește faptul că noi nu am reușit să le imprimăm încă o serioasă disciplină a muncii. De asemenea, elevele acestor clase au uneori o ținută necorespunzătoare calității lor de eleve. Socotim că pentru înlăturarea acestei lipse ar fi necesar să se introducă uniforma școlară obligatorie.

Intrăm în cea de a doua jumătate a anului școlar cu hotărîrea de a munci cu și mai multă stăruință pentru a ridica activitatea școlii la nivelul cerințelor pe care ni le-a pus în față Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Român.

LUCIA RĂDULESCU
profesoară la școala medie de fete nr. 10 din București

Pentru îmbunătățirea manualelor de limba română

Însuflețiți de documentele Congresului al II-lea al partidului, profesorii de limba română din raionul „23 August" au hotărît să lupte cu și mai mult elan pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Aceasta se oglindește și în interesul pe care l-au arătat lucrărilor consfătuirii raionale. În cadrul ședinței pe secție a consfătuirii, ei au discutat pe larg despre contribuția manualelor școlare la ridicarea nivelului predării.

În referatul prezentat la ședință s-a arătat că nivelul științific al actualelor ediții ale manualelor de limba română a crescut simțitor față de cele anterioare. În manualele pentru clasele V—VII, de pildă, fragmentele din operele scriitorilor sînt mai bine alese și contribuie într-o măsură însemnată la înarmarea elevilor cu cunoștințe despre limbă și literatură, la formarea unei concepții științifice despre lume a acestora și la educarea lor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Ar fi fost însă necesar ca fragmentele din operele scriitorilor clasici români să fie mai numeroase. În manualul pentru clasa a VII-a sînt prezentate pe larg biografiile unor scriitori clasici ca Eminescu, Caragiale etc. ceea ce constituie un fapt pozitiv. În schimb, lipsesc cu desăvîrșire biografiile unor scriitori ca Ion Creangă, George Coșbuc, Alexandru Vlahuță etc. De asemenea, fragmentele antologice din opera unor scriitori ca A. Toma, Mihai Beniuc, nu sînt însoțite de nici o notă explicativă asupra vieții și operei autorilor.

În referat s-a arătat că fragmentele din piesa „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale sînt înțelese numai de o minoritate a elevilor clasei a VII-a. „Momentele" și schițele marelui scriitor satiric, din care nu se găsește în manual decît „Lanțul slăbiciunilor", ar fi fost cu mult mai accesibile elevilor, decît opera lui dramatică.

În cadrul lucrărilor secției s-a arătat că manualele de gramatică pentru clasele V—VII conțin definiții precise și exemple concludente din scriitorii noștri clasici, care pot contribui la însușirea corectă de către elevi a limbii române. Cunoștințele despre noile norme ortografice, însă, ar fi trebuit introduse treptat, astfel încît elevii să cunoască la început principalele modificări care au avut loc în scrierea limbii române și numai cu timpul și celelalte reguli ortografice.

Analizînd manualele de istoria literaturii române, participanții la ședință au subliniat că, în general, acestea corespund cerințelor. Ele conțin însă și unele lipsuri, a căror înlăturare le va face mai accesibile elevilor. Astfel, atunci cînd se prezintă o operă literară, aceasta se face de obicei nu prin înfățișarea conținutului ei ideologic, ci printr-un mare număr de citate din lucrarea respectivă, ceea ce îngreuiază însușirea ideilor esențiale care stau la baza ei. Măiestria artistică a poeților și prozatorilor noștri nu constituie pentru autorii acestor manuale o preocupare suficient de pronunțată. Formulările folosite în manuale sînt prea grele, depășind puterea de înțelegere a unor elevi de 14—16 ani. În concluzie, referatul a atras atenția asupra întîrzierii neiustificate a apariției manualului de istoria literaturii pentru clasa a X-a.

Cei mai mulți dintre participanții la discuții au accentuat asupra faptului că manualele sînt în mare măsură greu accesibile. Tov. Elena Apostolescu a dat ca exemplu în acest sens capitolul despre Eminescu din manualul pentru clasa a IX-a. Vocabularul pe care-l întrebuințează manualele de clasele V—VII le face utilizabile cu greutate de către elevii acestor clase, a afirmat tov. Petre Ionescu, care a citat o serie de neologisme din manualul pentru clasa a VII-a cu totul nepotrivite pentru nivelul elevilor.

Mulți dintre participanții la discuții au subliniat necesitatea de a se renunța la sistemul liniar în predarea gramaticii și de a se trece la sistemul concentric. Tov. Maria Păunescu Ulmu a arătat că, deoarece pe baza sistemului liniar sintaxa frazei se predă abia în clasa a VII-a, profesorii sînt lipsiți de posibilitatea de a explica elevilor din clasele a V-a și a VI-a punctuația. Predarea tuturor noțiunilor gramaticale în legătură cu verbul în clasa a V-a (verbe unipersonale, defective etc.) depășește posibilitățile elevilor, a afirmat tov. Lavinia Ionescu Mușcel.

Lipsa de concordanță între programele școlare și manuale a fost scoasă în evidență de tov. Aurelia Zamfirescu, care a arătat că programa clasei a X-a acordă unor scriitori un număr prea mic de ore, timp în care nu se poate parcurge toată materia din manual. Astfel, se rezervă numai 7 ore lui M. Sadoveanu și numai 4 ore lui Liviu Rebreanu, ceea ce este cu totul insuficient. În același timp, tov. Zamfirescu a propus ca în programa clasei a X-a să se acorde un număr suficient de ore pentru recapitularea materiei claselor a VIII-a și a IX-a.

Afirmația referatului că „O scrisoare pierdută" este nepotrivită pentru elevii clasei a VII-a a fost susținută de tov. Eleonora Berdan, Petre Ionescu, Maria Lipan, Păunescu Ulmu Maria etc.

Împotriva acestei păreri s-a ridicat, cu drept cuvînt, tov. Mihai Gregorian. El a subliniat că absolvenții clasei a VII-a trebuie să cunoască opera marelui nostru clasic Caragiale. În continuare, tov. Gregorian a insistat asupra importanței predării gramaticii la clasele VIII—X și a arătat că o singură oră pe săptămînă este insuficientă pentru adîncirea ei de către elevii acestor clase. De asemenea, lipsa unui manual de gramatică pentru clasele VIII—X se răsfrînge nefavorabil asupra pregătirii elevilor. Tov. Gregorian a propus ca manualele să fie întocmite pe bază de concurs, fapt ce va duce la o simțitoare îmbunătățire a acestora.

Profesorii de limba română din raionul 23 August au plecat de la consfătuire cu convingerea că prin discuțiile purtate și propunerile făcute vor contribui la îmbunătățirea conținutului științific și a formei de prezentare a manualelor școlare, auxiliar prețios în munca lor la catedră.

VIOREL ALECU

Despre unele aspecte de bază ale educației în spirit colectiv

Discuții

Educarea tinerei generații în spirit colectiv este o sarcină educativă de prim ordin, dar nu a oricărei educații, ci numai a educației comuniste, în cadrul căreia spiritul colectiv — capacitatea de a trăi și de a munci în colectiv — este un element constitutiv, de bază. Astfel fixînd problema se înțelege că nu este cazul să „descoperim" cele mai potrivite căi și cele mai bune metode pentru „formarea colectivului de elevi", (cum au spus unii tovarăși), ele decurgînd în mod firesc din sarcinile și principiile educației comuniste. Țin să subliniez de la început că problema trebuie privită în toată adîncimea ei. Nu putem spune, de pildă, că, organizarea unei excursii înseamnă educație în spirit colectiv, sau nu putem face din spiritul colectiv „formă" de muncă educativă așa cum — greșit după părerea noastră — s-a tratat problema în unele din materialele publicate.

Inițial, tema discuțiilor a fost formulată: „Organizarea colectivului de elevi". De aici a decurs greșita tratare a ei în multe din materialele publicate, în sensul că a educa în spirit colectiv a fost limitat și chiar confundat pur și simplu cu a organiza colectivul de elevi. Ba, la unii tovarăși, au apărut, în cadrul „colectivului închegat" alte „colective" (colectivul gazetei de perete, colectivul de disciplină etc.).

Înțelegerea problemei în sensul arătat mai sus ne duce însă la concluzia că dacă a organiza colectivul de elevi este un mijloc de educare în spirit colectiv, aceasta nu este totul, căci colectivul este un grup unit prin coordonarea acțiunilor, dar scopul lui este concordanța cu sarcinile construirii societății socialiste.

De aici necesitatea ca, în traducerea în fapt a acestei sarcini să ținem seama de particularitățile de vîrstă ale copiilor, ceea ce ne duce la treptele formării spiritului colectiv. În această problemă nu sîntem de acord cu tovarășul Bender că treapta cea mai înaltă în dezvoltarea colectivului de elevi este atinsă „cînd se supun necondiționat voinței colectivului" — și nu sîntem de acord pentru două considerente: a) nu poți să acționezi pentru colectiv dacă nu consideri hotărîrile lui ca ale tale proprii și dacă nu te supui necondiționat. Aceste două elemente — a acționa pentru colectiv și a te supune necondiționat voinței lui — sînt inseparabile pe aceeași treaptă a formării spiritului colectiv. De altfel, chiar citatul pe care-l dă în sprijin tov. Bender din Krupskaia, confirmă concluzia noastră; b) nu „supunerea necondiționată" poate fi nota celei mai înalte trepte în formarea colectivului, ci cel mult integrarea în viața colectivului, a sferei lui de aspirații și interese. După părerea noastră, un colectiv atinge o treaptă superioară cînd acționează ca un colectiv, ia inițiative și devine exemplu de urmat pentru alt colectiv.

În lupta pentru educarea în spirit colectiv, tovărășia și prietenia sînt primele etape și verigi, înțelegînd prin tovărășie stadiul inițial al prieteniei, care se dezvoltă pe baza participării comune la muncă, a comunității de sarcini și scopuri, iar prin prietenie forma cea mai înaltă și mai evoluată a relațiilor personale, avînd la bază unitatea de concepție și interese, în care elementul personal se îmbină cu cel social. Tovărășia și prietenia nu sînt însă singurele elemente ale educației în spirit colectiv, care cer să-i învățăm pe elevi să trăiască și să muncească în comun, să se ajute reciproc. Este adevărat că pe prima treaptă a formării spiritului colectiv, trebuie să ne mulțumim cu faptul că elevii încep să simtă pentru colectiv, și aceasta se poate obține începînd chiar cu clasele I-IV. Din punct de vedere psihic, la această vîrstă, atît percepția, cît și gîndirea au un caracter concret și chiar raționamentele cu caracter general, sînt legate de fapte, exemple concrete.

Elevii clasei I-a de la școala de 7 ani de băieți nr. 3 din Craiova au hotărît să ia ei măsurile necesare pentru ca unul din colegi, care avea multe absențe, să nu mai lipsească, iar altul care nu-și scria temele, să devină conștiincios și sîrguincios. Este o dovadă concretă că acești elevi de clasa I-a au simțit pentru colectiv.

Simțămîntul pentru colectiv la clasele V-VII se manifestă mai puternic. Este o etapă superioară a formării colectivului și anume „să acționezi pentru colectiv".

Formele de acționare pentru colectiv sînt diverse. Iată cîteva exemple din viața clasei a V-a de la susnumita școală. Elevi ca S. I., T. G., D. V. și alții, atît în perioada recapitulării finale, cît și a pregătirii examenului de promovare, au ajutat fiecare cîte un coleg mai slab, aducînd astfel o contribuție prețioasă la lichidarea rămînerii în urmă la învățătură.

S-au întreprins de asemenea acțiuni obștești: sădirea pomilor pe strada școlii, colectarea de fier vechi, hîrtie, becuri etc., acțiuni în care a fost vădit efortul individual al unor elevi din aceeași clasă de a realiza cît mai mult, pentru a face din colectivul respectiv un colectiv fruntaș în acțiunile întreprinse. Am putea numi aceste trepte ale formării colectivului de elevi trepte de conținut, de fond, pe linie verticală, să zicem. Dar această linie nu este singura posibilă de pe care putem privi problema. Tot atît de important este, socotim noi, să privim problema pe linie orizontală. Să explicăm.

Formarea spiritului colectiv — stabileam la început — nu este o problemă independentă, ci face parte integrantă din educația comunistă. De aici rezultă că ultima formă a vieții în colectiv pentru care trebuie să pregătim noi copiii este societatea, colectivul „clasă" și colectivul „școală" fiind numai forme intermediare, sau tot trepte, dacă vreți, dar pe plan orizontal.

Astfel văzută problema, sarcina formării colectivului de elevi devine și mai complexă. Căile, mijloacele și conținutul fiecărei etape trebuie să fie în așa fel alese încît să nu stînjenească cu nimic trecerea la treapta ultimă și cea mai înaltă în același timp a vieții în colectiv — și anume societatea.

Tot în funcție de particularitățile de vîrstă vom menționa, mai ales la clasele V-VII, două aspecte specifice ale manifestării colectivului de elevi și anume exprimarea opiniei clasei și a școlii și apărarea onoarei clasei (sau a școlii). Iată pe elevul B. V. din clasa V-a turburînd repetat liniștea clasei și avînd o atitudine necorespunzătoare față de restul colectivului în toate manifestările lui. Colectivul clasei nu a putut tolera repetarea acestor manifestări și din proprie inițiativă a scos o ediție specială a gazetei de perete, intitulată: „Uite așa este B. V.", și care se referă la cîteva atitudini caracteristice. Opinia clasei era formată la această clasă și nu de puține ori a luat forme concrete, elevii cerînd excluderea din colectiv a celui ce, repetat, se comporta altfel decît colectivul. Ca urmare a unei asemenea atitudini, elevul I. A. din clasa a V-a „B" a fost mutat în clasa a V-a „A". Asemenea manifestări ale opiniei clasei trebuie însă urmărite, coordonate și îndrumate cu multă grijă de către dirigințe, altfel avînd efecte contrare celor așteptate.

Exemplele de mai sus impun o mai atentă examinare a rolului dirigintelui în formarea colectivului de elevi. Dirigintele este principalul organizator al colectivului și rolul lui este deosebit de mare în perioada cînd colectivul abia începe să se consolideze. Rolul conducător al dirigintelui se menține, dar cu cît colectivul este mai închegat, cu atît acest rol se simte mai puțin. Într-adevăr, problema „conducerii și inițiativei copiilor în colectivul de elevi" este deosebit de importantă și în etapa actuală mulți diriginți înțeleg încă greșit problema, lăsînd total inițiativa elevilor în desfășurarea orei educative și a muncii educative chiar. Sînt încă diriginți care chiar la clasele V-VII sînt simpli „spectatori" la desfășurarea orei educative, și — ceea ce este și mai grav — chiar la fixarea ordinei de zi a orei următoare. Astfel planul muncii educative, realizarea sarcinilor din acest plan, și chiar căile de rezolvare a unor probleme educative trec în mîinile elevilor, ceea ce constituie, după părerea noastră, o greșeală fundamentală. Într-adevăr, educația spiritului colectiv este un scop al educației comuniste, în sensul că nu poți face educația comunistă în cele mai bune condițiuni, decît după ce ai format din copiii ce ai de educat, un colectiv, dar în acest moment colectivul, din scop devine instrument, mijloc, unul din cele mai puternice mijloace de educație comunistă a tinerei generații. Înarmat cu acest mijloc dirigintele își menține rolul său conducător prin aceea că el dă linia de perspectivă a acțiunilor colectivului, dar în același timp are sarcina să introducă elementele de conținut ale educației comuniste. Un mijloc important în acest scop este ora educativă. Deoarece pînă la 14 ani gîndirea copiilor are un pronunțat caracter concret, la orele educative (mai ales la clasele V-VII) nu se vor trata teme abstracte, ci educarea în spirit colectiv se va baza în largă măsură pe texte alese din literatura beletristică, din viața eroilor clasei muncitoare, a conducătorilor partidului, exemple vii de spirit de sacrificiu pentru cauza comună. Înfățișarea efortului colectiv al oamenilor muncii din patria noastră pentru îndeplinirea și depășirea primului plan cincinal, pentru traducerea în fapt a Directivelor celui de al II-lea Congres al partidului, este un mijloc eficace de educare a spiritului colectiv la copii. Pe această linie, ora de informare politică trebuie folosită în măsură mai largă. La elevii claselor mari, aceleași mijloace vor fi folosite pentru a sublinia trăsăturile de caracter ale omului de tip nou, pentru a le arăta că numai însușirea acestora le va asigura capacitatea de a trăi și munci alături de popor în opera de construire a socialismului în patria noastră.

A limita educarea în spirit colectiv numai la viața în școală — unde elevul petrece numai cîteva ore — înseamnă a lucra împotriva spiritului colectiv. Numai atunci putem vorbi de rezultate valoroase în educarea în spirit colectiv, cînd capacitatea de a trăi și a munci în colectiv se manifestă și în comportamentul copiilor în afară de școală, în familie, în activitatea obștească, în cadrul organizațiilor de tineret. Rolul organizațiilor de tineret în educarea în spirit colectiv este deosebit de important, dar pentru aceasta el nu trebuie limitat la forme organizatorice. Dacă dirigintele și colectivul pedagogic al școlii luptă ca în cadrul clasei, al școlii, să formeze la elevi deprinderi de comportament în spirit colectiv, organizațiile de tineret au rolul să scoată pe elevi din colectivul limitat și temporar (clasă, școală) și să-l ducă un pas mai departe, prin colectivul lărgit al organizației, în procesul de integrare în societate, care îi va verifica adevărata capacitate de a trăi în colectiv pe baza deprinderilor formate în etapele anterioare.

Fără factorul familie munca ar fi mult mai grea, dar pentru aceasta viața în familie trebuie să fie pentru copil un exemplu viu de subordonare a intereselor personale celor colective: pentru a-și îndeplini acest rol familia trebuie ajutată și îndrumată de școală în acest sens, ca în întreaga muncă educativă de altfel.

În materialele publicate pînă în prezent s-a vorbit și de rolul colectivului pedagogic, și rămîne un factor ce nu poate fi neglijat în munca de educare în spirit colectiv, dar în problema noastră nu atît relațiile personale, vizitele etc., sînt cele mai importante, ci unitatea de cerințe, exigența pedagogică și — mai ales — **exemplul** — fie al fiecărui membru din colectiv, fie al întregului colectiv.

ION DUMITRESCU
profesor de pedagogie-Craiova

Preocupările noastre literare și artistice

Apostol

Apostol al luminii, al muncii și-al răbdării
și crescător de muguri pe ramurile țării,
om simplu ca o doină și tare ca un munte
porți cuta modestiei si-a dragostei pe frunte.
In școală sau în tindă, într-un cătun, departe
înveți pe cei de-o schioapă, sau cei cu cirie, carte
și la răgaz, adesea, te duci la holde-afară
să te sărute spice de grîu si de secară.

Coborîtor din Șincai și Lazăr dimpreună,
nu ai ca ei, în piață, statuie sau columnă,
însă învățătura-ți care pe om îl suie
prin vremuri, îți ridică, în suflete, statuie.
Îți crește mulțumirea cum crește grîu-n holdă,
tu, an de an, ca holda, dai patriei recoltă.
Cuvîntul tău, ca bobul cel semănat cu cazmă,
dă spic de-nțelepciune în minte ca-ntr-o brazdă.

Ingăduie-mi, apostol al muncii și-al luminii,
să-ți simt din nou, în mînă, căldura bună-a mîinii,
a mîinii care-n mînă mi-a pus întîi creionul
în mine să se salte poetul nou și omul.
Mai dă-mi îngăduință să scriu, stîngaci, cu cretă
cum tabla înmulțirii se-nvață, se repetă,
cum litera se leagă de literă-n cuvînt,
să mă privești cu ochiul cercetător si blînd.
Iar seara să-i spui tatii că-i bun băiatul foarte,
că-i primul pe la jocuri, dar primul și la carte.

Ingăduie-mi odată să stăm la sfat putin.
Tu chiar și astăzi încă mai poți să mă lumini
și, invocînd poeții cu opere ilustre,
pentru un vers ce-mi schioapă cuvîntu-ti să mă mustre.
Apoi, ieșind din clasă ca dintr-o amintire,
să nu mai dau uitării această întîlnire
și tie, ce c-un deget susții un univers,
să îti ridic columna modestă-a unui vers.

AL. ANDRIȚOIU

Scrisoare

Tovarășe poet, încerc să-ți scriu
Acum, cînd doarme-n liniște tot satul.

E-aproape miezul nopții. E tîrziu,
Doar luna mai cutreieră înaltul.

In față, am același catalog —
Cît un caiet — pe care-l știu prea bine
Si-n mînă țin acum același toc
Ce-a-nscris întîia notă pentru tine...

Imi vine greu să-ți spun că m-ai uitat
De cînd viața porțile-ți deschise
Și c-ai uitat de mult întregul sat
Pe care-odată, ceața-l copleșise.

Dar vezi, tu nu scrii azi cît de puțin
Și despre noi în stihurile tale,
Sau poate nu știi că e cer senin
Și peste satu-ți rostuit în vale.

Nu știi — și nu ești doar de mult plecat
La București la-naltă învățătură —
C-avem o școală nouă azi în sat,
Nu mai e cea din gard și lipitură.

Si nu mai vin copiii care-i știi :
Cîțiva... sfioși... cu foamea în desagă,
Ci-și are satul tot aici copii
Iar slova li se dăruie întreagă.

De ce nu-ți faci un drum pînă la noi,
Să vezi bătrînii cum sosesc, cu-ncetul,
Cum stau în bănci cuminți — doi cîte doi
Și buchisesc în șoaptă alfabetul.

Să-i vezi și tu, ce fericiți sînt toți
Cînd știu ce-i scris aci-n abecedare,
Sau cînd se-ntrec c-o spuză de nepoți
Să deslușească știrile din ziare.

Tot ca pe ei, poete, ieri, chiar eu
Te-am învățat să scrii cum se cuvine.
Poate-ai uitat, ori socotești că-i greu
Să scrii un stih măcar și despre mine?

C. SĂBĂREANU

DE PE SCENELE TEATRELOR

Lucrări dramatice originale despre educația tineretului

Pînă acum, dramaturgia noastră nouă nu a reușit să cuprindă în sfera preocupărilor sale problemele educării tinerei generații. De aceea, faptul că în actuala stagiune teatrală au fost prezentate două lucrări dramatice originale oglindind aspecte din viața tineretului nostru merită o mențiune specială, atît pentru autorii respectivi, cît și pentru teatrele care au pășit la punerea în scenă a pieselor. Este vorba de piesa „Atențiune-copii !" a Luciei Demetrius, pe scena Teatrului de Stat din Arad și de piesa „Trestiile de aur", de Mioara Cremene, pe scena Teatrului Național „I. L. Caragiale" din București..

Lucia Demetrius și Mioara Cremene au deschis prin lucrările lor drumul greu, dar deosebit de interesant al tratării problemelor complexe ale vieții copiilor și tineretului în operele dramatice ale scriitorilor noștri.

In piesa „Atențiune-copii !" autoarea ridică problema rolului deosebit de important al familiei în dezvoltarea armonioasă a copilului, pentru ca acesta să devină un om întreg, un cetățean demn, conștient de răspunderile sale sociale. Lucia Demetrius și-a brodat acțiunea pe viața familiei Damian, în care tatăl se crede achitat pe deplin de obligațiile sale părintești, străduindu-se numai să asigure băiatului său condiții materiale cît mai bune, o copilărie „lipsită de griji". Mama, o ființă la fel de comodă ca și tatăl, nu acordă lui Mihuț mai multă atenție decît soțul ei, dedicîndu-se cu totul studiului. Pare deci firesc faptul că micul Mihuț Damian, lipsit de îndrumare, de grijă călduroasă din partea părinților săi, cade pradă unui element dușmănos ca Victor Simionescu, care trezește în el dorința de aventuri cu orice preț. Sub influența lui, Mihuț Damian fuge de acasă. Fapta micului Damian dovedește că acei copii care sînt lipsiți de grija părinților pot cădea în mîinile unor elemente care tind să-i ducă pe drumuri greșite, anti-sociale.

Chipul tinerei educatoare Maria Pricopie, prietena familiei Damian, cunoscătoare a sufletului copilului, care-l readuce pe Mihuț acasă, este bine realizat de autoare. Reprezentînd tipul pedagogului nou din țara noastră, plin de căldură sufletească, Maria Pricopie este un personaj pe cît de necesar, pe atît de reușit.

Piesa Mioarei Cremene, „Trestiile de aur", este bine cunoscută micilor spectatori, care au avut prilejul să urmărească acțiunea sa palpitantă în cadrul emisiunilor radiofonice pentru copii și tineret. Subiectul piesei este simplu, luat din viață. Există, la prima vedere, impresia unei oarecari asemănări între aceste două lucrări dramatice. Intr-adevăr, pionierul Tomca, fiu de pescar, este și el lipsit de grija părintească, de căldura sufletească a mamei și a tatălui. Dar pionierul Tomca nu este un „cocolosit" ca Mihuț Damian, nu are un tată care să-i asigure tot ceea ce visează. Dimpotrivă, Tomca este orfan, locuind la un unchi al său, unealtă a chiaburilor și hoț de pește, „chibeicar", cum se spune în lumea oamenilor din Deltă. Pricop îl silește pe micul Tomca (care are numai 12 ani) să-l urmeze la furat. El terorizează copilul, împiedicîndu-l astfel să-i trădeze mașinațiunile. Dar Tomca nu vrea să piardă ceea ce are el mai scump pe lume : cravata roșie, titlul pe pionier. Și conștiința sa de pionier, încrederea în comuniști ca Simion — care a fost prietenul tatălui său — îl fac pe Tomca să se poarte întocmai cum se așteaptă spectatorul : el îl demască pe Pricop, care proiectase să dea foc trestiei pentru a șterge urma unei hoții.

Mioara Cremene a reușit să realizeze o piesă valoroasă, care înfățișează roadele educației comuniste înfăptuite de școală, de organizația de pionieri. Acest fapt, oglindit de la un capăt la altul al piesei, dă „Trestiilor de aur" valoare și viabilitate. Prezența Partidului, a forței sale nestăvilite, este realizată veridic, neforțat, prin prezența lui Simion : figura acestuia înfățișează chipul comunistului, care educă și crește tînăra generație în spirit partinic, în spiritul adevărului, al curajului.

Mai bine decît Lucia Demetrius, autoarea „Trestiilor de aur" a reușit să pătrundă tainele sufletului copilului, să brodeze o acțiune închegată, complectă, cu deznodămînt firesc.

Prezența acestor două lucrări în dramaturgia originală românească constituie un început promițător, totuși un început. Este de datoria scriitorilor noștri să urmeze pilda celor două scriitoare, Lucia Demetrius și Mioara Cremene și, învățînd din lipsurile inerente oricărui început, să dea noi lucrări, îmbrățișînd problematica atît de variată a vieții tineretului nostru, a educației sale în spirit comunist, a vieții școlii și a pedagogilor noștri de astăzi.

H. ȘAICU

In vederea legării cunoștințelor de practică

Cadrele didactice din regiunea Stalin acordă o atenție deosebită legării teoriei de viață, preocupîndu-se de crearea unor condiții cît mai bune pentru desfășurarea activității practice. Astfel, la școala medie nr. 3 din Orașul Stalin s-a organizat, prin grija colectivului didactic, un laborator unde se desfășoară lecțiile practice de fizică și chimie, precum și un muzeu în care se găsește un bogat material intuitiv necesar pentru predarea lecțiilor de științe naturale. De asemenea, în școală s-a amenajat un colț al naturii vii, unde se cultivă plante și se cresc animale mici, necesare experiențelor și observațiilor prevăzute în programa de învățămînt.

Indrumate de cadrele didactice, elevele fac zilnic observații asupra plantelor și animalelor. De asemenea, ele experimentează creșterea și dezvoltarea unor specii de plante în diferite condiții de viață, procesele de transpirație și respirație la plante, formarea clorofilei în diferite condiții de lumină, diferite procedee de înmulțire a plantelor.

Și la școala medie nr. 5 din Orașul Stalin s-a amenajat un colț al naturii vii. Aci pot fi văzute voliere cu diferite specii de păsări, cuști cu iepuri crescuți în diferite condiții de hrană și temperatură, pentru a se demonstra influența acestor condiții asupra cantității și calității blănii, cuști cu cobai, cu arici, terarii cu broaște testoase, acvarii etc. Elevii cultivă de asemenea numeroase plante, înarmîndu-se cu importante deprinderi de muncă practică.

Și profesorii de geografie acordă o atenție deosebită legării cunoștințelor de viață. Ei au organizat în școli terenuri geografice, unde se desfășoară cu succes lecții practice care contribuie într-o măsură însemnată la adîncirea și consolidarea cunoștințelor primite de elevi la lecții, la înarmarea acestora cu deprinderea de a folosi anumite aparate și instrumente. Astfel, la școala de 7 ani nr. 19 s-a organizat, pe o suprafață de circa 250 m.p., un teren geografic pe care se află diferite aparate. De asemenea, pe teren s-a amenajat un lac ale cărui țărmuri prezintă particularități ca : peninsulă, golf, cap, strîmtoare. Intr-o parte a lacului se află o insulă.

O stațiune meteorologică asemănătoare s-a organizat și la școala de 7 ani nr. 17, unde elevii fac observații pe care le înscriu în calendarul vremii.

MARIA ȘUȚU
metodistă

O sărbătorire emoționantă

De curînd a avut loc în sala Bibliotecii universitare din Iași o festivitate deosebit de impresionantă. La chemarea comitetului sindical regional al muncitorilor din învățămînt, cadrele didactice din Iași s-au adunat pentru a sărbători pensionarea unui număr de 17 pedagogi. Festivitatea a fost deschisă de tov. Ion Niculi, președintele comitetului executiv al sfatului popular orășenesc, care a evocat, în cuvîntul său, momente din lupta clasei muncitoare, sub conducerea partidului, pentru făurirea unei intelectualități de tip nou.

Prof. univ. A. Haimovici, președintele comitetului sindical regional al muncitorilor din învățămînt, a vorbit despre activitatea sărbătoriților în domeniul muncii profesionale și sociale.

„Învățători și profesori ca Simionescu Ioan, învățător și director de școală fruntaș, care acum 20 de ani, cînd a plecat din satul în care și-a început cariera de dascăl, lichidase cu neștiința de carte, Ropotă Lazăr, Leonte Maria, Mîndrescu Ecaterina, Marinescu Eugenia, ca și toți sărbătoriții noștri de astăzi și-au împlinit cu cinste datoria lor de pedagogi" — a spus în continuare tov. Ion Mistreanu — inspector la secția regională de învățămînt din Iași.

La această festivitate au participat și foștii elevi ai sărbătoriților, care au evocat momente din munca didactică a acestora.

Pedagogii pensionați și-au exprimat dorința de a contribui și pe viitor la marea operă de culturalizare a maselor inițiată și condusă de partid.

In încheiere, tovarășul Alexandru Apostu, șeful secției muncii de masă în producție a C.C. al S.M.I., a apreciat ca deosebit de prețioasă inițiativa organelor sindicale din Iași. El a subliniat ca o importantă sarcină a organizațiilor sindicale aceea de a valorifica experiența bogată a pedagogilor cu activitate îndelungată în învățămînt.

In cinstea sărbătoriților a urmat un spectacol prezentat de echipele artistice de amatori ale comitetului sindical de învățămînt din Iași.

Predarea științelor în școală *)

de Henri Wallon

Printr-un apel difuzat recent, un grup de educatori italieni a propus întrunirea unei conferințe, larg deschisă tuturor acelora care se preocupă de viitorul copiilor, pentru a se examina locul pe care trebuie să-l ocupe predarea științelor în dezvoltarea intelectuală, morală și socială a elevilor. Ar fi vorba ca la această conferință „să se studieze caracteristicile, metodele și problemele pedagogice relative la învățămîntul științific în școlile primare și secundare, atît ca izvor de cultură și de ridicare morală, cît și ca pregătire practică pentru viața modernă".

Acest proiect este bine venit și FISE trebuie să-i dea tot sprijinul. Intr-adevăr, scopul organizațiilor de educatori pe care ea le unește este tocmai acela de a îmbina cît mai strins apărarea situației și a prestigiului pedagogilor cu efortul continuu de a menține școala la nivelul cerințelor celor mai actuale, proprii copilului și societății.

Este evident că în zilele noastre nu există profesiuni în care să nu pătrundă o tehnică superioară. Epoca electricității s-a deschis de mult timp, dar numărul aplicațiilor ei crește pe fiece zi și ea tinde să devină o forță motrică universală, în timp ce energia atomică și-a făcut deja apariția, fie pentru a produce electricitate, fie pentru a o înlocui.

Cultivatorului îi sînt necesare astăzi, și în viitor desigur și mai mult, numeroase cunoștințe de chimie și biologie. Pescarul va folosi într-un timp nu prea îndepărtat radarul ca să prindă în plasele sale mai mult pește. Și este posibil să prevedem descoperirile științei și urmările lor practice într-un viitor apropiat. In curînd va fi posibilă cercetarea mecanică — și poate chiar direct de către oameni — a spațiilor interplanetare : atunci, desigur, se vor produce schimbări în viața noastră pe pămînt. Insfîrșit, oamenii cred că nu este departe momentul cînd vor avea posibilitatea, pe care o are în prezent numai acțiunea combinată a soarelui și a vegetației, de a fixa carbonul necesar vieții. Aceste anticipări, popularizate de publicații de tot felul — reviste, ziare, emisiuni radiofonice — creează atmosfera intelectuală a timpurilor noastre și misiunea școlii este, desigur, aceea de a-i pregăti pe copii pentru a-și însuși baza acestei atmosfere intelectuale.

Evident că nu poate fi vorba de a preda elevilor toate științele și toate aplicațiile lor tehnice. Este însă necesar să li se arate care sînt perspectivele științei și care sînt principiile generale, de bază, ale acestora, așa încît știința să nu le rămînă străină și copiii să nu se lovească de formulele și de realizările ei cum se lovește un orb de obstacolele pe care i le pun obiectele cu care nu este familiarizat, și în așa fel încît căile care duc spre știință să fie accesibile tuturor acelora care vor dori să o cunoască. Există o orientare a minții către cunoaștere și către cercetarea științifică, după cum există și alte orientări, către prejudecăți obscurantiste și către superstiție — și nu este posibil de a îndrepta tineretul către prima și de a-l îndepărta de la celelalte fără a-i da elementele unei culturi științifice autentice.

Spiritul științific nu a încetat să se dezvolte neîncetat de-a lungul veacurilor la diferite popoare. Uneori el este mascat de ideologii contrarii, dar acestea nu sînt decît nori care se împrăștie și se resorb fără altă urmare decît o întunecare temporară, după care spiritul științific reapare și continuă să meargă înainte.

Spiritul științific leagă între ele nu numai epocile, ci și popoarele. El conduce nu numai de la Arhimede la Einstein, dar și unește într-o întrecere comună de a descoperi și de a înțelege pe toți aceia la care el a apărut. In opoziție cu credințele care dezbină, ceea ce demonstrează el devine un adevăr incontestabil și, prin urmare, comun tuturora.

Dar universalitatea științei nu se mărginește în a uni mințile pentru cunoașterea lumii fizice. De pe acum, frontierele ei se întind la ceea ce este propriu oamenilor, la studierea societăților și a individului. In felul acesta, știința tinde să realizeze sintezele cele mai înalte, aceea a universului și a gîndirii care reflectă legile lui, aceea a naturii și a, efortului oamenilor pentru a o face folositoare, aceea a societăților și a oamenilor care luptă în cadrul lor pentru satisfacerea intereselor lor materiale și morale.

De asemenea, este cu neputință a separa științele naturii de cele sociale. Ele trebuie, în mod inevitabil, să se completeze reciproc. Progresul în cunoașterea universului și în folosirea acestei cunoașteri merge mînă în mînă cu forțele intelectuale care au posibilitatea să se consacre științei și cu nevoile cărora li s-a dat posibilitatea să apară. Aceste duble posibilități caracterizează un anumit stadiu al civilizației, adică anumite tipuri de organizare socială.

Prin întrepătrunderea naturii cu omenescul știința capătă o mare valoare educativă și este în viitor de datoria educatorului de a se pătrunde de acest adevăr și de a face ca tinerele inteligențe a căror formare culturală îi este încredințată să înțeleagă aceste raporturi. Aceasta nouă sarcină este, fără îndoială, plină de greutăți și este timpul de a căuta să le înlăturăm. De aceea, propunerea educatorilor italieni de a organiza o largă conferință în care să se dezbată problema rolului și metodelor predării învățămîntului științific în școală, ni se pare deosebit de binevenită.

*) De curînd, un număr de cadre didactice din Italia a lansat un apel către cercetători, lucrători din domeniul științei, pedagogi, asociații învățătorești și culturale, precum și către organizațiile sindicale din învățămînt, pentru organizarea unei conferințe internaționale în vederea studierii problemelor legate de predarea științelor în școală.

In numărul 15, 1955, revista Enseignants du Monde" a publicat, în legătură cu acest apel, articolul „Predarea științelor în școală" de Henri Wallon, președintele F.I.S.E. Reproducînd acest articol, „Gazeta învățămîntului" dorește să facă cunoscute cadrelor didactice din țara noastră problemele care se vor discuta la această conferință.

INFORMAȚIE

In conformitate cu dispozițiile cuprinse în H.C.M. Nr. 2910/1953 și ordinul Min. Inv. Nr. 3152/c/1953, Rectoratul Universității „Victor Babeș" din Cluj publică concurs pentru ocuparea postului vacant de profesor șef de catedră la disciplina fizică (optică și electricitate), catedra de fizică generală.

La acest concurs pot participa persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe sau gradul didactic de profesor în învățămîntul superior. Pot fi admiși la concurs și persoane fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă calificare din producție sau din aparatul de stat, precum și actualele cadre didactice cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei vacante.

Persoanele care doresc să participe la acest concurs vor înainta Rectorului Universității „Victor Babeș" din Cluj, o cerere în acest sens, la care vor anexa următoarele acte (în cîte 2 exemplare): 1. autobiografia; 2. copie după diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare; 3. copie după diploma de doctor; 4. copie după atestatul de profesor; 5. certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază a activității sale; 6. memoriu de activitate semnat de candidat; 7. cîte 2 exemplare din lucrările sale științifice.

Cererea, împreună cu actele susmenționate, va fi depusă la rectorat în decurs de o lună de la data publicării prezentului anunț.

Concursul se va ține la data de 29 martie 1956.

Pentru a menține segregația rasială în școli

Rasiștii din statul Virginia (S. U. A.) au recurs la documente juridice votate acum... 157 de ani!

NEW YORK 11 (Agerpres). — După cum relatează agenția United Press, rasiștii din statul Virginia au votat la 9 ianuarie o rezoluție care prevede înființarea unui sistem de școli particulare în scopul de a împiedica aplicarea deciziei Curții Supreme a S.U.A. cu privire la desființarea segregației rasiale în școli — decizie care nu include și școlile particulare. Această rezoluție va fi prezentată Congresului statului Virginia spre aprobare. Rezoluții similare vor fi prezentate în curînd și Congreselor din statele Georgia, Mississippi, Louisiana și Carolina de Sud. Rezoluțiile sînt copiate aproape textual după un document votat în adunarea generală a statului Virginia acum 157 de ani și care a căzut de mult în desuetudine.

„Argumentele" pe care se bazează aceste rezoluții sînt atît de absurde, încît chiar agenția United Press spune : „In încercările lor de a găsi mijloace legale pentru a nu respecta decizia Curții Supreme cu privire la desființarea segregației, cinci state din sud au întors înapoi paginile istoriei. Ele au dezgropat din vocabularul juridic doi termeni învechiți — dreptul de „interpunere" și „anulare" — care le-ar putea veni în ajutor. Pînă cînd un ziar din statul Virginia nu a scuturat praful de pe aceste cuvinte, puțini au fost cei din generația actuală care să fi auzit vreodată de ele".

Bibliografie

In cursul primului trimestru al acestui an vor apare noi lucrări în Editura Academiei R.P.R.

La începutul lunii viitoare se va găsi în librării lucrarea „Reforma agrară din 1945" de Costin Murgescu.

Va vedea de asemenea lumina tiparului „Manualul președintelui de gospodărie agricolă colectivă". Lucrarea cuprinde 6 părți în care sînt tratate diferite probleme privind activitatea unei gospodării agricole colective: asolamentele, culturile de protecție a cîmpului, solul și lucrările lui, îngrășămintele, irigația, sămînța și semănatul, plantatul legumelor și lucrările de întreținere a lor, cultura pomilor și a viței de vie, bolile și dăunătorii culturilor și combaterea lor, creșterea animalelor, uneltele și mașini, electrificarea, măsurarea suprafețelor. In ultima parte a manualului sînt indicate măsuri pentru prevenirea incendiilor și unele observații meteorologice.

★ ★ ★

In colecția Societății de științe istorice și filologice au apărut :

1. „Realizările istoriografiei românești între 1945—1955" de acad. prof. P. Constantinescu—Iași.

2. „Condițiile interne ale proclamării independenței Romîniei" de Vasile Maciu.

3. „Traian Demetrescu" de Emil Manu.

4. „Poeții francezi ai Comunei din Paris" de Teodosia Ioachimescu.

Sub tipar :

1. „Începuturile romanului românesc" de T. Vîrgolici.

2. „Limbă și literatură" — culegere de studii de filologie.

3. „Studii și articole de istorie".

4. „Boierii și răscoala condusă de Tudor Vladimirescu" de N. Adăniloaie.

NOTE DE DRUM (II)

Prin Bulgaria Populară

La grădinița Nr. 6 din Sofia

In unul din cartierele orașului Sofia, pe strada Bratîndol, îți atrage de departe atenția clădirea spațioasă, cu ferestrele mari și bine îngrijită de la nr. 7. Aci funcționează grădinița de copii „I. V. Stalin" nr 6. Totul te îndeamnă să păsești pragul și să cunoști viața atît de bogată și de interesantă pe care o trăiesc aci copiii oamenilor muncii.

Am vizitat această grădiniță. Bucurîndu-ne de bunăvoința directoarei — tovarășa Penca Deliradeva — și de explicațiile sale și ale celorlalte educatoare, am cunoscut multe aspecte din frumoasa activitate a grădiniței.

Iată-ne în mijlocul micuților din grupa nr. 3 a acestei grădinițe. De la început observăm că se petrece ceva deosebit. Sala încăpătoare este frumos împodobită. Peste tot sînt flori, iar copiii manifestă o veselie care este de-a dreptul molipsitoare. Prezența noastră, a oaspeților din Republica Populară Română, nu-i stînjenește cîtuși de puțin. Sînt îndrăzneți și veseli. O veselie caracteristică vîrstei lor.

In mijlocul sălii, în formă de careu, micuții se așează pe scăunelele lor. In fața careului educatoarea pune un scaun mare, obișnuit.

Ce se întîmplă aici ? Se pregătește vreun joc pe care nu-l cunoaștem ? Ne uităm unul la altul și așteptăm ca momentele următoare să ne dea răspunsul. Educatoarea Vera Tetevenska observă nedumerirea noastră și ne dă explicațiile necesare. Nu este vorba de nici un joc. Copiii sărbătoresc împreună ziua de naștere a colegei lor Maia Belocapova, care a împlinit 6 ani. Maia este în centrul atenției întregii grupe. Scaunul „cel mare" este pentru ea. Imbrăcată într-o rochiță nouă — după obicei — ea are în această zi dreptul să stea pe acest scaun.

Acceptăm cu multă bucurie invitația Maiei de a participa la această sărbătorire și rămînem între copii. Planul nostru de muncă pentru ziua respectivă era răsturnat. Dar ce importanță putea avea acest fapt pe lîngă bucuria de a asista la o manifestare atît de interesantă. Ne gîndeam la viitorul atît de luminos al acestor copii și al tuturor copiilor din țările lagărului socialist Un viitor fericit și luminos, așa cum erau în acele momente chipurile micuților din jurul nostru.

Copiii cîntă și dansează pentru Maia. Sărbătorita servește cu bomboane oaspeții, pe educatoare, pe micuții ei colegi. Ea nu uită nici personalul de serviciu, care nu este de față în această sală. S-ar părea că acesta este un amănunt. Ni se pare însă că el este semnificativ. Acest amănunt arată că încă din fragedă copilărie tineretul Bulgariei Populare este educat în spiritul colectivismului, în spiritul respectului pentru vîrstnici, în spiritul dragostei pentru oamenii muncii. Am putut constata acest lucru din întreaga desfășurare a programului acestei sărbătoriri de neuitat.

Impresionante au fost momentele cînd colegii micuței Maia au arătat ce-i doresc sărbătoritei.

— Maia va merge la anul la școală — a spus Ștefca Vladova. Eu îi doresc să învețe bine și să primească numai note bune.

— Eu îi doresc să devie tractoristă — a arătat plin de vioiciune Ilie Iliev, iar îndrăznețul Hristo Boiagev i-a urat să devie pilot.

Sînt desigur urări îndrăznețe pentru vîrsta acestor copii Ele dovedesc însă cît de fericită este copilăria tinerei generații acolo unde puterea aparține poporului și ce visuri îndrăznețe pot să-și făurească copiii unui popor liber, care și-a luat soarta în propriile sale mîini. Da, visurile copiilor din noua Bulgarie, ca și cele ale copiilor din toate țările lagărului socialist sînt într-adevăr îndrăznețe. In statul democrat-popular, unde grija pentru om constituie legea supremă, orice vis este însă pe deplin realizabil.

Ne-am despărțit de copiii acestei grădinițe cu părere de rău și cu bucurie în același timp. Ne părea rău că plecăm din mijlocul lor și ne bucuram de viitorul lor. La despărțire ne-au umplut brațele cu flori și zîmbind, așa cum numai copiii pot s-o facă — ne-au rugat să transmitem copiilor din Republica Populară Română și educatorilor lor că ei, copiii grădiniței „I. V. Stalin" din Sofia, le doresc sănătate și fericire.

Profesorul Caramicov

Un vestit muncitor bulgar, Fedor Stoimenov, cunoscut astăzi de la un capăt la altul al țării, a spus odată cu mîndrie :

— Nici nu poți cuprinde cu mintea cîte am reușit să construim ! Și, cu cît construcțiile iau o amploare mai mare, cu atît oamenii muncesc cu mai multă tragere de inimă. Fedor Stoimenov este zidar și atunci cînd a rostit aceste cuvinte s-a referit, desigur, la miile de zidari care au înălțat sute de clădiri la Sofia și Dimitrovgrad, la Plovdiv și Orașul Stalin, precum și în alte multe orașe din întreaga țară. Nu știu dacă a avut în vedere și pe lucrătorii din alte domenii de activitate. Am văzut însă cu propriii mei ochi că în Bulgaria Populară, întregul popor muncește cu abnegație pentru înflorirea patriei. In Bulgaria întîlnești astăzi tot mai des oameni care nu pot și nu vor să se despartă de întreprinderea sau instituția în care lucrează, cu toate că atît vîrsta cît și anii de muncă îi îndreptățesc la o odihnă binemeritată.

Un astfel de om este profesorul Caramicov. De 33 de ani el slujește școala și parcă niciodată nu s-a simțit atît de legat de ea așa cum se simte astăzi. L-am cunoscut pe acest maestru al muncii pedagogice în plină activitate, la școala medie nr. 10 din Sofia.

Școala dispune de un cabinet de fizică bine înzestrat. In cele două auditorii situate lîngă cabinet se predau toate lecțiile de fizică. Intr-unul din aceste auditorii l-am întîlnit pe profesorul Caramicov. Am asistat la o lecție predată de el la clasa a X-a. Inaltul nivel științific al lecției, bogăția cunoștințelor transmise elevilor, strînsa legătură a predării cu problemele construirii socialismului, dragostea profesorului pentru copiii oamenilor muncii, grija lui ca toți elevii să înțeleagă materialul predat și să învețe să aplice în practică cele învățate — iată pe scurt ce a caracterizat lecția acestui experimentat profesor.

Directorul școlii, tov. Pencov, ne-a vorbit în termeni elogioși despre întreaga activitate a acestui profesor. El este pentru colegii săi un model demn de urmat și spre bucuria noastră am fost informați că multe cadre didactice ale școlii își însușesc cu succes experiența profesorului Caramicov.

Profesorul Caramicov este autor de manuale și în același timp un permanent sfătuitor al colegilor săi, atît vîrstnici cît și tineri. El împărtășește cu plăcere tuturor din bogata experiență pe care a acumulat-o. Profesorii din Sofia și din alte localități din țară i se adresează cu diferite întrebări, îi cer îndrumări, îl roagă să le comunice părerea lui în rezolvarea unor probleme pe care le ridică activitatea pedagogică. Și întotdeauna el răspunde cu multă bucurie. Este bucuria caracteristică omului care și-a pus întreaga lui activitate în slujba patriei.

Pe cît de mari sînt succesele sale, pe cît de apreciată îi este munca, pe atît de îndrăznețe sînt planurile sale de viitor. Profesorul Caramicov este un pasionat cercetător.

— Mai avem atîtea de făcut — spune el cu glas domol și nu-și precupețește eforturile pentru a obține noi realizări.

L-am rugat să ne spună care este, după părerea sa, cauza principală a succeselor pe care le-a dobîndit și le dobîndește.

— Deși sînt multe de arătat, văd, din discuțiile noastre, că mie mi-a rămas foarte puțin de adăugat — ne-a răspuns el cu modestie. Un singur lucru vreau totuși să-l subliniez și anume — pregătirea, pregătirea temeinică pentru fiecare zi de muncă, pentru fiecare lecție, pentru fiecare experiență.

In timpul călătoriei prin Bulgaria am auzit foarte des spunîndu-se că ziua de 9 Septembrie 1944, ziua răsturnării regimului monarho-fascist și a cuceririi puterii de către poporul muncitor este pentru oamenii muncii bulgari a doua dată a nașterii lor. Intîlnirea cu profesorul Caramicov ne-a dovedit odată în plus acest lucru.

I. DRAGU

Redacția și administrația : București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00 ; 4.52.31. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 354 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 20 ianuarie 1956

Despre convocarea Comitetului politic consultativ, instituit în conformitate cu Tratatul de la Varșovia

In conformitate cu Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat la Varșovia, la 14 mai 1955, între Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Română, Republica Populară Ungară, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, a fost creat un Comitet politic consultativ.

Intre statele participante la sus menționatul tratat s-a realizat un acord cu privire la convocarea unei ședințe a Comitetului politic consultativ, la Praga, în ziua de 27 ianuarie 1956, în scopul examinării problemelor și măsurilor comune, care decurg din Tratatul de la Varșovia.

Pentru ridicarea nivelului științific al învățământului

Dezbătînd documentele celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, oamenii muncii din școli s-au oprit cu deosebire asupra unela dintre sarcinile cele mai însemnate pe care le trasează aceste documente învățămîntului — întărirea conținutului științific al instruirii și educării tinerelor generații, legarea cunoștințelor de practică, de construcția socialistă.

In anii puterii populare, ca urmare a îndrumării sale de către partid, învățămîntul nostru a obținut rezultate din ce în ce mai bune. Cadrele didactice au desfășurat o muncă stăruitoare pentru înarmarea tineretului cu cunoștințe științifice, pentru educarea lui în spiritul comunismului. In această privință a avut o mare însemnătate începutul de valorificare critică a experienței noastre din trecut, folosirea experienței școlii și pedagogiei sovietice. Școlile și institutiile de învățămînt superior au dat patriei un număr mare de tineri absolvenți înarmați cu cunoștințe temeinice, care fac față cu succes sarcinilor producției.

Cu toate aceste însemnate realizări, în conținutul învățămîntului nostru există încă o serie de lipsuri. Se resimte îndeosebi slaba pregătire a tineretului în domeniul științelor matematice, al științelor fizico-chimice, al științelor naturale, care au o deosebită importanță în construirea socialismului. Destul de schematic se predau în multe școli științele sociale și istoria. In învățămîntul superior, predarea unor discipline ca fizica, chimia, tehnologia nu se face ținîndu-se seama de cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, iar în unele cursuri se mai întîlnesc orientări greșite, confuzii. In predarea științelor sociale în universități și în institutele de învățămînt superior se manifestă încă mult dogmatism. Este încă slabă legătura școlilor cu viața, cu problemele concrete ale producției.

Aceste lipsuri au fost determinate, în mare măsură, de calitatea încă scăzută a unor programe și manuale, de neconcordanța care există între ele. La unele deficiențe în predare a dus faptul că programele școlii de cultură generală au fost construite pe baza principiului liniar. Manualele de fizică, de chimie, de biologie sînt încă insuficient legate de problemele construirii socialismului în țara noastră. Adeseori forma expunerii materialului din manuale este greoaie, pe alocuri chiar confuză, cum se întîmplă în manualele de aritmetică pentru clasele V—VII, în manualul de anatomie și fiziologie a omului pentru clasa a VIII-a, în manualul „Bazele darv nismului" pentru clasa a IX-a etc. Este inadmisibil faptul că mai există discipline la care, pentru anumite clase, nu s-au elaborat încă manuale.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri, Ministerul Învățămîntului studiază problema elaborării unor planuri și programe de învățămînt stabile și întocmirea unor manuale noi, de calitate superioară.

Îmbunătățirea conținutului științific al muncii instructiv-educative este strîns legată de crearea condițiilor pentru politehnizarea învățămîntului de cultură generală. Aceasta cere includerea în programele de învățămînt pentru clasele V—X a lucrărilor practice în atelierele școlare și pe terenurile de experiență, înzestrarea școlilor cu aparatele și uneltele necesare în vederea înarmării elevilor cu deprinderi practice, strîngerea legăturilor școlii cu întreprinderile industriale și cu unitățile socialiste din agricultură, pregătirea cadrelor didactice înseși în ceea ce privește realizarea sarcinilor politehnizării învățămîntului.

O mare atenție trebuie să se acorde ridicării nivelului muncii de control și îndrumare a învățămîntului. In prezent, îndrumarea activității școlilor se realizează încă prea puțin prin îndrumarea concretă și competentă a procesului de învățămînt de către corpul de control al ministerului și al secțiilor de învățămînt de la sfaturile populare și se folosesc prea mult formele birocratice, cum sînt circulările, ordinele etc.

Un rol deosebit de însemnat în acțiunea de ridicare a nivelului învățămîntului revine institutelor de perfecționare a cadrelor didactice. Aceste institute au adus o contribuție importantă la ridicarea nivelului pregătirii științifice și pedagogice a învățătorilor și profesorilor. Cu toate acestea, în activitatea lor mai există o serie de lipsuri însemnate. Recrutarea cadrelor didactice pentru cursurile de perfecționare s-a făcut pînă acum de multe ori la întîmplare. In programele cursurilor centrale și regionale s-a acordat insuficientă atenție înarmării cadrelor didactice în ceea ce privește strîngerea legăturilor predării cu practica, cu activitatea în producție, iar pregătirea în domeniul științelor sociale încă nu se face la un nivel corespunzător cerințelor. In vederea înlăturării acestor lipsuri este necesar ca institutele de perfecționare, sprijinite de secțiile de învățămînt, să-i recruteze în mod organizat cursanții, pe baza unui plan științific întocmit și ținînd seama de ansamblul problemelor învățămîntului. Trebuie ridicat nivelul lecțiilor ținute la cursuri. Este necesar să se organizeze cursuri speciale pentru pregătirea cadrelor care vor conduce orele de activități practice în școlile de 7 ani și medii, asigurîndu-se pregătirea și perfecționarea lor în ceea ce privește munca în laboratoare și ateliere.

La ridicarea nivelului științific al învățămîntului în școlile de cultură generală trebuie să aducă o contribuție mult mai însemnată decît pînă acum Institutul de științe pedagogice de pe lîngă Ministerul Învățămîntului. Cu toate realizările obținute în activitatea sa, Institutul de științe pedagogice n-a acordat suficientă atenție problemelor practice ale muncii în școală și n-a pătruns în conținutul problemelor de bază ale învățămîntului. Masa mare a cadrelor didactice n-a fost antrenată în analiza științifică a metodelor de predare, iar experiența celor mai buni pedagogi nu este suficient cunoscută și valorificată. Este necesar ca Institutul de științe pedagogice să strîngă legăturile sale cu practica școlilor, să studieze și să generalizeze experiența lor înaintată. O mare însemnătate are elaborarea unor îndrumări metodice pentru predarea unor obiecte cum sînt Constituția R.P.R., istoria și geografia patriei, precum și pentru predarea matematicii, fizicii, chimiei, biologiei. Institutul trebuie să antreneze cît mai larg masa cadrelor didactice în activitatea de cercetare științifică, să stimuleze inițiativa lor creatoare, folosind mai întens, în acest scop, „lecturile pedagogice", munca cercurilor și a cabinetelor pedagogice. Actuala sesiune științifică a institutului, care se desfășoară zilele acestea, va însemna, desigur, un pas înainte în munca lui.

Pregătirea cadrelor de muncitori calificați și de tehnicieni necesari tuturor ramurilor economiei naționale pune cu toată tăria în fața învățămîntului nostru sarcina întăririi conținutului științific al învățămîntului în școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri. Pînă în prezent, Ministerul Învățămîntului n-a supus unei analize atente și cuprinzătoare planurile și programele de învățămînt întocmite de ministerele și organizațiile centrale de care depind aceste școli. A lipsit, de asemenea, o legătură strînsă între Ministerul Învățămîntului, maiștrii din școli și specialiștii din producție, a căror experiență putea fi valorificată în vederea unei juste orientări a pregătirii viitoarelor cadre de muncitori calificați și a viitoarelor cadre tehnice medii. Este neapărat necesar ca aceste lipsuri să fie grabnic înlăturate. Trebuie să se asigure îmbunătățirea predării obiectelor de cultură generală și să se întărească munca de educație politică a elevilor. In acest scop este necesară îmbunătățirea calității programelor de educație politică și ridicarea nivelului predării disciplinelor ideologice. Trebuie să se asigure, de asemenea, organizarea de cursuri de îndrumare pentru cadrele din învățămîntul profesional și tehnic.

Sarcini de mare însemnătate revin învățămîntului nostru superior, care are datoria să pregătească specialiști și cadre științifice pentru toate domeniile economiei și culturii noastre. Ridicarea nivelului științific al muncii în învățămîntul superior impune elaborarea de planuri și programe de învățămînt stabile, asigurîndu-se îndeosebi dezvoltarea studiului metodelor tehnice cele mai moderne din domeniul industriei petrolifere, energiei electrice, siderurgiei, industriei construcțiilor de mașini și industriei chimice.

Este necesar să se îmbunătățească munca de pregătire a cadrelor științifice prin sistemul aspiranturii, să se dezvolte munca de cercetare științifică a cadrelor didactice, asigurîndu-se legarea ei mai strînsă de nevoile producției socialiste.

In cursul dezbaterii documentelor Congresului, multe cadre didactice au subliniat că prima cale pentru ridicarea nivelului științific al muncii instructiv-educative o constituie îmbunătățirea calității lecțiilor, a prelegerilor. Cadrele didactice, chemate să educe constructori ai socialismului, pe lîngă pregătirea teoretică de specialitate, trebuie să cunoască știința marxist-leninistă și sînt datoare să demaște în mod sistematic, în procesul predării, teoriile antiștiințifice, reacționare, să formeze la elevi și la studenți concepția materialist-dialectică despre natură și societate și despre legile lor.

Indeosebi trebuie îmbunătățită activitatea catedrelor de marxism-leninism, economie politică și materialism dialectic, trebuie întărită influența acestora asupra întregului proces de învățămînt din universități și institute. O atenție deosebită trebuie dată pregătirii economice a cadrelor tehnice, atît în ceea ce privește cunoștințele de economie politică, cît și din domeniul economiei și organizării întreprinderilor din ramura respectivă.

In centrul atenției tuturor pedagogilor trebuie să se afle permanent grija pentru asigurarea caracterului educativ al predării. Fiecare pedagog trebuie să asigure, în cadrul predării disciplinei sale, educația comunistă a elevilor sau studenților care i-au fost încredințați.

Adeseori spunem că pedagogul este îndrumătorul, educatorul tineretului — și această afirmație este pe deplin îndreptățită. Dar unui îndrumător, unui educator i se cere să fie el însuși, în primul rînd, educat din punct de vedere ideologic, înarmat din punct de vedere științific. Dacă pedagogul este ferm în cunoștințele sale științifice, în principiile și în convingerile sale comuniste, atunci va forma din elevii sau studenții care i s-au încredințat oameni culți, cu puternice convingeri ideologice, călîți din punct de vedere moral. Asemenea pedagogi trebuie și pot să devină toți învățătorii și profesorii școlilor noastre.

In vizită la întreprindere

Elevele școlii medii de fete nr. 2 din Slatina sînt deseori conduse de cadrele didactice ale școlii în întreprinderile din localitate, pentru a se familiariza cu procesul de producție.

In clișee: Elevele școlii la întreprinderea „Oltul", învățînd să mînuiască mașinile-unelte, sub îndrumarea tehnicienilor.

Sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice

Joi dimineața a început în aula Bibliotecii centrale universitare prima sesiune științifică a Institutului de științe pedagogice.

Lucrările sesiunii au fost deschise de acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului. In continuare, prof. Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice, a prezentat referatul intitulat „Activitatea Institutului de științe pedagogice și sarcinile sale pentru dezvoltarea științei pedagogice în R.P.R."

La sesiune se prezintă comunicări ale cadrelor didactice din învățămîntul superior, mediu și elementar, precum și ale cercetătorilor și colaboratorilor institutelor de specialitate.

Comunicările tratează probleme variate din domeniul teoriei pedagogice, al istoriei pedagogiei, al psihologiei pedagogice, al defectologiei și al metodicelor speciale.

(Agerpres)

—o—

Să luptăm pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului

Măsuri menite să îmbunătățească munca

Pedagogii școlii mixte de 7 ani nr. 1 din Medgidia manifestă o preocupare deosebită pentru studierea documentelor Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn. Intr-o ședință a organizației de bază P. M. R. s-au discutat sarcinile pe care le trasează documentele Congresului oamenilor muncii din învățămînt. Cu acest prilej, pedagogii comuniști și-au luat angajamentul să muncească cu mai multă hotărîre pentru ridicarea calității procesului de învățămînt și pentru lichidarea lipsurilor existente în munca școlii. Astfel, tov. Anton Arnăutu, directorul școlii, și-a luat angajamentul să urmărească evidența frecvenței elevilor din clasele I—VII astfel încît aceasta să se mențină la procentul de 100%. De asemenea el va studia cauzele rămînerii în urmă la învățătură căutînd metodele cele mai indicate pentru îmbunătățirea situației elevilor care n-au obținut note de trecere. Angajamente legate de munca lor la catedră și-au luat tov. Ecaterina Albu și Gheorghe State.

De curînd, în școală, au început să funcționeze două grupe de studiu, în cadrul cărora toți pedagogii școlii studiază în mod sistematic și aprofundat documentele Congresului. In ședința din 17 ianuarie, cînd au fost seminarizate primele capitole din Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. cadrele didactice au discutat cu un deosebit interes despre situația internațională și despre lupta oamenilor muncii din țara noastră, sub conducerea partidului pentru construirea socialismului.

V. ALEXANDRU

Noi manuale școlare

In Editura de stat didactică și pedagogică a început tipărirea manualelor necesare școlilor de cultura generală din țara noastră în anul de învățămînt 1956—1957. Numărul total al titlurilor manualelor școlare și lucrărilor de literatură pedagogică ce vor apare în cursul acestui an va fi de aproape 280.

63 de titluri de manuale sînt gata tipărite. Printre acestea se află Aritmetica și Gramatica pentru clasele I, II și III, Citirea pentru clasele II și III, Fizica pentru clasa a X-a etc. Pentru școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale au fost recepționate Aritmetica pentru clasele I și II ale școlilor cu limba de predare maghiară, Citirea pentru clasa a IV-a a școlilor cu limba de predare germană, Gramatica pentru clasa I-a a școlilor cu limba de predare idiș etc.

Pentru îmbunătățirea predării fizicii, matematicii și chimiei, Editura are sub tipar „Metodica predării fizicii" și „Metodica predării chimiei" și a redactat „Metodica predării aritmeticii" la clasele I—II și alte metodici pentru matematică.

O atenție deosebită se acordă lucrărilor menite să contribuie la legarea mai strînsă a învățămîntului de practică. Zilele acestea a apărut traducerea în limba romînă a lucrării „Invățămîntul politehnic în școală" sub redacția lui M. A. Melnikov și M. N. Skatkin. Este în pregătire apariția volumelor „Probleme de învățămînt politehnic în școala sătească" de A. K. Șibanev și „Terenul experimental-școlar pentru clasele I—II". Printre celelalte lucrări de literatură pedagogică ce se află sub tipar sînt: „Opere pedagogice alese" de K. D.Ușinski, vol I, „Eminescu, revizor școlar" de M. Ștefan, „Poemul pedagogic" de A. S. Makarenko (reeditare) și altele.

La cercul agrotehnic al satului

Mărețele sarcini cuprinse în hotărîrile celui de al II-lea Congres al partidului au constituit pentru cadrele didactice din comuna Dumbrăveni, raionul Suceava, un puternic imbold în munca lor obștească.

Pentru răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate, în vederea obținerii unei recolte din ce în ce mai bogate, învățătorii și profesorii au antrenat țăranii muncitori din comună să participe în număr tot mai mare la lecțiile ținute în cadrul cercurilor agrotehnice. Lecția pe care a ținut-o de curînd învățătorul Constantin Gafițescu, de pildă, despre pregătirea terenului pentru însămînțat, a stîrnit un viu interes în rîndurile celor 35 de țărani muncitori, elevi ai cercului agrotehnic ce funcționează pe lîngă căminul cultural. Invățătorul Constantin Gafițescu a arătat cursanților importanța pregătirii terenurilor pentru însămînțat ca o condiție de seamă în vederea sporirii producției la hectar. Pentru ca lecția să fie cît mai reușită, el a demonstrat în fața țăranilor muncitori o serie de planșe privind modul cum se poate face pregătirea terenurilor pentru însămînțat. Tot cu acest prilej a proiectat un diafilm prin care a arătat mijloacele și foloasele îngrășării terenurilor.

Deosebit de sîrguincioși s-au dovedit a fi țăranii muncitori Vasile Stîrbu, membru în întovărășirea agricolă „Gh. Gheorghiu-Dej", Costache Toader, Gheorghe Andrușcă și alții, membri ai cercului agrotehnic din satul Dumbrăveni.

Elevii contribuie la strîngerea fierului vechi

La chemarea Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, tineretul din întreaga țară desfășoară o largă acțiune de colectare și expediere a metalelor vechi. Numai în ultimele două luni, în cinstea Congresului al II-lea al P.M.R. organizațiile U.T.M. și de pionieri au colectat 1313,1 vagoane fier vechi și au expediat centrelor siderurgice 456,4 vagoane, depășindu-și cu 106,4 vagoane angajamentul luat.

Printre tinerii care au obținut rezultate frumoase în această acțiune se numără și elevii școlii profesionale siderurgice „Oțelul Roșu" din regiunea Timișoara, organizațiile de pionieri de la școala nr. 1 de fete din Călărași, din comuna Dărmănești, regiunea Bacău, de la școala de 7 ani din comuna Bogați, regiunea Pitești etc.

In cel de al doilea plan cincinal, noi perspective de dezvoltare se deschid în fața industriei grele. Răspunzînd chemării C. C. al U.T.M., tineretul face noi eforturi pentru ca, alături de toți oamenii muncii, să aducă o contribuție și mai însemnată la îndeplinirea de către întreprinderile siderurgice a sarcinilor celui de al II-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale, să participe cu și mai multă hotărîre și entuziasm la îndeplinirea noilor sarcini pe care partidul le pune pentru întărirea patriei noastre.

O legătură mai strînsă cu practica

Pătrunși de însemnătatea hotărîrilor celui de al II-lea Congres al partidului, învățătorii și profesorii școlii medii nr. 1 de băieți „Nicolae Bălcescu" din Capitală desfășoară o vie activitate în vederea legării mai strînse a predării cu practica.

Printre angajamentele luate de către colectivul cadrelor didactice de la această școală cu prilejul prelucrării hotărîrilor Congresului este și acela cu privire la întărirea legăturilor predării cu practica, cu producția socialistă. De pildă tov. Rădulescu, profesor de fizică, și-a luat angajamentul să amenajeze pe lîngă laboratorul de fizică un cabinet unde elevii vor putea executa o serie de lucrări practice individuale.

Profesorul de chimie studiază de asemenea posibilitatea amenajării unui laborator de chimie.

Profesorii de geografie și de științe naturale Grigorian și Angelescu desfășoară o intensă muncă în vederea terminării cît mai grabnice a amenajării cabinetelor de geografie și de științe naturale, precum și a serei școlii.

Profesorul de istorie, tov. Grigorovici, și-a luat angajamentul să întocmească o monografie a școlii. Cu prilejul ședinței consiliului pedagogic care va avea loc la 13 februarie el va prezenta în fața cadrelor didactice un referat cu unele date privind istoricul școlii.

Indeplinindu-și angajamentul luat — de a amenaja o sală de proiecție pentru elevii claselor I—IV, învățătorul Bratu a și început proiectarea diafilmelor în această sală.

Spre noi realizări

Analizînd munca lor în lumina documentelor celui de al doilea Congres al P.M.R., cadrele didactice de la școala medie de fete nr. 2 din orașul Pitești au luat noi măsuri pentru ridicarea nivelului activității instructiv-educative.

O deosebită atenție au arătat participanții la discuție problemelor ridicării nivelului ideologico-politic al cadrelor didactice. Referindu-se la faptul că în școală mai sînt eleve rămase în urmă la învățătură, profesoara Valentina Nanu a arătat că este necesar să se dea o mai mare atenție mijloacelor concrete în vederea înlăturării acestei lipse — și anume organizării regimului zilnic al elevelor, îndrumării studiului individual etc. Tov. V. Răducanu, directoarea școlii, a vorbit despre necesitatea întăririi legăturilor școlii cu practica, cu activitatea în producție și a arătat ce căi se pot folosi în acest scop. Despre aceeași problemă a vorbit și tov. Viorica Vuscan, profesoară de științe naturale, care a analizat activitatea desfășurată pe parcela experimentală a școlii. Hotărîrile luate în urma acestor discuții vor contribui mult la îmbunătățirea muncii cadrelor didactice de la școala nr. 2 din Pitești.

MARCEL GHIBERNEA

Consfătuirea cadrelor de conducere ale Institutelor de perfecționare

In zilele de 17 și 18 noiembrie a avut loc o consfătuire a Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice cu directorii institutelor interregionale de perfecționare și șefii catedrelor de la aceste institute. Consfătuirea a analizat munca desfășurată în primul an de aplicare a sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice și a discutat sarcinile care revin institutelor de perfecționare în lumina directivelor cu privire la dezvoltarea învățămîntului cuprinse în hotărîrile celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Ordinea de zi a consfătuirii a fost următoarea: prezentarea dării de seamă de către tov. Valter Rusu, directorul Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice; prezentarea proiectului planului de perspectivă pentru anii 1956/1959; stabilirea sarcinilor institutelor de perfecționare în legătură cu lecturile pedagogice; discuții; concluzii.

Darea de seamă a cuprins o analiză amplă a muncii duse de către institutele de perfecționare în cursul anului școlar trecut, insistînd mai ales asupra programelor, a bibliografiei, asupra felului cum au fost organizate consultațiile și cum a fost îndrumat studiul individual al cursanților.

Proiectul planului de perspectivă prezentat în cadrul acestei consfătuiri a cuprins capitole ca realizarea activității prevăzute în sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice, pregătirea materialelor pentru problemele activității metodice, instructiv-educative și de cercetări științifice etc.

Atît darea de seamă, cît și măsurile indicate în proiectul planului de perspectivă pentru realizarea obiectivelor propuse au stîrnit un puternic interes în rîndurile participanților la consfătuire. In cadrul discuțiilor s-au adus importante completări la darea de seamă, s-au făcut propuneri menite să îmbunătățească proiectul planului de perspectivă.

Deosebit de valoroasă a fost contribuția adusă la discuții de către tovarășii Traian Moraru, directorul Institutului interregional București, O. Sacter, șeful catedrei de matematică de la același institut, A. Dancsully, directorul Institutului interregional Cluj, A. Chircev, șeful catedrei de pedagogie a Institutului interregional Cluj și Ștefan Binder, șef de catedră la Institutul interregional Timișoara.

In cadrul discuțiilor s-au făcut importante propuneri cu privire la îmbunătățirea programelor, a bibliografiilor, a consultațiilor, cu privire la asigurarea timpului necesar pentru studiu cadrelor didactice cuprinse la cursurile de perfecționare, cu privire la conținutul și metodele activității științifice de cercetare.

Participanții la discuții au cerut ca pe viitor Institutul central de perfecționare și institutele interregionale să colaboreze mai mult între ele, să stabilească legături de muncă juste cu cabinetele pedagogice regionale în organizarea și desfășurarea cursurilor cu învățătorii.

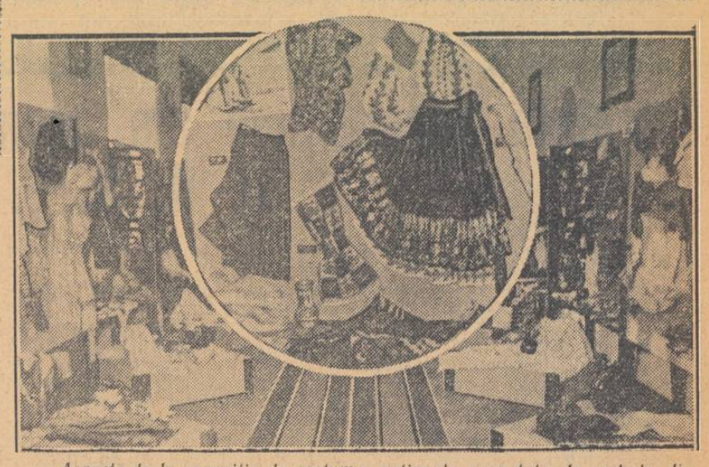

Aspecte de la expoziția de costume naționale executate de cadrele didactice organizată la Clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt din Capitală.

Pedagogii participă la concursul echipelor artistice

In întreaga țară a început prima etapă — etapa pe instituție — a celui de al IV-lea concurs al echipelor artistice sindicale de amatori. Oamenii muncii din învățămînt, conștienți de faptul că educația artistică este o parte integrantă a educației comuniste, participă în număr mare la formațiile înscrise pentru concurs. In raionul Tg. Jiu din regiunea Craiova de pildă, s-au înscris la concurs echipa de teatru, cu piesa „Inimă vitează" de M. Davidoglu echipa artistică de agitație, soliști vocali și recitatori. In regiunile Pitești, Stalin, Cluj, Iași, participă la concurs numeroase formații de cor, orchestră, balet, care cuprind mii de cadre didactice.

O deosebită amploare a luat, în ultimul timp, pregătirea formațiilor artistice ale Clubului Sindicatului muncitorilor din învățămînt din București. Clubul și-a înscris la concurs ansamblul de cor, condus de maestrul Oancea, echipa de teatru, care pregătește în regia actorului Măruță piesa „Institutorii", cercul literar, orchestra. Numeroase formații artistice de amatori înscrise la concurs desfășoară o susținută activitate artistică de masă, organizînd spectacole în cămine culturale. G.A.C., S.M.T. etc. In cadrul acestei activități, corul Clubului din București pregătește un bogat repertoriu în vederea concertului ce va fi susținut în sala Ateneului R.P.R. în prima jumătate a lunii februarie a.c.

Comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt și comisiile de concurs organizate în institutiile de învățămînt trebuie să-și orienteze în această perioadă activitatea înspre ridicarea nivelului artistic al formațiilor de amatori, folosind sugestiile maselor largi ale membrilor de sindicat.

Comitetele sindicale au de asemenea, datoria să vegheze ca repertoriul să fie întocmit conform îndrumărilor date de comisia centrală de concurs și de Ministerul Culturii.

Insemnări

Călătoream deunăzi cu tramvaiul. Ce bine se simt în tramvai frămîntările, pulsul orașului! Studentul se află în examene. Firește, aceasta se vede și în tramvai. Grupul vesel, uneori mai gălăgios decît s-ar cuveni, care se urcă de obicei la stația mea, a devenit acum mai rezervat, mai preocupat. Figura tînărului sau a tinerei care călătorește cu cartea sau caietul deschis și citește fără să se sinchisească de înghesuială, de zgomot, a devenit cotidiană.

Așa dar, se desfășoară ceea ce studenții numesc astăzi bătălia examenelor. Profitînd de acest prilej, aș vrea să vă fac cunoștință cu unul din vrednicii ostași ai acestei „bătălii". Trebuie să mărturisesc că nu l-am ales la întîmplare. E un coleg sau, mai bine zis, un viitor coleg de breaslă: Nicolae Popescu, student în anul IV al Facultății de ziaristică. N-aș vrea să-l măgulesc, dar sînt mîndru de el pentru că e sîrguincios, modest și bine pregătit: privește cu seriozitate profesia pentru care se pregătește. Toate aceste calități s-au vădit, odată mai mult, zilele trecute, în sala de examen. Nicolae Popescu era examinat la „disciplina la alegere" — probleme internaționale. A tratat un subiect cu privire la Organizația Națiunilor Unite. Se exprima limpede, argumenta just, prezenta chestiunea multilateral. De pe acum se întrezărește în el calitățile comentatorului de politică externă și nu ne îndoim că, peste nu prea mult timp, numele lui va deveni cunoscut ca atare.

Aș vrea însă să-l privim pe tînărul nostru și altfel, și anume ca pe fiul unui muncitor, al unui conducător-auto. Ce contingențe ar fi putut avea el odinioară cu învățămîntul superior cu presa? Acum este un ziarist în pregătire. Pana lui va servi celor mulți din mijlocul cărora s-a ridicat. Ostașul de astăzi în „bătălia examenelor" va fi mîine un vrednic combatant pe frontul ideologic.

ADRIAN COSTA

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

In secția agricolă a Institutului tehnic din Magadansk.

Tactul pedagogului

— O discuție în școală —

„In atenția cadrelor didactice! Vineri seara, la orele 6 și 30 de minute, va avea loc o discuție cu tema „Tactul pedagogului". Participați activ la analizarea acestei probleme! Direcția, comitetul sindical."

Acest anunț, apărut în cancelaria școlii nr. 8 din Stalingrad, a suscitat un viu interes. O săptămînă încheiată au avut loc dezbateri premergătoare pe marginea temei anunțate.

La data stabilită se adunase întregul colectiv. Toți pedagogii au venit bucuroși să participe la discuție. Manifestarea avea un caracter neobișnuit și promitea să fie interesantă.

De astă dată nu a existat un referat alcătuit dinainte, nici rapoarte pregătite. Directorul a povestit celor de față despre o scrisoare adresată școlii de către mama unui elev. Scrisoarea cuprindea unele reproșuri în legătură cu atitudinea lipsită de tact a unor cadre didactice față de fiul ei. Directorul a mai vorbit despre afirmațiile pline de mîhnire ale părintelui unui alt elev pentru faptul că, în urma lipsei de atenție a pedagogilor, copilul său nu a fost atras în viața colectivului școlii, ca și despre plîngerea făcută de mama unei eleve noi, care arăta că pedagogii nu au reușit să-i ocrotească fiica împotriva glumelor proaste ale colegilor ei de clasă.

Directorul și-a încheiat cuvîntul chemînd pedagogii la o analiză activă și sinceră a problemei ridicate.

A început o discuție vie, nesilită. S-au adus exemple, s-a vorbit despre atitudini pline de tact și despre altele lipsite de această calitate, despre comportarea pedagogului față de elevi, despre influența acestei comportări asupra școlarilor.

Pedagogul N. P. Petrova, care lucrează în școală de peste 30 de ani, a subliniat importanța și actualitatea problemei care a fost supusă discuției.

— Insăși formularea problemei m-a mișcat profund și m-a pus pe gînduri, a spus N. P. Petrova. In aceste zile, ca un autocontrol, am reflectat asupra atitudinii pe care o am față de copii. Fără îndoială, am și eu multe greșeli. In primul rînd trebuie să arătăm că în decursul activității noastre, în goană după succese, după indici înalți de promovare, noi uităm uneori copiii vii, gînditori, sensibili, trecem peste personalitatea lor, peste lumea lor interioară. Și doar putem corecta și preîntîmpina multe în viața școlarilor printr-o convorbire între patru ochi, caldă, plină de însuflețire.

Dar foarte adesea noi nu procedăm așa. Facem doar ceea ce este mai ușor și se realizează mai repede — observații în carnet, chemarea părinților și notări cu multe cuvinte plicticoase... Noi vorbim adesea despre faptul că unii elevi sînt „pierduți" — a încheiat N. P. Petrova — și uităm că în mare parte comportarea elevului depinde de influența pe care acesta o suferă din afară. De aici și necesitatea de a fi foarte atenți față de mediul care-l înconjoară pe elev, de a nu-l scăpa din ochi...

K. V. Kamneva a arătat că tactul, atenția, dragostea pedagogului pentru elevi găsesc întotdeauna răsunet în sufletele acestora, îi apropie de pedagog „iar aceasta este foarte important în munca noastră".

Interesantă a fost intervenția tovarășei G. I. Gavrila. Ea consideră că în practica pedagogică se aplică mai mult severitatea decît exigența împletită cu respectul față de elev.

— Am observat în cursul lecțiilor fapte care confirmă afirmațiile mele — a spus tov. Gavrila. De pildă, elevul a întîrziat la lecție. Pedagogul s-a năpustit asupra lui cu nenumărate reproșuri. S-a dovedit apoi că elevul a întîrziat întrucît a fost nevoit să-și ducă mama la spital.

Lecția era în toi. Un elev asculta atent răspunsurile tovarășilor săi. Pedagogul, înainte de a începe predarea cunoștințelor noi, i s-a adresat acestui elev amenințîndu-l că, în cazul cînd și astăzi se va purta prost, îl va da afară din clasă. In urma acestei observații, elevul, jignit pe nedrept, l-a turburat pe pedagog pînă la sfîrșitul lecției.

Un elev din clasa a IX-a a căpătat al treilea „2". Pedagogul i-a spus: „Ești lipsit de conștiință! Nu faci nimic. Mănînci pîinea de pomană!" După oră elevul s-a apropiat de pedagog spunîndu-i:

— Eu nu mănînc pîinea dumneavoastră, iar tata nu-mi reproșează niciodată aceasta.

Au trebuit depuse apoi destule eforturi pentru a aplana aversiunea elevului față de profesor.

Dimpotrivă, manifestările de respect și tact față de elevi au găsit întotdeauna răsunet în sufletele lor. Numeroși pedagogi au vorbit despre atitudinea plină de tact față de întregul colectiv de elevi ai clasei. S-a subliniat că lipsa de reținere a pedagogului este principala cauză a lipsei de tact, a atitudinii grosolane față de elev. Mai bine să reacționezi la „fapta" elevului puțin mai tîrziu, dar în niciun caz atunci cînd ești sub impulsul furiei.

Unele cadre didactice au propus să se pună problema tactului și sensibilității în discuția consfătuirii cu părinții, deoarece și aceștia trebuie să fie atenți față de copii, să aibă o atitudine de respect față de personalitatea lor.

Pedagogul N. A. Tatarko a subliniat că, uneori, angrenați în treburile zilnice, pierdem tactul față de copii, păstrînd doar exigența față de ei. El a dat ca exemplu pe Grișa. Acesta este un copil deosebit. El poate răspunde bine profesorului doar în cazul cînd acesta va da dovadă de multă răbdare. Elevul Boris nu poate fi întrebat în același fel ca toți ceilalți. Doar atunci cînd i te adresezi cu căldură vei primi un răspuns de la el. Elevul Kostea gîndește foarte încet. Lui îi trebuie timp pentru a-și pregăti răspunsul. Dacă nu vom lua în considerație toate acestea, elevul va răspunde prost.

Din cele arătate trebuie să se tragă concluzia că trebuie să avem o comportare diferențiată față de fiecare elev. Dacă ne-am sili să gîndim și să observăm mai mult, atunci am găsi la timp pe acei elevi care au nevoie în mod special de ajutorul, de atenția și de sprijinul nostru.

Cadrele didactice au vorbit despre atitudinea binevoitoare față de elevi. Dacă elevul și-a recunoscut fapta și a cerut iertare — nu este necesar să i se reamintească greșeala, să i se agraveze învinuirea.

Cei care au luat cuvîntul, au atras atenția că unii diriginți desfășoară în mod formal ședințele și convorbirile etice, uitînd să discute apropiat cu elevii, care au nevoie de un cuvînt cald. Pedagogul A. P. Ciugneva a atras atenția asupra ironiilor nelalocul lor ce se fac pe socoteala elevilor mai mari. Replica ironică dă loc la o atitudine neprietenească față de educator. Este mai ales nepedagogic să se folosească ironii pe seama relațiilor între băieți și fete.

Discuția a fost deosebit de interesantă. Ea a constituit un ajutor însemnat pentru tinerele cadre didactice.

— Noi, pedagogii tineri, am aflat multe lucruri prețioase din declarațiile tovarășilor mai vîrstnici — a spus G. N. Perșina. Sfaturile lor ne silesc să aprofundăm serios metodele de influență asupra elevilor, să exercităm un control asupra purtării noastre.

Asemenea manifestări folositoare și interesante trebuie continuate — aceasta a fost părerea generală.

B. BRIKKER
directorul școlii nr. 8 din Stalingrad

Serile la Novo-Petrovsk

Spre sfîrșitul zilei se așternuse viscolul. Sufla un vînt puternic, măturînd drumurile de zăpală.

— Oare nu vor veni? — repetă Galina Nikolaevna Kazakova, directoarea școlii pentru tineretul sătesc din Novo-Petrovsk, privind cu teamă pe geamul mai din cauza zăpezii.

— Da, e un asemenea viscol, încît se pare că astăzi nu vom putea ține cursuri — spuseră unii profesori.

Alții au obiectat.

— De ținut se vor ține, însă mulți vor lipsi astăzi de la cursuri.

Temerile pedagogilor s-au dovedit însă a fi de prisos. De la orele 7 seara vestibulul și coridoarele școlii răsunau de glasurile zgomotoase ale elevilor. Veniseră chiar și cei din Rumiantev, Ivakin și din alte sate așezate la 5—7 km de Novo-Petrovsk.

Setea de cunoștințe, iată ce atrage tineretul sătesc către școală. El vine la cursuri pe orice vreme, înfruntînd viscolul, drumurile troienite.

La ora 19 și 40 de minute s-a auzit primul clopoțel. In clasa a V-a a început lecția de limba rusă, pe care o predă aici Raisa Mihailovna Șilov. Profesoara se pregătise cu atenție pentru curs.

Mai întîi ea a trecut pe lîngă toate băncile și repede, dar cu atenție, a controlat caietele de teme pentru acasă ale elevilor. A început apoi corectarea. Elevul care a fost numit a citit cu glas tare exercițiile făcute acasă și a explicat scrierea corectă a cuvintelor. Ceilalți elevi îl urmăreau și, descoperindu-și propriile greșeli, le corectau cu atenție. Pentru a obține ca toată clasa să lucreze, Raisa Mihailovna îi interoga din cînd în cînd și pe unii dintre ei.

— Bulova, cum ai scris tu?

— Dar tu, Sedikov?

Apoi a început interogarea orală. Răspunsurile cuprinzătoare ale elevilor, conținînd numeroase exemple, dovedeau că ei și-au însușit bine scrierea corectă a semnelor tare și moale. Insă profesoara, exigentă, nu s-a mulțumit doar cu aceasta. Ea s-a adresat clasei cu unele întrebări mai complexe, care au ajutat-o să aprofundeze trăinicia cunoștințelor elevilor și să-și dea seama în ce măsură pot ei să generalizeze materialul însușit.

Răspunsurile lui Stanislav Șutko au mulțumit-o pe deplin. Alți elevi au adus complectări interesante.

Raisa Mihailovna a încheiat această parte importantă a lecției printr-un scurt exercițiu scris, în timpul căruia elevii și-au întărit încăodată cunoștințele și deprinderile însușite.

Condițiile specifice în care se desfășoară procesul pedagogic în școlile pentru tineretul sătesc obligă pedagogul să economisească la maximum fiecare minut al lecției, să-și îmbogățească și să-și perfecționeze în permanență mijloacele și metodele de predare.

Aici pedagogul trebuie să-și îndrepte în mod special atenția către legătura teoriei cu practica și, datorită acestui fapt, să rezerve un timp mai mare pentru exerciții, să concentreze întreaga muncă de instruire mai ales în timpul lecției și să se bazeze mai puțin pe temele date acasă.

La școala pentru tineretul sătesc din Novo-Petrovsk nu învață numai tineri. Aici veți întîlni și oameni de vîrstă mijlocie. Profesiile lor sînt deosebit de variate: unii sînt colhoznici, alții șoferi, tractoriști, muncitori la drumuri, gospodine, lucrători și funcționari la instituțiile și întreprinderile locale.

Povestind cu cîtă dîrzenie își însușesc ei bazele științelor, unul dintre pedagogi a spus:

— Aceștia sînt oameni cu o mare voință, sînt entuziaști care știu să muncească și să învețe cu abnegație.

Alexei Ivanovici Kulești este brigadier electromontator, fruntaș în producție. Anul acesta el termină clasa a VII-a. Cu toate sarcinile de producție deosebit de grele pe care le are, el frecventează cu regularitate școala și, după caracterizarea pedagogilor, se ocupă deosebit de serios de învățătură.

Ciobanul colhoznic Volodia Minașin și tînărul muncitor Șutko de la Combinatul industrial sînt prieteni nedespărțiți. Ei își pregătesc impreună lecțiile și sînt amîndoi cei mai buni elevi din clasa a V-a.

Școala pentru tineretul sătesc din Novo-Petrovsk intră în cel de al 7-lea an de existență. Ea a fost absolvită de peste 70 de elevi, dintre care 12 au terminat clasa a VII-a cu diplomă de merit. Mulți dintre absolvenți sînt acum oameni cunoscuți în raion — ca, de exemplu, Kabanov. Helkin, Tumbin, tractoriști la S.M.T., operatorul cinematografic Glazunov, Dektiarov, muncitor la fabrica de mobilă și alții.

Micul colectiv pedagogic din școală desfășoară și o intensă activitate educativă.

Indeplinind numeroasele rugăminți ale absolvenților și locuitorilor din localitate, colectivul pedagogic, cu ajutorul activ al secției de învățămînt raionale, a obținut deschiderea unui punct de consultație a școlii medii fără frecvență din regiunea Moscova. In prezent, la punctul de consultație învață fără frecvență 80 de elevi. De două ori pe săptămînă ei vin aici din diferite sate și audiază lecții de literatură, matematică, fizică, chimie, biologie și altele. Ei primesc aici teme și consultații, dau examene. In rîndurile elevilor fără frecvență sînt brigadieri și președinți de colhozuri, muncitori din S.M.T.

In raion se bucură de mult respect președintele colhozului „Krasnii Kolos", Nikolai Ivanovici Titrov, care, fără să neglijeze conducerea colhozului, stă nopți întregi aplecat deasupra cărții. Anul trecut el și-a dat toate examenele pentru clasa a X-a, obținînd numai nota 5. In prezent, Nikolai Ivanovici studiază cu succes la Academia agricolă „Timiriazev".

...Interesant se desfășoară serile lungi de iarnă la Novo-Petrovsk.

N. SARENKOV

Cel de al doilea semestru de învățămînt

A început cel de al doilea semestru de învățămînt. In vacanța de iarnă s-au desfășurat consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. In fiecare raion al țării pedagogii s-au întrunit pentru ca, după o veche tradiție, să analizeze în mod critic activitatea pe care au depus-o și să stabilească cele mai importante sarcini ale semestrului al doilea.

Consfătuirile din ianuarie 1956 au avut o particularitate deosebită: ele nu s-au desfășurat după o ordine de zi unică, recomandată de Ministerele Invățămîntului, așa cum se obișnuia înainte. Insesi raioanele au propus pedagogilor, spre discutare, acele probleme care, în condițiile locale, erau de cea mai mare importanță pentru instruirea și educarea copiilor. Secțiilor locale de învățămînt li s-a oferit astă dată posibilitatea de a-și folosi larg inițiativa.

Viața a întărit pe deplin justețea acestei măsuri. Doar acolo unde organizatorii consfătuirilor au avut o atitudine lipsită de răspundere față de drepturile ce li s-au acordat pedagogii au fost lipsiți de posibilitatea de a analiza în profunzime rezultatele primului semestru și de a trage concluziile pedagogice necesare pentru viitor. In aceste cazuri, chiar dacă în ordinea de zi au fost introduse probleme importante, rapoartele și referatele prezentate la consfătuire au avut un caracter superficial și nu au adus pedagogilor nimic altceva decît dezamăgire.

In majoritatea raioanelor însă secțiile de învățămînt au stabilit cu multă chibzuință conținutul consfătuirilor și acestea s-au desfășurat bine, înarmînd astfel cadrele didactice cu metode juste pentru cel de al doilea semestru de învățămînt.

Una dintre cele mai importante probleme ale celui de al doilea semestru o constituie dezvoltarea tot mai largă a elementelor învățămîntului politehnic. Primele două pătrare nu s-au scurs fără folos în această privință. Lecțiile de lucru manual, cursurile practice pentru prelucrarea lemnului și metalului, lecțiile agrotehnice, studierea mașinilor și electrotehnicii au ocupat un loc important în sistemul instruirii. Introducerea noilor planuri și programe de învățămînt a avut o influență pozitivă asupra caracterului și profunzimii cunoștințelor elevilor. Cresc și se întăresc legăturile prietenești ale școlii cu producția. S-au creat ateliere școlare. Școlile ajută elevilor să cunoască munca productivă a celor maturi, organizează practica în întreprinderi, contribuie la pregătirea tineretului pentru diverse profesii.

Trebuie sprijinită prin toate mijloacele fiecare inițiativă pozitivă în această direcție. Apropierea învățămîntului de viață, munca pe lotul experimental, în atelierele școlilor sau chiar în secțiile întreprinderilor, pe cîmpiile colhozurilor și sovhozurilor, în S.M.T.-uri — iată calea cea mai justă pentru educarea unui tineret plin de inițiativă și iubitor de muncă.

Trebuie să avem în același timp în vedere că unii conducători de școli, lovindu-se de primele greutăți în înfăptuirea politehnizării învățămîntului, s-au împotmolit în drum și sînt gata să se întoarcă. Acești conducători, după cum s-a subliniat la multe consfătuiri ale cadrelor didactice, nu se preocupă de munca destul de anevoioasă de organizare a bazei materiale a învățămîntului cu ajutorul întreprinderilor care patronează școlile. Mergînd pe linia celei mai slabe rezistențe, ei au început să predea studiul mașinilor și electrotehnica după tablouri și scheme și nu au nici mașini, nici materiale și nici aparate pentru aplicațiile practice ale electricității. Aceasta reprezintă o politehnizare verbală, dăunătoare, care nu este admisibilă în nici un caz.

Este necesar ca școlarii înșisi, comsomoliștii și pionierii să fie atrași cu mai mult curaj la crearea bazei materiale a învățămîntului politehnic, la organizarea muncii obștești și a altor măsuri instructiv-educative. Aceasta va contribui la îmbogățirea muncii comsomoliștilor și pionierilor cu un conținut viu și interesant.

In cel de al doilea semestru, eforturile pedagogilor trebuie să fie îndreptate spre ridicarea eficacității lecțiilor și, în primul rînd, a celor de limba rusă și matematică. La aceste obiecte mai sînt încă mulți elevi rămași în urmă.

Intr-o serie de școli s-a observat în ultimul timp o slăbire a atenției ce trebuie acordată lecției. Pedagogii se pregătesc insuficient pentru aceasta și uneori încalcă unele cerințe didactice, uitînd că sarcina lor principală este aceea de a instrui elevii: ei dau doar temele pentru acasă, iar apoi controlează cum și le îndeplinesc elevii. Astfel de pedagogi nu acordă însemnătate unei părți atît de importante a lecției cum este explicarea cunoștințelor noi, și din această cauză explicațiile se fac în grabă.

Nu întîmplător la unele consfătuiri din ianuarie s-au analizat rapoartele despre calitatea lecțiilor și a pregătirii metodice a pedagogilor.

Trebuie de asemenea să se aibă în vedere că în multe părți nu se îndeplinesc toate lucrările de laborator și toate temele practice. De multe ori pedagogii se mărginesc la studierea teoretică a cursului după manual. Aceasta duce în mod direct către o instruire formală.

Trebuie să urmărim ca partea practică a programelor de învățămînt pentru cel de al doilea semestru să fie realizată în întregime, pentru ca elevii să-și întărească în permanență cunoștințele, să capete deprinderi, să fie în stare să aplice cele învățate în viață. Aceasta este important pentru toate verigile procesului de învățămînt, începînd cu clasele cele mai mici, și poate în special pentru aceste clase. Nu trebuie să uităm că școlile elementare constituie baza învățămîntului general.

Dacă elevul nu a învățat în primele clase să citească, să scrie și să socotească repede și constient, toate acestea se vor reflecta în toată munca sa ulterioară în școală.

Consfătuirile din ianuarie ne-au ajutat să ne făurim o concepție mai clară asupra sarcinilor instructiv-educative în cel de al doilea semestru, ca și despre căile și mijloacele înfăptuirii acestora. Cadrele didactice trebuie să depună mai multe eforturi pentru a îmbunătăți instruirea elevilor, trebuie să dezvolte și să întărească primele succese ale învățămîntului politehnic, să ridice la un nivel mai înalt calitatea lecției. Ministerele Invățămîntului și secțiile de învățămînt sînt datoare să studieze foarte atent materialele consfătuirilor din ianuarie, care constituie o tribună a experienței și criticii, și să traducă în viață propunerile pedagogilor.

Mărețele perspective ale economiei naționale a U. R. S. S.

La 14 februarie 1956 se vor deschide la Moscova lucrările celui de al XX-lea Congres al gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. va face bilanțul drumului străbătut de poporul sovietic în anii care au trecut de la Congresul al XIX-lea și va trasa noi sarcini în vederea înaintării poporului sovietic spre triumful comunismului.

Una dintre importantele probleme care figurează pe ordinea de zi a Congresului este adoptarea Directivelor cu privire la cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S.

La 15 ianuarie a fost dat publicității proiectul C.C. al P.C.U.S. „Directivele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960". Sarcinile cuprinse în acest proiect de Directive, cifrele lui grăitoare arată uriașul avînt al economiei și culturii sovietice pe drumul comunismului. Ele arată încă odată în fața lumii întregi superioritatea incontestabilă a sistemului socialist față de cel capitalist.

Poporul sovietic a îndeplinit cu succes sarcinile trasate de cel de al XIX-lea Congres al partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal al Uniunii Sovietice. In anii acestui cincinal producția industriei sovietice s-a mărit cu 85%, din care producția mijloacelor de producție a crescut cu 91%, iar volumul total al producției construcției de mașini și metalurgiei prelucrătoare s-a mărit în 1955 de 2,2 ori, în comparație cu anul 1950. Producția industrială a fost în 1955 de 3,2 ori mai mare decît în 1940. Sarcinile planului cincinal la principalele produse ale industriei grele — otel, laminate, cărbune, petrol, energie electrică, ciment, aluminiu, automobile, tractoare și multe alte produse — au fost depășite.

Pe baza înfăptuirii importantelor măsuri luate de partid și guvern în acești cinci ani au fost create condiții pentru un avînt rapid al agriculturii sovietice. Datorită valorificării pămînturilor virgine și înțelenite în 1955 au sporit cu aproape 24 milioane de hectare suprafețele însămînțate cu culturi cerealiere în comparație cu anul 1950. Au sporit recolta globală la principalele culturi agricole și producția animalieră.

Ca urmare a dezvoltării industriei grele și a măririi producției agricole a sporit cu 76% producția bunurilor de consum popular, ceea ce reprezintă o creștere de peste două ori în comparație cu nivelul antebelic.

Venitul național s-a mărit în anii celui de al cincilea plan cincinal cu 68%. Au sporit cu 39% salariul real al muncitorilor și funcționarilor și cu 50% veniturile reale ale colhoznicilor.

Știința și cultura sovietică s-au dezvoltat cu succes.

Drept rezultat al îndeplinirii celui de al cincilea plan cincinal a crescut puterea economică a statului sovietic, s-a întărit și mai mult sistemul socialist al economiei, a crescut bunăstarea poporului sovietic, s-au lărgit relațiile economice ale U.R.S.S. cu țările de democrație populară, s-a întărit poziția internațională a Uniunii Sovietice și a întregului lagăr socialist.

Statul sovietic dispune astăzi de o producție socialistă puternică și multilateral dezvoltată, de resurse materiale considerabil mai mari decît oricînd în trecut, precum și de cadre calificate; Uniunea Sovietică are azi posibilitatea să dezvolte în ritm rapid nu numai producția mijloacelor de producție — temelia de neclintit a întregii economii naționale — ci și producția bunurilor de consum popular.

In proiectul Directivelor cu privire la cel de al șaselea plan cincinal al U.R.S.S. se arată: „Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice consideră că Tara Sovietică dispune acum de toate condițiile necesare pentru ca, pe căile întrecerii economice pașnice să rezolve în termenele istorice cele mai scurte sarcina economică fundamentală a U.R.S.S. — să ajungă din urmă și să întreacă cele mai dezvoltate țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor".

Sarcinile principale ale celui de al șaselea plan cincinal constau în a asigura, pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele, a progresului tehnic neîntrerupt și a ridicării neîncetate a productivității muncii, continua creștere puternică a tuturor ramurilor economiei naționale, în a realiza un avînt rapid al producției agricole și a obține, pe această bază, ridicarea considerabilă a bunei stări materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic.

Aplicînd cu fermitate linia leninistă a Partidului Comunist de dezvoltare cu precădere a industriei grele, poporul sovietic va obține în anii celui de al șaselea plan cincinal noi și însemnate succese. Producția industrială va crește cu aproximativ 65%. Se proiectează ca în 1960 să se obțină 53 milioane tone de fontă, 68,3 milioane tone de otel, să se producă 52,7 milioane tone laminate, să se extragă 593 milioane tone de cărbune, să se producă 320 miliarde kw/oră de energie electrică, să se fabrice 280.000 tone de utilaj metalurgic etc.

Se prevede, de asemenea, o creștere considerabilă a producției bunurilor de consum popular. Față de 1955 producția de țesături de bumbac va reprezenta în 1960 123%, cea de țesături de lînă 145%, de țesături de in 182%, de țesături de mătasă 204% etc. Producția de aparate de radio și televiziune va reprezenta 255%, cea de frigidere 420% etc.

In cel de al șaselea plan cincinal se prevede o extindere considerabilă a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Se vor construi centrale atomo-electrice cu o putere totală de 2—2,5 milioane de kilowați. Noile centrale atomo-electrice vor fi construite în primul rînd în regiunile care nu au o bază proprie de combustibil. Se vor construi instalații atomice de forță pentru transporturi, se va realiza un spărgător de gheață cu motor atomic și se vor dezvolta pe toate căile lucrările în vederea extinderii folosirii radiațiilor radio-active în industrie, agricultură și medicină.

Proiectul de Directive prevede un mare volum de lucrări în domeniul electrificării. Puterea totală a centralelor electrice cu turbine va spori de aproximativ 2,2 ori, iar a hidrocentralelor de 2,7 ori. Hidrocentralele de la Kuibîsev și Stalingrad vor fi date în exploatare totală. Se va da în exploatare prima etapă a uriașei hidrocentrale de la Bratsk, a cărei putere totală proiectată este de 3,2 milioane de kilowați, se va începe construirea unei hidrocentrale cu o putere tot de 3,2 milioane de kilowați la Krasnoiarsk pe Enisei, se vor construi și alte centrale în toate regiunile țării.

In scopul asigurării unui progres tehnic continuu, al ridicării productivității și al ușurării condițiilor de muncă se prevede sporirea considerabilă a ritmului de mecanizare a lucrărilor și introducerea pe scară largă în industrie a automatizării proceselor de producție.

Un mare avînt va cunoaște în cel de al șaselea plan cincinal al Uniunii Sovietice agricultura. In 1960 trebuie să se ajungă la o recoltă globală de 180 milioane de tone. In 1956 suprafețele însămînțate din pămînturile virgine și înțelenite se vor ridica la cel puțin 30 milioane de hectare. Suprafețele însămînțate cu porumb în colhozuri și sovhozuri se vor ridica în 1960 la cel puțin 28.000.000 hectare. Se va dezvolta prin toate mijloacele creșterea animalelor, proprietate obștească a colhozurilor, precum și creșterea animalelor în sovhozuri. Va fi sporit considerabil nivelul mecanizării agriculturii. In cursul viitorilor cinci ani vor fi livrate agriculturii aproximativ 1.650.000 tractoare calculate în tractoare convenționale de 15 C.P. — precum și alte multe mașini agricole moderne.

In scopul îndeplinirii sarcinilor trasate pentru dezvoltarea producției industriale, a transporturilor, a agriculturii, a construcției de locuințe, de școli, spitale, grădinițe de copii și creșe, precum și a construcției altor clădiri de uz social-cultural, volumul global al investițiilor capitale de stat în economia națională a U.R.S.S. a fost stabilit pentru perioada 1956—1960 la 990 miliarde de ruble — în prețurile de la 1 iulie 1955 — adică cu 67% mai mult decît în cel de al cincilea plan cincinal.

In proiectul Directivelor celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. cu privire la cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960, se acordă o mare atenție ridicării nivelului material și cultural al poporului. Salariul real al muncitorilor și funcționarilor se va ridica în medie cu 30%, iar veniturile colhoznicilor vor crește în medie cu cel puțin 40%. Se vor construi din fonduri de stat case de locuit cu o suprafață totală de aproximativ 205.000.000 metri pătrați, adică aproape de două ori mai mult decît în cincinalul precedent.

Sînt impresionante datele și cifrele din proiectul de Directive care oglindesc marea dezvoltare pe care o va cunoaște în anii celui de al șaselea cincinal învățămîntul sovietic.

Se va înfăptui în esențial învățămîntul mediu general în orașe și sate prin instruirea copiilor și a tineretului în școli medii de cultură generală (de zece ani) și în instituții de învățămînt mediu speciale.

Se va dezvolta învățămîntul politehnic în școlile de cultură generală, asigurîndu-se cunoașterea de către elevi a celor mai importante ramuri ale producției industriale și agricole moderne.

Se va asigura o strînsă legătură a învățămîntului cu munca social-utilă; tînăra generație va fi educată în spiritul atitudinii comuniste față de muncă.

Se va ridica nivelul muncii didactico-educative în școli, se va dezvolta rețeaua de instituții extrașcolare pentru copii în orașe și sate. Se va asigura o mai largă participare a cluburilor, palatelor și caselor de cultură, a caselor tehnicii și a altor așezăminte culturale la desfășurarea muncii culturale în rîndurile școlarilor.

Se va întări baza materială didactică a școlii de cultură generală. In cel de al șaselea cincinal va spori volumul construcțiilor de școli la orașe și sate aproximativ de 2 ori în comparație cu cel de-al cincilea cincinal. Va fi extinsă rețeaua de internate școlare.

In scopul ridicării nivelului de cultură generală al oamenilor muncii care nu au studii medii, va continua în cel de al șaselea cincinal dezvoltarea rețelei cursurilor fără frecvență și serale ale școlilor de cultură generală, pentru ca oamenii muncii să poată învăța fără a ieși din producție.

Se va desființa taxa de învățămînt pentru clasele superioare ale școlilor medii, pentru instituțiile de învățămînt mediu, speciale și pentru institutiile de învățămînt superior. In cei cinci ani numărul absolvenților specialiști cu studii superioare și medii va crește de aproximativ 1,5 ori, iar pentru ramurile industriei grele, constructiilor, transporturilor și agriculturii — de aproximativ 2 ori în comparație cu cel de-al cincilea cincinal. Se va lărgi pregătirea specialiștilor în institutiile de învățămînt din Ural, Siberia, Extremul Orient și Kazahstan pentru satisfacerea nevoilor crescînde de specialiști în aceste regiuni. Se va dezvolta prin toate mijloacele știința.

Cel de al șaselea cincinal prevede un mare și puternic avînt al economiei naționale a Uniunii Sovietice și în primul rînd al industriei grele — temelia a economiei socialiste.

Indeplinirea acestui plan va însemna întărirea continuă a puterii economice a U.R.S.S. și a capacității sale de apărare, ridicarea considerabilă a bunei stări a poporului, dezvoltarea culturii sovietice.

Oamenii cinstiți din întreaga lume văd în noul plan cincinal al Uniunii Sovietice o expresie grăitoare a forței de nezdruncinat a statului socialist a imensei superiorități a economiei socialiste, o expresie a politicii de pace a Uniunii Sovietice, politică ce se deosebește radical de politica de atîtări războinice și de goană a înarmărilor dusă de cercurile monopoliste din occident.

Poporul romîn vede în proiectul Directivelor pentru al șaselea plan cincinal al Uniunii Sovietice un document istoric care deschide perspective mărete de viitor nu numai U.R.S.S. ci și întregului lagăr al păcii.

Indeplinirea sarcinilor celui de-al șaselea plan cincinal va constitui o mare contribuție la cauza întăririi continue a întregului lagăr socialist. Uniunea Sovietică va lărgi prin toate mijloacele colaborarea cu țările de democrație populară în domeniul folosirii cît mai raționale, în interesul comun, a resurselor economice și a capacităților de producție prin coordonarea dezvoltării diferitelor ramuri ale economiei naționale, specializarea și cooperarea în producție, precum și prin schimbul de realizări tehnico-științifice și de experiență înaintată în producție. Apărînd cu consecvență și fermitate posibilitatea și necesitatea coexistenței pașnice a țărilor cu sisteme social-politice diferite, statul sovietic va tinde de asemenea spre lărgirea comerțului cu alte țări pe baza respectării avantajului reciproc.

Ajutorul frătesc multilateral pe care îl acordă Uniunea Sovietică țării noastre, experiența nepretuită a poporului frate sovietic au pentru oamenii muncii din Republica Populară Romînă o deosebită importanță în lupta lor pentru a îndeplini mărețele sarcini trasate de cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

De la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

Lecția — mijloc important de realizare a disciplinei conștiente

Referatul prezentat în ședința plenară a consfătuirii de către secția de învățămînt a orașului Galați a dovedit o bună orientare pedagogică în ceea ce privește înțelegerea și aprecierea mijloacelor ce trebuie folosite pentru realizarea disciplinei conștiente în școală.

O importanță deosebită a acordat referatul lecției ca mijloc de realizare a disciplinei conștiente. Referatul a combătut atitudinea acelor învățători și profesori care înțeleg disciplina conștientă în sens restrîns, reducînd-o numai la respectarea din convingere a anumitor reguli de purtare. Un accent deosebit a pus referatul pe dezvoltarea interesului și a dragostei pentru muncă, pentru învățătură în rîndurile elevilor, pe formarea deprinderii de muncă perseverentă și temeinică. Pentru aceasta s-au dat exemple de învățători și profesori care manifestă o justă exigență atît față de calitatea muncii lor, cît și a elevilor, care au știut să facă din lecțiile predate un puternic mijloc educativ.

Astfel, învățători și învățătoare ca L. Vasilescu, D. Capotă, I. Ralea, E. Ciobanu, O. Zaharia, P. Răducanu și E. Vișan se străduiesc, în lecțiile lor, să le formeze elevilor o ținută corectă în timp ce vorbesc sau în timp ce lucrează, să le dezvolte o exprimare orală și scrisă cît mai îngrijită, o citire curgătoare și expresivă, să le formeze o scriere caligrafică și corectă din punct de vedere ortografic. În cadrul lecțiilor predate, în controlul efectuat asupra temelor, caută să dezvolte la elevii lor deprinderea de a îndeplini cu regularitate sarcinile școlărești.

De asemenea, învățătorii T. Blănaru, I. Butunoiu, A. Maftei și C. Popescu folosesc cu pricepere lecțiile de aritmetică pentru a dezvolta la elevi deprinderea de a lucra ordonat, de a executa cu atenție și corect diferitele exerciții și probleme. Convinși de importanța deosebită pe care o au deprinderile de muncă independentă în realizarea disciplinei conștiente, acești învățători acordă o mare atenție înarmării elevilor cu deprinderea de a rezolva independent problemele atît în clasă cît și acasă. În acest scop, ei aleg cu multă grijă exercițiile și problemele aplicative, iar pentru a-i deprinde pe elevi să judece și să înțeleagă legătura dintre elementele unei probleme, îi ajută să compună ei singuri unele probleme.

Exemple asemănătoare s-au dat în referat și cu privire la activitatea cadrelor didactice care lucrează la clasele V-X. De pildă, s-a arătat că prin aplicarea în practică a cunoștințelor de matematică, prin rezolvarea problemelor concrete, a crescut simțitor interesul elevilor pentru cunoașterea acestei discipline, dorința lor de a se înarma cu cît mai multe cunoștințe și deprinderi practice. Astfel, unii profesori au antrenat elevii la calcularea suprafețelor cultivate cu diferite cereale, cu vii și pomi fructiferi, la calculul cubajelor, la calculul zilelor muncă etc. Tovarășul M. Moise, profesor de matematică la școala nr. 6 de fete, în cadrul unor ore de aritmetică predate la clasa a V-a, a îndrumat pe eleve să formuleze singure probleme prin care să informeze pe părinți asupra procentului exact de ieftinire a diferitelor articole de îmbrăcăminte și de mobilă, conform Hotărîrii Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri din 5 decembrie 1955 cu privire la reducerea prețurilor. Tot astfel, tovarășii H. Marcovici, Z. Ionescu, Eleonora Burlescu, Andrei Roman, Ilie Lepădatu, H. Fedor, Larisa Chirică și Mîndru Chirică, ținînd seama de influența educativă pe care o exercită enunțul problemelor asupra elevilor, au compus cu ei probleme al căror conținut reflectă grija partidului nostru față de fiii oamenilor muncii, dezvoltarea uriașă a luptei popoarelor pentru pace.

Alte exemple prezentate de referat au arătat cum dezvoltă profesorii de fizică, de chimie, de științe naturale, de limba romînă, de istorie și de geografie dragostea elevilor pentru disciplina respectivă, cum le dezvoltă dragostea pentru producție și interesul pentru cunoașterea anumitor probleme și aspecte ale producției, cum le dezvoltă dragostea pentru patrie și dorința de a contribui la întărirea și înflorirea ei. De exemplu, tovarășul Pitaru, de la școala mixtă nr. 18, în predarea lecției de recapitulare „Motoare cu combustie internă" la clasa a VII-a, nu s-a mulțumit numai cu cunoștințele exacte, precise pe care elevii le aveau despre aceste mașini. El a ținut ca elevii să înțeleagă rolul acestor mașini în transformarea socialistă a agriculturii, importanța pe care o are fabricarea acestor mașini în țară la noi, frumusețea muncii celor care conduc astfel de mașini, cu ajutorul cărora transformă cîmpurile în lanuri întinse de grîu și de porumb.

Cu aceeași seriozitate a analizat secția de învățămînt, în referatul prezentat, lipsurile ce se manifestă în activitatea unor cadre didactice care neglijează caracterul educativ al lecțiilor. Astfel, referatul a arătat că lipsa de disciplină și dezordinea ce se constată în unele clase și chiar la unele școli se datorește în primul rînd faptului că lecțiile desfășurate de cadrele didactice de la aceste clase sau școli nu constituie un mijloc pentru educarea elevilor în spiritul disciplinei conștiente. Lăsîndu-se pradă rutinei, aceste cadre manifestă o totală delăsare; ele nu depun eforturi pentru a da lecțiilor lor un conținut științific și educativ bogat, o orientare justă din punct de vedere metodic, pedagogic. Ele nu manifestă exigență față de calitatea muncii lor și cu atît mai puțin față de munca elevilor. Cum este și firesc, astfel de cadre didactice nu au autoritate în fața elevilor, nu le trezesc interesul pentru lecțiile desfășurate. Așa muncesc, a arătat referatul, tovarășii M. Wecsler, Iordan Petrache și Constantin Bularda. De asemenea, tovarășa Aglaia Murgeanu, profesoară de matematică la școala nr. 12 de fete, nu reușește să trezească nici un fel de interes în rîndurile elevelor pentru studierea matematicii.

Referatul a criticat foarte aspru activitatea tovarășei Elena Zănoagă, profesoară de educație fizică la școala nr. 12 de fete, care nu are plan calendaristic, nu are plan de lecție, nu-și respectă angajamentele, are o ținută necorespunzătoare în timpul lecțiilor. Lecțiile sale sînt complect dezorganizate, constituind prilej de dezordine în viața claselor V-VII.

Prin felul cum secția de învățămînt a orașului Galați a analizat folosirea lecțiilor ca mijloc important de realizare a disciplinei conștiente în rîndurile elevilor, cadrele didactice au primit un serios ajutor. În cea de a doua jumătate a anului școlar ele vor reuși să folosească lecția cu mai multă pricepere în acest scop.

M. TUDOR

Munca educativă în centrul atenției cadrelor didactice

Activitatea educativă pe care învățătorii, profesorii și instructorii superiori de pionieri din orașul Iași au desfășurat-o în prima jumătate a anului școlar a fost temeinic analizată cu prilejul consfătuirii raionale.

Atît în referat cît și în cadrul discuțiilor s-a arătat că principalul mijloc de educare a elevilor în spiritul moralei comuniste îl constituie lecțiile. Dînd un adînc conținut educativ lecțiilor, profesori ca P. Constantin, Hareta Jerghiuță, Eliza Zăicescu și alții cultivă la elevi dragostea pentru patrie, pentru oamenii muncii din țara noastră care, prin eforturile lor, construiesc o viață nouă. Numeroși profesori de limba și literatura romînă, analizînd cu elevii conținutul de idei și forma artistică a operelor scriitorilor noștri clasici și contemporani, au făcut să crească dragostea tineretului pentru poporul muncitor, pentru literatura și limba lui. De asemenea, mulți profesori de istorie, de constituție, de fizică, de biologie etc. au știut să facă din lecțiile lor mijloace puternice de educare a elevilor în spiritul comunismului.

Referatul a scos însă în evidență faptul că în școlile din oraș mai există învățători și profesori care duc o muncă searbădă, formală, ale căror lecții nu contribuie la educarea comunistă a elevilor.

În consfătuire s-au discutat pe larg problemele activității diriginților. A fost popularizată experiența bună a unor diriginți care, colaborînd îndeaproape cu organizațiile de tineret și cu părinții elevilor, au reușit să formeze colective închegate de elevi, cu o atitudine sănătoasă față de învățătură, față de cerințele școlii. Așa de pildă, tovarășa Elena Alexandrescu, directoarea școlii de 7 ani nr. 6, a arătat că rezultatele la învățătură în școala pe care o conduce sînt strîns legate de munca pe care o desfășoară diriginții acestei școli. „Clasa a VII-a — a spus tov. Alexandrescu — era în primul pătrar o clasă nedisciplinată, cu rezultate slabe la învățătură. Diriginta clasei, tov. Constanța Scutaru, s-a ocupat de fiecare elevă în parte, a chemat părinții la școală, a făcut vizite la domiciliul acestora. Datorită acestei munci, în pătrarul al II-lea disciplina elevelor s-a îmbunătățit simțitor".

Un factor important în realizarea disciplinei și a unei atitudini juste față de muncă îl constituie colaborarea între directorul școlii, diriginți, cadrele didactice și organizațiile de tineret. În școlile în care cadrele didactice au sprijinit activitatea organizațiilor de tineret, folosind la rîndul lor ajutorul acestora, s-au obținut succese însemnate în munca de instruire și educare a elevilor. După cum a reieșit însă atît din referatul secției de învățămînt cît și din referatul prezentat în cadrul secției instructorilor superiori de pionieri, mai sînt pedagogi care nu acordă atenția cuvenită organizațiilor de tineret, după cum mai sînt și unele organizații U.T.M. care desfășoară o muncă formală. Unii instructori de pionieri, de pildă, consideră că problema ridicării nivelului la învățătură al elevilor se poate rezolva prin măsuri izolate, cum ar fi simpla publicare a unui articol sau a unei caricaturi la gazeta de perete, fără să se aplice un întreg sistem de măsuri care să influențeze puternic atitudinea elevilor.

În cadrul discuțiilor, tov. Petre Mateciuc, învățător la școala medie mixtă nr. 2, a vorbit despre educarea disciplinei în clasele I-a și a II-a, unde nu există organizație de pionieri. Încă din primele zile de școală el a luat legătura cu părinții elevilor săi din clasa I-a, solicitîndu-le sprijinul, dîndu-le îndrumări privitoare la felul cum trebuie să se comporte cu copiii lor, cum să-i supravegheze pentru a asigura îndeplinirea temelor pentru acasă, cum să le organizeze timpul liber etc. Acordînd o atenție deosebită muncii educative, tov. Mateciuc a reușit să-i determine pe elevi să frecventeze cu regularitate cursurile, să-și execute cu conștiinciozitate temele.

Referatul secției de învățămînt a analizat pe larg diferitele aspecte ale muncii educative ce se desfășoară în școlile din orașul Iași, folosind un mare număr de exemple concrete. Totuși, unele capitole au avut un caracter teoretic iar altele enunțau numai problemele fără a analiza munca vie pe care au desfășurat-o pedagogii.

Discuțiile din cadrul ședinței plenare au completat în mare măsură lipsurile referatului și au dovedit că învățătorii și profesorii din orașul Iași acordă problemei asigurării disciplinei și educării comuniste a elevilor atenția cuvenită.

V. POPOVICI

Pentru întărirea legăturilor școlii cu familia

In referatul prezentat la consfătuirea raională din Brăila s-a arătat că, stabilind o colaborare strînsă cu părinții, multe cadre didactice din școlile raionului au reușit să asigure în rîndurile elevilor o disciplină bună, care a influențat pozitiv nivelul întregii munci instructiv-educative. In cadrul lectoratelor pentru părinți s-au prezentat referate despre contribuția și rolul familiei în educarea voinței și caracterului copilului, despre programul zilnic al elevului în familie etc.

In cele mai multe sate părinții se simt legați de școală și consideră ca o datorie a lor sprijinirea învățătorilor și a profesorilor în îndeplinirea sarcinilor școlii. In satul Silistraru, de pildă, ca rezultat al unei munci susținute a pedagogilor, 30 dintre părinții ai căror copii au terminat în anul școlar trecut clasa a IV-a și-au înscris copiii în clasa a V-a. Pedagogii școlii din acest sat n-au întrerupt legătura lor cu părinții elevilor nici în timpul vacanței de vară. Prezența de sută la sută, în prima zi de școală, a elevilor înscriși a constituit o dovadă grăitoare a muncii pe care pedagogii au desfășurat-o în perioada vacanței.

Succese însemnate în munca cu părinții au obținut și cadrele didactice din orașul și raionul Roman.

Pentru a veni în sprijinul părinților, cadrele didactice de la școlile din Săbăoani, Văleni, Bîra, de la școala medie de fete și de la școala medie de băieți din Roman etc. au organizat pentru părinți ședințe în cadrul cărora s-au tratat teme pedagogice pentru care părinții au manifestat un interes deosebit. In ședințele pe care învățătorii și profesorii diriginți le organizează cu părinții elevilor din clasele respective s-a discutat despre organizarea timpului liber al elevilor, despre lectura extrașcolară a acestora etc.

Pentru a-i antrena pe părinți în sprijinul muncii instructiv-educative cadrele didactice de la școala medie de fete din Roman au adus la cunoștința părinților orarul. In felul acesta, părinții știu la ce materii trebuie să învețe copiii pentru a doua zi, îi pot supraveghea să se întoarcă la timp acasă, să nu lipsească de la unele lecții.

In cadrul adunărilor cu părinții, pedagogii le-au vorbit acestora despre necesitatea unei comportări disciplinate a elevilor în școală, în familie, pe stradă. In dorința de a contribui la disciplinarea unor elevi cu atitudini necorespunzătoare, o serie de părinți au adus la cunoștința diriginților abaterile de la disciplină pe care acești elevi le-au comis în afara școlii.

Pentru a ține legătura și cu acei părinți care, din cauza programului lor de muncă, vin mai rar la școală, unii diriginți din orașul Roman au inițiat un sistem de corespondență prin care comunică părinților situația la învățătură și disciplină a elevilor. Diriginții au atras atenția părinților, chiar de la începutul anului școlar, asupra necesității de a se interesa permanent de situația la învățătură și disciplină a copiilor lor, pentru ca paralel cu școala să ia și ei măsuri de îndreptare.

Cu prilejul consfătuirii cadrelor didactice din Roman a ieșit în evidență și faptul că o serie de învățători și profesori cum ar fi, de exemplu, cei de la școala din satul Pildești, nu acordă atenția cuvenită muncii în rîndul părinților, lipsindu-se în felul acesta de un sprijin important în munca lor.

Antrenarea părinților în munca de educare comunistă a elevilor, stabilirea unor cerințe unice din partea familiei și a școlii, constituie o condiție esențială pentru îmbunătățirea activității instructiv-educative.

V. POPA

Secția de învățămînt trebuie să fie un bun îndrumător al școlilor

Consfătuirea raională a cadrelor didactice în care se analizează munca școlilor este pentru pedagogi un prilej să-și vadă apreciată munca, să-și cunoască succesele și lipsurile din care să tragă învățăminte pentru activitatea viitoare.

Analiza adîncă a muncii școlilor pe baza cunoașterii amănunțite a activității vii, concrete a fiecărui învățător și profesor permite secției de învățămînt să prezinte masei cadrelor didactice experiența înaintată și rezultatele ei și, în același timp, să arate greșelile pe care acestea trebuie să le înlăture.

Felul cum privește colectivul de inspectori munca unei școli, a unui profesor, are o mare însemnătate. Munca ulterioară a acelei școli a acelui profesor se desfășoară apoi în lumina îndrumărilor primite. Dacă aceste îndrumări sînt bune, ele duc la obținerea unor succese. Dacă sînt greșite, duc la rezultate cu totul negative, deoarece pedagogul nepregătit le urmează întocmai, iar pedagogul cu experiență și pricepere își pierde încrederea în organul de conducere. Acest fapt are o consecință dăunătoare pentru întreaga muncă instructiv-educativă, pentru pregătirea elevilor.

Analizînd referatul privitor la întărirea disciplinei în școală și la exigența cadrelor didactice, prezentat de către secția de învățămînt a orașului Satu Mare în ședința plenară a consfătuirii cadrelor didactice, trebuie să spunem că, în general, conținutul lui este sărac în îndrumări.

Este adevărat că, arătînd lipsuri ca cele existente în școala medie de fete nr. 4 privitoare la notarea elevelor, referatul a ajutat participanților la consfătuire să înțeleagă că trebuie să acorde o grijă deosebită notării elevilor, să folosească notarea în scop educativ. De asemenea, criticînd atitudinea unor cadre didactice care neglijează combaterea influențelor misticismului, a îndreptat atenția pedagogilor asupra pericolului acestor influențe. Popularizînd experiența muncii pline de succes a profesorului Bud Iuliu, de la școala medie nr. 1, și a directorului Szabo Iuliu, de la școala medie nr. 4 care s-au ocupat sistematic și cu perseverență de cunoașterea elevilor cu abateri mai grave de la disciplină și de îndreptarea lor prin metode și procedee potrivite în fiecare caz în parte, referatul a dat învățătorilor și profesorilor din orașul Satu Mare prilejul de a trage multe învățăminte cu privire la cunoașterea elevilor și la întărirea disciplinei în școală.

Alături de experiența pozitivă, colectivul secției de învățămînt a prezentat însă în referat, tot ca experiențe înaintate, o serie de metode greșite sau nepotrivite muncii din școală. Bunăoară, în vederea educării elevilor în spiritul grijii față de bunul obștesc s-a indicat o metodă nepotrivită specificului activității școlare, ca aceea a preluării clasei în păstrare socialistă. Sau, pentru întărirea dragostei de citit, a fost popularizată metoda întrecerii între clase.

Dar referatul a cuprins greșeli în ceea ce privește aprecierea unor metode și procedee de activitate educativă chiar și în prima lui parte, în care a dezbătut din punct de vedere teoretic problema educării elevilor în spiritul disciplinei conștiente. Aici s-au dat definiții și explicații neștiințifice, care dovedesc atît necunoașterea problemelor, cît și lucrul de mîntuială. De pildă, vorbind despre căile și mijloacele educării disciplinei conștiente, referatul arată că „ele se pot concretiza în două mari metode: convingerea și constrîngerea". „Convingerea și constrîngerea sînt — spune referatul — cele două laturi ale educației comuniste în general și educării disciplinei conștiente în special".

Avînd aceste mari lipsuri, referatul poate fi considerat în totalitatea lui slab. El nu a venit în ajutorul cadrelor didactice, ci dimpotrivă, a semănat confuzii în mintea învățătorilor și profesorilor tineri, care nu au încă destulă experiență.

La sfîrșitul referatului s-a vorbit mult despre exigența cadrelor didactice, arătîndu-se că profesorul trebuie să fie bine pregătit, să verifice cu regularitate cunoștințele elevilor, să le aprecieze în mod just. Este necesar ca și secția de învățămînt a orașului Satu Mare să fie exigentă cu sine însăși. Colectivul de inspectori are datoria să studieze sistematic problemele importante ale pedagogiei, să analizeze mai atent rezultatele muncii școlilor, să le aprecieze cu mai multă pricepere.

Secția de învățămînt recunoaște în referat, ca o gravă lipsă a sa, faptul că nu a vizitat îndeajuns școlile și nu a întocmit procese verbale de inspecție. Este bine că secția își recunoaște această lipsă și este hotărîtă să treacă la remedierea ei. Pentru aceasta însă ea trebuie să facă eforturi mari nu numai pentru a cuprinde în munca ei de control toate școlile, așa cum se prevede în rezoluția consfătuirilor, ci și pentru a îndruma cu competență activitatea cadrelor didactice, care vor să aibă în inspectorii lor buni îndrumători.

E. MARIN

Condiții tot mai bune de învățătură pentru studenți

In anii primului cincinal, la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Capitală s-au ridicat construcții impunătoare, cuprinzînd numeroase săli de cursuri, aule și laboratoare, menite să asigure condiții optime de învățătură viitorilor ingineri agronomi. A început de asemenea, executarea unor sere moderne pentru experimentări, unde se vor putea efectua și în timpul iernii studii asupra culturii legumelor.

In acest an, constructorii din trustul nr. 1 au primit sarcina unor noi lucrări în cadrul complexului Institutului: un grup de patru cămine studențești — clădiri cu trei etaje, avînd fiecare o capacitate de 300 de locuri.

Din activitatea unui cerc pedagogic

Una din formele muncii metodice care contribuie în mod serios la creșterea nivelului profesional al cadrelor didactice este desfășurarea lecțiilor deschise. Organizate în cadrul cercurilor pedagogice, ele reușesc de obicei să arate cadrelor didactice, în special celor tinere și lipsite de experiență, cum se ține o lecție bună, prilejuiesc un rodnic schimb de experiență.

Cabinetul pedagogic regional din Craiova a dat cadrelor didactice o serie de îndrumări metodice în legătură cu buna pregătire și desfășurare a lecțiilor deschise, iar ulterior, prin colectivul de metodiști, a urmărit și a îndrumat cu atenție această activitate. Iată, de pildă, cum se desfășoară lecțiile deschise de limba rusă. Ele sînt pregătite de obicei de cei mai buni profesori care predau această specialitate și tind să ajute la rezolvarea problemelor specifice raionului. Profesorii se pregătesc serios pentru lecțiile deschise: consultă bibliografia, întocmesc material didactic, se sfătuiesc cu tovarășii lor de muncă, cer ajutorul metodistului. Ei își dau seama că membrii cercului pedagogic care vin de la distanțe de zeci de kilometri trebuie să învețe ceva de la ei.

În organizarea lecțiilor deschise au existat, însă, și o serie de lipsuri. Astfel, unii responsabili de cercuri pedagogice încredințau pregătirea lecțiilor deschise unor cadre didactice fără experiență. Anunțîndu-le că vor trebui să țină o lecție deschisă, acești responsabili nu dădeau nici un fel de îndrumări, nu mai manifestau nici un fel de interes față de problema respectivă pînă la ședința cercului pedagogic, din care cauză aceste lecții nu-și atingeau scopul. La alte cercuri pedagogice se stabilea doar care învățător sau profesor va trebui să pregătească lecția, fără a se indica o temă metodică precisă.

Toate aceste lipsuri au fost scoase în evidență de metodiști cu prilejul participării la ședințele cercurilor pedagogice sau cu prilejul analizei muncii acestora la cabinetul pedagogic regional. În urma măsurilor luate, situația s-a îmbunătățit.

O deosebită atenție s-a acordat antrenării cadrelor didactice la discutarea lecțiilor. Se constatase, în adevăr, că de multe ori analiza lecțiilor se desfășura superficial, că nu se urmărea tema centrală a lecției, că unii din participanți nu-și exprimau deloc părerea. Pentru înlăturarea acestor lipsuri s-au dat următoarele îndrumări: înaintea lecției deschise, profesorul să citească planul acesteia, să arate în mod clar scopul ei. Apoi, membrii cercului pedagogic, împărțiți în grupe de cîte 2-3 tovarăși, să urmărească o anumită problemă din cadrul lecției. De pildă, să urmărească cum organizează profesorul repetarea materialului însușit anterior și cum leagă el cunoștințele vechi de cele noi, ce metode și procedee folosește pentru explicarea cunoștințelor noi, cum fixează cunoștințele în timpul lecției, cum alege și cum explică tema pentru acasă, cum se preocupă de dezvoltarea vorbirii elevilor etc. O grupă formată din cei mai buni profesori are sarcina să urmărească întreaga lecție și să arate cum a asigurat profesorul, în cursul lecției, atingerea scopului ei.

La discuții se comunică mai întîi observațiile cu privire la tema dată. Cei care au urmărit numai o problemă în mod special sînt solicitați, bineînțeles, să-și spună părerea și asupra altor laturi ale lecției. Concluziile sînt trase de către responsabilul cercului pedagogic.

Această formă de analiză are avantajul de a realiza o cercetare adîncă a desfășurării lecției și antrenează la discuții majoritatea pedagogilor.

În felul acesta desfășurarea lecțiilor deschise din cadrul cercurilor pedagogice s-a îmbunătățit.

AL. ZIMBLER
metodist la cabinetul pedagogic regional Craiova

Să combatem cauzele insuccesului la învățătură

Voind să cunosc cauzele pentru care unii dintre elevii clasei a V-a „A" de la școala noastră dau răspunsuri slabe la lecții, printre alte măsuri am folosit și discuția cu elevii, verbală sau scrisă. Astfel, la începutul celui de al doilea pătrar, într-una din zile am cerut elevilor să răspundă în scris la următoarea întrebare: de ce nu răspund bine la lecții? Răspunsurile elevilor nu sînt cîtuși de puțin lipsite de semnificație. În general, elevii au fost sinceri și s-au gîndit mult înainte de a formula răspunsurile. Iată o parte din motivele pe care le aduc ei: „răspund prost pentru că nu învăț acasă"; „...pentru că nu învăț la internat"; „...pentru că nu-mi fac temele"; „...pentru că nu este liniște în orele de meditație". Alte răspunsuri oglindesc și alte cauze: „...răspund greșit pentru că nu sînt atent în timpul lecției"; „...pentru că sînt grele lecțiile"; „...pentru că nu-mi iau notițe în clasă"; „...pentru că învăț, dar uit".

Cele mai multe răspunsuri se referă la pregătirea lecțiilor și a temelor pentru acasă. După acestea urmează răspunsurile privind greutatea lecției, adică cele referitoare la faptul că unele lecții depășesc puterea de înțelegere și de concentrare a elevilor. Mai puțin numeroase sînt răspunsurile privitoare la condițiile de muncă de acasă sau de la internat ale elevilor.

Aceste răspunsuri ridică probleme importante pentru pedagogi. În primul rînd ridică problema priceperii și grijii pedagogului pentru buna organizare și desfășurare a lecției. În al doilea rînd privesc îndrumarea muncii independente a elevilor de către profesori și controlul asupra felului cum aceștia înțeleg să se achite de îndatoririle școlărești.

În general, în școala noastră se observă preocuparea cadrelor didactice pentru îmbunătățirea calității lecțiilor. Se acordă, însă, mai puțin interes problemei pregătirii lecțiilor de către elevi și efectuării temelor date acasă. Necesitatea unei îndrumări perseverente în acest sens reiese nu numai din răspunsurile elevilor care au goluri în cunoștințe, ale elevilor rămași în urmă, ci și din răspunsurile elevilor cu rezultate bune la învățătură. Iată, de pildă, ce spune unul dintre elevi „...învăț mai greu la gramatică pentru că acasă nu mă uit întotdeauna în notițe. Nu repet anumite lecții care mi se par mai grele. Dacă fac o temă nu revin niciodată asupra ei, ca să-mi revăd greșelile. Îmi dau seama de greșeli numai în clasă, cînd sînt pus în situația să-mi citesc tema".

Datoria profesorului de a îndruma munca independentă a elevilor se accentuează și mai mult în cazul elevilor rămași în urmă la învățătură. Acestia trebuie convinși că fără o muncă individuală iust organizată nu poate exista succes la învățătură. Oricît de interesantă ar fi lecția, oricît de bine ar fi fost înțelese de elevi cele predate de profesor la lecții, ele nu vor căpăta trăinicie atîta timp cît, pentru însușirea lor, elevii nu vor depune eforturi individuale și în afara orelor de clasă. Interesul elevului pentru lecția din clasă trebuie să se împletească neapărat cu interesul pentru pregătirea lecției acasă sau la internat. Pregătindu-se cu grijă pentru lecție, elevul are posibilitatea să-și fixeze și să-și consolideze cunoștințele transmise de profesor în timpul lecției.

Rolul activității independente a elevilor iese și mai mult în evidență dacă ținem seama de faptul că nu toți elevii gîndesc cu aceeași rapiditate. Mulți dintre ei gîndesc mai încet. Ei găsesc legăturile între fapte și fenomene mai anevoie. Dacă la lecție n-au avut răgazul necesar pentru a înțelege îndeajuns problema, prin munca individuală pe care o desfășoară acasă ei pot să-și completeze și să-și îmbogățească cunoștințele.

Munca pe care elevul o efectuează independent depinde în mare măsură de condițiile de studiu de acasă sau de la internat, de felul cum conducerea școlii se interesează de calitatea muncii independente a elevilor, de perseverența cu care profesorii urmăresc îndeplinirea sarcinilor de către elevi. O temă dată acasă și necontrolată regulat permite elevului să alunece pe panta periculoasă a delăsării și superficialității. Experiența ne arată că exigența profesorului, controlul permanent al cunoștințelor și îndeosebi al temelor pentru acasă, mai ales la clasele V—VII, este mijlocul sigur pentru a-l face pe elev să prețuiască munca școlară.

Efectuarea temei pentru acasă presupune punerea în practică a cunoștințelor transmise la lecție. Acest lucru cere, fără îndoială, eforturi din partea elevului. Mai întîi pentru a-și aminti cele ce a învățat la lecție și, în al doilea rînd, pentru a găsi legături noi cu privire la aceste cunoștințe. Exercițiul, problema sau tema, oricare ar fi ea, de la oricare obiect de învățămînt devine, în însuși procesul de efectuare a acesteia, mijlocul de fixare temeinică și de adîncire a cunoștințelor. Îndeplinirea acestei îndatoriri școlărești are și un rol educativ destul de important. Ea le formează și le perfecționează elevilor deprinderea de a munci sistematic și organizat, le formează calități de care au nevoie în viață — ca răbdarea, perseverența în vederea obținerii rezultatului dorit, încrederea în forțele proprii.

Efectuarea temelor pentru acasă le formează prin urmare elevilor deprinderea de a munci independent. Fără această deprindere nu poate exista o muncă individuală serioasă, nu poate exista nici succes la învățătură. Deci pedagogul are datoria să-i obișnuiască pe elevi să muncească, să-și efectueze regulat temele și să-și pregătească cu grijă lecțiile.

O altă problemă ce rezultă din răspunsurile elevilor este cea privitoare la accesibilitatea lecțiilor.

Rezultatele muncii elevului sînt în funcție de calitatea lecției, de priceperea profesorului de a face cunoștințele accesibile elevilor, de a le aduce la puterea lor de înțelegere, de-a le prezenta în așa fel încît să le trezească interesul pentru studiul obiectului pe care-l predă. Muncind sistematic și organizat, cu timpul elevii vor ajunge să-și îndeplinească sarcinile școlare nu nu numai din datorie, ci și din plăcere. Munca lor în acest caz va da bune rezultate. Aceste rezultate le creează buna dispoziție, le dezvoltă încrederea în posibilitățile lor și, în același timp, le stimulează dorința de a-și spori aceste rezultate.

Elevii s-au referit, în răspunsurile lor, îndeosebi la lecțiile de matematică. Grea este pentru ei și istoria, sînt grele și alte obiecte. Este semnificativ faptul că părerea aceasta dăinuie și printre cei mai buni elevi din clasă. De unde vine greutatea înțelegerii lecțiilor de matematică sau de istorie? Răspunsul ni-l dau însiși copiii. „Nu înțeleg lecțiile de matematică pentru că tovarășul profesor ne pune pe noi să facem comparațiile și să deducem regulile". „Ne trebuie prea mult timp pentru pregătirea lecțiilor de istorie, pentru că aceste lecții sînt prea lungi". „Tovarășul profesor predă prea repede și nu reușim să urmărim firul lecției".

Primul răspuns: — „Nu pricep lecțiile de matematică pentru că tovarășul profesor ne pune pe noi să facem comparațiile și să deducem regulile" — dovedește faptul că elevii nu sînt învățați să judece. Urmează de aci că în primele patru clase elementare nu s-a pus suficient accentul pe formarea gîndirii logice a elevilor. Judecata logică presupune încordarea intelectuală, cheltuială de energie psihică, în ultimă instanță — muncă. Faptul că elevul așteaptă mereu explicația profesorului arată că el este obișnuit să i se dea totul de-a gata, că nu este deprins să muncească, să facă eforturi. Greutatea principală de care se izbesc cei mai mulți elevi în studiul matematicii constă tocmai în faptul că, nepunînd sezisa legăturile și elementele comune, neputînd generaliza materialul transmis, ei urmăresc greu lecția predată de profesor. Ei nu au încă deprinderea de a analiza, de a judeca. Lecțiile de matematică sînt grele, în cazul clasei a V-a, și pentru faptul că analiza problemelor nu este suficient de metodic condusă de profesor, astfel încît să pună cu usurință în evidență elementele comune. De asemenea, profesorul, fiind absorbit de mersul lecției, uită să prindă întreaga clasă în cîmpul său vizual și uită, în același timp, să lucreze cu toți elevii. De aci, lipsa de disciplină din timpul unor lecții de care amintesc o parte din elevi. Este semnificativ faptul că această defectiune este semnalată tot de elevii buni, și nu este de mirare acest lucru.

Elevii afirmă, de asemenea, că la istorie asimilează greu cunoștințele pentru că lecțiile sînt prea lungi. De aci rezultă faptul că profesorul este nevoit să explice prea repede. Lecțiile de istorie sînt grele și pentru că materialul din manual prezintă uneori probleme prea complicate pentru puterea de înțelegere a elevilor.

La aceste cauze principale, valabile pentru oricare din obiectele de învățămînt, elevii mai adaugă: lipsa unor manuale, lipsa unor condiții prielnice de studiu acasă sau la internat, lipsa deprinderii de a lua notițe la lecții.

Fiecare din aceste cauze, odată descoperite, pune pe profesorul grijiuliu în situația de a găsi mijlocul adecvat pentru înlăturarea lor, indiferent dacă depind de propria lui pregătire pedagogică și științifică sau de factori care acționează în timpul cînd elevul nu se află în școală.

Concluziile ce se desprind din răspunsurile elevilor, motivările date de aceștia arată că profesorul trebuie să fie foarte atent asupra felului cum își desfășoară lecția, asupra cerințelor față de elev și asupra felului cum își îndeplinește acesta îndatoririle școlare. Asigurarea permanentă a acestor condiții prezintă suficiente premize pentru realizarea succesului la învățătură al elevilor.

I. DUICA
profesor la școala medie mixtă din Hateg

În laboratorul școlii pedagogice mixte din Deva, elevele și elevii execută numeroase experiențe de fizică și chimie.

Să sprijinim activ organizațiile de tineret

In trecut, sectia de învățămînt a raionului nostru a dat dovadă de unele lipsuri în munca de îndrumare si control a scolilor în ceea ce priveste colaborarea lor cu organizatiile U.T.M. si de pionieri. Este drept că sectia a colaborat cu Comitetul raional U.T.M., iar o serie de măsuri cu privire la organizarea procesului instructiv-educativ au fost luate de comun acord, linia comună transmitîndu-se pînă jos, la unitătile scolare. In sedintele cu directorii scolilor sau în consiliile pedagogice, organele sectiei nu uitau să atragă atentia asupra organizatiilor de tineret si asupra necesitătii ca acestea să fie sprijinite în activitatea lor de către conducerile scolilor si cadrele didactice. Toate acestea au contribuit, fără îndoială, într-o anumită măsură, la obtinerea unor succese în munca de instruire si de educare a elevilor.

Experienta ne arată că acolo unde instructorul de pionieri a obtinut sprijinul întregii scoli, începînd cu acela al directorului, lucrurile au mers bine. De pildă, tovarăsa Georgeta Obreia, instructoare superioară de pionieri la scoala medie de fete din Tecuci, a primit un sprijin important din partea scolii. Ea si-a început activitatea din acest an scolar prin studierea atentă a pionierilor si elevilor si printr-o bună organizare a alegerilor. Ajutată de directoarea scolii, de diriginte si învătătoare, tov. Obreia a reusit să asigure un continut bogat dărilor de seamă, acestea oglindind viu realizările si lipsurile pionierilor, cauzele lor. Discutiile purtate la adunări au fost însufletite de un ascutit spirit critic, scotîndu-se la iveală atitudinea unor pioniere care au rămas în urmă la învătătură fiindcă au fost neatente în timpul lectiilor, au lipsit de la scoală, au întîrziat adesea ori au refuzat ajutorul colegelor. Alegerile activului pionieresc si-au atins scopul la această scoală, unde s-a reusit, într-o măsură destul de mare, să se creeze o opinie sănătoasă a colectivului de eleve. Planurile de muncă ale unitătii si ale detasamentelor s-au alcătuit cu sprijinul diriginților si au fost îmbunătătite în adunări, prin propunerile făcute de pioniere. Faptul că un număr de pioniere au rămas în urmă pe patrarul I a determinat-o pe tov. Obreia să asiste la lectiile profesorilor, cu scopul de a urmări nivelul de pregătire al pionierelor si elevelor si de a găsi căile pentru înlăturarea lipsurilor.

Mai sînt însă în raion scoli la care lucrurile stau altfel — si aceasta se datoreste în bună măsură lipsurilor sectiei de învătămînt. Astfel, rareori sectia de învătămînt trimitea un inspector la obisnuitele seminarizări lunare ale instructorilor superiori de pionieri si, din cauza aceasta, multe din aspectele muncii scolilor treceau neobservate de noi, rămînînd în felul acesta insuficient înarmati în activitatea noastră de îndrumare si control. Sectia de învătămînt nu s-a preocupat de activitatea instructorilor superiori de pionieri — si dacă ei erau, în acelasi timp, învătători sau profesori — noi îi priveam în primul rînd ca învătători sau profesori, le controlam munca si îi îndrumam ca atare, ignorînd adesea că ei îndeplinesc, în sînul unitătilor scolare, functiunea importantă de instructori superiori de pionieri si că au deci nevoie si în această directie de sprijinul organelor învătămîntului. Inspectorii raionali au urmărit pe teren cu multă constiinciozitate activitatea scolilor în ansamblul ei, dar mai putin cum sînt sprijinite organizatiile U.T.M. si de pionieri din scoală.

Această atitudine a sectiei raionale de învătămînt a avut o influentă negativă asupra directorilor scolilor, asupra cadrelor didactice si chiar asupra unor instructori de pionieri si de aceea unii dintre ei au neglijat activitatea pionierească. Asa s-a întîmplat, în cursul patrarului I, la scoala de 7 ani din comuna Negrilesti, unde planul de muncă al unitătii a fost alcătuit în mod formal, rupt de realitătile scolii. Asa s-a întîmplat si la scoala de 7 ani din comuna Tepu. Tovarăsa Popa Măndita, fostă instructoare superioară de pionieri la această scoală, nu a constituit nici decum un exemplu pozitiv, demn de urmat de pionieri si scolari. Ar fi putut deveni însă, o bună instructoare, dacă ar fi primit la timp ajutorul directorului scolii, tov. Basoc Ion, el însusi utemist, care dovedeste pricepere si constiinciozitate în activitatea sa de conducător de scoală, dar care n-a sprijinit suficient organizatia de pionieri.

Participînd la cursurile de perfectionare, am înteles mai limpede că sectia raională de învătămînt, pentru a asigura realizarea cu mai mult succes a sarcinilor educative ale scolilor, trebuie să exercite un control metodic asupra directorilor de scoli, urmărind felul în care acestia sprijină organizatiile de tineret si ajutîndu-i în această privintă. Ca urmare, sectia noastră acordă acum mult mai multă grijă îndrumării directorilor, diriginților, tuturor cadrelor didactice în ceea ce priveste problemele muncii cu organizatiile U.T.M. si de pionieri. La sfîrsitul fiecărui patrar au loc sedinte comune — cu directorii si instructorii superiori de pionieri — pentru analiza muncii.

Veghind, alături de comitetul raional U.T.M., ca activitatea organizatiilor U.T.M. si de pionieri să-si mentină orientarea generală în conformitate cu scopurile acestor organizatii, sectia de învătămînt urmăreste în acelasi timp, ca această activitate să fie subordonată sarcinilor instructiv-educative ale scolii. In strînsă legătură cu sectia scoli si pionieri a comitetului raional U.T.M., sectia de învătămînt urmăreste munca instructorilor superiori de pionieri.

Sectia de învătămînt si-a propus să acorde o atentie mai mare desfăsurării activitătii la casa pionierilor din oras, determinînd dezvoltarea unei legături mai strînse a casei cu scolile si sprijinind-o mai mult în munca de instruire a activelor pionieresti.

Aceste măsuri contribuie mult la îmbunătătirea întregului proces instructiv-educativ din scolile raionului nostru.

ST. TOMOZEI
şeful secţiei de învăţământ
a raionului Tecuci

Campionatele şcolare pe anul 1956

In anii primului nostru plan cincinal, organizarea campionatelor republicane scolare a devenit o adevărată tradiție în viața sportivă a tineretului studios. Pe lîngă faptul că dau elevilor posibilitatea de a-si demonstra calitătile lor sportive, aceste campionate sînt si un minunat prilej de educatie cetătenească si patriotică a tineretului.

Activitatea în colectiv, spiritul sănătos de emulatie au contribuit într-o măsură însemnată la întărirea disciplinei constiente a elevilor, i-au stimulat la o muncă constientă pentru dezvoltarea calităților fizice, morale si intelectuale.

Situația bună la învățătură a elevilor care au participat în etapele finale ale campionatului republican scolar din anul 1955 a dovedit că majoritatea fruntasilor la sport sînt si fruntasi la învătătură. Pentru a încuraja munca acestora, străduintele si rezultatele obtinute, Ministerul Învătămîntului le-a acordat premii.

Cu prilejul campionatelor republicane scolare din anul 1955 numerosi elevi, din diferite colturi ale tării, au obtinut rezultate tehnice frumoase (la gimnastică, atletism si înot), care pot fi îmbunătătite prin muncă perseverentă si bine îndrumată. Aceste rezultate se datoresc în mare măsură muncii perseverente si devotate a profesorilor de educatie fizică din scolile respective, precum si sprijinului acordat de conducerile acestor scoli. Astfel profesorii Darie din Rm. Vîlcea, Diaconu din Dorohoi, S. Caragea din Tr. Măgurele, S. Negreanu si C. Moștun din București, V. Răileanu din Sibiu, V. Moldovan din Alba Iulia si altii au depus o muncă sustinută pentru pregătirea elevilor si pentru o cît mai bună organizare a campionatelor scolare.

Tinînd seama de experienta anului 1955 si pentru a asigura elevilor o activitate sportivă organizată în diferitele perioade ale anului scolar, Ministerul Învătămîntului, de acord cu C.C.F.S., a stabilit ca în anul 1956 campionatele scolare să se organizeze sub trei forme: campionate scolare republicane pentru gimnastică, atletism si înot, care se vor desfăsura începînd cu etapa pe scoală pînă în etapa finală pe țară, campionate scolare regionale pentru volei-fete, handbal-băieți, schibăieți si fete, care se vor desfăsura începînd cu etapa pe scoală pînă în etapa pe regiune si campionate scolare pe localitate, pentru atletism-băieți si fete, baschet-băieți si fete si oină-băieți.

Campionatele pe localitate se vor desfăsura în lunile septembrie, octombrie si noiembrie, iar celelalte conform calendarului de mai jos:

Denumirea disciplinei sportive	Participanți	Datele desfășurării etapelor				
		Școala	Raion Localitate	Regiune	Zonă	Finală
Gimnastica	Fete Băieți	pînă la 29 I.	11-12 II.	25-26 II	10-11 III	Tg. Mureș 7-8 IV
Atletism	Fete Băieți	pînă la 21-22 IV	28-29 IV	12-13 V	30-31 V	București 30 VI-1 VII
Inot	Băieți Fete	—	23-24 VI	7-8 VII	14-15 VII	Sibiu 28-29 VII
Schi	Fete Băieți	pînă la 21 I.	4-5 II	18-19 II	—	—
Volei	Fete	pînă la 1 IV	14-15 IV	26-27 V	—	—
Handbal	Băieți	pînă la 1 IV	14-15 IV	26-27 V	—	—

Pentru ca un număr cît mai mare de elevi să participe la campionatele scolare pe anul 1956, colectivele sportive scolare trebuie să prelucreze cu toti elevii, sub îndrumarea profesorilor de educatie fizică, regulamentul privitor la aceste campionate. De asemenea, se vor organiza întreceri în cadrul claselor si între clase, iar cele mai bune elemente vor fi antrenate din timp, în mod metodic în vederea campionatelor.

Profesorii de educatie fizică vor avea grijă ca elevii selectionati pentru a reprezenta scoala în etapa pe localitate si pe raion, ca si în etapele superioare, să nu-si neglijeze învătătura.

Pentru ca activitatea sportivă să constituie într-adevăr si un mijloc de ridicare a nivelului la învătătură, profesorii de educatie fizică trebuie să tină o legătură permanentă cu diriginții, să urmărească cum evoluează situația la învătătură a elevilor selectionati pentru campionate si să ia măsuri concrete pentru ajutorarea acestora. Cu sprijinul diriginților si al directorilor de scoli se poate asigura o bună pregătire a elevilor atît la sport cît si la învătătură.

Directorii de scoli si profesorii care-i însotesc pe elevi în timpul deplasării în alte localități trebuie de asemenea să acorde o atentie deosebită respectării regulilor de conduită de către elevi si organizării timpului liber al acestora în mod cît mai folositor.

Comisiile de organizare a etapelor campionatelor vor lua din timp măsurile necesare pentru a le asigura elevilor conditii bune de cazare, odihnă si hrană. De asemenea, ele trebuie să organizeze pentru elevii veniti în localitatea respectivă vizitarea unor institutii sau monumente mai importante, excursii în împrejurimi.

Prin munca lor entuziastă si prin priceperea lor, profesorii de educatie fizică trebuie să facă din campionatele scolare nu numai un mijloc de demonstrare a măiestriei sportive a tineretului, ci si un mijloc de educare comunistă a acestuia. Pentru a-si îndeplini cu succes această sarcină ei trebuie să ceară si sprijinul directorilor de scoli si al celorlalte cadre didactice, pentru ca si acestea să-i urmărească si să-i îndrumeze pe elevi în timpul manifestărilor sportive. Sprijinind organizarea campionatelor scolare, sectiile de învătămînt, directiile de scoli si cadrele didactice vor contribui la continua dezvoltare a culturii fizice si a sportului în rîndurile tineretului studios.

M. T. IONESCU
Şeful serviciului pentru educaţie fizică şi sport din Ministerul Învăţământului

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

O nouă contribuţie la cauza păcii...

Răspunsurile tovarăsului N. A. Bulganin, presedintele Consiliului de Ministri al U.R.S.S. la întrebările unui redactor al revistei americane „Vision" au suscitat un viu interes în rîndurile opiniei publice mondiale.

Seful guvernului sovietic a reafirmat că cel mai important principiu al politicii externe a Uniunii Sovietice este coexistenta pasnică si colaborarea prietenească a statelor. Uniunea Sovietică nu se amestecă în treburile interne ale celorlalte state si consideră că nici alte state nu trebuie să se amestece în treburile interne ale U.R.S.S. Politica externă a Uniunii Sovietice se bazează pe respectarea suveranității tuturor statelor, atît mari cît si mici, pe recunoasterea dreptului tuturor popoarelor la o dezvoltare natională si de stat independentă.

Aceasta este atitudinea U.R.S.S. si fată de tările Americii Latine — la care s-au referit întrebările redactorului revistei „Vision". N. A. Bulganin arată că relatiile care există între U.R.S.S. si unele tări din această regiune, cum sînt Argentina, Mexic si Uruguay aduc foloase ambelor părti, usurînd colaborarea între U.R.S.S. si aceste tări în problemele privind mentinerea si întărirea păcii, contribuind la dezvoltarea legăturilor economice, culturale si de altă natură între Uniunea Sovietică si tările respective. Opinia publică din aceste tări manifestă un viu interes fată de răspunsurile tov. N. A. Bulganin. Ziarele „La Manana", „El Paiz", „El Bien Publico" etc. din Uruguay, de pildă, au publicat la loc de frunte textul întrebărilor si răspunsurilor. Ziarele acordă o mare atentie problemelor lărgirii comertului tărilor Americii Latine cu Uniunea Sovietică, pe bază de avantaj reciproc.

Seful guvernului sovietic a arătat că Uniunea Sovietică este gata să stabilească relatii diplomatice si cu acele tări ale Americii Latine cu care încă nu întretine asemenea relatii. „Sîntem pentru dezvoltarea legăturilor internationale si a colaborării cu toate statele, inclusiv cu tările Americii Latine" — a spus N. A. Bulganin.

Răspunzînd la întrebarea „Ce mărfuri ar putea oferi Uniunea Sovietică tărilor Americii Latine si ce ar dori Uniunea Sovietică să cumpere din aceste tări", N. A. Bulganin a arătat că Uniunea Sovietică exportă un larg sortiment de mărfuri cu conditia să existe interes reciproc. U.R.S.S. ar putea, de pildă, să livreze tărilor Americii Latine, printre altele, diferite tipuri de utilaj industrial si masini, printre care utilaj pentru industria petroliferă, utilaj complect pentru diferite întreprinderi, masini unelte, automobile, masini agricole. U.R.S.S. exportă si o serie de alte mărfuri care pot prezenta interes pentru tările Americii Latine.

La rîndul ei U.R.S.S. ar putea importa din aceste tări produse agricole, animaliere, produse ale industriei miniere.

Un interes deosebit manifestă opinia publică din tările Americii Latine fată de acea parte din răspunsurile tov. N. A. Bulganin în legătură cu întrebarea sus amintită, care se referă la faptul că, în caz de nevoie, Uniunea Sovietică ar putea să acorde ajutor tehnic si în specialisti si să facă de asemenea schimb de experientă în domeniul industriei, energeticii, constructiilor, transporturilor si agriculturii.

Opinia publică democratică din toate tările a salutat cu bucurie răspunsurile sefului guvernului sovietic ca o nouă dovadă a politicii de pace si colaborare internatională a U.R.S.S.

Cu totul alta este însă pozitia cercurilor agresive din S.U.A. Din comentariile presei americane reiese îngrijorarea acestor cercuri fată de dorinta U.R.S.S. de a dezvolta relatiile internationale si colaborarea cu tările Americii Latine si fată de ecoul produs de propunerile sovietice în tările Americii Latine.

Poporul romîn, ferm convins că întărirea relatiilor diplomatice, comerciale si culturale între tări, indiferent de sistemul lor social, contribuie la destinderea internatională, a salutat cu bucurie răspunsurile sefului guvernului sovietic ca pe o nouă contributie la cauza păcii.

...şi o nouă încercare de reabilitare a politicii „de pe poziţii de forţă"

Săptămîna trecută John Foster Dulles, secretarul Departamentului de stat al S.U.A. a acordat un interviu lui James Shepley, corespondentul revistei „Life". In declaratiile făcute cu prilejul acestui interviu Dulles face apologia discreditatei politici „de pe pozitii de forță" si a santajului atomic.

In această perioadă, cînd popoarele cer cu tot mai multă insistentă să se realizeze slăbirea continuă a încordării internationale, secretarul de stat al S.U.A. afirmă că este „o artă necesară" aceea de a se ajunge pînă în pragul războiului, fără a fi antrenat în el. „Dacă nu stăpînesti această artă — a declarat Dulles — esti inevitabil atras în război. Dacă încerci să te sustragi, dacă ti-e teamă să mergi pînă pe marginea prăpastiei, esti pierdut". Cu alte cuvinte Dulles consideră că lumea trebuie să fie mentinută în pragul războiului, „pe marginea prăpastiei".

Popoarele nu pot fi de acord cu o astfel de părere. Ele stiu bine că prin marea lor forță pot să impună, asa cum au impus în repetate rînduri, politicienilor înfierbîntati, să adopte o altă cale, calea destinderii în relatiile internationale.

Secretarul de stat al S.U.A. declară că îi place să privească în prăpastie si că el si partenerii săi au ajuns pînă la marginea prăpastiei si au si privit în ea. Mai mult chiar, ei au „întreprins actiuni hotărîte". Dacă ar fi să-l credem pe Dulles, ar trebui să admitem că S.U.A. au fost în trei rînduri, în ultima vreme, „pe marginea prăpastiei", „în pragul războiului" si anume în Coreea, Indochina si Taivan si de fiecare dată au evitat războiul datorită actiunilor de „stăvilire".

Dl. Dulles nu poate fi însă crezut. Si aceasta nu numai pentru că prea de multe ori a dovedit că nu poate avea nimeni încredere în vorbele lui ci, mai ales pentru că faptele la care s-a referit dl. Dulles sînt încăpătînate si oricum le-ar interpreta secretarul de stat al S.U.A. ele nu pot dovedi decît contrariul celor spuse de el.

Comentînd interviul lui Dulles, un ziar francez s-a exprimat, pe bună dreptate că secretarul de stat al S.U.A. a denaturat „prea din cale-afară" faptele, iar ziarul englez „Manchester Guardian" si-a exprimat „bănuiala" că pe Dulles l-a înselat memoria si că expune în mod neiust evenimentele.

După cum se stie nici în Coreea, nici în Indonezia sau Taivan nu se poate spune că S.U.A. ar fi evitat războiul datorită actiunilor de „stăvilire". Popoarele isi aduc bine aminte de mersul evenimentelor. Oamenii cinstiti n-au uitat că focarele de război din Extremul Orient n-ar fi existat si nu s-ar fi mentinut dacă cercurile agresive americane nu s-ar fi dedat la tot felul de uneltiri, dacă n-ar fi existat politica lor de amestec în treburile interne ale unor state suverane. Cît priveste stingerea focarelor respective este bine cunoscut faptul că aceasta s-a petrecut nu datorită „politicii ferme" a S.U.A., cum pretinde Dulles, ci presiunii puternice a popoarelor care au condamnat politica aventuristă promovată în această regiune de imperialistii americani si au obligat cercurile agresive americane să bată în retragere.

Pe bună dreptate afirmă ziarul „New York World Telegram and Sun" că „Dulles caută să scrie din nou istoria", încercînd „să prezinte înfrîngeri diplomatice drept victorii". Politica „de pe pozitii de forță", este discreditată si nici o încercare a secretarului de stat al S.U.A. nu va putea s-o reabiliteze.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un corespondent voluntar din raionul Focsani a trimis redactiei o scrisoare prin care ne arată că presedintele sfatului popular din comuna Jaristea nu respecta Hotărîrea partidului si guvernului din 16 august 1951 cu privire la cadrele didactice si cere pedagogilor să îndeplinească sarcini străine de îndatoririle lor didactice si obstesti.

Comitetul executiv al sfatului popular regional ne-a răspuns că cele sezisate sînt juste si că s-au luat măsuri pentru înlăturarea acestor lipsuri.

Bibliografie

A apărut revista NATURA, organ al Societăţii de ştiinţe naturale şi geografie din R.P.R., nr. 6/1955.

B. Schnapp: **Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa" din Bucureşti în anii 1951—1955 ai puterii populare.**

C. Herbst: **Al II-lea Congres al Societăţii de geografie din U.R.S.S.**

I. Şandru: **Congresul de geografie de la Budapesta din anul 1954.**

I. Susan: **Resursele petrolifere din ţările coloniale şi semicoloniale — una din cauzele contradicţiilor dintre ţările imperialiste.**

V. Cucu: **Republica Populară Federativă Iugoslavia.**

P. Coteţ: **Carstul şi problemele practice.**

I. Tarnavschi: **Inmulţirea vegetativă prin butaşi a stufului italian (Arundo-Donax L.) în vederea plantării lui în delta Dunării.**

E. Sănduleac: **Un pom nou pe meleagurile noastre (Hurmaua).**

Al. Alexandri: **Intoxicaţii şi vătămări produse la plante de substanţe chimice.**

Gh. Bănică: **Sporirea procentului de natalitate la taurine.**

E. Negruţu: **Creşterea animalelor de blană.**

Ch. Darwin: **Originea speciilor. (Capitolul al IV-lea — „Selecţia naturală sau supravieţuirea celor mai apţi").**

V. Crăifăleanu: **Chemosinteza şi importanţa ei în natură.**

B. Vulcu: **Dictarea geografică.**

Gv. Ilieş: **Cîteva aparate folosite în predarea geografiei.**

V. Petruş: **Cercul şcolar al tinerilor apicultori.**

N. Constantinescu: **Indrumări pentru cultura lămîiului în casă.**

I. Petraşcu: **Despre întreţinerea desenului schematic la lecţiile de ştiinţe naturale.**

A. Ghelberg: **Influenţa fitoncidelor din ceapă şi usturoi.**

Note şi recenzii.

NOTE DE DRUM (III)

Prin Bulgaria Populară

Toamna a venit în anul 1955 mai tîrziu decît de obicei si, parcă pentru a recîstiga timpul pierdut, vînturile si ploile s-au tinut lant în ultima lună a acestui anotimp. Pe o astfel de vreme am plecat într-o zi de noiembrie din Plevna către comuna Rupti. Drumul este întins si mărginit de ambele părti cu arbori. Desi masina trece în goană, putem admira totusi satele frumoase pe care le străbatem si tarlalele mari ale gospodăriilor agricole colective. Recolta a fost culeasă si acum se odihneste în hambare. Cu toate acestea, lipsa haturilor, tarlalele întinse într-o parte si alta a soselei arată că pe aceste locuri pămîntul este muncit în comun. In principalele districte producătoare de cereale — Russe, Plevna, Stalin, Vraciansk etc. — procesul cooperativizării depline a agriculturii a fost aproape definitiv încheiat încă în anii primului plan cincinal, care a fost îndeplinit în linii generale în numai 4 ani (1949—1952).

In comuna Rupti ajungem după amiază. Multe lucruri interesante sînt de văzut în această comună. Mai întîi ai vrea să vizitezi gospodăria agricolă colectivă „1 Mai", gospodărie fruntasă, admirabil organizată si condusă. In comună sînt 360 de familii de tărani muncitori si niciuna n-a rămas în afara gospodăriei colective. Umăr la umăr, cu sprijinul frătesc al clasei muncitoare, tăranii colectivisti din această comună, asemenea celor din întreaga Bulgarie, isi făuresc o viată nouă. Casele lor frumoase, bine îngrijite, hambarele pline, privirile lor senine arată acest lucru. Ai vrea de asemenea să vizitezi cooperativa, căminul cultural etc. întrucît totul, absolut totul vorbeste de viata fericită a poporului în Bulgaria Populară.

Ceea ce a făcut însă ca numele acestei comune să fie cunoscut în întreaga tară este scoala, minunata scoală de 7 ani care poartă cu mîndrie numele lui Hristo Botev. Aproape că nu este localitate pe care am vizitat-o în care să nu fi auzit cîte ceva despre această scoală. Cele mai multe lucruri si, bineînteles, mai exacte si mai interesante le-am aflat însă cu prilejul vizitării acestei scoli.

— Scoala este mîndria noastră — ne-a spus unul din locuitorii comunei. — „De aici a pornit initiativa" — a complectat îndată al doilea.

Despre ce initiativă e vorba încă nu stim. Dar că într-adevăr oamenii acestia au cu ce se mîndri, începea deja să ne fie clar.

Încă înainte de a intra în interiorul scolii îti dai seama că aci lucrează oameni cu o deosebită dragoste pentru copii, adevărati maestri ai muncii pedagogice. Am stat de vorbă cu toti pedagogii scolii. Sînt numai 8 la număr, dar acesti 8 oameni alcătuiesc un colectiv model, în care cadrele tinere si cele vîrstnice lucrează umăr la umăr.

Directorul scolii, învătătorul emerit Vasil Hristov este un adevărat entuziast. Modestia lui, siguranta în actiuni, dîrzenia si perseverenta lui sînt calităti care s-au imprimat adînc asupra întregului colectiv.

Vasil Hristov lucrează la această scoală din anul 1921, fără întrerupere, iar din anul 1930 este directorul ei. Numele lui este indisolubil legat de întreaga dezvoltare a scolii si a întregii comune în perioada de cînd functionează ca învătător.

— „Învătătorul nostru" asa îti vorbesc oamenii despre directorul scolii. In anii grei ai regimului burghezo-moșieresc, el le-a fost un bun sfătuitor. Dintre locuitorii comunei 800 i-au fost elevi. După 9 septembrie 1944, el i-a îndrumat pe tăranii muncitori să-si unească pămîntul si să-l muncească în comun cu mijloacele moderne pe care statul democrat-popular le-a pus la îndemîna tărănimii muncitoare.

Localul scolii din comuna Rupti, prin însăsi construcția lui, nu are nimic deosebit fată de multe alte clădiri scolare. Nu este nici cel putin un local nou. O parte a construcției a fost dată în folosintă în 1914, iar alta abia cu 15 ani mai tîrziu. Nici mobilierul nu este mai tînăr, parte fiind procurat în 1924, parte în 1933.

Multe eforturi a depus populația comunei în acea vreme pentru a-si vedea scoala terminată si înzestrată cu mobilierul necesar.

Vasil Hristov a cunoscut bine aceste eforturi si asa i-a încoltit în minte un gînd.

— Acesta este rodul muncii noastre, al trudei noastre. Trebuie să-l păstrăm, să-l îngrijim si să-l apărăm pentru ca el să trăiască mult timp, să poată fi de folos copiilor nostri.

Asa cum era si firesc, toti învătătorii au înteles cît dreptate avea colegul lor. Au înteles această si părintii copiilor. Iată din 1930 s-a alcătuit un comitet de părinti care a sprijinit activ munca directorului si a celorlalti pedagogi. A devenit astfel o tradiție a scolii ca bunurile ei să fie ocrotite si păstrate.

In anii puterii populare cînd poporul bulgar construieste socialismul această tradiție a căpătat o semnificație deosebită.

Aci, în scoala de 7 ani „Hristo Botev" apare cu cea mai mare claritate preocuparea învătătorimii din Bulgaria Populară de a creste tînăra generație pentru viată, pentru activitatea în productie. Încă din clasa I-a lectiile sînt strîns legate de viată. Elevii primesc cunostinte temeinice, isi însusesc marile valori culturale pe care le-a acumulat omenirea si învată să folosească în practică aceste cunostinte. Scoala dispune de un bogat material didactic precum si de un atelier propriu de tîmplărie.

— Priviti aceste lozinci — ne-a spus deodată entuziasmat însotitorul nostru, trecînd prin unul din coridoarele scolii. L-am rugat să ni le traducă si ne-am dat seama că avea tot dreptul să se entuziasmeze. Erau multe si fiecare reprezenta un sfat, un îndemn pentru copii, pe înțelesul lor. Ne-a atras atentia una care vorbea parcă despre tot ceea ce caracterizează viata acestei scoli „Cel mai bun ajutor în muncă este ordinea. Dezordinea ne fură timpul".

— Ne sînt de mare ajutor aceste lozinci — ne-a spus directorul scolii. Ele sînt înțelese si aplicate în viată de toti copiii.

Tot ce am văzut în scoală confirmă în chipul cel mai limpede cele spuse de acest minunat om. In fiecare sală de clasă sînt flori, multe flori. De altfel, am văzut în Bulgaria atîtea flori, încît ne-am dat seama cît de mult le iubeste acest popor harnic si talentat. Aci, în scoală, cei care îngrijesc florile sînt copiii. Tot ei îngrijesc si frumosii lămîi care ocupă în fiecare clasă locul cel mai luminos. Este o adevărată întrecere între elevi în ceea ce priveste înfrumusetarea si îngrijirea sălilor de clasă. Mobilierul, desi are o vîrstă destul de înaintată, pare a fi adus în scoală chiar în ziua respectivă. Nici o zgîrietură, nici un semn nu găsesti pe vreo bancă, tablă, catedră etc. Totul este de admirat. Scoala străluceste de curătenie desi nu i s-a făcut niciodată vreo reparatie capitală. Exteriorul n-a fost zugrăvit din anul 1929, cabinetul directorului de 15 ani, iar sălile de clasă sînt văruite doar la 3—4 ani odată.

I-am rugat pe director si pe tovarăsii săi de muncă să ne spună care sînt, după părerea lor, cauzele succesului pe care l-au obtinut.

— Răspunsul e simplu — ne-a spus cu modestie tovarăsul Hristov. Noi educatorii formăm un colectiv închegat si aplicăm un sistem de măsuri comun. Elevii noștri îngrijesc bunurile scolii ca pe propriile lor bunuri. Ei însisi confectionează stergătoare din foi de porumb, cînepă, lemn etc., ei îngrijesc florile si lămîii, ei răspund de sala lor de clasă, ei aranjează mobilierul didactic etc. Un ajutor exceptional ne dau familiile. Cei 800 de locuitori care mi-au fost elevi si, asemenea lor, si ceilalti locuitori ai comunei isi învată copiii încă din familie cum trebuie să îngrijească „averea scolii".

In acelasi timp, tăranii muncitori aplică în familiile lor si în gospodăria colectivă tot ceea ce au învătat pe băncile acestei scoli. De la tribuna unei consfătuiri pe țară a gospodăriilor agricole colective, presedintele gospodăriei „1 Mai" din comuna Rupti, Iordan Atanasev, a arătat cu mîndrie că membrii acestei gospodării păstrează cu sfintenie bunul obstesc „asa cum au învătat încă pe băncile scolii".

Dacă pînă la eliberarea tării de sub jugul fascist experienta acestei scoli a rămas ca o realizare locală, în anii puterii populare ea a fost larg popularizată si răspîndită.

— De aici, din scoala noastră a pornit initiativa cu privire la educarea elevilor în spiritul păstrării si apărării bunului obstesc — ne-a spus unul din învătători.

Ministerul Învătămîntului Public si C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învătămînt au organizat în Capitala tării o consfătuire pe țară la care s-a dezbătut sub toate aspectele experienta scolii din comuna Rupti. Participantii au salutat-o cu entuziasm si au hotărît aplicarea ei în toate scolile tării.

Am străbătut minunata Bulgarie Populară de la un capăt la celălalt si am văzut că „initiativa de la Rupti" se extinde în toate colturile tării. Am notat în carnetul meu de însemnări si am subliniat cu multă bucurie UN NOU SUCCES. Un succes al poporului frate bulgar, un succes al unui popor care păsește mereu înainte pe drumul luminos al socialismului.

I. DRAGU

Copiii bulgari se bucură de grija părintească a Partidului Comunist şi a Guvernului R.P. Bulgaria. In clişeu: Tovarăşul Vilco Cervencov în mijlocul copiilor la Palatul pionierilor din Sofia.

SATIRA şi UMOR

O poveste cu lemne

de S. Rudeanu şi I. Avian

Povestea noastră s-a întîmplat în comuna Girleni, raionul Buhuși. Vă sfătuim, dragi cititori, să vă înarmați cu răbdare, întrucît e o poveste cam lungă. Să nu vă închipuiți cumva că ține zece, douăzeci sau treizeci de pagini. Ar fi bine. Din păcate, ține mai mult. Tine luni de zile. E vorba despre o cantitate de lemne pe care cadrele didactice din comuna de mai sus le-au solicitat, pe rînd, „Combustibilului" si Ocolului Silvic. De la aceste două foruri au primit cîteva vagoane de... promisiuni, care n-au reusit totusi să le țină de cald. S-au adresat atunci sfatului popular din comună, dar si acesta a rămas rece la rugămintile lor. Presedintele sfatului, om milos, i-a mîngîiat cu următoarele cuvinte:

— Nu-i nimic, fratilor. Mai asteptati, că n-o fi foc.

Si, într-adevăr, a avut dreptate. N-a fost foc, pentru că n-au fost lemne. Ce s-au gîndit cadrele didactice? Să se întoarcă la Ocolul Silvic, poate că de data asta vor avea mai mult noroc. Au ridicat problema în sedinte, au ridicat problema în adresele pe care le-au expediat, un singur lucru n-au izbutit să ridice: lemnele.

Au pornit atunci spre secția de învătămînt a raionului si si-au povestit necazul. Tovarăsii de acolo i-au primit cu multă căldură, fapt care i-a bucurat, pentru că era singura căldură pe care o căpătaseră de o bucată de vreme încoace. De la secția de învătămînt au plecat mai departe si s-au adresat tovarăsului presedinte al comitetului raional sindical al muncitorilor din învătămînt-Buhuși. Vă închipuiți bucuria lor cînd au aflat că pe acest tovarăș presedinte îl cheamă Pădure! Ce si-au zis? dacă nici la Pădure n-o să găsim lemne, unde o să mai găsim? Din păcate, au plecat de la tovarăsul Pădure cu un ciot de promisiuni.

Tot în căutare de lemne, au ajuns pînă la tovarăsul Tîncu, presedinte al sfatului popular raional. Tovarăsul Tîncu n-a rămas cu mîinile în sîn. A scos cu o mînă un carnet, cu cealaltă un creion si-a notat ceva si a adăugat:

— Fiti fără grijă!...

Asa că au plecat si de acolo nu numai fără grijă, dar si fără lemne. S-au mai adresat ei si altor foruri si, ce i drept, nu le mai era atît de frig, pentru că se încălziseră de atîta alergătură.

In cele din urmă, după luni de zile, au sosit si mult asteptatele lemne. Trebuie să mai spunem însă că a sosit o asemenea cantitate de lemne, de parcă învătătorii noștri ar fi cerut numai un model din fiecare esență. Si fiindcă veni vorba de esență: nu stim bine din ce fel de esență or fi lemnele primite, moale sau tare, dar în orice caz cei din pricina cărora s-a petrecut povestea asta sînt niste birocrati de esență tare...

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 355 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 27 ianuarie 1956

Sarcini importante ale învățătorilor din școlile sătești

In Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la cel de al II-lea Congres al partidului se subliniază că sarcina fundamentală a celui de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale este făurirea economiei socialiste unitare, în care, pe baza dezvoltării continue a industriei socialiste, să se asigure transformarea socialistă a agriculturii, astfel ca în 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderent, atit ca suprafață cît și ca producție-marfă.

Transformarea socialistă a agriculturii este o necesitate obiectivă pentru realizarea reproducției socialiste lărgite pe ansamblul economiei naționale și pentru dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei. Socialismul trebuie construit nu numai la orașe ci și la sate. Puterea populară nu se poate baza un timp îndelungat pe două temelii diferite — pe marea industrie socialistă la orașe și pe o agricultură în care predomină mica producție de mărfuri.

Partidul a atras atenția că rezolvarea deplină a problemei cerealelor-marfă și a aprovizionării îmbelșugate a populației cu produse agricole, creșterea continuă a nivelului de trai al țărănimii muncitoare, asigurarea industriei cu materii prime nu sînt posibile fără trecerea de la mica producție țărănească la marea gospodărie agricolă socialistă, capabilă să folosească pe deplin tehnica nouă și agrotehnica înaintată și să dea o mare cantitate de produse agricole-marfă.

In anii care au trecut de la Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, mase mari de țărani muncitori au pornit pe calea indicată de partid, formînd pînă la cel de al II-lea Congres al partidului 6.325 gospodării colective și întovărășiri agricole, care cuprind peste 382.000 familii, precum și circa 3.000 de asociații pentru culturile tehnice, cu aproape 80.000 de familii. Numărul gospodăriilor agricole colective, al întovărășirilor și asociațiilor este în continuă creștere. Marile succese obținute de clasa muncitoare în dezvoltarea industriei socialiste au permis înzestrarea agriculturii cu mijloace tehnice moderne.

Producția globală de cereale obținută în 1955 este de aproape 12 milioane tone, față de aproape 9 milioane tone în 1938.

La succesele obținute de poporul nostru în domeniul transformării socialiste a agriculturii au contribuit, alături de ceilalți oameni ai muncii, și cadrele didactice — în special învățătorii și profesorii din școlile sătești. Formele și mijloacele folosite de învățătorii școlilor sătești pentru a lega activitatea lor de sarcinile dezvoltării și transformării socialiste a agriculturii au fost multiple și variate. O deosebită atenție a fost acordată pregătirii cadrelor necesare agriculturii. Școlile elementare și de 7 ani de la sate, ai căror absolvenți rămîn, în bună parte, să muncească în agricultură, au făcut un însemnat progres pe calea înarmării acestora cu cunoștințe agrotehnice necesare în activitatea lor viitoare. De exemplu, la școala de 7 ani din Titu-Târg, regiunea București, profesorul Emilian Foti a amenajat un teren de experiență unde studiază cu elevii diferite probleme în legătură cu cultura plantelor. Experiențele executate de prof. Emilian Foti au trezit un mare interes în rîndul țăranilor muncitori din comună. Aceștia aplică acum multe din metodele agrotehnice experimentate în școală și obțin bune rezultate în sporirea producției la hectar. De asemenea, multe parcele, ca acelea de pe lîngă școlile din comunele Șelimbăr și Sînmartin, regiunea Stalin, Priboieni, raionul Topoloveni, etc. au stîrnit un mare interes în rîndul țăranilor muncitori. Mulți dintre aceștia, aplicînd cele văzute pe parcelele experimentale, au reușit să obțină recolte bogate.

La opera de transformare socialistă a agriculturii și la ridicarea producției agricole globale a adus o contribuție importantă munca desfășurată de învățători în instituțiile culturale de la sate — cămine culturale, biblioteci, case de citit etc. In această activitate au fost antrenați mii de învățători și profesori care au organizat cicluri de conferințe asupra celor mai importante probleme legate de transformarea socialistă a agriculturii, expoziții asupra succeselor obținute de colhozurile din U.R.S.S. Învățătorii din comuna Independența, regiunea Galați, de pildă, își desfășoară activitatea lor cultural-educativă în colțul roșu al G.A.C. și în căminul cultural. Activitatea colțului roșu, condus de profesoara comunistă Alexandra Ioachim, a fost îndreptată spre dezvoltarea multilaterală a ramurilor gospodăriei, spre înarmarea colectiviștilor cu cunoștințe agrotehnice, spre ridicarea culturii generale a acestora.

Munca plină de abnegație pentru lichidarea analfabetismului, dusă de învățătorime, a dat posibilitate foștilor neștiutori de carte, care muncesc pe ogoare, să cerceteze publicații și broșuri menite să-i înarmeze cu metodele agrotehnice avansate.

De asemenea, învățătorii organizează o largă activitate artistică în care au antrenat un mare număr de țărani muncitori, activitate menită să contribuie la ridicarea culturală a satului. Brigada artistică de agitație din comuna Stolnici — raionul Costești, de pildă, ai cărei animatori sînt învățătorii din sat, a reușit să aducă o însemnată contribuție la îmbunătățirea activității din gospodăria colectivă locală. Munca cultural-educativă desfășurată de profesorii din regiunile Galați și Constanța a însemnat un sprijin eficace pentru țăranii muncitori din aceste regiuni în lămurirea lor asupra superiorității agriculturii socialiste și asupra tarlalizării.

Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. expus de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul al II-lea al partidului, relevînd succesele obținute în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, arată, însă, faptul că producția agricolă globală și producția agricolă marfă nu cresc pe măsura condițiilor tehnice materiale create de regimul democrat-popular, pe măsura condițiilor naturale de climă și de sol și a capacității creatoare dovedită de oamenii muncii din agricultură. Aceste lipsuri se datoresc predominării la sate a micii producții de mărfuri, ritmului încet al dezvoltării sectorului socialist în agricultură. La existența acestor lipsuri a contribuit, așa cum se subliniază în raport, și slaba activitate politică și organizatorică în domeniul muncii de transformare socialistă a agriculturii. Lipsurile acestea privesc, de bună seamă, și activitatea culturală și politică a învățătorimii.

In multe instituții culturale de la sate, în care lucrează învățători și profesori, conținutul muncii culturale este departe de a fi la înălțimea sarcinilor. Nu de puține ori aceasta este superficială și neconcretă.

Mai există încă și pedagogi care se țin departe de viața satului, care își rezumă strict activitatea la îndeplinirea sarcinilor didactice. Pe de altă parte mai sînt organe ale puterii locale care folosesc cadrele didactice în munci străine de activitatea cultural-politică.

Aceste lipsuri trebuie lichidate cu desăvîrșire. Intreaga masă a cadrelor didactice din școlile sătești trebuie să participe activ la traducerea în viață a sarcinilor cu privire la dezvoltarea și transformarea socialistă a agriculturii trasate de cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Congresul a criticat atitudinea acelor organe și organizații de partid care privesc sarcina dezvoltării agriculturii mai mult din punct de vedere al îndeplinirii la timp și în bune condiții a muncilor agricole. Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. prezentat la Congres arată că sarcinile luptei pentru dezvoltarea agriculturii și sarcinile luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii nu sînt două lucruri diferite, care ar putea fi separate unul de altul, ci două aspecte ale aceleiași probleme. Raportul arată de asemenea că rezultatele obținute în construirea socialismului ar fi mult mai mari dacă nu ar fi fost neglijate timp îndelungat formele simple de asociere și într-ajutorare a țăranilor muncitori. Pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de viață al poporului muncitor esențială este nu numai creșterea producției la hectar, ci și creșterea productivității muncii agricole.

Pentru activitatea cultural-politică ce trebuie s-o ducă învățătorii de la sate, indicațiile pe care le dă Congresul partidului reprezintă un vast program de activitate. Congresul ne înarmează cu o vedere limpede a perspectivelor și căilor cooperativizării agriculturii, cu un program concret de acțiune pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Școala trebuie să considere ca o sarcină importantă a sa aceea de a îmbunătăți permanent activitatea de instruire și educare a elevilor, de a le dezvolta dragostea pentru munca în agricultură, de a-i înarma cu cunoștințele practice necesare activității lor viitoare.

Ridicarea nivelului muncii culturale la sate și orientarea acesteia pentru sprijinirea operei de transformare socialistă a agriculturii constituie de asemenea una din datoriile importante ale învățătorimii satelor. In domeniul propagandei agricole, prin cercurile care funcționează pe lîngă cămine culturale, învățătorii care conduc aceste cercuri trebuie să pună pe primul plan popularizarea experienței și succeselor gospodăriilor agricole colective, ale întovărășirilor și asociațiilor.

Secțiile de învățămînt și comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt trebuie să-și îmbunătățească munca de mobilizare și îndrumare a învățătorilor pentru înlăturarea deficiențelor manifestate în activitatea social-culturală a acestora. Organizațiile de partid din școli au rolul de a ridica munca politică în rîndul cadrelor didactice, de a le ajuta și îndruma pentru o participare însuflețită la viața nouă a satului.

In perioada actuală la sate se desfășoară pregătirile pentru campania agricolă de primăvară și pentru alegerile de deputați în sfaturile populare. Sub conducerea organizațiilor de partid, cadrele didactice au datoria să desfășoare în această perioadă o intensă muncă politică pentru lămurirea și mobilizarea maselor țărănimii muncitoare în vederea îndeplinirii la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole de primăvară și pentru crearea de noi gospodării colective, întovărășiri și asociații.

Participînd cu însuflețire la traducerea în viață a politicii partidului de ridicare a satului la o viață nouă, învățătorul contribuie la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la făurirea bunăstării poporului nostru, la construirea socialismului în patria noastră.

Să luptăm pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului

Căi concrete de îmbunătățire a muncii

De curînd, la școala pedagogică mixtă din orașul Craiova a avut loc o adunare deschisă a organizației de partid, în care s-au dezbătut documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R. In mod deosebit s-au subliniat sarcinile ce revin cadrelor didactice în dezvoltarea învățămîntului în anii celui de al doilea plan cincinal.

Pedagogii școlii au făcut numeroase propuneri menite să îmbunătățească activitatea instructiv-educativă, să întărească legăturile ei cu practica. Tov. I. Georgescu a făcut propuneri cu privire la întărirea legăturilor dintre școală și fabrica Electro-Putere din oraș. S-au discutat de asemenea căile de îmbunătățire a activității cadrelor didactice pentru educarea comunistă a elevilor. Tovarășii D. Iliuță, G. Haralambie, I. Roman, Gh. Alionte au arătat că ajutorul pe care-l acordă școala gospodăriei agricole colective din comuna Maglavit, raionul Calafat, trebuie să fie mai concret. In deosebi trebuie îmbunătățită îndrumarea colectiviștilor în ceea ce privește folosirea regulilor agrotehnice înaintate, popularizîndu-se rezultatele obținute pe parcela experimentală a școlii.

I. CATIN
corespondent

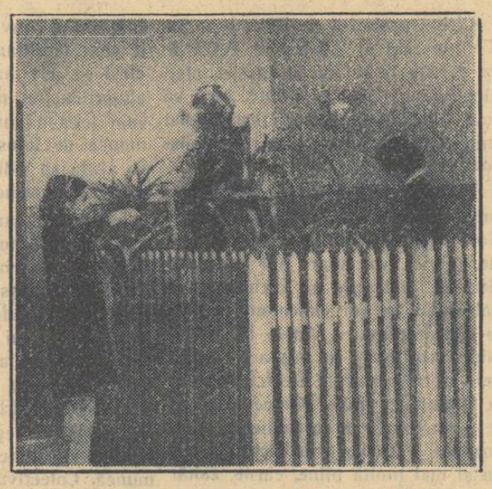

Colectivul cadrelor didactice de la școala de 7 ani nr. 6 din Orașul Stalin înarmează cu succes elevii cu deprinderi de muncă practică.
In clișeu: Eleve ale școlii lucrînd la colțul naturii vii.

La cercul pedagogic de matematică

Cadrele didactice din orașul Turnu Severin manifestă o preocupare deosebită pentru studierea documentelor Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn. In ședința cercului lor pedagogic, care s-a ținut de curînd, profesorii de matematică din școlile orașului au analizat pe larg sarcinile care le revin pentru ridicarea nivelului de pregătire a elevilor, pentru înarmarea acestora cu cunoștințe științifice legate strîns de practică, de activitatea în producție. Tovarășul profesor Ioan Găban, responsabilul cercului, s-a oprit în deosebi asupra sarcinilor privitoare la întărirea conținutului științific al instruirii și educării elevilor în cadrul predării matematicii, asupra mijloacelor concrete care trebuie folosite pentru realizarea învățămîntului politehnic.

Discuțiile din cercul pedagogic vor ajuta profesorilor de matematică să îmbunătățească mult munca de instruire și educare a elevilor.

Cabinetul geografic

Hotărîrile celui de al II-lea Congres al partidului au constituit pentru cadrele didactice de la școala medie de băieți din orașul Alba Iulia un puternic imbold pentru ridicarea nivelului activității lor instructiv-educative, pentru întărirea legăturilor predării cu practica, cu problemele construcției socialiste. De exemplu, tovarășul Ion Moldovan, profesor de geografie, acordă o mare atenție pregătirii practice a elevilor în cadrul predării specialității sale. Cu ajutorul părinților, al elevilor și al celorlalți profesori el a reușit să amenajeze de curînd în școală un cabinet de geografie înzestrat cu un bogat material didactic.

Cabinetul este instalat într-o sală dintre cele mai spațioase, cu ușile, ferestrele și mobilierul proaspăt vopsite. In mijloc, două rînduri de bănci, ca într-o sală obișnuită de cursuri. In colțul din dreapta al intrării, un dulap pentru bibliotecă. Aici, elevii pot găsi variate lucrări de specialitate, pe care le pot consulta după orele de curs. Ferestrele sînt prevăzute cu perdele lungi, negre, realizate din donațiile părinților. Ele vor asigura obscuritatea sălii cînd lecțiile de geografie vor fi însoțite de proiecții.

Un interes deosebit trezește în rîndurile vizitatorilor cabinetului gazeta de perete a acestuia, care cuprinde articole numeroase și variate. Unul este intitulat „Deschiderea cabinetului de geografie al școlii", altul „Cristofor Columb", al treilea „Contribuția exploratorilor sovietici la cunoașterea pămîntului", iar alte două vorbesc despre excursiile făcute de elevi în munții Sebeșului și la peștera Scărișoara. Pe peretele din fund al cabinetului se află următoarea inscripție: „Harta este o carte pe care nu poate citi decît acela care-i cunoaște alfabetul". Cinci portrete mari, lucrate în cărbune, reprezintă mari exploratori din diferite timpuri — Vasco di Gama, Cristofor Columb, Magellan, Prjevalski, Cikalov — împodobesc pereții cabinetului geografic.

Pentru clasa a V-a s-au confecționat numeroase planșe care înfățișează acțiunea vîntului asupra scoarței terestre, acțiunea apelor subterane, forme de relief, erupția unui vulcan, precum și două mari pietrării și alte materiale. Pentru elevii clasei a VII-a, care studiază geografia economică a R.P.R., se găsesc la cabinetul geografic materiale variate, printre care o planșă înfățișînd bogății ale patriei noastre: metale, cărbune, sare, petrol, gaze naturale etc. Elevii din clasa a VIII-a găsesc la cabinetul geografic o serie de planșe privind geografia U.R.S.S. Pentru clasele a VI-a și a IX-a se află la cabinet o serie de albume cu peste 1000 de fotografii din toate colțurile lumii. Toate planșele au fost confecționate de elevi. Ei au confecționat, de asemenea, 15 mulaje în ghips, reprezentînd diferite straturi terestre, un atlas geografic, două ierbare cu flora R.P.R., hărți, desene, conspecte. Cabinetul mai posedă o serie de planșe și hărți trimise de Ministerul Învățămîntului.

Alegerile de deputați pentru sfaturile populare

La 11 martie vor avea loc alegerile de deputați pentru sfaturile populare regionale, raionale, orășenești și comunale, eveniment de cea mai mare însemnătate în viața întregului nostru popor. Cei mai buni fii ai poporului nostru — conducători ai partidului și ai guvernului, în frunte cu tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, dr. Petru Groza și alții — muncitori, țărani muncitori, învățători și profesori, medici, ingineri, scriitori, oameni de știință, oameni harnici și încercați gospodari ai treburilor obștești sînt propuși în aceste zile, într-o atmosferă de entuziasm general, candidați pentru alegerile de deputați în sfaturile populare.

Sfaturile populare, organele locale de tip nou ale puterii, constituie cea mai însemnată realizare a noastră în domeniul construcției de stat. Ele reprezintă baza politică a statului nostru democrat-popular. Prin întreaga lor activitate, prin faptul că ele organizează participarea maselor celor mai largi la viața politică a țării, că stimulează inițiativa și energia uriașă a poporului, sfaturile populare exprimă profundul democratism al puterii noastre populare.

Ca de la cer la pămînt se deosebesc sfaturile populare de vechile primării, preturi și prefecturi, organe cancelariste-birocratice care slujeau claselor exploatatoare, apărau interesele lor și în același timp apăsau masele populare, striveau și înăbușeau inițiativa și aptitudinile oamenilor muncii. Sfaturile populare sînt nu numai organe locale ale puterii de stat — ci și cele mai largi organizații de masă. Ele unesc clasa muncitoare cu masele cele mai largi ale țărănimii muncitoare și ale celorlalți oameni ai muncii în efortul lor comun pentru construirea socialismului în patria noastră. Activitatea comună a oamenilor muncii în cadrul sfaturilor populare pentru înflorirea patriei duce la întărirea continuă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare, la consolidarea unității de nezdruncinat dintre poporul romîn și oamenii muncii aparținînd minorităților naționale.

Alegerile de deputați pentru sfaturile populare reprezintă o vie ilustrare a faptului că în patria noastră întreaga putere de stat aparține oamenilor muncii. Importanța alegerilor care vor avea loc la 11 martie este cu atît mai mare cu cît ele se desfășoară în condițiile puternicului avînt patriotic cu care poporul nostru muncitor muncește pentru realizarea măreților sarcini trasate de cel de al II-lea Congres al partidului. Campania electorală are astfel o importanță deosebită. Ea trebuie să ducă la întărirea sfaturilor populare, la îmbunătățirea activității lor, la mobilizarea tuturor forțelor poporului nostru, harnic și talentat, în lupta pentru înfăptuirea directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale.

Sfaturile populare exercită, pe teritoriul lor, conducerea industriei locale, agriculturii, comerțului, învățămîntului, sănătății publice. La activitatea sfaturilor populare participă un număr impresionant de cetățeni, oameni înaintați, din orașele și satele patriei noastre. In afara celor aproape 134.000 de deputați, la acțiunile sfaturilor populare iau parte, în cadrul comisiilor permanente, comitetelor cetățenești, comisiilor de femei, sute de mii de oameni ai muncii. Această participare intensă a maselor populare la conducerea treburilor obștești întărește forța aparatului nostru de stat și dovedește din plin trăinicia orînduirii noastre de stat, profundul ei democratism, forța ei uriașă care izvorăște din legătura ei prin mii de fire cu poporul.

Sfaturile populare au obținut succese în munca lor, au acumulat o bogată experiență și s-au întărit în permanență. O puternică dovadă a rodniciei activității lor sînt marile realizări dobîndite în anii primului nostru plan cincinal în dezvoltarea economică și culturală a tuturor regiunilor și raioanelor țării noastre.

Învățătorii și profesorii din toate colțurile patriei au adus o contribuție însemnată la activitatea sfaturilor populare, atît ca deputați cît și ca membri ai comisiilor permanente, comitetelor cetățenești etc. Zeci de mii de cadre didactice se bucură astăzi de marea încredere a maselor largi ale poporului nu numai pentru rodnica activitate depusă în școală pentru instruirea și educarea tineretului în spiritul comunismului, ci și în afara școlii, ca gospodari harnici și pricepuți în rezolvarea treburilor obștești.

Acum, în perioada de pregătire a alegerilor, cadrele didactice, împreună cu întregul nostru popor muncitor, au un vast teren de activitate. Partidul ne cheamă să ne sporim eforturile în lupta pentru îndeplinirea marilor sarcini care revin învățămîntului din directivele celui de al II-lea Congres al partidului cu privire la dezvoltarea economiei naționale în anii celui de al doilea plan cincinal.

De asemenea, avem datoria să acordăm atenția cuvenită desfășurării activității noastre obștești. In campania electorală un rol important îl are munca politică de masă. Cadrele didactice, îndrumate de organizațiile de partid sînt chemate să desfășoare o largă muncă pentru popularizarea marilor cuceriri ale poporului nostru, a succeselor obținute în anii primului plan cincinal, a perspectivelor mărețe ce se deschid în fața noastră prin înfăptuirea celui de al doilea plan cincinal, pentru mobilizarea oamenilor muncii în vederea îndeplinirii sarcinilor trasate de partid și guvern. O atenție deosebită trebuie acordată problemelor transformării socialiste a agriculturii și pregătirii bunei desfășurări a muncilor agricole de primăvară.

Sprijinind activ Frontul Democrației Populare pentru a asigura succesul deplin al alegerilor de deputați în sfaturile populare, cadrele didactice trebuie, în cadrul muncii lor obștești, să popularizeze larg prevederile sistemului nostru electoral și superioritatea lui asupra legilor electorale frauduloase din țările capitaliste.

Prevederile decretului cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare reflectă adîncul democratism al orînduirii noastre de stat. Alegerile se fac prin vot universal, egal, direct și secret. Dreptul de a participa la alegeri aparține tuturor oamenilor muncii, cetățeni ai R.P.R., care au împlinit vîrsta de 18 ani, fără deosebire de rasă sau naționalitate, sex, religie, grad de cultură, profesiune sau durata domiciliului. Ca deputat al unui sfat popular poate să fie ales orice om al muncii, cetățean al R.P.R. cu drept de vot, care a împlinit vîrsta de 23 de ani. Cită deosebire între aceste prevederi, cu adevărat democratice, și vechile legi electorale ale regimului burghezo-moșieresc pe baza cărora erau excluși de la dreptul de vot militarii, tineretul, femeile, — adică mai bine de jumătate din populația țării.

Spre deosebire de trecut, cînd candidații erau hotărîți de un pumn de exploatatori, astăzi dreptul de a depune candidaturi este asigurat sindicatelor, cooperativelor, organizațiilor P.M.R., de tineret și altor organizații de masă și asociații culturale, precum și adunărilor generale ale oamenilor muncii.

Din țara noastră au dispărut pentru totdeauna binecunoscutele metode de desfășurare a campaniei electorale și a alegerilor însești caracteristice putredei „democrații" burgheze, metode care se folosesc și astăzi în lumea capitalistă.

Poporul nostru așteaptă cu încredere alegerile de la 11 martie și se pregătește să întîmpine acest însemnat eveniment cu mari și însemnate succese în toate domeniile de activitate.

O mare sărbătoare a școlii noastre

Aniversarea a 120 de ani de existență a școlii medii de băieți „Mihail Sadoveanu" din Iași

Vechea clădire a Academiei Mihăilene

Actualul local al școlii medii „Mihail Sadoveanu"

In ziua de 22 ianuarie, școala medie de băieți „Mihail Sadoveanu" din Iași a sărbătorit 120 de ani de existență. De dimineață, sunetele goarnelor pionierești și răpăitul tobelor atrag atenția că în viața școlii are loc un eveniment deosebit de important. Pe porțile larg deschise intră oameni de toate vîrstele, absolvenți din diferite serii. Alături de bătrîni cu părul cărunt, care urcă scările cu pas șovăielnic, păsesc absolvenți din ultimii ani, plini de entuziasmul creator al tinereții.

In mijlocul foștilor elevi, care au început să se grupeze pe promoții, depănînd firul amintirilor din timpul anilor petrecuți în școală, apare maestrul Mihail Sadoveanu. Sînt momente mișcătoare acelea în care marele scriitor își revede foștii colegi și chiar pe unii dintre foștii profesori. Cu deosebire, două evenimente vor rămîne nesterse din memoria oaspeților școlii din această zi. Primul este lectia de matematică ținută absolvenților din seriile de pînă la 1905, de profesorul pensionar G. G. Gheorghiu, în vîrstă de peste 85 de ani, fostul profesor al maestrului Sadoveanu. Al doilea eveniment este întîlnirea dintre cîntărețul oamenilor, al naturii și al trecutului patriei noastre și pionerii școlii care îi poartă numele. A fost puternic impresionat maestrul cînd a fost chemat la tablă și examinat la matematică de fostul său profesor, dar ochii i s-au umezit atunci cînd s-a aflat în fața pionierilor, viitorul și nădejdea patriei noastre. Această întîlnire a avut semnificația simbolică a legăturii neîntrerupte dintre generații

...E ora 10. Sala Teatrului Național din Iași se umple treptat de lume. In prezidiu iau loc, alături de maestrul Mihail Sadoveanu, tovarășii Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, N. Sipoș, locțiitor al ministrului Învățămîntului, Ion Niculi, președintele comitetului executiv al sfatului popular al orașului Iași, reprezentanți ai organelor centrale și locale de partid și de stat, absolvenți ai școlii etc. Cu acest prilej sînt evocate de către vorbitori momentele principale din trecutul școlii, figuri de dascăli de pe vremuri, amintiri scumpe tuturor.

Școala medie de băieți „Mihail Sadoveanu", denumită pînă în 1948 Liceul Național, s-a dezvoltat, ca și Universitatea „Alexandru Ion Cuza", din fosta Academie Mihăileană, înființată la 16 iunie 1835. Apariția unei astfel de școli, care cuprindea în aceeași instituție toate cele trei trepte ale învățămîntului (elementar, mediu și superior) a fost un fenomen determinat de procesul general de transformare economico-socială a țărilor romîne la începutul sec. al XIX-lea, cînd se dezvoltă din ce în ce mai mult relațiile de producție capitaliste.

Anul 1860 marchează desprinderea de Academie a cursurilor superioare și constituirea lor în facultăți ale universității. Prin dezvoltarea cursurilor gimnaziale de la Academie ia naștere „Colegiul Național" sau „Gimnaziul central", care își continuă activitatea pînă la legea învățămîntului public din 1864, cînd se stabilesc bazele Liceului Național, care de aici înainte va duce viața oricărei școli de stat din Romînia.

Cu toate greutățile pe care le întîmpina școala în timpul statului burghezo-moșieresc, cînd copiii erau siliți de multe ori să aducă lemne de acasă pentru a nu îngheța de frig în timpul iernii, în atmosfera intelectuală a acestui liceu s-au plămădit cîteva generații de distinși oameni de cultură, care au ilustrat și ilustrează știința și literatura romînească. De aceea, sărbătorirea a 120 de ani de la întemeierea Academiei Mihăilene are un sens adînc, acela de a reliefa figurile progresiste ale profesorilor și absolvenților acestei școli, care au dus mai departe flacăra sacră a științei și artei. Intre aceștia trebuie menționați, în primul rînd, Mihail Kogălniceanu, Ion Ghica, Bogdan Petriceicu Hașdeu, Ion Caragiani, St. Micle, Petre Poni, G. Ibrăileanu, Gr. Cobîlcescu, H. Tiktin, Calistrat Hogaș, Matei Millo, Vasile Conta, Ștefan Longinescu, Teodor Burada, N. Iorga, Emil Racoviță, Alex. Philipide, Alexandru Lambrior, D. Pompei, maestrul Mihail Sadoveanu, Cezar Petrescu, poetul Mihail Codreanu, poetul Dimitrie Anghel, acad. Radu Cernătescu etc.

Evocînd figura distinsului și eruditului său profesor de latină Xenofon Gheorghiu, poreclit de elevi „Codiță", și care, prin delicatețea lui sufletească, se ridica deasupra micimilor școlii burgheze unde era obligat să lucreze, maestrul Mihail Sadoveanu a spus între altele: „In acest admirabil liceu, în perioada anilor 1897-1900, pe lîngă o mică minoritate de pletoși, candidați siguri la repetență perpetuă, exista marea masă a elevilor printre care toate ideile generoase ale timpului, toate literaturile europene, în traduceri franțuzești, aveau o intensă circulație. M-am cufundat ca într-o baie de lumină. Generoasă școală, această veche Academie Mihăileană, unde am simțit că mă împlinesc întru același destin cu înaintașii mei".

Insușindu-și tot ceea ce este progresist în trecut, Partidul Muncitoresc Romîn prețuiește operele și tradițiile valoroase ale înaintașilor. Așa se explică și importanța binemeritată acordată acestei aniversări. Tradițiile sănătoase ale trecutului se împletesc cu grija permanentă a partidului pentru educarea unor generații tot mai bine înarmate cu cuceririle științei și progresele tehnicii. In ridicarea acestor generații școala medie de băieți „Mihail Sadoveanu" din Iași, alături de celelalte școli ale patriei noastre, are un rol important.

Călăuziți de documentele Congresului al II-lea al partidului, pedagogii și elevii școlii noastre depun eforturi perseverente pentru a obține realizări tot mai mari pe drumul luminos al socialismului.

M. DRAGULET
directorul școlii medii de băieți „M. Sadoveanu" din Iași

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

In întîmpinarea Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Intr-un oraș de pe Volga

Locuitorii din Scerbakov povestesc noilor veniți în acest oraș următorul fapt interesant din istoria prerevoluționară a orașului. Unuia dintre negustorii faliți i-a venit ideea să editeze un mic ziar cu titlul „Ribinski listok" (Foaia din Ribinsk). Editorul căuta cu disperare un redactor care să corecteze greșelile gramaticale și, pe măsura puterilor, să dea materialelor un aspect literar. La Ribinsk n-a putut fi găsit un asemenea om și a trebuit să fie adus de la Petersburg. Acest scurt episod ne dă o idee despre nivelul culturii și al învățămîntului din oraș pe vremea aceea.

Prin voința poporului, fostul „oras-negustor" s-a transformat într-un important centru industrial, cu mari întreprinderi, cu o largă rețea de instituții de învățămînt, cluburi, biblioteci. Un măreț monument, situat lîngă nodul hidraulic din Scerbakov, înfățișează chipul marii Volge.

O femeie cu o minunată față de rusoaică ridică mîna în întîmpinarea vaselor ce navighează spre Scerbakov. In cealaltă mînă ea ține un desen. La picioarele ei e un pescăruș cu aripile întinse în zbor. Pe monument sînt săpate nemuritoarele cuvinte ale lui Lenin: „Comunismul este puterea sovietică plus electrificarea întregii țări".

Așa ne întîmpină Scerbakov — orașul energeticienilor și al constructorilor de mașini, al constructorilor de vase și al muncitorilor fluviali.

Cultura și învățămîntul se dezvoltă odată cu economia socialistă. Încă la începutul celui de al cincilea cincinal, la Scerbakov exista o largă rețea de școli elementare, de 7 ani și medii, se realiza cu succes învățămîntul general obligatoriu de 7 ani.

Pregătindu-se pentru Congresul al XX-lea al Partidului Comunist, oamenii sovietici aruncă o privire retrospectivă asupra perioadei care a trecut de la Congresul al XIX-lea pînă azi. Ei își reamintesc toate lucrurile mai importante pe care le-a făcut poporul, sub îndrumarea partidului, în anii ce au trecut.

Locuitorii din Scerbakov au pentru ce să se bucure și să se mîndrească. Congresul al XIX-lea a trasat sarcina de a se termina pînă la sfîrșitul cincinalului trecerea de la învățămîntul de 7 ani la învățămîntul mediu general în capitalele republicilor, în orașele de subordonare republicană, în centrele regionale, de tinut și în marile centre industriale. Organizațiile de partid și sovietice, conducătorii întreprinderilor industriale, organele învățămîntului public din oraș au pășit cu energie și entuziasm la realizarea acestei sarcini. Cu 3 ani și jumătate în urmă, în oraș erau 12 școli medii. Acum, numărul școlilor medii din Scerbakov a sporit la 22. Intr-un timp scurt în oraș a fost realizată trecerea de la învățămîntul de 7 ani la învățămîntul mediu general.

Anul trecut, aproape o mie de tineri și tinere au absolvit școlile medii. Mulți din ei, avînd o bună pregătire politehnică, au intrat în rîndurile clasei muncitoare și azi sporesc gloria colectivelor în care lucrează. Tinerii absolvenți pot fi întîlniți în secțiile uzinelor de mașini poligrafice, pe șantierele navale și în alte întreprinderi.

Congresul a trasat sarcina ca, ținîndu-se seama de tendința mereu crescîndă a populației adulte pentru ridicarea nivelului său cultural, să se asigure dezvoltarea continuă a instituțiilor de învățămînt serale și fără frecvență, precum și a școlilor de cultură generală în care oamenii muncii pot studia fără a ieși din producție. In prezent, în oraș funcționează 9 școli medii pentru tineretul muncitoresc unde studiază peste 2500 de oameni din producție. In răstimp de 3 ani au absolvit cursurile acestei școli peste 160 de persoane. In prezent se pregătesc pentru examenul de maturitate 109 elevi. S-a creat o secție fără frecvență a Institutului pedagogic, unde studiază 300 de persoane.

Congresul partidului a adoptat hotărîrea cu privire la mărirea numărului de studenți în institutele pedagogice. Intreprinderile și instituțiile din Scerbakov au avut o atitudine plină de grijă față de transformarea școlii pedagogice din oraș în institut pedagogic. Ei au ajutat tînăra instituție de învățămînt superior să-și creeze o bună bază didactico-materială, să-și înzestreze atelierele pentru pregătirea politehnică a viitoarelor cadre didactice.

Se îndeplinește și hotărîrea Congresului al XIX-lea cu privire la sporirea numărului de locuri în grădinițele de copii. Rețeaua grădinițelor din oraș s-a mărit de la 43 la 52, iar numărul locurilor în grădinițe cu o mie.

Comitetul orășenesc de partid, comitetul executiv al sovietului orășenesc, conducătorii întreprinderilor industriale și ai școlilor, precum și cadrele didactice acordă o deosebită atenție — înfăptuirii măsurilor privitoare la învățămîntul politehnic. Ei au depus multe eforturi pentru crearea bazei materiale necesare politehnizării învățămîntului. Un număr de 16 școli medii au cîte 2-3 cabinete bine înzestrate. Alte 19 școli au cîte 2 ateliere școlare. Marile întreprinderi din oraș au pus la dispoziția școlarilor atelierele lor pentru practica în producție și pentru lecții practice. Șantierul naval „Volodarski", uzina de mașini poligrafice, centrala electrică, uzina de mașini rutiere, uzinele mecanice și alte întreprinderi au donat școlilor utilaj, materiale și scule în valoare de zeci de mii de ruble.

Se apropie ziua cînd își va începe munca Congresul al XX-lea al Partidului Comunist. Oamenii muncii din orașul Scerbakov întîmpină această zi însemnată cu noi realizări.

I. FILIPOVICI
(Din „Ucitelskaia gazeta")

Educăm un tineret demn de epoca noastră

Citind proiectul de Directive ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al șaselea plan cincinal, îți vine în minte, fără să vrei, harta Uniunii Sovietice. Și mai minunată va deveni Țara Socialismului în noul cincinal.

Perspective măreți de dezvoltare au fost prevăzute și pentru Ucraina Sovietică. Aici se vor crea noi uzine, fabrici, vor apare noi întreprinderi de extracție a cărbunelui, a petrolului, se vor ridica noi centrale hidroenergetice. Apele bătrînului Nipru vor pune în mișcare turbinele a trei centrale electrice — de la Dneprodzerjinsk, Kremenciug și ceva mai tîrziu de la Kamenka. Colhozurile și sovhozurile Ucrainei vor da și mai multă pîine, carne, zahăr și materii prime pentru industrie.

Transformată prin canale de irigație, stepa secetoasă din sudul republicii va produce cereale din belșug.

Imbunătățirea bunăstării poporului nu este de conceput fără creșterea nivelului său cultural. In acest domeniu în fața noastră, a pedagogilor, stă o sarcină mare și plină de răspundere — de a educa un tineret demn de marea noastră epocă. Infăptuind învățămîntul politehnic, îi vom familiariza mai pe larg pe elevi cu cele mai importante ramuri ale producției industriale și agricole, vom lega mai mult învățămîntul cu munca de folos social. Aceasta ne va ajuta să ridicăm nivelul întregii activități instructiv-educative.

In prezent, sarcina noastră este de a întări prin toate mijloacele baza didactico-materială a școlii. Ne străduim să transformăm cabinetele științifice în adevărate laboratoare. Noi educăm un tineret muncitor și cult în sensul adevărat al acestui cuvînt, gata să muncească cinstit spre binele patriei. Principala noastră îndatorire este de a educa la elevi o atitudine comunistă față de muncă. Colectivul pedagogic al școlii medii nr. 51 din Kiev va depune toate eforturile spre a-și îndeplini cît mai bine această îndatorire. Aceasta va fi aportul nostru la măreața operă a întregului popor de construire a comunismului în Uniunea Sovietică.

I. IVANOVA
directoarea școlii nr. 51 din Kiev, profesoară emerită a școlii din R.S.S. Ucraina

„Ne mîndrim cu marea noastră patrie"

Pedagogii și organele învățămîntului public din regiunea Iaroslavl, profesorii și studenții institutelor pedagogice au întîmpinat cu o deosebită însuflețire proiectul de Directive cu privire la cel de al șaselea cincinal, elaborat de C.C. al P.C.U.S.

In colectivele pedagogice, în grupele studențești și la catedrele institutelor de învățămînt superior oamenii sovietici vorbesc cu o adîncă satisfacție despre cifrele privitoare la creșterea economiei naționale a țării.

Tov. Ceaskin, directorul institutului de perfecționare a cadrelor didactice din Iaroslavl, profesor emerit al școlii din R.S.F.S.R., a spus:

— Grandiosul program de dezvoltare a învățămîntului public, prevăzut în proiectul de Directive, este o nouă expresie limpede a grijii excepționale a Partidului Comunist pentru ridicarea nivelului cultural și a bunăstării materiale a poporului nostru. Proiectul pune în fața muncitorilor din învățămîntul public sarcini uriașe. Noi trebuie să obținem o considerabilă îmbunătățire a muncii instructiv-educative.

Proiectul de Directive îi însuflețește pe pedagogii sovietici la noi acte de eroism în muncă. Invățătorii poporului aprobă din toată inima acest document de importanță excepțională.

Tov. Kascenko, docent al Institutului pedagogic din Iaroslavl, candidat în științe economice, a spus cu prilejul discutării proiectului de Directive.

— Proiectul de Directive deschide în fața noastră perspective luminoase de dezvoltare a științei, învățămîntului și culturii. Noi, cei care lucrăm în institutiile de învățămînt superior, trebuie să îmbunătățim mult calitatea pregătirii viitorilor pedagogi, să-i pregătim pentru realizarea competentă a tuturor măsurilor ce se vor lua în domeniul învățămîntului public. Eforturile muncitorilor de pe tărîmul științei trebuie concentrate asupra rezolvării problemelor actuale în toate domeniile construcției noastre. Mărețele sarcini ale celui de al șaselea cincinal dau muncitorilor de pe tărîmul științei noi forțe, îi însuflețesc la noi realizări.

Sporturi de iarnă

In timpul iernii, copiii sovietici au largi posibilități de practicare a sporturilor specifice acestui anotimp.

In clișeu: elevi din școlile Moscovei la schi și patinaj în împrejurimile capitalei Uniunii Sovietice.

Dirigintele clasei și familia

Ideea cu privire la necesitatea stabilirii celei mai strînse legături între școală și familie a devenit un fel de axiomă pedagogică. Despre ea se vorbește tot mai mult la conferințele cu părinții, la ședințele de partid și sindicale, în presă și la radio.

A. S. Makarenko, promovînd ideea rolului conducător al școlii în educarea copiilor, inclusiv și în educația din familie, sublinia o condiție foarte importantă: „Ajutorarea părinților din partea școlii este posibilă numai atunci cînd școala reprezintă un colectiv unit și omogen care știe ce trebuie să ceară de la elevi și ale cărui cerințe sînt ferme". Justetea acestui fapt este confirmată de practica celor mai bune școli, ai căror pedagogi și conducători și-au însușit teza enunțată de A. S. Makarenko și acționează ca un colectiv pedagogic bine închegat.

Se poate da ca exemplu experiența colectivului pedagogic al școlii medii din Nurlat, R.S.S.A. Tătară (director M.S. Saifutdinov), care începe munca cu fiecare familie cu mult timp înainte de înscrierea copilului în școală și n-o întrerupe pînă cînd elevul nu păsește în viața de sine stătătoare. Figura principală și conducătoare în această muncă este învățătorul sau profesorul diriginte, care adeseori vizitează familia, devenind foarte apropiat de ea, supraveghează în mod sistematic educația și dezvoltarea de zi cu zi a fiecăruia dintre elevii săi, dă sfaturi concrete în fiecare caz mai dificil de educație, ajută părinților să stabilească regimul cel mai potrivit, ținînd seama de vîrsta copilului.

In orice școală există cîțiva pedagogi — în una mai mulți, în alta mai puțini — care cunosc fiecare familie și o ajută în problemele educației. In clasele acestor pedagogi nivelul la învățătură este mai ridicat, disciplina este mai bună și activitatea obștească a elevilor mai vioaie. Dar în aceleași școli sînt și diriginți care nu urmează exemplul colegilor lor, care nu se străduiesc să realizeze o permanentă legătură cu familia, nu văd în părinți niște ajutoare foarte apropiate și dezinteresate. Iar conducătorii de școli, în asemenea cazuri, nu întreprind nimic spre a-i organiza pe toți pedagogii într-un colectiv bine sudat, nu-i mobilizează în lupta pentru asigurarea rolului conducător al școlii în educația copiilor, inclusiv în educația lor din familie.

In ce constă de obicei cauza esențială a legăturii slabe dintre colectivele pedagogice și părinți? Unii pedagogi mai sînt înclinați să muncească izolat de familie, uitînd că educația este o funcție obștească pe care o realizează școala, familia și întreaga opinie publică.

Toate aceste trei componente ale educației sînt inseparabile. Greșeala fundamentală a unor pedagogi și chiar a unor întregi colective pedagogice constă în faptul că ele învinuiesc de lipsurile educației în familie numai pe părinți și, cerînd sporirea răspunderii acestora, uită că ei înșiși nu pot sta la o parte de această problemă.

Nu de mult, în ziarul „Muncitorul din Solikamsk" a apărut în mod special „o pagină a învățătorului" unde, între alte materiale, este publicat un articol sub titlul „Pentru o legătură strînsă între părinți și școală". Ar fi fost de crezut că autorul — de profesie pedagog și diriginte — va folosi tribuna obștească ce i s-a pus la dispoziție pentru a dezvălui cititorilor întreaga adîncime a ideii de colaborare între școală și familie în expresia ei practică, că îi va chema pe părinți și pe pedagogi la o muncă comună, arătîndu-le căile și formele acestei munci. Autorul a ales însă o altă poziție. El s-a eriiat în rolul de acuzator care aruncă fulgere și trăznete împotriva acelor părinți care nu supraveghează cum își pregătesc școlarii lecțiile, nu frecventează adunările cu părinții, vin la școală numai cînd sînt chemați, nu controlează caietele elevilor etc.

Se înțelege că trebuie să le cerem părinților să-și îndeplinească datoria lor față de școală. Dar pedagogii nu trebuie să se îndigneze, ci să influențeze cu tact pedagogic asupra familiei, să-i atragă mai mult pe părinți la rezolvarea problemelor școlare. Și aici un rol deosebit de mare îi aparține dirigintelui. El trebuie să devină cel mai apropiat prieten, sfătuitor și ajutor al părinților.

Se pune problema necesității modificării vechii metodici de muncă cu părinții, care mai persistă încă în multe școli și care se reduce la faptul că diriginții apar în fața părinților numai ca demascatori ai lipsurilor în educația copiilor. Asemenea pedagogi uneori discută cu părinții fără să chibzuiască, nu manifestă o atitudine plină de grijă nici față de sentimentele părintești, nici față de menținerea propriei lor autorități pedagogice. Este absolut firesc ca în locul unei adevărate legături între părinți și pedagogi, în urma unei asemenea „munci" să nu se acumuleze decît nemulțumirea reciprocă a unora față de alții.

In modificarea metodicii muncii dirigintelui cu familia trebuie să se pornească de la particularitățile familiei sovietice. Nu trebuie să se uite că acum a crescut considerabil nivelul cultural al părinților, ajutor direct al școlii și pedagogului. Fiecare diriginte trebuie nu numai să dea părinților povețe indicații, să le impună „cerințe" dar și să-i antreneze la cea mai largă participare în munca educativă. In colectivele pedagogice fruntașe, diriginții discută împreună cu părinții planurile muncii educative cu copiii, îi însărcinează cu organizarea anumitor măsuri extrascolare, se sfătuiesc cu ei. Adunarea părinților pe clase nu se transformă la acești pedagogi într-o dare de seamă formală, ci este o tribună de discutare a unor mari teme educative. Acești pedagogi respectă sentimentele părintești și experiența obștească a părinților, țin seama ei înșiși de părerile acestora cu privire la copii, de sfaturile lor. Și acest respect și ajutor reciproc creează o adevărată legătură între familie și școală, care este o bază a educației comuniste a copiilor, chezășia unei adevărate sporiri a răspunderii părinților.

Părinții înșiși pot acorda un mare ajutor pedagogului în munca cu familia, în lărgirea și adîncirea propagandei pedagogice. Sprijinindu-se pe activul de părinți, pregătindu-l bine pentru această muncă, cei mai buni diriginți răspîndesc influența școlii asupra fiecărei familii, intervin cu bune rezultate în toate cazurile de organizare neiustă a educației în familie.

Dirigintele este organizatorul vieții și muncii școlare a elevilor. El își va putea îndeplini bine acest rol numai dacă se va sprijini atît pe ajutorul colectivului de elevi, cît și pe cel al colectivului de părinți.

(Articol de fond din „Ucitelskaia gazeta").

Unele rezultate ale sesiunii examenelor semestriale

Emil Boldan
directorul Institutului pedagogic din București

Incă de la începutul anului universitar, pregătirea în cît mai bune condiții a colocviilor și examenelor din iarna aceasta a constituit una dintre preocupările centrale ale conducerii, ale organizației de partid și organizațiilor obștești, precum și ale cadrelor didactice din institutul nostru.

O deosebită importanță a acordat conducerea institutului, încă de la începutul semestrului I, nu numai ținerii cu regularitate și la un nivel ridicat a orelor de curs, de seminarii și de laborator, dar și organizării consultațiilor, pe care le-a socotit ca un mijloc însemnat de însușire sistematică a cunoștințelor de către studenți, de consolidare a acestor cunoștințe. In acest scop s-a urmărit planificarea riguroasă și respectarea orelor de consultații, găsirea unor forme care să asigure un conținut bogat al acestora. Dacă mai toate cadrele didactice — cu excepția doar a cîtorva — au înțeles să acorde cuvenita importanță organizării și ținerii consultațiilor, nu același lucru se poate spune despre cei mai mulți dintre studenții facultăților noastre. Lăsînd în mare parte la latitudinea studenților prezentarea la orele de consultații, am avut dezamăgirea să constatăm că ajutorul pe care am dorit să li-l dăm n-a fost just înțeles de către foarte mulți dintre ei, de către acela dintre ei mai ales care aveau efectiv nevoie de acest ajutor. Este tot atît de adevărat, însă, că mai avem mult de făcut în această privință, că orele de consultații vor trebui să-și capete, la toate disciplinele, conținutul lor firesc, astfel încît să fie căutate de studenți nu numai în preajma colocviilor și examenelor, cînd ei așteaptă să li se servească în pilule concentrate cunoștințele de care au nevoie, ci în tot cursul semestrului.

Problema pregătirii sesiunii de colocvii și examene a format unul dintre principalele puncte de discuții într-o ședință a consiliului științific, în două ședințe cu decanii facultăților și într-o plenară cu cadrele didactice din institut. Discuțiile purtate și hotărîrile luate în aceste ședințe s-au reflectat în preocuparea aproape generală a decanatelor și a catedrelor pentru o bună prezentare a studenților la colocvii și examene. Decanatele și-au întocmit planuri de muncă speciale. Orariile de colocvii și examene, întocmite din vreme, s-au afișat cu săptămîni de zile înaintea sesiunii. In colaborare cu organizația U.T.M. și cu comitetul de instituție, au fost organizate consfătuiri cu studenții din anul I, cărora li s-au dat indicații privind felul cum să se pregătească pentru colocvii și examene.

Frecvența s-a îmbunătățit în mod simțitor. De un mare ajutor în această privință ne-au fost instrucțiunile Ministerului Invățămîntului care prevăd măsuri drastice împotriva studenților ce nu înțeleg să-și facă datoria. Majoritatea studenților au dat dovadă de atitudine disciplinată, au frecventat cu tot mai multă regularitate orele de curs, de seminarii, de laborator etc.

Pentru un control cît mai minuțios al tuturor formelor de pregătire a colocviilor și examenelor, conducerea institutului, cu ajutorul organizațiilor de partid și sindicală, a desemnat o „comisie a directorului", din care au făcut parte toți șefii de catedre și un număr important de cadre didactice, în așa fel repartizate, încît la colocvii și examenele tuturor disciplinelor să asiste nu numai membrii respectivelor colective, ci și cadre didactice aparținînd altor catedre, pe cît a fost cu putință înrudite. Am putut organiza astfel, cu acest prilej, un larg schimb de experiență între cele mai multe cadre didactice ale institutului nostru. De asemenea, în tot timpul examenelor a fost organizată, pe facultăți, o permanență formată din lectori, asistenți și preparatori, care au stat la dispoziția studenților în sălile special rezervate pentru studiu individual.

Din cei 999 de studenți ai institutului nostru la cursurile de zi și serale, au promovat integral la recentele examene 713, adică 71,3%; au rămas corigenți 216, adică 21% și au fost declarați repetenți (dintre care unii și exmatriculați) 30, ceea ce înseamnă 3%, amînați fiind socotiți 39 de studenți, adică un procent de 3,9%. Rezultatele acestea nu ne îndrituiesc, desigur, să ne declarăm cu totul satisfăcuți. Numărul studenților integraliști ar fi putut să fie mult mai mare, iar acela al corigenților și repetenților mult mai mic. Dar situația se explică prin exigența tot mai sporită a cadrelor didactice, o exigență, în general, justă, corectă, necesară. Nu mai poate fi vorba astăzi, desigur, de o goană a cadrelor didactice după integraliști sută la sută. Este bine ca această goană să caracterizeze pe studenți: întrecerea pentru calificative cît mai mari la cît mai multe, dacă nu la toate examenele. Eforturile studenților trebuie să sporească; dar e tot atît de evident că trebuie să sporească și eforturile cadrelor didactice, pentru o mai înaltă calitate a cursurilor și seminariilor.

Multe cadre didactice au dovedit, în timpul desfășurării colocviilor și examenelor, că au înțeles perfect spiritul instrucțiunilor Ministerului și indicațiile conducerii institutului, au respectat normele tehnico-organizatorice recomandate, au folosit metode de examinare și interogare juste din punct de vedere pedagogic, au dat dovadă de multă exigență, dar și de înțelegere, în același timp, față de studenții buni, dar emotivi, au arătat încă odată că numai aceia care sînt exigenți cu ei înșiși pot avea autoritatea morală să pretindă mult și de la studenții lor. Astfel, de mult calm și tact, de o exigență justă a dat dovadă conf. Constantin Bogoescu, de la catedra de zoologie a secției de științe naturale-geografie. Urmărindu-i pe studenți în raționamentele lor în timpul expunerii, intervenind doar atunci cînd socotea că amănuntele devin inutile, conf. A. Hollinger, șeful catedrei de matematici de la Facultatea de matematică-fizică, a căutat cu deosebire să se convingă de măsura în care studentul știe să se orienteze în aplicarea practică a cunoștințelor, de măsura în care și-a însușit calitățile necesare unui viitor profesor. Sigur de sine, căutînd să se convingă, cu ajutorul întrebărilor suplimentare, atît de calitatea cunoștințelor studenților, cît și de capacitatea acestora de a judeca logic, s-a arătat în tot timpul examenului lectorul N. Oprescu, care predă metodica aritmeticii. La fel, lectorul Gh. Ionescu, de la catedra de istorie a secției română-istorie de la Facultatea de pedagogie-filologie, a respins tendințele unor studenți spre răspunsuri școlărești, spre prezentarea mecanică a unor probleme asimilate în fugă, ca și tendința altora de a aluneca pe deasupra lucrurilor, fără să încerce a sezisa esențialul problemelor discutate. Calm și exigență în același timp, dorința de a ajuta, de a îndruma pe studenți spre o formulare cît mai justă, cît mai bine gîndită, au arătat și alți examinatori, ca lectorul I. Fischer (introducere în lingvistică) conf. Fl. Tutugan (logică), lector Lidia Falcon (introducere în literatură), lector Aurel Nicolescu (limba română), conf. Constanța Moruzzi (catedra de botanică a secției științe naturale-geografie), lector S. Manea (istorie generală), lector I. Bociort (limba română), lector Clara Chiosa (metodica limbii române) etc. Examenele conduse de aceste cadre au pus în deosebi accentul pe puterea de judecată a studenților, pe felul în care aceștia au înțeles problemele. S-a insistat în examinare asupra legării principiilor teoretice de problemele practice, întrebările ajutătoare sau suplimentare fiind puse astfel încît să nu prilejuiască răspunsuri formale, mecanice, ci să ducă la aprofundarea problemelor.

Este necesar însă să arătăm aici că nu au fost puține abaterile unor cadre didactice de la disciplina impusă de instrucțiunile și dispozițiile forurilor superioare, atitudinile de călcare a regulamentului privitor la desfășurarea colocviilor și examenelor. La unii, aceasta se explică printr-o ignorare a instrucțiunilor legate de problema colocviilor și examenelor, din neglijență sau comoditate, la alții, dintr-o voită, arbitrară interpretare a acestora. Și într-un caz și în celălalt, abaterile de la litera și spiritul instrucțiunilor respective nu sînt scuzabile și ele se cer cît mai repede înlăturate. Este regretabil, astfel, că unele cadre didactice n-au înțeles să respecte o serie de elementare obligații legate de colocvii și examene. Numai așa se explică, de pildă, că unii tovarăși ca asistenta Cornelia Nacu (istoria pedagogiei), conf. Ileana Mavrodin (matematică) și alții și-au început colocviile sau examenele cu întîrzieri de la o jumătate de oră pînă la cîteva ore. Prea puțin exigenți s-au arătat în aprecierile lor la colocvii sau examene conf. L. Diculescu (istoria literaturii române), care se mulțumește cu răspunsuri superficiale și generale, pune întrebări ajutătoare simpliste și acordă cu ușurință calificative mari, lector Alexandra Peribenosova (limba rusă), care a promovat studenți cu serioase lipsuri în cunoștințele lor, asistent T. Gagea (bazele marxism-leninismului), într-o grupă a căruia toți cei 8 studenți interogați, deși n-au putut răspunde mulțumitor la nici una din întrebările puse, au fost declarați promovați etc. Lipsă de calm, enervare exagerată la răspunsurile slabe ale studenților a arătat asistenta Dana Bilan (limba rusă). Lectorul I. Tarjan (bazele gospodăriei agricole) s-a mulțumit să treacă în carnetul studentului calificativul, fără a face aprecierile necesare, fără a menționa concluziile desprinse din răspunsurile obținute.

In ceea ce privește nivelul general al cunoștințelor studenților, se poate spune că el este satisfăcător. Numeroși studenți au dat răspunsuri foarte bune, dovedind, pe lîngă cunoașterea materiei, și o reală maturitate de gîndire.

Nivelul de pregătire a studenților este însă foarte diferit. Astfel, dacă mulți studenți au dat răspunsuri care dovedesc o bogată lectură, o studiere atentă a problemelor, sînt alții care dau dovadă de o ignoranță alarmantă, atît în privința materiei respective, cît și în privința culturii generale. Mulți studenți pornesc să „analizeze" opere literare pe care nici nu le-au citit. Ei aduc mereu aceleași exemple (cele mai multe cuprinse în curs) și în timpul expunerii se vede limpede că la atîta se reduce toată știința lor în legătură cu opera respectivă: cînd sînt întrebați mai temeinic, răspund că n-au citit opera. Chiar unii studenți din anul IV al Facultății de pedagogie-filologie se exprimă primitiv, într-un limbaj de agramați, nu pot răspunde la unele probleme simple de tot, ca de pildă: „ce este salariul real?", etc. O parte dintre studenți dovedesc grave lacune în cunoștințele lor de limba română, cunoștințe de care vor avea însă neapărată nevoie în viitoarea lor muncă de profesori. La un examen de algebră elementară (Facultatea de matematică-fizică) problemele conținute de bilete erau de nivelul claselor a IX-a și a X-a din învățămîntul mediu, multe chestiuni fiind chiar luate din culegerile de probleme pentru aceste clase. Totuși unii studenți s-au descurcat greu, au greșit și au revenit asupra celor spuse greșit și mulți n-au izbutit să rezolve problemele fără ajutor.

O adevărată rușine o constituie studenții transferați din alte institute, uneori din unele institute care nu au nici o contingență cu facultatea în care sînt transferați. Aceștia, chiar atunci cînd nu sînt transferați foarte tîrziu, au de dat numeroase examene de diferență, pentru care cer mereu amînări (de la Minister sau de la conducerile institutelor), pătrund cu aceste examene de diferență în sesiunea de examene, creează greutăți examinatorilor, iar printre studenții ceilalți o anumită atmosferă care influențează negativ mai ales pe cei mai slab pregătiți, care nu înțeleg dece „intrușii" se bucură de drepturi mai mari decît ei. Este necesar să se pună capăt transferărilor în cursul anului universitar, iar atunci cînd se aprobă transferarea — la început de an — ea să fie dată cu multă socoteală.

Și pentru că am trecut la capitolul propunerilor, socotesc că este necesară creșterea tot mai mult a exigenței nu numai la examenele de an, dar și, cel puțin în aceeași măsură, la examenele de admitere, pentru a evita pătrunderea în institutele de învățămînt superior a unor elemente slab pregătite.

Analizînd în mod cît mai temeinic rezultatele recentelor colocvii și examene, pe facultăți și catedre, institutul nostru va trebui să-și impună creșterea tot mai accentuată a nivelului procesului de învățămînt, mărirea exigenței față de personalul didactic pentru ca, la rîndul său, acesta să poată cere studenților un nivel tot mai înalt de cunoștințe.

Din munca unei comisii metodice

Comisia metodică din școala noastră, școala mixtă de 7 ani nr. 15 din Constanța, aduce o contribuție serioasă la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Problema cea mai importantă care stă în atenția comisiei metodice este lichidarea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor, în deosebi la disciplinele de bază. Astfel pentru înlăturarea lipsurilor existente în exprimarea și scrierea unor elevi, comisia metodică a elaborat un plan de activitate pentru toate cadrele didactice din școală. In felul acesta în școală s-a creat un front unic în vederea rezolvării acestei probleme. Profesorii de limba romînă au sarcini deosebite. Ei discută cu profesorii de alte specialități căile de asigurare a unei exprimări juste, orale și în scris, a elevilor în cadrul predării fiecărui obiect de învățămînt. Scrierea și exprimarea corectă a elevilor în limba maternă a devenit astfel o preocupare de seamă în munca tuturor cadrelor didactice de la școala noastră.

Pentru a-și desfășura cu succes munca, profesorii de limba romînă au întocmit fișe individuale, care cuprind, fiecare, patru pagini, cîte una pentru fiecare pătrar. In aceste fișe profesorul trece greșelile de ortografie și punctuație extrase din lucrările de control și din caietele cu teme pentru acasă ale elevilor. La sfîrșitul fiecărui pătrar profesorul notează în aceste fișe aprecierile și concluziile sale privitoare la situația cunoștințelor fiecărui elev în parte.

Pentru însușirea temeinică a cunoștințelor de gramatică profesorii de limba romînă folosesc la lecții scheme gramaticale, sintactice și morfologice, cu exemple din texte culese de ei înșiși din operele scriitorilor noștri clasici și contemporani.

De asemenea, pentru a dezvolta dragostea elevilor pentru lectură, simțul lor critic și prețuirea lor de a aprecia operele literare, comisia metodică a organizat cu o grijă deosebită, încă de la începutul anului școlar, lectura în afara de clasă a elevilor.

Comisia metodică acordă de asemenea atenție și justei organizări și desfășurări a cercului literar „Prietenii cărții". Cercul este condus, sub îndrumarea profesorului de limba romînă, de un comitet de elevi fruntași. In cadrul cercului elevii au prezentat referate care au contribuit în mare măsură la complectarea și adîncirea cunoștințelor primite la lecții.

Un interes deosebit acordă comisia metodică și altor cercuri de elevi. O activitate rodnică desfășoară, de pildă, cercurile de științe naturale și geografie. In cadrul acestor cercuri s-au organizat excursii interesante pentru cercetarea florei Dobrogei, precum și vizite la stațiunea experimentală Palas și la Institutul de cercetări piscicole de la Mamaia. O activitate variată și interesantă desfășoară, de asemenea, cercurile de matematică, de fizică și chimie, ca și cercul de istorie

Comisia metodică se preocupă și de ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice. Pe lîngă organizarea studiului individual, pe lîngă organizarea unor ședințe în care se expun referate pe diferite teme, comisia a inițiat schimbul de experiență între cadrele didactice — îndeosebi sub forma interasistențelor la lecții. Pînă acum au fost organizate interasistențe între învățători, între profesorii cu aceeași specialitate și între cei care predau discipline înrudite. O atenție deosebită s-a acordat interasistențelor între învățătorii care predau la clasele a IV-a și profesorii care predau la clasele a V-a. Rezultatele interasistențelor au fost discutate de cadrele didactice în consfătuiri de producție și în cadrul ședințelor de grupă sindicală.

Comisia nu a acordat însă suficientă atenție mobilizării cadrelor didactice în vederea pregătirii metodice a lecțiilor și alcătuirii juste a planurilor de lecție. Lipsa de exigență a acestor cadre didactice se manifestă și în ceea ce privește verificarea și aprecierea cunoștințelor elevilor.

Ținînd seama de aceste lipsuri, comisia metodică din școală a luat o serie de măsuri concrete. Pentru lichidarea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor se vor organiza consultații cu elevii și teme suplimentare individuale. De asemenea, cadrele didactice au fost îndrumate să-i obișnuiască pe elevi cu folosirea notițelor, să-i învețe să folosească just manualele, să studieze individual. In special se va acorda atenție în această privință elevilor din clasa a V-a, cărora le lipsesc aceste deprinderi.

Prof. P. CARAGEA

Tov. prof. N. Iacobescu (Constanța) expunînd în fața învățătorilor și profesorilor din oraș materialul didactic confecționat de el *(Sus, dreapta:* material didactic confecționat de tov. N. Iacobescu).

De la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

In strînsă legătură cu practica

Predarea matematicii și fizicii în școala de cultură generală este menită nu numai să înarmeze elevii cu cunoștințe, ci și să le facă cunoscută aplicarea acestor cunoștințe în producție, să-i învețe să le folosească în practică. Recentele consfătuiri raionale au arătat, între altele, deosebita preocupare a profesorilor de a găsi metode variate prin care să realizeze legătura dintre teorie și practică.

Profesorii de matematică și fizică din Timișoara, de pildă, au dovedit că se străduiesc să înarmeze elevii cu cît mai multe cunoștințe și deprinderi practice, căutînd să lege continuu cunoștințele predate de problemele producției. Ei se folosesc pentru aceasta de diferite materiale din metodici, din reviste de specialitate, din tratate tehnice etc., precum și de experiența bogată a profesorilor sovietici și a celor mai buni profesori din școlile noastre.

O formă deosebit de prețioasă de legare a teoriei de practică la matematică o constituie măsurătorile pe teren. Ele pun pe elevi în situația de a efectua diferite măsurători, de a alege unitățile de măsură potrivite, de a efectua măsurarea dimensiunilor în mod rațional și de a aplica concret diferite formule și teoreme. Aplicații interesante în acest sens au fost organizate de tovarășii profesori E. Vișa și I. Chelu, în legătură cu studierea capitolului „Asemănarea triunghiurilor". Ei au măsurat cu elevii înălțimea unui coș de fabrică și a unui stîlp de telegraf. La școala medie nr. 3 tovarășa profesoară Constanța Loziciu a măsurat cu elevii distanța dintre două puncte inaccesibile. Trebuie menționată, de asemenea, activitatea tovarășului Sasaran de la școala medie din Jimbolia care a efectuat cu elevii claselor V-VII numeroase măsurători pe teren.

Și în cadrul rezolvării problemelor profesorii de matematică acordă atenție legării cunoștințelor elevilor cu practica. Astfel, tovarășul M. Haivas, profesor la școala medie nr. 1, a rezolvat cu elevii săi, la studiul trinomului de gradul II, mai multe probleme de maximum și minimum, cu aplicație în producție. De pildă, una dintre aceste probleme arăta că într-o fabrică de articole de piele se găsesc deșeuri în formă de triunghiuri și cerea să se afle cum trebuie să se taie, din fiecare triunghi, un dreptunghi, astfel încît să se piardă cît mai puțin material. Tov. profesor O. Andreescu a rezolvat cu elevii săi din clasa a V-a probleme interesante cu angrenaje de roți dințate și transmisiuni prin curele și a organizat măsurarea și calculul ariei lotului școlar.

Rezultate frumoase au fost obținute și de către unii profesori de fizică din Timișoara, care nu se mulțumesc numai cu descrierea fenomenelor fizice, cu definirea noțiunilor, cu formularea legilor, ci le fac cunoscute elevilor și aplicațiile tehnice ale acestor legi în producție, le vorbesc despre dezvoltarea continuă a industriei noastre. Astfel, prin exemple numeroase și din diferite ramuri de activitate, tovarășul Iuliu Gros, profesor la școala medie nr. 4, popularizează marile realizări obținute în industrie de poporul nostru muncitor în anii puterii populare, trezește sentimentul de mîndrie și dragostea elevilor pentru patria noastră.

In predarea fizicii se prevede rezolvarea a numeroase probleme. De multe ori însă aceste probleme au un caracter abstract, fără nici un conținut practic. Consfătuirea a arătat cum luptă unii profesori din Timișoara pentru înlăturarea acestui neajuns. Profesorul P. Teahă de la școala medie nr. 1, de exemplu, are în vedere, în alegerea problemelor, nu numai conținutul științific al acestora, ci și conținutul lor tehnic, legătura lor cu practica. El a rezolvat cu elevii, de pildă, probleme referitoare la aflarea puterii unei macarale rulante, a rezistenței solului opusă unui plug de tractor, a energiei cinetice și potențiale a unui ciocan automat, a mărimii acțiunii reciproce dintre un ciocan și un cui ce este înfipt într-o scîndură. Pentru evaluarea cantitativă a mărimilor energetice și a variației acestor mărimi în diverse condiții, elevii au executat grafice, așa cum se obișnuiește în fabrici. Pentru a înarma elevii cu deprinderi practice de prelucrare a lemnului, a cîtorva metale, a sticlei, tov. Teahă a confecționat cu elevii aparate și material didactic. Astfel, în legătură cu studierea legii a III-a a mecanicii a confecționat cu elevii din clasa a VIII-a două sisteme cu recul și a improvizat o mică rachetă cu reacție, care a fost pusă în funcție. De asemenea, studiind cu elevii mișcarea unui corp aruncat orizontal, a confecționat cu ei trei dispozitive, cu ajutorul cărora elevii au putut constata că două bile, dintre care una cade vertical și alta după un arc de parabolă, ating în același moment pămîntul. In legătură cu aruncarea oblică, tov. Teahă a confecționat cu elevii un dispozitiv cu ajutorul căruia a reușit să pună în evidență curba balistică. El a dat elevilor să confecționeze, de asemenea, mici electroscoape, condensatoare fixe și variabile pentru anumite capacități etc., la care ei au trebuit să dimensioneze armăturile pe bază de calcul. Elevii au confecționat și au etalonat cu aproximație rezistențe electrice din fire metalice cu rezistivitatea cunoscută. Prin măsurători și calcule au determinat lungimile acestor rezistențe, iar grosimea a fost măsurată cu șurubul micrometric.

Lucrări asemănătoare au fost efectuate la această școală și de către tov. profesor Frujină.

Rezolvînd probleme cu teme luate din diferite ramuri de activitate practică, scoțînd în evidență aplicațiile tehnice ale cunoștințelor teoretice, efectuînd măsurători pe teren și înarmînd elevii cu deprinderea de a prelucra diferite materiale, de a construi mici aparate, profesorii de matematică și fizică contribuie în mare măsură la realizarea învățămîntului politehnic.

I. OLIVOTTO

Discuții rodnice

Profesorii de chimie din regiunea Ploești au discutat pe larg, cu prilejul consfătuirilor raionale, conținutul manualelor pe care le folosesc în predare.

Oprindu-se asupra manualului pentru clasa a VII-a, ei au arătat că acesta corespunde în mare măsură scopului de a înarma pe elevi cu cunoștințe științifice, care să-i ajute să înțeleagă și să-și explice fenomenele din natură. De asemenea, manualul contribuie la pregătirea elevilor pentru activitatea practică. In vederea acestui scop el cuprinde numeroase lucrări de laborator, descrise minuțios. Atît experiențele descrise la diferitele lecții, cît și cele de la sfîrșitul manualului sînt însoțite de scheme care indică aparatura necesară pentru executarea lucrărilor. Manualul mai cuprinde tabele, diagrame, grafice, desene, care ajută mult la înțelegerea conținutului lecțiilor respective.

Cu toate acestea, așa cum s-a arătat la consfătuiri, manualul mai are și unele lipsuri. Astfel, el oglindește prea puțin problemele construirii socialismului în patria noastră. Introducerea unor date cu privire la realizările și perspectivele industriei noastre chimice, precum și a unor scurte biografii ale unor chimiști romîni ca Nicolae Teclu, Petre Poni, Gheorghe Spacu și alții ar face ca manualul să contribuie cu mai mult succes la educarea elevilor în spiritul dragostei față de patrie, la dezvoltarea interesului lor pentru știință, pentru tehnică și pentru munca productivă.

Ținînd seama de faptul că o serie de elevi vor intra, după terminarea a 7 clase, în producție, participanții la consfătuiri au socotit necesar să se introducă în manual unele cunoștințe elementare despre cîteva substanțe organice care se întîlnesc des în viața practică: metan, petrol, alcool, grăsimi, zahăr, amidon, celuloză.

O parte slabă a manualului pentru clasa a VII-a — s-a arătat în consfătuirile din regiunea Ploești — este aceea referitoare la tema: „Amestecuri și substanțe pure în lumina teoriei atomo-moleculare". Această temă nu se poate preda fără noțiuni elementare despre structura moleculară a materiei — dar manualul nu cuprinde asemenea noțiuni. Calculele după formulele chimice referitoare la aflarea procentului care revine unui element oarecare din toată greutatea unei substanțe sînt dificile pentru elevi, întrucît ei nu au noțiunile de atom-gram și moleculă-gram. Sînt accesibile doar calculele după formulele chimice pentru determinarea greutății moleculare a unei substanțe.

Pentru ca elevii să nu-și însușească în mod mecanic formulele chimice, ei trebuie să înțeleagă foarte bine valența elementelor. Lecția cu această temă nu este însă suficient de accesibilă vîrstei lor.

In manual nu sînt indicate întotdeauna cele mai simple metode de preparare a unei substanțe sau de demonstrare a unor fenomene. Așa, de exemplu, în experiența privitoare la micșorarea solubilității aerului în apă prin încălzire nu este absolut necesar să se folosească aparatura complicată indicată în manual, ci sînt suficiente un pahar Berzelius, o eprubetă și o lampă cu spirt. Aparatura indicată pentru experiența cu privire la solubilitatea acidului clorhidric în apă este, de asemenea, prea complicată.

Participanții la consfătuiri au făcut unele propuneri cu privire la structura manualului de chimie pentru clasa a VII-a. Astfel, ei au socotit că ar fi mai firesc ca manualul să înceapă cu descrierea cîtorva substanțe cunoscute elevilor din mediul înconjurător, ca aerul, apa, iar apoi să se treacă la o clasificare a substanțelor simple, metale și metaloizi și, treptat, la studiul celorlalte substanțe prevăzute în programa școlară.

Profesorii de chimie din școlile regiunii Ploești au analizat îndeaproape și manualul pentru clasele VIII—X. Ei au arătat că acest manual este, în general, bine alcătuit. Pentru a contribui la înarmarea elevilor cu deprinderea de a executa lucrări experimentale de chimie, manualul descrie o serie de experiențe ce se pot executa și cu aparate confecționate prin mijloace proprii. De asemenea, el cuprinde tabele sinoptice ale produselor ce se pot obține din unele substanțe, ca și scheme ilustrînd diferite procese de fabricație.

Cu toate acestea, manualul are și unele lipsuri. Astfel, el acordă prea puțină importanță legării teoriei cu practica, nu ilustrează realizările industriei chimice din R.P.R. De asemenea, manualul cuprinde prea puține date economice și geografice referitoare la bogățiile țării noastre, prea puține desene, fotografii etc.

Manualul nu corespunde întotdeauna programei școlare. Astfel, el nu cuprinde cunoștințe despre hidrogen, deși această temă este prevăzută în programa școlară pentru clasa a X-a. La unele capitole manualul cuprinde material insuficient față de numărul de ore prevăzut în programa școlară pentru capitolele respective.

In mod cu totul nejustificat, după părerea profesorilor din regiunea Ploești, manualul de chimie pentru clasele VIII-X redă la clor, brom, iod, fluor, oxigen, ozon, azot și fosfor, întîi proprietățile fizice și chimice și starea naturală, apoi modul de preparare.

Discuțiile din consfătuiri, aducînd o contribuție la îmbunătățirea manualelor de chimie, au ajutat în același timp cadrele didactice să asigure o mai bună folosire a acestora în a doua jumătate a anului școlar.

TRAIAN POPESCU
și VERONICA TEODORESCU

Despre manualele de limba romînă

Cu prilejul consfătuirii raionale, cadrele didactice din orașul Arad au făcut observații însemnate cu privire la conținutul manualelor școlare. Profesorii care predau limba romînă, de exemplu, au acordat o mare atenție discutării manualelor pentru clasele V — VII. Atît în referat cît și în cadrul discuțiilor din secția de specialitate a consfătuirii s-a arătat că aceste manuale au nevoie să fie îmbunătățite simțitor. Așa, de pildă, s-a arătat că în manualele pentru clasele V—VII mai sînt multe texte greoaie, nepotrivite vîrstei copiilor din clasele respective. Aceste texte ar putea fi înlocuite cu unele povestiri din literatura noastră pentru copii și tineret, care a înregistrat în ultimii ani succese reale. S-a arătat, de asemenea, că manualele de limba romînă pentru clasele V—VII oglindesc în prea mică măsură realizările obținute de poporul nostru muncitor, sub conducerea partidului, în anii puterii populare.

Indeosebi au nevoie de îmbunătățiri capitolele referitoare la gramatică din manualele pentru clasele V-VII — și acest lucru e cu atît mai ușor de realizat — s-a arătat în consfătuire — cu cît acum există o gramatică a limbii romîne elaborată de Academia R.P.R. Și materialul de gramatică ar trebui împărțit pe lecții, pentru orientarea și înlesnirea muncii didactice. Partea referitoare la verbele copulative ar trebui expusă mai clar și mai precis, ca să se înlăture confuziile. Neclarități există și în definițiile adjectivelor și adverbelor, în definirea acordului dintre subiect și predicat; exemplele nu sînt totdeauna cele mai ilustrative, mai concludente.

Cu un interes deosebit au fost discutate și manualele pentru clasele superioare ale școlilor medii, scoțîndu-se în evidență atît calitățile, cît și unele lipsuri pe care le mai au acestea. Astfel, s-a arătat că manualele pentru cursul mediu constituie un succes evident, dînd elevilor cunoștințe științifice cu privire la istoria literaturii noastre. Totuși, uneori întrec puterea de înțelegere a elevilor, nu țin seama de caracteristicile vîrstei celor cărora le sînt destinate, abundă în noțiuni care au nevoie de explicații speciale. In manualul pentru clasa a VIII-a este prea extinsă partea privitoare la literatura veche, pe cînd o serie de scriitori tratați monografic sînt mai mult trecuți în revistă. Documentele reproduse nu sînt cele mai bine alese și nici execuția grafică nu e reușită.

Profesorii de limba romînă au arătat că analizele literare din manualul pentru clasa a IX-a îi ajută pe elevi să înțeleagă mai adînc operele literare studiate. Ele conțin însă multi termeni care depășesc nivelul de înțelegere al elevilor. Acest manual, împreună cu cele două volume de texte literare pentru clasa a IX-a numără peste 1000 de pagini, ceea ce e prea mult pentru timpul pe care îl au la dispoziție elevii.

G. VARZARU

Sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice

Sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice, care și-a încheiat lucrările duminică, 22 ianuarie a.c., înseamnă un nou pas în dezvoltarea învățămîntului nostru, a activității pedagogice din școli și facultăți.

In cuvîntul de deschidere a sesiunii, tov. I. Murgulescu, ministrul Învățămîntului, a arătat importanța deosebită pe care o are această acțiune a Institutului de științe pedagogice. Ea înseamnă începutul unui frumos și vast drum de cercetări științifice în domeniul pedagogiei și al psihologiei, de valorificare a experienței înaintate pe care o cuceresc an cu an pedagogii din țara noastră, prin aplicarea creatoare a pedagogiei și experienței școlii sovietice. Totodată, vorbitorul a arătat eforturile ce trebuie depuse în această direcție, pentru ca munca de cercetare științifică în domeniul pedagogiei să poată duce la rezultate valoroase, care să însemne o serioasă contribuție la dezvoltarea științei pedagogice.

Prof. univ. Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice, a prezentat la sesiune darea de seamă privind activitatea Institutului de științe pedagogice și sarcinile lui pentru dezvoltarea științei pedagogice în R.P.R. Faptul că sesiunea a avut loc în condițiile cînd țara noastră, alături de întregul lagăr al socialismului și al păcii, înregistrează succese atît de însemnate pe plan internațional, cînd poporul nostru muncitor a terminat cu succes primul plan cincinal, cînd poporul nostru își sporește eforturile pentru a îndeplini sarcinile trasate de cel de al II-lea Congres al partidului — toate acestea au dat sesiunii o semnificație deosebită. Semnificația aceasta crește și prin perspectivele ce se deschid pentru tot lagărul păcii prin proiectul de Directive ale celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S.

Tov. Stanciu Stoian a vorbit despre specificul fenomenului educativ, despre existența lui obiectivă și despre dezvoltarea lui după legi care pot și trebuie să fie cunoscute, despre importanța educației, despre revoluționarea gîndirii pedagogice prin învățătura marxist-leninistă. Cu multă căldură a vorbit, de asemenea, despre dezvoltarea științei pedagogice în U.R.S.S., despre aportul deosebit pe care l-a adus la această dezvoltare marele pedagog sovietic A. S. Makarenko. Darea de seamă s-a ocupat apoi de felul cum se înarmează cadrele didactice din R.P.R. cu învățătura pedagogiei și experienței școlii sovietice.

Prezentînd pe larg activitatea Institutului de științe pedagogice, vorbitorul a scos în evidență laturile ei pozitive și s-a oprit asupra lipsurilor ce se mai manifestă în munca de cercetare științifică, indicînd și căile menite să ducă la înlăturarea acestor lipsuri. De asemenea a vorbit despre obiectivele actualului plan de muncă al Institutului.

Institutul de științe pedagogice a primit pentru sesiune 67 de lucrări, dintre care 27% de pedagogie generală, 16,5% de istorie a pedagogiei, 7,5% de psihologie pedagogica, 9% de defectologie, 18% lucrări metodice privind științele despre natură, 12% lucrări metodice privind științele despre societate și 10% lucrări metodice privind învățămîntul elementar și educația preșcolară. Temele lucrărilor au fost variate, tratînd cele mai importante probleme care frămîntă azi școala și pedagogia romînească. In cele mai multe lucrări s-au abordat probleme privitoare la teoria învățămîntului și la teoria educației. Ar fi fost încă necesar ca participanții la sesiune să trateze și probleme referitoare la bazele generale ale pedagogiei, precum și probleme teoretice generale.

Pornind de la sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la ridicarea nivelului științific al învățămîntului, cu privire la legarea cît mai strînsă a teoriei de practica construirii socialismului, vorbitorul și-a încheiat darea de seamă arătînd ielul cum trebuie să se desfășoare lucrările sesiunii pentru a corespunde acestor sarcini.

Lucrările prezentate în ședințele plenare și pe secții și mai ales larga participare la discuții (peste o sută de tovarăși) au dovedit interesul viu al pedagogilor noștri pentru problemele de pedagogie, de psihologie și de psihologie pedagogică. Multe lucrări au ridicat probleme deosebit de interesante și la un nivel științific corespunzător cerințelor unei sesiuni științifice. Au avut un nivel ridicat mai ales lucrările pe secții. Discuțiile purtate aici au dovedit nu numai seriosa pregătire științifică a unora dintre pedagogii noștri, ci și prețuirea de a folosi în activitatea școlară cunoștințele însușite, prețuirea de a rezolva anumite probleme ridicate de desfășurarea procesului instructiv-educativ.

In general, s-a observat că învățătorii și profesorii, cadrele din învățămîntul superior analizează cu multă perspicacitate experiența școlilor, sezisînd aspecte și probleme importante. Mai puține succese s-au remarcat, însă, pe linia generalizării acestei experiențe.

In concluziile sesiunii s-au arătat sarcinile ce revin cercetătorilor din domeniul pedagogiei în ceea ce privește generalizarea experienței înaintate a școlilor, subliniindu-se îndeosebi datoria acestora de a-și însuși cu mai multă temeinicie învățătura marxist-leninistă, de a lupta cu hotărîre împotriva influențelor pedagogiei burgheze, de a-și concentra toate eforturile în lupta pentru înflorirea necontenită a învățămîntului din patria noastră.

Experiența noastră în formarea colectivului de elevi

DISCUȚII

De cele mai multe ori, problemele educative sînt tratate, în discuțiile pedagogilor, dintr-un punct de vedere teoretic, general. Rareori sînt arătate căile concrete care, respectînd principiile educației comuniste, duc la succese în pregătirea pentru viață a copiilor, în dezvoltarea trăsăturilor omului nou.

Numeroși profesori cunosc teoretic problemele, dar nu stăpînesc metodele și procedeele de activitate cu copiii, nu știu cum trebuie să muncească concret, în clasele lor. Este necesară comunicarea mai largă a experiențelor noastre, preocuparea mai vie pentru găsirea unor cît mai variate și mai bune metode și procedee.

In această privință trebuie să vorbim însă și despre pericolul care există atunci cînd se aplică mecanic, în orice condiții, procedeele pe care le cunoaștem. Adaptarea metodelor și procedeelor de educație la condițiile proprii de activitate este o cerință indispensabilă pentru succesul activității noastre pedagogice.

Convins că, respectînd cerința mai sus arătată, noi trebuie să prezentăm propria noastră experiență, cu date cît mai concrete, vreau să arăt cum am muncit pentru închegarea colectivului de elevi. Spun de la început că nu voi cuprinde aici în întregime problema colectivului de elevi, ci mă voi ocupa doar de cîteva metode care cred că au contribuit în mod deosebit la închegarea colectivului.

Prima sarcină pe care am pus-o în fața tuturor elevilor clasei mele a fost respectarea regulilor de purtare. Le-am arătat răspunderea ce revine fiecăruia dintre ei în respectarea acestor reguli. Explicațiile date în legătură cu aceste reguli i-au ajutat pe copii să-și dea seama că viața în comun impune anumite cerințe. Ei au înțeles la început nevoia de a respecta cerințe mai simple, cum este de pildă să nu faci gălăgie cînd alții învață, să nu vorbești în timpul lecției și altele. Colectivul de conducere al clasei și pionierii au fost primii apărători ai acestor reguli.

Am pus apoi în fața colectivului cerința de a trece la înfăptuirea unor sarcini comune. Am ales sarcini care cereau, fiecare în parte, participarea mai multor elevi. Ornarea clasei, întocmirea unui fotomontaj, alcătuirea unei gazete de perete, apoi confecționarea materialului didactic, amenajarea parcelei școlii și munca pe această parcelă au dus la apropierea elevilor. La început i-am ajutat să-și împartă între ei sarcinile. Apoi am lăsat pe seama lor aceasta și ei au chibzuit împreună ce contribuție poate să aducă fiecare în parte la îndeplinirea sarcinilor comune. Însăși această împărțire a sarcinilor i-a făcut să se cunoască, să se apropie și să se respecte reciproc.

Desigur, sînt mulți pedagogi care au mobilizat elevii la acțiuni colective. Ei au putut să-și dea seama că obțin succese numai dacă s-au preocupat să asigure un conținut educativ bogat acestor activități. In acest scop este necesară grija permanentă pentru ca elevii să-și îndeplinească la timp sarcina primită, să determine, prin atitudinea lor, pe acei ce dovedesc delăsare, neglijență, sau dezinteres să participe la acțiune așa cum s-a stabilit de la început. Iată, de exemplu, un elev nu s-a prezentat la activitatea pe care trebuia să o desfășoare lăsînd a se înțelege că sarcina ce i se încredințase era prea neînsemnată pentru el. I s-a făcut o critică severă și colegii i-au interzis să mai ia parte la vreuna din acțiunile clasei. Eu am aprobat această hotărîre. Elevul s-a gîndit atunci mai mult la greșeala pe care a făcut-o și a înțeles că n-a procedat just. A cerut stăruitor, după aceea să fie reîncadrat în munca comună.

Atunci cînd, în diferite acțiuni s-a manifestat tendința unor copii de a se evidenția pe seama altora, sau chiar numai de a dori ca ei să „iasă bine", indiferent de ceilalți, eu am determinat clasa să ia atitudine, să nu treacă deloc cu vederea asemenea tendințe. De asemenea, cu prilejul analizei periodice a activității clasei, am cerut elevilor să aprecieze fiecare caz de indisciplină în parte. Părerea clasei a început să fie rodul unei aprecieri din ce în ce mai juste. In felul acesta, regulile de purtare se fixau mai adînc în conștiința elevilor.

Am urmărit efectul pe care-l are asupra copiilor dezaprobarea colectivului. Mi-am dat seama că atunci cînd abaterea este condamnată de colectivul clasei în care elevul respectiv trăiește zi de zi, de colegii pe care-i cunoaște bine și de care este apropiat, efectul este pozitiv, cu alte cuvinte discutarea abaterilor în acest colectiv restrins dă roade. Criticarea unui elev în fața școlii însă trebuie făcută cu multă chibzuință. Ea poate de multe ori să ducă la efecte contrare, la demoralizarea copilului, la înstrăinarea lui de colectiv. In orice caz, dacă elevul n-a fost obișnuit cu faptele lui să fie analizate de clasa din care face parte, nu va primi ușor să fie criticat în fața întregii școli care, necunoscîndu-l îndeaproape, îl poate judeca mai aspru.

TEODOR GOAGA
directorul școlii de 7 ani
din comuna Mîrșani, raionul
Gura Jiului

Cîteva observații asupra noului abecedar

Noul abecedar care se folosește, începînd cu acest an școlar, în clasa I-a, are multe calități. Impresionează în primul rînd prin frumusețea ilustrațiilor, prin coloritul viu al acestora, prin aranjamentul paginilor, prin eleganța scrisului de mînă, prin literele clare, prin calitatea hîrtiei și a cernelii. Materialul necesar predării este, în majoritatea cazurilor, bine ales atît în ce privește predarea succesivă a sunetelor și literelor, cît și a cuvintelor și a textelor. Cele mai multe texte sînt bine închegate, au un conținut potrivit vîrstei copiilor, trezesc și mențin interesul acestora, le dezvoltă gîndirea și îi ajută să judece, să analizeze, să facă comparații și să tragă concluzii.

Multe din imaginile abecedarului sînt clare, au un colorit viu, atractiv și sînt legate în mod logic de texte. Pe baza lor se pot organiza discuții care să dezvolte vorbirea elevilor.

Folosirea abecedarului în predare scoate însă la iveală și o serie de lipsuri ale acestuia. Pentru a le constata, să deschidem împreună abecedarul. Autorii acestuia au ținut seama că, în perioada pregătitoare, copiii nu scriu, ci desenează. De aceea, primele pagini au rolul de a ajuta elevilor să-și formeze deprinderea de a trage linii, de a observa poziția lor, de a desena puncte, bastonașe, cîrlige, ovale etc. Ilustrațiile pe care le cuprind aceste prime lecții îi ajută pe elevi să-și formeze deprinderea de a ține corect creionul și caietul, de a sta corect în bancă. Pentru această perioadă, cînd copilul trebuie obișnuit să se exprime prin propoziții scurte, cînd învață să desprindă cuvintele din propoziție, silabele din cuvinte și sunetele din silabe, să formuleze propoziții cu cîte 2 și 3 cuvinte și să facă analiza și sinteza fonetică a cuvintelor, ilustrațiile de la paginile 6 și 7 sînt foarte reușite. Mai puțin izbutită este ilustrația de la pag. 8. Privind această ilustrație, ne întrebăm: dacă merele se culeg din pom cu mîna, de ce sînt totuși mere pe jos? Noi le spunem copiilor că fructele nu trebuie bătute cu bățul, nu trebuie scuturate, așa cum de fapt arată și anumite elemente ale ilustrației (fetița urcată pe scară pentru a culege fructe, băiețelul care culege fructe de pe o ramură joasă). Era bine să nu se deseneze mere prin iarbă.

La pagina 10, printre altele, este desenată și o lalea. Din 30 de elevi ai clasei I-a, nici unul nu a știut să numească această floare. Dacă ilustrațiile sînt date pentru ca pe baza imaginii să exprimăm cuvîntul, cred că n-ar trebui să se îngreuneze lecțiile cu imagini necunoscute copiilor. Consider că imaginea trebuie să fie înlocuită.

In paginile următoare apar greșeli în ceea ce privește scrierea. Astfel, la scrierea literei „a" pe liniatură sînt date numai două elemente componente ale lui „a". Al treilea element — liniuța mică sau codița lui „a" — nu este dat. De altfel, nici între semnele grafice din perioada premergătoare scrisului nu apare acest element, deși el constituie un element comun majorității literelor. In analiză, litera e formată din două elemente, iar în sinteză apare cu trei. Aceeași greșeală s-a făcut și la litera „u" de mînă (pag. 12). Și această literă este lipsită în prezentarea elementelor de codiță ca apoi să apară în sinteză cu 3 elemente. La fel s-a procedat la prezentarea literei „o".

In legătură cu lecția de la pag. 16 apreciem că nu este de ajuns numai să se prezinte litera „r". Socot că a scrie litera „r" este o jumătate de lecție. Important este ca elevii să cunoască cum se leagă ea de celelalte litere în cuvînt. In manual este scrisă numai litera izolată, iar la pagina 17 este scris cuvîntul „rama", care conține pe „r" la început. Nu se dau alte cuvinte care să arate cum se leagă litera de alte litere. De exemplu, se puteau scrie cuvintele „amar", înversul lui „rama", sau „arma", „mura" — cuvinte cu literele învățate și formate din două silabe. Astfel, în loc de a se repeta de trei ori cuvîntul, se putea scrie: „rama", „amar", „mura", în care litera nouă apare scrisă la începutul, la mijlocul și la sfîrșitul cuvintelor. Această recomandare este valabilă și pentru lecțiile „o" (pag. 22), „v" (pag. 32) și „j" (pag. 48).

Abecedarul cuprinde la unele lecții semne și litere care nu au fost predate. De pildă, la pag. 21, în text apare semnul întrebării: „Ana are mere?" dar pe liniatură nu se arată nicăieri, în tot cuprinsul abecedarului, cum se scrie semnul întrebării. Tot astfel, la lecția de la pag. 61, în textul „Uzina" apare propoziția: „In uzină se fac tractoare". Elevii nu au învățat încă litera f, iar în text apare litera f în cuvîntul fac.

Unele ilustrații nu sînt îndeajuns de clare, nu redau imaginea exactă a obiectelor. Așa sînt, de exemplu, ilustrațiile de la pag. 28, unde cana pare mai mult o oală, de la pag. 41, unde nu se vede muntele, deși se spune că tata și Toma urcă pe munte, de la pag. 53, unde carul pare încărcat cu paie și nu cu gunoi.

Greșită este ilustrația de la pag. 29 unde racul este redat nu în culoarea lui naturală, culoarea mîlului, verzui, cum e în realitate, ci roșu, cum devine în procesul fierberii.

Se observă o serie de greșeli în ceea ce privește respectarea concordanței dintre ilustrație și text. Să privim, de exemplu, pag. 37. In text se pune întrebarea: Ai dude, Didino? Iar fetița răspunde: „Da, Dinule! vă aduc o cană cu dude". In imagine, Dinu și Voinea, care vorbesc cu Didina, stau cu spatele spre ea și cu fața spre cîinele Dulău. La pag. 47, în momentul cînd Radu bea lapte, spune „e bună pîinea, mamă". Normal ar fi să zică: „e bun laptele, mamă"...

Pe viitor este necesar să se studieze cu mai multă atenție conținutul ilustrațiilor și al textelor.

MIRON GHEORGHE
învățător
școala pedagogică mixtă Iași

Producția de jucării în R. P. Ungară

Petre Drăgoiescu

Cînd vine vorba de jucării, foarte mulți oameni surîd. Jucăriile — o problemă? Cu toate acestea, e vorba de milioane de copii din orașe și din sate, a căror principală activitate este jocul și ale căror „unelte de lucru" sînt în primul rînd jucăriile.

In joc, cu jucăria, copilul dibuie din cea mai fragedă vîrstă lumea înconjurătoare, deosebindu-i culorile, formele, dimensiunile. In jocul copiilor se oglindește o bună parte din viața celor mari. De aceea, această activitate trebuie bine organizată. Nu ne poate fi indiferent de-a ce se joacă și cu ce se joacă cei mici, pentru că la această vîrstă se formează deprinderile, se dezvoltă aptitudinile, se deșteaptă conștiința. Părinții, educatorii și producătorii de jocuri și de jucării au o mare răspundere în această privință.

Problema jocurilor și a jucăriilor este în cadrul atenției educatorilor și producătorilor de jucării din U.R.S.S. Ea a fost pusă și rezolvată de către partid și guvern și în țara noastră, potrivit importanței ei, creîndu-se un organ de control și selecție: Comisia tehnico-artistică pentru jocuri și jucării.

Intr-o recentă călătorie pe care am făcut-o în R.P. Ungară, cu prilejul deschiderii unei expoziții de material didactic la Budapesta, am luat cunoștință de felul cum a fost rezolvată problema jucăriilor acolo.

In R.P. Ungară, crearea de prototipuri și reglementarea producției de jucării cad în sarcina Institutului de proiectare a jucăriilor, înființat în 1953 printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri. Cu un an înainte s-a înființat Comisia de control al jocurilor și jucăriilor, al cărei președinte este — în același timp — director al institutului.

Institutul are sarcina să proiecteze jocuri și jucării noi, să controleze producția tuturor fabricilor și cooperativelor de jocuri și jucării, să introducă modele noi, să cerceteze materii noi artificiale și metode noi de fabricare, să colecționeze jucării folclorice și să ție contact cu instituțiile similare din străinătate, cu care să facă schimb de experiență. Intre cadrele institutului există un tehnician în metalurgie, un tehnician chimist, un psiholog, un pictor, un profesor de desen. De jucăriile folclorice se ocupă un docent, specialist în folclor, iar de documentarea pedagogică se ocupă un colaborator extern, de asemenea docent. Printre colaboratorii externi ai institutului care lucrează în comisiile de specialiști se numără și sculptori și artiști.

Comisia de control al jocurilor și jucăriilor e alcătuită din delegați ai Ministerelor Invățămîntului, Culturii, Sănătății, Comerțului Interior, Industriei Ușoare, un delegat al Institutului de psihologie și unul al Uniunii Tineretului Muncitor.

In 1952, cînd a fost înființată, această Comisie a avut ca principală sarcină să facă un control general al jocurilor și al jucăriilor existente în producție sau în comerț. In urma acestui control, unele modele de jucării au fost menținute, altele au fost propuse spre modificare, iar cele dăunătoare au fost scoase din circulație prin deciziile a cinci ministere.

Comisia dă autorizații de producție a diferitelor tipuri de jucării. Autorizația de producție se dă numai pe un an. In anul următor, jucăria vine din nou, spre autorizare, în fața comisiei. Comerțul nu primește nici un joc și nici o jucărie care nu poartă ștampila comisiei. In condițiile noi create, comerțul de jocuri și jucării face și export. In anul trecut s-au exportat jucării în valoare de 4.000.000 de forinți.

Trei sectoare produc jocuri și jucării: întreprinderile locale, cooperativele de producție și de meșteșugari particulari. Intreprinderile locale, cum sînt cea de la Bajo, pentru industria lemnului și cele de la Budapesta și Debreczen pentru industria de materii plastice, lucrează sub conducerea sfaturilor populare. Cooperativele de producție sînt de două feluri: cooperative de industrie mică (meșteșugărească) și cooperative casnice, cu membri care lucrează acasă. Acestora din urmă, centralele le dau material prefabricat, pe care ele îl finisează. Artiști din popor lucrează jucării din lut ars, din lemn sau din papură, ca la Sarköz, Decs Turkeve, Bekes St. Andras, tipice pentru ținutul respectiv. Pe aceștia cooperativele — sub îndrumarea institutului — i-au reunit, ca să lucreze organizat și mulți au fost decorați sau declarați artiști ai poporului. In alte județe, institutul a trimis specialiști care au ținut cursuri, au recrutat meșteșugari și au întemeiat o tradiție locală de producție de jucării. Comisiile de specialiști ai institutului organizează cursuri pentru proiectanții din diferite fabrici. Jucăriile folclorice constituie o preocupare serioasă a institutului și se întocmește chiar un studiu asupra lor. Se susține că materialul cel mai bogat de jucării folclorice s-ar găsi dincolo de Tisa. Urmele acestei preocupări ar duce pînă în Ardeal.

Pentru a trezi interesul față de proiectarea unor noi modele de jucării și mai ales pentru a crea o atmosferă favorabilă în rîndurile părinților și al lucrătorilor din comerț, institutul, împreună cu întreprinderile producătoare, organizează expoziții. In același scop, institutul scoate lunar și o revistă litografiată, intitulată „Actualități", în care publică articole de îndrumare, dări de seamă asupra producției cooperativelor care produc jucării de o calitate deosebită, îndeamnă pe producători să participe la tîrgurile importante și întreține o corespondență regulată cu cititorii.

In afară de cele două sectoare de producție menționate, există și un sector al meșteșugarilor particulari. Aceștia își desfac produsele mai ales în bîlciuri. In acest sector intră și atelierele de reparat jucării, în special păpuși, așa numitele Baba Klinik — spitale de păpuși — ale căror reclame se văd la multe colțuri de stradă în Budapesta.

Institutul stimulează producția de jucării care pot contribui la trezirea interesului copiilor față de tehnică. Reunind pe toți producătorii de jucării amatori — ingineri, tehnicieni, oameni de diferite profesii — institutul a înființat o societate de 200 de membri amatori, care lucrează miniaturi de nave, aeromodele, mașini rutiere, locomotive etc. Organizați în cercuri, membrii asociației au legături cu organizațiile de tineret din uzine și școli, țin cursuri și stimulează crearea de jucării politehnice. Modelele cele mai izbutite sînt strînse, examinate de comisia formată din delegații cercurilor de amatori, transformate în prototipuri și încredințate apoi diferitelor sectoare de producție, spre a fi fabricate.

O preocupare importantă a institutului este și aceea de a cerceta și realiza materialele plastice noi pentru confecționarea de jucării. Institutul a reușit să obțină, pe lîngă altele, un material plastic numit P.V.C. (polivilin clorid). Acest material, din care se fac mingi, e mai elastic decît cauciucul, e colorat în timpul topirii, așa că toți coloranții își pierd toxicitatea. E produs de o cooperativă din Debreczen.

Pentru a stimula producția de noi modele, institutul organizează în fiecare an concursuri cu premii de la 500 pînă la 2.000 de forinți. Concursul e organizat pe teme: jucării cu roți, volane etc., jucării cu arcuri, jucării cu magnet și jucării electrice. Pe lîngă premii, se asigură concurenților valorificarea celor mai bune 10 proiecte. In sectorul jocurilor mecanizate și al materiilor plastice se dă dreptul și la premii de inovații și de proiectare.

Institutul de proiectare a jucăriilor din Budapesta a devenit un factor important de promovare a noii concepții asupra jucăriilor și de stimulare a forțelor creatoare și productive ale poporului, pentru a pune la îndemîna copiilor jucării frumoase și cu un bogat caracter educativ. Pentru noi, care începem această muncă în R.P.R., cunoașterea metodelor de lucru ale institutului și a realizărilor lui a fost necesară și utilă, ne-a dat numeroase sugestii pentru rezolvarea problemelor legate de producția de jucării.

„Și tu ai făcut la fel!"

Scenă din filmul „Voi ține minte".

In întunericul sălii, micii spectatori urmăresc cu răsuflarea tăiată filmul sovietic „Voi ține minte".

...Galia a uitat că, după terminarea lecțiilor, clasa din care face parte are în program învățarea regulilor de circulație. Colegele ei, care participă la prelucrarea regulilor de circulație, învață de data aceasta că autobusul sau troleibusul oprit în stație se ocolește numai prin spate. Galia însă nu cunoaște această regulă și pornește să traverseze prin fața unui autobus staționat. Ea este oprită la timp și i se atrage atenția asupra pericolului la care se expun cei ce nu cunosc regulile de circulație.

Curînd, însă, Galia săvîrșește o altă abatere de la regulile de circulație. Deși știe că semnalul roșu al semaforului înseamnă „traversarea oprită", ea pornește să treacă strada în fugă. Momentul e emoționant. In mijlocul străzii, Galia se ferește în grabă de o mașină, dar nimerește, la mică distanță, în fața alteia. Un zgomot strident de frînă îi face pe micii spectatori să se gîndească la o nenorocire. Dar și de data aceasta accidentul a fost evitat. Șoferul atent a putut frîna la timp și Galia s-a ales numai cu spaima...

Nu întotdeauna însă nerespectarea regulilor de circulație sfîrșește în modul acesta. Din filmele vizionate, copiii văd că se pot întîmpla și accidente.

Asemenea vizionări sînt organizate în școli de către Direcția Miliției Capitalei, în cadrul unei noi acțiuni de instruire și educare a elevilor în legătură cu problemele de circulație. La terminarea orelor de curs, elevii se adună în sălile de festivități ale școlilor unde, după ce un ofițer de miliție le explică regulile de circulație, vizionează mai multe filme de circulație, care redau în imagini sugestive principalele reguli de circulație, precum și cazuri de accidente, consecințe ale nerespectării acestor reguli.

Mult timp după terminarea vizionării, elevii și elevele comentează cu însuflețire scenele din film care i-au impresionat mai mult.

— Și tu ai făcut la fel ca Galia!

— Și eu! Intocmai ca-n film! Am traversat prin spatele tramvaiului și era să mă lovească tramvaiul celălalt, care venea din dreapta și pe care eu nu-l vedeam.

Cadrele didactice sprijină intens acțiunea inițiată de organele de miliție pentru lămurirea elevilor asupra regulilor de circulație pe căile publice. De pildă tov. Paula Chițimia, directoarea școlii mixte nr. 154, și Vianora Dulgheru, directoarea școlii medii nr. 25, au contribuit efectiv la buna organizare a vizionărilor, iar tov. Nicolae Sitaru, directorul școlii nr. 159, a cerut copiilor să scrie o compunere pe tema „Ce am învățat din filmele despre circulație". Este de datoria tuturor cadrelor didactice să dea tot sprijinul acestei acțiuni folositoare, să instruiască și să supravegheze pe copii pentru a-i determina să cunoască și să respecte regulile de circulație, ferindu-i în felul acesta de pericolul accidentelor.

O sarcină însemnată a organizațiilor sindicale

Organizațiile sindicale de bază și grupele sindicale ale muncitorilor din învățămînt din orașul Bîrlad au cîștigat o bogată experiență în domeniul organizării diferitelor forme ale schimbului de experiență. Inițiativa organizării schimbului de experiență a revenit comisiei profesionale de pe lîngă comitetul sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt.

Una din formele cele mai răspîndite ale schimbului de experiență folosită de organizațiile sindicale din Bîrlad este consfătuirea de producție. Consfătuirile de producție se organizează în funcție de cerințele concrete ridicate într-o anumită etapă a procesului de învățămînt. La școala nr. 2 de fete, de pildă, s-au manifestat la un moment dat rămîneri în urmă la gramatică la clasele I-IV. De aci a pornit organizatorul grupei sindicale, Scarlat Răseanu, care a inițiat un studiu asupra măsurilor pentru înlăturarea deficiențelor în predarea gramaticii. La consfătuirea de producție organizată pe această temă s-a prezentat referatul „Principiile de bază ale predării gramaticii la clasele I—IV". La această consfătuire tov. Tia Dragomir, profesor de limba română, a arătat cu curaj lipsurile și cauzele care au generat rămînerea în urmă a elevilor în ceea ce privește însușirea cunoștințelor de gramatică. Consfătuirea a fost de un real folos pentru învățătorii care predau la clasele I—IV. In urma acestei consfătuiri s-a îmbunătățit simțitor nivelul predării gramaticii și, ca urmare, nivelul de cunoștințe al școlarilor.

Asemenea consfătuiri s-au organizat în majoritatea școlilor din orașul Bîrlad. Ele au în vedere, în special, popularizarea experienței avansate a pedagogilor. La școala medie de fete nr. 1, la o consfătuire recentă, tov. Margareta Dumitriu a expus referatul „Cum aplic la clasa ce o conduc îndrumările cuprinse în Metodica citirii". Discuțiile care au urmat au scos în evidență importanța deprinderii școlarilor cu o citire expresivă, a întocmirii carnetului de cuvinte pentru lărgirea și precizarea vocabularului etc.

Pentru reușita consfătuirilor, o foarte mare importanță o are pregătirea lor temeinică. De obicei, pregătirea unei consfătuiri cuprinde 2—3 săptămîni de studiere a problemei ce se va dezbate în consfătuire.

Pe lîngă aceste consfătuiri, la sfîrșitul programului zilnic sau în timpul recreațiilor se organizează discuții în vederea rezolvării imediate a unor probleme de disciplină sau chiar de metodică.

Activitatea organizațiilor sindicale din orașul Bîrlad în ceea ce privește organizarea schimbului de experiență, contribuția pe care o aduc acestea la ridicarea necontenită a calității procesului de învățămînt, reprezintă un bun exemplu pentru multe organizații sindicale din școli.

O dată importantă din istoria patriei noastre

La 24 ianuarie 1859, adunarea electivă a Țării Românești, deși era compusă din numeroși boieri reacționari, separatiști, a fost nevoită să aleagă domn, sub puternicele presiuni ale maselor populare, pe Alexandru Ioan Cuza, care, de la data de 5 ianuarie a aceluiași an, devenise și domnul Moldovei. Cu aceasta se face primul și cel mai important pas pe calea înlăturării barierelor de secole care separau cele două principate. Ziua de 24 ianuarie 1859 se înscrie, astfel, ca o dată memorabilă în istoria poporului nostru.

Burghezo-moșierimea a încercat să treacă sub tăcere adevăratele împrejurări care au dus la înfăptuirea unirii, recurgînd chiar și la falsificarea grosolană a istoriei, fie prezentînd actul unirii ca pe un act săvîrșit de „sus", fie ca o „bunăvoință" a apusului. In legătură cu „bunăvoința" apusului nu este lipsit de interes să arătăm că, după planul lordului Palmerston, fruntaș al guvernului englez, „Moldova, Valahia și strîmtorile Dunării trebuie date Austriei". Turcia și Austria s-au arătat, de asemenea, împotriva unirii.

Singura putere care a sprijinit consecvent unirea a fost Rusia. Poporul rus a privit cu simpatie unirea principatelor. Iată ce scria N. Cernișevski, în revista „Sovremennik", în februarie 1859: „Rusia simpatizează cu dorința poporului romîn de a se uni într-un singur stat. Simpatia se preface în speranță. In timpul conferințelor de la Paris, publicul nostru a căpătat siguranța că... dorința Românilor de a forma un stat unic se va realiza". Dar sprijinul Rusiei pentru eliberarea de sub jugul otoman nu s-a rezumat numai la cel acordat în timpul conferinței de la Paris. Incă de la elaborarea Regulamentului Organic, alcătuit sub îngrijirea generalului Kisseleff, se stipulase ideea unirii.

Istoriografia burgheză nu s-a sfiit să ascundă însă maselor sprijinul pe care l-au primit din partea Rusiei și a încercat să prezinte ca principal susținător al unirii pe Napoleon al III-lea. Despre „sprijinul" lui Napoleon este interesant de menționat că, în cursul tratativelor cu Anglia și Austria, guvernul acestuia s-a oferit de mai multe ori să se abțină de la susținerea unirii în cazul că s-ar crea combinații mai avantajoase pentru el.

Rolul hotărîtor la înfăptuirea unirii l-a avut poporul. In zilele de 20—24 ianuarie, mase largi de țărani, meseriași, lucrători au înconjurat Dealul Mitropoliei, presînd adunarea electivă să înfăptuiască unirea.

Moșierimea feudală s-a împotrivit cu dîrzenie unirii, întrucît vedea în unire un pericol de moarte pentru păstrarea privilegiilor de veacuri obținute pe spinarea țăranilor clăcași. De dragul intereselor sale, ea era gata să mențină jugul otoman, în care avea un puternic sprijin al rînduielilor existente. Despre aceste rînduieli vorbește deosebit de grăitor memoriul depus de deputații clăcași încă din 1857 în divanul moldovean:

„...pînă astăzi toate sarcinile cele mai grele, numai asupra noastră au fost puse și noi mai nici de unele bunuri ale țării nu ne-am îndulcit; iar alții fără să fie supuși la nici o povară, de toată mana ei s-au bucurat; că noi biruri grele de cap am plătit; oameni de oaste numai noi am dat; ispravnicii, judecători, privighetori și jandarmi numai noi am ținut; drumuri, poduri și șosele noi am lucrat..." Țăranii clăcași vedeau în unire împlinirea nădejdilor lor de a se elibera de sub jugul robiei moșierești.

Este bine cunoscut faptul că burghezia, în înțelegere cu moșierimea, a trădat năzuințele poporului, menținîndu-l de atunci zeci și zeci de ani în mizerie și umilință.

Actul de la 24 ianuarie 1859 a jucat un rol important în istoria patriei noastre, întrucît a dus la crearea statului național, condiție a lichidării fărîmițării feudale, a formării pieții interne, a dezvoltării economice și culturale și a lărgirii posibilităților de luptă politică a maselor populare.

Poporul nostru nu poate uita învățămintele pe care ni le dă istoria și de aceea respinge cu indignare minciunile grosolane și încercările reacțiunii de peste hotare de a întoarce roata istoriei înapoi. Liber și stăpîn pe destinele sale, poporul nostru găsește în evocarea actului de la 24 ianuarie 1859 un puternic îndemn în lupta sa pentru consolidarea cuceririlor democratice, pentru făurirea unei vieți fericite.

Să contribuim la buna desfășurare a lucrărilor recensămîntului populației

La 21 februarie 1956, în întreaga țară va avea loc recensămîntul populației, menit să furnizeze datele cele mai actuale și mai exacte asupra numărului și structurii populației țării.

Ultimul recensămînt al populației din țara noastră s-a efectuat în anul 1948. De la această dată, în economia țării noastre au avut loc însemnate transformări revoluționare. In urma naționalizării principalelor mijloace de producție, industria s-a dezvoltat rapid, extinzîndu-se la o serie de noi ramuri industriale. Aceasta a făcut să crească considerabil numărul muncitorilor. Au apărut noi ocupații, s-a mărit numărul specialiștilor, al tehnicienilor, al muncitorilor calificați. In agricultură a apărut și s-a lărgit sectorul socialist. Paralel cu creșterea numărului gospodăriilor agricole colective, au luat ființă întovărășirile agricole.

Toate acestea au dus la schimbări esențiale în repartizarea și structura populației țării. Cunoașterea datelor privitoare la actuala repartizare a populației va contribui la dezvoltarea economiei noastre naționale, la justa planificare a volumului producției, a consumului, a aprovizionării. Astfel, datele obținute la recensămînt vor fi de mare folos la aplicarea în viață a hotărîrilor celui de al II-lea Congres al P.M.R. pentru dezvoltarea economiei naționale.

Pentru organizarea, conducerea și efectuarea recensămîntului populației din 21 februarie 1956, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri s-a constituit Comisia Centrală de Recensămînt, care conduce desfășurarea lucrărilor pe întreaga țară. De buna desfășurare a lucrărilor de recensămînt în cadrul regiunilor, raioanelor, orașelor și comunelor răspund comisiile locale de recensămînt.

La baza înregistrării vor sta declarațiile libere ale fiecărui cetățean, răspunsurile date folosindu-se numai ca material statistic. Păstrarea secretului datelor este garantată de stat.

Succesul acestei însemnate acțiuni depinde în mare măsură de felul cum populația țării va fi pregătită să întîmpine recensămîntul și de priceperea și simțul de răspundere de care vor da dovadă recensorii în efectuarea lucrărilor.

Cetățenii țării trebuie să fie conștienți că recensămîntul este o măsură importantă de stat, necesară dezvoltării ulterioare a economiei noastre naționale, pentru ridicarea nivelului cultural și a bunei stări materiale a întregului popor. Cetățenii trebuie să aibă încredere în acțiunea de recenzare și să ajute munca recensorilor, dînd răspunsuri exacte la toate întrebările. Pentru aceasta este necesar ca întreaga populație a țării să cunoască din timp și cît mai amănunțit scopul și importanța recensămîntului, modul de desfășurare a lucrărilor, precum și programa care stă la baza înregistrării.

Atît în acțiunea de pregătire a populației, cît și în acțiunea de efectuare a înregistrării, cadrelor didactice le revine un rol deosebit de important. Prin funcția pe care o îndeplinesc în statul nostru democrat-popular, învățătorii și profesorii au o permanentă legătură cu masele largi ale populației. Tocmai de aceea ei trebuie să participe activ atît la acțiunea de popularizare a recensămîntului, cît și la lucrările lui, dînd dovadă de același devotament pe care l-au arătat și în alte acțiuni obștești la care au participat în trecut. Pedagogii trebuie să fie organizatori și animatori ai tuturor acțiunilor de popularizare care se vor desfășura în cadrul căminelor culturale, al instituțiilor și al întreprinderilor. Ei au datoria să ducă în rîndul elevilor și al părinților acestora o permanentă muncă de lămurire pentru înțelegerea necesității și scopului recensămîntului, pentru lămurirea felului cum trebuie primiți recensorii și a felului cum trebuie să se răspundă la întrebările acestora.

In calitate de recensori și recensori șefi, cadrele didactice trebuie să dea o deosebită atenție însușirii la timp și în bune condiții a întregului material de recensămînt, studiind temeinic instrucțiunile și dispozițiile, luînd parte la toate ședințele de instructaj. In felul acesta ele vor putea îndruma populația spre a da răspunsuri exacte la întrebările din fișa de recensămînt și se vor putea orienta just în înscrierea acestor răspunsuri.

Participarea la acțiunea de recensămînt a populației trebuie să fie considerată de fiecare învățător și profesor ca o sarcină de onoare, fiind vorba de o acțiune de deosebit interes național.

Concursul „Cunoștințele noastre"

Revista „Instructorul de pionieri" a organizat pentru instructorii de pionieri, pentru activiștii și cadrele care muncesc în rîndurile pionierilor concursul „Cunoștințele noastre". Concursul se deschide în luna ianuarie și continuă pînă în luna aprilie a.c. inclusiv.

In această perioadă, în paginile revistei „Instructorul de pionieri" se vor publica probleme și întrebări din următoarele domenii: matematică, fizică, chimie, istorie, geografie, limba și literatura română sau universală, la care participanții la concurs vor da răspunsuri.

Răspunsurile se primesc de către redacție pînă la data de 20 mai 1956, pe adresa: Revista „Instructorul de pionieri". Piața Scînteii nr. 1, raionul I.V. Stalin, București, cu specificația: „Pentru concurs". Răspunsurile vor fi însoțite de adresa completă a participantului, scrisă clar și citeț. Problemele au fiecare, deasupra titlului, un punctaj. Cifra reprezintă numărul de puncte care se atribuie participantului care a răspuns corect la problema sau întrebarea respectivă.

Pentru participanții care au răspuns corect la toate problemele și întrebările, obținînd în felul acesta și cel mai mare număr de puncte, revista acordă următoarele premii: premiul I — un aparat de radio; premiul II — o bicicletă; premiul III — un aparat de fotografiat.

Celor care vor fi clasați pe locurile 4—20 li se vor acorda mențiuni în abonamente la revista „Instructorul de pionieri" pe un an, șase sau trei luni, cărți, tocuri rezervoare, servicii de tenis de masă și altele.

Problemele pentru concurs se găsesc în revista „Instructorul de pionieri" începînd din nr. 1 — ianuarie 1956.

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

Să înceteze cursa înarmărilor, să fie interzisă arma atomică

Popoarele cer în ultimul timp cu tot mai multă hotărîre să se pună capăt cursei înarmărilor și să se interzică arma atomică și cu hidrogen. Ele sînt convinse că acest lucru este pe deplin realizabil.

Uniunea Sovietică, ducînd în mod consecvent o politică externă de pace și colaborare internațională, a luptat cu fermitate pentru ca această cerință a popoarelor să fie îndeplinită. Nu tot așa stau însă lucrurile în ceea ce privește poziția puterilor occidentale în problema dezarmării și interzicerii armei atomice. Cele trei puteri occidentale caută de fapt să împiedice realizarea unui acord în această privință. Acest lucru s-a văzut din nou cu prilejul ședinței din 23 ianuarie 1956 a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

In această ședință, reprezentanții S.U.A., Angliei și Franței au încercat în declarațiile lor să prezinte lucrurile ca și cum esența problemei discutate ar fi nu dezarmarea și interzicerea armei atomice, ci schimbul de informații militare și luarea reciprocă de fotografii din avion.

Această atitudine nu este nouă. Ea nu reprezintă decît o continuare a unei politici discreditate și condamnate de opinia publică mondială.

După cum se știe, subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare a desfășurat o importantă activitate pentru punerea de acord și elaborarea unor principii acceptabile pentru toți membrii subcomitetului, principii care să figureze în proiectul convenției internaționale cu privire la dezarmare.

In dorința de a grăbi elaborarea unei astfel de convenții, Uniunea Sovietică a acceptat propunerile Angliei, Franței și S.U.A. cu privire la nivelul forțelor armate ale celor cinci mari puteri. De asemenea, Uniunea Sovietică a acceptat și propunerea puterilor occidentale cu privire la termenul intrării în vigoare a interzicerii armei atomice. In felul acesta Uniunea Sovietică dorea să apropie pozițiile în scopul realizării unor progrese în pregătirea unei convenții internaționale cu privire la dezarmare.

Tocmai atunci însă, cînd se părea că subcomitetul a ajuns în situația de a consemna un acord în această problemă și a continua să caute soluții și pentru rezolvarea celorlalte chestiuni, delegațiile puterilor occidentale și în special cea a S.U.A. și-au schimbat poziția, au renunțat de fapt la propriile lor propuneri.

Astfel, atît în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare cît și în cadrul celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. aceste delegații au manifestat tendința de a scoate din discuție problema reducerii armamentelor și a interzicerii armei atomice și de a o înlocui prin discutarea unui plan cu privire la luarea de fotografii din avion.

Această nouă poziție a puterilor occidentale a creat un obstacol important în calea realizării unui program de dezarmare.

Are oare planul luării în mod reciproc de fotografii din avion ceva comun cu încetarea cursei înarmărilor? Este limpede că nu. Dimpotrivă, acest plan poate duce la o intensificare și mai mare a cursei înarmărilor. „Planul schimbului de informații militare și luării reciproce de fotografii din avion, fără aplicarea unui program de dezarmare, devine de fapt un plan de recunoaștere militară, care duce doar la accentuarea neîncrederii reciproce și la sporirea încordării internaționale" — a spus A. A. Sobolev, reprezentantul Uniunii Sovietice, în cuvîntarea rostită la recenta ședință a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Uniunea Sovietică nu poate fi de acord ca reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice să fie înlocuite cu luarea de fotografii din avion. U.R.S.S. a fost și rămîne o adeptă a dezarmării și interzicerii armei atomice și pornește de la premiza că în primul rînd trebuie să se pună capăt cursei înarmărilor și în felul acesta să fie slăbită posibilitatea declanșării unui nou război mondial.

Această poziție corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor lumii și se bucură de simpatia și sprijinul activ al oamenilor cinstiți din toate țările.

Reprezentanții puterilor occidentale încearcă să camufleze îndepărtarea de la pozițiile lor anterioare prin referiri la imposibilitatea stabilirii unui control eficient asupra materialelor nucleare. Dar, pentru orice om cinstit, este limpede că existența unor dificultăți tehnice în legătură cu controlul asupra interzicerii armei atomice nu poate și nu trebuie să constituie un temei pentru renunțarea la încetarea cursei înarmărilor și interzicerea armei atomice.

Opinia publică mondială condamnă încercările puterilor occidentale de a împiedica realizarea unui program de dezarmare și de interzicere a armei atomice.

Cursei înarmărilor poate și trebuie să i se pună capăt. Arma atomică poate și trebuie să fie interzisă. Acest lucru este pe deplin posibil. Guvernul Sovietic, pe lîngă alte importante măsuri concrete luate pentru înlăturarea dificultăților care există în calea realizării unui acord cu privire la programul dezarmării, a propus puterilor occidentale să-și ia angajamentul ca nici una să nu folosească prima arma atomică și cu hidrogen. Reprezentantul U.R.S.S. în Comisia O.N.U. pentru dezarmare a declarat că Uniunea Sovietică este gata să-și ia un astfel de angajament.

Nu este greu de înțeles că un astfel de angajament, pe cuvînt de onoare, și din partea puterilor occidentale ar avea în condițiile actuale un rol important în preîntîmpinarea dezlănțuirii unui război atomic. Opinia publică mondială așteaptă din partea puterilor occidentale un răspuns la această întrebare.

Toate popoarele iubitoare de pace consideră că activitatea subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare trebuie să continuie. Subcomitetul trebuie să abordeze problema dezarmării în mod realist, să consemneze în primul rînd acordul cu privire la nivelurile forțelor armate, la interzicerea armei atomice și cu hidrogen și la stabilirea unui sistem rezonabil de control internațional chiar în condițiile actuale. Pe baza unui astfel de acord s-ar putea apoi progresa mult mai lesne și mai repede în rezolvarea altor probleme ale programului de dezarmare care mai sînt în suspensie dar care sînt într-o totul realizabile dacă din partea tuturor părților există dorința sinceră de a contribui la aceasta.

Sărbătoarea poporului indian

La 26 ianuarie, poporul indian a sărbătorit șase ani de la eliberarea sa de sub jugul colonialismului. Proclamarea în 1950 a Republicii India și intrarea în vigoare a constituției indiene a însemnat un eveniment de o uriașă însemnătate în procesul istoric de destrămare a sistemului colonial al imperialismului.

Colonialiștii englezi, în decurs de aproape două veacuri, au exploatat și jefuit poporul indian frînînd dezvoltarea industriei naționale indiene și a economiei ei în general. Starea de mizerie în care au fost ținute popoarele Indiei le asigura colonialiștilor profituri considerabile.

Tocmai din această pricină lupta poporului indian pentru cucerirea independenței sale a întîmpinat rezistența înverșunată a colonialismului. Lipsit de cele mai elementare drepturi, ținut în cea mai cruntă mizerie, poporul indian nu a încetat însă nici un moment lupta împotriva colonialiștilor.

In urma Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, mișcarea de eliberare națională a popoarelor din țările coloniale, printre care și cea a poporului indian, a crescut considerabil. Imperialismul englez a fost silit să renunțe la dominația colonialistă în India.

Descătușarea din lanțul robiei coloniale a permis poporului indian să treacă la crearea și dezvoltarea industriei și economiei sale naționale. Guvernul indian, în frunte cu eminentul om politic și de stat Jawaharlal Nehru, a adoptat în 1951 primul plan cincinal de dezvoltare economică a țării. Indeplinirea acestui plan prin munca creatoare a harnicului popor indian a permis Indiei să obțină succese remarcabile în dezvoltarea industriei naționale și a agriculturii. Au fost construite o uzină constructoare de locomotive la Citarandjan, o fabrică de aparataj electrotehnic la Bangalore, o mare fabrică de îngrășăminte chimice la Sîndri, o uzină de cabluri la Damodar etc. Construirea de centrale hidroenergetice a căpătat de asemenea o mare dezvoltare. Cu ajutorul U.R.S.S. se construiește în prezent și cea mai mare uzină metalurgică din țară — uzină care va constitui nucleul industriei grele indiene.

Este demn de remarcat faptul că, datorită politicii de pace dusă de guvernul Nehru, a crescut prestigiul Indiei pe plan internațional. Republica India a dezvoltat relații pașnice și de colaborare cu R.P. Chineză. Conferința de la Bandung a țărilor Asiei și Africii a adoptat cele cinci principii ale coexistenței pașnice din declarația comună a lui Nehru și Ciu En-lai.

Intărirea relațiilor de prietenie și colaborare între India și U.R.S.S. constituie un exemplu strălucit de coexistență pașnică. In întărirea prieteniei între popoarele Indiei și marele popor sovietic o uriașă însemnătate au avut-o vizitele reciproce făcute de J. Nehru în U.R.S.S. și de N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India.

Guvernul indian a respins încercările puterilor imperialiste de a atrage India în blocuri agresive.

Poporul romîn a urmărit cu simpatie rolul însemnat al guvernului indian în încetarea focului în Coreea și Indochina. Stabilirea de legături diplomatice între țara noastră și India a deschis perspective largi dezvoltării relațiilor culturale și economice între cele două țări.

Năzuința poporului indian de a-și consolida independența pe baza dezvoltării economiei și promovării unei politici de pace găsește în poporul nostru un ecou de frățească aprobare.

Bibliografie

A apărut „GAZETA MATEMATICĂ ȘI FIZICĂ", organ al Societății de științe matematice și fizice din R.P.R., Seria A, nr. 12, vol. VII (LXI), 1955.

In sumar:

x x x Trăiască al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

S. STOILOV: Ce perspective se deschid azi științelor matematice și fizice în țara noastră.

N. TEODORESCU: Realizările Institutului de matematică al Academiei R.P.R. în primul cincinal.

GH. MIHOC: Din realizările Facultății de matematică și fizică de la Universitatea „C. I. Parhon".

T. VESCAN: Din activitatea fizicienilor și tehnicienilor filialei din Iași a Academiei R.P.R.

M. GHERMANESCU: Munca de cercetare științifică în științele fizico-matematice la Institutul de construcții București.

M. NICOLAE: Inregistrarea fotografică a particulelor ionizate.

T. ANGELESCU: Asupra ecuației lui Riccati.

I. GRIGORE: Combaterea unuia din manifestările formalismului în școală.

Viața Societății — Recenzii — Bibliografie — Probleme rezolvate — Probleme propuse — Tabla de materii pe anul 1955.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VIII Nr. 356 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 3 februarie 1956

Pentru continua dezvoltare și întărire a învățământului superior

Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal trasează sarcini deosebit de însemnate învățământului superior. Dezvoltarea economiei naționale și în primul rînd a industriei mijloacelor de producție, ridicarea nivelului tehnic în toate ramurile economiei noastre, transformarea socialistă a agriculturii astfel ca în 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderent, atît ca suprafață, cît și ca producție marfă — cer învățămîntului cadre superioare cu o temeinică pregătire teoretică și practică.

In anii regimului de democrație populară învățămîntul nostru superior a luat o mare dezvoltare. S-au realizat importante transformări în organizarea și conținutul învățămîntului superior. A crescut considerabil numărul instituțiilor de învățămînt superior și al facultăților, ale căror porți s-au deschis larg fiilor oamenilor muncii. Prin crearea și dezvoltarea învățămîntului fără frecvență s-a dat oamenilor muncii posibilitatea de a obține o calificare superioară, fără a părăsi producția. A luat o mare dezvoltare învățămîntul minorităților naționale în limba maternă.

Fundamentarea întregului învățămînt pe concepția marxist-leninistă a făcut posibilă o creștere a nivelului științific al învățămîntului superior. S-au îmbunătățit metodele de predare, s-a extins cercetarea științifică.

Sarcinile trasate învățămîntului de Congresul al II-lea al partidului impun o serioasă cercetare a căilor de îmbunătățire a conținutului învățămîntului, de realizare a unei mai strînse legături a teoriei cu practica construirii socialismului, de îmbunătățire a muncii educative și a muncii cu cadrele. Realizarea mărețului program de construire a socialismului în țara noastră cere zeci de mii de cadre superioare, ingineri, economiști, agronomi, profesori, medici, specialiști cu un înalt nivel științific, capabili să rezolve cu succes complexele probleme ale economiei și culturii noastre în continuă dezvoltare.

Pregătirea acestor cadre necesită un sistem de măsuri științific întocmit și care să fie aplicat cu multă pricepere, cu perseverență. Potrivit sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al partidului, în elaborarea planului de școlarizare este necesar să se țină seama îndeaproape de cerințele de cadre cu calificare superioară în toate sectoarele și în primul rînd în industria siderurgică, industria minieră, industria ușoară și agricultură, care vor lua în cel de al doilea cincinal o mare dezvoltare. Atitudinea pe care au avut-o pînă acum unele instituții de învățămînt superior de a lăsa ca îndeplinirea planului de școlarizare să se facă „de la sine" este dăunătoare și trebuie combătută cu hotărîre.

In cadrul îndeplinirii planului de școlarizare, o problemă care merită o deosebită atenție este dinamica studenților. Pînă acum s-a realizat o serioasă creștere a exigenței cadrelor didactice față de nivelul de pregătire al studenților, lucru necesar și complect just. Această preocupare nu s-a împletit însă întotdeauna cu grija față de studenții cu rezultate slabe în muncă, pentru ca planul de școlarizare să fie îndeplinit în cît mai bune condițiuni. Indeplinirea marilor sarcini pe care le pun în fața întregului popor muncitor Hotărîrile Congresului al II-lea al P.M.R., cere din partea cadrelor didactice mai multă grijă față de studenți, mai multă dragoste, un ajutor mai organizat și mai susținut.

Pregătirea unor cadre tehnice superioare, cu un orizont larg — necesare dezvoltării economiei naționale — ridică în mod evident și problema continuării acțiunii de îmbunătățire a nomenclatorului de specialități și a profilului instituțiilor de învățămînt superior, a rețelei acestor instituții. Toată această acțiune trebuie orientată spre realizarea unei strînse legături cu practica, cu cerințele producției, cu cuceririle științei și tehnicii moderne.

Partidul ne cheamă ca în anii celui de al doilea cincinal să asigurăm ridicarea continuă a nivelului științific al procesului de învățămînt. Rezolvarea acestei probleme necesită în primul rînd o muncă mai organizată și mai temeinică în elaborarea și revizuirea planurilor de învățămînt, a programelor de cursuri, a manualelor, a cursurilor. Se impune în această muncă o aplicare mai creatoare a ideologiei marxist-leniniste, o folosire justă a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii.

Mărețele sarcini ale construirii socialismului pun în fața instituțiilor de învățămînt superior sarcina unei aplicări cît mai largi a principiului unității dintre teorie și practică. Studenții facultăților și institutelor noastre de învățămînt superior trebuie să se înarmeze cu cunoașterea tehnicii celei mai avansate, să-și însușească cunoștințele practice, fundamentale privitoare la organizarea procesului de producție, la creșterea productivității muncii, la reducerea prețului de cost. Pentru aceasta, atenția cadrelor didactice din învățămîntul superior trebuie să se îndrepte mai mult asupra legării teoriei de practică în cadrul lecțiilor, seminariilor și lucrărilor de laborator, precum și asupra conținutului și organizării practicii în producție și a practicii pedagogice a studenților.

Potrivit sarcinilor trasate de Congres sectoarelor politehnic, tehnico-industrial și agro-zootehnic, învățămîntul minier, metalurgic, chimic și agro-zootehnic necesită o revedere mai atentă. De asemenea, în revizuirea planurilor de învățămînt și a programelor din sectorul învățămîntului universitar și pedagogic este necesar să se acorde mai multă importanță problemelor de metodică a predării disciplinelor, de metodică a organizării și desfășurării experiențelor de laborator, pe cîmpul experimental.

Absolvenții instituțiilor noastre de învățămînt superior nu trebuie, însă, să fie numai buni specialiști în diferite ramuri de activitate, ci și patrioți înflăcărați, înarmați cu o concepție științifică despre dezvoltarea naturii, a societății și a gîndirii, hotărîți să lupte cu abnegație pentru cauza socialismului și a păcii. Pentru aceasta, atît programele, manualele și cursurile, cît și întreaga activitate de predare și activitatea științifică trebuie să aibă o solidă bază realist-științifică, constituind, în același timp, un puternic instrument pentru combaterea tezelor idealiste, antiștiințifice. Analizele unor cursuri din ultimii ani arată că în învățămîntul nostru superior mai există încă unele cadre didactice care nu au reușit să obțină orientarea ideologică necesară muncii pe care o desfășoară. O serie de probleme sînt tratate în mod antiștiințific, rupte de practica construirii socialismului în țara noastră. Pentru a lupta cu succes împotriva ideilor retrograde, a diferitelor influențe ale idealismului, pentru a asigura puritatea ideologică a învățămîntului, cadrele didactice din învățămîntul superior trebuie să considere ca o principală datorie a lor însușirea temeinică a învățăturii marxist-leniniste. Numai astfel ele vor putea preda lecții și conduce seminarii la un înalt nivel științific și ideologic.

Un rol deosebit de însemnat revine în această direcție catedrelor de științe sociale. Acestea au datoria să lupte cu hotărîre împotriva dogmatismului, a însușirii bucurești, necreatoare a învățăturii marxist-leniniste, a confuziilor teoretice. In același timp, catedrele de științe sociale sînt chemate să ajute catedrele de specialitate în orientarea ideologică de care au nevoie.

Lupta pentru ridicarea continuă a nivelului ideologic al cadrelor didactice din învățămîntul superior trebuie strîns împletită cu munca pentru desăvîrșirea profesională, pentru însușirea cît mai adîncă a specialității respective, a metodicii de predare. In acest scop trebuie extinsă participarea cadrelor didactice la dezbaterile științifice, trebuie extinsă pregătirea în cadrul aspiranturii și al examenelor obligatorii de candidat. De asemenea, este necesară o mai amplă dezvoltare a activității științifice.

Documentele Congresului al II-lea al P.M.R. au scos la iveală o serie de lipsuri ale Ministerului Invățămîntului în ceea ce privește politica de cadre. Nu peste tot s-a respectat principiul indivizibil leninist al recrutării cadrelor după meritele profesionale și politice. Nu peste tot s-a realizat o folosire judicioasă a elementelor tinere și a celor cu o vastă experiență didactică. Pentru înlăturarea acestor lipsuri, Ministerul Invățămîntului și conducerile instituțiilor de învățămînt superior trebuie să îmbine grija pentru asigurarea stabilității cadrelor cu munca pentru o temeinică cunoaștere, selecționare și repartizare a cadrelor tinere, asigurînd, în felul acesta, colective puternice la fiecare catedră.

Sarcinile mari pe care le pun în fața învățămîntului superior documentele Congresului al II-lea al P.M.R. ridică problema unei serioase îmbunătățiri a muncii educative, a educației patriotice a studenților. De pe băncile facultăților și institutelor trebuie să pornească spre diferitele sectoare ale economiei și culturii noastre specialiști cu dragoste de profesie, dornici să-și pună întreaga lor pregătire în slujba patriei, specialiști cu o înaltă ținută morală. In acest scop, cadrele didactice, în colaborare cu organizațiile U.T.M. și sindicale, folosind din plin sprijinul și îndrumarea organizațiilor de partid, au datoria să se preocupe în mai mare măsură de comportarea studenților în institut și în afară de institut, de atitudinea lor față de muncă, de preocupările lor de viitor.

Măsurile ce se vor lua în învățămîntul superior pentru îndeplinirea cu succes a planului de școlarizare, pentru îmbunătățirea conținutului învățămîntului și a muncii educative, pentru îmbunătățirea condițiilor materiale vor avea ca rezultat pregătirea acelor cadre pe care le așteaptă întregul nostru popor muncitor în lupta sa pentru construirea socialismului.

Să luptăm pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului

Insuflețiți de directivele partidului

Invățătorii și profesorii din raionul Brănești, însuflețiți de directivele Congresului, muncesc cu avînt pentru realizarea sarcinilor trasate școlii. Conștienți de faptul că ridicarea nivelului procesului de învățămînt nu se poate realiza decît prin colaborarea tuturor factorilor de care depinde obținerea unor bune rezultate la învățătură, pedagogii din școlile raionului au strîns legătura cu sfaturile populare, organizațiile de tineret etc. Colectivele pedagogice ale școlilor din comunele Brănești, Fundeni, Cătunești, Drăgoești, în frunte cu directorii acestor școli, au reușit să îmbunătățească simțitor calitatea procesului de învățămînt. La aceste școli se ține o strînsă legătură cu familiile elevilor, dîndu-li-se îndrumări în legătură cu felul cum trebuie să fie supravegheați copiii acasă și cum trebuie îndrumați și ajutați de părinți. Organizațiile de pionieri sînt sprijinite de conducerile școlilor și de colectivele de pedagogi pentru ridicarea muncii pionierești, astfel ca aceasta să fie tot mai interesantă și mai atractivă.

Secția de învățămînt a raionului Brănești, în urma propunerilor făcute la consfătuirile din ianuarie, a trecut la o cercetare amănunțită a muncii școlilor depărtate de centru, ajutînd în felul acesta la îmbunătățirea procesului de învățămînt și în aceste școli.

N. TOMESCU
corespondent

Angajamentele cadrelor didactice

Pedagogii școlii mixte de 7 ani nr. 67 din Capitală au luat în discuție, în ședința colectivului pedagogic, sarcinile ce se desprind pentru învățămînt din documentele Congresului al II-lea al partidului. Ei au căutat să stabilească în mod concret măsurile pe care trebuie să le ia în școala lor pentru a ridica nivelul predării, pentru a lega mai strîns lecțiile de viață, de problemele construirii socialismului în patria noastră. Tovarășa Georgeta Pop a scos în evidență necesitatea ridicării nivelului ideologic al cadrelor didactice, fapt ce se va reflecta în calitatea lecțiilor. De asemenea, tovarășa Pop și-a luat angajamentul să pregătească astfel pe elevii săi din clasa a IV-a B., la care predă, încît toți să promoveze clasa, iar în anul școlar viitor să urmeze cursurile clasei a V-a. Tovarășul Gheorghe Sîrbu, profesor de limba română, a arătat că este necesar să se întărească legătura între școală și familie, pentru ca și părinții să sprijine măsurile luate de școală în vederea unei mai bune pregătiri a elevilor. El a subliniat că sprijinul familiei va fi cu atît mai puternic cu cît părinții vor primi o îndrumare mai bună prin lectoratele pentru părinți.

Angajamentele pe care pedagogii și le-au luat în această ședință nu au întîrziat să dea rezultatele așteptate. Astfel, majoritatea învățătorilor și profesorilor și-au îmbunătățit numărul orelor de meditații și consultații pentru a sprijini efectiv pe elevii rămași în urmă la învățătură. De pildă, tov. Angela Goagă, care înainte de discutarea documentelor Congresului avea trecut în plan o singură oră de meditație săptămînal, s-a angajat acum să muncească trei ore în școală pentru a da fiecărui elev în parte îndrumările de care are nevoie. De asemenea și tovarășii Gheorghe Sîrbu, Teodora Angelescu, Viorica Panaitescu, Lucreția Nicovescu și Eufrosina Suciu acordă o importanță deosebită ajutorării elevilor rămași în urmă.

De curînd, cadrele didactice de la școala mixtă nr. 67 au început studierea sistematică a documentelor Congresului, fapt care le va ajuta într-o măsură mai mare să înțeleagă sarcinile ce le revin și să găsească cele mai bune căi pentru îndeplinirea lor.

N. PAVEL

Intr-un cătun de munte

In munții Sebeșului, cale de trei ore de mers pe jos din comuna Sugag, în cătunul Birsana, este o școală elementară cu două posturi. Aci funcționează tinerele învățătoare Elena Ștefan și Eugenia Stănică. Condițiile de muncă în acest cătun, cel mai îndepărtat de centrul raional, nu sînt ușoare. Cu toate acestea, înfrîngînd greutățile, tinerele învățătoare, însuflețite de cuvîntul partidului, duc o muncă rodnică în rîndurile țăranilor muncitori. Prin acțiunea de lămurire dusă din casă în casă, ele au reușit să aibă o bună frecvență în școală și rezultate frumoase la învățătură.

De asemenea, în cadrul adunărilor cu părinții, învățătoarele le vorbesc despre întovărășirile pentru creșterea vitelor, dîndu-le numeroase exemple de întovărășiri cu rezultate bune din alte raioane.

De curînd, pentru munca lor rodnică, cele două învățătoare din cătunul Birsana au fost evidențiate în cadrul sesiunii sfatului popular al comunei din care face parte cătunul și date ca exemplu pentru abnegația cu care lucrează în cătunul lor izolat.

ELENA NACHESCU
directoarea școlii de 7 ani
din Sugag, regiunea Hunedoara

Studenții în vacanță

PREDEAL. — Aproape de o săptămînă, ninsoarea nu mai contenește. Fulgii grei au așternut un covor alb pe străzi, peste acoperișurile caselor, peste poiene și păduri. Pitorescul orășel din munții Bucegilor s-a populat cu studenți din toate colțurile țării. Au venit aici 450 dintre cei mai merituoși la învățătură, din București, Cluj, Iași, Timișoara și Galați. Tabăra organizată de C.C. al U.T.M., în colaborare cu C.C.S., le oferă cele mai bune condiții pentru a-și petrece binemeritata vacanță.

Activitatea la club, cursurile de schi, săniușul și excursiile în minunatul peisaj de munte îi pun pe mulți în încurcătură cînd e vorba să aleagă.

Munții — cu pantele lor de schi, cu pădurile și vederile lor minunate, îi îmbie pe cei mai mulți să-și petreacă ziua în mijlocul naturii.

Sus, la Veștea, sub conducerea lui Viorel Rarica, asistent de educație fizică, Nicolae Ion, Constantin Chirică, Iancu Saul, Sandu Constantin și Herman Gutman, de la Universitatea „C. I. Parhon" din București, au și început inițierea în „tainele" schiului. (fotografia 1).

Pe „Metere", activitatea nu mai contenește. Fiecare, după ce a coborît pe schiuri — cum a putut — se urcă sus și mai dornic de o nouă coborîre. (fotografia 2).

Adelaida Rădulescu, Ovidiu Mărgineanu și Ana Stănescu, de la I.M.F. București, au preferat să facă o plimbare, cu săniuța după ei, pînă la Cioplea .(fotografia 3).

Intr-un răgaz, Ion Deak, Viorel Giron și Dan Georgescu, de la I.M.F. Cluj, au lăsat pentru o clipă pîrtia și au încercat să intre în vorbă cu studenta Ana Dumitrescu. Cum n-a reușit decît unul, ceilalți se mulțumesc să privească cu veselie „bușelile" celor de pe panta de schi. (fotografia 4).

FOTOREPORTAJ DE M. MATEI

In preajma alegerilor de deputați pentru sfaturile populare

Oameni ai muncii din învățămînt desemnați drept candidați în alegeri

In adunările desfășurate în întreaga țară, cetățenii au propus cu multă însuflețire, printre cei mai buni fii ai poporului muncitor, numeroși oameni ai muncii din învățămînt pentru a fi candidați în alegerile ce vor avea loc la 11 martie. Desemnînd drept candidați ai lor pe învățători și profesori, oamenii muncii și-au arătat convingerea că aceștia vor lupta, în cadrul sfaturilor populare, împreună cu ceilalți deputați, pentru continua înflorire a orașelor și satelor noastre, pentru ridicarea la un nivel tot mai înalt a condițiilor de trai materiale și culturale ale poporului.

Cu multă căldură au vorbit cetățenii circumscripției electorale raionale nr. 110 din Capitală despre învățătoarea Aurelia Aldea, directoarea școlii de 7 ani nr. 47 mixtă și președinta comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul „23 August". Ei au arătat că și pînă acum, ca deputată de raion, tovarășa Aldea a pus mult suflet în munca pe care i-au încredințat-o cetățenii. Participanții la adunare au aprobat în unanimitate desemnarea tovarășei Aldea drept candidată în circumscripția lor.

Cu aceeași însuflețire, cetățenii din circumscripția electorală regională nr. 148 din regiunea Craiova au desemnat drept candidat al lor pe tovarășul profesor dr. A. Buia, rectorul Institutului agronomic din Craiova, iar la Galați, cetățenii din circumscripția electorală regională nr. 9 au desemnat drept candidat în circumscripția lor pe tov. D. Vătafu, decan la Institutul agronomic din Galați.

La Cluj, oamenii muncii din circumscripția electorală orășenească nr. 84 au propus drept candidat al lor pe tovarășa acad. prof. Raluca Ripan, rector al Universității „V. Babeș", în urma propunerii făcute de tov. acad. Ion Tănăsescu, profesor universitar. Tov. acad. Emil Petrovici a fost propus drept candidat în circumscripția electorală orășenească nr. 160 din Cluj Tot astfel, au fost aleși în unanimitate drept candidați pentru alegerile de deputați ai sfaturilor populare tov. prof. univ. Tiberiu Popovici, membru corespondent al Academiei R.P.R., în circumscripția electorală orășenească nr. 155 din Cluj, tov. prof. univ. Ladislau Bányai, rector al Universității „Bolyai", în circumscripția electorală regională nr. 8 a regiunii Cluj și mulți alții.

Peste tot, candidații desemnați din rîndurile oamenilor muncii din învățămînt și-au arătat hotărîrea lor fermă de a lupta, în cadrul sfaturilor populare, pentru fericirea și bunăstarea poporului, pentru pace și socialism.

Plenara Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

Luni dimineața au început la Casa de Cultură a Sindicatelor din Capitală, lucrările plenarei Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

Ordinea de zi a plenarei a cuprins:

1. Sarcinile sindicatelor în lupta pentru aplicarea istoricelor hotărîri ale celui de-al 2-lea Congres al P.M.R

2. Raportul cu privire la executarea bugetului mișcării sindicale pe anul 1955 și prezentarea proiectului de buget pe anul 1956.

3. Raportul privind executarea bugetului Asigurărilor Sociale de Stat pe anul 1955 și prezentarea proiectului de buget pe anul 1956.

4. Raportul Comisiei de Revizie.

Raportul cu privire la sarcinile sindicatelor în lupta pentru aplicarea istoricelor hotărîri ale celui de-al 2-lea Congres al P.M.R. a fost prezentat de tov. Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

Raportul a cuprins o analiză a activității desfășurate de sindicate în anii primului cincinal și sarcinile sindicatelor în mobilizarea oamenilor muncii la lupta pentru ridicarea neîntreruptă a productivității muncii, reducerea sistematică a prețului de cost — condiție esențială pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, pentru înfăptuirea sarcinilor celui de-al 2-lea plan cincinal. Raportul a subliniat de asemenea necesitatea dezvoltării activității cultural-educative a sindicatelor și rolul important al contractelor colective ca bază a activității multilaterale a organizațiilor sindicale din întreprinderi.

La discuții au luat parte un mare număr de activiști sindicali, conducători ai ministerelor, fruntași în producție, care au împărtășit din experiența acumulată și au scos în evidență posibilitățile concrete care stau la îndemînă fiecărei organizații sindicale pentru îmbunătățirea organizării producției, extinderea metodelor și experienței înaintate, desfășurarea tot mai largă a întrecerii socialiste — chezășie a realizării cu succes a celui de-al 2-lea plan cincinal.

Lucrările plenarei Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. au continuat marți.

La discuții, pe marginea raportului prezentat în prima zi a plenarei de către tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., au luat parte numeroși activiști sindicali, conducători ai ministerelor, fruntași în producție, care au făcut observații critice și propuneri prețioase în vederea îmbunătățirii activității organizațiilor sindicale.

Plenara a adoptat o hotărîre prin care aprobă raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Apostol.

Tov. Stelian Moraru, vicepreședinte al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., a prezentat raportul cu privire la executarea bugetului mișcării sindicale pe anul 1955 și proiectul de buget pe anul 1956.

Raportul privind executarea bugetului Asigurărilor Sociale de Stat pe anul 1955 și proiectul de buget pe anul 1956 a fost prezentat de tov. Liuba Chișinevschi, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

Lucrările plenarei Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. au continuat în cursul zilei de miercuri.

La discuțiile pe marginea rapoartelor privind executarea bugetului mișcării sindicale pe anul 1955 și prezentarea proiectului de buget pe anul 1956 și cu privire la executarea bugetului Asigurărilor Sociale de Stat pe anul 1955 și prezentarea proiectului de buget pe anul 1956 au luat cuvîntul activiști sindicali, conducători ai ministerelor.

Subliniind grija pe care o acordă statul nostru democrat-popular îmbunătățirii continue a condițiilor de muncă și de viață ale oamenilor muncii, vorbitorii s-au angajat ca, printr-o mai bună gospodărire a fondurilor puse la dispoziția sindicatelor de către stat pentru asigurări sociale, să îmbunătățească activitatea organizațiilor sindicale și în acest domeniu.

Plenara a ascultat raportul Comisiei de Revizie. A fost adoptată o hotărîre care aprobă executarea bugetului mișcării sindicale pe anul 1955 și bugetul pe anul 1956. De asemenea au fost aprobate executarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe 1955 și proiectul de buget pe anul 1956.

In încheierea lucrărilor s-a dat citire scrisorii adresată de plenara Consiliului Central al Sindicatelor Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Insemnări

Fiecare om ajunge, la un moment dat, să se învețe cu peisajul cotidian al drumului spre slujbă — stația de tramvai, debitul la care-și cumpără țigări, standul la care îl așteaptă ziarul preferat, magazinele care se înșiră pe aceeași parte a străzii pe care o străbate zilnic etc.

In drumul meu se află un cămin de studenți „medicinișți". M-am obișnuit să întîlnesc în fiecare zi acești prieteni necunoscuți — căci, cu timpul, mi-au devenit prieteni. Dimineața, toți sînt grăbiți. Cei mai mari, cu halatele albe pe mînă sau, stîngaci ascunse sub paltoane, cei din primii ani cu vraful de cărți la subțioară, se îndreaptă spre clinici, spre facultate, spre biblioteci. La amiază și mai ales seara, în fața căminului e forfotă. Se comentează noutățile zilei. Cei care-și fac stagiul de spital sînt în centrul atenției. Și cum poate fi altfel, cînd ei sînt cei care povestesc în fiecare zi despre „cazurile" care le vin la clinică, despre prima injecție pe care au făcut-o, despre mai știu eu ce fapte de seamă care stîrnesc de-a dreptul invidia celor mai tineri.

Intr-o bună zi — nu e mult de atunci — îndreptîndu-mă spre slujbă, mi s-a părut că am apucat un drum greșit. Parcă lipsea ceva din decor. Intr-adevăr, așa era: începuse vacanța de iarnă a studenților.

Pe unde veți fi acum, prieteni dragi? La Sinaia sau Predeal, la Călimănești, Govora, Sovata sau Borsec? Poate ați plecat într-una din excursiile de șase zile organizate pentru voi la Diham, la Păltiniș, la Stîna din Vale sau cine mai știe în care din pitorești-tile colțuri ale patriei? Cîți dintre voi se numără printre cei peste 4000 de studenți care au plecat să petreacă această vacanță într-o stațiune de odihnă sau în vreo excursie, care desigur va fi de neuitat?

Unii, fără îndoială, petrec ore plăcute în cluburile anume înființate pentru studenți, în pasionante partide de șah, în mijlocul cărților sau la spectacolele pregătite pentru ei...

Aștept cu nerăbdare să vă întîlnesc, să aud cum vă împărtășiți zgomotoșii impresiile, să văd chipurile voastre în care se răsfrînge, luminoasă, bucuria tinereții.

ADRIAN COSTA

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

În întîmpinarea Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Pe căile unui necontenit avînt

Colectivul școlii noastre a întîmpinat cu o uriașă însuflețire proiectul Directivelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la noul plan cincinal. Citind proiectul, noi ne convingem odată mai mult de justețea politicii Partidului Comunist, care ne duce pe drumul unui necontenit avînt al economiei și culturii socialiste.

In ultimii cinci ani, pentru elevii R. S. S Moldovenești s-au construit multe școli noi, s-au asigurat utilaje, manuale. S-a completat detașamentul de pedagogi cu studii superioare și medii pedagogice.

Un local nou de școală, minunat, cu clase mari, cu cabinete, laboratoare, cu o sală de cultură fizică și una de festivități, cu ateliere școlare, am primit și noi, pedagogii și elevii școlii medii nr. 37 din Chișinău. In atelierele de tîmplărie, de lăcătușerie mecanică și de electrotehnică, elevii primesc lecții de lucru manual, studiază mașini, lucrează în domeniul electrotehnicii.

In anii celui de al șaselea plan cincinal numărul construcțiilor școlare se va dubla. Inseamnă că încă zeci de mii de copii vor avea toate condițiile pentru ca învățătura și educația lor să se desfășoare în strînsă legătură cu activitatea practică. Proiectul Directivelor Congresului al XX-lea cu privire la cel de al șaselea plan cincinal deschide în fața colectivelor pedagogice noi perspective în realizarea politehnizării.

Cu o deosebită satisfacție menționăm noi, pedagogii, actualitatea prevederilor cu privire la înfăptuirea învățămîntului mediu general la orașe și sate în anii noului cincinal. Aceasta va da economiei noastre naționale posibilitatea să primească și mai multe cadre cu studii medii.

Proiectul Directivelor Congresului al XX-lea cere învățătorimii sovietice o înaltă răspundere, ne obligă să ne perfecționăm zi de zi măiestria pedagogică. Noi, pedagogii, vom depune toate eforturile și cunoștințele pentru îndeplinirea cu succes a celor mai importante sarcini puse în fața noastră de Partidul Comunist .

V. KITAEV
învățător emerit
din R. S. S. Moldovenească

Sarcinile noastre

In proiectul Directivelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. se prevede o considerabilă lărgire a școlilor serale și a cursurilor superioare și medii speciale fără frecvență, pentru a se da oamenilor muncii largi posibilități de a continua studiile fără să iasă din producție. In sistemul general al învățămîntului fără frecvență, care în Uniunea Sovietică a căpătat o largă dezvoltare, învățămîntul pedagogic superior fără frecvență este cel mai răspîndit. Din numărul total al cetățenilor sovietici care studiază în prezent la cursurile fără frecvență, jumătate sînt studenți ai institutelor pedagogice

Infăptuirea în cel de al șaselea cincinal a învățămîntului mediu general, dezvoltarea învățămîntului politehnic în școala de cultură generală, ridicarea nivelului muncii instructiv-educative și o serie întreagă de alte sarcini importante pe care proiectul de Directive le ridică în fața muncitorilor din învățămînt cer o îmbunătățire hotărîtă a calității pregătirii profesionale în institutele pedagogice.

Aceasta se referă la toate secțiile fără frecvență ale institutelor, precum și la Institutul pedagogic fără frecvență din Moscova, care este chemat să joace un rol de frunte în sistemul general al învățămîntului fără frecvență.

In prezent, în acest institut studiază, la specialitățile principale, 9.238 persoane, din care marea majoritate sînt cadre didactice de la școlile elementare și medii, precum și de la casele de copii. Numai în ultimii cinci ani institutul a dat 3.799 absolvenți. In anul curent este planificată o promoție de 1.600 persoane.

Calitatea pregătirii profesionale și politehnice a pedagogilor care au absolvit cursurile fără frecvență, mai rămîne însă în urmă față de cerințele mereu crescînde pe care viața le pune în fața cadrelor didactice.

Institutele pedagogice fără frecvență au datoria să-și concentreze atenția asupra îmbunătățirii calității pregătirii specialiștilor pe care îi dau. O atenție deosebită trebuie acordată îmbunătățirii pregătirii politehnice a cadrelor didactice.

Studenții facultăților de fizico-matematici sînt obligați să cunoască construcția și importanta celor mai răspîndite aparate tehnice și fizice, să cunoască minuirea lor și metodica transmiterii cunoștințelor necesare elevilor. Profesorii care predau științele naturii și geografia trebuie să posede cunoștințe suficiente de organizare și desfășurare a lucrărilor pe parcela școlară, în livadă și la cîmp.

Cu prilejul pregătirii în cadrul învățămîntului fără frecvență, trebuie acordată o atenție deosebită faptului ca fiecare pedagog, în activitatea sa practică, să-și ridice fără încetare nivelul muncii instructiv-educative și să poată asigura o strînsă legătură a învățămîntului cu munca obștească.

Colectivul de profesori, lectori și colaboratori ai Institutului pedagogic fără frecvență din Moscova a întîmpinat cu mare satisfacție proiectul Directivelor Congresului al XX-lea cu privire la cel de al șaselea cincinal. Sîntem gata să folosim toate forțele și cunostințele noastre pentru o mai bună pregătire a noilor cadre didactice.

H. AGABABOV
directorul Institutului pedagogic
fără frecvență din Moscova

Dezvoltarea interesului elevilor pentru știință

Am constatat de multe ori că printre elevii claselor a VIII-a se află adolescenți care considerau învățătura ca lipsită de interes. Probabil că profesorii care au lucrat în clasele anterioare nu s-au procupat prea mult de a dezvolta la acești copii interesul pentru știință și cunoștințe noi, iar fără acest lucru nu se poate ajunge la rezultate bune în educația și instrucția elevilor. Numai înțelegînd psihologia interesului și stăpînind procedeele de trezire a lui profesorul va putea să îndrume în mod corespunzător conduita elevilor și, pe această bază, să educe atitudinea lor științifică față de învățătură.

Să ne oprim asupra problemei mijloacelor prin care trezim interesul elevilor pentru știință.

In primele lecții de la începutul anului școlar, în toate clasele se recapitulează cunoștințele de matematică. Citeodată, eu încep seria lecțiilor recapitulative cu nuvela lui Mayne Reid despre peripețiile unui băiat care a traversat oceanul spre Brazilia în cala unei corăbii, unde s-a pomenit îngropat sub încărcătura de provizii. Cunoașterea de către băiat a geometriei și deprinderea de a se orienta în întuneric i-au salvat viața.

Cu alt prilej, dorind să trezesc interesul elevilor pentru repetiție ca mijloc de consolidare a cunoștințelor, mă refer la povestirea din „Pionerskaia Pravda" despre ostașul care, păstrînd în memorie o frază din manualul de geografie („ca o consecință a rotației pămîntului, malurile din dreapta ale riurilor care curg spre sud sînt abrupte, iar cele din stînga au panta lină"), a putut să-și salveze viața pe cînd se afla într-o recunoaștere. Trecînd înot un rîu, ostașul a fost rănit și și-a pierdut cunoștința; cînd și-a revenit, s-a văzut asvîrlit pe mal de curentul apei. Fraza rămasă în memorie i-a ajutat ostașului pionier să-și dea seama unde a nimerit — la ai săi sau la inamic.

Experiența a arătat că un început neobișnuit al lecției permite să se trezească interesul pentru tot ceea ce va fi spus mai departe în cursul lecției. Iată un exemplu. In clasa a VIII-a, studierea temei despre triunghiurile dreptunghice și rezolvarea problemelor cu ajutorul funcțiilor trigonometrice ale unghiurilor ascuțite nu produce un interes deosebit la elevi, deoarece ei nu-și dau seama de importanța ei practică. Cum să trezim un interes sănătos pentru această problemă? Amintindu-mi de articolul din „Literaturnaia Gazeta" — „Astăzi, pe Nipru", am început lecția cu o ghicitoare: Cînd și unde un fluviu a devenit afluentul afluentului său? Unde curg rîurile îndărăt? Elevii s-au interesat din primul moment de această ghicitoare și au început să facă fel de fel de presupuneri. Unul dintre ei a afirmat chiar că „aceasta se întîmplă numai în basme". Trezind în clasă o atenție încordată, după o oarecare pauză am dat răspunsul, explicînd: basmele se realizează aevea la noi, în U.R.S.S. Niprul a devenit afluentul afluentului său Ingulț, ale cărui ape au început în prezent să curgă îndărăt, irigînd cîmpiile Hersonului. Matematica a ajutat să se facă calculele pentru modificarea înclinației albiei rîului, prin folosirea teoriei despre triunghiurile dreptunghice. Iată una din căile folosite pentru a justifica în conștiința elevilor trecerea la studierea metodelor de rezolvare a problemelor despre triunghiurile dreptunghice și a formulelor necesare pentru aceasta.

Sprijinindu-ne pe interesul direct al elevilor, trezit la începutul lecției, trebuie să-l întreținem și în etapele următoare ale lecției. Astfel, la interogarea elevilor este important să le provocăm dorința de a răspunde, fie trezindu-le o emoție plăcută în timpul răspunsului, fie făcîndu-i să simtă sentimentul de bucurie pentru succesul la învățătură etc. La aceasta profesorul poate ajunge prin atitudinea lui față de răspunsul elevului (încurajare, laudă, cerința unui răspuns și mai bun etc.).

La o lecție de trigonometrie din clasa a IX-a, la definirea formelor fundamentale ale trigonometriei, mă folosesc de procedeul „notei meritorii, de recompensă". Demonstrînd exactitatea uneia din formule, propun unui voluntar să demonstreze exactitatea altei formule analoage. Și cînd se găsește unul care a știut să învingă greutatea ce o avea în față, îi pun o notă de recompensă, ca încurajare. Eu încurajez în orice ocazie și inițiativa elevului care după ce a răspuns la tablă, aduce în clasă un model sau o machetă făcută de el însuși pentru ilustrarea teoremei demonstrate sau a problemei rezolvate

In clasa a VIII-a „A", în timpul rezolvării problemelor de algebră, am observat în timpul lecției semne de oboseală la unii elevi, unul începuse chiar să caște. Era clar: se micșora interesul și prin urmare se reducea și productivitatea activității lor mintale. Am căutat să găsesc calea de a reînnoi interesul și de a menține atenția. Am spus: „Nu căsca, M, ascultă o problemă interesantă de mișcare din direcții opuse. Inchipuiește-ți că tu călătorești ca turist, împreună cu prietenii tăi, pe un vapor, pe canalul Volga-Don. In fața voastră vine un alt vapor, cu studenți chinezi — turiști. Ei vă salută. Voi răspundeți prin strigăte entuziaste. (In clasă se produce o înviorare, veselie, zîmbete). Vedeți ce interesantă poate fi problema de mișcare din direcții opuse"

Prin acest procedeu, acționînd asupra unui singur elev, am reușit să mențin în clasă interesul pentru problemă, să aduc o înviorare în activitatea de calcul. După o astfel de acțiune de „împrospătare" se lucrează cu mai multă plăcere.

Pentru eventualitatea micșorării interesului în timpul lecției, este util ca profesorul să aibă întotdeauna în minte proverbe, zicători, portrete din literatura beletristică, analogii expresive. După expresia fețelor elevilor se vede că, folosind aceste procedee, se înviorează activitatea din timpul lecției.

Uneori, în cursul lecției (mai ales la sfîrșitul ei) este necesar să se întrețină interesul față de muncă, profesorul „uitîndu-se îndărăt", împreună cu clasa, la materialul parcurs. Astfel se trezește un sentiment de bucurie și satisfacție față de mișcarea înainte pe care au realizat-o elevii, față de perspectivele succeselor noi, viitoare, la învățătură.

Eleva G (clasa IX-a), la o lecție de trigonometrie, a terminat o transformare a sumei din trei termeni în produs. Am subliniat aceasta spunînd: „Privește, ai reușit să rezolvi cu succes o problemă grea. Ai fi putut oare s-o rezolvi cu un an în urmă? Vezi ce departe ați pășit și tu și întreaga clasă? Succesele noastre ar fi fost și mai însemnate, dacă am fi muncit cu și mai multă stăruință".

Insă acțiunea interesului direct este de scurtă durată și, deobicei, limitată de granițele unei lecții luate în mod izolat. Noi însă trebuie să avem în vedere o serie, un sistem de lecții. Aceasta necesită din partea profesorului știința de a trezi la elevi un interes prelungit (de perspectivă) pentru învățătură, de a îndruma activitatea lor și, treptat, de a forma concepția lor asupra lumii. Dacă interesul direct trezit la elevi în timpul lecției se limitează la tema lecției date și permite profesorului să dirijeze atenția lor în cursul a 45 de minute, atunci trezirea interesului față de întregul capitol trebuie începută de la perspectiva studierii acestuia Interesul se trezește, în special, pe calea apropierii materialului din cadrul obiectului dat de materialul altor obiecte de învățămînt. De exemplu, în clasa X-a, alături de problemele obișnuite, în timpul studierii cursului eu dau elevilor ca temă individuală o problemă pentru determinarea înălțimii dealului despre care se vorbește într-o poezie a lui Pușkin. „...Am citit eu undeva, /Că țarul a poruncit oștenilor săi / Să aducă cîte un pumn de pămînt, într-o grămadă, / Și s-a înălțat un falnic deal..." De pe acest deal, se zice, țarul putea să vadă toată cîmpia și chiar marea. Prin calcul, elevii află că „falnicul deal" construit din pămîntul adus în pumni de oșteni putea fi (luînd volumul maxim al pumnului de pămînt al oșteanului și numărul de oameni dintr-o oștire din acele timpuri) doar de 4,56 m.! Astfel, elevii capătă un interes deosebit pentru operațiile de calcul matematic. Prin calculele asupra vizibilității de pe „falnicul deal", elevii au stabilit că aceasta era egală cu 8,8 km. adică cu 4 km mai mult decît aceea pe care o avem de pe o suprafață plană!

In clasa a VIII-a, capitolul referitor la rezolvarea problemelor legate de construcția segmentelor proporționale, îl complectez prin cercetarea problemei despre „împărțirea de aur". Stabilind formula împărțirii unui segment în medie și extremă rație, eu explic elevilor că cuvîntul „de aur" înseamnă în acest caz, ceea ce omul consideră drept bun, perfect. „Impărțirea de aur" a fost folosită de greci în arhitectură (le arăt ilustrații reprezentînd monumente de artă grecești), în sculptură (le prezint reproduceri ale statuilor lui Apolo și Pallas Atena). Arhitectura sovietică, în construcțiile ei mărețe, reproduce de asemenea proporțiile „împărțirii de aur" (le dau ca exemplu clădirea Universității „Lomonosov" de pe colinele Lenin).

Scurta incursiune în domeniul artelor plastice contribuie la dezvoltarea interesului pentru studiul matematicii, la înțelegerea faptului că matematica te ajută să pricepi fenomenele lumii înconjurătoare și să simți „eleganța" în însăși esența construcțiilor matematice („nimic de prisos").

Caut întotdeauna să încep demonstrarea teoremelor prin concluzii, la început pe cale pur experimentală (prin probe, experiențe), pe care apoi le sintetizez într-o propoziție teoretică generală. Pentru demonstrarea, de pildă, a teoremei volumului piramidei triunghiulare, eu trezesc curiozitatea elevilor și îi conduc în modul următor:

„Există o formulă — le spun — pentru calculul volumului piramidei triunghiulare. Acest volum este egal cu 1/3 din volumul piramidei triunghiulare a cărei bază este egală cu baza piramidei și este de înălțime egală cu înălțimea piramidei. Iată această prismă (o arăt) care este secționată în trei părți goale. care pot fi umplute cu nisip. Comparînd greutatea nisipului din fiecare parte, ne convingem de mărimea egală a celor trei volume și, în acest fel, pe baza experienței, tragem concluzia că formula este exactă (experiența, desigur se face pe loc). Iar acum să întărim cele afirmate pe baza demonstrației".

Obținerea concluziei teoretice, care confirmă practica, este întotdeauna însoțită de un sentiment de satisfacție și trezește la elevi interesul nu numai pentru lecție, ci și pentru obiectul predat, în general. Eu consider că este necesar ca, începînd studierea materialului nou, să prevenim pe elevi asupra cunoștințelor noi cu care se vor întîlni.

Incepînd pentru prima dată munca cu o clasă a VIII-a eu îi fac pe elevi să privească din timp înainte, de exemplu peste trei ani, cînd trebuie să termine școala, pentru ca să înțeleagă de ce le cer cu insistență notițe ordonate, clare, frumoase, aranjate în mod just, priceperea de a executa desene tehnice etc.

In primele zile, am povestit elevilor despre L. Pontriaghin, laureat al premiului Stalin, care a orbit în copilărie dar, printr-o uimitoare încordare a voinței, a ajuns doctor în științe și profesor, îmbogățind matematica cu descoperiri de importanță mondială, despre Verdinkov, orb, invalid al Marelui Război de Apărare a Patriei, care a terminat școala superioară, și-a dat minimul de candidat și lucrează la dizertația de doctorat, despre comsomolistul Simonenkov, păstor într-un colhoz, care a terminat școala medie fără să-și întrerupă munca și și-a propus să intre la Universitatea „Lomonosov" din Moscova.

N. N. LIAPIN

(Din referatul prezentat la „Lecturile pedagogice" ale Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.).

Tinerii naturaliști ai școlii medii nr. 452 din Moscova execută, sub îndrumarea cadrelor didactice, numeroase lucrări de întreținere a culturilor în sera și pe parcela experimentală a școlii.

In clișeu: O membră a cercului tinerilor naturaliști culegînd roadele muncii sale.

INSERA ȘCOLII

O „fabrică a pionierilor"

A trecut un an de cînd la școala nr. 356 din Leningrad a fost înființată fabrica pionierilor „Mîini îndemînatice". Ideea creării ei a luat naștere chiar în rîndurile copiilor și a fost sprijinită de comitetul comsomolului și de întregul colectiv pedagogic. La conducerea fabricii au fost chemați cei mai buni dintre comsomoliști care, împreună cu directorul fabricii, inginerul șef și șefii de secție, s-au apucat de treabă cu multă dragoste, devenind buni organizatori. Curînd au fost recrutați peste 250 muncitori, dintre elevii amatori, fiecare ocupîndu-și funcția preferată. Acum, fabrica are 12 secții lăcătușerie, electrotehnică, chimică, de cartonaj, de aeromodelism, de croitorie, de traforaj etc. Administrația fabricii a fost ajutată de pedagogi, de întreprinderi și de părinți, care au procurat mese de tîmplărie și scule. Cu ajutorul lor, fabrica primește materialele necesare pentru lucru: placaj, hîrtie, carton. Pionierii au strîns 75 tone de fier vechi, iar cu banii realizați, au cumpărat hîrtie fotografică, filme și au înființat o secție fotografică.

Stăpînii fabricii sînt înșiși pionierii, iar instructorii sînt comsomoliști din clasele superioare Secția de radio este condusă de maistrul I. Vasiliev, de la laboratorul care patronează școala. Tinerii tîmplari lucrează sub conducerea profesorului M. Egorov de la școala tehnică pentru construcții de mașini electrice. Experiența activității anuale a fabricii arată că ea constituie o formă reușită a muncii în afara clasei. In procesul muncii se sudează colectivul de copii, se dezvoltă simțul de răspundere, se întărește disciplina.

Deprinderile de muncă se formează în producție. Fabrica execută diferite comenzi. Bunăoară, pentru grădinița de copii pe care o patronează, școlarii au făcut policioare, cuiere pentru haine și servete. De curînd, fabrica a primit o comandă urgentă de la comitetul raional al comsomolului: în termen de 3 zile, să confecționeze 2500 steguleț pentru crosul de schi al tineretului. La executarea acestei comenzi au luat parte toate secțiile fabricii și au îndeplinit-o înainte de termen.

Cu mult entuziasm au sărbătorit pionierii școlii nr. 356 prima aniversare a înființării fabricii. Cele mai bune secții au fost distinse cu steagul de producție iar cei mai buni „muncitori" au fost premiați. Conducătorii fabricii — elevul Valerii Mihanovski din clasa a IX-a, Nina Spiridonova și Vera Dorina — și-au împărtășit planurile pentru anul următor, au povestit despre noile secții. Oaspeții au vizitat toate secțiile fabricii.

Pagini din istoria culturii noastre

Relațiile lui B. P. Hașdeu cu Ministerul Instrucțiunii Publice

I. Cremer

Sub regimul burghezo-moșieresc, între autoritățile conducătoare ale instrucțiunii publice și scriitorii înaintați ai timpului, însuflețiți de dragoste pentru popor și de idei mari, se iveau deseori conflicte puternice, care duceau la proteste publice din partea acestora. E de ajuns în acest sens să deschizi arhivele vechi, să cercetezi publicațiile prăfuite ale vremii, pentru a culege un bogat material. Amintim, în acest articol, numai de unele din protestele împotriva Ministerului Instrucțiunii Publice formulate de scriitorul B.P. Hașdeu, care, prin importanta lui operă literară și științifică, și-a cîștigat un loc de frunte în dezvoltarea culturii noastre în veacul trecut.

E bine cunoscută atitudinea antidinastică a lui B.P. Hasdeu, manifestată fără sfială în prima parte a vieții sale. La sosirea în țară a lui Carol de Hohenzollern, Hașdeu subscrie, la plebiscitul din februarie 1866, împotriva acestuia. De aceea, coalitia guvernamentală reacționară a început să-i facă sicane.

Incă din 1864, B.P Hașdeu publica regulat „Arhiva istorică a Rominiei". Noul guvern, instalat odată cu aducerea dinastiei străine, încearcă mai intîi să încetinească apariția „Arhivei istorice", iar apoi hotărăște suspendarea ei definitivă sub pretextul economiilor bugetare.

B.P. Hașdeu cunoscînd adevăratele motive protestează mereu împotriva acestor acțiuni. Astfel, în ziua de 25 aprilie 1866, B.P. Hașdeu înaintează o cerere Ministerului Instrucțiunii Publice, prin care demască cu umor întîrzierea nejustificată a tipăririi „Arhivei istorice a Rominiei" de către Tipografia statului: „Iată sînt aproape două luni, de cînd Tipografia statului se joacă cu tipărirea «Arhivei istorice a Rominiei», cere manuscripte, apoi lucrează cîte două săptămîni o biată jumătate de coală, apoi se întrerupe și nu lucrează de loc, încît această tactică a ajuns a fi o neregularitate regulată"[1]). Și după acest început ironic, B.P Hasdeu continuă „.....salariul mi se plătește, portofoliul meu e plin de documente inedite. Tipografia statului se opune! Tipografia statului care crede, pe semne, că numai circularele, bugetele și etichetele hîrtiilor oficiale sînt lucrări serioase și pot avea un interes pentru națiune!"[2])

La somațiile lui B.P Hașdeu de a se lua de urgență măsurile necesare pentru apariția regulată a „Arhivei istorice", directorul Imprimeriei statului îl acuză că falsifică adevărul, deoarece întîrzierea ar fi fost datorită, mai întîi, suspendării temporare a publicației de către Ministerul de Interne, iar apoi din vina lui Hașdeu însuși care, chipurile, n-ar fi dat materialele pentru tipărire, la timp

Cu o mare doză de umor și cu aluzii ironice tăioase, Hasdeu, prin adresa din 3 mai 1866, dovedește netemeinicia acestor afirmații: „Dintîi D. Director al Tipografiei statului mă numește **mincinos**; aceasta dovedește numai atît, că buna crestere e de prisos pentru a fi cineva director al Tipografiei statului"[3])

Și spre a zdrobi acuzațiile neîntemeiate ale directorului Tipografiei, Hasdeu precizează:

1 „Arhiva istorică" s-a publicat foarte regulat în curs de un an și mai bine, desi manuscriptele se trimiteau atunci ca și astăzi, numai cu acea diferență, că atunci **„tipografia lucra"**.

2. Acum „Arhiva istorică" reproduce rarisima carte a lui Cantemir „Divanul lumii" și a reprodus-o numai pînă la jumătate, iar jumătatea ce mai rămîne formează cel puțin patru coloane de tipar. Este oare posibil ca D. Director să zică, că **tocmai acum**, îmi lipseste manuscriptul?"[4])

Pentru a pune capăt insistențelor supărătoare ale lui B.P. Hașdeu, Ministerul Instrucțiunii Publice, la data de 11 iulie 1866, suprimă atît „Arhiva istorică a Rominiei", cît și subvenția ce i se cuvenea lunar lui Hașdeu ca redactor, conform contractului încheiat cu ministerul, în anul 1864.

Accentuînd și mai mult atacul său satiric împotriva regimului, în cererea din 13 iulie 1866, Hașdeu solicită să i se dea cel puțin subvenția ce i se cuvenea pe luna iulie, trimițînd în finalul rîndurilor sale, o săgeată veninoasă împotriva lui Carol de Hohenzollern: „Asa dar, cer ca să mi se plătească subvențiunea ce mi se cuvenea pe luna iulie, sperînd că nu veți refuza această iustiție unui om redus a muri de foame din cauza economiilor statului, fiindcă nu avusese prevederea de a ști că contractele încheiate de români de rit ortodox nu sînt sacre"[5]).

Aluzia satirică la adresa domnitorului prusac era destul de străvezie. Furios, ministrul cere în rezoluția sa să i se comunice solicitantului: „că D. Hașdeu a confundat se vede actuala domnie cu aceea... cu care domnia sa a făcut contractul în chestiune" (n.n. adică cu domnia lui Al. I. Cuza).

Protestele oamenilor înaintați ai timpului împotriva suspendării „Arhivei istorice", colecțiune de documente atît de importantă pentru dezvoltarea științei istorice în patria noastră, sileste însă Camera să voteze reînființarea publicației. In aprilie 1867, B. P. Hașdeu, bucuros că poate să-și continue această activitate, expune Ministerului Instrucțiunii cum intenționează să îmbunătățească viitoarele volume ale „Arhivei istorice". Printre altele, el arată: „Sub numele generic de documente se cuprind nu numai actele propriu-zise, ci încă și relațiuni scrise de bărbații contemporani evenimentelor ce relatează, relațiuni scrise de cele mai multe ori mult mai importante de cît toate celelalte specii de documente. Imi veți permite, Domnule Ministru, a cita un exemplu sau două. Intre manuscriptele postume ale istoricului polon Naruszewicz s-a găsit o cronică a Moldovei, scrisă poloneste în anul 1566 de către un polon stabilit în Moldova, mai veche de cît cronica locală a vornicului Ureche și cuprinzînd mai multe date de o valoare nespusă. Subscrisul posedă o copie după această pretioasă fîntînă istorică. Ei bine! n-ar fi oare o negligiență neiertată, ca să nu zic o crimă, de a n-o publica în «Arhiva»?".

Hașdeu n-a putut scoate însă decît încă două volume, ultimul în 1868, deoarece în curînd persecuțiile împotriva sa reîncepură. „Arhiva istorică" și subvenția lui Hasdeu fură din nou suprimate.

In revista sa „Traian" (An. I, nr. 60 — septembrie 1869), Hașdeu atacă violent pe ministrul Instrucțiunii Publice, numindu-l „măturător" al învățămîntului, pentru „goanirea cu cîrdul a sărmanilor elevi de prin școalele din Iași și din București". Ziarele oficiale au căutat să răstălmăcească faptele, susținînd că suprimarea „Arhivei istorice" era binevenită căci „nu o citea publicul mai de loc, căci nu apărea mai niciodată". („Presa" — 2 oct. 1869)

Din materialele aflate la arhivă, amintite mai înainte, se desprind însă limpede intențiile dușmănoase ale Ministerului Instructiunii Publice față de Hașdeu ale cărui proteste au fost în totul justificate.

Cu aceeași vigoare și umor, în anul 1876 Hașdeu îl va ataca pe Titu Maiorescu, reprezentantul ideologic al intereselor coalitiei burghezo-moșierești, pe atunci ministru al Instrucțiunii Publice. In această calitate, Titu Maiorescu caută să-și impună legea sa reactionară a instructiunii. Multi oameni înaintați ai timpului s-au opus cu toată tăria votării acestei legi „Corpul didactic i-a stat în majoritate împotrivă..." — se spune, într-un articol din Revista pedagogică (Anul 1895 — nr. 11 p. 366).

Hașdeu, luînd cuvîntul prin presă în legătură cu această problemă, arată că, solicitat de mai mulți să-și spună părerea, trebuie să constate că nu are ce combate în legea propusă, deoarece „fiecare articol din lege se ia de păr cu toți ceilalți", iar „paroxisme de logică" le „întîmpini" cu profunzime la tot pasul"[6]). Articolul se termină cu un post-scriptum umoristic, pe care îl redăm în întregime:

„Post-scriptum. Aflu în acest moment că ministerul instructiunii publice ar fi pe cale de a intra într-o fază de convalescență prin retragerea D-s. min. Tit Maiorescu. Aceasta n-ar modifica nimic din aprecialiunile mele de mai sus. In loc de: „D-s. min. Tit Maiorescu" ar trebui numai să zicem de ici în colo: „es. min. Tit Maiorescu".

Calamburul din formulele „D-s **min. Tit Maiorescu**" și **„es. min. Tit** Maiorescu" vădește intentia lui Hasdeu, nu de a urmări gluma de dragul glumei ci preocuparea de a utiliza arma umorului și a satirei în lupta ce-o ducea împotriva concepțiilor reactionare și a susținătorilor lor.

In munca de alcătuire a unei istorii științifice a dezvoltării învățămîntului în țara noastră va trebui, neîndoelnic, să se țină seama de toate aceste aspecte ale luptei duse de oamenii înaintați din trecut împotriva acțiunilor antipopulare, reactionare, ale oficialității din acea vreme.

1) Arhivele statului — Buc., Fond. Minist. Instr. anul 1866 — dosar 485/621.
2) Idem.
3) Idem.
4) Idem.
5) Idem
6) Articolul „Legea de instrucțiune publică a D-s min. Tit Maiorescu", în „Rominul", 23 ianuarie 1876.

Viața de partid în instituțiile de învățămînt

Comuniștii din școală luptă pentru legarea învățămîntului de practică

Pedagogii comuniști de la școala ...die mixtă nr. 3 din orașul Galați ...înțeles că una din principalele sar... care se desprind pentru ei din ...ectivele Congresului al II-lea al ...rtidului este buna pregătire a ele...or, înarmarea lor cu temeinice cu...ștințe teoretice și practice.
...Directivele Congresului al II-lea al ...rtidului cu privire la cel de al doi... plan cincinal prevăd că trebuie să ...acorde o atenție deosebită studiu... științelor fizico-matematice, legă... procesului de învățămînt de viață, ...activitatea practică.
...Dezbaterea Documentelor Congre...ui ne-a ajutat să ne clarificăm mul... probleme privind activitatea noas... viitoare, să mobilizăm întregul ...ectiv al școlii pentru rezolvarea ... Într-o adunare generală comu...știi din școală s-au sfătuit cum ...t să ajute conducerea școlii, consi...l pedagogic, consiliul diriginți...r, comisiile metodice, organizațiile ...tineret să găsească metodele cele ...ai bune pentru traducerea în viață a ...rcinilor trasate de Congresul parti...lui. Discuțiile au fost pline de roa... S-au făcut multe propuneri juste ...ntru îmbunătățirea planului general ...muncă al școlii, pentru îmbogăți...a tematicii consiliului pedagogic, ...ntru intensificarea legăturii cu în...eprinderile din localitate etc.
...În școală există forțe însemnate, ca...e cu experiență, prețioase, capabile ...inițiative și acțiuni valoroase pen...u îmbunătățirea procesului de învă...ământ din școală. Organizația de ...ază a inițiat organizarea unei șe...ințe de partid deschisă, cu toate ca...rele didactice, în care pedagogii co...uniști și cei fără de partid, cu ex...erință, vor avea prilejul ca împ...reună să propună forme de activi...te școlară și extrașcolară prin care ...ă se lărgească cunoștințele de bază ...le elevilor privitoare la tehnică și la ...uncă, necesare în orice profesiune.
...În planul de muncă al organizației ...e bază pe acest trimestru este pre...ăzută o ședință plenară, în care di...ectorul școlii, tov. I. Brezeanu, să ...rezinte un referat despre: „Rolul și ...arcinile învățămîntului politehnic".
De asemenea, în cadrul unei adu...ări generale se va supune discuției ...omuniștilor munca candidatei de ...artid Ioana Aneste, profesoară de ...tiințe naturale. Se va analiza îndeo...ebi munca tovarășei Aneste pentru a...licarea în practica activității instruc...iv-educative a învățămîntelor trase ...in documentele Congresului al II-lea ...l partidului.
Ca urmare a studierii documentelor ...ongresului, pedagogi comuniști ca de ...ildă Maria Avramescu, profesoară de ...izică și chimie, David Bujoreanu, ...profesor de limba română, Eftimia ...Maftei, învățătoare la clasa a IV-a, ...candidata de partid Ioana Aneste, pro...fesoară de științe naturale, au ridicat mai mult nivelul lecțiilor lor. Din lecțiile acestor cadre didactice, elevii își însușesc bogate cunoștințe și învață să iubească mai mult munca, să dorească să contribuie cu propriile lor forțe, atunci cînd vor termina școala, la sporirea producției în întreprinderile și pe șantierele orașului lor natal.
Paralel cu grija pentru sprijinirea conducerii școlii în vederea organizării unui atelier, a două laboratoare și a îmbunătățirii activității pe parcela experimentală, organizația de bază din școală acordă o atenție deosebită excursiilor făcute în producție. Orașul Galați oferă largi posibilități pentru legarea învățămîntului de viață. În oraș există un șantier naval, numeroase uzine și fabrici. De curînd tov. Penelopa Raba, învățătoare, a organizat o excursie cu elevii clasei I-a „A" pentru cunoașterea orașului. Cu elevii claselor V—VII s-au organizat excursii în cadrul predării geografiei la Gura Siretului și la malul lacului Brateș.
Analizînd rezultatele excursiilor făcute în întreprinderile „Filimon Sîrbu", „Fusul", Atelierele C. F. R. „Gh. Apostol", „Dunăreana" etc. organizația de bază a constatat că ele au contribuit la fixarea cunoștințelor teoretice ale elevilor și i-au familiarizat într-o oarecare măsură cu unele probleme ale producției moderne, ale folosirii noilor utilaje și procedee tehnologice.
Biroul organizației de bază și-a propus să sprijine conducerea școlii în direcția întăririi legăturii cu conducerea șantierului naval, în scopul organizării în școală a unui atelier în care elevii să capete deprinderi practice de mecanică, de radiofonie și de tîmplărie. Comuniștii au apreciat ca pozitive și au sprijinit propunerile făcute de profesorii de fizică și chimie în vederea lărgirii laboratorului școlii. Astfel se va da elevilor posibilitatea să facă experiențe, observații, să lucreze cu diferite aparate, să învețe și să facă cercetări experimentale în condiții din ce în ce mai bune.
Pentru dezvoltarea dragostei și interesului elevilor pentru știință, pentru tehnică și pentru munca direct productivă comunistul Constantin Sîrbu, profesor de istorie, a primit din partea adunării generale sarcina de a îndruma consiliul diriginților în organizarea unor întîlniri ale elevilor cu fruntași în producție și cu absolvenți ai școlilor medii care lucrează acum în producție.
Pedagogii comuniști din școală sînt hotărîți să-și intensifice eforturile pentru găsirea celor mai potrivite căi prin care să realizeze legarea învățămîntului de practică.

MARIA RENȚEA
secretara organizației de bază de la școala medie mixtă nr. 3 din orașul Galați

Importanța propagandei pedagogice în rîndurile părinților

Influența familiei asupra dezvoltării copilului și tînărului este considerabilă.
Sub directa influență a familiei, îndată după naștere, copilul își formează primele imagini și noțiuni, preferințe și deprinderi, idei despre bine și rău, anumite trăsături de caracter. Chiar și mai tîrziu, cînd copilul intră în instituții preșcolare și școlare, el rămîne cea mai mare parte a timpului în mijlocul familiei.
În general, marea masă a părinților de la orașe și sate, de meserii, cultură și vîrste deosebite, nu a primit nici un fel de pregătire în probleme de educație. Părinții se comportă față de copii în mod empiric.
Școala sovietică ne pune la îndemînă, cu privire la propaganda pedagogică în rîndurile părinților, o experiență deosebit de bogată. Propaganda pedagogică se desfășoară sub formă de convorbiri și consultații individuale sau în grup, adunări plenare cu părinții pe clase sau pe școală, vizite acasă, organizarea de vitrine, gazete de perete, expoziții și serbări cu caracter îndrumător, conferințe și lectorate pentru părinți etc. Folosind experiența pedagogilor sovietici, diriginții școlilor noastre organizează cu succes consultații individuale cu părinții și vizite acasă. Adunările plenare ale părinților și expozițiile atrag un număr tot mai mare de părinți în jurul școlii. Lectoratele au devenit o formă răspîndită de propagandă pedagogică în rîndurile părinților.
Activitatea școlii în acest domeniu trebuie însă mai mult extinsă. Avem de luptat încă împotriva rămășițelor ideologiei burgheze, care mai persistă în mentalitatea unor părinți.
Pentru a se dezvolta normal, copilul are nevoie de o viață proprie bine organizată și de o atmosferă familială sănătoasă, de optimism și încredere în viitor. Un rol deosebit de important în buna dezvoltare a copiilor îl au relațiile dintre cei doi părinți, buna înțelegere, încrederea și respectul reciproc dintre ei.
Se întîmplă însă că unii părinți uită datoria pe care o au ca educatori ai copiilor lor; se ceartă în fața copiilor sau se dezinteresează de pregătirea lor, fac greșeli răsfățîndu-i, ori sînt prea severi.
Mulți părinți, care la serviciu sînt corecți, uneori exemplu de devotament în muncă, acasă sînt lipsiți de răbdare față de copii și de problemele pe care ei le ridică, nu urmăresc îndeaproape munca, preocupările și interesele copiilor. De multe ori părinții greșesc în comportarea lor față de copii, fără măcar să-și dea seama.
Toate acestea lasă urme puternice asupra copiilor, asupra personalității lor în formare și se reflectă negativ în munca lor școlară, în întreaga lor comportare.
Școala, pedagogii, au datoria să-i ajute pe părinți să învingă toate aceste piedici în calea bunei dezvoltări a copiilor.
Este deosebit de important a convinge pe părinți, în primul rînd, că orice copil este educabil și că trăsăturile pozitive sau negative ale copilului nu sînt înnăscute, ci legate de condițiile de viață ale copilului.
Un caz interesant în această privință a avut loc acum cîțiva ani la școala medie tehnică de metrologie din București. La o adunare plenară cu părinții, tatăl unui elev fruntaș, Popa Gheorghe, a prezentat un raport cu tema: Cum mi-am educat copilul. La discuții mama unui elev slab la învățătură, St. Adrian, a spus plină de năduf:
— D-ta ai noroc că ai un băiat bun, dar eu ce să mă fac dacă al meu e certat cu învățătura?
Directoarea a propus atunci părinților să urmărească împreună cum se va dezvolta Adrian, dacă părinții vor colabora strîns cu școala. Propunerea a fost primită cu mult interes. S-a analizat pe larg situația școlară a elevului Adrian, s-au stabilit măsurile ce urmau a fi luate și s-au împărțit sarcinile. Mama lui Adrian s-a angajat să vină săptămînal la școală pentru a primi sfaturi și a urmări îndeaproape situația la învățătură și la disciplină a fiului ei. Mama unui elev fruntaș, N.M., coleg cu Adrian, a propus ca băieții să învețe împreună sub supravegherea sa.
Organizația U.T.M. a transformat această experiență într-o sarcină de onoare. Biroul U.T.M. al clasei a urmărit cum se desfășoară activitatea celor doi elevi, i-a stimulat, întreținînd viu entuziasmul lor.
Sprijinul venit din toate direcțiile a dus la rezultatele așteptate. După primele calificative bune, Adrian a fost evidențiat în gazeta de perete a organizației U.T.M., în adunări deschise. Aceste rezultate au devenit în curînd o mîndrie a clasei și apoi a școlii.
La sfîrșitul anului, Adrian a trecut clasa fără corijențe iar în anul următor nici nu a mai avut nevoie de ajutor. Între timp Adrian a devenit utemist.
Urmărirea acestei experiențe, popularizarea rezultatelor ei, au fost un puternic exemplu pentru părinți. O asemenea experiență colectivă a ridicat prestigiul școlii în fața părinților și a dovedit limpede marea forță a educației.
Un alt caz concludent petrecut la aceeași școală a fost acela al elevului S. Adam, element fruntaș, cu calități excepționale în domeniul matematicii, foarte apreciat de colegi și profesori. Elevul acesta nu participa însă la viața clasei, nu se preocupa de ridicarea nivelului la învățătură ai colegilor săi. Cu toate că era utemist nu lua în serios sarcinile organizației. Îi era indiferentă situația slabă la învățătură a colegilor. Mai mult, împreună cu alți elevi fugise de la unele ore. Școala și-a simțit răspunderea și în cazul acesta.
Mama elevului, de profesiune medic, femeie energică și inteligentă, a fost chemată la școală. Discuția despre egoismul fiului său a mirat-o, a supărat-o chiar. Ea a înțeles vina pe care o are fiul său pentru că a călcat disciplina plecînd de la ore și că el merită pentru aceasta o pedeapsă. Însă n-a înțeles de la început ce vină are fiul său pentru că ceilalți elevi nu învață, cu ce este fiul său răspunzător de lenevia sau incapacitatea celorlalți. Pedagogii au ajutat-o însă să vadă că izolarea fiului ei, atitudinea lui distantă, dezinteresul său pentru viața clasei, nu sînt trăsături proprii omului nou, care crește astăzi în școlile noastre.
În urma acestei convorbiri, mama a fost de acord ca fiul său să ajute elevi mai slabi la învățătură; l-a ajutat ea însăși să se împrietenească cu colegii, a început să se intereseze și ea de viața clasei în care învață fiul ei.
Din aceste exemple și din multe altele pe care le cunosc, am căutat să trag învățăminte pentru munca mea.
În școala pe care o conduc acum, sînt multe probleme importante de rezolvat în ceea ce privește stabilirea unei legături juste cu părinții elevilor. Pentru orientarea părinților, am organizat în școală conferințe cu teme pedagogice. Ținînd seama că justa organizare a vieții elevilor este o condiție esențială pentru obținerea unor rezultate mai bune la învățătură și disciplină, prima problemă prezentată părinților a fost „importanța bunei organizări a regimului de zi al elevilor". La scurt timp după ce noi am discutat cu părinții această problemă, au început să se vadă roadele în pregătirea elevilor pentru lecții și în comportarea lor. Temele care se tratează în cadrul lectoratului pentru părinți sînt alese din viața de fiecare zi a școlii. Pe această cale, atragem părinții la rezolvarea sarcinilor actuale ale școlii.

LENORMANDA BENARI
directoarea școlii medii „Nicolae Bălcescu" din București

Consfătuirea cadrelor de conducere din învățămîntul superior

În zilele de 28, 29 și 30 ianuarie a avut loc la București consfătuirea cadrelor de conducere din instituțiile de învățămînt superior din întreaga țară.
În prima parte a consfătuirii, **acad. prof. Ilie Murgulescu**, ministrul Învățămîntului, a prezentat referatul „Sarcinile învățămîntului superior cu privire la pregătirea cadrelor de specialiști și la ridicarea nivelului învățămîntului, potrivit directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R. pentru construirea socialismului în R.P.R."
După ce a scos în evidență marea dezvoltare pe care a luat-o învățămîntul din țara noastră în anii puterii populare, referatul s-a ocupat de sarcinile de mare răspundere ce revin Ministerului Învățămîntului și tuturor acelora ce lucrează în instituțiile noastre de învățămînt, sarcini ce decurg din directivele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale.
Principala sarcină a instituțiilor de învățămînt superior — a arătat ministrul Învățămîntului — este de a pregăti zeci de mii de cadre superioare — ingineri, economiști, agronomi, profesori, medici — necesare îndeplinirii măreței opere de construire a socialismului în patria noastră.
Pentru a duce la îndeplinire sarcinile prevăzute în directive, Ministerul Învățămîntului va trebui să se preocupe de elaborarea și îndeplinirea planului de școlarizare, a planurilor de pregătire a cadrelor, în specialitățile cerute de nevoile economiei naționale și ale culturii, de îmbunătățirea profilului și rețelei instituțiilor de învățămînt superior în ce privește selecționarea, creșterea și repartizarea cadrelor.
O sarcină de mare răspundere ce revine cadrelor din învățămîntul superior este educarea tineretului în spiritul moralei comuniste, formarea concepției științifice despre lume și societate a studenților, educarea lor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul tovărășiei și al prieteniei, al dragostei pentru profesia aleasă.
În încheiere, ministrul Învățămîntului a subliniat că dezvoltarea învățămîntului superior din țara noastră după reforma învățămîntului, și mai ales în perioada primului plan cincinal, a impus o dezvoltare a bazei materiale. Sarcinile mari ce revin învățămîntului în lumina documentelor celui de al doilea Congres impun o nouă îmbunătățire a bazei materiale, crearea tuturor condițiilor pentru un învățămînt de calitate înaltă.
În continuarea lucrărilor consfătuirii, prof. univ. Alexandra Sidorovici, rectorul Institutului de petrol și gaze, a prezentat referatul „Munca educativă în rîndurile studenților".
În prima parte a referatului vorbitoarea a scos în evidență preocuparea deosebită pe care o manifestă cadrele didactice de la Institutul de petrol și gaze pentru educarea studenților în spiritul moralei comuniste.
Străduindu-se să-și îmbunătățească continuu conținutul muncii lor, dînd conținutului cursurilor o bază materialist-științifică, cadrele didactice au obținut succese însemnate în ceea ce privește formarea gîndirii științifice a studenților.
Adîncirea și intensificarea muncii didactice și științifice a cadrelor didactice din institut au avut un însemnat rol educativ și o influență puternică asupra studenților. Numărul studenților care obțin calificativul „bine" și „foarte bine" crește cu fiecare sesiune de examene.
Dorința de a lucra efectiv în producție, pe care mulți dintre absolvenții institutului și-o manifestă, este de fapt rezultatul unei susținute munci educative pe care cadrele didactice au desfășurat-o în rîndurile studenților.
În referat s-a arătat că multe cadre didactice au găsit mijloace variate pentru a lega sarcinile educației în spiritul moralei comuniste de munca de instruire științifică a studenților. O contribuție însemnată au în această privință cadrele didactice de la catedrele de științe sociale.
O atenție deosebită — a arătat prof. Alexandra Sidorovici — s-a acordat muncii cultural-educative și activității sportive.
Un rol deosebit de important în educarea comunistă a studenților l-a avut organizația U.T.M. din institut, care s-a preocupat îndeaproape de asigurarea unei bune frecvențe, de asigurarea disciplinei în rîndurile studenților, a unei juste atitudini față de învățătură.
Făcînd o analiză temeinică a lipsurilor care mai dăinuie în activitatea educativă pe care o desfășoară cadrele didactice, vorbitoarea a arătat că mai sînt profesori care manifestă o atitudine formală față de însușirea temeinică a științei marxist-leniniste și folosirea acesteia în predarea disciplinei de specialitate, care consideră că munca educativă nu are nici o legătură cu activitatea didactică și științifică.
Prof. univ. C. Ionescu-Bujor, director general al Direcției generale a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului, a prezentat un referat în legătură cu noul proiect de statut tip al instituțiilor de învățămînt superior, după care a dat citire textului acestui proiect.
Un mare număr de cadre didactice participante la consfătuire au luat cuvîntul pe marginea referatelor prezentate, a proiectului de statut-tip al instituțiilor de învățămînt superior, dînd sugestii prețioase pentru îmbunătățirea muncii în instituțiile de învățămînt superior. Astfel:
Tov. Mihai Levente — rectorul Institutului agronomic din București, a ridicat, printre altele, problema practicii studenților. Pentru buna desfășurare a practicii, vorbitorul a propus să se ia în studiu înființarea unei catedre pentru practica în producție. De asemenea, a cerut sprijinul ministerului pentru asigurarea accesului studenților de la cursurile fără frecvență în G.A.S., S.M.T., în laboratoarele stațiunilor de cercetare, în clinicile și spitalele veterinare etc. A făcut de asemenea propuneri concrete privitor la îmbunătățirea planurilor și a programelor de învățămînt în lumina sarcinilor trasate de cel de al II-lea Congres al P.M.R.
Tov. Levente a propus organizarea unor consfătuiri anuale cu absolvenții care lucrează direct în producție pentru a afla pe această cale în ce măsură cunoștințele căpătate de studenți în institut îi ajută în munca practică pe teren.
Tov. C. Dinculescu — rectorul Institutului Politehnic din București, a propus Ministerului Învățămîntului să studieze problema examenului de admitere în institutele politehnice pentru a vedea dacă nu este cazul să se dea precădere disciplinelor care profilează facultățile respective. De asemenea, tov. Dinculescu a făcut unele propuneri privind îmbunătățirea bazei materiale a învățămîntului politehnic din București.
Tov. D. Praporgescu — rectorul Institutului de Construcții din București — a arătat, printre altele, că pentru îmbunătățirea compoziției sociale în facultăți, ar fi necesar ca Ministerul Învățămîntului să înființeze în centrele muncitorești cît mai multe școli medii cu o bază materială corespunzătoare și la care să predea cadre temeinic pregătite. Mai mulți fii de muncitori vor avea astfel posibilitatea să urmeze cursurile acestor școli și să intre apoi în învățămîntul superior.
Tov. Alex. Domșa — rectorul Institutului Politehnic din Cluj, a propus între altele ca studenții să facă practică în mai multe întreprinderi pentru a se familiariza cu specificul de muncă al acestor întreprinderi.
Tov. Alex. Buia — directorul Institutului agronomic din Craiova, a subliniat necesitatea pregătirii pedagogice a viitorilor ingineri agronomi, dat fiind specificul muncii lor și contribuția pe care o pot aduce la culturalizarea satelor. În acest scop a propus Ministerului Învățămîntului introducerea în institutele agronomice a unui curs de pedagogie cu caracter obligatoriu.
Tov. E. Boldan — directorul Institutului pedagogic din București — a propus ca pentru practica pedagogică să se repartizeze institutelor pedagogice școli de bază (elementare și medii) în care studenții să poată face în cursul anului observații pedagogice.
Subliniind unele lipsuri din munca de pregătire a studenților, vorbitorul a arătat neajunsul care decurge din faptul că practica pedagogică se desfășoară în ultimele săptămîni ale anului, tocmai în perioada colocviilor.
În concluzie, **acad. prof. Ilie Murgulescu** — ministrul Învățămîntului — a arătat că lucrările consfătuirii au permis să se adîncească unele probleme fundamentale ale învățămîntului superior, să se împărtășească experiența rodnică între cadrele conducătoare ale instituțiilor de învățămînt superior, să se analizeze lipsurile existente, precum și cauzele acestora, să se stabilească totodată căile de ridicare a nivelului muncii în învățămîntul superior.
Cadrele de conducere din instituțiile de învățămînt superior — a arătat acad. prof. Ilie Murgulescu — pe lîngă problemele de organizare au acordat de data aceasta o atenție deosebită conținutului învățămîntului, perspectivelor de viitor în ceea ce privește profilul învățămîntului, revizuirii și îmbunătățirii planurilor și a programelor de învățămînt, problemei legării teoriei de practică.
Tovarășul ministru Ilie Murgulescu a insistat mult asupra atenției pe care trebuie să o acorde conducerile instituțiilor de învățămînt superior îndeplinirii planului de școlarizare, arătînd că cifrele de școlarizare trebuie realizate întocmai, fără depășire și conform nevoilor reale ale diferitelor sectoare ale economiei noastre naționale, care în cel de al doilea cincinal vor cunoaște o largă dezvoltare.
În legătură cu problema rețelei școlare, s-a subliniat în concluzii că Ministerul Învățămîntului va continua acțiunea de întărire a rețelei instituțiilor de învățămînt superior, orientînd această muncă spre realizarea unor unități puternice, încadrate cu cadre didactice bine pregătite și avînd o bază materială corespunzătoare.
Un accent deosebit s-a pus în concluzii pe necesitatea lărgirii și organizării mai sistematice a activității științifice, pe îmbunătățirea muncii educative în rîndurile studenților, pe realizarea unei mai strînse colaborări a cadrelor didactice cu organizațiile U.T.M.
Ținînd seama de sarcinile mari ce stau în fața învățămîntului superior, tovarășul ministru a vorbit pe larg despre necesitatea întăririi și dezvoltării în rîndurile cadrelor didactice din învățămîntul superior a muncii de concepție, de profunzime, a muncii de cercetare științifică. Metodele științifice folosite în această activitate, a spus vorbitorul, trebuie extinse și în munca de conducere a instituțiilor de învățămînt superior.
Vorbind despre însemnătatea respectării planului de stat, tovarășul ministru a arătat cît este de important pentru întreaga dezvoltare a învățămîntului superior ca toate cadrele, cu

(Urmare în pag. 4-a)

La grădinița de copii din comuna Sîntana — Timișoara

Pentru sistematizarea cunoștințelor elevilor

Lucrez într-o școală pentru tineretul muncitoresc. Munca dusă cu elevii unei asemenea școli cere o grijă deosebită, datorită condițiilor în care învață acești elevi, care sînt în producție. Pedagogul trebuie să predea astfel noile cunoștințe, încît elevii să plece de la școală cu lecția învățată în cea mai mare parte. De aceea, m-am străduit de la începutul anului școlar să aplic la lecții cele mai variate și potrivite metode și procedee de predare, care să asigure succesul la învățătură.
O preocupare a fost aceea de a le vorbi elevilor într-un limbaj expresiv, curgător și accesibil lor. Astfel, am izbutit ca, în clasele la care predau, lecțiile să fie urmărite cu atenție, elevii participînd activ și cu interes sporit la însușirea noilor cunoștințe.
Tot din dorința de a-i pregăti temeinic pe elevii mei, de a face lecții cît mai vii și atrăgătoare, folosesc în desfășurarea lecțiilor — cu bune rezultate — scheme, desene și diferite însemnări explicative. În ceea ce privește folosirea schemelor, procedez în felul următor: pe măsură ce lecția se desfășoară, schițez pe tablă schema lecției, care cuprinde elementele esențiale din conținutul ei. Pentru ca elaborarea schemei să nu se facă în mod mecanic, folosesc și harta murală și atlasele geografice. Le cer elevilor să-și treacă și ei în caietele de notițe schemele pe care le fac la tablă. Unele probleme cuprinse în schemă sînt elaborate cu ajutorul elevilor, pe baza întrebărilor privitoare la cunoștințele asimilate de ei la lecțiile anterioare și care au legătură cu cunoștințele noi.
Acest sistem de muncă îmi dă posibilitatea să le atrag elevilor atenția asupra problemelor principale din lecție, să mențin atenția clasei și să existe tot timpul o bună disciplină. De asemenea, pe această cale îi ajut pe elevi să înțeleagă mai ușor cunoștințele predate și să și le fixeze trainic în memorie.
Iată de pildă cum am reușit să-mi desfășor cu succes lecția „Subzona de stepă cu cernoziom din U.R.S.S.", la care am scris pe tablă schema. După ce le-am vorbit elevilor despre zona stepelor în general, scoțînd în evidență trăsăturile caracteristice ale acestei zone și le-am arătat că din ea face parte silvostepa și zona stepelor cu cernoziom, am început explicația lecției propriu zise, scriind treptat pe tablă următoarea schemă:

Subzona de stepă cu cernoziom din U. R. S. S.
Așezare. Caracteristica naturii. Populația

Face parte din zona stepelor; ocupă partea sudică a acestei zone; este acoperită cu ierburi; pădurea apare numai în luncile situate de-a lungul riurilor.

Limitele
- **în longitudine** — de la granița de vest a țării pînă la fluviul Enisei. Spre est de Enisei stepa apare sub formă de insule răzlețe în cuprinsul taigalei.
- **în latitudine**
  - la nord — silvo-stepa.
  - la sud — Marea Neagră, munții Ialta, Marea Azov, munții Caucaz, vestul platoului Stavropol, sudul Privoljiei, înălțimile Kazahstanului (50° lat. N.) pînă la poalele munților Altai.

Relieful
- **Cîmpie** cu ripi adînci și ramificate, lipsite de vegetație; se fac împăduriri planificate pentru a se opri extinderea ripilor.
- **Soluri**
  - **cernoziom** — mai gros și mai bogat în humus la nord, mai sărac spre sud.
  - **loess** — predomină în partea europeană ca și cernoziomul; este măcinat ușor de ape și formează ripi.
  - **argila** — predomină în partea asiatică; datorită ei se formează mlaștini.

Clima — continentală
- Temperatura și precipitațiile atmosferice scad de la vest la est pînă în munții Altai, unde se observă din nou o ușoară creștere.
- Temperatura medie în ianuarie: —4° în vest, —17° în Siberia Occidentală.
- Precipitații atm.: (300—400 mm. anual).

Flora
- **Peisaj natural** — graminee rezistente la uscăciune și plante cu rezerve de hrană în bulbi și rizomi.
- **Peisaj artificial** — creat de mîna omului, cultivat cu plante ca: grîu, floarea soarelui și sfeclă de zahăr.

Fauna — reprezentată prin copitate și rozătoare.

Populația — mai deasă în vest
- **ucrainieni și moldoveni** — în partea de vest
- **ruși** — în centru
- **bașkiri și kazahi** — în partea de est.

* *

De asemenea, acord o atenție deosebită notițelor pe care le iau elevii la lecție. Pentru ca notițele să-i ajute într-adevăr pe elevi și să le ușureze munca independentă pe care o fac acasă, am grijă ca, în mersul lecției, să le atrag eu însumi atenția asupra unor chestiuni mai importante. Spre exemplu, la lecția de mai sus, vorbindu-le elevilor despre limitele zonei respective am accentuat faptul că spre est de Enisei stepa apare sub formă de mici insule răzlețe în cuprinsul zonei de taiga. De asemenea, controlez periodic caietele de notițe.
Folosite cu pricepere, atît schemele cît și notițele contribuie la o mai bună înțelegere a materiei predate, la consolidarea cunoștințelor elevilor. În același timp, schemele constituie un prețios ajutor în predarea materiei.

Prof. GH. TEODORESCU

Observații privitoare la manualul de aritmetică pentru cl. a II-a

Ediția din 1955 a manualului de aritmetică pentru clasa a II-a prezintă o serie de calități față de ediția din 1953.

În vechea ediție, materialul nu era repartizat pe tipuri de probleme. Multe din probleme nu respectau principiul accesibilității, depășind cu mult nivelul de înțelegere al elevilor de clasa a II-a. Unele noțiuni și unele teme erau prezentate superficial. De exemplu: mărirea și micșorarea unor numere date cu cîteva unități sau de cîteva ori; aflarea unor părți dintr-un număr întreg.

Noua ediție a manualului înlătură astfel de greșeli. Colectivul care a lucrat la întocmirea acestei ediții a reușit să se apropie mai mult de nivelul de înțelegere al elevilor, de preocupările lor. Organizarea materialului pe lecții, marcate prin linii orizontale sau titluri ușurează mult folosirea acestuia de către elevi. Totodată dă posibilitate cadrelor didactice să-și întocmească în mod just planificarea calendaristică.

Faptul că s-a redus materialul, că împărțirea cu rest a fost exclusă și că numărul problemelor a fost micșorat (din 1140 au rămas 1004) ne ajută să parcurgem materialul mai pe îndelete și, bineînțeles, mai temeinic. La îmbunătățirea predării lecțiilor de aritmetică la această clasă contribuie și conținutul problemelor. Acestea cuprind aspecte din lupta oamenilor muncii pentru construirea socialismului, din viața de tabără a pionierilor, din viața plantelor și a animalelor. Sînt pozitive, de asemenea, grupările problemelor pe tipuri, prezentarea grafică a unor probleme și exerciții.

În anii trecuți întîmpinam dificultăți mai ales în predarea împărțirii prin cuprindere și a împărțirii în părți egale. Noua ediție a manualului ne ajută să conducem pe elevi la o însușire temeinică a acestor două aspecte ale împărțirii care sînt tratate paralel și însoțite de desene.

O serie întreagă de exerciții distractive cu pătrate în care se complectează o anumită sumă pe plan vertical și orizontal și de exerciții greșit rezolvate, ale căror rezultate cer din partea copiilor o verificare atentă, contribuie la dezvoltarea atenției, a memoriei, a judecății elevilor, la dezvoltarea voinței. Deosebit de clare, de atractive și de interesante pentru elevi sînt problemele: 93, 94, 140, 247, 290, 297, 298, 360, 380, 400, 718, 719, 789, 969 și 1004. Unele dintre ele prezintă aspecte din viața animalelor, date comparative în legătură cu existența lor pe pămînt. Problema nr 1004, prin conținutul său, constituie un îndreptar pentru elevi cu privire la felul cum trebuie să-și organizeze timpul în vacanță.

Cu toată grija colectivului care a lucrat la întocmirea acestei ediții, au mai rămas însă greșeli de exprimare de conținut și chiar unele greșeli în organizarea materialului. De exemplu în problema nr. 151 se spune: „După ce un muncitor fruntaș a mai cumpărat pentru bibliioteca sa odată 5 cărți și apoi 7, numărul cărților lui a ajuns 100. Cîte cărți avea muncitorul înaintea acestei cumpărături?" Cred că întrebarea este greșit formulată, deoarece noțiunea de cumpărături include articole diferite, ori muncitorul a cumpărat numai cărți. Greșeli asemănătoare se găsesc și în problemele nr. 164 și 561. În problema nr. 742 se spune: „Pentru jocul cu cercurile, copiii au desenat pe pămînt trei cercuri. Cel ce nimerește în primul cerc primește 6 puncte, în al doilea cerc de 2 ori mai mult..." Pentru ca elevii să poată răspunde la această întrebare, trebuia ca în enunțul problemei să se indice cum se numără cercurile, de la centru în afară sau invers? De asemenea exercițiile nr. 417 și nr. 412 sînt confuze. Elevii vor înțelege greu expresiile: „Rezolvați următoarele exerciții formînd grupe de cîte 5 unități" sau „socotiți formînd grupe de cîte 6". Nu este îndeajuns de explicită pentru elevi nici problema nr. 859. Sînt probleme ale căror date nu corespund realității. De exemplu, în problemele nr. 47 și nr. 73, durata pentru vizitarea stratului de legume al G.A.C. e mult prea mică. Elevii care au făcut astfel de excursii știu că au depășit cu mult cele 40 sau 55 de minute indicate în probleme.

Unele exerciții și probleme nu țin seama de nivelul de pregătire și de înțelegere al elevilor, fiind prea grele. Altele dovedesc greșeli în ceea ce privește organizarea materialului, gruparea exercițiilor și problemelor. De pildă, problema nr. 703 trebuia să fie plasată printre problemele de aflare a timpului.

Cu toate aceste greșeli, noua ediție a manualului de aritmetică înseamnă un ajutor important în munca învățătorilor și elevilor. Ținînd seama de părerea învățătorilor care lucrează la clasa a II-a și care folosesc deocamdată acest manual, Editura de Stat Didactică și Pedagogică va reuși să ne dea în viitor o ediție și mai bună.

ILEANA SCHREIER
învățătoare la școala nr. 2 de fete din București

Educatoarele își analizează munca

In toată țara s-au desfășurat în zilele de 21 și 22 ianuarie consfătuirile raionale ale educatoarelor din instituțiile preșcolare. Referatele prezentate în ședințele plenare ale consfătuirilor au oglindit felul cum s-a desfășurat munca acestor instituții în decursul ultimului an, cum a fost îndrumată și controlată activitatea educatoarelor de către organele de învățămînt. Consfătuirile au arătat că, în general, munca educativă a instituțiilor preșcolare s-a îmbunătățit. La aceasta a contribuit într-o măsură însemnată faptul că, începînd cu anul 1955, în cadrul unor secții de învățămînt raionale sînt inspectori care se ocupă în mod special de problemele învățămîntului preșcolar. Aceasta a dus la ridicarea nivelului muncii de îndrumare și control și deci și la îmbunătățirea activității educatoarelor.

Multe din referatele prezentate la consfătuirile educatoarelor au scos în evidență principalele probleme ale învățămîntului preșcolar, au arătat cum au fost traduse în viață măsurile prevăzute în rezoluția elaborată cu prilejul consfătuirilor din anul trecut. Așa, de pildă, în referatul prezentat la consfătuirea din Orașul Stalin, s-a arătat că în acest an s-a acordat o mare atenție asigurării condițiilor materiale necesare bunului mers al grădinițelor din oraș. Un sprijin deosebit au primit grădinițele din partea unor întreprinderi cum sînt „Steagul Roșu", „Bella Breiner" etc. precum și din partea comitetelor de părinți.

Educatoarele din Orașul Stalin au vorbit pe larg la consfătuire despre experiența lor cu privire la munca instructiv-educativă cu copiii. Astfel, tovarășele Boșoteanu și Banciu au vorbit despre activitățile pe care le organizează pentru corectarea pronunției copiilor și pentru dezvoltarea gîndirii acestora. Tovarășa Virginia Constantinescu a vorbit despre căile folosite pentru strîngerea legăturilor grădiniței cu școlile elementare din cartier. Au fost de asemenea discutate pe larg și cu mult interes problema jocului copiilor, problema jucăriilor și a folosirii materialului didactic. Nivelul la care s-au desfășurat discuțiile, varietatea problemelor tratate, dovedesc că în Orașul Stalin se acordă importanța cuvenită activității grădinițelor de copii.

În ședințele pe secții ale consfătuirii din Orașul Stalin, referatele cu privire la problema educării mișcărilor la copiii preșcolari au avut, în general, un caracter concret, înfățișînd exemple din practica muncii în grădinițele de copii. Slaba participare la discuții în cadrul secțiilor a dovedit însă că nu toate educatoarele s-au pregătit în suficientă măsură pentru a dezbate problemele activității lor. Nu s-a discutat decît în treacăt despre ajutorul pe care l-au primit educatoarele prin publicarea lucrării „Educația fizică în grădinița de copii", deși această problemă făcea parte din tematica consfătuirii.

În rezoluția adoptată la sfîrșitul consfătuirii educatoarelor din Orașul Stalin s-a arătat că educatoarele trebuie să efectueze un control riguros, în două etape, privind corespondența indicilor antropometrici și felul cum efectuează copiii mișcările fundamentale. Rezoluția cuprinde, de asemenea, sarcini cu privire la confecționarea unor aparate de gimnastică pentru o parte din grădinițele din oraș.

În alte locuri, de pildă, în regiunea Hunedoara, în raionul Sebeș, în raionul Stalin al orașului București, în cadrul discuțiilor pe secții s-au ridicat probleme interesante în legătură cu educarea mișcărilor la copii. Astfel, discutînd pe larg problema educării mișcărilor la copiii din grupa combinată, educatoarele Belei, Panaitescu și altele, din raionul Sebeș, au scos în relief necesitatea întocmirii unui program de gimnastică în care să se încadreze simultan toate subgrupele de copii, subgrupa mică urmînd a se încadra numai în partea introductivă a programului și în primele mișcări din partea pregătitoare, care păstrează caracterul imitativ. În secția grupei combinate din raionul Stalin al orașului București s-a insistat asupra antrenării simultane a copiilor din subgrupele mijlocie și mare la tot programul de gimnastică și asupra antrenării temporare a copiilor din subgrupa mică. Educatoarele Maria Dumitrescu și Margareta Ghițescu au criticat metoda prezentată de tov. Eugenia Ștefănescu, metodă care nu ține seama de principiul antrenării simultane și face ca întreaga activitate din grădiniță să-și piardă caracterul sistematic, ceea ce duce la abateri de la regimul zilei.

Interesul general al educatoarelor pentru problemele dezbătute în cadrul consfătuirilor a dovedit necesitatea discutării și în viitor a unor teme care să privească activitatea concretă a educatoarelor cu grupe de copii și cu fiecare copil în parte.

Cronica FILMULUI

Destinul unei învățătoare mexicane

★ *Din toridul Mexic, regisorul Emilio Fernandez și operatorul Figueroa ne trimit, după „Maclovia" și „Fata mexicană", o altă zguduitoare solie cinematografică.*

Poate unii dintre spectatorii filmului „Rio Escondido" erau familiarizați cu peisajul mexican: oameni și plante, parcă chircîți sub focul unui soare pîrjolitor. Expoziția de pictură mexicană prezentată acum cîteva luni în sala Dalles ne-a dezvăluit comorile unei culturi străvechi, în care influențele se amestecau în culori puternice. Puțin cunoscută europenilor, cultura mexicană, mai ales plastica, are tradiții seculare. Picturile expuse la Dalles ne evocau oameni mărunți la trup, albi, negri, metiși, indieni, ale căror fețe, sub uriașele „sombreros", vădeau hotărîre de luptă revoluționară. Despre acești oameni ne povestește și „Rio Escondido". „Destinul Rosaurei Salazar" — așa ar mai putea fi intitulat filmul... Acest Mexic, pe care îl cunoaștem prezentat în filmele americane ca „pitoresc" doar prin luptele cu tauri, aruncătorii de lasso și de cuțite, ne este prezentat în cu totul altă lumină de filmul „Rio Escondido".

O tînără învățătoare pășește pe drumul pe care pornesc milioane de învățători din țările capitaliste: prima ei școală, primele iluzii. Pornește la o luptă grea, aprigă. Nu are drept arme decît tinerețea și portretul vestitului Juarez, președintele eliberator al Mexicului. Îi ghicim, fără a fi nevoie de explicații, copilăria, tinerețea, visurile. Pleacă undeva, într-un colț de țară, la marginea legii, fără protectori sau sprijin. Și, înainte de plecare, președintele Mexicului (filmul se petrece cu mulți ani în urmă) îi urează succes.

Un sat al foamei, al disperării, al setei (căci lipsa de apă e înnebunitoare). Aici domnește un despot, un mic feudal, Don Regino, servit de o mînă de „disperados". El reprezintă aici puterea, legea și chiar religia. Școala a schimbat-o în grajd de cai, viețile oamenilor prețuiesc mai puțin decît cele ale cailor...

Scenă din film

Învățătoarea nu e însă singură. Are alături de ea un alt misionar, un medic tînăr, la fel de entuziast, la fel de pătruns de dragoste pentru Mexic.

Don Regino, „stăpînul", e silit să facă concesii. E de neuitat prima lecție a tinerei învățătoare în noua școală. Copii de toate vîrstele care învață primele buchii, învață și să iubească Mexicul, libertatea.

Simți cu convingere că acești copii de indieni, care ascultă cuvintele Rosaurei, vor fi cîndva luptători pentru un Mexic liber...

Lupta va fi aprigă. Don Regino este învățat să obțină cu forța orice poftește. În fața elevilor el primește însă poate prima lecție a vieții sale. Don Regino află, ca și elevii încremeniți în bănci, că nu orice se poate cumpăra — și mai cu seamă o conștiință. Rosaura va muri convinsă că drumul deschis de ea va crește tot mai larg. Cei din „Rio Escondido" au început să înțeleagă că viața le aparține. Și au înțeles că ei, ca și acel „rîu ascuns" (rio escondido) ale cărui valuri curg adînc sub casele satului, nu pot fi ținuți veșnic în întuneric...

Viața Rosaurei Salazar întruchipează destinul adevăratei învățătoare. Au cunoscut-o și țăranii noștri în cătune sărace, luptînd împotriva vechilului, pelagrei și analfabetismului, așa cum Rosaura a luptat împotriva lui Don Regino, a vărsatului negru și a secetei.

Jertfele acestor învățători nu au fost zadarnice. Sămînța aruncată de ei a crescut. Mesajul lor s-a transmis prin veacuri. Copiii cresc-uți de ei au dus mai departe lumina primită. Ca Rosaura luptă azi în țările capitaliste mii de învățători, care doresc fericirea patriei lor.

„Rio Escondido" este un poem închinat dragostei de patrie, învățătorilor. Realizarea cinematografică este adeseori excepțională. E cunoscut în lumea întreagă numele operatorului Figueroa. Imaginile sale, de o mare forță artistică, au căldura, lumina, poezia celui mai bun tablou. Natura este dezvăluită, surprinsă în tot ce are mai expresiv. Și oamenii fac parte integrantă din peisaj. Săraci, ca și natura, ei luptă pentru a stoarce cît de puțin pămîntului sterp.

În acest cadru, Maria Felix, interpreta învățătoarei, aduce un chip luminos, o sensibilitate vibrantă și în același timp forța necesară pentru a-l înfrînge pe Don Regino... Iată oamenii satului, hărțuiți, măcelăriți ca și cum nimic nu s-ar fi schimbat de la debarcarea tiranului Cortez.

Filmul ne prezintă poporul mexican care luptă. Finalul tragic nu înseamnă finalul luptei, ci prevestește creșterea ei. Este minunat faptul că, în lupta lor pentru a crește oameni care își iubesc patria, pacea și viața, profesorii au alături de ei asemenea eroi ca Rosaura Salazar (eroina a existat cu adevărat). E o dovadă în plus că marile adevăruri umane nu vor putea fi niciodată tăgăduite, că viața și cei care luptă în numele ei învinge!

AL. POPOVICI

PARTIDUL

Versul: EUGEN FRUNZA *Muzica: RADU DRAGAN*

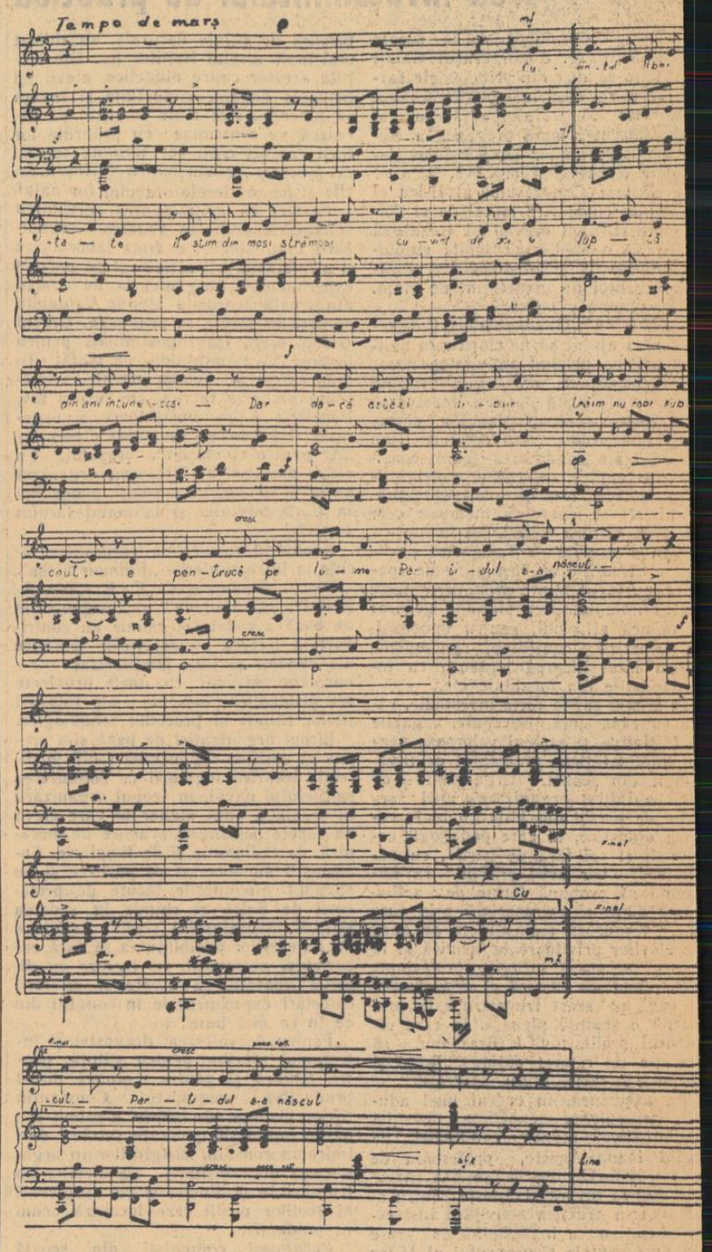

Sesiunea Comitetului executiv al U. I. S.

La București s-au desfășurat între 23 și 27 ianuarie lucrările sesiunii Comitetului executiv al Uniunii internaționale a studenților, la care au participat delegați din 16 țări.

În clișee: aspect din sala sesiunii (sus); în pauze delegații duc discuții amicale (jos, stînga); în plimbare pe bulevardele Bucureștiului (jos, dreapta).

Consfătuirea cadrelor de conducere din învățămîntul superior

(Urmare din pag. 3-a)

deosebire cele de conducere, să se obișnuiască a munci planificat. O astfel de obișnuință are drept rezultat o muncă disciplinată, cu obiective precise, a căror realizare este urmărită printr-un întreg ansamblu de măsuri de către întreg colectivul instituției.

Răspunzînd numeroaselor propuneri ce s-au făcut în legătură cu munca de elaborare a manualelor și a cursurilor, a felului cum să se realizeze legarea teoriei de practică, tovarășul ministru a dat indicații menite să aducă o serioasă contribuție la îmbunătățirea muncii în aceste direcții. A insistat mai ales asupra necesității de a se elabora manuale bune, restrînse ca volum, dar cu un bogat conținut științific și cît mai accesibile studenților, asupra necesității de a se folosi cît mai mult în practica studenților atelierele școlilor profesionale.

În lămurirea problemelor privitoare la asigurarea bazei materiale a instituțiilor de învățămînt superior, tovarășul ministru s-a oprit mult asupra necesității înzestrării laboratoarelor cu toate aparatele și utilajul necesar, îndrumînd cadrele didactice să extindă acțiunea de confecționare a acestor aparate cu mijloace locale.

Ministrul Învățămîntului a încheiat concluziile cu privire la lucrările acestei consfătuiri îndemnînd cadrele didactice să folosească și mai mult în viitor neprețuitul tezaur al experienței obținute de învățămîntul superior din Uniunea Sovietică.

Concurs cu premii pentru jucării

Ministerul Industriei Ușoare a organizat un concurs pentru crearea de modele noi de jucării, în vederea realizării unui bogat sortiment.

Temele concursului și premiile fiecărei lucrări sînt următoarele:

Tema nr. 1: jucării nemecanizate din tablă litografiată sau vopsită, ca de exemplu: găleți, forme de nisip, tobițe, mașini de gătit, trompete etc. (forme noi de jucării și desene noi de litografiere).
1 premiu I a 1.000 lei
2 premii II a 700 lei fiecare
2 premii III a 500 lei fiecare.

Tema nr. 2.: jucării mecanizate din tablă litografiată, acționate pe bază de arc spiral din bandă sau sîrmă de oțel, sau alte principii fizico-mecanice cum ar fi: energie înmagazinată sub formă de volan, reculare de aer, folosirea de apă sau aburi, giroscopie etc.
1 premiu I a 2.500 lei
2 premii II a 1.500 lei fiecare
2 premii III a 1.200 lei fiecare

Tema nr. 3: jucării nemecanizate din mase plastice (celuloid, bachelită, aminoplast, troilit, ebonită) ca: vaporașe, sunători, păpuși, fluiere etc.
1 premiu I a 1.500 lei
2 premii II a 1.000 lei fiecare
2 premii III a 700 lei fiecare.

Tema nr. 4.: jucării mecanizate din mase plastice sau combinate cu subansamble din metal: automecanizate, auto cu balon etc.
1 premiu I a 2.500 lei
2 premii II a 1.500 lei fiecare
2 premii III a 1.000 lei fiecare.

Tema nr. 5: jucării din cauciuc: mingi, baloane din cauciuc, păpuși, animale umflate cu aer (rigide sau flexibile) și dotate cu muzicuță.
1 premiu I a 1.200 lei
2 premii II a 900 lei fiecare
2 premii III a 600 lei fiecare.

Tema nr. 6: noi modele de trotinete, triciclete și biciclete pentru copii, modele perfecționate, prevăzute cu sisteme noi de frînă, lanț, pedale etc.
1 premiu I a 2.500 lei
2 premii II a 1.800 lei fiecare
2 premii III a 1.200 lei fiecare.

Concursul se închide la data de 1.III.1956. Pînă la această dată, participanții trebuie să depună la Direcția Tehnică M.I.U. București, Str. Ion Ghica nr. 4 (fostă Bursei) următoarele:

1) documentația necesară (schițe, planuri, prototipuri, descriere exactă a rezolvării problemei), într-un plic sigilat, neiscălit.

2) un plic sigilat cu numele, adresa, telefonul și instituția sau întreprinderea unde lucrează participantul la concurs.

Pe ambele plicuri se va nota același motto, pentru identificare.

Lămuriri suplimentare se pot cere de la Direcția Industrială Articole Casnice (București, B-dul 1848, nr. 34).

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

În interesul păcii și securității internaționale

La Praga a avut loc în zilele de 27—28 ianuarie sesiunea Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia de prietenie, colaborare și asistență mutuală.

Împreună cu popoarele tuturor țărilor participante la Tratatul de la Varșovia, poporul romîn a primit cu o vie satisfacție hotărîrile sesiunii, deoarece ele constituie o însemnată contribuție la întărirea continuă a forțelor păcii, la destinderea încordării internaționale, la rezolvarea problemei asigurării securității colective în Europa.

Lucrările sesiunii au fost urmărite cu un viu interes de oamenii iubitori de pace din toate țările lumii. Politica externă a statelor lagărului socialist, politică de pace și colaborare internațională, la baza căreia stă principiul leninist al coexistenței pașnice între țările cu diferite orînduiri sociale și economice corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor și se bucură de simpatia și sprijinul activ al oamenilor cinstiți de pretutindeni.

Sesiunea Comitetului Politic Consultativ al țărilor participante la Tratatul de la Varșovia a examinat și aprobat regulamentul comandamentului unit și a rezolvat problemele organizatorice legate de activitatea forțelor armate unite ale acestor state. S-a aprobat includerea în forțele armate unite a contingentelor armatei populare naționale a R.D. Germane. De asemenea, s-a hotărît crearea pe lîngă Comitetul Politic Consultativ a unei comisii permanente care are sarcina de a elabora recomandări în probleme de politică externă și a unui secretariat unit din care fac parte reprezentanți ai tuturor statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

Comitetul Politic Consultativ a făcut un aprofundat schimb de păreri în problemele situației internaționale și securității în Europa. În Declarația comună care a fost dată publicității se subliniază că năzuința profundă spre pace a popoarelor a dus la schimbări esențiale în situația internațională, la o anumită slăbire a încordării în relațiile dintre state. Desfășurarea evenimentelor a dovedit justețea metodei de rezolvare a divergențelor și litigiilor dintre state pe calea tratativelor și nu pe calea folosirii forței sau a amenințării cu forța. O mare însemnătate pozitivă pentru micșorarea primejdiei de război și pentru însănătoșirea întregii situații internaționale au avut întîlnirile dintre conducătorii statelor și în deosebi conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri.

Viața a dovedit, de asemenea, că politica înjghebării de blocuri militare agresive cum sînt blocul Atlanticului de nord, blocul de la Bagdad, blocul militar din Asia de sud-est este menită să agraveze divergențele dintre state și nu să ducă la reglementarea lor.

Declarația comună a statelor participante la Tratatul de la Varșovia exprimă simpatia acestor state față de popoarele Asiei și Africii care luptă pentru drepturile lor legitime la o dezvoltare națională independentă. Statele participante la Tratatul de la Varșovia sprijină întrutotul hotărîrile Conferinței de la Bandung și sînt gata să ajute la traducerea în viață a acestor hotărîri, inclusiv în domeniul colaborării economice și culturale pe baza avantajelor reciproce, fără a impune condiții politice, militare sau de altă natură.

Sesiunea de la Praga a Consiliului Politic Consultativ a acordat o deosebită însemnătate situației din Europa și măsurilor care sînt necesare pentru asigurarea securității europene.

Cel mai bun mijloc de asigurare a securității europene a fost și rămîne crearea unui sistem de securitate colectivă. Statele participante la Tratatul de la Varșovia declară că sînt gata să colaboreze cu toate celelalte state la înfăptuirea unor măsuri menite să contribuie la întărirea securității europene și la înlăturarea primejdiei unui nou război pe continentul nostru, să examineze împreună cu celelalte state interesate propunerile corespunzătoare acestei sarcini.

În acest scop ar avea o mare însemnătate încheierea unui acord corespunzător, la început între o parte din statele europene — printre care U.R.S.S., Marea Britanie, Franța — și S.U.A., precum și stabilirea în Europa a unei zone în care efectivul și dislocarea forțelor armate să fie stabilite printr-un acord special între statele interesate.

Un pas însemnat spre destinderea continuă a încordării în Europa și care ar crea condiții mai favorabile și pentru rezolvarea problemei germane în conformitate cu cerințele asigurării securității europene l-ar constitui realizarea unui acord privind stabilirea în Europa a unei zone speciale de limitare și control a armamentelor, care să includă cele două părți ale Germaniei. Acest acord ar putea să prevadă retragerea sau limitarea efectivului trupelor străine din cele două părți ale Germaniei, precum și limitarea contingentelor armate ale R. D. Germane și R. F. Germane, instituindu-se controlul necesar asupra respectării acordului respectiv.

Se propune, de asemenea, ca un prim pas pe calea înlăturării războiului atomic, stabilirea unei înțelegeri între statele interesate, potrivit căreia forțele armate staționate pe teritoriul celor două state germane să nu dispună în armamanetul lor de arma atomică. O altă propunere se referă la asumarea atît de către statele participante la Tratatul de la Varșovia, cît și de cele participante la Tratatul nord-atlantic, a obligației de a rezolva numai prin mijloace pașnice litigiile și divergențele care se ivesc între ele. Statele participante la Tratatul de la Varșovia consideră, de asemenea, că stabilirea unor bune relații și reglementarea problemelor litigioase între diferite țări, indiferent de apartenența lor actuală la unele grupări militare sau la altele, ar avea o mare însemnătate pentru consolidarea păcii.

Pînă la rezolvarea unui acord cu privire la crearea unui sistem eficace de securitate în Europa ar avea o mare însemnătate încheierea între țările respective a unor tratate de neagresiune.

În contradicție cu politica consecventă de pace a țărilor lagărului socialist, cercurile agresive din Occident tind spre continuarea „războiului rece" și agravarea situației internaționale. Țările lagărului socialist nu pot fi înșelate și nici intimidate printr-o astfel de politică. Sprijinindu-se pe marea lor forță, pe năzuința spre pace a tuturor popoarelor lumii, țările lagărului socialist sînt hotărîte să-și sporească eforturile pentru triumful cauzei nobile a păcii.

O uriașă însemnătate pentru micșorarea încordării internaționale o are problema relațiilor dintre Uniunea Sovietică și S.U.A. Recentul mesaj adresat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintelui S.U.A. Dwight D. Eisenhower, subliniază în mod deosebit importanța îmbunătățirii relațiilor sovieto-americane. În mesaj se propune încheierea între U.R.S.S. și S.U.A. a unui tratat de prietenie și colaborare pe timp de 20 ani. Un astfel de tratat, bazat pe principiul egalității în drepturi, respectării reciproce a suveranității de stat și neamestecului în treburile interne, ar aduce o importantă contribuție la dezvoltarea relațiilor sovieto-americane și ar fi în același timp o acțiune de mare însemnătate internațională.

Opinia publică internațională a primit cu o deosebită satisfacție această nouă inițiativă de pace a Uniunii Sovietice. În același timp, mesajul lui N. A. Bulganin a provocat o dezorientare vădită în acele cercuri americane și engleze care se tem de slăbirea încordării internaționale.

Alături de toate popoarele iubitoare de pace, poporul romîn a salutat cu deosebită căldură hotărîrile sesiunii Comitetului Politic Consultativ și noua propunere a Uniunii Sovietice, ca noi și importante măsuri în interesul păcii și securității internaționale.

INFORMAȚIE

La Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași se vor ține concursuri pentru ocuparea următoarelor posturi didactice:

1. Un post de conferențiar la disciplinele darwinism și genetică vacant la catedra de fiziologie și biologie — Facultatea de științe naturale.

2. Un post de conferențiar de istorie generală veche, vacant la catedra de istorie generală — Facultatea de istorie-filologie.

Pot participa la concurs persoanele care posedă titlul de candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar. Pot fi admiși la concurs, și fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă calificare din producție și din aparatul de stat, precum și actualele cadre didactice cu stagiu și realizări în specialitatea vacantă.

Cererile se depun la rectoratul Universității „Al. I. Cuza" din Iași calea 23 August nr. 11, în termen de o lună de la data prezentei publicații. Cererile vor fi însoțite de următoarele acte: a) autobiografia, b) copie de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; c) copie de pe diploma de doctor sau de candidat în științe; d) copie de pe atestatul de profesor sau conferențiar; e) certificat de caracterizare a activității profesionale, eliberat de instituția în care candidatul își are locul de bază al activității sale; f) memoriu de activitate, semnat de candidat; g) un număr din lucrările științifice ale candidatului.

Concursul are loc în ziua de 12 mai 1956.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 357 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 10 februarie 1956

In acest număr:

- DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE: Școala sovietică în cel de al șaselea plan cincinal; Colectivul pedagogic — un colectiv de educatori (pag. 2-a)
- **Prof. univ. Stanciu Stoian** — Câteva concluzii privind lucrările sesiunii științifice a Institutului de științe pedagogice (pag. 2-a și a 3-a)
- Rolul cititrii explicative în școala elementară (pag. 3-a)
- Munca elevilor în cercul de geografie (pag. 3-a)
- Îndrumarea profesională — sarcină importantă a pedagogului (pag. 3-a)
- **Petre Radu** — Ședința Comitetului Administrativ al Federației Internaționale Sindicale a Învățământului (pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe (pag. 4-a)

Să organizăm din timp munca pentru dezvoltarea rețelei școlare

Congresul al II-lea al partidului a acordat o mare însemnătate dezvoltării în anii celui de al doilea plan cincinal a culturii socialiste în țara noastră. De o atenție deosebită se bucură școala de cultură generală, care are misiunea de a da tinerei generații cunoștințele științifice de bază și de a crea absolvenților școlilor medii posibilitatea alegerii libere a profesiunii.

In anii primului plan cincinal învățământul nostru a luat o mare dezvoltare, transformîndu-se atît în ce privește organizarea cît și conținutul. Aproape toți neștiutorii de carte pînă la vîrsta de 55 de ani au fost alfabetizați. Pentru a lichida cu desăvîrșire izvorul analfabetismului s-au creat largi posibilități de cuprindere în clasele I-IV a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Învățământul elementar general a devenit o realitate. Acest lucru a fost posibil în primul rînd prin lărgirea rețelei școlare și prin construirea unor noi localuri de școală. In timp ce în anul școlar 1950-51 existau 10.987 școli elementare, în anul școlar 1955-56 există 11.106 unități școlare de acest fel, adică cu 119 unități mai mult decît la începutul cincinalului. In scopul ridicării nivelului cultural al poporului a luat o mare dezvoltare învățământul de 7 ani. Începînd cu anul școlar în curs el a devenit obligatoriu în reședințele de regiuni și raioane, în orașe și centre muncitorești. Față de 4.160 unități școlare de 7 ani, cîte funcționau în anul școlar 1950-51 astăzi există 4.417 școli de 7 ani adică cu 257 mai mult. Învățământul mediu a cunoscut și el un progres vădit în această perioadă. De la 185 de școli medii de 10 ani cu un număr de 55.175 elevi înscriși în clasele VIII-X în anul școlar 1950-51, ele au crescut la 309 școli medii de 10 ani cu un număr de 81.619 elevi înscriși în aceste clase în anul școlar 1955-56, numărul școlilor crescînd cu 124 unități iar al elevilor fiind cu 26.444 mai mare. In scopul de a da oamenilor muncii posibilitatea să-și ridice calificarea s-a dezvoltat larg învățământul seral pentru tineretul muncitoresc și sătesc prin înființarea de unități și secții serale, unele chiar în incinta întreprinderilor. Un deosebit avînt a luat învățământul în limbile minorităților naționale. In țara noastră funcționează în prezent peste 3.200 de școli elementare, de 7 ani, medii și institutii preșcolare în 15 limbi ale minorităților naționale din patria noastră.

Marile succese obținute în primul nostru plan cincinal de școala de cultură generală, veriga principală din sistemul nostru de învățămînt, constituie o bază solidă pentru dobîndirea unor noi și însemnate realizări în anii celui de al doilea plan cincinal.

Printre marile sarcini care stau în fața învățămîntului pentru îmbunătățirea continuă a școlii de cultură generală, cum sînt elaborarea de planuri și programe de învățămînt stabile, editarea de manuale de calitate superioară, ridicarea nivelului științific al învățămîntului, încadrarea școlilor cu cadre bine pregătite, un loc important îl ocupă dezvoltarea rețelei școlare. Directivele celui de al doilea Congres al partidului cu privire la cel de al doilea plan cincinal prevăd construirea și darea în folosință a peste 1.200 săli de clasă pentru învățămîntul elementar și de 7 ani.

In învățămîntul elementar extinderea rețelei are ca scop asigurarea condițiilor materiale pentru ca nici un copil de vîrstă școlară să nu rămînă în afară de școală. Pentru aceasta se vor înființa școli elementare cu un post de învățător pînă în cele mai îndepărtate cătune și grupuri de case izolate cu cel puțin 7-10 copii de vîrstă școlară.

Una dintre cele mai importante sarcini pe care Directivele Congresului ne-o pun în față este aceea a lărgirii învățămîntului de 7 ani, cuprinzîndu-se în acest învățămînt circa 90% din absolvenții școlilor elementare și pregătindu-se condițiile pentru trecerea în decursul celui de al treilea plan cincinal la învățămîntul de 7 ani general și obligatoriu. In acest scop este necesar să se corecteze rețeaua actuală a școlilor de 7 ani, acordîndu-se o mare atenție amplasării școlilor în cadrul circumscripțiilor școlare, astfel încît să fie ușor accesibile tuturor copiilor care le frecventează și evitîndu-se în același timp crearea de clase cu efective mici de elevi. Practica a dovedit că este necesar să se creeze unități școlare puternice, cu cel puțin două rînduri de clase V-VII, pentru a permite încadrarea în specialitate a profesorilor și în felul acesta a asigura ridicarea calitativă a procesului de învățămînt. In localitățile cu populație din rîndul minorităților naționale unde nevoile o cer, se vor crea pe lîngă școlile de 7 ani secții în limba maternă a populației respective.

De asemenea, în anii celui de al doilea plan cincinal se vor înființa noi școli medii în primul rînd în centrele muncitorești și în unele localități cu sector socialist puternic. Grija pentru continua dezvoltare a bazei materiale a învățămîntului mediu este strîns legată de intensificarea muncii pentru ridicarea nivelului științific al învățămîntului, pentru îmbunătățirea studiului științelor fizico-matematice, pentru o strînsă legătură a învățămîntului cu viața, cu activitatea practică.

In perioada noului nostru plan cincinal se va dezvolta învățămîntul seral pentru tineretul muncitoresc și sătesc. Actuala rețea se va întări și se vor crea noi școli și secții, în special pe lîngă întreprinderile mari și în localitățile cu populație numeroasă și cu sector socialist.

Marile sarcini cu privire la dezvoltarea învățămîntului de cultură generală în cel de al doilea plan cincinal cer ridicarea, în afara construcțiilor școlare ce se vor realiza din fond centralizat, a unui mare număr de astfel de construcții prin mijloace locale și prin autoimpunere. Pentru aceasta există mari posibilități.

Dată fiind importanta deosebită pe care o acordă Congresul partidului acțiunii de culturalizare a maselor populare, construirea localurilor de școală prin autoimpunere are prioritate față de construcțiile executate tot prin autoimpunere dar care au altă destinație. Pentru reușita acestei acțiuni se cer eforturi serioase în ceea ce privește antrenarea sfaturilor populare și mobilizarea cît mai largă a tuturor oamenilor muncii din localitate pentru efectuarea prin muncă voluntară a anumitor lucrări. Secțiile de învățămînt raionale, directorii școlilor și cadrele didactice trebuie să stea în fruntea acestei acțiuni.

Înfăptuirea acestor însemnate obiective care stau în fața învățămîntului din patria noastră pune în fața tuturor organelor Ministerului Învățămîntului și a Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, precum și în fața directorilor de școli și a tuturor cadrelor didactice sarcini de mare răspundere. Ministerul Învățămîntului va întocmi pe baza propunerilor secțiilor regionale de învățămînt, la termenele stabilite, atît planul de dezvoltare a rețelei școlare pentru anul școlar 1956—57 cît și planul de perspectivă a dezvoltării și îmbunătățirii rețelei școlare în decursul cincinalului al doilea. Această lucrare va cuprinde structura rețelei școlare pe regiuni și raioane atît pentru prezent cît și pentru anii următori ai cincinalului. Ea va privi atît unitățile de învățămînt cît și internatele. De asemenea, în plan vor fi prevăzute și construcțiile noi care se vor efectua atît din fond central cît și prin autoimpunere, precum și planul de înzestrare a școlilor cu mobilier și inventar gospodăresc. Secțiile de învățămînt regionale și raionale sînt chemate să contribuie efectiv la elaborarea și îndeplinirea acestui plan studiind din timp, pe baze științifice, posibilitățile de lărgire și raționalizare a rețelei școlare în regiunile și raioanele respective. Înainte de a hotărî unde vor lua ființă noi unități școlare, șefii secțiilor de învățămînt au sarcina de a analiza cu seriozitate realitățile de pe teren pentru a face propunerile cele mai juste. Trebuie să se evite cu desăvîrșire propunerile făcute la întîmplare, fără cercetarea prealabilă a condițiilor existente.

Planul de construcții școlare atît din fondul central cît și prin autoimpunere va trebui să fie realizat integral. In acest scop, pe lîngă fixarea judicioasă a locurilor unde se vor construi noile localuri este necesară o preocupare permanentă a organelor locale de învățămînt cărora le revine sarcina urmăririi executării lucrărilor în scopul terminării lor la timp și în bune condițiuni. In raioanele sau regiunile unde se construiesc mai multe școli se vor organiza colective, alcătuite din reprezentanți ai organizațiilor de masă și ai comitetelor de părinți, care vor avea sarcina să controleze periodic activitatea pe șantier și să stimuleze munca voluntară. Asemenea colective pot lua ființă și pe lîngă unitățile școlare. Se va da o mare atenție folosirii posibilităților locale prin întrebuințarea în special a acelor materiale de construcție care se găsesc în regiunea respectivă și prin economisirea în primul rînd a materialului lemnos și a metalului, așa cum prevăd Directivele Congresului. De asemenea, se pot economisi sume însemnate și prin efectuarea voluntară a transporturilor. Un rol important în evitarea hazardului în ceea ce privește construcțiile școlare și în economisirea materialelor îl au proiectele tip. Acestea evită proiectarea și executarea lucrărilor după bunul plac, înlătură risipa materialelor și neterminarea la timp a construcțiilor.

Importanta muncă pentru ridicarea unor noi construcții școlare trebuie să fie însoțită de o temeinică preocupare a tuturor cadrelor didactice pentru avutul obștesc astfel încît atît localurile de școală cît și mobilierul, materialul didactic, utilajul și mașinile din laboratoarele și atelierele școlare să fie păstrate cu grijă ca bunuri ale întregului popor pentru a fi folosite și de generațiile următoare de elevi.

Pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului

Obiective însemnate

Insuflețite de hotărîrile Congresului al II-lea al partidului, cadrele didactice de la Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași și-au intensificat eforturile în muncă, au luat o serie de măsuri menite să asigure o legătură mai strînsă a activității didactico-științifice de activitatea și nevoile producției.

De curînd au avut loc consfătuiri ale biroului organizației de bază a Universității cu decanii facultăților, care au expus planurile activității științifice viitoare. Tov. Petre Jitaru, decanul facultății de științe naturale, a arătat că activitatea științifică a cadrelor didactice de la această facultate va fi orientată spre satisfacerea nevoilor practice ale oamenilor muncii din patria noastră. Astfel, au fost programate o serie de cercetări privitoare la replantarea unor regiuni în special cu stejar, la studiul pajiștilor, în legătură cu baza furajeră, la studiul porumbului cultivat după metoda Maltev.

Tov. Eugen Papafil, decanul facultății de chimie, a expus planul cercetărilor științifice care vor fi efectuate de către colectivul acestei facultăți. In plan sînt incluse, printre altele, următoarele teme: metode de analize chimice rapide pentru a fi utilizate în industria chimică, analiza apelor din regiunea Iași pentru îmbunătățirea pisciculturii etc.

Tov. Pierre Jeanrenaud, decanul Facultății de geografie-geologie, a făcut cunoscute obiectivele colectivului de cercetători din cadrul facultății pe care o conduce. Printre numeroasele teme care figurează în acest plan se numără cercetări privind valorificarea bogățiilor subsolului și alcătuirea hărții geologice a R.P.R., proiecte de sistematizare a orașelor din regiunea Iași, pe baza studierii cadrului lor fizico-geografic, a surselor de apă, a aprovizionării etc., lucrări pentru studiul lacurilor și lazurilor din regiunea Iași în vederea dezvoltării pisciculturii și irigației.

Tov. Gavril Istrate, decanul Facultății de filologie-istorie, a arătat că preocupările colectivului acestei facultăți sînt îndreptate asupra studierii istoriei limbii noastre literare, precum și asupra unor cercetări dialectologice. De asemenea se va reconsidera activitatea desfășurată la revista „Viața Românească", cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la înființarea ei, și a operei criticului Garabet Ibrăileanu, cu prilejul celor 20 de ani care s-au scurs de la moartea lui.

Elevii în întreprinderi

Asemenea tuturor oamenilor muncii din patria noastră, pedagogii școlii medii de băieți nr. 13 din Capitală își îndreaptă toate eforturile spre îndeplinirea sarcinilor trasate de cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Pentru a realiza o mai strînsă legătură a predării cu practica, colectivul profesorilor de fizică și chimie de la această școală și-a propus să organizeze vizite ale elevilor în întreprinderile Capitalei. In acest fel, elevii vor avea prilejul să cunoască nemijlocit unele probleme ale producției, să vadă cum se aplică în practică cunoștințele științifice pe care ei și le-au însușit în școală.

Conducerea școlii și-a propus să acorde un ajutor mai susținut cadrelor didactice de la cursul seral, pe care îl frecventează muncitorii din diferite întreprinderi industriale.

Pentru ducerea la îndeplinire a sarcinilor cu privire la ridicarea nivelului la învățătură al elevilor s-au luat o serie de măsuri în vederea îmbunătățirii muncii cu părinții. Astfel, în recentele consfătuiri cu părinții, li s-a indicat cum să organizeze regimul zilei elevilor, așa încît să asigure o folosire rațională a timpului de învățătură și de odihnă.

E. APOSTOLESCU

Sarcini importante în domeniul pregătirii unor specialiști de înaltă calificare

Prof. univ. Valeriu Novacu
membru corespondent al Academiei R.P.R.

Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pun în fața Universității „C. I. Parhon" din București o serie de sarcini mari și foarte însemnate. Mă voi opri asupra sarcinilor care revin secției de fizică a Facultății de matematică și fizică, îndeosebi asupra celor legate de dezvoltarea cercetărilor în domeniul folosirii pașnice a energiei nucleare, de introducerea în industria noastră a noii tehnologii nucleare, a tehnicii noi, a proceselor tehnologice superioare.

Facultatea noastră, prin profilarea pe care a căpătat-o, are sarcina de a pregăti fizicieni specialiști în diferite ramuri. Acum, facultatea pregătește specialiști în spectroscopie, geofizică, optotehnică, electronică și fizică teoretică.

Una dintre cele mai importante sarcini ale noastre o constituie ridicarea nivelului de pregătire a studenților în domeniul fizicii experimentale. Pentru aceasta este necesară mai buna înzestrare a laboratoarelor de lucrări practice, îndeosebi a laboratoarelor de lucrări practice avansate, pentru secțiile de specializare. Cercetările științifice și dezvoltarea cursurilor de specializare sînt stînjenite și de dificultățile pe care le avem în documentarea științifică de specialitate. Este necesar să se ia măsuri ca bibliotecile facultății noastre să fie mai bine înzestrate atît cu reviste de specialitate, cît și cu tratate moderne. Cea mai mare atenție trebuie acordată însă îmbunătățirii serioase a cursurilor de fizică experimentală. In momentul de față se fac încă prea puține experiențe la curs, sau uneori deloc, se neglijează metodele de cercetare experimentală și discuțiile asupra rezultatelor experiențelor. Și la examene se insistă puțin asupra acestor laturi, deși ele au o însemnătate esențială în pregătirea fizicienilor. Absolvenții noștri cunosc mai bine formulele și uneori calculele teoretice, în dauna cunoștințelor practice. De aceea uneori sînt inapți de a fi imediat utili într-un laborator industrial și sînt dezavantajați față de tehnicieni sau chimiști.

Pentru ridicarea nivelului de pregătire al absolvenților noștri, pe lîngă cele menționate mai sus, va fi necesară o mai riguroasă selecționare în primii doi ani de învățămînt, pentru a se reduce pierderile din ultimii ani, cînd se face adevărata specializare. De asemenea, este necesară legarea temelor pentru lucrările de diplomă de problemele practice ale industriei.

O sarcină de mare însemnătate pentru munca noastră viitoare o constituie dezvoltarea secțiilor de specializare în fizica atomică și nucleară, conform cerințelor planului cincinal. Va fi nevoie de un plan de perspectivă în vederea trimiterii de aspiranți în străinătate, în special în U.R.S.S., pentru formarea de specialiști calificați, capabili să introducă în practică tehnologia nucleară bazată pe izotopii radioactivi, să poată conduce dezvoltarea multilaterală a acestei tehnici la noi în țară. Vom avea nevoie de ingineri fizicieni și aceștia vor trebui pregătiți, în bună parte, din rîndul fizicienilor și nu al inginerilor, deoarece în acest domeniu au în primul rînd însemnătate cunoștințele de fizică.

O problemă deosebit de însemnată o constituie buna repartizare în producție a absolvenților facultății noastre. Pînă în prezent, cadrele de specialiști în spectroscopie, măsuri electrice, optotehnică și electronică care au terminat facultatea n-au fost repartizați decît în mică măsură în laboratoarele uzinelor sau în laboratoarele de cercetări ale departamentelor industriale, deși au, în domeniul fizicii, o pregătire superioară pregătirii inginerilor și tehnicienilor care lucrează în aceste laboratoare. Este necesar ca această situație să fie lichidată, căci fără cadre tinere de fizicieni tehnica modernă nu va putea fi introdusă efectiv în laboratoarele uzinelor.

Cadrele didactice ale facultății noastre, conștiente de măreția programului construcției economice și culturale socialiste cuprins în directivele elaborate de Congresul partidului pentru cel de al doilea plan cincinal, de faptul că chezășia realizării acestui plan o reprezintă patriotismul înflăcărat și avîntul în muncă al poporului nostru creator și harnic, sub conducerea înțeleaptă a partidului nostru drag, vor să ocupe cu cinste locul ce li se cuvine în acest avînt ce însuflețește întregul popor muncitor.

Însemnări

DOUĂ POVESTIRI...

„— Scoal' puștiule... răsună glasul gros al lui domnu Radu, pinzarul... Mă deșteptai speriat.

— Ai adormit? zise iar domnul Radu.

— Ia uită-te-n oglindă!.. rîse o cucoană.

Și îmi puse dinainte oglinjoara ei. Pe frunte, pe obraji, pe bărbie, pe dosul mîinilor, aveam numai colăcei negri de drojdie de calea. Aveam și mustăți. Dădui să mă șterg.

— Nu, așa să te duci la școală! zise cucoana.

— Mă bate mamaia! înghinai eu.

— Da' ce-ți trebuie ție școală? zise pînzarul.

— Să-nvăț carte.

— Pînă la genunchii broaștei? Rîse pînzarul cel gras, și-mi dădu un bobîrnac.

Apoi:

— Te bagi la mine la prăvălie?"

. . . . . .

Aceste cîteva rînduri dintr-o povestire a lui Ioachim Botez reproduc o întîmplare adevărată, petrecută cu mulți ani în urmă. Eroul întîmplării de mai sus, spre necazul domnului Radu pînzarul, a mers la școală, a învățat carte multă, împărtășind din știința sa și altora. Dar mulți, foarte mulți copii din vremea sa erau nevoiți ca, fără să cunoască școala, sau părăsind-o după numai cîteva clase, să intre slugă la boieri, negustori sau chiaburi.

Așa se face că vechea Rominie își cîștigase o adevărată „faimă" prin numărul mare de neștiutori de carte. Milioane de oameni nevoiași creșteau și îmbătrîneau în întunericul minții, fără putința de a deslega taina slovelor.

Pentru lichidarea acestei grele moșteniri a trecutului a fost nevoie de o muncă de ani și ani. A fost nevoie de străduințile a nenumărați învățători și profesori pentru a învăța carte oameni de mult trecuți de vîrsta învățăturii, părinți și unii chiar bunici.

Dar pedagogii noștri de azi nu au cedat în fața greutăților, ci le-au învins. Iată-l, de pildă, pe învățătorul Alexandru Mogoș. După împlinirea datoriei sale la școala nr. 96 din București, neobosit, își începea munca de alfabetizare a neștiutorilor de carte din cartierul școlii. Munca aceasta a făcut-o de bună voie, conștient de marea ei însemnătate.

Învățătorul Alexandru Mogoș este bine cunoscut de locuitorii cartierului. S-au numărat printre „elevii" lui de la cursul de alfabetizare și unii mai îndărătnici. La mulți le-a trecut pragul zîmbic, insistînd cu răbdare, calm, cu stăruință blîndă. Și știind că de unul singur izbînda e greu de obținut, a antrenat în această muncă și pe ceilalți învățători ai școlii nr. 96.

Roadele? Desigur că nu sînt greu de ghicit. Iată, în graiul cifrelor, rezultatul muncii învățătorului Alexandru Mogoș: din cei 750 de neștiutori de carte din cartierul școlii nr. 96, 725 au trecut cu bune calificative examenul de absolvire.

Este și aceasta o întîmplare din viață. Cît e de diferită însă de prima, cu care au început aceste însemnări! Ea ilustrează deosebirea dintre viața din trecut a poporului nostru muncitor și cea din ultimii unsprezece ani. Iar dacă am scris despre munca stăruitoare a învățătorului Alexandru Mogoș — aceasta este o simplă întîmplare, căci la fel s-ar fi putut scrie despre munca altor sute și sute de învățători și profesori, din oricare colț de țară.

Două întîmplări, fiecare trăgînd hotarul unei epoci diferite...

H. ȘAICU

Sfaturile populare în sprijinul școlilor

Augustin Munteanu
vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular raional Reșița

In anii puterii populare au fost înfăptuite în țara noastră lucrări pe care burghezia și moșierimea n-au fost în stare să le înfăptuiască în decenii de-a rîndul. Sub conducerea partidului, poporul nostru muncitor a scos țara din înapoierea în care a fost lăsată, conducînd-o pe calea sigură a industrializării socialiste și a transformării socialiste a agriculturii, pe calea ridicării nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Unul din principalele aspecte ale operei de culturalizare a maselor din patria noastră este și acțiunea de lichidare a analfabetismului. Milioane de oameni ai muncii condamnați de regimul trecut la ignoranță și înapoiere, au învățat în anii puterii populare să scrie și să citească.

In vremea regimului burghezo-moșieresc, în orașul și raionul Reșița, de exemplu, erau zece mii de neștiutori de carte. Astăzi, datorită condițiilor create de către partid și guvern, precum și muncii neobosite depuse de cadrele didactice ajutate de sfaturile populare locale și celelalte organizații de masă, neștiința de carte este aproape în întregime lichidată.

Dezvoltarea rețelei de școli de toate gradele, asigurarea unor condiții bune de învățătură pentru elevi fac ca învățămîntul să fie astăzi un bun al tuturor fiilor oamenilor muncii din orașul și raionul nostru. In orașul și comunele raionului Reșița n-au existat în trecut decît 9 grădinițe de copii și un număr mic de școli elementare. Astăzi, prin grija partidului și guvernului, în raionul nostru funcționează 33 de grădinițe de copii. Au luat ființă în ultimii ani 19 școli de 7 ani cu limba de predare română, 10 școli elementare și 3 școli de 7 ani în limbile maghiară, germană și croată. Au luat ființă noi școli medii și profesionale. Școala profesională de pe lîngă Combinatul metalurgic „Reșița" s-a dezvoltat simțitor atît din punct de vedere al conținutului învățămîntului, cît și din punct de vedere al numărului de elevi. La această școală învață astăzi 1000 de elevi, fii ai oamenilor muncii.

Cele mai frumoase realizări în domeniul social-cultural au fost dobîndite în special în comunele în care sfaturile populare au știut să atragă masele în activitatea obștească și au făcut din comisiile permanente, comitetele de cetățeni etc. ajutoare principale în munca lor de zi cu zi.

Cuprinderea în învățămînt a tuturor elevilor de vîrstă școlară constituie o preocupare de seamă atît pentru cadrele didactice din orașul și raionul nostru, cît și pentru sfaturile populare locale. In vederea îndeplinirii planului de școlarizare, comitetul executiv al orașului Reșița a pus la dispoziția copiilor din colonia de țigani Lend un local de școală înzestrat cu tot utilajul modern. Copiii cetățenilor din acest cartier vin cu drag la școală.

Din fondurile provenite prin autoimpunere, ca și prin folosirea resurselor locale, sfaturile populare locale, îndrumate de organizațiile de partid, au construit noi localuri de școli și cămine culturale. De asemenea, s-au reparat și amenajat numeroase școli. In ultimii doi ani, în raionul și orașul Reșița au fost construite prin autoimpunere și date în folosință 9 localuri noi de școală. In curînd vor fi date în folosință încă 7 localuri. Prin posibilități locale au fost amenajate de asemenea 7 internate școlare. Aceste realizări au fost posibile datorită ajutorului permanent pe care comitetele executive ale sfaturilor populare și oamenii muncii le-au acordat zi de zi învățămîntului. Cu multă dragoste au răspuns țăranii muncitori din comuna Clocotici, de pildă, la chemarea sfatului popular local cu privire la construirea noului local de școală. Țăranii muncitori din această comună vor ca într-un timp cît mai scurt să introducă lumină electrică în comună și, în primul rînd, în localul școlii. La această acțiune o contribuție deosebită o aduce tovarășul învățător Mihai Pein, deputat al sfatului popular raional, pe care cetățenii din comuna Clocotici l-au propus și de această dată candidat al F.D.P. pentru circumscripția electorală raională.

Aceeași preocupare de a asigura fiilor oamenilor muncii condiții cît mai bune de învățătură o manifestă și sfatul popular din comuna Carașova. Cu ajutorul țăranilor muncitori, în această comună se construiește un nou local de școală, care va fi dat în folosință cît de curînd. Rezultate asemănătoare a obținut și sfatul popular din comuna Bocșa Română, unde noul local este de asemenea aproape terminat.

Acțiunea cadrelor didactice din raionul nostru în vederea înzestrării școlilor cu material didactic, a amenajării pe lîngă școli a cabinetelor de lucrări practice, muzee, laboratoare etc. este sprijinită de majoritatea sfaturilor populare comunale. Sfatul popular din comuna Cilnic, de exemplu, a repartizat școlii de 7 ani sume importante în vederea amenajării unui cabinet de lucrări practice. Aceeași atenție o acordă școlilor și sfaturile populare din comunele Girliște, Bocșa Vasiovei, Văliug și altele.

Cadrele didactice se bucură de prestigiu, de încrederea oamenilor muncii. Pentru alegerile din 11 martie 1956, numai în raionul Reșița au fost propuși, printre ceilalți candidați ai F.D.P., un număr de 33 de învățători și profesori, dintre care 7 candidați pentru circumscripțiile electorale raionale.

Cu o îndreptățită încredere l-au propus cetățenii din comuna Firling, pe lista candidaților raionali, pe învățătorul Mihai Zamfirescu. Ca director al școlii elementare și al căminului cultural, el desfășoară o activitate vie și rodnică. La îndemnul lui și al celorlalți deputați din comună, țăranii muncitori din satul Dezești au construit de curînd, prin posibilități locale, un cămin cultural. Numărul țăranilor muncitori care fac parte din echipele artistice, al celor care vin la cercul agrotehnic și la alte forme de activitate ale căminului cultural este din ce în ce mai mare.

Alegerile pentru deputați în sfaturile populare sînt întîmpinate cu noi realizări în muncă de către cadrele didactice din orașul și raionul Reșița, hotărîte să lupte pentru întărirea conținutului muncii instructiv-educative, pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de învățătură ale fiilor oamenilor muncii.

In fiecare Casă a alegătorului din țară, cetățenii găsesc agitatori care-i lămuresc în legătură cu toate problemele ce-i interesează asupra alegerilor de deputați pentru sfaturile populare. In clișeu: La Casa alegătorului nr. 1 din raionul Grivița Roșie-București.

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Școala sovietică în cel de al șaselea plan cincinal

Lumea nu a cunoscut nici odată pînă acum lucrări de o asemenea amploare cum sînt acelea care se desfășoară pe întinderile nesfîrșite ale Țării Sovietelor. Ori unde ți-ai arunca privirea — pretutindeni apar dovezi de înflorire fără precedent și de putere a Țării Socialismului, care stă, ca un zid neclintit, de strajă păcii în întreaga lume.

Uzinele și fabricile pe care le construiesc oamenii sovietici, minunatele mașini pe care le proiectează și le creează, descoperirile științifice pe care le fac — toate acestea constituie baza materială pentru înfăptuirea societății comuniste. Proiectul de Directive ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al VI-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale este un nou pas pe drumul spre comunism.

În acest document istoric oamenii sovietici văd marea înțelepciune a Partidului Comunist, politica lui adîncă și justă. Fiecare cifră a celui de al VI-lea plan cincinal a fost stabilită pornind de la condițiile concrete de dezvoltare a societății sovietice, pornind de la posibilitățile reale, verificate din punct de vedere științific. În aceasta constă forța noului plan. Realizarea lui va însemna întărirea necontenită a puterii economice a Uniunii Sovietice, a capacității sale de apărare, ridicarea considerabilă a bunăstării poporului și dezvoltarea întregii sale culturi.

Pedagogii sovietici și toți muncitorii din domeniul învățămîntului public discută cu înflăcărare proiectul de Directive ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al șaselea plan cincinal. În acest document sînt determinate și marile sarcini care stau în fața școlii de cultură generală.

În cincinalul al șaselea, școala sovietică trebuie să facă mari pași înainte în ceea ce privește instruirea și educarea tinerei generații. De pe băncile ei trebuie să pășească în viață luptători înflăcărați pentru idealurile comuniste, oameni plini de năzuințe patriotice și de foc creator, care să vadă în munca lor o datorie sfîntă față de popor, oameni pătrunși de spiritul conștiinciozității și al colectivismului.

Planul celui de al șaselea cincinal prevede generalizarea învățămîntului mediu în orașe și sate. Aceste cîteva cuvinte au o uriașă semnificație. Trecerea la învățămîntul general mediu de 10 ani este o mare victorie repurtată de poporul sovietic.

Acum toată tînăra noastră generație va fi definitiv egală „în drepturile ei pentru dezvoltarea minții" — după expresia lui Maxim Gorki.

Dar realizarea cu succes a învățămîntului general este de neconceput fără ridicarea prin toate mijloacele a calității predării, fără îmbunătățirea pe toate căile a muncii educative în școli. Pedagogii sovietici înțeleg perfect acest lucru. De curînd, la Casa Învățătorului din Moscova a avut loc o seară denumită „Tribuna Învățătorului", în cadrul căreia directorii și profesorii școlilor din Capitală și-au împărtășit gîndurile și ideile cu privire la îmbunătățirea muncii școlii medii. Au fost exprimate multe idei interesante. Bunăoară, s-a vorbit despre necesitatea unui sistem mai flexibil al învățămîntului, despre faptul că programele școlii sătești ar trebui să se deosebească, într-o anumită măsură, de programele școlii orășenești; s-a arătat că școlile trebuie să pregătească mai bine cadrele care intră în rîndurile oamenilor muncii din agricultură și industrie.

Învățămîntul general constituie baza dezvoltării continue a învățămîntului superior, fapt prevăzut de asemenea în cel de al șaselea plan cincinal. Prin urmare, și această sarcină necesită îmbunătățirea muncii școlii de cultură generală.

Școala sovietică are multe realizări și victorii. Ea a pregătit sute de mii de tineri constructori ai societății comuniste. Foștii săi elevi, prin munca lor însuflețită, întăresc puterea patriei, împiedică drumul spre război, asigură pacea tuturor oamenilor. Dar muncitorii de pe tărîmul învățămîntului public, și în primul rînd cadrele didactice, recunosc că încă mai sînt multe de făcut. Trebuie să se lucreze mai bine, să se extindă activitatea de cercetare pedagogică, să se deschidă drumuri noi.

Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist a stabilit trecerea la învățămîntul politehnic, ca una dintre cele mai importante sarcini curente ale școlii sovietice. În proiectul de Directive ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al șaselea plan cincinal se vorbește despre dezvoltarea continuă a învățămîntului politehnic în școala de cultură generală, despre familiarizarea elevilor cu cele mai importante ramuri ale producției industriale și agricole moderne, despre legătura strînsă a învățămîntului cu munca obștească, despre educarea tinerei generații în spiritul atitudinii comuniste față de muncă.

De la Congresul al XIX-lea al Partidului au trecut peste trei ani. Școala a făcut numai primii pași pe căile învățămîntului politehnic. În programele de învățămînt au fost introduse lecții de lucru manual, lucrări practice în lemn și metal, lucrări agricole și din domeniul electrotehnicii.

În multe școli s-a creat baza materială necesară învățămîntului prin muncă — ateliere școlare și camere de lucru. Unele colective pedagogice au mers mai departe. Ele organizează participarea școlarilor la producție — în colhozuri, sovhozuri, S.M.T., în întreprinderile industriale. Se cunosc multe exemple de acest fel în practica școlilor din regiunea Sverdlovsk (școlile din Niini — Taghil), regiunea Riazan (școala din Kupleansk), orașul Moscova (școlile din raionul Moscvorecie), regiunea Leningrad (școala din Siversk) etc. Experiențe îndrăznețe se fac în Ucraina, unde crește numărul școlilor care dau în același timp elevilor atît pregătirea de cultură generală, cît și o pregătire de specialitate.

Trebuie stimulată prin toate măsurile participarea elevilor la muncă productivă. În procesul acestei munci tinerii și tinerele devin mai apropiați de colectivul de muncă, își caută locul lor în acest colectiv, înțeleg că munca este bunul suprem al omului, că nu există pe lume un eroism mai măreț decît eroismul în muncă.

Dezvoltarea continuă a școlii pe drumul învățămîntului politehnic necesită o întărire considerabilă a bazei sale materiale. Aceasta este de asemenea prevăzut în proiectul de Directive cu privire la cel de al șaselea plan cincinal.

Ministerele Învățămîntului, organele învățămîntului public, institutele de perfecționare a cadrelor didactice trebuie să acorde un ajutor mai însemnat muncitorilor din școli, să organizeze just procesul de învățămînt în spiritul cerințelor politehnizării învățămîntului. Institutiile de învățămînt pedagogic superior sînt obligate să-și reorganizeze mai repede munca în vederea pregătirii tinerilor pedagogi în conformitate cu sarcinile școlii politehnice.

Într-un viitor apropiat, școlarii de astăzi vor trebui să-și pună cunoștințele și priceperile în slujba patriei, să lupte în mod activ pentru o înaltă productivitate, pentru progresul tehnic al economiei naționale socialiste. Buna pregătire a tineretului în acest scop nu este numai o datorie a școlii, ci și o datorie a organizațiilor de partid, sindicale, comsomoliste, a sovietelor locale și a întreprinderilor economice.

Larga opinie publică sovietică — iată marea putere care ajută școlii sovietice să rezolve toate sarcinile-i stau în față. Acest ajutor este deosebit de valoros îndeosebi în opera de educare a tinerei generații. Este necesar să fie îmbunătățită continuu calitatea pregătirii pedagogice a părinților, prin participarea întregii opinii publice sovietice la munca de educare a copiilor. De aceea nu în mod întîmplător în proiectul de Directive cu privire la cel de al șaselea plan cincinal este prevăzut să se asigure o antrenare mai largă a cluburilor, palatelor și caselor de cultură, a caselor de tehnică și a altor instituții de cultură și învățămînt la desfășurarea muncii educative în mijlocul școlarilor.

Sporirea în cel de al șaselea cincinal a volumului de construcții școlare în orașe și sate de aproximativ două ori în comparație cu cincinalul al cincilea, lărgirea rețelei de internate școlare, desființarea taxei în clasele superioare ale școlilor medii, în institutiile de învățămînt mediu speciale și superioare — toate acestea dovedesc marea și permanenta grijă a Partidului Comunist și a Statului Sovietic pentru tînăra generație.

Cu un sentiment de sinceră emoție studiază pedagogii sovietici proiectul de Directive ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale. Ei sînt ferm convinși că școala sovietică va îndeplini toate sarcinile pe care i le pun în față partidul și poporul.

(Articol de fond din „Ucitelskaia gazeta")

Colectivul pedagogic — un colectiv de educatori

Printre fenomenele pozitive ivite în școala sovietică în ultimii ani trebuie menționat interesul crescînd și atenția colectivelor pedagogice pentru munca educativă. În școli își găsește o aplicare largă ideea lui A. S. Makarenko despre colectivul de elevi ca bază a educației. Mulți diriginți consideră ca o sarcină primordială a lor crearea unui colectiv de copii puternic și capabil de muncă.

Însă adaptînd și aplicînd în mod creator în practica lor această parte a învățăturii lui Makarenko, profesorii și directorii de școli neglijează adesea o altă parte a acestei învățături — crearea unui colectiv pedagogic unitar în acțiunile sale educative. Existența unui colectiv închegat al elevilor din întreaga școală și a unui colectiv pedagogic unit este — așa cum ne convinge practica — una din condițiile principale ale succesului muncii în școală.

În școala medie din Circeansk, regiunea Kirov, activitatea care se duce de patru ani pentru unirea colectivelor de clasă și a colectivului de elevi din întreaga școală a fost încununată de succes. În ce constă, alci, cauza succeselor? Într-o linie pedagogică unică, într-un stil unic, în unitatea cerințelor față de elevi din partea tuturor pedagogilor. Toate măsurile pentru dezvoltarea forțelor creatoare și a inițiativei colectivului de elevi, pentru crearea în rîndurile lui a unei opinii obștești, sînt luate pe baza hotăririi colective a profesorilor și transpuse în mod unit de către ei în viață. Ideea pedagogică colectivă a găsit forme organizatorice proprii pentru dezvoltarea activității personale a copiilor — comitetele de clasă, în care intră întregul activ al clasei. De asemenea, au fost organizate acțiuni interesante, care au pus în mișcare masa elevilor. Așa sînt trecerile anuale în revistă a activității artistice, răspunderea elevilor pentru curățenia și ordinea din școală, activitatea extrașcolară multilaterală.

Școala din Circeansk nu este unicul exemplu care demonstrează că succesul în educație se obține prin eforturile comune ale pedagogilor. Numărul acestor exemple crește cu fiecare an. Mai sînt însă și școli care nu urmează aceste exemple pozitive.

Anton Semionovici Makarenko, ilustrul nostru pedagog, repeta cu stăruință că școala sovietică, care educă colectiviști, nu se poate baza pe talentul unui singur educator, ci trebuie să se bizuie pe colectivul educatorilor.

„Nici un educator nu are dreptul să acționeze de unul singur, pe riscul său propriu și pe răspunderea sa proprie — scria el. Trebuie să existe un colectiv de educatori, iar acolo unde educatorii nu sînt uniți într-un colectiv și colectivul nu are un plan de activitate unic, un ton unic, un fel unic și precis de apropiere de copii, acolo nu poate fi nici un fel de proces educativ".

În viața școlară întîlnim în fiecare zi o mulțime de probleme, de fapte care necesită o apreciere și o rezolvare justă, luarea unor măsuri pedagogice. Nici un fel de manuale, de programe sau de îndrumări pedagogice nu pot prevedea măsurile necesare în fiecare caz aparte, deoarece acestea trebuie deduse din condițiile concrete ale școlii date, din particularitățile clasei și ale unor elevi izolați. Nu orișicare pedagog, mai ales dacă este tînăr și neexperimentat, poate găsi o rezolvare justă. Iată de ce este necesară o hotărîre colectivă în cazurile grave și în problemele principiale de educație, iată de ce sînt necesare acțiuni unice din partea tuturor profesorilor.

În școlile în care colectivul de educatori nu este unit lipsește unitatea în cerințele față de elevi, nu există o dezbatere principială a problemelor educative, se ivesc numeroase contradicții, divergențe și chiar conflicte grave asupra unor chestiuni care ar părea de mică importanță dar care — o spunem cu părere de rău — nu-și găsesc o rezolvare colectivă justă. Se poate oare pedepsi un elev punîndu-l la colț? Are oare dreptul dirigintele clasei să frecventeze lecțiile altor profesori care predau la clasa sa? Oare are dreptate directorul care face observații unui profesor pentru îndepărtarea elevului de la lecție? Este oare obligat dirigintele să-și ducă elevii la culesul recoltei de pe parcela de lîngă școală? Poate oare un membru din comisia muncii de masă în producție a comitetului sindical să controleze prin clase starea jurnalelor de zi ale elevilor? Pentru zeci de probleme asemănătoare, care s-ar părea simple, profesorii se adresează adesea organelor învățămîntului public și redacției ziarului. Este necesar ca temele acestea „mici" să se discute și în școala respectivă, este necesar ca în fiecare școală să se formeze o opinie colectivă a profesorilor, să se întărească colectivul prin unitatea liniei educative, prin consecvența acțiunilor și printr-o înaltă principialitate pedagogică.

În această privință rolul hotărîtor îi revine directorului școlii. El organizează și dirijează întreaga activitate educativă a pedagogului și de el depinde, în mare măsură, dacă se va realiza o desfășurare consecventă a sistemului de educație sau se vor lua „măsuri" episodice și formale.

N. F. Efimova, directoarea școlii de 7 ani din Balașihin, regiunea Moscova, sau I. I. Rogov, directorul școlii din Iamsk, raionul Alatîr, R.S.S. Ciuvașă, printr-o atitudine justă față de fiecare profesor, au creat în școlile lor un front unic educativ.

Este necesar ca pentru postul de conducători ai colectivelor pedagogice să fie aleși tocmai astfel de pedagogi experimentați și cu spirit de pătrundere, organizatori hotărîți ai activității instructiv-educative.

Cel mai bun indiciu al unui colectiv sănătos este atitudinea justă față de critică și autocritică. Educația este un proces complicat de creație, care merge uneori nu pe drumul larg și străbătut adesea, ci pe căi întortocheate și încă necunoscute. Aici multe depind de relațiile dintre educator și elevi, de tactul pedagogic, de personalitatea morală a profesorului, de gradul de cultură, de conduita și disciplina acestuia. Cît de importantă este în aceste condiții critica deschisă, binevoitoare, tovărășească, cît de necesar este să se dea ascultare criticii, să se tragă concluzii juste din ea.

Organizațiile de partid din școli îndeosebi sînt chemate să educe din punct de vedere politic colectivele pedagogice, să ridice nivelul vieții spirituale a profesorilor, să dezvolte în rîndurile lor o critică și autocritică sănătoasă.

Consiliul pedagogic, consfătuirile în prezența directorului, ședințele de partid și cele sindicale, consfătuirile de producție — toate aceste forme ale activității colective trebuie să contribuie la îmbunătățirea activității educative, la unificarea colectivului. Îndeosebi trebuie menționat rolul consfătuirilor de producție. Acestea trebuie să devină o adevărată școală a atitudinii comuniste a profesorului față de munca sa. Este necesar ca în cadrul lor să se practice într-o mai mare măsură schimbul de experiență în munca educativă, să se analizeze mai des practica unor pedagogi și a întregului colectiv.

Spiritul colectiv, stilul unitar și cerințele stabilite de toți pedagogii împreună — aceasta este calea spre ridicarea calitativă a activității din școală.

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Extremul nord se va transforma

Ne pregăteam de examene. Pentru studenții Facultății popoarelor din extremul nord, sesiunea de iarnă este foarte grea. Trebuie folosită și prețuită fiecare oră. Spre a deveni un bun pedagog la o școală din nord, trebuie să înveți mult și cu răbdare.

Și iată că am auzit la radio vocea cunoscută a crainicului. Atenția ne-a fost atrasă de cuvintele: „Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice constată că sarcinile trasate de Congresul al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de dezvoltare a economiei U.R.S.S. au fost îndeplinite cu succes..." Crainicul citea, punct cu punct, proiectul de Directive ale partidului pentru noul cincinal.

„Emisiunea s-a terminat. În cameră s-a legat o discuție. Studentul Afanasii Leptev vorbea despre tabloul vieții de mîine pe malurile Siberiei răsăritene. De la Ienisei curentul va porni, prin conducte de înaltă tensiune, la sute și mii de kilometri spre apus și răsărit. El se va transforma într-o lumină strălucitoare în case, școli, ferme de creștere a vitelor și păsărilor.

Cu o mare emoție am discutat și despre transformările ținutului meu — Siberia apuseană. Aici se va înălța hidrocentrala Novosibirsk, se vor construi căi ferate, uzine noi, se vor deschide case de odihnă, sanatorii. Toate acestea vor face să crească bunăstarea poporului nostru, a copiilor noștri, pe care îi vor educa mîii de tineri pedagogi.

NIKOLAI SADOMIN
student al Facultății popoarelor din extremul nord de la Institutul pedagogic din Leningrad

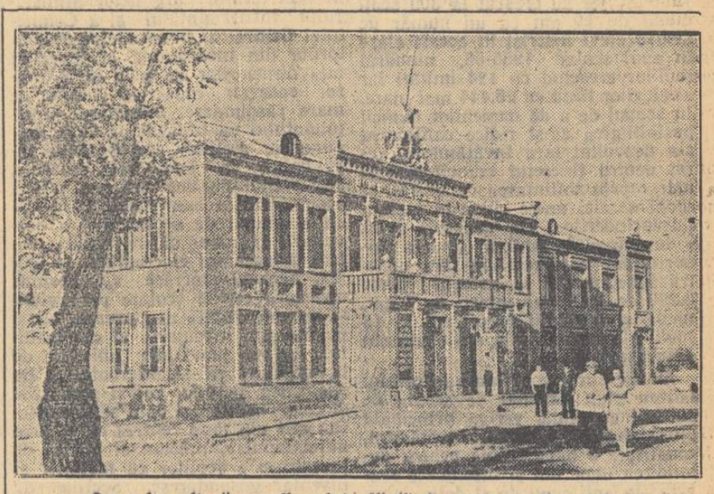

Casa de cultură a colhozului „Ilici" din regiunea Zaporojie.

Cîteva concluzii privind lucrările sesiunii științifice a Institutului de științe pedagogice

Prof. univ. Stanciu Stoian

Sesiunea științifică a Institutului de Științe Pedagogice de pe lîngă Ministerul Învățămîntului — prima sesiune — ținută în zilele de 19-22 ianuarie a.c., este hotărît, un eveniment în dezvoltarea Institutului și a pedagogiei din țara noastră și care nu va rămîne fără urmări pozitive în practica noastră școlară. Așa cum s-a observat și de către participanții la lucrările sesiunii, de mare însemnătate pentru noi este însuși faptul că ea s-a ținut. Aceasta este o dovadă că mișcarea noastră pedagogică manifestă o anumită maturizare, fără de care sesiunea, cu conținutul pe care l-a avut, nu putea avea loc.

În legătură cu aceasta s-a spus chiar ceva mai mult, anume că principalul este tocmai acest lucru: că s-a ținut. Afirmația poate să fie adevărată pînă la un punct, dar numai pînă la un punct. Acum, după încheierea lucrărilor, după ce vedem rezultatele sesiunii și proporțiile pe care ea a putut să le aibă, putem spune că însemnă în adevăr a-i diminua importanța, dacă ne mulțumim cu faptul că ea a avut loc. Avem dreptul să spunem că importanța sesiunii noastre științifice stă și în rezultatele pe care ea le-a înregistrat.

Pentru noi toți este clar însă un lucru: acest însemnat eveniment pedagogic din țara noastră, în alte condiții de cît cele de astăzi nu putea avea loc. Numai existența regimului democrat-popular, care a așezat țării o nouă și sănătoasă bază materială, care a putut, prin aceasta, să dea culturii și școlii un alt sens — un sens progresist — și un avînt nou necunoscut la noi pînă acum — numai aceasta a făcut posibilă noua mișcare pedagogică de la noi, — oricît de modestă este ea încă. Datorită acestor noi condiții de viață politică economică și culturală, sub conducerea partidului și prin măsurile luate de guvern, noi am putut, în plus, să ne eliberăm de tutela spirituală a pedagogiei apusene și să folosim din plin experiența sovietică în materie de școală și pedagogică. Această experiență este absolut necesară oricărui popor, care vrea să construiască socialismul în țara sa. Datorită acestor condiții, în sfîrșit, noi am putut acumula și un început de experiență pedagogică proprie, pe care sesiunea științifică a Institutului de Științe Pedagogice a avut sarcina și a izbutit în bună măsură să o scoată la iveală.

★

Care a fost scopul urmărit de prima sesiune științifică a Institutului de Științe Pedagogice, pentru ce a fost ea organizată? Lucrul acesta a fost arătat în cuvîntul de deschidere, cu care ocazie s-a făcut și o dare de seamă asupra activității Institutului de la înființarea lui pînă azi. Scopul sesiunii a fost de a ne da cu toții mai bine seama de gradul și modul cum gîndirea noastră pedagogică și-a însușit concepțiile și metodele noi de lucru în domeniul științei educației, pînă la ce punct se poate vorbi la noi de o orientare hotărît nouă și concretizată practic în forme și manifestări adecuate de muncă științifică. Urmărirea acestui scop de către sesiunea noastră capătă o semnificație deosebită, dacă ne gîndim și la momentul în care s-a ținut acestă sesiune: încheierea primului și începutul celui de al doilea plan cincinal, precum și, mai ales, ținerea celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn cu o lună mai înainte, cu sarcinile importante care decurg pentru noi din lucrările lui.

Scopul propus a fost atins. Pentru sesiune s-au înscris un număr imoortant de cercetători din domeniul științelor pedagogice, cu nu mai puțin de 67 de lucrări. Toate ramurile mai însemnate ale pedagogiei au fost reprezentate între acestea și toate categoriile de pedagogi — teoreticieni și practicieni, atît din învățămîntul de cultură generală, cît și din cel superior. Este drept că au lipsit de la sesiune lucrări cu caracter teoretic mai general; dar însuși acest fapt și constatarea lui au putut fi un prilej de discuție, pentru a se lua măsurile necesare în acest sens.

De mare însemnătate pentru noi este faptul că, în această împrejurare, s-au întîlnit pentru prima dată, în scopul arătat, cercetători în pedagogie cu pregătire deosebită: cei mai virstnici, pregătiți în munca științifică, în parte înainte de 23 August 1944 și cei mai tineri, pregătiți în întregime sub regimul nostru de democrație populară. Primii au adus o experiență mai îndelungată, precum și o deprindere de muncă științifică mai formată, alături — la unii dintre ei — de o multilaterală și adîncă informație. Tinerii au venit cu o orientare ideologică mai sigură, cu elan în muncă, iar unii dintre ei și cu o solidă pregătire științifică. Fiecare generație are, am putea spune, nevoie de cealaltă. Conlucrarea dintre ele este, ca să zicem așa, obligatorie. Sesiunea științifică le-a dat prilejul credem, să se convingă și mai mult de cît pînă acum de acest lucru.

Această conlucrare, se înțelege, nu poate să fie decît principială. Ea nu poate și nu trebuie să fie „compromis" între două poziții. Poziția este una și „nici vorbă nu poate fi de o cît de mică slăbire a luptei... împotriva ideologiei dușmane" 1)

Legăturile ce s-au stabilit în cadrul sesiunii noastre științifice sînt nu numai între oameni, ci și între instituții sau între cercetători din domeniul pedagogiei și cei din specialitățile înrudite. Lucrul acesta credem că trebuie relevat, pentru că e de natură să dea bune roade pentru munca noastră. În special este cazul să subliniem legătura care s-a stabilit cu cercetătorii din domeniul psihologiei, pe latura psihologiei pedagogice și a defectologiei. Lucrările prezentate în secții, de către psihologi, în acest sens, s-au discutat la un înalt nivel științific și au stîrnit cel mai viu interes. Sîntem convinși că ele pot fi un bun punct de plecare pentru colaborarea viitoare. Din discuții a reieșit că psihologii noștri și-au însușit bine concepția și metoda pavlovistă de cercetări și lucrul acesta ne poate fi de ajutor nouă, pedagogilor.

Dar nu numai participarea psihologilor este ceea ce ne interesează în munca noastră. Procesul de educație și învățămînt are direct sau indirect nevoie de concursul tuturor disciplinelor științifice. Iată de ce ne-a bucurat în mod deosebit participarea la sesiune și a unor oameni de știință din domenii științifice mai îndepărtate de al nostru. Contribuția lor a fost interesantă și reală. Din discuțiile purtate s-a văzut de pildă folosul pe care-l putem avea noi, din această colaborare, pentru studierea unor probleme, cum ar fi aceea a istoriei metodicelor respectivelor obiecte de învățămînt sau chiar istoria disciplinei ca atare. Astfel de studii ajută la promovarea principiului istorismului în predarea obiectelor de studii. Astfel de colaborări, în sfîrșit, sînt utile și pentru conținutul învățămîntului însuși, mai ales azi, cînd se pune problema politehnizării lui.

Deși problemele erau așa de variate, deși participanții la sesiune se adunau pentru prima dată să le discute într-un asemenea cadru, putem să apreciem ca foarte pozitivă disciplina discuțiilor. Ele au demonstrat maturitate din partea participanților — maturitate în modul de a pune problemele, maturitate în modul de a le susține, precum și în unele rezultate la care au ajuns. Este de reținut mai ales atitudinea din discuții, din care s-a văzut cu prisosință că noi știm de acum, destul de bine, ce înseamnă critica și autocritica, spre deosebire de obiectivismul burghez, plat și dăunător sau de polemica subiectivă, dușmănoasă. Lupta de opinii și libertatea criticii — un principiu de bază al muncii științifice — ne-a călăuzit și pe noi.

Discuțiile au fost cu totul libere și totuși într-un spirit de colaborare și justă principialitate. Au participat la ele peste o sută de cercetători, teoreticieni și practicieni și datorită tocmai atmosferei în care ele s-au purtat ne-au dezvăluit probleme și aspecte pe care le vom putea cunoaște mai bine, pentru a ne ocupa de rezolvarea lor.

Cu privire la discuții am putea să facem și o remarcă: discuțiile din secții au fost mai vii și mai interesante, în parte, de cît cele din plenară. Aceasta se datorește de sigur faptului că aci s-au întîlnit oameni mai apropiați prin specialitatea lor, oameni care puteau să discute între ei cu mai multă competență. Tot în secții au putut să-și dovedească mai bine competența lor cei cu mai serioasă pregătire, să se evidențieze, chiar dacă n-au urmărit anume acest lucru. În ansamblul muncii noastre, faptul acesta își are importanța lui. Împletit cu o continuă muncă ideologică, el stabilește o ierarhie și poziții de muncă firești și de necontestat.

★

Să trecem acum la conținutul sesiunii noastre științifice. Nu ne vom putea ocupa, se înțelege, de toate temele și problemele pe care le-a ridicat. Vom releva numai pe acelea care ne pot da o mai justă idee despre acest conținut.

Un loc însemnat în dezbaterile sesiunii l-a avut — cum se și cuvenea de altfel — latura ideologică a muncii noastre. Noi știm că „orice diminuare a ideologiei socialiste, orice îndepărtare de ea înseamnă implicit o întărire a ideologiei burgheze" 2)

Ceea ce este îmbucurător este faptul că discuțiile de natură ideologică nu s-au dus atît ca un punct special de program, ci în legătură cu lucrările de specialitate: cu legătura dintre teorie și practică, cu formarea colectivului de elevi, cu cercetările de istorie a pedagogiei, cu nivelul științific al muncii de cercetare, cu orientarea, interpretarea faptelor, pătrunderea în esența fenomenelor, stabilirea concluziilor. Unii participanți la sesiune au vorbit și despre necesitatea cercetărilor în domeniul unei filozofii a pedagogiei, ceea ce se poate susține de sigur, dacă prin filozofie înțelegem filozofia materialismului dialectic și istoric.

Pe linia preocupărilor ideologice, în cadrul sesiunii s-a discutat și tema, deosebit de importantă pentru noi, a folosirii experienței și gîndirii pedagogice sovietice în țara noastră. Tema aceasta a figurat chiar ca un punct de program în lucrările sesiunii. Este îmbucurător faptul că temei i s-a acordat atenția cuvenită, în discuții. S-a constatat cu acest prilej necesitatea pentru noi de a depăși stadiul în care ne găsim acum, în această privință. Pînă acum noi ne-am mulțumit mai mult să arătăm că ne-am însușit învățătura sovietică privitoare la școală și pedagogie, că am asimilat-o și că, din punct de vedere practic, noi putem să o și aplicăm în munca noastră pedagogică. E ceva, dar începe să fie insuficient. Acest stadiu trebuie să fie depășit. Pe viitor nu ne mai putem mulțumi cu posedarea datelor pe care ni le oferă știința sovietică. Folosind aceste date, noi înșine să devenim cercetători. În măsura puterilor noastre, noi înșine să aducem o contribuție cît de modestă la mersul înainte al pedagogiei ca știință, ținînd seama de condițiile în care se organizează și desfășoară procesul de instruire și educare din țara noastră, de unele tradiții bune și experiența acumulată în acest domeniu. Pedagogia sovietică este și rămîne farul nostru călăuzitor în această privință, dar ea chiar ne învață că justa însușire a unei concepții, înseamnă însușire creatoare.

O altă problemă care s-a bucurat de atenție în cadrul sesiunii științifice a Institutului de științe pedagogice, a fost aceea a raportului dintre psihologie și pedagogie. Așa cum am arătat și mai sus, lucrările secției de psihologie și defectologie au fost dintre cele mai interesante. Ele au atras cercetători și din afara Institutului nostru sau a Institutului de psihologie al Academiei. Au atras în special specialiști din domeniul defectologiei.

Discuțiile care s-au purtat în secția de psihologie — defectologie, pe această temă, au fost nu numai interesante, ci și la un înalt nivel științific. Ele au fost și fructuoase. Dacă n-au izbutit întotdeauna să realizeze, în toate problemele, păreri unitare, ele au fost în schimb sincere, vii și cu intenția de a se ajunge la acest lucru; iar unele probleme au fost lămurite aci, totuși, nu numai teoretic, ci și practic.

Pedagogii din țara noastră așteaptă mult dela colaborarea pedagogilor cu psihologii. Și asta nu numai în problemele de defectologie. În materie de didactică, în vastul domeniu al metodicilor de predare, în teoria educației, ca în atîtea alte domenii și probleme, psihologia este chemată să ne dea în mod serios o mînă de ajutor. A face pedagogie, fără psihologie — fără psihologie pedagogică, evident — înseamnă a face educație fără copil și tineret, a face școală fără elev. Noi sperăm că ajutorul psihologic ne va folosi din ce în ce mai mult, nu numai în problemele de teoria învățămîntului, ci și în cele de teoria educației.

Alături de problema raportului dintre pedagogie și psihologie, o problemă pe care de astă dată am vrut noi, mai mult, s-o punem în discuție, în mod serios, a fost aceea a învățămîntului politehnic. Pentru cît am realizat noi pînă acum, în această privință, a fost poate cam îndrăznet din partea Institutului să se prezinte cu lucrări din acest domeniu. Problema la noi este încă crudă. Abia începem să fim atenți la ea, teoretic și mai ales practic. Problema este însă și foarte importantă și noi nu putem pierde un prilej ca acesta, al ținerii unei sesiuni științifice, fără a o aborda măcar.

În acest an școlar, în urma indicațiilor date de forurile de partid și prin grija conducerii ministerului, problema învățămîntului politehnic s-a pus și la noi cu mai multă stăruință. Introducerea lucrului manual în școli și înființarea școlilor de experimentare a învățămîntului politehnic dovedesc acest lucru, iar noua ne dau material de cercetare științifică, sau mai bine zis de colaborare și studiere a acestor prime începuturi. Lucrările prezentate de noi s-au străduit să prezinte tocmai această situație: stadiul în care ne aflăm în momentul de față, în această privință. Oricît de puțin au putut înfățișa ele dintr-o experiență, care, evident, este încă foarte puțină, discuțiile noua ne folosesc. Între altele s-a făcut, cu această ocazie, o justă observație, pe care noi ne-o însușim. Noi nu trebuie în adevăr să căutăm realizări în sensul politehnizării numai în școlile noastre experimentale, să le căutăm și în celelalte școli, la toți dascălii noștri fruntași, care se angajează în această muncă, să le căutăm în practica lucrului manual sau la cercurile minilor îndeminatice, în diferite forme ale muncii în afară de clasă și școală, cît și în variatele acțiuni ale muncii obștești.

Învățămîntul politehnic este o parte componentă importantă a educației comuniste. Încă în 1920, într-un moment cînd principiul învățămîntului politehnic a fost obiect de discuții controversate, Lenin a ținut să accentueze importanța acestui principiu și să arate că, în această temă noi nu trebuie să cedăm nimic, să nu pierdem un minut. Pentru Lenin politehnizarea învățămîntului nu era simplu, o problemă între atîtea altele. Din contră, el socotea că învățămîntul politehnic va ajuta la crearea unei baze pentru construirea societății fără clase"3). Fără politehnizarea învățămîntului, noi nu vom putea realiza omul nou, necesar acestei societăți, nu vom putea avea omul cu gîndire și deprinderi strîns legate de producția industrială modernă.

Pentru educație mai ales acest lucru trebuie urmărit. În locul omului „cu mîini albe și delicate", în locul omului „cu mîini de domnișoară", ca să zicem astfel, noi trebuie să creăm oameni cu „mîini îndeminatice", oameni capabili să participe activ la munca de construcție a țării. În Uniunea Sovietică principiul învățămîntului politehnic n-a fost pierdut o clipă din vedere, în procesul instructiv-educativ. Greșesc aceia care socotesc că el e o problemă pentru școală și pedagogi numai de la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. De atunci el s-a pus numai într-o lumină nouă, datorită perspectivelor de construire a comunismului. Altfel el s-a pus și înainte de Congres, potrivit cu împrejurările.

La fel trebuie privită și la noi pro-

Rolul citirii explicative în școala elementară

Lecțiile de citire explicativă constituie o parte integrantă a predării limbii în școală. Citirea explicativă în școala elementară are un dublu rol: formarea la elevi a deprinderii de a citi, însușirea de noi cunoștințe.

După cum se știe, în perioada abecedarului, gîndirea și atenția copilului în timpul cititului sînt îndreptate îndeosebi asupra procesului citirii însuși, a unirii sunetelor în silabe și a silabelor în cuvinte și mai puțin asupra înțelegerii sensului celor citite. De aci importanța pe care o au indicațiile pedagogilor cu privire la stabilirea legăturii de sens, dintre cuvintele propoziției sau dintre propozitii, în cadrul textelor închegate.

Tot atît de important este și procedeul citirii selective spre sfîrșitul perioadei abecedarului și în perioada post abecedară, ca și întrebările puse cu privire la sensul celor citite. In clasele următoare ale școlii elementare sarcinile citirii explicative devin mai complexe. Prin lecțiile de citire din manualele de limba romînă elevii își însușesc în mod sistematic o serie de cunoștințe din domeniul naturii și societății. In mod gradat, în funcție de particularitățile de vîrstă ale elevilor, de posibilitățile lor de înțelegere, manualele de limba romînă cuprind lecții de citire cu conținut practic-științific din domeniul științelor naturii, geografiei și istoriei, grupate pe teme, precum și texte literare, în proză sau versuri.

O problemă esențială pe care o ridică folosirea citirii explicative în predarea lecțiilor de citire, indiferent din ce categorie fac parte acestea, este problema raportului dintre diversele ei momente: citirea bucății în întregime, pe fragmente, alcătuirea planului etc.,

Invățătoarea sovietică A. V. Barîseva, autoarea lucrării „Lecțiile de citire explicativă" (publicată în volumul „Lecția în școala elementară") scrie: „Două treimi din lecție trebuie consacrate citirii de către copiii înșiși". Această cerință just formulată este reclamată de primul rol al citirii explicative, menționat la începutul articolului și anume formarea la elevi a deprinderii de a citi.

In practica școlară, însă, adeseori acest rol important este neglijat, fapt care influențează în mod negativ asupra caracterului conștient al citirii. Pedagogi conștiincioși de altfel, care se străduiesc să folosească în lecțiile de citire toate momentele citirii explicative, cad în greșeala de a reduce timpul destinat citirii propriu zise.

Greșelile mai frecvente pe care le-am observat în numeroasele asistențe la astfel de lecții sînt următoarele:

a) Greșeli cu privire la alcătuirea planului bucății de citire. Cea mai mare parte din timpul destinat studierii bucăților de citire îl ocupă alcătuirea planului. Lecții de citire, care conform planificărilor calendaristice se predau într-o singură oră, uneori se încheie abia cu alcătuirea planului, ne mai rămînînd timp pentru celelalte momente ale citirii explicative: recitirea bucății, povestirea ei, discuții de generalizare, citire selectivă, pe roluri etc.

Cea mai importantă cauză a acestui procedeu greșit constă în înțelegerea neiustă a rolului planului. Netinînd seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor, de stadiul concret al gîndirii lor, unii învățători cer copiilor să alcătuiască planuri foarte complicate ale bucăților studiate. Astfel, în clasa I-a (pătratele III și IV) li se cer elevilor planuri în care ideile principale sînt formulate prin fraze sau în propoziții eliptice, cu toate că indicațiile metodice existente prevăd în mod categoric că în această clasă se alcătuiesc numai planuri orale. In clasele următoare, nu se ține seama de caracterul narativ sau descriptiv al fragmentului studiat, ce trebuie sintetizat într-o idee principală.

Practica școlară, cercetările științifice în aceste domenii au stabilit ideia indicația că fragmentele narative pot fi cu ușurință sintetizate în propoziții enunțiative, pe cînd cele descriptive în formulări eliptice.

Sezisarea ideii principale a fragmentelor este una din componentele esențiale ale citirii explicative și ale însușirii conștiente a textelor citite în general. Pentru aceasta e necesar ca pedagogii să lege ideea fragmentului, faptele descrise de experiența de viață a copilului, ceea ce apropie textul de posibilitățile acestuia. Procedînd în felul acesta, pedagogul îi ajută pe elevi să stabilească legătura dintre experiența și impresiile lor anterioare și faptele descrise în povestirea citită, folosind astfel experiența lor, în procesul de percepere. Această indicație își găsește confirmarea în teza lui I.P. Pavlov despre rolul legăturilor anterioare în stabilirea legăturilor noi.

O frînă în alcătuirea cu ușurință a planurilor o constituie uniformitatea lor. Nici o bucată de citire nu reclamă cu necesitate alcătuirea planului numai din întrebări, propoziții enunțiative, formulări eliptice etc. Elementele narative se întîlnesc cu cele descriptive, dominînd unele sau altele în absolut toate bucățile de citire. Uniformitatea planurilor le provoacă elevilor plictiseală, lipsă de interes în generalizarea celor citite.

b) Greșeli cu privire la predarea lecțiilor intuitive. Lecțiile intuitive prevăzute de programa școlară și indicate de metodică nu sînt organizate întotdeauna pe baza sistemului pe care îl impune distribuirea materialului științific în temele de citire ale claselor I-IV. Este necesar ca înainte de a se trece la citirea bucăților cu caracter practic-științific din diverse domenii, ca de exemplu „Grădina de legume", „Animale domestice", „Orașul" etc., să se organizeze lecții intuitive, al căror conținut, structură și metodică sînt clar explicate în materialele metodice. Nepredînd astfel de lecții, organizate pe bază de excursii, vizite, demonstrări etc. lipsim procesul de cunoaștere de ceea ce constituie însăși esența lui: reflectarea obiectivă a realității. De aci o pierdere inutilă de timp în explicarea unor cuvinte neînțelese, în folosirea diverselor materiale ilustrative care să concretizeze diferiți termeni neînțeleși sau ideile din bucățile cu conținut practic-științific și uneori chiar al celor literare.

In prezentul articol ne-am referit la citirea explicativă care privește numai lecțiile de citire. Citirea explicativă, metodă specifică predării lecțiilor de citire, se folosește însă în clasa a IV-a elementară și în predarea altor obiecte de învățămînt: istorie, geografie, științele naturii. Cu totul altul este aici rolul ei. Dar asupra acestui rol al citirii explicative ne vom opri într-un articol viitor.

Conf. univ. ION BERCA

Munca elevilor în cercul de geografie

In localul școlii medii nr. 3 din Oradea funcționează un cabinet geografic înzestrat cu mult material didactic, confecționat de elevi și profesor. Cabinetul, care oglindește o muncă perseverentă, dusă în decurs de șase ani, este sediul cercului de geografie.

Elevii care vădesc un interes deosebit pentru cunoștințele de geografie lucrează cu dragoste în cadrul acestui cerc. Prin activitatea desfășurată aici, ei și-au însușit multe cunoștințe noi, și-au format priceperi și deprinderi practice.

In organizarea acestei activități, profesorul de geografie s-a călăuzit după experiența metodiștilor sovietici Erdeli, Budanov, Zaslavski, Grigoriev. Colectivul de elevi lucrează după un plan de lucru anual, defalcat pe planuri lunare. In plan se delimitează precis sarcinile concrete ale întregului colectiv și ale fiecărui elev în parte.

Planul de muncă prevede o activitate cît se poate de variată. Se confecționează hărți, grafice, diagrame, cartograme, hărți în relief, mulaje de gips, se alcătuiesc albume și colecții, se organizează excursii, se țin ședințe în cadrul cărora se prezintă dări de seamă, referate și conferințe.

Membrilor noi li se repartizează sarcini ușoare la început și apoi din ce în ce mai grele. După ce s-au distribuit sarcinile, fiecare membru al colectivului primește de la profesor explicații amănunțite cu privire la felul cum să lucreze. Pînă la terminarea lucrării, elevul muncește independent, sub supravegherea profesorului. Numai în cazuri rare se dau explicații suplimentare. Obiectivul odată îndeplinit se analizează calitatea lucrării, se trag concluzii pentru îmbunătățirea muncii.

In tot timpul activității, membrii cercului sînt continuu controlați și îndrumați. Colectivul de conducere, format din profesor și membrii cei mai merituoși ai cercului, urmărește îndeaproape felul cum muncește fiecare membru. Lucrările sînt examinate cu atenție. Cele mai reușite sînt prezentate la expoziția ce se organizează în fiecare an.

Regulamentul intern al cercului prevede patru grupe de activitate: desenatori, modelatori, lemnari și foto. Toți membrii celor patru grupe participă la conferințe, referate dări de seamă și excursii.

La început, grupa desenatorilor a întîmpinat în activitatea ei greutăți mari. Profesorul dădea subiectele, delimita sarcinile fiecărui membru din grupă și-i îndruma pe elevi cu privire la felul de executare. Dar elevii încă nu vedeau limpede scopul acestei activități, le lipseau deprinderile, nu aveau instrumente, nu aveau nici loc potrivit unde să lucreze. Munca stăruitoare a profesorului de geografie nu a rămas, însă, fără rezultate. Astăzi elevii confecționează cu ușurință materialul prevăzut în planul cabinetului. Activitatea grupei desenatorilor a devenit din ce în ce mai variată, mai interesantă.

Colectivul și-a îmbogățit continuu tehnica desenării, colorarea cu sistem de estompare, trasarea în tuș cu ajutorul unor penițe de confecție proprie, asemănătoare celor de șablon și a adoptat scrierea tehnicienilor, folosind șabloanele. In scurt timp, elevii au cîștigat atîta deprindere, încît o planșă pe care la începutul activității o lucrau în 7-8 ore, acum o termină în circa 2 ore.

Prin folosirea mijloacelor proprii, prin muncă perseverentă, grupa desenatorilor a obținut realizări însemnate. In patru vitrine mari se înșiruie astăzi peste trei sute de planșe cu hărți, grafice, diagrame etc., pentru fiecare lecție prevăzută în programă.

Grupa modelatorilor a obținut, de asemenea, rezultate frumoase. Membrii ei au confecționat o serie de obiecte din plastilină, lut și gips. La începutul activității, elevii s-au mărginit la reproducerea diferitelor forme ale suprafeței pămîntului (șesuri joase, șesuri ridicate, dealuri, văi, creste de munți ș.a.) și a diverselor forme ce le poate avea un țărm (abrupt, cu estuare, cu lagune, cu riasuri, cu limanuri, cu fiorduri etc.) pentru ca mai tîrziu să treacă la probleme din ce în ce mai complicate. Astfel, colectivul a confecționat harta în relief a Republicii Populare Romîne și un tipar al ei, cu ajutorul căruia se poate multiplica.

Folosirea acestor modele a ușurat mult înțelegerea de către elevi a explicațiilor învățătorilor sau profesorilor la lecții. S-a observat acest lucru mai ales la clasele mici, unde modelele au fost observate din toate părțile și pipăite cu atenție.

Grupa lemnarilor a executat cu mare conștiinciozitate o serie de lucrări în volum, care arată formarea munților prin încrețire, formarea munților prin falii, puțul artezian, forma pămîntului, cascade etc. Cu ajutorul acestor modele, elevii au înțeles multe fenomene ce se petrec în natură.

De asemenea, ei au decupat din placaj șabloane pentru desenarea hărților la tablă, loto geografic și alte obiecte utile pentru cabinetul geografic și au confecționat o serie de aparate: gnomon, ceasornic solar, eclimetru s. a., folosite atît la observațiile și experiențele făcute în cadrul cercului, cît și la lecțiile de geografie.

Grupa foto-artă are activitatea cea mai variată. Ea a furnizat colectivului multe fotografii luate cu ocazia excursiilor. Peisajele făcute în creion, cărbune, acuarelă și ulei întregesc colecțiile. S-au întocmit, de asemenea, albume, atît din fotografii făcute de elevi, cît și din material decupat din reviste și ziare.

Activitatea elevilor în cadrul acestui cerc a mărit mult interesul lor pentru cunoașterea geografiei. In același timp, a permis profesorului să cunoască mai bine aptitudinile elevilor și astfel să găsească cele mai potrivite căi pentru a desfășura o acțiune educativă mai intensă. Multe probleme legate de geografie, care nu figurează în programă, se lămuresc în cadrul cercului. Impreună cu acest colectiv, profesorul și-a confecționat un bogat material didactic, cu ajutorul căruia lecțiile devin mai clare, mai vii, mai atrăgătoare pentru întreaga clasă

Prof. PETER EUGEN MARTON

Indrumarea profesională — sarcină importantă a pedagogului

Importanța problemei alegerii profesiunii este unanim recunoscută de pedagogi. Cei mai mulți dintre ei știu și care le sînt sarcinile în privința îndrumării elevilor în alegerea profesiunii. Greutatea începe abia de aici încolo: cînd este vorba să stabilim cum să se facă acest lucru, care sînt mijloacele cele mai potrivite pentru buna orientare profesională a elevilor. Despre aceasta știu mai puțini și de aceea credem că problema ar merita un studiu mai amănunțit.

Este clar că de îndrumarea elevilor în vederea unei juste alegeri a profesiunii trebuie să se preocupe nu numai profesorul diriginte, ci toți profesorii școlii.

Munca aceasta trebuie desfășurată sistematic și perseverent, în special în clasele a VII-a și a X-a. Modalitățile de îndrumare a elevilor sînt foarte variate și depind de specificul muncii fiecărui profesor cu elevii, de experiența și tactul său pedagogic, de dragostea și de interesul pe care le arată el acestei sarcini.

Contactul neîntrerupt al profesorului cu elevii, uneori timp de mai mulți ani, este mijlocul cel mai potrivit pentru a-i cunoaște, ajuta și influența. In acest scop, sfatul profesorului, discuțiile individuale, consultațiile și mai ales lecțiile lui sînt un mijloc excelent de lărgire și dezvoltare a intereselor elevilor.

Un loc deosebit în rîndul mijloacelor de care dispune școala îl ocupă lucrările de laborator, lucrările practice efectuate de elevi și munca desfășurată de ei în diferitele cercuri științifice și tehnice. Pot fi enumerate între acestea activitatea desfășurată în cadrul cercurilor „mîini îndemînatice", al cercurilor de radio, de aeromodele etc., munca pe parcela școlară, diferitele măsurări topografice, confecționarea de material didactic, etc. De asemenea, au o mare importanță pentru îndrumarea profesională a elevilor diferitele activități pe care le desfășoară ei la palatele sau casele pionierilor. Importanța deosebită a acestor activități constă în faptul că permite elevilor să-și dezvolte interesele și să-și exercite înclinațiile și aptitudinile în domenii cît mai variate.

Apoi, lectura individuală și în colectiv a cărților, a materialelor publicate în ziare, a revistelor și publicațiilor tehnice constituie un alt mijloc ce poate fi recomandat elevilor în acest scop. Rolul profesorului în această privință este de a orienta și îndruma cu pricepere lectura extrașcolară a elevilor. Putem cita ca exemplu, în acest sens, cartea lui E. Permiak: „Ce să fii", reviste ca „Știință și tehnică pentru tineret" și altele. Din păcate, literatura noastră și în special, manualele școlare au făcut încă puțin în acest domeniu.

Emisiunile de radio, special rezervate acestei probleme, mai ales cînd sînt ascultate în colectiv și urmate de discuții, pot contribui cu mult succes la informarea elevilor asupra diferitelor profesiuni.

De o valoare și mai mare sînt excursiile și vizitele la locul de muncă, în întreprinderi, care pun pe elevi în contact direct cu multe și variate profesiuni. Vizitarea uzinelor, a întreprinderilor, a șantierelor, a unităților socialiste din agricultură, a instituțiilor de învățămînt etc. are o deosebită valoare educativă, prin faptul că dă elevilor prilejul să aibă un contact nemijlocit cu oamenii muncii, să cunoască diferite profesiuni în procesul exercitării lor, sub mai multe aspecte.

Intîlnirile elevilor cu oamenii muncii din diferite profesiuni, mai ales în cazul cînd sînt bine organizate, exercită o influență pozitivă accentuată asupra elevilor. Ele pot fi organizate pe clase sau pe școală și se pot desfășura în funcție de vîrsta și de pregătirea elevilor, de mărimea colectivului etc. Pot fi invitați în școală, să vorbească despre munca lor, fruntași în producția industrială și agricolă, inovatori, artiști, scriitori, medici etc.

In unele școli se organizează expoziții de cărți și panouri pe teme ca acestea: „Viitorul nostru", „Rolul muncii în succesul profesional" etc. In alte școli există panouri pe care se afișează răspunsurile la diferitele întrebări ale elevilor privind alegerea profesiunii (de exemplu: Spre ce profesiune să ne îndreptăm?).

Munca profesorului nu se oprește însă aici. Este necesar ca el să arate elevilor motivele care trebuie să stea la baza unei juste alegeri a profesiunii, să le atragă atenția asupra pericolului pe care-l comportă o alegere grăbită și superficială. Elevii trebuie să analizeze temeinic și obiectiv dacă există un acord între dorințele și capacitățile lor, adică să cumpănească bine posibilitățile lor și cerințele profesiunii spre care vor să se îndrepte.

Elevii trebuie să știe că în societatea socialistă orice profesiune dă largi posibilități de dezvoltare, că interesul și aptitudinile pentru o activitate sau alta se dezvoltă adeseori chiar în exercitarea activității respective.

Folosind cu pricepere aceste mijloace și altele pe care experiența le arată ca potrivite, pedagogii trebuie să ajute tinerilor să-și pregătească temeinic viitorul, să-și aleagă în mod just profesiunea și să aducă o contribuție cît mai largă la construirea societății socialiste în țara noastră.

DUMITRU SALADE

Cîteva observații cu privire la lecțiile deschise

Lecțiile deschise oferă învățătorilor și profesorilor întruniți în ședințele cercurilor pedagogice prilejul de a discuta și rezolva numeroase probleme de ordin metodic legate de predarea diferitelor discipline. Nu totdeauna, însă, acest prilej este bine folosit — și aceasta se întîmplă îndeosebi atunci cînd lecțiile deschise sînt minuțios „pregătite" dinainte, cu elevii.

In ultimii ani am întîlnit o astfel de pregătire anterioară, care transformă lecția într-un spectacol, în locuri foarte diferite: la București, cu prilejul schimbului de experiență organizat de I.C.P.C.D., între cabinetele pedagogice din întreaga țară, la diverse cercuri pedagogice din regiunea Iași și din alte regiuni.

O astfel de lecție se desfășoară în condiții artificiale, ea devine un fel de joc dinainte învățat, în timpul căruia elevii și profesorul reproduc întrebări și răspunsuri cunoscute și memorate. Este firesc ca o astfel de lecție să nu reușească, deoarece oricît de iscusit ar fi regizorul, încurcăturile nu pot fi evitate și nici trucul ascuns. De obicei, elevii sînt gata să răspundă imediat ce au auzit primul cuvînt al unei întrebări. La un cerc al profesorilor de limba romînă din Tg. Frumos, o elevă din clasa a VII-a — cea mai bună din clasă — sosise după începutul lecției; cînd a deschis ușa, tocmai se formula o întrebare; i-au fost destul acestei eleve doar cîteva cuvinte („Ei, acu-i acu!") ca să ridice mîna și să răspundă chiar de lîngă ușă la întrebarea ce fusese formulată după vorbele: „Ei, acu-i acu!"

Este evident că în timpul unei astfel de lecții-spectacol elevii fac numai un efort de memorie, în loc să observe și să judece pentru prima dată faptele. De aici atmosfera de artificialitate; tot de aici încurcăturile: elevi care-și uită rolul și dau la o întrebare un răspuns ce se cuvenea alteia; elevi care din exces de zel pentru succesul spectacolului, la o întrebare cu sens limitat, se dezlănțuie și spun atîtea lucruri, și atît de „perfect" încît fac inutile alte două-trei întrebări, ce ar fi urmat în mod normal.

Nereușita unor astfel de lecții nu este singura sancțiune ce se aplică organizatorului lor; urmarea cea mai gravă este scăderea prestigiului pedagogului în ochii elevilor. Mai toți cei ce recurg la acest truc sînt minați de dorința de a „ieși bine", de a-și crea sau menține buna reputație; numai că, pe această cale, prestigiul și autoritatea lor de educatori scad. Cu oricîtă abilitate ar face cineva această pregătire el apare în fața elevilor ca om necinstit care încearcă să-și ascundă lipsurile.

Am dori să spunem cîteva cuvinte și în legătură cu modul în care se discută lecțiile deschise. Foarte adesea, cei care asistă la aceste lecții impută pedagogilor care le conduc că „n-au tratat și cutare chestiune", că nu s-au preocupat de exemplu, la o lecție de istorie, de educația estetică a elevilor. Cei ce fac astfel de observații nu înțeleg sau se fac a nu ști că pedagogul respectiv își propusese să realizeze doar un anumit scop și anume acel scop care revenea lecției respective. Meritul unei lecții izbutite stă adesea tocmai în posibilitatea de a urmări atingerea scopului, fără să se rătăcească în digresiuni inutile, în probleme secundare; de altfel, trebuie să țină seamă de faptul că lecția este limitată în timp și că este important ca în cele 20—30 de minute pe care le are la dispoziție, profesorul să spună în primul rînd lucrurile care contribuie la clarificarea, la însușirea și consolidarea cunoștințelor predate.

Cînd discuțiile pe marginea lecțiilor deschise se duc fără cunoașterea locului lecției în sistemul din care face parte și a scopului ei, ele pot deruta pe participanți sugerîndu-le că fiecare lecție trebuie să aducă o contribuție la îndeplinirea tuturor sarcinilor educației comuniste.

Lecțiile deschise ale cercurilor pedagogice ar servi mult mai mult participanților dacă ar fi concepute ca lecții curente și nu festive, dacă scopul lor și locul ocupat de ele în sistemul capitolului în curs de predare ar fi aduse anticipat la cunoștința participanților.

In fond, se impune să nu se uite că lecțiile deschise și discutarea lor constituie un prilej de ajutor reciproc, de schimb de experiență: de aceea dificultățile, nedumeririle și lipsurile nu trebuie ascunse, ci remarcate și discutate. Numai astfel aceste lecții pot deveni un mijloc eficace pentru îmbunătățirea calității învățămîntului nostru.

G. VAIDEANU
lector la catedra de pedagogie a I.P.C.D.-Iași

blema. Atenția trebuie să ne fie îndreptată spre ea, în întregul ei și mai ales din punct de vedere educativ general. Așa cum se arată în Directivele Congresului al II-lea al P.M.R., învățămîntul nostru trebuie să fie legat cît mai strîns de activitatea productivă.

★

In afară de problema orientării ideologice a muncii noastre științifice sau de problema învățămîntului politehnic — probleme cu adevărat centrale pentru pedagogie — sesiunea științifică a Institutului de Științe Pedagogice a mai pus și altele, tot așa de importante atît în domeniul teoriei educației, cît și în acela al teoriei învățămîntului sau al metodicelor de predare. In această privință, secția de teoria pedagogiei de la Institutul nostru a depus o muncă remarcabilă.

In domeniul teoriei educației n-au lipsit de pildă lucrări sau cel puțin discuții în jurul unor probleme așa de importante cum ar fi problema disciplinei conștiente în școala noastră sau educația în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, — probleme asupra cărora ne atrag atenția lucrările Congresului al II-lea al P.M.R. Trebuie să recunoaștem însă că și lucrările și discuțiile purtate pe aceste teme n-au fost îndeajuns de legate de viață. Sînt prea puțin folosite și generalizate de către cercetătorii noștri experiența și observațiile pe care ni le pot pune la dispoziție în această privință școala, familia și organizațiile de tineret.

O problemă educativă care s-a bucurat de o mai atentă tratare, din a cărei discuție am putut învăța mai mult, credem, este aceea a închegării colectivului de elevi. Discuțiile pe această temă au fost controversate, dar aceasta nu atît din cauza unor poziții esențial deosebite, la cei ce au discutat, cît din cauza unei lipse de înțelegere în punctul de plecare al discuției. Fiecare, aproape, aborda un alt aspect al problemei.

Problema muncii metodice cu colectivul este, de fapt, o problemă în care pedagogia sovietică ne-a deschis un drum pe care putem merge cu pași siguri. Drumul ne-a fost deschis de Anton Semionovici Makarenko, iar noi, teoreticieni și practicieni, trebuie mai întîi să ne însușim bine ceea ce el a cîștigat pentru noi.

Ce este esențial și ce este secundar în problema colectivului? Aceasta a fost de fapt chestiunea care a dat naștere controversei. In lucrările sale Makarenko ne-a arătat în primul rînd care sînt părțile componente, preocupările mai de seamă legate de colectiv și activitatea lui. Ele sînt: colectivul ca atare, cu trăsăturile sale caracteristice, închegarea lui prin procesul de învățămînt, închegarea prin muncă, prin joc, prin manifestări artistice și prin muncă obștească. In studiile noastre noi putem să ne ocupăm de toate aceste aspecte sau numai de unele dintre ele. Nu trebuie însă să pierdem din vedere ceea ce este esențial, dînd acestor părți componente locul pe care trebuie să-l aibă și nu altul. Iar esențial, un scop sănătos în activitatea unui colectiv de elevi, este scopul pe care se axează activitatea lui și care-i dă conștiința de sine. „Colectivul este posibil — spune Makarenko — numai cu condiția de a uni pe oameni în jurul unui scop, vădit folositor societății" 4)

In discuțiile care s-au purtat la sesiune pe tema colectivului de elevi, s-a pierdut, după părerea noastră, din vedere tocmai acest lucru: distingerea esențialului. Ea era pusă oarecum, în lucrarea prezentată pe această temă, dar discuțiile au deviat de la ea. Dacă am relevat aceasta, am făcut-o nu atît pentru problema în sine — care este, se înțelege, importantă — cît pentru altceva. Este cazul poate ca, în materie de teorie a educației și de metodică a muncii educative, să spunem hotărît: Mai mult la Makarenko, mai mult la Kalinin și Krupskaia! Să studiem cu multă atenție mai întîi operele lor și, pornind de la aceasta, să căutăm apoi să valorificăm teoretic și practic moștenirea lor. Pe acest drum vom putea, de sigur, să aducem și contribuții proprii.

Recomandarea aceasta, de altfel, este valabilă, credem, nu numai pentru domeniul muncii educative propriu zise, ci și pentru alte domenii. Pentru didactică, de pildă, pentru metodicile de predare. Deși în această privință, după cît se pare, noi am realizat mai mult de cît în altele.

La sesiune, cea mai dezbătută dintre problemele de didactică a fost aceea a tipologiei lecției. Nu e nici întîmplător și nici fără folos n-a fost.

In discuțiile cu privire la această problemă, de asemenea s-au emis păreri contradictorii și nu s-a putut ajunge la un punct de vedere unitar. Modul cum a fost rezolvată problema, de cei ce au referit asupra ei, este de discutat, criteriile pe care și le-au ales ei pentru clasificările făcute pot fi discutabile și ele. De altfel, după cum se știe, problema însăși, în ansamblul ei, este o problemă deschisă încă în pedagogie. Principalul în această chestiune este însă faptul însuși că ea s-a pus în sesiunea noastră. Important apoi este ca toate frămîntările de acest fel să reflecte frămîntările de pe teren, din viața școlii, cerințele practicii didactice.

In legătură cu aceasta putem afirma și un alt lucru. Una din secțiile unde s-a simțit că pulsează mai din plin viața școlii, a fost secția învățămîntului elementar, deși în acest sector au fost mai puține lucrări. Viața s-a simțit mai ales în discuții. E vorba aci, poate și de o tradiție mai formată.

Școala elementară și în trecut a avut preocupări pedagogice mai vii. Specificul muncii din acest domeniu îi determina acest caracter. Cu cît elevii sînt mai nevîrstnici, cu atît este nevoia mai simțită de un aparat metodic.

Pentru noi astăzi, se înțelege, problema nu se mai pune ca în trecut. Extinderea învățămîntului în mase ne cere să fim deopotrivă de atenți la toate treptele de învățămînt, să le scrutăm cu grijă manifestările procesului instructiv și să ne ridicăm la generalizări teoretice, pe baza acestor cercetări de teren. Noi și procedăm, de fapt, în bună măsură, astfel.

★

Din analiza de mai sus, făcută conținutului lucrărilor sesiunii științifice a Institutului de științe pedagogice — ori cît de sumară a fost ea — a putut să reiasă totuși, sperăm, o constatare: mulți dintre cercetătorii și cadrele noastre didactice au început să dea dovadă de pregătire, pentru o tot mai serioasă muncă în acest domeniu. Ei și-au însușit, într-o măsură apreciabilă, cunoștințe, metode de lucru, precum și o gîndire științifică mai matură.

Ar fi, însă, dovadă tocmai de lipsă de maturitate, dacă am crede că am realizat de acum totul. Noi trebuie să arătăm nu numai ceea ce am izbutit să înfăptuim, ci și ceea ce n-am izbutit. Unele din lipsurile noastre de acest fel au reieșit și din analiza făcută. Mai sînt însă și altele, de ordin mai general, pe care de asemenea trebuie să le arătăm.

O primă observație pe care am putea s-o facem în această privință este în legătură cu unele ramuri ale muncii noastre, cărora, după cît se pare, nu li se dă suficientă atenție sau unde orientarea e mai mult sau mai puțin greșită.

Trebuie să socotim ca o lipsă de acest fel faptul că în munca noastră de cercetări nu se dă încă suficientă atenție activității educative extrașcolare. Educația în familie și colaborarea dintre familie și școală, organizațiile de copii și tineret, organizarea manifestărilor din afara procesului de învățămînt, problemele educației estetice și educației fizice — astfel de preocupări trebuie să formeze obiectul unor cercetări și chiar experimentări, care să ne permită a ieși mai mult din stadiul generalităților, cu care, din păcate, ne mulțumim încă, în mare măsură. Trebuie să socotim iarăși ca o lipsă însușirea mai mult formală încă a învățăturii lui Pavlov. S-au prezentat la sesiune, după cum am arătat, lucrări care dovedesc o adîncă înțelegere a acestei învățături, lucrări și mai convingătoare s-au publicat și se publică. Se simte totuși că toate acestea formează încă o insulă, în mijlocul celor ce gîndesc altfel. La mulți teoreticieni și mai ales practicieni se resimte o tendință de simplificare și vulgarizare a științei, precum și, mai ales, tendința de a acoperi noțiuni vechi cu termeni noi pavlovieni. Dacă în loc de organe de simțuri zicem „analizatori", iar în loc de intuiție spunem „primul sistem de semnalizare", socotim că ne-am achitat față de noile cerințe ale științei. Lucrul acesta poate să devină periculos chiar, pentru că el ar putea duce la camuflarea unei gîndiri idealiste, în dosul unui limbaj materialist.

Ceva asemănător se petrece, am putea spune, cu modul cum este înțeles conținutul procesului de învățămînt în genere, precum și conținutul procesului și instituțiilor educative. Există aci o vădită tendință de a aluneca pe de-asupra concretului problemelor, un fel de refuz de a pătrunde în fondul lor. In felul acesta ne scapă de multe ori esențialul și mai ales aspectul ideologic.

Să ne explicăm. Noi vorbim, de pildă, de conținutul științific al programelor noastre de învățămînt; dar despre acest lucru pot să vorbească și reprezentanții școlii burgheze. Cu programa și planurile de învățămînt în mînă, ei pot să pretindă chiar că, la cutare obiect de studiu, dau mai multe ore de curs decît noi. Unde este atunci diferența? Diferența o vom vedea, dacă nu privim lucrurile la suprafață și numai cantitativ, ci în fond. Nu e de ajuns să vedem care sînt obiectele de studiu ce se predau în școală, și nici chiar simplu „materia" predată. Mai mult decît acest lucru, trebuie să ne intereseze concepția științifică ce stă la baza programelor și manualelor, fondul materialist dialectic al conținutului lor.

In cealaltă ordine de idei, în privința procesului educativ și al instituțiilor educative, noi vorbim adesea despre manifestările cultural-educative ale elevilor cu citate și lux de amănunte, pierzîndu-ne în descrieri de fapte și sisteme practice de organizare fără a insista asupra țelurilor către care sînt dirijate aceste manifestări, fără a releva conținutul lor progresist. Faptele își au desigur importanța lor. Pe ele ne întemeiem concluziile teoretice. Dar faptele desprinse de orientarea lor ideologică sînt lipsite de valoare. Același lucru putem spune și despre măsurile organizatorice. Fapte și organizare puteau să prezinte și organizațiile hitleriste, fapte și organizare cu disciplină de suprafață pot să prezinte de pildă organizațiile tineretului catolic. Nu pur și simplu formele exterioare deci trebuie să ne intereseze pe noi, în această privință, ci ceea ce stă sub aceste forme, scopul pe care ele îl servesc.

O preocupare vie, atît la sesiune, cît și în publicistica noastră, în ultima vreme, se observă în legătură cu problemele de istoria pedagogiei romînești. Unii colaboratori ai noștri dovedesc, în această direcție, o foarte serioasă pregătire. Faptul trebuia poate chiar relevat mai de grabă, cînd am vorbit despre părțile pozitive ale sesiunii noastre. El poate fi prezentat, hotărît, ca atare. Trebuie să semnalăm, însă, aci și un aspect mai puțin pozitiv al problemei și chiar un pericol care trebuie prevenit. E necesar să vedem ce ne preocupă și cum ne preocupă din istoria pedagogiei noastre? In ce privește prima întrebare ce ne-o putem pune, trebuie să atragem atenția asupra faptului că unii dintre cercetătorii noștri manifestă tendințe de regionalism istoric, fără a lua seama la orizontul îngust în care sînt amenințați să se includă singuri. In ce privește a doua întrebare, nu trebuie să uităm, niciodată, că noi nu facem istorie pentru istorie, ca o artă pentru artă, pentru a ne satisface o plăcere gratuită. Trecutul noi îl studiem pentru că ne e folositor să facem acest lucru. Dînd la o parte colbul „de pe galbenele file", noi urmărim totuși să scoatem la iveală ceea ce se alege viu din lectura lor, ceea ce e progresist și util pentru noi. In acest înțeles (numai în acest înțeles, nu în acela de denaturare a faptelor) noi putem vorbi și de o reconsiderare a trecutului cu ochii prezentului, putem vorbi de legarea cercetărilor istorice de viață. In orice domeniu, cum spune Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la cel de al II-lea Congres al partidului „oamenii de știință, ridicînd continuu nivelul teoretic al activității științifice, trebuie să combată, totodată, tendințele de rupere a ei de preocupările practice". 5) Trebuie să facem acest lucru și în domeniul istoriei pedagogiei.

Un cuvînt, acum, despre disciplina în muncă a cercetătorilor noștri și despre pregătirea lor metodologică, așa cum au reieșit ele din lucrări și din discuțiile la sesiune. Discuțiile sesiunii noastre au fost în general vii și interesante, pline de conținut. S-a putut observa, însă, aci un lucru: între lucrări și discuții, discuțiile au fost uneori de un nivel mai ridicat decît lucrările. Lucrul acesta s-a întîmplat chiar și cu unii participanți la sesiune care au prezentat lucrări. Ne-am îngăduit să caracterizăm această situație cu zicătoarea romînească: „un ochi rîde, dar altul plînge". Concluzia ce putem trage de aci nu este alta decît că noi am putea mai mult, dar nu facem totuși atît cît am putea. Aceasta poate să mai însemne evident și altceva: că cercetătorii noștri științifici și-au însușit gîndirea științifică, dar nu și metodele — sau oricum nu în aceeași măsură. In acest caz asupra acestei lipse trebuie să ne îndreptăm atenția.

★

Garanția cea mai sigură a reușitei într-o muncă este să-ți iubești obiectul muncii tale, — în cazul nostru să iubim copiii și tineretul, să fim pătrunși de grija pentru viitorul lor, de care depinde viitorul patriei.

Să nu uităm însă cuvintele lui Maxim Gorki: „Să-și iubească copiii — asta o știe și o găină. Ca să știi să educi, (asta) este o problemă de importanță de Stat, care cere mult talent și o profundă cunoaștere a vieții" 6) Munca de educare presupune, se înțelege, o profundă cunoaștere a meseriei de educator, iar cercetătorilor în pedagogie le impune sarcina de a îmbogăți tot mai mult știința care ajută la perfecționarea acestei meserii. Ei trebuie să-și facă datoria.

Cercetarea noastră trebuie să pornească de la practică, pentru a se întoarce la ea. Așa este cu adevărat științific. Știința își are însă și alte reguli ale ei, de care trebuie să ținem seama și care nu contrazic, în fond, acest principiu. E vorba de spiritul în care trebuie să se țină consfătuirile noastre științifice și de rezultatele la care trebuie să ajungem.

Este limpede pentru noi toți că munca noastră științifică trebuie să ducă la rezultate practice, să ajute practica instructiv-educativă. Dar noi nu trebuie să confundăm o sesiune științifică cu o consfătuire didactică. Ca nivel, și una și alta trebuie să tintească a se desfășura la cel mai înalt nivel științific. Din punct de vedere al scopului însă, între ele există o deosebire. Consfătuirile didactice urmăresc, în primul rînd, un scop practic imediat, cele științifice urmăresc, în primul rînd să examineze problemele cele mai însemnate și actuale, pentru a le găsi o rezolvare. O sesiune științifică n-are dreptul să dea soluții, acolo unde ele nu există. Unde nu avem soluții, problemele pot rămîne deschise. Distincția aceasta nu este, evident, absolută. E chestie de nuanță. Pe ce punem mai mult accentul. Am făcut-o totuși mai mult pentru a răspunde astfel acelora dintre participanții la sesiune care voreau neapărat soluții la toate problemele, acelora care doreau mai ales să axăm discuțiile mai mult pe căutarea soluțiilor practice, decît pe cercetarea problemelor în vederea acestor soluții.

Alta trebuie să fie grija noastră de căpetenie ca cercetători: să ne obișnuim ca în practica școlii și instituțiilor educative să sezisăm noul, să prindem ceea ce practica scoate la iveală ca mai potrivit pentru mersul ei înainte. Pe acesta să-l distingem din noianul practicii curente, să-l observăm cu atenție în dezvoltarea lui, să experimentăm unde e cazul. Cînd natura și funcțiunea lui ne sînt clare noi putem să trecem la formularea unor constatări sub formă de reguli sau principii și să le supunem criticii.

Ne dăm seama că drumul acesta nu este ușor, mai ales pentru noi, în țara noastră, în stadiul de început în care ne găsim din acest punct de vedere. Dar știință pedagogică numai așa vom putea face. A proceda altfel înseamnă a măcina făină, nu grăunțe, înseamnă a ne irosi zadarnic forțele.

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn pune în fața școlii și a pedagogiei sarcini importante. Pentru cercetătorii științifici din acest domeniu sarcina centrală este aceasta: să studieze cu grijă și stăruință practica instructiv-educativă de la noi, în lumina ideologiei noastre muncitorești, să abordeze cu curaj și seriozitate și simț de răspundere problemele, noul, să țintească spre culmi de generalizare teoretică tot mai înalte, pentru ca tot mai mare și mai eficace să fie ajutorul pe care trebuie să-l aducă apoi practicii, — construirii socialismului în țara noastră și educării omului nou necesar acesteia.

---

1) Gh. Gheorghiu-Dej. Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului.
2) V. I. Lenin. Opere V, 369.
3) N. K. Krupskaia. Opere ped. alese, pag. 200.
4) A. S. Makarenko. Opere ped. alese II, pag. 101.
5) Gh. Gheorghiu-Dej, op. cit.
6) Maxim Gorki. Despre literatura pentru copii. Ed. Tin. pag. 82.

Ședința Comitetului Administrativ al Federației Internaționale Sindicale a Invățămîntului

Petre Radu
președintele Comisiei de Control a Comitetului Administrativ al F.I.S.E.

Intre 14—17 ianuarie a.c. a avut loc la Budapesta ședința Comitetului Administrativ al Federației Internaționale Sindicale a Invățămîntului, departament profesional al F.S.M. Pe ordinea de zi a ședinței a fost analiza activității și a perspectivelor de viitor ale F.I.S.E. în lupta pentru unitatea organizațiilor de învățămînt din toate țările, în vederea apărării intereselor școlii și ale cadrelor didactice, a educării tineretului lumii intr-un spirit democrat și științific.

Raportul de activitate al F.I.S.E. pe perioada ianuarie 1955 — ianuarie 1956, prezentat în fața membrilor Comitetului Administrativ, care cuprinde reprezentanți ai organizațiilor de cadre didactice din U.R.S.S., R. P. Chineză, Franța, R. P. Ungară R. Cehoslovacă, Mexic, R. P. Polonă, Chili, Africa Neagră, R. P. Romînă, R. D. Germană, Danemarca, R.P. Bulgaria, R. D. Vietnam — a constituit baza discuțiilor și a hotărîrilor luate cu privire la activitatea viitoare a Federației. Tov. Paul Delanoue, secretar general al F.I.S.E., a arătat în mod amănunțit diferitele aspecte ale activității desfășurate de această organizație pentru realizarea unității de acțiune a tuturor educatorilor, stăruind în mod deosebit asupra metodelor de muncă folosite în acest scop de către secretariatul F.I.S.E. și de organizațiile naționale.

In mod deosebit raportul a subliniat necesitatea unirii eforturilor oamenilor muncii din învățămînt din țările capitaliste și coloniale cu lupta clasei muncitoare din propriile lor țări, ca și cu mișcarea muncitorească internațională.

„Dacă destinderea internațională, a spus tov. Paul Delanoue, permite să se creeze în aceste țări unele condiții favorabile îmbunătățirii nivelului de viață și dezvoltării educației democratice, experiența ne-a arătat că nu pot fi obținute realizări concrete decît dacă acțiunile întreprinse de educatori sînt sprijinite de masele populare — de clasa muncitoare".

Lucrările Comitetului Administrativ au lămurit problema unității educatorilor din diferite regiuni ale globului și în diferite țări. Datorită faptului că situația mișcării muncitorești diferă de la țară la țară, datorită faptului că nu toate organizațiile de învățămînt sînt afiliate la F.I.S.E. sau la vreo altă organizație centrală din cadrul Federației Sindicale Mondiale, F.I.S.E. trebuie să-și orienteze activitatea sa înspre realizarea unității ținînd seama de condițiile concrete din diferite regiuni și țări.

Discutarea concretă a acestor probleme a făcut ca membrii Comitetului Administrativ să adopte la încheierea lucrărilor, pe lîngă rezoluția generală, o rezoluție despre sarcinile F.I.S.E. în țările Asiei și Africii și o alta cu privire la țările Americii Latine. In felul acesta, în conformitate cu programul său de luptă pentru progres, libertate și pace F.I.S.E. va reuși să intensifice mișcarea de solidaritate și ajutor practic dat învățătorilor din țările coloniale și dependente pentru obținerea drepturilor lor și pentru realizarea aspirațiilor lor comune.

Comitetul Administrativ a arătat necesitatea de a se întări influența, prestigiul și autoritatea F.I.S.E. în rîndurile educatorilor prin organizarea unor acțiuni de masă concrete. In sensul acesta s-a luat hotărîrea ca ziua de 1 octombrie 1956 să fie declarată „Ziua cartei educatorilor" și să se organizeze în întîmpinarea acestei zile acțiuni pentru aplicarea prevederilor cartei.

De asemenea, s-a arătat necesitatea ca într-o serie de țări să fie întărită lupta oamenilor muncii din învățămînt cu sprijinul organizațiilor muncitorești și al părinților pentru apărarea intereselor învățămîntului, școlii, educatorilor și copiilor. In acest scop, Comitetul Administrativ a trasat sarcini importante cu privire la îmbunătățirea muncii de presă și propagandă și a schimburilor culturale între educatorii de pretutindeni.

Rezoluțiile adoptate cu privire la aceste probleme arată în mod concret cum trebuie orientată activitatea F.I.S.E. în această direcție în cursul anului 1956. Astfel, un rol deosebit de important se atribuie revistei „Enseignants du Monde" (Invățătorii lumii) care, prin îmbunătățirea conținutului ei, va trebui să contribuie și mai mult la întărirea solidarității internaționale a pedagogilor, la educarea lor într-un spirit de pace și prietenie între popoare, în spiritul adevăratului patriotism, al internaționalismului, al luptei hotărîte împotriva șovinismului. Rezoluția adoptată de Comitetul Administrativ al F.I.S.E. cu privire la schimburile culturale între educatorii din toate țările prevede intensificarea acestor schimburi în perioada ce urmează. Legăturile culturale contribuie la lărgirea prieteniei și cooperării între educatori, pe baza schimbului de experiență practică privind educația democratică a tineretului, îmbunătățirea condițiilor de viață ale pedagogilor, dezvoltarea școlii „i lupta pentru pace.

In afară de aceste probleme, la ședința Comitetului Administrativ al F.I.S.E. s-a insistat asupra importanței întăririi colaborării cu alte organizații internaționale, cum ar fi Federația Democratică Internațională a Femeilor (F.D.I.F.), Federația Mondială a Tineretului Democrat (F.M.T.D.) și Uniunea Internațională a Studenților (U.I.S.), precum și asupra sarcinilor ce revin oamenilor muncii din învățămînt pentru pregătirea Conferinței Internaționale a Femeilor Muncitoare care va avea loc în cursul lunii iunie 1956. F.I.S.E. cheamă toate organizațiile de învățămînt să participe activ la munca pentru asigurarea bunei reușite a acestei conferințe, precum și la intensificarea mișcării pentru apărarea păcii prin dezvoltarea activității lor în rîndurile elevilor, ale studenților și ale părinților acestora.

Ședința Comitetului Administrativ al F.I.S.E., prin caracterul ei concret, a trasat directivele și sarcinile Federației și organizațiilor sale naționale afiliate pentru anul 1956. Propunerile și sugestiile făcute de membrii Comitetului Administrativ au constituit un sprijin efectiv pentru Secretariatul Federației în ceea ce privește justa orientare a acțiunilor sale de viitor. Demnă de remarcat este intervenția delegației U.R.S.S., prin tov. Grivkov, vicepreședinte al F.I.S.E., precum și contribuția lui Juan Pablo Sainz, delegatul mexican, care au adus un aport deosebit la lămurirea problemelor puse în discuție, la orientarea mai justă a activității F.I.S.E. și la îmbunătățirea metodelor sale de muncă.

Aparat pentru producerea electricității confecționat cu mijloace proprii

Pentru predarea în condiții bune la clasa a VII-a a capitolului referitor la electricitate, este necesară o sursă electrică.

Iată cum se poate confecționa cu mijloace proprii un aparat producător de electricitate. Pentru confecționarea acestui aparat este necesar un dinam de autovehicul de 6 volți sau mai mare, ce poate fi procurat de la orice atelier de reparat auto, de la un S.M.T. sau din altă parte, o roată (ca roata de virtej a unei fîntîni) cu diametrul de 125—150 cm. Circonferința fuliei dinamului față de circonferința roții trebuie să fie în raportul 1/20. Pe circonferința roții se poate atașa un cerc de butie lat de 6 cm. pe care va aluneca cureaua de transmisie sau în cazul cînd roata se confecționează din lemn, pe circonferință se va trage un cant de 1,50—2 cm. Ca ax se poate întrebuința o jumătate de osie de car, sau alt drug de fier.

Se construiește apoi un postament de lemn pe care se instalează dinamul și roata. Pentru a ușura frecarea putem folosi lagăre cu rulmenți.

Prin învîrtirea roții, dinamul este pus în mișcare cu ajutorul unei curele de transmisie lată de 1 cm. Dacă roata mare face 60 ture pe minut se obține la dinam o turație de 1200 ture pe minut, adică turația medie a dinamului.

La bornele de ieșire ale dinamului se leagă doi conductori. Prezența curentului electric se va constata prin instalarea unui bec de 6 volți.

Pentru efectuarea experiențelor și lucrărilor de laborator trebuie să avem mai multe becuri de 6 volți (dinamul poate da curent pentru 10 becuri de automobil sau bicicletă).

Aparatul construit astfel va putea fi întrebuințat la diferite experiențe și lucrări de laborator. El poate fi folosit cu succes la instalarea electrică a mai multor receptoare (becuri, sonerii, motoraș); de asemenea, este util la studiul legilor curentului electric. Folosind diferiți conductori — aramă, aluminiu, fier, nichelină — de diferite secțiuni și lungimi, elevii vor înțelege mai bine și vor aplica cu mai mare ușurință legea lui Ohm. Aparatul poate fi util și la capitolul „Electromagnetismul și inducția", la încărcarea acumulatorilor, la electroliza apei etc. Pentru instalarea acestui grup electric se pot folosi și alte agregate. Dacă prin imediata apropiere a

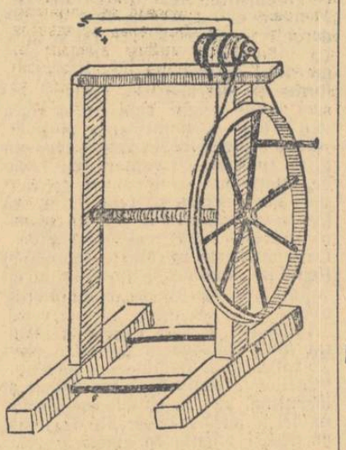

școlii se află un rîu cît de mic, se poate folosi apa acestuia. Chiar și apa unui izvor poate furniza energia necesară învîrtirii dinamului. Se pot folosi și alte angrenaje; de la mașinile de treier manuale sau de la alte mașini agricole, biciclete vechi, de la instalația unei tocilării și altele care pot fi procurate cu ușurință.

ION STANCULESCU
profesor la școala din comuna Dăești-Urși, raionul Băbeni, regiunea Pitești

Ajutorul oamenilor muncii

Dezvoltarea învățămîntului de 7 ani în țara noastră ia un avînt din ce în ce mai mare. Așa cum prevăd hotărîrile celui de al doilea Congres al partidului, pînă la sfîrșitul celui de al doilea plan cincinal vor fi cuprinși în școlile de 7 ani 90 la sută din absolvenții școlilor elementare și se vor pregăti condițiile pentru trecerea în decursul cincinalului următor la învățămîntul de 7 ani general și obligatoriu. La realizarea acestei sarcini aduce o contribuție însemnată inițiativa oamenilor muncii, care, prin mijloace locale, construiesc noi și noi clădiri școlare în satele patriei noastre.

De curînd, cadrele didactice din comuna Feneș, raionul Alba, regiunea Hunedoara, au inaugurat un nou local de școală de 7 ani, construit prin posibilități locale. Țăranii muncitori au dat un sprijin efectiv la construirea localului școlii. Astfel, au muncit voluntar sătenii Gheorghe Aron, Petru Bălșan, Al. Laslău, Alex. Ociobea și alții. Alături de învățătorii și profesorii copiilor lor, ei au adus o contribuție însemnată la ridicarea construcției.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Datorită dezinteresului de care au dat dovadă atît fostul director al școlii elementare din satul Herăști, comuna Cosmești, cît și secția de învățămînt a raionului Vaslui, elevii școlii din acest sat — așa după cum ne-a semnalat unul din corespondenții noștri — învățau în condiții materiale necorespunzătoare. La fel stăteau lucrurile la școala elementară din satul Cosmești. In urma cercetărilor întreprinse de către secția de învățămînt a regiunii s-a constatat că cele semnalate de corespondentul nostru sînt reale. S-au luat măsuri pentru a se asigura școlilor amintite condițiile materiale care să asigure o mai bună desfășurare a procesului de învățămînt.

Să muncim cu simț de răspundere

Pentru a ajuta cadrele didactice să rezolve cît mai just multiplele probleme ce se ridică în fața școlii în etapa actuală, organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt trebuie să-și lege cît mai strîns activitatea de sarcinile muncii instructiv-educative. Organizînd propaganda profesională în rîndul pedagogilor, preocupîndu-se de îmbogățirea cunoștințelor lor ideologice și însuflețindu-i la o activitate creatoare, organizațiile sindicale din multe școli au adus, în anii primului nostru cincinal, o însemnată contribuție la ridicarea nivelului învățămîntului. Așa au lucrat, de pildă, organizațiile sindicale din școlile nr. 21 și 56 din București, din școlile orașului Timișoara etc.

Din păcate, însă, mai există destule organizații sindicale ale muncitorilor din învățămînt din a căror activitate fie că a lipsit cu desăvîrșire preocuparea pentru munca profesională a membrilor lor, fie că aceasta a avut un caracter formal, de paradă.

Să analizăm, pentru edificare, cîteva aspecte ridicate de activitatea didactică a pedagogilor de la școala medie nr. 1 din Focșani.

La sfîrșitul primului pătrar, directorul acestei școli a apreciat în consiliul pedagogic că rezultatele obținute de elevi la învățătură sînt cele mai slabe din ultimii ani. Unii dintre pedagogii școlii încearcă să justifice aceste rezultate considerînd că ele s-ar datora unor „cauze obiective". Parte din elevi — și anume acei care provin de la casa de copii — au o pregătire prealabilă nesatisfăcătoare, părinții celorlalți nu se interesează de situația la învățătură a copiilor lor și așa mai departe.

O analiză cît de sumară arată, însă, că adevăratele cauze care au determinat situația slabă la învățătură trebuie căutate în primul rînd în activitatea pedagogilor.

Era de așteptat ca organizația sindicală din școală să se îngrijoreze de această situație și să se gasească cele mai potrivite măsuri pentru remedierea ei. Rămînînd însă străină de problemele procesului de învățămînt, organizația sindicală a lipsit școala de ajutorul pe care i l-ar fi putut da. Astfel, organizația sindicală nu s-a preocupat de cunoașterea și valorificarea experienței pedagogilor care folosesc metode bune de muncă și n-a luat nici o atitudine față de acei membri de sindicat care-și neglijează îndatoririle profesionale. In școală există pedagogi care apreciază nivelul de cunoștințe al elevilor după comportarea lor. Alții, ajungînd la sfîrșitul pătrarului fără să pună note, examinează elevii în grabă, cu superficialitate. Lucrările scrise nu sînt corectate cu toată atenția și nu sînt analizate în clasă, în fața elevilor.

Lipsa de disciplină în muncă, lipsa de interes pentru îmbunătățirea ei, manifestate tocmai de acei pedagogi ale căror rezultate sînt dintre cele mai slabe, au putut fi posibile datorită stării de lîncezeală în care s-a complăcut timp îndelungat organizația sindicală din școală. Față de membrii de sindicat ca Ghiță Untaru și Vasile Pătrașcu, care nesocotesc etica profesională întîrziind regulat de la lecții sau plecînd după semnarea condicii să-și rezolve interesele personale, organizația sindicală nu a luat nici un fel de măsuri.

Lipsa de răspundere a comitetului de instituție de la școala medie nr. 1 din Focșani pentru munca membrilor săi și rezultatele slabe obținute în activitatea unora dintre profesorii acestei școli au fost posibile și datorită controlului și îndrumării superficiale a organelor sindicale superioare și a secției de învățămînt. Școala nu a fost vizitată de inspectorii secției de învățămînt, de activiștii comitetului sindical raional de mai bine de un an de zile. Mai mult chiar, ignorînd instrucțiunile Ministerului Invățămîntului, secția de învățămînt raională a provocat, dublă deschidere cursurilor, o mare fluctuație de cadre la școala medie nr. 1. La clasele a VI-a „B", „C" și „D", spre exemplu, s-au schimbat în primele două pătrare nu mai puțin de 4 profesori de limba romînă. Așa se explică de ce este atît de mare numărul elevilor din aceste clase rămași în urmă la limba romînă. De asemenea unii profesori predau alte materii decît acelea pentru care s-au calificat. Nu este greu de închipuit, de pildă, care poate fi nivelul lecțiilor de limba rusă predate de tov. Iulia Gavrilaș, absolventă a Facultății de fizică.

Plenara Consiliului Central al Sindicatelor a pus în fața organizațiilor sindicale sarcina de a ridica nivelul muncii sindicale, de a o orienta în spre sprijinirea muncii în producție a membrilor de sindicat, ridicînd în special capacitatea organizatorică a grupei sindicale.

Comitetele sindicale regionale și orășenești ale muncitorilor din învățămînt trebuie să-și intensifice munca de control și îndrumare a organizațiilor sindicale din școli, să dezvolte spiritul de răspundere al acestora față de problemele permanentei ridicări a nivelului învățămîntului nostru.

CONST. RADOI

Benjamin Franklin

250 de ani de la nașterea sa

Se împlinesc 250 de ani de la nașterea marelui savant și militant progresist pe tărîm social și politic, Benjamin Franklin. Prin cercetările sale importante în domeniul științei și al aplicațiilor ei, prin vederile sale filozofice, prin lupta sa împotriva regimului colonial și a sclaviei, a oprimării naționale, el este considerat pe bună dreptate unul dintre oamenii de seamă ai trecutului.

Născut dintr-o familie de oameni nevoiași, Franklin a suportat multe greutăți și lipsuri, dar în tot cursul vieții sale nu numai că s-a mîndrit cu originea sa „de jos", ci a păstrat și o simpatie deosebită față de oamenii simpli.

Franklin a urît războaiele de acaparare și subjugare; el a luat însă o parte activă la lupta dreaptă de eliberare a poporului său, fiind unul dintre conducătorii revoluției care a adus independența poporului american.

Din cauza greutăților materiale ale familiei sale, Frankiin n-a putut învăța la școală mai mult de doi ani. Părăsind școala, el ajută tatălui său la fabricarea săpunului și a lumînărilor, devine apoi muncitor tipograf. Autodidact, la vîrsta de 16 ani debutează în presă, este ales apoi secretar al Adunării Legislative din Pensylvania, devine judecător, director al poștelor din America, conducător de frunte al mișcării de eliberare a poporului său, diplomat emerit. Din inițiativa lui ia ființă prima bibliotecă publică din lume, care mai există și azi, precum și prima universitate americană. Unul dintre cei mai culți oameni ai timpului său, Franklin a cunoscut personal pe Diderot, Voltaire, D'Alembert, Lavoisier, Marat și mulți alți oameni renumiți din vremea sa Membru de onoare al Academiei de științe din Petersburg, Franklin a fost mult apreciat de Lomonosov, Radiscev, Pușkin, Cernîșevski.

La 20 de ani, la Boston, Franklin pune bazele unei organizații culturale pentru muncitori și meseriași, editează apoi „Gazeta din Pensylvania" unde atacă, printre altele, măsurile arbitrare ale guvernatorului și ia apărarea coloniilor împotriva metropolei.

Lipsite de drepturi politice și exploatate din punct de vedere economic, coloniile engleze din America se ridicau în acea vreme la lupta de eliberare de sub jugul colonialist. Franklin a participat activ la această luptă. El protestează împotriva impozitelor impuse coloniștilor, apără drepturile lor prevăzute în constituție, călcate însă în picioare de guvernul englez, atacă politica engleză de înăbușire a dezvoltării industriale a coloniilor. „Pretențiile lor (ale conducătorilor statului englez — n.n.) de dominație asupra trei milioane de americani cuminți și virtuoși mi se păreau o mare absurditate, scria Franklin. Era evident că doreau să ne asuprească. Toate propunerile lor aveau un singur scop — să hrănească, pe socoteala noastră, un număr însemnat de paraziți care nu erau buni de nimic".

După obținerea independenței patriei sale, Franklin a luptat pentru drepturile democratice ale poporului. Cu multă tărie a atacat el sclavia, cerînd să se înlăture „detestabila contradicție — sclavia într-un stat liber". El a luat apărarea indienilor, arătînd că aceștia sînt numiți pe nedrept „sălbateci", deoarece au o cultură veche și multe calități.

Franklin a abordat în lucrările sale diferite probleme filozofice. El considera că inițial lumea a fost creată de o forță supranaturală, dar că fenomenele naturii, ca totalitate a proceselor materiale, se dezvoltă după anumite legi proprii, obiective, unde nu intervine nici o forță supranaturală. Această concepție a însemnat desigur, în perioada aceea, un pas înainte.

Sînt deosebit de interesante rezultatele la care a ajuns Franklin în unele domenii ale științelor sociale. Analizînd cauzele existenței sărăciei, el ajunge la concluzia că aceasta este provocată de înstrăinarea rezultatelor muncii producătorului. Pentru el nu au fost însă clare cauzele care determină această înstrăinare. Această problemă a fost rezolvată pe deplin de către K. Marx și F. Engels. Marx a apreciat mult cercetările lui Franklin în domeniul economiei politice, socotind că el s-a apropiat destul de mult de înțelegerea justă a valorii mărfii și a rolului uneltelor de muncă în societatea omenească.

Cu toată activitatea sa intensă pe tărîm politic și social, Franklin s-a dedicat cu multă rîvnă activității științifice. El este considerat pe bună dreptate unul dintre fondatorii studiului despre electricitate. Franklin a acordat o atenție deosebită experimentului, pe care l-a utilizat ca unul din mijloacele importante de cercetare a naturii, dar în același timp a căutat să dea o explicație teoretică constatărilor sale. Lui îi revine meritul de a fi arătat rolul important pe care îl are dielectricul care separă armăturile unui condensator electric. Folosind forțele electrostatice de atracție și repulsie dintre corpurile încărcate, Franklin a reușit să imprime unui disc ușor o mișcare de rotație și să arate astfel posibilitățile de transformare a energiei electrice în energie mecanică.

Pentru cercetările sale în domeniul electricității atmosferice, Franklin este considerat alături de M. V. Lomonosov și G. V. Rihman, ca unul dintre fondatorii studiului despre electricitatea atmosferică. Sînt cunoscute experiențele sale cu smeul, cu ajutorul cărora a cercetat acțiunea electricității atmosferice. Cercetările lui și ale savanților ruși asupra electricității atmosferice au dat o lovitură puternică diferitelor idei fantastice asupra originii fulgerului și a altor fenomene din atmosferă. Sînt importante și cercetările lui Franklin asupra conductibilității termice, a legăturii între conductibilitatea termică și cea electrică, asupra formării valurilor pe suprafața apei.

Franklin s-a străduit neîncetat să aplice în practică rezultatele cercetărilor sale, să le pună în slujba îmbunătățirii vieții oamenilor. In urma cercetărilor sale, el a ajuns la ideea minunată a construirii și folosirii parașnetului, a folosirii descărcării electrice la aprinderea unor substanțe inflamabile, la perfecționarea lămpilor pentru iluminat etc.

Poporul nostru, alături de toți oamenii progresiști din lumea întreagă, sărbătorește aniversarea nașterii lui Franklin cinstind memoria acestui mare om al trecutului.

Olimpiada tinerilor matematicieni și fizicieni

Olimpiadele tinerilor matematicieni și fizicieni contribuie mult la dezvoltarea interesului elevilor pentru matematică și fizică, la pregătirea mai temeinică a lor la aceste discipline.

La școlile unde profesorii de matematică și fizică, directorii și organizațiile de tineret au știut să organizeze desfășurarea olimpiadelor, să mobilizeze și să pregătească din timp elevii, rezultatele au fost cît se poate de bune. La școala medie de fete din Rîmnicu-Sărat, de pildă, datorită eforturilor comune ale cadrelor didactice și ale organizației U.T.M., au participat la etapa pe școală a olimpiadei din acest an școlar un număr mare de eleve. Rezultatele frumoase obținute de acestea au contribuit la ridicarea nivelului de pregătire la matematică și fizică pe întreaga școală.

La 19 februarie se va desfășura în toată țara etapa a II-a a olimpiadei de matematică, iar la 26 februarie etapa a II-a a olimpiadei de fizică.

Este necesar să se asigure din timp toate condițiile necesare bunei desfășurări a acestei etape. In „Gazeta matematică și fizică", numărul 11 / 1955, sînt indicate capitolele ce trebuie revăzute de elevii fiecărei clase, la matematică și la fizică, în vederea participării la olimpiadă. Comisiile locale de concurs au sarcina de a ajuta școlile să popularizeze etapa a II-a a olimpiadei, să aleagă din vreme locul desfășurării acesteia, să repartizeze elevii pe săli, să asigure supravegherea elevilor la lucrările scrise și corectarea și notarea acestor lucrări în conformitate cu punctajul indicat.

Este necesar să se acorde totodată o atenție deosebită și olimpiadei pentru elevii claselor V-VII. Aceștia trebuie să fie stimulați să rezolve din timp problemele propuse, astfel încît să poată fi trimise pînă la 25 februarie a. c. la sediile filialelor Societății de științe matematice și fizice din centrele regionale.

Buna desfășurare a acestei etape a olimpiadei va asigura alegerea celor mai buni elevi pentru etapa următoare.

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

O nouă contribuție la cauza păcii

Mesajul adresat la 23 ianuarie de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., lui D. Eisenhower, președintele S.U.A. cuprindea, după cum se știe, propunerea de însemnătate istorică în legătură cu încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între U.R.S.S. și S.U.A. Cele mai largi pături ale opiniei publice internaționale au considerat această propunere drept o nouă inițiativă de pace a Uniunii Sovietice, o nouă contribuție la însănătoșirea situației internaționale.

Popoarele consideră, pe bună dreptate, că încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între Uniunea Sovietică și Statele Unite ar însemna o serioasă îmbunătățire a relațiilor sovieto-americane, influențînd în mod favorabil întreaga situație internațională. Tocmai de aceea răspunsul președintelui Eisenhower a fost așteptat cu un deosebit interes.

La 27 ianuarie D. Eisenhower a trimis tovarășului Bulganin răspunsul său la mesajul din 23 ianuarie.

In această scrisoare președintele Eisenhower recunoaște că actuala situație internațională cere ca toate statele, și îndeosebi marile puteri, să tindă spre micșorarea încordării internaționale și întărirea încrederii și colaborării între state. El a recunoscut, de asemenea, faptul că dorința de pace a popoarelor este atît de puternică încît nimeni nu poate să nu țină seama de ea, că „oamenii cărora li s-a încredințat puterea politică au înalta datorie de a merge în întîmpinarea dorinței generale de pace a popoarelor".

In zilele noastre popoarele s-au obișnuit să-i judece pe oamenii politici nu după vorbe, ci după fapte. Dwight Eisenhower n-a putut să nu recunoască în mesajul pe care l-a adresat tovarășului N. A. Bulganin că într-adevăr pentru stabilirea păcii în întreaga lume faptele și nu vorbele au importanță.

Viața a dovedit însă că, pînă acum, între vorbele și faptele conducătorilor puterilor occidentale, în frunte cu conducătorii S.U.A., este o mare nepotrivire. De altfel, așa se și explică faptul că vorbele lor se bucură din ce în ce de tot mai puțină crezare din partea popoarelor.

Nu putem să nu remarcăm că, din păcate, mesajul președintelui Eisenhower dovedește din nou aceeași nepotrivire între vorbe și fapte.

Președintele Eisenhower afirmă, de exemplu, că S.U.A. sînt dispuse să ia parte la toate acțiunile menite să contribuie la „stabilirea unei păci echitabile în întreaga lume". După cum a recunoscut întreaga opinie publică democrată internațională, o însemnătate excepțională pentru menținerea și consolidarea păcii în lume ar avea-o încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între Uniunea Sovietică și S.U.A. pe termen de 20 de ani. Președintele S.U.A., deși a afirmat că nu există nici o faptă nobilă pe care nu ar face-o dacă ar considera că ea ar contribui la stabilirea păcii în întreaga lume, nu a primit favorabil propunerea lui N. A. Bulganin cu privire la încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între U.R.S.S. și S.U.A.

In mesajul său, D. Eisenhower se întreabă chiar dacă nu cumva procedura încheierii unui tratat între U.R.S.S. și S.U.A. „nu va dăuna cauzei păcii". Pentru orice om cinstit este limpede că o astfel de întrebare este de-a dreptul absurdă. Cum ar putea să dăuneze păcii un tratat prin care două dintre cele mai mari puteri ale lumii — U.R.S.S. și S.U.A. — s-ar obliga să contribuie tocmai la menținerea și consolidarea păcii și ar aplica în practică obligațiile asumate. Popoarele sînt convinse, dimpotrivă, că încheierea unui astfel de tratat ar constitui unul din cele mai importante fapte concrete pentru stabilirea păcii în întreaga lume. De aceea, ele nu pot privi în nici un caz cu ochi buni respingerea de către președintele Eisenhower a acestei importante propuneri constructive a U.R.S.S.

Argumentele pe care președintele Eisenhower le aduce în sprijinul gestului său — care nu are nimic comun cu dorința sinceră de apărare a păcii — nu rezistă nici unei critici. El motivează respingerea propunerii sovietice prin afirmația că principiile care stau la baza proiectului sovietic de tratat sînt cuprinse în Carta O.N.U. și că, prin urmare, relațiile dintre U.R.S.S. și S.U.A. sînt deja reglementate prin Carta Organizației Națiunilor Unite.

O astfel de afirmație este cît se poate de ciudată. Puțini sînt cei care își pot închipui că președintele Eisenhower nu știe că existența Cartei O.N.U. nu exclude ci, dimpotrivă, favorizează posibilitatea încheierii unor acorduri bilaterale între membrii acestei organizații, acorduri bazate pe principiile Cartei. In Cartă se spune doar deschis că membrii O.N.U. trebuie „să creeze condiții în care să poată fi menținute dreptatea și respectarea obligațiilor care decurg din tratate (sublinierea noastră N.T.) și din alte surse ale dreptului internațional". Este cît se poate de clar că încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între U.R.S.S. și S.U.A. ar corespunde întru totul prevederilor Cartei.

Președintele S.U.A. invocă Carta O.N.U. pentru a respinge un tratat bilateral între U.R.S.S. și S.U.A. Or, după cum este bine cunoscut, după crearea O.N.U., înseși S.U.A. au devenit participante la multe tratate și acorduri, atît bilaterale — cum este, de pildă, cel cu Japonia — cît și multilaterale cum sînt blocurile militare agresive N.A.T.O. sau S.E.A.T.O.

In mesajul din 1 februarie, adresat de N.A. Bulganin președintelui S.U.A. ca răspuns la scrisoarea acestuia din 27 ianuarie, se dă un răspuns convingător și totodată usturător tuturor încercărilor de minimalizare a importanței pe care ar avea-o acceptarea propunerii sovietice, propunere al cărei scop este micșorarea continuă a încordării internaționale.

Perseverență în lupta ei pentru menținerea și consolidarea păcii, Uniunea Sovietică a reînnoit propunerea sa subliniind din nou că încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între U.R.S.S. și S.U.A. — două dintre cele mai puternice țări ale lumii — ar însănătoși într-o mare măsură situația internațională.

Mai mult, N. A. Bulganin a declarat că Uniunea Sovietică este dispusă să încheie tratate similare și cu alte state, inclusiv Anglia și Franța. Din aceasta se vede limpede că Uniunea Sovietică se preocupă în permanență de îmbunătățirea relațiilor cu toate statele.

Din mesajul tov. Bulganin se vede clar că U.R.S.S. urmărește ca relațiile dintre S.U.A. și prietenii lor — pe de o parte — și Uniunea Sovietică și prietenii săi — pe de altă parte — să devină mai cordiale, să contribuie la îmbunătățirea colaborării internaționale. Tov. Bulganin a reafirmat că rămîne valabilă propunerea cu privire la încheierea unui tratat între cele două grupuri de state — statele participante la N.A.T.O. și cele participante la Tratatul de la Varșovia — ca un pas important pe drumul destinderii continue a încordării internaționale.

Mesajul din 1 februarie al lui N.A. Bulganin amintește o serie de măsuri importante aplicate de guvernul sovietic în vederea micșorării încordării internaționale în perioada după Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Printre aceste măsuri se numără reducerea forțelor armate ale U.R.S.S., micșorarea alocațiilor pentru nevoile militare ale Uniunii Sovietice, renunțarea de către U.R.S.S. la ultima sa bază militară de pe teritoriul altor state, cea din Finlanda, inițiativa U.R.S.S. în încheierea Tratatului de stat cu Austria etc.

N. A. Bulganin subliniază pe bună dreptate că anumite mari puteri nu numai că nu au întreprins acțiuni similare, dar au făcut destule pentru a agrava încordarea internațională. Este lesne de înțeles că nici sporirea alocațiilor militare ale unor puteri occidentale printre care și S.U.A., nici creșterea numărului de baze militare americane de pe teritorii străine, nici declarațiile războinice ale unor personalități conducătoare din S.U.A. nu au nimic comun cu „spiritul Genevei" cu dorința de micșorare a încordării internaționale.

In mesajul său, tov. Bulganin a arătat pe bază de fapte că încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între Uniunea Sovietică și S.U.A. ar ușura rezolvarea problemelor internaționale litigioase cum sînt securitatea europeană, problema dezarmării, problema germană, dezvoltarea contactelor între est și vest. Faptul că aceste probleme n-au fost încă rezolvate se datorește poziției nerealiste a puterilor occidentale.

Propunerile cuprinse în cele două mesaje ale lui N. A. Bulganin au un larg răsunet internațional.

Impreună cu toate popoarele iubitoare de pace, poporul nostru își exprimă dorința ca propunerile U.R.S.S. să fie examinate cu seriozitatea pe care o impune situația internațională, pe care o impune necesitatea apărării și consolidării păcii. Incheierea Tratatului de prietenie și colaborare între U.R.S.S. și S.U.A. ar contribui la o mai grabnică soluționare a multor probleme internaționale litigioase, întărind în felul acesta pacea în lumea întreagă.

N. TAINIC

In sala de lectură a bibliotecii căminului cultural din comuna Răcăciuni, regiunea Bacău, elevii școlii din comună găsesc totdeauna cărți frumoase și instructive.

BIBLIOGRAFIE

In Editura „Cartea Rusă" vor apărea în curînd:

A. N. RADIȘCEV: Călătorie de la Petersburg la Moscova
N. V. GOGOL: Opere, vol. III. (povestiri)
I. S. TURGHENIEV: Opere, vol. V. (Nuvele și povestiri)

★

A. PEREGUDOV: In anii de demult
A. KORNEICIUK: Aripi (Teatru)
L. SAMOILOV: Operația Gambit

★

M. LERMONTOV: Lirice

★

I. P. UHANOV: Drumul de creație al lui Gladkov
V. V. STASOV: M. Glinka

★

A. SOLIANIK: „Slava" în Antarctica
D. LAZARESCU: Pe ogoarele savantului colhoznic
V. SOLOUHIN: Nașterea cetății grînelor

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţămîntului

Organ al Ministerului Invăţămîntului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt

ANUL VIII Nr. 358 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 17 februarie 1956

Trăiască Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice!

Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

Comuniştii şi oamenii înaintaţi din toate ţările lumii, toţi partizanii păcii şi ai progresului social trăiesc cu emoţie zilele istorice ale desfăşurării celui de al XX-lea Congres al gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice. Ei au primit cu un deosebit interes şi cu nemărginită bucurie Raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice prezentat la Congres de către tovarăşul N. S. Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

Construit pe fundamentul de granit al ştiinţei marxist-leniniste, reprezentînd sintetizarea teoretică şi practică a uriaşei experienţe a P.C.U.S. în perioada care a trecut de la cel de al XIX-lea Congres al Partidului, Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. prezentat Congresului al XX-lea constituie un document de o însemnătate excepţională nu numai pentru poporul sovietic, ci şi pentru mişcarea comunistă internaţională, pentru oamenii muncii de pe toate continentele, pentru popoarele tuturor ţărilor. Prin marea lui bogăţie de idei, raportul reprezintă în mîinile tuturor partidelor comuniste şi muncitoreşti, în mîinile tuturor partizanilor păcii un nesecat izvor de energie revoluţionară, de încredere în viitorul luminos al omenirii, o puternică armă de luptă pentru pace, democraţie şi socialism.

In anii care au trecut de la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. popoarele sovietice au obţinut succese remarcabile pe calea desăvîrşirii construirii socialismului şi a trecerii treptate de la socialism la comunism, pe calea menţinerii şi consolidării păcii în lume. Caracterizînd această etapă, tovarăşul N. S. Hruşciov a arătat că ea constituie una din perioadele importante din istoria P.C.U.S., din istoria luptei partidului pentru întărirea puterii U.R.S.S., pentru construirea societăţii comuniste, pentru pace în lumea întreagă.

Trăsătura de bază a epocii noastre constă în faptul că socialismul a ieşit din cadrul unei singure ţări şi s-a transformat într-un sistem mondial. Existenţa concomitentă a celor două sisteme economice mondiale opuse — capitalist şi socialist — care se dezvoltă după legi diferite şi în direcţii opuse, a devenit un fapt incontestabil.

Viaţa a dovedit şi dovedeşte neîncetat superioritatea sistemului economic socialist faţă de cel capitalist. In perioada care a trecut de la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. economia naţională a U.R.S.S. şi a tuturor ţărilor socialiste a cunoscut un puternic avînt. Dezvoltarea ţărilor socialiste se caracterizează prin deplina lor independenţă politică şi economică, prin întărirea relaţiilor de colaborare frăţească dintre ele. Superioritatea sistemului socialist faţă de cel capitalist iese puternic în evidenţă dacă se compară ritmul de creştere a producţiei industriale în U.R.S.S. şi în ţările capitaliste. In decurs de 26 de ani, adică începînd din anul 1929, Uniunea Sovietică şi-a sporit producţia industrială de peste 20 de ori, cu toate pierderile cauzate economiei sovietice de către război. In aceeaşi perioadă, S.U.A., deşi se găseau în condiţii extrem de favorabile, n-au reuşit să-şi sporească producţia decît cu ceva mai mult de două ori. In ansamblul ei industria lumii capitaliste a înregistrat o creştere mai mică decît de două ori.

Ţările de democraţie populară au depăşit şi ele considerabil statele capitaliste în ce priveşte ritmul creşterii producţiei industriale.

Spre deosebire de economia în continuă înflorire a ţărilor socialiste, economia capitalismului mondial se dezvoltă extrem de inegal şi a devenit şi mai puţin stabilă. Criza generală a capitalismului se adînceşte mereu. In ţările capitaliste se ascut neîncetat contradicţiile sociale. Clasa muncitoare ia tot mai hotărît atitudine în problemele politice fundamentale.

Intreaga desfăşurare a evenimentelor internaţionale arată că lagărul internaţional al socialismului exercită o influenţă mereu crescîndă asupra evoluţiei umanităţii. Poziţiile politicii externe a U.R.S.S., R. P. Chineze şi celorlalte ţări socialiste s-au consolidat şi mai mult, iar prestigiul şi legăturile lor internaţionale au crescut nemăsurat.

In ultimii ani au sporit considerabil forţele păcii. „Pe arena internaţională — a spus N. S. Hrusciov — s-a creat o vastă «zonă a păcii», care include atît statele socialiste, cît şi statele nesocialiste iubitoare de pace din Europa şi Asia. Această zonă cuprinde imense întinderi ale globului pe care locuiesc aproape un miliard şi jumătate de oameni, adică majoritatea populaţiei planetei noastre". N. S. Hruşciov a subliniat că în lupta pentru pace capătă o excepţională însemnătate problema unităţii clasei muncitoare, a sindicatelor şi partidelor ei politice.

Imperialismul a suferit în ultimul deceniu o serioasă înfrîngere şi în Orient. Peste 1.200.000.000 de oameni, adică aproape jumătate din populaţia globului, s-au eliberat în ultimii 10 ani de sub jugul dependenţei coloniale şi semicoloniale. R.P. Chineză şi Republica India au intrat în rîndurile marilor puteri. Problema lichidării complecte a ruşinosului sistem al colonialismului este în prezent la ordinea zilei.

In lupta pentru consolidarea păcii şi securităţii internaţionale un rol de o excepţională însemnătate l-a jucat Uniunea Sovietică. Ca urmare a iniţiativelor de pace ale U.R.S.S., sprijinite de toate ţările iubitoare de pace, s-a ajuns, pentru prima dată în anii de după război, la o anumită slăbire a încordării internaţionale.

In scopul întăririi păcii, U.R.S.S. a făcut mult în vederea apropierii poziţiilor marilor puteri. Este rîndul puterilor occidentale să dovedească aceeaşi bunăvoinţă.

Avînd în vedere răspunderea care revine marilor puteri în lupta pentru consolidarea păcii şi ţinînd seama de importanţa îmbunătăţirii relaţiilor sovieto-americane, U.R.S.S. consideră că ar fi de mare folos pentru întreaga omenire şi în primul rînd pentru popoarele sovietic şi american ca la baza relaţiilor dintre cele două state să stea cele cinci principii ale coexistenţei paşnice. Uniunea Sovietică intenţionează, de asemenea, ca şi pînă acum, să obţină îmbunătăţirea continuă a relaţiilor sale cu Anglia şi Franţa. O grijă permanentă manifestă guvernul sovietic pentru lărgirea şi întărirea prieteniei şi colaborării între U.R.S.S. şi ţările Orientului. Uniunea Sovietică crede că şi în Iran, Turcia şi Pakistan se va înţelege că relaţiile normale cu U.R.S.S. corespund intereselor vitale ale acestor ţări.

Subliniind justeţea metodei tratativelor în rezolvarea problemelor internaţionale şi arătînd că U.R.S.S. va continua eforturile sale pentru atenuarea încordării, N. S. Hruşciov a arătat că rezolvarea problemei asigurării securităţii colective în Europa, a problemei asigurării securităţii colective în Asia şi a problemei dezarmării poate crea o bază pentru o pace trainică şi îndelungată. N. S. Hruşciov a subliniat, de asemenea, marea importanţă pe care o are lărgirea legăturilor de afaceri şi culturale între state pentru continua îmbunătăţire a relaţiilor dintre ele.

Se ştie că pentru a lovi în principiile coexistenţei paşnice, duşmanii păcii au fluturat nu odată născocirile lor cu privire la aşa numitul „export de revoluţie". Respingînd aceste născociri, tovarăşul Hruşciov a spus: „Increderea noastră în victoria comunismului se întemeiază pe faptul că modul de producţie socialist este categoric superior celui capitalist. Tocmai de aceea ideile marxism-leninismului pun tot mai mult stăpînire pe conştiinţa maselor largi muncitoare din ţările capitaliste, aşa cum au pus stăpînire pe conştiinţa milioanelor de oameni din ţara noastră şi ţările de democraţie populară. Avem încredere că toţi oamenii muncii de pe pămînt, convingîndu-se de avantajele pe care le oferă comunismul, vor păşi mai devreme sau mai tîrziu pe calea luptei pentru construirea societăţii socialiste... Noi întotdeauna am afirmat şi afirmăm că instaurarea unei noi orînduiri sociale în cutare sau cutare ţară este o chestiune internă a popoarelor acestor ţări".

Subliniind că atîta timp cît există capitalism forţele reacţionare vor tinde şi pe viitor spre aventuri războinice şi agresive, putînd să încerce să dezlănţuie un război, N. S. Hruşciov a arătat însă că nu există o inevitabilitate fatală a războaielor. Aceasta constituie o puternică lovitură dată propagandei cercurilor reacţionare, duşmane ale destinderii, care caută să prezinte lucrurile ca şi cînd războiul ar fi inevitabil. Aşa cum a subliniat tovarăşul Hruşciov, în lume există astăzi puternice forţe sociale şi politice care dispun de tot ce este necesar pentru a nu îngădui dezlănţuirea unui război de către imperialişti, iar dacă ei vor încerca să-l înceapă, să dea agresorilor o ripostă nimicitoare.

O uriaşă însemnătate teoretică şi practică are precizarea făcută în Raportul de activitate al C. C. al P.C.U.S. în legătură cu noile perspective care se deschid în ce priveşte trecerea unor ţări şi naţiuni la socialism în noile condiţii care s-au creat datorită schimbărilor radicale care au survenit pe arena internaţională. „Este foarte probabil — a spus N. S. Hruşciov — că formele de trecere la socialism vor deveni tot mai variate. Nu este însă obligator ca înfăptuirea acestor forme să fie legată în orice condiţii de războiul civil... In această ordine de idei se naşte problema de a se folosi şi calea parlamentară pentru trecerea la socialism". Oricare ar fi însă formele de trecere la socialism, o condiţie indispensabilă şi hotărîtoare este exercitarea conducerii politice de către clasa muncitoare, în frunte cu partea ei înaintată. Fără aceasta trecerea la socialism nu este cu putinţă.

Raportul de activitate al C. C. al P.C.U.S. arată că situaţia internă a Uniunii Sovietice în perioada dintre Congresele al XIX-lea şi al XX-lea ale Partidului se caracterizează printr-o creştere neîntreruptă a tuturor ramurilor producţiei sociale, prin consolidarea continuă a orînduirii sociale şi de stat sovietice, prin ridicarea bunei stări materiale a poporului, prin dezvoltarea multilaterală a culturii sovietice.

Partidul Comunist al U.R.S.S. s-a preocupat în permanenţă de creşterea cu precădere a industriei grele şi va aplica cu toată fermitatea această linie generală şi în viitor. Cel de al cincilea plan cincinal a fost îndeplinit în numai patru ani şi patru luni. Producţia industrială globală a reprezentat în 1955 185% faţă de 1950, producţia mijloacelor de producţie 191% iar cea a articolelor de consum 176%. Ritmul de creştere a producţiei industriei sovietice a fost în acest plan cincinal de peste 3 ori mai ridicat decît în S.U.A. şi de 3,8 ori mai ridicat decît în Anglia.

In anii celui de al şaselea cincinal nivelul producţiei industriale se va ridica cu aproximativ 65% în comparaţie cu anul 1955. Baza materială a industriei sovietice, succesele ştiinţei sovietice, creşterea nivelului tehnico-cultural al clasei muncitoare deschid largi posibilităţi pentru grăbirea progresului tehnic. O mare dezvoltare va cunoaşte şi producţia bunurilor de consum popular. In 1960 se vor produce aproximativ de 3 ori mai multe bunuri de larg consum decît în 1950.

Partidul comunist şi guvernul sovietic acordă o mare atenţie mobilizării uriaşelor resurse naturale din regiunile răsăritene ale ţării. In următoarele 2—3 cincinale se va crea în Siberia o nouă bază metalurgică puternică a U.R.S.S.

Un loc de seamă se rezervă în Raport problemelor agriculturii. Investiţiile făcute în agricultură în anii 1954 şi 1955 se cifrează la 34,4 miliarde ruble. Agricultura a primit în aceşti doi ani 404.000 de tractoare (calculate în tractoare conv. de 15 c. p.), 228.000 de autocamioane etc. Peste 120.000 de specialişti în agricultură au fost trimişi în colhozuri. Producţia de cereale a crescut în 1955, în comparaţie cu 1954, cu 22%. Tovarăşul Hruşciov a subliniat că, în prezent, principala sarcină în domeniul agriculturii constă în a face ca, pe baza sporirii recoltei la hectar şi a valorificării continue a pămînturilor noi, recolta globală anuală de cereale să se ridice, la sfîrşitul celui de al şaselea plan cincinal, la 11 miliarde puduri, în a extinde suprafeţele şi a spori considerabil recolta la hectar la plante industriale, la cartofi şi legume.

Cifrele raportului dovedesc odată mai mult că pentru P. C. U. S. grija pentru om, pentru binele lui, constituie legea supremă. Venitul naţional al U.R.S.S. a crescut în cel de al cincilea plan cincinal cu 68%. Trei sferturi din venitul naţional sînt folosite pentru satisfacerea nevoilor personale ale populaţiei. Salariul real al muncitorilor şi funcţionarilor a crescut cu 39%, iar veniturile reale ale colhoznicilor cu 50%. In anii cincinalului următor se va obţine o nouă creştere de 30%, respectiv 40%. S-a adoptat hotărîrea ca în cursul acestui cincinal să se treacă la ziua de muncă de 7 ore pentru toţi muncitorii şi funcţionarii, iar pentru adolescenţi (16—18 ani) la ziua de muncă de 6 ore. Pentru muncitori şi funcţionari se va introduce ziua de muncă de 6 ore în zilele de sîmbătă şi dinaintea sărbătorilor. Se va îmbunătăţi radical situaţia pensiilor. Toate aceste măsuri nu pot fi realizate decît într-un stat socialist. Ele dovedesc în chipul cel mai grăitor marea superioritate a sistemului socialist faţă de cel capitalist.

N. S. Hruşciov a analizat starea învăţămîntului public, munca învăţămîntului superior, dezvoltarea ştiinţei sovietice. In anii celui de al cincilea plan cincinal învăţămîntul superior sovietic a dat patriei peste 1.120.000 de specialişti, adică cu 72% mai mult decît în cincinalul precedent.

Succesele de însemnătate istorică obţinute de popoarele sovietice pe drumul construirii comunismului sînt rodul aplicării în viaţă a politicii leniniste a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice. Partidul s-a prezentat la cel de al XX-lea Congres al său mai puternic şi mai unit decît oricînd. După moartea lui I. V. Stalin, duşmanii socialismului au sperat în posibilitatea slăbirii partidului, a unei dezorientări în rîndurile lui. Aceste calcule au dat însă greş. Infăptuirea principiilor leniniste ale vieţii de partid a dus la dezvoltarea sub toate aspectele a activităţii politice interne de partid a organizaţiilor partidului, la întărirea legăturii lui cu poporul, la continua lui creştere şi întărire.

Sub conducerea P.C.U.S., Uniunea Sovietică înaintează ferm spre comunism. „Ţara sovietică — a spus tovarăşul Hruşciov — se găseşte acum în plin avînt. Dacă e să vorbim la figurat, ne-am urcat pe o asemenea culme, am atins o asemenea înălţime, de unde se văd limpede orizonturile largi pe drumul spre ţelul final — societatea comunistă".

Exemplul strălucit al poporului sovietic condus de marele său partid comunist luminează puternic calea întregii omeniri muncitoare, calea tuturor popoarelor către socialism. In lucrările celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. poporul romîn, condus de partid, găseşte noi forţe în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră.

RAPORTUL DE ACTIVITATE

al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice prezentat Congresului al XX-lea al partidului

Raport prezentat de tovarăşul N. S. Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

— TEXT PRESCURTAT —

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite textul prescurtat al Raportului de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice la Congresul al 20-lea al partidului.

La 14 februarie, N. S. Hrusciov, prim-secretar al Comitetului Central, a prezentat Raportul de activitate al Comitetului Central al partidului la Congresul al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

N. S. Hruşciov a caracterizat perioada dintre congresele al 19-lea şi al 20-lea ale partidului, „prin volumul activităţii desfăşurate de partid, prin însemnătatea evenimentelor care s-au petrecut în acest răstimp în ţara noastră şi dincolo de hotarele ei", ca „una din perioadele importante din istoria Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, din istoria luptei lui pentru întărirea puterii patriei noastre, pentru construirea societăţii comuniste, pentru pace în întreaga lume".

N. S. Hruşciov a consacrat prima parte a raportului situaţiei internaţionale a Uniunii Sovietice. „Principala trăsătură a epocii noastre, a spus N. S. Hruşciov, este ieşirea socialismului din cadrul unei singure ţări şi transformarea lui într-un sistem mondial. Capitalismul s-a dovedit neputincios să împiedice acest proces de importanţă istorică-mondială. Existenţa concomitentă a două sisteme economice mondiale opuse — capitalist şi socialist — care se dezvoltă după legi diferite şi în direcţii opuse, a devenit un fapt incontestabil".

Perioada dintre congresele al 19-lea şi al 20-lea ale partidului s-a caracterizat printr-un puternic avînt al economiei naţionale în U.R.S.S., precum şi în toate ţările socialiste.

Raportorul a făcut o comparaţie între ritmul de creştere a producţiei industriale în Uniunea Sovietică şi ritmul de creştere a industriei în ţările capitaliste, începînd din anul 1929. Din aceste date rezultă că, cu toate pierderile uriaşe cauzate de război economiei ei naţionale, în 26 de ani Uniunea Sovietică şi-a sporit producţia industrială de peste 20 de ori, în timp ce S.U.A., care se găseau în condiţii extrem de favorabile, au reuşit să-şi sporească producţia numai cu ceva mai mult decît de două ori. Industria lumii capitaliste în ansamblu a înregistrat o creştere mai mică decît de două ori. Ţările de democraţie populară au depăşit şi ele considerabil statele capitaliste în ce priveşte ritmul creşterii producţiei industriale. U.R.S.S. ocupă de pe acum, în ceea ce priveşte volumul global al producţiei industriale, al doilea loc în lume. Baza industrială a sistemului socialist devine tot mai puternică.

Raportorul a arătat că „dezvoltarea ţărilor socialismului se caracterizează prin deplina lor independenţă atît pe plan politic cît şi pe plan economic... Intărindu-şi relaţiile de colaborare frăţească, ţările socialismului se ajută în mod dezinteresat între ele în domeniul dezvoltării economice".

Caracterizînd situaţia din ţările capitalismului, raportorul a subliniat că economia capitalismului mondial se dezvoltă extrem de inegal şi a devenit şi mai puţin stabilă. In perioada de după război, în S.U.A. s-a produs în trei rînduri o restrîngere considerabilă a producţiei, iar de la sfîrşitul anului 1948, în această principală ţară capitalistă a început să se dezvolte o criză economică oprită temporar de cursa intensă a înarmărilor în legătură cu războiul din Coreea. Instabilitatea situaţiei financiare a majorităţii statelor capitaliste, criza agrară dintr-o serie de ţări, stagnarea în comerţul mondial al ţărilor capitaliste complectează acest tablou. Criza generală a capitalismului continuă să se adîncească.

N. S. Hruşciov a arătat că „S.U.A. îşi pierd situaţia de monopol pe care au deţinut-o în primii ani de după război" pe piaţa capitalistă mondială.

Pe piaţa mondială capitalistă au apărut din nou Germania occidentală şi Japonia. Aceste ţări, ca şi Anglia şi Franţa, şi-au restabilit aproape poziţiile antebelice pe piaţa mondială. „Lupta economică dintre ţările capitaliste se înteţeşte cu o forţă tot mai mare".

Problema pieţelor, a arătat raportorul, devine cu atît mai ascuţită cu cît graniţele pieţei mondiale capitaliste se îngustează tot mai mult în urma formării pieţei noi, piaţa socialistă în continuă creştere. Afară de aceasta, ţările slab dezvoltate care se eliberează de sub jugul colonial trec la crearea unei industrii proprii.

N. S. Hruşciov a subliniat ascuţirea neîncetată a contradicţiilor sociale în ţările capitaliste. Clasa muncitoare din ţările capitaliste ia tot mai hotărît atitudine în problemele politice fundamentale.

N. S. Hruşciov a analizat apoi procesele care au avut loc în relaţiile internaţionale. „O importanţă hotărîtoare, a arătat el, are întărirea neîncetată a forţelor socialismului, democraţiei şi păcii, a forţelor mişcării de eliberare naţională. In această perioadă, poziţiile politicii externe a Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze şi celorlalte ţări socialiste, s-au consolidat şi mai mult, iar prestigiul şi legăturile lor internaţionale au crescut nemăsurat. Lagărul internaţional al socialismului exercită o influenţă mereu crescîndă asupra evoluţiei evenimentelor mondiale".

Totodată, cercurile reacţionare, militariste, din unele ţări au continuat în aceşti ani să ducă o politică „de pe poziţii de forţă".

N. S. Hruşciov arată că în ultimii ani forţele păcii au sporit considerabil.

„Pe arena internaţională — a spus N. S. Hruşciov — s-a creat o vastă „zonă a păcii", care cuprinde atît statele socialiste cît şi state nesocialiste iubitoare de pace din Europa şi Asia. Această zonă cuprinde aproape un miliard şi jumătate de oameni, adică majoritatea populaţiei planetei noastre".

In lupta pentru pace, a arătat N. S. Hruşciov, capătă o importanţă excepţională problema unităţii clasei muncitoare, a sindicatelor şi a partidelor ei politice. „Interesele luptei pentru pace cer ca, lăsîndu-se la o parte acuzaţiile reciproce, să se găsească puncte de contact şi pe această bază să se elaboreze principii de colaborare. Totodată, este cu putinţă şi necesară colaborarea şi cu acele cercuri ale mişcării socialiste care împărtăşesc alte vederi decît noi în problema formelor trecerii la socialism".

N. S. Hruşciov a arătat că în ultimul deceniu imperialismul a suferit o înfrîngere şi în Orient, unde „se năruie temeliile seculare ale colonialismului şi popoarele trec cu tot mai mult curaj să-şi hotărască destinele lor". In decursul ultimilor zece ani s-au eliberat de sub jugul dependenţei coloniale şi semicoloniale peste 1.200.000.000 de oameni, adică aproape jumătate din populaţia globului.

N. S. Hruşciov spune: „Au intrat în rîndul marilor puteri China populară şi Republica independentă India. Se constată un avînt politic şi economic al popoarelor din Asia de sud-est, din Orientul arab. A început un proces de trezire a popoarelor din Africa. S-a intensificat mişcarea de eliberare naţională în Brazilia, Chile şi alte ţări ale Americii Latine... In prezent problema lichidării complecte a sistemului ruşinos al colonialismului este la ordinea zilei ca una din cele mai ascuţite şi arzătoare probleme".

N. S. Hruşciov a arătat că popoarele din fostele colonii şi semicolonii, care şi-au cucerit libertatea politică, au posibilitatea, pentru crearea unei economii naţionale independente, să obţină utilaj modern „din ţările socialismului, fără a-l plăti cu nici un fel de angajamente cu caracter politic sau militar".

Dar „o mare parte a continentului african, unele ţări din Asia, precum şi din America Centrală şi de sud, continuă să rămînă într-o dependenţă colonială şi semicolonială". Cresc contradicţiile şi lupta între puterile coloniale pentru sfere de influenţă, surse de materii prime şi pieţe de desfacere a mărfurilor.

„S.E.A.T.O., pactul de la Bagdad — a arătat N. S. Hruşciov — sînt nu numai grupări militare şi politice agresive, ci şi un instrument de înrobire, o nouă formă de exploatare — colonială prin caracterul ei — a ţărilor slab dezvoltate... Lupta popoarelor din ţările Orientului împotriva participării la blocuri este o luptă pentru independenţa naţională".

In continuare N. S. Hruşciov a caracterizat rolul Uniunii Sovietice în lupta pentru consolidarea păcii şi securităţii internaţionale. „Iniţiativa U.R.S.S. — a spus N. S. Hruşciov — a devenit unul din cei mai mari factori care exercită o uriaşă influenţă asupra desfăşurării evenimentelor internaţionale. La succesul iniţiativei de pace a Uniunii Sovietice au contribuit în mare măsură sprijinul şi acţiunile comune ale tuturor ţărilor iubitoare de pace... Eforturile statelor şi popoarelor iubitoare de pace nu au fost zadarnice. Pentru prima oară în anii de după război s-a ajuns la o anumită slăbire a încordării internaţionale".

N. S. Hruşciov a spus: „Uniunea Sovietică a făcut mult pentru o apropiere a poziţiilor marilor puteri. Acum e rîndul S.U.A., Angliei şi Franţei.

Acest lucru nu înseamnă desigur că Uniunea Sovietică va renunţa la noi eforturi pentru atenuarea încordării în relaţiile internaţionale şi întărirea păcii". N. S. Hruşciov a subliniat că „eforturile egale şi concesiile reciproce sînt condiţii absolut necesare în relaţiile dintre marile puteri. Metoda tratativelor trebuie să devină unica metodă de rezolvare a problemelor internaţionale". N. S. Hruşciov a indicat trei probleme deosebit de importante, a căror rezolvare poate crea o bază pentru o pace trainică şi îndelungată: „asigurarea securităţii colective în Europa, asigurarea securităţii colective în Asia, dezarmarea".

Pentru întărirea păcii în întreaga lume, a spus în continuare N. S. Hruşciov, „ar avea o uriaşă însemnătate stabilirea de relaţii trainice de prietenie între cele două mari puteri ale lumii — Uniunea Sovietică şi Statele Unite ale Americii. Noi sîntem de părere că dacă la baza relaţiilor dintre U.R.S.S. şi S.U.A. ar sta cele cinci principii cunoscute de coexistenţă paşnică, acest lucru ar avea o importanţă cu adevărat remarcabilă pentru întreaga omenire şi ar fi, fireşte, de folos poporului S.U.A. în aceeaşi măsură ca şi popoarelor U.R.S.S. şi tuturor celorlalte popoare".

In ceea ce priveşte relaţiile U.R.S.S. cu Marea Britanie şi Franţa, N. S. Hruşciov a declarat: „Noi intenţionăm ca şi pînă acum să căutăm să obţinem îmbunătăţirea continuă a relaţiilor noastre cu Marea Britanie şi Franţa. Ţările noastre situate în Europa au multe interese comune şi în primul rînd grija comună de a nu îngădui un nou război".

Uniunea Sovietică, a spus N. S. Hruşciov, va manifesta o grijă per-

(Continuare în pag. 3-a)

Imbold pentru noi succese

Prof. univ. Jean Livescu

Cel de al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice este unul din cele mai mari evenimente ale zilelor noastre. Sînt fireşti, de aceea, dragostea şi interesul cu care se îndreaptă spre lucrările Congresului nu numai gîndurile întregului popor sovietic, ci şi ale tuturor oamenilor muncii din întreaga lume.

Am citit cu adînc interes documentele Congresului, expresie impresionantă a forţei imense pe care poporul sovietic, condus de încercatul Partid Comunist, o pune în slujba ridicării continue a bunăstării sale economice, în slujba progresului şi a păcii. Dezvoltarea puternică a industriei grele pe baza mecanizării, a automatizării şi a utilizării pe scară largă a energiei nucleare, sporirea considerabilă a producţiei agricole, producerea unor cantităţi mereu mai mari de bunuri de larg consum, înseamnă asigurarea creşterii nivelului de trai al poporului şi eliberarea continuă a omului de grijile materiale.

In cel de al şaselea cincinal se vor ridica pe o treaptă şi mai înaltă învăţămîntul şi cultura din Uniunea Sovietică. Invăţămîntului sovietic i se creează condiţii materiale care nu pot fi concepute decît într-o ţară în care omul e cel mai de preţ capital.

Folosind din plin marea experienţă a şcolii sovietice şi îndrumat cu grijă de partid şi de guvern, învăţămîntul nostru a realizat numeroase succese, contribuind la opera de construire a socialismului în patria noastră. Şcoala s-a încadrat ca element activ în munca plină de spor a poporului.

Marele Congres al partidului constructorilor comunismului şi măreţele perspective pe care le deschide spre viitorul de aur al omenirii ne dau şi nouă, cadrelor didactice, un nou imbold de muncă pentru realizări mai multe şi mai bune, pentru noi succese în opera de educare şi instruire a tineretului.

Cu dragoste frăţească

Ilie Simici

directorul şcolii profesionale — Uzinele „23 August" — Bucureşti

Acum, cînd în marele Palat al Kremlinului se desfăşoară lucrările celui de al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, îmi îndrept cu dragoste gîndurile, alături de întreg poporul nostru muncitor, spre delegaţii la Congres şi îi salut din toată inima. Hotărîrile Congresului vor însemna o nouă şi minunată pildă pe care ne-o dau oamenii sovietici în munca şi lupta pentru construirea socialismului în ţara noastră.

Zi de zi, în activitatea noastră sîntem călăuziţi de experienţa bogată şi multilaterală a oamenilor sovietici. Experienţa şcolilor profesionale sovietice constituie unul din izvoarele principale ale îmbunătăţirii permanente a metodelor de instruire şi educare a elevilor din şcolile noastre, iar minunaţii tineri muncitori formaţi de şcolile profesionale sovietice sînt exemplul luminos spre care tind neîncetat tinerii muncitori din ţara noastră.

Privim cu un mare interes, cu dragoste frăţească lucrările Congresului al XX-lea al marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice, care va întări şi mai mult forţele progresului şi ale păcii.

Izvor de mari şi bogate învăţăminte

Rodica Sterian

secretara organizaţiei de partid de la şcoala medie de fete nr. 22 din Bucureşti

La 14 februarie au început la Moscova lucrările celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., eveniment de însemnătate istorică în viaţa oamenilor sovietici, în viaţa tuturor popoarelor. Oamenii muncii din lumea întreagă urmăresc lucrările Congresului cu un viu interes, cu încrederea neclintită că hotărîrile Congresului vor duce la noi şi mari succese pe drumul construirii comunismului.

Locul pe care îl ocupă în Directivele Congresului învăţămîntul dovedeşte că şcoala sovietică este un factor important în dezvoltarea societăţii sovietice, în scopul ridicării nivelului cultural şi al bunei stări a poporului.

Noi, muncitorii din învăţămînt din Republica Populară Romînă, ne îndreptăm cu recunoştinţă fierbinte gîndul către Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi către gloriosul popor sovietic, care ne ajută să ridicăm învăţămîntul nostru pe o treaptă superioară. Din experienţa pedagogilor sovietici ne însuşim noi metode de muncă, după exemplul lor ne călăuzim în activitatea noastră de fiecare zi.

Colectivul didactic, conducerea şi organizaţia de partid a şcolii noastre găsesc în exemplul şcolii sovietice un izvor nesecat de învăţăminte în lupta pentru instruirea tinerei generaţii, pentru educarea ei în spiritul atitudinii comuniste faţă de muncă, pentru a o face să înţeleagă că munca este bunul suprem al omului.

Lucrările Congresului vor fi nu numai pentru oamenii sovietici, ci şi pentru noi, un izvor însemnat de mari şi bogate învăţăminte.

Un puternic îndemn şi o minunată pildă

Nicolae Costea

învăţător emerit, şeful secţiei de învăţămînt a raionului Piteşti

Sînt unul din miile de învăţători din ţara noastră care urmăresc cu un nestăvilit interes lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. prezentat la Congres de tovarăşul N. S. Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., reprezintă un strălucit bilanţ al muncii creatoare a poporului sovietic condus de partidul comuniştilor spre o viaţă minunată.

Directivele cu privire la cel de al 6-lea plan cincinal înfăţişează perspective luminoase pentru dezvoltarea economiei şi culturii sovietice. Ca pedagog am rămas profund impresionat de faptul că în Directive se prevede generalizarea învăţămîntului mediu de 10 ani. Aceasta este o victorie pe care nici o ţară capitalistă n-ar fi putut-o realiza. Noi ştim că ea este urmarea creşterii şi dezvoltării statului sovietic pe linia trasată de marele partid al comuniştilor. Dezvoltarea continuă a învăţămîntului politehnic în şcoala sovietică de cultură generală este încă un pas înainte pe care îl face această şcoală în cel de al 6-lea cincinal.

Pentru noi, pedagogii, care urmărim cu pasiune minunatul exemplu al pedagogilor sovietici, lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S constituie un puternic îndemn şi o minunată pildă în munca de educare a tinerei generaţii. Noi privim munca paşnică a poporului sovietic cu admiraţie şi nu vom precupeţi nici un efort pentru a-i urma exemplul.

O lecție de geometrie la clasa a IV-a

Predarea cunoștințelor de geometrie în clasa a IV-a are drept scop să dea elevilor unele cunoștințe elementare despre cîteva figuri plane și în spațiu, des întîlnite în viața de toate zilele. Dornici să asigure o însușire conștientă de către elevi a acestor cunoștințe, învățătorii din regiunea Pitești au discutat, în cadrul cercurilor pedagogice, problema metodicii predării geometriei în clasa a IV-a.

Numeroși învățători din regiune obțin rezultate frumoase în predarea acestor lecții. De pildă, tovarășa Eugenia Bumbulescu, învățătoare la o școală de 7 ani din Rîmnicu Vîlcea, a reușit să-i facă pe elevi să-și însușească conștient formula care ne dă aria dreptunghiului și să aplice această formulă în practica rezolvării problemelor. Ea a dat întîi elevilor noțiunea de arie, cunoștințe despre măsurarea ariilor și despre unitățile de măsură, centimetru pătrat, decimetru pătrat și metru pătrat. Pentru o mai bună familiarizare a elevilor cu aceste măsuri, învățătoarea le-a cerut să le confecționeze acasă din hîrtie. Toate aceste cunoștințe au fost verificate la începutul lecției următoare.

Trecînd la explicarea cunoștințelor, tovarășa Bumbulescu a folosit la început procedeul empiric de aflare a ariei dreptunghiului prin suprapunerea unității de măsură, folosind o hîrtie de formă dreptunghiulară fixată pe tablă și un decimetru pătrat confecționat de elevi. Învățătoarea a cerut apoi elevilor să folosească același procedeu pentru determinarea ariei podelei clasei, alegînd în acest scop ca unitate de măsură metrul pătrat confecționat de elevi. Aceștia au început măsurătoarea, dar au întîmpinat greutăți datorită faptului că o parte din suprafața podelei era acoperită de bănci, catedră și alte obiecte. Tovarășa învățătoare a profitat de acest prilej pentru a arăta elevilor necesitatea unui procedeu rațional de aflare a ariei dreptunghiului, prin calcul, pe baza relației dintre lungime și lățime. În felul acesta atenția elevilor s-a concentrat asupra celei mai importante părți a lecției.

Explicarea procedeului s-a făcut pe etape, prin desprinderea treptată de concret. Folosindu-se același dreptunghi fixat pe tablă, elevii au fost puși să măsoare lungimea și lățimea unui dreptunghi, să noteze mărimile lor pe tablă (lungimea de 5 dm. iar lățimea de 3 dm), să împartă dreptunghiul în trei fîșii orizontale, iar prima dintre acestea în patrate de cîte 1 dm.p. Învățătoarea a atras atenția elevilor asupra legăturii ce există între numărul fîșiilor și numărul segmentelor de cîte 1 dm. de pe lățime, pe de oparte, și numărul patratelor din prima fîșie și numărul segmentelor de cîte 1 dm. de pe lungime, pe de altă parte. Observînd numărul patratelor formate pe prima fîșie și numărul fîșiilor, elevii au înțeles că pot calcula aria acestui dreptunghi înmulțind 5 dmp. cu 3. Rezultatul obținut a fost comparat cu primul rezultat, obținut prin procedeul de măsurare a ariei dreptunghiului prin suprapunerea decimetrului pătrat.

În a doua etapă a lecției, desprinderea de concret a fost și mai accentuată, prin aceea că pentru determinarea ariei unui alt dreptunghi s-au măsurat dimensiunile acestuia, în timp ce împărțirea în patrate s-a efectuat mintal. Dreptunghiul a fost apoi inversat, i s-a calculat în același fel aria și s-a comparat rezultatul.

Tovarășa Bumbulescu i-a condus pe elevi, prin întrebări, la prima generalizare: „Pentru a afla aria dreptunghiului trebuie să măsurăm lungimea și lățimea lui și să înmulțim numerele obținute".

După aceasta elevii au calculat aria podelei, pe care nu o putuseră afla prin metoda suprapunerii, precum și alte arii, convingîndu-se astfel, prin experiența proprie, că indiferent de materialul din care este confecționat obiectul căruia i se calculează aria și oricare ar fi unitățile folosite, aria dreptunghiului se află înmulțind lungimea cu lățimea. În felul acesta elevii au observat, pe baza materialului concret, dependența dintre lungime, lățime și aria dreptunghiului și treptat, desprinzîndu-se de baza intuitivă, și-au însușit în mod conștient formula abstractă a aflării ariei dreptunghiului.

După memorarea acestei formule, prin scrierea ei la tablă și în caiete, prin repetarea de către elevi și citirea din manual a formulei, tovarășa Bumbulescu a căutat să asigure fixarea ei în cazul rezolvării problemelor. Problemele nu au fost luate la întîmplare, ci eșalonate după gradul lor de dificultate. La început a rezolvat împreună cu elevii probleme simple, în care dimensiunile dreptunghiului sînt exprimate cu același fel de măsuri de lungime, apoi în măsuri diferite, iar apoi probleme compuse.

Lecția a avut nu numai o valoare instructivă, ci și un rezultat educativ important. În tot cursul lecției mobilizarea atenției elevilor a fost asigurată prin procedee variate de explicare a cunoștințelor noi, prin activitatea continuă a elevilor sub îndrumarea învățătoarei. Într-o astfel de lecție, în care activitatea elevilor este fără opriri și atrăgătoare, nu pot exista acte de indisciplină, abateri. Disciplina a fost asigurată prin însăși calitatea lecției, ca și prin tactul pedagogic al învățătoarei, prin comportarea ei justă, calmă, care a creat o atmosferă favorabilă pentru muncă.

Buna calitate a lecției tovarășei Bumbulescu este rezultatul direct al pregătirii temeinice, al preocupării sale permanente pentru perfecționarea metodelor de predare. Pregătindu-se cu grijă pentru fiecare lecție în parte, tovarășa Bumbulescu a reușit ca din cei 35 de elevi ai clasei sale nici unul să nu rămînă în urmă la învățătură.

ANTON PETRESCU
metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Pitești

Pentru o strînsă legătură între pregătirea teoretică și pregătirea practică a viitorilor specialiști

Pentru cunoașterea mai aprofundată a felului în care instituțiile de învățămînt superior organizează și îndrumează practica pentru întocmirea proiectului de diplomă, pentru o generalizare a metodelor bune folosite atît în conducerea practicii de diplomă cît și în executarea proiectelor de către studenți, ca și pentru înlăturarea deficiențelor existente în această privință, redacția socotește că este bine venită organizarea în presă a unui larg schimb de experiență.

Profesorii și conferențiarii care îndrumează practica de diplomă, care conduc executarea proiectelor de diplomă, ca și președinții comisiilor examenului de stat sînt chemați să oglindească în presă metodele folosite în munca lor și constatările făcute cu prilejul susținerii proiectelor de diplomă și să facă propuneri cu privire la îmbunătățirea acestei activități.

Aceasta va permite Direcției generale a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului ca, la încheierea dezbaterilor din presă, să stabilească un sistem de măsuri care să ridice proiectul de diplomă la nivelul cerințelor puse în fața instituțiilor de învățămînt superior de către documentele Congresului al II-lea al P.M.R.

Ridicarea calității proiectelor de diplomă — condiție pentru o pregătire temeinică a cadrelor tehnice superioare

Ing. C. Nicolescu-Nica
director general al Direcției generale a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului

Instituțiilor de învățămînt superior din țara noastră le revine sarcina să formeze cadrele de specialiști necesare economiei și culturii noastre. Pregătirea acestor cadre este rezultatul unei armonioase îmbinări a cunoștințelor teoretice expuse în cadrul cursurilor, seminariilor, lucrărilor de laborator etc., și a cunoștințelor practice legate de problemele producției, de viața economică și social-culturală. De aceea, practica în producție constituie o parte organică a procesului de învățămînt în instituțiile de învățămînt superior. Importanța și locul acestei activități sînt stabilite prin planurile de învățămînt, iar conținutul și desfășurarea ei sînt reglementate pe baze noi, științifice, prin regulamentul de practică și prin programele unice de practică.

Un factor important în formarea cadrelor superioare tehnice, științifice și didactice îl constituie, în sectorul tehnic, proiectul de diplomă, cu cele două etape ale sale: practica necesară culegerii datelor în vederea întocmirii proiectului și întocmirea propriu zisă a acestuia — iar în sectorul universitar practica pentru culegerea datelor necesare întocmirii lucrării de diplomă și elaborarea acesteia. Aceasta se execută după ce studenții au terminat întregul plan de studii teoretice și după ce au trecut toate examenele prevăzute în planul de învățămînt.

Proiectul de diplomă reflectă pregătirea teoretică, gradul de însușire a complexului de cunoștințe inginerești, precum și aptitudinea studentului pentru munca de cercetare științifică. Întocmirea proiectului de diplomă reprezintă un factor important al întregului proces de învățămînt, el trebuind să oglindească legătura tot mai strînsă a procesului de învățămînt cu cerințele economiei naționale, cu nevoile dezvoltării continue a științei și culturii.

Prima etapă a proiectului de diplomă — culegerea de către studenți a datelor necesare întocmirii acestuia — se realizează prin practica executată de studenți în întreprinderile corespunzătoare conținutului temelor de proiect. Practica de diplomă, pe lîngă culegerea datelor necesare proiectului, are ca scop să verifice și să clarifice studenților cunoștințele primite la disciplinele de specialitate, să-i familiarizeze și să-i deprindă în mod practic cu conducerea diferitelor unități din întreprinderi. De asemenea, ea pune pe studenți în situația de a rezolva singuri problemele complexe ale producției, dezvoltîndu-le spiritul de independență, de creație și de cercetare științifică.

Pînă în anul acesta, practica de diplomă s-a desfășurat, la majoritatea instituțiilor de învățămînt superior, pe baza unui plan de muncă elaborat de catedrele de specialitate, care au repartizat studenților temele de proiect. În vederea obținerii unor bune rezultate, cadrele didactice au urmărit și îndrumat îndeaproape activitatea studenților printr-un control periodic la întreprinderi. La Institutul de mine din București și la Institutul politehnic din Iași practica de diplomă a stat permanent în atenția cadrelor didactice, care au urmărit felul cum se documentează studenții și cum obțin datele cele mai concludente pentru elaborarea proiectului de diplomă.

Sînt însă unele institute de învățămînt superior, ca de exemplu Institutul tehnic din Craiova sau Institutul politehnic din Timișoara, care s-au mulțumit să repartizeze teme de proiect studenților, fără să se intereseze suficient dacă le-au fost create în întreprinderi condițiile necesare executării practicii.

A doua etapă a proiectului de diplomă — elaborarea acestuia în vederea prezentării absolvenților la examenul de stat — se face în institutele de învățămînt superior, în săli speciale, după un program zilnic obligatoriu de cel puțin 6 ore, și sub directa îndrumare a conducătorilor de proiect. Conducerile facultăților și catedrelor asigură manualele tehnice și literatura tehnico-științifică necesară, precum și controlul și îndrumarea proiectelor.

În anii precedenți s-a constatat o preocupare deosebită din partea unor catedre, ca de exemplu catedra de mașini și utilaj de la Institutul de petrol și gaze din București, catedrele de metalurgie a metalelor neferoase și de electrochimie de la Institutul politehnic din București, preocupare care s-a reflectat în întocmirea unor proiecte cu un serios conținut științific, unele dintre ele putînd fi aplicate în industrie.

În îndrumarea și conducerea întocmirii proiectelor de diplomă au existat însă și unele lipsuri. Conducătorii proiectelor nu au urmărit întotdeauna îndeaproape munca absolvenților, ceea ce a dus la nerespectarea de către studenți a programului zilnic, la o insuficientă pregătire a studenților în ceea ce privește întocmirea desenelor care fac parte integrantă din proiect. La Institutul de mine din Petroșani, conducătorii de proiect nici n-au întocmit un program de lucru pentru studenți și n-au indicat bibliografia necesară, fapt care a dus la scăderea calității proiectelor. Importanța pe care o au proiectele de diplomă ca etapă finală a pregătirii specialiștilor cere o mare răspundere cadrelor didactice în alegerea temelor de proiect. Alegerea temelor de proiect trebuie făcută corespunzător stadiului de dezvoltare a învățămîntului superior din țara noastră și așa încît ele să fie strîns legate de necesitățile producției.

Constatările făcute cu privire la conținutul temelor de proiect repartizate studenților atît în anii precedenți cît și în anul acesta ne îndreptățesc să afirmăm că, în cea mai mare parte, ele au un caracter complex, tehnic și economic, sînt legate de practică și răspund problemelor ce se pun în diferitele ramuri ale industriei noastre. De asemenea, ele conțin și unele probleme care impun studenților un studiu suplimentar, dîndu-le posibilitatea să aducă contribuții originale. De exemplu, în sectorul petrolifer: „Proiectarea extracției și a colectării gazelor într-o schelă de gaz metan"; în sectorul construcțiilor: „Blocuri muncitorești", „Drumuri în regiuni accidentate", „Hale industriale"; în sectorul electrotehnic s-a proiectat electrificarea unui grup de comune, tema făcînd parte din planul de electrificare; în sectorul mecanic s-au preconizat modificări și construcții noi de mașini unelte pentru perfecționarea pieselor de tractor.

În unele cazuri, însă, catedrele au ales teme cu subiecte prea simple, ca de exemplu: „Stanțe la cald" sau „Repararea prin sudură a unui cazan de locomotivă", teme care nu stimulează prea mult interesul de a lucra al studenților, sau, în alte cazuri, teme cu subiecte prea largi, ca de exemplu: „Studiul tehnico-economic al instalațiilor de foraj de exploatare într-o regiune carboniferă și propuneri de raționalizare", care nu puteau primi o soluție imediată și concludentă din partea studentului, timpul de elaborare fiind prea scurt.

Alte ori s-au repartizat teme care nu se încadrează în profilul facultății. De exemplu, Institutul politehnic din Timișoara a dat la specialitatea mecano-energetică tema „Rețea electrică de distribuție electrică pentru cartierul Timișoara-Vii".

Documentele Congresului al II-lea al P.M.R. arată necesitatea îmbunătățirii pregătirii teoretice și practice a studenților. „Pentru îmbunătățirea pregătirii cadrelor superioare, științifice, tehnice și didactice — se arată în Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal — se va întări activitatea științifică din instituțiile de învățămînt superior, legînd-o mai strîns de producție, de cuceririle științei în toate domeniile.

O atenție deosebită se va da însușirii de către studenți a tehnicii celei mai avansate, a cunoștințelor practice fundamentale privitoare la organizarea procesului de producție, la utilaje și la procesele tehnologice din întreprinderi, printr-o mai temeinică organizare a practicii în producție a studenților".

De aici se desprind sarcini în semnate pentru practica în producție în general, ca și pentru practica întocmirii proiectului de diplomă. Instituțiile de învățămînt, prin conducerile facultăților și ale catedrelor îndeosebi, trebuie să asigure o mai temeinică studiere și repartizare a temelor de proiect. Subiectele temelor de proiect trebuie să fie strîns legate de nevoile actuale ale producției, astfel ca pe de o parte să contribuie la progresul tehnicii, iar pe de altă parte să stimuleze spiritul de cercetare și de inovație al studentului, să fie complexe, pentru a determina pe viitorul specialist să privească diferitele operații și procese tehnologice în legătura lor organică. În același timp, părțile componente ale temei de proiect trebuie să fie bine echilibrate, pentru ca studentul să dea aceeași importanță atît părții de proiectare, cît și celei tehnologice și economice.

Temele de proiect trebuie alese în strînsă concordanță cu posibilitățile de documentare oferite de întreprinderi, acordîndu-se pentru aceasta o deosebită atenție stabilirii întreprinderilor în care să se desfășoare practica pentru întocmirea proiectului de diplomă.

În perioada de documentare, catedrele de specialitate trebuie să urmărească felul în care studenții își desfășoară munca, pentru a generaliza metodele bune și a înlătura greutățile întîmpinate de aceștia. De asemenea, cadrele didactice care răspund de practica pentru întocmirea proiectelor de diplomă au datoria să orienteze pe studenți ca, pe lîngă datele necesare întocmirii proiectului de diplomă, să se preocupe de cunoașterea în ansamblu a organizării procesului de producție, de cunoașterea utilajelor și a proceselor tehnologice din întreprindere.

Conducerile facultăților și catedrelor de specialitate în cadrul cărora se lucrează temele de proiect au datoria să asigure respectarea de către studenți a programului zilnic întocmit, precum și elaborarea proiectului numai în instituția de învățămînt superior, în săli special destinate efectuării acestor lucrări.

Pentru ca prezentarea absolvenților din institutele de învățămînt superior tehnic la examenul de stat să oglindească gradul de pregătire a cadrelor tehnice superioare, se impune ca și întreprinderile să sprijine munca acestora. Este necesar ca întreprinderile să vadă în studenții care execută practica pentru întocmirea proiectului de diplomă pe viitorii lor specialiști, chemați să dezvolte mai departe tehnica, să contribuie la ridicarea productivității muncii și la reducerea prețului de cost, creîndu-le condiții optime de documentare și de lucru.

Toate acestea pun în fața Ministerului Învățămîntului și a ministerelor de resort sarcini sporite în ceea ce privește organizarea și îndrumarea practicii de diplomă. Îndeplinirea lor cere o colaborare strînsă între toți factorii care răspund de calitatea pregătirii viitoarelor cadre superioare necesare economiei noastre naționale.

Să confecționăm cu elevii semințare

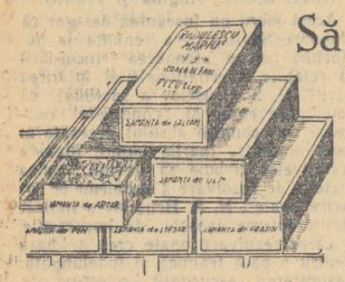

În perioada iernii, cînd activitatea pe terenul de experiențe nu se poate desfășura, elevii claselor a V-a pot executa diferite lucruri folositoare în laboratorul școlii. Printre acestea sînt și semințarele.

La orele de botanică, elevii învață despre semințele plantelor. Li se arată diferite semințe și diferite planșe în legătură cu sămînța, sînt ajutați prin diferite lucrări s-o cunoască îndeaproape. Întocmirea semințarelor are o însemnătate deosebită în această privință.

Executînd semințare, elevii vor putea deosebi între ele diferite semințe pe care de multe ori le confundă și oamenii adulți. De exemplu, a deosebi sămînța de varză de cea de ridiche sau de sămînța de rapiță nu este tocmai ușor. După executarea semințarului, elevul deosebește cu ușurință semințele după culoare, formă, mărime.

Elevii clasei a V-a de la școala noastră au executat în perioada de iarnă semințare frumoase. Am observat că, în urma confecționării unui semințar, cunoștințele elevilor despre sămînță și alte probleme în legătură cu ea devin mai temeinice.

Înainte de a confecționa semințarele, le-am cerut elevilor să adune cutii goale de chibrituri, cîte 55 de cutii de fiecare elev. După ce cutiile au fost strînse, le-am arătat cum să lipească aceste cutii pe o scîndurică subțire sau pe un carton mai gros, lat cît lungimea unei cutii de chibrituri și lung cît 12 cutii așezate una lîngă alta în așa fel ca sertărașele să se poată deschide. Cutiile se lipesc pe scîndurică în rînduri, cu clei de lemn. La bază (primul rînd), se lipesc 10 cutii una lîngă alta, în așa fel ca de fiecare parte a rîndului să rămînă scîndura goală cît o cutie. După ce s-a lipit primul rînd de cutii, peste el se lipește rîndul al doilea, de 9 cutii, în așa fel încît de fiecare parte a rîndului să rămînă loc cît o jumătate de cutie. În felul acesta se lipesc și rîndurile următoare de 8 cutii, apoi de 7 cutii, etc. — ultimul rînd fiind alcătuit dintr-o singură cutie.

După ce toate cutiile au fost lipite și cleiul s-a uscat, întregul semințar a fost vopsit în culorile dorite de elevi, cu vopsea obișnuită de ulei. Pentru a fi vopsite, sertărașele au fost scoase, iar apoi, după ce s-au uscat, au fost puse la loc. După aceea elevii au confecționat din hîrtie albă etichete pe care le-au lipit pe fiecare sertăraș în parte. În fiecare sertăraș elevii au pus un singur fel de sămînță, într-o ordine anumită. Astfel, în primul rînd de sertărașe s-au pus semințe de diferite legume, în al doilea rînd semințe de flori, apoi cereale, plante medicinale, pomi fructiferi, arbori de pădure etc. Așezînd în felul acesta semințele în sertărașele semințarului, elevii cunosc sistemul simplu de grupare a plantelor.

La sfîrșit, au scris pe fiecare etichetă denumirea seminței puse în fiecare sertăraș în parte.

Fiecare elev a lipit deasupra ultimei cutii din vîrful semințarului său o etichetă pe care a scris numele său, clasa, școala și localitatea.

Confecționînd semințare, pe lîngă faptul că își întregesc cunoștințele de științe naturale, elevii se pregătesc pentru munca de primăvară pe terenul de experiențe, deoarece unele din semințele din semințare pot fi folosite în lucrările de selecționare pentru semănăturile de primăvară.

FOTI EMILIAN
profesor de științe naturale la școala de 7 ani din comuna Titu-Tîrg, regiunea București.

Într-o școală mixtă de șapte ani nr. 57 din București și fabrica „Electro-Aparataj" care o patronează există o strînsă legătură. De curînd cadrele didactice ale școlii, în frunte cu directoarea, tov. Smaranda Ionescu, au organizat cu ajutorul întreprinderii, un atelier școlar care va îmbunătăți pregătirea practică a elevilor.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — rațiunea, onoarea și conștiința epocii noastre

Istoria ultimilor ani a fost plină de evenimente remarcabile, a căror însemnătate este unanim recunoscută de toate popoarele lumii.

Cel de al XX-lea Congres al glorioșului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, ale cărui lucrări se desfășoară în aceste zile la Moscova, se înscrie însă la locul de onoare. Spre capitala Uniunii Sovietice își îndreaptă cu dragoste privirile întreaga omenire progresistă. Lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. au o excepțională însemnătate atît pentru Partidul Comunist al U.R.S.S. și pentru poporul sovietic, cît și pentru toate partidele comuniste și muncitorești, pentru oamenii muncii din toate țările lumii.

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. constituie o strălucită demonstrație a măreților victorii obținute de popoarele Uniunii Sovietice, a tăriei de neclintit a orînduirii sociale și de stat sovietice, a unității de monolit și a coeziunii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a triumfului politicii lui Lenin. Sintetizînd bogata experiență a construcției comuniste, Congresul trasează perspectivele dezvoltării viitoare a Uniunii Sovietice pe drumul luminos al comunismului, pe drumul luptei neobosite pentru apărarea cauzei nobile a păcii și securității internaționale. Exemplul și experiența istorică a Uniunii Sovietice, puternica și neîntrerupta ei dezvoltare reprezintă pentru oamenii muncii din lumea întreagă un nesecat izvor de puteri și încredere în lupta lor pentru pace și o viață mai bună.

★

Întregul popor sovietic, comuniștii și toți cei ce muncesc din toate țările, de pe toate continentele văd în Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, „rațiunea, onoarea și conștiința epocii noastre", așa cum l-a caracterizat în chip genial marele Lenin.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — forța îndrumătoare și conducătoare a poporului sovietic — este uniunea de luptă liber consimțită a comuniștilor, tovarăși de idei, organizată din oameni din rîndurile clasei muncitoare, ale țăranilor muncitori și ale intelectualității muncitoare. Ieșit din sînul oamenilor muncii, unind în rîndurile sale forțele cele mai înaintate, mai ferme și mai active ale poporului, oameni strîns uniți între ei prin unitate de voință și acțiune, prin unitate de vederi, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice este carne din carnea marelui popor sovietic și întruchipează cele mai bune însușiri ale sale.

Prin opera pe care a înfăptuit-o, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a inaugurat în istoria omenirii o eră nouă — era prăbușirii capitalismului și a triumfului socialismului și comunismului — eră deschisă de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Întreaga istorie a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice este marxism-leninism în acțiune. Drumul glorios parcurs de popoarele sovietice, victoriile lor de importanță istorico-mondială obținute sub conducerea partidului constituie întruchiparea forței dătătoare de viață a marxism-leninismului, pildă însuflețitoare pentru întreaga mișcare revoluționară internațională.

Bazele Partidului Comunist, partid marxist revoluționar de luptă al clasei muncitoare, partid de tip nou, principial deosebit de partidele reformiste ale Internaționalei a II-a, s-au pus la Congresul al II-lea al P.M.S.D.R. (30 iulie 1903). „Bolșevismul — scria V. I. Lenin — ca curent de gîndire politică și ca partid politic există din 1903". Primul Congres al partidului (1898) a proclamat numai crearea partidului clasei muncitoare din Rusia dar n-a dat partidului nici program și nici statut, n-a reușit astfel să unească și să lege din punct de vedere organizatoric cercurile și organizațiile marxiste izolate.

Pentru a pregăti crearea unui partid cu adevărat marxist în Rusia, a fost nevoie de o luptă titanică împotriva confuziei ideologice, împotriva narodnicismului liberal și a „marxismului legal", împotriva metodelor meșteșugărești de muncă și a spiritului de cerc, împotriva oportunismului economiștilor care se opuneau introducerii conștiinței socialiste în mișcarea muncitorească, creării partidului revoluționar al proletariatului. În fruntea acestei lupte au stat V. I. Lenin și tovarășii lui de idei, iskriștii consecvenți. Lupta lor a fost încununată de succes la Congresul al doilea al P.M.S.D.R.

Însemnătatea istorică a acestui Congres constă în faptul că el a creat în Rusia un partid cu adevărat marxist. Pentru prima dată în istoria mișcării muncitorești internaționale, după moartea lui Marx și Engels, acest Congres a adoptat un program revoluționar în care se preconiza ca sarcină de bază lupta pentru dictatura proletariatului.

Congresul al doilea a tras o linie de demarcație între partea revoluționară a P.M.S.D.R. — bolșevicii — și partea oportunistă — menșevicii. Conferința generală a partidului care s-a ținut la Praga în 1912 a alungat din rîndurile P.M.S.D.R. pe menșevicii lichidatori. Astfel au fost puse bazele constituirii definitive a bolșevicilor într-un partid de sine stătător.

Conduși de partid, muncitorii din Rusia au fost cei dintîi din lume care s-au folosit cu succes de slăbirea capitalismului mondial în timpul războiului imperialist din 1914—1918 și au răsturnat țarismul, asigurînd victoria revoluției burghezo-democratice și orientîndu-se spre trecerea de la revoluția burghezo-democratică la revoluția socialistă.

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a constituit un triumf al teoriei leniniste a revoluției proletare. Răsturnînd puterea capitaliștilor și a moșierilor, răsturnînd puterea imperialiștilor în Rusia și instaurînd dictatura proletariatului, Partidul Comunist a salvat țara de o catastrofă națională, a scăpat-o din situația înjositoare de semicolonie a imperialismului mondial și a dus poporul sovietic pe calea construirii socialismului.

★

Istoria a dat P.C.U.S. înalta misiune de a organiza pentru prima dată în lume construirea societății socialiste și trecerea treptată de la socialism la comunism, de a deschide întregii omeniri calea spre cele mai înalte culmi ale civilizației, spre societatea comunistă.

Sub conducerea Partidului Comunist clasa muncitoare și țărănimea muncitoare din Rusia au lichidat puterea moșierilor și capitaliștilor, au redat poporului bogățiile acaparate de aceștia și au instaurat puterea sovietică. Cu o voință de fier și cu o încredere neclintită în justețea cauzei sale, încredere bazată pe comunismul științific, Partidul Comunist a condus cu cinste prin toate furtunile și încercările poporul sovietic spre socialism. Condus și însuflețit de partid poporul sovietic a apărat cu curaj și eroism tînărul stat sovietic împotriva intervenționiștilor, a refăcut economia națională și a construit socialismul.

În anii cincinalelor de dinainte de război oamenii sovietici au realizat cu succes planul leninist de industrializare socialistă a țării și de colectivizare a agriculturii, de înfăptuire a revoluției culturale. Ca urmare a înfăptuirii acestui plan, elaborat de partid, Uniunea Sovietică s-a transformat dintr-o țară agrară înapoiată, așa cum era Rusia țaristă, într-o mare putere socialistă industrială și colhoznică. Clasele exploatatoare au fost definitiv lichidate, a fost lichidat șomajul, au fost eliberate de multiseculara asuprire socială și națională toate popoarele Rusiei, au fost unite într-o singură familie frățească toate națiunile din țară creîndu-se puternicul stat socialist — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. Victoria socialismului a adus poporului o îmbunătățire radicală a stării lui materiale, a creat condițiile necesare pentru o viață îmbelșugată și fericită a oamenilor muncii. Pe baza victoriei socialismului s-au dezvoltat și s-au întărit unitatea moral-politică, prietenia popoarelor U.R.S.S., patriotismul sovietic — puternice forțe motrice ale societății sovietice.

Ca forță conducătoare și îndrumătoare a societății sovietice, partidul a asigurat din timp pregătirea țării pentru apărarea activă și în anii celui de al doilea război mondial poporul sovietic, condus de Partidul Comunist, a zdrobit pe agresorii fasciști, a apărat libertatea și independența patriei sale și a salvat popoarele Europei și Asiei de primejdia înrobirii fasciste. După război, însuflețiți și organizați de Partidul Comunist, oamenii sovietici au vindecat într-un timp uimitor de scurt rănile grele și urmările războiului și au obținut progrese remarcabile în toate sectoarele de activitate.

Congresul al XIX-lea a trasat programul înaintării continue a Uniunii Sovietice pe drumul comunismului. Sarcinile celui de al cincilea plan cincinal elaborate de Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. au fost îndeplinite înainte de termen, în numai patru ani și patru luni. Producția industrială a crescut în anii acestui cincinal cu 85%, iar producția mijloacelor de producție cu 91%. Ca urmare a valorificării pămînturilor virgine și înțelenite suprafețele însămînțate în 1955 cu culturi cerealiere au crescut cu aproape 24.000.000 de hectare față de 1950. Producția obiectelor de larg consum a sporit cu 76%, ceea ce reprezintă o creștere de mai bine de două ori față de nivelul de dinainte de război.

S-au dezvoltat cu succes știința, cultura, învățămîntul.

Ca urmare a înfăptuirii politicii juste, științifice a Partidului Comunist, Uniunea Sovietică este astăzi mai puternică decît oricînd.

Țara Sovietică dispune în prezent de toate condițiile necesare pentru ca, pe căile întrecerii economice pașnice, să rezolve în termenele istorice cele mai scurte sarcina economică fundamentală a U.R.S.S. — aceea de a ajunge din urmă și a întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor.

Cel de al șaselea plan cincinal este cincinalul unei continue și puternice dezvoltări a forțelor de producție ale Țării Sovietice, cincinalul trecerii economiei naționale la un nivel tehnic de producție mai înalt, cincinalul ridicării serioase a tuturor indicilor calitativi și al îmbunătățirii conducerii economice.

Principalele sarcini ale celui de al șaselea plan cincinal constau în asigurarea, pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele, a progresului tehnic neîntrerupt și a ridicării neîncetate a productivității muncii, a continuei creșteri puternice a tuturor ramurilor economiei naționale, în a realiza un avînt rapid al producției agricole și a obține, pe această bază, ridicarea considerabilă a buneistări materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic.

În anii celui de al șaselea cincinal producția industrială va cunoaște o creștere de aproximativ 65%. Se prevede o extindere considerabilă a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Între anii 1956/1960 se vor construi centrale atomo-electrice cu o putere totală de 2—2,5 milioane de kilovați, se va construi un spărgător de gheață cu motor atomic etc. În timpul acestui cincinal se vor aprinde luminile hidrocentralei „Bratskaia" de pe rîul Angara, cea mai mare din lume, se vor termina și vor fi date în construcție multe alte centrale, se vor dezvolta neîncetat agricultura, transporturile, cultura, tehnica, știința și învățămîntul. Uniunea Sovietică va face noi și importanți pași pe drumul comunismului.

★

Tot ce este cu adevărat măreț, eroic și clarvăzător în epoca pe care o trăim este indisolubil legat de numele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, de opera fără egal în istorie pe care o făurește, de neprețuita experiență pe care a acumulat-o. Fiind prima „brigadă de șoc" a mișcării revoluționare și muncitorești mondiale, eroicul Partid Comunist al Uniunii Sovietice este cel mai puternic sprijin al partidelor frățești din lumea întreagă și al popoarelor în lupta pentru un viitor fericit al omenirii, pentru pace și socialism.

Oțelit în luptă, P.C.U.S. este un model pentru proletariatul din toate țările. După acest exemplu măreț s-au călăuzit muncitorii din țara noastră făurind Partidul Comunist din Romînia, partid al clasei muncitoare, expresie a intereselor vitale ale tuturor oamenilor muncii din Romînia. După exemplul P.C.U.S., învățînd din experiența lui, partidul nostru și partidele comuniste din celelalte țări de democrație populară au organizat lupta lor revoluționară.

Însușirea experienței P.C.U.S. a ajutat partidelor comuniste din țările de democrație populară să se orienteze just în situațiile complexe de după cel de al doilea război mondial și să aplice creator marxism-leninismul la condițiile lor specifice, pentru eliberarea națională și doborîrea de la putere a claselor exploatatoare, pentru instaurarea puterii populare și pentru construirea socialismului.

În Statutul P.M.R., adoptat de cel de al doilea Congres al partidului, se arată că în întreaga sa activitate P.M.R. se călăuzește neabătut după învățătura atotbiruitoare a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, după experiența istorică a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, pe care o aplică în mod creator.

Călăuzit de învățătura marxist-leninistă, învățînd din uriașa experiență a P.C.U.S. și analizînd în mod științific situația din Romînia, pe baza condițiilor specifice ale dezvoltării țării noastre, Congresul al V-lea al P.C.R. (1932) a făcut o analiză profundă a perspectivelor mișcării revoluționare din Romînia, clarificînd principalele probleme ale mișcării noastre revoluționare și sarcinile care stăteau în fața partidului. În întreaga sa luptă pentru putere, partidul nostru a avut ca îndreptar, în stabilirea strategiei și a

RAPORTUL DE ACTIVITATE

al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice prezentat Congresului al XX-lea al partidului

Raport prezentat de tovarășul N. S. Hruşciov, prim-secretar al C. C. al P. C. U. S.

— TEXT PRESCURTAT —

(Urmare din pagina 1-a)

manentă pentru a lărgi şi întări şi pe viitor prietenia şi colaborarea cu țările Orientului.

„Noi credem de asemenea, a spus el, că şi în Iran, Turcia şi Pakistan se va înțelege că relațiile normale cu U.R.S.S. corespund intereselor vitale ale acestor țări".

N. S. Hruşciov a subliniat în mod deosebit marea importanță pe care o are lărgirea legăturilor de afaceri şi culturale între state pentru îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre ele.

N. S. Hruşciov s-a ocupat apoi de unele probleme principiale ale actualei evoluții a evenimentelor. N. S. Hruşciov a subliniat că „principiul leninist al coexistenței paşnice a statelor cu orînduiri sociale diferite a fost şi rămîne linia generală a politicii externe a țării noastre".

N. S. Hruşciov a respins născocirile duşmanilor păcii potrivit cărora Uniunea Sovietică ar intenționa să răstoarne capitalismul din alte țări cu ajutorul „exportului" revoluției.

„Încrederea noastră în victoria comunismului, a spus N. S. Hruşciov, se întemeiază pe faptul că modul de producție socialist este categoric superior celui capitalist... Noi am afirmat întotdeauna şi afirmăm că instaurarea unei noi orînduiri sociale în cutare sau cutare țară este o chestiune internă a popoarelor acestor țări".

N. S. Hruşciov a subliniat că principiul coexistenței paşnice capătă o tot mai largă recunoaştere internațională, deoarece în condițiile actuale nu există o altă soluție.

Referindu-se la chestiunea dacă un nou război este inevitabil sau nu, N. S. Hruşciov a spus: „Atîta timp cît pe globul pămîntesc dăinuie capitalismul, forțele reacționare care reprezintă interesele monopolurilor capitaliste vor tinde şi pe viitor spre aventuri războinice şi agresiune, ele pot să încerce să dezlănțuie un război. Nu există însă o inevitabilitate fatală a războaielor. În prezent există puternice forțe sociale şi politice care dispun de mijloace serioase ca să nu îngăduie dezlănțuirea unui război de către imperialişti, iar dacă ei vor încerca să-l înceapă, să dea agresorilor o ripostă nimicitoare, să zădărnicească planurile lor aventuriste".

N. S. Hruşciov a subliniat că, date fiind schimbările radicale survenite pe arena mondială, se deschid noi perspective şi în ceea ce priveşte trecerea unor țări şi națiuni la socialism. „Este foarte probabil că formele de trecere la socialism vor deveni tot mai variate. Totodată nu este obligator ca în toate condițiile, realizarea acestor forme să fie legată de un război civil... Se pune problema posibilității de a folosi şi calea parlamentară pentru trecerea la socialism". Într-un şir de țări capitaliste, clasa muncitoare, unind în jurul ei țărănimea muncitoare, intelectualitatea, toate forțele patriotice, poate să cucerească o majoritate trainică în parlament şi să transforme parlamentul într-un instrument al voinței poporului, creînd condiții care să asigure înfăptuirea unor transformări sociale radicale.

În încheierea capitolului consacrat situației internaționale din raportul său, N. S. Hruşciov a caracterizat sarcinile partidului în domeniul politicii externe. Este necesar, a spus el, „să luptăm activ pentru cauza păcii şi securității popoarelor, pentru stabilirea încrederii între state, luptînd pentru transformarea atenuării care s-a obținut în încordarea internațională într-o pace trainică".

Trecînd la situația internă a U.R.S.S., N. S. Hruşciov a spus că perioada la care se referă raportul „se caracterizează printr-o creştere neîntreruptă a tuturor ramurilor producției sociale, prin consolidarea continuă a orînduirii sociale şi de stat sovietice, prin ridicarea bunăstării materiale a poporului, prin dezvoltarea multilaterală a culturii sovietice".

„Călăuzindu-se după preceptele marelui Lenin — a declarat N. S. Hruşciov — Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a dat şi dă dovadă de o preocupare permanentă pentru creşterea cu precădere a industriei grele. Partidul va aplica această linie generală şi pe viitor cu toată fermitatea şi consecvența".

În anii celui de al cincilea plan cincinal, partidul a reuşit să obțină un nou şi puternic avînt al tuturor ramurilor industriei. Planul cincinal a fost îndeplinit înainte de termen — în patru ani şi patru luni. În 1955 față de 1950, producția industrială globală a reprezentat 185 la sută, producția mijloacelor de producție 191 la sută, producția articolelor de consum 176 la sută. A crescut considerabil producția de metale, combustibil, energie electrică şi producția altor ramuri deosebit de importante ale industriei grele. Într-un ritm deosebit de rapid s-a dezvoltat construcția de mașini. An de an creşte producția mărfurilor de consum popular.

„Datorită superiorității sistemului economic socialist — a arătat N. S. Hruşciov — țara noastră cunoaşte în întrecerea economică cu capitalismul un ritm incomparabil mai rapid de creştere a producției față de cele mai dezvoltate țări capitaliste. Aşa, de pildă, ritmul anual mediu de creştere a producției industriei sovietice a fost în cincinalul care s-a scurs de peste 3 ori mai ridicat decît în S.U.A. şi de 3,8 ori mai ridicat decît în Anglia".

În 1955 productivitatea muncii în industrie a fost aproape de două ori mai mare în comparație cu nivelul dinainte de război. În anii celui de al cincilea cincinal peste două treimi din întreaga creştere a producției industriale au fost obținute datorită ridicării productivității muncii. Prețul de cost al producției industriale a fost redus în acești cinci ani cu 23 la sută.

Proiectul de Directive cu privire la cel de al şaselea plan cincinal trasează un vast program de dezvoltare a tuturor ramurilor economiei naționale. În comparație cu 1955, nivelul producției industriale se va ridica în 1960 cu aproximativ 65 la sută.

Baza materială a industriei noastre, a spus N. S. Hruşciov, succesele obținute în domeniul științei, creşterea nivelului tehnico-cultural al clasei muncitoare deschid largi posibilități pentru grăbirea progresului tehnic. Este necesar să se perfecționeze cu perseverență tehnica: să se creeze mașini cît mai productive, economicoase şi sigure în exploatare, dezvoltîndu-se pe scară largă electrificarea, mecanizarea complexă şi automatizarea proceselor de producție.

N. S. Hruşciov a arătat că „acum, cînd avem o industrie grea puternică, multilateral dezvoltată, s-a creat posibilitatea practică de a împinge înainte în ritm rapid nu numai producția mijloacelor de producție, ci şi producția bunurilor de consum popular. Este suficient să se arate că în 1960 se vor produce de aproape trei ori mai multe bunuri de consum popular decît în 1950. Partidul nostru face şi va face şi pe viitor totul pentru ca cerințele oamenilor sovietici să fie satisfăcute mai complect şi mai bine — şi în aceasta el vede principala sa datorie față de popor".

În raport se arată necesitatea mobilizării uriaşelor resurse naturale din regiunile răsăritene ale țării, unde sînt concentrate circa 75 la sută din toate rezervele de cărbune existente în U.R.S.S. şi circa 80 la sută din energia hidraulică, patru cincimi din bogățiile forestiere, principalele rezerve de metale neferoase şi rare, uriaşe resurse de materii prime chimice, minereuri feroase şi materiale de construcție. După cum arată experiența, extracția de cărbune şi producția de energie electrică în răsărit dau rezultate mai mari din punct de vedere economic decît în partea europeană a U.R.S.S.

„În următorii 10 ani, a spus N. S. Hruşciov, trebuie să transformăm Siberia într-o puternică bază a Uniunii Sovietice în ce priveşte extracția cărbunelui şi producția de energie electrică, într-o bază principală a ramurilor de producție care necesită un mare volum de căldură şi energie, îndeosebi a producției de aluminiu, magneziu şi titan precum şi a electrometalurgiei, chimiei cărbunelui şi electrochimiei".

Sarcina constă în aceea ca în următoarele două-trei cincinale să se creeze în Siberia o a treia bază metalurgică puternică a țării noastre cu o producție de 15—20 milioane tone fontă pe an. În următorii 10 ani urmează să se creeze în răsărit noi centre importante de construcții de mașini, capabile să producă toate tipurile de mașini, mecanisme, aparate şi dispozitive.

În raportul Comitetului Central al partidului se rezervă un loc de seamă problemelor agriculturii. Partidul a înfăptuit măsuri importante în vederea dezvoltării acestei ramuri a economiei. În anii 1954 şi 1955 investițiile făcute în agricultură s-au cifrat la 34,4 miliarde ruble. În acești doi ani colhozurile, S.M.T.-urile şi sovhozurile au primit 404.000 de tractoare (calculate în tractoare convenționale de 15 C.P.), 228.000 de autocamioane, 83.000 de combine cerealiere şi o mare cantitate de alte mijloace tehnice. Pentru a mări cointeresarea materială a colhozurilor şi colhoznicilor, au fost considerabil majorate prețurile de colectare la cereale, produse animaliere, cartofi şi legume. Au fost trimişi în colhozuri peste 120.000 de specialişti în agricultură. Peste 20.000 de comunişti din oraşe au fost trimişi la sate şi recomandați ca președinți de colhozuri.

Înfăptuirea măsurilor elaborate de partid în domeniul dezvoltării continue a agriculturii a permis să se facă primul pas important înainte în ceea ce priveşte sporirea producției de cereale şi de plante industriale. În comparație cu 1954 producția de cereale a sporit în 1955 cu 22 la sută, de floarea soarelui — cu 95 la sută, de sfeclă de zahăr — cu 54 la sută, de in fuior — cu 74 la sută.

Pentru dezvoltarea agriculturii are o deosebit de mare importanță valorificarea pămînturilor înțelenite şi virgine. Calculele arată că de pe noile pămînturi se pot obține în medie, în fiecare an, cel puțin 2 miliarde puduri cereale. Dispunînd de o mare cantitate de grîu-marfă de pe pămînturile desțelenite, statul poate extinde în mod considerabil semănăturile de porumb în Ucraina şi Caucazul de nord, pentru ca aceste regiuni să sporească considerabil producția de carne şi lapte, precum şi producția de plante industriale.

„Principala noastră sarcină în domeniul agriculturii — subliniază N. S. Hruşciov — constă în a face ca, pe baza sporirii recoltei la hectar şi a valorificării continue a pămînturilor noi, recolta globală anuală de cereale să se ridice la sfîrşitul celui de al şaselea plan cincinal la 11 miliarde puduri, în a extinde suprafețele şi a spori considerabil recolta la hectar la plante industriale — bumbac, sfeclă de zahăr, in, cînepă, floarea soarelui, precum şi în a spori considerabil producția de cartofi şi legume".

În raport se arată că problema mecanizării principalelor lucrări în domeniul culturii cîmpului a fost rezolvată. Se pune în toată amploarea sarcina ca în cel mai scurt timp să se treacă de la mecanizarea unor anumite lucrări la mecanizarea complexă a întregii producții agricole. O deosebită atenție se acordă electrificării colhozurilor, S.M.T.-urilor şi sovhozurilor.

N. S. Hruşciov a raportat Congresului despre creşterea bunăstării materiale şi a nivelului cultural al poporului sovietic. În anii celui de-al cincilea cincinal venitul național al U.R.S.S. — din care în țara noastră trei sferturi sînt folosite pentru satisfacerea nevoilor personale ale populației — a sporit cu 68 la sută. Salariul real al muncitorilor şi funcționarilor a sporit în această perioadă cu 39 la sută, iar veniturile reale ale colhoznicilor — cu 50 la sută. În decursul cincinalului statul a cheltuit 689 de miliarde de ruble pentru ajutoare pe linia asigurărilor sociale, pentru plata concediilor pentru muncitori şi funcționari, pentru trimiterea gratuită şi cu preț redus în case de odihnă şi sanatorii, pentru pensii, asistență medicală, burse pentru studenți etc.

Ridicarea bunăstării materiale explică şi faptul că în anii celui de-al cincilea cincinal, populația țării noastre a crescut cu 16.300.000 de oameni.

În proiectul de Directive cu privire la cel de-al şaselea cincinal este trasată sarcina de a obține o mărire a salariului real al muncitorilor şi funcționarilor cu aproximativ 30 la sută, iar a veniturilor colhoznicilor — cu cel puțin 40 la sută. Se prevede mărirea salariului categoriilor de lucrători cu salarii mici. S-a adoptat hotărîrea ca în cursul celui de-al şaselea cincinal să se treacă la ziua de muncă de şapte ore pentru toți muncitorii şi funcționarii, iar pentru adolescenți (de la 16-18 ani) — la ziua de muncă de şase ore. Pentru muncitori şi funcționari va fi introdusă ziua de muncă de şase ore în zilele de sîmbătă şi dinaintea sărbătorilor. În viitorul apropiat va fi prezentat spre aprobare Sovietului Suprem un proiect de lege cu privire la pensii, care va aduce o îmbunătățire radicală în chestiunile pensiilor. În cel de-al saselea cincinal volumul construcției de locuințe urmează să sporească de aproape două ori în comparație cu cel de-al cincilea cincinal. Se prevede ca prin fonduri de stat să se construiască locuințe cu o suprafață de aproximativ 205 milioane metri pătrați.

N. S. Hruşciov a analizat apoi starea învățămîntului public, munca în instituțiile de învățămînt superior, dezvoltarea științei. El a spus, printre altele, că în anii celui de-al cincilea cincinal au absolvit instituțiile de învățămînt superior din Uniunea Sovietică peste 1.120.000 de specialişti, adică cu 72 la sută mai mult decît în cel de-al patrulea cincinal.

Raportorul s-a ocupat apoi de problemele întăririi şi dezvoltării continue a orînduirii sociale şi de stat sovietice. El a subliniat grija partidului comunist pentru întărirea şi dezvoltarea prieteniei frățeşti dintre popoarele Uniunii Sovietice. Datele prezentate în raport caracterizează dezvoltarea economiei republicilor unionale. În comparație cu anul 1913, producția globală a întregii industrii aflate pe teritoriul R. S. S. Kazahe a sporit în 1955 de 33 de ori, în R.S.S. Gruzină — de 27 de ori, în R.S.S. Kirghiză — de 37 de ori, în R.S.S. Armeană — de 41 de ori, în R.S.S. Tadjikă — de 24 de ori etc. În republicile unionale au crescut cadre ale intelectualității naționale, s-a ridicat considerabil nivelul general de cultură al tuturor popoarelor U.R.S.S.

N. S. Hruşciov a trecut în continuare la analizarea activității Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi a formulat sarcinile care îi stau în față. El a prezentat următoarele date despre componența partidului: la 1 februarie 1956, partidul numără în rîndurile sale 7.215.505 de persoane, dintre care 6.795.896 membri de partid şi 419.609 candidați de partid. Aceasta reprezintă de aproape trei ori mai mult decît număra în rîndurile sale partidul nostru în momentul Congresului al 18-lea şi cu 333.000 mai mult decît numărul celor aflați în rîndurile partidului comunist în momentul Congresului al 19-lea.

„Noi, a spus N. S. Hruşciov, am înregistrat şi victorii mari şi unele insuccese, am avut şi bucurii mari şi necazurile noastre. Dar victoriile nu au amețit partidul, iar insuccesele nu l-au descurajat. Partidul a păşit şi păşeşte cu curaj şi încredere înainte pe calea aleasă de el". N. S. Hruşciov a spus că după moartea lui Iosif Vissarionovici Stalin, duşmanii socialismului au sperat în posibilitatea unei dezorientări în rîndurile partidului, în discordii în sînul conducerii lui, în şovăieli în ceea ce priveşte promovarea politicii sale interne şi externe. Aceste calcule au dat însă greş. „Nucleul de conducere al partidului, a spus N. S. Hruşciov, reprezintă nu un grup de oameni legați prin relații personale sau prin avantaje reciproce, ci un colectiv activ de conducători, ale căror relații sînt clădite pe o bază ideologică, principială, care nu îngăduie nici ierfare reciprocă, nici animozitate personală".

N. S. Hruşciov a subliniat că înfăptuirea principiilor leniniste ale vieții de partid a dus la dezvoltarea sub toate aspectele a activității politice interne de partid a organizațiilor partidului, la întărirea legăturilor lor cu oamenii muncii, la sporirea influenței lor asupra maselor, la continua întărire şi creştere a partidului.

N. S. Hruşciov a chemat toate organizațiile de partid să îmbunătățească şi să perfecționeze neîncetat întreaga muncă de partid, şi în primul rînd să ridice nivelul muncii organizatorice şi ideologice a partidului.

Principalul în munca organizatorică de partid, a spus el, este munca în mase, organizarea maselor la lupta pentru înfăptuirea sarcinilor economico-politice trasate de partid.

Încheindu-şi raportul, N. S. Hruşciov a spus:

„Țara Sovietică se găseşte acum în plin avînt. Dacă e să vorbim la figurat, ne-am urcat pe o asemenea culme, am atins o asemenea înălțime, de unde se văd limpede orizonturile largi pe drumul spre țelul final — societatea comunistă".

„Cauza noastră este de neînvins! a spus în continuare N. S. Hruşciov. Ea este de neînvins pentru că, împreună cu marele popor sovietic, o duc înainte sute şi sute de milioane de oameni din frățeasca Chină populară, din toate țările de democrație populară. Ea este de neînvins fiindcă se bucură de sprijinul şi de simpatia fierbinte a popoarelor şi țărilor care s-au eliberat de sub jugul asupririi naționale şi coloniale. Ea este de neînvins pentru că este sprijinită de oamenii muncii din lumea întreagă. Nimeni nu va reuşi să ne intimideze, să ne silească să ne retragem de pe pozițiile pe care ne aflăm, să renunțăm la apărarea cauzei păcii, democrației şi socialismului".

---

tacticii sale, aprecierile Congresului al V-lea al P.C.R.

Pe baza indicațiilor științifice ale acestui Congres şi orientîndu-se just în noile condiții istorice create de înfrîngerile zdrobitoare pricinuite trupelor hitleriste şi trupelor guvernului fascist romîn de către glorioasa Armată Sovietică, de ofensiva eliberatoare a Armatelor Sovietice pe teritoriul țării noastre, Partidul Comunist Romîn, unind în jurul său forțele patriotice populare, a organizat insurecția armată care la 23 August 1944 a răsturnat dictatura militară fascistă.

Sub conducerea Partidului Comunist poporul romîn şi-a luat soarta în propriile mîini. Clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare şi cu ceilalți oameni ai muncii, a scuturat definitiv jugul imperialist, a izgonit de la putere clasele exploatatoare, a răsturnat monarhia şi a făurit Republica Populară Romînă, stat democrat popular, în care întreaga putere aparține oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Învățînd din experiența P.C.U.S. — partidul nostru mobilizează toate forțele poporului pentru industrializarea socialistă a țării noastre, pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru dezvoltarea culturii noastre, națională în formă, socialistă în conținut.

Pentru partidele comuniste şi muncitoreşti din toate țările experiența gloriosului P.C.U.S. constituie un tezaur de învățăminte pe care fiecare partid le aplică în mod creator în condițiile țării respective.

Îndelungata istorie a P.C.U.S. ne învață că partidul clasei muncitoare nu-şi poate îndeplini rolul de conducător al clasei sale, de organizator şi conducător al revoluției proletare, dacă nu-şi însuşeşte şi nu aplică teoria înaintată a mişcării muncitoreşti. Teoria marxist-leninistă este expresia ştiințifică a intereselor fundamentale ale clasei muncitoare. Ea constituie o puternică armă ideologică a partidului în lupta sa pentru transformarea revoluționară a societății, pentru construirea socialismului şi comunismului. Forța teoriei marxist-leniniste constă în faptul că ea dă partidului claritatea scopului, încrederea în victorie, priceperea de a se orienta just în orice situație, de a înțelege legătura intimă a evenimentelor, de a prevedea mersul evenimentelor.

Învățătura marxist-leninistă permite partidului să cunoască legile obiective ale dezvoltării societății şi să le folosească în interesul oamenilor muncii, în interesul societății. Sprijinindu-se pe cunoaşterea legilor obiective, partidul elaborează în fiecare etapă istorică o politică justă, fundamentată din punct de vedere ştiințific, o politică care reflectă necesitățile dezvoltării vieții materiale a societății.

Istoria ne dovedeşte că P.C.U.S. a învins şi învinge datorită fidelității sale față de marxism-leninism. Partidul Comunist acordă o mare însemnătate educării marxist-leniniste a cadrelor, le învață să-şi însuşească cu perseverență teoria revoluționară. În creşterea ideologică a comuniştilor partidul vede chezăşia unor noi succese în lupta pentru comunism.

Istoria P.C.U.S. ne învață că teoria marxist-leninistă nu este o dogmă, ci o călăuză în acțiune, că în studierea marxism-leninismului e necesar să înlăturăm orice urmă de bucherism şi dogmatism, de atitudine formală față de teoria revoluționară. Nu au nimic comun cu marxismul cei care îşi închipuie că şi-au însuşit ştiința învățînd pe dinafară concluziile şi formulele marxismului şi citîndu-le la întîmplare. Ştiința marxist-leninistă este ştiința legilor de dezvoltare a naturii şi societății, ştiința revoluției maselor asuprite şi exploatate, ştiința victoriei socialismului în toate țările, ştiința construirii comunismului. A-ți însuşi această ştiință înseamnă a şti să analizezi în mod concret fenomenele, să aplici în mod creator concluziile teoretice la rezolvarea problemelor pe care le ridică practica. „A-ți însuşi teoria marxist-leninistă — a arătat I. V. Stalin — înseamnă a-ți însuşi esența acestei teorii şi a învăța să aplici această teorie, atunci cînd trebuie să rezolvi probleme practice ale mişcării revoluționare în diferite condiții ale luptei de clasă a proletariatului.

A-ți însuşi teoria marxist-leninistă, înseamnă să ştii să îmbogățeşti această teorie cu noua experiență a mişcării revoluționare, să ştii s-o îmbogățeşti cu noi teze şi concluzii, să ştii s-o dezvolți şi s-o faci să progreseze, fără a ezita, pornind de la esența teoriei, să înlocuieşti unele din tezele şi concluziile ei care s-au învechit, prin teze şi concluzii noi, corespunzătoare noii situații istorice".

Experiența P.C.U.S. demonstrează cu tărie că marxism-leninismul este o învățătură vie, în continuă creştere şi îmbogățire, pe baza experienței practice. Istoria P.C.U.S. este istoria dezvoltării creatoare a teoriei marxiste în epoca imperialismului şi a revoluțiilor proletare, în epoca construirii socialismului şi comunismului.

Raportul de activitate al C. C. al P.C.U.S. la cel de al XX-lea Congres al partidului, prezentat de către tovarăşul N. S. Hruşciov, constituie o nouă şi valoroasă contribuție la dezvoltarea creatoare a marxism-leninismului în noile condiții istorice.

Istoria P.C.U.S. este istoria combaterii şi zdrobirii partidelor mic-burgheze care acționează în rîndurile clasei muncitoare, împing păturile înapoiate ale clasei muncitoare în brațele burgheziei şi distrug astfel unitatea clasei muncitoare. Din experiența P.C.U.S., partidele frățeşti învață că fără a birui aceste partide şi a le izgoni din rîndurile proletariatului înfăptuirea unității clasei muncitoare va fi imposibilă, iar fără unitatea clasei muncitoare este imposibilă cucerirea puterii.

De-a lungul istoriei sale Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a dus o luptă intransigentă împotriva oportuniştilor din propriile sale rînduri. Istoria P.C.U.S. ne arată că toate grupurile de capitulanți—economiştii, menşevicii, troțkiştii, buharinştii etc. au fost în fond agenți ai imperialismului îndeplinind rolul mîrşav de transmițători ai influenței burgheze în rîndurile partidului şi ale clasei muncitoare. Iată de ce lupta pentru curățirea partidului de elementele oportuniste are o mare însemnătate. Partidul se întăreşte prin curățirea sa de asemenea elemente.

★

Izvorul forței şi invincibilității P.C.U.S. îl constituie legătura lui strînsă şi de nezdruncinat cu poporul. Întreaga activitate a P.C.U.S. este pătrunsă de credința profundă în popor, în energia revoluționară a celor ce muncesc. Activitatea marelui P.C.U.S. arată că el este legat de mase prin legături indisolubile, că el ştie nu numai să învețe masele ci şi să învețe de la ele şi să le ducă mereu înainte.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice porneşte în activitatea sa de la teza marxistă că masele muncitoare care creează toate bunurile vieții sînt adevărații creatori ai istoriei.

De la înființarea sa P.C.U.S. a dus fără întrerupere lupta hotărîtă împotriva diferitelor teorii reacționare care neagă rolul creator al maselor populare în istorie; care înfățişează poporul ca o gloată pasivă, incapabilă de creație istorică de sine stătătoare, bună doar să urmeze orbeşte personalitățile alese care ar fi, chipurile, creatorii unici ai istoriei. Demascînd această prejudecată Lenin a numit-o stupidă şi absurdă, josnică şi mîrşavă.

Ştiința leninistă a dovedit că istoria societății este istoria dezvoltării producției, istoria dezvoltării forțelor de producție şi a relațiilor de producție dintre oameni. Istoria este deci istoria producătorilor bunurilor materiale, istoria maselor muncitoare care reprezintă forțele fundamentale ale procesului de producție. Creatorul istoriei este poporul şi cei care încearcă să prezinte istoria ca o înşiruire a unor acțiuni ale diferitelor personalități, aceia denaturează istoria. Personalitățile cele mai proeminente nu pot să obțină succese decît dacă ideile şi năzuințele lor nu izvorăsc din nevoile economice ale societății, din nevoile poporului, dacă nu corespund nevoilor forțelor şi claselor înaintate. Şi dimpotrivă, eroii, personalitățile de seamă pot juca un însemnat rol în desfăşurarea istoriei dacă ştiu să înțeleagă în mod just dezvoltarea economică a societății, dacă ştiu cum trebuie să schimbe spre mai bine condițiile vieții materiale a societății, dacă ideile lor corespund năzuințelor maselor populare. Întreaga desfăşurare a istoriei omenirii este cea mai puternică dovadă că nu eroii creează istoria, ci poporul împinge înainte istoria şi creează eroi.

În epoca socialismului rolul maselor creşte în mod deosebit. Partidul Comunist ridică masele la activitatea creatoare conştientă, le organizează, le educă şi le transformă într-o forță invincibilă. Poporul sovietic organizat şi condus de puternicul Partid Comunist al Uniunii Sovietice a săvîrşit fapte istorice care i-au adus gloria binemeritată de popor erou, constructor al comunismului, popor care păşeşte în avangarda întregii omeniri progresiste.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice duce o luptă consecventă împotriva concepțiilor subiectiviste despre istorie. El educă membrii săi în spiritul devotamentului față de popor, față de clasa muncitoare şi față de partid.

În hotărîrea sa din 14 noiembrie 1938 cu privire la desfăşurarea propagandei de partid în legătură cu editarea Cursului Scurt de Istorie a P.C.U.S., Comitetul Central al P.C.U.S. a subliniat caracterul dăunător al concepțiilor antimarxiste despre rolul personalității în istorie. În hotărîre se arată că istoria partidului nu trebuie axată în jurul personalităților istorice şi al biografiilor acestora, ci trebuie expusă pe baza desfăşurării ideilor fundamentale ale marxism-leninismului.

În istoria sa de peste o jumătate de secol P.C.U.S. a dovedit serioasa însemnătate a principiului conducerii colective — principiul suprem al conducerii de partid. Partidul condamnă cultul personalității deoarece acesta este în contradicție cu principiul conducerii colective şi duce la diminuarea rolului partidului, al centrului lui conducător, la scăderea activității creatoare a membrilor de partid.

Experiența P.C.U.S. ne învață că partidul este de neînvins dacă nu se teme de critică, dacă nu-şi ascunde greşelile şi neajunsurile muncii sale, dacă învederează cu curaj în activitatea sa critica şi autocritica — metoda principală de descoperire şi înlăturare a lipsurilor. Critica şi autocritica reprezintă garanția mersului înainte, expresia încrederii pe care partidul o are în popor.

★

În întreaga sa politică P.C.U.S. porneşte de la interesele vitale ale poporului. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice se îngrijeşte neîncetat de satisfacerea maximă a nevoilor materiale şi culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii. Pentru P.C.U.S., grija pentru binele omului sovietic, pentru înflorirea întregului popor sovietic este legea supremă.

În domeniul politicii externe P.C.U.S. duce o politică de colaborare cu toate țările şi de dezvoltare a legăturilor de afaceri pe baza principiului respectării intereselor reciproce, o politică consecventă de menținere şi de întărire a păcii.

Uniunea Sovietică păşeşte ferm în avangarda tuturor popoarelor pentru pace, pentru coexistența paşnică a statelor, indiferent de orînduirea lor socială şi politică.

Timpul care a trecut de la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a fost o perioadă în care U.R.S.S. a depus mari eforturi în vederea menținerii şi întăririi păcii.

Uniunea Sovietică s-a pronunțat şi se pronunță pentru rezolvarea paşnică a celor mai importante probleme internaționale. U.R.S.S. se pronunță pentru reducerea reală a armamentelor şi interzicerea necondiționată a armelor atomice şi cu hidrogen, pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, pentru restabilirea pe cale paşnică a unității Germaniei ca stat paşnic şi democrat, pentru dezvoltarea comerțului internațional şi a legăturilor prietenești între state.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a apărat şi apără ideea coexistenței paşnice a sistemelor socialist şi capitalist — ca singura cale justă pentru menținerea şi întărirea păcii în condițiile actuale. Țara Sovietică a rezolvat şi este hotărîtă să rezolve şi pe viitor sarcinile care-i stau în față nu prin folosirea forței, ci pe calea întrecerii economice paşnice cu statele capitaliste, pe calea colaborării în rezolvarea problemelor internaționale.

Lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. arată încăodată, prin graiul convingător al faptelor, că Uniunea Sovietică îşi îndeplineşte cu cinste misiunea de stegar al păcii în lumea întreagă. Popoarele de pe toate continentele constată cu satisfacție că încrederea lor nemărginită în marea şi puternica Uniune Sovietică, în politica ei consecventă de pace şi colaborare internațională, este pe deplin justificată. Steagul păcii se află în mîini sigure.

P.C.U.S. consideră că numai o pace trainică, îndelungată între popoare va crea condițiile necesare pentru dezvoltarea necontenită a economiei sovietice, pentru înfăptuirea grandioaselor sarcini ale construirii comunismului.

Anumite cercuri din occident caută să prezinte dragostea de pace a Uniunii Sovietice drept un semn de slăbiciune. Nu este greu să ne dăm seama cît de amarnic se înşeală cei care gîndesc astfel. Poporul sovietic iubeşte sincer pacea şi luptă activ pentru apărarea ei. El nu sfătuieşte însă pe nimeni să încerce forța statului sovietic, forță verificată de istorie şi demonstrată cu prisosință în repetate rînduri.

Uniunea Sovietică este astăzi mai puternică decît oricînd. Alături de ea, păşeşte cu încredere întregul lagăr socialist, bastionul de nădejde al luptei popoarelor pentru pace, pentru democrație, pentru un viitor fericit. Lucrările celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. au loc în condițiile continuei întăriri a lagărului invincibil al păcii, democrației şi socialismului ale cărui resurse materiale şi umane sînt inepuizabile.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice s-a prezentat la cel de al XX-lea Congres al său mai unit şi mai puternic ca niciodată. El este înconjurat de dragostea fierbinte, de stima şi sprijinul activ al întregului popor sovietic.

În strînsă unire cu poporul, P.C.U.S. păşeşte ferm spre noi succese în lupta pentru victoria deplină a comunismului.

I. DRAGU

„Ziua ceferiștilor"

Țara întreagă cinstește la 16 februarie pe ceferiști — detașament harnic și de nădejde al clasei muncitoare.

Ziua de 16 februarie este o pagină glorioasă în istoria luptelor de clasă din țara noastră. La 16 februarie 1933, ceferiștii și petroliștii s-au ridicat la luptă dîrză împotriva fascizării Romîniei și înfeudării ei față de imperialismul străin, împotriva pregătirii războiului antisovietic de către guvernul burghezo-moșieresc din acea vreme.

Luptele din februarie 1933 s-au desfășurat în condițiile crizei economice care sguduia lumea capitalistă. Situația maselor muncitoare din Romînia era deosebit de grea. Ea se datora existenței unor puternice rămășițe feudale, aservirii țării de către trusturile imperialiste, împletirii crizei industriale cu cea agrară.

Partidul Comunist din Romînia a fost forța care a organizat în rîndul muncitorilor ceferiști din principalele centre ale țării frontul unic de jos împotriva ofensivei patronale, pregătind astfel condițiile desfășurării viitoarei contraofensive a clasei muncitoare. Un rol deosebit de important în pregătirea luptelor din februarie 1933 l-a avut Comitetul Central de acțiune al muncitorilor ceferiști, al cărui secretar era tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Amploarea pe care au luat-o luptele maselor muncitoare conduse de Partidul Comunist din Romînia în tot cursul anului 1932 a culminat cu puternicele acțiuni greviste care au avut loc la numeroase întreprinderi din București, Buhuși, Reșița și în minele din Valea Jiului.

Anunțarea, la începutul anului 1933, a unei noi „curbe de sacrificiu" care prevedea reducerea cu 10 la sută a tuturor salariilor a făcut să crească frămîntările în rîndurile oamenilor muncii. După o serie de acțiuni pregătitoare, care au culminat cu adunările demonstrative din zilele de 28 și 31 ianuarie, muncitorii de la Grivița au declarat grevă, ocupînd atelierele.

La 2 februarie au declarat grevă și muncitorii ceferiști de la Iași, apoi cei de la Galați, Cluj, Timișoara, Dej, Pașcani, Constanța, Brăila.

O deosebită însemnătate au avut luptele muncitorilor petroliști din Valea Prahovei. După clocniri cu poliția și jandarmii, muncitorii de la „Romîno-Americana", „Astra-Romînă", „Unirea" și altele au impus satisfacerea revendicărilor lor și eliberarea conducătorilor arestați.

Sub presiunea puternicelor lupte din 1—2 februarie ale ceferiștilor și petroliștilor, guvernul burghezo-moșieresc a fost silit să accepte revendicările muncitorilor, printre care și recunoașterea comitetelor de fabrică. După cîteva zile, însă, guvernul a proclamat starea de asediu, a anulat toate drepturile cucerite de muncitori, a dizolvat organizațiile muncitorești și a aruncat în închisori numeroși comuniști și muncitori greviști.

La 15 februarie muncitorii de la Grivița au reînceput greva, ocupînd atelierele. Lupta lor avea ca obiectiv, de astă dată, și o serie de revendicări politice, printre care eliberarea conducătorilor ceferiști arestați, înlăturarea stării de asediu, încetarea teroarei polițiste și a pregătirilor de război împotriva Uniunii Sovietice.

Înspăimîntat de ampioarea crescîndă a mișcării greviste, guvernul a înconjurat Atelierele Grivița cu armată. În zorii zilei de 16 februarie mitralierele au deschis focul asupra greviștilor. Zeci de ceferiști au căzut atunci sub gloanțe, jertfindu-se pentru mărețele țeluri ale clasei muncitoare.

Luptele din februarie 1933 au constituit pentru un timp un puternic zăgaz în calea fascizării țării și a pregătirii războiului antisovietic. Ele au dus la căderea guvernului Vaida, la încetarea „curbelor de sacrificiu".

Luptele ceferiștilor și petroliștilor au avut o mare însemnătate internațională, fiind printre primele mari lupte muncitorești desfășurate în Europa după instaurarea hitlerismului în Germania.

Ceferiștii — ca și întreaga clasă muncitoare — contribuie astăzi, prin munca lor plină de abnegație, la desfășurarea cu succes a operei de construire a socialismului în țara noastră.

Ca semn de cinstire pentru muncitorii de la căile ferate, întregul nostru popor sărbătorește în fiecare an, la 16 februarie „Ziua ceferiștilor", adresîndu-le un fierbinte salut de luptă și urîndu-le noi succese în muncă.

Din munca artiștilor amatori

Comitetul sindical al Universității „V. Babeș" din Cluj a cîștigat o valoroasă experiență în domeniul organizării activității artistice printre studenți și cadrele didactice. Activitatea artistică a membrilor de sindicat din universitate s-a dezvoltat considerabil în perioada pregătirii celui de al IV-lea concurs al echipelor artistice sindicale de amatori, atît în ce privește numărul celor antrenați în diferitele cercuri și formații artistice, cît și în ridicarea nivelului artistic al acestora. În prezent, în universitate activează un ansamblu de cor compus din 250 persoane, un cerc dramatic cu 40 de artiști amatori, o echipă de dansuri cu 35 de dansatori, o orchestră cu 18 instrumentiști și numeroși soliști vocali.

Problema cea mai importantă a activității cercurilor artistice de amatori de la Universitatea „V. Babeș" o constituie întocmirea repertoriului. La întocmirea repertoriului participă întreaga formație. Piesele sînt discutate sub raportul valorii lor artistice și educative și propuse să intre în repertoriu în funcție de posibilitățile interpretative ale formației respective. Repertoriul cuprinde cele mai bune opere ale oamenilor noștri de artă și ale creației populare, operele culturii ruse, sovietice și universale. Un loc important în repertoriul formațiilor artistice de la Universitatea „V. Babeș" îl ocupă piesele consacrate problemelor actuale.

O latură însemnată a activității comitetului sindical este organizarea manifestărilor artistice. Manifestările cultural-artistice se desfășoară pe baza planului de muncă trimestrial, întocmit de comisia muncii culturale de masă. În planul de muncă sînt prevăzute manifestări artistice-culturale pe Universitate și separat pe facultăți și secții. Astfel, în perioada 15 septembrie—11 decembrie 1955 au avut loc două spectacole ale ansamblului Universității în cinstea Congresului al II-lea al P.M.R., cu programe variate, întocmite din piesele adecvate fiecărei formațiuni în parte. Tot în această perioadă, în fiecare săptămînă, facultățile au prezentat programele artistice ale brigăzilor artistice de agitație.

Săptămînal, în cadrul clubului au loc audiții de muzică simfonică, audiții de muzică populară și muzică ușoară, convorbiri între actori, scriitori și studenți; se prezintă referate și recenzii asupra cărților de literatură ideologică, beletristică și științifică, filme artistice și documentare.

F. M. DOSTOIEVSKI

— 75 de ani de la moartea lui —

Conf. univ. N. Zega

Creația artistică a genialului scriitor rus Feodor Mihailovici Dostoievski reprezintă un fenomen aparte în istoria literaturii universale. E greu să numești alt scriitor atît de complex și contradictoriu. În operele sale sînt strîns împletite elemente pozitive, puternice, proprii unui adevărat geniu, cu elemente negative, sinistre, reacționare. Pe de o parte pagini zguduitoare, realiste, veridice ale vieții mizere a maselor exploatate și prigonite, umanism cald față de cei „umiliți și obidiți", demascare necruțătoare a societății burghezo-moșierești, putere de pătrundere în tainele sufletelor omenești cu ajutorul unei incomparabile analize psihologice. Pe de altă parte — atitudine ostilă față de lagărul revoluționar-democratic și față de creșterea mișcării proletariatului, proslăvirea religiei ca leac universal împotriva tuturor relelor și ispitelor, apologia monarhiei ca forță de împăcare a tuturor claselor.

Aceste trăsături contradictorii se datoresc faptului că Dostoievski, fiind un scriitor genial, a zugrăvit cu o mare forță artistică frămîntările sociale ale epocii sale dar, neavînd o concepție justă, progresistă despre lume, le-a dat de multe ori interpretări greșite.

Copilăria și tinerețea scriitorului au fost legate de paturile celei mai sărace alte mici burghezii ruse din prima jumătate a secolului XIX. Născut în 1821 într-o familie a unui medic sărac, împovărat de grija de a hrăni numeroșii săi copii, viitorul scriitor a avut o copilărie tristă, o tinerețe grea, plină de griji și nevoi. Din propria experiență el a cunoscut de timpuriu nedreptatea socială.

Fiind atras de munca literară, Dostoievski s-a alăturat grupării democratice a scriitorilor ruși, strînși în jurul „școlii naturale", care promova cele mai înaintate principii estetice din acea vreme — arte realismului critic. El a putut să-și însușească principiile „școlii naturale" datorită faptului că realitatea înconjurătoare și propria-i experiență i-au trezit de timpuriu un ascuțit simț critic și un simțămînt de iubire frățească față de oamenii a căror soartă era suferința.

E semnificativ în acest sens titlul primei sale opere, povestirea în formă epistolară „Oameni sărmani", publicată în 1846, în „Culegerea din Petersburg" editată de N. A. Nekrasov. Însuși titlul sublinia pătura socială din care Dostoievski și-a ales eroii operei sale literare.

Marele critic revoluționar V. G. Belinski a dat o înaltă apreciere acestei povestiri în care erau continuate cele mai nobile și progresiste tradiții ale „școlii naturale" și mai ales ale unuia din întemeietorii ei — N. V. Gogol. Însuși Dostoievski a subliniat influența lui Gogol asupra creației sale și asupra altor scriitori din „școala naturală", afirmînd: «Toți am ieșit din „Mantaua" lui Gogol.». Într-adevăr Dostoievski a dezvoltat în „Oameni sărmani" motivele tratate de N. V. Gogol în „Povestiri din Petersburg" și în special în nuvela „Mantaua". Autorul evocă viața plină de suferință a „oamenilor mărunți", în condițiile unui mare oraș unde contradicțiile între lux și mizerie răbufneau mai tipător ca oriunde.

Meritul lui Dostoievski constă în faptul că a subliniat în această povestire legătura strînsă între condițiile în care trăiesc personajele sale și orînduirea socială a epocii. Povestirea este pătrunsă de un cald umanism, de iubire frățească față de „oamenii mărunți", ale căror calități sufletești sînt puternic scoase în evidență. Totuși în această povestire, de o necontestată valoare artistică și de idei, s-au manifestat germenii viitoarelor idei greșite ale lui Dostoievski. După ce a ridicat probleme de o mare însemnătate socială, autorul le-a slăbit efectul prin soluțiile la care ajunge: omul trebuie să-și găsească mulțumirea sufletească în iubirea față de semenii săi, în iertarea acelora care-i pricinuiesc suferințe.

Cariera literară a lui Dostoievski a fost brusc întreruptă de evenimente care au jucat un rol tragic în viața scriitorului. Valul revoluționar al anului 1848 înspăimîntase guvernul țarist și în primul rînd pe Nikolai I. Ca o măsură de preîntîmpinare a eventualelor consecințe ale revoluției, s-au dizolvat toate cercurile politice progresiste, printre care și cercul lui Butașevici-Petrașevski, în care se propagau ideile socialismului utopic. Printre membrii acestui cerc se număra și Dostoievski, deși el nu era în toate de acord cu programul cercului. El a fost arestat, întemnițat, iar apoi, la judecată, a fost condamnat la moarte împreună cu alți 20 de membri ai cercului. Unica „crimă" pentru care Dostoievski a fost condamnat a constituit-o faptul că citise la una din seri scrisoarea lui Belinski către Gogol. Precum se știe, această scrisoare reprezenta un vehement act de acuzare îndreptat împotriva iobăgiei și autocrației.

Autocrația rusă a manifestat o cruzime rafinată față de cei osîndiți la moarte. În ultima clipă, după ce aceștia au fost legați de stîlpi, iar soldații au ținut spre ei armele, s-a anunțat, precum era, de fapt, dinainte stabilit — înlocuirea executării cu munca silnică. Au urmat apoi anii de muncă silnică la Omsk și de militărie forțată la Semipalatinsk. Dostoievski și-a reînceput activitatea literară abia peste zece ani — în 1859. Chinurile, ocna, milităria l-au frînt fizicește și moralicește. Lovitura cruntă primită din partea autocrației țariste l-a făcut să tragă concluzia greșită că orînduirea existentă ar fi, chipurile, de nezdruncinat, că e zadarnică orice încercare de a schimba lucrurile. Aceasta se explică prin faptul că, fiind un timp foarte îndelungat rupt de viața politică și socială a Rusiei, Dostoievski nu și-a dat seama că în această viață multe s-au schimbat între timp. Revoluționar-democrații însă nu împărtășeau de fel părerea că țarismul e, chipurile, de nebiruit. De aceea, lupta grea împotriva orînduirii nedrepte, oglindită în operele lor, poartă pecetea unui optimism revoluționar.

În activitatea sa literară din deceniile al 7-lea și al 8-lea al secolului XIX Dostoievschi n-a oglindit mentalitatea și concepția despre lume a păturilor sociale progresiste, ci a păturilor mijlocii, formate din nobili scăpătați, mici burghezi, funcționari nevoiași, care se vedeau împinși la fund de către burghezia hrăpăreață, acaparatoare. Operele sale oglindesc tocmai această psihologie deprimantă a păturilor înapoiate. Deși scriitor realist, el n-a putut, cum au făcut-o mulți scriitori realiști ruși, să înțeleagă că însăși orînduirea capitalistă generează acele puteri care o vor nimici.

Față de creșterea proletariatului Dostoievski a avut o atitudine negativă, neînțelegînd că tocmai acesta este adevăratul purtător al umanismului, făuritorul viitorului fericit al popoarelor. De aceea el ia o atitudine de frîșă împotrivire față de mișcarea revoluționară, propagînd în același timp smerenia creștinească, suferința ca remedii împotriva tuturor relelor, împotriva stăpînirii aurului.

Operele lui Dostoievski scrise în a doua perioadă a activității sale, deși poartă pecetea unui mare talent, sînt, în același timp, pline de contradicții tragice. În celebrele sale romane „Umiliți și obidiți", „Crimă și pedeapsă", „Idiotul", „Frații Karamazov" Dostoievski ridică probleme de importanță covîrșitoare, zugrăvește tablouri deosebit de veridice în care arată mizeria, nenorocirile și suferințele oamenilor mărunți, zdrobiții de sufletesc.

Aceste romane ar fi putut să stea alături de cele mai valoroase și progresiste creații literare din lume dacă Dostoievski ar fi urmat pînă la capăt logica realității pe care o zugrăvea cu atîta vigoare artistică. Dar atît conținutul lor ideologic, cît și măiestria artistică sînt extrem de mult știrbite datorită faptului că, prin raționamente greșite, autorul ajunge la concluzii false. Protestînd împotriva răului, Dostoievski afirmă în același timp că noțiunea de „rău" e o noțiune veșnică, care va dăinui atîta timp cît va exista societatea omenească. De aceea el susține că în sufletul omului există o dualitate (unul din romanele lui din prima perioadă de creație se numea chiar „Omul dedublat"), socotind că alături de „bine", în sufletul omului celui mai curat dăinuiește și „rău". De aceea, chipurile, remediile sociale sînt nesatisfăcătoare, iar mijloacele de izbăvire împotriva tuturor relelor îl constituie religia, suferința.

Cu toate acestea, el zugrăvește tablouri deosebit de veridice ale realității sociale. Descriind, de pildă, revolta lui Ivan Karamazov, Dostoievski a creat în mod obiectiv un document necruțător împotriva societății burghezo-moșierești, un document de o mare putere demascatoare. De fapt, Dostoievski a ajuns în situația vrăjitorului care n-a fost în stare să lupte cu spiritele învocate de el însuși. Era logic să se întîmple așa deoarece adevarul despre societatea exploatatoare, imaginea asupririi și suferințelor, erau mai puternice, fiind legate de realitatea obiectivă, decît concepțiile sale reacționare, decît „remediile" pe care el le propunea.

Critica marxistă a subliniat acest caracter al operelor lui Dostoievski, contradicțiile lor. V. Bonci-Bruevici, vechi luptător marxist care a trăit mulți ani în apropierea lui V. I. Lenin, scria în amintirile sale despre Lenin că acesta „condamna fără cruțare tendințele reacționare din creația lui Dostoievski. Cu toate acestea, Vladimir Ilici spunea adesea că Dostoievski este un scriitor cu adevărat genial, care a analizat aspectele patologice ale societății sale contemporane, că la el sînt multe contradicții, dezechilibrări, dar în același timp și tablouri vii ale realității".[1])

Se știe că A. M. Gorki a luptat împotriva tendințelor reacționare ale romanelor lui Dostoievski, mai ales în articolele „Despre Karamazovscina" și „Încă odată despre Karamazovscina". Dar Gorki a subliniat și laturile puternice ale operei lui Dostoievski. „Genialitatea lui Dostoievski e remarcabilă, iar prin puterea plasticității talentului său e egal, poate, numai cu Shakespeare" — a spus Gorki în raportul său la primul Congres al scriitorilor sovietici.

De curînd s-au împlinit 75 de ani de la moartea genialului scriitor rus F. M. Dostoievski. Precum se știe, Consiliul Mondial al Păcii a luat hotărîrea de a serba anul acesta aniversările a 10 oameni ai culturii mondiale, în rîndurile cărora se află și Dostoievski. Monografiile despre Dostoievski, conferințele, studiile, articolele care au apărut și vor apare în legătură cu aceastăaniversare au menirea de a analiza minuțios și veridic opera lui, de a separa tot ce e slab, reacționar, de laturile puternice, de tot ce e bun și viguros în opera acestui mare scriitor rus.

1) Citat din articolul lui F. Evnin „Un remarcabil maestru al romanului", publicat în revista „Oktiabr", 1956, nr. 1, pag. 154—155.

In preajma alegerilor de deputați în sfaturile populare

„Alegerile de deputați în sfaturile populare ce vor avea loc la 11 martie în țara noastră constituie pentru noi o adevărată sărbătoare. Sîntem stăpîniți de o legitimă mîndrie la gîndul că din rîndurile noastre, ale învățătorilor și profesorilor, au fost propuși atîția oameni, care pot lua parte la conducerea treburilor țării"— declară învățătorii și profesorii de la școala medie de 10 ani nr. 1 din Reghin.

Școala participă cu însuflețire la desfășurarea campaniei electorale, organizînd manifestări dintre cele mai atrăgătoare și interesante: elevii școlii prezintă programe artistice la casele alegătorului, popularizînd candidații F.D.P., cadrele didactice duc o intensă muncă de agitație în rîndurile părinților și ale celorlalți oameni ai muncii din circumscripție.

În cadrul lecțiilor de limba romînă, profesorii au făcut cunoscută elevilor marea deosebire dintre alegerile din trecut și cele de astăzi prezentîndu-le fragmente din cîteva opere ale scriitorilor noștri care au satirizat cu ascuțime sistemul electoral al societății capitaliste. Astfel, au fost analizate piesa „O scrisoare pierdută", de I. L. Caragiale. „Cu bita-nveți pe cîini bontonul" de G. Coșbuc, „Începe" de A. Bacalbașa și altele. De asemenea, au fost citite versurile Ninei Casian „Cine votează în S.U.A.", care zugrăvesc aspecte din alegerile ce au loc astăzi în țările capitaliste. În acest fel elevii au putut să înțeleagă mai adînc caracterul cu adevărat democratic al alegerilor care au loc astăzi în țara noastră, precum și caracterul antidemocratic, antipopular al sistemului electoral folosit în Romînia burghezo-moșierească și astăzi în țările capitaliste.

Cadrele didactice au hotărît să organizeze în cinstea alegerilor o seară literară, la care să participe nu numai elevii, ci și părinții lor.

T. A. ENACHESCU

★

În întîmpinarea zilei de 11 martie, cadrele didactice de la școala medie nr. 2 din Sighet au întocmit un plan de activitate menit să îmbunătățească munca obștească și profesională. Printre obiectivele propuse în acest plan se numără munca de agitație în rîndurile părinților în legătură cu popularizarea candidaților în alegeri, organizarea unor vizite ale elevilor în fabrici și uzine, gospodării agricole de stat și gospodării agricole colective etc.

PAUL JEREMIAȘ

Hai căluțule, coboară!

Cor de voci egale

Muzică: D. D. STANCU VERSURI: P. LUSCALOV

II.

Hai căluțule, aleargă,
Țara-i mare, zarea-i largă
Drumuri urcă și coboară
Ca arcușul pe vioară...

E chemată țara-ntreagă
Deputații să-și aleagă
Din țărani și muncitori
Fruntea-ntregului popor.

Zbori, căluțule, în zare
Pentru marea sărbătoare.
Mare veste am de dus,
Mare veste am de spus.

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

Un puternic factor de întărire a păcii în lume

Ziua de 14 februarie 1950 s-a înscris în istorie ca ziua în care s-a încheiat Tratatul de prietenie, alianță și asistență mutuală între Uniunea Sovietică și R. P. Chineză, cele două mari puteri care se află în fruntea lagărului păcii, democrației și socialismului.

De atunci au trecut șase ani. Tratatul sovieto-chinez a devenit piatra unghiulară a relațiilor dintre U.R.S.S. și R.P. Chineză, un puternic factor de întărire a păcii în lumea întreagă.

Tratatul de prietenie, alianță și asistență mutuală între U.R.S.S. și R.P. Chineză prevede o largă dezvoltare a colaborării politice, economice și culturale între cele două state. Cei șase ani care au trecut de la încheierea tratatului dovedesc din plin că Uniunea Sovietică a acordat poporului chinez un ajutor frățesc, dezinteresat pentru crearea unei industrii moderne, pentru creșterea cadrelor calificate necesare întregii economii naționale, pentru dezvoltarea științei și culturii.

Poporul chinez de 600.000.000 de oameni pășește ferm, cu pași uriași, pe calea dezvoltării economiei și culturii, pe calea transformării socialiste a societății. China populară pășește cu succes pe drumul industrializării socialiste. Producția ei industrială a fost în 1955 cu 62% mai mare decît în 1952, iar pentru anul 1956 se prevede o sporire cu încă cel puțin 18,6%.

Succese remarcabile a dobîndit poporul chinez pe calea dezvoltării agriculturii. În 1955 s-a strîns o recoltă fără precedent — circa 182.500.000 de tone de culturi cerealiere și peste 1.500.000 tone de bumbac. Există reale posibilități pentru ca în anul 1956 producția de cereale să crească cu aproape 9% iar cea de bumbac cu aproximativ 18%.

Însuflețită de Partidul Comunist, țărănimea chineză a pornit cu încredere pe drumul transformării socialiste a satului. Aproape 4/5 din numărul total al gospodăriilor țărănești s-au unit pînă acum în cooperative agricole de producție. Se prevede ca în 1956 să se desăvîrșească în linii mari cooperativizarea semisocialistă, iar după doi ani, în 1958, transformarea socialistă a agriculturii chineze să fie terminată.

Paralel cu înfăptuirea programului de transformare socialistă a satului se traduce în viață și planul de transformare socialistă a industriei și comerțului capitalist.

În lupta sa pentru construirea socialismului, poporul chinez se bucură de ajutorul frățesc multilateral al Uniunii Sovietice. R. P. Chineză a devenit o mare putere mondială care joacă pe arena internațională un rol de cea mai mare însemnătate.

Succesele remarcabile ale poporului chinez exercită o uriașă influență asupra tuturor popoarelor din Asia. Cele cinci principii ale coexistenței pașnice proclamate de R.P. Chineză, India și Birmania au devenit stindardul care unește popoarele Asiei — și nu numai ale Asiei — în lupta împotriva asupririi și colonialismului, împotriva blocurilor agresive și a cursei înarmărilor.

R. P. Chineză luptă umăr la umăr, alături de Uniunea Sovietică, pentru slăbirea încordării internaționale. China Populară cere să se pună capăt ocupației americane în Taivan. Acest străvechi teritoriu chinez trebuie să revină la patria mumă. Guvernul R. P. Chineze a subliniat în repetate rînduri că Taivanul poate fi eliberat prin mijloace pașnice. În același timp, s-a arătat că nimic nu va putea opri poporul chinez să elibereze Taivanul. Eliberarea Taivanului este o chestiune internă a Chinei și în acest sens ea se bucură de simpatia și sprijinul U.R.S.S. și al întregului lagăr al păcii.

Popoarele cer cu tot mai multă insistență să se redea R. P. Chineze locul ei legitim în O.N.U. și sprijină poziția justă a R. P. Chineze în rezolvarea problemelor Extremului Orient.

Prietenia frățească dintre U.R.S.S. și R. P. Chineză este indestructibilă. Ea constituie un factor de cea mai mare însemnătate pentru cauza păcii în întreaga lume.

În lumina faptelor

Declarația dată publicității în urma recentelor tratative care au avut loc la Washington între președintele S.U.A., D. Eisenhower și primul ministru al Marii Britanii A. Eden este pătrunsă de la un capăt la celălalt de tendința de a defăima cu orice preț orînduirea socialistă și de a preamări capitalismul.

Falsificînd în mod grosolan faptele și ascunzînd adevărul, autorii declarației caută să prezinte lucrurile ca și cum în țările lagărului socialist „drepturile omului" n-ar fi garantate, în timp ce în lumea capitalistă „drepturile și libertățile" cetățenilor ar constitui, chipurile, cea dintîi grijă a statului.

Minciuna nu e nouă. Ea face parte din arsenalul metodelor propagandei monopolurilor. Ziarul indian „Hindustan Standard" a calificat afirmațiile din declarația de la Washington drept „un clișeu perimat".

În lume sînt din ce în ce mai puțini oamenii care se mai lasă influențați de asemenea născociri. Viața arată în modul cel mai convingător că statul socialist înconjoară pe om cu o grijă autentică, deschizînd poporului uriașe posibilități de muncă, învățătură și odihnă. Însăși presa occidentală este nevoită să recunoască realizările incontestabile ale țărilor lagărului socialist. Să luăm un singur exemplu — creșterea cadrelor de ingineri și alți specialiști pentru economia națională. Ziarul englez „News Chronicle" relevă, bunăoară, că „Occidentul rămîne, fără drept de apel, în urmă în domeniul învățămîntului tehnic", iar „Manchester Guardian" scrie că numărul de specialiști care vor absolvi școlile superioare sovietice „este uimitor". În decursul celui de al cincilea plan cincinal al U.R.S.S. numărul specialiștilor cu studii superioare a depășit cifra de 1.100.000 de persoane, iar în cel de al șaselea cincinal se prevede ca numărul lor să sporească cu încă 50%. Este grăitor faptul că la începutul anului 1956, în școlile superioare din U.R.S.S. învățau 1.865.000 de studenți — adică mai mulți decît în Anglia, Franța, Italia și alte țări din Europa occidentală luate laolaltă.

Oamenii cinstiți din toate țările lumii își dau tot mai bine seama că drepturile și libertățile cetățenilor sînt în întregime garantate numai în țările socialiste, că numai aci omul devine cu adevărat stăpîn pe soarta sa, făuritorul fericirii sale și a poporului său.

Cît despre grija statului capitalist „pentru binele omului" oamenii s-au convins de mult că rînduielile burgheze asigură binele capitaliștilor, al monopoliștilor, al moșierilor. Să ne referim doar la cîteva exemple actuale din domeniul învățămîntului și ne vom da ușor seama cum stau lucrurile cu „drepturile și libertățile" despre care se vorbește cu atîta grandilocvență în Declarația de la Washington.

Dintr-un raport publicat de Asociația națională a învățămîntului din S.U.A. reiese că aproape 1.000.000 de copii americani nu au posibilitatea să învețe, iar cel puțin 900.000 de copii frecventează cursurile numai jumătate din anul școlar. La 14 pedagogi unul nu are calificare corespunzătoare pentru munca didactică. În toate cele 48 de state se constată o lipsă acută de localuri pentru învățămîntul elementar de la orașe. După cum se știe, la universitatea din Alabama are loc o sălbatică prigoană împotriva unei studente negre care „s-a făcut vinovată" de faptul că a dorit să învețe la această universitate.

În insula Cipru, trupele engleze au organizat represiuni sîngeroase împotriva elevilor ciprioți care luptă împreună cu întreaga populație pentru obținerea dreptului la autodeterminare. Tînărul cipriot Ialluris, în vîrstă de 18 ani, a fost ucis, iar numeroși elevi au fost arestați și torturați.

La Madrid, din ordinul guvernului franchist, a fost închisă Universitatea, au fost răniți, arestați și deportați zeci de studenți care au demonstrat împotriva încercărilor guvernului de a impune cooptarea reprezentanților Falangei franchiste în comitetele studențești. Rectorul Universității, Pedro Laín Entralgo și decanul Facultății de drept, Manuel Torres Lopez au fost demiși din posturile lor.

În R. F. Germană numai 5% dintre studenți sînt de origine muncitorească, iar 70% din numărul total al studenților sînt obligați să presteze diferite munci auxiliare pentru a-și putea continua studiile.

Asemenea fapte ar putea fi citate cu miile. Ele sînt numeroase și oricît de țipătoare ar fi declarațiile politicienilor occidentali despre așazisele „drepturi și libertăți" ale cetățenilor în statele capitaliste faptele sînt împotriva lor. Iar graiul faptelor este cel mai convingător.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 359 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 24 februarie 1956

Măreţele sarcini trasate învăţământului sovietic de cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S.

Poporul nostru muncitor a întîmpinat cu deosebit entuziasm lucrările celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., eveniment de uriașă însemnătate istorică mondială. Luătorii din învățămînt au luat cunoștință cu mare bucurie de succesele fără egal în lume ale învățămîntului sovietic oglindite în Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. prezentat la cel de al XX-lea Congres al partidului de către tovarășul N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S.

Situația cu adevărat înfloritoare a învățămîntului sovietic este cea mai grăitoare dovadă a marilor succese pe care poporul sovietic le-a dobîndit în dezvoltarea culturii. In Uniunea Sovietică s-a înfăptuit învățămîntul general de șapte ani atît a orașe cît și la sate, iar în orașele cele mai mari s-a introdus în linii esențiale învățămîntul de zece ani. Directivele cu privire la cel de al șaselea plan cincinal prevăd înfăptuirea în linii esențiale a învățămîntului mediu general în toate orașele și în localitățile rurale.

Cîtă deosebire între această situație a învățămîntului sovietic și cea din Statele Unite ale Americii. In timp ce în U.R.S.S. se înfăptuiește învățămîntul mediu general, în S.U.A., conform datelor publicate recent de Asociația națională a învățămîntului din această țară, aproape 1.000.000 de copii nu au posibilitatea să învețe carte, iar cel puțin 900.000 de copii frecventează cursurile numai jumătate din anul școlar.

Sarcinile pe care și le propune statul sovietic cu privire la dezvoltarea învățămîntului în cel de al șaselea plan cincinal arată din plin superioritatea incontestabilă a sistemului socialist față de cel capitalist. Astfel de sarcini nu-și poate lua nici un stat capitalist.

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic nu precupețesc nimic atunci cînd este vorba de progresul școlii. Poporul sovietic înconjoară școala cu cea mai mare dragoste. El face totul pentru ca tineretul sovietic să-și poată însuși cea mai solidă cultură.

Pînă acum în Uniunea Sovietică se mai percepea o taxă neînsemnată pentru învățămîntul în clasele superioare ale școlilor medii, în școlile medii speciale și în instituțiile de învățămînt superior. Pentru a se crea cele mai favorabile condiții în vederea înfăptuirii învățămîntului mediu general și pentru ca tineretul să poată urma studii superioare s-a hotărît ca, începînd cu noul an școlar, taxa de studii să fie desființată.

Tovarășul Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a subliniat cu o deosebită tărie marea însemnătate a legăturii școlii cu viața, a pregătirii absolvenților pentru activitatea practică și a scos la iveală lipsurile care există în această privință. In Directivele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. s-au prevăzut, după cum se știe, măsuri în vederea politehnizării școlii. In aplicarea acestor măsuri s-au și obținut unele succese. In Raportul Comitetului Central se arată însă că această chestiune progresează încet.

Este necesar — a spus tovarășul Hruşciov — să se treacă mai repede de la vorbe la fapte. In scopul întăririi legăturii dintre școală și viață este necesar nu numai să se introducă în școli predarea unor discipline noi, care să ofere bazele unor cunoștințe în domeniul tehnicii și producției, ci, totodată, este necesar ca elevii să fie educați sistematic pentru muncă în întreprinderi, în colhozuri și sovhozuri, pe terenuri experimentale și în atelierele școlare.

Lucrările celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. arată cu toată claritatea că în anii noului plan cincinal Uniunea Sovietică va face un nou pas important înainte pe calea creării unei puternice baze materiale de producție a societății comuniste. Congresul a trasat, totodată, sarcina de a se soluționa și problema creării tuturor premizelor spirituale necesare pentru înfăptuirea acestei treceri istorice de la socialism la comunism.

Raportul C.C. al P.C.U.S. se ocupă pe larg de problemele desăvîrșirii sistemului de educație în vederea pregătirii în cît mai bune condiții a generațiilor viitoare de constructori ai societății noi, oameni cu suflet mare și cu idealuri înalte, devotați fără margini poporului lor. Ținîndu-se seama de faptul că în multe familii ambii părinți lucrează în producție sau în instituții și nu se pot ocupa decît pe apucate de educația copiilor lor, precum și de faptul că sînt multe văduve care trebuie să-și crească singure copiii, se prevede construirea de școli-internate care să fie situate în apropierea orașelor, în localitățile climaterice, în regiuni împădurite, favorabile sănătății. Se prevede ca aceste școli să fie bine amenajate și înzestrate, să aibă clase luminoase și spațioase, dormitoare bune, cantine corespunzătoare, să dispună de centre utilate cu grijă pentru tot felul de activități extrașcolare, care să creeze toate condițiile pentru dezvoltarea fizică și spirituală multilaterală a tînărului cetățean al țării sovietice. Copiii vor fi primiți în aceste școli-internate exclusiv pe baza dorinței exprimate de părinți. Ei vor rămîne în școlile-internate tot timpul și se vor putea întîlni cu părinții de sărbători, în vacanță și în perioadele cînd nu sînt lecții. Pentru aceste școli vor fi selecționați educatori buni, care să corespundă înaltei meniri de ingineri ai sufletelor tinerei generații.

„Cu greu poate fi apreciată la întreaga ei valoare imensa însemnătate a acestui sistem de educație — a spus tovarășul N. S. Hruşciov. Pentru această operă nu trebuie precupețite mijloace și eforturi, căci ele vor fi compensate însutit".

O altă importantă problemă educativă a cărei soluționare Partidul Comunist și guvernul sovietic o pregătesc cu toată atenția este asigurarea educării în creșele și grădinițele de stat a tuturor copiilor de vîrstă corespunzătoare ai căror părinți o doresc. Pentru soluționarea deplină a acestei chestiuni va fi nevoie, desigur, de mult timp. Se prevede însă ca încă în acest cincinal să se treacă la rezolvarea ei pe scară largă.

In Uniunea Sovietică s-a desfășurat și se desfășoară o muncă uriașă de pregătire a specialiștilor pentru toate ramurile economiei naționale. Superioritatea învățămîntului sovietic pentru pregătirea specialiștilor este evidentă. Examinînd situația învățămîntului științific în U.R.S.S. și în S.U.A., rectorul Universității Columbia, Dr. Dunning, a declarat: „Statele Unite au pierdut în mod practic bătălia pentru crearea de cadre științifice. Oricîți bani am putea cheltui de acum înainte pentru învățămîntul științific nu vom putea împiedica prin aceasta Uniunea Sovietică să formeze în viitor de două pînă la trei ori mai mulți ingineri decît noi".

După cum se arată în Raportul tovarășului N. S. Hruşciov, în anii celui de al cincilea plan cincinal au absolvit instituțiile de învățămînt superior din Uniunea Sovietică peste 1.120.000 de specialiști, adică cu 72% mai mulți decît în cel de al patrulea cincinal. Totodată s-a extins pregătirea de specialiști în instituțiile de învățămînt superior serale și fără frecvență care au pregătit în anii celui de al cincilea plan cincinal peste 260.000 de specialiști, adică de 2,7 ori mai mulți decît în cincinalul precedent.

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic acordă o deosebită atenție obținerii unor rezultate și mai bune în anii celui de al șaselea plan cincinal, punîndu-se accentul pe ridicarea nivelului calitativ al pregătirii specialiștilor. „In fața noastră — a spus tovarășul Hruşciov — stă sarcina de a reorganiza activitatea instituțiilor de învățămînt, de a face ca tineretul studios, absolvind cursurile unei școli, să aibă legătura cu viața, cu producția, cu întreprinderi concrete, colhozuri, sovhozuri, să dobîndească acolo deprinderi necesare producției".

Tovarășul N.S. Hruşciov a criticat cu asprime legătura slabă a școlii superioare cu practica, cu producția, precum și rămînerea în urmă față de nivelul actual al tehnicii și a subliniat că practica în producție a studenților trebuie să fie radical îmbunătățită.

Cu severitate a criticat Raportul C.C. al P.C.U.S. neiusta repartizare a instituțiilor de învățămînt superior în țară, subliniind necesitatea revizuirii sistemului de repartizare a instituțiilor de învățămînt superior pentru ca ele să fie situate în centrele de producție.

In Uniunea Sovietică, unde în fiecare an intră în producție multe mii de tineri și tinere care au terminat școala medie, se creează posibilități uriașe pentru dezvoltarea învățămîntului superior fără frecvență. De aceea, Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a trasat sarcina de a se extinde considerabil rețeaua de institute de învățămînt superior fără frecvență și serale, de a se îmbunătăți activitatea lor. „Trebuie create condițiile cele mai favorabile pentru învățămîntul muncitorilor, funcționarilor, colhoznicilor, fără scoaterea lor din producție — se spune în Raportul de activitate al P.C.U.S. — întrucît aceasta constituie una din căile sigure, verificate printr-o practică îndelungată, de pregătire a unor cadre calificate de ingineri și tehnicieni, buni cunoscători ai producției".

Pentru oamenii muncii din toate țările este clar că pe cît sînt de însemnate realizările obținute pînă acum, de poporul sovietic în domeniul dezvoltării învățămîntului de toate gradele, pe atît sînt de mărețe perspectivele dezvoltării lui în anii celui de al șaselea plan cincinal. Marea grijă a Partidului Comunist, a guvernului U.R.S.S. și a întregului popor sovietic pentru creșterea și educarea tineretului constituie garanția sigură a progresului neîncetat al școlii sovietice.

Citind documentele Congresului

Citind documentele Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice am rămas profund impresionat de uriașele realizări din toate domeniile de activitate obținute de popoarele sovietice sub conducerea partidului și de uriașele forțe care cresc în U.R.S.S., forțe care nu s-au manifestat niciodată cu atîta tărie.

Am studiat cu un deosebit interes problemele privitoare la învățămînt cuprinse în documentele Congresului.

Odată cu ritmul accelerat al dezvoltării societății, în fața învățămîntului sovietic se ridică probleme noi, cerințe noi. In condițiile create de puterea sovietică s-a ajuns în mai puțin de o jumătate de secol să se pună în mod practic problema învățămîntului mediu general. Înfăptuirea învățămîntului mediu general în toate orașele și localitățile rurale din U.R.S.S. în cel de al șaselea plan cincinal reprezintă un uriaș pas înainte, înseamnă o ridicare a nivelului cultural al popoarelor sovietice corespunzătoare cerințelor actuale.

Una dintre problemele însemnate de care s-a ocupat Congresul o constituie problema întăririi muncii de instruire și educare a fiilor întregului popor sovietic, realizarea unei temeinice pregătiri politehnice a tineretului.

Creșterea nivelului de pregătire a cadrelor de specialiști, justa repartizare a institutelor de învățămînt superior din U.R.S.S., în conformitate cu cerințele producției, sînt de asemenea probleme capitale pentru învățămînt, cărora Congresul le-a deschis căi noi de rezolvare.

Dezbaterile cu privire la problemele învățămîntului care au loc la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. luminează și drumul de viitor al învățămîntului nostru, contribuie în cea mai mare măsură la ridicarea nivelului său.

Prof. N. NOVAC
Satu Mare

Exemplul constructorilor comunismului

Prof. univ. ing. Sergiu Raşeev

In aceste zile se desfășoară la Moscova, în capitala Țării Sovietice, lucrările celui de al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, eveniment de seamă pentru întreaga omenire muncitoare.

In anii care s-au scurs de la Congresul al XIX-lea, popoarele Uniunii Sovietice, sub conducerea înțeleaptă a partidului comuniștilor, au realizat un măreț avînt economic și cultural, au repurtat succese remarcabile pe calea construirii societății comuniste, a întăririi statului sovietic, a realizării unei păci trainice. Dar chiar în lumina acestor cuceriri, care depășesc tot ce s-a înfăptuit vreodată în istorie, Directivele pentru cel de al 6-lea plan cincinal apar ca un program grandios. Creșterea producției industriale în medie cu 65%, depășirea producției industriale pe cap de locuitor din cele mai dezvoltate țări capitaliste, prevederile concrete pentru folosirea largă a energiei atomice în scopuri pașnice, creșterea puterii centralelor electrice de aproximativ 2,5 ori dublarea producției de țiței și altele prevederi și cifre reprezintă numai o palidă ilustrare a acestui program. Alături de dezvoltarea inaustriei și a verigii sale principale, industria constructoare de mașini, furnizoare utilajului pentru toate celelalte industrii, Directivele prevăd o dezvoltare rapidă a agriculturii, valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite, ridicarea considerabilă a nivelului de mecanizare a muncilor agricole.

Un rol important în această mare operă îi revine științei, precum și pregătirii cadrelor de noi specialiști prin dezvoltarea învățămîntului superior și politehnizarea învățămîntului mediu.

Prevederile mărețe ale Directivelor umplu de bucurie inimile poporului nostru, inimile milioanelor de oameni din lumea întreagă, care au în fața lor zeci de exemple de ajutor dezinteresat dat de Uniunea Sovietică altor țări, care știu că întărirea statului sovietic înseamnă întărirea forțelor progresiste și pașnice ale lumii.

Marea misiune a educatorilor

Studiind documentele Congresului al XX-lea al P. C. U. S., am trăit bucuria sinceră, adîncă a istoricelor succese obținute de oamenii sovietici sub conducerea partidului comuniștilor. Congresul dezbate probleme de uriașă însemnătate pentru întreaga omenire muncitoare, dă soluții științifice unor deosebit de importante chestiuni și deschide perspective mărețe pentru construirea comunismului.

Cu mare interes am urmărit dezbaterile privitoare la problemele educației politehnice a tineretului, creșterii și perfecționării cadrelor de specialiști, dezvoltării învățămîntului sovietic, grijii pentru copii și pentru educarea tinerei generații, cauza întregului popor sovietic.

Și în țara noastră setea de cultură și necesitatea luminării poporului pun importante și noi sarcini învățămîntului.

Învățînd din marea experiență a școlii sovietice, din pilda celor care instruiesc și educă tînăra generație a Uniunii Sovietice, vom încorda propriile noastre eforturi în muncă plini de încredere în viitor, în forțele nebiruite ale poporului.

I. ILIESCU
directorul casei de pionieri
Orăștie

IN PREAJMA ALEGERILOR

Candidata satului

De treci, cititorule, pe șoseaua ce se așterne de-a lungul Topologului și, din Ciofringeni, o iei pe drumeagul de care ce taie drept peste Comarnic, ai să întîlnești sus, în vîrf, răsfirat pe costișă, un sat. Să nu treci nepăsător mai departe, căci și aici, în colțișorul, acesta de lume, este sbucium și muncă, clocotește și aici o viață pe care acești oameni harnici și prietenoși n-au mai cunoscut-o altădată. Ai să afli că satului i se zice Piatra. De ce l-au numit astfel, locuitorii nu știu să-ți spună. Așa au apucat din tată în fiu și nimeni nu se miră de asta.

★

...Ziua aceea de februarie se sfîrșea, ascunzînd în cenușiul amurgului fulgii de zăpadă vălătuciți de vînt. Fișia îngustă de pîrtie era troienită ici, colo de nămeți, iar pomii se încovoiau sub povara albă.

Școala era plină de lume, căci în seara aceea se întîmpla ceva deosebit. Aveau să fie aleși candidații pentru sfatul popular al comunei.

Insoțind doi bătrîni, pe drumeag apăru o fată. Se lupta bărbătește cu zăpada și așa, înfășurată toată în broboada mare țărănească și cu suvițele de păr răvășite pe frunte, părea o copilă. Ii zorea mereu pe cei doi bătrîni, care o potoleau cu glas domol:

— Incet, fata taichii, încet, că ajungem noi!

Ajungîndu-i din urmă, am intrat în vorbă cu unul din bătrîni.

— A dumitale e fata, unchiule?

— Ei, zîmbi el sfătos, cînd văzu că nu glumesc. Cum adică — a mea? Numai a mea? E a noastră, a tuturor, e învățătoarea satului! Auzi ce glumă! Fata mea!

Se întristă apoi și-mi șopti:

— N-are tată. Nu mai are de mult. Și, privindu-mă cu ochii mari adăugă: Dar ce fată e, taică!

Curînd ajunserăm cu toții la școală, unde se adunase satul. La lumina celor două lămpi de pe masă, instructorul de partid, tovarășul Constantin Florescu, citea numele candidaților pe care îi desemnase comisia de propuneri, pentru alegerile de deputați în sfaturile populare.

Invățătoarea ședea într-o bancă, așa cum șezuse și în anii cînd abia deslușea slovele, în anii cînd avea codițe cu funde roșii.

... — Tovarășa Manole Elena! A tresărit speriată. Cum? Eu? Nu-i venea să creadă. Ce făcuse oare ca să merite asta? Asculta ca prin vis cum altul povestea viața ei, povestea despre munca ei de parcă era vorba de altcineva. In ochii limpezi i se învălurea sclipitoare unda lacrimilor. Da, despre ea era vorba. Anii unei copilării grele de orfană, clipele cînd plîngea fără nădejde lîngă zidurile școlii normale, unde nu putea plăti taxa. Apoi reforma învățămîntului, diploma. Toate erau despre ea... Revedea nievea primele zile cînd a venit ca învățătoare în satul ei. Oamenii o priveau cu neîncredere, copiii cu oarecare teamă. Dar neîncrederea și teama s-au topit curînd. Cu firea ei modestă și blîndă, învățătoarea s-a apropiat repede de copii. A început să-i învețe cîntece, jocuri. Adunările pionierești erau așteptate ca ceva neasemuit de frumos.

Cel mai greu a fost cu analfabetii. — „Ce, fato, vrei să mă înveți tu carte, acu, la bătrînețe?"

Ce să-i faci însă unui om care-ți vorbește prietenos? Poți să nu-l primești în casă și să nu asculți ce spune? Și așa, încet, încet, bătrînii au început să vină la școală. Cărțile din mica bibliotecă a căminului cultural au început și ele să colinde casele. — „Puteai să te împotrivești? De nu te duceai singur să le iei, venea învățătoarea cu ele. Și cum să le duci necitite? Să te rîdă satul? Apoi, echipele artistice formate din tineret, la ale căror reprezentații se minuna lumea!

...Instructorul de partid terminase. In locul lui se ridică unul din moșnegii pe care-i întîlnisem pe drum.

— Ei, tovarăși, Eu ce să vă mai spun? Fata asta-i a noastră. Cine din noi ar putea să facă treabă mai bună ca ea? Se opri o clipă, de parcă ar fi avut prea multe de spus dar, nestiind cum să le spună, se așeză la loc zîmbind. Acu, ce să vă mai spui! Știti toți cum e. Eu sînt de acord!

Ultimele cuvinte nu s-au mai auzit, căci au fost acoperite de aplauze.

Instructorul se ridică și, zîmbind mulțumit, întrebă cu un aer voit oficial:

— Tovarășă Manole, primiți?

Invățătoarea se ridică, stătu o clipă pentru a stăvili șipotul lacrimilor ce stăteau să izbucnească și șopti tremurat, din tot sufletul ei modest.

— Primesc!

V. TOPOLOGEANU

Celor mai buni — încrederea noastră

In întreaga țară se simte din ce în ce mai puternic apropierea marii sărbători a alegerilor de deputați în sfaturile populare.

In raionul Buhuși, ca și în celelalte raioane ale țării noastre, au fost propuși drept candidați ai F.D.P. și numeroși oameni ai muncii din învățămînt. In adunările lor, cetățenii din acest raion au propus cu multă încredere, printre cei mai buni fii ai poporului nostru, 43 de învățători și profesori.

Tovarășul Constantin Rotaru, directorul școlii elementare din satul Valea lui Ion, se bucură de multă încredere din partea cetățenilor. In adunarea în care ei l-au propus candidat în circumscripția raională, ca și cu prilejul întîlnirilor pe care le-au avut cu candidatul lor Constantin Rotaru, ei și-au exprimat convingerea că, alături de ceilalți deputați ai sfaturilor populare, el va ști să lupte pentru continua înflorire a satelor din acest raion, pentru ridicarea la un nivel tot mai înalt a condițiilor de muncă și de trai materiale și culturale ale oamenilor muncii.

Cu multă căldură vorbesc cetățenii circumscripției electorale regionale nr. 23 despre tovarășa Maria Popescu, profesoară la școala medie de 10 ani din Buhuși. Ei cunosc bine realizările obținute de tovarășa Maria Popescu în munca ei ca profesoară, dirigință și membră a comitetului executiv al sfatului popular orășenesc. Prețuindu-i activitatea, ei sînt hotărîți ca la 11 martie să-i dea votul lor, alegînd-o cu încredere deputată în sfatul popular al regiunii Bacău

Și învățătorul Alexandru Cecmac, directorul căminului cultural din satul Zănești, se bucură de multă prețuire din partea cetățenilor. Ei apreciază contribuția pe care a adus-o tovarășul Cecmac la realizarea acțiunilor de electrificare și radioficare a satului. Cu multă dragoste participă țăranii muncitori din Zănești la acțiunile cultural-artistice și la șaturile agrotehnice săptămînale organizate la căminul cultural, din îndemnul lui Alexandru Cecmac. Cunoscînd munca lui rodnică, ei l-au propus drept candidat în alegerile de deputați pentru sfaturile populare.

De aceeași încredere se bucură din partea cetățenilor și tovarășul Gheorghe Groapă, directorul școlii din comuna Costești, învățătoarea Niculina Zavate, din comuna Gîndești, Dumitru Ploscaru, profesor la școala de 7 ani din comuna Romîni, Gheorghe Nistor, directorul școlii de 7 ani din comuna Podoleni și alții, propuși de asemenea candidați în alegerile de deputați pentru sfaturile populare.

Cadrele didactice din raionul Buhuși sînt hotărîte ca, în cinstea alegerilor de deputați, să sprijine și pe mai departe activitatea sfaturilor populare, să-și sporească eforturile în lupta pentru traducerea în viață a marilor sarcini care revin învățămîntului din Directivele celui de al II-lea Congres cu privire la dezvoltarea economiei noastre naționale în anii celui de al doilea cincinal.

Pavăza de neînvins a păcii și securității popoarelor

Căpitan Titu Drăgănescu

A intrat adînc în tradiția întregii lumi progresiste ca în fiecare an, la 23 februarie, să sărbătorească ziua naşterii invincibilelor Forțe Armate ale Uniunii Sovietice — pavăză de netrecut a păcii și securității popoarelor. In această zi, acum 38 de ani, a luat ființă prima armată cu adevărat populară, legată trup și suflet de popor — Armata Sovietică.

Fiindu-le cu totul străine agresiunea, războaiele de jaf, de cotropire și purtînd numai războaie drepte, Forțele Armate Sovietice și-au atras respectul și dragostea fierbinte a oamenilor muncii din lumea întreagă. Această dragoste își are izvorul în deosebirea fundamentală a Armatei Sovietice față de oricare armată capitalistă. In opoziție cu armatele capitaliste — care sînt instrumente în mîna exploatatorilor pentru reprimarea maselor muncitoare, pentru subjugarea și jefuirea altor popoare — Armata Sovietică este prima armată regulată din istorie a muncitorilor și țăranilor eliberați de exploatare, slujind intereselor acestora; este armata frăției dintre popoarele Uniunii Sovietice, a căror libertate și independență o apără; este o armată care respectă libertatea și independența popoarelor altor țări, fiind educată în spiritul internaționalismului proletar.

Armata Sovietică a fost creată pentru a apăra cuceririle Marelui Octombrie: puterea nouă ce a luat ființă pe o șesime a globului — Puterea Sovietică. Instaurarea și consolidarea orînduirii socialiste nu era nicidecum pe placul monopoliștilor. Era clar că imperialismul mondial va face tot ce-i va sta în putință pentru a lichida, inclusiv prin forța armelor, statul poporului muncitor eliberat de exploatare. Organizarea apărării armate a Patriei Sovietice, făurirea unor forțe armate puternice ale muncitorilor și țăranilor se impunea ca o necesitate de prim ordin, devenise o parte integrantă a programului construcției socialiste.

Crearea unei armate regulate, de tip nou, era, așa cum arăta V.I. Lenin, o problemă cu desăvîrșire nouă, care nu se pusese pînă atunci nici chiar teoretic. Armata permanentă a proletariatului victorios trebuia să fie o armată construită pe baza respectării cu strictețe a principiului de clasă și care să se caracterizeze printr-o organizare precisă, prin cea mai riguroasă centralizare și printr-o disciplină militară de fier. Numai o astfel de armată putea fi în stare să apere noua orînduire socială, să facă față și să nimicească agresiunile prin surprindere dezlănțuite de imperialiști. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a rezolvat cu succes problema construirii armatei de tip nou, făurind invincibilele Forțe Armate Sovietice. In înfăptuirea acestei nobile sarcini s-a condus după programul militar al revoluției proletare, elaborat de V. I. Lenin. Acest program cuprindea probleme ale creării și perfecționării armatei de tip nou, problemele întăririi capacității de apărare a Republicii Sovietice și problemele privitoare la elaborarea bazelor și științei militare a socialismului.

Armata Sovietică și-a dovedit superioritatea asupra armatelor capitaliste încă din primele zile ale formării sale. La 23 februarie 1918, lîngă Pskov și Narva, a zdrobit ofensiva armatelor imperialiste, oprind înaintarea lor spre Petrograd. De atunci, 23 februarie a devenit ziua de naștere a Forțelor Armate ale U.R.S.S.

In cei treizeci și opt de ani de existență, Armata Sovietică și-a dovedit în repetate rînduri puterea în fața dușmanilor patriei socialiste, justificînd pe deplin speranțele pe care și le-au pus în ea poporul sovietic și oamenii muncii de pretutindeni. Sub conducerea înțeleaptă a P.C.U.S., a apărat cu dîrzenie și eroism primul stat socialist din lume, zdrobind contrarevoluția internă și transformînd în înfrîngeri jalnice pentru imperialiști campaniile armate lansate de capitalismul mondial împotriva Țării Sovietice.

Armata Sovietică își trage uriașa sa forță din însăși tăria regimului care i-a dat naștere — regimul sovietic. Marele Război pentru Apărarea Patriei, care a constituit un greu examen trecut cu succes de către poporul sovietic și vitezele sale forțe armate, a arătat cu prisosință acest lucru.

Victoria Uniunii Sovietice în Marele Război pentru Apărarea Patriei nu a venit de la sine. Ea a fost pregătită din timp, în cursul cincinalelor antebelice. Călăuzindu-se după indicațiile lui Lenin că sarcina apărării patriei socialiste necesită întărirea economică și organizatorică a Statului Sovietic, P.C.U.S. a mobilizat poporul sovietic la făurirea unui puternic și organizat spate al frontului. Pe baza industrializării socialiste a țării și a colectivizării agriculturii, U.R.S.S. a devenit, într-un termen istoricește foarte scurt, o mare putere industrial-colhoznică înaintată, s-a creat un potențial militaro-economic care a dat posibilitate poporului sovietic și forțelor sale armate să treacă cu succes grelele încercări ale războiului și să obțină victoria economică și militară deplină asupra blocului statelor fasciste.

Izbînda deplină a socialismului și lichidarea claselor exploatatoare au întărît în mod considerabil puterea Statului Sovietic. Transformările social-economice extrem de adînci, politica și ideologia P.C.U.S. au dus la întărirea marii forțe sociale — alianța de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănime — au determinat dezvoltarea puternicelor forțe motrice ale societății sovietice: unitatea moral-politică, prietenia popoarelor din U.R.S.S., patriotismul sovietic dătător de viață. Aceste forțe motrice s-au reflectat puternic în întreaga activitate a Armatei Sovietice, au făcut din ea un monolit, cu tărie de granit.

Victoria de importanță istorico-mondială obținută de Uniunea Sovietică în Marele Război pentru Apărarea Patriei a demonstrat marea superioritate a orînduirii sociale și de stat sovietice, a științei militare sovietice, a dovedit întregii lumi că Armata Sovietică este o armată de neînvins. S-au adeverit astfel cuvintele marelui Lenin că în războiul din perioada mașinistă, care supune unui examen muitilateral toate forțele materiale și spirituale ale poporului, învinge cel care are „mai multe rezerve, mai multe izvoare de forță, mai multă putere de rezistență în rîndurile maselor populare", cel care este superior în posibilitățile economice, morale, militare și în capacitatea de a folosi mai bine forțele și mijloacele pe care le are la dispoziție.

Unul din izvoarele cele mai importante ale tăriei Armatei Sovietice este conducerea sa de către Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Conducerea fermă și justă de către partid asigură folosirea maximă a legilor obiective ale luptei armate și a posibilităților existente în interesul obținerii victoriei totale asupra dușmanului. P.C.U.S. a vegheat și veghează la călirea Armatei Sovietice, la înzestrarea ei cu armamentul și tehnica de luptă cea mai modernă, a crescut cu grijă cadrele de comandă din armată, cadre capabile, cu un înalt nivel politico-cultural, stăpîne pe meseria armelor, profund cunoscătoare ale științei și artei militare a socialismului. Pornind de la principiul că fără un soldat și un matroz plin de inițiativă și conștient succesul în războiul modern nu este posibil, P.C.U.S. s-a ocupat în permanență de a cultiva în rîndul militarilor sovietici înaltele calități morale și de luptă ale militarului de tip nou, de a le forma o înaltă conștiință politică. Munca politică de partid din armată și întregul sistem de educație și instrucție din armată și flotă au făcut din ostașii sovietici apărători îndrăzneți și curajoși ai patriei socialiste, conștienți, disciplinați și pricepuți, gata, în numele libertății și independenței patriei, să facă orice sacrificii și să lupte pînă la nimicirea deplină a dușmanului.

Al doilea război mondial s-a terminat cu rezultate nedorite de imperialiști. Zdrobind mașina de război hitleristă și militarismul japonez, Armata Sovietică și-a îndeplinit și misiunea sa internaționalistă, salvînd civilizația omenească de fascism și eliberînd o serie de țări din Europa și Asia, printre care și țara noastră, de sub jugul fascist. In țările eliberate, masele muncitoare, conduse de partidele comuniste și muncitorești, și-au luat soarta în propriile mîini, au înfăptuit profunde transformări revoluționare, construiesc cu hotărîre luminoasa societate socialistă.

Prin desprinderea din sistemul imperialist a unui șir de țări din Eu-

(Continuare în pag. 2-a)

Cu recenzorii prin Capitală

...Profesoara Angela Goagă se grăbește. E o fată tînără și plină de neastîmpăr. Și-a schimbat pentru cîteva zile meseria: pînă acum a predat matematica, dar azi e recenzoare. Din cînd în cînd furișează cîte o privire spre insigna ce-i înflorește pieptul.

O însoțim pe tovarășa Goagă în munca ei pe strada Moș Ion Roată. Intrăm în prima casă. Ne primește o tînără femeie suveltă, robustă.

— Numele dvs.?

— Ștefan Frusina.

— Vîrsta?

— Douăzeci și șase.

E căsătorită numai de un an și jumătate cu sudorul electric Tudor Ștefan, care acum e în schimb la uzinele „23 August".

S-au terminat întrebările. Recenzoarea îi dă dovada.

Intrăm în altă casă. Ne întîmpină un bătrînel alb, cu o căciulă pe vîrful capului. Își tot necăjește „baba", înconjurată de cei trei nepoți.

— Numele?

— Preda Ioan.

— Căsătorit?

— Păi uite aici baba asta, arată el în loc de răspuns.

E camionar la o fabrică de cleiuri. Răspunde cu dragă inimă la întrebări, ba mai dă și explicații pe deasupra.

Am terminat cu această stradă. Pornim pe alta și cu o nouă recenzoare. E învățătoarea Teodora Angelescu. Mai în vîrstă, dar tot atît de neastîmpărată și mai ales glumeață

...Și acum, drag cititor, să mai intrăm doar la o singură casă, la maistrul ajustor-montor Virgil Lepădatu. Nu de mult s-a înapoiat din India. A fost acolo pentru a monta mașinile expuse de țara noastră la tîrgul internațional de la Delhi.

Din carnetul cu dovezi, învățătoarea Teodora Angelescu rupe încă o filă. Ca atîția învățători și profesori din întreaga țară, care participă în aceste zile la lucrările recensămîntului, ea muncește neobosit pentru recenzarea populației.

V. TINCU

Recenzorii în str. Slavici nr. 3

Directivele Congresului al XX-lea al P. C. U. S.

cu privire la cel de-al şaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a U. R. S. S. pe anii 1956-1960

Raportul tovarăşului N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U. R. S. S.

— EXTRASE —

Tovarăşi! Legea supremă a activităţii partidului nostru este grija permanentă pentru binele poporului. Măreţele planuri de construcţie economică şi culturală înfăptuite în ţara noastră au drept scop ridicarea continuă a bunăstării poporului sovietic, a nivelului cultural al tuturor oamenilor sovietici şi satisfacerea cît mai deplină a nevoilor lor materiale şi spirituale.

Acest ţel nobil stă în faţa noastră şi în al 6-lea plan cincinal. Una din principalele sarcini ale noului plan cincinal este ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului, lărgirea construcţiei de locuinţe, dezvoltarea culturii, a învăţămîntului public, a ocrotirii sănătăţii.

După cum se ştie, venitul naţional este indiciul cel mai atotcuprinzător al dezvoltării economice a ţării şi sursa creşterii bogăţiei sociale. In socialism întreg venitul naţional este cu adevărat venitul poporului. In cursul celui de al 6-lea plan cincinal, venitul naţional al Uniunii Sovietice va creşte aproximativ cu 60 la sută.

Pe baza creşterii venitului naţional vor creşte şi veniturile personale ale populaţiei. Salariul real al muncitorilor şi funcţionarilor va creşte în cel de al 6-lea cincinal cu aproximativ 30 la sută. Veniturile generale băneşti şi în natură ale colhoznicilor vor creşte cu cel puţin 40 la sută, în primul rînd prin creşterea veniturilor din gospodăria obştească colhoznică distribuite după zile-muncă.

In anii care au trecut, poporul sovietic, condus de partidul comunist, a întărit imens prin munca sa plină de abnegaţie, forţa economică a ţării şi a sporit bogăţia ei socială. După cum ştiţi, aceasta a permis Comitetului Central al Partidului să prezinte spre aprobare Congresului măsuri excepţional de importante cu privire la ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii şi la îmbunătăţirea condiţiilor de muncă, şi anume:

să se majoreze salariile categoriilor de lucrători cu salarii mici şi totodată să se înfăptuiască reglementarea generală a salariilor muncitorilor şi funcţionarilor;

să se treacă în decursul cincinalului, începînd cu anul 1957, la ziua de muncă de şapte ore sau în anumite ramuri la săptămîna de muncă de cinci zile cu ziua de muncă de 8 ore şi două zile libere;

să se reducă începînd cu anul 1956, ziua de muncă, sîmbăta şi în zilele din ajunul sărbătorilor cu 2 ore; să se reintroducă ziua de muncă de şase ore pentru adolescenţii de la 16 la 18 ani;

să se îmbunătăţească radical sistemul pensiilor, să se mărească simţitor pensiile acelor pensionari care au pensii mici, şi să se îmbunătăţească îngrijirea invalizilor şi bătrînilor;

să se îmbunătăţească condiţiile de muncă şi de trai ale femeilor, să se mărească între altele, durata concediilor plătite de graviditate şi naştere;

să se desfiinţeze, de la începutul noului an şcolar, taxele de studii în instituţiile de învăţămînt superior, în şcolile medii tehnice şi în clasele superioare ale şcolilor medii.

Toate aceste propuneri ale Comitetului Central au fost primite cu cea mai caldă aprobare de poporul nostru şi nu încape îndoială că Congresul al 20-lea le va include în unanimitate în Directivele cu privire la cel de al 6-lea plan cincinal, ca o nouă dovadă strălucită a grijii neslăbite a partidului şi guvernului pentru îmbunătăţirea vieţii poporului sovietic **(Aplauze)**.

Comitetul Central al partidului şi guvernul sovietic sînt ferm convinse că oamenii muncii din ţara noastră vor răspunde la această grijă cu un nou avînt în muncă şi vor depune toate eforturile pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor celui de al 6-lea plan cincinal. **(Aplauze).**

Tovarăşi! Creşterea veniturilor muncitorilor, colhoznicilor, intelectualilor, trebuie să fie însoţită de dezvoltarea comerţului, de sporirea cantităţii de mărfuri vîndute populaţiei prin comerţul de stat şi cooperatist.

Volumul general al circulaţiei mărfurilor cu amănuntul în cursul cincinalului trebuie sporit cu 50 la sută. Sarcina nu constă numai în lărgirea circulaţiei mărfurilor, ci şi în îmbunătăţirea acesteia din punct de vedere calitativ.

Tocmai de aceea în proiectul de Directive se prevede sporirea într-un ritm mai intens a vînzării unor produse şi mărfuri ca untul, carnea, laptele, brînza, zahărul, ţesăturile de lînă şi de in, încălţămintea, mobila. Se va mări vînzarea articolelor de uz cultural-social — aparate de radio, televizoare, frigidere de uz casnic, aspiratoare de praf, maşini de spălat, autoturisme.

Organizaţiile comerciale trebuie să studieze mai bine cererea populaţiei şi să asigure repartizarea justă şi aducerea la timp a mărfurilor în reţeaua comercială. Este necesar să se organizeze astfel munca organizaţiilor comerciale încît mărfurile să se găsească în sortimentele necesare în localităţile ţării.

In al 6-lea cincinal se prevede dezvoltarea rapidă a alimentaţiei publice, lărgirea reţelei de cantine şi restaurante. Totodată trebuie să se asigure deservirea de către sistemul alimentaţiei publice nu numai a acelora care lucrează în cîmpul muncii, dar şi a membrilor familiilor lor cu scopul de a uşura munca femeilor. Se va lărgi reţeaua de cantine şi bufete şcolare.

Sarcini deosebit de mari se pun în al 6-lea cincinal în domeniul construcţiilor de locuinţe.

După cum se ştie, statul a construit înainte de război şi după război numeroase locuinţe. Totuşi, după cum am mai spus, nevoia de locuinţe continuă să rămînă acută şi îmbunătăţirea condiţiilor de locuit ale poporului este obiectul atenţiei deosebite a partidului şi guvernului.

In cel de al 6-lea cincinal se prevede să se construiască numai cu fondurile statului alocate conform planului, case de locuit cu o suprafaţă totală de 205.000.000 m.p. Aceasta reprezintă aproape de 2 ori mai mult decît în cel de al 5-lea plan cincinal.

Statul va stimula şi îi va ajuta prin toate mijloacele pe oamenii muncii să-şi construiască case proprii din economiile lor personale, precum şi pe seama creditelor de stat. Trebuie lărgită construcţia de locuinţe la sate. Colhozurile trebuie să-i sprijine mai activ pe colhoznici la construirea de case de locuit pe seama mijloacelor proprii, iar în cazurile necesare — cu ajutorul creditului colhoznic. Se prevede lărgirea considerabilă a vînzării către populaţie şi colhozuri a materialelor de construcţie — ciment, material lemnos, metal, sticlă, ardezie, materiale de zidărie şi alte materiale de construcţie.

In legătură cu programul amplu al construcţiei de locuinţe în ţară trebuie mărită considerabil producţia de mobilă şi îmbunătăţită calitatea ei.

In prezent, cererea populaţiei în ce priveşte mobila nu se satisface pe deplin. Industria de mobilă se achită prost de sarcina de a satisface nevoile crescînde de mobilă ale populaţiei. De aceea este necesar să se organizeze neîntîrziat producţia în masă de mobilă ieftină, însă confortabilă şi frumoasă, ţinînd seama de cererile populaţiei, precum şi să se lărgească producţia mobilei combinate.

Pe lîngă aceasta, la proiectarea şi construirea caselor de locuit trebuie să se prevadă în viitor ca regulă înzestrarea lor cu mobilă bună şi confortabilă, folosindu-se în această privinţă experienţa pozitivă din străinătate.

O sarcină din cele mai importante în domeniul construcţiei culturale este avîntul continuu al învăţămîntului public.

In ţara noastră a fost realizat învăţămîntul general de 7 ani. In al 5-lea cincinal s-a început, urmînd ca în al 6-lea cincinal să fie dusă — în linii mari — pînă la capăt înfăptuirea învăţămîntului mediu general la oraşe şi în localităţile rurale.

Această sarcină se va înfăptui prin instruirea copiilor şi tineretului în şcoli medii de cultură generală şi în şcoli medii speciale. Totodată, va continua dezvoltarea şcolilor de cultură generală fără frecvenţă şi serale, pentru ca oamenii muncii să-şi poată ridica nivelul de cultură generală fără a fi scoşi din producţie.

Numărul elevilor care în cursul cincinalului vor absolvi şcolile medii de 10 ani va fi de 6.300.000, adică de peste 2 ori mai mulţi decît în cel de al 5-lea cincinal.

Una din cele mai importante sarcini ale organelor învăţămîntului public este dezvoltarea prin toate mijloacele a învăţămîntului politehnic în şcoli. In această privinţă în al 5-lea cincinal s-au făcut abia primii paşi. Trebuie să se recunoască că învăţămîntul politehnic în şcoli este deocamdată organizat în mod nesatisfăcător. In numeroase şcoli elevii nu capătă deprinderile necesare muncii, ei nu sînt educaţi în măsura cuvenită în spiritul respectului faţă de muncă. De aceea, absolvind o şcoală medie numeroşi tineri şi tinere se dovedesc a fi slab pregătiţi pentru activitatea practică.

Trebuie să se muncească intens în vederea întăririi bazei materiale a învăţămîntului pentru şcolile de cultură generală. In cel de al 6-lea cincinal se prevede să se construiască cu fondurile statului noi şcoli orăşeneşti şi sătesti pentru aproximativ 4.000.000 de elevi, adică de 2 ori mai multe decît s-au construit în cel de al 5-lea cincinal. La construirea şi utilarea şcolilor din mediul rural trebuie atrase mai larg colhozurile.

In ţara noastră învăţămîntul mediu general este o cauză a întregului popor. In această mare operă rolul principal revine învăţătorului. In prezent, în şcolile de cultură generală lucrează peste 1.700.000 de învăţători. In ţara noastră profesia de învăţător este una dintre cele mai de onoare. Învăţătorul este educatorul viitorilor constructori ai societăţii comuniste. Organizaţiile de partid, de stat, economice şi comsomoliste, au datoria să manifeste o grijă permanentă faţă de şcoală şi învăţător.

Sarcini importante sînt prevăzute în cel de al 6-lea cincinal în domeniul pregătirii de specialişti pentru economia naţională.

Tara noastră dispune în prezent de o armată de specialişti de peste 5.500.000 de oameni. Specialiştii sînt fondul nostru de aur, cu care ne mîndrim şi pe care punem mare preţ. Nu degeaba unii conducători ai statelor capitaliste subliniază cu neliniste că ţările lor au rămas în urma noastră în pregătirea de specialişti.

In cel de al 6-lea cincinal va creşte mult pregătirea specialiştilor în instituţiile de învăţămînt superior şi mediu special. Se prevede pregătirea a 4.000.000 de specialişti, adică aproape a tot atîţia cîţi au fost pregătiţi în cursul ultimelor două cincinale.

Instituţiile de învăţămînt superior vor da în al 6-lea cincinal peste 650.000 de ingineri pentru industrie, transporturi, construcţii şi specialişti pentru agricultură. Aceasta reprezintă de 2 ori mai mulţi decît au fost pregătiţi în cel de al 5-lea cincinal.

O mare atenţie se acordă pregătirii de specialişti pentru noile ramuri ale ştiinţei şi tehnicii, ca automatica şi telemecanica, radiotehnica şi radiolocaţia, precum şi de specialişti pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice.

In noul cincinal trebuie să capete o largă dezvoltare învăţămîntul fără frecvenţă şi seral în instituţiile de învăţămînt superior şi mediu special. In legătură cu numărul crescînd al tinerilor care termină şcoala de 10 ani şi intră în producţie, se creează condiţii favorabile pentru complectarea instituţiilor de învăţămînt speciale, serale şi fără frecvenţă cu tineri care au studii medii generale şi au experienţa practică de muncă în producţie.

Sarcinile construcţiei economice şi culturale necesită o muncă serioasă în vederea îmbunătăţirii pregătirii specialiştilor, în vederea înarmării lor cu cunoaşterea ultimelor realizări ale ştiinţei şi tehnicii ţării noastre şi de peste hotare. Este necesară o îmbinare mult mai strînsă a învăţămîntului teoretic cu studierea directă a producţiei, a economiei şi a organizării ei.

Un mijloc important pentru ridicarea nivelului cultural al poporului nostru îl vor constitui măsurile prevăzute de proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea cinematografiei, presei, radiodifuziunii, televiziunii, precum şi cu privire la îmbunătăţirea muncii bibliotecilor, cluburilor şi celorlalte instituţii cultural-educative.

Se prevede îmbunătăţirea şi dezvoltarea activităţii editoriale. Va spori editarea de cărţi, reviste şi ziare.

In cel de al 6-lea cincinal trebuie rezolvate sarcini mari în domeniul ocrotirii sănătăţii.

In proiectul de Directive se prevede desfăşurarea pe scară largă a construcţiei de instituţii medicale. Se vor construi de aproape 3 ori mai multe spitale noi şi de 2,4 ori mai multe instituţii pentru copii decît în cel de al 5-lea cincinal. Numărul locurilor în creşe şi în grădiniţe de copii va creşte aproximativ cu 45 la sută. Aceasta va contribui la îmbunătăţirea continuă a condiţiilor de muncă şi de trai ale femeilor, va deschide posibilităţi mai largi pentru participarea lor la producţie, la viaţa culturală şi social-politică a ţării.

Trebuie îmbunătăţită activitatea în domeniul protecţiei muncii şi al preîntîmpinării bolilor în rîndurile muncitorilor şi funcţionarilor din întreprinderile industriale, activitatea pentru protecţia resurselor de apă şi a aerului atmosferic împotriva infectării. Trebuie ridicat nivelul sanitar al oraşelor şi satelor.

Sarcini mari şi de răspundere stau în faţa ştiinţei medicale. Poporul aşteaptă din partea ei descoperiri noi.

Lucrătorii din domeniul ocrotirii sănătăţii, din instituţiile medicale de cercetări ştiinţifice şi din industria medicală trebuie să caute mai activ şi să introducă pe scară mai largă noi mijloace curative şi profilactice şi un aparataj medical mai perfecţionat.

Măsurile organelor ocrotirii sănătăţii în vederea îmbunătăţirii continue a deservirii medicale a populaţiei vor găsi întotdeauna sprijin şi ajutor din partea Comitetului Central al partidului şi din partea guvernului.

O mare importanţă pentru sănătatea oamenilor muncii o au de asemenea cultura fizică şi sportul. Trebuie asigurată dezvoltarea culturii fizice de masă în rîndurile păturilor largi ale populaţiei, acordîndu-se totodată o deosebită atenţie îmbunătăţirii culturii fizice şi sportului în rîndurile tineretului.

Partidul nostru va lua toate măsurile necesare pentru ca programul vast de ridicare continuă a bunăstării materiale şi a nivelului cultural al poporului sovietic, prevăzut în cel de al 6-lea cincinal, să fie îndeplinit.

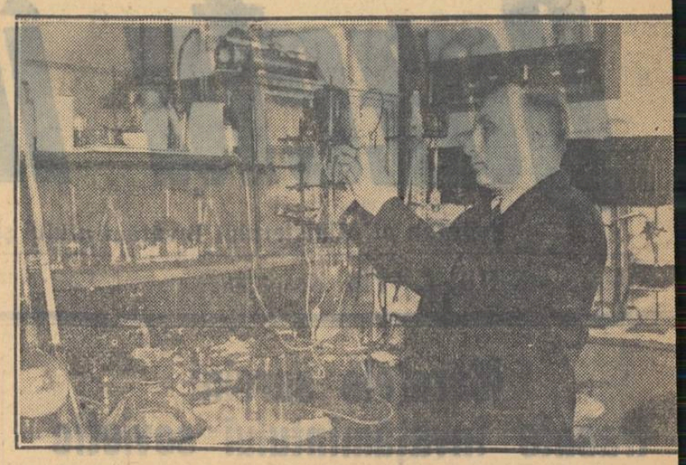

La cea de a XII-a conferinţă de partid a regiunii Moscova, academicianul A. N. Nesmeianov a fost ales delegat la cel de al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. A.N. Nesmeianov, preşedinte al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., duce o vastă activitate obştească. El este membru al Consiliului Mondial al Păcii şi al Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii şi deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

In cliseu: academicianul A. N. Nesmeianov lucrînd într-un laborator al Universităţii „M. V. Lomonosov" din Moscova.

Printre delegaţii organizaţiei de partid din Leningrad la cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S. a fost aleasă şi profesoara Maria Ivanovna Veresova, de la şcoala nr. 239. Manifestînd un adînc interes faţă de predarea istoriei, M. I. Veresova îi deprinde pe elevi să studieze temeinic, să aprecieze în mod critic cele citite şi să tragă singuri concluziile juste.

M. I. Veresova a devenit membră a comsomolului încă în 1919, iar în 1927 a devenit membră a P.C.U.S. In prezent, ea este membră a comitetului raional al P.C.U.S. din raionul Oktiabrsk al oraşului Leningrad şi organizator de partid al şcolii nr. 239. In cliseu: M. I. Veresova stînd de vorbă cu elevele ei.

Pavăza de neînvins a păcii şi securităţii popoarelor

(Urmare din pagina I-a)

ropa şi Asia, raportul de forţe pe arena internaţională s-a schimbat pentru totdeauna în favoarea socialismului. S-a format puternicul lagăr socialist care se întinde pe o pătrime a globului şi cuprinde peste 900 milioane oameni (mai mult de o treime din populaţia lumii). Capitalismul — aşa cum subliniază Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. prezentat de tovarăşul N. S. Hruşciov la Congresul al XX-lea al partidului — s-a dovedit neputincios să împiedice „...ieşirea socialismului din cadrul unei singure ţări şi transformarea lui într-un sistem mondial".

Anul acesta, sărbătorirea Zilei Armatei Sovietice are loc în condiţiile ofensivei puternice a forţelor păcii asupra forţelor războiului, în condiţiile micşorării simţitoare a încordării internaţionale, în condiţiile creşterii enorme a prestigiului internaţional al U.R.S.S. şi întregului lagăr socialist. Lagărul socialismului, a cărui economie devine tot mai puternică, se dezvoltă în direcţia satisfacerii tot mai mari a nevoilor materiale şi culturale ale membrilor societăţii, merge victorios înainte, fără a cunoaşte crize şi zguduiri, dovedindu-şi superioritatea incontestabilă faţă de economia capitalistă, exercită o influenţă binefăcătoare determinantă în mersul situaţiei internaţionale. Succesele ce le înregistrează ţările socialiste, sub conducerea partidelor comuniste şi muncitoreşti, în construcţia economică şi culturală, însufleţesc popoarele întregii lumi. Politica consecventă de pace, de colaborare cu toate popoarele lumii, de coexistenţă paşnică între cele două sisteme — socialist şi capitalist — pe care o duc ţările lagărului socialist, în frunte cu U.R.S.S. şi R. P.Chineză, este aprobată de toţi oamenii cinstiţi din întreaga lume. Apariţia „spiritului Genevei" şi a „spiritului Bandungului", creşterea enormă a forţelor păcii arată clar că această politică va fi încununată de succes, că forţelor agresive ale imperialismului le va fi din ce în ce mai greu să-şi pună în aplicare planurile războinice.

Poporul nostru şi armata sa aniversează Forţele Armate ale U.R.S.S. în condiţiile unui avînt continuu în munca pentru înfăptuirea istoricelor hotărîri trasate de Congresul al II-lea al P.M.R., pentru îndeplinirea obiectivelor celui de al doilea plan cincinal. Pentru oamenii muncii din ţara noastră, a căror dezrobire de sub cotropirea fascistă şi jugul burghezo-moşieresc a fost posibilă datorită eliberării ţării de către Armata Sovietică şi ajutorului multilateral şi frăţesc al Uniunii Sovietice, ziua Armatei Sovietice este prilejul manifestării recunoştinţei lor faţă de marea ţară a constructorilor comunismului.

In acelaşi timp, ţinînd seama că aţiţătorii la război urzesc planuri perfide de dezlănţuire a unei agresiuni prin surprindere împotriva lagărului socialismului, poporul nostru şi armata sa, împreună cu marele popor sovietic, marele popor chinez, celelalte popoare ale ţărilor de democraţie populară şi armatele lor îşi ridică prin toate mijloacele vigilenţa revoluţionară şi capacitatea de a curma oricînd acţiunile mîrşave ale duşmanului, de a pedepsi fără cruţare pe agresor.

Aniversarea Forţelor Armate Sovietice constituie pentru popoarele lumii un prilej de manifestare puternică a dragostei lor faţă de marele popor sovietic şi glorioasa sa armată. De ziua Armatei Sovietice, forţele păcii îşi afirmă tot mai mult solidaritatea şi hotărîrea de a înăbuşi planurile de război ale agresorilor, de a obţine triumful definitiv al păcii asupra războiului.

Contribuţia şcolii la răspîndirea limbii literare

Publicaţiile din ultimul timp dovedesc că interesul faţă de problemele legate de limba literară creşte tot mai mult. Studiile şi articolele apărute adîncesc cercetările în acest domeniu şi aruncă lumini noi asupra variatelor aspecte ale limbii literare.

Discuţiile ce se poartă în prezent urmăresc problema numai în sectorul strict al literaturii artistice. Aceste discuţii ar fi şi mai fructuoase dacă s-ar arăta în mod concret cum s-a format şi s-a îmbogăţit limba literară, şi cum abia astăzi se creează condiţiile cele mai prielnice pentru dezvoltarea şi generalizarea ei în vorbire.

Este ştiut că în epoca capitalismului se urmăreşte unificarea într-un stat a tuturor teritoriilor cu populaţie care vorbeşte aceeaşi limbă şi, în acelaşi timp, consolidarea şi dezvoltarea limbii naţionale în literatură. Toate acestea însă numai pentru motivul că unitatea limbii naţionale şi dezvoltarea ei facilitează schimbul comercial extins, corespunzător capitalismului modern. Este drept că în aceste condiţii limba literară se dezvoltă, dar între aceasta şi formele neliterare ale limbii naţionale rămîne o deosebire foarte mare. Înlăturarea acestei deosebiri devine posibilă numai în epoca socialismului, cînd întreg poporul îşi poate însuşi comorile culturii. Numai în această perioadă se poate desăvîrşi înlăturarea manifestărilor neliterare ale limbii populare, iar limba literară se generalizează, devine un mijloc unitar de comunicare pentru poporul întreg. Dacă limba populară se ridică la nivelul celei literare, căpătînd o formă corectă şi unică pentru toţi aceia care o vorbesc, în acelaşi timp şi limba literară se îmbogăţeşte continuu, se dezvoltă pe seama limbii populare. La acest proces participă nu numai o mînă de intelectuali şi cîţiva scriitori progresişti, ca în trecut, ci şi alţi factori. O mare contribuţie au în această privinţă scriitorii, căci ei sînt în primul rînd chemaţi să lărgească sfera limbii literare şi s-o îmbogăţească cu atîtea frumuseţi ale limbii populare. Ca atare, literaturii îi revine primul loc în elaborarea limbii literare. Dar, aşa cum am mai menţionat, mai sînt şi alţi factori care pot să influenţeze asupra limbii populare, care contribuie la generalizarea limbii literare. Printre aceşti factori un rol important îl deţine şcoala.

Acţiunea desfăşurată de şcoala românească în acest sens se poate împărţi în trei perioade relativ distincte, ale căror trăsături sînt determinate de însăşi evoluţia societăţii. Prima perioadă ar ţine din deceniul al doilea al secolului al XIX-lea şi pînă la sfîrşitul lui. Acestei epoci îi corespunde introducerea limbii române în şcoală şi constituirea unui învăţămînt în limba naţională. Apariţia şi dezvoltarea şcolii în limba naţională sînt strîns legate de naşterea şi dezvoltarea capitalismului în ţara noastră, de lupta burgheziei împotriva feudalităţii, pentru puterea politică şi economică în stat, de nevoile burgheziei de a-şi crea o intelectualitate necesară noilor sale instituţii. Este epoca eforturilor pentru făurirea unei limbi literare, pentru care limba populară constituie realul şi principalul izvor în luptă cu tendinţele latiniste, cosmopolite, care ameninţau temeliile sănătoase ale limbii noastre literare.

In 1818, Gheorghe Lazăr reuşeşte să deschidă la Bucureşti o şcoală în care, pentru întîia oară, se predă în limba română. In acele vremuri, boierii îşi învăţau copiii greceşte şi franţuzeşte, căci şcoala grecească de pe Schitu Măgureanu şi institutele particulare franceze răspundeau întru totul năzuinţelor acestora. Prea puţini erau aceia care considerau că limba română este destul de vie şi de bogată ca să poată exprima adevărurile ştiinţifice şi simţirile înalte. Limba română se auzea pe atunci mai mult prin sate, în gura iobagului care-şi cînta în doine amarul unei vieţi exploatate. Insa sentimentul patriotic al cîtorva cărturari a făcut să răsune glasuri împotriva cosmopolitismului ce stăpînea boierimea şi să pună problema preţuirii, îmbogăţirii şi dezvoltării limbii naţionale. E prea bine cunoscut „Testamentul" lui Enachiţă Văcărescu, prin care lăsa urmaşilor săi, ca moştenire, „creşterea limbii româneşti şi-a patriei cinstire". Pe aceeaşi linie se situează şi Gh. Lazăr cînd afirmă, susţinînd introducerea limbii române în şcoală: „Aşa dar ştiinţele adăpătoare de înţelepciune trebuie să învăţăm, care şi în limba maicii noastre putem face, unde prin rînduielile celor mari s-au deschis şcoale". Unii au salutat în versuri importantul eveniment al deschiderii primei şcoli în limba română. Paris Mumuleanu, în poezia sa „Odă rîvnitoare spre învăţătură", scrisă, se pare, cu prilejul înfiinţării şcolii de la 1818, îşi exprimă încrederea în geniul limbii române, capabilă să fie introdusă în şcoală: **„Ce însine să vedem / Alte limbi cum se slăvesc / Să dăm rod gramaticesc / Neam cu chiptru că ne-aflăm / N-am putea-n stare să fim / Limba noastră să-nvăţăm / Cu ea să filosofăm"?**

Cam în aceleaşi condiţii apare şi prima şcoală în limba română din Moldova, condusă de Gh. Asachi. Dacă ar fi însă să analizăm în ce măsură activitatea acestor doi întemeietori ai şcolii noastre a contribuit la dezvoltarea limbii române, am putea constata doar încrederea pe care contemporanii lor au început s-o capete în posibilităţile limbii noastre naţionale.

Rolul şcolii creşte însă pe măsură ce ea se dezvoltă şi cuprinde tot mai mulţi tineri dornici de cultură. Se ştie că numai după 13 ani de la înfiinţare, şcoala lui Gh. Lazăr număra 862 de elevi şi 16 profesori, fapt deosebit de însemnat pentru viaţa culturală de atunci, ca şi pentru dezvoltarea limbii române.

Limba folosită în şcoală în această primă perioadă manifestă unele incertitudini şi incorectitudini, inerente etapei de formare a limbii literare. Fără îndoială că, întocmai ca în literatură, şi în şcoală limba care s-a impus a fost aceea folosită de scriitorii vremii, dar nici şcoala n-a scăpat total de influenţa nefastă a latiniştilor. Mărturie în acest sens ne stau manualele didactice din acea vreme şi comentariile făcute asupra lor, precum şi ironiile unora dintre scriitorii noştri cu privire la limbajul unor dascăli contemporani cu ei (vezi Hasdeu, Caragiale).

In perioada a doua — de la sfîrşitul secolului trecut şi pînă la 23 August 1944 — există o limbă literară formată, în urma consolidării limbii naţionale în literatură, prin contribuţia marilor noştri scriitori clasici, îndeosebi a lui Eminescu, Creangă, Caragiale şi mai apoi Sadoveanu.

Prin mijlocirea şcolii, limba literară a pătruns în cele mai îndepărtate colţuri ale ţării, determinînd mai mult ca orice alt factor din viaţa socială unificarea limbii noastre naţionale, contribuind la generalizarea unei limbi literare unice. Sub regimurile trecute şcoala n-a devenit însă un mijloc de culturalizare a maselor, deoarece clasele stăpînitoare nu aveau nici un interes să dea o largă dezvoltare învăţămîntului. In perioada capitalistă şcoala a avut drept scop crearea unei intelectualităţi necesare statului burghez, fără să răspundă năzuinţelor de culturalizare a poporului întreg. De aceea este necesar să precizăm că în această vreme şcoala şi-a limitat acţiunea ei la cercuri prea restrînse de oameni. Aşa se explică de ce analfabetismul cuprindea mase atît de mari, încît neştiutorii de carte ajungeau la 43% din populaţia ţării. In astfel de condiţii, şcoala nu-şi putea îndeplini decît în parte rolul ei de propagator al culturii şi al limbii literare.

După 23 August 1944 intrăm în a treia etapă a evoluţiei şcolii româneşti. Aceasta este perioada zdrobirii capitalismului şi a resturilor feudale, a eliberării poporului de sub jugul exploatării, cînd se deschide o eră nouă în istoria poporului nostru, era construirii socialismului. Abia după 1944, în anii puterii populare, şcolii i s-a acordat importanţa cuvenită, întrucît dezvoltarea şcolii şi promovarea culturii sînt indisolubil legate de politica de construire a socialismului pe care o duc partidul şi guvernul nostru. Şcoala a căpătat astfel noi perspective şi noi sarcini, pe care le înfăptuieşte treptat. Prin reforma învăţămîntului din 1948 porţile şcolilor de toate gradele s-au deschis larg pentru fiii întregului popor muncitor. Prin extinderea şi apoi prin generalizarea învăţămîntului obligatoriu de 7 ani se va ajunge la o creştere simţitoare a nivelului cultural al poporului întreg şi, ca atare, va creşte posibilitatea de a se folosi în masă o limbă corectă.

Influenţa limbii literare asupra limbii vorbite este cu atît mai puternică, cu cît nivelul general de dezvoltare a culturii e mai înalt. In astfel de condiţii, cînd masele au acces la cultură, cele două laturi ale limbii naţionale — cea literară şi cea populară — se apropie tot mai mult, amîndouă cunoscînd în acelaşi timp o puternică dezvoltare. Rolul şcolii în acest proces este deosebit de însemnat.

In procesul de difuzare a limbii literare, acţiunea şcolii se duce pe trei căi: aceea a înarmării elevilor cu deprinderea de a vorbi şi a scrie într-o limbă corectă, aceea de a face masele de tineret să înţeleagă frumuseţea limbii literare pe baza studierii literaturii artistice şi aceea a stimulării elevilor în munca de creaţie.

Munca pentru formarea la elevi a unei gîndiri logice şi a deprinderii de a vorbi şi scrie corect se desfăşoară în şcoală pe tot parcursul ei, de la vîrsta de 7 ani şi pînă la absolvire. Se depune o muncă stăruitoare pentru realizarea acestui principal obiectiv urmărit de şcoală, în multe locuri realizîndu-se un front comun al pedagogilor, indiferent de specialitatea pe care o predau, întrucît o exprimare corectă, logică este necesară atît în vederea expunerii conţinutului unei opere artistice, cît şi în vederea expunerii unor probleme ştiinţifice, forma şi conţinutul constituind un tot indisolubil. Majoritatea cadrelor didactice se preocupă îndeaproape de forma în care este expus conţinutul de idei în răspunsurile scrise sau orale ale elevilor, deoarece ideea şi expresia sînt două elemente ce nu-şi au viaţa lor independentă una faţă de cealaltă, ci se condiţionează reciproc.

Pornindu-se de la ideea că limba nu este numai un mijloc de comunicare între oameni, ci că ea este în acelaşi timp şi o condiţie de existenţă a gîndirii, de fixare a gîndurilor, în şcoală se duce o intensă acţiune pentru însuşirea de către elevi a unei limbi bogate şi corecte, absolut necesare pentru dobîndirea unei temeinice culturi.

O anchetă întreprinsă în anul trecut în unele şcoli din Ardeal, din regiunea Suceava şi din regiunea Piteşti, pe baza lucrărilor scrise prezentate de elevii claselor V—X la examenele de promovare şi absolvire, ne-a arătat că există o surprinzătoare asemănare în exprimarea în scris a elevilor din toate colţurile ţării. Nici o particularitate lexicală, fonetică sau de construcţie sintactică nu trădează regiunea din care fac parte elevii anchetaţi.

Iată cîteva exemple, redate cu toate greşelile de conţinut, exprimare şi ortografie pe care le cuprind lucrările respective:

„Printre numeroasele sale opere, marele poet român Vasile Alecsandri a scris şi feeria naţională „Sînziana şi Pepelea". In această feerie naţională poetul satirizează societatea timpului său, adică regimul burghezo-moşieresc, reprezentată prin personagii ca: Papură, Lăcustă şi Pîrlea-Vodă.

Papură împărat este prototipul regilor şi împăraţilor din acea vreme care trăiau în lux şi desfrîu, neţinînd seama de condiţiile grele în care trăia şi muncea poporul, de viaţa grea şi plină de mizerie a poporului. El caută să-şi satisfacă numai dorinţele sale şi se interesează numai de interesele personale". (Din lucrarea elevului Lazăr Gheorghe, din clasa a VII-a a unei şcoli din raionul Hunedoara).

„...Fiind un neobosit colindător al munţilor, el (V. Alecsandri n.n.) a auzit din gura poporului basme pe care apoi le-a prelucrat. O astfel de prelucrare a basmului este şi feeria naţională „Sînziana şi Pepelea." Acţiunea începe cu seceta ce se năpustise asupra ţăranilor. Pepelea ajutat de Zîna Lacului este invitat la alegerea de mire al Sînzianei fiica împăratului Papură-Vodă. Prin cadorisirea unei oglinzi care arăta adevărul şi a unei păsări ce grăia omeneşte este îndrăgit de către Sînziana". (Din lucrarea elevului Rădulescu M. Ilie, din clasa a VII-a a unei şcoli din Piteşti).

Iată un fragment din lucrarea elevului Radu Florea, din clasa a VII-a a unei şcoli din raionul Sînnicolau-mare:

„Aceasta schiţă („Lanţul slăbiciunilor" — n.n.) este scrisă de I. L. Caragiale. Operele lui I. L. Caragiale sînt realiste deoarece arată realitatea din timpul său. In această schiţă I. L. Caragiale critică felul cum se făcea şcoala în timpul burghezo-moşieresc. In această schiţă este vorba despre un fiu de burghez care este ameninţat să rămînă repetent, „Mitică Georgescu". Pentrucă avea rude şi prietenie cu profesorul, domnişoara Meri Popescu intervine pe lîngă prieteni ca să-l roage pe profesor să-i dea notă de trecere nepotului".

Exemplele se pot multiplica, fără să aducem prin ele nimic deosebit faţă de cele constatate în fragmentele de mai sus.

Toate aceste exemple confirmă pe deplin faptul că prin şcoală se generalizează o limbă comună şi că şcoala are o înrîurire puternică asupra exprimării elevilor încă din clasele mici. Şcoala contribuie mai mult decît oricare alt factor la nivelarea diferenţierilor dialectale în cadrul limbii naţionale. Ea ar trebui să şi urmărească, însă, în acelaşi timp, şi îmbogăţirea limbii literare cu atîtea frumuseţi ale limbii populare, din diverse colţuri ale ţării. Lucrul acesta ar fi cu deosebire im-

Campania electorală în atenția organizației de partid din școală

Organizația de partid de la școala medie nr. 2 de băieți din orașul Brăila acordă o atenție deosebită muncii politice de masă în campania electorală. Biroul organizației a considerat că antrenarea în această muncă a comuniștilor și a tuturor pedagogilor fără de partid din școală trebuie să constituie una dintre sarcinile centrale ale organizației de partid în această perioadă.

In planul de muncă al organizației de partid pe primul trimestru al acestui an ocupă un loc de seamă instructajul săptămînal al agitatorilor și mobilizarea întregului colectiv al școlii în frunte cu comuniștii, în campania electorală. La propunerea comuniștilor, biroul organizației a întocmit un plan de acțiune în care sînt prevăzute o serie de sarcini concrete ca: organizarea echipelor de agitatori, organizarea agitației vizuale în școală și în circumscripția electorală a școlii, popularizarea candidaților printre cetățeni, părinți și elevi, organizarea îndrumării cetățenilor la secțiile de votare și altele. După propunerea comunistului Hristache Teodorescu, de pildă, echipele de agitatori au fost formate din utemiști, sub conducerea comuniștilor din școală sau a unor tovarăși din activul lărgit al organizației de partid.

Agitatorii desfășoară o activitate intensă. Mergînd din casă în casă, ei le vorbesc cetățenilor despre alegeri, le ascultă cu atenție părerile, îi mobilizează la întîlnirile cu candidații, îi sfătuiesc să verifice dacă sînt trecuți pe listele de alegători, să sezisese eventualele greșeli de trecere pe liste a celor nedemni de a vota.

Cetățenii veniți la secția de votare nr. 11, care se află în incinta școlii, pentru a-și verifica numele în listele electorale, sînt îndrumați cu grijă de pedagogii comuniști, ca și de alți tovarăși din colectivul didactic al școlii, cum sînt, de pildă, tovarășele Anghelina Banaga, Ruxanda Rusu și alții.

Indrumată de biroul organizației de partid, conducerea școlii a supus discuției consiliului pedagogic sarcinile cadrelor didactice în desfășurarea cu succes a campaniei electorale. Sarcinile în aceeași privință ale utemiștilor și elevilor au fost discutate în toate clasele școlii, în prima oră de activitate educativă a acestei luni. De asemenea, biroul organizației de partid a inițiat o ședință deschisă la care a participat și biroul comitetului U.T.M. pe școală. Cu acest prilej s-a insistat în mod deosebit asupra faptului că în afară de munca de afișaj, de mobilizare și îndrumare a părinților și de popularizare a candidaților, cea mai de seamă activitate a utemiștilor și elevilor în cinstea alegerilor o constituie întărirea sîrguinței lor la învățătură.

In această perioadă gazeta de perete a școlii este folosită cu succes în vederea întîmpinării alegerilor. Aici a apărut de curînd un articol al pedagogului Tudor Gheorghe, în care se arată importanța alegerilor, precum și un articol al tovarășului Ermil Berlescu, în care sînt popularizați pedagogii Hristache Teodorescu și Gheorghe Dimitriu, propuși de către cetățenii circumscripțiilor electorale nr. 58 și 159 pe listele de candidați.

Membrii organizației de partid de la școala medie de băieți nr. 2 din orașul Brăila au înțeles că munca politică de masă în campania electorală este o sarcină de cea mai mare însemnătate și muncesc în așa fel încît să răspundă cu cinste acestei sarcini. Urmînd exemplul lor, numeroase cadre didactice, mulți utemiști și elevi participă activ la campania electorală, contribuind astfel la pregătirea și desfășurarea cu succes a alegerilor de deputați în sfaturile populare.

N. TRUFAȘU

Scolarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară — sarcină de bază a școlii, a organizațiilor obștești

Lupta pentru lichidarea analfabetismului în țara noastră este strîns legată de felul cum se rezolvă problema școlarizării. Partidul și guvernul nostru acordă o deosebită atenție cuprinderii în școlile elementare a tuturor copiilor de vîrstă școlară, îndeplinirii cu strictețe a planului de școlarizare.

In regimul burghezo-moșieresc, numărul neștiutorilor de carte creștea din an în an prin numărul mare de copii de vîrstă școlară care rămîneau în afara școlii. Este suficient să arătăm că în anul școlar 1932-1933 numai jumătate din numărul copiilor de vîrstă școlară erau cuprinși în clasele I-IV, din cauza numărului insuficient de școli și a condițiilor materiale grele în care se zbăteau oamenii muncii.

Incepînd de la 23 August 1944 și mai ales după reforma învățămîntului din 1948, s-a dus o intensă muncă pentru cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Rețeaua de școli elementare s-a mărit prin înființarea de unități școlare în cartiere, sate și cătune izolate. S-au construit noi localuri de școli și s-a mărit capacitatea de cuprindere a școlilor existente.

In multe regiuni și raioane, acțiunea de cuprindere în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară a fost sprijinită în bună măsură de sfaturile populare și de celelalte organizații obștești. Un mare număr de copii au primit îmbrăcăminte, manuale și rechizite școlare. O contribuție deosebit de însemnată la asigurarea școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară au adus cadrele didactice, prin munca lor în scopul lămuririi părinților pentru trimiterea copiilor la școală.

Datorită acestor acțiuni, numărul copiilor neșcolarizați și al celor rămași repetenți din cauza slabei frecvențe a scăzut an de an, ajungîndu-se ca la sfîrșitul anului școlar 1954-1955 numărul lor să prezinte un procent cu totul neînsemnat.

Rănile trecutului au fost prea grele și prea multe pentru ca vindecarea lor să se fi putut obține într-un timp atît de scurt.

In acest an școlar, din datele recente pe care le are Ministerul Invățămîntului, se constată o tendință de creștere a numărului copiilor neșcolarizați prin adăogirea celor cu frecvență slabă.

Ținînd seama că această situație constituie o piedică în calea desfășurării revoluției culturale, a construirii socialismului în țara noastră, este necesar să se treacă imediat la măsuri care să ducă la cuprinderea tuturor copiilor în școli și la asigurarea unei bune frecvențe a tuturor copiilor de vîrstă școlară.

Directorii de școli trebuie să țină o strictă evidență a copiilor de vîrstă școlară din cadrul circumscripțiilor, precum și evidența mișcărilor de elevi survenite în timpul anului. Pentru îmbunătățirea cît mai urgentă a situației este necesar ca fiecare școală să întocmească imediat o evidență a copiilor neșcolarizați și a elevilor cu frecvență neregulată, cu specificarea cauzelor.

Fiecare secție de învățămînt regională și raională (orășenească) va analiza de îndată cauzele nefrecvenței. Se vor organiza consfătuiri cu organele locale, cu deputați ai sfaturilor populare, cu delegați ai întreprinderilor, instituțiilor, cu comitete sindicale, organizații U.T.M., organizații de femei etc. spre a se lua cele mai eficace măsuri pentru sprijinirea școlarizării. Cu ajutorul acestora se vor organiza brigăzi pentru vizitarea părinților ai căror copii nu frecventează școala, spre a se duce o intensă muncă de lămurire în scopul de a-i determina să-și trimită copiii la școală, astfel ca în timpul ce a mai rămas pînă la sfîrșitul anului să se obțină o îmbunătățire hotărîtoare a frecvenței.

Spre a se evita absențele repetate ale unor elevi se recomandă cadrelor didactice, vizitarea mai deasă a acestora la domiciliu, pentru a cunoaște cauzele absențelor fiecărui copil și a lua măsuri în vederea înlăturării lor. Legătura permanentă a cadrelor didactice cu familia este unul din mijloacele esențiale pentru îmbunătățirea frecvenței elevilor.

Acolo unde este cazul, cadrele didactice trebuie să ceară sprijinul organelor locale pentru ajutorarea copiilor cu îmbrăcăminte, manuale, rechizite, masa la cantină etc.

Pentru ajutorarea elevilor care vor fi aduși la școală de acum încolo, atît pentru cei care nu au fost cuprinși cît și pentru cei cu o frecvență slabă, cadrele didactice au datoria să organizeze lecții suplimentare de pregătire. Acelora care nu vor putea să-și însușească cunoștințele corespunzătoare pînă la sfîrșitul anului școlar nu li se va încheia situația la această dată, ci vor fi amînați în mod excepțional cu o lună, timp în care, de asemenea, vor fi ajutați de învățători prin cursuri speciale.

Cadrele didactice trebuie să îmbine zi de zi lupta pentru ridicarea nivelului științific al procesului de învățămînt cu lupta pentru secarea definitivă a izvoarelor analfabetismului, nelăsînd nici un copil de vîrstă școlară în afara școlii.

---

portant în promovarea elementelor lexicale, variantele fonetice și morfologice fiind inutile. Din lucrările cercetate nu rezultă nicicum o preocupare vizibilă de îmbogățire a limbii literare pe seama lexicului subdialectelor limbii noastre naționale. Dimpotrivă, unele lucrări dovedesc un didacticism sterp în exprimare, dovedesc că grupe numeroase de elevi învață pe de rost notițele luate la orele de curs. Astfel de situații sînt numeroase în orice regiune te-ai îndrepta.

In felul acesta, profesorii de limba romînă își îndeplinesc numai în parte misiunea lor. Lozincăria și didacticismul se pare că stăpînesc atît de mult mintea unor elevi, încît aceștia, în locul unei adevărate înțelegeri a frumuseților limbii literare, dovedesc o însușire mecanică a unor formule uscate, pe care le folosesc din abundență în tratarea oricărui subiect de literatură.

De aceea, școala nu trebuie să se mulțumească cu rezultate minime, în sensul unei însușiri de către elevi a unei limbi corecte pur și simplu. Școala are datoria să-i determine pe elevi să înțeleagă și să simtă frumusețile limbii literare, să înțeleagă că, în fond, cuvintele sînt doar material de construcție care, în creația unui artist desăvîrșit, capătă o forță expresivă, determinată de talentul cu care ele sînt combinate în construirea imaginilor. Cu prilejul analizelor literare trebuie să se insiste stăruitor asupra măiestriei artistice a scriitorilor, atît în ceea ce privește tehnica alegerii faptelor de viață, cît și în ceea ce privește felul în care este folosită limba pentru zugrăvirea acestor fapte. Elevii vor reuși să-și însușească în mod conștient o limbă corectă, o vor putea mînui cu pricepere numai dacă vor înțelege și vor simți frumusețile limbii literare.

Oricît de mult s-ar studia limba sub raport gramatical, prin analize morfologice și sintactice, dacă elevii nu simt valoarea adevăratei arte ei se vor menține pe solul unei limbi uscate, sărăcăcioase, incapabile de comunicări vii. O astfel de limbă poate să fie corectă din punct de vedere gramatical. Dar rezultatele muncii în școală nu trebuie să se reducă numai la atît. Elevii trebuie să-și dea seama că dincolo de corectitudine, limba mai posedă forțe inepuizabile pe care artistul știe să le folosească făcînd din cuvinte cel mai desăvîrșit mijloc de comunicare a celor mai subtile gînduri și a unei game nesfîrșite de stări sufletești. Toate acestea pot fi descoperite de elevi printr-o muncă tenace, perseverentă a profesorului de a reliefa toate faptele de limbă în timpul analizelor literare cu ajutorul însuși al masei de elevi. Cu timpul, elevii înșiși vor ști să valorifice frumusețile atît de variate ale limbii noastre literare.

A existat o perioadă cînd, în general, critica literară și munca în școală se orientau exclusiv spre conținutul de idei al operei literare, neglijînd orice preocupare cu privire la forma de expunere. Nu trebuie să se uite că forma este expresia conținutului operei. Ea este determinată de conținut, și, ca atare, are cea mai strînsă legătură cu conținutul. De aceea în analizele literare trebuie să se acorde un deosebit interes și formei în care este prezentat conținutul de idei.

O altă cale prin care școala poate contribui la răspîndirea și dezvoltarea limbii literare este și aceea a stimulării elevilor în creațiile literare. Este cazul să recunoaștem însă că în această privință se constată o mai slabă preocupare în rîndul tineretului nostru din școli. Cercurile literare din școli, în care s-ar putea realiza lucruri bune, discuțiile personale ale profesorului cu elevii pentru a-i încuraja, acolo unde e cazul, și-au dovedit în prea mică măsură roadele.

Articolul de față are ca scop să ridice o problemă care numai fugitiv a fost menționată în unele publicații și care merită toată atenția în cercetările cu privire la formarea și dezvoltarea limbii noastre literare.

Prof. AL. BOJIN

Mai multă atenție studierii experienței pozitive a educării colectivului de elevi

Conf. univ. A. Dancsuly

Discuții

Formarea colectivului de elevi este una din problemele centrale ale muncii instructiv-educative. Este firesc, deci, ca acestei probleme să i se acorde o deosebită atenție în presa noastră pedagogică, în consfătuirile și discuțiile cadrelor didactice.

Discuțiile pe această temă publicate pînă acum în „Gazeta învățămîntului", în cadrul cărora au fost expuse unele aspecte și probleme ale educării colectivelor de elevi, au fost de un real folos cadrelor didactice, dezvoltînd interesul lor față de aceste probleme, dînd un impuls pentru cercetarea formelor și metodelor adecvate de educare a colectivelor de elevi în școlile noastre. Credem, însă, că discuțiile n-au fost suficient de fecunde, că n-au adus toate roadele așteptate.

Putem constata din articolele apărute pînă în prezent că se disting net două linii în tratarea problemelor ridicate. Unii dintre participanții la discuție au adoptat o linie care poate fi numită empirică, expunînd în mod descriptiv o serie de aspecte concrete ale formării colectivelor de elevi. Cu toate că în multe cazuri exemplele amintite sînt interesante și folositoare, considerăm totuși că aceste articole, în ultimă analiză nu și-au atins pe deplin scopul. Aspectele tratate în aceste articole au fost foarte variate, lăsînd impresia că au fost alese la întîmplare. In unele cazuri au fost tratate izolat unele aspecte secundare ale procesului de formare a colectivului de elevi, valoarea lor fiind nu odată supraapreciată, sau chiar greșit interpretată. Așa, de exemplu, în articolul „Probleme ale formării colectivului de elevi". tov. S. Rabinovici arată rolul „colectivelor de disciplină", al „detașamentelor de disciplină" în formarea colectivelor de elevi. In afara faptului că în cazul amintit nu poate fi vorba de înființarea unor „colective" pentru obținerea disciplinei, ci de justa organizare a serviciului elevilor, considerăm că această metodă a fost supraapreciată.

Articolele de acest gen se mai caracterizează și prin lipsa de generalizare. Ele se mărginesc la descrierea unor aspecte concrete, fără tendința de a stabili unele concluzii generale, de a arăta raportul care există între toate aspectele educării colectivului și aspectul tratat.

Cealaltă linie ar putea fi numită teoretică. (De exemplu, articolul tov. B. Grigoriu, „Unele probleme ale formării colectivului de elevi", al tov. Otto Schechter, „Colectivul școlii, parte integrantă a vieții sociale" etc.

De la bun început vrem să subliniem că cele mai multe din problemele ridicate în aceste articole prezintă o deosebită importanță, clarificarea și concretizarea lor fiind solicitată de practica muncii instructiv-educative. Cu toate acestea, este curios faptul că aproape nici una din problemele din aceste articole n-a fost dezbătută pe larg în cadrul discuțiilor. Ne întrebăm: de ce nu s-a creat în mersul discuțiilor o legătură între articolele teoretice și cele practice? De ce n-au avut ecou problemele ridicate în mod teoretic? De ce n-au trezit ele un interes viu în rîndurile învățătorilor și profesorilor? Fără pretenția de a dezvălui toate cauzele acestei situații, credem că unul din motivele principale este faptul că în aceste articole nu au fost puse în discuție problemele tipice, lipsurile și greutățile principale ale formării colectivelor de elevi în școlile noastre. In general, articolele teoretice (doar cu excepția articolului tov. Mihalevici, „Să acordăm mai multă importanță problemelor teoretice cu privire la educația în spirit colectiv") nu s-au bazat pe o analiză profundă a practicii din școli, ci au fost scrise din birou. Fiind în bună măsură rupte de realitate, ele n-au putut antrena cadrele fruntașe în discuție, nu le-au dat un ajutor efectiv în generalizarea experienței lor înaintate.

Credem că în dezbaterea problemei s-a manifestat lipsa studierii sistematice și științifice a practicii muncii instructiv-educative din școli. Din această cauză, pe lîngă faptul că o serie de probleme importante au fost tratate schematic, există pericolul de a se ajunge la unele concluzii greșite, dăunătoare practicii, care în loc să înarmeze cadrele noastre didactice, le dezorientează în munca lor de toate zilele. Acest fenomen s-a manifestat în oarecare măsură și în cadrul recentei sesiuni științifice a Institutului de științe pedagogice, unde au fost viu dezbătute unele probleme ale educării colectivului de elevi. Discutîndu-se căile formării colectivului de elevi în procesul de învățămînt, unii tovarăși au afirmat, de exemplu, că munca instructivă nu oferă posibilități efective pentru formarea colectivului de elevi și că, deci, această problemă ar trebui să fie rezolvată în primul rînd în afara muncii din clasă. In esență, această afirmație se bazează pe următorul raționament: învățătura este o muncă individuală, nu implică o colaborare, o cooperare complexă între elevi. Dat fiind faptul că sarcinile învățăturii se rezolvă de către elevi în mod individual, ele nu pot constitui un scop comun, o perspectivă comună a clasei, și deci nu contribuie în mod efectiv la formarea colectivului de elevi. Invățătura poate deveni un scop comun numai după ce s-a format un colectiv bine închegat, cu un spirit colectivist dezvoltat.

Acest raționament este greșit și chiar dăunător practicii. Activitatea principală a elevilor este învățătura. Ne întrebăm: cum ne-am putea lipsi în formarea colectivului de elevi, de activitatea lor de bază? Ar însemna să ne lipsim de factorul principal al educării spiritului colectivist în cadrul școlii. Oare putem închega un colectiv puternic folosindu-ne numai de activitățile în afara clasei și extrașcolare? Considerăm, așa cum arată practica multor școli, că în centrul formării colectivului de elevi trebuie să stea activitatea lor principală — învățătura. Caracterul individual al învățăturii trebuie luat în considerare, el poate ridica anumite greutăți în această muncă, însă nicidecum nu putem ajunge la concluzia că această formă de activitate trebuie exclusă din rîndul mijloacelor pentru educarea colectivului de elevi.

Considerăm, așa cum arată Makarenko, că în educarea elevilor are în primul rînd importanță atitudinea elevilor, atitudinea colectivului față de munca ce trebuie îndeplinită. Oare învățătura nu trebuie considerată de către elevi ca o sarcină comună, ca o luptă comună pentru obținerea unor rezultate cît mai bune?

Noi nu negăm rolul important, posibilitățile multiple ale diferitelor activități extrașcolare în procesul formării colectivului de elevi. Astfel de activități trebuie organizate în mod sistematic și folosite la maximum în scopul formării și dezvoltării colectivului de elevi. Considerăm însă că nu ne putem mărgini numai la activitatea extrașcolară, ci că trebuie să urmărim realizarea colectivului de elevi în primul rînd în procesul de învățămînt. Activitățile extrașcolare sînt subordonate sarcinilor instructiv-educative ale școlii. Dacă ne-am mărgini numai la ele, ar însemna că am urmări educarea colectivului de elevi numai în activități secundare, laterale, subordonate și nu ne-am baza pe problema centrală a activității școlare.

Credem că în această privință se poate ajunge cu ușurință la o concluzie comună pe baza analizei, a studierii sistematice și multilaterale a muncii instructiv-educative din școli. Socotim că acest lucru este deosebit de important, deoarece mai sînt mulți tovarăși care își susțin părerile numai pe baza unor operații deductive, fără să-și ia osteneala de a le verifica în practică justețea.

Pe baza studierii experienței unor școli din Cluj cu privire la formarea colectivelor de elevi, menționăm cîteva aspecte ale acestui proces, mărginindu-ne propriu-zis numai la munca instructivă. Am urmărit în primul rînd cum se realizează în cadrul lecțiilor educarea ideologico-politică a elevilor, formarea convingerilor în spiritul moralei comuniste — prima condiție esențială a educării juste a colectivului de elevi. Numai în cadrul unui colectiv just orientat din punct de vedere ideologico-politic se pot forma trăsăturile de caracter ale omului de tip nou. Am asistat astfel la lecții de limba romînă în care au fost analizate fragmente din „Uzina vie" de Alexandru Sahia, „Mama" de Gorki, ca și la multe lecții de istorie unde s-a scos în evidență solidaritatea oamenilor muncii în lupta pentru cauza comună. Pedagogii au arătat elevilor că poporul a fost acela care a luptat cu abnegație împotriva cotropitorilor străini, în timp ce burghezia și moșierimea au trădat interesele țării pentru a-și satisface interesele lor de clasă. Li s-au arătat elevilor în mod convingător frumusețea, măreția spiritului colectivist al oamenilor muncii, lupta lor plină de abnegație pentru cauza comună. Valoarea experienței acestor pedagogi constă în faptul că ei s-au priceput să folosească în mod just influența educativă a lecțiilor pentru a contribui la formarea convingerilor colectiviste ale elevilor, la formarea trăsăturilor de caracter ale acestora.

Diriginții s-au preocupat de folosirea în această direcție a posibilităților pe care le oferă conținutul tuturor obiectelor predate în clasele lor. Pe lîngă ridicarea nivelului predării, ei au urmărit trezirea și lărgirea intereselor elevilor față de învățătură, dezvoltarea spiritului lor de răspundere.

Cu toate că acestea sînt condiții importante în educarea colectivului și au adus unele rezultate pozitive, totuși, în urma unei analize, s-a constatat că ele nu sînt suficiente, ci că procesul formării convingerilor trebuie să fie neapărat însoțit de o serie de alte măsuri. In acest sens trebuia rezolvată neapărat problema înarmării elevilor cu deprinderea de a învăța. S-a constatat că mulți elevi au o atitudine pozitivă față de învățătură, că vor să învețe, că își iau angajamente sincere în privința îmbunătățirii situației lor la învățătură. Și totuși, de multe ori acești elevi nu se schimbă, nu obțin rezultate mai bune, fiindcă nu s-a urmărit în mod sistematic formarea deprinderilor respective. S-a constatat, de asemenea, că mulți elevi nu-și folosesc în mod just timpul liber din cauză că nu au un regim just, bine fixat.

Diriginții, împreună cu ceilalți profesori, au luat o serie de măsuri pentru înlăturarea acestor lipsuri: au fost coordonate temele pentru acasă din punct de vedere al volumului lor, s-au dat explicații amănunțite asupra felului cum trebuie efectuate temele, urmărindu-se îndeaproape îmbunătățirea metodelor de lucru ale elevilor. O deosebită importanță a avut în experiența acestor clase stabilirea regimului zilnic al elevilor. Acesta s-a discutat și s-a stabilit în cadrul ședințelor de clasă, iar apoi a fost adus la cunoștința părinților, care au fost antrenați în realizarea lui. Impreună cu părinții, diriginții au căutat să creeze condițiile obiective pentru respectarea regimului. Acei elevi care n-aveau acasă condiții favorabile pentru pregătirea lecțiilor au început să învețe la colegii lor, sub supravegherea părinților acestora. Un timp îndelungat diriginții, împreună cu părinții și cu activul de elevi, au controlat în mod sistematic respectarea regimului.

Această luptă pentru ridicarea nivelului la învățătură contribuie la închegarea colectivului numai dacă înșiși elevii sînt antrenați în ea. In experiența descrisă s-a urmărit mobilizarea întregului colectiv al claselor. Lichidarea rămînerii în urmă la învățătură a fost pusă în fața colectivului ca o sarcină comună, a constituit o perspectivă în dezvoltarea colectivului. De exemplu, la clasa a V-a a școlii medii nr. 7, la început s-au pus săptămînal în fața elevilor sarcini concrete pentru îmbunătățirea situației la învățătură, pentru înlăturarea notelor de 2. După pătrarul al doilea, pe baza primelor rezultate obținute s-a putut pune sarcina lichidării totale a rămînerii în urmă la învățătură.

Activul clasei, în primul rînd pionierii, au fost de un ajutor real diriginților în lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură. Ei au urmărit ca regimul stabilit să fie respectat de întreaga clasă, au luptat pentru întărirea disciplinei. O deosebită influență asupra elevilor a avut opinia publică a clasei. Invățătura fiind considerată ca un scop comun, acei elevi care nu-și îndeplineau sarcinile în mod conștiincios au fost trași la răspundere și criticați de întregul colectiv.

Ajutorul tovărășesc a fost o expresie clară a faptului că elevii luptau pentru realizarea scopului comun. De pildă, elevul I. Z. din clasa a V-a întîrzia des la lecții. el locuia departe de școală, pornea tîrziu de acasă și chiar pe drum pierdea cîteodată mult timp. A fost criticat în colectiv, însă tot nu s-a îndreptat. Atunci elevul S. M. a propus să treacă în fiecare dimineață pe la I. Z., pentru a merge împreună cu el la școală. Cu toate că acest drum necesita aproape jumătate de oră, elevul S. M. trecea regulat să-l ia pe I. Z. Și am putea cita multe exemple asemănătoare.

S-a făcut simțit, de asemenea, și ajutorul reciproc la învățătură. Diriginții au dat elevilor indicații concrete asupra felului cum trebuie să-i ajute pe colegii lor rămași în urmă. De obicei, acești elevi învățau împreună cu aceia pe care îi ajutau. Pentru notele slabe erau trași la răspundere de colectivul clasei nu numai cei care le primiseră, dar și cei care trebuiau să-i ajute. Ajutorul reciproc a contribuit la ridicarea promovabilității, a îmbunătățit situația întregii clase la învățătură, a dezvoltat prietenia și tovărășia între elevi.

Constatînd unele lipsuri în aplicarea sistemului de ajutorare, pedagogii au ajuns la concluzia că la organizarea ajutorului tovărășesc se cere înainte de toate analiza cauzelor rămînerii în urmă la învățătură, pentru ca ajutorul necesar să se dea în funcție de acestea. La unii elevi trebuia să se urmărească respectarea regimului stabilit, trebuia să se folosească un control tovărășesc sau critica tovărășească, altora trebuia să li se explice probleme pe care, din lipsa cunoștințelor anterioare, nu le înțelegeau.

Ajutorul tovărășesc dat celor rămași în urmă la învățătură a fost considerat drept o măsură temporară, urmărindu-se prin toate căile dezvoltarea spiritului de răspundere și de independență al tuturor elevilor. Se căuta ca cei care erau ajutați să fie capabili în cel mai scurt timp să lichideze prin forțele lor proprii rămînerea în urmă la învățătură. In acest scop, pe lîngă dezvoltarea spiritului de răspundere al acestor elevi s-a urmărit și dezvoltarea încrederii lor în puterile proprii.

Rezultatele obținute în procesul educării colectivelor de elevi în clasele a căror activitate am urmărit-o au fost determinate și de o serie de alte metode și procedee, pe care n-avem posibilitatea să le expunem în cadrul acestui articol. Subliniem însă faptul că lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură a stat în centrul atenției colectivului. După ce situația la învățătură a devenit o problemă comună a tuturor elevilor, după ce s-a format o opinie publică sănătoasă și elevii înșiși au început să lupte pentru obținerea unor rezultate cît mai bune, colectivul a devenit o forță puternică, mobilizatoare pentru realizarea sarcinilor muncii instructiv-educative. Totodată, în această luptă colectivul s-a întărit, viața lui a devenit din ce în ce mai bogată și mai frumoasă, iar în rîndurile elevilor s-a dezvoltat spiritul de solidaritate și responsabilitate față de colectiv, au început să se dezvolte trăsăturile de caracter ale omului de tip nou.

Organizarea lucrărilor practice de atelier

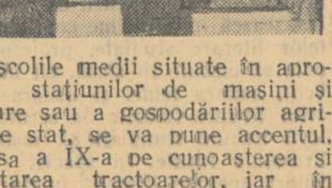

Școala de cultură generală, care constituie veriga principală în sistemul nostru de învățămînt, are menirea să asigure pregătirea temeinică și multilaterală a tinerei generații. In lumina directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal, școlii de cultură generală îi revine sarcina importantă de a întări legătura dintre teorie și practica în producție. Această sarcină se realizează îndeosebi prin învățămîntul politehnic, în cadrul căruia elevii învață să aplice cunoștințele teoretice însușite, se înarmează cu variate deprinderi practice, își însușesc cunoștințele de bază ale tehnicii și tehnologiei.

Prin introducerea învățămîntului politic în școala de cultură generală, cunoștințele elevilor se lărgesc și se consolidează prin numeroase aplicații, prin cunoașterea realizărilor tehnicii avansate, ca și prin lucrările practice pe care le efectuează în mod organizat în timpul anilor de învățătură.

Astfel, pentru învățămîntul de 7 ani (clasele V—VII) este necesar să se organizeze în școală două ateliere: unul de tîmplărie și altul de lăcătușerie, a cîte 15—20 locuri de muncă, înzestrate cu trusele de scule strict necesare. Aceste ateliere vor servi atît pentru lucrările practice de tîmplărie și lăcătușerie, cît și pentru cercurile „mîini îndemînatice" organizate pentru elevii școlii.

Atelierul de tîmplărie poate fi organizat într-o sală de minimum 40 metri pătrați, în care se vor fixa 10 tejghele, așa ca să poată lucra cîte doi elevi la o tejghea. Este de dorit ca atelierul să aibă sculele strict necesare: fierăstraie, rîndele, dălți, ciocane, coarbe, instrumente de măsură, raspile, clește pentru cuie, prese pentru încheiat, tocilă, strung pentru lemn etc. Ca mobilier necesar în atelierul de tîmplărie se recomandă: un rastel pentru fierăstraie, un dulap pentru scule de mînă, un dulap pentru materiale, o tablă pentru scris, o măsuță cu scaun pentru maistru.

Atelierul de lăcătușerie trebuie să fie amenajat într-o sală cu suprafața de circa 40-50 m.p.; cu 15—20 menghini instalate pe bancuri prevăzute cu cîte un sertar în dreptul fiecărei menghine. De asemenea, se recomandă ca în fiecare sertar să existe o trusă cu următoarele scule strict necesare: un ciocan de 250 gr., un cadru de fierăstrău, două dălți, un dorn, un puntator, un ac de trasat, o șurubelniță, o cheie reglabilă, un clește patent, un echer, două compase (de exterior) un șubler sau o riglă gradată, un corp filieră, o manivelă pentru burghie de filet, o pilă dreptunghiulară aspră, o pilă dreptunghiulară semifină, o pilă dreptunghiulară fină, două pile patrate (4x4 mm și 10x10 mm), două pile rotunde fine (D=5 mm și D=10 mm), un ciocan de lipit, o serie de burghie spirale și două pînze de fierăstrău pentru metale. Ca mașini unelte, atelierul trebuie să aibă o mașină de găurit, un polizor și eventual un strung paralel.

In atelierul de lăcătușerie trebuie să se afle un dulap pentru scule rezervă și materiale, un dulap pentru piese gata, rezultate din munca elevilor, un dulap pentru material didactic, o tablă de scris, o masă și un scaun pentru maistru.

Pentru operațiuni de forjare și sudură se recomandă a se instala într-o încăpere de aproximativ 24 metri pătrați o vatră cu o forjă de picior, una sau două nicovale, două truse clești fierărie, două ciocane a cîte 2 kg, un ciocan a 3 kg, un plantor, un rotunjitor și un aparat de sudură electrică.

Asemenea ateliere trebuie să fie organizate și pentru elevii claselor VIII—X, mai ales atelierul de lăcătușerie, de care elevii se vor servi pînă la absolvirea școlii. După ce în clasele V—VII elevii își formează deprinderi și cunoștințe tehnologice de tîmplărie și lăcătușerie, în clasa a VIII-a ei își însușesc cunoștințe practice despre mașini unelte, mai ales despre strung.

Lucrările practice la mașinile unelte trebuie să fie strîns legate de conținutul lecțiilor de fizică și de matematică din clasa a VIII-a. In clasa a IX-a, paralel cu cunoștințele de fizică, elevii trebuie să-și însușească deprinderi practice în legătură cu mecanica auto.

In clasa a X-a, elevii își vor însuși cunoștințe și deprinderi practice în domeniul aplicării legilor electricității și al radiofoniei. Prin practica în domeniul electrotehnicii și radiofoniei elevii vor cunoaște executarea diferitelor operațiuni de instalații electrice, aparate electrice și aparate de radio.

La școlile medii situate în apropierea stațiunilor de mașini și tractoare sau a gospodăriilor agricole de stat, se va pune accentul, în clasa a IX-a pe cunoașterea și exploatarea tractoarelor, iar în clasa a X-a pe cunoașterea și exploatarea mașinilor agricole.

Pentru desfășurarea lucrărilor practice arătate mai sus este necesară pe lîngă atelierul de lăcătușerie, o sală de mașini unelte, de 40 m^2, unde se vor instala, după posibilități, 2—5 strunguri, un seping, o mașină de frezat și un polizor. La școlile medii din localitățile cu caracter agricol, sala de mașini-unelte nu este obligatorie, lucrările practice putîndu-se desfășura la S.M.T. sau la stațiunile de reparare a mașinilor agricole.

Atelierul de mașini-unelte, pe lîngă mașinile-unelte susmenționate, va trebui să mai dispună și de o tablă pentru scris, un dulap pentru cuțite și scule uzuale pentru mașini, un dulap pentru piese finite. De asemenea, va trebui să mai aibă 2—5 truse de scule formate din cuțite de strung și seping și freze pentru toate operațiunile de strunjire, rabotare și frezare, chei pentru universalul de strung, o trusă chei fixe, o cheie reglabilă universală, două șublere (interior, exterior), un micrometru, un ciocan, o trusă de pile.

Atelierul de mecanică auto va fi organizat într-o sală la parter, cu o suprafață de maximum 40 metri patrați. Acest atelier trebuie să fie prevăzut cu o tablă pentru scris, o masă cu scaun pentru maistru, două bancuri pentru motoare auto, două bancuri pentru motoare de tractor (numai la școlile sătești), un motor auto cuplat cu organele de tracțiune (transmisie) în stare de funcționare, montat fix pe unul din bancuri, un motor-material didactic complect, scos din uz, cu toate organele respective (transmisie, direcție), montat pe unul din bancuri, un motor de tractor cuplat la organele de tracțiune, în stare de funcționare, montat pe unul din bancuri (numai la școlile sătești), un motor de tractor-material didactic, cuplat la organele de tracțiune, montat pe unul din bancuri (numai la școlile sătești), un dulap pentru trusele de scule prevăzute în normativ, un raft (etajeră) pentru piese și organe auto sau de tractor.

Atelierul de electrotehnică și radiofonie se va organiza într-o sală pe lîngă cabinetul de fizică și va folosi aparatura laboratorului de fizică. Acest atelier va fi înzestrat cu o tablă de scris, o măsuță și un scaun pentru maistru, un dulap pentru materiale și mese radio, un dulap pentru scule, o măsuță și cîte un scaun pentru fiecare elev (grupa de 20), 15—20 truse de scule pentru radiofoniști (conform normatorului).

Lucrările practice la mașini agricole se vor organiza la S.M.T.-urile sau stațiunile de reparare a mașinilor agricole cele mai apropiate sau la gospodăria de stat care dispune de mașinile agricole cele mai uzuale.

Insușirea deprinderilor practice de muncă va influența în mare măsură orientarea absolvenților școlilor de cultură generală spre munca direct productivă, spre instituțiile de învățămînt tehnic și agrotehnic.

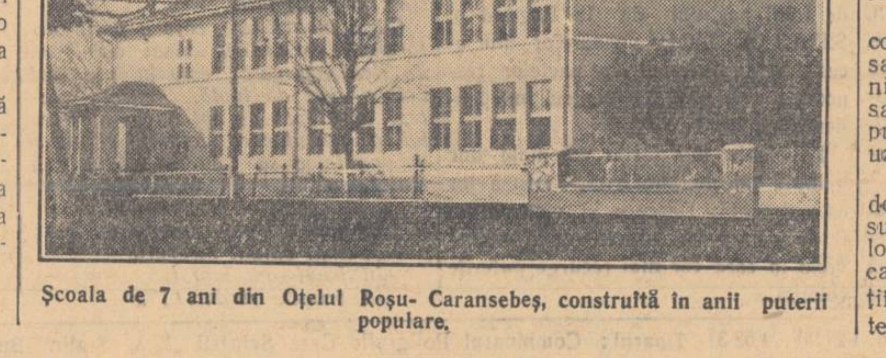

Școala de 7 ani din Oțelul Roșu- Caransebeș, construită în anii puterii populare.

Pentru ridicarea nivelului predării limbii române

In școala noastră, studiul limbii și literaturii române ocupă un loc de frunte. Cunoașterea de către elevi a limbii și literaturii române contribuie la formarea concepției lor materialiste despre lume și viață, la dezvoltarea dragostei lor pentru patrie, pentru tradițiile progresiste ale poporului muncitor.

Conștienți de importanța predării limbii și literaturii române în formarea unui tineret bine pregătit, dorim să atragem atenția asupra unor aspecte pe care le-au relevat examenele de admitere din ultimii ani la Universitatea din Iași.

Atît la examenul de admitere din august 1954, cît și la acela din august 1955 s-au dat trei subiecte la literatura română și o analiză gramaticală. Candidații trebuiau să dezvolte în scris unul din cele trei subiecte de literatură și să efectueze de asemenea în scris analiza gramaticală. Mulți dintre ei au arătat suficientă pricepere în privința interpretării fenomenului literar, și-au alcătuit lucrările scrise după un plan judicios, și-au exprimat ideile într-un stil clar, au dovedit o orientare ideologică justă. Mulți candidați au dovedit că stăpînesc cunoștințe precise de gramatică.

Toate aceste aspecte pozitive au confirmat odată mai mult că munca asiduă a cadrelor didactice, precum și conștiinciozitatea mereu crescîndă a tineretului în vederea asimilării cunoștințelor și-au dat roadele așteptate.

Dar, alături de aceste aspecte pozitive, în rezultatele examenelor de admitere de la Universitatea din Iași apar și o serie de lipsuri asupra cărora este bine să ne oprim mai mult spre a le descoperi cauzele și a găsi mijloace prin care să le putem înlătura cît mai grabnic.

Astfel, s-a constatat că cei mai mulți candidați ocolesc subiectele de literatură clasică sau, atunci cînd tratează un astfel de subiect, rezultatele sînt de multe ori sub nivelul așteptărilor.

Faptul că tineretul nostru citește cu interes literatura noastră actuală este, fără îndoială, un fapt pozitiv. Această literatură le înfățișează chipul omului zilelor noastre, care muncește cu înflăcărare pentru construirea vieții noi. În același timp însă nu trebuie să se subaprecieze și să se neglijeze studiul literaturii noastre populare și clasice.

Din lucrările a căror temă se referă la literatura clasică, cele mai bune au fost acelea privitoare la Caragiale. Lucrările despre Eminescu au fost în cea mai mare parte mediocre, dovedind că elevii nu cunosc în adîncime opera marelui nostru poet și nu au o înțelegere profundă a acesteia. În tratarea temei ei au citat doar cîteva fragmente studiate în clasa a VII-a, sau menționate în antologia pentru clasa respectivă. Programa de învățămînt a școlii medii acordă studiului operei lui Eminescu cel mai mare număr de ore față de toți ceilalți scriitori ai noștri. De asemenea, sînt indicate toate temele care epuizează cel puțin opera sa poetică. Regretăm că operei în proză nu i se acordă mai multă importanță, cu toate că în unele fragmente din această operă se vede și mai clar decît în opera sa poetică legătura strînsă dintre poet și viața maselor populare, cu năzuințele lor spre libertate și fericire.

Dintre candidații care au tratat tema privitoare la activitatea lui C. Dobrogeanu Gherea în domeniul criticii literare foarte puțini au obținut note de trecere. Candidații care și-au ales acest subiect au dovedit că au citit prea puțin din opera criticului. De aceea ei n-au știut să arate criteriile de valorificare a operei de artă indicate de Gherea, după cum n-au știut să arate de care scriitori români sau străini s-a ocupat el. Candidații aceștia n-au amintit nimic despre școala critică a lui Gherea, n-au subliniat că critica științifică de azi recunoaște în Gherea un deschizător de drum.

Un alt aspect al lipsurilor lucrărilor scrise îl constituie faptul că o parte dintre candidați n-au exercițiul compoziției. Unele lucrări au fost întocmite fără să se urmărească un plan, un fir logic. Citeodată introducerile erau rupte de tema lucrării, conținînd doar o serie de lozinci, iar încheierile, cînd nu lipseau cu desăvîrșire, nu erau decît variante ale introducerilor.

In lucrările unor candidați mai persistă o serie de greșeli de ortografie. Astfel, sînt scrise împreună, fiind considerate ca o singură unitate lexicală, cuvinte care-și au individualitatea lor, ca de exemplu dăne (imperativul de la a da plus pronumele ne), lea spus, spre ai împiedica, spre al întoarce, sau dus, un poet deal nostru. Pe de altă parte, sînt considerate drept cuvinte deosebite și scrise astfel elemente care alcătuiesc un singur cuvînt: să fi-e din „să fie", fi-ți, ve-ți etc. Chiar multe lucrări substanțiale în ceea ce privește fondul păcătuiau în ceea ce privește ortografia.

Interesante sînt de asemenea și observațiile făcute pe marginea răspunsurilor orale la facultățile unde limba și literatura română figurau ca obiect de examen. Aceste răspunsuri au arătat de asemenea că marea majoritate a elevilor au o pregătire temeinică în domeniul limbii și literaturii române. Editarea manualelor de literatură, precum și a antologiilor a înlesnit multor candidați o orientare justă în aprecierea operelor literare. Răspunsurile multor candidați au fost precise și juste, s-au sprijinit pe citate din operele respective, atît în versuri cît și în proză.

Totuși, s-au constatat și la examenul oral o serie de deficiențe în pregătirea unor candidați. O parte dintre aceștia au dovedit că au cunoștințe vagi și confuze cu privire la istoria literaturii. De asemenea, au fost și candidați care au prezentat în mod cu totul fals conținutul unor opere precum: „Unde ne sînt visătorii" și „Liniște" de Alexandru Vlahuță sau „Scrisoarea I" de Mihai Eminescu. In legătură cu conținutul unor opere literare cu subiect din trecutul istoric al patriei noastre, cum ar fi trilogia istorică a lui Delavrancea sau „Nicoară Potcoavă" a lui Mihail Sadoveanu, o serie de candidați au făcut dovada că nu posedă unele noțiuni importante cu privire la istoria patriei.

Deși programa de învățămînt acordă destulă atenție studierii gramaticii, s-a constatat că mai sînt elevi care nu și-au însușit-o suficient de temeinic. Astfel, unii absolvenți ai școlilor medii confundă categoriile gramaticale, nefiind în stare, de exemplu, să facă deosebirea între mod și timp.

Socotim că una dintre principalele cauze ale acestor deficiențe a constituit-o lipsa manualelor în perioada cînd elevii învățau materia clasei respective. Mulți candidați își justificau neștiința cu argumentul „profesorul nostru de limba română nu ne-a spus nimic despre această chestiune". Elevii n-au avut ani de-a rîndul un manual care să-i orienteze în interpretarea fenomenului literar. Apariția volumelor de istoria literaturii române pentru clasele a VIII-a și a IX-a umple un gol bine simțit. Ele au și contribuit la remedierea unora din lipsurile constatate. Întîrzierea apariției volumului de istoria literaturii române pentru clasa a X-a perpetuează o stare rea de lucruri. In anii din urmă, cînd am făcut lecții fără să ne sprijinim pe ajutorul manualului i-am verificat din plin necesitatea.

O altă cauză poate să fie lipsa de pe piață și din bibliotecile școlare a unora dintre operele literare indicate de programa de învățămînt. Acolo unde nu au apărut ediții noi, candidații s-au prezentat numai cu lectura fragmentelor publicate în antologii. Unii candidați însă, care au mers pe linia minimului de rezistență, au rămas numai la paginile antologiei chiar cînd operele scriitorilor studiați au apărut în multe ediții populare. Pe aceștia antologiile nu i-au stimulat să citească opera scriitorului în întregime, ci i-au făcut să se mulțumească numai cu fragmente, ceea ce i-a împiedicat să cunoască în adîncime valoarea acestor opere.

Factorul hotărîtor de care depinde nivelul de pregătire al elevilor este munca profesorului. In învățămîntul nostru sînt numeroși profesori de limba și literatura română care posedă cunoștințe temeinice, care își pregătesc lecțiile cu seriozitate, străduindu-se să fie la curent cu cele mai noi date din domeniul limbii și literaturii, preocupîndu-se în același timp de îmbunătățirea continuă a metodelor de predare. Multe din lipsurile semnalate mai sus în ceea ce privește pregătirea candidaților se explică, însă, prin faptul că mai există profesori care nu se preocupă de ridicarea nivelului lor științific și metodic, predînd lecții la un nivel scăzut.

Acestea ar fi unele dintre cauzele care explică într-o anumită măsură lipsurile constatate în asimilarea cunoștințelor de limba și literatura română.

Este necesar să se folosească toate mijloacele pentru a ridica pe toți elevii la nivelul celor mai buni, lucru pe deplin posibil, pe care-l dovedește faptul că în școlile noastre întîlnim din ce în ce mai des cazuri de clase fără repetenți.

Ministerul Învățămîntului a luat o serie de măsuri menite să întărească calitatea pregătirii elevilor. Reexaminarea duratei învățămîntului de cultură generală, întocmirea noilor planuri și programe de învățămînt va duce, fără îndoială, la asigurarea unui nivel mai ridicat și în ceea ce privește cunoștințele de limba și literatura română ale elevilor.

Pentru a asigura însușirea temeinică a cunoștințelor de limbă și de literatură, profesorii trebuie să acorde o grijă permanentă exercițiilor și analizelor gramaticale, precum și analizei textelor literare. Pentru ca elevii să-și însușească în adîncime conținutul textelor literare studiate, profesorii trebuie să discute în clasă, cît mai frecvent, asupra temei și asupra mijloacelor literare folosite de scriitori. Elevii trebuie stimulați să justifice afirmațiile făcute, în special asupra valorii operelor literare, înlăturîndu-se practica învechită de a cere elevilor să reproducă mecanic afirmațiile din manual sau cele conținute în explicațiile profesorului. Folosirea cu pricepere a schemelor, albumelor și a altui material demonstrativ, îmbogățirea bibliotecilor școlare și îndrumarea atentă a activității cercurilor literare sînt de asemenea mijloace însemnate prin care profesorii de limba română pot contribui la lărgirea cercului de cunoștințe al elevilor.

Profesorii trebuie să cultive nota distinctivă a obiectului pe care-l predau, așa încît lecțiile de limba și literatura română să lase elevilor o amintire plăcută a anilor lor de formație.

I. D. LAUDAT
lector la Facultatea de filologie din Iași

Destinul lui Heinrich Heine în trecut și în prezent

A. M. Sperber

La propunerea Consiliului Mondial al Păcii, omenirea progresistă din lumea întreagă sărbătorește amintirea lui Heinrich Heine, marele poet german progresist, de la moartea căruia s-au împlinit o sută de ani.

Societatea burgheză, care se interesează în general foarte puțin de răspîndirea culturii și care nu face nimic pentru a înlesni cunoașterea de către masele largi a marilor realizări spirituale, și-a dat cea mai mare osteneală ca prin defăimări, falsificări și deformări, prin tăcere sau prin zarvă să îndepărteze din memoria omenirii imaginea lui Heine. In strofele și în cîntările sale, în scrierile lui politice, în satirele și pamfletele sale bătea prea puternic pulsul unei vieți noi, răsuna prea clar chemarea de deșteptare la o vreme nouă, chemarea la luptă pentru dreptate socială, pentru răsturnarea puterii trecutului. Această voce trebuia adusă la tăcere și pentru aceasta burghezia nu s-a dat înlături de la nici un mijloc.

Lui Heine nu i s-a reproșat numai faptul că ar fi un om lipsit de caracter, un „vagabond fără patrie", un „agent francez plătit" și un dușman al patriei și poporului său, ci s-au scris volume groase pentru a dovedi că Heine nici n-ar fi fost măcar poet, ci un simplu virtuos care zdrăngăne sentimental o liră dezacordată, un minuitor de versuri superficial, lipsit de orice sentiment.

Cu toate aceste șuvoaie de minciuni și calomnii, lumea burgheză n-a reușit să-l șteargă în întregime pe Heine din amintirea omenirii. Mai ales în ochii clasei muncitoare revoluționare, chipul lui spiritual n-a fost tulburat niciodată.

Este drept că pentru unii cititori el a rămas numai poetul unor frumoase poezii de dragoste, al lui „Loreley" și al „Grenadir-ilor", al descrierilor hazlii de călătorie. Din cauza strădaniilor comune ale „sfintei alianțe" dintre infamia burghezilor falsificatori ai literaturii, ignoranța și prostia esteticienilor burghezi și clica bestială fascistă, unul din cei mai progresiști poeți ai lumii, bravul luptător pentru omenire și omenie, Heinrich Heine, nu a putut fi pe deplin cunoscut de masele largi în adevărata-i valoare, cu adevăratele și nemuritoarele sale opere.

Aici vom da peste părerea greșită, mult răspîndită, că negarea, trecerea sub tăcere, falsificarea și diminuarea lui Heine și a însemnătății operei sale, practicate de burghezie timp de un secol, se datorește originii lui evreiești. Bineînțeles că peste tot unde se adună reacționarii, ignoranții și obscurantiștii nu pot lipsi nici antisemiții. Dar ceea ce burghezia nu a putut ierta lui Heine niciodată n-a fost originea sa evreiască — acea burghezie înțelegîndu-se foarte bine cu Rotschild și cu alții de teapa lui — ci orientarea sa politică. Heine a fost în literatura germană executantul testamentului revoluției franceze, dușmanul de moarte al reacțiunii din Germania și din alte țări și mai ales criticul și demascatorul liberalismului burghez, spaima tuturor „burtă verzilor" și filistinilor.

Privit mai îndeaproape, Heine nu a fost niciodată un luptător politic pentru cauza revoluției proletare, ci numai un democrat revoluționar dintre cei mai radicali. El a aparținut însă cu întreaga sa simpatie cinstită sferei spirituale a vremurilor ce se anunțau, timpurilor clasei muncitoare organizate, a cărei creștere el a prevăzut-o și a salutat-o cu entuziasm.

De aceea a fost dușmanul de moarte al societății burgheze, din rîndurile căreia se născuse, însă căreia îi aparținea numai formal. Această izolare și singurătate a unui mare gînditor, înstrăinat de lumea sa proprie, care-l nega și urmărea, ca și imposibilitatea de a se lega de o altă lume, mai bună, aceasta este caracteristica destinului omenesc și poetic al lui Heinrich Heine, și mai ales a destinului său în viața spirituală a popoarelor.

Denaturarea adevăratului poet și luptător Heine în aprecierea contemporanilor săi, cît și a celor de mai tîrziu este un exemplu grăitor al „practicii culturale" burgheze.

Această îndelungată nedreptate trebuie înlăturată.

Heine este de mult unul din cei mai iubiți poeți străini în Romînia, mai ales în rîndurile tineretului. Cercurile intelectuale progresiste care se alăturaseră mișcării muncitorești, cum erau cercurile grupate în jurul publicațiilor „Contemporanul" și „Lumea Nouă", au contribuit, la timpul lor, la încetățenirea operei lui Heine în viața spirituală a poporului. A. Toma a fost printre primii care l-au tîlmăcit pe Heine. De atunci mai mulți traducători talentați, începînd cu St. O. Iosif și sfîrșind cu Al. Philipide, Em. Dorian, Maria Banuș, Veronica Porumbacu, Nina Casian, Em. Cerbu etc. s-au străduit să redea opera lui Heine în limba română.

Editurile și învățămîntul din țara noastră au datoria să contribuie la restabilirea chipului autentic al poetului și omului Heine. Și la noi Heine a fost cunoscut doar ca un simpatic trubadur, autor al unor fermecătoare poezii de dragoste și al unor descrieri încîntătoare, al unor foiletoane pline de haz. Se știe încă prea puțin sau aproape nimic despre curajosul tribun pentru cauza omenirii, despre cîntărețul politic și luptătorul Heine. Această figură măreață trebuie să fie cunoscută de noul nostru public cititor.

La fixarea adevăratei imagini și a adevăratei însemnătăți a lui Heinrich Heine, adică a tot ce a rămas viu, nealterat și adevărat pentru cititorul de azi, trebuie să pornim chiar de la părerea lui Heine în această problemă:

„Eu niciodată n-am pus preț pe gloria de poet, iar dacă cîntecele mele sînt prețuite sau criticate, puțin îmi pasă... Un paloș însă să-mi puneți pe stîriu, căci am fost un soldat curajos în lupta de eliberare a omenirii...".

Bineînțeles, Heine este un mare poet din toate punctele de vedere, unul din cei mai mari poeți ai literaturii universale. Farmecul liricii sale de dragoste este de neasemuit. Heine a învățat de la cîntecul popular simplitatea limbii și a exprimării. In minunatele sale poezii despre mare și în baladele sale pline de vervă domnește o vrajă de nedescris. Și scrierile sale în proză, mai ales „Impresiile de călătorie", sînt de mare importanță. Stilul captivant și plin de spirit, fermecătoarele descrieri ale naturii și minunata atmosferă care domnește în ele le-au făcut dragi și celor tineri și celor bătrîni. Heine este și un foarte talentat povestitor — deși destul de necunoscut cu atare — iar scrierile sale în legătură cu problemele de critică de artă și cultură sînt în felul lor din cele mai bune. Heine este părintele foiletonului modern — ne mai vorbind de marea sa însemnătate ca poet politic. In operele sale cu caracter politic trebuie căutată și cheia actualității și viabilității operei sale în zilele noastre. El a răspuns cu o pasiune deosebită cerințelor zilei, a slujit vremurilor sale și a participat activ la lupta lor. Punerea pe primul plan a cauzei omenirii în detrimentul „artei pure" a fost și a rămas la Heine un „Credo" sfînt. Suferința omenească socială, pe care Heine o înfățișează în tonuri tari și puternice, constituie miezul, acordul de bază al nemuritoarei și măreței sale opere. Acolo unde scoate la iveală problemele sociale, unde cheamă la luptă împotriva exploatării și asupririi, el este mereu măreț și de neuitat. Simțirea sa omenească pentru cei suferinzi și oropsiți sînt forțele motrice ale marii sale creații.

Aceste părți esențiale ale operei sale poetice trebuie cunoscute de masele largi — și aici au un rol de seamă criticii noștri literari, profesorii, edițiile. Minunatele poezii politice de luptă ale lui Heine, satirele și toate scrierile sale în proză de acest gen trebuie cunoscute la fel ca Loreley și ca poeziile sale de dragoste. Aceasta îi va face pe oamenii muncii să-l îndrăgească și mai mult pe Heine, să prețuiască în el în primul rînd poetul politic.

Clasa muncitoare, care a pășit victorioasă pe drumul visat odinioară de Heine și care este înfăptuitorul voinței sale de luptă, cinstește astăzi, la o sută de ani de la moartea lui, pe poetul care, definind el însuși însemnătatea sa de netăgăduit, a cîntat:

„Eu spadă și flacără sînt.
In beznă văpaie v-am fost,
Și cînd bătălii începură
In frunte-am luptat,
In primele rînduri!...".

INFORMAȚIE

Etapa locală a Olimpiadei de matematică și fizică, amînată din cauza vacanței școlare, va avea loc în ziua de 4 martie, la ora 8 pentru matematică și la ora 15 pentru fizică. Subiectele trimise rămîn valabile. Plicurile vor fi deschise de către comisia pentru Olimpiadă în ziua de 4 martie, cu o jumătate de oră înainte de începerea lucrărilor la fiecare specialitate.

Problemele rezolvate de către elevii claselor V-VII participanți la Olimpiada tinerilor matematicieni și fizicieni se primesc pînă la 10 martie a.c., la Filialele regionale ale Societății de matematică și fizică.

Rezoluția generală a Comitetului Administrativ al F.I.S.E.

Intre 14—17 ianuarie a.c. a avut loc la Budapesta ședința Comitetului Administrativ al F.I.S.E., departament profesional al F.S.M. La această ședință au fost analizate activitatea și perspectivele de viitor ale F.I.S.E. in lupta pentru unitatea organizațiilor de învățămînt din toate țările, in vederea apărării intereselor școlii și ale cadrelor didactice, a educării tineretului într-un spirit democrat și științific. La încheierea lucrărilor au fost adoptate cinci rezoluții. Publicăm în numărul de față rezoluția generală a Comitetului Administrativ al F.I.S.E.

★

Comitetul Administrativ al F.I.S.E. constată că situația internațională este în general caracterizată printr-un început de destindere care s-a manifestat mai cu seamă la Conferințele de la Geneva și Bandung.

Consolidarea destinderii ar permite să se creeze în toate țările condiții favorabile pentru îmbunătățirea situației școlii și pedagogilor.

Totuși, cu toate aceste condiții favorabile, experiența ne arată că în țările capitaliste și coloniale nu se pot obține îmbunătățiri serioase decît printr-o acțiune comună a tuturor pedagogilor în unire cu clasa muncitoare.

Comitetul Administrativ constată cu satisfacție că pedagogii au desfășurat adesea lupte victorioase pentru îmbunătățirea salariilor lor și a securității sociale, cum au fost luptele din Italia, Anglia, Coasta de Aur, din țările Americii Latine, sau pentru apărarea învățămîntului public, cum au fost luptele din Franța și Belgia. In Statele Unite ale Americii, numeroși pedagogi și o mare parte a populației cer aplicarea măsurilor care trebuie să pună capăt discriminării în școli și să apere învățămîntul public.

PENTRU ACȚIUNEA COMUNĂ A CADRELOR DIDACTICE

Comitetul Administrativ înregistrează cu satisfacție participarea F.I.S.E. la activitățile Comitetului de Înțelegere și dezvoltarea colaborării între organizațiile care constituie acest comitet. Inițiativa numeroaselor organizații aparținînd F.I.S.E. va juca un rol hotărîtor în dezvoltarea ulterioară a legăturilor internaționale din sînul federației noastre și în întărirea autorității ei.

Comitetul Administrativ își exprimă convingerea că activitatea Comitetului de Înțelegere va fi lărgită și întărită în acțiunea pentru realizarea principiilor conținute în Charta Educatorilor și pentru punerea în practică a unor rezoluții importante cum sînt acelea în legătură cu mărirea bugetelor destinate învățămîntului, sau cu înlăturarea discriminării din învățămînt. F.I.S.E. trebuie să joace un rol foarte activ în realizarea hotărîrilor luate de Comitetul de Înțelegere.

Comitetul Administrativ consideră că reprezentanții F.I.S.E. în Comitetul de Înțelegere au datoria nu numai să acționeze pentru consolidarea rezultatelor obținute de către Comitet în diverse domenii, de exemplu în ceea ce privește cooperarea cu UNESCO, BIE și OIT, dar trebuie să dea dovadă de inițiativă și în acțiunea Comitetului pentru apărarea drepturilor pedagogilor și pentru dezvoltarea educației poporului.

F.I.S.E. împreună cu toate organizațiile care îi aparțin, trebuie să multiplice inițiativele sale pentru întărirea și dezvoltarea unității de acțiune a cadrelor didactice pe scară națională și internațională; pentru apărarea intereselor materiale și a drepturilor cadrelor didactice — în special mărirea salariilor, înființarea și îmbunătățirea securității sociale; pentru dezvoltarea educației poporului pe baze democratice, pentru un învățămînt unic și general în limba maternă, conform dorinței popoarelor, pentru un învățămînt așezat într-adevăr pe o bază științifică, fără discriminare, în spirit democratic, în spiritul apărării păcii și prieteniei între popoare; pentru dezvoltarea legăturilor culturale care tind să întărească solidaritatea pedagogilor, în special prin organizarea schimbului de experiență înaintată în ceea ce privește realizarea învățămîntului democratic.

Membrii Comitetului Administrativ consideră că toți pedagogii, independent de convingerile lor politice și religioase și de afilierea lor, pot obține succese numai printr-o luptă comună.

In consecință, Comitetul Administrativ ia notă cu entuziasm de inițiativa cadrelor didactice din India și din alte țări, pentru organizarea unei zile de acțiune în vederea realizării principiilor conținute în Charta Educatorilor; el invită toate organizațiile F.I.S.E. să ia inițiativa de a declara ziua de 1 octombrie 1956 drept ziua Chartei.

Secretariatul F.I.S.E. este împuternicit să adreseze, în numele Comitetului Administrativ, invitații organizațiilor aparținînd WCOTP, FIAI, FIPESO și SPIE, chemîndu-le să participe la ziua de luptă internațională pentru realizarea Chartei, zi de acțiune unită a tuturor învățătorilor.

In afară de aceasta, Comitetul Administrativ hotărăște convocarea Conferinței statutare și dă mandat secretariatului să elaboreze un răspuns pozitiv inițiativei cadrelor didactice din Italia, de a organiza o întîlnire internațională în legătură cu problemele învățămîntului științific.

COLABORAREA CADRELOR DIDACTICE CU CLASA MUNCITOARE, CU ORGANIZAȚIILE DE STUDENȚI, DE TINERET ȘI DE FEMEI

Comitetul Administrativ consideră că acțiunea unită a cadrelor didactice pentru îmbunătățirea situației școlii și pentru pace va fi cu atît mai rodnică cu cît ea va fi organizată în colaborare cu organizațiile de muncitori, de tineri și de femei.

Toți muncitorii sînt interesați ca toți copiii să primească instrucțiunea necesară și să aibă aceleași drepturi, aceleași posibilități ca să învețe.

Federația noastră este singura organizație internațională a cadrelor didactice care apără aceste principii comune cu punctul de vedere al masei de muncitori manuali și intelectuali. De aceea, Comitetul Administrativ invită toate organizațiile și toți membrii F.I.S.E. să unească lupta lor cu lupta clasei muncitoare pentru apărarea intereselor vitale comune și pentru dezvoltarea libertăților democratice. Această activitate în vederea dezvoltării educației naționale trebuie să fie dusă împreună cu F.S.M., cu centrele sale naționale și cu toate sindicatele de muncitori.

F.I.S.E. este convinsă că Federația Sindicală Mondială va baza toate acțiunile comune ale cadrelor didactice și ale muncitorilor în vederea îmbunătățirii situației școlii în spiritul rezoluției celui de al III-lea Congres al F.S.M., „pentru ca toate țările să treacă la un învățămînt general obligatoriu de o durată cît mai lungă, cu caracter universal, conceput în spiritul păcii și prieteniei între popoare".

Luptînd pentru întărirea legăturilor sale cu F.S.M., Secretariatul F.I.S.E. va dezvolta în același timp colaborarea sa cu F.M.T.D. (Federația Mondială a Tineretului Democrat), cu Federația Democrată Internațională a Femeilor și cu Uniunea Internațională a Studenților.

Tov. Erdei are sarcina de a asigura legătura cu F.M.T.D., tov. Wilee cu F.D.I.F. și tov. Stepaneck cu U.I.S.

Comitetul Administrativ sprijină inițiativa F.S.M. în vederea convocării unei conferințe mondiale a femeilor muncitoare în cursul anului 1956; el cheamă toate organizațiile din învățămînt să contribuie activ la realizarea acestei conferințe, la participarea cadrelor didactice în diverse delegații, încurajează organizarea reuniunilor cu părinții elevilor, editarea de broșuri și a unui număr special din „Enseignants du Monde" consacrat problemelor situației materiale și drepturilor învățătorilor.

CADRELE DIDACTICE ȘI LUPTA PENTRU PACE

Comitetul Administrativ, convins că școala nu poate să se dezvolte decît într-un climat de cooperare pașnică între popoare, cheamă cadrele didactice să-și intensifice eforturile lor, în unire cu toți muncitorii și cu întreaga populație, în lupta pentru reducerea armamentelor, pentru destinderea internațională și pentru independența națională a tuturor popoarelor.

In numeroase țări cadrele didactice au participat activ la lupta pentru pace; de exemplu, Sindicatul pedagogilor din Japonia a organizat o campanie puternică împotriva bombei atomice și cu hidrogen și continuă să dezvolte intens lupta sa pentru un învățămînt pus în slujba adevărului și a democrației, așa cum a făcut cu prilejul celei de a V-a conferințe de cercetări pedagogice.

Actualele legături dintre F.I.S.E. și Sindicatul pedagogilor din Japonia în ceea ce privește problemele luptei pentru pace și ale unității internaționale a cadrelor didactice trebuie să fie întărite.

Schimbul de delegații, în special între țările socialiste și cele capitaliste sau coloniale constituie de asemenea o importantă contribuție la întărirea păcii în lume.

Recentele vizite ale delegațiilor de învățători japonezi în R.P. Chineză și ale învățătorilor sovietici în Marea Britanie, de exemplu, au fost de o deosebită însemnătate.

Ca urmare a conferinței de la Bandung trebuie să fie dezvoltate legăturile dintre învățătorii din Africa și cei din Asia.

Pentru întărirea păcii este necesar ca sindicatele cadrelor didactice din diferite țări să participe activ la mișcarea generală în vederea păcii, prin dezvoltarea activității lor în rîndurile studenților și ale părinților.

Comitetul Administrativ constată că F.I.S.E. a colaborat cu Consiliul Mondial al Păcii și consideră că această colaborare trebuie să fie întărită în viitor.

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

Ce au arătat alegerile din Grecia

La 19 februarie, în Grecia au avut loc alegeri parlamentare. Statisticile cu numărul voturilor arată că partidul guvernamental, Uniunea națională radicală, condus de primul ministru Karamanlis, a obținut numai 1.416.000 de voturi față de cele 1.642.000 de voturi pe care alegătorii le-au dat blocului electoral „Uniunea democrată", alcătuit din majoritatea partidelor opoziției.

Nu este greu de înțeles că rezultatele alegerilor din Grecia arată opoziția manifestată de populația țării față de guvernul Karamanlis. Faptul că un număr atît de mare de alegători a refuzat să voteze pentru partidul guvernamental este grăitor. El arată că poporul grec nu aprobă politica străină intereselor lui naționale. După cum se știe, în programul lui Karamanlis se preconiza continuarea, atît pe plan intern cît și pe plan extern, a politicii duse de guvern pînă în prezent. Acest program nu are în vedere interesele naționale ale Greciei și, cu prilejul alegerilor parlamentare, poporul grec și-a spus cuvîntul împotriva lui.

Majoritatea poporului grec a aprobat programul Uniunii democrate care prevedea modificarea politicii externe a țării și democratizarea vieții interne, lupta împotriva politicii de dependență națională, de renunțare la revendicările naționale și de înregistrare pasivă a palmelor primite din partea imperialiștilor americani și englezi. De altfel, însăși crearea Uniunii democrate, care reunește partidele de opoziție de stînga și de centru, oglindește năzuințele poporului grec de a impune o politică nouă. In acest bloc au intrat: partidul liberal condus de Papandreu, Uniunea liber-democrată condusă de Venizelos, Uniunea națională progresistă de centru condusă de Papapolitis, partidul agrarian, condus de Baltagis, partidul unit-democrat de stînga (E.D.A.), partidul democrat al poporului muncitor și mișcarea de inițiativă democratică. Coalizarea opoziției trebuie considerată o expresie a tendințelor progresiste care se manifestă în Grecia în vederea realizării unei schimbări în orientarea politicii acestei țări atît pe plan intern cît și pe plan extern.

Faptul că partidul guvernamental al lui Karamanlis a obținut mai puține voturi decît Uniunea democrată este cu atît mai grăitor cu cît pînă acum el deținea majoritatea mandatelor.

Dar, în ciuda votului masiv pe care poporul grec l-a acordat la alegerile din 19 februarie Uniunii democrate, repartiția mandatelor în parlament arată că din cele 300 de locuri ea deține numai 142 în timp ce partidul guvernamental, care a obținut mai puține voturi, dispune de 158 de locuri. Această situație paradoxală în care blocul de partide care a obținut majoritatea voturilor dispune de o minoritate în parlament se datorește, după cum recunoaște și agenția „United Press", „legii electorale a cărei trecere prin parlament a fost forțată de Karamanlis". Este vorba de legea electorală așa numită majoritară, alcătuită în așa fel încît să asigure victoria partidului de guvernămînt.

Viața a demonstrat însă de atîtea ori că dacă legile juridice pot fi falsificate de burghezie, pot fi elaborate în conformitate cu interesele anumitor cercuri sau partide politice, voința poporului nu poate fi schimbată. Votul poporului grec arată dorința lui de pace, de a asigura țării sale o independență reală și trainică.

★

Ziua internațională de luptă contra colonialismului

Oamenii progresiști din toate țările lumii au sărbătorit la 21 februarie ziua internațională de luptă împotriva colonialismului și de solidaritate cu tineretul țărilor coloniale. Această sărbătoare a avut loc în condițiile intensificării luptei popoarelor coloniale pentru eliberare națională, împotriva colonialismului.

Una dintre cele mai puternice lovituri a fost dată sistemului colonial al imperialismului de către Revoluția Socialistă din Octombrie. Sub influența Marelui Octombrie lupta de eliberare națională a popoarelor coloniale s-a desfășurat cu o forță deosebită, a continuat în toată perioada următoare și a dus la o criză profundă a întregului sistem colonial al imperialismului.

O nouă lovitură uriașă a primit sistemul colonial din partea Revoluției victorioase din China. O mare însemnătate are și cucerirea independenței de stat de către India, Birmania, Indonezia, Egipt, Siria, Liban, Sudan și alte țări, în trecut coloniale. Peste 1.200.000.000 de oameni, adică aproape jumătate din populația globului, s-au eliberat în decursul ultimilor 10 ani de sub jugul dependenței coloniale și semicoloniale.

Destrămarea sistemului colonial al imperialismului este un eveniment istoric mondial al perioadei de după război. China populară și Republica India au intrat în rîndul marilor puteri. Are loc un avînt politic și economic al popoarelor din Asia de Sud Est și din Orientul Arab. A început procesul de trezire a popoarelor Africii. Se intensifică mișcarea de eliberare națională în Brazilia, Chile și celelalte țări ale Americii Latine.

Existența Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară și hotărîrea lor de a ajuta țările slab dezvoltate în dezvoltarea lor industrială, pe bază de egalitate în drepturi și avantaje reciproce, constituie pentru aceste țări un mare ajutor în lupta lor.

După cum se știe însă, mai sînt multe țări care nu s-au eliberat încă de sub jugul colonial. Puterile coloniale, în scopul de a-și menține, iar pe alocuri și în scopul de a-și restabili dominația de odinioară, recurg la forță. Ele recurg de asemenea la noi forme de înrobire colonială sub masca așa numitului „ajutor" care nu înseamnă altceva decît impunerea de tot felul de condiții politice, militare, economice etc.

Una din căile folosite de puterile imperialiste pentru reprimarea mișcării de eliberare a popoarelor este aceea a pactelor militare și politice de felul pactului de la Bagdad și S.E.A.T.O. Lupta popoarelor din aceste regiuni împotriva pactelor respective este o luptă pentru independența națională.

Popoarele din țările coloniale duc o luptă tot mai hotărîtă. Cauza lor este dreaptă. Deaceea și victoria va fi de partea lor, oricare ar fi manevrele la care vor mai recurge puterile coloniale.

Bibliografie

Almanahul cooperației de consum, recent apărut, constituie un prețios ajutor în desfășurarea muncii de culturalizare și educare a maselor de țărani muncitori. Această publicație, cu apariție anuală, are menirea să sprijine puternic activitatea cooperativelor de consum sătești, rolul lor educativ-cultural în procesul de transformare socialistă a agriculturii.

Almanahul cooperației de consum poate constitui un ajutor valoros al cadrelor didactice în lupta pentru ridicarea nivelului cultural al maselor de oameni ai muncii, pentru antrenarea țărănimii muncitoare pe făgașul socialismului.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12 Telefon 1 21 00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 360 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 2 martie 1956

O mare victorie a poporului

Cu 11 ani în urmă, la 6 martie 1945, poporul nostru muncitor, sub conducerea Partidului Comunist Român, a instaurat puterea democrat populară.

Grea și plină de sacrificii a fost lupta oamenilor muncii din țara noastră pentru instaurarea puterii populare. In conducerea acestei lupte partidul clasei muncitoare s-a călăuzit de teoria leninistă a revoluției, dovedindu-și capacitatea sa de a aplica în mod creator această teorie la condițiile istorice ale Romîniei, de a stabili în fiecare etapă a luptei sarcinile strategice și tactice, metodele și mijloacele menite să ducă clasa muncitoare și pe aliații ei la victorie.

Procesul transformărilor revoluționare în țara noastră cunoaște două etape. Prima etapă, care a avut un caracter agrar, antifeudal și antiimperialist este etapa desăvîrșirii sarcinilor revoluției burghezo-democratice. Cea de a doua etapă este etapa revoluției socialiste pe care continuăm s-o străbatem. Aceste etape au format un singur proces revoluționar neîntrerupt.

In lupta pentru putere partidul nostru a avut ca îndreptar în stabilirea strategiei și tacticii sale aprecierile Congresului al V-lea al P.C.R. care a avut loc în ianuarie 1932. Făcînd o analiză profundă a perspectivelor mișcării revoluționare din Romînia, Congresul a respins atît teoria burghezo-liberală a neoiobăgiei, cît și teza sectaristă de „stînga" după care Romînia s-ar fi aflat nemijlocit în fața revoluției proletare și a precizat că Romînia se găsea în fața desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice.

Congresul al V-lea nu putea prevedea noile condiții istorice ale luptei pentru transformarea revoluționară a societății noastre, condiții care au fost create de înfrîngerile zdrobitoare pricinuite de glorioasele Armate Sovietice trupelor hitleriste și trupelor guvernului fascist al lui Antonescu, de ofensiva eliberatoare a Armatelor Sovietice pe teritoriul Romîniei, ca și de faptul că mișcarea revoluționară s-a dezvoltat nemijlocit din lupta întregului popor pentru eliberarea de sub jugul fascist.

Revoluția populară a început în țara noastră prin insurecția armată, care la 23 August 1944 a răsturnat dictatura militară fascistă. Organizatorul insurecției a fost Partidul Comunist Român.

Răsturnarea dictaturii militaro-fasciste n-a însemnat însă instaurarea imediată a unui regim democratic. Clasele exploatatoare au continuat să dețină majoritatea pozițiilor în guvernele Sănătescu și Rădescu, precum și în aparatul de stat și au căutat să-și mențină dominația de clasă.

Cu toate că burghezia și moșierimea mai precumpăneau încă în guvern și în aparatul de stat, pozițiile lor au primit o lovitură hotărîtoare prin victoria insurecției populare, în îmbinare cu misiunea eliberatoare îndeplinită de Armatele Sovietice, creîndu-se astfel condițiile pentru instaurarea puterii populare. Aceasta constituie o particularitate a primei etape a revoluției. Burghezia și moșierimea n-au putut zădărnici cucerirea de către clasa muncitoare și aliații săi a unor poziții importante în guvern și în aparatul de stat precum și crearea acelor forțe care constituiau embrionul noii puteri revoluționare. Frontul național-democrat, care reunea partidele și grupările democratice sub conducerea P.C.R. și care cucerise în guvern și în aparatul de stat unele poziții, gărzile patriotice înarmate, comitetele sindicale din întreprinderi, masele muncitoare stăpîne pe stradă, în uzine și fabrici, comitetele țărănești care izgoneau pe moșieri și înfăptuiau reforma agrară, toate acestea constituiau elementele noii puteri democrat-populare.

Partidul nostru, deși era în minoritate în guvern, se sprijinea pe marea forță pe care o reprezentau aceste elemente. Partidul a desfășurat o activitate uriașă pentru a mobiliza masele populare, a le organiza și a le conduce în lupta împotriva guvernanților reacționari, pentru slăbirea pozițiilor pe care aceștia le dețineau și pentru alungarea lor. Conduse de partid, masele populare au luat cu asalt prefecturile, preturile, primăriile, alungînd din conducerea lor elementele reacționare și înlocuindu-le cu oameni aleși de popor.

Poporul nostru muncitor, care ura de moarte regimul burghezo-moșieresc, a zădărnicit planurile criminale ale reacțiunii și, hotărînd soarta bătăliei pentru putere, a instaurat, la 6 Martie 1945, puterea democrat-populară. In guvernul democratic adus la putere de popor la 6 Martie 1945 cuvîntul hotărîtor îl aveau clasa muncitoare și partidul ei de avangardă. Noua putere de stat, instaurată la 6 Martie 1945, reprezintă prin conținutul ei dictatura revoluționar-democratică a proletariatului și a țărănimii, sub conducerea proletariatului. Forma acestei puteri de stat este aceea a democrației populare. Ca urmare a noilor condiții istorice, saltul revoluționar de la puterea de stat a claselor exploatatoare la noua calitate — puterea democrat-populară — care a avut loc pe calea exploziei, s-a produs în țara noastră fără război civil. Datorită sprijinului Uniunii Sovietice poporul nostru a preîntîmpinat intervenția pe care imperialiștii o urzeau împotriva țării noastre cu scopul de a lichida cuceririle revoluționare ale poporului.

Puterea democrat-populară a desfășurat o largă activitate pentru apărarea independenței economice și politice a țării, pentru zdrobirea comploturilor reacțiunii inspirate și sprijinite de cercurile imperialiste străine, pentru democratizarea țării. O deosebită atenție a acordat guvernul democratic problemelor refacerii economice a țării, înviorării producției industriale și agricole, înlăturării haosului și inflației.

Sub conducerea partidului, clasa muncitoare, sprijinită de țărănimea muncitoare, a înlăturat în noiembrie 1947 pe ultimii reprezentanți ai burgheziei din guvern, iar la 30 decembrie 1947 a înlăturat monarhia și proclamînd republica populară, a luat întreaga putere în mîinile sale.

Statul nostru democrat-popular a devenit un stat de tip socialist. In conținutul puterii s-a produs astfel o schimbare calitativă. Statul democrat-popular este, prin conținutul său, un stat al dictaturii proletariatului, al cărui principiu suprem este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. Particularitatea acestei schimbări calitative constă în faptul că ea s-a săvîrșit nu pe calea unei explozii revoluționare, ci de sus, de către însăși conducerea de stat cu sprijinul maselor largi ale poporului.

Acum, la a 11-a aniversare a instaurării puterii democrat-populare, patria noastră este mai puternică decît oricînd. Sub conducerea partidului oamenii muncii își sporesc eforturile pentru a îndeplini cu succes sarcinile trasate de cel de al doilea Congres al P.M.R., pentru a consolida marile noastre cuceriri revoluționare și a asigura victoria deplină a socialismului în Republica Populară Română.

Să intensificăm munca pentru politehnizarea învățămîntului

Politehnizarea învățămîntului de cultură generală, intensificarea activității școlilor pentru înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă practică că sînt determinate de însuși rolul și scopul școlii de cultură generală în condițiile construirii socialismului în țara noastră. In documentele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn se arată că școala trebuie să asigure o astfel de pregătire a tineretului încît acesta să aibă temeinice cunoștințe științifice, să cunoască bazele producției moderne, să fie în stare să aplice cu folos, în producție, toate cunoștințele însușite în cursul anilor de școlarizare.

Căile politehnizării școlii, ale formării deprinderilor practice la elevi și ale legării învățămîntului de producție ne sînt luminate de experiența pedagogiei și școlii sovietice.

Incepînd încă de la reforma învățămîntului, s-au introdus în școala noastră, folosindu-se multilateral experiența școlii sovietice, o serie de măsuri menite să lege învățămîntul de practică, de cerințele producției. In programele și manualele elaborate de Ministerul Învățămîntului, odată cu grija pentru asigurarea unui nivel științific ridicat al lecțiilor, s-a manifestat și preocuparea pentru împletirea cunoștințelor teoretice cu cele practice, pentru însușirea de către elevi a legilor care stau la baza procesului de producție și a cunoștințelor despre felul cum sînt folosite acestea. In același timp, în programele de fizică, chimie, biologie s-au prevăzut diferite experiențe, lucrări de laborator, activități practice, excursii și vizite în producție, care au întregit cunoștințele elevilor cu privire la tehnică. In multe școli s-au manifestat inițiative creatoare privind organizarea diferitelor activități practice, în special cu caracter agricol.

Incepînd din anul trecut, Ministerul Învățămîntului a întreprins acțiuni mai organizate pentru introducerea în școli a elementelor politehnizării învățămîntului. Un serios pas înainte pe drumul înarmării elevilor cu deprinderi de muncă practică îl constituie introducerea, începînd cu acest an școlar, a lucrului manual și a lucrărilor agricole la clasele I-IV. De asemenea, organizarea sub formă de experiență a lucrărilor practice de tîmplărie și lăcătușerie în ateliere pe lîngă 9 școli medii din țară marchează o etapă importantă în procesul de politehnizare a învățămîntului, de întărire a legăturilor școlii cu munca productivă. Deși la început, această experiență confirmă încă de pe acum rezultatele bune ale muncii practice a elevilor în ateliere. Sub conducerea profesorilor și a maiștrilor cu o bună pregătire tehnică, cu o bogată experiență didactică, elevii acestor școli își însușesc cu ușurință o serie de deprinderi elementare legate de mînuirea celor mai simple unelte de producție, precum și deprinderi de folosire a celor mai simple mașini unelte, deprinderi privind prelucrarea lemnului și a metalului, mînuirea fierăstrăului, geallului, rindelei, șurubelniței, menghinei, ciocanului, cleștelui, burghiului etc. In același timp, în cadrul muncilor agricole elevii învață să mînuiască și să folosească uneltele agricole cele mai uzuale, cunosc și execută diferite lucrări legate de îngrijirea și recoltarea culturilor agricole.

Rezultate deosebite au obținut elevii clasei a VIII-a de la școala medie nr. 4 din București, care desfășoară timp de 5 ore, într-una din zilele săptămînii, practică de lăcătușerie la atelierele C.F.R. „Griviția Roșie". Sub îndrumarea maiștrilor de specialitate ei au executat dornuri, ciocane de 200 gr și sînt în curs de a confecționa echere, dălți late, bricege și alte piese. In 2—3 ani de practică în producție sub această formă, elevii pot obține o pregătire de nivelul unui strungar sau lăcătuș calificat, avînd astfel posibilitatea ca după absolvirea școlii medii, dacă nu-și vor continua studiile în învățămîntul superior, să intre în fabrică ca factori activi ai procesului de producție.

Practica de atelier și practica agricolă influențează asupra întregului proces de educare a personalității elevilor, formîndu-le o atitudine nouă față de muncă, dezvoltîndu-le spiritul de inițiativă, încrederea în forțele proprii, spiritul colectiv, făcînd să crească dragostea și respectul lor față de munca productivă,

Politehnizarea învățămîntului, formarea deprinderilor practice la elevi constituie un proces de lungă durată, fiind condiționat de asigurarea bazei tehnice materiale a școlilor, de pregătirea cadrelor necesare, de înfăptuirea unei strînse legături între școală și unitățile productive industriale sau agricole. Totuși, ritmul în care școala noastră a pornit pe această cale este încă destul de lent.

Răspunzător de această stare de lucruri este în primul rînd Ministerul Învățămîntului. Politehnizarea învățămîntului n-a constituit un principiu călăuzitor în munca de elaborare a planurilor de învățămînt, a programelor și manualelor școlare. Nu s-a manifestat suficientă atenție pentru o mai justă îndrumare a activității în afară de clasă și extrașcolară a elevilor, în așa fel ca această activitate să aducă o contribuție substanțială la dezvoltarea interesului pentru știință și tehnică a tineretului și la înarmarea lui cu deprinderi practice. Multe școli sînt încă lipsite de materialul didactic necesar executării lucrărilor practice. Intreprinderii de material didactic a Ministerului Învățămîntului nu i s-au creat condițiile necesare pentru a asigura utilarea laboratoarelor școlare cu aparatele și instrumentele necesare. S-a acordat prea puțină atenție și îmbunătățirii învățătorilor și profesorilor înșiși cu cunoașterea problemelor teoretice ale învățămîntului politehnic și a căilor practice de realizare a acestuia

Direcția metodică din Ministerul Învățămîntului nu a reușit să întocmească programe suficient de cuprinzătoare pentru a da elemente ale politehnizării mai accentuate.

Institutele de perfecționare a cadrelor didactice n-au folosit toate posibilitățile pe care le oferea cursurile și diferitele forme ale muncii metodice pentru a asigura pregătirea învățătorilor și profesorilor în ceea ce privește introducerea politehnizării în învățămîntul nostru, iar Institutul de științe pedagogice a întîrziat pînă acum cercetarea teoretică a problemelor și căilor politehnizării învățămîntului în condițiile școlii noastre, studierea experienței unor școli care au dovedit inițiativă creatoare în acest domeniu. In presa noastră pedagogică și-au găsit un loc minor problemele politehnizării învățămîntului.

Nu este mai puțin adevărat că nici unele cadre didactice n-au valorificat toate condițiile care — deși insuficiente pentru realizarea largă a politehnizării învățămîntului — le ofereau totuși posibilitatea de a face mult mai mult decît au făcut în această privință. S-ar fi putut confecționa mai mult material didactic cu mijloace locale, s-ar fi putut folosi mult mai larg parcelele experimentale. In această privință, trebuie subliniat că o serie de sfaturi populare, neînțelegînd marele rol al parcelelor școlare nu au acordat școlilor terenul necesar, iar în unele cazuri au luat loturile școlilor și le-au dat întrebuințări străine de interesele școlii, de interesele educației tineretului. In metodicile pentru diferitele obiecte de învățămînt folosite astăzi în școlile noastre se găsesc unele indicații privind legarea teoriei de practică, formarea anumitor priceperi și deprinderi practice la elevi, desfășurarea muncii în afară de clasă, organizarea excursiilor în producție și a altor activități care, aplicate la condițiile specifice în care funcționează fiecare școală, ar fi dat nenumărate posibilități pentru întărirea elementelor de politehnizare în practica noastră școlară. Dar aceste forme de muncă nu și-au găsit locul cuvenit în toate școlile, sau au fost sporadice și neorganizate.

Cerințele mereu crescînde care stau în fața școlii de cultură generală, necesitatea de a ridica nivelul învățămîntului pentru a forma cadrele necesare dezvoltării economiei noastre cer neapărat îndeplinirea măsurilor care să asigure politehnizarea treptată a învățămîntului de cultură generală.

Ministerul Învățămîntului a întreprins încă din acest an școlar, în mod organizat, unele acțiuni menite să ducă în primul rînd la îmbunătățirea din acest punct de vedere a planurilor de învățămînt, a programelor și a manualelor școlare. Elementele de politehnizare trebuie să-și găsească un loc important în noile programe și manuale, accentuîndu-se în măsură mult mai mare decît pînă acum legătura firească care trebuie să existe între studierea teoretică a diferitelor fenomene, procese, legi, principii și aplicarea lor practică în sfera producției industriale și agricole.

Organizarea lucrărilor practice, cît și a practicii elevilor direct în producție va lua în anii următori o largă dezvoltare. Numai în anul școlar 1956-1957 se vor introduce astfel de lucrări practice într-un număr de 50 de școli de 7 ani și medii, a căror dotare cu utilajul necesar a și început. Numărul acestor școli poate fi sporit considerabil, deoarece numeroase școli pot să-și creeze prin posibilități locale baza tehnico-materială necesară organizării lucrărilor practice. Un ajutor deosebit de însemnat pot primi școlile din partea întreprinderilor industriale și a unităților agricole socialiste, atît în înzestrarea atelierelor școlare cît și în organizarea practicii elevilor direct în producție.

O contribuție importantă la înarmarea elevilor cu deprinderi practice o constituie participarea lor la diferite munci obștești. Ministerul Învățămîntului și C.C. al U.T.M. au și luat unele măsuri pentru reglementarea acestei activități și pentru subordonarea ei sarcinilor instructiv-educative care stau azi în fața școlii. Este necesar însă ca aceste măsuri să fie just aplicate în fiecare școală.

Politehnizarea treptată a școlii, formele și căile pentru legarea învățămîntului de producție sînt probleme care, deși în mod practic trebuie neîntîrziat rezolvate, necesită în primul rînd o temeinică clarificare teoretică. Un rol activ în această acțiune revine Institutului de științe pedagogice, institutelor de perfecționare, cabinetelor pedagogice, presei noastre pedagogice.

Organizarea de referate, conferințe și dezbateri largi pe tema politehnizării școlii în cadrul consiliilor pedagogice, al cercurilor pedagogice, în consfătuirile cadrelor didactice sînt tot atîtea prilejuri pentru ca ideile și căile politehnizării învățămîntului de cultură generală să fie larg cunoscute de masa învățătorilor și profesorilor noștri, să stimuleze inițiativa lor și să pătrundă adînc în practica muncii instructiv-educative.

In preajma alegerilor

11 MARTIE
Alegerile pentru SFATURILE POPULARE

Candidatul din Berivoii-Mari

Prin multe greutăți, prin multe amaruri și necazuri a trecut în copilăria și tinerețea lui Ion Anghel, fiu de țăran mijlocaș de prin părțile Făgărașului. Și astăzi încă, dacă vorbește de vremurile din trecut, simți în glasul lui obida, ura împotriva acelora care asupreau poporul.

— In anul 1932, cînd am absolvit școala normală — povestește tovarășul Anghel — am cunoscut din plin „drepturile" pe care le dădea oamenilor muncii regimul burghezo-moșieresc. Din lipsă de posturi, cum îmi spuneau inspectoratele școlare de pe atunci, mi s-a dat „dreptul" să fiu timp de doi ani vînzător la o librărie, ajutor de contabil și chiar șomer.

Invățătorul Ion Anghel a fost mereu alături de lucrătorii necăjiți ai pămîntului. Țăranii muncitori romîni, maghiari sau germani din comunele Hîrseni, Telechi-Recea, Săvăstreni și Berivoi, unde a lucrat pe rînd, găseau întotdeauna în el un prieten bun, care știa să se apropie cu căldură de sufletele lor, care le arăta că au același prieten — clasa muncitoare — și aceiași dușmani — pe exploatatori.

...Anii s-au scurs unul după altul și, odată cu trecerea lor, s-au schimbat și orînduielile din țara noastră. Capitaliștii și moșierii au fost zdrobiți. Eliberat de către Armatele Sovietice, poporul nostru, sub conducerea partidului clasei muncitoare, a scuturat pentru totdeauna jugul asupririi.

...In sala căminului cultural din satul Berivoii-Mari s-a adunat un număr mare de țărani muncitori. Vorbește directorul căminului cultural, tovarășul Ion Anghel, despre importanța aplicării metodelor agrotehnice înaintate la cultivarea cartofilor. Ascultînd sfatul învățătorului, un număr însemnat de țărani muncitori din comuna Berivoi au reușit să obțină o producție de peste 20.000 kg. de cartofi la hectar.

Astăzi, aproape toți țăranii muncitori din comună știu carte. Analfabeții de ieri citesc acum cărți, ziare, broșuri de popularizare a științei, participă la ședințele agrotehnice. Se simte și aici munca învățătorului Anghel. Pentru meritele sale deosebite pe tărîmul activității culturale el a primit din partea Ministerului Culturii insigna de „Evidențiat în munca culturală de masă".

Pe bună dreptate cetățenii circumscripției nr. 1 din satul Berivoii-Mari l-au propus pe Ion Anghel drept candidat pentru alegerile de deputați în sfatul popular al comunei. Ei sînt hotărîți ca la 11 martie să-i dea învățătorului lor, cu cea mai mare încredere votul.

In mijlocul oamenilor muncii

Luni după-amiază, alegătorii din circumscripția electorală orășenească nr. 10 București s-au întîlnit cu candidatul lor în alegerile de la 11 martie, tov. acad. Ilie Murgulescu, membru al C.C. al P.M.R., ministrul Învățămîntului.

Mulți dintre cei care au venit în această după amiază la Casa Alegătorului din piața Kuibîșev locuiesc de zeci de ani în București. Ei cunosc Capitala patriei noastre așa cum era pe timpul regimului burghezo-moșieresc și așa cum se transformă ea în vremile înnoitoare ale puterii populare.

Deoarece candidatul este unul dintre conducătorii activității în domeniul învățămîntului, participanții la întîlnire au vorbit în primul rînd despre realizările dobîndite în București pe tărîmul școlii.

In anii cincinalului au învățat să scrie și să citească 130.000 de analfabeți. Numărul școlilor medii și serale a crescut cu sută la sută. Nici un copil de vîrstă școlară nu a rămas în afara școlii. Prin grija sfaturilor populare s-au construit 23 de unități școlare cu 295 săli de clasă.

Dar nu numai în domeniul școlii s-au obținut succese.

Unele din aceste succese alegătorii le văd la fiecare pas, în cartierul pe care, pe bună dreptate, îl numesc acum „al nostru". In cartier s-au înființat o școală de 7 ani, două cinematografe, un teatru, trei unități sanitare, magazine de stat bine aprovizionate.

Alegătorii circumscripției au arătat candidatului lor în alegeri că s-au făcut multe pentru cetățenii Bucureștiului, dar că sînt multe de făcut și de acum în colo.

Alegătoarea Iosefina Dulceanu a arătat că sfaturile populare trebuie să acorde mai multă atenție activității educative în școli. Ea a mai ridicat problemele strictei respectări a regulilor de igienă în localurile publice și ale îmbunătățirii muncii secțiilor de gospodărie comunală ale sfaturilor populare.

Pensionarul Constantin Drujan a vorbit despre unele deficiențe în activitatea întreprinderilor de salubritate, iar profesorul Ion Maican a ridicat unele probleme gospodărești ale școlilor din cartier.

Tuturor vorbitorilor le-a răspuns tovarășul acad. Ilie Murgulescu. Candidatul a arătat că va sprijini rezolvarea propunerilor juste care s-au făcut în cadrul întîlnirii și a altor acțiuni de interes obștesc. Apropiatele alegeri vor trebui să aibă ca rezultat îmbunătățirea muncii sfaturilor populare și o contribuție mai mare a tuturor oamenilor muncii la îndeplinirea hotărîrilor celui de al II-lea Congres al partidului. „Eforturile unite ale celor ce muncesc, îndreptate pe calea indicată de partid — a spus în încheiere candidatul — stringerea legăturii sfaturilor populare cu masele vor duce la îndeplinirea țelului pe care îl urmărim cu toții: construirea socialismului în patria noastră".

La sfat cu alegătorii

La casa alegătorului din Calea Griviței nr. 81, alegătorii de pe cîteva străzi din raionul Stalin s-au întîlnit cu candidatul F.D.P. pentru circumscripția lor, circumscripția electorală raională nr. 139. Candidatul — învățătorul Nicolae Nemțeanu, directorul școlii nr. 1 de băieți din Calea Griviței — este cunoscut de mulți din cetățenii prezenți la adunare.

Cuvintele lui sînt ascultate cu atenție. Sînt cuvintele unui gospodar bun, care se preocupă cu însuflețire de problemele gospodăririi cartierului.

— Imi aduc aminte de anul 1934, începe candidatul. Un mare număr de școli primare erau înscrise pe lista întocmită de ministerul pentru desființare, din cauza lipsei de elevi. Școala noastră, ca și multe altele, era sortită închiderii. Iar astăzi, datorită condițiilor din ce în ce mai bune care se creează învățămîntului, numărul elevilor crește neîncetat.

In ultimii doi ani, învățătorul Nicolae Nemțeanu a fost deputat în circumscripția raională nr. 144. El a fost și președinte al comisiei permanente pentru învățămînt a sfatului popular al raionului Stalin. Peste tot, a muncit cu entuziasm pentru dezvoltarea învățămîntului, pentru întărirea bazei materiale a școlilor din raion.

După candidat au luat cuvîntul numeroși alegători. Ei au vorbit despre realizările obținute în anii primului cincinal și au făcut propuneri însemnate pentru lărgirea muncii gospodărești în viitor. Tovarășa Elena Albulescu, de pildă, a propus ca pe unul din terenurile virane din cartier să se amenajeze un mic parc, pentru ca în zilele de vară copiii să aibă un loc frumos de joacă. Tovarășa Clara Brătulescu a propus să se înceapă repararea unor imobile, bătrînul Constantin Ivan a propus să se ducă o mai largă activitate în cartier pentru culturalizarea maselor etc. Au fost multe propuneri care arătau năzuința cetățenilor de a transforma cartierul lor într-un cartier de frunte al Capitalei.

GH. ILIESCU

Lucrările plenarei C. C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

Vineri dimineața, în sala de festivități a clubului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din Capitală, au început lucrările plenarei Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt.

La ordinea de zi a plenarei sînt următoarele probleme: 1. Sarcinile S.M.I. în lumina documentelor Congresului al II-lea al P.M.R.; 2. Raport cu privire la executarea planului de venituri și cheltuieli ale asigurărilor sociale pe anul 1955 și prezentarea planului de venituri și cheltuieli pe anul 1956; 3. Raport cu privire la executarea bugetului S.M.I. pe anul 1955 și proiectul de buget pe anul 1956; 4. Raportul Comisiei de revizie.

Raportul cu privire la sarcinile S.M.I. pentru aplicarea hotărîrilor celui de al II-lea Congres al P.M.R. a fost prezentat de tov. prof. univ. N. Pascu, președintele C.C. al S.M.I.

Lucrările plenarei continuă.

Unele probleme ale inspecției școlare

Nicolae Sipoș
locțiitor al ministrului Învățămîntului

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, ținînd seama de cerințele culturale mereu crescînde ale maselor populare din țara noastră, a luat hotărîri de însemnătate istorică pentru dezvoltarea învățămîntului de cultură generală, pentru continua ridicare a nivelului său științific, pentru creșterea necontenită a nivelului cultural al întregului popor muncitor din Republica Populară Română. Aceste mărețe sarcini pot fi realizate numai prin munca neobosită a zecilor de mii de învățători și profesori cărora partidul și guvernul le-au încredințat creșterea tineretului patriei noastre în spiritul educației comuniste, lichidarea neștiinței de carte, lupta neîntreruptă împotriva ignoranței, superstițiilor, obscurantismului, pentru luminarea maselor dornice de a-și însuși comorile culturii. Succesele cultural-educative de pînă acum ale școlii noastre sînt rezultatele muncii duse cu devotament și abnegație de marea majoritate a cadrelor didactice din școlile de cultură generală, îndrumate și sprijinite de organele de partid și de stat. Ele constituie garanția dobîndirii unor noi și însemnate realizări pe tărîmul școlii în anii celui de al doilea plan cincinal.

★

In lupta pentru mobilizarea învățătorilor și profesorilor la îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al partidului, pentru antrenarea în această acțiune a tuturor factorilor care răspund de buna mers al școlii, un rol deosebit de important revine organelor de îndrumare și control ale Ministerului Învățămîntului și ale secțiilor de învățămînt, ca și direcțiilor de școli.

Față de anii școlari trecuți, în unele regiuni și raioane s-au realizat evidente progrese în activitatea de îndrumare și control a inspectorilor și a conducătorilor școlilor. In prezent există o tendință generală spre îmbunătățirea calității acestei activități. Totuși, munca de îndrumare și control nu este încă pe deplin satisfăcătoare. Dacă în școlile de cultură generală mai există o serie de neajunsuri în munca instructiv-educativă și în cea administrativ-gospodărească, aceasta se datorește, în mare măsură, nivelului scăzut al activității de îndrumare și control a directorilor de școli și a inspectorilor școlari. Lipsurile care au persistat și care mai persistă în activitatea organelor de îndrumare și control se datoresc, în bună parte, și faptului că organele conducătoare ale secțiilor de învățămînt și ale sfaturilor populare n-au acordat importanța cuvenită muncii inspectorilor școlari.

In Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. prezentat la Congresul al II-lea al partidului de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej se dă o deosebită atenție controlului îndeplinirii hotărîrilor Sarcinile pe care le trasează în această privință raportul au o mare însemnătate și pentru organele de control ale Ministerului Învățămîntului și secțiilor de învățămînt.

Statului nostru democrat-popular nu-i este indiferent felul în care este crescută și educată tînăra generație. Patria noastră are nevoie, în lupta măreață pentru construirea socialismului, de cadre temeinic pregătite, de cetățeni conștienți, cu un nivel cultural ridicat, capabili să contribuie prin munca și inițiativa lor la creșterea avîntului general al construcției socialiste. In perioada actuală, cînd se duce luptă aprinsă împotriva rămășițelor și influențelor pedagogiei burgheze, controlul și îndrumarea învățămîntului constituie una din sarcinile importante ale Ministerului Învățămîntului și ale secțiilor de învățămînt din cadrul sfaturilor populare. Prin controlul muncii didactice se verifică măsura în care școala își îndeplinește funcțiile sale ca verigă principală în activitatea cultural-educativă a statului democrat-popular. Inspectarea activității instituțiilor de învățămînt și educație trebuie să ducă la constatarea nivelului la care se desfășoară activitatea școlii și să determine o îmbunătățire generală a calității acestei activități

Acolo unde controlul și îndrumarea se desfășoară nesatisfăcător, nu există nici garanția sigură a îndeplinirii sarcinilor. Desigur că sînt sectoare de activitate în care lispsurile apar imediat, sînt evidente și aduc prejudicii imediate. Apariția lor imediată în aceste sectoare dă posibilitatea de a se lua măsuri rapide pentru lichidarea și îndreptarea greșelilor, a lipsurilor. In procesul instructiv-educativ însă, situația e mai dificilă. Efectele negative ale lipsurilor grave în munca instructiv-educativă nu se observă imediat, ci cu mare întîrziere — la sfîrșitul pătrarului, la jumătatea sau la sfîrșitul anului, după ce elevul a terminat școala, universitatea, în procesul de producție și în viața socială a cetățenilor. De aci rezultă importanța controlului sistematic, permanent, competent al activității școlilor și instituțiilor de educație.

Sînt unele organe locale ale puterii de stat, ca de pildă acelea din regiunile Constanța și Oradea, din raionul Săveni, regiunea Suceava, raionul Ciuc, Regiunea Autonomă Maghiară, care, subapreciind sarcina ce revine secțiilor de învățămînt regionale și raionale de a controla și îndruma munca școlilor, canalizează activitatea inspectorilor școlari și a șefilor secțiilor de învățămînt spre rezolvarea altor probleme, care n-au nimic comun cu munca cultural-educativă. Nu întîmplător în aceste raioane și regiuni nivelul de pregătire a unui număr însemnat de elevi este nesatisfăcător. In activitatea instructiv-educativă este important să se țină seama de perspectiva muncii de viitor a organelor de stat cu tinerele generații care vor intra rînd pe rînd, una după alta, în lupta pentru construirea mai grabnică a unei vieți noi și mai bune. Este în interesul general ca viitorii cetățeni ai patriei noastre să fie bine instruiți și bine educați, pentru a face față cu cinste sarcinilor construirii socialismului în patria noastră.

Vorbind despre organizarea și controlul îndeplinirii sarcinilor, Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la cel de al II-lea Congres al partidului subliniază următoarele: „Controlul trebuie să însemne dezvăluirea neajunsurilor, a sectoarelor rămase în urmă și luarea de măsuri pe loc pentru îndreptarea lucrurilor". Ca și în toate celelalte ramuri ale activității, și în învățămînt munca de îndrumare și control trebuie să slujească interesele și sarcinile școlii noastre.

Organele de îndrumare și control ale secțiilor de învățămînt și inspectorii generali din centrala Ministerului Învățămîntului trebuie să realizeze prin munca lor principalele sarcini ale inspecției școlare: să asigure în unitățile de învățămînt și educație aplicarea legilor statului, a hotărîrilor guvernului și partidului în problemele școlare; să asigure aplicarea ordinelor, instrucțiunilor și dispozițiilor Ministerului Învățămîntului; să informeze sistematic organele ierarhice superioare asupra situației învățămîntului în regiuni, raioane și școli; să participe și să contribuie permanent la ridicarea nivelului predării și a întregii activități a învățătorilor și profesorilor în vederea perfecționării muncii lor. Inspectorii școlari sînt datori să determine, cu sprijinul organelor de partid, mobilizarea tuturor factorilor care răspund de realizarea condițiilor necesare dezvoltării permanente a învățămîntului de cultură generală

Indeplinirea acestor sarcini esențiale impune desfășurarea unei activități de îndrumare și control bine organizată, efectuarea unui control complex, multilateral, calificat și eficient. Desigur că un asemenea control nu poate fi desfășurat decît cu cadre bine pregătite din punct de vedere profesional, bine orientate din punct de vedere politic și ideologic și cu evidentă capacitate organizatorică, cu simț de răspundere mereu treaz.

In documentele Congresului al II-lea al partidului se arată că în munca de control trebuie antrenate cele mai calificate cadre. Nerespectarea acestei indicații determină un control incompetent și ineficace. Invățătura pe care sîntem datori s-o tragem de aci este aceea de a da toată atenția selecționării și promovării cadrelor pentru munca de îndrumare și control. Aceste cadre pot, prin pregătirea, experiența și activitatea lor, să slăbească sau să întărească autoritatea de stat, disciplina în muncă, creșterea calității muncii instructiv-educative.

Intreaga muncă de îndrumare și control trebuie să fie o muncă vie, cu oamenii. De aceea inspectorului școlar, pe lîngă calitățile arătate mai sus, i se cere să fie drept și obiectiv în aprecierea muncii cadrelor didactice, să procedeze cu tact și bună voință, dar cu hotărîre și vigilență partinică.

Numeroase secții de învățămînt regionale și raionale, sprijinite de organele de partid, au reușit să-și întărească colectivele de îndrumare și control, recrutînd pentru această muncă cadre didactice fruntașe, bine pregătite din punct de vedere profesional, ideologic și politic. Datorită acestui fapt, secțiile de învățămînt ale regiunilor Cluj, Timișoara și ale raioanelor Sebeș, regiunea Hunedoara, Vaslui, regiunea Iași, Sighet, regiunea Baia Mare, Buhuși, regiunea Bacău, orașul și raionul Tr. Severin, regiunea Craiova și altele au reușit să-și organizeze mai bine munca și să desfășoare o mai bună activitate de îndrumare și control în raioanele lor.

(Continuare în pag. 2—3)

Femei fruntașe în muncă

Un factor de seamă în munca de construire a socialismului

Femeile din Republica Populară Romînă, eliberate de către partid din jugul exploatării și asupririi, se bucură în deplină egalitate cu bărbații de marile drepturi și libertăți dobîndite de oamenii muncii în țara noastră.

„Una din cele mai importante realizări ale regimului democrat popular este participarea femeii cu drepturi egale cu ale bărbatului la activitatea de stat economică și culturală", s-a arătat în Raportul prezentat la cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Partidul și guvernul acordînd femeii drepturi depline pentru ca ea să poată participa — egală cu bărbatul — în toate domeniile de activitate, îi asigură totodată condiții din ce în ce mai bune pentru ca drepturile cucerite să fie asigurate în fapt.

In articolul 83 din Constituție se spune:

„Femeia în Republica Populară Romînă are drepturi egale cu ale bărbatului în toate domeniile vieții economice, politice, de stat și culturale.

Femeia are drepturi egale cu ale bărbatului la muncă, salariu, odihnă, asigurare socială și învățămînt.

Statul ocrotește căsătoria și familia și apără interesele mamei și copilului.

Statul acordă ajutor mamelor cu mulți copii și mamelor singure, concedii cu plata salariului femeilor însărcinate; organizează maternități, creșe și cămine de copii".

Deasemeni, în articolul 96 din Constituție se spune: „Femeile au dreptul de a alege și de a fi alese în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare la fel cu bărbații".

„In cursul primului plan cincinal, peste 300.000 de femei au intrat în producție. Ele îndeplinesc astăzi un rol important în construcția economică și culturală ca muncitoare, maiștri, ingineri, medici, învățătoare, profesoare și creatoare talentate în domeniul cercetării științifice, al artelor și literaturii"—se arată în Raportul prezentat la cel de al II-lea Congres al partidului, — iar mai departe — „In 1938, după datele Ministerului Muncii din acea vreme, salariile femeilor erau cu 50 la sută mai reduse decît ale bărbaților. Astăzi, femeile primesc salarii egale la muncă egală cu bărbatul și contribuie la creșterea veniturilor bănești ale familiei".

In regimul burghezo-moșieresc, țara noastră deținea recordul în ce privește analfabetismul. Dintre cele 4 milioane de analfabeți care au învățat să scrie și să citească în anii regimului de democrație populară, o mare majoritate au fost femei.

Tot mai multe femei iau parte la conferințe și manifestări culturale, citesc cărți și broșuri la biblioteci etc. 5.424 de femei sînt bibliotecare ale căminelor culturale.

Femeia, în mod egal cu bărbatul, poate pătrunde pînă în cele mai înalte institute de învățămînt.

Numărul studentelor care învață în facultăți a atins cifra de 22.000.

Tot mai multe femei au îmbrățișat profesia de educatoare, învățătoare și profesoare. Numărul lor a atins cifra de peste 62.500. In trecut nu am avut nici o femeie profesor universitar. Astăzi, numărul femeilor profesori universitari, conferențiari, lectori și asistenți a atins cifra de 2.000. 90 de femei care lucrează în diferite domenii de cercetări științifice, sînt aspirante. 629 de femei fac parte din colectivele științifice ale celui mai înalt for științific din țara noastră, Academia R.P.R. O femeie a fost aleasă membru al Academiei, iar alte două sînt membre corespondente.

Recunoscînd meritele lor deosebite în muncă, Prezidiul Marii Adunări Naționale a distins aproape 6.000 de femei cu diferite ordine și medalii ale R.P.R. Peste 60 de femei de știință, scriitoare și artiste sînt laureate ale Premiului de Stat; 33 de femei sînt maeștri emeriți ai artei și artiste emerite, 22 de femei sînt învățătoare și profesoare emerite, 3 femei sînt medici emeriți. Mame care au crescut mai mulți copii au fost distinse cu înaltul titlu de „Mamă Eroină" și au primit decorațiile „Gloria Maternă" și „Medalia Maternității". Numărul lor a atins cifra de 51.335.

Insuflețite de minunatele perspective pe care le deschide cel de al doilea plan cincinal, femeile de la orașe și sate, cărora li se creează condiții de muncă și de viață din ce în ce mai bune, aduc o contribuție însemnată la marile realizări ce se înfăptuiesc în patria noastră.

Candidata Florica Stoica

Directoarea școlii nr. 2. din Brănești, tovarășa Florica Stoica, este cunoscută de toți țăranii muncitori din comună prin activitatea rodnică ce o desfășoară în școală și pe tărîm obștesc. Ca învățătoare pricepută, ca directoare harnică și ca membră în comitetul executiv al sfatului popular, peste tot, tovarășa Florica Stoica a dovedit multă conștiinciozitate în muncă, simț gospodăresc, dragoste și atașament față de regimul nostru democrat-popular.

Tocmai pentru că îi cunoșteau bine dragostea și interesul pentru problemele obștești, cetățenii au ales-o acum doi ani ca deputată în circumscripția rațională nr. 3. Despre felul cum și-a dus la îndeplinire sarcinile vorbesc îndeajuns realizările obținute. Datorită muncii comune depusă de către deputata Florica Stoica și alegătorii ei s-a extins rețeaua de radioficare și în cartierul Băjinari, s-a terminat pietruirea unei șosele etc.

Mai sînt însă multe treburi gospodărești de înfăptuit în circumscripție. Cetățenii cartierului Băjinari ar vrea ca fiii lor să nu mai facă un drum atît de lung pînă la școala din centrul satului. De aceea, ei au hotărît la întîlnirea pe care au avut-o de curînd cu candidata lor, ca în vara acestui an să construiască în cartier o școală prin autoimpunere și să introducă lumină electrică.

Cu sprijinul deputatei Florica Stoica, cetățenii cartierului Băjinari sînt siguri că vor reuși să-și înfăptuiască toate planurile. De aceea, ei au hotărît ca la 11 martie să-și dea pentru a doua oară votul tovarășei Florica Stoica.

Doctorul în științe EUGENIA SORU

La ultima sesiune a Academiei R.P.R., din iulie 1955, a fost aleasă ca membru corespondent, printre alți oameni de știință, și Eugenia Soru.

Doctorul în științe Eugenia Soru este una dintre femeile de știință cele mai apreciate din țara noastră. Anul trecut ea a primit Premiul de stat pentru Tratatul său de chimie biologică. Alegerea ei ca membru corespondent al Academiei R.P.R. deschide largi perspective muncii sale viitoare și marchează, în același timp, încoronarea activității pe care a desfășurat-o pînă acum, activitate ce numără ani lungi de cercetări și de succese.

Modestă, aproape timidă, doctorul Eugenia Soru nu vorbește niciodată nici despre ea însăși nici despre munca ei. Și totuși, alături de ea ai sentimentul viu pe care ți-l dă contactul cu personalitățile însuflețite de o pasiune puternică, de o viață interioară bogată. Așa spun toți cei care o cunosc — colegii ei, colaboratorii, studenții „Cînd ne ține prelegerile, povestea una dintre cele mai bune studente ale ei — avem sentimentul că în fața noastră stă nu un profesor care dă explicații, ci un om care se dăruie pe sine însuși. Ea nu pronunță de obicei decît formule uscate, idei în care nu intră nici un atom de poezie — și totuși, tot ceea ce spune este pătruns de o asemenea limpezime, de o pasiune atît de pătrunzătoare, încît ești fermecat".

Incepînd cu prima ei lucrare științifică — o lucrare din tinerețe — pînă la amplul Tratat de biochimie, pe care l-a terminat de curînd, Eugenia Soru a desfășurat o activitate neobosită, bazată pe o concepție de viață progresistă și pe o metodă riguros științifică. Aceste principii au călăuzit-o din primii ei ani de activitate, pe care a avut norocul să-i petreacă alături de fondatorul Institutului nostru de serologie, dr. Cantacuzino. Anii în care a lucrat alături de acest mare savant și patriot i-au lăsat Eugeniei Soru o amintire luminoasă.

— „Ne spunea mereu că a duce muncă științifică înseamnă a cunoaște și a folosi forțele naturii pentru fericirea omului. Două zeci și șapte de ani au trecut de atunci, dar îmi amintesc într-una aceste cuvinte, de parcă ar fi săpate undeva în inima mea".

De-a lungul anilor, dr. Eugenia Soru a introdus în activitatea secției de biochimie de la Institutul Cantacuzino, aplicîndu-le la biologie, toate noile metode de cercetări utilizate în chimia biologică și în fizică, și a orientat caracterul lucrărilor efectuate în această secție înspre împletirea cercetărilor de ordin teoretic cu activitatea practică. Secția de biochimie a devenit astfel, pentru toate secțiile productive ale institutului, un ajutor prețios în ceea ce privește descoperirea mijloacelor celor mai eficace de apărare a organismului împotriva infecțiilor și mai ales de prevenire a infecțiilor.

Acești douăzeci și șapte de ani despre care Eugenia Soru vorbește atît de puțin au fost ani de muncă neobosită, minuțioasă — o muncă de cercetări — cerînd multă răbdare, atenție, observație, spirit critic, pasiune. O dovedesc rezultatele pe care le-a obținut, lucrările sale în domeniul fiziologiei microbiene, al imuno-chimiei, al patogeniei tuberculozei, pentru a nu cita decît cîteva din cele mai mult de o sută de lucrări publicate de Eugenia Soru în timpul acestor ani, lucrări care aduc o serie de date noi și importante în aceste domenii.

Activitatea ei nu s-a putut desfășura însă în toată amploarea decît în anii puterii populare, datorită încrederii și stimei pe care statul nostru o acordă oamenilor de știință, datorită largilor posibilități pe care le pune la îndemîna lor.

Toate acestea, ca și extinderea luată în ultimii ani de către biochimia teoretică și experimentală, i-au lărgit dintr-odată perspectivele. Savanta a ajuns astfel la concluzia că aplicarea pe scară largă a biologiei trebuie să ducă la perfecționarea continuă a preparatelor noastre profilactice și terapeutice folosite în momentul de față, ca de exemplu serurile și vaccinurile, și să ducă poate, în viitor, la prepararea unor noi agenți terapeutici de categoria serurilor antienzimice.

Pe această cale sînt orientate în momentul de față toate cercetările doctorului Eugenia Soru și ale colectivului său. Dar despre aceste lucruri Eugenia Soru nu vorbește acum. Să fie o taină? Nu. Nu este decît o dovadă a probității unui adevărat om de știință, care nu comunică rezultatele experiențelor sale decît atunci cînd ajunge la deplină certitudine.

In anii puterii populare Eugenia Soru a fost numită conferențiar la catedra de biochimie a Facultății de medicină și și-a terminat marele său Tratat de biochimie, operă originală, cuprinzînd sinteza experienței științifice și practice a unor numeroși mari specialiști în acest domeniu. In același timp, Eugenia Soru face parte dintr-un colectiv de cercetări al Academiei R.P.R.

„Atunci cînd îi cunoști activitatea, spunea unul dintre cei mai vechi și mai apropiați colaboratori ai săi, ai impresia că munca se găsește chiar la rădăcina vieții sale". In adevăr, Eugenia Soru este fără îndoială o mare și neobosită muncitoare.

Ultima dată cînd am întîlnit-o, Eugenia Soru era în curs de a studia o problemă privind structura proteinelor, prima lucrare pe care o va prezenta la Academie de cînd este membru corespondent al acesteia. M-a primit la o oră deajuns de tîrzie, chiar în laborator. Mi-a explicat că era tocmai pe punctul de a face o experiență care nu putea suferi nici o întîrziere, s-a scuzat cu un zîmbet fugar, ca de copil, și și-a continuat munca fără să se mai preocupe de prezența mea. Am înțeles atunci că viața acestei femei se confundă într-adevăr cu munca ei.

PEN ROZOPOL

(După un articol publicat în revista „La femme dans la Republique Populaire Roumaine").

Pricepere și stăruință

Tovarășa Eufrosina Negoescu, profesoară de istorie la școala medie de fete din Făgăraș, dă dovadă, în munca ei, de multă pricepere și stăruință, obținînd rezultate mereu mai bune în activitatea didactică și obștească.

Spre noi succese

„Dorim să muncim și mai bine"

La școala medie pedagogică nr. 12 s-a adunat aproape întreg colectivul didactic.

Profesorul de literatură N. A. Pușanov, profesor emerit al școlii din R.S.F.S.R., spune:

Am parcurs o cale lungă în viață. Activitatea mea pedagogică a început în anul 1910, și am avut prilejul să observ schimbări măreți în viața social-politică a țării, în viața școlii. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a schimbat în mod radical conținutul ideologic, componența socială și metodele de muncă ale școlii. Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. prezentat la Congresul Partidului deschide o etapă nouă în dezvoltarea școlii sovietice.

— Citind Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S., a spus profesoara N. V. Juravliova — m-am bucurat de perspectivele măreți de viitor deschise de partid. Voi lupta cu forțe noi pentru a-mi îndeplini sarcina care mi-a fost încredințată — aceea de a educa tînăra generație. Vreau să lucrez mai mult, mai bine.

—Cînd citești Raportul de activitate al P.C.U.S. simți un sentiment de mulțumire și de mîndrie pentru patrie, pentru gloriosul Partid Comunist — a spus A. S. Elovenko, directorul școlii. Indeplinind sarcinile Congresului al XIX-lea al partidului, colectivul nostru a făcut mult pentru înfăptuirea politehnizării învățămîntului. In școală a fost creată baza materială pentru înfăptuirea sarcinilor noi puse nouă, profesorilor.

Măreția sarcinilor noastre

La numeroasele mitinguri ale profesorilor din Uzbekistan au fost aprobate călduros planurile măreți indicate de partid. Lucrătorii din învățămînt studiază amănunțit Raportul de activitate al C. C. al P.C.U.S. și celelalte materiale ale Congresului al XX-lea.

Tov. Tuiciev, directorul școlii medii nr. 7 din raionul Ianghilulsk, regiunea Taskent, a declarat:

— Pe noi, profesorii de la sate, ne impresionează în mod deosebit grija pe care o arată partidul dezvoltării învățămîntului. Noi simțim această grijă în fiecare zi, în fiecare măsură luată de partid și guvern. Să ne gîndim, de pildă, la satul nostru, Zanghi-Ata. In acest sat, centrul colhozului milionar care poartă numele lui I. M. Sverdlov, s-au construit 7 școli, dintre care 2 medii. Din resurse locale se mai ridică încă o clădire de școală medie.

In cinstea Congresului al XX-lea școlile din orașul Begovat au luat sub patronaj școlile sătești ale raionului, dorind să le ajute în organizarea învățămîntului politehnic. Elevii școlii nr. 10 din orașul Begovat au confecționat pentru școala pe care o patronează cîteva mese de tîmplărie. O altă școală a primit de la elevii școlii medii nr. 1 cîteva serii de materiale de lăcătușerie și tîmplărie.

Intotdeauna gata!

Adunarea tinerilor leniniști din Moscova

Din fundul scenii, din portretul mare, înconjurat de flori, Vladimir Ilici îi privește pe copii. Cu capul ușor înclinat, pare că-i ascultă atent pe pionieri, zîmbind cu zîmbetul său atît de apropiat și atît de cunoscut, ca și cum vrea să spună: „Bravo, copii".

Și cum să nu gîndești, cum să nu spui asemenea cuvinte! Pe pupitrul imens stă o carte mare; doi copii au adus-o cu greu pe scenă. Este raportul care înfățișează faptele pionierilor din Moscova în cinstea Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Știri modeste, scurte... Dar ele vorbesc despre inițiativa curajoasă a copiilor, despre agerimea lor ascuțită, despre perseverența pionierească în muncă. Iată, de pildă: școlarii raionului Stalin din Moscova au adunat 650 de tone de fier vechi.

Tinerii moscoviți își iubesc orașul natal. Ei îi studiază istoria, îi înfrumusețează cu grijă străzile, piețele, parcurile. Pionierii din raionul Moscova amenajează spații verzi, plantează copaci. Ei au pus bazele minunatei „grădini a prieteniei".

O nouă pagină a raportului — a școlii nr. 63 din raionul Kiev. Obiectivul aparatului de filmat ne transportă chiar în această școală. Tinerii amatori de cinematograf au făcut un film documentar. Vedem cum au muncit, cum s-au pregătit să întîmpine Congresul partidului școlarii, chimiștii, membrii cercului de lucru manual și toți ceilalți... Iată și atelierele de tîmplărie și lăcătușerie ale școlii. Aceste ateliere confecționează materiale bune și variate: scule și polițe elegante, truse, jucării etc.

Un pionier din clasa a VI-a, care stătea lîngă mine, a socotit că va termina clasa a zecea tocmai atunci cînd va fi înfăptuit al șaselea plan cincinal. A socotit și a oftat. Desigur, îi pare rău că pămînturile se desțelenesc fără el, că tot fără el se ridică stațiunea hidroelectrică de la Bratsk și se studiază îndepărtata Antarctică. Dar în zadar oftează elevul din clasa a VI-a. Iată, pionierii raionului Bauman, fără să aștepte pînă vor termina școala, ajută de pe acum curajoșilor desțelenitori ai pămînturilor virgine. Ei au trimis în regiunile desțelenite tot felul de daruri: scăunașe confecționate în cercurile școlare, mese, fețe de mese, noptiere, perdele, polițe pentru cărți. Acum, tinerii din raionul Bauman se pregătesc să plece în regiunea Akmolinsk. De la tribuna adunării pionierești ei au propus tuturor școlilor din Moscova să trimită tinerilor care lucrează pe pămînturile desțelenite un tren cu daruri. Cît de mișcată a fost întreaga sală cînd președintele adunării, Vova Potapov, membru al colectivului de conducere a detașamentului școlii nr. 188, a citit telegrama secretarului comitetului regional din Pavlodarsk al comsomolului prin care se aduceau mulțumiri pionierilor.

Școlarii din Moscova s-au împrietenit și sînt în corespondență cu copiii din China nouă și țările de democrație populară. E departe Moscova de Pekin sau de Tirana. Dar ce reprezintă oare depărtarea pentru o prietenie puternică și tînără? Aplauze fierbinți au răsunat în sală atunci cînd s-au urcat pe scenă reprezentanții tineretului maghiar. Ei au predat participanților la adunare steaguri strălucitoare, pe care le-au cusut și le-au trimis în dar pionierii maghiari.

Pe scenă pășesc, mîndre, zece perechi de picioare. Este prima grupă din clasa a VI-a B de la școala nr. 330. Și-a cîștigat prin muncă dreptul de a veni aci, la Teatrul Central al Armatei, la întrunirea pionierilor din Moscova. Toți pionierii grupei învață bine. Sînt băieți voioși, ageri, iubitori de muncă. Și ceea ce este mai important, nici un eveniment nu trece pe lîngă ei neobservat. Țara s-a pregătit pentru Congresul al XX-lea al partidului — și

Pionieri ai școlii nr. 330 din Moscova, de vorbă cu brigadiera Serafima Cotova, de la fabrica „M. I. Kalinin", delegată la Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

pionierii au construit o machetă a stației polare în derivă „Polul nord numărul 1". Dar, pe lîngă aceasta, fiecare pionier din grupă a pregătit și cîte un ali dar. Au adunat 130 de kg de hîrtie, peste 9 kg. de semințe de fructe. Grupa îi poartă de grijă bătrînei pensionare Ustina Petrovna... Oare poți să însemni tot ce au făcut mîinile iscusite ale copiilor, tot ce au pus la cale sufletele lor? Pentru activitatea lor strălucită, pionierii au primit și ei un premiu minunat: bilete pentru Artek.

Comitetul Central și Comitetul din Moscova al U.T.C.L. au premiat și alte colective de pionieri. Cele mai bune detașamente și unități au fost înscrise în Cartea de onoare a organizației pionierilor leniniști. Pionierii din Moscova au realizat fapte vrednice în cinstea Congresului al XX-lea al partidului. De aceea, inovatoarea Serafima Kotova, delegată la Congres, tov. Davidov, secretar al comitetului orășenesc al U.T.C.L., scriitorul Lev Kassil, bătrînul bolșevic Ivan Ivanovici Pankratov, și eroul Uniunii Sovietice, Alexei Meresiev li s-au adresat ca unor prieteni credincioși.

Răsună chemarea fierbinte: „Tineri pionieri, în lupta pentru cauza partidului comunist, fiți gata!"

Și ca răspuns — răsunător și hotărît:

„Totdeauna gata"

AN. ALEKSIN
(Din „Comsomolskaia Pravda")

Unele probleme ale inspecției școlare

(Urmare din pag. I-a)

Acolo însă unde activitatea de îndrumare și control este mai slabă se mențin și se înrădăcinează lipsurile, apar altele noi și astfel frîna se întărește, ținînd pe loc sau încetinînd progresul în activitatea noastră. Așa stau lucrurile la secția de învățămînt a raionului Bujor, regiunea Galați, a raionului T. Vladimirescu din orașul București și altele, în care îndrumarea și controlul activităților școlare se desfășoară în mod superficial sau deloc.

Nu trebuie trecute cu vederea lipsurile și greutățile create în munca instructiv-educativă de unele organe care nu au competența legală și profesională pentru controlul procesului instructiv-educativ. Organele de stat competente pentru controlul și îndrumarea procesului instructiv-educativ sînt directorii școlilor — pentru școlile pe care le conduc — inspectorii școlari raionali, inspectorii școlari și metodiștii secțiilor de învățămînt regionale, inspectorii generali și metodiștii Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu și a educației preșcolare din Ministerul Învățămîntului, precum și alți specialiști ai secțiilor de învățămînt și ai Ministerului Învățămîntului, delegați pentru controlul și îndrumarea instituțiilor de învățămînt și educație.

A controla și îndruma activitatea instructiv-educativă a învățătorilor și profesorilor nu-i o sarcină ușoară, pe care ar putea-o îndeplini oricine; aceasta sarcină este încredințată de statul nostru unor organe tehnice speciale, care pot determina creșterea nivelului predării, a pregătirii elevilor, perfecționarea instituțiilor noastre de învățămînt și educație. Actualul nostru sistem de inspecție școlară, cu toate lipsurile pe care le mai are încă, poate să facă față sarcinilor muncii de control și îndrumare dacă i se creează condiții optime de muncă de către organele locale de stat pentru rezolvarea problemelor școlii și nu a altor probleme, nelegate de sarcinile învățămîntului.

Rezultatele obținute în munca instructiv-educativă a copiilor sînt criteriul principal de apreciere a activității învățătorilor și profesorilor, a muncii de control și îndrumare dusă de directorii de școli, de inspectorii școlari și de metodiștii secțiilor de învățămînt. Centrul de greutate al controlului și îndrumării trebuie îndreptat spre școli, spre clase, spre activitatea de zi cu zi a învățătorilor, profesorilor și elevilor, adică acolo unde se realizează instruirea și educarea tinerei generații, unde capătă viață planurile de învățămînt, programele școlare unde se realizează sarcinile instructiv-educative ale școlii noastre noi. Indeplinirea acestei sarcini revine în special directorului școlii, inspectorului școlar raional și metodiștilor cabinetelor pedagogice raionale și regionale bine cunoscut, și care nu trebuie uitat că oricare director de școală este obligat să controleze săptămînal cel puțin 12 lecții. Nu vom insista asupra pregătirii directorului pentru controlul lecțiilor, aceasta fiind o problemă discutată în toate ședințele și consfătuirile directorilor. Este evident că prin pregătirea sa pentru controlul lecțiilor directorul va reuși să pătrundă nu numai problemele de metodică a predării, ci și problemele privitoare la conținutul științific al lecțiilor. Aceasta va asigura eficiența controlului și va întări autoritatea și prestigiul directorului ca organ de control și îndrumare în școală. La unele obiecte de învățămînt, directorul poate cere ajutorul cadrelor didactice fruntașe din școala sa, fără a stingheri însă programul de muncă la clasă al acestora. Directorul își complectează metodele de îndrumare și control prin discuții personale, prin organizarea schimbului de experiență între cadrele didactice, prin ședințele consiliului pedagogic. El este dator să consemneze în caietul său special constatările făcute la lecții și la celelalte forme de activitate a cadrelor didactice cu elevii, cu pionieri și părinții elevilor și să le discute personal cu învățătorul sau profesorul respectiv. Directorul și directorul adjunct trebuie să prezinte în ședințele consiliului pedagogic rapoarte periodice în care să analizeze lecțiile la care au asistat, să scoată în evidență cele mai bune procedee pedagogice folosite și cele mai bune rezultate obținute, să arate lipsurile și să indice măsurile menite să ducă la înlăturarea lor.

Directorul trebuie să asigure o creștere continuă a exigenței cadrelor didactice față de munca lor, față de pregătirea și munca elevilor, pentru o continuă ridicare a procentului de elevi promovați, elevi bine pregătiți, cu note bune și foarte bune. Alături de cadrele didactice, directorul, ca organ de conducere și control în școală, răspunde de felul cum școala duce la îndeplinire această importantă sarcină pe care partidul și statul de democrație populară le-au încredințat-o. Directorul este obligat să informeze periodic organele superioare asupra situației reale a învățămîntului în școala pe care o conduce.

SĂ RIDICĂM LA UN NIVEL MAI ÎNALT CONTROLUL ȘI ÎNDRUMAREA PREDĂRII

Factorul cel mai apropiat, care zi de zi conduce și controlează activitatea colectivului școlii este directorul, ajutat de directorul adjunct. Directorul școlii, exercitînd controlul intern, trebuie să urmărească permanent și planificat desfășurarea procesului de învățămînt, să verifice periodic volumul și calitatea cunoștințelor elevilor, felul cum știu elevii să aplice în practică cunoștințele însușite. Directorul este factorul care asigură și introduce în școală linia partidului și guvernului, supraveghează, conduce și controlează munca de instruire și educare comunistă a copiilor poporului nostru muncitor. El are sarcina să conducă și să controleze activitatea complexă, multilaterală a întregului colectiv pedagogic, de elevi și administrativ al școlii. Mulți directori de școli, lăsîndu-se antrenați exclusiv de problemele auxiliare ale școlii, uită să-și exercite principala și esențiala lor sarcină: îndrumarea și controlul procesului instructiv-educativ desfășurat în clasă, în afară de clasă și în afară de școală — în activitățile obștești ale elevilor și cadrelor didactice. Acești directori nu reușesc să-și îndeplinească obligațiile lor legale. Este un lucru numai un organ administrativ, de birou, ci și un organ de teren, obligat prin regulament să acorde lunar cel puțin 10 zile pentru controlul și îndrumarea școlilor, unităților preșcolare, caselor de copii etc. de pe teritoriul raionului său.

Din păcate, mulți șefi ai secțiilor de învățămînt raionale nu se conformează acestor dispoziții legale, devenind organe birocratice, care se lasă năpădite de fel de fel de hîrtii și probleme mici, uneori nelegate de viața școlilor, în dauna generală a învățămîntului. Așa lucrează șefii secțiilor de învățămînt din raioanele Tg. Jiu, regiunea Craiova, Găești, regiunea Pitești, Bacău, regiunea Bacău ș.a.

Față de aceste lipsuri, cei care răspund de instruirea și educarea copiilor poporului nostru sînt datori să-și lichideze greșelile și să lupte împotriva lor. „Birocratismul — se arată în Raportul de activitate al C.C. al P.M.R prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul al II-lea al partidului — acoperă cu mucegaiul său tot ce este viu, încearcă să bage viața în tipare, împiedică răspîndirea a ceea ce este nou și înaintat, stăvilind mersul nostru înainte".

Șefii secțiilor de învățămînt și inspectorii școlari și, odată cu ei, toate organele locale trebuie să știe că secțiile de învățămînt au fost create de statul nostru pentru funcția de a conduce, îndruma și controla învățămîntul. In raion sau în regiune nu există nici un alt organ de stat însărcinat cu această funcție atît de importantă. Indeplinirea acestei funcții cu cele mai bune rezultate presupune crearea unor condiții optime de muncă pentru inspectorii școlari: respectarea planului personal de muncă, a planului de deplasări pe teren, mijloace de transport etc. Organele locale ale puterii de stat și șeful secției de învățămînt raionale trebuie să asigure inspectorului școlar toate condițiile pentru a avea posibilitatea de a se ocupa temeinic și sistematic de școlile pe care le are în răspunderea sa.

Inspectorul raional trebuie să controleze măcar odată pe an întreaga activitate a școlilor de care răspunde, aflate pe teritoriul raionului respectiv. Acest lucru este realizabil dacă sînt respectate prevederile legale de a efectua lunar cel puțin 20 de zile de muncă pe teren.

Primul obiectiv spre care inspectorul școlar raional trebuie să-și îndrepte atenția este activitatea directorului școlii. El trebuie să controleze apoi munca instructiv-educativă din școală, pregătirea învățătorilor și profesorilor pentru lecții, preocupările lor pentru ridicarea continuă a nivelului ideologic, politic și profesional, activitatea diriginților, a organizațiilor U.T.M. și de pionieri, activitatea școlii cu părinții elevilor, colaborarea cu organizațiile obștești.

Inspectorii școlari de la secțiile de învățămînt raionale trebuie să acorde toată atenția activității școlilor și a organelor locale comunale și sătești pentru realizarea învățămîntului general obligatoriu, pentru asigurarea frecvenței elevilor la cursuri, pentru crearea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a muncii școlare.

In graficul inspectării școlilor trebuie acordată toată atenția unităților cu rezultate slabe în munca instructiv-educativă, școlilor îndepărtate, care n-au fost controlate de multă vreme, localităților cu cei mai mulți neștiutori de carte și în care activitatea la clasă și obștească a cadrelor didactice nu-i satisfăcătoare. Inspectorul raional nu trebuie să se lase amăgit nici de unele școli care sînt „bune" sau „cele mai bune"; adeseori aceste școli oferă surprize neplăcute.

Din experiența de pînă acum rezultă că inspectorii raionali nu se preocupă suficient de măsura și de felul în care cunosc și aplică directorii școlilor și cadrele didactice ordinele și instrucțiunile Ministerului Învățămîntului. Buletinul Ministerului nu este difuzat la vreme și conținutul său nu este cunoscut temeinic de mulți directori și de numeroase cadre didactice. Aceste lipsuri creează o serie de greutăți atît secțiilor de învățămînt raionale și regionale, cît și Ministerului Învățămîntului.

In afară de urmărirea problemelor care constituie însuși conținutul muncii de îndrumare și control și care sînt bine cunoscute, șeful secției de învățămînt și inspectorul școlar trebuie să se preocupe și de studierea temeinică a planului de școlarizare și a rețelei școlare, în scopul corectării actualei rețele, fărîmițate pe alocuri în unități pitice (mai ales în școlile de 7 ani), pentru formarea și consolidarea unei rețele școlare alcătuite din unități mari, cu clase paralele, care să permită utilizarea cadrelor didactice în specialitatea pentru care sînt pregătite. Pe lîngă aceste unități mari trebuie să se creeze internate puternice și bine organizate. In această acțiune nu trebuie pierdută din vedere perspectiva dezvoltării continue a învățămîntului nostru de cultură generală.

Rezolvarea acestei probleme nu este ușoară; ea cere sprijinul și participarea efectivă, morală și materială, a organelor locale ale puterii de stat. Antrenarea acestora, cu sprijinul organelor de partid, la rezolvarea problemelor materiale ale școlii este o sarcină importantă a secțiilor de învățămînt raionale. Indeosebi inspectorii școlari raionali, care se deplasează de la o școală la alta, pot cunoaște condițiile geografice ale raionului, distanțele între școli și de la școli la domiciliul elevilor, condițiile și posibilitățile materiale ale localităților cu unități școlare. Prin urmare, ei sînt în măsură să poată obține cele mai bune rezultate în rezolvarea justă a problemelor privitoare la rețeaua de școli și internate.

SARCINILE SECȚIILOR REGIONALE DE ÎNVĂȚĂMÎNT

Organele de îndrumare și control ale secției de învățămînt regionale, respectînd principiul răspunderii teritoriale, au ca principală sarcină controlul și îndrumarea activității secțiilor de învățămînt raionale, a cabinetelor pedagogice raionale, a școlilor medii de cultură generală, a caselor de copii, a caselor de pionieri și a instituțiilor preșcolare. Inspectorul școlar regional pentru limba rusă, cel pentru școlile în limbile minorităților naționale și inspectorul pentru învățămîntul preșcolar și casele de copii își desfășoară activitatea pe întreg teritoriul regiunii. Durata deplasărilor lunare pe teren, pentru fiecare inspector, este de minimum 20 de zile. Șeful secției de învățămînt regionale este obligat să efectueze lunar 8 zile pentru a controla pe teren activitatea subalternilor săi și pentru a cunoaște personal situația învățămîntului în regiunea pe care o conduce.

O lecție care și-a atins scopul

Pornind de la sarcinile trasate în documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la ridicarea nivelului științific al învățămîntului, la legarea procesului de învățămînt de practica construirii socialismului, numeroase cadre didactice din regiunea Timișoara caută să obțină rezultate din ce în ce mai bune în munca lor instructiv-educativă. Printre acestea se numără și tovarășa H. Krall, profesoară de științe naturale la școala pedagogică nr. 2 cu limba de predare germană din orașul Timișoara. Conștientă că numai printr-o pregătire temeinică și o muncă perseverentă se poate ajunge la măiestrie pedagogică, tov. Krall se pregătește cu seriozitate pentru lecții, stabilind cu grijă atît conținutul științific al acestora, cît și metodele de predare cele mai adecvate.

Iată, de pildă, cum a pregătit și a desfășurat lecția „Cavitatea și digestia bucală", la clasa a VIII-a. Pe lîngă manualul școlar, ea a studiat, în cursul pregătirii lecției, și capitolele referitoare la digestia bucală din manualul de fiziologie de K. M. Bikov și I. E. Andreev, iar pentru rezolvarea multiplelor probleme metodice puse de această lecție a folosit lucrarea: „Experiențe didactice în cursul de anatomia și fiziologia omului" de I. P. Suvorova, precum și diferite articole publicate în revista „Natura" cu privire la experiențele și lucrările de laborator în predarea științelor naturale.

Pe baza acestui studiu, ea și-a putut alcătui un bun plan de lecție, în care și-a fixat ca scop să dea elevilor cunoștințe științifice despre anatomia cavității bucale și despre rolul salivei în digestia alimentelor, precum și să dezvolte deprinderile igienice ale elevelor în legătură cu digestia bucală. Ținînd seama de conținutul și scopul lecției, profesoara a prevăzut în plan și materialul didactic ce trebuia folosit: dinți și o planșă reprezentînd anatomia cavității bucale, soluție de amidon, iod în iodură de potasiu, glucoză, reactiv Fehling.

După cum își propusese în plan, profesoara a ascultat la lecție trei eleve, în legătură cu trei probleme diferite privitoare la nutriție și digestie.

Comportarea elevelor în timpul ascultării a dovedit că întreaga clasă este deprinsă să urmărească cu atenție expunerea elevei care răspunde, pentru a putea interveni în orice moment cu rectificări și completări, sau pentru a putea continua expunerea. Elevele cunosc bine importanța nutriției, știu să facă comparație între puterea calorică a grăsimilor, glucidelor și proteinelor, arătînd importanța lor pentru nutriția organismului, cunosc însemnătatea pe care o are pentru viața și activitatea omului o alimentație rațională.

După terminarea ascultării, profesoara a tras o scurtă concluzie asupra pregătirii elevelor și a comunicat notele celor ascultate, justificînd fiecare notă. În aprecierea cunoștințelor, ea a ținut seama nu numai de volumul lor, ci și de temeinicia și adîncimea acestora, de felul cum s-au exprimat elevele.

În timpul comunicării noilor cunoștințe, profesoara a avut mereu grijă ca întregul material științific să fie prezentat elevelor în mod accesibil, respectînd cu strictețe succesiunea logică o ideilor și faptelor. Alternînd cu măiestrie conversația cu demonstrația, sau expunerea cu metoda de laborator, profesoara a reușit să intereseze întreaga clasă, dînd elevelor posibilitatea să participe în mod activ și conștient la desfășurarea lecției noi. De pildă, o elevă a descris cu ajutorul unei planșe cavitatea bucală a omului. Odată cu descrierea elevei, profesoara a desenat schematic pe tablă, întrebuințînd creta colorată, organele din cavitatea bucală și a explicat locul precis unde se găsesc acestea. Pentru a explica cunoștințele privitoare la glandele salivare, tovarășa profesoară a desenat pe tablă o secțiune longitudinală printr-o glandă. Nu a rămas nici o noțiune, nici un termen nou necunoscut, neexplicat și neînțeles de eleve. Pentru a lămuri structura și felul dinților, profesoara s-a folosit de metoda demonstrativă, distribuind elevelor diferite feluri de dinți (material didactic). Fiind preocupată necontenit de problema dezvoltării gîndirii logice a elevelor, profesoara le-a cerut, după ce a explicat structura și felurile dinților, ca fiecare să determine ce fel de dinte a primit și să explice legătura ce există între forma și funcțiunea dinților în timpul procesului de masticație.

În tot timpul expunerii noilor cunoștințe, profesoara a căutat continuu să le lege de cunoștințele însușite anterior.

După terminarea studierii anatomiei cavității bucale și, în special, după studierea structurii dinților (printre dinții distribuiți se găseau numeroși dinți cu carii dentare), profesoara a insistat asupra formării deprinderilor igienice în legătură cu îngrijirea dinților. Ea a demonstrat cu ajutorul unei lucrări de laborator acțiunea fermenților din salivă asupra alimentelor. Pentru desfășurarea lucrării de laborator, profesoara a stabilit mai multe etape. În prima etapă s-a observat reacția soluției de iod asupra amidonului. Amidonul s-a colorat în albăstrui. În etapa a doua, s-a urmărit reacția între amidon, salivă și soluția de iod. Elevele au putut constata că nu se obține culoarea albastră. În etapa a treia, profesoara a pus în fața clasei următoarea problemă, ce trebuia rezolvată pe cale experimentală: „Să se stabilească ce fel de substanță a luat naștere prin acțiunea fermenților din salivă asupra amidonului?".

Pentru aceasta s-a făcut reacția: glucoză plus soluția Fehling. S-a obținut, prin încălzire, o culoare roșie-cărămizie. Profesoara a precizat că această culoare este caracteristică pentru prezența glucozei. S-a adăugat soluția Fehling peste amestecul de amidon plus salivă, obținîndu-se prin încălzire tot o culoare roșie-cărămizie. La întrebarea profesoarei, adresată întregii clase, o elevă a tras concluzia justă că saliva (fermenții din salivă) a transformat amidonul în substanțe dulci (maltoză și glucoză).

Aceasta a dat elevelor posibilitatea de a înțelege mai bine de ce pîinea amestecată mai mult timp în gură și umectată cu salivă capătă, sub influența fermenților, un gust dulce.

Rezultatele pozitive obținute prin această lucrare de laborator au arătat că elevele sînt deprinse să ajungă, cu ajutorul și sub conducerea profesoarei, la anumite deducții juste din punct de vedere științific, să formuleze în mod independent concluzii cu privire la fenomenul studiat, să mînuiască cu dexteritate utilajul și materialul de laborator.

Succesele obținute în desfășurarea experiențelor planificate la această lecție nu sînt întîmplătoare. Profesoara s-a preocupat cu toată seriozitatea, în pregătirea lecției, de cunoașterea precisă a conținutului științific al experiențelor, de pregătirea lor tehnică (aparatură, materiale, substanțe etc.). Cu o zi înainte de lecție, a repetat în mod temeinic lucrările și a cronometrat, totodată, timpul necesar pentru efectuarea lor, evitînd, în felul acesta, posibilitățile unei eventuale surprize neplăcute în caz de nereușită.

Analizînd conținutul acestei lecții și metodele de predare întrebuințate de tovarășa profesoară Krall, se poate trage concluzia că lecția și-a atins scopul. Elevele instruite și educate de tovarășa profesoară Krall, viitoare învățătoare, sînt înarmate la lectiile de biologie cu cunoștințe științifice și metodice temeinice.

I. PETRAȘCU
lector la Institutul interregional din Timișoara pentru perfecționarea cadrelor didactice

Sesiunea științifică a Institutului Pedagogic din București

La 26 februarie s-a deschis la Institutul Pedagogic din București cea de-a doua sesiune științifică a cadrelor didactice din institut.

Darea de seamă privind activitatea științifică desfășurată în 1955 de cadrele didactice din institut a fost prezentată de prof. Emil Boldan, directorul Institutului Pedagogic.

În continuare, prof. Stanciu Stolan a prezentat referatul intitulat „Sarcinile științei pedagogice în țara noastră în lumina documentelor Congresului al II-lea al P.M.R.", iar prof. Nicolae Petrovici referatul „O pagină din lupta P.C.R. pentru rezolvarea justă a problemei naționale".

La sesiune au fost prezentate 55 de comunicări din domeniul bazelor marxism-leninismului, pedagogiei și psihologiei, limbii și literaturii, istoriei, fizicii și matematicii, științelor naturale și geografiei.

Lucrările sesiunii au luat sfîrșit în seara zilei de 28 februarie. Prof. Emil Boldan, directorul Institutului Pedagogic, a expus la încheierea lucrărilor concluziile asupra celei de a doua sesiuni științifice a cadrelor didactice din institut.

Pe marginea scrisorilor primite la redacție

Se întărește legătura între școală și familie

Școala noastră are sarcina de a asigura tuturor elevilor o dezvoltare multilaterală, de a-i înarma cu cunoștințe științifice și deprinderi practice folositoare, de a le forma cele mai nobile trăsături ale omului nou — dragostea pentru patrie, dragostea față de muncă, față de cei ce muncesc, internaționalismul proletar, ura nempăcată față de exploatatori. În realizarea acestor sarcini pedagogii se sprijină pe ajutorul părinților, colaborarea dintre familie și școală fiind o condiție principală a succesului muncii educative.

Problema întăririi legăturii școlii cu familia preocupă tot mai mult pe învățătorii și profesorii școlilor noastre. Formele cu ajutorul cărora ei reușesc să strîngă legătura cu părinții sînt foarte variate: vizitele părinților la școală, vizitele pedagogilor la domiciliile elevilor, ședințele periodice organizate de școală pentru părinți, lectoratele pentru părinți etc.

Preocupîndu-se de întărirea legăturii școlii cu familia, numeroși corespondenți ai gazetei noastre subliniază în scrisorile pe care ni le trimit faptul că părinții aduc o contribuție serioasă la buna desfășurare a întregii activități instructiv-educative din școli. Ca urmare a unei munci sistematice desfășurate în rîndurile părinților de către cadrele didactice de la școlile medii de fete și de băieți din orașul Suceava, de la școala medie „Iosif Rangheț" din orașul Tg. Mureș, de la școlile de 7 ani din comunele Cugir — raionul Orăștie, Dagîța și Băcești — raionul Negrești etc., nivelul la învățătură al elevilor a început să fie mult mai ridicat, iar abaterile de la disciplină din ce în ce mai rare.

În întărirea legăturii dintre familie și școală, un rol însemnat îl revine diriginților. Ei vizitează adeseori familiile elevilor. Aceste vizite aduc multe folos atît copiilor cît și părinților. Profesorul Aurel Anton, de exemplu, diriginte al clasei a VII-a de la școala de 7 ani din comuna Boju, raionul Cluj, vizitează cu regularitate pe părinții elevilor lui, dîndu-le cu acest prilej sfaturi amănunțite cu privire la felul cum trebuie să se ocupe de îndrumarea și controlul activității copiilor lor. Tovarășa Ecaterina Apostoiu, diriginta clasei a VII a „B" de la școala de 7 ani din comuna Popești, raionul Focșani, acordă de asemenea o atenție deosebită muncii de îndrumare a părinților. Prin vizitele pe care le face cu regularitate la domiciliul elevilor a reușit să cunoască viața fiecărei familii care are copii în clasa ei. Acest lucru o ajută efectiv în activitatea ei de diriginte, dîndu-i posibilitatea să ia măsuri juste cu privire la fiecare elev în parte.

Numeroase cadre didactice desfășoară în rîndurile părinților o largă propagandă pedagogică. În multe școli se organizează periodic conferințe cu părinții, în care cei mai buni pedagogi popularizează experiența înaintată a educației copiilor în familie. La unele din aceste conferințe cadrele didactice aduc la cunoștința părinților situația la învățătură și la disciplină a elevilor și pun în fața lor o serie de probleme. Pe lîngă multe școli s-au organizat lectorate pentru părinți. Un astfel de lectorat funcționează, de exemplu, pe lîngă școala de 7 ani din comuna Girov, raionul Piatra Neamț.

Un rol însemnat în îmbunătățirea bazei didactico-materiale a școlilor și a procesului instructiv-educativ îl au comitetele de părinți care s-au organizat pe lîngă un mare număr de școli. Acestea ajută cadrelor didactice să îndeplinească planul de școlarizare, să desfășoare cît mai just activitatea din afara clasei și din afara școlii, supraveghează îndeplinirea de către elevi a regulamentului școlii, contribuie la rezolvarea anumitor probleme gospodărești etc. În urma vizitelor efectuate la domiciliul unor eleve de către membrii comitetului de părinți de pe lîngă școala de 7 ani nr. 2 de fete din Huși, de pildă, atît frecvența cît și situația la învățătură a elevelor s-au îmbunătățit simțitor.

În activitatea lor de zi cu zi, învățătorii și profesorii s-au convins că legătura strînsă dintre școală și familie, ajutorul permanent al părinților sînt condiții importante în ce privește organizarea justă a procesului de învățămînt al fiecărei școli.

Marele savant

Ivan Petrovici Pavlov

— 20 de ani de la moartea sa —

Există în istoria culturii, în istoria științelor, figuri remarcabile de creatori care, prin răscolitoarea lor influență, modifică cursul științei nu numai în domeniul lor de specialitate, ci într-o serie întreagă de domenii. O asemenea personalitate excepțională a fost Ivan Petrovici Pavlov.

Hegel pretindea că, prin filozofia sa, raționea a ajuns să se cunoască pe ea însăși. Această pretenție era o pură speculație de filozof idealist. Prin știința creierului însă, prin știința despre activitatea nervoasă superioară, creată de I. P. Pavlov, se poate spune că într-adevăr creierul a ajuns să se cunoască pe sine însuși.

Ivan Petrovici Pavlov s-a născut în 1849, în orașul Riazan. Își face studiile la Universitatea din Petersburg, urmînd științele naturale, și obține titlul de candidat în științe. Din 1875 își complectează studiile la Academia medico-chirurgicală — fără intenția însă de a deveni medic. Din 1878 lucrează în laboratorul renumitului clinician și om de știință S. P. Botkin, care a exercitat o importantă influență asupra formării sale.

Preocupările sale se îndreaptă într-o măsură din ce în ce mai mare către problemele de fiziologie a digestiei. Metodele existente în acest domeniu erau cu totul insuficiente. Procesele fiziologice se studiau cu ajutorul vivisecției, în condițiile unei anestezii generale. Pavlov introduce metoda experienței cronice, prin care fiziologia digestiei se putea urmări prin observații zilnice pe un animal întreg, sănătos. Au rămas celebre experiențele sale cu „prînzul fictiv" în care alimentele sînt eliminate înainte de a ajunge în stomac, datorită secționării părții cervicale a esofagului, cu exteriorizarea celor două capete la nivelul gîtului. Sucul gastric astfel recoltat cu ajutorul unei fistule artificiale a stomacului este obținut pur, fără amestec de salivă și alimente. De asemenea, de o deosebită valoare științifică este metoda „stomacului mic". Un număr imens de noi cunoștințe în domeniul digestiei se adună astfel numai în cîțiva ani.

În 1904 i se acordă lui I. P. Pavlov premiul Nobel pentru contribuția sa fundamentală în domeniul fiziologiei digestiei. Era pe atunci în vîrstă de 55 de ani. La această vîrstă, omul de știință nu se mai aventurează de obicei în domenii cu totul noi, ci se mulțumește să meargă pe linia preocupărilor de pînă atunci. Pavlov a cutezat însă să părăsească domeniul de cercetări care-l consacrase ca savant cu renume mondial și să abordeze o direcție cu totul nouă, căreia avea să-i închine următorii treizeci de ani de muncă neobosită.

Fapt curios! Secreția gastrică nu apărea numai atunci cînd alimentele introduse în gura animalului excitau mucoasa bucală. Era suficient ca animalul să vadă mîncarea, să-i simtă mirosul, pentru ca secreția salivară și cea gastrică să apară. Ce declanșa în aceste cazuri reacția? Alimentul acționa de la distanță — dar pe ce cale, în ce mod? O excitație psihică — se spunea, fără a se lămuri nimic.

Pavlov era un gînditor materialist, un adevărat om de știință. Explicațiile verbale, analogiile cu viața sufletească a omului — animalul dorește, animalul vrea, — nu-l puteau mulțumi. Și astfel ajunge el să se preocupe de o nouă categorie de reflexe, de reflexele declanșate nu de acțiunea excitanților direct utili sau direct dăunători, ci de acțiunea unor excitanți semnalizatori, care vestesc sau prevestesc acțiunea acestor excitanți de importanță vitală. Imensa categorie a reflexelor condiționate, necunoscute, necercetate înainte, se deschide astfel în fața savantului. Creerul își dezvăluie acum mecanismul fundamental al activității sale, organ de conectare, de închidere a circuitelor, mediul reflexelor condiționate. Această capacitate a creerului de a forma legături nervoase noi, legături temporare, stă la baza activității nervoase superioare, a adaptării superioare precise, prompte a organismului la mediu. Unitatea dintre organism și mediu în continuă variație își găsește astfel explicația. Creerul apare, în același timp, ca organul suprem de coordonare a întregii activități a organismului.

Reflexul condiționat nu este numai

un principiu explicativ, un fenomen fundamental al activității nervoase superioare, ci și o metodă principală de pătrundere în intimitatea dinamicii corticale. Se studiază astfel iradierea și concentrarea proceselor nervoase — excitația și inhibiția — inducția reciprocă dintre ele etc.

Teoria stereotipului dinamic sintetizează rezultatele obținute în privința activității sistematice a emisferelor cerebrale. Teoria tipurilor de sistem nervos, în care se pleacă de la proprietățile fundamentale ale proceselor nervoase, dă o bază științifică solidă clasificării temperamentelor.

În fața acestei înaintări impetuoase se prăbușesc și zidurile care înconjoară „misterele" sufletului uman. Funcția principală a emisferelor cerebrale — funcția de semnalizare — poate să explice și activitatea psihică a omului, dacă înțelegem forma calitativ nouă a acestei semnalizări, generată de condițiile sociale de viață și muncă — semnalizare interumană, prin limbaj. Putem înțelege astfel formarea gîndirii abstracte, rațională a omului, capacitatea gîndirii umane de a beneficia necontenit de experiența societății. Teoria celor două sisteme de semnalizare devine astfel un instrument excepțional de prețios nu numai pentru fiziolog, ci și pentru medic, psiholog, pedagog. Adevărații psihologi și pedagogi au înțeles că numai în lumina legilor activității creierului se poate desfășura o cercetare fecundă a activității psihice. Și aici nu e vorba de o simplă transpunere a terminologiei, de o înlocuire a termenilor uzuali în pedagogie și psihologie cu termeni fiziologici, ci de o nouă direcție a cercetărilor psihologice și pedagogice, ghidată de știința activității cerebrale.

Pe această cale se cîștigă rezultate deosebit de valoroase și într-o serie întreagă de alte sectoare. Teoria percepției are enorm de cîștigat dacă se ține seama de legile formării reflexelor condiționate la excitanții complecși. Memoria, gîndirea, pot fi studiate cu mai mult succes dacă se cunosc legile formării și actualizării legăturilor temporare, ale constituirii stereotipurilor dinamice și ale ierarhizării acestora. Munca educativă nu se poate dispensa, în acțiunea de formare a caracterelor, de teoria tipurilor de activitate nervoasă superioară. Viața afectivă poate ieși din sfera descrierilor pe bază de introspecție și a studierii doar a modificărilor organice periferice, dacă cercetările sînt conduse ținîndu-se seama de legile interacțiunii cortico-subcorticale. Datele obținute de școala pavloviană privitor la inhibiția corticală și la raporturile ei cu cel de al doilea sistem de semnalizare deschid perspectiva unor cercetări deosebit de fructuoase în problemele formării voinței.

Studiul psihologic al deprinderilor a avut mult de cîștigat în ultimii ani de pe urma îndrumării cercetărilor pe baza concepției pavloviene. Știm azi mai precis care este participarea efectivă a conștiinței în fenomenul de automatizare; noțiunea de automatizare a devenit mai clară.

Ducînd lupta pentru noi cuceriri în domeniile lor, pornind de la rezultatele fiziologiei pavloviene, psihologii și pedagogii au însă de dus o luptă împotriva vulgarizării pavlovismului, împotriva înlocuirii mecanice a terminologiei psihologice și pedagogice cu termeni fiziologici.

Oamenii de știință din domeniul psihologiei și pedagogiei pot — și de acest lucru s-au convins — să înainteze cu mai multă siguranță, cu mai mult randament în cercetările lor psihologice și pedagogice, dacă se bizuie pe legile activității creierului — legi descoperite de școala lui Pavlov.

„Nu căutați niciodată să mascați insuficiența cunoștințelor voastre — spunea Pavlov — nici chiar prin cele mai curajoase prezumții și ipoteze. Oricît de tentați ați fi de aspectul multicolor al acestui balon de săpun, el este sortit să vi se spargă și nu veți rămîne decît și mai încurcați... Studiați, comparați și acumulați fapte".

Minunata figură a marelui savant rămîne pentru generațiile de cercetători o pildă de devotament cetățenesc și patriotism, o pildă de curaj în știință, de modestie, de exigență față de sine și față de alții. Miile de cercetători care îi studiază opera simt în ea permanent pulsul adevăratei creații.

E. FISCHBEIN
lector la catedra de psihologie a Universității „C. I. Parhon"

În atenția profesorilor de muzică

Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice roagă pe toți tov. profesori de muzică de la școlile elementare și medii de cultură generală, precum și pe cei de la școlile pedagogice, să trimită creații noi de cîntece pentru copii în vederea tipăririi unei broșuri care să servească atît elevilor, cît și profesorilor și învățătorilor care predau acest obiect.

Materialul va fi expediat pe adresa: Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice, București, str. Spiru Haret 12 raionul Gh. Gheorghiu-Dej.

Inspectorii regionali controlează planificarea și organizarea muncii secției de învățămînt raionale, îndeplinirea de către aceasta a sarcinilor de plan privitoare la școlarizare și rețea, la munca de alfabetizare, la asigurarea școlilor cu cadre. De asemenea, ei controlează calitatea îndrumării activității școlilor și cadrelor didactice, munca metodiștilor cabinetului pedagogic raional etc. Inspectorul regional trebuie să cunoască și să perfecționeze întreg sistemul de muncă al secției de învățămînt raionale, al inspectorilor și al șefului de secție, pentru a putea determina intensificarea controlului și creșterea calității lui. El se informează asupra situației predării și nivelului de pregătire al elevilor, controlînd personal, sau împreună cu inspectorul școlar raional, unitățile școlare, verificînd totodată priceperea și capacitatea acestuia în munca de îndrumare și control. Desigur, problemele care formează conținutul activității de îndrumare și control a inspectorului regional sînt numeroase și variate. Nu este cazul să le enumerăm pe toate într-un articol de ziar, dar trebuie să arătăm că scopul activității inspectorului regional este perfecționarea muncii în școlile de cultură generală, ridicarea nivelului pregătirii elevilor prin îmbunătățirea muncii învățătorilor și profesorilor și a activității de îndrumare și control a inspectorului raional. Inspectorul regional trebuie să îndrepte atenția secției de învățămînt raionale spre școlile cu lipsuri și greutăți mai mari, spre școlile cu cadre necalificate, cu cadre tinere și fără experiență, care trebuie înconjurate cu atenție și bunăvoință, pentru a le crește corespunzător sarcinilor ce le au.

Șeful secției de învățămînt regionale trebuie să încredințeze raioanele mai grele, pentru îndrumare și control, acelor inspectori regionali care s-au dovedit a fi bine pregătiți, buni organizatori și îndrumători, buni mobilizatori și care au obținut succese evidente în activitatea lor de îndrumare și control. Este limpede că inspectorii regionali nu pot controla toate unitățile școlare din raioanele încredințate lor. Aceasta este sarcina secțiilor de învățămînt raionale. Totuși, ei sînt obligați să controleze școlile medii de 10 ani, casele de pionieri, casele de copii, stațiunile tinerilor naturaliști, precum și unele școli elementare și de 7 ani pentru a putea cunoaște bine situația învățămîntului din raionul respectiv, pentru a determina prin măsuri corespunzătoare îmbunătățirea muncii acestora. Ei nu pot fi lipsiți de răspundere în ce privește organizarea și pregătirea din vreme a consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, mișcările de cadre și rezolvarea la vreme și în bune condiții a cererilor și sezisărilor oamenilor muncii în probleme ce privesc secțiile sau organele de învățămînt din raioanele de care răspund.

Rezultatele muncii de îndrumare și control a inspectorului regional depind, în mare măsură, de puterea, priceperea și capacitatea de muncă a sa și a colectivului secției raionale. Este necesar, prin urmare, ca inspectorii regionali să fie cadre bine pregătite profesional, cu experiență pedagogică înaintată, să aibă un nivel ideologic și politic ridicat, să fie animați de dorința vie de a ridica necontenit calitatea învățămîntului în școlile noastre.

*

Controlul și îndrumarea instituțiilor de învățămînt și educație nu este o sarcină care privește numai pe inspectorii școlari raionali și regionali. Inspectorii școlari exercită inspecția generală de stat în toate problemele învățămîntului și la toate materiile de învățămînt. Inspecția de specialitate, la fiecare obiect de învățămînt, o fac și metodiștii cabinetelor pedagogice. Sarcina esențială a fiecărui metodist este aceea de a ridica nivelul predării lecțiilor la specialitatea sa, în scopul unei pregătiri temeinice teoretice și practice a elevilor. Secțiile de învățămînt nu au inspectori pentru fiecare specialitate, dar au metodiști, și metodiștii, ca organe de specialitate, trebuie să muncească în majoritatea timpului pe teren, în școli, pentru cunoașterea și îndrumarea vie a muncii învățătorilor și profesorilor, pentru culegerea, studierea și popularizarea experienței pozitive a cadrelor didactice. Șefii secțiilor de învățămînt și șefii cabinetelor pedagogice regionale sînt obligați să dea toată atenția nivelului și calității muncii metodiștilor. Controlul efectuat în această privință de organele Ministerului Învățămîntului la cabinetul pedagogic al orașului București a constatat că activitatea acestuia se desfășoară nesatisfăcător, deși are toate condițiile pentru o activitate mai rodnică.

Metodiștii cabinetului pedagogic regional sînt obligați să efectueze cel puțin 15 zile de muncă pe teren, să cunoască și să sprijine activitatea cadrelor de specialiști. Ei trebuie să controleze și să îndrumeze activitatea metodistului raional, să informeze secția de învățămînt raională și inspectorul regional care răspunde de raionul respectiv asupra constatărilor făcute, propunînd totodată măsuri care să determine îmbunătățirea muncii la obiectul respectiv într-o școală, în mai multe școli, pe raion sau regiune.

Metodistul este obligat să informeze periodic și cît se poate de complect pe șeful cabinetului pedagogic asupra situației învățămîntului în regiune la obiectul respectiv și asupra întregii sale activități. La rîndul său, șeful cabinetului pedagogic va informa sistematic pe șeful secției de învățămînt regionale asupra nivelului învățămîntului la diferitele obiecte de învățămînt, luînd împreună măsuri care să determine creșterea nivelului predării și a întregii munci din școală.

Ca și inspectorii, metodiștii trebuie să aibă în preocupările lor studierea unor probleme esențiale ale învățămîntului nostru. Cercetarea științifică în problemele specialității respective și colaborarea cu metodiștii Direcției generale a învățămîntului elementar, mediu și a educației preșcolare din minister va ridica la un nivel înalt activitatea metodistului și va contribui la perfecționarea învățămîntului de cultură generală.

PENTRU O MUNCĂ PLANIFICATĂ, VIE ȘI CONCRETĂ

Activitatea secțiilor de învățămînt regionale și a cabinetelor pedagogice este controlată și îndrumată de inspectorii generali ai Ministerului Învățămîntului. Aceștia se preocupă de problemele organizatorice, pedagogice, administrative, de calitatea muncii de control și îndrumare, efectuează anchete, organizează inspecții generale sau tematice la secțiile de învățămînt regionale, raionale sau în unitățile școlare și de educație. Pe lîngă aceasta, inspectorul general are sarcina să urmărească permanent situația învățămîntului la specialitatea sa.

Pentru o bună organizare și desfășurare a muncii de îndrumare și control, secția de învățămînt trebuie să-și întocmească planuri de muncă anuale și trimestriale, care să cuprindă sarcinile și problemele tuturor sectoarelor secției de învățămînt (ale sectorului școli, ale sectorului cadre etc.) pentru etapa respectivă. Din aceste planuri de muncă nu trebuie să lipsească graficul inspectării instituțiilor de învățămînt și educație care cad în sarcina secției de învățămînt respective. Inexistența unei asemenea evidențe a făcut ca unele școli, cum este, de exemplu, școala nr. 88 din raionul Tudor Vladimirescu al orașului București, să rămînă necontrolate 2—3 ani la rînd.

Inspectorii școlari, metodiștii, șeful secției de învățămînt trebuie să-și desfășoare activitatea după planul de muncă personal, întocmit pe pătrare, ținînd seama de prevederile planului trimestrial al secției. Planurile trebuie să cuprindă etapele ieșirilor pe teren, munca în interiorul secției de învățămînt, etapa pregătirii controlului, a studierii și prelucrării materialelor și observațiilor culese etc. Întocmirea unui bun plan de muncă și respectarea lui va determina o bună activitate de îndrumare și control.

Nu putem admite așa zisul control cu caracter de „vizită" sau cu caracter de „orientare", care nu poate prilejui o cunoaștere adîncă a realităților din instituția controlată și nici lichidarea lipsurilor din activitatea ei. Pentru efectuarea unui control temeinic trebuie să se stabilească durata de timp necesară, în funcție de obiectivele controlului, de mărimea unității controlate, de intervalul de timp în care școala sau secția de învățămînt nu a mai fost controlată, de numărul persoanelor care efectuează controlul. De obicei, pentru controlul școlilor de 4 ani sînt suficiente două zile, pentru școlile de 7 ani circa 5 zile și pentru școlile medii de 10 ani circa 6—8 zile.

În funcție de obiectivele urmărite, controlul poate îmbrățișa întreaga activitate a școlii (sau a secției de învățămînt), poate cuprinde numai procesul de învățămînt sau numai unele probleme speciale din activitatea școlii (inspecție tematică).

La o școală sau la o secție de învățămînt care n-au fost controlate amănunțit și multilateral de multă vreme, la o școală în care situația muncii instructiv-educative este nesatisfăcătoare, sau la o școală a cărei experiență merită să fie studiată este indicat să se organizeze un control frontal. Cînd inspectorul trebuie să ajute școala sau secția de învățămînt într-o direcție oarecare, în anumite probleme, inspecția va fi tematică. Școlile și secțiile de învățămînt trebuie să fie supuse controlului tematic mult mai des decît celui frontal, deoarece controlul tematic necesită mai puțin timp și deseori el ajută la lămurirea mai temeinică și multilaterală a celor mai esențiale probleme pedagogice.

Potrivit obiectivelor urmărite, inspecția poate fi efectuată numai de inspectorul școlar, de metodist sau de o brigadă condusă de un inspector. Controlul în brigadă este mai complex, mai adînc și mai eficace; el necesită o organizare minuțioasă și se recomandă mai ales pentru verificarea unităților mari sau a întregii activități a secțiilor de învățămînt raionale sau regionale.

Oricare ar fi obiectivele și metodele inspecției, ea trebuie pregătită temeinic de fiecare inspector și metodist. Nepregătirea inspecțiilor caracterizează azi în bună măsură munca de îndrumare și control a directorilor, a secțiilor de învățămînt raionale și regionale. Această lipsă trebuie lichidată cît se poate de repede. Pentru fiecare inspecție este necesar să se rezerve cel puțin 5 zile de pregătire. Pregătirea pentru inspecție trebuie să asigure cunoașterea temeinică a hotărîrilor partidului și guvernului, a ordinelor și instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului care reglementează problemele urmărite prin control; a planurilor de învățămînt, a programelor și a manualelor școlare; a documentelor inspecțiilor anterioare, a rapoartelor de activitate ale instituției respective. În același timp, pregătirea pentru inspecție trebuie să asigure alcătuirea unui bun plan de muncă pentru fiecare ieșire pe teren.

Etapa a doua a controlului se desfășoară în unitățile propuse pentru control și îndrumare. Pe parcursul inspecției este necesar ca în fiecare zi inspectorul și membrii brigăzii să-și prelucreze, pe probleme, constatările făcute și sarcinile trasate. Aceasta va ușura munca la încheierea inspecției, va asigura o justă redare și interpretare a faptelor culese.

Inspecția se încheie cu analiza și comunicarea constatărilor făcute de inspector (metodist sau brigadă), consiliului pedagogic sau colectivului secției de învățămînt care a fost inspectată. Apoi se trece la încheierea procesului verbal de inspecție. Inspectorul raional este obligat să încheie procesul verbal la fiecare unitate controlată, inspectorul regional la secțiile de învățămînt raionale și la școlile medii, case de copii, case de pionieri, unități preșcolare, iar inspectorii generali din centrala ministerului la secțiile de învățămînt regionale. Aceste indicații nu sînt limitative.

Metodiștii secțiilor de învățămînt, metodiștii Direcției generale a învățămîntului elementar, mediu și a educației preșcolare din Ministerul Învățămîntului sînt obligați să înscrie constatările lor și indicațiile date în școli în condica de procese verbale a școlii.

Directorii școlilor sînt obligați să trimită secțiilor de învățămînt raionale extrase sau copii certificate după documentele de control încheiate în condica de procese verbale a școlii de către inspectorii școlari sau metodiști. Aceste copii vor fi trimise de către secția raională secției de învățămînt regionale, unde vor fi înregistrate și anexate dosarului personal al învățătorului sau profesorului controlat. Această măsură, pe lîngă faptul că va contribui la cunoașterea activității cadrelor, va asigura o mai mare eficiență a activității de îndrumare și control.

Eficiența inspecției se poate asigura cu ajutorul organizațiilor de partid, prin antrenarea organelor locale de stat, U.T.M., sindicale, la îndeplinirea unor hotărîri luate în urma controlului efectuat, prin verificarea îndeplinirii sarcinilor trasate cu prilejul inspecțiilor anterioare.

Ședințele cu directorii de școli, cercurile pedagogice, ședințele cu șefii secțiilor de învățămînt sau cu inspectorii raionali sau regionali pot fi folosite cu succes de către organul de control pentru lichidarea sau prevenirea unor lipsuri constatate în unele unități, lipsuri care par a fi generale. La fel se poate proceda pentru popularizarea metodelor, procedeelor și rezultatelor bune obținute de unele cadre didactice, directori sau inspectori școlari.

Presa locală și centrală poate și trebuie să fie folosită de organele noastre de îndrumare și control ca un mijloc de îndrumare permanentă a activității instituțiilor de învățămînt.

Inspectorii școlari trebuie să lupte împotriva formalismului și aspectelor birocratice din munca de îndrumare și control. Este necesar să se smulgă din rădăcini obiceiul unor secții de învățămînt și servicii din Ministerul Învățămîntului de a da inspectorilor numeroase misiuni și hîrtii, de a le cere să se ocupe mai mult de rezolvarea acestora de cît de problemele vii ale școlilor și secțiilor de învățămînt de care răspund.

Conducerile secțiilor de învățămînt și Direcția generală a învățămîntului elementar, mediu și a educației preșcolare din Ministerul Învățămîntului trebuie să întărească autoritatea inspectorilor, să asculte cu atenție observațiile și propunerile lor, să intensifice legăturile cu inspectorii, pentru a lucra mai bine și unii și alții.

Controlul și îndrumarea muncii școlilor reprezintă o sarcină complexă, grea, dar frumoasă. Creșterea și dezvoltarea învățămîntului de cultură generală depinde în bună măsură și de calitatea muncii de îndrumare și control.

Înarmați cu învățăturile celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn despre control și cu indicațiile leniniste despre inspecție, inspectorii școlari sînt datori să-și ridice necontenit nivelul activității lor pentru înflorirea continuă a școlii noastre noi.

Toată grija pentru îndeplinirea ordinelor, regulamentelor și instrucțiunilor

Urmărind să asigure norme stabile de organizare și funcționare a învățământului, Ministerul Învățământului a elaborat, în ultimii ani, o serie de acte cu caracter normativ. Din lipsa unui mijloc de transmitere în toate școlile, aceste norme erau cunoscute și aplicate numai parțial, sau „în general". Ministerul Învățământului a înlăturat această lipsă prin editarea unui buletin periodic, de la apariția căruia s-a împlinit de curînd un an. În acest buletin se publică ordinele ministrului, regulamente și diferite instrucțiuni.

La apariția primului număr al buletinului s-a atras din nou atenția secțiilor de învățămînt și școlilor asupra obligativității pe care o au lucrătorii din învățămînt de a cunoaște, a prelucra și a aplica în mod strict dispozițiile Ministerului Învățământului, de a găsi cele mai potrivite mijloace în vederea aducerii la îndeplinire a acestor dispoziții.

Încă de la primele numere ale Buletinului Ministerului Învățământului secțiile de învățămînt, conducerile școlilor și cadrele didactice și-au manifestat satisfacția pentru faptul că li s-a înlesnit cunoașterea principalelor documente care reglementează activitatea în învățămînt. În munca multor secții de învățămînt și unități școlare se observă acum preocuparea consecventă și permanentă de a îndeplini cu rigurozitate dispozițiile stabilite prin ordinele Ministerului Învățământului, regulamente și instrucțiuni.

Mai există, însă, unele secții de învățămînt și unii directori de școli care, neînțelegînd importanța directivelor și socotind că aplicarea lor este facultativă, arată dezinteres față de normele obligatorii, dovedind astfel indisciplină în muncă. De pildă, secțiile de învățămînt din raioanele Oaș și Oravița nu au ridicat timp îndelungat coletele cu unul din numerele buletinului, cu toate avizele repetate ale organelor poștale. Ca urmare, coletele respective s-au întors la minister, spre a fi apoi trimise cu note observatorii.

În unele locuri, buletinele sînt distribuite cu întîrziere, iar cuprinsul lor nu este prelucrat, nu este studiat. Dacă spre exemplu, secția de învățămînt a raionului N. Bălcescu din Capitală obișnuiește ca, odată cu difuzarea buletinului, să prelucreze conținutul acestuia cu directorii, nu același lucru se întîmplă la secția de învățămînt a raionului Gh. Gheorghiu-Dej, al cărei dezinteres în această privință provoacă greutăți în activitatea cadrelor didactice. Așa se explică faptul că învățătorii și profesorii școlii medii de băieți nr. 1 „Nicolae Bălcescu", situată în acest raion, nu au luat cunoștință decît cu o întîrziere de aproape două luni de zile despre regulamentul de organizare și funcționare a comitetului de părinți — și aceasta după ce, întîmplător, directorul școlii a aflat la minister despre existența acestui regulament. La fel s-au petrecut lucrurile la școlile medii de băieți din Botoșani și din Focșani. Deși primiseră la timp buletinele din lunile octombrie și decembrie, directorii acestor școli nu aveau cunoștință nici în luna februarie despre conținutul lor. Din această cauză, directorul școlii medii de băieți din Focșani a permis antrenarea elevilor în acțiuni în afară de școală altele decît cele prevăzute în instrucțiunile Ministerului Învățământului. Din aceeași cauză, în planul de muncă al școlii medii de băieți din Botoșani nu se prevăd nici un fel de acțiuni în legătură cu organizarea zilelor festive, a sărbătorilor și aniversărilor tradiționale sau cu antrenarea elevilor la acțiuni de interes obștesc. La această școală, nici pînă acum nu a fost elaborat planul de muncă al comitetului de părinți în conformitate cu indicațiile ce le dă regulamentul apărut cu patru luni în urmă.

Pentru că unele secții raionale nu studiază instrucțiunile, răspund cu întîrziere diferitelor sarcini ce le revin. Astfel, deși a fost simplificat sistemul și s-a redus numărul dărilor de seamă, asupra activității în învățămînt, secțiile de învățămînt ale regiunilor Bacău, Cluj, Timișoara, Hunedoara, Iași, Oradea, încă nu au înaintat dările de seamă pe pătrarul I, al căror termen a expirat de trei luni de zile. De asemenea, mai mult de jumătate din secțiile de învățămînt regionale nu au înaintat dările de seamă privind munca de alfabetizare, cu toate că și termenul pentru acestea a expirat de o lună de zile. Consecințele negative ale unei asemenea stări de lucruri se răsfrîng asupra activității din școli.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri este necesar să se ia de îndată măsuri în vederea însușirii de către cadrele didactice a tuturor ordinelor, regulamentelor și instrucțiunilor, astfel ca prin forțele unite ale colectivelor pedagogice să se asigure îndeplinirea întocmai și la timp a acestora. Este necesar ca organele de învățămînt raionale să-și însușească ele, în primul rînd, conținutul acestor materiale, să asigure prelucrarea lor cu directorii de școli și în consiliile pedagogice, urmărind ca în planurile de muncă să se includă, în mod obligatoriu, activitățile și sarcinile stabilite prin documentele de legislație școlară. Organele de îndrumare și control au, totodată, datoria să stimuleze colectivele didactice care obțin rezultate bune în urma aplicării și respectării ordinelor, regulamentelor, instrucțiunilor, prin popularizarea și extinderea metodelor folosite de acestea în activitatea lor.

În același timp, este necesar să se exercite un control riguros din partea inspectorilor Ministerului Învățământului și a secțiilor de învățămînt, trăgîndu-se la răspundere și luîndu-se măsuri de sancționare împotriva celor care nu execută sau încalcă dispozițiile legale.

DIMITRIE TRICA
directorul Direcției învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Învățămîntului

ȘCOALA — factor activ în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii

Pregătirea răsadnițelor și semănatului

În această perioadă, oamenii muncii din agricultură se pregătesc în vederea executării muncilor agricole de primăvară. Desfășurîndu-și activitatea obștească, învățătorii au datoria de a arăta colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor cu gospodării individuale că, pentru a obține recolte mari și timpurii, o bună parte dintre legume trebuie cultivate prin răsad.

Locul unde se fac răsadnițele trebuie să fie mai ridicat, pentru ca apa să se poată scurge ușor, să fie bătut de soare toată ziua, pentru a se încălzi repede și să fie ferit de vînturi. Cele mai bune locuri pentru răsadnițe sînt cele așezate în partea de miazăzi a unui zid, a unui gard sau a unei perdele de arbori. Pentru adăpostirea răsadnițelor se poate face de jur împrejur un gard de nuiele sau de stuf. Într-o gospodărie mică răsadnița se face în curte, în partea de miază-zi a grajdului sau lîngă un zid sau gard, într-un loc bătut de soare.

În apropierea acestui loc se va curăți mai întîi bine zăpada, apoi se va așeza bălegarul în șiră pentru a se încinge. Cel mai bun bălegar pentru răsadniță este bălegarul de cal. În cazul că nu avem la îndemînă suficient bălegar de cal, se poate folosi și bălegarul de bovine, însă numai în amestec cu cel de cal. Pentru a se încinge, bălegarul trebuie să fie foiat (afînat) și udat cu urină de grajd, must de bălegar sau cu apă caldă. La 4-5 zile după această operație bălegarul este încins și poate fi întrebuințat pentru patul răsadniței. Cînd folosim bălegar proaspăt pentru paturi nu este nevoie să stea mai întîi în șiră (grămadă) pentru a se încinge.

Înainte de a așterne patul, locul se curăță bine de zăpadă, se însemnează cu colțul sapei mărimea patului și apoi se așterne pe pămînt un strat de 10—15 cm. cu bălegar uscat sau chiar paie, cu scopul de a izola patul de pămîntul înghețat. Mărimea patului de bălegar se socotește după toc, în așa fel ca să fie mai mare cu o jumătate de metru de jur împrejurul tocului.

Peste acest strat de bălegar uscat se așează apoi bălegarul proaspăt sau bălegarul încins din șira din apropiere. Această lucrare se face cu furca, așezînd bălegarul cît mai uniform, de aceeași grosime peste tot. După ce s-a așezat un strat de 20—30 cm. bălegarul se calcă pentru a se îndesa, potrivindu-se și grosimea. După primul călcat se așează cu furca un nou strat de bălegar, apoi se calcă din nou. Operația se repetă pînă ce patul ajunge la grosimea de 60—80 cm după ultima călcare. La un toc de răsadniță intră, după grosimea lui, 4—8 căruțe de bălegar.

Înainte de ultima călcare, bălegarul se așează în așa fel încît patul să aibă o mică înclinare înspre miază-zi, adică înălțimea patului să fie cu ceva mai mare înspre partea de miază-noapte decît înspre partea de miază-zi. Peste patul astfel pregătit urmează să fie așezat tocul de răsadniță. Acesta se dezinfectează mai întîi cu soluție de formol 1/20 sau cu lapte de var. Se așează apoi tocul deasupra patului, pentru a însemna locul unde vin cei patru țăruși (picioare) de la colțuri. În dreptul fiecăruia se sapă cîte o groapă adîncă pînă ce tocul de răsadniță se așează bine cu marginea lui inferioară pe toată lungimea pe patul de bălegar. Tocul trebuie să fie drept pe toată lungimea. În jurul lui se așează bălegar astfel încît patul să se înalțe pînă aproape de marginea superioară a tocului, formînd un fel de prispă.

În interior se așează de asemenea încă un strat de bălegar și se calcă bine pentru a se nivela perfect, insistîndu-se mai ales înspre marginile tocului.

După așezare, tocurile se acoperă cu ferestre și cu rogojini și se lasă 3—4 zile pentru ca bălegarul să se încingă bine, după care timp se așează pămînt în interior.

Pămîntul folosit în răsadniță trebuie să fie gras, afînat și bine aerisit. Cel mai potrivit pămînt pentru răsadniță se obține amestecînd o parte pămînt de țelină, două părți mraniță și o parte nisip. Înainte de a fi așezat în interiorul tocului, acest amestec trebuie să fie bine mărunțit. Pămîntul astfel pregătit se așează apoi deasupra bălegarului într-un strat gros de 14—15 cm., învelindu-se cu grebla. Pentru un toc de răsadniță trebuie 0,75—1 cm de amestec. După așezarea pămîntului răsadnița se acoperă din nou cu ferestre și rogojini. După 4—5 zile, după ce pămîntul s-a încălzit, se pot semăna legumele.

Înainte de semanat se mai nivelează pămîntul, distrugîndu-se buruienile care au răsărit între timp. După nivelare, pămîntul se îndeasă ușor cu bătătorul, apoi se înseamnă rîndurile cu muchia unui lanțet sau a unui marcator. Dacă răsadul se va repica, rîndurile se fac mai dese, cam la 3—4 cm unul de altul; dacă răsadul se ține în același loc pînă la plantarea în grădină, rîndurile se fac mai rare: 4—5 cm. pentru varză, ardei, vinete și 5—6 cm. pentru roșii. În șănțulețe semințele se așează la 1—2 cm una de alta.

După semănat, semănătura se acoperă încă o dată cu un strat de mraniță, gros de 0,5—1 cm, iar apoi se îndeasă ușor pămîntul cu bătătorul. Dacă pămîntul din răsadniță este uscat, se va uda cu apă călduță și cu o stropitoare cu sită deasă.

După semănat răsadnița se acoperă cu ferestre și rogojini, ținîndu-se așa pînă încep să răsară legumele. Semănatul în răsadniță trebuie făcut în zilele frumoase, cu soare și fără vînt, pentru a nu se răci rasadnițele. Tot pentru acest motiv nu se va lucra decît la un singur ochi de geam, celelalte fiind acoperite.

Semințele care se seamănă în răsadnițe trebuie să fie de calitate superioară și tratate (dezinfectate) contra bolilor și dăunătorilor.

Ing. I. ARDELEANU

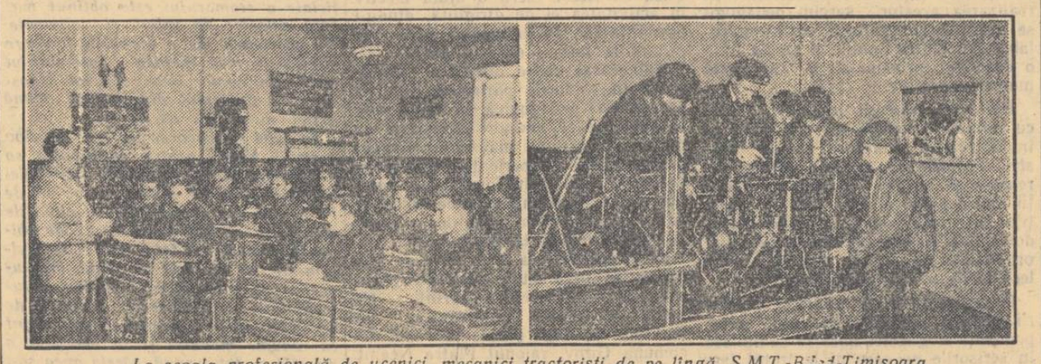

La școala profesională de ucenici mecanici tractoriști de pe lîngă S.M.T.-Bacd-Timișoara.

Un pedagog înflăcărat

120 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI N.A. DOBROLIUBOV

„Încă de timpuriu a pus stăpînire pe mine nobila hotărîre de a mă consacra slujirii patriei mele. Multă vreme visuri ciudate au frămîntat mintea mea lipsită de experiență și, în cele din urmă, m-am oprit asupra profesiei de pedagog. Gîndindu-mă la această profesie, mi-am pregătit în vederea ei aptitudinile, mi-am îndreptat spre ea dorințele, răbdarea, tot ce trebuie pentru această muncă grea... Aș vrea să-mi îndeplinesc datoria neobosit și ferm, cu nestrămutată hotărîre, cu dragoste și cu o dorință curată de a munci spre binele elevilor mei și sînt adînc convins că zelul meu nu poate fi cu totul zadarnic".

Aceste cuvinte înflăcărate, care exprimă simțămintele unui adevărat educator, au fost scrise sub titlul „Cheia mea pentru activitatea pedagogică", de către tînărul N. A. Dobroliubov, în momentul în care intra ca student la Institutul pedagogic central din Petersburg. Tînărul acesta care se îndrepta cu entuziasm spre munca pedagogică, își petrecuse copilăria în sărăcie și suferise foamea, frigul și apăsarea învățămîntului dogmatic într-un seminar bisericesc. Condiții cumplit de grele, care i-au zdruncinat sănătatea, a întîlnit și în Institutul pedagogic. În ciuda acestor condiții, el a muncit neobosit, însușindu-și o cultură vastă. Manifestînd o reală independență în gîndire, el a redactat două reviste studențești în care a criticat situația din Institut și sistemul de educație din Rusia acelui timp.

În 1856, Dobroliubov l-a întîlnit pe Cernîșevski. Cu o profundă admirație el scria: „...Nu-mi închipuiam să pot întîlni vreodată atîta nobilă iubire pentru om, o asemenea inteligență, riguros consecventă, pătrunsă de dragoste pentru adevăr". Curînd, Dobroliubov a devenit tovarășul de luptă al lui Cernîșevski și unul dintre redactorii revistei „Sovremennik" — publicația cea mai importantă a democraților-revoluționari ruși. Alături de numeroase studii de estetică și filozofie, el a scris aproape o sută de lucrări de domeniul pedagogiei.

N. A. Dobroliubov a fost unul dintre cei mai activi militanți democrați-revoluționari din acel timp. El afirma că „numai toporul poate să ne salveze" de regimul iobăgist. Din aceste convingeri decurg și ideile sale pedagogice. Ca și ceilalți democrați-revoluționari, el a luptat pentru luminarea poporului și pentru generalizarea învățămîntului, ceea ce în condițiile de atunci părea o utopie. El a combătut cu vigoare teza după care aspectul fizic, intelectual și moral al fiecărui om ar fi un dar al naturii. „De unde și pînă unde natura?", întreba el „Cînd natura îi aduce pe lume, toți oamenii, fără deosebire, sînt slabi și neputincioși". El a arătat că în formarea omului un rol esențial îl joacă educația care, la rîndul ei, este determinată de anumite condiții sociale. O ilustrare a acestor idei o găsim în articolele în care Dobroliubov analizează felul cum se formează într-o educație boierească, tipul „omului de prisos", tipul lui Oblomov (eroul romanului cu același titlu al lui I. A. Gonciarov, care apăruse tocmai atunci și căruia Dobroliubov i-a dedicat studiul critic „Ce e oblomovismul"). „Oamenii nu se ofelesc stînd tolăniți pe iarba verde, ci în focul experiențelor vieții" — scria Dobroliubov, de data aceasta în legătură cu anumiți eroi ai lui Saltikov-Scedrin. Și în multe alte cazuri Dobroliubov a îmbinat analiza literară cu profunde observații pedagogice — el urmărind promovarea unei literaturi care, oglindind veridic realitatea, să contribuie la educarea poporului în spirit revoluționar.

Scopul educației, în concepția lui N. A. Dobroliubov, era, în ultimă analiză, formarea unor luptători curajoși împotriva sistemului feudal-iobăgist. Tocmai de aceea, în activitatea sa pedagogică, el a respins toate acele măsuri, dominante în învățămîntul vremii, care duceau la educarea unor oameni supuși, timorați, lipsiți de curaj și independență în gîndire.

Ridicîndu-se împotriva dogmatismului, el a militat pentru un învățămînt intuitiv, accesibil copiilor, și în special pentru însușirea cunoștințelor în mod conștient. „Ce dezvoltare înfloritoare ar putea să dobîndească mintea — scria N. A. Dobroliubov — dacă din primii ani ai vieții omul ar fi învățat să gîndească la ceea ce face, dacă copilul ar acționa numai dîndu-și seama că ceea ce face este necesar și drept".

În numele moralei revoluționare și patriotice care-l însuflețea, N. A. Dobroliubov a făcut un aspru rechizitoriu al moralei putrede în spiritul căreia clasele exploatatoare căutau să formeze tineretul. În lucrările de educație morală ale exponenților școlii oficiale, tinerii erau învățați să lingușească pe cei mari pentru a le cîștiga bunăvoința, să fie „îndemînatec" (adică necinstiți) „prudenți" (adică lași) etc. O asemenea „știință a vieții" era considerată de Dobroliubov drept „ultima treaptă a depravării morale și intelectuale". Dobroliubov a criticat cu vigoare „pseudopatriotismul" înaltei societăți din acel timp, care sub fraze umflate despre patrie ascundea exploatarea nemiloasă a poporului. „Adevăratul patriotism — scria el — este mai presus de realitățile și interesele personale și este strîns legat de dragostea pentru omenire".

Cu multă energie a combătut N. A. Dobroliubov pedepsele corporale care erau folosite pe scară largă în școala țaristă. Mai multe dintre lucrările sale sînt dedicate luptei împotriva acestui barbar obicei, pe care îl privea ca pe o urmare a rînduielilor asupritoare ce domneau în societate.

Printre lucrările cu caracter pedagogic pe care le-a scris N. A. Dobroliubov trebuie amintite și recenziile sale asupra manualelor vremii și asupra cărților și revistelor pentru copii. El manifestă multă exigență în ce privește conținutul științific și respectarea principiului accesibilității în alcătuirea manualelor. Cu ascuțită ironie, el a criticat acea literatură sau mai bine zis maculatură care încerca să-i educe pe copii în spiritul supunerii și servilismului față de cei suspuși, în spiritul prejudecăților și misticismului.

Este imposibil să cuprinzi, în spațiul restrîns al unui articol, bogata problematică pedagogică din scrierile lui N. A. Dobroliubov. Ne mărginim să mai amintim că acest pasionat pedagog a fost preocupat, printre multe altele, de probleme ca aceea a autorității pedagogului, a formării deprinderilor la copii, a disciplinei în școală, de condițiile grele de viață ale învățătorilor. Scrierile lui pedagogice se disting printr-o argumentare strînsă, deosebit de limpede și convingătoare și printr-o cunoaștere profundă a naturii copilului. Multe dintre ele sînt adevărate modele de argumentare pedagogică științifică. Fiecare rînd reflectă consecvența sa în urmărirea țelurilor luminoase ale pedagogiei democrat-revoluționare.

Condițiile deosebit de grele în care s-a desfășurat viața sa și munca istovitoare pe care a depus-o au dus la îmbolnăvirea și apoi la moartea prematură a acestui militant de frunte al mișcării democrat-revoluționare. A murit la 25 de ani, spre marea durere a lui Cernîșevski și a tuturor revoluționarilor din acel timp. În poezia „În amintirea lui Dobroliubov", N. A. Nekrasov scria:

„Dar prea devreme ceasul ți-a bătut
Făcînd să-ți cadă pana minunată.
Ce far al rațiunii a dispărut.
Ce inimă a încetat să bată!

Articolele cu conținut pedagogic publicate în „Sovremennik" — printre care și cele ale lui Dobroliubov — s-au bucurat de multă popularitate. Ecoul lor a ajuns și în țara noastră. Redactorii revistei „Contemporanul", apărută la noi între 1881—1891, le-au cunoscut și le-au folosit în campaniile duse împotriva bătăii din școală, împotriva manualelor neștiințifice etc.

Cadrele didactice au și astăzi multe de învățat din operele lui N. A. Dobroliubov — care în parte au fost traduse și în românește. Aniversarea a 120 de ani de la nașterea acestui mare reprezentant al gîndirii pedagogice materialiste este un prilej de a ne îndrepta privirea din nou și cu mai multă atenție spre opera sa valoroasă, din care putem mereu învăța.

MIRCEA ȘTEFAN

Propaganda profesională a clubului muncitorilor din învățămînt

Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din București este situat într-unul din cartierele centrale ale Capitalei, într-o clădire cu trei etaje și o bogată arhitectură interioară. Cu sprijinul comitetului orășenesc sindical, al cadrelor didactice și mai ales al C.C. al S.M.I., activitatea sa a crescut an de an, a căpătat forme din ce în ce mai variate, lărgindu-și totodată conținutul. În prezent, clubul are numeroase cercuri artistice — de cor, dansuri, teatru, balet — o valoroasă bibliotecă, cinematograf, cerc literar etc. Consiliul de conducere a clubului, ales pe timp de un an, este format din profesori fruntași din Capitală, care cunosc bine problemele de învățămînt și realizează legătura nemijlocită cu masa cadrelor didactice. Aceasta asigură totodată întocmirea judicioasă a planului de activitate al clubului, astfel încît el să răspundă cerințelor membrilor de sindicat pe care îi deservește.

Cea mai caracteristică latură a activității clubului este preocuparea pentru sprijinirea pedagogilor din Capitală în ridicarea măiestriei lor profesionale. Tocmai de aceea, conducerea clubului a căutat să dea tuturor manifestărilor cultural-educative un caracter profesional, așa încît pedagogii să poată învăța din fiecare manifestare culturală cîte ceva pentru munca lor de fiecare zi.

Propaganda profesională a îmbrăcat însă și forme specifice, cum ar fi, de pildă, consfătuirile, conferințele și referatele pe teme profesionale. În colaborare cu Institutul interregional Bucureșteni de perfecționare a cadrelor didactice, cu societățile de matematică și fizică, de științe istorice și filologie etc., cu edituri și redacții de reviste și ziare, comitetul de conducere a clubului organizează prelegeri și consultații în ajutorul membrilor de sindicat cuprinși la cursurile de perfecționare.

La începutul acestui an școlar, clubul a organizat, în colaborare cu cabinetul pedagogic al Capitalei, un ciclu de conferințe și referate pe teme pedagogice și de specialitate pentru cadrele didactice din învățămîntul preșcolar și elementar cuprinse la cursurile de perfecționare.

Pentru învățătorii care predau la clasele I—IV au avut loc conferințe ca: „Metodica lecției de consolidare a scrierii și citirii în perioada abecedarului", „Fundamentarea psihologică a metodei fonetice analitico-sintetică în predarea scris-cititului" etc.

Răspunzînd cerinței cadrelor didactice cuprinse la cursurile de perfecționare, clubul a organizat, cu sprijinul Direcției predării științelor sociale din Ministerul Învățămîntului, un ciclu de lecții de marxism-leninism. Aceste lecții au stîrnit mult interes și sînt audiate de sute de cadre didactice.

Un sprijin efectiv în munca cadrelor didactice îl constituie și organizarea conferințelor care popularizează experiența pedagogiei sovietice, ca de exemplu: „Ideile pedagogice ale lui Lenin", „Pedagogia sovietică — călăuza permanentă în munca învățătorului" etc. Toate aceste conferințe, lecții și comunicări au fost ținute de academicieni și oameni de știință, de cadre didactice fruntașe din învățămîntul mediu și superior.

O altă formă a propagandei profesionale folosită cu bune rezultate de către club este generalizarea experienței înaintate, cu ajutorul consfătuirilor de producție. În acest sens clubul a organizat, în colaborare cu secția de învățămînt, consfătuiri pe anumite teme, la care cadrele didactice fruntașe din Capitală au vorbit despre experiența lor. Astfel de teme au fost: „Cum am pregătit copiii din grupa mare pentru școala elementară", „Rezultatele obținute în munca de învățămînt la sfîrșitul pătrarului I în școlile serale și măsurile ce urmează a fi luate în cursul pătrarului II privind lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură" etc.

În vederea ridicării calității muncii din școli și a legării teoriei de practică, clubul organizează vizite în întreprinderi și diferite excursii. Menționăm în deosebi excursia în Deltă, care a urmărit pe de o parte cunoașterea frumuseților patriei noastre, iar pe de altă parte documentarea profesorilor de specialitate. Expoziția de material didactic organizată de club în colaborare cu I.M.D., expoziția obiectelor confecționate de copiii din învățămîntul preșcolar, organizată în colaborare cu secția de învățămînt a Capitalei, ca și expoziția de artă populară, la care s-au prezentat obiecte confecționate de cadre didactice și elevi din întreaga țară s-au bucurat de mult succes în rîndurile învățătorilor și profesorilor.

Un mijloc foarte important pentru sprijinirea muncii profesionale îl constituie și biblioteca clubului, care are 3500 de cititori și este vizitată zilnic de 60—80 tovarăși. În complectarea fondului de cărți se pune accent deosebit pe aprovizionarea cu material bibliografic indicat cadrelor didactice înscrise la cursurile de perfecționare la învățămîntul fără frecvență, la cercurile de învățămînt politic. Colecțiile de reviste și ziare ale bibliotecii sînt cercetate de numeroși învățători și profesori.

Cu un mare interes participă cadrele didactice la întîlnirile cu delegații oamenilor muncii din învățămînt din țările prietene, organizate la club. Au avut loc asemenea întîlniri cu delegați ai profesorilor din R. D. Germană, cu șeful secției culturale a C. C. al Sindicatului de învățămînt din R. P. Bulgaria etc.

De bună seamă, însă, că n-au fost epuizate nici pe departe toate formele pe care le poate îmbrăca activitatea sindicatului în organizarea propagandei profesionale. Conducerea clubului urmărește ca pe viitor să antreneze un număr mai mare de membri de sindicat în activitatea clubului, să dezvolte această activitate și s-o lege mai strîns de problemele de învățămînt.

N. BURCEA

INȘTIINȚARE

Rectoratul Universității „C.I. Parhon" înștiințează pe studenții de la secțiile fără frecvență ale facultăților de matematică-fizică, științe juridice, ziaristică și filologie că sesiunea facultativă de examene se va ține între 15 și 24 martie a.c.

Studenții se pot prezenta la examenele pentru care au depus toate lucrările de control.

Inscrierile se primesc la secretariatele facultăților respective pînă la 5 martie 1956.

Note externe

De ce denaturează dl. Dulles realitatea?

Că secretarul de stat al S.U.A. denaturează realitatea, se știe de mult. De aceea, recentele discursuri rostite unul în fața Comisiei senatoriale pentru Afacerile Externe, iar altul în cadrul unei reuniuni organizate de ziarul „Philadelphia Buletin" din orașul Philadelphia, nu constituie, din acest punct de vedere, pentru nimeni o noutate.

Este semnificativ însă faptul că noile declarații ale lui Dulles sînt criticate cu violență de o serie de observatori, de ziare și de politicieni americani care nu pot fi în nici un caz acuzați că ar fi adversari ai politicii „de pe poziții de forță" care îi este atît de dragă secretarului de stat al S.U.A.

Scopul declarațiilor lui J.F. Dulles a fost acela de a diminua uriașa influență pe care au avut-o în lumea întreagă lucrările celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., de a îndepărta atenția opiniei publice de la marile probleme pe care le-a ridicat Congresul, de a slăbi puternica impresie pozitivă pe care au lăsat-o asupra tuturor oamenilor cinstiți lucrările acestui Congres, care a arătat în fața întregii lumi realizările Uniunii Sovietice pe drumul construirii comunismului și a subliniat odată mai mult politica externă consecventă a Uniunii Sovietice de pace și colaborare internațională.

Nenumăratele comentarii și declarații care au umplut în zilele Congresului al XX-lea coloanele ziarelor de cele mai diferite orientări au recunoscut, indiferent de faptul că autorii lor s-au încadrat în rîndurile celor care au dorit acest lucru sau în rîndul celor care ar fi vrut, dimpotrivă, să ascundă cît mai bine adevărul, că Uniunea Sovietică joacă un rol uriaș pe arena internațională, că politica externă a statului sovietic și a celorlalte state ale lagărului socialist se bucură de un binemeritat prestigiu.

Așa stînd lucrurile, dl. Dulles s-a sezisat. S-au sezisat, desigur, acele cercuri care nu pot vedea cu ochi buni succesele care s-au obținut pe drumul destinderii în relațiile dintre state. Aceste cercuri au manifestat neliniște, teamă, dezorientare și derută, ceea ce trădează de fapt poziția lor, arată eșecurile înregistrate de politica „de pe poziții de forță" și exprimă recunoașterea superiorității nete a politicii externe a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. În aceste împrejurări, secretarul de stat al S.U.A. s-a grăbit să intervină pentru a turbura apele, pentru a interpreta în felul său faptele.

Declarațiile lui Dulles au scos puternic la iveală „nivelul scăzut la care a ajuns politica externă a guvernului" (e vorba de politica guvernului S.U.A.), după cum s-a exprimat Lerner, observatorul ziarului „New York Post". Ele au arătat neliniștea și deruta conducătorilor politicii externe a S.U.A.

Dulles n-a putut ascunde în discursurile sale faptul că este serios neliniștit, după cum s-a exprimat el, de aspectul economic al „noii ofensive" sovietice în problema comerțului Uniunii Sovietice cu țările Orientului apropiat și mijlociu și ale Asiei de sud și a acordării de ajutor tehnic acestor țări. Secretarul de stat al S.U.A. a recunoscut, cu părere de rău, că această politică a U.R.S.S. „se bucură de un prestigiu însemnat în rîndurile maselor largi din țările mai slab dezvoltate". El a constatat cu amărăciune că popoarele Asiei au văzut cum, în decursul unei singure generații, Uniunea Sovietică s-a transformat într-o mare putere industrială, ceea ce constituie pentru țările respective „o puternică atracție". Pentru toți oamenii cinstiți care apreciază la justa ei valoare colaborarea economică între Uniunea Sovietică și țările de democrație populară cu țările slab dezvoltate, ajutorul pe care acestea din urmă îl primesc din partea țărilor lagărului socialist, apare limpede de ce este neliniștit J.F. Dulles. Secretarului de stat al S.U.A. îi este cît se poate de clar că în aceste condiții treaba acelor cercuri din occident care împart „ajutoare" cu prețul înrobirii economice și politice a țărilor slab dezvoltate este din ce în ce mai grea.

Efortul principal al lui J.F. Dulles, cu prilejul declarațiilor sus amintite, a fost îndreptat în direcția convingerii ascultătorilor săi că din lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. s-ar fi desprins, chipurile, concluzia că, datorită „fermității politicii occidentale", U.R.S.S. își va „schimba politica" dusă pînă acum.

Nu este pentru nimeni greu de înțeles cît de grosolană este această încercare a secretarului de stat al S.U.A. de a denatura politica externă a U.R.S.S. Numeroși observatori și politicieni din S.U.A. și din celelalte țări capitaliste apreciază discursurile lui Dulles ca lăudăroase, inoportune și dăunătoare pentru politica externă a S.U.A.

Pe bună dreptate se întreabă observatorul ziarului „New York Post", Lerner: „De ce boală suferă Dulles? — de fățărnicie, orbire sau autoamăgire?" Analizînd faptele, același observator răspunde: „Cred că de toate acestea laolaltă. În afară de acestea, el se caracterizează prin tendința de a face declarații lăudăroase despre modul în care am pus pe fugă pe ruși pretutindeni în lume; se pare că aceste declarații sînt făcute de un om care a pierdut contactul cu realitatea".

Calificînd ca „șocantă și periculoasă" declarația lui Dulles din Comisia senatorială pentru Afaceri Externe, guvernatorul statului New York, Harriman, a spus că „în realitate lucrurile stau tocmai pe dos" decît le-a prezentat Dulles. Uniunea Sovietică, a arătat Harriman, „a repurtat succese uimitoare în Asia și Orientul mijlociu, mai ales după conferința de la Geneva din vara anului trecut". După cum a anunțat agenția France Presse, liderul democrat Adlay Stevenson a criticat, de asemenea, „confuzia și zăpăceala" care există în domeniul politicii externe americane conduse de dl. Dulles. Senatorul Fulbright a arătat la rîndul lui, că „Dulles vrea să convingă poporul american să nu se încreadă în propriile sale simțuri pentru ca astfel să considere triumfurile sovietice drept înfrîngeri și înfrîngerile occidentale drept triumfuri". Cît despre încrederea de care se bucură spusele lui Dulles în rîndul poporului american este suficient să amintim comentariul apărut în ziarul „New York Herald Tribune" sub semnătura fraților Alsop. Afirmațiile lui Dulles cu privire la politica externă a U.R.S.S., scriu frații Alsop, „nu le crede nici unul din propriii ambasadori ai lui Dulles. Ele nu sînt crezute de nici unul din reprezentanții instanțelor superioare ale Departamentului de stat. În sfîrșit, ele nu sînt crezute de nici unul din conducătorii principalelor noastre state aliate". Este clar atunci cîtă crezare pot acorda afirmațiilor secretarului de stat masele populare din Statele Unite.

Declarațiile lui Dulles sînt criticate în același timp și de o serie de oameni politici din țările aliate ale S.U.A. Denaturînd faptele, secretarul de stat al S.U.A. a încercat să mascheze eșecurile politicii externe americane. Nu s-ar putea spune că nu are motiv. După cum se știe, prestigiul S.U.A. în țările „aliate" este serios zdruncinat. În fața altor state pe care S.U.A. ar dori să le asocieze politicii lor, poziția Statelor Unite, de asemenea, nu stă în nici un caz bine.

Trebuie să ținem seama și de faptul că peste opt luni de zile în S.U.A. vor avea loc alegeri prezidențiale și corpului electoral nu i se pot prezenta, după părerea secretarului de stat, decît „triumfurile" politicii americane.

Oricît ar încerca dl. Dulles să răstălmăcească faptele, adevărul este încăpățînat. Ca întotdeauna el iese și de data aceasta la suprafață.

N. TAINIC

COMUNICARE

Ministerul Învățămîntului comunică: Se anulează certificatele de absolvire pentru școlile medii, seria AB, purtînd numerele 3808—3827, de culoare albastru deschis, cu stema R.P.R. bronz auriu, care au fost pierdute.

Formularele menționate mai sus, dacă ar fi complectate și prezentate instituțiilor de orice fel, vor fi reținute și înaintate Ministerului Învățămîntului, ele fiind false.

Bibliografie

În curînd va apare revista „Natura", organ al Societății de științe naturale și geografie din R. P. R. nr. 1/1956.

În acest număr sînt cuprinse materiale în legătură cu sarcinile naturaliștilor și geografilor în lumina Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. La capitolul Geografie se publică un articol al prof. univ. T. Moraru, membru coresp. al Academiei, R.P.R., cu tema „Note de drum și impresii de la Congresul geografilor de la Moscova", materiale în legătură cu lucrările Seminarului internațional de geografie din India, un studiu hidrologic asupra lacului Bilea, materiale cuprinzînd îndrumări pentru geografi în sprijinul dezvoltării agriculturii etc.

La capitolul Biologie se publică în continuare cap. IV din „Originea speciilor" de Ch. Darwin, un articol în care se prezintă aspecte din activitatea științifică a acad. prof. Iuliu Prodan, cîteva studii în legătură cu „Evoluția fiziologiei ruse", de conf. univ. N. Santa, studiul rădăcinii etc.

Revista cuprinde, de asemenea, rubricile Metodică, Note și Recenzii.

Redacția revistei „Natura" reamintește naturaliștilor și geografilor, directorilor de școli, precum și comitetelor de părinți din școli să-și reînnoiască abonamentele la revistă pe anul 1956.

În acest an revista „Natura" va apare tot cu 6 numere. Costul abonamentului pe un an este 15 lei. Abonamentele se fac prin Oficiile poștale locale de difuzare a presei.

★

IN ATENȚIA ȘCOLILOR, PROFESORILOR ȘI ELEVILOR

Librăria Academiei R.P.R. din București, Calea Victoriei nr. 125, a înființat un stand permanent aprovizionat cu „GAZETA MATEMATICA ȘI FIZICA", Seriile A și B, începînd cu numerele din anul 1954. Pentru școlile, profesorii și elevii din provincie, librăria expediază comenzile prin poștă, contra ramburs.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţămîntului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt

ANUL VIII Nr. 361 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 9 martie 1956

Comunicat

Biroul Politic al C.C. al P.M.R., preocupîndu-se de îmbunătăţirea nivelului de trai al cadrelor didactice din învăţămîntul elementar şi mediu şi ţinînd seama de succesele obţinute în dezvoltarea economiei naţionale, a recomandat Consiliului de Miniştri să ia măsuri pentru îmbunătăţirea salariilor acestora.

Consiliul de Miniştri a hotărît ca, începînd de la 1 aprilie 1956, să se îmbunătăţească salarizarea pentru tot personalul didactic şi de educaţie din instituţiile preşcolare, învăţămîntul elementar, de 7 ani, mediu, pedagogic, profesional şi mediu tehnic.

In acelaşi timp, Consiliul de Miniştri a trasat sarcini organelor de stat să ia măsuri pentru îmbunătăţirea condiţiilor de locuit, precum şi de aprovizionare a cadrelor didactice menţionate.

Pentru victoria Frontului Democraţiei Populare

Ne mai despart doar două zile de marele eveniment al alegerilor de deputaţi pentru sfaturile populare. Cu inimile pline de bucurie, cu încredere în viitorul luminos al patriei noastre, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul ţării se pregătesc pentru a se prezenta în faţa urnelor şi a-şi da votul candidaţilor Frontului Democraţiei Populare.

Prin votul lor de la 11 martie muncitorii, tehnicienii, inginerii, ţăranii muncitori, învăţătorii şi profesorii, oamenii de ştiinţă, militarii, funcţionarii — toţi oamenii muncii din Republica Populară Romînă — îşi vor dovedi din nou dragostea fierbinte şi devotamentul nemărginit pentru Partidul Muncitoresc Romîn, forţa conducătoare a poporului nostru, pentru guvernul ţării, pentru regimul de democraţie populară făurit de popor. Alegerile de deputaţi pentru sfaturile populare vor arăta hotărîrea de neclintit a poporului nostru de a înfăptui grandioasele sarcini trasate de cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Campania electorală a demonstrat creşterea însemnată a conştiinţei maselor, a interesului alegătorilor pentru conducerea treburilor de stat, dorinţa lor puternică de a lupta pentru înfăptuirea politicii partidului şi guvernului. Drept candidaţi ai F.D.P. au fost propuşi cei mai buni fii ai poporului, conducători ai partidului şi guvernului, în frunte cu tovarăşii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Petru Groza, muncitori, tehnicieni şi ingineri, membri ai gospodăriilor agricole colective, ţărani muncitori cu gospodărie individuală, învăţători şi profesori, medici, savanţi, scriitori, activişti pe tărîm obştesc. In tot timpul campaniei electorale, în întîlnirile cu candidaţii, oamenii muncii au dezbătut temeinic activitatea sfaturilor populare, au făcut numeroase propuneri în scopul perfecţionării activităţii acestora şi şi-au manifestat hotărîrea de a sprijini pe deputaţii care vor fi aleşi la 11 martie în vederea obţinerii unor noi şi însemnate rezultate în munca pentru binele poporului.

In anii luminoşi ai puterii populare poporul nostru muncitor a obţinut mari şi însemnate realizări. Vremurile cînd ţara noastră era sortită de clasele exploatatoare să rămînă „eminamente agrară", înapoiată din punct de vedere economic şi înrobită monopolurilor internaţionale, jefuită de exploatatorii din interior şi de peste hotare, ţară a analfabetismului şi inculturii au devenit de domeniul trecutului. Poporul muncitor, în frunte cu eroica noastră clasă muncitoare, sub conducerea partidului, a pus capăt cu mînă fermă, pentru totdeauna, acestei ruşinoase situaţii.

Astăzi patria noastră s-a transformat într-o ţară puternică în care poporul muncitor construieşte cu succes socialismul. Poporul nostru constată cu bucurie şi cu justificată mîndrie patriotică faptul că am obţinut succese hotărîtoare în construirea bazei economice a socialismului. Sectorul socialist reprezintă în prezent în industrie aproape 100%, în transporturi peste 90%, în sistemul bancaro-financiar şi de asigurări, precum şi în comerţul exterior 100%, în comerţul interior peste 80%, iar în agricultură se dezvoltă mereu.

Datorită muncii însufleţite a clasei muncitoare, a inginerilor şi tehnicienilor, sarcina primului nostru plan cincinal cu privire la volumul producţiei globale industriale pe perioada 1951-1955 a fost înfăptuită înainte de termen. Volumul producţiei noastre industriale a fost în 1955 de 2,9 ori mai mare decît în 1938 şi de 3,4 ori mai mare decît în 1948.

Regimul democrat popular a descătuşat pentru totdeauna pe ţăranul muncitor de oprimarea de veacuri. Ţărănimea muncitoare a fost scăpată de exploatarea moşierească. Ţăranii fără pămînt şi cu pămînt puţin au fost împroprietăriţi. Statul democrat popular acordă ţărănimii muncitoare ajutor tehnic prin S.M.T., asistenţă agrotehnică, seminţe selecţionate şi credite pentru mărirea producţiei şi valorificarea produselor sale.

Ţărănimea muncitoare urmează cu încredere, pe drumul socialismului, pe aliatul său de nădejde — clasa muncitoare. Mergînd cu fermitate alături şi sub conducerea clasei muncitoare, ţărănimea noastră muncitoare a făcut paşi însemnaţi pe calea socialismului. Numărul unităţilor socialiste în agricultură este în continuă creştere. Poziţiile puternice pe care socialismul le-a cucerit la sate deschid perspectivele înaintării într-un ritm mai accelerat pe calea transformării socialiste în anii celui de al doilea cincinal, al cărui obiectiv principal în agricultură este creşterea considerabilă a producţiei agricole-marfă şi în primul rînd a celei provenite din sectorul socialist al agriculturii.

O mare dezvoltare au luat în anii puterii noastre populare cultura, ştiinţa, învăţămîntul. Numai în perioada 1951-1955 statul nostru democrat-popular a cheltuit pentru cultură şi învăţămînt 12,5 miliarde de lei, iar în perioada 1948-1955 s-a cheltuit pentru învăţămînt şi burse, asistenţă medicală, pentru odihna oamenilor muncii, pentru înflorirea artei şi literaturii impresionanta sumă de 32,6 miliarde lei. In afară de această sumă, pentru asigurarea dezvoltării bazei materiale a culturii, învăţămîntului, sănătăţii şi sportului, s-au investit în cursul primului plan cincinal peste 3,5 miliarde de lei.

Ca urmare a condiţiilor create de partid şi guvern învăţămîntul primar general a devenit o realitate. A crescut considerabil numărul şcolilor elementare şi medii. O deosebită dezvoltare a luat învăţămîntul de 7 ani care, începînd cu acest an şcolar, a devenit obligator în reşedinţele de regiuni şi raioane, în oraşe şi centre muncitoreşti. Mase importante de elevi au fost cuprinse în şcoli.

S-a dezvoltat considerabil învăţămîntul profesional şi tehnic. In anii 1951—1955 economia, cultura şi sănătatea publică au primit circa 97.000 de cadre medii tehnice. O mare însemnătate pentru pregătirea profesională a muncitorilor calificaţi şi a maiştrilor a avut hotărîrea din anul trecut a partidului şi guvernului cu privire la învăţămîntul profesional şi tehnic.

Cu un mare entuziasm au primit oamenii muncii din şcoli ştirea că Biroul Politic al C.C. al P.M.R., preocupîndu-se de îmbunătăţirea nivelului de trai al cadrelor didactice din învăţămîntul elementar şi mediu şi ţinînd seama de succesele obţinute în dezvoltarea economiei naţionale, a recomandat Consiliului de Miniştri să ia măsuri pentru îmbunătăţirea salariilor acestora.

Consiliul de Miniştri a hotărît ca, începînd de la 1 aprilie 1956, să se îmbunătăţească salarizarea pentru tot personalul didactic şi de educaţie din instituţiile preşcolare, învăţămîntul elementar, de 7 ani, mediu, pedagogic, profesional şi mediu tehnic. In acelaşi timp, Consiliul de Miniştri a trasat sarcini organelor de stat să ia măsuri pentru îmbunătăţirea condiţiilor de locuit, precum şi de aprovizionare a cadrelor didactice menţionate.

Această hotărîre este o nouă şi însemnată mărturie a grijii pe care o poartă partidul şi statul nostru cadrelor învăţămîntului.

Cu mare avînt s-a dezvoltat în anii democraţiei populare învăţămîntul superior. Niciodată n-a avut ţara noastră, şi nici nu putea să aibă, un număr aşa de mare de institute şi facultăţi, precum şi de studenţi, ca cei din zilele noastre.

Regimul democrat popular a asigurat cele mai largi condiţii dezvoltării învăţămîntului minorităţilor naţionale în limba maternă. In R.P.R. există astăzi peste 3200 de şcoli elementare şi medii şi instituţii preşcolare în 15 limbi ale minorităţilor naţionale şi o universitate şi 4 institute de învăţămînt superior cu 12 facultăţi cu limba de predare maghiară.

Au fost create condiţii de studiu şi pentru oamenii muncii aflaţi în producţie. S-au înfiinţat şcoli pentru tineretul muncitoresc şi sătesc şi a luat avînt învăţămîntul fără frecvenţă.

S-a schimbat radical şi conţinutul învăţămîntului nostru. Procesul instructiv-educativ a fost aşezat pe baze ştiinţifice, pe principiile marxism-leninismului.

Oamenii muncii din învăţămînt, care constituie factorul hotărîtor în obţinerea importantelor succese ale şcolii noastre de toate gradele au primit cu o deosebită bucurie sarcinile trasate de cel de al II-lea Congres al partidului cu privire la dezvoltarea învăţămîntului în anii celui de al doilea plan cincinal. Peste 2.700.000 de elevi şi studenţi, adică cu 600.000 mai mult decît în anul şcolar 1955 56 se vor cuprinde în anul şcolar 1960/1961 în şcoli şi în instituţiile de învăţămînt superior. Invăţămîntul de 7 ani se va largi ajungînd să cuprindă circa 90% din absolvenţii şcolilor elementare şi pregătindu-se condiţiile pentru generalizarea lui în decursul cincinalului următor. O mare atenţie se va acorda ridicării nivelului ştiinţific al învăţămîntului, legării lui de viaţă, de producţie.

Marile realizări ale poporului nostru în toate domeniile de activitate, ca şi îndeplinirea importantelor sarcini ale celui de al doilea plan cincinal sînt indisolubil legate de activitatea sfaturilor populare, organele locale de tip nou ale puterii de stat. Sfaturile populare exercită, în raza lor de activitate, conducerea industriei locale, a agriculturi, a comerţului, a învăţămîntului etc. Marea lor forţă şi vitalitate rezidă în faptul că ele îmbină funcţia de organe locale ale puterii de stat cu aceea de largi organizaţii de masă, care unesc clasa muncitoare cu masele cele mai largi ale ţărănimii muncitoare şi ale altor pături ale oamenilor muncii.

Alegerile de la 11 martie sînt menite să ducă la întărirea şi îmbunătăţirea continuă a activităţii sfaturilor populare. Cadrele didactice care au muncit cu abnegaţie ca deputaţi în sfaturile populare, ca membri ai comisiilor permanente, ai comitetelor cetăţeneşti şi comisiilor de femei etc. vor vota cu încredere, alături de întregul nostru popor, pentru candidaţii Frontului Democraţiei Populare.

Votînd pentru candidaţii F.D.P. poporul nostru muncitor votează pentru pace, pentru politica de prietenie şi colaborare frăţească cu Uniunea Sovietică şi cu toate ţările lagărului socialist, de coexistenţă paşnică între ţări cu sisteme sociale diferite, de consolidare a păcii şi securităţii internaţionale.

Oameni ai muncii din învăţămînt! Pentru continua înflorire a patriei noastre, pentru bunăstarea şi fericirea poporului, pentru socialism şi pace să dăm din toată inima votul nostru candidaţilor Frontului Democraţiei Populare!

11 MARTIE
Alegerile pentru SFATURILE POPULARE

Se ridică nivelul cultural al oamenilor muncii

Sfaturile populare din regiunea Oradea au acordat o deosebită atenţie problemelor învăţămîntului şi culturii.

Multora dintre locuitorii satelor şi oraşelor regiunii Oradea slovele cărţii le erau necunoscute pe vremea regimului burghezo-moşieresc. Peste 40 la sută dintre ţăranii muncitori erau analfabeţi. Şcolile erau insuficiente, cadrele didactice erau puţine la număr. Copiii minorităţilor naţionale nu puteau învăţa în limba maternă.

In anii puterii populare, făclia culturii s-a aprins în multe sate şi oraşe ale regiunii Oradea. Peste 105.000 de oameni ai muncii au învăţat în ultimii 5 ani să scrie şi să citească. In regiune funcţionează 719 şcoli de 7 ani şi medii în care lucrează aproape 3.300 de cadre didactice. Numai în ultimii ani au fost construite 138 de clădiri pentru şcoli. Pe lîngă 58 de şcoli funcţionează internate şi cantine pentru 2000 de copii romîni, maghiari şi slovaci. Nu de mult au fost terminate noi şcoli de 7 ani în satele de munte Roşia, Căpîlna, Poiana, Gruilung şi altele, acolo unde aproape 60 la sută dintre locuitori erau neştiutori de carte.

O largă dezvoltare a luat în regiunea Oradea mişcarea culturală de masă. In cadrul celor 490 de cămine culturale activează 842 de formaţii artistice cu peste 5.000 de artişti amatori. Numărul căminelor culturale construite în ultimii ani a crescut cu 118. Alte 73 de cămine culturale sînt în curs de construcţie.

Dezvoltarea învăţămîntului în regiunea Constanţa

Apropierea alegerii deputaţilor în sfaturile populare prilejuieşte oamenilor muncii din oraşele şi satele regiunii Constanţa o fericită trecere în revistă a înfăptuirilor de pînă acum. Iată, de pildă, realizările în domeniul învăţămîntului:

In anul 1944 existau în regiune 104 instituţii preşcolare, cu 3.126 de copii. Astăzi sînt 248 de instituţii preşcolare, cuprinzînd 11.606 copii. Numărul cadrelor didactice a crescut de la 1.776 la 3.037, iar numărul elevilor cuprinşi în şcolile cu limba de predare romînă de la 32.899 la 53 947, în timp ce numărul elevilor cuprinşi în şcolile minorităţilor naţionale este astăzi de 4.195. Din cei 57.240 neştiutori de carte au rămas o mică parte, şi aceştia în curs de alfabetizare.

Răspunzînd chemării sfaturilor populare, oamenii muncii din satele regiunii au contribuit prin autoimpunere la înfrumuseţarea satelor şi comunelor. Numai în 1955 s-au executat prin autoimpunere 8 cămine culturale, 12 şcoli, s-au amenajat 8 săli de clasă, precum şi 120 lucrări de reparaţii.

Pe întinsul regiunii se desfăşoară intens opera de culturalizare a maselor. In anul 1950, în regiune existau 138 de cămine culturale şi case de citit. Astăzi, numărul lor se ridică la 306; numărul formaţiilor artistice a crescut de la 300 în anul 1950 la 512 în anul 1955. In 1950 nu exista în regiune nici o staţie de radioficare. Astăzi sînt 12 asemenea staţii.

Mîndri de aceste realizări, oamenii muncii din regiunea Constanţa se vor prezenta în ziua alegerilor conştienţi că votul pe care-l vor da candidaţilor propuşi de ei este un vot al înfloririi continue a oraşelor şi satelor regiunii.

IN AJUNUL ALEGERILOR

In faţa alegătorilor

In viaţă sînt momente pe care omul nu le uită niciodată. Se statornicesc adînc în lumea amintirilor şi, de acolo, evocă peste ani şi ani imagini aidoma celor trăite cîndva.

...In faţa alegătorilor săi, învăţătoarea Maria Roşu îşi aminteşte o întîmplare din trecut. De mult, în primul ei an de învăţămînt, pe cînd era încă o fată cu cozi castanii şi ochi albaştri, cutezători, guvernul liberal anunţase alegeri. Era toamnă, şi în comuna Araci stăpînea pînă peste gleznе noroiul.

De pe garduri se zgîiau, colorate ţipător, tot felul de afişe cu numele şi „obrazul" celor care aspirau să devină mai marii ţării. Intr-o zi, în faţa primăriei se opri o maşină. Ţăranii se adunară cerc în jurul ei curioşi să audă ce o să le spună viitorul „domn deputat". Ce le-a spus — vă închipuiţi. A început patetic, cu „fraţi ţărani", şi a terminat tuşind răguşit discursul tip.

La sfîrşit, tînăra învăţătoare i-a spus că şcoala e veche şi ar trebui construită alta. „Domnul" a privit-o părinteşte, asigurînd-o că „se va face".

— „Cînd, domnule, că de vre-o zece ani ne tot promiteţi" — a sărit unul mai „colţos" din mulţime. Viitorul „deputat" a fulgerat o privire spre jandarm, care a înţepenit într-un „să trăiţi", apoi s-a întors spre învăţătoare.

— Şi d-ta, domnişoară, să nu faci agitaţie contra guvernului, c-o să stăm altfel de vorbă! A plecat apoi în maşina care împroşca cu noroi feţele oamenilor.

...Invăţătoarea Maria Roşu alungă amintirile. Din sală o privesc încrezători zeci de ochi, ochii alegătorilor ei. Cît de mult seamănă privirile lor cu ale ţăranilor de odinioară, din Araci! Numai că ele nu sînt nici intimidate, nici duşmănoase. Nu au în faţa lor un „domn", ci pe candidata lor, pe neobosita învăţătoare Maria Roşu. Îşi amintesc de zilele cînd învăţătoarea lor trecea din casă în casă să stea de vorbă cu analfabeţii — odată, de două ori, mereu — pînă îi convingea să vină la cursuri. 570 de neştiutori de carte au fost scoşi din întuneric datorită ei. Îşi amintesc de munca ei ca directoare a căminului cultural, de serbările care de atîtea ori le-au descreţit frunţile. Şi apoi munca ei în şcoală...

...Alegătorii ascultă încordaţi. Glasul candidatei lor exprimă dorinţele tuturor. Da! Cartierul 7 Noiembrie se va transforma. In locul terenului viran va răsări o grădină cu bănci, flori, fîntîni arteziene, gîrla va fi canalizată, gazul metan va pătrunde în toate casele. Sînt astea oare numai visuri, promisiuni vane? Nu! Ştiu toţi că sînt viitoarele înfăptuiri pe care le vor îndeplini ei împreună cu viitoarea deputată, Maria Roşu. Viaţa va deveni din ce în ce mai bună, mai plăcută în micul lor cartier din Oraşul Stalin.

V. TOPOLOVEANU

Ei vor vota pentru prima oară

In faţa şcolii medii de băieţi nr. 11 din Capitală s-au adunat elevii clasei a X-a. Sînt printre ei Vladimir Corin, Dumitru Ene, Ştefan Timofte şi Gabriel Pîrvulescu care, la 11 martie, vor vota pentru prima dată în viaţa lor. Băieţii privesc cu interes lista cu numele candidaţilor în apropiatele alegeri de deputaţi în sfaturile populare. „Iată, candidează şi directorul nostru — spune unul din ei. Alături de cetăţenii cartierului, l-am propus şi eu". „Ei, nu-i puţin lucru să votezi pentru prima dată în viaţă" — adaugă un altul. In adevăr, e o mare fericire să ai 18 ani şi să trăieşti într-o ţară ca a noastră, să ai toate căile deschise, să simţi că devii un participant activ la lupta pentru înflorirea patriei.

Şi printre studenţii din anul I domneşte în aceste zile o mare însufleţire, căci şi din rîndurile lor mulţi vor vota acum pentru prima dată. Iată-le, de pildă, pe Liliana Gheba, Mariana Cristescu, Magda Oproiu, Ioana Angelescu şi Elena Chiriac, de la Universitatea „C. I. Parhon", care aşteaptă cu nerăbdare ziua cînd îşi vor da votul candidaţilor Frontului Democraţiei Populare. „Noi ştim că cei cărora le vom da votul sînt muncitori vrednici pentru înflorirea oraşului şi a patriei noastre" — spune Elena Chiriac, responsabila profesională a grupei a IV-a de la Facultatea de ştiinţe juridice. Vom vota cu entuziasm, cu bucurie, sigure că votul nostru va însemna, ca şi voturile tuturor cetăţenilor ţării, mărturia hotărîrii noastre de a ne pune toate puterile, toată priceperea în slujba vieţii fericite a poporului muncitor".

PEDAGOGII AGITATORI

Cadrele didactice din oraşul Sibiu au participat cu însufleţire la toate acţiunile legate de alegerile de deputaţi în sfaturile populare.

Mulţi pedagogi au desfăşurat, încă de la începutul campaniei electorale, munca de agitaţie din casă în casă sau la casele alegătorului din diferite cartiere ale oraşului. Astfel, cadrele didactice de la şcoala mixtă de 7 ani nr. 4 au prezentat la casele alegătorului, cu elevii şcolii, trei festivităţi cu program muzical, la care au participat numeroşi oameni ai muncii. Cu prilejul acestor festivităţi directorul şcolii a vorbit despre realizările sfatului popular al oraşului Sibiu, realizări care au contribuit într-o măsură însemnată şi la dezvoltarea învăţămîntului din localitate.

Numeroase şcoli au organizat şedinţe cu părinţii elevilor, în cadrul cărora învăţătorii şi profesorii au vorbit în faţa celor prezenţi despre democratismul orînduirii noastre de stat, despre realizările sfaturilor populare. Astfel de şedinţe au avut loc la şcoala de 7 ani nr. 4, la şcoala de 7 ani nr. 14 etc.

De asemenea, numeroase şcoli, printre care şcolile de 7 ani nr. 5, nr. 7, nr. 15, nr. 17, şcoala de 7 ani nr. 3 cu limba de predare germană, şcoala medie de băieţi nr. 4 şi altele au prezentat bogate programe artistice cu prilejul întîlnirilor dintre candidaţi şi alegători.

8 MARTIE ZIUA INTERNAŢIONALĂ A FEMEII

Acum 46 de ani, la Copenhaga, la propunerea luptătoarei Clara Zetkin, prima Conferinţă internaţională a femeilor a hotărît proclamarea zilei de 8 Martie ca zi internaţională a femeii. De atunci şi pînă astăzi, această zi a căpătat o semnificaţie tot mai profundă. 8 Martie a devenit în întreaga lume un simbol al luptei femeilor pentru drepturi, pentru pace, pentru fericirea copiilor. Lupta aceasta a crescut neîncetat, îmbrăcînd formele cele mai variate şi obţinînd rezultate importante, în special în cei 10 ani care au trecut de la înfiinţarea F.D.I.F. In acest interval F.D.I.F., creată la puţin timp după terminarea celui de al doilea război mondial, ca o expresie a hotărîrii femeilor de a nu mai permite ca astfel de grozăvii să se repete, a devenit cea mai mare organizaţie internaţională a femeilor, crescînd de la 80 de milioane de membre din 40 de ţări, la mai bine de 200 de milioane de membre din 80 de ţări. Ea păşeşte astăzi în primele rînduri ale mişcării mondiale pentru pace, cucerindu-şi un prestigiu uriaş în întreaga lume.

Ceea ce caracterizează astăzi mişcarea internaţională a femeilor este conştiinţa crescîndă a unui număr din ce în ce mai mare de femei, din cele mai îndepărtate colţuri ale lumii, că ele constituie o forţă capabilă să intervină activ atît în treburile interne cît şi externe ale fiecărei ţări, că femeile de pretutindeni, unite, pot lupta cu succes pentru a împiedica dezlănţuirea războiului atomic, pregătit astăzi de cercurile agresive dintr-o serie de ţări capitaliste în frunte cu S.U.A.

Viaţa femeilor nu este pretutindeni aceeaşi. Intr-o ţară capitalistă avansată ca Olanda, de pildă, în marea majoritate a întreprinderi'or, precum şi în învăţămînt, femeile sînt concediate de îndată ce se căsătoresc. In ţări ca Franţa, Anglia, Italia, femeile duc o luptă stăruitoare, de zi cu zi, pentru a obţine un lucru în aparenţă elementar — şcoli pentru toţi copiii şi condiţii omeneşti de învăţătură. „Vrem şcoli şi locuinţe, nu cazărmi", este lozinca sub care luptă astăzi femeile din Germania occidentală împotriva remilitarizării ţării lor. In lumea întreagă a ajuns de curînd vestea despre studenta neagră Autherine Lucy din Alabama, S.U.A., singura studentă de culoare care a reuşit să se înscrie la universitatea din Tuscaloosa, după trei ani de insistenţe repetate. Această studentă, care fusese lovită cu pietre pe treptele universităţii şi fusese nevoită să accepte un regim special, adică să nu ia masa la cantină, să nu locuiască în incinta universităţii etc., a fost de curînd pur şi simplu anunţată că i se interzice accesul la cursuri, pentru „motive de securitate". La invitaţia unor universităţi europene de a urma cursurile acolo, ea a răspuns totuşi negativ, dîndu-şi seama că nu contează atît rezolvarea propriului ei caz, ci rezolvarea situaţiei negrilor din S.U.A. în general.

Spiritul de luptă al femeilor se manifestă din ce în ce mai viu în ţările coloniale şi dependente, acolo unde mizeria şi exploatarea apasă cel mai greu pe umerii popoarelor. Nu de mult, aproape 2000 de femei din Africa de sud au venit la Pretoria, capitala Transvaalului, unde, sub conducerea Federaţiei femeilor sud-africane, au protestat împotriva legii învăţămîntului Bantu, care privează copiii indigenilor de învăţămînt, precum şi împotriva legii prin care mii de africani sînt obligaţi să trăiască în rezervaţii.

N-au trecut decît 11 ani de cînd şi în ţara noastră era aproape de neînchipuit ca femeile să primească acelaşi salariu cu bărbaţii pentru o muncă egală, să ocupe posturi de răspundere, sau chiar să înveţe. E cunoscut faptul că grosul celor aproape 4 milioane de analfabeţi din ţara noastră îl formau femeile. De cînd se năştea, femeia era socotită „piatră-n casă". Şi marea, imensa majoritate a femeilor noastre rămîneau — aşa cum spunea poeta — cu „un orizont cît fundul de tigaie".

Singurul partid care a luptat consecvent pentru eliberarea femeii din dublul jug pe care îl îndura — în viaţa socială şi în familie — a fost Partidul Comunist. „Condiţiunile actuale de viaţă ale maselor muncitoare din Romînia — se spunea în Rezoluţia Congresului al IV-lea al P.C.R. din 1928 — adîncesc mizeria din viaţa proletarelor, care nu numai că sînt expuse unei exploatări necruţătoare ca forţă de muncă, dar şi ca soţii şi mame sînt victime inevitabile ale mizeriei, foametei şi asupririi sociale şi politice a burgheziei".

Steagul luptei pentru eliberarea femeii a fost ţinut sus de partidul nostru, de-a lungul anilor, în cele mai vitrege timpuri. Iar astăzi, în faţa celui de al doilea Congres al P.M.R., Raportul Comitetului Central arăta că: „Una din cele mai importante realizări ale regimului democrat-popular este participarea femeii, cu drepturi egale cu ale bărbaţilor, la activitatea de stat, economică şi culturală. In cursul primului cincinal, peste 300.000 de femei au intrat în producţie. Ele îndeplinesc astăzi un rol important în construcţia economică şi culturală ca muncitoare, maiştri ingineri, medici, învăţătoare, profesoare şi creatoare talentate în domeniul cercetării ştiinţifice, al artelor şi literaturii".

In rîndul cadrelor didactice, femeile formează un detaşament important, de peste 62.000 de educatoare, învăţătoare şi profesoare. Azi numărul femeilor profesori universitari, conferenţiari, lectori şi asistenţi este de peste 2000.

S-a spulberat mitul meseriilor „bărbăteşti". La noi sînt azi femei aviatori şi marinari, mecanici de locomotivă, strungari, sondori etc. La noi sînt azi femei directori de fabrici şi preşedinţi de gospodării colective, femei judecători şi procurori, femei miniştri. Pentru munca lor, peste 6000 de femei au fost decorate cu diferite ordine şi medalii şi avem numeroase femei laureate ale premiului de stat, precum şi artiste, medici, profesoare şi învăţătoare emerite.

Constituţia patriei noastre, Codul familiei, Codul muncii şi diferite alte legi consfinţesc egalitatea deplină a femeilor cu bărbaţii, asigurînd ocrotirea specială a mamei şi copilului.

Schimbările uimitoare, petrecute în numai cîţiva ani în ţara noastră, atrag privirile pline de admiraţie ale oamenilor muncii de peste hotare. Nenumărate delegaţii de femei din cele mai îndepărtate colţuri ale lumii ne-au vizitat ţara în ultimii ani. Una dintre aceste femei, Mary Stracker, muncitoare din Chessington, Surrey (Anglia), scria unor cunoştinţe din ţara noastră, la întoarcere: „Trebuie să ştiţi şi voi cum am fost primită de lucrătorii din fabrica mea. Voiau să ştie tot despre voi, aşa încît mi-a fost aproape imposibil în prima săptămînă să lucrez. Tot ceea ce se întîmplă şi se face la noi în ţară este comparat cu felul cum se trăieşte la voi..."

„Libertatea este izvorul fericirii" — a scris F.D.I.F.-ului, într-o scrisoare, învăţătoarea mongolă Baldanghin Tevegjav. Ea arată că, de unde înainte de eliberare în Mongolia se considera că femeile nici nu trebuie să ştie carte, astăzi 34% din numărul total al învăţătorilor Republicii şi 30% dintre studenţi sînt femei.

In Uniunea Sovietică, primul stat din lume care a acordat femeilor drepturi depline în toate domeniile vieţii economice, politice, de stat, în centrul preocupărilor celor mai înalte foruri de partid şi de stat se află şi problema creării unor condiţii din ce în ce mai bune de viaţă pentru femei. Raportul la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., pe lîngă marile probleme cu privire la industrie, agricultură, cultură, s-a ocupat de problema producerii pe scară largă a maşinilor menite să uşureze munca în gospodărie, de lărgirea reţelei de creşe şi grădiniţe care să poată cuprinde pe toţi copiii de vîrsta respectivă ai căror părinţi o doresc, de crearea unor şcoli-internate speciale, pentru copiii mamelor văduve sau ai căror părinţi sînt amîndoi în producţie etc.

Este lesne de înţeles de ce viaţa femeilor sovietice şi zorii comunismului care mijesc în zare exercită o atracţie irezistibilă asupra femeilor din întreaga lume.

Ziua de 8 Martie nu este sărbătorită pretutindeni la fel. In multe ţări femeile luptă încă din greu pentru salariu egal la muncă egală, împotriva şomajului şi politicii de remilitarizare, care se răsfrînge dureros asupra vieţii copiilor.

Femeile din ţara noastră întîmpinate în această zi cu felicitări şi flori, cu daruri şi decoraţii, îşi exprimă recunoştinţa pentru viaţa nouă pe care o trăiesc, solidaritatea cu lupta femeilor de pretutindeni pentru pîine şi pace, muncind pentru traducerea în viaţă a directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R., crescînd copiii patriei noastre în spiritul dragostei fierbinţi faţă de partid şi popor, al respectului şi prieteniei faţă de toate popoarele lumii, educînd o generaţie de oameni sănătoşi şi culţi, constructori pricepuţi ai socialismului.

11 MARTIE
Alegerile pentru SFATURILE POPULARE

Pentru victoria Frontului Democrației Populare

În anii luminoși ai puterii populare

Caracalul este unul din orașele de șes ale patriei noastre. Raionul cu același nume, a cărui reședință este orașul, este un adevărat grînar al țării. Mînați de lăcomia cîștigului, mulți capitaliști și moșieri veneau în trecut aici să-și investească veniturile. Se întindeau ca rîia, cuprinzînd uneori sate și comune întregi. Locuitorii acestor sate și comune deveneau robi, transmițînd copiilor lor, drept moștenire, „dreptul" de a munci pentru boier, de a răscoli an de an pămîntul și de a se alege cu un amărît boț de mămăligă, în timp ce umpleau buzunarele boierilor cu aur.

...In anii ce s-au scurs de la eliberare s-au schimbat multe în raionul Caracal. Realizările cucerite aici sînt scumpe muncitorilor, țăranilor muncitori, intelectualilor. Lucrătorii sfatului popular al raionului Caracal, ca și tovarășul președinte vorbesc cu modestie despre aceste realizări. In vorbele lor se simte și bucuria realizării înfăptuite, și dorința de a înfăptui mai mult.

Una din cele mai mari greutăți cu care s-au luptat activiștii pe tărîm social ai acestui raion, ca și din celelalte raioane ale țării de altfel, a fost neștiința de carte. Nu este ușor să dărîmi o orînduire putredă și să construiești o orînduire nouă, superioară, pornind la drum cu milioane de analfabeți. Raionul Caracal a moștenit de la vechiul regim 11.000 de analfabeți. Prin munca devotată a învățătorilor, a profesorilor, a activiștilor culturali, prin sprijinul sfaturilor populare și al celorlalte organizații de masă, astăzi majoritatea acestora știu să scrie, pot citi ziare, broșuri și chiar cărți. Cei 761 care mai rămăseseră nealfabetizați sînt toți cuprinși în acest an școlar la cursurile de alfabetizare, ciclul I și II. In unele sate, ca Nisipuri din comuna Dobrotești și Corlotești din comuna Cezieni și chiar în comune întregi, ca Stoenești și Amărăștii de Jos, s-a lichidat complect neștiința de carte.

Ca și în celelalte raioane ale țării, și în acest raion se simte din plin grija partidului și guvernului pentru o pregătire cît mai temeinică a viitoarelor cadre, pentru culturalizarea largă a maselor. Numai din fond central s-au construit 7 localuri de școli elementare. Din cele 74 școli elementare cîte existau în 1944, 18 s-au transformat în școli de 7 ani. In prezent, există în raion 30 de școli de 7 ani, două școli medii și două școli profesionale. La casa de copii „Tudor Vladimirescu", înființată în această perioadă, sînt îngrijite și educate 110 fete. In casa fostului moșier I. Veleanu s-a amenajat în 1954 Casa pionierilor. In camerele și sălile luxoase, în care altădată moșierii și capitaliștii petreceau seri de desfrîu, punînd la cale o și mai cruntă exploatare a poporului muncitor, astăzi, 1200 de pionieri, organizați în 7 cercuri, învață cum să folosească bogățiile nesecate ale patriei pentru bunăstarea și fericirea fiecărui om al muncii. Pentru ajutorarea mamelor care muncesc s-au pus în funcțiune două cămine de copii în Caracal și unul la gospodăria agricolă de stat Deveselu.

O mare extindere a luat învățămîntul preșcolar. De unde în 1946 existau numai 6 grădinițe, în prezent funcționează 30, dintre care 14 în cadrul gospodăriilor colective, dînd țărancelor muncitoare posibilitatea să participe în liniște la muncile agricole.

O atenție deosebită s-a acordat școlii, ca una din verigile importante ale revoluției noastre culturale. Odată cu creșterea numărului de școli a crescut și numărul elevilor. De pildă, în clasele I—IV, erau cuprinși, în 1944, 5.360 de copii. In acest an școlar învață în clasele I—IV 7.790 de copii, iar în clasele V—VII 2.718. Ajutate de partid și de organizațiile sindicale și U.T.M., cadrele didactice din raionul Caracal și-au îmbunătățit mult stilul de muncă, metodele de predare, și-au restructurat propriile lor cunoștințe. Luminate de învățătura marxist-leninistă, ele înțeleg frumusețea sarcinilor trasate învățămîntului de către partid și guvern și luptă cu însuflețire pentru înfăptuirea lor. De exemplu, tovarășul Mihai Dumitru, directorul școlii de 4 ani din Nisipuri comuna Dobrotești, nu are la școala pe care o conduce nici un copil neșcolarizat. In această școală, majoritatea copiilor au o scriere corectă, îngrijită. Cu prilejul controlului efectuat de către secția de învățămînt în cursul anului școlar trecut, majoritatea elevilor tovarășului Mihai Dumitru au dovedit un nivel ridicat de cunoștințe.

Lucrătorii sfatului popular al raionului Caracal vorbesc cu multă căldură despre activitatea culturală a învățătorilor și profesorilor din raion. Prin contribuția lor valoroasă, activitatea în cercurile agrotehnice a luat o frumoasă extindere. De unde în 1952 erau numai 11 cercuri agrotehnice, în 1955 numărul acestora a crescut la 29. Numai în comuna Gostavăț funcționează 4 cercuri agrotehnice, conduse de învățători și tehnicieni agricoli.

Munca dusă în cadrul cercurilor agrotehnice este strîns împletită cu activitatea desfășurată în cadrul căminelor culturale. Dezvoltarea pe care au luat-o căminele culturale constituie o frumoasă realizare a sfatului popular al raionului Caracal. Și aici cifrele sînt deosebit de grăitoare. De unde în 1944 erau numai 38 de cămine culturale, în 1955 numărul lor a crescut la 62. In 1948 numai 4 cămine culturale aveau localuri proprii. In ultimii ani s-au construit prin autoimpunere încă 14 localuri. Activitatea culturală desfășurată în aceste cămine este deosebit de intensă. S-au organizat echipe de cor, de dans, de teatru, brigăzi artistice de agitație, se organizează seri de citit, audiții colective la radio. Căminele culturale din comunele Celaru, Amărăștii de Jos, Zănoaga, Traian, Gostavăț sînt renumite prin activitatea lor.

Rezultatele acestei munci culturale se răsfrîng adînc în viața țăranilor muncitori. Bibliotecile înființate pe lîngă colțurile roșii ale gospodăriilor agricole colective, ca și cele 4 biblioteci sătești, înființate în comunele Stoenești, Traian, Celari și Dioști, înzestrate cu 11.241 de volume, ca și cele 58 de biblioteci de pe lîngă căminele culturale, înzestrate cu 45.337 de volume sînt frecventate de un număr din ce în ce mai mare de țărani muncitori.

Urmarea firească a acestei ridicări a nivelului cultural al țăranilor muncitori se vede din plin în dezvoltarea pe care au luat-o cele 14 gospodării agricole colective, în creșterea continuă a numărului de întovărășiri agricole, care a ajuns în prezent la 66. Rezultatele muncii culturale, îndrumată și condusă de organizațiile de partid și sprijinită îndeaproape de organele locale ale puterii populare, se văd mai ales în comuna Gostavăț unde, pentru că se desfășoară o activitate bine organizată atît la căminul cultural, cît și în cele 4 cercuri agrotehnice, pe lîngă gospodăria agricolă colectivă, care e fruntașă, au luat ființă încă 4 întovărășiri.

Iată de ce oamenii muncii din raionul Caracal așteaptă cu drag ziua de 11 martie, pentru a acorda votul lor candidaților Frontului Democrației Populare. Ei sînt siguri că acordă acest vot pentru fericirea lor și a copiilor lor.

A. PAUN

Cu sprijinul sfatului popular

In ultimii ani, în regiunea Galați s-a desfășurat, cu sprijinul sfaturilor populare, o muncă susținută pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte. Numai în ultimii doi ani peste 22.500 de analfabeți au învățat să scrie și să citească.

In regiune, izvorul analfabetismului a fost definitiv secat. Incepînd din acest an școlar, în întreaga regiune toți copiii de vîrstă școlară urmează cursurile școlilor. In ultimii doi ani, au fost construite prin autoimpunere 40 de școli noi și 16 săli de clasă. In cele 478 de școli elementare și de 7 ani învață carte aproape 69.000 de copii, iar în 21 de școli de diferite categorii mii de tineri se pregătesc să devină cadre pentru industrie și agricultură.

In anii regimului de democrație populară în orașul Galați au fost înființate două instituții de învățămînt superior, unde învață peste 2.000 de studenți. De curînd au fost terminate pentru studenții din Galați lucrările de construcție a două cămine cu o capacitate de 600 de locuri.

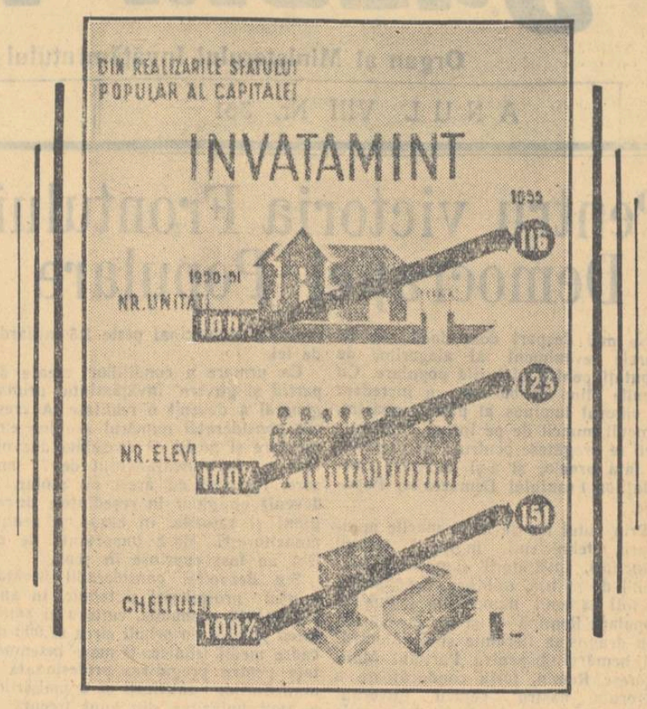

Tînărul candidat

Printre cei propuși de oamenii muncii din orașul Rîmnicu Sărat drept candidați pentru apropiatele alegeri de deputați în sfaturile populare se află și tînărul profesor de fizică Gheorghe Mănucă.

Proaspăt absolvent al Facultății de matematică și fizică a universității „C. I. Parhon" din București, tovarășul Mănucă a trecut în toamna anului 1954 pragul școlii medii de băieți din Rîmnicu Sărat cu entuziasmul caracteristic vîrstei, dar și cu emoția celui care își începe cariera la școala unde cu cîțiva ani în urmă fusese elev. Și avîntul acesta generos al unui tînăr care își cunoaște misiunea în viață nu numai că n-a fost înfrînt de dificultățile începutului, dar a crescut din zi în zi, intensificîndu-se cu cît tainele muncii de pedagog îi deveneau mai familiare. Chiar din primele zile și-a cîștigat simpatia și încrederea elevilor, dar și autoritatea asupra lor. „Veșnicilor recalcitranți", profesorul ceva mai răsărit decît elevii din clasa a X-a le răspundea cu mult calm și cu siguranța celui pe care nimic nu-l poate abate de la drumul pe care a plecat. Astfel, tovarășul Mănucă a devenit, în scurt timp, prietenul și sfătuitorul apropiat al elevilor, iar fizica un obiect plin de interes. In cadrul orelor de fizică elevii nu căpătau numai cunoștințele cerute de programă, dar și largi perspective pe care, nu de mult, abia le întrezăreau, precum și posibilitatea de a folosi în practica vieții cele învățate. De la deprinderile simple în legătură cu reparația unei instalații electrice, pe care au început să le aplice atît în școală cît și acasă, pînă la discuțiile interesante cu privire la întrebuințarea energiei atomice în scopuri pașnice, care îi țineau cu atenția încordată, numeroase au fost cunoștințele însușite de elevi de la profesorul Gheorghe Mănucă.

Aceste cunoștințe au fost completate și îmbogățite în ședințele cercului de fizică. Aici, elevii au primit îndrumări suplimentare cu privire la confecționarea aparatelor de radio cu galenă, a unor motorașe electrice etc. Pentru ca ședințele cercului de fizică să fie cît mai atractive și să intereseze un număr cît mai mare de elevi, tovarășul Mănucă a introdus forme variate de activitate. Pe lîngă referatele alcătuite de elevii ultimei clase, în urma unei documentații serioase și îndrumărilor permanente date de profesor, au fost prezentate și scenete comice, în care se combăteau concepțiile antiștiințifice care mai persistau încă în rîndurile unor elevi.

Atașamentul elevilor pentru tînărul lor profesor s-a manifestat cu prilejul alegerilor organelor de conducere U.T.M., cînd tov. Mănucă a fost ales secretar al organizației din școală. In această calitate, îndrumat de organizația de partid și de comitetul raional U.T.M., tov. Mănucă a combătut cu succes unele lipsuri care mai dăinuiau încă în munca organizației U.T.M. Numeroasele și interminabilele ședințe au fost înlocuite cu o muncă vie, concretă. Planul de muncă al organizației a fost legat de realitățile din școală, îmbinînd armonios sarcinile legate de însușirea unor cunoștințe științifice temeinice cu munca obștească. De asemenea, în organizația U.T.M. din școala medie de băieți din Rîmnicu Sărat au crescut combativitatea și simțul răspunderii personale, precum și spiritul critic și autocritic. Toate acestea s-au reflectat în dispariția treptată din viața elevilor a unor vechi apucături burgheze: suflatul, copiatul etc. In calitate de membru supleant al comitetului raional U.T.M., Gheorghe Mănucă a depus eforturi să introducă același spirit și în celelalte școli din localitate. In toată activitatea pe care a desfășurat-o, el a ținut seama de sugestiile primite de la tovarășii săi de muncă și, în primul rînd, de la organizația de partid din școală.

Aceeași legătură sufletească puternică s-a stabilit între profesorul de fizică și elevii de la cursul seral, dintre care o mare parte sînt muncitori la Fabrica de confecții „1 Mai".

De aceea, oamenii muncii din circumscripția electorală regională nr. 70 l-au propus pe Gheorghe Mănucă drept candidat pentru alegerile de la 11 martie. Munca depusă de tovarășul Mănucă în școală ca profesor și secretar de organizație U.T.M., ca și activitatea lui în afara școlii sînt chezășia viitoarelor sale succese în lupta pentru creșterea nivelului de viață material și cultural al celor care la 11 martie îi vor da votul.

V. ALEXANDRU

Prin raionul Tecuci

Cu mult entuziasm întîmpină oamenii muncii din raionul Tecuci ziua de 11 martie, ziua alegerilor de deputați pentru sfaturile populare. Muncitori, țărani muncitori, intelectuali, se pregătesc să-și dea voturile lor celor mai buni și mai devotați fii ai poporului, candidaților Frontului Democrației Populare.

Comunistul Stași Alexandru, directorul școlii de 7 ani din comuna Nicorești, privește cu mîndrie acum, în preajma alegerilor, realizările obținute în comună în domeniul învățămîntului. Neștiința de carte a fost definitiv lichidată. In același timp s-a dus lupta pentru lichidarea izvorului care alimenta în trecut analfabetismul: copiii nescolarizați. Și iată că în comună nu mai există azi copii nescolarizați, iar frecvența la școală este de 100%.

Dar nu numai la școală s-au obținut succese frumoase. In comună se termină acum ultimele lucrări la clădirea căminului cultural, ridicat prin autoimpunere și care cuprinde, în afară de bibliotecă, o sală pentru festivități și cinematograf. Tot prin autoimpunere s-a construit în comună un pod, s-a renovat spitalul, au fost întreținute șoselele.

Legătura dintre școală și țăranii muncitori devine tot mai strînsă. Școala sprijină prin toate mijloacele activitățile întreprinse în comună, iar sătenii acordă școlii și pedagogilor tot sprijinul de care au nevoie. Iată, de pildă, numai comisia de femei de pe lîngă sfatul popular a oferit în dar școlii îmbrăcăminte pentru 60 de copii.

Cu bucurie trec în revistă realizările acestor ani și pedagogii școlii din comuna Matca. Inainte lucrau aici numai patru învățători; în schimb, erau numeroși analfabeți. In anii puterii populare a fost ridicată prin autoimpunere o școală și o locuință pentru director, iar numărul învățătorilor și al profesorilor a crescut de peste șapte ori. Analfabetismul devine doar o amintire neagră a trecutului.

Pretutindeni în satele raionului se văd roadele puterii populare. La Bucium eni a fost ridicată o școală frumoasă, cu patru săli, construită nu numai cu mijloacele sătenilor, dar și cu brațele lor. Insuflețiți de exemplul comuniștilor, al lucrătorilor de la sfatul popular și al cadrelor didactice, în frunte cu Gheorghe Balica, directorul școlii, toți țăranii muncitori din comună și-au adus contribuția la ridicarea școlii. De numele tovarășului Gheorghe Balica este legată însă nu numai ridicarea școlii. El este unul dintre acei care au contribuit și la înființarea gospodăriei agricole colective „11 Iunie 1948", la lichidarea analfabetismului în comună, la situarea școlii din Buciumeni printre școlile fruntașe ale raionului. Nu în zadar a fost propus el pentru a doua oară ca deputat pentru sfatul popular.

Printre candidații care vor fi votați la 11 martie de către oamenii muncii din raionul Tecuci se numără, de altfel, mulți pedagogi. Iată-l, de pildă, pe tovarășul Ilie Ailoaiei, directorul casei de copii „Vasile Roaită", binecunoscut atît cadrelor didactice, cît și tuturor oamenilor muncii din orașul Tecuci. El depune o activitate intensă nu numai pe tărîm educativ, ci și pe tărîm obștesc, în cadrul sfatului popular și ca membru al comitetului sindical. Tocmai de aceea a fost propus și el pentru a doua oară drept candidat în alegeri. Deosebit de frumoase sînt rezultatele obținute de tovarășul Ailoaiei în organizarea casei de copii. Dînd dovadă de multă pricepere, el a asigurat baza materială necesară desfășurării procesului educativ, a reușit să cimenteze colectivul de pedagogi și să îndrepte toată atenția lui asupra educației copiilor care i-au fost încredințați. Acum, acești copii desfășoară și ei o bogată activitate obștească. In timpul verii, ei au ajutat, după puterea lor, gospodăriei agricole colective „Voința", gospodăriei de stat „Țigănești", fabricii de conserve. Au sprijinit sfatul popular al orașului Tecuci la acțiunea de înfrumusețare a orașului, la plantarea copacilor, la sădirea florilor. Ei au făcut toate acestea cu multă bucurie, cu entuziasm. In același timp, și oamenii muncii acordă un sprijin însemnat casei de copii. Comisia de femei de pe lîngă sfatul popular al orașului, de pildă, se îngrijește tot timpul de starea copiilor.

Cu o mare satisfacție se gîndesc oamenii muncii din raion la dezvoltarea învățămîntului în anii puterii populare. In 1948 erau cu totul în raion cinci gimnazii, iar azi în fiecare comună există cîte o școală de 7 ani, iar în unele chiar cîte două. In 1944, în județul Tecuci — mult mai mare decît raionul Tecuci — erau cu totul 5 unități preșcolare, în timp ce azi funcționează în raion 41 asemenea unități, dintre care un mare număr pe lîngă gospodăriile agricole colective. Din 1944 și pînă acum, numărul elevilor a crescut de la 4678 la 12.710, iar numărul cadrelor didactice s-a dublat.

Acum, pregătindu-se să dea votul lor candidaților F.D.P., oamenii muncii din raionul Tecuci știu că-și dau votul pentru noi înfăptuiri, pentru o și mai largă dezvoltare a vieții economice și culturale a raionului.

M. ZORILEANU

★ ★

Tov. prof. N. Savu, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală raională nr. 91 din București, stînd de vorbă cu alegătorii.

★ ★

Sfaturile populare, expresie a adîncului democratism al orînduirii noastre de stat

Conf. univ. Valter Rusu
director al Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice

La 11 martie poporul nostru muncitor își va da votul candidaților Frontului Democrației Populare. Alegerile de la 11 martie constituie o nouă și puternică mărturie a adîncului democratism al orînduirii noastre de stat.

Una dintre trăsăturile cele mai însemnate ale acestui democratism este caracterul cu adevărat universal al votării în patria noastră. In adevăr, la alegerile pentru Marea Adunare Națională și la alegerile pentru sfaturile populare, participarea la vot a întrecut procentul de 98% din numărul alegătorilor. Dreptul de a alege îl au azi în Republica Populară Română toți oamenii muncii care au împlinit vîrsta de 18 ani, fără deosebire de rasă sau naționalitate, sex, religie, grad de cultură, profesiune sau durata domiciliului. In Romînia burghezo-moșierească, zeci de mii de muncitori, țărani muncitori și intelectuali legați de popor erau împiedicați, prin diferite metode, de a vota sau erau pur și simplu lipsiți de dreptul de vot, pentru „motivul" că nu erau de acord cu politica de jaf și exploatare practicată de partidele burgheze. Femeile, tinerii, militarii și o mare parte a funcționarilor de stat erau, de asemenea, lipsiți de dreptul de a vota sau de a fi aleși. Faptul că azi votează un număr de cetățeni aproximativ de trei ori mai mare decît în timpul regimului burghezo-moșieresc arată cît se poate de limpede că în Republica noastră Populară conducerea treburilor statului este cu adevărat o expresie a voinței celor mai largi mase populare.

Statul nostru democrat-popular este profund interesat în ridicarea la un nivel tot mai înalt a activității politice a maselor populare; el își găsește izvorul puterii sale și chezășia dezvoltării sale impetuoase pe drumul luminos al socialismului în legătura sa indisolubilă cu întregul popor muncitor. Participarea conștientă și din ce în ce mai largă a maselor populare la conducerea treburilor obștești constituie garanția realizării cu succes a sarcinilor trasate de cel de-al doilea Congres al P.M.R. cu privire la construirea economiei socialiste unitare în patria noastră.

Avîntul cu care oamenii muncii din patria noastră întîmpină alegerile dovedește înțelegerea profundă de către aceștia a faptului că hotărîrile partidului și statului nostru democrat-popular constituie calea cea mai sigură spre fericirea și bunăstarea celor ce muncesc. Expresia concretă a acestei înțelegeri se vădește în succesele obținute de pe acum de oamenii muncii din toate domeniile vieții economice și culturale în îndeplinirea sarcinilor celui de-al doilea plan cincinal al R.P.R. Astfel, alegerile deputaților în sfaturile populare constituie un pas înainte în întărirea statului și a regimului nostru democrat-popular.

Așa cum s-a arătat în Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul al II-lea al partidului, „sfaturile populare — organele locale de tip nou ale puterii — constituie cea mai însemnată realizare în domeniul construcției de stat". Ele sînt cea mai cuprinzătoare organizație de masă care, organizînd „participarea maselor celor mai largi la viața politică a țării, stimulează inițiativa și energia uriașă a poporului, neseca-tul izvor de talente și aptitudini pe care capitalismul le strivește și le înăbușe".

Sfaturile populare se deosebesc esențial de aparatul de stat al orînduirii burghezo-moșierești. Prefecții, pretorii, notarii din vechea Romînie nu erau aleși, ci numiți din rîndul exploatatorilor de la orașe și sate și al slugilor acestora. Dar chiar și primarii și așa-zisele consilii comunale, reprezentanți ai aceleiași stăpîni, ajunși la cîrma orașelor și satelor ca rezultat al unor alegeri măsluite, nu erau interesați și nici n-ar fi putut să rezolve nici un fel de nevoi locale ale celor ce muncesc. Dimpotrivă, sarcina lor de căpetenie era ca, sprijinindu-se pe odiosul aparat de reprimare — jandarmi, perceptori etc. — să servească interesele patronilor, să stoarcă profituri cît mai mari de pe spinarea oamenilor muncii și să înăbușe în sînge încercările acestora de a obține o cît de mică ușurare a grelelor lor condiții de trai. In timp ce masele populare sufereau cumplit de pe urma scumpetei, șomajului, mizerabilelor lor condiții de locuit, întunericului, inculturii și analfabetismului, bolilor și lipsei celor mai elementare măsuri sanitare, prefecții, primarii și ceilalți dregători ai puterii de stat se îmbuibau prin jefuirea bugetului public, își măreau depozitele de bani la băncile din țară și din străinătate, își clădeau vile și conacuri, își deschideau noi fabrici și acaparau mereu alte moșii. In asemenea condiții oamenii muncii nu puteau să privească puterea de stat altfel decît cu ură și dispreț.

Ca de la cer la pămînt este deosebirea dintre sfaturile noastre populare și primăriile de odinioară. Sfaturile populare — organele locale ale puterii de stat — corespund, prin funcțiile și structura lor, celor mai vitale interese ale poporului. Articolul 4 din Constituția R.P.R. prevede că în țara noastră puterea de stat aparține oamenilor muncii de la orașe și sate, care își exercită această putere prin sfaturile populare și Marea Adunare Națională. Fiind cele mai largi organizații de masă, sfaturile populare asigură statului nostru o asemenea bază politică cum nu poate avea nici un stat burghez din lume. Prin ele se leagă mai strîns alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare, înfăptuindu-se politica partidului și statului nostru, politică de construire a socialismului.

Respectînd legalitatea populară, sfaturile populare apără țărănimea muncitoare împotriva exploatării chiaburești, luînd totodată măsuri împotriva oricăror denaturări a liniei partidului.

Statul nostru democrat-popular — datorită condițiilor istorice în care s-a născut — a desfășurat puternic încă din prima sa fază de dezvoltare, odată cu funcția de reprimare și de apărare împotriva dușmanului, funcția economico-organizatorică și cultural-educativă. Indeplinind această funcție, sfaturile populare desfășoară o activitate multiplă, conducînd industria locală, agricultura, comerțul, aprovizionarea populației, învățămîntul public, apărarea sănătății etc., contribuind la ridicarea regiunilor, raioanelor și orașelor țării, la îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii. Numai în domeniul învățămîntului, prin grija sfaturilor populare s-au construit numeroase școli elementare și medii. Sfaturile populare au luat măsuri pentru a asigura condiții cît mai bune de desfășurare a muncii școlilor, locuințe pentru cadrele didactice, combustibilul necesar acestora etc. Datorită grijii sfaturilor populare a crescut prestigiul cadrelor didactice care, în cele mai multe locuri, sînt un ajutor prețios al organelor locale ale puterii de stat în munca lor de culturalizare a maselor. Astfel, așa cum arăta V. I. Lenin, democrația statului care construiește socialismul servește cu adevărat cauza maselor, cauza oamenilor muncii, începînd de a mai fi o democrație în folosul celor bogați, așa cum continuă să rămînă în republicile burgheze. Masele populare își hotărăsc singure, pentru prima dată în istoria patriei noastre, propria lor soartă, luînd în mîna lor cauza construirii unei vieți noi, mai fericite, cauza construirii societății socialiste.

Caracterul de largă organizație de masă al sfaturilor populare se manifestă și prin faptul că sute de mii de cetățeni, bărbați și femei, sînt antrenați în rezolvarea treburilor obștești în cadrul comisiilor permanente, al comitetelor de cetățeni și de stradă, în adunările de delegate.

Sfaturile populare contribuie larg la consolidarea prieteniei între oamenii muncii de diferite naționalități. Cimentarea prieteniei frățești dintre poporul romîn și minoritățile naționale, care a pus capăt rușinoaselor politici de asuprire națională a populației maghiare, germane, sîrbe etc. din timpul regimului burghezo-moșieresc și a lichidat prigoana rasială, s-a realizat datorită faptului că partidul și statul nostru se călăuzesc în problema națională după ideologia marxist-leninistă a internaționalismului proletar. In lumina acestei învățături, în sfaturile populare activează deputați aparținînd tuturor minorităților naționale din patria noastră, care muncesc laolaltă pentru construirea socialismului în R.P.R — patria lor comună. Crearea Regiunii Autonome Maghiare a sudat și mai puternic frăția de nezdruncinat între oamenii muncii romîni și maghiari.

Realizînd în munca lor practică îndrumările Partidului Muncitoresc Romîn sfaturile populare înfăptuiesc pe linie de stat legătura dintre partid și masele largi populare, contribuind la întărirea **unității** indisolubile **dintre partid, guvern și popor.**

Democratismul statului nostru se manifestă și prin faptul că, din punct de vedere organizatoric, la baza activității sfaturilor populare stă principiul centralismului democratic. In virtutea acestui principiu deputații sînt aleși de oamenii muncii și sînt obligați să le raporteze acestora în mod periodic despre felul cum își duc la îndeplinire mandatul pe care l-au primit. Mai mult chiar decît atît: alegătorii au dreptul să reclame pe acei deputați care nu-și duc la îndeplinire sarcinile.

In anii puterii populare, sfaturile populare și-au dovedit pe deplin capacitatea lor în ducerea la îndeplinire a sarcinilor ce le revin. Astfel se explică dragostea cu care întregul nostru popor muncitor înconjoară această formă nouă a puterii de stat, adevărata expresie a voinței și năzuințelor sale. Astfel se explică entuziasmul cu care toți cetățenii patriei noastre participă la actuala campanie electorală, făcînd prețioase propuneri la întîlnirile lor cu candidații F.D.P.

Propunînd drept candidați ai F.D.P. pe cei mai vrednici fii ai poporului nostru muncitor, alegătorii le-au cîntărit cu grijă activitatea, asigurîndu-se astfel că în fruntea satelor și orașelor, raioanelor și regiunilor vor fi gospodari destoinici, care vor pune mai presus de toate preocuparea pentru binele obștesc. In întîlnirile cu candidații lor, oamenii muncii au făcut numeroase propuneri de realizări gospodărești care trebuie să stea în centrul atenției viitorilor deputați. Totodată, ei s-au angajat să sprijine activitatea deputaților pentru ca, prin mobilizarea tuturor resurselor locale, să se asigure înfăptuirea în cel mai scurt timp și în cele mai bune condiții a propunerilor făcute.

Cadrele didactice, alegători și candidați, vor munci împreună pentru îndeplinirea cerințelor care stau în fața școlilor noastre, în vederea ridicării rapide a învățămîntului pînă la nivelul sarcinilor sporite pe care i le pune dezvoltarea actuală a patriei noastre în mersul său impetuos spre socialism. Viitorii deputați din rîndurile cadrelor didactice vor lupta neobosit pentru ca să avem școli mai multe și mai încăpătoare, mobilier școlar mai adecvat, mai mult material didactic. Viitorii deputați vor munci neobosiți pentru înlăturarea atitudinilor neiuste, ce se mai manifestă pe alocuri din partea unor activiști ai sfaturilor populare de a folosi cadrele didactice pentru sarcini nelegate de învățămînt sau de culturalizarea maselor, sustrăgîndu-le astfel de la îndatorirea lor de bază, aceea de a asigura instruirea și educarea tineretului nostru școlar. Invățătorii și profesorii deputați vor trebui să ajute și secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare regionale și raionale în munca lor de îndrumare și control, înlăturînd din activitatea acestora manifestările de birocratism, de superficialitate în rezolvarea unor probleme și de familiarism care mai există la unele secții de învățămînt. Ei vor trebui să ajute cabinetele pedagogice regionale să desfășoare o activitate mai susținută de perfecționare a cadrelor didactice, de generalizare și popularizare a experienței înaintate din școlile noastre.

Cadrele didactice vor trebuie să se adreseze mai des deputaților din circumscripțiile lor electorale, solicitîndu-i în rezolvarea problemelor școlilor în care lucrează și ajutîndu-i în rezolvarea acestor probleme.

Muncind în felul acesta vom contribui mai mult la accentuarea caracterului democratic al sfaturilor populare, la rezolvarea sarcinilor lor în lumina indicațiilor date prin documentele celui de-al doilea Congres al P. M. R.

Mergînd cu toții la vot în ziua de 11 martie și alegînd pe candidații F.D.P. ne vom îndeplini o sarcină de cinste, vom contribui la întărirea statului nostru democrat-popular, la întărirea frontului păcii în lumea întreagă.

Lucrările plenarei C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

In zilele de 2 și 3 martie a.c. a avut loc plenara C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, care a dezbătut sarcinile Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt în lumina documentelor Congresului al II-lea al P.M.R. Raportul prezentat la plenară de tov. prof. univ. **N. Pascu**, președintele C. C. al S. M. I., subliniind contribuția adusă de oamenii muncii din școli, în anii primului nostru cincinal, la dezvoltarea învățămîntului, a analizat în același timp lipsurile manifestate în munca organelor sindicale și a celor de învățămînt în ce privește realizarea planului de școlarizare, calitatea procesului de învățămînt, oprindu-se în mod deosebit asupra cauzelor care generează rămînerea în urmă la învățătură.

Faptul că în învățămînt, pe lîngă numeroase școli care au reușit să obțină rezultate deosebit de bune, există unele școli care an de an continuă să aibă mulți elevi rămași în urmă la învățătură, dovedește că unul din factorii determinanți în procesul de instruire și educare îl constituie calitatea muncii cadrelor didactice.

Rezultatele nesatisfăcătoare ale unora dintre acestea ne arată că organele de învățămînt și cele sindicale nu se ocupă în măsură suficientă de îmbunătățirea permanentă a muncii tuturor cadrelor didactice, nu folosesc toate mijloacele ce le stau la îndemînă pentru a le dezvolta continuu pasiunea pentru muncă, dragostea și atașamentul față de profesiunea lor.

In încheiere, raportul a insistat asupra măsurilor ce trebuie luate de către C. C. al S. M. I., organele și organizațiile sindicale din școli pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate învățămîntului de Congresul al II-lea al partidului. *)

La discuțiile asupra raportului au luat parte numeroși membri ai C.C. al S.M.I., activiști sindicali, învățători și profesori fruntași.

Tov. **Vlad Nicolae (reg. Pitești)** a vorbit despre problemele școlarizării și ale lichidării neștiinței de carte, precum și despre calificarea cadrelor didactice. Realizările în domeniul învățămîntului obținute în regiunea Pitești, a spus vorbitorul, sînt o urmare firească a atașamentului cu care marea majoritate a cadrelor didactice luptă pentru aplicarea liniei partidului în domeniul învățămîntului. La sfîrșitul anului școlar 1954—1955, procentul copiilor neșcolarizați era de 0,8%, iar la sfîrșitul pătrarului II al acestui an școlar acesta a scăzut la 0,6%. Aceasta înseamnă, desigur, un progres considerabil față de situația școlarizării în regimul burghezo-moșieresc, cînd mai mult de 30% din copii erau neșcolarizați. Faptul că sînt încă copii neșcolarizați arată însă că atît în munca organelor administrative cît și a celor sindicale există încă neajunsuri. Pentru înlăturarea acestora, comitetul sindical al lucrătorilor din învățămînt din regiunea Pitești și-a propus să dea un ajutor mai mare pe teren grupelor sindicale și directorilor de școli, să mobilizeze membrii de sindicat la o mai intensă propagandă pedagogică în rîndul părinților, să îmbunătățească munca de valorificare și extindere a experienței pozitive dobîndită în școlarizarea copiilor de unele grupe sindicale.

Vorbitorul a arătat în continuare că lipsurile tipice menționate în raport în domeniul școlarizării au fost posibile datorită slabei preocupări a C.C. al S.M.I. pentru problemele procesului de învățămînt. E drept că prin luna noiembrie 1955, într-una din ședințele cu președinții comitetelor sindicale regionale, secția muncii de masă în producție a C.C. al S.M.I. a cerut o informare asupra realizării planului de școlarizare, însă pînă la această dată n-a inițiat nici o acțiune concretă de sprijinire în această privință a organelor sindicale din școli. O astfel de atitudine în ceea ce privește rezolvarea acestei importante probleme nu poate fi calificată decît ca formală, birocratică.

Vorbitorul a criticat prezidiul C.C. al S.M.I. și pentru faptul că n-a acordat suficient sprijin Ministerului Învățămîntului în organizarea rețelei școlilor de 7 ani, ceea ce a dus la amplasarea lor în localități în care nu se puteau realiza clase cu efective mari, fie din cauza condițiilor materiale, fie a numărului mic de elevi.

Traducerea în viață a hotărîrilor Congresului partidului — a spus în încheiere tov. Vlad Nicolae — cere o serioasă îmbunătățire a activității organizațiilor sindicale din școli. Acest lucru va fi posibil în măsura în care C.C. al S.M.I. își va îmbunătăți activitatea, lichidînd formalismul și birocratismul din munca sa. Este necesar ca Prezidiul C.C. al S.M.I. să introducă în stilul său de muncă spiritul muncii colective și al răspunderii personale, iar membrii săi să aibă o mai strînsă legătură cu organizațiile de jos, pentru a cunoaște realitățile și a lua măsurile cuvenite.

Tovarășul conf. univ. **Emil Boldan**, directorul Institutului pedagogic din București, a vorbit despre contribuția organelor sindicale din instituțiile de învățămînt superior la pregătirea viitorilor profesori. El a arătat că multe școli medii trimit la examenele din învățămîntul superior absolvenți cu un nivel scăzut de cunoștințe.

Tov. Șafran Zeida, președintele comitetului sindical raional Tudor Vladimirescu București, s-a oprit asupra felului defectuos în care s-au făcut încadrările școlilor din Capitală la începutul acestui an școlar. El a subliniat că ar fi bine să se știe cine poartă răspunderea pentru aceste defecțiuni, care au o influență negativă asupra nivelului învățămîntului. A aplicat just secția de învățămînt a Capitalei măsurile indicate de Ministerul Învățămîntului? A făcut Prezidiul C.C. al S.M.I. tot ce trebuia să facă pentru a împiedica existența lipsurilor, sau a preferat să le urmărească pasiv? Necunoașterea temeinică a cadrelor didactice de către organele învățămîntului, a arătat în continuare tov. Șafran, a dus la încadrarea unor pedagogi cu insuficientă pregătire profesională. Vorbitorul a propus ca în anul școlar viitor să se ia măsuri pentru înlăturarea acestor deficiențe. Este necesar ca încă de la 1 iulie, anul acesta, cadrele didactice să-și cunoască locul de muncă pentru anul școlar viitor.

Pe marginea raportului cu privire la sarcinile S.M.I. au mai luat cuvîntul tov. **Dali Feldman**, secretarul comitetului de instituție de la Institutul Pedagogic din București, **Aurel Feștilă**, președintele comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea București, **Gheorghe Savu**, directorul școlii medii nr. 4 din București, **Lucia Neagu**, Ploești, **Gheorghe Rulea**, președintele comitetului de instituție de la Institutul politehnic București, prof. univ. **Teofil Vescan**, Iași, **Iosif Lada**, Hunedoara, **Nicolae Molodeț**, Sibiu, prof. univ. **M. Hasegan**, rectorul I.S.E.P. București etc.

După închiderea discuțiilor, plenara C.C. a adoptat raportul prezentat de tov. N. Pascu ca rezoluție a C.C. al S.M.I.

★

Plenara C.C. al S.M.I. și-a continuat lucrările în ziua de 3 martie, dezbătînd raportul cu privire la executarea bugetului pe anul 1955 și la proiectul de buget pe anul 1956, prezentat de tov. **Petre Radu**, vicepreședinte al C.C. al S.M.I. Raportul a subliniat faptul că munca sindicatului pentru realizarea bugetului pe anul 1955 s-a desfășurat în condiții mai bune ca în anii precedenți. In anul 1955 au fost alocate sume sporite față de anul 1954 pentru munca culturală de masă, pentru activitatea sportivă și pentru ajutorarea membrilor de sindicat. Analizînd executarea bugetului pe 1955, raportul a arătat că, în general, acesta a fost îndeplinit. In unele raioane și regiuni, ca urmare a lipsei de interes a organizațiilor sindicale, unii lucrători din învățămînt au rămas neorganizați în sindicat. Aceasta oglindește slaba activitate a organizațiilor sindicale respective, ca și lipsa simțului de răspundere a unor comitete orășenești și regionale.

Veniturile provenite din manifestațiile culturale au fost realizate în procent de 63 la sută. In această privință, la unele comitete raionale și de instituție au existat lipsuri serioase Neînțelegînd rolul educativ al manifestărilor culturale, acestea nu s-au preocupat să organizeze și să dezvolte activitatea artistică de amatori.

In ceea ce privește cheltuirea sumelor înscrise în buget la capitolul muncii culturale de masă, unele comitete sindicale nu s-au îngrijit să folosească în întregime sumele alocate. Au fost comitete sindicale ca cele din raioanele Cujmir, Vînju Mare, Galați, care nici măcar subvențiile acordate de C.C. al S.M.I. pentru aprovizionarea cu cărți a bibliotecilor nu le-au folosit. In anul 1955 s-au cheltuit 2.237.375 lei pentru munca culturală de masă, adică un procent de 88% din prevederi. Pentru activitatea sportivă s-a cheltuit suma de 5.094.137 lei.

Cheltuielile pentru munca organizatorică au însumat 616.787 lei. Nu totdeauna, însă, deplasările activiștilor pe teren au dat rezultate satisfăcătoare, datorită lipsei de control și exigență față de munca acestora.

Raportul a arătat că au existat lipsuri serioase în ce privește verificarea gestiunilor de către secția administrativ-financiară a C.C. al S.M.I. Trebuie arătat că nici Prezidiul C.C. al S.M.I. n-a luat cu toată energia măsuri pentru înlăturarea metodelor de muncă birocratice folosite în executarea bugetului financiar.

Proiectul de buget pe anul 1956 urmărește să asigure condițiile materiale necesare desfășurării unei activități mai rodnice a organizațiilor noastre sindicale. Proiectul noului buget este astfel întocmit încît să se îndrepte sume tot mai mari pentru dezvoltarea activității cultural-sportive și pentru ajutorarea materială a membrilor de sindicat, reducîndu-se cheltuielile administrative. Pentru munca cultural-educativă s-a prevăzut suma de 2.356.455 lei, afară de sumele prevăzute în bugetele comitetelor sindicale mixte, care reprezintă sută la sută din volumul veniturilor. Suma aceasta va fi cheltuită pentru înzestrarea bibliotecilor cu cele mai noi lucrări ideologice, profesionale și literare, pentru dotarea cluburilor cu inventar și pentru sprijinirea activității formațiilor artistice.

In vederea îmbunătățirii activității de cultură fizică și sport s-a prevăzut, pentru anul 1956, suma de lei 5.037.201. Ajutoarele materiale ce se acordă membrilor de sindicat însumează 19% din volumul cotizațiilor.

Proiectul de buget pe anul 1956, în felul cum este întocmit, reprezintă în linii mari expresia cifrică a planului de activitate a sindicatului. Pentru asigurarea îndeplinirii lui este necesar ca prezidiul C.C. al S.M.I., comitetele sindicale regionale, raionale, orășenești și de instituții să analizeze trimestrial felul în care se realizează bugetul. In vederea asigurării controlului de jos trebuie să se prezinte trimestrial, în adunările generale ale membrilor de sindicat, dări de seamă asupra muncii financiare. Este necesar, în același timp, să se îmbunătățească munca de lămurire în vederea achitării la timp și benevole a cotizațiilor sindicale și sportive, generalizîndu-se experiența acelor organizatori de grupă care obțin cele mai bune rezultate. De asemenea, trebuie să se îmbunătățească munca de verificare și control atît a corpului de verificatori centrali, cît și a comisiilor de revizie.

★

Plenara C.C. a ascultat apoi raportul asupra executării planului de venituri și cheltuieli al asigurărilor sociale pe anul 1955 și asupra proiectului de buget pe anul 1956, prezentat de tovarășul **Ion Muntean** — secretar al C.C .al S.M.I.

Raportul a arătat că în anii primului cincinal s-a pus la dispoziția Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, din contribuția statului pentru fondurile de asigurări sociale, suma de 365.623.224 lei.

In țara noastră asigurările sociale constituie una din pîrghiile de ridicare neîntreruptă a bunei stări materiale a oamenilor muncii. In anul 1955, S.M.I. a primit din partea statului, pentru asigurări sociale, suma de 92.000.000 lei, cu aproape 70% mai mult decît în 1951.

Analizînd planul de venituri și cheltuieli de asigurări sociale pe anul 1955, raportul a arătat că au fost destinate sume importante pentru ajutoare de boală sau accident, pentru tratament balneo-climateric, carantină, program redus de muncă, ajutoare de maternitate, îngrijirea copiilor bolnavi etc. Numai pentru ajutoarele de maternitate, alăptare, procurarea rufăriei noului născut s-au cheltuit în anul 1955 suma de 7.699.199 lei.

In cursul anului 1955 un mare număr de membri de sindicat au fost trimiși în stațiuni balneo-climaterice.

In cursul anului trecut s-a îmbunătățit activitatea organelor sindicale în domeniul asigurărilor sociale. Printre comitetele sindicale cu o bună activitate în această privință se numără comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt din raioanele Medgidia, Tulcea, Moinești, Hîrlău.

Relevînd lipsurile în munca unor organe sindicale în gospodărirea fondurilor de asigurări sociale, raportorul a arătat că numărul zilelor de incapacitate de muncă continuă să se mențină ridicat. De asemenea, există încă o serie de lipsuri în respectarea disciplinei și a legalității populare în ceea ce privește gospodărirea fondurilor de asigurări sociale.

In continuarea lucrărilor plenarei s-a expus proiectul planului de venituri și cheltuieli pe anul 1956 și s-au arătat măsurile ce trebuie luate pentru continua îmbunătățire a muncii de asigurări sociale.

După raportul comisiei de revizie prezentat de tov. **Petre Pop**, președintele comisiei, s-a trecut la dezbaterea rapoartelor. Au luat cuvîntul tov. **Nicolae Tănăsuică**, **Ion Stoian**, **Ion Petrușca**, **Blanche Iancu**, **Alex. Costi**, **Gheorghe Tarța**, **Albu Lungu** și alții care au cerut îmbunătățirea activității administrativ-financiare și de asigurări sociale, întărirea simțului de răspundere al comitetelor sindicale în gospodărirea bunurilor mișcării sindicale.

A luat apoi cuvîntul tov. **C. Dinculescu**, locțiitor al ministrului învățămîntului. Tov. C. Dinculescu a vorbit de contribuția pe care o pot aduce organele sindicale ale muncitorilor din Invățămînt la îmbunătățirea profilului învățămîntului, a rețelei de școli, etc. Tov. C. Dinculescu a subliniat în încheiere necesitatea unei mai mari stabilități a cadrelor didactice.

Plenara C.C. a hotărît, în continuarea ședinței, ca prezidiul C.C. al S.M.I. să fie alcătuit din 9 membri. Plenara a aprobat prezidiul în următoarea componență: Nicolae Pascu președinte, Radu Petre, vicepreședinte, Ion Muntean, secretar, Aurelia Costache, Ion Apolzan, Emil Boldan, Hara lambie Niculescu, Ion Bîrna și Gheorghe Hudrea.

*) In numărul viitor al gazetei noastre se va publica textul prescurtat al raportului.

In ajutorul celor înscriși la cursurile de perfecționare

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Craiova, în colaborare cu secția orășenească de învățămînt, au organizat un ciclu de conferințe pentru cadrele didactice cuprinse la cursurile de perfecționare. Conferințele tratează probleme ca: „Sarcinile cadrelor didactice în ridicarea nivelului la învățătură al elevilor", „Educarea elevilor în spiritul moralei comuniste", „Aplicarea învățăturii lui I. P. Pavlov în munca instructiv-educativă", „Dezvoltarea gîndirii și vorbirii elevilor în cadrul procesului de învățămînt", „Caracteristicele copiilor de vîrstă preșcolară și școlară", „Particularitățile muncii instructiv-educative cu copiii de vîrstă școlară mică", „Tipurile principale de lecții și folosirea lor în munca practică a învățătorului", „Conținutul și sarcinile învățămîntului politehnic", „Particularitățile organizării muncii instructiv-educative în condițiile predării la două sau mai multe clase" etc.

Conferințele, ilustrate cu un bogat material demonstrativ, au trezit un mare interes în rîndul cadrelor didactice.

Comitetul sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt din Craiova a aprovizionat biblioteca sa cu material bibliografic necesar celor înscriși la cursurile de perfecționare și organizează schimbul de experiență pentru extinderea metodelor unor pedagogi cu bune rezultate în învățămînt.

Prof. CONST. PAPASTATE

8 MARTIE ZIUA INTERNAȚIONALĂ A FEMEII

33 de ani în mijlocul copiilor

E ora 8 dimineața. In poarta căminului de zi s-a oprit o mașină care claxonează îndelung. Portiera se deschide și din mașină, rînd pe rînd, încep să coboare copiii. Tovarășa Lucreția Cardaș, directoarea căminului, le iese în întîmpinare. Cu căldură și voioșie în priviri și în glas le răspunde celor veniți la „bună dimineața". Indreaptă unuia o cățiuliță, unei fetițe o fundă, apoi îi conduce spre interiorul clădirii. Pînă la venirea copiilor ea a controlat curățenia în cămin, a trecut și pe la bucătărie, pentru a vedea dacă s-a respectat meniul, dacă s-au dat alimentele necesare, a pus totul la punct.

... Incepe o nouă zi de muncă. Atunci cînd directoarea căminului nu are în program activitate nemijlocită cu copiii, asistă la activitățile celorlalte educatoare și le dă îndrumări atunci cînd este nevoie.

Colegele ei învață cu bucurie de la această educatoare experimentată, care a împlinit 33 de ani de muncă. Cei pe care îi învață acum trei decenii să cînte, să se joace, să-și însușească deprinderi bune, sînt astăzi oameni în toată firea... Cei de demult veneau dăruindu-le cu trăistuțele în spate, înotînd prin noroaie; cei de azi sînt aduși la cămin într-o mașină elegantă. Au fost ani grei de strădanii, uneori zadarnice. Nespusa dragoste pentru meseria pe care o îmbrățișase a ajutat-o însă pe tovarășa Cardaș să ție piept greutăților. Mult mai tîrziu a înțeles adevăratul sens al muncii sale. In rîndurile partidului și-a însușit noua concepție despre lume și viață, a înțeles că micuții care astăzi, sub ochii ei, se joacă în sălile căminului, sînt viitorii cetățeni ai patriei, că ea trebuie să-i îngrijească și să-i pregătească de pe acum ca viitori constructori ai socialismului.

Aplicînd în mod creator experiența școlii sovietice, Lucreția Cardaș a căutat să-și îmbunătățească necontenit metodele de muncă. Folosirea materialului didactic este una dintre preocupările ei de frunte. In sălile grădiniței se găsesc multe planșe — „povești fără cuvinte", cum le numește ea — care reprezintă, fiecare, cîteva scene dintr-o poveste. De pildă, pentru a-i face pe copii să înțeleagă mai bine poezia „Somnoroase păsărele" tovarășa Cardaș a alcătuit o machetă în care sînt înfățișate plastic, ca pe o scenă de teatru, toate tablourile descrise în versuri.

O bună parte din activitatea ei tovarășa Cardaș și-a desfășurat-o în grădinițele situate în cartierele muncitorești. Cu cîtă dragoste s-a apropiat ea de fiii de muncitori, de părinții copiilor! Și astăzi, stînd de vorbă cu unii dintre părinți, le vorbește despre rolul important pe care-l are pentru copiii de vîrstă preșcolară viața în cămin, care nu este numai un adăpost, cum greșit cred unii părinți — ci și o școală unde copiii capătă deprinderi de viață civilizată, de comportare în colectiv. Părinții sînt bucuroși cînd copiii lor le recită poezii, le spun cîmpeie de povești.

Sfîrșitul fiecărei zile de cămin este tot atît de însuflețit ca și începutul. Două mașini transportă pe micii școlari la casele lor. Din cînd în cînd, pentru a avea prilejul să stea de vorbă cu părinții, tovarășa Cardaș însoțește cîte o mașină. Privind copiii, ea se gîndește cu bucurie că aceia care duc astăzi mamelor lor cîțiva ghiocei și recită poezia „De ziua mamei", învățată la cămin, vor fi mîine muncitori destoinici, ingineri, învățători, agronomi și vor contribui la desăvîrșirea operei începute de părinții lor.

V. POPA

Indemn și exemplu

Un grup de studenți ai Institutului politehnic din București așteaptă în culoarul-anticameră al rectoratului. Cînd vreunul dintre ei stă mai mult în biroul pe ușa căruia stă scris cu litere mari și drepte „Prorector", iar cei rămași afară încep să devină nerăbdători, se găsește întotdeauna o voce care să pună capăt începutului de frămînt:

— N-are rost să vă neliniștiți! Tovarășa prorector Gîdea nu pleacă din Institut pînă nu ne primește pe toți cei care așteptăm aici!

Acestea au fost primele cuvinte pe care le-am auzit despre tovarășa Suzana Gîdea, prorector al Institutului politehnic, — ce-i drept, cuvinte bune. Cele ce am aflat mai apoi au fost o așteptată confirmare.

Muncind cu perseverență și pasiune alături de colegii săi, apropiată de studenți, Suzana Gîdea, asistenta de odinioară și prorectorul de astăzi al Institutului politehnic din București, este una din zecile de mii de femei din patria noastră care se bucură de o înaltă prețuire și cinstire.

E greu să-ți cumpănești cuvintele și să conturezi din cîteva linii profilul moral, concepțiile de viață și stilul de muncă al unui om cu preocupări multilaterale Mult mai mult decît cuvintele vorbesc faptele Pentru a o putea cunoaște pe tovarășa Gîdea, ar trebui s-o vezi lucrînd cu pricepere în laboratorul de metalurgie fizică, mînuind cu ușurință aparate moderne și complicate, pregătindu-și cu minuțiozitate cursul sau verificînd practica de laborator a studenților. Ar trebui s-o vezi apoi la rectorat, fără halatul de laborator rezolvînd problemele legate de metodica învățămîntului din Institut, în cadrul unei consfătuiri cu comitetul de partid sau printre studenții care iau masa la cantină.

Poate că totuși mult mai bine ar putea să vorbească despre aceasta studenții proveniți din rîndurile muncitorilor, în mijlocul cărora tovarășa Gîdea și-a petrecut anii și anii ore învățîndu-i matematică și fizică, ajutîndu-i să-și potolească însetata lor dorință de a ști.

Și abia atunci ți-ai putea face o imagine, desigur încă aproximativă, despre tovarășa Gîdea și ai putea să-i apreciezi munca neobosită.

Pentru întreaga sa activitate, tovarășa Gîdea a fost numită într-un post de conducere a Institutului politehnic Faptul nu reprezintă doar o răsplată ci este și mărturia încrederii pe care i-o acordă partidul, mărturia încrederii pe care i-o acordă tovarășii în mijlocul cărora muncește și trăiește.

Drumul străbătut de ea în activitatea depusă la Institutul politehnic reprezintă exemplul cheltuirii fără preget a întregii sale energii în scopul pregătirii nu numai a unor adevărați specialiști, ci și a unor adevărați cetățeni. Vorbindu-ne cu modestie despre munca ei și despre planurile sale de viitor, tovarășa Gîdea ne-a mărturisit: „Niciodată n-am fost singură. Am simțit întotdeauna sprijinul și colaborarea tovarășilor mei de muncă, iar ajutorul cel mai prețios l-am găsit întotdeauna la organizația de partid..."

Exemplul tovarășei Gîdea este un îndemn pentru toți studenții săi Ziua internațională a Femeii este un minunat prilej pentru aceștia de a-și manifesta încrederea, dragostea și recunoștința față de un om care nu-și precupețește eforturile pentru creșterea unor viitoare cadre de nădejde ale economiei noastre naționale.

Învățătoarea

Primele zile de martie mi-au adus o mare bucurie. Am cunoscut pe elevii clasei a III-a „A" a școlii nr. 96 de băieți din București — 37 de copii voioși, îngrijiți, îmbrăcați toți în uniformă, cu fundă roșie la gît — și pe învățătoarea lor, Eleonora Vlădoianu. Cînd am intrat în clasă, odată cu ea, 37 de căpșoare au privit o clipă spre ușa care se deschisese larg, apoi s-au oprit asupra învățătoarei, pe care au urmărit-o pînă s-a terminat lecția.

I-am auzit pe elevii clasei a III-a citind corect și expresiv, povestind în cuvinte alese — ale lor, nu din carte — am văzut desenele lor îngrijite, am ascultat chiar versuri scrise de ei. I-am auzit pe elevii aceștia vorbind despre primăvară, despre plantele și pomii pe care îi vor îngriji. Acești micuți cu fundă la gît m-au învățat să iubesc și mai mult florile primăverii.

Clasa a III-a „A" este oglinda activității de aproape trei ani a tovarășei învățătoare Eleonora Vlădoianu. Fără să vrei, ești stăpînit de dorința să afli cum a reușit tovarășa învățătoare să obțină rezultatele frumoase care apar atît de limpede la lumină în această lecție de citire; cum muncește tovarășa învățătoare?

Am încercat să aflu răspunsul la această întrebare chiar înainte de a cunoaște elevii, dar n-am primit răspunsul așteptat. Tovarășa Eleonora Vlădoianu face parte dintre acei oameni care știu să muncească frumos, dar care cu greu primesc să vorbească despre înfăptuirile lor. Modestia pe care o citești în fiecare vorbă și în fiecare gest al ei trădează însă tocmai lucrurile despre care ea se sfiește să vorbească — puterea cu care este legată de munca din școală.

Lecția care se desfășura atunci sub ochii mei era însă un bun răspuns la întrebarea care-mi stăruia în minte. Cînd am auzit-o pe tovarășa Vlădoianu citind lecția nouă din cartea de citire — povestea copiilor care au apărat pomii pepinierei — am înțeles de ce elevii pun atîta suflet atunci cînd povestesc și știu să-și modeleze glasul după sensul celor rostite.

La sfîrșitul lecției, tovarășa Vlădoianu a arătat copiilor două planșe în care ei să vadă cum arată copacii mîncați de omizi și ce se întîmplă cu fructele lor. Din expresia mirată și întristată a copiilor am înțeles că scopul pe care-l urmărea învățătoarea era împlinit și am bănuit ce avea să urmeze. Copiii au hotărît să îngrijească pomii din școala lor, din gospodăria părinților și de pe strada școlii

A fost o lecție în care am văzut cum se pot împleti în chip armonios exigența cu dragostea pentru copii. Cu tact și pricepere, învățătoarea observă totul și nu lasă nici un răspuns și nici un gest neapreciat. Cercetînd temele lucrate acasă, tovarășa Vlădoianu vorbește aproape cu fiecare elev în parte:

„Astăzi ai scris îngrijit Cum ai lucrat? Cum ar fi fost mai bine să faci? Să vezi cum au scris alții și să faci și tu la fel. De ce rămîi mereu în urma celorlalți?"

In cele cîteva minute cît trece printre bănci pentru a privi caietele copiilor, învățătoarea dă sfaturi, laudă, mustră, îndrumează, încurajează. Și toate acestea se desfășoară atît de firesc! Un elev din ultima bancă avea o greșeală în caiet. Invățătoarea nu i-a semnalat-o atunci cînd a trecut pe lîngă el. Dar, cînd s-a făcut corectarea temei la tablă, l-a întrebat: tu ți-ai corectat greșeala? Elevii știu că și atunci cînd nu le spune nimic învățătoarea lor observă totul. De aceea, ei sînt mereu mai atenți cînd își îndeplinesc temele.

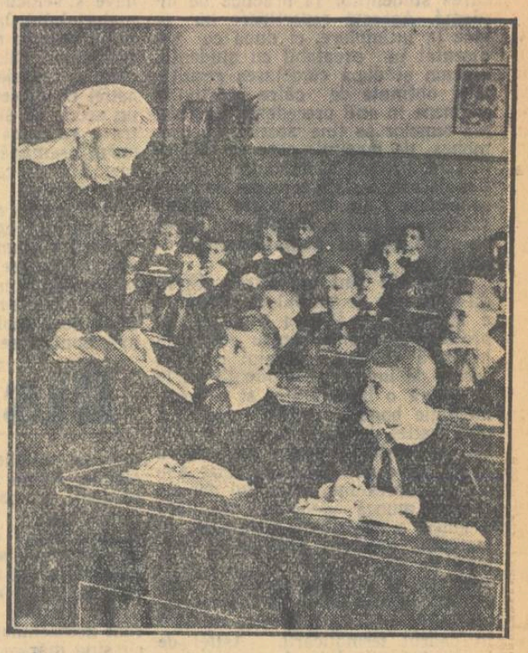

In clasa tovarășei Vlădoianu sînt 2—3 elevi rămași în urmă la învățătură. Am vrut să știu cum se ocupă de acești elevi.

— Îi ascult la fiecare lecție — mi-a răspuns.

Un astfel de răspuns am auzit din partea multor pedagogi. Mulți, aproape toți, știu că elevii slabi trebuie să fie ascultați cît mai des. Dar tovarășa Vlădoianu a mai adăugat ceva, anume că pe elevii slabi îi ascultă mai mult spre sfîrșitul orei, pentru a le lăsa timp să urmărească lecția și să mai învețe din răspunsurile altor elevi. Acest amănunt — spune tovarășa Vlădoianu — are o mare importanță. Am urmărit cum elevii slabi, ascultați la începutul lecției, dau răspunsuri de care ei înșiși sînt nemulțumiți și cum îi fac să piardă încrederea în posibilitățile lor și să nu mai urmărească atent restul lecției.

După ce m-am depărtat de școală, mi-am dat seama că uitasem ceva. Uitasem să vorbesc cu școlarii clasei a III-a despre darul pe care-l pregătesc învățătoarei lor de 8 Martie. Poate că reușeam astfel să-i cunosc mai bine, poate aveam prilejul să aflu încă o inițiativă frumoasă a lor. Nu m-am întors însă din drum. Am mers înainte. Cel mai frumos dar pe care-l puteau da învățătoarei lor mi-l arătaseră de fapt — ei știau să păstreze întregi, neștirbite cunoștințele primite de la ea. Și pentru mine clipele petrecute alături de elevii tovarășei Vlădoianu au fost un dar, una din bucuriile cu care m-a întîmpinat ziua de 8 Martie.

EMA NACU

Temeinice cunoștințe practice

Dragostea pentru profesie, elanul și conștiinciozitatea în muncă sînt trăsăturile ce caracterizează activitatea rodnică a tovarășei Eugenia Tarangul, profesoară la școala medie nr. 2 din Cluj. De unsprezece ani, de cînd lucrează la această școală, Eugenia Tarangul n-a precupețit nici un efort pentru a-și înarma elevele cu cunoștințe temeinice. Ea se numără printre cadrele fruntașe care realizează cu succes legarea teoriei de viață, de producție. Cu pricepere și grijă îndrumează activitatea pe care elevele o desfășoară în laboratorul școlii.

Pe lîngă lucrările prevăzute în programa de învățămînt, elevele tovarășei Tarangul au efectuat numeroase lucrări de laborator: au identificat glucoza în sucul de struguri, mere, zahăr, cartofi, ceapă etc., amidonul în făină și cartofi, albuminele în carne, soia etc. Elevele știu să facă și analiza calitativă a unei sări. Nu de mult, ele au făcut analiza unei clorure, a sulfatului avînd cationul colorat.

In timpul desfășurării lecțiilor practice de laborator, tovarășa Tarangul își interoghează elevele cu privire la mersul lucrării și le cere să scrie pe tablă ecuațiile reacțiilor, pentru ca experiențele făcute să fie înțelese și din punct de vedere teoretic. De asemenea, ea le îndreaptă spre cunoașterea importanței practice a lucrărilor pe care le efectuează.

Laboratorul școlii este bine înzestrat, are toate aparatele necesare experiențelor și lucrărilor de laborator, datorită grijii pe care o acordă profesoara îmbogățirii lui cu cît mai multe aparate. Un sprijin serios pentru îmbogățirea și întreținerea în bune condițiuni a aparatelor și materialelor îl dau și părinții elevelor, cu care tovarășa Tarangul a stabilit o legătură strînsă. Părinții au înzestrat laboratorul școlii cu diferite substanțe chimice, un acumulator, un magnetou, stative pentru eprubete etc.

Cu mult interes lucrează elevele școlii în cercul de fizică și chimie condus de tovarășa Tarangul. Aici, pe lîngă faptul că-și complectează și își adîncesc cunoștințele primite la lecții, își formează deprinderea de a mînui diferite aparate, de a munci organizat și perseverent și de a desfășura o activitate creatoare independentă. Adeseori ele repară aparatele defecte din laborator sau confecționează material didactic necesar predării lecțiilor de fizică și chimie. Deosebit de utile și frumos executate sînt planșele în care elevele au înfățișat schemele structurii cîtorva atomi și structura atomului în comparație cu structura atomului solar, ca și schița primei termocentrale acționate de energie atomică din Moscova.

De curînd, în cadrul unei ședințe a cercului de fizică și chimie, eleva Doina Drașoveanu a prezentat referatul „Materiile colorante și importanța lor tehnică". Elevele au efectuat apoi experiențe privitoare la extracția unor materii colorante din diferite plante și vopsirea unei țesături de lînă și bumbac cu mordant și fără mordant. Din rădăcina de garanță ele au extras o substanță colorantă, alizarina, din licheni — turnesol, din frunzele plantei tinctoris indigofera — o materie colorantă albastră. Altădată, la cerc s-a prezentat referatul „Curenții de înaltă frecvență", după care elevele au efectuat experiențe interesante în legătură cu producerea și proprietățile curenților. Toate aceste activități, conduse de tovarășa Tarangul, le pasionează pe eleve, dintre care multe se gîndesc să se îndrepte spre industria chimică.

Un mare interes stîrnesc în rîndul elevelor și excursiile în întreprinderi organizate de tovarășa Tarangul. De neuitat vor rămîne pentru ele, îndeosebi, vizitele la întreprinderea „Carbochim" din Cluj și la fabrica de sticlă din Someșeni.

In multe din acțiunile organizate de tovarășa Tarangul în ultimul timp s-a văzut dragostea cu care s-a pregătit ea să întîmpine ziua de 8 Martie. Această măreață zi a constituit și pentru ea ca și pentru toate femeile muncitoare din țara noastră, încă un prilej de luptă pentru noi succese, pentru noi realizări.

Luptînd pentru culturalizarea maselor

La realizarea mărețelor transformări înfăptuite în țara noastră, femeile au o contribuție importantă, activînd în toate domeniile vieții politice, economice, de stat și culturale. In munca lor obștească învățătoarele și profesoarele din raionul Fălticeni — care reprezintă aproape 70% din numărul total al cadrelor didactice din raion — luptă neobosit pentru lichidarea analfabetismului, pentru răspîndirea culturii la sate, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Un aport însemnat au adus învățătoarele și profesoarele din raion, îndrumate de organizațiile de partid, la înființarea celor 7 gospodării agricole colective și 20 de întovărășiri agricole alcătuite în ultimii ani în satele raionului. Ele țin conferințe la căminele culturale, organizează audiții radiofonice, participă la învățămîntul agrozootehnic de masă, conduc munca artistică de amatori, ajută la organizarea consfătuirilor fruntașilor recoltelor bogate, a întîlnirilor între țăranii muncitori întovărășiți și cei din afara întovărășirilor etc. Peste 10.000 de foști neștiutori de carte știu azi să scrie și să citească datorită muncii neobosite a celor mai mult de 400 de învățătoare și profesoare din raion. Pe bună dreptate socotesc țăranii muncitori din comuna Rădășeni că înființarea celei de a patra întovărășiri agricole din această comună este în mare parte rodul muncii învățătoarelor de aici, printre care se numără Despina Constantinescu și Maria Casandra, activiste de frunte pe tărîm obștesc. Invățătoarele Virginia Lebădă, directoarea căminului cultural din satul Rotopănești, Maria Florea, directoarea căminului cultural din satul Fundoaia, Eugenia Tomescu din comuna Dolhasca — folosesc conferințele ca un mijloc de bază în munca de lămurire a problemelor transformării socialiste a agriculturii. In comuna Boroaia au fost înființate și funcționează pe lîngă căminul cultural 4 cercuri de învățămînt agrozootehnic, în cadrul cărora, odată cu răspîndirea experienței și metodelor agricole înaintate, învățătoarele explică cursanților avantajele muncii în comun. In această comună au luat ființă în ultimul timp 3 întovărășiri agricole. Datorită muncii perseverente desfășurată sub îndrumarea organizațiilor de partid de către cadrele didactice în rîndul cărora se numără învățătoare pricepute și harnice, țăranii muncitori din comuna Boroaia au făcut progrese simțitoare în ceea ce privește ridicarea nivelului vieții lor materiale și culturale. Numărul țăranilor muncitori membri ai echipei de cor de pe lîngă căminul cultural este de 80 de persoane. Ei au învățat peste 60 de bucăți corale. La toate concursurile la care au participat au fost distinși cu diferite premii. In ultimii ani, comuna Boroaia a fost radioficată, iar căminul cultural a fost înzestrat cu un aparat de cinematograf și cu o bogată bibliotecă, pe lîngă care funcționează 21 cercuri de citit. Invățătoarele Natalia Monoreanu și Mura Bolcu din această comună sînt mîndre că au contribuit și ele la obținerea acestor realizări.

Educatoarele, învățătoarele și profesoarele din raionul Fălticeni participă în număr din ce în ce mai mare la conducerea treburilor obștești. Exprimîndu-și încrederea în capacitatea și forța lor creatoare, cetățenii acestui raion au propus, printre candidații Frontului Democrației Populare și 50 de femei din rîndurile cadrelor didactice. La 11 martie ei le vor da votul cu cea mai mare încredere, fiind convinși de faptul că deputatele lor nu-și vor cruța puterile și vor contribui din plin la mersul înainte al patriei noastre pe calea construirii socialismului, a făuririi unei vieți îmbelșugate.

MARIA GINDACU

Pentru o strînsă legătură între pregătirea teoretică și practică a viitorilor specialiști

Cu privire la întocmirea proiectelor de diplomă

Catedra noastră se preocupă de alegerea și repartizarea temelor de proiecte cu mult timp înainte de plecarea studenților la practica de diplomă. Această repartizare nu se face la întîmplare, ci după ce s-a discutat în prealabil cu studenții, precum și după cercetarea rezultatelor obținute de către aceștia la examene în anii precedenți. La fixarea temelor se ține seama, de asemenea, de mașinile care se fabrică în țară, precum și de cadrele didactice de specialitate care pot conduce proiectele. Pentru fiecare mașină (turbine, motoare, utilaje auxiliare) se stabilește un număr anumit de proiecte.

Proiectele sînt repartizate ținîndu-se seama de gradul de pregătire a studentului. Pentru o parte din proiecte și anume pentru acelea în legătură cu unele mașini curente, cerute de industrie—studenții au la îndemînă o bibliografie și o documentație bogată. Pentru întocmirea unor astfel de proiecte, care tratează, de exemplu, despre turbine cu aburi, cu condensație, cu prize sau cu contrapresiune, studentul depune doar o muncă de compilare, fără a aduce o contribuție originală. În tratarea acestor proiecte se cere însă, pe lîngă cercetarea unei părți speciale, și bilanțul termic și rentabilitatea instalației, în vederea posibilității utilizării acestor turbine în cadrul termoficării. Astfel de teme sînt abordate de un procent mare de studenți, cam de 60—70%.

Unele proiecte aduc mașinilor existente îmbunătățiri și perfecționări care contribuie la mărirea productivității, a randamentului și a rentabilității. În această categorie intră proiecte de motoare legate de producția uzinelor „23 August", „Mátyás Rákosi", „Steagul Roșu" și Uzinele de tractoare „Ernest Thälmann", la care se accentuează în special o anumită parte din mașină, sub raportul constructiv și tehnologic, ca de exemplu: pistonul, biela, arborele cotit, distribuția, injecția.

În legătură cu îmbunătățirea și perfecționarea mașinilor se dau cateme: transformarea motoarelor cu ardere internă pentru combustibili inferiori (cu cifra octanică redusă) sau pentru gaz metan; mărirea puterii turbinelor existente, de la 3000 la 4000 și 6000 kw. cu modificări constructive și tehnologice minime; adaptarea reglajului hidraulic în locul celui mecanic; comportarea la regimuri variabile etc. Pentru aceasta studentul trebuie să cunoască bine mașina originală și să aibă un spirit critic dezvoltat, așa încît să poată judeca asupra diferitelor posibilități și variante. Numărul studenților care alcătuiesc astfel de proiecte este mai mic, el atingînd 20—30% din numărul total al studenților.

Aceste tematici sînt direct legate de industrie și se bazează pe mașinile care se fabrică în momentul de față în țară.

Concomitent cu aceste teme, se dau și proiecte legate de mașinile viitorului, cu bibliografie teoretică și cu multe date încerte. Asemenea teme sînt: proiecte de turbine de aburi și gaze pentru locomotive, nave și vehicule, studiul comportării materialului la temperaturi ridicate, în vederea măririi randamentului turbinelor viitorului etc. Studenții care se angajează să întocmească astfel de proiecte trebuie să posede un spirit de sinteză dezvoltat, pentru a se putea inspira din alte domenii asemănătoare, luînd de acolo metodele de calcul și alte soluții constructive.

Din aceste exemple se constată cu ușurință că temele proiectelor tind să răspundă necesităților industriei sau se axează pe problemele prevăzute în planul cincinal.

Desigur, temele nu au același grad de complexitate: studenților mai buni li se repartizează proble-

Discuții

me mai dificile, iar celorlalți mai simple. Avînd un număr mare de studenți, am căutat să evităm întocmirea unor teme șablon, fiecare proiect avînd ca obiect special de cercetare mai aprofundată o anumită parte a mașinii respective. Deoarece metodica de proiectare progresează treptat, o îmbunătățire aparent neînsemnată poate aduce totuși cu sine mărirea productivității acelei mașini și reducerea prețului de cost.

De altfel, la toate proiectele se accentuează în mod special aspectul economic, prin: studiul consumului de materiale, comparația cu alte mașini, alegerea rațională a parametrilor de bază, studiul prețului de cost, cercetarea eficacității în procesul industrial, comportarea în regim variabil, întreținerea, piesele de schimb.

Teme asemănătoare figurau și în proiectele de diplomă din anii precedenți. Proiectele vechi formează o documentație extrem de utilă a catedrei, servind ca punct de plecare pentru îmbunătățirea permanentă a muncii de proiectare în învățămînt. De altfel, din comparația proiectelor prezentate la examenele de stat între anii 1952—1954 se observă o creștere continuă a calității proiectelor prezentate, ceea ce nu ar fi fost posibil fără analiza deficiențelor găsite în proiectele anterioare și remedierea acestor puncte slabe an cu an.

Cei mai buni studenți își culeg și datele necesare pentru realizarea proiectului de diplomă încă din timpul practicii de producție din ultimii ani de studiu. Repartizarea studenților la practica de diplomă se face în funcție de tema de proiectare primită, repartizarea modificîndu-se uneori în raport cu posibilitățile uzinelor respective.

La întoarcerea studenților de la practică, conducătorii proiectelor prelucrează împreună cu studenții materialul strîns, concretizîndu-l pentru tema respectivă. Totodată, fiecare student capătă un formular, cu indicarea amănunțită a conținutului proiectului și cu plan de muncă în care i se indică planșele necesare, durata calendaristică pentru fiecare capitol din proiect și datele la care va primi consultații.

Proiectele, împreună cu referatele conducătorilor de proiecte, sînt discutate fiecare în parte în cadrul catedrei. Discutarea lor temeinică contribuie la îmbunătățirea muncii în anii viitori.

Desigur că în munca de îndrumare a întocmirii proiectelor există încă deficiențe. Nu toți conducătorii îndrumează pe studenți în mod just: unii au tendința de a-i „dădăci" prea mult, înăbușindu-le inițiativa, iar alții le dau o îndrumare prea teoretică, prea vagă, fără a-i ajuta în momentul cînd se ivesc dificultăți greu de rezolvat.

Unii candidați la examenul de stat — în special absolvenții cursurilor fără frecvență și absolvenții care nu s-au prezentat la examenul de stat în prima sesiune — fiind repartizați în producție și întocmind proiectul de diplomă la locul de muncă, nu au posibilitatea să fie ajutați prin consultații.

Numărul de studenți repartizați la un conducător de proiecte fiind deseori prea mare — 15-20 — munca de îndrumare devine dificilă, necesitînd un efort suplimentar continuu și susținut (timp de 5 luni) din partea conducătorului de proiect respectiv.

Pentru îmbunătățirea continuă a activității în vederea întocmirii proiectelor de diplomă este necesar să se stabilească un contact permanent cu industria, pentru urmărirea în detaliu a deficiențelor ce apar în procesul de producție a mașinilor, în scopul de a cerceta aceste probleme în cadrul proiectelor de diplomă. De asemenea este necesar ca institutele tehnice să treacă la organizarea corespunzătoare a practicii de diplomă, la asigurarea frecvenței regulate a studenților în timpul elaborării proiectului, la asigurarea spațiului și utilajului necesar.

Cercetarea cu regularitate și sistematică, de către catedre și facultăți, a deficiențelor care apar la fiecare sesiune de examen de stat, eliminarea acestor deficiențe, precum și însușirea elementelor pozitive prin schimbul de experiență cu alte catedre vor permite îmbunătățirea permanentă a proiectelor de diplomă, care au scopul de a ajuta studentul să-și însușească metodele industriale de proiectare și care pot forma un material documentar pentru industrie — utilizabil pentru fabricația curentă sau pentru cea de viitor.

ALEXANDRU SELEȘTEANU
profesor la Institutul politehnic din București

MICROPROIECTOR confecționat dintr-un microscop și o lampă de microscopie

Pentru a putea fi înțelese mai ușor de elevi, unele lecții de zoologie, botanică și anatomie umană trebuie însoțite de o observație microscopică. În majoritatea școlilor, singurul aparat cu care se pot face asemenea observații este microscopul. Adeseori, însă, observațiile la microscop nu se pot controla, neexistînd posibilitatea să se constate dacă elevii privesc ceea ce urmărește profesorul. Pe lîngă aceasta, se pierde prea mult timp pentru ca un preparat microscopic să poată fi observat de fiecare elev în parte.

Înlăturarea acestor inconveniente a preocupat pe mulți profesori de specialitate. Tovarășul profesor Alexandru Bera a reușit să confecționeze cu mijloace proprii un microproiector cu ajutorul căruia se pot face observații în condiții mai bune. Acest aparat este confecționat dintr-o lampă de microscopie și un microscop. Oglinda microscopului este înlocuită cu o lentilă convergentă, astfel ca focarul lentilei să fie în obiectivul microscopului, pe preparatul microscopic.

Lampa de microscopie are un transformator ce se introduce în interiorul ei, pentru a reduce curentul de la 210 sau 120 w la 15 w. Amperajul este de 3 amperi. În cazul cînd localitatea respectivă nu este electrificată, în locul curentului electric se poate utiliza și un acumulator, deoarece lampa de microscopie este confecționată în așa fel încît să poată fi alimentată și pe această cale. În locul bateriei se poate folosi și o cutie de lemn, prevăzută cu un fasung în care se fixează, după caz un bec de automobil cînd sursa de alimentație este un acumulator, sau un bec obișnuit cînd alimentația se face de la o rețea de 120 wolți sau 210 wolți.

Proiectarea se face pe un ecran de sticlă mată, de dimensiunile 60x60 cm, pentru a putea fi văzută de întreaga clasă fără ca elevii să se deplaseze de la locul lor. Acest ecran dă profesorului posibilitatea să arate de la catedră, cu o riglă, asupra căror chestiuni trebuie să-și concentreze elevii atenția.

Aparatul funcționează astfel: se camuflează sala de clasă, apoi se introduce lampa de microscopie la priză. Fascicolul de lumină este trimis de la lampă la lentila ce a fost fixată în locul oglinzii microscopului. Lentila concentrează fascicolul luminos. De aici fascicolul trece prin măsuța microscopului, prin obiectivul și ocularul microscopului și este proiectat pe ecranul de sticlă mată, ce se găsește în fața băncilor producînd pe o suprafață circulară cu un diametru de 20 cm. o luminozitate puternică.

Lama de sticlă cu preparatul respectiv se așează pe măsuța microscopului. Pe suprafața luminată

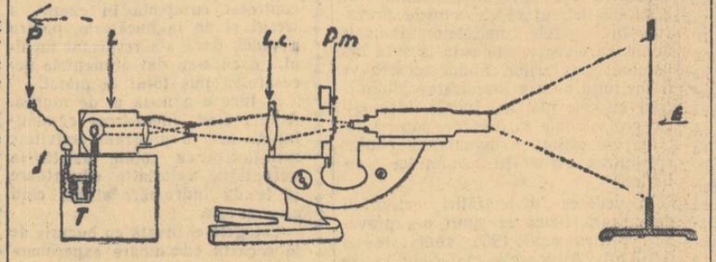

Schema microproiectorului: L = lanternă; L.c. = lentilă convergentă; P.m. = preparatul microscopic; E = ecranul de sticlă mată; P = priza; T = transformator

a ecranului apare, foarte mult mărit, preparatul microscopic. Claritatea proiecției se obține prin reglarea rotiței microscopului. Ecranul poate fi apropiat sau depărtat, făcînd ca diametrul suprafeței luminate să varieze între 20 și 50 cm. Această depărtare și apropiere este dirijată de către profesor, după cum dorește ca microproiecția să fie prezentată în observație în ansamblu sau în amănunt.

Cu ajutorul acestui aparat tov. Alexandru Bera a reușit să reducă timpul de observație la microscop și să înlăture observația întîmplătoare a elevilor.

Aparatul dă proiecției o luminozitate suficientă pentru ca un grup de 30—40 de elevi să poată vedea cu claritate amănuntele unei imagini microscopice cu un obiectiv de putere obișnuită, iar ecranul de sticlă mată dă profesorului posibilitatea de a indica din spatele ecranului, prin transparența sticlei mate, cu o riglă, ceea ce trebuie observat.

Ing. C. GIRTAN
Serviciul de inovații din Ministerul Învățămîntului

In vederea îmbunătățirii activității caselor de copii

De curînd, la Ministerul Învățămîntului a avut loc o consfătuire la care s-a analizat cum sînt îndeplinite sarcinile izvorîte din Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la ocrotirea copiilor rămași fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie. La consfătuire au participat, pe lîngă inspectori ai secțiilor de învățămînt, reprezentanți ai diferitelor departamente și organizații obștești.

Analiza făcută cu acest prilej a arătat că s-au obținut o serie de realizări importante privitoare la activitatea caselor de copii. Astfel, s-a dezvoltat rețeaua acestor case, ceea ce a determinat o mai bună cuprindere a copiilor care au nevoie de sprijinul statului. S-au obținut realizări și în ceea ce privește asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a muncii în casele de copii. Multe case de copii funcționează acum în localuri corespunzătoare, s-a asigurat combustibilul din timp și în cantități suficiente, s-a îmbunătățit hrana copiilor, s-a asigurat îmbrăcămintea lor etc.

Toate aceste realizări au influențat pozitiv asupra muncii educative din casele de copii. Astfel, la casele de copii pentru fete din Arad și Botoșani, la casa de copii pentru băieți din Cîmpulung, la casele de copii din Piatra Neamț, Buzău etc. situația la învățătură și comportarea elevilor s-au îmbunătățit simțitor. Aceste rezultate se datoresc în mare măsură și muncii susținute, perseverente a cadrelor didactice, ca și legăturii mai strînse care s-a închegat între casele de copii și școli.

O atenție deosebită acordă colectivele pedagogice din majoritatea caselor de copii educării copiilor în spiritul dragostei pentru muncă, (munca în camera de lucru-atelier, munca pe lotul școlar etc.), formării unei comportări civilizate, închegării colectivelor de copii. Datorită muncii perseverente a cadrelor de conducere și a colectivelor pedagogice de la casele de copii nr. 2 și nr. 6 din București, nr. 1 și nr. 2 din Cluj, de la casele de copii din Lugoj, Cîmpulung etc. acestea au devenit adevărate cămine părintești.

Totuși, rezultatele obținute pînă în prezent nu sînt încă la nivelul cerut de Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn. În educarea copiilor crescuți prin grija statului mai există o serie de lipsuri. Astfel, unele case de copii nu au reușit să asigure o bună disciplină a copiilor, să le formeze deprinderi civilizate de comportare, să le creeze o viață interesantă, bine organizată, cu un bogat conținut educativ. Lipsa de preocupare pentru aceste probleme a făcut ca la casele de copii din Blaj, Turnu-Severin, Baia de Criș, Onești disciplina să fie slabă, iar colectivele de copii să nu fie închegate.

Deși legătura între casele de copii și școli s-a îmbunătățit față de trecut, totuși mai persistă și în această privință o serie de lipsuri. Unii educatori din casele de copii nu sprijină suficient munca cadrelor didactice din școli, prin organizarea mai bună a meditațiilor, prin asistarea sistematică la lecții, cu scopul de a cunoaște nivelul de pregătire al elevilor și mai ales lipsurile din cunoștințele lor. Pe de altă parte, nici cadrele didactice de la unele școli frecventate de elevii caselor de copii nu le acordă acestora un sprijin susținut. Colectivul pedagogic din unele case de copii nu acordă suficientă atenție educației estetice a acestora, ceea ce face ca o parte dintre ei să aibă un aspect neîngrijit, să fie lipsiți de deprinderi bune. Așa stau lucrurile, de exemplu, la casele de copii din Ostrov și Călărași, sau la casa de copii pentru băieți nr. 1 din București.

De asemenea, în unele case de copii nu se folosesc just recompensele și pedepsele ca mijloc de educare. Mai sînt educatori care retrag copiilor mîncarea și, în special, dulciurile drept pedeapsă pentru unele abateri. Așa se procedează, de exemplu, la casa de copii pentru băieți din Călărași și la casa de copii din Orlat.

În unele locuri s-au obținut rezultate nesatisfăcătoare în ceea ce privește munca pionierească, care este nejust organizată sau are un caracter formal, rezumîndu-se la ședințe sau alte activități de acest fel. Unii dintre instructorii superiori de pionieri care lucrează în casele de copii neglijează chiar primirea în organizație a unor pionieri noi. Așa stau lucrurile, de pildă, la casa de copii din Turnu-Severin.

Lipsurile acestea se datoresc și faptului că Ministerul Învățămîntului, secțiile de învățămînt și cabinetele pedagogice nu au îndrumat și nu au controlat suficient munca educativă din casele de copii. Inspectorii Ministerului și cei de la secțiile de învățămînt s-au interesat mai ales de problemele cu caracter organizatoric-gospodăresc ale caselor de copii, pierzînd din vedere rolul educativ al acestor instituții. De asemenea, aprecierile pe care le fac inspectorii asupra muncii în casele de copii nu se bazează întotdeauna pe inspectarea sistematică, adîncă a acestei munci. Așa, de pildă, inspectorul secției de învățămînt a regiunii Baia Mare a apreciat drept bune rezultatele activității casei de copii din Satu Mare, deși această activitate era nesatisfăcătoare.

În unele cazuri, secțiile de învățămînt regionale, ca și organele de îndrumare și control ale Ministerului Învățămîntului nu se orientează just în ceea ce privește alegerea cadrelor pentru casele de copii. Datorită greșitei selecționări a cadrelor se produc în fiecare an fluctuații atît în rîndurile educatorilor cît și ale directorilor, ceea ce este, fără îndoială, în dauna muncii.

Educarea copiilor este o muncă grea, de răspundere. Ea cere pricepere, răbdare, dragoste pentru copii. Ori, cu cadre care nu înțeleg importanța activității lor, care nu muncesc cu dragoste, nu se poate realiza în bune condiții educarea și instruirea copiilor.

Mai există unele deficiențe și în privința sistemului de procurare a hainelor necesare copiilor, a calității și croielii acestora, cît și a aspectului lor estetic, precum și în privința procurării articolelor de igienă personală (perii de dinți și de baie, pastă de dinți, agrafe pentru păr, foarfeci pentru unghii etc.). Toate acestea s-ar putea rezolva dacă Ministerul Industriei Ușoare și Ministerul Comerțului Interior ar găsi un sistem de aprovizionare mai puțin greoi și dacă s-ar respecta planificările stabilite pentru casele de copii.

Pentru îmbunătățirea muncii în casele de copii este necesar ca în viitorul an școlar acestea să fie încadrate cu cadre corespunzătoare, cu dragoste față de copii. Ministerul Învățămîntului și secțiile de învățămînt trebuie să dea o mai mare atenție activității educative ce se desfășoară în casele de copii. Cabinetele pedagogice au datoria să îndrumeze temeinic cadrele care lucrează în aceste case, să le sprijine pentru continua lor perfecționare, să popularizeze experiența pozitivă a educatorilor fruntași.

O atenție deosebită trebuie acordată pregătirii pentru viață a copiilor din casele de copii. În acest scop trebuie organizată just activitatea din camerele de lucru-ateliere și din gospodăriile ajutătoare aparținînd caselor de copii. De asemenea, trebuie realizată o legătură mai strînsă între casele de copii și școlile profesionale.

Atît Ministerul Învățămîntului cît și secțiile de învățămînt au datoria să intensifice munca de îndrumare și control a caselor de copii și, paralel cu aceasta, să le pună la dispoziție cît mai multe materiale documentare privind educația în casele de copii.

Îndeplinind sarcinile cu privire la învățămînt din Directivele Congresului al II-lea al P.M.R., să intensificăm munca în institutele de copii crescuți prin grija statului, să realizăm dezvoltarea multilaterală a acestor copii, pregătindu-i să devină cetățeni folositori patriei.

In atelierele întreprinderii

Problema legării învățămîntului de viață, de practica construirii socialismului o preocupă de multă vreme pe tovarășa Smaranda Ionescu, directoarea școlii mixte nr. 57 din Capitală. Studierea directivelor celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn și a sarcinilor ce revin învățămîntului de cultură generală i-a sporit și mai mult hotărîrea de a crea condițiile necesare pentru o pregătire multilaterală a elevilor.

În vecinătatea școlii există cîteva întreprinderi care ar fi putut să vină în sprijinul școlii. Tovarășa Ionescu a discutat această problemă cu colectivul pedagogic și apoi cu reprezentanții întreprinderii „Energo-aparataj". Nu mică a fost bucuria elevilor din clasa a VII-a cînd au fost anunțați că în scurt timp vor avea posibilitatea să lucreze cîte două ore pe săptămînă în atelierele întreprinderii.

Aprobarea conducerii întreprinderii nu a fost greu de obținut, deoarece între școala nr. 57 și această întreprindere se stabilise de mult o legătură strînsă. Cu prilejul marilor sărbători ale clasei muncitoare, delegații de pionieri aduceau salutul lor fruntașilor în muncă, iar atunci cînd în cadrul întreprinderii aveau loc diferite manifestări artistice, își dădeau adesea concursul și elevii școlii.

Elevii clasei a VII-a, însoțiți de profesorii lor, au vizitat pe rînd secțiile întreprinderii. Conducîndu-i cu multă bunăvoință, tovarășul Gheorghe Stroe, maistru șef în întreprindere, le-a dat numeroase explicații în legătură cu procesul de producție.

Cu cîtă nerăbdare au așteptat elevii prima zi de lucru în atelierul de lăcătușerie al școlii profesionale de ucenici din cadrul întreprinderii! Chiar din felul cum stau aplecați asupra mesei de lucru se vede că ucenicii începători și-au luat rolul în serios. Fiecare are în față cîte o schiță făcută după indicațiile maistrului șef. Potrivit desenului de pe schiță ei dau formă, cu ajutorul pilei, unei bucăți de metal. Trecînd de la un elev la altul, maiștrii Alexe Toma, Nicolae Colată, Ioan Ștefănescu, Ioan Gontă le dau îndrumări despre poziția pe care trebuie să o aibă la lucru, despre felul cum trebuie să mînuiască sculele, cum să așeze piesa în menghină etc.

După ce elevii se vor deprinde să execute operațiile simple, vor trece la altele, mai complicate, iar apoi vor începe să lucreze în secțiile de turnătorie, de strungărie, de piese electrice etc. Deși abia au început lucrul în atelier, elevi ca Marin Rusu, Radu Racați și alții și-au exprimat dorința de a urma cursurile școlii profesionale din cadrul fabricii.

Munca în atelier a contribuit mult la îmbunătățirea disciplinei în rîndurile elevilor. Ei știu că aceia care obțin note slabe în cursul săptămînii, care au absențe nemotivate și abateri disciplinare nu sînt trimiși să lucreze în atelier.

Părinții elevilor sînt bucuroși că fiii lor își însușesc cunoștințe practice, pe care le folosesc și în gospodărie.

D. NISTOR

Concurs pentru ocuparea unor posturi didactice

În conformitate cu H.C.M. nr. 2910/953, pe baza aprobării Ministerului Învățămîntului nr. 4716/C/955 și nr. 10.851/956, se publică concurs pentru ocuparea posturilor didactice de la Institutul tehnic din Galați, după cum urmează: 1 post de conferențiar la fizică, catedra de fizică și electrotehnică; 1 post de conferențiar la tehnologia mecanică, catedra de tehnologie; 1 post de conferențiar la metalurgie fizică și tratamente termice, catedra de tehnologie; 1 post de conferențiar la hidraulică și mecanica fluidelor, catedra de construcții și exploatarea navelor.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune în termen de 30 de zile de la prezenta publicație, la rectoratul Institutului tehnic din Galați, str. Republicii nr. 111, o cerere la care vor anexa următoarele acte: a) autobiografia; b) copie după diploma de stat sau după actul echivalent de studii superioare; c) copie după diploma de doctor sau de candidat în științe; d) copie după atestatul de profesor sau conferențiar; e) certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale; f) memoriu de activitate semnat de candidat; g) cîte două exemplare din lucrările sale științifice.

Sînt admise la concurs persoanele care posedă titlul de candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar, specialiști de înaltă calificare din producție și din aparatul de stat, precum și cadre didactice cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei vacante.

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

Întărirea legăturilor sovieto-daneze

Opinia publică a salutat cu satisfacție, zilele acestea, un nou succes al politicii de pace și colaborare internațională a Uniunii Sovietice — acțiunea îndreptată spre dezvoltarea bunelor relații între URSS și Danemarca. După cum se știe, la invitația guvernului sovietic, H.C. Hansen, prim-ministru și ministru al Afacerilor Externe al Danemarcei, a vizitat Moscova, în fruntea unei delegații, între 2 și 6 martie a. c. Oaspeții danezi au avut la Moscova convorbiri cu N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, V. M. Molotov, A. I. Mikoian și alți conducători ai Uniunii Sovietice.

În cursul convorbirilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă și prietenie, a avut loc un sincer schimb de păreri în problemele care prezintă interes pentru relațiile dintre Danemarca și Uniunea Sovietică. Părțile participante la convorbiri au subliniat că între cele două țări nu există probleme care să împiedice legăturile de prietenie Intre Uniunea Sovietică și Danemarca au existat întotdeauna legături tradiționale. Istoria relațiilor dintre aceste două țări n-a fost umbrită niciodată de conflicte armate. Trupele sovietice au contribuit la eliberarea Danemarcei de sub ocupația germană, alungînd pe cotropitori de pe insula Bornholm. De acest fapt poporul danez își amintește întotdeauna cu recunoștință.

Destinderea în relațiile internaționale, survenită ca urmare a eforturilor depuse de Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, a creat premize reale pentru continua îmbunătățire a relațiilor în Europa și, între altele, a relațiilor dintre URSS și țările nordice. Un exemplu în acest sens îl pot constitui tratativele sovieto-finlandeze și sovieto-norvegiene, care au avut loc la sfîrșitul anului trecut și care au găsit o largă aprobare în rîndurile oamenilor iubitori de pace din țările nordice.

Convorbirile care au avut loc de curînd la Moscova au arătat existența unei dorințe sincere de a continua dezvoltarea bunelor relații dintre Uniunea Sovietică și Danemarca. Au fost examinate cu acest prilej, în mod amănunțit, problemele legăturilor economice dintre cele două țări, căzîndu-se de acord ca în viitorul cel mai apropiat să aibă loc la Copenhaga tratative comerciale în scopul încheierii unui protocol pe termen de doi ani cu privire la livrările reciproce de mărfuri. De asemenea, au fost încheiate acorduri cu privire la salvarea naufragiaților din Marea Baltică.

S-a căzut de acord asupra necesității unei largi colaborări culturale în domeniul științei, artei și învățămîntului, ca mijloc de întărire a înțelegerii dintre cele două țări, convenindu-se ca între Uniunea Sovietică și Danemarca să aibă loc un schimb de studenți, profesori și conferențiari universitari.

Schimbul de păreri care a avut loc asupra problemelor politice generale a dus — după cum arată comunicatul sovieto-danez — cu toate deosebirile de vederi, la o mai profundă înțelegere de către fiecare parte a vederilor celeilalte părți și va contribui fără îndoială la dezvoltarea mai departe a bunelor relații dintre Danemarca și Uniunea Sovietică, la destinderea continuă a încordării internaționale.

O nouă lovitură dată politicii colonialiste

La sfîrșitul săptămînii trecute generalul englez John Baggot Glubb a fost demis din postul de comandant șef al Legiunii arabe din Iordania. Hotărîrea regelui Hussein al Iordaniei cu privire la înlăturarea lui Glubb Paşa din această funcție reflectă dorința fierbinte a poporului iordanian de a trăi în libertate, de a dispune singur de bogățiile țării sale. În ziua de 3 martie mii de muncitori din Amman, capitala Iordaniei, au întrerupt lucrul și s-au adunat în fața palatului regal pentru a-și manifesta adeziunea față de hotărîrea cu privire la îndepărtarea unui comandant care nu avea nimic comun cu interesele poporului iordanian.

John Baggot Glubb este desigur de altă părere. Odată instalat în Iordania el a adoptat doar cetățenia iordaniană — păstrînd-o bineînțeles și pe cea engleză, pentru orice eventualitate — și-a părăsit religia părinților trecînd la islamism, și-a pus burnuz și a adoptat chiar o fetiță arabă. Nu sînt toate acestea suficiente dovezi că el s-a legat strîns de Iordania?

Poporul iordanian, cel mai îndreptățit să se pronunțe în această problemă, consideră că nu. Populația țării l-a numit întotdeauna pe acest musafir nedorit „Glubb-Paşa", „stăpînul".

În realitate, Glubb a fost trimis în această parte a lumii cu o misiune precisă, aceea de a înăbuși prin forță eforturile spre independență ale arabilor și de a apăra conductele engleze de petrol care trec prin deșerturile Iordaniei. Și Glubb s-a apucat în mod serios de treabă. Era doar răsplătit cu vîrf și îndesat. El a depus mult zel pentru crearea în Orientul apropiat a unor forțe armate probritanice. Așa s-a creat „Legiunea arabă". Cei 20.000 de militari ai acestei legiuni, înarmați și echipați de concernele militare engleze, trebuiau, se înțelege ușor de ce, să fie comandați de un englez. Iar cel mai indicat a fost tocmai el, generalul Glubb. Cum încă de pe atunci arabii îi considerau pe colonialiști dușmani ai libertății și independenței lor, John Baggot Glubb, descurcăreț din fire, s-a gîndit că lucrurile ar merge mai ușor dacă le-ar arăta arabilor că el este „de-ai lor", hotărîndu-se să-și schimbe și cetățenia și religia. Ce nu sînt în stare exploatatorii să schimbe atunci cînd le surîde profitul!

Un singur lucru a neglijat Glubb — după părerea noastră, cel mai important — faptul că și arabii gîndesc, că gîndesc și luptă chiar dacă există o legiune creată pentru a înăbuși lupta lor. După cel de-al doilea război mondial, Anglia, ca urmare a luptei tot mai hotărîte de eliberare a popoarelor din Orient, a fost nevoită să recunoască independența Iordaniei. Glubb-Paşa a rămas însă la postul lui. Simțea el că pozițiile i se șubrezesc, dar era bucuros că poate să-și mai păstreze funcția.

Bucuria i-a fost însă nu prea lungă. Poporul iordanian s-a arătat tot mai hotărît să pună capăt amestecului străin în treburile interne ale țării sale. Cea mai puternică dovadă în această privință o constituie refuzul Iordaniei de a adera la pactul de la Bagdad. Potrivit practicilor imperialiste, Londra s-a grăbit atunci să-l trimită în capitala Iordaniei pe generalul Templer cu misiunea de a determina guvernul acesteia să adere la amintitul pact. Poporul Iordaniei a înțeles misiunea lui Templer și s-a ridicat ca un singur om împotriva aderiunii țării sale la un pact potrivnic intereselor arabilor și ale păcii.

Ce-a făcut în aceste împrejurări Glubb-Paşa? După cum se știe, „Legiunea arabă", comandată de el, a primit sarcina de a înăbuși lupta maselor populare. În cursul operațiunilor, neînvidiatul comandant a constatat că majoritatea ofițerilor Iordaniei, în frunte cu însuși adjunctul lui, sprijină lupta dreaptă a poporului pentru independență. A fost o lovitură care nu se poate suporta ușor. Ceea ce este și mai dureros pentru dl. Glubb este însă faptul că nici n-a apucat să se desmeticească și s-a trezit înlăturat pentru totdeauna din funcția în care s-a simțit așa de bine.

Îndepărtarea lui John Glubb are însă o semnificație mult mai adîncă, constituind nu numai o lovitură dată unui general bătrîn, ci mai ales o puternică lovitură dată politicii pe care acesta o reprezintă, o lovitură dată politicii colonialiste. Popoarele arabe au salutat cu bucurie hotărîrea cu privire la înlăturarea lui Glubb-Paşa.

La Londra, vestea nedorită a alungării generalului Glubb a fost, dimpotrivă, primită cu enervare de colonialiști, care își văd zdruncinate în mod serios pozițiile în Orientul apropiat Din acest punct de vedere nu putem să nu fim de acord cu ziarul londonez „Observer", după care Glubb-Paşa este „un simbol al trecutei epoci imperialiste în relațiile Angliei cu lumea arabă".

N. TAINIC

INFORMAȚIE

Rectoratul Institutului Pedagogic „Maxim Gorki" înștiințează pe studenții secției fără frecvență că sesiunea de primăvară are loc între 25 martie — 1 aprilie a.c.

Studenții se pot prezenta la examene numai în cazul cînd au depus la disciplina respectivă toate lucrările de control.

Bibliografie

A apărut

REVISTA DE PEDAGOGIE

organ al Institutului de științe pedagogice, nr. 1/1956

★ ★ ★ *Documentele Congresului al II-lea al P.M.R. (fragmente).*

M. Cărpiniș Lungeanu și Alexandrina Brînzei: *Din trecutul de luptă al partidului pentru dezvoltarea învățămîntului din țara noastră.*

Dr. Gh. Tănăsescu și Dr. E. Stănciulescu: *Influența regimului de activitate școlară asupra reacțiilor condiționate ale elevilor.*

Emilian Foti: *Realizări obținute în activitatea cu elevii pe terenul școlar experimental.*

S. Z. Alexeeva: *Munca elevilor cu textul manualului în timpul efectuării temelor date pentru acasă.*

Alex. Filipovici: *Cîteva aspecte ale învățămîntului în R.P.F. Iugoslavia*

A. Chircev, D. Salade și I. Radu: *Contribuții la metodica determinării tipurilor de activitate nervoasă superioară la copii.*

N. Oprescu: *Manualul de aritmetică pentru clasa a II-a*

I. Stanciu: *Manualul de istorie pentru clasa a IV-a.*

Al. Cornea: *Un nou manual de pedagogie.*

M. Ștefan: *Omul, stăpînul deprinderilor sale.*

M. G.: *O preocupare de seamă a Ministerului Învățămîntului: problema politehnizării învățămîntului.*

Gh. D.: *Problema disciplinei și a muncii educative în discuția Colegiului Ministerului Învățămîntului.*

I. O.: „Enseignants du monde", un mesaj al progresului, păcii și prieteniei dintre popoare.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 362 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 16 martie 1956

Mai multă grijă pregătirii, selecționării și promovării cadrelor

În anii regimului democrat-popular, învățământul nostru a obținut succese însemnate. Analfabetismul a fost aproape lichidat. S-a întărit conținutul științific al învățământului, s-au îmbunătățit metodele de predare, s-au dobîndit unele realizări în ce privește legătura teoriei cu practica construirii socialismului.

La realizarea acestor succese au adus o contribuție hotărîtoare cadrele didactice, fondul de aur al învățământului nostru. Cadrele didactice se bucură de prețuirea și stima întregului popor muncitor, sînt înconjurate de grija atentă a partidului și guvernului. Măsurile luate în vederea îmbunătățirii condițiilor lor de trai, instituirea sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice, crearea posibilităților de calificare prin cursuri fără frecvență, ca și numeroase alte măsuri arată preocuparea continuă pentru asigurarea unor condiții cît mai bune de viață și de activitate pedagogică pentru cei ce educă și instruiesc tînăra generație.

O mare însemnătate pentru ridicarea nivelului material și cultural al cadrelor didactice o are faptul că, la recomandarea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Consiliul de Miniștri a hotărît ca, începînd de la 1 aprilie 1956, să se îmbunătățească salarizarea pentru tot personalul didactic și de educație din instituțiile preșcolare, învățămîntul elementar, de 7 ani, mediu, pedagogic, profesional și mediu tehnic cu suma de la 160 la 350 lei lunar. Aceasta constituie pentru cadrele didactice un nou imbold în munca pe care o desfășoară în școală și în afara școlii.

Cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn a trasat învățămîntului de toate gradele din țara noastră sarcini deosebit de însemnate cu privire la îmbunătățirea activității didactice. În ultimă instanță, aceste sarcini trebuie realizate de învățători și profesori, de personalul didactic din învățămîntul superior — adică de cei ce lucrează nemijlocit cu elevii și studenții. De calitatea activității pe care o desfășoară cadrele didactice în școli și în facultăți depinde calitatea pregătirii tineretului. Tocmai de aceea capătă o însemnătate deosebit de mare munca de pregătire, selecționare și promovare a cadrelor didactice.

Respectarea principiului leninist indivizibil de selecționare a cadrelor didactice după calitățile lor politice și profesionale constituie una dintre sarcinile principale ale Ministerului Învățămîntului și ale organelor noastre de învățămînt. În munca pe care a desfășurat-o pînă acum în acest domeniu Ministerul Învățămîntului a avut, pe lîngă unele succese, și o serie de lipsuri însemnate. În raportul de activitate al C.C. al P.M.R. prezentat la Congresul al II-lea al partidului de către tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej se arată: „La Ministerul Învățămîntului, cadrele tinere, competente, crescute de partid sînt foarte anevoios promovate. În același timp sînt neglijate o serie de cadre vechi mature politicește".

În momentul de față, datorită lipsurilor care s-au manifestat în domeniul pregătirii cadrelor, există o anumită rămînere în urmă în ceea ce privește pregătirea de cadre pentru învățămîntul de cultură generală la o serie de discipline ca matematica, fizica, limba romînă, limba rusă. Încadrarea școlilor de cultură generală cu personal corespunzător mai lasă încă de dorit. În unele școli încă mai predau cadre necalificate. Mai sînt profesori care predau altă specialitate decît aceea pentru care s-au pregătit.

Viața impune lichidarea în cel mai scurt timp a lipsurilor care mai există în munca cu cadrele. Ținînd seama de sarcinile trasate de cel de al II-lea Congres al P.M.R., Ministerul Învățămîntului a și trecut la întocmirea unui plan pe cinci ani în vederea pregătirii cadrelor pe sectoare de învățămînt și specialități.

Există de asemenea raioane deficitare din punct de vedere al cadrelor calificate. Alcătuirea planului de pregătire a cadrelor pentru învățămînt, grija pentru o mai justă repartizare a absolvenților trebuie să ducă la lichidarea acestei situații. Totodată este necesar ca în cuprinsul raioanelor unde, pe baza dezvoltării învățămîntului de 7 ani, se vor crea școli puternice în care tinerii absolvenți vor avea posibilitatea de a preda în specialitatea pentru care s-au pregătit, să li se creeze acestora condițiile necesare de muncă.

Acțiunea de atestare a cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu va aduce o contribuție însemnată la ridicarea nivelului muncii în școală, la stăvilirea fluctuației de cadre atît de dăunătoare învățămîntului, la îndrumarea cadrelor didactice care nu au pregătire corespunzătoare funcției ce o dețin în vederea calificării lor.

O atenție deosebită trebuie să se acorde perfecționării cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală. În această privință are o mare însemnătate îmbunătățirea activității institutelor de perfecționare a cadrelor didactice. Ele trebuie să intensifice sprijinul dat acelora care studiază individual, să le asigure materialul bibliografic necesar. De asemenea, este necesar să se acorde o mai mare atenție recrutării cadrelor care urmează să fie cuprinse la cursuri, ținîndu-se seama de interesele învățămîntului.

În învățămîntul profesional și tehnic mai predau încă numeroși maiștri-instructori care, deși au o experiență îndelungată în muncă, nu obțin rezultatele așteptate din cauza lipsei de pregătire pedagogică și a unei rămîneri în urmă în ceea ce privește cunoștințele teoretice de specialitate. Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Învățămîntului alcătuiește un plan privind necesarul de maiștri. Ea trebuie totodată să stabilească forme de pregătire a acestora, ținînd seama de profilul școlilor respective și să studieze crearea unui sistem de perfecționare.

O problemă de cea mai mare importanță o constituie pregătirea și selecționarea cadrelor pentru învățămîntul superior. În anii primului plan cincinal, Ministerul Învățămîntului a obținut o serie de succese în această privință. Totuși, în ceea ce privește încadrarea catedrelor cu personal didactico-științific corespunzător mai există lipsuri serioase. În unele instituții de învățămînt superior ca de pildă la Institutul Politehnic din Timișoara nu s-a acordat suficientă atenție încadrării și promovării cadrelor tinere bine pregătite profesional. Pe alocuri, de pildă la Institutul de Construcții și la Institutul de Căi Ferate din București se menține un număr mare de cadre cumularde, ceea ce împiedică promovarea unor elemente cu serioase perspective de dezvoltare.

Pentru înlăturarea acestei deficiențe trebuie să se desfășoare o politică justă de promovare a cadrelor didactico-științifice, ținîndu-se seama de cerințele ridicării și întăririi învățămîntului superior. În acest scop trebuie scoase la concurs posturile libere, precum și posturile ocupate în prezent de cadre fără posibilități de dezvoltare, trebuie recrutate cadre tinere de preparatori, asistenți și lectori dintre cei mai capabili absolvenți ai instituțiilor de învățămînt superior. Este necesar, de asemenea, să se întocmească un plan just de pregătire a aspiranților, să se acorde o mai mare atenție repartizării judicioase a candidaților în științe și a absolvenților pregătiți în Uniunea Sovietică la toate instituțiile de învățămînt superior din țară.

Pentru cadrele didactice din învățămîntul superior principalul mijloc de perfecționare îl constituie munca științifică. În scopul legării învățămîntului superior de practica construirii socialismului Ministerul Învățămîntului studiază eventualitatea organizării practicii în întreprinderi pentru cadrele didactice din sectorul tehnic.

Selecționarea și promovarea cadrelor de către Ministerul Învățămîntului, de către organele de învățămînt și instituțiile de învățămînt superior trebuie să se facă cu mult discernămînt, pe baza cunoașterii oamenilor, a realizărilor pe care aceștia le-au obținut în activitatea lor. Folosirea unor metode birocratice în munca de cadre, promovarea pe bază de dosare, de hîrtii, fără cunoașterea vie a muncii oamenilor sînt practici care nu pot decît să aducă prejudicii învățămîntului.

O mare parte a lipsurilor în activitatea de pînă acum a Ministerului Învățămîntului și a organelor de învățămînt în ceea ce privește cadrele se datorește slabei munci de evidență. Deși secțiile de învățămînt au primit îndrumările necesare pentru organizarea unui sistem unic de evidență a cadrelor, care permite cunoașterea multilaterală a acestora, nu-l folosesc în suficientă măsură. Este necesar ca Direcția cadrelor din Ministerul Învățămîntului, serviciile de cadre din direcțiile generale și secțiile de învățămînt să lichideze subaprecierea muncii de evidență a cadrelor. Îmbunătățirea muncii de evidență a cadrelor trebuie să ducă la o cunoaștere mai temeinică a forțelor didactice, la aplicarea unui sistem just de evidențieri și premieri, precum și la îmbunătățirea muncii de promovare a cadrelor didactice în posturi de răspundere, la crearea unui rezervor de cadre de conducere cu serioase perspective de dezvoltare.

Acordînd atenția cuvenită pregătirii, selecționării și perfecționării cadrelor didactice, folosind cu pricepere calitățile lor, ținînd marilor lor posibilități un cîmp larg de dezvoltare, vom reuși să ridicăm nivelul învățămîntului, factor hotărîtor în instruirea și educarea tinerei generații.

O puternică expresie a unității dintre partid, guvern și popor

Milioane de cetățeni ai patriei noastre, majoritatea covîrșitoare a alegătorilor, s-au prezentat la 11 martie în fața urnelor de vot pentru a alege deputații în sfaturile populare. Așa cum arată datele primite de Prezidiul Marii Adunări Naționale de la comisiile electorale regionale, numărul alegătorilor pentru sfaturile populare regionale a fost de 10 392.668 cetățeni, din care și-au exprimat voturile 98,75%, iar numărul alegătorilor pentru sfatul popular al orașului București a fost de 923.984, din care și-au exprimat voturile 98,48%. Această participare masivă a alegătorilor la vot, interesul fierbinte cu care au luat parte la întreaga campanie electorală oglindesc cu putere democratismul profund al orînduirii noastre de stat, ale cărei interese și țeluri se identifică cu cele ale imensei majorități a poporului. Faptul că în raport cu alegerile din 1953 numărul alegătorilor pentru sfaturile populare regionale a crescut cu peste 572.000 arată creșterea conștiinței politice a maselor, preocuparea lor tot mai intensă pentru buna gospodărire a orașelor și satelor noastre.

În alegerile din 11 martie candidații F.D.P. au primit 99,05% din voturile exprimate pentru sfaturile populare regionale, 98,22% din voturile pentru sfatul popular al Orașului București, 98,78% din voturile pentru sfaturile populare raionale, 99,15% din voturile pentru sfaturile populare orășenești și 98,37% din voturile pentru sfaturile populare comunale. Cele mai largi și mai cuprinzătoare categorii de oameni ai muncii — muncitori, țărani muncitori colectiviști, întovărășiți și cu gospodărie individuală, oameni de știință și cultură, învățători și profesori, funcționari, ostași, tineri, gospodine — și-au încredințat cu hotărîre votul lor candidaților Frontului Democrației Populare.

Victoria în alegeri a F. D. P. arată limpede indestructibila unitate dintre partid, guvern și popor, dragostea fierbinte a maselor de oameni ai muncii din patria noastră față de orînduirea democrat-populară. Rezultatele alegerilor sînt în același timp expresia unui angajament al întregului popor de a lupta pentru îndeplinirea programului de construcție socialistă trasat de Congresul al doilea al partidului, de a lupta pentru realizarea cu succes a noului nostru plan cincinal. Votul poporului nostru a fost un vot pentru politica de pace a partidului și guvernului, un vot al încrederii tuturor oamenilor muncii în viitorul spre care pășește patria noastră în rîndurile marelui lagăr al păcii, în marea familie a statelor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Prin votul lor, cetățenii țării noastre au ales 137.508 deputați, cifră care ilustrează viu adîncul democratism al puterii populare, bazată pe atragerea celor mai largi mase la gospodărirea treburilor obștești. Marele prestigiu și dragostea de care se bucură partidul în patria noastră se reflectă în faptul că 44,46% din deputații aleși sînt membri și candidați ai Partidului Muncitoresc Romîn. În același timp, existența unui procent de 55,54% deputați — oameni ai muncii fără partid — ilustrează viu faptul că orînduirea noastră dă posibilitatea tuturor oamenilor harnici și cu spirit gospodăresc să ia parte activă la conducerea treburilor obștești.

O mărturie grăitoare a largilor drepturi cetățenești create în regimul nostru este faptul că din numărul total al deputaților 25,59% sînt femei, iar 13,01% dintre deputații aleși aparțin minorităților naționale, care participă alături de toți oamenii muncii la lupta pentru înflorirea patriei noastre.

Simpla comparație a alegerilor și a deputaților noștri de astăzi cu felul cum se desfășurau alegerile și cu acei care erau socotiți „reprezentanți ai poporului", în trecut — ca și, de altfel, cum stau lucrurile în această privință astăzi în țările capitaliste — arată limpede imensa superioritate a democrației populare, care asigură libera exercitare a dreptului de vot întregului popor și drumul liber spre locuri de conducere în stat pentru adevăratii reprezentanți ai maselor. Este destul să amintim că în țara noastră, de pildă, la alegerile din 1937 au votat doar ceva mai mult de 3.000.000 de cetățeni, sau că în prezent, în Grecia, deși majoritatea voturilor în recentele alegeri a revenit opoziției de stînga, majoritatea locurilor în parlament au obținut-o partidele guvernamentale, pentru a ne da seama de adevărata față a așa zisei „democrații" burgheze.

Congresul al II-lea al partidului nostru a subliniat că sursa tăriei și posibilităților nesecate ale sfaturilor populare constă în stimularea și folosirea largă a inițiativei oamenilor muncii, în atragerea lor, sub forme variate, la conducerea treburilor obștești. Activitatea noilor sfaturi populare va fi cu atît mai rodnică cu cît ele vor ști să întărească neobosit contactul cu cetățenii, organizînd activitatea practică a maselor pe tărîm obștesc și rezolvînd toate problemele cu sprijinul lor direct. Studiind temeinic propunerile, sugestiile și criticile făcute de alegători în cursul campaniei electorale, sfaturile populare vor putea alcătui, pe baza acestora, planuri de măsuri practice a căror realizare să fie controlată și sprijinită de cetățeni. Aceasta va contribui la sporirea inițiativei maselor în dezvoltarea industriei locale, în rezolvarea problemelor creșterii producției agricole, în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru continua înflorire a culturii și a învățămîntului în orașele și satele patriei.

Cu sprijinul neprecupețit al maselor, sfaturile populare, noii deputați aleși de popor vor contribui cu succes la măreața luptă pentru înflorirea regiunilor și raioanelor patriei, pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Imbold deosebit în activitatea noastră

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne de a se îmbunătăți de la 1 aprilie salarizarea cadrelor didactice și condițiile de aprovizionare a acestora — hotărîre luată în urma recomandării Biroului Politic al C.C. al P.M.R. — a umplut de bucurie inimile învățătorilor și profesorilor. Ea dovedește o dată mai mult grija deosebită a partidului și guvernului față de cei ce instruiesc și educă tînăra generație a patriei noastre.

Cu sprijinul organelor locale de stat, care au aplicat măsurile luate de partid și guvern cu privire la cadrele didactice, condițiile noastre de trai și de muncă s-au îmbunătățit an de an. Un număr de pedagogi din orașul nostru ca, de exemplu, Ion Cimpeanu, directorul școlii medii nr. 6, Nicolae Moldovan, de la școala pedagogică nr. 2, Ilie Dan, de la școala elementară nr. 17 și alții au obținut împrumuturi de la stat pentru a-și construi locuințe. Alte cadre didactice, printre care și învățătoarea Teodosia Chelu de la școala elementară de 7 ani nr. 1, au căpătat repartiții de locuințe. Cu ajutorul sfatului popular orășenesc, în locuințele multor cadre didactice s-a instalat gaz metan.

Pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt s-au dobîndit în orașul nostru o serie de realizări de seamă. De exemplu, s-au executat lucrări de mărire a spațiului școlilor nr. 26 și 27 și este în curs de terminare o școală nouă.

Recenta hotărîre a Consiliului de Miniștri va contribui în mare măsură la îmbunătățirea mai departe a condițiilor noastre de trai și de muncă, la ridicarea nivelului activității din școli. Hotărîrea va determina sporirea atenției și grijii organelor locale față de învățămînt și de slujitorii lui, înlăturarea lipsurilor care mai există în acest domeniu.

Alături de ceilalți oameni ai muncii, cadrele didactice din orașul nostru și-au dat cu dragoste votul, la 11 martie, celor 229 de candidați în sfatul popular orășenesc. I-am votat cu deplină încredere, știind că vor îndeplini cu cinste sarcinile lor, vor sprijini temeinic traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului. La rîndul nostru, ne vom strădui să muncim cît mai bine pentru realizarea educației comuniste a elevilor, pentru a face din ei oameni cu o pregătire temeinică, constructori pricepuți ai socialismului.

CLEMANSA TODERIȚĂ
profesoară la școala medie nr 5 din Cluj

Sîntem hotărîți să muncim mai mult, mai bine

Săptămîna trecută au bătut la poarta școlii noastre două bucurii: ne-am ales deputații în sfatul popular și am luat cunoștință de comunicatul cu privire la îmbunătățirea salarizării personalului didactic și de educație din învățămîntul preșcolar, elementar, de 7 ani, mediu, pedagogic, profesional și mediu tehnic.

S-ar părea că nu e nici o legătură între aceste fapte. Noi vedem însă în amîndouă o verigă din lanțul de succese pe care poporul nostru le obține, sub conducerea partidului, în opera de construire a socialismului. Succesele obținute în patria noastră în domeniul dezvoltării economiei naționale, succese care au făcut posibilă îmbunătățirea condițiilor noastre de viață, ne însuflețesc și pe noi, pedagogii, în munca noastră de educatori ai tinerei generații.

Aici, în Bicaz — altădată domeniu al „coroanei", domeniu de jaf și asuprire sălbatică — înflorește astăzi o viață nouă, plină de bucurii. Alături de ceilalți oameni ai muncii, noi, învățătorii și profesorii școlii medii de 10 ani, ne străduim să contribuim la făurirea acestei vieți, să răspundem cu cinste prețuirii ce o acordă partidul și guvernul muncii noastre. Sîntem hotărîți să ridicăm necontenit nivelul activității noastre, să ne înarmăm elevii cu cunoștințe temeinice, legate de sarcinile construirii socialismului, să ducem în rîndul maselor largi populare lumina culturii, cuvîntul partidului.

Colectivul de învățători și profesori de la școala medie de 10 ani din comuna Bicaz — raionul Piatra Neamț

Pentru rezultate din ce în ce mai rodnice

Documentele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn au înregistrat succesele însemnate obținute în direcția ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii și au deschis perspectivele luminoase ale unor noi și însemnate realizări. Congresul a trasat învățămîntului nostru sarcini deosebit de însemnate, menite să ridice pe o treaptă superioară instruirea și educarea tinerelor generații. Și iată că o nouă hotărîre, luată de Consiliul de Miniștri la recomandarea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., a dovedit că școala și slujitorii ei se bucură de o atenție deosebită.

Alături de toți muncitorii din învățămînt, cadrele didactice din școala noastră își manifestă recunoștința față de grija pe care le-o poartă partidul și guvernul. Pentru noi, hotărîrea cu privire la îmbunătățirea salarizării, a condițiilor de locuit și a aprovizionării cadrelor didactice constituie un nou îndemn pentru a obține rezultate din ce în ce mai rodnice în munca de pregătire a viitorilor constructori ai socialismului, nădejdea și mîndria de mîine a scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă.

Colectivul cadrelor didactice de la școala mixtă nr. 3 din București

Tovarășul Boleslaw Bierut a încetat din viață

Necrologul lui Boleslaw Bierut

La 12 martie a încetat din viață, după o grea suferință, Boleslaw Bierut — prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, marele fiu al poporului polonez, talentat organizator al construcției socialiste în Polonia, devotat prieten al Uniunii Sovietice, eminent activist al mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Boleslaw Bierut s-a născut la 18 aprilie 1892 în orașul Lublin, într-o familie de muncitori polonezi. Începînd din anul 1912 el a participat activ la mișcarea muncitorească revoluționară. Din momentul creării Partidului Comunist din Polonia, în 1918, Boleslaw Bierut a intrat în rîndurile partidului și în scurt timp a devenit un activ militant al acestuia. Pentru participare la mișcarea revoluționară el a fost urmărit și arestat în repetate rînduri.

În perioada cînd Polonia a fost ocupată de hitleriști, Boleslaw Bierut a fost unul din principalii organizatori ai mișcării de rezistență, ai luptei poporului polonez pentru eliberarea națională și socială. La 1 ianuarie 1944, el a fost ales președinte al organului reprezentativ suprem al puterii populare, Krayova Rada Narodova, creat în ilegalitate. După eliberarea țării de către trupele Armatei Sovietice, împreună cu glorioșii ostași ai Armatei Polone, în 1944—1945 poporul polonez, în frunte cu Partidul Muncitoresc Unit Polonez, din conducerea căruia făcea parte Boleslaw Bierut, a înfăptuit transformări social-economice radicale, statornicindu-se în Polonia orînduirea democrat-populară.

În perioada 1947—1952, Boleslaw Bierut a fost președintele Republicii Polone și președintele Consiliului de Stat, iar în perioada 1952—1954 a fost președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone. În martie 1954 el a fost ales prim-secretar al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Pînă în ultimele zile ale vieții sale, tovarășul Bierut și-a consacrat toate forțele luptei pentru fericirea poporului polonez, pentru crearea unei Polonii noi, socialiste.

În decursul întregii sale activități de partid și de stat, Boleslaw Bierut a stat ferm pe pozițiile internaționalismului proletar, urmînd neabătut tradiția de luptă a clasei muncitoare poloneze și a partidului ei, strîns legat de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice prin lupta revoluționară comună de jumătate de veac, prin comunitate de idei, prin legături de prietenie și frățești.

În cuvîntările sale, Boleslaw Bierut sublinia necontenit marea însemnătate a prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele polonez și sovietic, chema la strîngerea continuă a forțelor lagărului socialist. De curînd, de la tribuna Congresului al XX-lea al P.C.U.S., el a spus cu însuflețire: „Tradițiile revoluționare ale clasei muncitoare din Polonia, unitatea ei politică, prietenia și coeziunea popoarelor întregului lagăr socialist, combativitatea crescîndă a mișcării muncitorești internaționale, lupta de eliberare a popoarelor asuprite însuflețite de istoricele victorii ale popoarelor din Uniunea Sovietică, întăresc voința maselor muncitoare din Polonia în lupta pentru victoria deplină a socialismului".

Tovarășul Bierut este cunoscut ca un încercat militant al mișcării comuniste și muncitorești internaționale. El s-a ridicat din rîndurile clasei muncitoare poloneze, ale poporului polonez, ca un eminent om politic și de stat care a făcut atît de mult pentru crearea Poloniei noi, populare, pentru crearea marii prietenii a țărilor socialiste. El a participat intens la activitatea Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste. După război, el a participat la lucrările Biroului Informativ al partidelor comuniste și muncitorești.

În Boleslaw Bierut, oamenii muncii din Polonia și din toate țările au pierdut un luptător dîrz care pînă la ultima suflare și-a pus fără preget întreaga viață în slujba cauzei clasei muncitoare, măreței cauze a luptei pentru comunism.

În 1952, în ziua cînd a împlinit 60 de ani, Boleslaw Bierut a declarat cu mîndrie că izvorul forțelor intelectuale și morale, izvorul creșterii și dezvoltării fiecăruia dintre noi îl constituie ideile marxism-leninismului. Devotamentul nemărginit față de marxism-leninism este trăsătura principală a chipului spiritual al lui Boleslaw Bierut.

Întreaga viață a tovarășului Bierut este un minunat exemplu pentru toți cei care luptă pentru cauza păcii, democrației și socialismului, pentru fericirea popoarelor. Chipul luminos al lui Boleslaw Bierut nu se va șterge niciodată din amintirea noastră.

Adio, neuitatul nostru prieten și tovarăș de luptă!

N. BULGANIN	M. PERVUHIN	D. ȘEPILOV
N. HRUȘCIOV	M. SABUROV	E. FURȚEVA
L. KAGANOVICI	M. SUSLOV	N. ȘVERNIK
A. KIRICENKO	K. VOROȘILOV	A. ARISTOV
G. MALENKOV	G. JUKOV	N. BELIAEV
A. MIKOIAN	L. BREJNEV	P. POSPELOV
V. MOLOTOV	N. MUHITDINOV	

Însemnări „Învățătoarea noastră"

Există în vocabularul nostru de astăzi un sens cu totul deosebit al anumitor cuvinte. Ne-am obișnuit să rostim sau să auzim adesea spunîndu-se „școala noastră", „învățătoarea noastră" etc. Spunem aceste cuvinte firesc, de parcă ar fi de la sine înțelese. Pentru cei mai virstnici, însă, acest fel de a vorbi capătă o semnificație deosebită, o semnificație pe care le-a dat-o viața noastră de azi.

Iată un exemplu. Nu de mult mă aflam în comuna Titești din raionul Pitești. Și aici s-a construit în ultimii ani o școală nouă de 7 ani. Oamenii o numesc pe bună dreptate „școala noastră". Prin strădania lor doar s-au înălțat zidurile școlii. Dar am mai auzit vorbindu-se aici și despre „învățătoarea noastră".

Pe Maria Șerbănoiu, tînăra învățătoare de la școala de 7 ani din comuna Titești, o cunoșteam înainte chiar de a o fi văzut. Citisem într-un ziar rînduri calde închinate măiestriei sale pedagogice, iar mai apoi o știre despre participarea ei, ca finalistă pe țară, la spartachiada satelor. Nu bănuiam însă că o voi cunoaște cîndva.

Maria Șerbănoiu — „învățătoarea noastră", cum îi spun consătenii — este ea însăși născută în satul acesta de pe șoseaua ce leagă Cîmpulungul de Pitești. Anii copilăriei i-au fost la fel de grei ca și tuturor celorlalți copii de muncitori sau țărani muncitori cărora regimul burghezo-moșieresc le interzicea dreptul la o viață fericită, luminoasă. La școală însă era mereu prima la învățătură. După eliberarea țării, tatăl ei, țăran truditor pe pămînturi străine, a primit și el pămînt. Alta era acum viața în casa lui. Așa se face că Maria a putut să-și satisfacă dorința de a deprinde meseria de învățătoare.

Anii au trecut pe nesimțite. Maria Șerbănoiu a terminat cu succes școala pedagogică. S-a întors să împartă lumina științei de carte la școala din satul ei. Școlarii o prețuiesc nespus de mult pe tînăra lor învățătoare, care știe să le cîștige inima curată de copii, să devină prietena lor. Despre strădaniile Mariei Șerbănoiu vorbesc rezultatele bune obținute de elevii ei la învățătură.

Aceasta este, cum o denumesc oamenii satului, „învățătoarea noastră". Și socot că pe bună dreptate oamenii rostesc cu mîndrie cuvintele acestea. Maria Șerbănoiu, iar ca ea nenumărate altele, sînt într-adevăr învățătoare noi, ieșite din rîndul oamenilor muncii, cărora cu recunoștință le împărtășesc tot ce au mai bun.

H. ȘAICU

Sarcinile Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt în lumina documentelor celui de al II-lea Congres al P. M. R.

— Text prescurtat al raportului prezentat la plenara Comitetului Central al Sindicatu'ui Muncitorilor din Invățămînt de tov. prof. univ. N. Pascu, președintele C. C. al S. M. I. —

Plenara C.C. al S.M.I. are loc în condițiile în care oamenii muncii din lumea întreagă, toți prietenii păcii și ai progresului salută cu dragoste și entuziasm istoricele hotărîri ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Pentru țara noastră, pentru toate celelalte țări de democrație populară, pentru toate popoarele iubitoare de pace, documentele și dezbaterile celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. au o uriașă însemnătate.

Plenara noastră are loc în perioada în care muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii, țărănimea muncitoare, învățătorii și profesorii, savanții și oamenii de artă, întregul nostru popor muncitor a pășit la transpunerea în viață a hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R.

După ce a arătat succesele obținute de poporul nostru muncitor, sub conducerea partidului, în domeniul industriei și agriculturii, raportul s-a oprit asupra realizărilor obținute în anii primului cincinal în domeniul culturii și învățămîntului. In perioada 1948—55 s-au cheltuit pentru cultură, învățămînt și sănătatea oamenilor muncii 32,6 miliarde lei.

Invățămîntul a luat o dezvoltare la care nici nu puteam visa în trecut, transformîndu-se fundamental atît în ce privește organizarea, cît și conținutul. Analfabetismul — moștenire rușinoasă a trecutului — a fost aproape complect lichidat; a crescut numărul instituțiilor preșcolare, al școlilor elementare și medii, s-a dezvoltat învățămîntul profesional și tehnic, ca și învățămîntul superior. S-au înființat școli pentru tineretul muncitoresc și sătesc, a luat avînt învățămîntul fără frecvență. Sînt asigurate cele mai largi condiții dezvoltării învățămîntului minorităților naționale în limba maternă. Au fost elaborate noi planuri și programe de învățămînt, au fost tipărite manuale noi, iar laboratoarele, muzeele și cabinetele școlilor au fost înzestrate cu mai mult material didactic. O atenție deosebită s-a acordat cadrelor didactice, factor principal în ridicarea nivelului învățămîntului. Un întreg sistem de prevederi legale și acțiuni oglindesc grija partidului și guvernului pentru a crea slujitorilor școlii condiții bune de trai, de stabilitate în muncă și de continuă perfecționare a măiestriei pedagogice.

Cadrele didactice au desfășurat o muncă stăruitoare pentru înarmarea tineretului cu cunoștințe științifice, pentru educarea lui în spiritul comunismului. In această privință a avut o mare însemnătate începutul de valorificare critică a experienței noastre din trecut, folosirea experienței școlii și pedagogiei sovietice și a celeia a cadrelor didactice și a colectivelor pedagogice fruntașe.

Pentru intensificarea acțiunii de școlarizare

Cu toate succesele importante obținute în lupta pentru dezvoltarea și întărirea învățămîntului din patria noastră trebuie să recunoaștem — a spus în continuare raportorul — că mai avem încă lipsuri. Astfel, există o serie de neajunsuri în privința îndeplinirii planurilor de școlarizare. La existența acestor neajunsuri a contribuit și faptul că organele sindicale nu s-au preocupat să organizeze acțiuni în vederea școlarizării copiilor. Astfel, comitetele sindicale și secțiile de învățămînt din regiunile București, Ploești și Craiova nu au antrenat în măsură suficientă organele locale pentru înlăturarea greutăților întîmpinate, au desfășurat o slabă muncă cu părinții și nu au dat atenția cuvenită organizării în bune condiții a internatelor școlare prin folosirea din plin a posibilităților locale și a contribuției părinților.

Fără îndoială că la existența acestei situații a contribuit și slaba preocupare a Ministerului Invățămîntului pentru justa amplasare a școlilor de 4 și de 7 ani. Direcția generală a învățămîntului preșcolar, elementar și mediu din Ministerul Invățămîntului nu a luat încă măsurile necesare pentru a asigura îmbunătățirea imediată a rețelei de școli.

In continuare, vorbitorul a arătat sarcinile care revin organelor sindicale pentru rezolvarea problemei școlarizării: 1) Grupele sindicale din școlile sătești au datoria să sprijine comitetele sindicale mixte comunale în mobilizarea tuturor membrilor de sindicat pentru a participa la rezolvarea problemei școlarizării, considerînd-o ca pe o cauză a lor proprie. 2) Comitetele sindicale trebuie să îndrume pe deputații membri ai sindicatului nostru pentru a pune în dezbaterea sesiunilor sfaturilor populare problemele școlarizării. Organele sindicale din învățămînt trebuie să dea dovadă de mai multă combativitate față de acele comitete executive care nu-și înțeleg rolul în realizarea obligativității învățămîntului și a planului de școlarizare. 3) Organele sindicale din învățămînt trebuie să folosească mai mult sprijinul sindicatelor din celelalte ramuri de producție, să sprijine mai mult comisiile sindicale organizate în fiecare întreprindere și instituție pentru activitatea cu copiii, antrenîndu-le în rezolvarea problemelor generale ale școlii. 4) Organele sindicale din învățămînt au datoria să participe activ la munca comitetelor de părinți pentru mărirea fondurilor necesare ajutorării copiilor care au condiții materiale mai grele. 5) Prezidiul C.C. al S.M.I. trebuie să studieze și să generalizeze experiența acumulată de școlile fruntașe în realizarea planului de școlarizare. 6) Impreună cu organele M.I., Prezidiul C.C. al S.M.I. va analiza în cursul lunii martie activitatea organelor sindicale din raioanele Vișeu, Tulcea și Cîmpeni, sprijinindu-le în mod activ în munca pentru realizarea planului de școlarizare.

Ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor — sarcină centrală a organelor sindicale

Raportorul a subliniat faptul că în învățămînt, pe lîngă numeroase școli care au obținut rezultate deosebit de bune, mai există un număr de unități școlare care au mulți elevi rămași în urmă la învățătură. Rezultatele nesatisfăcătoare de la unele școli arată că organele de învățămînt și cele sindicale nu se ocupă în măsură suficientă de îmbunătățirea permanentă a muncii cadrelor didactice, nu folosesc toate mijloacele ce le stau la îndemînă pentru a le dezvolta pasiunea pentru muncă, dragostea și atașamentul față de profesia lor. Iată de ce este posibil ca unele cadre didactice, ca învățătorii Toma Zaharia din comuna Silvaș și Dumitru Omac din comuna Răzoare, raionul Sărmaș, să nu se pregătească pentru lecții sau alții, ca învățătoarele Maria Crișan din Valea Simpetrului și Maria Puian din Sopteri, raionul Aiud să absenteze în repetate rînduri nemotivat. Chiar și în cazurile în care organele sindicale se preocupă de problemele de conținut ale procesului de învățămînt și ale muncii sindicale, ele dau, destul de des, dovadă de lipsă de combativitate față de lipsurile care se manifestă în munca organelor de învățămînt și în propria lor muncă. Intre unele comitete sindicale regionale și secții de învățămînt, așa sum sînt, de pildă, comitetele sindicale regionale și secțiile de învățămînt din regiunile Iași, Galați și Bacău, s-au creat relații neprincipiale de muncă.

Lipsa de emulație între cadrele didactice se explică și prin aceea că în ultimii ani, organele de învățămînt n-au pus în centrul atenției lor decît în foarte mică măsură, popularizarea pedagogilor constiincioși, modești, cu rezultate bune în instruirea și educarea tinerei generații. De multe ori au fost evidențiați nu asemenea muncitori merituoși dar modești, ci dimpotrivă, acei care fac muncă de paradă, care caută, prin diferite mijloace, să se „pună bine" cu șefii.

C.C. al S.M.I. și M.I. au nesocotit în ultimii ani importanța stimulativă a acordării titlurilor de învățător și profesor emerit; deși au trecut aproape 5 ani de la apariția hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice, C.C. al S.M.I. și M. I. nu au reglementat acordarea titlului de învățător și profesor fruntaș. De asemenea, există încă multe neajunsuri și în acordarea premiilor speciale, mai ales în ceea ce privește selecționarea judicioasă a celor premiați.

O altă explicație a rezultatelor slabe la învățătură trebuie căutată și în numărul încă mare de cadre didactice necalificate care predau la clasele V—VII. Multe dintre acestea, din lipsa de preocupare a organelor noastre sindicale, nu și-au completat studiile în învățămîntul superior. Nu este mai puțin adevărat că nici M.I. nu s-a îngrijit decît în ultimii ani de crearea condițiilor necesare calificării lor.

Actualul sistem de perfecționare s-a dovedit a fi de mare folos cadrelor didactice. Cu toate acestea, mai există și azi multe neajunsuri în aplicarea lui. Nu sînt încă folosite toate formele de perfecționare, nu s-a asigurat tot materialul bibliografic corespunzător, iar în multe cazuri organele sindicale nu s-au străduit ca, împreună cu conducerile școlilor, să asigure cadrelor didactice cuprinse în sistemul de perfecționare condițiile necesare pregătirii lor temeinice.

Raportorul s-a oprit apoi asupra lipsurilor existente în munca cu cadrele, lipsuri care au avut repercusiuni asupra procesului de învățămînt. Raportorul a subliniat că partidul și guvernul nostru, poporul nostru muncitor înconjoară cu o deosebită dragoste pe învățătorii și profesorii din școlile noastre și apreciază în mod deosebit rolul lor în construcția societății socialiste din țara noastră. Unele organe locale subapreciază însă rolul și importanța muncii cadrelor didactice, cerîndu-le să îndeplinească sarcini care nu au nimic comun cu munca didactică sau culturală.

In continuare raportorul a arătat însemnătatea schimbului de experiență pedagogică prin consfătuirile de producție. In practica multor școli, ca de exemplu la școala de 7 ani nr. 7 din Craiova, la școlile din comunele Breaza, Boroaia etc. consfătuirile de producție au devenit metode permanente de îmbunătățire a muncii. In multe școli, însă, consfătuirile de producție sînt organizate nu conform cerințelor concrete ale îmbunătățirii muncii, ci pentru a se satisface goana după cifre a secțiilor de învățămînt și a comitetelor sindicale.

In continuare, raportorul s-a oprit asupra cauzelor care au făcut posibile aceste lipsuri. Organele sindicale, începînd cu prezidiul C.C. al S.M.I., în loc să studieze concret experiența înaintată, au manifestat mult birocratism și formalism. In loc să desfășoare o muncă vie de studiere și generalizare a experienței înaintate a cadrelor didactice, organele sindicale au dat instrucțiuni și au elaborat hotărîri care, de cele mai multe ori, s-au oprit în sertarele comitetelor raionale. Și la M.I. este slabă preocuparea pentru generalizarea experienței înaintate. In nici o ședință a Colegiului Ministerului nu s-a analizat felul în care organele de învățămînt se ocupă de generalizarea experienței înaintate a cadrelor didactice fruntașe, iar Institutul de științe pedagogice a făcut prea puțin în această privință.

Raportorul a subliniat că una din cauzele care determină lipsuri în nivelul de pregătire al elevilor o constituie și faptul că organele de învățămînt și sindicale, ca și numeroase cadre didactice nu au dat atenție întăririi continue a legăturii ce trebuie să existe între cunoștințele teoretice și cele practice. Unii absolvenți ai școlilor de 7 și de 10 ani dovedesc lipsa unor elementare deprinderi practice. La examenele de admitere în facultățile de filologie se prezintă încă un număr de candidați care, deși cunosc bine regulile gramaticale, nu știu să le folosească în scris. Absolvenții școlilor de 7 și 10 ani nu sînt pregătiți încă în măsură suficientă pentru viață, pentru munca practică. Unii absolvenți ai școlilor medii nu se orientează înspre munca în producție, ci tind să devină funcționari.

Măsura luată de către M.I. pentru a organiza într-un număr de 9 școli activitatea practică în ateliere cu elevii din clasele VIII—X nu a fost susținută de către organele sindicale. Comitetul sindical regional București, de pildă, n-a cunoscut mult timp faptul că la Bolintinul din Vale s-a organizat un atelier pentru activitatea practică a elevilor. Comitetul sindical orășenesc București nu se interesează de experiența școlii medii nr. 4 din raionul Grivița Roșie, ai cărei elevi, încă de la începutul anului școlar, fac practică în atelierele „Grivița Roșie". Organele sindicale nu au făcut aproape nimic pentru a ajuta școlile în procurarea materialului didactic prin confecționarea lui cu posibilități locale

Explicația rezultatelor nesatisfăcătoare la învățătură se găsește, în foarte mare măsură, și în lipsurile care au existat și continuă să existe încă în planurile și programele de învățămînt, precum și în conținutul multora din manualele școlare. M.I. n-a reușit pînă în prezent să asigure planuri și programe de învățămînt stabile și corespunzătoare cerințelor puse în fața învățămîntului din țara noastră. Unele manuale sînt necorespunzătoare programelor, sînt greoaie, inaccesibile elevilor, conțin confuzii grave. Cadrele didactice au făcut nenumărate propuneri pentru îmbunătățirea lor. Prezidiul C.C. al S.M.I. a dat însă dovadă de comoditate, n-a pus cu combativitate aceste probleme în fața ministerului.

In continuare raportorul s-a oprit asupra școlilor pentru tineretul muncitoresc și sătesc, arătînd succesele obținute de acestea și subliniind necesitatea de a se asigura o mai strînsă legătură a organelor sindicale din aceste școli cu conducerile administrative și organizațiile sindicale din întreprinderi.

Raportorul a arătat că, pentru îmbunătățirea activității organelor sindicale în ceea ce privește sprijinirea procesului instructiv-educativ, sînt necesare următoarele măsuri: 1) Organele sindicale, începînd cu prezidiul C.C. al S.M.I. și sfîrșind cu grupele sindicale, au datoria să considere îmbunătățirea procesului instructiv-educativ din școli ca sarcina lor principală, subordonîndu-i întreaga lor activitate. 2) Organele sindicale trebuie să considere ca una din sarcinile lor de bază preocuparea de a contribui la întărirea autorității directorului școlii, a șefului secției de învățămînt, să le creeze acestora condiții favorabile de muncă, combătînd tendințele unor organe locale care le dau sarcini străine de munca didactică și culturală. 3) Organele sindicale au datoria să acorde mai multă atenție aprecierii și stimulării muncii cadrelor didactice. Premiile, propunerile pentru atribuirea titlului de învățător sau profesor emerit, ca și acordarea de medalii și ordine trebuie să se facă cu simț de răspundere, să constituie cu adevărat răsplata realizărilor valoroase obținute de cadrele didactice fruntașe. Prezidiul C.C. al S.M.I., împreună cu M.I., trebuie să reglementeze de îndată acordarea titlului de învățător și profesor fruntaș. 4) Organele sindicale au sarcina să se ocupe de mobilizarea învățătorilor pentru a se înscrie la cursurile fără frecvență ale instituțiilor de învățămînt superior, să se preocupe de asigurarea materialului bibliografic necesar acestora și de organizarea unor consultații calificate, să le creeze condiții satisfăcătoare de studiu. 5) In ceea ce privește sprijinirea procesului instructiv-educativ, sarcina centrală a organelor sindicale este studierea și generalizarea experienței înaintate. Consfătuirile de producție trebuie folosite larg, ca formă principală a schimbului de experiență. Consfătuirile de producție trebuie să fie organizate regulat, să fie bine pregătite și să aibă ca obiect rezolvarea celor mai importante și mai actuale probleme din viața școlii. 6) Organele sindicale au datoria să ajute organele de învățămînt în pregătirea și desfășurarea cu succes a lecțiilor pedagogice și a conferințelor științifice. 7). Pentru crearea bazei necesare politehnizării învățămîntului, organele sindicale sînt datoare să stimuleze inițiativa școlilor în organizarea de ateliere și în dotarea acestora cu uneltele necesare. Cu sprijinul consiliilor sindicale regionale, organele sindicale trebuie să folosească posibilitățile întreprinderilor locale pentru procurarea de unelte și asigurarea de instructori calificați.

Să întărim munca în școlile profesionale și tehnice și în învățămîntul superior

Vorbind despre desfășurarea procesului de învățămînt în școlile profesionale și tehnice, raportorul s-a oprit îndeosebi asupra succeselor acestora și a analizat lipsurile care mai dăinuie în munca lor. Organele sindicale regionale, orășenești și din școli nu s-au ocupat în măsură suficientă de problemele privitoare la pregătirea practică a elevilor din școlile profesionale și tehnice. De asemenea, munca cultural-educativă desfășurată de către unele organe sindicale în rîndurile elevilor acestor școli este încă slabă.

Prezidiul C.C. al S.M.I. nu s-a preocupat să studieze specificul muncii sindicale din școlile profesionale și tehnice și, ca atare, n-a putut lua măsuri eficiente în ceea ce privește întărirea acestei activități. Este necesar ca prezidiul C.C. al S.M.I. să analizeze condițiile specifice ale muncii sindicale din aceste școli și să găsească formele cele mai potrivite pentru îmbinarea muncii sindicale cu procesul instructiv-educativ.

In continuare, raportul C.C. al S.M.I. s-a ocupat de problemele învățămîntului superior, în special de problemele nivelului de cunoștințe al studenților, ale legării teoriei de practică, ale educării studenților în spiritul moralei comuniste.

In ultimii ani, calitatea procesului de învățămînt din universități și institute s-a îmbunătățit. Ca urmare a măsurilor luate de M.I. și a întăririi colaborării între conducerile instituțiilor de învățămînt superior cu organizațiile sindicale și de U.T.M. a crescut nivelul muncii educative, s a îmbunătățit disciplina.

Cu toate aceste realizări, în învățămîntul superior continuă să existe o serie de lipsuri. Acestea se vădesc, cu deosebire, în lipsa unei strînse legături între teorie și practică și, în special, în organizarea și desfășurarea practicii în producție a studenților. Mai există, de asemenea, lipsuri în privința educării studenților în spiritul moralei comuniste. Această muncă nu constituie încă o preocupare permanentă și temeinică a conducerilor instituțiilor de învățămînt superior, a organizațiilor sindicale și de U.T.M. In unele institute, ca, de exemplu, la Institutul de mine din București, mai sînt cadre didactice care consideră că educația studenților este numai sarcina catedrelor de științe sociale și a organizațiilor obștești.

Grupa de studenți nu a devenit încă un mijloc eficace de educare și de întărire a disciplinei studenților. Unii organizatori de grupă și membri ai comitetelor sindicale nu sînt ei înșiși un exemplu bun pentru ceilalți membri de sindicat.

De existența acestor lipsuri în munca educativă răspund în mare măsură Prezidiul C.C. al S.M.I. și Ministerul Invățămîntului, care s-au limitat la elaborarea de instrucțiuni, fără să desfășoare o muncă vie pentru cunoașterea realității, pentru valorificarea experienței pozitive.

Pentru traducerea în viață a sarcinilor mari pe care le pun în fața învățămîntului superior documentele Congresului al II-lea al P.M.R., C.C. al S.M.I. va trebui să asigure îndeplinirea următoarelor sarcini: 1) Trebuie să se acorde o atenție deosebită problemelor privitoare la îmbunătățirea muncii de instruire și de educare a studenților, prin creșterea exigenței față de predarea și însușirea cunoștințelor, așa încît să se reducă la minimum pierderile de studenți. 2) Organele sindicale au datoria să sprijine conducerile institutelor și universităților pentru o mai bună organizare a practicii în producție a studenților. Controlul practicii trebuie să fie asigurat de cadre corespunzătoare, capabile să ajute pe studenți. 3) Organele sindicale din instituțiile de învățămînt superior și institutele de cercetări ale Academiei R.P.R. trebuie să lupte pentru dezvoltarea activității de cercetare științifică, să devină mobilizatorii cadrelor de cercetători și stimulatorii inițiativei lor creatoare. 4) O deosebită atenție trebuie să acorde organele și organizațiile sindicale creării unei preocupări permanente pentru legarea temelor activității de cercetare științifică de necesitățile economiei naționale. Comitetele sindicale din instituțiile de învățămînt superior trebuie să mobilizeze cadrele didactice pentru formarea de colective puternice de cercetători, care să ia în studiu și să rezolve problemele cele mai importante ale dezvoltării producției industriale și agricole.

Îmbunătățirea condițiilor de trai ale cadrelor didactice trebuie să devină o preocupare de frunte

In anii puterii populare, ca urmare a grijii partidului și guvernului, situația materială a cadrelor didactice s-a îmbunătățit. A fost reglementată și îmbunătățită salarizarea cadrelor didactice. Ca urmare a aplicării prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului din august 1951 s-au îmbunătățit în mod simțitor aprovizionarea cu alimente și combustibil a cadrelor didactice de la sate, cît și condițiile lor de locuit. Peste 20.000 de cadre didactice de la sate au primit în folosință locuri individuale. Creditele puse la dispoziția oamenilor muncii din învățămînt pentru construirea de locuințe individuale au constituit un sprijin efectiv pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit ale membrilor noștri de sindicat. Muncitorii din învățămînt au primit din fondul asigurărilor sociale de stat importante ajutoare; li s-a repartizat un număr mai mare de locuri la odihnă și tratament balnear, cu o contribuție redusă sau chiar gratuit; li se asigură, la locul de muncă, mijloace pentru prevenirea îmbolnăvirilor și refacerea sănătății; se bucură de asistență medicală gratuită atît ei cît și familiile lor. Numai în 1955 pentru oamenii muncii din învățămînt s-a alocat în acest scop suma de lei 92.000.000, ceea ce reprezintă un spor de 70% față de 1951. In anul 1955 au fost trimiși în diferite case de odihnă și sanatorii balneare un număr de 23.000 salariați și studenți, adică cu 13.000 mai mult decît în 1951.

Cu toate aceste realizări, trebuie să arătăm că organele sindicale nu au făcut tot ce era necesar pentru ca oamenii muncii din învățămînt să se bucure din plin de condițiile create de regimul de democrație populară. Asigurarea de locuințe corespunzătoare pentru cadrele didactice din mediul sătesc și, îndeosebi, pentru cele din orașe și centre universitare continuă să fie încă o problemă nerezolvată. In preocupările multor sfaturi populare, ca cele ale orașelor Galați și București, nu intră încă problema asigurării locuințelor pentru cadrele didactice, iar organele sindicale au dovedit lipsă de preocupare pentru rezolvarea acestor probleme. Beneficiarii de credite nu au fost ajutați să-și procure materialele necesare și să înceapă lucrările de construcții, ceea ce a făcut ca un număr de locuințe planificate pentru anii 1954—55 să nu fie încă terminate.

Deși este cunoscută importanța cultivării loturilor individuale cu legume și zarzavaturi, ca mijloc de îmbunătățire a aprovizionării oamenilor muncii, totuși mai sînt sfaturi populare care nu acordă atenția cuvenită acestei probleme, iar organele sindicale au o atitudine pasivă față de această situație.

O bună parte din greutățile și lipsurile existente în îmbunătățirea condițiilor materiale ale muncitorilor din învățămînt puteau fi înlăturate dacă organele sindicale ar fi pus mai mult suflet în munca ce o desfășoară în această direcție și dacă ar fi cerut cu mai multă hotărîre organelor locale să-și îndeplinească îndatoririle ce rezultă din hotărîrile partidului și guvernului.

Organelor sindicale — a spus în continuare raportorul—le revin sarcini însemnate pentru îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al cadrelor didactice: 1) Comitetele sindicale trebuie să dea o atenție deosebită îndeplinirii planului de construcții de locuințe, îngrijindu-se ca însemnatele fonduri puse la dispoziție de stat să fie folosite cu simț gospodăresc. Accentul trebuie pus pe construirea de case cît mai economice, înzestrate, în același timp, cu confortul necesar. 2) Este necesar să se arate mai multă preocupare pentru îmbunătățirea permanentă a funcționării cantinelor salariaților, studenților și elevilor, să se organizeze controlul obștesc asupra funcționării acestora și să se asigure reducerea cheltuielilor de regie, prepararea unei mese ieftine, hrănitoare și gustoase, precum și crearea unor condiții cît mai civilizate de deservire. 3) Organizațiile sindicale trebuie să se îngrijească de gospodăriile anexe ale cantinelor studențești și ale internatelor școlare, așa încît acestea să devină cu adevărat principala bază de aprovizionare a cantinelor și internatelor și să contribuie într-o mai mare măsură la îmbunătățirea și ieftinirea mesei. 4) Este necesar să fie popularizată experiența pozitivă cîștigată de organizațiile sindicale în domeniul îndrumării grădinăritului individual, iar întrecerea dintre cultivatori trebuie organizată cu mai multă seriozitate, în scopul de a se crea oamenilor muncii din învățămînt condiții tot mai bune de aprovizionare și a se reduce astfel cheltuielile din bugetul familiei afectate pentru aprovizionarea de iarnă.

O activitate cultural-educativă — strîns legată de cerințele școlii

Raportorul a subliniat că în ultimii ani munca culturală a organelor sindicale din învățămînt s-a dezvoltat în mod simțitor, îmbrăcînd forme din ce în ce mai variate. Unele comitete sindicale, ca cele din orașele Sibiu și București, au organizat conferințe pe teme pedagogice, consultații pentru cadrele tinere din învățămînt și pentru cele cuprinse în sistemul de calificare, consfătuiri cu părinții elevilor, au popularizat învățătorii și profesorii fruntași, rezultatele obținute de aceștia și metodele lor de muncă.

Totuși, în munca culturală se mai vădesc o serie de lipsuri. Se manifestă încă slăbiciuni în munca organelor sindicale pentru ridicarea permanentă a nivelului ideologico-politic al cadrelor didactice. Prezidiul C.C. al S.M.I. nu a asigurat cuprinderea tuturor cadrelor didactice de la sate în învățămîntul politic. In unele raioane, printre care Drăgănești-Pitești, Făget-Timișoara, Mediaș-Stalin ș.a. activitatea cercurilor de învățămînt politic pentru cadrele didactice se desfășoară cu multe defecțiuni. Organele sindicale nu se interesează suficient de activitatea cercurilor și nu urmăresc felul în care membrii de sindicat aplică în munca didactică cele învățate.

Subaprecierea manifestată de multe organe sindicale, începînd cu prezidiul C.C. al S.M.I., față de problemele muncii culturale, face ca această activitate să fie în mare măsură ruptă de sarcinile profesionale ale membrilor de sindicat, de problemele activității educative din școală și, în ultimă analiză, să aibă uneori un caracter formal și de paradă.

Dacă vrem să îmbunătățim calitatea muncii cadrelor didactice — a spus în continuare raportorul — trebuie să avem în școli colective puternice, închegate, combative, capabile să aplice în viață politica partidului și a statului nostru. De aceea trebuie să punem în centrul preocupărilor organizațiilor sindicale ale muncitorilor din învățămînt înarmarea cadrelor didactice cu învățătura marxist-leninistă.

1) In etapa actuală, obiectivul principal al muncii culturale de masă trebuie să fie studierea temeinică, în mod organizat, a documentelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și ale Congresului al II-lea al P.M.R. 2) In activitatea cultural-educativă accentul principal trebuie să fie pus pe munca culturală în grupele sindicale, întărindu-se rolul și activitatea delegaților cu munca culturală din grupă și a comisiilor culturale ale comitetelor de instituție. Este necesar să fie atrase în munca culturală mase cît mai largi de membri de sindicat. 3) Comitetele sindicale au datoria să îmbunătățească conducerea, îndrumarea și controlul activității cluburilor, colțurilor roșii și bibliotecilor, să ridice nivelul politic și cultural al acestei activități, să asigure desfășurarea unei munci culturale variate și atrăgătoare, corespunzătoare cerințelor și condițiilor specifice din fiecare localitate sau instituție, să inițieze și să organizeze excursii științifice. Organizațiile sindicale trebuie să popularizeze, în forme variate și atractive realizările celor mai buni învățători, profesori și studenți, pentru a face din metodele acestora un bun al tuturor muncitorilor din învățămînt. 4) Este necesar să se acorde mai multă atenție ridicării nivelului artistic și îmbunătățirii conținutului repertoriilor cercurilor de artiști amatori. Organele sindicale trebuie să stimuleze cadrele didactice talentate să creeze lucrări muzicale, piese de teatru, poezii, schițe, nuvele etc. inspirate din viața școlii, care să fie introduse în repertoriul cercurilor de amatori.

★

In ultimul timp, „Gazeta învățămîntului" și-a îmbunătățit simțitor conținutul, s-a legat mai temeinic de problemele principale ale muncii învățătorilor și profesorilor. Problemele muncii organelor și organizațiilor sindicale nu sînt însă reflectate în măsură satisfăcătoare în paginile gazetei. Această situație se datorește și faptului că activiștii sindicali cu munci de răspundere nu scriu articole pe teme sindicale pentru „Gazeta învățămîntului". Pe o asemenea poziție se plasează și mulți activiști ai aparatului central.

★

In domeniul culturii fizice și sportului, care constituie o parte inseparabilă a educației și instrucțiunii generale, politice și culturale, a luptei pentru sănătatea maselor, organele noastre sindicale au obținut o serie de rezultate mulțumitoare.

La crosurile din anul trecut „Să întîmpinăm 1 Mai" și „Să întîmpinăm 7 Noiembrie" au participat aproape 62.000 de membri de sindicat, iar spartachiada sindicală, cea mai largă competiție de masă pentru sindicate, a fost cîștigată doi ani consecutiv de către Asociația „Știința".

In continuare raportorul a arătat sarcinile care revin organelor sindicale pentru îmbunătățirea activității Asociației „Știința".

Mai multă atenție muncii organizatorice

Ca urmare a dezvoltării învățămîntului din țara noastră, a creșterii rîndurilor muncitorilor din învățămînt, a crescut și numărul membrilor de sindicat.

Datorită aplicării hotărîrilor partidului privind munca sindicală s-au îmbunătățit formele organizatorice ale sindicatului. In ultimul timp, pe baza indicațiilor C.C.S. privind îmbunătățirea muncii sindicale în mediul sătesc, s-au organizat comisiile sindicale comunale și raionale mixte, care îndrumă activitatea tuturor membrilor de sindicat de la sate. Pentru întărirea muncii sindicale de la orașe s-au organizat noi comitete sindicale orășenești. Este în curs de întărire aparatul comitetelor sindicale regionale. Au fost aleși în organele de conducere și atrași în munca sindicală mii de oameni ai muncii din învățămînt.

In activitatea organizatorică a sindicatului mai există însă lipsuri mari, care se datoresc în primul rînd stilului defectuos de muncă al prezidiului și al aparatului C.C. al S.M.I. In loc de instruirea, îndrumarea și controlul de zi cu zi al muncii organelor de jos și a activului obștesc, munca organizatorică se reduce adesea la instrucțiuni transmise prin circulări, la ședințe interminabile cu președinții comitetelor regionale, care de multe ori nu cunosc situația din regiunea pe care o îndrumă. Activul care desfășoară munca de teren este insuficient instruit, fiind în schimb supraîncărcat cu zeci și zeci de sarcini. De aceea, în loc să ajute munca organelor de jos, își reduce activitatea la transmiterea sarcinilor și culegerea de date pentru a putea informa prezidiul. Șefii secțiilor și membrii prezidiului C.C. al S.M.I. nu urmăresc și nu controlează munca activiștilor.

O lipsă serioasă o constituie faptul că organele sindicale alese nesocotesc obligația de a prezenta cu regularitate dări de seamă în fața celor care i-au ales. Din această cauză munca sindicală din unele școli a devenit formală, reducîndu-se la încasarea cotizațiilor și la eliberarea biletelor de trimitere la odihnă.

Toate aceste lipsuri se datoresc în primul rînd stilului defectuos de muncă al prezidiului C.C. al S.M.I., în activitatea căruia s-au folosit metode de muncă nejuste, încălcîndu-se în mod permanent principiul conducerii colective.

Lipsurile din munca prezidiului au avut repercusiuni asupra muncii activului C.C., a comitetelor regionale și a fostelor comitete raionale, care s-au birocratizat, s-au rupt de activitatea școlilor și au uitat că au fost alese pentru a lupta în vederea îmbunătățirii procesului de învățămînt și de educație, pentru a servi interesele școlii și ale pedagogilor. Secțiile C.C. al S.M.I. n-au analizat în mod temeinic și sistematic problemele învățămîntului, n-au făcut propuneri concrete în vederea îmbunătățirii muncii și n-au fost în stare de a informa în mod documentat prezidiul.

Pentru îmbunătățirea muncii organizatorice a Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt este necesar ca: 1) Prezidiul C.C. al S.M.I. să continue acțiunea de îmbunătățire a formelor organizatorice în așa fel încît centrul de activitate al organizațiilor sindicale să fie în școli și în instituțiile de învățămînt superior. 2) Intreg activul sindical scos din producție, începînd cu membrii prezidiului, trebuie să-și desfășoare activitatea, în cea mai mare parte a timpului, în unitățile de învățămînt, în mijlocul învățătorilor, profesorilor și studenților. 3) Pentru ca grupa sindicală să devină cu adevărat verigă principală în activitatea sindicatelor, prezidiul trebuie să folosească just aparatul său în vederea instruirii și îmbunătățirii numărului mare de activiști obștești, să studieze și să generalizeze experiența pozitivă a activiștilor din grupa sindicală care obțin rezultate deosebite. 4) Este necesar ca prezidiul să acorde o atenție deosebită îndrumării muncii profesionale a grupelor sindicale de la sate. 5) Trebuie să se arate mai multă grijă selecționării juste a cadrelor de activiști sindicali, după criteriul politic și profesional și, în același timp, dacă este cazul, să fie scoși din activ acei oameni care s-au rupt de mase, s-au birocratizat și se dovedesc incapabili de a îndeplini sarcinile de cinste pe care le au ca reprezentanți aleși ai maselor. 6) Prezidiul C.C. al S.M.I. trebuie să se ocupe în mod serios de întărirea principiului muncii și al conducerii colective în toate organizațiile sindicale, fiind obligat să constituie el însuși, în această privință, un exemplu pentru toate celelalte organe.

In raportul C.C. al S.M.I. s-a rezervat, de asemenea, un loc de seamă activității desfășurate de S.M.I. în cadrul F.I.S.E., arătîndu-se sarcinile S.M.I. în domeniul muncii internaționale.

★

In încheiere, raportorul a spus: Plenara C.C. al S.M.I. își însușește cu însuflețire hotărîrile istorice ale celui de al II-lea Congres al P.M.R., care exprimă năzuințele fierbinți ale poporului nostru muncitor, interesele vitale ale statului nostru democrat popular.

In vederea ridicării activității organelor sindicale la nivelul marilor sarcini puse de Congresul partidului, ca și pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Plenara C.C.S. din ianuarie 1956 vom lupta pentru a ne îmbunătăți mereu activitatea, formele și metodele noastre de muncă, învățînd din experiența glorioaselor sindicate sovietice, a sindicatelor din țările de democrație populară și din propria noastră experiență.

Sîntem convinși că oamenii muncii din învățămînt nu-și vor precupeți nici un efort pentru instruirea și educarea tineretului, a viitorilor constructori ai socialismului, conștienți fiind că în felul acesta vor da o însemnată contribuție la întărirea lagărului socialist și a luptei tot mai ferme a popoarelor pentru menținerea și consolidarea păcii în lume.

Mai multă grijă pentru predarea lecțiilor de trigonometrie

Studiul capitolului „Ecuații trigonometrice" în clasa a X-a are drept scop să înarmeze pe elevi cu unele metode de rezolvare a cîtorva tipuri, mai des întîlnite în probleme, de ecuații trigonometrice. Totodată, el oferă elevilor un prilej deosebit de aplicare și fixare a tuturor cunoștințelor căpătate anterior cu privire la proprietățile funcțiilor trigonometrice și la rezolvarea ecuațiilor algebrice.

Necesitatea însușirii temeinice de către elevi a întregii materii parcurse la trigonometrie, a priceperii de a folosi propozițiile referitoare la rezolvarea ecuațiilor algebrice fac ca acest capitol să fie deosebit de important. El este însă și unul din capitolele mai dificile, datorită în special lipsei unei metode generale de rezolvare a ecuațiilor trigonometrice. Tocmai de aceea este necesară o atenție deosebită din partea profesorului asupra metodei de predare a întregului capitol și a fiecărei lecții în parte.

Tovarășa E. Ștefănescu, care predă trigonometria la clasa a X-a de la școala medie de fete din Călărași, n-a ținut însă suficient seama de aceste cerințe. Ea a început în mod just lecția „Ecuații omogene în sin x și cos x" prin recapitularea unor probleme tratate la lecțiile precedente. A revăzut cu elevele rezolvarea ecuațiilor sin x=O, cos x= =O, a rezolvat ecuația sin 3x + + sin 2x + sin x= O și apoi ecuația a sin x + b cos x = c, sub forma generală, prin metoda ridicării la pătrat și prin introducerea unui unghi auxiliar. Însă, deși recapitularea a cuprins aproape toată ora, ea nu a contribuit la îmbogățirea cunoștințelor elevelor, la dezvoltarea interesului lor, la fixarea și adîncirea cunoștințelor, întrucît în tot timpul s-au reluat aceleași exerciții care au mai fost rezolvate la lecțiile anterioare, dîndu-se aceleași indicații și lămuriri care au mai fost date. De altfel, chiar pe aceste exemple elevele au întîmpinat oarecare greutăți în ceea ce privește metodele de rezolvare a ecuațiilor, scrierea soluțiilor generale. Referindu-se la soluțiile ecuației a sin x + b cos x = c căpătate prin metoda ridicării la pătrat, profesoara le-a spus elevelor că este necesar ca acestea să fie verificate. Dar nici la această lecție — și nici la cele anterioare — nu s-a arătat concret, cu exemple, cum se face verificarea soluțiilor. Dacă scrierea soluției generale a ecuației trigonometrice constituie o etapă obligatorie în rezolvarea ecuației, verificarea soluțiilor nu este obligatorie decît în anumite cazuri. De aceea, elevii trebuie să știe să verifice soluțiile (atît particulare cît și sub forma generală) și să înțeleagă cînd este absolut necesară această verificare. La rezolvarea ecuației a sin x+b cos x= c prin ridicarea la pătrat, simpla afirmație că soluțiile trebuie neapărat verificate n-a fost suficient de convingătoare pentru eleve. Ele ar fi înțeles mai ușor aceasta dacă se arăta, de pildă, că prin ridicare la pătrat se ajunge la aceeași ecuație de gradul II la care se ajunge și prin ridicarea la pătrat a ecuației a sin x — b cos x= = c și că unele din soluțiile ecuației de gradul II pot verifica ecuația a sin x + b cos x = c, iar altele pe acea conjugată.

Aci, ca și pe alte exemple bine alese, era cazul să se fi adîncit și fixat cunoștințele elevelor cu privire la ecuații echivalente, la pierderea unor soluții, la obținerea unor soluții străine etc.

Mult prea tîrziu, înainte de a trece la predarea lecției noi, elevele au fost întrebate dacă au rezolvat exercițiile de acasă; verificarea temei pentru acasă s-a redus la confirmarea din partea elevelor că le-au rezolvat.

Predarea lecției noi, datorită extinderii prea mari date recapitulării, s-a desfășurat destul de repede, spre sfîrșitul orei. Pornind de la ecuația a sin x + b cos x = c, tovarășa Ștefănescu a ajuns, considerînd c =O, la ecuația a sin x + + b cos x = O despre care a spus că este omogenă. Apoi a indicat metoda de rezolvare. Elevele n-au putut însă înțelege pe deplin ce înseamnă o ecuație trigonometrică omogenă, deoarece nu li s-a explicat lămurit aceasta: ele au rămas cu impresia că ecuațiile omogene nu pot fi decît de forma a sin x + + b cos x =0. Metoda de rezolvare a fost lămurită, dar nu s-a dat nici un exemplu care să fi asigurat fixarea cunoștințelor noi. Fără să dea o amploare deosebită ecuațiilor omogene, profesoara ar fi putut porni de la cunoștințele pe care le aveau deja elevele, din algebră, asupra polinoamelor omogene, le-ar fi putut arăta ce se înțelege printr-o ecuație trigonometrică omogenă, prin gradul ei, ar fi putut ilustra, cu ajutorul exemplelor, că nu se poate judeca după aparență dacă o ecuație trigonometrică este sau nu omogenă. Apoi, ținîndu-se seama de cunoștințele elevelor asupra proprietăților ecuațiilor algebrice, s-ar fi putut trece la metoda de rezolvare. Fixarea cunoștințelor trebuia neapărat asigurată la urmă, prin diferite exemple. Nu era, de pildă, lipsit de interes să se reia ecuația a sin x + b cos x = c care, putea fi rezolvată de data aceasta aducînd-o în prealabil la forma omogenă.

La alegerea diferitelor ecuații trebuie să avem în vedere nu numai asigurarea unei expuneri sistematice a tipurilor de ecuații și a metodelor de rezolvare, ci și lămurirea acelor chestiuni teoretice și a formulelor despre care profesorul consideră că este necesar să fie subliniate și fixate. Astfel, la lecțiile precedente trebuia acordată mai multă atenție rezolvării ecuațiilor în care un membru se descompune într-un produs de factori iar celălalt este nul. Prin exemple bine alese se putea arăta că nu este suficient ca măcar unul dintre factori să fie nul ci că, totodată, fiecare dintre ceilalți factori trebuie să aibă sens. De asemenea, trebuia acordată mai multă atenție ecuațiilor în care un membru este un cît, iar celălalt nul. De obicei, elevii se grăbesc să elimine numitorul. Ei omit faptul că, pentru ca o fracție să fie nulă, nu-i suficient ca numărătorul să fie nul, ci este necesar ca tot odată numitorul să aibă sens și să nu fie nul. În „Cules și din explicațiile pregătite întocmesc un plan dezvoltat al orei.

Este cunoscut faptul că restituirea lucrărilor scrise este așteptată de elevi cu emoție și curiozitate deosebită, pentru a-și vedea rezultatele, concretizate în notele date. Caut să valorific aceste tendințe, transformîndu-le în interes pentru întregirea lucrărilor.

O mare importanță acord comunicării scopului orelor de analiză a lucrărilor, deoarece interesul și atenția elevilor sînt deosebit de concentrate și încordate la astfel de lecții. Le arăt necesitatea unei analize temeinice a lucrărilor și ce urmărim prin această analiză. După aceea, trec la expunerea constatărilor și observațiilor de probleme, așa cum le-am extras în timpul corectării lucrărilor.

În legătură cu fiecare problemă arăt, în primul rînd, părțile pozitive ale majorității lucrărilor. După aceea, înfățișez greșelile comune întregii clase sau mai multor elevi, în ordinea importanței lor, pornind de la cele mai importante și cu caracter general, pînă la cele mai puțin importante și cu caracter mai restrîns. Exemplific toate observațiile și greșelile.

Observațiile mai importante le scriu pe tablă, iar elevii și le notează în maculatoare. Odată cu greșelile, arăt și cauzele care le-au determinat, precum și mijloacele, căile prin care se pot lichida. Toate observațiile sînt sistematizate pe cele trei probleme mari: planul lucrării, fondul și forma.

Una din cele mai frecvente cauze a lipsurilor este aceea că elevii nu fac, mintal sau în scris, un plan al lucrării înainte de a trece la redactarea ei.

După relatarea și scrierea observațiilor și greșelilor trec la lămurirea cu elevii a lipsurilor. De exemplu, constatînd că unii elevi nu au înțeles bine semnificația socială a trăsăturilor lui Conu Leonida sau că nu au menționat toate basmele și povestile lui Creangă în care sînt elemente de critică socială, am întregit, cu ajutorul clasei, conținutul lucrărilor respective.

După ce am lămurit toate problemele, dacă mai am timp, citesc, pentru concretizarea observațiilor, o lucrare bună și una slabă pentru fiecare subiect. Pe baza analizei lucrărilor și a desfășurării lecției formulez apoi concluziile și sarcinile.

Menționez că în tot timpul lecției caut să fac economie de timp. Lucrările le distribui elevilor după terminarea lecției, pentru a nu le sustrage atenția în timpul acesteia.

Pentru ca elevii să-și îndrepte lipsurile prin repetare și aplicații, precum și pentru a-i determina să-și analizeze temeinic lucrările, le dau teme pentru acasă. Elevilor care au luat nota 2 le dau să trateze din nou subiectul lucrării, pe caietul de teme, iar celorlalți le cer să refacă lucrările în punctele slabe, ținînd seama de învățămintele analizei.

Cuvintele și expresiile scrise greșit sînt scrise din nou, corect, și însoțite de explicații ortografice.

Continui această muncă de ajutorare a elevilor și în orele următoare. Astfel, la orele de literatură, cînd îi ascult pe elevi, îi chestionez, pe baza materialului cules pentru fiecare în parte, din problemele pe care le-au tratat superficial, confuz sau greșit în lucrare, pentru a constata dacă au revenit asupra subiectului lucrării, dacă și-au complectat cunoștințele. De asemenea, la lecțiile de gramatică controlez dacă elevii au înlăturat greșelile de scriere pe care le-au făcut în lucrare.

Procedînd în felul acesta, am ajuns la concluzia că analiza lucrărilor scrise trebuie să constituie obiectul unor lecții speciale, care să asigure adîncirea și precizarea cunoștințelor însușite. Totodată, aceste lecții trebuie să-i înarmeze pe elevi cu priceperea de a sintetiza și sistematiza cunoștințele asimilate. Astfel de lecții sînt menite, de asemenea, să cultive la elevi autocontrolul, simțul de răspundere. Pentru realizarea acestor multiple și importante sarcini, lecția de analiză a lucrărilor scrise trebuie pregătită temeinic și organizată metodic.

FLORIAN POPESCU
profesor la școala medie mixtă din comuna Fierbinți, raionul Snagov

Cum am înlesnit înțelegerea de către elevi a formării reflexelor condiționate

Constatînd din experiența anilor precedenți că problema reflexelor necondiționate și condiționate este dificil înțeleasă și însușită de elevi, în cadrul lecțiilor de anatomie și fiziologie a omului în clasa a VIII-a, m-am gîndit să alcătuiesc un material didactic potrivit, care să mă ajute în acest sens.

Schemele din manual sînt foarte bune. Pentru a le face însă și mai clare pentru elevi, m-am gîndit să le electrific, pentru ca în felul acesta, aprinzînd beculețele care reprezintă anumite focare de excitație, elevii să poată urmări formarea conexiunilor nervoase dintre focare.

Astfel, la lecția „Reglarea activității glandelor digestive", cînd am arătat cum este reglată activitatea glandelor salivare pe cale reflexă, am aprins beculețul roșu — de la figura nr. 1 — care reprezintă centrul bulbar. Am ajutat elevii să urmărească pe schema electrificată calea reflexului necondiționat, începînd de la stimulii care acționează asupra mucoasei bucale, la acest centru, și de aci, prin nervul centrifug, la glanda salivară, care lasă să cadă prin fistulă picături de salivă (acestea sînt arătate în planșa noastră prin puncte colorate în alb).

Cînd am trecut mai departe, la reglarea secreției acestei glande pe cale reflex-condiționată, am arătat cum se formează actul reflex-condiționat legat de un semnal luminos. Pentru aceasta am aprins becul din fața formei capului de cîine nr. 2 și imediat am aprins și beculețul albastru, ce reprezintă focarul de excitație vizual. Elevii au observat cum se face legătura între excitantul luminos și centrul respectiv. După aceasta am trecut la formarea reflexului condiționat, demonstrînd pe forma de cap nr. 3. Am aprins becul semnal, apoi beculețul albastru (centrul vizual) am însoțit aceasta de hrană (un mic vas cu hrană în fața cîinelui), am aprins beculețele roșu (centrul bulbar) și galben (centrul gustativ). Elevii au observat că la început nu este nici o legătură între centrul vizual, pe de o parte, și cel gustativ pe de altă parte. Am repetat aceasta de mai multe ori pe figura nr. 3, pentru a arăta că prin repetare se creează o cale nouă — o legătură — între centrul vizual și cel gustativ.

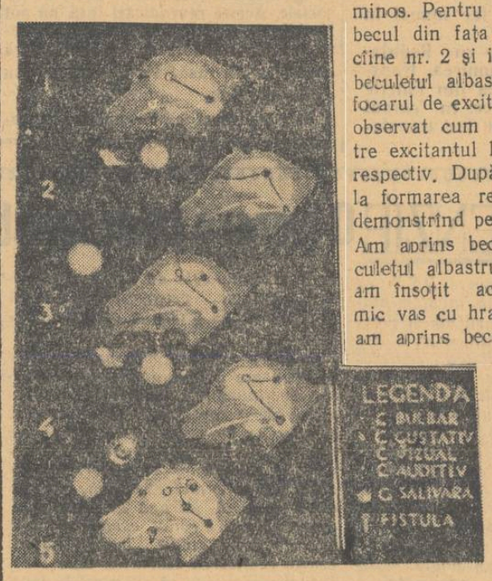

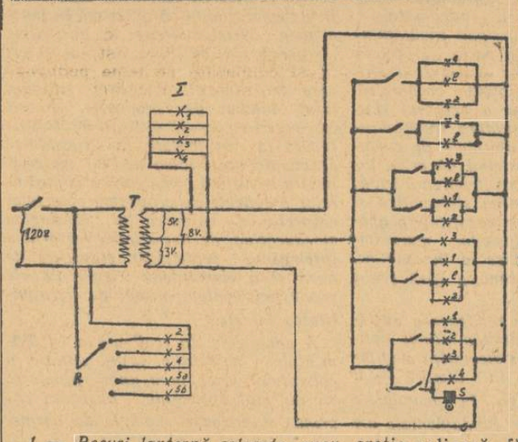

1 = Becuri lanternă colorate roșu
2 = „ „ „ galben
3 = „ „ „ albastru
4 = „ „ necolorate
l = „ „ face legătura între centri
2, 3, 4, 5a, 5b = Becuri 120 v/25W
I = Legenda
T = Transformator 120 v/3v, 5v, 8v
S = Sonerie
K= Comutator 5×1 poz.

La figura următoare — nr. 4 — am aprins, odată cu semnalul luminos, și beculețele — albastru (centrul vizual), galben (centrul gustativ) și roșu (centrul bulbar) — unde se vede legătura dintre scoarța cerebrală și procesul de secreție salivară, fără ca de data aceasta să mai fie însoțit de hrană.

Cu această ocazie am arătat că, dacă în timpul cînd un cîine mănîncă, și deci cînd se produce și secreția salivară, apare brusc un excitant puternic, în scoarța cerebrală, în jurul noului focar de excitație, se formează o zonă de inhibiție, de frînare care, cuprinzînd și centrul vizual și pe cel gustativ, determină oprirea secrețiunii salivare.

Acest lucru l-am demonstrat pe figura nr. 5 astfel: Am aprins becul semnal luminos, apoi cele 3 beculețe (albastru, galben și roșu) arătînd prin aceasta că s-a format reflexul salivar față de lumină. După aceasta am apăsat pe butonul soneriei ce se află instalată în fața figurii nr. 5 și am aprins beculețul (culoare naturală) ce reprezintă focarul de excitație auditiv — stingînd în același timp celelalte beculețe, pentru a arăta că ele au fost cuprinse în zona de frînare a centrului auditiv.

Folosind acest material intuitiv, elevii au urmărit cu un deosebit interes lecția. La fixarea cunoștințelor am constatat că au înțeles foarte bine reglarea secreției salivare pe cale reflexă.

Acest material mă va ajuta și la alte teme ca: „Adaptarea organismului", „Formarea deprinderilor și obișnuințelor".

Iată cum este alcătuit acest material demonstrativ: Pe o planșă din placaj, cu dimensiunile de 100 cm pe 75 cm, înrămată, se aplică cinci forme de cap de cîine, tăiate tot din placaj. În planșă se taie, în locul unde se aplică capul de cîine, cîte o deschidere ceva mai mică de cît dimensiunile capului (indiferent forma); aceasta, pentru a se putea lucra pe dedesubt. De asemenea, se mai taie patru locuri circulare pentru patru becuri format pară, de 25 w, precum și un loc pentru sonerie. Pe fiecare figură „cap de cîine" se stabilesc, înainte de a fi aplicate pe planșa de placaj și de a fi vopsite, locurile focarelor de excitație (gustativ, vizual, bulbar și auditiv), atît cît este mărimea unui bec de lanternă, precum și căile de legătură dintre focare și receptori (ochi, ureche). Se taie cu fierăstrăul de traforaj, pe fiecare cap, locurile necesare arătate în schema alăturată. După aceasta, se pictează fiecare cap astfel: se dă o culoare, ca fond, întregului cap și apoi se pictează ochiul și urechile cu negru, gura și limba cu roșu, encefalul cu alb, glanda salivară cu galben, fistula salivară cu cenușiu și calea nervoasă de la mucoasa bucală pînă la centrul bulbar cu negru. Se fixează fiecare cap pe planșeta de placaj, la locul respectiv. Pentru focarele de excitație se folosesc becuri de lanternă, vopsite convențional, după cum se vede în legendă: roșu —centrul bulbar, galben — centrul gustativ, albastru — centrul vizual, natural — centrul auditiv.

Tot becuri de lanternă se întrebuințează atît pentru legendă, cît și pentru luminarea din spate a căilor de legătură dintre focare. În dreptul căilor de legătură, pentru a nu se vedea beculețele se lipește pe dedesubt o hîrtie transparentă (tipla).

Procesul de inhibiție se demonstrează cu ajutorul unei sonerii electrice, ce se fixează pe dedesubt, aparînd în față numai clopotul.

La capul din poziția cinci, în jurul focarului auditiv se perforează zona de inhibiție astfel ca să cuprindă și focarele de excitație, vizual și gustativ. Dedesubt, în acest loc se fixează un bec de 25 w, ca să lumineze zona inhibată.

Becurile semnale de 25 w, ca și becurile de lanternă se aprind separat, prin butoane întrerupătoare, conform schemei electrice de mai jos. (fig. 2). Butoanele se fixează pe o bucată de placaj, separată de planșa generală.

Acest material a fost folosit și de profesorul de psihologie, la clasele a IX-a.

ION VOICULESCU
profesor la școala medie de băieți nr 12 din București

Analiza lucrărilor scrise la limba română

Lucrările scrise sînt un mijloc important de verificare a cunoștințelor elevilor. Ele trebuie să constituie totodată un prilej de fixare și adîncire a cunoștințelor însușite, de înlăturare a confuziilor, de complectare a eventualelor goluri rămase și de lămurire a unor chestiuni neprecizate.

În practica școlară se observă însă, nu rareori, că lucrările scrise sînt folosite numai sub primul aspect, numai ca mijloc de verificare, celălalt rol al lor, de întregire a pregătirii elevilor, fiind neglijat.

Acest mod unilateral de a privi rolul lucrărilor scrise de control curent sau de sfîrșit de patrar face pe unii profesori să nu le analizeze cu elevii. De lucrul acesta mi-am dat seama observînd elevii clasei a VIII-a, cu prilejul restituirii lucrărilor scrise. Majoritatea celor veniți de la alte școli, după ce le înmînam lucrările corectate, le acordau foarte puțină atenție și nu cercetau de loc sau cercetau în grabă corecturile și observațiile făcute pe marginea lucrărilor.

Ținînd seama de importanța pe care o au lucrările de control, am căutat să organizez cu grijă orele de restituire a lucrărilor scrise.

Pentru ca lucrările scrise să-mi dea posibilitatea să verific calitatea cunoștințelor însușite de către elevi în timpul patrarului respectiv, aleg subiecte cu teme largi și esențiale. Astfel de subiecte prilejuiesc și dezvoltarea priceperilor și deprinderilor elevilor de la clasele mari de a redacta lucrări de sinteză. De pildă, în pătrarul al II-lea, cînd elevii clasei a IX-a au studiat viața și opera scriitorilor Creangă și Caragiale, am dat ca subiecte pentru lucrarea scrisă următoarele teme: „Elemente de critică socială în «Amintiri din copilărie» și în basmele, poveștile și povestirile lui Creangă", și „Semnificația socială a personajelor din comediile lui I. L. Caragiale". Am recomandat elevilor să trateze subiectele expunînd numai ceea ce este esențial. Am formulat apoi, ca ghid de orientare în corectarea și aprecierea lucrărilor, cerințele temelor respective în ceea ce privește planul și continutul pe care trebuiau să-l aibă acestea în funcție de prevederile programei.

Partea principală în cadrul pregătirii orelor de restituire a lucrărilor scrise o constituie munca de corectare a acestora și, mai ales, extragerea observațiilor, a concluziilor. Mai întîi, în urma corectării fiecărei lucrări, scot observații pentru fiecare elev în parte. La sfîrșitul corectării tuturor lucrărilor însumez constatările făcute la întreaga clasă sau la mai mulți elevi pe probleme, în fișe deosebite. Într-o fișă extrag constatări legate de planul lucrării, în alta pe cele legate de tratarea conținutului și în alta pe cele privitoare la forma lucrărilor. Pe baza acestor constatări îmi pregătesc explicațiile pe care trebuie să le dau elevilor în ora de restituire a lucrărilor. Din materialul astfel cules și din explicațiile pregătite întocmesc un plan dezvoltat al orei.

Este cunoscut faptul că restituirea lucrărilor scrise este așteptată de elevi cu emoție și curiozitate deosebită, pentru a-și vedea rezultatele, concretizate în notele date. Caut să valorific aceste tendințe, transformîndu-le în interes pentru întregirea lucrărilor.

O mare importanță acord comunicării scopului orelor de analiză a lucrărilor, deoarece interesul și atenția elevilor sînt deosebit de concentrate și încordate la astfel de lecții. Le arăt necesitatea unei analize temeinice a lucrărilor și ce urmărim prin această analiză. După aceea, trec la expunerea constatărilor și observațiilor de probleme, așa cum le-am extras în timpul corectării lucrărilor.

În legătură cu fiecare problemă arăt, în primul rînd, părțile pozitive ale majorității lucrărilor. După aceea, înfățișez greșelile comune întregii clase sau mai multor elevi, în ordinea importanței lor, pornind de la cele mai importante și cu caracter general, pînă la cele mai puțin importante și cu caracter mai restrîns. Exemplific toate observațiile și greșelile.

Observațiile mai importante le scriu pe tablă, iar elevii și le notează în maculatoare. Odată cu greșelile, arăt și cauzele care le-au determinat, precum și mijloacele, căile prin care se pot lichida. Toate observațiile sînt sistematizate pe cele trei probleme mari: planul lucrării, fondul și forma.

Una din cele mai frecvente cauze a lipsurilor este aceea că elevii nu fac, mintal sau în scris, un plan al lucrării înainte de a trece la redactarea ei.

După relatarea și scrierea observațiilor și greșelilor trec la lămurirea cu elevii a lipsurilor. De exemplu, constatînd că unii elevi nu au înțeles bine semnificația socială a trăsăturilor lui Conu Leonida sau că nu au menționat toate basmele și povestile lui Creangă în care sînt elemente de critică socială, am întregit, cu ajutorul clasei, conținutul lucrărilor respective.

După ce am lămurit toate problemele, dacă mai am timp, citesc, pentru concretizarea observațiilor, o lucrare bună și una slabă pentru fiecare subiect. Pe baza analizei lucrărilor și a desfășurării lecției formulez apoi concluziile și sarcinile.

Menționez că în tot timpul lecției caut să fac economie de timp. Lucrările le distribui elevilor după terminarea lecției, pentru a nu le sustrage atenția în timpul acesteia.

Pentru ca elevii să-și îndrepte lipsurile prin repetare și aplicații, precum și pentru a-i determina să-și analizeze temeinic lucrările, le dau teme pentru acasă. Elevilor care au luat nota 2 le dau să trateze din nou subiectul lucrării, pe caietul de teme, iar celorlalți le cer să refacă lucrările în punctele slabe, ținînd seama de învățămintele analizei.

Cuvintele și expresiile scrise greșit sînt scrise din nou, corect, și însoțite de explicații ortografice.

Continui această muncă de ajutorare a elevilor și în orele următoare. Astfel, la orele de literatură, cînd îi ascult pe elevi, îi chestionez, pe baza materialului cules pentru fiecare în parte, din problemele pe care le-au tratat superficial, confuz sau greșit în lucrare, pentru a constata dacă au revenit asupra subiectului lucrării, dacă și-au complectat cunoștințele. De asemenea, la lecțiile de gramatică controlez dacă elevii au înlăturat greșelile de scriere pe care le-au făcut în lucrare.

Procedînd în felul acesta, am ajuns la concluzia că analiza lucrărilor scrise trebuie să constituie obiectul unor lecții speciale, care să asigure adîncirea și precizarea cunoștințelor însușite. Totodată, aceste lecții trebuie să-i înarmeze pe elevi cu priceperea de a sintetiza și sistematiza cunoștințele asimilate. Astfel de lecții sînt menite, de asemenea, să cultive la elevi autocontrolul, simțul de răspundere. Pentru realizarea acestor multiple și importante sarcini, lecția de analiză a lucrărilor scrise trebuie pregătită temeinic și organizată metodic.

FLORIAN POPESCU
profesor la școala medie mixtă din comuna Fierbinți, raionul Snagov

Se pregătesc pentru munca pe parcelele experimentale

În apropierea primăverii, elevii din regiunea Timișoara fac pregătiri pentru activitatea practică pe care o vor desfășura anul acesta pe parcelele experimentale. La școala de 7 ani din Vinga, raionul Arad, de pildă, precum și la școlile din Sudriaș, Mănăștur, Giadna Română și alte 10 școli din raionul Făget elevii au pregătit răsadnițe calde, iar la școlile din comunele Variaș, Lovrin și Tomnatec, raionul Sînnicolau Mare, Nădlac, raionul Pecica, Balint, Herendești, raionul Lugoj și în alte școli din regiune elevii, sub îndrumarea profesorilor, au încercat puterea de germinație a semințelor raionate de grîu, popularizînd în rîndul țăranilor muncitori rezultatele obținute.

Din activitatea unui cerc literar

La școala de fete nr. 53 din Capitală funcționează un cerc literar menit să îmbogățească cunoștințele de literatură ale elevelor. De curînd, în cadrul cercului a avut loc o adunare consacrată operei lui M. Eminescu.

După o scurtă expunere a vieții și operei poetului, prezentată de eleva Rodica Petrescu din clasa a VII-a, membrele cercului au ascultat două referate, unul despre „Revolta socială în opera lui Eminescu", susținut de eleva Karla Herbst, iar altul despre „Dragostea și natura în opera lui Eminescu"— susținut de eleva Mihaela Grigorescu. Ambele referate au fost ilustrate cu fragmente din opera poetului, prezentate sub formă de coruri sau recitări. Cu acest prilej au fost expuse și desene ale elevelor, în care au fost prezentate diferite aspecte din opera poetului.

La sfîrșitul ședinței membrele cercului au vizitat o expoziție care cuprindea diferite ediții din opera lui Eminescu, studii despre viața și opera lui, albume, fotografii și scrisori aparținînd poetului sau familiei sale, exemplare din revista „Convorbiri literare" în care au fost publicate poezii ale lui Eminescu etc. Organizarea expoziției se datorește profesorului George Potra.

Să asigurăm studenților fără frecvență condiții bune de desfășurare a studiului individual

Învățămîntul superior fără frecvență, organizat în țara noastră prin grija partidului și a guvernului, ocupă un loc însemnat în pregătirea specialiștilor de înaltă calificare necesari economiei și culturii noastre.

La baza învățămîntului fără frecvență stă studiul individual, pe care studenții trebuie să și-l organizeze cît mai bine pentru a face față exigențelor crescînde la examene. Spre deosebire de studenții din învățămîntul cu frecvență, care primesc zilnic îndrumări din partea cadrelor didactice, cei care urmează învățămîntul fără frecvență nu au posibilitatea de a fi ajutați direct de către profesori. Ei trebuie să studieze pe baza materialului trimis de facultate.

Pentru a obține rezultate pozitive în desfășurarea învățămîntului fără frecvență, Ministerul a întocmit pentru acest învățămînt planuri și programe, a organizat elaborarea și multiplicarea unor cursuri și îndrumări metodice. În momentul de față este acoperit 80% din necesarul de cursuri și îndrumări metodice.

Îndrumările date de Direcția generală a învățămîntului superior în vederea desfășurării învățămîntului fără frecvență, precum și inițiativele bune luate de unele instituții de învățămînt superior au făcut ca studiul individual să înregistreze o serie de succese, care s-au oglindit concret în rezultatele bune obținute de mulți studenți la examene. Astfel, în instituțiile de învățămînt superior și în unele centre neuniversitare au fost organizate cercuri de studii. Studenții care nu au posibilitatea să frecventeze aceste cercuri primesc din partea cadrelor didactice consultații scrise. Un prețios ajutor au primit studenții din partea unor filiale A.S.I.T.

Cu toate realizările de pînă acum, nu s-au putut însă înlătura toți factorii care acționează negativ asupra desfășurării învățămîntului fără frecvență și asupra rezultatelor la examene. La aceasta contribuie însă și dezinteresul multora dintre studenți pentru studiul individual sistematizat și perseverent chiar atunci cînd le sînt asigurate condițiile necesare pentru pregătirea unor examene.

Nu este însă mai puțin adevărat că unele instituții de învățămînt superior nu s-au preocupat de elaborarea la timp și în bune condiții a cursurilor și îndrumărilor metodice pentru anumite discipline. Astfel, Universitatea „C. I. Parhon" din București a elaborat cu întîrziere cursurile de istoria generală a statului și dreptului, de teoria statului și dreptului, de istoria statului și dreptului R.P.R., de fizică teoretică, de cartografie, de bazele topografiei etc. ceea ce a făcut ca unele discipline să fie trecute din planul unui an școlar în planul altuia și să se producă astfel perturbări serioase în munca studenților. Greutăți asemănătoare există în studiul individual al studenților Institutului politehnic și Institutului de construcții din București.

Deși Ministerul a trasat instituțiilor de învățămînt superior sarcina de a trimite din timp studenților materialul de studiu și temele de control, mai sînt unități de învățămînt care au trimis studenților aceste materiale la date ce depășesc cu mult termenele prevăzute pentru restituirea temelor rezolvate. Așa stau lucrurile la Institutul pedagogic din București, la Universitatea „V. Babeș" din Cluj, la Institutul politehnic din Iași, la Institutul forestier din Orașul Stalin, la Institutul de petrol și gaze din București etc.

Deoarece unele unități de învățămînt nu acordă temelor de control atenția cuvenită, în formularea lor se constată o serie de deficiențe — erori de conținut, confuzii, lipsuri în forma de prezentare. Cadrele didactice nu au urmărit întotdeauna o dozare corespunzătoare a volumului temelor de control, unele dintre acestea — în deosebi la științe sociale și la matematici — cer cînd aproape două săptămîni pentru a fi întocmite. În unele cazuri temele de control nu-și ating scopul, datorită faptului că observațiile scrise pe care le fac cadrele didactice sînt superficiale, nu scot în evidență greșelile și nu dau lămuriri pe baza cărora studenții să le refacă. Asemenea cazuri se întîlnesc la Universitatea „V. Babeș" din Cluj, la Institutul forestier din Orașul Stalin, la Institutul de petrol și gaze, la Institutul de căi ferate, la Institutul politehnic din București.

O lipsă însemnată a instituțiilor de învățămînt superior o constituie faptul că nu urmăresc modul cum își organizează studenții fără frecvență studiul individual, nu le dau sprijinul necesar în această privință, nu-i ajută pe studenții izolați de cercurile de studii. Aceste deficiențe se datoresc și faptului că serviciul cursurilor fără frecvență din Direcția generală a învățămîntului superior n-a ținut o legătură suficient de strînsă cu terenul, pentru a cunoaște din vreme lipsurile și pentru a determina lichidarea lor grabnică. Direcția generală a învățămîntului superior n-a popularizat metodele de lucru care trebuie folosite în învățămîntul fără frecvență, n-a combătut cu tărie atitudinea de indiferență în această privință a unora dintre conducerile unităților de învățămînt superior și n-a stimulat acțiuni pentru stabilirea celor mai corespunzătoare metode de sprijinire a studiului individual al studenților.

Pentru ca studenții cursurilor fără frecvență să-și poată însuși în întregime și temeinic cunoștințele în vederea susținerii examenelor, este necesar să li se asigure timpul de care au nevoie în acest scop. În această privință s-au luat măsuri încă de la înființarea învățămîntului fără frecvență. Astfel, Consiliul de Miniștri a adoptat în anul 1951 o hotărîre privind reglementarea concediilor și asigurarea timpului necesar studiilor, iar în 1954 o hotărîre privind ridicarea calificării cadrelor didactice din învămîntul elementar și mediu precum și îndatoririle unităților de învățămînt pentru sprijinul ce trebuie să-l acorde acestora în studiul individual. Întreprinderile și instituțiile au fost obligate să acorde tot sprijinul salariaților înscriși la cursurile fără frecvență, eliberîndu-i de alte sarcini în afara celor opt ore de muncă și să organizeze, în limita posibilităților, sprijinul necesar studiului.

Unele întreprinderi și instituții arată înțelegere față de dorința salariaților lor de a studia și caută să le asigure condiții bune de studiu. Așa procedează, de exemplu, Direcțiile regionale C.F.R. din Timișoara, Iași și Cluj care, cu sprijinul inginerilor din serviciile lor, organizează pentru salariații înscriși la cursurile fără frecvență meditații și consultații și le asigură timpul necesar studiului individual. Atelierele „Grivița Roșie", Uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, Direcția regională silvică din Orașul Stalin, uzinele Cugir și întreprinderea chimică farmaceutică nr. 11 din București au înființat biblioteci care cuprind materialul necesar studiului studenților fără frecvență și le-au înlesnit acestora frecventarea cercurilor de studiu.

Multă grijă acordă sprijinirii cadrelor didactice care studiază fără frecvență o serie de școli și secții de învățămînt. De pildă, secțiile regionale de învățămînt din București și din Iași urmăresc munca învățătorilor care studiază, îi mobilizează în frecventarea prelegerilor și consultațiilor organizate în cadrul cercurilor de studiu.

Multe întreprinderi și instituții manifestă însă față de studenții de la cursurile fără frecvență o vădită atitudine de indiferență, care cîte odată devine chiar ostilă. Astfel, dau studenților sarcini peste orele legale de muncă, îi pun adesea în situația de a nu putea frecventa cercurile de studii, ceea ce îi face pe unii să renunțe de a se mai prezenta la examene. Așa se explică, de pildă, faptul că din cei 13 salariați de la Întreprinderea „Energo-Construcții" din București înscriși în anul 1953 la cursurile fără frecvență s-a prezentat la examen numai unul singur. În cursul anului precedent, combinatul metalurgic din Reșița nu a asigurat studenților timpul necesar studiului individual, repartizîndu-i pe unii din ei în schimbul de noapte. Cercul de studiu organizat la Reșița de către Institutul politehnic din Timișoara pentru studenții salariați ai combinatului nu a avut sprijinul acestuia și nici al filialei A.S.I.T. din localitate, din care cauză a și fost desființat. Greutăți create studenților prin încălcarea hotărîrilor Consiliului de Miniștri s-au constatat și la Uzinele „23 August", „Tudor Vladimirescu", „Mao-Tze-dun", „7 Noiembrie" din București, la O.C.L.-Cluj, la fabrica de cărămizi din Urziceni, la întreprinderea agro-zootehnică sectorul IV din Sibiu, la I.F.E.T.-Orașul Stalin, la spitalul unificat din Comănești etc.

Sînt numeroase cazurile în care conducerile școlilor unde lucrează profesori necalificați înscriși la cursurile fără frecvență arată o vădită pornire de a le îngreuna situația. O asemenea atitudine manifestă, de pildă, directorul școlii profesionale electrotehnice din Craiova, directorul școlii de 7 ani din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Lieși, directorul școlii din comuna Bascov, regiunea Pitești, al școlii nr. 2 din Fetești, raionul Constanța etc.

Această situație se datorește și faptului că nu s-a stabilit o legătură justă între instituții și întreprinderi pe de o parte și între instituțiile de învățămînt superior pe de altă parte. La consfătuirile organizate în luna ianuarie de către secțiile fără frecvență ale instituțiilor de învățămînt superior, întreprinderile și instituțiile invitate au răspuns în număr mic. Astfel, la Institutul politehnic din București, din 125 de întreprinderi convocate au răspuns numai 28, la Institutul politehnic Cluj din 20 întreprinderi invitate au fost reprezentate numai 7, în timp ce la Facultatea de științe juridice a Universității „Al. I. Cuza" din Iași nu s-a prezentat nici una din instituțiile convocate.

Pentru înlăturarea deficiențelor care mai dăinuie în învățămîntul fără frecvență, Ministerul Învățămîntului trebuie să asigure folosirea celor mai indicate metode în vederea ajutorării la timp a studenților în studiul individual, să îndrume și să controleze cu regularitate activitatea secțiilor fără frecvență, să urmărească elaborarea și multiplicarea în timp util a întregului material de studiu. Conducerile instituțiilor de învățămînt superior trebuie să asigure expedierea la timp a materialului de studiu, să urmărească activitatea cercurilor de studii și realizarea unei cît mai strînse legături între profesori și studenți, în scopul ca aceștia să primească un sprijin cît mai bun în studiul individual.

Sarcini însemnate revin în această privință și secțiilor de învățămînt și organelor sindicale, care au datoria să pună la dispoziție studenților bibliografia necesară, să organizeze în ajutorul lor consultații, cercuri de studiu etc.

Întreprinderile și instituțiile ai căror salariați studiază fără frecvență trebuie să le asigure acestora condițiile necesare de studiu, să popularizeze învățămîntul fără frecvență în masa oamenilor muncii.

Printr-o colaborare activă între instituțiile de învățămînt superior și întreprinderi, învățămîntul superior fără frecvență va putea înregistra noi succese și va putea răspunde importantei chemări de a da patriei cadre de o înaltă calificare, înarmate cu știința și tehnica cea mai înaintată.

Ing. V. CONSTANTINESCU
șeful serviciului cursurilor fără frecvență din Ministerul Învățămîntului

Intilnire cu mama Zoiei Kosmodemianskaia

Pe coridorul lung al școlii medii „Zoia Kosmodemianskaia" din Capitală era o liniște desăvîrșită. Ai fi crezut că nu-i nimeni prin clase, dacă din cînd în cînd n-ai fi văzut cîte o cravată roșie ivindu-se dintr-o sală, iar pioniera care o poartă privind cu grijă spre intrare... Se întîlneau cîte 3-4 căpșoare deodată, îndreptîndu-se toate în aceeași direcție, printre ușile întredeschise; mîini mici ridicau apoi degetul spre gură în semn de liniște și dispăreau, închizînd cu grijă, la loc, ușile. O singură fetiță rămăsese pe coridor. Stringea pumnii pe piept și tresărea de cîte ori scîrțîia vreo ușă. Între minuțele încrucișate pe piept ținea o carte pe care scria „Povestiri despre Zoia și Șura". Se privea din cînd în cînd cu grijă, să vadă dacă ținuta ei e în ordine, își aranja cravata la git, își îndrepta gulerașul. Zărindu-mă, mă întrebă cu emoție:

„Vine?"

„Cine să vină?" răspunsei eu, deși știam despre ce e vorba.

„Cum așa? Tovarășa Liubov Kosmodemianskaia, mama Zoiei și a lui Șura. Am s-o rog să-mi scrie ceva pe cartea aceasta. Dinsa a scris-o, ea e mama eroilor".

Nu era încă timpul la care trebuia să sosească în școală Liubov Kosmodemianskaia, dar copiii erau plini de nerăbdare. Și iată că timpul sosi...

Coridoarele școlii se umplură de freamăt. De o parte și de alta a marii săli a școlii se înșirară elevele, de la cele din clasa I-a pînă la cele dintr-a X-a. In mîini aveau flori și cărți. Deodată ușa se deschise și în sală apăru o femeie înaltă, cu un zîmbet luminos, răspunzînd bucuroasă ovațiunilor ce nu mai conteneau. Imbrățișînd fetițele care o salutau, Liubov Kosmodemianskaia le învălui pe toate în privirea ei caldă.

„Dragi copii, părinți, tovarășe profesoare — spuse ea. Am dorit să cunosc îndeaproape viața poporului romîn și mai cu seamă, viața copiilor romîni. Am simțit pe obraji sărutul lor, cum simțeam sărutul copiilor mei, Zoia și Șura, cînd îi conduceam spre școală. Vă doresc din toată inima fericire, vă doresc să nu cunoașteți chinurile copiilor mei. Dar vă îndemn să fiți curajoase și brave ca Zoia, să învățați cu sîrguință, să fiți demne de numele Zoiei, pe care-l poartă școala voastră. Pe mormîntul copiilor mei am jurat că tot timpul cît va bate inima mea voi lupta pentru pace".

Elevele o ascultau cu respirația reținută, cu privirea încordată. Ochii multora luceau în lacrimi, dar citeai în ei hotărîrea și voința. Plină de emoție, eleva Ecaterina Teodorescu din clasa a IX-a începu să vorbească:

„Am așteptat cu nerăbdare această întîlnire cu mama Zoiei, al cărei nume îl poartă școala noastră. Vă făgăduim că vom urma pilda Zoiei. Vom fi curajoase și vom învăța cu dîrzenie, așa încît școala noastră să fie demnă de numele Zoiei. De cîte ori avem vreo greutate, noi ne gîndim la curajul și perseverența ei. Ne gîndim cum ar fi procedat ea în locul nostru".

Cu emoție, una din pionierele școlii ți prinse tovarășei Kosmodemianskaia o cravată roșie la git și însigna ei de pionieră pe piept. Se pierdu apoi, cu fața în palme, printre rîndurile de eleve.

Apoi, elevele au prezentat în fața oaspetelui lor un frumos program artistic: versuri închinate Zoiei, cîntece.

„Am rămas plăcut impresionată de munca profesoarelor și elevelor, care este oglindită în frumoasele realizări din această școală", a spus tovarășa Kosmodemianskaia la despărțire. Ea a plecat din mijlocul elevelor știind că ele sînt gata să lupte pentru aceeași cauză pentru care au luptat copiii ei — pentru fericirea oamenilor, pentru pace.

Darurile oferite de elevele școlii — un album cu fotografii, o ie românească și altele — vor fi duse de tovarășa Kosmodemianskaia elevelor de la școala în care au învățat Zoia și Șura. Iar cele de aici au primit, la rîndul lor, din partea ei, un dar deosebit de frumos: o cutie mare, cuprinzînd miniaturi ce reprezintă portul popular din diferite regiuni ale Uniunii Sovietice.

In amintirea și în inimile elevelor școlii va rămîne pentru totdeauna chipul bun și frumos al acestei femei, chipul unei mame care a crescut eroi, al unei învățătoare care pregătește pe tinerii constructori ai comunismului.

FELICIA CRIȘAN

Informație

Se aduce la cunoștința celor interesați că cererile de transferare a cadrelor didactice pentru anul școlar 1956—1957 se depun la secțiile de învățămînt regionale pînă la 31-III-1956, însoțite de acte doveditoare.

Transferările se fac numai în posturi vacante.

In conformitate cu Regulamentul privind numirea, transferarea și eliberarea din funcție a cadrelor didactice, în cursul anului școlar nu se fac transferări.

Pregătirea Conferinței Mondiale a Femeilor Muncitoare

Petre Radu
vicepreședinte al C.C. al S. M. I.

In urma hotărîrii luate de către Consiliul General al F.S.M. în decembrie 1954, Federația Sindicală Mondială a decis să organizeze anul acesta, în cursul lunii iunie, prima Conferință Mondială a Femeilor Muncitoare.

Vestea aceasta a fost primită cu mult entuziasm de muncitoarele din toate țările și, în special, de cele din țările capitaliste și coloniale, căci problemele ce vor fi puse în discuție la Conferință sînt conforme cu aspirațiile și revendicările lor cele mai arzătoare: salarii mai mari, aplicarea principiului „la muncă egală salariu egal", încetarea discriminării între sexe, ocrotirea vieții copiilor și menținerea păcii.

Femeile muncitoare din toate țările, aparținînd tuturor profesiunilor, pregătesc activ conferința lor internațională, inspirîndu-se din sugestiile concrete cuprinse în Apelul și Recomandarea Comitetului de pregătire.

Femeile muncitoare din țările capitaliste și coloniale sînt conștiente că la această adunare, într-o atmosferă de lucru, de prietenie frățească și înțelegere reciprocă vor trage învățăminte prețioase de luptă pentru o viață mai bună, pentru pace. Ele vor simți ce uriașă forță internațională reprezintă, sprijinite fiind și de surorile lor din țările socialismului, care au cucerit un loc de cinste în lumea muncii socialiste, bucurîndu-se de egalitate în drepturi cu bărbații în toate domeniile vieții economice și politice.

In decursul ultimilor ani, în multe țări capitaliste femeile au început să participe activ la viața publică. Ele joacă un rol important în lupta pentru apărarea păcii, revendică egalitatea salariilor, dreptul la învățătură, îmbunătățirea instituțiilor sociale și integralitatea drepturilor publice și sociale. Aceste revendicări însă nu pot fi obținute cu adevărat decît dacă toate femeile colaborează în luptă, fără deosebire de rasă, virstă, religie sau opinii politice.

Este adevărat că în unele țări capitaliste au fost satisfăcute unele revendicări pentru egalitatea în drepturi a femeilor. Foarte adesea, însă, această egalitate este numai teoretică; obiceiurile societății capitaliste și persistența prejudecăților menținute prin propaganda reacționară, lipsa măsurilor sociale pentru ocrotirea copiilor și exploatarea impusă de către patroni le lipsesc de posibilitatea efectivă de a-și exercita complect drepturile pe care le-au cucerit.

Sînt cazuri cînd femeile au obținut în principiu egalitatea politică cu bărbații, dar continuă să fie obiect de discriminare pe plan economic. In Belgia, de exemplu, salariile femeilor se eșalonează între 55—61 la sută față de salariile bărbaților; în Suedia ele reprezintă 69 la sută din salariile bărbaților; în Marea Britanie ajung abia la 59 și 61 la sută; în Japonia la 44 la sută, și chiar în Franța, unde egalitatea salariilor este stabilită prin lege, muncitoarele nu primesc decît 83—86 la sută din salariul muncitorilor.

In general, învățătoarele și profesoarele din țările capitaliste și coloniale nu au aceleași drepturi ca bărbații. In unele dominioane britanice și în unele cantoane elvețiene salariile femeilor din învățămînt sînt inferioare celor ale bărbaților cu aceeași profesiune. In lumea capitalistă este foarte răspîndită practica discriminării în domeniul pregătirii și avansării învățătoarelor și profesoarelor. In țări ca Belgia și Olanda femeile din învățămînt trebuie să renunțe la post dacă se căsătoresc. In Marea Britanie, numărul locurilor rezervate studentelor din universități și, în special, la Oxford și Cambridge, este inferior numărului de locuri rezervate studenților.

In țările coloniale situația femeilor este cu mult mai rea, discriminarea între sexe se practică pe scară largă în toate domeniile vieții publice și în special în domeniul învățămîntului. In Africa Ecuatorială Franceză, de exemplu, dintr-un total de 123.074 copii ce urmau cursurile școlii primare în 1954, numai 18.354 erau fete. In același an în Nigeria, colonie britanică, dintr-un total de 21.437 elevi din învățămîntul secundar numai 1827 erau fete. Este evident că această discriminare în învățămînt furnizează baza pentru ca mai tîrziu să se practice discriminarea pe plan economic. Lipsa de pregătire profesională a tinerelor fete servește drept pretext pentru a le întrebuința ca muncitoare „necalificate" și pentru a le plăti salarii mici.

Aceste cîteva exemple și multe altele încă ne dovedesc situația inferioară în care se află femeile din majoritatea țărilor capitaliste și coloniale.

Iată de ce ideea convocării unei Conferințe Mondiale a Femeilor Muncitoare a găsit sprijinul entuziast al muncitoarelor din toate țările din lume. Femeile muncitoare știu că oricare ar fi profesiunea lor, această Conferință le va ajuta să se unească în lupta pentru cucerirea drepturilor lor economice, politice și sociale.

Femeile din învățămînt de pretutindeni au un rol important în pregătirea Conferinței. Folosindu-se de prestigiul social pe care îl-l dă profesiunea lor, în special în fața părinților elevilor, ele difuzează informații cu privire la Conferință și mobilizează pe celelalte muncitoare.

Muncitoarele din învățămînt care, ca și celelalte muncitoare din țara noastră, își desfășoară activitatea în condițiile unei reale egalități în drepturi cu bărbații, își exprimă hotărîrea lor fermă de a contribui, alături de muncitoarele din întreaga lume, la reușita deplină a Conferinței Mondiale a Femeilor Muncitoare, pentru asigurarea unei vieți mai bune și pentru realizarea celor mai înalte aspirații ale umanității: pacea și progresul social.

ȘCOALA — factor activ în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii

Să iarovizăm cerealele de primăvară pentru a obține recolte bogate

Primele zile senine ale primăverii ne grăbesc și ne arată că în curînd campania de primăvară se va desfășura din plin. Cadrele didactice din școlile sătești au datoria ca, la căminele culturale, la cursurile agrotehnice, în adunările cu părinții, să popularizeze în rîndurile țăranilor muncitori metodele agrotehnice care duc la sporirea recoltelor, metode ce pot fi aplicate cu destulă ușurință de țăranii muncitori în folosul lor și al întregului popor.

Una din aceste metode este iarovizarea. Ea constă din tratarea semințelor înainte de semănat, astfel încît acestea să se dezvolte mai repede și să treacă mai cu ușurință peste anumite perioade critice.

Din momentul în care sămînța încolțește, ea cere o anumită temperatură, umiditate și aerisire, ca și un raport anumit între acestea. Mai tîrziu ea cere alte condiții de hrană, lumină, temperatură. In cazul în care planta nu găsește satisfăcute la momentul potrivit cerințele sale, ea suferă în creșterea și dezvoltarea sa și nu ajunge să-și formeze aparatul vegetativ sau, ceea ce e mai grav, nu ajunge să fructifice sau fructifică slab.

Cerealele de primăvară — grîul, orzul, ovăzul și altele — găsesc, de cele mai multe ori, condiții prielnice în țara noastră și dau recolte bogate. In unii ani însă, din cauza primăverilor prea calde sau uscate, cerealele de primăvară întîrzie în vegetația lor și sînt surprinse de secetă și căldura mare din timpul verii tocmai cînd își formează bobul, ceea ce duce la spice incomplecte, sistave, mici etc. Prin crearea în mod artificial a condițiilor de care au nevoie plantele la începutul vieții lor, adică prin iarovizare, noi putem grăbi dezvoltarea acestora, astfel încît ele să aibă spicul format în momentul secetos și al căldurilor din timpul verii.

Pentru iarovizare este nevoie de 2 camere mari, care să se poată aerisi și în care să se mențină o temperatură constantă, punîndu-se gheață și zăpadă la ferești sau, dacă temperatura de afară e mai rece, prin încălzire.

De asemenea, sînt necesare stropitori cu sită, lopeți, găleți, prelate etc. și un termometru cu care se verifică temperatura. Pentru tratarea semințelor trebuie folosite preparatele indicate de instrucțiunile oficiale.

Semințele care urmează să fie iarovizate trebuie curățate de pămînt, pietricele, boabe sparte, semințe de buruieni. Este bine să se determine facultatea germinativă a semințelor alese, astfel încît să nu se folosească decît semințe care germinează bine. Semințele se tratează împotriva bolilor criptogamice.

După condiționare, semințele se umectează cu apă, care se calculează cam 1/3 din greutatea semințelor luate. Apa aceasta se dă în trei reprize. Prima oară se stropește cu o treime din toată cantitatea de apă socotită, după care boabele se adună grămadă, pentru ca să le pătrundă apa deopotrivă. Stropirea a doua se face după 6—8 ore, dîndu-se jumătate din apa care a rămas. A treia stropire se face după alte 6—8 ore, dîndu-se restul de apă. Este bine ca în 20—24 ore să fie umectate toate semințele, cu toată cantitatea de apă calculată. Apoi boabele se așează într-un strat gros de 20—30 cm și se acoperă cu o prelată, pentru ca apa să nu se evapore prea repede și toate semințele să se îmbibe cît mai bine și mai uniform. Semințele umezite se țin la temperatura de 12° C pînă cînd se umflă, adică cca 15—20 ore. In acest timp, se ia deseori temperatura în mijlocul grămezii. Dacă temperatura se ridică peste 12° C semințele trebuie lopătate și așezate într-un strat mai subțire. Cînd apare colțul la 2—5% din semințe, acestea se mută într-o altă cameră, unde începe iarovizarea propriu zisă. Este foarte important să se prindă exact momentul ieșirii colțului deoarece, dacă acesta crește prea mult, se rupe la manipulat sau la semănat, ceea ce produce o răsărire neuniformă a semințelor.

In camera unde au fost mutate, semințele se întind într-un strat gros de 10—15 cm, iar temperatura se menține la 2—5° C, prin aerisire în timpul nopții sau punîndu-se zăpadă și gheață la ferestre. Dacă nu există o altă cameră pentru iarovizare semințele se întind într-un strat mai subțire, în aceeași cameră unde s-a făcut umectarea, avîndu-se grijă să se păstreze temperatura ridicată. In acest timp boabele puse la iarovizare nu trebuie să se usuce. Ele se umezesc ori de cîte ori este nevoie.

Perioada de iarovizare variază între 6—7 zile pentru grîul de primăvară și 10—14 zile pentru orez și ovăz. Timpul acesta nu poate fi însă riguros fixat. Dacă semințele încolțesc prea repede se aerisesc mai mult, se scade temperatura și se dă mai puțină apă, căci altfel colții se vor rupe la semănat sau se vor dezvolta prea repede în detrimentul recoltei.

După ce procesul de iarovizare s-a terminat, semințele se zvîntă puțin, pentru a se putea semăna.

Cunoscîndu-se durata iarovizării, boabele se pot semăna imediat după ce s-au iarovizat. Dacă vremea e înaintată, boabele se pot semăna incomplect iarovizate. Dacă iarovizarea s-a terminat și nu se poate semăna din cauza condițiilor neprielnice, boabele trebuie întinse într-un strat subțire fără însă să le lăsăm să se usuce de tot.

Pentru plantele iarovizate cantitatea de sămînță se socotește cu cca 20% mai mult decît de obicei. Adîncimea poate să fie mai mică decît pentru boabele neiarovizate. După însămînțare, toate celelalte îngrijiri se dau ca și pentru plantele neiarovizate.

In această perioadă cadrele didactice din școlile sătești au datoria să îndemne colectiviștii, întovărășiții și țăranii cu gospodării individuale să folosească această metodă agrotehnică pentru a obține recolte bogate.

Ing. IRINA TEODORU

RECENZIE — O lucrare interesantă despre politehnizarea învățămîntului

Experiența școlilor din U.R.S.S. cu privire la politehnizarea învățămîntului îmbogățește știința cu noi și valoroase lucrări, care constituie un ajutor însemnat pentru activitatea cadrelor didactice. O astfel de lucrare este „Învățămîntul politehnic în școala de cultură generală", sub redacția lui M. A. Melnikov și M. N. Statkin (Editura de stat didactică și pedagogică, Buc. 1955). Lucrarea poate fi împărțită în trei părți: prima se referă la bazele teoretice ale învățămîntului politehnic; a doua expune căile de realizare a acestui învățămînt, iar ultima parte cuprinde un bogat material documentar și de îndrumare.

Subliniind că principiul învățămîntului politehnic face parte din teoria științifică a comunismului, autorii arată pe larg semnificația economică tehnică și educativă a acestuia. Lucrarea subliniază legătura învățămîntului politehnic cu obiectele de cultură generală, demonstrînd că orice încercare de rupere a politehnizării învățămîntului de însușirea sistematică și temeinică a științelor constituie o abatere de la tezele clasicilor marxism-leninismului cu privire la învățămînt, o denaturare grosolană a ideii școlii politehnice.

Calea practică de realizare a unității indisolubile a învățămîntului politehnic cu însușirea sistematică a științelor — se arată în lucrare — o constituie includerea în manualele școlare a principiilor fundamentale ale producției, cît și înarmarea elevilor, pe baza cunoștințelor teoretice, cu deprinderi practice și de muncă. Autorii indică principalele cunoștințe și deprinderi ce trebuie incluse în programele și manualele de fizică, matematică, biologie, geografie și desen pentru a se da școlii un caracter politehnic.

In lucrare sînt expuse pe larg căile de realizare a învățămîntului politehnic, subliniindu-se că prima dintre aceste căi o constituie familiarizarea elevilor cu principiile științifice ale producției cu prilejul expunerii de către profesor a bazelor științelor. Autorii arată că, în cursul expunerii, profesorul trebuie să „atragă în mod sistematic atenția elevilor asupra modului în care omul aplică legile naturii pentru realizarea scopurilor sale practice, deprinzîndu-i să găsească în fenomenele înconjurătoare, în mijloacele tehnice și în mașinile din jurul lor, în viață, legile fizice și chimice pe care le cunosc". Alegerea materialului tehnic de producție, folosit în predare, arată autorii, nu trebuie făcută la întîmplare, ci ținîndu-se seama de necesitatea acestui material pentru însușirea conștientă a cunoștințelor prevăzute de programa obiectului respectiv, de valoarea lui ideologică și educativă, de necesitatea lui pentru înțelegerea principiilor științifice de bază și a elementelor generale ale producției contemporane, de accesibilitatea lui etc.

A doua cale de realizare a învățămîntului politehnic, arată autorii, o constituie rezolvarea unor probleme cu conținut politehnic. Lucrarea cuprinde numeroase exemple de asemenea probleme, care se referă la domeniul producției industriale și agricole.

A treia cale indicată de autori o constituie prelegerile și convorbirile cu teme politehnice. Uneori, asemenea convorbiri și conferințe pot fi ținute de ingineri sau maiștri din producție. In acest caz, se recomandă pregătirea elevilor prin lecturi prealabile.

A patra cale indicată de autori o constituie lucrările practice cu conținut politehnic. După ce analizează amănunțit rolul și importanța pedagogică a lucrărilor practice, autorii se opresc asupra tipurilor de lucrări legate de cunoștințele din programe și de posibilitățile reale pe care le are școala pentru îndeplinirea acestor lucrări. In continuare se propune o largă programă de lucrări pentru cursul de fizică, de experiențe demonstrative în domeniul chimiei, de activități practice și experiențe pe terenul experimental al școlii.

Plecînd de la indicația lui Lenin cu privire la rolul excursiilor și vizitelor în întreprinderi în înfăptuirea învățămîntului politehnic, autorii lucrării se ocupă pe larg de această metodă, arătînd că importanța ei este fundamentată pe principiul intuitiv al învățămîntului, dat fiind că, prin vizitele în întreprinderi, procesele fizice, chimice, biologice se pot studia în dinamica lor, în dezvoltarea și în legătura lor reciprocă. Autorii dau o bogată indicație metodică privind modul de organizare a excursiilor și vizitelor în întreprinderi.

Munca de acasă a elevilor fiind o parte inseparabilă a procesului de învățămînt, autorii lucrării consideră în mod just că folosirea variată, bine organizată a temelor pentru acasă constituie un mijloc important pentru lărgirea orizontului politehnic al tineretului, pentru înarmarea lui cu cunoștințe și deprinderi practice. Analizînd experiența profesorilor fruntași, autorii stabilesc cîteva categorii de lucrări cu conținut politehnic date ca muncă independentă acasă și anume: observarea obiectelor și fenomenelor din tehnica folosită în viața de toate zilele și în întreprinderile din apropiere, rezolvarea problemelor cu conținut legat de producție, lucrări grafice, întocmirea colecțiilor și ierbarelor, experiențe și lucrări practice, folosirea literaturii în legătură cu problemele tehnice și de producție.

Un loc însemnat îl ocupă în lucrare problemele activității în afară de clasă și extrașcolară. Autorii enumeră varietatea formelor acestei activități, divizîndu-le în două mari grupe: activitatea în cercurile pe materii — care cuprind un număr relativ mic de elevi ce manifestă un deosebit interes pentru o anumită ramură a tehnicii sau a agriculturii — și manifestările de masă.

Un capitol important este consacrat participării elevilor la munca productivă de folos obștesc ca un mijloc deosebit de important pentru realizarea învățămîntului politehnic. Discutînd criteriile ce trebuie să stea la baza muncii ca factor de realizare a învățămîntului politehnic, autorii arată că folosirea în cadrul muncii obștești a uneltelor manuale nu trebuie să ne ducă la ideea greșită că prin aceasta se realizează o educație meșteșugărească, întrucît cunoașterea nemijlocită a celor mai simple unelte și instrumente ale muncii manuale ușurează înțelegerea mașinilor complexe moderne. Este necesar, însă, ca școala să nu se oprească la stadiul folosirii uneltelor simple, ci să creeze și să folosească „toate posibilitățile pentru a face cunoscute elevilor tehnica modernă, cele mai perfecționate mașini, mașini-unelte și mecanisme, motoare cu ardere internă, material electric, radiotehnica, aparatele de măsurat de mare precizie". (pag. 215). Forma principală de muncă productivă de folos obștesc a elevilor, se arată în lucrare, o constituie confecționarea materialelor didactice în cadrul lucrărilor de montaj electric, radioficarea școlii, înfrumusețarea clădirii școlii și a terenului experimental.

Autorii se ocupă îndeaproape de rolul organizațiilor comuniste de tineret în instruirea politehnică a elevilor, analizînd în mod amănunțit direcțiile de activitate ale acestor organizații. Este subliniată îndeosebi ideea caracterului activ și variat al activităților depuse de pionieri, așa încît acestea să devină pline de interes, pasionante, dobîndind o influență puternică asupra gîndirii și conștiinței copiilor. Autorii atrag atenția asupra faptului că „tratarea cu adevărat politehnică a muncii cu pionierii și elevii în domeniul tehnicii și agrobiologiei se poate realiza numai asigurînd o legătură organică între această muncă și materiile de învățămînt predate în școală, în special fizica, chimia și matematica" (pag. 284).

Nici problema pregătirii profesorului nu este neglijată în lucrare. Autorii îi consacră un capitol, indicînd metodele menite să înarmeze pe pedagogi în vederea unei cît mai juste realizări a învățămîntului politehnic: studiul individual, schimbul de experiență, participarea la producție.

Ultima parte a lucrării cuprinde o serie de anexe care constituie un prețios material documentar: bibliografie, indicații de teme, liste de mulaje, exemple de probleme cu conținut politehnic, exemple de excursii etc.

Toate tezele expuse în lucrare sînt ilustrate cu un deosebit de bogat material concret, înfățișînd experiența cadrelor didactice fruntașe din școlile sovietice în domeniul politehnizării învățămîntului. Acest material transformă lucrarea într-un tablou viu, colorat, al muncii pline de elan, de forță creatoare a pedagogilor.

Fiecare capitol al lucrării constituie un bogat izvor de învățăminte pentru pedagogii școlilor noastre, cărora Congresul al II-lea al P.M.R. le-a trasat sarcina de a introduce în munca lor elementele politehnizării, de a lega strîns școala de producție, de construcția socialistă. Experiența sovietică ne pune la îndemînă un îndreptar prețios. E datoria noastră să-l folosim din plin, să realizăm, cu ajutorul lui, înfăptuirile pe care le așteaptă școala noastră, partidul și statul de la muncitorii din învățămînt.

Conf. univ. O. SCHEHTER

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

John Foster Dulles în trecere prin țările Asiei

Secretarul Departamentului de stat al S.U.A., John Foster Dulles, a întreprins în ultimul timp un adevărat turneu într-o serie de țări asiatice. Se pare că Dulles a pornit la drum cu scopul de a face tot ce-i va sta în putință pentru a înlătura sau cel puțin pentru a micșora ostilitatea popoarelor față de discreditata politică, a puterilor occidentale „de pe poziții de forță".

Misiunea aceasta s-a dovedit cu atît mai dificilă cu cît dl Dulles este cel mai puțin indicat pentru îndeplinirea ei. Popoarele Asiei îl cunosc doar bine pe secretarul Departamentului de stat. Ele îl știu ca un apărător dintre cei mai zeloși ai politicii de amestec brutal în treburile interne ale altor state, de amenințări și intimidări, de înăbușire a luptei de eliberare națională a popoarelor. Masele largi populare din țările Asiei iubesc profund pacea și luptă pentru apărarea ei. Dl Dulles este, dimpotrivă, de părere că lumea trebuie ținută „în pragul războiului", „în marginea prăpastiei". Popoarele Asiei sînt împotriva blocurilor militare agresive, în timp ce secretarul Departamentului de stat al S.U.A este un adept înfocat al pactelor și blocurilor războinice. Așa stînd lucrurile, era de așteptat ca vizita d-lui Dulles în țările Asiei să fie primită cu răceală. Și într-adevăr așa a și fost primită.

Prima etapă a călătoriei lui Dulles a constituit-o orașul Caraci, capitala Pakistanului. Aci el a participat la lucrările celei de a doua sesiuni a Consiliului pactului agresiv al Asiei de sud-est (S.E.A.T.O). Vizita a început sub auspicii negre. Sesiunea consiliului S.E.A.T.O a dovedit odată mai mult că politica puterilor occidentale în frunte cu S.U.A. periclitează securitatea în această parte a lumii. In spatele unor formulări confuze despre „necesitatea creării și menținerii" unor „factori puternici de descurajare a agresiunii", cuprinse în comunicatul final dat publicității după închiderea lucrărilor sesiunii, conducătorii pactului S.E.A.T.O. urmăresc sporirea efectivelor militare și a numărului bazelor militare agresive în aceste regiuni.

Comunicatul reafirmă scopurile colonialiste ale acestui bloc militar, care nu are nimic comun cu interesele popoarelor Asiei. Afirmațiile cu privire la necesitatea „luptei și pe viitor împotriva subversiunii" arată intenția conducătorilor occidentali ai blocului S.E.A.T.O., de a folosi forța armată pentru amestecul în afacerile interne ale diverselor țări asiatice.

Cu scopul de a masca agresivitatea pactului și de a înlătura numeroasele critici care i s-au adus, participanții la sesiune, în frunte cu John Foster Dulles au recurs la metode noi. Astfel ei au proclamat în comunicatul final așanumita politică a „ajutorului economic", politică de lărgire a cadrului S.E.A.T.O. pe calea activității „de ajutorare" a țărilor din Asia. Despre ce „ajutor" este vorba a arătat însuși Dulles care a precizat că lărgirea activității pe tărîm economic este menită să faciliteze „colaborarea militară" între membrii S.E.A.T.O. Referindu-se la exemplul Pakistanului, agenția United Press arată și mai limpede că ajutorul acordat acestei țări „va fi însoțit de o sporire simțitoare a ajutorului militar occidental și a livrărilor imediate de armament și echipament militar".

De la Caraci Dulles a plecat la Delhi. In capitala Indiei secretarul de stat al S.U.A. a fost primit cu răceală. După cum relata ziarul american „Daily Mirror", chiar la aeroport „Nehru l-a primit pe Dulles la Delhi cît se poate de rece. Scuza acestei primiri puțin cordiale este că secretarul de stat nu are calitatea unui șef de stat". Dîndu-și seama că adevărata cauză este cu totul alta, ziarul recunoaște mai departe: „Dar nici Bulganin și Hrușciov nu au această calitate și cu toate acestea au fost salutați în India ca niște eroi".

Despre deosebirea radicală între felul cum au fost primiți în India conducătorii sovietici pe de o parte și Dulles pe de alta, au vorbit și alte ziare. Comentatorul ziarului indian „New Bharat Times", referindu se la conferința de presă a secretarului de stat al S.U.A., a scris că aceasta a avut loc în aceeași încăpere unde cu cîteva luni în urmă conducătorii sovietici Bulganin și Hrușciov s-au întîlnit cu ziariștii. Subliniind deosebirea între cele două conferințe de presă, comentatorul a arătat că în timp ce aceea a conducătorilor sovietici „a fost plină de bucurie și entuziasm", cea a lui Dulles, dimpotrivă, s-a desfășurat într-o atmosferă apăsătoare. Corespondenții de presă nu au fost satisfăcuți de declarațiile lui Dulles. Unul dintre corespondenți i-a atras atenția că, de cînd Dulles a devenit secretar de stat, relațiile indo-americane chiar s-au înrăutățit.

După cum subliniază ziarele și agențiile de presă occidentale, vizita lui Dulles la Delhi n-a micșorat divergențele dintre India și S.U.A. Ziarul „New Bharat Times" scrie bunăoară că „ar fi greșit să se afirme că încordarea din relațiile indo-americane a fost înlăturată prin tratativele dintre Nehru și Dulles", iar ziarul „Hindustan Standard" subliniază că, în pofida afirmațiilor secretarului de stat al S.U.A., vizita sa nu a dus la micșorarea divergențelor între India și S.U.A. cu privire la problemele importante ale politicii internaționale.

După cum a anunțat agenția „France Presse", guvernul Indiei a făcut cunoscut S.U.A și celorlalte membre ale S.E.A.T.O. punctul său de vedere asupra unor probleme discutate la sesiunea de la Caraci a consiliului acestui bloc militar. Agenția subliniază că în nota sa guvernul indian se face ecoul puternicului resentiment stîrnit în India de abordarea în cadrul S.E.A.T.O. a unor probleme interne ale Indiei, cum ar fi problema Kașmirului. Guvernul indian nu poate fi de acord nici cu declarația comună Dulles-Cunha prin care se sprijină politica colonialistă a guvernului Portugaliei cu privire la teritoriul indian Goa.

Opinia publică din India a considerat declarațiile stereotipe ale lui Dulles ca „o camuflare obișnuită a lipsei de sinceritate", după cum se exprimă ziarul „Free Press Journal".

Etapa următoare a călătoriei secretarului de stat al S.U.A. a fost Colombo, capitala Ceylonului, unde de asemenea n-a realizat mare lucru, iar de aci a plecat la Djakarta, capitala Indoneziei, unde i-a mers și mai prost. Potrivit relatărilor agențiilor de presă occidentale, la sosirea în Djakarta Dulles a fost întîmpinat cu ostilitate. Pe parcursul de la aeroport în oraș au avut loc manifestații împotriva lui. Manifestanții i-au strigat: „S.E.A.T.O să plece acasă", „Nimiciți S.E.A.T.O." De asemenea, după întrevederea pe care a avut-o cu președintele Indoneziei, Sukarno, la ieșirea din palatul prezidențial Dulles a fost întîmpinat de manifestanți care purtau steaguri cu inscripția: „Noi nu vrem război".

Neplăcuta călătorie a lui John Foster Dulles în țările Asiei constituie o nouă dovadă a faptului că popoarele asiatice nu mai pot fi nici înșelate, nici intimidate, că ele își intensifică lupta împotriva politicii agresive a puterilor occidentale, pentru pace și securitate internațională.

N. TAINIC

Bibliografie

A APĂRUT „GAZETA MATEMATICĂ ȘI FIZICĂ" — SERIA A, NR. 2/1956.

In sumar:

★ ★ ★ Congresul al doilea al P.M.R. despre matematică și fizică.

★ ★ ★ Obiectul matematicii, legătura ei cu celelalte științe și cu tehnica.

M. Ghermănescu: Integrarea ecuațiilor diferențiale liniare, neomogene și cu coeficienți constanți.

T. Mihăilescu: Varietăți neolonome de tip Țițeica-Wilczinski.

M. Stoka: Asupra cercurilor din spațiu și sferelor.

A. Popovici: Undă și particulă.

A. Linker: Cîteva probleme de diviziune a figurilor plane.

V. Pavlu: Dispozitiv pentru demonstrarea mișcării oscilatorii ca proiecție a mișcării circulare.

★ ★ ★ Lucrările savanților universității din Moscova în domeniul fizicii oscilațiilor.

★ ★ ★ Al IV-lea Congres al matematicienilor romîni.

C. Menciu: S. P. Finikov: Curs de geometrie diferențială

★ ★ ★ „Comunicările Academiei R.P.R." I, II, III, IV, V, VI, VII pe anul 1955 (sumarele)

Probleme rezolvate: Soluțiile problemelor 463, 465, 471, 473, 474, 476.

Probleme propuse (521—525).

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 363 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 23 martie 1956

Pentru continua îmbunătățire a muncii în învățământul profesional și tehnic

In anii puterii populare, industria și agricultura țării noastre au luat un mare avînt. S-au construit noi fabrici și uzine, au luat ființă ramuri industriale noi, au fost introduse mașini și utilaje de înaltă tehnicitate. Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal prevăd dezvoltarea pe mai departe a construcției economice și culturale socialiste în Republica Populară Romînă.

Creșterea forței economice a patriei noastre în anii celui de al doilea cincinal deschide învățământului, care pregătește cadrele necesare acestei economii, largi și luminoase perspective de dezvoltare, punîndu-i totodată în față sarcini mari și pline de răspundere. Școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri au datoria de a asigura economia noastră națională cu viitori muncitori calificați, care să cunoască pe deplin utilajul din ramura respectivă de producție, să dovedească siguranță și pricepere în meseria pe care și-au ales-o, să posede un larg orizont tehnic și științific, politic și cultural.

Organizate pe baze noi prin Hotărîrea partidului și guvernului din ianuarie 1955, școlile profesionale și tehnice au obținut o serie de succese care trebuie să constituie puncte de plecare pentru ridicarea pe noi trepte a muncii lor. Astfel, rezultatele pozitive obținute în instruirea practică a ucenicilor în brigăzile și echipele de producție de la uzinele „23 August" și „Mao Tze-dun" din București, „Iosif Rangheț" din Arad etc., trebuie continuate și extinse și mai mult în anul acesta. Producția atelierelor școlilor profesionale se leagă într-o măsură din ce în ce mai mare de nevoile industriei, dînd un ajutor prețios bunei desfășurări a muncii întreprinderilor locale și bunei aprovizionări a oamenilor muncii cu mărfuri de larg consum. Au devenit cunoscute și apreciate pe piețele locale mobilele, sobele de gătit și articolele de menaj produse de școlile profesionale din Dej, Alba Iulia, Mediaș. Din ce în ce mai numeroase sînt școlile profesionale capabile să execute în bune condiții produse de înaltă tehnicitate. Școlile profesionale din Tîrgu Mureș și Arad, de pildă, produc astăzi strunguri moderne, cu care se pot obține viteze și avansuri mari în tăiere, iar școala profesională din Satu Mare produce utilaj medical din cel mai modern.

Totuși, în învățământul profesional există încă unele lipsuri însemnate. Acestea se manifestă îndeosebi în ceea ce privește rețeaua școlară și profilul școlilor, în ceea ce privește asigurarea îndeplinirii planului de școlarizare, în modul cum au fost stabilite sortimentele pentru planurile de producție ale unităților școlare, în precizarea unor probleme ale muncii metodice. Nu întotdeauna este stabilită corelația cea mai justă între partea teoretică și cea practică a învățămîntului. In unele școli, deși se vorbește foarte mult de problemele educației, nu se acționează cu adevărat decît în problemele de instrucție. Nu se folosesc întotdeauna în modul cel mai rațional resursele proprii de înzestrare și utilare a atelierelor școală și a cabinetelor școlare cu materialele strict necesare. Nu în toate școlile este bine folosit materialul didactic și demonstrativ pentru cursurile de cultură generală și uneori chiar pentru cele de cultură tehnică.

Pentru traducerea în viață a sarcinilor puse de directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R., pentru a contribui la înfăptuirea politicii economice a partidului, învățămîntul profesional și tehnic trebuie profilat conform stadiului de dezvoltare a economiei noastre naționale, iar planul de școlarizare trebuie să fie cît mai judicios întocmit, în funcție de necesarul de cadre. Alcătuirea rețelei și stabilirea profilului școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri trebuie să se bazeze pe studiul adîncit al necesităților și condițiilor actuale de dezvoltare economică a fiecărei regiuni a țării în parte, precum și pe analiza perspectivelor de dezvoltare a economiei regiunii respective în cadrul celui de al doilea plan cincinal. Elaborarea unei juste profilări a școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri este, fără îndoială, o sarcină de care răspund organele de conducere ale acestui învățămînt.

Intreaga activitate de pregătire a viitoarelor cadre de muncitori și tehnicieni în școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri trebuie legată strîns de desfășurarea unei temeinice munci de educație în spirit comunist. Intregul corp didactic — profesori, maiștri, educatori — laolaltă cu organizațiile U.T.M. din școli și sprijinindu-se pe acestea, trebuie să intensifice munca educativă în toate școlile din sistemul învățămîntului profesional și tehnic, muncind cu dragoste pentru formarea morală a schimbului de mîine al clasei muncitoare, folosind metode de educație vii, apropiate tineretului. Rezultatele muncii de educație vor fi cele dorite numai în măsura în care întregul colectiv al școlii va fi pătruns de ideea că educația nu se face numai în cadrul unor ore speciale, ci ea se realizează prin întreaga activitate desfășurată de școală, printr-o acțiune unitară și consecventă de influențare permanentă a elevilor. Indeplinindu-și sarcinile cu privire la educația ideologică și politică a elevilor, cadrele didactice trebuie să le facă cunoscute acestora problemele vieții politice interne și internaționale, să le insufle dorința de a participa efectiv la lupta pentru rezolvarea acestor probleme.

In vederea ridicării nivelului învățămîntului profesional și tehnic este necesară intensificarea muncii metodice din școli, activizarea muncii cabinetelor metodice și a consiliilor metodico-didactice, organizarea și dezvoltarea activității bibliotecilor, precum și extinderea folosirii proiecției cinematografice în procesul de învățămînt.

Conducerile școlilor profesionale au datoria să extindă continuu producția complexă în ateliere, producție care asigură ucenicilor obținerea unei înalte tehnicități în meseria pentru care se pregătesc. Desfășurarea unei activități științifice, raționale, a atelierelor de producție ale școlilor profesionale trebuie să se bazeze în primul rînd pe întărirea colectivelor de conducere ale școlilor, pe întărirea răspunderii colective și personale a cadrelor didactice, pe îmbunătățirea activității de educare politică și economică a ucenicilor.

Anul acesta trebuie să constituie în viața școlilor profesionale un pas înainte în domeniul desfășurării planificate a muncii, prin introducerea normelor tehnice și a documentației de specialitate, în vederea lărgirii producției și scăderii continue a prețului de cost.

In îmbunătățirea procesului de instruire practică are un rol hotărîtor introducerea metodelor înaintate de muncă. Sistemul predării acestor metode trebuie să aibă un caracter profund științific, astfel încît ucenicii să-și poată forma deprinderi corecte și utile de muncă.

O sarcină de răspundere și de mare importanță care revine școlilor profesionale în acest an și în anii următori este înzestrarea cu materiale și utilaje a atelierelor care vor lua ființă pe lîngă școlile de 7 și de 10 ani, ateliere care au menirea să lege mai strîns învățămîntul de cultură generală de practică, de viață.

Trebuie să se acorde, de asemenea, o mare atenție îmbunătățirii muncii școlilor tehnice de maiștri. Partidul și guvernul au încredințat colectivelor didactice din aceste școli sarcina de răspundere de a pregăti, la nivelul cerut de tehnica înaintată, viitoarele cadre de maiștri pentru industrie și agricultură. Viitorii maiștri trebuie să-și însușească în școală un asemenea nivel de cunoștințe, încît să poată rezolva cele mai complicate probleme pe care le pune producția în ramura industrială respectivă. In activitatea de pregătire tehnică a elevilor școlilor de maiștri trebuie antrenați cei mai pricepuți ingineri, specialiști cu o înaltă calificare, oameni de știință. O condiție esențială pentru asigurarea bunei pregătiri a elevilor școlilor de maiștri este ca aceștia să poată participa continuu, ca ajutori de maiștri, la activitatea în producție. Invățămîntul în școala tehnică de maiștri trebuie astfel organizat încît cei care-i părăsesc băncile să se bucure, prin cunoștințele și pregătirea de care dispun, de autoritate și respect încă din primele zile cînd pășesc în secția pe care o vor conduce.

O deosebită atenție și grijă trebuie să se acorde dezvoltării și îmbunătățirii continue a școlilor tehnice care, prin specificul lor, trebuie să asigure cadre de muncitori pentru sectoarele ce necesită o înaltă pregătire tehnică. In acest an școlar, munca școlilor tehnice, îndrumarea elevilor către aceste școli s-a lovit, ca orice măsură inovatoare, de unele mentalități înapoiate, de îngustimea vederilor unora dintre părinți și chiar a unora dintre cadrele didactice din școlile de 10 ani. Profesorii acestor școli au datoria să arate elevilor lor, într-o lumină justă, însemnătatea acestei forme noi de învățămînt, în fața căreia se deschid largi perspective de dezvoltare, astfel ca anul școlar 1956—1957 să cunoască o deosebită afluență a elevilor către aceste școli. Stabilirea unor legături cît mai strînse între școlile profesionale și tehnice pe de o parte și școlile de 7 ani și medii pe de altă parte va crea condițiile necesare pentru familiarizarea elevilor din învățămîntul de cultură generală cu specificul și importanța școlilor profesionale.

Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal deschid perspective largi de dezvoltare învățămîntului profesional și tehnic. Ele pun în același timp, în fața fiecărui lucrător din acest sector de învățămînt, sarcini mari și însemnate. Prin eforturile sporite ale tuturor lucrătorilor din școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri, să ridicăm calitatea acestui învățămînt la înălțimea cerințelor economiei noastre naționale în plină dezvoltare!

Consfătuirea cu șefii secțiilor de învățămînt regionale

Zilele acestea, la Ministerul Invățămîntului se desfășoară consfătuirea cu șefii secțiilor de învățămînt regionale. La consfătuire participă și șefii cabinetelor pedagogice și unii șefi ai secțiilor de învățămînt raionale.

In ziua de 22 martie, prima zi a consfătuirii, tovarășul profesor academician Ilie Murgulescu, ministrul Invățămîntului, a prezentat un amplu referat despre „Indeplinirea sarcinilor trasate învățămîntului prin Raportul C. C. al P.M.R. și prin Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960". Referatul a constituit o adîncă analiză asupra realizărilor obținute în domeniul învățămîntului în primul plan cincinal, precum și a lipsurilor ce au existat și mai dăinuie încă în școli și în activitatea organelor de învățămînt, arătînd totodată cauzele acestor lipsuri și măsurile concrete ce trebuie luate pentru îmbunătățirea muncii.

Referatele prezentate în cea de a doua zi a consfătuirii de către șefii secțiilor regionale de învățămînt Cluj și Suceava au analizat situația învățămîntului în regiunile respective în prima jumătate a anului școlar 1955—1956. Discuțiile duse de către șefii secțiilor de învățămînt și ai cabinetelor pedagogice pe marginea referatelor prezentate au contribuit în largă măsură la lămurirea căilor de rezolvare a sarcinilor ce stau în fața școlii.

Consfătuirea se încheie cu referatul prezentat de tovarășul ministru Nicolae Sipoș, privind „Sarcinile cadrelor didactice și organelor de învățămînt pentru pregătirea încheierii anului școlar 1955—1956 și a deschiderii anului școlar 1956—1957".

Propunerile Ministerului Invățămîntului pentru dezvoltarea și ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală din R.P.R.

Pentru îndeplinirea sarcinilor privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului din R.P.R., stabilite prin lucrările Congresului al II-lea al P.M.R. Ministerul Invățămîntului a elaborat un sistem de măsuri în vederea extinderii și perfecționării învățămîntului de cultură generală. Aceste măsuri sînt cuprinse în alăturatele „Propuneri" pe care le aducem la cunoștința cadrelor didactice, părinților elevilor și tuturor cetățenilor care se interesează de bunul mers al școlii, cu îndemnul de a le analiza și de a comunica Ministerului Invățămîntului observațiile, sugestiile și părerile lor în legătură cu măsurile proiectate.

Propunerile și observațiile primite pe această cale vor fi valorificate la definitivarea măsurilor prin care se va da învățămîntului de cultură generală cadrul juridico-organizatoric necesar pentru aducerea la îndeplinire a sarcinilor puse de Congresul al II-lea al P.M.R. Prin participarea largă a slujitorilor școlii, a părinților elevilor și a tuturor cetățenilor la dezbaterea problemelor puse de mersul înainte al școlii noastre democrat-populare vor putea fi găsite cele mai bune căi pentru ridicarea învățămîntului la nivelul cerințelor construcției vieții noi, socialiste în patria noastră.

Raportul Comitetului Central al P.M.R. expus de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al II-lea Congres al partidului și Directivele Congresului cu privire la dezvoltarea economiei naționale în cincinalul al II-lea cuprind importante sarcini în vederea dezvoltării și perfecționării învățămîntului din țara noastră. Astfel învățămîntul de 7 ani se va lărgi pentru a școlariza 90% din absolvenții școlilor elementare și se vor pregăti condițiile pentru trecerea la învățămîntul general de 7 ani în cincinalul următor. In anul școlar 1960—1961 urmează să fie cuprinși în școli și în institute de învățămînt superior peste 2.700.000 elevi și studenți, adică cu aproape 600.000 mai mulți decît în anul școlar în curs

Raportul C.C. și Directivele Congresului al II-lea al partidului pun un accent deosebit pe sarcina ridicării nivelului învățămîntului de toate gradele, a întăririi legăturii școlii cu practica, cu producția.

Școala de cultură generală reprezentînd principala verigă din sistemul nostru de învățămînt, bunul său mers și nivelul de pregătire pe care îl dă absolvenților săi influențează în mare măsură desfășurarea și calitatea învățămîntului profesional, tehnic și superior. De aceea, pentru îndeplinirea sarcinilor date de Congresul al II-lea al partidului privitor la învățămînt, trebuie să urmărim în primul rînd îmbunătățirea și ridicarea nivelului școlii de cultură generală.

Incepînd cu reforma învățămîntului din 1948, au fost luate măsuri pentru a asigura procesului instructiv-educativ din școala de cultură generală o orientare realist-științifică, un conținut legat de construirea socialismului și un nivel ridicat. Astfel au fost elaborate noi planuri și programe de învățămînt, au fost tipărite manuale noi, iar laboratoarele, muzeele și cabinetele școlilor au fost înzestrate cu aparatură și material didactic. O atenție deosebită s-a acordat cadrelor didactice, factor principal pentru ridicarea nivelului învățămîntului. Un întreg sistem de prevederi legale și acțiuni oglindesc grija partidului și guvernului pentru a crea slujitorilor școlii condiții bune de trai, de stabilitate în muncă și de continuă perfecționare a măiestriei pedagogice. Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. nr. 387/956, prin care, începînd de la 1 aprilie, se îmbunătățesc salariile și condițiile de locuit și de aprovizionare ale cadrelor didactice de la școlile de cultură generală, profesionale de ucenici, tehnice și tehnice de maiștri, reprezintă cea mai recentă dovadă de atenția și căldura cu care partidul și guvernul înconjoară învățătorii și profesorii patriei noastre.

In urma acestor măsuri, școala de cultură generală a făcut importante progrese în anii care au trecut de la reforma învățămîntului: s-a ridicat nivelul predării și s-a îmbogățit conținutul instructiv-educativ al învățămîntului. Dar cu toate succesele obținute, învățămîntul de cultură generală nu satisface pe deplin cerințele crescînde ale societății socialiste ce se construiește în țara noastră. Se perfecționează prea încet în raport cu condițiile pe care ni le creează regimul nostru de democrație populară. Absolvenții școlii de 10 ani nu reușesc să-și formeze acel orizont larg de cunoștințe, caracteristic omului cult, multilateral și armonios dezvoltat, nu pot aplica creator, în practică, cunoștințele primite în școală.

Invățătura cu care absolvenții ies din școala medie se resimte de lipsa unor prețioase cunoștințe din domeniul științelor despre natură (fizico-matematică, științe naturale) și al științelor sociale (economie politică, filozofie), din domeniul literaturii universale și al artei. Adînc se resimte învățămîntul de cultură generală de lipsa unei îmbinări organice cu practica, cu munca creatoare din uzine și de pe ogoare.

★

După cum a reieșit din lucrările Congresului al II-lea al partidului, precum și din repetatele consfătuiri ale Ministerului Invățămîntului cu șefii secțiilor de învățămînt, cu directorii școlilor și cu numeroase cadre didactice, lipsurile învățămîntului de cultură generală sînt determinate de următoarele cauze principale:

— Intocmirea defectuoasă a planurilor și programelor de învățămînt care, deși se schimbă de la an la an, mențin supraîncărcarea elevilor cu un material de studiu prea vast în raport cu durata actuală de școlarizare, de numai 10 ani.

— Neajunsurile manualelor, care nu întrunesc decît în parte însușirile pedagogice cerute manualelor școlare: concordanță cu programele școlare, claritate și precizie în cuprins, accesibilitate etc.

— Fărîmițarea rețelei școlilor de 7 ani pe unități școlare mici (pitice) — cu o singură serie de clase V—VII — care nu permit utilizarea judicioasă a cadrelor didactice de specialitate și a materialului didactic.

— Munca deficitară a cadrelor didactice și a organelor de îndrumare și control — începînd cu Inspecția Ministerului Invățămîntului — fiindcă unele n-au calificarea cerută de funcția didactică îndeplinită, iar altele nu valorifică îndeajuns experiența înaintată a cadrelor fruntașe și cuceririle științei pedagogice.

— Slaba legătură de colaborare dintre școală și familie, în vederea îmbunătățirii educației elevilor.

— Insuficienta înzestrare a școlilor cu material didactic necesar laboratoarelor și muzeelor în care se pun bazele învățămîntului concret, legat de practică.

Pentru îndeplinirea sarcinei date de Congresul al II-lea al partidului de a ridica nivelul științific al învățămîntului de cultură generală trebuie deci aplicat un larg sistem de măsuri, printre care:

— Imbunătățirea conținutului învățămîntului prin întocmirea de noi planuri de învățămînt, programe și manuale, pentru a pune capăt supraîncărcării și a introduce în școală un sistem cuprinzător de cunoștințe, elaborat conform cerințelor dezvoltării multilaterale a elevilor.

— Dezvoltarea și perfecționarea rețelei școlilor de cultură generală — în deosebi a școlilor de 7 ani — potrivit extinderii învățămîntului de 7 ani și mediu în cel de al doilea cincinal.

— Imbunătățirea pregătirii cadrelor didactice și încadrarea funcțiunilor de îndrumare și control cu personal calificat, în vederea intensificării acțiunii de îndrumare și control în școli.

— Realizarea bazei materiale necesară desfășurării în condiții optime a procesului instructiv-educativ.

Dar, așa cum s-a subliniat și la Congresul al II-lea al partidului, desfășurarea cu succes a acestui complex de măsuri pune problema reexaminării mai întîi a duratei învățămîntului de cultură generală. Aceasta este de altfel și convingerea celor mai mulți părinți și slujitori ai școlii, care cer tot mai insistent ca în sistemul de măsuri pentru ridicarea nivelului școlii de cultură generală, să se înscrie la punctul întîi: mărirea duratei de școlarizare de la 10 ani la 11, dacă nu chiar la 12 ani.

I. Durata de școlarizare la învățămîntul de cultură generală

Prin reforma învățămîntului din 1948, a fost stabilită reducerea duratei de școlarizare de la 12 ani — cît era în școala burgheză — la 11 ani: 7 ani pentru învățămîntul elementar și 4 ani pentru învățămîntul mediu. Prin Decretul nr. 56/1951, durata studiilor medii a fost micșorată cu 1 an și prin aceasta durata de școlarizare la învățămîntul de cultură generală s-a redus la 10 ani.

Cinci ani de experiență au dovedit însă că în condițiile școlii noastre, perioada de 10 ani nu ajunge pentru desfășurarea unui plan de învățămînt și a unor programe cuprinzătoare, în care să-și poată găsi loc obiectele de studiu și cunoștințele indispensabile pentru asigurarea unui învățămînt de calitate, decît printr-o excesivă supraîncărcare a elevilor.

De aceea, pentru îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, creșterea duratei de școlarizare constituie o măsură a cărei necesitate este unanim recunoscută: de cadrele didactice, de părinții elevilor și chiar de elevi. In discuție continuă să rămînă numai problema dacă actuala durată de școlarizare trebuie sporită cu un an sau cu doi ani.

Parte din cadrele didactice și părinți propun creșterea duratei școlii de cultură generală la 11 ani, o altă parte cere mărirea acestei durate la 12 ani, cum era în școala veche. Pentru a deschide drumul spre soluționarea acestei controverse să observăm că din planurile de învățămînt ale școlii noi au fost îndepărtate unele obiecte de învățămînt care figurau în planurile vechii școli și care împreună reprezintă o economie de timp de cca ½ an școlar. Apoi, anul școlar durează acum cu minimum 2 săptămîni mai mult decît anul școlar legal din vremea burgheziei, ceea ce pe parcursul claselor V—XI permite recuperarea a încă ½ an școlar. Prin urmare, există posibilitatea de a desfășura învățămîntul de cultură generală din școala regimului de democrație populară pe 11 ani fără a micșora volumul de cunoștințe predate în școala veche de 12 ani, fără supraîncărcarea elevilor și fără a renunța la unele elemente pozitive ale planurilor de învățămînt din școala veche. Dimpotrivă, folosind principiile pedagogiei noastre înaintate la întocmirea planurilor și programelor de învățămînt și în predarea lecțiilor, vom putea transmite absolvenților școlii noastre medii mai multe cunoștințe științifice și de calitate mai bună decît în trecut.

Din aceste considerațiuni rezultă că mărirea duratei de școlarizare a învățămîntului de cultură generală la 11 ani, durată stabilită de altfel și prin Reforma din 1948, reprezintă soluția firească a problemei privind durata școlii de cultură generală a regimului nostru democrat-popular. De aceea, în sistemul de măsuri preconizat de Ministerul Invățămîntului pentru îmbunătățirea și dezvoltarea școlii de cultură generală s-a avut în vedere o durată de școlarizare de 11 ani. Totuși, la sfîrșitul materialului, după ce vom avea la îndemînă unele elemente necesare pentru examinarea multilaterală a problemei, vom încerca să analizăm mai pe larg și condițiile trecerii la un învățămînt de cultură generală desfășurat pe 12 ani.

In ce privește acum, anul în plus cu care urmează să sporească durata de școlarizare a învățămîntului de cultură generală consideram că poate fi adaus cursului mediu pentru a trece de la 3 ani — cum este în prezent — la 4 ani cum era pînă în 1951/1952. La învățămîntul mediu dispunînd de cadre didactice calificate și de o bază materială satisfăcătoare (spațiu de învățămînt, laboratoare), anul școlar care se adaugă va putea fi mai bine valorificat pentru ridicarea nivelului învățămîntului decît dacă s-ar destina prelungirii învățămîntului elementar de la 7 clase la 8 clase. Cei 11 ani de școlarizare la învățămîntul de cultură generală urmează deci să se repartizeze după cum urmează:

4 ani pentru cursul primar (clasele I—IV)

3 ani pentru cursul de gimnaziu (clasele V—VII)

4 ani pentru cursul mediu sau de liceu (clasele VIII—XI).

Aceste denumiri au avantajul că înlătură confuzia dintre clasele V—VII de învățămînt supraprimar din școala burgheză și clasele V—VII din noua școală care au un nivel superior, nivel de gimnaziu.

II. Conținutul învățămîntului de cultură generală

Planurile de învățămînt, programele și manualele reprezintă principalele componente ale conținutului și orientării învățămîntului. In cele ce urmează vom considera mai îndeaproape problema planurilor de învățămînt și vom atinge cîteva chestiuni mai generale, legate de politehnizarea învățămîntului de cultură generală, de bifurcarea cursului mediu pe secții și de îmbunătățirea manualelor școlare. Elaborarea programelor este o sarcină care în ordine firească trebuie să urmeze după stabilirea planurilor de învățămînt.

Planurile de învățămînt

Prima condiție pe care trebuie să o îndeplinească planurile de învățămînt este stabilitatea pe o perioadă mai lungă de timp (10—15 ani). Desele schimbări în planurile de învățămînt provoacă mișcări de cadre și nestabilitate în colectivele pedagogice, împiedicînd astfel perfecționarea metodelor de predare pe baza unei experiențe mai îndelungate și impun dese revizuiri de programe și manuale, ceea ce îngreunează îmbunătățirea lor. Deoarece o parte dintre copii, absolvind cl. VII-a, nu urmează liceul, prin planurile de învățămînt am căutat să asigurăm absolvenților școlilor de 7 ani un sistem închegat de cunoștințe și deprinderi practice, la nivelul permis de vîrsta lor, din principalele obiecte de studiu: matematică, fizică, chimie, științe naturale, geografie, istorie, limba română, lucrări practice. Spre exemplu, la matematici se predă studiul aritmeticii, geometriei elementare — în plan și în spațiu, — algebra elementară, fizica și chimia cuprind un sistem închegat de cunoștințe; la istorie se prevede studiul istoriei universale — antică, medie și modernă — și al istoriei patriei ș.a.m.d.

Am ținut de asemenea seamă de faptul că în anii viitori, odată cu dezvoltarea învățămîntului mediu, numeroși absolvenți a 11 clase nu vor mai continua studiile în învățămîntul superior unde numărul celor admiși este determinat de nevoile de cadre superioare ale economiei naționale, sănătății și culturii poporului, ci se vor îndrepta spre producție. Pentru ca acești absolvenți să nu rămînă lipsiți de principalele cunoștințe de economie politică și de filozofie marxist-leninistă, obiecte care acum se predau numai în facultate, am introdus în noile planuri de învățămînt economia politică și bazele marxism-leninismului la clasa XI. Studiul economiei politice și al bazelor marxism-leninismului fiind indispensabil pentru înțelegerea științifică a organizării și dezvoltării societății, trebuie să facă parte din pregătirea științifică multilaterală a tineretului care absolvă școala medie. Ca urmare a acestei măsuri va trebui revăzut și reorganizat la un nivel mai înalt studiul științelor sociale în învățămîntul superior.

Principala condiție pentru o dezvoltare multilaterală a elevilor din școala de cultură generală o constituie învățămîntul politehnic. Prin politehnizarea învățămîntului se asigură și se întărește unitatea dintre teorie și practică; elevii învață să cunoască bazele științifice ale producției moderne industriale și agricole și își însușesc deprinderea de a folosi unelte și mașini curente. Experiența școlii sovietice dovedește că introducerea învățămîntului politehnic în școala de cultură generală trebuie înfăptuită treptat din cauză că pune probleme dificile legate atît de pregătirea cadrelor didactice corespunzătoare cît și de asigurarea bazei materiale necesare (ateliere, terenuri experimentale). Pentru rezolvarea acestor probleme se cere desfășurarea unei acțiuni de durată, prin care — odată cu întărirea bazei materiale și cu ridicarea calificării cadrelor didactice — trebuie să se cristalizeze mai concret conținutul și metodica învățămîntului politehnic, pe baza experimentării și experienței acumulate pe parcurs. Politehnizarea școlii de cultură generală reprezintă deci un proces mai lung de transformare, o vastă operă de construcție în domeniul învățămîntului public, care pe măsură ce înaintează înrîurește, prin consecințele sale toate ramurile învățămîntului: învățămîntul profesional, învățămîntul superior. De aceea, orientarea învățămîntului pe drumul politehnizării constituie cea mai sigură acțiune pentru revoluționarea sa calitativă.

Conduși de aceste considerațiuni propunem introducerea treptată a învățămîntului politehnic în școala de cultură generală în viitorii 10—12 ani.

Primii pași au fost făcuți încă din anii trecuți prin organizarea parcelelor experimentale pe lîngă școlile de 7 ani și medii. In anul în curs a fost introdus lucrul manual în învățămîntul primar, se organizează ateliere în cîteva școli medii, iar elevii unei școli medii teoretice din București sînt programați la practică în producție într-o întreprindere din localitate.

Dar pentru ca acțiunea de politehnizare să poată face progrese în viitor, trebuie — în primul rînd — să dăm elevilor posibilitatea să-și însușească temeinice cunoștințe din domeniul științelor despre natură — ai matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale — care stau la baza învățămîntului politehnic general. Urmînd indicațiile Congresului al II-lea al partidului, prin noul plan de învățămînt s-au asigurat importante complectări și îmbunătățiri studiului acestor științe mai ales în cursul mediu. O subliniere merită prevederile din plan privitoare la matematică și științe naturale.

In prezent se predau la cursul mediu aproape numai matematici elementare. Acest program de matematici contrastează izbitor cu faptul că știința și tehnica modernă cer, pentru înțelegerea și aplicarea lor, elemente de matematici superioare și în deosebi cunoștințe de calcul diferențial și integral. Avînd în vedere rezultatele pozitive obținute în vechile licee reale, am prevăzut ca pe viitor să se mai restrîngă volumul de matematici elementare, pentru a se putea preda la cursul mediu: geometria analitică, elemente de algebră superioară precum și de analiză matematică (calcul diferențial și integral).

Inarmați cu sistemul de cunoștințe matematice prevăzute în planul de învățămînt, absolvenții cursului mediu vor putea face față cu mai mult succes decît astăzi la cerințele facultăților de fizico-matematică și de științe tehnice, ceea ce va contribui și la ridicarea nivelului învățămîntului din aceste facultăți.

(Continuare în pag. II-a)

(Continuare în pag. II-a)

La conferința ținută de curînd de acad. prof. dr. C. I. Parhon la Institutul politehnic din București despre „Problemele prelungirii vieții".

Grija partidului pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii

De la 1 aprilie 1956 salariile oamenilor muncii din învățămîntul preșcolar, elementar și mediu și condițiile lor de locuit și aprovizionare se vor îmbunătăți simțitor. Incă o realizare a regimului nostru democrat-popular, încă un pas spre bunăstarea celor ce muncesc.

Această veste a fost primită cu entuziasm în toate școlile patriei.

„Mulțumim din suflet partidului și guvernului pentru grija deosebită ce o acordă cadrelor didactice — ne scrie un colectiv de învățători din raionul Vida. Conștienți de rolul important pe care-l au cadrele didactice în educarea tinerei generații și în culturalizarea maselor de cetățeni, ne luăm angajamentul să muncim cu și mai mult elan pentru îndeplinirea misiunii nobile încredințate de partid pentru a da patriei cetățeni bine pregătiți, luptători activi pentru pace și construirea socialismului în patria noastră".

Cu deosebită recunoștință și dragoste își spun cuvîntul și cadrele didactice de la școala de 7 ani din raionul Vedea, regiunea Pitești.

„In această hotărîre a partidului și guvernului nou, învățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din comuna Cuca, raionul Vedea — regiunea Pitești, vedem prețuirea pe care ne-o acordă partidul și guvernul, vedem grija permanentă pentru ridicarea necontenită a nivelului nostru de trai material și cultural. Vom răspunde cu cinste, printr-o muncă și mai intensă, încrederii și grijii de care ne bucurăm".

Cu multă căldură ne scriu zilnic tot mai mulți învățători, profesori și educatoare, aducînd mulțumiri partidului și guvernului și luîndu-și angajamente în munca de educare a tinerelor vlăstare ale patriei.

Propunerile Ministerului Învățământului pentru dezvoltarea și ridicarea nivelului învățământului de cultură generală din R. P. R.

(Urmare din pag. 1-a)

Schimbări importante sînt prevăzute în noul plan de învățămînt privind predarea științelor naturale. Astăzi, studiul botanicii și zoologiei se oprește la clasa a VII-a și absolvenții cursului mediu rămîn la cunoștințele elementare despre viața plantelor și animalelor la care ajung absolvenții școlilor de 7 ani. In ce privește geologia — știință de mare importanță nu numai prin aplicațiile sale practice la cunoașterea bogățiilor subsolului nostru, dar și prin datele și concluziile pe care mai nemijlocit decît alte științe le pune la îndemîna elevilor pentru formarea și întărirea concepției materialist-dialectice — ea lipsește din planurile actuale de învățămînt. Pentru a asigura științelor naturale locul cuvenit în școala de cultură generală, am prevăzut prin noul plan de învățămînt reluarea studiului botanicii și zoologiei, la un nivel mai înalt, în clasele a VIII-a și a IX-a, iar în clasa a XI-a s-a introdus geologia ca obiect de studiu.

Pentru promovarea acțiunii de politehnizare mai sînt necesare însă, în afara planurilor și programelor de învățămînt corespunzătoare, mici ateliere școlare înzestrate cu unelte simple și cu unele mașini de lucru. In vederea asigurării bazei materiale necesare învățămîntului politehnic Ministerul Învățămîntului va trebui să dezvolte întreprinderea de material didactic din București și să organizeze producerea unei părți din uneltele necesare atelierelor școlare, în atelierele școlilor sale profesionale. Totodată propunem să se autorizeze ministerele organizațiile centrale și întreprinderile să transfere școlilor de cultură generală, fără plată, utilaje și unelte ce nu mai sînt folosite în producție. Aceste măsuri de stat, inspirate din experiența învățămîntului sovietic, pot fi privite ca suficiente pentru începuturile operei de politehnizare a învățămîntului de cultură generală din Republica Populară Română.

In afară de prevederile analizate mai sus, noul plan de învățămînt elaborat pentru școlile de 11 ani mai conține, față de planul astăzi în vigoare, unele îmbunătățiri mai de amănunt, dar inspirate din necesitatea de a ajuta elevii ca să devină oameni cu o vastă cultură și cu o educație multilaterală. Astfel, studiul limbii a doua moderne (engleză, franceză sau germană), care pînă acum începea numai din clasa a VIII-a, se introduce în viitor din clasa a V-a. In felul acesta absolvenții clasei a VII-a vor avea cunoștințe din două limbi moderne — rusă și engleză (franceză sau germană) — iar în clasele VIII—XI elevii vor putea avansa spre studiul literaturii și în a doua limbă modernă.

In cursul mediu, începînd din clasa a VIII-a, propunem introducerea studiului **limbii latine**, care durează doi ani, cu două ore pe săptămînă. Prin acest studiu scurt se urmărește să se pună la îndemîna elevilor elementele lexicale și gramaticale ale limbii latine, necesare pentru înțelegerea mai adîncă a limbii române și a unei mari părți din terminologia științifică și tehnică modernă.

O prețuire mai mare ca înainte s-a acordat **muzicii**, care a fost reintrodusă ca obiect și în cursul mediu.

Condus de considerațiunile expuse mai înainte, Ministerul Învățămîntului a întocmit pentru școlile române de cultură generală alăturatul proiect de plan de învățămînt (anexa 1). Proiectele planurilor de învățămînt pentru școlile minorităților naționale (anexele 2, 3 și 4) nu se deosebesc în general de cele precedente decît în privința numărului de ore atribuit pentru studiul limbii materne, în care se predau obiectele de studiu și pentru studiul limbii române.

In condițiile din țara noastră școlile minorităților naționale pot fi împărțite în două grupe. Prima grupă cuprinde școlile minorităților ruse și germane a căror limbă de predare reprezintă totodată una din limbile moderne prevăzute în planurile de învățămînt ale școlilor române și ale celorlalte minorități naționale (maghiare, sîrbe etc.). Planurile de învățămînt pentru clasele V—XI ale școlilor minorităților din această grupă, ca și planurile de învățămînt ale școlilor române, cuprind studiul a trei limbi vorbite astăzi: limba română și două limbi moderne, din care una este chiar limba maternă. Această împrejurare permite elaborarea planurilor de învățămînt pentru clasele V—XI din școlile ruse și germane fără o supraîncărcare sensibilă a elevilor, așa cum reiese din proiectele înfățișate în anexele 2 și 3.

In a doua grupă intră școlile celorlalte minorități naționale (maghiare, sîrbe, ucrainiene...). Planurile de învățămînt pentru clasele V—XI din aceste școli trebuie să cuprindă studiul a 4 limbi vorbite: limba maternă, româna, rusa și a doua limbă modernă (engleza, franceza sau germana). Introducerea unei limbi în plus nu se poate face fără o oarecare supraîncărcare a planurilor de învățămînt (anexa 4). Dar această ușoară supraîncărcare a claselor V—XI cu 2 ore în plus pe săptămînă față de planurile din școlile române poate fi privită ca suportabilă.

In ce privește clasele I—IV, considerăm că este potrivit ca în școlile minorităților naționale predarea limbii române să înceapă numai în clasa a II-a primară și nu în clasa I-a cum, potrivit legii de reformă a învățămîntului din 1948, se procedează acum. In adevăr, experiența a dovedit că în clasa I-a primară elevii trebuie lăsați să se concentreze pe învățatul scrisului și cititului, mai întîi în limba maternă și numai după aceea să treacă la însușirea vorbirii și scrierii într-o altă limbă.

Organizarea cursului mediu pe secții

O importantă problemă ce se pune în legătură cu întocmirea noilor planuri de învățămînt privește organizarea cursului mediu (clasele VIII-XI): pe secții (reală, clasică) sau ca școală unică. Cu toate că a fost mult dezbătută în trecut, problema nu și-a pierdut actualitatea nici după Reforma învățămîntului. Alături de școala medie normală, reprezentată prin majoritatea școlilor medii teoretice, funcționau după Reformă, în centrele universitare, cîteva așa numite „licee clasice". Incepînd din primăvara anului 1954, ele au devenit „secții clasice", în cadrul școlilor medii normale cu care împărțeau înainte localurile în care funcționau. Diferențierea între școala medie obișnuită și secția clasică începe cu clasa a VIII-a, adică odată cu intrarea elevilor în cursul mediu.

In proiectul noului plan de învățămînt este prevăzută bifurcarea cursului mediu, începînd cu clasa a X-a, pe două secții: reală și umanistică. In prima, va predomina studiul matematicilor, în a doua se va da o extensiune mai mare studiului literaturii (inclusiv limbii și literaturii latine) și filozofiei. La restul obiectelor nu există nici o deosebire între cele două secții. Bineînțeles că bifurcarea pe secții nu are caracter obligatoriu pentru toate școlile de 11 ani, ci secția umanistică ar urma să se înființeze acolo unde s-ar aprecia necesitatea ei și unde ar fi date și condiții pentru funcționarea sa normală.

Diviziunea școlii medii pe secții a fost introdusă în învățămîntul secundar din țara noastră spre sfîrșitul secolului trecut de Spiru Haret [1]). Cu o scurtă întrerupere (de la 1928 pînă la 1934) și cu unele modificări, sistemul a dăinuit pînă la Reforma învățămîntului din 1948. Dacă bi-ori trifurcarea pe secții începînd din primul an de învățămînt mediu (din clasa a VIII-a) este prematură, ea poate fi avantajos aplicată mai tîrziu, începînd din clase mai mari — așa cum se preconizează în proiectul noului plan de învățămînt — cînd elevii ajunși la o oarecare maturitate, încep să-și dea seama mai bine de forțele și aptitudinile lor și să-și cristalizeze preferințele. In asemenea condiții elevii se pot orienta cu discernămînt spre una din cele două secții: reală sau umanistică. Absolvenții secțiilor reale vor putea susține mai ușor concursurile de admitere în facultățile de științe fizico-matematice și de științe tehnice, iar ai secțiilor umanistice în facultățile de filologie, istorie, filozofie, științe juridice, științe naturale, medicină etc.

Bifurcarea propusă va acționa favorabil asupra ridicării nivelului învățămîntului mediu. Elevii care vor dovedi în clasele a VIII-a și a XI-a că nu fac față cerințelor studiului matematicii și manifestă preferințe pentru preocupări din domeniul umanistic, pot fi îndreptați spre secția umanistică, unde vor putea obține succese la învățătură. In felul acesta, clasele școlii medii vor cîștiga în omogenitate, condiție necesară pentru ridicarea nivelului învățămîntului. Odată cu introducerea bifurcării cursului mediu pe cele două secții — reală și umanistică — actualele secții clasice nu-și mai găsesc rostul și urmează să fie desființate.

Manualele didactice

Un factor care poate contribui simțitor la ridicarea nivelului învățămîntului sînt manualele didactice. Pentru a conduce munca de elaborare a manualelor școlare a fost înființată în 1952 Editura de Stat Didactică și Pedagogică. In cei cîțiva ani care au trecut de la înființarea sa, editura a desfășurat o activitate pozitivă, reușind să pună la îndemîna școlilor manualele necesare. Pentru a face față cerințelor urgente de manuale, s-a procedat la traducerea și prelucrarea a numeroase manuale sovietice. Acum, odată cu trecerea învățămîntului de cultură generală de la 10 la 11 ani, planurile și programele noastre școlare încep să se deosebească de planurile și programele sovietice, ceea ce îngreunează utilizarea traducerilor după manualele sovietice. De aceea, editura trebuie să inaugureze o nouă etapă în munca sa, a elaborării manualelor originale.

Pentru a stimula elaborarea unor manuale originale de calitate ar fi necesară introducerea concursului. Instituirea concursului pentru elaborarea de manuale este prevăzută în cele mai vechi legiuiri școlare din țara noastră, cum este legea instrucțiunii din 1864. In U.R.S.S. de asemenea, manualele se elaborează prin concurs.

Ministerul Învățămîntului va întocmi proiectul de regulament al concursului pentru elaborarea manualelor.

III. Dezvoltarea învățămîntului de cultură generală și a rețelei școlilor de 7 și 11 ani

In primul cincinal grija și eforturile depuse de statul nostru democrat-popular pentru transformarea școlii de cultură generală într-o instituție accesibilă întregului popor muncitor s-au concentrat pe îndeplinirea a două sarcini principale:

— realizarea învățămîntului primar general și obligatoriu;

— dezvoltarea învățămîntului de 7 ani în vederea apropiatei sale generalizări.

Cu sprijinul partidului și guvernului și prin munca entuziastă a zecilor de mii de slujitori ai școlii, aceste sarcini au fost îndeplinite.

Pentru a răspunde avîntului în creștere al maselor populare spre învățătură, spre școală, Congresul al II-lea al partidului a dat sarcina ca în cel de al II-lea cincinal să fie cuprinși în învățămîntul de 7 ani 90% din absolvenții cursului primar. Paralel cu dezvoltarea învățămîntului de 7 ani trebuie lărgit însă și învățămîntul mediu (clasele VIII—XI), pentru a da posibilitatea unei juste proporții din absolvenții clasei a VII-a să intre la cursul mediu.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini, sînt necesare cadre didactice pentru nevoile claselor V—XI, care se vor înființa în urma creșterii cifrelor de școlarizare și de asigurarea bazei materiale corespunzătoare (săli de învățămînt, internate). Pentru dezvoltarea învățămîntului primar (cl. I—IV) dispunem atît de învățători cît și de spațiul de învățămînt.

Din studiile făcute la Ministerul Învățămîntului rezultă că în universitățile și institutele pedagogice din țara noastră pot fi pregătite cadrele didactice necesare pentru acțiunile legate de dezvoltarea învățămîntului de 7 ani și de lărgirea învățămîntului mediu. Deficitul de cadre preliminat pentru anul școlar 1960/61 este suportabil, posturile neîncadrate putînd fi ușor acoperite prin cumul. In desen, muzică și educație fizică sarcinile didactice vor fi cumulate de învățători de la clasele I—IV, fără a prejudicia nivelul predării. Mai mult de jumătate din orele de la lucrările practice fac parte din activitatea pe parcele școlare experimentale și intră în sarcinile de ore ale profesorilor de științe naturale. Pentru predarea la restul orelor de lucrări practice vor putea fi angajați maiștri sau absolvenți ai școlilor profesionale.

Pentru anul școlar 1956—57 este necesară o școlarizare mai îndrăzneață la limbi străine și matematici în universități și în institutele pedagogice existente.

Probleme deosebit de importante pune asigurarea bazei materiale necesare și în deosebi a spațiului de învățămînt și de cazare a elevilor. După datele primite de la sfaturile populare, un număr însemnat de clase și internate ar putea fi construite și amenajate în acest interval de timp, prin autoimpunere. Adăugînd sălile de clasă care potrivit directivelor Congresului al II-lea al partidului urmează să se construiască din fond centralizat, se poate face față cerințelor de spațiu de învățămînt pentru îndeplinirea sarcinilor de școlarizare din cel de al doilea cincinal.

Pentru a ușura accesul la școala de 7 ani copiilor ai căror părinți nu domiciliază în localitatea unde școala își are sediul, trebuie îmbunătățit actualul regim de funcționare a internatelor.

Imbunătățirea rețelei școlilor de cultură generală

Rapida dezvoltare a învățămîntului de cultură generală a necesitat crearea unei rețele complexe de școli elementare și medii. Ministerul Învățămîntului n-a procedat din vreme la un studiu sistematic al rețelei școlare și la elaborarea unui plan de perspectivă pentru dezvoltarea ei.

Din această cauză, rețeaua școlară a crescut cu serioase imperfecțiuni, dintre care unele se răsfrîng negativ asupra calității procesului instructiv-educativ. Astfel, rețeaua școlilor de 7 ani este dominată de unități școlare mici, cu o singură serie de clase V—VII. Aceste școli nu pot fi încadrate cu profesori de specialitate la obiecte principale ca: științe naturale, geografie, istorie, — fiindcă orele de la o singură serie de clase V—VII nu ajung pentru a constitui cîte o normă legală de muncă la fiecare din aceste obiecte. De aceea, predarea unei părți din aceste materii se acoperă cu personal didactic de specialități înrudite sau de personal necalificat care nu poate ridica nivelul lecțiilor și exigența față de elevi. Totodată, în aceste școli materialul didactic este folosit neeconomic, de o singură serie de elevi în cadrul cîtorva ore pe săptămînă.

Planul de dezvoltare a rețelei școlilor de cultură generală s-ar putea întocmi pe baza următoarelor principii:

— Efectivul clasei normale: 30—40 elevi, cu excepția claselor de la școlile primare cu mai puțin de patru posturi de învățători;

— Generalizarea școlilor și claselor mixte și abandonarea școlilor pe sexe (de băieți, de fete);

— Obligativitatea organizării de școli de 7 ani cu cel puțin 2 rînduri de clase V—VII, cu excepția cazurilor bine motivate, aprobate de Ministerul Învățămîntului;

— Posibilitatea organizării, în localități cu populație amestecată, de școli unice primare, de 7 ani și medii, cu secții sau clase române și secții sau clase în limba minorităților conlocuitoare.

Valabilitatea acestor principii decurge din întreaga experiență acumulată de Ministerul Învățămîntului după Reforma din 1948, privind școala de cultură generală.

Constituirea de școli medii, de 7 ani sau primare cu secții sau clase în limba popoarelor ce conviețuiesc în localitate sau în regiune contribuie la o mai adîncă cunoaștere reciprocă a elevilor de naționalități diferite, la educarea lor în spiritul patriotismului socialist, la întărirea frăției poporului român cu minoritățile naționale din Republica Populară Română.

Totodată acest sistem permite folosirea mai judicioasă a cadrelor didactice calificate și cu posibilități de a preda în mai multe limbi, precum și utilizarea mai economică a laboratoarelor, muzeelor și a materialelor și aparaturii disponibile.

Spre a oferi posibilități mai largi pentru constituirea unei rețele școlare suple, este necesară îmbogățirea acesteia cu încă 2 tipuri de unități școlare: gimnaziul și liceul. Ca și în trecut, gimnaziul ar urma să funcționeze numai cu clasele V—VII iar liceul cu clasele V—XI. Pentru a arăta utilitatea înființării gimnaziului, să observăm că pentru dezvoltarea învățămîntului de 7 ani trebuie să extindem rețeaua școlară în mare măsură pe socoteala clădirilor disponibile nefolosite, deoarece volumul construcțiilor școlare noi nu va putea ține pasul, o bună bucată de vreme, cu creșterea cerințelor de spațiu de învățămînt. Asemenea clădiri se găsesc însă de multe ori departe de școala primară locală, iar constituirea unei școli de 7 ani, ca unitate de muncă în două localuri diferite, departe unul de altul, poate prejudicia bunul mers al procesului de învățămînt. De aceea, în acest caz, se poate constitui un gimnaziu numai cu clasele V—VII, ca unitate școlară de sine stătătoare.

Tot așa extinderea învățămîntului mediu, mai ales în comune rurale, va pune și mai ascuțit utilizarea spațiului clădit disponibil pentru organizarea de unități școlare. Evident că găsirea și amenajarea unei clădiri existente pentru clasele V—XI formează o problemă incomparabil mai ușor de soluționat decît improvizarea unui edificiu pentru clasele I—XI mai ales că învățămîntul primar cuprinde, în localitățile mai mari, 2—3 și chiar mai multe serii de clase I—IV.

Firește că unitatea de conținut și de organizare a învățămîntului de cultură generală se întărește prin coexistența celor 7 sau 11 clase ale sale în cadrul aceleiași unități de muncă, al aceleiași școli. Totuși această unitate nu este simțitor afectată prin detașarea provizorie, din motive obiective, a claselor V—VII sau V—XI ca gimnazii și licee.

IV. Cadrele didactice

Cadrele didactice de predare, de conducere și de îndrumare și control au principalul rol în ridicarea nivelului învățămîntului. De aceea, trebuie acordată o atenție deosebită pregătirii învățătorilor și profesorilor și promovării directorilor, inspectorilor școlari și șefilor secțiilor de învățămînt.

Pe măsură ce țara noastră înaintează pe drumul construirii socialismului, iar nivelul cultural obștesc se ridică, învățătorii au de îndeplinit sarcini social-politice și de culturalizare din ce în ce mai importante. In mediul rural, învățătorul ia parte activă la popularizarea hotărîrilor și directivelor partidului și guvernului, la munca de lămurire și organizare a țărănimii pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru ridicarea producției agricole și este în fruntea acțiunilor culturale de masă: învățătorul este și rămîne o figură importantă a satului. Pentru a-și îndeplini rolul său, învățătorul trebuie să fie om cult, cu un nivel ideologic ridicat, cu bună pregătire profesională și cu largi cunoștințe din domeniul agrotehnicii, să fie adînc introdus în problemele de educație fizică și de artă (desen, muzică etc.).

In actualele școli pedagogice nu este posibilă pregătirea învățătorului capabil să răspundă la aceste cerințe. De aceea considerăm necesar ca viitorii învățători să fie pregătiți în institute pedagogice de învățători, cu durata de 2 ani, din absolvenți ai cursului mediu teoretic, cu diplomă de maturitate. In aceste institute, se va preda, după planuri și programe întocmite de Ministerul Învățămîntului, următoarele obiecte și activități: Bazele marxism leninismului. Economia politică, Psihologia, Pedagogia și istoria pedagogiei, Metodica obiectelor de predare, Agronomia, Muzica și cîntul, Desenul, Educația fizică și jocul, Lucrul manual, Practica pedagogică, Practica industrială și Practica agricolă.

Invățătorii astfel pregătiți vor putea îndeplini cu competență multiplele sarcini puse de construirea vieții noi socialiste. In adevăr, prin pregătirea lor pedagogică superioară, absolvenții institutelor pedagogice de învățători vor preda mai bine și vor contribui astfel la ridicarea nivelului cursului primar, condiție fundamentală pentru mersul înainte al întregului învățămînt de cultură generală. Obținînd în aceste institute o bună pregătire la muzică, desen și educație fizică, învățătorii vor putea contribui la promovarea sportului și mișcării artistice de masă și totodată vor putea preda cu succes aceste obiecte, prin cumul, la clasele V—VII, în școlile de 7 ani din mediul rural, unde nu pot fi constituite sarcini suficiente de ore pentru a încadra titulari. Totodată, prin studiul bazelor marxism-leninismului, învățătorii se vor ridica la un nivel ideologic superior, ceea ce le va da posibilitatea să contribuie cu succes la îmbunătățirea muncii politice la sate. Primind în institute cunoștințe largi de agronomie, viitorii învățători vor putea veni în ajutorul țăranilor muncitori cu sfaturi și îndrumări agrotehnice mai calificate.

De subliniat totodată că, după calculele Ministerului Învățămîntului, pregătirea învățătorilor în institutele a căror înființare se propune este mai puțin costisitoare decît în școlile pedagogice de azi. Toate aceste considerațiuni justifică înființarea institutelor pedagogice de învățători.

Tinerii pe care îi pregătim azi în universități și institute pedagogice pentru a deveni profesori de fizică, chimie și științe naturale la clasele V—XI, vor preda mîine la școala politehnică generală. De aceea, trebuie să le asigurăm odată cu pregătirea științifică și pedagogică — o temeinică pregătire practică, pentru a putea îndruma cu îndemînare lucrările practice în atelierele școlare și pe loturile a-

Potrivit directivelor Congresului partidului pentru îmbunătățirea continutului învățămîntului și pentru perfecționarea măiestriei pedagogice a cadrelor didactice, un rol important revine cercetării pedagogice din țara noastră, al cărei centru trebuie să fie Institutul de științe pedagogice. In deosebi dezvoltarea acțiunii de politehnizare cere o permanentă grijă pentru generalizarea experienței pozitive a școlii, pentru fundamentarea teoretică a măsurilor practice de îndrumare. Pentru a da Institutului de științe pedagogice posibilitatea să urmărească și să experimenteze metode și principii pedagogice noi, ar fi necesar ca un număr de școli din diferite regiuni ale țării să fie trecute sub directa conducere a Ministerului Învățămîntului pentru a fi organizate ca școli experimentale. Inspirată tot din experiența învățămîntului sovietic, înființarea școlilor experimentale va avea urmări dintre cele mai bune pentru dezvoltarea științei pedagogice din Republica Populară Română.

V. Condiții pentru desfășurarea unui învățămînt de cultură generală pe 12 ani

Creșterea duratei de școlarizare la 12 ani s-ar dovedi necesară, dacă într-o durată mai mică de timp n-ar încăpea un plan de învățămînt în cadrul căruia să se poată desfășura un învățămînt științific înaintat, cu îndeplinirea totodată a cerințelor pedagogice fundamentale. Obiectele de studiu a căror dezvoltare determină caracterul realist științific al învățămîntului de cultură generală și stau la baza procesului de politehnizare sînt: matematicile, științele fizico-chimice, științele naturale, desenul liniar. In planul de învățămînt al școlii noi, aceste obiecte trebuie să ocupe o pondere specifică mai mare decît în planurile școlii vechi burgheze.

Dintre obiectele din domeniul umanistic o atenție deosebită trebuie acordată limbii și literaturii române, care contribuie nu numai la însușirea regulilor exprimării și scrisului corect dar și la educația patriotică a elevilor prin cunoașterea creațiilor literare ale poporului și ale scriitorilor progresiști în care se oglindesc năzuința și lupta oamenilor muncii pentru libertate, pentru progres.

Studiul limbilor moderne se amplifică începînd din clasa a V-a. Istoria, filozofia, economia politică trebuie să-și găsească locul cuvenit în noul plan de învățămînt al școlii noastre de cultură generală, așa cum s-a arătat mai înainte.

Pentru a putea aprecia în ce măsură planul de învățămînt al școlii de cultură generală de 11 ani îndeplinește aceste cerințe, s-a întocmit tabloul comparativ din anexa 5. Din datele tabloului rezultă imediat că se poate încadra în 11 ani un plan de învățămînt pentru școala noastră de cultură generală care îndeplinește toate condițiile cerute pentru desfășurarea unui învățămînt științific, cu caracter politehnic.

Diferența dintre numărul săptămînal de ore din planul de învățămînt pe care-l propunem și din planurile similare din 1923 și 1934 este prea mică pentru a justifica părerea că prin noul plan de învățămînt s-ar ajunge la supraîncărcarea elevilor. Cele două ore pe săptămînă — peste 30 de ore care la clasele V—XI însumează activitatea normală la clasă a elevilor de 5 ore pe zi — sînt orele de lucrări practice. Departe de a constitui o supraîncărcare, orele de lucrări practice, dînd elevilor posibilitatea să schimbe felul de muncă și preocupările specific școlărești, capătă un caracter recreativ și asigură elevilor condiții pentru cea mai sănătoasă formă de odihnă: odihna de muncă prin muncă.

De aceea, trecerea la un învățămînt de cultură generală desfășurat pe 12 ani, în condițiile din țara noastră, nu se poate justifica decît dacă ne propunem să atingem obiective noi, prin introducerea sau întărirea unor elemente care ar lipsi sau ar fi insuficient dezvoltate în planul de învățămînt pe 11 ani. Există asemenea elemente importante determinate pentru conținutul unui învățămînt general cu caracter politehnic, cărora în planul pe 11 ani nu li s-a acordat dezvoltarea necesară? Da, ar putea fi lucrările practice. Pregătirea practică multilaterală a elevilor în cadrul a două ore pe săptămînă — în ateliere, pe loturile școlare experimentale, în producție — trebuie privită de pe acum ca insuficientă. In viitor, odată cu accentuarea caracterului politehnic al învățămîntului de cultură generală, două ore pe săptămînă se vor dovedi și mai neîndestulătoare pentru întărirea legăturii școlii cu practica, cu viața, prin toate formele de activitate practică proprii învățămîntului politehnic: instrucție în ateliere școlare, activitate pe loturi școlare experimentale, practică în producție și altele. Studiile și încercările făcute în unele școli din U.R.S.S. în care procesul de politehnizare este mai avansat [2]) au arătat că mai ales pentru practica în producție a elevilor din anii superiori sînt necesare 4 ore săptămînal de lucrări practice.

Pentru întărirea legăturii școlii cu practica, ar fi deci avantajos să se introducă în planul de învățămînt patru ore de lucrări practice săptămînal. In școala de 11 ani, această cerință nu poate fi îndeplinită în condițiile din țara noastră, decît prin supraîncărcarea elevilor. Desfășurarea învățămîntului de cultură generală pe 12 ani ar permite însă organizarea unei școli în care elevii ar putea primi nu numai o temeinică pregătire teoretică și o largă cultură generală, dar și-ar însuși totodată prețioase deprinderi de muncă practică și chiar un început de pregătire profesională, pe care și-ar putea-o desăvîrși în producție, la locul de muncă, fără a mai fi în general nevoie să treacă prin școala profesională sau tehnică de azi.

Rămîne să examinăm dacă în condițiile actuale din țara noastră poate fi pus în valoare cadrul larg al unei școli de cultură generală organizată pe 12 ani pentru întărirea legăturii învățămîntului cu practica, pentru un învățămînt politehnic multilateral.

Folosirea fructuoasă a celor 4 ore înscrise în planul de învățămînt pentru pregătirea practică a elevilor presupune îndeplinirea următoarelor condiții:

— Pe lîngă școlile medii și de 7 ani să existe mici ateliere școlare și loturi școlare experimentale pentru instruirea elevilor.

— Să dispunem de personal didactic pentru a preda orele de activitate practică, mai ales în ateliere.

— Intreprinderile industriale, S.M.T., gospodăriile de stat, gospodăriile agricole colective să ofere condițiile minime pentru practica în producție a elevilor de la școala de cultură generală.

Nici una din aceste condiții nu este astăzi îndeplinită. Școlile medii și de 7 ani, cu extrem de rare excepții, n-au ateliere, iar unele n-au nici loturi școlare experimentale; cadrele didactice existente n-au fost pregătite pentru învățămîntul general politehnic; activitatea de lămurire a întreprinderilor industriale și agricole în vederea participării lor la politehnizarea școlii de cultură generală nici n-a fost începută. Prin urmare, lipsesc condițiile minime pentru a utiliza cu adevărat avantajos sporirea duratei de școlarizare a învățămîntului de cultură generală la 12 ani.

Tot ca urmare a trecerii imediate la 12 ani este de menționat că în anul 1959 — am avea gol de absolvenți a 7 clase, iar în anii 1959 și 1962 n-am avea absolvenți ai cursului mediu.

Din motivele arătate, Ministerul Învățămîntului socotește că înainte de a trece la o durată de școlarizare de 12 ani, este avantajos să străbatem o etapă în care învățămîntul de cultură generală să fie desfășurat pe 11 ani. In această etapă ar urma să fie îndeplinite următoarele sarcini:

— Generalizarea învățămîntului de 7 ani și dezvoltarea învățămîntului mediu pentru a cuprinde cel puțin 50—60% din absolvenții a 7 clase.

— Înființarea și înzestrarea atelierelor școlare de pe lîngă școlile de 7 ani și medii de 11 ani.

— Pregătirea personalului didactic capabil să contribuie la introducerea învățămîntului politehnic în școala de cultură generală.

— Atragerea întreprinderilor industriale și agricole în acțiunea de politehnizare a școlii.

Această etapă ar putea dura 8-10 ani, în care timp s-ar putea pune o solidă bază materială pentru întărirea continuă a legăturii învățămîntului de cultură generală cu practica, prin politehnizarea sa treptată, sistematică și fermă.

---

[1]) *Legea asupra învățămîntului secundar și superior din 1898. Colecția adnotată de C. Lascăr și I. Biberi. București, 1901, pag. 77.*

[2]) *T. Pișnov: Pregătirea elevilor pentru activitatea practică „Narodnoe obrazovanie", 12 (1955), pag. 39—51.*

PLAN DE ÎNVĂȚĂMÎNT PENTRU ȘCOLILE DE CULTURĂ GENERALĂ DE 11 ANI CU LIMBA DE PREDARE ROMÎNĂ (PLAN DESFĂȘURAT)

Nr. crt.	OBIECTELE	Clasele: I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X reală	X umanistă	XI reală	XI umanistă
1.	Limba și literatura română	12	12	10	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) limba română	—	—	—	—	3	3	2	—	—	—	—	—	—
	b) literatura română	—	—	—	—	3	3	3	3	3	3	4	3	4
2.	Limba rusă	—	—	—	2	3	3	3	3	3	3	3	3	4
3.	Limba engleză (franceză sau germ.)	—	—	—	—	2	2	2	2	2	2	2	2	3
4.	Limba latină	—	—	—	—	—	—	—	2	2	—	4	—	2
5.	Istoria	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) istoria antică	—	—	—	—	2	—	—	2	—	—	—	—	—
	b) istoria evului mediu	—	—	—	—	2	—	—	—	2	—	—	—	—
	c) istoria modernă și contemp.	—	—	—	—	—	2	—	—	—	2	2	—	—
	d) istoria R.P.R.	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	2	2
6.	Constituția	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—
7.	Economia politică	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	2
8.	Filozofia: a) psihologia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—
	b) logica	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
	c) bazele marxism-leninismului	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2
9.	Matematica	6	6	6	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) aritmetica	—	—	—	—	5	2	—	—	—	—	—	—	—
	b) algebra elementară	—	—	—	—	—	—	3	3/2	3	—	—	—	—
	c) geometria elementară	—	—	—	—	—	4	2	2/3	2	2	{ 2	—	—
	d) trigonometria	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2			
	e) algebra superioară. elemente de analiză matem.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	4	{
	f) geometria analitică	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	{ 2
10.	Astronomia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
11.	Fizica	—	—	—	—	—	3	2	3	3	3	3	3	3
12.	Chimia	—	—	—	—	—	—	3	2	2	2	2	2	2
13.	Științe naturale	—	—	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) botanică	—	—	—	—	3	—	—	2	—	—	—	—	—
	b) zoologia	—	—	—	—	—	2	—	—	2	—	—	—	—
	c) anatomia și fiziologia omului	—	—	—	—	—	—	1	—	—	2	2	—	—
	d) geologia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
	e) bazele darwinismului	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
14.	Geografia	—	—	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) noțiuni de geografie fizică și continentele: Africa, Oceania, America și Antarctica	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
	b) geografia continentelor: Europa și Asia	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—
	c) geografia fizică generală	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—
	d) geografia economică și politică a lumii	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—
	e) geografia R.P.R.	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—
15.	Desenul: a) desen artistic	1	1	1	1	1	1	—	—	—	2	2	—	—
	b) desen liniar	—	—	—	—	—	—	1	1	1	1	—	1	—
16.	Caligrafia	1	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
17.	Muzica	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	—	—	—
18.	Educația fizică	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
19.	Lucru manual și lucrări practice	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
		24	24	25	28	32	32	32	32	32	32	32	33	33

ALTE ACTIVITĂȚI

a) Ora educativă (dirigenția) la clasele V—XI se face cîte o oră săptămînal.

b) Cercul sportiv la clasele III—IV, cîte o oră pe săptămînă pentru fiecare clasă, iar la clasele V—VII, cîte două ore pe săptămînă, pe grupe de trei clase.

c) Colectivul sportiv la clasele VIII—XI cîte două ore pe săptămînă pe grupe de patru clase.

d) Ansamblul coral la clasele V—XI pe grupe de trei și patru clase, cîte două ore pe săptămînă.

e) In școlile în care nu s-au introdus încă lucrările practice, se mențin cercurile de mîini îndemînatice la clasele V—VII pe grupe de trei clase, cîte două ore pe săptămînă.

NOTĂ:

— Activitățile de la pct. d, e, sînt la alegere pentru elevi.

— Orele de la activitățile b, c, d, e, se calculează pentru profesori în obligația de catedră

PLANUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT PENTRU ȘCOLILE DE CULTURĂ GENERALĂ DE 11 ANI, CU LIMBILE DE PREDARE ALE MINORITĂȚILOR NAȚIONALE (PLAN DESFĂȘURAT).

Nr. crt.	OBIECTELE / Clasele:	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X reală	X umanistă	XI reală	XI uman
1.	Limba maternă	12	11	7	5	2	2	2	—	—	—	—	—	—
2.	Limba romînă	—	3	5	5	2	2	2	1	1	1	1	1	1
3.	Literatura maternă	—	—	—	—	2	2	2	3	2	2	3	2	3
4.	Literatura romînă	—	—	—	—	2	2	1	1	2	2	2	2	3
5.	Limba rusă	—	—	—	2	3	3	3	3	3	3	3	3	4
6.	Limba engleză (franceză sau germană)	—	—	—	—	2	2	2	2	2	2	2	2	3
7.	Limba latină	—	—	—	—	—	—	—	2	2	—	4	—	2
8.	Istoria	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) istoria antică	—	—	—	—	2	—	—	2	—	—	—	—	—
	b) istoria evului mediu	—	—	—	—	2	—	—	—	2	—	—	—	—
	c) istoria modernă și contemp.	—	—	—	—	—	2	—	—	—	2	2	—	—
	d) istoria R.P.R.	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	2	2
9.	Constituția	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—
10.	Economia politică	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	2
11.	Filosofia a) psihologia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—
	b) logica	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
	c) bazele marxism-leninismului	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2
12.	Matematica	6	6	6	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) aritmetica	—	—	—	—	5	2	—	—	—	—	—	—	—
	b) algebra elementară	—	—	—	—	—	—	3	3/2	3	—	—	—	—
	c) geometria elementară	—	—	—	—	—	4	2	2/3	2	2	{2	—	—
	d) trigonometria	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2		—	—
	e) algebra superioară, elemente de analiză matem.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	4	{2
	f) geometria analitică	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	
13.	Astronomia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
14.	Fizica	—	—	—	—	—	3	2	3	3	3	3	3	2
15.	Chimia	—	—	—	—	—	—	3	2	2	2	2	2	2
16.	Științe naturale	—	—	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) botanică	—	—	—	—	3	—	—	2	—	—	—	—	—
	b) zoologia	—	—	—	—	—	2	—	—	2	—	—	—	—
	c) anatomia și fiziologia	—	—	—	—	—	—	1	—	—	2	2	—	—
	d) geologia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
	e) bazele darwinismului	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
17.	Geografia	—	—	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) noțiuni de geografie fizică și continentele: Africa, Oceania, America și Antarctica	—	—	—	—	8	—	—	—	—	—	—	—	—
	b) geografia continentelor Europa și Asia	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—
	c) geografia fizică generală cu noțiuni de petrografie	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—
	d) geografia economică și politică a lumii	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—
	e) geografia R.P.R.	—	—	—	—	—	—	2	—	—	2	2	—	—
18.	Desenul: a) desen artistic	1	1	1	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—
	b) desen liniar	—	—	—	—	—	—	1	1	1	1	—	1	—
19.	Caligrafia	1	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20.	Muzica	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	—	—
21.	Educația fizică	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
22.	Lucru manual și lucrări practice.	1	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2
		24	26	26	30	34	34	34	34	34	34	34	35	35

PLANUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT PENTRU ȘCOALA DE CULTURĂ GENERALĂ DE 11 ANI CU LIMBA DE PREDARE GERMANĂ (PLAN DESFĂȘURAT)

Nr. crt.	OBIECTELE / Clasele:	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X reală	X umanistă	XI reală	XI uman
1.	Limba maternă	12	11	7	5	3	3	2	—	—	—	—	—	—
2.	Limba romînă	—	3	5	5	2	2	2	1	1	1	1	1	1
3.	Literatura maternă	—	—	—	—	2	2	2	3	3	3	3	2	3
4.	Literatura romînă	—	—	—	—	2	2	2	1	2	2	3	2	3
5.	Limba rusă	—	—	—	2	3	3	3	3	3	3	3	3	4
6.	Limba latină	—	—	—	—	—	—	—	2	2	—	4	—	2
7.	Istoria	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) istoria antică	—	—	—	—	2	—	—	2	—	—	—	—	—
	b) istoria evului mediu	—	—	—	—	2	—	—	—	2	—	—	—	—
	c) istoria modernă și contemp.	—	—	—	—	—	2	—	—	—	2	2	—	—
	d) istoria R.P.R.	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	2	2
8.	Constituția	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—
9.	Economia politică	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	2
10.	Filosofia: a) psihologia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—
	b) logica	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
	c) bazele marxism-leninismului	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2
11.	Matematica	6	6	6	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) aritmetica	—	—	—	—	5	2	—	—	—	—	—	—	—
	b) algebra elementară	—	—	—	—	—	—	3	3/2	3	—	—	—	—
	c) geometria elementară	—	—	—	—	—	4	2	2/3	2	2	{2	—	—
	d) trigonometria	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2		—	—
	e) algebra superioară, elemente de analiză matem.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	4	{2
	f) geometria analitică	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	
12.	Astronomia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
13.	Fizica	—	—	—	—	—	3	2	3	3	3	3	3	3
14.	Chimia	—	—	—	—	—	—	3	2	2	2	2	2	2
15.	Științe naturale	—	—	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) botanică	—	—	—	—	3	—	—	2	—	—	—	—	—
	b) zoologia	—	—	—	—	—	2	—	—	2	—	—	—	—
	c) anatomia și fiziologia	—	—	—	—	—	—	1	—	—	2	2	—	—
	d) geologia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
	e) bazele darwinismului	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
16.	Geografia	—	—	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) noțiuni de geografie fizică și continentele: Africa, Oceania, America și Antarctica	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
	b) geografia continentelor Europa și Asia	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—
	c) geografia fizică generală cu noțiuni de petrografie	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—
	d) geografia economică și politică a lumii	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—
	e) geografia R.P.R.	—	—	—	—	—	—	2	—	—	2	2	—	—
17.	Desenul: a) desen artistic	1	1	1	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—
	b) desen liniar	—	—	—	—	—	—	1	1	1	1	—	1	—
18.	Caligrafia	1	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
19.	Muzica	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	—	—
20.	Educația fizică	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
21.	Lucru manual și lucrări practice.	1	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2
		24	26	26	30	33	33	33	32	33	33	33	33	33

PLANUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT PENTRU ȘCOALA DE CULTURĂ GENERALĂ DE 11 ANI CU LIMBA DE PREDARE RUSĂ (PLAN DESFĂȘURAT)

Nr. crt.	OBIECTELE / Clasele:	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X reală	X umanistă	XI reală	XI uman
1.	Limba maternă	12	11	7	5	3	3	2	—	—	—	—	—	—
2.	Limba romînă	—	3	5	5	2	2	2	1	1	1	1	1	1
3.	Literatura maternă	—	—	—	—	2	2	2	3	3	3	3	3	4
4.	Literatura romînă	—	—	—	—	2	2	2	1	2	2	3	2	3
5.	Limba engleză (franceză sau germană)	—	—	—	—	2	2	2	2	2	2	2	2	3
6.	Limba latină	—	—	—	—	—	—	—	2	2	—	4	—	2
7.	Istoria	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) istoria antică	—	—	—	—	2	—	—	2	—	—	—	—	—
	b) istoria evului mediu	—	—	—	—	2	—	—	—	2	—	—	—	—
	c) istoria modernă și contemp.	—	—	—	—	—	2	—	—	—	2	2	—	—
	d) istoria R.P.R.	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	2	2
8.	Constituția	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—
9.	Economia politică	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	2
10.	Filosofia: a) psihologia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—
	b) logica	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
	c) bazele marxism-leninismului	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2
11.	Matematica	6	6	6	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) aritmetica	—	—	—	—	5	2	—	—	—	—	—	—	—
	b) algebra elementară	—	—	—	—	—	—	3	3/2	3	—	—	—	—
	c) geometria elementară	—	—	—	—	—	4	2	2/3	2	2	{2	—	—
	d) trigonometria	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2		—	—
	e) algebra superioară, elemente de analiză matem.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	4	{2
	f) geometria analitică	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	
12.	Astronomia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
13.	Fizica	—	—	—	—	—	3	2	3	3	3	3	3	3
14.	Chimia	—	—	—	—	—	—	3	2	2	2	2	2	2
15.	Științe naturale	—	—	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) botanică	—	—	—	—	3	—	—	2	—	—	—	—	—
	b) zoologia	—	—	—	—	—	2	—	—	2	—	—	—	—
	c) anatomia și fiziologia	—	—	—	—	—	—	1	—	—	2	2	—	—
	d) geologia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
	e) bazele darwinismului	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
16.	Geografia	—	—	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	a) noțiuni de geografie fizică și continentele: Africa, Oceania, America și Antarctica	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—
	b) geografia continentelor Europa și Asia	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—
	c) geografia fizică generală cu noțiuni de petrografie	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—
	d) geografia economică și politică a lumii	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—
	e) geografia R.P.R.	—	—	—	—	—	—	2	—	—	2	2	—	—
17.	Desenul													
	a) desen artistic	1	1	1	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—
	b) desen liniar	—	—	—	—	—	—	1	1	1	1	—	1	—
18.	Caligrafia	1	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
19.	Muzica	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	—	—
20.	Educația fizică	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
21.	Lucru manual și lucrări practice.	1	1	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2
		24	26	26	28	32	32	32	31	32	32	32	33	33

Munca cultural-educativă în atenția organizațiilor de partid sătești

Mihai Ivan
prim-secretar al Comitetului raional de partid Turnu Severin

In lumina documentelor celui de al II-lea Congres al P.M.R., comitetul raional de partid din Turnu Severin a făcut o analiză atentă a muncii organizațiilor de bază sătești în domeniul cultural-educativ și a elaborat un program de măsuri la înfăptuirea cărora să fie antrenată toată intelectualitatea satelor și în primul rînd cadrele didactice.

In majoritatea comunelor, organizațiile de bază au înțeles rolul politic al învățătorilor și s-au sprijinit pe ei în mod just în activitatea pe care o desfășoară.

Invățătorii comuniști din raionul Turnu Severin muncesc cu entuziasm nu numai pentru instruirea și educarea copiilor, ci, împreună cu ceilalți intelectuali se străduiesc să ridice nivelul cultural al colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor muncitori cu gospodărie individuală.

Conferințe, programe artistice, cercuri de citire a ziarelor, a revistelor și cărților, recenzii, lecții predate la cercurile agrotehnice sînt forme ale muncii culturale desfășurate de pedagogi în satele noastre.

Sub îndrumarea permanentă a organizațiilor de bază sătești, învățătorii și profesorii din comunele Sisești, Malovățu, Ghelmegioaia, Izvoru Aneștilor au reușit să facă din căminele culturale și colțurile roșii ale gospodăriilor agricole colective locuri de recreere, distracție și educație a țărănimii muncitoare.

Cele mai multe organizații de bază au folosit pedagogii în munca de transformare socialistă a agriculturii. In comuna Ilovăț, de pildă, desfășurînd o intensă muncă politică și cultural-educativă în rîndurile țărănimii muncitoare, învățătorii au adus o contribuție deosebită la crearea celor două întovărășiri agricole.

Invățătorii comuniști, împreună cu cei fără de partid din comunele Breznița-Ocol, Hinova, Cerneți și Bistrița au desfășurat o vie activitate în cercurile care funcționează pe lîngă căminele culturale, popularizînd experiența și succesele obținute de gospodăriile agricole colective, de întovărășiri agricole și asociații. In conferințe aceștia au arătat metodele agrotehnice înaintate cu ajutorul cărora colectiviștii și întovărășiții au realizat peste 2000 kg grîu și 3000 kg porumb la hectar față de cele 1200 kg grîu realizate la hectar de țăranii cu gospodării individuale. In felul acesta propaganda prin conferințe cu caracter agricol a fost folosită cu succes atît pentru antrenarea unui număr de țărani muncitori pe drumul colectivizării, cît și ca una din cele mai puternice arme contra zvonurilor dușmanului de clasă care caută să minimalizeze în diferite chipuri importanța măsurilor agrotehnice înaintate și a muncii în colectiv.

Un rol deosebit au avut în această privință și brigăzile artistice de amatori de la sate. Programele lor au oglindit aspecte din viața colectiviștilor; țăranii fruntași au fost evidențiați, iar cei rămași în urmă ajutați pe calea satirei să-și vadă greșelile. Printre echipele artistice de agitație care au desfășurat o muncă rodnică sînt cele din comunele Vîrciorova, Malovățu, Sisești, Ada-Kaleh și altele.

In activitatea culturală la sate s-au evidențiat numeroși învățători, ca învățătoarea Olga Buzatu, candidată de partid, din comuna Malovățu, învățătoarea Maria Drăghia, din comuna Sisești, învățătorul Ion Lupu din comuna Bistrița și învățătorul Mircea Marinescu din comuna Malovățu care a amenajat o foarte bună parcelă experimentală. Rezultatele obținute pe această parcelă au sporit interesul țăranilor muncitori pentru cunoașterea și aplicarea metodelor înaintate în agricultură.

In cadrul muncii cultural-educative pentru transformarea socialistă a agriculturii pedagogii comuniști au dat o atenție deosebită îndeplinirii planului de achiziții, contractări și colectări. Bune rezultate în această privință au obținut învățătorii din comunele Erghevița și Cireșu. Sînt însă și învățători, ca Ion Popescu din comuna Perj, Elena Ionașcu din comuna Malovățu, care consideră că pot duce munca de lămurire pentru predarea cotelor la timp, de către alții, în timp ce ei înșiși se sustrag de la această îndatorire patriotică. Atitudinea lor a fost dezaprobată de toți pedagogii din raion.

In raionul nostru există însă și organizații de bază sătești care nu înțeleg rolul politic de mare însemnătate pe care-l au învățătorii în munca de culturalizare a satelor. Astfel, organizația de bază a comunei Izvorul Bîrzei nu a îndrumat munca cultural-educativă a învățătorilor. Astfel se explică de ce activitatea căminului cultural din comună este slabă și nelegată de viața satului.

In unele comune sprijinul insuficient din partea organizațiilor de bază sătești a dus organele locale de stat la greșeli în muncă. S-a ajuns astfel la supraîncărcarea pedagogilor cu tot felul de sarcini care n-au nimic comun cu activitatea lor didactică și cultural-educativă. De pildă, sfatul popular al comunei Fîntîna Domnească a folosit învățătorii din sat în muncile sale administrative, purtîndu-i pe la porțile oamenilor cu diferite probleme. Astfel de metode se practicau și în comuna Izvorul Bîrzei.

Nu-i mai puțin adevărat însă, că mai sînt și cadre didactice care se țin departe de viața satului, care-și rezumă activitatea numai la îndeplinirea sarcinilor didactice. Așa se face că în comuna Fîntîna Domnească, de pildă, procesul de învățămînt se desfășoară cu rezultate frumoase dar munca culturală este neglijată. De asemenea, în comunele Cerneți, Breznița-Ocol, Simian, Vîrciorova, unii din învățători subapreciază activitatea obștească.

Toate aceste lipsuri trebuie lichidate fără întîrziere. Intreaga masă a învățătorilor au datoria să ia parte activă la traducerea în viață a sarcinilor cu privire la transformarea socialistă a agriculturii, trasate de cel de al II-lea Congres al Partidului. Organele locale trebuie să le creeze condiții pentru a putea îndeplini această importantă sarcină.

In perioada actuală la sate, cadrele didactice sub îndrumarea și conducerea organizațiilor de bază sătești au datoria să ducă o intensă muncă politică pentru lămurirea și mobilizarea țăranilor muncitori în vederea efectuării la timp a muncilor agricole de primăvară, precum și pentru crearea de noi gospodării agricole colective, întovărășiri și asociații.

Cîteva observații asupra predării matematicii

La începutul acestui an școlar am făcut parte dintr-o comisie de examen de admitere în Universitatea „C. I. Parhon" din București, avînd sarcina de a verifica cunoștințele de matematică ale candidaților. Un astfel de examen, cu toate condițiile speciale în care se desfășoară (timpul relativ redus de care dispune examinatorul, emotivitatea candidaților etc.) permite totuși să se tragă unele concluzii cu privire la pregătirea lor.

Examenul a arătat că printre absolvenții școlilor medii din țară sînt numeroși tineri stăpîni pe cunoștințele acumulate. Astfel, candidata S. M., absolventă a școlii medii de fete nr. 3 din București, a rezolvat toate problemele din lucrarea scrisă, a explicat clar calculele și le-a efectuat cu îngrijire. Candidatul E. O., absolvent al școlii medii nr. 1 din București, a rezolvat bine problemele, a folosit corect funcțiile trigonometrice inverse și s-a exprimat într-o formă concisă. Candidata S. M., absolventă a școlii medii de fete nr. 3 din București, a folosit o metodă originală pentru rezolvarea uneia dintre probleme, a dat soluții complecte, a efectuat calculele în mod rațional. La examenul oral, candidata M. M., absolventă a școlii medii de fete din Brăila, a rezolvat just o ecuație algebrică cu numitori care conțin necunoscuta, a expus bine tema „fracțiile zecimale periodice și fracțiile ordinare" și a dat unei probleme de geometrie plană nu numai o soluție geometrică, ci și o soluție simplă pe baza unor considerațiuni de trigonometrie. Ca și aceștia, mulți alți absolvenți au dat dovada unei pregătiri temeinice la matematică.

Totuși, mai sînt încă absolvenți care au serioase lipsuri în cunoștințele lor. Trebuie menționate în primul rînd lipsurile constatate în expunerea logică, lipsuri care se manifestă prin raționamente greșite, incomplecte sau incoerente, prin neînțelegerea demonstrației unor teoreme sau formule, prin dificultăți în desprinderea firului conducător al unui raționament mai lung sau al unei serii de teoreme. Unii candidați cunosc anumite formule de algebră, geometrie sau trigonometrie, fără însă a le putea demonstra, chiar dacă sînt ajutați. Unii candidați n-au cunoscut nici etapele prin care se ajunge la formula ca lungimea cercului sau aria și volumul trunchiului de con. Alții n-au putut justifica extinderea calculului cu exponenți întregi la cei fracționari și negativi. Unii absolvenți nu știau ce se numește unghi diedru, cum se măsoară unghiul a două direcții sau unghiul unei direcții cu un plan. Un absolvent al școlii medii nr. 2 din Cluj a afirmat că volumul piramidei este egal cu suma dintre ariile bazelor și aria laterală. Reprezentarea geometrică a funcțiilor trigonometrice $y = \sin x$; $y = \cos x$; $y = \cos x/2$ sau $y = \text{arc tg. } x$ a provocat greutăți multor candidați cărora le-au revenit astfel de subiecte. O serie de candidați nu aveau noțiuni clare cu privire la rezolvarea unui triunghi. Ei aplicau numai teorema lui Pitagora, neputînd astfel determina unghiurile. De altfel, nu puțini au aplicat în lucrarea scrisă teorema lui Pitagora într-un triunghi oarecare.

Examenul a arătat că o parte din absolvenți nu stăpînesc suficient tehnica de calcul, se încurcă la rezolvarea ecuațiilor.

S-au constatat lipsuri și la rezolvarea problemelor de construcții grafice. La lucrarea scrisă, de pildă, mai mulți candidați au dus tangentele la un cerc dintr-un punct exterior lui prin construcții empirice, fără a justifica construcția grafică cerută. La unii candidați este slab dezvoltată reprezentarea spațială, întîmpinînd greutăți în a-și reprezenta astfel de corpuri ca un cub circumscris unei sfere, un paralelipiped înscris într-o sferă etc. De asemenea, s-au întîmpinat greutăți în folosirea cunoștințelor de geometrie plană și de trigonometrie în vederea rezolvării unor probleme de geometrie în spațiu sau în folosirea cunoștințelor de algebră la identități și ecuații trigonometrice.

O lipsă mai generală a candidaților la examenul de admitere a constat în exprimarea lor greoaie, în prezentarea dezordonată a lucrărilor.

★

Documentele Congresului al II-lea al P.M.R. pun în fața școlilor de cultură generală sarcina de a îmbunătăți predarea matematicii, disciplină deosebit de însemnată în realizarea politehnizării învățămîntului. Tocmai de aceea se impune luarea unor măsuri eficace, care să asigure înlăturarea grabnică a lipsurilor în cunoștințele de matematică ale absolvenților școlilor medii.

Pentru a dezvolta deprinderile aritmetice și tehnice de calcul algebric este necesar ca în clasele școlii medii să se continue cu exercițiile de aritmetică, iar algebra să se studieze în strînsă legătură cu aritmetica, pentru ca elevii să poată înțelege și explica efectuarea transformărilor identice pe baza proprietăților operațiilor cunoscute din aritmetică. Noțiunile fundamentale despre ecuații și inecuații, echivalența lor, operațiile care duc la pierderea sau introducerea unor rădăcini etc. trebuie repetate în decursul tuturor claselor și consolidate mereu. Noțiunea de dependență funcțională și de grafic al variației unei funcții trebuie de asemenea subliniată și urmărită în dezvoltarea ei în tot cursul școlar.

Revenirea la sistemul predării concentrice a geometriei care va fi inclusă în noua programă școlară va permite o tratare sistematică în cursul mediu și o reluare pe alt plan a primei părți a geometriei plane, care este încă însușită slab de către unii elevi. De asemenea este necesar să se insiste asupra noțiunilor de teoremă directă, reciprocă și contrarie și să se sublinieze condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o demonstrație. Dar paralel cu aceasta, este necesar a se urmări dezvoltarea gîndirii, desprinderea etapelor principale sau a ideii fundamentale a fiecărui raționament, dezvoltarea reprezentărilor spațiale, rezolvarea problemelor de loc geometric și de construcții grafice la toate capitolele geometriei. Manualul actual de trigonometrie prezintă încă multe slăbiciuni; el trebuie neapărat îmbunătățit. Culegerile de probleme și manualul căruia îi sînt anexate trebuie să aibă aceeași succesiune a materiei, aceleași capitole.

Paralel cu astfel de măsuri, trebuie continuată cu hotărîre și eficacitate acțiunea de ridicare a nivelului ideologic și științific al profesorilor de specialitate, de perfecționare a măiestriei lor pedagogice, de întărire a răspunderii pe care o au față de pregătirea tinerei generații. Atitudinea formală, funcționărească față de elevi și școală trebuie să fie înlocuită, acolo unde ea mai domnește, printr-o atitudine exigentă față de sine și față de elevi, printr-o grijă atentă și permanentă față de ceea ce învață elevii, față de felul cum asimilează și cum aplică cele studiate. Trebuie stimulată activitatea individuală independentă a elevilor, prin organizarea unei variate și atrăgătoare activități în afară de clasă la matematică, urmînd tocmai crearea și lărgirea deprinderilor de studiu individual, încurajarea dorinței de lărgire a orizontului de cunoștințe.

Ar fi utilă, de asemenea, o culegere de probleme date la examenele de admitere în institutele de învățămînt superior în ultimii ani, cu indicații de rezolvare ca și cu metode de lucru la examenele de matematici.

Pe baza acestei culegeri s-ar putea organiza și o discuție prin presă asupra nivelului și cerințelor examenelor de admitere în învățămîntul superior (în ceea ce privește matematica). La această discuție ar putea participa un cerc mai larg de interesați: profesori, studenți, absolvenți de școli medii sau de institute superioare. Problema merită să fie discutată și poate că va începe de pe acum în vederea viitoarei sesiuni de examene de admitere.

Conf. univ. TIBERIU ROMAN

LA CERCUL AGROTEHNIC

Cadrele didactice din satul Tolești, raionul Fălticeni, desfășoară o bogată propagandă agricolă în rîndurile țăranilor muncitori. La lecțiile cercului agrotehnic de pe lîngă căminul cultural din acest sat participă cu regularitate 24 cursanți. Invățătorul Gheorghe A. ramă, lectorul acestui cerc, a ținut pînă acum 10 lecții.

Pentru asigurarea unor recolte bogate la hectar în anul acesta, numeroși țărani muncitori din satul Tolești îndrumați de către cadrele didactice au început să facă probe de germinație, să repare uneltele agricole, să selecționeze semințe și să transporte pe cîmp gunoiul de grajd.

Colectivul de elevi, rezultat al întregului proces instructiv-educativ

Discuții

Cu toții trebuie să fim de acord că formarea și educarea colectivului de elevi este în primul rînd o sarcină a școlii, sarcină care se realizează în cadrul procesului de învățămînt. De aceea, este just și necesar ca, pentru realizarea acestei sarcini, educatorii să se sprijine în primul rînd pe munca instructivă, să folosească la maximum posibilitățile existente în acest domeniu în vederea educării elevilor în spirit colectivist.

Colectivul de elevi este rezultatul întregului proces de învățămînt, cu cele două laturi ale lui — instructivă și educativă.

In momentul de față există serioase lipsuri în domeniul muncii educative și, în special, al muncii extrașcolare. De aceea nu este suficient a sublinia numai importanța activității instructive. In unele școli, munca educativă se limitează la activitatea din școală și nu există o preocupare pentru organizarea activității practice, extrașcolare, de organizație și obștești a elevilor.

In ceea ce privește metodica muncii educative, trebuie să remarcăm înrădăcinarea unei practici ce a căpătat o largă răspîndire în unele școli — și anume folosirea metodei convingerii pe calea referatelor și discuțiilor morale drept unică metodă de educație. Fără îndoială că pentru formarea convingerilor colectiviste sînt necesare cunoștințe de etică și morală comunistă, sînt necesare convorbiri și referate cu această temă. Dar aceasta nu este suficient. Convingerea care se bizuie doar pe discuții etice cu elevii este lipsită de trăinicie, nu rezistă încercărilor. Copiii se deprind să vorbească despre ceea ce e bine, dar faptele lor contrazic ceea ce spun. Asemenea copii știu să exprime teoretic idealurile cele mai nobile și mai frumoase, dar practic se comportă altfel, într-un mod ce nu corespunde nici pe departe cu idealurile exprimate. Acesta este un rezultat al educării elevilor numai prin vorbe.

Copiii trebuie să afle nu numai că este necesar să se comporte just să-și subordoneze interesele proprii celor colective, obștești, ci trebuie deprinși să se comporte și să acționeze just, ca membri ai colectivului. Pentru aceasta, este necesar să se organizeze cu toată atenția atît activitatea elevilor în cadrul lecțiilor, cît și activitatea practică în cadrul cercurilor tehnice și științifice, în cadrul muncii pe loturile școlare, în cadrul activității productive obștești etc. Organizarea și pregătirea în comun a diferitelor acțiuni pionierești, obștești, adunări, excursii etc. fac ca elevii să capete deprinderi practice de muncă și activitate colectivă.

Aceste acțiuni cad desigur, în primul rînd, în sarcina dirigintelui. Le revine însă un rol deosebit în această privință și organizațiilor de pionieri și U.T.M., care constituie partea cea mai înaintată și mai activă a colectivului de elevi și pe care trebuie să se sprijine pedagogii școlii în procesul de formare a colectivului de elevi. In organizațiile de pionieri și U.T.M., copiii și tinerii învață să trăiască și să acționeze în colectiv, deoarece trăsătura caracteristică a activității în cadrul acestor organizații este tocmai munca colectivă. Viața de organizație, alegerea organelor de conducere proprii, adunările și tradițiile organizațiilor comuniste de tineret, duc la închegarea colectivului, la dezvoltarea opiniei sale, la formarea convingerilor și deprinderilor colectiviste. De aceea, școala trebuie să se sprijine, în formarea colectivului de elevi, în primul rînd pe organizațiile de pionieri și U.T.M., să le ajute pentru ca acestea să poată deveni nucleul întregului colectiv de elevi. Nucleul (activul) colectivului de elevi nu poate fi în școala noastră decît organizația de pionieri sau U.T.M. Școala trebuie să privească activitatea organizațiilor de pionieri și U.T.M. ca o problemă a sa, ca o parte integrantă, de nedespărțit a muncii instructiv educative.

In numeroase școli însă, munca organizațiilor de pionieri și U.T.M. este subapreciată, nu i se acordă suficient ajutor din partea colectivului pedagogic. In loc să întărească activul pionieresc sau de U.T.M. și să pornească, sprijinindu-se pe el, la închegarea colectivului școlar, unii pedagogi inițiază diferite alte forme organizatorice care lipsesc școala de un sprijin atît de prețios în munca educativă. In acest fel se produce și o fărîmițare a forțelor pedagogice: instructorul lucrează cu detașamentul, dirigintele cu activul clasei. Această izolare are ca rezultat faptul că nu se formulează cerințe comune, se întîrzie și chiar se împiedică procesul de închegare a colectivului creîndu-se două sau mai multe nuclee.

Pentru a ne putea sprijini cu succes pe colectivul pionieresc sau pe activul U.T.M. în munca de formare a colectivului de elevi trebuie să cunoaștem bine munca acestora.

Organizațiile de pionieri și U.T.M. pot aduce un aport însemnat și la formarea tradițiilor proprii ale școlii care duc apoi la închegarea colectivului de elevi. La școala mixtă nr. 171 din București s-a sărbătorit zilele trecute „Ziua unității", cu ocazia împlinirii a 6 ani de la înființarea unității de pionieri. Intreaga școală a participat cu entuziasm la acest eveniment. La adunarea festivă au asistat, pe lîngă pionierii unității, profesorii școlii, părinții, foștii pionieri și instructori de pionieri. Doi dintre primii pionieri și instructorul superior al unității de acum șase ani au povestit pionierilor fapte și întîmplări din viața pionierească de atunci.

Intîlnirea, în cadrul adunării, a pionierilor aparținînd diferitelor generații care au învățat în școală a contribuit la apropierea între foștii și actualii pionieri. Elevii au simțit că aparțin nu numai unui colectiv mare al școlii, dar că sînt legați de generațiile care au trecut înaintea lor prin școală.

După cum colectivul clasei nu trebuie să se mărginească la preocupările clasei, ci și să participe la viața multilaterală a școlii, tot astfel și colectivul școlii nu trebuie să se mărginească numai la preocupările școlii, ci să participe și la viața socială. Pedagogii au datoria să conducă pe elevi spre înțelegerea faptului că fac parte din colectivul larg al satului sau orașului respectiv, al patriei. Pentru aceasta nu este suficient să ne mărginim la activitatea din cadrul procesului instructiv. Trebuie organizată participarea concretă a copiilor, pe măsura posibilităților și forțelor lor, la munca obștească. Iată un exemplu pe care l-am întîlnit în practică, într-un sat din Moldova. Invățătorul, în colaborare cu instructorul de pionieri, a organizat aici munca de folos obștesc a copiilor alături de cei mai în vîrstă pentru construirea căminului cultural al comunei. In munca dusă împreună cu tinerii și cu toți țăranii muncitori din comună, copiii au simțit în mod concret cum colectivul școlii lor este o părticică din colectivul larg al satului. Colectivul de elevi a muncit cu însuflețire în această acțiune.

Exemplele arătate aci scot la lumină însemnătatea pe care o are activitatea extrașcolară în crearea și închegarea colectivului de elevi, și chiar mai mult, în integrarea elevilor în societate.

VIRGIL RADULIAN

Intensificarea schimburilor culturale, mijloc de stringere a legăturilor de prietenie și colaborare intre cadrele didactice din toată lumea

Petre Radu
vicepreședinte al C.C. al S.M.I.

Tendința spre unitate, spre un front de luptă comun pentru o viață mai bună, pentru „piine, pace și libertate", a devenit astăzi atit de puternică in rindurile tuturor oamenilor muncii, incit ea constituie o trăsătură caracteristică a mișcării sindicale internaționale. In acest climat, educatorii din toate țările lumii își manifestă tot mai viu dorința de a colabora cu colegii lor, indiferent de sistemul social căruia aparțin, de a-și impărtăși reciproc experiența in domeniul educării tineretului, in domeniul științific și literar, de a-și impărtăși experiența și succesele in lupta pentru imbunătățirea situației lor și a școlii, pentru pace și progresul omenirii.

In ultimul timp, această tendință de colaborare, ințelegere și prietenie intre educatorii din toate țările ia forme din ce in ce mai concrete. Se inmulțesc schimburile de delegații de invățători și profesori din lumea intreagă. Pe zi ce trece crește schimbul de publicații, de opere literare, texte pedagogice, de expoziții de material didactic, de desene artistice făcute de copii, de filme, fotografii și alte documente cu privire la viața popoarelor, la situația școlii și a elevilor din diferite țări.

Intilnirile internaționale in care educatorii au discutat probleme ce se pun in fața școlii și a slujitorilor ei, atit in țările capitaliste și coloniale cit și in cele socialiste, au dat rezultate imbucurătoare.

Seminarul Pedagogic Internațional, organizat din inițiativa invățătorilor danezi, la Ejsberg, in vara trecută, a fost un prilej deosebit pentru stringerea legăturilor intre tinerii invățători din țări ca Danemarca, U.R.S.S., Japonia, Siam, Togo, R.P. Romină, R.P. Bulgaria, Chile, Norvegia, Suedia, Venezuela, Cehoslovacia, R.P. Chineză și altele, care au participat la intilnire. Intr-un articol publicat in nr. 15 al revistei Enseignants du Monde, profesorul danez Henrik Sidenius declară următoarele: Seminarul acesta „a făcut dovadă că este posibil ca reprezentanți (ai cadrelor didactice) din Est și Vest să discute probleme principale și concrete intr-o atmosferă cordială și să găsească o bază comună de colaborare".

S-a tras concluzia, spune el „că avem mult de invățat unii de la alții, că ne putem intr-ajutora pentru a atinge scopul cel mai inalt al educației, sarcina noastră comună. Vom avea o bază pentru o luptă internațională mai hotărită, pentru pregătirea unor invățători educați in adevăratul spirit democratic, pentru o reală securitate a funcției tinerilor invățători in ceea ce privește salariile, condițiile de muncă, dreptul la postul lor" etc. Profesorul danez cere organizarea unui schimb de corespondență intre studenții diferitelor instituții de invățămint (care vor deveni invățători) și tinerii invățători și profesori din diferite țări.

Demnă de relevat este și inițiativa sindicatului de educatori japonezi care publică o serie de volume intitulate „Copiii lumii". Volumele cuprind desene făcute de copii din diferite țări, incercări literare și scrisori ale acestora și au ca scop să oglindească viața copiilor din toate colțurile pămintului, tendințele lor spre o viață fericită și datoria educatorilor și a părinților de a le asigura acest drept legitim al lor, prin lupta pentru menținerea păcii.

In cursul acestei veri Federația noastră Internațională va sprijini organizarea unui Seminar pedagogic mai larg in cadrul căruia pedagogi din toate țările vor discuta liber problemele pe care le ridică predarea invățămintului științific in școală.

In același timp, F.I.S.E. proiectează să inființeze un centru international de documentare pedagogică la Paris, și să susțină inființarea unor centre regionale de aceeași natură la Copenhaga, la Santiago, Chile, la Mexico, un centru pentru Asia și unul pentru Africa Occidentală Franceză.

Scopul acestor centre de documentare ar fi acela de a stringe orice documentări, publicații și experiențe in legătură cu problemele educației, condițiile de viață și de luptă ale cadrelor didactice.

Inițiativele F.I.S.E. complectate cu altele venite din partea organizațiilor naționale (schimbul de delegați, intilniri, excursii, stagii, corespondență, colaborare reciprocă la ziare și reviste etc.), vor contribui intr-adevăr la intărirea prieteniei intre educatorii din toată lumea, pe baza imbunătățirii condițiilor lor de viață, pe baza schimbului de experiență practică in legătură cu educația democratică a tineretului și a luptei pentru menținerea păcii.

Mergind pe linia intensificării schimburilor culturale și a dezvoltării legăturilor de prietenie cu educatorii de peste hotare, sindicatul muncitorilor din invățămint din țara noastră a sprijinit și sprijină inițiativele F.I.S.E. in acest domeniu, participind prin delegații săi la intilnirile internaționale, invitind in țara noastră pedagogi din alte țări, stabilind legături prin corespondență intre membrii săi și cadrele didactice din alte țări, trimițind și primind publicații, cărți, articole, fotografii, expoziții de material didactic etc.

Recent s-au reluat legăturile de prietenie cu Sindicatul Invățătorilor și profesorilor din R. P. F. Iugoslavia.

Anul acesta sindicatul nostru invită o delegație de invățători și profesori din Anglia, Franța, Italia, Olanda și Belgia, și va studia posibilitatea unui schimb de publicații pedagogice cu India și Birmania, țările arabe și America Latină.

Invățătorii și profesorii din țara noastră pot și trebuie să contribuie cu tot elanul lor la intensificarea schimburilor culturale și intărirea prieteniei cu educatorii din alte țări.

Pentru concursul echipelor artistice de amatori, studenții Universității „C. I. Parhon" din București au pregătit un frumos spectacol cu piesa „Steaua fără nume" de Mihail Sebastian. Spectatorii adunați la clubul studențesc al Universității au răsplătit cu aplauze călduroase munca studenților — artiști amatori.

Perfecționarea profesională — sarcină de seamă a organizațiilor sindicale

Organizațiile sindicale ale muncitorilor din invățămint din regiunea București au ținut seama in intreaga lor activitate de faptul că ridicarea nivelului procesului de invățămint este condiționată in cea mai mare măsură de pregătirea profesională a pedagogilor. Poate că munca in acest domeniu a avut un oarecare caracter unilateral, in sensul că noi n-am incercat să studiem diferitele fenomene ale procesului de invățămint, in funcție de pregătirea profesională a cadrelor didactice și ca o consecință n-am putut interveni eficient pentru a-l imbunătăți, ci mai degrabă ne-am ocupat de organizarea unor acțiuni determinate și limitate — cum ar fi lămurirea profesorilor și invățătorilor membri de sindicat asupra necesității de a se inscrie la cursurile de perfecționare, organizarea consultațiilor pentru aceștia etc.

Acum, in urma lucrărilor plenarei C.C. al S.M.I. ne-a devenit clar faptul că sprijinirea acțiunii de perfecționare și calificare a cadrelor didactice nu se poate limita la măsuri ca cele enumerate mai sus. Organizațiile sindicale pot și trebuie să desfășoare in acest domeniu o muncă permanentă și laborioasă, o muncă creatoare și nemijlocit legată de activitatea concretă a școlii.

Numărul mare de elevi rămași in urmă la invățătură la un obiect nu poate fi oare un indiciu că una din cauzele care au determinat această situație este pregătirea insuficientă a pedagogului insuși? De la asemenea constatări concrete trebuie să pornească in activitatea lor organizațiile sindicale din școli. Și formele prin care acestea pot să inlăture să zicem lipsa de experiență a unor pedagogi sint multe și in majoritatea cazurilor cunoscute. Analiza in ședințe, schimburile de experiență, interasistențele, consfătuirile de producție, organizate fără paradă, fără concluzii cenușii, — rămin formele cele mai cunoscute prin care organizațiile sindicale pot in mod permanent să inlăture deficiențele in predarea lecțiilor, să contribuie la perfecționarea profesională a membrilor lor. De bună seamă că studierea lipsurilor lecțiilor și a cauzelor acestor lipsuri trebuie impletită cu valorificarea experienței avansate, cu incurajarea acelor pedagogi care incearcă să-și lămurească incertitudinile. Această precizare am socotit-o necesară inainte de a arăta citeva din acțiunile inițiate de comitetul sindical regional pentru sprijinirea cursurilor de perfecționare a cadrelor didactice inițiate de Ministerul Invățămintului.

Comitetul sindical regional al muncitorilor din invățămint din regiunea București a sprijinit secția de invățămint in acțiunea de recrutare și inscriere a cadrelor didactice la cursurile de perfecționare și a indrumat organele sindicale din regiune in vederea organizării diferitelor forme de ajutor pentru cei inscriși la cursurile de perfecționare. In acest an școlar in regiunea București s-au inscris la cursurile de perfecționare 1061 cadre didactice, dintre care peste 800 participă la consultațiile asigurate de cabinetul pedagogic.

Comisia muncii profesionale a comitetului sindical regional, condusă de tov. Emil Stancu, s-a străduit să mobilizeze cadrele in munca de perfecționare, să le indrume in studiu și să elaboreze unele tematici legate de programa cursurilor de perfecționare.

In mod deosebit noi ne-am ingrijit ca organizațiile sindicale să asigure materialul bibliografic necesar cursanților. In acest scop fondurile prevăzute in buget s-au folosit pentru cumpărarea de cărți pedagogice, creindu-se in cadrul bibliotecilor sindicale un anumit fond de cărți pentru cursurile de perfecționare.

O altă preocupare, nu mai puțin importantă și imperios necesară, a comitetelor noastre sindicale a fost asigurarea condițiilor de studiu celor inscriși la cursurile de perfecționare. Ea s-a făcut simțită in raionul Vidra, de pildă, unde s-au asigurat cite 3 jumătăți de zile libere pe săptămină cadrelor cuprinse in aceste cursuri, sau in raionul Călărași unde s-a asigurat acestor profesori cite o zi liberă pe săptămină. In raioanele Lehliu, Slobozia și Videle organele sindicale, impreună cu secțiile de invățămint, au analizat condițiile de studiu ale invățătorilor și profesorilor inscriși la cursuri și au luat măsuri ca cei supraincărcați cu sarcini să fie descongestionați de acelea dintre ele care erau nelegate de activitatea lor școlară.

In urma măsurilor luate de comitetul sindical regional după plenara C.C. al S.M.I. organizațiile sindicale din școli se preocupă mult mai atent de sprijinirea cursurilor de perfecționare.

Comitetul sindical orășenesc din Călărași a intocmit, in colaborare cu secția de invățămint a raionului, un plan comun de ajutorare a cadrelor inscrise la perfecționare. Comisia muncii profesionale a acestui comitet, condusă de tov. prof. Culică Georgeta, organizează de două ori pe lună consultații cu cadrele din oraș, cuprinse la cursurile de perfecționare. Pentru aceste consultații se pregătește din timp cite un profesor care ține lecții și explică acele probleme cerute de programa cursurilor de perfecționare, care n-au putut fi lămurite prin studiul individual.

Tov. Culică Georgeta a depus mult interes pentru buna organizare a acestei munci, pentru planificarea ei justă și rezultatele se văd prin participarea efectivă la consultații nu numai a cadrelor din oraș, ci și a unor cadre din comunele apropiate care vin in mod special și regulat la consultații.

Comitetul sindical orășenesc din Alexandria a organizat două biblioteci volante care cuprind materiale indicate in bibliografia cursurilor de perfecționare. Prin grija secției de invățămint, aceste biblioteci mobile circulă in raion, pe baza unui plan, in așa fel ca fiecare invățător și profesor să poată studia la locul de muncă bibliografia indicată in programă. Pentru a ajuta in mod real cadrele inscrise la perfecționare s-au organizat in raionul Alexandria, consultații la 4 centre de comune. Cadrele didactice au apreciat că această măsură luată de sindicat este foarte bună.

In raionul Lehliu biblioteca fostului comitet raional de invățămint a fost pusă la dispoziția cadrelor didactice care au fost indrumate să studieze la această bibliotecă, avind posibilitatea de a găsi toate materialele necesare.

Pentru a cunoaște cum studiază cadrele din raioanele Lehliu, Oltenița, Vidra și Alexandria inscrise la cursurile de perfecționare noi am inițiat la inceputul lunii martie un sondaj. Cu acest prilej s-a constatat că unele cadre didactice ca Dobre Nicu și Teodorescu Felicia din raionul Lehliu, Gheorghe A. Gheorghe și Vasilescu Constantin din raionul Vidra, Gelelețu Mihai și Văcăroiu Ioana din raionul Alexandria, Ticu Marsilia din Oltenița și alții se preocupă să parcurgă și să conspecteze materialul studiat, să adincească problemele și să le aplice in mod creator in munca la clasă.

La inceputul acestui articol arătam că activitatea organizațiilor sindicale din școli pentru sprijinirea perfecționării profesionale a pedagogilor nu trebuie mărginită la citeva acțiuni. De aceea comitetul sindical regional al muncitorilor din invățămint din regiunea București și-a propus, pentru perioada care incheie anul școlar, să antreneze organizațiile sindicale din școli la desfășurarea unor acțiuni largi, menite să promoveze experiența acelor pedagogi care obțin bune rezultate in activitatea lor didactică. Am dori totodată să cunoaștem experiența organizațiilor sindicale din școlile celorlalte regiuni ale țării in ce privește sprijinirea perfecționării profesionale a membrilor lor și consider că o inițiativă a secției profesionale a C.C. al S.M.I. in această direcție ar fi bine venită.

AUREL FEȘTILĂ
președintele Comitetului sindical regional al muncitorilor din invățămint din regiunea București

Gheorghe Topîrceanu și cartea de școală

70 de ani de la nașterea poetului

La 20 martie s-au implinit 70 de ani de la nașterea lui G. Topirceanu, poet care s-a situat pe pozițiile criticii sociale, maestru al umorului, gingaș peisagist al pitorescului patriei, fiu credincios al poporului romin, căruia i-a lăsat o moștenire literară de prestigiu. Editarea operei sale in regimul de democrație populară a depășit cu zeci de mii de exemplare tirajele modeste pe care in chinuita lui viață și le-a putut vedea. Cele citeva zile — cite au trebuit pentru a se epuiza numai ultimele două ediții din 1954 și 1955 a poeziilor (in „Biblioteca pentru toți") — dau măsura prețuirii maselor cititoare pentru arta scrisului său, tot mai mult valorificat.

Poetul de la „Viața Rominească", a dat școlii noastre creații de măestrie in care verva sa umoristică prinde in tente sigure portrete și colțuri din natură, incondeiază formalismul, ipocrizia și prostia impăunată ca manifestări decadente ale culturii capitaliste. Pamfletarul G. Topirceanu, folosind ascuțișurile aceluiași talent inepuizabil, a demascat școala de tip vechi, burghez.

In 1928 maestrul Sadoveanu se gindește ca, impreună cu G. Topirceanu și asociindu-și citiva invățători din ținutul Neamțului, să alcătuiască un ciclu de cărți de citire pentru invățămintul elementar. Iată o scrisoare inedită edificatoare in conlucrarea amintită (păstrată in colecția de corespondență a Bibliotecii Academiei R.P.R. — secția de manuscrise):

9 septembrie 1929
Copou

Iubite prietene,

Iți reamintesc de un legămint ce am făcut incă de la inceputul acestui an 1929. Era vorba să intri colaborator la o serie de cărți de citire pentru clasele primare — compunind pentru ele o serie de versuri potrivite. Ai cerut un răgaz. Am pe birou al doilea manuscript (clasa III-a) și e necesară intervenția d-tale. Alege, te rog, din ce ai, citeva bucăți, potrivite (Balada greerului, lupta intre cucoși etc.) și vină pină la mine. Vină să vezi ce trebuie făcut.

Te aștept in prima după-amiază pe care o ai liberă.

La revedere.

Mihail Sadoveanu

Munca celor doi scriitori ieșeni, la care se va asocia in cursul lucrării și talentul poetei Otilia Cazimir, se intilnește cu preocupările lui M. Kogălniceanu, Al. Odobescu, Eminescu, Miron Pompiliu, I. Slavici, G. Coșbuc, A. Vlahuță etc. de a da, la timpul lor, manuale realiste.

In corespondența dintre cei doi scriitori se vede inalta răspundere ce-o puneau in scrierea manualelor de școală, grija pentru imbunătățirea calitativă a cărților de citire.

La 28 iulie 1935, intr-o altă scrisoare inedită, adresată unui colaborator, M. Sadoveanu, maestrul prozei rominești, spune in legătură cu retipăririle ulterioare de „citiri", pe care le dorea cit mai ridicate calitativ: „Voi vorbi cu d. Topirceanu, ca să mai facă incă vreo cinci, pină la zece bucăți pentru cărțile nouă de citire. Cind te apuci d-ta la lucru, dispune să ni se trimită o colecție din ultima ediție, ca să revăd și eu materialul și, eventual, să adaog ceva, sau să amelioerz".

Cite-au fost la număr cărțile acestea de școală și ce beneficii au putut aduce autorilor cunoaștem dintr-un amplu tablou recapitulativ, autografiat de Topirceanu pe unul din caietele sale de concepte literare (Bibl. Academiei R.P.R. — secția manuscrise „Mapa Topirceanu II, caiet 10, fila 8 verso); Pe baza socotelilor atente, din care se desprinde reaua credință a editorilor, poetul conclude cu amărăciune: „Mirare: De ce in 1932 s-au mai tipărit zece mii, dacă erau deja rămase nevindute 10835? Și cind in anul precedent se vinduse numai 8200? N-ajungeau cele rămase? Se vede că in 1931 rămăsese mult mai puține decit ni s-a arătat nouă in conturi... Altfel, nu tipărea incă 10.000 in 1932".

Cifrele se contrazic pe conturile editurii particulare spre uimirea declarată a literaților —vădindu-se cu prisosință, odată mai mult, exploatarea exercitată de patroni asupra muncitorilor de manuale.

Cu acest prilej aniversar reproducem două din poeziile care constituie contribuția lui G. Topirceanu la manualul de școală:

Iepurașul

Scurt, mohorul a sunat
Și, prin ierburile-nalte
Iepurașul speriat
A-nceput grăbit să salte.

Vinătorul il zărește...
Pușca bubue... Din fund,
Pieptul dealului răsună,
Toate văile-i răspund.

A căzut... ba nu! Din goană,
Doar s-a poticnit puțin
Și-a făcut o plecăciune
Ling-o tufă de pelin.

Spre păduri acum s-abate...
Un scaiete zăpăcit
Il intreabă: — Ce e, frate?
— Sint amarnic de grăbit!

Alungat ca de furtună,
Cu picioare de lăcustă,
Se destinde și s-adună
Peste-o miriște ingustă.

Ca o minge se prăvale
Se coboară și se sue
Prin hirtoapele din vale:
Uite-l, nu e! Uite-l nu e!...

A pierit... La revedere,
Iepuraș, nevinovat!
Toată valea ride-n soare:
— Bine-mi pare c-a scăpat!

Furtuna

Nimeni n-a rămas in stradă
Norii negri vin grămadă,
Zboară frunzele uscate
In văzduh imprăștiate
Și salcimii stau să cadă:
Bate vintul, bate...

A ieșit de la răscruce
O femeie care duce
Un copil de mină.. Sună
Porți izbite de furtună
Și femeia-și face cruce:
Fulgeră și tună.

Dar a norilor năframă
Se sfișie... Biata mamă,
Cu puterile scăzute,
Vrea copilul să-și ajute
Și cu glas pierdut il chiamă:
Hai cu mama, iute!

L-a luat acum in brațe.
Ploaia o izbește-n față.
Bolta parcă-i spartă-n două...
Cu minuțele-amindouă
El de gitul ei s-agață:
Plouă, mamă, plouă!

Impotriva concepției estetice burgheze ce minimaliza literatura pentru copii, Topirceanu realiza cu perseverență o poezie ce insuflețește artistic universul, pe linia recomandărilor lui Belinschi: „Pină și piatra mută ca și firicelul de iarbă de pe cimp, piriiașul ce șoptește, vintul ce adie incetișor și fluturele ce sboară din floare in floare, trebuie puși să vorbească cu graiul iubirii și al vieții". Sint daruri gingașe pentru copiii patriei noastre din marea sensibilitate a lui Topirceanu, din dragostea lui intreagă pentru școlari și cartea bună și socotim că oricind manualele de curs elementar le pot folosi cu un remarcabil ciștig educativ.

Prof. **AUGUSTIN Z. N. POP**
cercetător principal la Academia R.P.R.

Concursul literar al cadrelor didactice

La concursul literar organizat de Clubul sindicatului muncitorilor din invățămint București, avind ca temă „aspecte din viața școlii și a cadrelor didactice", au fost prezentate 400 de lucrări in proză și versuri. Pentru cele mai bune dintre ele s-au acordat următoarele premii: premiul I (2000 lei) profesorului V. Popa din Focșani, pentru poeziile: „Gindul mi-i mereu la tine", „Prima lecție", „Abecedarul"; premiul II (1000 lei) profesorului Traian Cantemir din R. Vilcea, pentru povestirea „Din carnetul unui elev". premiul II (1000 lei) Virginica Anițescu și Mircea Chirvăsuță din București pentru piesa de teatru „Marinari adevărați"; premiul III (750 lei) invățătorului Pantelimon Nicolae, din comuna Stănești, raionul Tirgu Jiu, pentru schița „Proces Verbal', premiul III (750 lei) studentului Ioan Ilie Mileșan, de la Institutul pedagogic din București pentru povestirea „Postul vacant".

Au mai primit mențiuni in valoare de 250 lei următorii tovarăși: David Dalcovici, Alex. Cerna, Sorbală Cleopatra, C. Papacostea Pajură și Teodora Stănescu din București, Iacob Dumitrescu din Ploești.

V. Popa

ABECEDARUL

Intr-un cerc de școlărițe
Cu ghiozdane și cosițe,
Una, tunsă băiețește,
Celorlalte povestește:

— Mai acum vreo săptămină,
Tata m-a luat de mină
Și mi-a dat, zimbind, in dar,
Un frumos abecedar.

După-aceea m-a chemat
Lingă dumnealui pe pat
Și cu vorbe inflorate,
A-nceput să mi-l arate:

— Ia te uită ici copilă,
Ce coperte și ce filă
Ce mai poze și imagini
Se găsesc pe zeci de pagini.

Ține minte: e o carte
Care vine de departe,
Cu desene și povești,
Tocmai de la București.

Scrisă-anume pentru tine,
O să-ți placă, știu eu bine;
Cată și din ea invață
Ce-i pe lume, ce-i in viață.

Și așa mi-a spus pe rind
Unde-i floare, unde-i gind,
Unde-i literă măiastră,
Unde-i marea cea albastră.

Niciodată parcă tata
N-a vorbit așa cu fata.
Și deși-i ursuz din fire,
Avea lacrimi in privire.

Bibliografie

IN EDITURA ACADEMIEI R.P.R. A APARUT REVISTA „CERCETARI FILOZOFICE" Nr. 4 OCTOMBRIE-DECEMBRIE 1955.

IN CUPRINS:

- AL TANASE și M. LUPAN, Conferința națională a P.C.R. din octombrie 1945 și unele probleme teoretice privind desăvirșirea revoluției burghezo-democratice și trecerea la revoluția socialistă.
- ION BANU, Dialectica dezvoltării alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare in cele două etape ale revoluției noastre.
- GH. CHEPES, Din lupta Partidului Comunist Romin pentru făurirea alianței dintre proletariat și țărănimea muncitoare in perioada 1921—1944.
- N. KALLOS, Despre insemnătatea sezisării verigii principale pentru activitatea practică a partidului.
- HENRI WALD, Rolul limbajului in formarea și dezvoltarea judecăților.
- CLARA DAN, Despre dialectica generalului și a individualului.
- C. I. GULIAN, Pentru valorificarea creației noastre populare.
- N. BOLBOASA, Concepția filozofică materialistă a lui Vasile Conta.
- S. ISZAK, Despre gindirea științifică și filozofică a doctorului Ștefan Stincă.
- A JOJA, Elemente pentru explicarea deducției și inducției (II)
- P. LANGFELDER, Cu privire la concepția lui Goethe despre om, literatură și artă.

Lecții și consultații, comunicări științifice, recenzii, note, informații.

Săptămina tineretului lumii

Prima săptămină a primăverii, sărbătorită in fiecare an de tineretul lumii ca Săptămină Mondială a Tineretului, a devenit o minunată tradiție a luptei noii generații pentru un viitor luminos. Intre 21 și 28 martie, tinerii din toate țările lumii iși afirmă, cu o forță ce crește din an in an, voința lor dirză de a-și apăra dreptul la viață, dreptul la libertate și fericire.

„Pace și prietenie!" — lozinca ce a cucerit inimile milioanelor de tineri de pe toate continentele, reprezintă năzuințele cele mai fierbinți ale tineretului lumii. In lupta pentru infăptuirea lor, tineretul, alături de marea armată a popoarelor iubitoare de pace, obține mereu noi victorii. Anul acesta, tinerii sărbătoresc săptămina lor in condițiile intensificării luptei popoarelor pentru pace, in condiții cind, datorită acțiunilor consecvente intreprinse in domeniul politicii externe de către Uniunea Sovietică, R. P. Chineză și celelalte țări de democrație populară, sprijinite de toate forțele iubitoare de pace, in locul incordării internaționale a apărut o anumită destindere, deschizindu-se perspective reale in favoarea păcii.

Masele largi ale tinerilor din intreaga lume au adus și aduc o contribuție importantă la dobindirea victoriilor forțelor păcii. Puternica organizație mondială a tineretului — Federația Mondială a Tineretului Democrat — care cuprinde 85.000.000 de tineri din 97 de țări, crește și se intărește necontenit, atrăgind in sinul ei noi și noi organizații de tineret. F.M.T.D. participă activ la cele mai importante acțiuni internaționale, făcind să răsune in intreaga lume glasul tineretului iubitor de pace.

Tineretul participă cu insuflețire la marea luptă a popoarelor pentru pace, deoarece el este primul care, in cazul unor eventuale conflicte, ar fi chemat să ia armele in miini și să-și verse singele. Militarizarea economiei și intensificarea cursei inarmărilor in țările capitaliste inseamnă in același timp pentru tineret inrăutățirea condițiilor de viață, intensificarea exploatării, creșterea șomajului, reducerea posibilităților de a invăța și a se instrui. Este suficient să arătăm că in Italia, de pildă, in timp ce 2.700.000 de copii și tineri n-au posibilitatea să invețe, există 120.000 de invățători, dintre care majoritatea tineri, care n-au de lucru. La fel de grea este viața tinerilor și in țările coloniale și dependente, unde tinerii muncitori au salarii de mizerie, iar calea spre invățătură le este aproape cu totul inchisă.

Viața luminoasă a tineretului sovietic, precum și a tineretului din toate țările lagărului socialist, constituie un viu și insuflețitor exemplu pentru tineretul intregii lumi. Minunatele condiții de trai și posibilitățile nemărginite ale tinerilor sovietici, lărgirea continuă a numărului de studenți, dezvoltarea necontenită a invățămintului, sistemul scutirii de taxe școlare și celelalte măsuri preconizate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. frumoasele realizări ale tineretului din toate țările lagărului socialist, constituie un puternic indemn pentru tineretul din țările capitaliste și coloniale, in lupta pentru apărarea drepturilor sale legitime.

Săptămina Mondială a Tineretului este intimpinată de tineretul patriei noastre prin luptă dirză pentru traducerea in viață a hotăririlor istorice ale celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romin. Tineretului nostru, in condițiile orinduirii democrat-populare, ii sint deschise larg toate drumurile. Visele cele mai indrăznețe ale tinerilor sint astăzi realizabile. Depunind tot elanul lor tineresc, in fabrici și uzine, pe ogoare și in instituții, in școli și facultăți, tinerii și tinerele din țara noastră muncesc, alături de intreg poporul pentru indeplinirea sarcinilor cincinalului, se pregătesc pentru a deveni buni constructori ai socialismului.

Pentru a sărbători cu noi succese Săptămina Mondială a Tineretului, organizațiile U.T.M. din intreaga țară iși intensifică lupta pentru antrenarea tineretului in indeplinirea sarcinilor puse de Congresul partidului in fața intregului popor. In școli și facultăți, Săptămina Mondială a Tineretului reprezintă un prilej de temeinică pregătire a elevilor și studenților in vederea examenelor.

Sărbătoarea tineretului lumii trebuie să constituie, in același timp, un imbold in lupta pentru crearea unui nou avint al muncii de educare a tineretului in spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, in spiritul luptei impotriva războiului.

Informație

Societatea de Științe matematice și fizice din R.P.R. anunță conferința tov. prof. univ. A.A. Socolov de la Facultatea de Fizică a Universității de Stat „Lomonosov" din Moscova care va vorbi despre particulele elementare. Conferința va avea loc luni 26 martie a.c. orele 20 in sala Spiru Haret a Facultății de Matematică și Fizică din București, strada Academiei nr. 14.

O lecție „plăcută și variată"

Profesorii școlii medii mixte nr. 2 din București au intrat de mult la ultima lecție dinainte de amiază.

In clasa a IX-a A, profesorul de geografie a terminat examinarea elevilor și a trecut la expunerea lecției noi despre „Caracteristicile dezvoltării Japoniei". Atenți și disciplinați, elevii ascultă cu interes explicațiile profesorului, urmărindu-l la hartă și la tablă, folosind atlasele, notindu-și organizat problemele importante și participind cu vioiciune la lecție, ori de cite ori sint solicitați.

Dar tocmai cind lecția este mai interesantă, cind elevii sint numai ochi și urechi, ușa clasei se trintește scirțiind de perete și apare in cadrul ei, cu aere de „organ oficial", eleva de serviciu. Ținind in mină un registru, semn al investirii cu atribuții și puteri indiscutabile, eleva inaintează liniștită și hotărită citiva pași, ca omul deprins cu astfel de situații, și spune cu gravitate și importanță, fără a ține seamă de lecție și de profesor! „Clasa a IX-a A, scrieți!"

Sfiriitul creioanelor care alergau grăbite pe albul maculatoarelor incetează brusc. Ca la comandă, capetele se intorc curioase către imputernicita cancelariei, gata să execute ordinul. Nimeni nu se mai poate gindi la „Caracteristicile dezvoltării Japoniei". Ultima frază din explicația profesorului iși rupe firul la jumătate:... „In anii 1870—1880, Japonia a acaparat..." Elevii, care nu mai au timp să caute altă foaie, scriu in continuare ce le dictează, cu ton de pomelnic, eleva de serviciu „limba romină, istoria, matematica, educația fizică, dirigenția". Este orarul pentru ziua următoare. Cu aceasta, fraza care trebuia să spună că in anii 1870—1880 Japonia a acaparat citeva grupe de insule mici capătă un ințeles cu totul bizar.

Lecția iși reia cu greu cursul. Continuindu-și bogata și interesanta expunere asupra indepărtatului arhipelag din extremul orient, profesorul izbutește din nou să captiveze clasa, care urmărește cu incordare călătoria imaginară pe insulele japoneze, insemnind cu hărnicie fiecare nume și fiecare fapt mai insemnat. Dar iată că ușa se deschide din nou, de data aceasta incet și timid, lăsind să se strecoare inăuntru un cap zbirlit, cu ochii mari și expresivi, de iepure speriat și cu obrajii rumeni de ger, care se adresează in șoaptă profesorului: „Tovarășul doctor cheamă elevii inscriși la concurs."

Profesorul nu mai admite să i se intrerupă lecția și răspunde scurt și grăbit, printre explicații: „Partea specifică a economiei agricole japoneze este că...... elevii n-au voie să plece din clasă".

Clasa nu mai ințelege nimic, fiindcă e greu să pricepi legătura dintre economia agricolă japoneză și... regulamentul de ordine interioară al școlii.

Cu pricepere de pedagog incercat, profesorul reușește să indrepte iar lucrurile, pierzind insă citeva minute din timpul destul de scurt pe care-l mai avea pină la terminarea lecției. Necazurile nu se sfirșesc insă aci. Cu 4—5 minute inainte de a se termina ora de curs, zbirniitul nervos al soneriei, care sub formă de „preaviz" anunță că mai e puțin pină se va suna cu adevărat de ieșire, spulberă interesul și preocuparea elevilor pentru lecție. Caietele și cărțile se inchid discret și dispar pe nesimțite in ghiozdane. Privirile se furișează către cuierele cu paltoane și căciuli, picioarele freamătă cu neastimpăr pe sub bănci, in așteptarea celui de al doilea semnal al clopoțelului de deasupra ușii. Profesorul, calm și măsurat pină acum, iși pierde și el răbdarea. Incearcă in zadar să adune gindurile copiilor, pe care ideea ingenioasă a „preavizului" le alungase dincolo de poarta școlii.

Și uite așa, cu „ajutorul prețios" al elevului de serviciu, al doctorului și al „preavizului", elevii clasei a IX-a A și profesorul lor de geografie au trăit o lecție „plăcută și variată".

Fără indoială, nu sint puține cazurile in care activitatea elevilor și a cadrelor didactice este stinjenită de oameni care incă nu ințeleg specificul și valoarea muncii instructiv-educative. Pe aceștia, pentru a se curma răul, trebuie să-i ajutăm să prețuiască și să respecte munca de educare a copiilor și tineretului. Pină atunci le poate folosi și acest „preaviz".

H. SEPEȚEANU

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin" București, Piața Scinteii.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ

ANUL VIII Nr. 364 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 30 martie 1956

Comunicat

In zilele de 23-25 martie a.c. a avut loc şedinţa plenară lărgită a C.C. al P.M.R. cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul delegaţiei P.M.R. cu privire la lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. (raportor tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej).

2. Raportul cu privire la Bugetul R.P.R. pe anul 1956 (raportor tov. Manea Mănescu).

Plenara a adoptat hotăriri corespunzătoare.

Dezvoltarea învăţământului — cauză a întregului popor muncitor

Propunerile Ministerului Învăţământului pentru dezvoltarea şi ridicarea nivelului învăţământului de cultură generală din ţara noastră, publicate săptămîna trecută în „Gazeta învăţământului", au stîrnit un viu interes în rîndurile lucrătorilor din învăţământ, ale părinţilor elevilor, ale maselor largi de oameni ai muncii. In acest număr publicăm o continuare a propunerilor, menită să uşureze analiza şi discuţia lor. La redacţia noastră, ca şi la Ministerul Învăţământului au şi început să sosească observaţii, sugestii şi propuneri atît din partea unor cadre didactice cu o bogată experienţă în munca instructiv-educativă, cît şi din partea unor învăţători şi profesori tineri, din partea părinţilor şi a tuturor cetăţenilor care se interesează de bunul mers al şcolii. Cu numărul de faţă al ziarului începem publicarea unora dintre aceste propuneri, chemînd încă odată pe toţi cititorii „Gazetei învăţământului" să analizeze propunerile Ministerului Învăţămîntului şi să ne comunice observaţiile şi propunerile lor, care vor fi valorificate la definitivarea măsurilor în vederea ridicării învăţămîntului de cultură generală la nivelul cerinţelor construcţiei socialiste în patria noastră.

In anii puterii populare, şcoala de cultură generală a luat o mare dezvoltare, transformîndu-se fundamental atît în ce priveşte organizarea cît şi conţinutul. In 1948 s-a înfăptuit reforma învăţămîntului, care marchează hotarul dintre şcoala veche, burgheză, şi şcoala nouă, a regimului de democraţie populară. Reforma învăţămîntului a deschis larg porţile şcolii pentru fiii oamenilor muncii. Au fost luate măsuri pentru a asigura procesului instructiv-educativ o orientare realist-ştiinţifică, un conţinut legat de construirea socialismului şi un nivel ridicat, elaborîndu-se noi planuri şi programe de învăţămînt, tipărindu-se noi manuale şcolare şi înzestrîndu-se laboratoarele, muzeele şi cabinetele şcolilor cu aparatură şi material didactic în cantităţi din ce în ce mai mari şi de o mai bună calitate.

Cadrele didactice, factorul principal în întreaga muncă a şcolii, au fost ridicate pe o asemenea treaptă pe care n-au stat şi nici nu puteau să stea în anii regimului burghezo-moşieresc. Recenta hotărîre a Consiliului de Miniştri al R.P.R. prin care, începînd de la 1 aprilie a.c., se îmbunătăţesc salariile şi condiţiile de locuit şi de aprovizionare ale cadrelor didactice de la şcolile de cultură generală, profesionale, de ucenici, tehnice şi tehnice de maiştri constituie o nouă şi puternică dovadă că partidul şi guvernul nostru dau o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duc cu modestie şi abnegaţie cadrele didactice şi le creează condiţii tot mai bune de trai şi de activitate pedagogică.

Cu toate succesele obţinute, învăţămîntul de cultură generală nu satisface însă pe deplin cerinţele crescînde ale societăţii socialiste ce se construieşte în ţara noastră. Şcoala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. Ea trebuie să predea elevilor cunoştinţe ştiinţifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producţie.

Raportul C.C. al P.M.R. la Congresul al doilea al partidului şi Directivele Congresului cu privire la cel de al doilea plan cincinal cuprind sarcini importante în vederea dezvoltării şi perfecţionării învăţămîntului de cultură generală. Un accent deosebit se pune pe intensificarea muncii pentru ridicarea nivelului ştiinţific al învăţămîntului, pe întărirea legăturii procesului de învăţămînt cu viaţa, cu activitatea practică. Indeplinirea acestor sarcini necesită aplicarea unui vast sistem de măsuri.

Cea dintîi problemă care se cere a fi rezolvată este aceea a duratei învăţămîntului de cultură generală. Viaţa a dovedit că durata de şcolarizare de 10 ani nu este suficientă. Ea nu ajunge pentru desfăşurarea unui plan de învăţămînt şi a unor programe corespunzătoare, duce la supraîncărcarea elevilor şi nu poate asigura absolvenţilor şcolilor de cultură generală nivelul de cunoştinţe cerut de societatea socialistă. Experienţa ne-a arătat că în condiţiile şcolii de 10 ani nu s-a putut asigura îmbinarea organică a procesului de învăţămînt cu practica, cu munca creatoare din uzine şi de pe ogoare. Ţinînd seama de toate aceste considerente şi urmărind crearea condiţiilor pentru a putea transmite elevilor un sistem închegat de cunoştinţe, care să le asigure formarea acelui orizont larg caracteristic omului cult, multilateral şi armonios dezvoltat al societăţii socialiste, Ministerul Învăţămîntului a prevăzut, în sistemul de măsuri pe care l-a elaborat, mărirea duratei de şcolarizare a învăţămîntului de cultură generală la 11 ani.

Mărirea duratei de şcolarizare şi ridicarea nivelului ştiinţific al învăţămîntului de cultură generală cer îmbunătăţirea simţitoare a planurilor de învăţămînt, a programelor şi manualelor şcolare. Proiectele planurilor de învăţămînt supuse discuţiei sînt rodul unei munci judicioase şi reprezintă o bună bază de plecare. Experienţa a dovedit că schimbarea de la an la an a planurilor de învăţămînt atrage după sine o serie de alte măsuri care îngreunează munca şcolilor şi a organelor de învăţămînt. La întocmirea proiectelor supuse discuţiei s-a urmărit ca noile planuri să aibă o stabilitate pe o perioadă mai lungă de învăţămînt (10-15 ani). La definitivarea planurilor trebuie să se respecte cu stricteţe acest principiu. Intrucît o parte din absolvenţii clasei a VII-a intră direct în producţie, fără a urma şcoala medie, iar o parte a absolvenţilor şcolii medii nu continuă studiile în învăţămîntul superior, trebuie să li se asigure în anii de şcoală un sistem închegat de cunoştinţe şi deprinderi practice.

Un principiu călăuzitor care trebuie să stea la baza măsurilor pentru ridicarea nivelului învăţămîntului de cultură generală este politehnizarea învăţămîntului. Orientarea învăţămîntului pe drumul politehnizării constituie cea mai sigură acţiune pentru revoluţionarea sa calitativă. Măsurile luate pînă acum de Ministerul Învăţămîntului au desigur o mare importanţă. Ele reprezintă însă prea puţin faţă de nevoile şcolii. Direcţia Generală a învăţămîntului elementar şi mediu de abia anul acesta a pus pentru prima oară problema politehnizării între preocupările sale, iar Institutul de ştiinţe pedagogice n-a ajutat aproape deloc şcolile în domeniul politehnizării învăţămîntului. Nici Institutul central de perfecţionare a cadrelor didactice şi nici institutele interregionale n-au luat măsuri eficace în vederea înarmării cadrelor didactice cu acel minim de cunoştinţe fără de care nu pot munci cu bune rezultate pe linia politehnizării învăţămîntului.

Propunerile cu privire la introducerea treptată a învăţămîntului politehnic cuprinse în sistemul de măsuri preconizate de Ministerul Învăţămîntului sînt primite cu o vie satisfacţie de cadrele didactice din toate colţurile ţării. Noile planuri de învăţămînt trebuie să asigure însuşirea de către elevi a unor cunoştinţe temeinice din domeniul matematicii, fizicii, chimiei, al ştiinţelor naturale, care stau la baza învăţămîntului politehnic general. O atenţie mereu mai mare va trebui să se acorde asigurării bazei materiale necesare învăţămîntului politehnic.

Cu mare satisfacţie este primită introducerea în proiectele noilor planuri de învăţămînt a economiei politice şi a bazelor marxism-leninismului la clasa a XI-a, ca o însemnată contribuţie la pregătirea ştiinţifică multilaterală a tineretului care absolvă şcoala medie.

Proiectele noilor planuri de învăţămînt mai prevăd introducerea celei de a doua limbi moderne din clasa a V-a (pînă acum începea numai din clasa a VIII-a), precum şi introducerea studiului limbii latine începînd din clasa a VIII-a. In cursul mediu se reintroduce ca obiect muzica.

Importante măsuri cuprind proiectele noilor planuri de învăţămînt pentru şcolile minorităţilor naţionale. Printre altele se prevede ca predarea limbii române să înceapă nu în clasa I-a, cum se procedează în prezent, ci în clasa a II-a, astfel ca în clasa I-a elevii să fie lăsaţi să se concentreze asupra învăţării scrisului şi cititului în limba maternă şi numai după aceea să treacă la însuşirea vorbirii şi scrierii într-o altă limbă.

O mare importanţă are propunerea cu privire la bifurcarea cursului mediu, începînd cu clasa a X-a, în două secţii: reală şi umanistică. In secţia reală ar urma să predomine studiul matematicilor, iar în cea umanistică studiul literaturii (inclusiv al limbii şi literaturii latine) şi al ştiinţelor sociale, la celelalte obiecte neexistînd nici o deosebire. Bifurcarea pe secţii nu are caracter obligatoriu pentru toate şcolile de 11 ani, secţia umanistică urmînd să se creeze doar acolo unde s-ar considera necesară şi unde ar exista condiţii pentru funcţionarea sa normală.

Definitivarea planurilor de învăţămînt va fi urmată de elaborarea programelor de învăţămînt. Intocmirea defectuoasă a programelor de pînă acum, lipsa de concordanţă a acestora cu planurile de învăţămînt, supraîncărcarea elevilor au dat mult de lucru cadrelor didactice. La elaborarea noilor programe nu trebuie să se mai repete aceste greşeli.

Ridicarea nivelului învăţămîntului cere manuale didactice corespunzătoare. In acest scop se prevede elaborarea unor manuale originale şi de calitate, instituindu-se concursul pentru elaborarea manualelor. Editura de stat didactică şi pedagogică are datoria să pună capăt sectarismului, să-şi lărgească mult cercul colaboratorilor, să antreneze în munca de întocmire a manualelor cele mai bune cadre didactice din ţară.

Directivele Congresului al II-lea al partidului prevăd cuprinderea în anii celui de al doilea plan cincinal în învăţămîntul de 7 ani a circa 90 la sută din absolvenţii şcolilor elementare şi pregătirea condiţiilor pentru trecerea în decursul cincinalului următor la învăţămîntul de 7 ani general şi obligatoriu. Paralel cu dezvoltarea învăţămîntului de 7 ani se va lărgi şi învăţămîntul mediu. Indeplinirea acestor sarcini cere asigurarea numărului de cadre didactice şi a bazei materiale necesare. Propunerile Ministerului Învăţămîntului cuprind o serie de măsuri a căror aplicare va duce la rezolvarea acestor probleme.

Propunerile preconizate de Ministerul Învăţămîntului conţin o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătăţirea reţelei şcolilor de cultură generală. Aplicarea acestor măsuri va duce la înlăturarea imperfecţiunilor care s-au creat datorită faptului că Ministerul Învăţămîntului n-a procedat din vreme la un studiu sistematic al reţelei şcolare şi la elaborarea unui plan de perspectivă pentru dezvoltarea ei. Potrivit acestor măsuri urmează să se creeze şcoli de 7 ani puternice, să se organizeze în localităţile cu populaţie amestecată şcoli unice cu secţii sau clase române şi secţii sau clase în limbile minorităţilor naţionale, să se îmbunătăţească reţeaua şcolară.

O mare însemnătate pentru educarea tineretului are propunerea cu privire la generalizarea şcolilor şi claselor mixte şi abandonarea şcolilor pe sexe. Insăşi viaţa cere aplicarea acestei măsuri. De altfel, marea majoritate a copiilor patriei noastre învaţă în şcoli mixte, dovedindu-se astfel în mod practic marile avantaje ale şcolilor şi claselor mixte.

Ţinînd seama de rolul hotărîtor pe care îl au cadrele didactice de predare, de conducere şi de îndrumare şi control în ridicarea nivelului învăţămîntului, propunerile Ministerului Învăţămîntului cuprind măsuri valoroase cu privire la pregătirea cadrelor. Se prevede ca viitorii învăţători să fie pregătiţi în institute pedagogice de 2 ani, din absolvenţi ai cursului mediu cu diplomă de maturitate. In aceste institute se vor preda bazele marxism-leninismului, economia politică, psihologia, pedagogia şi istoria pedagogiei, metodica obiectelor de predare, agronomia, muzica şi cîntul, desenul, educaţia fizică şi jocul, lucrul manual, practica pedagogică, practica industrială şi practica agricolă.

Invăţătorii astfel pregătiţi vor fi oameni cu o solidă cultură generală şi de specialitate, cu un nivel ideologic ridicat, putînd să aducă o mare contribuţie la ridicarea nivelului cursului primar, condiţie fundamentală pentru bunul mers al întregului învăţămînt de cultură generală. Sînt prevăzute de asemenea importante măsuri cu privire la îmbunătăţirea pregătirii profesorilor pentru clasele V-XI, cu privire la selecţionarea organelor de îndrumare şi control, la dezvoltarea cercetării pedagogice

Dezbaterea importantelor probleme puse de mersul înainte al şcolii noastre va trebui să ducă la găsirea celor mai bune căi pentru dezvoltarea şi ridicarea nivelului învăţămîntului de cultură generală în ţara noastră.

Propunerile Ministerului Învăţămîntului pentru dezvoltarea şi ridicarea învăţămîntului de cultură generală din R. P. R.

(Continuare)

Anexa 5

COMPARAŢIE INTRE ORELE PE OBIECTE DIN DIFERITE PLANURI DE INVĂŢĂMINT

Obiectele	Cl. V—VII 1956—1957	Cl. I—IV gimnaziul 1923	Cl. I—IV gimnaziul 1934	Cl. V—VII U.R.S.S.	Secţia reală Cl. VIII—XI 1956—1957	Secţia reală Cl. V—VIII sec. 1923	Secţia reală Cl. V—VIII sec. 1934	Cl. VIII—X U.R.S.S.
Religia	—	5	8	—	—	2	6	—
Limba română	17	13	17	23	12	11	12	13,5
Limbi moderne	15	20	12	11	20	28	23	9
Limba latină	—	7	6	—	4	—	8	—
Istoria	8	8	8	6	8	10	8	12
Constituţia	1	—	—	1	—	—	—	1
Economia politică şi drept	—	1	1	—	2	2	2	—
Filozofia	—	—	—	—	3	3	6	1
Matematica	16	12	12	18	22	21	16	18
Astronomia	—	—	—	—	1	—	—	1
Fizica	5	4	4	5	12	10	12	11,5
Chimia	3	2	3	2	8			8,5
Ştiinţe naturale	6	6	6	7	8	9	9	3
Geografia	7	9	8	7	6	2	6	5,5
Desen	2	5	7	2	—	—	4	—
Desen liniar	1	—	—	—	4	6	—	3
Caligrafia	—	6	4	—	—	—	—	—
Muzica	3	8	6	2	3	4	3	—
Educaţia fizică	6	4	8	6	8	4	8	6
Educaţia morală	—	—	4	—	—	—	4	—
Lucrări practice	6	—	4	6	8	—	—	6
Nr. mediu de ore pe săptămînă . . .	32	27,5	30	32	32	28	32	33

Pentru a uşura analiza şi discuţia propunerilor Ministerului Învăţămîntului privind ridicarea şi dezvoltarea învăţămîntului de cultură generală din R.P.R. în şcoli, în consfătuiri ale cadrelor didactice şi ale părinţilor elevilor, recapitulăm, în cele ce urmează, pe secţiuni şi pe puncte, cuprinsul acestor propuneri.

I. Durata şi organizarea învăţămîntului de cultură generală

1. — Invăţămîntul de cultură generală din Republica Populară Romînă se desfăşoară pe 11 clase şi cuprinde: cursul primar, cursul de gimnaziu şi cursul mediu sau de liceu.

Cursul primar se predă în primele 4 clase, numerotate de la I—IV, cursul de gimnaziu se predă în următoarele 3 clase, numerotate de la V—VII, iar cursul de liceu sau mediu se predă în ultimele 4 clase, numerotate de la VIII—XI.

2. — Incepînd de la clasa a X-a, cursul mediu se va putea bifurca pe două secţii: secţia reală şi secţia umanistică.

3. — Cursul primar se organizează ca învăţămînt exclusiv de zi; cursul de gimnaziu şi mediu poate fi de zi, serai sau fără frecvenţă.

La învăţămîntul de zi şi seral se poate promova o singură clasă într-un an şcolar. La învăţămîntul fără frecvenţă se pot promova cu aprobarea secţiunilor de învăţămînt ale sfaturilor populare regionale (clasele V—VII) şi a Ministerului Învăţămîntului (clasele VIII—XI), două clase într-un an sau se pot da examene integrale pentru cursul de gimnaziu sau mediu.

4. — Anul şcolar, la învăţămîntul de cultură generală, începe la 1 septembrie, cu excepţia şcolilor pentru tineretul sătesc care îşi încep activitatea la data stabilită prin H.C.M. nr. 2.047/1954.

La învăţămîntul de zi şi seral, activitatea instructiv-educativă dintr-un an şcolar se desfăşoară pe pătrare. Structura anului şcolar (durata pătrarelor, sesiunile de examene, perioadele de practică, vacanţele etc) se stabileşte de Ministerul Învăţămîntului.

Sesiunile de examen de la învăţămîntul fără frecvenţă precum şi desfăşurarea examenelor de la această formă de învăţămînt, se stabilesc de Ministerul Învăţămîntului prin regulamente şi instrucţiuni.

II. Conţinutul învăţămîntului de cultură generală

5. — Invăţămîntul de cultură generală are sarcina să asigure elevilor de la fiecare curs, ţinînd seamă de vîrsta lor, o dezvoltare multilaterală, printr-un sistem închegat şi unitar de cunoştinţe ştiinţifice şi deprinderi practice de muncă productivă, prin însuşirea educaţiei morale comuniste, a educaţiei estetice şi educaţiei fizice.

Incepînd cu anul şcolar 1956/1957 se va trece la înfăptuirea treptată a învăţămîntului politehnic în şcoala de cultură generală din R.P.R., principala condiţie a dezvoltării multilaterale a elevilor şi a întăririi legăturii învăţămîntului cu practica, cu producţia.

6. — La cursul primar li se va da elevilor deprinderea citirii şi scrierii corecte, li se vor dezvolta gîndirea şi vorbirea şi li se va asigura însuşirea cunoştinţelor şi deprinderilor elementare de lucru.

In acest scop, la cursul primar se vor preda următoarele obiecte şi activităţi practice: limba romînă, limba rusă, istoria patriei şi geografia, matematica, elemente de ştiinţe fizico-chimice şi biologice, caligrafia, desenul, muzica şi cîntul, educaţia fizică şi lucrul manual.

7. — Cursul de gimnaziu are sarcina: să asigure elevilor cunoaşterea gramaticii limbii romîne şi a celor mai frumoase creaţii din literatura romînă; să dea elevilor posibilitatea să se exprime şi să scrie în limba rusă şi engleză (franceză sau germană) în limita vocabularului de bază şi a principalelor reguli gramaticale proprii acestor limbi; să creeze temelii trainice concepţiei materialist-dialectice a elevilor, printr-un sistem larg şi unitar de cunoştinţe de istorie şi din ştiinţele despre natură; să întărească disciplina conştientă, educaţia patriotică şi estetică a elevilor şi să lărgească sfera deprinderilor lor practice.

Pentru aceasta se vor preda următoarele obiecte şi activităţi şcolare la cursul gimnazial: limba romînă, limba rusă, limba engleză (franceză sau germană), istoria universală şi istoria patriei, constituţia R.P.R., matematica (aritmetica, geometria plană şi în spaţiu, algebra elementară), fizica, chimia, ştiinţele naturale şi igiena, geografia generală şi geografia patriei, desenul, muzica şi cîntul; educaţia fizică, lucrări practice în ateliere şcolare şi pe loturi agricole experimentale.

8. — La cursul mediu se desăvîrşeşte cultura generală a elevilor prin studiul literaturii romîne şi prin cunoaşterea celor mai de seamă creaţii din literatura universală şi îndeosebi din literatura rusă şi engleză (franceză sau germană); prin introducerea cunoştinţelor necesare de economie politică, psihologie şi logică, de bazele marxism-leninismului; prin extinderea şi aprofundarea ştiinţelor despre natură şi a deprinderilor practice de muncă.

In vederea atingerii acestui scop, se vor preda la cursul mediu următoarele obiecte şi activităţi: limba şi literatura romînă, limba şi literatura rusă, limba şi literatura engleză (franceză sau germană), limba latină, istoria universală şi istoria patriei, economia politică, filozofia (psihologia, logica şi bazele marxism-leninismului), matematica (algebra elementară şi teoria ecuaţiilor cu o singură necunoscută, geometria elementară şi geometria analitică, trigonometria, calcul diferenţial şi integral), astronomia, fizica, chimia, ştiinţele naturale, geografia fizică şi economică, desenul, muzica şi istoria muzicii, educaţia fizică, lucrări practice în ateliere şcolare şi pe loturi agricole experimentale, practica în producţie.

La secţia reală nu se mai predă limba latină, iar la secţia umanistică se va da o dezvoltare mai mare studiului disciplinelor umanistice.

9. — In şcolile, secţiile şi clasele cu limba de predare a minorităţilor naţionale se vor preda obiectele de studiu în limba lor maternă, iar limba romînă se va preda ca obiect obligatoriu începînd din clasa a doua primară.

10. — Succesiunea obiectelor pe ani şi numărul de ore pentru fiecare obiect vor fi stabilite prin planuri de învăţămînt, elaborate de Ministerul Învăţămîntului şi aprobate de Consiliul de Miniştri.

Predarea obiectelor se va face după programe de învăţămînt întocmite de Ministerul Învăţămîntului.

11. — Manualele pentru şcolile de cultură generală ca şi materialele grafice necesare vor fi editate sub îngrijirea Editurii de stat didactice şi pedagogice din Bucureşti.

Pentru elaborarea manuscriselor manualelor se va institui concurs. Ministerul Învăţămîntului va întocmi Regulamentul concursului pentru elaborarea manualelor şcolare şi-l va supune spre aprobare Consiliului de Miniştri.

12. — Pentru eventualele îmbunătăţiri ale manuscriselor premiate la concurs, Ministerul Învăţămîntului le va putea tipări mai întîi ca manuale de probă, în cîteva mii de exemplare, pentru a fi experimentate într-un număr anumit de clase. După îmbunătăţirile aduse în urma experimentării, se va trece la tipărirea manualului în tirajul necesar.

13. — Pentru introducerea învăţămîntului politehnic în şcoala de cultură generală se vor organiza ateliere şcolare pe lîngă şcolile de 7 şi 11 clase.

14. — Pentru experimentarea metodelor pedagogice noi, se autorizează Ministerul Învăţămîntului să înfiinţeze şcoli de cultură generală experimentale sau să transforme unele şcoli existente de cultură generală în şcoli experimentale.

In şcolile experimentale, oricare ar fi proveniena lor, Ministerul Învăţămîntului exercită direct şi conducerea administrativ-gospodărească.

III. Reţeaua şcolilor de cultură generală

15. — Reţeaua şcolilor de cultură generală se constituie din următoarele categorii de unităţi şcolare normale:

— Şcoala de 11 clase, care reprezintă şcoala completă de cultură generală.

— Şcoala de 7 clase, care cuprinde primele şapte clase ale şcolii complete de cultură generală.

— Şcoala primară de 4 clase care are numai primele 4 clase ale şcolii de 7 clase sau ale şcolii de 11 clase.

In afară de aceste unităţi şcolare, se mai pot organiza gimnazii şi licee, dacă nevoile învăţămîntului le justifică înfiinţarea. In gimnazii se constituie numai clasele V—VII, iar în licee, clasele V—XI ale şcolii de 11 clase.

16. — Toate şcolile de cultură generală vor avea caracter mixt, clasele lor formîndu-se din elevi de ambele sexe.

17. — Numărul elevilor dintr-o clasă nu va putea fi mai mare de 40 şi mai mic de 30. Derogări de la aceste prevederi se pot face numai cu aprobarea Ministerului Învăţămîntului.

18. — In şcolile primare din localităţile rurale mici, numărul posturilor de învăţători se stabileşte după cum urmează:

— Cînd numărul total al elevilor şcolii nu trece de 30, şcoala va funcţiona cu un singur post de învăţător, iar elevii vor forma o singură serie.

— Dacă numărul total al elevilor este cuprins între 30—60, şcoala va funcţiona cu două posturi de învăţători, iar elevii vor fi împărţiţi în două serii.

— Cînd numărul total al elevilor ajunge la cel mult 80, se vor prevedea trei posturi de învăţători, iar elevii vor fi împărţiţi în trei serii.

Numai dacă numărul total al elevilor din şcoală trece de 80, se vor constitui cele 4 clase ale şcolii primare normale, iar la fiecare clasă va preda un învăţător.

Pentru efective mari de elevi de curs primar se vor putea înfiinţa, atît în şcolile primare cît şi în şcolile de 7 şi 11 ani, mai multe rînduri de clase I—IV, dar cu respectarea prevederilor de la punctul 17, privitor la numărul elevilor dintr-o clasă.

19. — Şcolile de 7 ani şi liceele vor avea obligatoriu cel puţin două rînduri de clase V—VII, iar gimnaziile cel puţin trei rînduri. Derogări de la aceste dispoziţii se pot face numai cu aprobarea Ministerului Învăţămîntului.

20. — Invăţămîntul de cultură generală pentru minorităţile naţionale se va face în şcoli cu limba de predare maternă.

In regiunile şi în localităţile cu populaţie amestecată se vor organiza şcoli cu secţii sau clase romîne şi secţii sau clase cu limba de predare a minorităţii locale.

IV. Dezvoltarea învăţămîntului de 7 clase

21. — Invăţămîntul de 7 clase din R.P.R. va fi dezvoltat în cel de al II-lea cincinal pentru ca, începînd cu anul şcolar 1960/61, să se cuprindă în clasa a V-a cca. 90% din absolvenţii clasei a IV-a primare, iar în cincinalul al III-lea să se înfăptuiască învăţămîntul de 7 clase general şi obligatoriu.

Ministerul Învăţămîntului va supune spre aprobare Consiliului de Miniştri un plan de acţiune pentru aducerea la îndeplinire a acestor prevederi.

22. — Pentru a urmări îndeplinirea sarcinilor de şcolarizare la clasele I—IV şi V—VII, Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Învăţămîntului şi comitetele executive ale sfaturilor populare, prin secţiile lor de învăţămînt, vor delimita circumscripţiile şcolilor primare şi de 7 clase, în conformitate cu principiile din aceste propuneri, pînă la 30 iulie 1956.

23. — Pe lîngă şcolile de 11 şi de 7 clase, precum şi pe lîngă licee şi gimnazii se pot organiza internate şcolare. In internate vor fi primiţi elevii bursieri, iar în limita locurilor disponibile vor putea fi primiţi şi elevi solvenţi.

Nu pot fi înfiinţate internate şcolare cu mai puţin de 25 elevi, decît cu aprobarea Ministerului Învăţămîntului.

24. — Ministerul Învăţămîntului va elabora regulamentul de funcţionare a internatelor şcolare de pe lîngă şcoala de cultură generală, care va fi avizat de Ministerul Finanţelor.

V. Despre cadrele didactice

25. — Pentru pregătirea învăţătorilor se înfiinţează, începînd cu anul şcolar 1956/1957, institute pedagogice de învăţători. Institutele pedagogice de învăţători depind din punct de vedere administrativ-gospodăresc de sfaturile populare regionale.

26. — In institutele pedagogice de învăţători se primesc absolvenţi ai cursului mediu, cu diplome de maturitate, pe baza unui concurs de admitere.

Durata studiilor în institutele pedagogice de învăţători este de 2 ani.

La terminarea studiilor, absolvenţii vor depune examen de stat.

27. — In institutele pedagogice de învăţători se predau următoarele obiecte şi activităţi: bazele marxism-leninismului, economie politică, psihologia, pedagogia şi istoria pedagogiei, metodica obiectelor de predare, agronomia, muzica şi cîntul, desenul, educaţia fizică şi jocul, lucrul manual, practica pedagogică, practica agricolă, practica industrială.

Planurile şi programele de învăţămînt vor fi întocmite de Ministerul Invăţămîntului.

28. — Cadrele didactice care predau la institutele pedagogice de învăţători vor avea sarcinile de ore şi salariile prevăzute pentru cadrele didactice de la şcolile tehnice care pregătesc personal tehnic mediu.

Cadrele didactice de la institutele pedagogice de învăţători se confirmă de Ministerul Învăţămîntului.

29. — Intreaga bază materială a actualelor şcoli pedagogice se trece Institutelor pedagogice de învăţători din momentul înfiinţării acestora în localităţile în care funcţionează şcolile pedagogice.

(Continuare în pag. 2-a)

Consfătuire asupra muncii de partid din şcolile profesionale de ucenici

La 24 martie a.c. a avut loc la comitetul orăşenesc P.M.R. Bucureşti o consfătuire la care au participat secretari ai organizaţiilor de partid din şcolile profesionale de ucenici, directori şi directori de studii ai şcolilor profesionale de ucenici, activişti de partid, sindicat şi U.T.M. şi lucrători din aparatul de stat.

Tov. Cornel Zeides, secretar al organizaţiei de partid de la şcoala profesională de ucenici nr. 4, a prezentat referatul „Contribuţia comuniştilor din şcoală la ridicarea nivelului învăţămîntului teoretic şi practic", iar tov. Ilie Simici, directorul şcolii profesionale de ucenici a uzinelor „23 August", a prezentat referatul: „Preocuparea conducerii şcolii pentru îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ".

Din partea secţiei ştiinţă şi cultură a comitetului orăşenesc P.M.R. Bucureşti tov. I. Purcel, şeful sectorului şcoli, a expus un coreferat

In discuţiile ce au urmat, participanţii la consfătuire au făcut o serie de propuneri importante. Consfătuirea a stabilit unele măsuri şi a prilejuit un preţios schimb de experienţă, contribuind astfel la îmbunătăţirea muncii de partid în învăţămîntul profesional din Capitală.

Propunerile Ministerului Învățământului pentru dezvoltarea și ridicarea învățământului de cultură generală din R. P. R.

(Urmare din pag. 1)

30. — Pentru a asigura pregătirea cadrelor didactice capabile să predea în școala politehnică de cultură generală, universitățile și institutele pedagogice vor organiza ateliere, cabinete, terenuri și stațiuni experimentale pentru instruirea practică a studenților și vor organiza practica în producție obligatorie.

31. — Institutele interregionale de perfecționare a cadrelor didactice vor întocmi, pînă la 31 august 1956, programele de perfecționare necesare pregătirii practice a profesorilor de fizică, chimie și științe naturale, pentru a putea preda cu pricepere în școala politehnică de cultură generală.

32. — Absolvenții universităților, institutelor pedagogice și institutelor pedagogice de învățători, repartizați în învățământ de Ministerul Învățământului, pierd dreptul de a funcționa în învățământ dacă în decurs de o lună de la numire nu se prezintă la locul de muncă.

Pierd de asemenea dreptul de a funcționa în învățământ cadrele didactice care părăsesc vremelnic învățământul fără o aprobare a Ministerului Învățământului.

33. — Personalul de îndrumare și control de la secțiile de învățământ ale sfaturilor populare regionale și raionale — inclusiv metodiștii cabinetelor pedagogice — este numit de Ministerul Învățământului dintre profesorii și învățătorii cu o activitate de cel puțin 5 ani în învățământ.

VI. Dezvoltarea și întărirea bazei materiale a învățământului de cultură generală

34. — Pentru înzestrarea laboratoarelor și muzeelor școlare cu materialele și aparatele necesare, Ministerul Învățământului va dezvolta Întreprinderea de material didactic din București și va organiza o parte din atelierele școlilor profesionale ce depind de el pentru producție de aparate de laborator.

Modelele cele mai potrivite de aparate vor fi alese prin concurs. Regulamentul concursului pentru elaborarea modelelor de aparate de laborator va fi aprobat de Consiliul de Miniștri.

35. — In vederea înzestrării atelierelor școlare, Ministerele, organizațiile centrale și sfaturile populare regionale precum și întreprinderile să fie autorizate să transfere, fără plată, școlilor elementare și medii, materiale, unelte, aparate și utilaje pe care nu le mai folosesc în producție.

Ministerul Învățământului va putea, în același scop, să organizeze o parte din atelierele școlilor sale profesionale pentru producția de unelte, aparate și utilaje necesare atelierelor școlilor medii și elementare.

*

36. — Prevederile cuprinse în propunerile Ministerului Învățământului intră în vigoare începînd cu anul școlar 1956/1957. Incepînd din acest an se vor aplica noile planuri de învățământ pe 11 ani la clasele III, V și VIII, urmînd ca elevii din celelalte clase să termine cursul primar, de gimnaziu și mediu după planurile vechi.

*

37. — Sfaturile populare regionale au sarcina să execute pînă la 15 august 1956 toate lucrările necesitate de actualele școli de băieți și de fete, pentru a fi transformate în școli mixte.

Măsuri necesare

Unele probleme legate de predarea fizicii și chimiei

De la reforma învățământului și pînă azi, în bilanțul realizărilor învățământului din țara noastră s-au înscris succese frumoase. Ele se datoresc în primul rînd măsurilor luate de partid și de guvern pentru întărirea continuă a conținutului muncii instructiv-educative, activității pline de însuflețire a cadrelor noastre didactice și aplicării experienței bogate a pedagogiei sovietice.

Trecerea la școala de 11 ani, care s-a înfăptuit prin reforma învățământului, a corespuns condițiilor de atunci din țara noastră. Consider însă că s-a făcut o greșeală cînd, în 1951, Ministerul Învățământului Public a redus durata studiilor medii de la 11 ani la 10 ani. Elevii nu-și pot asimila cunoștințele prevăzute în programele și manualele de azi numai în 10 ani.

Pentru ca școala de cultură generală să corespundă sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. consider că este absolut necesar să-și mărească durata, începînd cu anul școlar 1956-57, de la 10 la 11 ani.

Cred că printre cauzele lipsurilor care mai există în învățămîntul de cultură generală trebuie socotit și faptul că, între anii 1948—1955, Ministerul Învățământului n-a căutat suficient să antreneze cadrele didactice fruntașe în elaborarea planurilor de învățămînt, a programelor și manualelor școlare. In același timp, planurile de învățămînt, programele și manualele școlare au fost schimbate mult prea des. De aici nerespectarea lor. Se simte necesitatea de a se realiza o stabilitate de cel puțin 10—15 ani în ceea ce privește planurile de învățămînt, programele și manualele școlare.

Consider bune propunerile Ministerului Învățământului privind repartizarea celor 11 ani de școlarizare în 4 ani curs primar, 3 ani curs de gimnaziu și 4 ani curs mediu. Organizarea cursului mediu pe secții reală și umanistică este bună nu numai pentru ca elevii cursului mediu să primească cunoștințe cît mai temeinice, dar ea este cerută imperios de viață, de practică. Se simte nevoia ca în cursul mediu să se dea elevilor cunoștințe mult mai dezvoltate de matematică, pentru ca ei să nu rămînă în urma dezvoltării tehnicii din țara noastră. De asemenea, elevii cursului mediu trebuie să primească în școală cunoștințele necesare care să le dezvolte o gîndire logică, sistematică.

Planurile de învățămînt pentru școala medie de 11 ani, prezentate de Ministerul Învățămîntului, sînt corespunzătoare pentru ridicarea nivelului științific al învățămîntului de cultură generală în lumina sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. Găsesc că este necesar să se introducă în planurile de învățămînt materii ca economia politică, filozofia, limba latină, muzica. Propun însă ca la clasa XI-a, secția reală, să se introducă o oră pe săptămînă pentru predarea elementelor de geometrie descriptivă și desen tehnic. Această oră s-ar putea lua de la limba romînă.

Una din cele mai importante sarcini puse școlii de către Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R. este legarea învățămîntului de practică. Pentru a traduce în viață această sarcină este nevoie ca școlile să fie înzestrate cu cît mai mult material didactic. Pînă acum, cadrele didactice care au confecționat material didactic cu mijloace proprii, locale nu au fost sprijinite suficient nici de secțiile de învățămînt, nici de Ministerul Învățămîntului. Pentru a confecționa materialul didactic au fost nevoite adesea să cheltuiască sume proprii. Propun să se aloce un fond pe care secțiile de învățămînt regionale să-l poată întrebuința pentru plata cheltuielilor efectuate de cadrele didactice în acest scop. Pentru înzestrarea din fond centralizat a școlilor cu materialul necesar predării fizicii și chimiei, propun ca Ministerul Învățămîntului să trimită, prin I.M.D. sau alte întreprinderi, colecții complecte de substanțe necesare experiențelor.

Se simte imperios necesitatea ca școlile să viziteze întreprinderile și uzinele din diferite localități pentru a cunoaște mai bine diferite procese de fabricație. Propun ca, pe linie centrală să se dea dispoziții unităților pentru eliberarea autorizațiilor necesare.

Cred că pentru ridicarea nivelului învățămîntului este necesar ca munca de îndrumare și control să facă o cotitură hotărîtă. E timpul să trecem la o muncă de calitate a organelor de îndrumare și control regionale și raionale. Pentru întărirea răspunderii organelor de îndrumare și control este necesar să se treacă la o mai bună alegere și la stabilitatea în muncă a acestor cadre. Găsesc că e bine ca toate organele de îndrumare și control — raionale și regionale — să fie numite de Ministerul Învățămîntului.

Socotesc că o cauză a slăbirii muncii de îndrumare și control o constituie faptul că mulți inspectori și metodiști sînt antrenați în munci străine de învățămînt. Este necesar să se lichideze cu această practică greșită.

Propun ca pentru îmbunătățirea îndrumării cadrelor didactice să se înființeze cît mai grabnic cabinete pedagogice raionale. In același scop, propun direcției metodico-didactice din Ministerul Învățămîntului să țină o legătură mai strînsă cu cadrele didactice din școli.

Pentru a se putea face o apreciere mai judicioasă a cunoștințelor elevilor și a se înlătura examinarea superficială propun să se renunțe la actuala structură a anului școlar și să se treacă la împărțirea pe trimestre.

Consider că munca extrașcolară, așa cum se duce ea astăzi în școlile noastre, este încă necorespunzătoare, elevii fiind supraîncărcați cu tot felul de activități. Fiecare organizație, mergînd pe linia îndeplinirii planului său, ocupă aproape zilnic pe elevi, aducîndu-i la școală și după amiaza. Propun ca Ministerul Învățămîntului și C.C. al U.T.M. să dea dispoziții categorice pentru reglementarea acestor probleme.

Sînt convins că măsurile propuse de Ministerul Învățămîntului, completate de propunerile cadrelor didactice, vor aduce o îmbunătățire serioasă a nivelului învățămîntului numai dacă noi toți, muncitorii din învățămînt, ne vom strădui să aplicăm în viață hotărîrile ce se vor lua în acest scop de conducerea partidului și statului nostru.

PETRU ONIȚA
șeful secției de învățămînt a regiunii Timișoara

Studiind propunerile Ministerului Învățămîntului pentru dezvoltarea și ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală din R. P. R. m-am gîndit la multe probleme pe care nu puteam să le rezolv decît cu greu în munca mea de predare a fizicii și a chimiei și care acum, pe baza noilor măsuri care se vor aplica în școlile noastre, nu-mi vor mai crea dificultăți.

Socotesc că numărul de ore propus pentru predarea fizicii și chimiei este suficient. Dar nu numai numărul de ore determină ridicarea nivelului predării unei discipline, ci și programa școlară și manualul. De aceea este necesar ca, la întocmirea viitoarelor programe de învățămînt, ținîndu-se seama de numărul de ore rezervat predării fiecărei discipline, să se măsoare bine, fără grabă, cu participarea unui colectiv serios, volumul cunoștințelor care urmează să fie inclus în programă, astfel ca acestea să poată fi însușite temeinic de elevi, să se asigure timp nu numai pentru predare, ci și pentru demonstrații experimentale și lucrări practice de laborator, pentru exerciții de fixare, pentru recapitulări curente și finale.

Manualul școlar, ajutorul prețios al profesorului și al elevilor, trebuie întocmit în conformitate cu programa școlară, scris într-o limbă ușoară, cu o expunere accesibilă, potrivită vîrstei elevilor, cu ilustrații frumos executate, cu scheme clare și ușor de urmărit. Manualele de fizică și de chimie trebuie să înfățișeze realizările regimului nostru de democrație populară în domeniul industriei, al tehnicii, să le vorbească elevilor despre eforturile oamenilor muncii, ale savanților, tehnicienilor și inginerilor noștri.

Comisia pentru cercetarea manualelor ce vor fi prezentate la concurs va trebui să le studieze cu multă atenție, să pună multă exigență în judecarea lor.

In posesia programei școlare și a manualului, profesorul trebuie să le studieze cu seriozitate, să le folosească cu pricepere. Cred că ar fi bine ca în ședințe speciale, ținute înainte de începutul anului școlar sau în primele zile ale acestuia — în orice caz înainte de a se proceda la planificarea materiei — să se arate în colectivele profesorilor de aceeași specialitate (în cadrul școlii sau al cercurilor pedagogice), cum trebuie realizate cerințele programei și cum trebuie folosite manualele.

Pentru introducerea învățămîntului politehnic în școlile noastre este necesară înzestrarea lor cu aparatura cerută pentru efectuarea demonstrațiilor experimentale și a lucrărilor de laborator. Intreprinderea de material didactic a Ministerului Învățămîntului a reușit într-un timp relativ scurt să construiască multe aparate. Nu toate sînt însă însoțite de instrucțiuni cu privire la utilizarea lor și, de aceea, nu sînt folosite pretutindeni. La unele secții de învățămînt, repartizarea materialului didactic se face fără consultarea unui profesor de specialitate, numai de către planificator, din care cauză școlile nu primesc indicațiile necesare. Iată un exemplu: S-a trimis în școli, fără nici o indicație, „Redresorul cu seleniu". La prima experiență, mulți profesori au ars siguranța aparatului. Este adevărat că într-un număr al „Gazetei Învățămîntului" din ianuarie 1952 s-a arătat cum trebuie folosit redresorul, dar la unele școli acesta a ajuns de abia în anul 1955 și nu toate cadrele didactice păstrează colecția gazetei pe un timp atît de îndelungat.

Ar fi bine ca în noile manuale să fie introdusă aparatura I.M.D.-ului, indicîndu-se modul de experimentare. De asemenea, propun ca la descrierea experiențelor de fizică să se dea, pe lîngă indicațiile calitative, și indicații cantitative, mai ales la experiențele de electricitate. De exemplu, dacă se spune, ca de obicei, că trebuie introdusă o bobină într-un circuit electric, să se specifice și numărul de spire al bobinei. In acest caz I.M.D.-ul trebuie să indice aceste lucruri pe aparate sau pe unele piese (de pildă, în cazul la care ne-am referit, să se indice numărul de spire al bobinei și ce intensitate de curent suportă). Cred că aceasta este necesar pentru că unele cadre didactice, de teamă să nu strice aparatele, nu fac anumite experiențe. Dacă este greu să se introducă asemenea indicații în manual, atunci ar trebui introduse în metodică.

S-a făcut mult pînă acum în ceea ce privește aprovizionarea școlilor cu unele substanțe chimice: sulfat de sodiu, hidrat de sodiu, carbonat de sodiu și chiar unele substanțe de care n-am avea nevoie, ca acidul sulfanilic. In schimb, am primit numai cîte o jumătate de kilogram de acid sulfuric și de acid clorhidric pentru un întreg an școlar, ceea ce este cu totul insuficient pentru o școală medie cu mai multe rînduri de clase. Cred că repartizarea substanțelor chimice trebuie făcută cu mai multă chibzuială.

Aș vrea să mai ridic o problemă pe care o consider de mare însemnătate pentru legarea învățămîntului de practică, de activitatea în producție — și anume problema vizitelor în întreprinderi. Adeseori, datorită faptului că aceste vizite nu se pot organiza decît cu foarte mare greutate, sîntem nevoiți să le reproducem elevilor doar ceea ce am citit în cărți sau ziare, sau să le povestim ceea ce am văzut cu mulți ani în urmă. Eu însumi folosesc la lecții amintiri din cele ce am văzut pe vremuri la o fabrică de chibrituri sau la uzinele de la Reșița. Mă întreb însă întrucît mai seamănă uzina de azi, Reșița socialistă, cu aceea pe care am văzut-o eu odinioară? De aceea, cred că este foarte necesar să se organizeze vizite regulate ale profesorilor de fizică și chimie în întreprinderi (de pildă în timpul vacanțelor, la încheierea cursurilor de perfecționare etc.), precum și vizite ale profesorilor împreună cu elevii. Să folosim din plin exemplul pedagogilor sovietici, care fac multe lecții direct în fabrici și uzine sau pe ogoarele colhoznice.

Cu eforturile noastre, ale tuturor, folosind cu pricepere condițiile mereu mai bune care se creează învățămîntului nostru, vom izbuti să ridicăm necontenit nivelul instruirii și educării elevilor, să dăm patriei cadrele bine pregătite de care are nevoie.

SAVIN P. POPESCU
profesor la școala medie nr. 1 de băieți din Giurgiu

Propuneri menite să ridice calitatea învățămîntului

Acum, cînd propunerile Ministerului Învățămîntului pentru dezvoltarea și ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală sînt înfățișate dezbaterii cadrelor didactice din țara întreagă, părinților elevilor și tuturor cetățenilor, socot necesar să particip pe această cale la discutarea a două probleme ridicate de proiectul noului plan: 1) școală unică sau bifurcare, 2) reintroducerea studiului limbii latine în școala medie.

Precum se remarcă în propunerile Ministerului Învățămîntului, divizarea pe secții a școlii noastre are o tradiție — întreruptă doar într-o perioadă relativ scurtă (1928—1934) — care a dăinuit pînă la reforma învățămîntului din 1948. De atunci condițiile dezvoltării noastre economice și culturale au evoluat în așa măsură, încît cerințe noi, din ce în ce mai complexe, s-au impus cu putere, fără ca școala de cultură generală să le poată face față într-un ritm corespunzător. Urmarea a fost că s-au introdus în învățămîntul superior elemente de cultură generală cu care școala medie nu înarmează suficient pe absolvenții săi, dar fără de care studiile de specializare nu se pot face temeinic. De exemplu, la unele facultăți, s-a introdus un curs elementar de limba latină, spre a se face cît de cît față unor minime necesități. Toată lumea știe că rezultatele sînt departe de a fi mulțumitoare, așa cum de altminteri se putea ușor prevedea.

Ar trebui — se va spune poate — ca aceste discipline să fie introduse, toate într-o școală unică, nu bifurcată. Acest raționament pare just teoretic vorbind, dar el nu ține seama de realități. Pentru ca școala medie să răspundă necesității dezvoltării economiei țării, trebuie ca absolvenții ei să aibă serioase cunoștințe de matematică, fizică și științe naturale, să-și poată însuși tehnica înaintată. Tocmai de acest fapt se ține seama în proiectul planului de învățămînt al Ministerului, în care studiul matematicii, științelor fizico-chimice și științelor naturale este asigurat în mod îndestulător pentru toți elevii școlii medii. Pe de altă parte, cerințele culturale sporite și din ce în ce mai variate ale societății noastre, care cresc pe măsura dezvoltării tehnico-economice, cer ca școala medie să asigure o bază mai largă culturii generale și să pregătească o serie de cadre pentru sectoare care nu au o legătură directă cu tehnica. Iată de ce proiectul de plan, care menține pentru toți elevii pregătirea la matematică, fizică și științele naturale pînă la finele studiilor, accentuează aceste cunoștințe în ultimii doi ani pentru elevii secției „reale", în timp ce pentru cei ai secției „umaniste" accentuează studiile sociale și literare (inclusiv limba latină). Cred că aceasta corespunde mai bine necesităților dezvoltării noastre economice și culturale. Astfel, oricare ar fi calea pe care vor porni absolvenții școlii noastre de 11 ani organizate pe secții, ei vor avea pregătirea necesară. Acest sistem mai elastic răspunde mai bine nu numai diversității nevoilor societății noastre, dar și preferințelor elevilor, care pot alege cu mai mult discernămînt direcția viitoarei lor dezvoltări. El nu rupe unitatea școlii de cultură generală, ci creează condițiile pentru o adaptare mai suplă la necesitățile variate ale societății, căci este vorba de o bifurcare numai în ultimele două clase ale școlii medii, printr-o accentuare moderată a unor studii la o secție și alta. In sfîrșit, acest sistem permite, precum o arată propunerile ministerului, crearea de clase omogene, ceea ce ridică nivelul calitativ al predării.

Trec acum la a doua problemă: reintroducerea limbii latine în școala medie. Cînd, în 1948, acest studiu a fost scos din planul de învățămînt, se pare că lucrurile n-au fost cîntărite cu toată seriozitatea. Nu puțini erau aceia care socoteau că aceasta privește o singură specialitate. De atunci, opinia generală s-a schimbat fundamental. Ca și într-un regim empiric de alimentație, nu simțim valoarea principiilor nutritive decît prin lipsa lor. Ceea ce mulți trecuseră cu vederea, socotind ca natural, atîta timp cît studiul limbii latine alimentase cultura generală a elevilor, începe să fie simțit ca o lipsă gravă, care afectează multe dintre disciplinile de studiu din școala medie. Reintroducerea studiului limbii latine în școala medie este cerută astăzi tot atît de către profesorii altor specialități pe cît este considerată ca necesară de către profesorii de limba latină. Și nu este de mirare. Cunoașterea limbii latine, pe lîngă faptul că contribuie la îmbogățirea culturii generale a elevilor, îi ajută la aprofundarea particularităților și bogăției limbii noastre, le înlesnește însușirea limbilor moderne europene. Este cu totul nefiresc ca studiul limbii latine să figureze în planul de învățămînt al aproape tuturor statelor de democrație populară, iar în planul nostru actual el să figureze doar la cele 4—5 secții clasice din țară, organizate pe lîngă școlile medii. Este un merit al actualului proiect de plan că, ținînd seama de o cerință generală, propune reintroducerea studiului limbii latine în școala medie. Limba noastră este o limbă al cărei fond principal lexical este latin. Nu este posibil ca studiul adîncit al limbii noastre să se facă fără cunoștințe de limba latină, căpătate la timpul potrivit. Nu se pot face cercetări în atîtea domenii fără acest studiu. Soluția pe care planul de învățămînt din 1948 a dat-o problemei, prin înființarea celor cîtorva licee clasice, devenite apoi secții clasice, nu este cea indicată. Studiul limbii latine trebuie să-și aibă locul în școala medie obișnuită și nu în cîteva școli speciale, căci numai așa poate contribui, oricît de modest ar fi locul ce i se rezervă, la formarea culturii generale a elevilor.

Sînt convins că reintroducerea acestui studiu în planul nostru de învățămînt va avea o influență pozitivă asupra culturii generale a elevilor, va ridica simțitor calitatea învățămîntului.

G. GUȚU
profesor la școala medie mixtă nr. 24 din București

Diriginta Ludmila Lokteva

de Olga Cikalova

— Articol scris special pentru „Gazeta învățămîntului" —

In școala sovietică, dirigintele este un îndrumător și un prieten al elevilor. Invățătura și disciplina în clasă depind în mare măsură de felul în care lucrează dirigintele, de felul în care organizează și îndrumă el colectivul de elevi. In articolul de față se vorbește despre munca dirigintei Ludmila Lokteva, de la școala nr. 612 din Moscova.

Din primele zile de muncă în școală, tînăra profesoară și-a pus în față sarcina de a crea un colectiv sănătos de copii. Ea și-a început munca educativă cu organizarea ordinei exterioare a clasei, cu disciplina și cu problemele de estetică elementară. Ordinea în clasă îi deprinde pe copii să fie îngrijiți, să devină membri organizați ai colectivului. Ludmila Lokteva a început să-i educe pe copii în așa fel ca ei să aibă dorința de a face totul frumos.

Copiii au învățat să-și învelească fiecare cărțile în hîrtie bună, fără nici o pată, să-și păstreze curate caietele și să aibă îmbrăcămintea îngrijită.

Diriginta i-a învățat pe copii să iubească natura, să-i înțeleagă frumusețea. Toamna, cînd natura este atît de bogată în culori, sau primăvara, cînd în pomi abia apar mugurii iar iarba de culoare verde fragedă răsare din pămîntul încălzit de soare, Ludmila Lokteva iese deseori cu clasa ei în afara orașului. Aceasta îi ajută pe copii să descrie bine natura în compozițiile lor.

Diriginta le formează cu pricepere și cu mult tact dragostea de literatură, de muzică, de pictură. Cunoașterea picturii se realizează în felul următor: în clasă, profesoara arată copiilor reproduceri după tablouri, le povestește amănunțit despre creația celor mai de seamă pictori, iar apoi pleacă împreună cu ei la galeriile Tretiakov. Copiii privesc cu mult interes tablouri de Șișkin, Levitan, Aivazovski și alții. Ințelegerea frumosului s-a îmbogățit mult la copii atunci cînd au ascultat lucrări de Ceaikovski și Rimski-Korsakov la Teatrul Mare Academic.

Excursiile în afara orașului, vizitele la muzeu și spectacolele au unit colectivul clasei, dezvoltînd sentimentele de prietenie și spiritul tovărășesc. Iar aceasta are o influență minunată asupra învățăturii școlarilor. In clasă, Ludmila Lokteva este un pedagog sever și exigent. Ea urmărește în permanență îndeplinirea lucrărilor pentru acasă, control care îi deprinde pe copii să-și îndeplinească totdeauna temele.

Se întîmplă cîte odată ca un elev să nu-și poată pregăti temele din cauze obiective, de pildă cînd se îmbolnăvește. Colegii de clasă îl ajută numaidecît. Așa s-a întîmplat cu eleva Ira Veselova. Din cauza bolii, ea a pierdut cîteva zile de școală. Colegele ei de clasă s-au dus la ea acasă, i-au explicat cele predate și i-au arătat temele pentru acasă. Ira și-a făcut lecțiile, iar colegele ei le-au dus profesorilor pentru verificare. Datorită ajutorului prietenelor, fetița n-a rămas în urma clasei.

Ludmila Lokteva în cabinetul de lucru.

Nu toți copiii își însușesc la fel explicațiile profesorilor și aptitudinile lor nu sînt egale. Celor care rămîn în urmă le vin totdeauna în ajutor elevii cei mai buni.

Ajutorul reciproc tovărășesc nu se manifestă numai la învățătură. Eleva Olga Saharova s-a îmbolnăvit și a trebuit să fie dusă la spital. Colegele de clasă au vizitat-o deseori, aducîndu-i totdeauna felurite bunătăți, deși ea n-avea nevoie de aceasta. Cînd fata s-a întors acasă în ajunul anului nou, în camera ei o aștepta un pom împodobit — darul prietenelor și al tovarășelor din școală.

In educarea caracterului copiilor sînt de un mare ajutor adunările de clasă, unde copiii arată cu sinceritate meritele și lipsurile fiecăruia.

Diriginta primește un serios sprijin în munca educativă din partea activului de părinți. Acesta este alcătuit în majoritate din mame gospodine. Mamele ajută școlii să organizeze pentru copii diferite activități extrașcolare. Cu ajutorul lor diriginta cunoaște mai adînc și mai temeinic dorințele și înclinațiile copiilor. Ludmila Lokteva informează în permanență activul asupra celor petrecute în clasă în ultima săptămînă, asupra elevilor care trebuie să fie înconjurați cu mai multă atenție, asupra celor care trebuie vizitați acasă pentru a se sta de vorbă cu părinții etc.

Adunările tematice în care se discută cu însuflețire teme în legătură cu prietenia, cu dragostea de muncă, curajul și altele, ajută foarte mult la buna educație a copiilor. Ludmila Lokteva caută și găsește căile de apropiere a colectivului clasei de familie. Impreună cu cîte o grupă de elevi, ea vizitează pe copii la domiciliu. Aceasta ajută pe părinți să-și vadă copiii nu numai în cercul îngust al familiei, dar și în mijlocul celor de o vîrstă cu ei.

Ludmila Lokteva tratează în mod creator problemele educației copiilor, își iubește profesiunea. Chiar în timpul concediului ea nu pierde legătura cu copiii. Copiii îi scriu deseori, iar ea le răspunde. Cît o iubesc și o respectă copiii pe diriginta lor se vede din rîndurile calde ale scrisorilor lor: „...nu ne-ați învățat numai să scriem, să socotim și să cunoaștem alte obiecte, dar și să fim perseverenți în muncă și învățătură. Ne-ați învățat să fim prieteni, să ne ajutăm tovarășii la nevoie, să iubim patria și să fim adevărați școlari și pionieri sovietici. Ați fost pentru noi nu numai o profesoară, ci și un prieten, un tovarăș mai mare. Vă vom ține minte toată viața".

De vorbă cu părinții.

In clasă, Ludmila Lokteva este un pedagog sever și exigent

Studierea materialelor Congresului al XX-lea în Uniunea Sovietică

La Ministerul Învățămîntului al R.S.S Ucrainene a avut loc un seminar republican al metodiștilor de istorie și geografie de la institutele regionale și orășenești de perfecționare a cadrelor didactice. Participanții la seminar au analizat situația predării istoriei și geografiei în școlile din Ucraina și sarcinile profesorilor care predau aceste materii în lumina Hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Au fost expuse referate de către metodiștii ministerului. Participanții au ascultat de asemenea cu interes referatul „Despre repartizarea forțelor de producție ale U.R.S.S. în cel de al șaselea plan cincinal" și referatul „Despre însemnătatea istorică a celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S."

Direcția școli din Ministerul Învățămîntului a propus spre examinare participanților la seminar un plan amănunțit de studiere a materialelor Congresului al XX-lea în clasa a X-a a școlilor din republică. Participanții la seminar au analizat de asemenea un referat despre metodica primelor lecții de studiere a Raportului de activitate al C.C. al P.C.U.S., elaborat de tov. prof. Skripkin, colaborator științific al Institutului de pedagogie din R.S.S Ucraineană.

In curînd vor avea loc seminarii asemănătoare în toate regiunile și raioanele republicii.

Sarcini însemnate ale cadrelor didactice și ale organelor de învățămînt

In consfătuirea Ministerului Invățămîntului cu șefii secțiilor de învățămînt, care a avut loc în zilele de 22—24 martie a.c., tovarășul Nicolae Sipoș, locțiitor al ministrului Invățămîntului, a făcut o amplă expunere privitoare la sarcinile cadrelor didactice și ale organelor de învățămînt pentru pregătirea încheierii anului școlar 1955/1956 și a deschiderii noului an școlar 1956/1957. Dăm mai jos textul prescurtat al expunerii.

Examinarea în lumina directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. a rezultatelor activității organelor de învățămînt și a cadrelor didactice a scos în evidență atît succesele obținute, cît și lipsurile care mai persistă în munca acestora.

In vederea încheierii cu bune rezultate a anului școlar în curs și a pregătirii din vreme a condițiilor necesare deschiderii noului an școlar 1956—1957 trebuie înlăturate lipsurile esențiale și rezolvate just problemele specifice etapei următoare.

Preocupîndu-se de încheierea anului școlar, secțiile de învățămînt și cadrele didactice vor trebui să-și îndrepte atenția cu precădere asupra următoarelor probleme: asigurarea unei frecvențe regulate a elevilor, îmbunătățirea predării lecțiilor și îndeplinirea programelor școlare, organizarea lecțiilor de recapitulare a materiei predate, pregătirea și desfășurarea examenelor de sfîrșit de an, organizarea vacanței de vară a elevilor și a odihnei cadrelor didactice.

Pentru a determina scăderea procentului de elevi cu frecvență slabă și creșterea numărului de elevi cu frecvență bună, secțiile de învățămînt vor instrui, și mai ales vor controla munca directorilor și cadrelor didactice în privința aceasta.

Trebuie luate, de asemenea, măsuri pentru ridicarea nivelului predării. Este știut că principala cauză a lipsurilor în cunoștințele elevilor o constituie pregătirea superficială pentru lecții a cadrelor didactice. De aceea, în această direcție trebuie să se facă eforturile cele mai mari, intensificîndu-se lupta pentru predarea cunoștințelor la nivelul accesibil înțelegerii elevilor, preocuparea pentru fixarea și consolidarea cunoștințelor, îndrumarea permanentă a muncii lor independente.

Invățătorii claselor I—IV trebuie să insiste în deosebi asupra citirii elevilor, asupra tehnicii operațiilor aritmetice, a deprinderilor de calcul oral și a deprinderilor de rezolvare a exercițiilor și problemelor, asupra unei mai bune organizări a lecțiilor de lucru manual și a lecțiilor pe parcela experimentală sau la colțul naturii vii. Sînt necesare eforturi mai susținute pentru a obține o scriere corectă, ordonată și frumoasă a elevilor. In predarea limbii romîne la clasele V—X trebuie să se acorde mai multă atenție îmbogățirii vocabularului elevilor, îndrumării și controlului lecturii extrașcolare a elevilor. Se impune o muncă perseverentă pentru ridicarea nivelului predării matematicii, punîndu-se accent pe înțelegerea conștientă a principiilor și regulilor matematice. In acest scop, o atenție deosebită se va da rezolvării în clasă a unui număr mare de exerciții și probleme, însușirii de către elevi a tehnicii calculului. Trebuie înlăturat caracterul abstract al predării fizicii, chimiei, științelor naturale, folosindu-se pe o scară largă materialul didactic, organizîndu-se experiențele și lucrările de laborator cerute de programe, legîndu-se întregul proces al predării de problemele practice ale producției, ale construcției socialiste.

Secțiile de învățămînt trebuie să acorde mai mult interes organizării excursiilor în natură, în unitățile productive industriale sau agricole, precum și lucrărilor practice la colțul naturii vii și pe parcela experimentală, să ceară insistent organelor locale să înzestreze unitățile școlare cu teren pentru experiențe și lucrări agricole. In acest an trebuie să determinăm o radicală îmbunătățire a muncii pe loturile experimentale, pregătind din vreme terenurile, planul de cultură, procurînd semințele și uneltele necesare. In organizarea lucrărilor practice agricole trebuie să se aibă în vedere atît însușirea cunoștințelor generale cerute de programă, cît și a acelora cerute de specificul raionului sau regiunii respective.

Invățătorii și profesorii trebuie să asigure parcurgerea întregului material cuprins în programele școlare, rezervînd și timpul necesar consolidării și sistematizării cunoștințelor elevilor. Acolo unde, din motive obiective, se întîmpină greutăți în realizarea programei, fără a se renunța la predarea vreunei teme, predarea va cuprinde esențialul din fiecare capitol, renunțîndu-se la amănunte. Planurile de lecții și predarea materiei trebuie verificate cu seriozitate de către directorii de școli, metodiști și inspectori.

Ținîndu-se seama de rolul important pe care îl are recapitularea materiei în consolidarea, aprofundarea și sistematizarea cunoștințelor elevilor, este necesar să se asigure o temeinică și chibzuită organizare a recapitulării. In planificarea materiei, pentru recapitularea de la sfîrșitul anului școlar se va delimita precis conținutul lecțiilor, insistîndu-se asupra problemelor esențiale și asupra acelora mai slab însușite de elevi, pentru ca recapitularea să ducă la lichidarea lacunelor existente în cunoștințele acestora. Pentru fiecare lecție de recapitulare trebuie să se alcătuiască planuri dezvoltate, în care să se acorde o deosebită atenție scopului lecției, conținutului științific și ideologic care asigură realizarea scopului propus. Structura lecțiilor de recapitulare trebuie să fie variată, ca și metodele și procedeele folosite în predare. Lecțiile recapitulative vor fi ilustrate cu fapte și exemple noi care, pe lîngă că provoacă interesul elevilor, contribuie la întregirea cunoștințelor lor, îi ajută să stabilească noi legături între acestea.

Cadrele didactice trebuie să țină seamă de faptul că baza recapitulării o constituie studiul individual al elevilor și, de aceea, să-i îndrumeze în organizarea acestui studiu. Acolo unde este nevoie, se pot da planuri, scheme în vederea recapitulării, sau indicații privitoare la întocmirea planului de recapitulare la fiecare materie în parte, atrăgîndu-se atenția elevilor asupra problemelor principale și a definițiilor care trebuie reținute.

Un accent deosebit se va pune pe lichidarea rămînerii în urmă la învățătură prin lecțiile recapitulative, prin ajutorul individual acordat în timpul lecțiilor, prin consultații, prin teme suplimentare, gradate și diferențiate după natura greșelilor elevilor.

Diriginții au sarcina să coordoneze just planificarea repetării materiei pe obiecte, să țină o legătură strînsă cu organizațiile U.T.M. și de pionieri pentru a stimula studiul individual al elevilor și pentru a evita supraîncărcarea lor cu sarcini în această perioadă. Se impune întărirea legăturii cu părinții, care vor fi îndrumați să le asigure copiilor un regim zilnic rațional.

Trebuie acordată o mare atenție problemelor educative și în special asigurării disciplinei, care în unele școli, îndeosebi orășenești, constituie încă o problemă nerezolvată. Cabinetele pedagogice vor analiza cum se desfășoară munca educativă în școlile din regiune, trăgînd concluzii pentru organizarea acestei activități în viitor și elaborînd, dacă e cazul, material de îndrumare în care se va populariza experiența pozitivă în acest domeniu.

Examenele constituie etapa cea mai importantă a anului școlar. Pregătindu-se pentru examene, cadrele didactice au datoria să studieze toate observațiile făcute în urma lecțiilor de recapitulare și a consultațiilor, să chibzuiască îndeaproape la temele ce trebuie cuprinse în biletele pentru examene.

La stabilirea notei de examen profesorul va avea în vedere volumul de cunoștințe al elevului, temeinicia acestor cunoștințe, priceperea elevului de a analiza, de a explica și de a aplica cunoștințele însușite în rezolvarea anumitor probleme. Cerințele oricărui profesor trebuie să fie determinate de prevederile programei școlare. Trebuie combătută orice atitudine de indulgență sau de excesivă severitate. Nota stabilită de profesorul examinator și membrii comisiei va fi definitivată imediat după examinare și nu în consiliul pedagogic. Directorul sau consiliul pedagogic nu au dreptul să modifice situația stabilită de profesorul de specialitate, ci doar să înregistreze situația școlară definitivată anterior de acesta.

Ținînd seama de complexitatea și greutatea sarcinilor care revin cadrelor didactice în această etapă, directorii școlilor, secțiile de învățămînt, împreună cu organele sindicale, trebuie să reducă din acele obligații ale cadrelor didactice care ar împiedica îndeplinirea în bune condițiuni a sarcinilor de bază ale acestei etape.

★

Paralel cu pregătirea încheierii anului școlar, secțiile de învățămînt și unitățile școlare și de educație vor trebui să se îngrijească în mod deosebit de odihna de vară a elevilor și a cadrelor didactice. Secțiile de învățămînt, în colaborare cu comitetele U.T.M., au sarcina să ia din timp măsuri practice pentru buna organizare a tuturor formelor activității de vară în taberele centrale, regionale, locale, cluburi, colonii, excursii, îmbinînd armonios odihna și întărirea sănătății elevilor cu desfășurarea unei largi și variate activități educativ-culturale. Școlile și secțiile de învățămînt se vor îngriji de planificarea echitabilă a concediilor cadrelor didactice potrivit normelor în vigoare.

II.

In atenția secțiilor de învățămînt și a unităților școlare și de educație trebuie să stea încă de pe acum problema pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar. Acestea trebuie să se preocupe de realizarea învățămîntului elementar general obligatoriu și a planurilor de școlarizare și rețea școlară, de ridicarea nivelului procesului de învățămînt și de îmbunătățirea muncii educative în școli și în instituțiile educative, de asigurarea unităților de învățămînt și educație cu cadre didactice, de asigurarea bazei materiale a unităților școlare și de educație, de îmbunătățirea muncii de îndrumare și control, de colaborarea cu organele locale ale puterii de stat, cu organele sindicale și U.T.M., sub îndrumarea organizațiilor de partid.

Anul școlar 1956—1957 se va deschide la 1 septembrie pentru toate unitățile de învățămînt și educație, cu excepția școlilor serale pentru tineretul sătesc, care vor începe cursurile la 15 septembrie a.c. și a grădinițelor de copii sezoniere care vor începe la 1 martie 1957.

Toate unitățile școlare trebuie să ia măsuri eficace pentru a închide definitiv izvoarele analfabetismului, prin cuprinderea în clasele I—IV a tuturor copiilor de vîrsta școlii elementare, apți pentru școală și prin asigurarea, chiar din primele zile ale anului școlar, a unei frecvențe regulate a elevilor. Copiii cu defecte fizice — orbi și surdo-muți — în vîrstă de 7—14 ani vor fi îndrumați să se înscrie la școlile speciale. Munca serioasă și stăruitoare de convingere a părinților care nu-și trimit copiii la școală se va îmbina — acolo unde este cazul — cu sprijinul material în îmbrăcăminte, cărți și rechizite școlare. Aceste ajutoare se vor crea și prin posibilități locale, cu sprijinul organizațiilor de masă. Secțiile de învățămînt trebuie să caute și să obțină un sprijin mai eficace din partea comitetelor executive ale sfaturilor populare în problema școlarizării și asigurării localurilor de școală pentru noile unități școlare.

Alfabetizarea ultimilor neștiutori de carte constituie, de asemenea, o sarcină importantă pentru noul an școlar. Pentru înfăptuirea ei vor fi mobilizate toate cadrele didactice, așa că neștiința de carte să fie grabnic și definitiv lichidată.

Sarcini deosebit de importante revin secțiilor de învățămînt în legătură cu dezvoltarea învățămîntului de 7 ani. Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. prevăd ca pînă la sfîrșitul celui de al II-lea plan cincinal să se cuprindă în învățămîntul de 7 ani cca 90% din absolvenții școlilor elementare. In acest scop este necesar să se creeze un front unic al tuturor cadrelor didactice, al organelor locale de stat și al organizațiilor de masă, să se ia măsuri pentru reînființarea internatelor școlare pe lîngă școlile de 7 ani care își recrutează elevii de la distanțe mari, să se repartizeze bursele de stat cu precădere elevilor buni la învățătură, care pentru a putea fi școlarizați au nevoie de cazare în internate și să ia măsuri de corectare a rețelei școlare, astfel ca școlile de 7 ani să fie amplasate la mijlocul circumscripțiilor școlare capabile să asigure anual un număr mare de absolvenți a 4 clase elementare. In noul an școlar nu vor mai putea funcționa clase paralele depopulate. La fel, nu mai pot rămîne posturi de învățători cu efective de elevi nereglementare și nu mai pot funcționa școli de 7 ani pitice, cu clase extrem de depopulate. Intreaga muncă de raționalizare a rețelei școlare și a efectivelor de elevi pe clase trebuie să aibă drept criteriu de orientare obținerea unor unități școlare puternice, viabile, mai ales la școlile de 7 ani, putîndu-se asigura în acest fel o încadrare mai justă a personalului didactic calificat și folosirea rațională a mijloacelor materiale și financiare puse la dispoziția învățămîntului de statul nostru democrat-popular.

In vederea selecționării celor mai buni elevi pentru învățămîntul mediu, secțiile de învățămînt vor lua măsuri din timp pentru organizarea și desfășurarea concursului de admitere în condiții corespunzătoare, încadrînd comisiile cu cele mai bune cadre calificate și organizînd cursuri de pregătire, la limba romînă și matematică, pentru elevii înscriși la concurs.

O altă sarcină importantă a secțiilor de învățămînt și unităților școlare și educative privind deschiderea noului an școlar o constituie asigurarea ridicării nivelului procesului de învățămînt și îmbunătățirea muncii educative în școli și instituțiile de educație, în anul școlar următor.

După încheierea situației școlare, colectivele pedagogice vor întocmi planul general de muncă al școlii pentru anul școlar 1956/1957, prevăzînd măsuri practice, legate de termene și cu responsabilități precise. Se va urmări, prin cabinetele pedagogice, pregătirea temeinică a consfătuirilor din august, în cadrul cărora se vor discuta nivelul de pregătire al elevilor, înarmarea lor cu cunoștințe și deprinderi practice, întărirea educației patriotice. In ședințele pe secții ale consfătuirilor vor fi analizate metodele și procedeele folosite de cadrele didactice și se vor dezbate noile planuri de învățămînt, programele școlare, manualele și planificarea materiei.

Se vor face pregătiri pentru introducerea treptată a elementelor de politehnizare în școala de cultură generală. Secțiile de învățămînt se vor îngriji ca toate școlile să primească de la sfaturile populare parcele experimentale, să-și organizeze laboratoare dotate cu aparatele și substanțele necesare, să ia măsuri de organizare a vizitelor în fabrici, uzine, gospodării agricole colective și de stat și să solicite ajutorul acestora pentru înzestrarea atelierelor și laboratoarelor școlare cu utilajul și materialele necesare.

De asemenea, secțiile de învățămînt se vor preocupa de înzestrarea bibliotecilor în primul rînd cu bibliografia necesară predării diferitelor obiecte, de a cărei lipsă școlile s-au resimțit în acest an școlar.

Secțiile de învățămînt au datoria să țină seama de faptul că asigurarea școlilor cu cadre constituie o condiție principală în ridicarea nivelului activității instructiv-educative. In rezolvarea problemelor de cadre ele trebuie să dea dovadă de o înaltă principialitate și să vegheze la aplicarea cu strictețe a dispozițiilor legale.

Deschiderea noului an școlar obligă secțiile de învățămînt și unitățile școlare și educative să ia de pe acum măsurile pentru pregătirea bazei materiale necesare bunei funcționări a cursurilor. Această sarcină nu poate fi îndeplinită exclusiv de secțiile de învățămînt și școli, și este necesar ca acestea să solicite permanent sprijinul sfaturilor populare, al întreprinderilor etc. și să lucreze în strînsă colaborare cu organizațiile sindicale, de U.T.M., cu comisiile de femei etc.

Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu trebuie să-și intensifice acțiunea de îndrumare și control, pentru a asigura aplicarea tuturor dispozițiilor Ministerului cu privire la încheierea anului școlar și pregătirea deschiderii noului an școlar.

Secțiile de învățămînt regionale, care au neglijat în mare măsură controlul muncii interne a secțiilor raionale și au făcut inspecții de suprafață, trebuie să treacă la un control frontal, în care să cuprindă toate problemele ce determină deschiderea școlilor în cît mai bune condițiuni. Cabinetele pedagogice se vor preocupa de activitatea de perfecționare a cadrelor didactice, de pregătirea consfătuirilor din august, de difuzarea programelor școlare și manualelor, de pregătirea diriginților etc.

Sarcinile pe care partidul și guvernul le-au trasat școlilor și cadrelor didactice pentru continua ridicare a nivelului învățămîntului, ca și mijloacele și posibilitățile create școlii de regimul nostru de democrație populară ne cer să pășim cu succes pe o nouă treaptă în dezvoltarea școlii noastre noi.

ȘARJA PIONIERILOR

Cînd elevii clasei a IV-a ai școlii nr. 123 de băieți din raionul Bălcescu al Capitalei au ajuns în fața porții uzinelor „23 August" tovarășa Veronica Șerbănescu, învățătoarea lor, era puținel emoționată. Și era firesc să fie așa: lecția de repetare a cunoștințelor despre metalele feroase, despre industria metalurgică și siderurgică urma să se desfășoare, contrar obiceiului, nu la școală, ci chiar aci, în uzină, în fața cuptoarelor a preselor hidraulice, a strungurilor și rabotezelor.

De mult se pregătea tovarășa Șerbănescu pentru această lecție. Vizitase în cîteva rînduri uzina, căutase să stabilească pînă în cele mai mici amănunte cum va decurge lecția cu copiii. Procesul de fabricare și prelucrare a oțelului, care îi era cunoscut înainte învățătoarei numai din cărți și reviste, trebuia explicat acum chiar la locul unde el se desfășoară, trebuia prezentat în condiții cu totul noi. Lecția trebuia să contureze mai precis noțiunile căpătate de elevi la lecțiile anterioare, să adîncească și să îmbogățească cunoștințele lor. Datorită sprijinului primit din partea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor uzinei, tovarășa Șerbănescu a putut urmări și înțelege mai bine ea însăși mai întîi întreg procesul tehnologic, din momentul în care materia primă pătrunde prin porțile uzinei și pînă cînd plugurile, roțile de tren, strungurile se îndreaptă din uzină către toate colțurile patriei noastre.

Inarmată cu cunoștințele necesare, precizîndu-și scopul lecției și etapele desfășurării ei, tovarășa Șerbănescu și-a început munca cu elevii încă din curtea uzinelor, vorbindu-le despre istoria acestora. Le-a povestit despre stăpînii de odinioară ai uzinelor „Malaxa", despre exploatarea cruntă la care îi supuneau pe muncitori — și despre stăpînii de azi, oameni ai muncii care construiesc o viață nouă, fericită.

Cu emoție, cu o nestăvilită curiozitate, copiii au pășit apoi în secția de turnătorie a uzinei unde, în fața lor, avea să se toarne șarja de oțel din cele peste 5000 de kg de fier strîns din inițiativa pionierilor și elevilor din școlile raionului Bălcescu. Aveau să vadă cum fierul vechi adunat de ei din curți și de pe maidane se transformă, prin strădania muncitorilor, în mașini necesare oamenilor. Este deosebit de interesant să privești munca la cuptorul Siemens-Martin. Deobicei, cînd vrem să spunem că un om este tare, puternic, îl asemuim cu oțelul. Dar în uzină vezi cum oțelul însuși este supus omului. Capeți o încredere deosebită în capacitatea și perspectivele creației omenești, simți că omul stăpînește cu adevărat natura.

Adunați în fața cuptorului, alături de oțelari, copiii au ascultat cu deosebită atenție lămuririle acestora și ale învățătoarei cu privire la construcția lui, la materiile prime care sînt necesare producerii oțelului. Au înțeles mai bine cum se ajunge la o temperatură de peste 1400 de grade, au văzut cum se deschide portița cuptorului și cum privesc oțelarii, prin sticle albăstrui, direct în masa topită, cum pot recunoaște și după culoare dacă oțelul este gata pentru turnare. Mai poate oare uita vreodată unul dintre cei care au asistat la această lecție ce se numește un cuptor Siemens-Martin, la ce folosește el, cum se produce oțelul?

Atrăgînd atenția copiilor asupra fiecărui amănunt al muncii oțelarilor, tovarășa Șerbănescu le-a arătat că această muncă cere nu numai un puternic efort fizic, ci în primul rînd cunoștințe, pricepere, atenție încordată. La gura cuptorului Siemens-Martin a crescut nu numai dragostea și interesul elevilor pentru știință, ci și dragostea lor pentru muncitori. Dar și muncitorii uzinei i-au întîmpinat pe copii cu o grijă părintească, cu dragoste. Urmăreau și ei, cu mult interes, desfășurarea lecției și se străduiau ca ea să dea rezultate cît mai bune.

Tovarășul Dumitru Dima, topitor șef, le-a vorbit copiilor despre succesele obținute de muncitorii de la uzinele „23 August", despre superioritatea tehnicii de azi față de aceea de altădată, despre marele ajutor pe care ni-l dă poporul sovietic în dezvoltarea industriei noastre, în introducerea tehnicii noi. „Mare a fost bucuria oțelarilor din uzina noastră — a spus tovarășul Dima — și în special a noastră, a celora de la cuptorul Siemens-Martin nr. 2, cînd am aflat despre fapta pe care ați făcut-o voi, pionierii și școlarii din raionul Bălcescu, adunînd fier vechi pentru cuptoarele noastre. Din el va ieși oțel necesar industriei. Prin această faptă a voastră ne-ați ajutat atît pe noi, cît și întreaga țară. Noi numim șarja din fierul adunat de voi „Șarja pionierilor din raionul Bălcescu". Vă dorim, copii, din toată inima, să obțineți succese din ce în ce mai mari la învățătură, să vă însușiți cît mai multe cunoștințe, ca să fiți de folos patriei noastre, poporului".

Cînd oțelul, ca un torent de foc, a început să se scurgă din cuptor, pe jghiab, în „oala" de turnare, din piepturile copiilor au izbucnit spontan urale. Copiii au urmărit apoi cum este transportată „oala" încărcată cu oțel pe podul rulant, cum se toarnă oțelul în lingouri, în forme, cum se prelucrează, în secția de forje, cu ciocanul pneumatic și la presa hidraulică. Au trecut după aceea în secția mecanică, unde au putut vedea strunguri, mașini de găurit, raboteze, la care se lucrează motoare Diesel pentru locomotive și vapoare, strunguri, frîne automate pentru vagoane și alte mașini și utilaje care pînă nu de mult erau importate din străinătate. La secția de motoare, tovarășul Mihai Vasilescu, șeful secției, care a fost de curînd în China populară, le-a povestit copiilor că motoarele produse la Uzina „23 August" sînt azi căutate și în alte țări.

Nici odată ca acum nu le-a părut rău copiilor că se sfîrșește o lecție. Ar fi vrut să rămînă cît se poate mai mult în uzină, lîngă muncitori, lîngă mașini, în lumea aceasta necunoscută pentru ei înainte. Totuși, au trebuit să plece. Ca temă pentru acasă, tovarășa Șerbănescu le-a indicat elevilor să alcătuiască o planșă cu metalele feroase culese de ei și să scrie compunerea „O vizită la uzinele „23 August".

La lecție au participat și membrii cercului pedagogic al învățătorilor de la clasele a IV-a din raionul Bălcescu, precum și studenți ai Institutului pedagogic din Capitală. In cadrul discuțiilor care au avut loc după terminarea lecției, au vorbit, printre alții, tovarășii T. Bănică, H. Macri, T. Băiulescu ș.a. Ei au analizat organizarea lecției, desfășurarea ei, și-au arătat părerile în legătură cu metodele folosite de tovarășa Șerbănescu, au scos în evidență importanța unor astfel de lecții pentru introducerea elementelor de învățămînt politehnic în școala noastră. Tov. Teodor Băiulescu și-a anunțat colegii că, urmînd exemplul tov. Șerbănescu, va organiza o lecție la gospodăria colectivă din Popești-Leordeni.

Lecția tovarășei Viorica Șerbănescu a demonstrat că atunci cînd există inițiativă și dragoste de muncă se pot găsi forme variate prin care să ridicăm învățămîntul nostru pe o treaptă mereu mai înaltă.

M. NIȘA

Mai multă grijă lucrărilor practice de atelier

Problema îmbunătățirii muncii educative în școală este strîns legată de sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului cu privire la legarea cît mai strînsă a învățămîntului de viața, de producție.

In articolul de față vom încerca să arătăm în ce măsură activitatea practică desfășurată cu elevii în atelier contribuie la intensificarea muncii educative în școală. După cum se știe, Ministerul Invățămîntului experimentează în acest an școlar, în nouă școli din țară, la clasele a V-a și a VIII-a, împletirea activității teoretice cu activitatea practică în atelier, căreia i se rezervă o zi din săptămînă. Studierea comportării elevilor din aceste clase oferă prilejul unor bogate observații pedagogice și psihologice.

De pildă, se constată ca o trăsătură comună tuturor acestor elevi interesul deosebit cu care lucrează ei în ateliere. La școala medie nr. 23 din București, de exemplu, elevii intră în atelier cu mult mai devreme de ora fixată pentru lucrările practice, cerînd voie să înceapă de îndată lucrul. In tot timpul activității practice nu numai că nu se observă o descreștere a interesului față de muncă, ci dimpotrivă.

Activitatea practică în atelierul școlar influențează în mod pozitiv asupra elevilor și în ceea ce privește formarea deprinderilor de ordine și curățenie. In atelierul școlii nr. 4 din București, de exemplu, elevii își așează uneltele într-o anumită ordine în sertarul propriu de sub menghină. La locul de muncă nu sînt îngrămădite niciodată unelte sau alte obiecte puse la întîmplare. Datorită acestui fapt, elevii găsesc și folosesc uneltele fără pierdere inutilă de timp. Chiar dacă își părăsesc locul de muncă pentru a cere ajutorul profesorului maistru în vreo problemă practică, sau se duc să ia o unealtă din dulap, în nici unul din atelierele școlare nu se produce forfotă. Se observă de asemenea la elevi tendința de a rezolva din ce în ce mai mult în mod independent micile probleme practice pe care le ridică lucrarea pe care o execută, de a întreba din ce în ce mai puțin pe profesorii maiștri. La școlile medii nr. 3 și nr. 4 din București, ca și la școala medie nr. 1 de băieți din Craiova, elevii manifestă multă inițiativă, ca urmare a procedeelor juste folosite de profesorii maiștri pentru a le cultiva curajul, încrederea în forțele proprii.

Elevii sînt disciplinați nu numai în timpul orelor de lucru în atelier, ci și la lecții. Profesorii lor au constatat că ei învață cu mai multă seriozitate, că leagă cu mult mai ușor de viață, de practică, cunoștințele primite la lecțiile de fizică, chimie, matematică și că mînuiesc cu mai multă siguranță aparatura de laborator.

Din cercetările făcute de cabinetul pedagogic la școala nr. 1 din Craiova, a reieșit că elevii clasei a V-a „A" (experimentală) au cunoștințe de matematică mai temeinice decît ale elevilor clasei a V-a „B". De asemenea, la elevii clasei a VIII-a „A" (experimentală) de la aceeași școală se constată un nivel mai ridicat al cunoștințelor de fizică față de elevii clasei a VIII-a „B".

Cum la această școală, la o mare parte din obiectele de învățămînt predau aceiași profesori și la clasele experimentale și la clasele paralele, pînă la sfîrșitul anului școlar și mai ales în anul viitor s-ar putea preciza și mai evident legătura directă ce există între creșterea nivelului la învățătură al elevilor și activitatea practică de atelier.

Cercetarea atentă a muncii ce se desfășoară în școlile experimentale dezvăluie, însă, și multe lipsuri. Realizările obținute în ceea ce privește îmbunătățirea muncii educative prin antrenarea elevilor în activitatea practică de atelier nu sînt consolidate printr-un sistem de măsuri care să cuprindă toate aspectele vieții din școală. Cadrele didactice din aceste școli nu se preocupă în suficientă măsură să lege lecțiile lor de activitatea practică desfășurată în atelier, să dezvolte, prin conținutul lecțiilor predate, trăsăturile pozitive spre care tinde întreaga organizare a activității practice.

Nu peste tot locul se înregistrează rezultate bune cînd comparăm clasele experimentale cu cele paralele. Sînt unele școli în care situația la învățătură e mai slabă la clasele experimentale.

Care sînt cauzele acestei situații? In primul rînd, diriginții claselor experimentale de la aceste școli nu au fost bine aleși, sau au fost schimbați foarte des. Unii din profesorii acestor școli nici nu cunosc programa lucrărilor practice de atelier, nu au fost niciodată în atelier. Un astfel de exemplu îl constituie profesoara care predă chimia la clasa a VIII-a „A" (experimentală) de la școala medie nr. 4 de băieți din București. Din păcate, nici ceilalți profesori ai clasei a VIII-a „A" nu cunosc munca elevilor în atelier. Deși directorul școlii și dirigintele clasei a VIII-a „A" se ocupă îndeaproape de lucrările practice ale elevilor și, în general, de problemele clasei, ei nu au reușit totuși să trezească în rîndurile celorlalți profesori preocuparea de a realiza, la obiectele lor, pe măsura programei și a posibilităților elevilor, o legătură cît mai strînsă între cunoștințele pe care le predau și activitatea practică din atelierul școlar, între aceste cunoștințe și procesul de producție din întreprinderile cu tehnică înaintată.

Nu se observă la toate școlile cu clase experimentale o colaborare strînsă între profesori și profesorii-maiștri, deși sînt școli unde profesorii-maiștri așteaptă cu nerăbdare o astfel de colaborare. Astfel sînt profesorii maiștri de la școlile medii de băieți nr. 4 și nr. 23 din București, de la școala medie nr. 1 din Craiova etc.

Unii profesori consideră lucrările practice ca pe o muncă oarecare, cu caracter meșteșugăresc, care îi încarcă pe elevi și care duce în mod inevitabil, după părerea lor, la obținerea unor rezultate mai slabe la învățătură. Acești profesori nu văd importanța pe care o are activitatea practică în strînsă legătură cu studiul bazelor științelor, cu studiul bazelor științifice ale producției. Alții, adepți ai concepției greșite de a ocupa pe copii cu orice, numai să fie ocupați, liniștiți, privesc munca în atelier ca o ocupație importantă numai pentru că elevii au ceva de făcut și astfel nu mai au timp de năzbîtii.

Acest fel de a privi activitatea practică în atelier este o consecință a faptului că unii dintre profesorii acestor clase nu cunosc importanța învățămîntului politehnic, a legării întregii activități instructiv-educative de sarcinile economiei noastre naționale. Ei nu înțeleg că realizarea învățămîntului politehnic este una din sarcinile esențiale ale școlii. Acești profesori nu-și dau seama de legătura indisolubilă ce trebuie să existe între predarea obiectelor de învățămînt și lucrările practice din atelierul școlar.

Lipsurile semnalate se datoresc și faptului că în aceste școli munca se desfășoară tot pe baza vechilor programe și manuale. Era necesar ca ministerul să pornească cu mai mult curaj la politehnizarea învățămîntului. Sînt cu totul de acord cu tovarășii care au semnalat că în munca de elaborare a planurilor de învățămînt, programelor, manualelor școlare, în organizarea muncii în afară de clasă și extrașcolare, în înzestrarea școlilor cu material didactic, Ministerul nu s-a călăuzit pînă acum de principiul politehnizării învățămîntului. Ministerul a ajutat într-adevăr cele 9 școli experimentale cu utilaj pentru ateliere. Din punct de vedere metodic, însă, aceste școli au primit o îndrumare insuficientă. Este clar că numai prin instructajele făcute la începutul anului școlar cu directorii acestor școli nu se poate obține o schimbare esențială în conținutul muncii cadrelor didactice.

Pe baza sarcinilor trasate învățămîntului de Congresul al II-lea al partidului, în viitorul an școlar se va experimenta introducerea elementelor de politehnizare în 50 de școli de 7 ani și medii. Aceasta cere punerea la punct a unui sistem de măsuri care să asigure atît condițiile materiale necesare în acest scop, cît și condițiile metodice. Fără îndoială că institutele de perfecționare și cabinetele metodice regionale vor trebui să fie folosite mai mult la clarificarea teoretică a problemelor și la ajutorarea metodică a directorilor, diriginților, profesorilor prin seminarii, lucrări practice etc.

Nu trebuie să pierdem din vedere că și alte școli în afară de cele experimentale au realizări în introducerea elementelor politehnizării în învățămînt. Experiența lor trebuie studiată și generalizată. De exemplu, elevele școlii medii de fete din Slatina lucrează la fabrica „Oltul" diferite piese de strung. Trebuie studiată și popularizată și experiența înaintată a unor case de pionieri. Atelierele de metodică și lăcătușerie ale casei de pionieri din Arad, de exemplu, prin utilajul de care dispun asigură condiții bune pentru realizarea unor elemente ale învățămîntului politehnic.

Cadrele didactice trebuie ajutate să muncească în așa fel, încît întreaga activitate practică de atelier să contribuie în mod efectiv la înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe și deprinderi practice, la educarea lor în spiritul dragostei pentru munca productivă. Reușind să împletească în mod creator conținutul lecțiilor cu conținutul lucrărilor practice de atelier, profesorii școlilor de 7 ani și medii vor da într-adevăr activității practice un bogat conținut educativ, stîrnind în inimile elevilor dorința nestăvilită de a obține rezultate cît mai bune atît la învățătură, cît și în activitatea practică, pentru a deveni cadre destoinice în producție.

IOANA IONESCU
șeful catedrei de pedagogie de la Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice

Pentru întărirea conținutului educativ al lecțiilor

Consfătuirea „Gazetei învățămîntului" cu cititorii din raionul Vaslui

De curînd a avut loc la Vaslui o consfătuire organizată de „Gazeta învățămîntului" la care au participat corespondenții săi din raionul Vaslui, precum și o serie de învățători și profesori de limba romînă. Referatul intitulat „Conținutul educativ al lecțiilor de limba romînă" a oglindit preocupările cadrelor didactice care predau acest obiect de a realiza în cadrul lecțiilor, pe lîngă îmbogățirea cunoștințelor elevilor cu noțiunile de limbă și literatură cerute de programele școlare, și educarea trăsăturilor de caracter proprii omului înaintat al societății socialiste.

La consfătuire au fost dezbătute următoarele aspecte ale temei: contribuția lecțiilor de gramatică și a celor de literatură la formarea concepției materialist-dialectice despre natură și societate; rolul studierii gramaticii în dezvoltarea gîndirii logice a elevilor; însemnătatea studiului limbii pentru îmbogățirea vocabularului și pentru însușirea expresiilor artistice ale poporului și ale scriitorilor noștri clasici și contemporani; contribuția lecțiilor de limba și literatura romînă la educarea elevilor în spiritul dragostei față de muncă, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. De asemenea, s-au discutat probleme privitoare la educația estetică a elevilor în cadrul orelor de limba și literatura romînă.

Referatul prezentat în consfătuire a arătat activitatea concretă a cadrelor didactice, precum și sprijinul dat de organele de control raionale, regionale și ale Ministerului Invățămîntului în ceea ce privește îndrumarea muncii educative în cadrul lecțiilor de limba romînă. Problemele puse în discuție au fost ilustrate cu exemple din munca la catedră a învățătorilor și profesorilor din oraș și raion.

Participanții la discuție au subliniat importanța consfătuirii și au complectat referatul cu exemple din propria lor activitate. Tovarășa Tereza Teodoru, învățătoare la școala elementară din satul Chițco, a relatat aspecte din munca ei pentru formarea concepției comuniste a elevilor prin dezvoltarea atașamentului acestora față de colectivul din care fac parte. Pentru lărgirea vocabularului elevilor, învățătoarea a utilizat în mod frecvent lecturi din „Luminița", „Scînteia pionierului" și alte publicații pentru copii și tineret.

Tovarășa Florentina Potoceanu, profesoară la școala medie de băieți din Vaslui, a scos în evidență metodele pe care le întrebuințează în scopul dezvoltării deprinderilor de muncă independentă ale elevilor trecînd, treptat, de la compunerile efectuate de elevi în clasă, sub directa ei îndrumare, la cele executate de elevi acasă și care sînt un rod al muncii personale a acestora. De asemenea, tovarășa Potoceanu a expus modul în care folosește unele opere literare precum: „Vînătoarea de lupi" de Petru Dumitriu, „Lazăr de la Rusca" de Dan Deșliu etc., pentru educarea elevilor în spiritul dragostei față de poporul nostru muncitor și al urii neîmpăcate împotriva exploatatorilor.

Tovarășul Emil Arhip, profesor la școala de 7 ani din comuna Zăpoveni, a arătat cum sprijină organizația de pionieri din școală în pregătirea adunărilor tematice.

Tovarășa Margareta Bîrlădeanu, profesoară la școala de 7 ani nr. 1 din Vaslui, a vorbit despre problemele educației estetice a elevilor, arătînd că ea insistă asupra procedeelor pe care le întrebuințează diferiți scriitori în tratarea aceleiași teme literare sau a unor teme foarte asemănătoare din punct de vedere al conținutului. Astfel, scoate în evidență mijloacele artistice ale scriitorilor: imaginile, figurile de stil etc., care contribuie la o exprimare adecvată a fondului ideologic al operelor respective. Cele afirmate de tovarășa Bîrlădeanu au fost exemplificate și de tovarășul Alexandru Giurgea, profesor la școala medie de fete din Vaslui, care a expus modul în care procedează la analiza estetică a unor opere literare. Tovarășul Giurgea a insistat cu deosebire asupra rolului important al lecțiilor de gramatică în formarea gîndirii logice a elevilor.

Tovarășa Elena Simiuc, profesoară la școala medie de băieți din Vaslui, a arătat cum stimulează înclinațiile artistice ale elevilor ei atît în orele de curs cît și în adunările cercului literar.

O contribuție importantă la clarificarea problemelor puse în discuție de referat au adus și tovarășii Constantin Merișescu, Valentina Golev, Larisa Artemie, Natalia Ciocan, Maria Popa și alții.

Participanții la consfătuire au făcut „Gazetei învățămîntului" propuneri valoroase cu privire la întărirea ajutorului dat învățătorilor și profesorilor de limba romînă. Astfel, tov. Emil Arhip a cerut gazetei să dea îndrumări cu privire la organizarea lecturii elevilor în afară de clasă și a modului în care trebuie făcută verificarea acestei lecturi. Tov. Margareta Bîrlădeanu a propus „Gazetei învățămîntului" să se ocupe în paginile sale de recapitularea materiei la limba romînă și să dea sugestii cu privire la sistematizarea pe teme a lecturilor literare la clasele V-VII.

Consfătuirea a prilejuit realizarea unui bogat schimb de experiență. In același timp, prin propunerile cadrelor didactice ea a constituit un ajutor prețios pentru munca viitoare a „Gazetei învățămîntului".

Măsuri menite să ridice nivelul de viață al pedagogilor și calitatea muncii lor

După cum se știe, conform hotărîrii adoptate la 8 martie de Consiliul de Miniștri al R.P.R., începînd de la 1 aprilie 1956 se introduc norme de salarizare îmbunătățite pentru tot personalul didactic și de educație din instituțiile preșcolare, învățămîntul elementar, de 7 ani, mediu, pedagogic, profesional și tehnic și se iau măsuri eficace pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit și de aprovizionare ale cadrelor didactice. Această hotărîre, continuînd și dezvoltînd acțiunea începută prin Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri din 1951, deschide instituțiilor de educație, învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic perspective largi de îmbunătățire.

Normele de muncă precizează toate formele de activitate ale cadrelor didactice. Astfel, pentru lecții cu elevii, profesorii vor presta în medie 3 ore pe zi, maiștrii instructori 5 ore pe zi, iar învățătorii 4—5 ore pe zi (conform planului de învățămînt). Pentru complectarea obligației zilnice medii de 6 ore, cadrele didactice desfășoară diferite forme de activitate metodică și de culturalizare. Activitatea de culturalizare nu poate depăși în medie 6 ore pe săptămînă. Delimitarea precisă a acestor forme de activitate va evita supraîncărcarea cadrelor didactice cu sarcini nelegate de îndatoririle școlare.

Salariile sînt stabilite — pe baza principiului socialist de retribuire a muncii — potrivit funcției didactice îndeplinite, după studii și după vechimea în învățămînt. Prin aplicarea noilor norme de salarizare au fost desființate diferențierile între salarizarea educatoarelor și învățătorilor avînd ca studii școala pedagogică cu aceleași condiții de admitere și aceeași durată, precum și cele între salarizarea profesorilor de la școlile de 7 ani (clasele V-VII) și a profesorilor de la școlile medii, pedagogice și școlile pentru tineretul muncitoresc.

Învățătorul care predă în același timp la mai multe clase, chiar cu efective mai mici de elevi, muncește mai mult decît cel care predă la o singură clasă. De aceea el va primi, peste salariul funcției, un spor lunar de 50 lei dacă predă la două clase sau un spor de 80 lei dacă predă la 3—4 clase.

Ținînd seama de condițiile în care se desfășoară activitatea didactică și de educație, Hotărîrea Consiliului de Miniștri prevede, pentru cadrele didactice și de educație din școlile speciale și casele de copii, salarii mărite cu aproximativ 10 la sută față de salariile educatoarelor, învățătoarelor, învățătorilor și profesorilor.

Sarcina de diriginte în școlile de cultură generală, în școlile pedagogice, în școlile speciale și școlile profesionale de ucenici este încredințată celor mai buni profesori, cu o temeinică pregătire profesională și experiență pedagogică, ei avînd un rol deosebit în asigurarea unui nivel ridicat al muncii instructiv-educative. Pentru îndeplinirea sarcinii de diriginte de clasă se acordă la aceste școli, conform art. 19 din Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 387/1956, o plată suplimentară de lei 75 lunar peste salariul de bază.

Spre deosebire de profesorii care predau alte obiecte, cei de limba romînă, cei de limba maternă în școlile cu limba de predare a minorităților naționale, cei de limba rusă, de limbi străine și de matematici au și sarcina de a controla lucrările scrise ale elevilor. Pînă acum, această activitate nu a fost cuprinsă în norma de activitate și nici remunerată în vreun fel. De la 1 aprilie, odată cu intrarea în vigoare a noii salarizări, profesorilor care predau aceste obiecte în școlile de 7 ani, medii, pedagogice și profesionale li se vor socoti în normele didactice, pentru controlul lucrărilor scrise, cîte 1 oră la 4—6 ore de predare, cîte 2 ore la 7—12 oré și cîte 3 ore la 13—18 ore de predare efectuate. Astfel, de exemplu, un profesor care predă matematica la clasele V—VII, avînd 15 ore de predare pe săptămînă, va fi salarizat la norma didactică întreagă (pînă acum primea numai 83,3 la sută din salariul de bază).

Personalul didactic de conducere (directorii și directorii adjuncți ai școlilor de 7 ani, medii, profesionale de ucenici și tehnice) sînt obligați să presteze zilnic opt ore de activitate în funcțiile de conducere pe care le îndeplinesc. În aceste ore intră — la școlile pînă la un anumit număr de clase — și obligația didactică. La salariul de bază al directorilor, calculat conform studiilor și vechimii în învățămînt, se adaugă un spor lunar care crește corespunzător cu mărimea unității. Prin această prevedere se creează condițiile ca directorii să se dedice în cea mai mare măsură muncii de conducere și organizare a activității didactice din școală. La școlile profesionale de ucenici ale Ministerului Învățămîntului, salariul directorilor și directorilor adjuncți — inclusiv indemnizația de director — se majorează cu 5-15%. În cazul nerealizării planului de producție în luna anterioară, sporul nu se aplică.

Cadrele didactice calificate și directorii instituțiilor preșcolare, școlilor elementare și școlilor de 7 ani din localitățile unde sînt condiții de viață mai grele (munte sau deltă) primesc, peste salariul de bază, un spor de 100 lei lunar. Lipsa unui asemenea spor în trecut a făcut ca personalul calificat să evite aceste localități, fenomen ce a avut o influență negativă asupra nivelului învățămîntului în localitățile respective. Conform prevederilor Hotărîrii, aceste localități vor fi stabilite de Ministerul Învățămîntului împreună cu Ministerul Finanțelor și Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, la propunerile secțiilor de învățămînt regionale. Pentru întocmirea acestor propuneri secțiile de învățămînt au datoria să analizeze cu multă seriozitate situația fiecărei localități (sate și cătune), spre a contribui la punerea în aplicare în mod constructiv a acestei prevederi.

Iată cîteva exemple, pentru o mai bună ilustrare a aplicării noilor norme de muncă și salarii: o educatoare avînd ca studii școala pedagogică de educatoare și o vechime în învățămînt de 9 ani primea, conform vechii salarizări, 466 lei lunar (inclusiv compensația de cartelă); de la 1 aprilie 1956 va primi 625 lei. La trecerea în grupa de vechime de 10-20 ani salariul ei lunar crește cu 50 lei; în condițiile noi, creșterea va fi de 75 lei. Un profesor de științe naturale, cu examen de stat (licență) și 15 ani de vechime în învățămînt, predînd la o școală de 7 ani, primea 726 lei (inclusiv compensația de cartelă); acum va primi 1000 lei lunar. Creșterea este și mai simțitoare la profesorii în a căror normă didactică se calculează cele 1-3 ore pentru corectarea lucrărilor scrise.

Aplicarea cu începere de la 1 aprilie 1956 a normelor de muncă și sporirea salariilor prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 387/956 reprezintă continuarea operei începute prin Hotărîrea din 16 august 1951 cu privire la cadrele didactice. Primite cu o deosebită bucurie de masa învățătorilor și profesorilor, noile măsuri luate de partid și de guvern aduc o contribuție de cea mai mare însemnătate la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc în școli, la îmbunătățirea necontenită a activității instructiv-educative.

Ing. ANDREI DOBO
directorul Direcției planificării din Ministerul Învățămîntului

Pentru o strînsă legătură între pregătirea teoretică și practică a viitorilor specialiști

Observații asupra proiectelor de diplomă pentru examenul de stat

Am urmărit în „Gazeta învățămîntului" discuția în legătură cu munca desfășurată de studenți în vederea întocmirii proiectelor de diplomă. Susținerea proiectelor de diplomă constituie nu numai un examen pe care îl dau candidații, ci și o verificare a muncii cadrelor didactice de specialitate, precum și a activității desfășurate de conducerile facultăților și institutelor pentru îndrumarea și conrolul catedrelor. În articolul de față voi căuta să arăt cîteva aspecte ale muncii în vederea pregătirii proiectelor de diplomă pentru examenul de stat în institutul nostru.

În vederea bunei organizări a muncii privitoare la pregătirea proiectelor de diplomă, Institutul de industrii alimentare din București, care la începutul anului școlar în curs a devenit Facultatea de tehnologia și conservarea produselor alimentare de pe lîngă Institutul tehnic din Galați, s-a preocupat temeinic de elaborarea subiectelor pentru proiecte. Pentru a preciza problemele care trebuie soluționate în proiecte, șefii catedrelor de specialitate au luat legătura cu direcțiile industriale din Ministerul Industriei Alimentare în scopul cunoașterii specificului întreprinderilor unde absolvenții au fost repartizați pentru practica de diplomă sau al întreprinderilor unde urmau să fie repartizați în producție. Trebuie menționat că repartizarea subiectelor s-a făcut înainte de încheierea anului școlar.

O comisie de specialiști a întocmit un instructaj în legătură cu cuprinsul și cu conținutul tematicii proiectelor de diplomă. Acest lucru era cu atît mai necesar cu cît în anii precedenți, conținutul proiectelor și volumul lor se deosebeau mult de la o specialitate la alta. Folosindu-se de acest instructaj, catedrele au întocmit o tematică dezvoltată în care s-au indicat problemele ce urmau să fie rezolvate în laborator, volumul lucrării, numărul și felul planșelor ce urmau să fie executate. A fost de asemenea prevăzut materialul bibliografic necesar.

Studenților li s-a dat indicația de a cere consultații profesorilor și conferențiarilor care predau disciplinele: desen industrial, construcții industriale, electrotehnică, organizare și planificare, tehnica securității muncii precum și acelora care predau disciplinele de specialitate.

După efectuarea practicii în producție, absolvenții au lucrat la întocmirea proiectelor după un program dinainte stabilit, sub îndrumarea conducătorilor de proiecte. În acest scop li s-au pus la dispoziție săli și laboratoare pentru lucrarea proiectelor.

Conducătorii științifici și consultanții au acordat absolvenților un sprijin susținut.

Anul acesta, întocmirea lucrărilor de proiecte s-a făcut în general în condiții superioare anului precedent, datorită asigurării unor condiții mai bune de lucru, precum și datorită întăririi muncii de îndrumare a absolvenților. Ca urmare, lucrările de proiect au avut un nivel mai ridicat.

Pregătirea absolvenților care s-au prezentat în acest an la examenul de stat a fost mulțumitoare. Expunerea lucrărilor de proiect a fost însoțită de planșe explicative, de grafice, de prezentarea unor probe, atunci cînd lucrările de proiect au comportat și unele cercetări experimentale. Multe din lucrările de proiect din anul acesta prezintă o importanță teoretică și practică, rezolvînd o serie de probleme de un real folos pentru producție. Altele constituie puncte de plecare pentru unele lucrări de proiectare în întreprinderi sau lucrări de cercetare științifică. Astfel, absolventul Gheorghe Medaru, de la specialitatea industria laptelui și a produselor lactate, a rezolvat just, rațional și cu soluții originale proiectul unui combinat orășenesc de produse lactate cu o capacitate zilnică de prelucrare de 250 tone lapte integral, avînd secții de lapte pasteurizat și produse dietetice. Candidatul a efectuat și un studiu tehnico-economic amănunțit al organizării rețelei de colectare. Absolventa Georgeta Tudor, de la specialitatea industria zahărului, care a avut de rezolvat tema „Proiectarea instalației generale de alimentare cu apă și de purificare a apelor reziduale la o fabrică de zahăr", a făcut propuneri interesante cu privire la precipitarea depunerilor din apele reziduale cu nămol de la filtrele presă. În proiectul cu tema „Proiectarea instalațiilor de sterilizare cu contra-presiune de aer pentru 2000 de recipiente de sticlă pe oră și sterilizarea continuă a 25.000 cutii pe zi", candidatul Ștefan Opriș, de la specialitatea industria conservelor, se ocupă de construcția de utilaje noi în industria conservelor și dă soluții interesante, care pot fi folosite la proiectarea acestor aparate. Probleme interesante au tratat și absolventul Giurcă Voicu, de la specialitatea industria uleiului, care a avut de proiectat o moară tip de grîu cu transport pneumatic, precum și absolventa Maria Fleșariu, de la specialitatea industriei uleiului, care a avut de proiectat o secție de fabricare a emulgătorilor pentru margarină.

În general, proiectele au tratat în mod just problemele tehnologice de utilaj, cuprinzînd proiectarea instalațiilor electrice, de apă, de gaz, de aburi, probleme de tehnică a securității, de organizare a muncii. Față de proiectele prezentate în anii precedenți, cele din anul acesta sînt mai complecte din punct de vedere al tratării problemelor economice. În legătură cu problemele de organizare și planificare, candidații au întocmit documentația necesară, au arătat în proiecte cum se face transportul materiei prime, economicitatea, precum și graficul care se întocmește cu prilejul organizării transportului intern, graficele de producție, calculul prețului de cost, rentabilitatea, planul forțelor de muncă etc. În tratarea problemelor privitoare la tehnica securității muncii s-au avut în vedere prescripțiile privitoare la tehnica securității muncii (igiena industrială, prevenirea și stingerea incendiilor), la amplasarea întreprinderilor și a clădirilor din cadrul acestora, la amplasarea instalațiilor și utilajelor. Au fost menționate instalațiile de iluminat și ventilat necesare.

Deși în această sesiune de examene numărul lucrărilor de proiect bune a fost cu mult mai mare decît în anul precedent, a existat totuși un număr destul de mare de lucrări slabe. Deși toate temele de proiect au fost legate de problemele producției, unele din ele au un caracter prea limitat, nepretindu-se la o tratare mai temeinică. Așa este cazul unor teme de la specialitățile industria conservelor de carne, industria uleiului de la secția de pisciculturâ și pescuit etc. Pe de altă parte, unele teme de proiect fiind prea vaste, nu au putut fi tratate în adîncime. Din pregătirea multor proiecte au lipsit cercetările de laborator. Aceasta constituie o mare deficiență pentru specialitățile cu caracter chimic sau biologic.

Cu toate succesele obținute în această sesiune la examenul de stat de la Institutul tehnic din Galați, s-a constatat că unii dintre candidați au un nivel de cunoștințe încă necorespunzător. Astfel, absolvenții Facultății de mecanică sînt insuficient pregătiți la matematică, la fizică, la mecanică, la rezistența materialelor, la hidraulică; absolvenții Facultății de tehnologia și conservarea produselor alimentare au lipsuri în cunoștințele de matematică și chimie aplicată; cei de la secția pescuit și pisciculturâ nu cunosc în suficientă măsură aspectul economic al problemelor.

Analiza temeinică a rezultatelor obținute la examenul de stat din această sesiune arată că este necesar ca pe viitor să se dea mai multă atenție aplicării cunoștințelor teoretice la disciplinele de specialitate. Este de asemenea necesar ca activitatea catedrelor să fie îmbunătățită prin organizarea schimbului de experiență cu alte catedre similare, de la alte institute. Pentru specialitățile cu caracter chimic și biologic este necesar ca temele de proiectare să conțină neapărat și cercetări de laborator. Se simte de asemenea nevoia ca timpul rezervat pentru efectuarea proiectului de diplomă să fie de minimum patru luni.

DUMITRU MOȚOC
profesor la Institutul tehnic din Galați

Discuții

Informație

La Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași se va ține concurs pentru ocuparea postului de profesor la disciplina chimie organică, catedra de chimie organică, Facultatea de chimie.

Pot participa la concurs persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe sau gradul didactic de profesor în învățămîntul superior. Pot fi admiși la concurs și fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiștii de înaltă calificare din producție și din aparatul de stat, cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei vacante.

Cererile se depun la rectoratul Universității „Al. I. Cuza" din Iași, Calea 23 August nr. 11, în termen de o lună de la data prezentei publicații. Cererile vor fi însoțite de următoarele acte: a) autobiografia; b) copie de pe diploma de stat sau de pe actul de echivalent de studii superioare; c) copie de pe diploma de doctor sau de candidat în științe; d) copie de pe atestatul de profesor; e) certificat de caracterizare a activității profesionale, eliberat de instituția în care candidatul își are locul de bază al activității sale; f) memoriu de activitate, semnat de candidat; g) un număr din lucrările științifice ale candidatului.

Concursul va avea loc în ziua de 15 septembrie 1956.

O „rază de lumină..."

Nu de mult, președintele Eisenhower a fost nevoit să convoace o conferință specială menită să se ocupe de situația de-a dreptul scandaloasă a școlii americane. La conferință s-a recunoscut în mod oficial că în S.U.A. există în prezent peste trei milioane de analfabeți, că 1.500.000 de copii americani învață în garaje și barăci transformate în școli, că peste 700.000 de copii americani nu pot urma cursurile decît parțial.

Iată însă „o rază de lumină"!

După cum anunța presa americană, Helene Wolker, directoarea grădinii zoologice din New-York, a deschis o școală specială, numită „Universitatea pentru ciini".

Cursurile pentru ciinii ai căror stăpîni doresc să-i înzestreze cu cunoștințele indispensabile unor fii de casă nobilă au o durată de 12 săptămîni, iar taxele nu depășesc „modesta" sumă de 36 de dolari.

Care este, în acest timp, situația profesorilor din învățămîntul secundar și universitar din S.U.A.? Iată ce scrie în această privință ziarul american „New-York Times": „Din cauza situației lor financiare atît de precare, un număr din ce în ce mai mare de profesori calificați își părăsesc profesiunea". Nu-i loc exclus ca unii dintre ei să se vadă nevoiți să solicite un post la „universitatea" nou înființată de doamna Wolker.

IOSIF LAER

Marea Adunare Națională a votat Bugetul de Stat al R. P. R. pe anul 1956

Spre noi succese ale economiei și culturii noastre

Bugetul primului an al celui de al II-lea plan cincinal a fost votat în unanimitate în cadrul celei de a 8-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne. Prevederile lui, bazate pe Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei și culturii noastre, confirmă încă odată politica partidului de creștere a forțelor productive ale țării, de ridicare a bunelstări materiale și culturale a oamenilor muncii.

Indeplinirea marilor sarcini care stau în fața economiei și culturii noastre este posibilă datorită succeselor mărețe pe care le-au obținut în anii puterii populare clasa muncitoare, țărănimea muncitoare, intelectualitatea legată de popor. Ea este posibilă, în același timp, datorită ajutorului multilateral și dezinteresat pe care-l acordă țării noastre Uniunea Sovietică, precum și colaborării tovărășești în cadrul sistemului mondial socialist.

Din Bugetul de Stat pe anul 1956 se vede limpede esența politicii partidului și guvernului. 88,7% din veniturile bugetare provin din sectorul socialist al economiei, scoțîndu-se astfel în evidență rolul predominant al acestui sector în economia țării. Din suma de 44.430,6 milioane lei prevăzută la cheltuieli, 33.837,1 milioane lei, adică peste trei pătrimi din totalul cheltuielilor, sînt destinate dezvoltării economiei și acțiunilor social-culturale. O parte însemnată din mijloacele pentru finanțarea economiei naționale — 14.958 milioane lei — este alocată pentru finanțarea industriei, iar 4.224,5 milioane lei sînt prevăzute pentru dezvoltarea agriculturii și silviculturii. De asemenea, Bugetul prevede, pentru întărirea sectorului socialist în agricultură, acordarea în anul 1956 a unor credite pe termen lung în valoare de peste 210 milioane lei pentru gospodăriile colective și întovărășirile agricole. Toate acestea arată limpede grija partidului și guvernului nostru pentru întărirea economiei, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului.

O dovadă grăitoare a politicii de pace a țării noastre o constituie faptul că în Bugetul de Stat pe 1956 se prevede scăderea cu 476 milioane lei, față de anul 1955, a cheltuielilor de apărare și securitate. Țara noastră înțelege astfel, ca și toate celelalte țări din lagărul socialist, să contribuie prin fapte la destinderea încordării în relațiile internaționale.

Dacă în anul 1955 cheltuielile Bugetului de Stat pentru învățămîntul de toate gradele, pentru știință, cultură, sănătate, sport, pensii și asigurări sociale s-a ridicat la suma de 6.803,9 milioane lei, în Bugetul de Stat pe 1956 se prevede, pentru finanțarea acțiunilor social-culturale, suma de 7.693 milioane lei, deci cu 13,1% mai mult decît în anul trecut. Sumele alocate de Buget pentru învățămîntul de toate gradele se ridică la 2.283 milioane lei, iar pentru dezvoltarea culturii, științei și artei la 759 milioane lei. Creșterea sumelor alocate învățămîntului va determina lărgirea lui, întărirea bazei lui didactico-materiale, legarea lui mai strînsă de practică, de activitatea în producție.

În acest an, în țara noastră se vor obține mari realizări pe tărîmul culturii, introducîndu-se televiziunea în București, înființîndu-se noi studiouri regionale de radio, lărgindu-se rețeaua cinematografică. Instituțiile de artă, căminele culturale și bibliotecile de la sate își vor îmbunătăți și dezvolta activitatea. De asemenea, s-au asigurat fondurile necesare pentru dezvoltarea cercetărilor științifice în domeniul chimiei, fizicii nucleare, metalurgiei și siderurgiei etc.

O mare atenție este acordată dezvoltării economice și culturale a tuturor regiunilor patriei. Proiectele de buget ale sfaturilor populare însumează, în acest an, 6.541,9 milioane lei, ceea ce reprezintă o creștere de 8,1% față de anul trecut. În aceste bugete, pentru acțiunile de învățămînt, cultură, sănătate, sport și prevederi sociale s-a prevăzut suma de 3.127,9 milioane lei, adică 48% din totalul cheltuielilor de la bugetele sfaturilor populare. În același timp, se prevede că toate veniturile locale ce vor fi realizate peste plan vor fi folosite în întregime pentru acoperirea nevoilor suplimentare privind economia locală și acțiunile social-culturale.

Votarea de către Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne a Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1956 constituie un eveniment de mare însemnătate în dezvoltarea economică și social-culturală a țării noastre. Munca dîrză a clasei muncitoare, a țărănimii muncitoare și a intelectualității progresiste, strîns unite în jurul partidului și guvernului, va duce la obținerea unor noi succese pe calea făuririi unei economii socialiste unitare, pe calea creșterii continue a nivelului de trai al poporului muncitor.

Activitate artistică

Comitetul sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt din orașul Galați desfășoară o rodnică muncă culturală, în special în domeniul activității artistice. Cercurile sindicale de artiști amatori au obținut succese frumoase în perioada pregătirii celui de al IV-lea concurs artistic inițiat de C.C.S. Cercul dramatic din care fac parte cadre didactice a pregătit piesa „Steaua fără nume" de Mihail Sebastian, pe care a prezentat-o în repetate rînduri în fața oamenilor muncii din orașul Galați. În prezent, artiștii amatori fac pregătiri intense pentru a participa la etapele următoare ale celui de al IV-lea concurs al echipelor artistice de amatori ale sindicatelor.

Paralel cu aceasta comitetul sindical orășenesc din Galați se preocupă și de organizarea de noi formații și cercuri artistice. Nu de mult a luat ființă un nou cerc de artiști amatori, teatrul de păpuși „Prichindel".

În organizarea teatrului de păpuși trebuie menționat aportul adus de educatoarele Eufimia Solomon, care este responsabila acestui cerc, Elena Veja, Ecaterina Drăghicescu, Cornelia Chirvase, Maria Ivanov, Ana Petrovici, Floreta Braunștein, Tudorița Capăt.

Prin mijloace proprii artiștii teatrului de păpuși au construit o scenă nouă, au confecționat o cortină dublă și păpuși, iar cu sprijinul profesorilor de desen s-au executat decorurile pentru mai multe piese.

Teatrul de păpuși a dat pînă acum 14 spectacole cu piesa „Un bob de mazăre cu bucluc". Aceste spectacole au fost vizionate de peste 1000 de copii.

Colectivul teatrului pregătește acum piesa „Găinușa mofată", cu concursul educatoarelor Zoe Dobre, responsabilă cu munca tehnică și Olga Rădulescu.

Succesul obținut cu spectacolul „Un bob de mazăre cu bucluc" este un indiciu că teatrul de păpuși din Galați poate realiza spectacole frumoase, interesante și instructive pentru copiii oamenilor muncii din orașul Galați.

CORNEL SĂTEANU

Concertul cadrelor didactice

În sala Ateneului R.P.R. a avut loc la 28 martie a. c. concertul de muzică vocală al ansamblului de cor al clubului sindicatului muncitorilor din învățămînt din București. Din programul concertului au făcut parte lucrările: „Ecoul" de Fr. Schubert, „Pe frumoasele cîmpii" de Sohin, „Pastorală" de N. Oancea, „Fetele din Rosela" de I. Massenet, finalul actului I din opera „Loreley" de Mendelsohn-Bartholdy și altele. A dirijat maestrul N. Oancea. Și-a dat concursul orchestra simfonică a sfatului popular al Capitalei.

Concertul s-a bucurat de un deosebit succes.

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

Institutul unificat de cercetări nucleare — o uriașă contribuție la cauza păcii

În capitala Uniunii Sovietice s-au desfășurat între 20—26 martie a.c. lucrările conferinței internaționale în legătură cu organizarea „Institutului unificat de cercetări nucleare". Au participat reprezentanții R. P. Albania, R. P. Bulgaria, Republicii Cehoslovace, R. P. Chineze, Republicii Populare Democrate Coreene, R. D. Germane, R. P. Mongole, R. P. Polone, R. P. Romîne, R. P. Ungare și Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. Lucrările conferinței au fost urmărite cu interes nu numai de popoarele țărilor reprezentate la conferință, ci și de toți oamenii iubitori de pace din întreaga lume.

Toate popoarele lumii sînt vital interesate ca energia atomică să fie utilizată nu în scopuri războinice, nu pentru distrugerea a ceea ce omenirea a creat timp de multe secole, ci în scopuri pașnice, spre binele popoarelor. Oamenii cinstiți de pe toate continentele știu bine că Uniunea Sovietică și țările de democrație populară au depus și depun mari eforturi pentru a se ajunge la un acord internațional în legătură cu interzicerea armei atomice, pentru a determina folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice.

După cum se știe, în Uniunea Sovietică a fost pusă în funcțiune prima centrală atomo-electrică din lume. În Directivele cu privire la cel de al șaselea plan cincinal se prevăd noi și importante realizări în domeniul utilizării pașnice a energiei atomice. Recent, V. Saikov și A. Stepanov, absolvenți ai școlii tehnice superioare „Bauman" din Moscova, au elaborat proiectul unei locomotive atomice de 5.500 C.P. care are posibilitatea să parcurgă 1.000 km fără să se alimenteze cu apă și ale cărei rezerve de combustibil sînt suficiente pentru funcționarea instalației timp de 7.200 de ore. Acest proiect îndrăznet arată odată în plus marile succese pe care le-au obținut știința și tehnica sovietică. Astfel ne putem ușor explica marele interes suscitat de conferința care a avut loc zilele trecute la Moscova.

Participanții la conferință au acordat o mare însemnătate folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și au subliniat necesitatea ca oamenii de știință din diferite țări să colaboreze la cercetările teoretice și experimentale în domeniul fizicii nucleare, pentru extinderea posibilităților folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

În ultima zi a conferinței, șefii delegațiilor guvernamentale ale statelor participante au semnat un acord cu privire la organizarea „Institutului unificat de cercetări nucleare". Crearea acestei organizații internaționale de cercetări științifice în domeniul energiei nucleare constituie un eveniment de o uriașă însemnătate pentru cauza păcii. Așa cum subliniia „Pravda", prin înființarea Institutului unificat de cercetări nucleare „se inițiază o nouă etapă în dezvoltarea colaborării internaționale într-un domeniu atît de vast și complex cum este studierea nucleului atomic". Nu este greu de înțeles că unirea eforturilor oamenilor de știință din diferite țări în vederea soluționării unora din cele mai importante probleme ale fizicii contemporane creează condiții prielnice pentru obținerea unor noi succese în dezvoltarea științei și tehnicii, pentru utilizarea energiei atomice în scopuri pașnice.

Așa cum se precizează în comunicatul final asupra conferinței de la Moscova, Institutul unificat de cercetări nucleare își va desfășura lucrările în baza unui statut al cărui proiect va fi pregătit de direcția institutului și aprobat de guvernele statelor semnatare ale acordului amintit. Toate statele semnatare ale acordului sînt membre cu drepturi egale ale Institutului unificat de cercetări nucleare. Celelalte state care în viitor vor dori să participe la lucrările Institutului unificat pot anunța că sînt de acord cu prevederile acordului încheiat și, la hotărîrea majorității statelor membre ale Institutului, vor deveni membre cu drepturi egale ale acestui Institut.

Popoarele iubitoare de pace sînt ferm convinse că Institutul unificat de cercetări nucleare va obține în activitatea sa succese de cea mai mare însemnătate. Acest lucru este ușor de înțeles dacă ținem seama de faptul că în cadrul lui vor activa savanți bine cunoscuți pentru aportul adus la dezvoltarea fizicii nucleare din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, că el se va baza pe experiența considerabilă acumulată pînă acum de țările membre ale Institutului și în primul rînd pe uriașa experiență a Uniunii Sovietice.

O însemnătate hotărîtoare pentru succesul activității Institutului o are faptul că din prima zi lucrările lui se vor desfășura pe baza celor mai înaintate realizări ale științei și tehnicii, pe baza instalațiilor de prim rang puse la dispoziție de Statul Sovietic. Pe baza acordului încheiat, Uniunea Sovietică a predat Institutului unificat de cercetări nucleare Institutul pentru probleme nucleare al Academiei de științe a U.R.S.S. înzestrat cu un sincrociclotron calculat pentru obținerea unor protoni cu o energie de 680.000.000 electroni-volți. A fost predat, de asemenea, Institutului unificat laboratorul de electrofizică al Academiei de Științe a U.R.S.S., înzestrat cu un sincrofazotron calculat pentru obținerea unor protoni cu o energie de 10 miliarde electroni-volți, împreună cu tot utilajul, construcțiile și clădirile principale, auxiliare și administrative.

În același timp, pentru dezvoltarea continuă a cercetărilor în domeniul fizicii nucleare, în cadrul Institutului unificat se prevede construirea unui laborator de fizică teoretică cu o secție de calcul și mașini electronice de calculat, a unui laborator de fizică neutronică înzestrat cu un reactor nuclear experimental, precum și a unui ciclotron pentru accelerarea ionilor cu mai multe sarcini ai diferitelor elemente și pentru efectuarea de lucrări experimentale cu aceștia.

Statele membre ale Institutului unificat de cercetări nucleare participă la asigurarea materială a Institutului, cotizînd anual pentru întreținerea lui și pentru construirea unor noi obiective pentru cercetări științifice. Consiliul științific al Institutului, ai cărui membri sînt desemnați de statele membre ale Institutului unificat de cercetări nucleare, are un rol deosebit de însemnat în examinarea și aprobarea planurilor lucrărilor de cercetări științifice, a rezultatelor îndeplinirii lor, precum și în soluționarea altor probleme legate de activitatea științifică a Institutului.

Prin crearea Institutului unificat de cercetări nucleare s-a făcut un uriaș pas înainte pe drumul colaborării oamenilor de știință din diferite țări în vederea obținerii unor noi succese în domeniul fizicii nucleare, pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Activitatea acestui Institut va îmbogăți știința și tehnica cu noi descoperiri, va aduce o mare contribuție la dezvoltarea fizicii nucleare și, orientîndu-și cercetările în direcția utilizării energiei atomice în scopuri pașnice, va aduce o uriașă contribuție la cauza păcii și progresului.

Bibliografie

A apărut:

BULETINUL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Ordine, regulamente și instrucțiuni

Anul II - Nr. 1 (9) — Seria A. 1956, martie 20

IN SUMAR:

Organizarea și funcționarea învățămîntului de cultură generală fără frecvență. Regulament aprobat prin Ordinul Ministrului Învățămîntului nr. 560 din 12 martie 1956.

Organizarea și desfășurarea examenelor de sfîrșit de an în școlile de cultură generală și școlile pedagogice din anul școlar 1955/1956. Instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului nr. 551 din martie 1956.

Indrumarea elevilor pentru înscrierea în școlile de 7 ani, medii, tehnice, profesionale și instituții de învățămînt superior. Instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului nr. 570 din 15 martie 1956.

Organizarea muncii de alfabetizare în anul 1956. Instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului nr. 1606 C. 2 din 9 martie 1956.

Organizarea concursurilor școlare. Instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului nr. 552 din 10 martie 1956.

Comunicat cu privire la anularea unor imprimate de certificate de absolvire a școlii medii, care au fost pierdute.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

ANUL VIII Nr. 365 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 6 aprilie 1956

Un puternic imbold în muncă

Zecile de mii de pedagogi din școlile patriei noastre au primit cu un mare entuziasm recenta hotărîre a guvernului, care, la recomandarea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., a stabilit îmbunătățirea salarizării, condițiilor de aprovizionare și locuit pentru personalul didactic și de educație din instituțiile prescolare, învățămîntul elementar, de 7 ani, mediu, pedagogic, mediu tehnic și profesional. Numeroase scrisori primite de redacția gazetei noastre oglindesc ecoul larg pe care-l are în rîndul cadrelor didactice această importantă măsură a partidului și guvernului. Invățătorii și profesorii își exprimă recunoștința pentru înalta prețuire ce se acordă activității didactice și afirmă totodată hotărîrea lor de a munci cu și mai mare însuflețire pentru continua dezvoltare și ridicare a nivelului învățămîntului în patria noastră. „Este o mare fericire să muncești cînd știi că munca ta este prețuită și răsplătită" — ne-au scris cadrele didactice de la școala medie de 10 ani din Bicaz.

Imbunătățirea salarizării cadrelor didactice, a condițiilor lor de aprovizionare și locuit oglindește politica consecventă a partidului și guvernului de ridicare neîncetată a nivelului de trai al oamenilor muncii. Măsurile acestea au fost posibile datorită avîntului luat de economia noastră națională, datorită succeselor obținute de poporul nostru în anii primului cincinal.

Ca urmare a aplicării prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului din august 1951, în anii primului cincinal s-au îmbunătățit în mod simțitor aprovizionarea cu alimente și combustibil a cadrelor didactice, precum și condițiile lor de locuit. Peste 20.000 de învățători și profesori au primit în folosință loturi individuale. Numeroase cadre didactice și-au construit locuințe cu ajutorul creditelor acordate de stat. Nu este mai puțin adevărat, însă, că unele organe de învățămînt, organizații sindicale și mai ales sfaturi populare nu au făcut tot ce era necesar pentru ca lucrătorii din învățămînt să se bucure din plin de condițiile create de regimul de democrație populară. In preocupările sfaturilor populare din orașele Galați, București, Cluj nu intră încă problema asigurării de locuințe pentru cadrele didactice.

Prin noua Hotărîre se aduce o îmbunătățire substanțială a salarizării personalului didactic, înlăturîndu-se totodată deficiențele sistemului anterior de salarizare. La baza salarizării cadrelor didactice și a personalului didactic ajutător din învățămîntul de cultură generală, pedagogic, profesional și tehnic și din instituțiile de educație stă, ca și pînă acum, principiul socialist de retribuire a muncii potrivit funcției didactice îndeplinite, studiilor și vechimii în învățămînt. Noile norme de salarizare prevăd, însă, și unele elemente noi față de sistemul precedent de salarizare: salarii egale pentru învățători și educatori; salarii egale pentru profesorii de la clasele V-VII și cei de la clasele VIII--X și școlile profesionale; egalizarea salariilor profesorilor de cultură generală și a celor de cultură tehnică specială din școlile profesionale de ucenici și tehnice; sporuri la salariile de bază pentru învățătorii care lucrează cu două sau mai multe clase în cadrul unei norme didactice de activitate; sporuri de 100 lei lunar cadrelor didactice din categoria I-a de salarizare, care lucrează în localități cu condiții materiale grele (în localități de munte sau deltă).

Sfaturile populare sînt obligate prin Hotărîre să asigure cadrelor didactice locuințe, iar acolo unde fondul de locuințe existent nu este suficient, să asigure construirea locuințelor pentru cadrele didactice. Tot pentru a se crea condiții mai bune de trai, Hotărîrea precizează că pe lîngă celelalte mărfuri ce se pot cumpăra în prezent în rate se vor vinde în rate cadrelor didactice și articole de țesături, confecții și încălțăminte.

Principalul rol în ridicarea nivelului învățămîntului îl au cadrele didactice. De aceea, în noul sistem de salarizare se acordă o atenție deosebită pregătirii, calificării și perfecționării învățătorilor și profesorilor. Continuînd acțiunea de stimulare a ridicării și perfecționării învățătorilor și profesorilor, Hotărîrea prevede că obligația de muncă a celor înscriși la cursurile serale și fără frecvență ale instituțiilor de învățămînt superior sau la cursurile de perfecționare se reduce la activitatea didactică și metodică, iar cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală, pedagogic, profesional de ucenici și tehnic care obțin numai calificativul „foarte bine" la examenele de absolvire a cursurilor de perfecționare li se calculează un an în plus la stagiul de activitate în învățămînt, peste numărul de ani cît au funcționat efectiv.

Organelor de învățămînt și sindicale le revin sarcini importante în efectuarea lucrărilor privind aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri. Secțiile de învățămînt, ca și comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt trebuie să se îngrijească ca stabilirea categoriilor de salarizare pentru fiecare educatoare, învățător, profesor sau maistru să se facă potrivit instrucțiunilor Ministerului Invățămîntului. Organele de învățămînt au de asemenea datoria să dea dovadă de mai multă operativitate la întocmirea lucrărilor financiare privind aplicarea prevederilor Hotărîrii.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea salarizării, a condițiilor de locuit și aprovizionare a cadrelor didactice creează premizele unei activități instructiv-educative și culturale mai bogate, mai temeinic legate de năzuințele și lupta poporului nostru pentru o viață fericită In perioada celui de al II-lea cincinal o mare parte din elevii școlilor de 7 ani și medii vor intra direct în producție; alții își vor continua învățătura în școlile profesionale, tehnice sau în învățămîntul superior. Invățătorii și profesorii au datoria patriotică de a munci neobosit pentru înarmarea elevilor lor cu cunoștințe temeinice, legate de viață, de a-i educa în spiritul dragostei fierbinți față de patrie, față de poporul muncitor, în spiritul internaționalismului proletar.

Cadrele didactice din toate școlile patriei noastre sînt angajate în munca de traducere în viață a importantelor sarcini puse învățămîntului de cel de al II-lea Congres al partidului. Directivele Congresului partidului înseamnă un vast și însuflețitor program de activitate, pentru a cărui înfăptuire este necesară mobilizarea tuturor forțelor cadrelor didactice. Propunerile Ministerului Invățămîntului privind mărirea duratei de școlarizare, îmbunătățirea profilului învățămîntului, a programelor și manualelor școlare, constituie un important pas în vederea traducerii în viață a sarcinilor puse în fața școlii de cel de al II-lea Congres al partidului. Cadrele didactice, organele de învățămînt și organizațiile sindicale din școli sînt chemate să studieze, să dezbată propunerile și să contribuie, pe baza bogatei lor experiențe la îmbunătățirea acestora.

Perioada care urmează pînă la închiderea anului școlar reprezintă o perioadă importantă în munca școlilor noastre. In această perioadă se pregătește și se efectuează recapitularea finală a materiei, se sintetizează cunoștințele predate în timpul anului, se pregătesc și se desfășoară examenele de sfîrșit de an. Pentru ca munca fiecărui pedagog să fie încununată de succes trebuie să se ia din timp măsurile menite să asigure parcurgerea integrală a materiei de învățămînt prevăzută în programă, iar recapitularea și examenele să fie din vreme și cu grijă pregătite.

In același timp, cadrele didactice au datoria să intensifice munca lor culturală în rîndurile oamenilor muncii. Din documentele Congresului al II-lea al partidului reies pentru învățătorii și profesorii de la sate sarcini deosebite în problema dezvoltării agriculturii, în problema transformării ei pe baze socialiste. In aceste zile, cînd pe ogoarele patriei noastre începe campania de primăvară, organizațiile sindicale ale lucrătorilor din învățămînt sînt chemate să desfășoare o largă muncă de mobilizare a cadrelor didactice de la sate în vederea unei susținute propagande agrotehnice în rîndul țărănimii muncitoare.

De asemenea, cadrele didactice trebuie să intensifice munca lor politică și culturală în rîndurile țăranilor muncitori, să-și întărească contribuția la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. In acest scop, trebuie folosite mijloacele cît mai variate, de la munca în cadrul școlii, pe lotul experimental, pînă la agitația politică de masă.

Să facem, tovarăși, ca bucuria și entuziasmul stîrnit de îmbunătățirea condițiilor noastre de viață să însemne un nou pas înainte pe calea dezvoltării și ridicării nivelului învățămîntului în patria noastră; să răspundem grijii și prețuirii partidului și guvernului îmbunătățind necontenit munca noastră didactică și obștească.

CONCURS pentru corespondenții voluntari

„Gazeta învățămîntului" organizează pe perioada 10 aprilie — 30 septembrie a. c. un concurs pentru corespondenții voluntari.

Tematica concursului cuprinde: activitatea cadrelor didactice pentru traducerea în viață a Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R.; preocuparea organelor de învățămînt și organizațiilor sindicale ale muncitorilor din învățămînt pentru valorificarea și popularizarea experienței avansate a cadrelor didactice; activitatea de culturalizare a maselor; activitatea ce se desfășoară în școli pentru introducerea elementelor de politehnizare, activitatea organelor de învățămînt, a organizațiilor sindicale și a cadrelor didactice în legătură cu pregătirile pentru încheierea anului școlar; activitatea școlilor pentru pregătirea deschiderii viitorului an școlar.

La concurs pot participa cadrele didactice, activiștii organizațiilor sindicale ale muncitorilor din învățămînt, inspectorii secțiilor de învățămînt și metodiștii cabinetelor pedagogice. Participanții la concurs trebuie să trimită gazetei minimum două corespondențe pe lună, cu mențiunea „Pentru concursul corespondenților voluntari".

Cele mai bune corespondențe vor fi publicate.

Pentru cei mai buni corespondenți se vor acorda următoarele premii: două premii I — cîte un aparat de radio; două premii II — cîte un aparat de fotografiat; 4 premii III — cîte o trusă de stilou.

Afară de aceste premii se vor acorda 10 mențiuni, fiecare constînd dintr-o bibliotecă de 50 volume. Toți corespondenții voluntari premiați vor primi și cîte un abonament pe timp de un an la „Gazeta învățămîntului".

Propunerile Ministerului Învățămîntului pentru dezvoltarea și ridicarea învățămîntului de cultură generală din R. P. R.

Cu acest număr, „Gazeta învățămîntului" începe să publice, alături de celelalte măsuri propuse de Ministerul Invățămîntului, proiectele de programe alcătuite pe baza proiectului planului de învățămînt care a apărut în numerele anterioare ale ziarului nostru.

Intrucît, alături de planurile de învățămînt, programele școlare reprezintă principalele componente ale conținutului și orientării învățămîntului, cadrele didactice sînt rugate să le studieze cu multă atenție, să facă observații și propuneri pentru îmbunătățirea acestor importante documente școlare, aducînd și pe această cale o contribuție creatoare la ridicarea nivelului învățămîntului nostru.

Observațiile și propunerile asupra programelor de botanică vor fi înaintate pînă la 25 aprilie a.c. Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Invățămîntului.

Programa de Botanică pentru cl. a V-a. Notă introductivă

Noul plan de învățămînt al școlii de cultură generală prevede predarea științelor naturale începînd din clasele I—IV, cînd elevii capătă cunoștințe generale despre lumea înconjurătoare, pe baza observațiilor și a lecturilor cu caracter literar. In clasele V—VII se prevede predarea principalelor ramuri ale științelor biologice și anume: în clasa a V-a se va preda botanica, în clasa a VI-a zoologia, în clasa a VII-a anatomia și fiziologia omului și noțiuni de igienă. In clasele VIII—XI se reia studierea botanicii în clasa a VIII-a, a zoologiei în clasa a IX-a, a anatomiei și fiziologiei omului în clasa a X-a. In clasa a XI-a se vor preda geologia și bazele darwinismului.

In clasele V—VII elevii trebuie să-și însușească cunoștințele elementare, în mod precis, pe baza observațiilor, a experiențelor și a lucrărilor practice. Ei trebuie să-și dea seama că la baza metodelor agro-zootehnice stau adevăruri științifice. In clasele VIII—XI, prin revenirea asupra materialului deja studiat, se adîncesc și se accentuează acele părți ce n-au putut fi înțelese de elevii claselor V—VII, la vîrsta și pregătirea lor. Atunci se va insista asupra proceselor fiziologice bazate pe cunoașterea chimiei și fizicii și asupra factorilor determinanți în fenomenele evoluției — precum și asupra posibilității omului de a transforma natura organismelor vii.

Cursul de botanică se va preda în clasa a V-a în 3 ore săptămînal. In acest timp elevii vor avea posibilitatea ca — în afară de lecțiile teoretice, în care profesorul va prezenta materialul demonstrativ și experiențele pregătite în prealabil — să observe și să execute, la orele de lucrări practice în clasă și pe parcela școlară, experiențele prevăzute în programă. Astfel vor căpăta deprinderi de muncă independentă, li se va dezvolta interesul pentru cercetările științifice și pentru cunoașterea explicației științifice a fenomenelor din natura înconjurătoare.

In primele lecții de botanică, elevii vor lua cunoștință, cu prilejul unei excursii, despre diversitatea plantelor, despre legătura dintre mediu și organisme, vor putea să-și dea seama despre importanța plantelor pentru om. Tot acum ei vor aduna plante, frunze, fructe etc., care le vor servi atît pentru înzestrarea muzeului școlar, cît și pentru a începe închegarea ierbarului ce le este absolut necesar.

Elevii vor studia structura și funcțiunile organismului vegetal cercetînd o plantă superioară cunoscută de ei și luată ca tip. Vor folosi o plantă superioară pentru că o astfel de plantă este mai potrivită spre a fi observată și cultivată de către elevi, ei putînd să cunoască astfel necesitățile plantei, dezvoltarea sa, unitatea dintre organism și condițiile de viață cerute de acesta.

Programa începe cu studiul plantei mature și nu cu studiul seminței, deoarece, deși sămînța este cel mai frecvent mod de înmulțire a plantelor, nu toate plantele fac semințe, iar multe din plantele care fac semințe se înmulțesc totuși în mod obișnuit pe cale vegetativă (de exemplu cartoful). Deci, ceea ce este constant și general este planta matură și nu sămînța.

Solul va fi studiat îndată după planta tip, ca un principal factor ecologic necesar dezvoltării plantelor. Este prevăzută apoi studierea principalelor plante de cultură. Se va studia fiecare plantă, insistîndu-se asupra părții utile pentru care se cultivă, și se vor arăta metodele cele mai bune de cultivare, în scopul măririi productivității.

Cu prilejul explicării metodelor agrotehnice specifice diferitelor culturi se va arăta căror necesități biologice ale plantelor corespund aceste metode. (De exemplu: necesitatea arăturii adînci a pămîntului afînat, precum și a administrării îngrășămintelor pentru cultivarea sfeclei de zahăr; necesitatea de a se înlătura de la pomii fructiferi lăstarii neproductivi care consumă hrana necesară dezvoltării fructelor)

Plantele de cultură vor fi studiate comparativ cu planta descrisă ca tip. (De exemplu, la capitolul „Cereale" elevii vor căpăta noțiunea nouă de tulpină-pai, la mazăre noțiunea de tulpină agățătoare, la fasole — de tulpină volubilă, la cartof — de tubercul, la arbori — de tulpină lemnoasă etc). In felul acesta vor fi studiate toate organele și metodele de cultivare, așa încît elevii să-și complecteze treptat cunoștințele cu privire la morfologia și organizarea plantelor, iar la sfîrșitul capitolului despre plantele cultivate să cunoască principalele tipuri de rădăcini, de tulpini, frunze și flori, precum și principalele metode agrotehnice aplicate în cultivarea plantelor.

Lucrările și metodele de lucru ale lui I. V. Miciurin vor fi studiate la capitolul „Pomicultura". Se va arăta că ele au deschis drumuri noi în transformarea tuturor organismelor vii. Despre iarovizare se va învăța în cadrul capitolului „Cerealele" și al studierii cartofului.

După capitolul privitor la plantele de cultură s-a introdus capitolul „Arborii de pădure", cuprinzînd lecții despre unele plante cu mare importanță în economia țării.

Programa mai cuprinde studiul plantelor de baltă, al plantelor medicinale, al plantelor de primăvară, al plantelor decorative, al plantelor mediteranee, aromate și al palmierilor, material ce va complecta cunoștințele elevilor.

Partea a doua a programei prevede studiul principalelor grupe de plante. In perioada cînd se predă această parte a materiei elevii află care sînt principalele funcții ale organismului vegetal și organele care îndeplinesc aceste funcții la plantele superioare. Acum le va veni mai ușor să studieze plantele inferioare, să distingă felul în care organismele respective își îndeplinesc funcțiile lor și cum, treptat, organismele se perfecționează. Pentru partea finală a capitolului despre principalele grupe de plante profesorii se vor servi de materialul studiat anterior. Pe baza acestui material va fi ușor să li se dea elevilor o privire generală asupra dezvoltării lumii vegetale, iar ca încheiere să li se arate rolul omului în transformarea plantelor.

Programa prevede experiențele și lucrările practice care trebuie făcute în timpul predării fiecărei teme în cadrul orelor de botanică. In afară de demonstrațiile făcute de profesori în cadrul expunerii materiei, s-au prevăzut ore, în care elevii vor executa lucrări în mod independent sau pe grupe, vor face schițe simple, își vor nota observațiile făcute și rezultatele obținute.

Elevii trebuie obișnuiți de asemenea să cultive și să îngrijească plante la colțul naturii vii și pe parcela școlară experimentală, să facă diferite experiențe care să demonstreze principiile și legile pe care ei le învață la lecții. Pe lîngă aceasta, în cadrul muncii pe parcela școlară experimentală se va urmări înarmarea elevilor cu deprinderi practice de mînuire a uneltelor, de sezisare a momentului potrivit pentru aplicarea anumitor măsuri agrotehnice (momentul optim pentru repicare, răsădit, copilit etc.) și pentru executarea acestor lucrări.

La școlile din orașe și din centrele muncitorești care au terenuri experimentale mici, unde nu pot lucra toți elevii în același timp, se vor organiza echipe de tineri naturaliști, care vor îngriji culturile ce vor servi pentru demonstrație tuturor elevilor. Elevilor li se vor da sarcini concrete pentru acasă. In cadrul muncii obștești se vor organiza lucrări în parcuri, lucrări de îngrijire a spațiilor verzi etc. In școlile din orașe și centre muncitorești colțul naturii vii va trebui să fie organizat în așa fel, încît să poată înlocui măcar în parte lipsa parcelei școlare experimentale.

Trebuie să se realizeze o legătură strînsă între lucrările executate pe parcelă în orele speciale de lucrări practice și experiențele și activitatea desfășurată la cursul de botanică.

Botanica

Clasa a V-a 3 ore săptămînal = 99 ore anual

I. Introducere . . . . 1 oră

Obiectul botanicii, importanța cunoașterii plantelor pentru viața omului.

II. Plantele sălbatice și plantele de cultură . . . 2 ore

Varietatea plantelor locale: arbori, arbuști și plante ierboase. Plante anuale, plante de toamnă și plante de primăvară. Condițiile în care cresc plantele (de baltă, de cîmp, de pădure etc.) . . . . 2 ore.

Excursie într-o grădină de legume, o livadă sau la cîmp. Se vor observa plantele și se va strînge material din care o parte va servi pentru alcătuirea unui ierbar tematic, iar alta pentru a fi cultivată la colțul naturii vii. Observațiile făcute în cursul excursiei se vor nota într-un caiet.

III. Structura și funcțiunile unei plante superioare . . . . 18 ore

(se va studia rapița, sau orice altă plantă superioară complectă).

Infățișarea sa în legătură cu mediul de viață. Părțile ei.

a) **Rădăcina.** — Organ de fixare. Morfologia externă și noțiuni sumare de structură internă (epiderma, scoarța, vasele și măduva). (Se vor observa în clasă, pe material viu, rădăcina primară, secundară, perii sugători) . . . . 2 ore.

Funcțiunile rădăcinii. — Organ de hrănire a plantei. Absorbția apei și sărurilor minerale din pămînt cu ajutorul perilor sugători; rolul conducător al vaselor de lemn.... 2 ore.

Se vor pune din timp la încolțit semințe pentru a avea material pe care să se facă observații asupra zonei pilifere și a vîrfului rădăcinei. Li se va recomanda elevilor să facă această experiență acasă.

Se vor face experiențe prin care să se demonstreze că rădăcina absoarbe apa și sărurile minerale (prin zona piliferă).

b) **Frunza.** — Părțile ei (teacă, pețiol și limb-nervure). Culoarea verde a frunzei. Clorofila. Se va experimenta extragerea clorofilei prin dizolvare în alcool . . . . 1 oră.

Funcțiunile frunzei. — Respirația. Rolul clorofilei în absorbția bioxidului de carbon și eliminarea oxigenului la lumină. Alte funcțiuni ale frunzei: transpirația . . . . 3 ore.

Se va examina o frunză la microscop pentru a se observa grăunțele de clorofilă. Se vor cultiva plante în ghivece, la lumină și la întuneric.

Se vor face experiențe pentru demonstrarea fotosintezei — asimilarea bioxidului de carbon și eliminarea oxigenului de către planta verde.

Se va face o experiență pentru demonstrarea formării amidonului la lumină în planta verde. Se va pune în evidență amidonul cu ajutorul iodului.

c) **Tulpina.** — Organ de susținere și conducere. Morfologia externă și noțiuni sumare de structură internă (epidermă, scoarță, vase și măduvă).

Funcțiuni. — Circulația sevei brute și elaborate prin vasele de lemn și liber . . . . 1 oră.

Se vor face observații asupra dezvoltării lăstarilor tulpinei. Se vor face secțiuni longitudinale și transversale pentru observarea structurii microscopice a tulpinei.

Se va face experiența pentru observarea ridicării apei colorate prin vasele de lemn ale plantei, iar pe parcelele experimentale se va face inelarea pentru a demonstra circulația sevei elaborate.

Recapitulare . . . . 1 oră.

d) **Floarea.** — Alcătuirea ei (codiță, sepale, petale, stamine cu saci polenici și pistil cu ovule). Inflorescența. (Se va folosi și material viu) . . . . 2 ore.

Polenizarea cu ajutorul insectelor și polenizarea artificială suplimentară.... 1 oră.

Fecundația. Fructul și semințele.... 2 ore.

Se va observa înflorirea la plante de cameră. Se va urmări deschiderea florilor, se va observa cît durează floarea, cînd se deschide și cînd se închide etc. Aceste observații vor fi notate în carnetul de observații asupra fenomenelor din natură, pe care trebuie să-l aibă fiecare elev.

Se vor cerceta părțile componente ale diferitelor flori.

Se vor face experiențe de polenizare încrucișată și de autopolenizare. Primăvara se va urmări polenizarea prin insecte și prin vînt. Se vor face polenizări artificiale, observîndu-se rezultatele obținute, care vor fi notate în carnet.

Se vor observa fructele și diversele lor faze de dezvoltare; se vor colecta fructe și semințe.

e) **Studiul seminței.** — Alcătuirea ei (sămînța de rapiță și de mazăre sau fasole). Incolțirea. Condițiile de încolțire (interne și externe). Rolul selecționării semințelor . . . 2 ore.

Recapitulare . . . . 1 oră.

Se va examina structura seminței de mazăre, fasole etc.

Se vor carboniza și arde semințe, pentru a demonstra compoziția lor (substanțe organice și minerale). Se va experimenta existența amidonului, glutenului și grăsimilor în semințe (de grîu, fasole, floarea soarelui).

Se va demonstra nevoia de apă, aer și căldură în vederea încolțirii.

Se vor face observații asupra încolțirii semințelor și asupra apariției plăntuțelor.

Se vor face experiențe pentru determinarea puterii de încolțire. Se vor selecționa semințe și se vor face observații asupra diferitelor feluri de semințe și fructe. Se vor face colecții de semințe.

IV. Condițiile de cultivare a plantelor . . . . 6 ore.

Fertilitatea solului depinde de compoziția și structura sa. Sol fără structură și sol cu structură.

Refacerea solului fără structură. Cultivarea ierburilor perene și rolul lor.

Asolamente — rotațiile de cultură și importanța lor.

Lucrările solului. Dezmiriștirea. Aratul adînc de toamnă, cu plugul cu antetrupiță, duce la distrugerea buruienilor și la pătrunderea umezelii în sol. Lucrarea solului înainte de însămînțare. Metoda Malțev. Folosirea îngrășămintelor. Gunoiul de grajd și îngrășămintele minerale . . . 4 ore.

Lucrări practice referitoare la temele prevăzute la capitolele anterioare... 1 oră.

Recapitulare . . . 1 oră.

Se vor aduce în clasă diferite îngrășăminte chimice și se vor face experiențe comparative pe plante de cameră sau plante de cultură crescute în ghivece, la colțul naturii vii și pe parcela experimentală.

Se vor face experiențe asupra permeabilității solului.

Se va observa cu elevii structura diferitelor soluri.

V. **Plantele de cultură.** — La toate plantele se vor descrie rădăcina, tulpina, frunza, floarea și fructul, precum și cultivarea lor, scoțîndu-se în evidență însușirile caracteristice.

1. **Cerealele.** — Structura și particularitățile biologice ale acestor plante. **Griul de toamnă și de primăvară.** Alcătuirea (rădăcina firoasă, tulpina ierboasă — pai, frunza sesilă cu nervure paralele și teacă, spicul, floarea, autopolenizarea). Studiul bobului de grîu. Particularitățile biologice ale cultivării grîului. Condițiile necesare grîului de toamnă în prima perioadă a dezvoltării lui (frig, umiditate, aer). Iarovizarea (învățătura acad. T. D. Lîsenko). Cerealele înrudite: secara (polenizarea suplimentară), orz, ovăz (polenizarea prin vînt). Plivitul. **Porumbul.** Alcătuirea plantei. Floarea femelă și masculă. Inflorescența. Cultivarea porumbului. Semănatul în cuiburi în pătrat. Prășitul. Polenizarea suplimentară. **Orezul.** Alcătuirea plantei. Inflorescența. Cultivarea lui . . . . 5 ore.

Recapitulare . . . 1 oră.

2. **Plante din grădina de legume...** 10 ore.

Importanța cultivării acestor plante. Importanța alegerii ca semincier a celor mai bine dezvoltate și mai productive plante.

Cartoful. — Descrierea plantei. Cultivarea lui. Iarovizarea. Semănatul de vară. Plantatul în pătrat. Intreținerea.

Se vor face observații asupra tuberculului și se vor cultiva cartofi după diferite metode (din bucăți de tubercul, vîrfuri, butași iarovizați și neiarovizați), pe terenul experimental. Se vor compara rezultatele obținute.... 2 ore.

Pătlăgelele roșii. — Descriere. Cultivarea lor. Pregătirea răsadului — răsadnița — construirea ei — semănatul, repicatul și răsăditul. Ingrijirile (copilitul, ciupitul, legatul)... 2 ore.

Se vor aminti, ca plante înrudite, ardeiul, pătlăgelele vinete, tutunul, măsălarița etc.

Lucrări practice — ghivece nutritive, răsadnițe etc... 1 oră.

Varza. — Descriere. Caracterul bienal al plantei. Cultivarea verzei. Obținerea semințelor. Varietățile de varză obținute din plante înrudite; ridichea și rapița . . . 1 oră.

Mazărea. — Descrierea plantei. Rădăcinile cu nodozități. Tulpina agățătoare. Floarea neregulată. Cultivarea. Fasolea ca plantă înrudită. Tulpina volubilă. Salcîmul și importanța lui; alunele de pămînt... 1 oră.

Morcovul. — Descrierea plantei. Rădăcina ca depozit de substanțe nutritive. Plantă bienală. Inflorescența. Cultivarea. Ingrijirile. Plante înrudite: pătrunjelul, mărarul, păstîrnacul. **Ceapa.** Descrierea plantei. Bulbul, tulpina ierboasă, frunzele tubulare cu nervure paralele. Floarea și fructul. Cultivarea ei. Plantă bienală. Plante înrudite: usturoiul . . . 1 oră.

Acțiunea dăunătoare a buruienilor asupra plantelor de cultură în ceea ce privește consumul hranei, al apei, al luminii și ca gazdă a dăunătorilor animali și vegetali. Combaterea lor. . . ... 1 oră.

3. **Plante furajere.** — Lucerna, trifoiul, timoftica și pirul crestat. Importanța plantelor furajere în creșterea șepteluiui și în refacerea solului... 1 oră. Recapitulare . . . 1 oră.

4. **Plante tehnice** — 6 ore.

Sfecla de zahăr. — Descrierea plantei, caracterul bienal. Cultivarea. Rădăcina — organ de înmagazinare a substanțelor nutritive. Mijloace de a obține recolte bogate . . . 1 oră.

Inul și cînepa. — Descrierea plantelor. Cultivarea. Importanța lor economică . . . 2 ore.

Bumbacul. — Descrierea plantei. Cultivarea. Condițiile pentru obținerea unei recolte bogate . . . 1 oră.

Floarea soarelui. — Descrierea plantei. Inflorescența, flori sterile și fertile. Cultivarea. Polenizarea suplimentară. Importanța economică. Semănatul în pătrat. Intreținerea mecanizată ....1 oră.

Dovleacul. — Descriere. Tulpina tîrîtoare. Florile. Plante înrudite. Importanța ca plantă furajeră și industrială.

Recapitulare . . . 1 oră.

Se vor cultiva plantele studiate și se vor face observații asupra dezvoltării lor pe parcela experimentală (lucrări comparative). Se vor organiza vizite pe ogoarele gospodăriilor agricole de stat și colective, pentru a se cunoaște plantele agricole mai importante din regiune și modul cum sînt aplicate metodele agrotehnice înaintate. Se vor observa ierburile perene: trifoiul, timoftica, lucerna etc.

5. **Plantele din livadă.** — Pomi roditori.... 10 ore.

Vișinul. Descriere. Plantă lemnoasă. Floarea regulată. Fructul: drupă. Alți pomi roditori: cireșul, prunul, caisul, piersicul, mărul, părul (fructul: poamă), gutuiul. **Pomicultura.** Pepiniera. Altoirea. Fasonarea pomilor. Plantarea și îngrijirea pomilor. Lucrările marelui transformator al naturii I. V. Miciurin. Noțiuni despre tehnica metodelor miciuriniste. Realizările și perspectivele dezvoltării pomiculturii în țara noastră. Dușmanii și prietenii pomilor roditori. Importanța economică. . . . . 5 ore.

Se vor face lucrări de îngrijire a pomilor, se vor planta puieți în curtea școlii, pe marginea drumurilor, la gospodăriile colective, gospodăriile părinților etc.

Se recomandă să se organizeze mici pepiniere.

Lucrări practice pe parcela experimentală referitoare la plantele de cultură și pomicultură (pepinieră — altoire) . . . 2 ore.

Arbuștii fructiferi. — Smeura, coacăza și agrișul . . . 1 oră.

Plante ierboase fructifere: căpșune. Fructul. Cultivarea lor . . . 1 oră.

Recapitulare . . . 1 oră.

Se vor vizita livezile gospodăriilor agricole de stat sau colective din apropiere.

6. **Vița de vie.** Descriere. Plantă lemnoasă agățătoare (liană). Viticultura. Inmulțirea prin butași și marcotaj. Altoirea. Dușmanii animali și vegetali ai viței de vie și combaterea lor ... 2 ore.

VI. **Arborii de pădure.** — Importanța pădurii. Etajarea ei... 6 ore.

Salcia. — Descrierea plantei. Florile. Inmulțirea prin butași. Alți arbori de luncă și importanța lor (fabricarea celulozei, împletituri etc.).

Stejarul. — Descrierea arborelui. Intrebuințarea produselor acestui arbore: a cojii, a lemnului pentru construcție și fasonat, a galelor, a ghindei. Alți arbori de cîmpie și deal.

Fagul. Carpenul. — Descriere sumară. Importanța lor.

Molidul. — Descrierea arborelui. Conurile. Sămînța. Arbori înrudiți: pinul, bradul alb. Foloasele coniferelor.

Alți arbori de importanță economică (nucul, castanul, alunul, dudul). Importanța pădurilor și lucrările de ameliorare în silvicultura țării noastre.... 5 ore.

Se vor folosi ca material secțiuni în tulpinile arborilor de diferite esențe.

Recapitulare.... 1 oră.

VII. **Plante de baltă.** — Trestia, papura, nufărul, lintița... 2 ore.

VIII. **Plante medicinale.** — Mușețelul, izma, sunătoarea, teiul, măcieșul. Cultivarea, colectarea și conservarea lor... 1 oră.

IX. **Plante de primăvară.** — Ghiocelul, vioreaua, toporașul.

Noțiunea de rizom... 1 oră.

Se va face o excursie cînd apar primele plante.

X. **Plante decorative de grădină.** — Laleaua, stînjenelul, crinul, trandafirul, zorelele, ochiul boului. Noțiuni de floricultură. **Plante decorative de cameră.** — Mușcata, telegraful, begonia, cactus, leandrul. Ingrijirea lor (lectură). Lucrări practice de floricultură... 1 oră.

XI. **PLANTE MEDITERANEE** — Lămîiul și portocalul, smochinul și măslinul... 1 oră

XII. **PLANTE AROMATE.** — Ceaiul (prima plantație la Baia Mare, în 1955). Arborele de cacao. Arborele de cafea. Piperul și vanilia. Importanța lor... 1 oră.

XIII. **PALMIERII** (lectură).

B. **PRINCIPALELE GRUPE DE PLANTE** (11 ore).

Noțiuni de clasificare.

Bacteriile. — Structura, hrănirea și înmulțirea lor. Importanța lor pentru natură, pentru viața omului, pentru agricultură și industrie. Importanța bacteriilor în formarea solului. Lupta împotriva bacteriilor care produc boli... 1 oră.

Algele verzi, unicelulare și pluricelulare. Structura, hrănirea și înmulțirea lor. Importanța algelor în natură și în economie... 1 oră.

Se vor observa alge din apa bălților și a lacurilor, cu ochiul liber, cu lupa și cu microscopul.

Ciupercile. — Drojdia de bere. Structura, hrănirea și înmulțirea. Importanța drojdiei în fermentație... 1 oră.

Mucegaiul alb. — Răspîndirea în natură. Structura, hrănirea și înmulțirea prin spori. Folosirea mucegaiului pentru producerea de substanțe medicinale. Penicilina... 1 oră.

Ciuperca de cîmp. — Răspîndirea în natură. Structura, hrănirea, înmulțirea. Ciupercile comestibile și otrăvitoare... 1 oră.

Ciupercile parazite. — Mana viței. Rugina grîului, tăciunele porumbului și al grîului, cornul de secară și mana cartofului... 1 oră.

Se vor observa ciupercile în natură și cele cultivate, atît cu ochiul liber cît și cu lupa și cu microscopul (drojdia de bere).

Lichenii. — Structura. Simbioza. Hrănirea și înmulțirea. Importanța lichenilor în natură... 1 oră.

Se vor face colecții de licheni. Se vor observa lichenii cu ochiul liber, cu lupa și la microscop.

Mușchii. — Descrierea plantei. Structura în comparație cu algele. Inmulțirea. Răspîndirea în natură. Mușchiul de turbă și formarea turbei. Foloasele... 1 oră.

Se vor observa organele mușchiului cu ochiul liber.

Ferigele. — Descrierea plantei. Răspîndirea. Inmulțirea. Importanța lor în formarea cărbunelui de pămînt... 1 oră.

Se vor observa rizomul și frunzele. Se vor observa la microscop sporangii și sporii. Lucrări practice... 1 oră.

Gimnospermele. — Caracterele generale, pe baza materialului studiat. Se vor face observații asupra conurilor. Excursie în pădure, acolo unde este posibil... 1 oră

Angiospermele — Plante dicotiledonate, cu flori lipsite de petale, cu petale libere și unite. Monocotiledonate. Caracterele generale ale fiecărui grup, cu exemple din materialul studiat... 1 oră.

C. **ASOCIAȚIILE NATURALE DE PLANTE.**

Vegetația de baltă. — Se va insista asupra legăturii dintre organisme și condițiile de viață ale diferitelor medii... 1 oră.

Vegetația de pădure. — Etajul superior, mediu și inferior. Interdependența dintre ele... 1 oră.

Vegetația de stepă și alpină. — Importanța plantelor verzi în natură (lectură)... 1 oră.

Dezvoltarea istorică a lumii vegetale și rolul omului în transformarea naturii plantelor... 1 oră.

Recapitulare și lucrări practice... 8 ore.

Lucrări practice pe parcela experimentală și la colțul naturii vii. — Elevii vor îngriji plante la colțul naturii vii, vor observa și însemna în

(Continuare în pag. II-a)

Propunerile Ministerului Invățămîntului pentru dezvoltarea și ridicarea învățămîntului de cultură generală din R.P.R.

(Urmare din pag. I-a)

caiete fazele de creștere și dezvoltare ale plantelor îngrijite de ei. Vor urmări influența apei, a luminii și a temperaturii asupra plantelor.

Munca pe terenul școlar se va desfășura în tot timpul primăverii. Se va face un plan de muncă și pe timpul verii.

Se vor face excursii în pădure și la cîmp, toamna și primăvara, pentru cunoașterea plantelor în natură și pentru a se aduna material demonstrativ necesar.

Toate observațiile vor fi notate în carnetele de observații ale elevilor.

Programa de botanică pentru clasa a VIII-a. Notă introductivă

Programa de botanică pentru clasa a VIII-a prevede la început studiul celulei și al țesuturilor vegetale, precum și al rolului lor în viața plantei. Aici se va arăta diferența între celulele plantelor inferioare, care sînt alcătuite toate la fel, îndeplinind aceleași funcțiuni, și celulele plantelor superioare, care s-au diferențiat, alcătuind țesuturi și organe specializate. Se prevede apoi studiul funcțiunilor de nutriție, al înmulțirii, al sensibilității și al factorilor principali ai ecologiei plantelor. Studiul fiecărei funcțiuni se va începe printr-o privire sumară, evolutivă, arătîndu-se cum se îndeplinește funcția respectivă la plantele monocelulare, la cele al căror corp este un tal alcătuit din celule asemănătoare, la cele unde se observă un început de diferențiere a organelor și la cele cu organe bine diferențiate și specializate.

Se va insista asupra proceselor fiziologice care au loc în organismul plantei, ca și asupra reacțiilor lui, sub acțiunea condițiilor în care trebuie să-și desfășoare viața. Se va da atenția cuvenită fiziologiei plantelor, ca singurele organisme vii care sintetizează materia organică din materia anorganică.

Studiind în acest fel, elevii vor înțelege evoluția organismelor vii de la inferior la superior, de la simplu la complex și își vor da seama că între funcție și organul care o îndeplinește există o legătură strînsă.

Particularitățile morfologice și structurale ale diferitelor organe se vor studia numai în măsura în care sînt necesare pentru a explica modul de funcționare și specificul biologic al acestor organe. Astfel, în clasa a VIII-a nu este necesar să se insiste asupra diferitelor forme de frunze, întrucît ori care ar fi forma frunzei obișnuite ea îndeplinește, în același mod, aceeași funcțiune. Este însă necesar să se arate modificările suferite de tulpinele care servesc la înmagazinarea substanțelor nutritive.

S-a prevăzut o lecție despre nutriția la plantele heterotrofe și una despre sensibilitatea plantei și despre mișcările ei, pentru ca elevii să înțeleagă mai ușor unitatea organismelor vii, înrudirea dintre plante și animale.

După capitolul care tratează despre biologia plantelor s-a adăugat un capitol despre factorii ecologici și despre rolul lor în creșterea și dezvoltarea plantelor. In cadrul acestui capitol, pe baza materialului studiat, se arată unitatea dintre organism și condițiile de viață, se studiază solul ca unul dintre principalii factori de care depind viața și dezvoltarea plantei.

La fiecare temă s-a indicat ce lucrări și experiențe trebuie să facă profesorul la lecție și ce material trebuie să arate elevilor pentru a asigura însușirea deplină a cunoștințelor predate.

In a doua parte a botanicii este prevăzut studiul sistematic al plantelor. In cadrul studierii acestui capitol elevii trebuie să-și precizeze noțiunile de clasificație, trebuie să învețe să recunoască caracterele grupelor mai mari de plante și caracterele citorva familii de plante dintre cele mai cunoscute.

Tot cu prilejul studiului sistematic al plantelor elevii vor trebui să capete cunoștințe despre dezvoltarea în trecut a regnului vegetal.

Programa prevede un număr de 4 ore rezervate lucrărilor practice pe care trebuie să le facă elevii în laboratorul școlii.

In aceste ore vor lucra toți elevii, în echipe de cîte 2—5. Temele lucrărilor vor fi principalele teme cuprinse în programă privind funcțiunile plantelor. Nu s-a indicat care anume experiențe să se execute, lăsîndu-se la aprecierea profesorului alegerea lor, în funcție de utilajul și posibilitățile fiecărei școli. Temele trebuie să fie aceleași pentru toată clasa, dar experiențele pot varia de la echipă la echipă. Controlul rezultatelor se poate face la lecția viitoare sau la viitoarea ședință de lucrări, după natura lucrărilor. Elevii vor trebui să-și noteze în caietele lor principiul sau legea ce trebuie demonstrată, montarea experienței, mersul ei, rezultatele obținute și concluziile.

Botanica — clasa a VIII-a, 2 ore săptămînal — 66 ore anual

Introducere. Obiectul botanicii. Ramurile botanicii. Unitatea lumii vii și legătura ei cu lumea fără viață. Diversitatea lumii vegetale... 1 oră.

(Se vor face excursii: în pădure, la cîmp, livadă etc.).

I. Organizarea și funcțiunile plantelor

Structura celulară a plantelor. Celula vegetală. Protoplasma, nucleul, membrana. Compoziția chimică. Diviziunea directă și indirectă a celulei... 2 ore.

(Se vor observa la microscop celule din foaia de ceapă, stînjenel, elodea, secțiune în măduva de soc).

Țesuturile vegetale, parenchim, țesuturile de susținere, de protecție, vascular și secretor. Rolul lor în viața plantei... 1 oră.

(Se vor observa la microscop diferite țesuturi pe secțiuni în rădăcini, tulpini și frunze).

II. Funcțiuni de nutriție

Metabolismul, expresia unității dintre organism și mediu. Noțiuni de metabolism general. Necesitățile organismului vegetal pentru construirea și refacerea lui. Diferitele organisme au necesități proprii. Noțiuni sumare despre elementele chimice ce intră în compoziția plantelor și rolul lor. Glucide, lipide, substanțe proteice.... 1 oră.

[Se vor face experiențe pentru a demonstra existența în plantă a apei, a substanțelor organice și minerale. Se vor crește plante în borcane cu soluții nutritive din care va lipsi cîte un element din cele absolut necesare creșterii și dezvoltării plantelor. (Se va experimenta cu atîtea elemente cîte vor fi posibile)].

III. Rădăcina, organ de fixare și absorbție

1\. a) Introducere în studiul rădăcinii, rolul ei în viața plantei. Diferențierea rădăcinii ca organ specializat, rizoizi și rădăcinile propriu zise (istoricul). Morfologia (sumar). Structura microscopică a rădăcinii primare. Creșterea rădăcinii în lungime și grosime.

(Se vor face observații asupra felurilor rădăcini, asupra secțiunilor în zona piliferă. Se vor pune din timp semințe la încolțit, pentru a demonstra creșterea în lungime a rădăcinii. Se va experimenta geotropismul pozitiv al rădăcinii).

b) Procesul de absorbție a gazelor și lichidelor. Experiențe doveditoare. Rolul perilor absorbanți, permeabilitatea celulelor vegetale și circulația sevei brute și elaborate în rădăcină.... 2 ore.

(Se vor da noțiuni de osmoză și se va demonstra funcția de absorbție a rădăcinii).

2\. Frunza — organ principal al respirației, fotosintezei și transpirației. Originea ei. Noțiuni despre frunza briofitelor, pteridofitelor, gimnospermelor și angiospermelor. Morfologia. Structura internă a frunzei; stomate; clorofila și ceilalți pigmenți; proprietățile clorofilei. (Se vor observa la microscop secțiuni în frunze. Se vor separa clorofila, xantofila. Se va obține spectrul clorofilei cu ajutorul razei solare). Respirația plantei, a semințelor, a rădăcinilor. Experiențe doveditoare. Fotosinteza (după Vinogradov). Absorbirea bioxidului de carbon de către plante. Sinteza materiilor organice la lumină. Experiențe pentru dovedirea absorbției bioxidului de carbon și a asimilației clorofiliene. Transpirația. Importanța transpirației și mijloacele de reglare a transpirației. Influența condițiilor externe asupra transpirației.... 4 ore.

(Se vor face experiențe pentru demonstrarea transpirației și pentru măsurarea apei pierdute prin transpirație).

3\. **Tulpina** — organ de susținere a frunzelor și florilor, organ conducător. Tulpina briofitelor, pteridofitelor, gimnospermelor și angiospermelor. Morfologia externă. Mugurii și dispoziția lor pe ramuri. Creșterea terminală și intercalară. Structura internă a unei tulpini primare. Creșterea în grosime. Diferite tipuri de tulpini. Rizomul, tuberculul și bulbul. Rolul tulpinei în viața plantei. Circulația sevei brute și elaborate prin fascicolele liberolemnoase.... 2 ore.

(Se va face experiența care demonstrează circulația sevei brute și elaborate. Se vor observa la microscop secțiuni dintr-o tulpină ierboasă și dintr-o ramură de 3 ani. Li se vor arăta elevilor diferite secțiuni prin tulpini, pentru observarea inelelor de creștere).

Recapitularea capitolului... 1 oră.

4\. **Nutriția la plantele saprofite, parazite, carnivore.... 1 oră**

Sensibilitatea și mișcările plantelor.... 1 oră.

Inmulțirea plantelor inferioare și superioare. Inmulțirea asexuată prin: diviziune, înmugurire, spori, ca și prin diferite organe vegetative—butășire, marcotaj. (Se vor face observații la microscop și cu lupa pentru a se observa sporii. Se vor demonstra practic butășirea și marcotajul. **Inmulțirea sexuată a plantelor inferioare și superioare.** Floarea. Originea ei (părțile florii sînt frunze modificate). Floarea la gimnosperme. Părțile florii de angiosperme; pedunculul, receptacolul, caliciul, corola, androceul și gineceul. Sistemul organelor reproducătoare: stamina și carpela. Polenizarea, fecundarea. Formarea embrionului și albumenului din sămînță. Sămînța; alcătuirea ei: tegumentul, embrionul și cotiledoanele, albumenul. Compoziția seminței. Germinarea, condițiile ei interne și externe. Determinarea puterii de germinație. Creșterea și dezvoltarea plantei.... 4 ore.

(Se vor face experiențe pentru a demonstra compoziția seminței și condițiile de germinație).

Factorii principali ai ecologiei plantelor. Unitatea dintre organism și condițiile de viață. Solul, clima. Originea solului. Compoziția. Structura. Rolul bacteriilor în procesele de solificare. (Circulația materiei în natură: sol-plantă-aer-sol: lectură). Lucrările solului, mecanizarea lucrărilor agricole și principalele tipuri de mașini-unelte (plug, semănătoare, combină, trior).... 3 ore.

Recapitularea capitolului... 1 oră.

(Se vor face observații asupra solului, asupra diferitelor soluri: argilos, nisipos, calcaros etc., precum și experiențe pentru a determina proprietățile lor).

IV. **Sistematica lumii vegetale.** Noțiuni de clasificare.

Plantele inferioare sau thalofite. Bacteriile. Structura. Forma, hrănirea (aerobe și anaerobe). Inmulțirea. Clasificarea bacteriilor după rolul lor. Lupta împotriva celor dăunătoare și cultivarea celor folositoare.... 1 oră.

Algele. Descrierea algei unicelulare-tip și biologia ei. Alge filamentoase. Mătasea broaștei. Alcătuirea plantei. Inmulțirea prin diviziune și sexuată. Alge masive: fucusul (fără a se intra în amănunt); laminaria; sargasum; cystoseira etc. Caracterele generale ale algelor.... 2 ore.

Ciupercile. Drojdia de bere. Descrierea. Inmulțirea. Rolul drojdiei. Mucegaiul alb. Descrierea. Biologia. Inmulțirea. Alte specii de mucegai: penicilium, antibioticele.... 1 oră.

Ciuperci cu pălărie. Descrierea plantei. Miceliul-hife. Aparatul sporifer. Inmulțirea. Alte ciuperci saprofite. Importanța lor.... 1 oră.

Ciuperci parazite. Rugina griului, tăciunele griului și al porumbului, mana viței și mana cartofului. Descrierea plantelor și a modului lor de viață. Inmulțirea. Pagubele și combaterea lor. Alte ciuperci parazite; cornul secarei. Caracterele generale ale ciupercilor. Lichenii. Descrierea. Structura. Inmulțirea.... 2 ore.

Importanța lichenilor în natură. Recapitularea capitolului.... 1 oră.

Briofite

Muscinee. Morfologia externă. Răspîndirea lor în natură. Structura tulpinei și a frunzei — în comparație cu algele. Inmulțirea. Ciclul evolutiv. Alți mușchi. Formarea turbei (sfagnum). Folosirea turbei în industrie și agricultură (lectură).... 1 oră.

Pteridofite. Feriga. Structura. Condițiile de viață și dezvoltarea ei. Inmulțirea. Plante înrudite cu ferigele: equisetacee (sfenopside) și licopodiale (licopside). Dezvoltarea lor în vechime. Formarea cărbunilor de pămînt. Caracterele generale ale pteridofitelor.... 2 ore.

Gimnosperme. Plante cu semințe descoperite (Molidul). Descrierea molidului. Frunza. Conurile masculе și femele. Ovulul și grăuntele de polen. Fecundația. Sămînța. Alte conifere: bradul, pinul etc. Importanța economică. Caracterele gimnospermelor. Formele de trecere fosile.... 2 ore.

Angiosperme: Plante cu semințe cu fructe, grup de plante noi și cu o mare răspîndire pe pămînt.

A. Dicotiledonate.

Diversitatea. Originea și primele forme de trecere (gnetacee). Angiosperme. Clasificarea: apetale, dialipetale și simpetale. Caracterele generale. Amentacee. Familia fagacee. Stejarul. Răspîndirea. Descrierea: tulpina, frunzele, florile, fructul. Fagul. Familia betulacee. Carpenul. Răspîndire. Tulpina, frunzele și fructele. Mesteacănul. Alunul.... 2 ore.

Familia salicacee. Salcia. Răspîndirea. Descrierea sumară a florilor. Plopul. Răchita. Familia juglandale. Importanța economică a arborilor de pădure. Pepiniera silvică. Protecția pădurii.... 1 oră.

Importanța pădurilor în natură, pentru agricultură și industrie (lectură).

Dialipetale. Familia ranunculacee. Caracterele generale ale familiei. Descrierea plantei tip: piciorul cocosului. Alte ranunculacee. Familia rozacee. Caracterele generale ale familiei. Descrierea plantei tip: măceșul. Alte rozacee — pomi roditori, mura, smeura, căpșuna.... 2 ore. (Lectură).

Familia leguminoase. Papilionacee. Caracteristicile familiei. Răspîndirea. Mazărea. Rădăcinile cu nodozități. Frunza compusă. Floarea neregulată. Fructul păstae. Alte papilionacee. Importanța economică.... 1 oră.

(Familia malvacee și linacee. Caracteristicile familiei. Importanța plantelor în economia națională — lectură).

Familia umbelifere. Caracterele generale ale familiei. Răspîndirea. Descrierea plantei tip — morcovul — și a altor umbelifere. Importanța lor în alimentație... 1 oră.

Familia crucifere. Caracterele generale ale familiei. Răspîndirea. Descrierea plantei. Varza. Alte crucifere. Importanța lor economică. Simpetale. **Familia solanacee.** Caracterele generale ale familiei. Răspîndirea. Descrierea plantei. Cartoful. Alte solanacee. Importanța lor economică.... 1 oră.

(Familia labiate. Caracteristicile familiei. Importanța lor ca plante medicinale — lectură. Familia cucurbitacee. Caracteristicile familiei. Importanța lor ca plante alimentare și furajere — lectură).

Familia convolvulacee. Familia compozite. Caracterele generale ale familiei. Răspîndirea. Descrierea plantei. Păpădia și floarea soarelui. Alte compozite. Importanța lor economică, medicinală și ornamentală.... 1 oră.

B. Monocotiledonate.

Clasificare. Caractere generale. **Familia liliacee.** Caractere generale. Răspîndirea. Descrierea plantei. Laleaua, bulbul, frunzele cu nervuri paralele, floarea, fructul, înmulțirea. Alte liliacee — amarilidee și iridee. Importanța lor ca plante de primăvară, decorative și alimentare.... 1 oră.

Familia graminee. Caracterele generale. Descrierea plantei tip: griul — rădăcina, tulpina (pai), frunzele. Spicul și floarea. Fructul — cariopsa. Noțiuni recapitulative despre iarovizare și cultura griului. Alte graminee. Gramineele perene, timoftica, pirul etc. Importanța lor în refacerea solului. Importanța în economia națională.... 3 ore.

(Familia ciperacee. Caracteristicile familiei prin care se deosebește de familia graminee. Importanța ca plante furajere în regiunile nordice — lectură).

Familia orhidee. Caracteristicile generale ale familiei. Răspîndirea. Tuberculele, structura florii. Plante epifite. Vanilia. Orhidee din țara noastră.... 1 oră.

Evoluția regnului vegetal..... 1 oră.

Rolul omului în transformarea naturii plantelor. Geobotanica țării. Zonele de vegetație (lectură).... 1 oră.

Recapitulare.... 4 ore.

★

In cursul anului elevii vor executa 4 ore de lucrări practice în laborator. Acestea vor fi planificate de profesor pentru a putea fi urmărite rezultatele.

★

In cadrul studierii sistematicii lumii vegetale se vor aminti formele prin care au trecut plantele în decursul dezvoltării lor istorice. La școlile unde există material panteotologic, acesta va fi folosit în predare.

La fiecare lecție din sistematică se va utiliza cît mai mult material viu, precum și ierbare, planșe, mulaje, piese de muzeu.

Se vor face observații cu lupa și la microscop.

Se vor face observații și lucrări pe parcela școlară și în gospodăriile agricole de stat și colective din apropiere, pentru a se adînci noțiunile despre sol și fertilitate, despre folosirea și importanța îngrășămintelor, despre pregătirea materialului săditor și de însămînțat. Elevii vor participa la lucrările de recoltare.

Se vor face excursii pentru cunoașterea tipurilor principale din flora spontană a țării noastre.

Elevii școlilor sătești vor participa efectiv la munca agricolă, pe terenul gospodăriilor anexe, de stat sau colective.

Cititorii dezbat propunerile ministerului

Cîteva sugestii

Propunerile privitoare la introducerea unui nou plan de învățămînt, elaborarea unor programe și manuale care să corespundă sarcinii de a pregăti temeinic pe elevi din punct de vedere științific și care să fie potrivite nivelului lor de înțelegere, tendința de a crea o stabilitate în funcțiune a cadrelor didactice sînt acțiuni importante, care au trezit nu numai interesul și încrederea în muncă a pedagogilor, dar și interesul maselor de părinți și al tuturor oamenilor muncii.

Pretutindeni în școli se discută acum problema privitoare la durata învățămîntului. Părerea mea este că această problemă nu trebuie privită izolat, ci în strînsă legătură cu politehnizarea învățămîntului. Politehnizarea învățămîntului necesită lărgirea laboratoarelor, crearea de ateliere școlare, un număr însemnat de cadre. Socotesc că în condițiile actuale este necesar să facem un învățămînt temeinic pe o durată de 11 ani, pregătind condițiile necesare învățămîntului de 12 ani și dezvoltării învățămîntului politehnic.

Socotesc că planul de învățămînt prezentat în propunerile ministerului a fost elaborat cu grijă și pricepere și sînt convins că aplicarea lui va duce la buna pregătire multilaterală a tineretului nostru. Mi se pare just că se prevede bifurcarea învățămîntului în secții reală și umanistică începînd cu clasa a X-a. Vom avea astfel elevi mai bine pregătiți pentru învățămîntul tehnic de către secția reală, după cum cei de la secția umanistică vor putea face față în condiții mai bune la facultățile de filologie, istorie, științe juridice, ziaristică și altele.

Dacă în general planul realizează o mai justă gradare a cunoștințelor prin predarea concentrică, dacă el contribuie la înlăturarea în bună măsură a supraîncărcării, am totuși o rezervă în ce privește clasa a V-a, unde, după părerea mea, aceste probleme nu sînt pe deplin rezolvate. Astfel, se menține supraîncărcarea, deoarece apare, pe lîngă istoria antică, și istoria medie, se introduce o a doua limbă străină, se fac ore de lucrări practice și muzică. Există neconcordanță între predarea geografiei și a istoriei, întrucît la geografie elevii încep cu noțiuni de geografie fizică generală, pe cînd istoria prezintă dezvoltarea societății care are loc paralel în Europa, Asia și Africa. Cred că este cazul ca Ministerul Invățămîntului să verifice din nou repartiția materiilor și a orelor și să reducă cu cel puțin două ore planul clasei a V-a. Aceste ore nu trebuie luate însă de la istorie, pentru că nu pot să concep ca un copil la vîrsta de 11 ani să poată asimila astfel în mod trainic cunoștințele de istorie antică și medie.

Pentru anii viitori propun să se revizuiască planul de învățămînt al claselor I-IV. Nu trebuie să uităm că mergem spre generalizarea învățămîntului de 7 ani și, ca atare, e necesară o concordanță mai strînsă între programele pentru clasele I-IV și V-VII.

Propun, de asemenea, Ministerului Invățămîntului să revizuiască programa de istorie, pe care o consider foarte încărcată față de accesibilitatea copiilor.

Crearea institutelor pedagogice ar fi o realizare din cele mai importante a învățămîntului nostru. S-ar deschide perspectivele ca baza învățămîntului primar să fie solid clădită. Am elimina multe neajunsuri în pregătirea tineretului nostru. Totuși, eu aș propune ca în primii ani să nu se treacă la recrutarea cadrelor din școlile de cultură generală. Cîțiva ani să se experimenteze profilarea unora dintre școlile noastre pedagogice spre institut. Acest lucru ar asigura o continuitate în pregătirea profesională și practică, precum și o recrutare judicioasă a cadrelor.

Este lăudabilă și foarte bine venită munca Ministerului Invățămîntului pentru a realiza o stabilitate a cadrelor, prin acțiunea de atestare care a și început în unele regiuni ale țării. S-au produs multe neajunsuri la numiri în anii trecuți tocmai din lipsa unei atitudini ferme în privința respectării studiilor și a rezultatelor la catedră. Propun ca de încadrări să răspundă o comisie mai largă, care să fie capabilă să aprecieze nivelul de pregătire ideologico-politică și profesională a cadrelor.

Cred, de asemenea, că numirea cadrelor de control trebuie să se facă pe baza propunerilor organelor locale, pentru a exista o strînsă colaborare între organele centrale și cele locale și nu o suprapunere: organele locale să nu poată trece în funcțiune pe cei propuși, pînă ce Ministerul Invățămîntului nu confirmă propunerea. In acest fel Ministerul Invățămîntului va avea libertatea să verifice capacitatea celui propus și s-ar evita multe greșeli.

CONSTANTIN NUȚU
profesor de istorie — Orașul Stalin

Măsuri de mare însemnătate

Socotesc că propunerea Ministerului cu privire la prelungirea duratei învățămîntului la 11 ani are o mare însemnătate. Școala de 11 ani ar da posibilitate să se distribuie mai rațional obiectele pe clase, să se aplice principiul concentrismului, să se introducă noi obiecte de studiu.

O propunere care trebuie menționată în mod special este bifurcarea cursului mediu în secții reală și umanistică. Este un fapt îndeobște cunoscut că unii elevi au aptitudini vădite pentru științele fizico-matematice, iar alții pentru disciplinele umaniste. Bifurcarea corespunde tocmai pronunțării aptitudinilor elevilor spre sfîrșitul cursului mediu și creează posibilitatea ca ei să-și adîncească cunoștințele în domeniile pentru care au interese și aptitudini. In ceea ce privește pregătirea politehnică a elevilor de la secția literară, ea nu va fi prejudiciată, deoarece orientarea politehnică se realizează pe tot parcursul școlarității, nu numai în ultimele două clase, iar numărul de ore prevăzut în acest scop este același pentru ambele secții.

Socotesc ca fiind foarte justă propunerea de a se reduce numărul săptămînal de ore, prin fixarea unui plafon maxim de 32 ore. In felul acesta se înlătură cauza principală a supraîncărcării și oboselii, observate astăzi la un mare număr de elevi.

Examinînd proiectul planului de învățămînt pentru școala de cultură generală de 11 ani, constatăm că, deși numărul obiectelor care figurează sub termenul de filozofie a sporit, obiectul psihologiei nu a beneficiat de prelungirea duratei cursurilor cu un an, ci continuă să fie predat într-o oră pe săptămînă și numai un singur an. Chiar dacă psihologia s-ar trata ca o știință pur descriptivă, încă n-ar fi suficiente 30 de ore pentru ca elevii să dobîndească noțiuni clare despre procesele psihice. Dar psihologia nu e o știință descriptivă, ci o știință explicativă. Concepția pavlovistă se însușește greu de către elevi. De aceea socotesc că numărul orelor de psihologie trebuie sporit.

Una din cele mai importante condiții pentru înfăptuirea unui învățămînt de calitate este alcătuirea de manuale bune, originale, așa cum prevăd propunerile Ministerului. Manualele traduse sînt inferioare originalelor lor, iar cele alcătuite pe bază de contract s-au dovedit slabe. Multe din manualele actuale nu sînt atractive, nu sînt scrise într-o limbă îngrijită, nu ilustrează suficient și interesant legile și regulile generale, nu prezintă întotdeauna materia după principii pedagogice, nu sînt adaptate vîrstei copiilor, sînt împovărate de precizări de amănunt obositoare.

Chiar și în ultimele manuale executate pe bază de contract apar asemenea defecte Este concludent din acest punct de vedere Abecedarul pentru clasa I-a, apărut astă toamnă, manual pentru care s-au făcut mari eforturi de ordin tehnic. Din punct de vedere pedagogic, manualul conține greșeli care se repercutează defavorabil asupra procesului de învățămînt și asupra dezvoltării copiilor. In partea a doua a abecedarului, de exemplu, sînt introduse bucăți foarte lungi, supraîncărcate de cuvinte noi și grele și cu o orientare educativă cel puțin discutabilă. Intr-o singură bucată („Scrisoarea"), pe care copiii o învață după patru luni de la cunoașterea primei litere, figurează aproape 15 cuvinte și expresii noi, dintre care multe sînt abstracte, inaccesibile și greu de pronunțat. Intilnim în această bucată cuvinte ca: hornar, galerie, tîrnăcop, scule, vagonete, perforator electric, surpat, adesea, ilustrat, beznă, a da sarcini, a tăcea chitic, plan. Acestea într-o singură lecție la clasa I-a!

Cît despre valoarea educativă a bucății, e suficient să-i arătăm conținutul: un părinte, miner, vine de la lucru și, după ce vorbește cu copilul, îi spune să se ducă la joc, fiindcă el are de scris. Copilul, în loc să plece, se furișează îndărătul părintelui și citește peste umărul lui textul scrisorii. Copiii înțeleg că acțiunea de a pîndi părinții peste umăr e permisă și chiar recomandabilă.

Este evident că la elaborarea manualelor școlare trebuie atrași oamenii de știință, cu experiență și competență pedagogică, trebuie atrași scriitorii, după buna tradiție pe care au creat-o Lazăr și Asachi și au întărit-o Creangă și Vlahuță, Slavici și Sadoveanu. Este necesar, de asemenea, să fie constituite comisii de specialiști care să examineze manualele prezentate la concurs și aceste comisii să aibă întreaga responsabilitate a valorii manualelor acceptate.

O atenție deosebită se acordă în propunerile Ministerului Invățămîntului pregătirii învățătorilor. Privind lucrurile numai sub raportul nivelului de cultură generală al viitoarelor cadre didactice de la școala primară, formula institutelor pedagogice apare cea mai fericită. In mod firesc se ridică, însă, următoarea întrebare: vor atrage institutele pedagogice absolvenți bine pregătiți? Avem siguranța că acestea nu vor deveni institute salvatoare pentru candidații respinși la celelalte institute? Dar și mai importantă mi se pare următoarea problemă: posibilitatea pregătirii profesionale nu este oare mai redusă în institutele pedagogice, decît în actualele școli pedagogice? In cadrul școlilor pedagogice, fiecare elev ține, în decurs de trei ani, aproximativ 45 de lecții și asistă la aproximativ 170 de lecții. Aceasta constituie o apreciabilă experiență pedagogică. In institutele pedagogice, practica pedagogică se va restrînge la un an și jumătate, primul semestru fiind necesar pregătirii teoretice în psihologie și pedagogie. Aceasta este puțin dacă avem în vedere că învățămîntul elementar impune cunoașterea metodicii destul de complicate a zece obiecte de învățămînt. De aceea propun să se examineze posibilitatea prelungirii duratei cursurilor la școlile pedagogice cu încă un an, consacrat formelor mai complexe de practică, filozofiei, adîncirii obiectelor de diplomă.

S-ar putea ca părerile exprimate mai sus să reprezinte mai mult locul geometric al prejudecăților despre avantajele școlii pedagogice. In orice caz, ele atrag atenția asupra unor probleme pe care planul și programele institutelor pedagogice vor trebui să le rezolve.

I. DIDILESCU
profesor la școala pedagogică nr. 3 din București

O școală care va pregăti mai bine elevii pentru viață

Am citit cu mult interes noile propuneri apărute în presă privitoare la dezvoltarea învățămîntului nostru de cultură generală. Ca părinte a doi copii de școală — unul în clasa I-a, altul în clasa IX-a — și ca cetățean al țării mă bucur că învațămîntul nostru va face încă un pas înainte.

De cîte ori stau de vorbă cu fiica mea, elevă în clasa a IX-a, îmi dau seama cum rodesc străduințele pedagogilor din școală de a da elevilor o educație multilaterală, de a-i pregăti cît mai bine pentru viață, pentru muncă. In acești 9 ani de cînd fiica mea este elevă, școala a reușit să-i trezească dragostea de a cunoaște, dragostea de muncă. Ea se interesează de multe lucruri și, chiar dacă întîmpină greutăți în înțelegerea vreunei probleme, nu renunță, nu se descurajează. Atitudinea ei justă față de muncă și față de problemele vieții este faptul care mă bucură cel mai mult. Aceasta este mentalitatea sănătoasă pe care și-o formează copiii noștri în școală azi.

De cîtva timp mă gîndesc însă cu grijă că sosește curînd momentul cînd fiica mea va trebui să-și aleagă un drum în viață, drumul viitoarei profesiuni. Mă întreb dacă va putea face acest pas hotărîtor în viață la vîrsta de 16 ani. Ea este încă un copil. Și apoi mă întreb dacă în acest timp și-a însușit cunoștințele de bază pe care să se clădească apoi, solid, pregătirea ei de mai departe. Numai după 10 ani de învățătură, de multe ori fără manuale, cu un program supraîncărcat, eu cred că elevii cu greu pot face față fie muncii în producție, fie studiului în învățămîntul superior. Pe fiica mea o atrage învățămîntul tehnic. Poate că ea va merge pe acest drum după absolvirea școlii de cultură generală. Dar îmi dau seama că îi lipsesc o serie de cunoștințe de desen tehnic, de geometrie analitică, noțiuni de calcul diferențial și integral. Ea are prea puține cunoștințe practice. De asemenea, îi lipsesc multe cunoștințe de literatură, istorie, filosofie etc.

Politehnizarea învățămîntului, cerință imperioasă pentru actuala dezvoltare a științei și tehnicii, impune prelungirea anilor de pregătire, după părerea mea, la 12. Pentru o perioadă tranzitorie, în care să se pregătească condițiile necesare în acest scop (laboratoare și ateliere utilate, cadre etc.) trebuie să ne mulțumim cu 11 ani. Aș vrea ca Nichita, băiatul meu, care este acum în clasa I-a, să învețe într-o școală de 12 ani, în care să poată primi cunoștințe teoretice și practice din domeniul tehnic și, de asemenea, să-și însușească mai multe cunoștințe din domeniul literaturii, filozofiei, artelor. Mă bucur că el va putea învăța în școală două limbi moderne.

In propunerile Ministerului Invățămîntului se vede și preocuparea pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor. In această privință vreau să subliniez că trebuie să existe o grijă sporită și neîntreruptă. Este necesar să se organizeze astfel activitățile extrașcolare, încît copiilor să le rămînă timp mai mult pentru pregătirea lecțiilor, pentru lectură, sport și distracții.

Prin bifurcarea învățămîntului pe secții, reală și umanistică, în ultimii doi ani de școală, s-ar putea realiza o pregătire mai temeinică a elevilor în ramura spre care înclină fiecare. Cred că școala va trebui, de altfel, să facă mai mult decît pînă acum în privința orientării profesionale a elevilor. Din școală copiii trebuie să cunoască, în linii mari, cum se muncește în diferite profesii, care cunoștințe sînt în special necesare pentru aceste profesii și să primească o îndrumare mai concretă și mai directă. Pedagogii, mai bine decît părinții, își pot da seama ce posibilități au elevii. Ei ar trebui să stea mai des de vorbă cu părinții despre această importantă problemă. De cîte ori am întrebat-o pe fiica mea ce profesiune i-ar place, am văzut la ea greutatea de a se decide. „Toate îmi plac, toate au ceva interesant și atrăgător"— îmi răspunde. Așa este — dar răspunsul acesta dovedește că ea nu s-a legat în mod deosebit de o specialitate, că școala n-a aprins pînă acum în inima ei dorința vie de a lucra într-un anumit domeniu. Bifurcarea învățămîntului în ultimii doi ani de școală ar putea contribui mult la rezolvarea acestei probleme.

Cred că noile propuneri pentru dezvoltarea învățămîntului de cultură generală vor duce la ridicarea pe trepte înalte a școlii noastre, care va putea asigura o bună pregătire a generațiilor viitoare.

Ing. CORNEL JUCU
din Direcția Construcțiilor a Ministerului Căilor Ferate

Manuale cît mai bune

Am luat cunoștință cu mulțumire de faptul că Ministerul Invățămîntului va întocmi un proiect de regulament al concursului pentru elaborarea manualelor școlare.

Se știe că unul dintre factorii principali care contribuie la ridicarea nivelului învățămîntului îl constituie manualele școlare, care trebuie să corespundă din toate punctele de vedere cerințelor metodice și pedagogice.

De multe ori, de pildă cu prilejul ședințelor, plenarelor și consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice li s-a cerut acestora să trimită în scris Ministerului Invățămîntului observații și propuneri menite să ajute la îmbunătățirea manualelor școlare. Nu știu unde au ajuns toate constatările și propunerile trimise. Ceea ce știu însă este că, la fiecare început de an școlar, manualele au apărut iar cu greșeli și lipsuri. Cred că scoaterea la concurs a manualelor va pune capăt acestor deficiențe.

De altfel, așa cum se arată în propunerile Ministerului Invățămîntului, concursul pentru elaborarea de manuale este prevăzut încă în cele mai vechi legiuiri școlare din țara noastră, cum este legea instrucțiunii din 1864, iar în U.R.S.S. manualele se elaborează de asemenea prin concurs.

Sînt încredințat că cei mai buni și mai talentați pedagogi, cu dragoste față de copii și tineret, față de munca instructiv-educativă, vor căuta să folosească din plin toate cunoștințele, toată priceperea lor pentru a elabora manuale cît mai bune, cît mai corespunzătoare cerințelor școlii.

V. DOROHONCEANU
directorul școlii de 7 ani nr. 1 din Piatra Neamț

Să ținem seama de condițiile reale

Publicarea în presă a propunerilor Ministerului Invățămîntului pentru dezvoltarea și ridicarea învățămîntului de cultură generală din țara noastră, precum și organizarea unor consfătuiri raionale în care slujitorii școlii, părinții elevilor și oamenii muncii vor avea posibilitatea să dezbată pe larg problemele esențiale ale organizării viitoare a școlii, dovedesc cu prisosință asigurarea unei puternice baze a muncii colective. Dacă adăugăm la aceasta și faptul că în înseși propunerile Ministerului Invățămîntului, învățătorii și profesorii recunosc oglindirea multor propuneri, sugestii și observații pe care ei le-au făcut adesea — uneori mai timid, alteori cu mai mult curaj, dar întotdeauna mînați de marea răspundere și dragoste ce-o poartă școlii ca urmare a înaltei prețuiri arătate de partid — ne dăm seama că Ministerul Invățămîntului a părăsit metoda muncii sectare, care a cauzat atîtea greutăți.

In multitudinea problemelor cuprinse în planul de măsuri, una din cele mai importante este aceea a duratei învățămîntului de cultură generală. Școala de 10 ani s-a dovedit a fi necorespunzătoare. Viața, practica ne-au arătat că trecerea la învățămîntul de 10 ani a fost o greșeală. Din școala de 10 ani am scos serii de elevi cărora nu le-am putut asigura nici cunoștințe suficiente și temeinice, nici o pregătire practică îndestulătoare. Ținînd seama și de greșeala pe care am făcut-o în multe cazuri, admițînd în clasa I-a elevi sub vîrsta școlară, ne-am trezit la „examenul de maturitate" cu niște copilandri care erau nevoiți să se orienteze prea devreme către viitoarea lor profesiune și să facă față cu greu exigențelor producției sau ale învățămîntului superior. Tocmai de aceea socotesc că una din cele mai importante propuneri ale Ministerului Invățămîntului o constituie aceea de a se prelungi durata de școlarizare la 11 ani, așa încît să se asigure într-o mai bună măsură formarea viitorului cetățean al patriei noastre socialiste.

Există însă pe teren, în școli, în familii, discuții aprinse în legătură cu creșterea duratei de școlarizare la 12 ani. Mărturisesc că și eu sînt pentru un învățămînt de cultură generală de 12 ani. Dar dacă mulți tovarăși semnează cu amîndouă mîinile pentru învățămîntul de 12 ani, semnez și eu pentru el, din toată inima, pentru mai tîrziu.

Cred că cei mai mulți care susțin acum școala cu durata de 12 ani nu cunosc condițiile concrete, greutățile care ne stau în cale. Cu toții cunoaștem rapida dezvoltare a învățămîntului în țara noastră într-un timp relativ scurt — care n-a putut fi susținut de o realizare corespunzătoare a planului de construcții de localuri de școli. In Capitală, de exemplu, în anii primului cincinal numărul copiilor din clasele I-IV a crescut cu peste 6000. Dacă în anul școlar 1950-51 aveam un număr de 36 clase cu 1757 elevi în școlile serale, în acest an școlar numărul claselor din secțiile și școlile serale este de 348, cu peste 9000 elevi. Nici nu poate fi altfel într-un regim de democrație populară, care înfăptuiește revoluția culturală. Deși în anii primului cincinal s-au construit în Capitală un număr de 16 localuri noi de școală, încăpătoare și luminoase, cu peste 100 de săli de clasă, totuși școlile noastre sînt încă supraaglomerate.

Dezvoltarea învățămîntului nu se poate realiza numai cu propuneri entuziaste — pornite din dorința de a pregăti cît mai temeinic tineretul. Dezvoltarea învățămîntului reclamă asigurarea unei solide baze materiale, în primul rînd a localurilor. Nu trebuie să uităm nici faptul că introducerea învățămîntului politehnic în școli necesită laboratoare, ateliere, utilaj, cadre. Este adevărat că va trebui să luptăm pe toate căile pentru recîștigarea unor localuri de școli, care astăzi au cu totul altă destinație. Totuși, numai aceste măsuri nu vor putea asigura tot spațiul necesar.

Ținînd seama de aceste condiții, socotesc că nu poate fi încă vorba de prelungirea duratei învățămîntului la 12 ani, deși sîntem convinși că într-o asemenea școală de cultură generală elevii noștri ar primi, pe lîngă o temeinică pregătire teoretică, și deprinderile practice legate strîns de viața economică a țării noastre.

C. PETRICU
directorul secției de învățămînt a Sfatului popular al Capitalei

Munca comuniștilor din școlile profesionale ale Capitalei

Ing. Marin Rădoi
șeful secției de știință și cultură
a comitetului orășenesc P.M.R.
București

Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei noastre naționale în anii celui de al doilea plan cincinal deschid învățământului profesional perspective noi și luminoase. Pregătirea de cadre calificate, capabile să mînuiască cele mai complicate mașini și agregate pune în fața școlilor profesionale și a organizațiilor de partid din aceste școli probleme variate și complexe.

Sprijinite de comitetele raionale, organizațiile de partid din școlile profesionale ale Capitalei s-au preocupat îndeaproape de instruirea și educarea elevilor, acordînd cea mai mare atenție sarcinilor izvorîte din Hotărîrea partidului și guvernului din ianuarie 1955 cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri. De pildă, planul de muncă al organizației de partid de la școala profesională „Iosif Rangheț" este axat pe probleme esențiale ale activității școlii, contribuind pe această cale la îmbunătățirea muncii direcției școlii și cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului procesului instructiv-educativ. Biroul organizației de partid de la această școală controlează îndeplinirea hotărîrilor luate în adunările generale, ascultă periodic referate prezentate de membrii de partid. De asemenea, organizația de partid se preocupă îndeaproape de înarmarea cadrelor didactice cu învățătura marxist-leninistă.

In multe școli organizațiile de partid se preocupă îndeaproape de pregătirea practică a elevilor. Ca urmare, lucrările efectuate de ucenici la uzinele „Electromontaj", „Tudor Vladimirescu", „ICAR" etc. sînt aproape la nivelul lucrărilor executate de muncitorii calificați pe lîngă care se pregătesc aceștia.

Multe organizații de partid din școlile profesionale acordă o mare atenție îndrumării organizațiilor U.T.M., sprijinindu-le în alcătuirea planurilor de muncă, participînd la pregătirea și desfășurarea adunărilor U.T.M., analizînd munca utemiștilor și luînd măsuri concrete pentru îmbunătățirea ei. Ca urmare a îndrumărilor primite din partea organizațiilor de partid, organizațiile U.T.M. din unele școli profesionale se preocupă mai mult de creșterea simțului de răspundere al elevilor pentru însușirea cunoștințelor teoretice și practice, cît și pentru îmbunătățirea comportării lor față de profesori, maiștri și muncitori. De pildă, toți cei 29 de elevi din anul III „A" al școlii profesionale nr. 1 sînt promovați și toți au nota 5 la purtare. De asemenea, birourile U.T.M. se preocupă mai mult de justa organizare a timpului liber al elevilor. Astfel, la școlile profesionale nr. 1, nr. 4. „Mao Tze-dun", „Mátyás Rákosi" etc. s-a organizat vizionarea în colectiv a spectacolelor, muzeelor și expozițiilor, elevii participă la concursul „Iubiți cartea", la concursuri sportive etc.

Organizațiile de partid sprijină conducerile școlilor în asigurarea unui conținut cît mai bogat al orelor educative. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școlile profesionale „Clement Gottwald", „TTC Giulești" etc.

Cu toate aceste succese, nivelul la care se desfășoară instruirea teoretică și practică într-o serie de școli profesionale este încă nesatisfăcător. La consfătuirea care a avut loc de curînd la comitetul orășenesc P.M.R. București, unde s-a analizat munca de partid desfășurată în școlile profesionale din Capitală, s-a arătat că neajunsurile activității instructiv-educative se datoresc și lipsurilor care mai există în munca comuniștilor. Mai sînt în școlile profesionale organizații de partid care subapreciază conținutul muncii instructiv-educative și își desfășoară activitatea pe baza unor planuri lipsite de obiective concrete, nelegate de conținutul învățămîntului. Așa stau lucrurile de pildă, la organizația de partid a școlii profesionale nr. 1.

Controlul îndeplinirii hotărîrilor se face de multe ori în mod formal sau uneori se neglijează complect, așa cum se întîmplă la organizația de partid de la școala profesională „TTC Giulești".

In multe școli membrii de partid se dezinteresează de activitatea organizațiilor U.T.M. și de sindicat. Antrenarea colectivului de cadre didactice, maiștri și muncitori, ca și a utemiștilor pentru intensificarea activității de educare a ucenicilor în spiritul dragostei față de munca productivă, față de întreprindere, n-a devenit încă o preocupare permanentă a organizațiilor de partid din școlile profesionale. Ori, acest lucru trebuie să constituie activitatea de căpetenie a organizațiilor de partid. O serie de organizații de partid din școlile profesionale n-au manifestat nici o preocupare pentru formarea unui activ fără de partid, alcătuit din cele mai valoroase și devotate cadre didactice, care să sprijine realizarea în practică a planului de muncă.

Lipsurile existente în munca de partid se explică în mare măsură și prin slaba preocupare a organizațiilor de partid față de ridicarea nivelului politic și ideologic al membrilor și nemembrilor de partid. Unele organizații de partid, așa cum sînt cele de la școlile profesionale „Mao Tze-dun", „Clement Gottwald" și altele n-au organizat nici pînă acum studiul documentelor celui de al doilea Congres al P.M.R. In alte școli, chiar dacă există forme organizate de studiere a documentelor Congresului, unii membri de partid și sindicat nu frecventează cu regularitate cercurile și uneori vin nepregătiți, fără ca organizația de partid să-i tragă la răspundere.

Lipsuri foarte serioase se manifestă însă și în munca organizațiilor de partid și a conducerilor întreprinderilor pe lîngă care funcționează școlile profesionale. Astfel, conducerile unor uzine acordă o slabă atenție modului cum funcționează școlile profesionale, considerînd aceste școli drept o povară. Asemenea exemple ne oferă conducerea uzinei „Mátyás Rákosi". La uzinele „Mao Tze-dun" conducerea nu numai că nu sprijină școala, dar îi creează chiar greutăți. Numai așa se explică de ce în ajunul deschiderii școlii a fost desființat atelierul-școală și o serie de încăperi destinate cazării ucenicilor au primit alte destinații.

Numeroase organizații de partid din întreprinderi nu acordă sprijin desfășurării în bune condiții a practicii de învățămînt în școlile unde se pregătesc viitoarele cadre de muncitori calificați. Aceasta face ca multe conduceri din întreprinderi să subaprecieze necesitatea organizării de ateliere-școală și dotarea acestora cu utilaj care să satisfacă cerințele învățămîntului practic. Au avut loc și încălcări ale prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniștri nr. 91, ucenicii din anul I fiind trecuți în producție direct, fără a primi cele mai elementare cunoștințe practice. Așa s-au petrecut lucrurile la școala „Mao Tze-dun", unde elevii a 5 din cele 7 clase ale anului I au intrat direct în producție.

La unele școli, cum este școala „TTC Giulești", numărul ucenicilor repartizați la mașini depășește numărul meseriașilor, ceea ce face ca supravegherea și îndrumarea lor să se desfășoare nesatisfăcător.

Ca urmare a ușurinței cu care unele conduceri de școli și de întreprinderi au privit problema recrutării elevilor pe baza principiului teritorial, s-au făcut greșeli serioase. Astfel, la școala profesională „Iosif Rangheț", 65 la sută din totalul elevilor sînt recrutați din mediul rural. Majoritatea elevilor din școlile profesionale de pe lîngă întreprinderile „Mao Tze-dun", „TTC Giulești", „Mátyás Rákosi", „Clement Gottwald" sînt recrutați din provincie, în timp ce în Capitală un număr de absolvenți ai școlilor de 7 ani au rămas în afara producției. Este necesar ca organizațiile de partid să îndrume colectivele pedagogice în acțiunea lor de lămurire a părinților, în special a celor din centrele muncitorești, spre a-și înscrie copiii în școlile profesionale.

Nici ministerele de resort nu sînt străine de deficiențele existente în învățămîntul profesional. Ministerul Învățămîntului, Ministerul Industriei Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini, Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, Ministerul Căilor Ferate și altele n-au acordat grija cuvenită editării tuturor manualelor necesare școlilor profesionale, iar manualele existente sînt uneori necorespunzătoare din punctul de vedere al calității. De asemenea, înzestrarea școlilor cu materiale didactice și utilaje este încă nesatisfăcătoare. Îndrumarea și controlul ministerelor care tutelează școli profesionale se reduc de multe ori numai la elaborarea de circulare și îndrumări scrise, fără să se urmărească atent în ce măsură pregătirea practică și teoretică a elevilor corespunde cerințelor tot mai mari ale producției.

Incadrarea unor profesori s-a făcut cu întîrziere și a suferit modificări chiar și în luna ianuarie, iar unele ministere tutelare n-au respectat regulamentul privind numirea, transferarea și eliberarea din funcție a profesorilor.

Deși în acest an școlar comitetele raionale de partid au instruit secretarii organizațiilor de partid din școlile profesionale, totuși ele nu le-au dat ajutorul de care aveau nevoie. O serie de fapte — ca fluctuația instructorilor cu problemele de învățămînt, folosirea acestora în alte munci, neglijarea controlului activității organizațiilor de partid din școlile profesionale, insuficienta preocupare pentru analizarea muncii de partid din aceste școli — dovedește că la unele raioane de partid mai persistă subaprecierea muncii politice din școlile profesionale.

Multe din lipsurile existente în școlile profesionale se datoresc și secției de știință și cultură a comitetului orășenesc P.M.R. București, care n-a controlat temeinic și sistematic modul cum îndeplinesc comitetele raionale P.M.R. hotărîrile partidului și n-a sprijinit organizațiile de partid din școlile profesionale în vederea creșterii prestigiului și rolului mobilizator al acestora în îmbunătățirea activității instructiv-educative. De asemenea, secția de știință și cultură n-a îndrumat și n-a controlat permanent secția tineretului muncitoresc a comitetului orășenesc U.T.M., ceea ce a contribuit la subaprecierea de către organizațiile de bază U.T.M. a principalelor probleme din școlile profesionale, ca însușirea unor temeinice cunoștințe teoretice, educarea elevilor în spiritul dragostei față de munca productivă, ridicarea nivelului cultural al elevilor etc.

Prin unirea eforturilor tuturor lucrătorilor din învățămîntul profesional și tehnic se poate asigura pregătirea în condiții optime a muncitorilor calificați și a maiștrilor legați de producție, cu temeinice cunoștințe practice, care să poată îndeplini cu succes cerințele tot mai mari ale economiei noastre naționale în plin avînt.

Seară de povestiri turistice la secția pentru pionieri și școlari a cercului turistic al Casei de Cultură a Sindicatelor din București.

Se îmbunătățește conținutul predării

La școala medie de fete nr. 21 din București se observă o vie preocupare pentru îmbunătățirea conținutului științific și educativ al lecțiilor. Conducerea școlii, respectiv tovarășele Paula Popovici și Victoria Zisulescu, se interesează îndeaproape de felul cum se realizează în cadrul lecțiilor predate cerințele programelor școlare.

Această grijă a conducerii școlii se reflectă din plin în activitatea majorității cadrelor didactice. Întocmirea cu regularitate a planurilor de lecții și folosirea materialului didactic a devenit o trăsătură comună a majorității profesorilor din școală. Pregătite cu conștiinciozitate, multe lecții au un nivel științific ridicat, contribuind în bună măsură la formarea concepției materialiste despre lume a elevelor, la educarea lor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Un exemplu concludent în această privință îl constituie lecțiile de istorie. Lecția predată la clasa a X-a „C" de către tovarășa Polixenia Popescu, despre luptele ceferiștilor și petroliștilor din ianuarie-februarie 1933, a pătruns adînc în inimile elevelor. Într-o expunere deosebit de vie, de atrăgătoare, care oglindea o pregătire conștiincioasă pentru lecție, tovarășa profesoară a înfățișat luptele duse de către clasa muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist, împotriva exploatatorilor, pentru o viață mai bună a oamenilor muncii. Întemeindu-și explicațiile pe concepția materialistă despre lume, tovarășa Popescu a reușit să arate în mod clar nedreptatea socială ce se adîncea din ce în ce mai mult în perioada respectivă, rolul imens al luptei de clasă în realizarea trecerii de la un mod de producție la altul. Elevele au participat la lecție cu un deosebit interes.

Rezultate bune se înregistrează și la lecțiile de istorie ale tovarășei Olga Dedu. In predarea lecției „Franța în timpul consulatului" la clasa a VIII-a, tov. Dedu le-a ajutat pe eleve să înțeleagă teza marxist-leninistă cu privire la războaiele juste și nejuste, să-și dea seama că scopul războaielor conduse de către Napoleon în timpul consulatului a fost cotropirea, jaful și subjugarea popoarelor. Răspunsurile date de eleve la fixarea cunoștințelor au dovedit că ele au înțeles pe deplin desfășurarea cauzală a fenomenelor istorice.

O valoroasă contribuție la educarea elevelor în spiritul patriotismului socialist aduc și lecțiile de geografie, predate de tovarășa Maria Marinescu. In predarea lecției „Agricultura în Rominia burghezo-moșierească", tovarășa Marinescu le-a arătat elevelor situația grea și înapoiată a agriculturii țării în acea perioadă, le-a vorbit despre jefuirea imenselor bogății ale patriei de către capitalul străin, trezind în inimile elevelor o ură nestăvilită față de coaliția burghezo-moșierească. Îmbinarea continuă a expunerii cu conversația, folosirea gradată a materialului didactic și însoțirea acestuia de clare motivări științifice au trezit în rîndurile elevelor un puternic interes, o atenție încordată. La sfîrșitul lecției, tovarășa Marinescu a citit un fragment din poezia „1907" de Al. Vlahuță. Ura împotriva călăilor poporului, din a căror poruncă au fost împușcați peste 11.000 de țărani care-și cereau dreptul la viață a pătruns adînc în inimile elevelor.

Cu toată grija pe care direcția o acordă îmbunătățirii conținutului științific și educativ al lecțiilor, mai sînt totuși cadre didactice care desfășoară unele lecții slabe din acest punct de vedere. La astfel de lecții nu se constată preocuparea de a lega învățămîntul de viață, de realitate, de a prezenta cunoștințele în mod gradat, de a organiza în așa fel lecția, încît să existe timp suficient pentru transmiterea noilor cunoștințe. De exemplu, tovarășa Aneta Grigorescu, profesoară de geografie, în predarea lecției „Precipitațiile atmosferice", la clasa a V-a, a transmis cunoștințele în mod teoretic, fără a folosi observațiile elevelor asupra fenomenelor din natură. Deși afară era zăpadă și chiar ninsea, tovarășa profesoară nu a folosit acest prilej.

Aceste lipsuri arată necesitatea unei munci de îndrumare și control mai organizate, mai perseverente și mai cuprinzătoare din partea conducerii școlii, pentru ca fiecare profesoară să primească ajutorul de care are nevoie pentru a răspunde cu succes sarcinilor deosebit de importante ce se pun în fața școlii.

ION ROȘIANU
inspector general

Consfătuire privitoare la munca instituțiilor preșcolare

Inspectoarele care se ocupă în cadrul secțiilor de învățămînt regionale și raionale de îndrumarea și controlul învățămîntului preșcolar s-au întrunit în zilele de 30 și 31 martie într-o consfătuire la Ministerul Învățămîntului, pentru a dezbate probleme legate de sectorul în care-și duc activitatea.

In cuvîntul de deschidere al consfătuirii, tovarășul N. Sipoș, locțiitor al ministrului Învățămîntului, a subliniat importanța instituțiilor care asigură educarea copiilor de virstă preșcolară, a arătat realizările obținute de aceste instituții și sarcinile care stau în fața lor, precum și sarcinile secțiilor de învățămînt în vederea îmbunătățirii muncii grădinițelor de copii.

In continuarea ședinței, tov. Irina Pop, inspectoare pentru învățămîntul preșcolar din regiunea Cluj, a susținut un referat care a analizat aspectele cele mai importante ale activității grădinițelor de copii din această regiune. La discuțiile pe marginea referatului au participat multe dintre tovarășele prezente la consfătuire. Cu un interes deosebit a fost dezbătută, de pildă, problema ridicării nivelului profesional al educatoarelor. In unele regiuni și raioane s-au folosit pe scară largă, în acest scop, cercurile pedagogice ale educatoarelor. Mai mult, în regiunea Hunedoara s-a organizat cu frumoase rezultate schimbul de experiență dintre aceste cercuri, prin trimiterea de delegații care au împărtășit și au popularizat experiența pozitivă a unor educatoare. Consultațiile organizate de colțurile metodice, ca și consfătuirile de producție sînt forme tot atît de rodnice de ridicare a nivelului profesional al educatoarelor. In mod deosebit s-a subliniat importanța pe care o are în această privință cursul de perfecționare, care este urmat de un număr apreciabil de educatoare.

Au trezit interes și discuțiile referitoare la legătura instituțiilor preșcolare cu școlile elementare, în vederea pregătirii copiilor pentru clasa I-a. Poate fi dată ca exemplu, în această privință, inițiativa frumoasă a educatoarelor din raionul Iași, care au organizat asistențe la lecții și consfătuiri cu învățătoarele de la clasele I-a, precum și expoziții cu lucrări ale copiilor. Preocupări asemănătoare se întîlnesc și în alte raioane ale țării, cum este, de pildă, raionul Sibiu, regiunea Stalin. Și aici se acordă o grijă deosebită familiarizării copiilor cu școala elementară.

Participantele la consfătuire au arătat și aspecte din propria lor muncă, împărtășindu-și experiența. Spre exemplu, unele dintre ele au arătat procedeele pe care le folosesc în munca de îndrumare și control. Inspectoarele de la regiuni au arătat cum ajută inspectoarele noi, tinere în munca de îndrumare și control, să-și îmbunătățească activitatea.

Din discuții a reieșit că una dintre problemele care se află în atenția cadrelor din învățămîntul preșcolar este lărgirea bazei materiale a acestui învățămînt. Și pentru o cît mai bună rezolvare a acestei chestiuni s-au folosit căi diferite. Cadrele din învățămîntul preșcolar au reușit să mobilizeze pe deputații sfaturilor populare, comisiile de femei și părinții pentru înzestrarea grădinițelor cu cele necesare bunei desfășurări a activității educative. Astfel, multe grădinițe au fost înzestrate cu mobilier, cu jucării, cu aparate pentru educația fizică, etc. Se cere însă din partea întregului personal al grădinițelor de copii mai mult simț de răspundere pentru menținerea și păstrarea acestui material în condiții cît mai bune.

In ceea ce privește hrana copiilor, multe grădinițe folosesc recoltele obținute pe gospodăriile anexe sau pe loturile cultivate de părinții copiilor. Altele și-au asigurat această hrană prin contribuția părinților.

Participantele la consfătuire au făcut Ministerului Învățămîntului o serie de propuneri menite să contribuie la întărirea muncii în instituțiile preșcolare. Cele mai numeroase și mai importante au fost propunerile referitoare la elaborarea unor îndrumări metodice, a unui îndrumător în ceea ce privește munca cu grupa combinată, a unor culegeri de cîntece, de poezii și basme accesibile copiilor preșcolari.

La consfătuire s-a prelucrat Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. privitoare la organizarea și finanțarea grădinițelor de copii, hotărîre care stabilește noua nomenclatură a instituțiilor preșcolare, modul de organizare, funcționare și finanțare a acestora etc. De asemenea, le-a fost prezentat inspectoarelor „Îndrumătorul pentru educatoarele din grădinițele de copii" care va contribui la îmbunătățirea muncii în grădinițele de copii, dînd educatoarelor o orientare justă pentru organizarea diferitelor forme de activitate ce se desfășoară în grădinițe: jocuri, activități de educație fizică, cînt, etc.

Pentru continua întărire și dezvoltare a învățămîntului preșcolar se impune ca toate eforturile educatoarelor și ale organelor de îndrumare și control să fie îndreptate spre găsirea și aplicarea celor mai bune metode și procedee de muncă.

I. MILEA

Activitatea practică a viitorilor învățători

Ce știu și ce nu știu elevii noștri

Pe lîngă cunoștințele teoretice — de cultură generală și de specialitate — pe care le primesc elevii școlilor pedagogice, familiarizarea lor treptată cu diferite forme ale activității învățătorului se realizează pe calea practicii pedagogice, care este o activitate deosebit de importantă în vederea pregătirii lor profesionale.

Practica pedagogică începe din a doua jumătate a anului II, continuă în anul III, iar în anul IV ia următoarele forme: practica de o săptămînă, la începutul anului, privind primele zile de școală ale copiilor, practica pedagogică curentă, din semestrul I, practica de o zi (la începutul semestrului II) și practica de două săptămîni, începînd din luna martie.

Cunoscînd încă înainte de vacanța de iarnă subiectele lecțiilor pe care urmau să le țină în cadrul practicii de o zi și primind consultații amănunțite, practicanții au avut în timpul vacanței posibilitatea să se pregătească temeinic, să-și întocmească planuri bune de lecții și să-și confecționeze în mare măsură singuri materialul didactic necesar (planșe, litere decupate, silabe, numere, diferite desene, figuri geometrice demontabile etc.).

La sfîrșitul orelor de clasă s-a analizat munca fiecărui practicant. Pornind de la cerințele programei și de la planul propus, practicanții au arătat ce cred ei că au realizat, ce greutăți au întîmpinat, cum le-au rezolvat, ce lipsuri au avut și ce probleme le-au rămas nelămurite. Învățătorii, profesorii metodiști și conducătorii de practică au arătat apoi constatările lor pozitive și negative, au dat îndrumări și au propus notele.

Pe marginea desfășurării practicii pedagogice a elevilor din școala noastră s-au putut trage concluzii însemnate. Elevii anului IV știu să muncească conștiincios pentru desăvîrșirea pregătirii lor profesionale. Ei își întocmesc planuri de lecții bune, respectînd cerințele didactice, consultă metodicile și știu să aplice îndrumările cuprinse în ele. Cei mai mulți elevi și-au însușit tehnica predării lecțiilor, folosesc just materialul didactic și lucrează cu multă rîvnă pentru confecționarea lui cu mijloace proprii. Este un fapt important acela că elevii își iubesc viitoarea lor profesiune, iubesc copiii.

Practica pedagogică din școala noastră a scos însă la iveală și lipsurile în pregătirea elevilor. Avînd în vedere că absolventul unei școli pedagogice intră direct în producție, deci trebuie să fie un pedagog format, am înțeles că este necesar să sporim exigența, față de munca noastră și față de cunoștințele elevilor. Să nu uităm că învățătorul de azi nu se mai duce într-un sat plin de analfabeți, în satul întunecat de odinioară. Satul de azi — și mai ales satul de mîine — cu gospodării colective puternice, cu învățămînt general de 7 ani, cu instituții culturale are nevoie de un învățător cu o bogată pregătire multilaterală. De aceea, nu putem trece cu vederea lipsurile din pregătirea viitorilor învățători. Elevii anului IV fac nepermis de multe greșeli de ortografie și de gramatică, se exprimă greoi, confuz, au un vocabular sărac, folosesc termeni, noțiuni fără a le cunoaște conținutul. Aceasta este urmarea lipsurilor planului de învățămînt al școlii pedagogice, a faptului că elevii citesc prea puțină literatură.

De asemenea, cunoștințele lor de istoria și geografia patriei sînt foarte sumare. Și aci primul vinovat este tot planul de învățămînt al școlilor pedagogice — căci din anul I elevii nu mai studiază aceste materii.

Multe cunoștințe de pedagogie sînt însușite formal, mecanic; elevii nu cunosc fundamentarea lor psihologică, deoarece cunoștințele lor de psihologie în general și de psihologia copilului în special sînt foarte reduse (în școlile pedagogice psihologia se studiază numai în semestrul I al anului II).

Unele lipsuri se datoresc însă și defecțiunilor predării, ca și insuficienței sîrguințe în studiu a elevilor. Astfel, mai sînt încă elevi care nu stăpînesc metodica verificării cunoștințelor, care neglijează explicarea temei pentru acasă etc. Formularea scopului lecției se face adesea formal, copiindu-se pur și simplu din metodică.

In organizarea practicii pedagogice de două săptămîni noi am ținut seama de toate aceste lipsuri existente în pregătirea elevilor. Cunoștințele viitorilor învățători nu vor putea fi însă pe deplin satisfăcătoare decît dacă se va restructura radical actualul sistem de pregătire a acestora.

ION DUMITRESCU
profesor de pedagogie la școala pedagogică din Cîmpulung

Primele lecții

In prezent se desfășoară practica pedagogică de două săptămîni. O parte din elevele practicante ale școlii pedagogice mixte nr. 3 din București au fost repartizate pentru practică la școala medie de fete nr. 10.

In prima zi de practică, eleva Rada Rotaru a avut de predat o lecție de aritmetică la clasa a I-a, cu tema: „Rezolvări de probleme". Deși eleva și-a alcătuit planul cu grijă și a cerut îndrumări tovarășei Chirculescu, profesoara metodistă de matematică, lecția nu și-a atins scopul.

Datorită faptului că eleva nu a reflectat suficient asupra conținutului problemelor, precum și datorită îndrumării insuficiente primite din partea tovarășei metodiste de specialitate, rezultatele acestei lecții au fost slabe. Folosind metoda analitică în rezolvarea problemelor și nu pe cea sintetică, așa cum recomandă metodica pentru clasele mici, eleva a antrenat greu copiii în rezolvarea problemelor. Întrebările puse, deși logice, au fost prea lungi. Neținînd seama de faptul că gîndirea abstractă este foarte puțin dezvoltată la copiii din clasa I-a, eleva nu a folosit material concret. Nu și-a întocmit niciun fel de material didactic, iar desenul l-a folosit numai atunci cînd a observat că cei mai mulți dintre copii nu înțeleg rezolvarea problemelor. Folosit în mod improvizat, desenul nu a ajutat-o la ușurarea înțelegerii problemelor de către copii, deoarece a întocmit un desen incomplect pentru prima problemă și altul greșit pentru cea de a treia, dirijînd în felul acesta gîndirea copiilor către raționamente greșite.

Caracterul de inaccesibilitate al acestei lecții s-a accentuat și prin folosirea unor cuvinte și expresii grele ca operație în loc de socoteală și „ce reprezintă numărul cutare", în loc de ce arată numărul cutare. La aceasta a contribuit și faptul că, la aceeași lecție, copiii au trebuit să rezolve trei probleme. Deși succesiunea acestora a respectat principiul gradației de la simplu la complex, de la ușor la greu, copiii au manifestat serioase semne de oboseală tocmai în rezolvarea celei mai grele probleme. Era necesar să se reflecte mai mult la formularea subiectului acestei lecții. Două probleme erau deajuns.

Insuficienta îndrumare a elevei de către profesoara metodistă de specialitate s-a reflectat mai ales în faptul că eleva nu a făcut la nici o problemă exerciții de calcul oral. Aceste exerciții nu numai că ar fi dinamizat clasa, dar i-ar fi dat elevei posibilitatea să verifice în ce măsură stăpînesc copiii cunoștințele pe care se bazează rezolvarea problemei, i-ar fi oferit prilejul să-i ajute pe cei care nu sînt încă siguri pe calcul.

Lecțiile de limba română predate la clasele a III-a și a IV-a au dovedit mai mult interes și pricepere din partea elevelor practicante, o îndrumare mai temeinică din partea tovarășelor profesoare metodiste. Eleva Elisabeta Cîrjan a predat la clasa a IV-a o lecție de gramatică cu tema: „Numărul și persoana verbului". Minuind cu deosebită pricepere întrebările, ea a reușit să mențină atenția și interesul fetițelor pînă la sfîrșitul lecției. Această elevă corectează cu promptitudine răspunsurile greșite ale copiilor, conduce bine analiza exemplelor și îndrumează just copiii în executarea temei pentru acasă. Nu și-a însușit însă procedeele de verificare în clasă a temelor executate de elevi acasă și nu știe bine să extragă regulile și concluziile. Tovarășa profesoară de limba română, ca și tovarășa învățătoare la care face practica pedagogică trebuie s-o ajute cu deosebire în acest sens.

Eleva practicantă Georgeta Popescu a avut de predat la clasa a III-a „A" o lecție de compunere orală cu tema „Păsările — prietenii noștri". Ea a condus discuțiile cu copiii cu atîta abilitate, de parcă ar munci de ani de zile în învățămînt. Compunerea frumoasă făcută de una dintre fetițele din clasa a III-a — Gheorghe Aglaia — după planul întocmit în clasă, a demonstrat din plin interesul stîrnit în rîndurile acestora pentru comparații reușite, pentru compoziții originale. Eleva Georgeta Popescu trebuie însă ajutată mai mult în ceea ce privește organizarea lecției. In fața unei clase bune, cum este clasa cu care a lucrat acum, ea se lasă furată de răspunsurile interesante ale copiilor, acordînd prea mult timp anumitor părți din lecție în dauna altora. Astfel, timpul de care a dispus pentru dezvoltarea compunerii orale cu copiii după planul întocmit în clasă a fost insuficient.

Lecția de lucru manual predată de eleva Hozocoș Matilda la clasa a III-a „B" a subliniat în mod pregnant necesitatea întocmirii cît mai grabnice a unor îndrumări metodice în acest sens de către Ministerul Învățămîntului. Deosebit de conștiincioasă, eleva și-a dat tot interesul ca să desfășoare o lecție bună. Și-a alcătuit cu grijă planul, a decupat ghiocei și a pregătit cartoane pentru fiecare fetiță, și-a decupat un ghiocel mare pe care să-l folosească la tablă, precum și alte figuri pe care să le arate copiilor. Lipsită, însă, de îndrumările metodice necesare, eleva nu a pătruns bine scopul lecției, nu și-a dat seama că aceasta trebuia să contribuie la formarea deprinderii copiilor de a decupa cu ușurință în carton diferite figuri conturate. Din această cauză, lecția de lucrări practice s-a confundat cu o lecție de desen. Exercițiile de decupare au fost insuficiente. Timp de 2 ore, fetițele au decupat un singur ghiocel.

Aceste cîteva lecții predate de elevele practicante ale școlii pedagogice mixte nr. 3 din București în prima zi a practicii continue de două săptămîni ridică serioase probleme în legătură cu măsurile ce trebuie luate pentru îmbunătățirea practicii pedagogice. Discuțiile ce s-au purtat asupra lecțiilor la sfîrșitul programului, răspunsurile date de eleve la întrebările profesorului de pedagogie au arătat că elevele au bună pregătire pedagogică din punct de vedere teoretic.

Din deficiențele semnalate, însă, reiese clar că îndrumarea profesorului de pedagogie, oricît de competentă și temeinică ar fi ea, nu este suficientă. Este necesară aceeași muncă devotată și susținută și din partea profesorilor care predau metodicile de specialitate, din partea învățătorilor la clasele cărora se desfășoară practica pedagogică.

M. TUDOR

Să acordăm atenția cuvenită pregătirii lecturilor pedagogice

Peste 1200 de oameni ai muncii din învățămînt s-au înscris pînă acum la sesiunile regionale ale lecturilor pedagogice. După cum se știe, scopul acestor sesiuni, ca și al sesiunilor centrale, este acela de a prilejui un larg schimb de experiență în munca instructiv-educativă, între învățători și profesori, instructori, metodiști, părinți ai elevilor, precum și de a-i antrena în studierea, generalizarea și popularizarea experienței înaintate.

Sesiunile regionale ale lecturilor pedagogice vor avea loc între 1 septembrie — 1 octombrie 1956. In cadrul lor vor fi susținute cele mai bune lucrări ale celor înscriși la aceste sesiuni. Cele mai bune lucrări prezentate la sesiunile regionale vor fi trimise, pînă la 10 octombrie 1956, Institutului de științe pedagogice, care va organiza apoi o sesiune centrală la București, între 20—22 decembrie 1956.

Printre cei înscriși la sesiunile regionale se numără învățători, profesori, inspectori, metodiști, activiști sindicali, părinți etc.

In urma îndrumărilor date de către Institutul de științe pedagogice privind pregătirea și organizarea lecturilor pedagogice, cea mai mare parte a cabinetelor pedagogice raionale și-a întocmit planuri concrete de muncă pentru a veni în ajutorul tovarășilor înscriși la sesiunile regionale. In unele regiuni, cum sînt Suceava, Craiova, Timișoara, unde munca de propagandă și îndrumare în vederea pregătirii sesiunii lecturilor pedagogice s-a dus mai susținut, numărul celor înscriși trece de 200 pe regiune. In alte regiuni, însă, ca de pildă regiunile Iași și Baia Mare, unde munca de propagandă și îndrumare s-a desfășurat slab, numărul celor înscriși nu trece de 20 pe regiune.

In ceea ce privește temele alese de către tovarășii înscriși la sesiunile lecturilor pedagogice, se constată că acestea cuprind aproape în întregime problematica indicată de Institutul pedagogic. In unele regiuni, ca, de pildă, regiunea Suceava, la elaborarea lucrărilor referitoare la educația în familie participă și părinți ai elevilor. Printre temele tratate de cadrele didactice sînt însă și unele care, cel puțin după formulare, prezintă un caracter exclusiv teoretic sau mult prea larg. Astfel de teme, ce-i drept puține la număr, nu vizează analiza experienței pozitive proprii în munca instructiv-educativă. De pildă, unii tovarăși și-au ales astfel de teme: „Importanța lecturii particulare", „Metodica predării limbii române la clasele a II-a", „Metodica predării istoriei la clasa a IV-a" etc. Este necesar ca metodiștii cabinetelor pedagogice regionale și colectivele de raioane care îndrumează această activitate să-i ajute pe participanții la sesiune să-și aleagă just temele, să nu abordeze probleme prea generale, prea vaste. De asemenea, colectivele de la regiuni și raioane trebuie să antreneze în munca de studiere, generalizare și popularizare a experienței pozitive un număr mai mare de educatoare din grădinițele de copii, de activiști ai organizațiilor U.T.M., precum și un număr mai mare de părinți ai elevilor. Din tematica sesiunilor din unele regiuni, ca, de pildă, regiunea Pitești, lipsesc cu totul problemele legate de munca organizațiilor de pionieri și U.T.M. și a comitetelor de părinți.

In unele regiuni se acordă atenție îndrumării celor care s-au înscris pentru lecturile pedagogice. Așa stau lucrurile, de exemplu, în regiunile București și Iași. In acest scop s-au organizat consultații, discuții cu cadrele didactice care elaborează lucrări, se dau indicații bibliografice prețioase etc.

In toate regiunile, dar mai cu seamă în regiunile unde s-au înscris la sesiune un număr mai mare de cadre didactice și părinți, cabinetele pedagogice trebuie să ducă o permanentă și susținută muncă de îndrumare, pentru realizarea unor lucrări de bună calitate. Cantitatea și diversitatea nu trebuie, în nici un caz, să devină o piedică în realizarea calității. De aceea, e bine, dacă stadiul în care se găsesc lucrurile o mai permite, ca acolo unde mai multe cadre didactice de la aceeași școală sau de la școlile din comună tratează aceeași temă pentru lecturile pedagogice, să se formeze mici colective, care să prezinte materialul în comun, pe baza studierii colective.

Institutul de științe pedagogice, la sugestia cabinetelor pedagogice regionale, și pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice, al activiștilor din învățămînt și al părinților elevilor, publică în „Revista de pedagogie" consultații privind metodica studierii propriei experiențe (la geografie, limba română), precum și analize ale unor lucrări terminate și înaintate cabinetelor regionale pentru sesiunea lecturilor pedagogice. Materiale de îndrumare privind lecturile pedagogice vor fi publicate și în „Gazeta învățămîntului". De asemenea, secțiile de învățămînt regionale vor primi în curînd o broșură cu materiale îndrumătoare privind lecturile pedagogice. Această broșură va cuprinde printre altele și fragmente din lucrarea „Munca învățătorului și profesorului cu privire la strîngerea, analiza și generalizarea propriei experiențe" de N. P. Tucinin.

Dacă metodiștii cabinetelor pedagogice regionale și raionale vor da celor înscriși la lecturile pedagogice un ajutor substanțial și la timp, sprijinindu-i în studierea și sistematizarea materialului, cu siguranță că temele ce vor fi susținute în sesiunile regionale și în sesiunea centrală vor prilejui cu adevărat un larg schimb de experiență în munca instructiv-educativă.

M. TIMOFTE
președintele comisiei centrale
pentru lecturile pedagogice
din Institutul de științe pedagogice

Minunatele realizări ale poporului maghiar

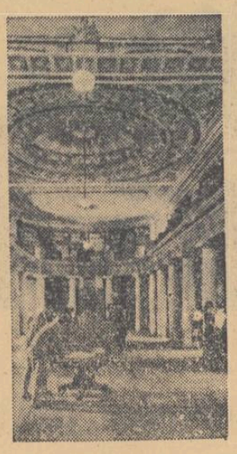

Sînt 11 ani de cînd, în ziua de 4 aprilie 1945, Armata Sovietică, în înaintarea ei victorioasă, a eliberat pămîntul Ungariei de cotropitorii hitleriști. În anii puterii populare, Ungaria a devenit un stat industrial-agrar înaintat, o țară în care nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii crește neîncetat.

Mari succese a obținut poporul maghiar pe tărîmul învățămîntului. În timp ce în 1938 în toată țara nu erau decît 37 de creșe, în 1954 numărul lor se ridicase la 576; în 1938, școlile elementare erau frecventate de 1.096.100 copii, dintre care doar 33.901 au terminat ultima clasă, în timp ce în 1955, 1.207.500 de copii frecventau școlile elementare și 104.461 elevi au absolvit 8 clase. Față de 1938, numărul elevilor din școlile medii a fost în anul care a trecut de trei ori mai mare.

Și în învățămîntul superior s-au obținut realizări însemnate. Astăzi, în Republica Populară Ungară sînt de trei ori mai mulți studenți în medicină, de 7 ori mai mulți studenți agronomi, de 6 ori mai mulți economiști, de trei ori mai mulți studenți în arte dramatice decît în 1938.

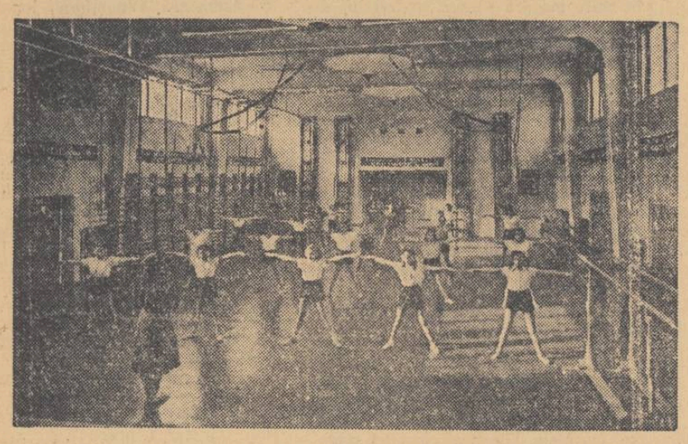

În clișee: Învățătorul Orbok Iosif, decorat cu „Medalia de Merit", a R.P.U., printre elevii săi (sus, stînga); în biblioteca liceului din Sărospatak (sus, dreapta); sala de gimnastică a unei școli medii din Budapesta (jos).

Pentru îmbunătățirea muncii în învățămîntul profesional și tehnic

În zilele de 29 și 30 martie a avut loc la București o consfătuire organizată de Ministerul Învățămîntului, la care au participat directori ai școlilor profesionale de ucenici și ai școlilor tehnice precum și reprezentanți ai ministerelor, instituțiilor și organizațiilor centrale care tutelează aceste școli.

În prima parte a consfătuirii, **tov. C. Dinculescu**, locțiitor al ministrului Învățămîntului, a prezentat un referat în care a fost analizată activitatea desfășurată în învățămîntul profesional și tehnic.

Scoțînd în evidență marea dezvoltare pe care a luat-o acest învățămînt în anii puterii populare, referatul a arătat în continuare sarcinile școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri pentru înfăptuirea sarcinilor care le revin din directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal. Astfel, este necesar să se revizuiască nomenclatorul de meserii. Învățămîntul profesional și tehnic va trebui profilat în mai strînsă concordanță cu stadiul actual de dezvoltare a economiei noastre naționale, iar planul de școlarizare al acestui învățămînt va trebui să țină seama de necesarul real de cadre. În vederea îndeplinirii planului de școlarizare pentru anul școlar 1956—1957 trebuie dusă o acțiune susținută de popularizare a tuturor școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și tehnice de maiștri. De asemenea, este necesar să se realizeze o legătură permanentă a acestor școli cu școlile de cultură generală, organizîndu-se vizite reciproce, zile ale „porților deschise" etc.

Permanenta îmbunătățire a conținutului învățămîntului — a arătat în continuare referatul — trebuie să devină o preocupare de bază a departamentelor care au în sistemul lor școli profesionale, tehnice și tehnice de maiștri. Conducerile școlilor și cadrele didactice trebuie să acorde o atenție deosebită problemelor de conținut ale învățămîntului, să lupte împotriva influențelor ideologiei burgheze.

O atenție deosebită trebuie acordată instruirii practice a ucenicilor. Încă din școală, ucenicii trebuie să fie obișnuiți să lucreze pe bază de norme, prin îndeplinirea cărora să asigure realizarea ritmică a planului de producție. În vederea îmbunătățirii instruirii practice a ucenicilor este necesară antrenarea lor în întrecerea socialistă.

Cerînd sprijinul organizațiilor U.T.M., al organizațiilor obștești și al părinților elevilor, cadrele didactice din învățămîntul profesional și tehnic trebuie să intensifice munca de educare comunistă a viitorilor muncitori și tehnicieni.

De asemenea, referatul a analizat sarcinile care revin Ministerului Învățămîntului și departamentelor tutelare în ce privește selecționarea, creșterea și repartizarea cadrelor, precum și sarcinile privitoare la îmbunătățirea bazei materiale a școlilor profesionale și tehnice.

În continuarea lucrărilor consfătuirii, **tov. V. Mișicu**, director general al D.G.I.P.T., a prezentat un referat în care s-au analizat măsurile luate de Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Învățămîntului pentru aplicarea Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri și modul cum au fost aplicate aceste măsuri în unitățile școlare.

Tov. L. Grosu, director în Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini și **tov. Vasile Pungan**, director general în Ministerul Agriculturii, au prezentat coreferate privind munca desfășurată de departamentele respective pentru aplicarea acestei Hotărîri în unitățile școlare tutelate.

Un număr mare de participanți la consfătuire au luat cuvîntul pe marginea referatelor prezentate, făcînd propuneri valoroase pentru îmbunătățirea învățămîntului profesional și tehnic.

Tovarășul Puni, directorul centrului școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, a arătat că practica ucenicilor din anii II și III se face în condiții mult mai bune în producție decît în atelierele-școală. În unele sectoare, echipele de ucenici aduc un aport însemnat la realizarea planului de producție al uzinei. Referindu-se la greutățile existente în secțiile unde producția este organizată pe bază de flux tehnologic, tov. Puni a propus elaborarea unor îndrumări metodice pentru buna desfășurare a instruirii practice.

Tov. Dinu, din partea Ministerului de Finanțe, a recomandat școlilor să urmărească cu deosebită atenție realizarea veniturilor proprii, care sînt un stimulent în munca ucenicilor. De asemenea, școlile profesionale ale Ministerului Învățămîntului trebuie să acorde atenția cuvenită trecerii lor la autofinanțare.

Tov. Korn, de la Ministerul Industriei Alimentare, a spus printre altele că la multe ședințe organizate de Ministerul Învățămîntului s-au ridicat aceleași probleme, fără ca ele să fie rezolvate în întregime. Este necesar să se ia măsuri pentru înlăturarea acestei situații. În aplicarea Hotărîrii nr. 91, Ministerul Industriei Alimentare nu a primit suficient sprijin din partea Ministerului Învățămîntului. Acesta are datoria să acorde mai mult ajutor departamentelor în vederea îndrumării muncii din școlile profesionale și tehnice.

Tov. Kupfer, inspector general, a arătat că inspectorii se ocupă în școli mai mult de probleme administrative decît de învățămînt. Ministerul Învățămîntului trebuie să extindă experiența dobîndită de cadrele de control fruntașe și să asigure o mai bună desfășurare a muncii de îndrumare și control.

Tov. Precupețu, de la Ministerul Industriei Ușoare, a subliniat necesitatea ca toate cabinetele metodice ale Ministerului Învățămîntului să se ocupe în mod serios de problema practicii în întreprinderi, găsind căile de realizare a învățămîntului practic în întreprinderi.

Tov. Stănescu, directorul școlii profesionale a M. I. din Pitești, a arătat că această școală a reușit să pună la dispoziția maiștrilor și profesorilor un bogat material metodic, dar acesta nu este utilizat și de cadrele didactice de la celelalte școli profesionale din localitate. Tov. Stănescu a propus să se extindă colaborarea și ajutorul reciproc între școli.

Tov. I. Apolzan, care a luat cuvîntul în numele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, a subliniat necesitatea strîngerii legăturii dintre școală și familie, a scos în evidență necesitatea ca organizațiile sindicale să acorde mai mult ajutor conducerilor școlilor pentru realizarea sarcinilor de instruire și educare a elevilor.

Tov. C. Vlad, din partea C.C. al U.T.M., a vorbit despre rolul pe care îl au organizațiile de tineret din școlile profesionale și tehnice în educarea elevilor în spiritul moralei comuniste.

În concluzii, tov. **C. Dinculescu**, locțiitor al ministrului Învățămîntului, a arătat ce măsuri trebuie luate pentru lichidarea lipsurilor care mai există în învățămîntul profesional și tehnic, pentru ridicarea acestuia la nivelul cerut de directivele celui de al doilea Congres al P. M. R. O sarcină însemnată în această privință o constituie revizuirea planurilor și a programelor de învățămînt pentru meseriile și specialitățile școlarizate, care trebuie să se desfășoare în așa fel, încît pînă la 1 august planurile și programele să fie difuzate în școli. Ministerul Învățămîntului va elabora pînă la 31 mai a.c. instrucțiuni pentru introducerea ca material didactic, în procesul instructiv-educativ, a filmelor, a diafilmelor și diapozitivelor.

În colaborare cu ministerele și instituțiile centrale, Ministerul Învățămîntului va întocmi planul de editare a manualelor pentru anul 1957. Se va elabora de asemenea un sistem de măsuri în vederea îmbunătățirii pregătirii practice a elevilor, pe baza experienței din acest an școlar. Toate atelierele școlilor profesionale ale Ministerului Învățămîntului vor deveni unități de producție. În vederea îndeplinirii planului de producție la toți indicii se vor lua măsuri pentru aprovizionarea ritmică a atelierelor cu materiale, pentru înzestrarea lor cu mașini și utilaj. Pentru îmbunătățirea muncii în atelierele de producție trebuie să se urmărească realizarea planului de producție, creșterea permanentă a productivității muncii.

Organele care controlează și îndrumă munca școlilor profesionale și tehnice vor trebui să aprofundeze problemele de conținut ale învățămîntului și, în special, problema instruirii practice a elevilor — verigă principală în pregătirea cadrelor de muncitori calificați.

ILARION MUNTEANU

O consfătuire metodică rodnică

De curînd a avut loc cea de a doua consfătuire metodică a școlilor militare medii. Organizată temeinic de-a lungul patrarului al III-lea — după modelul consfătuirilor raionale — această consfătuire metodică constituie o realizare însemnată în viața școlilor militare medii, menită să ducă la un nou avînt în munca de instruire și de educare a elevilor.

Darea de seamă asupra procesului de învățămînt pe patrarul I, al II-lea și al III-lea, ca și discuțiile ample ce s-au purtat pe marginea ei, au scos la iveală succesele muncii, precum și lipsurile și neajunsurile care mai există. Lucrările desfășurate în secțiile pe obiecte au adîncit analiza procesului de învățămînt făcută în darea de seamă, insistînd asupra conținutului lecțiilor, asupra temeiniciei însușirii cunoștințelor de către elevi, asupra legării învățămîntului cu practica și asupra realizării educației comuniste a elevilor.

S-a remarcat, îndeosebi, străduința profesorilor, educatorilor și comandanților din școli de a lupta pentru obținerea unor rezultate cît mai bune la învățătură, pentru întărirea conținutului științific al cunoștințelor predate, pentru realizarea unei discipline conștiente și a unei ordine militare ferme în școli. Rezultate deosebit de bune s-au obținut în ceea ce privește îndrumarea elevilor spre munca practică, prin atelierele școlare (de mecanică, tîmplărie, auto, aero și navomodelism, legătorie, pictură și sculptură). De asemenea, școlile acordă o mare atenție activității elevilor în cercurile pe obiecte, care dau rezultate bune. Activitatea acestor cercuri este popularizată și în afara școlilor, în orașele unde sînt aceste școli. De pildă, cercurile de literatură română au prezentat frumoase simpozioane literare pe diferite teme la casele ofițerilor, cu participarea elevilor și elevelor școlilor medii din aceste localități. Se remarcă frumoasa activitate a cenaclului literar de la școala militară medie „Ștefan cel Mare", care editează revista literară „Tinere condeie".

S-a întărit legătura școlilor cu familiile elevilor. Se desfășoară, cu rezultate bune, convorbirile individuale sau colective cu părinții elevilor din același an de studiu și lectoratele pedagogice pentru părinți, se editează gazete de perete scrise special pentru părinți etc.

Consfătuirea a apreciat că în unele școli s-a făcut uneori abuz de prelegeri, chiar la clasele mai mici.

De asemenea, s-a constatat că nu toți profesorii își întocmesc conștiincios planurile de lecții, în special profesorii de limba engleză.

Programa școlară se respectă în întregime și este parcursă în conformitate cu planificările făcute. Se remarcă totuși că mai sînt profesori care nu întocmesc caracterizările elevilor la sfîrșitul patrarelor, pentru a se putea executa corecturile necesare în planurile calendaristice.

Rezoluția adoptată în unanimitate de participanții la consfătuire a înscris o serie de sarcini ce revin școlilor în patrarul al IV-lea, care este hotărîtor pentru încheierea cu succes a anului școlar. Astfel, în rezoluție se arată că trebuie realizată o justă planificare a recapitulărilor, că trebuie să se asigure ajutorarea susținută a elevilor rămași în urmă la învățătură prin consultații, lecții și teme suplimentare, verificări dese etc.

La obținerea rezultatelor pozitive ale consfătuirii a contribuit delegația Ministerului Învățămîntului (inspectori, metodiști, cercetători ai Institutului de științe pedagogice, șefi de secțiuni de învățămînt), care au participat efectiv la desfășurarea lucrărilor.

Cea de a doua consfătuire metodică a școlilor militare medii a făcut bilanțul unei rodnice activități în organizarea și desfășurarea procesului de învățămînt și a trasat căile pentru ridicarea pe o treaptă superioară a instruirii și educării elevilor, în scopul de a da învățămîntului militar superior tineri multilateral pregătiți, cu deprinderi de muncă independentă, disciplinați, cinstiți, curajoși și demni de a purta în viitor mîndra uniformă a apărătorilor patriei noastre dragi.

D. TURCEA

Din activitatea unei școli ajutătoare

Școlile ajutătoare sînt școli speciale cuprinzînd elevi cu dezvoltarea mintală întîrziată care, după ce au urmat clasa întîia într-o școală elementară, au dovedit că nu au posibilitate să-și însușească volumul de cunoștințe cerut de programă.

Înainte de 23 August 1944, numărul școlilor ajutătoare din țara noastră era extrem de redus, iar activitatea lor se desfășura anarhic, sub semnul metodelor pseudo-științifice ale testologiei sau ale altor curente pedagogice reacționare.

Regimul democrat-popular a acordat școlilor ajutătoare o atenție și o grijă deosebită. Învățînd din experiența sovietică în acest domeniu, Ministerul Învățămîntului și Ministerul Sănătății au organizat depistarea și diagnosticarea științifică a copiilor oligofreni (întîrziați mintali), supunîndu-i unei cercetări neuro-psihiatrice speciale. În felul acesta, în școlile ajutătoare au fost cuprinși numai acei elevi la care rămînerea în urmă a fost cauzată de o boală a sistemului nervos central. Paralel cu învățămîntul special, elevii sînt urmăriți din punct de vedere medical de către medici neuro-patologi.

În școlile ajutătoare li se dă elevilor, în 7 ani de învățămînt, volumul de cunoștințe corespunzător primelor 4 clase elementare, precum și o pregătire profesională. În școala noastră, de pildă, pentru înarmarea elevilor cu deprinderi practice s-au creat două ateliere: unul de croitorie și unul de legătorie de cărți.

Clasele cuprind un număr mic de elevi, datorită faptului că profesorul trebuie să îmbine munca în colectiv cu cea individuală. Una din clasele școlii noastre, de exemplu, clasa a IV-a, are 13 elevi. Profesoara acestei clase lucrează de 3 ani cu acești copii. Ea își cunoaște bine elevii, știe cîți prezintă urmările unei meningo-encefalite, cîți au endocrinopatii, cîți au auzul sau vederea slabă. De asemenea, știe care elevi sînt cei mai instabili și care prea leneți, cunoaște problemele educative pe care le ridică fiecare elev. Toate acestea îi dau posibilitatea să aplice metode speciale pentru fiecare elev în parte.

Răbdarea, dragostea de copii, tactul și măiestria pedagogică caracterizează nu numai munca acestei tovarășe, ci și a altor pedagogi din școala noastră. Ei știu că părinții care le încredințează copiii fac aceasta cu toată încrederea, convinși că și din acești copii vor fi pregătiți oameni utili societății noastre. Folosind din plin în predare materialul didactic, pedagogii se străduiesc să-i facă pe elevi să cunoască realitatea înconjurătoare, să ajungă a o percepe conștient, să-și precizeze reprezentările, să-și dezvolte atenția, spiritul de observație. La clasele întîia se acordă o atenție deosebită dezvoltării la copii a percepțiilor vizuale și auditive. De asemenea, cadrele didactice se preocupă de dezvoltarea vorbirii, lipsa esențială a copiilor oligofreni. Pedagogii cunosc bagajul de cuvinte, defectele de pronunțare, caracterul atenției și mobilitatea fiecărui copil în parte și, pornind de la aceasta, caută să le dezvolte cît mai mult vorbirea.

În munca cu copiii noi am constatat că ei nu vorbesc nu atît pentru că nu pot vorbi, ci pentru că nu au ce vorbi. Plecînd de la aceste constatări, ne-am gîndit să folosim căi cît mai variate pentru a dezvolta gîndirea copiilor și, implicit, vorbirea lor. De aceea, în clasă, în recreații, la masă, în desfășurarea vieții de internat le punem în față sarcini care să-i facă să gîndească. De pildă, elevii care fac de serviciu la bucătărie trebuie nu numai să recunoască legumele, ci să știe și cum se numesc și cum se cultivă acestea.

De asemenea, pedagogii noștri stăruie să nu existe în școală elevi care vorbesc „mutește". În acest scop ei îi pun în situația să-și motiveze orice acțiune, să exprime ceea ce gîndesc.

Manifestările culturale organizate în școală contribuie în mare măsură la dezvoltarea vorbirii copiilor. Copii care pînă mai ieri erau timizi și nu știau să vorbească, ori vorbeau greu, au reușit, prin participarea la diferite manifestări artistice, să pronunțe clar multe cuvinte. Din fiecare succes obținut, noi verificăm cîtă dreptate avea A. S. Makarenko cînd ne recomanda să ne apropiem de copii „cu o ipoteză optimistă".

Succesele obținute pînă acum în munca instructiv-educativă se datoresc în mare parte și faptului că educatorii desfășoară o activitate susținută și perseverentă. Ei îndrumează cu pricepere munca independentă pe care elevii o efectuează în orele de meditații și se preocupă îndeaproape de întărirea disciplinei în școală. De asemenea, ei urmăresc cu perseverență să educe la elevi dragostea față de muncă, față de patrie, simțul estetic, o comportare civilizată.

Pedagogii din școala noastră se preocupă să-și ridice necontenit nivelul pregătirii profesionale. Ei participă cu regularitate la ședințele ce au loc în cadrul cercului pedagogic, unde se dezbat probleme specifice școlii noastre. Tot pentru desăvîrșirea măiestriei lor pedagogice s-au organizat lecții deschise, inter-asistențe la lecții și schimbul de experiență cu cadrele didactice de la alte școli ajutătoare, cum sînt cele de la Fierbinți și Galați. De un real folos pentru îmbunătățirea muncii cadrelor didactice a fost și cursul de perfecționare pe care l-a organizat Ministerul Învățămîntului la Cluj.

Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice de la școlile speciale Editura didactică și pedagogică trebuie să se preocupe mai departe de editarea manualelor speciale pentru școlile ajutătoare, de traducerea lucrărilor de specialitate ale defectologilor sovietici.

Întrucît localul școlii noastre nu este corespunzător ca spațiu, este necesar ca secția de învățămînt să ia măsuri pentru mărirea capacității lui.

Cu încredere în puterea educației, cu convingerea că nici un efort nu este zadarnic, colectivul didactic din școala noastră se străduiește să lucreze cu perseverență pentru îmbunătățirea continuă a muncii din școală.

EMIL FEDER
directorul școlii ajutătoare din București

Să participăm activ la combaterea dăunătorilor livezilor și pădurilor

Studierea plantelor și animalelor nu se poate face numai în cadrul lecțiilor de științe naturale. În școală trebuie să se folosească diferite forme de activitate care dau elevilor posibilitatea de a face observații directe, de a studia plantele și animalele în mediul lor natural. Una din aceste forme o constituie participarea elevilor la acțiuni obștești care, pe lîngă că le dau prilejul de a cunoaște natura, au și un însemnat rol educativ. De pildă, odată cu sosirea primăverii, elevii pot participa cu succes, sub conducerea cadrelor didactice, la lucrările de combatere a dăunătorilor.

În anul trecut, multe școli au adus un aport însemnat în această acțiune. Astfel, elevii școlilor de 7 ani din comunele Vînătorii Mici și Udeni, raionul Crevedia, au distrus ouăle fluturelui stejarului pe o suprafață de 15 ha. de pădure. Și elevii din comunele Băniceștii, Perișor și Morunglav, din regiunea Craiova, au adus o contribuție importantă la acțiunea de combatere a dăunătorilor, iar pionierii și școlarii din regiunile Oradea și Timișoara au distrus ouăle și omizile de pe sute de hectare.

Dintre toți dăunătorii, cei mai primejdioși în momentul de față sînt fluturele stejarului și nălbarul. Împotriva lor se organizează campanii susținute, la care elevii școlilor noastre trebuie să participe în mod activ. Este necesar ca, înainte de a începe această acțiune, cadrele didactice să dea elevilor unele indicații în ceea ce privește înfățișarea dăunătorilor ce urmează să fie combătuți.

De exemplu, **nălbarul** (Aporia crataegi) este un fluture cu aripile albe, străbătute de nervuri negre. Corpul lui este negru, acoperit cu peri de culoare cenușie. Oul este galben, lucios și piriform. Omida matură are 4-5 mm lungime. Pe spate are 3 dungi brune, longitudinale. Partea ventrală și cele laterale sînt de culoare cenușiu-deschis. Corpul omizilor este acoperit cu păr fin. Pupa este de culoare galbenă, cu pete negre și albastre.

Omizile iernează în cuiburi făcute din 2-3 frunze uscate. Aceste cuiburi rămîn pe pomi și atîrnă de niște fire subțiri, mătăsoase. Primăvara, omizile ies din cuiburi și se hrănesc la început cu muguri, apoi cu frunze. În unii ani apar atît de multe omizi, încît livezi și chiar bazine pomicole întregi rămîn complect desfrunzite.

Cel mai ieftin și cel mai eficace mijloc de combatere a nălbarului constă în adunarea și distrugerea cuiburilor în care iernează omizile. Adunarea cuiburilor poate fi făcută sau cu foarfeci speciale de omizit, sau cu o prăjină prevăzută cu o crăpătură la unul din capete, sau chiar cu mîna liberă. Cuiburile adunate trebuie neapărat distruse sau arse, pentrucă altfel omizile pot ieși din iarnă nevătămate. Omizitul trebuie făcut în toate livezile și pe pomii de pe marginea șoselelor, deoarece altfel, cînd apar fluturii se răspîndesc din nou, prin toate livezile.

Pentru ca aceste acțiuni să fie pe deplin reușite, ele trebuie pregătite și organizate cu o deosebită grijă. Profesorul de științe naturale, învățătorul sau instructorul superior de pionieri care conduce acțiunea trebuie să se documenteze temeinic, să se consulte cu tehnicienii agricoli și silvici, să studieze bibliografia necesară, pentru ca apoi să poată trece la pregătirea elevilor. Este necesar ca pedagogii să le vorbească elevilor despre importanța acestei acțiuni pentru comună, raion și chiar pentru țara întreagă. Trebuie să li se descrie insecta respectivă, modul cum ea atacă plantele folositoare, momentul în care trebuie efectuată combaterea cu mai mare eficacitate, principiul pe care se bazează combaterea și, în sfîrșit, modul practic de combatere, acțiunile concrete pe care trebuie să le îndeplinească copiii.

După executarea lucrării este recomandabil să se facă aprecieri asupra modului cum s-a lucrat, să se scoată în evidență elevii care au muncit conștiincios.

Lucrînd în felul acesta vom obține rezultate bune din punct de vedere economic, elevii își vor lărgi și adînci cunoștințele de științe naturale, vor dobîndi noi deprinderi practice. Aceste acțiuni obștești contribuie la educarea elevilor în spiritul dragostei pentru muncă, în spiritul dragostei față de patrie.

OLGA BRAGA

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

Consolidarea relațiilor sovieto-suedeze

Vizita oficială la Moscova a primului ministru al Suediei, dl. Tage Erlander, tratativele duse între primul ministru al Suediei și conducătorii Statului Sovietic, schimbul deschis de păreri care a avut loc au dus la o înțelegere mai profundă a punctelor de vedere ale celor două părți în problemele discutate și constituie o însemnată contribuție la consolidarea relațiilor de bună vecinătate dintre Uniunea Sovietică și Suedia, la întărirea păcii.

Tratativele sovieto-suedeze au confirmat odată mai mult spiritul de prietenie și bună vecinătate care caracterizează relațiile dintre cele două state. Baza acestor relații o constituie năzuința comună spre pace a Uniunii Sovietice și a Suediei. Este demn de remarcat că de aproape 150 de ani Suedia n-a mai participat la războaie. Astăzi ea duce aceeași politică de neutralitate pe care a dus-o atît în perioada primului cît și în cea a celui de al doilea război mondial. Oficialitățile suedeze numesc politica externă a țării lor o politică externă „fără alianțe". Această politică corespunde intereselor poporului suedez și se bucură în același timp de sprijinul tuturor popoarelor iubitoare de pace întrucît ea contribuie la slăbirea încordării internaționale.

În cadrul schimbului de păreri de la Moscova, partea suedeză a declarat că Suedia duce politica ei tradițională de neparticipare la alianțe pe timp de pace, în scopul menținerii neutralității în caz de război, în cadrul obligațiilor ce-i revin ca membră a O.N.U., și că această politică externă corespunde nu numai intereselor Suediei, ci este de natură să contribuie la relațiile pașnice și de prietenie în această parte a Europei.

Este ușor de înțeles de cîtă simpatie și sprijin se bucură năzuințele și eforturile de pace ale Suediei în Uniunea Sovietică — țara care are cele mai mari merite în promovarea unei politici de pace și colaborare internațională — precum și în țările de democrație populară. Partea sovietică la tratativele de la Moscova a declarat că U.R.S.S. va respecta, ca și pînă acum, politica de pace și neparticipare la alianțe pe care o duce Suedia.

Atît partea sovietică cît și cea suedeză au subliniat că țările respective sînt interesate să contribuie la slăbirea continuă a încordării internaționale și la dezvoltarea colaborării pașnice între popoare pe baza principiilor consfințite în Carta O.N.U., care cuprind, printre altele, respectarea independenței și suveranității statelor membre, neagresiunea și neamestecul în treburile interne. Cele două părți au declarat că sînt gata să sprijine năzuințele constante de a se obține în O.N.U. rezultate practice, atît în ce privește reducerea generală a armamentelor și efectivul forțelor armate, cît și în ce privește interzicerea armei atomice și controlul precum și lărgirea colaborării internaționale în folosirea pașnică a energiei atomice.

În ultimii ani se dezvoltă cu succes legăturile economice și culturale dintre U.R.S.S. și Suedia. În decembrie 1955 a fost semnat acordul comercial pe anul 1956, prevăzîndu-se lărgirea schimbului de mărfuri. Cu prilejul tratativelor de la Moscova s-a constatat că cele două țări sînt interesate în dezvoltarea continuă a schimburilor comerciale reciproce. Acordul cu privire la colaborarea dintre serviciile de salvare a vaselor naufragiate, încheiat în 1954 și ulterior extins, constituie un exemplu de bună colaborare între cele două țări. Zilele trecute a fost semnat un acord cu privire la comunicațiile aeriene, care permite ca în viitorul apropiat să se stabilească între Moscova și Stockholm comunicații aeriene directe.

S-au lărgit în mod îmbucurător și legăturile științifice și culturale între U.R.S.S. și Suedia. În 1955 zeci de delegații sovietice alcătuite din oameni de știință și cultură, tehnicieni, sportivi au vizitat Suedia, iar delegații suedeze au vizitat Uniunea Sovietică.

În cadrul tratativelor de la Moscova părțile s-au declarat întru totul de acord că turneele ansamblurilor artistice, vizitele delegațiilor și grupurilor de experți tehnici în diferite domenii, schimburile sportive și turismul pot întări într-o măsură considerabilă relațiile și pot duce la creșterea înțelegerii între cele două popoare. S-a ajuns la o înțelegere ca organele de stat ale celor două țări care se ocupă de problemele contractelor culturale cu străinătatea să contribuie în mod corespunzător la dezvoltarea schimburilor în aceste domenii.

Cele două părți au ajuns la o înțelegere ca în viitorul apropiat să se analizeze, între altele, următoarele proiecte concrete: schimbul de lucrători calificați în domeniul cercetărilor științifice, în primul rînd în cel al medicinei, al științelor naturii și științelor tehnice; cheltuielile vor fi suportate de țara gazdă; accesul lucrătorilor științifici la arhivele și bibliotecile țărilor respective; lărgirea schimbului de literatură și publicații între instituțiile științifice și culturale ale celor două țări. Partea suedeză și-a exprimat dorința de a trimite o delegație de experți care să studieze organizarea învățămîntului superior în U.R.S.S., iar partea sovietică și-a exprimat interesul pentru un studiu similar al pregătirii cadrelor tehnice în Suedia. Acorduri concrete privitoare la aceste proiecte de schimburi se vor realiza pe calea diplomatică.

Au mai fost discutate și alte probleme. Schimbul de păreri deschis în problema relațiilor sovieto-suedeze, precum și în probleme internaționale generale care afectează interesele celor două țări s-a dovedit deosebit de util.

Consolidarea relațiilor de bună vecinătate între Uniunea Sovietică și Suedia corespunde nu numai intereselor popoarelor celor două țări, ci și celor ale tuturor popoarelor iubitoare de pace din lumea întreagă.

A apărut

REVISTA DE PEDAGOGIE

Organ al Institutului de științe pedagogice din R.P.R., nr. 2, februarie 1956.

În cuprins:

STANCIU STOIAN: Activitatea Institutului de științe pedagogice și sarcinile lui pentru dezvoltarea științei pedagogice în R.P.R.

ION BERCA: Formarea cîmpului de citire la elevi în perioada abecedarului.

ION STAN: Cum am dezvoltat limbajul elevilor cu ajutorul lucrărilor scrise.

ZENAIDA G. STILOS: Studierea adjectivului și îmbogățirea vocabularului elevilor la limba rusă în clasa a V-a a școlilor noastre.

★ ★ ★: Progresul tehnic și școala.

★ ★ ★: Un moment însemnat în istoria învățămîntului francez.

★ ★ ★: În legătură cu alcătuirea lucrării „Studierea ținutului natal la cursul de geografie R.P.R." pentru „Lecturi pedagogice".

GH. M. CONSTANTIN: Cîntece din folclorul copiilor.

I. I. G.: Robert Alt — Caracterul progresist al pedagogiei lui I. A. Komenski.

D. CHELARU: Pădagogik.

G. M.: Ședința consiliului științific al Institutului de științe pedagogice.

B. I.: Prima sesiune științifică a Institutului de științe pedagogice.

I. B.: Învățămîntul politehnic în școlile de la sate, în dezbaterea Academiei de științe pedagogice din R.S.F.S.R.

★

Revista de pedagogie apare lunar. Abonamentele pe anul 1956 se fac la oficiile poștale de la orașe și sate, factorii poștali și secțiile de difuzare a presei. Faceți abonamente pe un an. Abonamentul anual — lei 36.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12 Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I V Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 366 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 13 aprilie 1956

Lucrările practice pe parcela experimentală

Campania agricolă de primăvară ale cărei sarcini sînt mult sporite față de alți ani, a pornit să se desfășoare din plin în multe raioane ale țării. Învățământul nu poate rămîne în afara luptei pentru realizarea acestor sarcini. În fața școlilor patriei noastre, menite să pregătească tineri constructori ai socialismului, se pune din ce în ce mai insistent sarcina aplicării perseverente a principiului legării învățământului de viață, de munca productivă, sarcina introducerii treptate a politehnizării. Aceasta este una din sarcinile esențiale pe care le-a trasat învățământului Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn.

Munca pe parcela experimentală constituie un mijloc important de realizare a educației politehnice a viitoarelor cadre ale economiei și culturii noastre naționale. Absolvenții școlilor de 7 ani și medii, dintre care o mare parte vor munci în agricultură, vor trebui să participe în mod activ și creator la realizarea măreților sarcini cu privire la dezvoltarea agriculturii noastre.

Lucrările practice organizate în cadrul școlilor pe parcela experimentală au o deosebită importanță atît din punct de vedere instructiv, cît și educativ. Prin organizarea acestor lucrări, predarea științelor naturale devine o activitate vie și creatoare, contribuind efectiv la înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe și deprinderi practice agricole. Participînd la aceste lucrări, elevii își aprofundează cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor cu privire la viața plantelor, la dirijarea creșterii și dezvoltării lor, se înarmează cu temeinice cunoștințe despre bazele biologiei materialiste. Totodată, ei învață să aplice aceste cunoștințe, să mînuiască uneltele agricole, să execute diferite lucrări de pregătire a solului, de îngrijire a plantelor, de altoire, de polenizare artificială suplimentară, de folosire a metodelor agrotehnice înaintate.

Activitatea practică desfășurată de elevi pe parcela experimentală se lărgește și se complectează prin participarea lor la lucrările practice pe terenurile gospodăriilor agricole colective. Această participare constituie o serioasă școală de convingere a elevilor asupra superiorității muncii în gospodăria agricolă colectivă. Aici, elevii se conving în mod concret că mica gospodărie țărănească nu permite folosirea mașinilor, a metodelor agrotehnice înaintate, că ea constituie o serioasă piedică în calea dezvoltării agriculturii. Dornici să pună în practică ceea ce și-au însușit prin experiențele pe care le-au desfășurat pe parcela experimentală, de a contribui la făurirea unei vieți îmbelșugate, viitorii absolvenți ai școlilor noastre vor participa cu tot avîntul lor tineresc, cu toată priceperea lor la lupta pentru lărgirea sectorului socialist în agricultură.

Activitatea desfășurată în anii școlari trecuți arată că multe secții de învățămînt regionale și raionale, cabinete pedagogice, directori de școli și cadre didactice au privit cu toată seriozitatea rolul deosebit de important pe care îl are munca pe parcela experimentală în educarea politehnică a elevilor, în pregătirea cadrelor necesare agriculturii. Secția de învățămînt a regiunii Pitești, de pildă, a organizat în primăvara anului trecut o consfătuire cu profesorii de științe naturale din regiune pentru a prilejui răspîndirea experienței înaintate în acest domeniu. Cabinetul pedagogic al regiunii Craiova a dat cadrelor didactice îndrumări amănunțite cu privire la felul cum să organizeze și să desfășoare activitatea practică cu elevii pe parcela experimentală. La școala de 7 ani din comuna Titu-Tîrg, elevii au învățat să execute interesante lucrări de iarovizare și de polenizare artificială suplimentară la cereale, de altoire la roșii, de folosire a curentului electric în îmbunătățirea diferitelor soiuri de plante. Elevii școlii pedagogice din Carei și elevii școlii de 7 ani din comuna Cirligi, raionul Roman, au executat cu pricepere diferite lucrări de îngrijire a plantelor legumicole, de îngrășare suplimentară a plantelor, de copilire, cîrnire etc.

Un număr însemnat de școli, însă, și chiar unele secții de învățămînt regionale și raionale, au dovedit un slab interes față de activitatea practică pe parcela experimentală. Secțiile de învățămînt din raioanele Vidra și Răcari, regiunea București, din raioanele Caransebeș, Timișoara și Tîrgu Ocna, de pildă, nu s-au îngrijit de asigurarea școlilor cu parcele experimentale, de îndrumarea cadrelor didactice în vederea organizării muncii practice la biologie. Unii învățători și profesori de științe naturale s-au achitat formal de sarcinile lor în această privință. La școala elementară din satul Turbați-Fundu, raionul Snagov, de pildă, lucrările pe parcelă au fost executate de către personalul de îngrijire, pentru elevi organizîndu-se numai lucrări de smulgere a buruienilor sau alte activități mărunte.

În acest an școlar, activitatea cadrelor didactice cu elevii pe parcela experimentală trebuie să ducă la rezultate superioare celor obținute pînă acum, la înlăturarea lipsurilor. Măsurile luate de Ministerul Învățămîntului cu privire la introducerea, în acest an, a două ore de activități practice pe săptămînă, ca și desfășurarea activității practice pe parcelă la cele 9 școli experimentale ale Ministerului Învățămîntului, sînt menite să dea un nou impuls acestei activități.

Avînd în vedere sarcinile deosebit de importante ce revin școlilor din hotărîrile Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii, la lărgirea sectorului socialist în agricultură, cadrele didactice trebuie să desfășoare cu elevii o muncă practică intensă pe parcela experimentală. O primă condiție în asigurarea succesului acestei munci o constituie înzestrarea tuturor școlilor cu terenuri corespunzătoare, cu uneltele necesare: sape, casmale, lopeți, tărgi pentru gunoi, marcatoare, plantatoare etc.

Organele de îndrumare și control, metodiștii cabinetelor pedagogice regionale și raionale, cercurile pedagogice, organele sindicale trebuie să îndrumeze cu mai mult simț de răspundere activitatea cadrelor didactice, ajutîndu-le să desfășoare o muncă organizată.

Concursul organizat pentru cea mai bună parcelă experimentală de către Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și de către „Gazeta învățămîntului" trebuie să fie larg folosit de către organele de învățămînt și sindicale pentru a stimula cadrele didactice să desfășoare o activitate practică cu elevii cît mai bine organizată, întemeiată pe o bogată documentare științifică, o activitate interesantă și plină de învățăminte pentru elevi, pentru țăranii muncitori.

Cadrele didactice au datoria să organizeze în așa fel munca pe terenul școlar, încît fiecare clasă să dispună de suprafața necesară, în raport cu lucrările pe care trebuie să le îndeplinească și cu numărul elevilor. De asemenea, trebuie alcătuite planuri concrete de muncă pentru fiecare clasă, în care să se stabilească temele de care răspund grupele de elevi, succesiunea lucrărilor și termenele de îndeplinit. Este bine ca în alegerea culturilor să se dea prioritate plantelor și soiurilor celor mai importante din raionul respectiv. Cunoscînd varietățile recomandate în raion, însușirile și cerințele lor, ținînd-și seama pentru ce tocmai aceste varietăți sînt recomandate și nu altele, elevii vor înțelege adînc adevărul științific al unității între organism și condițiile lui de viață. Experiențele organizate trebuie să le arate elevilor cum se pot obține recolte timpurii și recolte sporite, cum se pot obține noi soiuri care prezintă interes pentru agricultura locală etc.

Întreaga activitate desfășurată cu elevii pe parcela experimentală trebuie să contribuie la cultivarea interesului lor pentru cunoașterea și aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, la cultivarea dragostei lor pentru agricultură, la trezirea dorinței lor de a deveni fruntași ai recoltelor bogate. La aceste rezultate se poate ajunge pregătind cu grijă fiecare lucrare practică, determinînd cu precizie scopul ei. Dînd elevilor din timp temele și bibliografia de studiat, ajutîndu-i să aplice în mod constient cunoștințele de biologie însușite, să-și întocmească jurnale de observație și calendare ale naturii, să facă observații sistematice și să tragă concluzii, organizînd cu grijă activitatea pe timpul verii, strîngerea recoltei și aprecierea rezultatelor obținute pe baza experiențelor desfășurate, scopul instructiv-educativ al acestei activități poate fi realizat pe deplin. O astfel de activitate poate constitui într-adevăr un bun mijloc educativ pentru îndrumarea elevilor școlilor de 7 ani și medii către profesiunile agricole.

Pentru a răspunde cu cinste acestor sarcini, cadrele didactice trebuie să depună serioase eforturi în vederea desăvîrșirii lor profesionale, studiind literatura de specialitate, solicitînd sprijinul specialiștilor, al cadrelor didactice fruntașe în acest domeniu, al metodiștilor.

Sosirea unei delegații de lucrători din învățămînt din U.R.S.S.

La invitația Ministerului Învățămîntului, miercuri la amiază a sosit în Capitală o delegație de lucrători din învățămînt din Uniunea Sovietică. Delegația, condusă de Alexandra Nikolaevna Malișeva, locțiitor al ministrului Învățămîntului din R. S. F. S. R., este alcătuită din A. N. Rusko, A. A. Novikov, A. A. Petrov și M. I. Vlasov. În cursul vizitei, membrii delegației vor lua cunoștință de activitatea din instituțiile de învățămînt din țara noastră.

Pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întîmpinați de tovarășii: acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, Nicolae Sipoș, locțiitor al ministrului Învățămîntului, funcționari superiori din Ministerul Învățămîntului.

Au fost de față I.I. Horoșilov și V. F. Nikolaev, consilieri ai ambasadei Uniunii Sovietice la București. (Agerpres)

Ședința Prezidiului C.C. al S.M.I.

Zilele trecute a avut loc la Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din orașul București o ședință lărgită a Prezidiului C. C. al S. M. I. La această ședință au participat președinții comitetelor de instituție, organizatorii sindicali și directorii școlilor pentru tineretul muncitoresc, președinți ai comitetelor sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt și șefii secțiilor de învățămînt din Capitală. De asemenea au participat reprezentanți ai C.C. ale sindicatelor pe ramuri de producție.

Cu acest prilej Prezidiul C.C. al S.M.I. a analizat activitatea desfășurată în școlile pentru tineretul muncitoresc în vederea pregătirii temeinice și multilaterale a elevilor.

Tov. C. Petricu, directorul secției de învățămînt a sfatului popular al Capitalei, a prezentat referatul: „Activitatea desfășurată de școlile pentru tineretul muncitoresc".

Din partea Prezidiului C. C. al S.M.I. tov. Gh. Hudrea, membru al C. C. al S. M. I., a expus un coreferat.

Participanții la ședință au vorbit pe larg despre condițiile în care se desfășoară acest învățămînt, despre realizările și greutățile din activitatea școlilor pentru tineretul muncitoresc.

La concluzii, tov. prof. univ. N. Pascu, președintele C. C. al S.M.I., a subliniat importanța acestui învățămînt, insistînd asupra necesității de a se ridica neîncetat conținutul și nivelul său.

Prezidiul C.C. al S. M. I. a elaborat o serie de măsuri menite să contribuie la dezvoltarea școlilor pentru tineretul muncitoresc.

Conferință științifică studențească

La Institutul de limbă și literatură rusă „Maxim Gorki" a avut loc de curînd cea de a III-a conferință științifică studențească. În vederea acestui însemnat eveniment din viața și activitatea studenților, cercurile științifice, îndrumate de catedrele respective, și-au concentrat activitatea asupra pregătirii lucrărilor care urmau să fie prezentate în cadrul conferinței.

Cuvîntul de deschidere al conferinței a fost rostit de tov. Leonida Teodorescu, președintele cercurilor științifice studențești din Institut, care a prezentat o privire generală asupra activității acestora. În continuare, lucrările consfătuirii s-au desfășurat în 4 secții: de limba rusă, de literatură rusă, de metodică-pedagogie și de științe sociale.

La sfîrșitul conferinței, într-un cadru festiv, au fost premiate cele mai valoroase lucrări. Au primit premii în cărți studenții Romeo Chivescu, Leonida Teodorescu, Liselotte Hait, Mihail Lozbă, Aneta Sandovici, C. Bogdan, Ovidiu Rădoi și C. Zilberer.

Cadrele didactice și părinții discută propunerile Ministerului Învățămîntului

Duminică, 8 aprilie, au avut loc în toată țara consfătuiri raionale ale cadrelor didactice pentru discutarea propunerilor Ministerului Învățămîntului cu privire la ridicarea și dezvoltarea învățămîntului de cultură generală.

Participînd în număr mare la aceste consfătuiri, învățătorii, profesorii, directorii școlilor și delegații comitetelor de părinți și-au exprimat mulțumirea pentru faptul că sînt chemați să contribuie la luarea unor măsuri de o asemenea importanță și au dezbătut pe larg proiectul ministerului, făcînd propuneri valoroase pentru îmbunătățirea lui.

Cu multă satisfacție au primit cadrele didactice și părinții propunerile privitoare la prelungirea duratei învățămîntului, la introducerea învățămîntului politehnic, la studierea, începînd din clasa a V-a, a unei a doua limbi moderne, la bifurcarea învățămîntului în ultimele două clase. Mulți învățători, profesori și părinți au propus prelungirea învățămîntului la 12 ani, împărțirea anului școlar în trimestre, introducerea treptată a învățămîntului mixt, începînd de la clasele mici.

În cele ce urmează publicăm părerile unora din participanții la discuții, exprimate în consfătuirile raionale și în scrisorile trimise redacției.

Pentru realizarea treptată a învățămîntului mixt

Dacă privim problema în general, nu putem spune că școala mixtă ar da rezultate negative. Dimpotrivă, educația în comun a băieților și fetelor poate duce la o atitudine mai civilizată a acestora, poate crea un stimulent la învățătură, un mediu sănătos, natural și firesc de dezvoltare a copiilor. Experiența din coloniile conduse de Makarenko este concludentă în această privință.

Însă, pentru a realiza un învățămînt mixt, se cer neapărat anumite condiții materiale și morale, fără de care organizarea educației în comun poate avea consecințe negative.

Astfel, sînt necesare clase mari, curate, frumoase, în care elevii să nu stea îngrămădiți, în care să nu se perinde o serie de elevi după alta, fără posibilitatea de a se crea condițiile necesare de confort și estetică. În școlile noastre însă, din cauza creșterii numărului de elevi — fenomen firesc în regimul democrat-popular — numărul sălilor de clasă a devenit insuficient, cu toate construcțiile noi, și sîntem nevoiți deocamdată să folosim aceleași clase pentru două sau uneori chiar pentru trei serii de elevi.

De asemenea, învățămîntul mixt necesită un nivel foarte ridicat al disciplinei. O parte din elevii școlilor noastre mai sînt însă gălăgioși, impulsivi, turbulenți, fapt care ar îngreuia realizarea disciplinei.

De aceea, părerea noastră este să nu se introducă deodată și în mod general învățămîntul mixt, ci numai după ce se studiază situația și posibilitățile din fiecare unitate școlară.

Colectivul pedagogic al școlii medii nr. 1 de băieți „N. Bălcescu" din București.

★

Învățămîntul mixt poate fi aplicat de îndată

Sînt de mulți ani profesoară de pedagogie. Am avut, în timpul acesta, prilejul să-i observ îndeaproape pe elevi — începînd cu cei mici, de la școala de aplicație și pînă la cei care urmau să devină foarte curînd învățători. Am lucrat și cu clase separate — de băieți sau de fete — și cu clase mixte. Pe baza acestei experiențe de mulți ani, mi-am dat seama că învățămîntul mixt este superior celui separat. Și dacă ne gîndim bine, vedem că este și firesc să fie așa: nici băieții, nici fetele nu au asemenea particularități intelectuale fundamentale, încît să se deosebească radical unii de alții.

Lucrez acum ca director adjunct al școlii pedagogice din orașul nostru unde anii I și II cuprind, în aceleași clase, și băieți și fete. Și lucrurile merg foarte bine: nu există la noi nici un fel de probleme educative speciale, nu se ivesc abateri grave. Fără îndoială, mai sînt neajunsuri în munca educativă — dar în orice caz nu mai mari și nu de altă natură decît la școlile de băieți sau la cele de fete. Mai mult chiar: în clasele noastre mixte au început să se închege colective armonioase, elevii și elevele se ajută reciproc, sînt politicoși unii cu alții, s-a format o opinie sănătoasă, care influențează pozitiv întreaga viață a elevilor. Munca educativă dă rezultate mai bune în clasele mixte decît în cele separate. Și experiența aceasta îmi dovedește odată mai mult superioritatea învățămîntului mixt.

Mulți pedagogi spun: fără îndoială, recunoaștem că învățămîntul mixt este superior celui separat — dar să-l aplicăm numai pînă la clasa a VIII-a, cursul mediu să continue să fie, ca și pînă acum, separat pentru băieți și fete. Eu una nu înțeleg ce raționament stă la baza acestei propuneri. Dacă recunoaștem că învățămîntul mixt e just pînă la vîrsta de 14 ani, dacă recunoaștem că e just și de la 18 ani în sus, în instituție și facultăți — de ce să creăm, în mod artificial, o separație de 4 ani? Oare tinerii și tinerele noastre nu vor trebui să lucreze cot la cot în producție? Oare nu trebuie să-i pregătim să trăiască alături în viață? Atunci de ce să nu le dăm această pregătire, de ce să nu-i educăm laolaltă tocmai în perioada cînd se precizează trăsăturile lor morale, cînd se formează caracterul lor, cînd putem avea o influență deosebită asupra comportării unora față de ceilalți?

După părerea mea, problema nu constă în faptul dacă să introducem sau nu învățămîntul mixt — ci în faptul de a găsi cele mai bune metode de educare a copiilor în cadrul învățămîntului mixt. Fără îndoială, trebuie să întărim mult legătura noastră cu părinții elevilor, trebuie să îmbunătățim propaganda pedagogică în rîndurile lor, trebuie să învățăm noi înșine mai mult, pentru a găsi căile cele mai juste de influențare a elevilor.

Eu sînt încredințată că sîntem în stare să îndeplinim toate aceste sarcini, că putem ridica la un nivel mai înalt munca de educare a copiilor patriei.

JEANA PIȚU
director adj., școala pedagogică mixtă din Buzău

Să luptăm pentru instruirea politehnică a elevilor

Una din cele mai importante probleme care ne preocupă în momentul de față, ca urmare a sarcinilor trasate școlii de cel de al II-lea Congres al P.M.R., este politehnizarea învățămîntului.

Educația unilaterală a elevilor, specifică școlii burgheze, s-a înlocuit — în condițiile construirii socialismului — cu educația multilaterală. Politehnizarea învățămîntului de cultură generală constituie în acest sens un factor deosebit de important. Dezvoltarea multilaterală a omului este o necesitate impusă de dezvoltarea producției moderne, care cere ca oamenii să nu fie simpli executanți ai unui anumit fel de muncă, ci să se poată orienta rapid în toate ramurile producției contemporane.

Îmbinînd învățătura cu munca manuală de diverse forme și cu munca productivă, învățămîntul politehnic contribuie la dezvoltarea educației prin muncă, ajută la orientarea profesională a tineretului.

Politehnizarea învățămîntului nu poate fi realizată însă de la o zi la alta, și nici chiar de la un an la altul, ci necesită un timp mai îndelungat. În școlile noastre s-au făcut deja primii pași pe această cale, prin organizarea parcelelor experimentale de pe lîngă școli, prin introducerea lucrului manual la cursul elementar, prin organizarea de ateliere în cîteva școli și prin practica în producție a elevilor unei școli medii din București. Dar acești primii pași nu ne pot da dreptul de a vorbi de un învățămînt politehnic în adevăratul înțeles al cuvîntului, deoarece ateliere nu au decît un număr foarte mic de școli, iar practică de producție nu fac, în mod organizat, decît elevii unei singure școli.

Trebuie să se acorde o atenție mai mare înființării de laboratoare pe lîngă toate școlile și înzestrării lor cu cît mai multe unelte, aparate, substanțe chimice, stative, pentru a se putea organiza lucrări frontale de laborator. Aparatele care vor fi trimise școlilor de minister să fie însoțite de instrucțiuni referitoare la montarea și funcționarea lor. Pentru a se putea realiza o cît mai strînsă legătură între teorie și practică este necesar să se înlesnească vizitele în întreprinderi, uzine, centrale electrice etc.

Ținînd seama de faptul că una din căile de politehnizare a învățămîntului este asigurarea unui raport just între timpul afectat predării și însușirii cunoștințelor teoretice și timpul destinat formării deprinderilor practice, este necesar să se introducă în noul plan de învățămînt, la clasele cursului mediu, cel puțin de două ori pe lună, cîte două ore consecutive de lucrări practice. Manualele vor trebui să conțină probleme cu conținut și date tehnice, scheme clare, simplificate, descrierea complectă a instalațiilor și a funcționării mașinilor, întrebuințările diferitelor aparate în producție etc.

Trebuie luate, de asemenea, măsuri grabnice pentru pregătirea cadrelor didactice în vederea realizării învățămîntului politehnic, dar în așa fel încît să nu se stînjenească procesul de învățămînt.

Am convingerea că, folosind experiența sovietică în realizarea învățămîntului politehnic, ca și experiența noastră de pînă acum, vom reuși într-un viitor apropiat să dăm elevilor noștri o pregătire practică temeinică, corespunzătoare marilor sarcini ale construirii socialismului în patria noastră.

MARIETA CIONTEA
profesoară de chimie la școala medie nr. 19 din București

★

„Copiii noștri să fie pregătiți pentru viață"

Este lesne de înțeles interesul cu care participă părinții elevilor la discutarea propunerilor Ministerului Învățămîntului, propuneri care îi privesc foarte îndeaproape, deoarece sînt menite să-i pregătească mai bine pentru viață pe copiii lor.

La consfătuirea raională din orașul Buzău, părinții elevilor au discutat pe larg problema înarmării copiilor cu cunoștințe și deprinderi practice. Participanții la consfătuire l-au întrerupt în cîteva rînduri cu aplauze pe tovarășul Simion Alionte, muncitor ceferist, care a spus lucruri deosebit de interesante în legătură cu această problemă. „Mi s-a întîmplat adesea — a povestit tov Alionte — să văd tineri care nu știu la ce folosește o unealtă sau alta, care n-au decît o idee foarte nelămurită asupra muncii într-o întreprindere. Trebuie să punem capăt acestei stări de lucruri. Dar se întîmplă să ne văietăm: n-avem condiții, n-a sosit încă timpul pentru politehnizare. Eu cred că nu trebuie să așteptăm ca totul să ne vină de-a gata. Desigur, se vor lua multe măsuri pe linie centrală. Dar și noi, profesori și părinți, putem face mult ca să creăm condițiile necesare politehnizării. Iată, întreprinderea noastră ar fi oricînd gata să ajute școlile cu unelte care nouă nu ne mai folosesc, dar care în atelierele școlare ar fi foarte trebuitoare. Pînă la pregătirea cadrelor care să vă conducă atelierele, v-ar putea ajuta muncitorii, maiștrii și inginerii noștri. Și mai mult chiar, elevii ar putea face practică în întreprinderile noastre. Vedeți dar cîte lucruri am putea face împreună — și eu cred că trebuie neapărat să le facem".

Cu mult interes a fost ascultat și tovarășul Constantin Mihalcea, inginer agronom, care a ridicat problema îndrumării tineretului spre profesiunile agricole. „Pe vremea cînd mă pregăteam eu să devin inginer agronom — a spus tov. Mihalcea — colegii mă cam compătimeau. Socoteau că aceasta este o profesiune de mîna a doua, că Institutul agrotehnic e un fel de rudă săracă a Universității. Desigur că astăzi lucrurile s-au schimbat. Totuși, școala poate să facă și mai mult pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice de muncă agricolă, pentru educarea lor în spiritul dragostei pentru această muncă. Eu cred că, în manualele actuale, cunoștințele agronomice sînt prea risipite și, din cauza aceasta, copiilor le e greu să capete o imagine completă și închegată asupra muncii agricole. Poate că ar fi bine să se predea în școlile de cultură generală un curs special de agronomie teoretică și practică".

Bucuroși că au fost chemați să-și spună cuvîntul, părinții elevilor aduc o contribuție însemnată la acțiunea de îmbunătățire a învățămîntului nostru.

Citiți în pag. 2, 3 și 4

PROPUNERILE MINISTERULUI INVĂȚĂMÎNTULUI (continuare)

Programe pentru limba romînă și matematică

In legătură cu DURATA ȘCOLARITĂȚII

Este clar pentru toată lumea că organizarea învățămîntului pe 12 ani este o condiție însemnată pentru realizarea unei munci de calitate în școală. Analizînd, însă, problemele pe care le ridică trecerea la acest învățămînt, socotesc că, deocamdată, trebuie să organizăm învățămîntul pe 11 ani.

Cred că nu ne este permis să neglijăm condițiile materiale pe care le necesită trecerea de la învățămîntul desfășurat pe 10 ani la învățămîntul desfășurat pe 12 ani. Numărul mare de clase, de laboratoare, de instalații speciale nu se poate realiza dintr-o dată. Este adevărat că și pentru învățămîntul de 11 ani trebuie noi clase și laboratoare, trebuie mărită capacitatea internatelor. Rezolvarea acestor necesități, însă, este mai ușoară.

Organizînd învățămîntul de 11 clase în anii care urmează, sîntem siguri că treptat se vor realiza și condițiile necesare pentru trecerea la învățămîntul desfășurat pe 12 ani.

ION CRIȘAN
directorul școlii medii de băieți nr. 20 din București

★

Dintre propunerile făcute de minister, cea mai dezbătută în școala noastră a fost aceea privitoare la prelungirea duratei învățămîntului.

Părerea noastră este că trebuie să prelungim învățămîntul la 12 ani. Numai așa vom putea asigura condițiile necesare pentru ca elevii să-și poată însuși în mod temeinic volumul de cunoștințe cuprins în programele și manualele școlare, să dobîndească o pregătire multilaterală solidă, pe baza căreia să poată face față cu succes fie sarcinilor în producție, fie celor din instituțiile de învățămînt superior. Prin organizarea învățămîntului pe 12 ani se poate obține descongestionarea programului săptămînal al elevilor de la 32 sau 33 de ore la 30 de ore. Nu trebuie să uităm că la cele 32 sau 33 de ore se mai adogă o oră educativă, două ore de colectiv sportiv sau ansamblu coral, plus activitatea în cercurile de elevi pe specialități, ceea ce înseamnă cel puțin 36 de ore efective în orar. Prin introducerea învățămîntului de 12 ani, cu 30 de ore săptămînal, orele de după masă ale elevilor pot fi lăsate numai pentru studiul individual.

Dintr-un studiu asupra timpului necesar pentru pregătirea lecțiilor, făcut pe baza unor date statistice, rezultă că un elev din clasele V—X trebuie să învețe în medie 4 ore pe zi, ceea ce dă un total de 10 ore de muncă efectivă zi de zi. Față de această situație se pune în mod firesc întrebarea: cînd mai citește acest elev cărți de literatură, cînd se plimbă, cînd se odihnește?

În ceea ce privește repartizarea anilor de studiu pe cicluri, propun ca fiecare ciclu să aibă 4 ani. Consider că este absolut necesar ca gimnaziul să fie de 4 ani, deoarece foarte multe lipsuri ale elevilor noștri din ultimele clase provin din tratarea superficială a problemelor în clasele V—VII, unde cunoștințele predate sînt prea numeroase și de multe ori depășind posibilitățile de înțelegere ale elevilor.

În propunerile ministerului se arată că abia clasele a III-a, a V-a și a VIII-a vor învăța în anul școlar 1956—1957 după noul program, care ține seama de prelungirea duratei învățămîntului. Eu socotesc că tranziția se poate face mai rapid. Iată cum cred că ar fi posibilă trecerea la învățămîntul de 12 ani: În anul școlar 1956 să avem ultima clasă cu 10 ani. În anul școlar 1957 să nu avem absolvenți, iar în anul 1958, actuala clasă a IX-a să termine la un program desfășurat pe 11 ani. În anul 1959 să nu fie absolvenți, iar în 1960 să termine prima serie cu 12 clase.

Acest lucru se poate realiza. Dacă se analizează planul de învățămînt al clasei a VIII-a în anul 1955—1956 și al viitoarei clase a VIII-a din 1956—1957, se observă că deosebirea constă în 2 ore de limba latină. Lipsa acestor două ore s-ar putea acoperi prin 3 ore de limba latină în clasa a IX-a, reducîndu-se numărul orelor de literatură romînă de la 5 la 4. Restul cunoștințelor de limba latină s-ar putea completa pînă la sfîrșitul clasei a XII-a.

În concluzie, ar urma că, prin întocmirea unor planuri de învățămînt de tranziție pentru actuala clasă a IX-a, am avea în 1958 absolvenți ai clasei a XI-a, iar actuala clasă a VIII-a ar termina în 1960 clasa a XII-a

TRANDAFIR BĂLAN
directorul școlii medii nr. 1 de băieți din Timișoara

Concurs pentru cea mai bună parcelă experimentală

În vederea stimulării activității pe parcelele experimentale, Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și „Gazeta învățămîntului" organizează un concurs pe țară pentru „Cea mai bună parcelă experimentală".

Se pot înscrie la acest concurs școlile elementare, de șapte ani și medii care au parcele experimentale. Înscrierea se va face la comitetele sindicale regionale ale muncitorilor din învățămînt pînă la 1 mai a.c.

Criteriile de premiere sînt următoarele: cum este organizată activitatea pe parcela experimentală; pregătirea și desfășurarea orei de lucrări practice; aplicarea de către elevi a cunoștințelor teoretice la orele de lucrări practice; conținutul educativ al lucrărilor practice; formarea deprinderilor practice agricole ale elevilor; munca pe parcela experimentală în timpul verii; cum contribuie activitatea de pe parcela experimentală la popularizarea metodelor agrotehnice înaintate în rîndul țărănimii muncitoare.

Pentru aprecierea activității pe parcelele experimentale participante la acest concurs, comitetele sindicale regionale ale muncitorilor din învățămînt vor alcătui comisii raionale, în care vor intra: un delegat al comitetului sindical regional, un delegat al secțiunii de învățămînt raionale, un metodist, doi profesori de științele naturale.

Comisiile raionale vor urmări activitatea pe parcelele experimentale pe întreaga perioadă pînă la consfătuirile din august ale cadrelor didactice, cînd vor selecționa pe cele mai bune dintre ele.

Între 20—30 august (cu prilejul consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice) se vor organiza expoziții raionale cu material didactic și științific realizat pe parcelă. Profesorii care conduc activitatea elevilor pe parcelele experimentale vor întocmi o expunere asupra activității metodice și de propagandă agrotehnică.

Comisiile raionale vor selecționa și vor propune comisiei regionale trei parcele. Aceasta, la rîndul ei, va selecționa cele mai bune parcele experimentale din regiune, propunîndu-le Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și „Gazetei învățămîntului" pentru premiere.

Cu prilejul celui de al IV-lea Congres al S.M.I., la clubul sindicatului muncitorilor din învățămînt din București se va organiza expoziția pe țară a celor mai bune parcele experimentale. Expoziția va cuprinde produse agricole obținute pe parcele, scheme asupra organizării acestora, grafice, fotografii și expuneri asupra activității didactice și obștești.

Școala care va realiza cea mai bună parcelă experimentală pe raion va primi o diplomă din partea C.C. al S.M.I. și a „Gazetei învățămîntului".

Pentru școala cu cea mai bună parcelă experimentală pe țară se va acorda o diplomă a C.C. al S.M.I. și a „Gazetei învățămîntului" și un microscop. Învățătorului sau profesorului care a condus activitatea de pe parcelă i se va oferi gratuit o călătorie turistică la Kiev, Leningrad, Moscova, în cadrul O.N.T.

Se vor mai acorda numeroase mențiuni în valoare de 1.000 lei fiecare, constînd din aparate de radio, aparate de fotografiat, cărți etc., grupelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt cu cele mai bune rezultate și profesorilor sau învățătorilor respectivi.

Cadrele didactice și părinții discută propunerile Ministerului Învățământului

Atenție la întocmirea programelor

Împotriva SUPRAÎNCĂRCĂRII ELEVILOR

Consider că volumul materiei la științele naturale nu corespunde actualei durate de școlarizare și nici puterii de înțelegere a copiilor. Odată cu îmbunătățirea calității manualelor și cu prelungirea duratei învățământului, nădăjduiesc că aceste greutăți vor fi înlăturate. Sînt aderentă a predării în sistem ciclic a cunoștințelor de științe naturale. Este bine că predarea botanicii, a zoologiei și a anatomiei se va face atît în învățământul gimnazial, cît și în perioada cursului mediu. Prin predarea botanicii și a zoologiei doar în clasele V—VII, așa cum se făcea pînă acum, elevii nu puteau să-și însușească bagajul necesar de cunoștințe. Din această cauză, de multe ori am fost nevoită să inițiez cursuri speciale de pregătire a elevilor ce urmau să dea examen de admitere în învățământul superior. Prin introducerea studiului limbii latine li se dă elevilor posibilitatea de a folosi mai cu ușurință nomenclatorul științific de specialitate. Introducerea studiului geologiei va contribui în mare măsură la formarea concepției materialist-dialectice a elevilor.

În scopul îmbunătățirii predării științelor naturale propun ca în clasa a V-a începerea studiului științelor naturale să se facă cu zoologia, care e mai apropiată de puterea de înțelegere a copilului și nu cu botanica. Propun de asemenea să se introducă studiul noțiunilor de geologie în ultima clasă gimnazială și să se introducă 2 ore de geologie și 2 de bazele darwinismului în clasa a XI-a.

Este necesar ca activitatea practică la științele naturale să se oglindească mai viu în programa de învățămînt, să se creeze în toate școlile condiții de muncă corespunzătoare. Experiența anilor trecuți a arătat că principala cauză a organizării slabe a lucrărilor practice pe parcelă școlară este pregătirea insuficientă a profesorilor, cunoașterea superficială de către aceștia a bazelor producției agricole moderne. Cadrele didactice în curs de pregătire vor primi chiar în facultate cunoștințe în legătură cu activitatea practică ce trebuie desfășurată la științele naturale. Pentru noi, cei care lucrăm în școală, consider că este necesar să se inițieze un curs practic în cadrul căruia să ne însușim un minim de cunoștințe. Cursurile de perfecționare organizate anul trecut n-au acordat atenție acestei probleme.

Pînă în prezent nu toate școlile au parcele experimentale. Mulți cred că parcela este o simplă grădină de zarzavat. Ce-i drept, pe terenuri ca acela ce a fost repartizat școlilor medii din orașul Tg. Mureș nu se poate face nici măcar grădină de zarzavat.

Este necesar ca în programă să se menționeze deprinderile practice ce trebuie să și le însușească elevii, pentru ca fiecare învățător și profesor să cunoască sarcinile ce-i revin în această privință.

IRINA BOLDIȘOR
profesoară de științe naturale la școala medie de fete nr. 3 din Tg. Mureș

In studierea propunerilor Ministerului Învățămîntului privitoare la dezvoltarea și ridicarea nivelului învățămîntului, cadrele didactice și părinții elevilor care au participat la consfătuirile din regiunea Suceava s-au ocupat în mod deosebit de problema volumului de cunoștințe pe care-l primesc copiii în școală. Este unanimă părerea că în sistemul învățămîntului de 10 ani elevii noștri sînt supraîncărcați, că muncesc mult și au la dispoziție foarte puțin, sau aproape deloc timp pentru activități distractive, recreative.

Atît cadrele didactice, cît și părinții elevilor din această regiune au arătat că supraîncărcarea elevilor este o problemă deosebit de importantă. Ea trebuie privită cu multă grijă, atît din punctul de vedere al pregătirii temeinice a elevilor, cît și din punctul de vedere al sănătății lor. Cadrele didactice și părinții elevilor au subliniat faptul că această problemă nu-și găsește soluționarea nici prin proiectele planurilor de învățămînt aduse în discuție de către Ministerul Învățămîntului.

În cadrul noilor proiecte de planuri de învățămînt se prevăd pînă la 32 de ore săptămînal. În aceste ore nu sînt cuprinse diriginția, ansamblul coral, cercurile sportive — care înseamnă un plus de peste 5 ore săptămînal. S-a arătat că orele acestea sînt prevăzute în planul de învățămînt, dar, în afara lor, elevii au și activitate în cercuri, activitate extrașcolară, pe linia organizațiilor de pionieri, U.T.M., cruce roșie etc. — care însumează încă 5 ore la clasele V-VII și 7 ore la clasele VIII-X.

Cele 37 de ore cuprinse în proiectele planurilor de învățămînt, împreună cu cele 5-7 ore pentru alte activități, duc la situația că elevii sînt obligați la un program săptămînal de 42-44 ore.

La școlile minorităților naționale problema este și mai grea, dacă ținem seama că prin planurile de învățămînt numărul orelor ajunge săptămînal pînă la 39.

În această situație, cu un program atît de încărcat, cadrele didactice și părinții au arătat că elevilor nu le mai rămîne timpul necesar pentru studiu individual, prin care se mărește de fapt cu încă 4-5 ore programul de lucru al elevilor. Putem noi cere oare — s-au întrebat participanții la consfătuirea din regiunea Suceava — unor copii între 11-16 ani, în perioada cea mai critică pentru dezvoltarea lor psiho-fizică, să presteze o muncă intelectuală de 10 sau 11 ore pe zi?

Pentru a obține un învățămînt de calitate — au subliniat mulți tovarăși — trebuie să creăm un plan de învățămînt care să pună la dispoziția elevului suficient timp pentru a-și pregăti temeinic lecțiile, pentru a-și lărgi orizontul cunoștințelor prin lectură extrașcolară și studii auxiliare. Pentru a nu izola pe elevi de viață, de frămîntările sociale trebuie să le lăsăm un timp și pentru această participare la viața de toate zilele. Fără aceasta am face o greșeală.

Nu trebuie să uităm că exigențele timpului pentru care-l pregătim pe elevul de azi sînt incomparabil mai mari decît cele din trecut.

În aceste condiții, așa cum se prezintă ele în propunerile actuale ale Ministerului Învățămîntului, nu se poate vorbi despre realizarea unui regim zilnic care să permită dezvoltarea normală și armonioasă a tineretului nostru.

De asemenea, în cadrul consfătuirilor din diferitele raioane ale regiunii Suceava cadrele didactice de specialitate au arătat că supraîncărcarea se menține și pe linia diferitelor obiecte cuprinse în planurile de învățămînt, chiar dacă se trece peste faptul că au fost introduse noi materii ca: psihologia, logica, latina, geologia, economia politică, bazele marxism-leninismului, algebra superioară, geometria analitică. Introducerea acestor materii este absolut necesară pentru realizarea unui sistem închegat de cunoștințe, dar mărirea duratei învățămîntului cu un singur an nu este suficientă față de introducerea acestor materii și lărgirea programelor cu capitolele necesare la o serie de materii. În cadrul diferitelor obiecte, cum ar fi la istorie la clasele V-VII, prin noua repartiție a materiei se prevede predarea istoriei antice și a evului mediu în clasa a V-a, fără a se ține seama că materia aceasta este prea cuprinzătoare și grea pentru vîrsta elevilor la această clasă. Supraîncărcarea materiei se observă și la limba și literatura română la clasele VIII-XI. Istoria literaturii române se preda prin vechiul plan de învățămînt în clasele VIII-X în 11 ore săptămînal. În actualele propuneri prin introducerea cursului de teoria literaturii române la clasa a VIII-a — curs foarte necesar pentru completarea cunoștințelor elevilor — pentru predarea istoriei literaturii române rămîn numai 9 ore la secțiile reale pentru aceeași materie, care și așa abia putea fi studiată temeinic în cele 11 ore. Același lucru se poate spune și pentru alte obiecte de învățămînt ca: matematica, fizica, geografia, etc., unde se lărgește cercul cunoștințelor elevilor cu noi capitole absolut necesare.

Toate cadrele didactice și părinții din regiunea Suceava care au luat în discuție această problemă au arătat că situația aceasta n-ar putea fi soluționată decît prin mărirea duratei învățămîntului la 12 ani, repartizați astfel: 4 ani — școala primară; 4 ani — cursul gimnazial; 4 ani — școala medie sau liceul.

În cadrul planului de învățămînt pe o durată de 12 ani s-ar putea realiza o repartizare mult mai judicioasă atît a obiectelor de învățămînt, cît și a materiei în cadrul obiectelor, ajungîndu-se la un număr mai mic de ore săptămînal prin care s-ar evita supraîncărcarea și s-ar realiza astfel un învățămînt de calitate.

—o—

Pe scurt

● Tov. Ioan M. Ioan, învățător în comuna M. Kogălniceanu, raionul Fetești, regiunea Constanța, ridică unele probleme în legătură cu cataloagele. **Cataloagele actuale — spune tov. Ioan — nu corespund întru totul necesităților școlii. Din cauza calității proaste a hîrtiei, ele au un aspect deplorabil.** Coperte desprinse, file îndoite la colțuri, rupte și petecite. **Așa cum este alcătuit, acest catalog creează și greutăți în ținerea ordonată a evidenței notelor. Este foarte greu să urmărești pe linie orizontală numele sau numărul de ordine și pe linie verticală data, deoarece coloanele sînt foarte înguste. De asemenea, se fac uneori greșeli la stabilirea notei pe pătrar din cauza notelor risipite printre absențe.**

Găsesc nimerit ca Ministerul Învățămîntului, odată cu instituirea concursului pentru elaborarea manualelor școlare, să aibă în vedere și elaborarea unor cataloage adecvate, pe forme de învățămînt, tot pe bază de concurs. Fac și o remarcă: catalogul de tip „pagina și elevul" are meritul că ușurează atît notările zilnice ale profesorilor, cît și urmărirea situației la învățătură a fiecărui elev în parte.

● Tov. Aurelia Cîrju, profesoară la școala medie de fete din Tecuci, spune: **„Am de făcut o serie de obiecții asupra structurii anului școlar împărțit în pătrare. Ar fi recomandabil să se revină la trimestre. Pătrarele măresc graba și tensiunea atît a elevilor, cît și a cadrelor didactice; examinările se fac superficial, nesatisfăcător. Situația se agravează încă la clasele prea populate".**

● Tov A. Palffy, profesor la școala medie de băieți „Iosif Rangheț" din Tg. Mureș, propune ca **în școlile cu limba de predare maghiară studiul limbii române să se introducă începînd de la clasa III-a, cînd elevii și-au însușit unele cunoștințe de limba maternă. El propune ca în clasele V—VII să se acorde mai multă atenție predării limbii române, pentru ca elevii să-și însușească limba uzuală. De asemenea, studiul celei de a doua limbi moderne să nu înceapă în clasa a V-a, ci în clasa a VIII-a deoarece nu există cadre suficiente pentru predare. Tov. Palffy subliniază, totodată, greutățile care s-ar ivi în școlile cu limba de predare maghiară, ai căror elevi ar urma să învețe, începînd din clasa a V-a, limba maternă, limba română, limba rusă și încă o limba modernă, deci patru limbi.**

Pregătirea viitorilor învățători

Participanții la consfătuirile raionale de la Cluj au apreciat în unanimitate inițiativa Ministerului Învățămîntului de a da satelor noastre învățători culți, cu un nivel ideologic și politic ridicat, cu o bună pregătire pedagogică și cu largi cunoștințe în domeniul agrotehnic, cunoscători ai problemelor de artă, muzică, desen, educație fizică etc., învățători care să aibă o cultură generală cu nimic mai prejos decît alte categorii de specialiști în diferite domenii de activitate.

Ei au considerat că școlile pedagogice, în actuala lor structură și funcționare, nu îndeplinesc complect aceste sarcini. Lipsurile de structură ale acestor școli — au arătat cei mai mulți vorbitori — constau în faptul că perioada de școlarizare de patru ani este prea scurtă pentru a putea da posibilitate elevilor să se pregătească temeinic la toate obiectele de învățămînt, fiind supraîncărcată cu cerințele multiple ale programei, care este și ea foarte încărcată și care nu dă posibilitate elevilor să cunoască mai profund, prin studiul individual, literatura, folclorul, viața social-culturală a satelor.

Pentru a pregăti un învățător care să devină, așa cum cere partidul, figura centrală a satului în culturalizarea maselor, în activitatea obștească, cu un cuvînt în construirea socialismului în agricultură, s-a considerat binevenită propunerea Ministerului Învățămîntului ca viitorii învățători să fie pregătiți în institute pedagogice de doi ani după absolvirea școlii medii de cultură generală. Din punctul de vedere al volumului de cunoștințe institutele pedagogice vor da elemente bine pregătite, vor reuși să dea cunoștințe superioare față de actualele școli pedagogice. Unii tovarăși au ținut să atragă atenția și asupra neajunsurilor pe care le crează acest sistem de pregătire a viitorilor învățători. Ei au arătat astfel că în formarea învățătorului multilateral pregătit, atașat problemelor sătești, bun cunoscător al acestor probleme, orientat din primii ani spre profesiunea didactică, care să iubească copiii și satul, nu se vor putea obține pe această cale rezultatele ce se urmăresc. Au fost învățători și profesori care au susținut că există pericolul ca recrutarea elementelor pentru institutele pedagogice să nu se facă pe o linie justă, dorită. Absolvenții școlilor de cultură generală, spuneau aceștia, se vor îndrepta în primul rînd spre universități, rămînînd ca institutele pedagogice să-și recruteze candidați dintre cei respinși la examenele diferitelor facultăți, sau în cel mai bun caz dintre cei reușiți fără locuri.

Un alt punct de vedere susținut cu tărie în consfătuirile de la Cluj a fost acela care sprijină școala pedagogică, care cere ca pregătirea viitorilor învățători să se facă printr-un învățămînt de la început specializat în acest scop. Susținătorii acestui punct de vedere au considerat că absolvenții școlilor de cultură generală vor fi cu totul străini de problemele ce le ridică activitatea învățătorului, deoarece acestora nu li se dă o pregătire de specialitate. În institutul pedagogic această pregătire nu se mai poate realiza în condiții bune. Ei s-au referit la muzica instrumentală, care se deprinde din anii copilăriei și ai tinereții, și în special la dragostea față de însăși profesiunea de învățător, care trebuie să crească odată cu elevii. Cei care au susținut acest punct de vedere au arătat însă că actuala durată de școlarizare a școlilor pedagogice este insuficientă. Pentru ca viitorii învățători să cunoască bine problemele muncii didactice, să fie înarmați temeinic pentru activitatea instructiv-educativă și pentru activitatea obștească la sate, ei au propus prelungirea duratei de școlarizare a actualelor școli pedagogice cu încă un an.

PROPUNERILE M. I. PENTRU DEZVOLTAREA ȘI RIDICAREA

În acest număr, „Gazeta învățămîntului" publică proiectele programelor de limba română pentru clasele a V-a, a VI-a și a VII-a și proiectele programelor de matematică pentru clasele a V-a și a VIII-a

Cadrele didactice sînt rugate să studieze aceste programe cu multă atenție. Observațiile și propunerile pentru îmbunătățirea lor vor fi înaintate pînă la 5 mai a.c. Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Învățămîntului.

Programa de limba romînă pentru cl. a V-a, a VI-a și a VII-a

— Notă explicativă —

Conform planului de învățămînt pe anul școlar 1956/1957, în clasa a V-a se repartizează pentru studiul limbii române 6 ore săptămînal, dintre care 3 ore pentru studiul limbii (gramatica) și 3 ore pentru lectură literară.

La gramatică, în 3 ore săptămînal (99 ore anual), se vor repeta cunoștințele învățate în clasele I—IV, apoi se va studia materia clasei respective: fonetica, morfologia, sintaxa și punctuația. Se va trece astfel la predarea concentrică a gramaticii, conform căreia materia fiecărei clase va fi reluată, complectată și adîncită din an în an, ținîndu-se seama de dezvoltarea gîndirii și de puterea de înțelegere a elevilor. Studierea concentrică a gramaticii va duce, de asemenea, la descărcarea programelor și manualelor școlare din clasele mici de unele noțiuni inaccesibile și trecerea acestora în clasele mai mari (din clasa a V-a în clasa a VI-a și din aceasta în clasa a VII-a). Acest fapt va îngădui asimilarea mai temeinică a cunoștințelor de gramatică și dezvoltarea deprinderilor ortografice, contribuind la creșterea nivelului de cunoștințe al elevilor la limba română.

În clasele V—VII, studierea gramaticii se bazează pe cunoștințele dobîndite de elevi în clasele I—IV, aceste noțiuni prezentîndu-se mai lărgite și mai adîncite din an în an. Astfel, în clasa a V-a elevii capătă pentru prima dată cunoștințe despre declinarea substantivelor cu articol hotărît și nehotărît, despre raportul dintre cazuri și funcțiile substantivului în propoziție (subiect, atribut, complement), despre declinarea substantivelor proprii, precum și noțiuni sumare despre formarea substantivelor cu cîteva sufixe diminutivale și pentru arătarea îndeletnicirii. Cu acest prilej li se explică elevilor, potrivit puterii lor de înțelegere, și noțiunile de sufix și prefix.

Noțiunea de substantiv capătă o dezvoltare mai amplă în clasa a VI-a. În această clasă se reiau și se adîncesc toate noțiunile despre substantiv însușite de elevi în clasa a V-a, mărindu-se în același timp volumul cunoștințelor predate. Elevii își îmbogățesc cunoștințele despre genul și numărul substantivelor, prin însușirea unor noțiuni noi, ca de exemplu: substantive epicene, mobile, defective de număr, cu forme multiple la plural, colective. Pe lîngă declinarea substantivelor cu articol hotărît și nehotărît, elevii își însușesc împărțirea în cele trei declinări după terminațiile substantivelor. În legătură cu declinarea, li se explică elevilor pe larg funcțiile substantivului în propoziție. De asemenea, elevii capătă cunoștințe mai dezvoltate despre formarea substantivelor prin derivare și compunere. În mai mare măsură decît în clasa a V-a, elevii fac exerciții pentru însușirea ortografiei cazurilor substantivelor de diferite genuri și declinări.

În clasa a VII-a se fixează și se întregesc cunoștințele și deprinderile dobîndite de elevi în clasele anterioare, pentru ca predarea gramaticii să nu mai fie necesară în clasele următoare (VIII—XI). Astfel, se repetă și se complectează problemele principale studiate pînă acum la capitolul despre substantiv, prin cuprinderea în programă a noțiunilor noi: substantive concrete și abstracte, substantive cu ambele numere dar cu înțeles deosebit, substantive formate prin schimbarea funcției gramaticale.

Noțiunile de sintaxă se predau și ele în mod gradat, într-o ordine sistematică. Astfel, noțiunea de propoziție își îmbogățește din ce în ce conținutul în cl. V—VII, ajutînd în mai mare măsură la fixarea și lărgirea deprinderilor de punctuație asimilate de elevi în clasele I—IV. La clasa a V-a apar în programă noțiuni noi, ca: propoziția după forma ei și după alcătuirea ei; exprimarea subiectului prin substantiv, pronume personal, pronume demonstrativ, pronume nehotărît, numeral; predicat verbal și nominal; felurile atributului (substantival și adjectival), felurile complementului (direct, indirect, circumstanțial—de loc, de timp, de mod) și exprimarea lor. Cu prilejul predării propoziției se insistă asupra regulilor de punctuație (folosirea punctului, a virgulei, a semnului întrebării și a semnului exclamării).

O amploare mai mare se dă acestui capitol în clasa a VI-a. După repetarea problemelor studiate în clasa a V-a, necesară pentru însușirea materialului nou, se îmbogățesc cunoștințele elevilor cu noțiuni ca: propoziții eliptice, celelalte părți de vorbire prin care poate fi exprimat subiectul, exprimarea predicatului verbal prin verbe la mod personal, predicatul nominal format cu verbe copulative, acordul numelui predicativ cu subiectul. Se întregesc cunoștințele elevilor despre: felurile atributului și exprimarea lor, acordul atributului adjectival cu partea de vorbire determinată; felurile complementului și exprimarea lor. În acest fel, elevii vor izbuti să se orienteze cu mai multă ușurință în structura propoziției și să-și însușească conștient regulile de punctuație.

În sfîrșit, în clasa a VII-a, programa prevede desăvîrșirea cunoștințelor elevilor despre propoziție. Programa cuprinde în plus față de clasa a VI-a: propoziții optative și imperative, propoziții fără subiect, subiect logic și subiect gramatical, nume predicativ, propoziții eliptice de predicat, predicatul exprimat prin locuțiuni verbale, expresii impersonale și interjecții cu valoare verbală; complementul adjectivului și adverbului. Efectuarea diferitelor exerciții legate de propoziție își aduce contribuția la desăvîrșirea însușirii și aplicării conștiente a regulilor de punctuație.

În acest fel se desfășoară întreaga predare a gramaticii, în vederea îmbogățirii, precizării și consolidării treptate a cunoștințelor de gramatică, a deprinderilor ortografice și de punctuație ale elevilor.

★

Una din cele mai de seamă sarcini ale școlii este de a învăța pe elevi să stăpînească limba literară română, de a-i înarma cu o temeinică știință de carte. În clasele V—VII, elevii trebuie să-și însușească bazele gramaticii, ale ortografiei și punctuației și să-și formeze deprinderi de citire, scriere și vorbire corectă. Studierea limbii în școală trebuie să fie pentru elevi, în același timp, un mijloc de a-și însuși temeinic cunoștințele la celelalte obiecte. În procesul predării, profesorul de limba română trebuie să descopere în fața elevilor frumusețea și bogăția limbii române și să le trezească dragostea pentru ea.

Gramatica are un rol principal în predarea limbii române la clasele V—VII. Morfologia și sintaxa trebuie studiate în școală ca două părți de aceeași importanță ale gramaticii. Pentru a studia morfologia sînt necesare cunoștințe elementare de sintaxă: schimbările cuvintelor studiate în cadrul morfologiei sînt determinate de întrebuințarea cuvintelor în propoziție, putînd fi înțelese numai în legătură cu precizarea funcției sintactice a părților de vorbire. Pe de altă parte, studiul sintaxei se sprijină pe cunoașterea morfologiei. Studierea morfologiei trebuie să ajute elevilor să dobîndească cunoștințe clare și precise asupra rolului și formelor gramaticale ale părților de vorbire (substantiv, adjectiv, numeral etc.). Astfel, elevii trebuie să știe nu numai ce arată substantivul, dar și că el se schimbă după gen și număr, poate sta în diferite cazuri și poate îndeplini diferite roluri în propoziție, de cele mai multe ori fiind folosit ca subiect sau atribut.

Studiul limbii în școală cuprinde și fonetica. Studiind fonetica, elevii cunosc principalele reguli ale pronunțării corecte și se lămuresc asupra legăturilor reciproce dintre pronunțare și scriere corectă, lucru important pentru însușirea ortografiei. Lecțiile de gramatică ajută la formarea deprinderilor unei citiri expresive, corecte și conștiente. Astfel, studiul foneticii îi va deprinde pe elevi cu articularea precisă a sunetelor, cu pronunțarea corectă a cuvintelor etc.

Studiul limbii trebuie să se bazeze pe dezvoltarea gîndirii elevilor. Însușirea regulilor și definițiilor gramaticale nu trebuie să fie rezultatul unei memorări mecanice; ea trebuie să se bazeze pe înțelegerea acestor reguli și pe cunoașterea legăturilor dintre ele. Profesorul trebuie să urmărească mereu ca elevii să nu memoreze numai regulile și definițiile gramaticale principale, ci și să și le însușească temeinic, să le folosească practic în scris și vorbire. De aceea, în predarea limbii teoria trebuie să fie strîns legată de practică, stabilindu-se o temeinică corelație între studierea noțiunilor teoretice și exercițiile practice. În acest scop se prevăd mai multe ore pentru exerciții practice decît pentru predarea cunoștințelor teoretice.

În timpul predării sintaxei, profesorul trebuie să facă legătura cu cele învățate la punctuație. Elevii își însușesc conștient punctuația numai atunci cînd reușesc să se orienteze în construirea propoziției și a frazei, să stabilească legătura sintactică dintre cuvinte în cadrul propoziției și dintre propoziții în cadrul frazei.

Pentru dezvoltarea deprinderilor de scriere corectă trebuie să pregătim cu grijă sistemul de exerciții. Profesorul trebuie să urmărească nu o muncă mecanică a elevilor, ci o aplicare conștientă a regulilor învățate. Exercițiile de tipul: „Găsiți și subliniați..." care urmăresc evidențierea în text a unor anumite forme ale limbii pe care elevii abia le-au cunoscut, pot fi executate în clasă nu numai în scris, dar și oral, pentru a se economisi timpul. Tot pentru însușirea regulilor ortografice, bazată pe studiul părților vorbirii, este bine să se folosească exerciții de analiză a structurii cuvintelor și de căutare a familiilor de cuvinte.

Pentru a-i obișnui pe elevi să se exprime corect, atît oral cît și în scris, trebuie să-i deprindem să întrebuințeze just formele gramaticale învățate. În acest scop profesorul trebuie să ceară elevilor răspunsuri complecte la întrebările puse și o expunere proprie a temei. Este necesar, de asemenea, să li se ceară elevilor pentru ilustrarea unor definiții gramaticale, nu numai exemple luate din manual sau din operele literare, ci și exemple găsite chiar de ei.

Lecțiile de gramatică sînt, în același timp, și lecții de dezvoltare a vorbirii. Profesorul trebuie să dea o deosebită atenție expunerilor și compunerilor făcute de elevi, luptînd împotriva vorbirii șablon, inexpresive și fără conținut. Și la lecțiile de gramatică exprimarea trebuie să fie corectă, precisă și închegată.

Atît la lecțiile de limbă cît și la lecțiile de lectură literară profesorii trebuie să ducă o muncă susținută în vederea precizării și îmbogățirii vocabularului elevilor. Aceasta se realizează prin analiza structurii cuvintelor, prin explicarea cuvintelor necunoscute, prin exerciții de compunere a cuvintelor, prin explicarea sensului cuvîntului sau a ideii exprimate, prin întocmirea de mici dicționare de cuvinte a căror ortografie prezintă greutăți.

Analiza gramaticală ajută la formarea deprinderilor de scriere și citire corectă și expresivă, la fixarea deprinderilor ortografice și de punctuație. De aceea are o mare importanță organizarea justă a analizei gramaticale. Prin conținutul ei, analiza gramaticală poate fi morfologică și sintactică. Scopul și conținutul analizei morfologice constau în determinarea structurii cuvîntului și în analiza aspectelor flexionare ale părților de vorbire (gen, număr, persoană, caz, timp). Scopul și conținutul analizei sintactice constau în determinarea felului fiecărei părți de propoziție și în stabilirea legăturii între părțile de propoziție și între propoziții. Pentru a-i face pe elevi să înțeleagă dependența unui cuvînt față de celelalte cuvinte din propoziție trebuie să se facă analiza morfologică și sintactică a tuturor cuvintelor din propoziție. În timpul analizei gramaticale trebuie să le dăm elevilor noțiuni despre combinații de cuvinte care nu se pot separa, din care fac parte numele proprii compuse ca: Republica Populară Română, Baia de Arieș etc., sau expresii ca: „praf și pulbere", „mîncînd pămîntul" și altele.

Limba se studiază atît în cadrul lecțiilor de gramatică, cît și în cadrul lecțiilor de lectură literară. La lecțiile de gramatică elevii află care este structura limbii, la lecțiile de lectură literară se familiarizează cu cele mai bune exemple de limbă literară. De aceea, la lecțiile de gramatică trebuie folosite cele mai bune texte din operele scriitorilor noștri clasici și contemporani, care se disting prin profunzimea conținutului lor și prin înalte calități artistice. La lecțiile de lectură literară trebuie să se facă analiza limbii (uneori pur gramaticală) pentru o înțelegere mai adîncă a conținutului de idei al operei, precum și a măiestriei artistice a scriitorului.

Legătura dintre gramatică și lectura literară devine foarte strînsă în munca de dezvoltare a vorbirii elevilor: explicarea sensului cuvintelor la lecțiile de lectură se bazează întotdeauna pe analiza morfologică; deprinderile pronunțării corecte se bazează pe cunoștințe de fonetică; o citire expresivă cere analiza structurii propoziției și a frazei; compunerile și expunerile elevilor depind, într-o măsură egală, atît de predarea textelor literare, cît și de cunoașterea de către elevi a regulilor gramaticale.

În cursul predării cunoștințelor noi, trebuie să se acorde o deosebită atenție repetiției. De asemenea, la sfîrșitul anului școlar trebuie să se repete și să se sintetizeze temele mai grele și mai importante din materialul învățat în cursul anului. Analiza gramaticală (morfologică și sintactică) constituie un admirabil mijloc de repetiție.

Organizarea muncii de acasă a elevilor are o mare importanță. Temele pentru acasă nu trebuie să ocupe prea mult pe elevi. Însă, în alegerea exercițiilor care se dau pentru acasă, profesorul trebuie să caute, îndeosebi, acele exerciții care cer din partea elevilor un efort al gîndirii (de exemplu găsirea substantivelor la un anumit caz dintr-un text dat, exerciții care leagă problemele de ortografie și punctuație cu cele de dezvoltare a vorbirii elevilor etc.).

Programa indică numărul de ore necesar pentru studierea fiecărui capitol din gramatică. În numărul de ore specificat se include timpul pentru recapitularea fiecărui capitol și pentru executarea lucrărilor de control curent. Programa prevede ore speciale pentru lucrările scrise de control pe fiecare pătrar.

Limba romînă - clasa a V-a

(3 ore săptămînal — 99 ore anual)

I. Recapitularea cunoștințelor de gramatică, ortografie și punctuație din clasele I—IV — 6 ore [1].

II. Fonetica — 7 ore.

Sunetele vorbirii: vocale, consoane. Litere, alfabet. Vocale și semivocale. Silaba, cuvîntul. Diftongi, triftongi. Despărțirea cuvintelor în silabe. Aplicații ortografice (folosirea lui i).

III. Morfologia

Părțile de vorbire — 1 oră.

Rădăcină și terminație. Părți de vorbire flexibile și neflexibile.

Substantivul și articolul — 10 ore.

Definiția substantivului. Substantive comune și proprii. Ortografia substantivelor proprii. Genul substantivelor. Numărul substantivelor. Cazul substantivelor. Raportul dintre cazuri și funcțiile substantivului în propoziție (subiect, atribut, complement). Punctuația vocativului. Definiția articolului. Articolul nehotărît și hotărît. Declinarea substantivelor cu articol nehotărît. Declinarea substantivelor cu articol hotărît. Declinarea substantivelor proprii. Articolul posesiv (forme după gen și număr). Formarea substantivelor (cîteva cu sufixe diminutivale și pentru arătarea îndeletnicirii). Noțiunea de sufix și prefix. Exerciții de ortografie (ortografia substantivelor masculine nearticulate și articulate la nominativ și acuzativ cu 2 și 3 i, ortografia substantivelor feminine la genitiv-dativ singular).

Adjectivul — 5 ore.

Definiția adjectivului. Adjective cu o singură terminație și adjective cu două terminații. Acordul adjectivului cu substantivul (în gen, număr și caz). Declinarea adjectivului. Funcția de atribut a adjectivului. Gradele de comparație ale adjectivelor (pozitiv, comparativ, superlativ absolut și relativ). Exerciții de ortografie (scrierea adjectivelor cu literă mică și cu literă mare).

Pronumele — 12 ore.

Definiția pronumelui. Felurile pronumelui: Pronumele personal. Declinarea lui. Formele accentuate și neaccentuate ale pronumelui. Ortografia lor (folosirea liniuței). Pronumele posesiv. Adjectivul posesiv (formele după persoană, gen, numărul posesorilor și numărul obiectelor posedate). Ortografia lor (noștri). Pronumele demonstrativ. Adjectivul demonstrativ. Declinarea lor. Ortografia (aceea, aceia, aceeași). Pronumele nehotărît. Adjectivul nehotărît (altul, oricine, cineva, fiecare). Declinarea lor. Funcțiile pronumelui în propoziție (subiect, atribut, complement).

Numeralul — 3 ore.

Definiția numeralului. Felurile numeralelor: cardinal, ordinal. Declinarea lor.

Verbul — 15 ore.

Definiția verbului. Persoană. Număr. Timp. Mod. Timpuri: prezent, trecut (imperfect, perfect simplu, perfect compus și mai mult ca perfect), viitorul I, viitorul II. Modurile personale și nepersonale. Funcțiile verbelor în propoziție (verbe predicative și verbe nepredicative). Cele 4 conjugări. Verbele ajutătoare a fi, a avea, a voi. Conjugarea lor. Conjugarea verbelor la diateza activă [2]. Formarea verbelor (din adjective, substantive). Verbe formate cu prefixul în. Exerciții de ortografie (ortografia verbelor de conjugarea II, III, IV la imperfect; ortografia verbelor de conjugarea a IV-a la perfect simplu, persoana I-a și a III-a; ortografia verbului „a fi" la prezent, imperfect, imperativ; ortografia verbului a avea la optativ prezent, persoana I-a).

Adverbul — 3 ore.

Definiția adverbului. Felurile adverbelor: de loc, de timp, de mod. Deosebirea dintre adjectiv și adverb.

Prepoziția — 1 oră.

Definiția prepoziției și rolul ei în vorbire. Prepoziții simple și compuse.

Conjuncția — 2 ore.

Definiția conjuncției și rolul ei în vorbire. Conjuncții care leagă propoziții principale între ele (și, dar, iar, însă, ori, sau) sau propoziții secundare de alte propoziții (ca, să, ca să).

Interjecția — 1 oră.

Definiția interjecției. Aplicații de punctuație (folosirea semnului exclamării).

IV. Sintaxa.

Sintaxa propoziției — 10 ore.

Definiția propoziției. Propoziția după modul exprimării gîndirii: enunțiativă, exclamativă și interogativă. Propoziția după forma ei: afirmativă și negativă. Propoziția după alcătuirea ei: simplă și dezvoltată. Părțile principale ale propoziției: subiectul și predicatul. Subiectul exprimat prin substantiv, pronume personal, pronume demonstrativ, pronume nehotărît, numeral. Predicatul verbal și predicatul nominal (numai cel format cu verbul a fi). Acordul predicatului cu subiectul (în număr și persoană). Părțile secundare ale propoziției: atributul și complementul. Definiția atributului. Atributul substantival (genitival și prepozițional) și adjectival (exprimat prin adjectiv). Definiția complementului. Felurile complementelor: direct, (exprimat prin substantive, pronume), complementul indirect (exprimat prin substantive în cazul dativ și acuzativ), complementele circumstanțiale de loc, de timp, de mod (exprimate prin substantive cu prepoziție și prin adverbe). Reguli de punctuație (folosirea punctului, a virgulei, a semnului întrebării și a semnului exclamării).

Sintaxa frazei — 4 ore.

Propoziția principală și propoziția secundară. Fraza formată din două și mai multe propoziții (principale sau principale și secundare). Punctuația în frază (folosirea punctului, virgulei).

V. Semnele ortografice și de punctuație — 3 ore.

Liniuța de unire. Punctul: la sfîrșitul unei propoziții sau fraze. Virgula: între propozițiile unei fraze, în enumerare, pentru a despărți vocativul. Semnul întrebării: la sfîrșitul unei propoziții interogative. Semnul exclamării: la sfîrșitul unei propoziții exclamative, după interjecții. Două puncte (înainte de enumerare). Semnele citării. Linia de dialog.

Recapitulare generală — 8 ore.

Lucrări de control și corectarea lor — 8 ore.

Limba romînă - clasa a VI-a

(3 ore săptămînal — 99 ore anual)

I. Recapitularea cunoștințelor de gramatică din clasa a V-a (pe bază de analize gramaticale) — 2 ore.

Noțiuni despre vorbire, propoziție, cuvînt, sunet, obiectul și părțile gramaticii — 1 oră.

II. Fonetica — 5 ore.

Sunetele vorbirii: vocale, consoane. Litere, alfabet. Litere împrumutate din alfabetul altor limbi. Vocale și semivocale. Diftongi, triftongi, hiat. Silaba. Despărțirea cuvintelor în silabe (excepții: jertfă, funcție, tinctură, funcționar etc.); despărțirea cuvintelor compuse. Accentul. Reguli și aplicații ortografice (folosirea liniuței); scrierea consoanelor duble; scrierea vocalelor în hiat.

Formarea cuvintelor — 2 ore.

Componența cuvîntului. Rădăcină și terminație. Sufix. Prefix. Derivarea. Compunerea cuvintelor. Reguli și aplicații ortografice.

III. Morfologia.

Părți de vorbire flexibile și neflexibile — 1 oră.

Substantivul — 6 ore. Definiția substantivului. Substantive comune și proprii. Substantive proprii compuse. Ortografia lor. Genul substantivelor. Substantive epicene și mobile. Numărul substantivelor. Substantive defective de număr. Substantive cu forme multiple la plural. Substantive colective. Ortografia substantivelor masculine, feminine și neutre cu i în rădăcină la plural (copii, vrăbii, studii). Cazul substantivelor. Funcțiile substantivelor în propoziție (nume predicativ, complement direct, indirect, circumstanțial). Punctuația vocativului. Cele trei declinări (după terminațiile substantivelor). Declinarea substantivelor cu articol nehotărît. Declinarea substantivelor cu articol hotărît. Declinarea substantivelor proprii. Formarea substantivelor prin derivare (sufixe, prefixe) și prin compunere.

---

1) Recapitularea cunoștințelor se va face pornind de la analize de texte. Profesorii trebuie să cunoască bine programa și manualele de limba română pentru clasele a III-a și a IV-a.

2) Profesorii nu vor da elevilor noțiunea de diateză.

INVAȚAMINTULUI DE CULTURA GENERALA DIN R.P.R.

Exerciții de ortografie (ortografia substantivelor feminine terminate la nominativ singular în ie — la genitiv, dativ, articulat și nearticulat).

Articolul — 2 ore.

Definiția articolului. Felurile articolelor după așezare și după înțeles. Declinarea articolului nehotărît (proclitic). Declinarea articolului hotărît (enclitic). Articolul adjectival, declinarea lui. Articolul posesiv, formele lui. Acordul articolului posesiv.

Adjectivul — 2 ore.

Definiția adjectivului. Adjective cu o singură terminație și adjective cu două terminații. Adjective propriu-zise și adjective provenite din participii. Acordul adjectivului cu substantivul (în gen, număr și caz). Declinarea adjectivului. Articularea adjectivului așezat înaintea substantivului. Articularea adjectivului cu articol adjectival. Exerciții ortografice (adjective formate cu sufixele iu, ie). Funcția sintactică a adjectivului (atribut, nume predicativ, subiect). Gradele de comparație ale adjectivului: pozitiv, comparativ (de inferioritate, de egalitate, de superioritate), superlativ absolut și relativ. Aplicații ortografice (scrierea adjectivelor cu inițială mică sau mare cînd intră în compunerea titlurilor sau numelor proprii).

Pronumele — 8 ore.

Definiția pronumelui. Felurile pronumelui. Pronumele personal. Declinarea lui. Formele accentuate și neaccentuate. Ortografia lor (folosirea liniuței). Funcțiile sintactice ale pronumelui personal (subiect, atribut, complement). Pronumele personal de politețe. Ortografia lui. Pronumele reflexiv (în dativ și acuzativ). Pronumele posesiv. Formele (după persoană și numărul posesorilor și după gen și numărul obiectelor posedate). Adjectivul posesiv. Ortografia pronumelui și adjectivului posesiv (folosirea liniorarei; frate-meu; scrierea cu un i a formelor noștri, voștri). Pronumele demonstrativ (de apropiere și depărtare). Forme simple și compuse. Adjectivul demonstrativ. Declinarea pronumelui demonstrativ și a adjectivului demonstrativ. Exerciții ortografice (aceea, aceia, aceeași, același, celălalt, cealaltă etc.). Pronumele relativ — interogativ, adjectivul relativ-interogativ. Declinarea lor. Pronumele nehotărîte (simple și compuse), adjectivul nehotărît. Declinarea lor. Ortografia pronumelui și a adjectivului nehotărît (nici un, nici o, vreun, vreuna, oricine, orice).

Numeralul — 2 ore.

Definiția numeralului. Felurile numeralului: cardinal, multiplicativ, distributiv, adverbial, nehotărît, ordinal. Declinarea numeralului cardinal, ordinal și nehotărît. Funcția substantivală, adjectivală și adverbială a numeralului. Aplicații ortografice (scrierea corectă a numeralului ordinal feminin și masculin: a IV-a, al IV-lea).

Verbul — 10 ore.

Definiția verbului. Persoană, număr. Timpurile simple și compuse. Forme populare de viitor. Modurile personale și nepersonale. Cele 4 conjugări. Verbe tranzitive și intranzitive. Verbele ajutătoare a fi, a avea, a voi. Conjugarea lor. Formele scurte ale verbului a fi. Ortografia lor. Diateza activă, pasivă, reflexivă. Conjugarea verbelor la diateza activă, pasivă și reflexivă. Verbe impersonale (plouă, tună). Verbe neregulate. Funcțiile verbelor în propoziție (predicat, subiect, atribut, complement). Exerciții de ortografie.

Adverbul — 8 ore.

Definiția adverbului. Felurile adverbului: de loc, de timp, de mod. Locuțiuni adverbiale. Ortografia lor. Gradele de comparație ale adverbelor. Funcția adverbului în propoziție (complement, atribut).

Prepoziția — 2 ore.

Definiția prepoziției. Prepoziții simple și compuse. Locuțiuni prepoziționale. Exerciții ortografice (de la, de pe, dinspre, de-a lungul).

Conjuncția — 2 ore.

Definiția conjuncției. Conjuncții coordonatoare și subordonatoare. Locuțiuni conjuncționale. Exerciții ortografice (de aceea, așadar).

Interjecția — 1 oră.

Definiția interjecției. Onomatopeea. Punctuația.

IV. Sintaxa.

Sintaxa propoziției — 18 ore.

Definiția propoziției. Propoziția după modul exprimării gîndirii: enunțiativă, exclamativă și interogativă. Propoziția după forma ei: afirmativă și negativă. Propoziția după alcătuirea ei: simplă și dezvoltată. Propoziții eliptice. Exerciții de punctuație. **Subiectul.** Definiția subiectului. Subiectul exprimat prin substantiv, pronume și orice parte de vorbire cu valoare substantivală. Propoziția cu mai multe subiecte. **Predicatul.** Definiția predicatului. Predicatul verbal exprimat prin verbe la mod personal. Predicatul nominal format cu verbul a fi și cu verbe copulative (a părea, a rămîne, a ajunge, a deveni). Acordul predicatului cu subiectul. Acordul numelui predicativ cu subiectul (cînd numele predicativ este exprimat prin adjective, pronume, numerale, substantive mobile). **Atributul.** Definiția atributului. Felurile atributului: atributul adjectival (exprimat prin adjectiv, participiu, adjectiv pronominal, numeral), atributul substantival (genitival, prepozițional, apozițional); atributul pronominal; atributul adverbial și atributul verbal (exprimat prin verb la infinitiv, supin și gerunziu). Acordul atributului adjectival cu partea de vorbire determinată. Reguli și aplicații de punctuație. **Complementul.** Definiția complementului. Felurile complementului: complementul direct; părțile de vorbire prin care este exprimat complementul direct. Complementul indirect; părțile de vorbire prin care este exprimat complementul indirect. Complementul circumstanțial de loc, de timp, de cauză, de scop, de mod; părțile de vorbire prin care este exprimat complementul circumstanțial. Reguli și aplicații de punctuație.

Ordinea cuvintelor în propoziție — 1 oră.

Aplicații de punctuație.

Sintaxa frazei — 14 ore.

Fraza. Propoziția principală și propoziția secundară. Coordonarea și subordonarea (prin juxtapunere sau cu ajutorul conjuncțiilor). Transformarea atributului și complementului în propoziții subordonate. Subordonatele: atributive, completive (directe și indirecte), circumstanțiale: de loc, de timp, de cauză, de scop, de mod.

Topica frazei — 1 oră.

Semnele ortografice și de punctuație — 2 ore.

Liniuța de unire, apostroful. Punctul. Virgula. Semnul întrebării. Semnul exclamării. Două puncte. Punctul și virgula. Semnele citării. Linia de dialog. Parantezele. Punctele de suspensie.

Recapitulare generală — 7 ore.

Lucrări de control și corectarea lor — 8 ore.

Limba romînă-clasa a VII-a

(2 ore săptămînal — 66 ore anual)

I. Recapitularea cunoștințelor de gramatică din clasa a VI-a (pe bază de analiză gramaticală) — 2 ore.

Noțiuni despre limbă ca mijloc de comunicare între oameni — 1 oră.

II. Fonetica — 2 ore.

Sunetele vorbirii: vocale, consoane. Litere. Alfabet. Folosirea literelor împrumutate din limbi străine. Vocale întregi și semivocale. Diftongi, triftongi, hiat. Silaba. Despărțirea cuvintelor în silabe. Accentul. Ortoepie și ortografie. Exerciții de ortografie.

III. Morfologia.

Formarea cuvintelor — 2 ore.

Componența cuvîntului: rădăcină și terminație. Sufix. Prefix. Derivarea. Compunerea. Familia de cuvinte. Scrierea cuvintelor compuse. Schimbarea funcției gramaticale. Flexiunea. Exerciții de ortografie.

Părțile de vorbire — 1 oră.

Cuvinte flexibile și neflexibile. Schimbări fonetice în rădăcina cuvintelor.

Substantivul — 5 ore.

Definiția substantivului. Substantive comune și proprii. Substantive concrete și abstracte. Substantive proprii compuse. Ortografia substantivelor proprii (simple și compuse). **Genul.** Substantive epicene și mobile. **Numărul.** Substantive defective de număr. Substantive cu forme multiple la plural. Substantive cu ambele numere, dar cu înțeles deosebit. Substantive colective. **Cazul.** Funcțiile substantivului în propoziție. Punctuația vocativului. Terminațiile substantivelor după gen, număr și caz. **Cele trei declinări.** Declinarea substantivelor cu articol nehotărît. Declinarea substantivelor cu articol hotărît. Declinarea numelor proprii. Substantive formate prin derivare și compunere. Substantive formate prin schimbarea funcției gramaticale. Exerciții de ortografie.

Articolul — 1 oră.

Definiția articolului. Felurile articolului după înțeles și după așezare. Articolul nehotărît (proclitic) și declinarea lui. Articolul hotărît (enclitic) și declinarea lui. Articolul posesiv, formele și întrebuințarea lui. Articolul adjectival, declinarea lui. Exerciții de ortografie.

Adjectivul — 2 ore.

Definiția adjectivului. Adjective cu două terminații și adjective cu o singură terminație. Adjective propriu-zise și adjective provenite din participii. Adjective calificative și determinative. Acordul adjectivului cu substantivul (în gen, număr și caz). Declinarea adjectivului. Articularea adjectivului așezat înaintea substantivului cu articol enclitic hotărît. Articularea adjectivului cu articol adjectival. Gradele de comparație ale adjectivelor. **Adjective formate prin derivare și compunere.** Funcția adjectivului în propoziție. Exerciții de ortografie.

Pronumele — 5 ore.

Definiția pronumelui. Felurile pronumelui. Pronumele personal, declinarea lui. Formele accentuate și neaccentuate. Funcțiile pronumelui personal în propoziție. Pronumele personal de politețe. Declinarea și ortografia lui. Pronumele personale de întărire. Declinarea, ortografia lor. Pronumele reflexiv (în cazul dativ și acuzativ). Pronumele posesiv. Formele pronumelui posesiv (după persoană, gen, numărul posesorilor și numărul obiectelor posedate). Acordul pronumelui posesiv. Adjectivul posesiv și acordul lui. Ortografia pronumelui și adjectivului posesiv. Pronumele demonstrativ, felurile pronumelui demonstrativ. Forme simple și compuse. Forme populare. Declinarea pronumelui demonstrativ. Adjectivul demonstrativ și declinarea lui. Ortografia pronumelui și adjectivului demonstrativ. Pronumele relativ-interogativ, adjectivul interogativ, declinarea lor. Ortografia pronumelui interogativ. Pronumele nehotărît și declinarea lui. Pronumele nehotărîte simple și compuse și declinarea lor. Pronume nehotărîte nedeclinabile. Adjectivul nehotărît și declinarea lui. Ortografia pronumelui și a adjectivului nehotărît. Exerciții de ortografie. Pronumele negative.

Numeralul — 1 oră.

Definiția numeralului. Felurile numeralelor. Numerale hotărîte (cardinal, multiplicativ, adverbial, distributiv), nehotărîte și numeralul ordinal. Declinarea numeralului cardinal, ordinal și nehotărît. Numeralele colective. Funcția numeralului în propoziție. Exerciții de ortografie.

Verbul — 6 ore.

Definiția verbului. Persoană și număr. Timpurile. Timpuri simple și compuse. Modurile personale și nepersonale. Funcțiile verbelor în propoziție. Cele patru conjugări. Verbe tranzitive și intranzitive. Verbele ajutătoare (morfologice și sintactice). Conjugarea verbelor „a fi", „a avea", „a voi". Formele scurte ale prezentului verbului „a fi", ortografia lor.

Conjugarea verbelor la diateza activă, pasivă, reflexivă. Verbe neregulate, conjugarea lor. Verbe defective. Verbe și expresii verbale unipersonale. Forme inverse de conjugare. Verbe formate prin derivare și compunere. Exerciții de ortografie.

Adverbul — 2 ore.

Definiția adverbului. Felurile adverbului: de loc, de timp, de mod. Felurile adverbului de mod. Adjective devenite adverbe de mod. Locuțiuni adverbiale. Gradele de comparație ale adverbelor. Funcția adverbului în propoziție. Exerciții de ortografie.

Prepoziția — 1 oră.

Definiția prepoziției. Prepoziții simple și compuse. Locuțiuni prepoziționale. Ortografia lor. Gradele de comparație ale adverbelor. Funcția adverbului în propoziție (complement, atribut).

Prepoziția — 2 ore.

Definiția prepoziției. Prepoziții simple și compuse. Locuțiuni prepoziționale. Exerciții ortografice (de la, de pe, dinspre, de-a lungul).

Conjuncția — 2 ore.

Definiția conjuncției. Conjuncții coordonatoare și subordonatoare. Locuțiuni conjuncționale. Exerciții ortografice (de aceea, așadar).

Interjecția — 1 oră.

Definiția interjecției. Onomatopeea. Punctuația.

IV. Sintaxa.

Sintaxa propoziției — 7 ore.

Propoziția. Definiția propoziției. Propoziția după modul exprimării gîndirii (enunțiativă, interogativă, exclamativă). Propoziția după forma ei (afirmativă și negativă). Punctuația după aceste feluri de propoziții. Propoziția după alcătuirea ei (simplă și dezvoltată). Propoziții eliptice. Propoziții optative și imperative. Aplicații de punctuație. **Subiectul.** Părțile de vorbire care pot avea funcția de subiect. Subiect subînțeles. Propoziții fără subiect. Propoziții cu subiect multiplu. Folosirea conjuncțiilor, punctuația. Subiectul logic și subiectul gramatical. **Predicatul.** Predicatul verbal și predicatul nominal (verbe predicative și nepredicative). Numele predicativ (părțile de vorbire care pot avea funcția de nume predicativ). Acordul predicatului cu subiectul. Propoziții eliptice de predicat. Predicatul verbal exprimat prin locuțiuni verbale, expresii impersonale și interjecții cu valoare verbală. **Atributul.** Definiția atributului. Felurile atributului. Atributul adjectival (părțile de vorbire prin care poate fi exprimat). Acordul atributului adjectival. Atributul substantival (genitival, prepozițional și apozițional). Atributul pronominal. Atributul verbal. Atributul adverbial. Părțile de vorbire prin care sînt exprimate. **Complementul.** Felurile complementului. Complementul direct. Complementul indirect. Complementul circumstanțial (de loc, de timp, de mod, de cauză, de scop); părțile de vorbire prin care sînt exprimate. Complementul adjectivului și adverbului. Reguli și aplicații de punctuație.

Ordinea cuvintelor în propoziție — 1 oră.

Ordinea directă și inversă. Aplicații de punctuație.

Sintaxa frazei — 8 ore.

Fraza. Propoziția principală și propoziția secundară. Coordonarea și subordonarea. Felurile propozițiilor coordonate (juxtapuse, copulative, adversative, disjunctive, concluzive). Punctuația lor. **Propoziții subordonate.** Transformarea părților secundare în propoziții. Felurile propozițiilor subordonate. **Subordonata subiectivă.** Legarea propoziției subiective de supraordonată prin: pronume relativ, prin conjuncții (ca, să, că etc.). Lipsa semnelor de punctuație între subiectivă și supraordonată. **Subordonata predicativă.** Legarea subordonatei predicative de supraordonată prin pronume relativ, conjuncție (ca, să), adverbe cu funcție de conjuncție (cum). Lipsa semnelor de punctuație între predicativă și supraordonată. **Subordonata atributivă.** Felurile subordonatelor atributive: determinative și explicative. Legarea atributivei de supraordonată prin pronume relativ, conjuncții propriu-zise sau luate ca atare (să, de unde, cînd, cum). Despărțirea prin virgulă sau paranteză orizontală a atributivei explicative. **Subordonatele completive.** Felul subordonatelor completive: directe și indirecte. Legarea completivei directe de supraordonată prin pronume relativ, conjuncții propriu-zise sau luate ca atare. Legarea completivei indirecte de supraordonată prin pronume relativ însoțit de prepoziție, prin conjuncție. **Subordonatele circumstanțiale.** Subordonatele circumstanțiale de loc, de timp, de mod, de cauză, de scop, condiționale, concesive, consecutive. Conjuncții, locuțiuni conjuncționale, adverbe caracteristice care se folosesc pentru legarea circumstanțialelor de supraordonată. Punctuația subordonatelor circumstanțiale.

Contragerea (reducerea) propozițiilor subordonate — 2 ore.

Construcții infinitivale, gerunziale, participiale. Punctuația construcțiilor.

Topica frazei — 1 oră.

Structura frazei. Raportul între propozițiile și grupele de propoziții dintr-o frază și punctuația lor. Propoziții incidente. Stil direct și indirect (dialogul). Aplicații de punctuație.

Punctuația — 2 ore.

Recapitularea regulilor întrebuințării semnelor de punctuație.

Recapitulare finală — 4 ore.

Lucrări de control și discutarea lor — 8 ore.

Programa de matematică pentru clasele a V-a și a VIII-a

— Notă explicativă —

In proiectul de plan pentru școala medie de 11 ani se prevede predarea aritmeticii după sistemul concentric. Astfel, elevii primesc primele noțiuni de aritmetică în clasele I—IV; în clasele V-VI aceste noțiuni se reiau și se adîncesc, într-un curs sistematic de aritmetică. In clasele următoare, aritmetica nu se mai predă ca o disciplină aparte, însă anumite chestiuni de aritmetică se vor trata în cadrul algebrei.

Predarea aritmeticii la clasa a V-a are ca scop să învețe pe elevi să efectueze operații cu numere întregi și fracționare în mod conștient, rapid și cît mai rațional, să aplice cunoștințele însușite la rezolvarea problemelor și la efectuarea celor mai simple calcule cu caracter practic.

Cursul de aritmetică urmărește să dea elevilor un volum de cunoștințe cît mai complect și într-o ordine rațională, potrivit vîrstei lor. Astfel, în clasa a V-a se studiază numere întregi, o parte din capitolul „Divizibilitate", în special regulile de divizibilitate și numerele prime, fracții ordinare și zecimale. Programa prevede rezolvarea problemelor prin metode-tip, ca aplicații la operațiile cu numere întregi și fracționare, obișnuind astfel pe elevi cu tehnica rezolvării problemelor, contribuind la dezvoltarea gîndirii lor.

Studiind capitolul I, în legătură cu operațiile cu numere întregi, elevii trebuie să-și însușească tehnica calculului. Ei vor folosi numai parțial proprietățile operațiilor (comutativitatea, asociativitatea, distributivitatea) la motivarea regulilor, urmînd ca acestea să se reia în clasa a VIII-a, în cadrul algebrei, unde se vor fundamenta.

Se va da o atenție deosebită simplificării și raționalizării calculelor orale și scrise; se va preciza sensul operațiilor cu 0 și 1.

Este bine să se introducă de la început reprezentarea numărului prin literă. Toate judecățile se vor face cu numere concrete, dar pentru notarea proprietăților operațiilor și pentru generalizarea rezolvării problemelor se vor folosi litere.

La împărțirea numerelor întregi se va introduce și noțiunea de medie aritmetică.

Tot la capitolul „Numere întregi" s-a prevăzut și recapitularea sistemului metric cu ajutorul numerelor întregi, urmînd ca exprimarea sub formă zecimală a unităților de măsură și transformările lor să fie predate ca aplicații ale numerelor zecimale.

Capitolul „Divizibilitatea" se va trata pe baza descompunerii numerelor în factori primi, efectuîndu-se pentru aceasta cît mai multe exerciții.

Capitolul „Noțiuni despre fracția periodică" este menit să-i învețe pe elevi cum să transforme o fracție ordinară în fracție zecimală (cu un număr dat de zecimale și cu rotunjirea respectivă); în legătură cu perioada ce apare în această operație se vor introduce noțiunile de fracție periodică simplă și mixtă. Transformarea unei fracții zecimale (finită și infinită) în fracție ordinară se va trata, în această clasă, folosind fracțiile periodice ce se obțin prin împărțirea unității prin 9; 99 etc.

Tema „Rotunjirea numerelor" s-a introdus în programă pentru a arăta elevilor cum să exprime cu aproximație dată un rezultat obținut.

Atît după fiecare operație, cît și la sfîrșitul fiecărui capitol, se vor rezolva probleme, acestea avînd un caracter de sinteză. S-au prevăzut probleme cu conținut geometric, bazate pe cunoștințele primite în clasele I-IV, cu scopul de a se lărgi cercul de probleme și exerciții al căror conținut este luat din viața practică și din materiile de învățămînt înrudite. Se va rezolva, de asemenea, un număr mare de probleme prin metode-tip, pentru ca elevii să-și dea seama de ceea ce este comun în rezolvarea lor, formîndu-li-se astfel deprinderea de a rezolva probleme asemănătoare.

Recapitularea finală a materiei se va face prin rezolvarea unui număr cît mai mare de probleme care să cuprindă întreaga materie predată.

Aritmetica - clasa a V-a

(5 ore pe săptămînă, 165 ore anual)

I. Numere întregi (41 ore)

Numerația orală și scrisă a numerelor formate din mai multe cifre. Adunarea, scăderea, înmulțirea și împărțirea. Proprietățile fundamentale ale acestor operații și consecințele lor. Media aritmetică. Procedee de calcul rapid. Proba operațiilor. Schimbarea rezultatelor operațiilor atunci cînd se modifică termenii unei sume, unei diferențe, factorii unui produs, termenii unui cît. Puterea unui număr. Înmulțirea și împărțirea puterilor aceluiași număr. Ordinea efectuării operațiilor și întrebuințarea parantezelor. Sistemul metric. Unități de măsuri pentru timp. Numere concrete și operații cu ele. Rezolvări de probleme cu toate operațiile. Rezolvări de probleme prin metode tip: reducerea la unitate, figurativă, a ipotezelor, retrogradă, a aducerii la același termen de comparație. Rezolvări de probleme relative la: calculul perimetrelor figurilor simple, calculul ariei unui pătrat și a unui dreptunghi, calculul volumului unui cub și al unui paralelipiped dreptunghic.

II. Divizibilitatea numerelor (20 ore)

Divizor, multiplu. Divizibilitatea cu 2, 3, 4, 5, 9 și 25. Numere prime și numere compuse. Formarea unui tabel de numere prime. Cum se constată dacă un număr este prim sau compus. Descompunerea numerelor în factori primi. Aflarea tuturor divizorilor unui număr și a numărului lor. Condiția de divizibilitate a două numere descompuse în factori. Aflarea celui mai mare divizor comun și a celui mai mic multiplu comun ale mai multor numere. Rezolvări de probleme cu ajutorul c.m.m.d.c. și a c.m.m.m.c.

III. Fracții ordinare (64 ore)

Noțiuni de bază. Numere mixte. Egalitatea și neegalitatea fracțiilor ordinare. Proprietățile fracțiilor. Amplificarea și simplificarea fracțiilor. Aducerea fracțiilor la cel mai mic numitor comun. Adunarea și scăderea fracțiilor. Aflarea unei fracții dintr-un număr dat. Înmulțirea fracțiilor. Ridicarea la putere a unei fracții. Aflarea unui număr cînd se cunoaște o fracție din el. Împărțirea fracțiilor. Numere inverse. Proprietățile operațiilor cu fracții ordinare. Rezolvări de probleme cu numere întregi și numere fracționare cuprinzînd cele patru ope-

(Continuare în pag. 4)

PATRU ANI de la Congresul Învățătorilor

— Convorbire cu un fost delegat la congres —

Zilele acestea s-au împlinit patru ani de la primul Congres al Învățătorilor din R.P.R. Cu acest prilej, am adresat unui fost delegat la Congresul Învățătorilor, tovarășul Gleb Simionescu, profesor din București, cîteva întrebări:

— Ce a însemnat pentru dvs. Congresul Învățătorilor și ce învățăminte ați tras pentru munca pe care o duceți în școală?

— Ceea ce m-a impresionat în mod deosebit în acele zile a fost participarea masivă a cadrelor didactice atît la adunările raionale dinainte de Congres, cît și la ședințele plenare și pe secții ale Congresului. Problemele însemnate ce s-au ridicat cu acest prilej, cuvintele calde ale conducătorilor partidului și guvernului, saluturile frățești ale delegaților străini m-au făcut să înțeleg, să simt mai puternic marea însemnătate a misiunii noastre, rolul pe care-l avem noi, cadrele didactice, în construirea socialismului, grija nețărmurită a partidului, a statului nostru pentru învățători. Din cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, din comunicările oaspeților sovietici, din toate expunerile și intervențiile la Congres am tras învățăminte prețioase pentru munca în școală, pentru ridicarea nivelului procesului instructiv-educativ și îmbunătățirea muncii obștești.

In cadrul lucrărilor Congresului, fiecare dintre noi a putut să-și spună cuvîntul, să-și expună experiența și să-și arate părerile. Imi aduc aminte și acum cu emoție de momentul cînd mi s-a dat cuvîntul pentru a-mi spune părerea despre problema ce mă preocupa — predarea limbii ruse în școală. In această problemă, reluată și de alți vorbitori, ca și în multe alte probleme practice legate de îmbunătățirea muncii mele în școală, am primit, în cadrul lucrărilor Congresului, îndrumări de preț pentru viitor.

— Ce realizări a obținut școala dvs. pe linia sarcinilor trasate de Congresul Învățătorilor?

— In școala noastră, la fel ca în toate școlile din țară, a crescut simțitor nivelul muncii cadrelor didactice. La aceasta a contribuit — fără îndoială — punerea în practică a acelui punct al rezoluției Congresului Învățătorilor în care se vorbește de ridicarea nivelului ideologic-politic și profesional al cadrelor didactice. Toți pedagogii școlii noastre sînt cuprinși în forme superioare de învățămînt politic și au participat la numeroase forme de ridicare a nivelului profesional. Ca urmare, metodele noastre de predare și de muncă educativă s-au îmbunătățit, înregistrîndu-se rezultate bune în școală la învățătură, disciplină și îndeosebi în ceea ce privește încheierea colectivului de elevi.

Putem spune, de asemenea, că am obținut unele succese frumoase în ceea ce privește sarcina trasată de Congresul Învățătorilor de a lega strîns învățămîntul de practică, de activitatea în producție. Pe această linie, în școala noastră s-a realizat un bun lot experimental de practică agricolă, iar laboratorul școlii, înzestrat, printre altele, cu machete în funcțiune de sonde petrolifere, de tractoare etc., ajută simțitor la pregătirea practică a elevilor.

— Ce credeți că mai trebuie făcut, pe viitor, pe linia îndeplinirii sarcinilor Congresului Învățătorilor?

— Fără îndoială că, cu toate succesele obținute, nu putem spune că sarcinile Congresului Învățătorilor s-au îndeplinit în întregime. Procesul instructiv-educativ în școală nu s-a îmbunătățit suficient. Situația promovaților pe pătrarul al III-lea al acestui an școlar, de pildă, e destul de îngrijorătoare. Deși calitatea cunoștințelor elevilor a crescut, aceasta nu se referă însă la majoritatea elevilor noștri. Este încă necesară o luptă serioasă pentru ridicarea nivelului cunoștințelor tuturor elevilor. Și aceasta o vom putea realiza, în primul rînd, printr-o străduință perseverentă de ridicare a nivelului nostru ideologic și profesional, prin participarea regulată și activă la acțiunile organizate în acest scop.

Astăzi, la sarcinile de cinste pe care ni le-a trasat Congresul Învățătorilor, se adaugă marile sarcini puse în fața școlii de Congresul al II-lea al P.M.R. Un rol hotărîtor îl va avea, în îndeplinirea acestor sarcini, punerea în aplicare a propunerilor Ministerului Învățămîntului pentru dezvoltarea și ridicarea învățămîntului din R.P.R., care sînt dezbătute în prezent de profesori și părinți. De altfel, însăși participarea largă a pedagogilor la discuții și importanța problemelor ridicate reprezintă roadele muncii duse după Congresul Învățătorilor, pentru ridicarea nivelului politic și profesional al cadrelor didactice și, în același timp, constituie chezășia succesului muncii noastre în viitor.

Pedagogii discută problemele muncii instructiv-educative

Consfătuirea organizată de „Gazeta învățămîntului" cu cititorii și corespondenții din raionul Sighișoara

In cadrul unei consfătuiri organizate de curînd de „Gazeta învățămîntului" în raionul Sighișoara, directorii și diriginții școlilor din acest raion au discutat cu mult interes diferitele aspecte ale muncii instructiv-educative. Cu acest prilej au fost scoase în evidență metodele și procedeele aplicate de diriginți petru a obține cele mai bune rezultate în ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, precum și în munca de educare comunistă a tineretului școlar.

Referatul cu tema „Munca diriginților din raionul Sighișoara pentru îndeplinirea sarcinilor instructiv-educative ale școlii", întocmit de către un colectiv de diriginți și directori, a fost prezentat de tov. Ion Hurdubețiu, inspector al secției raionale de învățămînt. In referat, ca și în discuțiile purtate pe marginea lui, au fost analizate unele dintre cele mai importante aspecte ale muncii diriginților, precum: rolul acestora în asigurarea însușirii temeinice a cunoștințelor de către elevi și în ridicarea nivelului celor rămași în urmă la învățătură, colaborarea cu organizațiile U.T.M. din școli, sarcinile diriginților cu privire la organizarea orei educative, la educarea elevilor în spiritul disciplinei conștiente, la organizarea și sudarea colectivului de elevi, la cunoașterea particularităților elevilor.

Tovarășa Maria Albu, dirigintă la școala medie de fete din Sighișoara, a expus metodele pe care le întrebuințează pentru a ridica nivelul de pregătire a elevilor și a înlătura rămînerile în urmă la învățătură. In acest scop, tovarășa Albu urmărește zilnic notele pe care le obțin elevele ei și discută cu profesorii, pentru a stabili cauzele care duc la anumite insuccese. Astfel, tovarășa Albu a constatat că unele eleve nu pot deosebi prea clar ce este esențial într-o lecție și ce este secundar, pierzîndu-se adesea în amănunte și neglijînd ideile principale. Aceste eleve au fost ajutate să înțeleagă care este firul principal al unei lecții și cum trebuie să studieze pentru a-și însuși cunoștințele în mod sistematic. Alte eleve nu obțineau rezultatele dorite deoarece nu aveau condiții normale de muncă în familie. Acestora li s-au creat condiții favorabile în cadrul școlii.

Tovarășul Eugen Novicicov, dirigințe la școala medie de băieți din Sighișoara, a vorbit despre procedeele pe care le întrebuințează pentru cunoașterea particularităților elevilor. In afară de mijloacele obișnuite, tov. Novicicov acordă o mare atenție excursiilor efectuate la sfîrșitul anului școlar, în care elevii sînt mai sinceri, mai spontani decît în orele de clasă. Diriginților poate cunoaște mai adînc, în aceste împrejurări, trăsăturile lor de caracter și înclinațiile lor. Creațiile literare ale elevilor sînt un alt mijloc nimerit pentru a-i cunoaște, ca și activitatea sportivă. Notîndu-și toate observațiile în caietul de caracterizări ale elevilor, dirigintele poate trage concluzii folositoare pentru munca instructiv-educativă.

Tovarășii Emil Jakob, de la școala de 7 ani cu limba de predare maghiară și Natalia Voiculescu, de la școala medie de fete, au arătat importanța exemplului personal al educatorului și a atitudinii pe care trebuie s-o aibă aceasta ori de cîte ori vine în contact cu elevii.

Tovarășa Aurelia Jebeleanu, dirigintă la școala medie de fete, a făcut cunoscută participanților la consfătuire experiența ei în ceea ce privește stabilirea legăturii cu părinții elevilor, prin vizite frecvente la domiciliul acestora.

Tovarășa Ecaterina Stolea, de la școala medie de băieți, a vorbit despre sprijinul pe care îl dă organizației de pionieri. Acest sprijin constă în îndrumarea concretă a tuturor manifestărilor pionierești, prin participarea activă a diriginței la ședințele de grupă și detașament, la adunările tematice etc. De asemenea, tovarășa Stolea a invitat pe instructoarea superioară de pionieri să asiste la orele educative, pentru a cunoaște cît mai bine pe pionierii și elevii clasei. Ar fi fost însă necesar să antreze și pe instructoarea de detașament pentru a asista la orele educative.

Tovarășa Maria Drăgan, directoarea școlii medii de fete, a vorbit despre sprijinul pe care trebuie să-l acorde conducătorii de școli diriginților în munca de educație comunistă a elevilor. La școala medie de fete se prezintă, în cadrul consiliului pedagogic, referate cu privire la activitatea diriginților, se organizează schimbul de experiență între acestea etc. De asemenea, tovarășa Drăgan asistă la numeroase ore educative, îndrumînd cu acest prilej în mod individual pe diriginții claselor.

Tovarășul Ion Domnaru, dirigințe la școala de 7 ani din comuna Dumbrăveni, a propus ca Ministerul Învățămîntului să întocmească o programă pentru diriginție și să editeze metodici cuprinzînd îndrumări precise pentru activitatea diriginților. De asemenea, tov. Domnaru a propus ca ministerul să editeze și să difuzeze în școli un indicator al tuturor profesiunilor, în vederea unei îndrumări juste către munca productivă a viitorilor absolvenți.

Contribuții prețioase au adus în discuție și tovarășii Paul Schuller, Hans Weber, Hedwig Fabrizius, Edmund Boroș, Emil Flueraș etc.

Mulți vorbitori au cerut „Gazetei învățămîntului" să publice material cît mai bogat cu privire la munca diriginților și la conținutul orelor educative.

Cu prilejul consfătuirii, secția de învățămînt a raionului Sighișoara a organizat o expoziție în care au fost prezentate planuri pe pătrare și săptămînale ale diriginților fruntași, caiete de caracterizări ale elevilor și material didactic confecționat de aceștia.

VIOREL ALECU

Tinerii fizicieni și chimiști

Cercul de fizico-chimie de la școala medie mixtă din Găești, regiunea Pitești, a luat ființă abia la începutul acestui an școlar. Cu toate acestea, datorită unei activități bine organizate și multilaterale, rezultatele pozitive nu au întîrziat să se arate.

Activitatea cercului îmbracă forme diferite. In cadrul ședințelor se expun referate de fizică și chimie, întocmite de elevi, care contribuie la completarea cunoștințelor lor. Astfel, au fost expuse referate ca: „Clasicii fizicii ruse Lomonosov, Stoletov și Lebedev", „Bazele industriei chimice de sinteză în R.P.R.", „Soluții chimice" (urmat de lucrări demonstrative), „Produse tehnice obținute pe cale electrochimică", „Descărcări electrice în gaze rărite" etc. Pe ordinea de zi a ședințelor figurează, în afară de referate, „calendarul științific", experiențe de chimie distractivă, probleme distractive, răspunsuri la diferite întrebări din fizică și chimie puse de către elevi.

In cadrul unei ședințe a cercului au fost expuse realizările obținute de poporul nostru în anii primului plan cincinal și directivele Congresului al II-lea al P.M.R., perspectivele de viitor ale dezvoltării industriei și agriculturii în patria noastră. In referatul „Petrolul și gazele naturale, materii prime de bază în industria noastră chimică" au fost prezentate diferite ipoteze asupra originii gazelor naturale și a petrolului, perspectivele valorificării gazelor naturale în țara noastră și ale dezvoltării industriei chimice.

Membrii cercului au construit pînă în prezent, folosind mijloace proprii, un mic electromotor, un transformator de la 220 v la 4v, o mașină centrifugă, au pus la punct instalația electrică la masa de laborator, au reparat o serie de aparate și instrumente, au confecționat diferite planșe.

O activitate rodnică au depus membrii cercului de fizico-chimie, sub îndrumarea profesorilor de specialitate, și în vederea înzestrării laboratorului de chimie al școlii. Multe substanțe chimice necesare diferitelor experiențe sînt preparate în laborator de grupe de elevi. Astfel o grupă de elevi din clasa a VII-a a preparat o cantitate de acid clorhidric, o altă grupă din clasa a IX-a a preparat o cantitate de amoniac suficientă pentru necesitățile școlii, diferite soluții și acizi.

Membrii cercului editează și o gazetă de perete, în care elevii școlii sînt informați despre diferitele realizări ale științei și tehnicii, se combat misticismul și prejudecățile.

Membrii cercului ajută și alte școli din raion, donîndu-le reactivi preparați de ei în laboratorul școlii, colaborează cu elevii centrului școlar agricol din apropiere și au stabilit legături cu întreprinderea „1 Mai" din localitate, care le procură diferite substanțe chimice ca sulfură de carbon, tetraclorură de carbon, dizolvanți și altele.

Datorită activității depuse în cadrul cercului, a crescut interesul elevilor pentru studiul fizicii și chimiei. Membrii cercului obțin rezultate tot mai bune la învățătură. Cercul de fizico-chimie constituie, prin activitățile practice executate de elevi, un mijloc important pe calea politehnizării învățămîntului nostru.

Bibliografie

In Editura de stat didactică și pedagogică au apărut de curînd:

— **Opere pedagogice alese, vol. I. de K. D. Ușinski**
— **Lecția în școala de surdo-muți, de S. A. Zikov și B. D. Kosunkaia**

Vor apărea în curînd:

— **Eminescu, revizor școlar, de Mircea Ștefan**
— **Poemul pedagogic, de A. S. Makarenko, ediția a III-a**

Tot în Editura didactică și pedagogică, în colecția „IN AJUTORUL PĂRINȚILOR", au apărut:

— **Organizarea regimului zilnic al școlarului, de M. V. Antropova**
— **Cum pregătim copilul pentru școală, de A. E. Adrianova**

In aceeași colecție vor apărea:

— **Conferințe despre educația copiilor, de A. S. Makarenko**
— **Educația în familie, de E. M. Mahova.**

PROPUNERILE M. I. PENTRU DEZVOLTAREA ȘI RIDICAREA ÎNVĂȚĂMINTULUI DE CULTURĂ GENERALĂ DIN R. P. R.

(Urmare din pag. 3)

rații. Rezolvări de probleme cu același conținut geometric ca la numerele întregi. Rezolvări de probleme prin metode tip.

IV. Fracții zecimale (30 ore)

Fracția zecimală. Scrierea unei fracții zecimale fără numitor. Citirea numerelor zecimale. Mărirea sau micșorarea numerelor zecimale de 10 ori, 100 ori, etc. Adunarea, scăderea, înmulțirea și împărțirea fracțiilor zecimale. Aplicații la sistemul metric. Transformarea unei fracții ordinare în fracție zecimală (finită și periodică). Noțiuni despre fracțiile periodice. Rotunjirea numerelor și a rezultatelor operațiilor. Transformarea fracțiilor zecimale (finite și periodice) în fracții ordinare. Rezolvări de probleme cu fracții ordinare și zecimale cuprinzînd toate operațiile. Rezolvări de probleme cu același conținut geometric ca la numerele întregi. Rezolvări de probleme prin metoda tip.

V. Recapitulare finală (10 ore)

Algebra și Geometria — clasa a VIII-a

(5 ore pe săptămînă, 165 ore anual)

— Note explicative —

Algebra începe să se studieze în clasa a VII-a ca o continuare a aritmeticii, introducîndu-se calculul algebric pentru generalizarea problemelor de aritmetică și geometrie. În clasa a VIII-a se reiau și se adîncesc cunoștințele primite în clasa a VII-a, completîndu-se cu cunoștințe noi, într-o ordine sistematică.

Predarea algebrei în clasa a VIII-a are ca scop să lărgească noțiunea de număr, să le formeze elevilor deprinderea de a face transformări identice ale expresiilor algebrice conștient, repede și rațional, să-i învețe să alcătuiască ecuații și să le rezolve prin diferite metode, precum și să aplice cunoștințele însușite la rezolvarea problemelor simple din disciplinele înrudite (fizica, chimia etc.) și din domeniul tehnicii și agriculturii.

În această clasă, studiul algebrei începe cu recapitularea numerelor raționale și a operațiilor cu aceste numere, fundamentîndu-se sensul operațiilor pe baza proprietăților lor. Se vor introduce noțiunile de inel și corp și se vor scoate în evidență aceste noțiuni atunci cînd se vor întîlni în desfășurarea materiei, fără a se baza însă pe definiții și pe axiome. Se vor studia polinoamele, dîndu-se o dezvoltare mai mare operațiilor cu ele și descompunerii lor în factori primi prin introducerea unor metode noi. De asemenea, se va defini polinomul omogen și se va stabili proprietatea:

$$P(tx, ty, tz...) = t^n \cdot P(x, y, z...)$$

La capitolul „Fracții algebrice" se va insista în special asupra fracțiilor al căror numitori sînt polinoame ce se pot descompune în factori prin metodele învățate. La calcularea valorilor numerice ale fracțiilor algebrice (și ale celor care conțin radical.) se va arăta cum se ridică nedeterminarea % prin simplificarea fracțiilor.

Studiul rădăcinii pătrate se va face cu ajutorul ridicării unui binom la pătrat, apoi se va trece la extragerea rădăcinii aritmetice de ordin superior.

Înainte de a se studia teoria radicalilor se va introduce noțiunea de număr irațional, cu ajutorul rădăcinii pătrate care să nu fie un număr rațional și cu ajutorul valorilor luate prin lipsă și prin adaus, cu aproximația din ce în ce mai mică. La capitolul „Expresii iraționale" se va sublinia că din egalitatea $a^n = b^n$ nu se poate afirma că $a=b$ decît în cazul numerelor pozitive. Raționalizarea numitorilor care conțin radicali de indici superiori lui 2 se va face, în general, pe baza formulelor calculului prescurtat.

La studiul ecuațiilor de gradul I se va insista în special asupra punerii problemelor în ecuație și asupra rezolvării lor, elevii trebuind să rezolve un însemnat număr de probleme.

*

Predarea geometriei începe în clasa a VI-a și se continuă în clasa a VII-a, urmărind să dea elevilor cunoștințe din toate capitolele geometriei elementare. Potrivit vîrstei elevilor și puterii lor de înțelegere, geometria se va preda la aceste clase folosindu-se în special intuiția și desenul, fără ca materia respectivă să se aprofundeze și să se fundamenteze pe baza raționamentului logic.

În clasa a VIII-a, geometria se reia printr-o tratare riguroasă, făcîndu-se o delimitare netă între ceea ce se demonstrează și ceea ce se admite fără demonstrație. Scopul predării geometriei în această clasă constă în asigurarea însușirii unor cunoștințe sistematice asupra proprietăților figurilor plane și în formarea deprinderilor de aplicare a acestor proprietăți la rezolvarea problemelor de calcul, demonstrații și construcții. De asemenea, predarea geometriei urmărește să dezvolte gîndirea logică a elevilor prin demonstrațiile riguroase ale teoremelor ca și priceperea lor de a aplica cunoștințele căpătate la executarea diferitelor lucrări practice.

*

Programa de geometrie pentru clasa a VIII-a prevede studierea proprietăților unghiurilor, ale triunghiurilor, ale dreptelor paralele, ale patrulaterelor, ale cercului — și se încheie cu o aprofundare a cunoștințelor despre locurile geometrice și cu probleme de aplicare a acestora la construcții geometrice, ultimele două capitole constituind recapitularea și sintetizarea întregii materii.

După fiecare capitol s-au prevăzut aplicații care vor consta dintr-un număr de probleme clasice, ce vor constitui pentru elevi modele de rezolvare a problemelor și probleme dificile, pe care elevii nu le-ar putea rezolva individual.

Cunoștințele despre locurile geometrice și construcțiile grafice simple se vor studia la fiecare capitol unde se întîlnesc; la sfîrșit, aceste cunoștințe se vor adînci prin rezolvarea unor probleme mai complexe. La problemele de construcții li se vor explica elevilor toate etapele de rezolvare: analiza, construcția, demonstrația și verificarea.

ALGEBRA

(3/2 ore pe săptămînă, 83 ore anual)

1. Numere raționale (6 ore)

Numere naturale. Numere fracționare. Numere relative. Adunarea, scăderea, înmulțirea și împărțirea numerelor raționale. Proprietățile acestor operații. Noțiunea de mulțime. Noțiunea de inel și corp; exemple; inelul numerelor întregi, corpul numerelor raționale.

2. Expresii algebrice, Polinomul (15 ore)

Monom. Polinom. Polinom aritmetic; schimbarea bazei. Termeni asemenea și reducerea lor. Forma canonică a unui polinom. Valoarea numerică a polinomului. Polinom omogen și proprietatea lui. Adunarea și scăderea polinoamelor. Înmulțirea monoamelor și a polinoamelor. Ridicarea monomului la o putere întreagă și pozitivă. Formule pentru calculul prescurtat:

$$(a+b)(a-b) = a^2 - b^2$$
$$(a \pm b)^2 = a^2 \pm 2ab + b^2$$
$$(a \pm b)^3 = a^3 \pm 3a^2b + 3ab^2 \pm b^3$$
$$(a-b)(a^2+ab+b^2) = a^3 - b^3$$
$$(a+b)(a^2-ab+b^2) = a^3 + b^3$$
$$(x+a)(x+b) = x^2 + (a+b)x + ab$$

Pătratul polinomului. Împărțirea monoamelor și polinoamelor. Polinom ireductibil într-un corp numeric dat. Diferite metode de descompunere a polinoamelor în factori ireductibili: prin factor comun, după formulele calculului prescurtat, prin metoda grupării, prin separarea unui pătrat perfect.

3. Expresii raționale fracționare (15 ore).

Expresie rațională fracționară. Fracții algebrice. Valoarea numerică a unei fracții algebrice. Cazurile particulare O/A; A/O; O/O; semnul ∞. Simplificarea fracțiilor algebrice. Aducerea fracțiilor la același numitor. Operații cu fracții algebrice.

4. Expresii iraționale (27 ore).

Ridicarea la putere. Extragerea rădăcinii pătrate. Extragerea rădăcinii aritmetice de ordinul n. Noțiunea de număr irațional. Adunarea, scăderea și înmulțirea numerelor iraționale. Rădăcina algebrică. Număr imaginar și număr complex. Expresii iraționale, definiție. Radicali aritmetici. Proprietatea fundamentală a unui radical cu privire la înmulțirea și împărțirea indicelui și exponentului cu același număr. Aducerea radicalilor la același indice. Simplificarea radicalilor. Eliminarea numitorului de sub radicali. Extragerea rădăcinii dintr-un produs, dintr-un cît, dintr-o putere și dintr-un radical. Scoaterea unui factor rațional de sub radical și introducerea lui sub radical. Radicali asemenea și reducerea lor. Adunarea, scăderea, înmulțirea, împărțirea, ridicarea la putere și extragerea rădăcinii expresiilor iraționale. Raționalizarea numitorilor în cazurile: numitorul este radicalul unui monom, numitorul este o sumă algebrică de radicali cu indicele 2, numitorul conține radicali cu indice mai mare decît 2 (cazuri simple). Valoarea numerică a unei expresii iraționale.

5. Ecuația de gradul I (20 ore).

Egalitatea. Proprietățile egalității. Expresii algebrice identice. Exemple de identități. Identități condiționate. Ecuația. Ecuații echivalente. Proprietățile ecuațiilor și consecințele lor. Rezolvarea ecuațiilor de gradul I cu o singură necunoscută, numerice și literale. Discuție. Funcția liniară și graficul ei. Forma canonică a unei ecuații de gradul I cu mai multe necunoscute. Sisteme de ecuații de gradul I cu mai multe necunoscute. Rezolvarea sistemelor de ecuații numerice și literale. Rezolvarea sistemelor de ecuații care se reduc la sisteme de gradul I. Discuție. Inegalități de gr. I. Rezolvări de probleme cu ajutorul ecuațiilor de gradul I.

GEOMETRIA

(2/3 ore pe săptămînă, 82 ore anual)

1. Introducere (4 ore)

Corp geometric. Suprafață. Linie. Punct. Figură, figuri egale. Definiția geometriei. Propoziții: axiomă, teoremă, teoremă reciprocă și teoremă contrară. Linie dreaptă, semidreaptă, segment de dreaptă, operații cu segmente de dreaptă, linie frîntă, poligon, linie curbă, cercul, planul, suprafețe formate de porțiuni de plane și suprafețe curbe. Geometrie plană și în spațiu.

2. Unghiuri (5 ore).

Unghi. Egalitatea și neegalitatea unghiurilor. Operații cu unghiuri. Bisectoare. Perpendiculară și oblică. Unghi drept, ascuțit și obtuz. Despre construcția unei perpendiculare dintr-un punct pe o dreaptă și unicitatea ei. Unghiuri adiacente, suplimentare, complimentare și opuse la vîrf. Despre suma unghiurilor cu același vîrf așezate de aceeași parte a unei drepte și în jurul unui punct. Despre bisectoarele a două unghiuri adiacente și a unghiurilor formate de două drepte concurente.

3. Triunghiuri (8 ore)

Poligon. Clasificarea poligoanelor. Triunghi. Bisectoare, înălțime, mediană și mediatoare. Clasificarea triunghiurilor. Proprietățile triunghiurilor isoscele și echilaterale. Criteriile de egalitate ale triunghiurilor. Unghi exterior. Relații între laturile și unghiurile unui triunghi. Comparație între lungimea segmentului și a liniei frînte. Consecințe. Perimetrul unui poligon convex este mai mic decît perimetrul unui poligon înconjurător. Despre triunghiurile care au două laturi respectiv egale și unghiurile cuprinse între ele neegale. Aplicații.

4. Perpendiculare și oblice (4 ore)

Perpendiculară mai scurtă decît orice oblică dusă din același punct. Distanța de la un punct la o dreaptă. Criteriile de egalitate ale triunghiurilor dreptunghice. Proprietatea mediatoarei unui segment și proprietatea bisectoarei unui unghi. Loc geometric. Aplicații.

5. Drepte paralele (7 ore)

Drepte paralele. Construcția unei drepte paralele cu o dreaptă dată. Postulatul lui Euclid. Consecințele postulatului. Unghiurile formate de două drepte paralele tăiate de o secantă. Criteriul de paralelism a două drepte. Unghiuri cu laturi respectiv paralele. Unghiuri cu laturi respectiv perpendiculare. Suma unghiurilor unui triunghi. Suma unghiurilor interioare și exterioare ale unui poligon convex. Aplicații.

6. Patrulatere (7 ore)

Paralelogram. Proprietățile paralelogramului. Segmente paralele cuprinse între paralele. Distanța dintre două drepte paralele. Rombul, dreptunghiul și pătratul. Proprietățile lor. Mediana relativă la ipotenuza unui triunghi dreptunghic. Trapezul. Proprietățile trapezului isoscel. Aplicații.

7. Drepte concurente în triunghi (6 ore)

Proprietatea dreptei mijlocii în triunghi și în trapez. Concurența mediatoarelor, înălțimilor, bisectoarelor și medianelor. Aplicații.

8. Cercul (10 ore)

Cercul. Determinarea cercului prin puncte. Intersecția unei drepte cu un cerc. Tangentă și normală. Diametrii, coarde și arce. Dependența dintre coarde și distanțele lor la centru. Distanța unui punct la un cerc. Locuri geometrice: a) al mijloacelor coardelor care rămîn paralele cu o dreaptă dată — diametrii conjugați; b) al mijloacelor coardelor egale dintr-un cerc. Pozițiile relative a două cercuri. Punctele comune a două cercuri. Unghiul a două cercuri care se taie. Cercuri ortogonale. Aplicații.

9. Măsura unghiurilor (8 ore)

Măsurarea unghiurilor. Unități de măsură. Unghi la centru. Unghiuri înscrise. Unghiuri cu vîrfurile în interiorul și exteriorul cercului. Cazuri particulare. Arc capabil de un unghi dat. Patrulater înscriptibil. Proprietățile lui. Condiția ca patru puncte să fie pe un cerc. Aplicații.

10. Transformarea figurilor (5 ore)

Simetria în raport cu o dreaptă și simetria în raport cu un punct. Translația. Rotația.

11. Locuri geometrice (10 ore)

Recapitularea locurilor geometrice: a) al punctelor situate la o distanță constantă de un punct dat sau de o dreaptă dată; b) al punctelor egal depărtate de două puncte fixe; de două drepte paralele sau concurente; c) al punctelor egal depărtate de un punct dat și o dreaptă dată — parabola; d) al punctelor de unde se vede un segment sub un unghi dat etc. Metoda locurilor geometrice.

12. Construcții grafice (8 ore)

Construcții grafice de: a) drepte: segmente, bisectoare, perpendiculare, paralele, tangente etc. b) triunghiuri cu ajutorul unghiurilor, laturilor, înălțimilor, medianelor, sumelor și diferențelor de laturi etc. c) patrulatere și cercuri. Metoda substituțiilor succesive.

Centenarul Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" din București

Prof. I. Maier
prorector al Institutului agronomic „N. Bălcescu"

De curînd s-au împlinit o sută de ani de cînd au luat ființă primele forme de învățămînt agricol și veterinar din țara noastră, care constituie primele începuturi ale Institutului agronomic „N. Bălcescu" din București.

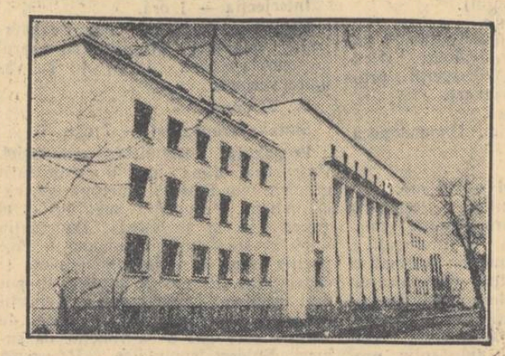

În 1852 a luat ființă Institutul de agricultură de la Pantelimon, care după cîțiva ani, în 1867, se mută la Herăstrău, pe actualul teren al Institutului agronomic, primind la început denumirea de Școala centrală de agricultură și silvicultură, iar apoi, în 1893, aceea de Școala de agricultură de la Herăstrău. Pînă la această dată școala pregătea cadre cu un nivel mediu, la început numai pentru agricultură, iar apoi — pentru o anumită perioadă de timp — și pentru silvicultură.

O dată importantă în istoricul dezvoltării școlii este anul 1904, cînd dobîndește caracterul unei școli superioare, recrutîndu-și profesorii și studenții după aceleași norme ca și celelalte instituții de învățămînt superior.

Cu toate eforturile cadrelor didactice de a se legifera caracterul de învățămînt superior al școlii, cu toate că s-au întocmit în acest scop numeroase proiecte de legi, guvernele burghezo-moșierești nu au găsit de cuviință să le transforme pe nici unul în lege. Abia în anul 1921 s-a promulgat un regulament de funcționare a celor două instituții de învățămînt superior agricol din țară — Școala superioară de agricultură de la Herăstrău și Academia de agricultură din Cluj — în urma căruia absolvenții primesc titlul de ingineri agronomi.

Un pas însemnat înainte — rezultat al străduințiilor de decenii ale cadrelor didactice și ale studenților — este înregistrat în anul 1929, cînd apare legea de înființare a academiilor de înalte studii agronomice. În urma acestei legi Școala superioară de agricultură de la Herăstrău și Academia de agricultură din Cluj se transformă în academii de înalte studii agronomice, fiind înzestrate cu ferme didactice experimentale. Odată cu aceasta se prevede acordarea de către academii a titlului de doctor în științe agronomice.

În anul 1855 s-a înființat prima școală pentru studii veterinare. Pînă la această dată, medicina veterinară era practicată de către veterinari absolvenți ai școlilor din străinătate sau chiar de către medici umani. Și pentru acest învățămînt s-a dus o luptă susținută pentru a-i da caracterul de învățămînt superior. În anul 1921 școala se transformă în facultate și se încadrează în Universitatea din București, pe lîngă care funcționează pînă în anul 1948.

Un eveniment de mare importanță în viața celor două facultăți cu caracter agronomic din București — Facultatea de agronomie și Facultatea de medicină veterinară — se produce în anul 1948 cînd, în urma reformei învățămîntului, ele se transformă în institute de învățămînt superior cu mai multe facultăți: Institutul agronomic și Institutul de zootehnie și medicină veterinară.

Aceste două institute au funcționat îndependent unul de altul pînă în anul 1952, cînd se unifică, primind, în anul 1953, denumirea „Institutul agronomic N. Bălcescu".

Regimul de democrație populară a înzestrat Institutul cu minunate clădiri, laboratoare, hale de mașini, sere, case de vegetație etc., lucruri care nici nu puteau fi visate pe vremea regimurilor din trecut.

Urmărind repartizarea celor peste 6000 de absolvenți pe care i-a dat Institutul în cursul celor 100 de ani ai existenței sale, constatăm că aproape jumătate din ei au terminat facultatea în perioada 1948—1955, în timp ce de la primele sale începuturi și pînă în 1948 au absolvit doar 3000 și cîteva sute de tineri. Urmărind repartizarea absolvenților în producție, constatăm că pe timpul regimului burghezo-moșieresc cea mai mare parte dintre ei s-au angajat la moșiile marilor proprietari și la domeniile coroanei. În anii regimului de democrație populară, numărul sporit de ingineri agronomi, horti-viticoli, economiști, zootehniști, mecanizatori și medici veterinari contribuie efectiv la sporirea producției agricole, fiind în același timp participanți activi la munca de transformare socialistă a agriculturii din țara noastră.

În afară de pregătirea de tehnicieni pentru producție, Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București a dat numeroase cadre cu o înaltă pregătire științifică. O parte din acestea au contribuit la înființarea unor institute de cercetări, cum sînt Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R., Institutul de cercetări zootehnice, Institutul de seruri și vaccinuri.

Cadrele didactice ale Institutului desfășoară, pe lîngă munca lor didactică, o meritorie muncă de cercetare științifică, cele mai multe probleme din planul tematic fiind legate direct de nevoile actuale ale agriculturii noastre și încadrîndu-se în prevederile Directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Cadrele didactice și studenții Institutului agronomic „N. Bălcescu" se mîndresc cu numele unor înaintași care au contribuit la mersul înainte al științei noastre, cum sînt Ion Ionescu de la Brad, C. Sandu Aldea, N. Filip, M. Chiriițescu Arva, P. Riegler, I. Poenaru, I. Athanasiu, I. Ciurea, Vlad Cîrnu Munteanu și alții. Printre profesorii de astăzi ai Institutului se numără acad. Traian Săvulescu, acad. Gh. Ionescu-Sișești, acad. R. Vlădescu și alții, dintre care o parte sînt membri corespondenți ai Academiei R.P.R. sau laureați ai Premiului de Stat, constituind o pildă vie pentru cadrele pe care le formează institutul.

Cu prilejul sărbătoririi centenarului, cadrele didactice și studenții Institutului agronomic „N. Bălcescu" și-au luat angajamentul de a-și spori eforturile în munca profesională, pentru a fi demni de înaintașii lor, pentru a aduce o contribuție cît mai însemnată la înflorirea agriculturii noastre, la transformarea ei socialistă.

Sporirea recoltei de porumb prin stimularea semințelor

Ing. agr. Crum Dimitrov
de la Institutul de biologie „Metodi Popov" din Sofia

Importanța porumbului în economia agricolă este, îndeobște, bine cunoscută. Porumbul are un rol important atît în hrana omului, cît mai ales în dezvoltarea zootehniei cu toate ramurile ei.

Experiența îndelungată ne arată, într-un mod de netăgăduit, că porumbul cultivat rațional poate concura cu succes oricare altă plantă pentru producerea de grăunțe. În afară de aceasta, porumbul cultivat pentru însilozare în verde constituie o furajă excelentă pentru animale. Uneori, comparîndu-se porumbul cu ovăzul, orzul, sfecla de nutreț, se poate auzi afirmația că orzul, în anumite raioane, ar întrece porumbul în ce privește conținutul de substanțe nutritive produse pe unitate de suprafață. Pe bună dreptate, nimeni nu va nega însemnătatea orzului ca plantă de nutreț de mîna întîia, dar trebuie imediat subliniat că în comparația ce se face nu se ține seamă de toate posibilitățile pe care le oferă porumbul ca plantă producătoare de grăunțe și de însilozare, mai ales dacă e cultivat în mod rațional, aplicîndu-se toate indicațiile științei.

Iată de ce, din acest punct de vedere, nu se poate susține că ar exista raioane în care porumbul n-ar putea da, pe unitate de suprafață, aceeași cantitate de substanțe nutritive în comparație cu oricare altă plantă furajeră.

Desigur, fiecare plantă trebuie cultivată în condițiile de climă și sol cele mai potrivite și cu agrotehnica adecvată, spre a obține recolta cea mai mare și cu cheltuieli de producție cît mai scăzute. Dar, tocmai din acest punct de vedere, porumbul este planta cea mai rentabilă și cu posibilitățile de folosire cele mai variate. Toate produsele porumbului au o valoare economică — și grăunțele, și tulpinele, și frunzele, și cocenii. Iată de ce lupta pentru sporirea recoltei de porumb — grăunțe și furaj verde pentru însilozare — este o îndatorire de prim ordin.

Pe bună dreptate se susține că porumbul este temelia dezvoltării zootehniei. Dar toate calitățile neîntrecute ale porumbului pot fi pe deplin valorificate numai dacă porumbul e cultivat gospodărește. Porumbul este o plantă pretențioasă, dar totodată răsplătește cu prisosință îngrijirile ce i se dau. Porumbul cultivat rațional va da cu siguranță o recoltă mai mare decît grîul, orzul sau oricare altă plantă producătoare de grăunțe, iar pe de altă parte, la porumb, cum am spus, nu numai grăunțele conțin substanțe nutritive. Acestea se găsesc și în tulpini, în frunze și în coceni. Chiar tulpinile uscate ale porumbului transformate în paie au o valoare nutritivă mai mare decît paiele altor plante.

Toate aceste calități excepționale binecunoscute ale porumbului pot fi valorificate la maximum numai prin aplicarea unei agrotehnici avansate. În rîndurile ce urmează ne vom ocupa de sporirea recoltei la porumbul cultivat rațional prin stimularea semințelor după metoda academicianului bulgar Metodi Popov.

În ultimii ani, Institutul de biologie „Metodi Popov" al Academiei bulgare a executat, sub conducerea mult regretatului academician Metodi Popov, o serie de experiențe cu porumb în instituțiile de stat de cercetări agronomice și de producție, precum și în gospodăriile cooperative țărănești. Porumbul a fost în prealabil stimulat cu bromură de potasiu trei grame la un litru de apă, semințele ținîndu-se în această soluție timp de opt ore. Numeroasele experiențe făcute au confirmat în mod de netăgăduit sporurile de porumb ce se obțin prin stimularea semințelor de porumb cu bromură de potasiu.

Iată, de pildă, ce sporuri de recoltă s-au obținut în anii 1953, 1951 și 1955 în tarlalele gospodăriilor cooperativelor țărănești și în instituțiile de cercetări agronomice, prin stimularea semințelor după metoda amintită: În anul 1953 au fost însămînțate în gospodăriile cooperative țărănești 32.000 decare cu porumb stimulat. Comunicările primite de la aceste gospodării arată că la recoltarea semănăturilor cu porumb stimulat s-au obținut sporuri de recoltă care variază de la 6% pînă la 18%, iar în anumite cazuri și peste 20%. Așa, de pildă, gospodăria agricolă cooperativă din Cneja a însămînțat cu scop de experiență 40 decare. La recoltare s-a constatat că porumbul stimulat a dat un spor de recoltă de 20% față de cel nestimulat. De pe o suprafață de porumb de 170 decare, în satul Coinare, raionul Beala Stalina, s-au obținut din porumbul stimulat 242 kg pînă la 250 kg știuleți la decar, iar din cel nestimulat 220 kg.

În cursul anului 1954 s-au însămînțat circa 180.000 decare cu porumb stimulat după metoda arătată. Gospodăria agricolă țărănească din satul Gorna Gnoinița, raionul Lom, a avut un spor de 13% la decar, adică 88 kg mai mult la decar. Gospodăria cooperativă țărănească din satul Grivița, raionul Plevna, a obținut un spor de 15% porumb la decar, cea din satul Beglej, același raion — 17,4%, iar gospodăria din satul Morava, raionul Svistov — 11,6%. Gospodăria cooperativă țărănească din satul Gloghinca, raionul Popov, a recoltat 220 kg porumb la decar din semănătura cu semințe stimulate și 186 kg la decar din cea nestimulată, adică a avut un spor de 34 kg porumb la decar. Gospodăria cooperativă țărănească din satul Traicovo, raionul Lom, a obținut 226 kg la decar din porumbul stimulat și 199 kg din cel nestimulat, iar gospodăria din satul Văbel, raionul Nicopol, a obținut 230 kg la decar din porumbul stimulat și 194 kg la decar din porumbul nestimulat. Gospodăria cooperativă țărănească din satul Elenovo, raionul Popovo, a obținut 280 kg la decar din porumbul stimulat și 260 kg din porumbul nestimulat, iar gospodăria cooperativă țărănească din satul Gorna Mahala, raionul Nicopol, a obținut, datorită stimulării semințelor de porumb, un spor de 18%, adică 170 kg din porumbul stimulat și 139 kg la decar din porumbul nestimulat, deci un spor de 31 kg porumb la decar. Experiența cu porumb stimulat executată pe cîmpul Institutului de cercetări agronomice „Vîlco Cervencov" din General Toșevo a dat un spor de 19 kg grăunțe de porumb la decar, iar experiența din cîmpul Institutului de biologie „Metodi Popov" din Sofia a dat un spor de 20 kg știuleți la decar. Porumbul stimulat a avut un număr de 2140 știuleți la decar, cu o greutate medie a unui știulete de 167,9 grame, iar porumbul nestimulat a avut 2084 știuleți la decar, cu o greutate medie a unui știulete de 161,1 grame.

În cursul anului 1955, gospodăria cooperativă țărănească din satul Grumovo, raionul Asenovgrad, a obținut prin stimularea semințelor de porumb 444 kg porumb la decar față de 412 kg din semănătura nestimulată. Experiența cu porumb stimulat efectuată pe cîmpul experimental din satul Poradim, raionul Plevna, al Comisiei de stat pentru experiențe comparative a dat un spor de 17,71% mai mult față de porumbul nestimulat, adică 63 kg grăunțe de porumb mai mult la decar, iar experiența efectuată pe cîmpul de experiență al Institutului de biologie „Metodi Popov" din Sofia a dat un spor de 52 kg știuleți mai mult la decar. În această experiență porumbul stimulat a avut un număr de 2557 știuleți la decar, cu o greutate medie a unui știulete de 212,14 grame, iar porumbul nestimulat a avut 2529 știuleți la decar, cu o greutate medie a unui știulete de 205,72 grame. Pe același cîmp de experiență s-a semănat și porumb pentru producerea de furaj verde. În această experiență porumbul stimulat a dat 1617,5 kg masă verde la decar față de 1418 kg cît a dat porumbul nestimulat.

Din numerosul material documentar prezentat pînă aci rezultă că simularea semințelor de porumb cu bromură de potasiu asigură un spor apreciabil de recoltă cu cheltuieli minime. Sporul de recoltă variază de la 6% pînă la 18%, iar în unele cazuri și peste 20%, adică un spor de 20 kg la 100 kg porumb mai mult la decar. Fără îndoială, acesta e un spor de recoltă apreciabil în genere, iar în cazul porumbului, în special, are o însemnătate economică vădită pentru practica agricolă, chiar dacă am admite că șansa de a-l obține ar fi numai de 80%, ceea ce se întîmplă, după cum se știe prea bine, și în cazul altor măsuri agrotehnice ce se aplică de mult în practica agricolă de toate zilele. Socotim deci că aplicarea stimulării semințelor de porumb cu bromura de potasiu în practica agricolă este îndreptățită și trebuie popularizată.

Sporurile de recoltă ce se obțin vor varia, desigur, de la an la an și de la loc la loc, după condițiile de climă și sol sau, mai exact, după condițiile mediului înconjurător în care va vegeta cultura porumbului. Totdeauna însă recoltele obținute vor arăta efectul stimulator, mai ridicat sau mai scăzut al bromurei de potasiu folosită în soluția menționată.

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

„ÎNTREAGA OMENIRE DOREȘTE DEZARMAREA"

Răspunzînd dorinței fierbinți a popoarelor de a se pune capăt primejdiei de moarte create prin cursa înarmărilor, de a se înlătura povara ce apasă, datorită cheltuielilor pentru înarmare, pe umerii oamenilor simpli, recenta sesiune a Consiliului Mondial al Păcii, care a avut loc la Stockholm, și-a concentrat toată atenția asupra problemelor luptei pentru dezarmare. „Întreaga omenire dorește dezarmarea — se spune în Apelul către opinia publică mondială, adoptat de Consiliu. — Cursa înarmărilor nu a generat niciodată altceva decît mizerie și nesiguranță. Ea a dus întotdeauna numai la război... Orice progres în domeniul dezarmării va ușura povara bugetelor militare care apasă asupra economiei statelor și va ridica nivelul general de trai".

Dezbătînd importantele probleme ale luptei pentru dezarmare — principala sarcină a mișcării popoarelor pentru pace — sesiunea Consiliului Mondial al Păcii de la Stockholm a analizat în același timp și o serie de alte probleme legate de cea a dezarmării, adoptînd declarații importante asupra colaborării cu toate forțele iubitoare de pace și asupra problemelor energiei atomice. La elaborarea acestor documente au contribuit discuțiile rodnice ale reprezentanților popoarelor iubitoare de pace participanți la sesiune. Deși diferiți în ceea ce privește naționalitatea, convingerile politice, concepțiile lor asupra lumii, toți acești participanți, animați de spiritul înțelegerii reciproce, au colaborat pentru succesul lucrărilor sesiunii.

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii de la Stockholm reprezintă un eveniment de o deosebită însemnătate, dacă ținem seama că în momentul de față se desfășoară la Londra lucrările subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, la care participă reprezentanți ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franței și Canadei. În ultimele săptămîni au devenit cunoscute noile planuri anglo-franceze și americane, ca și noua propunere în problemele dezarmării prezentată de Uniunea Sovietică. Se poate constata că pozițiile marilor puteri s-au apropiat mult. Cu toate acestea, planurile puterilor apusene nu dau încă posibilitatea de a se trece la măsuri practice, în timp ce noua propunere sovietică își vădește caracterul realist, creînd condiții pentru a se trece neîntîrziat la rezolvarea practică a problemei dezarmării. Pînă și ziare burgheze ca „Daily Herald" arată că în prezent se pare că există „șansa de a se găsi o bază pentru un acord asupra unui plan parțial de dezarmare". Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, ținînd seama de importanța problemelor dezbătute în subcomitetul comisiei O.N.U. pentru dezarmare, i-a adresat o telegramă în care își exprimă convingerea că se poate realiza un acord în domeniul dezarmării. „Actuala slăbire a încordării internaționale — se spune în telegrama Consiliului Mondial al Păcii — determină opinia publică să considere că un acord, cel puțin asupra unor probleme, poate și trebuie să fie realizat încă la actuala sesiune a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Consiliul Mondial al Păcii face apel la subcomitetul pentru dezarmare să îndreptățească aceste mărețe speranțe".

Sesiunea de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii, la care au participat reprezentanți din peste 30 de țări ale lumii, a lărgit calea pentru o colaborare reală a tuturor forțelor păcii, pentru ca prin unirea și coordonarea eforturilor tuturor să se obțină încetarea cursei înarmărilor. Poporul nostru a primit cu satisfacție noile documente ale Consiliului Mondial al Păcii, hotărît să lupte cu și mai multă dîrzenie pentru pace, ascuțindu-și vigilența în lupta împotriva atițătorilor la război și contribuind prin toate mijloacele la succesul luptei pentru dezarmare, la continua destindere a situației internaționale.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 1.21.00; 1.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 367 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 20 aprilie 1956

Am intrat în etapa sfîrșitului de an școlar

Încheierea cu bune rezultate a anului școlar cere oamenilor muncii din învățămînt eforturi susținute în această etapă de activitate. Prin aceste eforturi trebuie să fie valorificate succesele obținute pînă acum și să fie înlăturate lipsurile în cunoștințele elevilor, trebuie să fie împlinite realizările pe care oamenii muncii le așteaptă din partea școlilor noastre.

Pentru ca elevii să promoveze clasa cu rezultate cît mai bune, pentru ca ei să-și însușească și să-și consolideze toate cunoștințele prevăzute în programele de învățămînt, pedagogii au datoria să asigure în această etapă de muncă o frecvență regulată a elevilor, să îmbunătățească predarea lecțiilor și să organizeze cu grijă pregătirea și desfășurarea examenelor.

Ce trebuie făcut în acest scop? În legătură cu fiecare dintre problemele principale ale încheierii anului școlar, fiecare secție de învățămînt, fiecare școală și fiecare pedagog în parte au sarcini multiple, specifice condițiilor proprii de muncă. Iată de ce, pornind de la aceste obiective, este necesar să se stabilească ce probleme concrete se ridică în regiunea, raionul, școala sau clasa respectivă, precum și ce posibilități există pentru a le rezolva.

De multe ori s-a întîmplat ca măsurile juste luate de Ministerul Învățămîntului să fie transmise de către secțiile regionale de învățămînt în formulări generale către secțiile de învățămînt raionale și mai departe, directorilor de școli și cadrelor didactice. Așa se întîmpla că se auzea vorbindu-se la tot pasul, în formule abstracte, despre necesitatea de a se îmbunătăți frecventa, de a se preda lecții bune, de a se îndruma elevii rămași în urmă la învățătură — dar problemele rămîneau nerezolvate. Desigur că în acest fel nu se pot îndeplini sarcinile legate de buna încheiere a anului școlar.

Sînt secții de învățămînt care înțeleg datoria lor de a transmite sarcini concrete și a da îndrumări pentru îndeplinirea lor. În ședința în care s-au discutat cu șefii secțiilor raionale de învățămînt sarcinile încheierii anului școlar, secția de învățămînt a regiunii Pitești s-a străduit și a reușit să dea indicații cît mai concrete cu privire la munca pe care trebuie s-o desfășoare organele învățămîntului din întreaga regiune. Și secția de învățămînt a regiunii Bacău dă o atenție deosebită tratării concrete a problemelor legate de sfîrșitul anului școlar. Toți inspectorii și metodiștii studiază acum instrucțiunile Ministerului privind desfășurarea examenelor și se pregătesc să discute în colectiv, pe baza acestui studiu, situația și problemele învățămîntului din regiune, pentru a găsi cele mai potrivite metode pe care să le folosească în munca de îndrumare și control.

Eforturile cele mai mari trebuie îndreptate înspre ridicarea nivelului predării. Acum se desfășoară lecții de sinteză, de recapitulare. Sarcinile legate de îmbunătățirea predării trebuie să fie stabilite în fiecare școală, la fiecare clasă și la fiecare obiect de învățămînt, pornindu-se de la nivelul pregătirii elevilor, ținîndu-se seama de problemele principale ale materiei și de chestiunile insuficient înțelese de către elevi.

În clasele I-IV trebuie să se acorde o grijă deosebită citirii și scrierii, însușirii de către elevi a tehnicii operațiilor aritmetice, a deprinderilor de calcul oral; trebuie sporită grija pentru înarmarea elevilor cu priceperea de a aplica în practică cunoștințele însușite, acordîndu-se o mare atenție exercițiilor, compunerilor, muncii pe parcela experimentală și lecțiilor de lucru manual. La clasele V-X atenția cadrelor didactice se va îndrepta asupra lecțiilor de limbă și literatură, asupra realizării unei legături cît mai strînse între teorie și practică în cadrul predării matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale, unde recapitularea trebuie să se facă pe baza unui bogat material didactic, a experiențelor și activității practice a elevilor. În același timp, trebuie să se acorde o mare atenție înarmării elevilor cu temeinice cunoștințe de istorie, geografie, constituție etc.

Ridicarea nivelului de pregătire a elevilor rămași în urmă la învățătură este, de asemenea, o problemă a etapei actuale. Într-o serie de raioane, cum sînt, de pildă, raioanele Găești și Drăgănești, procentul elevilor corigenți este încă mare. Școlile în care există elevi rămași în urmă la învățătură trebuie să desfășoare o foarte stăruitoare muncă pentru îmbunătățirea nivelului de cunoștințe al acestor elevi. Organele de îndrumare și control au datoria să îndrumeze îndeaproape activitatea în această privință a cadrelor didactice, pentru ca situația să se îmbunătățească prin completarea și consolidarea reală a cunoștințelor elevilor și nu prin măsuri artificiale.

Majoritatea pedagogilor acordă toată grija însușirii temeinice de către elevi a întregii materii. Sînt însă și unii care nu înțeleg pe deplin însemnătatea îndeplinirii programelor, trec cu ușurință peste unele capitole, nu le predau deloc pe altele. La școala medie de fete din Hunedoara, de pildă, nu se respectă programa de limba rusă pentru clasele V-VII. De asemenea, programa de limba rusă nu este respectată nici la școala pedagogică din Deva. Ceea ce e mai grav în acest caz este că, deși cabinetul pedagogic al orașului își are sediul chiar în localul școlii, el nu a observat această situație.

Recapitularea dă posibilitatea să se îndrepte în parte greșelile care s-au făcut pînă acum în predare, să fie aprofundate cunoștințele peste care s-a trecut prea repede, să fie lămurite chestiunile pe care elevii nu le-au asimilat pe deplin. Metodiștii și comisiile metodice din școli au sarcini însemnate în legătură cu îmbunătățirea predării. Ei trebuie să ajute la buna planificare a lecțiilor, la predarea lor după cele mai bune metode. Metodiștii trebuie să ajute cadrele didactice să realizeze lecții recapitulative variate, ilustrate cu fapte și exemple noi, care să trezească interesul elevilor și să întregească cunoștințele lor, legîndu-le într-un sistem închegat.

Munca școlii se desfășoară în întregime pentru elevi, pentru buna lor pregătire. Elevul, nivelul lui de cunoștințe, educația lui, dezvoltarea lui multilaterală trebuie să preocupe permanent pe fiecare învățător și profesor. Mai ales acum, în ultimele luni de școală, întreaga muncă a cadrelor didactice, a organelor de învățămînt, trebuie îndreptată spre ridicarea nivelului de pregătire al elevului. Acesta trebuie ajutat să muncească acum sistematic, organizat, pentru ca toate eforturile lui să dea roade bogate. Directorii de școli și diriginții au datoria să asigure o activitate rațională a elevilor din diferite clase.

Deși despre necesitatea de a lupta împotriva supraîncărcării elevilor s-a vorbit atît de mult, se găsesc încă școli și clase unde elevii sînt ocupați peste măsură cu diferite activități. Interesîndu-se de această problemă, organele de îndrumare și control ale Ministerului Învățămîntului au cercetat cîteva școli din țară. La școala medie nr. 10 din București, de pildă, ei au găsit o situație îngrijorătoare. În săptămîna de la 19 la 25 martie, elevii clasei a X-a „A" de la această școală au avut 24-26 ore de activități extrașcolare diferite: cerc de matematică, vizionarea unor filme, repetiții pentru concursul de gimnastică, vizitarea unei expoziții de artă etc. O situație asemănătoare s-a constatat și la școala medie nr. 20 din București.

Se impune reglementarea cu grijă a tuturor activităților în afară de clasă și extrașcolare ale elevilor, pentru ca ei să muncească acum cu rezultate bune în vederea pregătirii examenelor, în această etapă nu numai pedagogii, ci și elevii trebuie să desfășoare o activitate intensă. Munca individuală, în special, constituie baza recapitulării. Elevii trebuie să aibă suficient timp pentru această muncă individuală. În cadrul activităților din afara orelor de curs, timpul elevilor trebuie folosit pentru activități care să ducă la consolidarea cunoștințelor primite în cursul anului — pregătirea lecțiilor, activitate în laborator și pe parcela experimentală, vizite la locul de producție, consultații, efectuarea unor teme suplimentare (pentru elevii rămași în urmă) etc. — precum și pentru odihnă. Buna organizare a activității elevilor în această perioadă trebuie asigurată de școală în legătură strînsă cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, precum și cu familia. În același timp, trebuie luate o serie de măsuri în internate, atît pentru îmbunătățirea hranei, cît și pentru asigurarea condițiilor de învățătură.

În îndeplinirea tuturor sarcinilor legate de pregătirea sfîrșitului de an școlar un rol însemnat îl au organizațiile sindicale din școli. Ele trebuie să mobilizeze pe învățători și profesori la o activitate susținută, neîntreruptă și să-i ajute în găsirea celor mai bune metode de muncă.

Activitatea școlilor în această etapă a anului are o serioasă influență educativă asupra elevilor. Ei trebuie să învețe de la pedagogii lor să muncească organizat, să fie disciplinați, să-și îndeplinească îndatoririle, să se ajute reciproc. Elevii pot fi stimulați acum la acțiuni care să întărească dragostea lor de muncă, spiritul lor tovărășesc, spiritul de răspundere și conștiinciozitatea lor. Ei trebuie să vadă în primul rînd la învățătorii și profesorii lor exemplul unei munci perseverente, exemplul îndeplinirii cu seriozitate a sarcinilor. Aceasta va imprima în întreaga școală ritmul de muncă cerut de însemnatele probleme ale încheierii anului școlar.

MĂREAȚA FORȚĂ A IDEILOR LENINISTE

Se împlinesc 86 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, geniul care a purtat mai departe și a ridicat mai sus gloriosul steag de luptă al lui Marx și Engels, steagul marxismului revoluționar.

Poporul nostru muncitor, alături de sutele de milioane de oameni din toate colțurile lumii, sărbătorește cea de a 86-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin cu însuflețire și cu încredere nemărginită în forța ideilor nemuritoare ale marxism-leninismului.

Întreaga viață a lui Lenin a fost un exemplu de fapte măreț în slujba poporului, de cunoaștere și înțelegere a nevoilor maselor populare, de devotament fără de margini față de cauza comunismului. El și-a închinat viața luptei împotriva exploatării și asupririi oamenilor muncii, pentru fericirea făuritorilor tuturor valorilor materiale și culturale ale omenirii. Lenin a exprimat năzuințele proletariatului din lumea întreagă. El a dezvoltat învățătura lui Marx și Engels despre dictatura proletariatului, despre stat, a făcut o analiză științifică profundă a imperialismului, a descoperit legea dezvoltării economice și politice inegale a capitalismului, a elaborat teoria revoluției proletare, a creat învățătura despre partidul de tip nou. Numele lui este cunoscut în toate colțurile lumii, iar ideile lui însuflețesc pe cei ce luptă pentru o viață mai bună.

Numele lui Lenin este indisolubil legat de întreaga istorie a P.C.U.S., de apariția și dezvoltarea Statului Sovietic, primul stat socialist din lume. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, partid marxist-revoluționar întemeiat de Lenin în condițiile grele ale absolutismului țarist și călit în lupte împotriva tuturor dușmanilor fățiși și ascunși ai clasei muncitoare, a devenit detașamentul de frunte al proletariatului revoluționar.

V. I. Lenin este strategul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Sub conducerea Partidului Comunist, în frunte cu Lenin, oamenii muncii din Rusia au răsturnat pentru prima dată în lume puterea capitaliștilor și moșierilor, arătînd popoarelor lumii calea spre libertate. Victoria Revoluției din Octombrie a constituit un triumf al teoriei leniniste a revoluției socialiste. Pentru teoria și practica mișcării revoluționare au o excepțională însemnătate indicațiile lui Lenin cu privire la formele de trecere a diferitelor țări spre socialism. Încă în anul Revoluției din Octombrie Lenin spunea: „Toate națiunile vor ajunge la socialism, aceasta e inevitabil, dar toate vor ajunge nu chiar în același fel, fiecare va aduce un specific într-o formă sau alta a democrației, într-o varietate sau alta a dictaturii proletariatului, într-un ritm sau altul al transformărilor socialiste ale diferitelor laturi ale vieții sociale". Experiența istorică a confirmat întru totul această genială teză a lui Lenin. Astăzi, pe lîngă forma sovietică de reorganizare a societății pe baze socialiste, există forma democrației populare, care a apărut și se folosește potrivit cu condițiile și particularitățile istorice și social economice concrete ale fiecărei țări democrat-populare.

Dezvoltarea de către Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a tezei leniniste despre formele de trecere a diferitelor țări spre socialism luminează puternic drumul spre socialism al popoarelor în noile condiții istorice. În prezent există condiții mult mai favorabile decît în trecut pentru ca diferite țări să treacă la socialism pe căi variate, inclusiv calea parlamentară. Trebuie însă să ținem minte că în toate formele de trecere de la capitalism la socialism o condiție necesară și hotărîtoare este conducerea politică a clasei muncitoare, în frunte cu partidul marxist-leninist.

V. I. Lenin a acordat o atenție neslăbită continuei întăriri a partidului, înarmării lui cu teoria revoluționară, întăririi disciplinei interne de partid, respectării cu strictețe a principiilor conducerii de partid și a normelor vieții de partid. El ne-a învățat că principiul suprem al conducerii de partid este principiul conducerii colective. Cultul personalității este în contradicție cu principiul conducerii colective, duce la diminuarea rolului partidului, a centrului său conducător și la scăderea activității creatoare a maselor de partid și a poporului.

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a dovedit marea grijă a Partidului pentru respectarea principiilor leniniste ale vieții de partid. Congresul a declarat o luptă necruțătoare împotriva tuturor denaturărilor acestor principii, a cerut întregului partid aplicarea creatoare a învățăturii marxist-leniniste în viața partidului, respectarea principiilor conducerii colective și ale democrației interne de partid, traducerea în viață a indicațiilor leniniste cu privire la legătura partidului cu poporul. Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a dezvăluit cu hotărîre urmările cultului personalității care decurg din încălcarea normelor leniniste ale vieții de partid. Recunoscînd meritele lui I. V. Stalin, apreciind marea contribuție pe care a adus-o la cauza revoluției, la construirea socialismului, Congresul a arătat, totodată, că încălcarea normelor leniniste ale vieții de partid în perioada cînd Stalin rezolva de unul singur problemele fundamentale ale activității partidului și statului a fost contrare principiilor leniniste, deși el era călăuzit de grija pentru binele mersului construcției socialiste.

Sub conducerea Partidului Comunist poporul sovietic a construit cu succes socialismul și obține succese remarcabile pe drumul construirii societății comuniste. Marile realizări ale Uniunii Sovietice și linia de dezvoltare continuă a economiei Uniunii Sovietice trasată de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. constituie o strălucită confirmare a justeței tezei leniniste cu privire la dezvoltarea cu prioritate a industriei grele ca temelie pentru dezvoltarea întregii economii naționale și ca o pîrghie puternică de ridicare permanentă a nivelului de trai al populației.

Ideile atotbiruitoare ale lui Lenin călăuzesc și celelalte țări ale lagărului socialist pe drumul socialismului. În țara noastră, aplicarea cu consecvență a învățăturii leniniste a avut drept rezultat realizarea unor succese cu care poporul nostru se mîndrește pe bună dreptate. În industrie și agricultură, în domeniul învățămîntului, al științei și artei, socialismul a realizat în țara noastră, în scurt timp, ceea ce burghezia n-a realizat și nici nu putea să realizeze în zeci de ani. Experiența țării noastre constituie o dovadă mai mult a superiorității incontestabile a sistemului economic socialist, clădit pe temelia învățăturii lui Lenin, față de sistemul capitalist.

V. I. Lenin a arătat că trecerea de la capitalism la socialism reprezintă o epocă întreagă, în care coexistența și întrecerea economică pașnică între sistemul socialist și cel capitalist este posibilă și necesară. Geniala indicație leninistă cu privire la posibilitatea coexistenței îndelungate și a întrecerii pașnice între cele două sisteme — capitalist și socialist — stau la baza politicii externe a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, politică ce corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor și se bucură de simpatia și sprijinul oamenilor iubitori de pace de pretutindeni.

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a dezvoltat ideea leninistă a coexistenței pașnice a statelor cu sisteme social-politice diferite. În raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. s-a arătat că socialismul a ieșit din cadrul unei singure țări și a devenit un sistem mondial, ceea ce are o uriașă însemnătate pentru coexistența pașnică a popoarelor. Coexistența pașnică a sistemelor socialist și capitalist decurge deci din raportul de forțe real și din relațiile care s-au creat în perioada istorică concretă. Dar coexistența și întrecerea pașnică între cele două sisteme nu trebuie confundată cu slăbirea sau încetarea luptei împotriva ideologiei burgheze.

Dezvoltînd teza leninistă cu privire la coexistența pașnică a diferitelor sisteme social-politice, Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a formulat o nouă teză justă — și anume a arătat că în actuala situație forțele păcii pot împiedica o agresiune militară, că nu există o inevitabilitate fatală a războaielor. În actuala perioadă istorică există largi posibilități pentru menținerea și întărirea păcii.

Leninismul a devenit steagul oamenilor muncii din toate țările în lupta pentru cauza păcii, democrației și socialismului, pentru viitorul luminos al popoarelor. Ideile leninismului trăiesc în mărețele succese ale constructorilor comunismului în U.R.S.S., în victoriile constructorilor socialismului din țările de democrație populară, în lupta proletariatului din țările capitaliste, în lupta pentru libertate și independență națională a popoarelor asuprite.

Poporul nostru muncitor, condus de partid, pășește cu hotărîre pe drumul leninist, drumul construirii socialismului. Chezășia construirii socialismului în țara noastră stă în înfăptuirea politicii leniniste a Partidului Muncitoresc Român, în activitatea creatoare a maselor largi populare, în strîngerea rîndurilor poporului în jurul partidului, în unitatea de nezdruncinat dintre partid, guvern și popor.

În întîmpinarea celei de a 86-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin

Elevii și pedagogii școlii mixte nr. 3 din raionul Stalin al orașului București s-au adunat în ziua de 19 aprilie a.c. pentru a cinsti cea de a 86-a aniversare de la nașterea lui V. I. Lenin. Tov. Ana Blidaru a conferențiat despre viața și opera genialului făuritor al P.C.U.S. și al Statului Sovietic.

„Lenin și geniala sa învățătură — a spus conferențiara — trăiesc în mărețele succese ale construirii comunismului în U.R.S.S., în victoriile constructorilor socialismului din țările democrat populare; leninismul trăiește și este mai viu ca oricînd în lupta proletariatului din țările capitaliste, în lupta popoarelor asuprite pentru libertate și independență națională".

După conferință, elevii școlii au prezentat un bogat program, format din cîntece și recitări despre lupta partidului și despre viața lui V. I. Lenin.

★

La școala medie de fete nr. 15 din Capitală a avut loc, în ziua de 19 aprilie a.c., o adunare închinată celei de a 86-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin. Cu acest prilej, tovarășa Aurelia Zamfirescu, profesoară de limba română, a expus în fața a peste 300 de eleve și cadre didactice conferința intitulată: „V. I. Lenin, genialul învățător al oamenilor muncii de pretutindeni". Apoi, cadrele didactice și elevele au ascultat cu un deosebit interes fragmente din lucrări care înfățișează viața și lupta lui Vladimir Ilici Lenin.

Adunarea s-a încheiat cu un frumos program artistic, prezentat de echipa artistică a școlii.

★

În cinstea celei de a 86-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin, în Editura de stat pentru literatură politică vor apare:

V. I. Lenin — Opere, vol. 29.

V. I. Lenin — Despre revoluția din 1905—1907

V. I. Lenin — Despre munca aparatului de stat sovietic (culegere)

V. I. Lenin — Despre productivitatea muncii (culegere)

Editura a mai tipărit un prospect care conține scurte prezentări ale celor patru lucrări care vor apare cu ocazia acestei aniversări și un extras al lucrărilor lui V. I. Lenin apărute în Editura de stat pentru literatură politică.

1 MAI

În cinstea sărbătorii solidarității internaționale a oamenilor muncii

Alături de toți oamenii muncii

CLUJ. — (De la subredacția noastră).

În întîmpinarea zilei de 1 Mai, măreață sărbătoare a oamenilor muncii de pretutindeni, colectivul pedagogic de la școala medie de fete nr. 2 din Cluj desfășoară o activitate plină de însuflețire. Pentru îmbunătățirea muncii didactice, profesoarele acestei școli organizează interasistențe și lecții deschise. În vederea unei și mai strînse legături între cunoștințele teoretice ale elevelor și practică, cercul de fizică-chimie al clasei a X-a, condus de profesoara Eugenia Tarangul, a vizitat fabrica de bomboane, fabrica de unsori minerale și fabrica de bere. Cercul tinerelor naturaliste lucrează la pregătirea parcelei experimentale pentru activitatea de primăvară. Pentru a obține pe parcelă rezultate cît mai frumoase, membrele cercului au făcut o vizită la cîmpul de experiență al Institutului de agronomie, unde au avut prilejul să învețe cum se desfășoară lucrările pregătitoare, pe care trebuie să le execute și ele.

Se intensifică și activitatea sportivă a elevelor școlii. La faza pe oraș a crosului „Să întîmpinăm 1 Mai", ele s-au clasat pe primul loc. Acum se pregătesc intens pentru concursurile din cadrul spartachiadei de vară a tineretului.

La casa pionierilor din Cluj are loc de asemenea o vie activitate în cinstea zilei de 1 Mai. Fiecare cerc își are un obiectiv bine precizat, pentru realizarea căruia toți membrii săi depun o muncă deosebită. Cercul de fizică și radio, de pildă, pregătește un car alegoric. Membrii săi vor termina și instalarea postului de radio-emisie din cadrul casei pionierilor. Tinerii naturaliști muncesc la montarea celor 30 de acvarii, iar duminica aceasta, la 22 aprilie, vor face împreună cu tovarășii lor geografi o excursie cu caracter științific pe valea Someșului Rece. Corul și orchestra casei pionierilor, sub conducerea profesorului Alex. Cimpeanu, repetă de zor cîntecele care vor fi prezentate în cadrul manifestărilor culturale din ziua de 1 Mai, iar cercul de coregrafie, condus de tovarășa Vera Pap, pregătește o suită de dansuri populare și baletul „Povestea Dorinei".

Aeromodeliștii, care lucrează sub îndrumarea atentă a profesorului Atila Beny, sînt pe cale de a definitiva un nou aeromodel.

Munca elevilor și a profesorilor din școlile orașului Cluj se integrează în activitatea creatoare pe care o desfășoară, încrezători și plini de avînt, toți oamenii muncii din patria noastră pentru îndeplinirea sarcinilor măreț trasate de Congresul al II-lea al P.M.R.

P. BUCȘA

CU ENTUZIASM TINERESC

Ziua de 1 Mai, sărbătoarea frăției și solidarității internaționale a oamenilor muncii de pretutindeni, este întîmpinată — după cum a intrat în tradiție — prin noi și importante succese în muncă. În cinstea acestei zile, alături de muncitorii patriei noastre, ucenicii școlilor profesionale și-au luat frumoase angajamente, pentru a căror îndeplinire depun o muncă plină de entuziasm tineresc.

Ucenicii școlii profesionale din Suceava, constituiți în brigăzi, stimulați de întrecerea în care s-au angajat, au obținut frumoase succese în activitatea practică. Luptînd pentru reducerea prețului de cost al obiectelor produse în atelierul școlii, brigăzile de ucenici au luat inițiativa reducerii deșeurilor, precum și aceea a folosirii la maximum a deșeurilor existente. În munca de traducere în fapt a acestei inițiative s-au evidențiat în mod deosebit, printre mulți alții, ucenicii R. Contorianu și C. Martiniuc.

Preocupați în permanență de folosirea cît mai economică a timpului de practică, precum și de utilizarea unor procedee și metode de muncă cît mai raționale, ucenicii din brigăzi se străduiesc în permanență să depășească planul de producție. Brigada de lăcătuși mecanici, condusă de elevul V. Popescu, lucrînd la confecționarea unor role metalice, a realizat o importantă depășire a planului de producție.

Ucenicii școlii profesionale din Suceava și-au luat angajamente și în ceea ce privește învățătura și disciplina. Înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură, ca și realizarea unei discipline mai bune sînt obiective pentru a căror traducere în viață ei nu precupețesc nici un efort.

În același fel înțeleg să întîmpine măreața sărbătoare și ucenicii școlii profesionale M.I.L. Timișoara. Antrenate în întrecerea socialistă, cele 7 clase ale școlii au obținut succese la învățătură și practică. Titlul de clasă fruntașă la teorie îl deține clasa a III-a „A". De pildă, utemistul Traian Pavel din această clasă a obținut nota 5 la toate materiile. Titlul de clasă fruntașă la practică îl deține clasa I-a „A", secția tîmplari.

Ucenicii de azi, muncitorii de mîine, aduc marii sărbători a frăției internaționale prinosul muncii lor entuziaste.

D. G.

O muncă plină de însuflețire

Nu este greu de aflat cum întîmpină colectivul școlii medii de fete nr. 5 din raionul Grivița Roșie Ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc. Activitatea vie și bogată ce se desfășoară în școală, ca și succesele obținute dovedesc pe deplin hotărîrea și dorința pedagogilor și a elevelor de a munci cît mai bine, de a adăuga la realizările de pînă acum noi succese.

Cu însuflețire muncesc, de pildă, profesoarele de fizică și chimie, care au organizat în ultima vreme numeroase vizite în întreprinderi. Să amintim numai cîteva: Vizita la Complexul „Grivița Roșie", la Centrul de documentare tehnică din parcul Libertății, la Institutul agronomic. Vizita la Centrul de documentare tehnică le-a prilejuit elevelor înțelegerea mai profundă a fenomenelor electrice în lumina teoriei actuale asupra structurii atomului, ca și cunoașterea directă a unei centrale telefonice în funcțiune și a mecanismului ei.

Colectivul pedagogic al școlii nr. 5 are realizări frumoase și în munca cu părinții. El a știut să-i mobilizeze pe părinți în rezolvarea multor probleme. Un ajutor de seamă l-au dat aceștia la îmbogățirea materialului didactic, donînd școlii un stativ confecționat cu mijloace proprii.

S-a intensificat și activitatea în cercurile elevelor. Cercul de istorie-geografie, de pildă, și-a întărit și mai mult legătura cu cercul de geografie și istorie de la palatul pionierilor. Ședințele cercului sînt interesante. Deosebit de instructivă a fost ședința în care li s-au prezentat elevelor din acest cerc ilustrații care înfățișează cultura antică. Elevele au trecut astfel în revistă capitolele din istorie învățate în cursul anului.

Din dorința de a pregăti cît mai temeinic elevele clasei a X-a pentru învățămîntul superior, s-a inițiat în școală organizarea unor consultații pe grupe de discipline pentru elevele acestei clase.

Toate aceste realizări sînt o mărturie că profesoarele și elevele muncesc cu însuflețire pentru a întîmpina cu cinste măreața zi de 1 Mai.

I. MILEA

In sprijinul campaniei de însămînțări

În aceste zile de efort general al oamenilor muncii de pe ogoare numeroase cadre didactice de la Institutul agronomic din Timișoara părăsesc catedrele și laboratoarele pentru a veni în sprijinul campaniei de însămînțări.

Conf. univ. D Spătaru, lectorul M. Marta și asistentul A. Igor au ținut cursuri profesionale cu inginerii agronomi din regiune. Cursurile de perfecționare cu inginerii zootehnicieni au avut loc în orașul Lugoj. Ele au fost ținute de prof. univ. Geza Marton, rectorul Institutului agronomic din Timișoara, prof. univ. Gluharschi și conf. univ. M. Maru.

În același timp, la sediul institutului s-au organizat 12 ședințe de instructaj pentru agricultorii din diferite comune ale regiunii.

În colaborare cu SRSC — filiala Timișoara, cadrele didactice ale institutului au făcut în luna martie aproape 300 de deplasări în comunele regiunii, dintre care 120 au avut ca scop organizarea de convorbiri științifice cu membrii gospodăriilor agricole colective.

Institutul îndrumează și întocmește tematica caselor laborator ale gospodăriilor agricole colective din Jimbolia, Cărpiniș, Semlac, Cenad, Rovine, Biled, Orțișoara, Tigvaniu și Liebling. În cadrul acestor case laborator, cadrele didactice universitare insistă îndeosebi asupra metodelor de obținere a seminței hibride de porumb.

Anul acesta, în afară de acțiunile consacrate campaniilor agricole, Institutul agronomic din Timișoara va îndruma permanent gospodăriile agricole colective din Ceacova, Dumbrăvița, Izvin, Cărpiniș, Cărand și Giarmata pentru obținerea unor recolte bogate. *(Agerpres)*

Eforturi sporite sub semnul marii sărbători

PITEȘTI — (De la subredacția noastră). În școlile pitorescului oraș de pe malul Argeșului activitatea pedagogilor și elevilor se desfășoară sub semnul întîmpinării zilei de 1 Mai.

La școala de 7 ani nr. 3 de băieți, lectoratul pentru părinți a pregătit o conferință cu tema „Colaborarea între familie și școală pentru educarea copiilor în spiritul cinstei și adevărului". Conferința va fi ținută de tov. C. Arsene, în cadrul întîlnirii organizate de profesorii și învățătorii școlii cu părinții elevilor lor.

Pionierii acestei școli participă, alături de alți pionieri din oraș, la pregătirea programelor artistice pe care le vor prezenta în cinstea marii sărbători. Ei fac acum repetiții la cor, orchestră, teatru.

O intensă activitate desfășoară cadrele didactice și elevii din școlile orașului Pitești pentru pregătirea pînă la 1 Mai a parcelelor școlare experimentale. În oraș s-au organizat și acțiuni de înfrumusețare a grădinilor și a parcurilor.

M. GHIBERNEA

Material didactic mai bun, mai ieftin și mai variat

Muncitorii de la Întreprinderea de material didactic se străduiesc să întîmpine ziua de 1 Mai cu noi realizări în muncă.

Planul de acțiune în vederea întîmpinării marii sărbători a fost aproape în întregime realizat. Astfel, în ziua de 16 aprilie a fost pusă în funcțiune uscătoria de material lemnos. Uscarea lemnului înainte de a se confecționa din el diferite obiecte (numărători, suporturi pentru diferite aparate, postamente pe care se montează schelete de animale, păsări etc.) contribuie la ridicarea calității produselor, la reducerea prețului de cost, la micșorarea rebuturilor.

Datorită eforturilor depuse de muncitori în cinstea zilei de 1 Mai a fost redus prețul de cost la următoarele cinci aparate: transformatorul școlar, electroscopul cu foiță, alambicul, pompa pneumatică și dispozitivul pentru proiectarea diapozitivelor. Această reducere a fost realizată prin micșorarea consumului specific și prin modificarea procesului tehnologic.

Muncitorii și-au luat angajamentul să depășească sarcina de plan cu cel puțin 4 la sută. Acest angajament va fi, desigur, îndeplinit, deoarece în luna aceasta sînt antrenați în întrecerea socialistă cu 20 la sută mai mulți muncitori decît în luna precedentă.

În curînd, din atelierele Întreprinderii de material didactic vor ieși două noi tipuri de aparate — mașina de fluaj și gazometrele, care vor fi expediate unor instituțe de învățămînt superior.

V. POPA

Propunerile Ministerului Învățămîntului pentru dezvoltarea și ridicarea învățămîntului de cultură generală din R. P. R.

Programa „Noțiuni de teorie a literaturii" pentru clasa a VIII-a

In acest număr, „Gazeta învățămîntului" publică proiectul programei „Noțiuni de teorie a literaturii" pentru clasa a VIII-a.

Cadrele didactice sînt rugate să studieze această programă cu multă atenție. Observațiile și propunerile pentru îmbunătățirea ei vor fi înaintate pînă la 12 mai a. c. Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Învățămîntului.

Notă explicativă

Programa de teorie a literaturii pentru clasa a VIII-a prevede studierea noțiunilor de teorie a literaturii în 99 de ore anual (3 ore săptămînal).

Programa indică, la fiecare capitol, noțiunile fundamentale de teorie a literaturii care vor fi lămurite de profesori, precum și operele care vor fi analizate în clasă cu elevii, pentru ilustrarea și concretizarea acestor noțiuni. Analiza în orele de curs a tuturor operelor indicate este obligatorie, pentru ca noțiunile teoretice desprinse pe baza exemplificărilor să fie clare și elevii să poată opera cu ele în alte cazuri concrete. In afară de acestea, programa recomandă alte opere pentru caracterizare generală. Caracterizarea generală va fi făcută de profesori, fără a se mai analiza opera cu elevii.

Pentru ilustrarea cît mai variată a diferitelor specii literare, programa indică unele opere pentru lectură suplimentară. Aceste opere nu vor fi analizate în clasă, nici caracterizate de către profesori. Ele vor fi însă recomandate ca lectură obligatorie în afara clasei, iar profesorii vor controla însușirea conținutului acestor opere de către elevi.

Profesorii trebuie să acorde o mare atenție lămuririlor istorico-literare care însoțesc fiecare capitol, ele avînd ca scop lărgirea orizontului cultural al elevilor.

Studierea noțiunilor de teorie a literaturii în clasa a VIII-a are un scop multiplu. Se urmărește, în primul rînd, cunoașterea în profunzime de către elevi a operei literare, atît din punct de vedere al conținutului ei ideologic, cît și al realizării artistice, precum și înarmarea elevilor cu deprinderea de a studia și analiza sistematic alte opere literare. In felul acesta, studierea noțiunilor de teorie a literaturii în clasa a VIII-a creează premizele unei înțelegeri juste de către elevi a operelor literare care vor fi studiate în cadrul cursului de istorie a literaturii române, în clasele următoare. In clasa a VIII-a elevii vor învăța să recunoască tema unei opere literare și să desprindă ideea ei, să redea logic și închegat subiectul operei, să caracterizeze personajele, să analizeze și să pătrundă frumusețea lexicului, a sintaxei poetice și a mijloacelor artistice. De asemenea, elevii vor trebui să dobîndească deprinderea de a încadra opera în genul și specia literară din care face parte. De aceea, profesorul are datoria să aplice integral îndrumările programei cu privire la operele indicate pentru a fi analizate cu elevii, pentru caracterizare generală ori pentru lectură suplimentară.

Prin indicarea unui număr mare de opere în programă se urmărește și formarea gustului elevilor pentru citit. Printr-un control susținut și bine organizat, profesorul va stimula lectura integrală a operelor indicate de programă și va folosi toate posibilitățile pe care le oferă literatura beletristică în vederea realizării educației estetice a elevilor. Ora de control și îndrumare a lecturii în afara clasei trebuie să devină un auxiliar important al cursului de literatură română.

Prin analiza în clasă, prin caracterizarea generală sau prin lectura suplimentară a unor opere valoroase din literatura universală, din literatura clasică rusă și din literatura sovietică, elevii își pot îmbogăți mult cunoștințele literare. De aceea, profesorul trebuie să acorde o deosebită atenție predării acestor opere, ajutînd elevilor să înțeleagă conținutul lor ideologic și să aprecieze măiestria lor artistică.

Operele indicate de programă oferă elevilor posibilitatea de a descifra, îndrumați de profesori, varietatea metodelor de creație folosite de scriitori, potrivit condițiilor istorice specifice perioadei în care au trăit. Astfel, elevii trebuie să-și însușească, pe baza operelor studiate, trăsăturile caracteristice ale romantismului și ale realismului critic și să poată încadra o operă în curentul literar respectiv. Ei trebuie să înțeleagă că realismul critic constituie o etapă înaintată în dezvoltarea realismului, care se manifestă din cele mai vechi timpuri (Iliada), că el reprezintă o treaptă în dezvoltarea mai departe a literaturii spre realismul socialist.

Studierea metodelor de creație cu prilejul analizei celor mai semnificative opere va înlătura dificultățile pe care le întîmpină în prezent elevii în studiul istoriei literaturii. In același timp, elevii, conduși de profesori, vor putea descoperi legătura adîncă și condiționarea reciprocă dintre operă și mediul social care a generat-o, dintre bază și suprastructură, realizîndu-se astfel studierea literaturii pe baze științifice.

Studierea noțiunilor de teorie a literaturii necesită o analiză profundă și sistematică a formei și a măiestriei artistice a operelor literare. Programa oferă profesorului posibilitatea de a lichida tratarea formală a acestor probleme în cadrul analizei textului literar.

Noțiunile de teorie a literaturii însușite în clasa a VIII-a constituie un punct de plecare necesar pentru studierea literaturii în cursul mediu. De aceea, profesorul trebuie să privească predarea acestor noțiuni în lumina perspectivelor ce li se deschid elevilor pentru înțelegerea justă a fenomenului literar în clasele următoare.

In predarea noțiunilor de teorie a literaturii, profesorul trebuie, în primul rînd, să evite însușirea formală a cunoștințelor de către elevi. In acest scop în predarea fiecărei noțiuni se va porni de la analiza operei indicate în programă relieîndu-se numai acelecele mai importante specii. Elevii trebuie să cunoască momentul și condițiile istorice ale apariției unor specii literare de importanță epopeii sau a romanului, precum și dezvoltarea lor ulterioară în literatura noastră și cea universală.

Profesorii trebuie să țină permanent seama de faptul că noțiunile de teorie a literaturii repartizate în cele 3 părți ale programei (noțiuni generale, structura operei literare și genurile literare) alcătuiesc un tot unitar; de aceea, în predarea genurilor literare ei vor face necontenit apel la cunoștințele însușite de elevi anterior. Astfel, în analiza unei opere studiate în cadrul genului liric, epic sau dramatic, vor fi repetate probleme fundamentale ca: reprezentarea tipică a vieții prin opera literară, tema și ideea operei, elementele constitutive ale subiectului, caracterizarea personajelor, măiestria artistică. In modul acesta, noțiunile de teorie a literaturii vor deveni un auxiliar important în cunoașterea și pătrunderea operei literare.

Tot în vederea consolidării cunoștințelor pe care și le-au însușit elevii se va acorda o deosebită importanță lecturii în afara clasei. O lectură sistematic organizată, îndrumată din timp și controlată periodic contribuie la însușirea temeinică a noțiunilor teoretice, care pot fi ilustrate printr-o exemplificare bogată și variată. Profesorii vor îndruma pe elevi să țină o evidență riguroasă a lecturii în afara clasei, în caiete speciale, în care vor nota: date generale asupra operei, aplicarea noțiunilor de teorie a literaturii la opera citită (temă, idee, scurtă caracterizare a personajelor, încadrarea operei ca gen și specie, limba folosită de scriitor, citate ilustrative etc.).

Impletind activitatea obligatorie a cursului de literatură română pentru clasa a VIII-a cu activitatea cercului literar și cu diferite manifestări organizate în cadrul școlii (serate literare, simpozioane etc.), profesorul de literatura română va reuși să stimuleze gustul elevilor pentru citit și să-i facă să se apropie cu interes și dragoste de marile creații ale literaturii române și universale.

Cunoașterea scopului urmărit, aplicarea îndrumărilor de mai sus și a prevederilor programei vor contribui la lărgirea orizontului cultural al elevilor, la înarmarea lor cu noțiuni temeinice de teorie a literaturii. Cunoscînd bine aceste noțiuni de bază, elevii își vor putea însuși mai adînc și mai conștient istoria literaturii române, care formează obiectul programei claselor următoare.

Programa

3 ore săptămînal — 99 de ore anual.

I. Noțiuni generale.

Noțiunea de artă în general. Diferite feluri de artă: muzica, pictura, sculptura etc. Definiția noțiunii de literatură. Înțelesul larg și restrîns al termenului „literatura". Literatura ca totalitate a operelor scrise: științifică, istorică, politică, juridică etc. (Exemplu: Caracterizarea Ceahlăului din Marelele dicționar geografic al Romîniei, vol.IV, București, 1901). Literatura în înțeles mai restrîns, ca totalitate a operelor care exprimă în mod artistic, prin cuvinte, gîndurile și sentimentele poporului. [Exemple: „Vara" de G. Coșbuc (strofa I) și „Romînia pitorească" de Al. Vlahuță (fragment)] Știința literaturii. Definiție. — 1 oră.

Părțile componente ale științei literaturii: teoria literaturii, istoria literaturii și critica literară. Condiționarea reciprocă a acestora. Teoria literaturii. (Exemplu: Doina, ca specie a liricii populare). Istoria literaturii. (Exemplu: „Prietenia lui Creangă cu M. Eminescu" — fragment din Istoria literaturii române pentru clasa a IX-a). Critica literară (Exemplu: „Poetul țărănimii", de C. Dobrogeanu-Gherea) — 1 oră.

Literatura ca reprezentare tipică a vieții. Oglindirea realității în imagini artistice. Imaginea artistică. (Exemplu: „Scrisoarea III-a", de M. Eminescu — fragment). — Omul, viața lui și relațiile lui sociale în centrul operelor literare: tablouri din natură, înfățișarea lumii înconjurătoare în strînsă legătură cu omul, element esențial al reprezentării literare. (Exemple: „Un om năcăjit" de M. Sadoveanu; „Uzina vie" de Al. Sahia) — 1 oră.

Partinitatea literaturii. Caracterul național și popular al literaturii. [Exemplu: „In frunte comuniștii", de M. Beniuc (fragmentul „Inchinare"); „Amintiri din copilărie", de I. Creangă (fragment din capitolul IV)] — 1 oră.

II. Structura operei literare.

Tema operei literare. Definiție. Aspecte ale realității folosite ca teme de către scriitori: un eveniment istoric ori social, o problemă socială, un tip social, o stare sufletească, aspecte din natură etc. Ideea operei literare. Definiție. (Exemple: „1907" de Al. Vlahuță, „Hagi Tudose" de B. St. Delavrancea) — 2 ore.

Compoziția operei literare. Definiție. Compoziția, condiție necesară a oglindirii realității. (Exemplu: „Revoltă în port", de Al. Sahia) — 1 oră.

Mijloacele de compoziție. Subiectul și elementele constitutive ale subiectului: expoziționea, intriga, dezvoltarea acțiunii, punctul culminant, deznodămîntul. (Exemplu: „Vizită", de I. L. Caragiale) — 2 ore.

Personajele operei literare.

Gruparea personajelor de către autor. (Exemplu: „Amintiri din copilărie", de I. Creangă). Caracterizarea făcută de autor. [Exemplu: „Amintiri din copilărie", de I. Creangă (fragmentul „Mama")]. Caracterizarea personajelor prin propriile lor acțiuni și păreri. [Exemplu: „Mama", de M. Gorki (fragmentul care-l înfățișează pe Pavel Vlasov la manifestația de 1 Mai)]. Caracterizarea unui personaj de către celelalte personaje. [Exemplu: „Amintiri din copilărie", de I. Creangă (fragmentul care-l înfățișează pe Trăsnea)]. Caracterizarea personajelor prin mediul apropiat: portul, locuința, mobilierul etc. [Exemplu: „Mama", de M. Gorki (fragmentul care descrie cartierul muncitoresc)] — 2 ore.

„Moș Goriot", de H. de Balzac — sintetizarea noțiunilor de teorie a personajului literar — 1 oră.

Caracterizarea personajelor prin felul lor specific de a vorbi: individualizarea personajelor prin vorbire. Vorbirea artificială și pretențioasă. (Exemplu: Rică Venturiano din comedia „O noapte furtunoasă", de I. L. Caragiale). Vorbirea cosmopolită, jargonul de clasă. (Exemplu: „Coana Chirița în provincie", de V. Alecsandri). Vorbirea plină de avînt și de convingere a luptătorului comunist. [Exemplu: „Mama", de M. Gorki (fragmentul care descrie procesul lui Pavel Vlasov)] — 1 oră.

Modul de expunere în opera literară. Narațiunea. Definiție. (Exemplu: „Moș Ion Roată și Cuza Vodă", de I. Creangă). Lectură suplimentară: „Povestirile unui vînător" de I. S. Turgheniev — 1 oră

Descrierea. Definiție. Dialogul. Definiție. (Exemplu: „In pădurea Petrișorului", de M. Sadoveanu) — 1 oră.

Limba operei literare. Limba operei științifice și limba literaturii artistice. Dezvoltarea limbii literare din limba poporului. Lexicul poetic. Izvoarele lui: limba poporului. Sensul multiplu al cuvîntului, sinonimele, arhaismele, neologismele, provincialismele. Imbogățirea vocabularului prin cuvinte create de scriitor. Contribuția marilor noștri clasici la făurirea și perfecționarea limbii literare. [Exemple: „O samă de cuvinte", de I. Neculce; „Călin", de M. Eminescu (fragment); „Harap alb", de I. Creangă (fragment); „Izvorul alb", de M. Sadoveanu (fragment)] — 2 ore.

Sensul propriu și sensul figurat al cuvîntului. Imaginea artistică. Tropii. [Exemple: „Lacul", de M. Eminescu; „In pădurea Petrișorului", de M. Sadoveanu. (analiza comparativă a sensului propriu și figurat al cuvintelor folosite)] — 1 oră.

Epitetul, comparația, metafora, personificarea, alegoria și simbolul. Definiția lor. [Exemple: „Miorița" (colecția V. Alecsandri)] — 2 ore.

Alte figuri poetice: metonimia, sinecdoca, hiperbola. Exemplificări din poeziile cunoscute ale lui G. Coșbuc — 1 oră.

Sintaxa poetică. Diferite forme de construire a vorbirii poetice, bazate pe organizarea sintactică a limbii, spre deosebire de tropi, care se bazează pe sensul multiplu al cuvîntului: inversiunea, repetiția, interogația retorică, invocația retorică, antiteza. (Exemplu: „Scrisoarea III-a", de M. Eminescu) — 2 ore.

Limba, rolul limbii în desăvîrșirea compoziției. Vorbirea în proză. Proza artistică. Vorbirea versificată. Elementele versificației: măsură, ritm, rimă — 1 oră.

III. Genurile literare.

Definiție. Genul liric, epic, dramatic. Genul liric. Definiție. Lămuriri istorico-literare asupra genului: explicarea denumirii de „liric", geneza și dezvoltarea genului liric. Emoțiile poetice exprimate în lirică, determinate de împrejurările materiale ale vieții și de atitudinea scriitorului față de realitate. Apariția unor schimbări de conținut, datorită marilor transformări sociale: eliberarea țării noastre, tehnicizarea mijloacelor de producție, schimbarea relațiilor de producție. Tonalitatea nouă a cîntecelor populare de azi, expresie a sentimentului de dragoste pentru noile realizări. (Exemple: „Mîndru-i codru și-nfrunzit"; „Drag mi-e la gospodărie"; „Neghiniță neagră"). Conținutul ideologic. — 1 oră.

Creația lirică populară. Specii: Doina, cîntecul, bocetul, strigăturile. Definiția și trăsăturile caracteristcie ale creației lirice populare: caracterul popular, oral, anonim și colectiv. Conținutul social și național al liricii populare. Tematica generală: aspecte din munca și viața poporului. Doine și cîntece sociale. „Cîntecul doinei". Viața poporului împletită cu cîntecul doinei. Dragostea poporului față de natura patriei în diferite anotimpuri. Definiția doinei. Repetiția, mijloc artistic de exprimare a sentimentului poetului popular. Epitetul. Elemente de versificație folosite în doină: măsura, ritmul, rima — 1 oră.

„Cîntecul răzeșului". Infățișarea vieții grele a țăranului nostru. Condamnarea justiției de clasă în vechea orînduire socială. Dragostea de libertate și setea de răzbunare a poporului exploatat. Vehemența stilului. Imprecația. **„Mult mi-e drag".** Sentimentul de vitejie al haiducului împletit cu arzătoarea dorință de a vedea codrul înfrunzit, cu care se înfrățește în lupta împotriva asupririi. Sublinierea imaginilor sugestive. Personificarea, apostrofa — 1 oră.

Doina de dor și jale. „Ce te legeni, plopule". Exprimarea sentimentului de dor și jale. Prelucrarea artistică creatoare a motivelor și mijloacelor poetice de către M. Eminescu. **„Suflă vîntul de pe munți".** Dorul nemărginit al omului din popor față de familia sa. Paralelismul dintre sentimentul de dor și elementele naturii. Gradația. Versificația. Asonanța — 1 oră.

Doina de dragoste. „Nu știu..." Noblețea și frumusețea sentimentului de dragoste. Intensitatea acestui sentiment exprimată prin paralelism și repetiție. Gradația. **„Măi, bădiță Gheorghieș".** Puritatea sentimentului de dragoste, model de simțire aleasă. Metafora. Diminutivele — 1 oră.

Bocetul (Caracterizare generală). **Strigăturile** (Exemple: „Cine joacă și nu strigă"; „Mîndrulica mea mîndruță"; „Nu mă tem nici de jandari"; „Doamne, dă-i primarului"; „Săracii boii cornuți"). Stilul direct al strigăturilor, expresie vie a ascuțișului satiric. Factura lapidară, caracterul spontan. **Cîntecul satiric.** (Exemplu: „Firuța lui Grigoraș"). Dezvoltarea cîntecului satiric din elementele strigăturilor; asemănarea în obiectivele satirice: lenea și nepriceperea fetei bogate, invocarea unor pretexte neîntemeiate pentru a justifica refuzul de a munci. Prezentarea conținutului în dialog viu, replici spontane și repetiții — 1 oră.

Poezia lirică scrisă. Gruparea poeziei lirice: cetățenească, intimă, peisagistă. Speciile poeziei lirice scrise: oda, imnul, satira, epigrama, pamfletul, elegia, cîntecul și romanța, meditația, pastelul și idila. **Lirica cetățenească. Oda. „Odă ostașilor romîni", de V. Alecsandri.** Glorificarea eroismului poporului în războiul pentru independența țării. Invocația retorică. Versul de 16 silabe, necesar pentru a reda plenitudinea sentimentului. Definiția odei. Caracterizare generală: „Celor din Siberia", de A. S. Pușkin. Lectură suplimentară: „Lui Eminescu", de Al. Vlahuță și „150.000.000", de V. Maiakovski — 2 ore.

Lămuriri istorico-literare asupra odei. Pindar și Horațiu, creatori de ode în antichitate. Oda la poeții francezi ai Pleiadei din timpul Renașterii (Ronsard); la poeții ruși (Lomonosov). Cultivarea odei în perioada de înflorire a literaturilor naționale, în lupta popoarelor pentru libertate. Actualitatea odei la poeții revoluționari. **Imnul** — caracterizare generală — 1 oră.

Satira și epigrama. „Satira duhului meu" de Gr. Alexandrescu. Critica moravurilor clasei exploatatoare: a cosmopolitismului, a superficialității în educația tineretului, a coruptiei aparatului de stat, a frivolității etc. Varietatea mijloacelor artistice, dialogul viu, portretul satiric etc. Definiția satirei. Lămuriri istorico-literare: satira în antichitate, reprezentată de renumitul poet satiric Juvenal; biciuirea blazării cercurilor aristocratice. Caracterul social și forța artistică a satirelor lui Juvenal și Horațiu. Dezvoltarea satirei pe o scară foarte largă în poezia lirică rusă din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea (Antioh Cantemir, Derjavin, Rîleev, Nekrasov). Actualitatea satirei ca armă de luptă împotriva vechiului. Lectură suplimentară: „Testamentul meu", de H. Heine. **Epigrama.** Exemple. Inflorirea epigramei, ca și a satirei, în regimurile de asuprire. **Pamfletul** — caracterizare generală — 2 ore.

Lirica intimă. Elegia. „Mai am un singur dor", de M. Eminescu. Nemulțumit de viață și neînțeles de societatea nedreaptă, poetul dorește o moarte lină în mijlocul naturii. Bogăția imaginilor sugestive. Muzicalitatea versurilor. Varietatea ritmului și a rimei. Impletirea iambului cu amfibrahul. Definiția elegiei. Caracterizare generală: „Trecut-au anii", de M. Eminescu. Sonetul. Alte poezii cu forme fixe de versificație — 1 oră.

Cîntecul și romanța. „Frumoasă ești, pădurea mea", de G. Topîrceanu. „Îmi este drag acest pămînt" de Ai-Tin. „De ce nu-mi vii?" de M. Eminescu. Definirea și caracterizarea generală a acestor specii — 1 oră.

Meditația. „In peșteră" de P. Cerna. Concepția poetului despre forța morală a omului în luptă cu greutățile vieții. Definiția meditației. Caracterizare generală: „Glossa", de M. Eminescu. Alte exemple de meditații în literatura română — 2 ore.

Lirica peisagistă. Pastelul și idila. „Noapte de vară" de G. Coșbuc. Zugrăvirea diferitelor momente ale unei nopți de vară, de la înserare pînă la miezul nopții. Gradarea ascendentă a momentelor naturii, împletită cu aspectele vieții satului. Plasticitatea imaginilor vizuale, auditive și de mișcare. Armonii imitative. Structura originală a strofelor. Definiția pastelului. Caracterizare generală: „Inceput de primăvară", de A. S. Pușkin. Lectură suplimentară: „La o ciocîrlie", de Shelley. **„Păstorița", de G. Coșbuc.** Desfășurarea unei scene din viața de la țară, în mijlocul naturii. Trăsăturile caracteristice ale idilei. Lămuriri istorico-literare: Apariția pastelului ca element de cadru în literatura antică. Lirica descriptivă în literatura universală cultă, în clasicism și romantism — 2 ore.

Recapitularea genului liric — 1 oră.

Genul epic. Definiția genului epic. Explicarea noțiunii de „epic" în opoziție cu cea de „liric". Varietatea speciilor genului epic, ca reflectare a multiplelor aspecte ale vieții sociale în dezvoltarea ei. **Creația epică populară în versuri. Specii:** balada sau cîntecul bătrînesc, legenda, cîntecele rituale. Fondul social-istoric, național și popular al epicii populare. **Balada populară** (Cîntecul bătrînesc). **„Novac și corbul".** Tema poeziei. Prezentarea luptelor purtate de novăcești împotriva turcilor Momentele subiectului. Exagerarea puterii eroilor, procedeu caracteristic baladelor populare. Desfășurarea lentă a acțiunii. Fondul social al baladei: lupta poporului împotriva asupritorilor săi. Novac, erou popular, întruchipînd vitejia, setea de dreptate și libertate a poporului. Finalul optimist al baladei: triumful eroului. Impletirea fondului real cu elemente fantastice. Definiția baladei. — 1 oră.

Caracterizare generală: „Miorița". Conținutul realist al baladei. Dragostea poporului pentru viață și natură. Impletirea elementului epic cu cel liric. Caracterul liric mai evident în final. Alegoria — 1 oră.

Dezvoltarea baladei în creația epică populară a altor popoare (la francezi, germani, italieni). „Bilinele" — producție cu caracter narativ despre vitejii legendari ai poporului rus, compuse în vechime de cîntăreți anonimi. Particularitățile de compoziție ale baladei: introducerea unor episoade, dezvoltarea lentă a acțiunii în succesiunea firească a momentelor: prolog, introducere, narare și încheiere. Mijloace folosite în caracterizarea eroilor (hiperbola și antiteza); abundența figurilor poetice: epitete, repetiții, paralelism. Versificația: măsură, ritm, rimă, asonanță. Importanța cîntecelor bătrînești ca izvor de inspirație pentru scriitorii noștri. Lectură suplimentară: „Sadko", „Toma Alimoș", „Iovan Iorgovan" — 1 oră.

Legenda. „Mînăstirea Argeșului". Păstrarea fondului istoric în creația epică. Motive istorice care să explice zidirea frumoasei mînăstiri. Intruchiparea ideii despre jertfă la temelia marilor creații omenești. Versificația: măsura, ritmul, rima continuă. Definiția legendei — 1 oră.

Cîntece rituale. Plugușorul și Oratia de nuntă. Caracterizare generală. — 1 oră.

Creația epică populară în proză. Basmul. „Prislea cel voinic și merele de aur". Acțiunea basmului. Peripețiile prin care trece eroul principal. Rădăcinile realiste ale basmului. Elemente supranaturale. Valoarea educativă: triumful binelui. Elemente de compoziție: formule introductive și de încheiere. Definiția basmului. Personajele — oameni sau animale cu puteri supranaturale. Caracterizare generală: „Hänsel și Gretel" de Grimm Lectură suplimentară: basme românești din volumul „Basme"-Espla — 2 ore.

Literatura epică scrisă. Balada „Paşa Hassan" de G. Coșbuc. Fondul istoric al baladei: lupta poporului, sub conducerea lui Mihai Viteazul, împotriva cotropitorilor turci. Caracterizarea personajelor prin antiteză: figura măreață a lui Mihai, lașitatea pașei Hassan. Descrierea realistă a luptei. Folosirea elementelor artistice în versificație pentru realizarea conținutului. Hiperbola. Versificația: ritmul și rima. Strofa. Definiția baladei. Caracterizare generală: „Blestemul bardului", de Uhland. Lectură suplimentară: „El-Zorab", de G. Coșbuc, „Gruia", de St. O. Iosif — 2 ore.

Legenda. „Legenda ciocîrliei", de V. Alecsandri. Fondul popular al legendei. Subiectul. Explicarea prin legendă a unui fapt real. Bogăția de imagini. Portretul Liei. Armonia versului. Definiția legendei. Caracterizare generală: „Loreley", de H. Heine. — 1 oră.

Fabula. „Dreptatea leului" de Gr. Alexandrescu. Subiectul fabulei: demascarea ipocrizei monarhilor, ocrotitori ai jefuitorilor poporului, precum și slugărnicia curtenilor. Semnificația personajelor, caracterizarea lor. Definiția fabulei, folosirea alegoriei. Structura fabulei: narațiunea și morala. Istoricul fabulei, de la Esop pînă astăzi: Esop în antichitatea greacă, La Fontaine în literatura franceză, Krîlov în literatura rusă. Lectură suplimentară: „Lupul și mielul", de La Fontaine și „Ciorba lui Demian", de Krîlov — 1 oră.

Poemul. „Dan, căpitan de plai", de V. Alecsandri. Evocarea unui moment eroic din trecutul de luptă al poporului împotriva cotropitorilor. Analiză literară (descrierea luptei). Măreția figurii lui Dan, vitejia, patriotismul, forța lui morală. Caracterizarea personajelor: Ursan și Fulga. Proporțiile legendare ale eroilor. Compoziția poemului. Inlănțuirea dramatică a episoadelor. Puterea de evocare a trecutului, manifestare a patriotismului poetului. Bogăția de imagini. Armonii imitative. Definiția poemului. Istoricul poemului, izvoarele sale în legendele și baladele create de popor — 1 oră.

Caracterizare generală: „Inima lui Danko", de M. Gorki. Lectură suplimentară: „Demonul", de M. Lermontov. **Epopeea. „Iliada" de Homer.** Prezentarea subiectului operei. Cîntul XXI (Analiză literară). Figura măreață a lui Ahile. Mijloacele poetice folosite pentru zugrăvirea eroului. Portretul lui Hector. Fermitatea caracterelor. Scena grandioasă a luptei dintre cei doi eroi. Moartea lui Hector. Emoționanta prezentare a durerii lui Priam, a Hecubei și a Andromachii. Aspecte din viața poporului oglindite în cîntul analizat. Elementul miraculos explicat prin concepția despre lume a epocii. Caracterul dramatic al operei. Unitatea de acțiune, determinată de motivul central. Mînia lui Ahile. Definiția epopeii. Părțile componente ale epopeii: invocația, expoziționea, narațiunea, deznodămîntul. Bogăția și diversitatea stilului. Epitete și comparații. Versificația: hexametrul antic, compus din șase unități metrice. Ritmul dactilic. Istoricul epopeii ca operă închegată din cîntece eroice, create de popor din cele mai vechi timpuri. Informații despre Homer, părintele epopeii grecești. Epopeea în antichitate: „Iliada" și „Odiseea". „Eneida". Epopeea în renaștere: „Divina comedie", de Dante Alighieri — 3 ore.

Epopeea eroicomică în literatura română. **„Tiganiada", de Ion Budai Deleanu.** Fragment din Cîntul I: defilarea cetelor țigănești. Puternice imagini realiste în prezentarea eroilor și a grupurilor. Caracterul alegoric al operei. Semnificația satirică antifeudală. Caracterul popular al operei în conținut și în formă. Lectură suplimentară: „Infernul" de Dante (Cîntul I); „Cîntec despre oastea lui Igor" — 1 oră.

Literatura epică în proză. Basmul. „Harap Alb", de I. Creangă. Conținutul tematico-ideologic. Acțiunea basmului. Inlănțuirea momentelor principale. Comparație cu basmul popular. Realismul basmului. Folosirea și prelucrarea materialului folcloric din basme de către scriitorii noștri clasici. Lectură suplimentară: „Făt-Frumos din lacrimă", de M. Eminescu — 1 oră

Schița. „Tovarășii", de E. Gîrleanu. Infrățirea dintre om și animalul cu care se ajută în muncă. Concentrarea acțiunii. Definiția schiței. Lectură suplimentară: „Momente și schițe", de I. L. Caragiale, „Cameleonul", de A. P. Cehov — 1 oră.

Nuvela. „Alexandru Lăpușneanul", de C. Negruzzi. Tema nuvelei: lupta dintre domnitor și boierime, tipică pentru Moldova veacului al XVI-lea. Subiectul. Personajele: Lăpușneanul, tipul domnitorului feudal, tiranic și crud. Contrastul caracterelor: Lăpușneanul — Ruxandra. Motoc, tipul boierului slugarnic, intrigant și disprețuitor față de popor. Prezența maselor populare în nuvelă. Compoziția nuvelei: succesiunea gradată a momentelor. Dramatismul conflictului. Culoarea locală. Descrieri sobre. Arhaisme. Conciziunea stilului. Definiția nuvelei. Lectură suplimentară: „Serile în cătunul de lîngă Dikanka", de N. Gogol și „Clopotele", de Ch. Dickens — 2 ore.

Romanul. „Neamul Șoimărețtilor" de M. Sadoveanu. Subiectul romanului. Analiza literară a fragmentelor „Umbra Ionașcului" și „Morții poruncesc celor vii". Tema romanului: lupta dramatică a răzeșilor împotriva boierimii feudale care le răpește și pămîntul și libertatea. Fondul istoric al romanului. Personajele, gruparea lor: Tudor Șoimaru, reprezentant tipic al răzeșilor deposedați de pămînt și îndîrjiți în lupta pentru dreptate socială. Conflictul sufletesc între dragoste și conștiința datoriei. Bătrînul Mihu — înțelepciunea, perseverența și înaltul simț al dreptății. Rolul lui Mihu în dezvoltarea caracterului lui Tudor. Stroe Orheianu, tipul boierului feudal. Compoziția romanului. Dramatismul desfășurării acțiunii. Pasaje lirice, descrieri, culoarea locală. M. Sadoveanu, creator al romanului istoric românesc. Definiția romanului — 2 ore.

Caracterizare generală: „Povestea unui om adevărat", de B. Polevoi — 1 oră.

Evoluția romanului în literatura română: N. Filimon, M. Sadoveanu, L. Rebreanu. Romanul istoric: M. Sadoveanu („Neamul Șoimărețtilor", „Zodia cancerului", „Frații Jderi"), Romanul realist critic: N. Filimon („Ciocoii vechi și noi"), L. Rebreanu („Ion", „Răscoala"), Cezar Petrescu („Intunecare"). Romanul românesc pe drumul realismului socialist: M. Sadoveanu („Mitrea Cocor"), V. Em. Galan („Bărăgan"), I. Călugăru („Oțel și piine"). Lectură suplimentară: „Călătoriile lui Guliver", de J. Swift, „Taras Bulba", de N. V. Gogol, „Tînăra gardă", de A. Fadeev — 2 ore.

Recapitulare: genul epic — 1 oră.

Amintirea. „Școala acum 50 de ani" de I. Ghica. Valoarea amintirii, determinată de bogăția și varietatea informațiilor documentare. Nota de critică socială. Participarea directă a autorului în prezentarea faptelor și în zugrăvirea oamenilor. Coloritul și atmosfera vie. Vocabularul caracteristic epocii. Arhaismele. Definiția amintirii. Lectură suplimentară: „Vasile Porojan", de V. Alecsandri, „Amintiri din copilărie", de I. Creangă, „Anii de ucenicie", de M. Sadoveanu — 1 oră.

Genul dramatic. Definiția genului dramatic. Dialogul personajelor la baza operelor dramatice. Neintervenția autorului în vorbirea personajelor. Speciile genului dramatic: tragedia, drama, comedia. Indicații istorico-literare. Inceputurile teatrului grec în cursul secolelor al VII-lea și al VI-lea î.e.n. Originea teatrului. Caracterul serbărilor dionisiace. Crearea tragediei primitive. Tespis, primul tragedian grec. Lămuriri asupra denumirii de tragedie. **Tragedia. Tragedia clasică greacă. „Antigona", de Sofocle.** Prologul. Scenele: Antigona — Ismena; Antigona — Creon; Episodul IV, scenele Antigona — Corul. Legendele care stau la baza operei. Subiectul: părțile lui. Caracterul înălțător al evenimentelor prezentate. Conflictul tragic. Eroii. Caracterul eroic al Antigonei, devotamentul ei, pînă la jertfa de sine. Creon — trufaș și nechibzuit în furia lui oarbă. Rolul corului ca personaj colectiv. Regula celor 3 unități: de acțiune, de loc și de timp. Fondul dramatic, redat prin dialog și monolog, împletit cu elementele lirice din cîntecele corului și ale personajului central și cu elementele epice din povestirea faptelor ce nu se petrec în fața spectatorilor. Structura tragediei clasice: prolog, episoade, acțiune, deznodămînt. Definiția tragediei. Istoricul apariției tragediei, de la forma cea mai simplă a jocului cu un singur actor pînă la forma complexă, cu un număr mare de personaje și cu introducerea corului. Mari autori de tragedii. Eschyle, Sofocle, Euripide — 3 ore.

Tragedia clasică franceză. Caracterizare generală: **„Andronamaca" de Racine** — 1 oră.

Drama. „Regele Lear" de W. Shakespeare. Subiectul operei. Analiză literară: Actul I, scena I; actul II, scena IV; actul III, scena II; actul V, scena III. Conflictul dramatic. Caracterizarea personajelor; contrastul caracterelor: Cordelia în opoziție cu surorile ei; Edmond—Edgar. Dramatismul exclusiv al acțiunii, datorit conflictului între pasiuni. Faptele personajelor ca expresie directă a caracterului lor. Spargerea tiparelor tragediei clasice cu privire la unitatea de loc, de timp și de acțiune, îmbinarea elementului tragic cu cel comic, avînd drept criteriu adevărul vieții; înlăturarea corului. Lămuriri istorico-literare: apariția dramei lui Shakespeare la sfîrșitul secolului al XVI-lea și începutul secolului al XVII-lea, în momentul prăbușirii vechiului mod de viață feudal în Anglia și al apariției noilor relații sociale. Lectură suplimentară: „Romeo și Julieta" de W. Shakespeare — 3 ore.

Caracterizare generală: „Vlaicu Vodă", de Al. Davila — 1 oră.

Comedia. „O scrisoare pierdută", de I. L. Caragiale. Subiectul comediei. Analiza literară: actul I; actul III, scenele V-VII; actul IV, scenele III, VII, XIV. Conținutul tematico-ideologic: puternic act de acuzare împotriva coaliției burghezo-moșierești. Trăsăturile tipice ale personajelor: demagogia, incultura, ipocrizia, etc. Puternicul caracter satiric al comediei. Valoarea artistică a comediei în redarea de personaje tipice. Mijloace de tipizare și individualizare. Realismul comediei. Esența comicului și mijloace de realizare a lui — 2 ore.

Caracterizare generală: „Avarul", de J. B. Molière. Lectură suplimentară: „Revizorul", de N. V. Gogol — 2 ore

Recapitulare: genul dramatic — 1 oră.

Recapitulare generală — 5 ore.

Lucrări de control — 8 ore.

Controlul lecturii în afară de clasă — 5 ore.

Cadrele didactice discută pe larg propunerile Ministerului Învăţământului

Cu privire la conținutul învățământului de cultură generală

O problemă viu dezbătută la consfătuirile care au avut loc în regiunea Bacău pentru discutarea propunerilor Ministerului Învățământului cu privire la ridicarea și dezvoltarea învățământului de cultură generală din R.P.R. a constituit-o problema conținutului acestui învățământ. Numeroasele sugestii date de învățători și profesori dovedesc interesul acestora pentru munca din școală, pentru ridicarea nivelului de pregătire a elevilor.

Tovarășul *Paul Acasandrei*, învățător în satul Almaș-Gîrcina, raionul Piatra Neamț, de exemplu, a arătat că introducerea în planul de învățămînt al școlilor primare a științelor naturii și a geografiei ca obiecte de sine stătătoare, precum și a caligrafiei va contribui la îmbunătățirea conținutului învățământului la clasele I-IV. Tovarășul Acasandrei a atras atenția organelor în drept asupra greșelilor existente în manuale. El a cerut ca noile manuale de aritmetică pentru clasele I-IV să dea elevilor în mod organizat un număr de probleme de fiecare tip, evitîndu-se formularea unor probleme cu 2-3 și chiar 7-8 posibilități de rezolvare, cum se găsesc în actualele manuale. El a propus, de asemenea, să se întocmească manuale de muzică și de educație fizică, să se întocmească hărți istorice și geografice, deoarece harta fizică a R.P.R. nu e suficientă pentru predarea istoriei și geografiei, să se lucreze mai mult material didactic pentru predarea noțiunilor de fizică.

Tovarășul *Haralambie Mihăilescu*, profesor de limba română la școala medie de băieți nr. 1 din orașul Piatra Neamț, consideră că orele de marxism-leninism, așa cum rezultă din propunerile ministerului, nu sînt bine repartizate, cu o oră în minus la secția reală, deoarece și absolvenții secției reale au nevoie de o pregătire marxist-leninistă, care să-i ajute în înțelegerea obiectelor de învățămînt cu caracter științific.

In legătură cu studiul literaturii române, tov. Mihăilescu a propus ca pentru literatura secolului XX să se editeze măcar teze provizorii pînă la apariția manualului. De asemenea, el a cerut să se introducă studiul genurilor literare, pentru a se da elevilor noțiuni de literatură universală.

Tovarășa *M. Lindenstein*, profesoară de matematică la școala medie de băieți nr. 1 din orașul Piatra Neamț, a propus ca în clasa a V-a să se predea geografia fizică și a continentelor sudice, iar în clasa a VI-a geografia continentelor nordice. La astronomie să se prevadă două ore la secția reală și la aceeași secție să se introducă geometria descriptivă.

Tovarășa *Veronica Vicol*, profesoară de limba română la școala pedagogică mixtă din orașul Piatra Neamț, este de acord cu faptul că s-a renunțat la predarea liniară a gramaticii în clasele de gimnaziu. Ea a propus să se introducă studiul gramaticii și la clasa a VIII-a, iar în planul de învățămînt al institutelor pedagogice pentru învățători să se introducă gramatica și aritmetica.

Tovarășul *Ruga Vsevolod*, profesor de istorie la școala medie de 10 ani din Bicaz, raionul Piatra Neamț, a arătat că predarea istoriei antice și a istoriei evului mediu în clasa a V-a, așa cum prevăd propunerile ministerului, ar îngreuia mult studiul istoriei. La clasa a XI-a sînt prea puține 2 ore de istorie, avîndu-se în vedere că în această clasă se va studia istoria R.P.R.

Predarea istoriei, a arătat tovarășul care a vorbit în numele colectivului școlii de 7 ani din comuna Asău, raionul Moinești, trebuie să se înceapă din clasa a III-a, cuprinzînd noțiuni de istoria patriei, pînă la 1821. In clasa a IV-a să se predea istoria patriei de la 1821 și pînă astăzi, insistîndu-se mai mult asupra mișcării muncitorești în țara noastră. Geografia să se predea din clasa a II-a, începîndu-se cu noțiuni elementare: puncte cardinale, orientarea, planul clasei, școlii, satului, semne convenționale. La clasa a V-a este prevăzută prea multă materie la gramatică. Ar fi bine ca în această clasă să se predea materia prevăzută în actuala programă pînă la verb, în clasa a VI-a să se predea verbul, părțile de cuvînt inflexibile și sintaxa propoziției, iar în clasa a VII-a sintaxa frazei și punctuația. In clasa a VIII-a, pe care colectivul o propune ca a patra clasă gimnazială (în cadrul învățămîntului de 12 ani) să se facă stilistică și aplicații practice de gramatică, pentru ca absolvenții gimnaziului să posede temeinic ortografia și să-și formeze un stil corect.

Toate aceste propuneri, ca și altele făcute de învățători, profesorii și părinții care au participat la consfătuirile din regiunea Bacău au reflectat dorința vie pe care marea masă a educatorilor și părinților o nutresc pentru o cît mai bună instruire și educare a tinerelor generații.

PARASCHIVA CIOCAN

Pentru introducerea DESENULUI ARTISTIC în școala medie

Acad. Jean Al. Steriadi
artist al poporului, laureat al premiului de stat

Am luat cunoștință cu deosebită satisfacție, din presă, de noul proiect de plan de învățămînt al școlii de cultură generală.

Una din trăsăturile principale ale noului plan este orientarea învățămîntului spre politehnizare. Această orientare arată că se urmărește asigurarea legăturii și întăririi unității dintre teorie și practică. In vederea formării viitoarelor cadre de constructori ai socialismului. In rîndul obiectelor care înfăptuiesc această orientare sînt menționate, pe de o parte, matematica, fizica, chimia, biologia, geografia, desenul liniar, iar pe de altă parte lucrările practice pe terenul agricol, în atelier, în întreprinderi cu caracter industrial.

Analiza planului de învățămînt scoate la iveală o serioasă lipsă în această direcție. Este adevărat că în ceea ce privește însușirea cunoștințelor la activitățile cu caracter practic, desenul liniar își dă contribuția sa și, prin aceasta, își justifică prezența în planul de învățămînt. Nu putem însă să nu observăm lipsa desenului artistic, subliniind că asimilarea cunoștințelor la matematică și îndeosebi la fizică, chimie, biologie, geografie este împiedicată de absența din planul de învățămînt a acestuia.

Insușirea cunoștințelor teoretice și tehnice de desen artistic dă elevilor posibilitatea exprimării rapide și clare a formelor obiectelor, plantelor, ființelor, a mișcării lor. Pe calea desenului liber (artistic) elevii pot observa și exprima trăsăturile esențiale ale realității materiale. In acest fel, desenul artistic contribuie la realizarea legăturii între teorie și practică. Așa dar, desenul artistic aduce o contribuție deosebită la orientarea spre realitate a elevilor și la educarea în spirit realist a gîndirii lor.

Reprezentarea prin desen liber a obiectelor sau ființelor constituie în același timp un mijloc deosebit de important în asimilarea cunoștințelor și deprinderilor tehnice privind activitățile practice. Nu trebuie să uităm nici faptul că desenul artistic (liber) este cu totul indispensabil pregătirii absolvenților de școală medie care vor intra direct în producție, în sectorul industrial și agricol, sau care vor studia în învățămîntul superior. Să ne amintim, în această direcție, de facultățile care pregătesc ingineri pentru industrie și pentru agricultură, ca și de facultățile care pregătesc medici umani și medici veterinari. Desenul artistic (liber) dă tuturor studenților acestor facultăți mijlocul de exprimare vizuală, specială a realităților pe care ei le studiază.

De aceea socotim că absența desenului artistic din liceu constituie o frînă în calea politehnizării învățămîntului și a formării cadrelor de specialiști în profesiunile menționate.

In sfîrșit, nu am putea să nu atragem atenția asupra totalei imposibilități în care se află absolvenții școlii medii de cultură generală de a candida cu succes la examenul de admitere în Institutul de arhitectură, din cauza unei probe eliminatorii. Se știe că la acest institut proba de desen este eliminatorie. Dacă la anumite studii teoretice, printr-o recapitulare de cîteva luni sau săptămîni se pot împrospăta cunoștințele cu ajutorul cărora candidatul să se poată prezenta mulțumitor la concurs, în schimb la proba de desen numai anii îndelungați de studii sistematice de desen pot da tinărului posibilitatea de a face față acestei probe la nivelul Institutului de arhitectură. Se știe că absența desenului artistic din liceu determină păstrarea nivelului naiv, infantil de a desena însușit în școala elementară.

Asupra acestui lucru este necesar să reflectăm destul de serios, fiindcă Institutul de arhitectură poate să fie pus în situația de a pierde pe unii dintre cei mai buni candidați, bine pregătiți pentru celelalte probe, dar complect nepregătiți pentru proba eliminatorie de desen.

Pentru a înlătura și această deficiență, destul de gravă, a pregătirii absolventului de școală medie se impune reintroducerea desenului artistic, cu elemente de istoria artelor, în cursul mediu, ca obiect de studiu.

Să asigurăm unitatea între cunoștințele teoretice și cele practice

Invățămîntul politehnic, asigurînd și cimentînd legătura dintre teorie și practică, va constitui un mijloc puternic de dezvoltare multilaterală a elevilor școlilor de cultură generală.

Una din măsurile întreprinse de curînd de Ministerul Invățămîntului în vederea introducerii treptate a învățămîntului politehnic o constituie și introducerea în școlile elementare a lucrului manual. Eu consider că trebuie să acordăm mai multă atenție bunei desfășurări a orelor de lucru manual, conținutului lor. Ar fi deosebit de util dacă în fiecare școală elementară și de 7 ani ar lua ființă cîte un atelier pentru lucru manual, unde elevii ar căpăta diferite deprinderi pentru prelucrarea lemnului, cartonului, tablei, sîrmei, sticlei.

Consider că la orele de lucru manual atenția noastră trebuie să se îndrepte în special spre valorificarea resurselor locale. In timpul liber elevii ar putea strînge paie, papură, nuiele și alte materiale ce se găsesc în localitatea lor și ar putea confecționa apoi, din aceste materiale, diferite obiecte de uz casnic. Elevii din școlile sătești ar putea căpăta în cadrul orelor de lucru manual unele deprinderi ce le-ar fi de folos, după absolvirea gimnaziului, în munca agricolă, dat fiind că cei mai mulți dintre ei se îndreaptă către această muncă.

Pentru a ridica nivelul predării cunoștințelor practice, propun să se organizeze cursuri practice cu învățătorii și să se stabilească un larg schimb de experiență asupra conținutului orelor de lucru manual și a metodelor de predare folosite.

TRAIAN SBIRNEA
învățător la școala din satul Călugăreni-Vidra, regiunea București

★

O cale importantă pe linia politehnizării învățămîntului o constituie organizarea atelierelor școlare pe lîngă școlile de cultură generală. Consider că, pentru a se asigura o activitate organizată a acestor ateliere, este necesar ca Ministerul Invățămîntului să întocmească o programă asupra muncii în cadrul lor. Această programă ar trebui să indice numărul de ore pe săptămînă pentru fiecare clasă, lucrările ce trebuie efectuate, corelația lor cu celelalte obiecte de învățămînt. Ar trebui să se dea unele îndrumări metodice pentru cadrele care conduc munca în ateliere.

In vederea înfăptuirii învățămîntului politehnic este necesar să ne preocupăm mai mult și de materialele didactice, atît de necesare însușirii cunoștințelor de către elevi. Catalogul de material didactic minim necesar școlilor, primit în cursul lunii trecute la școlile noastre, este foarte util. Din păcate, însă, materialul didactic trimis de Ministerul Invățămîntului nu este întotdeauna de calitate superioară. Este imposibil, de pildă, să se efectueze măsurători exacte cu ajutorul dinamometrului primit. Este necesar ca unele aparate să fie însoțite de anumite indicații, referitoare la condițiile în care ele pot fi folosite.

GHEORGHE CHELU
profesor la școala din comuna Borăscu, raionul Strehaia

Școli medii pedagogice sau institute pentru pregătirea învățătorilor?

Prof. univ. Stanciu Stoian
directorul Institutului de științe pedagogice

Propunerile Ministerului Invățămîntului cu privire la ridicarea și dezvoltarea învățămîntului de cultură generală pun și această problemă: cum vom pregăti, pe viitor, cadrele didactice pentru clasele I-IV? Propunerile se pronunță pentru organizarea de institute pedagogice, în care să fie primiți absolvenți ai școlii medii de cultură generală, unde ei vor face doi ani de pregătire pedagogică generală și specială, inclusiv practica pedagogică. Sîntem întru totul de acord cu acest punct de vedere. Socotim institutele pedagogice în măsură să dea cea mai potrivită pregătire viitoarelor cadre de învățători, după cum socotim aceste institute conforme cu aspirațiile de totdeauna ale învățătorimii, dornică de o cultură superioară.

In discuțiile care s-au purtat pînă acum în jurul propunerilor Ministerului au fost și destule voci care s-au pronunțat împotriva acestui mod de a vedea. Au fost și sînt destui aceia care cred că o bună pregătire pentru viitorii slujitori ai primelor clase ale școlii de cultură generală poate s-o dea numai școala medie pedagogică. Argumente care se pot aduce în favoarea acestei păreri sînt. Ele pot fi reduse la trei: a) școala medie pedagogică ar asigura o mai bună recrutare a elementelor care o vor urma; b) școala medie pedagogică, avînd o durată de școlarizare mai mare, ar da o mai bună pregătire pedagogică în general și ar face o mai temeinică pregătire în sensul practicii pedagogice; c) școala medie pedagogică ar fi în măsură să familiarizeze mai bine pe învățător cu problemele misiunii lui, atît în ceea ce privește latura didactică, cît și cea extrașcolară, atît de importantă pentru învățător.

Noi nu negăm că în aceste argumente ar exista o oarecare doză de temeinicie. Școala pedagogică, pe care o avem, ca și, într-o măsură oarecare, școlile normale din trecut, în acest spirit au fost organizate și nu putem spune că învățătorii noștri n-au corespuns rostului lor. Problema care se pune este însă alta. Nu este vorba să justificăm existența unor instituții care au corespuns în anumite condiții. Desigur că, dacă vom proceda astfel, experiența făcută, cu latura ei pozitivă, ne va obseda și ne va cere oarecum să n-o trecem cu vederea. Este cazul, însă, să ne întrebăm dacă în actualele condiții și în cele ce se vor crea în viitorul apropiat, formula școlii medii pedagogice mai poate fi tot atît de valabilă. Noi socotim că nu. De aceea ne pronunțăm pentru înființarea institutului pedagogic de doi ani. Modul de organizare al acestui institut, programele lui de studii, mai pot fi discutate, dar instituția ca atare o considerăm ca un serios pas înainte în pregătirea cadrelor didactice ale învățămîntului elementar.

Argumentele aduse împotriva institutului pedagogic de doi ani, fără a le considera cu totul neîntemeiate, le considerăm totuși mai puțin întemeiate decît argumentele care pledează pentru el. Impotriva institutului pedagogic sînt de fapt aduse argumentele arătate mai sus. Impotriva acestora se pot aduce contra argumente de o valoare mult mai mare, după părerea noastră. Să le luăm pe rînd.

In problema recrutării elementelor care vor urma una sau alta din cele două institutii scolare. S-a obiectat că, în cazul înființării institutelor pedagogice, vor veni să concureze, pentru admiterea în ele, elementele cele mai slabe, cei care nu vor putea intra la Universitate sau în alte institute cu mai mare prestigiu, se invocă chiar, în această privință, experiența făcută în alte părți sau chiar experiența institutelor pedagogice de patru ani de la noi. In măsura în care acest lucru este adevărat — și noi credem că nu este chiar atît de adevărat — se poate spune, de fapt, ceva asemănător și pentru școala medie pedagogică, după cum s-a spus și se spune și despre fostele școli medii tehnice. Și la școala medie pedagogică, ca și la școlile medii tehnice de pînă acum, veneau de multe ori elevi care s-ar fi dus mai bucuroși la școala medie teoretică, dar pentru un motiv sau altul se resemnau și veneau aci. Problema, prin urmare, s-ar prezenta numai ca o deplasare în timp, de la anul întîi al școlii medii pedagogice la intrarea în anul întîi al institutului pedagogic. Este adevărat că, la o vîrstă mai fragedă, de cele mai multe ori nu elevul hotărăște asupra școlii pe care o va urma. Se poate presupune, prin urmare, că în școala pedagogică vor putea intra elevi buni, de a căror soartă au hotărît părinții lor. Se poate spune și invers însă. Dacă la intrarea în învățămîntul superior elevii sînt mai virstnici, deci mai conștienți, de ce să nu socotim faptul acesta ca un element pozitiv? Elevul e în stare să vadă mai just, orientîndu-se spre o pregătire pe care, cît de cît, o acceptă deliberat.

In ce privește argumentul privitor la pregătirea teoretică și practică, ce s-ar putea da cu mai mult succes pe linia specialității în școlile medii pedagogice, adevărul cuprins în el este, după părerea noastră, foarte îndoielnic. Este adevărat că în școala medie pedagogică se dau mai multi ani de studii pentru această pregătire, dar nu trebuie să uităm că aceasta se face la o vîrstă mai puțin corespunzătoare studiilor de specialitate pedagogică. Elevii școlii medii pedagogice, la vîrsta lor, au în orice caz mai puține posibilități de înțelegere mai adîncă a noțiunilor de psihologie generală și de psihologie a copilului sau pedagogică. Noțiunile de pedagogie, care presupun o cultură generală formată, le sînt de asemenea mai puțin accesibile. In același timp, la această vîrstă, cînd aptitudinile încep să apară, dar sînt totuși mai instabile, posibilitatea de însușire a deprinderilor de practică pedagogică e mult mai mică. Este de presupus că studenții institutului pedagogic, la o vîrstă mai coaptă, pot să-și însușească cunoștințe și deprinderi pedagogice într-un timp mult mai scurt și, totodată, în mod mai temeinic.

In ce privește cel de al treilea argument, referitor la faptul că școala medie pedagogică ar prilejui în mai mare măsură legarea viitorilor învățători de meseria lor și de problemele activității extrașcolare, noi nu-l vedem deloc întemeiat. Dacă se susține acest lucru pe motivul că elevii școlilor medii pedagogice ar căpăta această orientare pentru faptul că ea se face mai de timpuriu, înainte de orice altă orientare în viață, tot așa de bine s-ar putea susține și contrariul. Și apoi, de ce să nu admitem că tocmai dacă vor fi formati la o vîrstă mai înaintată, viitorii învățători vor căpăta atitudine, deprinderi și disciplină conștientă în muncă — toate mai ușor și într-un mod mult mai solid?

Admitem chiar că ambele poziții privind acest ultim argument ar avea o greutate egală, sau că nici unul nici altul nu trebuie să fie privit în absolut. Noi nu trebuie să pierdem din vedere că într-un stat socialist alegerea meseriei este o problemă care nu trebuie să fie privită ca ceva rigid. Pregătirea învățătorului, ca orice pregătire, trebuie să fie privită și prin prizma principiului instrucțiunii politehnice. Nu este oare neprincipial a căuta mijloace pentru legarea cu orice preț, pentru toată viața, a unor elemente tinere de o anumită meserie? O astfel de preocupare, după părerea noastră, nu este nici decum în spiritul învățăturii marxist-leniniste. Ea caracteriza din plin pe legiuitorii reacționari din trecut, pentru care o grijă de căpetenie era să organizeze școli cu „sens unic", „fundături", care să ducă la o singură meserie, hărăzită omului definitiv și fără altă perspectivă, pentru viața întreagă. Ea poate fi acceptată provizoriu, cînd n-avem condiții favorabile, dar nu îmbrățișată cu orice preț.

La cele arătate pînă aci mai putem aduce un argument. Intr-un viitor, pe care nu-l vrem prea îndepărtat, se va pune și la noi problema generalizării învățămîntului de 11 ani. Orînduirea socialistă impune, pînă la urmă, acest lucru. In măsura în care școala medie de cultură generală se va generaliza, se va putea împlini și dezideratul legitim, ca orice pregătire specială, profesională, să se facă în mod egal după ce fiecare cetățean a primit îndreptățita sa pregătire generală întreagă. Atunci nici pregătirea învățătorilor nu se va putea face altfel decît în institute. Aceasta este acum situația în Uniunea Sovietică. Urmînd exemplul Uniunii Sovietice, noi am și organizat, de altfel, învățămîntul tehnic pe această bază. Pentru ce n-am face același lucru și cu școlile pedagogice, care sînt tot un fel de școli tehnice?

In sfîrșit, și un argument mai special, pe care credem că îl înțeleg mai ales învățătorii, precum și, în genere, cei care au urmat cîndva o școală normală sau o școală pedagogică. Argumentul este acesta: întotdeauna în trecut elevii școlilor normale rămîneau cu un sentiment de inferioritate. Acest sentiment nu-i părăsea nici după terminarea școlii, decît cu greu, chiar dacă unii dintre ei își complectau pregătirea, făcînd și studii superioare. Se poate spune chiar ceva mai mult: dacă la absolvenții școlilor normale se forma acest complex de inferioritate, exista în schimb, la absolvenții liceelor, un sentiment de superioritate, de desconsiderare față de cei dintîi. Asemenea situații, orice s-ar spune, nu erau lipsite de semnificație, și învățătorii au luptat pentru lichidarea lor. In adevăr, dacă urmărim istoria pregătirii învățătorilor și istoria luptelor învățătorești în cadrul asociațiilor lor profesionale din trecut, vom constata că unul din dezideratele permanent exprimate de învățători, în revistele și congresele lor, era tocmai acesta: mai întîi au luptat pentru o școală de un nivel cît mai egal cu al oricărei școli secundare, apoi pentru învățătura superioară. Infiintarea institutelor pedagogice satisface tocmai un astfel de deziderat.

Despre planul școlilor în limbile minorităților naționale

Partidul și guvernul acordă o mare atenție organizării și îmbunătățirii învățămîntului în limbile minorităților naționale din patria noastră. Recentul proiect de măsuri cu privire la ridicarea și dezvoltarea învățămîntului de cultură generală cuprinde propuneri însemnate și pentru întărirea calității muncii acestor școli.

In ce privește noul plan de învățămînt al școlilor cu limbile de predare ale minorităților naționale, salutăm completa lui egalizare cu planul de învățămînt al școlilor cu limba de predare română. Socotim că este mai just ca elevii acestor școli să aibă cîteva ore în plus, în ce privește orariul săptămînal, iar la unele materii să aibă ore mai puține, decît să fie lipsiți cu desăvîrșire de cunoașterea unor materii utile, pentru a putea avea același număr de ore cu elevii școlilor cu limba de predare română. Consider bine venite și necesare aceste noi propuneri, menite să pună baze noi, mai solide învățămîntului politehnic și cerințelor trasate de rapida dezvoltare a științei și tehnicii în condițiile construcției socialiste. In schimb, mi se pare nejust faptul că se propune reducerea orelor de limba maternă și limba română.

Părerea mea este că în numărul de ore propus de minister nu se poate preda cu succes limba română în școlile cu limba de predare maghiară, astfel încît elevii să învețe a vorbi și a scrie corect românește. Din păcate, pînă în prezent acest deziderat nu s-a realizat în mod mulțumitor. Este de la sine înțeles că nu ne putem împăca cu actualul nivel scăzut al elevilor la limba română, ci acest nivel trebuie neapărat ridicat, în raport cu sarcinile noi și complexe ce ne stau în față. Această îmbunătățire nu o vom putea realiza în nici un caz dacă, în loc de a mări numărul orelor, mergem pe linia reducerii lor.

Cred că acei ce au socotit că este suficientă pentru lectura literară o singură oră pe săptămînă au uitat cîteva lucruri importante, și anume — că în școlile în limbile minorităților naționale orele de lectură română sînt ore de învățare a limbii române că toate cuvintele abia însușite ale unei limbi slab cunoscute se uită dacă nu sînt repetate, deoarece legăturile temporare stabilite în creierul elevilor pe calea activității nervoase superioare între denumirile ungurești și românești ale noțiunilor slăbesc și că în sfîrșit, nici cele 2 ore de gramatică nu vor da rezultate prea mari dacă elevii nu vor avea suficiente posibilități de aplicare a cunoștințelor gramaticale în lectură și conversație.

Toate acestea sînt valabile, după părerea mea, și pentru clasa a VIII-a și încă într-o măsură și mai accentuată, prin faptul că acolo și gramatica se reduce la o singură oră pe săptămînă.

Deoarece, în cele mai multe cazuri, minoritățile naționale trăiesc în mase compacte, elevii n-au prilejul să-și însușească în mod susținut limba română decît în școală. In această situație se află, de pildă, majoritatea elevilor maghiari, în special cei din Regiunea Autonomă Maghiară. Dacă numărul orelor de limba română se reduce, acești elevi, în loc de a progresa, pînă în clasele IX-X vor uita și puținul cît au reușit să învețe în clasele II-VI.

Avînd în vedere cele de mai sus, propun menținerea numărului actual (cîte 2 ore pe săptămînă) la lectura literară și literatură, în clasele VII și VIII. De asemenea, socotesc neapărat necesar ca numărul orelor de limba română (gramatică) să se mărească, în clasele V și VI, cu cîte o oră față de prevederile noului plan de învățămînt, menținîndu-se și aici situația actuală (3 ore în clasa V-a, 2/3 ore în clasa a VI-a).

Țin să subliniez aci că gramatica limbii române nu se va putea preda serios după metoda concentrică, în clasele V-VI, în cîte 2 ore pe săptămînă și în clasa a VII-a într-o singură oră. Pînă acum, în clasa V-a un volum mai redus de cunoștințe de morfologie și elemente de sintaxă s-au predat în 3 ore pe săptămînă, iar în clasa VI-a ne-au stat la dispoziție pentru materia prevăzută în programă 2 ore în semestrul I și 3 ore în semestrul II. Avînd în vedere marea deosebire structurală a limbii române față de limba maghiară, multe din fenomenele gramaticale necunoscute elevilor și imposibil de comparat cu limba maghiară cer numeroase exerciții și frecvente repetări, atît în clasa a V-a cît și în clasa VI-a. Numai astfel elevii își vor putea întipări în memorie formele gramaticale cunoscute, numai astfel se vor putea deprinde cu folosirea acestor forme și cu aplicarea regulilor gramaticale. In cazul reducerii orelor așa cum s-a prevăzut în proiectul noului plan de învățămînt, materialul de gramatică se va preda numai formal, nu va putea căpăta viață în practica vorbirii și scrierii elevilor.

In ceea ce privește numărul orelor de limba maternă, cred că și în acest domeniu reducerea numărului orelor de lectură literară și gramatică va avea un efect negativ, atît asupra învățării corecte a limbii materne cît și asupra efectelor sale educative. Insușirea mai slabă a limbii materne, insuficienta cunoaștere a marii sale forțe expresive, a vocabularului pot influența negativ și asupra însușirii temeinice a celorlalte discipline.

Se pune însă întrebarea: cum s-ar putea menține numărul actual al orelor de limba română și de limba maternă? In această privință cred că este neapărat necesar să se reexamineze proiectul de plan și programele, spre a se vedea ce restructurări se mai pot efectua la unele materii și care sînt acestea, pentru a se obține cîteva ore în plus pentru limbile română și maternă. Aceasta — în ce privește clasele V-VII. Cît privește clasele VIII-IX, cred că limba maternă și limba română ar putea să-și reia locul firesc prin retrocedarea parțială a orelor destinate pentru limba latină. Cele 2 ore repartizate pentru limba latină, timp de 2 ani, la secția reală, nu au, după părerea mea, o valoare educativă atît de mare, încît să nu se poată renunța la ele pentru asigurarea nivelului de pregătire neapărat necesar la limba română și limba maternă. Sînt de părere că s-ar putea reduce numărul orelor de limba latină și la secția umanistă, în vederea reintroducerii orelor de limba maternă și limba română.

Nu neg cîtuși de puțin valoarea educativă a limbii latine și nu mă îndoiesc că introducerea ei, în măsura posibilităților, va îmbogăți cultura generală a elevilor. Dar unui tînăr care declamă versuri din Horațiu și nu stăpînește cum trebuie nici limba sa maternă și nici limba statului, îi prefer pe acela care cunoaște și minunește impecabil ambele aceste limbi și-l savurează pe Horațiu numai în traducere.

Propunerile de mai sus reprezintă rezultatul experienței în muncă cu elevii. Am ținut să le fac cunoscute pentru că doresc să contribui la realizarea unui plan de învățămînt corespunzător tuturor cerințelor.

EMERIC POPP
profesor la școala medie nr. 1 din Cluj

PE SCURT

● *Referindu-se la problema lărgirii orizontului cultural al elevilor, tovarășul* Nicolae Bembea, *profesor la școala de 7 ani din comuna Gura-Riului, raionul Sibiu, ne scrie: „Socotesc necesar ca la clasele VII-XI să se introducă încă un obiect de studiu, cu cîte o oră pe săptămînă: istoria artelor. Acest obiect n-a existat în școala burgheză. Predarea lui ar ajuta mult la formarea culturii generale a elevilor noștri. Ținînd seama de apropierea ce există între artă și literatură, s-ar putea încadra această oră de istorie a artelor în cursul de limba română. Pe lîngă istoria artelor, ar putea fi date și noțiuni de literatură universală".*

● *In legătură cu complectarea și restructurarea programei de literatură română, tovarășa* Elena Dărmănescu, *profesoară la școala medie de fete nr. 22 din București, scrie: „Pînă acum, elevii părăseau clasa a VII-a fără cunoștințe suficiente de teorie a literaturii. Ei nu mai aveau prilejul să și le complecteze nici în învățămîntul mediu, la cursul de istorie a literaturii. In viitor, aceste deficiențe vor fi înlăturate. Noua repartizare a materiei prezintă două avantaje: în primul rînd, se extinde lectura literară prin exemplificarea noțiunilor teoretice cu opere din literatura universală, ceea ce va contribui în mod efectiv la lărgirea orizontului cultural al elevilor. Acest lucru nu se putea realiza în învățămîntul de 10 ani. In al doilea rînd, faptul că studiul istoriei literaturii române va începe cu un an mai tîrziu, în clasa a IX-a, va ușura asimilarea cunoștințelor de către elevi, deoarece un an de vîrstă mai mult la elevi însemnează o mai mare putere de cuprindere a materiei, o mai largă putere de înțelegere și interpretare a fenomenului literar, o mai amplă posibilitate de expunere, un vocabular mai bogat"*

● *Învățătoarea* Teodora Andrei, *din București, propune ca programele și manualele să țină seama de împărțirea anului școlar, pentru ca încheierea pătrarelor să nu surprindă cadrele didactice la mijloc de capitol. Astfel, tov. Andrei arată că, deși în acest an s-a străduit să-și întocmească o planificare cît mai bună a materiei, a predat la aritmetică jumătate din capitolul „Scăderea cu trecerea peste 10" în ultimele zile ale pătrarului II, iar a doua parte a capitolului la începutul pătrarului al III-lea.*

● *Tovarășul* Tănase Georgescu, *învățător la școala de 7 ani din comuna Gura Calitei, raionul Focșani, crede că este necesar să se introducă, începînd cu clasa a III-a, studiul științelor naturii ca obiect aparte, precum și un curs sistematic de istoria și geografia patriei. De asemenea, socotește că e bine să se introducă în clasa a IV-a un curs sumar cu privire la geografia politică a Europei și a celor mai mari state din lume, studiu ce i se pare necesar pentru a da elevilor posibilitatea să înțeleagă mai bine unele lecții de istorie. De asemenea, propune să se introducă în programa de aritmetică pentru clasa a IV-a cunoștințe privitoare la împărțirea la un număr zecimal și la regula de trei simplă, întrucît aceste cunoștințe sînt necesare în viața practică.*

Discuțiile pedagogilor din orașul Arad

Participanții la consfătuirea din orașul Arad au salutat cu bucurie și entuziasm propunerile Ministerului Invățămîntului. Ei au apreciat în mod deosebit măsurile privitoare la mărirea duratei școlarității, la introducerea elementelor de politehnizare, a limbilor moderne, la bifurcarea pe secții a ultimilor doi ani de școală medie.

De asemenea, mulți participanți au făcut noi propuneri. Astfel, majoritatea au cerut ca structura anului școlar să fie alcătuită pe trimestre, să se introducă norme mai precise pentru notarea elevilor, să se introducă ore de caligrafie la clasele V—VII etc. Vorbitorii au subliniat, de asemenea, necesitatea trecerii imediate (din anul școlar 1956-57) la învățămîntul de 12 ani, fără fază de tranziție cu 11 ani, deoarece formele tranzitorii au dăunat întotdeauna învățămîntului. Unii au recomandat ministerului ca, printre școlile cu caracter experimental care vor funcționa în anul viitor, să fie și Institutul pedagogic de 2 ani, deoarece e indoielnic ca el să dea randamentul așteptat, absolvenții lui neputîndu-și însuși deprinderi trainice la o serie de obiecte. Propunerea transformării actualelor școli medii în școli medii mixte a fost primită cu rezerve.

Propuneri importante s-au făcut în legătură cu stabilirea unei corelații precise între planurile de învățămînt, programe, manuale și materialele didactice confecționate de către Intreprinderea de material didactic, înlăturîndu-se situația existentă în prezent, caracterizată prin lipsa de concordanță între acestea. Vorbitorii au subliniat, de asemenea, necesitatea antrenării cadrelor didactice care lucrează efectiv la catedră în colectivele de elaborare a noilor planuri, programe și manuale.

Acestea sînt doar cîteva din propunerile pedagogilor din orașul nostru, izvorîte din dorința de a contribui efectiv la îmbunătățirea și dezvoltarea învățămîntului.

Prof. I. DRAGAN
Arad

Predarea capitolului „STRUCTURA ATOMULUI" în școala medie

In manualul de fizică pentru clasa a X-a se dau noțiuni asupra existenței sarcinilor electrice negative și pozitive încă de la capitolul „Electricitatea", ajungîndu-se la determinarea cantitativă a sarcinii electronului la capitolul „Electroliza".

Cunoștințele asupra structurii atomului și a energiei nucleare se adîncesc însă în ultimul capitol, „Structura atomului", pentru care actuala programă școlară de fizică prevede un număr de șase ore. In predarea acestui capitol, profesorul de fizică trebuie să țină seama — în afară de faptul că numărul de ore afectat este mic — că elevii posedă unele noțiuni în legătură cu structura materiei de la lecțiile de chimie, unde au căpătat o serie de

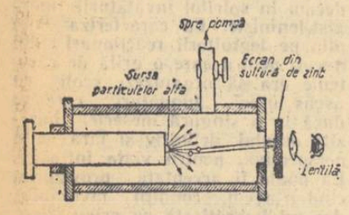

Fig. 1. Aparat cu ajutorul căruia Rutherford a putut observa, pentru prima dată, transformarea atomilor de azot în oxigen. Protonii proiectați din azot ajung pînă la ecran.

cunoștințe despre fenomenele de radioactivitate naturală, despre sistemul periodic al elementelor și despre natura valenței.

In legătură cu tema nivelele energetice ale atomului, profesorul va arăta elevilor cum a fost interpretat modelul nuclear al atomului lui Rutherford și imposibilitatea de a explica prin acest model legile spectrale, emisia și absorbția de energie a atomului de hidrogen, fapt pentru care a trebuit să fie adoptat un alt model, după concepția lui Niels Bohr. Reamintind elevilor spectrele de linie ale gazelor, pe care le-au învățat la tema „Radiații", profesorul le va atrage atenția asupra spectrului hidrogenului. El va prezenta acest spectru, arătîndu-le că din faptul că se observă mai multe linii spectrale se poate deduce structura dinamică a atomului de hidrogen, după care electronul nu gravitează pe una și aceeași orbită în jurul nucleului, ci pe orbite diferite, care determină în rîndul lor straturi electronice. Electronii se găsesc în jurul nucleului în stare de rotație. Rotația electronului pe aceste orbite se face fără a radia energie. Un grup de orbite cu aceeași rezervă de energie formează un nivel energetic sau un strat electronic. Dacă electronul primește energie din afară, el trece la o stare de excitație. Saltul electronului de pe un strat interior pe unul exterior are loc cu absorbție de energie, iar saltul invers cu emisie de energie. Emisia sau absorbția de energie se face sub formă de cuante întregi, h.n., unde h este constanta lui Planck, iar n, frecvența radiației. Notînd cu literele K,L,M,N, etc. și ținînd seama că energia în cazul emisiei sau absorbției este egală cu diferența dintre cantitățile de energie de care dispunea electronul pe orbita de pe care sare și orbita nouă pe care ajunge, putem exprima energia $E_L - E_K = h.n.$

In desfășurarea lecției, profesorul va folosi schema atomului lui Niels Bohr. Calculele lui Niels Bohr au coincis cu observațiile experimentale, astfel încît prin această teorie se poate explica spectrul de linii al hidrogenului. Nivelele energetice ale electronului reprezintă valorile lui energetice față de starea de neexcitare a atomului. Este bine să se facă în clasă reprezentarea grafică a nivelului energetic pentru atomul de hidrogen. O linie orizontală va reprezenta nivelul energetic corespunzător stării neexcitate a atomului, iar pe verticală, la o scară aleasă în mod convențional, se vor reprezenta surplusurile valorilor succesive ale energiilor mai mari decît energia stării normale. Profesorul va folosi schema nivelelor de energie a unui atom de hidrogen. Dînd elevilor indicații asupra spectrelor observate în cazul hidrogenului, profesorul le va atrage atenția asupra faptului că și aci există o corespondență între calculele teoretice și observațiile experimentale. In spectrul vizibil undele au lungimea de undă, landa, cuprinsă între 656,3 și 434,0 milimicroni, în ultraviolet între 121,6 și 97,2 milimicroni. Procesul de emisie se face prin salturi, de pe un nivel superior (cu stare staționară) pe un nivel inferior cu altă stare staționară. Emiterea energiei de către atom se face întotdeauna prin cuante de energie h.n.

Făcîndu-i pe elevi să înțeleagă că absorbția este procesul invers emisiei, profesorul le va arăta că în acest caz salturile electronului se fac de pe un nivel inferior pe altul superior. Aceste salturi produc absorbția de energie; deci și absorbția de energie de către atomi se face tot prin cuante. De asemenea, el le va arăta structura complicată și a altor atomi, cu un număr mai mare de electroni decît hidrogenul și cu greutate atomică mai mare. Cu acest prilej poate recapitula legile lui Kirchhoff cu privire la emisia și absorbția luminii, predate la tema „Radiații". Elevii vor înțelege astfel această lege din punct de vedere electronic, în care caz se va interpreta și faptul că lumina își are sediul în structura intimă a atomului.

Ca temă pentru acasă, profesorul le va cere elevilor să reprezinte graficul nivelelor de energie la scara milimetrică și schema modelului atomic a lui Niels Bohr.

In legătură cu structura nucleului atomic li se vor da elevilor noțiuni cu privire la structura nucleului atomic vorbindu-li-se despre lucrările lui Rutherford și despre felul cum s-a ajuns la concepția existenței nucleului atomic, iar ulterior la stabilirea componenței lui. Cu acest prilej profesorul le va reaminti elevilor că la baza cercetării în fizică și chimie stau observarea și experiența, datorită cărora s-a putut realiza determinarea cantitativă a fenomenelor. Astfel, Coulomb a determinat acțiunea reciprocă a sarcinilor electrice, Jean Perrin a dirijat fluxul de electricitate pornind de la catod, stabilind astfel sarcina razelor catodice, iar Lebedev a măsurat experimental presiunea luminoasă. De asemenea, Rutherford a stabilit, în anul 1919, în urma experiențelor asupra dispersiei particulelor alfa, în camera Wilson, structura atomului și a nucleului. Studiind fotografiile luate în camera Wilson (20.000 fotografii cu 400.000 traiectorii), el a putut să-și dea seama de structura intimă a atomului.

Profesorul va folosi în predarea lecției figuri reprezentînd urmele particulelor alfa la sfîrșitul cursei lor, urma unei particule alfa care a suferit două ciocniri și traiectoriile particulelor alfa care trec în apropierea nucleului atomic. Aceste figuri, care se pot proiecta pe eran, se află și în manualul școlar. Profesorul va atrage atenția elevilor asupra grosimii traiectoriilor, ajutîndu-i să tragă concluzii asupra traiectoriei protonului și a particulelor alfa. Le va arăta de asemenea „furca" pe placa fotografică și va trage împreună cu ei concluzii asupra existenței nucleului. Pe lîngă aceasta, profesorul poate da cifre privitoare la raza nucleului, la raza atomului și apoi la masa și energia acestora. Deoarece energia se exprimă în electroni volți, profesorul trebuie să dea definiția acestor unități de măsură.

Se va trece apoi, în desfășurarea lecției, la prezentarea experiențelor lui Rutherford din anul 1919 privitoare la transmutațiile artificiale. Profesorul va descrie metoda camerei cu foiță de argint (figura 1) și tehnica înregistrării rezultatelor experimentale cu ajutorul unui microobiectiv fotografic. El va arăta elevilor cum a reușit Rutherford, cu ajutorul acestui dispozitiv, să dezintegreze nucleul de azot prin bombardarea cu raze alfa, obținînd oxigen și protoni (nuclee de hidrogen). De asemenea le va arăta că studiindu-se fotografiile traiectoriilor particulelor obținute cu ajutorul camerei Wilson, se pot trage concluzii asupra fenomenului de dezintegrare artificială. Elevii vor fi îndrumați astfel ca, pe baza studiului fotografiilor, să poată trage unele concluzii asupra constituției materiei. Ei vor descifra de pe fotografia din manual traiectoria particulelor de protoni smulși din nucleele de azot prin bombardarea cu particule alfa. Se va prezenta apoi pe tablă ecuația nucleară:

$$^{14}_{7}N + ^{4}_{2}He \longrightarrow ^{17}_{8}O + ^{1}_{1}H \text{ (proton)}$$

Scoțîndu-se în evidență prezența gazului oxigen în camera cu foiță de argint, elevii vor fi îndrumați să observe că acesta este un izotop cu greutate atomică 17. Ei își vor reaminti cele învățate la chimie cu privire la izotopi. Profesorul le va arăta modul cum au fost descoperiți neutronii, arătîndu-le relația: N=A—Z. Numărul de neutroni, N, este egal cu diferența dintre numărul unităților de masă A și numărul protonilor Z. In continuare li se vor da elevilor noțiuni elementare cu privire la mărimile particulelor-protoni, electroni, pozitron, nucleoni — precum și cu privire la rază, masă, sarcină electrică etc.

Profesorul le va arăta apoi elevilor că nucleul este un conglomerat de particule, lipsit de centru, că între nu-

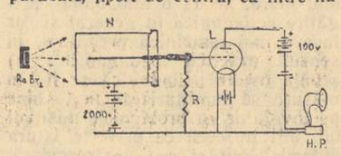

Fig. 2. Contorul Geiger (Din „Electricitate și magnetism" de Șt. Procopiu).

cleoni există forțe de atracție foarte mari, numite forțe nucleare, ce acționează pe distanțe mici de ordinul lui 10^{-13} cm. El le va atrage atenția că la distanțe mai mari, aceste forțe nucleare scad foarte mult, încît la o distanță de $2-3.\ 10^{-13}$ cm. ele devin practic nule și în acest caz între masele protonice se face resimțit efectul forțelor coulombiene.

Profesorul trebuie să sublinieze că studiul acțiunii particulelor alfa asupra nucleelor diferitelor substanțe, cercetările soților Irènne și Frédéric Joliot-Curie asupra diferitelor substanțe în camera Wilson au condus la descoperirea radioactivității artificiale și a izotopilor radioactivi. Astfel, prin bombardarea aluminiului cu particule alfa se obține:

$$^{27}_{13}Al + ^{4}_{2}He \longrightarrow ^{30}_{15}P + ^{0}_{1}n \text{ (neutron)}$$
$$^{30}_{15}P \longrightarrow ^{30}_{14}Si + ^{0}_{+1}e \text{ (pozitron)}$$

Li se pot da elevilor probleme în care energiile să fie exprimate în electroni volți. De exemplu: care este energia unei particule exprimate în electroni volți dacă are o masă de 4,00389 unități de oxigen și o viteză de 36.000 km. pe secundă? Profesorul le va arăta elevilor că masa în grame se calculează împărțind masa în unități de oxigen la $6{,}022.\ 10^{23}$, sau dîndu-se direct în grame.

Prof. CAMIL MOTAȘ (Iași), prof. TRAIAN M. POPESCU (Ploești), prof. AUREL SORESCU (Tîrgoviște),

(Urmare în numărul viitor)

Pentru o strînsă legătură între pregătirea teoretică și practică a viitorilor specialiști

Practica studenților din ultimul an al institutelor tehnice

Prof. univ. Cezar Parteni
rectorul Institutului politehnic din București

Practica în producție are o importanță deosebită pentru pregătirea viitoarelor cadre de ingineri.

In practica pe care studentul o face după primul an de facultate, el ia contact cu fabrica, se familiarizează cu munca de atelier. Preocupările sale se axează, în general, pe studiile făcute în anul I, deci pe noțiunile în legătură cu tehnologia metalelor (turnătorie, forjă etc.). In anii următori, practica îi permite studentului să intre în probleme de specialitate — mai puțin după anul III, dar în măsură mai largă după anul IV. Probleme importante, de specialitate, se studiază însă abia în semestrul al 9-lea și, în consecință, practica de la sfîrșitul anului IV nu poate să-l introducă pe student decît parțial în specialitatea pe care o urmează. In multe cazuri, studentul nu a făcut decît parte din proiectele de an sau din lucrările de laborator, așa încît tot parțial va putea folosi practica pe care eventual ar face-o pe lîngă constructorul său sau la platforma de încercări. La sfîrșitul anului IV, studentul nu cunoaște încă probleme de organizare, de planificare, de tehnică a securității și uneori nici tehnologia referitoare la specialitatea sa.

Practica anului V, însă, îl găsește pe student cu toate cursurile cunoscute. In același timp, el și-a efectuat toate proiectele, precum și practica de laborator. In aceste condiții, studentul vede cu alți ochi întregul proces de producție, poate urmări cu competență problemele de tehnologie, de organizare, de proiectare. Practica anului V este așa dar o practică de producție, axată pe culegerea materialului necesar pregătirii proiectului de diplomă.

Unii cred că adunarea documentației pentru proiect înseamnă copierea foilor de calcul și a desenelor unei mașini sau ale unui aparat de la o fabrică și transcrierea lor în lucrarea de diplomă. Acesta este însă un procedeu cu totul greșit. Studentul trebuie să ia informații asupra proiectelor analoage aceluia pe care urmează să-l studieze, căutînd să facă legătura între cunoștințele sale teoretice și experiența întreprinderii, ca astfel să ajungă la cele mai bune soluții.

Multe întreprinderi îi sprijină pe practicanți, punîndu-le la dispoziție documentarea necesară; altele, însă, consideră secrete de fabricație orice chestiuni referitoare la problemele de proiectare și refuză să dea informații studenților. Acest ultim procedeu este fără îndoială injust și conducerile întreprinderilor trebuie să procedeze cu mai multă atenție în asemenea împrejurări.

Anul acesta, institutele de învățămînt superior au organizat pentru prima dată practica anului V. Din acest motiv, conținutul practicii a fost interpretat în unele locuri în mod nejust, considerîndu-se că această practică se organizează exclusiv pentru adunarea documentării necesare proiectului de diplomă. In realitate, pe lîngă posibilitatea de a culege datele necesare, practica trebuie să dea studentului prilejul de a participa activ la procesul de producție, de a trece prin serviciile care la practicile anterioare nu-i erau suficient de accesibile, deoarece nu avea încă cunoștințele necesare, de a îndeplini chiar anumite funcții tehnice în unele secții ale întreprinderii.

Astfel a procedat institutul nostru în organizarea practicii studenților din ultimul an. In unele cazuri — și anume atunci cînd pentru culegerea informațiilor necesare proiectului de diplomă studenții aveau nevoie să facă practică în două întreprinderi, la propunerea catedrelor care conduc proiectele s-au obținut aprobările necesare, durata de practică modificîndu-se dacă catedra o credea de cuviință.

Vom arăta cum s-a procedat în cazul unui absolvent care a primit un proiect de diplomă cu privire la „Echipamentul electric pentru ascensor".

Inainte de a se începe practica în producție i s-a dat acestui student un program și un îndrumar care precizau scopul și obiectul practicii. In același timp, s-a alcătuit programul calendaristic al practicii, în care s-a indicat numărul zilelor pe care studentul urma să le petreacă în anumite secții ale întreprinderii. S-au dat de asemenea indicații amănunțite în legătură cu problemele ce trebuiau urmărite în fiecare secție în legătură cu documentarea de diplomă și cu producția. De pildă, la serviciul tehnic trebuia să urmărească, în legătură cu producția, următoarele probleme: norme de proiectare și desen, toleranțe, mod de calculație, numerotare și evidență, circularea documentației de proiectare, norme de instalații și standarde, documentație de lansare. In legătură cu proiectul de diplomă s-a prevăzut, în același serviciu, stu-

Discuții

dierea normelor și standardelor privind instalațiile de ascensoare, materialul documentar pentru diverse tipuri de ascensoare, modele existente în fabricație (indigene, străine), cataloage, prospecte etc.

Pentru executarea practicii, absolventul a fost repartizat la cîteva mari șantiere de construcție.

Profesorul îndrumător de proiect l-a controlat pe student de patru ori în decursul celor două luni de practică. Programul de practică a fost în general realizat, studentul adunîndu-și, în cea mai mare parte, documentarea necesară pentru proiectul de diplomă. O deficiență a practicii a fost aceea că pretutindeni (în ateliere și pe șantiere) studentul a rămas simplu spectator, fără a lucra efectiv, în afară de permisiunea ce i s-a dat de a demonta unele aparate pentru a vedea componența și execuția lor.

Pentru a-și completa informațiile privind construcția unor aparate, studentul a fost trimis, la propunerea catedrei, și la întreprinderea „Electroaparataj", unde și-a cules datele și detaliile ce-i mai erau necesare în vederea elaborării proiectului de diplomă. In mod analog s-a procedat cu toți studenții.

Practica anului V reprezintă o verigă deosebit de importantă în pregătirea generală a viitorilor ingineri. Insă nu în toate cazurile studenții, întreprinderile și chiar institutele tehnice îi acordă atenția cuvenită. Numeroși studenți au căutat, sub diferite pretexte (distanță, masă etc), să scurteze timpul de practică de la 8 la 6 ore pe zi. Alți studenți au dat dovadă de totală lipsă de interes. Astfel, studenții care au făcut practica la fabrica „Electroputere" din Craiova, în loc să lucreze în ateliere, își pierdeau timpul într-o cameră pusă la dispoziție de către conducerea fabricii, care nu a controlat nici prezența studenților, nici felul cum lucrează aceștia. O serie de întreprinderi au făcut caracterizări-tip, dactilografiate, complectînd apoi doar numele practicantului și al facultății respective.

Trebuie să menționăm însă și întreprinderi care au dat o deosebită atenție practicii. Așa, de pildă, întreprinderea „Clement Gottwald" din București s-a preocupat să asigure prin mijloace juste disciplina studenților. Alte întreprinderi au întocmit programe concrete de lucru și au urmărit îndeaproape munca studenților.

Bilanțul activității studenților la practică urmează să se facă de către colectivul care a condus practica. Acolo unde se va constata că practicanții nu și-au însușit cunoștințele minime de atelier și de organizare, studentul va trebui să repete practica urmînd ca examenul de stat să-l dea în altă sesiune.

Defecțiuni în organizarea practicii au existat și în institutul nostru. Unii studenți au fost trimiși în întreprinderi care nu le-au oferit posibilitatea să-și culeagă informațiile necesare pentru întocmirea proiectelor de diplomă. Deși controlul practicii s-a desfășurat mai bine ca în trecut, totuși nu se poate spune că s-au obținut rezultatele cele mai bune. Numai o parte din îndrumătorii de proiecte au executat un control susținut. De asemenea, nu întotdeauna delegații cu controlul practicii au putut afla toate deficiențele pentru a lua măsurile necesare de îndreptare.

Institutul politehnic, în colaborare cu Ministerul Invățămîntului, a trimis delegați în centrele cu mulți practicanți, înainte de începerea practicii Astfel, multe din greutăți în ce privește cazarea, masa și chiar începerea practicii au putut fi rezolvate imediat, fără a se produce întîrzieri.

Este necesar ca Ministerul Invățămîntului, ministerele interesate, întreprinderile, institutele de învățămînt superior (profesori și studenți) să acorde toată atenția desfășurării în bune condițiuni a practicii de diplomă. Analiza temeinică a rezultatelor obținute în anul acesta ne va permite luarea unor măsuri care să contribuie la îmbunătățirea practicii în viitor.

Adunarea activului sindical

Zilele trecute a avut loc la Galați adunarea activului sindical al muncitorilor din învățămînt din regiune. Comitetul sindical regional al muncitorilor din învățămînt a prezentat adunării o dare de seamă asupra activității sale pe perioada 1 ianuarie 1955 — 1 aprilie 1956 și un proiect de măsuri privind traducerea în viață a sarcinilor ce revin învățămîntului din documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Darea de seamă a subliniat faptul că în regiunea Galați, activitatea din domeniul învățămîntului a înregistrat însemnate succese, în special în ce privește școlarizarea copiilor de vîrstă școlară. Un număr tot mai mare de pedagogi au reușit să dea elevilor cunoștințe temeinice, legate de cerințele mari ale vieții noastre de azi. Printre factorii care au contribuit la îmbunătățirea procesului de învățămînt a fost și preocuparea organizațiilor sindicale din școli pentru ridicarea calificării și perfecționarea profesională a membrilor de sindicat, pentru munca metodică, pentru organizarea și extinderea diferitelor forme ale schimbului de experiență, pentru o mai strînsă colaborare între școală și familie.

Multe cadre didactice din regiunea Galați ca, de pildă, tovarășa Emilia Popa (Brăila), Veronica Cojocaru (raionul Insurăței), Anastasie Anton și Elena Haralambie (raionul Măcin) etc. au reușit să acumuleze o bogată experiență didactică, devenind cadre fruntașe. Pornind de la experiența cadrelor didactice fruntașe, comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt din orașele Brăila și Galați au inițiat în cursul acestui an școlar interesante și instructive consfătuiri de producție. O asemenea consfătuire a avut loc, de pildă, la școala medie de fete nr. 2. Aci, tov. Natalia Ciubotaru, diriginta clasei a X-a „E", una dintre profesoarele cu cele mai bune rezultate în munca educativă, a prezentat în consfătuirea de producție organizată de comitetul de instituție referatul „Metode folosite în activitatea mea de diriginție". Metodele expuse de tov. Ciubotaru au stîrnit interes în rîndul celorlalți pedagogi din școală.

In adunarea activului sindical regional al muncitorilor din învățămînt din regiunea Galați s-a insistat și asupra deficiențelor care mai există în munca școlilor, a unor cadre didactice și mai ales a organizațiilor sindicale.

Participanții la adunare au arătat că la comitetul sindical regional al muncitorilor din învățămînt, imediat după alegerea lui, s-a statornicit un stil defectuos de muncă. Timp de un an și jumătate, comitetul regional n-a supus niciodată activitatea sa discuției activului sindical și membrilor de sindicat. Spiritul muncii sectare a înlocuit conducerea colectivă a comitetului și a permis ca o mare capacitate organizatorică, aceea de care dispun organizațiile sindicale din școli, să se irosească în zadar. In comitetul regional a existat la un moment dat o asemenea situație, încît se ajunsese ca nici măcar președintele și secretarul comitetului să nu cunoască problemele de care răspund direct. De aceea, și activitatea comisiilor pe probleme a rămas străină de conținutul muncii sindicale.

Stilul defectuos de muncă al comitetului regional s-a oglindit și în munca de îndrumare și control a organizațiilor sindicale din școli. Parte din acestea, nefiind îndrumate și orientate, și-au îngustat activitatea, rezumînd-o de cele mai multe ori la încasarea cotizațiilor. Experiența pozitivă a multor cadre didactice a rămas necunoscută și nevalorificată, în primul rînd din lipsa de preocupare a organizațiilor sindicale respective.

De aceea, pe bună dreptate, în adunarea activului regional al muncitorilor din învățămînt din regiunea Galați s-a cerut îmbunătățirea activității organizatorice a comitetului.

Comitetul sindical regional al muncitorilor din învățămînt din regiunea Galați a adoptat, în încheiere, un plan de măsuri pentru ridicarea nivelului activității sindicale și a capacității organizatorice a organizațiilor sindicale din școli.

Cunoașterea, studierea și valorificarea experienței înaintate a pedagogilor din regiunea Galați urmează, conform acestui plan, să devină principala preocupare a organizațiilor sindicale.

EXCURSII
pentru cadrele didactice

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, pornind de la necesitatea legării tot mai strînse a învățămîntului de viață, își propune ca în perioada vacanței de vară să organizeze pentru membrii sindicatului excursii didactico-științifice. Aceste excursii vor da pedagogilor posibilitatea să studieze transformările survenite în viața economică a patriei și să cunoască frumusețile naturale ale țării noastre și monumentele sale istorice.

Excursiile vor avea o durată pînă la 12 zile. Durata lor nu intră în concediul legal de odihnă.

Pentru participanții din regiunile București, Ploești, Pitești, Constanța, plecarea se va face din București. Participanții din celelalte regiuni se atașează grupului de excursioniști pe traseu (aceasta pentru a se evita cheltuielile de deplasare individuală la București).

Traseele propuse sînt următoarele:

TRASEUL 1: București—Craiova—Filiași — Bumbești—Livezeni—Simeria—Hunedoara — Petroșani—Arad—Timișoara — Reșița—București.

TRASEUL 2: București—Ploești—Cimpina—Sinaia — Orașul Stalin—Sibiu—Vîntul de Jos—Simeria—Hunedoara — Petroșani—Bumbești—Filiași—București.

TRASEUL 3: București—Buzău—Focșani—Adjud—Tg. Ocna Ciceu—Gheorghieni — Hidrocentrala „Vladimir Ilici Lenin"" Bicaz—Tușnad—Orașul Stalin—Cimpina—Ploești—București.

TRASEUL 4: București—Ploești—Orașul Stalin—Copșa Mică — Blaj — Teiuș—Războieni—Uioara—Cîmpia Turzii—Turda—Cheile Turzii—Abrud—Ghețarul Scărișoara—Simeria — Petroșani—Filiași—București.

TRASEUL 5: București—Constanța—Mamaia—Agigea — Techirghiol—Vasile Roaită.

TRASEUL 6: Delta Dunării.

TRASEUL 7: Vizitarea Capitalei Patriei noastre de către cadrele didactice din regiunile Baia Mare, Oradea, Cluj, Iași, Suceava, Bacău, Timișoara, Craiova, Hunedoara.

★

Vom reveni în numerele noastre viitoare cu amănunte privind perioada în care se vor organiza excursiile, condițiile de înscriere și participare, precum și programul amănunțit al excursiilor.

Contribuie la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii

Acum patru ani, în comuna Giubega, raionul Băilești, a luat ființă prima întovărășire agricolă, întovărășirea „1 Mai", care a constituit de fapt germenele viitoarei gospodării agricole colective „Drumul lui Lenin".

Inceputul a fost destul de greu, plin de emoții și de satisfacții în același timp, atît pentru întovărășiți și colectiviști, cît și pentru pedagogii comunei care, alături de comuniști, au desfășurat o susținută muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori. De curînd, în comună a fost inaugurată cea de a șasea întovărășire agricolă.

Circa 50 la sută din numărul total al părinților elevilor sînt cuprinși în întovărășirile agricole sau în gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin". Hotărîți să traducă în viață sarcinile trasate de cel de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la transformarea socialistă a agriculturii, pedagogii din comuna Giubega și-au luat angajamentul ca pînă la deschiderea noului an școlar procentul părinților înscriși în întovărășiri și în gospodăria agricolă colectivă să crească pînă la 89 la sută.

Și ei sînt siguri că vor reuși să-și îndeplinească acest angajament.

ȘTEFAN VILICEA

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

Vizita conducătorilor sovietici în Anglia

La 18 aprilie au sosit la Londra, într-o vizită oficială, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru al prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. Opinia publică mondială acordă acestui eveniment o însemnătate deosebită.

Acest lucru este ușor de înțeles. Intre conducătorii sovietici și britanici vor avea loc tratative, se vor discuta o serie de probleme importante care interesează, desigur, în primul rînd cele două părți. Importanța tratativelor ce se vor desfășura la Londra depășește însă cadrul intereselor popoarelor sovietic și britanic. Se știe că U.R.S.S. și Anglia sînt două dintre marile puteri ale lumii care au o mare răspundere în rezolvarea multor probleme internaționale litigioase. Se știe de asemenea că cele două țări au realizări remarcabile în domeniul științei și tehnicii. Popoarele își aduc bine aminte de prietenia dintre Uniunea Sovietică și Anglia în anii grei ai luptei împotriva dușmanului comun din cel de al doilea război mondial. După cum este bine cunoscut, mai sînt încă multe de făcut pentru îmbunătățirea relațiilor anglo-sovietice. Toate acestea arată clar în ce constă izvorul marelui interes suscitat de vizita în Anglia a conducătorilor sovietici.

Imbunătățirea relațiilor anglo-sovietice este extrem de importantă pentru cauza păcii și securității în Europa și în întreaga lume. Popoarele iubitoare de pace speră că vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Anglia va aduce o contribuție însemnată la întărirea prieteniei și colaborării între U.R.S.S. și Anglia, la destinderea continuă a încordării internaționale, la întărirea păcii.

O bază temeinică pentru întărirea și dezvoltarea prieteniei și colaborării între U.R.S.S. și Anglia există. Ea constă în năzuința fierbinte a popoarelor celor două țări spre pace.

In cuvîntarea rostită la sosirea în capitala Marii Britanii, N. A. Bulganin a arătat din nou că Uniunea Sovietică este o țară iubitoare de pace, că poporul sovietic este în mod vital interesat ca războiul să nu tulbure niciodată munca sa pașnică constructivă. De aceea — a subliniat N. A. Bulganin — lupta pentru menținerea și întărirea păcii reprezintă baza politicii externe a statului sovietic.

Guvernul sovietic năzuiește sincer spre stabilirea unor relații de prietenie cu Anglia, la fel ca și cu S.U.A., Franța și alte țări. Uniunea Sovietică și Anglia sînt țări cu sisteme social-politice diferite. Anumite cercuri, interesate în menținerea încordării internaționale, consideră că această situație trebuie să excludă colaborarea dintre cele două state. Viața arată însă că coexistența pașnică a statelor cu sisteme social-politice diferite este inevitabilă. Deosebirea în orînduirea de stat nu trebuie să împiedice colaborarea între state, îmbunătățirea relațiilor lor. Legăturile economice, comerciale, tehnico-științifice și politice dintre state nu pot aduce decît bine popoarelor.

Ca și poporul sovietic, poporul britanic dorește să trăiască în pace și securitate. El a îndurat ororile și nenorocirile războiului distrugător și nu vrea ca acestea să se mai repete. El vrea să trăiască în pace cu poporul sovietic, vrea ca cele două țări să întrețină relații bune, care să fie în folosul popoarelor sovietic și britanic și să servească păcii și securității în întreaga lume.

„Britania vă salută cu brațele deschise" — astfel se adresează ziarul englez „Sunday Pictorial" conducătorilor sovietici, iar ziarul „Times" scrie: „Popoarele rus și englez s-au respectat întotdeauna unul pe altul, chiar și în timpurile cele mai grele. Salutul pe care poporul englez îl va aduce lui Hrușciov și Bulganin va fi expresia sinceră a năzuinței spre consolidarea prieteniei între cele două popoare". Astfel de cuvinte se întîlnesc în aceste zile în multe ziare britanice, reflectînd sentimentele de prietenie pe care poporul englez le nutrește poporului sovietic.

Tratativele sovieto-engleze pot fi încununate de succes. Aceasta presupune ca ambele părți să manifeste aceeași bunăvoință și dorință spre stabilirea înțelegerii reciproce.

In cuvîntările rostite la Londra în ziua de 18 aprilie, N. A. Bulganin și A Eden, reprezentanții celor două părți care vor duce tratative, și-au exprimat speranța că rezultatele întîlnirilor și schimbului de păreri care va avea loc între oamenii de stat sovietici și englezi vor duce la îmbunătățirea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Marea Britanie, la slăbirea încordării internaționale.

Alături de toate popoarele iubitoare de pace, poporul romîn salută cu bucurie vizita conducătorilor sovietici în Anglia și dorește ca tratativele sovieto-engleze să se încheie cu succes.

Se atrage atenția celor ce doresc să participe la concursul pentru corespondenții voluntari că tematica concursului a fost publicată în nr. 365 din 6 aprilie 1956 al „Gazetei învățămîntului"

Scrisorile în legătură cu propunerile Ministerului Invățămîntului pentru dezvoltarea și ridicarea învățămîntului de cultură generală din R.P.R. nu constituie materiale de concurs.

Bibliografie

In editura „Cartea Rusă" au apărut:

V. G. Bielinski: Opere filozofice alese
I. Cernișevski: Ce-i de făcut?
N. V. Gogol: Opere vol. III
I. S. Turgheniev: Opere vol. V.
N. A. Nekrasov: Femeile ruse
A. Tolstoi: Vipera
M. Gorki: Varenka Olesova (Bibl. pentru toți)
V. V. Stasov: Mihail Ivanovici Glinka
L. Leonov: Soti
V. Grigoriev: Corăbierul Grigori Șelihov
E. Naumov: D. A. Furmanov
L. Samoilov: Jaguar 13
Alex. Ștein: O chestiune personală
K. L. Baev-
A. S. Șișakov: Inițiere în știința despre univers
M. P. Prișvin: Desișul de catarge
Lev Samoilov —
Boris Skorbin: Operația gambit
A. Korneiciuk: Aripi
L. Davidov: Uriașul din Ural
V. Solouhin: Drumul de creație al lui Șolohov
I. P. Uhanov: Calea creației lui Gladkov

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Trăiască 1 Mai, ziua solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc, ziua frăţiei muncitorilor din toate ţările!

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ

ANUL VIII Nr. 368 | 8 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 28 aprilie 1956

Învăţători şi învăţătoare!

Imbunătăţiţi calitatea învăţămîntului şi a muncii de educaţie a copiilor! Educaţi copiii în spiritul dragostei faţă de scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă, în spiritul prieteniei între popoare!

(Din Chemările Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu prilejul zilei de 1 Mai 1956)

Marea sărbătoare a celor ce muncesc

An de an ziua de 1 Mai, ziua solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc, ziua frăţiei muncitorilor din toate ţările este sărbătorită cu însufleţire în toate ţările lumii. Alături de oamenii muncii de pretutindeni, poporul nostru muncitor sărbătoreşte ziua de 1 Mai 1956 în condiţiile întăririi continue a lagărului socialismului, în condiţiile creşterii forţelor păcii, în condiţiile unui măreţ avînt al luptei popoarelor pentru pace, democraţie şi socialism.

Trăsătura principală a epocii noastre constă în ieşirea socialismului din cadrul unei singure ţări şi transformarea lui într-un sistem mondial. In timp ce lagărul mondial al socialismului care numără peste 900.000.000 de oameni dezvăluie tot mai mult, cu fiecare zi care trece, gigantice sale forţe interne, superioritatea sa hotărîtoare asupra capitalismului, sfera capitalismului se restrînge tot mai mult. Socialismul a devenit o mare forţă de atracţie pentru muncitorii, ţăranii, intelectualii din toate ţările. Ideile socialismului pun stăpînire pe conştiinţa a noi sute şi sute de milioane de oameni. In lume nu există o altă ideologie care să le poată sta împotrivă. Acest fapt, confirmat de istorie, este recunoscut astăzi nu numai de adepţii teoriei comunismului ştiinţific, ci şi de oameni de cele mai variate convingeri. Unul dintre conducătorii bisericii anglicane, arhiepiscopul de York, C. Garbett, bunăoară, în cartea sa „Problemele mondiale ale zilelor noastre", apărută de curînd, a scris: „Comunismul îi atrage atît pe săraci cît şi pe intelectuali. Sistemul său clar, logic, a cucerit de partea sa unii eminenţi oameni de ştiinţă. El arată multora unica soluţie posibilă a problemelor mondiale actuale".

In situaţia istorică s-au produs şi alte schimbări radicale. In afara lagărului socialismului există un mare grup de state cu o populaţie care numără sute de milioane de oameni, state care iau atitudine activă împotriva războiului. Mişcarea muncitorească din ţările capitaliste a devenit o forţă uriaşă. A apărut şi s-a transformat într-un factor puternic mişcarea partizanilor păcii.

Sărbătorirea zilei de 1 Mai 1956 are deci loc în condiţiile cînd raportul dintre forţele războiului şi forţele păcii, dintre forţele agresiunii imperialiste şi forţele ce se opun acesteia s-a schimbat radical în favoarea cauzei păcii şi democraţiei, în condiţiile unei noi situaţii mondiale. Această nouă situaţie mondială exercită o influenţă hotărîtoare asupra dezvoltării întregii vieţi internaţionale. Tezele cu privire la coexistenţa paşnică a celor două sisteme, la posibilitatea preîntîmpinării războaielor în epoca actuală, la formele de trecere a diferitelor ţări la socialism, teze formulate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. în lumina acestei situaţii, au o excepţională însemnătate teoretică şi practică în viaţa întregii omeniri. Ele constituie o nesecată sursă de optimism şi încredere pentru oamenii cinstiţi din toate ţările.

Popoarele tuturor ţărilor sînt convinse că a sosit timpul să se înmormînteze faimoasa politică „de pe poziţii de forţă", împreună cu toate manifestările ei militare, ideologice şi materiale, să se promoveze şi să se consolideze politica externă bazată pe coexistenţa paşnică, politica de înţelegere şi colaborare internaţională. Marele interes suscitat de vizita conducătorilor sovietici în Anglia reprezintă o puternică dovadă a năzuinţei popoarelor spre pace, a hotărîrii lor de a apăra politica dezvoltării de relaţii paşnice pe bază de egalitate şi reciprocitate.

De-a lungul întregii sale istorii, sărbătoarea de 1 Mai a fost o sărbătoare a internaţionalismului proletar. Oamenii muncii din toate ţările întîmpină în acest an ziua de 1 Mai întărind şi lărgind frontul luptătorilor pentru preîntîmpinarea războiului, întărind unitatea clasei muncitoare, a sindicatelor, a partidelor politice muncitoreşti, în lupta pentru asigurarea unei păci trainice.

In zilele noastre, cînd sistemul mondial al economiei socialiste s-a statornicit şi s-a consolidat definitiv pe a treia parte a globului pămîntesc, ideile internaţionalismului proletar îşi găsesc în practică o nouă confirmare. In cadrul lagărului socialismului are loc o largă specializare şi cooperare, pe baza unei diviziuni internaţionale a muncii în interesul comun al folosirii mai raţionale a resurselor economice şi a capacităţilor de producţie ale tuturor ţărilor socialiste, în scopul realizării unui avînt economic general şi al ridicării nivelului de trai al popoarelor acestui lagăr.

In timp ce economia ţărilor lagărului democraţiei şi socialismului se dezvoltă în direcţia satisfacerii tot mai mari a nevoilor materiale şi culturale ale tuturor membrilor societăţii, a extinderii şi perfecţionării neîncetate a producţiei pe baza tehnicii celei mai înalte, a întăririi colaborării şi întrajutorării ţărilor capitaliste se dezvoltă cu totul în alte direcţii. Ea se dezvoltă în direcţia îmbogăţirii tot mai mari a monopolurilor, a înăspririi contînue a exploatării şi a scăderii nivelului de trai al oamenilor muncii, în direcţia militarizării crescînde a economiei, a ascuţirii luptei de concurenţă între statele capitaliste, a coacerii unor noi crize şi zguduiri economice.

Superioritatea sistemului socialist al economiei faţă de cel capitalist este incontestabilă. Faţă de 1913 în Uniunea Sovietică producţia industrială pe cap de locuitor a crescut în 1955 de 19,4 ori, în timp ce în S.U.A. ea a crescut doar de 2,3 ori, în Anglia de 1,6 ori, în Franţa de 1,8 ori. In 1955 U.R.S.S. a produs mai mult oţel şi mai multă energie electrică decît Anglia şi Germania occidentală luate laolaltă. Ţara Sovietelor produce cu mult mai multe utilaje industriale decît Anglia, Germania occidentală şi Franţa. Producţia industrială de articole de consum pe cap de locuitor a crescut în U.R.S.S. în perioada 1913—1955 de 7,6 ori, iar în S.U.A doar de 1,5 ori. Ţările de democraţie populară au depăşit şi ele simţitor statele capitaliste în ce priveşte ritmul de creştere a producţiei industriale.

Poporul nostru muncitor sărbătoreşte ziua de 1 Mai trecînd în revistă cu justificată mîndrie patriotică importantele succese dobîndite sub conducerea partidului şi intensificîndu-şi eforturile pentru înfăptuirea măreţelor sarcini trasate de cel de al II-lea Congres al P.M.R. în vederea construirii socialismului în patria noastră. Partidul cheamă pe oamenii muncii să acorde întreaga atenţie îndeplinirii necondiţionate a sarcinilor pe anul 1956, primul an al celui de al doilea cincinal, deoarece acest an poate fi hotărîtor pentru realizarea întregului cincinal.

O atenţie deosebită acordă partidul creşterii productivităţii muncii — factorul hotărîtor pentru victoria noii orînduiri sociale — reducerii preţului de cost, introducerii tehnicii noi, organizării socialiste a muncii. Organizarea socialistă a muncii presupune înainte de toate asigurarea economiei naţionale cu cadre numeroase, calificate, capabile să-şi însuşească rapid tehnica nouă şi să obţină o productivitate înaltă a muncii, patrioţi înflăcăraţi.

Şcolii noastre noi, cadrelor didactice, le-a fost încredinţată de partid şi guvern, de întregul popor muncitor nobila misiune de a creşte cadrele necesare economiei naţionale, oameni noi ai societăţii socialiste. Sub conducerea partidului marea majoritate a slujitorilor şcolii şi-au făcut şi îşi fac cu cinste datoria faţă de patrie, faţă de poporul muncitor dînd patriei an de an cadre tot mai temeinic pregătite. Anul acesta lucrătorii din învăţămînt întîmpină ziua de 1 Mai în condiţiile dezbaterii propunerilor Ministerului Învăţămîntului pentru dezvoltarea şi ridicarea nivelului învăţămîntului de cultură generală din R.P.R. Aplicarea măsurilor preconizate de Ministerul Învăţămîntului, completate şi îmbunătăţite în urma discuţiilor largi care au avut loc în toată ţara, va determina un nou şi puternic avînt al şcolii de cultură generală din patria noastră.

Chemarea adresată de către C.C. al P.M.R. lucrătorilor din învăţămînt cu prilejul zilei de 1 Mai de a îmbunătăţi calitatea învăţămîntului şi a muncii de educaţie a copiilor, de a educa copiii în spiritul dragostei faţă de scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă, în spiritul prieteniei între popoare însufleţeşte şi mai mult cadrele didactice în îndeplinirea înaltei lor misiuni.

Poporul nostru muncitor sărbătoreşte ziua de 1 Mai privind cu încredere viitorul. Unit prin legături trainice de prietenie cu gloriosul popor sovietic, cu marele popor chinez, cu popoarele tuturor ţărilor de democraţie populară, întărind legăturile de solidaritate internaţională cu oamenii muncii din întreaga lume, poporul nostru păşeşte sigur pe drumul socialismului, conştient că nu există forţă în lume care să poată opri mersul înainte al popoarelor libere.

Consfătuirea pe ţară a cadrelor didactice şi a părinţilor elevilor

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI CHIVU STOICA, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R.

Tovarăşi,

Aţi participat 3 zile la această consfătuire convocată de Ministerul Învăţămîntului pentru a se consulta cu dvs. în legătură cu o serie de propuneri importante pe care le-a făcut în vederea îmbunătăţirii învăţămîntului de cultură generală din ţara noastră. Legătura cu masele, consultarea lor permanentă, este un principiu de bază în munca partidului nostru şi a aparatului de stat. Experienţa oamenilor muncii în orice domeniu de activitate şi părerile lor juste constituie un ajutor preţios în munca conducerii de partid şi de stat; aceasta contribuie la buna întocmire a hotărîrilor şi măsurilor pentru dezvoltarea patriei noastre pe drumul socialismului, pentru ridicarea nivelului de trai material şi cultural al tuturor celor ce muncesc. Consfătuirea care se încheie astăzi a confirmat pe deplin acest adevăr. **(Aplauze)**.

Tovarăşi,

Prin reforma învăţămîntului din 1948, înfăptuită din iniţiativa partidului şi a guvernului, şcoala din R.P.R. a devenit unul din principalele mijloace de ridicare a nivelului cultural al maselor populare şi factor hotărîtor în pregătirea tinerei generaţii, ca să poată face faţă cu succes sarcinilor legate de dezvoltarea continuă a economiei naţionale, a ştiinţei, tehnicii, literaturii şi artei.

Permanent îndrumată şi sprijinită de partid şi guvern şi folosind, pe scară tot mai largă, experienţa şcolii şi a pedagogiei sovietice, şcoala noastră, prin activitatea neobosită şi devotată a slujitorilor ei, a adus o contribuţie însemnată în munca şi lupta întregului popor romîn şi a naţionalităţilor conlocuitoare pentru construirea socialismului **(Aplauze prelungite)**.

O serie de acţiuni, întreprinse de Ministerul Învăţămîntului, în lumina principiilor stabilite prin reforma din 1948, au asigurat continua îmbunătăţire a organizării şi extinderii învăţămîntului, orientarea realist-ştiinţifică a conţinutului acestuia, ridicarea nivelului predării şi a pregătirii elevilor.

Măsurile de îmbunătăţire a condiţiilor de trai şi de muncă ale cadrelor didactice, reglementate prin importante documente de partid şi de stat, au contribuit la ridicarea simţitoare a prestigiului şcolii şi al slujitorilor ei, în statul nostru de democraţie populară. **(Aplauze)**

Toate acestea au dus la obţinerea unor rezultate însemnate în munca de instruire şi de educare a tineretului nostru şcolar.

Totuşi rezultatele obţinute pînă acum nu satisfac cerinţele pe care societatea noastră, în plină dezvoltare, le pune în faţa şcolii.

Acest adevăr a devenit evident pentru cadrele didactice şi părinţii elevilor, pentru Ministerul Învăţămîntului, pentru organele de partid şi de stat şi a determinat o preocupare generală pentru găsirea celor mai potrivite căi în vederea dezvoltării şi ridicării nivelului învăţămîntului de cultură generală.

Ministerul Învăţămîntului, în urma nenumăratelor propuneri făcute de cadrele didactice şi de părinţi, cît şi în urma propriilor sale constatări privind rezultatele la învăţătură ale elevilor, încă de la sfîrşitul anului şcolar trecut a trecut la elaborarea unui proiect de măsuri care să ducă la îmbunătăţirea întregului sistem de instruire şi educare a tineretului, la ridicarea nivelului învăţămîntului şi la dezvoltarea şcolii de cultură generală.

Pe tot parcursul elaborării primelor proiecte de măsuri, ministerul a obţinut sprijinul preţios al unui mare număr de cadre didactice şi de conducere din învăţămîntul elementar, mediu şi superior, cu care s-a consultat în acest scop. Cu ajutorul sutelor de cadre didactice atrase în această muncă, Ministerul Învăţămîntului a reuşit să pătrundă mai adînc în analiza cauzelor slabei pregătiri a elevilor din actuala şcoală de cultură generală şi să găsească soluţii care ar putea schimba în bine această situaţie. In numeroasele discuţii care au avut loc asupra acestor probleme, părerile şi sugestiile date de cadrele didactice consultate au confirmat valabilitatea multor altor propuneri pe care ministerul le-a primit în ultimii ani şi din care unele au şi început să fie valorificate.

Numai folosind această metodă de muncă a putut ministerul să contureze, în mare, principalele măsuri care trebuie luate. Ministerul a ajuns astfel la concluzia că prelungirea duratei şcolarităţii la 11 ani se impune cu necesitate şi, în consecinţă, trebuie elaborate noi planuri de învăţămînt, noi programe şi manuale şcolare.

Ministerul a continuat să îmbunătăţească mereu proiectul de măsuri, lărgind tot mai mult cercul de colaboratori cu care s-a consultat pe parcurs. Incă din luna noiembrie 1955, proiectul de măsuri a fost dat în studiu şi apoi dezbătut cu un număr de 70 de şefi de secţii de învăţămînt raionale şi inspectori şcolari, care au făcut observaţii şi propuneri ce au fost luate în considerare la perfectarea lui.

Documentele Congresului al II-lea al P.M.R., care constituie un vast program de dezvoltare a economiei naţionale şi a culturii în ţara noastră, în următorii 5 ani, au deschis perspective largi şi pentru continua dezvoltare şi perfecţionare a învăţămîntului.

Sarcinile trasate şcolii de Congresul al II-lea al P.M.R. privind realizarea învăţămîntului general şi obligatoriu de 7 ani, ridicarea nivelului ştiinţific al conţinutului învăţămîntului de cultură generală şi formarea deprinderilor practice la elevi prin legarea învăţămîntului de muncă productivă, dau un nou avînt muncii de ridicare a nivelului cultural al poporului şi intensifică activitatea didactică din şcoli pentru pregătirea temeinică a viitoarelor cadre de constructori ai socialismului.

Deosebit de preţioase pentru ridicarea nivelului ştiinţific al învăţămîntului şi pentru orientarea lui ideologică, pentru îmbunătăţirea muncii de educaţie comunistă a tineretului sînt sarcinile care revin activiştilor pe tărîmul muncii ideologice, trasate prin Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la cel de-al II-lea Congres.

In lumina acestor sarcini, ministerul a putut elabora cu mai multă claritate măsurile practice menite a asigura o nouă etapă în dezvoltarea şi ridicarea nivelului învăţămîntului. Proiectele elaborate anterior au fost revizuite şi fundamentate mai temeinic.

Urmîndu-se indicaţia — subliniată în repetate rînduri în Raportul C.C. al P.M.R. prezentat la Congresul al II-lea al partidului — de a folosi experienţa fruntaşilor ca mijloc important în ridicarea nivelului tehnic al producţiei şi în ridicarea productivităţii muncii, a fost organizată discutarea propunerilor Ministerului Învăţămîntului pe o scară mult mai largă, pentru ca, la îmbunătăţirea acestora să-şi aducă contribuţia cît mai mulţi slujitori ai învăţămîntului.

Astfel, în luna martie a fost organizată la Consiliul de Miniştri o consfătuire la care au participat, din întreaga ţară, aproape 100 de cadre didactice din învăţămîntul elementar, mediu şi superior, cu o bogată experienţă didactică.

Interesul manifestat şi propunerile competente făcute la această consfătuire, au demonstrat din nou necesitatea de a pune în discuţie publică proiectul de măsuri al ministerului, care a fost îmbunătăţit şi în urma acestor discuţii.

Pentru a da posibilitate tuturor cadrelor didactice şi maselor largi de părinţi să participe creator la dezvoltarea şi ridicarea nivelului învăţămîntului, principalele măsuri preconizate de minister au fost publicate în „Gazeta Învăţămîntului". Aduse astfel la cunoştinţa publică, ele au fost studiate şi discutate în consilii pedagogice, în cercuri pedagogice, în comisii pe discipline, în şedinţe cu părinţii. La 8 aprilie, ele au fost discutate în consfătuiri raionale, la care au participat aproape 60 de mii de cadre didactice şi de părinţi ai elevilor, iar la 23, 24 şi 25 aprilie, în această consfătuire pe ţară, unde au luat cuvîntul circa 100 de tovarăşi.

O astfel de metodă profund democratică, aşa cum bine aţi subliniat şi dvs., a dat roade foarte bogate. S-a putut astfel verifica justeţea propunerilor ministerului care au fost şi vor mai fi îmbunătăţite pe baza numeroaselor observaţii şi sugestii importante şi interesante făcute de dvs. şi de cei pe care îi reprezentaţi.

Această acţiune de mare amploare şi de lungă durată a oferit posibilitatea studierii temeinice şi minuţioase a problemelor puse în discuţie şi prilejul de a stabili azi unele concluzii necesare în legătură cu problemele puse în discuţie.

Prelungirea duratei şcolarităţii, una din principalele măsuri propuse de minister, a fost pe larg discutată. După cum a argumentat ministerul în propunerile sale şi după dorinţa unanimă a cadrelor didactice şi a părinţilor elevilor, există toate motivele pentru a prelungi durata de şcolaritate, ceea ce oferă posibilităţi mult mai mari pregătirii multilaterale şi temeinice a tineretului.

Foarte multe propuneri s-au făcut pentru şcoala de 12 ani. Sîntem cu toţii convinşi că aceste propuneri izvorăsc din dorinţa fierbinte a cadrelor didactice şi a părinţilor de a da o pregătire cît mai bună elevilor. Să vedem însă, pot oare să fie realizate aceste propuneri în condiţiile actuale?

Intr-o acţiune atît de importantă, care ridică atîtea probleme de ordin material şi de cadre, nu putem să facem abstracţie de condiţiile existente în etapa actuală, aşa cum bine au argumentat numeroşi tovarăşi şi mai ales cadre didactice care lucrează în şcoli din mediul sătesc. Practica arată că întotdeauna trebuie să ne luăm numai asemenea sarcini despre care avem certitudinea că le vom putea realiza cu succes. Este adevărat că în anumite perioade ale regimului burghezo-moşieresc a existat şcoala de cultură generală de 12 ani. Dar cîţi elevi şi din ce categorii sociale puteau urma această şcoală? Foarte puţini tineri din care o mare majoritate erau originari din burghezie, moşierime, chiaburime. Or, astăzi situaţia este radical schimbată. In timp ce în anul 1938 erau în clasele 5—12, 148.114 elevi, în anul 1955 au fost cuprinşi în clasele 5—10 peste 531.000 tineri. Un număr mai mare de elevi cere mai multe săli de clasă, mai multe cadre didactice, materiale şi alte cheltuieli considerabile. Pentru introducerea şcolii de 12 ani este necesară întîi altele construirea a multe mii de săli de clasă. In etapa actuală, economia ţării noastre nu permite acoperirea cheltuielilor mari pe care le reclamă introducerea şcolii de 12 ani.

Iată de ce considerăm că în momentul de faţă este preferabil să se treacă numai la şcoala de 11 ani; aceasta nu înseamnă că trebuie abandonată ideea prelungirii duratei de şcolarizare la 12 ani. Insistentele dvs. propuneri vor constitui, în condiţii corespunzătoare, o preocupare şi obiect de studiu serios pentru organele competente de stat.

★

Aşa cum vi s-a anunţat, au fost acceptate propunerile cu privire la structura anului şcolar. Potrivit acestor propuneri se va trece, începînd cu 1 septembrie 1956, la înlocuirea pătrarelor cu trimestre, considerînd că este o măsură care va uşura activitatea cadrelor didactice şi va influenţa favorabil asupra pregătirii elevilor.

Pentru îmbunătăţirea conţinutului învăţămîntului, în condiţiile şcolii de 11 ani, au fost puse în discuţie proiectele noilor planuri de învăţămînt elaborate de minister, în scopul de a se asigura o pregătire temeinică şi multilaterală a absolvenţilor şcolii de cultură generală, formarea unor oameni culţi şi instruiţi, capabili să a-

(Continuare în pag. 2)

Cu delegaţia sovietică prin şcolile Capitalei

Cunoaşterea din ce în ce mai largă a pedagogiei şi experienţei şcolii sovietice de către cadrele noastre didactice se datoreşte, fără îndoială, şi contactului direct pe care învăţătorii şi profesorii şcolilor noastre l-au avut cu pedagogii sovietici.

Diferitele delegaţii de oameni ai muncii din învăţămînt care au vizitat Uniunea Sovietică au adus un bogat material informativ cu privire la şcoala sovietică şi mai ales amintiri de neuitat despre munca plină de devotament a pedagogilor sovietici. De asemenea, numeroşi învăţători şi profesori din ţara noastră au avut minunatul prilej de a asculta conferinţele ţinute în Bucureşti sau în alte oraşe ale ţării de eminenţi pedagogi sovietici.

Toate aceste legături directe între pedagogii sovietici şi oamenii muncii din şcolile noastre, ajutorul nepreţuit pe care l-au primit pedagogii noştri în rezolvarea multor probleme pe care le ridică dezvoltarea învăţămîntului, au făcut ca orice vizită a pedagogilor sovietici să fie aşteptată cu bucuria cu care îţi aştepţi bunii prieteni.

Aşa se explică dragostea cu care învăţătorii şi profesorii, directorii şi diriginţii, elevii şi părinţii din Capitală au întîmpinat delegaţia de lucrători din învăţămînt din U.R.S.S., sosită recent în ţara noastră.

Delegaţia sovietică, formată din Alexandra Nicolaevna Malişeva, locţiitor al ministrului Învăţămîntului din R.S.F.S.R. — conducătoarea delegaţiei — A. N. Rusko, locţiitor al ministrului Învăţămîntului din R.S.S. Ucraineană, A. A. Novikov, director de şcoală din Moscova, M. I. Vlasov, director adjunct al secţiei de învăţămînt a oraşului Leningrad şi A. A. Petrov, directorul şcolii de 10 ani mixte nr. 161 din Moscova, a fost cîteva zile în mijlocul învăţătorilor, profesorilor şi elevilor unor şcoli din Capitală.

Delegaţia sovietică a vizitat două şcoli medii de băieţi: nr. 11 şi 12 din raionul 1 Mai; două şcoli de 7 ani: şcoala nr. 96 băieţi din raionul T. Vladimirescu şi şcoala nr. 114 de fete din raionul N. Bălcescu; casa de copii nr. 6 de fete din raionul N. Bălcescu, grădiniţa de pe lîngă Fabrica de Confecţii „Gheorghiu-Dej" şi secţia de învăţămînt a sfatului popular al Capitalei. Tovarăşii din delegaţia sovietică ne-au dat preţioase răspunsuri la întrebările noastre, răspunsuri al căror conţinut a fost notat cu grijă şi care ne va ajuta desigur să îmbunătăţim munca noastră în anumite sectoare.

Chiar de la primii paşi făcuţi în şcolile noastre, delegaţia sovietică a reuşit să risipească stîngăcia protocolară a unor gazde stăpînite de emoţie şi să stabilească o atmosferă de caldă prietenie.

Tovarăşii din delegaţie şi-au manifestat dorinţa de a asista la lecţii. Astfel, de exemplu, la şcoala medie nr. 11 de băieţi, tov. Malişeva a asistat la ora de limba rusă la clasa a X-a B, tov. Novikov la ora de fizică a clasei a X-a C, tov. Vlasov la ora de matematică a clasei a X-a D şi tov. Petrov la ora de limba romînă a clasei a X-a A. Tov. Malişeva — conducătoarea delegaţiei — la sfîrşitul lecţiei s-a adresat elevilor printr-o scurtă cuvîntare, apreciind uşurinţa cu care aceştia vorbesc limba rusă. De asemenea şi ceilalţi delegaţi — după terminarea lecţiilor — au stat de vorbă cu elevii.

Insoţită de colectivele de conducere şi de responsabilii comisiilor metodice respective, delegaţia sovietică a vizitat localurile de şcoli, laboratoarele, cabinetele de fizică, chimie, biologie şi geografie, bibliotecile, la unele şcoli cu o mai bună înzestrare, ca de exemplu la cele două şcoli medii, ca şi la altele mai modeste, constatînd în acelaşi timp că unele unităţi şcolare, din cauza lipsei de spaţiu, n-au fie laborator, fie bibliotecă, fie cameră de pionieri.

In toate unităţile şcolare, delegaţia şi-a manifestat dorinţa de a sta de vorbă cu elevii, pionierii şi utemiştii.

In curtea şcolii nr. 96 băieţi, din rîndurile elevilor din clasele I-IV s-a desprins elevul Leventer Pascu din clasa a III-a, cel mai mic pionier al şcolii, care, în versuri făcute de el, a adresat delegaţiei o urare.

Tovarăşii din delegaţie au înmînat colectivelor de elevi din şcolile noastre albume, tablouri, scrisori trimise de elevii şcolilor din Moscova şi Leningrad.

La şcoala nr. 114 fete, elevele din clasele a V-a şi a VII-a B, primind darurile, şi-au desprins cravatele roşii de pionieri şi le-au dăruit tovarăşilor din delegaţie. Pretutindeni a răsunat puternic lozinca „Trăiască prietenia romîno-sovietică".

Deosebit de interesante au fost întîlnirile delegaţiei sovietice cu cadrele didactice ale şcolilor noastre, care şi-au arătat bucuria de a avea ca oaspeţi pe reprezentanţi ai învăţămîntului din U.R.S.S. — soli ai unei rodnice prietenii care leagă patria noastră de marea Uniune Sovietică. Delegaţia sovietică s-a interesat de o serie de probleme, punînd întrebări asupra colaborării dintre şcoală şi familie, asupra cauzelor rămînerii în urmă la învăţătură, asupra muncii metodice a activităţii pe lotul şcolar, etc. Invitate de delegaţie, cadrele noastre didactice au pus de asemenea întrebări.

Oaspeţii sovietici au vizitat, de asemenea, întreprinderea de material didactic, secţiile ei, urmărind cu atenţie procesul de producţie a materialului didactic destinat şcolilor noastre.

In albumele şcolilor vizitate, delegaţia sovietică a scris cuvinte de tovărăşească dragoste şi îndemn pentru obţinerea unor noi succese. Stăteam mai zilele trecute de vorbă cu directoarea şcolii nr. 12 b — tovarăşa Aurelia Teodorescu — asupra vizitei pe care a avut-o în şcoală. Iată ce mi-a spus:

— Deşi au trecut multe zile de cînd a fost delegaţia sovietică la noi, privirea îmi alunecă mereu spre cuvintele scrise în albumul şcolii. Ele sînt un îndemn al prietenului sincer, ce ştie să se bucure de succesele tale, să-ţi dea elan. Retrăiesc momentele în care dragii noştri oaspeţi erau alături de noi în şcoală, încrederea pe care ne-au dat-o în puterile noastre. Încrederea aceasta îţi dă aripi, îţi dă dreptul legitim de a visa să înfăptuieşti mereu mai mult şi mai bine!

Iată ceea ce au reuşit să lase în urma lor oaspeţii sovietici, vizitînd şcolile Capitalei. Cu aceeaşi dragoste sînt întîmpinaţi acum şi în celelalte şcoli din ţară, unde îşi continuă vizitele.

C. PETRICU
directorul secţiei învăţămînt
a sfatului popular al Capitalei

Oaspeţii sovietici în vizită la întreprinderea de material didactic din Bucureşti. In clişeu, în prim plan: N.A. Rusko, locţiitor al ministrului Învăţămîntului din R.S.S. Ucraineană (al treilea de la stînga); M. I. Vlasov, director adjunct al secţiei de învăţămînt a oraşului Leningrad (al cincilea de la stînga); A. A. Novikov, director de şcoală din Moscova (al şaselea de la stînga).

Salutul delegaţiei sovietice către cadrele didactice din R.P.R. cu prilejul zilei de 1 Mai

Membrii delegaţiei sovietice a muncitorilor din învăţămînt care se află în Republica Populară Romînă felicită din toată inima pe toţi muncitorii din învăţămînt cu ocazia zilei de 1 Mai, Ziua solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc.

Vă dorim din toată inima, dragi tovarăşi, succese creatoare pe calea educării şi instruirii tinerei generaţii.

Consfătuirea pe ţară a cadrelor didactice şi a părinţilor elevilor

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI CHIVU STOICA

(Urmare din pag. 1)

plice în practică cunoştinţele însuşite şi să contribuie cu maximum de folos la construirea societăţii socialiste.

Pe marginea proiectelor noilor planuri de învăţămînt s-au purtat discuţii numeroase şi vii. Cea mai importantă obiecţiune adusă noilor planuri constă în aceea că ele nu lichidează supraîncărcarea elevilor. Aceasta este o problemă care trebuie studiată serios.

Pînă acum, supraîncărcarea elevilor a fost determinată, în special, de programele şi manualele şcolare, care conţin un volum prea mare de cunoştinţe, multe din acestea inaccesibile elevilor din clasa respectivă.

Pentru a preîntîmpina supraîncărcarea elevilor, se impune ca Ministerul Învăţămîntului, folosind posibilităţile ce le oferă adoptarea principiului concentric în predare (principiu cu care toate cadrele didactice au fost de acord), să asigure programe şi manuale accesibile puterii de înţelegere şi de muncă a elevilor.

In acelaşi scop, Ministerul Învăţămîntului trebuie să reglementeze de comun acord cu C.C. al U.T.M. activitatea în afară de clasă şi extraşcolară a elevilor, încît acestora să le rămînă suficient timp pentru pregătirea lecţiilor şi pentru odihnă.

Sînt demne de luat în considerare observaţiile făcute de o serie de tovarăşi, printre care tov. Chircev Anatol de la Cluj, profesor universitar, în legătură cu supraîncărcarea planului. Fără îndoială că prin buna organizare a procesului de învăţămînt şi îmbunătăţirea lecţiilor, cadrele didactice pot contribui într-o măsură însemnată la micşorarea supraîncărcării elevilor.

Cu toate acestea, în lumina observaţiilor critice şi a propunerilor dvs. cu privire la problema supraîncărcării elevilor, consider necesar ca ministerul să reexamineze încă odată noile proiecte ale planurilor de învăţămînt publicate în presă.

Propunerea Ministerului Învăţămîntului de a completa cultura generală a elevilor şi de a îmbunătăţi educaţia ideologică a acestora prin introducerea de noi obiecte de învăţămînt (economie politică, bazele marxism-leninismului, logica, geologia şi limba latină la mediu; a doua limbă modernă la clasele V—VII) a primit din partea dvs. deplină aprobare.

Studierea economiei politice şi a bazelor marxism-leninismului, în învăţămîntul mediu, va ajuta elevilor noştri să-şi însuşească mai temeinic bazele ştiinţelor naturii şi tehnice, precum şi ideologia marxist-leninistă, care, aşa cum subliniază Raportul C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea, stă la temelia vieţii de stat şi exercită o înrîurire tot mai puternică asupra vieţii sociale.

Avînd în vedere faptul că mulţi absolvenţi ai şcolii medii nu-şi vor continua studiile în învăţămîntul superior şi vor intra direct în producţie, cunoştinţele de economie politică şi de marxism-leninism le vor fi de un real folos la locul lor de muncă şi în general în viaţa lor socială.

De asemenea, propunerile ministerului referitor la bifurcarea în ultimele două clase ale învăţămîntului mediu au fost apreciate de marea majoritate a vorbitorilor ca un fapt pozitiv, care va da elevilor posibilitatea unei mai bune pregătiri, potrivit aptitudinilor şi înclinaţiilor lor. In consecinţă, consider că se poate trece la aplicarea în practică a acestei propuneri.

Măsurile propuse de minister, pe baza documentelor Congresului al II-lea, pentru politehnizarea şcolii de cultură generală, au fost puternic susţinute de cadrele didactice şi de părinţii elevilor. Astfel s-a apreciat just că mărirea numărului de ore la matematică, fizică, chimie, ştiinţe naturale, geografie, care asigură ridicarea nivelului ştiinţific al învăţămîntului, corespunde în acelaşi timp cerinţelor politehnizării învăţămîntului.

Introducerea orelor de lucru manual şi a orelor de lucrări practice în ateliere şcolare şi pe parcela experimentală, pentru a forma la elevi deprinderi de muncă, a fost socotită pe drept cuvînt o cale bună de urmat pentru legarea învăţămîntului de viaţă, de activitatea practică.

Ţinînd seama de experienţa pedagogiei şi a şcolii sovietice, precum şi de experienţa şcolii şi a numeroase cadre didactice din ţara noastră, tovarăşii Cismaşu Aurora, Pteancu Paul şi alţii au făcut propuneri în legătură cu extinderea măsurilor privind politehnizarea. Consider că măsurile iniţiale propuse de minister vor trebui complectate cu vizite şi excursii în întreprinderi şi în gospodării agricole, organizarea de staţiuni ale tinerilor tehnicieni şi naturalişti, organizarea practicii elevilor direct în producţie şi altele.

Pentru a grăbi procesul de politehnizare a învăţămîntului, ministerul va trebui să ceară sprijinul departamentelor productive în organizarea şi utilarea atelierelor şcolare, precum şi în înlesnirea vizitelor şi excursiilor în întreprinderi şi a practicii în producţie a elevilor.

Aşa cum au cerut tovarăşul Crîlov Vasile şi alţii, studiind tot mai temeinic realizările şcolii sovietice în domeniul politehnizării învăţămîntului, ministerul va trebui să continue editarea de cărţi şi alte materiale bibliografice pentru a clarifica nu numai slujitorilor şcolii, ci şi părinţilor şi opiniei publice în general problemele privind conţinutul şi căile de realizare a învăţămîntului politehnic.

Au fost făcute în consfătuiri numeroase propuneri de amănunt pentru îmbunătăţirea planului de învăţămînt. Multe din acestea trebuie reţinute şi studiate cu toată atenţia de către Ministerul Învăţămîntului pentru a alege din ele pe acelea care sînt compatibile cu structura de ansamblu a planului.

In elaborarea noilor planuri de învăţămînt ca şi în îndrumarea şi sprijinirea pînă în prezent a şcolilor cu limbă de predare a minorităţilor naţionale din ţara noastră, ministerul s-a călăuzit după linia politică leninistă a partidului nostru în problema naţională. Pe viitor Ministerul Învăţămîntului va trebui să acorde o atenţie şi mai mare, un sprijin şi mai concret acestor şcoli care constituie o realizare importantă a regimului democrat-popular. Diferitele cerinţe ale acestor şcoli, care au fost exprimate în consfătuire, trebuie studiate atent. Numeroşi tovarăşi au făcut în cuvîntul lor şi propuneri cu privire la stabilirea orelor rezervate pentru predarea limbii materne şi a limbii române în şcolile minorităţilor naţionale.

Ţinînd seama de propunerile care urmăresc să se asigure o bună însuşire a limbii române, şi a limbii materne. Ministerul Învăţămîntului va trebui să reexamineze proporţionarea orelor respective.

Paralel cu definitivarea noilor planuri de învăţămînt, Ministerul Învăţămîntului trebuie să continue a pune în discuţia cadrelor didactice şi programele şcolare. Nu ne îndoim că slujitorii şcolii vor contribui cu aceeaşi seriozitate şi acelaşi simţ de răspundere şi la îmbunătăţirea programelor, trimiţînd la timp observaţiile şi propunerile lor.

Dvs. aţi aprobat în unanimitate propunerea de a se institui concursul pentru elaborarea manualelor. In felul acesta vor putea fi antrenate cele mai bune cadre didactice în elaborarea de cărţi şcolare corespunzătoare din punct de vedere ştiinţific şi didactic.

Ministerul trebuie de asemenea să acorde atenţie îmbunătăţirii radicale a condiţiile tehnice de editare a manualelor, metodicelor şi a materialului didactic.

Pentru îndeplinirea sarcinii trasate de Congresul al II-lea al partidului nostru în ceea ce priveşte generalizarea învăţămîntului de 7 clase, trebuie luate o serie de măsuri în vederea dezvoltării şi perfecţionării reţelei şcolilor de 7 ani. Printre acestea este şi crearea treptată, acolo unde există condiţii prielnice, a unor şcoli cu cel puţin două rînduri de clase V—VII. In felul acesta se vor putea folosi în mod mai economic mijloacele materiale puse la dispoziţie de către stat, aşa cum just s-a subliniat în referatul ministerului şi în cuvîntările multora dintre dvs.

Bineînţeles că pentru realizarea unor unităţi şcolare cu clase paralele vor trebui clădite sau amenajate localuri de şcoli şi de internate şcolare mai ales în comunele rurale, mărindu-se numărul de burse pentru elevii claselor V—VII pe măsura sporirii sarcinilor de şcolarizare şi vor trebui unificate diferitele şcoli care funcţionează în acelaşi local.

In localităţile cu populaţie de diferite naţionalităţi, unde funcţionează în acelaşi local şcoli mici în diferite limbi de predare, unificarea acestora într-o singură şcoală cu secţii în limbile de predare respective are şi un important rol educativ; ea va contribui la întărirea frăţiei copiilor de diferite naţionalităţi, fapt care a fost de altfel subliniat de unii vorbitori.

Generalizarea şcolilor şi claselor mixte, cu care în principiu aproape toţi au fost de acord, avînd rezerve numai în ce priveşte etapele ei de realizare, trebuie să fie soluţionate în sensul generalizării şcolilor mixte, la clasele I—VII şi chiar la clasa a VIII-a, acolo unde sînt îndeplinite condiţiile igienico-sanitare sau pot fi asigurate pînă la începutul anului şcolar.

O mare însemnătate are sistemul pregătirii învăţătorilor şi profesorilor potrivit cerinţelor noi care se pun şcolii de cultură generală. Despre acest lucru au vorbit mulţi tovarăşi. Pregătirea învăţătorilor în institutele pedagogice de 2 ani a suscitat discuţii contradictorii. Mulţi s-au raliat propunerilor pe care le-a formulat ministerul. Rămîne totuşi ca ministerul să chibzuiască serios asupra propunerilor făcute de numeroşi vorbitori în legătură cu durata de şcolarizare, elaborarea planului de învăţămînt, a programelor şi a recrutării candidaţilor pentru aceste institute.

Mulţi participanţi la discuţii au vorbit despre rolul deosebit de important pe care-l au organele de control şi îndrumare în învăţămînt. Este bine că au fost acceptate criteriile propuse de Ministerul Învăţămîntului pentru recrutarea cadrelor de îndrumare şi control, temeinic pregătite, cu experienţă didactică şi cu prestigiu în faţa cadrelor didactice. Ministerul trebuie să se călăuzească şi în această direcţie după documentele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, să recruteze şi să promoveze cadrele ţinînd seama de maturitatea lor politică, de pregătirea ştiinţifică şi experienţa pedagogică.

★

S-a arătat în consfătuire că extinderea reţelei şcolare şi îndeplinirea planului de şcolarizare sînt strîns legate de existenţa unor localuri care să permită desfăşurarea învăţămîntului în condiţii normale. Ministerul Învăţămîntului va trebui să ia toate măsurile pentru a asigura construirea celor 1200 săli de clasă, prevăzute în cel de-al doilea cincinal şi de a intensifica munca pentru construirea de şcoli prin autoimpunere.

Ministerul Învăţămîntului trebuie de asemenea să ţină seama de observaţiile critice şi propunerile ce s-au făcut în legătură cu calitatea materialelor didactice, să se preocupe de înzestrarea unităţilor de învăţămînt şi de educaţie cu mobilier, cazarmament, material gospodăresc, aparatură de laborator, material didactic şi terenuri de experienţă, să se îngrijească de îmbunătăţirea aprovizionării elevilor cu cărţi, reviste, manuale şi rechizite şcolare. Totodată însă şi cadrelor didactice le revine un rol deosebit de important în această privinţă. Imbunătăţirea bazei materiale a unităţilor noastre şcolare şi educative se face cu preţul unor importante cheltuieli din bugetul statului. Dvs., cadrele didactice şi părinţii, sînteţi chemaţi să educaţi tineretul în spiritul respectului şi grijii pentru avutul obştesc, să-i învăţaţi să păstreze în bune condiţiuni, să ferească deteriorarea şi distrugerea localurilor de şcoală, mobilierul, materialul didactic şi altele, care sînt bunuri ale întregului popor.

Aplicarea tuturor măsurilor pe care Ministerul Învăţămîntului le-a discutat cu masele largi de învăţători şi profesori depinde de efortul şi munca plină de abnegaţie a tuturor slujitorilor şcolii.

Trecerea la noi planuri de învăţămînt, la noi programe şi manuale şcolare, care ridică probleme complexe şi variate, necesită o ridicare continuă a nivelului ideologic şi a pregătirii ştiinţifice şi pedagogice a cadrelor noastre didactice.

In această acţiune de orientare pedagogică, de răspîndire a experienţei pedagogiei şi şcolii sovietice, de studiere şi generalizare a experienţei, a activităţii didactice şi educative ce se desfăşoară în şcolile din ţara noastră, un rol important trebuie să îndeplinească ştiinţa noastră pedagogică.

In cursul consfătuirii noastre s-au făcut şi o serie de propuneri indirect legate de problemele puse în discuţie. Astfel s-au făcut propuneri în legătură cu stabilirea vacanţelor pentru cadrele didactice, cu schimbarea sistemului de notare, cu revizuirea obligaţiei de ore pentru profesorii de fizică, chimie şi ştiinţe naturale, lărgirea posibilităţilor de informare ştiinţifică a cadrelor din învăţămîntul mediu, cu îmbunătăţirea sistemului de perfecţionare a cadrelor.

Toate acestea şi alte probleme ridicate trebuie să stea în atenţia ministerului, să le studieze şi să examineze posibilitatea rezolvării lor.

Tovarăşi,

Interesul cu care cadrele didactice şi masele de cetăţeni au contribuit prin observaţiile şi propunerile lor la îmbunătăţirea măsurilor propuse de minister pentru progresul continuu al şcolii din R.P.R. este un fapt deosebit de îmbucurător.

Participarea însufleţită, iniţiativa şi competenţa cu care au fost analizate problemele importante puse în discuţie, dorinţa manifestată de participanţii la consfătuire de a ajuta munca de perfectare a proiectului de măsuri propus de minister arată clar că şi în viitor ministerul se poate bizui pe preţiosul dvs. sprijin. (Aplauze).

Sîntem siguri că slujitorii şcolii din R.P.R. vor răspunde cu acelaşi elan la traducerea în viaţă a tuturor măsurilor care se vor lua pentru dezvoltarea învăţămîntului şi care trebuie să fie şi pe viitor rezultatul unei cît mai strînse şi cît mai rodnice colaborări. (Aplauze prelungite).

Tovarăşi,

Indeplinirea celui de-al doilea plan cincinal pune în faţa oamenilor muncii din orice domeniu de activitate, deci şi a cadrelor didactice, sarcini mari şi importante. Educarea tineretului, formarea omului nou, constructor conştient şi priceput al socialismului, este o parte integrantă de mare însemnătate a făuririi vieţii noi.

Cadrele didactice, cărora oamenii muncii îşi încredinţează educaţia copiilor lor, sînt chemate să depună eforturi susţinute pentru a ridica nivelul învăţămîntului nostru de cultură generală la înălţimea cerinţelor crescînde ale operei de construire a societăţii noi, socialiste.

Partidul şi guvernul vor sprijini şi pe mai departe pe slujitorii şcolii ca să-şi poată îndeplini cu succes nobila lor misiune. (Aplauze furtunoase).

In zilele de 23, 24 şi 25 aprilie s-au desfăşurat, în aula Facultăţii de Ştiinţe Juridice din Capitală, lucrările consfătuirii pe ţară a cadrelor didactice şi a părinţilor elevilor, consacrată dezbaterii propunerilor Ministerului Învăţămîntului privitoare la îmbunătăţirea învăţămîntului de cultură generală.

In prima zi a consfătuirii au luat loc la masa prezidiului tov.: Miron Constantinescu, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., Leonte Răutu, membru supleant în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., acad. Ilie Murgulescu, membru al C.C. al P.M.R., ministrul Învăţămîntului, acad. Mihail Ralea, Costin Nădejde, membru supleant al C.C. al P.M.R., Al. Buican, Nicolae Pascu, preşedintele C.C. al S.M.I., Nicolae Şipoş, locţiitor al ministrului Învăţămîntului, tov. Zamfir Brumaru şi Savin Popescu, profesor.

La consfătuire au participat peste 600 de învăţători, profesori din învăţămîntul mediu şi superior, părinţi ai elevilor. Participanţii la discuţii au subliniat însemnătatea pe care o au pentru ridicarea nivelului învăţămîntului în şcolile de cultură generală măsurile preconizate de minister. In cuvîntul lor ei au făcut aprecieri critice şi propuneri valoroase pentru îmbunătăţirea măsurilor menite să ridice şcoala de cultură generală.

Numărul mare de vorbitori, însufleţirea cu care au ridicat problemele şi spiritul de răspundere cu care le-au analizat, puterea cu care au argumentat părerile lor au dovedit atît marele interes cu care masele largi au primit propunerile ministerului, cît şi grija şi dragostea pedagogilor şi părinţilor pentru şcoală, pentru continua dezvoltare a învăţămîntului nostru de cultură generală.

Toate acestea au asigurat succesul consfătuirii, au făcut ca ea să aibă roade din cele mai bune. Larga dezbatere colectivă a măsurilor propuse de Ministerul Învăţămîntului în vederea dezvoltării învăţămîntului de cultură generală a permis să se tragă concluzii sprijinite solid pe propunerile maselor de pedagogi şi părinţi. Aceasta este o garanţie că problemele care constituie conţinutul măsurilor propuse de minister, vor fi cu succes rezolvate.

Consfătuirea a fost deschisă printr-un referat al tov. acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învăţămîntului, privitor la rezultatele consfătuirilor raionale care au avut loc în ziua de 8 aprilie şi în care au fost discutate propunerile ministerului.

Referatul prezentat de acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învăţămîntului

Congresul al II-lea al P.M.R. a stabilit importante sarcini în vederea dezvoltării şi perfecţionării învăţămîntului de toate gradele din ţara noastră. Pentru înfăptuirea acestor sarcini, Ministerul Învăţămîntului a început cu elaborarea sistemului de măsuri necesare pentru dezvoltarea şi ridicarea nivelului învăţămîntului de cultură generală, principala verigă din sistemul nostru de învăţămînt. Printre măsurile mai însemnate, propuse în acest scop de Ministerul Învăţămîntului, menţionăm:

— Mărirea duratei de şcolarizare de la 10 ani la 11;

— Imbunătăţirea conţinutului învăţămîntului prin întocmirea de noi planuri de învăţămînt, programe şi manuale, pentru a introduce în şcoală un sistem cuprinzător de cunoştinţe, elaborat conform cerinţelor dezvoltării multilaterale a elevilor;

— Orientarea învăţămîntului de cultură generală pe drumul politehnizării, care constituie cea mai sigură cale pentru ridicarea nivelului de pregătire a elevilor, pentru dezvoltarea lor multilaterală, pentru întărirea legăturii şcolii cu practica, cu producţia;

— Dezvoltarea şi perfecţionarea reţelei şcolilor de cultură generală — îndeosebi a şcolilor de 7 ani — potrivit extinderii învăţămîntului de 7 ani şi mediu în anii celui de al doilea plan cincinal; generalizarea învăţămîntului mixt;

— Imbunătăţirea pregătirii cadrelor didactice şi încadrarea funcţiunilor de îndrumare şi control cu personal calificat, în vederea intensificării acţiunii de îndrumare şi control în şcoli;

— Dezvoltarea şi întărirea bazei materiale a învăţămîntului de cultură generală, necesară desfăşurării în condiţii optime a procesului instructiv-educativ.

In regimul nostru democrat-popular, propăşirea învăţămîntului fiind cauza întregului popor, sistemul de măsuri propus de Ministerul Învăţămîntului a fost publicat la 23 şi 30 martie 1956 în „Gazeta învăţămîntului" pentru a fi mai uşor adus în discuţia cadrelor didactice, a părinţilor elevilor şi a tuturor oamenilor muncii în vederea îmbunătăţirii şi definitivării lui pe baza observaţiilor, propunerilor şi a sugestiilor venite din marea masă a cetăţenilor.

La secţiile de învăţămînt regionale şi raionale, în cercuri pedagogice, în consiliile pedagogice şi în şedinţe cu părinţii, propunerile Ministerului Învăţămîntului au fost larg discutate, ajungîndu-se la cristalizarea unor puncte de vedere, întemeiate atît pe o bună cunoaştere a acestor propuneri cît şi pe o bogată experienţă în chestiuni şcolare.

La 8 aprilie 1956 — după ce propunerile fuseseră astfel pe larg analizate — s-au ţinut consfătuiri în două sute de raioane şi 16 oraşe de subordonare regională, la care au participat masiv cadre didactice calificate din învăţămîntul elementar şi mediu, cadre didactice din învăţămîntul superior, un număr mare de părinţi ai elevilor, delegaţii de muncitori din fabrici, deputaţi, medici şi alte categorii de cetăţeni, din rîndul cărora n-au lipsit nici elevii.

Acţiunea aceasta — singura de acest gen în istoria învăţămîntului nostru — a fost efectiv şi atent sprijinită de organele de partid, de organele puterii locale de stat şi de sindicat, care au contribuit la asigurarea condiţiilor prielnice bunei organizări şi desfăşurări a consfătuirilor.

Consfătuirile din 8 aprilie au întrunit 58.675 participanţi din care 54.932 cadre didactice iar restul — 3.743 — părinţi ai elevilor sau alţi cetăţeni. Participanţii la consfătuiri şi-au exprimat în primul rînd deplina satisfacţie faţă de caracterul profund democratic al iniţiativei de a pune în discuţie publică problemele ce privesc dezvoltarea şi ridicarea nivelului învăţămîntului din ţara noastră.

Astfel, la consfătuirea cadrelor didactice din oraşul Iaşi, tov. Isoveanu, muncitor la atelierele C.F.R. Nicolina, membru în comitetul de părinţi la şcoala medie nr. 1 (mixtă) a spus între altele: „In numele comitetului de părinţi, exprim sincera mulţumire că Ministerul Învăţămîntului s-a gîndit să ne ceară şi părerea noastră, a părinţilor, care sîntem cu trup şi suflet alături de această mare acţiune de ridicare a şcolii, acţiune iniţiată de partidul nostru drag".

Numeroşi vorbitori au arătat că măsurile propuse de Ministerul Învăţămîntului constituie un eveniment de seamă în politica noastră şcolară, în viaţa şcolii, că ele însufleţesc cadrele didactice să muncească cu avînt sporit pentru a traduce în viaţă sarcinile puse de Congresul al II-lea al P.M.R. şcolii de cultură generală.

Participarea la discuţii a fost vie şi impresionantă atît prin numărul participanţilor cît şi prin nivelul discuţiilor, prin conţinutul propunerilor. Din cei 58.675 participanţi la consfătuirile raionale, au luat cuvîntul 4.776 vorbitori: 4.057 profesori şi învăţători şi 719 părinţi ai elevilor. In general, părerile au fost argumentate temeinic şi multilateral. Majoritatea vorbitorilor exprimau şi părerile colectivelor în cadrul cărora fuseseră analizate în prezilele consfătuirii propunerile Ministerului Învăţămîntului; ale consiliilor pedagogice, ale consiliilor pe obiecte din şcolile mai mari, ale cercurilor pedagogice, ale şedinţelor cu părinţii etc.

Pasiunea cu care s-au dezbătut problemele puse în discuţie a scos în evidenţă grija unanimă a participanţilor pentru asigurarea unui învăţămînt de calitate, dragostea şi înţelegerea părintească faţă de tineret şi preocuparea atentă de a se stabili un raport just între cerinţele învăţămîntului şi particularităţile de vîrstă ale elevilor, de a da elevilor o cît mai temeinică pregătire.

Problemele ridicate de cadrele didactice au fost reluate şi sprijinite cu entuziasm de reprezentanţii părinţilor elevilor: muncitori, tehnicieni, ingineri, medici, cadre din forţele armate ale R.P.R., magistraţi şi alte categorii de cetăţeni.

Pe marginea proiectului de măsuri a fost subliniată cu deosebită satisfacţie şi noua salarizare a cadrelor didactice şi salutată călduros şi de părinţii elevilor, ca măsură deosebit de însemnată pentru ridicarea prestigiului învăţămîntului, al cadrelor didactice şi implicit a calităţii muncii instructiv-educative în şcoală.

Atît din consfătuirile recente cît şi din scrisorile primite în primele zile după publicarea în presă a măsurilor, s-a degajat impresia generală că propunerile Ministerului Învăţămîntului şi-au cîştigat o largă adeziune, atît din partea slujitorilor învăţămîntului cît şi a maselor largi de cetăţeni.

★

In cele ce urmează vom prezenta pe probleme, rezultatele de pînă acum ale acţiunii desfăşurate după 23 martie, pe baza informărilor delegaţilor Ministerului Învăţămîntului care au participat la consfătuiri şi potrivit proceselor verbale încheiate la fiecare raion, precum şi numeroaselor propuneri scrise ale participanţilor la consfătuiri.

I. Mărirea duratei de şcolarizare de la 10 la 11 ani

Prelungirea duratei şcolarităţii, a fost una din măsurile propuse de Ministerul Învăţămîntului pentru îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ şi cea mai frecvent discutată în consfătuiri: 4.536 vorbitori şi-au spus părerea în această problemă.

Din aceştia 334 cadre didactice şi 59 de părinţi au găsit valabile propunerea şi motivarea Ministerului Învăţămîntului pentru trecerea la şcoala de 11 ani.

Majoritatea vorbitorilor la consfătuirile raionale — în număr de 3.045 — s-au pronunţat însă pentru trecerea imediată la şcoala de 12 ani, cu structura: 4 ani curs primar, 4 ani curs gimnazial, 4 ani curs mediu. S-a argumentat că şcoala de 12 ani poate înlătura supraîncărcarea elevilor şi poate oferi mai bune condiţii aplicării principiului predării concentrice, principiului accesibilităţii şi respectării particularităţilor de vîrstă ale elevilor, ceea ce duce la îmbunătăţirea în mai mare măsură a calităţii învăţămîntului de cultură generală.

Restul participanţilor la discuţii — în număr de 1.098 — deşi s-au raliat la propunerea Ministerului Învăţămîntului, au recomandat totuşi trecerea în următorii 3—4 ani la şcoala de 12 ani.

Ministerul Învăţămîntului socoteşte întemeiată propunerea prelungirii duratei şcolarităţii la 12 ani, determinată mai ales şi de necesitatea introducerii în planul de învăţămînt a unui mai mare număr săptămînal de ore pentru lucrările practice. Dar în etapa actuală, lipsesc condiţiile minime pentru a utiliza, cu rezultate bune, sporirea duratei de şcolarizare a învăţămîntului de cultură generală la 12 ani.

Condiţiile materiale existente în prezent, îndeosebi la sate şi numărul insuficient de cadre calificate nu permit, în momentul de faţă, să se treacă la generalizarea învăţămîntului de 8 ani.

Ministerul Învăţămîntului apreciază — aşa cum a arătat şi în propunerile iniţiale şi cum a susţinut de asemenea şi un număr mare de tovarăşi dintre participanţii la consfătuiri — că e mai bine să se pună în prezent baze solide pentru o şcoală de 11 ani, urmînd ca în viitorii 8-10 ani, în care vor fi pregătite condiţiile necesare, să se treacă la învăţămîntul de 12 ani. Ministerul Învăţămîntului este convins — de altfel — că şcoala de 11 ani oferă posibilitatea realizării unei pregătiri multilaterale şi temeinice a tineretului.

Cît priveşte supraîncărcarea elevilor — care s-a afirmat că s-ar menţine în şcoala de 11 ani — dacă se ia în consideraţie necesarul de ore săptămînal pe clase — Ministerul Învăţămîntului se va îngriji pentru evitarea supraîncărcării, ca programele şi manualele să fie cît mai accesibile elevilor de diferite vîrste — acţiune mult uşurată prin adoptarea principiului predării concentrice. De asemenea, de comun acord cu C.C. al U.T.M.-ului, va reglementa activitatea în afară de clasă şi de şcoală, care aşa cum se desfăşoară în prezent, contribuie mult la supraîncărcarea elevilor.

In legătură cu durata şcolarizării, s-a pus în discuţie şi structura anului şcolar.

La toate raioanele, toţi participanţii la consfătuiri au cerut modificarea structurii anului şcolar prin înlocuirea pătrarelor cu trimestre.

Cadrele didactice au întemeiat această propunere pe multiple considerente. Astfel au arătat că pătrarele nu asigură verificarea în adîncime şi aprecierea sigură a cunoştinţelor elevilor, mai cu seamă la obiectele cu o oră sau două săptămînal şi la clasele cu un efectiv de peste 30 de elevi.

Deşi Ministerul Învăţămîntului nu este întrutotul convins că trimestrele ar fi de preferat pătrarelor, totuşi ţinînd seama că această cerinţă, a fost exprimată insistent şi în repetate rînduri de întreaga masă a cadrelor didactice, acceptă trecerea în viitor la împărţirea anului şcolar în trimestre, sperînd că în felul acesta, va veni în ajutorul cadrelor didactice şi va influenţa în bine procesul de pregătire a elevilor.

II. Imbunătăţirea conţinutului învăţămîntului

Mărirea duratei de şcolarizare şi ridicarea nivelului muncii instructiv-educative au făcut necesară elaborarea de noi planuri şi programe de învăţămînt, planuri care au fost publicate în „Gazeta învăţămîntului" din 23 martie.

Prin noile planuri de învăţămînt s-a urmărit să se asigure o pregătire temeinică, integrală şi multilaterală a absolvenţilor şcolilor de cultură generală, să dea şcolii posibilitatea să formeze oameni culţi şi instruiţi, capabili să aplice în practică cunoştinţele însuşite şi să contribuie la construirea societăţii socialiste.

Pentru atingerea acestor obiective, în proiectele de planuri de învăţămînt, s-a pus la baza succesiunii obiectelor, principiul predării concentrice, care va duce la descărcarea programelor şi manualelor şcolare de cunoştinţele şi noţiunile inaccesibile elevilor la anumite vîrste şi la trecerea acestor cunoştinţe la clasele şi ciclurile următoare, unde pot fi reluate, adîncite şi mai bine asimilate de elevi.

Se urmăreşte de asemenea, să se transmită elevilor un sistem închegat de cunoştinţe în clasele V—VII, deoarece şcoala de 7 ani rămîne încă multă vreme mijlocul principal de ridicare a nivelului general de cultură a poporului.

In acest scop, în proiectul de plan s-au introdus în clasele V—VII discipline noi, ca: anatomia şi fiziologia omului, precum şi cunoştinţe de geometrie în spaţiu, chimie organică şi altele. Incepînd cu clasa a V-a s-a introdus a doua limbă modernă (engleza, franceza sau germana), atît pentru întregirea culturii generale a absolvenţilor clasei a VII-a, cît şi a absolvenţilor clasei a XI-a.

Cultura generală şi pregătirea ştiinţifică a elevilor de la cursul mediu a fost complectată prin introducerea unor noi discipline şi întregirea studiului altora.

Astfel, la matematică, se vor preda elemente de matematică superioară — analiza matematică, geometria analitică, calcul integral şi diferenţial. O mare atenţie se va acorda predării ştiinţelor naturii, geologiei.

S-au prevăzut în planul de învăţămînt obiecte ca: bazele marxism-leninismului, economia politică, logica, latina, muzica, care aduc o importantă contribuţie la educarea multilaterală a elevilor.

Legarea şcolii de practică, de producţie — importantă sarcină pusă de Congresul al II-lea al P.M.R. — se oglindeşte în noile planuri de învăţămînt atît prin importanţa acordată matematicii, fizicii, chimiei, ştiinţelor naturale, geografiei, al căror număr de ore a crescut considerabil faţă de actualul plan de învăţămînt, cît şi prin introducerea, la toate clasele, a orelor de lucrări practice. Prin aceste măsuri se pun şi bazele introducerii învăţămîntului politehnic în şcoala de cultură generală.

In vederea pregătirii cît mai temeinice a absolvenţilor şcolii medii şi pentru a le da acestora posibilitatea să se orienteze potrivit aptitudinilor şi înclinaţiilor lor spre instituţiile de învăţămînt superior, în planul de învăţămînt, s-a propus bifurcarea cursului mediu, începînd de la clasa a X-a în două secţii: reală şi umanistică fără a avea un caracter obligatoriu pentru toate şcolile, ci secţia umanistică să ia fiinţă numai acolo unde s-ar aprecia necesitatea ei şi unde ar fi şi condiţii pentru funcţionarea sa.

Atît cadrele didactice cît şi părinţii care au luat cuvîntul, la consfătuiri în număr de 4.776, s-au declarat de acord cu concepţia şi structura planului de învăţămînt. Ei au subliniat că planul a fost elaborat cu atenţie, că el reflectă scopul şi sarcinile şcolii noastre în etapa de construire a socialismului şi că prin aplicarea acestui plan, şcoala noastră va reuşi să-i dea ţării oameni cu adevărat temeinic pregătiţi pentru viaţă.

Principiul predării concentrice, care a fost pus la baza noului plan de învăţămînt a fost susţinut de profesorii de toate specialităţile. Pe lîngă motivarea adusă de minister în legătură cu introducerea acestui principiu, cadrele didactice au prezentat şi alte argumente din experienţa lor.

Mai departe, intenţia ministerului de a asigura un sistem închegat de cunoştinţe şi deprinderi practice la clasele V—VII, a fost de asemenea sprijinită în unanimitate de învăţători, profesori, părinţi. Marea majoritate a vorbitorilor au subliniat că, în noul plan de învăţămînt se desprinde clar scopul şi rolul şcolii de cultură generală.

S-au subliniat golurile ce rezultau în pregătirea absolvenţilor clasei a VII-a pînă acum şi greutăţile serioase întîmpinate în viaţă de cei ce nu mai continuau studiile în învăţămîntul mediu. Apoi s-a arătat, că prin noul plan se stabileşte o legătură firească între învăţămîntul elementar, mediu şi superior şi, în felul acesta, absolvenţii şcolii de 11 ani vor putea face faţă cu succes studiului în institutele de învăţămînt superior şi în şcolile tehnice; în acelaşi timp, absolvenţilor şcolii de cultură generală li se asigură şi pregătirea necesară care le va permite să se orienteze spre diferite activităţi productive.

Toţi participanţii la discuţii au arătat că sînt de acord cu introducerea unor obiecte noi în planul de învăţămînt. Marea majoritate a cadrelor didactice s-a declarat pe deplin mulţumită şi cu poziţia în plan a fiecărui obiect şi cu numărul de ore afectat.

Nu puţine sînt exemplele de profesori care, în cadrul consfătuirilor, şi-au exprimat satisfacţia că Ministerul a luat în consideraţie şi a valorificat propunerile pe care ei în repetate rînduri le-au făcut, punînd în drepturile lor majoritatea obiectelor de învăţămînt a căror importanţă pentru instruirea şi educarea elevilor nu este îndeajuns de apreciată în planurile actuale de învăţămînt.

Este concludent în această privinţă cuvîntul tov. prof. Ionescu C. care a vorbit în numele cercului pedagogic de limba română din oraşul Ploeşti: „Am constatat cu mulţumire o îmbunătăţire fundamentală prin introducerea sistemului concentric de predare. Dar felul cum acest sistem este introdus acum dovedeşte măsura în care experienţa este folosită, cum experienţa muncii de pe teren a fost luată în seamă de organele conducătoare ale învăţămîntului".

In acelaşi chip, a bucurat pe profesori şi cuprinderea în plan, la clasa a VIII-a, a noţiunilor de teorie literară, cu aplicaţii la literatura maternă şi la literatura universală.

Mulţi au emis însă şi părerea că e necesar să se acorde 4 ore la clasa a VIII-a pentru a se crea o bază solidă predării literaturii în următoarele 3 clase, prin însuşirea în mai bună măsură a noţiunilor de teorie literară şi cunoaşterea capodoperelor literaturii universale.

Alţii s-au declarat împotriva scoaterii gramaticii de la cursul mediu şi cer cel puţin cîte o oră la clasele VIII-IX.

Ministerul însă — ţinînd seama de faptul că la clasa a VIII-a vor putea fi predate numai acele noţiuni de teoria literară şi literatură universală, care sînt accesibile nivelului de înţelegere al elevilor la această clasă şi, în acelaşi timp, necesare pentru studiul istoriei literaturii materne, a apreciat că numărul de ore, afectat în proiectul de plan de învăţămînt, va rezolva în condiţii bune deschiderea perspectivelor unei mai temeinice interpretări a valorilor artistice, la istoria literaturii materne, în anii următori.

In ce priveşte predarea limbii materne (gramatica) la clasele VIII-XI,

(Continuare în pag. 3)

Consfătuirea pe țară a cadrelor didactice și a părinților elevilor

Referatul prezentat de acad. Ilie Murgulescu, ministrul Invățămîntului

(Urmare din pag. 2)

s-a avut în vedere că studierea limbii latine din clasa a VIII-a va contribui serios — prin predarea comparativă — la consolidarea în cursul mediu a cunoștințelor de limba maternă însușite în clasele V—VII.

Aprecieri pozitive au fost făcute de majoritatea profesorilor de matematică asupra îmbunătățirii și complectării acestui obiect de învățămînt prin introducerea elementelor de calcul diferențial și integral și de geometrie analitică, atît de necesare pentru cunoașterea tehnicii moderne și pentru o mai bună pregătire pentru învățămîntul superior și pentru producție. In același timp, profesorii de specialitate au remarcat că atenția deosebită acordată studiului matematicii e determinată și de faptul că alături de științele fizico-chimice și de științele naturale — matematica stă la baza învățămîntului politehnic general. Așa s-au exprimat profesorii de matematică din orașele Arad, Reghin, Iași, Buzău, Huși, Craiova, București etc.

S-au dat, de asemenea, sugestii în vederea îmbunătățirii planului de învățămînt și a programei, la matematică.

Ministerul va studia posibilitatea introducerii la clasele V-VII a unor noțiuni elementare de contabilitate, a căror necesitate a fost susținută, cu argumente valabile, de o parte din cadrele didactice.

Recomandarea făcută de mai mulți profesori de a se prevedea în plan astronomia și la secția umanistică este justă și rezolvată în principiu în propunerile inițiale ale ministerului, nu însă prin înscrierea ei în plan ca obiect distinct, ci prin includerea noțiunilor principale de astronomie în programa de matematică pentru clasa a XI-a.

Dintre profesorii de fizică și de chimie, toți cei 320 tovarăși care au luat cuvîntul — în marea lor majoritate cu peste 10 ani vechime în învățămînt — au relevat că nici cînd aceste obiecte n-au ocupat în planurile de învățămînt o poziție atît de importantă și este și firesc să fie așa — se exprimau mulți dintre ei — deoarece trăim în veacul marilor descoperiri în domeniul fizicii, chimiei, al energiei atomice și nucleare, în veacul progresului nemaiîntîlnit, al tehnicii moderne, în epoca politehnizării învățămîntului de cultură generală (prof. Giurgiu Ion, școala medie Baia Mare, Weiss M., școala medie Simeria, Ciortea Maria, școala medie fete nr. 19 București, ș.a.).

Colective de profesori de științele naturale (ca de exemplu cel din orașul Timișoara) au subliniat cu tărie că propunerile Ministerului Invățămîntului privind predarea științelor naturale vor contribui sigur la realizarea unui învățămînt de calitate și a bunei legături cu practica, deosebit de folositoare viitorilor absolvenți, atît la locul lor de muncă, cît și în școlile profesionale, tehnice și în institutele de învățămînt superior.

Unanimitatea profesorilor de geografie și-a exprimat satisfacția deplină în legătură cu introducerea geografiei R.P.R. la cursul mediu, obiect care pe lîngă importanța lui instructivă are o deosebită valoare pentru educația patriotică a tineretului, fapt peste care s-a trecut cu ușurință cînd a fost scoasă geografia R.P.R din planul de învățămînt al cursului mediu.

De altfel, acest adevăr l-au relevat și părinții. Profesorii de geografie, pe lîngă unele ajustări pe care le vom menționa mai jos, au împărtășit concepția ministerului privind repartiția materiei în planul de învățămînt de 11 ani și locul geografiei în acest plan.

Astfel, 12 profesori de geografie din regiunea Stalin, 8 profesori de geografie din reg. Craiova, 10 profesori de geografie din orașul București și alții au găsit justă poziția geografiei în planul de învățămînt.

Cîtiva profesori au recomandat modificări în repartiția materiei în clasele V-VII, modificări ce ar putea fi rezolvate mai curînd prin programă. Așa bunăoară se propune sau să fie studiat continentul Europa la clasa a V-a (după noțiunile de geografie fizică), iar restul continentelor să fie trecute la clasa a VI-a; sau să fie ușurată programa de clasa a V-a prin trecerea continentului America la clasa a VI-a.

Intrucît geografia R.P.R. figurează în programa examenului de admitere la unele facultăți, s-a dat sugestia ca geografia patriei să fie studiată în clasa a XI-a în loc de clasa a X-a.

In acest scop, s-a dat și soluția ca economia politică să fie trecută la clasa a X-a (pentru a precede studiul bazelor marxism-leninismului de la clasa a XI-a) și în locul economiei politice să fie introdusă geografia R.P.R. la clasa a XI-a.

Deși prin această schimbare se creează o întrerupere în studiul geografiei, care nu mai figurează în planul de învățămînt la clasa a X-a, totuși se consideră că avantajele, pentru studiul geografiei pe ansamblu, sînt mai mari.

Propunerile privind studiul geografiei vor fi analizate cu atenție de Ministerul Invățămîntului.

Peste 300 de profesori de istorie, la care s-au alăturat și profesori de la alte specialități, au ținut să menționeze, atît în discuții cît și în numeroase scrisori adresate ministerului, că propunerile lor de ani de zile în legătură cu predarea concentrică a istoriei și predarea unui curs sistematic de istorie a R.P.R. la clasa a VII-a și în ultima clasă a învățămîntului mediu au fost just rezolvate în planul de învățămînt propus.

A stîrnit însă mai multă discuție repartiția studiului istoriei în planul de învățămînt la clasele I-VII. S-a cerut de peste 300 tovarăși includerea în plan la clasa a III-a a istoriei ca obiect distinct — așa cum just apar în noul plan, la aceeași clasă, științele naturale și geografia — cerere de care ministerul va ține seama la definitivarea planului de învățămînt.

S-a protestat de un număr mare de cadre împotriva predării în clasa a V-a atît a istoriei antice cît și a istoriei evului mediu, material prea vast și greu pentru clasa a V-a, la care are loc un salt mare de la cursul primar.

Oricît ar fi de mult restrîns și simplificat volumul de cunoștințe la aceste ramuri ale istoriei, conținutul lor continuă să rămînă greu de însușit pentru copiii din clasa a V-a.

Pentru rezolvarea acestei probleme s-au sugerat mai multe soluții: să se prevadă la clasa a V-a istoria antică și o parte din istoria evului mediu, la clasa a VI-a restul istoriei evului mediu și istoria modernă și contemporană, iar la clasa a VII-a istoria R.P.R.; o altă soluție se referă la predarea numai a istoriei antice la clasa a V-a, a istoriei evului mediu și a unei părți din istoria modernă și contemporană la clasa a VI-a, iar la clasa a VII-a predarea istoriei contemporane și a istoriei R.P.R.; în sfîrșit s-a mai propus: la clasa a V-a istoria antică, la clasa a VI-a istoria evului mediu, la clasa a VII-a istoria modernă și contemporană și istoria R.P.R.

Ministerul, de la început, a fost pus în fața marii dificultăți de a încadra în 3 ani de studii, 3 perioade ale istoriei și în același timp de a da locul cuvenit — ca obiect distinct — istoriei R.P.R. la clasa a VII-a.

Pentru soluționarea problemei s-a acordat un loc mai larg, în clasa a VI-a, istoriei moderne și contemporane, care are un conținut bogat în importante evenimente istorice. Cît privește istoria antică și evul mediu, care cuprind fapte istorice mult îndepărtate de contemporaneitate și care se pot preda mai sumar, au fost prevăzute la clasa a V-a cu un număr de 4 ore săptămînal.

Propunerea Ministerului Invățămîntului în legătură cu predarea celei de a doua limbi moderne, începînd cu clasa a V-a, a costituit obiectul unor vii discuții în care părerea profesorilor de specialitate a fost sprijinită de majoritatea vorbitorilor. Felul cum s-au exprimat tov. Costea Rodica, Radoslav Ecaterina, Munteanu Margareta (reg. Timișoara), Balmuș E., Lăudatu Ion, Botezatu Maria (orașul Iași) și alții, este tipic pentru părerile susținute de toți participanții la discuții: „Predarea celei de a doua limbi moderne, pe lîngă faptul că va oferi și absolvenților clasei a VII-a minimum de cunoștințe de vocabular și reguli gramaticale, va mai ajuta ca, în cursul mediu, elevii să-și însușească limba modernă în suficientă măsură, încît să o poată utiliza pentru cunoașterea valorilor spirituale redate în această limbă. Importanța care se acordă limbilor moderne va crește și prin rolul lor educativ, contribuind la cultivarea sentimentelor de prietenie și de înfrățire între popoare. Acest adevăr a fost ferm subliniat de cei care au luat cuvîntul.

Deși acceptată cu entuziasm, introducerea celei de a doua limbi moderne a ridicat și unele observații, privind clasa de la care e mai indicat să se înceapă studierea acesteia la școlile cu diferite limbi de predare.

In școlile cu limba de predare română, s-a opinat de către unii tovarăși că ar fi mai bine să se introducă a doua limbă modernă de la clasa a VI-a, deoarece, în fapt, la majoritatea școlilor, în special la sate, predarea limbii ruse începe tot în clasa a V-a. Deci, introducerea la clasa a V-a, a două limbi moderne deodată ar întîmpina greutăți.

La școlile minorităților naționale (cu excepția celor ruse și germane) — unde elevilor li s-ar preda la clasa a V-a, pe lîngă limba modernă, încă două limbi străine, s-a făcut propunerea ca a doua limbă modernă să înceapă a fi predată de la clasa a VI-a sau chiar de la clasa a VII-a.

O totală adeziune s-a desprins pentru propunerea de a se întregi pregătirea științifică a elevilor prin introducerea economiei politice și a bazelor marxism-leninismului. Pentru aceste obiecte de învățămînt au vorbit cu multă înțelegere politico-ideologică nu numai cadrele didactice, ci și părinții elevilor. Ele au fost recunoscute ca absolut necesare pentru instruirea temeinică și educarea comunistă a tineretului.

In consecință, o parte din cadrele didactice au cerut mărirea numărului de ore pentru bazele marxism-leninismului și la secția reală.

De asemenea, s-au făcut unele propuneri ca psihologia să fie studiată în două ore, în loc de 1 oră, motivîndu-se că înțelegerea în mod științific a noțiunilor de psihologie în lumina învățăturii lui I. P. Pavlov, despre activitatea nervoasă superioară, nu poate fi realizată în condiții optime, în 33 ore anual.

Avînd însă în vedere că în noul plan de învățămînt anatomia și fiziologia omului este reluată în studiu la cursul mediu, cu 2 ore pe săptămînă, bazele fiziologiei pavloviene fiindu-le deci mai pe larg cunoscute elevilor, înțelegerea fenomenelor și proceselor psihice va fi mult ușurată și credem că vor fi suficiente pentru psihologie cele 33 ore anual, ținînd, desigur, seama de volumul cunoștințelor de cultură generală care este necesar și accesibil absolvenților școlii medii.

De menționat ca un fapt deosebit este constatarea făcută în general, de delegații ministerului, că introducerea în clasele V—VII a celei de a doua limbi moderne și în cursul mediu a teoriei literaturii, a economiei politice, a bazelor marxism-leninismului, a limbii latine, a logicii, a geologiei, a elementelor de matematici superioare, a muzicii, a fost susținută nu numai de profesorii specialităților respective, ci și de numeroși profesori de alte specialități și de părinți. Se pot da numeroase exemple de profesori de literatură care s-au declarat de acord cu introducerea elementelor de matematică superioară și de profesori de matematică, de fizică, de științele naturale care au salutat introducerea limbii latine, a logicii, a economiei politice. Spre exemplu, profesorul de fizică de la școala medie nr. 2 din Tulcea (Mondrescu Dumitru), profesorul de matematică de la școala medie din Călărași (Ionescu Alexandru), profesorul de fizică-chimie de la școala din Tg. Lăpuș (Palo Iosif).

Măsurile propuse de Ministerul Invățămîntului, pentru introducerea treptată a învățămîntului politehnic au constituit obiectul unor discuții vii, această problemă punîndu-se astăzi în mod hotărît în fața școlii noastre. Deși o mare parte din cadrele didactice și din părinții elevilor nu cunosc pe deplin conținutul și căile de realizare ale învățămîntului politehnic (datorită și faptului că nu s-a dus o susținută propagandă pedagogică în acest scop) vorbitorii și-au arătat totuși adeziunea la aceste măsuri propuse de Ministerul Invățămîntului, convinși fiind de însemnătatea deosebită a introducerii învățămîntului politehnic în școala de cultură generală, care trebuie să formeze la elevi și deprinderi de muncă, atît de necesare în viață cetățenilor societății socialiste. Peste 1000 de cadre didactice și peste 200 de părinți au arătat dorința lor de a sprijini înfăptuirea politehnizării învățămîntului, mulți dînd sugestii prețioase în acest scop. In special învățătorii, profesorii de matematici, de fizică și de chimie, de științe naturale au dovedit preocuparea de a contribui la găsirea căilor și a măsurilor celor mai potrivite pentru îndeplinirea acestei sarcini de răspundere a școlii. Mulți părinți ai copiilor au sugerat unele posibilități de procurare a utilajului necesar atelierelor școlare, de recrutare a cadrelor care să predea lucrările practice de atelier. Astfel, tov. Alionte — muncitor la atelierele C.F.R. din Buzău — a declarat că, atît el, cît și alți tovarăși ai lui de muncă, sînt bucuroși să sprijine școala în organizarea atelierelor școlare și în predarea orelor de lucrări practice, pînă cînd vor fi pregătite cadre speciale pentru această activitate. In felul acesta s-au mai exprimat și alți tovarăși din alte regiuni ale țării. De exemplu: tov. Ciurea P., directorul școlii medii din Anina, reg. Timișoara, propune ca școala din Anina să organizeze ateliere de tîmplărie, lăcătușerie, bobinaj, ateliere în care instruirea elevilor să se facă de specialiști, ajutați de părinți ai elevilor — care și-au oferit cu tragere de inimă serviciile lor.

In număr mare, participanții la consfătuire au cerut ca parcelele experimentale chiar de o mai mare întindere să fie asigurate tuturor școlilor, care — înzestrate și cu utilajul necesar, — să desfășoare o activitate tot mai intensă de pregătire multilaterală a absolvenților gimnaziului și ai școlii medii, pentru a se putea îndrepta spre profesiunile agricole.

Nu a scăpat atenției participanților la consfătuire necesitatea de a întocmi programe de matematică, fizico-chimie, științe naturale, care să contribuie la politehnizarea învățămîntului, de a se introduce, în programele cursurilor de perfecționare a cadrelor didactice, problemele legate de învățămîntul politehnic, dovedindu-se astfel seriozitatea cu care este privită desăvîrșirea pregătirii profesionale a cadrelor didactice și rolul hotărîtor pe care acestea îl joacă în aplicarea tuturor măsurilor luate de Ministerul Invățămîntului.

Pentru vizitele și excursiile în întreprinderi, în unitățile agricole, s-a cerut sprijinul ministerului îndeosebi în vederea înlesnirii posibilității de a fi vizitate întreprinderile, de a fi cunoscute de profesori și elevi mecanismele și tehnica modernă.

Ministerul Invățămîntului se va îngriji atît de rezolvarea treptată a asigurării condițiilor materiale necesare politehnizării, cît și de orientarea — teoretică și practică — a cadrelor, prin cursuri de perfecționare, îndrumări metodice și material documentar prin care să se clarifice nu numai slujitorilor școlii, ci și opiniei publice, problemele privind conținutul și căile de înfăptuire a învățămîntului politehnic.

Planurile de învățămînt pentru școlile și secțiile cu limbile de predare ale minorităților naționale au fost cu interes discutate.

In general, participanții au fost de acord cu structura și conținutul planurilor de învățămînt elaborate de minister, apreciind în mod deosebit faptul că, de data aceasta, din planurile de învățămînt ale școlilor pentru minoritățile naționale nu lipsește nici una din disciplinele prevăzute în planul pentru școlile cu limba de predare română, discipline cărora li se acordă același număr de ore.

Cu excepția unor cadre didactice din regiunea Stalin, profesorii de la școlile minorităților naționale au considerat că e potrivită măsura ministerului de a întocmi planuri diferențiate pentru minoritățile din țara noastră.

Singurele obiecțiuni s-au referit la planul pentru școlile cu limbile de predare ale unor minorități naționale (în afară de cel pentru școlile ruse și germane) și anume: la numărul de ore și la poziția în plan a limbii și literaturii române, precum și la numărul de ore pentru limba și literatura maternă.

Astfel, cadrele didactice de la școlile cu limba de predare maghiară au propus ca studiul limbii române să înceapă numai din clasa a III-a, motivînd că primele două clase trebuie să fie destinate exclusiv învățării citit-scrisului în limba maternă. De asemenea, au cerut mărirea numărului de ore la limba și literatura maternă, la clasele V—XI.

Se apreciază însă că măsura de a se preda limba română în clasa a II-a (nu din clasa I cum era prevăzut în planul de învățămînt pînă acum), a fost luată tocmai în scopul asigurării bazei citit-scrisului în limba maternă, precum și al respectării cerințelor ca limba română să fie însușită din vreme și temeinic de către toți cetățenii țării.

Reprezentanții celorlalte minorități naționale (în afară de cea maghiară și germană) au cerut ca limba română să fie predată, în școlile și secțiile create pentru aceste minorități, chiar din clasa I-a, din a doua jumătate a anului școlar, ca în școala actuală de 10 ani.

In ce privește mărirea numărului de ore de limba și literatura română la clasele V—XI ale școlilor acestor minorități — cerută de numeroase cadre didactice — Ministerul Invățămîntului va studia posibilitatea rezolvării acestei cereri, în limita numărului de ore fixat.

Organizarea învățămîntului mediu pe cele două secții: reală și umanistică a fost socotită de cei cca. 765 de vorbitori care au discutat despre bifurcare ca o măsură bună, corespunzătoare din punct de vedere pedagogic și pe care însăși practica vieții o cere. Mai mult încă, ei au recomandat ministerului generalizarea acestei măsuri la toate școlile medii, fără rezervele specificate în materialele publicate.

Un singur vorbitor — profesor din regiunea Suceava — referindu-se la bifurcarea pe secții, s-a pronunțat împotrivă. Să zicem că nu este un caz izolat, deoarece și la Institutul de științe pedagogice, precum și la I.C.P.C.D. au mai fost de aceeași părere încă 4—5 tovarăși.

Mulți din cei prezenți la consfătuirea din 8 aprilie a.c. au susținut că noul plan de învățămînt nu înlătură definitiv supraîncărcarea elevilor și au cerut reducerea numărului săptămînal de ore pe clase și a activităților din afara orelor de clasă.

Reducerea acestui număr de ore s-ar face pe seama restrîngerii volumului de cunoștințe de cultură generală la anumite discipline, măsură cu care nici un specialist n-a fost de acord și care n-a fost formulată în nici o propunere pînă acum, și nici în cadrul consfătuirilor.

Dimpotrivă, cele mai multe propuneri primite se referă sau la mărirea numărului de ore pe obiecte sau la introducerea unor noi obiecte de învățămînt, deci implicit la mărirea numărului săptămînal de ore, pe clase, fără să se dea și soluția pe seama căror obiecte din plan să se facă aceste adăugiri.

Astfel, s-a cerut introducerea, la clasele V—VII, a caligrafiei. Argumentele aduse de cadrele didactice că acest obiect ar aduce o contribuție importantă în formarea deprinderilor de scriere frumoasă la elevi sînt socotite valabile de Ministerul Invățămîntului care a ținut de altfel să prevadă ore de caligrafie la clasa a IV-a, unde nu erau pînă acum.

Cu toate greutățile cu care luptăm pentru a evita supraîncărcarea elevilor, vom încerca să găsim căi de rezolvare a cererii atît de insistente a cadrelor didactice.

De asemenea s-a cerut introducerea geologiei la clasa a VII-a și istoriei artelor la cursul mediu. Nu credem însă că ele sînt absolut necesare, deoarece, pe ansamblu, școala de 11 ani va asigura absolvenților cunoștințele de cultură generală necesare și în acest domeniu, iar introducerea lor ar supraîncărca excesiv planul de învățămînt.

In legătură cu propunerea susținută de cîtiva vorbitori de a se introduce constituția și la cursul mediu, considerăm că predarea economiei politice și a bazelor marxism-leninismului oferă multe posibilități de înțelegere a problemelor tratate în cuprinsul obiectului „constituția".

Prevederea în planul de învățămînt a lucrului manual și a lucrărilor practice —în programa cărora sînt cuprinse și ore de lucru de mînă (cusut, împletit și altele) și existența în școli a cercurilor de mîini îndemînatice — suplinesc cu succes orele de lucru și de gospodărie care au fost cerute de unele cadre didactice.

Ministerul va ține seama de sugestia pe care au dat-o unele cadre didactice de a fi cuprinsă în plan și limba elină, prin introducerea a două ore facultative de limba elină la clasele X și XI.

Ministerul va examina de asemenea propunerile privind predarea desenului artistic la învățămîntul mediu. Regretăm că muzica instrumentală nu poate fi introdusă în planul de învățămînt, rămînînd ca să se creeze cercuri pentru elevii care ar dori să se dedice și acestui obiect.

Ținem să subliniem că ministerul este serios preocupat de a îmbina armonios în planurile de învățămînt cerințele educării multilaterale a elevilor cu posibilitățile lor de muncă și cu particularitățile de vîrstă ale acestora.

In acest scop, ne-am străduit ca activitatea săptămînală la clasă să nu depășească 32 de ore, cu excepția planurilor de învățămînt pentru școlile minorităților naționale, unde din motivele arătate în proiectul de măsuri, s-a ajuns la 34 de ore. De aceea, propunerile bine fundamentate din punct de vedere pedagogic, privind îmbunătățirea conținutului învățămîntului vor fi serios analizate de Minister și chiar dacă nu vor fi pe deplin valorificate în prezent, ele vor deveni de actualitate atunci cînd se vor pregăti condițiile trecerii la școala de 12 ani.

Măsurile propuse de Ministerul Invățămîntului pentru îmbunătățirea învățămîntului nu numai că au fost unanim apreciate, dar au fost găsite atît de necesare încît peste 1500 de tovarăși au cerut aplicarea imediată a acestor măsuri nu numai la clasele III-V-VIII ci și la celelalte clase. Au recomandat în acest scop ca ministerul să întocmească planuri și programe școlare de tranziție.

Deși această propunere pornește din dorința de a da o pregătire mai bună și elevilor care au început după planul de învățămînt al școlii de 10 ani, practic însă ea nu poate fi realizată. In adevăr, chiar dacă cu uriașe eforturi s-ar întocmi planuri și programe de tranziție pentru clasele VI, VII, IX și X, ele ar fi extrem de încărcate prin introducerea a numeroase obiecte și capitole care n-au putut fi predate după planurile de învățămînt în vigoare.

Apoi, graba cu care ar trebui elaborate ar împiedica aceste documente să răspundă cerințelor de ordin didactic și științific, mai ales că pentru o mare parte din obiectele care ar intra în regimul de tranziție nu sînt încă întocmite nici programele de bază (zoologia — pentru clasa a X-a, geografia economică și fizică a R.P.R — pentru clasa a X-a etc.).

In sfîrșit aceste dificultăți ar fi agravate de lipsa manualelor de tranziție, fără de care nu poate fi concepută un învățămînt de bună calitate.

Ministerul Invățămîntului are rezerve față de aplicarea unor planuri, programe și manuale de tranziție, cu atît mai îndreptățite cu cît ani de-a rîndul programele și manualele elaborate în grabă în trecut au fost cu rajos criticate de cadrele didactice și de părinții elevilor. Asemenea critici, justificate, s-au putut auzi și la recentele consfătuiri din 8 aprilie, unde pe lîngă critica programelor și manualelor actuale s-au dat și numeroase sugestii în vederea îmbunătățirii lor.

Cu satisfacție s-a primit propunerea Ministerului Invățămîntului de a institui concurs pentru elaborarea manualelor. Peste 1000 de participanți la consfătuiri s-au pronunțat în favoarea concursului. Cadrele didactice au mai recomandat numeroase alte măsuri pentru ridicarea calității cărții școlare atît din punct de vedere al conținutului cît și al prezentării ei tehnice. Ministerul va folosi recomandările cadrelor didactice și va continua să le solicite contribuția la elaborarea și definitivarea programelor și la experimentarea în școli a manualelor, metodicilor și materialului didactic, avînd convingerea fermă că această conlucrare va avea cele mai rodnice urmări pentru ridicarea nivelului învățămîntului.

III. Dezvoltarea și perfecționarea rețelei școlilor de cultură generală

Măsurile Ministerului Invățămîntului pentru dezvoltarea rețelei școlare au fost găsite în ansamblu bune și în concordanță cu celelalte acțiuni inițiate de minister.

O problemă care a dat naștere la multe controverse privește generalizarea școlilor și claselor mixte. Din cei 775 participanți care au vorbit în legătură cu această problemă, numai 225 s-au pronunțat categoric pentru trecerea imediată la învățămînt mixt. Din restul vorbitorilor unii au manifestat rezerve față de sistemul mixt, alții — cei mai numeroși — au propus o trecere treptată spre școala mixtă, începînd cu clasele I—IV sau — în cel mai bun caz — cu clasele I—VII.

Unul din motivele valabile care au determinat pe oameni să păstreze rezerve față de trecerea la învățămîntul mixt îl constituie lipsa condițiilor igienico-sanitare în multe unități școlare.

Ministerul Invățămîntului, în urma discuțiilor care au avut loc, apreciază că se poate proceda la extinderea învățămîntului mixt deocamdată la clasele I-VII, iar la clasele VIII-XI pe măsură ce se vor asigura în prealabil condițiile materiale necesare.

In privința efectivului de elevi pe clasă, deși s-a apreciat că măsura propusă de minister va ajuta desfășurării în mai bune condiții a procesului instructiv-educativ, s-au făcut auzite și unele păreri ca efectivul maxim la clasele I—IV să nu depășească 25 de elevi pe clasă, iar la clasele V—XI numărul de 30 de elevi — deoarece s-ar lucra greu cu clase de 40 elevi, mai ales în condițiile existenței pătrarelor.

Cum însă Ministerul Invățămîntului își propune să schimbe structura anului școlar, înlocuind pătrarele cu trimestre, socotim că nu mai sînt convingătoare argumentele pentru scăderea efectivului maxim sub 40 de elevi.

Măsura propusă de minister în legătură cu întărirea școlilor de 7 ani, prin transformarea unităților școlare mici în școli puternice, cu cel puțin două rînduri de clase V—VII, a fost de asemenea bine primită.

Aplicarea mai fermă a acestei măsuri — s-a subliniat însă — este, determinată de existența spațiului de școlarizare și a internatelor și cere sporirea numărului de burse pentru elevii claselor V-VII. Neîndeplinirea acestor condiții ar periclita generalizarea învățămîntului de 7 ani.

Ministerul Invățămîntului cunoscînd acest lucru a propus măsurile necesare pentru mărirea numărului de internate, trecerea cheltuielilor administrativ-gospodărești ale internatelor pe seama statului și va face demersurile necesare pentru sporirea numărului de burse. Totuși, inițiativa locală și sprijinul organelor locale și al părinților rămîn ca principale condiții pentru dezvoltarea și îmbunătățirea rețelei școlare.

IV. Imbunătățirea pregătirii cadrelor didactice și încadrarea funcțiunilor de îndrumare și control

Participanții la discuții au ținut să sublinieze că aplicarea măsurilor propuse de Ministerul Invățămîntului pentru ridicarea învățămîntului cere cadre cu o înaltă și temeinică pregătire științifică și pedagogică.

Propunerile făcute de minister pentru complectarea pregătirii teoretice și, îndeosebi, a pregătirii practice a studenților din universități și institute de învățămînt pedagogic superior pentru ca atunci cînd vor deveni profesori să poată face față cu succes sarcinilor pe care le ridică politehnizarea învățămîntului au fost apreciate ca măsuri bine venite.

Discuții aprinse au avut loc în legătură cu pregătirea învățătorilor în institutele pedagogice de 2 ani.

La dezbaterea problemei au luat parte 847 vorbitori. Din aceștia, o majoritate de 526 au susținut că măsura propusă de Ministerul Invățămîntului va ridica prestigiul învățătorului și va reuși să-i asigure o largă cultură generală de care are nevoie pentru a-și desfășura cu bune rezultate activitatea didactică și sarcinile social-culturale.

Invățătorii mai vîrstnici au subliniat această măsură, arătînd că dorința după o pregătire mai înaltă a învățătorului a însuflețit masele de dascăli de-a lungul istoriei școlii noastre. In trecut ei se alegeau numai cu promisiuni demagogice de la partidele burghezo-moșierești care se perindau la cîrma țării. Astăzi, în regimul democrat-popular, nu numai că se realizează visul învățătorimii pentru o pregătire superioară, dar, se ține seamă de propunerile masei de slujitori ai învățămîntului la elaborarea și stabilirea măsurilor necesare în acest scop.

Cei ce s-au declarat de acord cu înființarea institutelor pedagogice de 2 ani au propus introducerea în planul de învățămînt al acestor institute a unor discipline ca: literatura pentru copii, limba și literatura maternă și universală (limba și literatura română și a institutelor pedagogice pentru minoritățile naționale), aritmetica, muzica instrumentală.

Alții — aproximativ 80 de tovarăși — sprijinind de asemenea ideea înființării institutelor pentru învățători, au cerut însă prelungirea duratei cursurilor la 3-5 ani, socotind că astfel s-ar asigura mai deplin pregătirea teoretică și practică la un înalt nivel a învățătorilor — la nivelul profesorilor.

Aproximativ 300 de cadre didactice s-au pronunțat pentru menținerea școlilor pedagogice dar cu prelungirea duratei cursurilor la 5 sau 6 ani pentru complectarea cunoștințelor de cultură generală și ridicarea nivelului pregătirii profesionale a elevilor, în special a pregătirii lor pedagogice.

Ceea ce s-a subliniat în toate discuțiile asupra ridicării nivelului de pregătire a învățătorilor, a fost îndeosebi găsirea celei mai bune metode de recrutare a candidaților, atît pentru institute cît și pentru școli pedagogice, precum și de îndrumare a absolvenților spre școlile de la sate.

Ministerul Invățămîntului socotește justă propunerea ca în planul de învățămînt pentru institutul pedagogic de învățători să se introducă unele obiecte ca literatura pentru copii, muzica instrumentală. In ce privește recrutarea candidaților, ea se va face pe baza unui concurs de admitere.

Criteriile propuse de Ministerul Invățămîntului pentru recrutarea cadrelor de îndrumare și control, temeinic pregătite, cu experiență didactică și cu prestigiu în fața cadrelor didactice, s-au bucurat de prețuire deosebită.

S-a emis însă și părerea ca organele de control să se recruteze pe bază de concurs. Ministerul apreciază că multe din calitățile necesare personalului de îndrumare și control nu se pot releva suficient prin concurs.

V. Dezvoltarea și întărirea bazei materiale a învățămîntului de cultură generală

Unele din problemele privind dezvoltarea și întărirea bazei materiale a învățămîntului de cultură generală au mai fost amintite cînd s-a vorbit despre rețeaua școlară.

Ar mai fi de menționat propunerea ca Ministerul Invățămîntului să facă demersuri necesare pentru ca din fondurile provenite din autoimpunere să se clădească cu precădere construcții școlare.

De asemenea s-a insistat să se dea mai multă atenție înzestrării școlilor cu laboratoare, cu ateliere, material didactic; să se urgenteze îmbunătățirea calității hîrtiei pentru manuale, cărți, caiete și în genere a rechizitelor școlare.

★

In afară de părerile exprimate în legătură cu măsurile propuse de Ministerul Invățămîntului pentru dezvoltarea și ridicarea nivelului învățămîntului, au mai fost formulate la consfătuirile din 8 aprilie și alte numeroase puncte de vedere privind diferite probleme organizatorice, didactico-metodice, condițiile de muncă și de trai ale cadrelor didactice și altele.

Din toate acestea reținem cîteva propuneri care ni se par mai importante:

— să se organizeze pe scară largă excursii pentru profesori și elevi în vederea cunoașterii frumuseților și bogățiilor țării, a proceselor de producție din industria și agricultura noastră. Unele cadre didactice au cerut chiar să se organizeze excursii și în alte țări pentru stringerea relațiilor culturale și pentru întărirea sentimentelor de prietenie între popoare;

— examenul de maturitate pentru absolvenții clasei a XI-a să fie distinct de examenul de absolvire și să se revizuiască programa pentru acest examen;

— să se simplifice actualele cataloage;

— să se revizuiască instrucțiunile privind notarea elevilor la purtare;

— să se alcătuiască un regulament al școlilor de cultură generală;

— să se editeze în număr mai mare lucrări de pedagogie și metodică pentru cadrele didactice și să se întregească bibliotecile școlare;

— să se mărească tirajul și să se îmbunătățească difuzarea manualelor școlare.

De aceste propuneri Ministerul Invățămîntului va ține cu grijă seamă la întocmirea și definitivarea lucrărilor privitoare la măsurile care urmează să intre în vigoare în scopul ridicării necontenite a nivelului școlii de cultură generală.

★

Acțiunile întreprinse de Ministerul Invățămîntului pentru traducerea în fapt a sarcinilor puse școlii de Congresul al II-lea al P.M.R. marchează o etapă în dezvoltarea școlii noastre, pe drumul deschis prin Reforma învățămîntului din 1948 și în valorificarea grandioasei experiențe a învățămîntului sovietic în condițiile din țara noastră.

Succesul acestei acțiuni care urmărește continua ridicare a învățămîntului din R.P.R. la înălțimea sarcinilor construirii socialismului, nu poate fi însă asigurat fără conlucrarea cadrelor didactice, a părinților elevilor și a tuturor cetățenilor dornici de a-și da contribuția lor pentru continuul progres al școlii.

Acest adevăr a fost pe deplin dovedit prin bogata participare la discuții în consfătuiri, prin scrisorile adresate Ministerului Invățămîntului, prin numeroase articole care au apărut și continuă să apară în presă. Din toate aceste documente se desprind valoroase propuneri, sugestii și recomandări care constituie un prețios sprijin pentru elaborarea și definitivarea măsurilor imediate și a măsurilor pe care ministerul va continua să le ia în viitor.

Rezultatele rodnice pe care le-a dat această acțiune au întărit dorința Ministerului ca și în viitor să continue folosirea metodei de a se consulta cu masele de învățători, profesori și părinți.

Consfătuirea de astăzi — care întrunește reprezentanți de frunte ai cadrelor didactice și părinți atașați de școală — este un fericit prilej de a chibzui împreună asupra măsurilor Ministerului Invățămîntului, asupra propunerilor venite din masa cadrelor didactice și a părinților și de a găsi împreună cele mai potrivite soluții care să ne permită să alegem cele mai bune căi pentru a trece la înfăptuirea sarcinilor pe care partidul și guvernul le-au pus în fața școlii de cultură generală.

Consfătuirea pe țară a cadrelor didactice și a părinților elevilor

Dezbaterile consfătuirii

Ședința din dimineața zilei de 23 aprilie

După referatul prezentat de acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățământului, au început dezbaterile consfătuirii. Ședința a fost condusă de acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățământului.

Tov. PETRE ION, din Brăila, a spus: Propunerile Ministerului Învățământului au fost primite cu multă satisfacție de muncitorii orașului Brăila. Ca părinte al unui copil în vîrstă de 13-14 ani, vreau să arăt că atît eu cît și ceilalți muncitori am primit cu multă satisfacție propunerea de formare a școlilor mixte. Părerea mea este că prin înființarea cursurilor mixte la clasele I—VII disciplina va cîștiga. Noi privim această măsură ca o măsură bună.

Să se înființeze trimestrele, așa cum era cînd am învățat eu cele 4 clase primare. Profesorii pot cîntări astfel mai bine cunoștințele elevilor și puterea lor de muncă.

Cred că concursul pentru editarea manualelor este foarte bine venit. Așa se vor evita greșelile făcute pînă acum. Vă voi da un exemplu: din manualul de istorie pentru clasa a VI-a, în care învață și copilul meu, aproape 100 de foi nu sînt întrebuințate. M-am întrebat: de ce s-au publicat aceste manuale cu foi neutilizabile? Dacă noi, în uzină, am face același lucru, sigur că va fi o mare risipă. Cine răspunde de aceste greșeli?

Sînt sigur că prin înfăptuirea propunerilor ministerului copiii noștri vor fi bine pregătiți.

Tov. EDUARD GĂVĂNESCU, Arad: Mulțumesc Partidului Muncitoresc Romîn, Guvernului R.P.R. și Ministerului Învățămîntului pentru prilejul ce ni l-a dat ca să ne pronunțăm într-una dintre cele mai importante probleme, problema pregătirii cadrelor necesare construirii socialismului în patria noastră.

In problema îmbunătățirii pregătirii viitorilor învățători se propune crearea institutelor pedagogice. Vreau să atrag atenția ministerului ca nu cumva, reducînd învățămîntul de specializare la doi ani, să se ajungă la o supraaglomerare. Dacă actuala școală pedagogică, cu 4 ani, nu corespunde pentru a da învățători bine pregătiți, corespunzători sarcinilor ce stau astăzi în fața școlii, cum poate institutul pedagogic să rezolve cu succes această problemă numai în 2 ani? Voi fi fericit dacă în această privință s-ar găsi soluția, fiindcă în actualul sistem de învățămînt pedagogic există serioase lacune. Tinerii sînt lipsiți de multe din cunoștințele menite să pregătească astfel de învățători care să fie capabili să instruiască și să educe cu pricepere tinerele generații, să poată contribui efectiv la răspîndirea culturii în satele noastre. Se resimte mai ales lipsa cunoștințelor economice asupra regiunii, asupra țării.

Sper că se va da o astfel de organizare institutelor pedagogice pentru învățători, încît absolvenții acestora să poată deveni și buni pedagogi, și buni activiști culturali.

Tov. MOVILĂ ELENA, Jimbolia: Predau limba romînă la școlile cu limba de predare germană și maghiară din Jimbolia. Și eu și colegii mei am cerut de multe ori ușurarea manualului de limba romînă pentru clasele V-VII. Dar manualul editat anul acesta este atît de mult ușurat, încît acum este prea slab și nu asigură pregătirea elevilor pentru clasa a VIII-a. Ei nu cunosc destul de multe cuvinte, nu cunosc literatura romînă. Aceasta este o consecință a manualului slab de limba romînă pentru clasele V—VII.

O altă greutate pe care o întîmpinăm o constituie faptul că nu există o culegere de texte gramaticale în limba romînă pentru școlile minorităților. Propun să se editeze o asemenea culegere.

Cred că este bine să se introducă predarea limbii romîne în școlile minorităților naționale începînd din clasa a II-a.

Tov. STAMATE ION, din raionul Zeletin, Bacău, salută faptul că Ministerul Învățămîntului întoarce spatele sistemului de muncă sectară în elaborarea planurilor de învățămînt și a reușit să treacă la aplicarea principiului muncii colective. Bizuindu-se pe necesitățile construcției socialiste, aduce argumente pentru prelungirea duratei învățămîntului de cultură generală întîi la 11 ani și pentru trecerea apoi la învățămîntul de 12 ani. Nu toți absolvenții vor putea urma studiile universitare, dar toți au nevoie de o orientare ideologică în munca lor; prelungirea duratei oferă între altele prilejul de a asigura o pregătire marxist-leninistă a elevilor.

Dînd exemple concrete din viața satului, vorbitorul subliniază rolul multilateral al învățătorului și critică lipsa orelor de medicină populară din planurile de învățămînt ale școlilor și institutelor pedagogice. Învățătorul trebuie să cunoască zeci și zeci de probleme. Numai în felul acesta el va căpăta încrederea cetățenilor și își va menține prestigiul de om cult în sat. Învățătorul trebuie să fie la curent cu hotărîrile partidului și guvernului și trebuie să cunoască problemele de ordin cultural și politic.

Eu găsesc că doi ani de institut pedagogic nu sînt îndeajuns pentru ca învățătorul să capete o pregătire temeinică. Oameni pregătiți multilateral, atașați vieții sătești și orientați din primii ani spre profesia didactică, cu dragoste față de copii și de școală, cu pasiune față de studiul copiilor, — asemenea oameni nu se pot forma în doi ani.

Avînd o activitate aproape de 20 de ani la o școală cu 4 clase și un singur cadru didactic, vorbitorul arată obligațiile multiple ale învățătorului la un asemenea tip de școală.

In plus, învățătorul trebuie să știe cum să lupte împotriva obscurantismului și misticismului, contra analfabetismului, să dea ajutor transformării socialiste a agriculturii. „Pentru toate aceste motive, eu propun ca la o școală cu un singur cadru didactic la patru clase să fie încadrați învățători calificați și cu cel puțin patru ani de vechime în învățămînt".

Tov. CALIOPE MOISESCU, din Constanța a cerut mărirea numărului orelor de muzică la școlile pedagogice. După părerea sa, școlile pedagogice sînt superioare institutelor, unde vin tineri care aspirau înainte la alte meserii.

Tov. CSEHI IULIU, de la Universitatea „Bolyai":

Aș vrea să vorbesc ca profesor, care nu de mult a predat într-o școală dintr-un orășel mic și a cutreerat și școlile de la sate.

Sînt îngrijorat, căci cred că nu se pot discuta în condiții bune probleme așa de vaste și așa de complicate numai într-o săptămînă, două.

Cred că ministerul nu dă suficientă atenție problemei supraîncărcării elevilor. Dacă sînt motive serioase pentru care nu se poate trece la un învățămînt de 12 ani, atunci să facem un plan simplu pentru 11 clase. Atîtea materiale cîte au intrat în planul Ministerului pentru 11 clase nu vor intra în capul copilului, și principalul în munca noastră este copilul. Eu aș spune: nu e voie ca numărul de ore în clasele superioare să fie mai mare de 30 într-o săptămînă. Nu e voie ca elevul să aibă mai mult de patru ore de activitate extrașcolară pe săptămînă.

Trec acum la problema comasării școlilor. Cred că Ministerul are perfectă dreptate atunci cînd afirmă că o școală slabă de 7 ani într-un sat îndepărtat, fără cadre calificate și fără material didactic, este un rău — dar acest rău este mult mai bun decît ceea ce a fost mai înainte în satele noastre. Vom avea o pierdere masivă de elevi cu fiecare școală de 7 ani desființată la sat. Eu rog Ministerul nostru să ia în considerare această problemă.

Școlile în limbile minorităților naționale din țara noastră au realizări foarte mari. Totuși, mai sînt încă o serie de lipsuri. Cred că numărul de ore prevăzut pentru predarea limbii materne în aceste școli este prea mic. De asemenea, elevii acestor școli sînt și mai supraîncărcați decît elevii școlilor cu limba de predare romînă. Apoi lipsesc manuale, dicționare.

Sînt convins că noi putem să obținem în cîțiva ani o îmbunătățire radicală a învățămîntului, cu condiția principală să punem capăt supraîncărcării elevilor.

Tov. NICOLAE ALEXE, Băicoi: Noua orientare a școlii pe drumul politehnizării este primită cu satisfacție de către noi, părinții. Avem convingerea deplină că legarea teoriei de practică va duce la obținerea unor noi succese ale tinerelor cadre pe drumul construirii socialismului în patria noastră.

Cetățenii din orașul Băicoi m-au însărcinat să vă aduc la cunoștință că doresc să se înființeze o școală medie în orașul nostru. O parte din copiii noștri care au terminat școala de 7 ani din orașul nostru frecventează acum liceele din Breaza, Cîmpina și Ploești. Mulți elevi, însă, foarte buni la învățătură, n-au avut posibilitatea să meargă la școala medie.

Rog Ministerul Învățămîntului să prevadă construirea unei școli din fonduri centralizate. Părinții vor da o contribuție de circa 20 la sută din cheltuielile generale făcute de minister. Rămîn convins pe deplin că forurile competente vor sprijini întru totul cerința noastră.

Tov. BREBEANU CONSTANTIN, Piatra Neamț: In țara noastră funcționează un număr de școli speciale. Trebuie să pregătim cadre și pentru aceste școli. Propun ca la unele din institutele pedagogice care vor lua ființă să se introducă și cunoștințe de defectologie, pentru a se putea pregăti cadrele necesare celor 7 școli speciale din țară.

După părerea mea, școlile mixte reprezintă o necesitate care decurge din însești condițiile vieții noastre. In viață, băieți și fete, bărbați și femei lucrează laolaltă. Și în școală trebuie să învețe laolaltă. Trebuie însă să îmbunătățim munca educativă, folosind tot ce ne învață pedagogia sovietică. De asemenea, trebuie să îmbunătățim baza materială a școlilor.

Școala noastră a avut un internat mare, spațios, construit prin contribuția părinților, care a fost cedat Ministerului Silviculturii, în timp ce noi lucrăm în condiții grele. Cred că ministerul trebuie să depună toate străduințele pentru a recăpăta localurile cedate altor ministere.

Tov. MIHAI RAȚIU, București: Una dintre problemele larg dezbătute în cadrul consfătuirii este aceea a supraîncărcării elevilor. Am făcut socoteală și am văzut că numărul de ore de clasă și în afară de clasă, la care se adaugă și munca extrașcolară, ajunge la 40—45 ore pe săptămînă. Îi mai rămîne elevului nostru oare timp pentru învățat?

Sînt surprins că medicii n-au intervenit mai categoric în această problemă și n-au arătat că supraîncărcarea elevilor duce la înrăutățirea sănătății elevilor. Am citit în treacăt noua programă de limba romînă pentru clasele V—VII, publicată în „Gazeta Învățămîntului". Am văzut că numărul de ore pentru sintaxă a fost micșorat, dar volumul cunoștințelor de sintaxă care urmează să fie însușit de către elevi a rămas același.

Consider că numărul de ore repartizat pentru psihologie (vorbesc ca profesor de psihologie) este insuficient. Nu văd rațiunea pentru care ministerul afectează pentru marxism-leninism o oră la secția reală și 2 ore la secția umanistică.

In legătură cu problema duratei învățămîntului, aș cere ministerului să intervie mai cu curaj pentru trecerea la 12 clase.

Tov. GH. ARSENESCU, Topoloveni: Este justă măsura luată de minister de a se trece la învățămîntul de cultură generală de 11 ani. Ar fi de dorit să avem unități școlare puternice, cu clase paralele, dar nu înțelegem cum se poate realiza acest lucru în mediul sătesc, unde nu avem suficiente localuri. Credem că școlile de 7 ani trebuie să funcționeze mai departe. In elaborarea programelor și manualelor școlare este necesar să se respecte principiul înlănțuirii logice a cunoștințelor.

In unele manuale de pildă în cel de botanică sau de fizică, desenele care reprezintă diferite aparate sau secțiuni făcute în animale sînt prea complicate; desenul să fie desen și nu fotografie!

Laboratoarele școlilor de 7 ani nu sînt dotate cu aparatele și substanțele chimice necesare pentru a face un învățămînt de calitate. Dacă unele aparate de fizică pot fi confecționate cu mijloace proprii, nu putem fabrica în școlile sătești acid sulfuric, azotic etc. Referindu-se la organizarea atelierelor, vorbitorul a arătat că atelierele școlare nu pot îndeplini toate procesele care se desfășoară în fabrică. Ultimele clase ale cursului mediu să aibă prevăzute ore de practică în uzină.

Avînd în vedere că există mulți învățători ce predau de 7—8 ani la clasele V—VII și studiază individual, întreabă dacă nu s-ar putea ca acești tovarăși să fie calificați pentru clasele V—VII, în urma unui examen de verificare a cunoștințelor.

Tov. LISKER NAUM, Iași: In cei 9 ani de cînd s-a introdus studiul limbii ruse în școlile noastre au fost obținute o serie de succese. Totuși, la multe școli elevii nu au fost deprinși să folosească limba rusă în viața de toate zilele, să poată citi cărți și publicații rusești. Această situație se datorește faptului că nu avem suficiente cadre, cît și lipsei unor manuale corespunzătoare. Știm încă prea puțin despre studiul limbii ruse în alte țări de democrație populară. Ar fi de dorit să se editeze o publicație metodică pentru studiul limbilor străine. Trebuie să se elibereze studiul limbii ruse de tot ce nu are legătură esențială cu practica; manualele de gramatică adesea nu cuprind texte la care să se aplice cunoștințele studiate. Vorbitorul a făcut propuneri amănunțite și utile privitoare la folosirea textelor beletristice pentru manualul de clasa a VIII-a.

Tov. CONDRIUC ADRIAN, Botoșani: Propunerile Ministerului în legătură cu predarea științelor naturale acordă un loc important acestei discipline, care are o mare însemnătate pentru realizarea învățămîntului politehnic.

Noi știm din experiență — comportarea dinamică a animalelor în natură atrage atenția și interesul copiilor mai mult decît plantele. De aceea, în numele colectivului în care lucrez, propun ca în clasa a V-a să se predea zoologia, la nivelul puterii de înțelegere a copiilor din clasa a V-a, și pe urmă, în clasa a VI-a, să se predea botanica. Ar fi bine să se introducă și studiul geologiei în cursul gimnazial.

Pentru a putea transmite elevilor bazele agriculturii moderne nu este suficient ca toate școlile să capete un teren de experiență. Este necesar să se ia măsuri ca la unele ateliere care depind de minister să se fabrice în număr suficient diferite unelte agricole.

Pentru ca munca profesorilor de științe naturale să fie sprijinită mai îndeaproape, s-ar putea studia posibilitatea înființării unor stațiuni experimentale regionale și, unde este cazul, chiar raionale, după experiența Uniunii Sovietice.

Cursurile de științe naturale de la institutele de perfecționare sînt încă prea teoretice. Traducerea din limba rusă a materialelor valoroase în legătură cu metodica științelor naturale se face defectuos și timid, ca și traducerea cărților de științe naturale pe înțelesul copiilor de diferite vîrste. Producția de diafilme trebuie să aibă mai mult în vedere și necesitățile școlii.

Ministerul a publicat un fel de barem care stabilește, pe numărul elevilor, un număr prea mic de aparate. Aceasta ne împiedică să facem cu elevii lucrări practice frontale.

Cred că trebuie să se prevadă în norma profesorilor de geografie, fizico-chimice, științe naturale timpul pe care-l folosesc aceștia pentru pregătirea experiențelor, lucrărilor practice etc.

Ședința s-a încheiat la orele 14.

Ședința din după amiaza zilei de 23 aprilie

Discuțiile au fost reluate la orele 17. Ședința a fost condusă de tov. Nicolae Șipoș, locțiitor al ministrului Învățămîntului.

Tov. IONESCU CONSTANTIN, Ploești: Imbunătățirile despre care s-a vorbit în referatul tov. ministru corespund în cea mai mare parte propunerilor pe care noi le-am făcut în mod repetat la consfătuirile raionale.

Printre problemele care nu mi se par încă suficient lămurite este și aceea a învățămîntului politehnic. Părinții și-au făcut fel de fel de idei, false uneori. Aceia dintre părinți însă care au vorbit de necesitatea ca copiii lor să fie oameni legați de viața practică, aceia au înțeles ce se urmărește prin politehnizare.

Eu reprezint de fapt un cerc de limba romînă. Mulți dintre tovarășii noștri au încercat să susțină că și în privința limbii romîne ar mai trebui de făcut cîte ceva. Problema se pune însă în felul următor: dacă fiecare dintre noi vom pretinde că numai în specialitatea noastră se face lumină, atunci e sigur că nu vom face niciodată lumină în mintea copiilor. Dar dacă fiecare dintre noi vom conlucra cu tovarășii de la alte specialități, vom reuși într-adevăr să pregătim copii. Eu cred că programa nu e încărcată, că ea e corespunzătoare dacă profesorii se vor strădui să predea ceea ce se cere, și nu tot ceea ce știu ei. In încheiere, vorbitorul a criticat pe cei ce intră în învățămînt fără să aibă vocație și dragoste pentru meseria lor.

Tov. MIHAI NIȚESCU, Sighet: Institutele pedagogice cu durata de 2 ani vor înlocui actualele școli pedagogice. In aceste institute vor intra absolvenți ai liceului. Poate oare Institutul pedagogic să recruteze din absolvenții liceelor teoretice elemente bune și corespunzătoare? Dacă răspundem da, este necesar ca la aceste institute examenul de admitere să fie programat în același timp cu cel de la facultăți. Dacă nu se ia această hotărîre, se poate întîmpla ca recrutarea la aceste institute să se facă din elementele codașe, ce cad la examenele diferitelor facultăți.

De asemenea, mă întreb dacă pregătirea profesională, atașamentul față de profesie se pot realiza în doi ani.

In această privință propunem sau menținerea școlii pedagogice, cu o programă la fel ca a liceului teoretic, care să cuprindă însă și unele discipline pedagogice, sau — nu știu dacă nu sînt prea îndrăzneț — trifurcarea liceului, adică alături de cele două secții să fie și o secție pedagogică. Ministerul Învățămîntului, „Revista de Pedagogie" și presa de specialitate trebuie să clarifice noțiunea de „Învățămînt politehnic": se urmărește formarea deprinderilor generale de muncă, sau orientarea către o profesiune, sau ambele? Să se țină seama și de problemele specifice pe care această măsură le ridică fie la sat, fie la oraș.

Tov. ELISABETA ZAKARIAZ, Sîntu Gheorghe: Predau limba romînă la o școală cu limba de predare maghiară. Știm cu toții că problema predării limbii romîne în școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale are o mare importanță. Noi credem că predarea limbii romîne în aceste școli trebuie să se introducă din clasa a III-a elementară, sau cel mai devreme din clasa a II-a. La clasa a VIII-a să fie introduse trei ore de limba romînă. In cele 4 clase de curs mediu să fie cel puțin atîtea ore de limba romînă cîte sînt în cele 3 clase actuale, adică 12 și nu 11.

Credem că este necesar să se țină seama într-o măsură mai mare de legătura teoriei cu practica în predarea limbii. De aceea, la alegerea bucăților de lectură, să se ia mai mult în considerație cunoștințele de limbă ale elevilor. La clasa a VIII-a, la literatură, să nu se încarce mintea elevilor cu prea multe cunoștințe de teorie literară.

Sînt necesare manuale speciale și pentru clasele VIII—XI în școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale. Manualele să corespundă programei, să fie sistematice, stilul să fie clar, precis.

Cerem editarea unui dicționar romîn-maghiar și maghiar-romîn ieftin, în multe exemplare, spre a fi cumpărat de elevi; de asemenea, să se tipărească tablouri intuitive și tablouri sinoptice pentru gramatică.

Prelungirea duratei de învățămînt s-a primit cu multă bucurie. Atît părinții cît și elevii cer să se aplice această prelungire chiar anul acesta iar, dacă nu se poate, necondiționat anul viitor, și pentru clasa a IX-a actuală. Tovarășii din raionul nostru s-au pronunțat pentru 12 ani.

Tov. MARIN TOHĂNEANU, Moinești: Vin dintr-un raion muncitoresc. Am analizat posibilitățile introducerii în raionul nostru a unui învățămînt de 11 ani sau de 12 ani. In condițiile unor raioane, lipsite de suficiente localuri de școală, învățămîntul de 11 ani este preferabil celui de 12. E pozitivă propunerea ministerului de a reduce din numărul de ore la unele discipline și a afecta 3 ore pe săptămînă pentru corectarea lucrărilor.

Mulți tovarăși s-au ridicat împotriva supraîncărcării elevilor. Vorbesc aci și ca părinte, și ca profesor. Copilul meu pleacă la școală la ora 8 și se întoarce tîrziu după amiază. Astfel, copiii pot și să se îmbolnăvească.

Propun să se ia măsuri pentru dezvoltarea internatelor de pe lîngă școlile de 7 ani din mediul rural și să se pună la dispoziția acestora 2—3 ha. de teren care să fie cultivate pentru nevoile internatului. Pentru întărirea relațiilor prietenești dintre elevii romîni și maghiari, în satele cu populație de ambele naționalități, școlile cu clasele V—VII cu limba de predare romînă și maghiară să fie unificate într-o unitate cu două secții.

Ca profesor de matematică găsesc necesar ca din orele de geometrie de la clasa a VI-a să se ia o oră și să se acorde algebrei.

Tov. ȘTEFAN MUSTA, Oradea: Sistemul concentric de predare e superior celui liniar, care nu ține seama de capacitatea de înțelegere a elevilor. Nestabilitatea cadrelor didactice a îngreunat dezvoltarea normală a învățămîntului.

Manualele existente au o formă mult prea sintetică a expunerii unor cunoștințe ce se cer explicate mai în amănunt, mai analitic. Sprijinim propunerea de a se aproba viitoarele manuale prin concurs și de a se înființa secțiile reală și umanistică. De asemenea, sînt mulțumit că s-a satisfăcut vechea noastră doleanță ca pătrarul, ca unitate școlară, să fie înlocuit prin trimestru.

Tov. ISOVEANU, Iași: Cu bucurie particip la această consfătuire pentru dezbaterea problemelor privind îmbunătățirea învățămîntului. Noi, pentru diferite piese, facem matrițe și piese în serie. Prin aceasta cîștigăm timp și reducem prețul de cost. Dar nu tot același lucru îl cerem de la dvs. Noi vă cerem materialul cel mai scump — pregătirea elementului uman. De aceea spunem: nu în timp scurt să ne dați cadre tehnice, ci în timp ceva mai lung să ne dați cadre bune.

Avem nevoie în întreprinderi de ingineri, chimiști, și de aceea cerem ministerului și corpului didactic să se ocupe bine de pregătirea cadrelor.

Tov. ION CLIMER, București: In numele colectivului de profesori de limbi străine din Capitală, salut cu satisfacție hotărîrea Ministerului de a introduce o a doua limbă modernă începînd din clasa a V-a. Propun să nu se lase pe seama directorului, a inspectorului sau a secției de învățămînt alegerea claselor sau a școlilor unde să se predea franceza, germana sau engleza, ci să le fixeze Ministerul, după necesitățile de stat și după cadrele pe care le are acum.

Mulți profesori și părinți cer ca a doua limbă modernă să fie predată și în clasele a VI-a și a VII-a, chiar din viitorul an școlar. Pe manualul pentru clasa a V-a ar putea învăța și elevii din clasele VI și VII.

Cred că studiul celei de a doua limbi moderne trebuie să fie introdus și la cursurile serale.

Rugăm ca Editura de stat didactică și pedagogică să țină sema, la stabilirea tirajului manualelor, și de elevii care studiază fără frecvență.

Dacă vrem să ridicăm calitatea muncii învățătorilor, aceștia trebuie să facă studii superioare, poate chiar timp de trei ani, dintre care șase luni în producție, pentru a conduce bine apoi în școală lucrările practice.

Cred că este bine ca transferările cadrelor didactice să se facă după un sistem organizat, așa încît profesorul să fie stimulat să lucreze la locul lui de muncă. Inspecțiile să se facă în așa fel, încît să se încheie procese verbale și să se dea note calificative, care să folosească profesorului la transferare.

Tov. PAULA HERȘCOVICI, Brăila: Ca profesoară de limba romînă, cred că e nevoie ca programele să fie simplificate și să se renunțe chiar și la unii scriitori de mai puțină importanță, pentru a se adînci ceea ce este esențial în istoria literaturii noastre. Noile manuale să păstreze nivelul lor înalt, însă să se adapteze ca limbaj, ca metodă de expunere, la vîrsta și la puterea de înțelegere a adolescenților. Intîmpinăm mari greutăți în predarea literaturii romîne de după 23 August, întrucît la clasa X nu există asemenea manuale. Intreb colectivul de la Editura didactică și pedagogică: ce așteaptă? Acest colectiv n-a avut „curajul" să elaboreze un manual de clasa X-a, dar sute și mii de profesori de limba romînă să-și ia răspunderea să predea după propria lor inspirație sau după articolele din ziare și broșuri?

Meseria de învățător, de profesor, nu va mai fi ocolită de aci încolo de oamenii cu chemare, pentru că nivelul nostru de salarizare s-a ridicat la nivelul inginerilor și medicilor, pentru că examenele de admitere la institutele pedagogice vor fi severe, ca și la toate celelalte facultăți.

In calitate de deputată am observat că hotărîrea partidului și guvernului privitoare la cadrele didactice nu este aplicată de multe sfaturi populare.

Unele cadre didactice sînt puse să facă tabele și statistici care le răpesc prea mult timp. Aceasta e o latură a birocrației, care se manifestă și în școli. Sînt împotriva ședințomaniei, și la multe școli ea este încă în floare. Consiliile pedagogice sînt necesare, dar trebuie ținute cu măsură.

Tov. ALEX. TOMA, Toplița, R.A.M.: Cei care cer trecerea imediată la învățămîntul de 12 clase, în general sînt de la orașe, unde condițiile materiale pot să fie mai lesne satisfăcute, în timp ce la sat sînt condiții mai grele. Eu rămîn la convingerea că deocamdată învățămîntul de 11 clase este bine venit. In ceea ce privește supraîncărcarea elevilor, am constatat și la școala noastră că unii profesori sînt bine pregătiți profesional și ideologic, sînt conștiincioși, se pregătesc bine pentru predarea lecțiilor. La aceștia nivelul de cunoștințe al elevilor este corespunzător. Noi, aici, nu prea discutăm și această problemă. Acolo însă unde avem cadre didactice mai puțin pregătite și mai puțin harnice, există „supraîncărcare", există rezultate slabe. Vorbitorul a făcut propuneri în privința numărului de ore de matematică și geografie, a criticat manualele greoaie și neatractive etc.

Trebuie ca tovarășii inspectori raionali să fie lăsați să se ocupe cu munca de învățămînt și să nu fie încărcați cu alte sarcini.

Tov. OPRICA ILIE, Turnu Măgurele: Vreau să fac unele propuneri pe marginea planului de învățămînt. Ar fi bine ca în clasa a V-a, la științele naturale să se predea zoologia în loc de botanică, deoarece este mai accesibilă. Botanica să se studieze în clasa a VI-a. Pentru clasa a VII-a consider insuficientă o oră de anatomie-fiziologie. Propun să se reducă o oră din cele trei ore de chimie și să se afecteze predării anatomiei și igienei. Socotesc că numărul maxim de elevi într-o clasă trebuie să fie de 35.

Ar fi bine ca viitorii învățători să fie recrutați chiar din clasa a V-a. Ei să învețe într-o școală medie de 12 ani cu internat, și apoi să intre în institutul pedagogic de 2 ani.

Consider că pentru un raion cu peste 50 de unități școlare un singur inspector este insuficient. Acest număr trebuie sporit, așa încît calitatea învățămîntului nostru să se ridice.

Tov. ALEXANDRU IONESCU, Călărași: Cunoștințele pe care le căpătau elevii în școala de 10 ani nu erau suficiente pentru ca ei să poată urma cursurile universitare. Bunăoară, la științele matematice și fizice, elevii plecau din școala medie cu un bagaj insuficient de cunoștințe. Acesta a fost unul din motivele care au făcut necesare schimbările programei. In continuare, vorbitorul a subliniat avantajele pe care le prezintă bifurcarea învățămîntului.

Nu ar fi bine ca să se revină — în loc de mersul elevilor la policlinică — la medicul școlii?

Prin lege să se precizeze domeniul de competență al comitetelor de părinți, ca să li se dea mai multă putere.

Tov. COZMA BELA, Tg. Mureș: Cunoașterea limbii romîne nu este numai o datorie patriotică pentru copiii maghiari ci și un interes propriu al lor. Totuși, programa analitică a limbii și literaturii romîne nu considera ca o sarcină centrală a sa însușirea limbii curente. Manualele de limba romînă pentru clasele V—VII conțin fragmente prea grele din literatură. Propunem ca predarea limbii romîne în școlile minorităților naționale să înceapă nu din clasa a II-a, ci din clasa a III-a.

Propunem să se învețe limba romînă în texte ușoare, accesibile înțelegerii elevilor.

Tov. SCUTELNICU PAVEL, Siret: Propun să se înființeze un institut pedagogic pentru formarea cadrelor necesare școlilor cu limba de predare rusă. Învățătorii care au predat pînă acum în aceste școli nu au dat randamentul cerut.

Intrucît cele mai multe greutăți le-am avut din cauza unor manuale necorespunzătoare, propunem să se editeze noi manuale, sau să se aducă din Uniunea Sovietică. Cadrele didactice din școlile cu limba de predare rusă întîmpină greutăți și în predarea limbii romîne. Manualele folosite în

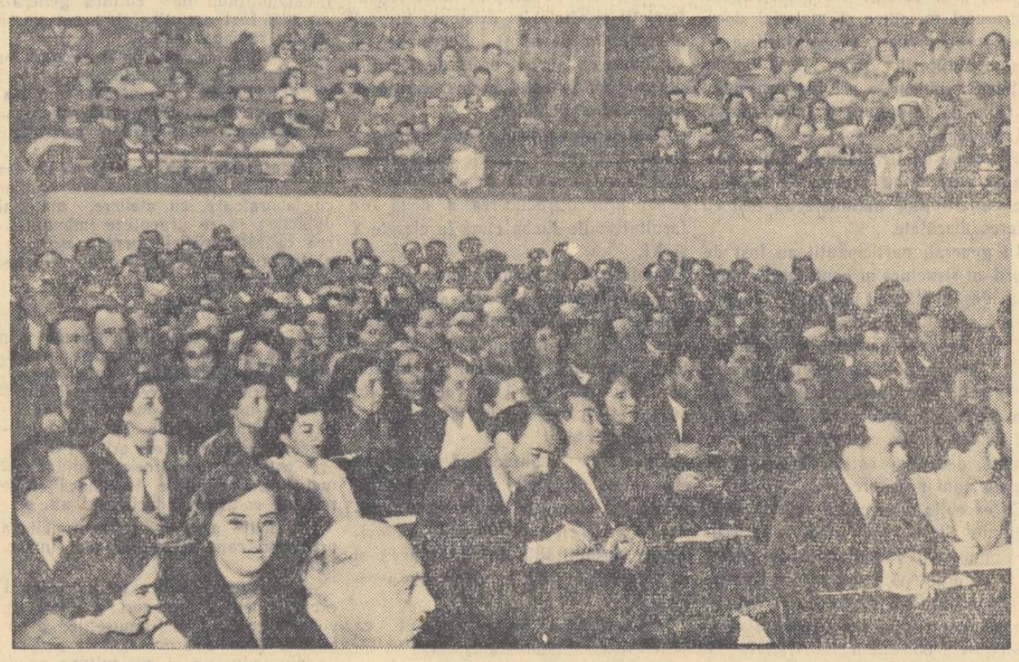

Aspect din sala consfătuirii

Consfătuirea pe țară a cadrelor didactice și a părinților elevilor

Dezbaterile consfătuirii

școlile noastre nu mai corespund. Lipsesc manuale de limba română. De asemenea, lipsesc manuale de istorie și geografie a R.P.R., pentru clasa a V-a. Anul acesta am studiat după manuale cu limba de predare română și elevilor noștri le-a fost foarte greu, mai ales că erau obligați să facă conspecte.

Pentru politehnizarea învățămîntului am cerut să ni se repartizeze un teren agricol, dar sfatul popular nu ne-a dat un răspuns favorabil. Noi cerem ca organele de control și în special Ministerul Învățămîntului să se preocupe mai mult de îndrumarea și controlul acestor școli.

Tov. ȚARALUNGA MIRCEA (Bacău) a adus argumente în favoarea școlii mixte și a arătat avantajele politehnizării.

Tovarășului care a fost îngrijorat din pricină că nu știa în ce constă politehnizarea, îi răspund că trebuie să arătăm că prin politehnizarea învățămîntului li se dau elevilor elementele fundamentale de cunoaștere a producției, ceea ce îi face ca la sfîrșitul școlii să poată îmbrățișa fie o profesie, fie să intre în producție, să se califice.

Vorbitorul a expus apoi o serie de revendicări ale profesorilor de fizică și chimie.

Tov. SMARANDA IONESCU, București: În urma organizării unui mic atelier școlar pe lîngă fabrica care ne patronează („Electro-aparataj") am dobîndit rezultate foarte bune.

Școala nu a urmărit numai sprijinul material ci a mers mai departe, a căutat să cointereseze colectivele din fabrică pentru a lămuri pe tovarășii muncitori chiar asupra unor probleme educative ale școlii. Tovarășii muncitori ne-au ajutat, ne vor ajuta și sînt bucuroși că pot sprijini politehnizarea învățămîntului. Trebuie să convingem mai întîi pe părinți de necesitatea înființării școlilor mixte și cu clase paralele, și în același timp să le arătăm avantajele și rezultatele bune obținute pînă acum la clasele mixte.

Tov. SIMACHE NICOLAE, Ploești: Constat cu mulțumire că ministerul ține seama de experiența cadrelor sale. Pedagogii s-au silit să-și însușească cunoștințe noi, au muncit cu sîrguință. Totuși, rezultatele nu sînt direct proporționale cu eforturile. Aceasta, în primul rînd, din cauză că cunoștințele pe care le predăm elevilor depășesc nivelul lor de înțelegere. Apoi, există goană pentru cantitate: uneori profesorul e nevoit să predea 700—800 de pagini, la clase de 40—60 elevi.

Dorința noastră este prelungirea liceului la 12 ani. Faptul că acest lucru se va face treptat, în următorii 3—5 ani, nu înseamnă o abandonare a principiului.

Ședința s-a închis la ora 21.

Ședința din dimineața zilei de 24 aprilie

În ziua de 24 aprilie dezbaterile consfătuirii au fost conduse de acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului și, în continuare, de tovarășii C. Dinculescu și T. Bugnariu, locțiitori ai ministrului Învățămîntului.

Tov. PAUN TRAIAN, Oltenița: În noul plan de învățămînt s-au redus orele de gramatică la clasele VIII—XI. Desigur că, folosind metoda concentrică de predare, vom putea să suplinim lipsa unor ore de gramatică prin afectarea în program a unor ore de dezvoltare a exprimării elevilor. Pe toți ne-a bucurat foarte mult propunerea de a se introduce în clasa a VIII-a un curs de teorie a literaturii. Acesta va lărgi considerabil orizontul cultural al elevilor noștri. Nu văd de ce unii tovarăși sînt împotriva învățămîntului mixt la clasele mai mari. Eu am fost timp de 8 ani profesor la o școală mixtă, în clasele mari, și n-am înregistrat nici un fapt reprobabil.

Tov. FRIDA FUCHS, Timișoara: Cadrele didactice de la școlile cu limba de predare germană cît și părinții elevilor au salutat cu bucurie inițiativa partidului și guvernului de a lua în discuție o serie de probleme arzătoare privitoare la organizarea învățămîntului. Accentul care se pune în planul de învățămînt pe științele exacte — matematică, fizică și chimie — orientarea practică a învățămîntului prin introducerea politehnizării sînt menite să dea elevilor tocmai acel fundament solid de cunoștințe de care au nevoie în viață. Introducerea limbii latine, a logicii și a teoriei literaturii, legată de istoria literaturii universale și a limbii materne, va contribui la lărgirea orizontului elevilor, la disciplinarea gîndirii lor.

Planul de învățămînt pentru școlile de cultură generală de 11 ani cu limba de predare germană prevede un număr satisfăcător de ore pentru predarea limbii și literaturii germane.

În schimb, însă, prevede un număr nesatisfăcător de ore pentru limba și literatura română în clasa a VIII-a. Noi dorim ca absolvenții acestor școli să posede cît mai bine limba și literatura română, să poată cunoaște mai bine istoria poporului român, în vederea consolidării frăției oamenilor muncii germani și români.

Vorbitoarea a mai făcut apoi o serie de propuneri, printre care: să se editeze metodica de predare a literaturii germane pentru licee și gimnazii, să se editeze un dicționar român-german etc.

Tov. FAGAȘ CONSTANTIN, Tg. Jiu: O problemă care s-a dezbătut în consfătuirile raionale este sistemul de notare. Sistemul de notare actual are anumite defecte. El trebuie revăzut.

O altă greutate în învățămînt o constituie cataloagele. Acestea nu permit să se urmărească cu ușurință situația la învățătură a elevilor, ele sînt greoaie și complicate. De asemenea, condica de prezență, așa cum este întocmită, nu poate constitui pentru directorul de școală un mijloc de control sistematic asupra activității cadrelor didactice.

Tov. IOACHIM RODEANU, Orăștie: Părerea mea personală este că în alcătuirea planului de învățămînt și a programei nu s-a ținut îndeajuns seama de puterea de muncă a elevului. Astfel, numărul de ore săptămînal depășește cu mult cele 30 de ore normale. În al doilea rînd, materia prevăzută în programe pentru fiecare specialitate și lecție este supraîncărcată. De pildă, este imposibil să se predea la clasa a V-a și istoria antică și istoria evului mediu. Aceasta nu va duce decît la rezultate negative. Propun ca în clasa a V-a să se predea numai istoria antică, în 2 ore săptămînal; în clasa a VI-a, în 3 ore săptămînal, să se predea în continuare istoria universală, pînă la revoluția franceză din 1789, iar în clasa a VII-a, în 3 ore săptămînal, în continuare istoria modernă și contemporană și istoria R.P.R. La clasa a VIII-a, tot la istorie, sînt prevăzute 66 de ore, dintre care numai 3 pentru recapitulare în timpul anului și 3 pentru recapitularea finală. Aceasta înseamnă să bagatelizezi recapitularea.

Dacă vrem să avem un învățămînt într-adevăr temeinic, atunci să-l proporționăm în așa fel încît elevii să poată asimila cunoștințele în condiții bune. Să nu ne pară rău că tăiem din programă.

Cred că este necesară și pentru ora educativă o programă, în care să se formuleze principiile generale, obiectivele care trebuie atinse, metodele și formele de organizare a muncii. Trebuie să se traducă mai multe materiale sovietice în legătura cu munca educativă.

În continuare, vorbitorul a propus să se reexamineze durata vacanței cadrelor didactice.

Tov. STAN DUMITRU, Craiova: Propun ca la orașe, în centrele muncitorești și în comunele unde se poate conta pe cuprinderea masivă a elevilor să se aplice măsura cu privire la comasarea școlilor de 7 ani, dar în satele mai îndepărtate încă nu. Altfel nu vom îndeplini planul de școlarizare pentru clasele V—VII.

Cred că organizarea vacanțelor trebuie să urmeze noua structură a anului școlar. Vacanța de iarnă să se ia după trimestrul I, vacanța de primăvară după trimestrul II.

Propun ca unele materii din noua programă să se introducă simultan, folosindu-se aceleași manuale, la mai multe clase. În continuare, vorbitorul a propus să se acorde mai multă grijă condițiilor de tipărire a manualelor școlare.

Tov. ION GHEORGHIU, București: Copiii mei învață, unul la școala nr. 13 de băieți, altul la școala nr 15 de fete. Acestea sînt două centre puternice de învățămînt, unde învață nu numai copiii, ci învățăm și noi, părinții, multe lucruri folositoare de la cadrele didactice care muncesc aci.

Toată lumea este de acord să trecem pentru moment la școala de 11 ani, însă cu condiția să nu fie supraaglomerați copiii.

S-a vorbit aici mult despre lipsa de spațiu a școlilor noastre. Dumneavoastră, conducătorii de unități și conducerea ministerului, ați lăsat să vă treacă printre degete localurile pe care le aveați pînă acum cîtăva vreme. Eu, cînd am dat unul din copii la liceul nr. 13, eram mîndru cînd intram în local și vedeam cum copiii se dezvoltă în condiții bune, cu aer și săli mari. Astăzi, liceul nr. 13 funcționează într-o fostă școală elementară, cu un ciclu dimineața, altul după masă și altul chiar seara. Rog conducerea ministerului ca în rezolvarea acestei probleme să se ocupe și de liceul nr. 13 băieți din București.

Tov. ANDREI TITTEL (R.A.M.): Tin să subliniez necesitatea cunoașterii și predării literaturii române în școlile minorităților naționale. Accentul trebuie să fie pus pe textele literare. Pe baza textelor studiate se pot face exerciții, pot să se rezolve diferite probleme de sintaxă și de morfologie. Sîntem de părere să se reducă materia la istoria literaturii pentru a se asigura mai mult timp studiului textelor, pentru a le putea adînci din punct de vedere al conținutului și din punct de vedere al limbii. Am primit cu satisfacție propunerea ca predarea gramaticii să se facă pe baza principiului concentric. În clasa a V-a în nici un caz să nu se introducă studiul unei limbi străine în detrimentul limbii materne și al limbii române. Limba română trebuie să fie privită ca a doua limbă maternă a minorităților naționale. Elevii maghiari iubesc această limbă și vor să o învețe. Să facem totul pentru ca viitorii cetățeni să posede cît mai bine limba română pe care dacă o vor cunoaște în mod serios se vor putea încadra în mod și mai activ în viața economică și socială a patriei noastre. Cred că introducerea limbii latine va contribui într-o oarecare măsură la o mai bună însușire și a limbii române.

În școlile minorităților naționale să se facă tot posibilul pentru ca fiecare învățător să-și poată însuși limba română.

Tov. ANATOL KIRCEV, Cluj: Eu vreau să ridic aici, în fața dvs. problema supraîncărcării. Majoritatea tovarășilor care au ridicat această problemă au încercat să justifice lipsurile, greutățile, insuccesele în munca lor comună cu elevii prin supraîncărcare. Într-adevăr, nerespectarea particularităților de vîrstă, subaprecierea accesibilității duc, în măsura în care se oglindesc în planurile, programele școlare și în manuale, la supraîncărcare. Dar problema supraîncărcării a fost privită unilateral de mulți vorbitori. În definitiv, programele școlare, planurile de învățămînt, se realizează într-un proces pedagogic viu. Aceste importante instrumente — planurile, programele, manualele — nu au forța autorealizării. Oricît de bune ar fi planurile de învățămînt și programele școlare, dacă nu sînt realizate la lecție, dacă nivelul predării este scăzut, dacă profesorii nu îndrumează studiul individual al elevilor, rezultatele la învățătură vor fi mai mult decît slabe și, invers, chiar dacă planurile de învățămînt sînt supraîncărcate, chiar dacă planurile școlare nu sînt îndeajuns lucrate și puse la punct, profesorul are posibilitatea în procesul predării să compenseze aceste lipsuri. În definitiv, ce este o programă școlară? Ea este o broșură de 12—20—24 pagini în care se sintetizează, la un nivel mai mult sau mai puțin ridicat, o sumă de cunoștințe. Conținutul acestei programe se realizează într-un sistem de lecții și acesta nu este întotdeauna la nivelul cerut.

Tovarăși, atunci cînd elevii nu au unele cunoștințe elementare, unele deprinderi elementare, cine este vinovat? Planul de învățămînt, programa, manualul? Eu am experiența participării la comisia examenelor de admitere în universitate și am avut ocazia să constat că parte din absolvenții unor școli medii nu au cunoștințe elementare de gramatică, deprinderi ortografice, în domeniul științelor naturii, nu știu ce este specia, nu cunosc cea mai simplă încrengătură de animale, nu cunosc care este importanța învățăturii miciuriniste și așa mai departe. Eu pun întrebarea: deprinderi elementare în ortografie nu s-au format în condițiile studierii limbii române timp de 10 ani din cauza supraîncărcării? Să-mi fie permis să spun că aceste lipsuri se datoresc în bună parte și modului în care predăm noi cunoștințele elevilor. Din cauză că predăm cunoștințele defectuos ele nu sînt înțelese.

Tov. DALEA ION, Timișoara: Socotesc că, prin aplicarea propunerilor ministerului, conținutul învățămîntului se îmbunătățește simțitor. Nu cred că lucrările practice i-ar supraîncărca pe elevi, dimpotrivă, cred că vor contribui la întărirea sănătății lor.

Materialul didactic pe care îl primim nu este întotdeauna de calitate, el nu corespunde pe de-a întregul nevoilor politehnizării.

Cerem mai mult sprijin în organizarea loturilor școlare. Sfaturile populare să respecte Hotărîrea Consiliului de Miniștri în această privință.

Tov. NICULESCU SMARANDA, Ploești: Ca membră în comitetul de sprijin al școlilor nr. 1 fete și nr. 2 băieți din Ploești, am stat de vorbă cu mai mulți părinți și exprim părerea acestora.

Merită toată lauda inițiativa luată de partid și guvern de a prelungi învățămîntul de cultură generală la 11 clase.

Găsim foarte potrivită introducerea studiului logicii, a limbilor străine și clasice. Noi nu vrem ca școala să fie o simplă fabrică de diplome, care să pună în mîna absolvenților un instrument cu care aceștia să bată la ușile întreprinderilor, pentru a ocupa un post. Vrem ca școlile să formeze oameni de caracter, cu bogate cunoștințe generale, cu putere și dragoste de muncă, elemente care să-și iubească patria și să pună umărul pentru propășirea și întărirea statului nostru.

Vorbitoarea a propus ca la școlile de fete să nu lipsească din programă lucrul manual și gospodăria.

Tov. I. CREANGĂ, rector al Universității Al. I. Cuza, Iași, a subliniat satisfacția cu care corpul profesoral al universității a primit propunerile pentru dezvoltarea și ridicarea nivelului învățămîntului, rod al grijii partidului și guvernului pentru temeinica pregătire a viitoarelor cadre de constructori ai socialismului. Este pentru prima dată în istoria învățămîntului nostru cînd se face o consultare atît de largă a opiniei publice într-o problemă culturală care afectează viitorul.

Vorbitorul a propus ca secția umanistică să fie permanentă la unele școli, fără să depindă de numărul elevilor înscriși. De asemenea, să se dea o atenție sporită secțiilor care pregătesc profesori pentru învățămîntul mediu.

Profesorilor din învățămîntul mediu să li se creeze posibilități mai mari pentru a fi la curent cu ultimele cercetări științifice și să se păstreze o legătură mult mai strînsă între învățămîntul mediu și învățămîntul universitar

Tov. FLOREA ANASTASIA, Pădureni: Predau la o școală cu limba de predare ucraineană. M-am izbit de multe greutăți din cauza manualelor, fiindcă manualele din aceste școli nu reflectă realitățile din țara noastră, ele nu sînt accesibile elevilor, nu corespund necesităților școlii noastre. Este necesar ca Ministerul Învățămîntului să ia măsuri în acest sens.

Tov. SĂVULESCU ION, Deva: Părinții și cadrele didactice din raionul nostru au cerut în unanimitate ca durata învățămîntului să fie de 12 ani, întrucît altfel nu se poate rezolva problema supraîncărcării elevilor. De asemenea, ei au cerut să se aplice imediat, la toate clasele, noul plan de învățămînt. Cu multă bucurie s-au primit propunerile bifurcării școlii de cultură generală în ultimii ani, introducerea limbii latine și introducerea celei de a doua limbi moderne, despre care credem însă că este bine să fie predată — așa după cum am văzut că s-a spus și în alte părți ale țării — cu începere din clasa a VI-a.

Sîntem convinși că aplicarea noului plan de învățămînt — atît de mult cerut de masele de părinți, elevi și cadre didactice — va îmbunătăți învățămîntul din patria noastră.

Tov. VINTURACHE MIHAI, Oradea: Vreau să fac unele propuneri cu privire la școlile de 7 ani. În raionul nostru, la aceste școli sînt puține cadre calificate. De aceea, în predare se fac greșeli de fond, de conținut, care dezorientează elevii. Este necesar ca această situație să fie remediată.

În primul an de învățămînt și eu m-am lovit de greutăți mari, am constatat că practica pedagogică n-a fost suficientă și nu mi-a dat posibilitate să cunosc specificul anumitor clase.

Propun ca în facultăți să se facă un an de metodică, mai multă practică pedagogică, mai multă pedagogie.

Propun Ministerului ca atunci cînd se fac repartizările să se țină seama de raioanele unde nu sînt suficiente cadre calificate.

Propun să se introducă gramatica la clasele VIII—IX și la secția umanistică. De asemenea, să se predea cunoștințe despre curentele literare. Ar fi bine să se editeze un manual ajutător de literatură pentru profesori, cît și o metodică.

Tov. ALEXANDRU GODEANU, Craiova: O problemă care n-a fost de loc atinsă este aceea a școlarizării totale a elevilor claselor I—IV. În momentul în care ne pregătim să trecem la generalizarea învățămîntului de 7 ani, mai există încă un număr de copii rămași în afara școlii. Cauzele care determină această stare de lucruri sînt multiple și ele trebuie să fie înlăturate.

În ce privește generalizarea învățămîntului de 7 ani trebuie să depunem muncă pentru a arăta părinților că 7 clase sînt necesare oricărui cetățean, orice profesie ar avea.

Tov. BREKNER MARIA, regiunea Stalin: Se pare că prin prelungirea duratei învățămîntului cu un an nu se cîștigă prea mult, dar acest an va duce la descongestionarea programelor actuale.

În ce privește înființarea institutelor pedagogice, rugăm Ministerul Învățămîntului să înființeze un institut pedagogic cu limba de predare germană în regiunea Stalin.

Experiența pe care am dobîndit-o în ultimii ani, ca profesoară de limba și literatura germană la clasele VIII—X, cît și ca responsabilă a cercului profesorilor de limba germană, mi-a arătat că o bună parte a insucceselor la învățătură se datorește nerespectării particularităților de vîrstă ale elevilor.

Tov. LECA TEODOR, Curtea de Argeș: În legătură cu sistemul de măsuri în vederea perfecționării învățămîntului de cultură generală, mă voi opri asupra problemei învățămîntului politehnic. În acest scop, ministerul a prevăzut cîte două ore de lucrări practice pe săptămînă. În aceste ore, elevii cursului mediu vor executa lucrări practice prin folosirea feluritelor mașini termice și electrice, lucrări agrotehnice, lucrări în atelierul de radiotehnică, construcții de aeromodele, construcții simple de aparate tehnice. Aceste activități necesită o temeinică pregătire practică din partea profesorilor de fizică și științe naturale. De aceea, propunem ministerului ca în etapa cu frecvență la institutele de perfecționare să se renunțe la orele de pregătire teoretică pe care le fac profesorii de fizică și matematică, iar în locul acestor ore să se facă practică în diferite ateliere de mecanică și radiotehnică.

Tov. BĂLAN TRANDAFIR, Timișoara: În acest an școlar am obținut rezultate minunate la cele 2 clase din școala noastră în care s-a introdus politehnizarea. Cred că se poate trece mai repede la lărgirea acestui învățămînt. Dacă s-a putut organiza un atelier de lăcătușerie sau tîmplărie, atunci el să nu fie folosit numai de 2—4 clase, ci de un număr mai mare de clase. Elevii ar putea lucra în aceste ateliere în decursul unei săptămîni 2—4 ore. În felul acesta s-ar putea încadra și un profesor cu o catedră la școală, fără să mai fie nevoie să i se dea și ore de altă specialitate.

Propun să se editeze un curs scurt cu caracter agricol și unul cu caracter industrial.

În ceea ce privește stabilitatea cadrelor didactice, propun să nu se facă transferări în cursul anului școlar, iar încadrarea să se termine pînă la data de 2 iulie.

Tov. IANCULESCU GHEORGHE, colectivist din comuna Adam Clisi: În calitate de membru al gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie" din regiunea Constanța, am nemărginita bucurie de a mulțumi Ministerului Învățămîntului pentru invitația pe care mi-a făcut-o de a participa la această consfătuire. Eu am de făcut o propunere: să se acorde toată importanța învățămîntului agrotehnic, încă din școala de cultură generală. Tinerii noștri absolvenți, bine pregătiți în această direcție, vor putea contribui efectiv la opera de transformare socialistă a agriculturii.

Tov. IFU ZOTCA, București: Vorbesc în numele profesorilor de limba maternă din școlile în limbile minorităților naționale din raionul Tudor Vladimirescu. Manualele de limbă maternă pentru școlile cu limbile de predare idiș și bulgară fiind vechi, nu mai corespund cerințelor. Pe lîngă aceasta, sînt foarte greoaie. De 5-6 ani încontinuu ele trec din mînă în mînă, din clasă în clasă. Rugăm Ministerul Învățămîntului ca în limita posibilității să editeze în cît mai scurt timp manualele necesare de limba maternă pentru aceste școli.

Este neapărată nevoie ca la clasa a V-a să se păstreze același număr de ore de limba maternă ca și pînă acum, fiindcă altfel profesorii vor avea mari dificultăți.

Tov. MOLDOVEANU CONSTANTIN, București: Studiind propunerile Ministerului Învățămîntului, elevii, părinții, profesorii și-au dat seama că noul plan de învățămînt este alcătuit cu competența necesară, cu înalt simț de răspundere față de educația viitorilor cetățeni.

Cadrele didactice și-au pus mari nădejdi în noul plan de învățămînt. Dar nu este deajuns să avem numai un plan bun. Este nevoie să ne îndreptăm atenția și asupra cadrelor care vor aplica acest plan.

Recensămîntul din februarie anul acesta ne dă posibilitatea să cunoaștem precis cîte școli, cîte clase, cîte catedre vom avea de fiecare specialitate. La aceste catedre învățătorii și profesorii să fie repartizați în mod just, pe baza drepturilor cîștigate prin muncă personală, pentru o perioadă îndelungată. Astfel, se vor putea verifica și rezultatele muncii oamenilor.

Tov. ZIEDIN GEVAT, Constanța: În regiunea Constanța există multe școli cu limba de predare turcă, rusă, tătară. Majoritatea școlilor noastre se găsesc în mediul rural. Deci este greu ca fiecare clasă să întrunească un număr de 30—40 de elevi. Vom comprima atunci școlile de 7 ani, care de abia au văzut lumina zilei?

Propun ca predarea limbii române în aceste școli să înceapă în clasa a II-a, așa cum reiese și din propunerile ministerului. Pe baza cunoștințelor de limbă maternă cîștigate în clasa I-a, se poate învăța, începînd din clasa a II-a, și limba română. Propun să se editeze manuale de limba română pentru școlile minorităților naționale care să nu difere prea mult în conținut de manualele pentru școlile cu limba de predare română. Pentru însușirea mai temeinică a limbii române în școlile pedagogice consider că este necesar ca numărul orelor pentru predarea acestui obiect să se mărească.

Ministerul Învățămîntului trebuie să găsească o soluție pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor care în școlile noastre se simte mai mult. De asemenea, este necesar să analizeze mai atent manualele în limba tătară, cît și programele.

Tov. GH. IVANENCO, Caracal: Înainte de a veni la această consfătuire, am stat de vorbă și cu elevii școlilor medii, și cu părinții. În ceea ce privește prelungirea duratei școlarizării la 12 ani, noi vom căuta să explicăm părinților că acum nu există condiții materiale și le vom da speranța că va fi posibilă pentru copiii lor mai mici. Dar în ce privește clasa a XI-a, pentru elevii din actualele clase VIII, IX și X — ce le vom răspunde? Noi cerem ministerului să pună în balanță toate argumentele pro și contra. Sîntem siguri că va constata că balanța va trage greu pentru pro și cerem să se înființeze clasa a XI-a chiar din toamna acestui an.

În legătură cu problema comasării școlilor de 7 ani, cred că, dacă se aplică această măsură, numărul elevilor la clasele V, VI, VII va scădea în mod simțitor în școlile sătești.

Ca profesor de limba rusă vreau să arăt că nu sînt de acord cu propunerea făcută aici în cadrul discuțiilor, ca predarea limbii ruse să înceapă din clasa a V-a.

Tov. DRĂGOI ALEX., București: Profesorii de desen au anumite deziderate pe care le voi expune în scurte cuvinte. Este păcat ca la sfîrșitul celor 10 ani de învățămînt, sau 11 cum s-a propus, elevul să nu fie aproape de loc orientat în problemele de artă. Noi, profesorii de desen, propunem să se introducă desenul artistic în învățămîntul mediu.

Propunem, de asemenea, ca în proiectul actualului plan de învățămînt să fie introdusă caligrafia, pentru că orele de caligrafie care se fac în clasele elementare nu sînt suficiente.

Cerem ca istoria artelor să fie prevăzută la secția umanistică, iar la Institutul pentru perfecționarea cadrelor didactice din învățămîntul elementar să se predea caligrafia și desenul.

Propunem ca ministerul să ia măsuri pentru îmbunătățirea materialelor de desen (de ex. hîrtie, rechizite etc.) și pentru alcătuirea unor manuale de desen.

Tovarășul RIMMER HAIM, Suceava: Cred că învățămîntul trebuie să se împartă pe cursul primar de 4 ani, gimnaziu de 4 ani și mediu de 4 ani. Este necesar să ridicăm durata învățămîntului gimnazial de la 3 ani la 4 ani. În planul de învățămînt sînt propuse pentru clasele V-VII cîte 32 de ore, și împreună cu alte activități (ore educative, cercuri sportive etc.), numărul de ore se ridică la 37 săptămînal. Cred că este prea mult. Dacă în loc de 115 ore pentru gimnaziu vom introduce 120 de ore, repartizate pe 4 clase, s-ar obține o medie de 30 ore și vom evita supraîncărcarea.

O altă problemă pe care vreau s-o ridic este problema materialului didactic. Ministerul a izbutit să înzestreze școlile cu materiale pentru fizico-chimice, științe naturale etc. dar se constată o serioasă rămînere în urmă în ceea ce privește materialul didactic necesar predării matematicii. Confecționarea materialului didactic nu se face rațional. Pentru anumite capitole avem mult material didactic, pentru altele nu avem de loc. Ministerul Învățămîntului trebuie să ia măsuri pentru soluționarea acestor probleme.

Tov. LUPȘA GAVRIL, Baia Mare: Ca părinte a 4 copii, ca miner din regiunea Baia Mare, am o propunere în privința pregătirii elevilor în școală. O parte din elevii școlilor noastre ajung ingineri în întreprinderi, ajung tehnicieni etc. Absolvenții de pînă acum ai școlilor nu au fost însă suficient de bine pregătiți pentru a face față nevoilor producției. Ei nu și-au însușit nici cunoștințele ideologice așa cum trebuie. De aceea, rog ministerul să accentueze pregătirea elevilor, punîndu-se preț și pe creșterea lor în spiritul educației comuniste.

Ședința s-a încheiat la ora 14.

Ședința din după amiaza zilei de 24 aprilie

Marți după amiază la orele 17 discuțiile au continuat.

Tov. A. GUGIUMAN, Iași:

Mulți participanți la discuție au spus că este bine să trecem de îndată la învățămîntul de 12 ani. Vreau să remarc un aspect al acestei probleme. Adăugarea unui an de studiu ar urma să se facă la ciclul 2. Dacă în mediul sătesc există și acum greutăți în ceea ce privește frecvența și asigurarea localurilor, a introduce 8 ani în loc de 7 ar însemna a produce noi greutăți. Și eu am doi copii, și aș vrea ca și ei să facă școală de 12 ani. Dar să nu reducem problemele de ordin general la proporțiile intereselor individuale.

S-a pus în discuție problema concursului de manuale. Cred că ministerul a și trasat sarcina ca un manual să nu aibă proporții kilometrice. Propun ministerului să instituie un concurs și pentru atlasul geografic. Există profesori de geografie care pot să rezolve cu succes această problemă. De atlase n-au nevoie numai copiii, ci și noi, profesorii.

Tov. EMILIA CIȘMAȘU, profesoară la școala medie de fete din Slatina: Mă voi ocupa de problema politehnizării. Deși politehnizarea n-a fost prevăzută în planul de învățămînt și n-am primit nici instrucțiuni din partea ministerului, eu m-am gîndit să încerc unele metode. Eu predau fizica la clasa a X-a „B". La cercul de fizică am ales 9 dintre elevele cele mai bune la învățătură, pentru a nu supraîncărca toată clasa cu prea multe sarcini. La uzina electrică din localitate, elevele au învățat lucruri folositoare. Apoi au fost la altă întreprindere și acum știu să lucreze la strung. Muncitorii le-au primit cu multă bunăvoință. La început, ele se simțeau stingherite, dar acum le place foarte mult să lucreze și avem la noi în școală 9 școlărițe strungărițe.

Multe cunosc toate piesele componente ale automobilului și, primind lecții de la părintele unei eleve, au început chiar să conducă o mașină.

Eu propun ca la cursurile de perfecționare pentru profesorii de fizică să se facă mai multă practică, să se prevadă pentru ei mai multe excursii în uzine și în fabrici.

Tov. BERA ALEXANDRU, C-lung-Muscel: Părinții și profesorii din orașul nostru s-au rostit pentru școala de 12 ani. Am putea să găsim posibilitatea de a realiza o programă de tranziție în felul următor: elevii din clasele VIII-IX să meargă mai departe după sistemul școlar de 10 ani, iar cînd ajung în clasa a XI-a să li se facă un program minim, în care să se prevadă ore de fizică, matematică, naturale, precum și alte discipline care nu au fost făcute pînă în anii aceia.

Dacă se introduc trimestrele, în programa de învățămînt pentru școala de cultură generală nu mai pot exista 2/3 ore de algebră elementară și nici 2/3 ore de geometrie elementară, pentru motivul că acum anul este împărțit pe trei perioade și nu pe patru, cum a fost pînă acum.

Susțin introducerea unei ore de limba elină la ultimele două clase. De asemenea, mă asociez punctului de vedere al acelor tovarăși care cer ca notarea să se facă de la 1-10.

Propun să se arate mai multă grijă în confecționarea materialului didactic.

Tov. ELVIREANU ARMAND, Alba Iulia: Vorbesc în numele profesorilor de științe naturale din regiunea Hunedoara, care m-au însărcinat să aduc la cunoștința tovarășului ministru cîteva propuneri.

Considerăm că este insuficientă o oră pentru predarea bazelor darwinismului, care reprezintă de fapt o sinteză a tuturor științelor naturale. Propunem, de asemenea, să se repartizeze efectiv cîte o oră, două de lucrări practice pe loturile experimentale școlare. E necesar să se precizeze această problemă, pentru că profesorii de științele naturale au fost puși deseori în situația de a-și fura căciula, adică ori au dat materia peste cap, ori au luat ore din altă parte, ca să poată lucra și pe parcelă.

Propunem să se elaboreze o programă privind lucrările practice și să se studieze posibilitățile de aprovizionare a școlilor cu unelte și utilaje agricole.

Tov. IVĂNESCU CEZAR, Tîrgoviște: Renunțarea la sistemul pre-

(Continuare în pag. 6-a)

Consfătuirea pe țară a cadrelor didactice și a părinților elevilor

Dezbaterile consfătuirii

(Urmare din pag. 5-a)

dării liniare și trecerea la sistemul de predare concentric este primită cu mulțumire de toate cadrele didactice din raionul nostru. De asemenea, sînt primite cu satisfacție propunerile privind bifurcarea școlii pe secții, introducerea limbii latine și a celorlalte obiecte în programa de învățămînt. Consider că sistemul de învățămînt de 11 ani nu rezolvă în măsură suficientă problema supraîncărcării elevilor, întrucît se introduc o serie de obiecte noi. Propunem să nu se predea elemente de matematică superioară la secția umanistică, pentru că elevii de la această secție tot nu îmbrățișează o facultate cu caracter tehnic.

Tov. **KONYA ARPAD**, Aiud: Cred că se poate realiza trecerea treptată la învățămîntul de 12 ani în felul următor: actuala clasă a X-a să nu dea în acest an examen de maturitate și în anul școlar 1956—1957 să urmeze clasa a XI-a, pe baza unui plan de tranziție. Clasa a VIIIa din anul 1956/57 să facă 12 ani, după noua programă. Astfel, tranziția se poate face timp de trei ani, cu cîte o clasă de tranziție.

Pregătirea viitorului învățător să se facă în școli pedagogice de șase ani, după terminarea clasei a VII-a.

Tov. **MOTORA ANA**, București: Vorbesc în numele cercului pedagogic al profesorilor de muzică din Capitală, care salută cu vie și justificată satisfacție reintroducerea muzicii în școală.

Studiul muzicii în școală nu poate să dea adevărate roade decît dacă el începe la vîrsta de 7 ani. Cercul pedagogic al profesorilor de muzică din Capitală propune Ministerului Invățămîntului să se ocupe de alcătuirea unei metodici de muzică pentru clasele I-IV și de organizarea unui curs de muzică pentru învățători. Este strict necesar să se tipărească pentru ansamblurile corale culegeri de cîntece potrivite cu vîrsta elevilor.

Propun ca elevii să fie notați la muzică la fel ca și la celelalte obiecte și nota să fie luată în considerare la fixarea situației elevilor.

Este greșită concepția că cei care n-au voce nu pot învăța muzica. Nu vrem să creștem specialiști decît în măsura în care va fi nevoie în viitor, dar trebuie să creștem oameni capabili să înțeleagă o operă muzicală.

Tov. **DR. NICOLAE CAJAL**, București: Sînt cu totul de acord cu măsurile pe care le propune Ministerul Invățămîntului pentru ridicarea învățămîntului de cultură generală. Și eu am cerut să se treacă la învățămîntul de 12 ani, dar acum, ascultînd ce se spune aici, aflînd care sînt condițiile obiective, îmi dau seamă că acest lucru încă nu se poate realiza

Supraîncărcarea nu se datorește cadrelor didactice. Cel puțin la școala unde învață fiica mea, cadrele didactice sînt dintre cele mai bune. Supraîncărcarea se datorește manualelor pe care le au copiii. Manualele, iertați-mi această apreciere, sînt sub orice critică, cel puțin cele pentru clasa a V-a. Ele sînt greoaie și încărcate. Imi permit să atrag atenția că dacă noi nu vom reduce supraîncărcarea, pe lîngă gravele consecințe pentru sănătatea copiilor noștri, aceasta va arăta că nu mergem în pas cu vremea. Partidul nostru a luptat pentru 8 ore de muncă pe zi pentru adulți. Copilul este un element mai puțin robust decît adultul. De ce să-l lăsăm să muncească 12 și 14 ore?

Sîntem cu toții pentru principiul unei școli mixte, dar atunci cînd condițiile sînt create. Și aceasta nu numai în ce privește condițiile igienice, sanitare, dar și psihologice. Noi am fost de părere să devină mixte clasele I-IV. Dar Ministerul propune să se mixteze clasele I-VII. Este o greșeală din punct de vedere medical.

Tov. **NEGREA JULIETA**, București, vorbind despre predarea limbii romîne în școlile pentru minoritățile naționale, a pledat pentru o diferențiere în raport cu cunoștințele de limbă romînă ale elevilor. După ce a arătat lipsurile manualelor de limba romînă din aceste școli, vorbitoarea a propus menținerea predării limbii romîne în clasa I-a elementară, din a doua jumătate a anului școlar. De asemenea a propus predarea limbii romîne la clasele a V-a și a VII-a după manualele școlilor cu limba de predare romînă, subliniind necesitatea de a se indica prin programa școlară bucățile de lectură și literatură strict necesare. Astfel se va evita supraîncărcarea elevilor. Ar fi bine să se introducă în aceste școli din clasa V-a una sau două limbi moderne.

Tov. **VULPESCU MIHAI**, Ploești: Am rezerve în ce privește generalizarea mixtării tuturor claselor. Am în vedere considerente de ordin igieno-sanitar, și propun ca momentan această mixtare să se facă numai la clasa I-a.

Cu privire la manualele de limba romînă: mă întreb de ce se introduc în aceste manuale povestiri pentru copii, de valoare mediocră, fabricate de circumstanță, cînd găsim în literatura noastră clasică destule bucăți literare, povești pentru copii? Să se selecționeze fragmentele literare ca să nu se introducă pasagii schematice, naturaliste. S-au pus din literatura noastră contemporană fragmente din cărți care conțin unele expresii nepotrivite pentru educația copiilor.

Mulți tovarăși au spus: „propunem ministerului, cerem ministerului". Dar să nu ne mulțumim doar cu atît. Să nu procedăm ca și conul Leonida, care spunea Efimiței: „Păi, asta este treaba statului, că de aia e stat".

Noi sîntem chemați să aplicăm măsurile, să luptăm pentru înfăptuirea lor.

Tov. **ȘTEFAN SCHON** (Arad). Noul plan de învățămînt întruchipează multe din dorințele noastre și aduce îmbunătățiri radicale în multe probleme.

El mai trebuie studiat, de pildă, în ce privește stabilirea numărului maximal de ore pentru ciclul I și II și învățămîntul mediu. Școala de cultură generală este veriga principală în actualul sistem de învățămînt, dar noi nu trebuie să socotim elevul o enciclopedie mobilă în devenire, pe care să-l silim să asimileze peste puterile lui. El trebuie să aibă cunoștințe temeinice, documentate, pe care să le poată folosi cu succes cînd intră în producție, sau care să formeze baza pentru specializare în instituții de învățămînt superior. Solicităm, în altă ordine de idei, un nou regulament al examenelor de promovare și absolvire, o mai mare coordonare în ceea ce privește predarea științelor fizico-chimice și matematice, publicarea unor lucrări în problema politehnizării, elaborarea de manuale pentru învățămîntul seral. Clasele cu 30—40 elevi creează dificultăți pentru învățători, care nu pot urmări evoluția tuturor elevilor, a aptitudinilor lor etc.

Tov. **JOVMIR TEODOR**, Tîrgu Mureș: Mărirea duratei învățămîntului de la 10 la 11 ani va contribui la o mai bună pregătire a elevilor noștri.

Socot că o cauză principală a supraîncărcării o constituie planul de învățămînt, programele. Dacă adunăm și activitățile în cercuri și activitățile în afară de clasă, elevul este obligat să muncească la școală 6 ore pe zi. Adunîndu-se și timpul pe care trebuie să-l afecteze pregătirii lecțiilor, elevul trebuie să muncească cel puțin 10 ore pe zi. Mă alătur celor care au propus ca numărul de ore pe săptămînă să fie de maximum 30.

Relativ la politehnizare, propun ca numărul orelor de lucrări practice de atelier și pe parcela experimentală să fie mărit la 3.

Tov. **IACOB CRIȘAN**, București: Cred că a introduce învățămîntul politehnic înseamnă a-i face pe elevi să înțeleagă bazele producției metalurgice, chimice etc. — și aceasta se realizează în primul rînd prin ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor.

Ținînd seama că noua programă de matematică prevede introducerea unor noi capitole, mă îndoiesc de posibilitatea realizării ei în condițiile învățămîntului de 11 ani. Dat fiind că programa pentru școala de 11 ani este încărcată, vom fi puși în situația de a duce o muncă superficială și vom continua să dăm elemente nepregătite pentru institute și facultăți, pentru producție. De aceea, noi credem că este necesar să se treacă de îndată la învățămîntul de 12 ani.

Am răsfoit manualul de geometrie care va apare anul viitor. Vă mărturisesc că pînă acum nu am avut în învățămînt un asemenea manual. Și astfel de manuale, de o calitate superioară, cred că se pregătesc și la alte materii.

Tov. **G. SAVU** (Brăila): Măsura inițiată de partid și guvern, de consultare a masei cadrelor didactice și a părinților, este o măsură foarte bună. Condițiile materiale momentane nu îngăduie să se treacă la un învățămînt de 12 ani.

Tov. **NEGRU AUREL**, Huedin: Sînt delegatul învățătorilor din sectorul de munte moțesc, și exprim năzuințele lor, gîndurile lor. Propunem ca pentru politehnizarea învățămîntului la clasele V-VII în sectorul de munte să se creeze centre experimentale agricole, la început, unul pe regiune. De asemenea, este bine ca examenele de admitere în școlile medii și profesionale să se țină odată pe centrele de regiune, iar o comisie regională să repartizeze acești copii după posibilitățile lor, după dorințele părinților și în special după necesitățile de cadre ale republicii noastre. Apoi mai propun să se organizeze imediat învățămîntul fără frecvență pentru limbile străine, ca să nu fim în situația de a nu avea cadre de specialitate.

Dorim să înceapă imediat și în mediul rural atestarea cadrelor didactice. Invățătorilor de la clasele V-VII cu bune rezultate în munca lor didactică să li se dea posibilitatea ca în trei ani, în cursuri de perfecționare în timpul verii, să se califice ca profesori.

Tov. **M. NICULESCU** Craiova: Mă bucur că s-a confirmat utilitatea organizării de excursii atît pentru elevi cît și pentru profesori în vederea îmbogățirii și împrospătării unor cunoștințe. Măsura trebuie susținută prin anumite înlesniri în vederea deplasărilor și vizitării întreprinderilor de pe parcurs. Ridic unele obiecții privitoare la proiectul de excesivă limitare a orelor educației fizice — deși mărturisesc că o reducere se impunea. Totodată cred că mai trebuie studiat proiectul predării educației fizice în școlile mixte.

Tov. **COMANESCU ION**, Oradea: Aș dori să-mi spun și eu părerea în legătură cu lichidarea supraîncărcării cu sarcini a elevilor. Dacă adunăm toate orele de activitate în clasă, în afară de clasă și în afară de școală, orele necesare pentru pregătirea lecțiilor, ajungem la concluzia că elevul este supus la un efort de peste 10 ore în medie pe zi. Credem că elevul nu poate face acest efort. Și atunci el renunță uneori la pregătirea lecțiilor, învață superficial. Părerea mea, ca și a altor cadre didactice, este că, în condițiile învățămîntului de 11 ani, supraîncărcarea nu poate fi lichidată decît într-o oarecare măsură. De aceea consider propunerea de a se trece la 12 ani pe deplin întemeiată. Conducerea ministerului ne spune că sînt motive temeinice care împiedică realizarea urgentă a acestei treceri. Totuși, noi propunem ca această problemă să fie încă analizată.. De asemenea, propunem ca neapărat clasele a VIII-a și a IX-a actuale să treacă la învățămîntul de 11 ani. Consider că aceasta nu este o greutate mare, iar avantajele mult mai mari decît dezavantajele.

Tov. **SFETEȚU PAULA**, Vrancea: Vorbesc în numele cadrelor didactice din raionul Vrancea, regiunea Galați. Cadrele didactice din raionul nostru consideră că acordarea în noul sistem de salarizare a unei alocații suplimentare pedagogilor din regiunile grele constituie o măsură foarte justă.

Propunem să se ia măsuri pentru repartizarea cadrelor de absolvenți în regiunile grele ale țării și fixarea unui stagiu obligatoriu de muncă în mediul rural așa cum se procedează și în sectorul sanitar.

Tov. **MAILAT AUREL**, Orașul Stalin: Vorbesc în numele colectivului de profesori de limbi străine din Orașul Stalin. Propunem ca limbile străine să se predea încă din acest an și la clasele VI și VII. Manualul să fie alcătuit astfel, încît să existe o legătură organică în trecerea de la o clasă la alta. Textele de gramatică să fie strîns legate de textele de lectură.

In legătură cu recapitularea, propunem ca după 4-5 lecții să existe în manual cîte o bucată recapitulativă, iar perioada de recapitulare finală să nu fie de 4 ore, ci de cel puțin 8-9 ore.

In Orașul Stalin sînt numeroase localuri de școală atribuite altor instituții. Noi dorim ca în aceste clădiri să funcționeze din nou școli.

Tov. **SCARLAT NICOLAE**, București: Vorbesc din partea părinților și vreau să spun că aceștia cer ca noul plan de învățămînt să se aplice începînd de anul viitor pentru toți elevii astăzi aflători în școală. Dacă acest lucru nu se poate realiza, rugăm ministerul să găsească posibilitatea ca elevii din actualele clase VIII, IX și X, care nu vor putea beneficia de noul sistem de învățămînt, să aibă cel puțin posibilitatea ca ceea ce este prevăzut în programa celor trei ani de politehnizare să facă într-un singur an sau în doi ani. Dorim ca ei să poată vizita fabrici, să cunoască îndeaproape mașini agricole, să facă studii pe terenurile experimentale, să viziteze construcții etc.

Rugăm ministerul ca manualele să se tipărească în tiraje suficiente pentru toți elevii. Pentru înlăturarea supraîncărcării, propunem să se scoată orele de muzică din clasele VIII-X.

Tov. **LEONIDA DANILA**, Bistrița: Propunerile pentru dezvoltarea și ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală se încadrează firesc în politica culturală a partidului și guvernului nostru, politică axată pe mărețele învățături ale lui Lenin care arăta că pentru a consolida victoria revoluției, pentru ridicarea productivității muncii, este necesară ridicarea culturală a maselor, este necesar ca știința să se transforme cu adevărat și pe deplin într-un element component al vieții noastre de toate zilele.

Trebuie să combatem mentalitatea înapoiată a acelora care consideră că muncitorii din învățămînt pot fi considerați ca buni pentru orice treabă, și să-i ajutăm să vadă că dacă produsele muncii oțelarilor, inginerilor, agronomilor au o importanță foarte mare pentru țară, o importanță tot atît de mare are „producția" învățătorilor. Ei sînt cei care formează viitori muncitori calificați și ingineri, doctori și agronomi, artiști și oameni de știință. De ei depind într-o mare măsură iscusința, calificarea, fizionomia ideologică, politică și morală, voința și caracterul tinerilor.

TOV. FULOP ADALBERT, Carei: Sînt părinte a 4 copii. Am un băiat care acum termină clasa X-a. Eu, după cum vedeți, știu romînește deși sînt maghiar. Dar, copilul meu nu știe nici măcar atît ca să ceară un prînz. Este o lipsă a mea în primul rînd, dar interesează și învățămîntul. Imbunătățirile propuse vor ajuta la înlăturarea acestor greutăți.

Ca președinte al Comitetului de părinți de la școala nr. 2 mixtă din Carei, am observat că tovarășii pedagogi și profesori lasă munca educației tineretului pe seama diriginților de clasă. Ei predau pur și simplu problemele de specialitate, și pe urmă: bună ziua, eu am terminat.

Școlile noastre medii și de 7 ani să fie încadrate cu cadre bine pregătite.

Am trei copii care umblă la școala medie. Am cumpărat o serie de cărți de limba franceză pentru ei și văd că stau în sertare. Văd copilul seara că ia caietul și citește după caiet. Il întreb: Ce faci, dece nu înveți de pe carte? Imi răspunde: Nu sînt bune, tată. (rîsete). In numele părinților, vă rog insistent să luați măsuri ca aceste cărți didactice să fie bine editate și în mod suficient, să nu trebuiască să căutăm unele prin alte orașe. Și acum fetița mea, care este în clasa 8-a mi-a spus: Tată dragă, dacă găsești la București o carte de limba franceză adumi-o! (rîsete) Deci, în această privință, v-aș ruga foarte mult, în numele părinților să luați măsuri.

Imi iau angajamentul în fața dvs. să contribui ca hotărîrile aduse de consfătuirea de astăzi a noastră să fie îndeplinite și în raionul Carei.

TOV. AURSULESEI ION, Hîrlău: Sînt profesor de matematică. Cînd am văzut programa pentru matematică, m-am bucurat îndeosebi pentru introducerea algebrei superioare. Mă întreb însă dacă toată materia prevăzută în noua programă va putea fi însușită de către elevi. Propun ca la fizică să se introducă unele cunoștințe despre energia atomică. Firește că nu toți absolvenții liceului vor intra în institute. Dar toți trebuie să știe ce este nucleul, energia atomică, protonul, electronul. Este necesar ca mai întîi cadrele didactice să cunoască bine aceste probleme. Ar fi bine ca ele să se studieze în cadrul cursului de perfecționare.

Ședința s-a încheiat la ora 21.

Ședința din ziua de 25 aprilie

In ziua de 25 aprilie la orele 9 dimineața s-a deschis ședința. A condus discuțiile tov. T. Bugnariu, locțiitor al ministrului Invățămîntului și în continuare tov. C. Drăgulescu, locțiitor al ministrului Invățămîntului.

TOV. CHIRIAC VALER, Galați: Vreau să-mi exprim părerea în legătură cu o problemă ridicată de foarte mulți tovarăși, privind tranziția. Consider că ne-am cam obișnuit să mergem din tranziție în tranziție. Ministerul dorește — și aceasta este și dorința noastră — să se treacă la o îmbunătățire a învățămîntului, la o ridicare calitativă a nivelului învățămîntului, pe baza unui sistem care să nu aibă caracter de provizorat.

S-a discutat mult despre învățămîntul mixt. Tovarășii de la orașe se tem mult de aplicarea acestei măsuri și nu înțeleg de ce. Invățămîntul mixt la clasele I—VII există în mediul rural și nu dă de furcă nimănui. Eu lucrez acolo și nu s-a ridicat nici o problemă specială. Dacă trecem peste învățămîntul mediu, vedem că la facultăți, în universități, este de asemeni învățămînt mixt.

Unii au cîntat în fața microfonului imnuri de slavă obiectului pe care îl predau ei. Este foarte bine, sînt îndrăgostiți de obiectul respectiv, dar vorbim de îmbunătățirea școlii de cultură generală. Deci trebuie să fim atenți și la ansamblu. Profesorii vin la clasă și scot în evidență numai importanța obiectului respectiv, fără a avea grijă să nu minimalizeze importanța celorlalte obiecte, să realizeze o bună coordonare.

Tov. **PALLFY ANTAL**, Tg. Mureș: M-am pregătit să ridic mai multe probleme în fața dumneavoastră nu numai în numele meu, ci și în numele acelor tovarăși care m-au trimis aici și care au dezbătut cu seriozitate propunerile ministerului. Noi propunem ca în comisiile de verificare ale manualelor noi să intre profesori de specialitate, cu experiență îndelungată, și care predau în clasa respectivă.

După constatarea unor profesori care au participat la consfătuirea noastră, majoritatea absolvenților clasei a X-a nu pot face față cerințelor anului I al institutelor superioare. Dacă acești elevi vor urma încă o clasă, ei vor putea fi înarmați cu un minimum de cunoștințe din domeniul psihologiei, al logicii, al marxism-leninismului, al matematicii superioare etc.

In legătură cu specialitatea mea, vreau să spun că separarea științelor matematice în 2—3 obiecte este de prisos.

Tov. **V. DUMANSCHI**, Tulcea: Aș vrea să fac o propunere în ceea ce privește predarea istoriei. Noua programă este bună, afară de clasele a V-a și a VI-a. Aș propune următoarea soluție: în clasa a V-a să se predea istoria antică și o parte din istoria medie în 3 ore pe săptămînă, iar în clasa a VI-a să se predea istoria medievală, partea II-a și istoria modernă, tot în 3 ore. In ceea ce privește geografia, consider că materia pentru clasa a IX-a este prea îngrămădită.

In privința manualelor, aș dori ca pe viitor acestea să fie mai bine redactate, hărțile și atlasele de asemenea. Lucrăm de ani de zile fără atlase și de aceea elevii se orientează foarte greu pe hartă. Fiindcă nu vom putea avea atlase într-un timp scurt, e necesar să se redacteze manuale de geografie care să fie înzestrate cu un adaos serios de hărți colorate, cu schițe și ilustrații, așa cum au manualele sovietice.

Consider că geologia trebuie să fie predată de profesorii de geografie, nu de cei de naturale.

Incă o propunere: deoarece o mare parte a terminologiei este de origine elină, ar fi bine să se predea această limbă în ultimele două clase, cel puțin o oră pe săptămînă.

Tov. **MUREȘAN GAVRIL**, Lugoj: Și la noi în raion s-a văzut dorința de a avea un învățămînt de 12 ani. Eu personal de asemenea sînt de acord cu învățămîntul de 12 ani. Avem noi însă asigurate toate condițiile necesare realizării unei astfel de sarcini?

Sînt de aproape șase ani de zile șef al secției raionale de învățămînt. Am încercat să fac o socoteală, să văd dacă în raionul nostru se poate realiza învățămîntul de 12 ani. Dacă ținem seama de faptul că aceasta ar presupune să adăugăm încă o clasă la actualele școli de 7 ani, observăm că ne-ar trebui, pe lîngă condițiile de care dispunem, noi săli de clasă, cadre calificate, laboratoare etc. Iată deci că este necesar să ne orientăm nu numai după dorința noastră, că trebuie să ținem seama de situația reală. Consider că, în mod just, ministerul a ținut seama de realități în elaborarea propunerilor pe care le discutăm.

O a doua problemă despre care vreau să vorbesc este problema învățămîntului mixt. De fapt, pentru raionul nostru aceasta nici nu constituie o problemă, întrucît învățămîntul, aproape în întregimea lui, este mixt. Nu am întîmpinat niciodată vreo problemă, vreun caz dificil special legat de această situație. Din contră, în multe școli mixte disciplina a fost mai bună chiar decît în școlile pe secții. Eu cred că singurul motiv, singurul argument de care trebuie să ținem seama pentru a trece la generalizarea învățămîntului mixt este acela al condițiilor materiale și cred că nu este chiar atît de greu a crea condiții materiale pentru a se trece la învățămîntul mixt.

Tov. **C. CUZA**, Orașul Stalin: Vorbesc în numele cadrelor de la școala cu limba de predare germană din Orașul Stalin. Părinții și cadrele didactice din această școală cer ca elevii să aibă posibilitatea de a învăța și o altă limbă modernă — franceza sau engleza — în afara limbii materne, care este considerată ca o limbă modernă.

Este necesar să se treacă la repartiția materiei, la istoria literaturii germane, ținîndu-se seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor. Consider că o singură oră de istoria literaturii romîne la clasa a VIII-a este insuficientă. Cerem să se mai adauge o oră, deoarece elevilor școlilor cu limba de predare germană care intră în învățămîntul superior li se cere o pregătire egală cu a elevilor din școlile cu limba de predare romînă. In acest sens cerem ministerului să ia în considerație diferența de programă la limba romînă cu prilejul examenelor de admitere în învățămîntul superior.

Tov. **WIEMAN IOSIF**, Năsăud: Sînt profesor de științe naturale la școala medie nr. 2 din Năsăud. Prima problemă pe care o prezint în fața dv. este în legătură cu chestiunea politehnizării învățămîntului. Formele prin care se realizează politehnizarea sînt multiple. Două pot fi aplicate ușor în școlile noastre: excursiile școlare și activitatea cercurilor. Pentru o bună organizare a excursiilor școlare este necesară ușurarea formalităților.

Unii tovarăși au cerut ca anul școlar să înceapă mai tîrziu. Noi sîntem de aceeași părere cu ei.

Propunem ministerului ca în clasele I—IV elevii să ia cunoștință de istoricul comunei, al satului și al raionului.

In problema cedării localurilor noastre altor instituții, îmi pare rău că trebuie să arăt în fața dv. că ministerul are scăpări. Ar fi de dorit să nu se mai cedeze clădirile de școli.

Sfaturile populare, mai ales în comune, nu acordă atenție îmbunătățirii condițiilor materiale ale școlilor, încarcă cadrele didactice cu sarcini care n-au nimic comun cu activitatea didactică, nu respectă hotărîrea partidului și guvernului cu privire la condițiile de viață și de muncă ale cadrelor didactice.

Inchei cu o rugăminte către Ministerul Invățămîntului: aceea ca organele superioare de îndrumare și control să nu ocolească orașele și satele cu grele legături de tren, cu drumuri stricate, cu lumină electrică defectă, cu aer rece de munte.

Tov. **MARCULESCU CONSTANTIN**, București: Vorbesc ca diriginte al unei clase a VIII-a, pe care o conduc în acest an. O problemă care nu s-a amintit pînă în prezent și care este extrem de importantă pentru desfășurarea procesului de învățămînt este problema disciplinei. Nu putem concepe rezultate bune la învățătură fără o disciplină perfectă. Țin să spun că organizațiile de tineret nu ne-au sprijinit cît ar fi trebuit în această problemă.

Conducerile școlilor nu au ajuns nici ele la cele mai bune soluții.

Vorbim despre supraîncărcarea elevilor, dar se propune ca în clasa a V-a să se predea, pe lîngă geografia fizică generală, și continentul Europa. Nu știu cum va putea face față copilul acestui studiu.

Ca profesor de geografie, salut cu multă satisfacție propunerea Ministerului Invățămîntului de a se preda geografia R.P.R. în clasa a XI-a. Cerem ca ministerul să sprijine profesorii de geografie prin editarea unor lecturi geografice și să editeze albume cu flora și fauna țării.

Țin să amintesc că o lună de zile vacanță de vară nu-i deajuns pentru ca profesorul să se poată odihni și documenta.

Tov. **CRILOV VASILE**, Tulcea: Noi toți ne plîngem că manualele sînt proaste, că nu corespund programelor, că nu sînt accesibile pentru elevi, dar, în același timp, zorim ministerul să se treacă imediat la aplicarea învățămîntului de 11 ani în fiecare clasă deși pînă la începerea noului an școlar sînt mai puțin de 5 luni de zile. Este oare posibil să se tipărească toate manualele necesare în răstimpul acesta atît de scurt? Nu cumva propunerea de a trece imediat la învățămîntul de 11 ani ascunde o primejdie care ar putea să fie foarte neplăcută?

Cred că este cazul să ne gîndim bine la elevii care termină școala medie. Trebuie să desfășurăm o largă activitate pentru îndrumarea lor spre producție.

Tovarășul ministru a spus că pe viitor vor avea loc și alte consfătuiri cu cadrele didactice. Eu propun ca la una din aceste consfătuiri să se discute pe larg problema politehnizării. In același timp, propun să se pornească cu mai multă îndrăzneală la perfecționarea profesorilor de fizică și chimie.

Tov. **PAVLIUC BOGDAN**, Baia Mare: Izvorîte din necesitățile vieții, propunerile ministerului pentru dezvoltarea învățămîntului elementar și mediu sînt binevenite. In numele colectivului profesorilor de fizică și chimie din orașul și raionul Sighet, îmi iau angajamentul că vom căuta să traducem în viață propunerile ministerului, pentru a contribui la dezvoltarea continuă a învățămîntului.

Tov. **IONESCU MIHAI**, Pitești: Vorbesc în calitate de părinte a 7 copii. Propunerile Ministerului Invățămîntului pentru dezvoltarea învățămîntului de cultură generală sînt judicios făcute.

Realizarea politehnizării este asigurată de întregul plan de învățămînt, de manuale, dar și de durata cursurilor de cultură generală de 11 ani și de organizarea bazei materiale: școli, ateliere școlare, unelte, mașini. Mai presus de toate însă succesul depinde de cadre. De aceea, cadrelor didactice trebuie să li se creeze condiții bune de viață și de muncă.

Tov. **GOIA ION**, Baia Mare: O parte însemnată a cadrelor didactice și a părinților din regiunea noastră au venit cu propunerea de a se organiza învățămîntul pe 12 ani. Fără îndoială că această propunere este oarecum justificată. Noi am analizat cum s-ar putea organiza acest învățămînt în regiunea Baia Mare și am ajuns la concluzia că ar fi imposibil de realizat în anul acesta.

In ceea ce privește învățămîntul mixt, noi socotim că de multe ori în școlile mixte disciplina — atît în clasă cît și în afară de clasă — este mai bună decît acolo unde școlile sînt numai de băieți și numai de fete.

Tov. **ȚIRCOVNICU VICTOR**, Oravița: Cadrele didactice din raionul nostru sprijină propunerea Ministerului Invățămîntului de a se trece deocamdată la învățămîntul de 11 ani și apoi la învățămîntul de 12 ani. Vreau să insist asupra învățămîntului mixt. Am funcționat și la școli separate, iar anul acesta lucrez la o școală mixtă. Experiența mi-a dovedit că învățămîntul mixt pune probleme speciale, mai ales în ceea ce privește educația tinerei generații. Practica educativă a dovedit însă faptul că greutățile sau problemele pe care le pune învățămîntul mixt nu sînt probleme irezolvabile. Cadrele didactice din raionul Oravița sprijină trecerea treptată la învățămîntul mixt.

Tov. **MICLOȘ GHEORGHE**, Timișoara: In calitate de părinte a 3 copii, care învață în fiecare din cele trei trepte ale învățămîntului de cultură generală, vreau să-mi exprim și eu părerea cu privire la propunerile făcute de minister în legătură cu prelungirea duratei învățămîntului.

Eu sînt pentru un învățămînt de 11 ani, posibil în etapa actuală. In primul rînd, învățămîntul nostru a cîștigat mult prin eliminarea din planurile de învățămînt a unor materii, prin reforma din 1948. Faptul că se înlocuiește la unele obiecte și clase predarea liniară cu predarea concentrică va contribui, de asemenea, la îmbunătățirea calității învățămîntului. Actuala muncă ce se duce pentru îmbunătățirea programelor și manualelor școlare va asigura o parcurgere mai temeinică a materiei de către elevi. La aceste măsuri se poate adăuga și întărirea legăturilor de colaborare între familie și școală. Familia poate ajuta foarte mult școala prin crearea condițiilor materiale necesare la școală și acasă. Toate acestea, pe lîngă condițiile noi create în țara noastră, sînt garanție suficientă că învățămîntul de 11 ani va da rezultate bune.

Tov. **GEORGESCU OCTAV**, Craiova: Vorbesc în calitate de medic. Una din problemele viu discutate la consfătuirea noastră a fost crearea școlilor mixte. Vreau să arăt că, din punct de vedere fiziologic, din punct de vedere al tulburărilor fiziologice care se produc în perioada 14—18 ani, la băieți și fete, crearea învățămîntului mixt ar fi o greșeală mare.

Este necesar ca școlile să fie întărite cu medici școlari. Și aici vreau să fac o critică Ministerului Sănătății, care duce o politică de igienă școlară greșită. Medici școlari sînt acei medici care au fost altceva vreodată, care au ieșit la pensie, care nu au idee de medicina școlară.

Tov. **ALEXIANU BORIS**, P. Neamț: La școala noastră dimineața învață copiii, iar la cursurile serale părinții lor. Din propunerile ministerului lipsește problema școlilor serale. Ori, dezvoltarea acestor școli în următorii ani și, în special, dezvoltarea școlilor serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc, are perspective foarte mari. Propun ca durata învățămîntului la școlile serale să fie cu un an mai mare ca aceea de la cursurile de zi, să se admită în aceste școli și elevi absolvenți ai școlilor de 7 ani, care nu au reușit să-și continuie studiile la școlile medii și au rămas să lucreze în agricultură; să se introducă în aceste școli și studiul limbilor străine.

Propun ca la institutele pedagogice să se studieze timp de o oră limba rusă în anul II, deoarece majoritatea învățătorilor vor preda la clasele a IV-a limba rusă.

In hotărîrea Nr. 387 se spune că acele cadre didactice care reușesc să obțină calificativul „foarte bine" la toate materiile la I.P.C.D. se bucură de acordarea unui an vechime în plus. Cred că ar fi un stimulent mai puternic pentru cadre, dacă se va acorda un an vechime ținîndu-se cont și de rezultatele obținute în muncă.

Tov. **POPESCU FLORIN**, Fierbinți: S-a discutat foarte mult în consfătuirea noastră, cum era și firesc, despre durata școlarizării și părerile au fost contradictorii. Poate că propunerea mea este îndrăzneață, dar cred că ea ar putea să rezolve și necesitatea unei pregătiri temeinice pentru cei care trebuie să intre în facultăți și necesitatea ca școala de 11 ani să dea cadre și pentru producție — și anume: să se constituie un an pregătitor pentru facultate.

Sînt diriginte la clasa a X-a și această clasă este mixtă. Ei bine, vă pot spune că nu am avut probleme dificile. Dimpotrivă. Rezultatele, atît la învățătură cît și la disciplină, au fost mai bune decît la clasele separate.

Propunem ministerului ca hotărîrile sale să fie redactate cu mai multă claritate. Voi da un singur exemplu: O hotărîre prevede că activitatea obligatorie a profesorului este de 6 ore pe zi: 3 ore cursuri și 3 ore activitate metodică. Avem informații că în Capitală, la unele școli, această hotărîre s-a interpretat în sensul că profesorul trebuie să stea 6 ore pe zi în școală, în care timp nu are voie să citească lucrări de metodică, să corecteze chiar lucrările. Eu înțeleg că în această activitate metodică intră și consiliul pedagogic și cercul pedagogic și colectivele metodice și pregătirea lecțiilor etc.

Tov. **CORTEC O.**, Sighet. Invățătorii și profesorii de la școala ucraineană din Sighet, studiind programa pentru predarea gramaticii limbii ucrainene, găsesc că este necesar ca ea să se predea în 3 ore pe săptămînă la clasele V—VII. Numărul de 2 ore prevăzut pentru aceasta îl considerăm prea mic. Cerem ministerului să dea atenție cerinței noastre, deoarece numai însușirea profundă de către elevi a limbii materne va ajuta la însușirea celorlalte limbi și a celorlalte materii. Rugăm de asemenea ministerul să sprijine lărgirea învățămîntului de 7 ani cu limba de predare ucraineană.

Tov. **ENACHESCU GHEORGHE**, Reghin: In numele părinților din raionul și orașul Reghin mulțumesc ministerului pentru invitația de a participa la această însemnată consfătuire. Prezența noastră aici este o dovadă că conducerea democratică nu pune în fața poporului fapte înainte de a cere părerea maselor. Acesta este un lucru deosebit de important.

Expun părerea părinților din Reghin cu privire la durata învățămîntului atunci cînd afirm că trebuie să se treacă la învățămîntul de 12 ani. Dacă nu se poate acum, atunci în cel mai scurt timp posibil.

In legătură cu școlile mixte trebuie să arăt că noi, părinții din Reghin, sîntem cu totul împotriva lui, cel puțin începînd de la clasa a V-a în sus. Pînă la clasa a IV-a învățămîntul mixt este posibil și nu împiedică buna dezvoltare a procesului de învățămînt. Dela vîrsta de 12 ani în sus noi considerăm că nu este bine ca elevii și elevele să învețe în clase comune.

Tov. **GAFIȚEANU DUMITRU**, conf. univ. de la Universitatea din Iași: In problema duratei școlii trebuie să privim lucrurile realist și totodată să nu ne pripim. Din expunerile pe care le-am ascultat, am reținut că acum nu există condiții pentru școala de 12 ani. Dacă nu ținem seama de această realitate, riscăm să nu obținem rezultatele pe care le așteptăm și le dorim toți, de aceea sînt pentru durata învățămîntului de 11 ani.

In 1948, cînd eram director la liceul din Iași, acel liceu a devenit mixt. Cu trecerea timpului, am constatat o îmbunătățire foarte însemnată în ceea ce privește disciplina și studiul.

Am o cerere din partea cadrelor de la Universitatea din Iași, care au studiat cu atenție propunerile ministerului: să se reînființeze secțiile desființate în 1948, secția de limbi străine, de limbi clasice și de pedagogie-psihologie, în scopul pregătirii cadrelor necesare pentru predarea obiectelor ce se introduc acum în planul de învățămînt al școlii medii.

Tov. **GELELETU MIHAI**, Alexandria: In orașul Alexandria se simte de cîțiva ani nevoia înființării unei școli medii, deoarece orașul și raionul dau anual circa 500-600 de absolvenți de 7 clase elementare, pe care singura școală medie existentă în localitate și centrul școlar agricol nu-i pot cuprinde.

Recenta hotărîre a Consiliului de Miniștri reglementează activitatea obștească a cadrelor didactice. Totuși, secția de învățămînt a raionului Alexandria nu respectă întocmai această hotărîre.

O cauză care a contribuit la scăderea nivelului învățămîntului în unele școli a fost atitudinea greșită a unor cadre didactice care promovau elevii după lozinca, greșit înțeleasă: nici un repetent, nici un corigent la sfîrșitul anului. Cu toate că ministerul a reglementat prin ultimile dispoziții această problemă, mai există unii care persistă în această mentalitate.

Tov. **ALEXANDRU CORNEICIUC**, Bran: Părinți sau slujitori ai școlii, sîntem adunați aci ca să participăm la rezolvarea unei probleme foarte importante — și anume: îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Toți dorim același lucru: să avem elevi cît mai bine pregătiți.

Pregătirea temeinică a cadrelor, încadrarea școlilor cu profesori și învățători corespunzători trebuie să fie o preocupare de seamă a Ministerului Invățămîntului. In strînsă legătură cu această problemă, s-a discutat chestiunea școlilor pedagogice și a institutului. Să creăm instituții de învățămînt, fie că se vor numi institute, fie că se vor numi școli de pregătire a învățătorilor — dar care să dea elevilor cultură generală și măiestrie pedagogică.

Sînt de părere să trecem la un învățămînt de 11 ani, dar pe baze solide, cu cadre bine pregătite. Să ne îndreptăm privirea cu mare luare aminte asupra pregătirii celor cărora li se încredințează munca de instruire și educare, adică asupra pregătirii învățătorilor și profesorilor.

Tov. **PTEANCU PAUL**, Carei: Propunerile Ministerului Invățămîntului sînt bine venite; ele au fost clar dezbătute în cadrul conferințelor raionale ale cadrelor didactice și ale părinților de pe tot cuprinsul patriei noastre.

In legătură cu învățămîntul politehnic: pe terenul școlar experimental se pot organiza lucrări practice fără investiții speciale, prin mijloace locale. Propunem Ministerului Invățămîntului să introducă imediat în plan lucrările practice agricole într-o serie de școli care ar avea posibilități să dezvolte elemente de politehnizare în sectorul agricol.

Pentru a dezvolta dragostea elevilor pentru agricultură, pentru a crea cadre tinere care să îndrăgească munca agricolă, socotesc că este necesar să se dea o amploare mai mare muncii tinerilor naturaliști.

CORNEL CIRSTOI, Tg. Jiu: Sînt în totul de acord cu propunerea ministerului de a se trece la un învățămînt de 11 ani. Sînt tovarăși care au cerut să se prelungească perioada de școlarizare la 12 ani. Cei mai mulți dintre aceștia muncesc la orașe. Este adevărat că la oraș se pot crea condiții pentru un învățămînt de 12 ani; la sate însă aceasta nu se poate încă realiza. O altă problemă trebuie să ne intereseze pe noi și anume reducerea planului de învățămînt astfel încît lecțiile, activitățile școlare și extrașcolare să nu ceară elevului mai mult de 5—6 ore de muncă pe zi.

Trebuie realizată de asemenea stabilitatea cadrelor didactice la catedră și stabilitatea planurilor de învățămînt. Acestea sînt condiții necesare pentru o activitate rodnică și o temeinică pregătire a elevilor.

In legătură cu perfecționarea cadrelor didactice aș vrea să subliniez necesitatea unei mai minuțioase pregătiri a cursurilor, pentru ca pedagogii care le urmează să cîștige cît mai mult.

Consfătuirea pe țară a cadrelor didactice și a părinților elevilor

Cuvîntarea tov. acad. Ilie Murgulescu

În după amiaza zilei de 25 aprilie au luat loc la masa prezidiului tovarășii Chivu Stoica, Miron Constantinescu, acad. Ilie Murgulescu, Costin Nădejde, C. Drăgulescu, C. Dinculescu, T. Bugnariu, N. Șipoș, Z. Brumaru și Savin Nicolae. A luat cuvîntul tov. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, care a rostit cuvîntarea pe care o publicăm mai jos. Tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., a rostit cuvîntarea pe care o publicăm în pag. 1—2 Cuvîntul de închidere a fost rostit de tov. C. Drăgulescu, locțiitor al ministrului Învățămîntului.

Școala de cultură generală reprezintă principalul factor al revoluției culturale care se desfășoară în țara noastră odată cu construirea bazei economice a socialismului. In cadrul înfăptuirii acestei opere istorice și în etapa actuală de dezvoltare a Republicii Populare Romîne, școala de cultură generală are de îndeplinit următoarele sarcini importante:

— Să asigure cetățenilor din Republica Populară Romînă dreptul la învățătură prin învățămîntul elementar general, obligatoriu și gratuit, pentru închiderea definitivă a izvoarelor analfabetismului.

— Să contribuie la ridicarea nivelului cultural al poporului muncitor prin generalizarea învățămîntului de 7 ani și extinderea învățămîntului mediu.

— Să asigure promoții de absolvenți ai școlii de 7 ani și ai cursului mediu după cerințele învățămîntului pentru pregătirea cadrelor, reprezentate prin școlile profesionale, școlile tehnice și instituțiile de învățămînt superior, în care se pregătesc muncitori calificați, cadrele medii și superioare necesare construirii socialismului.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini, învățămîntul de cultură generală s-a dezvoltat cu mare avînt în anii puterii populare. A crescut numărul claselor elementare (I—IV), iar cuprinderea copiilor de virstă școlară în învățămîntul elementar a devenit aproape totală. O mare dezvoltare a cunoscut după Reforma învățămîntului din 1948, învățămîntul de 7 ani care primește anual peste 62% din absolvenții clasei a IV-a a școlilor elementare. Numărul elevilor din învățămîntul mediu a ajuns de trei ori mai mare decît în anul 1938/1939.

Condiții largi de dezvoltare asigură regimul democrat-popular din R.P.R. învățămîntului minorităților naționale în limba maternă. Astăzi, funcționează în țara noastră peste 3.000 școli și instituții preșcolare în care se predă în 15 limbi vorbite de minoritățile naționale.

Pentru a pune școala în slujba operei de construire a socialismului, a trebuit să fie schimbate fundamental conținutul și orientarea învățămîntului de toate gradele moștenite de la regimul burghezo-moșieresc. In regimul democrat-popular conținutul învățămîntului de cultură generală este determinat de sarcinile de mare răspundere ce revin școlii, de a crește un tineret multilateral dezvoltat, înarmat cu cunoașterea legilor naturii și societății, cu o concepție științifică despre lume, capabil să aplice cunoștințele în practică, educat în spiritul dragostei fierbinți față de patrie, față de oamenii muncii din lumea întreagă.

Bazele școlii noi în Republica Populară Romînă au fost puse prin Reforma Învățămîntului din 1948, „care marchează hotarul dintre școala veche burgheză și școala nouă, a regimului de democrație populară".[1])

După Reformă, Ministerul Învățămîntului a desfășurat o largă acțiune și intensă activitate pentru a asigura procesului instructiv-educativ din noua școală un conținut nou, o nouă orientare. Planuri noi de învățămînt, programe și manuale școlare, metodici și îndrumări metodice diverse au fost puse la îndemîna slujitorilor școlii și elevilor. Dificultățile inerente acestei complexe munci de reconstrucție a învățămîntului au putut fi învinse, în cea mai mare parte prin folosirea bogatei și valoroasei experiențe a școlii sovietice. In felul acesta s-a putut asigura învățămîntului nostru de cultură generală o orientare realist-științifică, un conținut instructiv-educativ legat de construirea socialismului în țara noastră, de lupta oamenilor muncii din lumea întreagă pentru pace, pentru progres, pentru socialism. **(Aplauze).**

An de an s-a ridicat nivelul predării și s-a îmbogățit conținutul instructiv-educativ al învățămîntului.

Dar, ritmul progresului realizat de școala de cultură generală este prea încet în raport cu posibilitățile și cu condițiile de muncă oferite învățămîntului de statul nostru democrat-popular.

Prin lucrările Congresului al II-lea al P.M.R., s-au trasat importante sarcini învățămîntului din țara noastră. Invățămîntul de toate gradele, institutele științifice, diferite instituții de culturalizare a maselor se vor bucura și în al doilea cincinal de o atenție deosebită. Pentru ridicarea continuă a nivelului cultural al poporului se va dezvolta, potrivit directivelor Congresului al II-lea al partidului, învățămîntul de 7 ani, pentru a cuprinde circa 90% din absolvenții școlilor elementare și se vor pregăti condițiile pentru trecerea în decursul cincinalului următor la învățămîntul de 7 ani general și obligatoriu. Ținînd seama de sarcinile școlilor de cultură generală de a da tinerei generații cunoștințele științifice de bază și de a crea absolvenților școlilor medii posibilitatea alegerii libere a profesiunii, directivele subliniază necesitatea ca în aceste școli activitatea instructiv-educativă să se îndrepte și către formarea deprinderilor practice, prin legarea învățămîntului de munca productivă.

Congresul al II-lea al partidului ridică în fața școlii de cultură generală problema îmbunătățirii radicale a conținutului învățămîntului. Trebuie să se îmbunătățească pregătirea tineretului în domeniul științelor matematice, al științelor naturale, al științelor fizico-chimice, să se îmbogățească programele școlare cu cunoștințe cerute de perspectivele folosirii energiei atomice.

Prin înfăptuirea sarcinilor puse învățămîntului de cultură generală de către Congresul al II-lea al P.M.R., trebuiesc eliminate cauzele care grevează ritmul de dezvoltare și de ridicare a nivelului școlii de cultură generală.

Una din principalele cauze ale încetinelii mersului înainte al școlii noastre de cultură generală o constituie supraîncărcarea elevilor. Fenomenul de supraîncărcare trage atît de greu în cumpăna dificultăților cu care luptă învățămîntul și are aspecte atît de complexe, încît Ministerul Învățămîntului l-a pus în centrul preocupărilor sale și al măsurilor pe care le-a propus pentru îmbunătățirea și ridicarea nivelului învățămîntului. Mărirea duratei de școlarizare, elaborarea unui nou plan de învățămînt întocmit pe baza principiului de predare concentrică, punerea în vigoare a noi programe de învățămînt, a noi manuale, îmbunătățirea predării a cadrelor didactice și alte elemente pe care le vom analiza mai jos — toate aceste măsuri au în ultima analiză legătură strînsă cu problema supraîncărcării — reprezintă tot atîtea măsuri pentru a combate și a lichida supraîncărcarea și a asigura elevilor cele mai bune condiții pedagogice de învățătură.

Durata școlarizării reprezintă în ordine firească primul factor care poartă cauza supraîncărcării. De aceea, stabilirea duratei de școlarizare s-a bucurat de un examen foarte atent din partea conducerii Ministerului Învățămîntului. In propunerile sale, Ministerul Învățămîntului a arătat principiul după care s-a condus la stabilirea duratei de școlarizare: asigurarea unei pregătiri multilaterale și temeinice elevilor și absolvenților școlii de cultură generală, legate de viață, de practica construirii socialismului. Tot în propunerile Ministerului Învățămîntului a fost arătat că „există posibilitatea de a desfășura învățămîntul de cultură generală din școala regimului de democrație populară pe 11 ani, fără a micșora volumul de cunoștințe predate în școala veche de 12 ani, fără supraîncărcarea elevilor și fără a renunța la unele elemente pozitive ale planurilor de învățămînt din școala veche. Dimpotrivă, se subliniază în propunerile ministerului, folosind principiile pedagogiei noastre înaintate la întocmirea planurilor și programelor și a manualelor de învățămînt și în predarea lecțiilor, vom putea transmite absolvenților școlii noastre mai multe cunoștințe științifice și de calitate mai bună decît în trecut". Dar posibilitatea de a desfășura un învățămînt de calitate pe o durată de școlarizare de 11 ani apare și mai evidentă în lumina cifrelor comparative din anexa 5 care face parte din propunerile Ministerului Învățămîntului publicate în continuare în „Gazeta învățămîntului" din 30 martie 1956.

Permiteți-mi deci ca foarte pe scurt să mă refer la aceste date:

Din tabelul comparativ se poate vedea că la nici un obiect important, care profilează învățămîntul nostru și îi asigură orientarea realist-științifică, nu avem în proiectul noului plan de învățămînt, un număr de ore mai mic — sau sensibil mai mic — decît în școala din care am considerat două momente importante: școala lui Spiru Haret și școala după Reforma din 1934. De asemenea, numărul orelor afectate la fiecare obiect este foarte aproape de numărul orelor prevăzute în planul de învățămînt al școlii sovietice. Bunăoară, la limba romînă în proiectul nostru sînt afectate pe parcursul învățămîntului gimnazial (clasele V-VII) 17 ore în total; în gimnaziul dinainte de 1923 erau numai 13 ore, iar în gimnaziul de după 1934, găsim 17 ore. Pentru studiul limbilor moderne, în proiectul de plan propus pentru 1956/57 se găsesc înscrise 15 ore; în gimnaziul dinainte de 1923, din cauza cunoscutei ploconeli față de occident, se găsesc înscrise 20 ore, număr care după 1934, a fost redus la numai 12 ore. Prin urmare în planul de învățămînt pe care-l propunem pentru noul curs de gimnaziu se prevede un număr de ore pentru limbile moderne mai mare decît în planul de învățămînt de după 1934. La istorie avem același număr de 8 ore, pe parcursul claselor V-VII ca și în gimnaziul dinainte de 1923 și în gimnaziul de după 1934; în clasele V-VII din școala sovietică sînt prevăzute 6 ore.

La matematică, tovarăși, în școala noastră sînt înscrise, în proiectul planului viitor de învățămînt, 16 ore pe parcursul claselor V—VII. Pe parcursul gimnaziului dinainte de 1923 ca și după 1934 sînt prevăzute numai 12 ore. Caracterul realist-științific al școlii noastre atît față de școala care s-a bucurat de o largă apreciere a lui Spiru Haret, cît și față de școala de după 1934 apare evident. In sistemul sovietic sînt prevăzute pentru matematică 18 ore pe parcursul claselor V—VII. La fizică noi avem 5 ore față de 4 ore din gimnaziile dinainte de 1923 și de după 1934.

La chimie avem 3 ore în clasa a VII-a, la fel ca în gimnaziul de după 1934 și cu o oră mai mult decît în gimnaziul dinainte de 1923, și așa mai departe.

Cîteva referiri și la cursul de liceu. La limba romînă avem prevăzute în proiectul de plan (secția reală) pe parcursul școlii medii — pe parcursul liceului — 12 ore, ca și în școala de după 1934 și cu o oră în plus față de școala lui Spiru Haret. In școala sovietică sînt înscrise 13,5 ore de limba rusă, la cursul mediu. La limbile moderne s-au prevăzut 20 ore; în școala dinainte de 1923 erau înscrise 28 ore, iar în școala de după 1934 numai 23 ore, prin urmare cifre perfect comparabile.

Trec peste economia politică și alte obiecte din plan pentru care este prevăzut același număr de ore în școala noastră, ca și în școala veche, pentru a mă opri puțin la studiul matematicii. Pentru matematică s-au înscris în planul nou de învățămînt, pe parcursul școlii medii, 22 ore. In liceul real al lui Spiru Haret erau prevăzute 21 ore, iar la secția științifică din școala de după 1934 găsim numai 16 ore. Fără a mai continua cu exemplele, rezultă din cele spuse că din punct de vedere al volumului de ore prevăzut în noul plan de învățămînt pentru obiectele principale care profilează învățămîntul nostru realist-științific, avem date toate condițiile pentru a desfășura cu succes învățămîntul de cultură generală din R.P.R. pe 11 ani. Dar examinînd tabloul comparativ la care m-am referit, unii tovarăși ar putea fi înclinați să considere planul de învățămînt propus de Ministerul Învățămîntului, cu 32 ore săptămînal la clasele V-XI, ca supraîncărcat față de planul școlii vechi dinainte de 1923, în care figurează numai 27—28 ore săptămînal pe clasă. Această impresie se poate repede spulbera dacă ne reamintim că înainte de primul război mondial ora de clasă din școala lui Haret nu era de 50 de minute, ci de 60 de minute, după care urma pauza de 10 minute. Dacă facem socoteala exactă a timpului petrecut de elevi în clasă, rezultă imediat că în școala din acea vreme elevii făceau lecții de fapt cu 50 de minute pe zi mai mult decît în cele 5 ore de cîte 50 de minute de astăzi, adică total 6 ore de astăzi pe zi. Aceasta duce în realitate la un plan de învățămînt cu 33—34 ore de cîte 50 de minute pe săptămînă. După primul război mondial s-a abandonat sistemul orei de 60 de minute, trecîndu-se la ora de 50 de minute, dar nu-mi reamintesc că după aceea să se fi ținut în școală mai puțin de 5 ore pe zi, ceea ce face în total 30 de ore de lecții săptămînal. In școala noastră sînt prevăzute 30 de ore pe săptămînă de lecții și 2 ore de lucrări practice. Ministerul Învățămîntului a subliniat marea însemnătate a lucrărilor practice nu numai pentru procesul de politehnizare, dar și pentru caracterul lor recreativ. In sfîrșit, dacă trecem la liceul de după 1934, găsim aci în planul de învățămînt 32 de ore de lecții săptămînal, cu 2 ore mai mult decît în propunerile Ministerului Învățămîntului. Și cu toate acestea, tovarăși, nu-mi aduc aminte să fi auzit pe cineva că sistemul școlar de după 1934 cauza supraîncăcarea elevilor, afară de cîteva glasuri de pedagogi mai mult sau mai puțin originali.

Din această sumară analiză rezultă că pentru desfășurarea unui învățămînt care poate îndeplini sarcinile puse de Congresul al II-lea al partidului, este suficientă o durată de școlarizare de 11 ani. Totuși, în secțiunea V-a din „Propunerile" publicate în „Gazeta învățămîntului" din 23 martie 1956, Ministerul Învățămîntului a considerat și condițiile în care ar putea fi pusă în discuție trecerea la un învățămînt de cultură generală pe 12 ani.

Așa cum s-a arătat în propunerile Ministerului Învățămîntului — trecerea la un învățămînt de cultură generală desfășurat pe 12 ani s-ar putea justifica dacă ne-am propune să atingem obiective noi prin introducerea sau întărirea unor elemente care ar lipsi sau ar fi prea puțin cuprinse în planul de învățămînt pe 11 ani. Ministerul Învățămîntului a arătat, de asemenea, în propuneri că astfel de elemente, determinante pentru conținutul unui învățămînt general cu caracter politehnic, cărora planul de 11 ani nu le-a putut acorda dezvoltarea necesară, sînt lucrările practice. Pregătirea practică multilaterală a elevilor în cadrul a 2 ore pe săptămînă — în ateliere, pe loturile școlare, în producție — poate fi privită aproape de pe acum ca insuficientă. Și Ministerul Învățămîntului presupune, anticipînd, că în viitor, odată cu accentuarea caracterului politehnic al învățămîntului de cultură generală, 2 ore pe săptămînă de lucrări practice se vor dovedi și mai neîndestulătoare pentru întărirea legăturii școlii cu practica, cu viața. De altfel, constatările și încercările făcute în unele școli din U.R.S.S. au arătat că mai ales pentru practica în producție a elevilor din anii superiori de la clasa a VIII-a sînt necesare 4 sau chiar mai multe ore săptămînal de lucrări practice, pentru a putea face față tuturor formelor de activitate practică proprii învățămîntului politehnic: instrucție în atelierele școlare, activitatea pe loturile școlare experimentale, practică în producție și altele.

Pentru întărirea legăturii școlii cu practica va fi deci avantajos în viitor să se introducă în planul de învățămînt 4 ore de lucrări practice săptămînal. In școala de 11 ani această cerință nu poate fi îndeplinită în condițiile din țara noastră decît prin supraîncărcarea elevilor. Desfășurarea învățămîntului de cultură generală pe 12 ani ar permite organizarea unei școli în care elevii ar putea primi nu numai o temeinică pregătire teoretică, dar să-și însușească, totodată, și prețioase deprinderi de muncă practică și chiar un început de pregătire profesională, pe care și-ar putea-o completa în producție, la locul de muncă, fără a mai fi în general nevoie să treacă prin școala profesională sau tehnică de azi.

Examinînd însă condițiile din țara noastră Ministerul Învățămîntului a arătat că nu sînt și nu pot fi înfăptuite în grabă condițiile necesare pentru a valorifica cadrul larg al unei școli de 12 ani pentru întărirea legăturii cu practica, pentru realizarea unui învățămînt politehnic complect.

Folosirea fructuoasă a celor patru ore înscrise în planul de învățămînt pentru pregătirea practică a elevilor în sistemul de 12 ani presupune îndeplinirea prealabilă a următoarelor condiții:

— Pe lîngă școlile medii și de 7 ani să existe mici ateliere școlare și loturi experimentale pentru instruirea practică a elevilor.

— Să dispunem de personal didactic competent pentru a preda orele de activitate practică, mai ales în ateliere.

— Intreprinderile industriale, S.M.T.-urile, gospodăriile de stat, gospodăriile agricole colective să ofere condiții minime pentru practica în producție a elevilor de la școala de cultură generală.

Dar, așa cum se precizează mai departe în materialul propunerilor, niciuna din aceste condiții nu este astăzi îndeplinită. Școlile medii și de șapte ani, cu extrem de rare excepții, n-au ateliere, iar unele — așa cum au arătat și mulți tovarăși care au luat cuvîntul în cadrul consfătuirii — n-au asigurate nici loturile școlare experimentale; cadrele didactice existente n-au fost pregătite pentru învățămîntul general politehnic. Activitatea de lămurire a întreprinderilor industriale și agricole în vederea participării lor active la procesul de politehnizare a școlii de cultură generală nici n-a fost începută. Prin urmare, lipsesc condițiile minime pentru a valorifica cu adevărat sporirea duratei de școlarizare a învățămîntului de cultură generală la 12 ani.

Să menționez că însăși ipoteza de calcul a Ministerului Învățămîntului — potrivit căreia prin acordarea unui număr mic de ore pentru lucrările practice, necesare întăririi caracterului politehnic al învățămîntului de cultură generală, ar trebui prelungită durata de școlarizare — nu este sigură. In adevăr, nu cunoaștem bine metodologia învățămîntului politehnic și nu putem întrevedea urmările fericite pe care le va avea întărirea activităților practice asupra dezvoltării capacității de învățare, de asimilare a elevilor. In asemenea condițiuni anticipația Ministerului Învățămîntului despre necesitatea unui învățămînt desfășurat pe 12 ani pentru întărirea caracterului său politehnic, are nevoie de serioase verificări pe parcursul însuși al dezvoltării perfecționării învățămîntului politehnic.

La rezervele astfel formulate față de trecerea imediată la o școală de 12 ani, trebuie să mai adăugăm și dificultățile de ordin material: lipsa de săli de învățămînt, lipsa utilajului necesar, a laboratoarelor și a cadrelor didactice, care au fost cu mult discernămînt subliniate de numeroși tovarăși care au luat cuvîntul de la această tribună.

Din motivele arătate, Ministerul Învățămîntului socotește că înainte de a trece la o durată de școlarizare de 12 ani este în orice caz obligatoriu, nu numai avantajos, să străbatem o etapă în care învățămîntul de cultură generală să fie desfășurat pe 11 ani. In această etapă ar urma să fie îndeplinite următoarele sarcini:

— generalizarea învățămîntului de 7 ani și dezvoltarea învățămîntului mediu pentru a cuprinde cel puțin 50—60% din absolvenții clasei a VII-a, pentru a avea o masă mare de absolvenți a 11 clase pregătiți în învățămîntul politehnic, spre a putea să ne dăm mai limpede seama de conținutul și urmările învățămîntului politehnic,

— pregătirea personalului didactic capabil să contribuie la introducerea învățămîntului politehnic la școala de cultură generală și, în sfîrșit,

— atragerea întreprinderilor industriale și agricole în acțiunea de politehnizare a școlii.

Așa cum s-a subliniat și altă dată, acțiunea de politehnizare mai mult poate ca alte probleme de învățămînt public, devine o chestiune a întregului popor. Intreprinderile industriale, S.M.T.-urile, G.A.C. G.A.S., și chiar gospodăriile individuale trebuiesc lămurite și convinse de necesitatea de a contribui, pe linia care se va indica de partid și guvern, la promovarea învățămîntului politehnic de cultură generală în țara noastră.

Tovarăși, Ministerul Învățămîntului apreciază că în acest fel trebuiesc înțelese sarcinile urgente puse de partid și guvern în vederea dezvoltării și îmbunătățirii învățămîntului de cultură generală. Pentru îndeplinirea acestor sarcini trebuie să ne încordăm forțele, să luptăm cu tot avîntul nostru patriotic. Cînd va veni timpul, dacă previziunile Ministerului Învățămîntului sînt juste, se va examina și problema trecerii la o școală de 12 ani: fiecare acțiune la locul și la timpul său.

De aceea, să desfășurăm începînd cu anul 1956—57 un învățămînt de calitate, un învățămînt cu nivel ridicat, pe o durată de școlarizare de 11 ani. In această durată de școlarizare de 11 ani Ministerul Învățămîntului a încadrat proiectele planurilor de învățămînt care v-au fost aduse la timp la cunoștință. La baza întocmirii planurilor de învățămînt au fost puse principii care au găsit aprobarea dumneavoastră unanimă:

— Predarea — integral sau parțial — concentrică a unor materii;

— bifurcarea cursului mediu pe două secții — reală și umanistică;

— introducerea învățămîntului politehnic, prin introducerea a două ore săptămînal de îndeletniciri practice precum și prin asigurarea unui volum de ore corespunzător disciplinelor care constituie baza învățămîntului politehnic; matematica, științele fizico-chimice, științele biologice, desen liniar;

— asigurarea pregătirii ideologico-politice a absolvenților învățămîntului mediu prin introducerea Constituției R.P.R. în clasa a VII-a, a economiei politice, a bazelor marxism-leninismului în cursul mediu.

Tovarăși, proiectele de plan care v-au fost prezentate nu au pretenția să întrunească atributele perfecțiunii. De altfel, de aceea au și fost supuse examenului, analizei dumneavoastră, în cadrul acțiunii largi de consultare, care se apropie de încheiere, pentru a putea fi îmbunătățite. Nici un lucru omenesc nu este perfect, dar toate lucrurile omenești pot să fie îmbunătățite.

In cadrul consfătuirii s-au făcut ministerului numeroase propuneri și observații de amănunt, privind îmbunătățirea planului de învățămînt. Unele se referă la predarea istoriei la clasa a V-a, altele la predarea științelor naturale. S-au făcut de asemenea propuneri privitoare la trigonometrie, la redistribuirea orelor de geografie și altele. Ministerul Învățămîntului reține propunerile și sugestiile primite în consfătuire privind îmbunătățirea planurilor de învățămînt, pe care le va examina cu atenție. Bineînțeles că în „Gazeta învățămîntului" coloanele sînt deschise atît Ministerului Învățămîntului cît și dumneavoastră pentru a apăra punctele de vedere pe care fiecare le socotește juste.

Tovarăși, o atenție deosebită vom acorda definitivării planului de învățămînt pentru minoritățile naționale. Principiul după care noi ne-am condus la întocmirea planurilor de învățămînt pentru școlile minorităților naționale este cunoscut din cuprinsul planurilor ministerului și poate fi enunțat în felul următor:

— Să se asigure elevilor din școlile minorităților naționale aceeași pregătire, prin studiul acelorași obiecte, cu același număr de ore, după aceleași programe și după aceleași manuale — cu excepția, evident, a limbii materne și a limbii romîne — ca și elevilor din școlile romîne. Am fost și sîntem convinși că acest principiu este just. In felul acesta, absolvenții din școlile minorităților naționale de 7 sau de 11 ani vor avea același nivel de pregătire ca și absolvenții școlilor de 7 și de 11 ani din școlile romîne. In adevăr, o parte din absolvenții școlilor de 7 ani ale unor minorități naționale își continuă studiile în școli romîne de 11 ani, o altă parte se îndreaptă spre școlile profesionale. Ei se prezintă la examenul de admitere în clasa a VIII-a sau în școlile profesionale alături de absolvenții școlilor romîne de 7 ani, cu care trebuie să stea pe picior de absolută egalitate, prin pregătirea lor la toate obiectele de examen.

Dintre absolvenții școlilor de 11 ani ale minorităților naționale, numai o parte din absolvenții școlilor maghiare pot continua studiile superioare în limba maternă, în institutele și facultățile cu limba de predare maghiară. Ceilalți se îndreaptă în general, spre instituțiile de învățămînt superior cu limba de predare romînă, unde sînt primiți în urma unui examen de admitere pe care îl trec în aceleași condiții ca și absolvenții școlilor romîne de 11 ani. S-a apreciat că ar fi profund nedemocratic ca absolvenții școlilor minorităților naționale să fie lăsați să intre în viață și să se prezinte în fața altor instituții de învățămînt unde ar vrea să-și continue studiile, în situație de inferioritate față de elevii din școlile romîne, prin aceea că unele obiecte le-au fost predate în școala de cultură generală într-un număr mai mic de ore, că la unele obiecte erau utilizate alte programe, mai restrînse, mai comprimate decît în școlile romîne.

Totuși unii tovarăși profesori de la școli ale minorităților naționale și-au manifestat preferința pentru ajustarea unor obiecte din planurile de învățămînt (a doua limbă modernă, fizica) în vederea redistribuirii orelor luate de la aceste obiecte pentru dezvoltarea studiului limbii materne și limbii romîne.

Ministerul Învățămîntului, deși a chibzuit cu grijă la întocmirea planurilor pentru școlile minorităților naționale va examina cu toată atenția propunerile tovarășilor. Insă noi credem că este cazul ca și tovarășii să reexamineze justețea principiilor după care ministerul s-a condus și să aprecieze bunele intenții cu care a procedat la aplicarea acestor principii.

Ministerul Învățămîntului, analizînd situația diferitelor școli ale minorităților naționale din punctul de vedere al limbii de predare în școală, le-a diferențiat în două grupe. Prima grupă, reprezentată prin școlile cu limbile de predare rusă și germană, cuprinde școli într-una din cele două limbi moderne care se studiază în școala noastră de cultură generală. A doua grupă cuprinde școlile în celelalte limbi ale minorităților naționale. Complectări la acest principiu de diferențiere au adus cîțiva tovarăși, printre care tovarășa Negrea Julieta de la București și tov. G. Savu de la școala rusă din Brăila. Semnalînd că există școli ale minorităților naționale în care elevii cunosc foarte bine limba romînă au propus ca elevii din aceste școli să învețe limba romînă după programele și manualele valabile pentru școlile romîne. De această propunere se va ține de asemenea seamă.

Tovarăși, trebuie să observăm că Ministerul Învățămîntului a procedat cu prea mare întîrziere la un studiu temeinic al condițiilor de predare a limbii materne și limbii romîne în diferitele școli ale minorităților naționale. Abia acum cîteva luni s-a format un colectiv care a primit sarcina ca împreună cu tovarășii profesori și directori ai școlilor minorităților naționale să analizeze problemele predării celor două limbi în fiecare categorie de școli și să depună Ministerului Învățămîntului concluzii privind îmbunătățirea studiului limbii materne și limbii romîne în aceste școli. Lucrul acesta trebuia să fie făcut mai de mult.

Observații prețioase pe care noi le vom analiza cu atenție au făcut tovarășa Zakárias de la Sf. Gheorghe, tovarășul Cosma Béla de la Tîrgu Mureș, tov. Tittel Andrei de la Odorhei și alții, cărora le adresăm apelul ca împreună cu Direcția noastră generală și cu alți tovarăși din școlile în care ei își desfășoară munca, să conlucreze strîns pentru a definitiva în cele mai bune condiții planurile de învățămînt, programele, și manualele necesare școlilor cu limba de predare maghiară.

De la școlile cu limba de predare germană am primit propuneri judicioase din partea tov. Fuchs Friede din Timișoara, Brekner Maria, regiunea Stalin, și alții care de asemenea vor fi examinate cu atenție. In ce privește introducerea unei limbi moderne ca limba franceză sau engleză prin ore facultative în școlile minorității germane, ministerul crede că propunerea poate fi privită de pe acum ca acceptată.

Tovarăși, planurile de învățămînt, așa cum just a observat tov. Chircev, conferențiar la Universitatea „V. Babeș" din Cluj, nu sînt singurele care determină regimul de muncă al elevilor, nu condiționează singure fenomenul de supraîncărcare. Planurile de învățămînt chiar și cu mai puțin de 32 ore săptămînal pot să ducă la fenomene de supraîncărcare dacă mai ales orariile nu sînt bine întocmite. Ministerul Învățămîntului s-a preocupat puțin de această problemă, deși n-a scăpat-o complect din vedere. Am așteptat din partea tovarășilor care au luat cuvîntul la această consfătuire mai multe îndemnuri, mai multe elemente din experiența proprie pe baza cărora să se poată elabora îndrumări generale pentru întocmirea orariilor. Vă încredințăm că ne vom ocupa îndeaproape cu elaborarea unor principii sănătoase pentru întocmirea orariilor pe care le vom comunica la timp pentru ca prin orarii bine întocmite să se poată valorifica calitățile reale ale planurilor noi de învățămînt.

Un alt element, în afară de orele de clasă, care contribuie la supraîncărcarea elevilor sînt și anumite activități în afară de clasă, în afară de școală. Ne-am așteptat ca unii dintre dvs. care cunosc bine cazuri de supraîncărcare prin astfel de activități să le fi combătut de la această tribună. Ministerul Învățămîntului împreună cu comitetul central al U.T.M. vor analiza această situație și de comun acord vor elabora un sistem de măsuri pentru a asigura elevilor cel puțin 4 dacă nu chiar 5 jumătăți de zi libere în săptămînă.

Tovarăși, în afară de planuri, în afară de acțiuni extrașcolare, un alt element care condiționează regimul de activitate al elevilor, și care poate contribui esențial la producerea fenomenului de supraîncărcare sînt programele. De aceea, Ministerul Învățămîntului, așa cum ați observat din ultimele numere ale „Gazetei învățămîntului", va supune observației și dezbaterii cadrelor didactice toate programele de învățămînt. Unele au fost deja publicate și trebuie spus cu regret că erau așteptate din partea cadrelor noastre didactice observații și critici ale unora din aceste programe, cu al căror cuprins nu sîntem întru totul de acord. Aceste observații ale cadrelor didactice ne lipsesc, nu au venit încă. Ba, unii le consideră chiar ca programe definitive și se simt obligați să le popularizeze. Aceste programe, tovarăși, nu sînt definitive, ele sînt proiecte și reprezintă numai propuneri ale Ministerului Învățămîntului. Pe marginea lor trebuie să faceți observații și propuneri de îmbunătățire, pentru că numai în acest fel puteți veni în ajutorul colectivului care se ocupă și răspunde de redactarea programelor, numai în felul acesta puteți contribui la lichidarea fenomenului de supraîncărcare a elevilor.

Alte elemente care pot contribui la supraîncărcarea elevilor sînt manualele, lipsa de materiale didactice, grafice, de aparate și materiale de laborator, lipsa laboratoarelor și atelierelor, a parcelelor experimentale. Lipsa unui laborator, a aparatelor și materialelor de laborator, a parcelei experimentale face inaccesibilă predarea experimentală a științelor naturii.

Tovarășii au subliniat cu satisfacție introducerea concursului pentru manuale exprimîndu-și speranța că aceste concursuri vor fi ținute de comisii competente, condiție necesară pentru alegerea celor mai bune manuale. Speranța tovarășilor nu va fi înșelată.

(Continuare în pag. 8)

[1]) Gh. Gheorghiu-Dej: Cuvîntare rostită la Congresul Învățătorilor din R.P.R. București 1952, pag. 18.

Consfătuirea pe țară a cadrelor didactice și a părinților elevilor

Cuvîntarea tov. acad. Ilie Murgulescu

(Urmare din pag. 7-a)

S-a reținut urgența editării unui atlas școlar și a dicționarelor școlare necesare școlilor minorităților naționale. Pentru editarea manualelor necesare școlilor minorităților naționale și îndeosebi a manualelor de limbă română și limbă maternă vor fi depuse toate eforturile.

Tovarăși, s-a insistat prea puțin asupra unui alt element, foarte important pentru eficiența școlii, pentru regimul de muncă în școală, care poate cauza supraîncărcarea elevilor. Este vorba de metoda de predare, de măiestria pedagogică a cadrelor didactice.

Trebuie să constat, de data aceasta cu adîncă părere de rău, că în afară de tov. Chircev prea puțini au mai atins această problemă, deși era o obligație a fiecăruia dintre dv. să dea o contribuție cît de mică la lămurirea, la sublinierea mai ales a rolului important pe care-l are predarea în evitarea supraîncărcării.

În adevăr dacă profesorul nu ține lecția în condiții bune, cu calitățile pedagogice necesare, dacă lasă elevul să plece din clasă cu un bagaj prea ușurel de cunoștințe, urmînd ca prin efort individual, acasă, să-și completeze acest bagaj, profesorul nu și-a făcut datoria, nu și-a dat contribuția sa obligatorie la lichidarea supraîncărcării. Dimpotrivă, oricît am descărca planul de învățămînt și programele, oricît de bine ar fi întocmite manualele, rămîne, ca fenomen persistent, supraîncărcarea cauzată de predarea deficitară a cadrelor didactice. Dacă profesorul dă prea multe teme acasă, sperînd că prin aceasta compensează deficiențele predării sale din clasă, dacă nu coordonează temele pe care le dă acasă cu temele pe care le dau colegii săi, dacă deci planificarea de ansamblu este înlocuită cu una îngustă, atunci profesorul întreține supraîncărcarea elevilor. Aruncînd o privire atentă asupra muncii proprii sau a semenilor veți găsi cu siguranță numeroase dovezi convingătoare despre proporția considerabilă în care contribuie personalul didactic, la generarea fenomenului de supraîncărcare a elevilor.

De aceea, rămîne ca o obligație de prim ordin a cadrelor didactice ca la traducerea în viață a planului de învățămînt care va fi definitivat, cu îmbunătățirile care vor mai putea fi aduse, a programelor și a manualelor care vor fi elaborate, să lichideze cu comoditatea și cu rutina, să-și însușească metodele pedagogice înaintate, să păsească hotărît la ridicarea măiestriei predării și mai ales la aplicarea în mod conștiincios a acestei măiestrii în procesul de învățămînt.

Cadrele didactice constituind pîrghia principală pentru mersul înainte al învățămîntului partidul și guvernul s-au îngrijit în permanență ca să asigure cadrelor didactice din învățămîntul de toate gradele, condiții bune de trai și de muncă.

Pentru a întelege această caldă grijă a partidului și guvernului pentru slujitorii școlii de cultură generală amintim: Hotărîrea partidului și guvernului din august 1951 privitoare la salarizarea și la alte drepturi materiale ale cadrelor didactice, care a fost în vigoare pînă la recenta hotărîre din martie 1956 a Consiliului de Miniștri, elaborată sub îndrumarea Biroului Politic al Partidului, privind funcțiunile, normele de muncă și salarizare a cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală și din învățămîntul profesional și tehnic. (aplauze prelungite).

Prin Decretul 313/1954, prin Regulamentul privind mișcarea cadrelor aprobat prin H.C.M. 1389 din 1954, prin acțiunea de atestare în curs s-a asigurat cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală stabilitate în locul de muncă.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri 1389 din 1954 a pus bazele sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice.

Iată tovarăși expresia vie a solicitudinii deosebite a partidului și guvernului pentru cadrele didactice, solicitudine căreia avem patriotica datorie să-i răspundem cu toții prin muncă devotată pusă în slujba școlii, pentru a îndeplini sarcina de cinste dar și de mare răspundere de a educa și instrui pe viitorii constructori ai socialismului în țara noastră.

O problemă căreia îi vom acorda un examen sumar, privește modul de trecere de la școala de 10 ani la școala de 11 ani. Ministerul Învățămîntului v-a făcut cunoscute propunerile. S-au auzit numeroase glasuri care cer ca această trecere să nu se limiteze numai cu clasele III, V și VIII ci să se facă, integral, cu toate clasele. Firește că ar fi legate de această acțiune incontestabile avantaje. Se înțelege și se apreciază grija pe care părinții și slujitorii școlii o au pentru elevi și dorința de a le asigura tuturor avantajele școlii de 11 ani.

Dar o asemenea încercare din partea Ministerului Învățămîntului ar arunca școala de cultură generală în haos în viitorii 2 ani de zile. N-avem și nu putem tipări manualele necesare. Nu știm dacă vom putea elabora programe, fie chiar și de calitate îndoelnică. Dacă elaborarea unui program sănătos este o operație grea, apoi cîrpirea unui program este o operație foarte grea și sortită unui eșec sigur. Astăzi noi avem la clasele IX și X și VI și VII un sistem — este sistemul de 10 ani. Este un sistem studiat și închegat, în care avem o experiență. Cu toate unele greutăți de aplicare în condițiile din țara noastră, totuși școala de 10 ani reprezintă un sistem verificat. Școala de 11 ani care propunem să fie introdusă în R.P.R. reprezintă de asemenea un sistem care sperăm să corespundă cerințelor școlii noastre de cultură generală. Cu toate lipsurile pe care le poate avea, prezintă totuși o unitate de concepție și se va desfășura după o unitate de acțiune. Dar ce va însemna acel regim de tranziție care nu va fi nici sistem de 10 ani și nici sistem de 11 ani?

Iată de ce nu poate fi făcută această trecere de la 10 la 11 ani deodată cu toate clasele așa cum au cerut unii tovarăși și cum și Ministerul Învățămîntului ar dori. Trebuie să așteptăm intrarea în vigoare treptat a sistemului de 11 ani în condițiile arătate de Ministerul Învățămîntului. Altă ieșire nu avem decît dacă vrem să ne angajăm pe drumul aventuros al unui regim nebulos de tranziție.

Din restul propunerilor făcute de Ministerul Învățămîntului, cîteva cuvinte despre pregătirea învățătorilor în instituțe pedagogice de învățători. La Ministerul Învățămîntului se cunoaște concepția, cu mult zel apărată aci de unii tovarăși, după care viitorii învățători trebuie recrutați din vreme — începînd chiar după clasa VII-a. După maturitate, este prea tîrziu pentru ca tînărul să mai poată deveni un învățător devotat școlii elementare. Ministerul Învățămîntului rămîne însă la convingerea că a asigura tineretului posibilitatea de a-și alege liber profesiunea, după terminarea școlii de cultură generală, este un mare avantaj și pentru tinerii care vor să se dedice profesiunii de învățător.

Tovarăși, celelalte probleme care au fost cuprinse în propunerile Ministerului Învățămîntului nu au nevoie de o subliniere mai deosebită, de lămuriri noi. Poate că n-ar strica cîteva cuvinte despre rețeaua școlară. S-au stabilit efectivele de elevi pe clase și s-au făcut unele propuneri privind dezvoltarea rețelei școlare pe principiul formării unor școli de 7 ani puternice cu 2 serii de clase V-VII.

Aceste propuneri nu trebuie să fie luate ca prevederi rigide. Dacă ați observat în partea a II-a a lucrărilor ministerului, unde sînt sintetizate propunerile pe puncte, se spune în legătură cu fiecare din aceste prevederi că se pot face derogări de la regulile stabilite dar cu aprobarea Ministerului Învățămîntului.

De aceea tinzînd spre împuținarea unităților pitice care nu oferă condiții pentru un învățămînt de calitate, trebuie să procedăm cu toate precauțiunile pentru ca prin asemenea măsuri să nu frînăm îndeplinirea sarcinilor de școlarizare puse de Congresul al II-lea al partidului.

Tovarăși, Ministerul Învățămîntului s-a străduit ca în materialele publicate și în cadrul explicațiilor date în consfătuirea noastră să fundamenteze un sistem de măsuri care să poată deveni — dacă Consiliul de Miniștri le va aproba, — baza juridico-organizatorică pe care să se sprijine dezvoltarea învățămîntului din țara noastră în viitorii 8-10 ani, să devină o temelie mai stabilă pentru desfășurarea unui învățămînt de calitate.

Ministerul Învățămîntului apreciază contribuția deosebită pe care dv. împreună cu cei ce și-au spus cuvîntul la consfătuirile raionale, ca și părinții elevilor și numeroși cetățeni o dau școlii și Ministerului Învățămîntului pentru a duce la bun sfîrșit sarcinile de seamă puse învățămîntului de Congresul al II-lea al Partidului.

Pentru prețioasa dv. contribuție vă aduc din partea Ministerului Învățămîntului cele mai calde mulțumiri (aplauze). Totodată este pentru Ministerul Învățămîntului un angajament ca și în viitor să depună toate sforțările, să caute metodele cele mai potrivite pentru a-și asigura sprijinul și colaborarea dv. rodnică, pentru ca astfel, cot la cot, strîns uniți să putem cu toții contribui la întărirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R., factor important în pregătirea cadrelor necesare construirii socialismului în țara noastră. (Aplauze).

Cuvîntul de închidere al tov. Coriolan Drăgulescu,

locțiitor al ministrului Învățămîntului

Vă mulțumim pentru participarea activă în cadrul consfătuirii, participare care a constat în discuții și sugestii, aprecieri și critici ale propunerilor făcute în vederea îmbunătățirii învățămîntului de cultură generală.

Toate intervențiile dv. s-au consemnat fie pe cei 10.000 metri de bandă de magnetofon, fie în scris. Ele reprezintă un material bogat de experiență și competență profesională pe care îl aduce corpul didactic. De aceste observații și sugestii se va ține seama; ele se vor avea în vedere la elaborarea definitivă a hotărîrilor privind îmbunătățirea învățămîntului nostru mediu, sau vor fi reținute pentru verificări și valorificări ulterioare.

În asentimentul dv. al tuturora, mulțumesc conducerii partidului nostru pentru inițierea metodei consultării largi a cadrelor didactice din țară sub forma consfătuirilor din 8 aprilie și din 23—25 aprilie. Aceste consultări și-au dovedit din plin marea lor importanță.

Nu ne îndoim că hotărîrile ce se vor lua vor fi traduse în viață cu tot elanul și competența ce se cer, pentru asigurarea rezultatelor.

Ministerul Învățămîntului studiază și alte îmbunătățiri ale învățămîntului: este în elaborare o lucrare cu privire la învățămîntul superior, de pildă. Metoda consultării largi a cadrelor ce activează în acest sector de învățămînt va fi utilizată la timpul potrivit. Rezultatele obținute de consfătuirea noastră de acum reprezintă o confirmare a justeței acestei metode democratice de lucru pe care C.C. al partidului ne-a sfătuit s-o adoptăm.

Vă rog să duceți cu dv., în raioanele care v-au delegat și printre tovarășii din locurile dv. de muncă, principiile concluziilor consfătuirii noastre și să le utilizați ca jaloane preliminare ale dezvoltării învățămîntului nostru în viitor.

Încheind consfătuirea, mulțumim partidului nostru și guvernului pentru interesul cu care au urmărit îndeaproape și au sprijinit lucrările acestei consfătuiri prin participarea tovarășilor Chivu Stoica, Miron Constantinescu și a altor tovarăși; vă sfătuim, tovarăși din corpul didactic, să dezbateți în continuare sarcinile ce vă revin, pentru ca atunci cînd propunerile vor deveni hotărîri, acestea să poată fi înfăptuite în spiritul și în litera lor, — cu cele mai bune rezultate pentru școala noastră, pentru construcția socialistă. (Aplauze).

Omagiu unei îndelungate activități didactice

Un ropot de aplauze a umplut sala de festivități. Elevi și profesori, reprezentanți ai secțiilor de învățămînt a regiunii și a orașului Cluj, părinți ai copiilor și numeroși delegați de la alte școli au adus un cald omagiu celui mai vechi și mai iubit profesor al școlii medii de băieți nr. 5 din Cluj, tovarășul Leontin Ghergaru, care a împlinit 35 de ani de activitate didactică.

Într-o expunere bogată, tov. Constantin Gomoiu, directorul școlii, a evocat viața sărbătoritului, viață închinată școlii, educației tinerelor generații. Tov. Vasile Florea, șeful secției de învățămînt a orașului, a subliniat măiestria didactică a profesorului Ghergaru. Tov. Ștefan Pașca, profesor universitar, a scos în evidență munca științifică desfășurată de Leontin Ghergaru în cadrul Institutului de lingvistică, iar tov. Alexandru Nevelits, din partea părinților elevilor, a vorbit despre recunoștința acestora pentru grija pe care profesorul Ghergaru a acordat-o și o acordă educației copiilor lor. Apoi, rînd pe rînd, delegații ale elevilor au oferit sărbătoritului flori și daruri.

Din partea tovarășilor săi de muncă, sărbătoritul a fost salutat de prof. Dumitru Roșcău, care i-a înmînat un frumos dar din partea tuturor cadrelor didactice.

Participanții la omagiul adus unei îndelungate activități didactice au făcut o caldă manifestare de dragoste și prietenie profesorului care a muncit peste trei decenii cu rîvnă pentru luminarea tinerei generații.

Prof. IOAN DESMIREANU
corespondent

Școli cu o bună activitate pe parcela experimentală

Activitatea pe parcelele școlare dă elevilor posibilitatea să-și consolideze cunoștințele însușite la lecțiile de științe naturale, îi înarmează cu deprinderi practice agrotehnice, îi învață să mînuiască diferite unelte. Totodată, această activitate practică le trezește dragostea și interesul pentru munca agricolă.

Stimulați de minunatele perspective deschise agriculturii de către hotărîrile celui de al doilea Congres al P.M.R., mulți învățători și profesori de științe naturale acordă în acest an școlar o atenție mai mare muncii de înarmare a elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice agricole. De curînd am vizitat școala de 7 ani din comuna Cîrligele, raionul Roman, unde predă științele naturale tovarășul Ion Rîmbu, ca și școala de 7 ani din comuna Zănești, raionul Buhuși, unde activitatea pe parcela experimentală este condusă de tov. Constantin Niculescu. Activitatea pe parcelele experimentale ale acestor școli este organizată cu multă pricepere, dovedind din partea profesorilor de științe naturale mult interes și chiar pasiune în îndeplinirea sarcinilor. La ambele școli parcelele experimentale s-au mărit, pentru ca elevii să poată avea spațiul necesar indicat de programă. S-au organizat cîte două parcele: una pentru cercul tinerilor naturaliști și alta pentru clasele I-VII. Aceste terenuri au fost arate încă din toamnă. De asemenea, s-au luat din timp măsuri pentru repararea uneltelor, pentru perfecționarea acestora. Profesorul Ion Rîmbu lucrează în prezent la un proiect de semănătoare.

Pentru a-și procura semințe noi, școlile au intrat în legătură cu diferite stațiuni experimentale, au organizat excursii la gospodării agricole colective și de stat. O parte din aceste semințe au fost puse la iarovizat încă din mijlocul lunii februarie. Profesorul Constantin Niculescu de la școala de 7 ani din comuna Zănești, raionul Buhuși, a confecționat în acest scop un sistem de răcitor. Elevii au observat că semințele iarovizate au nevoie de un timp mai scurt pentru încolțire.

La întocmirea planurilor de cultură pe parcela experimentală, ambii profesori au ținut seama de cerințele programei școlare, de specificul localității. Pentru a-i face pe elevi să înțeleagă unitatea între organism și mediu, tov. Ion Rîmbu și-a propus să organizeze o serie de experiențe. Astfel, pentru a demonstra cum influențează spațiul de nutriție asupra dezvoltării plantelor, va însămînța floarea soarelui, abutilon și cînepă la diferite spații și intervale. Experiența anului trecut a dovedit că atunci cînd spațiul de nutriție este mai mare (70/70), se dezvoltă plante viguroase, însă producția e mai mică. De asemenea, tov. Rîmbu va folosi îngrășămintele suplimentare la cîteva culturi — sfeclă, porumb, grîu etc. — pentru a arăta elevilor cum se dezvoltă plantele în asemenea condiții. Încă din perioada cînd timpul era nefavorabil, din 5 în 5 zile, a semănat porumb pentru a demonstra elevilor cum influențează timpul de însămînțare asupra dezvoltării plantelor.

În planul acestei școli sînt cuprinse și o serie de experiențe pentru a deprinde pe elevi cu anumite metode de însămînțare: în rînduri, în cuiburi dispuse în pătrat. Pe o parcelă se va semăna prin împrăștiere, pentru a se da elevilor posibilitatea să observe în mod comparativ superioritatea metodelor înaintate. Pentru a se dovedi în mod științific lupta dintre specii tov. Rîmbu și-a propus să folosească culturile duble, de pildă cultura de muștar și mazăre. După un timp de dezvoltare, elevii vor observa că mazărea înăbușă muștarul.

La școala de 7 ani din comuna Zănești, pe lîngă planul parcelei experimentale, care cuprinde obiective asemănătoare cu acelea pe care și le-a propus tov. Rîmbu, am găsit și un plan privind munca în livada școlară. Fiecare pom al livezii are cîte o tăbliță cu numele pomului și al elevului care-l are în grijă.

Profesorul Constantin Niculescu a reușit să trezească dragostea elevilor pentru muncile agricole. Ei lucrează pe parcela experimentală cu multă însuflețire și în timpul lor liber. Mulți dintre ei merg la parcela experimentală sau în livadă. Unii curăță pomi de uscături și de omizi, alții lucrează la răsadniță sau la straturi.

Rezultatele obținute pe parcela experimentală în anul școlar trecut au constituit un exemplu demn de urmat pentru părinții elevilor. În comuna Zănești, de pildă, se făceau cu greu contractările pentru sfecla de zahăr. Țăranii muncitori de aici credeau că pămîntul nu permite cultivarea acestei plante. Roadele obținute pe parcela experimentală la cultura de sfeclă le-au arătat în mod concret că nu aveau dreptate. Treptat au început și ei s-o cultive și acum contractările se fac mai ușor, aducînd frumoase venituri țăranilor muncitori. În comuna Cîrligele, după exemplul școlii, țăranii muncitori folosesc pe scară largă îngrășămintele și iarovizarea grîului de toamnă. Ca urmare a muncii duse de profesorul Rîmbu în rîndurile elevilor și ale părinților acestora, se îmbunătățesc continuu metodele folosite de țăranii muncitori în munca agricolă.

Activitatea practică desfășurată pe parcela experimentală cu elevii, în acest an, trebuie să contribuie și mai mult la înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice agricole, să constituie un stimulent și mai puternic pentru țăranii muncitori în lupta pentru obținerea unor recolte cît mai bogate. Participînd la concursul organizat de Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor din învățămînt și de „Gazeta Învățămîntului" pentru cea mai bună parcelă experimentală, școlile trebuie să cucerească succese cît mai însemnate în ridicarea calității muncii pe parcela experimentală.

P. CIOCAN
inspector general

Familia, factor important în îndrumarea profesională a elevilor

În rîndurile cadrelor didactice, ale elevilor și ale părinților sînt discutate pe larg în aceste săptămîni problemele legate de alegerea profesiunii. Acordînd cea mai mare atenție orientării profesionale a tineretului, cadrele didactice — și în special diriginții — trebuie să-i ajute pe elevi și pe părinții acestora în vederea unei înțelegeri juste a acestor probleme.

Mulți părinți au impresia că-și cunosc foarte bine și din toate punctele de vedere copiii. Că această impresie este uneori falsă și neîntemeiată ne-o dovedește faptul că unii părinți rămîn mirați și manifestă neîncredere față de cele relatate de învățători sau profesori despre atitudinea copiilor lor. E drept că lucrul acesta li se întîmplă uneori și educatorilor. Stabilirea unei strînse legături între școală și familie trebuie să ducă tocmai la o mai bună cunoaștere a particularităților de vîrstă și a conduitei copiilor și tinerilor. Pe această cunoaștere trebuie să se întemeieze, în cele din urmă, întreaga educație a copilului.

Unii părinți spun: „am decis ca, la terminarea școlii, fiul meu să devină medic sau inginer, profesor etc." Alții, dimpotrivă, spun: „nu mă amestec, să-și aleagă singur calea și să meargă acolo unde-i place". În sfîrșit, alții spun: „o să hotărîm unde va merge atunci cînd se vor anunța examenele și locurile; e prematur să ne gîndim de pe acum". Toți aceștia greșesc, dovedind prin atitudinea lor ori o idee preconceputăă, ori o indiferență considerabilă.

Este clar că orientarea tînărului spre o anumită profesie se face mai ales sub influența a doi factori: familia și școala. Pentru ca tînărul să fie într-adevăr ajutat în această importantă acțiune, care privește viitorul său, este necesar ca familia, întocmai ca și școala, să țină seama de înclinațiile și aptitudinile copilului și de interesele și nevoile societății.

Am cunoscut recent un tînăr care, fiind student în anul III la medicină, a părăsit la mijlocul anului Institutul de medicină și farmacie, deși obținuse numai calificative bune, pentru a trece la Institutul de artă. Întrebat de ce nu s-a înscris de la început la acest institut, tînărul a răspuns că l-a împiedicat familia. Exemplul vorbește de la sine — și ca acesta mai sînt și altele. Unor asemenea familii li se adresa Makarenko, atunci cînd spunea: „În primul rînd trebuie să știți de ce se interesează, ce-i place, ce nu-i place, ce vrea și ce nu vrea copilul"[1]. Vorbind despre alegerea profesiunii, Makarenko atrage atenția părinților asupra faptului că „în această alegere rolul hotărîtor nu-l joacă posibilitățile materiale ale familiei, ci exclusiv aptitudinile și pregătirea copilului"[2].

Datoria școlii, care are un rol hotărîtor în îndrumarea profesională a tineretului, este de a ajuta familia, arătîndu-i căile prin care poate interveni în mod just în stabilirea viitoarei profesiuni a copilului său și combătînd greșelile care se manifestă în acest domeniu. Trebuie să li se amintească mereu, copiilor și părinților, cuvintele lui Karl Marx cu privire la motivele alegerii profesiunii: „Dacă am ales o profesiune în care putem lucra cel mai mult pentru omenire, atunci nu ne vom încovoia sub greutatea ei pentru că aceasta reprezintă o jertfă pentru toți".

Sînt unii părinți care, în dorința de a asigura copiilor lor o viață cît mai ușoară, nici nu vor să se gîndească la faptul că aceștia ar putea intra direct în producție — în industrie sau agricultură — ci îi împing cu orice preț spre o carieră de funcționari. Asemenea părinți nu-și dau seama că răpesc astfel copiilor lor posibilitatea de a desfășura o muncă creatoare, de a-și dezvolta adevăratele aptitudini și înclinații — ci îi obligă să se lege pentru toată viața de o activitate mediocră, cenușie, fără putință de dezvoltare. Se întîlnește frecvent tendința unor părinți de a prezenta copiilor lor numai unele aspecte ale profesiunilor pe care ar dori ca aceștia să le îmbrățișeze. De obicei, în asemenea cazuri, se insistă mai ales asupra avantajelor profesiunii ca: este foarte ușoară, curată, comodă, aduce un cîștig mare etc., ignorîndu-se cu totul alte aspecte ale acesteia și mai ales aptitudinile pe care le cere exercitarea profesiunii respective. Nu mai puțin frecventă este și atitudinea contrară, aceea de a sconte în evidență numai părțile negative ale unor profesiuni, ca: sînt pline de răspundere, sînt grele, se exercită numai la sate etc. Odată cu combaterea acestor tendințe greșite trebuie dusă lupta și împotriva atitudinii unor părinți și tineri de a privi cu ușurință și în mod superficial această problemă.

Pedagogii trebuie să arate părinților că, pentru a-și ajuta în mod real copiii în alegerea profesiunii, trebuie să contribuie, în primul rînd, la formarea unei atitudini juste a acestora față de învățătură, față de muncă în general. Interesul și dragostea pentru muncă constituie o trăsătură caracteristică tuturor oamenilor înaintați, un factor esențial care influențează dezvoltarea diferitelor înclinații și aptitudini. De aceea, părinții trebuie să fie interesați nu numai să cunoască înclinațiile și capacitățile copiilor lor, ci și să le creeze posibilitățile de manifestare și dezvoltare a acestora. Mai mult chiar, ei trebuie să i ajute și pe copii să-și cunoască obiectiv aceste capacități, orientîndu-se după interesul manifestat, după succesul lor la diferite obiecte de învățămînt, după lectura individuală, activitatea în cercuri, în timpul liber, creații individuale în anumite domenii etc.

Dintre numeroasele mijloace care stau la dispoziția școlii și a familiei pentru a contribui la o justă îndrumare a copiilor spre anumite profesiuni amintim cîteva, a căror utilizare nu necesită condiții speciale. Astfel sînt: convorbirile individuale, recomandarea unor lecturi speciale în legătură cu anumite profesiuni (autobiografii, descoperiri, călătorii etc.), vizionarea unor spectacole de teatru și cinematograf care tratează această problemă și care să fie urmată de discuții, audierea unor conferințe cu caracter tehnic și mai ales vizitarea întreprinderilor, a șantierelor, a unităților socialiste din agricultură.

Este însă greu de presupus că poate avea loc o justă îndrumare profesională atîta timp cît părinții înșiși nu-și vor lichida rămășițele concepției burgheze cu privire la împărțirea profesiunilor în superioare și inferioare, în bune și rele. În această direcție, în primul rînd, trebuie să-și îndrepte pedagogii eforturile în munca lor cu părinții.

Prof. univ. DUMITRU SALADE

---

1) A. S. Makarenko: Opere pedagogice alese, vol. I. pag. 210
2) Idem, pag. 201

DE PESTE HOTARE

CHINA. — *În China se înfăptuiește reforma scrisului. Cele 798 de caractere întrebuințate azi în China se reduc la 512, pentru a ușura trecerea gradată spre o scriere simplificată.*

Acum se construiesc în China 11 noi colegii universitare și universități. În anul 1957, numărul institutelor de învățămînt superior va crește la 208.

Noul plan de studii pentru grădinițele de copii prevede două cicluri, pentru copiii de 4 ani și de 6 ani. Admiterea în aceste două cicluri va depinde de gradul de dezvoltare a copilului, și nu de vîrstă.

FINLANDA. — *Institutorii finlandezi sînt obligați să fie la curent cu progresele realizate în domeniul învățămîntului. Li se vor plăti drumul și diurna, pentru prezentarea la cursurile și zilele pedagogice.*

INDIA. — *În India are loc o reformă a învățămîntului. Dată fiind amploarea problemei, s-a format un Consiliu indian pentru învățămîntul superior.*

JAPONIA. — *Depresiunea economică a avut grave repercusiuni asupra vieții studenților. Ministerul Educației a calculat că în anul 1953 6 studenți din 10 au trebuit să muncească. Unii au acceptat munci care nu sînt în acord cu condiția de student.*

PANAMA. — *Se cere o reformă a învățămîntului, care să ducă la diminuarea numărului de elevi căzuți la clasele secundare.*

— Datele statistice întocmite de U.N.E.S.C.O. arată că în întreaga lume, din 10 copii cinci nu merg la școală, patru frecventează o școală primară și unul trece de primul ciclu.

— În urma unei reuniuni care a avut loc la Paris, sociologi și educatori din 8 țări au recomandat să se organizeze o campanie internațională în scopul creării unui învățămînt just din punct de vedere al relațiilor dintre rase sau grupuri etnice. Guvernele, sindicatele de învățămînt vor fi chemate să colaboreze la această campanie. Ele vor avea datoria să vegheze ca copiii să capete o educație corectă în legătură cu rasele, încă înainte de a li se forma prejudecățile.

În prag de 1 Mai

La tot pasul se resimte suflul primăverii, plin de tinerețe, veselie, voie bună și dragoste de viață. Se apropie 1 Mai. Oamenii muncii de pretutindeni se străduiesc să cinstească, cu prinosul muncii lor, această zi.

...Elevii școlii profesionale metalurgice nr. 1 din Arad sînt în plină întrecere pe clase. Pînă acum, cei mai cutezători par a fi elevii anului II „E", care, sub îndrumarea maistrului instructor Adolf Kalmar, se iau la luptă cu indicii, pentru a depăși producția aparatelor electrice de sudură cu 100%.

...Sub blîndețea razelor soarelui de primăvară, străzile orașului Roșiori parcă s-au transformat în șantiere de lucru. Pionierii și școlarii din oraș, alături de diriginți și profesori, lucrează cu însuflețire la săditul pomilor pe străzi și în grădina publică.

...Primăvara a zîmbit, plină de voioșie, și țăranilor muncitori din comuna Groșdibod, raionul Corabia. Zilele trecute, în sat a fost sărbătoare: s-a inaugurat cea de a treia întovărășire agricolă. De bună voie oamenii și-au unit laolaltă pămînturile, pășind cu încredere pe calea transformării socialiste a agriculturii. Țăranii muncitori din această comună își îndreaptă privirile pline de recunoștință către partid, care, prin cuvîntul agitatorilor, din rîndul cărora sînt nelipsite cadrele didactice le-a deschis ochii și le-a luminat mintea. Osîrdia învățătorilor a fost răsplătită: școala lor a primit drapelul de fruntaș în munca pentru transformarea socialistă a agriculturii.

G. FLEANCU
După corespondentele trimise de G. Crișan, M. Cioran și C. Sălceanu

CASA PIONIERILOR
DIN ORAȘUL CRAIOVA
La stația de radioficare

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din t

Gazeta învățămînt

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VIII Nr. 369 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 4 mai 1956

Sub conducerea partidului, înainte spre noi victorii!

La 8 mai anul acesta poporul nostru muncitor sărbătorește cu însuflețire aniversarea a 35 de ani de luptă a partidului pentru cauza dreaptă a clasei muncitoare, pentru libertatea și fericirea poporului, pentru independența națională a Patriei, pentru socialism.

Au trecut trei decenii și jumătate de cînd, la București, istoricul Congres din 1921 a hotărît, cu o majoritate zdrobitoare de voturi, înființarea Partidului Comunist din Romînia și aderarea lui la Internaționala Comunistă. „Crearea Partidului Comunist din Romînia — arată tov. Gh. Gheorghiu-Dej — a constituit o victorie istorică a leninismului împotriva oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din Romînia".

Plămădit în focul marilor lupte de clasă din Romînia anilor 1918—1920, în focul avîntului revoluționar din anii de după victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, P.C.R. și-a luat sarcina de a organiza și a conduce lupta poporului nostru, în frunte cu clasa muncitoare, împotriva reacțiunii, pentru răsturnarea exploatării capitalisto-moșierești, pentru înfăptuirea socialismului.

Au trecut trei decenii și jumătate de cînd, la București, istoricul Congres din 1921 a hotărît, cu o majoritate zdrobitoare de voturi, înființarea Partidului Comunist din Romînia și afilierea lui la Internaționala Comunistă. „Crearea Partidului Comunist din Romînia — arată tov. Gh. Gheorghiu-Dej — a constituit o victorie istorică a leninismului împotriva oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din Romînia".

Plămădit în focul marilor lupte de clasă din Romînia anilor 1918—1920, în focul avîntului revoluționar din anii de după victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, P.C.R. și-a luat sarcina de a organiza și a conduce lupta poporului nostru, în frunte cu clasa muncitoare, împotriva reacțiunii, pentru răsturnarea exploatării capitalisto-moșierești, pentru înfăptuirea socialismului.

Cel de al doilea Congres al partidului constituie o puternică mărturie a forței Partidului Muncitoresc Romîn, a creșterii activității sale, a maturității sale politice, a creșterii influenței și capacității sale de mobilizare și conducere a maselor, a consolidării unității de nezdruncinat dintre partid, guvern și popor, izvorul forței regimului nostru de democrație populară.

Marile succese obținute de poporul nostru, sub conducerea partidului, în anii care au trecut de la Congresul din februarie 1948 demonstrează justețea deplină a liniei partidului, a politicii sale, care a pornit întotdeauna de la interesele fundamentale ale clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii, de la interesele consolidării regimului democrat-popular și ale construirii socialismului în patria noastră.

Aplicînd în mod creator învățătura marxist-leninistă partidul nostru s-a orientat cu fermitate în direcția industrializării socialiste a țării, dînd prioritate dezvoltării industriei grele, baza construcției socialismului. Astăzi industria noastră socialistă este temelia puternică a dezvoltării și mecanizării întregii economii, înregistrînd an de an noi succese în privința ridicării nivelului tehnic și a calității producției.

Pe calea unui avînt neîntrerupt a mers și agricultura țării noastre. Sarcinile primului plan cincinal cu privire la producția de cereale au fost realizate și depășite. Socialismul a cucerit la sate poziții puternice care deschid perspectivele înaintării într-un ritm mai accelerat pe calea transformării socialiste a agriculturii.

S-a acordat o mare atenție culturii, științei, creației artistice. Învățămîntul a luat o mare dezvoltare, transformîndu-se radical atît în ce privește organizarea cît și conținutul. Școala și slujitorii ei se bucură de grija părintească a partidului și guvernului.

Aniversarea a 35 de ani de luptă a partidului este sărbătorită de poporul nostru muncitor în condițiile intensificării luptei pentru înfăptuirea marilor sarcini trasate de Congresul al II-lea al partidului în vederea construirii socialismului în țara noastră. Sub conducerea partidului, oamenii muncii își sporesc eforturile pentru îndeplinirea sarcinilor pe anul 1956, primul an al celui de al doilea plan cincinal, acordînd o mare atenție creșterii productivității muncii, reducerii prețului de cost, introducerii tehnicii noi.

Partidul nostru privește lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze drept una din cele mai importante sarcini ale sale. Congresul al II-lea al partidului a cerut activiștilor pe tărîmul muncii ideologice să combată toate formele de influență ale ideologiei burgheze, să combată influențele capitaliste în conștiința oamenilor, să educe oamenii muncii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Lucrătorii din învățămînt întîmpină glorioasa aniversare a 35 de ani de luptă a partidului hotărîți să ridice nivelul activității lor instructiv-educative, să crească tînăra generație în spiritul moralei comuniste, să participe activ la lupta poporului nostru pentru construirea socialismului.

Sub steagul victorios al P.M.R., strîns unit în jurul partidului și al guvernului, încrezător în inepuizabilele sale forțe creatoare, poporul nostru merge cu încredere înainte pe drumul luminos al socialismului.

Partidul Muncitoresc Romîn, moștenitorul celor mai bune tradiții de luptă ale poporului nostru pentru libertate, independență națională și progres social este rezultatul procesului istoric de dezvoltare a luptei revoluționare a clasei muncitoare, continuatorul luptei eroice a Partidului Comunist din Romînia.

Partidul Muncitoresc Romîn este detașamentul de avangardă, organizat al clasei muncitoare, forța conducătoare a poporului în Republica Populară Romînă. El este forma cea mai înaltă de organizare a clasei muncitoare. În rîndurile partidului se unesc cei mai conștienți și mai înaintați oameni ai clasei muncitoare, ai țărănimii muncitoare și ai intelectualității.

Așa cum se subliniază în Statutul P.M.R. adoptat de cel de al II-lea Congres al partidului, sarcina fundamentală a P.M.R. în etapa actuală este lichidarea completă a exploatării omului de către om și asigurarea avîntului forțelor creatoare ale poporului în scopul construirii societății socialiste și satisfacerii maxime a nevoilor lui materiale și culturale după principiul de la fiecare după capacitatea sa, fiecăruia după munca sa. Scopul final al partidului este construirea societății fără clase — societatea comunistă, la baza căreia stă principiul: de la fiecare după capacitatea sa, fiecăruia după nevoile sale.

Cel de al doilea Congres al partidului constituie o puternică mărturie a forței Partidului Muncitoresc Romîn, a creșterii activității sale, a maturității sale politice, a creșterii influenței și capacității sale de mobilizare și conducere a maselor, a consolidării unității de nezdruncinat dintre partid, guvern și popor, izvorul forței regimului nostru de democrație populară.

Marile succese obținute de poporul nostru, sub conducerea partidului, în anii care au trecut de la Congresul din februarie 1948 demonstrează justețea deplină a liniei partidului, a politicii sale, care a pornit întotdeauna de la interesele fundamentale ale clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii, de la interesele consolidării regimului democrat-popular și ale construirii socialismului în patria noastră.

Aplicînd în mod creator învățătura marxist-leninistă partidul nostru s-a orientat cu fermitate în direcția industrializării socialiste a țării, dînd prioritate dezvoltării industriei grele, baza construcției socialismului. Astăzi industria noastră socialistă este temelia puternică a dezvoltării și mecanizării întregii economii, înregistrînd an de an noi succese în privința ridicării nivelului tehnic și a calității producției.

Pe calea unui avînt neîntrerupt a mers și agricultura țării noastre. Sarcinile primului plan cincinal cu privire la producția de cereale au fost realizate și depășite. Socialismul a cucerit la sate poziții puternice care deschid perspectivele înaintării într-un ritm mai accelerat pe calea transformării socialiste a agriculturii.

S-a acordat o mare atenție culturii, științei, creației artistice. Învățămîntul a luat o mare dezvoltare, transformîndu-se radical atît în ce privește organizarea cît și conținutul. Școala și slujitorii ei se bucură de grija părintească a partidului și guvernului.

Aniversarea a 35 de ani de luptă a partidului este sărbătorită de poporul nostru muncitor în condițiile intensificării luptei pentru înfăptuirea marilor sarcini trasate de Congresul al II-lea al partidului în vederea construirii socialismului în țara noastră. Sub conducerea partidului, oamenii muncii își sporesc eforturile pentru îndeplinirea sarcinilor pe anul 1956, primul an al celui de al doilea plan cincinal, acordînd o mare atenție creșterii productivității muncii, reducerii prețului de cost, introducerii tehnicii noi.

Partidul nostru privește lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze drept una din cele mai importante sarcini ale sale. Congresul al II-lea al partidului a cerut activiștilor pe tărîmul muncii ideologice să combată toate formele de influență ale ideologiei burgheze, să combată influențele capitaliste în conștiința oamenilor, să educe oamenii muncii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Lucrătorii din învățămînt întîmpină glorioasa aniversare a 35 de ani de luptă a partidului hotărîți să ridice nivelul activității lor instructiv-educative, să crească tînăra generație în spiritul moralei comuniste, să participe activ la lupta poporului nostru pentru construirea socialismului.

Sub steagul victorios al P.M.R., strîns unit în jurul partidului și al guvernului, încrezător în inepuizabilele sale forțe creatoare, poporul nostru merge cu încredere înainte pe drumul luminos al socialismului.

Salutul C.C. al P.M.R. și al guvernului R.P.R. cu prilejul zilei de 1 Mai

rostit de tov. Gh. Stoica la posturile de radio

In dimineața zilei de 1 Mai, tov. Gh. Stoica, membru al C.C. al P.M.R., a rostit la posturile noastre de radio următoarea cuvîntare:

Din împuternicirea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului Republicii Populare Romîne aduc tuturor oamenilor muncii din țara noastră calde felicitări și un salut frățesc cu prilejul zilei de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, ziua frăției muncitorilor din toate țările.

De decenii, sărbătoarea tradițională a lui 1 Mai îmbină bucuria oamenilor simpli față de triumful primăverii dătătoare de viață cu nădejdile și năzuințele lor către o orînduire fără exploatare, care să ducă la înflorire toate capacitățile creatoare ale omului eliberat. Și iată că de un șir de ani, ziua de 1 Mai a devenit și crainicul acestei primăveri a omenirii, în continuă înaintare biruitoare.

În epoca noastră, socialismul, idealul pentru care luptă și oamenii muncii în țările capitalului, a triumfat în Uniunea Sovietică, triumfă în marea Chină și în multe alte țări din Europa și Asia, s-a transformat într-un puternic sistem mondial, care exercită o influență imensă asupra mersului evenimentelor în lumea întreagă. Păsind mînă în mînă pe drumul luminat de mărețele principii ale marxism-leninismului, credincioși gloriosului steag al internaționalismului proletar, să cimentăm tot mai mult, ca un bun al întregii omeniri, legăturile noastre frățești, bazate pe egalitate, respect reciproc și întrajutorare tovărășească cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste, să contribuim activ la întărirea continuă a marelui lagăr al socialismului!

Popoare de sute de milioane de oameni, sfărîmînd cătușele jugului colonial în plină destrămare, și-au cucerit o viață de stat independentă. Poporul romîn, alături de celelalte popoare ale țărilor socialiste, le exprimă întreaga sa simpatie și dorința sa de a colabora cu ele pe bază de egalitate, atît în domeniul economic și cultural, cît și în lupta pentru apărarea păcii.

După războaie mondiale nimicitoare generate de imperialism, omenirea posedă pentru prima oară în istoria sa mijloacele și forțele necesare pentru a evita dezlănțuirea unor noi războaie. Viața oamenilor simpli din toate continentele, copiii și căminele lor vor fi cruțate de grozăviile războiului dacă popoarele lumii vor ști să țină în frîu prin acțiunea lor unită poftele și uneltirile cercurilor agresive imperialiste, dacă ele vor ști să facă să triumfe în relațiile dintre popoare și state principiile coexistenței pașnice.

În lumea întreagă are loc o uriașă activizare a maselor în lupta pentru pace, împotriva încălcării intereselor naționale și a drepturilor lor democratice, împotriva exploatării capitaliste. Spre socialism se îndreaptă astăzi nădejdile și năzuințele cele mai scumpe ale sute și sute de milioane de oameni din toate continentele. Poporul nostru eliberat trimite salutul său fierbinte, expresie a solidarității frățești, oamenilor muncii de pretutindeni, tuturor luptătorilor pentru cauza unității și solidarității celor ce muncesc, partidelor comuniste și muncitorești — stegari neînfricați ai intereselor vitale ale popoarelor. Fie ca ziua de 1 Mai să prilejuiască noi succese pe calea restabilirii unității de luptă a partidelor și organizațiilor clasei muncitoare din țările capitaliste, în interesul păcii, democrației și socialismului!

Tovarăși,

Anii puterii populare și îndeosebi anii primului cincinal au deschis în viața poporului romîn o epocă a progresului în toate domeniile, o epocă de renaștere și înflorire a patriei noastre. Milioanele de oameni ai muncii din țara noastră — care într-un timp atît de scurt, luptînd cu nenumărate greutăți, au smuls țara din înapoiere în care fusese ținută de stăpînirea burghezo-moșierească, oamenii muncii care au făurit o puternică industrie grea națională, au pus temeliile transformării socialiste și modernizării agriculturii, au obținut succese de seamă în desfășurarea revoluției culturale — se pot pe drept cuvînt mîndri cu toate aceste mari înfăptuiri de însemnătate hotărîtoare în construirea socialismului.

Ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc a constituit și constituie pentru partid și guvern o preocupare de căpetenie. Deși s-au obținut succese de seamă în ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor, oamenii muncii mai au încă de făcut față unor greutăți trecătoare, care pot și trebuie să fie înlăturate. Congresul al II-lea al P.M.R. a stabilit o serie de sarcini în vederea ridicării simțitoare a nivelului de trai al oamenilor muncii în cursul celui de-al doilea cincinal. Există toate condițiile pentru mobilizarea tuturor forțelor oamenilor muncii, în frunte cu eroica noastră clasă muncitoare, în vederea realizării cu succes a acestor sarcini.

Traducerea în viață a Directivelor celui de-al II-lea Congres al partidului nostru pentru al doilea cincinal — iată drumul sigur spre un puternic avînt al economiei naționale, spre ridicarea nivelului de trai al maselor. Bună starea, ne învață Lenin, nu vine de la sine; ea se cucerește în lupta pentru o productivitate superioară a muncii, prin munca harnică, disciplinată, plină de răspundere și inițiativă, a fiecărula dintre constructorii socialismului.

Comitetul Central al partidului și guvernul Republicii Populare Romîne își exprimă încrederea nestrămutată că poporul nostru harnic și talentat, în frunte cu clasa noastră muncitoare, călită în lupta cu dușmanii și greutățile, va ști să obțină noi și noi biruințe pe drumul arătat de partid.

Va trebui să concentrăm și mai departe mari forțe și mijloace pentru dezvoltarea cu precădere a industriei grele, să dezvoltăm producția industriei bunurilor de consum, să introducem sistematic în întreprinderi tehnica nouă și experiența înaintată, să folosim la maximum mașinile și capacitățile de producție existente, să economisim cu grijă resursele materiale. Partidul cheamă pe oamenii muncii din industrie să dea un nou avînt întrecerii socialiste pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, pentru ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost — condiții fundamentale ale ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Va trebui să realizăm o creștere puternică a producției agricole, pe baza făuririi unei agriculturi socialiste înaintate, capabile să folosească larg cuceririle științei și tehnicii moderne. Partidul cheamă pe oamenii muncii de la sate să-și intensifice munca pentru lărgirea și întărirea sectorului socialist din agricultură și în același timp să desfășoare larg întrecerea pentru efectuarea rapidă și în bune condiții a muncilor agricole de primăvară, pentru obținerea în acest an a unei recolte îmbelșugate de grîu și porumb, pentru obținerea de produse animale în cantități sporite, în vederea îmbunătățirii continue a aprovizionării populației.

Partidul se adresează intelectualilor patrioți noastre, chemîndu-i să-și pună toate puterile în slujba construirii socialismului, să ridice tot mai sus știința și tehnica, învățămîntul, literatura și arta patriei noastre!

Tovarăși,

Partidul cheamă pe toți oamenii muncii să întărească neabătut orînduirea noastră democrat-populară și temelia ei, alianța între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, să dezvolte și să întărească frăția între poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare.

Să apărăm ca lumina ochilor bunurile obștești și legalitatea populară, să combatem ca pe un vrăjmaș înversunat birocratismul sub toate formele lui, să întărim vigilența noastră revoluționară!

Să facem din patria noastră o țară puternică și înfloritoare, o țară a belșugului și a unei culturi înaintate!

Trăiască patria noastră scumpă, Republica Populară Romînă!

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central!

Trăiască guvernul Republicii Populare Romîne!

Trăiască comunitatea frățească a țărilor socialiste în frunte cu prietena noastră de nădejde — Uniunea Sovietică!

Trăiască pacea și prietenia între popoare! Trăiască solidaritatea și frăția oamenilor muncii de pretutindeni în lupta pentru pace și socialism!

Trăiască leninismul!

Cadrele didactice, elevii și studenții au sărbătorit ziua de 1 Mai

Alături de toți oamenii muncii, mii de cadre didactice, pionieri, studenți și elevi au defilat de 1 Mai în orașele patriei noastre însuflețiți de bucuria succeselor dobîndite în întîmpinarea acestei sărbători. Învățătorii și profesorii, toți oamenii muncii din școli au sărbătorit ziua de 1 Mai sub semnul luptei pentru ridicarea și dezvoltarea învățămîntului din țara noastră. Mobilizați de lucrările recentei consfătuiri pe țară a cadrelor didactice și a părinților elevilor, de cuvîntarea rostită în cadrul acestei consfătuiri de către tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., învățătorii și profesorii au sărbătorit ziua de 1 Mai hotărîți să-și sporească necontenit eforturile în munca de educare și instruire a tineretului, de formare a omului nou, muncă ce constituie o parte integrantă de mare însemnătate a făuririi vieții noi. Ei pornesc acum, cu noi puteri, la înfăptuirea marilor sarcini ale învățămîntului nostru, pentru a-l ridica la înălțimea cerințelor crescînde ale construirii socialismului în patria noastră.

...La Iași, la marea sărbătoare de 1 Mai au luat parte mii de oameni ai muncii.

La mitingul din Piața Republicii a luat cuvîntul tov. Dumitru Gheorghiu, prim secretar al Comitetului regional Iași al P.M.R.

A început apoi demonstrația celor ce muncesc în uzine și fabrici, în laboratoare, în instituții, în universitate și școli. La demonstrația din Piața Republicii au luat parte cadre didactice și studenți ai instituțiilor de învățămînt superior din Iași.

...Oamenii muncii din orașul și regiunea Craiova au sărbătorit într-o atmosferă de entuziasm ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc. Deschizînd mitingul, tov. Vladimir Gheorghiu, membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului regional Craiova al P.M.R., a vorbit despre însemnătatea zilei de 1 Mai.

Demonstrația de 1 Mai a fost deschisă de coloana pionierilor. Alături de oamenii muncii din oraș și din regiune au defilat învățători și profesori, cercetători științifici și cadre didactice de la Institutul agronomic și de la Institutul tehnic.

...La mitingul din orașul Galați a luat cuvîntul tov. Radu Dulgheru, membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al comitetului regional Galați al P.M.R.

A urmat apoi demonstrația oamenilor muncii. Cea dintîi a trecut prin fața tribunelor coloana pionierilor, pe fețele cărora se citea bucuria vieții fericite. Cu vii aplauze au fost întîmpinate și coloanele studenților și cadrelor didactice din cele două institute de învățămînt superior din oraș.

...Peste 1200 de oameni ai muncii din raionul N. Bălcescu și din alte raioane ale Capitalei au făcut neîncăpătoare sala de festivități a școlii medii de băieți nr. 20. Nu au lipsit nici copiii care, pentru a fi mai aproape de artiști, au înconjurat rampa scenei. Spectacolul a început. Un spectacol în care artiști și public formează împreună o mare familie. E 1 Mai. Această zi constituie și tema cîntecului cu care începe programul. Corul dă glas sentimentelor de bucurie și de mîndrie cu care întreg poporul nostru sărbătorește tradiționala zi a frăției muncitorilor din toate țările. Corul este alcătuit din artiști amatori de la întreprinderea poligrafică nr. 4, de la Monetăria statului și de la imprimeria de timbre, tovarăși de muncă cu mulți dintre cei care se află în sală.

...Clădiri feeric luminate, spectacole de cîntec și joc, o mare afluență în sălile de teatru și cinematografe, voia bună a locuitorilor Capitalei — acesta a fost, în ciuda vremii nefavorabile, 1 Mai-ul Bucureștiului.

Pionierii din Roșiorii de Vede, la demonstrația de 1 Mai.

Către pedagogii din toate țările și organizațiile lor

Dragi tovarăși,

Cu prilejul zilei de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a tuturor muncitorilor manuali și intelectuali, F.I.S.E. adresează salutul său frățesc pedagogilor din toate țările.

Lucrătorii din învățămînt, conștienți de răspunderea pe care o au în educația tineretului, participă în număr din ce în ce mai mare la luptele populare pentru un trai mai bun, pentru libertate, pentru pace, pentru înflorirea școlii, pentru educația democratică a tineretului. Ei dezvoltă fără încetare legăturile lor reciproce de prietenie, fac schimb de delegații, studiază, fără deosebire de sistem social, felul de viață și dezvoltarea educației în diferite țări.

În țările în care sistemul social de exploatare a maselor muncitoare împiedică în același timp dezvoltarea școlii, ei luptă în unitate cu părinții elevilor lor, cu sindicatele muncitorești și cu organizațiile democratice pentru îmbunătățirea condițiilor școlii și ale pedagogilor.

În țările care n-au obținut încă totala independență și în cele care de abia și-au cucerit-o, pedagogii participă alături de clasa muncitoare și de toate forțele populare la acțiunile pentru dezvoltarea școlii și a culturii naționale.

În țările socialiste sau în drum spre socialism, unde sînt create sau se creează condițiile pentru dezvoltarea culturii maselor, pedagogii participă cu entuziasm la reformele profunde și la progresul școlii democratice, care dă tineretului posibilitatea de a-și construi propriul său viitor.

F.I.S.E. dorește ca, dezvoltînd mereu prietenia lor, unitatea și legăturile lor prietenești, îndeosebi în sînul Comitetului de Înțelegere a Federațiilor Internaționale ale Personalului din Învățămînt precum și întărind F.I.S.E., pedagogii și organizațiile lor să participe la mișcarea pentru reconstituirea unității sindicale internaționale a clasei muncitoare.

Ea își afirmă întreaga sa solidaritate cu F.S.M. și cu toate organizațiile ce merg pe această cale, ea este hotărîtă să dezvolte contactele și schimburile de vederi cu toate organizațiile care consideră mișcarea sindicală și profesională a pedagogilor ca o parte integrantă a mișcării pentru unitatea muncitorilor manuali și intelectuali din toate țările.

Trăiască 1 Mai 1956!

Trăiască unirea muncitorilor manuali și intelectuali!

Trăiască solidaritatea muncitorească internațională!

Secretariatul Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățămînt

Conferința Aleksandrei Malîșeva despre învățămîntul public în U. R. S. S.

Aleksandra Malîșeva, locțiitor al ministrului Învățămîntului din R.S.F.S.R., conducătoarea delegației lucrătorilor din învățămîntul sovietic care ne vizitează țara, a vorbit luni seara la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice despre „Învățămîntul public în U.R.S.S.".

La conferință au asistat acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, Octav Livezeanu, vicepreședinte al A.R.L.U.S., conducători ai instituțiilor științifice pedagogice și ai institutelor superioare de învățămînt, profesori universitari, precum și numeroși profesori, învățători și studenți din Capitală.

Vorbind despre sarcinile trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. în vederea politehnizării școlilor, Aleksandra Malîșeva a arătat că se preconizează ca toți elevii sovietici să execute săptămînal ore de lucru practic în ateliere, S.M.T.-uri și colhozuri. Vorbitoarea a amintit măsurile pe care guvernul sovietic le-a luat în vederea politehnizării tuturor școlilor.

În școlile sovietice se acordă o mare importanță culturii fizice și sportului, educației estetice a elevilor.

În continuare vorbitoarea s-a ocupat de învățămîntul preșcolar, de contribuția pe care instituțiile de știință pedagogice din U.R.S.S. o aduc la dezvoltarea învățămîntului sovietic.

Cu prilejul conferinței, Aleksandra Malîșeva a invitat o delegație de elevi sportivi din R.P.R. să participe la viitoarea spartachiadă a elevilor sovietici.

★

Miercuri dimineața, delegația de lucrători din învățămînt din Uniunea Sovietică, condusă de A. N. Malîșeva, locțiitor al ministrului Învățămîntului din R.S.F.S.R., a vizitat Podul Prieteniei de la Giurgiu. Delegația a fost însoțită de tovarășii Tudor Bugnariu și Constantin Dinculescu, locțiitori ai ministrului Învățămîntului.

În aceeași zi, oaspeții au asistat la un spectacol cu opera „Bărbierul din Sevilla" la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

Delegația își continuă vizita în țara noastră. Însoțiți de tov. Nicolae Sipoș, locțiitor al ministrului Învățămîntului, membrii delegației vizitează cîteva școli cu limbile de predare ale minorităților naționale din regiunile Constanța și Galați.

EXCURSII

pentru învățători și profesori

În legătură cu excursiile didactico-științifice pe care le organizează C.C. al S.M.I., aducem la cunoștința cititorilor noștri următoarele:

Excursiile vor începe în jurul datei de 1 iulie a.c. Costul unei excursii va fi aproximativ 150-200 lei. Înscrierile se vor face la comitetele sindicale orășenești și regionale ale muncitorilor din învățămînt pînă la 10 iunie a.c. Odată cu înscrierea se depune și suma de lei 50.

În programul traseului I (București — Craiova — Bumbești-Livezeni — Hunedoara — Petroșani — Arad — Timișoara — Reșița — București) este prevăzută vizitarea minelor de la Petroșani, a combinatului siderurgic Hunedoara și a orașului nou, a orașului Arad (școala de viticultură, cetățile), a monumentelor istorice din Timișoara, a canalului Bega, a uzinelor din Reșița, a stațiunii Văliug, a muntelui Semenic, a văii Cernei, a băilor Herculane.

Excursia durează 7 zile.

În programul traseului 2 (București — Ploești — Cîmpina — Sinaia — Orașul Stalin — Sibiu — Vîntul de Jos — Hunedoara — Petroșani — Bumbești-Livezeni — București) este prevăzută vizitarea muzeului Doftana, a văii Prahovei, a orașului Sinaia, a Orașului Stalin (uzinele „Ernst Thälmann"), a combinatului sportiv de la Poiana Stalin, a peșterilor de lîngă Rîșnov, a monumentelor istorice din Sibiu (Șelimbărul și Dumbrava), a combinatului siderurgic Hunedoara, a minelor de la Lupeni, a defileului Jiului.

Excursia durează 7 zile.

În programul traseului 3 (București — Buzău — Focșani — Adjud — Tg. Ocna — Ciceu — Gheorghieni — Bicaz — Tușnad — Orașul Stalin — Cîmpina — Ploești — București), este prevăzută vizitarea salinelor din Tg. Ocna, a Lacului Roșu și a Cheilor Bicazului, a hidrocentralei „V. I. Lenin", a lacului Sf. Ana, a Orașului Stalin (uzinele „Ernst Thälmann" și monumentele istorice), a stațiunii Poiana Stalin, a muntelui Postăvarul, a localității Rîșnov, Castelului Peleș și a orașului Sinaia, a muzeului Doftana, a localității Telega, a sondelor și rafinăriilor din Cîmpina.

Excursia durează 8 zile.

În programul traseului 4 (București — Ploești — Orașul Stalin — Copșa Mică — Blaj — Teiuș — Războieni — Vioara — Turda — Abrud — Scărișoara — Petroșani — Filiași — București) este prevăzută vizitarea Orașului Stalin (uzinele „Ernst Thälmann"), a Cheilor Turzii, a ghețarului de la Scărișoara, a minelor și steampurilor aurifere din Abrud, a minelor din Petroșani, a minelor din Lupeni, a defileului Jiului.

Excursia durează 9 zile.

În programul traseului 5 (București — Constanța — Mamaia — Agigea — Techirghiol — Vasile Roaită — București) este prevăzută vizitarea șantierului naval, a portului și silozurilor din Constanța, a muzeului din Agigea și a stațiunilor de pe litoral.

Excursia durează 6 zile.

În programul traseului 6 (Delta Dunării) este prevăzută vizitarea Lacului Sărat, a orașului și portului Brăila, a canalului Filipoiu (cu vaporul), a dealului Măcin, a orașului și a întreprinderilor pescărești din oraș, a dunelor de nisip de la Caraorman, a cherhanalei Crișan, a orașelor Sulina și Constanța.

Excursia durează 5 zile.

În programul traseului 7 este prevăzută vizitarea Capitalei patriei noastre de către cadrele didactice din: Baia Mare, Oradea, Cluj; Iași, Suceava, Bacău; Timișoara, Craiova, Hunedoara. Programul cuprinde vizitarea combinatului poligrafic „Casa Scînteii", a parcului de cultură și odihnă „I. V. Stalin", a stadionului „23 August", a Palatului Pionierilor, a Muzeului de Artă al R.P.R., a teatrelor, a operei de stat, a monumentelor istorice. De asemenea, va fi vizitat Snagovul.

Excursia durează 7 zile.

Extind experiența înaintată

Comitetul de instituție de la școala pedagogică de băieți din Bacău și-a propus ca obiectiv principal al activității sale cunoașterea, studierea și extinderea experienței pozitive a cadrelor didactice. Astfel, constatînd metode de bune de predare și rezultate deosebite în activitatea tovarășei Virginia Velcescu, învățătoare la clasa a IV-a, comitetul sindical a organizat o consfătuire de producție pentru popularizarea experienței acestei învățătoare.

Întrucît rezultatele obținute de tov. Velcescu se datoresc în mare parte faptului că ea folosește un bogat material didactic, bine selecționat, în cadrul consfătuirii s-au dezbătut metodele practice de confecționare și folosire a materialului didactic la limba romînă.

În referatul pe care l-a expus la consfătuire, tov. Velcescu a arătat cum folosește, pentru prezentarea biografiei scriitorilor și explicarea textelor literare, albume care cuprind aspecte din viața și opera scriitorului respectiv. De asemenea, ea a vorbit despre explicarea cuvintelor prin ilustrații, despre efectuarea compunerilor după tablouri, despre predarea gramaticii după scheme și diagrame etc.

Cadrele didactice care au participat la discuții au făcut aprecieri asupra metodelor de predare ale tovarășei Velcescu și au prezentat totodată aspecte din propria lor muncă. În acest fel, consfătuirea a prilejuit un adevărat schimb de experiență în ce privește confecționarea și folosirea materialului didactic.

Consfătuirea s-a terminat cu o hotărîre în vederea aplicării în mod creator a metodelor tov. Velcescu privind confecționarea și folosirea materialului didactic.

În cadrul consfătuirii s-a organizat o expoziție a materialului didactic confecționat de învățătoare cu ajutorul părinților și elevilor. Au fost expuse scheme gramaticale, diagrame, albume. De asemenea, au fost expuse caiete și lucrări ale elevilor, precum și planuri de lecții ale învățătoarei.

S. DIMA

Din experienţa şcolii sovietice

Muncă creatoare, constructivă

Mişa Mihelkis, elev în clasa a X-a, organizatorul grupei de comsomol, lucrează în secţia de scule, la strungul de sub fereastră. Alege cu pricepere cuţitul necesar, îl fixează la locul lui, aşează pe platoul strungului piesa metalică de formă cilindrică şi dă drumul la motor. Cuţitul a şi atins piesa. Ţîşneşte strunjitura şi, de sub pojghiţa întunecoasă, scînteiază o bandă argintie de metal, care se lăţeşte repede, apropiindu-se de dimensiunile fixate. Atunci Mişa opreşte maşina şi măsoară cu grijă diametrul piesei cu sublerul.

— Trebuie să mai iau!

Şi din nou vîjîie motorul, aleargă şpanul. De trei ori măsoară Mişa diametrul, de trei ori pune în mişcare cuţitul — şi de fiecare dată ridică un strat tot mai subţire de metal.

Dar ce lucrează el oare?

— O bucea de ghidare — explică tînărul, — secţia noastră execută o comandă de dispozitive speciale de maşini pentru găurit, pentru strunjit în interior şi pentru alte lucrări. Ele se numesc coloane de ghidaj.

In sfîrşit, a obţinut diametrul necesar. Face o gaură, o strunjeşte în interior, taie din piesă un detaliu şi, la aceeaşi maşină, face o tăietură longitudinală, conform desenului. Buceaua de ghidare este gata. Se apropie şeful secţiei, inginerul Z. A. Medvediev. Ia buceaua în mînă, o priveşte şi dă din cap afirmativ.

— „Pentru o astfel de lucrare, îi spune el tînărului, se poate da calificarea a treia".

La secţia mecanică i-am întîlnit pe Iuri Fateev şi Vadim Nemirov, elevi în clasa a IX-a. Iuri a şi primit calificarea de gradul III. Conform sarcinii primite din partea comisiei de calificare, el a şlefuit perfect, folosind desenul, miezul pentru bobine de inducţie. Pentru aceasta a trebuit să execute zece operaţii. Tovarăşul său Vadim are titlul de strungar de gradul II.

Cei mai mulţi dintre elevii şcolii nr. 14 lucrează în cea mai liniştită secţie, secţia de montaj. Aci sînt aranjate cu grijă, pe stelaje, produsele terminate: electromotoare, generatoare, reflectoare, diferite aparate de măsurat. Lîngă o masă lungă stă o tînără într-un halat albastru. Este Liuda Dranik, elevă în clasa a IX-a. Lucrează cu atenţie încordată: i s-a încredinţat montarea motoarelor. Instructorul ei, maistrul V.I. Komorovski, o urmăreşte cu atenţie. Este adevărat că acest maistru are o trăsătură „rea": niciodată nu-l atrage atenţia cînd greşeşte, ci aşteaptă pînă cînd însăşi lucrarea îi arată că montarea nu poate fi continuată, că undeva este ceva care nu-i în regulă.

Anul acesta, Liuda a montat centralele electrice portative „Kiev-2", cu puterea de 750 waţi — aparate de neînlocuit pentru cinematografele din aşezările săteşti unde nu există încă curent electric.

— Tare-mi place munca asta, spune Liuda. E plăcut să vezi cum se naşte din mîinile tale o maşină înţeleaptă. De fiecare dată simt un sentiment de bucurie cînd proba arată că totul a fost făcut aşa cum trebuie. De altfel, eu nu montez numai aparate. Am învăţat să lucrez şi la maşinile de găurit şi de şlefuit, să mînuiesc tot felul de instrumente.

LUCRURI UTILE FIECARUIA

Nu întîmplător a recomandat şcoala elevilor săi cele mai răspîndite profesii: strungăria şi lăcătuşeria. In secolul nostru, în care tehnica este atît de dezvoltată, fiecare om trebuie să ştie şi să poată face — desigur nu totul, dar foarte mult — din ceea ce ştiu şi pot face strungarii şi lăcătuşii. Elevii cunosc construcţia şi principiile de funcţionare ale celor mai răspîndite mecanisme din industrie, ştiu care sînt proprietăţile fundamentale ale metalelor, cunosc tehnologia contemporană a prelucrării acestora şi pot executa această prelucrare. Cui i-ar fi de prisos astăzi astfel de cunoştinţe şi deprinderi?

Orice profesie şi-ar alege un tînăr după terminarea şcolii medii, deprinderile căpătate în timpul practicii în producţie îi vor fi întotdeauna de folos.

Am observat că nici printre părinţi şi nici printre elevii şcolii nr. 14 nu mai există confuzii în această privinţă. Toţi îşi dau seamă că calificarea de strungar sau lăcătuş, căpătată la sfîrşitul şcolii medii, nu-l obligă neapărat pe elev să lucreze la uzină: el poate să intre în orice facultate, chiar şi într-o facultate umanistică. Aşa se şi pregătesc chiar să facă mulţi elevi.

Munca productivă contribuie la întărirea disciplinei elevilor, a spiritului lor de economie, le creează deprinderea de a lucra în colectiv, de a preţui timpul, de a alege procedeele cele mai raţionale — adică la întărirea tuturor acelor trăsături pe care le avem în vedere cînd vorbim despre atitudinea comunistă faţă de muncă. Munca productivă dezvoltă îndemînarea tinerilor. Am văzut cum elevi care au lucrat un an în uzină au învăţat, de exemplu, să apese pe instrument tocmai cu acea forţă care este necesară într-un anumit caz, ca şi cum ar simţi cu muşchii lor gradul de rezistenţă a materialului. Aceste simţuri devin tot mai fine, mai diferenţiate.

Acum au loc transformări radicale în ştiinţa pedagogică. Aceasta este nevoită să ţină seama de categorii neobişnuite înainte pentru ea, cum sînt profesiile industriale şi agricole, categoriile de calificare a muncitorilor, salariile — şi asta nu-i de mirare, pentrucă a apărut un elev nou, care lucrează nu numai în bancă, ci şi la maşina din uzină, unde participă la executarea planurilor de stat.

Tinerii şi tinerele din clasele a VIII-a şi a IX-a au şi înţeles — chiar dacă nu pe de-a întregul — că ei au un rol important în uzină — şi aceasta îi face să se simtă solidari cu muncitorii alături de care prelucrează piesele şi montează maşini şi aparate. Multe şuruburi, buloane, roţi dinţate şi alte piese confecţionate de mîinile tinere ale acestor elevi sînt deja folosite în teatre şi cinematografe.

Cum se realizează la şcoala nr. 14 legătura învăţămîntului cu munca productivă? Inainte de toate, desigur, prin însăşi activitatea elevilor, prin aceea că în şcoală ei îşi însuşesc bazele ştiinţelor şi aplică în acelaşi timp cele învăţate în procesul unei munci utile. S-au stabilit primele legături dintre învăţătura elevilor în şcoală şi munca lor în uzină, deşi aceste legături sînt încă limitate şi insuficient de puternice.

Profesorii de fizică, chimie şi tehnologie trebuie să se străduiască să dea elevilor o înţelegere cu adevărat ştiinţifică a proceselor tehnologice, căci nu există altă cale pentru educarea unor constructori conştienţi, care să ştie să lucreze cu iniţiativă.

In procesul de politehnizare a învăţămîntului mai sînt încă lucruri care nu se desfăşoară neted. Se simte acum nevoia de manuale, de material didactic şi de metodici pentru tehnologia specială.

La ultima lecţie de tehnologie, elevii clasei a IX-a „B" au terminat studiul maşinilor pentru aşchierea metalelor şi presarea lor. Cînd profesorul — inginerul V. K. Kondratovici — a trecut la descrierea ciocanului pneumatic şi a preselor, nu avea nimic în mînă afară de cretă: nici ilustraţii, nici modele. Schema ciocanului, desenată pe tablă, era destul de complicată. Nu era clar cum lucrează supapele de distribuţie, pentru ce ciocanul poate să producă loviturile cele mai variate — de la cele puternice, izolate, pînă la cele uşoare şi dese, care se transformă în vibraţii.

Cu toate acestea, atunci cînd, la sfîrşitul lecţiei, a fost ascultat Volodia Avseiev, el a vorbit destul de amănunţit despre construcţia ciocanului. Ii venise în ajutor practica în producţie. De cîte ori n-a privit el cu admiraţie, la uzină, lucrul ciocanului pneumatic, de cîte ori n-a stat de vorbă despre acesta cu muncitorii!

La aceeaşi lecţie s-a întîmplat un caz interesant. Li s-a arătat elevilor schema ciocanului de fricţiune, la care transmiterea mişcării către berbecul ciocanului se realizează prin roţi de fricţiune. Atunci un elev a ridicat mîna şi a spus:

— Se poate face aşa încît la mişcarea înapoi să ne folosim de excentrice.

Astfel, munca productivă stimulează spiritul de creaţie al elevilor.

MAI MULTA VARIETATE

Influenţa muncii productive se simte mult şi în orele de desen, pe care le conduce constructorul şef al uzinei, M. I. Şlarevski. De curînd, elevii clasei a X-a au desenat o bielă. Ei au determinat, cu ajutorul aparatelor de măsurat, diametrul interior şi exterior al capetelor de sus şi de jos ale bielei, grosimea ei, raze de curbă etc. Către sfîrşitul lecţiei, desenul era terminat. Rămăsese încă vreme pentru rezolvarea unui exerciţiu: erau date două proiecţii ale detaliului şi trebuia găsită a treia. Era evident că elevii pot folosi desenul, că pot să-şi închipuie formele adevărate ale detaliului.

Elevii sînt activi şi la lecţiile de cultură generală: răspund bine la lecţiile de matematică, chimie şi alte discipline, cu toate că în răspunsurile lor se mai strecoară şi greşeli. Dar atîta timp cît elevul învaţă, el face şi greşeli. Atunci cînd profesorul îi atrage atenţia, îşi dă seama că a greşit şi se corectează, dar se prea poate ca la lecţia următoare să greşească din nou: aceasta este în firea lucrurilor. Procesul de învăţămînt nu trebuie confundat cu rezultatul lui, după cum nu trebuie exagerată nici influenţa muncii productive asupra rezultatelor generale obţinute de elevi. Datorită muncii lor alături de cei maturi, elevii îşi înlătură mai repede superficialitatea şi încep să privească mai serios problemele vieţii. Totuşi, rezultatele muncii în şcoală depind, în cele din urmă, de profesor şi de calitatea predării sale.

In şcolile Ucrainei, munca productivă se realizează după programe foarte diferite. Chiar şi la acelaşi profil (aceeaşi profesie) se observă diferenţieri în conţinut, în organizare şi în metode. Aceasta îi face pe unii conducători de şcoli să se plîngă de lipsa unor îndrumări unice de sus. Dar se pare că aşa e mai bine. Nu trebuie să ne grăbim cu unificarea acestui experiment pedagogic, nu trebuie să-l aducem la o formă unică. Să-i lăsăm pe profesori şi muncitori, pe directorii de şcoli şi de întreprinderi să continue să-şi arate iniţiativa în rezolvarea problemelor care se ridică în faţa lor. Aici varietatea este inevitabilă. Ea este determinată de condiţiile locale ale şcolilor şi ale întreprinderilor. Datoria celor care muncesc în domeniul ştiinţei pedagogice, a lucrătorilor de la secţiile de învăţămînt, este de a studia prima experienţă a muncii productive a elevilor, de a asigura respectarea cerinţelor pedagogice fundamentale, de a organiza just, raţional, munca elevilor.

Varietatea în experienţă aduce numai folos. Ea va permite să se determine şi să se aleagă mai repede ceea ce ajută la legarea învăţămîntului cu munca productivă.

P. GLOGOLEV
S. ZABOLOKA

Cu ajutorul colegilor mai mari

Viktoria Kozîrskaia a fost numită ca învăţătoare la şcoala medie nr. 101 din Moscova cu puţin înainte de începutul anului şcolar. Erau pe sfîrşite ultimele pregătiri în vederea deschiderii cursurilor. Invăţătorii şi profesorii îşi întocmeau planurile de muncă, puneau în ordine materialul didactic. Şi cu cît se apropia data de 1 septembrie, cu atît mai puternică devenea emoţia tinerei învăţătoare.

Intr-o zi ea a fost chemată la directoarea de studii, Lidia Cekolova. Cînd intră în cabinetul acesteia, găsi acolo încă două învăţătoare. Cekolova o rugă pe Viktoria să ia loc şi, observîndu-i timiditatea, începu discuţia printr-o glumă:

— Iată, aceste două doamne de faţă — spuse ea, cu un zîmbet abia perceptibil — Polina Semenova Berzina şi Olga Grigorievna Nevskaia, vor preda ca şi dvs. la clasele I-a. Ca răspuns la această recomandare, colegele mai bătrîne zîmbiră şi strînseră mîna Viktoriei. Toate acestea: gluma, zîmbetele sincere, strîngerile prieteneşti de mînă, aduseră pe neobservate o deplină sinceritate în atitudinea învăţătoarelor cu experienţă şi a tinerei lor colege.

— Cînd un tînăr pedagog intră în şcoală — spune Cekolova, primul lucru care trebuie făcut este de a-l apropia de colectiv, de a-i crea asemenea condiţii, încît să se simtă îndată acasă la el şi să ceară orice fel de ajutor colegilor mai în vîrstă şi conducătorilor şcolii. Chiar din primele zile noi îi înconjurăm pe tinerii noştri colegi cu grijă şi atenţie, îi ajutăm să lase la o parte timiditatea proprie pedagogilor începători. Colegele mai mari au discutat cu Kozîrskaia despre munca ce le aşteaptă, iar după un timp au analizat împreună cu ea planul de perspectivă pentru primul pătrar al anului şcolar.

După ce s-a încheiat prima zi de lecţii, învăţătoarele s-au întîlnit iarăşi. Ele şi-au împărtăşit impresiile, au analizat lecţiile, au scos în relief părţile lor pozitive şi lipsurile. Viktoria a recunoscut cu părere de rău că la prima lecţie nu i-a ajuns timpul. In locul reproşului aşteptat, ea a primit sfatul practic, liniştit al colegelor, cu privire la felul cum este mai bine să-şi organizeze munca, să-şi planifice timpul lecţiei.

De atunci, tînăra învăţătoare primeşte un ajutor permanent din partea colegelor sale mai mari. Berezina şi Nevskaia au asistat la lecţiile tinerei învăţătoare şi de fiecare dată le-au analizat amănunţit, au sfătuit-o pe Kozîrskaia ce trebuie să facă pentru ca lecţiile să se desfăşoare într-un mod interesant şi să dea cele mai bune roade.

Apoi Kozîrskaia a asistat la o lecţie a Polinei Berezina, care are o vechime de aproape 30 de ani în cîmpul muncii pedagogice. Tînăra învăţătoare a urmărit cu multă atenţie şi admiraţie măiestria şi insufleţirea cu care predă lecţia colega ei mai vîrstnică. Ea a simţit odată mai mult că şi-a ales o profesiune minunată. Cînd a vorbit despre acest lucru faţă de Berezina, aceasta a zîmbit în semn de aprobare. Este foarte important — a spus ea — cînd tînărul specialist porneşte chiar de la primii paşi cu interes faţă de profesiunea aleasă.

La şcoala nr. 101, munca cu tinerele cadre didactice se desfăşoară, în cea mai mare parte, pe linia cercurilor pedagogice. Astfel, tinerii pedagogi primesc ajutorul colegilor mai vîrstnici nu numai în cazuri speciale, sub forma unor sfaturi izolate, ci în mod sistematic şi permanent.

Iată ce spune despre aceasta Kozîrskaia: Noi ne întîlnim şi ne împărtăşim impresiile cu privire la lecţiile predate, ne sfătuim cum este mai bine să organizăm lecţiile următoare, alcătuim împreună planurile de lecţii, discutăm diferite probleme. Colegele mai vîrstnice mă sfătuiesc cum să explic mai bine un material sau altul, cum să atrag atenţia elevilor asupra problemelor esenţiale, care sînt scăpările din vedere posibile într-un caz sau altul şi cum să le evit. De obicei, noi discutăm totdeauna textele lucrărilor de control, metoda organizării lor, iar după aceea, împreună, facem bilanţul, analizăm greşelile cele mai caracteristice.

La una din lecţii, Kozîrskaia trebuia să explice elevilor cum se accentuează cuvintele. Pentru elevii mici aceasta este o temă destul de complicată şi învăţătorul trebuie să o explice cu multă pricepere.

— Iar eu — spune Kozîrskaia — nici nu-mi închipuiam cum trebuie să fac aceasta.

Ea şi-a împărtăşit nelămuririle învăţătoarelor de la clasele paralele. Atunci acestea au discutat amănunţit tema, au întocmit planul de lecţie, au ales exerciţiile şi textul pentru fixarea cunoştinţelor. Apoi Kozîrskaia a asistat la lecţia învăţătoarei Olga Nevskaia şi a ascultat explicaţia ei. Numai după aceea a predat şi ea această lecţie. Colegele ei mai vîrstnice au asistat la lecţie, apoi au analizat-o amănunţit şi au apreciat-o ca bună.

— Chiar şi eu am fost mulţumită — observă glumind Kozîrskaia.

Tînăra învăţătoare participă activ la munca cercului pedagogic. Ca şi alţi pedagogi, ea primeşte diferite sarcini, pentru îndeplinirea cărora lucrează cu multă sîrguinţă. La începutul acestui an şcolar, bunăoară, Kozîrskaia a primit sarcina de a face o comunicare cu privire la lecţiile de citire în clasa a II-a. Tînăra învăţătoare a îndeplinit cu succes această sarcină. Ea a arătat cu de-amănuntul cum trebuie să fie predată în clasa a II-a o lecţie de citire, o povestire artistică, o poezie etc.

Cercul pedagogic organizează şi lecţii deschise. La acestea asistă membrii cercului, directorul şcolii şi directorul de studii.

Această muncă nu numai că ajută pe tinerii învăţători, dar contribuie şi la ridicarea calificării specialiştilor cu experienţă.

Grija şi atenţia de care se bucură Viktoria Kozîrskaia din partea colegilor mai în vîrstă nu constituie o excepţie la şcoala nr. 101. Acesta este un sistem de muncă cu tinerii pedagogi, adînc înrădăcinat în tradiţiile şcolii.

E. LOKTIONOV

De ziua presei comunist

Miile de foi pe care plumbul şi-a lăsat, cu zimţii lui mărunţi şi negri, semnele de cerneală, călătoresc din zori, în fiecare zi, pe căi cît se poate de diverse: în tren, în pîntecele avionului, într-un vaporaş cu zbaturi pe Dunăre, sau în geanta poştală, pe un drum prăfuit de ţară. Dar ajung toate într-acelaşi loc: la inimile oamenilor muncii din patria noastră cărora le aduc cuvîntul înţelept şi iubit al partidului, veşti de la cei mulţi, de la tovarăşii de muncă şi de luptă din întreaga ţară, din întreaga lume.

Fie că frămîntă mortarul sus pe schele, fie că muncesc pe ogoare, fie că cercetează viaţa în laborator, oamenii muncii din ţara noastră găsesc în ziar acelaşi prieten şi îndrumător preţios. Fiindcă ziarul comunist e un ziar al întregului popor, o oglindă a năzuinţelor lui scumpe. Trăsătura aceasta e o tradiţie veche pe care presa comunistă şi muncitorească o păstrează neîntinată. O păstrează din vremuri vitrege, de asuprire cruntă, cînd ziarele ce se adresau celor năpăstuiţi apăreau — cum mai apar şi azi în multe ţări capitaliste — în cele mai crîncene condiţii. Cîţi oameni de nădejde n-au căzut pe atunci la zid, sub gloanţe, sau în cîte-o maghernită cu plămînii mîncaţi de otrava plumbului, pentru ca de sub teascuri să iasă la lumină slova adevărului...

Ziarul cel mai călit, mai glorios în lupta pentru adevăr şi dreptate, este „Pravda" leninistă, purtătorul de cuvînt al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Pravda s-a născut cu 44 de ani în urmă, la 5 mai 1912. Infruntînd prigoana ţaristă, Partidul Comunist, prin paginile Pravdei a chemat masele exploatate la luptă pentru doborîrea robiei. In tot acest timp, muncitorii ruşi au ajutat şi ocrotit cu jertfe impresionante apariţia ziarului lor iubit. După izbînda Revoluţiei, Pravda a mobilizat şi înflăcărat poporul sovietic la lupta pentru construirea socialismului. Astăzi, Pravda poartă sus steagul făuririi comunismului în U.R.S.S., luptînd pentru întărirea prieteniei între popoare, demascînd fără cruţare pe duşmanii păcii.

Pentru toate acestea, ziua de 5 mai, ziua apariţiei Pravdei, a devenit o sărbătoare a tuturor ziarelor comuniste şi muncitoreşti din lume, a devenit ziua presei comuniste.

După exemplul strălucit al Pravdei îşi îndrumă paşii întreaga presă comunistă şi muncitorească din lume. La temelia activităţii ei stă învăţătura lui Lenin că ziarul nu este numai un propagandist şi un agitator colectiv, ci şi un organizator colectiv, care participă direct la aplicarea în viaţă a politicii clasei muncitoare. Adînc legat de mase, ziarul comunist cultivă în rîndurile lor dragostea de adevăr, patriotismul fierbinte, ura împotriva duşmanilor poporului şi ai păcii. De aceea, ziarul comunist este iubit şi preţuit de oamenii muncii, care ştiu că în paginile lui află adevărul, viaţa, află răspuns la frămîntările lor, află un sfat înţelept ce le dăruie forţe noi în luptă.

In ţările socialismului şi păcii, cititorul află necontenit din gazetă mijloace noi şi mai bune care-l ajută în activitatea lui de construire a viitorului însorit. Muncitorul din
ţările apusene soarbe din zi
comunist tărie în lupta pent
viaţă mai bună. El respinge
dispreţ ziarul burghez reacţi
care se străduie cu orice preţ
convingă că „trăieşte bine", or
soluţia lipsurilor lui stă în ră
sau în paharul cu rachiu.

In uriaşa operă de plămădir
socialismului în patria noastră
sa comunistă joacă un rol ins
nat. In fruntea ei stă „Scînte
organul Comitetului Central
Partidului Muncitoresc Ro
Continuînd tradiţiile eroice
luptă ale „Scînteii" din ilegalit
„Scînteia" duce ca un mesaj în
locul poporului muncitor cuvîn
partidului, însufleţindu-l şi mob
zîndu-l pe calea spre sociali
„Scînteia" luptă intens, activ, p
tru făurirea unui om nou. Fiec
cuvînt din coloanele ei e un g
unte de adevăr şi lumină care
drumă şi răsplăteşte izbînzile,
fierînd pe duşmanii vieţii. Prin
ginile ei, învăţăturile partidului
jung ca un reazim sigur în inim
oamenilor muncii.

Şi, după pilda ei, păşesc înai
toate celelalte publicaţii din
tria noastră. Intre ele se
mără şi „Gazeta învăţămîntulu
„Revista de pedagogie", „Natur
„Gazeta matematică şi fizică"
altele, adresîndu-se celor care tr
dind neosteniţi, dăruie copiilor
tineretului flacăra vie a culturii,
ştiinţei, îi cresc în spiritul educaţ
comuniste.

In munca ei, „Gazeta învăţămi
tului", ca şi toate publicaţiile noa
tre, are îndrumarea de zi cu zi
partidului, are ajutorul de preţ
presei sovietice.

Iubită de cititorii ei, gazeta noa
tră se străduieşte să răspundă m
reu mai bine cerinţelor lor cresci
de, să întărească necontenit legătu
rile care o unesc cu masa mare
pedagogilor patriei noastre. Un
xemplu viu al acestor legături
constituie miile de scrisori pe ca
gazeta le primeşte de la corespon
denţii şi cititorii săi, încrederea c
care îi împărtăşesc aceştia proble
mele care-i frămîntă, criticile şi pro
punerile lor. Dar, încheind cu aces
prilej sărbătoresc bilanţul munci
pe care o desfăşoară, gazeta noas
tră vede că mai are multe de făcu
pentru a se ridica la nivelul cerin
ţelor cititorilor. Adesea, materialel
publicate în gazetă sînt uniforme
cenuşii, neizbutind să înfăţişeze în
toată bogăţia şi complexitatea e
munca oamenilor şcolii, experienţa
lor. Adesea, aceste materiale nu lovesc cu toată puterea în lipsuri, în greşeli, nu dezvăluie cu curaj, pînă la capăt, greutăţile muncii din şcoală. Adesea, în locul unei îndrumări concrete, precise, articolele publicate în gazetă cuprind fraze generale, sînt scrise pe un ton didactic, neatrăgător.

Hotărîtă să lupte împotriva acestor mari neajunsuri din munca sa, gazeta noastră se străduieşte să răspundă cu cinste înaltului titlu de ziar comunist. Şi ea ştie că va izbuti să-şi îndeplinească această sarcină numai dacă va fi mereu prezentă în viaţa şcolii, dacă se va afla mereu în mijlocul celor care instruiesc şi educă pe viitorii constructori ai socialismului în patria noastră.

Unele probleme ale învăţămîntului politehnic

Genialele idei ale lui V. I. Lenin cu privire la politehnizarea învăţămîntului au o deosebită actualitate pentru şcoala noastră în lupta pentru traducerea în viaţă a sarcinilor trasate învăţămîntului de cel de al II-lea Congres al P.M.R.

Primii gînditori care au transpus din domeniul fanteziei în domeniul ştiinţei ideea pregătirii multilaterale a omului, a necesităţii dezvoltării armonioase a tuturor capacităţilor sale creatoare, bazînd-o pe fundamentul solid al materialismului istoric au fost Marx şi Engels. Prin educaţia comunistă, menită să realizeze tocmai această dezvoltare multilaterală a tineretului, Marx înţelegea trei lucruri: educaţia intelectuală, educaţia fizică şi instrucţia politehnică, „care familiarizează pe elevi cu principiile fundamentale ale tuturor proceselor de producţie şi, în acelaşi timp, dă copilului sau adolescentului deprinderi de a mînui cele mai simple unelte din toate ramurile de producţie". (K. Marx şi F. Engels. Opere vol. XIII, partea I, pag. 199, ediţia rusă).

In noi condiţii istorice, V.I. Lenin a dezvoltat în mod creator şi a îmbogăţit ideile lui Marx şi Engels despre învăţămîntul politehnic.

Atîta timp cît autocraţia ţaristă apăsa şcoala, centrul atenţiei comuniştilor era îndreptat spre crearea unor condiţii minimale pentru reorganizarea învăţămîntului. Totuşi, chiar în această perioadă grea, în anul 1897, găsindu-se în exil, Lenin a scris ascuţitul articol polemic: „Cîteva perle din proiectele utopice ale narodnicilor", îndreptat împotriva utopiei mic burgheze în domeniul învăţămîntului, a narodnicului Juiakov. Criticîndu-l cu vehemenţă pe Juiakov, Lenin scoate la iveală ideea justă, preconizată încă de Marx, dar puţin cunoscută pe vremea aceea (după spusele Nadejdei Konstantinovna Krupskaia) chiar marxiştilor: „Această idee justă constă în faptul că nu-ţi poţi închipui un ideal de societate viitoare fără îmbinarea învăţămîntului cu munca productivă"... (V.I. Lenin. Opere vol. II. Ed. P.M.R. 1952, pag. 485). Lenin prevede că în societatea socialistă va exista o legătură obiectivă între creşterea nivelului tehnico- cultural al muncitorilor şi creşterea productivităţii muncii. El subliniază faptul că nici învăţămîntul fără munca productivă, nici munca productivă fără învăţămînt n-ar putea corespunde cerinţelor tot mai ridicate ale ştiinţelor şi tehnicii.

Ideea îmbinării organice a învăţămîntului cu munca în ateliere şi în fabrici, cu participarea la munca socială va fi reluată şi dezvoltată de către Lenin cu 20 de ani mai tîrziu, în iunie 1917, în perioada pregătirii Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Lucrînd la revizuirea programului partidului, Lenin dă prima formulare noilor cerinţe ale comuniştilor ruşi în domeniul învăţămîntului public. El pune problema necesităţii introducerii învăţămîntului general şi politehnic şi arată conţinutul şi scopul acestuia: învăţămîntul politehnic are menirea să dea elevilor cunoştinţe teoretice şi practice în toate ramurile principale de producţie şi să asigure participarea activă a copiilor la munca social-productivă.

După Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, aceste cerinţe au fost incluse, din iniţiativa lui Lenin, în Programul Partidului Comunist Rus adoptat la al VIII-lea Congres al Partidului. Indată după luarea puterii, Vladimir Ilici a cerut Comisariatului Poporului pentru învăţămînt să se ocupe imediat şi în mod concret de politehnizarea învăţămîntului. El urmărea şi îndruma cu stăruinţă primii paşi făcuţi de şcoala sovietică în această direcţie.

In „Observaţiile la tezele Nadejdei Konstantinovna Krupskaia", scrise în anul 1920, Lenin concretizează mai departe conţinutul învăţămîntului politehnic, arătînd care sînt căile pentru realizarea primelor lui elemente: şcoala are sarcina să formeze oameni cu o cultură generală bogată şi o serioasă educaţie politică, care să posede în acelaşi timp un orizont politehnic larg. Ce trebuie să cunoască neapărat un tînăr ieşit de pe băncile şcolii? El trebuie să posede, după indicaţiile lui Lenin, următorul minim de cunoştinţe politehnice:

„a) noţiuni de bază cu privire la electricitate (să se stabilească cu precizie care anume);
b) noţiuni despre aplicarea electricităţii în industria mecanică;
c) idem în industria chimică;
d) idem despre planul de electrificare a R.S.F.S.R.;
e) să viziteze de cel puţin 1—3 ori o uzină electrică, o fabrică, un colhoz;
f) să cunoască anumite baze ale agronomiei etc." (Culegere de materiale de îndrumare cu privire la şcoală. Editura de stat didactică şi pedagogică, 1954, pag. 45).

Din aceste observaţii ale lui Lenin se desprinde în special importanţa pe care o acordă el studierii electricităţii şi planului de electrificare. Aceasta reiese, de altfel, şi din numeroase alte materiale ca, de exemplu, din proiectul rezoluţiei la al VIII-lea Congres al Sovietelor (în care se propune studierea planului „Goelro" în toate şcolile din ţară), sau din prefaţa la cartea lui I. I. Stepanov „Electrificarea R.S.F.S.R. în legătură cu faza de trecere la o economie de pace" (în care se propune ca profesorii să studieze această carte şi apoi să transmită conţinutul ei, în mod simplu şi explicit, elevilor).

Dar elevii, arată Lenin, trebuie să cunoască nu numai planul de electrificare şi bazele industriei electroenergetice, ci şi elemente ale industriei mecanice şi chimice, ca şi bazele agronomiei. In legătură cu aceasta s-a pus întrebarea dacă trebuie şi este posibil ca elevii să studieze aceste probleme în toate amănuntele, aplicîndu-le la toate felurile de producţie. Lenin a dat un răspuns negativ la această întrebare, arătînd că elevii trebuie să-şi însuşească numai principiile generale ştiinţifice ale industriei moderne, adică ceea ce reprezintă tipicul în tehnica acestei industrii.

Expunînd conţinutul învăţămîntului politehnic, Vladimir Ilici a subliniat necesitatea însuşirii de către elevi a deprinderilor practice de mînuire a diferitelor unelte şi maşini. El a scris că nimic nu contează — nici şcoala, nici universitatea — dacă individul nu posedă priceperi şi deprinderi practice serioase. Cît de mare este adevărul cuprins în aceste cuvinte! Noi întîlnim uneori elevi din clasele mari, ba chiar şi profesori de fizică sau matematică, care, atunci cînd se arde siguranţa la lampă sau se strică fierul de călcat în casă, nu ştiu să le repare sau nu ştiu să întrebuinţeze cele mai simple unelte pentru a repara un lucru cît de mic. Aici, desigur, se manifestă urmările unei vechi lipse a şcolii burgheze, pe care o caracteriza ruptura completă între teorie şi practică.

V. I. Lenin a luptat şi împotriva unei alte tendinţe negative, aceea de a minimaliza rolul cunoştinţelor teoretice de dragul celor practice, de dragul muncii în ateliere, în laboratoare. In numeroase lucrări el a subliniat importanţa însuşirii a tot ce a dat mai bun ştiinţa, cultura omenească. Este bine cunoscut discursul lui Vladimir Ilici la cel de al III-lea Congres al Comsomolului, în care el arată că tinerii nu pot deveni comunişti, oameni întregi dacă nu-şi vor îmbogăţi memoria cu cunoaşterea întregului tezaur pe care l-a elaborat omenirea.

Deosebit de interesante sînt indicaţiile lui Lenin în ceea ce priveşte rolul sindicatelor în opera de politehnizare a şcolii şi în ceea ce priveşte importanţa atragerii în această operă a inginerilor, tehnicienilor şi agronomilor. In „Directivele Comitetului Central către comuniştii lucrători în Narcompros", Lenin spune: „Formele şi ordinea folosirii întreprinderilor şi instituţiilor pentru învăţămîntul politehnic trebuie să se stabilească în înţelegere cu organele administrative respective, în aşa fel ca acest lucru să nu stînjenească bunul mers al întreprinderilor." (V. I. Lenin. Opere vol. 32, Ed. Rusă, pag. 100).

★

Măreţele idei leniniste cu privire la politehnizarea învăţămîntului şi-au păstrat pe deplin, pînă astăzi, valabilitatea şi importanţa. Pe baza acestor învăţături, aplicate astăzi pe larg în şcoala sovietică, se intensifică introducerea şi în şcoala noastră a elementelor de politehnizare, ca urmare a sarcinilor trasate şcolii de cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

In bine cunoscuta sa carte „Universităţile mele", tînărul Gorki arăta cu cîtă invidie îi privea el pe lucrătorii unui mic atelier unde se reparau ceasuri, tot felul de instrumente, maşini şi aparate: „Ce fericire să te pricepi să faci totul — spunea Gorki. — Ii respect pe oamenii aceştia şi cred că ei cunosc tainele tuturor maşinilor, instrumentelor şi pot să repare totul pe lume. Aceştia sînt oameni!". Şi iată — acum se apropie o astfel de vreme, cînd fiecare tînăr, fiecare tînără din ţara noastră va primi în şcoală o cultură generală bogată, pătrunzînd în acelaşi timp „tainele tuturor maşinilor şi instrumentelor".

Cu un deosebit interes au primit cadrele didactice propunerile Ministerului Invăţămîntului pentru ridicarea şi dezvoltarea învăţămîntului de cultură generală din R.P.R., propuneri care prevăd înfăptuirea unor măsuri însemnate în vederea politehnizării învăţămîntului. Astfel, se vor organiza ateliere şcolare pe lîngă şcolile de 7 şi 11 clase, se vor întări şi lărgi laboratoarele, se vor lua măsuri pentru îmbunătăţirea muncii pe parcelele şcolare experimentale, se va îmbunătăţi aprovizionarea şcolilor cu material didactic.

Rolul cel mai însemnat în opera de politehnizare a învăţămîntului nostru de cultură generală revine însă cadrelor didactice, care, cu entuziasmul şi energia lor creatoare pot să treacă îndată la realizarea unor măsuri concrete, cu mijloace locale, în şcolile lor. Profesorii fruntaşi din ţară au şi început să organizeze vizite instructive cu elevii în fabrici, uzine şi gospodării agricole colective, să efectueze lucrări interesante pe lotul şcolar, la cercurile „tinerilor fizicieni", ale „tinerilor naturalişti" etc.

Este necesar ca Direcţia Generală a Invăţămîntului elementar şi mediu din Ministerul Invăţămîntului, Institutul de ştiinţe pedagogice, institutele de perfecţionare a cadrelor didactice, toate organele învăţămîntului să acorde o mare atenţie îndrumării cadrelor didactice, înarmării lor cu un minim de cunoştinţe în legătură cu principalele sarcini care le revin în vederea îndeplinirii importantelor măsuri cu privire la politehnizarea învăţămîntului.

DENISA COHN
şeful cabinetului de pedagogie al I.C.P.C.D.

Proiectele programelor de fizică și de chimie pentru clasa a VIII-a

În acest număr, „Gazeta învățământului" publică proiectele programelor de fizică și de chimie pentru clasa a VIII-a.

Cadrele didactice sînt rugate să studieze aceste proiecte cu multă atenție. Observațiile și propunerile pentru îmbunătățirea lor vor fi înaintate pînă la data de 20 mai a.c. Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Învățămîntului.

Fizica

Notă introductivă

Programa de fizică pentru clasa a VIII-a prevede studiul unor capitole de mecanică: mișcările rectilinie uniformă, rectilinie uniform variată și uniform circulară; legile dinamicii; forțele de greutate, de frecare și centripetă-centrifugă; legea atracției universale; energia mecanică; compunerea și descompunerea forțelor și mașinile simple; echilibrul corpurilor și centrul de greutate.

Pentru o mai bună sistematizare a materiei și pentru a da elevilor cunoștințele științifice de bază asupra folosirii legilor fizicii și asupra folosirii unor dispozitive mecanice în munca productivă, s-au introdus în plus față de vechea programă studiul mișcării circulare și al legii conservării cantității de mișcare, precum și noțiuni despre transmiterea mișcărilor de rotație în tehnică și despre folosirea mașinilor simple la diverse mecanisme și operații tehnice. Pentru a nu se supraîncărca programa, studiul hidro și aeromecanicii a fost trecut în clasa a IX-a.

În clasa a VIII-a se reiau și se dezvoltă toate problemele studiate în clasa a VI-a legate de capitolele incluse în programa clasei a VIII-a.

În scopul respectării unei succesiuni logice a materiei, s-a fixat o ordine nouă în studierea unor teme:

Mișcarea circulară uniformă se studiază în cuprinsul capitolului „Cinematica", iar forța centripetă și forța centrifugă, precum și legea atracției universale își găsesc locul în cuprinsul temei „Acțiunile reciproce ale corpurilor". În acest fel se dau cunoștințe sistematice asupra acestor probleme importante de mecanică la nivelul înțelegerii elevilor clasei a VIII-a.

Studierea legii atracției universale și aplicării acestei legi la calcularea masei Pămîntului, ca și studierea legii transformării și conservării energiei vor contribui la formarea concepției materialist-dialectice despre lume a elevilor.

Căderea liberă a corpurilor se tratează ca un caz particular al mișcării uniform variate, pe care elevii îl cunosc din viața de toate zilele.

După ce se dă noțiunea de forță, pe baza primelor două legi ale dinamicii, se studiază greutatea corpurilor și frecarea.

Planul înclinat, șurubul și pana se studiază în legătură cu compunerea și descompunerea forțelor concurente, iar scripetele, pîrghia și vîrtejul în legătură cu compunerea și descompunerea forțelor paralele.

Dăm mai jos cîteva lămuriri asupra felului cum trebuie să fie tratate anumite teme din programă.

Mișcarea corpului aruncat vertical în sus va fi studiată ca o mișcare compusă din mișcarea rectilinie uniformă cu viteza V_0 și mișcarea uniform variată cu accelerația —g. Pentru a nu se încărca programa, s-a considerat că nu e necesar a se introduce și studiul mișcării uniform variate cu viteză inițială.

În programă sînt prevăzute cunoștințe asupra tuturor celor trei sisteme de unități de măsură, cunoștințe necesare elevilor pentru orientarea lor în viața de toate zilele. Ulterior, însă, profesorul va aplica numai sistemul practic M.K.S., a cărui folosire în R.P.R. este prevăzută de S.T.A.S., lucru care va fi făcut cunoscut și elevilor.

La studierea mecanismelor centrifuge trebuie să se sublinieze că depărtarea corpurilor de axul de rotație se face în direcția vitezei de mișcare, datorită inerției.

Pentru lămurirea noțiunii de energie potențială trebuie folosite exemple tehnice legate de ridicarea corpurilor sau de deformarea elastică a lor.

Legile de compunere și descompunere a forțelor se vor stabili pe bază experimentală, iar cunoștințele de mecanică însușite de elevi își vor găsi aplicare la studiul mecanismelor simple des întîlnite în tehnică.

În legătură cu echilibrul forțelor trebuie să li se lămurească elevilor că, în acest caz, corpul se poate găsi în repaus sau în mișcare rectilinie uniformă.

Față de vechea programă, pe lîngă planul înclinat, șurubul, pîrghiile și scripeții, se studiază în plus pana, vîrtejul și troliul, mecanisme care își găsesc multe aplicații practice.

De asemenea, în noua programă se accentuează mai mult legătura între teorie și practică, specificîndu-se aplicațiile practice și tehnice care trebuie să fie studiate în cuprinsul temelor respective, ca de exemplu: transmiterea mișcărilor de rotație în tehnică, folosirea penei la strunguri și freze, a șurubului la mașinile de găurit, cric și presă cu șurub etc.

Pentru realizarea cerințelor politehnizării învățămîntului este necesar să se desfășoare și alte activități, ca de exemplu:

Elevii să fie îndrumați să aplice cunoștințele teoretice la analizarea fenomenelor din viața înconjurătoare, precum și la rezolvări de probleme cu date din tehnică, cu date incomplete sau la probleme experimentale, care să-i pună în situația de a interpreta cunoștințele sau de a face măsurători și experiențe.

Este necesar să li se arate elevilor machete și modele de mașini și să se efectueze experiențele demonstrative și lucrările practice prevăzute în programă, al căror număr a fost mărit față de vechea programă. La nevoie, în caz că lipsește aparatura necesară, lucrările practice pot fi înlocuite cu altele, de aceeași natură; numărul lor nu poate fi însă micșorat.

Trebuie, de asemenea, să li se facă cunoscute elevilor aplicațiile în producție ale legilor fizicii, dispozitivelor și mecanismelor studiate. Pe lîngă tablouri, filme, diafilme și diapozitive, date din presa zilnică și revistele de specialitate pe care profesorul le poate folosi în acest scop, este necesar ca el să le arate mecanisme în funcțiune, lucru ce poate fi realizat prin vizitarea unor uzine sau întreprinderi. De aceea, în programă s-au prevăzut ore speciale pentru excursii în uzine, ateliere sau alte întreprinderi.

Elevii trebuie antrenați în activitatea cercurilor de fizică sau cu caracter tehnic. În felul acesta se va dezvolta orizontul lor științific și tehnic, se vor forma și consolida noi priceperi și deprinderi politehnice, se va trezi interesul elevilor pentru studiul fizicii și se va încuraja inițiativa lor creatoare în construcția diferitelor aparate și mecanisme.

Profesorii de fizică din școlile unde s-au introdus sau se vor introduce lucrările practice de atelier trebuie să studieze programa lucrărilor practice și să cunoască bine activitatea elevilor la aceste lucrări, păstrînd o legătură strînsă cu maiștrii conducători. Ei trebuie să se preocupe de realizarea unei legături cît mai strînse între cunoștințele pe care le predau și lucrările practice precum și cu procesul de producție din întreprinderi. În felul acesta profesorii de fizică vor contribui la educarea elevilor în spiritul dragostei pentru munca productivă.

Profesorii de fizică trebuie de asemenea să asigure înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă independentă prin efectuarea unor teme pentru acasă, al căror control trebuie făcut cu regularitate.

Numărul de ore prevăzut în programă pentru fiecare temă este aproximativ. În aceste ore sînt cuprinse și orele necesare recapitulării curente, verificării cunoștințelor și lucrărilor de laborator, pentru fiecare lucrare fiind necesară o oră.

Programa

(3 ore pe săptămînă—99 de ore anual)

MECANICA

I. INTRODUCERE (1 oră).

Obiectul mecanicii. Mișcarea mecanică. Relativitatea mișcării și a repausului. Punct material.

II. CINEMATICA.

1. Mișcarea rectilinie uniformă (4 ore).

a) Clasificarea mișcărilor după traiectorie. Viteza. Clasificarea mișcărilor în raport cu viteza.

b) Definirea mișcării rectilinii uniforme. Viteza în mișcarea rectilinie uniformă. Unități de viteză. Vectorul viteză. Ecuația mișcării rectilinii uniforme. Graficele vitezei și spațiului în mișcarea rectilinie uniformă.

— Probleme de mișcare rectilinie uniformă.

2. Mișcarea rectilinie uniform-variată (10 ore).

a) Mișcarea variată. Viteza medie. Viteza momentană. Accelerația.

b) Mișcarea uniform variată. Accelerația în mișcarea uniform variată. Unități de accelerație. Ecuațiile vitezei și spațiului în mișcarea uniform variată fără viteză inițială. Relația între spațiu și viteză în mișcarea uniform variată fără viteză inițială.

c) Căderea liberă a corpurilor. Accelerația în căderea liberă. Ecuațiile vitezei și spațiului în căderea liberă.

— Probleme în legătură cu mișcarea uniform variată și cu căderea liberă a corpurilor.

Lucrarea de laborator nr. 1: Studiul legilor mișcării uniforme accelerate.

Demonstrații: Căderea diferitelor corpuri în vid (tubul lui Newton).

3. Compunerea mișcărilor (7 ore).

a) Compunerea spațiilor a două mișcări rectilinii uniforme. Mișcări componente. Mișcare compusă.

b) Compunerea vitezelor. Descompunerea vitezei în două componente. Adunarea și scăderea vitezelor.

c) Mișcarea corpului aruncat vertical în sus.

d) Mișcarea corpului aruncat orizontal sau oblic.

— Probleme în legătură cu compunerea mișcărilor.

Lucrarea de laborator nr. 2: Studierea mișcării unui corp aruncat orizontal.

Demonstrații: Compunerea spațiilor a două mișcări rectilinii uniforme.

Aruncarea unei vine de lichid sub un unghi față de orizontală.

4. Mișcarea de rotație (9 ore).

a) Mișcarea circulară uniformă a unui punct material. Mișcarea de rotație a unui corp solid. Perioada de rotație. Frecvența. Viteza liniară. Viteza unghiulară. Unitatea de viteză unghiulară. Accelerația centripetă. Formula accelerației centripete (fără deducerea ei).

b) Transmiterea mișcărilor de rotație în tehnică. Transmisia prin curele. Transmisia prin roți dințate. Cutia de viteze. Transmisia prin fricțiune.

III. DINAMICA.

1. Inerția, forța și masa (12 ore).

a) Prima lege a lui Newton. Inerția. Forța. Categorii de forțe.

b) Raportul dintre forță și accelerație. Masa unui corp. Legea a doua a lui Newton. Impulsul și cantitatea de mișcare.

c) Greutatea corpurilor. Relația dintre greutatea și masa unui corp. Măsurarea maselor. Unități de măsură pentru masă și pentru forță. Densitatea substanțelor.

d) Forța de frecare. Frecarea și producerea ei. Legile frecării. Coeficient de frecare. Frecarea de alunecare și frecarea de rostogolire. Importanța frecării în natură și în tehnică.

e) Sisteme de unități de măsură. Sistemul C.G.S., sistemul practic M.K.S. și sistemul tehnic de unități. Transformarea unităților dintr-un sistem în altul.

— Probleme recapitulative.

Lucrarea de laborator nr. 3: Studiul frecării. Determinarea coeficientului de frecare.

Demonstrații: Dependența mărimii accelerației de forța ce acționează și de masa corpului. Mișcarea corpurilor de mase diferite sub acțiunea forțelor egale. Mișcarea corpurilor sub acțiunea momentană și prelungită a forțelor.

2. Acțiunile reciproce ale corpurilor (10 ore).

a) Legea a treia a lui Newton. Legea conservării cantității de mișcare. Aplicații ale legii a treia în tehnică. Reculul armelor de foc. Motorul cu reacție. Tiolcovski, întemeietorul teoriei despre motoarele cu reacție.

b) Forța centripetă și forța centrifugă. Mărimea lor. Aplicații în tehnică. Mașina centrifugă. Separatoare centrifuge. Regulatorul centrifugal. Pompe centrifuge. Menținerea axului de rotație (giroscopul). Mișcarea pe o buclă verticală.

c) Atracția universală. Forța de atracție a Soarelui. Legea atracției universale. Experiența lui Cavendish. Variația greutății cu altitudinea și latitudinea. Calcularea masei Pămîntului.

— Probleme recapitulative.

Demonstrații: Demonstrarea legii a III-a cu ajutorul cărucioarelor mobile împinse de același resort. Ciocnirea a 2 bile atîrnate. Morișca lui Segner. Experiența cu mașina centrifugă și accesoriile ei.

3. Energia mecanică (10 ore)

a) Lucrul mecanic. Unități de lucru mecanic. Puterea. Unități de putere.

b) Energia. Formula energiei cinetice. Energia potențială.

c) Transformarea energiei cinetice în energie potențială și invers. Legea transformării și conservării energiei în procesele mecanice.

Probleme recapitulative.

Demonstrații: Pendulul lui Maxwell.

IV. STATICA.

1. Compunerea și descompunerea forțelor: forțe pe aceeași direcție și forțe concurente (10 ore).

a) Reprezentarea forței ca vector. Forțe în echilibru. Deplasarea punctului de aplicație al forței la corpurile solide. Forța rezultantă. Compunerea forțelor situate pe aceeași direcție.

b) Compunerea forțelor concurente (paralelogramul forțelor). Descompunerea unei forțe în două componente. Aplicații: console, suporturi, greutate atîrnată de un cablu, panta la mișcarea pe o curbă.

c) Echilibrul forțelor și legea conservării lucrului mecanic la planul înclinat, pană și șurub. Folosirea penei la strunguri și freze. Folosirea șurubului la mașinile de găurit, cric și presă cu șurub. Randamentul.

Probleme recapitulative.

Lucrarea de laborator nr. 4: Determinarea randamentului la planul înclinat.

Demonstrații: Compunerea forțelor concurente cu ajutorul cadrului cu scripeți. Studiul echilibrului forțelor la planul înclinat. Demonstrarea modelelor de șurub, presă cu șurub, cric.

2. Compunerea și descompunerea forțelor paralele. Echilibrul corpurilor (10 ore).

a) Noțiunea de moment al unei forțe. Compunerea și descompunerea forțelor paralele, de același sens și de sens contrar.

b) Cuplu de forțe (sumar).

c) Centrul de greutate. Determinarea lui experimentală. Determinarea centrului de greutate al corpurilor omogene cu formă geometrică regulată.

d) Echilibrul corpurilor care au un punct sau un ax de sprijin. Echilibrul unui corp care are o suprafață de sprijin.

e) Echilibrul forțelor și legea conservării lucrului mecanic la pîrghii și scripeți. Vîrtej. Troliu. Aplicații. Balanța.

Probleme recapitulative.

Lucrarea de laborator nr. 5: Studiul condițiilor de echilibru la pîrghii.

Lucrarea de laborator nr. 6: Cîntărirea corpurilor. Metode de cîntărire.

Demonstrații: Echilibrul forțelor care au sumele momentelor egale și de semn contrar. Compunerea forțelor paralele cu ajutorul cadrului cu scripeți. Echilibrul forțelor la pîrghii și scripeți. Stabilirea experimentală a centrului de greutate. Echilibrul unui corp solid care are un ax de sprijin.

Excursii (6 ore).

Recapitulare finală (10 ore).

Chimia

Notă introductivă

Programa de chimie pentru clasa a VIII-a prevede studierea teoriei atomo-moleculare (recapitularea materiei studiate în clasa a VII-a cu complectări), studierea oxizilor, a bazelor, acizilor și sărurilor, a soluțiilor, a hidrogenului și halogenilor. Programa cuprinde, de asemenea, cunoștințe sumare despre sistemul periodic în strînsă legătură cu halogenii, prima grupă naturală de elemente studiată sistematic în învățămîntul mediu, urmînd ca în clasa a IX-a, după însușirea cunoștințelor asupra altor elemente și a compușilor lor, să se studieze integral, la nivelul înțelegerii elevilor, legea periodicității și sistemul periodic.

Față de programa școlii de 10 ani, în programa de chimie a clasei a VIII-a s-au introdus, în afară de noțiunile despre sistemul periodic: legea proporțiilor multiple, legea volumelor constante, legea lui Avogadro și aflarea greutății moleculare a substanțelor în stare gazoasă (la tema „Teoria atomo-moleculară"), cunoștințe sumare despre soluțiile coloide (la tema „Soluțiile"), studiul hidrogenului și cunoștințe sumare despre acizii oxigenați ai clorului.

Pentru a nu se supraîncărca programa, studierea oxigenului și sulfului a fost trecută în clasa a IX-a.

Studierea celor arătate mai sus este necesară pentru a da elevilor un sistem închegat de cunoștințe, care să fundamenteze științific problemele ulterioare din cursul de chimie, ca și unele teme din programa altor obiecte. De exemplu, noțiunile despre soluțiile coloide sînt necesare pentru studiul științelor naturale, iar cele despre compușii oxigenați ai clorului, pentru concluziile asupra grupei halogenilor în legătură cu așezarea lor în sistemul periodic.

Pentru însușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor este necesar ca studierea cunoștințelor noi să se bazeze în permanență pe noțiunile anterioare; astfel, de exemplu, datele teoriei atomo-moleculare trebuie folosite în permanență la rezolvarea și interpretarea noilor probleme de chimie ce se ivesc la studiul diferitelor substanțe. Numai în felul acesta cunoștințele vor fi consolidate și clarificate pe deplin.

Predarea chimiei trebuie să pornească de la cunoscut la necunoscut și să se bazeze în primul rînd pe experiență, deoarece nici un alt mijloc nu va putea da elevilor imagini suficient de clare și convingătoare asupra fenomenelor chimice studiate. Tocmai acest lucru s-a avut în vedere atunci cînd în programă s-a trecut, de pildă, clorul înaintea fluorului, deoarece studiul fluorului trebuie să se bazeze pe studiul clorului și al compușilor lui, ale căror proprietăți pot fi demonstrate în clasă. De asemenea, la studiul teoriei atomo-moleculare s-a prevăzut recapitularea temeinică și complectarea problemelor studiate în clasa a VII-a, îmbinate cu reluarea unei serii de experiențe și demonstrații și cu efectuarea unor experiențe noi.

Programa ține seama de sarcinile care revin școlii noastre în vederea politehnizării învățămîntului. În acest scop s-a prevăzut un număr mărit, față de vechea programă, de experiențe demonstrative și de lucrări practice obligatorii, menite să-i înarmeze pe elevi cu deprinderi de folosire a substanțelor și de mînuire a veselei și a unor instrumente și aparate de laborator. Numărul lucrărilor nu poate fi redus ci, potrivit posibilităților din școală, o lucrare poate fi înlocuită prin alta asemănătoare. De asemenea, în legătură cu temele din programă s-au prevăzut cunoștințe asupra fabricării industriale a unor substanțe importante, de exemplu a acidului clorhidric, precum și asupra folosirii unor substanțe în industrie și agricultură.

Pe lîngă aceasta, însă, este necesar ca profesorii de chimie să respecte și alte cerințe legate de introducerea elementelor de politehnizare în predarea chimiei:

să acorde atenție aplicațiilor chimiei în viața de toate zilele, în tehnică și în agricultură, făcîndu-le cunoscute elevilor prin filme, diafilme, date din ziare și reviste, ilustrații, tablouri etc. În acest scop se pot folosi și materiale concrete despre producția chimică locală, despre cele mai apropiate zăcăminte minerale de materie primă etc;

să îndrumeze elevii în aplicarea cunoștințelor de chimie la rezolvarea problemelor experimentale, a problemelor-întrebări și a problemelor de calcul;

să facă împreună cu elevii excursii în diferite întreprinderi sau laboratoare, unde elevii vor putea cerceta aplicarea în practică a cunoștințelor studiate;

să antreneze elevii în activități în afară de clasă, trezind interesul lor pentru studiul chimiei și al aplicațiilor ei practice, dezvoltînd deprinderile lor de mînuire a aparaturii și substanțelor, lărgind și aprofundînd cunoștințele lor asupra problemelor actuale ale industriei chimice de bază, ale agro-chimiei, asupra fabricării produselor chimice de larg consum etc.;

să îndrumeze elevii în citirea și studierea literaturii științifice de popularizare, menită să lărgească orizontul lor științific;

să dezvolte deprinderile de muncă independentă ale elevilor prin alegerea justă a unor teme interesante, a căror rezolvare le este accesibilă acestora.

În predarea chimiei la clasa a VIII-a profesorul va acorda o deosebită atenție cunoașterii de către elevi a activității chimiștilor noștri, precum și a celor din U.R.S.S. și din țările de democrație populară, arătîndu-le realizările poporului nostru muncitor în dezvoltarea industriei chimice pe baza folosirii surselor bogate de materii prime din țara noastră.

În procesul predării chimiei se va acorda de asemenea, atenția necesară problemelor legate de formarea concepției materialist-dialectice despre lume ca: legile chimiei, înrudirea elementelor, structura moleculelor și dependența proprietăților substanțelor de această structură etc.

Numărul de ore prevăzut pentru fiecare temă este aproximativ. Din acest număr de ore profesorul va trebui să rezerve numărul de ore ce crede că este necesar pentru efectuarea lucrărilor de laborator, pentru recapitulare și pentru verificarea cunoștințelor, care trebuie făcută sistematic, pentru a nu se produce rămîneri în urmă sau lipsuri în însușirea temeinică a cunoștințelor prevăzute de programă.

Programa

(2 ore săptămînal — 66 de ore anual)

I. Teoria atomo-moleculară (15 ore) — Recapitularea principiilor de bază ale teoriei atomo-moleculare cu complectări:

a) Fenomene chimice. Reacții chimice de descompunere, combinare, înlocuire și dublu schimb.

b) Substanțe simple: metale și metaloizi. Substanțe compuse. Amestecuri și substanțe pure.

c) Molecule și atomi. Greutate atomică. Greutate moleculară. Atomul gram. Molecula gram.

d) Legea conservării masei substanțelor. Legea constanței compoziției (a proporțiilor definite). Legea proporțiilor multiple. Legea volumelor constante.

e) Legea lui Avogadro. Volumul molar al unui gaz. Determinarea greutății moleculare a substanțelor în stare gazoasă.

f) Simbol. Formule chimice. Noțiuni sumare despre structura atomului și despre valență. Formule structurale.

g) Ecuații chimice. Calcule pe baza formulelor și ecuațiilor chimice: calcularea masei substanțelor care iau parte sau se produc în reacție; calcularea volumului gazelor care iau parte sau se produc în reacție.

Lucrări de laborator și demonstrații: Descompunerea oxidului roșu de mercur. Descompunerea carbonatului de cupru. Combinarea fierului cu sulful. Combinarea amoniacului cu acidul clorhidric. Reacția dintre acid clorhidric și zinc. Reacția dintre acid clorhidric și azotat de argint. Purificarea substanțelor. Separarea lichidelor. Decantare. Distilare. Filtrare. Invariabilitatea masei totale la reacțiile de schimb și la arderea fosforului în vas închis. Determinarea greutății moleculare a bioxidului de carbon (demonstrație)

II. Oxizi — Baze — Acizi — Săruri (12 ore)

a) Clasificarea substanțelor compuse.

b) Oxizii. Compoziția și denumirea lor. Oxizii bazici și oxizii acizi. Proprietățile lor fizice și chimice.

c) Bazele. Compoziția și denumirea lor. Proprietățile fizice. Alcalii și baze insolubile. Proprietățile lor chimice. Reacția de neutralizare. Prepararea bazelor.

d) Acizii. Compoziția și denumirea lor. Proprietățile fizice. Proprietățile chimice. Bazicitatea acizilor. Radicali acizi. Reacția dintre acizi și metale. Seria de activitate a metalelor.

e) Sărurile. Compoziția și denumirea lor. Săruri neutre și săruri acide. Proprietăți fizice. Proprietăți chimice. Prepararea sărurilor.

Lucrări de laborator și demonstrații: Cercetarea proprietăților bazelor, acizilor și sărurilor. Prepararea lor. Reacțiile reciproce între oxizi, baze, acizi și săruri. Înlocuirea metalelor din soluțiile sărurilor lor prin alte metale. Reacții între săruri.

III. Soluțiile (10 ore).

a) Procesul de dizolvare. Fenomene calorice în timpul dizolvării. Contribuția lui D. I. Mendeleev la studiul soluțiilor.

b) Solubilitatea. Dependența solubilității de temperatură. Curbe de solubilitate. Soluții saturate și nesaturate. Cristalizarea. Apa de cristalizare.

c) Concentrația soluțiilor. Exprimarea procentuală a concentrației soluțiilor. Soluțiile molare. Calcule referitoare la concentrația soluțiilor.

d) Importanța soluțiilor pentru efectuarea unor reacții chimice și pentru viața plantelor și animalelor.

e) Suspensii. Emulsii. Soluții coloide. Coagulare. Deosebirea între soluții și dispersii. Aplicații ale studiului coloizilor.

Lucrări de laborator și demonstrații: Scăderea temperaturii în timpul dizolvării în apă a sării de bucătărie și a salpetrului. Ridicarea temperaturii prin dizolvarea în apă a acidului sulfuric și a hidroxidului de sodiu. Cercetarea solubilității unor substanțe ($BaSO_4$, $CaSO_4$, AlK $(SO_4)^2$, NaCl). Formarea cristalelor. Prepararea soluțiilor molare. Obținerea suspensiei de sulf. Obținerea soluțiilor coloide de amidon și de argint.

IV. Hidrogenul (3 ore)

Preparare. Proprietăți fizice și chimice. Reacții de oxidare și reducere. Hidrogenul ca reducător. Întrebuințări.

Lucrări de laborator și demonstrații: Lucrări de îndoire a tuburilor de sticlă și de presare și găurire a dopurilor pentru alcătuirea unor aparate simple (din eprubete) de preparare și culegere a gazelor. Prepararea hidrogenului din acid clorhidric și zinc. Prepararea hidrogenului prin descompunerea apei cu ajutorul sodiului. Constatarea alcalinității soluției rămase. Cercetarea proprietăților fizice ale hidrogenului. Reducerea oxidului de cupru cu ajutorul hidrogenului. Aprinderea hidrogenului. Formarea apei prin arderea hidrogenului în aer.

V. Halogenii (17 ore)

a) Clorul. Preparare. Proprietăți fizice. Proprietăți chimice. Proprietățile decolorante și dezinfectante ale clorului. Acțiunea fiziologică. Clorul în natură. Întrebuințările clorului. Folosirea compușilor cu clor în combaterea dăunătorilor în agricultură.

b) Acidul clorhidric. Prepararea. Proprietăți fizice. Solubilitatea în apă a acidului clorhidric. Proprietățile chimice ale acidului clorhidric gazos și ale soluției lui. Întrebuințările acidului clorhidric. Noțiuni sumare despre fabricarea acidului clorhidric. Sărurile acidului clorhidric. Clorurile de sodiu, de potasiu, de zinc și de argint.

c) Noțiuni sumare despre acizii oxigenați ai clorului: acidul hipocloros, acidul cloros, acidul cloric și acidul percloric. Clorura de var. Cloratul de potasiu.

d) Fluorul. Preparare. Proprietăți fizice și chimice.

Acidul fluorhidric. Prepararea, proprietăți și întrebuințări. Fluoruri.

e) Bromul. Preparare. Proprietăți fizice și chimice. Întrebuințări. Acidul bromhidric. Preparare. Proprietăți. Bromuri. Folosirea lor.

f) Iodul. Preparare. Proprietăți fizice și chimice. Întrebuințări. Acidul iodhidric. Proprietăți. Ioduri. Folosirea lor.

g) Caracterizare generală a grupei halogenilor.

Lucrări de laborator și demonstrații: — Prepararea clorului din acid clorhidric. — Cercetarea proprietăților clorului (arderea în clor a hidrogenului, a metalelor, acțiunea exercitată de clor asupra substanțelor organice. Acțiunea de decolorare a clorului). — Prepararea acidului clorhidric din sare de bucătărie și acid sulfuric. — Cercetarea proprietăților acidului clorhidric (solubilitatea în apă, acțiunea soluției lui asupra metalelor). — Reacția caracteristică a acidului clorhidric și a sărurilor sale cu azotatul de argint. Prepararea bromului și iodului din sărurile lor. — Cercetarea proprietăților bromului și iodului; solubilitatea lor în apă, alcool, benzină, esență de terebentină; reacția iodului cu amidonul; reacția între iod și magneziu. — Înlocuirea halogenilor între ei în sărurile lor. — Prepararea bromurii de argint și iodurii de argint prin reacțiile bromurilor și iodurilor cu azotatul de argint.

VI. Sistemul periodic al elementelor (3 ore)

Cunoștințe sumare despre sistemul periodic al elementelor. Așezarea halogenilor în sistemul periodic. Halogenii ca grupă naturală de elemente. Valența elementelor din grupa halogenilor. Grupe naturale de elemente.

Recapitulare finală (6 ore)

★

Pentru orientarea profesorilor se indică și repartiția materiei pe clase.

A) FIZICA

Clasa a VI-a, 3 ore săptămînal: Noțiuni de mecanică și căldură.

Clasa a VII-a, 2 ore săptămînal: Noțiuni elementare despre sunet. Electricitatea. Optica.

Clasa a VIII-a 3 ore săptămînal: Mecanica

Clasa a IX-a, 3 ore săptămînal: Mecanica (hidro și aeromecanica). Fizica moleculară și căldura.

Clasa a X-a, 3 ore săptămînal: Electricitatea.

Clasa a XI-a, 3 ore săptămînal: Oscilații și unde. Acustica. Oscilații și unde electromagnetice. Optica. Structura atomului.

B) CHIMIA

Clasa a VII-a, 3 ore săptămînal: Noțiuni de chimie neorganică și organică.

Clasa a VIII-a, 2 ore săptămînal: Teoria atomo-moleculară. Oxizii-bazele-acizii și sărurile. Soluții. Hidrogenul. Halogenii. Primele noțiuni despre sistemul periodic al elementelor.

Clasa a IX-a, 2 ore săptămînal: Oxigenul și sulful. Azotul și fosforul. Carbonul și siliciul. Legea periodicității și sistemul periodic. Noțiuni despre substanțele radioactive și structura atomilor.

Clasa X-a, 2 ore săptămînal: Disociația electrolitică. Metale. Proprietăți generale. Sodiul. Potasiul. Magneziul. Calciul. Aluminiul. Noțiuni despre cupru, argint, aur, zinc, mercur, staniu și plumb. Fierul.

Clasa a XI-a, 2 ore săptămînal: Chimia organică.

Filmul sonor la lecție

Un mijloc eficace pentru însușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor îl constituie folosirea în școală a filmului sonor. Astfel, filmul sonor a contribuit mult la reușita lecției de fizică cu tema „Eclipse de lună și de soare" ținută la clasa a VII-a a școlii medii nr. 16 de fete din București.

La începutul lecției, pe baza cunoștințelor anterioare primite de eleve s-au predat noile cunoștințe cu privire la eclipsă. S-au demonstrat diferite experiențe pentru obținerea umbrei și penumbrei unei sfere pe alta. Apoi s-a rulat, timp de 20 de minute, filmul „Eclipse de soare din anul 1952", realizat în studiourile de filme științifice din Moscova și sonorizat în limba română la studioul „Alexandru Sahia" din București.

Profesoara Alice Negoescu a vizionat în prealabil filmul, pentru a-și fixa momentele cînd va fi nevoită să intervină. Ea a ținut seama de faptul că este bine ca intervențiile să fie cît mai rare și bine alese, pentru a lăsa pe eleve să poată observa toate amănuntele prezentate.

Elevele au urmărit cu atenție desfășurarea acțiunii. În diferite momente ale filmului ele au primit scurte indicații care le atrăgeau atenția asupra unor aspecte mai importante. Astfel, în prima parte a filmului elevele au observat, prin intermediul unor desene animate, explicația eclipselor de lună și soare. În momentul desfășurării acestora li s-a spus să urmărească cu atenție planurile de rotație diferite ale lunii și pămîntului și unghiul format între ele, ceea ce explică de ce nu apar eclipsele în fiecare lună. În partea a doua a filmului elevele au observat desfășurarea eclipsei și urmărirea ei de către oameni de știință din U.R.S.S. De astă dată li s-a spus să fie atente la diversele faze ale eclipsei și la comportarea animalelor înainte și în timpul eclipsei totale.

La sfîrșitul lecției s-au discutat unele aspecte prezentate de film. S-a scos în evidență una din problemele lămurite în film: de ce soarele și luna, cu toate că au mărimi diferite, se văd pe cer aproape de aceeași mărime.

La lecția următoare, la verificarea cunoștințelor, elevele au dat răspunsuri bune, dovedind cunoștințe temeinice asupra acestor probleme. Filmul a contribuit la consolidarea cunoștințelor predate, la lărgirea volumului acestor cunoștințe, la explicarea originei unor prejudecăți.

Filmul sonor oferă elevilor posibilitatea de a stabili, cu prilejul recapitulării finale a materiei, legătura între diferite fenomene studiate, astfel încît să-și formeze un sistem închegat de cunoștințe. De aceea ele trebuie folosite cît mai larg în școli. Filme ca acesta de care s-a vorbit mai sus sau altele, cum sînt „Povestea magnetului", „Motorul termic în 2 timpi", „Industria varului" trebuie multiplicate și puse la dispoziția școlilor care au aparate, sau prezentate la cinematografe pentru elevi.

D. BLUMEN

Bogată activitate extrașcolară

Pionierii și elevii de la școala de 7 ani din Bocșa, îndrumați de instructorii de pionieri, au luat inițiativa înfrumusețării și amenajării curții școlare. Ei au plantat aici straturi de flori și amenajează o groapă pentru sărituri și un teren de volei.

Din piatră de rîu, transportată încă din toamnă, pionierii și elevii au pietruit în această primăvară o parte a curții școlare. Ei lucrează acum la săparea unor gropi în jurul curții, unde urmează a fi plantați pomi fructiferi.

Pentru înlăturarea pagubelor pe care le pot pricinui omizile, pionierii și elevii au curățat de omizi și crăci uscate întreaga grădină de pomi fructiferi a școlii, văruind și tulpinile pomilor. Sub îndrumarea instructorilor pionierii au curățat de omizi și toți pomii din grădinile lor proprii, de acasă. Pe lîngă aceasta au dat ajutor la această muncă și altor țărani muncitori din sat, bătrîni și văduve.

În toate aceste acțiuni s-au evidențiat pionierii și elevii: Vasile Crețu, Radu Filip, Gheorghe Sabău, Ioan Margia, Rozalia Birou, Maria Pușcaș, Vasile Huluban și alții, care sînt fruntași atît la învățătură cît și la activitățile extrașcolare.

GHEORGHE DECANOVICI

CONTRIBUIE LA TRANSFORMAREA SOCIALISTĂ A AGRICULTURII

Pe marginea scrisorilor sosite la redacție

Corespondentul nostru Ernest Vischi *ne scrie că 48 de familii de țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii din satul Pleșul, raionul Satu Mare, și-au unit de curînd pămînturile și puterile de muncă într-o gospodărie agricolă colectivă.*

La înființarea acestei gospodării colective au contribuit mult și cadrele didactice din comună. Alături de deputății sfatului popular, învățătorii au explicat pe larg țăranilor muncitori avantajele muncii în comun, folosindu-se de exemple concrete din munca și viața gospodăriilor colective și a întovărășirilor frunтașe din cuprinsul raionului și, în special, a gospodăriei agricole colective din satul Lazuri, care a obținut realizări deosebite în cei cinci ani de la înființarea ei.

★

Tov. Dumitru Voicu, *din comuna Bistrița, ne scrie că învățătorii și profesorii din raionul Tr. Severin s-au întrunit de curînd într-o consfătuire în care au discutat rezultatele muncii lor obștești și căile de îmbunătățire a acestei munci. Tov. Ion Popescu, directorul școlii din comuna Gelinegioaia, de pildă, a arătat în cadrul consfătuirii cum au muncit cadrele didactice, împreună cu deputății sfatului popular comunal, pentru înființarea celor cinci întovărășiri agricole din comună. Tovarășul Filipescu, învățător din satul Ilinova, a arătat de asemeni că prin munca cultural-educativă dusă de cadrele didactice, îndrumate de organizația de partid, în cele trei sate ale comunei s-au creat patru întovărășiri agricole.*

★

Una din problemele care preocupă în mod deosebit cadrele didactice din comuna Cerăt, raionul Segarcea — ne informează tov. Ion Călin *— este și problema intensificării activității culturale în mijlocul țăranilor muncitori pentru transformarea socialistă a agriculturii. În cadrul orelor de curs, la ședințele cu părinții, cu prilejul ședătorilor duminicale etc. învățătorii și profesorii din această comună au arătat în permanență avantajele ce pot fi obținute prin lucrarea pămîntului în comun și cu mijloace mecanizate. Într-una din adunările ținute de curînd la căminul cultural, tov. Ion Florea, directorul școlii, a scos în evidență, pe baza unor date culese din comună, producția sporită obținută de țăranii întovărășiți față de țăranii cu gospodării individuale. De asemenea, el a lămurit pe larg cuprinsul Decretului cu privire la reducerea de impozite și cote pentru țăranii muncitori care intră în întovărășiri agricole.*

De un real folos în munca de lămurire a țăranilor muncitori a fost expoziția agricolă organizată în centrul comunei Cerăt, expoziție la care au fost prezentate diferite probe de cereale, legume și zarzavaturi obținute de membrii celor cinci întovărășiri din comună. Cu acest prilej, tovarășii profesori Ene Rizea și Aurel Dumitrescu au explicat pe larg țăranilor muncitori importanța aplicării regulilor agrotehnice.

Predarea capitolului „Structura atomului" în școala medie (II)

În predarea capitolului „Structura atomului" trebuie să li se dea elevilor și cunoștințe despre aparatele pentru determinarea numărului , traiectoriei și vitezei particulelor. Astfel, profesorul le poate arăta cum, cu ajutorul unor aparate relativ simple, se pot face determinări asupra unor particule invizibile cu cele mai perfecționate aparate optice, ajutîndu-i astfel să înțeleagă posibilitățile nelimitate ale științei de a pătrunde în lumea microcosmosului. Se pot folosi în acest scop planșe, ca și figurile din manual, acestea înlesnind înțelegerea funcționării aparatelor. Li se va arăta apoi elevilor că una din cele mai bune metode de a urmări traiectoria particulelor în plăci cu emulsie groasă este metoda sovietică a lui Alihanov, universal întrebuințată astăzi. Se va începe cu descrierea spintariscopului, aparatul cel mai simplu, și se va insista asupra faptului că, deși noi nu vom putea vedea particula alfa, vedem totuși efectul ciocnirii ei cu ecranul de sulfură de zinc, care devine fluorescent sub loviturile particulelor alfa. Profesorul va sublinia faptul că rolul lupei este numai de a mări scinteierea produsă.

În desfășurarea lecției profesorul va folosi schema contorului Geiger (vezi fig. 2 publicată în partea întîia a acestui articol, apărut în „Gazeta învățămîntului" nr. 367 din 20.IV.1956). El va arăta elevilor că între ac și pereții metalici ai dispozitivului există o diferență de potențial inferioară celui de descărcare. Dacă gazul din interior nu este ionizat, atunci descărcarea nu se produce. La intrarea unei particule ionizate, datorită faptului că orice particulă elementară de mare viteză ionizează prin ciocnire, se produce descărcarea. Servindu-ne de un aparat înregistrator putem număra particulele care intră în contor. Acest aparat se poate construi și în școală, la cercurile de fizică ale elevilor. El este format dintr-un cilindru mic de cupru, cu două dopuri izolatoare (ceară roșie sau parafină) și un ac ce pătrunde în interior. Fenomenul poate fi amplificat cu ajutorul unui amplificator obișnuit, particulele auzindu-se sub forma unor pocnituri în difuzor, ceea ce face posibilă numărarea lor de către întreaga clasă.

În legătură cu camera Wilson, profesorul le va aminti elevilor existența vaporilor suprasaturați și condițiile necesare condensării, insistînd asupra faptului că germenii de condensare pot fi particulele foarte fine, solide, sau ionii. El le va arăta că tocmai pe această bază este construită camera Wilson, sau camera de ceață. El le va arăta apoi că, făcîndu-se o destindere bruscă, temperatura scade, vaporii devenind suprasaturați. Introducîndu-se printr-o fereastră fină de beriliu o particulă alfa, aceasta ionizează prin ciocnire. Ionii devenind centrul de condensare, traiectoria particulelor apare ca o ceață fină. Ea poate fi observată pe fotografia luată prin capacul de sticlă al aparatului.

De asemenea, profesorul va insista asupra metodei fotografice, care este una din cele mai comode, arătînd prioritatea în această privință a lui Alihanov. Metoda constă în folosirea unei plăci fotografice pe care este așezată o emulsie groasă. Trecînd prin emulsie, particula o impresionează și, după developare, traiectoria apare clar. După cum se vede, această metodă nu necesită o aparatură complicată. Ea este folosită și în studiul radiațiilor cosmice.

Cu o grijă deosebită trebuie predată lecția despre reacția de fisiune nucleară. La această temă profesorul poate face legătura cu cunoștințele însușite de elevi la lecțiile de chimie în legătură cu reacțiile exoterme și endoterme. El le va arăta că, cu cît este nevoie de o cantitate mai mare de căldură spre a descompune termic un corp, cu atît acest corp este mai stabil, exemplificînd acest fapt cu reacția reversibilă dintre oxigen și hidrogen. De asemenea, profesorul va atrage atenția elevilor asupra faptului că toate corpurile ce se descompun cu degajare de căldură sînt nestabile, dîndu-le ca exemplu triazotatul de glicerină sau azotatul de potasiu, utilizate la fabricarea dinamitei sau a prafului de pușcă. El le va arăta că pentru a distruge un nucleu stabil este nevoie de o anumită energie și invers — dezintegrarea unui nucleu nestabil duce la o degajare de energie. Le va arăta, de asemenea, că în reacțiile nucleare există o diferență de masă numită defect de masă (Δm), iar între variația masei și a energiei există relația stabilită de Einstein: $\Delta W = \Delta m.c^2$. Cu această formulă se poate calcula energia care se degajă în reacția nucleară.

În continuare, profesorul va arăta, folosind cîteva exemple, că în reacțiile chimice cu variații termice trebuie să existe o variație de masă, dar aceasta este infinit mică. Ca exemplu el poate folosi reacția de sinteză a apei, care este însoțită de degajare de energie sub formă de căldură.

Se va trece apoi la problema fisiunii nucleare, arătîndu-se în ce condiții se produce această fisiune și că energia care se degajă la formarea nucleului este cu mult mai mare decît energia care se degajă la formarea moleculei. Profesorul va arăta elevilor importanța purității elementului fisionabil $^{235}_{92}U$, sau a elementului $^{239}_{94}Pu$, precum și a masei critice. El va lămuri că masa critică, fiind în legătură cu probabilitatea ca neutronii să lovească nucleul, depinde și de forma corpului, fiind cea mai mică posibilă la forma sferică. Se va arăta că fenomenul este o fisiune, adică o rupere a nucleului în două sau trei părți. Se vor da, ca teme pentru acasă, probleme în legătură cu obținerea energiei în reacțiile nucleare. De exemplu: Cîtă energie se obține prin dezintegrarea completă a unui gram de material fisionabil, sau cît material trebuie fisionat pentru a se obține energia pe care o va da într-un an hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz? P = 210.000 kw. Sau: Să se calculeze variația masei într-o reacție chimică obișnuită, de exemplu în sinteza apei. Aci se va putea vedea că variația de masă este practic nulă.

La tema aplicațiile energiei nucleare, reacția în lanț, reactorul nuclear, profesorul poate folosi schema reacției în lanț de dezintegrare, arătînd elevilor importanța moderatorilor pentru utilizarea energiei. Se va folosi, de asemenea, schema unei instalații nucleare și a bombei nucleare. În desfășurarea lecției profesorul le va arăta elevilor că există două căi pentru folosirea energiei nucleare, după modul de obținere: calea unei reacții explozibile în lanț și calea care constă în obținerea unei reacții în lanț lente, cu o emisie permanentă de neutroni și cu o degajare uniformă de energie termică. Pentru o reacție explozibilă în lanț sînt necesare două fragmente de elemente fisionabile, ambele sub masa critică, dar la un loc peste masa critică. Se va arăta că materialul trebuie să fie pur, pentru a nu se opri reacția în lanț. Unirea celor două bucăți produce explozie. În legătură cu reacția în lanț lentă profesorul trebuie să le arate elevilor că aceasta are loc în reactorii nucleari, cu ajutorul neutronilor lenți, care au un rol principal în dezvoltarea reacției în lanț. Pentru obținerea lor se folosesc substanțe numite moderatori. Ca moderatori se utilizează apa grea sau se introduc bare de cadmiu și grafit sau de oțel borat. De asemenea, profesorul le va arăta elevilor că energia degajată în reactorii nucleari poate fi folosită la încălzirea apei care circulă prin serpentine și pe care o transformă în vapori de mare presiune, ce sînt conduși la un generator de curent electric. Tot dispozitivul este masiv, reactorul fiind înconjurat de un strat gros de beton, care împiedică împrăștierea radiațiilor. Dispozitivul de introducere și scoatere a barelor de cadmiu care dirijează reacția în lanț este complect automatizat.

Profesorul va sublinia faptul că Uniunea Sovietică deține întîietatea în privința folosirii pașnice a energiei nucleare, arătînd elevilor că în iunie 1954 s-a pus în funcțiune în U.R.S.S. prima centrală electrică industrială din lume pe bază de energie nucleară, cu o putere instalată de 5.000 kw, iar în prezent se continuă lucrările pentru construirea unei centrale cu o putere instalată de 100.000 kw, în cursul celui de al VI-lea plan cincinal urmînd să fie construite centrale atomo-electrice cu o putere totală de 2—2,5 milioane kw.

Vorbindu-le elevilor despre reacția termo-nucleară și despre perspectivele folosirii energiei nucleare în scopuri pașnice, profesorul le va arăta că reacția termo-nucleară este cauza energiei solare și a stelelor și va sublinia importanța variatelor folosiri ale energiei nucleare. Elevii vor trebui să înțeleagă că o nouă eră de civilizație s-a deschis omenirii. Se va insista asupra faptului că energia astrelor fierbinți nu este de natură divină, ci este rezultatul reacțiilor termo-nucleare.

Profesorul trebuie să le arate elevilor că energia nucleară se utilizează astăzi în cele mai variate domenii ale științei și tehnicii, omenirea putînd face un progres gigantic prin întrebuințarea ei în scopuri pașnice. În acest scop se pot folosi lecturi din revistele „Știință și tehnică", „Gazeta matematică și fizică" etc., precum și din ziare. Explicînd elevilor că energia termo-nucleară este energie de combinare a unor nuclee mai simple pentru a da naștere unui nucleu mai complex, profesorul trebuie să le arate că această reacție este o sinteză. Elevii știu, de la lecțiile de chimie, că la sinteza apei, de exemplu, se degajă o mare cantitate de căldură, dar după cum hidrogenul nu se combină cu oxigenul decît cu ajutorul căldurii, după care reacția se continuă pe baza căldurii de reacție, tot așa reacția termonucleară nu poate avea loc decît dacă se încălzesc atomii de hidrogen greu la o temperatură de cîteva sute de mii de grade.

În continuare, profesorul trebuie să le arate elevilor cum se utilizează energia nucleară în industrie, în agricultură, în medicină etc.

De asemenea, el le va arăta că de curînd s-a încheiat la Moscova conferința internațională în legătură cu organizarea Institutului unificat de cercetări nucleare, deschizîndu-se în felul acesta o nouă etapă în dezvoltarea colaborării oamenilor de știință din diferite țări în vederea studierii nucleului atomic și pentru rezolvarea problemelor fundamentale ale științei și tehnicii în scopul construcției pașnice și al progresului.

Prof. CAMIL MOTAȘ (Iași), **prof. TRAIAN M. POPESCU** (Ploiești), **prof. AUREL SORESCU** (Tîrgoviște).

La practica pedagogică

Elevele clasei a IV-a de la școala medie de fete nr. 2 din Cîmpulung își consolidează, sub conducerea practicantului Voican Ion, cunoștințele de gramatică

Cu practica pedagogică de două săptămîni s-a încheiat ultima formă de activitate în pregătirea practică a viitorilor învățători.

Înainte de a începe practica, mulți dintre ei erau emoționați. Pentru prima dată li se încredința o activitate complexă și plină de răspundere cu o clasă de elevi. Totuși, la sfîrșitul acestei munci am constatat cu satisfacție că majoritatea elevilor și-au desfășurat cu succes activitatea — fapt remarcat și de brigada de control a secției regionale de învățămînt.

Aceasta se datorește faptului că elevii practicanți s-au pregătit minuțios pentru practică, precum și sprijinului neprecupețit pe care l-au primit din partea profesorilor metodiști care, folosind din plin experiența căpătată în anii precedenți, au organizat just munca elevilor și au asistat aproape la toate lecțiile.

Deși școala noastră, ca una dintre cele mai vechi școli din țară, este înzestrată cu material didactic bogat și variat, elevii au fost antrenați și în confecționarea materialului didactic prin mijloace proprii, pe care l-au folosit cu succes la lecții, cu prilejul practicii. De pildă, la lecțiile de gramatică elevii anului IV A au folosit planșa de analiză gramaticală confecționată de ei înșiși. Cu ajutorul acestei planșe elevii de la școlile elementare au învățat cu mai multă ușurință să facă analiza sintactică și morfologică a unei propoziții.

Un rezultat pozitiv al practicii de două săptămîni a fost și faptul că elevii au căpătat încredere în forțele proprii și atașament față de munca didactică.

Sîntem convinși că practica pedagogică le-a prilejuit elevilor orientarea necesară în munca didactică și le-a trezit dorința permanentă a propriei lor desăvîrșiri.

AL. BUNESCU
profesor la școala pedagogică din Cîmpulung-Muscel

★

Colectivul didactic al școlii noastre depune eforturi neobosite pentru a-i pregăti cît mai bine pe viitorii învățători. În perioada pregătirii practicii pedagogice de două săptămîni, elevii anului IV au primit îndrumări prețioase din partea pedagogilor. În această acțiune au fost antrenați, în afară de profesori, și învățătorii școlilor la care s-a efectuat practica.

Temeinica pregătire a practicanților le-a dat acestora încredere în forțele proprii. Toți elevii practicanți s-au îndreptat cu curaj spre școlile lor. Încă din prima zi au realizat lecții frumoase.

Colectivul de metodiști al școlii noastre a urmărit cu perseverență, la fiecare lecție în parte, felul în care elevii aplică în practică problemele teoretice însușite în lecțiile de metodică, psihologie, logică și didactică. Elevi fruntași ca Zenovi Bulzu, Ilie Iovănaș, Ioan Codău, Carol Feher, Iosif Weiss etc. au reușit să imprime activității lor o notă de seriozitate, de muncă temeinică. La aceasta a contribuit și activitatea organizației de bază U.T.M., care a analizat într-o ședință felul cum s-au pregătit utemiștii pentru practica de două săptămîni.

Cu prilejul practicii de două săptămîni, colectivul pedagogic al școlii a căutat să-i inițieze pe elevii practicanți în rezolvarea problemelor legate de politehnizarea învățămîntului. De aceea, în tematica lecțiilor de probă au fost introduse teme care urmăreau formarea și consolidarea deprinderilor practice ale copiilor: activități practice pe lotul școlar (pregătirea straturilor pentru semănături de plante legumicole, îngrijirea pomilor fructiferi, răspîndirea îngrășămintelor etc.) sau lecții în care s-au executat lucrări din lemn, carton etc.

Profesorii metodiști din școala noastră și învățătorii claselor la care au predat practicanții și-au îndreptat atenția și spre alte probleme: stilul muncii practicanților, lămurirea lor asupra rezolvării problemelor administrative etc. Elevii practicanți au fost puși în situația de a colabora cu instructorul de pionieri, au ajutat detașamentele de pionieri să pregătească adunări tematice în care s-au dezbătut teme educative (despre prietenie, cum să ne organizăm activitatea într-o zi de lucru, cum să ne purtăm în școală și în afară de școală etc.).

Muncind cu entuziasm, colectivul didactic al școlii pedagogice mixte nr. 1 din Arad urmărește să asigure o pregătire cît mai temeinică

EDUARD GAVANESCU
Arad

Rectificare

În nr. 368 al „Gazetei învățămîntului", explicația de la clișeul din pag. I-a se va citi în felul următor: „În clișeu, în primul plan: N. A. Rusko, locțiitor al ministrului Învățămîntului din R.S.S. Ucraineană (al treilea de la stînga); M. I. Vlasov, director adjunct al secției de învățămînt a orașului Leningrad (al cincilea de la stînga); A. Petrov, director de școală din Moscova (al șaselea de la stînga).

Recapitularea finală la matematică

În cadrul cercului pedagogic al profesorilor de matematică din raionul Bălcescu al Capitalei, se analizează în această perioadă cu multă atenție problema organizării și desfășurării recapitulării finale. Referatele, lecțiile deschise și discuțiile pe marginea lor oferă profesorilor prilejul unui larg schimb de experiență cu privire la planificarea materiei pe clase și discipline, la metodele care trebuie folosite etc. Se analizează în mod deosebit problemele realizării legăturii între teorie și practică în cadrul recapitulării, ale înarmării elevilor cu priceperea de a aplica în viață cunoștințele însușite.

La una din ședințele cercului pedagogic, tovarășul Ion Rimar, profesor la școala medie de fete nr. 21 a prezentat un referat cu privire la recapitularea finală la clasele a VIII-a și a X-a. Pe lîngă unele observații interesante cu privire la metodele de recapitulare finală, referatul a înfățișat și cîteva aspecte concrete ale activității desfășurate la școala nr. 21 în vederea recapitulării cunoștințelor. Subliniind că recapitularea finală nu înseamnă o revedere mecanică a întregii materii, capitol după capitol, așa cum a fost prezentată în timpul anului, tov. Rimar a atras atenția colegilor săi asupra faptului că recapitularea trebuie să constituie pentru profesor ca și pentru elevi o muncă creatoare. El a citat cuvintele marelui pedagog rus K. D.Ușinski: repetarea care se reduce doar la amintirea celor învățate este indiciul unei învățături de proastă calitate, al unei predări defectuoase, care în loc să întărească o clădire deja construită, se reduce la a cîrpi ceea ce se surpă. Recapitularea poate oferi însă elevilor deosebit de mult, atît în ceea ce privește consolidarea cît și în ceea ce privește completarea cunoștințelor, dacă se folosesc forme noi de trecere în revistă a capitolelor, dacă se scot în evidență noi legături, dacă se rezolvă exerciții și probleme atractive. În acest fel nu numai că se poate asigura interesul elevilor față de recapitulare, ci se realizează și legături durabile, logice, între cunoștințe, se clarifică multe probleme teoretice și se consolidează deprinderile de calcul. Nu trebuie neglijată în această perioadă, nici atenția față de dezvoltarea limbajului matematic al elevilor, față de claritate și preciziune în expunere.

Pregătindu-se pentru recapitularea finală, tov. Rimar a stabilit evidența lipsurilor în cunoștințele elevelor sale, și-a intensificat activitatea de corectare a caietelor, a revăzut lucrările de control curente și de peatrar. În același timp și-a pregătit materialul demonstrativ necesar pentru recapitulare. În această perioadă, tov. Rimar întărește colaborarea sa cu organizația U.T.M. și ține o legătură strînsă cu diriginții claselor. El a organizat ore de consultații cu elevele rămase în urmă la învățătură, precum și consultații pentru întreaga clasă.

Înainte de a începe recapitularea propriu zisă, tov. Rimar a comunicat elevelor planul recapitulării, le-a dat indicații asupra felului cum trebuie să-și organizeze studiul individual în această perioadă și le-a indicat ce trebuie să recapituleze pentru fiecare lecție. La clasa a X-a, de pildă, el a prevăzut ore speciale pentru revederea algebrei, a trigonometriei și geometriei și un număr însemnat de ore pentru probleme în care se stabilește legătura dintre diferitele discipline ale matematicii. În cadrul repetării algebrei profesorul acordă o atenție mai mare ecuațiilor algebrice, insistînd asupra echivalenței, asupra condițiilor în care se pierd soluții sau se capătă soluții străine, asupra trinomului de gradul II și a problemelor de maxim și minim, asupra numerelor complexe. La trigonometrie el insistă asupra ecuațiilor trigonometrice și rezolvării triunghiurilor, iar la geometrie asupra ariilor și volumelor.

Tovarășul Rimar a prezentat în cadrul cercului pedagogic cîteva exemple de exerciții cu privire la numerele complexe și ecuațiile algebrice, care urmau să fie rezolvate în clasă. Din păcate însă, exercițiile nu se bazau pe utilizarea unor metode generale ci mai mult pe artificii de calcul. Desigur că și acestea își au rolul lor în studiul matematicii, ele dezvoltînd inițiativa elevilor, contribuind la însușirea conștientă a cunoștințelor de matematică, la dezvoltarea calculului rațional. De aceea ele trebuie introduse treptat în tot cursul anului școlar. În perioada de recapitulare, cînd timpul este limitat, accentul trebuie pus însă pe metodele generale de rezolvare a exercițiilor. Tovarășul Rimar a ales pentru fiecare lecție exerciții și probleme care necesită aplicarea cunoștințelor teoretice indicate pentru recapitulare la lecția respectivă. El asigură controlul recapitulării chestiunilor teoretice fie prin verificarea caietelor de studiu individual, fie oral, cerînd elevilor să indice, la anumite teoreme, etapele principale ale demonstrațiilor. Fără îndoială, verificarea aceasta poate arăta profesorului nivelul cunoștințelor clasei. Dacă elevii știu să scoată în evidență ipoteza, concluzia, etapele esențiale ale demonstrației unei teoreme, legătura logică dintre ele, dacă cunosc teoremele pe care se bazează și pot să indice aplicații ale acesteia, ei dau dovadă nu numai de faptul că au înțeles teorema, dar și că eventual ar ști cînd și cum s-o folosească. Este necesar însă ca unele teoreme, mai importante prin aplicațiile lor să fie revăzute mai amănunțit în cadrul orelor recapitulative.

În referatul pe care l-a prezentat la cercul pedagogic tov. Rimar a vorbit foarte puțin despre metodele prin care se asigură recapitularea chestiunilor teoretice de matematică. Aceasta reprezintă totuși una dintre cele mai dificile probleme în perioada recapitulării. Ar fi fost deosebit de util dacă atît tov. Rimar, cît și cei care au luat parte la discuții, ar fi analizat mai amănunțit diferitele forme prin care se poate asigura recapitularea chestiunilor teoretice.

Membrii cercului pedagogic au analizat unele probleme prezentate în referat și în același timp au expus diferite aspecte din experiența lor. Tov. Spiridon Zverca, profesor la secția serală a școlii medii nr. 20 de băieți, a arătat că acum, în perioada recapitulării, el rezolvă în clasă probleme care necesită aplicarea unor cunoștințe teoretice din mai multe capitole, probleme tipice, caracteristice, probleme „cheie", care sînt necesare pentru a rezolva alte probleme mai complexe în anii următori.

Tovarășul Octav Halunga, profesor la aceeași școală, a arătat că în condițiile cursului seral este necesar ca problemele rezolvate cu elevii în cadrul recapitulării să fie alese astfel, încît să se bazeze pe unele chestiuni generale mai importante. De pildă, elevii lui au analizat într-o problemă condiția de coliniaritate a trei puncte. Tov. Halunga a arătat că el preferă să rezolve în timpul unei ore mai puține probleme, analizîndu-le însă amănunțit oprindu-se asupra diferitelor metode de rezolvare a lor și asupra teoremelor pe care se sprijină. Revederea problemelor teoretice o realizează în cursul rezolvării exercițiilor și problemelor.

Tovarășa Teodora Cristian, de la școala medie de fete nr. 19, a insistat mai mult asupra necesității rezolvării problemelor combinate. Ea a arătat că recapitulează rezolvarea ecuațiilor de grad superior pornind de la probleme de geometrie.

Tovarășa Florica Rusu de la școala medie de fete nr. 21 a insistat asupra necesității recapitulării în clasă a unor teoreme mai importante și asupra dezvoltării cunoștințelor și deprinderilor pe care le au elevii în domeniul tehnicii de calcul.

Profesorul Spiridon Ghițescu, responsabilul cercului, a tras concluzii la sfîrșitul ședinței, arătînd care sînt sarcinile ce revin profesorilor de matematici în perioada de recapitulare finală.

M. SCHEIN

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

O nouă etapă pe calea destinderii internaționale

Deși au trecut mai multe zile de la încheierea tratativelor sovieto-engleze, opinia publică mondială continuă să comenteze pe larg rezultatele cuprinse în declarația comună cu privire la aceste tratative.

Vizita conducătorilor sovietici în Anglia și tratativele sovieto-engleze au o mare însemnătate politică și practică atît pentru relațiile sovieto-engleze, cît și pentru întreaga viață internațională. Succesul tratativelor apare cu atît mai evident dacă se ține seama de faptul că ele au avut loc după o perioadă îndelungată în care relațiile politice anglo-sovietice au fost destul de încordate.

Marea însemnătate a rezultatelor tratativelor de la Londra constă în faptul că s-au pus bazele pentru normalizarea, îmbunătățirea și dezvoltarea continuă a relațiilor prietenești între Uniunea Sovietică și Marea Britanie. Reprezentanții celor două părți au recunoscut că întărirea relațiilor sovieto-engleze în domeniul politic, în domeniul comerțului, științei, culturii și în alte domenii corespunde intereselor popoarelor ambelor țări.

Însemnătatea tratativelor sovieto-engleze constă de asemenea și în faptul că ele constituie o nouă etapă pe calea destinderii continue a încordării internaționale, un pas important în stabilirea unei mai bune încrederi între țări. Reprezentanții U.R.S.S. și ai Regatului Unit au exprimat hotărîrea guvernelor lor de a contribui la micșorarea continuă a încordării internaționale, la întărirea încrederii reciproce și la îmbunătățirea relațiilor între state. Ei au recunoscut că unul din mijloacele cele mai importante pentru întărirea încrederii internaționale îl constituie contactele personale între personalitățile conducătoare, contacte care au dat rezultate pozitive.

Rezultatele tratativelor sovieto-engleze constituie o nouă și puternică dovadă că atunci cînd există bunăvoință, se pot înfăptui colaborarea și coexistența pașnică între state, indiferent de sistemele lor sociale. În Declarația comună dată publicității la sfîrșitul tratativelor, cele două părți au declarat că în relațiile dintre ele, precum și în relațiile lor cu celelalte state, Uniunea Sovietică și Marea Britanie „se vor conduce după principiile Organizației Națiunilor Unite. Ele sînt convinse că respectarea independenței și a suveranității naționale, a integrității teritoriale și neamestecului reciproc în afacerile interne, constituie baza colaborării prietenești și a coexistenței pașnice a tuturor statelor, independent de sistemele lor sociale".

Faptul că tratativele anglo-sovietice au recunoscut și reafirmat necesitatea și posibilitatea coexistenței pașnice este puternic scos la iveală în aceste zile de numeroase ziare engleze. Într-un articol de fond, ziarul „Daily Herald" scrie printre altele: „Înapoindu-se acasă, conducătorii sovietici au declarat poporului lor că ei sînt satisfăcuți de călătoria în Anglia. Și noi sîntem satisfăcuți de ea. Această călătorie a spart gheața. Aceasta a fost un pas pe calea coexistenței pașnice". Numeroși comentatori din Anglia subliniază vastele posibilități ce se deschid în prezent în vederea dezvoltării relațiilor comerciale dintre cele două țări, remarcînd că atît în Anglia cît și în alte țări occidentale a crescut nemulțumirea cercurilor de afaceri împotriva barierelor artificiale create sub presiunea Statelor Unite în calea comerțului internațional.

Acum apare cît se poate de limpede că justețea politicii externe sovietice a coexistenței pașnice s-a adeverit pe deplin. Ea corespunde intereselor vitale ale tuturor țărilor și ale tuturor popoarelor.

Reprezentanții Uniunii Sovietice și ai Regatului Unit au declarat că cele două țări au intenția fermă de a face tot ce stă în puterea lor pentru a contribui la menținerea păcii și securității în Orientul apropiat și mijlociu. În acest scop ele vor acorda sprijinul necesar O.N.U. în eforturile ei pentru consolidarea păcii în regiunea Palestinei și pentru îndeplinirea hotărîrilor corespunzătoare ale Consiliului de securitate.

În cadrul schimbului de păreri care a avut loc a fost discutată problema dezarmării căzîndu-se de acord că rezolvarea acestei probleme ar avea o însemnătate deosebit de mare pentru menținerea păcii generale. În declarația comună cu privire la tratativele sovieto-engleze se arată că guvernele Uniunii Sovietice și Marii Britanii „acordă o mare însemnătate încheierii unui acord internațional în această problemă. (Problema dezarmării n.r.). Un asemenea acord ar contribui la micșorarea încordării internaționale, la mărirea încrederii între state și la ușurarea poverii cheltuielilor militare". Guvernele celor două țări au căzut de acord că salvarea omenirii de un război nuclear este o sarcină de o importanță excepțională și au declarat că interzicerea definitivă a armei nucleare și canalizarea energiei nucleare exclusiv pentru nevoi pașnice rămîne un scop comun al lor și ele își vor continua eforturile pentru atingerea acestui scop. „Guvernele Uniunii Sovietice și Regatului Unit — se spune în declarație — recunosc necesitatea realizării unui acord potrivit căruia să se ia neîntîrziat măsuri practice pentru o reducere substanțială cu instituirea controlului internațional corespunzător a forțelor armate ale statelor și o reducere corespunzătoare a armamentelor, și, în primul rînd, reducerea forțelor armate și armamentelor celor cinci mari puteri".

Nu încape nici o îndoială că popoarele tuturor țărilor au primit cu satisfacție aceste prevederi ale declarației comune cu privire la tratativele sovieto-engleze.

În cursul tratativelor s-au ivit, așa cum era și firesc, situații dificile și încordate. Există probleme în care nu s-a realizat un acord. În zilele vizitei conducătorilor sovietici s-a văzut clar atît dorința sinceră a poporului englez de pace și colaborare cu poporul sovietic, dorința unor cercuri politice și de afaceri de colaborare cu Uniunea Sovietică, cît și neliniștea adversarilor colaborării între U.R.S.S. și Marea Britanie. După cum se știe, deși pare ciudat, singura organizație care prin comportarea ei a încercat să strice atmosfera vizitei conducătorilor sovietici în Anglia a fost organizația laburiștilor, comitetul ei executiv și liderii ei. Acestora, așa cum era și firesc, li s-a dat riposta cuvenită. După cum arată ziarele, poziția liderilor laburiști este dezaprobată de muncitori. Ea a provocat nemulțumiri și în rîndul unor personalități importante din rîndul partidului laburist.

Oamenii cinstiți din toate colțurile lumii au salutat cu bucurie rezultatele tratativelor sovieto-engleze și urmăresc cu interes evoluția evenimentelor în perioada de după aceste tratative. Îmbunătățirea relațiilor dintre cele două țări va servi cauzei generale a păcii și dezvoltării bunelor relații în întreaga lume.

Să răspîndim cunoștințele agrotehnice înaintate

Îngrășăminte bacteriene

Printre măsurile agrotehnice, care au căpătat în ultimii ani o aplicare din ce în ce mai largă și la noi în țară, se numără și folosirea îngrășămintelor bacteriene.

În activitatea lor obștească, cadrele didactice din mediul sătesc au datoria să popularizeze în rîndurile țăranilor muncitori aceste îngrășăminte, arătîndu-le în același timp și cum să le aplice.

Îngrășămintele bacteriene sînt culturi de diferite microorganisme, mai ales culturi de bacterii, cu care, de obicei, se tratează semințele în momentul semănatului, contribuie la refacerea fertilității solului și la sporirea producției plantelor de cultură. De pildă, nitraginul se folosește pentru îngrășarea culturilor de plante legumicole. El conține bacterii din genul Rhizobium, selecționate din nodozitățile de pe rădăcinile plantelor leguminoase cultivate: mazăre, fasole, soia, trifoi, lucernă ș.a. Aceste bacterii, denumite bacterii simiotice din nodozități, conviețuiesc cu plantele leguminoase. Ele folosesc din celulele plantelor leguminoase substanțe nutritive și cedează în schimb parte din azotul pe care îl fixează din aerul înconjurător. Din această conviețuire (simbioză) trag foloase ambele organisme. Plantele leguminoase, fiind aprovizionate pe această cale cu azotul necesar, pot să crească, să se dezvolte și să producă recolte și pe terenuri mai sărace.

La noi în țară se prepară de cîțiva ani nitragin pentru mazăre, fasole, soia, trifoi, lucernă. De asemenea, sînt în curs lucrări de pregătire în vederea preparării nitraginului și pentru alte plante leguminoase de cultură.

Rezultatele aplicării nitraginului depind foarte mult de condițiile din sol și de specia sau chiar soiul de plantă. S-a constatat că bacteriile de nodozități se înmulțesc mai intens și sînt mai active în solurile cu reacție neutră ori apropiată de cea neutră, bine afînate prin lucrări agrotehnice și suficient aprovizionate cu apă, materii organice, var, microelemente, precum și fosfor și potasiu sub formă asimilabilă pentru plante. Fiindcă aceste bacterii fixează, în condiții normale, 50-180 kg. de azot la ha., în cursul unei perioade de vegetație, sporul de recoltă ce se obține prin folosirea nitraginului este destul de însemnat (20—25%), iar calitatea recoltei este simțitor îmbunătățită. Se constată în corpul plantei, dar mai ales în semințe, un procent ridicat de ulei, substanțe proteice și vitamine. Dacă este folosit la altă specie de plantă leguminoasă decît aceea pentru care a fost preparat, nitraginul nu are însă nici un efect.

Azotogenul (azotobacterinul) se folosește pentru tratarea (bacterizarea) semințelor de cereale, plante tehnice, tuberculi de cartofi, răsaduri etc. Deoarece stimulează înmulțirea bacteriilor de nodozități, azotogenul este folosit și la bacterizarea semințelor de leguminoase, în combinație cu nitraginul.

Bacteriile conținute în îngrășămîntul bacterian azotogen au nevoie, în general de aceleași condiții în sol ca și bacteriile de nodozități. În împrejurări prielnice, bacteriile din acest îngrășămînt exercită o activitate multilaterală în sol: fixează 40—50 kg. azot la ha. În cursul unei perioade de vegetație, produc substanțe care stimulează creșterea și dezvoltarea plantelor cultivate, favorizează înmulțirea celorlalte microorganisme folositoare din sol etc.

Fosforobacterianul conține bacterii care descompun compușii organici ai fosforului din sol, pe care-i face asimilabili pentru plante. În Uniunea Sovietică el se folosește pe o scară largă la aproape toate plantele de cultură, dat separat ori în combinație cu azotogen, deoarece produce sporuri de recolte ce ajung pînă la 30%.

Tehnica folosirii îngrășămintelor bacteriene este foarte simplă. Ea este descrisă în instrucțiuni speciale care însoțesc borcanele de îngrășăminte. Nu se cer nici cunoștințe speciale și nici lucrări care ar complica procesul de producție.

Folosirea îngrășămintelor bacteriene nu înlocuiește întrebuințarea îngrășămintelor organice sau minerale. Ele se complectează, de aceea sporurile de recoltă sînt mai mari.

Prepararea și folosirea îngrășămintelor bacteriene reprezintă aplicarea celor mai înaintate cuceriri ale științei în procesul de producție agricolă. Este bine ca aceste îngrășăminte să fie aplicate pe scară cît mai largă și pe parcelele experimentale ale școlilor, deoarece sînt ieftine, lesne de transportat pretutindeni, se aplică ușor și dau rezultate bune.

Ing. NICOLAE G. BALAN

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 370 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 11 mai 1956

Să pregătim din timp deschiderea noului an școlar în învățămîntul de cultură generală

Ne apropiem de încheierea anului școlar în curs. Paralel cu măsurile pentru terminarea acestei etape de muncă cu rezultate cît mai bune, slujitorii școlii noastre acordă o mare atenție pregătirii, încă de pe acum, a deschiderii în cît mai bune condiții a noului an școlar.

Prin aplicarea măsurilor propuse de Ministerul Învățămîntului pentru dezvoltarea și ridicarea învățămîntului de cultură generală, noul an școlar trebuie să însemne un mare pas înainte în realizarea sarcinilor trasate școlii de cel de al doilea Congres al partidului. Învățătorii și profesorii, părinții elevilor, care au participat activ la dezbaterea acestor propuneri consideră acum poate mai mult decît oricînd cauza școlii drept o cauză a lor proprie și sînt gata să muncească cu forțe înzecite pentru succesul ei. Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu și a educației preșcolare din Ministerul Învățămîntului are datoria să asigure definitivarea și difuzarea la timp a planurilor și programelor de învățămînt pentru noul an școlar, iar Editura de Stat didactică și pedagogică trebuie să se îngrijească de asigurarea școlilor cu manuale necesare, în tiraje suficiente.

Pregătirea tuturor unităților de învățămînt pentru noul an școlar este o acțiune largă, cu aspecte multiple, care se deosebesc de la raion la raion și chiar de la o școală la alta. Pentru ca această acțiune să se desfășoare în condiții bune și la timp, este necesar ca fiecare secție de învățămînt și unitate școlară să-și întocmească din vreme un plan concret de măsuri, pe care să-l realizeze în strînsă colaborare cu organizațiile U.T.M. și sindicale.

O sarcină de cea mai mare însemnătate a secțiilor de învățămînt o constituie îndrumarea și sprijinirea lucrărilor de construcții școlare, de reparare a localurilor, mobilierului și utilajului necesar desfășurării procesului de învățămînt, precum și îmbunătățirea condițiilor igienico-sanitare din școli și internate.

Intr-o serie de regiuni, pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar se desfășoară din plin. Multe construcții școlare, ca de exemplu, cele din comunele, Daia, Blăjeni, Cugir, Simeria, regiunea Hunedoara, din satul Fereşti, regiunea Iași etc., sînt parte terminate, parte în stadiu de finisare. In unele locuri, însă, secțiile de învățămînt nu dovedesc suficientă grijă pentru terminarea la timp a localurilor începute. Așa stau lucrurile, de pildă, în raioanele Tulcea, Cujmir și Vișeu. In aceste raioane trebuie luate de îndată măsuri pentru înlăturarea lipsurilor privind desfășurarea lucrărilor de construcții școlare.

O problemă ce trebuie să stea în centrul preocupărilor organelor de învățămînt și ale cadrelor didactice este cuprinderea în clasele I-IV a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Sînt nenumărate exemple de sate în care toți copiii de vîrstă școlară sînt cuprinși în școală. Asemenea sate sînt, de exemplu, Mîrșani, din regiunea Craiova, Volovăț, din regiunea Suceava, Poplaca, raionul Sibiu etc. In anul școlar în curs, pe întreaga țară a rămas totuși un număr de copii neșcolarizați. Ținînd seama că această situație constituie o piedică în calea desfășurării revoluției culturale în țara noastră, este necesar să se ia încă de pe acum măsuri în vederea cuprinderii în clasele I-IV, în noul an școlar, a tuturor copiilor de vîrstă școlară (7-12 ani). Copiii în vîrstă de 13-14 ani care nu au absolvit școala elementară trebuie cuprinși în mod obligatoriu la cursurile de alfabetizare.

Potrivit directivelor Congresului al doilea al partidului, în anii celui de al doilea cincinal învățămîntul de 7 ani se va dezvolta pentru a cuprinde circa 90% din absolvenții școlilor elementare. De aceea, secțiile de învățămînt și cadrele didactice trebuie să dea toată atenția cuprinderii unui număr cît mai mare de absolvenți ai școlilor elementare în clasele V-VII.

Este necesar să existe o vie preocupare a cadrelor didactice pentru îndrumarea elevilor clasei a IV-a spre clasele V-VII și a elevilor de clasa a VII-a spre școlile profesionale și tehnice. Spre licee vor fi îndrumați absolvenții claselor a VII-a cu cele mai bune rezultate la învățătură. O deosebită grijă trebuie să acorde cadrele didactice îndrumării viitorilor absolvenți spre producție, spre profesiunile industriale și agricole. La lecții, în orele educative, în consfătuiri etc. trebuie să li se arate elevilor rolul deosebit al muncitorilor și tehnicienilor în producție, însemnătatea muncii lor pentru construirea socialismului în țara noastră, frumusețea acestei munci.

Extinderea învățămîntului fără frecvență și dezvoltarea învățămîntului seral pentru tineretul muncitoresc și sătesc, în scopul de a da posibilitate oamenilor muncii să facă studii medii fără a ieși din producție constituie de asemenea o sarcină de care secțiile de învățămînt trebuie să se ocupe îndeaproape.

In vederea ridicării nivelului procesului de învățămînt, este necesar ca printre alte măsuri secțiile de învățămînt să aibă încă de pe acum grija pentru pregătirea consfătuirilor raionale din august ale cadrelor didactice și, în special, pentru strîngerea materialului necesar. In ședințele plenare ale consfătuirilor se va discuta problema bunei organizări a muncii de predare a lecțiilor ca mijloc de preîntîmpinare a supraîncărcării elevilor. In ședințele pe secții se va discuta problema aplicării planurilor, programelor și manualelor, precum și planificarea calendaristică a materiei.

Ținînd seama de sarcinile care revin școlii în vederea politehnizării învățămîntului, este necesar să se acorde o mare atenție înzestrării școlilor cu materialul didactic și utilajul necesar. Organele învățămîntului trebuie să se îngrijească în mod deosebit de crearea și utilarea atelierelor de pe lîngă școlile în care se vor introduce lucrările practice de atelier. Secțiile de învățămînt au datoria să asigure o difuzare justă a materialului didactic, pe baza evidenței necesităților fiecărei școli.

Multă atenție trebuie acordată și organizării comisiilor pentru difuzarea manualelor, evitîndu-se lipsurile și greșelile din anii precedenți. Comisiile au datoria să urmărească cum asigură C.L.D.C. aprovizionarea librăriilor și cooperativelor cu manuale și rechizite și cum le distribuie acestea școlilor, precum și să intervină la timp pentru efectuarea unor recartări, în caz de nevoie.

In anii anteriori, multe secții de învățămînt ca de exemplu cele din Caracal, Corabia, Carei, Botoșani și altele au făcut mari greșeli în privința mișcării cadrelor didactice. Astfel, au efectuat transferări multe și nejustificate, au îndepărtat fără temei unele cadre din învățămînt și au încadrat unele școli cu personal necorespunzător. Fără îndoială că aceste greșeli au îngreunat mult bunul mers al învățămîntului și au cauzat greutăți unor cadre didactice. Este necesar ca în acest an să se pună capăt acestor practici dăunătoare. Continuitatea în muncă a cadrelor didactice este o condiție foarte însemnată pentru obținerea unor rezultate bune în munca instructiv-educativă. Secțiile de învățămînt trebuie să țină seama de această condiție în lucrările de încadrare. In vederea asigurării unităților școlare, preșcolare și de educație cu cadrele necesare, secțiile de învățămînt au datoria să termine la timp toate numirile și transferările în învățămînt, să acorde o atenție deosebită încadrării profesorilor în specialitățile și la clasele pentru care au pregătire corespunzătoare și să asigure continuitatea pedagogică, în așa fel ca fiecare învățător și profesor să răspundă de elevii încredințați lui, pînă la absolvirea școlii. Conducerile școlilor trebuie întărite cu cele mai bune cadre didactice, cu multă experiență în muncă și cu calificarea corespunzătoare. De asemenea, trebuie să se acorde multă atenție încadrării școlilor speciale, caselor de copii și caselor de pionieri cu personal de conducere, didactic și educativ cît mai bine pregătit, cu dragoste de muncă și de copii.

In același timp, secțiile de învățămînt trebuie să solicite sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare pentru a lua măsurile necesare în legătură cu îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, prin respectarea întocmai a hotărîrilor partidului și guvernului în această privință.

Pentru pregătirea bazei materiale a unităților școlare și de educație, secțiile de învățămînt trebuie să urmărească la întreprinderi și cooperative meșteșugărești confecționarea și repararea mobilierului școlar, a inventarului gospodăresc, a cazarmamentului și echipamentului necesar și să se intereseze de livrarea acestora conform planurilor de aprovizionare tehnico-materială ale sfaturilor populare. Este necesar să se stăruie de pe acum la comitetele executive ale sfaturilor populare regionale pentru asigurarea instituțiilor de învățămînt și de educație cu combustibilul necesar, din parchetele și depozitele cele mai apropiate, spre a se evita cheltuielile inutile și întîrzierile în aprovizionare. Trebuie luate măsuri pentru a se asigura permanent aprovizionarea cu alimente a internatelor școlare, a caselor de copii, a școlilor speciale și a grădinițelor de copii, precum și crearea de rezerve pentru iarnă, folosindu-se producția parcelelor școlare experimentale și produsele aduse de părinți, acolo unde este cazul.

In îndeplinirea tuturor sarcinilor legate de pregătirea deschiderii noului an școlar, secțiile de învățămînt, conducerile școlilor și cadrele didactice trebuie să folosească din plin ajutorul pe care-l pot primi din partea organizațiilor obștești și a părinților elevilor, care își aduc cu bucurie contribuția lor la pregătirea deschiderii noului an școlar. Un rol foarte însemnat în această acțiune revine organelor și organizațiilor sindicale din învățămînt, care au datoria să sprijine îndeaproape munca în vederea creării celor mai bune condiții de desfășurare a activității instructiv-educative.

In curînd, elevii și cadrele didactice vor încheia activitatea lor din acest an școlar. După o vacanță odihnitoare și instructivă, ei se vor întoarce în școli pentru a-și duce mai departe munca. Să facem tot ce ne stă în putință pentru ca această muncă să se desfășoare la un nivel mai ridicat, să pregătim toate condițiile pentru ca noul an școlar să constituie o treaptă mai înaltă pe drumul perfecționării continue a învățămîntului nostru.

Plecarea delegației de lucrători din învățămînt din U.R.S.S.

Duminică a părăsit Capitala delegația de lucrători din învățămînt din U.R.S.S. care ne-a vizitat țara la invitația Ministerului Învățămîntului. In cursul vizitei, membrii delegației, conduse de A. N. Maliseva, locțiitor al ministrului Învățămîntului din R.S.F.S.R., au luat cunoștință de activitatea din instituțiile de învățămînt din țara noastră.

Pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost conduși de tovarășii N. Sipoș, T. Bugnariu și C. Dinculescu, locțiitori ai ministrului Învățămîntului, precum și de funcționari superiori ai Ministerului Învățămîntului.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

MUNCĂ RODNICĂ

Secția de învățămînt a raionului Ilia acordă o grijă deosebită întăririi muncii de conducere a școlilor. In ședințele cu directorii, care se țin cu regularitate, se expun referate în care se analizează temeinic diferite aspecte ale muncii din școală. De exemplu, s-au prezentat referate privitoare la însușirea conștientă a cunoștințelor de către elevi, la întărirea disciplinei în școală, la colaborarea pedagogilor cu instructorii superiori de pionieri etc.

Secția de învățămînt se preocupă și de activitatea cabinetului pedagogic, căruia îi dă un ajutor efectiv în ceea ce privește studierea și generalizarea experienței unor cadre didactice fruntașe. Faptul că secția de învățămînt se sprijină în largă măsură pe activitatea metodiștilor face ca munca școlilor să se îmbunătățească necontenit.

Cu prilejul schimbului de experiență care s-a organizat în școlile din raionul Ilia s-au descoperit multe elemente pozitive din munca școlilor și unele inițiative valoroase ale cadrelor didactice. De exemplu, pedagogii școlii din Hărău se preocupă mult de confecționarea materialului didactic. La școala din Săcărîmbu funcționează o comisie pentru asigurarea disciplinei și a regimului zilnic al elevilor, care dă rezultate bune. La școala din Vărmaga se dau zilnic consultații elevilor. La sfîrșitul fiecărui pătrar, directorul acestei școli face în consiliul pedagogic o caracterizare a muncii fiecărui membru al colectivului didactic, ceea ce contribuie la îmbunătățirea muncii în pătrarul următor.

Prin activitatea sa, secția de învățămînt a raionului Ilia aduce o contribuție însemnată la ridicarea nivelului muncii în școală.

ANDREI BANDUROVSCHI
corespondent

Revista „Instructorul de pionieri" a împlinit 5 ani de la apariție

Revista „Instructorul de pionieri" sărbătorește zilele acestea 5 ani de la apariție. Colectivul redacțional al ziarului nostru felicită cu acest prilej redactorii și colaboratorii revistei pentru munca pe care au dus-o pînă acum pentru îndrumarea, educarea ideologică și politică a instructorilor de pionieri, pentru ridicarea nivelului lor științific și pedagogic, urîndu-le succese și mai frumoase în activitatea viitoare.

Consfătuiri cu cititorii

Cu prilejul zilei de 5 mai, Ziua presei comuniste, redacția „Gazetei învățămîntului" a organizat adunări festive și consfătuiri cu cititorii și corespondenții ziarului.

Vineri 4 mai a avut loc în Capitală consfătuirea cu cadrele didactice dela școala medie de fete nr. 19 și dela școala medie de băieți nr. 18.

A luat cuvîntul tov. I. Dragu, redactor șef al „Gazetei învățămîntului", care a vorbit despre însemnătatea Zilei presei comuniste și a făcut o amplă analiză a activității „Gazetei învățămîntului". Participanții la discuții și-au spus părerea în legătură cu munca gazetei și au făcut propuneri judicioase pentru îmbunătățirea ei.

La consfătuirea care a avut loc în orașul Deva a luat cuvîntul din partea redacției tov. V. Alecu. Participanții la consfătuire au scos în evidență rolul presei în educarea comunistă a oamenilor muncii și în mobilizarea lor în opera de construire a socialismului, ocupîndu-se pe larg de rolul presei pedagogice.

La Timișoara, în cadrul consfătuirii „Gazetei învățămîntului" cu cititorii și corespondenții a vorbit din partea gazetei tov. P. Fruchter, iar la consfătuirea din orașul Bacău a vorbit tov. Emilia Mănac.

Cititorii și corespondenții au arătat ajutorul pe care-l primesc din partea „Gazetei învățămîntului", au criticat unele materiale slabe, rupte de viață, publicate în paginile ei și au făcut numeroase observații și propuneri valoroase.

Gazetei învățămîntului

In depresiunea Ciucului, în comuna Izvorul Mureșului, 130 de elevi-ucenici își desăvîrșesc pregătirea, învățînd radiofonia, tîmplăria și mecanica fină. Clădirile școlii profesionale, ridicate în mijlocul unei păduri de brazi, par mai degrabă un grup de case de odihnă. Dar, de îndată ce pătrunzi în incinta școlii, observi în toate atelierele o activitate deosebit de însuflețită. Toți elevii sînt preocupați de munca lor.

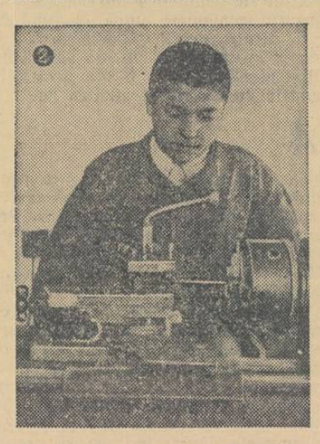

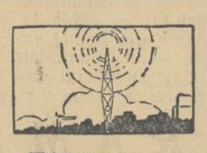

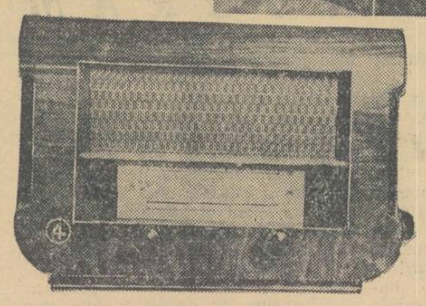

Elevii Iordache Traian, Ștefan Grecu și I. Pană fac ultimul control aparatului de radio construit de ei după proiectele și indicațiile maistrului lor. (fotografia 1). Elevul I. Teodorescu din anul II C, lucrează la strunjirea unui ax special (fotografia 2). Marian Batui și Vasile Florea termină de lustruit o masă și o cutie de radio. (fotografia 3). Așa va arăta aparatul de radio „Mureșul" lucrat în școală. (fotografia) 4.

9 MAI

Oamenii muncii din patria noastră au sărbătorit cu însuflețire, la 9 Mai, împlinirea a 11 ani de la marea victorie asupra fascismului și 79 de ani de la proclamarea independenței de stat a Rominiei.

Sfîrșitul celui de al doilea război mondial, prin înfrîngerea hoardelor fasciste de către popoarele unite în marea coaliție antihitleristă, în primele rînduri ale căreia au stat popoarele Uniunii Sovietice, Statelor Unite, Angliei și Franței, a fost salutat de întreaga omenire cu o bucurie fără seamăn. Neuitate vor rămîne în amintirea popoarelor jertfele grele ale oamenilor sovietici, ale Armatei Sovietice, care a adus cea mai însemnată contribuție la obținerea victoriei.

Mobilizați de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, oamenii sovietici au dat dovadă de un eroism fără seamăn în istoria omenirii. In desfășurarea Marelui Război pentru Apărarea Patriei s-au adeverit cuvintele lui Lenin: „Niciodată nu va fi învins un popor în sînul căruia muncitorii și țăranii și-au dat seama, au simțit și au văzut, în majoritatea lor, că ei își apără propria lor putere sovietică". Datorită înțeleptei politici externe leniniste a Statului Sovietic, în anii războiului s-a închegat, de asemenea, puternica coaliție antihitleristă, care a corespuns intereselor vitale ale popoarelor în lupta împotriva dușmanului comun.

La triumful cauzei libertății, la victoria împotriva fascismului o contribuție importantă au adus masele populare din țările înrobite de hitleriști, patrioții francezi, iugoslavi, italieni, polonezi, cehoslovaci, bulgari, albanezi, greci și din alte țări. Ca rezultat al luptei lor și al zdrobirii fascismului, în întreaga viață internațională s-au petrecut însemnate transformări, în centrul cărora stă apariția țărilor de democrație populară, începerea construcției socialiste în marea Chină, apariția și dezvoltarea Republicii Democrate Germane, primul stat democratic și iubitor de pace din istoria Germaniei.

Primind cu entuziasm sfîrșitul celui de al doilea război mondial, popoarele lumii au nădăjduit că sînt realizate condițiile unei păci trainice și ale unei rodnice colaborări internaționale. Dar, îndată după terminarea războiului, în politica puterilor occidentale a început să se resimtă, după cum se știe, o influență tot mai puternică a cercurilor militariste, politică ce a avut drept urmare cursa înarmărilor, crearea de grupări militare și întreținerea „războiului rece". Cu toate acestea, situația internațională actuală nu se mai poate asemăna cu cea dinainte de al doilea război mondial. Creșterea uriașă a forțelor păcii, întărirea Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste, apariția noilor țări independente și iubitoare de pace din Asia și Africa, larga dezvoltare a mișcării muncitorești și democratice din lumea întreagă au adus schimbări radicale în situația internațională. Istoria a pus la ordinea zilei problema coexistenței pașnice a țărilor cu sisteme sociale diferite. Acesta este principiul fundamental al politicii externe leniniste a Uniunii Sovietice și a tuturor statelor socialiste. Și, dacă colaborarea marilor puteri și a țărilor mari și mici, cu orînduiri sociale diferite, a fost posibilă și rodnică în timpul celui de al doilea război mondial, în lupta împotriva fascismului hitlerist, ea este cu atît mai posibilă și mai necesară astăzi, în lupta pentru apărarea și menținerea păcii în lume.

Pentru poporul romîn, ziua de 9 Mai este o dublă sărbătoare. In această zi, alături de victoria împotriva fascismului, poporul nostru sărbătorește și proclamarea independenței naționale a Rominiei, dobîndită în 1877. Evenimentul acesta este de o importanță deosebită pentru procesul de formare și dezvoltare a Rominiei moderne, o pagină însemnată în tradițiile luptei patriotice de eliberare națională. El a putut fi înfăptuit în cadrul luptei comune a popoarelor balcanice împotriva stăpînirii otomane, cu sprijinul și sacrificiile marelui popor rus.

Clasele exploatatoare din țara noastră s-au străduit să falsifice împrejurările în care s-a desfășurat războiul de la 1877 și s-a dobîndit independența de stat a Rominiei, încercînd să lege aceste fapte de numele odioasei dinastii a Hohenzollernilor și umbrind rolul hotărîtor al maselor populare în cucerirea independenței patriei. In același timp, istoricii burghezi au căutat să treacă sub tăcere marele sprijin primit din partea poporului rus și relațiile prietenești ale țării noastre cu popoarele balcanice în lupta comună pentru eliberare. De altfel, burghezia și moșierimea — trădătoare ale cauzei independenței naționale — au căutat chiar în timpul războiului de la 1877 să zădărnicească lupta poporului pentru independență. Adevărata forță socială hotărîtă să sprijine din toate puterile lupta pentru dobîndirea independenței patriei au fost masele largi populare. Această participare a maselor s-a dovedit atît în lupta eroică a ostașilor romîni, cît și în marea manifestație pe care mulțimea a făcut-o în ziua de 9 mai 1877, manifestație care a determinat votarea de către Camera deputaților a moțiunii care la act că războiul cu Turcia și ruperea legăturilor cu Poarta, precum și independența absolută a Rominiei au primit o consacrare oficială.

Dar burghezia și moșierimea din Rominia, în frunte cu monarhia, au tras singure toate foloasele victoriei și au făcut din statul romîn un instrument de oprimare a celor ce contribuiseră cu sîngele lor la dobîndirea independenței. Clasele exploatatoare au trădat independența națională. Bogățiile și munca poporului nostru au fost acaparate de imperialismul apusean, care a transformat țara într-un nou pașalîc, într-o semicolonie și, mai apoi, au dus-o la deplina înrobire de către Germania hitleristă.

Năzuința poporului nostru spre libertate și independență națională și-a putut găsi întruchiparea în lupta eroică a partidului revoluționar al clasei muncitoare. In condițiile favorabile ale victoriilor Armatei Sovietice în războiul antihitlerist, partidul a organizat lupta forțelor patriotice și a armatei, a înfăptuit insurecția armată și a condus poporul la răsturnarea regimului fascist antonescian și a jugului hitlerist. Sub conducerea partidului, poporul nostru și-a luat soarta în propriile sale mîini, a dobîndit adevărata independență națională. Crearea regimului de democrație populară a asigurat poporului nostru cele mai largi libertăți democratice, posibilitatea de a-și orîndui viața conform intereselor sale vitale, de a trece la făurirea socialismului.

Sărbătorind, la 9 Mai, ziua victoriei asupra fascismului și ziua independenței naționale a patriei, poporul nostru își manifestă cu putere hotărîrea de a lupta neobosit pentru ca ororile războiului să nu se mai repete, pentru consolidarea păcii, pentru continua înflorire a patriei.

Mai multă grijă școlilor tineretului muncitoresc

In orașele patriei noastre, prin grija partidului și guvernului s-a creat o rețea largă de școli și cursuri serale, pentru ca tineretul muncitoresc să-și poată completa studiile fără a ieși din producție. Importanța acestor școli crește și mai mult acum cînd, pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de cel de al doilea Congres al partidului, trebuie să crească într-o măsură însemnată nivelul cultural al oamenilor muncii.

Organizațiile sindicale din întreprinderi și școli, precum și organele administrative de conducere din întreprinderi trebuie să se preocupe îndeaproape de îmbunătățirea muncii în școlile pentru tineretul muncitoresc, de atragerea spre ele a celor mai capabili muncitori și de asigurarea celor mai bune condiții pentru frecvență și studiu.

Comitetul sindical al lucrătorilor din învățămînt din Capitală a cercetat de curînd, prin activiștii săi și printr-un larg colectiv obștesc, format din pedagogi competenți, activitatea ce se desfășoară în școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc. Cu acest prilej s-a constatat că o parte din întreprinderile din București au privit cu mult spirit de răspundere sarcina ce li s-a trasat prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind organizarea și funcționarea școlilor serale de cultură generală pentru tineretul muncitoresc și sătesc. Ele au luat măsuri pentru întărirea bazei materiale necesare funcționării în bune condiții a acestor școli și s-au îngrijit de asigurarea frecvenței regulate a elevilor. De exemplu la uzinele „23 August" s-a construit în vara anului trecut un local special pentru școală. Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" și întreprinderea „Matyas Rakosi" au amenajat pentru școlile serale localuri corespunzătoare și le-au înzestrat cu mobilierul și o parte din materialul didactic necesar. Complexul C.F.R. „Grivița Roșie" a aprobat pentru școala serală din incinta sa un buget propriu.

Posibilități de amenajare a sălilor necesare școlii serale existau și la întreprinderea „7 Noiembrie". Totuși, datorită faptului că administrația și organizațiile obștești de la această întreprindere au privit cu indiferență problema ridicării nivelului cultural al muncitorilor și funcționarilor, școala serală nu are nici acum un local corespunzător. La fel stau lucrurile la fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej" unde cursurile școlii serale se țin în birouri, după terminarea orelor de muncă. Organizațiile sindicale ale cadrelor didactice din școlile acestor întreprinderi nu au luat legătura cu comitetele de întreprindere, nu au stat de vorbă cu ele pentru a le determina să înlăture aceste defecțiuni.

Numeroși profesori și unele organe sindicale din întreprinderi au desfășurat o muncă susținută pentru popularizarea școlilor și atragerea spre ele a unui număr însemnat de muncitori și funcționari. Astfel, cadrele didactice, activiștii sindicali și utemiștii de la întreprinderea „Electro-Magnetica" au stat de vorbă cu tinerii muncitori pentru a-i îndemna să se înscrie la școală, s-au îngrijit de tipărirea unor afișe cu această temă, de popularizarea școlii la stația de amplificare etc. De asemenea, au fost intens popularizate școlile de pe lîngă fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej", uzinele „23 August", complexul C.F.R. „Griviția Roșie", uzinele „Matyas Rakosi" și altele.

Ca urmare a acestor acțiuni, la începutul anului școlar în curs au fost cuprinși în școlile și secțiile serale din Capitală aproape 11.000 de elevi. Mulți dintre profesorii acestor școli și secții ca de pildă tovarășul Paul Popescu, profesor de fizică și diriginte la clasa a X-a „A" de la școala serală a complexului C.F.R. „Griviția Roșie", sau tov. Tănăsache Gheorghiu, directorul școlii de la uzinele „Matyas Rakosi", au îndrăgit munca în rîndul tinerilor muncitori, și-au cîștigat simpatia elevilor și au trezit în rîndurile lor un interes deosebit pentru studiu. La îmbunătățirea activității instructiv-educative contribuie și organele sindicale. De pildă, la școala serală de pe lîngă combinatul poligrafic „Casa Scînteii" organizația sindicală a organizat consfătuiri de producție pentru popularizarea metodelor înaintate de predare. Grupa sindicală de la școala serală pentru tineretul muncitoresc de pe lîngă întreprinderea „Energo-Trust" a organizat lecții deschise și interasistențe. Grupa sindicală de la școala complexului C.F.R. „Griviția Roșie" a analizat munca desfășurată pentru asigurarea frecvenței. In urma măsurilor luate, frecvența s-a ridicat de la 70%, cît era în unele clase, la peste 90%.

Este îmbucurător faptul că mulți tineri muncitori fruntași în producție, cum sînt Constantin Aioanei și Nicolae Teodorescu de la complexul C.F.R. „Griviția Roșie", Ioan Ionescu de la „Energo-Trust", Marin Stoica de la uzinele „23 August" etc. sînt și fruntași la învățătură. Unii elevi însă, datorită frecvenței neregulate sau lipsei de interes pentru studiul individual, nu se ridică peste nota 3, deși au posibilitatea să-și însușească temeinic cunoștințele.

Una din principalele cauze ale acestei situații o constituie munca nesatisfăcătoare a unor cadre didactice. Așa de exemplu, tovarășii Ion Diaconu, profesor la școala de pe lîngă uzinele „7 Noiembrie", M. Serghie, profesor la școala de pe lîngă combinatul poligrafic „Casa Scînteii", Florica Jimnea, profesoară la școala de pe lîngă întreprinderea „Electro-Magnetica", tov. Avram Reicher, profesor la școala serală nr. 13 și alții nu vin întotdeauna pregătiți la lecții, nu folosesc materialul didactic, nu pot păstra în timpul predării o bună disciplină.

Toate acestea scot la iveală lipsa de grijă a secțiilor de învățămînt pentru încadrarea acestor școli. Faptul că multe ore s-au dat prin cumul cadrelor didactice de la școlile de zi și că au fost încadrați și unii profesori care nu au putut face față muncii în aceste școli dovedește că încadrările nu au fost făcute cu suficient simț de răspundere. Organele de învățămînt nu s-au ocupat în suficientă măsură nici de îmbunătățirea permanentă a muncii cadrelor didactice din școlile și secțiile serale, iar organele sindicale n-au întreprins nimic pentru a le determina să schimbe această situație.

Mulți maiștri, activiști sindicali și utemiști din întreprinderi nu sînt încă convinși de necesitatea încadrării muncitorilor elevi în schimburi care să le permită frecventarea regulată a cursurilor. Unii dintre ei, ca de pildă tov. I. Popescu, Petre Rusu și alții de la uzinele „Mao Tze-dun" nici nu știu ce anume au de făcut pentru a contribui la aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la școlile serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc. Unii elevi de la „Electro-Magnetica" sînt opriți la repetițiile echipelor artistice de amatori și sînt amenințați că vor fi sancționați dacă nu rămîn la repetiții și se duc la școală.

Organizațiile sindicale ale cadrelor didactice din școlile și secțiile serale nu au luat legătura cu comitetele de întreprindere, pentru a le determina să înlăture aceste defecțiuni, ci s-au complăcut să muncească în aceste condiții nesatisfăcătoare.

Este drept că profesorii unor școli serale, ca cele de pe lîngă uzinele „Matyas Rakosi", fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej" și altele vizitează cu regularitate secțiile în care lucrează elevii lor, comunică organizațiilor sindicale și administrative situația la frecvență și învățătură a acestora. Totuși, asemenea profesori sînt încă puțini la număr. Puțini sînt și activiștii sindicali, utemiștii, șefii secțiilor, directorii de întreprinderi care vizitează școlile serale, care se interesează de nevoile lor, care le dau tot ajutorul necesar.

Comitetul sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt, ca și comitetele sindicale raionale n-au acordat nici ele suficient sprijin școlilor și secțiilor serale.

Acum, cînd se apropie faza hotărîtoare a muncii — recapitularea și examenele de sfîrșit de an — organele sindicale și secțiile de învățămînt au datoria să mobilizeze toate forțele din școli și întreprinderi pentru lichidarea lipsurilor existente. Atenția principală a organelor sindicale trebuie îndreptată spre asigurarea unei frecvențe regulate a elevilor, spre organizarea mai temeinică a ajutorării celor rămași în urmă la învățătură, spre sistematizarea judicioasă a materialului pentru recapitulare, spre pregătirea temeinică a examenelor.

GH. HUDREA
secretar al comitetului sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt din București

Proiectul programei de limba engleză pentru clasele V—VII

La Ministerul Invăţămîntului au sosit şi continuă să sosească numeroase observaţii şi propuneri care sînt studiate cu atenţie şi valorificate în vederea îmbunătăţirii măsurilor cu privire la dezvoltarea învăţămîntului de cultură generală. Ministerul mulţumeşte cadrelor didactice pentru propunerile lor şi le roagă să continue a-şi spune părerea în legătură cu proiectele de programe care s-au publicat pînă acum şi care vor fi publicate în continuare.

In acest număr se publică proiectul programei de limba engleză pentru clasele V—VII. Cadrele didactice sînt rugate să-l studieze cu atenţie şi să comunice observaţiile şi propunerile pentru îmbunătăţirea lui, pînă la 25 mai a.c., Direcţiei generale a învăţămîntului elementar şi mediu din Ministerul Invăţămîntului.

Notă explicativă

Scopul învăţării limbii engleze. Studierea limbii engleze în clasele V-VII are o îndoită menire: să dea elevilor, în primul rînd, posibilitatea de a înţelege un text potrivit vîrstei lor, cu caracter literar, social-politic sau ştiinţific şi să susţină în limba engleză o conversaţie simplă asupra unor subiecte din viaţa zilnică, iar în al doilea rînd, să pună bazele unei cunoaşteri mai adînci a limbii şi literaturii engleze, în şcoală sau în afara ei. Limba fiind mijlocul cel mai important de comunicare între oameni, răspîndirea limbilor străine va contribui la înţelegerea între popoare, la apărarea păcii.

Prin studierea limbilor străine elevul înţelege mai adînc legătura nemijlocită dintre limbă şi gîndire şi îşi dă seama, prin comparaţia cu limba maternă, de existenţa unor fenomene comune tuturor limbilor şi de existenţa unor legi riguros ştiinţifice în dezvoltarea vorbirii omeneşti. Deosebirile între limba maternă şi cea străină îi vor îmbogăţi cunoştinţele, arătîndu-i noi mijloace lexicale, gramaticale şi fonetice de exprimare a gîndirii şi astfel el va înţelege mai bine lexicul şi construcţiile gramaticale specifice limbii sale materne.

Alături de celelalte obiecte de învăţămînt, predarea limbii străine contribuie la educarea în spirit comunist a elevilor. Pe lîngă dezvoltarea gîndirii lor ştiinţifice, prin studiul comparativ al limbilor, lecţiile oferă un bogat material educativ prin conţinutul textelor. Dragostea de patrie, curajul şi iniţiativa, dorinţa de a munci cu folos pentru colectivitate — iată numai cîteva din temele naraţiunilor, descrierilor şi dialogurilor ce vor compune manualul.

Munca elevilor şi a profesorului pentru studierea limbii engleze în clasele V-VII îşi va fi atins scopul dacă elevii vor reuşi să citească în mod corect, să înţeleagă şi să traducă în limba romînă un text simplu ca fond şi ca formă, să susţină o conversaţie asupra lui şi să-i redea conţinutul în scris, dacă profesorul se va face înţeles de elevi în conversaţie şi în expunerea orală, în limba engleză, a unui subiect nou, potrivit nivelului clasei.

Tematica şi volumul cunoştinţelor de limba engleză predate în clasele V-VII. Tematica va cuprinde viaţa şcolărească-pionierească şi natura înconjurătoare la sat şi oraş, munca şi sărbătorile oamenilor muncii, aspecte din viaţa popoarelor din Marea Britanie şi Statele Unite ale Americii, fapte eroice din istoria trecută şi actuală a ţării noastre şi a U.R.S.S. şi din lupta pentru pace a oamenilor muncii de pretutindeni. Volumul cunoştinţelor este stabilit astfel încît să dea elevilor posibilitatea: de a citi, înţelege şi traduce oral, într-o oră de curs, un text englez de aproximativ 1.000 de semne grafice, cu caracter literar, politic sau ştiinţific, adaptat la nivelul vîrstei lor; de a citi şi traduce în scris, în limba romînă, un text din manual care nu s-a studiat în clasă (care să nu depăşească 800 de semne pentru o oră de curs), folosind vocabularul de la sfîrşitul manualului; de a înţelege o expunere sau o lectură simplă, făcută de profesor în limba străină, şi de a-i reda conţinutul în limba maternă; de a susţine în limba engleză o conversaţie uşoară, în limitele tematicii învăţate; de a reda în scris conţinutul unui text studiat; de a scrie după dictare un text nou, în limita cunoştinţelor dobîndite; de a citi sau recita expresiv fragmente literare studiate.

Volumul cunoştinţelor şi deprinderilor de gramatică, fonetică şi ortoepie este indicat în programa ce urmează.

Indrumări metodice. Limbile străine vor fi predate în şcoală conform principiilor didactice generale. Se va avea în vedere că elevii trebuie să se bazeze pe cunoştinţele dobîndite la studiul limbii materne. Profesorul va folosi pe larg traducerea şi interpretarea în limba romînă, va explica tot materialul teoretic (fonetic, morfologic, sintactic) în limba romînă, întrebuinţînd terminologia curentă de specialitate a limbii romîne şi va atrage atenţia elevilor asupra fenomenelor comune limbilor engleză şi romînă şi asupra celor deosebite. Numai cînd fenomenul explicat nu are echivalent în limba romînă sau are mai multe posibilităţi de echivalare, se va folosi termenul străin. Traducerea din limba romînă în limba engleză va fi folosită ca mijloc de fixare şi verificare a cunoştinţelor şi deprinderilor dobîndite de elevi la limba străină. In tot cursul studierii limbii engleze se va pune accentul pe citirea corectă şi înţelegerea textului, cunoştinţele de lexic şi gramatică servind, înainte de toate, acestui scop. In al doilea rînd se va urmări ca elevii să dobîndească deprinderea de a se exprima în limba engleză, atît oral cît şi scris, în limitele tematicii studiate.

Lexicul, gramatica, ortografia şi conversaţia vor fi strîns legate şi se vor studia concomitent, pe baza textelor şi a exerciţiilor orale şi scrise asupra textelor. Pentru ridicarea randamentului muncii şi pentru o judicioasă întrebuinţare a timpului, profesorul va trebui să prevadă ce material va fi parcurs în clasă şi ce rămîne să se studieze de elevi în afara orelor de curs. In planificarea muncii trebuie să se ţină seama de nivelul clasei şi de caracterul materialului de studiat.

Lexicul. In clasele V-VII elevii îşi vor însuşi temeinic aproximativ 1.000 de cuvinte din fondul principal lexical, număr în care se cuprind şi cîteva din expresiile idiomatice cel mai des întrebuinţate în limba engleză. Cuvintele care vor face parte din vocabularul elevului trebuie să fie înţelese, pronunţate şi scrise corect; traduse, oral şi în scris, din limba engleză în cea romînă şi din limba romînă în cea engleză; folosite la formularea de către elevi a întrebărilor şi răspunsurilor în legătură cu tematica textelor studiate; explicate de elevi dacă este cazul (derivaţii, compuneri).

Noţiunile cunoscute de la studiul limbii romîne (familie de cuvinte, sinonim, expresie idiomatică ş. a.) vor fi adîncite în lumina materialului din limba engleză.

Explicînd cuvintele noi, profesorul va deprinde pe elevi cu analiza componenţei cuvintelor şi a particularităţilor lor fonetice şi ortografice; deosebirea sensului diferit al unor cuvinte după context; stabilirea legăturii cu material lexical cunoscut (sinonime, antonime, omonime, cuvinte asemănătoare în limba romînă). Mijloacele principale de explicare a lexicului sînt traducerea şi folosirea unui material intuitiv cît mai bogat, însoţit de lămuriri mai ample unde se simte nevoia sau unde lipseşte echivalentul în limba romînă. Traducerea va da, mai ales la început, numai sensul pe care îl are cuvîntul în textul citit, sau în legătura de idei în care a fost întrebuinţat oral de către profesor. Ea va fi urmată de explicaţii suplimentare dacă acestea sînt necesare. Vocabularul şi expresiile idiomatice trebuie însuşite atît în timpul citirii şi comentării textelor, cît şi în decursul efectuării exerciţiilor scrise sau orale. Profesorul va controla cunoştinţele lexicale dobîndite de elevi atît cu prilejul verificărilor orale şi scrise în clasă cît şi prin corectarea temelor scrise în afara orelor de curs.

Gramatica. Odată cu învăţarea lexicului şi cu formarea deprinderilor ortoepice şi ortografice elevii trebuie să-şi însuşească temeinic şi noţiunile de gramatică. Studierea gramaticii trebuie să fie strîns legată de întreaga muncă în vederea cunoaşterii limbii: citire, traducere, vorbire, scriere. Plecînd de la expresia concretă, profesorul va trata problemele de gramatică pe baza cunoştinţelor dobîndite de elevi la studierea limbii romîne şi va pune un accent deosebit pe asemănările şi deosebirile dintre limba romînă şi cea engleză.

Gramatica va fi studiată concentric. Materialul va fi sistematizat pe măsură ce se complectează noţiunile de morfologie şi sintaxă cunoscute de elevi. Se va trece întotdeauna de la cunoscut la necunoscut, putîndu-se folosi atît metoda inductivă cît şi cea deductivă. Dacă fenomenul gramatical întîlnit în text corespunde unui fenomen analog din limba romînă, profesorul poate porni de la materialul însuşit prin studierea gramaticii limbii noastre pentru a ajunge la forma pe care o îmbracă acelaşi fenomen în limba engleză. Cu alte cuvinte, se trece de la noţiunea abstractă dar familiară elevului la forma concretă, care îi este străină, de la noţiunea de număr, de exemplu, cunoscută din morfologia limbii romîne, la mijloacele de a forma pluralul unei categorii morfologice a limbii engleze. Alteori se va porni de la exemplele din text, traduse şi analizate, pentru a se ajunge la noţiunea abstractă, la definirea fenomenului gramatical ilustrat de acele exemple, cum ar fi cazul la studierea aspectului „Continuous" al verbelor.

Terminologia gramaticii limbii romîne va fi folosită cît mai mult cu putinţă. Unde nu există un fenomen, deci nici termen corespunzător, se va întrebuinţa termenul folosit în gramatica limbii engleze. Aspectele gramaticale noi vor fi studiate numai pe material lexical cunoscut. Ele vor fi discutate în limba romînă, iar regulile vor fi deduse cu ajutorul elevilor, care vor avea exemplele în faţă, scrise pe tablă. Regula o va formula profesorul, în limba romînă. Ea trebuie să fie scurtă şi clară.

Elevii trebuie să-şi însuşească materialul gramatical astfel încît să fie în măsură să recunoască fenomenul gramatical învăţat, în text scris sau în vorbire; să-l înţeleagă; să formuleze regula respectivă; să poată să dea alte exemple pentru a ilustra regula; să cunoască construcţia gramaticală corespunzătoare din limba romînă; să aplice corect regula în exprimarea orală sau scrisă în limba engleză.

Cunoştinţele noi vor fi fixate prin citire şi prin numeroase exerciţii aplicative. La lecţiile recapitulative şi de sistematizare a unor capitole de gramatică se vor folosi scheme, scrise pe tablă de profesor şi reproduse de elevi pe caiete, ca şi tablouri sinoptice. Analiza gramaticală e importantă atît pentru fixarea şi verificarea cunoştinţelor dobîndite, cît şi pentru înţelegerea conţinutului unui text necunoscut. Ea se va face în limba romînă.

Fonetica, ortografia şi ortoepia. Studierea foneticii este importantă pentru înarmarea elevilor cu deprinderea de a pronunţa, citi şi scrie corect. Ea contribuie şi la o mai bună însuşire a gramaticii şi a lexicului. Temelia studiului foneticii se pune în primii ani dar exerciţiile trebuie continuate tot timpul învăţării limbii engleze. Pentru ca elevii să se obişnuiască să pronunţe, să citească şi să scrie corect, este necesar să li se atragă mereu atenţia asupra raportului dintre fonem şi semn sau semne grafice. Se va folosi alfabetul fonetic internaţional pentru a se arăta limpede deosebirile, atît de mari în limba engleză, în ortografierea unui acelaşi fonem. După observarea mai multor cuvinte care prezintă analogii în pronunţare şi scriere, elevii vor deduce reguli ortoepice, pe care profesorul le va formula clar şi precis. El va pronunţa de mai multe ori orice fonem nou şi va arăta locul şi modul articulării lui, atrăgînd atenţia elevilor asupra asemănărilor şi deosebirilor dintre fonemul limbii străine şi sunete cunoscute de ei.

Profesorul trebuie să citească expresiv, pentru ca elevii, imitîndu-l, să pronunţe şi să intoneze just. Exigent, profesorul va îndrepta pe loc orice greşeală a elevilor şi-i va obliga să repete forma corectă. Pentru fixarea deprinderilor ortoepice se vor face exerciţii repetate şi se vor folosi tablouri şi scheme, fără însă a se abuza de ele. In niciun caz nu li se vor da elevilor, spre memorare, liste lungi de excepţii de la citirea obişnuită.

Versurile bine citite sau recitate, ca şi dialogurile, sînt un ajutor preţios pentru fixarea pronunţării şi a intonaţiei corecte.

Insuşindu-şi simultan noţiuni de fonetică şi norme ortoepice şi ortografice, elevii vor trebui să citească just cuvintele necunoscute ce se supun regulilor de citire învăţate şi să pronunţe, să accentueze şi să intoneze suficient de corect pentru a se face înţeleşi.

Nu li se va cere elevilor să facă transcrieri fonetice şi nici să citească texte transcrise cu alfabet fonetic sau care prezintă indicaţii grafice ale intonaţiei (linii curbe sau drepte, puncte şi accente).

Citirea: Tehnica citirii corecte şi curente se va dezvolta prin cunoaşterea legăturii dintre fonem şi literă sau grup de litere. Inţelegerea celor citite va da expresivitate lecturii făcute de elev.

Cînd textul aduce material nou, el poate fi înţeles deplin abia după o analiză multilaterală a tuturor aspectelor necunoscute, care vor fi explicate de profesor. In clasele V-VII, analiza unui text nou poate avea următoarele momente: citirea iniţială a textului de către profesor, în vederea înţelegerii, în linii mari, a conţinutului, pe baza cuvintelor şi a formelor gramaticale cunoscute; analiza gramaticală, fonetică şi lexicală a sintagmelor, propoziţiilor, frazelor exprimate prin mijloace noi sau în forme specifice limbii engleze, care va fi însoţită de explicaţiile profesorului. Analiza morfologică va preceda, în mod obişnuit, pe cea sintactică, totuşi profesorul de limba engleză poate începe uneori cu analiza sintactică, dată fiind larga răspîndire a fenomenului conversiunii (ex.: near poate fi adjectiv, adverb, prepoziţie şi verb); traducerea de către elevi, în limba literară romînă, a textului. O traducere îngrijită implică atenta supraveghere a felului în care se exprimă elevul în limba romînă; ultima citire, cît mai corect intonată şi expresiv nuanţată, făcută de elevi şi urmată de întrebări şi răspunsuri în legătură cu tema tratată şi, uneori, de memorare.

Cînd textele nu conţin cuvinte sau forme gramaticale noi — cum se întîmplă la lecţiile recapitulative sau la lecturi suplimentare — analiza nu se mai face, iar traducerea rămîne facultativă, ca unul din mijloacele de a verifica înţelegerea celor citite.

Textele care prezintă material nou vor cuprinde, după depăşirea lecţiilor preliminare ale clasei a V-a, de la 300 pînă la 700 semne grafice, pe cînd textele recapitulative vor varia între 500 şi 900 semne.

Traducerea. Traducerea contribuie la fixarea temeinică a cunoştinţelor. Trebuie să se facă atît traduceri din limba engleză în cea romînă, cît şi traduceri din limba romînă în cea engleză. Traducerea din limba străină în limba maternă este esenţială în predarea limbilor. Ea este strîns legată de citirea bazată pe analiza textului. Traducerea din limba maternă în cea străină este un mijloc de fixare şi de verificare a cunoştinţelor dobîndite.

Propoziţiile care trebuie traduse în limba engleză vor fi alese cu grijă, pentru a fi pe măsura puterii elevilor atît în ceea ce priveşte cantitatea, cît şi în ceea ce priveşte dificultăţile de limbă. Traducerile făcute de elevi vor fi corectate cu atenţie, profesorul dînd explicaţii suplimentare la nevoie. Nu se va abuza de traducerea scrisă, mai ales din limba romînă în cea engleză, deoarece această formă de muncă cere timp şi efort sporit în comparaţie cu alte mijloace de fixare a celor învăţate.

Exprimarea orală. Dezvoltarea exprimării orale a elevilor va fi urmărită în tot timpul studierii limbii engleze. In clasele V-VII li se cere elevilor: să înţeleagă expunerea orală a profesorului şi întrebările care li se pun, în limita cunoştinţelor însuşite; să poată da răspunsuri, în limba engleză, la întrebările ce li se pun; să formuleze, la rîndul lor, întrebări în aceeaşi limbă, folosind cuvintele cunoscute.

Vorbirea profesorului trebuie să fie clară şi expresivă, iar elevului i se va asigura timp suficient de gîndire, mai ales dacă i se cere să întrebe.

Naraţiuni scurte, de preferinţă ilustrate, şi serii de imagini care să prezinte o acţiune uşor inteligibilă, cu vocabular dat, sînt cît se poate de indicate pentru dezvoltarea deprinderilor de vorbire. De asemenea, memorarea poeziilor şi a textelor unor cîntece simple, ca şi a unor fragmente în proză, contribuie la uşurinţa exprimării, fixează atît pronunţarea şi intonaţia, cît şi cunoştinţele cu privire la lexic şi la topică.

Scrierea. Pentru înarmarea elevilor cu deprinderi de scriere corectă trebuie să se asigure însuşirea de către ei a principalelor reguli de ortografie şi punctuaţie, insistîndu-se asupra deosebirilor între limba romînă şi cea engleză (ex.: ortografie fonetică şi etimologică, întrebuinţarea literelor mici şi mari, locul ghilimelelor ş.a.). Exerciţiile de scriere vor începe cu copieri şi dictări şi vor îmbrăca cele mai diverse forme. Ele vor continua în tot timpul studierii limbii engleze.

Munca independentă a elevilor. Munca independentă a elevilor este continuarea şi complectarea muncii din timpul orelor de curs. Ea este în parte obligatorie, în parte facultativă. Munca individuală obligatorie constă în temele şi exerciţiile, scrise sau orale, date de profesor la fiecare lecţie, pentru a fi executate de elev acasă. Temele vor fi alese de profesor cu multă grijă, atît în ceea ce priveşte volumul cît şi conţinutul lor. Ele trebuie să fie mai uşoare decît exerciţiile efectuate în clasă şi să asigure fixarea noţiunilor noi. Se vor da de asemenea, în mod periodic, exerciţii care să cuprindă material recapitulativ. Un elev sîrguincios nu va trebui să întrebuinţeze mai mult de o oră, o oră şi jumătate pe săptămînă pentru efectuarea tuturor exerciţiilor orale şi scrise la limba engleză, deci între $1/2$ şi $3/4$ oră pentru pregătirea fiecărei ore de curs. Profesorul va avea grijă ca munca să nu se desfăşoare în salturi. El va cerceta regulat — în primele 10-15 ore ale fiecărui an şcolar şi în 2—3 ore ce urmează vacanţelor de iarnă şi primăvară — dacă elevii şi-au scris lecţiile. După ce deprinderea de a munci se stabileşte, controlul va fi mai rar — odată la 3—5 lecţii; un control prin sondaj va avea loc la fiecare lecţie. Controlul calitativ se va efectua cu prilejul verificărilor orale şi scrise, care vor căuta să descopere cît mai devreme eventualele deficienţe, pentru a le înlătura. Un procedeu bun este corectarea orală, efectuată de 1—3 elevi sau de profesor, a exerciţiilor scrise care au un caracter uniform (ex.: complectări de spaţii libere cu cuvinte date, sublinieri de cuvinte din text după anumite criterii etc. Elevii vor corecta cu creionul, vizibil, greşelile şi vor transcrie forma corectă acasă, cu cerneală, în marginea caietului.

Exerciţiile grele sau în majoritate incorect sau incomplect executate vor fi scrise în întregime pe tablă. De asemenea elevii vor scrie pe tablă sub îndrumarea profesorului, părţile mai puţin înţelese dintr-o temă uşoară.

La intervale mai mari, caietele vor fi luate de profesor pentru a fi corectate în afara orelor de curs. Greşelile comune mai multor elevi vor fi discutate oral, în clasă, iar greşelile individuale vor fi semnalate în scris, pe caietele elevilor.

Lucrările scrise în clasă în fiecare pătrar vor fi de asemenea analizate şi criticate în ore destinate acestui scop.

Munca independentă facultativă va îmbrăca aspecte dintre cele mai variate. Locul principal îl va ocupa lectura de texte compuse anume sau adaptate după texte originale, cu caracter progresist şi cu un conţinut potrivit vîrstei elevilor. Se pot folosi, de asemenea, lecturile în colectiv; audiere de muzică vocală şi de discuri gen „Linguaphone" în limba engleză, organizarea unor cercuri de elevi care să pregătească manifestări în limba engleză pentru serbările şcolare (recitări, cîntece solo şi în cor, monologuri şi chiar scenete); aceste cercuri vor putea organiza şi o mică serbare odată pe an, susţinută în întregime în limba engleză. Amintim aici şi alte activităţi, legate indirect de limba engleză, dar care menţin viu interesul elevilor pentru studiul ei, ca executarea unor desene ilustrînd lecturi, a unor planşe şi scheme pentru lecţiile de fonetică, morfologie sau sintaxă, în format mare; folosirea materialului intuitiv pentru fixarea lexicului sau ca auxiliar în exerciţiile de vorbire (planşe arătînd culorile spectrului solar sau figuri geometrice plane, un ceas de carton cu arătătoare mobile, calendar cu zilele săptămînii şi lunile anului în limba engleză etc.). De asemenea, se pot confecţiona albume pe diferite teme, vitrine de cărţi în limba engleză sau de traduceri din acea limbă şi altele.

★

Pentru parcurgerea materiei în fiecare clasă s-a propus următoarea repartizare a orelor:

Clasa a V-a: 15-16 ore pentru lecţiile introductive; 12-13 ore pentru lecţiile de studiere a textelor legate de o temă care să dea prilej profesorului de a parcurge elementele morfologiei; 18-20 de ore pentru lecţiile în care se studiază texte mai cuprinzătoare; 4-5 ore pentru poezii şi cîntece; 9 ore pentru lecţiile recapitulative; 6 ore pentru lucrările de control şi analiza lor.

Clasa a VI-a: 36-40 de ore pentru lecţiile de studiere a textelor; 3-6 ore pentru lecţiile de compuneri după imagini; 4-8 ore pentru poezii şi cîntece, în vederea memorizării; 10 ore pentru lecţiile recapitulative; 6 ore pentru lucrările de control şi analiza lor.

Clasa a VII-a: 36-42 de ore pentru lecţiile de studiere a textelor; 4-7 ore pentru compuneri după imagini; 2-5 ore pentru poezii şi cîntece, în vederea memorizării; 10 ore pentru lecţiile recapitulative; 6 ore pentru lucrările de control şi analiza lor.

PROGRAMA

Clasa a V-a
(2 ore pe săptămînă—66 de ore anual)

I. Lexicul

Lexicul va cuprinde aproximativ 400 de cuvinte de largă circulaţie, atît de sine stătătoare, cît şi de legătură (**form—words**), pentru a exprima noţiuni uzuale despre: şcoală şi viaţa şcolărească-pionierească; numere (1—100), culori, forme, dimensiuni; familie; locuinţă şi mobilier; casă, curte (cu cîteva denumiri de animale domestice şi de plante); împărţirea timpului; ora; acţiunile zilnice: toaleta, drumul spre şi de la şcoală, munca şi jocul; formule de politeţe; mesele zilei, alimente; corpul omenesc; îmbrăcăminte; zilele săptămînii, lunile anului; vreme şi anotimpuri; principalele sărbători ale anului, legate, unde este posibil, de anotimp şi tratate la date potrivite; lupta pentru libertate a poporului englez.

Se vor include în numărul cuvintelor care trebuie însuşite de elevi cîteva neologisme comune celor mai multe limbi indo-europene, insistîndu-se asupra deosebirilor de pronunţare şi, uneori, de ortografie între forma engleză şi cea romînă (ex. **socialism, communism, society, literature**). Lexicul va mai cuprinde 10-25 cuvinte compuse, care nu vor fi calculate în numărul mai sus indicat, totalul cuvintelor putînd ajunge la 425. Li se va arăta elevilor cum se formează cuvintele prin compunere şi derivare. Se vor evita expresiile idiomatice, cu excepţia celor mai uzuale (ex.: **there is..., there are..., o'clock, all right**).

II. GRAMATICA
A. Morfologia

1. **Substantivul.** Substantive comune şi proprii. Genul substantivelor — regula generală. Substantive întrebuinţate la masculin şi feminin (ex.: **pupil, teacher**). **Numărul** — regula generală a formării pluralului. Pluralul substantivelor terminate în sibilantă. Cîteva substantive care formează pluralul neregulat, dintre cele mai des folosite (**man, woman, child, tooth, foot**). Cazul posesiv al substantivului (**Possessive Case**), întrebuinţarea lui şi echivalentul în limba romînă. Formarea substantivelor prin: a) sufixele **-er** şi **-ing** adăugate verbului la infinitiv (ex: **teach, teacher, teaching**); b) compunere (ex.: **school — boy, blackboard**).

2. **Articolul.** Locul articolului. Articolul hotărît; forma lui unică în scris. Formele articolului nehotărît (**a, an**), aceleaşi pentru toate trei genurile: lipsa pluralului. Intrebuinţarea articolului hotărît şi nehotărît — generalităţi; asemănări cu limba romînă. Intrebuinţarea articolului hotărît înaintea numeralului ordinal. Omiterea articolului înaintea: a) substantivelor determinate de adjectivele pronominale posesiv şi demonstrativ; b) substantivelor proprii ce denumesc fiinţe şi oraşe; substantivelor ce arată anotimpurile, lunile anului, zilele săptămînii, mesele zilei şi substanţe materiale, în caz că nu sînt determinate.

3. **Adjectivul.** Lipsa genului, a numărului, a cazului, deci imposibilitatea unui acord al adjectivului cu substantivul pe care îl determină. Locul adjectivului — regula generală.

4. **Pronumele.** Pronumele personal, persoană şi număr; formele persoanei a III-a singular deosebite după gen. Cele două cazuri ale pronumelui personal; asemănări şi deosebiri între limba engleză şi cea romînă; echivalentul formelor engleze în traducere. Pronumele demonstrative **this** şi **that** la amîndouă numerele; acordul lor în număr cu substantivul pe care îl determină cînd sînt întrebuinţate ca adjective pronominale. Pronumele interogative **who** şi **what**, întrebuinţarea lor. Adjectivul pronominal posesiv (**my, his, her, its, our, your, their**), nemodificat de genul şi numărul obiectului posedat (ex.: **my** tradus cu: meu, mea, mei, mele).

5. **Numeralul.** Numeralele cardinal şi ordinal, de la 1-100. Formarea de numerale cardinale cu sufixele **-teen** (13-19) şi **-ty** (20-90) şi ordinale cu sufixul **-th** (ex.: **fourth** ş.a.m.d.). Data, cu anul erei noastre redat şi explicat prin numerele componente 19 — **nineteen**, 56 — **fifty-six**.

6. **Verbul.** Verbe auxiliare, verbe predicative. Persoană, număr, aspect. Timpul prezent, modurile personale indicativ şi imperativ, modurile nepersonale, infinitiv şi participiu (**Present Participle**). Conjugarea verbelor auxiliare **to be, to have, to do** la prezentul indicativului, afirmativ, negativ şi interogativ. Conjugarea verbelor predicative la prezentul indicativului, afirmativ, negativ şi interogativ, aspectele comun şi continuu (**common** şi **continuous**). Formarea persoanei a III-a singular a verbelor terminate în sibilantă şi în -o. Imperativul verbelor predicative la persoana a II-a singular şi plural, afirmativ şi negativ. Participiul prezent (**Present Participle**).

7. **Adverbul.** Adverbe de timp, loc şi mod, dintre cele mai uzuale.

8. **Prepoziţia.** Cîteva prepoziţii dintre cele mai des întrebuinţate (ex.: **to, at, in, from, on, under, with, by, for**).

9. **Conjuncţia.** Cîteva conjuncţii uzuale (ex.: **and, but; that, because**), fără a insista asupra funcţiilor lor.

B. Sintaxa.

1. **Propoziţia simplă şi cea dezvoltată.** Propoziţiile: enunţiativă — afirmativă şi negativă — imperativă, interogativă.

2. **Subiectul.** Subiectul exprimat prin: a) substantiv, b) pronume personal, c) pronume demonstrativ. Prezenţa subiectului, exprimat prin pronume personal, în propoziţii care în limba romînă sînt, în mod obişnuit, eliptice de subiect.

3. **Predicatul.** Predicatul verbal (exprimat prin verbe predicative şi prin verbe auxiliare cu funcţia de verbe predicative). Predicatul nominal cu verbul **to be**. Acordul predicatului cu subiectul, în număr şi persoană. Noţiuni generale despre atribut şi complementele direct, indirect şi circumstanţial. Ordinea cuvintelor în propoziţia enunţiativă. Se va atrage atenţia elevilor asupra secvenţei subiect — predicat. Ordinea cuvintelor. Ordinea inversă (predicat — subiect) în propoziţiile enunţiative construite cu **there is..., there are...** Ordinea inversă în propoziţiile interogative care încep cu verbele **to be**, şi **to have** întrebuinţate predicativ. Ordinea parţial inversă în propoziţia interogativă care începe cu verbul **to do** auxiliar (**to do** + subiect + verb predicativ). **Construirea propoziţiei negative.**

III. **Fonetica. Articularea fonemelor. Alfabetul fonetic internaţional.** Noţiuni generale despre vocale, semivocale, consoane, diftongi, triftongi. Silaba. Accentul. Silabe accentuate şi neaccentuate. **Vocale lungi şi scurte.** Vocale asemănătoare celor din limba romînă, vocale cu articulaţie deosebită şi vocale fără echivalent în limba noastră. **Semivocale (w, j).** Consoane surde şi sonore. Consoane asemănătoare celor din limba romînă (ex.: **m, n, f, v, etc**, şi sibilantele **s, z, dz, z, etc.**) Consoane care se deosebesc (ex.: **p, t, d, l** etc.). Consoane care n-au echivalent în limba romînă. Reducerea vocalelor în silabe neaccentuate (noţiuni generale).

IV. **Ortoepia.** Denumirea literelor, citirea lui j, qu şi w. Citirea obişnuită a grupelor de litere ai, ay, ea, ee, au. Citirea grupului oo (ca uu), cu excepţiile **door** şi **floor**. Citirea vocalei accentuate i urmată de grupurile de consoane gh, ld, nd. Citirea obişnuită a vocalei accentuate a urmată de l + consoană şi de s + consoană. Citirea grupelor de litere ck, sh, wh, wr; a grupului ch (fără a da excepţii); a grupului ng final. Citirea literei c urmată de vocalele e şi i; citirea în două feluri (dz şi g) a literei g urmată de vocalele e şi i. Citirea literei s ca s şi ca z. Citirea diferită a grupului th. Citirea literei r + consoană şi a lui -r la sfîrşitul cuvintelor. Consoane obişnuit mute: grupul gh la mijlocul şi la sfîrşitul cuvintelor, k în grupul kn, l în grupul alk. Citirea terminaţiilor -s, -es şi a lui 's şi ' posesiv, după vocală, consoană sonoră nesibilantă; după consoană surdă nesibilantă; după consoane sibilante. Citirea neregulată a lui **does**. Citirea diferită a articolului hotărît după fonemul iniţial al cuvîntului ce-i urmează (consoană, semivocală; vocală).

V. **Ortografia.**

Scrierea cu literă mare a numelor proprii. Scrierea cu literă mare a numelor lunilor şi zilelor. Scrierea cu literă mare a numelor de popoare şi a adjectivelor respective. Scrierea cu literă mare a pronumelui personal de persoana a I-a, la singular, cazul nominativ. Scrierea numeralelor cardinale şi ordinale ce prezintă particularităţi (ex.: **forty, eighth, ninth, twelfth**). Scrierea participiului prezent al verbelor terminate în consoană + e mut (ex.: **write, writing**). Dublarea consoanelor finale precedate de o vocală scurtă accentuată, cînd se adaugă cuvîntului o terminaţie sau un sufix ce încep cu o vocală (ex.: **begin, beginner, beginning**). Scrierea şi despărţirea cuvintelor compuse. Semnele de punctuaţie (generalităţi). Intrebuinţarea ghilimelelor numai în partea de sus a cuvintelor. Deosebirea între linia de dialog şi cea de unire.

Clasa a VI-a
(2 ore pe săptămînă—66 de ore anual)

I. Lexicul.

Lexicul va cuprinde aproximativ 350-400 cuvinte noi, între care şi noţiuni abstracte (vocabular politico-ideologic), încît totalul cuvintelor cunoscute să ajungă la 750-800. Cuvintele noi se vor referi la: şcoală, vacanţa şcolară, viaţa în organizaţiile de tineret; numere (100-milioane) operaţii aritmetice simple; stradă, grădină, terenul de sport; sporturi şi jocuri; mîncări, băuturi, tacîm; formule de politeţe la masă; magazine de stat; piaţa; simţurile omului; animale domestice şi sălbatice; plante fructifere, alte plante; gospodăria agricolă şi căminul cultural; fabrici, birouri; muncile şi odihna caracteristică diferitelor anotimpuri; patria şi sărbătorile principale ale anului, la datele respective; momente din viaţa oamenilor muncii din Marea Britanie şi Statele Unite ale Americii; lupta pentru pace a popoarelor lumii, aspectele ei în diferite ţări. Se vor da sinonime, antonime şi omonime şi se vor adăuga expresii idiomatice noi, dintre cele mai uzuale.

II. GRAMATICA
A. Morfologia

1. **Substantivul.** Recapitularea şi sistematizarea celor învăţate în clasa a V-a. Substantive concrete şi abstracte; substantive colective. Cîteva excepţii de la regula generală a genului (ex.: **sun, moon, ship**; nume de ţări; animale cu gen natural sau gramatical în fabule, povestiri şi în vorbirea curentă). Pluralul substantivelor terminate în **-o**, în **-y** precedat de consoană; în **-f** şi **-fe**, cu excepţiile cel mai des întrebuinţate (ex.: **roof** şi **handkerchief**). Cîteva plurale neregulate noi (ex.: **ox, goose, mouse**). Substantive întrebuinţate numai la singular (denumiri de substanţe, noţiuni abstracte). Formarea cazului posesiv cînd posesorul este exprimat prin mai multe cuvinte (ex.: **Doctor Samuel Johnson's Dictionary**). Formarea de substantive cu ajutorul sufixelor: **-tion, -ture, -ist, -ism.**

2. **Articolul.** Recapitularea şi sistematizarea celor învăţate în clasa V-a. Intrebuinţarea articolului hotărît înaintea unor numiri geografice (rîuri, lanţuri de munţi, mări, oceane). Intrebuinţarea articolului cu substantivele precedate de prepoziţie, spre deosebire de limba romînă. Intrebuinţarea şi omiterea articolului în faţa numelor de ţări (ex.: **The Rumanian People's Republic, The Soviet Union, The United States of America** — comparate cu **France, Italy**, fără a se înşira numele unor ţări mai puţin cunoscute). Omiterea articolului înaintea substantivelor abstracte nedeterminate. Omiterea articolului după prepoziţie înaintea substantivelor **home, school, bed, town**, fără a epuiza lista sau a arăta derogări.

3. **Adjectivul.** Recapitularea şi sistematizarea celor învăţate în clasa a V-a. Formarea adjectivelor cu ajutorul sufixelor **-ful, -less.** Comparaţia de superioritate; întrebuinţarea cazului nominativ după **than**, spre deosebire de limba romînă. Adjective cu comparaţia de superioritate neregulată (ex.: **good, bad, ill, much, many, little**).

4. **Pronumele.** Recapitularea şi sistematizarea celor învăţate în clasa a V-a. Pronumele de întărire şi reflexiv **oneself** (ex.: **myself**, ş.a.m.d.). Pronumele posesiv; deosebirea între pronumele şi adjectivul pronominal posesiv, ca formă şi ca funcţie sintactică. Pronumele relativ (**who, which, what, that**), declinarea lui **who**. Pronumele interogativ **which**; întrebuinţarea lui ca pronume şi ca adjectiv pronominal.

5. **Numeralul.** Numeralul cardinal şi ordinal, complectat cu numerele de la 100 la milioane, atrăgîndu-se atenţia asupra prezenţei obligatorii a conjuncţiei **and**, după **hundred.**

6. **Verbul.** Sistematizarea şi complectarea cunoştinţelor despre verb. Verbe regulate şi neregulate. Verbele defective-modale **shall, will, can, may, must.** Formarea viitorului, aspectul comun (**Common Aspect**). Conjugarea verbelor regulate la afirmativ, negativ şi interogativ, modul indicativ şi aspectul comun, timpurile **Past, Present Perfect, Past Perfect.** Intrebuinţarea timpurilor învăţate, insistîndu-se asupra lui **Past** şi **Present Perfect**; arătarea deosebirilor între limba engleză şi cea romînă în întrebuinţarea timpurilor verbului. Participiul trecut (**Past Participle**); întrebuinţarea lui la conjugarea verbului. Conjugarea, la timpurile învăţate, a circa 15—20 verbe neregulate dintre cele mai uzuale (ex.: **see, go, take, give, think, buy**). Obişnuirea elevilor cu cele trei forme de bază ce figurează în tabloul verbelor neregulate.

7. **Adverbul.** Recapitularea celor învăţate în clasa a V-a. Adverbele de timp **ever, never, always, sometimes, often, seldom**, întrebuinţarea şi locul lor. Adverbe de mod; formarea unor adverbe de mod cu sufixul **-ly** adăugat adjectivului.

8. **Prepoziţia.** Recapitularea celor învăţate în clasa a V-a. Prepoziţii noi, dintre cele mai des folosite (ex.: **without, through, among, between, about**). Prepoziţii indicînd spaţiul (ex.: **above, near, behind, towards**) şi timpul (ex.: **after, during**).

9. **Conjuncţia.** Recapitularea cunoştinţelor anterioare, adăugînd cîteva conjuncţii noi.

Sintaxa.

Recapitularea noţiunilor de sintaxă învăţate în clasa a V-a. Subiectul exprimat prin pronumele posesiv şi demonstrativ şi prin numeral. Predicatul exprimat prin verbe modale urmate de infinitiv. Acordul predicatului cu mai multe subiecte. Intrebuinţarea adjectivului ca atribut şi ca predicat, locul lui într-un caz şi în celălalt. Complementul direct exprimat prin substantiv şi prin pronume. Complementul indirect exprimat prin substantiv şi prin pronume, însoţite sau nu de prepoziţii. Locul complementelor direct şi indirect. Atributul exprimat prin adjectiv, prin adjectiv pronominal, prin numeral, prin substantiv la cazul posesiv, prin substantiv cu prepoziţie.

Complementul circumstanţial de timp, loc şi mod exprimat prin adverbe. Ordinea cuvintelor, parţial inversă, în propoziţia interogativă care conţine un verb auxiliar sau modal (verb auxiliar + subiect + verb predicativ, sau: verb modal + subiect + verb predicativ). Ordinea cuvintelor şi forma predicatului verbal în propoziţia interogativă în care cuvîntul de interogaţie este subiect (ex.: **Who knows?**). Ordinea cuvintelor, parţial inversă şi inversă, în propoziţia interogativă în care cuvîntul de interogaţie este complement (ex.: **What do you know?, Where is he now?**).

III. **Fonetica**

Complectarea şi adîncirea celor învăţate în clasa a V-a.

Repetarea tuturor semnelor alfabetului fonetic internaţional. Noţiuni generale despre cele patru tipuri de silabe (ex.: **cap, cape, car, care**). Silabe închise şi deschise (fără a aminti excepţii — grupul „muta cum liquida" ş.a.). Reducerea vocalelor înainte de n şi l, în silabe neaccentuate ce urmează celor acccentuate. Accentul în cuvintele polisilabe (noţiuni generale). Cuvinte accentuate şi neaccentuate în propoziţie şi frază. Pronunţarea vocalelor în cuvintele neaccentuate. Accentul pe cuvinte obişnuit neaccentuate, pentru a reliefa o anumită idee. Intonaţia coborîtoare şi cea suitoare — noţiuni generale. Se vor arăta numai cazurile cele mai obişnuite de intonaţie coborîtoare (ex.: în afirmaţii, negaţii, formule de salut, propoziţii enunţiative şi propoziţii interogative care încep cu un cuvînt de interogaţie) şi de intonaţie suitoare (ex.: în propoziţii interogative care încep cu un verb auxiliar sau modal, în enumerări).

IV. **Ortoepia.**

Recapitularea şi adîncirea materialului învăţat în clasa a V-a. Citirea obişnuită a grupelor de litere **ey, oi, oy, ui, ou, ew, aw, ow.** Citirea lui o precedat de w şi urmat de r. Citirea sufixelor **-tion** şi **-ture.** Citirea terminaţiei **-ed** a verbelor regulate la Past Tense, aspectul comun, şi la participiul trecut.

V. **Ortografia**

Scrierea cu literă mare a tuturor cuvintelor din titluri cu excepţia celor de legătură (articole, prepoziţii, conjuncţii). Despărţirea cuvintelor formate cu ajutorul prefixelor şi al sufixelor. Despărţirea cuvintelor care conţin o consoană dublă. Scrierea terminaţiilor **-er, -est, -ed**, la adjectivele şi verbele terminate în **-e.** Scrierea obişnuită a cuvintelor terminate în **-y** precedat de o consoană, cînd li se adaugă orice sufix şi orice terminaţie afară de **-ing.** (ex.: **-ies, -ied, -ier, -iest, ieth, ily**). Intrebuinţarea apostrofului.

Clasa a VII-a
(2 ore pe săptămînă — 66 de ore anual).

1. Lexicul

Lexicul va cuprinde aproximativ 250—300 cuvinte noi, astfel ca, la terminarea ciclului gimnazial, elevii să dispună de un vocabular de cel puţin 1.000 de cuvinte. Cuvintele noi se vor referi la: viaţa în organizaţiile de tineret, tabere şi palate pionereşti; îndeletniciri manuale ale tinerilor; sporturi şi întreceri sportive; diferite forme de relief, cu faună, floră şi activităţi omeneşti specifice (munte, deal, cîmpie, malul apelor); mijloace de transport la sat şi oraş; munca şi odihna caracteristice diferitelor anotimpuri, biblioteci, spectacole, expoziţii, muzee; grădini botanice şi zoologice, cîteva plante şi animale exotice; activităţi voluntare de folos obştesc; păstrarea bunului public; chipuri şi fapte de eroi ai armelor şi ai muncii, din ţara noastră şi din U.R.S.S.; noţiuni de geografie a Marii Britanii; aspecte din Londra şi din cîteva centre industriale; figuri luminoase din trecutul şi prezentul popoarelor englez şi american; lupta pentru pace şi dorinţa de libertate a oamenilor muncii. Se vor adăuga expresii idiomatice noi şi se va insista asupra sinonimelor, omonimelor şi antonimelor.

II. GRAMATICA
A. Morfologia.

1. **Substantivul.** Recapitularea şi sistematizarea celor învăţate în clasele a V-a şi a VI-a. Genul unor substantive indicat prin sufixele: **-or**, pentru masculin şi **-ess** pentru feminin (ex.: **actor, actress**). Mijloace pentru a specifica genul la unele substantive obişnuit neutre sau de gen comun (ex.: **he-bear, she-bear; boy-friend, girl-friend**). Substantivele care nu au plural (ex.: **knowoledge, furniture**). Substantive cu aceeaşi formă la singular şi la plural (ex.: **sheep**). Substantive cu înţeles diferit la singular şi la plural sau cu înţeles dublu la plural (ex.: **content, contents; spectacle, spectacles; work, works**). Substantive colective care au forme regulate de singular şi plural, dar care pot avea, la forma singularului, fie înţeles de singular, fie de plural (ex.: **family, government, committee**). Pluralul substantivelor compuse. Pluralul substantivelor care denumesc persoane de o anumită naţionalitate; regula generală (ex.: **Russians**) şi substantivele terminate în **-ese** (ex.: **Chinese**) şi **-man** (ex.: **Englishman-Englishmen, the English**). Intrebuinţarea cazului posesiv pentru a indica unele diviziuni de timp (ex.: **in a year's time**), de spaţiu (ex: **a mile's distance**), sau cu noţiuni abstracte (ex.: **for**

(Continuare în pag. IV).

In preajma încheierii anului școlar

Pentru temeinice cunoștințe de literatură

De obicei, în apropierea examenelor nu numai elevii, ci și profesorii intră în fierbere. Și dacă frămîntarea lor are multe laturi pozitive, ajutîndu-i să-și încordeze toate eforturile pentru obținerea succesului, există însă în ea și unele primejdii, dintre care principala mi se pare a fi organizarea recapitulării finale ca o campanie dificilă și obositoare, care nu-i lasă pe elevi nici să răsufle măcar.

Experiența arată, de altfel, că recapitularea finală este cu totul formală și, prin urmare, infructuoasă dacă nu a fost precedată și pregătită de repetiții curente periodice. In schimb, atunci cînd ea are loc după ce tot materialul a fost parcurs, adîncit și în cea mai mare măsură asimilat se pot face sistematizări, se pot trage concluzii cu caracter generalizator. De pildă, numai după ce au fost studiați marii noștri clasici, numai după ce, în recapitulări periodice, s-a fixat caracterul special al operei fiecăruia dintre ei, orientarea creației lor artistice spre o anumită tematică, atitudinea și concepția lor față de problemele epocii, se pot preciza mai bine — în cadrul recapitulării finale — elementele realismului critic, contribuția la dezvoltarea literaturii și limbii noastre literare sau concepția lor asupra rolului literaturii și scriitorului în societate.

Se știe, în general, că recapitularea trebuie să se facă pe teme mari, sintetice, deci să nu urmărească reluarea în aceeași ordine și epuizarea tuturor problemelor care s-au studiat în amănunt. Dar mulți profesori mai scapă încă din vedere faptul că în planificarea recapitulării trebuie să se aibă în vedere și condițiile speciale de muncă ale fiecărei clase, nivelul de cunoștințe al elevilor ei, ca și toate particularitățile acestei clase. De pildă, dacă elevii unei clase a VIII-a au arătat un interes deosebit pentru scriitorii revoluționari de la 1848, în planificare pot apărea printre altele, ca teme de recapitulare, punctele programatice ale „Daciei literare", în raport cu care se pot sistematiza cunoștințele esențiale despre scriitorii acestei epoci. Sau, dacă la clasa a X-a nivelul de cunoștințe al elevilor s-a dovedit a fi destul de ridicat, se poate propune ca problemă de bază pentru recapitularea cunoștințelor de literatură contemporană: „Literatura — parte integrantă a luptei pentru cauza generală a proletariatului". Această temă, cu un conținut larg, se poate împărți pe probleme cu conținut mai restrîns ca: „Tematica literaturii noastre după 23 August", „Eroul pozitiv în literatura noastră de azi", „Realismul socialist, metoda de creație a scriitorilor noștri contemporani", „Problema formei naționale a literaturii actuale" etc.

Profesorii fruntași își întocmesc planul recapitulării finale din vreme. Ei menționează în plan temele — în ordinea succesiunii lor, data cînd vor fi tratate, formele de muncă pe care le implică.

Ceea ce trebuie evitat cu orice preț în perioada recapitulării este supraîncărcarea elevilor. De obicei se adaugă ore suplimentare, li se indică elevilor un număr considerabil de pagini de revăzut, sau chiar sînt îndopați cu răspunsuri și soluții șablon pentru... problematicele probleme ale examenelor. Spre a se evita atît supraîncărcarea, cît și asaltul în muncă, este bine să se folosească în pătrarul ultim procedeul recapitulării concomitente cu predarea. Unii profesori aplică cu multă pricepere acest procedeu. La școala medie nr. 10 din București, de pildă, pentru ziua cînd elevele clasei a X-a urmau să analizeze, la lecția curentă, schița „Socoteala" de A. Vlahuță, ele au trebuit să repete și „Arendașul romîn" și „1907 din primăvară pînă în toamnă" de I. L. Caragiale, „Noi vrem pămînt" și „Hora" de G. Coșbuc, precum și poziția scriitorilor de la „Contemporanul" față de problema exploatării nemiloase a țărănimii.

Dacă temele pentru recapitularea finală au fost stabilite în mod just, elevii vor reuși să înțeleagă literatura în dezvoltarea ei istorică, unitatea dintre conținutul și forma operei literare, geneza și funcția socială a acesteia. Ceea ce trebuie să fie nou în lecțiile recapitulative nu sînt cunoștințele, ci prezentarea, organizarea și gruparea materialului, punctul de vedere din care este privit acest material, asociațiile care se stabilesc, comparațiile care se fac. Acest element nou lărgește perspectivele elevilor, le dă posibilitatea unei mai juste orientări în problemele de literatură, întărește și fixează — pe baza sintezei — cunoștințele însușite, făcînd din ele un nou punct de plecare — mai avansat — în dobîndirea altor cunoștințe.

Odată asigurate cele mai bune condiții de muncă și lămurite temele, profesorul trebuie să se gîndească și la felul cum se va desfășura munca. In cadrul muncii în clasă, în perioada recapitulării se pot folosi cele mai variate metode: chestionarea individuală frontală, expunerea profesorului, referatele orale sau scrise ale elevilor, lucrări individuale ale acestora, exerciții de analiză, planuri tematice, scheme, tablouri. Munca în afara clasei și a școlii poate lua forme variate: vizitarea expozițiilor și muzeelor, vizionarea filmelor și diapozitivelor, asistarea la spectacole, conferințe ori serate literare consacrate unui scriitor sau unei probleme literare, organizarea întîlnirilor cu scriitorii.

Un procedeu foarte bun s-a folosit la școala medie nr. 1 din București. Elevii uneia din clasele a VIII-a de la această școală și-au propus să vadă, înainte de a trage concluziile asupra operei lui Alecsandri, piesele acestui scriitor care se reprezintă pe scenele teatrelor din Capitală: „Coana Chirița" și „Fîntîna Blanduziei". iar elevii clasei a X-a au hotărît să vadă piesele „Răzvan și Vidra", „Apus de soare" și „Ion Vodă cel cumplit" înainte de a trage concluzii într-o ultimă lecție recapitulativă asupra evoluției dramei istorice. Tot la această școală s-a proiectat organizarea unei întîlniri a elevilor cu scriitorul Camil Petrescu.

In privința muncii individuale a elevilor, trebuie subliniată importanța lucrărilor scrise (cu condiția să nu fie de mari proporții și să nu fie date de la o zi la alta). Bune rezultate dă și repetarea prin chestionarea în scris (2-3 întrebări), pentru că deprinde pe elevi să se concentreze asupra unei probleme și să se mențină strict în limitele ei. De exemplu, li se poate cere elevilor să răspundă în scris la cîteva întrebări privitoare la rolul criticii literare (cîteva date asupra evoluției criticii literare, rolul criticii literare azi etc).

De asemenea, compunerile și referatele ale căror subiecte s-au dat din vreme verifică deprinderile de analiză literară și, totodată, posibilitatea de sintetizare a elevilor, îi obișnuiesc să dezvolte și să prezinte în întregime o operă, un scriitor, o epocă, un curent sau o metodă de creație, le dau posibilitatea să compare și să stabilească legături nu numai între cunoștințele dobîndite la cursul de istorie a literaturii, dar și între acestea și cele însușite la alte discipline.

Unele din aceste lucrări se pot efectua în clasă, altele acasă. Deosebit de interesantă este repetarea legată de studiul limbii operelor literare. Un procedeu obișnuit este acela al distribuirii — printre elevii clasei — a unor cartonașe cu texte necunoscute din scriitorii studiați. Se cere elevilor să analizeze limba textelor și să determine epoca sau scriitorul.

Alegerea justă a temelor, varietatea metodelor, organizarea rațională a muncii, asigurarea unor condiții optime de lucru sînt o chezășie că scopul urmărit prin recapitulare va fi atins.

M. EL. IONESCU-MICIORA

Să-i înarmăm pe elevi cu deprinderi practice

Lecțiile de recapitulare, temeinic organizate, lărgesc simțitor înțelegerea de către copii a materialului studiat. In desfășurarea recapitulării finale, eu pun accentul pe legăturile logice, firești dintre diferite noțiuni predate anterior — cum ar fi, de pildă, legătura dintre operațiile aritmetice, dintre cunoștințele de gramatică etc. Totodată, cu prilejul recapitulării de sfîrșit de an caut să realizez legătura în cunoștințele predate la diferite obiecte de învățămînt.

Una dintre preocupările mele principale în perioada recapitulării o constituie legarea cunoștințelor elevilor de practică, prin folosirea largă a materialului didactic, prin excursii, prin executarea lucrărilor practice pe parcela experimentală etc. De pildă, organizînd mici experiențe cu germinatoare, punînd mugurași în sticluțe ca să le observe dezvoltarea, efectuînd lucrări pe straturi, elevii învață să-și aplice cunoștințele în practică, se înarmează cu deprinderi de muncă. De asemenea, vizitînd fabrici și întreprinderi, unități socialiste din agricultură, magazine de stat, elevii pot înțelege mai bine legătura strînsă care există între cunoștințele studiate de ei la lecție și viață.

Inainte de a organiza recapitularea finală, m-am preocupat de stabilirea evidenței existente în cunoștințele elevilor la fiecare obiect în parte, la fiecare capitol și chiar la fiecare temă. Aceasta mi-a cerut să revăd lucrările copiilor, precum și caietul meu de observații asupra elevilor. Organizînd recapitularea pe baza acestei evidențe, repet cu elevii materia nu în ordinea în care am predat-o, ci ținînd seama de condițiile concrete ale clasei, precum și de cerința de a da copiilor o privire de ansamblu asupra cunoștințelor studiate. In același timp, mă străduiesc să folosesc procedee cît mai variate de repetare, care să aducă în lecții elemente noi, să dea elevilor posibilitatea de a înțelege temele esențiale în întregimea lor și mai ales să-i ajute să vadă legătura strînsă a celor învățate în școală cu viața, cu practica.

GEORGE CHIVULESCU
învățător la școala elementară nr. 5
Dîrste — Orașul Stalin

Preocupările profesorilor de istorie

(De la subredacția noastră din Cluj)

Este știut că repetarea materiei constituie o etapă importantă în pregătirea sfîrșitului de an școlar. Ea dă elevilor posibilitatea să-și formeze o privire de ansamblu asupra problemelor studiate, să le înțeleagă în interdependența și unitatea lor. Aceasta duce, totodată, la consolidarea cunoștințelor dobîndite de elevi în timpul anului și care au fost adîncite și sistematizate prin repetările efectuate la sfîrșit de capitole.

Acum, în etapa de pregătire a sfîrșitului de an școlar, profesorii de istorie din regiunea Cluj depun eforturi susținute pentru desfășurarea cu succes a recapitulării materiei, pentru a-i ajuta pe elevi să se orienteze cu mai multă ușurință în varietatea problemelor întregului curs, să ajungă la generalizări mai largi, la sistematizarea întregii materii.

Cabinetul pedagogic al regiunii Cluj și secțiile de învățămînt raionale au îndrumat cercurile pedagogice pentru întocmirea unor planuri cuprinzătoare ale activității din această etapă. In planuri s-a prevăzut discutarea pe larg a metodelor și procedeelor ce pot fi folosite cu succes pentru repetarea materiei, organizarea unor lecții deschise ținute de profesorii fruntași, care folosesc metode înaintate de predare etc.

Multe cadre didactice s-au pregătit cu grijă în vederea recapitulării, dînd o deosebită atenție alegerii subiectelor pe baza cărora își vor desfășura lecțiile de repetare. Așa, de exemplu tov. Silvia Cîmpeanu, profesoară la școala de 7 ani nr. 12 din Cluj, tov. Gheorghe Bartos, profesor la școala de 7 ani nr. 6 din Cluj, și alții au ales pentru repetare teme cuprinzătoare, pentru care au strîns un material didactic bogat.

Tov. Macarie Iorga, profesor la școala de 7 ani nr. 1 din Turda, se pregătește pentru o lecție de repetare interesantă, despre lupta de eliberare de sub jugul turcesc, pe care o va face cu elevii la mormîntul lui Mihai Viteazul. Tovarășii Dumitru Roșcău, profesor la școala medie nr. 5 din Cluj și Iolanda Kovacs, profesoară la școala de 7 ani nr. 22 din același oraș, și-au propus ca, printre alte probleme, în cadrul repetării să acorde atenție rolului orașelor în dezvoltarea economiei de schimb și luptei împotriva stăpînirii feudale. La ședința din această lună a cercului pedagogic de specialitate, tov. Dumitru Roșcău va ține o lecție deschisă pentru clasa a VI-a, la care vor participa toate cadrele didactice care predau istoria în orașul Cluj.

Tovarășii Ștefan Chiș, de la școala de 7 ani nr. 17 din Cluj și E. Bocu, de la școala medie nr. 9 din Cluj și-au propus să repete materia clasei a VII-a în jurul problemelor: Revoluțiile burgheze, caracteristicile lor; Revoluția socialistă; Organizarea proletariatului în perioada capitalistă; Războaiele imperialiste; Nașterea și dezvoltarea statului socialist sovietic. In cadrul acestor teme ei dau importanța cuvenită problemelor care privesc istoria patriei.

Profesorii de istorie de la școala medie nr. 1 din Turda și-au propus să repete unele lecții cu elevii din clasa a VIII-a la muzeul raional, unde le stă la dispoziție un material intuitiv bogat, selecționat pe epoci. Aceeași importanță o acordă vizitării muzeelor în această perioadă și unii profesori din Cluj, cum sînt: Maria Suteu, de la școala pedagogică nr. 2, Silvia Cîmpeanu, de la școala de 7 ani nr. 12, Ecaterina Jarosi, de la școala de 7 ani nr. 4 și alții.

Mulți tovarăși care predau la școlile medii, ca Maria Urcan, Margareta Biro, Ecaterina Simon, Luca Manciu, Matei Hunyadi și-au propus ca, în cadrul lecțiilor de repetare la istoria modernă și contemporană, să folosească tabelele sinoptice.

In decursul anului mulți profesori din regiunea Cluj au studiat istoria locală și au folosit acest studiu pentru educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist. Aceștia se pregătesc să utilizeze în perioada recapitulării o parte a materialului adunat. Astfel, tov. Nicolae Pușcaș, de la școala medie din Gherla, va folosi muzeul școlar înființat de curînd, iar tov. Liviu Pataki, de la școala medie nr. 6 din Cluj, și-a propus să valorifice materialul privind istoria orașului Cluj.

Activitatea desfășurată în această etapă importantă a anului școlar trebuie să exercite o influență serioasă asupra elevilor, mobilizîndu-i la întărirea disciplinei, la o muncă organizată.

V. POPA și I. PATAKI

O CONSFĂTUIRE CU DIRECTORII ȘCOLILOR

Zilele acestea a avut loc în Capitală o consfătuire organizată de secția de învățămînt a orașului cu cadrele de conducere din școli. Cu acest prilej tov. C. Petricu, directorul secției de învățămînt a Capitalei, a prezentat un referat în care a analizat situația muncii de pînă acum a școlilor din orașul București și a arătat pe larg care sînt sarcinile cadrelor didactice și mai ales ale directorilor de școli în această etapă, problemele asupra cărora trebuie să-și îndrepte atenția în mod deosebit pentru încheierea cu succes a anului școlar și pentru deschiderea în bune condiții a anului școlar viitor.

Discuțiile duse pe marginea referatului au prilejuit un bogat schimb de experiență în ceea ce privește măsurile concrete care trebuie luate în vederea succesului examenelor. Astfel, tov. O Safran, directorul școlii medii nr. 11 de băieți, a arătat cum a înțeles colectivul de profesori din școala pe care o conduce să rezolve sarcinile care îi revin în această perioadă. Unul dintre obiectivele principale asupra căruia s-a concentrat atenția cadrelor didactice de la școala nr. 11, a arătat vorbitorul, este recapitularea materiei. Pentru ca recapitularea să se desfășoare în cele mai bune condiții, profesorii au hotărît în cadrul consiliului pedagogic ca lucrările scrise de control pe pătrarul IV să fie efectuate pînă la începerea recapitulării finale a materiei. In cadrul comisiilor metodice din școală cadrele didactice au discutat felul și metodele de muncă legate de recapitulare. Astfel, s-a stabilit ca la unele discipline, cum este, de pildă, literatura română să se întocmească conspecte cu caracter de sinteză. Colectivul de la această școală consideră de asemenea că este bine ca lecțiile de recapitulare să se termine cu concluziile profesorului, care să cuprindă problemele esențiale indicate în lecție, și cu un plan de sinteză, care să fie scris pe tablă.

Perioada de recapitulare, a spus tov. Safran, este privită de unii elevi ca o perioadă de relaxare. Aceștia consideră că acum activitatea lor începe să se termine și că deci nu trebuie să mai facă eforturi deosebite. Pentru a-i convinge pe elevi de însemnătatea muncii în ultimele săptămîni ale anului școlar, profesorii trebuie nu numai să le vorbească elevilor despre aceasta, ci și să le trezească atenția și interesul pentru lecțiile de recapitulare, să aducă elemente calitativ noi în predare, să ceară elevilor să rezolve probleme noi.

Pedagogii de la școala medie nr. 11 au discutat de asemenea în consiliul pedagogic problema verificării cunoștințelor și a notării elevilor în perioada recapitulării. Pornind de la premiza că unii elevi, care în primele pătrare au dat rezultate slabe la învățătură, pot promova totuși, printr-un efort sporit, clasa, ei au căzut de acord ca în această perioadă să fie verificați și notați în special elevii slabi la învățătură.

Tov. G. Goldhammer, directoarea școlii medii de fete nr. 16, a arătat că nu este de acord cu acest punct de vedere al pedagogilor de la școala medie nr. 11 deoarece dacă profesorul se ocupă acum în mai mare măsură de verificarea și notarea elevilor cu rezultate mai slabe la învățătură, el va neglija elevii buni. De asemenea, vorbitoarea a atras atenția asupra faptului că munca în asalt nu dă nici odată rezultate bune, fapt confirmat, de altfel, de examenele din anii trecuți.

Fără îndoială acest lucru este just, dar el nu trebuie să ducă pe profesori la ideea că ei nu trebuie să se ocupe acum de elevii rămași în urmă la învățătură, că ei nu au datoria să le acorde toată atenția, pentru a-i ajuta să promoveze anul școlar.

Tov. Goldhammer a vorbit în continuare despre grija pe care trebuie s-o arate profesorii pentru a nu-i supraîncărca pe elevi cu prea multe sarcini. Prea marele număr de lucrări scrise îi obosește pe elevi, le răpește din timpul rezervat studiului. De aceea, ar fi bine să se dea lucrări scrise numai la literatura română.

Tov. Ștefănescu, directoarea școlii de 7 ani nr. 176 fete, a arătat că pentru a cunoaște nivelul de cunoștințe al elevilor și pentru a putea lua măsuri de lichidare a lipsurilor a organizat în școală lucrări de control la limba română și matematică.

In cuvîntul său tov. Jana Christu, directoarea școlii medii nr. 10, a criticat Ministerul Invățămîntului pentru faptul că n-a dat indicații suficient de clare cu privire la organizarea examenelor. De pildă, în instrucțiunile publicate în Buletinul Ministerului Invățămîntului nr. 1 din 20 martie 1956 se arată că pentru ziua de 4 iunie trebuie programate examene la clasele IV, VI și X. Ori în școlile mari cu clase paralele acest lucru poate crea mari greutăți. De asemenea, tov. Christu a cerut secției de învățămînt să pună la dispoziția cadrelor didactice toate materialele privitoare la pregătirea și desfășurarea examenelor.

Tov. Sava, directorul școlii medii nr. 4, a arătat că în perioada recapitulării conducătorii școlilor trebuie să acorde o mare atenție controlului și îndrumării cadrelor didactice. El urmărește în decursul unei etape metodele de lucru ale cadrelor didactice de aceeași specialitate și apoi analizează împreună cu ele rezultatele muncii. Acest sistem prilejuește și schimbul de experiență între profesorii care predau aceeași disciplină.

Referindu-se la mijloacele de ridicare a nivelului de pregătire al elevilor, tov. Sava a subliniat importanța în această privință a muncii practice. La școala noastră — a spus vorbitorul — s-au desfășurat lucrări practice care au contribuit mult la întărirea cunoștințelor și deprinderilor elevilor. Astfel s-au efectuat lucrări practice pe lotul experimental care au ajutat elevii să înțeleagă mai adînc legile biologice studiate la lecții, precum și însemnătatea metodelor agrotehnice înaintate.

Și alți vorbitori, printre care tovarășii B. Schild, directoarea școlii de 7 ani nr. 123 și tov. Șerbu, directorul școlii nr. 179, au arătat că sînt preocupați de folosirea cît mai largă a lucrărilor practice, a materialului didactic la lecțiile de recapitulare, de organizarea lucrărilor și experiențelor de laborator precum și de organizarea vizitelor în întreprinderi.

Participanții la consfătuire au discutat de asemenea problemele pe care le ridică deschiderea anului școlar în condiții cît mai bune.

Unii vorbitori au subliniat faptul că este necesar ca Editura de stat didactică și pedagogică să asigure în tiraj îndestulător și la timp manualele școlare pentru a nu se mai repeta situația din anii școlari trecuți, cînd manualele au ajuns în posesia elevilor uneori la jumătatea anului școlar și în număr insuficient.

In încheierea consfătuirii a luat cuvîntul tov. Steliana Năstăsescu, vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular al Capitalei. Vorbitoarea a arătat măsurile concrete pe care le-a luat comitetul executiv pentru a ajuta școlile să-și îmbunătățească activitatea. Astfel, s-a luat măsura ca învățătorii și profesorii, directorii școlilor și cadrele de îndrumare și control să nu mai fie folosiți la munci care să-i sustragă de la principala lor activitate — munca pentru îmbunătățirea instruirii și educării elevilor.

S-a hotărît, de asemenea, ca fiecare școală să primească un lot experimental, ca întreprinderile industriei locale a S.P.C. să acorde școlilor uneltele de care nu mai au nevoie dar care pot fi folosite pentru ridicarea pregătirii practice a elevilor.

Pentru asigurarea unor cît mai bune condiții materiale pentru desfășurarea procesului instructiv-educativ în anul școlar viitor, s-au luat măsuri pentru construirea și amenajarea a încă 30 de săli de clasă. De asemenea, s-a hotărît ca lucrările de reparații să fie făcute de I.L.L. raionale, iar aprovizionarea cu combustibil să fie făcută de organele administrative ale sfaturilor raionale.

In vederea îmbunătățirii muncii de îndrumare și control se vor lua măsuri pentru complectarea corpului de control al secțiilor raionale cu cîte un inspector care să se ocupe temeinic de îndrumarea învățătorilor.

Consfătuirea a mobilizat cadrele didactice la munca de pregătire a încheierii anului școlar și le-a ajutat să desfășoare mai bine această muncă.

I. MILEA

VIN EXAMENELE

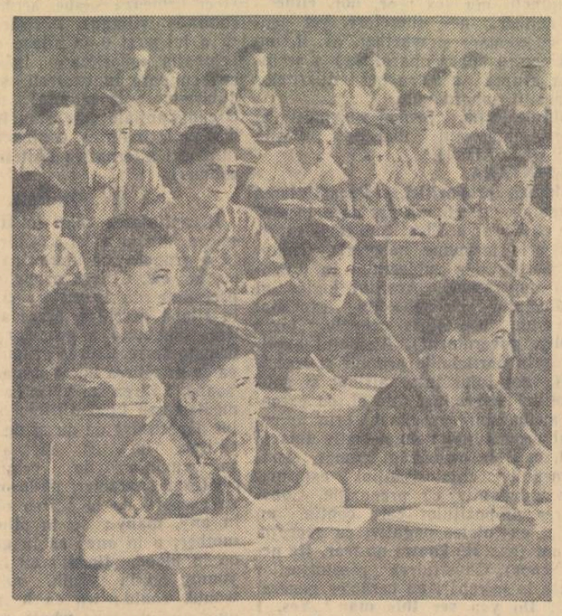

Vin examenele... In școlile patriei elevii au început, sub îndrumarea profesorilor, o intensă muncă pentru recapitularea materiei. In clișeu: elevi clasei a VI-a „B" de la școala medie de băieți nr. 11 din București, la o oră de recapitulare la matematică.

LA CASA PIONIERILOR

La casa pionierilor din Constanța se simte din plin freamătul săptămînilor din preajma încheierii anului școlar. Conducătorii de cercuri se străduiesc să-i ajute pe pionieri să se pregătească cît mai bine pentru examene.

Stînd de vorbă cu profesorii din școli, cu metodiștii, luînd în considerare și activitățile desfășurate în cercuri în timpul anului școlar, conducătorii de cercuri și-au dat seama asupra căror teme trebuie să insiste mai mult în munca lor cu pionierii în această perioadă. După fixarea temelor, ei și-au definitivat planurile de muncă pentru ultimele săptămîni ale anului școlar.

Astfel, la cercurile de chimie și de fizică se desfășoară lucrări de laborator, care ajută mult pionierilor să-și împrospăteze și să-și consolideze cunoștințele și deprinderile. Dacă în timpul anului profesorul conducător de cerc explica, întreba și ajuta pe elevi în timpul ședinței de cerc, de data aceasta el nu mai face altceva decît să-i îndrume pe aceștia în expunerea teoretică a temei și în efectuarea lucrării practice. La fel se procedează și în cadrul cercului tinerilor naturaliști.

La cercurile de geografie, istorie și limba română se organizează jocuri atractive, al căror conținut contribuie, de asemenea, la consolidarea cunoștințelor: au loc excursii imaginare pe hartă, victorine, se întocmesc dicționare istorice etc. Se organizează, de asemenea, serate literare, care întăresc și lărgesc cunoștințele de literatură ale pionierilor. O astfel de serată este, de pildă, cea închinată lui Ion Creangă, organizată cu ajutorul actorilor de la Teatrul de stat din orașul Constanța.

Practica muncii cu pionierii ne-a dovedit că excursiile și vizitele în întreprinderi, care îi atrag în deosebi pe pionieri, au rezultate foarte bune. Ele dau copiilor posibilitatea să vadă cum se realizează în practică principiile științifice despre care li se vorbește la lecții. Excursiile pe care casa noastră le-a organizat la lacul Siut-Ghiol, pentru cunoașterea faunei și florei acestuia, la uzina Ovidiu II, la pădurea Babadag și în Delta Dunării i-au făcut pe pionieri să înțeleagă mai bine o serie de cunoștințe pe care ei și le însușiseră din carte.

O atenție deosebită acordă pregătirii pionierilor pentru examene și cabinetul activului de pionieri. Majoritatea consultațiilor acordate de acesta instructorilor și pionierilor privesc sarcinile organizației de pionieri în pregătirea și desfășurarea recapitulării. Pentru stimularea dorinței pionierilor de a învăța cît mai temeinic, pentru dezvoltarea dragostei lor față de muncă, cabinetul activului de pionieri a organizat o întîlnire între cititorii absolvenți ai clasei a VII-a și un inginer metalurgist de la Centrul mecanic Constanța, cu tema „De ce îmi iubesc meseria".

Incepînd din luna aprilie, casa de pionieri din orașul Constanța a organizat un concurs al gazetelor de perete din unități, avînd ca temă „Cum ne pregătim pentru a întîmpina cu succes examenele de sfîrșit de an". La acest concurs participă aproape 25 de unități de pionieri din orașul nostru.

Nu am putea spune că măsurile prezentate mai sus înseamnă tot ceea ce poate să facă o casă de pionieri în întîmpinarea examenelor. Totuși, credem că prin folosirea acestor procedee vom ajuta pionierii să obțină la examenele de sfîrșit de an rezultate superioare celor din anii trecuți.

NICOLAE RĂDULESCU
directorul Casei Pionierilor
din orașul Constanța

Cum nu trebuie întîmpinate examenele

Acolo unde se manifestă lipsă de grijă pentru predarea temeinică a lecțiilor de comunicare a noilor cunoștințe, se constată dezinteres și pentru fixarea și consolidarea cunoștințelor însușite de elevi, pentru sistematizarea și sintetizarea acestora. La lecțiile de botanică predate la clasele a V-a „A" și „B" de la școala de 7 ani din comuna Dragalina, raionul Călărași, nu se simte preocuparea pentru pregătirea examenelor nici în răspunsurile elevilor, nici în lecțiile tov. Florica Munteanu.

Lecția predată la clasa a V-a „A" în ziua de 7 mai a.c., despre savantul sovietic T. D. Lisenko, la fel ca și lecția predată în aceeași zi la clasa a V-a „B", despre succesele obținute de I.V. Miciurin prin aplicarea metodei altoirii sînt departe de ceea ce ar fi trebuit să fie. In această perioadă, cînd profesorul trebuie să gîndească mereu la încheierea anului școlar, la pregătirea elevilor pentru examene, preocuparea de a transmite cunoștințele în mod sistematic și cît mai accesibil pentru elevi, de a asigura o asimilare conștientă a materialului transmis trebuie să se împletească mai mult ca oricînd cu preocuparea de a recapitula, de a sintetiza ceea ce elevii au acumulat anterior. Lecțiile predate de tov. Munteanu, ca și felul cum privește recapitularea materiei au arătat-o cu totul străină de aceste preocupări.

Deși, ca dirigintă, tov. Munteanu le-a arătat, probabil, elevilor că nu este îngăduit să se prezinte la școală cu lecțiile neînvățate, ea și-a permis, totuși, să intre în școală fără nici o pregătire prealabilă pentru lecție: nici studiu, nici plan de lecții, nici material didactic.

Și ce lecții frumoase a avut de predat! Ce prilej minunat i se oferise! In plină regiune agricolă, în inima Bărăganului, într-o comună cu gospodărie agricolă colectivă și gospodărie agricolă de stat fruntașe pe țară, cu stațiune de mașini și tractoare ea ar fi putut să le vorbească elevilor — dintre care majoritatea vor munci în agricultură — despre metodele cucerite de știința sovietică pentru obținerea unor recolte îmbelșugate de grîu, despre felul cum se dezvoltă această plantă, despre posibilitățile de a transforma grîul de toamnă în grîu de primăvară și grîul de primăvară în grîu de toamnă pentru a se asigura bunul trai al celor ce muncesc. Ar fi putut să le vorbească despre nemăsuratele posibilități de a se extinde cultura pomilor în țara noastră, de a se îmbunătăți soiurile de pomi prin aplicarea minunatei științe miciuriniste, cu atît mai mult cu cît pomii din livada școlii nu reușesc să-și vadă fructele bine coapte, pentru că în comună este extrem de restrînsă cultura pomilor. Tovarășa Munteanu n-a știut să prețuiască valoarea acestor lecții nici din punct de vedere teoretic, nici din punct de vedere practic, nici instructiv, nici educativ.

Lecția despre academicianul Lisenko a fost un simulacru de lecție. Intreaga expunere a materialului nou a durat 10 minute. Fără nici un motiv de ordin științific sau pedagogic, tovarășa a vorbit numai despre iarovizare, lăsînd pentru lecția următoare problema dezvoltării stadiale a plantelor, deși iarovizarea este prima perioadă în dezvoltarea grîului. Explicațiile sumare și stîngace, lipsa materialului intuitiv și a oricărei demonstrații practice au reflectat adînc lipsa de pregătire pentru lecție. Acum, primăvara, se putea aduce în clasă grîu de toamnă și grîu de primăvară, se puteau pregăti din timp ghivece cu grîu de toamnă iarovizat și neiarovizat. Sarcinile instructive esențiale ale acestei lecții erau cunoașterea grîului de toamnă și a grîului de primăvară de către elevi, cunoașterea dezvoltării plantei pe baza cercetărilor academicianului Lisenko, cunoașterea metodelor de transformare a grîului de toamnă în grîu de primăvară și a grîului de primăvară în grîu de toamnă. Tovarășa Munteanu a redus întreaga lecție la transformarea grîului de toamnă în grîu de primăvară, la iarovizare, fără a arăta care este importanța acestui fenomen, fără a face nici o legătură cu viața, cu agricultura locală, cu problemele actuale ale agriculturii, cu sarcinile celui de al doilea cincinal cu privire la mărirea producției de cereale, cu deosebire a grîului și a porumbului.

Tratarea superficială a lecției a dus, cum era și firesc, la înțelegerea ei superficială de către elevi. Acest lucru s-a observat și la lecția predată la clasa a V-a „B". Deși școala are o frumoasă livadă de pomi, dintre care majoritatea sînt acum înfloriți, deși ziua senină de primăvară era nespus de îmbietoare, lecția despre marile victorii ale lui Miciurin în îmbunătățirea soiurilor de pomi, în răspîndirea lor în ținuturi cu climă mai aspră s-a desfășurat în clasă, fără material intuitiv. Acum, cînd natura întreagă era în floare, elevii analizau structura florii numai după desenul de la tablă! Ori, în asemenea condiții nici nu poți și nici nu ai dreptul să te miri că elevii nu cunosc părțile florii, că nu înțeleg bine fenomenul polenizării.

Ca și la clasa a V-a „A", lecția a fost lipsită de orice conținut educativ. S-a discutat cu elevii despre soiurile obținute de Miciurin prin polenizarea încrucișată artificială, prin hibridarea vegetativă, despre fructele varietății de păr „Beurré de iarnă Miciurin", ale varietății de măr „Reinette Bergamote". Nu li s-a spus, însă, ce ar putea să facă și ei aici, în satul lor, în grădina lor părintească, la școala lor. Nu au fost stimulați să aplice hibridarea vegetativă (altoirea), despre care au învățat la o lecție anterioară. Pasiunea și dragostea nestăvilită a lui Miciurin pentru această muncă nu a putut, din această cauză, să stimuleze interesul elevilor, nu le-a trezit nici un gînd, nici o năzuință, pentru că expunerea profesoarei a fost rece, neconvingătoare.

Acesta a fost nivelul lecțiilor de botanică predate de tov. Munteanu acum, în pragul recapitulării, deși știe bine că una din condițiile esențiale ale reușitei lecțiilor de recapitulare o constituie predarea temeinică a fiecărei lecții în parte.

De altfel, după indicațiile primite din partea secției raionale, prin conducerea școlii, tov. Munteanu trebuia să înceapă recapitularea finală a materiei încă din ziua de 5 mai. Cu toate acestea, deși nu a reușit să termine materia la timp, după cum s-a văzut mai sus, încă mai înjumătățește lecțiile, prelungind perioada predării în dauna recapitulării.

Tovarășa Munteanu subapreciază munca de repetare, de consolidare și de sistematizare, de sintetizare a cunoștințelor. In caietul său de planuri de lecții nu există nici un plan de repetiții, iar în perioada de recapitulare finală a materiei intră fără să întocmească un plan al acestei munci. Cu toate că direcția școlii i-a cerut să depună un asemenea plan pînă în ziua de 4 mai, profesoara de științe naturale nici nu s-a gîndit cel puțin, pînă în ziua de 7 mai, cum să-și organizeze această muncă, asupra căror probleme să insiste. La această dată, tovarășa profesoară nu știa care sînt lipsurile în cunoștințele de botanică ale elevilor, nici ce procedee să folosească pentru a-i ajuta să-și însușească cît toată materia. Faptul că la ambele lecții le-a spus elevilor la sfîrșit: „aceasta este lecția pentru data viitoare, iar ca repetiție luați lecția cutare" arată modul cu totul greșit de a înțelege repetarea materiei. A spune elevilor „pentru data viitoare repetați lecțiile cutare" și la ora următoare a pune cîteva întrebări cu privire la conținutul acestor lecții nu înseamnă de loc a recapitula cu adevărat cunoștințele.

Tov. Maria Enulescu, directoarea școlii, are datoria să controleze și să îndrumeze mai des cadrele didactice, să se pregătească cu seriozitate pentru această muncă. Faptul că nu urmărește conținutul lecțiilor, că nici nu are caiet de asistențe la lecții se răsfrînge mult asupra calității procesului de învățămînt. Tovarășa directoare nu trebuie să se mulțumească cu aspectele de suprafață ale lucrurilor. A avea o parcelă experimentală — de altfel prea mică față de numărul elevilor — pe care s-a semănat fasole, porumb, castraveți și floarea soarelui, nu înseamnă a da elevilor pregătirea necesară din punct de vedere practic. Tovarășa directoare trebuie să controleze cum contribuie lucrările practice pe parcelă la consolidarea cunoștințelor de botanică, la însușirea elevilor cu deprinderi practice, la recapitularea materiei, în ce măsură aceste lucrări asigură însușirea conștientă a cunoștințelor prevăzute în programă, ce valoare educativă au și cum contribuie ele la înțelegerea de către elevi a principiilor științifice de bază ale muncii agricole.

Dacă tovarășa Munteanu întîmpină recapitularea materiei complect nepregătită, este de vină în mare măsură și conducerea școlii, care s-a mulțumit să transmită sarcinile fără a controla cum se realizează acestea. Este timpul ca întregul colectiv al școlii de 7 ani din comuna Dragalina să privească sarcinile ce îi stau în față cu mai mult simț de răspundere, să ia măsuri urgente pentru îmbunătățirea muncii.

M. POPESCU

Lucrările practice la matematică

Predarea matematicii în școală trebuie să aducă o contribuție însemnată la realizarea învățământului politehnic. Ea trebuie să-i înarmeze pe elevi nu numai cu cunoștințe teoretice, ci și cu deprinderi de aplicare a acestor cunoștințe în practică. Tocmai de aceea un loc însemnat în studiul matematicii trebuie să-i ocupe, alături de rezolvarea problemelor cu conținut practic, și executarea unor lucrări practice.

Una dintre formele cele mai utile de lucrări practice o constituie lucrările de măsurători pe teren ca aplicații la geometrie și trigonometrie. Acestea dau elevilor posibilitatea să cunoască principiile de construcție a unor aparate folosite în practică, să execute efectiv diferite măsurători, să se convingă de posibilitățile de aplicare a matematicii în variate domenii de activitate, dat fiind că lucrările geodezice sînt necesare la construcția căilor ferate, a șoselelor, podurilor, tunelelor, digurilor, în construcții, agricultură etc. Măsurătorile pe teren stimulează interesul elevilor pentru studiul matematicii, inițiativa lor, le dezvoltă deprinderile practice, îi obișnuiesc cu munca în colectiv, cu organizarea acestei munci. Ele oferă totodată profesorilor posibilitatea de a stabili o legătură mai strînsă cu profesorii de alte specialități (geografie, fizică etc.).

Unele școli au obținut realizări însemnate în această direcție. De pildă, elevele claselor a IX-a și a X-a de la școala medie nr. 21 din Capitală, conduse de profesoara lor, tov. Florica Rusu, au aplicat cunoștințele de trigonometrie la măsurarea unor distanțe inaccesibile. Lucrările s-au desfășurat în cadrul orelor de program fiind planificate din timp pentru perioada de recapitulare finală. La clasa a IX-a au avut loc două lucrări: măsurarea unei înălțimi a cărei bază este accesibilă (fereastra clasei de la etajul al doilea al școlii) și măsurarea unei înălțimi a cărei bază este inaccesibilă (înălțimea coșului fabricii de conserve „Grivița", care se vede din curtea școlii). Elevele claselor a X-a au măsurat distanța dintre două puncte inaccesibile (distanța dintre coșul fabricii „Matyas Racosi" și turla unei biserici). Lecțiile practice au durat cîte trei ore. In prima oră s-au recapitulat problemele teoretice legate de aceste lucrări. La clasa a IX-a, de pildă, s-a arătat că determinarea înălțimii cu baza accesibilă se reduce, în fond, la determinarea catetei unui triunghi dreptunghic la care se cunosc unghiul ascuțit opus ei și cealaltă catetă. Pentru determinarea înălțimii cu bază inaccesibilă s-au considerat două triunghiuri dreptunghice, în același plan avînd o catetă comună — înălțimea ce trebuia determinată. S-a arătat că problema se reduce la determinarea acestei catete, folosindu-se de această dată, lungimea segmentului ce reprezintă diferența celorlalte două catete și cele două unghiuri sub care se vede vîrful înălțimii din extremitățile segmentului. La clasele a X-a s-au revăzut teoretic problemele de determinare a distanței dintre două puncte, considerîndu-se cazurile cînd ambele puncte sînt accesibile, cînd unul este inaccesibil și în special cînd ambele sînt inaccesibile. Desenul a fost executat pe o planșă așezată orizontal. Odată cu analiza amănunțită a aspectului teoretic, matematic, al lucrărilor, s-a scos în evidență care sînt datele care pot fi găsite direct prin măsurători și modul cum vor fi determinate. De asemenea, s-au prezentat instrumentele necesare și s-a arătat cum trebuie folosite (școala a folosit un teodolit împrumutat de la „Institutul de cercetări și prospecțiuni").

După aceste lecții pregătitoare au urmat lucrările propriu zise, care s-au desfășurat, de asemenea, timp de cîte o oră. In clasa a IX-a, două grupe de eleve au măsurat înălțimea cu baza accesibilă, iar alte două au măsurat înălțimea cu baza inaccesibilă, fiecare făcînd alte măsurători. Înălțimea ferestrei a fost măsurată după aceea și direct, cu fringhia, elevele avînd astfel posibilitatea de a verifica rezultatul obținut. In timpul măsurării înălțimii ferestrei a intervenit o situație neprevăzută: terenul nu era perfect orizontal și de aceea distanța de la punctul de vizare pînă la baza clădirii nu reprezenta cateta unui triunghi dreptunghic. Elevele s-au descurcat cu ușurință făcînd apel la unele cunoștințe de geometrie.

Faptul acesta ne conduce la o concluzie destul de interesantă din punct de vedere al metodicii desfășurării lucrărilor practice. Ora pregătitoare înaintea lucrării propriu zise este deosebit de utilă. Cu cît lecția aceasta este mai bine pusă la punct, cu atît șansele succesului lucrării practice sînt mai mari. Este totuși indicat ca la clasele mai mari să se introducă în timpul lucrării unele elemente noi, neașteptate (pentru elevi, nu pentru profesori), cu scopul de a le menține permanent interesul, de a-i stimula și a-i pune în situații oarecum noi.

Și la clasele a X-a lucrarea a fost executată paralel de cîte două grupe de eleve. Elevele au putut astfel să verifice în parte rezultatele și, totodată, să compare mărimile unghiurilor obținute cu ajutorul teodolitului și cele obținute cu ajutorul unui goniometru improvizat în școală. Lucrarea s-a desfășurat în general cu succes. A fost însă o lipsă faptul că s-a ales pentru măsurarea distanței o bază prea mică, ceea ce a condus la greutăți legate de calculul unor unghiuri mici.

Membrele cercului de matematică de la școala medie de fete nr. 12 din Capitală executînd o lucrare practică.

După efectuarea măsurătorilor, lucrările au fost analizate. La clasa a IX-a s-au revăzut toate calculele, la clasele a X-a s-au efectuat calculele pe baza datelor obținute prin măsurători.

Fără îndoială, rezultatele obținute de tovarășa Rusu ar fi fost și mai bune dacă lucrarea propriu zisă s-ar fi desfășurat nu numai în timp de o oră, și dacă s-ar fi putut asigura cel puțin cîteva goniometre școlare. Acestea pot fi minuite cu mai multă ușurință și totodată ar fi dat fiecărei grupe de eleve posibilitatea de a executa lucrarea de la început pînă la sfîrșit, fiecare elevă putînd efectua cît mai multe și mai variate operații.

Și la școala medie nr. 8 de fete din Capitală se organizează lucrări practice la matematică. Aci ele au loc nu la lecții, ci în cadrul cercului de matematică. Tovarășa B. Zilberștein, responsabila comisiei metodice din școală, a organizat cu elevele clasei a VI-a măsurători pe teren cu aplicații la geometrie. Datorită sprijinului acordat de comitetul de părinți, s-au confecționat un goniometru școlar, jaloane, țăruși și tot ceea ce este necesar desfășurării lucrărilor practice. Tematica lucrărilor și succesiunea lor au fost fixate de către responsabila comisiei metodice, împreună cu tovarășa Viorica Lăzărescu, conducătoarea cercului de matematică al elevelor. In vederea pregătirii lucrărilor pe teren, li s-au dat elevelor spre rezolvare diferite probleme care urmau să fie rezolvate apoi concret, pe teren. De asemenea li s-au arătat instrumentele necesare și modul cum se folosesc.

La început, după pregătirea în clasă, au fost executate cîteva lucrări simple: jalonarea unei distanțe, măsurarea ei, construirea unui unghi drept, intersecția a două drepte etc. Pentru a pregăti elevele în vederea măsurării distanței dintre două puncte, dintre care unul inaccesibil și despărțit printr-un obstacol, tovarășa profesoară a recapitulat cu ele chestiunile teoretice privind această lucrare și a trecut în revistă toate etapele ei insistînd de fiecare dată asupra modului cum trebuie folosite instrumentele. Pentru a se închipui întocmai „terenul" s-a folosit și „poligonul de masă", o tablă de lemn pe care s-a desenat un obstacol (riu) și piese mici în formă de jaloane, țăruși, goniometre, copaci etc. Poligonul de masă, în special pentru clasele mai mici, este extrem de util pentru înțelegerea lucrărilor care urmează să se desfășoare pe teren. Lucrarea propriu zisă s-a efectuat în curtea școlii, punctul inaccesibil fiind un copac din afara curții, iar punctul accesibil fixat în curtea școlii. Distanța a fost determinată folosindu-se egalitatea triunghiurilor dreptunghice construite. Din cauza lipsei de instrumente nu s-a putut asigura participarea activă a tuturor elevelor.

Cu toate că elevele care au participat la lucrare au fost împărțite în grupe, din lipsă de instrumente lucrarea nu s-a putut desfășura pe grupe. Fără îndoială însă că această formă de organizare este mai indicată, deoarece poate asigura antrenarea fiecărui elev în parte. După efectuarea lucrării, aceasta a fost analizată, revăzîndu-se amănunțit toate etapele ei. Ar fi fost util, dat fiind că aceasta era posibil, să se măsoare distanța și direct, pentru verificare.

Și în alte locuri se efectuează interesante lucrări practice de matematică. Asemenea lucrări au avut loc, de pildă, la Palatul Pionierilor din Arad. Sub conducerea profesorului Ion Mare, pionierii au confecționat ei înșiși toate instrumentele necesare. Apoi ei au măsurat înălțimea Palatului Cultural, lățimea Mureșului, diferența de nivel dintre terasa Palatului Cultural și punctul cel mai de jos din parcul „Eminescu". La desfășurarea acestor lucrări au participat și membrii cercului pedagogic al profesorilor de matematică.

Lucrările practice pe teren arată cît de utile sînt acestea pentru ridicarea nivelului de pregătire a elevilor la matematică, pentru înarmarea lor cu deprinderea de a aplica în viață cunoștințele însușite. In noile programe de matematică sînt prevăzute ore speciale pentru lucrări practice. Intreprinderea de material didactic trebuie să se preocupe de asigurarea școlilor cu instrumentele necesare acestor lucrări. De asemenea, trebuie stimulată confecționarea instrumentelor cu mijloace proprii în număr suficient pentru a se asigura lucrări frontale cu elevii claselor.

M. SCHEIN

A apărut:

„REVISTA DE PEDAGOGIE"
nr. 3 — 1956

In cuprins:

DOCUMENTELE CONGRESULUI AL XX-LEA AL P.C.U.S. (fragmente)

☆ ☆ ☆: Școala factor activ în victoria revoluției culturale din țara noastră.

MIRCEA ȘTEFAN: O pagină din moștenirea pedagogică a primelor noastre cercuri socialiste.

EUGENIA PAIU: Unele constatări în legătură cu examenele de admitere în clasa a VIII-a la limba română.

I.P. EVROPIN: Despre situația predării fizicii în școlile din R.S.F.S.R.

RELI MIHALEVICI: Problema învățămîntului politehnic în discuția Institutului de științe pedagogice din R.P. Ungară.

☆ ☆ ☆: In sprijinul cadrelor didactice care vor să participe la prima sesiune a „lecturilor pedagogice", la limba și literatura română.

CAROL NAGY: Rolul colectivului de copii în asigurarea unității între conștiința morală și conduită.

I. VELICHI: Învățămîntul politehnic în școlile de cultură generală din R.P. Bulgaria.

Informație

Institutul tehnic din Galați aduce la cunoștință celor interesați că, în conformitate cu ordinul Ministerului Învățămîntului Nr. 31.997/956, se amînă pînă la data de 31 mai 1956 depunerea cererilor pentru concursul de conferențiar la disciplinele: tehnologia metalelor, tratamente termice și hidraulică.

Orice informații suplimentare se pot obține în fiecare zi la secretariatul de rectorat al Institutului tehnic din Galați, str. Republicii Nr. 111, telefon 2079.

In atenția cititorilor

In articolul „Măsuri de mare însemnătate" apărut în nr. 365 din 6 aprilie 1956 al „Gazetei învățămîntului" se aduc observații critice abecedarului de clasa I-a. Atragem atenția cititorilor că aceste observații se referă la manualul de citire de clasa I-a și nu la abecedar.

Să organizăm cu grijă munca pe parcela școlară experimentală

Rezultatele muncii pe parcela experimentală depind în foarte mare măsură de felul cum se organizează această muncă. Experiența anilor trecuți a arătat că într-o serie de școli această activitate s-a desfășurat cu totul întîmplător, fără ca profesorii de științe naturale sau învățătorii să știe în prealabil ce trebuie să urmărească prin lucrările practice pe care le organizează.

Conform programelor școlare, sarcinile activității practice pe parcela experimentală diferă după clasele cu care se lucrează. Astfel, la clasele I—IV se urmărește în primul rînd ca elevii să cunoască principalele plante de cultură și cele mai de seamă particularități biologice ale lor, precum și cele mai elementare metode de cultivare. Deci, simpla cultivare a cepei, a spanacului, a fasolei, a știrbei, a verzei etc., îngrijirea și recoltarea lor la timpul potrivit, văruirea trunchiurilor de pomi, punerea inelelor capcană, observarea creșterii și dezvoltării plantelor cultivate, deoarece acestea sînt pe deplin corespunzătoare atît scopului, cît și puterilor elevilor pînă la 11 ani.

La clasele V-VII nu mai este suficient, însă, să cultivăm pur și simplu un număr de plante. Acum elevii trebuie să urmărească în mod conștient anumite probleme, cum ar fi: influența anumitor factori, în diferite condiții, asupra creșterii și dezvoltării plantelor, metodele de cultivare a plantelor specifice regiunii sau raionului respectiv, cultivarea unor plante a căror cultură nu e răspîndită în regiune sau în localitate, cu scopul de a îmbogăți sortimentul de plante din localitate. Ei trebuie să facă experiențe de aclimatizare a unor noi plante de cultură în regiune, să cunoască metodele agrotehnice cele mai indicate, cu ajutorul cărora se pot obține recolte record la diferite culturi, care asigură o mai mare productivitate a muncii agricole sau sînt mai economice, fără să micșoreze productivitatea.

In alegerea acestor probleme pentru munca de primăvară și de vară pe parcelă trebuie să se țină seama, în primul rînd, de programele școlare deoarece munca pe teren trebuie să însemne o complectare și o concretizare a procesului instructiv-educativ desfășurat în clasă, în timpul lecțiilor de științele naturale. In al doilea rînd, trebuie să se aibă în vedere problemele care stau în fața agriculturii în regiunea, raionul sau chiar în localitatea respectivă. Este absolut necesar ca elevii să cunoască sarcinile care stau în fața organelor agricole de stat. Ei trebuie să cunoască, de exemplu, direcția în care urmează să se specializeze raionul respectiv, soiurile raionate pentru localitatea dată, problemele nerezolvate încă, cum ar fi: găsirea unui port-altoi mai bun pentru o anumită specie sau varietate, o metodă mai bună de cultivare a unei anumite plante etc. In al treilea rînd, trebuie să se țină seama de posibilitățile concrete ale școlii, de mărimea și situarea terenului, de sol, de expunerea lui la soare, de gradul lui de apărare împotriva vîntului, de microclimatul respectiv etc. In sfîrșit, trebuie să se aibă în vedere și problemele care interesează în mod deosebit cadrele didactice și elevii școlii.

După stabilirea problemelor, se cercetează și se indică bibliografia pentru fiecare dintre ele, se repartizează temele pe colective și pe elevi, în așa fel ca ei să cunoască din timp problemele pe care le vor urmări, pentru a le putea studia sub toate aspectele.

O grijă deosebită trebuie acordată respectării regulilor prevăzute în agrominim pentru diferitele culturi. Un teren școlar nu-și poate ajunge scopul dacă culturile pe care le cuprinde nu dau o producție peste media raionului respectiv. De aceea, este necesar să se acorde cea mai mare atenție îngrijirii culturilor, lucrărilor specifice fiecărei culturi: punerea la timp a aracilor la fasole și la roșii, ciupitul vîrfurilor și copilitul roșiilor și castraveților, mușuroitul cartofilor etc.

Este necesar ca elevii să fie lămuriți asupra rolului metodelor agrotehnice pentru creșterea și dezvoltarea plantelor, pentru ridicarea productivității. Rezultate cu adevărat bune obțin numai acele cadre didactice care reușesc să trezească interesul și dragostea elevilor pentru aceste lucrări. Interesul este principalul mobil care determină pe elev să participe în mod activ la lucrările practice pe parcela experimentală. Și elevul are interes atunci cînd el este conștient că face o experiență utilă, cînd a organizat-o el, cînd știe că răspunde de ea pînă la sfîrșit.

Elevii trebuie deprinși să țină evidența lucrărilor executate, cu menționarea datei și a modului de executare, să urmărească efectele lucrărilor agrotehnice asupra dezvoltării plantelor.

Organizarea muncii pe timpul verii necesită o atenție deosebită din partea cadrelor didactice. Este bine ca la încheierea cursurilor să se întocmească un tabel al elevilor de serviciu pe parcelă pe toată vacanța. Elevii trebuie să considere această activitate ca o sarcină de cinste, nu ca pe o corvoadă. In această privință un rol important îi revine și organizației de pionieri, care are datoria să cultive în rîndurile membrilor săi dragostea pentru muncă, dorința de a constitui un bun exemplu.

Experiența a arătat că profesorii care manifestă ei înșiși interes și stăruință în organizarea lucrărilor pe parcelă nu întîmpină nici o greutate în mobilizarea elevilor la lucru. Astfel, tovarășul Rîmbu, profesor la școala de 7 ani din comuna Cîrligi, raionul Roman, a reușit să organizeze în așa fel munca elevilor, încît deși el a lipsit din sat 5-6 săptămîni în timpul vacanței, elevii au lucrat totuși fiecare, la data programată, pe parcelă, au făcut însemnările și tot ce era necesar.

O lipsă frecventă în organizarea activității practice pe parcela experimentală a fost pînă în prezent faptul că nu s-a ținut o evidență a produselor obținute, ceea ce a împiedicat tragerea unor concluzii asupra metodelor folosite. Această lipsă trebuie numaidecît înlăturată. Este bine să se țină la zi un caiet, un fel de registru, unde să se treacă, pe culturi, produsele obținute, chiar cît de puține ar fi: 1 kg. de roșii, 25 de sfecle, ½kg. căpșuni etc. — în așa fel ca toamna să se poată socoti producția obținută la toate culturile. Fără această evidență și fără socotirea producției la unitatea de suprafață lucrul nu se poate socoti încheiat.

Acum este timpul să se ia cele mai importante măsuri pentru organizarea unei parcele școlare în așa fel încît să fie cu adevărat de folos procesului de învățămînt și educație desfășurat în școală. De felul cum vom ști să-i interesăm pe elevi, indiferent de vîrsta lor, față de cele ce se urmăresc pe teren atîrnă succesul în munca noastră.

Proiectul programei de limba engleză pentru clasele V—VII

(Urmare din pag. II).

beauty's sake). Formarea de substantive prin conversiune **(conversion)**; forma de singular și înțelesul de plural al celor provenite din adjectiv (ex.: **the poor, the rich, the young).** Formarea de substantive abstracte prin adăugarea sufixelor: **-ship** la unele substantive (ex.: **friendship), -ment** la infinitivul unor verbe (ex.: **development)** și **-ness** la adjective (ex.: **goodness).**

2. Articolul. Recapitularea și sistematizarea celor învățate în clasele a V-a și a VI-a. Intrebuințarea articolului înaintea substantivelor care, obișnuit, nu se articulează (abstracte, materiale etc.), cînd acestea sînt determinate. Intrebuințarea articolului hotărît înaintea superlativului relativ al adjectivelor, la comparația de superioritate și inferioritate. Intrebuințarea articolului nehotărît după **such** și în unele expresii idiomatice (ex.: **such a thing; to be in a hurry, to make a noise).** Omiterea articolului hotărît înaintea pluralului substantivelor concrete întrebuințate în sens general, spre deosebire de limba română (ex: **Children are noisy).**

3 Adjectivul. Recapitularea și sistematizarea celor învățate în clasele a V-a și a VI-a. Comparația de superioritate a adjectivelor terminate în **-y, -ow** și **-er.** Comparația de egalitate la afirmativ și negativ (**as... as** și **not so... as).** Comparația de inferioritate. Moduri de exprimare a superlativului absolut (ex.: **very, quite).** Comparația neregulată a tuturor adjectivelor uzuale. Nu se vor menționa comparative provenite din limba latină (ex.: **superior, junior)** nici adjectivele care adaugă pe **most** la sfîrșitul cuvîntului (ex.: **utter, utmost, uttermost).** Înțelesul și echivalentul în limba română a două comparative ce se urmează, unite prin conjuncția **and** (ex.: **better and better, less and less, interesting).** Formarea de adjective cu sens opus prin adăugarea prefixelor **un-** și **in-** (ex: **unhappy incorrect).** Formarea de adjective din substantive, cu ajutorul sufixelor: **-y -ly, -ish, -ous, -able, -al** (ex.: **sunny, manly, boyish, mountainous, comfortable, critical).** Adjective terminate în **-ing,** provenite din forma respectivă a verbelor. Adjective terminate în **-ed,** provenite din participii trecute sau derivate din substantive (ex.: **learned, talented).**

4. Numeralul. Recapitularea celor învățate în clasele a V-a și a VI-a. Citirea numerelor zecimale și a fracțiilor. Numeralul adverbial (iterativ) (ex.: **once, twice, three times).**

5. Pronumele.

Recapitularea și sistematizarea celor învățate în clasele a V-a și a VI-a Pronumele și adjectivele pronominale demonstrative **such** și **same.** Pronumele nehotărît. Intrebuințarea lui **one** și **ones**; a lui **another, the other, others, the others** a lui **some** și **any,** a lui **each** și **every;** compușii lui **some, any, no, every** și întrebuințarea acestor compuși (inclusiv cazul posesiv al compușilor indicînd persoane); deosebirea de înțeles între **much** și **many, little** și **a little, few** și **a few.**

Intrebuințarea pronumelor nehotărîte, cu cîteva excepții **(-one -ones** și cele compuse), ca adjective pronominale. Echivalentul în limba română al tuturor pronumelor nehotărîte învățate.

Verbul. Recapitularea, sistematizarea și complectarea celor învățate în clasele a V-a și a VI-a. Verbe tranzitive și intranzitive. Formele scurte ale verbelor auxiliare și modale (ex.: **it's, hasn't, i'll, can't).** Expresii care înlocuiesc verbele defective modale la timpurile și modurile ce le lipsesc. Conjugarea verbelor auxiliare și predicative la toate timpurile indicativului; aspectul comun, afirmativ, negativ și interogativ. Conjugarea verbelor la aspectul continuu al timpurilor **Past, Present Perfect, Past Perfect** și **Future,** modul indicativ, la afirmativ, negativ și interogativ. Conjugarea verbelor predicative și auxiliare la modul condițional, prezent și trecut, aspectul comun. Conjugarea verbelor la toate persoanele imperativului. Conjugarea unor verbe neregulate, dintre cele mai des folosite. Se vor învăța formele principale a circa 60 de verbe neregulate, noi, astfel ca numărul total de verbe neregulate cunoscute să ajungă la 75—80. Conjugarea interogativă-negativă a verbelor la timpurile: **Present, Past, Present Perfect, Past Perfect** și **Future Indicative** și la **Present Conditional,** aspectul comun. Conjugarea unor verbe impersonale la **Present, Past, Present Perfect, Past Perfect** și **Future,** modul indicativ, aspectele comun și continuu, afirmativ și negativ. Diateza pasivă, prin analogie cu limba română, la toate timpurile studiate. Aspectul comun, afirmativ negativ și interogativ. Se vor da și cîteva construcții pasive, dintre cele mai obișnuite (ex.: **to be given, to be told),** care nu corespund unui pasiv în limba română și se va insista asupra traducerii corecte a acestora. Formarea de verbe cu înțeles diferit prin adăugarea la infinitivul unor verbe a prefixelor: **be-, mis-, un-, re-, dis-, fore-,** (ex.: **come, become; take, mistake; do, undo; make, remake; agree, disagree; tell, foretell).** Formarea de verbe din adjective, prin adăugarea sufixului **-en** (ex.: **sharp, to sharpen).**

7. Adverbul. Recapitularea și sistematizarea celor învățate în clasele a V-a și a VI-a. Comparația adverbelor; cîteva comparații neregulate (ex.: **well, much, little),** accentuînd asemănarea între comparația adjectivului și a adverbului. Adverbe care au forma adjectivelor corespunzătoare (ex.: **fast, far).** Formarea de adverbe prin înlocuirea terminației adjectivale **-le,** precedate de consoană, prin sufixul adverbial **-ly** (ex.: **simple, simply; gentle, gently).** Locul adverbului; întrebuințarea lui **enough** adverb după adjectiv (ex.: **good enough);** înțelesul diferit al lui **too,** după locul lui în propoziție (ex.: **Inaintea adjectivului It is too bad** sau la sfîrșit **It is bad too).**

8. Prepoziția. Recapitularea celor învățate în clasele a V-a și a VI-a. Prepoziții noi; prepoziții compuse (ex.: **upon; throughout)** și locuțiuni prepoziționale.

9. Conjuncția. Recapitularea celor învățate în clasele a V-a și a VI-a. Conjuncții noi (ex.: **or, nor, either... or, neither... nor, therefore, yet** pentru coordonare și **whether, as, if, unless** pentru subordonare, fără a se insista asupra construcției diferitelor propoziții subordonate.

10. Interjecția. Sensul obișnuit al cîtorva interjecții mai des întîlnite ex.: **Oh!, Alas!).**

B. SINTAXA.

Sintaxa propoziției. Recapitularea noțiunilor de sintaxă învățate în clasele a V-a și a VI-a. Subiectul exprimat prin pronume nehotărît. Omiterea obișnuită a subiectului în propoziția imperativă. Acordul logic al predicatului cu subiectul exprimat printr-un substantiv colectiv (ex.: **family, government).** Atributul exprimat prin participiile prezent și trecut. Lipsa acordului între atribut și substantivul determinat de el, cu excepția atributului exprimat prin adjectivul pronominal demonstrativ **this** și **that,** care se acordă în număr. Complementul circumstanțial exprimat prin substantiv cu prepoziție. Construirea propozițiilor care conțin un cuvînt cu înțeles negativ, cu excepția lui **not** (ex.: **He knows no fear, He never stops).** Construirea răspunsurilor scurte la întrebări cu caracter general (ex.: **Do you see this man? Yes, I do; Can't you see him? I can).** Construirea propozițiilor interogative în care ideea anterioară este reluată prin verb auxiliar sau modal. (Disjunctive or Confirmative Questions), cînd predicatul propoziției precedente este exprimat prin verb auxiliar și nume predicativ, prin verb auxiliar sau modal și verb predicativ, prin verb predicativ (ex.: **He is brave, isn't he? He has fought well, hasn't he? He can fight, can't he? He figts bravely, doesn'the, He didn't run away did he?**

2. Sintaxa frazei. Fraza compusă prin coordonare și subordonare **(Compound and Complex Sentences);** locul propozițiilor subordonate. Propoziția subordonată completivă. Propoziția subordonată atributivă. Propoziția subordonată circumstanțială. Omiterea pronumelor relative și a conjuncțiilor între regentă și subordonată. (sumar).

III. Fonetica.

Recapitularea, sistematizarea și adîncirea celor învățate în clasele a V-a și a VI-a. Cele patru tipuri de silabe în cuvinte bisilabe (ex. **captain, caper, carpet, careless);** importanța accentului. Silaba considerată deschisă dacă vocalei accentuate îi urmează un grup consonantic format din orice consoană, afară de l sau r, urmată de l sau r („muta cum liquida" ex.: **rifle, metre).** Influența unor grupe de consoane asupra vocalelor accentuate a, i și o. Se vor adînci cele învățate la regulile ortoepice în clasele a V-a și a VI-a și se vor adăuga grupe consonantice noi, dintre cele mai obișnuite (ex.: **lm, lf, nc,** pentru a, **ld** pentru o etc.). Pronunțarea vocalelor accentuate în cuvintele polisilabe cu accentul pe silaba a treia sau a patra de la sfîrșitul cuvîntului (ex.: **family, critically).** Se vor arăta ca derogări de la regula generală categoriile de cuvinte în care silaba accentuată este de tipul III (ex. **article)** și cele în care u accentuat este în silabă de tipul II sau IV (ex.: **unity, purity).** Pronunțarea vocalei accentuate în cuvinte bi-și polisilabe formate prin adăugarea de sufixe și terminații. Pronunțarea vocalelor accentuate în cuvinte bisilabe de tipul II, cînd vocala silabei următoare este i (ex. **rapid, solid);** se va arăta excepția constituită de vocala u (ex. **tulip).** Accentul secundar în cuvînt și influența lui asupra vocalelor (ex.: **pioneer).** Felurile reducerii vocalelor în silabele neaccentuate. Reducerea obișnuită a lui a neaccentuat în silaba de tipul II ce urmează silabei accentuate (ex.: **comrade, village).** Păstrarea obișnuită a lui o și u în silabe de tipul II. Intonația coborîtoare în exclamații; cea suitoare în expresii și propoziții dubitative, la sfîrșitul propozițiilor circumstanțiale care stau înaintea subiectului, înaintea conjuncției **or** în întrebări alternative **(Alternative Questions).**

IV. Ortoepia.

Recapitularea celor învățate în clasele a V-a și a VI-a. Citirea obișnuită a grupelor de litere: oa, oe, ie, ye, eu, ue, ew. Citirea grupelor ue și ew precedate de l sau r; citirea lui u în silabă deschisă, precedat de r. Citirea obișnuită a grupelor: ai, ei, ea urmate de re. Citirea grupului de litere ea ca e; citirea lui ea urmat de r+consoană. Citirea lui y- inițial și a lui y median sau final. Citirea obișnuită a lui a precedat de qu și de w sau wh. Citirea lui ch și a lui ph în cuvinte de origine greacă (ex.: **character, philosophy).** Cîteva excepții de la citirea obișnuită: a în **any, many;** o în **other, brother, mother;** o în **one;** ea în **great, break,** oo în **blood, flood;** ou în **country, young;** ou în **youth,** oul în **should, would, could;** wh ca h la începutul unor cuvinte (ex.: **whole, who);** gh ca h la sfîrșitul unor cuvinte (ex.: **enogh, laugh);** h mut la începutul unor cuvinte (ex.: **heir, hour).** Citirea lui i urmat de sufixul **-tion.** Citirea prefixelor **re-, un-, mis-** și a sufixelor **able- -ous.**

V. Ortografia.

Despărțirea cuvintelor formate cu ajutorul prefixelor și al sufixelor. Scrierea formei în **-ing** a verbelor terminate în **-y** și în **-ie** (ex.: **playing, carrying, dying).**

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

Necesitatea unei noi atitudini în problema dezarmării

După șase săptămîni de dezbateri, sesiunea de la Londra a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare și-a încheiat lucrările. Opinia publică mondială spera ca, în cursul acestor tratative, reprezentanții puterilor occidentale să renunțe la practicile obstrucționiste și să contribuie la rezolvarea problemei dezarmării. Iată însă că lucrările sesiunii s-au terminat fără ca între cele cinci state membre ale subcomitetului să se fi încheiat vreo înțelegere.

Cauza insuccesului tratativelor de la Londra în problema dezarmării constă în atitudinea puterilor occidentale care continuă să bată pasul pe loc. Deși este destul de ciudat, reprezentanții puterilor occidentale renunță rînd pe rînd la propriile lor propuneri anterioare.

Dar, să dăm cuvîntul faptelor. După cum se știe, Uniunea Sovietică a căutat întotdeauna soluții pentru apropierea punctelor de vedere ale părților în scopul înlesnirii încheierii unui acord. Cu prilejul recentei sesiuni a subcomitetului s-a văzut din nou preocuparea delegației sovietice de a contribui la rezolvarea problemei dezarmării.

Dezbaterile anterioare cu privire la dezarmare au dovedit că încercarea de a se realiza un acord în această problemă în ansamblu, inclusiv în ceea ce privește interzicerea armei atomice, nu a dus la o înțelegere. N-au fost rezolvate nici măcar acorduri parțiale. S-a văzut că deosebirea dintre poziția U.R.S.S. — care s-a pronunțat pentru o reducere substanțială a armamentelor și forțelor armate ale statelor și în primul rînd ale marilor puteri și pentru interzicerea necondiționată a armei atomice — și poziția statelor occidentale este prea mare.

Ținînd seama de această situație și urmărind apropierea pozițiilor în scopul realizării acordului necesar, la 27 martie 1956 U.R.S.S. a prezentat subcomitetului spre examinare o nouă propunere.

Intrucît principala piedică în calea realizării unui acord în problema dezarmării au fost divergențele în ceea ce privește interzicerea armei atomice, iar pozițiile U.R.S.S. și ale puterilor occidentale în ce privește problema armamentelor clasice se apropiaseră considerabil, a apărut necesitatea unui nou fel de a privi rezolvarea problemei dezarmării. Nu s-ar putea oare realiza mai întîi un acord în problema armamentelor clasice, ceea ce ar ușura posibilitatea unui acord și în problema interzicerii armei atomice? Meritul noii propuneri sovietice constă tocmai în faptul că abordează în acest fel problema dezarmării. Pentru orice om cinstit este clar că este avantajos să se realizeze un acord în probleme pentru care există condițiile necesare, cu atît mai mult cu cît aceasta ar ușura crearea condițiilor în vederea rezolvării și a celorlalte probleme încă nesoluționate. De aceea toate popoarele lumii au salutat cu bucurie noua propunere sovietică.

Este important să remarcăm că, pregătind această propunere, Uniunea Sovietică a ținut seama de poziția anterioară a puterilor occidentale și mai ales a Angliei, care s-au pronunțat pentru ajungerea mai întîi la un acord asupra armamentelor clasice. Reprezentanții puterilor occidentale sînt deci cei care au pus pentru prima oară problema necesității de a se realiza mai întîi un acord în problema armamentelor clasice. Dorind să apropie pozițiile, Uniunea Sovietică s-a declarat acum de acord cu acest punct de vedere și a supus spre examinare o propunere corespunzătoare.

Era de așteptat ca cei care au pus pentru prima oară chestiunea unei astfel de abordări a problemei dezarmării să salute noua propunere sovietică. Oricît ar părea de straniu, lucrurile s-au întîmplat cu totul altfel. Reprezentanții puterilor occidentale au declarat că propunerea de a se ajunge mai întîi la o înțelegere asupra armamentelor clasice nu este acceptabilă, că întreaga problemă trebuie rezolvată dintr-odată. Dacă se ține seama că pînă nu de mult tocmai datorită poziției puterilor occidentale realizarea unui acord asupra problemei dezarmării în ansamblu s-a dovedit a fi imposibilă, nu avem dreptul să considerăm că poziția reprezentanților acestor puteri la recenta sesiune a subcomitetului nu are nimic comun cu dorința de a contribui la rezolvarea problemei dezarmării?

Desolidarizarea puterilor occidentale de vechile lor propuneri reiese în mod clar și din noua propunere a S.U.A., Angliei și Franței cu privire la stabilirea unor niveluri mai ridicate ale forțelor armate ale celor cinci puteri supusă spre examinare subcomitetului. Dacă înainte erau de părere ca nivelul forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei să fie stabilit la 1.000.000—1.500.000 de oameni, iar al Angliei și Franței la 650.000 de oameni, conform noii lor propuneri reprezentanții S.U.A., Angliei și Franței consideră că efectivele forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei să fie de 2.5 milioane de oameni, iar ale Angliei și Franței de 750.000 de oameni. Asemenea propuneri dovedesc nu dorința de a merge spre dezarmare, ci o eschivare de la rezolvarea problemei reducerii armamentelor și forțelor armate.

In domeniul controlului, după ce Uniunea Sovietică a făcut o propunere care prevede împuterniciri largi pentru organul de control internațional, necesare în scopul îndeplinirii efective a funcțiilor lui, puterile occidentale de asemenea au început să dea înapoi punînd o serie de condiții noi despre care în trecut nici nu fusese vorba.

In ce privește interzicerea armei atomice se ajunsese înainte la un acord asupra unor aspecte ale problemei. Acum „s-a pus cruce" acestui acord invocîndu-se greutățile controlului pentru îndeplinirea acordului asupra interzicerii definitive a armei atomice și scoaterea ei din arsenalul statelor. Reprezentanții puterilor occidentale nici măcar nu mai pomenesc despre o astfel de interzicere a armei atomice. Ei se limitează la declarația că, la un moment dat, în viitor, această problemă va trebui să fie „discutată" de către savanții specialiști. Popoarele cer însă nu discuții, ci soluționarea practică a problemei interzicerii armei atomice.

Guvernul sovietic s-a declarat gata să discute simultan și problema armamentelor clasice și problema interzicerii armamentului atomic, fără însă ca acordul cu privire la armamentele clasice să fie condiționat de un acord în problema interzicerii armei atomice.

Popoarele au urmărit cu interes și îngrijorare evoluția tratativelor în problema dezarmării. Poziția puterilor occidentale, propunerile lor nerealiste nu permit să se pășească înainte pe calea dezarmării. Schimbarea atitudinii puterilor occidentale — iată ce este necesar pentru ca problema dezarmării să fie scoasă din impas.

N. TAINIC

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 371 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 18 mai 1956

Al IV-lea Congres al matematicienilor romîni

La 27 mai se deschide în Capitală cel de al IV-lea Congres al matematicienilor romîni. La acest congres și-au anunțat participarea pînă acum aproape 100 de matematicieni din alte țări. Numeroși oaspeți au cerut să fie înscriși în program cu una, două comunicări sau conferințe asupra ultimelor lor lucrări. Această contribuție masivă a matematicienilor străini va da congresului o amploare internațională și va constitui în același timp o confirmare a prestigiului școlii matematice românești.

Numeroase sînt domeniile în care matematicienii romîni au adus o reală contribuție la dezvoltarea acestei ramuri a științei.

Numeroși matematicieni romîni și-au expus lucrările în străinătate prin conferințe și prin participarea la diferite congrese. În ultimii ani au ținut conferințe în Uniunea Sovietică profesorii S. Stoilov, Gr. Moisil și Gh. Mihoc, în R.P. Ungară Miron Nicolescu, Gh. Vrînceanu și T. Popovici, în R.P. Polonă S. Stoilov și Gr. Moisil, în R.D. Germană Gh. Mihoc, N. Teodorescu și Gr. Moisil, în R. Cehoslovacă Gh. Vrînceanu, în Franța S. Stoilov. Delegații de matematicieni romîni au participat la congrese de specialitate în U.R.S.S., R.D. Germană, Olanda, R. Cehoslovacă etc.

Cel de al IV-lea Congres al matematicienilor romîni va însemna o nouă contribuție a științei noastre la patrimoniul științei mondiale și la întărirea relațiilor de colaborare dintre oamenii de știință din toate țările în slujba păcii și a progresului.

COLABORARE RODNICĂ ÎNTRE OAMENII DE ȘTIINȚĂ

În publicația sovietică „Dokladî Akdemii Nauk S.S.S.R." (Dările de seamă ale Academiei de Științe din U.R.S.S.), numerele 4 și 5 — 1955, au fost publicate două articole ale prof. univ. D. Mangeron, de la Institutul politehnic din Iași. Unul dintre ele se referă la generalizarea formulelor lui Somov despre accelerațiile de diferite ordine, iar celălalt la metodele grafico-analitice ale cinematicii sistemelor materiale. Continuînd cercetările, două colective de sub conducerea prof. Mangeron au elaborat noi lucrări, publicate în buletinul Institutului politehnic din Iași și în „Gazeta matematică și fizică".

Ca urmare a articolelor publicate, tov. Mangeron a primit o invitație semnată de academicianul L. I. Sedov, laureat al premiului „Stalin", de a colabora în calitate de referent științific la Institutul de informație științifică al Academiei de Științe din U.R.S.S.

Pentru o justă orientare profesională a tineretului

I. Gh. Borca
director general al Direcției generale a învățămîntului elementar, mediu și educației preșcolare din Ministerul Învățămîntului

Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R. pun sarcini însemnate în fața învățămîntului. Mai actuală și mai urgentă ca oricînd este astăzi sarcina de a crește cadre bine pregătite, elemente capabile, însuflețite de dorința de a contribui la realizarea sarcinilor de construire a socialismului.

Către sfîrșitul unei etape de muncă ce încheie un ciclu de studii, fiecare absolvent se întreabă ce e bine să facă în viitor, spre ce meserie să-și îndrepte pașii. La o asemenea răspîntie, viitorul absolvent trebuie să simtă grija și sprijinul celor ce-l instruiesc și-l educă, pentru ca el să se poată îndrepta spre profesia potrivită aptitudinilor și posibilităților lui. De aceea, pedagogii trebuie să se ocupe cu mare atenție de îndrumarea profesională a tineretului, să ajute celor care termină un ciclu de învățămînt să înțeleagă importanța și frumusețea fiecărei ramuri de activitate, a fiecărei profesii.

Trăind zi de zi în preajma elevilor, stînd de vorbă cu ei și cu părinții lor, cadrele didactice au avut posibilitatea să cunoască încă din primele clase caracterul elevilor, înclinațiile, interesele și posibilitățile acestora, pentru a le putea da o justă orientare în ceea ce privește alegerea drumului în viață. Acum, cînd sfatul pedagogului are o însemnătate atît de mare, el trebuie să-și cîntărească deosebit de atent părerile, să nu judece în pripă, ci să ia în considerare toate elementele care îl pot ajuta să dea un sfat cu adevărat întemeiat și judicios. El trebuie să țină seama de felul cum s-au comportat elevii la lecții, pentru care discipline au manifestat cel mai mare interes, ce cerc de materii i-a atras cel mai mult, în ce măsură au arătat înclinații pentru munca pe parcela școlară experimentală etc.

Trebuie combătută poziția greșită a unor părinți care își cresc copiii în convingerea că, odată înscriși în școlile de 7 ani, au datoria să-și continue studiile numai într-o școală medie de cultură generală, fără să țină seama de înclinațiile și posibilitățile elevului. Îndrumarea viitorilor absolvenți spre munca productivă, folositoare țării și fiecăruia dintre ei trebuie făcută în mod permanent și organizat. Trebuie să li se arate atît tinerilor absolvenți ai școlilor de 7 ani și medii, cît și părinților că patria are nevoie astăzi de cadre în sectoarele direct productive și că este o cinste să servești patria muncind pentru ea.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. din ianuarie 1955, privind organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri a deschis largi perspective de pregătire celor ce vor munci în producție. Partidul și guvernul nu au precupețit nimic pentru a asigura condiții cît mai bune de viață și de învățătură pentru creșterea și formarea viitorilor muncitori în școlile profesionale și tehnice. Școlile profesionale au fost asigurate cu ateliere utilate cu mașini, unelte și scule. Procesul de învățămînt din aceste școli asigură elevilor un studiu aprofundat al tehnicii moderne, al tehnologiei înaintate și al celor mai noi metode de lucru. În aceste școli elevii au posibilitatea să capete, în același timp, și o anumită pregătire generală; ei au la îndemînă biblioteci, cluburi, cercuri, terenuri de sport etc., pentru a-și petrece timpul liber în mod plăcut și folositor.

În această perioadă în clasele a VII-a și a X-a munca de orientare profesională a elevilor trebuie să se intensifice și să capete forme cît mai concrete. Se pot folosi în acest scop numeroase și variate mijloace: consfătuiri individuale cu elevii și cu părinții acestora, schimb de scrisori între elevii școlilor de 7 ani și medii și cei ai școlilor profesionale precum și cu tinerii din industrie, din agricultură și din diferite instituții de învățămînt, vizite în producție, reuniuni, lectura unor articole din presă, „zile ale porților deschise" etc.

Majoritatea cadrelor didactice au înțeles rolul lor în îndrumarea elevilor, ținînd seama de aptitudinile acestora și de necesitatea de a crește cadre pentru diferitele sectoare de muncă. Pedagogii trebuie să intensifice însă munca lor de lămurire în rîndurile părinților, să le arate că nu numai profesiunile intelectuale, ci și acelea direct productive aduc celor ce le îndeplinesc prețuire și cinste, le deschid orizonturi largi spre o viață plină de activitate creatoare, de bucurii. Ei trebuie să le arate că, de altfel, în țara noastră drumul spre învățătură este deschis oricui, că și în producție fiind, fiii lor își pot completa pregătirea făcînd studii serale sau fără frecvență.

O acțiune interesantă a întreprins de curînd secția de învățămînt a Capitalei, în colaborare cu complexul „Grivița Roșie". În incinta complexului s-a ținut o consfătuire privind problema orientării profesionale a tineretului, la care au asistat aproape 400 de părinți.

În multe școli acțiunea de orientare a absolvenților s-a desfășurat în mod sistematic și susținut. Astfel, școala medie nr. 8 de fete din Capitală și-a întocmit din vreme un plan de acțiune în vederea trezirii interesului elevelor pentru munca în producție. S-au organizat în acest scop vizite, lecturi etc. Organizațiile de pionieri și U.T.M. din școală și-au prevăzut și ele în planurile lor de muncă sarcini legate de îndrumarea absolvenților, sprijinind conducerea școlii în organizarea acestei acțiuni.

Elevii școlii medii mixte nr. 27 din Capitală au vizitat centrul de documentare tehnică din localitate, școlile mixte de 7 ani nr. 4 și nr. 11, școlile nr. 175 de băieți, nr. 142 de fete și altele au organizat vizite la diferite școli profesionale și au invitat în școală foști absolvenți care în prezent învață în școlile profesionale. De la aceștia, elevii școlilor de 7 ani au aflat felul cum este organizată munca în școlile profesionale C.F.R., în școlile profesionale de chimie, de croitorie și în multe altele. De asemenea, la aceste școli s-a popularizat la gazeta de perete, prin articole și fotomontaje, munca părinților în diferite sectoare productive.

În școlile unde munca de îndrumare a elevilor nu este bine și la timp organizată, acolo unde nu se duce o muncă susținută, elevii se orientează la voia întîmplării. Astfel, din cauza muncii deficitare în această direcție, marea majoritate a elevilor școlii de 7 ani nr. 1 din Focșani doresc să se înscrie numai la școlile medii de cultură generală. Nesatisfăcător se desfășoară această muncă și la școala medie de fete nr. 2 din Focșani. În luna mai a.c., cînd elevele clasei a X-a de la această școală au fost întrebate ce profesie doresc să-și aleagă, o treime din ele și-au exprimat hotărîrea de a urma medicina. Mai mult chiar, școala a organizat încă din timpul anului școlar un curs în vederea pregătirii pentru concursul de admitere la Institutul Medico-Farmaceutic deși se știe că la acest institut sînt an de an prea mulți candidați, dintre care o mare parte, neputînd fi admiși, își pierd zadarnic un an, în loc să desfășoare o muncă folositoare și pentru ei înșiși și pentru patrie.

Pedagogii trebuie să știe că justa îndrumare profesională a tineretului este una din problemele importante ale muncii educative și una din datoriile lor cele mai însemnate, față de elevii pe care i-au pregătit. Ei trebuie să îmbunătățească continuu această îndrumare, pentru ca tineretul să poată munci cu drag și cu bune rezultate în construirea socialismului.

Noi construcții de școli

Prin grija sfaturilor populare și prin folosirea posibilităților locale se ridică în Capitală noi construcții de școli, săli de clasă, muzee și laboratoare școlare. Astfel, în luna iunie va fi terminată clădirea școlii mixte nr. 140 de pe Șoseaua Alexandria. Sfatul popular al raionului Lenin s-a îngrijit să creeze școlii condiții cît mai bune de muncă.

Corespondentul nostru Ștefan Vîlcea ne informează că la începutul lunii mai a fost terminat noul local al școlii din comuna Giubega, raionul Băilești, regiunea Craiova. Construcția a fost ridicată în întregime prin autoimpunere și posibilități locale.

În satul Bleici din raionul Vîlcea sînt pe terminate lucrările de construcție a unei școli de 7 ani, ridicată prin autoimpunere. Școala are săli de clasă spațioase și o cancelarie.

VASILE TINCU

Succesele viitorilor agronomi

Studenții Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" din București au început colocviile și examenele de sfîrșit de an.

Aici, în cel mai mare institut de învățămînt agricol al țării, viitoarele cadre ale agriculturii au posibilitatea să capete cele mai temeinice și variate cunoștințe. În folosința lor au fost date clădirile cu multe etaje ale institutului, construite în anii trecuți.

Dorința de a deveni cadre de nădejde ale agriculturii țării, de a continua tradiția științifică a marilor înaintași ai agronomiei românești, însuflețește miile de studenți ai acestui institut. Aproape 500 de studenți sînt membri ai celor 34 de cercuri studențești înființate în cadrul facultăților. Aici ei pregătesc, sub îndrumarea cadrelor didactice, numeroase referate științifice.

Citiți în pag. 2-a:
Proiectul programei de limba franceză pentru clasele V-VII
În pag. 3-a:
LA LECȚIILE DE RECAPITULARE

Trenul pionierilor

Pionierii din Craiova se bucură de un frumos dar primit de la cei mari: trenul pionierilor. Patru mii de cetățeni ai orașului, printre care majoritatea uteriști, au lucrat la construirea liniei, a vagoanelor, a mașinii, a stațiilor, precum și a instalațiilor telegrafice.

În fiecare zi, după amiază, trenul pionierilor circulă între centrul orașului și parcul de la Luncă. Toate operațiile de transport sînt efectuate de pionieri. Ei conduc trenul, sînt acari, controlori de tren, impiegați de mișcare etc.

Un concurs care stîrnește interesul pedagogilor

Concursul inițiat de către Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și „Gazeta învățămîntului" pentru cea mai bună parcelă experimentală constituie un mijloc însemnat pentru ridicarea calității muncii practice agricole desfășurată cu elevii. Apreciind valoarea lui, comitetul sindical regional al muncitorilor din învățămînt al regiunii București a organizat în toate raioanele, prin activiștii săi, comisii care să asigure o participare rodnică a școlilor la concurs. În raionul Oltenița, comisia este formată din tovarășii Ioan Milici, activist al comitetului sindical regional al muncitorilor din învățămînt, tov. Ilie Chirită, șeful secției de învățămînt a raionului Oltenița, tov. Traian Bajdechi, metodist de științe naturale și tov. Constanța Dragomir, profesoară de științe naturale la școala de 7 ani din comuna Șoldanu. Odată comisia constituită, s-a și pornit la înscrierea școlilor pentru concurs. Pînă în prezent s-au înscris 10 școli.

Printre acestea se numără și școala de 7 ani din comuna Radovanu. Întregul colectiv al școlii, format din 23 de cadre didactice, consideră activitatea pe parcela experimentală ca o acțiune comună, de succesul căreia atîrnă în bună măsură încrederea elevilor și a părinților lor în utilitatea practicii agricole în școală. Tovarășa Elena Dincă, profesoară de științe naturale, care pune mult suflet în această acțiune, vorbește cu recunoștință de ajutorul pe care-l primește mai ales din partea conducerii școlii și a tovarășilor diriginți.

Ceea ce impresionează în mod plăcut, de la început, pe cei care încearcă să cunoască activitatea desfășurată pe parcela experimentală a școlii din comuna Radovanu este faptul că organizarea fiecărei culturi, a fiecărei experiențe are un scop bine definit. Întreaga suprafață de 3150 m.p. este bine muncită. Ea dovedește că aici se face nu o simplă practică meșteșugărească, ci o aplicare conștientă a cunoștințelor de botanică, a metodelor agrotehnice înaintate. Cele 30 de experiențe planificate se împart în categorii distincte. Unele experiențe urmăresc cunoașterea de către elevi a diferitelor metode de creștere a fertilității solului și de însămînțări. Altele asigură cunoașterea de către elevi a creșterii și dezvoltării plantelor în diferite condiții, a culturii unor plante textile (abutilon și chenaf), uleioase (susan și fasole soia) și leguminoase (linte, alune de pămînt și năut) — necultivate pînă acum în raion. În sfîrșit, ultima categorie de experiențe va da elevilor posibilitatea să obțină noi soiuri de plante (polenizări, hibridări vegetative).

Elevii școlii se vor convinge în mod concret de roadele însămînțării în cuiburi dispuse în pătrat a florii soarelui, a porumbului și cartofilor. Îmbinînd în cultura cartofului această metodă de însămînțare cu iarovizarea, ei vor să depășească producția medie obținută la hectar în raion cu 1000 kg, adică să obțină 8000 kg față de 7000 kg. La porumb ei vor să atingă producția realizată în anul trecut la gospodăria agricolă colectivă din comună (3000 kg la hectar), prin îmbinarea semănatului în cuiburi dispuse în pătrat cu polenizarea artificială.

Alte experiențe sînt menite să arate elevilor influența umidității și a luminii asupra dezvoltării plantelor. Pentru a extinde irigația în comună, cadrele didactice au organizat irigarea pe o suprafață de circa 200 m. p., captînd prin două țevi apa de prisos ce se scurge din bazinul fîntînii din fața școlii. Copiii vor observa cum se dezvoltă pe terenul irigat varza, roșiile și ardeiul, în comparație cu culturile de același fel de pe parcelele neirigate.

Alte lucrări vor arăta elevilor în mod concret influența ciupitului vrejilor asupra dezvoltării bostănoaselor, influența fasonării tufelor asupra dezvoltării pătlăgelelor roșii, precum și importanța plantării de vară a cartofilor, combinată cu iarovizarea. Un interes deosebit vor stîrni desigur în rîndurile elevilor și ale părinților lor experiențele de încrucișări ce se vor organiza în interiorul soiului la roșii, la vinete, la mazăre și la fasole, hibridările între roșii și vinete, în scopul de a obține la vinete fructe mai cărnoase și mai suculente.

O simplă plimbare pe potecile dintre straturile parcelei te face să-ți dai seama că aici se duce o muncă organizată, bazată pe multă pricepere și pe dorința adîncă de a stimula țăranii muncitori din comună în lupta pentru recolte îmbelșugate. Răsadnițele perfecționate pentru obținerea unor recolte timpurii de castraveți, semănăturile bine îngrijite, zarzavaturile scoase de curînd din răsadniță și plantate după regulile agrotehnice, răsadnița de magheran — toate dovedesc o muncă entuziastă și deosebit de valoroasă pentru instruirea și educarea elevilor.

Desigur, este foarte plăcut să scrii despre realizările unor cadre didactice devotate și îndrăgostite de meseria lor. Bucuria stîrnită de succesele acestor școli este mult știrbită, însă, de munca formală și de delăsarea unor învățători și profesori. Activitatea practică organizată la Casa de pionieri din orașul Oltenița, de pildă, este un exemplu de îndeplinire formală a sarcinilor. Deși Casa de pionieri este înscrisă la concurs, activitatea practică desfășurată aici cu pionierii pe parcela experimentală este o simplă practică meșteșugărească. Profesoara de științe naturale care conduce cercul tinerilor naturaliști nici nu știe, de fapt, ce urmărește prin culturile planificate, nu organizează niciun fel de experiențe. Lucrurile stau și mai trist la școala medie de băieți din Oltenița, unde, deși lucrează trei profesori de științe naturale, printre care chiar și metodistul cabinetului raional, parcela experimentală nici nu a fost arată pînă în ziua de 11 mai a.c. Alături de semănăturile frumoase ale gospodăriei anexe, pălămida de 20 de cm de pe parcela experimentală arată că pe aici nu au fost niciodată nici profesorii de științe naturale, nici directoarea școlii.

Îndreptîndu-și atenția în primul rînd asupra parcelelor experimentale ale școlilor din raion, cum era și firesc, de altfel, tovarășul Chirită, șeful secției de învățămînt, a neglijat controlul școlii medii din Oltenița.

Învățînd din realizările și lipsurile constatate pînă acum, comisia constituită în raionul Oltenița pentru susținerea concursului privind cea mai bună parcelă experimentală trebuie să ia măsuri urgente, care să asigure participarea la concurs a unui număr cît mai mare de școli cu activitate rodnică, să creeze în rîndurile cadrelor didactice o vie preocupare pentru îmbunătățirea activității practice agricole cu elevii.

M. TUDOR

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

Anul acesta, lucrările consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice din școlile elementare, de 7 ani, medii, pedagogice, casele de copii și casele de pionieri se vor ține în zilele de 25, 26 și 27 august 1956. Consfătuirile raionale se vor desfășura în ședințe plenare, la care vor participa toate cadrele didactice, și în ședințe pe secții, la care vor participa cadrele didactice pe specialități.

În ședința plenară se vor prezenta referatele: „Învățămîntele anului școlar 1955—1956 și folosirea lor pentru ridicarea nivelului de pregătire al elevilor" și „Buna organizare a muncii de predare a lecțiilor — mijloc de preîntîmpinare a supraîncărcării elevilor". Primul referat va fi prezentat de șeful secției de învățămînt raionale, iar al doilea de un inspector școlar.

Discuțiile pe baza celor două referate vor avea loc în prima zi și în dimineața zilei a doua.

În secția claselor I—IV, precum și în secțiile pe obiecte se va dezbate referatul: „Buna organizare a muncii de predare a lecțiilor (la clasa sau specialitatea respectivă) — mijloc de preîntîmpinare a supraîncărcării elevilor". Referatul va fi susținut în după amiaza zilei a doua, după care vor urma discuții.

În secția instructorilor superiori de pionieri se va prezenta referatul: „Buna organizare a activităților pionierești — mijloc de preîntîmpinare a supraîncărcării elevilor".

Tot pe secții, în dimineața zilei a treia se vor discuta programele și manualele valabile în anul școlar 1956—1957, precum și planificarea calendaristică pe primul trimestru. În secția instructorilor superiori de pionieri se va discuta numai planificarea activităților pe primul trimestru.

Lucrările consfătuirilor se vor încheia în după amiaza zilei a treia, în ședințe plenare. Concluziile vor fi prezentate de șefii secțiilor de învățămînt raionale.

În ceea ce privește organizarea consfătuirilor raionale, secțiile de învățămînt vor respecta indicațiile date de Ministerul Învățămîntului în anii precedenți.

Prin internate, în preajma examenelor

Într-o sală de meditații, la școala medie nr. 10.

SE APROPIE EXAMENELE

Ultimele zile de școală se scurg pe nesimțite. Sîntem în preajma examenelor. Activitatea entuziastă din instituțiile de învățămînt scoate în relief apropierea acestui eveniment așteptat cu atîta nerăbdare, care va prilejui un bilanț al întregii munci depuse de elevi și profesori. Cadrele didactice își pregătesc cu seriozitate lecțiile de recapitulare, așa încît acestea să constituie o sintetizare a principalelor teme din programa clasei respective, să ajute tuturor elevilor să-și însușească pe deplin materialul studiat în decursul anului. Orele de meditație și consultație sînt dirijate către același scop: încheierea anului școlar cu un număr cît mai mare de elevi promovați, stăpîni pe cunoștințe temeinice. Conducerile școlilor cu internate sînt preocupate de crearea unei atmosfere cît mai favorabile muncii elevilor în timpul pregătirii examenelor. Liniștea necesară studiului, odihna, supraalimentația, supravegherea modului în care elevii își pregătesc lecțiile sînt condiții strict necesare în perioada cea mai grea, dar și cea mai importantă a anului școlar. O vizită prin cîteva din internatele școlilor din Capitală ne va arăta preocupările de care au dat dovadă unele direcții de școli în asigurarea acestor condiții.

CÎND MUNCA ESTE BINE ORGANIZATĂ

În sala de mese, spațioasă și curată, a școlii medii de fete nr. 16 din raionul 1 Mai, o parte dintre eleve iau masa. Se servește o mîncare substanțială și gătită cu pricepere, din care nu lipsește carnea. Mă adresez unei eleve, întrebînd-o de cîte ori pe săptămînă mănîncă carne. Mă privește foarte surprinsă, apoi îmi răspunde zîmbind, cu aerul pe care îl are un elev bine pregătit căruia profesorul îi pune o întrebare prea elementară.

— În fiecare zi, tovarășe.

Directoarea adjunctă, care ne însoțește, îmi explică:

— Problema alimentației elevilor stă în centrul preocupărilor noastre. Apoi, avem o achizitoare foarte bună, pe tovarășa Victoria Giosan, care nu-și încetează activitatea zilnică pînă ce nu aprovizionează internatul cu toate alimentele necesare.

Tovarășa directoare ne conduce în magazia de alimente și în cămara-răcitor, care este atît de bine aprovizionată cu carne încît seamănă cu un centru de desfacere a cărnii în plină activitate.

În internatul unei școli pedagogice

Ne găsim în internatul școlii pedagogice mixte nr. 3 din același raion. În general, școala este bine gospodărită. Bucătăria și sala de mese sînt întreținute în condiții de perfectă igienă. În cabinetul medical, elevilor debili li se fac injecții cu vitamine, pentru a-i fortifica.

Mîncarea servită elevilor din internatul școlii pedagogice mixte nr. 3. nu este însă întotdeauna substanțială. În ultimele săptămîni, baza alimentației elevilor a fost constituită mai mult din fasole și cartofi. Carnea e un aliment rar întîlnit în bucătăria internatului. Administratorul școlii susține că întîmpină greutăți, deoarece secția comercială a raionului 1 Mai nu are suficientă grijă de aprovizionarea internatelor. Totuși, ne punem o întrebare: de ce la școala de fete nr. 10 din același raion, cămara este plină de alimente? Oare pe lîngă greutățile create de organizațiile comerciale locale nu este aici și o neglijență a personalului administrativ al școlii, la care se adaugă lipsa de control permanent din partea conducerii?

Grija pentru sănătatea copiilor

Încăperile luminoase ale infirmeriei școlii medii de băieți nr. 17, din raionul Tudor Vladimirescu, pot rivaliza cu sălile celui mai elegant sanatoriu. În cabinetul medical, dotat cu toate aparatele și instrumentele necesare, activitatea este în plină desfășurare. Elevii care cer consultații sînt înscriși în registru, iar observațiile consemnate în fișele lor personale. Dr. H. Bercovici, medicul școlii, a studiat condițiile de muncă ale elevilor, ocupîndu-se de igiena procesului de învățămînt. În cadrul acestor preocupări, dr. Bercovici recomandă regimul zilnic al elevilor conform structurii lor psiho-fizice. De curînd, el a vorbit părinților despre tulburările de vîrstă ale copiilor, dîndu-le indicații prețioase asupra atenției deosebite care trebuie să li se acorde acestora în timpul pubertății. Colaborarea între cadrele didactice și medicul școlii este permanentă, acesta participînd cu regularitate la ședințele consiliului pedagogic. În preajma examenelor de sfîrșit de an, personalul medical al școlii medii de băieți nr. 17 și-a intensificat activitatea astfel încît toți elevii să poată întîmpina examenele în condiții de perfectă sănătate.

SĂ ASIGURĂM ELEVILOR CONDIȚII OPTIME DE MUNCĂ

Preocupările arătate mai sus nu sînt aspecte izolate ale muncii școlilor în perioada care ne mai desparte de încheierea cursurilor. De pildă, la școala medie de băieți nr. 13, din raionul 23 August comitetul de părinți a hotărît să sprijine eforturile elevilor interni, în timpul examenelor, printr-un supliment de hrană acordat acestora din fondurile comitetului.

Dar pe lîngă aceste aspecte pozitive, mai sînt unele lipsuri care pot dăuna bunei pregătiri a elevilor pentru examene. Astfel, în internatul școlii medii de băieți nr. 17 multe dintre paturile elevilor interni nu au perne, fapt ce poate avea o influență nefavorabilă asupra odihnei elevilor.

Asigurarea condițiilor de hrană, de odihnă și de studiu din internate este o sarcină importantă a directorilor de școli în perioada sfîrșitului de an școlar și a examenelor. Aceștia, sub îndrumarea secțiilor de învățămînt, trebuie să găsească rezolvarea cea mai justă a tuturor problemelor de care depinde asigurarea condițiilor necesare în vederea unei bune desfășurări a examenelor.

V. ALEXANDRU

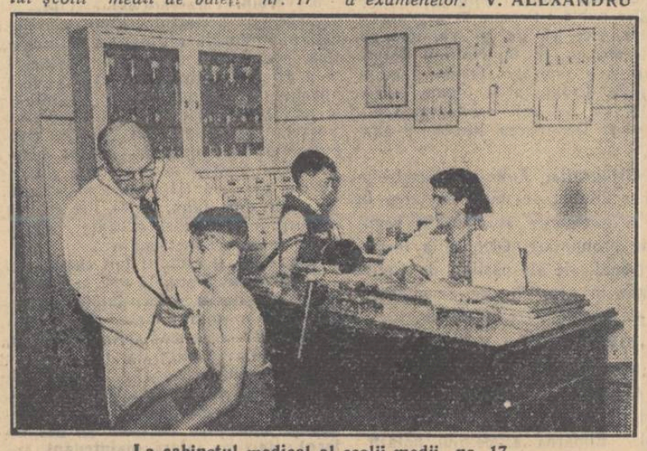

La cabinetul medical al școlii medii nr. 17.

Proiectul programei de limba franceză pentru clasele V-VII

In acest număr, „Gazeta învățămîntului" publică proiectul programei de limba franceză pentru clasele V—VII. Cadrele didactice sînt rugate să studieze cu atenție acest proiect și să comunice observațiile și propunerile pentru îmbunătățirea lui, pînă la 1 iunie a.c., Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Invățămîntului.

Notă explicativă

Scopul studierii limbii franceze. Studierea limbii franceze în clasele V—VII are un scop practic: după absolvirea clasei a VII-a elevii să poată citi și înțelege un text ușor în limba franceză, să înțeleagă limba vorbită și s-o poată folosi într-o scurtă convorbire asupra faptelor cotidiene de viață sau într-o scurtă corespondență scrisă. Această cunoaștere a limbii trebuie să constituie o bază suficientă pentru ca absolvenții claselor V—VII să-și poată complecta ulterior cunoștințele de limbă franceză, în școală sau singuri.

Cunoscînd limba franceză tineretul o va putea folosi ca o limbă auxiliară pentru pregătirea sa profesională, pentru lărgirea culturii sale generale, precum și ca un mijloc de cunoaștere a poporului francez, a luptei acestuia pentru pace și libertate

Indrumări metodice. In primul an elevii vor face cunoștință cu mecanismul elementar al limbii franceze, prin însușirea unui minim de vocabular din mediul înconjurător și din viața zilnică și prin învățarea formelor gramaticale elementare, care să le permită întrebuințarea corectă a acestui vocabular într-o exprimare simplă, orală și scrisă. Accentul principal va cădea pe pronunțarea corectă a cuvintelor. Elevii vor trebui să capete deprinderea de a citi și scrie. Toate aceste cunoștințe și deprinderi trebuie însușite paralel și concomitent, în cadrul aceleiași lecții, orice lecție formînd un întreg, un tot organic. Ulterior, vocabularul și formele de exprimare vor fi gradat îmbogățite.

Pronunțarea și citirea. Bazele pronunțării corecte se pun îndeosebi în primul an de studiere a limbii franceze. Profesorul trebuie să-i înarmeze pe elevi cu deprinderea de a pronunța just încă din primul ciclu de lecții al clasei a V-a, continuînd să se preocupe continuu de pronunțare, cu prilejul fiecărei lecții. Nu trebuie să se uite că o rostire corectă nu se poate căpăta decît prin exerciții îndelungate.

Primele 4 lecții vor fi exclusiv orale. In aceste lecții profesorul va pronunța cuvintele și propozițiile clar, tare și răspicat, odată cu prezentarea obiectului ori cu arătarea acțiunii respective — intuiția vizuală și auditivă jucînd un mare rol atît în înțelegerea cît și în fixarea vocabularului și a formelor de expresie. In lecțiile următoare, pentru pronunțarea anumitor sunete, diferite de cele din limba romînă (e, é, è, ê, u, vocale nazale etc.), se vor da indicații asupra așezării și mișcării organelor vorbirii. Pronunțarea dată de profesor va fi repetată de întreaga clasă și apoi verificată asupra cîtorva elevi, care vor reproduce pronunțarea cuvîntului ori a propoziției respective. După aceasta cuvîntul va fi scris pe tablă, dîndu-se și traducerea lui. Din mai multe foneme similare se va scoate o regulă de pronunțare și de citire și o regulă ortografică (dacă se merge de la pronunțare la semnul grafic prin care ea este redată).

In tot timpul anului școlar, lectura expresivă a profesorului va fi urmată de lectura textului, pe unități logice, de către elevi, cu care prilej se vor da și explicațiile de lexic ori gramaticale. Cuvintele vor fi scrise pe tablă, cu traducerea lor; de asemenea, se vor scrie pe tablă și expresiile ce conțin forma gramaticală care se analizează, scoțîndu-se apoi regula gramaticală respectivă.

După aceea urmează traducerea de către elevi a textului și fixarea, prin întrebări sau exerciții aplicative, atît a lexicului predat cît și a formelor gramaticale respective.

Lectura cu voce tare, nuanțată și just accentuată, întărește deprinderile de pronunțare corectă și este și un mijloc de verificare a înțelegerii textului. Elevii vor fi îndrumați să citească textul cu voce tare și acasă, în munca de pregătire individuală a lecției.

O dată cu verificarea pregătirii lecției predate anterior profesorul va controla și lectura și înțelegerea justă a textului. Dacă elevul pronunță greșit el va fi continuu corectat și i se va cere să repete imediat cuvîntul pronunțîndu-l just, după exemplul profesorului.

Pentru formarea și întărirea deprinderii de a pronunța corect precum și pentru îmbogățirea mijloacelor de expresie, este bine să li se ceară elevilor, din timp în timp, să învețe mici poezii ori scurte pasagii în proză din textele lecțiilor, după ce, în prealabil, s-au făcut repetate exerciții de pronunțare asupra textului respectiv și s-a verificat, în clasă, citirea expresivă, traducerea și justa înțelegere a textului.

Vocabularul. Vocabularul predat în primul an constă în deosebi din cuvinte, denumiri de noțiuni concrete și acțiuni uzuale. El va trebui bine fixat, folosindu-se în acest scop, cît mai des, repetarea lui prin: citire, traducere, exerciții de conversație, teme și exerciții scrise, traduceri din limba romînă în limba franceză.

In primele lecții, pentru denumirea obiectelor din imediata apropiere a elevului (obiectele elevului, ale clasei, din casă etc.), ca și a acțiunilor uzuale, se va folosi cît mai mult intuiția directă. De exemplu, vom prezenta cartea numind-o: „voici le livre". Vom spune: „j'ouvre la porte", „je ferme la porte", îndeplinind în același timp acțiunea respectivă. Pentru a asigura caracterul intuitiv al predării se vor folosi și în anii ulteriori gravurile și desenele obiectelor din manual, ori planșe, întocmite de elevi (de ex.: pentru arătarea orei, pentru denumirea culorilor, formelor etc.). Se poate da, chiar la începutul lecției, denumirea obiectelor din desen și a acțiunilor ce sînt arătate în el (vocabular cunoscut precum și vocabular nou dat de profesor, adică materialul lexical ce va intra în cuprinsul lecției respective), de preferință în scurte unități de vorbire (de ex.: l'ouvrier travaille, l'homme assis, le ciel bleu etc.).

Paralel cu folosirea intuiției se va da traducerea noțiunii din limba franceză în limba romînă sau invers, aceasta contribuind la fixarea cuvîntului respectiv prin asocierile de formă și conținut care se fac între noțiuni.

Cu prilejul explicării cuvintelor noi, acestea se vor scrie pe tablă: substantivele la singular, precedate de articolul hotărît, adjectivele la masculin singular, cu arătarea formei femininului, verbele la infinitiv.

Pentru fixarea vocabularului se va folosi, ca prim mijloc, conversația după chestionarele din manual. Profesorul poate să pună și întrebări suplimentare, care să ducă la repetarea expresiilor și a vocabularului predat în lecțiile anterioare. Vocabularul nou al fiecărei lecții va fi transcris de elevi în caietele de notițe. Elevii își vor putea întocmi și caiete-vocabular în care să înscrie în mod sistematic cuvintele nou învățate.

Cunoașterea vocabularului se verifică îndeosebi prin traducerea textului. Verificînd cunoștințele de vocabular profesorul nu trebuie să se mulțumească numai cu redarea de către elevi a cuvintelor luate izolat, ci să urmărească și folosirea și recunoașterea acestora în propoziții, concomitent cu aplicarea formelor gramaticale. De aceea, traducerea și, îndeosebi, conversația sînt mijloacele cele mai potrivite atît pentru fixarea cît și pentru verificarea cunoștințelor de vocabular. Exercițiile scrise: copieri, răspunsuri la întrebări, exerciții aplicative asupra formelor gramaticale folosind vocabularul textului lecției etc. — sînt de asemenea mijloace eficiente pentru însușirea și fixarea vocabularului.

Traducerea. Traducerea va fi continuu folosită ca un mijloc de fixare a vocabularului și de însușire a structurii limbii. Ea contribuie mult la însușirea conștientă a limbii străine și la înțelegerea mai profundă a structurii limbii romîne prin compararea formelor gramaticale și a expresiilor. In același timp, traducerea este și principalul mijloc de control al pregătirii și însușirii lecției de către elevi, căci prin ea se verifică cunoașterea vocabularului, înțelegerea construcțiilor și formelor gramaticale și înțelegerea textului în genere. De aceea li se va cere elevilor să traducă textul fiecărei lecții. In cadrul predării lecției noi, elevii vor traduce cu ajutorul profesorului, pe baza vocabularului nou explicat și a formelor gramaticale analizate.

Este bine ca elevii să traducă și exercițiile aplicative, pentru a se preîntîmpina tendința lor de a aplica mecanic regulile gramaticale învățate. Pentru aceasta, însă, este necesar ca aceste exerciții să fie întocmite pe baza lexicului cunoscut de elevi. Se vor da, de asemenea, la anumite intervale, exerciții de traducere a unor propoziții scurte din limba romînă în limba franceză, acestea fiind un mijloc foarte bun de fixare a vocabularului și a formelor gramaticale și de expresie.

Scrierea. Studierea ortografiei și înarmarea elevilor cu deprinderea de a scrie corect sînt organic legate de studierea pronunțării. Drumul de la pronunțare la scriere (sunet-semn grafic) și de la forma scrisă la pronunțare (semn grafic-sunet) trebuie parcurs concomitent cu prilejul fiecărei lecții în parte. De aceea, cuvintele prin care se exemplifică fonemul trebuie scrise în același timp și pe tablă și în caietele elevilor, pentru a se fixa modalitatea ortografică (semnele ori grupele grafice) prin care acel fonem este redat în scris. La fel se va proceda pentru forma sau construcția gramaticală și redarea ei scrisă (ortografia gramaticală), din care elevul va deduce regula ortografică.

Pentru fixarea ortografiei gramaticale, elevii vor putea alcătui în caiete scheme și tablouri gramaticale (forme de feminin, de plural, terminații verbale etc.).

Deprinderea scrierii corecte, dată fiind ortografia etimologică a limbii franceze, trebuie urmărită perseverent, efectuîndu-se la fiecare lecție exerciții de scriere pe caietul de teme. Acestea vor contribui și la fixarea cunoștințelor de vocabular și a formelor gramaticale. Ca exerciții pentru înarmarea elevilor cu deprinderea de a scrie corect se vor folosi: transcrierea cuvintelor noi, cu traducerea lor, la fiecare lecție; copierea a 3—5 rînduri de text; dictări de 2—3 rînduri, cel puțin odată la 2—3 lecții, și corectarea lor în clasă (prin scrierea pe tablă a formei corecte, prin schimb de caiete între elevi etc.); răspunsuri scrise la întrebări din chestionarul lecției sau formulate de profesor; traducerea din limba romînă în limba franceză a 2—3 propoziții; efectuarea în scris a unor exerciții aplicative asupra textului lecției.

Profesorul va avea grijă să nu împovăreze pe elevi cu prea multe teme.

Conversația. Conversația în limba franceză are drept scop să fixeze lexicul predat la o lecție și cunoașterea formelor gramaticale, să dezvolte deprinderile de exprimare ale elevilor.

Dacă elevul se exprimă greșit, el trebuie să fie imediat corectat. De asemenea, i se va cere să repete forma corectă, dată de profesor.

Conversația trebuie folosită chiar din primele lecții, sub forma cea mai simplă (de ex.: — Montre le crayon! — Je montre le crayon — Où est la porte? — Voici la porte etc.) și dezvoltată mereu, pe măsură ce se îmbogățește materialul lexical și cel gramatical. Pe măsură ce studiul limbii înaintează, nu trebuie să li se pună elevilor întrebări care cer ca răspuns simple afirmații sau negații, care nu cer elevului să gîndească ori duc la o simplă reproducere a unui pasaj din textul lecției. Elevii trebuie deprinși treptat să dea răspunsuri mereu mai complecte, reproducînd în ele cuvintele folosite în întrebare, într-o asociere simplă dar clară și cu o topică corectă (de ex.: As-tu ton livre de français? — Răspuns rău: — Oui. Răspuns bun: — Oui, j'ai mon livre de français).

Conversația trebuie folosită larg în toți anii de studii atît după predarea lecției noi, ca mijloc de fixare a cunoștințelor predate, cît și la verificarea pregătirii lecției acasă și la lecțiile de recapitulare și sintetizare a cunoștințelor. Ca aplicație, li se va cere elevilor, cît mai des posibil, să răspundă în scris acasă, la 2—3 întrebări din chestionarul lecției respective.

La lecțiile de conversație se pot pune și întrebări după tablouri sau gravuri, prin care să se recapituleze noțiunile însușite într-un ciclu de lecții.

Spre sfîrșitul clasei a VII-a elevii trebuie să poată reda în rezumate scurte și simple conținutul unor texte studiate. Alcătuirea unor astfel de rezumate va fi îndrumată prin întrebări ajutătoare de către profesor, pînă ce elevii vor putea să le facă și singuri.

Gramatica. Studierea gramaticii limbii franceze trebuie să-i facă pe elevi să înțeleagă formele de exprimare și construcțiile limbii franceze, să-i ajute să recunoască categoriile gramaticale și să le folosească în exprimarea orală sau scrisă.

Gramatica se studiază concentric, urmărindu-se totodată comparația cu noțiunile de gramatică însușite la limba maternă. Se va pleca întotdeauna de la forma gramaticală respectivă din limba maternă și se vor arăta asemănările ori deosebirile formelor sau categoriilor gramaticale corespunzătoare din limba franceză. (de ex. articolul hotărît este enclitic în limba romînă, dar proclitic în limba franceză; forme similare ale articolului nehotărît, ale adjectivului posesiv etc.).

Predarea cunoștințelor noi de gramatică trebuie bazată pe cunoștințele anterioare ale elevilor, verificate în prealabil.

Din exemplele luate din text, scrise pe tablă de profesor, și, eventual, din altele, date de el pe baza materialului lexical cunoscut de elevi, se vor stabili formele unei categorii gramaticale ori se va scoate o regulă gramaticală. Aceasta va fi formulată clar, cu ajutorul elevilor, prin întrebări puse în acest scop.

Studierea gramaticii trebuie strîns și organic legată de text, adică de expresiile concrete, de studierea lexicului, a pronunțării și a ortografiei. De aceea, nu se vor face lecții speciale ori exclusive de gramatică. Studierea gramaticii nu trebue să se desfășoare mecanic, bizuindu-se numai pe memorie, ci aplicat.

Pentru recapitulări, la lecțiile în care se sintetizează și se sistematizează cunoștințele de gramatică se va folosi compendiul gramatical de la sfîrșitul manualelor, organizat liniar, pe categorii gramaticale Acest compendiu trebuie folosit însă numai ca mijloc de informare sistematică, noțiunile de gramatică trebuind să fie legate în permanență de expresia în limba franceză, vorbită sau scrisă, pe baza materialului lexical cunoscut de elevi.

Explicațiile privind cunoștințele de gramatică se vor da în limba romînă. La lecțiile de recapitulare se vor folosi scheme recapitulative și tablouri sinoptice scrise pe tablă și reproduse de elevi în tablouri de format mare, ori în caietele de teme.

Cunoștințele de gramatică vor fi verificate aplicativ, prin traducere, prin exprimarea orală (în conversație) sau scrisă (exerciții și teme scrise), evitîndu-se reproducerea mecanică.

Exercițiile și temele aplicative. Numărul și volumul exercițiilor și temelor orale și scrise pentru munca individuală a elevului acasă, vor fi în raport cu nivelul clasei respective. Se va ține seama de necesitatea de a se evita supraîncărcarea elevilor. Aceste exerciții și teme pot fi orale sau scrise și au ca scop să fixeze cunoștințele predate la lecție, în clasă. Efectuarea lor va fi îndrumată printr-o pregătire suficientă făcută în clasă (arătarea procedeului de lucru, exemple etc.).

Exercițiile și temele pentru acasă vor urmări aplicarea orală sau scrisă a cunoștințelor de lexic și de gramatică predate la o lecție sau într-un ciclu de lecții (exerciții și teme recapitulative). Ele trebuie să ducă la adîncirea și consolidarea cunoștințelor predate. De aceea, trebuie folosite la fiecare lecție. (Se vor da la fiecare lecție unul sau cel mult două exerciții scurte de scris și unul oral sau invers).

Exercițiile sau temele vor fi alese din manual sau create de profesor, în funcție de necesitatea de a întări sau corecta anumite deficiențe constatate în clasa respectivă. Atunci cînd se constată la unii elevi deficiențe repetate, este bine să li se dea anumite exerciții ori teme recapitulative — din manual sau întocmite special de profesor — pentru a se înlătura rămînerea lor în urmă. Intocmirea temelor și exercițiilor suplimentare date acestor elevi trebuie bine îndrumată și verificată de către profesor.

La fiecare lecție profesorul trebuie să controleze dacă toți elevii clasei și-au efectuat temele. El poate realiza acest control și cu ajutorul unora dintre elevii mai buni verificînd apoi el însuși rezultatul prin sondaj.

Profesorul va corecta în clasă 3—5 caiete în fiecare oră de curs, odată cu verificarea pregătirii lecției anterioare. Se vor arăta greșelile făcute, forma corectă fiind scrisă pe tablă, pentru ca toți elevii să-și corecteze temele. La anumite intervale, profesorul va lua acasă, pentru control, caietele tuturor elevilor sau ale unei părți din colectivul clasei.

Cuvintele scrise greșit trebuie retranscrise de elevi în forma corectă

Verificarea cunoștințelor (ascultări orale și lucrări scrise de control). Verificarea cunoștințelor se va realiza prin controlul temelor scrise și orale efectuate acasă ca și prin ascultări orale individuale, la fiecare oră de curs, înaintea predării unei lecții noi. De asemenea, profesorul poate organiza o verificare frontală a clasei, prin scurte lucrări scrise, la anumite intervale ori după încheierea predării unui ciclu de cunoștințe, ca și controlul periodic, dinainte planificat și pregătit prin lecții recapitulative.

Toate aceste forme de control urmăresc să le formeze elevilor deprinderi de muncă regulată, conștiincioasă și ordonată, precum și să descopere și să înlăture deficiențele constatate în însușirea cunoștințelor.

Controlul oral individual asupra executării temelor date și pregătirii lecției anterioare care are loc în general, la fiecare oră de curs, trebuie să se extindă asupra unui număr de elevi cît mai mare cu putință, în limitele timpului disponibil planificat pentru aceasta în cadrul lecției. Această verificare va servi, în același timp, și ca o pregătire pentru predarea lecției noi. Ea nu trebuie însă să se reducă la o verificare superficială, ci să stabilească felul în care elevul aplică regulile ortografice (controlul temei scrise); dacă el citește corect, cu o pronunțare justă; dacă înțelege textul (verificare prin traducere și prin conversație), dacă și-a însușit vocabularul respectiv și-l poate folosi în exprimare; dacă a înțeles și poate aplica în exprimare cunoștințele de gramatică predate.

Pregătirea elevilor se apreciază prin note care vor fi comunicate fiecărui elev, odată cu scurte observații critice și îndrumările ce-i sînt necesare pentru pregătirea lecțiilor în viitor (procedeele pe care să le întrebuințeze, recapitulările ce-i sînt necesare, ori, după caz, teme suplimentare).

Lucrările scrise de control vor fi discutate în clasă, în ore special rezervate pentru aceasta, arătîndu-se greșelile comune cele mai frecvente și forma justă ce trebuia întrebuințată, deficiențele individuale ale unor elevi. Acestora li se vor da și îndrumări, așa cum s-a arătat mai sus.

Lecții recapitulative. Lecțiile recapitulative au drept scop să sistematizeze și să sintetizeze un ciclu de cunoștințe și, în același timp, să verifice nivelul la care au ajuns elevii, în vederea stabilirii măsurilor ce trebuie luate în caz de constatare a unor deficiențe. Recapitularea care va avea loc după un ciclu de lecții sau ori de cîte ori crede profesorul de cuviință, se va efectua fie asupra textelor lecțiilor recapitulative din manual, fie asupra textului unei lecții curente. Nu se pot organiza în mod izolat lecții de recapitulare numai a cunoștințelor de gramatică, de vocabular etc. Se pot însă accentua acele probleme a căror recapitulare se urmărește îndeosebi.

Lecțiile recapitulative finale (5—6 ore) se pot efectua fie asupra textelor de lectură și povestiri de la sfîrșitul manualului, fie asupra unor texte alese special de profesor în acest scop. In cadrul lor se vor face aplicații ale cunoștințelor de gramatică și de vocabular însușite de elevi în cursul întregului an școlar.

PROGRAMA

Clasa a V-a

(2 ore pe săptămînă — 66 de ore anual)

I. LEXICUL

In clasa a V-a, vocabularul care va fi învățat de elevi va trebui să cuprindă cele mai importante și uzuale cuvinte (noțiuni) din mediul înconjurător al elevului: obiectele elevului și cele aflate în clasă; forme, dimensiuni, culori; numerele cardinale și ordinale și operații aritmetice simple; timpul și împărțirile lui: ore, zile, luni; corpul omenesc, îmbrăcămintea; casa, încăperile și destinația lor; mobilierul; familia, rudele, formule de politețe, salutări; denumirea meselor principale (tacîmuri, mîncăruri, alimente); anotimpurile (aspecte generale ale vremii și naturii); principalele zile festive de peste an; strada, curtea, grădina (cîteva nume de flori, pomi, fructe; cîteva nume de păsări și animale domestice); ocupații zilnice ale elevului (toaleta, lecția în clasă, întoarcerea acasă, pregătirea lecțiilor, distracții, jocuri, sporturi, excursii); magazine, piață etc.

Se vor evita, pe cît posibil, expresiile idiomatice (galicismele) neintroducîndu-se decît cele mai uzuale (il y a, c'est etc.) și cele necesare pentru exprimarea stării vremii, orei, datei, adresei.

II. FONETICA

1. **Reguli de pronunțare și de citire.** Se va urmări pronunțarea corectă, prin metoda comparativă și prin arătarea așezării și mișcării organelor vorbirii pentru producerea diferitelor sunete. Vocalele **a, e, i, o, u, y**; noțiuni despre accente; vocalele închise și deschise. Noțiuni despre vocale nazale; cazuri cînd nu se face nazalizarea; pronunțarea diftongilor nazali: **-ien, ion** și **-oin.** Grupuri de vocale: **ai, au, ay, eau, ei, eu, oeu, oi, ou, oy.** Articularea consoanelor: consoanele finale surde și sonore; citirea terminațiilor: **-el, -er, -ier, -ez, -tion.** Pronunțarea consoanelor duble. Pronunțarea grupelor de litere: **ce, ci, ge, gi, ch, gn, gu, ill, pt, ph, qu, ti, th.** Noțiuni despre h mult și h aspirat. Trema, sedila. Eliziunea. Pronunțarea legată a cuvintelor (la liaison). Pronunțarea numeralelor. Denumirea literelor; alfabetul.

2. **Ortografia.** Folosirea apostrofului și a liniuței de unire. Redarea în scris a fonemelor studiate la regulile de pronunțare. Ortografia formelor gramaticale ale părților de cuvînt studiate, în variațiile lor de gen, număr și în conjugarea verbelor.

III. GRAMATICA.

A. Morfologia.

1. **Articolul.** Felurile articolului: hotărît și nehotărît, la singular și la plural. Elidarea articolului hotărît: **le** și **la** în **l'**. Reguli elementare de suprimare a articolului (deosebirea față de limba romînă), înaintea numelor proprii (de persoane și de orașe), la adresă, înaintea substantivului determinat de adjectivul posesiv.

2. **Substantivul.** Genul substantivelor. Formarea femininului, numelor de ființe și de ocupații ale ființelor: regula generală cu e mut: cousin — **cousine.** Formarea femininului substantivelor terminate la masculin în **er — ière** (écolier — ecolière, jardinier — jardinière). Substantive, nume de ființe, cu aceeași formă și cu forme deosebite pentru cele două genuri: élève, camarade; le père — la mère; le frère — la soeur etc). Pluralul substantivelor format cu s; regula generală; pluralul substantivelor terminate la singular în **s, x, z**; pluralul substantivelor terminate la singular în eau și al, le **tableau — les tableaux, le cheval — les chevaux etc.**; pluralul substantivelor: **oeil — yeux; travail — travaux; monsieur — messieurs.** Exprimarea **cazului genitiv** cu prepoziția **de** și cu articolele hotărîte contractate **du** și **des.** Exprimarea cazului dativ cu prepoziția **à** și cu articolele hotărîte contractate: **au** și **aux.**

3. **Adjectivul.** Adjectivul calificativ și acordul lui cu substantivul în gen și număr. Formarea femininului, regula generală cu **e** mut. Adjective cu aceeași formă la masculin și la feminin; cele terminate în **e** la masculin (propre, large). Femininul și pluralul adjectivelor **(blanc, bon, gros, beau, nouveau, vieux).** Formarea pluralului adjectivelor: regula generală în **s.** Pluralul adjectivelor terminate la singular în **-al** și al adjectivelor **beau, nouveau, vieux.** Adjectivul posesiv și adjectivul demonstrativ.

4. **Numeralul.** Numeralul cardinal pînă la o mie. Numeralul ordinal pînă la o sută. Exprimarea datei în limba franceză.

5. **Pronumele.** Pronumele personal subiect. Pronumele reflexiv (me, te, se etc.). Pronumele interogativ **qui, que.** Pronumele nehotărît **on.**

6. **Verbul.** Verbele **avoir** și **être** la prezentul și perfectul compus al indicativului. Forma afirmativă, interogativă, negativă. Verbele din grupa I-a și a II-a la indicativ prezent (forma afirmativă, interogativă și negativă) și perfectul compus. Modul imperativ. Verbele pronominale la aceleași timpuri. Verbele impersonale **neiger, pleuvoir.** Conjugarea la prezent a verbelor din grupa a III-a (cele mai uzuale: **aller, dire, faire, écrire, lire etc.,** în măsura folosirii lor în texte). Locuțiuni verbale impersonale: **il y a, c'est, il est..., il fait chaud etc.**

7. **Adverbul.** Formele cele mai uzuale ale adverbelor și locuțiunilor adverbiale (în măsura folosirii lor în texte). Adverbele de mod **(bien, mal, comment, vite)**; de afirmație **(oui, si)**; de negație **(non, ne... pas)**; de cantitate **(assez, peu, plus, beaucoup, moins, combien, très, encore)**; de loc **(ici, là, dehors, loin, près, en haut, en bas, en face)**; de timp **(alors, maintenant, aujourd'hui, hier, demain, jamais, toujours, quand, puis, tard, tôt, bientôt, a présent).**

8. **Propoziția.** Intrebuințarea prepozițiilor: **à, de, avec, chez, sous, sur, vers, pour, dans, en avant, apres, par, pendant, sans, devant, derrière,** pentru a arăta apartenența, dependența, locul, punctul de plecare, direcția.

9. **Conjuncția.** Felul conjuncțiilor. Conjuncțiile de coordonare și de subordonare **(et, mais, au, quand etc).**

10. **Interjecția:** ah! eh! bravos! vive! allons! attention!.

B. Sintaxa

1. **Propoziții simple**; subiect și predicat; acordul predicatului cu subiectul.

Distribuirea orelor.

Lecții orale introductive: **4 ore.**

Lecții pentru formarea deprinderilor de pronunțare, citire și scriere; **12 ore.**

Lecții de predare a cunoștințelor de vocabular și de gramatică: **32 de ore.**

Poezii, cîntece: **6 ore**

Lucrări scrise trimestriale și discutarea lor: **6 ore**

Recapitularea finală: **6 ore**

Total: 66 ore.

CLASA a VI-a

(2 ore pe săptămînă — 66 de ore anual)

I. LEXICUL

In această clasă, vocabularul însușit în clasa a V-a, se va îmbogăți cu cunoștințe de lexic privitoare la mediul social ambiant: Aspecte ale vieții zilnice în școală și în familie; orașul — clădiri, străzi, bulevarde, circulație, grădini, parcuri etc.; meserii și industrii (diverse meșteșuguri, aspecte ale muncii constructive în țara noastră, fabrici și uzine); comerțul de stat (librării, magazine de îmbrăcăminte, de alimente, piețe etc.); viața socială și culturală a orașului (edificii și monumente, instituții publice, școli, teatre, muzee, expoziții, cinematografe etc.); aspecte caracteristice ale vieții sătești de azi în țara noastră (gospodării agricole colective, cooperative sătești, viața culturală a satului, ocupații agricole, animale domestice, păsări de curte; anotimpurile și munca omului în legătură cu ele (la oraș și la țară), excursii, scurte povestiri, anecdote, poezii, cîntece.

II. FONETICA

1. **Reguli de pronunțare și de citire.** Pronunțarea corectă a fonemelor și fixarea regulilor de citire specifice limbii franceze (recapitularea, sistematizarea și complectarea noțiunilor învățate în anul precedent). Se vor da explicații asupra cuvintelor cu o pronunțare sau ortografie mai dificilă ori asupra excepțiilor întîlnite în texte.

2. **Ortografia.** Recapitularea și sistematizarea regulilor de ortografie uzuală, complectate cu exemple noi întîlnite în texte. Ortografia gramaticală a părților de cuvînt a căror studiere este indicată în programă, în flexiunea lor de gen, număr, mod, timp și persoană, prin modificarea desinențelor gramaticale respective.

III. GRAMATICA

A. Morfologia

1. **Articolul.** Recapitularea, sistematizarea și dezvoltarea cunoștințelor dobîndite cu privire la articolul hotărît și nehotărît, la elidarea articolului hotărît, la suprimarea articolului. Articolul partitiv.

2. **Substantivul.** Recapitularea, sistematizarea și dezvoltarea cunoștințelor însușite în anul precedent cu privire la formarea femininului substantivelor — nume de ființe sau ocupații ale lor; cazurile genitiv și dativ. Formarea femininului la substantive: Substantive cu aceeași formă la ambele cazuri (élève, enfant, artiste etc.). Regula generală: prin adăugarea unui e mut la masculin (cousin, roumain, français etc). Substantive cu forme deosebite la cele două genuri. Substantive terminate în **e** la masculin și care fac femininul în **esse** (maître, nègre etc). Substantive terminate în consoană și care fac femininul prin dublarea consoanei finale și adăugarea lui **e** (paysan, chat etc) sau prin schimbarea consoanei finale și adăugarea lui **e** (loup, époux etc.). Substantive terminate în **eur** la masculin, care fac femininul în **-eure** sau în **-euse** (supérieur, vendeur etc). Substantive terminate în **teur** la masculin, care fac femininul în **-trice** (directeur, spectateur etc). Formarea pluralului substantivelor terminate în **ou** la singular (cou, clou etc și bijou, caillou etc). Formarea pluralului substantivelor terminate în **al** la singular (journal, cheval etc și bal, festival etc). Formarea pluralului substantivelor terminate în **ail** la singular (détail etc. și travail, bétail etc). Formarea pluralului substantivelor **oeil, monsieur.**

3. **Adjectivul.** Recapitularea, sistematizarea și dezvoltarea cunoștințelor însușite în anul precedent cu privire la adjectivul calificativ și acordul lui cu substantivul; formarea femininului și pluralului (reguli generale); forme neregulate de feminin; adjectivele posesive și demonstrative. Adjectivele interogative **quel, quelle, quels, quelles.** Comparația adjectivelor.

4. **Numeralul.** Recapitularea, sistematizarea și dezvoltarea cunoștințelor dobîndite în anul precedent cu privire la numeralul cardinal și ordinal; exprimarea datei în limba franceză.

5. **Pronumele.** Recapitularea, sistematizarea și dezvoltarea cunoștințelor cu privire la pronumele personal-subiect, pronumele reflexiv, pronumele interogativ. Formele accentuate ale pronumelui personal și întrebuințarea lor. Pronumele personal-complement direct și indirect. Pronumele posesiv. Pronumele demonstrativ. Pronumele relativ și interogativ: qui, que, quoi.

6. **Verbul.** Recapitularea și sistematizarea cunoștințelor însușite în anul precedent cu privire la verbele auxiliare și verbele din grupa I-a și a II-a la indicativ prezent, perfectul compus și la imperativ; formele afirmativă, negativă și interogativă, verbele impersonale **neiger** și **pleuvoir** și cele mai întrebuințate verbe din grupa a III-a, folosite în textele din manual; locuțiunile verbale impersonale **il y a, c'est, il est.., il fait chaud etc.** Modul infinitiv prezent. Modul participiu (prezent și trecut). Conjugarea verbelor la modul indicativ, la timpurile imperfect, mai mult ca perfect și viitor. Diateza activă și diateza reflexivă.

7. **Adverbul.** Recapitularea, sistematizarea și complectarea cunoștințelor asupra adverbelor și a celor mai uzitate locuțiuni adverbiale de mod, de afirmație, de negație, de cantitate, de loc și de timp (în măsura folosirii lor în texte).

8. **Prepoziția.** Recapitularea și complectarea cunoștințelor însușite în anul precedent. Locuțiuni prepoziționale: **au milieu de, près de, autour de** etc.

9. **Conjuncția.** Recapitularea materiei din anul precedent. Rolul conjuncțiilor de coordonare și de subordonare.

10. **Interjecția.** Recapitularea materiei din anul precedent.

B. Sintaxa

Recapitularea cunoștințelor însușite în anul precedent cu privire la propoziția simplă, subiect și predicat, acordul predicatului cu subiectul, acordul participiului trecut conjugat cu auxiliarul être. Felurile propozițiilor: afirmativă, negativă, interogativă și imperativă. Numele predicativ (l'attribut) exprimat printr-un substantiv sau un adjectiv; acordul lui cu subiectul (comparația cu limba romînă). Noțiuni generale despre complementul substantivului (complément du nom) — atributul din l. romînă. Complementul verbului (complément du verbe) direct și indirect.

Distribuirea orelor

Lecții introductive: 6 ore

Lecții de predare a cunoștințelor noi: 36 ore

Lecții recapitulative trimestriale: 6 ore

Poezii, cîntece: 6 ore

Lucrări scrise trimestriale și discutarea lor: 6 ore

Recapitularea finală: 6 ore

Total . . . 66 ore

Clasa a VII-a

(2 ore pe săptămînă — 66 de ore anual)

I. LEXICUL

Cunoștințele asupra vocabularului întrebuințat în viața zilnică vor fi lărgite și complectate prin lecții în care se vor prezenta formele de exprimare uzuale: o călătorie cu trenul, cazarea la un hotel, luarea prînzului la un restaurant, vizionarea unui spectacol de teatru sau operă, vizitarea unui muzeu sau a unei expoziții, o excursie etc. Descrieri și narațiuni în legătură cu formele de viață și aspectele muncii la oraș (cumpărături la magazine, munca în fabrici și ateliere, plimbarea într-un parc, o manifestare sportivă etc.) și la țară (muncile agricole, aspecte și scene din viața satului etc.). Cîteva aspecte mai importante din trecutul și din viața de astăzi a poporului francez: din revoluția burgheză din 1789, Comuna din Paris, rezistența franceză în timpul celui de al doilea război mondial și lupta actuală a poporului francez pentru libertate și independență. Aspecte ale muncii de construire a socialismului în țara noastră și figuri eroice din lupta clasei muncitoare din R.P.R. și din Franța. Poezii, fabule, pentru educația estetică și moral-socială și imnuri (La Marseillaise, L'Internationale) și cîntece pentru tineret (Imnul F.M.T.D. etc.).

Se vor da, pe măsură ce se vor întîlni în texte, indicații asupra formării de noi cuvinte în limba franceză: substantive prin sufixele **-isme, -ée, -esse,** sau prin compunere, adjective prin sufixele **-ien, -ier (-ière)** sau din participiul prezent și trecut, verbe prin prefixele **en, de** și **re.**

II. FONETICA

1. **Pronunțarea.** Recapitularea și complectarea cunoștințelor privitoare la regulile de pronunțare și de citire predate în anii precedenți, insistîndu-se mai mult asupra formelor diferite de acelea ale limbii romîne (pronunțarea vocalelor nazale, pronunțarea lui **e mut,** a lui **e accentuat** etc.). Cuvintele cu o ortografie și o pronunțare mai dificilă sau care fac excepție de la regulile generale studiate vor fi explicate pe măsură ce se întîlnesc în textele respective.

2. **Ortografia.** Recapitularea, sistematizarea și complectarea regulilor de ortografie uzuală și gramaticală. Pentru ortografia gramaticală se vor da indicații asupra transcrierii variațiilor gramaticale morfologice și sintactice ale categoriilor și construcțiilor ce s-au studiat în anii precedenți ori care se predau la această clasă. In ceea ce privește ortografia uzuală, se vor da indicații asupra celor mai curente notări grafice ale sunetelor din limba franceză, cu exemple din lexicul cunoscut de elevi. De asemenea, se vor da indicații despre semnele ortografice și principalele reguli generale de folosire a lor.

III. GRAMATICA

A. Morfologia

1. **Articolul.** Recapitularea, complectarea și sistematizarea cunoștințelor asupra articolului hotărît și nehotărît și asupra suprimării articolului, precum și asupra articolului partitiv. Exprimarea în limba franceză a cazurilor din limba romînă. Inlocuirea articolului partitiv cu prepoziția **de.**

2. **Substantivul.** Recapitularea, complectarea și sistematizarea cunoștințelor privitoare la genuri; substantive cu aceeași formă la ambele genuri: **formarea femininului** (regula generală — cu e, cu esse, ère, eure, euse, trice); femininul substantivelor terminate în consoană; substantive cu forme deosebite la feminin; **formarea pluralului** (regula generală — cu **s**); pluralul substantivelor terminate la singular în **s, x, z, au, eau,** al celor terminate la singular în **al, ail** și **ou,** cu excepțiile respective la cuvintele cele mai uzuale: **bal, carnaval, festival, travail, bétail, bijou, chou, genou)**; pluralul substantivelor cu forme neregulate de plural **(ciel, monsieur, oeil).** Formarea pluralului substantivelor compuse (le wagon-restaurant, la basse-cour, la pomme de terre, le chemin de fer, la tire-bouchon, la garde-robe etc.)

3. **Adjectivul.** Recapitularea, sistematizarea și complectarea cunoștințelor privitoare la adjectivul calificativ și acordul lui la formarea femininului (regula generală — cu **e**); femininul adjectivelor terminate la masculin în **e,** în **er, eur, eux, teur** sau al celor terminate în consoană, care dublează ori schimbă consoana finală la feminin și adaugă e mut — cazurile cele mai uzuale — femininul adjectivelor **beau, nouveau, vieux, long, blanc, sec, frais. Formarea pluralului** (regula generală cu **s**). Pluralul adjectivelor terminate la singular în **s, n, al,** cu excepțiile cele mai frecvente — **final, glacial, idéal, natal**; pluralul adjectivelor **beau** și **nouveau**; comparația adjectivelor calificative, a adjectivelor posesive, demonstrative, interogative. Adjective nehotărîte: **autre, chaque, même, quelque, plusieurs, tout.** Adjective verbale: participiul trecut și prezent cu funcție de adjectiv. Comparația neregulată a adjectivelor **bon** și **mauvais.**

4. **Numeralul.** Recapitularea și sistematizarea cunoștințelor despre numeralul cardinal și ordinal; exprimarea datei în limba franceză. Inlocuirea numeralului ordinal cu cel cardinal (page 27, l'acte trois, numéro dix, Louis XVI etc.).

5 **Pronumele.** Recapitularea, sistematizarea și complectarea cunoștințelor asupra: pronumelui personal-subiect (formele atone și accentuate), pronumelor reflexive, pronumelor posesive, pronumelor demonstrative (formele simple și întărite), pronumelor interogative și relative (qui, que, quoi). pronumelui personal-complement. Pronumele relativ și interogativ: **lequel, dont.** Formele întărite de pronume interogativ **(qui est-ce qui, qui est-ce que, qu'est-ce qui, qu'est-ce que, est-ce que).** Pronumele nehotărît: **autre, plusieurs, tout (tous), quelque chose, autre chose, chacun, aucun, tel, personne, rien, nul, l'autre, quelqu'un** în măsura întrebuințării lor în texte. Pronumele adverbiale **en** și **y.** Locuțiunile de subliniere: c'est (ce sont)... qui (que) și întrebuințarea lor în limba franceză.

6. **Verbul.** Recapitularea și sistematizarea cunoștințelor. Grupele de verbe, conjugarea verbelor auxiliare și de gr. I, II și III: participiul prezent și trecut; indicativul prezent, perfect compus, imperfect, mai mult ca perfect, viitorul I; imperativul; forma afirmativă, negativă și interogativă. Diatezele activă și reflexivă; verbele impersonale; locuțiuni verbale impersonale **(il y a, il est..., il fait...).** Conjugarea timpurilor: perfect simplu, condiționalul prezent și trecut, subjonctivul prezent. Derivarea indicativului prezent plural, imperfectului și a subjonctivului prezent din participiul prezent. Derivarea viitorului I și a **condiționalului prezent** din infinitivul **prezent.** Derivarea imperativului din **indicativul** prezent. Diateza pa-

(Continuare în pag. IV-a).

LA LECȚIILE DE RECAPITULARE

Succese și lipsuri în repetarea fizicii

Cunoștințele însușite de către elevi în cursul anului școlar trebuie să fie clare, sistematice, strins legate de viața practică. Numai astfel elevii le pot folosi cu succes mai tîrziu, la studiu sau în munca productivă. In înarmarea elevilor cu asemenea cunoștințe are o mare însemnătate recapitularea de sfîrșit de an, care le dă acestora posibilitatea să capete o privire generală și unitară asupra întregului material studiat, să desprindă esențialul de amănunt și să lege între ele problemele fundamentale. Pentru a se ajunge la asemenea rezultate, profesorul trebuie să pregătească lecțiile de recapitulare cu pricepere și cu mult simț de răspundere.

Lecția recapitulativă de fizică despre „Legile curentului electric", predată la clasa a X-a „B" de la școala medie de fete din Focșani de către tov. Bălașa Ciornei a corespuns în mare măsură acestor cerințe. Lecția a fost bine condusă și repartizată just în timp. Intrebările nu s-au adresat numai memoriei elevelor, cărora le-ar fi rămas doar să reproducă paragrafele cărții, ci au făcut apel și la judecata lor, cerindu-le să motiveze dece fenomenele se produc așa și nu altfel, să arate cauza și legile pe baza cărora se desfășoară. De exemplu, s-a întrebat „De ce voltmetrul trebuie să aibă rezistența mare?" și nu „cum este rezistența unui voltmetru?", cum, din păcate, mai fac încă mulți profesori. In cursul rezolvării unei probleme, o elevă a obținut rezultatul parțial $R = 2/3\ \Omega$, pe care l-a calculat, ajungînd la $R = 0{,}66\ \Omega$. Cu ajutorul acestui rezultat eleva a calculat intensitățile în 3 ramificații ale curentului electric. Bineînțeles că, făcînd suma $I_1 + I_2 + I_3 = I$, rezultatul a fost cu 0,04 mai mic decît soluția din manual. Profesoara a întrebat elevele de ce s-a obținut acest rezultat, dacă problema a fost soluționată corect? Printr-o scurtă discuție, elevele au găsit cauza, ceea ce a dat profesoarei prilejul să arate rolul aproximațiilor în calculul problemelor.

O altă calitate a lecției a constituit-o faptul că profesoara s-a preocupat și de consolidarea deprinderilor practice ale elevelor. Pe măsură ce se desfășura lecția, cîte o elevă trecea la masa de lucru și realiza schemele de montaj despre care era vorba. In general, elevele au dovedit îndeminare la lucru. La rezolvarea celor două probleme care au fost cuprinse în lecția de recapitulare, elevele nu au fost lăsate să procedeze la rezolvare pînă ce n-au făcut mai întîi schema. Acest lucru prezintă o deosebită importanță, deoarece de cele mai multe ori, elevii rezolvă problemele formal și ajung la rezultate corecte numai din întîmplare. Astfel, dacă întîlnesc într-o problemă un U și un R, elevii scriu imediat $I = \frac{U}{R}$, fără să se întrebe dacă U și R dați se referă la același conductor sau nu. Executarea schemei și notarea pe ea a datelor înlătură un asemenea formalism, care duce la erori grosolane.

Cunoștințele elevelor despre legile Ohm și Kirchhoff, cu consecințele lor, au fost bine sistematizate. Lecția de recapitulare a fost urmărită cu mult interes de către eleve, deoarece avea un caracter de noutate față de felul cum a fost predată în timpul anului.

Aceeași grijă pentru o temeinică recapitulare a materiei se observă în lecțiile tov. C. Rusescu, profesor la școala medie de băieți din Focșani. La lecția recapitulativă despre „Structura atomului" s-a remarcat de la început înlănțuirea logică a ideilor și preocuparea profesorului de a stimula judecata elevilor. Aceștia și-au însușit în mod temeinic noțiunile de energie nucleară, defect de masă, reacție în lanț, fisiune.

Lecția de recapitulare predată de tov. Georgeta Virlan la clasa a VIII-a „B" a aceleiași școli, cu tema „Compunerea și descompunerea forțelor", a scos în evidență preocuparea continuă a profesoarei pentru o exprimare cît mai corectă a elevilor în răspunsurile pe care le dau, pentru legarea cunoștințelor de viață, de producție. De pildă, compunerea și descompunerea forțelor nu au fost tratate ca niște probleme abstracte, existente prin ele însîle, ci în strînsă legătură cu mașinile și procedeele tehnice la care se aplică. Elevul Cruceanu, care s-a evidențiat cu prilejul olimpiadei de fizică din acest an școlar, a analizat cu deosebită pricepere forțele care acționează asupra unei nave în mișcare.

S-a remarcat, de asemenea, la această lecție de recapitulare, un aspect pe care ar trebui să-l aibă toate lecțiile de acest fel. Este vorba despre unele complectări cu elemente noi, care să adîncească noțiunile predate anterior și să le contureze mai bine. In această lecție, elevii au rezolvat problemele în mod grafic, apoi profesoara le-a arătat cum pot folosi unele cunoștințe de trigonometrie pentru rezolvarea problemelor. S-au lucrat două probleme în legătură cu planul înclinat, utilizîndu-se funcțiile trigonometrice sinus, cosinus și tangentă. Desfășurarea întregii lecții s-a bazat pe o bună orientare metodică.

Nu aceeași grijă se observă, însă, pentru lecțiile de recapitulare la clasa a X-a „C" de la școala medie de fete, unde predă fizica tov. Elena Dumitriu. Lecția „Inducția electromagnetică" a arătat că, deși elevele dau răspunsuri corecte la întrebările puse de către profesoară, există încă multe deficiențe în desfășurarea acestei munci. In primul rînd lecția ținută de tovarășa profesoară nu a avut caracterul unei lecții de recapitulare finală, de sintetizare a materialului însușit anterior de eleve, ci a fost o simplă lecție de repetare a unei teme. Elevele au dovedit că au reușit să memoreze definițiile diferitelor noțiuni și legi cuprinse în această lecție. Nu s-a făcut însă nici o interpretare a fenomenelor, nici o aplicație a lor. Nu a existat o preocupare pentru legarea cunoștințelor teoretice de practică, pentru verificarea deprinderilor practice. In a doua jumătate a orei, s-a dus o discuție asupra energiei și puterii curentului, asupra cantității de căldură produsă de curentul electric, asupra legării elementelor în serie, paralel și mixt, asupra naturii curentului în solide etc., — chestiuni care nu aparțineau lecției de recapitulare a acelei zile. Ne întrebăm care este legătura organică dintre inducția electromagnetică și gruparea elementelor în serie, paralel și mixt etc., așa încît să fie incluse în aceeași oră de recapitulare? La fel, ne întrebăm: oare nu era mai bine să se fi discutat despre aplicațiile fenomenelor de inducție electromagnetică decît despre aplicațiile efectului termic al curentului electric?

La sfîrșit, tovarășa profesoară a anunțat tema lecției viitoare: „Despre alternatori și motor". Atît. Din cele expuse pînă aici, ne dăm seama că tov. profesoară consideră recapitularea doar ca o parcurgere într-un tempo mai rapid a aceleași lecții și în aceeași ordine ca la lecțiile curente. Materialul nu suferă nici o altă prelucrare în afară de prezentarea lui a doua oară, mai sumar, în fața elevilor. Asemenea încercări de recapitulare nu corespund scopului.

In general, recapitularea cunoștințelor de fizică la școlile medii din orașul Focșani are multe laturi bune, dar prezintă și unele lipsuri ce trebuie înlăturate. Nu peste tot există o preocupare permanentă de a sintetiza materia și a o înfățișa din noi puncte de vedere. Se respectă prea fidel firul lecțiilor curente. In timpul recapitulării nu se ține seama și de latura experimentală. Se folosește prea puțin tabla pentru fixarea problemelor principale ale temei. Recapitularea finală ar trebui să dea elevilor și prilejul de a întocmi unele tablouri sinoptice, care să fie folosite în pregătirea pentru examene.

Conf. univ. NICOLAE STANESCU

Probleme care trebuie avute în vedere

Răspunzînd la cîteva întrebări ale cadrelor didactice, dăm unele lămuriri în legătură cu organizarea lecțiilor de recapitulare.

La aceste lecții, aprecierea prin note a cunoștințelor elevilor nu trebuie să constituie un obiectiv principal. Preocuparea de a pune note elevilor transformă multe din lecțiile de repetare în lecții de apreciere și control. Faptul acesta are o influență negativă asupra rezultatelor repetării deoarece pedagogul nu poate acorda întreaga atenție sistematizării materiei și, în afară de aceasta, de teama notării elevii nu-și mai arată în mod deschis lacunele în cunoștințe, nelămuririle.

Aceasta, desigur, nu înseamnă că se poate renunța total la notare în lecțiile de repetare. Lecțiile de repetare trebuie să cuprindă o verificare cît mai succintă a materialului repetat în orele precedente, verificare cu care trebuie de altfel să se înceapă orice lecție de repetare. Pe baza acesteia se pot pune și note.

In perioada repetării e necesar să se rezerve loc și unor măsuri speciale de consolidare a priceperilor și deprinderilor. Conținutul și organizarea acestora vor fi diferite în funcție de caracterul materialului, de condițiile concrete ale muncii școlare.

Pentru a da cadrelor didactice un ajutor concret în recapitularea finală a materiei, redacția „Gazetei învățămîntului" a organizat în cursul săptămînii trecute o brigadă formată din profesori specialiști și metodiști pentru a asista la lecții de recapitulare în diferite centre ale țării. In cele ce urmează, dăm pe scurt observațiile pe care le-au făcut membrii brigăzii asupra acestor lecții, concluziile lor, precum și unele precizări în legătură cu anumite nelămuriri pe care le au învățătorii și profesorii în rezolvarea anumitor probleme ridicate de recapitularea de sfîrșit de an.

Pentru însușirea temeinică a limbii ruse

Colectivul profesorilor de limba rusă din orașul Birlad a discutat din timp metodele de recapitulare a cunoștințelor de gramatică și de literatură rusă predate în timpul anului școlar. Profesorii care au chibzuit serios asupra scopului și metodelor lecțiilor recapitulative au putut mobiliza clasele lor la o muncă interesantă și creatoare.

Astfel, tovarășa Ștefania Negură, profesoară la școala medie de fete, a realizat o grupare justă a lecțiilor în teme recapitulative cu caracter mai larg, mai general. La clasa a IX-a „A", de pildă, în tema „Lupta eroică a tineretului sovietic în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei" au fost grupate texte extrase din romanele „Tînăra gardă", de A. A. Fadeev și „Fericirea" de P. Pavlenko, texte studiate la lecțiile din timpul anului. In legătură cu această temă au fost alcătuite și lucrări scrise. La lecția recapitulativă, una dintre eleve a citit în fața clasei lucrarea. Discutîndu-i cuprinsul, elevele au tratat pe larg și conținutul temei. Apoi, tovarășa profesoară a organizat citirea selectivă a unor fragmente din textele studiate pentru lecție.

Datorită faptului că s-a pregătit temeinic, conștiincios, tov. Negură a putut să epuizeze pe de-a întregul, în cadrul unei ore, problemele pe care și-a propus să le discute cu elevele și a avut și posibilitatea să expună planul orei recapitulative următoare, cu tema „Clima și vegetația U.R.S.S. și R.P.R.", în care au fost grupate lecțiile „Pe vîrful muntelui" și „Clima și vegetația U.R.S.S.".

Și tov. Ecaterina Lavreniuc, profesoară la școala medie de băieți din același oraș, și-a întocmit cu grijă planul lecției de recapitulare a cunoștințelor despre substantiv și numeral la clasa a VIII-a. Urmărind consolidarea deprinderii elevilor de a aplica în practică cunoștințele însușite, ea le-a cerut să dea numeroase exemple de propoziții care să cuprindă substantive și numerale la diferite cazuri. De asemenea, le-a dat o dictare ca exercițiu de ortografie a numeralului. Este însă regretabil faptul că tov. Lavreniuc nu folosește suficient, în discuțiile ei cu elevii, limba rusă, deoarece în acest fel ea ar asigura fixarea unor cuvinte și expresii care se repetă la fiecare lecție.

Tov. Lavreniuc și-a pregătit mai superficial planul de recapitulare a unei lecții de lexic la clasa a X-a „B". Din cauza aceasta, deși elevii clasei sînt, în general, bine pregătiți, lecția s-a desfășurat nemulțumitor. E drept că s-a folosit o mare varietate de metode: elevii au povestit, au răspuns la întrebări, au citit, au făcut planul compunerii „Țara noastră participă activ la lupta pentru pace și prietenie între popoare". Oprindu-se însă prea puțin asupra fiecăreia dintre aceste forme, profesoara n-a putut valorifica niciuna din ele.

Cu totul inadmisibilă este metoda de recapitulare practicată de tov. Petre Koloșenko, profesor la cursul seral. Acesta a găsit potrivit ca acum, cînd trebuie sintetizată materia învățată într-un an întreg, să facă exerciții asupra consoanelor, cerînd elevilor să stabilească pe rînd natura consoanelor dintr-un cuvînt: surdă, sonoră, surdă, sonoră... De asemenea, tov. Koloșenko pune elevilor întrebări neclare. De pildă, pe un elev, care a găsit un complement direct exprimat printr-un substantiv la acuzativ, l-a întrebat: „Dar dacă ar fi la acuzativ și n-ar putea fi complement direct, ce trebuia să aibă?" Este de la sine înțeles că elevii n-au putut dezlega această întrebare-enigmă.

In concluzie se poate spune un adevăr des repetat și mereu actual: calitatea lecției depinde într-o măsură foarte mare de pregătirea profesorului. Și dacă acest adevăr este valabil pentru predarea lecțiilor curente, este cu atît mai valabil pentru cele recapitulative, care cer eforturi mai mari atît din partea pedagogului, cît și din partea elevilor.

Lector univ. LIUBOV PRANIȚCHI

Cînd lipsește îndrumarea

La școala medie mixtă din orașul Oravița, regiunea Timișoara, tovarășele profesoare Ana Crețu și Maria Doran au întocmit planuri judicioase pentru recapitularea lecțiilor de științe naturale. Desfășurarea recapitulării arată însă că tovarășele profesoare au încă nevoie de îndrumare în acest sens.

Lecția recapitulativă cu tema „Principalele plante de cultură și metodele de cultivare", predată de tov. Ana Crețu la clasa a VI-a „B" a început cu verificarea cunoștințelor elevilor asupra structurii principalelor organe ale plantei și a funcțiunilor lor, cunoștințe însușite de elevi în clasa a V-a. Procedînd astfel, profesoara a intenționat să repete și să sistematizeze cunoștințele de morfologie și fiziologie ale elevilor, care intrau în tematica lecției recapitulative. Utilizînd metoda conversației, punînd la dispoziția elevilor un bogat material intuitiv, tovarășa Crețu a asigurat o vie participare a elevilor la lecție. Aceștia au dat răspunsuri clare și precise asupra morfologiei și fiziologiei plantelor, dovedind o înțelegere conștientă a fenomenelor care conduc la concluzia că planta este un organism întreg, care crește și se dezvoltă.

După această verificare sistematică, ale cărei idei de bază au fost scrise pe tablă, tovarășa profesoară a trecut la recapitularea principalelor grupe de plante de cultură — și anume legumele și cerealele. Mai întîi ea a notat schematic pe tablă, fără participarea activă a elevilor, problemele pe baza cărora urmau să se desfășoare discuțiile și studiul individual: semănatul, încolțirea, creșterea și dezvoltarea, lucrările ce trebuie efectuate în scopul sporirii recoltei, înflorirea și fructificarea, coacerea și strîngerea recoltei. Ea a interogat apoi elevii, oprindu-se la pătlăgeaua roșie și la varză. Răspunsurile date de elevi au arătat că aceștia cunosc o serie de amănunte teoretice, ca numărul petalelor și staminelor la floarea de pătlăgea roșie, numărul frunzelor răsadului de varză cînd se transplantează etc. Ei nu cunosc, însă, probleme legate de practică, cum ar fi lucrările de întreținere ale acestor legume.

De altfel, tov. Crețu nu a găsit necesar să includă în schema trecută pe tablă și problema atît de importantă a cerințelor plantelor de cultură, pentru ca elevii să înțeleagă mai adînc unitatea indisolubilă dintre organismul plantei și condițiile ei de viață.

Din lipsă de timp, recapitularea cerealelor s-a desfășurat cu totul sumar. Dacă lecția ar fi fost organizată cu grijă, s-ar fi asigurat și timpul necesar recapitulării cerealelor, cu atît mai mult cu cît trebuia să se țină seama de importanța covîrșitoare a cultivării cerealelor în țara noastră. Lecția și-ar fi atins mai bine scopul dacă s-ar fi lămurit și sistematizat cunoștințele elevilor în legătură cu cerințele principalelor cereale cultivate în țara noastră față de sol și climă, cu modul de pregătire a terenului, cu metodele înaintate folosite în vederea semănatului, cu structura și particularitățile biologice ale acestor plante, cu lucrările de întreținere care asigură obținerea unor recolte îmbelșugate.

Tovarășa Maria Doran a început lecția recapitulativă „Înmulțirea plantelor", predată la clasa a V-a, cu verificarea cunoștințelor asupra organelor plantei, folosind metoda frontală. Fiecare elev avea pe bancă un număr de plante, ceea ce a permis o desfășurare mai bună a lecției. Ca și la clasa a VI-a „B", elevii au dat răspunsuri juste, dovedind că și-au însușit cunoștințele de bază. Și aici, însă, s-a observat o nepricepere sau lipsă de grijă în organizarea lecției. Pentru că s-a dat o extindere prea mare primei părți a lecției, problema înmulțirii plantelor a fost tratată sumar.

La ambele lecții a lipsit preocuparea pentru elevii rămași în urmă, pentru cunoașterea lacunelor pe care le au aceștia, în vederea ajutorării lor la orele de consultații.

La ambele clase s-a constatat, de asemenea, că elevii au ezitări în cercetarea materialului viu, ceea ce dovedește că nu sînt familiarizați cu acest material, din lipsa practicii pe terenul experimental școlar și la colțul naturii vii. Aceeași dovadă o face și faptul că în cursul recapitulării nu s-au făcut nici un fel de exemplificări în legătură cu cele observate la lucrările practice.

Tovarășele profesoare Ana Crețu și Maria Doran sînt cadre tinere, însuflețite de dorința de a preda lecții bune. Ele nu sînt, însă, îndrumate și sprijinite îndeajuns de organele de conducere, îndeosebi de metodiști. Metodistul de științe naturale al cabinetului raional nu mai predă lecții de științe naturale de cîțiva ani, așa că este rupt de problemele practice ale predării. Astfel se și explică faptul că la cercul pedagogic de specialitate nu s-a ținut în acest an școlar nici un referat în legătură cu activitatea practică a elevilor pe parcela experimentală. Metodistul de specialitate al cabinetului regional, care a vizitat în cîteva rînduri școlile din Oravița, nu a dat însă nici el îndrumări pentru activitatea practică și nici nu a urmărit cum se desfășoară această activitate. Altfel ar fi observat că, deși școala medie posedă o fermă în suprafață de circa 5 hectare, nu a organizat pînă acum un teren experimental.

Lipsa aproape totală a activității practice în cadrul predării științelor naturale la școlile din Oravița dovedește că organele de răspundere nu traduc încă în viață sarcinile trasate învățămîntului prin documentele Congresului al II-lea al P.M.R., de a se întări legătura școlii cu practica, cu producția.

Prof. LUCIA POPESCU

Mai multă atenție problemelor de metodică

In aceste săptămîni, profesorii școlii medii din Făgăraș se străduiesc să-și îmbunătățească munca, folosind pentru aceasta atît documentarea metodică prin studiul individual cît și schimbul de experiență prin interasistențe și în cadrul cercurilor pedagogice.

La discuțiile care au avut loc de curînd în cadrul cercului pedagogic al profesorilor de matematică asupra lecției deschise ținute la clasa a X-a „B" de către tov. Vasile Tăutu s-au ridicat o serie de probleme metodice interesante privind repartizarea temelor în perioada de recapitulare, metodica recapitulării chestiunilor teoretice, alegerea exercițiilor și problemelor etc.

Tovarășul Tăutu și-a început lecția recapitulativă de trigonometrie cu tema „Teorema cosinusurilor" prin revederea demonstrației ei. Elevii au demonstrat la tablă teorema, fără greșeli, pornind de la teorema lui Pitagora generalizată. După demonstrare au fost rezolvate două probleme care necesitau aplicarea ei. Elevii interogați au dat răspunsuri bune, dovedind că și-au însușit teorema cosinusurilor și știu s-o aplice în probleme simple. Lecția a oferit tuturor elevilor posibilitatea de a-și reaminti teorema cosinusurilor. La o lecție recapitulativă anterioară s-a revăzut teorema sinusurilor, iar într-o lecție următoare urma să se recapituleze teorema tangentelor.

Cu toate acestea, nu se poate afirma că lecția și-a atins scopul. Cum pe bună dreptate au remarcat, în timpul discuțiilor, profesoarele Elena Hanes și Eugenia Pantelimon de la școala medie de fete din Făgăraș, lecția nu a avut caracterul unei lecții recapitulative de sfîrșit de an. Ea ar fi fost o lecție bună în timpul anului școlar, cînd se verifică dacă a fost înțeleasă și însușită o teoremă demonstrată la lecția precedentă și care apoi este fixată prin rezolvarea de probleme simple, legate direct de teorema studiată.

Recapitularea chestiunilor teoretice în ultimele săptămîni ale anului școlar trebuie să se deosebească de predarea acestora în cursul anului prin aceea că trebuie să realizeze legături noi, să arate elevilor anumite laturi pe care ei nu le-au putut sezisa înainte de a avea o privire de ansamblu asupra întregului curs. Dacă în timpul lecțiilor obișnuite din timpul anului urmărim fiecare temă în parte, în perioada recapitulării finale accentul trebuie pus asupra unor teme mai mari, asupra materiei luate ca un tot, asupra legăturii diferitelor teme. In timpul recapitulării finale se pot trage anumite concluzii generale, se pot face anumite generalizări care nu au putut fi date în timpul anului sau asupra cărora nu s-a putut insista din lipsa unei priviri de ansamblu.

Din acest punct de vedere nu procedează just nici tov. Ioan Popa, profesor la secția serală a școlii medii de băieți din Făgăraș. La o lecție de geometrie ținută la clasa a VIII-a „A" el a revăzut cu elevii criteriile de asemănare a triunghiurilor. Elevii au demonstrat, cu ajutorul lui, criteriile al doilea și al treilea de asemănare. S-a lămurit ce înseamnă condiții necesare și suficiente de asemănare a triunghiurilor. Insă, pînă la sfîrșit, elevii nu au sezisat și nici nu li s-a atras suficient atenția asupra faptului că cele trei criterii de asemănare se demonstrează prin aceeași metodă: construirea unui triunghi auxiliar asemenea cu cel mai mare dintre triunghiurile date, demonstrarea faptului că acest triunghi este egal cu triunghiul mai mic din cele date și, în sfîrșit, concluzia că triunghiurile date sînt asemenea. Dacă faptul că cele trei criterii se demonstrează prin aceeași metodă ar fi fost lămurit mai amănunțit, dacă s-ar fi scos în evidență și legătura cu criteriile de egalitate, desigur că elevii ar fi putut înțelege mai bine etapele de demonstrație ale criteriilor de asemănare, le-ar fi reținut mai bine și nu ar fi fost necesară decît demonstrarea unuia dintre cele trei criterii, putîndu-se insista și asupra triunghiurilor dreptunghice.

In recapitularea finală a cunoștințelor de matematică are o mare însemnătate și alegerea exercițiilor și problemelor. In lecția deschisă pe care o ținut-o la clasa a X-a, tovarășul Tăutu a propus la început o problemă în care se cerea să se determine mărimea unuia dintre unghiurile unui triunghi ale cărui laturi aveau dimensiunile date. Problema se reducea la simpla înlocuire, în formulă, a unor litere prin numere. Problema a doua se referea la aflarea distanței dintre două puncte inaccesibile. La clasa a IX-a a secției serale, tov. Popa a dat o problemă de aplicație la teorema lui Pitagora, în care se cerea să se determine înălțimea unui triunghi isoscel cu laturile cunoscute. Probleme simple de acest fel, dar cu alte date, au fost rezolvate însă de multe ori în clasă, în timpul anului școlar. Din această cauză, ele nu au adus nimic nou. Fără îndoială, este un principiu stabilit în matematică de a se porni în rezolvarea problemelor de la unele mai simple la altele mai complexe. Aceasta nu înseamnă însă de loc că trebuie să revenim mereu la aceleași probleme simple. In perioada de recapitulare finală — după cum, de altfel, s-a putut constata și la lecția tov. Tăutu, și la lecția tov. Popa — elevii ajung la un anumit bagaj de cunoștințe, la o anumită dezvoltare a gîndirii care le permite să rezolve unele probleme mai complexe, bazate pe materia studiată în întreg anul școlar. In această perioadă, problemele sînt cu atît mai utile, cu cît rezolvarea lor necesită îmbinarea unui număr mai mare de cunoștințe.

Tov. Tăutu nu a antrenat în muncă întreaga clasă; de multe ori unele concluzii au fost trase de către profesor, cu toate că și elevii ar fi putut ajunge la ele. Stimularea activității tuturor elevilor în timpul orei reprezintă o problemă de seamă de importantă nu numai prin faptul că asigură atenția tuturor elevilor dar și prin aceea că dă tuturor posibilitatea de a înțelege mai bine chestiunile analizate. Tov. Tăutu n-a ținut însă seama de acest fapt.

Și la lecțiile tov. Popa s-au putut observa unele deficiențe metodice. Din dorința de a fi cît mai explicit și, poate, dintr-o lipsă de încredere în posibilitățile elevilor, el a pus uneori întrebări care conțineau în ele însele răspunsuri. De asemenea, nu a dat suficient răgaz elevilor pentru a analiza o problemă nouă, astfel încît s-o poată rezolva ei înșiși. Fără să dea ei însuși răspunsul, profesorul trebuie să creeze premizele necesare ca elevii să poată duce problema pînă la capăt, cu forțele lor proprii.

Cu toate aceste lipsuri care, desigur, pot fi înlăturate în urma schimbului de experiență ce se realizează în cadrul cercului pedagogic, tovarășii Tăutu și Popa obțin, datorită străduinței lor, rezultate frumoase în muncă. Elevii lor își însușesc materia prevăzută în programă, dau dovadă de interes pentru studierea matematicii și sînt dornici de a-și însuși această știință.

M. SCHEIN

Munca profesorilor de literatură

Munca intensă și plină de roade a profesorilor de limba română din orașul Rîmnicu-Sărat dovedește pe deplin dorința acestora de a-i înarma pe elevi cu cunoștințe temeinice și de a încheia cu bune rezultate anul școlar. In această perioadă, grija lor este îndreptată cu deosebire spre recapitularea finală a materiei.

Pentru ca recapitularea să se poată desfășura în cele mai bune condiții, profesorii de limba română de la școala medie nr 1 și de la școala medie nr. 2 din acest oraș și-au planificat lecțiile de recapitulare din timp, chiar și la clasele unde materia n-a fost încă parcursă în întregime. Cele mai multe dintre planurile de recapitulare întocmite de profesori sînt clare, sistematice și cuprinzătoare. Ele indică problemele esențiale ale fiecărei lecții recapitulative, precum și schemele sau tablourile sinoptice care trebuie folosite. In unele planuri de recapitulare însă, cum sînt, de pildă, acelea ale tovarășilor profesori D. Crăciun și C. Nistor de la școala medie nr. 1, apar și probleme neesențiale. Temele de recapitulare din aceste planuri sînt formulate uneori cu totul superficial, indicînd numai numele unui singur scriitor despre care se va discuta la lecție.

Mulți dintre profesorii de limba română din Rîmnicu-Sărat țin lecții de recapitulare care-și ating pe deplin scopul. Astfel, tov. C. Nistor, profesor la școala medie nr. 1, a predat cu succes la clasa a VI-a lecția recapitulativă: „Creația folclorică". Pentru ca elevii să-și fixeze trainic în memorie materialul parcurs, el a scris pe tablă, pe măsură ce lecția s-a desfășurat, ideile, faptele sau formele gramaticale cele mai semnificative, astfel încît la sfîrșitul lecției tabloul sinoptic scris pe tablă ilustra problemele esențiale din conținutul lecției.

Și tov. I. Săndulescu, profesor la aceeași școală, a desfășurat cu rezultate bune o lecție predată la clasa a VII-a, cu tema „Evocarea trecutului de luptă pentru libertatea patriei în poezia lui Alecsandri, Eminescu și Coșbuc". In cadrul acestei lecții s-au dus discuții în jurul operelor „Dumbrava Roșie", „Scrisoarea III-a" și „Pașa Hassan", pe care elevii le-au recitit, în prealabil, acasă. Ei au comparat aceste opere, asociind sau deosebind aspectele lor fundamentale. De pildă, visurilor de cotropire ale lui Albert al Poloniei, Baiazid și Pașei Hassan li s-a opus pe rînd lupta dîrză a voievozilor Ștefan, Mircea și Mihai. N-a fost propriuzis o paralelă, ci lecția a avut permanent un punct de sprijin, din care s-au desprins apoi ideile ce luminează operele analizate. Planul scris pe tablă ilustra și el aceste trimiteri la aspectele comune.

Tovarășul profesor a stabilit în același timp și legătura dintre aspirațiile trecutului, exprimate în operele studiate, și felul în care aceste aspirații s-au realizat în zilele noastre, datorită luptei clasei muncitoare, în frunte cu partidul ei.

Elevilor li s-au pus întrebări din ce în ce mai complexe și li s-a cerut totodată motivarea răspunsurilor. Profesorul a intervenit în răspunsurile elevilor, complectîndu-le sau corectîndu-le, după cum era cazul.

Multe din idei au fost ilustrate de elevi cu citate, adeseori însă prea lungi. Versurile au fost uneori stilcite, iar profesorul n-a folosit în această împrejurare lectura selectivă, care ar fi corectat expunerea defectuoasă a elevilor. Cu toate aceste lipsuri, lecția a dus la rezultate apreciabile.

Cu pricepere își desfășoară lecțiile de recapitulare și tovarășul Victor Possea, profesor la școala medie de fete nr 2. De exemplu, lecția de recapitulare cu tema „Drama intelectualului în societatea capitalistă" a fost vie, dinamică și metodic organizată. Sistemul de muncă folosit de tov. Possea este cu totul diferit de acela folosit de tov. I. Săndulescu. Lecția sa a început cu enunțarea de către o elevă a planului tematic și a materialului indicat pentru discuția în jurul temei — romanele „Întunecare" de Cezar Petrescu și „Patul lui Procust" de Camil Petrescu. Din acest moment, profesorul a devenit, aparent, un factor secundar. Pe rînd, cîteva eleve au dezvoltat probleme din planul tematic. Expunerile lor au fost bogate, cursive. Elevele au exprimat cu multă expresivitate și ușurință ideile și faptele cuprinse în temă. Atunci cînd vreuna din ele se încurca, profesorul nu recurgea la ajutorul altora ci, pe baza unei întrebări suplimentare, căuta să restabilească drumul adevărat al expunerii.

In răspunsurile fiecărei eleve se puteau distinge două părți: faptele — povestite în aspectele semnificative și justificate de temă — și generalizarea lor prin concluzii privind evoluția personajelor. Figurile lui Comșa și Ladima au fost proiectate pe fundalul războiului, pe tabloul zugrăvind cu măiestrie interesele meschine ale profitorilor războiului, îngîmfarea lor patriotardă, speculațiile nerușinate ale afacerismului postbelic.

Răspunsurile celor mai multe eleve au dovedit că ele au înțeles tema și că știu să exprime ceea ce au înțeles.

La lecție au fost chestionate opt eleve, care în timpul anului școlar erau notate cu cinci, patru și trei. Așa dar, lecția nu s-a sprijinit pe „vîrfuri".

Lecția a urmat deci alt drum decît cel din lecția tov. I. Săndulescu. A fost analizat fiecare erou în parte, iar concluziile cu care s-a încheiat lecția s-au întîlnit într-un punct comun. Amîndouă lecțiile și-au întemeiat succesul pe cunoașterea temeinică de către elevi a operelor indicate în planul tematic. Această cunoaștere duce, practic, la două consecințe: pe de-oparte elevii înțeleg, odată cu faptele, logica interioară a dezvoltării acțiunii, reține expresii, își dezvoltă vocabularul, exprimarea, iar pe de altă parte pot generaliza mai ușor, se pot ridica mai lesne de la fapte la semnificații, asocieri sau concluzii pentru propria lor viață.

G. BELDESCU

METODE NEJUSTE

Secția de învățămînt a regiunii Ploești a organizat de curînd o brigadă de îndrumare și control pentru a cerceta modul în care a fost pregătită perioada de recapitulare la școlile din orașul Rîmnicu-Sărat și a ajuta cadrelor didactice în această muncă. Din brigadă a făcut parte și tov. C. Braga, inspector la secția de învățămînt a raionului Buzău.

Tov. C. Braga a dat dovadă, cu acest prilej, că este stăpîn pe problemele de specialitate și de metodică și că, deci, este competent, din acest punct de vedere, de a efectua munca de îndrumare și control. El a pierdut însă din vedere o problemă esențială pentru succesul deplin al acestei munci — și anume că ea nu presupune numai orientarea în problemele de specialitate, ci și multă răbdare, calm, tact și aprecierea cît mai obiectivă a celor constatate.

Astfel, asistînd la o lecție de recapitulare ținută de tov. profesor D. Răileanu la clasa a VI-a a școlii medii nr. 1 din Rîmnicu Sărat (lecție desfășurată, ce-i drept, la un nivel scăzut, cu multe lipsuri și erori științifice), tov. C. Braga a intervenit în mod nepotrivit pentru a corecta la tablă o greșeală științifică comisă de tov. profesor. O astfel de intervenție, desigur, nu poate constitui un ajutor eficient.

L-am sfătuit pe tov C. Braga să dea mai multă atenție acestei probleme, să caute căi mai juste de ajutorare a pedagogilor, pentru ca munca lui să poată înregistra rezultatele așteptate, iar pe tov. D. Răileanu, să privească cu toată seriozitatea munca sa cu elevii, pentru a-și cîștiga un prestigiu real în fața lor și a organelor de îndrumare și control.

I. MIREA

Cunoștințele de geografie ale elevilor

Elevele și elevii clasei a IX-a de la școala medie mixtă nr. 24 din București au terminat studierea geografiei țărilor lumii. Ei trec acum la o etapă nouă a muncii lor — recapitularea materialului învățat în decursul întregului an școlar.

Profesoara de geografie a acestei clase, tovarășa Lucreția Teodorescu, s-a preocupat îndeaproape de această problemă: ea a împărțit întregul material al cursului în trei teme mari. Prima temă cuprinde țările de democrație populară din Europa. Tocmai această temă a format subiectul lecției la care am asistat. Elevii au arătat așezarea acestor țări pe hartă, întinderea, reliefu și clima lor, rețeaua lor hidrografică. Referîndu-se la un alt grup de probleme ei au discutat despre economia țărilor de democrație populară, accentuînd faptul că în aceste țări se dezvoltă o industrie puternică, a cărei bază o constituie industria grea. Ei au subliniat, de asemenea, în mod just, că economia țărilor democrat-populare se dezvoltă planificat. Făcînd legătura cu problemele discutate anterior, elevii au arătat că, în dezvoltarea fiecărei țări democrat-populare există trăsături particulare, specifice, legate de așezare, de relief și de bogățiile naturale.

Elevii au dat dovadă de o cunoaștere temeinică a problemelor, în ciuda faptului că nu au avut la îndemînă manuale școlare. Ei s-au orientat bine la hartă, pe care profesoara le-a cerut să o folosească de fiecare dată.

Cu toate acestea, în desfășurarea lecției de recapitulare s-au manifestat și unele lipsuri, cu deosebire în ceea ce privește orientarea discuțiilor. Astfel, s-a insistat prea mult asupra problemelor privind geografia fizică, în defavoarea problemelor privitoare la viața economică; sub acest raport, o lipsă a constituit-o și faptul că nu s-a vorbit despre orînduirea social-politică a acestor țări, deși aceasta se împletește strîns cu economia, a cărei dezvoltare o determină. O consecință a acestei suprapreciere a elementelor de geografie fizică în raport cu cele economice și social-politice a constituit-o și faptul că însuși titlul lecției — „Țările din centrul Europei" — nu a fost formulat în mod just. Tema trebuia formulată „Țările de democrație populară din Estul și Sud-Estul Europei", pentru a se sublinia în primul rînd nu așezarea geografică, ci orînduirea lor social-economică și regimul politic.

In sfîrșit, ar fi fost necesar să se vorbească și de faptul că în țările de democrație populară, în afară de sectorul socialist — care are un rol conducător și hotărîtor — mai există și sectoare economice nesocialiste. Din felul cum s-au discutat problemele privind economia, ar rezulta că întreaga economie a țărilor democrat-populare este socialistă.

Participarea vie a elevilor la recapitularea materiei, la fixarea schemei în care se încadrează problemele, a arătat interesul lor pentru cunoștințele de geografie, pentru o înțelegere cît mai logică a fenomenelor studiate, ceea ce constituie unul din scopurile principale ale lecțiilor de recapitulare. Tovarășa Teodorescu a reușit să stimuleze acest interes și să imprime un caracter dinamic discuțiilor.

A. PETRIC

Despre organizarea și desfășurarea examenelor

Se apropie perioada examenelor de sfîrșit de an. Directorii școlilor, diriginții, cadrele didactice au datoria să asigure o cît mai bună organizare a muncii în această perioadă, să planifice cu grijă activitatea lor și a elevilor, astfel încît examenele să se desfășoare cu succes.

Pentru aceasta este necesar ca în fiecare școală să fie bine cunoscute toate instrucțiunile Ministerului Învățămîntului privitoare la datele cînd se vor ține examenele și la modul organizării lor.

În școlile elementare, de 7 ani și medii examenele de promovare, absolvire și pentru diploma de maturitate se vor da conform regulamentului examenelor aprobat prin HCM nr. 3557 din 1953, cu modificările aduse prin HCM nr. 678/1954 privitoare la reducerea numărului de examene în școlile de cultură generală.

Pentru buna organizare și desfășurare a examenelor cadrele didactice trebuie să studieze și să folosească instrucțiunile nr. 492/1954 publicate în „Gazeta învățămîntului", nr. 266/1954 (exceptînd punctele 2, 3a, 4, 5, 7, 10, 12, care nu se aplică pentru acest an școlar); instrucțiunile nr. 456/1955 publicate în Buletinul Ministerului Învățămîntului nr. 1 seria A din 1 martie 1955 (exceptînd punctele 4 și 5) și instrucțiunile nr. 12.420 din 20 mai 1955 pentru școlile medii clasice și secțiile clasice din cadrul școlilor medii.

Sesiunea de examene începe la 4 iunie și ține pînă la 23 iunie. Examenele scrise se vor da în următoarele zile: Clasa IV-a: limba română (lb. maternă) — 4 iunie; aritmetica — 6 iunie; anul pregătitor, cl. V: limba română (lb. maternă) — 6 iunie; clasa VI-a: aritmetica — 4 iunie; lb. română la școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale — 6 iunie; limba română (lb. maternă) — 8 iunie; clasa VII-a: lb. română (lb. maternă) — 5 iunie; algebra — 7 iunie, lb. română la școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale — 9 iunie; clasa VIII-a: algebra — 5 iunie: limba și literatura română (limba și literatura maternă) — 7 iunie; limba și literatura română la școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale — 11 iunie; clasa IX-a: algebra — 6 iunie; limba și literatura română la școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale — 8 iunie; limba și literatura română (limba și literatura maternă) — 11 iunie; clasa X-a: literatura română (limba și literatura maternă) — 11 iunie; clasa X-a: literatura română (literatura maternă) — 4 iunie; limba rusă — 6 iunie; geometria și trigonometria — 8 iunie; limba și literatura română la școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale — 12 iunie.

Subiectele pentru examenele scrise de promovare și de absolvire pentru clasele IV și VII se vor întocmi de colectivele de pedagogi din școală, vizate de directorul școlii. Subiectele sînt secrete, și de păstrarea secretului vor răspunde colectivul de pedagogi și directorul școlii.

Subiectele lucrărilor scrise — principale și de rezervă — la examenul pentru diploma de maturitate, atît pentru școlile de zi cît și pentru școlile serale, se întocmesc și se trimit școlilor de Ministerul Învățămîntului.

La școlile unde, în mod excepțional, se vor folosi subiectele de rezervă la lucrările scrise la examenul pentru diploma de maturitate, aceste lucrări se fixează în următoarele zile: literatura română (literatura maternă) — 16 iunie; limba rusă — 18 iunie; geometria și trigonometria — 20 iunie; limba și literatura română la școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale — 22 iunie.

La limba și literatura maternă, limba și literatura română, la școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale și la limba rusă, încheierea notelor anuale și finale se face potrivit instrucțiunilor de pe copertele cataloagelor școlare privitoare la complectarea și folosirea acestora.

Elevii claselor I—III nu dau examene. Învățătorul va încheia situația școlară a acestor elevi la terminarea cursurilor pe baza notelor obținute în timpul anului școlar. Elevii care obțin note anuale de cel puțin „3" la toate obiectele sînt declarați promovați. Cei care au obținut la limba maternă sau la aritmetică nota anuală mai mică de „3" sînt aminați cu încheierea situației la obiectul respectiv, primind teme pentru vară. La școlile minorităților naționale li se vor da acestor elevi teme pentru vară la două obiecte, dacă unul dintre acestea este limba română. Învățătorul va controla executarea acestor teme înainte de începerea anului școlar. Elevii care nu au executat aceste teme sau le-au executat nesatisfăcător rămîn repetenți.

Elevii clasei a X-a care au note anuale sub „3" la unul sau două obiecte și care nu sînt admiși la examenul pentru diploma de maturitate din sesiunea iunie vor putea da acest examen în sesiunea din august, după ce în prealabil vor fi examinați la obiectele amînate și dacă vor obține note de trecere.

Elevii din clasele VIII-X de la cursurile de zi care nu vor promova clasa la sfîrșitul anului școlar nu vor fi reînscriși la cursurile de zi în anul școlar următor, rămînînd să se înscrie la cursurile fără frecvență sau serale.

Și școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc din Ministerul Forțelor Armate vor ține examenele de promovare la aceleași date și în aceleași condiții ca celelalte școli serale. Elevii din clasa a X-a de la aceste școli vor da examenele la obiectele prevăzute pentru clasa a IX-a.

La școlile pedagogice, examenele de promovare și de stat se vor desfășura conform prevederilor Regulamentului de organizare și funcționare a școlilor pedagogice, și se vor ține astfel:

Examenul de promovare pentru anul IV începe la 4 iunie și ține pînă la 9 iunie inclusiv, iar examenul de stat începe în ziua de 14 iunie și durează pînă la data de 30 iunie inclusiv.

Lucrările scrise la examenul de stat se vor da în următoarele zile: 14 iunie — limba română (limba maternă la școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale); 18 iunie — limba rusă; 22 iunie — aritmetica; 25 iunie — limba română, la școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale. Pentru cazurile excepționale, în care urmează să se folosească subiectele de rezervă date de Ministerul Învățămîntului, se fixează următoarele zile pentru aceste lucrări: limba română (limba maternă) — 23 iunie; limba rusă — 26 iunie; aritmetica — 28 iunie; limba română la școlile pedagogice cu limbi de predare ale minorităților naționale — 30 iunie.

La școlile pedagogice de învățători, în semestrele 2 și 4 nu se dau examene la algebră. La școlile pedagogice de educatoare în limbile de predare ale minorităților naționale, în semestrul 8 se dă examen scris și oral la limba și literatura română. În semestrele 2, 4, 6 și 8 nu se dau examene la limba rusă la nici o școală pedagogică.

Indrumări cu privire la întocmirea biletelor pentru examenele de promovare la limba rusă în școlile de cultură generală — clasele V-IX

Examenele de promovare la limba rusă în clasele V-IX se dau pe baza biletelor alcătuite de către cadrele didactice. Pentru a veni în ajutorul acestora, dăm mai jos unele indicații în ceea ce privește alcătuirea acestor bilete.

Biletele pentru clasele V-VII vor cuprinde cîte trei probleme pentru verificarea cunoștințelor la lectură și gramatică și anume: 1) Citirea și traducerea unui fragment de 5-6 rînduri, din textele cuprinse în programa clasei respective, 2) Două sau trei întrebări legate de fragmentul citit, formulate în limba rusă, 3) O întrebare teoretică din materialul gramatical parcurs și analiza morfologică sau sintactică a unei propoziții (în funcție de programa clasei respective). In locul analizei gramaticale se poate da traducerea unei propoziții din limba maternă în limba rusă, pe baza lexicului cunoscut.

Biletele pentru clasele VIII-IX vor cuprinde de asemenea trei probleme și anume: 1) Citirea și traducerea unui fragment de 8-9 rînduri, din textele cuprinse în programa clasei respective. 2) Povestirea celor citite. 3) O întrebare teoretică din materialul gramatical parcurs și analiza morfologică a unei propoziții. In locul analizei gramaticale se poate da traducerea unei propoziții din limba maternă în limba rusă, pe baza lexicului cunoscut.

Problemele cuprinse în bilete, atît pentru clasele V-VII, cît și pentru clasele VIII-IX, trebuie să fie formulate în limba maternă a elevilor, așa încît aceștia să înțeleagă exact ce li se cere și să se poată concentra asupra răspunsului.

Recomandăm insistent ca, după ce răspund la problemele cuprinse în bilete, elevii să răspundă în limba rusă la 2-3 întrebări legate de viața de toate zilele, ca de exemplu:

Как тебя зовут? Сколько тебе лет? Какой у тебя номер билета? В каком классе ты учишься? На какой улице ты живёшь? Из какого ты города? /села/ Где работает твой отец? Твоя мать? Сколько человек в вашей семье? Какое сегодня число? Какой день? Где ты проведёшь летние каникулы? Какой спорт ты любишь? Чем ты будешь заниматься летом?

Biletele trebuie să cuprindă întregul material indicat în programă.

Legături tot mai strînse cu familia

— DIN SCRISORILE SOSITE LA REDACȚIE —

Legăturile cadrelor didactice cu părinții elevilor se întăresc neîncetat, ceea ce duce la îmbunătățirea continuă a instruirii și educării copiilor și tineretului.

Tov. CONSTANTIN IONESCU, directorul școlii medii de băieți din Huși, ne scrie că în programul casei raionale de cultură din Huși s-a introdus „carnetul pedagogic local", unde educatorii și părinții își împărtășesc experiența muncii lor cu copiii.

Tovarășii PETRE VIERU, de la școala de 7 ani din Vaslui și GRIGORE PREDA, directorul școlii medii din Corabia, ne fac cunoscute roadele strînsei colaborări dintre școală și familie. Cu ajutorul părinților, școlile orașului Vaslui au organizat cîteva serbări prin care și-au procurat fonduri pentru excursii. La școala medie din Corabia, cu ajutorul părinților, s-au făcut reparații capitale și curente și s-a îmbunătățit baza didactico-materială.

Tovarășul VASILE IRIMESCU, directorul școlii din Vatra Dornei — Argestru, ne arată că, prin sprijinul părinților, școala și-a organizat un muzeu bine înzestrat, a extins colțul naturii vii, a instalat difuzoare în sala de festivități.

Școala din satul Lunca Ilvei, raionul Năsăud — ne scrie tov. MIHAESE NICOLAE, directorul acestei școli — avea puțin material didactic. Cu ajutorul părinților s-au confecționat acum materiale care contribuie mult la predarea citit-scrisului.

Tov. ILEANA BELCESCU, profesoară la școala medie de fete din Botoșani, ne scrie că elevele Minon Elena și Galan Maria nu frecventau cursurile regulat, fapt care atrăgea după sine goluri mari în cunoștințele lor. Cadrele didactice și membrii comitetului de părinți le-au vizitat la domiciliu și au stat de vorbă cu părinții lor. Ca urmare, aceste două eleve frecventează regulat cursurile și și-au îmbunătățit situația la învățătură.

In preajma încheierii anului școlar *)

Lecții în întreprinderi

In perioada recapitulării materiei trebuie să se acorde o mare atenție legării cunoștințelor de practică, de viață.

In scopul aprofundării noțiunilor cu privire la conservarea și transformarea energiei, elevii claselor a VI-a și a VII-a de la școala de 7 ani din satul Dăești-Urși, raionul Băbeni, regiunea Pitești, au vizitat mina de lignit, joagărul și moara din Cucești, precum și fabrica de marmeladă din Cîrstănești.

La mină, elevii au fost conduși prin galerii pînă la locul de extracție a cărbunelui. Aici ei au vorbit cu minerii fruntași, primind explicații cu privire la procesul de exploatare a lignitului. Intre elevi și mineri au avut loc discuții interesante, care au ajutat tinerii să înțeleagă mai bine procesul transformării energiei dintr-o formă într-alta. Cu acest prilej, elevii au recapitulat și cunoștințele cu privire la motoarele cu explozie, la alternatori, la dinam și la electromotor.

Elevii au putut vedea procesul de conservare și transformare a energiei și la fabrica de marmeladă din Cîrstănești, unde au observat modul de funcționare a motoarelor cu aburi și a celor cu explozie.

După aceste vizite, în clasă, elevii au putut recapitula mai temeinic cunoștințele privitoare la transformarea energiei radiante în energie mecanică. Chiar și elevii mai puțin activi au devenit interesați, dornici să învețe cît mai multe lucruri.

ION STANCULESCU
corespondent

Măsurile secției de învățămînt a raionului Fălticeni

Secția de învățămînt a raionului Fălticeni a organizat de curînd o consfătuire cu directorii școlilor din raion pentru a dezbate împreună problemele legate de recapitularea finală a materiei. Consfătuirea a început cu o lecție recapitulativă deschisă de istorie, la clasa a VII-a. Lecția a fost susținută de tov. C. Brînzaru, profesor la școala medie de băieți din Fălticeni.

După lecție a fost prezentat un referat în care s-a arătat importanța recapitulării pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice. S-a subliniat, în mod deosebit, care sînt condițiile necesare unei lecții pentru a-și putea atinge scopul, precum și modul în care trebuie organizată recapitularea în perioada încheierii cursurilor.

Discuțiile și întrebările care au avut loc pe marginea lecției și a referatului au contribuit în mare măsură la lămurirea principalelor probleme cu privire la recapitulare. Directorii au comunicat cadrelor didactice, în cadrul ședințelor consiliilor pedagogice, concluziile consfătuirii.

V. POPA
corespondent

Intensificarea muncii de îndrumare și control

In acest an școlar, inspectorii secției de învățămînt din raionul Gilort au desfășurat o activitate intensă, datorită căreia nu a rămas nici o unitate școlară care să nu fie vizitată de cel puțin 2—3 ori.

In perioada recapitulării materiei, secția de învățămînt a organizat un control riguros asupra tuturor unităților școlare din raion. Astfel, au fost constituite, cu sprijinul metodiștilor voluntari ai cabinetului pedagogic raional, două brigăzi de control.

Brigăzile au constatat că, în general, nivelul de cunoștințe al elevilor este superior celui din anii precedenți. In multe clase și chiar școli nu sînt elevi rămași în urmă la învățătură. Așa stau lucrurile, de pildă, la școlile din comunele Lihulești, Vierșani, Negoești, Prunești-Albeni și altele, unde cadrele didactice au muncit organizat și perseverent, luptînd pentru asigurarea unei frecvențe de sută la sută și pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe adînci și temeinice.

I. V. BERCA-Albeni
corespondent

★ Materiale primite în cadrul concursului organizat pentru corespondenții voluntari.

Proiectul programei de limba franceză pentru clasele V-VII

(Urmare din pag II)

sivă. Intrebuințarea verbelor semiauxiliare: **aller, venir, faire,** urmate de un infinitiv.

7. **Adverbul.** Recapitulare, sistematizare și complectare. Adverbele și locuțiunile adverbiale de mod, afirmative, negative și de cantitate. Adverbe și locuțiuni adverbiale de loc și de timp. Formarea adverbelor de mod din femininul adjectivelor cu sufixul **ment.** Comparația regulată a adverbului, comparația adverbelor **bien, mal, peu, beaucoup.** Adverbe interogative: **quand, où, d'où, pourquoi, comment, combien.**

8. **Prepoziția.** Recapitularea, sistematizarea și complectarea cunoștințelor despre prepozițiile și locuțiunile prepoziționale cele mai întrebuințate. Intrebuințarea cu sens diferit a celor mai uzuale prepoziții (**à, de, pour** etc), după locul lor în textele studiate.

9. **Conjuncția.** Recapitularea, sistematizarea și complectarea cunoștințelor despre conjuncțiile și locuțiunile conjuncționale cele mai întrebuințate (conj. coordonatoare și subordonatoare). Locuțiuni conjuncționale ce se construiesc cu subjonctivul, în măsura folosirii lor în textele studiate.

10. **Interjecția.** Recapitularea, sistematizarea și complectarea cunoștințelor despre interjecțiile cele mai întrebuințate.

B. Sintaxa

I. **Sintaxa propoziției.** Recapitulare și sistematizare a cunoștințelor despre propoziția simplă. Felurile propoziției: afirmativă, negativă, interogativă și imperativă. Subiectul. Predicatul. Acordul predicatului cu subiectul. Acordul participiului trecut conjugat cu auxiliarul **être.** Numele predicativ (l'attribut) și acordul său cu subiectul. Complementul substantivului (le complément du nom — atributul din limba română) și complementul verbului (le complément du verbe — complementul din limba română) direct și indirect. Acordul participiului trecut conjugat cu auxiliarul **avoir.** Introducerea lui **pas** cu cuvinte cu sens negativ: **aucun, nul, jamais, rien, personne, point. Ne... plus** și **ne... que** (afirmația limitativă). Inversiunea subiectului în propoziția interogativă directă (**veux-tu ?**). Interogația cu locuțiunea **est-ce que,** prin forma afirmativă cu ton interogativ, ori prin interogația indirectă, fără inversiunea subiectului (**est-ce que tu viens ? tu viens ? Je te demande si tu viens**). Complementul circumstanțial de mod, timp, loc, cauză și scop (recunoașterea lor prin analogie cu limba română).

II. **Sintaxa frazei.** Recunoașterea formelor sintactice ale frazei prin analogie cu cele din limba română. Propoziția principală și subordonată. Coordonarea propozițiilor în frază. Felul subordonatelor: relative (atributive), completive și circumstanțiale. Intrebuințarea lui **si** condițional prin comparație cu limba română: cu prezentul indicativului în loc de viitor, cu imperfectul indicativului în loc de condițional prezent, cu mai mult ca perfectul indicativului în loc de condițional trecut.

Sintaxa frazei se va studia numai ca aplicații pe texte pentru recunoașterea formelor și construcțiilor asemănătoare cu cele din limba română, fără a face obiectul unei predări a formelor particulare din limba franceză, cu excepția construcției cu **si** condițional, care se va preda ca o aplicație în exerciții de traducere din limba română în limba franceză sau invers.

Distribuirea orelor

Lecții introductive:	6 ore
Lecții de predare a cunoștințelor noi:	36 ore
Poezii, fabule, cîntece, imnuri:	8 ore
Lecții recapitulative trimestriale:	4 ore
Lucrări scrise de control și discutarea lor:	6 ore
Recapitulare finală:	6 ore
Total...	66 ore

De la Direcția Miliției Capitalei

Să ferim copiii de accidente de circulație

In ultima perioadă s-au produs în Capitală mai multe accidente de circulație, suferite de copii. Astfel, la data de 25.IV.a.c., copilul Cinghea Dragomir, din strada Filimon Sîrbu nr. 8, jucîndu-se cu alți copii pe Șoseaua Alexandriei, a voit să traverseze șoseaua în fugă. Din cauza neatenției lui, a fost lovit de un autovehicul și proiectat pe caldarîm.

O altă consecință a jocului copiilor pe străzi a fost accidentul suferit la data de 27.IV.a.c., de copilul Angelescu Gheorghe, din Calea 13 Septembrie nr. 78. Jucîndu-se cu alți copii pe partea carosabilă a pieții Puișor, el a fost lovit de un autocamion.

A mai fost accidentat copilul Cioacă Gheorghe, de 12 ani, domiciliat în strada Eroina de la Jiu nr. 6, care la data de 26.IV.a.c. se juca cu mingea pe strada Drumul Serii, împreună cu alți copii. La apropierea unui autovehicul, unul din copii a trimis mingea dinspre stînga spre dreapta străzii, iar cînd copilul Cioacă a fugit să ajungă mingea, s-a lovit de aripa dreaptă din față a autovehiculului. El a suferit fracturi multiple ale piciorului stîng, fiind necesară imobilizarea sa în aparat ghipsat.

Aceste fapte determină Serviciul Circulației din Direcția Miliției Capitalei să apeleze și pe această cale la cadrele didactice, chemîndu-le să acorde importanța cuvenită supravegherii și instruirii copiilor asupra modului cum trebuie să se comporte pe străzi și în vehicule pentru a fi feriți de accidente de circulație. Pericole de accidente, ca acelea arătate mai sus, se creează ori de cîte ori copiii se joacă pe partea carosabilă a străzilor sau nesocotesc regulile de circulație. Din păcate, mai ales jocul copiilor pe străzi a devenit, odată cu îmbunătățirea timpului, foarte frecvent, favorizînd astfel producerea de accidente.

Cadrele didactice pot să aducă o contribuție însemnată la evitarea unor asemenea pericole, instruind pe copii asupra principalelor reguli de circulație pe care trebuie să le cunoască și să le respecte. In afară de aceasta, cadrele didactice au datoria să îndrume și pe părinți în această privință, cerîndu-le să dovedească grija necesară față de comportarea copiilor pe stradă și în vehicule. Consfătuirile cu părinții elevilor pot constitui ocazii din cele mai potrivite pentru a discuta problema cunoașterii și respectării de către copii a regulilor de circulație, pentru a-i face conștienți de consecințele grave la care îi expune nerespectarea acestor reguli.

Cadrele didactice au datoria de a-i ajuta pe copii să-și însușească o temeinică educație cetățenească în privința respectării regulilor de circulație și această datorie trebuie îndeplinită cu conștiinciozitate și simț de răspundere.

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

Calea pentru bunele relații franco-sovietice este deschisă

La 15 mai au sosit la Moscova, în vizită oficială, primul ministru al Franței, Guy Mollet și ministrul de Externe, Christian Pineau.

Opinia publică sovietică și franceză, precum și oamenii iubitori de pace din toate țările lumii salută cu bucurie vizita conducătorilor francezi în Uniunea Sovietică. Acest eveniment este apreciat ca începutul unei noi etape în relațiile dintre Franța și Uniunea Sovietică. In același timp, nu este greu de înțeles că importanța vizitei oamenilor de stat francezi la Moscova, a convorbirilor cu conducătorii sovietici va depăși cadrul relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Franța, contribuind la obținerea unor noi succese în dezvoltarea politicii de coexistență pașnică între state.

Popoarele Uniunii Sovietice și poporul francez sînt legate printr-o veche și sinceră prietenie. La baza acestei prietenii au stat întotdeauna factori reali, interese comune, legături economice și culturale care au folosit amîndor țări. Prietenia tradițională dintre popoarele celor două țări s-a întărit în lupta comună în cele două războaie mondiale. După cum se știe, în ciuda învățămintelor istoriei, în anii de după cel de al doilea război mondial, relațiile dintre Uniunea Sovietică și Franța au fost umbrite. Impotriva intereselor și voinței poporului francez cercurile conducătoare franceze au aderat la grupări militare închise, îndreptate împotriva Uniunii Sovietice, renunțînd la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Aceasta a permis refacerea militarismului german, intensificarea cursei înarmărilor, agravarea situației internaționale.

Viața a demonstrat cu prisosință că înrăutățirea relațiilor dintre Franța și Uniunea Sovietică n-a adus nimic bun popoarele celor două țări. Comunitatea intereselor naționale fundamentale ale celor două țări dictează în mod imperios necesitatea unei colaborări permanente între ele.

Această colaborare este deosebit de necesară în vederea întăririi păcii în lume. Uniunea Sovietică și Franța sînt două din marile puteri cărora le revine o însemnată răspundere în rezolvarea principalelor probleme internaționale, în lupta pentru apărarea și întărirea păcii. Astăzi, cînd prestigiul unui stat în fața lumii se măsoară în primul rînd prin contribuția sa la întărirea păcii, colaborarea între marile puteri are o importanță excepțională.

In actualele condiții internaționale îmbunătățirea relațiilor sovieto-franceze este nu numai necesară ci și pe deplin posibilă. In interviul acordat recent ziarului francez „Le Monde", N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a arătat în modul cel mai limpede că „perspectivele de îmbunătățire a relațiilor dintre U.R.S.S. și Franța sînt foarte favorabile". In prezent nu există probleme care să poată constitui piedici de nerecut în calea dezvoltării prieteniei și colaborării între cele două țări. „Calea pentru bunele relații franco-sovietice — scrie „Pravda" — este deschisă".

Opinia publică mondială speră că în cadrul convorbirilor ce vor avea loc între oamenii de stat sovietici și francezi se va păși cu succes pe această cale.

Poporul romîn dorește din toată inima ca tratativele sovieto-franceze să aducă foloase atît popoarelor Franței și Uniunii Sovietice cît și tuturor popoarelor lumii.

„Cazul Herdegen"

Profesorul dr. Johannes Herdegen a trecut în ultimii ani prin grele frămîntări. Lăsîndu-se înșelat de propaganda americană că numai în Occident omul de știință și-ar putea, chipurile, dezvolta aptitudinile, el a trecut din R. D. Germană în partea de vest a Germaniei. Aceasta s-a întîmplat în noiembrie 1955.

Faptul că un cunoscut om de știință, profesorul Herdegen, membru al Camerei Populare a părăsit R. D. Germană a fost considerat drept un mijloc eficace de propagandă în favoarea „lumii occidentale libere". Intreaga mașină de propagandă din R. F. Germană s-a pus în mișcare. Ziarele au relatat în chip senzațional, cu mare zarvă, evenimentul.

Dacă pentru presa reacționară vest-germană „cazul Herdegen" a constituit o sursă de știri senzaționale, aducătoare de venituri, pentru profesorul Herdegen, fapta lui a însemnat o sursă de mari greutăți și nenorocuri.

Cea dintîi greutate — n-a găsit de lucru. Omul de știință, dr. Johannes Herdegen a cunoscut astfel o jalnică existență cu cartelă de șomer, fiind nevoit să-și ducă zilele prin lagărele de refugiați.

Dacă de activitate științifică nici nu putea fi vorba, dacă n-a putut găsi un mijloc cinstit de a-și cîștiga existența, profesorul Herdegen a fost supus, în schimb, unor umilințe demne într-adevăr de „lumea liberă". Organizațiile americane și vest-germane de spionaj l-au interogat fără încetare. La procesul de la Karlsruhe a fost silit să depună împotriva Frontului Național al Germaniei Democrate și a Partidului Comunist.

Această situație a fost edificatoare. Profesorul Herdegen și-a dat seama că locul lui este în R. D. Germană, la profesiunea sa, acolo unde se poate bucura de toate condițiile pentru a lucra pentru progresul științei germane, pentru întărirea R. D. Germane, unde poate să lupte activ pentru unificarea Germaniei ca stat democrat și iubitor de pace.

La sfîrșitul lunii aprilie anul acesta, ziarele germane își informau cititorii că profesorul Herdegen s-a întors în R. D. Germană. El s-a convins, prin propria și amara sa experiență, unde există adevărata libertate de creație pentru omul de știință.

Este ușor de înțeles că întoarcerea profesorului Herdegen în R. D. Germană a făcut să scadă entuziasmul ziarelor vest-germane. Ele au început să scrie cu oarecare jenă despre „cazul Herdegen".

De ce s-a întors profesorul Herdegen în R. D. G.? Această întrebare pare a preocupa în mod serios presa reacționară din Republica Federală Germană. „Frankfurter Allgemeine", bunăoară, era de părere că vina o poartă numai și numai faptul că în Republica Federală e „prost orînduită" primirea refugiaților. Ziarul cerea să se dea atenție „refugiaților de vază". Surprinderea ziarelor vest-germane este însă numai aparentă.

Oricît s-ar încerca să se ascundă adevărul, pentru poporul german și pentru opinia publică mondială apare din ce în ce mai limpede că este vorba de deosebirea principială a situației din cele două state germane.

INFORMAȚII

Asociația pentru cultură fizică și sport „Știința", în colaborare cu Comitetul orășenesc al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt-București, organizează în perioada 25 iunie — 31 august 1956, 5 tabere de odihnă pe timp de cîte 12 zile fiecare, la Cabana Asociației „Știința" din masivul Leaota. Aceste tabere se organizează în vacanța de vară, în serii consecutive de cîte 80 de persoane și vor avea, în afară de programul de odihnă, program de excursii în împrejurimile cabanei și în masivul Leaota. Seriile se vor succeda între 25 iunie — 6 iulie; 9 iulie — 20 iulie; 23 iulie — 3 august; 6 august — 17 august; 20 august — 30 august.

Taberele se organizează pe cont propriu, iar costul, pentru o persoană, va fi în jurul sumei de 250 lei. In această sumă sînt cuprinse cazarea și hrana (compusă din 3 mese pe zi). Tovarășii care vor face excursii de o zi în masiv vor primi în acest timp hrană rece. Cantina cabanei va servi doritorilor mese în plus sau bufet rece, contra cost.

Inscrierile se fac prin comitetele sindicale raionale pentru salariații din învățămîntul elementar și mediu, iar pentru salariații din învățămîntul superior prin comitetele sindicale din instituțiile respective.

Informații suplimentare se pot lua de la Comitetul Sindical Orășenesc-București str. Sf. Apostoli nr. 14.

★

Institutul pedagogic din București organizează în zilele de 25, 26 și 27 iunie a.c. o consfătuire cu absolvenții. Programul consfătuirii va cuprinde referate și comunicări ale absolvenților privind munca lor la catedră, precum și unele conferințe și consultații ale cadrelor didactice din institut.

Participanților li se asigură deplasarea și găzduirea gratuit. Cei care doresc să participe la consfătuire sînt invitați să se înscrie printr-o carte poștală adresată Institutului pedagogic din București, Șoseaua Panduri 90, Comisia pentru organizarea consfătuirilor cu absolvenții. Pe cartea poștală vor indica numele și prenumele, secția absolvită, anul promoției, precum și adresa exactă, spre a li se putea trimite la vreme foaie de drum. Inscrierile trebuie să ajungă la Institut pînă la 5 iunie a.c. Cei care se vor înscrie după această dată nu vor mai putea beneficia de înlesnirile acordate celorlalți participanți.

★

In vederea întocmirii unei colecții de cîntece pentru copiii preșcolari, educatoarele din țară și profesorii de muzică sînt invitați să trimită cîntece pentru copiii preșcolari, compuse de ei, pe adresa: Institutul de perfecționare a cadrelor didactice, str. Spiru Haret nr. 12, raionul Gh. Gheorghiu-Dej — București.

BIBLIOGRAFIE

A apărut NATURA, organ al Societății de științe naturale și geografie din R.P.R., anul VIII, nr. 1, ianuarie—februarie 1956.

In cuprins:

*** * * Documentele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, călăuză prețioasă pentru naturaliștii, geologii și geografii din R.P.R.**

*** * * Asociația oamenilor de știință din R.P.R.**

C. PAUNESCU: Solurile forestiere din regiunea de dealuri și munți în lumina cercetărilor contemporane

T. MORARU: Note de drum și impresii de la congresul de geografie din Moscova

V. CUCU: Seminarul internațional de geografie de la Aligarh India

I. PIȘOTĂ: Cîteva observații hidrologice asupra lacului Bilea și bazinului hidrografic Bilea-Hîrțișoara

I. RESMERIȚĂ și E. PAPP: Contribuții la studiul creșterii liniare și a conținutului în substanțe proteice la cîteva ierburi furajere.

B. JITARIU și M. OLTEANU: Rădăcina, ramificațiile ei și solul

N. ȘANTA: Evoluția fiziologiei ruse

CH. DARWIN: „Originea speciilor" — capitolul al IV-lea. „Selecția naturală sau supraviețuirea celor mai apți" (urmare din nr. 6/1955)

A. RĂDOI: Indrumări pentru cercetări economico-geografice de teren asupra orașului

M. POENARU: Despre existența viperei negre în regiunea din jurul orașului Roman

I. BACANU: Prezența lui Elephas Brimigenius la Merișani-Pitești

E. PANIGHIANȚ: Plantele de apă, importantă sursă de materie primă

SATIRĂ și UMOR

METAMORFOZA

Ce este metamorfoza nu trebuie, cred, explicat prea mult. De asemenea, nici vieițuitoarele care cunosc în existența lor metamorfoza nu trebuie amintite aici. Și aceasta cu atît mai mult cu cît nu este vorba ca în rîndurile de față să fac vre-un scurt tratat de zoologie. Departe de mine asemenea intenții. Totuși, vreau să scriu despre metamorfoză. Despre o metamorfoză oarecum neobișnuită.

Iată despre ce este vorba:

Școala elementară din comuna Cireșanu, raionul Mizil, are o cancelarie. Nimic neobișnuit pînă aici. Așa ar spune oricine ar vizita școala și ar vedea cancelaria sus-amintită în timpul zilei. Dar dacă vizitatorul ar pierde trenul, trebuind să rămînă peste noapte la Cireșanu...

Să ne închipuim scena:

...S-a înserat. In școală s-a cuibărit liniștea, care pare mai izbitoare după ce ore în șir clasele, culoarele, curtea, totul frămîntase de vioiciunea nestăvilită a zecilor de băieți și fete. Invățătorii sînt acum pe la casele lor, elevii de asemenea. In școală se mai vede doar o singură lumină: la ferestrele cancelariei.

Vizitatorul bate grăbit în ușă și intră sigur în cancelaria în care fusese de cîteva ori în timpul zilei. Dar, deodată, rămîne țintuit în prag. In mijlocul încăperii nu mai este masa lungă, înconjurată de scaune ci... o saltea. Intr-un colț, pe măsuța unde era condica de prezență, pe o lampă cu gaz sforăie o crăticioară cu mîncare. Iar învățătorul Dumitru Mircea, atîrnîndu-și haina într-unul din cuiele care susțin gazeta de perete, se pregătește să-și îmbrace pijamaua...

Ienat, crezînd că a greșit camera, vizitatorul se scuză și iese. Dar pe ușă stă scris categoric: „Cancelarie". Și omul, cu un nou curaj, bate iar și intră...

Incetul cu încetul, confuzia se lămurește. Invățătorul Dumitru Mircea, zîmbind amar, cu aerul omului care a văzut multe, povestește totul. Lipsit de sprijin pentru a-și găsi o cameră în sat, a fost „mutat" la școală, în cancelarie, unde doarme și își prepară, ca cea mai prețioasă gospodină, hrana de fiecare zi.

Aceasta este „metamorfoza" cancelariei școlii elementare din comuna Cireșanu, aceasta este explicația deplorabilă a unei întîmplări ce părea amuzantă. Fără îndoială că o asemenea metamorfoză este cu totul neobișnuită și nedorită.

Și totuși, o „metamorfoză" se impune. Aceasta în ceea ce privește atitudinea tovarășului Matache, președintele sfatului popular al comunei Cireșanu, față de problemele de viață ale cadrelor didactice. O „metamorfoză" este de dorit și la secția de învățămînt a raionului Mizil, care nu trebuie să cedeze atît de lesne condițiilor „obiective".

H. ȘAICU

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VIII Nr. 372 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 25 mai 1956

Citiți în pagina a 2-a:

- Proiectul programei de limba latină pentru clasele VIII-IX
- *In sprijinul participanților la* „LECTURILE PEDAGOGICE"

Al IV-lea Congres al matematicienilor romîni

de acad. Gr. C. Moisil

Cel de al IV-lea Congres al matematicienilor romîni, care va avea loc între 27 mai și 4 iunie la București, este un eveniment de mare importanță în viața noastră culturală.

Dezvoltarea științelor matematice la noi are un trecut care nu poate fi neglijat. Numele lui C. Gogu, Spiru Haret, David Emanuel — primii noștri doctori în matematici — ale lui D. Pompeiu, Gh. Țițeica, A. Davidoglu, Traian Lalescu, creatorii școlii matematice din București, ale lui Al. Myller, care, împreună cu Vera Myller-Lebedev, S. Sanielevici și C. Popovici au creat școala din Iași, ale lui Th. Angheluță, A. Angelescu, N. Abramescu, Gh. Iuga și Gh. Bratu, care au întemeiat învățămîntul matematic la Cluj — sînt nume respectate de generația următoare.

Azi, știința noastră matematică se dezvoltă în institutele de matematici ale Academiei R.P.R. din București, Iași și Cluj, la baza de cercetări din Timișoara, la catedrele facultăților de matematică și fizică ale universităților din București, Iași și Cluj, precum și la catedrele institutelor tehnice superioare. In București, acad. S. Stoilov este mentorul activității matematice. Creator al teoriei topologice a funcțiilor de variabilă complexă, S. Stoilov este respectat și iubit de toți matematicienii din țară, care știu că renumele lui a depășit de mult granițele patriei noastre. La Iași, acad. Octav Mayer, geometru ale cărui lucrări de o perfectiune desăvîrșită poartă peste hotare faima țării noastre, conduce munca de cercetare în domeniul geometriei. Matematicile aplicate nu au avut decît puțini cercetători. Cu atît mai mult trebuie subliniat rolul lui V. Vilcovici în domeniul hidrodinamicii și aerodinamicii și al lui Octav Onicescu în domeniul calculului probabilităților.

Astăzi, o pleiadă de matematicieni lucrează în cele mai diferite domenii ale științei și lucrările lor sînt bine cunoscute în lumea științifică internațională. Acesta este motivul de bază pentru care matematicieni străini de prima mînă au ținut să participe la Congresul nostru. Veneratul Jacques Hadamard, în vîrstă de peste 90 de ani, va fi oaspetele nostru. Mari matematicieni care de mult au atins culmea gloriei, ca W. Blaschke, E. Bompiani, A. Denjoy, K. Kuratovschi, N. Obrescov, Mauro Picone, K. Popov, sau mai tineri, ca G. Alexics și I. Karamata, care ne-au mai vizitat țara, vor putea să aprecieze progresele făcute în ultimii ani. Alți oaspeți însemnați vin la noi pentru prima oară. Numărul oaspeților străini se apropie de o sută. Ei vor găsi la noi în țară o matematică amplu dezvoltată, un ansamblu de cercetări acoperind întreg domeniul acestei științe, de la cercetările de logică matematică și pînă la cele de matematici aplicate, fără a se neglija nici aspectul clasic, nici cel modern.

Grija partidului și guvernului pentru dezvoltarea științei noastre matematice dă roade bogate. La Congres se vor prezenta rapoarte asupra dezvoltării științelor matematice în țara noastră în ultimii 15 ani. Din ele reiese clar progresul făcut. Aceste rapoarte, care constituie două volume de peste 600 de pagini, dovedesc forța creatoare a poporului nostru și subliniază condițiile favorabile în care se dezvoltă știința în regimul de democrație populară.

Noi, matematicienii din R.P.R., ne mîndrim cu activitatea pe care am depus-o în munca de construcție a socialismului și știm că avem multe de învățat atît din contactul nostru reciproc, cît și din cel cu oaspeții străini.

Bun venit oaspeților sovietici

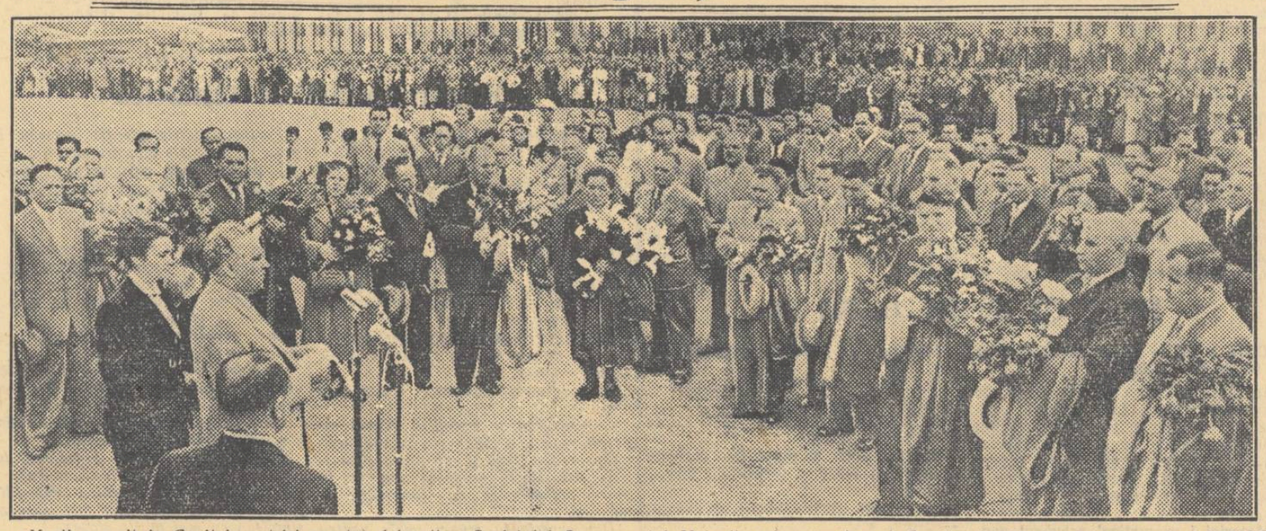

Marți a sosit în Capitala patriei noastre delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. care ne vizitează țara, la invitația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

La sosirea pe aeroport membrii delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. au fost salutați de către tovarășul C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, care a rostit o cuvîntare. A răspuns tovarășul F. R. Kozlov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., deputat în Sovietul Uniunii, prim secretar al Comitetului Regional Leningrad al P.C.U.S., conducătorul delegației.

Vizita delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. în patria noastră va contribui la strîngerea într-o și mai mare măsură a puternicelor legături de prietenie dintre popoarele sovietice și poporul romîn.

In clișeu: Un aspect de la sosirea delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Pregătiri pentru „Ziua Copilului"

Oamenii muncii din satul Chinciuș, raionul Tîrnăveni, fac multe pregătiri pentru ca toți copiii satului să se bucure de mărea lor sărbătoare — 1 Iunie. La sediul gospodăriei colective și la școală se organizează șezători, unde li se citesc copiilor basme și povestiri. Zilele trecute, copiii au ascultat basmul „Tugulea" și povestirea „Copiii colhozului". La șezători sînt prezentate și programe artistice, urmate de ghicitori și povestiri. Școlarii vizitează standurile de cărți din comună, împrumutînd cărți pentru a le citi acasă. In cinstea zilei de 1 Iunie, copiii din sat vor face o excursie la Tîrnăveni. Elevii școlii și copiii de la grădiniță pregătesc o șezătoare la care vor prezenta un program artistic alcătuit din cîntece, poezii, scenete și dansuri.

AUREL COSTEA
corespondent

O mărturie a muncii celor mici

In clădirea școlii medii „N. Bălcescu" din București s-a deschis de curînd, în cinstea „Zilei Copilului", expoziția lucrărilor practice executate de copiii din instituțiile preșcolare și de elevii școlilor elementare din raionul Gh. Gheorghiu-Dej.

Bilanț al unui an de muncă, expoziția înfățișează o mare varietate de obiecte: jucării, materiale didactice și obiecte de uz personal confecționate de copii sub îndrumarea atentă a educatoarelor și învățătorilor. Unele din obiectele expuse de cei mici sînt lucrări individuale cu temă dată sau cu temă la liberă alegere: o căsuță de carton cu acoperișul din semințe, un cocoș din pene combinate artistic, un iepuraș confecționat din boabe de fasole, mape cu desene după natură sau un peisaj de baltă cuprinzînd păpură, flori și chiar o barză din orzișor. Alte lucrări, cum este, de pildă, o curte țărănească executată de copiii de la grădinița din comuna Roșu, sînt produsul muncii în colectiv.

Copiii mai mari au expus obiecte lucrate la traforaj, șervețele, cordoane brodate cu desene românești, etajere, casete.

Toate aceste lucrări artistice la care se adaugă minunatul interior al unei case țărănești, din care nu lipsește nimic, de la strachina înflorată pînă la covorul oltenesc în miniatură, executat de colectivul educatoarelor, complectează cuprinsul expoziției cu care pe drept cuvînt se mîndresc copiii și cadrele didactice din raion.

ELEVII IN INTREPRINDERI

...Complexul C.F.R. „Grivița Roșie".

Elevii clasei a VIII-a a școlii medii de băieți nr. 4 pășesc în ordine, îndreptîndu-se spre atelierul de lăcătușerie. Unii vor termina suporturile de filieră, la care lucrează de cîteva săptămîni, iar alții, care le-au și terminat, vor efectua alte lucrări: un compas de trasat, o cheie fixă dublă etc.

In atelier, elevii își iau în primire trusa de scule și pornesc de îndată să-și continue munca întreruptă cu o săptămînă în urmă. Sînt preocupați să îndeplinească și chiar să depășească norma stabilită pentru efectuarea pieselor. Trasează cu atenție pe metal conturul piesei, după desenul întocmit în prealabil, sau măsoară cu șublerul dimensiunile piesei, pentru a nu depăși cotele stabilite în desen.

Ce a trezit oare interesul elevilor pentru munca în producție? Fără îndoială, în această privință a avut o mare însemnătate faptul că de la început li s-a dat să confecționeze lucruri utile. Chiar și prima piesă pe care au lucrat-o, dornul, a fost o piesă utilă. Aceasta stimulează interesul tinerilor, dorința lor de a lucra. Dacă-i privești însă la lucru, în atelierul de tîmplărie, pe elevii școlii medii nr. 23, vezi că ei muncesc fără prea multă însuflețire. Aceasta nu-i de mirare, căci, pentru a învăța să facă tăieturi sau găuri, li s-a cerut să execute aceste operații pe scînduri care nu au nici o întrebuințare, în loc să fi efectuat, de pildă, un suport de eprubete sau altceva. Metoda analitică, potrivit căreia elevul este pus să efectueze diferite operațiuni ca dăltuire, pilire, găurire, tăiere etc., fără alt scop decît acela de a căpăta unele deprinderi, nu dă rezultate satisfăcătoare. Lucrînd la asemenea operații, elevii nu-și dau seama de utilitatea lor, nu se simt stimulați, pentru că știu că piesa pe care o lucrează va fi aruncată ca un lucru fără folos. De altfel, această metodă duce și la o risipă inadmisibilă de material. In schimb, metoda sintetică, care constă în executarea de la început a unor piese utile just alese, ce permit învățarea operațiilor în mod progresiv, stimulează interesul elevilor prin rezultatul folositor al muncii lor și dă roade deosebit de frumoase.

Tovarășului Arvate, mecanic de locomotivă, nu i-a venit să creadă că fiul lui, elev în clasa a VIII-a, a confecționat singur dornul, ciocanul și suportul de filieră, pe care le-a adus acasă, să i le arate. Intr-o dimineață, profesorul-maistru Nica s-a pomenit cu mecanicul Arvate în atelier. Părintele a stat un timp îndelungat să-și privească fiul lucrînd, și s-a convins că acesta a căpătat deprinderea de a mînui cu pricepere sculele, că piesele pe care i le arătase erau cu adevărat rezultatul muncii lui.

Cu multă măiestrie pedagogică și pricepere profesională își îndrumează elevii profesorii-maiștri Luther Nica și Florea Ene. Ei știu cînd și cum să dea explicații, cînd și cum să fie exigenți. La începutul anului, elevii cereau lămuriri pentru cele mai simple operațiuni. Cu grijă și atenție, profesorii-maiștri le arătau amănunțit, de fiecare dată, cum să procedeze. Azi, însă, îi îndeamnă să caute ei înșiși soluțiile pe desen sau în materialul documentar și numai dacă nu se lămuresc să ceară și explicații suplimentare. Iar numărul celor care au nevoie de asemenea explicații este din ce în ce mai mic: elevii au început să capete deprinderea de a munci independent. Ei au învățat să lucreze cu atenție, căci știu că, dacă piesele nu corespund desenului, vor fi rebutate și vor trebui executate din nou. Aceasta i s-a întîmplat odată lui Ion Chirvasie, care a lucrat de două ori un ciocan. Invățătura l-a prins bine, însă: suportul de filieră l-a lucrat cu atîta atenție, încît a reușit să obțină de la început una din cele mai bune piese.

Atunci cînd muncești cu interes, cu rîvnă, ești și disciplinat. Acest lucru îl confirmă pe deplin comportarea elevilor școlii medii nr. 4. Și atitudinea lor te ajută să tragi și o altă concluzie: nimic nu-i face pe tineri să prețuiască munca mai mult decît exemplul viu al celor ce muncesc, mai mult decît însăși participarea lor nemijlocită la procesul muncii.

Dar acești elevi nu au cîștigat numai dragoste față de muncă, nu și-au format numai deprinderi practice de a mînui pila, ferăstrăul, dalta, instrumentele de trasat și mașinile unelte — ci și-au sporit și interesul față de învățătură, dîndu-și seama că fără cunoștințe nu poți să fii un muncitor destoinic. Și rezultatele n-au întîrziat să se arate: în ultimul timp, nivelul cunoștințelor de fizică, matematică, chimie, desen a sporit simțitor. Mai mult chiar, unii elevi rămași în urmă la învățătură, ca Dan, Cioc, sînt azi în situația de a promova în condiții satisfăcătoare clasa, pentru că succesele lor în producție le-au dat curaj, le-au întărit încrederea în forțele proprii și i-au mobilizat la învățătură. Astfel, deprinderile căpătate în ateliere sînt fundamentate pe cunoștințele dobîndite la lecții și aceasta face ca elevii să nu-și for-

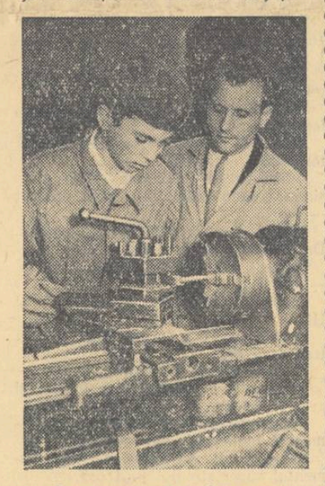

La strung sub îndrumarea profesorului-maistru

meze deprinderi meșteșugărești, ci să aibă un adevărat orizont politehnic, care să-i ajute în viitoarea lor activitate productivă.

Conducerea complexului acordă un sprijin important muncii elevilor în producție. Tov. Vasile Georgescu, directorul întreprinderii, a dat îndrumări asupra organizării practicii și a antrenat muncitorii, tehnicienii și inginerii în munca de pregătire politehnică a tineretului.

Și elevii școlii mixte nr. 57 obțin succese în munca pe care o desfășoară în producție, în atelierele întreprinderii „Electroaparataj". Ei au aflat aici multe lucruri interesante și folositoare despre utilizarea diferitelor scule, despre modul de prelucrare a materialelor, despre tehnica securității muncii. Apoi au trecut la lucru în atelierele productive, unde au montat șaltere, siguranțe și buloane pentru tablourile de siguranță. Cu cîtă bucurie au primit ei știrea că lucrările pe care le execută fac parte dintr-o comandă pentru Hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz! Pentru ca munca lor să dea rezultate cît mai bune, au organizat o întrecere datorită căreia au obținut rezultate importante.

Elevii clasei a VII-a de la școala mixtă nr. 57 au învățat multe în orele de lucrări practice în întreprindere. Dar cea ce este tot atît de important este faptul că ei au îndrăgit munca productivă: dacă la începutul anului școlar majoritatea și-au exprimat dorința de a-și continua studiile la o școală medie de cultură generală, acum cei mai mulți dintre ei vor să intre la școala profesională de pe lîngă întreprindere.

Imbinarea învățămîntului cu munca productivă este o sarcină importantă trasată școlii de Congresul al II-lea al partidului. Să luptăm activ pentru îndeplinirea ei, pentru pregătirea unui tineret înarmat cu temeinice cunoștințe și deprinderi de muncă.

D. BLUMEN

Prin institutele de învățămînt superior din Capitală

In ultimele zile ale anului universitar

Institutele de învățămînt superior și universitățile din întreaga țară trăiesc acum zilele de muncă încordată din preajma sfîrșitului de an universitar. In toate facultățile se încheie cursurile, se dau numeroase consultații, studenții vin la cercurile

Un cerc de meditație la Institutul agronomic.

de meditație, se afișează condițiile de prezentare la examene. Conducerile instituțiilor de învățămînt superior iau noi măsuri pentru ridicarea nivelului de pregătire a studenților și pentru asigurarea condițiilor materiale necesare învățăturii în această perioadă.

Acordînd o deosebită atenție muncii de pregătire a colocviilor și a examenelor, rectoratul Institutului agronomic „N. Bălcescu" din București a elaborat un material de îndrumare pentru cadrele didactice ale institutului. Bazat pe analiza realizărilor și lipsurilor din acest an universitar, materialul elaborat de rectorat și difuzat în rîndurile cadrelor didactice arată sarcinile decanatelor, ale șefilor de catedră și ale direcției administrative în legătură cu buna desfășurare a colocviilor și a examenelor. Astfel, s-a prevăzut intensificarea controlului frecvenței studenților și ținerea evidenței ei, înmulțirea numărului de consultații, evidența și ajutorarea studenților slabi, asigurarea unei permanențe la catedre pentru a sprijini studenții care au greutăți la învățătură și pentru a le pune la dispoziție cursurile și manualele necesare. In același timp, în materialul rectoratului se dau îndrumări amănunțite asupra felului cum trebuie conduse examenele de către cadrele didactice. Direcției administrative i se trasează sarcina de a se îngriji ca biblioteca centrală a institutului să-și organizeze în așa fel orarul în perioada pregătirii examenelor, încît să satisfacă în cele mai bune condiții cerințele studenților. De asemenea, s-au luat măsuri pentru o cît mai justă repartizare a cursurilor și manualelor la bibliotecile de la cămine, precum și pentru îmbunătățirea hranei studenților și asigurarea unor cît mai bune condiții de învățătură — curățenie, asigurarea unui bun luminat în sălile de lectură etc.

Munca pentru înfăptuirea acestor măsuri a început în toate facultățile Institutului agronomic. Participînd la consultații, la orele de meditații, intensificîndu-și munca individuală, studenții se pregătesc pentru a se prezenta cît mai bine la examene.

Măsuri asemănătoare s-au luat și la celelalte instituții de învățămînt superior din Capitală. La Institutul pedagogic, de pildă, preparatorii controlează sistematic studiul individual al studenților. Biblioteca și-a mărit numărul orelor de eliberare a cărților și le împrumută și în afara sălii ei de lectură. La orele de meditație, organizate de toate catedrele, sînt convocați în mod special acei studenți care au întîmpinat greutăți la învățătură. In același timp, gazeta de perete satirică a institutului, „Ghimpele", „înțeapă" cu energie pe cei care au atitudini nejuste față de muncă. Versuri satirice ca cele intitulate „Mai este timp", sau caricaturi de felul celor în care un student produce un frumos balon de săpun ce reprezintă examenul, cu inscripția „Așa-l consideră...", contribuie și ele la buna pregătire a examenelor.

Gazeta de perete satirică a Institutului pedagogic contribuie la succesul examenelor

Multă grijă pentru învățătura și traiul studenților în această perioadă se manifestă și la Institutul de petrol și gaze. Decanii facultăților discută amănunțit cu grupele de studenți situația la învățătură a fiecărui membru al grupelor. Un sprijin serios în buna pregătire a examenelor îl constituie și emisiunile stației de amplificare a institutului.

Bazîndu-se pe experiența anilor trecuți și pe rezultatele bune obținute pînă acum, o comisie special constituită se întrunește în fiecare săptămînă la organizația de partid a institutului, analizînd situația muncii de încheiere a anului școlar și luînd măsuri operative.

Ingrijindu-se de condițiile de trai ale studenților în această perioadă, direcția administrativă a Institutului de petrol și gaze a luat măsuri pentru o cît mai bună curățenie la cămin, ca și pentru o hrană substanțială și rapid deservită la cantină. Organizația U.T.M. și-a intensificat și ea munca de mobilizare a studenților pentru respectarea disciplinei și liniștei necesare studiului.

Activitatea în institut în aceste zile are aspecte multiple. Paralel cu pregătirea pentru examene, se desfășoară, la un nivel ridicat colocviile. Rectoratul se pregătește intens pentru practica de vară a studenților. Se fac formele de plecare, se asigură echipamentul — salopete și bocanci — necesar în timpul practicii, se pregătesc caietele și programele de practică, se încheie contracte cu întreprinderile, se desemnează conducătorii grupelor de practică și se organizează controlul practicii de către șefii de catedră, decani și conducerea institutului. In același timp, au început să fie predate la rectorat și primele proiecte de diplomă, dintre care cele mai multe se prezintă la un nivel ridicat.

Incordîndu-și eforturile, cadrele didactice și studenții instituțiilor noastre de învățămînt depun o muncă temeinică și organizată. Peste tot, examenele sînt socotite, cu toată seriozitatea, drept o perioadă de verificare a muncii duse în acest an pentru pregătirea tinerilor specialiști necesari continuei dezvoltări a economiei și culturii din țara noastră.

Pedagogii contribuie la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii

Cadrele didactice din raionul Salonta duc o intensă activitate de lămurire a țăranilor muncitori asupra avantajelor muncii în comun. 534 de învățători și profesori și-au întocmit un plan de acțiune privind întărirea și lărgirea sectorului socialist al agriculturii. In discuțiile cu țăranii muncitori, ei arată prin exemple concrete avantajele agriculturii cooperativizate. De asemenea, la căminele culturale și școlile din acest raion cadrele didactice au ținut în ultimele trei luni 389 de conferințe cu privire la importanța transformării socialiste a agriculturii și despre metodele agrotehnice. De pildă, în comuna Sînnicolau Romîn învățătorii au vorbit părinților elevilor, într-o consfătuire, despre succesele colectiviștilor din comună și ridicarea nivelului lor de trai. Calculele și exemplele concrete prezentate cu acest prilej au determinat pe mulți dintre participanții la consfătuire să-și manifeste dorința de a intra în gospodăria colectivă. Printre cele 61 de familii care au intrat în ultimele 3 luni în gospodăria colectivă și întovărășirea agricolă din această comună sînt și Dănilă Miklos, Ana Elenes, Ioan Ardeleanu, Alexandru Cicotași și alți părinți de elevi.

La Tinca, Ripa, Petic, Roit, Mărțihaz, Gopiu și alte sate și comune activitatea cultural-educativă desfășurată de cadrele didactice a contribuit la convingerea multor țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii să pășească pe calea muncii în comun. In ultima vreme, în aceste localități s-au inaugurat noi gospodării colective și întovărășiri agricole în care au intrat 430 familii cu aproape 600 hectare.

Cadrele didactice din raionul Salonta au contribuit în ultimele trei luni la înființarea a 16 unități agricole socialiste în care au intrat peste 800 de familii cu aproape 1000 de hectare.

Din activitatea unui cerc școlar

Avînd un plan de muncă judicios întocmit și fiind condus cu pricepere de tovarășa profesoară Eugenia Scripcaru, cercul de limba și literatura romînă de la școala medie nr. 1 de băieți din Fălticeni a desfășurat în tot cursul anului școlar o activitate bogată, trezind în rîndurile elevilor din clasele VIII-X un interes viu pentru problemele de limbă și literatură. Cum era și firesc, cercul a urmărit, pe lîngă discutarea unor teme din literatura noastră clasică, și dezbaterea unor probleme legate de dezvoltarea

literaturii noastre de după 23 August 1944. In cadrul acestor preocupări au fost prezentate referate ca: „Eroul pozitiv în dramaturgia noastră de după 23 August", „Temele fundamentale în poezia noastră actuală", „Realismul socialist în proza de după 23 August" etc.

Cercul a urmărit și informarea elevilor cu privire la operele literaturii universale. De aceea, în planul de lucru al cercului au fost incluse referate cu privire la operele lui Aristofan, Dante, Shakespeare, Balzac, Schiller, Dickens, Gogol, Tolstoi, Cehov etc.

Participarea regulată la activitatea cercului a celor peste 70 de membri ai săi, discuțiile vii și interesante care s-au purtat pe marginea referatelor prezentate au arătat că cercul a contribuit în mare măsură la completarea și lărgirea cunoștințelor elevilor.

De curînd, cercul și-a încheiat activitatea anuală printr-o adunare festivă, la care s-a prezentat o dare de seamă asupra muncii desfășurate în decursul anului. Cu acest prilej, membrii cercului au prezentat și un frumos program artistic.

V. POPA
corespondent

Proiectul programei de limba latină pentru clasele VIII-IX *)

Notă explicativă

Scopul studierii limbii latine în școala medie este acela de a lărgi și îmbogăți cultura generală a elevilor prin cunoașterea celor mai de seamă opere ale literaturii latine și a contribuției aduse de aceasta la tezaurul culturii universale, de a-i ajuta să înțeleagă mai bine, pe baza gramaticii și vocabularului limbii latine, particularitățile limbii române. In același timp, studiind limba latină, elevii vor putea asimila mai ușor alte limbi străine care se predau în școala medie.

Absolvenții școlii medii vor trebui să poată traduce, servindu-se de dicționar, un text latin de greutate mijlocie. Pentru aceasta, programa celor 4 ani de studiu se compune din două părți. In clasele a VIII-a și a IX-a, interesul principal cade asupra însușirii gramaticii și vocabularului, printr-un studiu cît mai sistematic; în clasele a X-a și a XI-a se va preda istoria literaturii latine, pe baza unei antologii cuprinzînd lecții introductive asupra fiecărei epoci, asupra vieții și operei celor mai reprezentativi scriitori din epoca respectivă și pe baza lecturii de texte alese astfel, încît să pună în lumină valoarea literară a operei și interesul său istoric-social. Cunoștințele de limbă cîștigate în clasele a VIII-a și a IX-a vor fi complectate în clasele a X-a și a XI-a cu prilejul lecturii textelor.

★

In clasa a VIII-a se predă morfologia regulată și cîteva chestiuni fundamentale sintactice, proprii limbii latine: dativul cu verbul esse, subiectul logic al conjugării pasive, acuzativul cu infinitiv și ablativul absolut. Tratarea acestor chestiuni de sintaxă este impusă de necesitatea de a oferi elevilor începători texte mai interesante, care altminteri ar trebui să fie îndepărtate din cauza dificultăților ridicate de aceste construcții, atît de frecvente în limba latină.

Se vor preda paralel declinarea substantivelor, adjectivelor, pronumelor și conjugarea verbelor. Se va preda mai întîi conjugarea activă; odată aceasta învățată, conjugarea pasivă se deprinde ușor. După terminarea fiecărui capitol de gramatică se prevăd lecții recapitulative, care permit sistematizarea și aplicarea variată a cunoștințelor.

In predarea cunoștințelor de gramatică trebuie să se țină seama de cunoștințele de gramatică a limbii române și, cînd este cazul, să se facă comparație între limba latină și limba română.

Gramatica va fi studiată pe baza unor texte de lectură, alese spre a ilustra chestiunea gramaticală de tratat. Paradigma va fi complectată pe baza exemplelor scoase din bucata de lectură prin analiza gramaticală a textului, așa încît formele gramaticale să reiasă, pe cît posibil, din însăși traducerea textului, sau să poată fi complectate fie prin analogie cu alte forme întîlnite în text, fie pe baza formelor întîlnite în bucățile anterioare. La început nu se va porni la traducere fără a se face analiza gramaticală a propoziției sau frazei. Mai tîrziu, elevii vor fi obișnuiți să facă această operație mintal.

Asigurarea studierii sistematice a vocabularului trebuie să fie o preocupare continuă a profesorului. Se recomandă ca vocabularul să fie bine dozat, să se folosească des cuvinte din fondul principal lexical al limbii latine, iar acestea să fie, pe cît posibil, legate de corespondentele lor din limba română și grupate pe familii de cuvinte. In clasa a VIII-a se vor evita etimologiile care cer cunoștințe filologice; se vor face numai acele apropieri de limba română care se impun de la sine. Comparația între sensul cuvintelor latine și cel al cuvintelor din limba română este foarte utilă, folosind precizării vocabularului în ambele limbi.

Pentru a se convinge de însușirea conștientă a cunoștințelor de gramatică și a vocabularului, profesorul va folosi retroversiunea, atît oral cît și în scris. Chiar din clasa a VIII-a li se va cere elevilor să găsească termenul cel mai potrivit în limba română, alegînd expresiile cele mai proprii și literare. Traducerea definitivă a textului trebuie să fie o traducere literară.

Manualul va trebui să cuprindă texte care să înfățișeze aspecte ale vieții romane (o casă romană, forul roman) și aspecte din munca sclavilor și plebeilor romani, pentru ca elevii să capete un minimum de cunoștințe indispensabile privitoare la viața publică și privată a romanilor, așa încît lectura autorilor (în clasele a X-a și a XI-a) să fie ușurată sub acest aspect.

★

In clasa a IX-a, interesul principal cade asupra însușirii sintaxei latine. Inainte însă de a se trece la studierea sintaxei se vor recapitula și complecta cunoștințele de morfologie învățate în clasa a VIII-a.

Funcțiile cuvintelor în propoziții vor fi studiate pe cazuri. Se adoptă acest sistem din motive didactice și spre a economisi timpul. După terminarea studierii sintaxei pe cazuri este bine să se facă o sistematizare a categoriilor sintactice ale propoziției.

Studierea sintaxei frazei va fi preocuparea cea mai de seamă a profesorului. De aceea, el va face cu elevii numeroase exerciții de analiză sintactică, de explicare a particularităților sintaxei latine în comparație cu sintaxa limbii române, retroversiuni, tablouri sinoptice. Se va stărui asupra conjuncțiilor care leagă diferitele propoziții.

Textele din manual, alese din autori latini, vor oglindi aspecte variate din viața romană.

In clasa a IX-a va fi intensificată studierea sistematică a vocabularului. Elevii vor nota într-un caiet special, alfabetic, familii de cuvinte mai importante. In scopul înțelegerii conștiente a derivării și compunerii cuvintelor li se vor da elevilor cunoștințe sumare asupra închiderii vocalelor scurte în silabe neinițiale, asupra prefixelor celor mai importante și asupra sensului lor în compunere.

Ținînd seama de faptul că textele din manual au în mai mare măsură valoare literară, profesorul va insista asupra traducerii literare în limba română. Pornind de la textele din manual, el va îmbogăți cunoștințele elevilor asupra vieții economice, politice și culturale a societății romane.

In clasele a X-a și a XI-a se va preda istoria literaturii latine, ilustrată prin texte alese din operele scriitorilor reprezentativi. Profesorul trebuie să-i facă pe elevi să înțeleagă cultura latină ca un proces în desfășurare, în strînsă legătură cu condițiile vieții economice și sociale. După ce va fixa cadrul social-politic al unei epoci, el va trece la tratarea scriitorilor indicați în programă, prezentînd mai întîi viața și opera acestora. Textele alese vor trebui să aibă o valoare literară deosebită, să fie caracteristice atît pentru scriitorul studiat cît și pentru epoca respectivă. Fiecare text trebuie ales astfel încît să poată fi studiat în cel mult două-trei lecții.

Textele vor fi analizate din punct de vedere literar. La sfîrșitul studierii fiecărui autor se va face o caracterizare generală a acestuia.

In clasele a X-a și a XI-a studierea limbii va fi adîncită prin complectări cerute de interpretarea textelor.

Traducerea definitivă va fi o traducere cît se poate de îngrijită. Ea trebuie să scoată în lumină valoarea literară a textului și, în același timp, să-i facă pe elevi să simtă bogăția mijloacelor limbii materne, să-i ajute să folosească variatele ei moduri de exprimare.

Astfel, studierea literaturii latine va lărgi cultura generală a elevilor, făcîndu-i să ia contact nemijlocit cu cei mai mari scriitori ai antichității latine, și va contribui în același timp la mai buna cunoaștere a limbii materne.

PROGRAMA

Clasa a VIII-a (2 ore pe săptămînă — 66 de ore anual).

In clasa a VIII-a se vor preda, pe baza textelor de lectură, formele regulate ale morfologiei și unele chestiuni fundamentale de sintaxă. Complectarea cunoștințelor de morfologie cu formele neregulate, precum și studierea sintaxei se vor realiza în clasa a IX-a.

Materialul gramatical prevăzut pentru clasa a VIII-a se va preda după următorul plan:

Reguli de pronunțare și exerciții de citire — 1 oră.

Cantitatea silabelor, accentul — 1 oră.

Declinarea I-a (substantiv și adjectiv), funcțiile cazurilor — 1 oră.

Declinarea a II-a în us (substantiv și adjectiv) — 1 oră.

Declinarea a II-a în er și ir (substantiv și adjectiv). Verbul esse la indicativul prezent — 1 oră.

Substantive masculine de decl. I-a și substantive feminine de decl. II-a — 1 oră.

Declinarea II-a neutră (subst. și adjectiv); verbul esse la imperfect indic. — 1 oră.

Adjectivele cu trei terminații (recapitulare); adjectivul și pronumele posesiv — 1 oră.

Conjugarea I-a activă: indicativul și infinitivul prezent — 1 oră.

Conjugarea II-a activă: indicativul și infinitivul prezent — 1 oră.

Conjugarea III-a și IV-a activă: indicativul și infinitivul prezent — 1 oră.

Declinarea a III-a imparisilabică (masc. și fem.) — 1 oră.

Declinarea a III-a imparisilabică (neutre); verbul esse la viitorul I — 1 oră.

Imperfectul indicativ la toate conjugările — 1 oră.

Declinarea III-a parisilabică (masc., fem. și neutru) — 1 oră.

Adjective de declinarea III-a cu două terminații — 1 oră.

Adjective de declinarea III-a cu o singură terminație. Participiul prezent — 1 oră.

Verbul esse la indicativul perfect. Dativul cu esse — 1 oră.

Perfectul indicativ la conj. I și IV — 1 oră.

Perfectul indicativ la conj. II și III — 1 oră.

Declinarea IV-a (masc., fem. și neutru) — 1 oră.

Declinarea V-a — 1 oră.

Recapitularea declinărilor (subst. și adj.) — 2 ore.

Comparativul adjectivelor. Complementul comparativului — 1 oră.

Superlativul adjectivelor. Complementul superlativului — 1 oră.

Comparația adjectivelor: bonus, malus, magnus, parvus și multi — 1 oră.

Pronumele personal la singular și plural — 2 ore.

Pronumele și adjectivul demonstrativ: ille, ipse și iste — 1 oră.

Pronumele și adjectivul demonstrativ: hic, haec, hoc — 1 oră.

Pronumele și adjectivul demonstrativ: is, ea, id și idem, eadem, idem — 1 oră.

Pronumele relativ. Acordul pronumelui relativ cu antecedentul — 1 oră.

Pronumele interogativ: quis, qui și uter — 1 oră.

Pronume nehotărîte mai importante — 1 oră.

Recapitularea pronumelui — 1 oră.

Viitorul indicativ la conj. I și II — 1 oră.

Viitorul indicativ la conj. III și IV — 1 oră.

Conjunctivul prezent la conj. I-a și conj. prez. al verbului esse — 1 oră.

Conjunctivul prezent la conj. II, III și IV — 1 oră.

Conjunctivul imperfect la toate conjugările — 1 oră.

Imperativul prezent și viitor — 1 oră.

Gerunziul. Funcțiile cazurilor la gerunziu — 1 oră.

Acuzativul cu infinitiv — 1 oră.

Recapitularea timpurilor derivate de la prezent — 1 oră.

Perfectul conjunctiv și viitorul II — 1 oră.

Mai mult ca perfectul indicativ — 1 oră.

Mai mult ca perfectul conjunctiv și infinitivul perfect — 1 oră.

Recapitularea timpurilor derivate de la perfect — 1 oră.

Supinul activ și timpurile derivate (participiul viitor și infinitivul viitor) — 1 oră.

Participiul trecut. Ablativul absolut — 2 ore.

Recapitularea și sistematizarea conjugării active — 1 oră.

Conjugarea pasivă. Timpuri derivate de la prezent: indicativul prezent și infinitivul prezent. Subiectul logic — 1 oră.

Imperfectul indicativ, forma pasivă — 1 oră.

Viitorul I, forma pasivă — 1 oră.

Conjunctivul prezent și imperfect, forma pasivă — 1 oră.

Timpuri compuse pasive: perfectul indicativului, mai mult ca perfectul și viitorul II — 1 oră.

Perfectul conjunctiv, mai mult ca perfectul conjunctiv și infinitivul perfect pasiv — 1 oră.

Imperativul prezent și viitorul pasiv — 1 oră.

Supinul în -u. Infinitivul viitor și participiul viitor pasiv — 1 oră.

Recapitularea și sistematizarea conjugării pasive — 1 oră.

Texte de lectură cu aplicații gramaticale — 4 ore.

Clasa a IX-a (2 ore pe săptămînă — 66 de ore anual).

In clasa a IX-a elevii vor studia pe baza textelor de lectură alese din autorii latini, morfologia (formele neregulate) și sintaxa în întregime.

Din cele 66 de ore, 20 de ore vor fi repartizate studierii morfologiei (formele neregulate) și 46 de ore studierii sintaxei.

I. Morfologia

Recapitularea declinărilor I și II și substantive neregulate de decl. I și II — 1 oră.

Recapitularea declinărilor III, IV și V și substantive neregulate — 2 ore.

Comparația neregulată a adjectivelor — 2 ore.

Adverbul și comparația lui — 1 oră.

Numeralul cardinal — 1 oră.

Celelalte numerale — 1 oră.

Pronumele nehotărît — 1 oră.

Verbele compuse cu sum — 1 oră.

Recapitularea conjugării active — 1 oră.

Recapitularea conjugării pasive — 1 oră.

Verbele deponente — 1 oră.

Verbele semideponente și verbul fio — 1 oră.

Conjugarea perifrastică activă — 1 oră.

Conjugarea perifrastică pasivă — 1 oră.

Verbele volo, nolo, malo — 1 oră.

Verbul eo și compușii săi — 1 oră.

Verbul fero și compușii săi — 1 oră

Verbele defective și impersonale — 1 oră.

II. Sintaxa

Sintaxa propoziției — 14 ore.

Sintaxa frazei — 28 ore.

Texte de lectură și recapitularea sintaxei — 4 ore.

Pentru o mai bună sistematizare a cunoștințelor, sintaxa se va studia în felul următor:

A. Sintaxa propoziției

Nominativul și vocativul — 1 oră.

Genitivul — 2 ore.

Dativul — 2 ore.

Acuzativul — 2 ore.

Ablativul — 3 ore.

Recapitularea sintaxei propoziției pe părți de propoziție — 2 ore.

Intrebuințarea modurilor în propoziția principală — 2 ore.

B. Sintaxa frazei

Propozițiile coordonate — 2 ore.

Propoziția relativă — 1 oră.

Propoziția completivă dreaptă — 3 ore.

Propoziția temporală — 2 ore.

Propoziția cauzală — 2 ore.

Propoziția finală — 2 ore.

Propoziția condițională — 2 ore.

Propoziția concesivă — 2 ore.

Propoziția consecutivă — 1 oră.

Propoziția comparativă și comparativ-condițională — 2 ore.

Sistematizare asupra propozițiilor secundare (conjuncții, moduri) — 1 oră.

Construcțiile participiale — 2 ore.

Construcțiile gerunziale și gerundivale — 2 ore.

Folosirea timpurilor în propozițiile subordonate — 2 ore.

Stilul direct și indirect — 2 ore.

Recapitularea sintaxei pe baza textelor de lectură — 4 ore.

Cadrele didactice sînt rugate să studieze cu atenție proiectul programei de limba latină pentru clasele VIII-IX și să comunice observațiile și propunerile pentru îmbunătățirea lui, pînă la 9 iunie a.c., Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Invățămîntului.

*) Autorul se poate referi numai la unul din aceste obiecte sau la anumite aspecte din munca sa în predarea istoriei, geografiei, științelor naturii.

Pe pămînturile înțelenite ale Kazahstanului sovietic

O dată cu mecanizatorii, pe pămînturile înțelenite au venit și oamenii școlii sovietice. In clișeu: *Școala de 7 ani de pe lîngă sovhozul cerealier din Sadkinkulsk*

In sprijinul participanților la „LECTURILE PEDAGOGICE"

In „Gazeta învățămîntului" din 14 aprilie 1955 și în materialele îndrumătoare privind „Lecturile pedagogice", trimise de Institutul de științe pedagogice tuturor școlilor din țară, s-a publicat tematica „Lecturilor pedagogice" pentru anul 1956, pentru a se veni în ajutorul tovarășilor ce vor să studieze, să generalizeze și să popularizeze experiența înaintată proprie sau a altora.

Cum sesiunile „Lecturilor pedagogice" regionale și centrale se vor organiza în fiecare an, Institutul de științe pedagogice face cunoscută tematica „Lecturilor pedagogice" pentru anul 1957.

Prezenta tematică, la fel cu cea publicată în anul trecut și care rămîne valabilă, nu este obligatorie pentru participanții la „Lecturi", ea constituind numai o recomandare. De aceea, tovarășii sînt liberi să-și aleagă temele potrivit experienței pozitive acumulate de ei în munca de instruire și educare a elevilor.

Recomandări de tematică

I. PROBLEME GENERALE DE ORGANIZARE ȘI METODICA A DESFĂȘURĂRII ACTIVITĂȚILOR INSTRUCTIV-EDUCATIVE IN CLASĂ, IN AFARĂ DE CLASĂ ȘI IN AFARĂ DE ȘCOALĂ

Cum asigur însușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor.

Din experiența mea în legătură cu verificarea și aprecierea cunoștințelor și deprinderilor elevilor.

Organizarea și metodica desfășurării lecțiilor de repetare la sfîrșit de temă, capitol, pătrar.

Cum folosesc materialul didactic la lecții.

Organizarea și metodica muncii independente a elevilor (în cadrul activităților din clasă și din afara clasei).

Temele pentru acasă și rolul lor în însmarea elevilor cu cunoștințe temeinice.

Din experiența muncii mele pentru prelntîmpinarea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor.

Din experiența muncii cu elevii rămași în urmă la diferite obiecte de învățămînt (metode și procedee folosite în cadrul activității din clasă și din afara clasei, precum și rezultatele obținute).

Cum contribuie munca dusă în cercurile pe obiecte la pregătirea elevilor pentru activitatea practică.

Metodica organizării și desfășurării excursiilor pentru cunoașterea ținutului natal (la istorie, geografie, literatură).

Cum educ elevii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar (în cadrul activităților din clasă și în afară de clasă).

Formarea bazelor concepției materialist-dialectice a elevilor în cadrul predării diferitelor obiecte de învățămînt.

Din munca mea de organizare și educare a colectivului de elevi.

Cum educ elevii în spiritul dragostei și al interesului pentru muncă.

Probleme ale muncii educative în școlile mixte.

Cum educ elevii în spiritul respectului față de avutul obștesc.

Cum contribuie munca obștească la însmarea elevilor cu deprinderi practice.

Din experiența dirigintelui (învățătorului) în munca de educare a elevilor în spiritul disciplinei conștiente.

Recompensele și pedepsele folosite în școală și importanța lor în educarea disciplinei.

Munca dirigintelui (învățătorului) cu părinții, în scopul asigurării succesului la învățătură al elevilor.

Lectoratul pentru părinți — mijloc important de îmbunătățire a muncii de educare a copilului în familie.

Cum îmi educ copiii (din experiența unui părinte).

Rolul familiei în dzvoltarea interesului copiilor pentru învățătură.

Din experiența muncii activului de părinți din școală.

Organizarea unui regim just în familie, factor important în educarea copiilor.

Din activitatea unității de pioneri pentru asigurarea succesului la învățătură.

Din experiența unei tabere în problema educării pionierilor în spiritul colectivismului.

Din experiența mea în munca de conducere a unității de pioneri.

Activitatea desfășurată de cercurile la palatele sau casele pionerilor și rolul ei în însmarea elevilor cu deprinderi practice.

Activitatea colectivului pedagogic al casei de copii pentru asigurarea succesului la învățătură al elevilor.

Din munca mea de director de școală.

Controlul lecțiilor de către director.

Munca directorului cu diriginții.

Munca directorului cu organizațiile de pioneri și U.T.M.

Conținutul și organizarea muncii consiliului pedagogic.

Conținutul și organizarea muncii cercurilor metodice și a comisiilor pe obiecte din școală.

Din experiența muncii secției de învățămînt orășenești, raionale sau regionale.

Din activitatea cabinetului pedagogic regional (raional).

Organizarea muncii metodice a cadrelor didactice din raion.

Experiența mea în predarea metodicilor la școala pedagogică.

Legătura școlilor pedagogice cu absolvenții lor; studierea muncii tinerilor învățători.

Organizarea, desfășurarea și rezultatele diferitelor forme de practică pedagogică.

Respectarea principiului intuiției în predarea pedagogiei.

Organizarea cabinetului pedagogic în școala pedagogică; conținutul activității și metodele de muncă.

Organizarea și pregătirea elevilor pentru trecerea normelor G.M.A. și F.G.M.A.

Din experiența colaborării medicului școlar cu cadrele didactice și cu părinții în vederea creării unui regim just pentru elevi.

Din experiența medicului școlar în munca cu părinții pentru formarea deprinderilor igienice și pentru întărirea sănătății copiilor.

Rolul cîntecului popular în educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist.

Desenul după natură ca formă principală de muncă în cercul plastic.

Particularitățile atenției elevilor la lecții și metodele educării atenției.

II. PROBLEME PRIVITOARE LA PREDAREA OBIECTELOR DE INVĂȚĂMINT

CLASELE I— IV

(în școlile cu limba de predare română și în limbile minorităților naționale)

Formarea deprinderilor de muncă agricolă în clasele I-IV.

Din experiența predării cititrii și scrierii în clasa I.

Metodele folosite pentru realizarea unei exprimări corecte, orale și scrise, a elevilor.

Cum am reușit să le formez elevilor o scriere corectă și frumoasă.

Teme pentru acasă. Formarea deprinderilor de muncă independentă.

Cum mă pregătesc pentru lecție (din experiența unui învățător care lucrează simultan cu mai multe clase).

Munca pe care o desfășor cu elevii la aritmetică pentru dezvoltarea judecății logice.

Particularitățile muncii educative cu copiii de 7 ani.

Procedee de calcul oral la clasele I—IV.

*Din experiența mea în predarea istoriei, a geografiei, a științelor naturii în clasa a IV-a *).*

Cum am îmbunătățit predarea diferitelor obiecte prin lucrările practice efectuate cu elevii.

LECTURA LITERARĂ ȘI ISTORIA LITERATURII ROMINE (MATERNE)

Cum folosesc lecțiile de literatură pentru a educa elevii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Cum am organizat munca pentru dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor din clasele V-VII.

Organizarea și controlul lecturii în afara clasei.

Studierea noțiunilor de teorie a literaturii.

Folosirea materialului didactic la lecțiile de lectură literară și de literatură română.

Studierea limbii operelor literare în cadrul predării lecturii literare și a literaturii române.

Organizarea și desfășurarea lecțiilor de repetare la lectura literară și la literatura română.

LIMBA ROMINA (MATERNA)

Cum folosesc lecțiile de limba română pentru a educa elevii în spiritul dragostei pentru patrie și pentru poporul muncitor.

Analiza gramaticală la lecțiile de limba română.

Îmbogățirea și precizarea vocabularului elevilor la lecțiile de limba română.

Greșelile tipice de ortografie și de punctuație ale elevilor din clasele V—VII; măsuri pentru prevenirea și corectarea lor.

Folosirea materialului didactic la lecțiile de limba română.

Temele pentru acasă și rolul lor în însușirea de către elevi a unor cunoștințe temeinice de limbă și a unor deprinderi practice de exprimare corectă.

Organizarea unui front comun în vederea îmbunătățirii exprimării orale și scrise a elevilor.

Cum folosesc orele de dezvoltare a vorbirii în vederea pregătirii profesionale a elevilor școlii pedagogice.

Legătura dintre teorie și practică în studierea metodicii predării limbii române (anii III—IV în școlile pedagogice de învățători).

LIMBA ROMINA

(în școlile în limbile minorităților naționale)

Ce procedee folosesc pentru a asigura însușirea de către elevi a pronunțării corecte în limba română.

Organizarea cursului oral de limba română în perioada anterioară abecedarului.

Cum am procedat pentru îmbogățirea vocabularului elevilor la lecțiile de limba română.

Folosirea ilustrațiilor la lecțiile de conversație în limba română.

Folosirea materialului didactic la lecțiile de limba română.

Greșeli ortografice tipice ale elevilor în limba română; metode de prevenire și înlăturare a acestor greșeli.

Cum folosesc cunoștințele de gramatică a limbii materne în predarea limbii române.

Metodica traducerii din limba maternă în limba română și din limba română în limba maternă, în cadrul lecțiilor de limba română.

Cum folosesc cunoștințele de teorie a literaturii însușite la lecțiile de limba maternă în predarea literaturii române.

Ridicarea calității lecțiilor de limba română, mijloc de dezvoltare a interesului și dragostei elevilor pentru limba și cultura poporului romîn.

LIMBA RUSA

Metodica predării lecțiilor orale preliminare abecedarului la clasa a IV-a.

Lecții după tablouri.

Metodica muncii pentru asigurarea însușirii vocabularului.

Greșeli tipice de ortografie; metodele de prevenire și înlăturare a acestor greșeli.

Folosirea cunoștințelor cu privire la limba maternă în predarea limbii ruse.

Folosirea materialului didactic confecționat cu mijloace proprii în predarea limbii ruse.

LIMBI MODERNE

(engleză, germană, franceză)

Metodica predării unor teme de gramatică la limbile moderne.

Din experiența muncii pentru asigurarea însușirii lexicului limbii moderne.

Greșeli tipice în însușirea limbilor moderne și mijloacele folosite pentru înlăturarea lor.

ARITMETICA

Din experiența mea în înarmarea elevilor cu priceperea de a rezolva probleme (în toate clasele sau într-o singură clasă).

Din experiența mea în formularea problemelor cu date luate din viața înconjurătoare.

Greșeli tipice în rezolvarea problemelor și în efectuarea calculelor aritmetice; mijloace pentru prevenirea și lichidarea lor.

Formarea deprinderilor de calcul oral și scris.

ALGEBRA ȘI TRIGONOMETRIA

Din experiența mea în predarea unei teme la algebră sau trigonometrie.

Cum lupt împotriva formalismului în predarea algebrei (trigonometriei).

Cum am folosit cunoștințele de fizică în cadrul lecțiilor de algebră (trigonometrie).

Metodica rezolvării problemelor.

GEOMETRIA

Dezvoltarea imaginației spațiale a elevilor la lecțiile de geometrie.

Importanța problemelor de construcție în cursul de geometrie și metodele de rezolvare a acestor probleme.

Importanța problemelor de demonstrație și metodele de rezolvare a acestor probleme.

Importanța materialului didactic în predarea geometriei; cum l-am confecționat și cum l-am folosit în cadrul lecțiilor.

Lucrări practice efectuate la lecțiile de geometrie (trigonometrie).

ISTORIE—CONSTITUȚIE

Formarea și dezvoltarea noțiunilor de istorie în cadrul lecțiilor de istorie.

Folosirea literaturii beletristice la lecțiile de istorie și constituție.

Studierea istoriei locale în cadrul cursului de istorie.

Confecționarea materialului didactic cu mijloace proprii în cadrul cercului de istorie și de constituție.

Metodica folosirii materialului intuitiv din manual la lecțiile de istorie.

GEOGRAFIE

Rolul excursiilor în predarea și înțelegerea geografiei fizice.

Studierea ținutului natal la cursul de geografie a R.P.R.

Folosirea hărții geografice (în diferite clase).

Cum am organizat munca pe terenul geografic.

Cum am confecționat cu elevii material didactic pentru lecțiile de geografie.

ȘTIINȚE NATURALE

Cum realizez unitatea dintre teorie și practică în predarea botanicii (sau a zoologiei).

Experiența mea în predarea fiziologiei omului în lumina învățăturii lui I. P. Pavlov.

Cum înarmez elevii cu cunoștințe și deprinderi agricole.

Din experiența organizării și desfășurării excursiilor în legătură cu lecțiile de botanică sau zoologie.

Cum am organizat munca elevilor pe terenul experimental.

Experiența organizării colțului naturii vii și a folosirii materialului din acest colț în activitatea din clasă și în afară de clasă.

Experiența muncii cercului tinerilor naturaliști.

Din experiența organizării și desfășurării excursiilor în unități agricole productive.

Cum am organizat practica elevilor în producția agricolă.

Din experiența organizării și desfășurării activității obștești la științe naturale.

FIZICA

Ce metode am folosit pentru formarea noțiunilor de fizică ale elevilor (de exemplu: masă, greutate, energie, intensitatea cîmpului electric, oscilații și unde etc.).

Metode folosite pentru cunoașterea de către elevi a diferitelor unelte, mașini-unelte, motoare, a mașinilor agricole, precum și a hidrotehnicii, termotehnicii, electrotehnicii, a tehnicii luminatului, a tehnicii razelor Roentgen etc.

Aplicarea cunoștințelor dobîndite la lecțiile de fizică în rezolvarea problemelor și în analiza fenomenelor din lumea înconjurătoare.

Experiența activității în afară de clasă la fizică (cercurile de fizică, expoziții, serate de fizică etc.).

Dezvoltarea priceperilor și deprinderilor practice ale elevilor în cadrul lecțiilor de fizică și al lucrărilor de laborator.

Experiența organizării cabinetului de fizică și a instalării aparaturii electrice în cabinetul de fizică.

Din experiența mea în confecționarea cu mijloace proprii a diferitelor aparate și instrumente pentru demonstrații și lucrări practice la fizică.

Înarmarea elevilor cu deprinderea de a citi și de a face schițe, grafice, tabele și desene tehnice.

Organizarea excursiilor și vizitelor în întreprinderi; rolul lor în consolidarea cunoștințelor elevilor.

CHIMIA

Metode utilizate pentru formarea noțiunilor de chimie ale elevilor (de exemplu: valența, structura compușilor organici, reacții chimice etc.).

Pregătirea elevilor pentru activitatea practică prin predarea chimiei.

Cum am contribuit, prin predarea chimiei, la înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole.

Aplicarea cunoștințelor de chimie la analiza fenomenelor din lumea înconjurătoare.

Aparate confecționate prin mijloace proprii și folosite pentru demonstrații la lecțiile de chimie sau la lucrările de laborator.

Organizarea excursiilor și a vizitelor în întreprinderi; rolul lor în consolidarea cunoștințelor dobîndite la lecțiile de chimie.

Metode utilizate pentru cunoașterea proceselor de producție industrială în predarea chimiei.

PSIHOLOGIA ȘI LOGICA

Munca independentă a elevilor la psihologie.

Cum contribuie predarea psihologiei la formarea bazelor concepției materialist-dialectice a elevilor.

Cum contribuie ilustrarea lecțiilor de psihologie la înțelegerea mai adîncă a legilor psihologiei materialiste.

Folosirea exemplelor și a exercițiilor la lecțiile de logică.

Cum s-a dezvoltat gîndirea logică a elevilor în procesul predării logicii.

Cum folosesc materialul didactic în predarea noțiunilor de psihologie și logică.

III. PROBLEME PRIVITOARE LA EDUCAȚIA PREȘCOLARĂ

Îmbogățirea, precizarea și activizarea vocabularului copiilor de vîrstă preșcolară.

Cum le facem cunoscute copiilor de vîrstă preșcolară natura și fenomenele naturii.

Cum realizez educația fizică a copiilor din grupa mea.

IV. PROBLEME DE DEFECTOLOGIE PENTRU ȘCOLILE SPECIALE DE SURDO-MUȚI, ORBI ȘI INTIRZIAȚI MINTALI

Cauzele deficiențelor psihice de auz și de vedere la copiii surdo-muți, orbi și întîrziați mintali.

Formarea noțiunilor la copiii surdo-muți, hipoacuzici, orbi, orbi surdo-muți, întîrziați mintali de vîrstă școlară și preșcolară.

Organizarea și desfășurarea lecțiilor de dezvoltare a limbajului scris și oral al copiilor cu deficiențe de auz și vorbire.

Mijloace auxiliare folosite pentru asigurarea însușirii cunoștințelor de către copiii cu deficiențe de auz și vorbire (limbajul mimico-gesticular, dactilologia etc.).

Noțiunile de bază ale ortofoniei (predarea, corectarea pronunțării sunetelor și consolidarea sunetelor).

Munca în afară de clasă pentru dezvoltarea vorbirii elevilor.

Metodele de muncă ale profesorilor din școlile ajutătoare în vederea pregătirii elevilor pentru activitatea practică.

Din experiența muncii instructiv-educative cu copiii surdo-muți și hipoacuzici în perioada pregătitoare.

Din experiența muncii educative din grădinițele și din școlile de copii surdo-muți, orbi, întîrziați mintali.

Studierea și caracterizarea psihopedagogică a copiilor orbi, surdo-muți, întîrziați mintali.

Educația prin muncă și pregătirea profesională în școlile pentru copiii orbi, surdo-muți, hipoacuzici.

Problemele de bază ale logopediei.

*) Autorul se poate referi numai la unul din aceste obiecte sau la anumite aspecte din munca sa în predarea istoriei, geografiei, științelor naturii.

O excursie la Ipotești

Timp de cîteva luni, elevii școlii medii de băieți nr. 2 din Gherla, regiunea Cluj, au pregătit în cadrul cercurilor un bogat program literar și muzical, pe care să-l prezinte la Ipotești cu prilejul unei excursii pe care urmau s-o facă. Perspectiva excursiei în satul marelui Eminescu îi însufleța și le umplea sufletele de bucurie. Săptămînă de săptămînă elevii au căutat să îmbogățească programul cu noi aspecte legate de viața și opera lui Eminescu, fapt care i-a ajutat să adîncească și mai mult creația lui și, în același timp, le-a stimulat avîntul creator.

Zilele trecute, visul elevilor a căpătat realizare. Colectivele își pregătiseră așa cum trebuie materialele necesare pentru excursie. Cercul literar și cercul muzical au făcut ultima repetiție. Cercul fotografilor amatori și-a pus la punct aparatele cu ajutorul cărora își propunea să ia cît mai multe imagini. Cercul de geografie, și-a procurat hărți, busole și tot ce era necesar pentru studierea regiunilor care urmau să fie străbătute.

In gara Botoșani, profesorii și elevii școlilor medii din oraș i-au întîmpinat cu buchete de liliac pe excursioniști. După un drum plin de farmec elevii din Gherla au poposit la Ipotești. Cît freamăt în sat, cît interes pentru sosirea excursioniștilor! Dumbrăvile din jur, teii sădiți de mîna lui Eminescu, care se mai află și astăzi ca o amintire vie legată de copilăria poetului, ca și oamenii deosebit de primitori au trezit în sufletele școlarilor un ecou deosebit. Iată, sub streașina vechii biserici, mormintele părinților și a doi dintre frații lui Eminescu, iată scaunele din biserică, pe care ședeau cărturarul și soția sa, Raluca. Cu un deosebit interes au vizitat școlarii muzeul „Mihai Eminescu". Lecția recapitulativă despre viața și opera lui Eminescu, ținută la Ipotești, va rămîne neuitată pentru elevi, ca și pentru locuitorii satului, care au fost de față. Apoi elevii și-au prezentat bogatul program literar și muzical pe care-l pregătiseră. Cu acest prilej, profesorul de limba română le-a vorbit sătenilor și școlarilor botoșeneni, care veniseră și ei împreună cu profesorii lor la Ipotești, despre „Legăturile lui Eminescu cu Ardealul".

Programul artistic a fost un adevărat omagiu închinat de către tineretul din Gherla lui Eminescu și oamenilor din rîndurile cărora s-a ridicat. Sătenii le-au mulțumit cît se poate de grăitor școlarilor.

La reîntoarcere elevii din Gherla au vizitat orașul Suceava, vechea cetate de scaun a Moldovei. In mijlocul ruinelor cetății s-a ținut o lecție recapitulativă de istorie, iar în drum spre Iței o lecție de geografie. In gara Iței, elevii au organizat o nouă manifestare artistică, cîntînd melodii pe versuri de Eminescu.

Reîntorși la Gherla, profesorii și elevii și-au pus la punct însemnările luate cu prilejul excursiei, care a însemnat pentru ei un puternic imbold în muncă.

Prof. ION A. POPESCU

IN PREAJMA EXAMENELOR

Prin școlile raionului Roman

Școlile din raionul Roman se pregătesc intens pentru examene. Colectivul de îndrumare și control al secției de învățământ, considerînd că o temeinică recapitulare a materiei constituie condiția esențială în pregătirea pentru examene, a îndrumat școlile ca înainte de a începe recapitularea materiei să dezbată această temă în cadrul consiliilor pedagogice, pentru a se da prilej cadrelor didactice să-și lămurească toate problemele care nu le sînt clare. În același scop, cadrele didactice au fost îndrumate ca în cadrul cercurilor pedagogice să prezinte referate cu teme privind recapitularea și să organizeze lecții deschise de recapitulare, care să fie apoi discutate cu toată seriozitatea. De asemenea, pentru ca profesorii de științe naturale să lege cu pricepere cunoștințele teoretice de practică în cadrul recapitulării, secția de învățământ raională a organizat o ședință a cercului pedagogic al acestor profesori la școala de 7 ani din Cîrligele, unde profesorul Rîmbu, care are rezultate bune în activitatea practică pe parcela experimentală, a împărtășit colegilor experiența sa.

Colectivul secției de învățămînt a căutat să folosească mijloace cît mai variate pentru lămurirea pedagogilor și a părinților elevilor asupra datoriilor pe care le au în cea mai importantă etapă a anului școlar. Într-o ședință cu directorii, li s-a arătat acestora exigența pe care trebuie să o manifeste pentru a asigura în școlile pe care le conduc lecții recapitulative cu un bogat conținut științific. Tovarășul Dornescu, șeful secției de învățămînt, a vorbit la stația de radioficare, arătînd părinților cum să organizeze regimul zilnic al elevilor, despre felul cum își pot ajuta părinții propriii lor copii în etapa pregătirii și desfășurării examenelor, cum să-i alimenteze, iar într-un articol publicat în ziarul local, a atras atenția pedagogilor asupra cerințelor pedagogice pe care trebuie să le îndeplinească munca de recapitulare a materiei.

Justa orientare a colectivului secției de învățămînt a raionului Roman în această etapă se reflectă mai ales în faptul că zi de zi inspectorii școlari, împreună cu șeful secției de învățămînt, sînt pe teren. Numai în perioada recapitulării au vizitat 17 școli, dintre care 8 școli de 7 ani. Lucrările de control date în școli, observațiile culese cu privire la nivelul de cunoștințe al elevilor, cu privire la metodele de predare folosite de învățători și profesori, discuțiile duse în colectivul secției pe marginea lipsurilor constatate arată dorința organelor de învățămînt raionale de a sprijini îmbunătățirea muncii din școală.

Acest lucru se reflectă în activitatea celor mai multe școli din orașul și raionul Roman. La școala medie nr. 2 de fete din Roman, de exemplu, întregul colectiv didactic este mobilizat pentru o temeinică pregătire a examenelor. În cadrul consiliului pedagogic s-a insistat mult asupra scopului recapitulării finale a materiei, asupra planificării recapitulării materiei asupra planului lecției de recapitulare asupra felului cum trebuie să se pregătească profesorul pentru astfel de lecții. Tot cu acest prilej, profesoarele cu experiență au arătat colegelor tinere cum vor folosi în cadrul recapitulării materiei lucrările de laborator, lucrările practice pe parcela experimentală, excursiile, materialul didactic. Pentru a se evita supraîncărcarea elevilor, profesoarele diriginte au coordonat sarcinile date de profesoare în așa fel ca elevele să-și poată pregăti temeinic lecțiile de recapitulare la toate materiile.

Elevele rămase în urmă la învățătură au primit un ajutor substanțial în această perioadă. Pe lîngă consultații, s-a organizat în școală o meditație comună, unde elevele pregătesc împreună lecțiile de recapitulare, ajutate direct de profesoare de specialitate. Această formă de ajutorare, ca și consultațiile, se va menține și în timpul examenelor.

Preocupări asemănătoare există în activitatea multor școli din raionul Roman. Se constată însă că în munca unor colective pedagogice nu s-a creat o tradiție ca fiecare lecție predată să fie pregătită cu toată conștiinciozitatea, pentru ca toate cunoștințele elevilor să fie trainice, să poată fi legate într-un sistem de cunoștințe care să asigure formarea unei concepții juste despre lume, educarea lor în spiritul dragostei pentru muncă, pentru patrie, în spiritul internaționalismului proletar. La școala de 7 ani din comuna Sagna, de pildă, s-au luat o serie de măsuri care să stimuleze cadrele didactice la o activitate cît mai intensă în pregătirea elevilor pentru examene. Și aici s-a discutat problema recapitulării în cadrul consiliului pedagogic, s-au folosit excursiile, lucrările practice în cadrul lecțiilor de recapitulare, s-au întocmit scheme care au dat elevilor posibilitatea să-și sintetizeze mai bine cunoștințele lor. Și aici s-au ținut unele lecții de recapitulare interesante. De pildă, tovarășul Pavel Scarlat, profesor de geografie și științe naturale, în predarea lecției de recapitulare „Modificările scoarței pămîntești sub influența agenților externi și interni", în care a integrat și formele scoarței pămîntești, după ce a discutat cu elevii caracterele geomorfologice ale formelor, a insistat asupra cauzelor modificărilor scoarței pămîntești. Faptul că le-a dat copiilor să citească pentru această lecție și broșurile „Vulcanii" și „Cutremurele de pămînt" din colecția „Știința pentru toți", că la tema „Apele curgătoare" a organizat cu copiii o excursie la Siret dovedește din partea tov. Scarlat o bună orientare din punct de vedere metodic. Și aici s-au ținut lecții de recapitulare pe parcela experimentală, în livada școlii, care le-au dat elevilor posibilitatea să-și consolideze cunoștințele, să le lege mai bine, să le sistematizeze.

Totuși, aceste măsuri bune și aceste lecții bune nu alcătuiesc un lanț. Ele sînt niște verigi de bună calitate, dar șirul lor este întrerupt prin unele lecții slabe. Și aceasta se observă nu numai în activitatea cadrelor din școală cu activitate mai modestă, ci chiar în munca învățătorilor și profesorilor mai buni ai școlii. Tovarășul Dumitru Guia, profesor de matematică, de pildă, în ziua de 22 mai a predat la clasa a V-a o lecție slabă de aritmetică. Tema lecției a fost „Procentele". Tovarășul Guia a intrat în clasă superficial pregătit. În loc de plan de lecție avea o schiță de cîteva rînduri, care de fapt nu era rezultatul unei munci anterioare și ca atare nu avea nicio valoare. Cum era și firesc, din cauza lipsei de pregătire, problemele au fost alese la întîmplare din manual. El nu a selecționat și nu a pregătit acele tipuri de probleme care să-i dea posibilitatea să tragă cu elevii concluziile cu care să intre în examen. Pe lîngă faptul că au rămas și unele cunoștințe nelămurite, lecția a fost ruptă de viață, lipsită de concluzii. În comuna Sagna există o gospodărie agricolă colectivă, prima de acest fel care s-a înființat în raion. Nu s-au discutat cu elevii diferitele posibilități în care ei vor aplica aceste cunoștințe acolo, în viața gospodăriei agricole colective.

De asemenea, lecția de istorie la clasa a VII-a cu tema „Perioada după răsturnarea monarhiei în țara noastră" predată de către tovarășul Scarlat a fost foarte slab pregătită. Rezumîndu-se numai la o frunzărească a textului din manual, tovarășul Scarlat a prezentat date istorice greșite, a făcut greșeli cu caracter politic, a lipsit lecția de întregul conținut educativ pe care trebuia să-l aibă. Pentru că nu a studiat cu seriozitate documentele celui de al II-lea Congres al partidului, tovarășul Scarlat Pavel, în discuțiile cu copiii, nu a reușit să lămurească rolul poporului în făurirea regimului democrat-popular, nu i-a ajutat pe copii să înțeleagă cele două etape ale revoluției la noi, caracterele acestor două etape, unitatea indisolubilă ce există între ele.

Tovarășul Alexandru Bogza, directorul școlii, are datoria să efectueze un control mai organizat și mai eficient în școala pe care o conduce. El trebuie să asiste cît mai des la lecțiile cadrelor didactice, combătînd orice slăbiciune și orice delăsare.

Deficiențe ca cele constatate în școala de la Sagna există desigur și în alte școli. Ele constituie un semnal de alarmă pentru toți directorii de școli care sînt chemați să desfășoare în această perioadă o permanentă muncă de îndrumare și control, manifestînd o exigență justă față de fiecare cadru didactic.

MARIA TUDOR

Măsuri menite să îmbunătățească activitatea

Organizația de partid de la școala medie de fete din orașul Bîrlad a luat o serie de măsuri menite să contribuie la încheierea cu succes a anului școlar. Printre aceste măsuri se numără acțiuni concrete pentru întărirea colaborării și ajutorului reciproc între cadrele didactice, pentru crearea unor condiții cît mai bune de muncă pentru pedagogi și copii, pentru sprijinirea direcției școlii în vederea organizării cît mai raționale a lecțiilor de recapitulare, a consultațiilor etc. De asemenea, planul organizației de partid cuprinde măsuri pentru sprijinirea comitetului de instituție în vederea organizării schimbului de experiență cu privire la desfășurarea recapitulării, prin consfătuiri de producție, interasistențe la lecții etc.

Merită să fie subliniat faptul că dirigintele comuniste Georgeta Iachim, Clemansa Iordan, Margareta Galiță, Cornelia Șuluțiu și altele muncesc stăruitor pentru a asigura succesul elevelor lor la examene. Ele țin o evidență precisă a temelor date acasă, în vederea înlăturării supraîncărcării elevelor, au întărit legătura cu părinții, arătîndu-le importanța respectării regimului zilnic al copiilor. De asemenea, aceste tovarășe participă la toate ședințele organizațiilor U.T.M. și la adunările pionierești, ajutînd utemiștilor și pionierelor să-și îndeplinească cît mai bine sarcinile, să mobilizeze întregul colectiv de eleve.

În această etapă organizația de partid sprijină îndeaproape munca desfășurată de cadrele didactice pentru consolidarea deprinderilor practice ale elevelor. Lecțiile recapitulative de științe naturale ale profesoarei comuniste Cleopatra Cineză, desfășurate pe parcela experimentală, ca și lecțiile de fizică ținute în laborator de pedagogul comunist Petre Gîdei, au contribuit la adîncirea și lărgirea deprinderilor căpătate de eleve în timpul anului.

O altă problemă care stă acum în atenția organizației de partid este problema orientării profesionale a viitoarelor absolvente, urmărindu-se îndreptarea acestora către ramurile cele mai importante ale producției. În acest scop s-au organizat pentru elevele claselor a VII-a și a X-a excursii la fabrica de rulmenți și la fabrica de ulei „Republica" din oraș. Cele văzute aici, discuțiile cu muncitorii fruntași au produs asupra elevelor o impresie puternică. Multe eleve au hotărît să intre, după terminarea examenelor, în producție.

Biroul organizației de partid și-a îndreptat atenția și asupra întăririi muncii politice de masă. Agitatorii au fost instruiți asupra problemelor actuale — pregătirea examenelor și orientarea profesională a elevelor — pe care să le discute cu cadrele didactice pentru a le mobiliza la muncă. S-au confecționat lozinci mobilizatoare, grafice, panouri. Gazeta de perete popularizează cele mai bune metode folosite la lecțiile recapitulative, metodele cadrelor didactice fruntașe. În același timp, gazeta critică munca nesatisfăcătoare a unor cadre ca tovarășele Calipso Iacob, Ana Săveanu, care n-au dat suficientă atenție îmbunătățirii conținutului științific al lecțiilor de recapitulare.

Să pregătim din timp consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

În „Gazeta învățămîntului" nr. 371 din 18 mai 1956 s-a publicat comunicatul Ministerului Învățămîntului cu privire la organizarea consfătuirilor raionale din august 1956. Așa cum s-a arătat, lucrările consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice din școlile elementare, de 7 ani, medii, pedagogice, casele de copii și casele de pionieri se vor ține în zilele de 25, 26 și 27 august 1956. Consfătuirile vor avea loc în toate raioanele și orașele de subordonare regională care au secții de învățămînt și se vor desfășura în ședințe plenare la care vor participa toate cadrele didactice și în ședințe pe secții, la care vor participa cadrele didactice pe specialități.

În ședința plenară se vor prezenta două referate: *1)* „Învățămintele anului școlar 1955-56 și folosirea lor pentru ridicarea nivelului de pregătire al elevilor" și 2) „Buna organizare a muncii de predare a lecțiilor — mijloc de preîntîmpinare a supraîncărcării elevilor". Primul referat va fi prezentat de șeful secției de învățămînt raionale, iar al doilea referat de un inspector școlar. Durata expunerii fiecărui referat nu trebuie să depășească 40—50 de minute. Discuțiile pe baza lor vor avea loc în prima zi și în dimineața zilei a doua.

În secția claselor I—IV, precum și în secțiile pe obiecte se va dezbate referatul: „Buna organizare a muncii de predare a lecțiilor (la clasa sau specialitatea respectivă), mijloc de preîntîmpinare a supraîncărcării elevilor". Referatul va fi susținut în după amiaza zilei a doua și va dura 25—30 de minute, după care vor urma discuții.

În secția instructorilor superiori de pionieri se va prezenta referatul: „Buna organizare a activităților pionierești — mijloc de preîntîmpinare a supraîncărcării elevilor".

Tot pe secții, în dimineața zilei a treia se vor discuta programele și manualele școlare valabile în anul școlar 1956-1957, precum și planificarea calendaristică a muncii pe primul trimestru. În secția instructorilor superiori de pionieri se va discuta numai planificarea activităților pe primul trimestru.

Lucrările consfătuirilor se vor încheia în după amiaza zilei a treia, în ședințe plenare. Concluziile vor fi prezentate de șefii secțiilor de învățămînt raionale.

Secțiile de învățămînt regionale, raionale și orășenești, precum și școlile au datoria să se pregătească temeinic, încă de pe acum, pentru consfătuirile raionale, așa încît să asigure desfășurarea lor la un nivel ideologic, științific și profesional ridicat. La baza lucrărilor consfătuirilor va trebui să stea cunoașterea concretă a activității școlilor, folosirea largă a criticii și autocriticii.

Este necesar ca directorii școlilor să organizeze din timp colective de cadre didactice care să alcătuiască dări de seamă și referate cu privire la temele ce vor fi discutate în cadrul consfătuirilor. Dările de seamă ale școlilor sătești trebuie centralizate pînă la sfîrșitul lunii iunie la școlile de centru, care au datoria să trimită secțiilor de învățămînt raionale dările de seamă și referatele centralizate pînă la data de 10 iunie a.c.

Pentru a asigura alcătuirea unor dări de seamă cît mai concrete și mai cuprinzătoare, secțiile de învățămînt raionale și orășenești vor forma colective de îndrumare a acestei activități, alcătuite din inspectori, metodiști și cadre didactice fruntașe.

Referatele ce vor fi prezentate la consfătuiri trebuie alcătuite pe baza acestor dări de seamă și a constatărilor făcute de organele de îndrumare și control și de metodiști cu privire la munca școlilor. Secțiile de învățămînt regionale, cu sprijinul comitetului sindical regional al muncitorilor din învățămînt și al organelor U.T.M. vor asigura pregătirea din timp a referatelor. Acestea vor trebui să scoată în evidență stilul de muncă din școlile raionului, pentru a descoperi și sublinia metodele și procedeele cele mai bune folosite de învățătorii și profesorii fruntași. Lucrările consfătuirilor vor trebui să prilejuiască un larg schimb de experiență în scopul ridicării continue a nivelului învățămîntului. Pentru ca lucrările consfătuirilor să aducă o contribuție cît mai însemnată la îmbunătățirea muncii instructiv-educative, vor fi invitate la consfătuiri și cadre didactice din școlile profesionale și tehnice ca și din instituțiile de învățămînt superior.

Secțiile de învățămînt au datoria să asigure pregătirea materialelor pînă la datele stabilite, fără să se prejudicieze concediile de odihnă ale cadrelor didactice și evitîndu-se de asemenea lucrarea în grabă, în ultimele zile, a referatelor. Conducerile școlilor și secțiile de învățămînt raionale se vor îngriji să organizeze expoziții cu cele mai reușite materiale didactice lucrate cu elevii, cu cele mai bune lucrări ale elevilor și ale cadrelor didactice, cu cele mai frumoase rezultate obținute în ateliere, pe lotul școlare etc.

Cu sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare și al organelor sindicale, secțiile de învățămînt vor asigura cazarea cadrelor didactice în condiții corespunzătore, se vor îngriji de organizarea spectacolelor pentru participanții la consfătuiri etc.

Să pregătim temeinic consfătuirile raionale din august, așa încît ele să însemne o contribuție importantă la ridicarea nivelului muncii noastre, la îndeplinirea cerințelor pe care partidul, guvernul și întreg poporul muncitor le-au pus în fața învățămîntului.

Pentru o mai bună îndrumare profesională a tineretului

Corespondența noastră

Colectivul cabinetului pedagogic al regiunii Constanța se interesează îndeaproape de îndrumarea școlilor în vederea unei juste orientări a elevilor. În munca multor școli din Constanța organizarea de convorbiri cu oameni ai muncii de diferite profesiuni, organizarea vizitelor în întreprinderi și instituții, discutarea unor opere beletristice care pun problema alegerii profesiunii au devenit tradiție.

Totuși, rezultatele muncii de orientare profesională sînt încă slabe. Care sînt cauzele? În primul rînd, caracterul de multe ori unilateral, limitat al muncii pedagogilor în această privință. Cercetînd mai îndeaproape această problemă, noi am constatat că profesorii, diriginții și directorii neglijează în bună măsură lămurirea părinților, mulțumindu-se să discute numai cu elevii. În felul acesta, îndrumarea din școală este adesea anulată de influența pe care o exercită familia asupra copilului. Dacă școala vrea să obțină rezultate bune în munca de orientare profesională a elevilor, este neapărat necesar să-și îndrepte atenția deopotrivă și asupra familiei.

O altă cauză care influențează negativ asupra orientării profesionale a elevilor este slaba activitate practică ce se desfășoară în unele școli.

Deși în agricultură este nevoie de oameni bine pregătiți, totuși absolvenții clasei a VII-a sînt anevoie reținuți să muncească în gospodăria colectivă unde de multe ori părinții lor sînt fruntași. O lipsă serioasă în această privință o are activitatea desfășurată în școală. Nici lecțiile și nici activitățile în afara clasei nu trezesc suficient interesul și dragostea elevilor față de viața satului. În numeroase școli din regiune, elevii — fii de colectiviști — n-au știut să ne spună nimic sau aproape nimic despre felul cum este organizată și cum se desfășoară munca în G.A.C., despre felul cum se face retribuția muncii etc.

Introducerea treptată în școală a elementelor de politehnizare va contribui desigur, în foarte mare măsură, la rezolvarea cu succes a acestei probleme, va ajuta elevilor să se îndrepte spre profesiunile direct productive din industrie și agricultură.

Ministerul Învățămîntului și alte ministere și instituții centrale au neglijat în ultimii ani popularizarea școlilor profesionale, a școlilor tehnice și tehnice de maiștri. Publicarea în presă a unor materiale care să arate însemnătatea acestora ar constitui un real sprijin pentru cadrele didactice, pentru părinți și elevi.

Există însă și o serie de factori locali care stînjenesc îndrumarea elevilor spre unele școli sau spre anumite sectoare de muncă. Activitatea slabă, proasta organizare a muncii, indisciplina din unele școli creează în jurul lor o atmosferă de neîncredere. La centrul școlar agricol de la Poarta Albă, de pildă, cu toate condițiile materiale puse la dispoziția acestei școli, rezultatele obținute sînt încă slabe. Măsuri mai hotărîte din partea instituțiilor tutelare pentru îmbunătățirea activității unor școli profesionale și tehnice ar duce la creșterea încrederii elevilor și a părinților în calitatea pregătirii pe care o dau acestea.

Și mai este o problemă: încă n-a intrat în practica școlilor noastre ca organizarea muncii de orientare profesională să înceapă din primele clase ale școlii de 7 ani. De obicei, această activitate începe să se desfășoare abia în clasa a VII-a, uneori chiar în clasa a X-a. E și firesc ca într-un timp atît de scurt școala să nu obțină rezultatele dorite.

Pe baza materialului de care dispunem, noi am început munca de îndrumare a cadrelor pentru desfășurarea cu succes a acestei acțiuni. Cerem însă, sub raportul documentării, un sprijin mai susținut. Temeinic înarmați, vom putea duce o muncă de orientare profesională care să asigure tuturor ramurilor producției elementele necesare îndeplinirii cu succes a sarcinilor lor.

ION BADICA
Constanța

CU FORȚE UNITE

În școlile orașului Vaslui se simte din plin apropierea examenelor.

Pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură, la toate școlile din orașul Vaslui s-au organizat ore de consultații și meditații.

O mare atenție acordă cadrele didactice organizării excursiilor, ca mijloc de consolidare a cunoștințelor predate și de legare a învățămîntului cu practica, cu activitatea în producție. Școala pedagogică din localitate a efectuat nu de mult, în acest scop, o excursie la G.A.C. din comuna Bălteni și la fabrica „Ceramica".

Întrucît s-a constatat că unii elevi nu-și planifică în mod just timpul necesar studiului, în ședințele cu părinții, cadrele didactice le-au vorbit acestora despre necesitatea respectării regimului zilnic al elevilor. Acest regim trebuie să prevadă atît timpul necesar studiului, cît și cel pentru odihnă. Diriginții și învățătorii controlează felul cum se aplică regimul de zi. Pentru a lucra într-o colaborare cît mai strînsă cu părinții, școala de 7 ani nr. 4 a programat o zi pe săptămînă — joia — în care cadrele didactice discută în mod concret cu părinții cum să-i sprijine pe copii.

Alături de învățători și profesori, organizațiile U.T.M. și de pionieri mobilizează elevii în lupta pentru recapitularea temeinică a cunoștințelor. Astfel, organizația U.T.M. de la școala medie de fete a prevăzut în planul ei forme concrete de ajutorare a elevelor rămase în urmă la învățătură de către utemistele fruntașe. Instructorii superiori de pionieri sprijină îndeaproape munca diriginților, făcînd vizite la domiciliu elevilor, pentru a-i ajuta să-și organizeze în mod just timpul.

Gazetele de perete ale organizațiilor de pionieri și U.T.M. oglindesc din plin pregătirea examenelor. Astfel, la școala nr. 4, gazeta intitulată „Să nu faceți ca noi" critică pe elevii care neglijează învățătura. O altă gazetă publică probleme cu privire la materia pe care elevii trebuie s-o pregătească pentru examene.

PETRU VIERU
corespondent

Muncă stăruitoare

Pedagogii de la școala medie nr. 1 din Săcele privesc cu multă seriozitate problema pregătirii examenelor. Pentru ca activitatea lor în această etapă să fie cît mai rodnică, au antrenat și organizația de tineret din școală și părinții în sprijinul bunei desfășurări a muncii. Planurile de activitate ale școlii dovedesc cu prisosință acest lucru. Astfel, în planul de muncă al pedagogilor și al organizației de tineret un loc însemnat îl ocupă munca de îndrumare a studiului individual al elevilor și ajutorarea celor rămași în urmă.

O atenție deosebită se acordă muncii cu elevii din clasele V—VII, care nu au încă pe deplin formată deprinderea de a studia independent, nu știu încă bine cum să folosească manualul, cum să învețe etc.

Atît pentru elevii slabi cît și pentru cei care nu au condiții bune de studiu acasă s-au organizat ore de pregătire la școală, sub supravegherea unui pedagog. S-a stabilit, de asemenea, ca în fiecare zi să participe la orele de meditație și cîțiva elevi fruntași, care să-și pregătească temele aci și să-i ajute totodată pe cei rămași în urmă.

Elevii care își pregătesc temele acasă sînt vizitați de profesori și diriginți la domiciliu. S-au organizat și vizite reciproce între elevi, ca un schimb de experiență. Vizitele la domiciliu dau pedagogilor posibilitatea să vadă ce greutăți întîmpină elevii și ce ajutor le este necesar. Pe baza constatărilor ei îndrumă mai eficace pe elevi asupra metodelor de învățare (studiul pe fragmente, conspectarea întregului text, alcătuirea rezumatelor etc. ca și asupra folosirii raționale a regimului zilnic.

Și părinții își aduc aportul la buna pregătire pentru examene. Astfel, unii părinți participă la orele de meditație, alții se preocupă de crearea unor condiții cît mai bune de învățătură pentru elevi etc.

RAREȘ MARINESCU

Își însușesc cunoștințe temeinice

Prinși în freamătul pregătirii pentru examene, pedagogii și elevii școlii de 7 ani din comuna Vadul-Soreștilor, raionul Beceni, regiunea Ploești, dovedesc mult interes și dragoste de muncă.

Cum intri în clădirea școlii te întîmpină lozinca „Să luptăm pentru succesul examenelor". La „colțurile examenelor", organizate pe clase și pe materii, se dau lămuriri pentru recapitularea cunoștințelor. Gazetele de perete ale școlii publică articole în legătură cu examenele, lucrări ale elevilor, precum și întrebări și răspunsuri privitoare la recapitulare.

Străduindu-se să-și însușească cunoștințe temeinice și sistematice, să-și formeze o vedere de ansamblu asupra întregii materii studiate în decursul anului școlar, elevii învață cu rîvnă, sprijiniți îndeaproape de profesorii lor, care luptă cu forțe sporite pentru asigurarea succesului examenelor, pentru încheierea anului școlar cu rezultate cît mai bune.

VASILE M. NICULINA

Grijă deosebită pentru pregătirea fiecărui elev în parte

Pregătirea examenelor cere o muncă intensă din partea elevilor. Străduința pedagogilor de a folosi metode variate în vederea consolidării cunoștințelor predate în cursul anului poate duce la rezultate numai dacă elevii desfășoară și acasă o activitate individuală sistematică și stăruitoare.

Profesorii de la școala medie mixtă nr. 2 — Militari, București au înțeles că trebuie să acorde toată atenția îndrumării muncii individuale a elevilor. Problema aceasta i-a preocupat de altfel în tot timpul anului școlar.

În zilele acestea, cînd se desfășoară recapitularea materiei și se pregătesc examenele, pedagogii școlii medii nr. 2 se preocupă îndeaproape atît de îndrumările generale pe care trebuie să le dea tuturor elevilor în vederea pregătirii lecțiilor, cît și de îndrumările speciale care se dau elevilor individual, pe baza cunoașterii situației lor la învățătură. Ținînd evidența golurilor pe care le au elevii în cunoștințele lor la fiecare materie, profesorii dau elevilor teme speciale în vederea însușirii cunoștințelor care le lipsesc. De pildă, tov. I. Mocanu, profesor de fizică, a notat în tot timpul anului golurile pe care le-a constatat în însușirea materiei la fiecare elev în parte. Prin temele speciale date elevilor, el a reușit să șteargă rînd pe rînd problemele însemnate la această rubrică. Acum, profesorul are o evidență clară a situației cu care a intrat fiecare elev în etapa recapitulării și își organizează munca pe baza acestei evidențe.

Procedeul acesta dă rezultate foarte bune în școală. Cu ajutorul lui se poate realiza o îndrumare mai concretă, mai directă a fiecărui elev în parte. El a dat și posibilitate să se discute cu părinții în amănunt situația la învățătură a elevilor, pentru ca aceștia să sprijine mai îndeaproape munca copiilor lor acasă.

Consultațiile constituie o altă cale de cunoaștere și îndreptare a lipsurilor din pregătirea elevilor. De asemenea, meditațiile fixate în orele de dimineață, înainte de începerea programului școlar zilnic, sînt o cale pentru înarmarea elevilor cu cunoștințele care le lipsesc din materia predată.

Pentru ca elevii să poată munci sistematic în vederea completării cunoștințelor predate în cursul anului, diriginții le-au dat indicații atît cu privire la împărțirea timpului cît și la felul de a învăța, de a repeta. De exemplu, tov Margareta Diaconescu, profesoară de limba română, a dat elevilor din clasa a X-a „C", pentru tema de recapitulare „Ecoul răscoalei țărănești din 1907 în literatură", indicații privitoare la autori, la textele pe care să le revadă, și le-a cerut să prezinte citate caracteristice din operele lui Caragiale, Vlahuță, Rebreanu, Cezar Petrescu.

De asemenea, elevilor li s-au dat îndrumări în legătură cu folosirea schemelor de sintetizare a materiei, alcătuite în clasă, la lecțiile de recapitulare, cu folosirea manualului, a notițelor etc. Schemele alcătuite de profesorul Dinu Adamache la limba română sînt deosebit de folositoare elevilor, ajutîndu-le să-și sistematizeze bine întreaga materie. În același timp, li s-au făcut elevilor recomandații și pentru zilele dintre încheierea cursurilor și începerea examenelor, arătîndu-li-se cum să împartă timpul, cum să-l folosească pentru pregătirea tuturor examenelor, nu numai a primului.

În ședințele cu părinții și cu prilejul vizitelor la domiciliul elevilor, pedagogii au lămurit cu grijă problema sprijinului pe care trebuie să-l dea părinții elevilor în zilele din preajma examenelor. Asigurarea hranei consistente, a liniștei pentru pregătirea lecțiilor, renunțarea la unele treburi gospodărești care i-ar împiedica pe copii să învețe și controlul felului cum își folosesc ei timpul destinat învățăturii — iată cîteva din problemele care s-au discutat cu părinții.

Organizațiile de pionieri și de U.T.M. din școală au mobilizat prin mijloacele proprii activității lor pe elevi la o muncă stăruitoare, neîntreruptă în această etapă. Articolele publicate la gazeta de perete dau indicații în vederea pregătirii lecțiilor acasă.

Toate forțele din școală s-au unit în vederea întîmpinării examenelor. Munca încordată în care este antrenată acum întreaga școală se constată în fiecare clasă, în fiecare oră de curs, în fiecare familie a elevilor școlii.

E. NACU

Cum i-am ajutat pe elevii mei să-și aleagă profesiunea

Ajutorul acordat de către fiecare pedagog elevilor săi în vederea alegerii profesiunii viitoare trebuie să fie efectiv și multilateral. În acest scop este necesar să folosim cele mai variate metode, pentru a reuși să îndreptăm pașii tinerilor absolvenți ai școlii medii către o activitate productivă.

Un rol important în această problemă îl au diriginții. Anul acesta, fiind dirigintă la clasa a X-a „A" de la școala medie mixtă din Cîmpulung, regiunea Suceava, am căutat să-mi îmbunătățesc metodele de muncă în ceea ce privește îndrumarea profesională a elevilor.

În cursul lunilor septembrie și octombrie m-am interesat îndeaproape de situația absolvenților clasei a X-a din anul școlar trecut, a cărei dirigintă am fost tot eu. Am constatat că din cei 40 de absolvenți 18 sînt studenți, iar 2 urmează școala militară. Așa dar, 50% din numărul absolvenților au intrat în școli și institute de învățămînt superior. Dintre ceilalți, numai 2 s-au orientat către o muncă productivă, devenind sudori la întreprinderea I. A. R. T., marea majoritate, însă, au ocupat posturi de funcționari în diferite instituții și întreprinderi. Analizînd aceste rezultate, mi-am dat seama că munca de orientare pe care am dus-o anul trecut nu a fost satisfăcătoare. De aceea, în acest an școlar m-am preocupat de această problemă mai stăruitor. La începutul lunii noiembrie am dat elevilor clasei a X-a o lucrare cu tema „Ce vreau să devin" și, pe baza ei, am discutat cu elevii despre viitoarea lor profesiune. Pe lîngă aceasta, am organizat discuții, cu sprijinul profesorilor de științe naturale, în legătură cu particularitățile și perspectivele diferitelor profesiuni. În cadrul orelor educative s-au ținut referate cu temele: „Atitudinea față de muncă în statul socialist", „Cinstirea muncii în orînduirea democrat-populară" etc., s-au citit articole din ziarele „Scînteia" și „Scînteia tineretului" în care erau înfățișate succesele dobîndite de oamenii muncii în diferite ramuri ale producției.

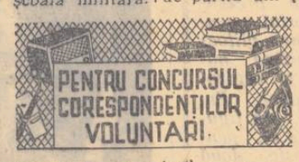

În ședințele cu părinții le-am arătat acestora că opera de construire a socialismului cere cadre bine pregătite în toate domeniile de activitate, că avem nevoie nu numai de ingineri sau medici, ci și de muncitori și maiștri calificați, de agronomi, zootehnicieni, mecanizatori etc. Am vorbit și la stația de radioficare despre sprijinul pe care trebuie să-l dea părinții copiilor lor în ceea ce privește orientarea către profesiunile direct productive. N-am folosit însă suficient operele literare și filmele, care puteau să mă ajute mult, să arate elevilor toată frumusețea muncii productive creatoare.

Pe baza experienței dobîndite voi căuta ca în anul școlar viitor să organizez și mai bine munca de îndrumare profesională a elevilor.

NICULINA ȘINCAI
corespondent

Pe parcela experimentală

Urmărind realizarea uneia din principalele sarcini trasate învățămîntului de către ce de al II-lea Congres al P.M.R. — introducerea treptată a politehnizării — conducerea școlii medii de băieți din Huși și comitetul de instituție, cu sprijinul organizației de partid din școală, au organizat de curînd o consfătuire de producție cu tema: „Munca pe parcela experimentală, mijloc important în realizarea educației politehnice a elevilor".

La consfătuire s-au arătat pe larg acțiunile organizate cu elevii pe parcelă. Aceasta a fost împărțită pe secții, ca de exemplu: secția ornamentală (în fața școlii), secția sistematică, secția experimentală, secția asolamente cu ierburi perene, secția plantelor medicinale, secția plantelor industriale (textile, uleioase, sfeclă de zahăr etc.), secția legumicolă și secția cereale. Pentru fiecare secție s-au prevăzut experiențe menite să dea elevilor posibilitatea de a-și aplica cunoștințele în practică, să-i înarmeze cu deprinderile necesare în munca agricolă. De pildă, la secția experimentală au fost prevăzute iarovizări, hibridări vegetative între roșii-cartofi, roșii-vinete, între două soiuri de roșii și altele.

Munca a început cu multă însuflețire încă din toamnă. Îndrumați de profesoara Elena Chirică, elevii au săpat adînc solul, au acoperit trandafirii și straturile de căpșuni, au semănat grîul de toamnă, folosind metoda semănării în rînduri, cruciș și prin împrăștiere. În timpul iernii, ei au citit diferite broșuri și articole privitoare la pregătirea semințelor în vederea însămînțărilor de primăvară și la îngrijirea culturilor, au iarovizat grîu de toamnă, care a fost apoi semănat alături de grîul martor semănat în toamnă și de grîul martor semănat în primăvară. Această lucrare i-a ajutat pe elevi să înțeleagă mai bine principiul unității dintre organism și mediu, să cunoască posibilitatea transformării naturii plantelor de toamnă în plante de primăvară, prin zdruncinarea ereditățiii în timpul iarovizării.

În primăvară, elevii au efectuat la timp semănatul culturilor din prima etapă — mazăre, floarea-soarelui, plante medicinale, cartofi iarovizați — și au pregătit ghivece nutritive. De asemenea, întrucît localitatea are caracter viticol, au plantat și 40 de butuci de viță de vie, pentru a cunoaște mai bine dezvoltarea acestei plante și lucrările de îngrijire pe care le necesită.

Interesul elevilor pentru activitatea practică pe parcela experimentală este susținut și prin culturile străine de regiune — grîu ramificat, orz golaș (decorticat), bumbac — a căror cultură se experimentează de mai mulți ani și dă rezultate pozitive.

Toate lucrările executate pe parcela experimentală a școlii sînt consemnate de elevi în caietul de observații, unde se notează fiecare moment principal din viața plantei supuse experimentului — pregătirea seminței, data însămînțării, data răsăririi, aplicarea îngrășămintelor, lucrările de cultură etc.

Tovarășa Elena Chirică, ajutată de organele secției agricole raionale, le-a arătat elevilor cum să confecționeze ghivece nutritive, pentru a obține recolte timpurii de legume și zarzavaturi. După ce au pregătit materialele necesare (mraniță, rumeguș de lemn, compost, nisip, pămînt etc.) elevii au confecționat ghivece nutritive și au învățat cum să le folosească după turnare pentru plantări de roșii, vinete și castraveți, a căror dezvoltare va fi urmărită paralel cu alte culturi de roșii, vinete și castraveți, plantate în mod obișnuit.

CONST. IONESCU POENARI
director adjunct al școlii medii de băieți din Huși

Pentru o rodnică activitate culturală în mijlocul studenților

De curînd, secretariatul Prezidiului C. C. al S.M.I. a analizat activitatea culturală desfășurată de comitetul sindical al Institutului pedagogic din Capitală. Analiza a scos la iveală faptul că la Institutul pedagogic s-au obținut unele rezultate mulțumitoare în munca culturală de masă desfășurată în rîndurile studenților. Studenții văd regulat filme și spectacole, participă la conferințe cu caracter profesional, politic și cultural, la întîlniri cu scriitori și oameni de artă. Toate acestea contribuie la lărgirea orizontului cultural al studenților, la instruirea și educarea lor.

In colaborare cu comitetul U.T.M. și cu sprijinul conducerii institutului, comitetul sindical a organizat numai într-o lună un ansamblu coral, o echipă de dansuri, o formație de muzică instrumentală și de teatru.

Comitetul de instituție a amenajat pentru studenți un colț roșu, iar de cîtva timp, împreună cu conducerea institutului și cu organizația de tineret, se preocupă de editarea unei gazete a institutului.

In scopul dezvoltării dragostei studenților față de profesie, comitetul de instituție s-a străduit să realizeze o legătură mai strînsă între fiecare facultate și școlile în care studenții fac practică pedagogică. Astfel, la sfîrșitul practicii pedagogice, studenții grupei a V-a din anul III al secției de fizico-matematici au invitat clasa a VI-a „A" de la școala medie de fete nr. 10, unde au făcut practică, să prezinte un program artistic pe scena institutului pedagogic. Studenții anului III de la secția pedagogie-filologie și-au propus să realizeze un program artistic împreună cu elevii în clasele cărora au lucrat în timpul practicii. In planul comitetului de instituție se prevăd și alte acțiuni ca, de pildă, organizarea unei întîlniri a studenților cu un profesor emerit, organizarea unui simpozion despre viața și opera lui A. S. Makarenko etc. menite să contribuie la dezvoltarea dragostei viitorilor pedagogi față de profesia aleasă.

Activitatea culturală a grupelor sindicale din institut mai are însă o serie de lipsuri importante. In marea lor majoritate, delegații culturali din grupe nu-și cunosc suficient îndatoririle, nu manifestă suficient interes și inițiativă pentru munca culturală.

In Institutul pedagogic sînt cadre didactice care se preocupă de problemele muncii cultural-educative în rîndurile studenților, stau în mijlocul acestora, participă la manifestările organizate de ei, se interesează de condițiile lor de viață și de muncă. Astfel de pedagogi sînt tovarășii Nicolae Oprescu, C. Sandu, Margareta Ailincăi, Gertruda Kreindler etc. Aceștia sînt însă puțini la număr. Cele mai multe cadre didactice stau departe de problemele sindicale, mulțumindu-se să-și facă orele de curs și considerînd că astfel și-au îndeplinit toate îndatoririle. Nu este mai puțin adevărat că nici comitetul de instituție nu s-a străduit suficient să antreneze toate cadrele didactice în munca educativă, n-a folosit toate căile care îi stăteau la dispoziție pentru aceasta. Este necesar ca în ședințele grupelor sindicale ale cadrelor didactice, în ședințele de catedră, în consfătuirile decanilor cu îndrumătorii grupelor de studenți să se dezbată cu toată răspunderea problema participării personalului didactic la activitatea culturală în rîndurile studenților.

In perioada colocviilor și a examenelor, comitetul de instituție va trebui să organizeze o muncă de agitație vie, concretă, așa încît gazetele de perete, stația de radioamplificare, buletinele seminariilor să popularizeze studenții fruntași la învățătură, metodele și rezultatele obținute de ei. De asemenea, trebuie să fie popularizate metodele cadrelor didactice care se preocupă de ajutorarea celor rămași în urmă la învățătură, care dau consultații, care stau mai mult în mijlocul studenților. In această perioadă trebuie folosită mai larg forța educativă a colectivului, trebuie întărită lupta pentru crearea unei opinii sănătoase în grupa de studenți împotriva celor care nu învață.

Comitetul sindical de la Institutul pedagogic din București are datoria să desfășoare o muncă organizatorică mai concretă, mai bogată în conținut, o îndrumare calificată și un control mai temeinic al îndeplinirii sarcinilor.

N. BURCEA
activist al C.C. al S.M.I.

Să dăm tot sprijinul nostru organizațiilor de tineret

Consfătuirea „Gazetei învățămîntului" cu cititorii din Tecuci

De curînd a avut loc la Tecuci o consfătuire organizată de „Gazeta învățămîntului" cu directorii, diriginții și instructorii superiori de pionieri din școlile orașului. Tovarășul Dragomir Hrubaru, directorul școlii de 7 ani nr. 6, a expus în cadrul consfătuirii referatul „Să sprijinim activ organizațiile de tineret".

Referatul a analizat unele din cele mai importante aspecte ale activității instructiv —educative: munca dusă de directori cu comitetul U.T.M. pe clasă, munca dusă de pedagogi cu unitățile și detașamentele de pionieri; ajutorul acordat de cadrele didactice în desfășurarea adunărilor tematice pionierești etc.

Participanții la discuții au completat referatul cu aspecte concrete din activitatea lor. Tovarășul Ion Calojanu, directorul școlii de 7 ani nr. 4, a vorbit despre sprijinul pe care-l acordă școala organizației de pionieri. Astfel, în planul școlii sînt formulate precis sarcinile cadrelor didactice, în special ale diriginților, în ceea ce privește îndrumarea pedagogică a instructorului de pionieri. De asemenea diriginții îi ajută pe pionieri să-și întocmească și să realizeze planul de muncă, participă activ la toate manifestările acestora etc.

Tovarășa Elena Neagu, profesoară de limba romînă la școala medie nr. 2, a arătat cum sprijinindu-se pe elevii utemiști a determinat crearea unei opinii publice juste a întregii clase, ceea ce a contribuit mult la îmbunătățirea atitudinii față de învățătură și a disciplinei.

Tovarășa Victoria Lupu Ciobotaru, profesoară de geografie, a relatat aspecte din munca desfășurată la casa pionierilor pentru organizarea unei activități atractive, potrivită specificului vîrstei și înclinărilor copiilor, care să răspundă intereselor lor și în același timp, să contribuie la adîncirea și lărgirea cunoștințelor căpătate în clasă. Referindu-se la colaborarea școlilor cu casa de pionieri, tov. Ciobotaru a arătat că pedagogii și, în special, diriginții n-au urmărit cu destul interes activitatea desfășurată la Casa pionierilor de către pionierii din clasele pe care le conduc.

Tov. B. Rabinovici, profesoară de chimie, a împărtășit experiența ei ca secretară a comitetului U.T.M. de la școala medie de fete, arătînd cum luptă utemistele pentru ridicarea nivelului la învățătură al tuturor elevelor.

Tov. Georgeta Tenea, instructoare superioară de pionieri la școala medie nr. 1, a vorbit despre importanța adunărilor tematice și despre sprijinul pe care îl așteaptă instructorii de pionieri de la cadrele didactice în vederea organizării acestor adunări.

Tov. Ilie Ailioaie, directorul casei de copii, a scos în evidență grija pe care trebuie s-o manifeste colectivul de pedagogi pentru ca activitatea extrașcolară a pionierilor să fie organizată în mod chibzuit și plăcut și pentru a se înlătura supraîncărcarea pionierilor cu ședințe și sarcini.

Tov. Elena Ruță, profesoară la școala medie de fete, a expus metodele pe care le folosește ca dirigintă pentru a insufla pionierilor și elevilor dorința de a munci, de a face fapte mari, îndrăznețe, pentru a le dezvolta interesul față de știință, tehnică, sport.

La consfătuire au luat cuvîntul, de asemenea, tovarășii Gh. Matei, Catinca Popa, Mitrița Olaru și alții.

Discuțiile purtate și propunerile făcute vor contribui la îmbunătățirea muncii cadrelor didactice în rîndurile utemiștilor și pionierilor.

Expoziția de artă plastică a profesorilor de desen din Capitală

La clubul sindicatului muncitorilor din învățămînt din București s-a deschis de curînd o expoziție organizată de cercul pedagogic al profesorilor de desen din Capitală. O asemenea manifestare, care să ilustreze activitatea artistică a cadrelor didactice, n-a mai avut loc din anul 1952. In acest răstimp, mulți dintre profesorii de desen și-au perfecționat tehnica, izbutind să obțină creații valoroase.

Prin grija Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, profesorilor de desen li s-au creat condiții mereu mai bune de desfășurare a activității artistice. Expoziția este importantă nu numai prin numărul însemnat de lucrări pe care-l cuprinde, cît mai ales prin calitatea lucrărilor. Vizitatorii privesc cu interes, îndeosebi creațiile care ilustrează șantiere de muncă, momente din munca de pe ogoare și din acțiunea de alfabetizare, ca și cele care zugrăvesc peisagii, flori, etc. Și alte creații atrag atenția vizitatorilor. Printre acestea se numără lucrările de artă decorativă în ceramică, gravurile etc.

Astăzi mai mult ca oricînd viața îi ajută pe profesorii de desen să găsească teme inspirate din realitate. Tablourile „Coreeana" de Clara Cantemir și „Trandafirii însingerați" de Nina Stuparu sînt lucrări pline de viață. In unele tablouri, deși motivele sînt simple, ele totuși reușesc să trezească interesul și admirația. Astfel, tablourile „Adăpatul boilor" de A. Drăgoi, „Lacul roșu" de S. Martinaș, precum și „Pionieri care învață" de C. Manolescu, „Primul pas" de A. Sbierea, „Ocna Sibiului" de D. Hlihar și „Vînatul" de M. Stelu redau cu multă măiestrie aspecte din viață.

Fără a încerca să diminuăm valoarea artistică a lucrărilor expuse, nu putem să nu recunoaștem însă caracterul limitat al temelor, ca și perspectiva deprimantă pe care o înfățișează unele lucrări. De asemenea, nu toate lucrările expuse aduc imagini noi, nu dovedesc suficientă preocupare pentru zugrăvirea chipului nobil al omului simplu, pentru munca acestuia.

Prof. MARIUS POPESCU

Învățămîntul peste hotare

Ingrijorare justificată

In ultimii ani au devenit foarte dese cazurile de exprimare fățișă a îngrijorării care domnește în Statele Unite ale Americii și într-o serie de alte țări capitaliste în legătură cu rămînerea în urmă a occidentului față de Uniunea Sovietică și țările de democrație populară în domeniul învățămîntului și, în special, în pregătirea cadrelor tehnice calificate. O serie de ziare din Franța, Anglia și S.U.A., precum și personalități politice din aceste țări au fost nevoite să recunoască progresele continue obținute și pe acest tărîm de către statele lagărului socialist, în comparație cu situația din țările capitaliste.

Recent, ziarul parizian „Libération" a consacrat acestei probleme un articol care dezvăluie o serie de aspecte ale învățămîntului din S.U.A.

Invățămîntul public este în S.U.A., în cea mai mare parte, de resortul statelor federale. Marile universități sînt în general societăți particulare, întreținute din donații și conduse de consilii de administrație. Nu este greu de înțeles că o astfel de situație a avut urmări nefavorabile asupra tuturor sectoarelor învățămîntului american. După cum se știe, în urmă cu cîteva luni, însuși președintele Eisenhower a declarat că se impune construirea în S.U.A. a unui mare număr de săli de clasă. Aceasta este o recunoaștere a situației dificile a învățămîntului american și, în primul rînd, a celui elementar. Dar lipsa sălilor de clasă este doar un aspect al acestei grele probleme. Dacă adăugăm proasta remunerație a cadrelor didactice, pregătirea insuficientă a acestora și rezultatele obținute în școli, vom putea mai ușor să ne dăm seama că îngrijorarea care domnește într-o serie de cercuri americane în legătură cu situația învățămîntului elementar este pe deplin justificată.

Care sînt cauzele acestei situații? De ce este neglijat învățămîntul elementar în S.U.A.? Explicația este cît se poate de simplă. Acest învățămînt este considerat ca o cheltuială neproductivă. In S.U.A. se vede astăzi în modul cel mai limpede că burghezia nu este interesată să culturalizeze masele, că între vorbele ei despre cultură și grija concretă pentru aceasta există o adevărată prăpastie. In goana lor după profit maxim, monopoliștii calcă în picioare tot ce nu le satisface nevoia de îmbogățire continuă. Comicsurile, programele de radio și televiziune, filmele și alte mijloace „educative" aducătoare de venituri sînt însă larg răspîndite în rîndul tineretului american.

Crimei i se face în rîndurile copiilor și tineretului o reclamă deșănțată. Și, așa cum dovedesc faptele, această vastă activitate „de educare" nu rămîne fără urmări. Iată un singur caz: de curînd, așa cum relatează ziarul englez „Daily Express" într-o corespondență din Washinton, tînărul american Billy Rey, în vîrstă de 15 ani a împușcat trei profesori. Gloanțele elevului asasin l-au răpus pe profesorul Prazer Cameron, în vîrstă de 32 ani, iar pe alți doi profesori i-au rănit doar. Ce l-a determinat pe acest elev să devină asasin? „Daily Express" arată că fapta tînărului american este rodul educației primite de acesta. Sub influența asasinatelor descrise cu lux de amănunte în cărți, ziare, la radio etc., elevul Billy Rey, atunci cînd a căpătat din partea directorului școlii o mustrare pentru întîrziere și a fost trimis să aducă motivare, s-a considerat jignit și a căutat să se răzbune după modelul eroilor din literatura polițistă. Cazul tînărului Billy nu este izolat. In rîndul minorilor din S.U.A., așa cum se subliniază în presa americană și într-o serie de documente oficiale, criminalitatea ia proporții. Acesta este rezultatul educației pe care tineretul acestei țări o primește, al educației care nu are în vedere omul, ci profitul.

Nu de mult, ziarul „New York Times" a publicat o serie de date extrase dintr-un raport oficial prezentat unei comisii a Congresului pentru energie atomică. Aceste date, care se referă atît la S.U.A. cît și la U.R.S.S., arată, cu forța de convingere caracteristică faptelor, cîteva aspecte grăitoare din adevărata situație a învățămîntului superior și secundar din cele două țări. Potrivit acestui raport, din 1920 și pînă în 1954 numărul inginerilor formați în U.R.S.S. a crescut de la 41.000 la 541.000. Aceasta înseamnă o creștere de 1.300%. In aceeași perioadă, numărul inginerilor formați în S.U.A. a crescut numai de la 215.000 la 500.000. Numărul inginerilor licențiați ai celor mai înalte școli a crescut în U.R.S.S. de la 28.000 în 1950 la 63.000 în 1955. In aceeași perioadă, în S.U.A. numărul acestora a scăzut de la 52.000 la 23.000. In fiecare an își primesc diploma 120.000 ingineri și lucrători științifici în U.R.S.S., față de 70.000 în S.U.A.

In școlile secundare din S.U.A., numărul profesorilor de științe și matematici a scăzut cu 53% în ultimii cinci ani, și dintre aceștia numai jumătate se consacră în mod efectiv învățămîntului. Un procent de 23% din toate școlile superioare din S.U.A. nu au cursuri de fizică și numai în jumătate din aceste școli se predă chimia. In afară de aceasta, o anchetă recentă a stabilit că 250.000—400.000 elevi ai școlilor secundare au la o serie de discipline, printre care și matematica, profesori care nu au competența necesară.

Oamenii cinstiți din S.U.A. se ridică tot mai hotărîți împotriva acestei stări de lucruri din învățămîntul american. Ei se pronunță pentru un învățămînt democratic, pentru o școală care să pregătească oameni culți și iubitori de pace.

Școala — factor activ în lupta pentru dezvoltarea agriculturii

Plantarea în cîmp a răsadului de legume

Plantarea în cîmp sau în grădină a răsadurilor de legume este o lucrare de care depinde în mare măsură cantitatea și calitatea recoltei. Cadrele didactice au datoria de a atrage atenția țăranilor muncitori asupra acestui lucru și de a le arăta care sînt și cum trebuie executate lucrările pentru plantarea în cîmp a răsadurilor.

De regulă, răsadul se plantează după 6 — 8 săptămîni de la semănat, adică atunci cînd pericolul brumelor tîrzii de primăvară a dispărut. Inainte de plantare, terenul destinat culturilor de legume trebuie pregătit în felul următor: dacă a fost arat și îngrășat din toamnă, se sparg bulgării ce eventual se mai găsesc, se execută, cu sapa, vetre (fitării) sau biloane (cavale, spinări). De asemenea se execută canalele pe care urmează să fie condusă apa pentru irigare. Terenurile rămase nelucrate peste iarnă sau cele virane se ară sau se sapă la casma, urmînd ca după aceasta să fie executate lucrările arătate mai sus.

Cu 7 — 10 zile înainte de plantare, iar în unele cazuri, cînd se plantează devreme, chiar cu 10—15 zile înainte de plantare, se începe călirea răsadurilor, care constă în obișnuirea acestora cu lumina puternică (prin ridicarea geamurilor de la răsadniță în timpul zilei) și cu temperaturile scăzute (lăsînd răsadnițele descoperite pînă seara tîrziu sau chiar toată noaptea, atunci cînd nu mai cade brumă).

Roșiile și vărzoasele se plantează, deobicei, pe biloane, în timp ce ardeii, vinetele, guliile, ceapa de apă, salata, țelina etc. se plantează pe vetre.

In ziua plantării, răsadnițele trebuie udate bine, căci numai astfel răsadurile vor fi scoase cu mult pămînt și vor putea fi transportate în condiții bune direct la locul de plantare. Dacă sîntem nevoiți să păstrăm răsadurile scoase de la o zi la alta, atunci le vom ține în pivniță, la rece.

Nu vor fi plantate decît răsadurile sănătoase, viguroase, cu 3-5 frunze de culoare verde închis, cu tulpina groasă și nealungită și cu rădăcini multe și bine dezvoltate.

La răsadurile de varză, conopidă, gulii, țelină, praz și ceapă de apă alese pentru plantare, se scurtează 1/3 — 1/2 din lungimea frunzelor. Dacă răsadurile au fost scoase fără pămînt se scurtează și rădăcinile plantelor. La roșii, vinete, ardei nu se scurtează nici frunzele, nici rădăcinile. După scurtare, rădăcinile răsadurilor se pun într-o mocirlă făcută din apă, pămînt galben și bălegar proaspăt de vacă. Apoi urmează plantatul propriu zis. Prazul, ceapa, țelina, ardeiul, varza, guliile, vinetele etc. se plantează cu plantatorul de lemn (cioaca). Roșiile, ca și orice alt răsad mare cu pămînt pe rădăcină, se plantează cu ajutorul lingurii de plantat, cu săpăliga sau cu colțul sapei.

Răsadurile obținute prin repicare se introduc în pămînt la aceeași adîncime la care au fost și în răsadniță. La fel se procedează și cu prazul și ceapa. Răsadurile nerepicate se pot introduce mai adînc decît au fost ele în răsadniță. Roșiile, care în momentul plantării au o lungime mai mare decît toate celelalte legume, se plantează îngenunchiat. Rădăcina și o parte din tulpină (un lat de palmă) se așează culcate într-un șănțuleț, iar restul tulpinei este dirijat drept în sus. Porțiunea de șănțuleț se acoperă cu pămînt reavăn, care se apasă apoi bine.

După plantare, fiecare plantă trebuie udată cu 1-2 l apă, sau dacă există posibilitatea, se irigă întreaga suprafață.

Executînd cu atenție lucrările de pregătire a terenului, lucrările de pregătire a răsadurilor și plantarea propriu zisă a legumelor vom reuși să obținem recolte bogate, ce vor contribui la îmbunătățirea aprovizionării cu legume a oamenilor muncii de la orașe și sate.

Ing. I. MILIȚIU

SATIRA și UMORUL

„Lăsați-mă să-mi dau examenul"

Mă numesc Massini Sigismund și sînt absolvent al Facultății de regie și operă a Conservatorului de muzică „Ciprian Porumbescu". In momentul de față, fiind absolvent, ar trebui în mod normal să fiu și regizor. O să spuneți dumneavoastră: nu poți să fii regizor pînă nu ai examenul de stat. Același lucru îl spun și eu.

In general, greutatea la un examen de stat e să-l iei. La mine, greutatea e deocamdată alta: să-l dau. Iată care e povestea:

Pentru examenul de stat, urma să montez în anul școlar 1955-1956, la Opera din Timișoara, spectacolul cu opera „Aleko". Aceasta am aflat-o în octombrie 1955. In noiembrie 1955, am aflat altceva: conform unor noi necesități, opera „Aleko" a fost înlocuită cu „Rigoletto". L-am lăsat deci pe „Aleko" și am trecut la „Rigoletto". Am făcut casă bună cu „Rigoletto" din noiembrie pînă la 1 ianuarie. Dar în ianuarie 1956, Opera din Timișoara mă anunță că „Rigoletto" s-a amînat pentru septembrie 1956, și că s-a introdus în repertoriu opereta „Lăsați-mă să cînt". Am strigat atunci disperat: „Lăsați-mă să-mi dau examenul". Ministerul Culturii a auzit și, printr-o adresă, a cerut Operei din Timișoara să-l lase pe „Rigoletto" pe loc și să mă lase pe mine să-mi dau examenul, amînînd pentru septembrie 1956 opereta. Opera din Timișoara a acceptat și a planificat montarea spectacolului „Rigoletto" pentru aprilie 1956. Mi-am terminat caietul de regie, l-am predat facultății și am plecat la Timișoara, să pregătesc la fața locului spectacolul. Dar la fața locului am făcut față-față, aflînd că din „motive obiective" „Rigoletto" o să fie prezentat abia peste o lună. Ei, zic, unde-am așteptat atîta, o să mai aștept o lună. Mi-am revenit deci și m-am înapoiat la București, pentru a-mi aduce bagajele, dar n-am mai revenit la Timișoara, deoarece Opera a revenit și ea, scoțînd „Rigoletto" din repertoriu și pe mine din examenul de stat. Și pentru ca să mă liniștesc definitiv, mi-a comunicat că „Rigoletto" n-a fost planificat nici pentru stagiunea 1956-1957. M-am adresat, așa dar, Direcției muzicii, unde cu toate că sînt absolvent de regie și nu cîntăreț, mi-am cîntat aria de mai sus. Direcția muzicii mi-a promis că voi da examenul de stat la Opera din Iași sau la Teatrul de operetă din Orașul Stalin.

Ceea ce a urmat a fost exact ca într-o operetă. Cele două teatre și-au prezentat repertoriul pentru stagiunea viitoare, comunicînd ministerului și regizorii respectivi. Eu, bineînțeles, nu figuram printre ei, pentru că aceste două teatre n-aveau de unde să cunoască povestea mea, deși e o veritabilă poveste cu cîntec...

Iată de ce cred că Direcția muzicii ar trebui să ia mai temeinic în mînă direcția de scenă a acestei opere tragi-comice — comică pentru cititori, tragică pentru mine, care, deși regizor, în această operă sînt actorul principal și, din păcate, îmi trăiesc din plin rolul.

Cer să se ridice în sfîrșit cortina. Vreau să fiu regizor de operă și nu de antract... Pentru că ceea ce s-a întîmplat pînă acum cu mine nu constituie de loc o capodoperă...

P. conf. I. AVIAN
și S. RUDEANU

ÎN PĂDUREA BRĂNEȘTI

Intr-o dimineață, liniștea pădurii de la Brănești a fost risipită. Pe cărările umbrite de fagi și plopi, numeroși excursioniști se îndreptau spre lacul „Pasărea" sau spre cabana „Pustnicul".

Intr-un luminiș cîțiva pionieri și elevi își cercetau busolele. Erau participanți la concursul de orientare turistică al elevilor de la școala medie nr. 22, de la școlile de 7 ani nr. 234 de fete și nr. 235 de băieți.

La borna kilometrică (stînga sus).

Radu Focșa, conducătorul echipei, împreună cu secundul său și cu o grupă de participanți la concurs controlează direcția: N-E. Unghi de marș 800 de miimi (stînga jos).

La drum (dreapta sus).

La postul de control A (dreapta jos).

FOTOREPORTAJ DE
MARIUS MATEI

Lupta forțelor populare din Italia pentru o reformă democratică a învățămîntului

(Răsfoind paginile ziarului „La voce della scuola democratica")

In ultimele numere ale ziarului italian „La voce della scuola democratica" este discutată pe larg revendicarea maselor populare de a realiza în Italia o reformă democratică a învățămîntului.

In articolul lui Francesco Zappa „La forza delle cose" se afirmă că necesitatea unor schimbări profunde în organizarea școlii italiene a fost discutată ani de zile de către învățătorii democrați. Astăzi însă, toate forțele democratice ale țării cer o reformă a învățămîntului, de aceea astăzi există și posibilitatea concretă de a o realiza.

In decursul ultimului secol au avut loc în Italia numeroase reforme ale învățămîntului, dar acestea n-au adus un adevărat progres, deoarece n-au schimbat în esență conținutul învățămîntului.

Intr-o recentă conferință de presă, ministrul Instrucțiunii publice, Rossi, a susținut școala medie cu două secții: una clasică, în care să se studieze limba latină, și alta modernă. Combătînd această propunere, reprezentanții partidelor democratice și ai organizațiilor de masă cer un învățămînt unic pentru toți tinerii de la 11 la 14 ani.

De curînd, într-o adunare a organizațiilor de masă care grupează pe oamenii muncii din învățămînt au fost discutate toate problemele cu privire la structura și conținutul școlii destinate copiilor între 11 — 14 ani. La această adunare s-a arătat că separarea elevilor pe secții începînd de la 11 ani nu are nici o justificare logică, deoarece copiii nu-și pot dezvolta pînă la această vîrstă principalele înclinații pentru o formă sau alta de activitate. De aceea, poziția lui Rossi care propune stabilirea viitoarei profesii a copiilor în momentul în care aceștia intră în gimnaziu și pregătirea lor diferențiată pe secții, apare ca nejustă. La această vîrstă, alegerea viitoarei profesiuni a copiilor nu se face pe baza aptitudinilor, ci mai mult datorită condițiilor și tradițiilor familiare. Școala pentru copiii în vîrstă de 11 — 14 ani trebuie să servească, însă, nu ca un mijloc de a forma pe viitorii specialiști, ci ca un mijloc de orientare generală a tuturor elevilor.

la voce della scuola democratica

„In fața parlamentului" se intitulează articolul lui Stellio Lozza în care sînt scoase în evidență propunerile făcute în fața camerei italiene de către reprezentanții partidelor democratice și ai diferitelor organizații de masă. Aceștia au susținut proiecte de lege cu privire la organizarea școlii și la drepturile personalului didactic, de conducere și de control. De asemenea, s-a cerut divizarea claselor supraaglomerate din școlile elementare, precum și instituirea consiliului de direcție, buna funcționare a consiliului de disciplină și a consiliului școlar. S-a cerut de asemenea, cu insistență, desființarea transferărilor în interesul serviciului.

Acțiunea parlamentară inițiată de partidele democratice, organizațiile de masă și asociațiile culturale urmărește să mobilizeze în jurul problemelor școlii întreaga opinie publică italiană. Această acțiune are ca scop nu numai să aducă la cunoștința maselor populare aspectele principale ale propunerilor puse în discuție, dar și să determine guvernul să-și spună cuvîntul, ca și să atragă atenția grupărilor parlamentare asupra necesității unui studiu atent al problemei.

Reforma democratică a învățămîntului italian este cu atît mai necesară cu cît 13,7% din copiii de vîrstă școlară ai țării nu frecventează cursurile, cei mai mulți dintre aceștia din cauza mizeriei. Cele 260 miliarde de lire destinate bugetului Ministerului Instrucțiunii Publice nu sînt suficiente.

In legătură cu reforma învățămîntului propusă de forțele democratice, Rossi, ministrul Instrucțiunii Publice, a afirmat într-o conferință de presă că este imposibil să se facă de pe acum previziuni, deoarece proiectul este încă în faza de studiu și înainte de a fi definitivat vor trebui învinse multe obstacole, ținîndu-se seama de faptul că Italia este una din țările cele mai conservatoare din lume. Rossi neglijează însă un fapt foarte important — și anume acela că Italia este una din țările în care dezvoltarea forțelor democratice ia un avînt din ce în ce mai mare. Această amploare crescîndă a luptei forțelor democratice va contribui, fără îndoială, și la rezolvarea problemelor legate de dezvoltarea învățămîntului din Italia.

In ajutorul elevilor și studenților

In librării s-a pus în vînzare șablonul universal pentru liniat și scris „Steaua Roșie", construit de tovarășul Mihail Maltopol. Șablonul poate fi utilizat de elevi și studenți, la lucrări de proiectare, topometrie, cartografie etc. Șablonul este confecționat dintr-o placă de celuloid și prevăzut cu o serie de șanțuri paralele și orificii cu ajutorul cărora se pot linia diferite tabele, asigurîndu-se odată cu precizinea liniaturii și economie de timp. Șablonul mai prezintă avantajul că dă posibilitatea de a se indica modelul unui tabel, sub o formă prescurtată, cu ajutorul literelor și numerelor gravate pe marginea lui. Elevii și studenții pot folosi șablonul pentru linierea caietului sau a foii de hîrtie, pentru construirea poligoanelor regulate, pentru trasare de cercuri, pentru scrierea literelor de tipar, pentru desenarea de portative etc. De asemenea, șablonul poate fi utilizat ca dublu decimetru și echer.

Concurs pentru copii

In nr. 3/1956 al revistei „Luminița" s-a anunțat deschiderea tradiționalului concurs pentru copiii pînă la clasa a III-a, cu tema „Frumoasă și bogată ești patria mea". Scopul acestui concurs este de a dezvolta dragostea copiilor față de patrie, de a le trezi interesul față de literatură și de a le da posibilitatea să-și manifeste chiar de la o vîrstă fragedă unele aptitudini. Copiii care vor desena mai frumos peisagii și aspecte din activitatea oamenilor muncii, care vor reda cu talent bogățiile și frumusețile meleagurilor natale sau ale celor mai îndrăgite locuri, cei care vor înfățișa mai interesant aceste teme vor fi premiați, iar lucrările lor publicate în revistă. Concursul se va încheia la 1 august.

Pentru ca în acest an concursul să cuprindă mase cît mai largi de copii, învățătorii și educatorii sînt chemați să-i antreneze și să-i îndrume, lămurindu-le însemnătatea concursului.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 373 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 1 iunie 1956

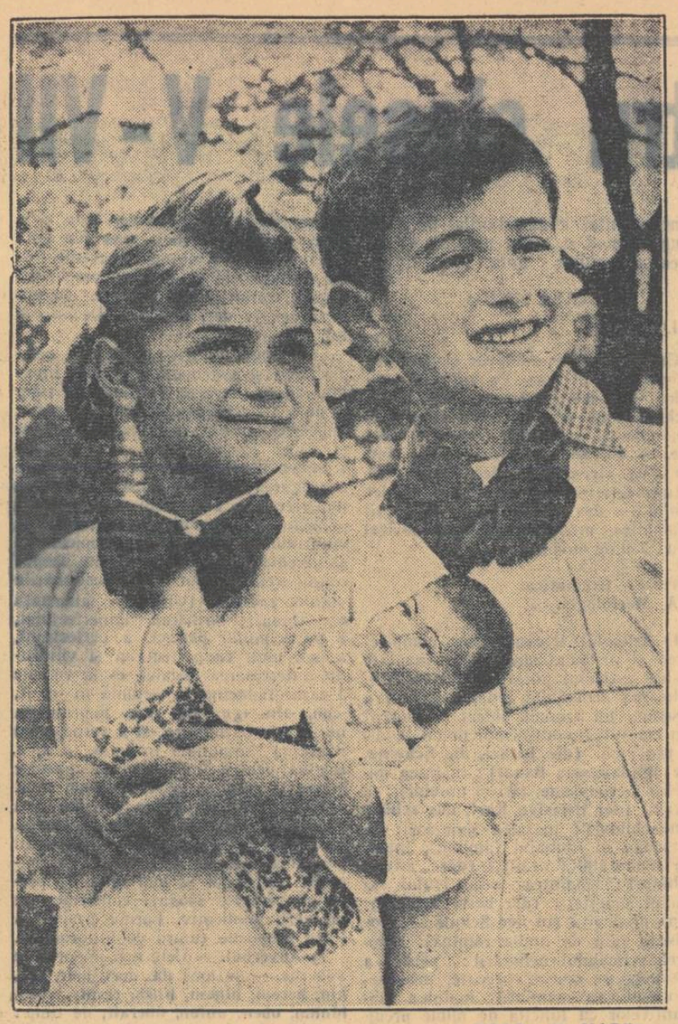

FOTO: M. MATEI

Ziua internațională a copilului

Copiii — fața cea mai de preț a omenirea. Ei sînt bucuria părinților, lumina caldă a căminelor. bucuria sufletului tuturor oamenilor cinstiți. Ei sînt viitorul omenirii, cea mai luminoasă speranță a popoarelor.

Sute de milioane de oameni din toate colțurile pămîntului luptă astăzi mai activ decît oricînd pentru a apăra viața copiilor, pentru a asigura pacea în lume, pentru fericirea tinerei generații. A intrat în tradiția popoarelor ca în fiecare an, la 1 iunie, să sărbătorească Ziua internațională a copilului.

Anul acesta, sărbătorirea Zilei internaționale a copilului are loc în condițiile unui puternic avînt al luptei popoarelor pentru pace, pentru triumful politicii de coexistență pașnică, de colaborare internațională. Ca urmare a eforturilor consecvente ale Uniunii Sovietice și ale țărilor de democrație populară, precum și ale altor țări iubitoare de pace, ca urmare a luptei neobosite a popoarelor s-au obținut o serie de rezultate pozitive pe linia destinderii în relațiile internaționale.

Totuși, ar fi profund greșit și dăunător să se creadă că atîtătorii la război, și în primul rînd cercurile agresive din S.U.A. vor renunța de la sine la politica de provocări, de agravare a situației internaționale. Adepții politicii „de pe poziții de forță" nu se astîmpără. Dar astăzi numai orbii în politică mai pot crede în succesul politicii „de pe poziții de forță". Falimentul politicii blocurilor agresive este evident. Popoarele au posibilitatea să împună dezarmarea generală. Viitorul copiilor, fericirea lor pot fi asigurate.

Un exemplu dătător de încredere pentru oamenii muncii de pretutindeni care vor să asigure copiilor lor o viață tot mai frumoasă este situația din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară.

Uniunea Sovietică este pe bună dreptate considerată „țara copilăriei fericite" Copiilor sovietici li s-au creat cele mai bune condiții în vederea dezvoltării lor fizice și intelectuale, în vederea instruirii și educării lor în spiritul umanismului socialist Nenumăratele case de nașteri, creșe, cămine, palate ale pionierilor, vasta rețea de instituții de învățămînt, sumele impresionante cheltuite pentru învățămînt și educație constituie dovezi convingătoare ale grijii părintești pe care Partidul Comunist și Guvernul Sovietic o poartă tinerei generații.

În patria noastră, copiii și tineretul se bucură, de asemenea, de grijă deosebită din partea Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului.

Ca de la cer la pămînt se deosebește situația tineretului de azi al țării noastre de cea a tineretului din Romînia burghezo-moșierească. Vremurile cînd țara noastră se bucura de trista faimă de a se număra printre țările cu cel mai mare procent în ceea ce privește mortalitatea infantilă, cu cel mai mare număr de analfabeți, cu cel mai mic număr de specialiști etc. au devenit de domeniul trecutului.

Codul muncii asigură mamei și copilului asistență medicală și spitalizare gratuită. Muncitoarei mame i se acordă plata concediului de maternitate — 35 zile înainte și 45 de zile după naștere — precum și ajutor bănesc de naștere și de alăptare. Înainte de 23 August 1944 nu exista la sate nici măcar o singură casă de naștere. Astăzi funcționează peste 1400 astfel de instituții și numărul lor crește mereu.

Pe lîngă întreprinderi și în cartiere s-au creat creșe și cămine pentru copii. Numărul locurilor în creșe a crescut mai bine de 5 ori față de anul 1948, iar numărul celor din căminele de zi este aproape de 7 ori mai mare.

Statul nostru democrat-popular investește anual fonduri însemnate pentru organizarea odihnei copiilor. În perioada 1951-1955 au fost trimiși la cură și odihnă prin sindicate, în stațiunile balneo-climaterice, peste 500.000 de copiii.

Printre multiplele preocupări ale statului nostru pentru creșterea tinerei generații, grija pentru învățămînt ocupă locul cel mai însemnat. Dreptul la învățătură, înscris în Constituția R.P.R., este asigurat prin învățămîntul elementar gratuit și obligator, prin crearea școlii de 7 ani, prin mărirea considerabilă a numărului școlilor medii, prin organizarea învățămîntului profesional și tehnic și a învățămîntului superior, prin sistemul burselor de stat, prin învățămînt în limba maternă.

În lume mai există însă mulți copii care nu au copilărie. Copiii oamenilor muncii din țările capitaliste și coloniale duc, alături de părinții lor, o viață grea și plină de suferințe. Cercetînd cauza întîrzierii de la școală și a faptului că mulți elevi din cartierul muncitoresc din orașul Sidney adorm în cursul lecțiilor, ziarista australiană Zin Beile a constatat că din 28 de băieți 21 sînt nevoiți să muncească pentru a-și ajuta familiile.

În S.U.A. lipsa de localuri este atît de acută, încît copiii învață în cotețe, magazii etc. Majoritatea copiilor africani nu au posibilitatea să învețe carte. În Kenya 40.000 de copii muncesc pe plantații, iar în Nigeria mai mult de jumătate din copii mor înainte de a fi împlinit vîrsta de 5 ani.

Oamenii cinstiți din toate țările lumii iubesc însă copiii, muncesc pentru ei, pentru binele lor și luptă pentru a le asigura un viitor fericit.

Sărbătorind Ziua internațională a copilului, oamenii muncii din țara noastră își manifestă hotărîrea lor de neclintit de a obține noi succese în producție, de a depune noi eforturi în vederea dezvoltării economiei noastre naționale, în vederea întăririi continue a patriei, fiind convinși că în felul acesta asigură copiilor și tineretului o viață fericită și un viitor luminos.

INFORMAȚIE

Vineri 25 mai a.c. a avut loc la Ministerul Învățămîntului ședința Colegiului Ministerului. La ordinea de zi a ședinței a fost analiza muncii cu cadrele în învățămînt în lumina documentelor celui de-al II-lea Congres al P.M.R.

La ședință au fost invitați directorii generali, directori și șefi de serviciu din centrala ministerului, precum și directorii unor instituții pendinte de minister. Numerosi participanți au luat cuvîntul la discuții, făcînd observații și propuneri pe marginea referatului prezentat de tov. Tudor Bugnariu, locțiitor al ministrului Învățămîntului.

În încheierea ședinței acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, a tras concluziile, arătînd unele măsuri ce trebuie luate pentru îmbunătățirea muncii cu cadrele. Au fost indicate măsuri care să ducă la îmbunătățirea evidenței cadrelor, a pregătirii și repartizării lor, la asigurarea stabilității în funcție, la promovarea și perfecționarea cadrelor. Au fost propuse de asemenea măsuri care să asigure îndeplinirea hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor din învățămînt.

Colegiul a adoptat în unanimitate concluziile.

SUCCES LA EXAMENE!

A venit momentul tradiționalelor urări de succes la examene. Dorim elevilor noștri să încheie cu succes acest an școlar. Dorim ca pe tabla de onoare a fiecărei școli să fie înscrise cît mai multe nume.

Succesul examenelor va fi cu atît mai deplin cu cît va fi mai mare grija pentru buna lor organizare și desfășurare, cu cît profesorii examinatori, care au muncit pînă acum cu elevii pentru ca ei să dobîndească și să-și consolideze cunoștințele cerute de programa de învățămînt, vor crea condiții ca elevii să poată arăta într-adevăr tot ceea ce știu.

În așteptarea examenelor se naște o emoție firească în inima fiecărui elev. Pedagogii o înțeleg și cei mai mulți dintre ei știu să se poarte astfel, încît elevii să-și poată expune cu calm cunoștințele.

Examenele, bilanțul activității unui an, constituie un moment deosebit în viața școlii. Concluziile care se trag din analiza rezultatelor examenelor stau la baza îmbunătățirii activității viitoare. Pentru a arăta nivelul cît mai real al cunoștințelor elevilor, este necesar ca ele să se desfășoare într-o atmosferă de liniște și calm.

Pentru a-i ajuta pe elevi avem datoria să asigurăm ordinea și liniștea în școală, curățenia sălilor de clasă, condiții foarte importante pentru buna desfășurare a examenelor. De asemenea, o mare importanță are atitudinea față de ei. Măsurile luate de Ministerul Învățămîntului pentru desfășurarea examenelor dovedesc multă grijă și înțelegere față de elevi. A fost redus numărul examenelor, s-au luat măsuri pentru îmbunătățirea sistemului de constatare și apreciere a rezultatelor muncii școlare. Elevii au la dispoziție pentru lucrarea scrisă 2—3 ore, iar pentru formularea răspunsului oral 15—20 minute, dîndu-li-se astfel timp să gîndească adînc și cu răbdare la problemele despre care trebuie să vorbească. Examinatorii au fost îndrumați să pună întrebări suplimentare elevilor care dau răspunsuri incomplecte, pentru a putea constata astfel dacă ei cunosc materia sau nu, dacă au dat un răspuns incomplect din cauza emoției, a grabei, sau din cauza neștiinței.

Emoția cu care elevii așteaptă examenele dovedește că ei le privesc cu toată seriozitatea — și acesta este un lucru pozitiv. Dar pedagogii nu au o atitudine egală față de elevi în această privință. Unii măresc emoția elevilor, în timp ce alții, dimpotrivă, îi îndeamnă la nepăsare. Trebuie găsită însă atitudinea justă, care să pună examenele în adevărata lor lumină. Vrînd să-i ajute pe elevi, pedagogii să nu cadă în greșeala de a-i demobiliza. A-i liniști pe elevi spunîndu-le să nu se gîndească prea mult la examene, să nu-și facă griji din pricina lor, înseamnă a-i îndemna să le aștepte nepăsători. Deși este adevărat că în ultimul moment nu se cîștigă ceea ce s-a pierdut un an întreg, este știut că unele lucruri se pot preciza, se pot fixa mai bine prin revederea materiei, a problemelor importante. Momentul examenelor trebuie prezentat elevilor în lumina lui adevărată, ca un moment important care, încheind anul școlar, arată în mod precis ce știu și ce nu știu ei, cum și-au însușit materia predată.

La sfîrșitul unui an școlar, forțele elevilor sînt întrucîtva reduse. Totuși ei trebuie să mai muncească, să revadă materia, să-și completeze unele goluri în cunoștințe. În aceste zile ei mai vin la consultații și meditații.

În zilele din preajma examenelor și dintre examene este încă nevoie ca activitatea elevilor să fie îndrumată, pentru ca timpul de învățătură și de odihnă să fie bine proporționat, astfel încît elevii să nu se oboseacă peste măsură. Vizitele la domiciliul elevilor în aceste zile sînt încă necesare în multe cazuri. Chiar sfaturile din ultimul moment pot încă ajuta la desfășurarea liniștită, justă a examenelor.

Faptul că nota pe care o pune comisia de examinare nu mai poate fi modificată în consiliul pedagogic, ci rămîne definitivă, cere mai mult spirit de răspundere din partea profesorilor examinatori, deplină obiectivitate în aprecierea răspunsurilor. Nota la examen trebuie dată pentru volumul de cunoștințe, pentru caracterul conștient al acestora și pentru posibilitatea de a le aplica, pentru puterea de analiză pe care o dovedesc elevii, pentru posibilitatea lor de a explica, de a argumenta și a trage concluzii.

Instrucțiunile ministerului arată că nota la examen este precumpănitoare. Elevul care intră în examen cu nota anuală „3" și primește la examen „2" rămîne corigent, nu promovează la obiectele respective. Nota examenului hotărăște deci situația lui la învățătură, tocmai pentru că ea reprezintă nivelul general de pregătire al elevului. Avînd această importanță, nota examenului trebuie dată cu grijă, cu discernămînt. Nu trebuie să se manifeste grabă, sau tendința de a împiedica elevul să arate ceea ce știe.

Examenele sînt un moment important și în munca educativă. Pregătirea lor îi deprinde pe elevi cu activitatea planificată și sistematică, le dezvoltă simțul datoriei și al răspunderii, îi învață să se ajute reciproc. Din atitudinea comisiilor examinatoare ei trebuie să ia exemplu de spirit de răspundere, de comportare justă, de apreciere obiectivă, de grijă și înțelegere, de seriozitate. Profesorii să nu piardă din vedere lucrul acesta și să ofere elevilor un bun exemplu.

Un nivel pedagogic înalt al examenelor cere să se țină seama de particularitățile psihice ale elevilor. Dacă profesorul manifestă neîncredere, lipsă de răbdare sau de atenție față de răspunsul elevului, dacă îl ironizează sau îl întrerupe, acesta nu face față examinării, nu reușește să dea un răspuns bine gîndit, și, ca urmare, nu obține nota meritată. Faptul acesta are consecințe grave. Se clatină încrederea elevului în propriile lui forțe, în posibilitățile lui. Sau, plecînd de la examen nemulțumit de nedreptatea care i s-a făcut, elevul își pierde încrederea în profesor. Atitudinea examinatorului trebuie să asigure ca răspunsurile fiecărui elev în parte să oglindească nivelul exact al cunoștințelor sale și, în același timp, profesorul să convingă pe elevul care a dat răspunsuri slabe și a obținut o notă nesatisfăcătoare că el nu și-a însușit cunoștințele și că are datoria să mai muncească.

Sînt profesori care, atunci cînd examinează, nu sînt atenți la răspunsul elevilor, discută între ei. Acesta este pentru elevi un prost exemplu, el arată superficialitatea cu care muncește profesorul. Alții merg cu „înțelegerea" pînă la sugerarea răspunsului. Și aceștia greșesc în aceeași măsură. De asemenea, trecerea cu vederea peste greșeli nu constituie un bun exemplu educativ pentru copii. Se cere o mare grijă din partea examinatorilor pentru a nu știrbi cu nimic autoritatea și seriozitatea examenelor.

Organele de îndrumare și control, directorii de școli au datoria să se intereseze îndeaproape de buna desfășurare a examenelor. Ei au datoria să asigure o apreciere serioasă și obiectivă a cunoștințelor elevilor și să îndrepte la timp, din mers, deficțiunile pe care le constată.

Rezultatele examenelor sînt așteptate cu interes de întregul popor muncitor. Ele au o importanță de stat. Din analiza examenelor se trag învățămintele care stau la baza noilor măsuri menite să îmbunătățească nivelul muncii din școli. Pedagogii și organele de îndrumare trebuie să dovedească deplina înțelegere a sarcinilor pe care le au în acest moment important din viața școlii.

Preocupări de seamă ale organizațiilor sindicale

I. Munteanu
secretar al C.C. al S.M.I.

Organizațiile sindicale de învățămînt din regiunea Suceava au sprijinit în mod competent și efectiv secțiile de învățămînt în pregătirea lucrărilor pentru aplicarea noului sistem de salarizare și au mobilizat membrii de sindicat în scopul întăririi muncii educative în școli, precum și a muncii social-culturale. Comisiile raionale și orășenești din Rădăuți, Siret, Dorohoi și Cîmpulung, de pildă, au făcut propuneri judicioase, așa încît fiecare educatoare, fiecare învățător și profesor să poată fi încadrat în categoria de salarizare prevăzută în instrucțiuni. În acest fel a fost ușurată munca comisiei regionale. Merită să fie scoasă în evidență activitatea deosebit de rodnică desfășurată de tov. Gh. Botez, secretarul comisiei mixte raionale din raionul Trușești, care a lucrat cu pricepere și a dat dovadă de mult simț de răspundere. El a antrenat directorii școlilor din raion și organizatorii grupelor sindicale să termine la timp și în bune condiții lucrările pentru aplicarea noii salarizări.

Delegații comitetului sindical regional s-au deplasat în raioane, pentru a sprijini această acțiune. Le regiune verificarea lucrărilor de încadrare a fost făcută cu participarea activă a delegaților comitetului sindical regional și ai secției regionale de învățămînt. Ca urmare a măsurilor luate, în primele zile ale lunii mai toate cadrele didactice din regiunea Suceava au primit salariile mărite.

Aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea salariilor cadrelor didactice a constituit și pentru pedagogii din regiunea Suceava, ca și pentru toți pedagogii din țara noastră, un imbold în munca didactică și în activitatea extrașcolară. Astfel, învățători și profesori ca Silviu Bonceac, de la școala de 7 ani din comuna Rădășeni, raionul Fălticeni, Teodor Pleoț, de la școala de 7 ani din comuna Leorda, raionul Botoșani, Camil Iacob, de la școala medie de fete din orașul Rădăuți etc. au obținut succese mari în organizarea lecțiilor de recapitulare, în realizarea legăturii învățămîntului cu practica, s-au preocupat de orientarea profesională a absolvenților, îndreptîndu-i spre producție.

În scopul îmbunătățirii muncii metodice în școli, organizațiile sindicale au intensificat preocuparea lor pentru organizarea și desfășurarea în bune condiții a schimbului de experiență. Astfel, interasistențele și lecțiile deschise organizate la școala medie din orașul Cîmpulung, la școala de 7 ani din orașul Siret, la școala pedagogică din orașul Gura Humorului au reușit să generalizeze metodele folosite la lecțiile de recapitulare de către pedagogii fruntași, ajutînd la o mai bună pregătire a examenelor. Și consfătuirile de producție au fost organizate și pregătite cu mai multă grijă, temele acestora fiind legate de sarcinile ultimei etape a anului școlar — recapitularea și pregătirea examenelor.

Totuși, comitetul sindical regional n-a acordat muncii metodice toată atenția de care era nevoie, n-a mobilizat toate organele sindicale în sprijinul acestei munci. Așa se explică faptul că organizatorii sindicali de la școlile din comunele Dornești și Ițcani nu s-au preocupat de activitatea metodică a membrilor de sindicat. O lipsă în această privință o are și Ministerul Învățămîntului, care nu a elaborat încă regulamentul cu privire la sarcinile ce revin cadrelor didactice în activitatea metodică și de culturalizare.

În ultimele luni s-a înviorat mult munca social-culturală a pedagogilor din regiunea Suceava. Se constată o participare mai activă a cadrelor didactice la activitatea căminelor culturale și la alte acțiuni obștești. Cu ajutorul cadrelor didactice, echipele artistice ale căminelor culturale prezintă programe cu un conținut mai bogat, care sînt pregătite cu mai multă seriozitate. La comitetele sindicale orășenești se organizează cu regularitate conferințe, seri culturale, recenzii ale diferitelor opere literare etc.

Îndrumate de organizațiile de partid și mobilizate de organele sindicale, cadrele didactice au reușit să întărească contribuția lor la transformarea socialistă a agriculturii. Învățătorii și profesorii din comunele Drislea, raionul Trușești, și Dolhasca, raionul Fălticeni, au contribuit, alături de ceilalți agitatori, la crearea întovărășirilor din aceste localități. În comuna Negrileasa din raionul Gura Humorului, datorită muncii politice de masă a cadrelor didactice a luat ființă o întovărășire zootehnică, iar în comuna Comănești numărul întovărășiților a crescut cu încă cinci familii. Un ajutor însemnat acordă lucrătorii din învățămînt din comuna Rădășeni, raionul Fălticeni, celor trei întovărășiri existente în comună.

Organele sindicale din regiunea Suceava acordă o grijă deosebită continuei îmbunătățiri a condițiilor de trai și de muncă ale pedagogilor.

În ultimul timp s-a îmbunătățit simțitor aprovizionarea cu alimente și combustibil a cadrelor didactice. O atenție mare au dat organele sindicale acordării de loturi individuale cadrelor didactice. Pînă în prezent aproape o mie de învățători și profesori din regiunea Suceava au primit loturi individuale. Numărul acestora ar fi fost însă cu mult mai mare dacă toate sfaturile populare ar fi înțeles necesitatea de a repartiza loturi individuale pedagogilor. Sfaturile populare din comunele Todireni, raionul Trușești, Scheia, raionul Suceava și altele s-au dezinteresat însă cu totul de această problemă.

Comitetul sindical regional, în colaborare cu secția de învățămînt, au intervenit să se ia o serie de măsuri menite să preîntîmpine unele abuzuri ale sfaturilor populare locale care încărcau pe învățători și profesori cu sarcini străine de munca didactică și obștească. Totuși, această problemă nu este încă complect rezolvată. Unele sfaturi populare comunale mai obligă cadrele didactice să stringă date statistice de la cetățeni, să facă de pază la telefon, să întocmească diferite situații etc.

Comitetul sindical regional nu s-a preocupat suficient de asigurarea condițiilor de locuit ale cadrelor didactice. O perioadă destul de lungă, în ședințele de comitet nu s-a analizat în ce condiții locuiesc pedagogii, ceea ce a făcut să nu se poată întreprinde acțiuni mai organizate pentru rezolvarea acestei probleme. Această lipsă s-a reflectat și în munca comitetelor sindicale orășenești.

Este necesar ca membrii comitetului sindical regional din Suceava să ia măsuri pentru lichidarea lipsurilor care mai persistă încă în munca pentru aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice.

CITIȚI: în pagina II-a PROIECTUL PROGRAMEI de limba germană pentru cl. V-VII

Copiii Republicii Populare Romîne

de **Liubov Kosmodemianskaia**

Articol scris special pentru „Gazeta învățămîntului"

Pe adresa mea din Moscova sosesc adeseori scrisori purtînd mărcile Republicii Populare Romîne. Nutream de multă vreme dorința de a vizita această țară prietenă. Și iată, dorința mea s-a împlinit. Am petrecut două săptămîni pe pămîntul ospitalier al Romîniei. Din prima clipă a sosirii mele m-am simțit în mijlocul unor prieteni apropiați — și acest sentiment s-a întărit pe măsură ce treceau zilele pe care le-am petrecut în această țară minunată.

Noi, delegatele sovietice, am fost întîmpinate pretutindeni cu bucurie și căldură. Ne-am întîlnit cu multe femei care-și desfășoară activitatea în domeniul științei și culturii, cu fruntașe în producție și în agricultură.

Femeile din această țară, pe care le-am întîlnit pe stradă și cu care am stat de vorbă — gospodine, mame tinere împingînd cărucioare cu copii mici, muncitoare în producție, savante, medici, ingineri, — toate sînt gata să apere cel mai mare bun al omenirii — pacea în toată lumea, să apere liniștea și fericirea copiilor lor.

Nimic nu poate fi mai scump inimii unei mame decît copiii ei. În Republica Populară Romînă se acordă o deosebită grijă tinerei generații. Am văzut creșe, grădinițe de copii. Peste tot copiii sînt educați cu o dragoste mare, cu o grijă plină de atenție. Pentru capitalul cel mai de preț al țării, pentru schimbul tînăr de mîine, statul cheltuiește sume însemnate de bani.

Cu mult interes am vizitat școala la medie nr. 10, cu care sînt de multă vreme în corespondență și care poartă numele ce-mi este atît de drag al fiicei mele Zoia. Aici am văzut un internat cu așternuturi albe ca zăpada, cu clase luminoase și spațioase și cabinete de studiu minunat amenajate, și lucrul cel mai important — fețele pline de însuflețire și de bucuria de a trăi ale fetițelor care mi-au amintit atît de mult de fiica mea dragă.

Am avut deseori prilejul să iau cuvîntul în fața femeilor, care veneau uneori la adunări cu copii mici în brațe. Printre dînșii erau și micuțe care purtau numele de Zoia. Această impresionantă aducere aminte a eroismului tinerilor noștri care și-au jertfit viața lor tînără pentru eliberarea lumii de sub jugul fascist mi-a umplut inima de bucurie. Aceasta înseamnă că marea cauză pentru care luptă toate popoarele democrate se află în mîini sigure și-și găsește răsunet în inimile tinere ale vatrioților din Romînia.

Același sentiment l-am încercat luînd cuvîntul la mitingul tineretului din București. De mine s-a apropiat ca să-mi ureze bun sosit Georgeta Tudor, muncitoare fruntașă la filatura de bumbac „Dacia" Tînăra Georgeta are astăzi vîrsta pe care o avea Zoia. Îmbrățișînd-o am simțit că în pieptul ei bate o inimă tot atît de vitează.

În cele două săptămîni petrecute în Romînia am izbutit să leg o strînsă prietenie cu oamenii muncii, cu femeile, cu tineretul și copiii țării și i-am îndrăgit cu toată puterea inimii mele de mamă.

Fie ca strîngerea noastră de mîini prietenească să fie puternică, fie ca marea prietenie între popoarele noastre să crească și să se întărească și mai mult!

Foto-cronica Gazetei învățămîntului

VIAȚA FERICITĂ A COPIILOR PATRIEI NOASTRE

În grădinița de copii a G.A.C.-Păulești, raionul Satu Mare.

Într-un magazin de mode pentru copii din București.

La creșa întreprinderii „7 Noiembrie" din Arad.

La căminul Oficiului de bunuri-petrol din Constanța.

Proiectul programei de limba germană pentru clasele V-VII

Notă explicativă

Scopul urmărit de predarea limbii germane în clasa a V-a este acela de a-i învăța pe elevi să citească corect textele din manual și texte simple alcătuite de profesor cu materialul lexical și gramatical cuprins în manual; să înțeleagă și să traducă, oral și în scris, aceste texte, să înțeleagă întrebările profesorului în legătură cu aceste texte; să formuleze corect, în scris și oral, răspunsuri simple la aceste întrebări; să formuleze ei înșiși întrebări simple în legătură cu texte potrivite din manual, alese de profesor; să scrie și să pronunțe corect cuvintele cuprinse în manual, aplicînd conștient regulile ortografice și fonetice învățate.

In programa clasei a V-a problemele nu sînt înșirate în ordine cronologică. Ordinea tratării diferitelor probleme lexicale, morfologice, sintactice, fonetice și ortografice nu depinde de locul lor în programă, ci este în funcție de cerințele metodice ale trecerii de la cunoscut la necunoscut, de la simplu la complicat, de la concret la abstract. In același timp, se ține seama și de necesitatea alcătuirii unor texte simple și ușoare. Astfel, prepozițiile cu dativul sau acuzativul (**in, auf**) vor fi tratate înaintea celorlalte prepoziții(numai cu dativul sau numai cu acuzativul), deoarece prepozițiile **in** și **auf** sînt cele mai frecvente în limba germană și nu ne putem lipsi de ele nici pentru cele mai simple texte sau exerciții de conversație.

Chiar în cadrul aceleiași probleme se respectă principiul progresiei metodice. Astfel, nu se prezintă în cadrul aceluiași text prepoziția **in** (pînă acuma necunoscută elevului) și cu dativul și cu acuzativul.

Lexicul prevăzut pentru clasa a V-a (300 de cuvinte) este adecvat posibilităților de asimilare ale elevilor, întrucît 100 de cuvinte sînt numerale. La substantivele derivate cu ajutorul sufixelor -er și -in se va arăta numai în mod practic cum din **lehren** se derivă **Lehrer**, din **arbeiten-Arbeiter** și, mai departe, cum din **Arbeiter** se poate deriva **Arbeiterin**, din **Lehrer-Lehrerin**, din **Schule-Schüler** și **Schülerin**. Se va arăta procedeul analog din limba romînă: a învăța — învățător — învățătoare, a munci — muncitor — muncitoare, școală — școlar — școlăriță. La substantivele compuse se va arăta că accentul cade pe primul cuvînt și că genul (articolul) depinde de cel de al doilea (das Klassenzimmer).

In predarea materialului lexical se va folosi cît mai mult intuiția directă (obiecte, planșe, ilustrațiile din manual), în așa fel încît elevii să lege direct, pe cît posibil, cuvîntul nou de obiectul sau tabloul văzut. Folosirea intuiției directe nu înseamnă însă eliminarea traducerii, care este indispensabilă. Traducerea va fi folosită însă în momentul potrivit: după pronunțarea de către profesor a cuvîntului nou și după încadrarea cuvîntului nou într-o legătură simplă și firească cu alte cuvinte cunoscute de elevi (lămurindu-se și în felul acesta înțelesul cuvîntului). Se va arăta accepția pe care o are cuvîntul în contextul respectiv, evitîndu-se înțelesurile multiple și variantele de sens. După prezentarea cuvîntului nou și lămurirea înțelesului, după ce elevii s-au obișnuit cu pronunțarea lui corectă (prin repetare individuală și în cor) cuvîntul va fi scris de profesor pe tablă și, în sfîrșit va fi notat de elevi împreună cu traducerea sa. Profesorul va fi foarte atent ca nici un elev să nu noteze cuvîntul nou înainte ca acesta să fi fost scris pe tablă și, pe de altă parte, nu va scrie cuvîntul pe tablă înainte de a fi demonstrat și controlat pronunțarea lui corectă. Notarea cuvîntului nou pe tablă fără exerciții premergătoare de pronunțare are ca urmare faptul că elevul începător leagă de semnele grafice de pe tablă sau din manual sunetele corespunzătoare din limba maternă, obișnuindu-se astfel cu o pronunțare greșită. Succesiunea corectă din punct de vedere metodic va fi deci: imaginea vizuală (obiect, tablou etc.) — cuvîntul german (imaginea auditivă) — reproducerea orală a cuvîntului de către elevi—traducerea cuvîntului — notarea cuvîntului pe tablă (imaginea grafică) — notarea de către elevi în caiet, împreună cu traducerea.

La cuvintele abstracte va lipsi momentul intuiției directe. Dacă este posibil, cuvîntul respectiv va fi prezentat într-o legătură simplă și firească cu alte cuvinte cunoscute de elevi, în așa fel încît ei să poată deduce, cel puțin cu aproximație înțelesul lui (Der Schuler lernt gut und gern — er ist **fleissig**). De multe ori ne putem folosi și de antonime pentru lămurirea unor astfel de cuvinte. Acest procedeu de prezentare a materialului lexical dă rezultate foarte bune, cere însă multă atenție și precauție. Vom prezenta totdeauna numai un singur cuvînt necunoscut într-o propoziție, vom folosi numai contexte care ajută în mod real la înțelegerea cuvîntului nou, vom fi mereu atenți dacă clasa poate să urmărească expunerea noastră, dacă nu a obosit.

De felul cum reușește profesorul să prezinte materialul lexical nou în mod viu, intuitiv, interesant, variat, adaptat cerințelor lecției și posibilităților elevilor depind înțelegerea și fixarea materialului lexical de către elevi. Prima verificare a muncii sale profesorul o face chiar în aceeași lecție: dacă el a procedat bine, elevii citesc și traduc textul nou ușor și fără alte explicații suplimentare din partea profesorului.

In clasa a V-a nu se fac lecții speciale de gramatică. Așa cum la predarea materialului lexical se pornește de la intuiție, la tratarea problemelor gramaticale se va porni, fără nici o excepție, de la fenomenul gramatical concret, așa cum se prezintă acesta în text sau în exemplul dat de profesor. Diferitele aspecte ale fenomenului gramatical vor fi prezentate într-o anumită succesiune și sistematizate, în așa fel încît elevii, îndrumați de profesor, să poată deduce ei înșiși regula respectivă. Astfel, predînd prima regulă privitoare la declinarea substantivelor („Toate substantivele feminine au la singular toate cazurile egale"), profesorul va cere elevilor să caute în text exemple de substantive feminine la cele patru cazuri ale singularului. De la constatarea că nici unul din aceste substantive nu are o terminație de declinare elevii vor trece foarte ușor la formularea regulei.

Se va evita cu desăvîrșire procedeul dogmatic de enunțare a regulei, urmată doar de exemplificarea ei.

Succesiunea corectă din punct de vedere metodic va fi: identificarea fenomenului gramatical în text — prezentarea sistematică a diferitelor aspecte de către profesor cu colaborarea activă a elevilor — deducerea și formularea regulei de către elevi îndrumați și ajutați de profesor — aplicarea regulei la alte exemple.

Ca material intuitiv pentru predarea gramaticii, profesorul va folosi cît mai multe scheme grafice, tabele sinoptice, desene sau tablouri adecvate. Aceste tabele și scheme vor fi elaborate în colaborare cu clasa, pe baza sistematizării și generalizării unor fenomene izolate studiate anterior.

In predarea declinării substantivelor se vor folosi următoarele patru reguli, mai indicate din punct de vedere metodic decît împărțirea clasică în declinare tare, slabă și mixtă, rezervată claselor mai mari: regula I. — Toate substantivele feminine au la singular toate cazurile egale; regula II. — Substantivele de orice gen au la plural trei cazuri egale: nominativ, genitiv și acuzativ. Dativul este totdeauna terminat în -n sau **-en**; regula III. — Substantivele masculine care au la nominativ plural terminația **-n** sau **-en**, dar nu o au și la nominativ singular, primesc la genitiv, dativ și acuzativ singular terminația -n sau **-en** (der **Knabe**, die **Knaben**); regula IV — Primesc la genitiv singular terminația -s sau **-es** și la dativ singular nici o terminație sau terminația -s următoarele substantive: a) substantivele masculine care au la nominativ plural și la nominativ singular terminația **-n** sau **-en** (der **Garten**, die **Gärten**); b) substantivele masculine care au la nominativ plural o altă terminație decît **-n** sau **-en** (der **Mann**, die **Männer**); c) toate substantivele neutre.

La verbele tari se va insista numai asupra caracteristicii lor, care constă în Umlaut (ich trage, du trägst, er trägt) și în alternanța vocalică e-i (ie); de ex: **ich gebe, du gibst, er gibt**.

Specificul limbii germane și necesitățile practice ale predării cer să li se facă cunoscute elevilor și unele chestiuni care n-au fost încă predate la limba romînă. Aceste chestiuni vor fi tratate numai în mod practic-empiric, fără nici o teoretizare și evitîndu-se cu rigurozitate denumirea noțiunilor și termenii gramaticali care lipsesc din programa de gramatică a limbii romîne pentru clasa a V-a. Astfel de chestiuni care vor fi tratate în mod practic, fără teoretizare, sînt: a) derivarea substantivelor cu ajutorul sufixelor **-er** și **-in**; b) pronumele interogativ (**wer, was**), care va fi introdus numai ca material lexical, evitîndu-se însă termenul de „pronume interogativ", pe care elevii încă nu-l cunosc; c) complementul circumstanțial de loc, timp și mod exprimat printr-un substantiv cu prepoziție sau adverb.

In schimb, problemele de topică (locul verbului și al numelui predicativ, locul subiectului, locul negațiilor **nicht** și **kein** (inversiunea) vor fi tratate teoretic și practic, cît se poate de temeinic, din cauza deosebirii fundamentale între topica limbii germane și cea a limbii romîne.

Așa cum nu este indicat să predăm în clasa a V-a lecții speciale de gramatică, nu sînt indicate nici lecții speciale de fonetică.

Cunoștințele de fonetică, prevăzute pentru clasa a V-a, vor fi predate concomitent cu cunoștințele de lexică și de gramatică, toate acestea formînd un tot metodic inseparabil, punctul de plecare fiind totdeauna materialul dat (cuvîntul) într-un context organic și firesc. Vom evita greșeala metodică de a anunța dogmatic o regulă fonetică, pe care s-o exemplificăm apoi cu cuvinte izolate, rupte de orice context. Fiecare regulă fonetică va fi dedusă pe baza analizei cuvintelor din textele studiate. Fenomenele izolate vor fi apoi sistematizate în lecțiile de recapitulare trimestrială și anuală.

Explicațiile fonetice vor ocupa, firește, un loc relativ mai mare în prima jumătate a anului școlar, pînă cînd elevii se obișnuiesc cu principalele probleme ale foneticii germane. Reveniri se vor face de cîte ori este necesar.

La corectarea greșelilor fonetice, profesorul se va feri să repete (sub formă de întrebare sau dezaprobare) pronunțarea greșită a elevului. Elevul nu trebuie să audă din gura profesorului decît pronunțarea corectă.

In prima etapă, profesorul îl va corecta pe elev, oprindu-l imediat și pronunțînd corect cuvîntul (la nevoie de 2-3 ori). După aceea îl va pune pe elev să repete corect cuvîntul. In etapa a doua, profesorul va putea corecta pe elev cu ajutorul colegilor lui, contribuind astfel la ascuțirea simțului critic și autocritic al elevilor în privința unei pronunțări cît mai corecte.

Prin „alfabetul german" al programei se înțeleg denumirile germane ale literelor (nu alfabetul gotic, prevăzut pentru clasa a VI-a). După ce alfabetul german a fost învățat, profesorul și elevii vor folosi consecvent numai denumirile germane ale literelor.

In clasa a VI-a, scopul urmărit de predarea limbii germane este acela de a-i învăța pe elevi să citească corect și curent textele din manual și texte adaptate (cu materialul lexical și gramatical din manual); să înțeleagă și să traducă, oral și în scris, aceste texte; să înțeleagă întrebările profesorului în legătură cu aceste texte; să formuleze răspunsuri corecte la aceste întrebări (oral și în scris) ; să formuleze ei înșiși întrebări simple în legătură cu texte potrivite (oral și în scris); să scrie și să pronunțe corect cuvintele cuprinse în manual, precum și cuvinte care corespund regulilor fonetice și de ortografie învățate în clasele a V-a și a VI-a.

Predarea materialului lexical, a foneticii, a regulilor de ortografie va fi făcută pe baza acelorași principii metodice ca și în clasa a V-a

In predarea cunoștințelor de gramatică se va porni totdeauna de la recapitularea celor învățate în clasa a V-a, cunoștințele noi fiind prezentate ca o concluzie sau complectare a cunoștințelor vechi. Imperfectul verbelor auxiliare de timp (**haben, sein, werden**) va fi tratat numai în mod practic. Formarea viitorului va fi tratată teoretic și practic, în analogie cu limba romînă, insistîndu-se asupra topicii specifice a limbii germane (infinitivul în locul ultim al propoziției principale, verbul auxiliar în locul 2). Pentru fixarea acestei topici, exercițiile de conjugare se vor face de preferință în propoziții simple, în care se vor folosi numai cuvinte ușoare și bine cunoscute de elevi, pentru ca toată atenția acestora să se poată concentra asupra formării viitorului și ordinei cuvintelor. Această limitare asupra unui vocabular cît mai simplu și bine asimilat de elevi este necesară în toate exercițiile gramaticale prin care se urmărește aplicarea și fixarea unor cunoștințe noi. Abia după ce elevii au asimilat temeinic aceste cunoștințe, exercițiile se pot amplifica prin folosirea unui vocabular mai variat, evitîndu-se însă, în orice caz, cuvinte noi, încă nestudiate.

După predarea diferitelor cunoștințe de gramatică, după o primă etapă de aplicare și fixare a acestora se va urmări prin exerciții variate și just gradate procesul automatizării exprimării corecte în limba germană. Aceasta nu înseamnă că trebuie să-i supunem pe elevi la nenumărate exerciții de declinare și conjugare. Nici exercițiile de traducere nu sînt cele mai indicate pentru aceasta. Bune rezultate dau în schimb exercițiile de transformare, construire, interpolare și combinațiile lor. Astfel, după ce elevii au învățat formarea viitorului și ordinea cuvintelor (locul auxiliarului și al infinitivului) trebuie să li se ceară, de exemplu, să formuleze cu ajutorul unor cuvinte date (**der Schüler, das Buch, lesen**) o propoziție cu verbul la viitor. (**Der Schüler wird das Buch lesen**). Propoziția este scrisă pe tablă. Pe urmă li se cere elevilor să înlocuiască subiectul (**der Schüler**) cu alte substantive (**der Lehrer, der Bruder, die Schwester etc.**). Apoi se înlocuiește complementul direct, apoi verbul — toate modificările făcîndu-se în așa fel, încît propoziția să aibă un înțeles logic impecabil, structura gramaticală a propoziției rămînînd totodată, în toate variantele, aceeași. Toate aceste modificări și înlocuiri sînt scrise pe tablă, prezentîndu-se în cele din urmă cam în felul următor:

Der Schüler wird das Buch lesen.
Der Lehrer wird das Stück lesen.
Die Schwester wird die Übung abschreiben.
Das Kind wird die Aufgabe lernen.

Se vede imediat cît de mare este numărul de variante axate toate pe aceeași temă: formarea viitorului și ordinea cuvintelor. Aceste variante sînt apoi citite (individual și în cor), fără să mai fie necesară traducerea lor.

Astfel de exerciții de formulare și modificare a propozițiilor pe baza unui tipar dat („Satzbautafeln") contribuie foarte mult la automatizarea exprimării corecte în limba germană.

In clasa a VII-a, elevii trebuie să-și consolideze cunoștințele însușite în clasele anterioare și, în același timp, să învețe să reproducă în limba romînă conținutul unei scurte povestiri în limba germană, cu material lexical și forme gramaticale cunoscute; să poată susține o conversație simplă în limba germană, pe baza unui text studiat; să alcătuiască un rezumat scurt după un text în proză, studiat în clasă, pe baza unui plan dat de profesor, pe baza unor întrebări mai cuprinzătoare sau pe baza unui plan pe care l-au elaborat ei înșiși.

Datorită rolului deosebit de important pe care îl au în această clasă recapitularea și sistematizarea cunoștințelor din clasele a V-a și a VI-a, programa clasei a VII-a cuprinde, pe lîngă cunoștințele noi, și cele mai importante cunoștințe studiate în clasele anterioare. Problemele care trebuie recapitulate și cele noi, care trebuie studiate sînt prezentate în înlănțuirea lor logic-sistematică. In această prezentare, problemele noi apar, de cele mai multe ori, ca o concluzie logică a celor învățate în clasele a V-a și a VI-a, ca o complectare sau ca un aspect nou al acestora.

Datorită reluării principalelor cunoștințe de gramatică studiate anterior, programa clasei a VII-a pare încărcată. In realitate, însă, volumul cunoștințelor noi nu este mai mare decît cel din clasele precedente.

Pentru recapitularea și fixarea temeinică a materialului lexical studiat anterior, profesorul va recurge la exerciții cît mai dese și mai variate. Recapitularea temeinică a materialului lexical cere să nu se reia aceleași texte sau exerciții. In cazul acesta, asimilarea cuvîntului străin este numai aparentă; ceea ce se fixează în memoria elevului este, înainte de toate, conținutul textului respectiv, dar în haina limbii romîne, și numai în mică măsură cuvîntul străin. Recapitularea corectă din punct de vedere metodic și într-adevăr rodnică a materialului lexical se bazează pe repetarea cît mai frecventă a acelorași cuvinte, în aceleași accepții, dar în contexte diferite.

Foarte folositoare este sistematizarea materialului lexical după diferite criterii și folosirea acestui material sistematizat în exerciții corespunzătoare. Iată cîteva exemple pentru astfel de grupe de sistematizare: verbe care exprimă mișcarea; verbe care exprimă o activitate (fizică sau intelectuală); verbe care exprimă starea pe loc sau odihna; verbe care exprimă activitatea în diferite profesii; verbe care exprimă o activitate sportivă; substantive pentru denumirea lucrurilor din clasă, școală, cameră, casă, grădină, curte; îmbrăcămintea; corpul omului și al animalelor; denumiri de animale domestice, sălbatice; profesiile omului; distracțiile; substantive, verbe și adjective în legătură cu viața politică; adjective pentru exprimarea mulțumirii și a bucuriei, antonimele lor; adjective pentru exprimarea dimensiunilor, a culorilor, a gradelor de temperatură etc.

In caietele-vocabular se vor trece, pe lîngă cuvintele noi, și diferitele exerciții de lexic (grupe de cuvinte, antonime, sinonime).

Și în clasa a VII-a se va da o deosebită atenție exercițiilor de automatizare, care se vor efectua la fel ca în clasa a VI-a. Aceste exerciții vor fi bine înțeles, ultima verigă în predarea cunoștințelor de gramatică. Mai ales timpurile compuse, construirea verbelor modale și topica propozițiilor secundare necesită astfel de exerciții, cu ajutorul cărora elevul poate să treacă peste dificultățile ce rezultă din deosebirile structurale între limba germană și limba romînă.

Imbinînd recapitularea și sistematizarea cunoștințelor vechi cu predarea cunoștințelor noi, transformînd cu ajutorul exercițiilor cunoștințele în deprinderi, obișnuindu-i pe elevi cu aplicarea rațională și conștientă a celor învățate, profesorul va da absolvenților clasei a VII-a un sistem complect de cunoștințe temeinice și organic închegate, cunoștințe de bază pentru studierea limbii germane în clasele VIII—XI dar și pentru cele mai urgente și imediate nevoi practice.

REPARTIZAREA ORELOR INTR-UN AN ȘCOLAR

	clasa a V-a	clasa a VI-a	clasa a VII-a
1. Predarea cunoștințelor noi	48 ore	45 ore	42 ore
2. Exerciții aplicative (de automatizare și de verificare)	3 „	6 „	9 „
3. Recapitulare trimestrială (pregătirea tezelor)	3 „	3 „	3 „
4. Teze	3 „	3 „	3 „
5. Analiza tezelor	3 „	3 „	3 „
6. Recapitulare anuală	6 „	6 „	6 „
	66 ore	66 ore	66 ore

PROGRAMA

CLASA a V-a

I. — Lexicul

300 de cuvinte dintre cele mai importante și uzuale din mediul înconjurător al elevului: clasa, școala, familia, locuința, casa. Aceste cuvinte vor fi: cuvinte simple (**Tisch**), compuse (**Bücherschrank, Federhalter**) și derivate cu ajutorul sufixelor **-er, -in**. (Lehrer, Lehrerin).

II. — Gramatica

A. Morfologia

1) Articolul: Felurile articolului (hotărît, nehotărît). Genul articolului (masculin, feminin, neutru). Regulile elementare despre folosirea articolului: punerea articolului după prepoziții (deosebirea față de limba romînă); suprimarea articolului înaintea pronumelui posesiv, înaintea lui **kein** și **alle**. Cele mai frecvente cazuri de contopire a articolului hotărît cu prepoziții: **im, am, ins, ans**. Declinarea articolului hotărît și nehotărît și a lui **kein** (singular și plural).

2) Substantivul: Formarea substantivelor de origină germană cu ajutorul sufixelor **-er** (masculine), **-in** (feminine). Substantivele compuse: genul și accentul lor. Formarea pluralului substantivelor cu ajutorul terminațiilor **-e, -er, -en (-n)** sau fără terminație. Umlaut la pluralul substantivelor. Pluralul substantivelor formate cu ajutorul sufixelor -er, -in. Declinarea substantivelor la singular și plural.

3) Adjectivul: Adjectivul folosit ca nume predicativ (invariabil).

4) Numeralul: Numeralul cardinal 1—100.

5) Pronumele: Pronumele personal (fără cel de politeță) la nominativ, dativ și acuzativ. Pronumele demonstrative **dieser** și **jener**; declinarea lor. Pronumele interogativ **wer** și **was**; declinarea lor. Pronumele posesiv (numai la cazurile nominativ și acuzativ).

6) Verbul: Verbele auxiliare de timp **haben, sein, werden** la prezent (fără forma de politeță). Conjugarea la prezent a verbelor tari și slabe. Verbe tari cu Umlaut sau cu schimbarea vocalei radicale -e- în -i- sau -ie-. Verbe care intercalează un -e- între rădăcină și terminație. Formarea imperativului familiar (singular și plural). Forma interogativă și negativă a verbului. Obligativitatea folosirii pronumelui personal la conjugare.

7) Adverbul: Cele mai uzuale adverbe de loc (**hier-dort**), de timp (**jetzt, dann, oft-selten, immer, nie**), de mod (**gern**).

8) Prepoziția: Cele mai importante prepoziții cu dativul sau acuzativul (**auf, in, über, unter, vor**). Cele mai importante prepoziții cu dativul (**aus, mit, von, nach**). Cele mai importante prepoziții cu acuzativul (**durch, für**).

9) Conjuncția: Conjuncțiile **und, oder, aber** și folosirea lor pentru a lega cuvinte sau grupe de cuvinte.

B. Sintaxa

1) Propoziția simplă: Subiectul exprimat printr-un pronume personal sau un substantiv. Predicatul verbal exprimat printr-un verb la timpul prezent. Predicatul nominal exprimat printr-un verb auxiliar (**sein**) și un **substantiv, adjectiv sau adverb.**

2) Propoziția dezvoltată. Atributul exprimat printr-un pronume, prin numeralul cardinal sau printr-un substantiv la cazul genitiv. Complementul direct și indirect exprimat printr-un substantiv sau pronume la cazul acuzativ sau dativ. Complementul circumstanțial de loc, de timp și de mod exprimat printr-un adverb sau un substantiv cu prepoziție. Prepoziția interogativă cu și fără cuvintele interogative **wer, was, wessen, wem, wen, wo, wieviel, wann**. Locul verbului, al subiectului și al numelui predicativ în propoziția afirmativă și în cea interogativă (cu și fără cuvinte interogative). Locul negației **nicht** și al lui **kein** în propoziție. Inversiunea.

III. FONETICA

Vocalele. Articularea lor. Vocale lungi și scurte. Diftongii. Consoanele. Articularea lor. Consoane surde și sonore. Asurzirea consoanelor finale. Accentul în cuvintele compuse. Neaccentuarea articolului și a pronumelui personal. Noțiuni elementare despre intonație într-o propoziție enunțiativă, interogativă și imperativă.

IV. REGULI DE CITIRE ȘI ORTOGRAFIE

Alfabetul german. Citirea grupelor de litere: **ei, ie, au, eu, ch** (după **e, i** sau după **a, o, u**), **sch, chs, ck, tz, ph, ng**. Vocalele îndulcite (Umlaut): ä, ö, ü, äu. Citirea consoanelor duble ß Regula despre h intervocalic și despre prelungirea vocalei înaintea unui h urmat de consoană. Regula ortografică despre scrierea lui **tz** și **ck** după vocală scurtă accentuată. Regula despre **-ig** final și înainte de consoană. Scrierea substantivelor cu literă mare.

CLASA a VI-a

I. — LEXICUL Derivarea substantivelor cu ajutorul sufixelor (**-chen, -lein**). Antonime. Cele mai simple și mai frecvente expresii și construcții idiomatice (**es gibt, wie alt bist du, was für ein, zu Hause, nach Hause**). Cuvinte noi: 250 (plus 300 din clasa a V-a).

II GRAMATICA

A. Morfologia.

1) Articolul: Folosirea articolului hotărît înaintea adjectivelor la gradul superlativ. Folosirea articolului hotărît înaintea numeralului ordinal. Folosirea articolului nehotărît înaintea substantivelor cu funcția de nume predicativ. Suprimarea articolului înaintea numelor proprii, înaintea numelor de orașe și țări, precum și înaintea substantivelor cu funcția de nume predicativ dacă substantivul arată profesiunea. Contopirea prepoziției **zu** cu articolul hotărît: **zur, zum**.

2) Substantivul: Substantivele de origină străină formate cu sufixul **-tion**. Genul și accentul lor. Recapitularea celor 4 reguli de declinare. Declinarea la plural a substantivelor de origină străină terminate la nominativ plural în -s (**Autos, Sofas**). Declinarea numelor proprii.

3) Adjectivul: Gradele de comparație. Comparația neregulată (**viel, gut**). Adjectivul atributiv precedat de articolul hotărît sau nehotărît (numai la cazurile nominativ și acuzativ).

4) Numeralul: Numeralul cardinal și ordinal pînă la 1000.

5) Pronumele: Recapitularea pronumelui personal la cazurile nominativ, dativ și acuzativ.

Pronumele de politeță (la cazurile nominativ, dativ și acuzativ). **„Es"** folosit ca pronume impersonal. Pronumele nehotărît **„man"**, traducerea lui. Pronumele reflexiv (la acuzativ). Pronumele posesiv (toate cazurile). Pronumele demonstrativ **der, die, das** (accentuat).

6) Verbul: Recapitularea conjugării și folosirii verbelor auxiliare de timp (**haben, sein, werden**). Formarea viitorului I. Conjugarea, construcția și folosirea verbelor auxiliare de mod **können, dürfen, wollen, sollen, müssen** (prezent și viitor I). Conjugarea verbelor reflexive (prezent și viitor I). Verbele compuse cu particulă separabilă (accentul, locul particulei în propoziția principală). Forma de politeță. Imperativul de politeță. Verbe care arată starea pe loc (**liegen, sitzen, stehen**) și verbele corespunzătoare care arată mișcarea (**legen, setzen, stellen**). Imperfectul verbelor auxiliare de timp (**haben, sein, werden**).

7) Adverbul: Gradele de comparație ale adverbului. Comparația neregulată a lui **gern**.

8) Prepoziția: Toate prepozițiile cu dativul sau acuzativul. Cazul dativ la verbele care arată o acțiune care se desfășoară tot timpul în același loc (**spielen, turnen**). Prepoziția **nach** înaintea numelor de țări și orașe fără articol. Deosebirea între prepozițiile **zu** (mișcare) și **bei** (stare pe loc) (excepție: **zu Hause**). Prepozițiile **ohne, um**.

B. Sintaxa

Subiectul exprimat prin pronumele impersonal **es** și prin pronumele nehotărît **man**. Predicatul exprimat printr-un verb modal cu infinitivul. Predicatul exprimat printr-un verb la viitorul I. Predicatul exprimat printr-un verb cu particulă separabilă. Locul auxiliarului de timp sau de mod, al infinitivului și al particulei separabile în propoziția principală. Atributul exprimat printr-un numeral ordinal sau un adjectiv la cazul nominativ sau acuzativ. Complementul prepozițional. Fraza formată prin coordonare (cu ajutorul conjuncțiilor **und, oder, aber**).

III. — Reguli de citire, de ortografie și punctuație

Citirea sufixului **-tion**. Citirea lui -th- în cuvintele de origină străină. Ortografia lui **v** și **f**. Umlaut în gradele de comparație, la pluralul substantivelor și la conjugarea verbelor. Regula ortografică pentru scrierea lui ss și ß. Ortografia sufixelor **-ig** și **-lich**. Despărțirea în silabe. Semnele de punctuație. Suprimarea virgulei înaintea lui **als** și **wie** la gradele de comparație. Suprimarea virgulei între complementul circumstanțial de loc, timp și mod și restul propoziției. Citirea alfabetului gotic (de tipar).

CLASA a VII-a

I. Lexicul.

Cuvinte simple, compuse și derivate. Substantive derivate cu ajutorul sufixelor **-ig, -ich, -ing, -ei, -heit, -keit, -schaft, -ung, -ie, -ion, -tät, -tum, -nis**. Sinonime și antonime. Omonime (**der See, — die See, der Tor, — das Tor, der Zug** (trenul) — **der Zug** (trăsătura feței sau a caracterului), **der Schild — das Schild** etc.). Expresii idiomatice, proverbe. Material lexical nou: 250 de cuvinte.

II. — Gramatica

A. Morfologia.

1) Articolul: Recapitularea, complectarea și sistematizarea celor învățate despre articolul hotărît și nehotărît. Folosirea articolului hotărît: pentru a desemna un anumit obiect cunoscut sau amintit; înaintea unor nume de țări și provincii (**die Türkei, die Schweiz, die Moldau, das Banat**); înaintea numelor de persoane, țări și provincii, cu atribut (**der fleissige Karl, das schöne Deutschland**); înaintea numelor de persoane în limbajul familiar; înaintea numeralului ordinal (**der zweite Schüler**); înaintea adjectivului la gradul superlativ (**der beste Schüler**); după prepoziții (**in der Schule** — deosebirea față de limba romînă). Folosirea articolului nehotărît: pentru a desemna un obiect oarecare, încă necunoscut sau neamintit; înaintea substantivelor cu funcția de nume predicativ. Omiterea articolului: în general înaintea numelor de persoane; înaintea celor mai multe nume de țări și provincii (**Polen, Ungarn, Deutschland, Siebenbürgen, Bayern**); înaintea denumirii materialelor și înaintea substantivelor abstracte folosite în sens general (**aus Holz, aus Eisen, durch Fleiss und Eifer**); în expresii idiomatice și proverbe (**über Stock und Stein, Morgenstunde hat Gold im Munde**). Inaintea substantivelor cu funcție de nume predicativ, dacă ele arată profesia (**Er ist Arzt**). Deosebirea de accent: declinare și traducere între: articolul hotărît și pronumele demonstrativ **der, die, das**; articolul hotărît și pronumele relativ; articolul nehotărît și numeralul **ein**. Contopirea prepozițiilor cu articolul: **an, bei, hinter, in, über, unter, von, vor, zu** cu articolul **dem; an, auf, durch, für, hinter, in, über, unter, vor** cu articolul **das; zu** cu articolul **der**.

2) Substantivul:

Recapitularea, complectarea și sistematizarea celor învățate despre genul substantivelor: substantive masculine terminate în **-ig, -ich, -ing, -ling, -ast**; substantive feminine terminate în **-ei -heit, -keit, -schaft, -ung, -in**; substantive străine terminate în **-ie, -ik, -ion -tät**; substantive neutre terminate în **-tum, -nis**. Infinitivele substantivate. Diminutivele în **-chen** și **-lein**. Numele de țări, provincii și orașe nu au articol. Numele metalelor. Recapitularea, complectarea și sistematizarea celor învățate despre pluralul substantivelor. Formarea pluralului substantivelor fără terminație, cu terminațiile **-e** și **-er** (toate cu sau fără Umlaut), cu terminația **-n (en)** fără Umlaut. Pluralul în **-s** al unor substantive străine. Pluralul în **-en** al unor substantive străine terminate la singular în **-um (Studium, Gymnasium)**. Exemple de substantive care au numai plural: **Eltern, Geschwister, Leute, Ferien, Alpen, Karpaten**). Recapitularea și complectarea celor învățate despre **declinarea** substantivului. Cele 4 reguli pentru declinarea substantivelor. Cele mai importante excepții: **der Vetter, der Staat** (regula 4), **der Gedanke, der Friede** (regula 4). Substantivele străine de gen masculin, terminate în -or (regula 4) Substantivele străine terminate în **-us** declinate fără terminație (**der Sozialismus**) sau ca substantivele germane (**der Autobus**). Declinarea numelor de persoane: la genitiv cu terminația **-s**, la numele terminate în **-s**, ß **-x, -z**, cu folosirea terminației **-ens** sau a prepoziției **von**. Declinarea numirilor geografice: a celor cu articol conform regulei pentru genul respectiv, a celor fără articol cu -s la genitiv. Declinarea substantivelor formate prin substantivarea adjectivelor(**der Reisende—ein Reisender**).

3) Adjectivul:

Recapitularea, complectarea și sistematizarea celor învățate despre adjectivul folosit ca nume predicativ (invariabil) sau ca atribut (concordanță de gen, număr și caz): declinarea adjectivului atributiv la toate cazurile, precedat de articolul hotărît (sau un pronume cu terminațiile articolului hotărît), de articolul nehotărît (sau pronumele posesiv) sau neprecedat de articol. Recapitularea și sistematizarea celor învățate despre comparația adjectivului: cele 3 grade de comparație, formarea comparativului și a superlativului (cu și fără Umlaut); intercalarea vocalei **-e-** la superlativul adjectivelor terminate în **-s**, ß **-x, -z** (excepție: **groß**); superlativul predicativ cu **am**; comparația neregulată: **gut, viel**. adjectivele formate cu **un-** și **-los**.

4) Numeralul. — Recapitularea și complectarea celor învățate despre numeralul cardinal și ordinal pînă la 1.000.000. Declinarea numeralului cardinal **ein** și a numeralelor ordinale după regulile valabile pentru declinarea adjectivului atributiv. Declinarea numeralelor **zwei** și **drei** neprecedate de articol sau pronume, cu terminațiile articolului hotărît.

5) Pronumele. — Recapitularea și complectarea celor învățate despre pronumele personal: obligativitatea folosirii pronumelui personal la conjugare, afară de imperativul familiar; declinarea lui la toate cazurile; **es** folosit ca pronume impersonal sau la verbe folosite impersonal (**es regnet, es klopft**); **es** folosit pentru pronumele romînesc „o" (cu înțelesul: aceasta, aceea; **ich weiß es nicht** — nu o știu). Pronumele de politeță la toate cazurile. Scrierea lui. Pronumele reflexiv la toate cazurile. Pronumele nehotărîte **man, jeder, jemand, niemand, etwas, nichts, alle**. Pronumele posesiv, folosit adjectival la toate cazurile. Pronumele demonstrativ **der, die, das, dieser, jener**. Declinarea lor. Pronumele interogative **wer, was, welcher, welche, welches, was für ein**; declinarea lor. Cele mai frecvente forme contrase ale lui **was** cu prepoziții: **womit, worür, worin, woraus**. Pronumele relativ **der, die, das**. Declinarea lui.

6) Verbul. — Recapitularea, complectarea și sistematizarea celor învățate despre verbele auxiliare de timp și mod — conjugarea lor la prezent, imperfect, perfect, mai mult ca perfect și viitor. Recapitularea, complectarea și sistematizarea celor învățate despre conjugarea verbelor slabe; formarea imperfectului, a participiului perfect, a perfectului, a mai mult ca perfectului și viitorului. Recapitularea, complectarea și sistematizarea celor învățate despre conjugarea verbelor tari; schimbările vocalei radicale (Umlaut, alternața e-i, Ablaut); formarea imperfectului, a participiului perfect, a perfectului, a mai mult ca perfectului și viitorului. Intercalarea vocalei **-e-** la verbele a căror rădăcină se termină în **-d, -t, -chn, -ffn, -gn, -tm, -dm**. Suprimarea lui **-s-** din terminația **-st** a verbelor cu rădăcina terminată în **s, ss, ß x, z**. Regula pentru folosirea auxiliarelor **haben** și **sein** le perfect și mai mult ca perfect. Conjugarea verbelor cu particulă separabilă (în propoziția principală și secundară). Participiul perfect al verbelor cu particulă inseparabilă. Perfectul și mai mult ca perfectul verbelor modale construite cu un verb predicativ. Forma pasivă la toate timpurile (afară de viitorul II).

7) Adverbul. — Cele mai importante adverbe — de loc: **da, dort, hier, her, hin, herein, hinein, links, rechts, vorn, hinten, oben, unten, überall**; de timp: **jetzt, bald, niemals, einst, immer, oft, selten, dann, schon, gleich, heute, gestern, morgen, abends, morgens, spät, früh, nachts**; de cauză: **darum, trotzdem**; de mod: **so, besonders, sehr, fast, zusammen, gern, kaum, ganz**; interogative: **wo, wohin, woher, warum, wie, wieviel.**

8) Prepoziția. — Recapitularea prepozițiilor cu dativul și acuzativul. Intrebările **wo? wohin?** Cazul dativ la verbele care arată o acțiune ce se desfășoară tot timpul în același loc. Cazul dativ la întrebarea **wann?** (**an diesem Tage, in diesem Jahr**). Cele mai uzuale prepoziții cu acuzativul (**durch, für, ohne, um, gegen, wider, bis entlang**). Cele mai uzuale prepoziții cu dativul (**aus, bei, mit, nach, von, zu**). Cele mai uzuale prepoziții cu genitivul (**wegen, während, trotz, statt, anstatt**).

9) Conjuncția. — Conjucțiile coordonatoare: **und, oder, aber, doch, sondern, denn, darum, trotzdem**. Conjuncțiile subordonatoare: **weil, daß wenn.**

B. SINTAXA.

Recapitularea și complectarea celor învățate despre **subiect**: subiectul exprimat printr-un substantiv sau pronume; subiectul exprimat prin pronumele impersonal **es**; **es** pentru dublarea subiectului la singular sau plural (**es war einmal ein Mann, es leuchten die Sterne**). Recapitularea și complectarea celor învățate despre **predicat**: predicatul verbal la timpurile studiate; predicatul nominal la timpurile studiate; predicatul exprimat printr-un verb cu particulă separabilă, la timpurile studiate. Recapitularea și complectarea celor învățate despre **atribut**: atributul substantivului exprimat printr-un adjectiv sau participiu perfect; printr-un numeral cardinal sau ordinal; printr-un pronume (demonstrativ, interogativ, posesiv); printr-un substantiv la genitiv; printr-un substantiv în același caz (apoziție); printr-un adverb (**der Schüler hier**); printr-o propoziție relativă. Recapitularea și complectarea celor învățate despre **complement**: complementul direct și indirect exprimat printr-un substantiv sau pronume; complementul prepozițional; ordinea celor două complemente ale aceluiași verb (ambele exprimate prin substantive, ambele prin pronume, unul printr-un substantiv, celălalt printr-un pronume). Fraza formată prin coordonare (cu ajutorul conjuncțiilor: **und, oder, aber, doch, sondern, denn, darum, trotzdem**). Topica propoziției principale: locul verbului auxiliar sau predicativ în propoziția afirmativă sau negativă, precum și în propoziția interogativă (cu și fără cuvînt interogativ); locul numelui predicativ, al participiului perfect respectiv al infinitivului. Locul subiectului în aceste propoziții; inversiunea în propozițiile interogative și după conjuncția **darum**. Locul negației **nicht**: după verb, înaintea participiului perfect și a infinitivului. Inaintea numelui predicativ, după complementele fără prepoziție, înaintea complementelor cu prepoziție, înaintea particulei separabile. Fraza formată prin subordonare; propoziția relativă (**der, die, das**); propoziția cauzală (**weil**); propoziția condițională reală (**wenn**); propoziția completivă dreaptă (**daß**). Topica propoziției secundare: locul verbului auxiliar sau predicativ; locul participiului perfect și al infinitivului; locul subiectului.

III. Reguli de citire, de ortografie și punctuație.

Recapitularea, complectarea și sistematizarea celor învățate în clasele a V-a și a VI-a. Vocale lungi și scurte; Consoane surde și sonore; **-v** și **-f**; **-h** intervocalic; -ig la sfîrșitul cuvîntului sau înainte de consoană; citirea grupelor de litere: **ei, ie, au, eu, äu, ch, sch, chs, ck, tz, ph, ng, st, sp; st**, și **sp** în cuvintele străine; dublarea consoanelor; **ck** și **tz; ss** și **ß; das-daß; -ig** și **lich**. Despărțirea cuvintelor compuse. Consoanele duble **ck** și **tz** în cazul despărțirii cuvintelor. Scrierea infinitivului substantivat și a adjectivelor substantivate. Accentul. Noțiuni de intonație.

*) Cadrele didactice sînt rugate să studieze cu atenție proiectul programei de limba germană pentru clasele V-VII și să comunice observațiile și propunerile pentru îmbunătățirea lui, pînă la data de 16 iunie a.c., Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Invățămîntului.

În ajunul examenelor

La secția de învățământ

In întreaga perioadă de pregătire a examenelor, secția de învățământ a raionului Curtea de Argeș s-a preocupat îndeaproape de îndrumarea școlilor. Nu de mult, secția de învățământ a dat directorilor îndrumări precise cu privire la buna organizare și desfășurare a examenelor: să alcătuiască biletele de examen, să stabilească comisiile de examinare, să asigure o justă corectare a lucrărilor scrise etc.

Secția de învățământ nu s-a mulțumit însă numai cu aceste îndrumări. Pentru a da un sprijin real și eficace școlilor, inspectorii au vizitat în această perioadă numeroase școli din cuprinsul raionului. Aceasta le-a dat posibilitatea să verifice în ce măsură au fost îndeplinite în școli sarcinile trasate și să ia măsurile necesare. A constatat, de pildă, că unii conducători de școli au privit cu toată seriozitatea pregătirea examenelor și au luat măsuri concrete menite să asigure desfășurarea lor în condiții bune. Astfel, în multe școli din raion, cum sînt, de pildă, școlile de 7 ani din Corbeni, Vilcele și Petroșani, s-au discutat în cadrul consiliului pedagogic probleme referitoare la organizarea și desfășurarea examenelor, s-au fixat comisiile pentru examene pentru fiecare materie în parte.

Sînt însă și directori de școli care n-au luat nicio măsură în vederea pregătirii în bune condiții a examenelor. De asemenea lipsuri a dat dovadă directorul școlii din Vărzăroaia, care nu s-a interesat ce probleme se pun acum în fața școlii. Secția de învățămînt a tras la răspundere pe acești tovarăși și a luat măsuri pentru remedierea acestei situații.

Inspectorii au urmărit în ce măsură școlile țin acum o legătură mai strînsă cu părinții. Îndrumate în acest sens unele cadre didactice, cum sînt de pildă cele de la școala de 7 ani din Corbeni, au discutat în cadrul unei ședințe cu părinții probleme privitoare la crearea unor condiții bune de studiu elevilor în această etapă.

Constatînd că unele școli nu folosesc suficient sprijinul organizațiilor U.T.M și de pionieri, secția de învățămînt a luat măsuri pentru o mai largă antrenare a birourilor U.T.M. și a instructorilor de pionieri în acțiunea de mobilizare a tuturor elevilor în vederea unei temeinice pregătiri a examenelor. Secția de învățămînt s-a preocupat de asemenea de evitarea supraîncărcării cadrelor didactice pentru a le crea condiții cît mai bune de muncă în vederea pregătirii examenelor.

Majoritatea școlilor din raion intîmpină cu încredere examenele, deoarece au desfășurat o muncă intensă pentru pregătirea lor. Cu conștiinciozitate au organizat recapitularea materiei cadrele didactice de la școala de 7 ani din Corbeni, care au insistat în mod deosebit asupra însușirii problemelor esențiale din materia parcursă și au ajutat elevii rămași în urmă să se ridice la nivelul clasei. La fel s-a muncit la școlile din satele Căpățîneni, Mălureni, Berindești etc.

Sînt însă școli care au dus o muncă nesatisfăcătoare. De pildă, lecțiile de recapitulare ținute de tov. I. Saru și G. Șerbănescu, de la școala de 7 ani din comuna Oiești nu și-au atins pe deplin scopul. De asemenea a avut lipsuri munca unora dintre cadrele didactice din satele Vilcele și Tutana.

Trebuie subliniat faptul că în această perioadă secția de învățămînt și-a îndreptat atenția îndeosebi spre școlile elementare și în mai mică măsură spre școlile de 7 ani și medii. De asemenea, nu a urmărit suficient pregătirea pentru examene a elevilor din clasele a VII-a și a X-a, care termină în anul acesta un ciclu de învățămînt.

O lipsă serioasă a inspectorilor o constituie și faptul că au neglijat controlul școlilor din orașul Curtea de Argeș, în ultima vreme ei nu au efectuat nicio vizită în aceste școli.

Prin munca desfășurată secția de învățămînt a raionului Curtea de Argeș a reușit totuși într-o bună măsură să sprijine și să îmbunătățească activitatea școlilor.

I. MILEA

Pregătiri temeinice

Pregătirea pentru examene a constituit o preocupare serioasă pentru conducerea școlii medii de băieți din Huși și pentru întregul colectiv pedagogic al acestei școli. Prin recapitularea curentă și finală a materiei predate, prin temele date acasă, prin verificările orale și scrise, prin consultații și mai ales printr-o continuă îmbunătățire a nivelului calitativ al lecțiilor s-au putut obține astfel de rezultate, încît la sfîrșitul anului școlar brigada de control organizată de către secția de învățămînt a regiunii Iași, la care a participat și delegatul Ministerului Învățămîntului, a tras concluzia că rezultatele la învățătură ale elevilor sînt dintre cele mai bune.

Încă în cursul lunii aprilie s-au luat măsuri pentru aplicarea instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului cu privire la organizarea și desfășurarea examenelor și s-a întocmit planul de muncă pentru asigurarea încheierii cu succes a anului școlar. Cu prilejul analizei situației la învățătură a elevilor, care a avut loc după ultima zi de curs, s-au stabilit în amănunt măsurile organizatorice necesare pentru o cît mai bună desfășurare a examenelor. Astfel, au fost luate hotăriri cu privire la asigurarea serviciului de zi în timpul examenelor, s-au stabilit sălile în care vor da examen elevii fiecărei clase, diriginții și învățătorii au discutat cu părinții asupra regimului de zi al elevilor. De asemenea s-au dat indicații cu privire la munca pe care trebuie s-o desfășoare membrii comisiilor examinatoare. Datorită acestor măsuri, colectivul pedagogic al școlii medii de băieți din Huși este convins că examenele din acest an vor constitui nu numai un eveniment sărbătoresc, dar și un bilanț just al muncii desfășurate în decursul întregului an școlar.

CONSTANTIN IONESCU-POIENARI
corespondent

Diriginții și elevii lor

După cea de a cincea lecție din ziua de 25 mai, sunetul clopoțelului a vestit încheierea cursurilor acestui an școlar. Puțin emoționați — ca întotdeauna cînd se sfîrșește o perioadă de muncă — elevii au plecat acasă. A început vacanța scurtă dinaintea examenelor...

Porțile școlilor au rămas însă deschise. Cînd unii, cînd alții, elevii vin să participe la orele de consultații organizate de profesori, să învețe în sălile de meditație sau să se sfătuiască cu diriginții lor.

Și, în adevăr, în această perioadă elevii au mare nevoie de grija atentă a dirigintelui. Celor temători trebuie să li se întărească încrederea în forțele proprii, cei superficiali trebuie determinați să lucreze cu seriozitate — toți trebuie ajutați să străbată cît mai ușor și cu cît mai multe succese zilele examenelor. Fără îndoială, acum nu se mai pot face „minuni". Dacă nu s-a lucrat cum trebuie în timpul anului, e limpede că situația nu se va putea îndrepta în cîteva zile. Dar o folosire rațională a timpului, o indicație justă, o încurajare dată la vreme un cuvînt bun — toate acestea pot face încă foarte mult.

Acest lucru l-au înțeles diriginte de la școala medie nr. 1 de fete din Iași — și ele și-au programat în așa fel munca din zilele premergătoare examenelor, încît să nu piardă contactul cu elevele lor ci, dimpotrivă, să le poată da un ajutor cît mai susținut. Diriginta clasei a IX-a „B", de pildă, tovarășa Ecaterina Constantinescu, le-a vorbit elevelor și părinților în deosebi despre regimul zilei de muncă, despre grija pentru o odihnă rațională. Tovarășa Constantinescu știe că unele din elevele ei au tendința să învețe și noaptea, închipuindu-și că astfel cîștigă timp. Diriginta le-a explicat însă și lor și părinților lor că munca de noapte este cu totul dăunătoare. „Culcați-vă de vreme și sculați-vă devreme — numai așa o să aveți spor la treabă" — le-a sfătuit ea pe fete și, în același timp, a cerut părinților să le interzică munca de noapte. Tovarășa Constantinescu s-a interesat și de condițiile de învățătură pe care le au acasă elevele ei și a luat măsuri corespunzătoare. De pildă, pentru că eleva A.G. nu are unde să învețe acasă, i s-a dat posibilitatea să folosească sala de meditație a internatului.

Nu ajunge însă să dai indicații, să iei măsuri. Trebuie și să controlezi cum sînt aplicate acestea. De aceea, pe lîngă discuțiile pe care le are cu elevele ei atunci cînd acestea se află în școală, tov. Constantinescu le vizitează și acasă. În deosebi, ea a cercetat cum lucrează acasă elevele rămase în urmă.

Tovarășa Viorica Mancaș, diriginta la clasa a IX-a „C", s-a preocupat în special de îndrumarea elevelor ei în ceea ce privește organizarea studiului individual. Cu prilejul recapitulării, ea a constatat că multe eleve au tendința să învețe pe de rost pasagii din carte. De pildă, într-o lucrare de istorie a literaturii, ca și în răspunsurile orale, de altfel, puteau fi recunoscute multe formulări din manual. Atunci tov. Mancaș a luat măsuri pentru anularea lucrării și le-a cerut elevelor s-o refacă, de astă dată cu propriile lor cuvinte. Atita însă nu era suficient. Trebuia să li se arate elevelor cum să lucreze individual, în special în zilele dinaintea examenelor, cînd nu mai vin la școală. Tov. Mancaș le-a arătat ce pasaje din manual să studieze, ce fragmente din antologie să recitească. Le-a sfătuit să-și pregătească răspunsuri formulate liber, nu după carte, la întrebările din bilete, pornind de la schemele de lecții întocmite în cursul anului, pe care fiecare elevă le are notate în caietul ei și grupînd apoi problemele după schemele de sinteză întocmite la lecțiile recapitulative, care de asemenea au fost notate în caiete.

La multe s-au gîndit dirigintele școlii medii nr. 1 de fete din Iași pentru a asigura o desfășurare cît mai rodnică a examenelor. Multe măsuri bune au luat ele — de la sfaturile date părinților și de la consultațiile pe obiecte, pînă la hrana suplimentară de la ora 10 care va fi dată elevelor în zilele examenelor și pînă la pavoazarea sălilor de clasă. Și totuși, au scăpat din vedere un lucru esențial: colaborarea cu organizațiile de tineret, cu birourile U.T.M. și instructoarea superioară de pionieri. În felul acesta s-au lipsit de un ajutor foarte însemnat. Tov. Ana Leonte, de exemplu, diriginta clasei a V-a „A", nu numai că n-a atras alături de ea în muncă pe instructoarea superioară de pionieri, dar nu știe măcar nici ce activitate desfășoară aceasta, pe linia organizației. „Dacă am s-o întîlnesc — spune tov. Leonte referindu-se la instructoarea superioară — voi sta de vorbă cu ea și voi vedea ce măsuri a luat". Și dacă n-o va întîlni? Se poate oare ca o problemă atît de importantă să depindă de o întîlnire ipotetică? Fără îndoială că dacă ar fi stabilit o legătură organizată cu birourile U.T.M. și cu instructoarea superioară de pionieri, diriginții ar fi putut stimula în mult mai mare măsură ajutorul reciproc între eleve, emulația pentru obținerea succesului la examene.

Și diriginții școlii medii de băieți „Mihail Sadoveanu" păstrează în această perioadă un contact regulat cu elevii lor. De pildă, tov. Valerian Amălinei, diriginte la clasa a V-a „C", s-a sfătuit cu profesorii care predau la clasa lui și a stabilit împreună cu ei la ce materii și cînd să fie programate consultațiile. Cum situația cea mai grea este la limba română, disciplină la care elevii au venit foarte slab pregătiți din școala elementară, s-au stabilit 12 ore de consultație la limba română. De asemenea, s-au fixat 8 ore de consultații la matematică și 8 ore la limba rusă. Tov. Amălinei urmărește frecvența elevilor la consultații, îi vizitează acasă, stă de vorbă cu părinții lor asupra înlocuirii și respectării regimului zilnic de muncă. La fel procedează tovarășii Ion Constantiniu și Clara Schwartz, diriginții seriilor „A" și „B" ale clasei a V-a. Ei se preocupă acum și de îndrumarea activității elevilor în timpul vacanței: pregătesc împreună cu profesorii de limba română liste de cărți literare pe care să le recomande elevilor, se ocupă de organizarea ajutorării celor care vor da examene în toamnă etc.

O situație întrucîtva diferită se constată însă la clasa a IX-a „A", al cărei diriginte este tov. Victor Apostoleanu. Tov. Apostoleanu își cunoaște foarte bine elevii, știe ce situație are fiecare din ei la învățătură, i-a vizitat acasă, le cunoaște părinții și știe ce condiții au în familie. Ca și ceilalți diriginți, și tov. Apostoleanu a organizat, împreună cu profesorii clasei, consultații pentru elevii rămași în urmă. Dar — lucru surprinzător — nici un elev nu se prezintă la aceste consultații. Profesorii vin, așteaptă, vine și dirigintele — numai elevii nu vin. Și mai surprinzător este însă faptul că în fața acestei situații, tov. Apostoleanu — de altfel profesor bun în specialitatea lui, geografia, și om stimat pe drept cuvînt de colegi și de părinții elevilor — a rămas dezarmat. „Ce să le fac? — spune el. Dacă nu vor, nu vor și pace... Sînt elevi slabi, nu-i interesează cartea". Se vede chiar că așa este: pe acești elevi nu-i interesează cartea. Dar cum de s-a ajuns aici? Acest lucru ar trebui să-l frămînte pe tov. Apostoleanu. „Cît nu le-am vorbit elevilor, cîte nu le-am spus tot anul" — povestește el. Dar metoda verbală de educare nu ajută în asemenea cazuri la nimic. Dacă tov. Apostoleanu le-ar fi vorbit mai puțin elevilor săi și ar fi căutat în schimb metode active, care să le deștepte interesul, dacă i-ar fi antrenat în acțiuni concrete, dacă le-ar fi deșteptat mîndria pentru onoarea școlii lor — școală cu veche și frumoasă tradiție — desigur că lucrurile ar fi stat altfel.

...La examenele care vor începe peste cîteva zile, mulți dintre diriginții școlilor noastre se vor putea mîndri, pe drept cuvînt, de rezultatele obținute de elevii lor, de copiii și tinerii pe care îi educă. Urăm școlilor ca numărul acestor diriginți să fie cît mai mare, ca toți elevii noștri să încheie cu deplin succes munca acestui an.

ELISABETA ROMAN

Într-o școală din Cîmpina

În ultima ședință dinaintea examenelor a consiliului pedagogic, cadrele didactice de la școala medie mixtă din Cîmpina au discutat pe larg felul cum trebuie organizate examenele, pentru ca ele să constituie într-adevăr încununarea eforturilor depuse de către pedagogi și elevi.

Conducerea școlii a acordat o mare atenție organizării activității în școală în perioada premergătoare examenelor. Încă înainte de încheierea cursurilor s-a stabilit ordinea examenelor. În tabelele întocmite în acest scop s-au prevăzut ziua, ora și obiectul la care se dă examen (scris sau oral), numele profesorului examinator, iar în ultima rubrică se indică numele profesorilor asistenți, care împreună cu profesorul examinator constituie comisia de examinare. Au fost constituite, de asemenea, comisiile de examinare pentru clasele de absolvire — a IV-a și a VII-a — precum și pentru examenul de maturitate.

În ultima zi de curs, conducerea școlii a adus la cunoștința elevilor data și sala în care se va ține fiecare examen. Într-o ședință plenară, directorul școlii le-a vorbit elevilor despre felul cum trebuie să-și organizeze munca în zilele dinaintea și din timpul examenelor, despre îndatorirea pe care o au de a se prezenta la examene temeinic pregătiți.

Îndată după încheierea cursurilor au început consultațiile. La acestea nu participă, după cum este și firesc, toți elevii. Cadrele didactice acordă însă în această perioadă o atenție deosebită elevilor care au lacune în însușirea unor capitole din materie.

Conducerea școlii supraveghează îndeaproape felul cum se desfășoară orele de consultație, felul cum efectuează cadrele didactice ultimele pregătiri înainte de examene. În aceste zile, cadrele didactice formulează subiectele pentru biletele de bază și biletele anexă. Conducerea școlii a hotărît ca biletele de examen să fie controlate de responsabilii comisiilor metodice pe obiecte, pentru a se asigura cuprinderea întregii materii prevăzute în programă. Treptat, pe măsură ce sînt definitivate, biletele de examen sînt controlate și de direcție.

Conducerea școlii a luat de asemenea măsuri pentru a asigura tot materialul necesar desfășurării în condiții bune a examenelor. S-au procurat din timp hîrtia sigilată pentru lucrările scrise, etichete, cretă etc., au fost puse la punct aparatele de laborator care vor fi folosite la examene. Pentru a asigura condiții bune desfășurării examenului de maturitate, au fost amenajate în acest scop două săli luminoase, încăpătoare, situate într-o aripă mai liniștită a clădirii.

Asigurarea ordinei și a disciplinei în perioada examenelor are o importanță deosebită. De aceea, pentru bunul mers al activității, conducerea școlii a stabilit ca în fiecare zi să facă de serviciu pe școală un învățător sau un profesor, în special dintre aceia la ale căror obiecte nu se dau examene. S-au amenajat săli speciale în care elevii vor aștepta pînă la intrarea în examen.

Elevilor din internat li s-au creat pentru perioada examenelor condiții mai bune de muncă. Orele de activitate alternează cu perioade de odihnă. Alimentația a fost de asemenea îmbunătățită.

Directorul școlii, împreună cu cei doi directori adjuncți (unul pentru cursul de zi și altul pentru secția serală) vor stabili cu o zi înainte de fiecare examen profesorii care vor asista la lucrările scrise.

Deoarece în școală există cadre didactice care urmează să se prezinte în această sesiune la examenul de stat, conducerea școlii le-a creat timpul necesar de pregătire, asigurînd totodată buna desfășurare a examenelor în școală.

În timp ce elevii de la cursul de zi se pregătesc de zor pentru examene, cei peste 300 de elevi ai secției serale continuă cursurile pînă la 31 mai. În ziua de 1 iunie va avea loc ședința consiliului pedagogic pentru discutarea situației școlare a acestora, înainte de intrarea în examene. În zilele dintre examene, pentru elevii ultimului an al secției serale se vor organiza consultații la obiectele la care se dă examen de maturitate.

V. POPA

Lucrările celui de al 4-lea Congres al matematicienilor romîni

Duminică s-au deschis în aula Facultății de științe juridice a Universității „C. I. Parhon" din Capitală lucrările celui de-al 4-lea Congres al matematicienilor romîni.

La congres participă delegații de matematicieni din 19 țări.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., care a relevat contribuția importantă adusă de școala matematică românească la patrimoniul științei universale prin opera unor cunoscuți savanți ca G. Țițeica, D. Pompeiu, David Emanuel, Traian Lalescu și alții.

În continuare acad. prof. Traian Săvulescu a arătat că tradiția școlii matematice românești a fost continuată cu cinste de noua generație de matematicieni romîni care, în special după 1948, au dat la iveală lucrări valoroase atît în domeniul matematicilor pure, cît și în cel al matematicilor aplicate.

Acad. prof. Traian Săvulescu a salutat cu căldură pe delegații străini sosiți la Congres, subliniind însemnătatea pe care o are pentru progresul științei posibilitatea colaborării și contactului personal cît mai strîns între oamenii de știință de pretutindeni.

Acad. S. Stoilov, președintele comitetului de organizare a Congresului, a mulțumit delegaților din străinătate pentru acceptarea invitației de a participa la Congres și a subliniat că poporul nostru vede în acest Congres un simbol al strîngerii relațiilor de colaborare în viața internațională, un simbol al frăției între popoare.

A luat apoi cuvîntul acad. I. Murgulescu, ministrul Învățămîntului, care a salutat Congresul în numele Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Guvernul țării noastre — a spus acad. I. Murgulescu — ținînd seama de cerințele mari pe care tehnica le ridică în fața gîndirii matematice moderne, acordă o atenție deosebită și tot sprijinul său învățămîntului și cercetării științifice în domeniul matematicii. Recent Congresul al II-lea al P.M.R. a subliniat importanța studiului matematicii pentru ridicarea nivelului învățămîntului de toate gradele, precum și contribuția sporită pe care trebuie să o dea învățămîntul și cercetarea științifică la dezvoltarea economiei naționale și a culturii poporului.

Acad. I. Murgulescu a scos în relief importanța acordată astăzi, în învățămîntul nostru, studiului matematicii, precum și dezvoltarea învățămîntului matematicii și cercetării științifice matematice în institutele de învățămînt superior și în institutele de cercetări ale Academiei R.P.R.

Consiliul de Miniștri al R.P.R., a încheiat acad. I. Murgulescu, salută cu bucurie pe participanții la Congres și urează deplin succes lucrărilor Congresului, cu convingerea că ele vor contribui la dezvoltarea științei matematice pusă în slujba progresului și fericirii popoarelor.

Au urmat cuvîntările de salut rostite de reprezentanții instituțiilor de învățămînt superior din țara noastră.

Au luat apoi cuvîntul delegați străini, care au adus salutul oamenilor de știință din țările respective și au subliniat convingerea lor că acest Congres va contribui la lărgirea relațiilor între oamenii de știință din întreaga lume, la cauza păcii generale. Au vorbit: A. H. Stone (Anglia), L. Vietoris (Austria), L. Godeaux (Belgia), K. A. Popov (R. P. Bulgaria), Chen-Kienkwong (R. P. Chineză), O. Boruvka (R. Cehoslovacă), G. de Rham (Elveția), A. Denjoy (Franța), K. Schröder (R. D. Germană), B. Segre (Italia), M. Hukuhara (Japonia), D. Tamari (Israel), J. Karamata (R. P. F. Iugoslavia), K. Borsuk (R. P. Polonă), D. G. Bourgin (S.U.A.), G. Hajos (R. P. Ungară) și I. N. Vekua (U.R.S.S.).

Salutările delegațiilor străine au fost primite cu aplauze puternice.

Lucrările Congresului au continuat în tot timpul săptămînii. Pe lîngă referatele prezentate de matematicieni romîni și străini în ședințele plenare ale Congresului, se prezintă o serie de referate și în cele 5 secții ale Congresului: de algebră și teoria numerelor, de analiză, de geometrie și topologie, de matematici aplicate, de metodologie și istoria matematicii. La lucrările secției de metodologie și istoria matematicii au participat numeroase cadre didactice din învățămîntul superior și mediu, dezbătînd o serie de probleme importante privind îmbunătățirea predării matematicii în școli.

În referatul său „Unele chestiuni privind predarea matematicii elementare în spirit modern", conf. univ. A. Holinger (București) a arătat că, deoarece în ultimul timp noțiunile fundamentale de matematică s-au precizat, se impun anumite schimbări în predarea fiecărei discipline a matematicii. Astfel din primele lecții de geometrie, care tratează despre noțiunile spațiu, corp, suprafață, linie, punct etc. trebuie înlăturate o serie de erori. De pildă, nu trebuie predată mai întîi noțiunea de spațiu și apoi aceea de corp, deoarece altfel se face loc concepției anti-științifice despre caracterul aprioric al noțiunii de spațiu. De asemenea, nu trebuie opuse ideile geometrice pure acelora pe care ni le formăm pe baza experienței. Primele noțiuni de geometrie trebuie predate în mod științific, în conformitate cu învățătura materialismului dialectic, pornindu-se de la corpuri materiale.

Mai departe, vorbitorul a arătat că majoritatea manualelor de geometrie elementară nu țin seamă de progresul realizat în studierea fundamentelor geometriei. Fără îndoială în școala medie nu se poate da o expunere strict axiomatică a fundamentelor geometriei, totuși este necesar ca spiritul modern să pătrundă măcar în parte în studiul geometriei în școala medie. Vorbitorul a făcut unele propuneri în acest sens.

În multe manuale se încearcă încă să se demonstreze unele adevăruri care însă se definesc; nu se precizează întotdeauna, la ecuațiile algebrice, ce fel de numere reprezintă literele; la studiul funcțiunilor trigonometrice inverse, care sînt multiforme, nu se arată precis care dintre determinări se consideră etc.

În ultima parte a referatului, vorbitorul a insistat asupra importanței studiului funcțiilor în cadrul fiecărei discipline din întreg cursul de matematică al școlii de cultură generală.

Tov. Peribiceanu (Alba Iulia) împărtășit, în referatul „Procedee și metode folosite la rezolvarea problemelor de geometrie în spațiu" experiența sa în acest domeniu. El a arătat că a acordat o atenție deosebită, la începutul anului școlar, recapitulării chestiunilor mai importante din geometria plană și trigonometrie. De asemenea a revăzut temeinic temele din partea introductivă a geometriei în spațiu, deoarece a constatat că de multe ori lipsa de rigurozitate în expunere a elevilor este determinată tocmai de lipsa de cunoștințe din această parte a geometriei.

Tov. Peribiceanu a prezentat apoi cîteva modele confecționate din sîrmă pe care le folosește în clasă la rezolvarea unor probleme mai dificile. El a arătat cît de utile sînt acestea pentru dezvoltarea reprezentărilor spațiale ale elevi.

În referatul intitulat „Legătura dintre teorie și practică la lecțiile de matematică", conf. univ. O. Sacter (București) a vorbit despre rolul matematicii în înfăptuirea învățămîntului politehnic.

Analizînd noul plan de învățămînt și programa de matematică vorbitorul a arătat importanța pe care o are introducerea în școala de cultură generală a unor elemente de matematici superioare absolut necesare pentru înțelegerea și stăpînirea tehnicii moderne. În noile manuale va trebui să se acorde o atenție deosebită studiului funcțiilor, legăturii mai strînse între studiul matematicii și al fizicii, chimiei, astronomiei etc. Manualele vor trebui să cuprindă numeroase probleme cu caracter practic. Vorbitorul a propus să se introducă în programa școlară elemente de calcul aproximativ și de calcul vectorial. În continuare, s-a oprit asupra cîtorva aspecte ale muncii profesorilor pentru realizarea învățămîntului politehnic în cadrul predării matematicii. La aritmetică trebuie să se insiste asupra calculului cu numere aproximative asupra unor măsurători; la algebră va trebui să se acorde o atenție mai mare dependenței funcționale, graficelor, rezolvării de ecuații prin grafice; la geometrie și trigonometrie vor trebui organizate lucrări practice pe teren. Un rol important în vederea înfăptuirii învățămîntului politehnic trebuie să joace activitatea în afară de clasă a elevilor.

În referatul „Împotriva formalismului în rezolvarea problemelor de aritmetică" tov. I. Iliasievici (Pitești) a vorbit despre căile de îmbunătățire a muncii profesorilor. Pentru ca elevii să învețe să rezolve probleme, este necesar ca profesorul să ducă o muncă activă și creatoare înainte și după rezolvarea propriu zisă a problemei. Astfel după enunțarea problemei, fixarea trebuie să se asigure nu numai prin repetarea ei, ci printr-un studiu amănunțit al relațiilor dintre mărimile din textul problemei. De asemenea, este util a se scrie pe tablă schematic enunțul problemei nu după un șablon, ci de la caz la caz, sub forma cea mai rațională. În unele cazuri se poate folosi cu succes ilustrarea grafică.

Odată cu aflarea rezultatului, munca asupra problemei nu este terminată. Sînt necesare recapitularea sumară a rezolvării problemei, verificarea rezultatelor obținute, scrierea rezolvării problemei sub formă de formulă, rezolvarea problemei prin alte metode și compunerea de probleme noi de tipul studiat.

În continuare a fost prezentat referatul „Cu privire la activitatea extrașcolară la matematică", expus de conf. univ. Tiberiu Roman (București). Vorbitorul a arătat rolul important al cercurilor de matematică, al gazetelor de perete, al seratelor de matematică, al victorinelor, al olimpiadelor etc.

Referentul a vorbit apoi despre contribuția adusă de publicațiile de matematică din țara noastră la îmbunătățirea învățămîntului matematicii. În trecut, aceste reviste nu s-au bucurat de sprijinul statului. Astăzi însă, datorită ajutorului larg acordat de partid și guvern, activitatea științifică matematică a luat o amploare deosebită. Publicațiile matematice se bucură de multă popularitate în masele largi ale profesorilor de specialitate și ale elevilor. Vorbitorul a făcut unele observații asupra activității cercurilor de matematică arătînd că nu este indicat ca la cercurile de matematică să se trateze, așa cum se obișnuiește la unele școli, probleme care nu sînt legate direct de programa școlară. Este mai util să se insiste asupra materiei prevăzute în programă, care trebuie adîncită și îmbogățită cu cunoștințe mai largi.

Referindu-se la olimpiadele de matematică, vorbitorul a făcut o analiză a organizării și desfășurării lor, subliniind că olimpiadele se bucură astăzi de o mare popularitate între elevi.

Tov. T. Roman a făcut propuneri cu privire la publicarea unor colecții de probleme date la olimpiade și organizarea unui schimb mai larg de experiență pe regiuni referitor la activitatea extrașcolară.

Au mai fost prezentate referatele „Metode de trezire a interesului pentru studiul matematicii în școlile medii și metode pentru constatarea și lichidarea lipsurilor în pregătirea elevilor în vederea ridicării nivelului învățămîntului", expus de prof. A. Goia (Orașul Stalin), „Contribuție la metodica aritmeticii și algebrei elementare", expus de prof. I. Teodorescu, „Cîteva cuvinte dintr-un dicționar matematic pentru școlile medii în vederea folosirii elementului istoric la lecțiile de matematică", expus de prof. H. Segal (Bacău), „Omogenitatea relațiilor metodice ale geometriei — un ajutor important în studiul individual al elevului", expus de S. G. Mărculescu (Orașul Stalin), precum și referate asupra folosirii materialului didactic la geometrie, expuse de A. Poroliseanu (Baia Mare) și Vasile David (Baia Mare), etc.

Lucrările Congresului continuă.

La Stațiunea republicană a tinerilor naturaliști din Timișoara, elevii execută, sub îndrumarea profesorilor și tehnicienilor, lucrări de întreținere a culturilor.

Cu calm și încredere

În ajunul bilanțului anual, la școala de 7 ani din orașul Vasile Roaită se simte din plin emoția examenelor. Este însă o emoție pozitivă. Aici nu întîlnești nici atmosfera de panică, nici liniștea nepăsătoare care ascunde indolența. Școala e gata să-și măsoare forțele, înainte de a porni mai departe.

Ședințele consiliului pedagogic sînt deosebit de însuflețite. La ultima ședință, dedicată pregătirilor pentru examen, s-a pornit, după cum era firesc, de la constatările din timpul recapitulării. Multe au avut de învățat cadrele didactice din experiența colegului lor Dumitru Ionescu, profesor de fizică și chimie. Temele pe care acesta le-a ales pentru recapitulare („Obținerea curentului electric", „Efectele curentului electric", „Motoare termice și folosirea lor în industrializarea socialistă și mecanizarea agriculturii") au permis sinteze cuprinzătoare, comparații, aplicații și, prin aceasta, o reală consolidare a cunoștințelor. Noțiunile pe care elevii nu și le însușiseră complect în timpul anului (de ex. fenomenul inducției) au fost reluate în asociații noi. Merite deosebite în perioada recapitulării și-a cîștigat și tov. Laurența Petrescu, profesoară de limba română, care a îndrumat cu prîcepere munca independentă a elevilor.

Discuțiile despre recapitulare au arătat cadrelor didactice ce greutăți mai au de învins în ajunul examenelor. Pe primul plan se află acum îndrumarea muncii individuale a elevilor. Pe lîngă consultațiile cerute de elevi, s-au organizat meditații cu grupuri de elevi, după un program precis, la limba română, limba rusă, și matematici.

Mai mult ca oricînd există acum necesitatea — dar și posibilitatea sporită — de a-i atrage pe părinți în ajutorul școlii. La adunarea cu părinții care a avut loc de curînd, directorul școlii, tov. Gh. Șerbancea, a arătat amănunțit care trebuie să fie regimul de muncă și de odihnă al elevilor în această perioadă. El a cerut părinților să urmărească pregătirea individuală a elevilor, să nu-i încarce cu prea multe munci gospodărești, să le asigure o hrană consistentă. Cadrele didactice și-au asumat sarcina de a vizita zilnic cel puțin trei familii, pentru a vedea cum este respectat regimul și a-i ajuta pe unii elevi în pregătirea lor. Vizite mai dese se fac la elevii care au întîmpinat greutăți mai mari la învățătură.

Ultima oră educativă a fost dedicată de către fiecare profesor problemei examenelor. Analizîndu-se situația clasei, li s-a arătat elevilor cum trebuie să se pregătească pentru examene, cînd trebuie să vină la meditații etc. Li s-a explicat, de asemenea, cum vor decurge examenele, li s-a comunicat orarul acestora.

O atenție deosebită se acordă clasei a VII-a. Tov. Dumitru Ionescu, dirigintele acestei clase, îmbină munca de pregătire a elevilor cu justa lor îndrumare profesională. Pe linia acțiunilor menite să dezvolte interesul elevilor pentru munca productivă el a programat o excursie la Constanța, unde elevii vor vizita mai multe școli profesionale. Mulți dintre elevii săi vor să devină mecanici, strungari, electricieni, radiofoniști.

Paralel cu munca cu elevii, în cancelarie s-a desfășurat munca pentru elaborarea biletelor pentru examen. În același timp au fost constituite comisiile de examinare. Acestea studiază situația claselor de care se vor ocupa.

Și acum, cînd numai cîteva zile ne mai despart de primul examen, școala se îmbracă în haină de sărbătoare. Un grup de elevi din clasele mici, însoțiți de o învățătoare, aduc brațe de flori și verdeață. Apar lozinci care-i îndeamnă pe elevi la învățătură și la o atitudine calmă și curajoasă în timpul examenelor. Gazeta de perete oglindește preocuparea dominantă a tuturor în aceste momente. Directorul dă profesorilor ultimele lămuriri asupra criteriilor de notare. Profesorul T. Șoileanu se ocupă de elevii din internat.

...Numai cînd se înserează încetează freamătul în școala din orașul Vasile Roaită. Și abia atunci, prin ferestrele larg deschise, poți auzi de departe freamătul mării.

M. ST.

În instituțiile educative din Craiova

De cum am intrat în curtea căminului de copii nr. 3 din Craiova am făcut cunoștință cu copiii care sburdau veseli și gălăgioși.

Din grup s-au desprins după cîteva clipe Lidia și Dodu. Sînt de serviciu la vestiar. Au un aer foarte serios deoarece ei au grijă ca toți copiii să se desbrace și să-și așeze frumos hainele în cuier. Mamele care își aduc copiii la cămin se uită zîmbind la acești doi copii care-și îndeplinesc misiunea cu atîta seriozitate.

Îmbrăcați în șorțulețe frumoase și curate, cei aproape 40 de copii se așează la mesele micuțe din cele două săli luminoase. Zarva a început. Toate jucăriile căminului intră în funcțiune. Băieții se transformă în șefi de gară, tractoriști, pompieri, mecanici de locomotivă, aviatori, iar fetele, mai liniștite și foarte grijulii, își îngrijesc păpușile, desenează. Aci dudue tractorul lui Dănuț Rizea, dincolo se aude zgomotul macaralelor care ajută la construirea unui palat, dinspre fereastră vine scîncitul unei păpuși pe care Nana Pîrlogea, întocmai ca o mamă grijulie, căutînd s-o împace, o strînge la piept, turtindu-i năsucul de plus.

A început o nouă zi în căminul de copii ai muncitorilor din învățămînt din orașul Craiova.

Părinții lor muncesc în acest timp în școli, în laboratoare, în birouri pentru viața fericită a copiilor patriei.

★

Înființat în august 1951, căminul școală „7 Noiembrie" din Craiova a desfășurat, în cei aproape 5 ani de existență, o rodnică activitate pe tărîmul educării copiilor. Căminul adăpostește 125 de fetițe între 3-14 ani cu diferite infirmități congenitale. Ele sînt obișnuite din cea mai fragedă vîrstă să desfășoare activități practice potrivite pregătindu-se astfel pentru viitoarea lor profesie. Căminul are grădiniță de copii și școală de 7 ani care funcționează chiar în incinta căminului. Educatoarele și profesoarele își petrec tot timpul în mijlocul copiilor.

Strădaniile colectivului de pedagogi de la acest cămin școală sînt încununate de succes. Educatoarele și învățătoarele au reușit să dezvolte dragostea copiilor față de muncă, față de tot ceea ce este frumos și folositor. Mulțimea de dantele, batiste, fețe de masă etc. pe care ți le arată cu mîndrie directoarea școlii, dovedește din plin acest lucru.

Majoritatea elevilor din clasele I-VII obțin și la învățătură rezultate foarte bune. Am făcut cunoștință cu cîteva din elevele cele mai sîrguincioase, al căror nume este înscris la panoul fruntașelor la învățătură. Fiecare clasă își are pe panoul de onoare al școlii reprezentantele sale. Printre elevele fruntașe la învățătură se află și Aurora Ciurcă din clasa a VI-a, care deși are mîna și piciorul bolnave, cu o voință de fier și în urma unor exerciții repetate a căpătat deprinderea unei scrieri corecte și frumoase.

Elevele din căminul-școală „7 Noiembrie" sînt trimise, pe seama statului, să învețe mai departe. Așa, de pildă, tinerele Grama Elena, Vlad Elena și Frumușelu Eugenia urmează cursurile școlii medii de fete nr. 3 din Craiova. Unele pot ajunge pînă la facultate.

Majoritatea absolvenților acestei școli urmează în prezent cursurile școlilor profesionale speciale din Galați, Oradea și Bistrița, unde se pregătesc pentru a deveni cadre folositoare patriei în diferite sectoare de producție.

Școala are și o bibliotecă cu aproape 2500 volume. În timpul liber, copiii citesc cărți de literatură în clubul frumos ornamentat cu ilustrații și tablouri din viața și activitatea pionierilor. În fiecare vară toți copiii sînt trimiși în tabere și colonii. Anul acesta ei vor pleca împreună cu întregul personal al școlii la mare și la munte.

N. LIVEZI

Muncitoarele din învățământ și Conferința Mondială a Femeilor Muncitoare

Maria Marchant
secretară a F.I.S.E.

Conferința Mondială a Femeilor Muncitoare are drept scop principal să studieze și să organizeze lupta unită a muncitoarelor pentru salarii și pentru aplicarea reală a principiului „la muncă egală, salariu egal", pentru a se pune capăt oricărui fel de discriminare, pentru cucerirea drepturilor, pentru pace, ca și pentru a asigura tot mai mult participarea activă a muncitoarelor la viața și la conducerea sindicatelor. Conferința se va ocupa, de asemenea, de mijloacele menite să asigure o cît mai largă recrutare a femeilor în mișcarea sindicală.

Adîncirea contradicțiilor capitalismului în actuala etapă monopolistă este caracterizată prin creșterea exploatării, în scopul de a se obține profituri maxime. Aceasta se exprimă mai ales prin accelerarea ritmului muncii, scurtarea perioadelor de repaus, existența frecventă a săptămînilor de 52, 54 și chiar de 60 de ore de lucru și printr-o exploatare fără frîu în țările coloniale. Toate aceste fenomene au serioase repercusiuni asupra nivelului de viață al populației muncitoare și între consecințele acestor fenomene se numără și agravarea oboselii, fizice și psihice, creșterea numărului bolilor nervoase circulatorii etc. La acestea se adaugă o urmare și mai gravă: situația tot mai grea a vieții familiare a salariaților. Lipsa de stabilitate, locuințele insuficiente și insalubre nu oferă ambianța indispensabilă pentru dezvoltarea copiilor și a tineretului. Pe de altă parte, părinții, care se văd obligați să cheltuiască cu mult mai multă energie fizică și intelectuală pentru a-și cîștiga existența, trebuie să-și neglijeze fără să vrea copiii.

În ciuda dorinței crescînde de pace a popoarelor, monopoliștii continuă cursa înarmărilor. Imensele cheltuieli militare sînt făcute în detrimentul bugetului pentru educație și opere sociale. Flagelul analfabetismului și al lipsei de școlarizare oglindește această stare de lucruri. Astfel, în Algeria sînt 93% analfabeți; în America Latină, mai mult de 16 milioane de copii nu pot fi primiți în învățămîntul primar: trebuie să se mai creeze 200.000 de școli noi și aproape o jumătate de milion de posturi de învățători pentru a se satisface nevoile de educație actuale ale populației. Învățămîntului primar din Statele Unite îi lipsesc 150.000 de institutori.

Pedagogii trebuie să lupte pentru nivelul lor de trai. Cea mai mare parte a grevelor declarate de cadrele didactice din America Latină (Mexic, Chili) au fost determinate de lupta pentru apărarea și îmbunătățirea nivelului lor de trai. La Congresul lor din Blackpool, muncitorii din învățămînt din Anglia au discutat posibilitatea de a declăra grevă în caz că cererile lor economice nu ar fi complect satisfăcute. În Italia, profesorii din învățămîntul secundar au fost obligați anul trecut să declare de cinci ori grevă pentru revendicări de același ordin. Victoria lor în lupta pentru salarii mai bune și caracterul acestei lupte au făcut ca problema școlii să fie considerată de către opinia publică italiană ca o problemă politică națională.

Toate aceste fapte au o importanță deosebită pentru Conferința Mondială a Femeilor Muncitoare, datorită faptului că femeile formează mai pretutindeni cea mai mare parte a corpului didactic. Se observă din ce în ce mai mult fenomenul creșterii procentului de femei în corpul didactic. Și aceasta pentru faptul că este vorba de o muncă foarte prost plătită, de salarii considerate uneori „complimentare", care nu-i atrag deloc pe studenții ce vor să-și cîștige existența și să-și întemeieze un cămin. Intensitatea exploatării muncii didactice, mai ales în învățămîntul primar, acordă femeii tristul privilegiu de a se vedea mai puțin concurată de către bărbați.

Cu toate acestea, în numeroase țări salariile învățătoarelor sînt chiar inferioare acelora ale colegilor lor. Putem citi în „The Times" din 5 aprilie 1956: „Congresul național al învățătoarelor și-a ținut sesiunea la 4 aprilie la Worthing. În primul rînd s-a discutat problema egalității salariilor cu aceiea ale institutorilor și s-a votat în unanimitate o rezoluție în acest sens, condamnîndu-se planul actual, care amînă pînă în 1961 problema egalității salariilor". În Australia, muncitoarele din învățămînt, cu toate că au aceeași pregătire profesională și aceeași calificare cu colegii lor, au numai 85% din salariul acestora.

Discriminarea este exprimată și în pregătirea profesională, care este citeodată mai puțin complectă în școlile normale pentru institutoare. Și dacă femeile dețin majoritatea posturilor în învățămîntul primar, posibilitățile lor de a ajunge la funcții didactice se micșorează din ce în ce mai mult pe măsură ce gradele sînt mai ridicate (în învățămîntul secundar și superior)! Pe de altă parte (și aceasta este o problemă comună a învățătorilor și a învățătoarelor), educatorii au foarte puține posibilități de a-și îmbunătăți calificarea profesională prin studii și călătorii în străinătate, prin schimburi culturale etc. Și aici femeile sînt acelea care se lovesc de cele mai multe obstacole, atît administrative cît și sociale.

Numărul cu totul insuficient al creșelor și al grădinițelor de copii ridică de asemenea o problemă gravă pentru institutoare și pentru mamele ai căror copii nu pot fi bine îngrijiți. Fără îndoială, această situație, creează o stare de neliniște care se răsfrînge asupra muncii profesionale a învățătoarelor și profesoarelor.

Muncitoarea din învățămînt, care niciodată nu încetează a fi și o muncitoare în cămin, are dreptul la apărarea acestuia; pentru același motiv, ea cere, în condițiile sociale ale lumii capitaliste, ca pensia să-i fie acordată cu cîțiva ani mai devreme decît învățătorilor și profesorilor.

Nu trebuie să uităm miile și miile de învățătoare care lucrează la țară. Ele sosesc aici foarte tinere, pline de speranțe și de devotament, ca să lucreze în mica lor școală. Această școală este lipsită însă de înzestrarea cea mai indispensabilă; trebuie să faci totul cu o tablă neagră și cu o cretă; copiii au de abia bănci pe care să se poată așeza. Dar... aceasta nu e totul. Realitatea socială începe să facă presiuni asupra învățătoarei noastre. Ea trebuie să-și exercite meseria cu singurul ajutor al imaginației sale și al spiritului său de inițiativă; ea trebuie să apere prezența copiilor la cursuri împotriva obiceiului de a-i face să lucreze în agricultură, precum și împotriva distanței de acasă la școală. Ea trebuie să asigure eficacitatea muncii sale educative cu toată subalimentația elevilor, cu toată izolarea lor culturală. Problemele nu se opresc însă în pragul școlii. Învățătoarea trebuie să lupte pentru a-și îmbunătăți condițiile de viață și de muncă, pentru a-și satisface nevoile culturale și materiale cele mai elementare, și mai ales, trebuie să lupte pe un front nu mai puțin periculos, împotriva atotputerniciei marelui proprietar și a boiernașului din împrejurimi care, fără excepție, se opun la orice progres cultural, la orice ar putea aduce o ridicare a conștiinței sociale a muncitorilor agricoli. Ei nu urmăresc, în ceea ce privește pe învățătoare, decît unul din următoarele două scopuri: s-o expulzeze din localitate sau s-o oblige să se plece în fața lui, moralicește și... fizicește. Este destul de clar ce înseamnă aceasta.

Cadrele didactice n-au dreptul să-și creeze sindicate și organizații în toate țările, mai ales în țările dependente și coloniale. Din acest motiv, Comitetul de Înțelegere al Federațiilor Internaționale ale Cadrelor Didactice, în cea de a 24-a sesiune a sa, ținută la Londra la 5 aprilie 1956, a luat decizia: „să ceară Biroului Internațional al Muncii să intervină pe lîngă statele membre pentru ca articolul 23 paragraful 4 din declarația universală a Drepturilor Omului să devină în toate țările o realitate, iar cadrele didactice îndeosebi, care sînt prea adesea lipsite de acest drept elementar, să poată să întemeieze pretutindeni organizații care să lucreze pentru apărarea drepturilor lor și ale școlii".

Aceasta ne duce la problema vitală a apărării libertăților democratice. Agresiunea contra acestor libertăți ia citeodată aspecte dramatice pentru pedagogi, care se văd astfel lipsiți de drepturile lor civile sau de libertatea indispensabilă pentru a-și exercita munca lor educativă. Astfel de agresiuni s-au produs în unele țări capitaliste (Statele Unite) și în numeroase țări dependente și coloniale.

În ciuda tuturor acestor dificultăți, mișcarea sindicală a muncitorilor din învățămînt se dezvoltă pretutindeni necontenit, cu participarea activă a muncitoarelor din învățămînt care, foarte des, ocupă și posturi de conducere în organizațiile naționale și internaționale.

Lupta pentru progresul material și cultural al maselor, pentru dezarmare, pentru pace, pentru libertatea țărilor dependente și coloniale este o cauză comună a cadrelor didactice și a celorlalți muncitori. Mai sînt, desigur, pături de învățători și învățătoare care păstrează unele prejudecăți, cu grijă întreținute de către clasele dominante, însă experiența practicii zilnice și a luptelor duse împreună de către cadrele didactice și muncitori începe să înlăture aceste concepții perimate.

Conferința Mondială a Femeilor Muncitoare va ajuta muncitoarelor din învățămînt să dezvolte legăturile lor cu toate celelalte femei muncitoare și să-și întărească convingerea că numai unitatea internațională poate să ne facă să înaintăm pe calea spre suprimarea exploatării și a tuturor felurilor de discriminare.

(Din „ENSEIGNANTS DU MONDE" nr. 18, mai 1956).

Noi lucrări pentru pionieri și școlari

Cu prilejul sărbătoririi Zilei Copilului, Editura Tineretului a pregătit pentru pionieri și școlari cîteva lucrări interesante. Astfel cei mici vor citi cu încîntare volumul cunoscutului scriitor clujean I. Agîrbiceanu „Povestiri din copilărie", găsind în paginile lui duioase aduceri aminte din propria copilărie a autorului. De asemenea, cititorii vor răsfoi cu bucurie cartea lui Eusebiu Camilar „Mitriță, feciorul Dumitriței" — povestea unui pionier dîrz și curajos, ca și „Povestea haiducească" de Victor Eftimiu.

Semnalăm de asemenea lucrarea lui Cezar Drăgoi „Cărticica verii", basmul lui C. Nisipeanu „Moș Ioniță Făt-frumos", ca și cele două lucrări aparținînd lui Ștefan Gheorghiu: „Comoara din tunel" și „Nufăr alb scăldat în sînge".

Tot pentru copii au apărut zilele acestea poemul „Puiul de cerb" al tînărului poet Nicolae Labiș, ca și „Năzdrăvăniile lui Păcală" — mult iubitul erou popular — prelucrate de Iosif Nădejde într-un stil limpede și viu.

Din literatura clasică universală sînt editate năzdrăvanele întîmplări ale lui „Tartarin în Alpi" de scriitorul francez Al. Daudet.

Ședința Prezidiului C. C. al S. M. I.

De curînd a avut loc o ședință a Prezidiului C.C. al S.M.I. Cu acest prilej tov. Vasile Chiru, președintele comitetului de inițiativă de la Institutul forestier din Orașul Stalin, a prezentat referatul: „Din experienta comitetului de institutie de la Institutul forestier din Orasul Stalin pentru organizarea odihnei pe cont propriu a membrilor de sindicat".

Referatul „Munca secției de asigurări sociale pentru organizarea în bune condiții a odihnei muncitorilor din învățămînt" a fost expus de tov. Blanche Iancu, șefa secției de asigurări sociale a C.C. al S.M.I.

În concluzie, prof. univ. N. Pascu, președintele C.C. al S.M.I., a subliniat realizările și lipsurile care mai persistă în munca secției de asigurări sociale a C. C. al S.M.I. El a propus prezidiului C.C. al S.M.I. premierea comitetului de institutie de la Institutul forestier din Orasul Stalin, pentru grija deosebită pe care a manifestat-o față de odihna membrilor de sindicat.

Prezidiul C.C. al S.M.I. a luat o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea activitătii secției de asigurări sociale a C.C. al S.M.I.

Excursii pentru cadrele didactice

Așa cum s-a anunțat într-unul din numerele anterioare ale „Gazetei învățămîntului", Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt organizează în lunile iulie și august excursii didactico-științifice pe diferite trasee.

Traseele propuse au fost în momentul de față definitivate, stabilindu-se durata fiecărei excursii, obiectivele ce vor fi vizitate și costul excursiilor.

Astfel, traseul I *este: București-Petroșani—Hunedoara—Arad— Timișoara—Reșița—Orșova—București. Plecarea se va face din București, la 30 iunie, ora 7,05 cu trenul personal 2005. Excursia durează 10 zile.*

Se vizitează: Mina Petrila; Spălătoria de cărbuni; Institutul Cărbunelui; Uzinele de reparație a utilajului minier; Castelul Huniadi; Combinatul siderurgic Hunedoara; Minele de fier Ghelar; Cetatea Soimoși; Școala de viticultură Miniș-Arad; orașul Timișoara (parcurile, fabrica „Industria lînii"; canalul Bega, Opera); Distileriile de lemn — Marginea Reșița; Stațiunea Văliug; Muntele Semenic; Virful Gozna; Baia Vulturului; Peștera Comarnic; Palatul cultural din Reșița; Combinatul Reșița, Plimbare pe Dunăre cu vaporul la Cazane.

Costul participării este de 200 lei. Este necesară hrană rece pentru 10 mese (3 dimineața, 4 prînz, 3 seara). Restul — mese calde de 3 ori pe zi.

Traseul II: *București-Cîmpina (Doftana)—Orașul Stalin—Sibiu-Sadu —Hunedoara—Petroșani — București. Plecarea din București la 30 iunie cu trenul de persoane 3003, ora 8,10. Excursia durează 9 zile. Se vizitează: Muzeul Doftana; Uzinele „Ernst Thälmann"; Timpa; Poiana Stalin (Postăvarul cu telefericul, peșterile și cetatea Rișnov); Dumbrava—Sibiu; Galeria de artă de la muzeul Brukenthal — Sibiu; monumental istoric de la Șelimber; Hidrocentrala Sadu; Combinatul Siderurgic Hunedoara; Mina și spălătoria de cărbuni Petrila.*

Costul participării este de lei 150 de persoană. Se va da hrană caldă 14 mese. Restul — hrană rece adusă de participanți.

Traseul III: *București—Tg. Ocna—Piatra Neamț—Bicaz—Lacul Roșu—Gheorghieni—Tușnad—Orașul Stalin—Poiana Stalin—Postăvarul—Rișnov—Orașul Stalin—Sinaia—Cîmpina—Doftana—Cîmpina—București. Plecarea se face din București la 1 iulie ora 22,35, cu accleratul 503. Excursia durează 8 zile.Se vizitează: Salinele din Tg. Ocna; Muzeul arheologic și casa lui Calistrat Hogaș din Piatra Neamț; Turnul și biserica lui Ștefan cel Mare; Hidrocentrala „V. I. Lenin"; Cheile Bicazului; Stațiunea Lacul Roșu: Stațiunea Tușnad; Uzinele „Ernst Thälmann"; Poiana Stalin (cu telefericul pe Postăvarul); Peșterile de la Rișnov; Castelul Peleș-Sinaia; Rafinăria de petrol din Cîmpina; Muzeul N. Grigorescu și muzeul Doftana.*

Costul participării este de 200 lei. Se vor servi 10 mese calde (prînz sau seara). Restul — hrană rece, privind pe fiecare participant.

Traseul IV: *București—Orașul Stalin—Turda—Cîmpeni—Ghețarul Scărișoara — Gîrda—Roșia-Montană — Turda—Teiuș—Simeria—Hunedoara — Simeria—Petroșani — prin Defileul Jiului—București. Plecarea se face din București, la 3 iulie, cu trenul personal 3001 orele 13,15. Excursia durează 12 zile. Se vizitează: Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann"; Poiana Stalin; Fabrica de sticlă—Turda; Cheile Turzii; Ghețarul Scărișoara; Mina auriferă Roșia-Montană; Combinatul Siderurgic Hunedoara; Cetatea Huniazilor; Mina de cărbuni de la Petrila; Defileul Jiului.*

Costul participării este de lei 200. Se va da hrană caldă pentru 16 mese. Restul — 8 mese hrană rece, privind pe fiecare participant.

Traseul V: *Excursii pe litoralul Mării Negre, începînd de la 1 august 1956, în 3 serii a cîte 6 zile. Costul participării este de 150 lei. Lămuriri suplimentare în legătură cu organizarea acestor excursii se vor publica în numerele viitoare ale „Gazetei învățămîntului".*

Traseul VI: *București—Cernavodă— (cu trenul) —Brăila—Măcin—Tulcea—Crișan—Caraorman — Tulcea —Galați (cu vaporul)—București (cu trenul). Plecarea din București în ziua de 1 iulie 1956 cu trenul accelerat 801, orele 6 dimineața. Se vizitează: Lacul Sărat—Brăila; Cariera de piatră de la Măcin; Intreprinderile de conservare și expediere a peștelui; Fabrica de carton—Tulcea; Delta; Caraormanul; Lacul Brateș; orașul Galați. Costul participării este de 170 lei. Hrană caldă 5 mese, restul hrană rece.*

Traseul VII: *Vizitarea orașului București, în 5 serii a cîte 240 participanți, repartizate pe regiuni, după cum urmează: Seria I-a, 1—7 iulie, pentru regiunile Oradea, Baia Mare, Suceava, Iași, Bacău, Cluj.*

Seria a II-a, 10—17 iulie pentru regiunile: Autonomă Maghiară, Stalin, Hunedoara, Constanța, Galați, Craiova.

Pentru ambele serii sînt cîte 40 de locuri pentru fiecare regiune.

Seria a III-a, 20—27 iulie, pentru regiunile Timișoara (80 de locuri), Pitești (50 de locuri), București (50 de locuri), Ploești (60 de locuri).

Seria a IV-a, 1—7 august, pentru regiunile: Autonomă Maghiară, Stalin, Hunedoara, Constanța, Galați, Craiova. (cîte 40 de locuri pentru fiecare regiune).

Seria a V-a, 10—17 august, pentru regiunile Oradea, Cluj, Baia Mare, Suceava, Iași, Bacău (cîte 40 de locuri pentru fiecare regiune).

In cele 7 zile ale excursiei se vor vizita: Muzeul Gr. Antipa; Parcul sportiv „Dinamo"; Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin"; Combinatul Poligrafic „Casa Scinteii"; Palatul Pionierilor; Uzinele „23 August"; Parcul cultural sportiv „23 August"; Teatrul de vară; Galeriile de artă de la Palatul Republicii; Snagovul; Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej"; Institutul agronomic „N. Bălcescu". De asemenea, se va organiza pentru fiecare serie la Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt București, cîte o întîlnire cu cadrele didactice din București, urmată de cîte o reuniune tovărășească.

Costul participării este de 120 lei. Transportul pînă în București privește pe fiecare participant, urmînd ca participanții dintr-o regiune să se organizeze în grupuri, la reședința de regiune, pentru a obține reducere la transportul de cale ferată.

Toate excursiile, în afara aceleia pe litoralul Mării Negre, se organizează în cursul lunilor iulie și august: între 1—15 iulie prima serie, între 15 și 31 iulie seria II-a și între 1—15 august seria a III-a.

Inscrierile pentru toate excursiile se fac prin comisiile sindicale mixte raionale sau comitetele sindicale orășenești ale muncitorilor din învățămînt, pînă la data de 7 iunie 1956.

Comisiile mixte raionale și comitetele sindicale orășenești vor înainta tabelele cu înscrieri și sumele date de participanți la comitetele sindicale regionale ale muncitorilor din învățămînt.

Costul de participare reprezintă transportul pe tot traseul excursiei, cazarea și masa caldă în punctele prevăzute în program. Fiecare tovarăș va avea asupra sa hrană rece sau bani pentru a și-o procura acolo unde în program este prevăzut hrană rece.

Menționăm că la aceste excursii pot participa și membrii de familie ai cadrelor didactice, soție, soț și copii de la 15 ani în sus, plătind aceeași contribuție.

COMUNICAT

Ministerul Învățămîntului comunică:

1. Concursul de admitere în clasa a VIII-a a școlilor medii de cultură generală și anul I al școlilor pedagogice pentru anul școlar 1956—1957 începe la 15 august 1956.

Inscrierile candidaților pentru concurs se fac la școlile medii și pedagogice între 30 iulie și 11 august a c.

2. Examenul de stat în instituțiile de învățămînt superior va avea loc între 20 iunie — 10 iulie a.c. Excepție fac institutele de medicină și farmacie, unde examenul de stat se va ține între 15—30 august 1956.

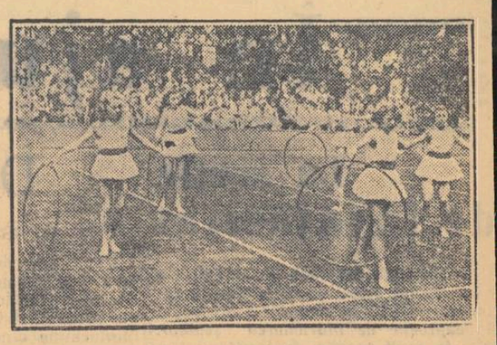

Elevii din capitală au prezentat zilele acestea o frumoasă serbare în sala sportivă Floreasca, în cinstea Zilei Copilului. In clișeu: *aspect de la serbare.*

Participarea școlilor din regiunea Craiova la concursul loturilor experimentale

In regiunea Craiova concursul inițiat de Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și „Gazeta învățămîntului" pentru cea mai bună parcelă experimentală a trezit un interes deosebit. Datorită măsurilor luate de Comitetul sindical regional al muncitorilor din învățămînt și de secția de învățămînt regională, în toate raioanele regiunii au fost organizate comisii care să asigure participarea cît mai multor școli la acest concurs. După datele existente pînă în prezent s-au înscris la concursul pentru cea mai bună parcelă experimentală 67 de școli. O activitate deosebită pentru atragerea la concurs a unui cît mai mare număr de școli au desfășurat comisiile din raioanele Tg. Jiu, Cujmir, Caracal și Craiova. În fiecare din aceste raioane participă la concurs între 8—12 școli.

În raioanele Tg. Jiu și Caracal, participarea școlilor la concurs este îndeaproape sprijinită de comitetele executive ale sfaturilor populare raionale și de tehnicienii secțiilor agricole. Pînă în prezent, școlile înscrise la concurs au și obținut o serie de rezultate frumoase. Astfel, cadrele didactice de la școala de 7 ani din Buciniș, raionul Caracal, sub conducerea învățătorului Diaconu Vasile, și-au întocmit un plan amănunțit de muncă, cuprinzînd lucrările care urmau să fie efectuate pe parcelă. Planul cuprinde măsuri menite să dea elevilor posibilitatea să aplice în practică nu numai cunoștințele de biologie, ci și cunoștințele de matematică, fizică, chimie, geografie. Împărțiți pe echipe, elevii claselor V—VII au participat la măsurarea celor 41 de parcele ale terenului conform figurilor și dimensiunilor din schemă, au calculat cantitatea de semințe necesară pentru suprafețele stabilite pentru cultivarea fiecărei plante, au cîntărit semințele etc. Urmărind ca prin activitatea desfășurată pe parcela experimentală să ajute țăranilor muncitori din comună să obțină recolte bogate de grîu, porumb, cartofi, floarea soarelui, tov. Diaconu Vasile a rezervat pe parcela experimentală cîte două zone pentru fiecare cultură, asigurînd ca pe una din ele munca să se facă după metodele obișnuite în regiune, iar pe cealaltă după metodele agrotehnicii înaintate, dînd astfel elevilor posibilitatea să urmărească în mod comparativ superioritatea recoltelor în urma aplicării metodelor științifice.

Pe parcela experimentală a școlii din Buciniș s-a programat efectuarea a numeroase experiențe privitoare la hibridarea vegetativă și sexuată, în scopul obținerii unor varietăți cu calități superioare, între roșii și cartofi, roșii și vinete etc.

O frumoasă și rodnică activitate se duce și pe parcelele experimentale ale școlilor din comunele Măcieșul de Sus, Goicea Mare, Birza, Segarcea și Giurgița din raionul Segarcea. Pe parcela experimentală a școlii din Birza, de pildă, un loc deosebit îl ocupă culturile comparative. Pentru a combate cultivarea porumbului în rînduri și folosirea rarități și pentru a arăta superioritatea culturii porumbului în cuiburi dispuse în pătrat, folosindu-se 3 și 4 prașile, s-au rezervat mai multe parcele. În prima din acestea s-a însămînțat porumb în rînduri pentru folosirea rarității, metodă folosită încă de unii locuitori ai comunei. Pe restul parcelelor s-a însămînțat porumbul în cuiburi așezate în pătrat, la care să se folosească prașila: porumb la care să se facă o prașilă, altul la care să se facă două, trei și patru prașile.

Pentru floarea soarelui s-au rezervat două parcele: una pe care să se facă polenizarea artificială și alta pe care să nu se facă această operație. Astfel, se demonstrează că prin folosirea polenizării artificiale recolta va fi mai bogată și de mai bună calitate.

O activitate deosebită desfășoară și tov. Gheorghe Știucă din comuna Măcieșul de Sus, care folosește, în afară de culturile comparative, și operațiile de hibridare sexuată și vegetativă pentru crearea de plante noi. Elevii de la această școală folosesc nu numai priceperea cîștigată în munca pe parcela experimentală, ci și deprinderile căpătate în munca depusă în gospodăria agricolă colectivă „1907" și în întovărășirea agricolă „Tot înainte".

Rar s-a întîmplat ca vreunul din țăranii muncitori din comuna Padea să fi trecut în primele zile însorite ale primăverii din anul acesta pe lîngă parcela experimentală a școlii și să nu se fi oprit privind cu mirare și bucurie la cele văzute aci. Elevii lucrau de zor. Unii măsurau, alții săpau, greblau, smulgeau buruieni. Ei au căpătat datorită activității neobosite a tov. Gheorghe Costăchescu, deprinderi practice importante pentru munca în agricultură: au învățat să determine puterea de încolțire a semințelor, să îarovizeze grîu și cartofi, să cunoască principalele îngrășăminte minerale și să facă calcule legate de introducerea lor în sol, să înmulțească plantele prin tuberculе, să facă observații asupra creșterii și dezvoltării lor etc.

Un bun exemplu în lupta pentru recolte sporite îl constituie și activitatea desfășurată pe parcela experimentală a școlii mixte de 7 ani nr. 9 din Craiova. Și în anul trecut s-a obținut la această școală o sporire simțitoare a producției de legume și o recoltă mai timpurie prin producerea răsadurilor, prin ghivece nutritive, prin iarovizare. Roșiile cărnoase și uniform colorate s-au copt cu două săptămîni mai devreme decît cele cultivate prin răsadul obișnuit, castraveții cu 12 zile mai devreme decît atunci cînd semințele sînt semănate direct în pămînt etc. Din cele 70 de cuiburi de roșii s-au recoltat peste 800 kg roșii, unele exemplare avînd o greutate de 650 grame.

În organizarea participării la concurs a școlilor din regiunea Craiova se fac simțite însă și o serie de lipsuri. Astfel, din raioanele Gura Jiului, Calafat, Băilești și Vînjul Mare nu s-a înscris pînă în prezent nici o școală. Comisiile raionale n-au desfășurat nici un fel de activitate pentru atragerea acestora la concurs.

În raionul Craiova mai sînt încă școli de 7 ani, ca de exemplu, școlile din Virvor, Bratovoiești și Castranova, care nu au nici pînă în prezent parcele experimentale. Școlii de 7 ani din Livezi, același raion, sfatul popular comunal i-a repartizat terenul pentru parcela experimentală la o distanță de 6 km. depărtare de școală. În același raion, cauza pentru care unele școli nu participă la concurs se datorește slabei activități desfășurate de profesorii de științe naturale. Profesorul Emilian Dinculescu, de la școala din satul Ghindeni, bunăoară, a dovedit o totală nepăsare față de problema organizării activității elevilor pe parcela experimentală.

Intensificîndu-și munca de îndrumare a activității ce se desfășoară pe parcelele experimentale, organele sindicale și de învățămînt din regiunea Craiova vor asigura o participare la concurs mai largă și cu rezultate mai bune, antrenînd în această direcție și școlile rămase în urmă.

N. ANDREI

Țăranii muncitori contribuie la construirea localurilor de școală

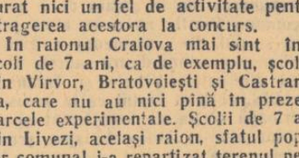

Cu prilejul adunărilor populare care s-au desfășurat de curînd în raionele Bacău și Zeletin, țăranii muncitori întovărășiți și cu gospodării individuale au făcut numeroase propuneri menite să contribuie la înflorirea satelor în care locuiesc. De îndată ce aceste propuneri au fost acceptate, țăranii muncitori au pășit la îndeplinirea hotărîrilor luate, începînd a-și achita sumele stabilite prin autoimpunere, pentru ca din aceste sume să se poată efectua cît mai grabnic lucrările necesare.

În comuna Buda din raionul Zeletin, de pildă, peste 450 de țărani muncitori care au participat la adunarea populară au hotărît să construiască un nou local de școală în satul Putini. Propunerea pentru construirea școlii a fost făcută de către țăranul muncitor Ion Isac și susținută de Constantin Taga, Neculae Darie și mulți alții. Această hotărîre a început să prindă viață chiar de a doua zi. Îndrumați de organizația de partid, țăranii muncitori din satul Putini au început să transporte la locul construcției cantitățile necesare de material lemnos, nisip și piatră. Asemenea inițiative au fost luate și în comunele Satul Nou și Colonești, raionul Bacău. La Colonești aproape 580 de țărani muncitori au hotărît construirea a două școli cu cîte trei săli de clasă în satele Călini și Păruș. De la țăranii muncitori din comuna Colonești s-a strîns numai în cîteva zile suma de 3875 lei.

La adunarea populară care a avut loc în comuna Colonești s-a hotărît și repararea localurilor de școală din satele Colonești și Salahoru, precum și a localului internatului școlii de 7 ani din această comună. Aceste lucrări se vor realiza tot prin autoimpunere.

Țăranii muncitori întovărășiți din satele comunei Satul Nou au stabilit în adunarea populară ce a avut loc de curînd ca din sumele adunate prin autoimpunere să termine localul școlii început anul trecut și să facă reparațiile necesare școlilor din satele Spria de Jos și Spria de Sus.

Cadrele didactice din aceste comune duc o intensă muncă de lămurire în rîndurile țăranilor muncitori, mobilizîndu-i să achite la timp sumele stabilite prin autoimpunere și dau un frumos exemplu personal, fiind primii care achită aceste sume

CONSTANTIN C. PREDESCU
corespondent

Învățămîntul peste hotare

De ce a fost destituit profesorul englez Balaam

Profesorul englez Ronald Balaam a fost destituit și exclus din corpul profesoral pentru vina de a fi relatat adevărul. Acesta este răspunsul cel mai precis care poate fi dat în legătură cu cazul Balaam.

Dar să vedem mai pe larg despre ce este vorba. Profesorul Balaam a făcut în fața posturilor de televiziune o declarație cu privire la lipsa de disciplină dintr-o serie de școli engleze. După cum relatează ziarele „Times" și Daily Mirror", Balaam a arătat că în unele din școlile britanice disciplina este cu totul inexistentă, profesorii fiind nevoiți „să se lupte corp la corp" cu elevii pentru a restabili ordinea în clasă.

După cum subliniază ziarele britanice, pe baza mărturiilor multor profesori, Ronald Balaam n-a făcut altceva decît „să relateze ceea ce știe că este adevărat". Că acest profesor a avut dreptate, că el n-a spus decît adevărul reiese în mod limpede și din faptul că autoritățile britanice de resort nu au negat în mod oficial faptele citate de Balaam în declarația sa. Ele au negat însă dreptul acestuia de a mai îndeplini funcția de profesor. Mai precis: l-au destituit și l-au exclus din corpul profesoral. Și să mai îndrăznească cineva să spună că în țările „lumii libere" nu există libertăți... democratice. Doar Ronald Balaam a fost destituit în chipul cel mai democratic. Intîi și-a făcut omul declarația, — și încă în fața posturilor de televiziune — și apoi... a tras consecințele. Iar acum este liber... în „lumea liberă".

Destituirea unui profesor nu poate constitui însă un mijloc de rezolvare a problemei disciplinei în școlile engleze. Profesorii englezi nu pot fi de acord cu măsura autorităților. Într-o scrisoare adresată redactorului șef al ziarului „Times" și publicată de acest ziar, un cititor arată că profesorul Balaam a primit de la destituirea sa o serie de scrisori. Majoritatea autorilor acestora îi dau dreptate și povestesc experiențe asemănătoare cu cele la care s-a referit Ronald Balaam în declarația pentru care a fost destituit.

S-ar putea spune că scrisorile adresate acestui profesor și mai ales cele adresate ziarelor nu constitui tocmai o dovadă a libertăților democratice din Anglia. Nu vom răspunde decît reproducînd aici următoarele cuvinte din scrisoarea susamintită publicată de ziarul „Times": „Toți semnatarii scrisorilor (cele adresate lui Balaam N.T.) care au arătat că sînt profesori au cerut ca numele lor să nu fie divulgate, temîndu-se să nu fie la rîndul lor destituiți". Ciudate libertăți, dacă oamenii se tem ca nu cumva din cauza lor să devie liberi să moară de foame.

N. TAINIC

Universitatea pentru părinți de la Varșovia

Pregătirea părinților pentru a putea rezolva cu succes sarcinile complexe ale muncii de educare a copiilor constituie unul din aspectele importante ale grijii pe care regimul de democrație populară o acordă creșterii tinerei generații. Folosind în mod creator experiența sovietică, precum și experiența lor proprie, pedagogii din țările de democrație populară acordă o mare atenție găsirii celor mai potrivite forme de sprijinire a părinților în această privință.

Un viu interes prezintă atît pentru pedagogi și pentru părinți, cît și pentru cetățeni în general universitatea pentru părinți din capitala Republicii Populare Polone.

Crearea acestui important for de răspîndire a culturii pedagogice în rîndul maselor largi populare este rezultatul preocupărilor îndelungate, sistematice, ale slujitorilor școlii din Polonia populară pentru creșterea și educarea tinerei generații în spiritul moralei comuniste. Practica a arătat că mulți părinți, și bineînțeles, în primul rînd cei tineri, întîmpină o serie de greutăți în munca de educare a copiilor lor. Nici părinții virstnici, care dispun deja de experiență, nu sînt feriți de griji și greutăți în creșterea copiilor. Toate aceste probleme au fost atent studiate de pedagogii polonezi. Ei au căutat și continuă să caute mijloacele cele mai nimerite pentru a veni în ajutorul părinților în soluționarea problemelor educative dificile care se ridică în fața lor. Aceasta a fost sursa concepției înființării universității pentru părinți din Varșovia.

Universitatea pentru părinți nu este însă singura formă de organizare a propagandei pedagogice în rîndul maselor populare din Polonia. Rezultate bune au dat și dau punctele sau cabinetele de consultații pentru părinți. În aceste cabinete părinții primesc consultații, sfaturi, îndrumări pentru rezolvarea problemelor curente ale muncii educative.

În cadrul universității au loc săptămînal, într-o anumită zi, la o oră precisă și într-un loc stabil, cursuri în legătură cu educarea copiilor. În tematica prelegerilor sînt probleme cu privire la relațiile dintre părinți și copii, colaborarea dintre școală și familie, dezvoltarea fizică a copiilor, îndrumarea de către părinți a copiilor în vederea alegerii profesiunii etc. Cursurile sînt ținute de cei mai buni profesori de pedagogie.

Activitatea universității nu se limitează însă la organizarea prelegerilor. Conferențiarii dau lămuriri la orice problemă educativă, răspund la întrebările auditorilor, inițiază discuții.

Universitatea nu este destinată exclusiv oamenilor care au copii. Ea urmărește să înarmeze cu cunoștințe pedagogice și pe viitorii părinți. Aceasta dovedește că pedagogia poloneză aplică cu succes indicația eminentului pedagog Janus Karczak care a spus cîndva că educația copilului trebuie să înceapă mult timp înainte de nașterea lui.

Interesul stîrnit în rîndul maselor populare de Universitatea pentru părinți din Varșovia, numărul mare de auditori, discuțiile vii care au loc în jurul temelor dezbătute constituie tot atîtea dovezi ale utilității ei.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12, Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin" București, Piața Scinteii.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţămîntului

Organ al Ministerului Invăţămîntului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt

ANUL VIII Nr. 374 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 8 iunie 1956

ZILE DE EXAMEN

Cunoştinţe temeinice

Invăţătoarea Ecaterina Badea de la şcoala de 7 ani din satul Scorţeni, comuna Mihlea, raionul Cîmpina, a predat în acest an şcolar pentru prima dată la clasa a IV-a. La lucrarea scrisă de limba romînă, elevii au primit o dictare din lecţia „Grîuşor de primăvară" de P. Vintilă. Din cei 21 de elevi ai clasei, 16 au scris fără greşeli de ortografie, obţinînd notele 4 şi 5. La aceeaşi şcoală, elevii clasei a VI-a au rezolvat cu destulă uşurinţă o problemă de aritmetică, al cărei conţinut necesita şi aplicarea unor cunoştinţe însuşite la fizică cu privire la pîrghii. Elevele Victoria Cazan şi Anişoara Simionescu au rezolvat cu mare repeziciune problemele şi cele două exerciţii de împărţire a unui număr în părţi proporţionale. 19 elevi din cei 23 au primit note bune.

Elevii clasei a VI-a de la şcoala de 7 ani din comuna Bordeni, raionul Cîmpina, au rezolvat, de asemenea, cu pricepere problema de aritmetică, dovedind că şi-au însuşit temeinic ordinea şi calculul operaţiilor.

Frumoase lucruri au constatat în cercetarea lucrărilor scrise şi profesorii de la şcoala medie nr. 1 din Cîmpina. Dezvoltînd tema „Lupta pentru construirea socialismului în agricultură, oglindită în opera scriitorilor noştri", elevul Constantin Iosif din clasa a VII-a scrie printre altele: „Lazăr din poemul lui Dan Deşliu „Lazăr de la Rusca" este un om cu o încredere neţărmurită în partid şi în victoria luptei acestuia, încredere pe care nu o pierde nici în faţa morţii".

Eleva Smărăndiţa Macri, dezvoltînd tema „Critica societăţii burgheze în opera lui Caragiale", scrie printre altele: „...tipul lui Ionel nu se deosebeşte de loc de cel al lui Goe. El este tot aşa de prost crescut, tot aşa de alintat, nu se poartă frumos cu persoanele străine şi fumează. De altfel, nimeni nu-l opreşte. Ionel şi Goe sînt personagii tipice de copii din societatea capitalistă". Eleva Ana Stăvăroiu îşi începe astfel lucrarea de limba romînă pe care o dă în cadrul examenului de maturitate: „Plecîndu-şi urechea la inima ţării, poeţii noştri au simţit tot clocotul vieţii noi, au cîntat în versuri marile transformări şi lupta poporului pentru construirea socialismului".

Lucrările scrise de elevii clasei a VIII-a la matematică arată că ei pot calcula valoarea numerică a unei expresii şi pot să determine valoarea unui parametru în cazul cînd se cere ca ecuaţia de gradul II să aibă rădăcini reale şi egale.

TRAIAN POPESCU

Imagini din zilele examenelor. De sus în jos: copiii înmînează profesorilor, în aceste zile de sărbătoare, buchete de flori (şcoala de şapte ani mixtă nr. 57-Bucureşti); momentul solemn al comunicării subiectelor (şcoala de şapte ani din comuna Pantelimon); la examenul oral de limba rusă (şcoala medie de băieţi „N. Bălcescu"-Bucureşti); examen la Facultatea de tehnologie mecanică a Institutului de Mecanică din Oraşul Stalin.

Colaborare între şcoală şi familie

Zilele trecute cadrele didactice de la şcoala medie nr. 1 de băieţi din Cîmpulung Muşcel, în colaborare cu comitetul de părinţi, au organizat o şedinţă cu părinţii la care s-au discutat sarcinile ce revin familiei pentru ajutorarea elevilor în perioada examenelor. In discuţiile purtate profesorii au arătat că părinţii au datoria de a veghea asupra preocupărilor elevilor de-a lungul întregii perioade a examenelor. Luînd cuvîntul, din partea părinţilor, tov. V. Pantazi şi I. Oprea, au mulţumit cadrelor didactice pentru frumoasele rezultate obţinute de şcoală în instruirea elevilor şi s-au angajat ca în această perioadă să sprijine tot mai mult cadrele didactice pentru ca examenele să justifice munca lor temeinică.

I. HURDUBEŢIU
corespondent

STUDENŢII ÎN SESIUNE

Incepînd cu luna mai grija conducerilor institutelor de învăţămînt superior din Cluj, a organizaţiilor de partid şi a organizaţiilor de masă din aceste instituţii, a fost îndreptată înspre asigurarea condiţiilor de muncă necesare studenţilor în perioada examene. S-a stabilit un program special de funcţionare a bibliotecilor, a căminelor şi cantinelor. Cele mai bune săli de curs au fost transformate în săli de meditaţie.

In şedinţele de catedră şi cele sindicale cadrele didactice au căutat cele mai bune forme de sprijinire a studenţilor în munca lor de pregătire a examenelor. S-au organizat consfătuiri pe grupe în care s-au discutat probleme legate de examene fixîndu-se cu această ocazie orele de consultaţii colective şi consultaţii individuale după necesitate, indicîndu-se cele mai potrivite metode de studiere. O deosebită grijă s-a acordat îmbunătăţirii condiţiilor de hrană. Mărirea alocaţiei acordate de Ministerul Invăţămîntului pentru studenţii bursieri a dat serviciilor sociale şi administrative posibilitate să ia măsuri de îmbunătăţire calitativă şi cantitativă a hranei.

Inţelegînd importanţa mesei servite studenţilor în sesiunea de examene secţia comercială a sfatului popular al oraşului Cluj a asigurat cantinelor cantitatea necesară de pîine, carne, orez, făină, biscuiţi etc. Personalul de serviciu de la cămine şi cantine s-a organizat în brigăzi de bună deservire.

Primele examene au dovedit că eforturile şi grija deosebită nu sînt zadarnice. Un mare număr de grupe au dat primele examene numai cu bine şi foarte bine. De menţionat sînt grupele 314 şi 333 de la facultatea de ştiinţe naturale a Universităţii „V. Babeş". La examenul de „Bazele darvinismului" (examinator prof. Victor Preda) studenţii grupei 333 au obţinut zece calificative „foarte bine" şi 5 calificative „bine". Tov. Eugen Ghişa, decan al facultăţii, arată că aceste rezultate se datoresc în primul rînd seriozităţii şi consecvenţei cu care au învăţat studenţii, iar în al doilea rînd bunei planificări a timpului de predare a materiilor de specialitate.

La botanică, materie predată de tov. Ghişa, numărul de ore a fost mărit de la 2 la 3. Aceasta i-a dat posibilitatea să prezinte studenţilor materia în întregime, amănunţit şi ştiinţific. Studenţii au avut timp să asimileze bine materialul.

Şi rezultatele examenelor date de grupa 312 din anul IV ştiinţe naturale dovedeşte acest lucru, studenţii fiind notaţi cu „bine" şi „foarte bine".

In dreptul studenţilor Adrian Popper şi Lucia Stoikovici profesorul a scris în fişa de examene: „Laborator — excepţional"; „excursii-excepţional"; „caiet de practică-excepţional"; „răspuns la examen-excepţional".

LAURENŢIU HODOROG

Chezăşia succeselor viitoare

Deşi este încă devreme, numeroşi elevi ai şcolii medii de băieţi nr. 12 din Capitală s-au adunat în curte. Este o însufleţire deosebită. Şi sălile de clasă şi-au schimbat aspectul. Sobru pavoazate, ele au un aspect solemn şi sărbătoresc.

Curînd, elevii intră în clasă. Cei mici aşteaptă sfioşi intrarea profesorilor, cei mari, mai preocupaţi, mai serioşi, se gîndesc la subiectele pe care le vor trata.

...Cu atenţia încordată, elevii din clasele a V-a scriu despre „Copilul în regimul trecut şi azi".

Pionierul Mihai Badea îşi începe lucrarea scrisă făcînd o comparaţie între viaţa lipsită de bucurii a copiilor în anii regimului burghezo-moşieresc şi condiţiile optime şi perspectivele înfloritoare create copiilor de statul nostru democrat-popular.

Numeroase lucrări scrise dovedesc cunoştinţe şi talent. Şi la gramatică elevii dau dovadă de aceeaşi pregătire temeinică. Ei ştiu să aplice just regulile în practică, la tema care le-a fost dată.

La examenul de maturitate se pot constata rezultatele pregătirii elevilor în cursul anilor de şcoală. Temele: „Poeţii contemporani cîntă viaţa nouă din ţara noastră", „Măiestria artistică a marelui scriitor Mihail Sadoveanu în evocarea trecutului de luptă al poporului nostru" şi „Insemnătatea creaţiei lui Maxim Gorki pentru dezvoltarea literaturii noastre pe drumul realismului socialist" au fost tratate de cei mai mulţi candidaţi cu pricepere şi discernămînt.

Grija deosebită acordată de colectivul pedagogic în vederea unei bune organizări a examenelor, precum şi rezultatele obţinute pînă acum sînt chezăşia succeselor viitoare în munca şcolii.

Culeg roadele muncii

Şcolile din oraşul Oradea au îmbrăcat haină de sărbătoare. Au sosit zilele în care fiecare elev şi fiecare pedagog îşi culege roadele muncii.

La şcoala medie nr. 1 se desfăşoară examenul de maturitate la limba romînă. Cele trei subiecte indicate de minister şi scrise pe tablă concentrează atenţia tuturor. După două ore şi jumătate, primii care şi-au terminat lucrarea părăsesc sala. Sînt siguri de reuşita acestui examen.

Examenul oral la istorie pentru clasa a IX-a, la şcoala medie nr. 6, decurge într-o atmosferă plină de calm şi încredere. Elevele sînt bine pregătite. Ele vorbesc stăpînite, curgător, documentat.

O temeinică pregătire dovedeşte utemista Brad Argentina, care vorbeşte despre politica externă a Germaniei la sfîrşitul veacului al XIX-lea şi începutul veacului al XX-lea. Ea dezvoltă subiectul, arătînd caracterul imperialismului german, determinat de dezvoltarea mai tîrzie a Germaniei în raport cu celelalte ţări imperialiste. Prin felul cum a răspuns, eleva a dovedit că are cunoştinţe temeinice.

La şcoala pedagogică se dă examen oral la limba romînă, la anul IV. In faţa comisiei stau elevele Cornelia Rusu, Maria Vlad, Eva Ianis. Ele vorbesc frumos, documentat, cu pasiune. Răspunsurile dovedesc interes pentru acest studiu, atracţie faţă de operele marilor noştri clasici şi faţă de realizările pe tărîm literar, obţinute în ţara noastră după 23 August. Tovarăşa profesoară Valeria Botiş urmăreşte ca răspunsurile să fie complecte, exprimate clar.

Elevele clasei a V-a a şcolii medii de fete nr. 3 cu limba de predare maghiară dau examen la limba romînă. Deşi cuprinse de emoţia primului examen, cu obrajii îmbujoraţi şi cu uşoară nesiguranţă în glas, totuşi se poate citi pe faţa lor încrederea în cunoştinţele acumulate. Ele scot pe rînd biletele, le privesc şi, treptat, teama dispare. Elevele vorbesc cursiv, conversează fără greşeli. Impresionează uşurinţa în exprimare a unor eleve care la începutul anului stăpîneau slab limba romînă.

In general, bilanţul primelor zile de examen este îmbucurător. Şcolile şi-au făcut cu prisosinţă datoria în educarea tinerei generaţii.

IRINA DEUTSCH
Oradea

Odihnă cît mai plăcută pentru pionierii şi elevii patriei noastre

In timp ce în sălile de clasă se desfăşoară examenele, au loc şi ultimele pregătiri pentru vacanţa care va începe în curînd. La sfîrşitul activităţii unui an şcolar elevii trebuie să se bucure de o odihnă plăcută, care să le aducă pe lîngă întărirea forţelor fizice, multe bucurii, care să facă frumoase şi de neuitat minunatele zile de vară.

In cursul lunilor de vară, peste 85.000 de pioneri şi elevi vor fi trimişi să-şi petreacă o parte din vacanţa lor în taberele regionale şi centrale care vor fi organizate de Consiliul Central al Sindicatelor, de sfaturile populare regionale prin secţiile de învăţămînt şi de alte departamente. Ele vor funcţiona în cele mai frumoase staţiuni climaterice la munte şi la mare. Astfel, multe tabere vor funcţiona în regiunile Constanţa, Ploeşti, Stalin, Piteşti, care oferă cele mai bune condiţii pentru odihnă şi reconfortarea fizică a elevilor. Pentru copiii muncitorilor ceferişti, Comitetul Central al Sindicatului C.F.R. organizează tabere la Vasile Roaită în regiunea Constanţa, la Telega în regiunea Ploeşti, la Sighişoara, în regiunea Stalin; Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Industria Metalurgică organizează tabere pentru copiii muncitorilor din industria grea la Nicoliţel în regiunea Constanţa, Gura Sadu în regiunea Hunedoara, Timişul de Sus din regiunea Stalin; Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Industria Uşoară organizează tabere la Cîmpulung şi Valea Mare în regiunea Piteşti etc.

Secţiile de învăţămînt ale sfaturilor populare organizează odihna a peste 25.000 de pioneri şi elevi dintre care mai mult de 10.000 sînt copii din casele de copii. De asemenea, elevii şcolilor speciale se vor odihni în taberele pe care le organizează secţiile de învăţămînt în regiunile Suceava, Ploeşti şi Cluj.

In taberele de pionieri şi elevi din vara acestui an vor lucra peste 3.200 cadre didactice de diferite specialităţi. In fiecare tabără, profesori cu experienţă, vor conduce activitatea cercurilor literare şi artistice, a cercurilor de tineri naturalişti, de tineri geografi, de muzică, care îşi vor desfăşura programul după posibilităţile concrete ale fiecărei tabere. De asemenea, în fiecare tabără profesori de educaţie fizică vor conduce activitatea de educaţie fizică şi sport.

Sub conducerea cadrelor didactice şi a instructorilor de pionieri, pionierii şi elevii vor desfăşura activităţi variate, interesante şi distractive: şezători, focuri de tabără, competiţii sportive, întîlniri cu oameni de ştiinţă, cu fruntaşi în producţie; vor face vizite în întreprinderi industriale şi agricole, la muzee şi expoziţii, în locuri istorice, vor viziona spectacole etc.

S-au întocmit itinerarii pentru excursii în locurile pitoreşti sau însemnate din punct de vedere economic, cultural şi ştiinţific. Astfel, numeroase şcoli, cum sînt şcoala medie nr. 1 din Cluj, şcoala medie mixtă nr. 2 cu limba de predare germană din Oraşul Stalin, şcoala de 7 ani din Batarci, regiunea Baia Mare şi altele, au programat excursii în regiunile Constanţa, Suceava, Cluj, Ploeşti, Piteşti.

Prin varietatea şi forma lor de organizare, activităţile de vacanţă au un însemnat rol educativ. Vacanţa este un minunat prilej de întărire a muncii educative. Pedagogii trebuie să ajute pe elevi să tragă toate învăţămintele din activităţile la care participă, din acţiunile pe care le întreprind. Priceperea pedagogilor în conducerea activităţilor de vacanţă trebuie să întărească rolul lor educativ, influenţa lor pozitivă asupra şcolarilor.

In vacanţă elevii vor continua să desfăşoare activitatea pe parcelele şcolare experimentale şi să participe la unele munci de folos patriotic în cadrul gospodăriilor agricole colective şi de stat. Ei vor participa la strîngerea spicelor de grîu, a plantelor medicinale, la strînsul recoltelor etc. Vor ajuta de asemenea la întreţinerea şi înfrumuseţarea localurilor de şcoli, a grădinii şi curţii de joc, a terenului sportiv, ca o manifestare a legăturii lor cu şcoala în care învaţă şi a preţuirii bunurilor obşteşti.

In antrenarea pionierilor şi elevilor la diferitele forme de activitate, pedagogii trebuie să ţină permanent seama de vîrsta, posibilităţile şi de preocupările lor. Aceasta este una din condiţiile bunelor rezultate, atît pentru întărirea fizică şi odihnă, cît şi pentru educaţia copiilor.

Activităţile din cercuri au o mare însemnătate pentru îmbogăţirea şi consolidarea cunoştinţelor elevilor. Pentru bunul mers al activităţii cercurilor din tabere, Ministerul Invăţămîntului a elaborat îndrumări care vor ajuta cadrele didactice să le conducă cu bune rezultate. Programul cercurilor, care se va întocmi ţinînd seama de vîrsta elevilor, de posibilităţile naturale ale locului, cît şi de posibilităţile materiale ale taberelor, va trebui să fie variat, plăcut şi interesant. De pildă cercurile literare, vor putea organiza lecturi literare, şezători literare, dramatizarea anumitor lecturi, interpretarea unor piese de teatru, focuri de tabără; cercurile de tineri naturalişti vor putea avea în program excursii ştiinţifice, seri ale tinerilor naturalişti, organizarea colţului naturii vii, a expoziţiilor, vizite în gospodării agricole colective şi de stat, acţiuni de folos obştesc etc. Cercul de tineri geografi are de asemenea variate posibilităţi de antrenare a elevilor în activităţi interesante şi plăcute: excursii geografice, întocmirea unor monografii geografice, organizarea de staţiuni meteorologice pentru tinerii meteorologi, lucrări practice de geologie pentru tinerii geologi, măsurători geografice şi lucrări de cartografie pentru tinerii cartografi etc.

Educaţia fizică şi sportul ocupă un loc important în activitatea taberelor de pionieri şi elevi. Pregătirea fizică generală pentru trecerea normelor complexului G.M.A., diferite sporturi — înotul, canotajul, gimnastica, atletismul, volei-ul, jocurile sportive, întrecerile sportive, excursiile turistice etc. întăresc organismul copiilor şi le oferă nenumărate bucurii.

Este necesar ca activitatea cercurilor din taberele de pionieri şi elevi să se desfăşoare cît mai mult în aer liber şi să aibă un caracter cît mai practic. Tocmai aceste posibilităţi pe care le oferă vacanţa fac să sporească valoarea acestor activităţi.

Acum se iau ultimele măsuri pentru pregătirea vacanţei elevilor. In toate acţiunile pe care le întreprind în acest scop şi în munca de îndrumare a activităţilor de vară pedagogii şi organele de învăţămînt trebuie să nu uite nici o clipă că principala lor datorie este să asigure elevilor cele mai bune condiţii pentru odihnă şi întărirea forţelor fizice. Dacă această cerinţă este împlinită, şi munca instructiv-educativă de vară va da roade bogate.

Voluntari pe şantierele tineretului

Apelul adresat tineretului de către C.C. al U.T.M. în legătură cu constituirea de brigăzi pe şantierele naţionale ale tineretului a produs un mare răsunet şi în rîndul utemiştilor din institute şi facultăţi.

In momentul de faţă în organizaţiile UTM din învăţămîntul superior au loc adunări în care se discută Apelul CC al UTM.

Numeroşi studenţi au cerut să fie înscrişi în brigăzile tineretului pentru ca în perioada vacanţei de vară, alături de ceilalţi tineri ai patriei noastre, să participe la marile construcţii de pe şantierele socialismului.

La Facultatea de filologie de pe lîngă Universitatea „C. I. Parhon" s-au înscris pînă în prezent 36 de studenţi—fruntaşi la învăţătură. Printre aceştia se numără studenţii Margareta Fieraru, Ion Diaconu, Steliana Pogorilovschi, Georgeta Naidin etc. Studenţii Institutului politehnic din Bucureşti care vor face practică în întreprinderile din Capitală s-au angajat să efectueze 4.000 de ore muncă voluntară pe şantierul „Casa Scînteii".

Citiţi în pag. 4-a:

Condiţiile de admitere în universităţi şi institute de învăţămînt superior în anul şcolar 1956—57.

INŞTIINŢARE

La începutul anului 1957 se împlinesc 50 ani de la izbucnirea răscoalei ţărăneşti din 1907.

Documentele care vorbesc despre această răscoală confirmă faptul că printre organizatorii răscoalei au fost şi învăţători şi profesori.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt în dorinţa de a cunoaşte şi populariza aportul cadrelor didactice la răscoala ţăranilor din 1907, se adresează pe această cale tuturor oamenilor muncii din învăţămînt, precum şi cetăţenilor care au participat la răscoală, să trimită date concrete, amintiri, obiecte şi documente care privesc contribuţia învăţătorilor şi profesorilor în desfăşurarea evenimentelor din 1907.

Materialele se pot trimite pe adresa C.C. al S.M.I., Secţia Culturală, str. Sf. Apostoli nr. 14 raionul Lenin, Bucureşti.

Pentru orice informaţie sau comunicare se pot cere relaţii la adresa de mai sus sau la „Gazeta învăţămîntului", str. Spiru Haret nr. 12, Bucureşti.

Ziua activistului sindical

De curînd, Comitetul orăşenesc al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt din Ploeşti a organizat „Ziua activistului sindical din învăţămînt".

Adunarea a avut loc în sala de festivităţi a şcolii medii de 10 ani nr. 3

Invăţătoarea Elena Ştefănescu, organizator de grupă la şcoala de 7 ani nr. 23 mixtă, a făcut în cadrul acestei adunări o expunere amănunţită asupra felului cum s-au preocupat ea şi activul grupei de procesul instructiv-educativ din şcoala respectivă. Ea a discutat adeseori cu directorul şcolii asupra nivelului de cunoştinţe al elevilor, s-a interesat îndeaproape de activitatea la clasă a unor cadre didactice, de greutăţile în muncă ale acestora şi împreună cu ele a stabilit temele şi conţinutul schimbului de experienţă care trebuia să se desfăşoare în şcoală. O atenţie deosebită a acordat biroul acestei grupe organizării unor consfătuiri de producţie cu teme ca acestea: „Munca învăţătorului la clasa I-a cu elevii rămaşi în urmă şi cei şcolarizaţi tîrziu", „Cum muncesc pentru a realiza programa şcolară la clasa mea şi pentru a da cunoştinţe temeinice elevilor", „Corelaţia dintre matematică, fizică şi chimie şi importanţa colaborării între cadrele care predau aceste materii" etc. In asemenea consfătuiri de producţie, cadrele cu bune rezultate în muncă — tov. Evdochia Roşu, Nicolae Tonoiu, Marilena Pelle, Maria I. Nicolescu şi alţii — au împărtăşit şi celorlalţi tovarăşi experienţa lor în legătură cu aceste probleme. Pe baza discuţiilor avute s-au luat hotărîri care-au dus la îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ şi la creşterea considerabilă a numărului de elevi promovaţi.

Invăţătoarea Elena Ştefănescu a vorbit şi despre alte aspecte ale muncii ei ca organizator de grupă sindicală, ca de exemplu despre alcătuirea planului de muncă, ajutorarea cadrelor mai tinere de către cele mai în vîrstă etc.

Expunerea tov. Elena Ştefănescu a fost complectată şi de alţi organizatori sindicali sau directori de şcoli. Tov. Aurelia Voinea, directoarea şcolii de 7 ani nr. 12 fete, Felicia Moldoveanu, organizatorul de grupă de la şcoala de 7 ani nr. 11 mixtă, Ion Nicoară şi alţii au vorbit, de asemenea, despre munca organizatorilor sindicali şi a activului sindical din şcolile respective.

Din partea C.C. al S.M.I., a luat cuvîntul tov. R. Lupu care, apreciind experienţa cea mai bună, elanul cu care se desfăşoară munca în unele organizaţii sindicale datorită organizaţiilor şi activului grupelor, a amintit sarcinile ce le stau în faţă în lumina hotărîrilor celui de al II-lea Congres al P.M.R.

In încheiere, tov. Victoria Bănuţă, preşedintele Comitetului orăşenesc al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt, a dat îndrumări organizatorilor sindicali şi activelor organizaţiilor sindicale în vederea extinderii celor mai avansate forme de activitate.

GH. ANGELESCU
corespondent voluntar

In cinstea Congresului internaţional al femeilor muncitoare

In numeroase şcoli din patria noastră au avut loc adunări festive în cinstea Congresului internaţional al femeilor muncitoare, care va avea loc la Budapesta în zilele de 14—17 iunie a.c. La şcoala medie de fete nr. 19 din Bucureşti, cu prilejul adunării festive, au fost sărbătorite şase tovarăşe cu activitate de peste 25 ani în învăţămînt.

In clişeu: tov. Alexandrina Manoliu, Ana Cavadia, Valeria Petrovici şi Elena Toader, sărbătorite pentru frumoasa lor activitate.

O viaţă închinată luptei pentru comunism

10 ani de la moartea lui M. I. Kalinin

S-au împlinit zece ani de cînd înflăcăratul luptător pentru comunism Mihail Ivanovici Kalinin a încetat din viaţă. Credincios tovarăş de luptă şi discipol al marelui Lenin, reprezentant dintre cei mai de seamă ai mişcării muncitoreşti internaţionale, membru al Biroului politic al Comitetului Central al P.C.U.S. şi preşedinte al Sovietului Suprem al U.R.S.S., M. I. Kalinin şi-a închinat întreaga sa viaţă luptei pentru cele mai frumoase idealuri ale clasei muncitoare, pentru eliberarea omenirii de sub exploatarea şi robia capitalistă, luptei pentru triumful comunismului.

Fiu de ţăran, Mihail Ivanovici Kalinin a cunoscut din copilărie mizeria şi exploatarea moşierească. Acestea l-au determinat ca, atunci cînd avea numai 14 ani, să-şi părăsească satul natal şi să plece la Petersburg în căutare de lucru. Viaţa la Petersburg, puternic centru al mişcării muncitoreşti din Rusia, cunoaşterea literaturii clasice ruse, a operelor democraţilor revoluţionari ruşi şi a literaturii ilegale, contactul cu muncitorii revoluţionari au exercitat o puternică înrîurire asupra lui. In 1898, Kalinin a fost primit în rîndurile P.M.S.D.R., începînd să desfăşoare o intensă activitate revoluţionară, care a atras asupra lui prigoana autorităţilor ţariste. In repetate rînduri, M. I. Kalinin a fost arestat şi deportat în Caucaz şi în Siberia. Cu toate acestea, el şi-a continuat activitatea revoluţionară, situîndu-se ferm pe linia promovată de marele Lenin, fiind în fruntea luptelor pentru organizarea grevelor, participînd activ la conferinţele şi congresele partidului, la pregătirea şi înfăptuirea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

M. I. Kalinin a fost unul din conducătorii de seamă ai Statului Sovietic. In îndelungata sa activitate el s-a dovedit un conducător înţelept şi cu o mare experienţă, un conducător de tip leninist, puternic legat de mase. Eminent propagandist al ideilor marxist-leninismului, Kalinin a luat parte activă la lupta dusă de partid pentru educarea comunistă a oamenilor muncii şi îndeosebi a tineretului. Cuvintele lui calde şi convingătoare aveau întotdeauna un puternic răsunet în inimile ascultătorilor săi, membri de partid şi fără partid. „La noi, — a spus M. I. Kalinin în cuvîntarea ţinută la 28 decembrie 1938 la Consfătuirea învăţătorilor fruntaşi — se formează un om nou, omul societăţii socialiste. Acestui om nou trebuie să i se inoculeze cele mai bune calităţi omeneşti". In lucrările sale, M. I. Kalinin s-a ocupat îndeaproape de analiza acestor calităţi care trebuie formate în omul nou: dragostea pentru popor, pentru masele muncitoare, cinstea, curajul, solidaritatea tovărăşească, dragostea de muncă.

In acelaşi timp, M. I. Kalinin s-a ocupat pe larg de munca învăţătorilor, dîndu-le îndrumări preţioase. „Se poate susţine cu toată tăria — spunea M. I. Kalinin, adresîndu-se cadrelor didactice — că, dacă învăţătorul se bucură de multă autoritate, urmele influenţei lui rămîn la unii oameni toată viaţa. Iată de ce este important ca învăţătorul să observe, să simtă că purtarea şi faptele lui sînt supuse unui control foarte puternic, un control la care nu este supus nimeni altul în lume. Il privesc zeci de ochi de copii şi nu există ceva mai atent, mai ager, mai sensibil în ceea ce priveşte diferitele nuanţe psihice ale vieţii omului, nimeni altul nu poate prinde toate amănuntele, ca ochiul de copil. E un lucru care nu trebuie uitat".

Educatorii tinerelor generaţii, alături de toţi oamenii muncii, vor purta întotdeauna vie amintirea lui Mihail Ivanovici Kalinin, eminent fruntaş al luptei pentru comunism, pentru educaţia comunistă a tineretului şi a tuturor oamenilor muncii.

Proiectul programei de geografie pentru clasele a V-a și a VIII-a

Notă explicativă

Proiectul programei de geografie pentru clasa a V-a prevede predarea noțiunilor de geografie fizică și studierea continentelor cu cele mai caracteristice aspecte fizico-geografice: Africa, Australia, America de sud și Antarctica.

Ținînd seama de faptul că în această clasă elevii vin în contact direct cu geografia ca știință, se va pune accentul pe noțiunile de bază, care contribuie și la formarea primelor cunoștințe și deprinderi practice (orientarea în natură și pe hartă, alcătuirea unei schițe pe teren, citirea hărții, observații meteorologice, cunoașterea și mînuirea diverselor aparate etc.).

Geografia fiind o știință de observație directă a aspectelor Pămîntului, elevii trebuie s-o învețe observînd, schițînd, descriind fenomenele și ținuturile întîlnite. In acest scop, programa prevede un număr de excursii și lucrări practice cu caracter obligatoriu. Insușirea cunoștințelor de geografie și a deprinderilor necesare cere stăruitor folosirea intuiției. In acest scop, fenomenele naturale vor fi urmărite în cadrul orizontului local, de la care treptat se va trece la regiune, țară, continent, glob. Orientării și efectuării planurilor trebuie să i se acorde o atenție deosebită. Cînd posibilitățile intuiției directe sînt epuizate, se va trece la intuiția indirectă, folosindu-se tablouri, fotografii, proiecții, filme, descrieri — legate însă permanent de hartă.

In vederea pregătirii elevilor pentru studierea și generalizarea fenomenelor geografice cunoscute direct, programa prevede, după repetarea noțiunilor geografice din clasele a III-a și a IV-a, o excursie de o zi pentru recunoașterea elementelor generale din cadrul împrejurimilor școlii. De asemenea, se indică îndrumările ce trebuie date elevilor în vederea organizării observațiilor meteorologice, necesare pentru înțelegerea studiului atmosferei.

In alcătuirea planului calendaristic, profesorii vor stabili cu o deosebită grijă timpul, conținutul și felul excursiilor prevăzute în programă. La fiecare excursie, pe lîngă obiectivul principal, se va atrage atenția elevilor și asupra altor elemente, care vor fi studiate mai tîrziu. De pildă, cu prilejul excursiei în vederea orientării și ridicării unui plan, elevii vor fi îndemnați să observe particularitățile reliefului, apelor, pentru ca observațiile lor să poată fi folosite la studierea capitolului respectiv.

Elevii trebuie să-și însușească sumare noțiuni de topografie și geografie matematică, legate de forma și mișcările Pămîntului. Se va insista asupra corelației între științele care privesc diverse componente ale învelișului geografic (geomorfologie, hidrologie, climatologie, biogeografie etc.). arătîndu-se că învelișul geografic exterior se află sub influența directă a energiei solare, iar structura internă a Pămîntului este un rezultat al proceselor, mai complicate, de radioactivitate. Acest din urmă aspect va fi doar amintit, tratarea lui făcîndu-se în clasa a VIII-a.

Invelișul geosferic va fi studiat începînd cu capitolul „Aerul". Se va trece apoi la studierea capitolului „Apele", care trebuie să înceapă cu un aspect intuitiv — prelucrarea observațiilor asupra apelor regiunii. Urmează studierea capitolului „Uscatul". Elementele reliefului, observate în cadrul excursiei efectuate pentru însușirea cunoștințelor de topografie, vor fi analizate acum în cadrul capitolului respectiv. De la formele simple observate în regiune se va trece la generalizarea pe glob, cu ajutorul tablourilor, al fotografiilor, al lecturilor etc. toate bazate pe aplicații la hartă. Se vor folosi și modelajele în nisip umed și în plastilină. Cu multă stăruință se va urmări înțelegerea de către elevi a continuei transformări suferite de suprafața uscatului, datorită acțiunii agenților externi. „Viața pe pămînt", ultimul capitol al geografiei fizice în clasa a V-a, va fi început pe baza cunoașterii vegetației din localitate, de la care se va trece la intuiția indirectă, folosindu-se tablouri, fotografii și alte materiale intuitive pentru înțelegerea repartizării vieții vegetale și animale pe glob. La acest capitol se va insista asupra importanței factorului om în folosirea și transformarea naturii, arătîndu-se interacțiunea dintre societate și mediul geografic și subliniindu-se rolul determinant al modului de producție.

Pentru fixarea cunoștințelor și formarea deprinderilor practice, s-au prevăzut, în cadrul fiecărui capitol, exerciții și lucrări practice, precum și lecturi geografice. Profesorul trebuie să acorde o atenție deosebită procurării materialului didactic necesar. Recomandăm următorul material didactic: Pentru cunoașterea regiunii: busolă, raportor, metru, roza vînturilor, barometru, termometru, pluviometru, caiet de schițe, planșete, planul orașului, raionului, harta regiunii, album cu fotografii locale, regionale, colecții petrografice etc. Pentru cunoașterea sumară a globului pămîntesc: atlase, globuri geografice fizice, globuri negre, planisferul fizic și politic, hărți fizice, o serie de lecturi geografice, diverse tablouri reprezentînd fenomene geografice, plastilină, lada cu nisip, telurium. Aparatele simple (mansă pentru vînt, pluviometru, giruetă, higrometru simplu etc.), pot fi confecționate cu mijloace proprii. Pentru obținerea celorlalte materiale cadrele didactice vor face din timp demersurile necesare. Pentru predarea noțiunilor de geografie fizică se vor folosi de preferință globul și planisferul, fără a se neglija aspectul comparativ al regiunii locale și țării, acolo unde este cazul.

Noțiunile de bază cu privire la geografia fizică vor fi aplicate, prin exemple concrete, la studiul continentelor Africa, Australia, America de sud și Antarctica. O permanentă grijă trebuie acordată sublinierii interdependenței fenomenelor. Aplicarea regională a noțiunilor de geografie fizică va începe cu continentul Africa, continent care, datorită poziției sale simetrice pe glob și uniformității sale fizico-geografice, permite mai ușor, din punct de vedere didactic, aplicarea noțiunilor de geografie fizică însușite. Studiul continentelor trebuie să înceapă cu o succintă prezentare istorică, făcută pe bază de lectură. Se va trece apoi la caracterizarea fizico-geografică, în care datele și nomenclatura vor fi limitate la necesitățile practice. Datele privitoare la viața omului în diversele regiuni ale globului, vor fi astfel prezentate, încît să stimuleze interesul și dorința de informare a elevilor. Studierea fiecărui continent va fi încheiată cu harta politică a acestuia, în care statele sînt înfățișate pe grupe asemănătoare, subliniindu-se caracterul specific. De ex.: Africa franceză, Africa engleză, țările atlantice din America de Sud etc.

Pentru lărgirea și aprofundarea cunoștințelor, ca și pentru trezirea interesului elevilor față de studierea geografiei și aplicarea ei practică, are o mare însemnătate activitatea în afara orelor de clasă. In acest scop se vor organiza cercuri de tineri geografi, în care elevii vor învăța să folosească hărțile speciale, literatura geografică, materiale statistice, diverse aparate, colecții petrografice etc. In cadrul acestor cercuri, o atenție deosebită se va acorda studiului regiunii precum și participării elevilor la activitatea obștească.

In clasa a VIII-a se predă geografia fizică generală, cu sumare noțiuni de geologie. Studierea geografiei în această clasă trebuie să dovedească elevilor că tot cuprinsul naturii este produsul unei evoluții, înfăptuită în decursul unei vremi îndelungate și condiționată de cauze multiple. De aceea, fenomenele geografice grupate în cuprinsul celor patru învelișuri ale pămîntului apar sub aspecte felurite, însă răspîndite în spațiu într-o anumită interdependență și cauzalitate unele față de altele.

Fenomenele intuite de elevi cu propriile simțuri sau cu ajutorul materialului intuitiv în clasele anterioare trebuie acum interpretate, adîncite, sintetizate. Dacă în clasa a V-a elevii primesc numai sumare noțiuni de geografie fizică, cu caracter aplicativ, în clasa a VIII-a trebuie să se tindă la dirijarea gîndirii elevilor spre abstractizare, spre formarea deplină a reprezentărilor geografice. Istoria Pămîntului trebuie prezentată pe baza concepției materialist-dialectice a dezvoltării unitare și evolutive a Pămîntului, a lumii organice, dovedindu-se că dezvoltarea aceasta este influențată de lupta forțelor interne, care în opoziție cu cele externe, determină relieful, clima, apele, în cadrul cărora evoluează viața.

Cu prilejul studierii capitolului introductiv elevii trebuie să înțeleagă valoarea științei geografice, problemele ce le ridică, precum și legătura strînsă a acestei științe cu geologia, a cărei latură aplicativă devine din ce în ce mai actuală. La capitolul „Noțiuni de geografie matematică" se va stărui asupra originii Pămîntului. Ipotezele cosmogonice, prezentate succint dar sistematic, trebuie să contribuie la fixarea în mintea elevilor a deosebirilor între cele două faze ale vieții Pămîntului — faza stelară și planetară — precum și la înțelegerea importanței luptei pentru formarea concepției științifice asupra universului. Se vor da cîteva noțiuni despre densitatea și structura Pămîntului, precizîndu-se aspectul învelișului geosferic ca un tot unitar. Se vor studia apoi forma și mișcările Pămîntului, coordonatele terestre, aspectul lor convențional. Se va arăta cum se fixează un punct pe glob. La această temă se vor folosi multiple exerciții și aplicații.

In capitolul următor, „Noțiuni de cartografie", se va porni de la noțiunea de planimetrie, însușită de elevi în clasa a V-a și întărită pe parcurs pînă în clasa a VIII-a, unde se va pune accentul pe nivelment și pe proiecțiuni cartografice. Trebuie să li se dovedească elevilor că, din cauza perspectivei și distanței, s-a ajuns la prezentarea sintetică, simultană și micșorată a feței Pămîntului, și că, de aceea, harta trebuie să fie nu numai citită dar și gîndită. In cadrul acestui capitol se vor efectua lucrări practice legate de reprezentarea cartografică.

Studierea învelișului geosferic va începe cu atmosfera. Se vor folosi cunoștințele de meteorologie și climatologie pe care elevii le-au dobîndit anterior, în deosebi cu prilejul studierii regiunii respective, pentru a se ușura înțelegerea dinamicii fenomenelor. Acțiunea atmosferei asupra scoarței pămîntești va fi privită ca factor ce pregătește materialul constitutiv al rocilor sedimentare. Lucrările practice privitoare la acest capitol vor urmări mai ales formarea deprinderii de a mînui diverse aparate meteorologice, precum și de a confrunta diverse hărți.

Hidrosfera trebuie tratată sub aspectul integral, de ocean planetar. In cadrul studierii apelor continentale se vor amplifica observațiile începute în clasa a V-a, acordîndu-se o deosebită importanță consecințelor acțiunii exercitate de ape și felului cum intervine omul în folosirea și transformarea lor. Lucrările practice la acest capitol vor privi mai mult latura dinamică.

Studierea litosferei trebuie să ajute elevilor să înțeleagă ipotezele structurii Pămîntului, în cuprinsul celor 3 zone: zona externă de roci sedimentare, zona mijlocie a granitului și a șisturilor cristaline și zona formată din bazalt, aspectul structural fiind considerat ca un rezultat al evoluției, și arătîndu-se că unitățile tectonice corespund în general, unităților geografice. In cadrul studierii acestui capitol se vor preciza noțiunile de petrografie, elementele de mineralogie fiind folosite numai pentru înțelegerea complexului petrografic. Modificarea scoarței Pămîntului sub influența procesului de dezagregare a mineralelor radioactive va fi prezentată sub aspectul comparativ — rezultatele acțiunii agenților externi reprezentînd schimbările imperceptibile, cantitative, iar rezultatele agenților interni — schimbări calitative, vizibile. Exercițiile și lucrările practice vor avea ca obiect fenomenele importante pentru cercetarea tehnică.

Cu prilejul studierii biosferei se va arăta întrepătrunderea totalității organismelor vii cu cele trei medii de pe Pămînt, cu caracteristicile respective. Unele condiții și variații înregistrate în structura organismelor vor fi tratate numai atît cît pot servi la explicarea evenimentelor geologice, legate strîns de practica activității omenești.

Studierea capitolului „Populația globului pămîntesc" trebuie să le dovedească elevilor că centrele și regiunile populate apar ca o urmare a dezvoltării producției. Ei trebuie să înțeleagă că deosebitele condiții naturale, deși exercită o influență, nu au cuvîntul hotărîtor în fața potențialului omenesc. Prin exemple convingătoare li se vor arăta elevilor condițiile de viață ale oamenilor și transformările ce se pot efectua în raport cu sistemul politic și social aplicat.

Pentru înțelegerea legăturii logice între fenomenele analizate de-a lungul diferitelor capitole cursul se încheie cu o privire sumară asupra istoriei transformărilor succesive prin care a trecut globul pămîntesc în evoluția lui. Continua mișcare a tot ce există în natură va fi dovedită prin urmărirea marilor cicluri geologice (litogeneza, orogeneza și gliptogeneza). Se va sublinia faptul că repetarea fazelor în interiorul aceluiași ciclu cuprinde de fiecare dată alte condiții, datorită schimbărilor de relief, de climă, de sens și efect al anumitor forțe etc, petrecute de la un ciclu la altul.

Elevii trebuie să înțeleagă că studierea învelișului geosferic prezintă un caracter analitic, folosind observația și analiza directă a dinamicii actuale a Pămîntului, pe cînd evoluția Pămîntului prezintă un caracter sintetic, în care evenimentele sînt studiate pe baza rezultatului fenomenelor petrecute în timpuri foarte îndepărtate. Pe baza materialului asimilat de elevi în cadrul întregului curs, profesorul va trage concluzii asupra importanței practice a științei geografice.

In cadrul cercului de geografie, elevii clasei a VIII-a vor fi îndrumați spre aplicări practice din domeniul geologiei, urmărindu-se dezvoltarea primelor elemente de politehnizare, precum și participarea activă a elevilor la munca obștească.

Numărul orelor repartizate fiecărui capitol este orientativ, profesorul fiind obligat însă să respecte programa în întregime. Pentru excursiile necesare anumitor capitole s-au prevăzut o jumătate de zi sau o zi în afara orarului, lăsîndu-se la latitudinea profesorului alegerea timpului de efectuare, în raport cu condițiile locale. Se recomandă introducerea carnetelor de excursii, cuprinzînd notările regulate ale elevilor. Este absolut necesară folosirea zilelor frumoase de toamnă, pentru obținerea unor elemente din natură, ca bază a însușirii noțiunilor ce vor fi predate. Pentru privirea sintetică a materiei parcurse se va programa neapărat o excursie mai mare la sfîrșitul anului școlar. Această excursie va prilejui acumulări de noi elemente pentru studiul ulterior și va contribui la cunoașterea patriei, la dezvoltarea dorinței elevilor de a munci pentru înflorirea ei.

PROGRAMA

— CLASA A V-A —

3 ore săptămînal — 99 de ore anual

Noțiuni de geografie fizică (cu lucrări practice) — 62 de ore;

Geografia continentelor (Africa, Oceania, Australia, America de sud și Antarctica). — 24 de ore;

Recapitulare — 13 ore.

Introducere — 2 ore.

Repetarea sumară a elementelor de geografie învățate în clasele a III-a și a IV-a. Obiectul geografiei fizice. Geografia ca obiect de învățămînt, scopul și sarcinile ei. Indrumări pentru organizarea observațiilor meteorologice ce trebuie efectuate de elevi. Lucrări practice: Schimbările timpului după semne locale (aspectul norilor, direcția vîntului, calcularea răsăritului soarelui, cantitatea precipitațiilor în raport cu timpul și felul de manifestare. Observări asupra plantelor și comportării animalelor domestice). Intocmirea carnetului de observații meteorologice.

Noțiuni de topografie pe baza cercetării regiunii și sumare noțiuni de geografie matematică. — 16 ore.

Mică excursie ($\frac{1}{2}$ de zi) în vederea cunoașterii orizontului, formei orizontului. Schimbarea și întinderea orizontului în raport cu înălțimea locului de observație, înfățișarea ținutului înconjurător, felul vremii. Punctele cardinale. Locul punctelor cardinale pe orizont, așezarea convențională a punctelor cardinale — pe tablă, caiet, hartă. Punctele intercardinale, roza vînturilor. Folosirea punctelor cardinale și intercardinale. Exerciții pentru fixarea locurilor, direcțiilor pozițiilor reciproce dintre diverse elemente din regiuni; diverse orașe, ape, munți pe harta R.P.R. etc. Mijloace de orientare (după soare, stele, ceasornic, trunchiul și mușchiul copacilor, busolă, gnomon). Aplicații: aflarea punctelor cardinale cu ajutorul gnomonului și ceasornicului. Lectură: fragment ilustrînd necesitatea cunoașterii punctelor cardinale. Exerciții pentru însușirea noțiunilor de direcție și distanță (Reprezentarea pe tablă a tabloului circulației pe o stradă, pentru noțiuni de dreapta, stînga; aprecierea dimensiunilor și distanțelor cu ochiul liber, prin comparație cu distanțe cunoscute, pas, înălțimea unui stîlp de telegraf, distanțe între 2 stîlpi de telegraf etc.). Reprezentarea suprafețelor plane. Se pot folosi lada cu nisip umed și diferite cutiuțe de carton sau cutii de chibrituri pentru a se preciza noțiunea de poziție plană. Planul clasei. Orientarea lui. Micșorarea planului. Scara de proporție. Exerciții pentru înțelegerea scării de proporție. (Inlocuirea unei măsuri mari din natură printr-o măsură mică pe schiță, măsurarea în dm. a mai multor obiecte și transpunerea lor pe hîrtie milimetrică etc.). Cum se lucrează un plan după scara de proporție. Planul clasei, școlii, vecinătățile școlii. Cunoașterea orașului, planul sumar al orașului (străzile principale în directă legătură cu școala și una dintre instituțiile importante). Ridicarea planului cu ochiul liber. Planul raionului respectiv, în cadrul excursiei cu tema: „Studiul geografic al regiunii". Planul topografic (imaginar). Analiza elementelor componente. Comparația elementelor simbolice cu cele din natură. Comparația între diverse planuri topografice. analiza legendei respective. Trecerea de la plan la hartă. Orientarea hărții după busolă. Exerciții de orientare a hărții în clasă și în curtea școlii. Scara de proporție a hărților. Exerciții de măsurători pe harta murală, pe hărți din atlas, precizînd rolul scării de proporție într-o hartă, în micșorarea lungimilor (nu și a suprafețelor). Impărțirea hărților după scară: topografice, geografice; după conținut: fizice, politice, economice, geologice etc. Semnele convenționale. Semnele convenționale importante. Exerciții pentru interpretarea semnelor convenționale și concluziile ce se pot trage privitor la aspectele de viață, calitățile sau defectele regiunii reprezentate. Infățișarea formelor de relief pe hartă: culorile însoțite de cifrele înălțimilor, hașurile pentru înclinarea pantelor, curbele de nivel pentru redarea integrală a înălțimii. Metode de lucru cu harta, foloasele hărților. Exerciții: interpretarea legendei culorilor, a hașurilor într-o hartă fizică, desimea sau rărimea curbelor de nivel pe o hartă topografică. Curbe de nivel, decupări în carton. Planisferul, reprezentarea plană a globului pămîntesc. Noțiuni generale despre glob, scara globului. Forma Pămîntului, dovezi asupra formei Pămîntului. Călătorii în jurul globului pămîntesc, adevărata formă a Pămîntului (Lectură). Mișcările Pămîntului. Dovezile mișcărilor Pămîntului. Folosirea telurium-ului. Experiențe cu globul negru. Mișcarea de rotație, dovezile și rezultatele acestei mișcări. Mișcarea de revoluție, Durata inegală a zilelor și nopților, formarea anotimpurilor. Aplicarea și analizarea planșei anotimpurilor. Urmările mișcării de revoluție, zonele de climă. Dimensiunile Pămîntului, raportul între apă și uscat. Linii curbe pe glob: ecuatorul, paralelele, meridianele, tropicele, cercurile polare. Axă, poli. La ce folosesc curbele trase pe glob. Latitudine și longitudine. Exerciții: fixarea unui loc pe glob; folosirea globului negru, a globului geografic și a diverselor hărți murale și din atlas pentru aflarea locului geografic al orașelor: București, Constanța, Moscova, Praga, Cairo etc. Aplicații: planisferul ilustrat; zonele de climă.

Recapitulare — 1 oră.

Aerul. — 9 ore.

Prelucrarea observațiilor meteorologice adunate de elevi. Precizarea temperaturilor medii zilnice și lunare din localitatea respectivă, analiza factorilor determinanți. Ce este aerul, compoziția lui. Grosimea atmosferei, schimbările din părțile inferioare ale atmosferei, lipsa acestor schimbări în păturile de aer de la $\frac{1}{2}$ km — 80 km. înălțime. Cum se încălzește atmosfera în raport cu latitudinea, altitudinea, mediul de apă și uscat. Măsurarea temperaturii aerului, termometrul. Se va porni de la observațiile locale efectuate de elevi. Temperatura maximă și minimă. Aplicații: întocmirea unei diagrame pentru mersul temperaturii. Greutatea aerului, presiunea atmosferică. Barometrul. Legătura între temperatura și presiunea aerului — observațiile personale ale elevilor. Mișcările atmosferei. Cum iau naștere vînturile. Direcția și tăria vînturilor. Felul vînturilor: vînturi regulate, neregulate, periodice, locale (cîte un exemplu din fiecare). Exerciții: Aspectele crivățului în raport cu anotimpurile; prelucrarea observațiilor făcute de elevi asupra vînturilor regiunii respective; însemnătatea vînturilor. Evaporare — condensare. Diferite aspecte ale precipitațiilor atmosferice (roua, bruma, ploaia, zăpada). Măsurarea cantității apei provenite din ploaie, pluviometrul. Observațiile personale ale elevilor. Răspîndirea ploilor pe fața Pămîntului. Exerciții: pe baza buletinelor meteorologice transmise prin radio; comparație între datele obținute din observațiile personale ale elevilor și comunicatul radiodifuzat. Primele zile reci, primul îngheț, dezgheț, cantitatea de ploaie și zăpadă, zile însorite, tăria vîntului etc. Deosebirea între vreme și climă. Clima, elementele determinante. Zonele de climă: zona caldă (tropicală), zonele temperate, zonele reci (polare). Clima maritimă și continentală. Insemnătatea climei. Contribuția activității omului în modificarea aspectelor climatice. Lectură — Instalația unei stațiuni meteorologice. Lucrări practice: confecționarea căsuței-higrometru.

Recapitulare — 1 oră.

Apele. — 11 ore.

Excursie de o jumătate de zi pentru cunoașterea apelor din regiune; felul apelor, aspectul lor în raport cu anotimpul cînd se fac observațiile — compoziția lor. Ape continentale și oceanice. Observații asupra fîntînilor din localitate. Experiențe pentru dovedirea permeabilității și impermeabilității straturilor. Circuitul apei în natură. Apele subterane. Izvoare (izvoare minerale), puțuri, fîntîni arteziene. Lucrări practice: Demonstrarea principiului fîntînii arteziene. Alunecările de teren, cauze, efecte. Combaterea lor prin munca sistematică a omului. Dizolvarea deosebită a stratelor, calcarul și prezența peșterilor. Fenomenele carstice, prezentare sumară. Apele curgătoare. Pîrîu (Pîrîul negru), rîu (Buzău, Prahova), fluviu (Dunăre, Nil, Misisipi). Afluent (Dunăre-Siret, Nil-Nilul Albastru, Misisipi-Misuri), confluență, gură de vărsare. Gură simplă (Oltul), estuar (La Plata), deltă (Dunărea, Nilul). Bazinul apei curgătoare (Bazinul Amazonului). Alimentarea fluviilor, cumpăna apelor (Hășmaș). Albie, malul sting și drept. Exerciții la hartă. (Direcția rîului, malul sting și drept, felul gurii de vărsare). Apele curgătoare în zona caldă (Nilul), temperată (Dunărea), rece (Yukon). Aspectele apelor curgătoare: în regiunea de munte (cascade), în regiunea de cîmpie (meandre). Acțiunea de roadere, transport și sedimentare (Terase, sedimente fluviale). Exemplificarea la hartă. Omul și folosirea apelor curgătoare. Apele stătătoare. Baltă, mlaștină, iaz, lac (Sf. Ana, Marile lacuri ale Americii de nord). Felul lacurilor. Oceane și mări. Gruparea și așezarea lor pe glob. Compoziția și temperatura oceanelor și mărilor. Mișcările apelor marine: valuri, fluxul și refluxul, curenții. Apă în stare solidă. Ghețarii, formarea lor, părți componente. Insemnătatea apei pentru viața omenească, rolul omului în folosirea și transformarea lor. Lucrări practice: modelaje în nisip umed (diverse bazine de rîuri, prin confruntare cu harta, lacuri); calcularea vitezei apelor curgătoare.

Recapitulare. — 1 oră.

Uscatul. — 14 ore.

Excursie de o jumătate de zi, pentru cunoașterea reliefului regiunii respective. Prelucrarea observațiilor obținute de elevi în excursiile anterioare. Repartizarea uscatului pe glob. Continentele: descriere sumară. Rocile care alcătuiesc scoarța Pămîntului. Roci eruptive, sedimentare și metamorfice. Observarea rocilor regiunii respective. Relieful, parte integrantă a uscatului. Analiza formelor de relief din regiune. Noțiunea de relief înalt (formă pozitivă) și de depresiune (formă negativă). Exerciții pentru calcularea altitudinii absolute și relative (harta R.P.R.). Forme de relief (se va începe cu forma de relief a regiunii în care se găsește școala). Cîmpiile, caracterele lor. Exemplificare (Cîmpia Dunării, Nilului, Misisipi), Luncile, deltele. Constituția petrografică a cîmpiilor. Lucrări practice. Modelaj în nisip (plastilină). Aplicații la planisfer pentru fixarea în spațiu a cîmpiilor importante. Dealuri. Caracteristica lor. Alcătuirea petrografică. Exemplificare (Dealurile subcarpatice). Părțile unui deal (poale, pantă, culme, vîrf). Aplicații. Modelaj în nisip umed. Schițe. Podișuri — înfățișare, caractere. (Podișul Transilvaniei). Exerciții la hartă pentru privire comparativă și caracterizări. Munții. Infățișarea deosebită în raport cu alcătuirea petrografică (roci cristaline, roci sedimentare) și vîrsta lor (Carpații, Munții Dobrogei. Anzii Cordilieri, Munții Apalași). Părțile unui munte. Formarea munților. Demonstrarea principiului formării munților de încrețire (exercitarea presiunii laterale asupra straturilor de vată cuprinse între două scîndurele). Caracterele munților de încrețire. Exemplificare (Carpații, Cordilierii, Atlas). Munții de ruptură (Munții podișului african); înfățișarea lor în comparație cu cei de încrețire. Munți vulcanici. Infățișarea și descrierea unui vulcan, părțile componente. Erupția vulcanică. Răspîndirea vulcanilor pe glob, bogățiile minerale din zonele vulcanice (tuf vulcanic, minereurile de fier, aramă, cositor etc.). Bogățiile minerale în zonele muntoase în general. Exerciții la hartă. Localizarea vulcanilor: Kenia, Orizaba, Mauna Loa, Erebus. Lucrări practice (modelaje în nisip umed, modelajul dinamic al unui vulcan). Cutremurele — cauze, efecte. Regiuni bîntuite de cutremure. Lectură ilustrativă. Forme de relief negative: vale, chei, depresiune, pas (Valea Oltului, Cheile Bicazului, depresiunea Beiuș, pasul Oituz). Harta ilustrată. Forțele interne și externe care contribuie la modificarea scoarței pămîntești. Increțirea, ruperea scoarței pămîntești, erupțiile vulcanice, oscilațiile seculare ale uscatului.

Marginile continentelor: peninsulă, istm, cap, golf, insulă, arhipelag. Acțiunea dinamică a mării. Legătura între forma suprafeței continentului și marginile lui. Africa și Australia, forme plane în interior, țărmurile nearticulate (Golful Sirtelor, golful Guineea, peninsula Somalia; golfurile Australian și Carpentaria). Europa, America de Nord cu suprafață variată, țărmurile mult mai articulate (Peninsula Italică, Balcanică, golful Biscaia; golful Mexic, peninsula Labrador. Florida. Exerciții la hartă sau în desen decupat (Groelanda, peninsula Florida, canalul Panama, insulele Antile, Capul Horn, insula Borneo, Sumatra, arhipelagul Havai, insula Madagascar). Energia solară determină diverse forțe — temperatura și mișcarea aerului, vaporii de apă, ploile, zăpada și ghețarii, apele curgătoare, apele marine, plantele și animalele — care modifică încontinuu suprafața pămîntului prin acțiunea de distrugere, transport și depunere. Modificările reliefului în raport cu componența petrografică și agentul modificator. Acțiunea apelor curgătoare, acțiunea vîntului, acțiunea ghețarilor, acțiunea viețuitoarelor. Lupta omului pentru stăpînirea naturii. Lectură ilustrativă.

Recapitulare — 1 oră.

Viața pe pămînt — 10 ore.

Excursie de o zi pentru repetarea elementelor învățate și cunoașterea vegetației și animalelor regiunii. Formațiuni vegetale. Zonele de vegetație în legătură cu principalele zone de climă: zonă tropicală, temperată, polară. Lectură și hărți ilustrate. Lumea animală, influența climei și vegetației. Marile aspecte zoo-botanice ale globului: pădurea ecuatorială, savane, stepe, deșerturi, păduri de foioase și conifere, tundra. Acțiunea viețuitoarelor asupra scoarței. Omul pe suprafața pămîntului. Populația globului pămîntesc. Număr. Răspîndirea omului pe continente. Aplicații la hartă. Mediul geografic — element permanent, necesar, dar nu determinant în dezvoltarea vieții omenești. Activitatea omenească în folosirea și transformarea naturii, rolul determinant al modului de producție. Modificările obținute prin activitatea omenească în regiunea respectivă. Lectură.

Recapitulare — 1 oră.

Aplicarea cunoștințelor de geografie fizică la continentele: Africa, Oceania, Australia, America de sud, Antarctica — 24 de ore.

Africa — 9 ore.

Istoricul explorării Africii. Lectură. Așezare, suprafață. Margini: Oceanul Atlantic, Indian, M. Mediterană, Canalul Suez, Marea Roșie, peninsula Somalia, insula Madagascar, canalul Mozambic, capul Acelor, golful Guineii, strîmtoarea Gibraltar. Relieful. Caracteristica reliefului african. Podișul Africii de est, munții Abisiniei. Regiuni vulcanice, Kenia și Kilimanjaro. Bogății minerale: materiale feroase și neferoase, diamante. (Iohannesburg). Munții Scorpiei, Atlas. Legătura Atlasului cu Alpii. Cîmpii litorale, cîmpia Nilului. Clima Africii. Poziția simetrică pe glob a continentului și repartizarea zonelor de climă. Particularități climatice. Lungimea și scurtarea alizeelor. Influența curenților oceanici. Pustiurile Sahara și Calahari. Rîurile și lacurile Africii. Nilul, Congo, Niger, Zambezi, cascada Victoria. Lacurile: Niessa, Tanganica, Victoria. Șoturile algeriene (origina deosebită). Vegetația și lumea animală, caracteristicile zonelor zoogeografice. Populația. Numărul locuitorilor. Băștinașii și efectele colonizării europene. Africa — continent colonial. Lupta de eliberare a popoarelor din Africa. Harta politică a Africii. Statele Egipt și Abisinia. Caracterizarea sumară a vieții economice. Orașe: Cairo, Addis-Abeba. Posesiuni franceze, aspectele vieții economice. Orașe însemnate. Posesiuni engleze, aspectele vieții economice. Orașe: Capetown, Pretoria, Durban. Posesiuni belgiene, viața economică. Orașe: Leopoldville. Posesiuni spaniole și portugheze. Exerciții la hartă;

Recapitulare. — 1 oră.

Oceania și Australia. — 5 ore.

Istoricul descoperirilor și cercetărilor Australiei și Oceaniei. Lectura. Așezare, întindere. Componența teritorială. Australia, insula Tasmania și Noua Zeelandă. Oceania, din grupul de insule: Micronezia, Melanezia și Polinezia. Margini. Peninsula York, golfurile Carpentaria, Australian, capul Sud. Exerciții pe hartă; privire comparativă față de continentul Africa. Relieful. Podișul cu lacuri sarate. Munții Australiei — munți de încrețire. Cîmpia Australiei Centrale, Regiunile deșertice: pustiul Victoria. Bogățiile minerale și efectele colonizării în Australia. Lectură. Aplicații la harta de contur. Clima. Particularitățile climatice. Rîuri și lacuri. Fluviul Murray și afluentul Darling. Particularitățile plantelor de cultură și animalelor domestice europene. Populația băștinașă și albă. Situația grea a populației băștinașe din Uniunea Australiană. Economia Australiei, Rolul agriculturii. Industria textilă dezvoltată în orașele Sidney. Melbourne. Industria minieră în vest; orașul Perth. Canberra — capitala Uniunii Australiene. Lectură. Exerciții cu harta de contur.

America de sud — 9 ore.

Istoricul descoperirii Americii. Lectură. Așezarea geografică. Componența teritorială. America Anglo-Saxonă și America Latină. Poziția geografică: America de Nord, Centrală și de Sud. Asemănarea Americii de Sud cu Africa. Particularitățile țărmurilor Americii de Sud: Insula Țara Focului, golful Rio de la Plata, Capul Rocca, Canalul Panama, golful Africa. America Centrală: Insulele Antile, Marea Antilelor. Suprafața. Relieful. Munții Anzi, lanț continuu din Alasca pînă în Țara Focului. Cea mai mare altitudine atinsă în Aconcagua. Regiuni vulcanice: Cetopoxi. Puternice cutremure în America de sud. Podișuri: Podișul Braziliei (minerale feroase și neferoase). Podișul Patagoniei. Cîmpii: cîmpiile Amazon și La Plata. Aplicații. (modelarea în nisip umed sau plastilină a reliefului Americii de sud). Exerciții cu harta de contur. Clima — varietatea climatică. Influența curenților oceanici. Apele: Amazon, Orinoco, Parana. Particularitățile lumii vegetale și animale în diferite regiuni. Populația și harta politică a Americii. Numărul și repartiția locuitorilor. Influența colonizării europene. Situația Indienilor și Negrilor. Lupta pentru eliberare. Principalele țări din America Latină: Mexic, Argentina, Venezuela, Peru, Chili, Brazilia. Situația țărilor Americii Latine în sistemul imperialismului. Creșterea forțelor democratice în lupta pentru pace și libertate. Materii prime agrare: cereale, cauciuc, cafea. Dominația capitalului străin și influența lui asupra specializării unilaterale economice a țărilor din America Latină. Regiuni cu industrie prelucrătoare. Orașe: Buenos-Aires, Rio de Janeiro, Santiago, Mexic.

Repetiție — 1 oră.

Antarctica — 1 oră.

Cercetarea Antarcticei de către Cook. Rectificarea afirmațiilor lui prin călătoriile exploratorilor ruși. Bellingshausen și Lazarev. Explicarea numirilor: Antarctica și Antarctida. Caracterizare fizico-geografică a Antarcticii. Insemnătatea acestui continent: zăcămintele de cărbune, aur, argint, plumb, fier. Pescuitul și vînătoarea în Antarctica. Organizarea de centre meteorologice.

Recapitularea întregii materii — 5 ore

— CLASA A VIII-A —

Introducere. — 1 oră.

Geografia ca știință. Geografia ca obiect de învățămînt. Geografia fizică, problemele și însemnătatea ei. Legătura geografiei cu geologia; deosebirea între geografie și geologie; metodele folosite de ambele științe. Diviziunea și caracterul studiilor geografice și geologice.

Noțiuni de geografie matematică — 7 ore.

Originea și starea primitivă a Pămîntului. Sistemul solar. Fundamentul științific al ipotezelor lui Copernic, Galileu și Newton. Ipotezele cosmogonice ale lui Kant, Laplace, James Jeanes, Fessemkov și O. I. Schmidt. Știința actuală despre univers. Structura Pămîntului. Formarea scoarței solide în faza stelară și planetară. Afirmațiile savantului sovietic A. E. Fersman asupra constituției scoarței; elementele generale (siliciu, aluminiu, fier, magneziu, sodiu, potasiu, calciu). Litosfera formată dintr-o pătură externă de Sial; roci ușoare; zona de piatră din granite și bazalturi; zona de minereuri în care sînt concentrate sulfurile și oxizii; centrul Pămîntului. Nucleul metalic din Fe și Ni. Căldura internă a Pămîntului, neobservată la suprafață. Treapta geometrică. Temperaturile foarte ridicate. Presiunea și interpretarea fenomenelor vulcanice și hidrotermale actuale, în comparație cu căldura externă, solară, superficială cu variații importante. Formule pentru pătura cu temperatură constantă (T. medie anuală + $1^{\circ}C$ —$1,5^{\circ}C$). Celelalte învelișuri: Atmosfera, Hidrosfera și Biosfera, legătura lor organică și condiționarea reciprocă. Forma și dimensiunile Pămîntului. Primele reprezentări ale formei Pămîntului. Marile călătorii geografice și combaterea concepțiilor greșite. Pămîntul ca elipsoid, geoid. Reproducerea în mic a globului pămîntesc — globul geografic. Coordonatele geografice: ecuator, paralele, meridiane, tropice, cercuri polare. Axa Pămîntului; poli, aspectul lor convențional, fondul lor științific. Longitudine și latitudine. Exerciții pentru determinarea latitudinii și longitudinii pe glob — (globul geografic și negru). Folosirea riglei de latitudine. Rigla gradată pentru glob și măsurarea distanțelor pe glob. Aflarea distanței între București — Vladivostok cu ajutorul rețelei gradate a hărții. Modificarea convențională a direcțiilor la poli, în raport cu punctul de intersecție al unui meridian cu o paralelă. Mișcările Pămîntului. Mișcarea de rotație. Dovezi. (Experiența Foucault legată de noțiunile obținute în cadrul orelor de fizică). Consecințele mișcării de rotație (variația luminii și căldurii cu fiecare oră a zilei, variația orei după longitudine, transformarea mișcării libere în sensul meridianului într-o mișcare în sensul paralelelor). Mișcarea de revoluție. Demonstrare. Dovezi. Urmările mișcării de revoluție: echinocții, solstiții, anotimpuri, zonele de căldură. Noțiuni sumare despre eclipsele de lună și soare. Exerciții și aplicații. Confecționarea riglei fuselor orare. Aparat pentru determinarea orei locale. Aflarea diferenței de ore între diverse orașe. Demonstrarea mișcării Pămîntului cu ajutorul globului, în cele patru poziții principale față de soare. Diverse calcule pe baza tabelului de latitudine.

Recapitulare — 1 oră.

Noțiuni de cartografie — 7 ore.

Excursie de o jumătate de zi. Recapitularea noțiunilor de orientare și planimetrie. Exerciții pentru ridicarea planurilor cu ochiul liber. Interpretarea planului topografic. Cîteva date din istoricul cartografiei. Reprezentarea cartografică. Scara numerică și grafică a hărții. Legenda hărților. Semnele convenționale. Infățișarea reliefului, nivelmentul, umbre, hașuri, curbe de nivel. Exerciții și aplicații. Valoarea metrică a curbei de nivel, citirea și interpretarea reliefului. Confecționarea modelelor pentru diverse forme de relief, pe baza curbelor de nivel. Reproducerea pe tablă, prin curbe de nivel, a diferitelor părți ale unei hărți cu scară mare. Proiecțiile cartografice. Cîteva sisteme de proiecții. Exerciții și aplicații. Caracterele proiecției la diverse hărți (Asia, Planisferul, harta polului nord). Suprapunerea hărților cu diverse proiecții, după atlas. Tipuri de hărți după scară și conținut. Citirea și interpretarea hărților. Profilele și executarea lor după hărțile în curbe de nivel. Lucrări practice: transformarea scării numerice în scară liniară. Interpretarea hărții prin studiul aceleiași regiuni pe diverse hărți. Caracteristicile principale ale așezării unei regiuni, prin interpretarea hărții.

Recapitulare — 1 oră.

Atmosfera — 7 ore.

Structura și compoziția atmosferei, dimensiunile și împărțirea atmosferei. Incălzirea atmosferei. Izvorul de energie termică pentru fața Pămîntului — Soarele. Aplicarea observațiilor făcute în regiunea respectivă. Temperatura aerului. Varietatea temperaturii în legătură cu așezarea geografică. Repartiția uscatului și apei, curenții marini, altitudine. Schimbarea diurnă și anuală a temperaturii aerului. Maxime și minime de temperatură. Izotermele lunare. Harta izotermelor. Concluzii. Aplicații. Confruntarea izotermelor cu paralele pe harta izotermelor lunare. Presiunea atmosferică. Procedee pentru măsurarea presiunii aerului. Aplicarea observațiilor efectuate în regiunea respectivă. Variația presiunii atmosferice. Legătura între presiunea aerului și temperatură. Abateri. Repartiția geografică a presiunii. Reprezentarea cartografică a presiunii atmosferice. Izobarele. Circulația aerului. Formarea vînturilor. Măsurarea direcției și vitezei vînturilor. Principalele sisteme de vînturi. Vînturi locale, regulate, neregulate și periodice. Ciclonii și anticiclonii, mișcarea atmosferică provocată de ei. Aplicații: determinarea direcției vîntului cu mijloace proprii. Rezolvarea diverselor exerciții privitoare la aspectele atmosferei cînd se cunosc următoarele elemente: anotimpul, ora, altitudinea, temperatura și presiunea aerului. Precipitațiile atmosferice. Umiditatea absolută și relativă. Condensarea, nuclee de condensare. Norii, aspecte deosebite. Concluzii meteorologice pe baza observării norilor. Harta precipitațiilor atmosferice. Aplicații: harta sinoptică pentru precizarea vremii după particularitățile locale; interpretarea buletinului meteorologic radiodifuzat. Suprapunerea hărților înfățișînd temperatura, presiunea, precipitațiile în R.P.R. Cîteva regiuni pluviometrice caracteristice. Clima. Deosebirea între vreme și climă. Rolul climei. Zonele de climă. Mijloacele de luptă contra condițiilor nefavorabile ale climei. Acțiunea atmosferei: distrugere, transport, sedimentare. Schimbările fizice și chimice din cuprinsul atmosferei care produc diverși agenți modificatori (acțiunea chimică și fizică a aerului). Acțiunea vîntului: deflațiune, coroziune, transport, depunere. Deflațiunea, coroziunea, transportul și sedimentarea — factori care reglează parțial geneza rocilor sedimentare: nisipuri, argile, pietriș, loess. Aplicații: Interpretarea peisajului deșertic, confruntarea cu harta fizică, climatică, harta ilustrată. Lectură. Indrumări pentru instalarea unei stațiuni meteorologice în școală.

Recapitulare — 1 oră.

Hidrosfera — 7 ore.

Repartiția apei și uscatului pe glob. Intinderea hidrosferei, continuitatea acestui înveliș. Oceane și mări. Bazinele oceanice, descriere și caracterizare. Lectură (călătorii. Măsurarea adîncimii oceanelor). Mările. Gruparea lor în raport cu caracterul și situația bazinelor față de continente. Exerciții. Recunoașterea mărilor după diverse decupări, desene. Calcularea distanțelor pe baza scării de proporții între diferite mări. Calcule privitoare la adîncimea oceanelor, folosindu-se 1 cm = 1 km. Scara culorilor din hărțile fizice. Compoziția apelor mărilor și oceanelor. Salinitatea, culoarea, temperatura. Inversiuni de temperatură. Exerciții: graficul curbelor de descreștere a temperaturii în Oceanul Atlantic și Oceanul Arctic. Mișcările apelor marine și oceanice. Cauze. Deosebirea între mișcările ondulatorii și de translație ale apelor. Valurile, mareele, curenții oceanici. Principalii curenți oceanici, cauze, distribuția lor. Insemnătatea curenților. Dinamica mării, rezultate. Țărmuri, tipuri de țărmuri (neted, fiord, rias, canale). Lucrări practice: machete, mulaje de țărmuri. Apele continentale. Circuitul apei în natură. Interdependența hidrosferei cu celelalte învelișuri. Roci permeabile și impermeabile. pînzele de apă. Apele subterane. Apele freatice, originea lor. Izvoare, izvoare minerale, izvoare reci și calde. Fîntîni arteziene. Apele curgătoare. Torenți. părțile componente. Cauzele formării. Efecte. Intervenția omului în corectarea torenților. Lucrări practice. Cercetarea torenților în regiunea respectivă. Măsuri de corecțiune efectuate sau posibil de efectuat. Apele curgătoare. Rîuri, fluvii, albia minoră și majoră. Bazinul rîului. Exerciții: recunoașterea și compararea sistemelor de rîuri pe hartă. Desene decupate. Cursul și debitul rîului. Condițiile de alimentare ale rîu-

(Continuare în pag. IV-a)

Cum trebuie să-i ajute părinții pe copii în zilele examenelor

Examenele sînt un prilej de îngrijorare nu numai pentru elevi, dar și pentru părinți, pentru învățători și profesori.

Dacă copiii vor sta în zilele examenelor cu cartea în mînă, de dimineață și pînă seara, atunci va veni un timp, un moment, cînd ei nu vor mai putea face nimic. Ei ar vrea să lucreze, dar nu mai pot, îi apucă dureri de cap, apar momente de indiferență pentrucă nu au știut să-și organizeze just pregătirea lor pentru examene, repetarea materiei între examene.

Pentru a evita această oboseală, această stare de nervozitate, care devine uneori și o stare bolnăvicioasă, este bine ca părinții să știe cum să creeze pentru copiii lor condiții favorabile în vederea repetării cunoștințelor însușite.

In primul rînd, în perioada de desfășurare a examenelor ca și în perioada de pregătire, copilul trebuie să fie scutit de orice sarcină gospodărească. Apoi părinții trebuie să aibă grijă ca în camera, în încăperea unde copilul învață să fie cît mai puțină lume străină, deoarece diferitele discuții ale oamenilor străini îl sustrag pe elev de la gîndurile lui. Ar fi bine chiar ca în perioada aceasta părinții să suspende vizitele cunoscuților și discuțiile care sînt străine preocupărilor copilului și care îl pot sustrage. De asemenea, prietenii, tovarășii copilului să nu-l deranjeze.

Părinții trebuie să creeze o atmosferă sănătoasă, igienică, pentru copiii lor. Să aerisească încăperea în care învață copiii, iar noaptea, geamul să fie deschis. Aerul curat este necesar întotdeauna, dar mai ales în perioada de pregătire și de desfășurare a examenelor. Dacă este posibil, este bine ca copilul să-și aibă un colț al lui, să-și știe locul, să-și aibă masa lui. Acest loc trebuie să fie curat, ca și întreaga cameră.

Părinții trebuie să aibă grijă ca dimineața copilul să-și șteargă tot corpul cu un prosop ud, sau să facă chiar un duș, dacă există asemenea posibilitate. De asemenea, în această perioadă părinții sînt datori să asigure o alimentație mai bună și mai ușoară. Trebuie să li se dea copiilor mai mult ouă și lapte. Acestea nu încarcă stomacul, nu-l îngreunează.

Un lucru foarte important este ca părinții să ajute pe copilul lor să-și repartizeze just timpul zilei de lucru, orele de muncă și de odihnă, jocurile recreative, să îa masa la ore regulate. Se știe că nu întotdeauna regimul zilei unui elev este bun. Din păcate sînt destui copii care se scoală cînd vor, mănîncă cînd vor, se joacă cît doresc și se culcă atunci cînd sînt obosiți și cînd picioarele nu-i mai țin. Copilul pînă la vîrsta de 14 ani trebuie să doarmă cel puțin 9 ore. El trebuie să se scoale la 6½-7 dimineața și să se culce la orele 10 seara. Aceste 9 ore, plus o oră și jumătate în timpul zilei, fac în total 10 ore și jumătate de somn. Dacă elevul doarme bine atunci nervii și creerul vor putea să se odihnească și a doua zi el are din nou dispoziție pentru muncă liniștită și temeinică.

Respectarea cu stricteță a unui astfel de regim previne oboseala, surmenajul și în același timp permite elevului să se simtă întotdeauna înviorat și bine.

Pe lîngă acest regim de zi, organizat în mod just, este bine să ne gîndim și cum să ne comportăm în acest timp.

Desigur, cînd părinții se interesează de ocupațiile copilului, aceasta este bine pentru copil, pentrucă el simte că și el muncește ca și tatăl său, ca și mama sa, că munca lui trezește interes la cei mari. Interesul părinților, însă, problemele care îi frămîntă, întrebările pe care le pun copilului nu trebuie să-l plictisească pe acesta. Cînd părinții se interesează prea mult, cînd pun prea multe întrebări și dimineața, cînd pleacă la muncă, și la prînz și seara, la cină, și toate aceste întrebări sînt oarecum stereotipe, copilul poate să creadă că aceasta se face așa, mecanic, la fel cum oamenii mari cînd se întîlnesc, își dau bună-ziua, sau se întreabă ce mai fac. Trebuie să ne gîndim bine ce atitudine luăm. Trebuie să vedem dacă nota 3 pe care a obținut-o l-a supărat sau nu l-a supărat pe copil. Dacă l-a supărat, și încă l-a supărat rău, noi nu trebuie să-i reproșăm, ci să vedem dacă nu cumva trebuie să ne comportăm mai blînd și să-i inspirăm, să-i refacem încrederea și speranțele. Trebuie să-i trezim încrederea că desigur examenele celelalte le va trece mai bine, să-l încurajăm. Aceasta pentru el va fi o lecție și el va înțelege că examenele sînt un lucru foarte serios și că trebuie să învețe mai mult și mai bine.

Alta e situația cînd elevul a primit nota 3 și este foarte mulțumit, deși în timpul anului a avut note bune. Și aci trebuie să înțelegem lucrurile și să vedem dacă indiferența este doar aparentă sau cu adevărat copilului îi este indiferent faptul că a primit nota trei.

Dar se întîmplă și asemenea cazuri cînd copiii, mai ales fetele, vin cu lacrimi în ochi și mamele participă la durerea lor cu foarte multă insuflețire. Este de înțeles acest lucru. Mama întreabă: — de ce ai primit notă atît de mică? Unii copii își iau asupra lor toată vina și răspund: — așa am răspuns și atît am meritat! Sînt însă copii care spun: — profesorul mi-a pus o serie de întrebări, am răspuns la toate foarte bine, dar mi-a mai pus una la sfîrșit, la care n-am răspuns. Profesorul este vinovat!

Bineînțeles că aceasta nu este adevărat. Poate i s-a părut doar că a răspuns foarte bine. Profesorul știe mai bine cum a răspuns fata. Sînt cazuri cînd mama cade de acord cu fata: ce profesor rău! Niciodată nu trebuie să se întîmple așa ceva. Este mai bine să spui că desigur altă dată fata va răspunde mai bine, dar să nu fii de acord cu ea. Să nu-i întărești convingerea că de aceasta este vinovat profesorul. Nu numai că nu trebuie să-l învinuim pe profesor, dar trebuie să-l facem pe copil să înțeleagă că profesorul a avut cele mai bune intenții. Trebuie să înlăturăm această neîncredere în profesor, pentrucă atunci cînd elevul va avea încredere, el va răspunde mai liniștit în timpul examenului, va simți că profesorul are o atitudine apropiată față de el și că și el îi dorește succes, dar că în același timp, profesorul nu poate să treacă cu vederea greșelile lui și nota trebuie s-o pună în mod just.

Cum este mai bine să învețe copiii în timpul pregătirii? Părinții și educatorii trebuie să acorde multă atenție felului cum se pregătesc copiii pentru fiecare examen în parte. Este bine ca elevii să citească în primul rînd tot manualul, de la început pînă la sfîrșit. De ce? Pentru că citindu-l, el are posibilitatea să vadă ce a înțeles bine și și-a însușit bine și ce nu a înțeles și nu și-a însușit bine. De aceea trebuie să-i atragă atenția că citind manualul, să-și însemneze tot ce nu a înțeles destul de bine și nu și-a însușit destul de bine. Iar pe urmă, să înceapă să pregătească numai acel material care a fost însușit prost în timpul anului. După ce a înțeles tot materialul, elevul poate să se pregătească și pe bază de probleme (după planul de repetare).

Dacă părinții sînt competenți, este foarte bine ca ei să pună întrebări. Mai ales elevilor din clasele a IV-a și a V-a, care nu prea sînt obișnuiți să răspundă după bilete, întrebările părinților le-ar fi utile.

La școală ar fi bine, de asemenea, să existe preocuparea ca elevii din clasele a IV-a și a V-a să fie oarecum pregătiți pentru atmosfera festivă din timpul examenului. Prezentîndu-se pentru prima dată la examen, elevul de clasa a IV-a este foarte impresionat. In loc de un învățător, stau în fața sa cîțiva profesori.

Este bine ca elevii din clasele a VI-a și a VII-a să facă scurte însemnări în timpul repetării și dacă de pildă, la matematică repetă o regulă, să rezolve și problemele respective, chiar dacă ele au mai fost rezolvate și înainte. La fel, la limba română. Dacă au învățat o regulă și pentru această regulă sînt exerciții, exerciții pe care ei le-au făcut în timpul anului, este bine, totuși, să le mai facă încă odată și să se controleze. Dacă rezultatul este corect și conform cu cel obținut înainte, atunci este foarte bine.

La geografie, elevul trebuie să citească cu harta alături; în timp ce citește, el trebuie să arate pe hartă. Fără hartă, la geografie, nu-și poate pregăti lecțiile. Cînd elevul întîmpină dificultăți în munca sa individuală, trebuie să ceară sprijinul profesorului.

Fragment din stenograma conferinței ținute de P. A. Lebedev, candidat în științe pedagogice, în fața părinților, în ziua de 16 mai 1956, la școala mixtă de 7 ani nr. 57 din București.

Pe marginea lucrărilor scrise de LITERATURA ROMÎNĂ

Examenul de maturitate înseamnă un prim mare bilanț al drumului parcurs de tînărul care și-a cîștigat în școală bazele culturii sale generale. Cu acest sentiment am cercetat lucrările scrise la literatura română ale elevilor de la școlile medii nr. 1 de băieți și nr. 3 de fete din orașul Sibiu. Alegerea subiectului a constituit pentru ei o primă piatră de încercare. Majoritatea elevilor și-au ales primele două subiecte: „Poeții contemporani cîntă viața nouă din patria noastră" și „Măiestria artistică a marelui scriitor Mihail Sadoveanu în evocarea trecutului de luptă al poporului nostru". Mai puțini au tratat subiectul al treilea „Însemnătatea creației lui Maxim Gorki pentru dezvoltarea literaturii noastre pe drumul realismului socialist" — care presupunea, în afară de cunoașterea teoretică a problemei realismului socialist, și o competentă interpretare din acest punct de vedere a creației scriitorilor noștri contemporani.

Majoritatea elevilor care au tratat primul subiect a analizat cele mai bune poezii ale poeților noștri contemporani în lumina sarcinilor literaturii în perioada construirii socialismului. Ei au știut să scoată în evidență tematica nouă care avîntă pana lirică a lui M. Beniuc, a Mariei Banuș, a Veronicăi Porumbacu sau a lui Dan Deșliu.

Mai toate elevele de la școala medie nr. 3 au realizat o bună analiză a poeziei „Silvester Andrei salvează abataju!" a lui A. Toma, subliniind că tema atît de importantă a poeziei, „noua atitudine față de muncă, față de tovarăși, față de bunul obștesc", este realizată cu ajutorul unor variate mijloace artistice: stilul viu și nervos, frecventa folosire a verbelor pentru redarea unor acțiuni precipitate, lirismul scriitorului marcat prin adresarea directă etc. La fel, în analiza poemului „Despre pămînt" al Mariei Banuș elevii au știut să scoată în evidență esențialul.

Referindu-se la poezia noastră nouă, la marele rol al scriitorilor în opera de educare a omului nou, o elevă scrie: „Poezia este armonioasă, plină de avînt și de prospețime; ea este dovada cea mai convingătoare că poeții noștri și-au înțeles rolul...".

Citatele care au fost aduse în sprijinul afirmațiilor despre elanul liric al scriitorilor, despre figurile eroilor pozitivi sînt dovada unei bune cunoașteri a poeziei actuale și a dragostei tineretului pentru ea.

Al doilea subiect a fost, de asemenea, tratat cu atenție și pricepere. Lucrările bune se remarcă prin aceea că de la început elevii au pus problema drumului artistic pe care a mers scriitorul, drum deschis de cronicari — și mai ales de I. Neculce — care culminează în romanul „Nicoară Potcoavă", cu îmbinarea a tot ce este mai valoros în tradiția noastră literară și concepția nouă despre popor, despre rolul acestuia în făurirea istoriei.

Majoritatea lucrărilor scrise s-a ocupat de arta zugrăvirii personajelor în operele lui Mihail Sadoveanu, oprindu-se asupra eroilor pozitivi, acei în care scriitorul dăltuiește cele mai înalte trăsături ale poporului nostru: dîrzenia — Tudor Șoimaru, Nicoară Potcoavă; curajul — Ghiță Botgros; înțelepciunea — Mihu, Petre Ginj; gingășia — Ilinca, Anița etc.

În lucrări, elevii au subliniat frumusețea descrierilor naturii, relevînd că acestea sînt nu numai pagini de adevărată poezie, ci ele înseamnă cadrul firesc și necesar pentru variatele momente ale acțiunii, pentru diversele stări sufletești ale eroilor.

Printre mijloacele artistice folosite de M. Sadoveanu elevii au subliniat și arta construcției frazei, bogăția și varietatea vocabularului etc. Dragostea și admirația tineretului nostru pentru creația maestrului Sadoveanu își găsesc expresia în fraza cu care un elev își încheie lucrarea: „Opera lui M. Sadoveanu este unul din bunurile cele mai de preț ale culturii noastre naționale, monument de o nepieritoare frumusețe a limbii și literaturii române".

Am arătat cîteva din aspectele pozitive ale lucrărilor elevilor clasei a X-a, pentru că ele sînt mărturia unei bune pregătiri a străduințelor depuse atît de elevi, cît și de profesorii lor. Din păcate mai există un „totuși" care nu poate fi trecut cu vederea. Unii elevi s-au mărginit — după enunțarea fiecărei tematici a poeziei noi — să înșire titluri de poezii, fără să se oprească la analiza elementelor care ilustrează tema respectivă. La tratarea celui de al doilea subiect, un număr destul de mare de elevi s-a limitat la povestirea conținutului cîtorva romane istorice ale lui M. Sadoveanu, fără să intre propriuzis în tratarea subiectului dat.

În afară de considerațiile asupra personajelor, în multe lucrări nu apare preocuparea pentru arta compoziției lui M. Sadoveanu. Caracterul de povestire istorică, de „cronică" a unor vremi și oameni din trecut, cu distribuția acțiunii pe capitole sugestiv intitulate, care evocă letopisețele veacurilor XVII și XVIII a fost deseori trecut cu vederea în lucrările elevilor. N-au fost, de asemenea, relevate nici gradarea acțiunii, nici dramatismul și precipitarea cu care uneori deznodămîntul urmează punctului culminant — elemente atît de importante ale formei epice sadoveniene.

Dar ceea ce apare mai frecvent din lectura lucrărilor scrise de la examenul de clasa a X-a este lipsa de grijă pentru forma în care sînt prezentate cunoștințele. Este îngrijorătoare și semnificativă nepriceperea elevilor de a compune. Tînărul care termină liceul ar trebui să pornească în viață, în învățămîntul superior cu suficiente deprinderi de a-și expune în scris cunoștințele, în mod sistematic, închegat și într-o formă cît mai literară.

Chiar lucrările bune — cu foarte rare excepții — au caracterul unor însemnări fugare, grăbite, mergînd pe linia înșiruirii operelor cunoscute, a povestirii conținutului acestora. Ele nu au materialul organizat în jurul temei de tratat, nu alcătuiesc un tot unitar, proporționat, care să pornească de la o serie de premize pentru a se încheia într-o concluzie logică, convingătoare. Aceste deficiențe se datoresc atît materiei supraîncărcate și absenței unui manual de istoria literaturii române pentru clasa a X-a, cît și neglijării totale sau parțiale a acestui aspect în formarea exprimării scrise a elevilor.

Elevii nu au fost obișnuiți să alcătuiască în clasă compuneri pe teme date — de la tratarea unor subiecte restrînse pînă la sinteze largi sau la urmărirea unei probleme de-a lungul creației unuia sau mai multor scriitori. Asemenea lucrări se fac de obicei oral — în cadrul lecțiilor de recapitulare. Și atunci, în mod inevitabil, ele au caracterul de trecere în revistă a cunoștințelor, fără o preocupare specială pentru felul cum ar trebui organizate în scris.

Există o mare deosebire între felul cum se pot rezvizui oral cunoștințele și felul cum ele se cer organizate într-o lucrare scrisă, cum se îmbină afirmația cu argumentele, cum se clădesc fapte și date pînă se ajunge la concluzia urmărită de-a lungul întregii lucrări. În această arhitectură a lucrării, elevul își poate arăta bogăția lui de cunoștințe, priceperea de a le pune în valoare și tot aici se manifestă nota personală în alegerea argumentelor, în redactare etc.

Această artă a compunerii lipsește majorității elevilor noștri — nu numai acelora din orașul Sibiu. De aceea lucrările lor sînt uniforme, negradate, uneori neconvingătoare, cu toate cunoștințele acumulate.

Dacă profesorii de limba și literatura română vor urmări în cercetarea lucrărilor scrise nu numai mulțimea și valabilitatea cunoștințelor, corectitudinea gramaticală și ortografia, ci și priceperea de a compune, se vor strădui în viitor să-și îndrumeze elevii, în lecțiile speciale de compunere, și în această direcție, vor reuși să completeze formația intelectuală a elevilor lor.

C. G. CHIOSA

La un examen de marxism-leninism

Profundele transformări economice și politice care au avut loc în țara noastră, practica muncii de construire a socialismului ne-au arătat în mod clar că nu există domeniu de activitate în care rezultatele muncii să nu depindă în mare măsură de nivelul politic și ideologic al lucrătorilor, de conștiința lor marxist-leninistă. Pentru cadrele didactice, cunoașterea temeinică a științei marxist-leniniste, a adevărului științific despre natură, viață, societate, însușirea concepției marxist-leniniste asupra lumii este cu atît mai necesară cu cît lor li s-a încredințat nobila misiune de a forma oamenii noi ai societății socialiste, de a educa tineretul patriei noastre în spiritul comunismului.

La examenul de bazele marxism-leninismului la grupa nr. 3 din anul II al facultății pedagogie-filologie de la Institutul pedagogic din Capitală, la care am participat zilele trecute, am urmărit tocmai acest lucru: în ce măsură și-au însușit studenții cunoștințele fără de care nu poate fi vorba de educația comunistă a tineretului, care este nivelul lor politic și ideologic, cum știu să aplice în viață cunoștințele teoretice pe care le-au acumulat.

Problemele cuprinse în biletele de examene au fost, în general, just soluționate de studenți. Cei mai mulți studenți ai grupei au dovedit că s-au pregătit temeinic în timpul întregului an de învățămînt însușindu-și cunoștințele prevăzute în programa cursului de bazele marxism-leninismului.

O bună pregătire a dovedit, de pildă, studenta Păunescu Silvia. Printr-o expunere clară, logică și bine documentată ea a arătat că transformarea socialistă a agriculturii este o necesitate obiectivă pentru realizarea reproducției socialiste lărgite pe ansamblul economiei naționale și pentru dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei naționale, că rămînerea în urmă a agriculturii față de creșterea industriei socialiste frînează dezvoltarea întregii economii naționale, dezvoltarea industriei și însăși dezvoltarea forțelor de producție în agricultură. Studenta a înțeles pe deplin că mica producție țărănească nu permite exploatarea rațională a pămîntului, folosirea deplină a tehnicii noi moderne pe care statul socialist o pune la îndemîna țărănimii muncitoare, folosirea agrotehnicii înaintate, că gospodăria agricolă răzlețită a țăranului muncitor nu-i poate asigura acestuia și familiei sale o viață îmbelșugată și civilizată. Ea a arătat că singura cale justă pentru rezolvarea acestei probleme este trecerea de la mica producție țărănească la marea gospodărie agricolă socialistă pe baza principiului leninist al liberului consimțămînt.

Cele două probleme indicate pe biletul tras de studentul Opriș Stelian i-au cerut acestuia să vorbească despre „Dezvoltarea de către Congresul al XVIII-lea al P.C.U.S. a teoriei marxist-leniniste despre Stat" și despre „Crearea sectorului socialist în industrie. Primele planuri anuale de stat de dezvoltare a economiei naționale a R.P.R.".

In general studentul a răspuns corect, a cunoscut și a enunțat fazele și funcțiile statului socialist, a cunoscut obiectivele și rezultatele planurilor anuale de stat pe 1949 și 1950. El a subliniat în răspunsul său în mod just că cele două planuri anuale au prevăzut un ritm înalt de creștere a industriei și în primul rînd a industriei grele, începerea și dezvoltarea transformării socialiste a agriculturii, lărgirea schimbului de mărfuri între oraș și sat, dezvoltarea științei și culturii, ridicarea nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc. De asemenea, el a arătat just că înfăptuirea de către poporul nostru muncitor, sub conducerea partidului, a sarcinilor importante ale acestor planuri și depășirea la sfîrșitul anului 1949 a nivelului antebelic al producției industriale au permis trecerea la primul cincinal de dezvoltare a economiei noastre naționale.

Cu toate acestea răspunsurile studentului Opriș au dovedit cît se poate de limpede o însușire bucherească a materialului. Este semnificativ faptul că atunci cînd profesorul examinator a căutat să vadă dacă el înțelege cum s-a statornicit în țara noastră proprietatea socială asupra mijloacelor de producție în întreprinderile naționalizate, cum s-a înfăptuit în sectorul socialist al economiei noastre concordanța deplină între relațiile de producție și caracterul forțelor de producție, studentul nu numai că n-a putut să facă acest lucru, dar nici n-a fost în stare să enunțe legea economică a concordanței obligatorii a relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție. In schimb el a redat cu multă precizie multe date și cifre, numeroase probleme mărunte, ceea ce constituie dovada unei însușiri școlărești a problemelor studiate. De altfel o astfel de însușire am remarcat și la alți studenți ai grupei, cum sînt Papa Ileana, Molănescu Eufrosina și alții.

Examenul a scos la iveală pregătirea cu totul insuficientă a studentei Oprișa Anica. Este oare admisibil ca la sfîrșitul cursului de bazele marxism-leninismului un student să nu aibă nici cea mai vagă idee despre lupta P.C.R. într-o întreagă perioadă a mișcării noastre muncitorești? Studenta Oprișa Anica n-a cunoscut nimic despre lupta P.C.R. în perioada stabilizării relative a capitalismului, despre Congresele al III-lea și al IV-lea ale P.C.R. Mai mult, ea a dat stabilizării relative a capitalismului o explicație pe cît de originală și de simplistă, pe atît de neștiințifică și de vulgară, susținînd că stabilizarea relativă a capitalismului ar însemna chipurile, „punctul de unde capitalismul nu se mai dezvoltă, întrucît s-a stabilizat". Calificativul „insuficient" acordat de profesorul examinator constituie singura apreciere justă a unui astfel de răspuns.

Mai mulți studenți ai grupei au dovedit o totală necunoaștere a celor mai importante evenimente internaționale actuale. Cauza acestei situații trebuie căutată în concepția greșită care mai dăinuie în rîndurile unor studenți, conform căreia în perioada examenelor nu trebuie să se citească presa, nu trebuie să se mai acorde atenție decît repetării materiei. Numai așa se poate explica faptul că studenta Diaconu Lucreția, de exemplu, a vorbit destul de bine despre conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, în timp ce n-a putut spune nimic concret despre recenta vizită a conducătorilor sovietici în Anglia, despre vizita în Uniunea Sovietică a conducătorilor francezi și despre vizita tovarășului Tito în U.R.S.S. Numai așa se poate de asemenea explica faptul că studenta Anghel Elena, membră a U.T.M., nici n-a auzit de convocarea celui de al II-lea Congres al U.T.M. Ce părere are organizația U.T.M. din institut despre această situație? Cum a fost organizată munca politică și culturală în rîndurile studenților în perioada examenelor? Față întrebări care își așteaptă fără întîrziere un răspuns prin fapte. La aceste întrebări trebuie de asemenea să răspundă și comitetul de instituție al sindicatului muncitorilor din învățămînt.

Se știe că rezultatele examenelor depind în mare măsură de măiestria examinatorului, de propria lui pregătire și de tactul lui pedagogic. Profesorul examinator al acestei grupe, tovarășul Nicolae Petrovici, a condus examenul cu o deosebită pricepere și răbdare, ceea ce a creat în rîndurile studenților o atmosferă de calm și încredere, climat prielnic unei bune desfășurări a acestuia. Studenții au fost lăsați să-și expună firul gîndirii, iar întrebările suplimentare au fost în toate cazurile precise, urmărind sau clarificarea anumitor probleme, sau aprofundarea lor de către studenți. Tovarășul Petrovici a acordat o mare atenție exprimării corecte a fiecărui student examinat. Acest lucru este cu atît mai important cu cît aceștia sînt viitorii profesori care la rîndul lor vor trebui să acorde cea mai mare atenție exprimării clare și corecte a tinerilor pe care vor fi chemați să-i educe.

Studenții grupei nr. 3 a facultății de pedagogie-filologie ar fi avut însă mult de cîștigat dacă profesorul examinator ar fi pus un mai mare accent pe stimularea gîndirii lor și mai ales dacă le-ar fi cerut să acorde o atenție mult mai mare legării tezelor teoretice de practica construcției socialiste și în primul rînd de problemele concrete pe care le ridică specialitatea lor. Una din probleme la care a răspuns studenta Diaconu Lucreția se întîlnează „Congresul al II-lea al P.M.R. despre necesitatea luptei împotriva influenței ideologiei burgheze, pentru educația comunistă a membrilor de partid și a tuturor oamenilor muncii din țara noastră". Deși a spus în general lucruri juste, din răspunsul studentei n-a apărut în mod clar necesitatea luptei împotriva influențelor ideologiei burgheze. Numai după cîteva întrebări ajutătoare a reușit să spună ceva despre existența în țara noastră a rămășițelor exploatării omului de către om și despre existența lumii capitaliste ca sursă permanentă de propagare a concepțiilor ideologice burgheze.

Se știe că ridicarea continuă a nivelului învățămîntului din țara noastră este strîns legată de lupta necruțătoare împotriva influențelor ideologice burgheze. Ar fi trebuit ca acestei chestiuni să i se acorde în răspunsul studentei Diaconu Lucreția un loc important. Deși acest lucru nu s-a întîmplat, profesorul examinator n-a cerut studentei să-și completeze răspunsul.

Majoritatea studenților grupei nr. 3 a facultății de pedagogie-filologie au dovedit că și-au însușit cunoștințele prevăzute de programa cursului de bazele marxism-leninismului. Aceasta se datorește atenției care s-a acordat atît de catedra de bazele marxism-leninismului, cît și de către studenți bunei pregătiri în vederea examenelor. Examenul a scos însă la iveală și o serie de lacune care se cer înlăturate. Este o datorie de seamă a fiecărui student de a continua individual, să studieze marxism-leninismul, să-și completeze golurile în cunoștințe și să-și ridice în permanență nivelul ideologic și politic. Catedra de marxism-leninism, organizația U.T.M. și comitetul de instituție, sub îndrumarea organizației de partid, sînt chemate să găsească forme potrivite de activitate în vederea sprijinirii studenților pentru a-și completa pregătirea astfel ca la terminarea studiilor să-și poată îndeplini cît mai bine sarcinile spre folosul întregului nostru popor muncitor.

I. DRAGU

Pregătire temeinică pentru cursurile de perfecționare *din timpul verii*

Deși mai sînt cîteva săptămîni pînă la începerea etapei cu frecvență a cursurilor de perfecționare, la Institutul interregional pentru perfecționarea cadrelor didactice din Timișoara pregătirile sînt aproape terminate. Atît în ceea ce privește asigurarea condițiilor materiale, cît și în legătură cu pregătirea cadrelor institutului pentru etapa cu frecvență au fost luate toate măsurile pentru ca lecțiile, seminariile, lucrările practice și studiul individual al cursanților să se desfășoare la un nivel ridicat, să însemne într-adevăr o contribuție la perfecționarea măestriei lor pedagogice.

Din timp, conducerea Institutului și catedrele au stabilit subiectele lecțiilor, seminariilor și lucrărilor practice. Marea majoritate a lecțiilor au și fost redactate definitiv și s-a efectuat schimbul de lecții cu cabinetele pedagogice regionale, care au avut și ele de redactat asemenea lecții pentru cursurile de vară. Stabilirea din timp a tematicii a permis discutarea ei temeinică și introducerea modificărilor necesare. De pildă, s-a constatat în urma discuțiilor că la matematică nu s-a stăruit suficient asupra problemei politehnizării și s-au luat măsuri pentru înlăturarea acestei lipse. In vederea asigurării condițiilor necesare bunei desfășurări a lucrărilor practice, s-a stabilit din timp posibilitatea ca aceste lucrări să fie făcute în laboratoarele de fizică ale Institutului de medicină, în laboratoarele Facultății de chimie, ale Institutului agronomic, ale Institutului pedagogic, precum și la stațiunea republicană a tinerilor naturaliști. Conducerea Institutului a obținut, de asemenea, filme științifice și cu conținut pedagogic care vor fi rulate în cadrul lecțiilor, aparate pentru lucrările practice, material pentru colțul naturii vii din laboratorul de științe naturale etc.

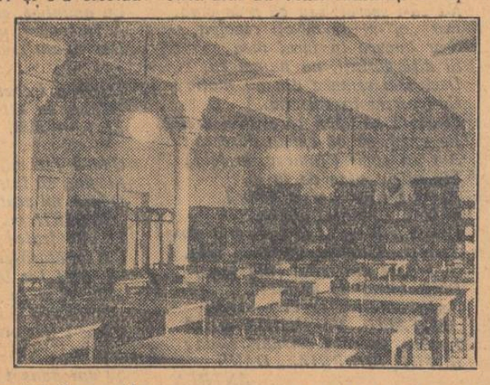

Biblioteca Institutului a fost completată, conform programului cursurilor, cu toate manualele și hărțile prevăzute în bibliografie. In același timp, Institutul a făcut contracte cu bibliotecile din oraș pentru a obține și de acolo cărțile necesare. O acțiune frumoasă întreprinsă de Institut a fost aceea de a edita culegeri de texte — materiale indicate în bibliografie — din cărți greu de găsit, pe care le va distribui cursanților.

Pentru o cît mai bună orientare a participanților la cursurile de perfecționare, Institutul a tipărit un „Îndrumător" — ghid care cuprinde toată activitatea din etapa cu frecvență: cursuri, seminarii, lucrări practice, ore de masă și locul cazării, acțiuni culturale și sanitare etc.

Cadrele Institutului, încheind redactarea lecțiilor și pregătirea pentru seminarii și lucrări practice, dau o deosebită atenție problemelor metodicii cursurilor. La conducerea institutului s-a organizat o consfătuire cu șefii de catedre în legătură cu tehnica conducerii seminariilor, consfătuire care se va ține apoi pe catedre. Multe din problemele care vor fi predate în cadrul cursurilor au putut fi lămurite prin discuțiile interesante care au avut loc în cadrul recentei ședințe de comunicări științifice a Institutului.

Fiecare catedră a Institutului de perfecționare s-a preocupat din timp de stabilirea legăturii cu cadrele didactice înscrise la cursuri. S-au trimis fiecărui participant scrisori îndrumătoare, s-au organizat consultații colective interesante, la care lectorii Institutului au venit înarmați cu aparate de proiecție, s-au acordat consultații individuale etc.

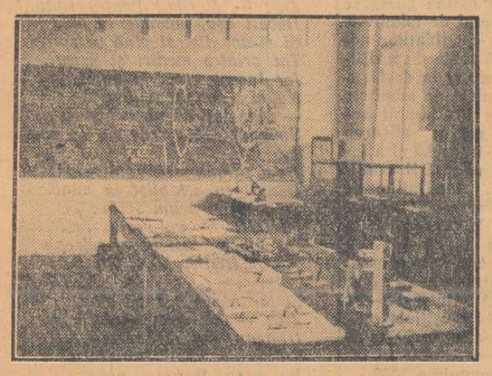

Biblioteca, laboratorul de științe naturale, ca și toate celelalte laboratoare ale Institutului de perfecționare, complect pregătite, așteaptă pe participanții la cursurile de vară.

Pentru a putea face o justă caracterizare a participanților la cursuri, lectorii Institutului au început încă din luna noiembrie să se deplaseze pe teren, asistînd la lecții și culegînd datele necesare. Aproape 80% dintre cursanți au fost vizitați astfel la locul de muncă, lectorii trăgînd concluzii asupra nivelului lor de pregătire propus ca la aceste cursuri să obțină. Indeosebi, o strînsă împletire a cunoștințelor teoretice ale cursanților cu problemele de metodică, să înarmeze cadrele didactice cu cunoașterea felului în care trebuie să transmită în clasă cunoștințele teoretice pe care le stăpînesc, în așa fel ca pe viitor să obțină succese tot mai mari în pregătirea elevilor lor.

Legătura Institutului interregional de perfecționare a cadrelor didactice din Timișoara cu învățătorii și profesorii înscriși la cursuri nu este încă — deși s-au obținut numeroase realizări — în întregime realizată. Abia 40% din cursanți au răspuns la prima scrisoare trimisă de Institut. Un procent asemănător de cursanți a trimis lucrările de control de specialitate. Numai la lucrările de control de pedagogie procentul a fost mai ridicat (60%). După o serie de acțiuni de lămurire și mobilizare, conducerea Institutului nădăjduește ca procentul celor prezentați la cursuri să se ridice pînă la circa 80%. In această privință se întîmpină multe greutăți îndeosebi din cauză că cei înscriși la cursuri au fost supraîncărcați cu sarcini în afară de școală și nu au avut condițiile necesare pentru a-și executa lucrările de control.

Datorită unei munci susținute, și condițiile materiale în care se vor desfășura cursurile sînt cu totul corespunzătoare. Cazarea tuturor cursanților se va face în internate și cămine bine amenajate și la o distanță de cel mult 200 m. de Institut. Pentru masa cursanților, care va fi servită la cantina Institutului de medicină, s-a obținut combustibilul și fondurile necesare, încheindu-se contracte pentru aprovizionarea cu alimente.

Cadrele Institutului depun eforturi pentru a înlătura greutățile ce se mai ivesc în munca lor. Datorită acțiunilor energice ale directorului Institutului — tovarășul Victor Ardeleanu — și datorită măsurilor bine gîndite pe care le întreprinde directorul de studii — tov. Ion Dalea — precum și ținînd seama de colaborarea strînsă cu toate cadrele Institutului și de sprijinul permanent pe care acesta îl obține din partea comitetului regional de partid și a sfatului popular regional (sprijin care se manifestă atît prin contribuția la rezolvarea problemelor Institutului, cît și prin evitarea supraîncărcării cadrelor Institutului cu alte sarcini), există toate condițiile pentru asigurarea succesului muncii cursurilor de vară. Cadrele Institutului și-au

De ce se neglijează o problemă atît de importantă?

A trecut mai bine de o lună și jumătate de cînd Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și „Gazeta învățămîntului" au inițiat concursul pe țară pentru „Cea mai bună parcelă experimentală". Acest concurs a fost organizat din dorința de a stimula activitatea parcelelor experimentale, care joacă un rol deosebit de important în înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice de muncă agricolă.

Totuși, unele comitete sindicale ale muncitorilor din învățămînt și secții de învățămînt nu au folosit acest prilej pentru ridicarea calității muncii pe parcelele școlare experimentale. Așa, de pildă, în raionul Cîmpina pînă la sfîrșitul lunii mai nu se înscrisese la concurs nici o școală.

Dacă imediat după inițierea concursului comitetul sindical regional, comitetele sindicale mixte raionale și secțiile de învățămînt ale raioanelor ar fi luat legătură cu școlile care au obținut rezultate bune pe parcela experimentală, profesorii de științe naturale ar fi acordat desigur o mai mare atenție organizării acestei activități. Pentru unele școli care sînt în curs de organizare a activității pe parcela experimentală, participarea la concurs ar fi constituit un stimulent serios și un prilej de a-și îmbunătăți munca.

Comitetul sindical al regiunii Ploești consideră că numărul mic al participanților la concurs pe regiune (5 înscrieri pînă la 1 mai a.c. și 5 înscrieri în cursul lunii mai) s-ar datora faptului că la concurs s-au înscris de fapt școli care au obținut rezultate bune și care au și de data aceasta șorți de izbîndă. Este o poziție cu totul greșită. Inițierea concursului în luna aprilie, odată cu începerea primelor lucrări agricole, a dat de fapt posibilitate fiecărei școli să-și organizeze munca după metodele agrotehnice cele mai înaintate.

Faptul că în raionul Cîmpina nu s-a înscris la concurs nici o școală dovedește că secția de învățămînt și comitetul sindical nu s-au preocupat nici în trecut de calitatea activității practice pe care o desfășoară profesorii de științe naturale.

Comitetul sindical regional Ploești al muncitorilor din învățămînt consideră că întrucît din cuprinsul raionului Cîmpina nu s-a înscris la concurs nici o școală, nu a fost necesar să se constituie nici comisia de urmărire a activității acestora. De fapt, aceste comisii, care în majoritatea raioanelor țării au luat ființă odată cu inițierea concursului, au avut în primul rînd sarcina de a cunoaște situația parcelelor din raion, de a le stimula activitatea, de a le face să participe la concurs. Deoarece secția de învățămînt a raionului Cîmpina și comitetul sindical raional mixt nu s-au preocupat de îndrumarea activității profesorilor de științe naturale, de antrenarea în concurs a parcelelor, școlile și-au desfășurat munca la întîmplare.

Nu este oare timpul ca secția de învățămînt a raionului Cîmpina să-și îndrepte atenția asupra activității care se desfășoară pe parcelele experimentale?

Să alfabetizăm pe ultimii neștiutori de carte

Cadrele didactice din Lupeni și-au intensificat în acest an școlar eforturile în vederea lichidării complecte a neștiinței de carte. În tot cursul anului școlar au funcționat cu regularitate cursurile organizate în cadrul întreprinderilor. Rezultate deosebit de bune a obținut cursul organizat la mina Lupeni.

Printre cursanți s-au distins prin rezultate bune la învățătură tovarășii Ion Toldean, Gheorghe Palusek, Ion Moldovan, Grigore Iusan, Vasile Simboan, Agneta Marghit etc. Cu multă rîvnă au muncit în acțiunea de alfabetizare învățătoarele Elena Sicoe, care a lucrat la centrul de la filatura Lupeni, Veronica Texa, care a prezentat la examen 11 neștiutori de carte, toți aceștia fiind declarați absolvenți etc.

Activitatea pentru lichidarea neștiinței de carte continuă în Lupeni cu același avînt și în perioada de vară. Cadrele didactice sînt hotărîte să muncească astfel încît pînă în toamnă să nu mai existe în localitate nici un neștiutor de carte.

E. TETILEANU
corespondent

Condițiile de admitere în universități și institute de învățămînt superior, în anul școlar 1956-1957

1. — Admiterea în anul I al instituțiilor de învățămînt superior se face pe bază de concurs.

2. — Se pot prezenta la concursul de admitere în instituțiile de învățămînt superior toți cetățenii R.P.R., care îndeplinesc următoarele condiții:

a) Au trecut examenul de maturitate (absolvire) al unei școli medii de cultură generală, examenul de diplomă al unei școli medii tehnice, examenul de stat al unei școli pedagogice, sînt absolvenți ai facultăților muncitorești sau absolvenți cu examen de bacalaureat ai fostelor licee teoretice, industriale sau comerciale, sau absolvenți ai fostelor școli normale, care au obținut diplomă de învățător.

b) Absolvenții școlilor medii sau ai școlilor echivalente din străinătate, cetățeni romîni sau străini, vor fi înscriși la cursul de admitere după obținerea echivalării studiilor de către Ministerul Invățămîntului.

c) Absolvenții școlilor tehnice care recrutează elevi dintre absolvenții școlilor de 7 ani, precum și absolvenții școlilor pedagogice din seria 1955/1956 se pot prezenta la concursul de admitere pentru cursurile de zi pe baza adeverinței dată de școală că sînt repartizați pentru învățămîntul superior.

d) Absolvenții fostelor școli medii tehnice și cei ai școlilor pedagogice care au fost repartizați în producție se pot prezenta la concursul de admitere în instituțiile de învățămînt superior la cursurile de zi după ce au făcut stagiul de 3 ani în producție, conform prevederilor decretului nr. 180/1950.

e) Pot fi înscriși la concursul de admitere și absolvenții școlilor medii tehnice și pedagogice care, deși nu au stagiul de trei ani, prezintă dovada că sînt eliberați din producție. Absolvenții școlilor medii tehnice și pedagogice care au fost repartizați în învățămîntul superior în anii anteriori și care nu s-au prezentat sau au fost respinși la concursul de admitere se pot înscrie și la concursul de admitere din acest an.

3. — Se primesc în instituțiile de învățămînt superior fără a se prezenta la concursul de admitere absolvenții școlilor medii de cultură generală, seria 1955/56, care îndeplinesc toate condițiile de înscriere la concursul de admitere în învățămîntul superior și au obținut diplomă de merit.

De asemenea, se primesc în instituțiile de învățămînt superior fără a se prezenta la concursul de admitere, în facultățile corespunzătoare specialității absolvite, absolvenții școlilor pedagogice cu diplomă de onoare seria 1955/1956 care îndeplinesc toate condițiile de înscriere la concursul de admitere.

Facultățile la care numărul candidaților cu diplomă de merit sau cu diplomă de onoare depășește procentul stabilit din locurile planificate, vor institui discuții științifice cu toți candidații cu diplomă de merit și de onoare, la disciplinele de la concursul de admitere care profilează facultatea respectivă. Candidații care nu vor fi admiși în urma discuțiilor științifice se vor putea înscrie la concursul de admitere la orice facultate sau se vor putea înscrie fără concurs de admitere la acele facultăți la care nu s-a completat procentul limită.

4. — Frecvența în instituțiile de învățămînt superior la cursurile de zi este obligatorie.

5. — Absolvenții școlilor medii care sînt în cîmpul muncii și îndeplinesc condițiile arătate la punctul 2 pot urma cursurile fără frecvență" de pe lîngă instituțiile de învățămînt superior unde există aceste forme de învățămînt. Ei se vor înscrie numai la facultăți corespunzătoare specialității în care activează în cîmpul muncii și se vor prezenta la concursul de admitere, care se susține în aceleași condițiuni ca la cursurile de zi.

6. — Inscrierile pentru concursul de admitere se fac pe facultăți după cum urmează:

a) Intre 11 iulie și 10 august se fac înscrierile pentru învățămîntul de zi, iar între 1 august și 1 septembrie se fac înscrierile pentru învățămîntul fără frecvență.

b) Candidații care au absolvit învățămîntul mediu în cursul lunii august 1956 se pot înscrie pînă la data de 13 august inclusiv.

c) Absolvenții cu diplomă de merit sau de onoare care solicită înscrierea în facultăți fără concurs de admitere vor depune cererile de înscriere între 11 iulie și 31 iulie pentru cursurile de zi.

d) La facultățile unde numărul candidaților cu diplomă de merit sau de onoare depășește procentul stabilit din locurile planificate, discuțiile științifice vor avea loc între 1—9 august, comunicîndu-se rezultatul pe ziua de 10 august.

e) Candidații cu diplomă de merit sau de onoare care în urma discuțiilor științifice n-au fost admiși în facultate, vor putea depune cereri de înscriere la concursul de admitere între 11 august și 13 august pentru cursurile de zi.

7. — Pentru înscrierea la concursul de admitere, candidații vor completa o declarație-tip de înscriere la secretariatul facultății respective. Candidații la cursurile fără frecvență se vor înscrie pe baza unei cereri individuale, urmînd ca declarația-tip de înscriere să fie completată ulterior, în perioada concursului de admitere.

La declarația-tip de înscriere (respectiv cererea pentru cursurile fără frecvență) se vor anexa în original:

a) Certificatul de naștere;

b) Diploma de maturitate pentru absolvenții școlilor medii de cultură generală, diploma de tehnician pentru absolvenții școlii medii tehnice, diploma de examen de stat pentru absolvenții școlilor pedagogice, certificatul de absolvire pentru absolvenții facultăților muncitorești, iar pentru seriile vechi actele prevăzute la pct. 2;

c) Certificat de sănătate eliberat de policlinica studențească sau, unde nu există policlinici studențești, de spitalul unificat de adulți. Acest certificat trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele examene medicale: microradiografia sau radioscopia pulmonară; reacția Wasserman; un examen clinic (boli interne, O.R.L., Oftalmologie, chirurgie și neurologie). Certificatele medicale eliberate de spitalele unificate trebuie să poarte și viza comisiei medicale de la policlinica studenților din centrul universitar; viza se va da pe acest certificat numai după ce candidatul va repeta la policlinica studențească examenul microradiografic. Pentru candidații la cursurile fără frecvență, certificatele medicale eliberate de spitalele unificate de adulți sînt valabile fără viza policlinicii studențești. Pentru înscrierea la examenul de admitere la Institutul de Cultură fizică și sport (secția fără frecvență) sînt valabile numai certificatele medicale eliberate de centrele medicale de cultură fizică și sport;

d) Declarația-tip, conform H.C.M. nr. 2759/1953. Formularul acestei declarații tip se eliberează candidaților de către secretariatul facultății. Candidații la cursurile fără frecvență vor completa această declarație-tip în perioada concursului de admitere:

e) Pentru absolvenții școlilor pedagogice și ai școlilor medii tehnice, dovada de repartizare în învățămîntul superior sau dovada efectuării stagiului de 3 ani în cîmpul muncii;

f). Pentru absolvenții școlilor pedagogice și medii tehnice, care nu au fost repartizați în învățămîntul superior și nu au 3 ani în producție, dovada că sînt eliberați din producție;

g). Pentru absolvenții școlilor pedagogice și medii tehnice care au fost repartizați la învățămîntul superior dar nu s-au prezentat sau au fost respinși, vechea repartizare la învățămîntul superior și avizul întreprinderii sau instituției unde lucrează, dacă între timp au intrat în producție;

h). Recomandația de la locul de muncă cu indicația postului pe care îl ocupă și a specialității (pentru cursurile fără frecvență);

i). Recipisa de plată a taxei de 5 lei pentru înscrierea la concursul de admitere. Candidații la cursurile fără frecvență vor plăti taxa de 5 lei fie direct la casieria facultății unde se înscriu, fie la secția financiară locală, trimițînd facultății, odată cu celelalte acte, și chitanța respectivă;

j). 3 fotografii 6/9.

Cei care nu depun actele specificate mai sus, pînă la termenele arătate la pct. 5, nu vor fi admiși la concurs.

In timpul concursului, candidații vor avea asupra lor buletinul de identitate.

7. — Concursul de admitere se va ține între 15—25 august pentru cursurile de zi și între 10—17 septembrie pentru cursurile fără frecvență.

8. — Candidații la concursul de admitere în instituțiile de învățămînt superior vor da probe la următoarele discipline:

a). La facultățile de matematică-fizică ale universităților și institutelor pedagogice, la facultățile de construcții, construcții feroviare, drumuri și poduri, electromecanică minieră, electronică și telecomunicații, electrotehnică, energetică, exploatare feroviară, exploatarea și industrializarea lemnului, exploatarea zăcămintelor de țiței și gaze, geodezie, geologie tehnică, hidroameliorații, hidrotehnică, utilaj și instalații de construcții, inginer economiști, mașini și utilaj, mecanică, mecanica transporturilor, mecanizarea agriculturii, metalurgie, mine, tehnologie mecanică, industrie ușoară, se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris). Limba rusă (oral). Algebră (scris și oral). Geometrie și Trigonometrie (scris și oral). Fizică (scris și oral).

b) La facultățile de chimie, chimie industrială, tehnologia produselor alimentare, tehnologia țițeiului și a gazelor se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris). Limba rusă (oral). Matematici (scris și oral). Chimie (scris și oral). Fizică (scris și oral).

c). La facultatea de arhitectură se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris). Limba rusă (oral). Matematici (scris și oral) Fizică (scris și oral). Desen (probe).

Probele de desen sînt eliminatorii.

d) La facultățile de biologie, științe naturale, secțiile de științe naturale și chimie din cadrul universităților se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris). Limba rusă (oral). Anatomia și fiziologia omului (scris și oral). Bazele darwinismului, botanică și zoologie (scris și oral). Chimie (oral).

e). La facultățile de agricultură, horticultură, silvicultură și ingineri economiști pentru agricultură se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris). Limba rusă (oral). Științe naturale-botanică zoologie și bazele darwinismului (scris și oral). Chimie (scris și oral). Fizică (oral).

La facultatea de silvicultură, în locul probei de fizică se va da o probă orală la matematici.

f) La facultățile de zootehnie se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris). Limba rusă (oral). Științe naturale anatomie și fiziologia omului, botanica, zoologia și bazele darwinismului (scris și oral). Chimie (scris și oral). Fizică (oral).

g) La secțiile de științe naturale-geografie din cadrul facultăților de științe naturale se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris). Limba rusă (oral). Științe naturale-anatomia și fiziologia omului, zoologie, botanică, bazele darwinismului (scris și oral). Geografie (scris și oral).

h) La facultățile de geologie-geografie din cadrul universităților se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris). Limba rusă (oral). Științe naturale-zoologie, botanică, bazele darwinismului (scris și oral). Geografia (scris și oral).

i) La facultățile de medicină generală, pediatrie, stomatologie și medicină veterinară se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris). Limba rusă (oral). Anatomia și fiziologia omului (scris și oral). Zoologia și bazele darwinismului (scris și oral). Chimie (scris). Fizică (oral).

j) La facultățile de farmacie se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris). Limba rusă (oral). Botanica și bazele darwinismului (scris și oral). Chimie (scris și oral) Fizică oral).

k) La facultățile de filozofie, ziaristică, filologie și pedagogie-filologie se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris și oral). Limba rusă (oral). Istoria R.P.R. (scris și oral). Constituția R.P.R. (oral).

l) La facultățile de științe juridice se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris). Limba rusă (oral). Istoria R.P.R. (scris și oral). Constituția R.P.R. (oral).

m) La facultățile de istorie și istorie-filologie se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris și oral). Limba rusă (oral). Istoria R.P.R. (scris și oral).

n) La facultatea de limba și literatura rusă din cadrul Institutului pedagogic „Maxim Gorki" și la secțiile de limba și literatura rusă și slavistică din cadrul facultăților de filologie, se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris și oral). Limba rusă (scris și oral). Istoria R.P.R. (oral)

o) La secțiile de limbi străine ale facultății de filologie se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris și oral). Limba rusă (oral). O limbă străină — franceza, germana, engleza (scris și oral). Istoria R.P.R. (oral).

La secția de limba și literatura maghiară din cadrul Universității „Bolyai" se va da o probă scrisă și orală la limba și literatura maghiară în locul limbii străine.

p) La facultățile din cadrul Institutului de Științe economice și planificare (economie politică, finanțe și credit, planificare, comerț și merceologie, comerț exterior, statistică), se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris). Limba rusă (oral). Matematici (oral). Istoria R.P.R. (oral). Geografie (scris și oral).

Pentru secțiile de merceologie din cadrul facultății de comerț și merceologie, în locul probei de geografie se vor da probe orale la fizică și chimie.

La facultatea de comerț exterior, în locul probei de istoria R.P.R. se va da o probă orală la una din limbile: franceză, germană, engleză.

r) La institutele de artă teatrală și cinematografică, arte plastice și conservator se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris și oral). Limba rusă (oral). Istoria R.P.R. (scris și oral). Probe practice.

s) La Institutul de cultură fizică și sport se vor da probe la:

Limba și literatura romînă (scris) Limba rusă (oral). Anatomia și fiziologia omului (scris și oral). Probe practice.

La facultățile și secțiile cu limba de predare maghiară, examinarea se va face în limba maternă. La aceste facultăți și secții se va da o probă scrisă la limba romînă și probe la limba și literatura maghiară (scris și oral sau numai scris), la fel cu probele prevăzute pentru limba și literatura romînă de la secțiile și facultățile similare cu limba de predare romînă.

9. — La concursul de admitere notarea se va face la fiecare probă în parte cu notele 5, 4, 3, 2, 1. Probele scrise și probele practice sînt eliminatorii. Media generală se calculează prin adunarea notelor obținute la probele scrise și orale și împărțirea rezultatului obținut la numărul probelor.

— Candidații vor fi admiși în instituțiile de învățămînt superior în ordinea mediilor obținute și în limita locurilor planificate pentru anul I, media minimă de admitere fiind 3 (trei). In cazul cînd mai mulți candidați au aceeași medie la limită, admiterea se va face în ordinea notelor obținute la disciplinele de profil. Candidații care au obținut medii peste 3 însă n-au atins plafonul mediei de admitere pentru facultatea respectivă sînt declarați respinși.

10. — Pentru învățămîntul superior fără frecvență, concursul de admitere se organizează numai în instituțiile de învățămînt superior unde există secția fără frecvență la care s-a înscris candidatul. Disciplinele la care se susține concursul de admitere pentru învățămîntul fără frecvență sînt aceleași ca pentru învățămîntul de zi.

11. — Bursele de stat se vor acorda studenților din anul 1 pe baza notelor obținute la concursul de admitere. Candidații cu diplomă de merit și de onoare care doresc să obțină bursă se vor prezenta la concursul de admitere.

12. — Pentru a da candidaților posibilitatea să cunoască toate dispozițiile cu privire la înscriere și la desfășurarea concursului, comisia de admitere din fiecare unitate de învățămînt superior va lua măsuri pentru afișarea comunicatelor apărute în presă și a instrucțiunilor necesare orientării candidaților. De asemenea, instituțiile de învățămînt superior vor afișa imediat rezultatele obținute de candidați la concursul de admitere

13. — Candidații reușiți la concursul de admitere pentru cursurile de zi se vor înscrie la facultăți între 26—31 august 1956. Candidații reușiți la concursul de admitere pentru învățămîntul fără frecvență se vor înscrie la facultăți între 26—30 septembrie 1956.

14. — Candidații reușiți la concursul de admitere pentru cursurile de zi, care s-au înscris în instituțiile de învățămînt superior dar nu s-au prezentat la cursuri pînă la 10 septembrie, și nu și-au motivat absențele sînt exmatriculați.

15. — Actele celor respinși la concursul de admitere vor fi restituite în termen de 3 zile de la afișarea rezultatelor.

Proiectul programei de geografie pentru clasele a V-a și a VIII-a

(Urmare din pag. II-a)

rilor în diverse anotimpuri și zone climatice. Aplicații. Observarea rîurilor (pîraielor) din regiune. Acțiunea apelor curgătoare. Eroziunea în adîncime, eroziunea laterală. Efectele și caracterele văilor pe parcursul unui rîu. Cascade, terase, meandre, lunci, deltă. Aplicații: recunoașterea terasei și a meandrelor pe teren. Intinderea bazinelor apelor curgătoare. Fenomenul de captare. Sistemul fluvial existent reprezentînd un moment din viața fluviului. Răspîndirea geografică a apelor curgătoare. Exerciții la hartă: diverse modelaje în nisip umed pentru exemplificarea acțiunii de eroziune a apelor curgătoare. Apele stătătoare continentale. Lacuri și bălți. Originea, caractere, acțiunea lor. Răspîndirea geografică. Apa în stare solidă. Zăpezile eterne și ghețarii. Formarea ghețarilor. Tipuri de ghețari. Acțiunea ghețarilor, rezultate. Aplicații: Localizarea la hartă a principalilor ghețari. Hidrosfera ca agent modificator extern. Procesele de acționare: eroziune, abraziune, ablațiune, transport, sedimentare. Aplicații: caracterele care ajută la recunoașterea grupelor de roci detrice, organogene, de origină chimică. Importanța economică a hidrosferei. Transportul, procurarea energiei electrice, restructurarea rețelei hidrografice, canaluri, rețea de irigații, drenare, secare de mlaștini — rezultat al acțiunii de transformare a naturii. Exemplificare. Aplicații: Harta ilustrată. Calcule pe baza tabelului indicator al lungimii și debitului diverselor fluvii. Lectură.

Recapitulare — 1 oră.
Litosfera — 16 ore.

Repartizarea uscatului pe glob. Continentele, repartiția lor pe cele două emisfere. Intindere. Caracterizarea și însemnătatea lor geografică. Ipoteze asupra originii continentelor. Structura litosferei, legată de structura internă a Pămîntului. Mineralele, produsele proceselor fizico-chimice din litosferă, hidrosferă și atmosferă. Caracterele generale ale mineralelor. Deosebirea între mineralogie și petrografie. Aplicații: caracterele organoleptice ale mineralelor. Asocierea mineralelor—rocile. Condiții de formare. Rocile eruptive (magmatice). Geneză, compoziția mineralogică (cuarț, feldspat, mică). Structura petrografică, structuri compacte și poroase. Principalele roci eruptive. Granitul. Caractere fizice și tehnice (culoarea, duritatea, gradul de alterare) în vederea executării lucrărilor tehnice (baraje, căi ferate, tunele). Porfirul granitic și cuarțifer (culoare, rezistența de rupere). Intrebuințare (pietre de ornament, pavaj, extracția caolinului). Exemple, localizare. Riolitul, prezent în regiunile vulcanice (culoare, rezistență). Exemple. Intrebuințări — pavaj, construcții, pietre ornamentale. Sienitul. Deosebirea față de granit (absența cuarțului). Culoare, rezistență, exemple, localizare. Intrebuințare (pietre de ornament). Dioritul — culoare, rezistență, întrebuințare. Exemple: Andezitele — roci vulcanice noi. Erupțiile andezitice și zăcămintele aurifere. Intrebuințare. Bazaltul — cea mai răspîndită rocă vulcanică. Culoare, rezistența de rupere la compresiune. Intrebuințarea: construcții de drumuri, fundații (diguri-poduri), pietre de moară. Localizare. Rocile sedimentare — geneza din rocile dezagregate, minerale care se formează în timpul și sub acțiunea proceselor de alterație sau sub acțiunea organismelor). Caracteristica specifică — prezența fosilelor. Clasificarea lor după origine și procesele geologice prin care au trecut. Terra rosa, lateritul (roci reziduale). Caractere de recunoaștere. Pietrișuri, grohotișuri, nisipuri, argile, roci detritice mobile. Varietatea lor în raport cu compoziția și minereul predominant. Cimentarea materialelor libere (nisip, pietriș) greșit conglomerate — roci detritice consolidate, cauza cimentării, caracteristica lor. Valoarea economică a gresiilor silicioase — material pentru construcția cuptoarelor. Existența în depozitele geologice mari și suprafețe întinse (4% din litosferă, 80% din totalul rocilor sedimentare) a argilelor. Importanța lor tehnică. Lectură. Alunecările de straturi și rambleurile de cale ferată. Importanța agronomică a argilelor. Pămînturi pentru culori (lutișoare). Aplicații: modelaje, folosirea plastilinei colorate. Rocile sedimentare de origină organică (biogene sau organogene). Calcarele. Calcarul litografic, calcare recife, calcare organogene detritice. Folosirea calcarelor (Fabricarea carburii de Ca, sticle, rafinarea zahărului, îngrășăminte agricole; folosirea calcarelor în industria grea ca fondant în prepararea fierului). Roci biogene: cărbunii, petrolul, combustibili minerali — factori esențiali în tehnica actuală. Teoriile asupra originii cărbunilor și petrolului. Clasificarea cărbunilor. Aplicații: studiul microscopic al cărbunilor. Răspîndirea geografică. Insemnătatea industriei carbonifere în R.P.R. Petrolul. Presiunile mari, temperaturile ridicate, mișcările orogenetice ale scoarței și migrarea petrolului. Lectură. Exploatarea petrolului. Săparea sondelor și extracția. Problema petrolului în situația politică internațională. Răspîndirea geografică a petrolului. Petrolul în R.P.R., valorificarea lui în sistemul socialist. Roci sedimentare chimice (de precipitație). Roci de precipitație marină: gipsul și sarea gemă. Roci de precipitație continentală: tuful calcaros, travertinul. Insemnătatea tehnică. Rocile metamorfice și metamorfismul. Schimbarea condițiilor de presiune, temperatură, chinism în scoarța globului, provocate de mișcări tectonice, și recristalizarea parțială sau completă a rocilor eruptive și sedimentare. Fenomene metamorfice determinate de prezența unui bazin magmatic — metamorfism de contact. Fenomene metamorfice datorită presiunii și temperaturii înalte — metamorfism general. Acțiunile reciproce ale materiei din regiunea periferică a Pămîntului. Schimbările din scoarța terestră și dezvoltarea ei. Caracterele generale ale rocilor metamorfice (șistozitatea, structura). Principalele roci metamorfice: marmora, gnesiul, micașist, ardezia. Aplicații. Studiul microscopic al rocilor metamorfice. Răspîndirea geografică a rocilor metamorfice și însemnătatea lor. Noțiuni sumare de zăcămînt și tehnică minieră (prospecțiune, explorare, exploatare). Excursie de o jumătate de zi pentru studierea reliefului regiunii și a aspectului său petrografic. Dinamica internă și externă. Lupta continuă între aceste forțe. Deosebirea între fenomenele geologice exogene stimulate de energia solară, desfășurate pe suprafața scoarței, și fenomenele geologice endogene, datorite energiei interne a Pămîntului, desfășurate atît pe suprafața scoarței cît și în interior. Forme de relief rezultate. Mișcările epirogenetice. Tectonica și așezarea stratelor sedimentare. Discordanța stratelor și strînsa legătură între regresiunea și transgresiunea marină. Dovezi. Rezultate. Răspîndirea mișcărilor epirogenetice. Fenomenul geologic al vulcanismului ca totalitate a manifestațiilor în interiorul globului pămîntesc. Cauzele erupțiilor vulcanice. Tipuri de vulcani. Cercetarea regiunilor vulcanice. Relieful vulcanic. Caractere petrografice, bogățiile minerale, emanații gazoase. Lucrări practice. Modelul dinamic al unui vulcan. Harta ilustrată. Răspîndirea vulcanilor pe glob. Lectură. Vulcanismul. Cutremurele de pămînt. Cauze; intensitatea cutremurelor; scara seismelor; seismografele; descriere sumară. Aria de răspîndire a cutremurelor; influența lor asupra vieții omenești. Lectură. Cutremurul din noiembrie 1940. Planurile urbanistice în regiuni sismice. Mișcările orogenetice. Oscilațiile seculare, consecință a forței interne de expansiune, alternînd cu forța internă a contracțiunii, mișcările orogenetice. Intensitatea forțelor orogenice și varietatea cutărilor (cută dreaptă, înclinată, evantai). Anticlinal, sinclinal. Lucrări practice: Excursie pentru cunoașterea poziției stratelor în regiunea din vecinătatea școlii. Transformarea stratelor sub influențe diverse; ruperi de cute (fracturi, falii, graben, horst). Studiul așezării stratelor, rocile respective și bogățiile minerale. Munții de încrețire, formarea lor. Caractere, vîrstă. Exemplificare. Localizarea geografică a munților de încrețire. Comparație între Munții Vulcanici și de încrețire. Exerciții. Localizare pe planisfer a munților de origină deosebită, cu ajutorul ilustrațiilor. Calcularea altitudinii. Forme de relief continentale provenite din cauze externe. Schimbarea reliefului sub acțiunea aerului. Împletirea acțiunii vîntului cu apa de ploaie. Pustiuri. Dune. Erguri, hamadae. Exemplificare. Aplicații: modelul unei dune în nisip uscat. Schimbarea reliefului sub acțiunea mecanică și chimică a apelor curgătoare. Formele carstice de suprafață și de adîncime (lapiez, doline, polje, peșteri) sub influența apei de infiltrație. Exemplificare. Ilustrații. Munți și dealuri lipsite de sol sub acțiunea torenților. Transformarea culmilor și a lanțurilor muntoase în munți izolați, sau în regiuni deluroase, sub acțiunea apelor curgătoare. Martori de eroziune; forme peneplenice. Exemplificare. Cîmpiile — originea lor, cîmpii de origină marină, cîmpii aluvionare, deltaice, fluviale, lacustre. Caracteristicile acestor cîmpii. Localizare geografică la hartă. Aplicații: recunoașterea structurii petrografice după forma reliefului, folosindu-se ieșirile pe teren. Regiuni muntoase, cîmpii, regiuni de coline morenice sub aspectul eroziunii glaciare și sedimentării morenice. Văi glaciare compuse; analiza părților componente. Caracteristica reliefului glaciar. Dovezile acțiunii glaciare. Lectură. Aplicații: aria actuală de răspîndire a ghețarilor.

Recapitulare — 1 oră
Biosfera — 9 ore.

Viața, elementul cel mai important în învelișul geosferic. Prin schimbări succesive, ea cucerește mediul marin, continental și aerian. Regnul vegetal și regnul animal. Interdependența biosferei cu celelalte învelișuri. Solul. Elementele componente ale solului: partea minerală provenită din roca de fundament, partea organică (humus), provenită din resturile fine ale plantelor anterioare (cu rolul de nitrificare); micro-organisme vii, apa, aerul. Gruparea zonală a solurilor, cu caracterele specifice (soluri de pustiu, stepă, regiuni umede temperate, turboase). Aplicații: analiza solurilor regiunii respective. Importanța solurilor în practica agricolă a regiunii. Zonele vegetale și regiunile zoogeografice. Harta ilustrată. Lectură. Influența omului asupra vieții vegetale și animale. Recapitulare. Evoluția geologică a globului pămîntesc — 4 ore. Noțiuni sumare de geologie istorică. Metode pentru determinarea vîrstei totale a Pămîntului. Impărțirea convențională a istoriei scoarței Pămîntului în ere; despărțirea erelor prin evenimente biologice sau geologice. Era arhaică. Formarea primei scoarțe terestre. Caracterele generale. Succesiunea perioadelor de liniște și frămîntare, repetarea lor ciclică. Mișcările de orogeneză și epirogeneză. Variațiile climatice. Viața. Era paleozoică. Perioade liniștite lungi, întrerupte de perioade relativ scurte și frămîntate. Procesele orogenice, munții Caledonici, Hercinici și Uralo-Altaici. Saltul calitativ: apariția vegetalelor terestre, a vertebratelor inferioare, a reptilelor. Dezvoltarea uscatului; închegarea celor două mase continentale separate prin geosinclinalul Thetis. Importanța economică — cărbunii, petrolul, sărurile de sodiu, potasiu, bauxita, fierul, nichelul. Era mezozoică. Durata, comparativ cu erele anterioare. Ridicarea sistemului de munți Alpino-Himalaian din geosinclinalul Thetis. Erodarea puternică a reliefului, manifestări eruptive. Aspectul climatic și marea dezvoltare a vieții plantelor și animalelor; dispariția formelor primitive. Era mezozoică. Durata, caracterul scurt al perioadelor. Lupta între mare și uscat, dominarea uscatului. Violența proceselor orogenice. Depozitele rocilor moi — formațiuni mai mult marine, lagunare. Ritmul dezvoltării mamiferelor. Marea valoare economică a depozitelor de petrol, lignit, turbă, fier, nisipuri aurifere, platină. Cuaternarul. Continuarea proceselor orogenice, formarea munților înalți, izolarea întinderilor continentale, schimbarea legăturilor între mări. Răcirea climei — perioade de glaciațiune; efectele respective; dovezile actuale. Perioadele interglaciare calde și distribuirea vegetației și animalelor. Prăbușirile, scufundările scoarței; înfățișarea actuală a uscatului. Noile condiții de viață; dezvoltarea formelor contemporane. Evoluția primatelor. Apariția și dezvoltarea omului în perioada cuaternară. Populația globului pămîntesc. Repartizarea actuală a populației pe continente. Caracterul convențional al împărțirii în rase. Lupta popoarelor pentru eliberare. Aspecte de viață în cele două sisteme economice. Activitatea omenească în vederea folosirii și transformării naturii. Mediul geografic — element permanent, necesar — dar nu determinant în dezvoltarea vieții omenești. Omul — factor cosmic al naturii, acționînd asupra planetei sale. Lectură.

Recapitulare generală — 3 ore.

★

Cadrele didactice sînt rugate să studieze cu atenție proiectul acestei programe și să comunice observațiile și propunerile lor pînă la data de 25 iunie a.c. Ministerului Invățămîntului.

Invățămîntul peste hotare

Invățămîntul spaniol — cel mai neglijat din lumea occidentală

Spre sfîrșitul anului trecut, oficiosul guvernamental spaniol „Arriba" a publicat o anchetă din care reiese în mod clar că învățămîntul public din Spania este cel mai sărac, cel mai neglijat din întreaga lume occidentală. După cum se știe, nici în celelalte țări capitaliste învățămîntul nu se bucură de atenția cuvenită. In aceste condiții este ușor de înțeles cît de prost trebuie să stea lucrurile în privința învățămîntului spaniol recunoscut ca cel mai neglijat din întreaga lume occidentală.

Spania este ultima țară din Europa în ceea ce privește alocația pentru învățămînt pe cap de locuitor. Neglijarea învățămîntului spaniol constituie o puternică dovadă a lipsei totale de grijă a autorităților față de nevoile oamenilor muncii. Nivelul de trai al muncitorilor spanioli este cel mai scăzut din întreaga Europă occidentală. Zeci de mii de oameni ai muncii trăiesc în gherete, în cocioabe mizerabile, în magazii, în hidoasele „bidonville" care împrejmuiesc Madridul, Barcelona și celelalte orașe ale țării. Pe străzi se întîlnesc mii de copii cerșetori, zdrențăroși, a căror hrană zilnică o constituie resturile din lăzile de gunoi pe care le împart cu cîinii vagabonzi.

Condițiile de viață insuportabile ale oamenilor muncii împiedică un mare număr de copii să frecventeze școala. Localurile de școală sînt insuficiente iar din cele existente multe sînt mici, neîncăpătoare și vechi încît amenință să cadă peste copii.

Cît privește conținutul învățămîntului este suficient să arătăm că manualele școlare, profesorii și preoții se întîlnesc în școală în vederea aceluiași scop — îndobitocirea tineretului. Se urmărește pe toate căile împiedicarea copiilor și tineretului de a cunoaște și înțelege adevărata stare de lucruri din țară, trista realitate care este în total dezacord cu discursurile persoanelor oficiale, cu relatările presei, cu predicile episcopilor.

O situație foarte grea domnește în învățămîntul superior. Fiilor oamenilor muncii le este închis orice drum către studii superioare. Cheltuielile de studii sînt așa de ridicate încît depășesc chiar resursele unei mari părți a elementelor mic burgheze. Păturile mijlocii au sărăcit continuu în anii regimului franchist. Ele au fost greu lovite de devalorizarea monedei spaniole care din 1939 pînă în prezent a pierdut 6/7 din valoarea sa. In toată această perioadă salariile au rămas considerabil în urma prețurilor.

Statul nu acordă ajutor studenților merituoși. Este grăitor faptul că la facultatea de drept din Barcelona, din 1600 de studenți înscriși primesc burse numai 6. De altfel și puținele burse acordate sînt rezervate fiilor funcționarilor falangiști.

Pentru studenții spanioli terminarea anilor de învățămînt corespunde în cele mai multe cazuri cu începerea perioadei de șomaj intelectual. Această nesiguranță a zilei de mîine, împreună cu condițiile grele din universități determină abandonarea studiilor de către un mare număr de studenți. După datele unei anchete recente procentul studenților care abandonează studiul se ridică la 53 la sută printre cei de la medicină, la 41 la sută printre cei de la drept, la 33 la sută printre cei de la farmacie etc.

Ca urmare a situației care domnește în învățămînt și a întregii stări de lucruri din țară tinerii spanioli privesc viitorul cu neliniște și pesimism. In rîndurile tineretului spaniol domnește scepticismul față de orice afirmație oficială. După cum relatează revista franceză „Temps Modernes", în prezent, în universitățile franchiste nu se află decît aproximativ 1 la sută falangiști adevărați, adepți convinși ai regimului. Studenții își manifestă în cele mai felurite forme neîncrederea în regimul lui Franco. Ei consideră drept mincinos și antipatriotic tot ce se spune în cuvîntările conducătorilor politici, tot ce scrie presa franchistă.

Opoziția tineretului studențesc față de regim reiese în modul cel mai limpede din marile mișcări studențești care au avut loc în Spania în ultimele luni. Cunoscuta ziaristă Elene de Schuchere scrie pe bună dreptate în „Temps Modernes" că se poate vorbi de o revoltă a marii majorități a tineretului împotriva falangei, de faptul că tineretul spaniol respinge falanga. De altfel, un referendum semioficial care s-a efectuat în cercurile universitare din Madrid a arătat că 82% dintre studenți au declarat deschis că „nu mai au încredere în echipa de conducere a țării".

Tendințele și orientările care se manifestă în rîndurile tineretului studențesc spaniol nu sînt izolate de tendințele generale care se observă în rîndurile populației. Chiar și o întreagă categorie de intelectuali de vîrstă mijlocie care în trecut s-au lăsat atrași de demagogia falangistă consideră acum că „au fost înșelați de niște conducători incapabili să guverneze". Regimul franchist se menține numai prin forță brutală și prin represiune. Insăși falanga, așa cum relatează susamintita revistă franceză, „nu mai este decît un cadru teoretic care închide o masă antifalangistă".

Elevele clasei a III-a E de la școala mixtă nr. 2 din Capitală au dat o frumoasă serbare de sfîrșit de an. In clișeu: aspect de la serbarea prezentată de eleve.

SATIRĂ și UMOR

CERERE... de Silviu Georgescu și Fred Firea

Eu, subsemnatul (dar socot
Că cererea aceasta pot
La urma-urmei s-o-ntocmesc,
Fără să scriu cum mă numesc,
Nu că-i secret, sau că n-aș vrea,
Dar „of"-ul de mi-ați rezolva,
S-ar bucura în jurul meu
Și alți părinți, nu numai eu.
Deci, n-o semnez din alt motiv:
Că-i cerere în colectiv...)
Și-acum să spun care mi-e vrerea.
Pe scurt, să vă expun durerea:
Am un copil ('țumesc, la fel!)
Și „of"-ul vine de la el.
A, nu! Nu-i neascultător!
E bun, cuminte, silitor,
Dar într-o zi... (nu mai știu data)
Se-ntoarce-acasă, drept la tata,
Și scoate din caiet (din teză)
Două bilete de kermeză.
Scria — citez exact — așa!
„SPITALUL VĂ INVITĂ LA..."
Iar jos, în colț, vechiul refren:
BUFET, SURPRIZE, DANS,
ANTREN...
Zic: — „Dați kermeză la spital?
Nu înțeleg!"
Era normal
Cred eu, să fiu total uimit...
Și-atunci Dănuț m-a lămurit!
— „Tăticule, biletele
„Ni le-a trimis prin O.R.L.
Zic: — Merită! Pentru spital,
Dacă-i așa, mă duc la bal!
Și m-am distrat pînă în zori,
Tot printre medici și surori,
Iar înspre ziuă, la bufet,
Nu mai solicitam discret:
— Mai dați-mi un pahar cu vin!
Strigam: Mai arde-mi un vaccin!
. . . .
Da-n următoarea săptămînă,
Dănuț, cu alt bilet în mînă.
Și pe bilet acum scria:
„HIGIENA" vă invită la...
Iar jos, același vechi refren:
Tot... „DOUĂ MUZICI, DANS,
ANTREN"...
Și iar mirat o clipă stau.
Zic: — Măi, ce legătură au
Higiena, tunsul, coaforii,
Cu școala, balul, profesorii?...
Eu merg, Dănuț... merg
cu căldură,
Dar vreau să știu ce legătură
E între școală și Higiena?
— „Cum tată? Tanti Marilena
„(Nevasta unui profesor)
„La ei se duce la coafor...
Atuncea iau! Iau și-unu-n plus!
Și la kermeză iar m-am dus...
Și m-am distrat iar pînă-n zori,
De data asta cu coafori,
O noapte -ntreagă am dansat,
Și-ce nici nu m-am așteptat —
A fost mare tombolă mare,
Cu numere cîștigătoare,
Așa că-n zori plecai de-aici,
Ca amintire, cu un brici...
A fost obositor, nu zic,
Dar m-am distrat și eu un pic...
. . . .
Dar n-a trecut o săptămînă,
Dănuț, cu alt bilet în mînă...
Zic: — Măi, ce-o fi? Poate
visez!...
Cum? Iar mă pune să dansez?
Și pînă să întreb ceva,
Dănuț mi-arată ce scria:
„COȘARII vă invită la"...
Ia uite frate! Și coșarii?
Ce legătură-au cu școlarii?
— „Of! Iar întrebi, tăticule!
„Dar cînd se strică sobele,
„Sau școlii i se-nfundă coșu!...
„Cine-l desfundă, tată?.. Moșu?!..
. . . .
Și am dansat pentru coșari
Pentru zidari, pentru cizmari,
Și alte cooperative
Care de care mai active:
In cinstea tuturor dansam,
Dansam de nu mai pridideam...
Nu mai aveam pic de vigoare...
Dormeam acolo d-a-n picioare;
Dormeam acolo la serbare,
Cînd în salon, cînd pe terasă,
Și rar de tot dormeam p-acasă...
Și-atunci (că sînt operativ)
Zic: — Ia să-mi fac un colectiv!..
Să-mi vină-adică, nu-i așa,
Intr-ajutor, familia...
Și-am dat bilete pe la toți:
La unchi, mătuși, cumnați, nepoți...
Și tot umblînd dup-ajutoare,
A luat bilet și mama mare...
Și a dansat și ea fox-trot,
Că eu, măi nene, nu mai pot!
Că, (fie spus în paranteză)
Cînd dau sobarii o kermeză,
Să-i cînte și ei pianul, toba...
Ce, ea nu își repară soba?!...
. . . .
Așa a fost... ca-ntr-un coșmar
Pînă în ultimul pătrar
Acum mă simt în siguranță...
Acuma, cînd se dă vacanță...
Vacanță, deci: adio școală!
Adio dans și țopăială!
Voi, policlinici și croitori,
Cooperative de coafori,
In toamnă nu mai invitați
Pe toți părinții să danseze.
Biletele pentru chermeze
Puteți și singuri să le dați
Nu prin copii și nici prin tați,
Așa cum astăzi procedați!

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12, Telefon 4.24.00; 4.52.31, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

ANUL VIII Nr. 375 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 15 iunie 1956

Vizita în Capitală a delegației guvernamentale a R. P. D. Coreene

Tovarășul Kim Ir Sen rostindu-și cuvintarea la sosirea pe aeroportul Băneasa.

Zilele acestea ne vizitează țara delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene, în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen, președinte al Comitetului Central al Partidului Muncii din Republica Populară Democrată Coreeană și președinte al Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene.

Pretutindeni, oaspeții coreeni sînt întîmpinați de către oamenii muncii din țara noastră cu dragoste și prietenie. exprimînd sentimentele frățești pe care le nutrește poporul nostru viteazului și harnicului popor coreean.

Ce așteaptă oamenii școlii de la scriitori

Ne mai despart cîteva zile de primul Congres al scriitorilor din Republica noastră populară — eveniment însemnat, care va prilejui aprecierea succeselor literaturii noastre din ultimii doisprezece ani, obținute sub continua îndrumare a partidului, și va trasa sarcinile ce revin scriitorilor pentru a duce spre culmi mai înalte creația literară pusă în slujba construirii socialismului.

Operele valoroase din literatura noastră actuală, respectînd metoda de creație a realismului socialist, contribuie din plin la transformarea conștiinței oamenilor, la educarea lor în spirit comunist. Literatura actuală pentru copii și tineret, parte integrantă a literaturii noastre noi, reprezintă un factor hotărîtor în educarea comunistă a tinerei generații, aducînd o contribuție de mare însemnătate la făurirea viitorilor constructori ai socialismului.

Cei mai de frunte scriitori ai noștri — M. Sadoveanu, Tudor Arghezi, Cezar Petrescu, Cicerone Theodorescu, Maria Banuș, Otilia Cazimir, Marcel Breslașu — au creat lucrări de valoare destinate copiilor, dăruind micilor cititori cărți cu un bogat conținut de idei și cu un înalt nivel artistic. Alături de acestea stau cu cinste lucrările pentru copii ale scriitorilor Nina Cassian, Vladimir Colin, A. Șahighian, ... Drăgoi, Octav Pancu-Iași, ... Literatura pentru copii nu a înscris printre preocupările sale, în aceeași măsură, toate sectoarele. De pildă, dramaturgia pentru copii nu s-a bucurat de suficientă atenție, lipsind repertoriul scenelor de opere care să pună în fața spectatorului copil aspecte din viață, care să răspundă la numeroasele întrebări ce și le pune copilul în legătură cu el și cu cei din jurul său. Puținele piese de teatru pentru copii din literatura actuală nu satisfac încă cerințele acestui sector.

Un alt sector insuficient abordat este cel al literaturii științifico-fantastice, care nu și-a găsit încă scriitorii ale căror opere să înflăcăreze imaginația tineretului, să-i provoace entuziasmul, să-i înaripeze fantezia creatoare. Singurul roman de acest fel — „Drum printre aștri", de I. M. Ștefan și Radu Nor — ca și povestirile din colecția „Povestiri științifico-fantastice" pot să constituie doar un început.

Privite din unghiul de vedere al procesului instructiv-educativ, problemele pe care le-ar rezolva literatura sînt numeroase și oamenii școlii le semnalează cu încrederea că vor constitui preocupări ale Congresului și că se vor transforma în sarcini de onoare pentru scriitori.

Ne referim, în primul rînd, la volumul al III-lea al Istoriei literaturii romîne, care trebuie să cuprindă literatura din secolul XX și cu deosebire literatura contemporană și care lipsește încă din școli. Lăudabilele inițiative de pînă acum cu privire la elaborarea acestui volum au rămas doar în stadiu de proiect.

De un real folos pentru profesorii de literatură vor fi dezbaterile și concluziile Congresului cu privire la orientarea justă a criticii literare. Aceasta trebuie să devină un îndrumător pentru înțelegerea și aprecierea operelor literare valoroase, care reflectă viziunea marxistă despre natură și societate, ... În special cei care predau tineretului cunoștințe de literatură trebuie înarmați cu principiile esteticii marxiste, pentru a putea deosebi opiniile juste de cele nejuste, pentru a recunoaște opera de valoare.

De un neprețuit ajutor pentru pedagogi ar fi contribuția celor mai talentați mînuitori ai condeiului la alcătuirea cărților de citire pentru elevii școlilor elementare. Noi, cei care muncim în învățămînt, îi chemăm pe scriitorii noștri de azi să continue tradiția lui A. Odobescu, Ion Creangă, G. Coșbuc, G. Topîrceanu, M. Sadoveanu și să îmbogățească, prin scrisul lor, conținutul manualelor școlare, asigurîndu-le un înalt nivel ideologic și artistic.

Astăzi mai mult ca oricînd trebuie să se scrie pentru copiii patriei, pentru școala nouă care se străduiește să rezolve sarcina pregătirii cadrelor de constructori ai socialismului.

Rezolvînd just și problemele ridicate de literatura pentru copii și de școală, Congresul scriitorilor va ajuta oamenilor muncii din învățămînt să pregătească un tineret principial, intransigent față de slăbiciunile morale, cu voință dîrză în înfrîngerea greutăților, o generație pătrunsă de dragoste înflăcărată pentru patrie, pentru cei ce muncesc.

CORNELIA MOSORA

Vacanța elevilor

După un an de învățătură pionierii și școlarii din regiunea București vor petrece o vacanță plăcută și folositoare.

Pentru fruntașii la învățătură se vor organiza 4 tabere la Orașul Stalin, Sinaia, Pitești și Curtea de Argeș. In regiune vor fi tabere în localități pitorești printre care: Grădiștea, Vîrteju și Snagov. Pentru elevii din Alexandria, Urziceni, Zimnicea, Călărași, Oltenița, Giurgiu se vor înființa tabere orășenești.

In timpul vacanței pionierii și școlarii vor vizita unități agricole socialiste, vor face excursii, vor participa la concursuri literare, seri de basm, activități pionierești, focuri de tabără.

In întîmpinarea Congresului Uniunii Tineretului Muncitor

Dumitru Bejan
prim-secretar al comitetului orășenesc U.T.M.-București

Pentru tot tineretul din Capitala patriei noastre cel de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor reprezintă un important eveniment. Cu acest prilej se vor trece în revistă momentele cele mai de seamă din lupta și munca tineretului pentru binele țării și al poporului. In întreprinderi, sate, școli și institute de învățămînt, tineretul muncește și învață mai bine pentru a întîmpina Congresul Uniunii Tineretului Muncitor cu noi și noi realizări.

Alături de tinerii muncitori din fabrici, uzine și instituții, tinerii studenți, elevi precum și pionierii din orașul București întîmpină cel de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor cu noi succese la învățătură și în munca obștească.

Nu de mult au avut loc conferințele cercurilor științifice studențești la care au participat mulți studenți din București. Astfel la conferința pe țară studenții din cercurile științifice București au prezentat 74 lucrări științifice dintre care 40% au fost premiate și distinse cu diploma de onoare a Comitetului Central al U.T.M.

Atît studenții cît și elevii se străduiesc să treacă cu succes examenele de sfîrșit de an, de absolvire sau maturitate. Trebuie spus că, în acele școli și institute unde elevii și studenții au înțeles că trebuie să învețe temeinic și cu hotărîre, rezultatele la învățătură sînt bune și chiar foarte bune.

Cu multă răspundere s-au pregătit pentru examene studenții grupei 505 de la Institutul de petrol și gaze luînd majoritatea examenelor cu „bine" și „foarte bine". Desigur că astfel de exemple sînt în toate facultățile din București.

Același lucru se poate spune și despre elevii școlilor de cultură generală. Astfel sînt școli ca: școala de 10 ani nr. 5 de fete din raionul „Grivița Roșie," școala de 10 ani nr. 10 din raionul „1 Mai", școala nr. 152 din raionul „Gheorghe Gheorghiu-Dej" și altele unde s-au obținut rezultate foarte bune la învățătură. Numărul elevilor promovați a crescut simțitor.

Unitățile de pionieri și-au îndreptat de asemenea atenția înspre mobilizarea pionierilor pentru a încheia cu succes anul școlar și au pregătit numeroase acțiuni obștești, culturale și sportive pe care le vor desfășura în zilele vacanței ce se apropie.

Dar nu numai prin învățătură ...

... mit cu entuziasm chemarea Comitetului Central al U.T.M. privind participarea tineretului la munca voluntară pe șantierele de construcții.

La școala medie tehnică de comerț s-a format o brigadă din 200 elevi care vor lucra 5 zile efectiv pe unul din șantierele tineretului din orașul București. Inițiativa studenților de la facultatea de filologie de a merge pe unul din șantierele naționale pe timp de o lună de zile a fost îmbrățișată de numeroși studenți din București.

Tineretul studios din Capitală precum și pionierii mobilizați de către U.T.M. întreprind numeroase acțiuni culturale și sportive în cinstea Congresului Uniunii Tineretului Muncitor. Pentru zilele în care se va desfășura congresul se pregătesc mari serbări ale tineretului. Numai în ziua de 30 iunie în 14 parcuri și piețe sute și mii de tineri, cetățeni ai Capitalei vor avea posibilitatea să vizioneze spectacole, filme, să danseze. In ziua de 1 iulie în pitorescul parc — pădurea Băneasa — tineretul din Capitală va participa la una dintre cele mai frumoase serbări ale anului — „festivalul tineretului din București".

Muncind în fabrici, în școli și facultăți, participînd la acțiunile obștești ce se desfășoară în perioada ... tinerii muncitori, studenți, ... pionieri întîmpină cu ... el de al II-lea Congres al ... Tineretului Muncitor.

SPRE ȘANTIERE

Mii de tineri muncitori, studenți și elevi au luat parte luni după-amiază la adunarea tinerilor din Capitală, care a marcat deschiderea festivă a șantierelor tineretului din București. In mijlocul lor se aflau cei peste 800 de brigadieri care lucrează deja pe șantierele tineretului din Capitală. Mulți dintre participanții la miting vor urma șantierele unor construcții ale cin...

Adunarea a fost deschisă de Dumitru Bejan, prim secretar al Comitetului orășenesc București al U.T.M.

„Numeroși tineri utemiști și neutemiști din orașul București — a spus vorbitorul — au primit cu entuziasm apelul C.C. al U.T.M., care cheamă tineretul patriei noastre la lupta pentru înfăptuirea unor importante sarcini de construcție stabilite de cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. Aproape 800 de tineri lucrează în prezent în brigăzi pe șantierul „Casa Scînteii", pe noile șantiere ale tineretului de la Combinatul de cauciuc de la Jilava, la noul spital din raionul 23 August și pe șantierul de construcții ale locuințelor muncitorești din cartierul Floreasca".

In fața tinerilor care în curînd vor pleca pe șantiere, a fost citit apelul C.C. al U.T.M. adresat tinerilor de a pleca pe șantierele tineretului.

In numele studenților Universității „C. I. Parhon" Constantin Clemente, student în anul III al Facultății de filologie, a adresat studenților din întreaga țară o chemare la întrecere pentru parti...

... lucra pe ... Capitală a fost primită cu entuziasm de participanții la adunare.

A luat apoi cuvîntul Florian Dănălache, prim secretar al comitetului orășenesc București al ...

... se construiește un cămin stu... școala profesională de cons... electrice.

R... care, urînd spor la mun... și-a exprimat convingerea că ... și energia inepuizabilă a ... ilor, dragostea lor față de pa... și partidul nostru, vor face ... mărețele construcții să devină ... tate.

... tr-o atmosferă de entuziasm ... resc, participanții la adunare ... adresat o telegramă către Co... tul Central al Partidului Mun... resc Romîn, prin care-l asigură ... vor fi demni de înalta încredere și prețuire ce li s-au acordat și se angajează ca în cinstea celui de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor să-și îndeplinească sarcinile ce le stau în față.

TELEGRAMĂ

Către **Conferința Internațională a Femeilor Muncitoare**

Budapesta

Republica Populară Ungară

Cu prilejul primei Conferințe Internaționale a Femeilor Muncitoare, Prezidiul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt din R.P.R. vă transmite în numele cadrelor didactice din țara noastră, un călduros salut și vă urează succes în desfășurarea lucrărilor Conferinței, în scopul organizării luptei unite a femeilor muncitoare din întreaga lume pentru cucerirea drepturilor lor, pentru o viață mai bună, pentru pace.

PASCU NICOLAE
Președinte

Sugestii în legătură cu învățămîntul agricol superior

Prof. univ. I. Staicu și prof. univ. G. Bungescu
Institutul agronomic Timișoara

Invățămîntul agricol superior pregătește ingineri agronomi care trebuie să cunoască temeinic procesul de producție agricolă. Ca orice inginer dintr-o fabrică sau uzină, care are datoria să pătrundă în întregime procesul tehnologic — de la materia primă, mașini și unelte, pînă la organizarea și aspectul economic al producției industriale — tot așa inginerul agronom trebuie să pătrundă întreg procesul de producție agricolă — de la plantă, animal, mașină și unelte pînă la problemele de organizare. In ultimul timp, în învățămîntul agricol superior s-a introdus specializarea, pregătindu-se ingineri agronomi, mecanizatori, horticoli, zootehnici etc.

Institutele de învățămînt agricol superior din țara noastră sînt astăzi mai numeroase decît în trecut. Este și firesc să fie așa, din cauza progresului înregistrat la noi în țară în ultima decadă în toate domeniile de activitate, dar și din cauza caracterului agricol ... Unele din aceste institute au un trecut și unele ... Institutul a... și-a sărbătorit centenarul.

Sub raportul conducerii și îndrumării lor, institutele de învățămînt superior agricol au ținut cînd de Ministerul Agriculturii, cînd de Ministerul Invățămîntului. Astăzi, ele depind de Ministerul Agriculturii din punctul de vedere al înzestrării materiale și de Ministerul Invățămîntului din punctul de vedere al procesului didactic. Cum nu se poate trage o linie de demarcație între atribuțiile unuia sau altuia din ministere, au survenit și survin încălcări. Ministerul Agriculturii este direct interesat de planurile și programele de învățămînt, de recrutarea cadrelor, de pregătirea studenților. La rîndul său, Ministerul Invățămîntului este interesat de asigurarea bazei materiale — clădiri, laboratoare, material didactic etc. Din această cauză, institutele agronomice trebuie să informeze ambele ministere și aproape toată corespondența lor se poartă în dublu exemplar. Nu se poate nega că apar și divergențe de păreri, dintre care unele frînează buna desfășurare a procesului de învățămînt.

Socotim necesar ca învățămîntul superior agricol să aparțină unui singur minister. Credem că cea mai bună măsură care s-ar putea lua este de a trece întreg învățămîntul, de orice specialitate, la Ministerul Invățămîntului, care să răspundă în întregime de pregătirea tuturor cadrelor. Este nefiresc ca învățămîntul — și cu deosebire cel superior — să fie risipit la toate ministerele și desprins de ministerul anume creat pentru conducerea lui. Actuala organizare — care prevede direcții sau servicii de învățămînt la numeroase ministere și cîte un corespondent al acestora la Ministerul Invățămîntului — nu este cea mai fericită formulă. Pe lîngă neajunsurile amintite, se desfășoară o activitate dublă. Prin trecerea la Ministerul Invățămîntului, această activitate s-ar simplifica foarte mult. Pentru ca Ministerul Invățămîntului să poată răspunde la obligațiile materiale ar trebui ca fondurile care sînt alocate din bugetul statului institutelor de învățămînt superior, prin intermediul ministerelor, să fie alocate direct Ministerului Invățămîntului, care, după planuri bine gîndite, să efectueze construcții și să înzestreze laboratoarele, fermele didactice, clinicile, atelierele etc. cu inventar corespunzător.

Se înțelege de la sine că învățămîntul tehnic trebuie să aibă o strînsă legătură cu procesul de producție. Planurile și programele de învățămînt trebuie alcătuite ținîndu-se seama de cerințele producției, de problemele pe care le pune aceasta în fața tinerilor specialiști.

Ministerul Invățămîntului va trebui să păstreze o continuă legătură cu celelalte ministere, cu care să aibă consfătuiri dinainte programate. De asemenea, atunci cînd va pregăti măsuri importante, Ministerul Invățămîntului va trebui să se consfătuiască cu cadrele din învățămîntul superior de specialitate, care să cunoască bine și problemele de învățămînt și producția.

Cadrelor didactice din învățămîntul superior li se cere să aibă cunoștințe largi și profunde, să fie specialiști recunoscuți, să aibă o bogată activitate științifică, care să le dea putința de a pătrunde în esența fenomenelor și de a le interpreta just, să-și poată aduce contribuția lor la rezolvarea unor probleme aflate în discuție sau incomplect studiate. Numai o bună pregătire ideologică și profesională dă profesorului posibilitatea să se impună în fața studenților și să răspundă precis la numeroasele lor întrebări. Un profesor universitar trebuie să fie și un bun pedagog, care să găsească formele cele mai potrivite de predare, care să dezvolte interesul pentru știință și pentru practică al studenților și care să ușureze munca lor. Toate cunoștințele transmise studenților de către profesor trebuie să fie în strînsă legătură cu producția, cu realitatea de pe teren. De asemenea, profesorul universitar trebuie ... ținută morală ireproșabilă ... autoritatea ... adevăr ... de fapte, este necesar ... să poată oferi oricînd un exemplu demn de urmat.

Aceste cerințe și altele la fel de însemnate, care se pun în fața întregului personal didactic, sînt prețuite mai mult de cei ce au responsabilitatea învățămîntului decît de cei ce au responsabilitatea producției. La recrutarea conducătorilor de instituții de învățămînt superior, a cadrelor didactice, se pot strecura mai ușor elemente necorespunzătoare, dacă se lasă latitudinea de a hotărî direcțiilor productive din diferite ministere și nu Ministerului Invățămîntului. Efectul greșelilor ce se comit în această privință este incalculabil și este resimțit de numeroase serii de studenți. Repararea greșelilor se face foarte greu și, de obicei, după un timp îndelungat. Acest fapt are o însemnătate deosebită și factorii răspunzători trebuie să-i acorde toată atenția.

Dacă întreg învățămîntul superior ar fi unitar, dacă ar aparține aceluiași minister, s-ar putea face o legătură mai strînsă între cadrele didactice de la diferite institute prin consfătuiri, ședințe de lucru comune, reuniuni etc. O asemenea legătură dă rezultate foarte bune. Am putea exemplifica acest fapt cu situația unor facultăți tehnice, printre care și facultatea de agronomie din Timișoara, care au funcționat cîțiva ani în cadrul aceluiași institut. In aceste condiții, cadrele didactice și studenții facultății noastre au lucrat împreună cu cadrele didactice și studenții de la celelalte facultăți, iar consiliile profesorale, ca și alte activități, se desfășurau în comun. Legătura pe care am avut-o noi, profesorii facultății de agronomie, veniți de la institutele de cercetări sau din producție, cu profesorii de la celelalte facultăți a fost cît se poate de folositoare. Ne-am cunoscut, ne-am prețuit reciproc, am făcut schimb de păreri și idei, am legat prietenie. Astăzi, despărțiți, prețuim mai mult efectele binefăcătoare ale activității noastre comune.

Din cele prezentate pînă aci se poate desprinde că cele mai bune condiții pentru dezvoltarea învățămîntului superior agricol le poate asigura Ministerul Invățămîntului, adică ministerul care are această preocupare zi de zi, atît în ceea ce privește recrutarea cadrelor didactice cît și recrutarea și pregătirea studenților într-un spirit unitar, indiferent dacă aceștia devin ingineri mecanici, electrotehnici sau agronomi, profesori, medici etc.

Prin muncă stăruitoare — un lot școlar model

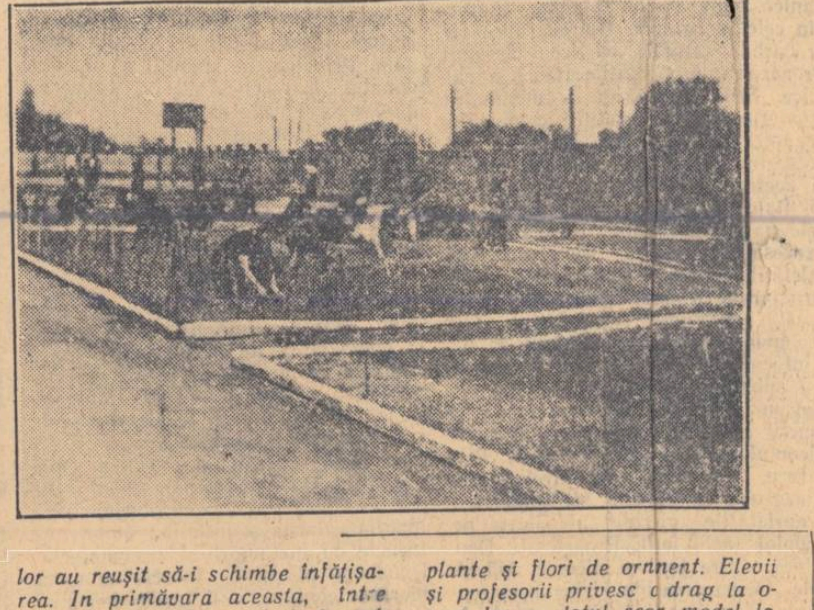

In anii trecuți, elevii școlii pedagogice mixte din Arad și-au desfășurat practica agricolă pe un lot școlar situat în cartierul Mureșel, la o distanță de cîțiva kilometri de școală. Drumul pînă la acest lot era obositor și răpea o mare parte din timpul necesar elevilor pentru muncă și învățătură. Această situație a fost analizată anul trecut, în luna noiembrie, în ședința consiliului pedagogic al școlii care a luat hotărîrea de a amenaja un teren viran din apropierea școlii.

Hotărîrea era îndrăzneață, deoarece amenajarea terenului amintit — plin de tufe, de bălării, de moloz, de pietre, de cărămidă și de sticle sparte — cerea multă muncă. Dar mîinile harnice ale elevilor au reușit să-i schimbe înfățișarea. In primăvara aceasta, între 1—15 martie echipe de elevi sub îndrumarea tov. Gheorghe Crep, profesor de științe naturale, au început acțiunea de curățire și amenajare. La această muncă au participat și părinții elevilor.

Astăzi în mijlocul lotului școlar se află un frumos rond cu diferite plante și flori de ornament. Elevii și profesorii privesc cu drag la opera lor — lotul școlar model la înfăptuirea căruia și-au adus obolul muncii.

In clișee: Munca de amenajare a terenului (stînga) lotul școlar, astăzi (dreapta).

Profesor I. DRAGAN
corespondent

PENTRU CONCURSUL CORESPONDENȚILOR VOLUNTARI

Bilanțul unui an

De curînd a avut loc convorbirea de încheiere a cercului politic organizat în cadrul școlii pedagogice mixte cu limba de predare maghiară din Odorhei. Membrii cercului au studiat cu un deosebit interes documentele Congresului al II-lea al P.M.R. și ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

In tot cursul anului ședințele cercului s-au ținut cu regularitate, iar propagandistul, tov. Mihail Fejér, a participat la seminariile de pregătire organizate la cabinetul raional de partid. Cursanții și-au întocmit cu grijă conspectele și au studiat tot materialul bibliografic recomandat. Participarea lor la discuții a oglindit cunoașterea problemelor. Convorbirea de încheiere a confirmat odată mai mult această constatare făcută de către propagandist în tot cursul anului. Toți cei 18 cursanți care fac parte din cerc au participat activ la discuții. S-au remarcat îndeosebi pedagogii Sandor Istvan, Ferencz Doboș și Balogh Lenke. Au fost discutate cu viu interes în special problemele legate de actuala situație internațională, participanții la discuții ilustrînd expunerile lor cu fapte recente, ceea ce dovedește că ei urmăresc cu regularitate presa.

Interesul cu care au studiat în acest an de învățămînt cadrele didactice de la școala pedagogică cu limba de predare maghiară din Odorhei se reflectă pozitiv în activitatea lor instructiv-educativă. Colectivul școlii a întîmpinat cu încredere examenele, care trebuie să dovedească rezultatele muncii lor.

AURORA BARO
corespondent

Citiți în pagina 3-a:

Insemnări de la examene

Programele disciplinelor pentru concursul de admitere în învățămîntul superior în anul școlar 1956-57

Matematica

Aritmetică și algebră

Cele patru operațiuni cu numere întregi. Divizibilitatea cu 2, 3, 4, 5, 9, 25. Descompunerea în factori primi. Aflarea c. m. m. m. c. și c. m. m. d. c. Cele patru operațiuni cu fracții ordinare și zecimale; fracții zecimale periodice. Rapoarte și proporții. Mărimi directe și invers proporționale. Reguli de trei (probleme de atît la sută). Impărțirea unui număr în părți direct și invers proporționale cu numere date. Sistemul metric. Extragerea rădăcinii pătrate cu aproximație de $1/10^n$. Numere pozitive și negative. Valoarea absolută a unui număr. Axa numerelor reale. Calcul algebric. Valoarea numerică a expresiilor algebrice. Cele patru operațiuni cu monoame și polinoame. Pătratul și cubul binoamelor. Puteri și radicali. Exponent zero, negativ și fracționar. Aducerea radicalilor la același indice. Raționalizarea numitorului. Descompunerea polinoamelor în factori. Impărțirea unui polinom întreg în x prin $x \pm a$. Fracții algebrice. Simplificarea fracțiilor algebrice. Cele patru operațiuni cu fracții algebrice. Ecuație și identitate. Ecuații și inecuații de gradul I cu o necunoscută. Sistem de ecuații cu două și trei necunoscute. Probleme de gradul I.

Ecuații și inecuații de gradul II. Relații între rădăcini și coeficienți. Descompunerea trinomului de gradul II în factori. Discuția rădăcinilor trinomului de gradul II. Ecuații bipătrate. Ecuații binoame de gradul III și IV. Sisteme de gradul II sau reductibile de gradul II. Sisteme formate dintr-o ecuație de gradul II și una de gradul I. Probleme de gradul II. Noțiunea de dependență funcțională. Graficele funcțiilor de forma

$$y=\frac{k}{x};\ y=kx;\ y=kx+b;\ y=ax^2+bx+c.$$

Progresii: aritmetice și geometrice, descrescătoare, nelimitate (noțiunile de limită). Logaritmi. Reprezentarea grafică a funcției exponențiale și logaritmice. Logaritmul unui produs, unui cît, unei puteri și unui radical. Logaritmi zecimali. Operații cu logaritmi. Intrebuințarea tabelelor de logaritmi. Ecuații exponențiale și logaritmice. Numere complexe. Cele patru operațiuni cu numere complexe date sub forma algebrică.

Geometrie și trigonometrie

Suma și diferența segmentelor de dreaptă. Măsurarea unghiurilor. Unghiuri complementare și suplimentare. Unghiuri opuse la vîrf. Triunghiuri. Felurile triunghiurilor. Linii principale în triunghi (mediane, înălțimi, bisectoare, mediatoare). Simetria în raport cu o dreaptă. Triunghi isoscel și echilateral. Perpendiculare și oblice. Teoreme asupra lor.

Mediatoare și bisectoare, ca locuri geometrice. Cercul. Diametrul perpendicular pe coardă. Proprietatea tangentei la cerc. La arce egale corespund coarde egale. Suma și diferența arcelor. Unghiuri la centru [illegible] ade, mi- [illegible] asupra unghiurilor date în [illegible] tivă a [illegible] nute și secunde. Poziți [illegible] ente ex- [illegible] cercuri (exteri [illegible] și unghiurile unui triunghi. Egalitatea triunghiurilor dreptunghice. Construcțiile elementare cu rigla și cu compasul. Perpendiculara ridicată pe mijlocul unui segment de dreaptă; perpendiculara dusă dintr-un punct pe o dreaptă; bisectoarea unui unghi; cercul înscris și circumscris unui triunghi; tangenta într-un punct al cercului. Drepte paralele. Axioma paralelelor și consecințele ei. Teorema relativă la unghiurile formate de două drepte paralele tăiate de o secantă. Mișcare de translație. Unghiurile cu laturile respective, paralele sau perpendiculare. Suma unghiurilor unui triunghi. Suma unghiurilor unui poligon convex. Paralelogram și trapez. Proprietățile laturilor și unghiurilor dintr-un paralelogram. Proprietățile diagonalelor dintr-un paralelogram, dreptunghi, romb și pătrat. Proprietatea dreptei care unește mijloacele a două laturi într-un triunghi. Proprietatea dreptei care unește mijloacele laturilor neparalele într-un trapez. Impărțirea unui segment în părți egale. Măsura unghiurilor înscrise în cerc; măsura unghiurilor cu vîrfurile înăuntru și în afara cercului; măsura unui unghi format de o tangentă cu o coardă dusă prin punctul de contact. Construcția tangentelor duse dintr-un punct exterior la cerc. Segmente comensurabile și incomensurabile. Raportul a două segmente. Drepte paralele tăiate de un fascicol de drepte. Impărțirea unui segment în părți proporționale cu segmentele date. Construcția unui segment care să fie al patrulea proporțional cu trei segmente date. Asemănarea triunghiurilor și a poligoanelor. Construirea unui poligon asemenea cu un poligon dat. Raportul perimetrelor a două poligoane asemenea. Teorema referitoare la segmentele determinate de bisectoarele unghiurilor unui triunghi pe laturi opuse. Relații metrice într-un triunghi dreptunghi. Teorema perpendicularei coborîte din vîrful unui unghi drept pe ipotenuză. Teorema lui Pitagora. Teorema lui Pitagora generalizată în triunghiurile oarecare. Segmente proporționale în cerc. Construcții grafice. Poligoane regulate înscrise și circumscrise unui cerc. Asemănarea poligoanelor regulate cu același număr de laturi și raportul perimetrelor lor. Calcularea laturii unui pătrat, a unui hexagon regulat și a unui triunghi echilateral, cînd se cunoaște raza cercului circumscris. Relația dintre latura poligonului regulat cu n laturi și latura poligonului regulat cu un număr dublu de laturi înscrise în același cerc. Calcularea suprafeței: dreptunghiului, paralelogramului, triunghiului, trapezului și poligonului regulat. Raportul ariilor a două triunghiuri sau a două poligoane asemănătoare. Lungimea cercului ca limită a perimetrelor unor poligoane regulate înscrise cînd numărul laturilor se dublează necontenit. Lungimea cercului. Aria cercului. Raportul ariilor a două cercuri.

Dreapta perpendiculară pe plan. Dreapta paralelă cu un plan. Plane paralele. Condiția ca o dreaptă să fie perpendiculară pe un plan. Teorema celor trei perpendiculare. Unghi diedru. Unghi plan corespunzător diedrului. Plane perpendiculare. Condiția ca două plane să fie perpendiculare. Unghiul unei drepte cu un plan. Prisma. Aria laterală a prismei. Paralelipiped, proprietățile muchiilor și ale diagonalelor. Relația între diagonală și cele trei dimensiuni ale unui paralelipiped dreptunghic. Volumul prismei. Piramida. Proprietățile secțiunilor paralele. în piramidă. Raportul ariilor a două secțiuni paralele cu baza. Aria laterală a piramidei și a trunchiului de piramidă. Volumul piramidei. Volumul trunchiului de piramidă. Aria laterală și volumul cilindrului, conului și trunchiului de con. Sfera. Intersecția sferei cu un plan. Cerc mare. Planul tangent la sferă. Aria și volumul sferei. Suprafața calotei și a zonei sferice. Sector sferic și segment sferic.

Definițiile și proprietățile fundamentale ale funcțiilor trigonometrice. Măsura arcelor în radiani; transformarea unui număr de grade în radiani și invers. Unghiuri pozitive și negative. Determinarea funcțiilor trigonometrice (a sinusului, cosinusului, a tangentei și cotangentei), a unui unghi arbitrar. Variația fiecăreia din funcțiile trigonometrice — cînd unghiul variază de la zero la 2π. Periodicitatea funcțiilor trigonometrice. Relațiile între funcțiile trigonometrice ale aceluiași argument. Funcțiile trigonometrice ale unghiurilor complementare. Reducerea funcțiilor trigonometrice ale unui argument oarecare la funcțiile trigonometrice ale unui unghi ascuțit. Graficele funcțiilor trigonometrice (al sinusului, al cosinusului și al tangentei). Tabelele logaritmice ale funcțiilor trigonometrice. Soluția generală a ecuațiilor: $\sin x = a$, $\cos x = a$ și $\operatorname{tg} x = a$. Formulele care dau funcțiile trigonometrice ale sumei și diferenței a două unghiuri. Funcțiile trigonometrice ale unui unghi dublu și ale jumătății de unghi. Transformarea sumelor în expresii calculabile prin logaritmi. Ecuații și identități trigonometrice. Noțiuni asupra funcțiilor trigonometrice inverse. Valoarea principală a fiecărei funcții trigonometrice inverse. Rezolvarea triunghiurilor dreptunghice. Relații între elementele unui triunghi oarecare; formule fundamentale. Rezolvarea triunghiurilor oarecare. Aplicarea trigonometriei la rezolvarea problemelor geometrice.

Fizica

Mișcarea mecanică. Relativitatea repausului și mișcării. Mișcarea rectilinie uniformă. Viteza mișcării uniforme. Unitatea de măsură a vitezei cm/s, m/s. Ecuația mișcării uniforme. Graficul vitezei și spațiului în mișcarea uniformă. Mișcarea uniform variată. Viteza medie într-un interval de timp dat. Viteza la un moment dat. Accelerația. Unități de accelerație cm/s^2, m/s^2. Formulele vitezei și spațiului în mișcarea uniform accelerată fără viteză inițială. Graficul vitezei și spațiului mișcării uniform accelerate fără viteză inițială. Legea inerției, legea întîi a lui Newton. Noțiuni despre forță. Frecarea, felurile frecării. Coefici[illegible] Legătura dintre forță, masa corpurilor și accelerație. Legea a doua a lui Newton. Legea a treia a lui Newton. Exemple de aplicare [illegible] liberă a corpurilor. Mărimi fizice fundamentale și derivate. Unități de măsură, sistemul C.G.S., sistemul M.K.S. și unitățile tehnice. Mișcarea corpurilor aruncate vertical în sus, orizontal, oblic (fără să se țină seama de rezistența mediului). Lucrul mecanic. Putere. Unitățile de măsură ale lucrului mecanic și ale puterii. Energia cinetică și potențială. Deducerea formulei energiei cinetice. Legea transformării și conservării energiei în procesele mecanice. Mișcarea uniform circulară a unui punct material. Mișcarea de rotație a unui corp solid. Viteza lineară și unghiulară. Accelerația centripetă. Formula (fără deducerea ei). Forța centripetă. Forța centrifugă. Mașina centrifugă. Aplicațiile ei. Legea atracției universale. Constanta gravitației. Variația greutății corpurilor cu altitudinea și latitudinea. Forța rezultantă. Compunerea forțelor care acționează pe aceeași direcție. Compunerea forțelor care fac un unghi între ele. Paralelogramul forțelor. Descompunerea unei forțe date în două componente concurente. Compunerea forțelor paralele de același sens. Centrul de greutate și stabilirea lui experimentală. Echilibrul corpurilor care au un punct, o axă sau o suprafață de sprijin. Felurile echilibrului. Acțiunea unei forțe asupra unui corp ce se rotește în jurul unei axe. Momentul unei forțe. Echilibrul forțelor ce acționează asupra unui corp solid ce are o axă de rotație. Pîrghii — Scripeți — Planul înclinat. Șurubul. Stabilirea condițiilor de echilibru pe baza legii conservării lucrului mecanic. Randamentul unei mașini simple. Balanța. Transmiterea presiunii prin lichide și prin gaze. Legea lui Pascal. Presa hidraulică. Legea lui Arhimede. Areometre. Presiunea atmosferică. Rezistența la mișcarea corpului în lichid și gaz; rezistența în raport cu viteza, secțiunea și forma corpului. Forme aerodinamice. Presiunea în lichidele și gazele aflate în mișcare. Importanța mondială a lucrărilor lui Jucovski în legătură cu aviația. Principiile fundamentale și bazele experimentale ale teoriei cinetico-moleculare. Difuziunea în corpurile gazoase, lichide și solide. Mișcarea browniană. Mișcarea moleculelor în gaze, lichide și solide. Acțiunea reciprocă a moleculelor. Măsurarea cantității de căldură prin metoda amestecului. Ecuația calorimetrică. Echivalentul mecanic al caloriei. Legea conservării și transformării energiei în procesele mecanice și termice. Concepțiile lui M. V. Lomonosov despre natura căldurii. Coeficienții de dilatare lineară și în volum a corpurilor solide. Coeficientul de dilatare în volum a lichidelor. Importanța pentru tehnică a dilatării sub acțiunea căldurii.

Explicarea presiunii unui corp gazos pe baza teoriei cinetico-moleculare. Legea Boyle — Mariotte. Legea Gay-Lussac. Variația presiunii unui corp gazos cu temperatura. Scara absolută a temperaturilor. Ecuația gazelor perfecte. Tensiunea superficială a lichidelor. Fenomenul de udare. Capilaritate. Fenomenele capilare în viața de toate zilele, în natură și în tehnică. Corpuri cristaline și amorfe. Elasticitatea unui corp solid. Temperatura de topire și de solidificare. Căldura de topire. Schimbarea volumului corpului în timpul topirii și al solidificării. Influența presiunii asupra temperaturii de topire. Vaporizarea. Vaporii saturanți și nesaturanți. Explicarea vaporizării pe baza teoriei cinetico-moleculare. Căldura de vaporizare. Raportul între volumul și presiunea vaporilor sub temperatură constantă. Legătura dintre presiunea vaporilor saturanți și temperatura. Fierberea. Umiditatea aerului: absolută și relativă. Roua și punctul de aburire. Psihrometrul. Condițiile necesare pentru funcționarea unei mașini termice. Randamentul unei mașini termice și metodele pentru mărirea lui (mașina cu vapori și motorul cu combustie internă). Motorul cu reacție. Termoficarea. Realizări în domeniul termoficării în U.R.S.S. Noțiuni despre mișcarea oscilatorie. Legile pendulului. Aplicații ale pendulului la măsurarea timpului. Propagarea oscilațiilor într-un mediu elastic. Unde transversale și unde longitudinale. Lungimea de undă. Legătura dintre iuțeala de propagare, lungimea de undă și frecvența oscilațiilor. Reflexia undelor. Rezonanță. Vibrațiile unui corp sonor. Propagarea sunetului. Unde sonore. Viteza de propagare a sunetului. Inălțimea sunetului, intensitatea sunetului. Timbrul sunetului. Rezonatori acustici. Aplicațiile fenomenelor sonore în tehnică. Electrizarea corpurilor. Acțiunea reciprocă a sarcinilor electrice. Legea lui Coulomb. Unitatea de cantitate de electricitate, electroacustică și practică. Repartizarea sarcinilor electrice în echilibru pe conductori. Cîmpul electric. Intensitatea cîmpului. Linii de forță. Conductori și dielectrici în cîmpul electric. Noțiuni despre potențial. Unitatea de potențial; electrostatică și practică. Lucrul mecanic la deplasarea sarcinii în cîmpul electric. Capacitatea electrică. Unitatea de capacitate electrică; farad, microfarad și centimetru. Condensator. Constanta dielectrică. Formula capacității condensatorului plan (fără deducții). Sarcina electrică elementară. Electronul. Curentul electric în metale datorit mișcării electronilor liberi. Tensiunea. Intensitatea curentului și rezistența circuitului electric. Legea lui Ohm. Rezistivitatea. Legătura dintre rezistivitate și temperatură. Legarea în serie și în paralel a conductorilor. Reostate și șunturi. Circuit exterior și circuit interior. Aplicarea legii lui Ohm la întregul circuit. Gruparea în serie și în paralel a elementelor. Energia și puterea curentului. Legea Joule-Lenz și aplicarea ei. Termoelementele și aplicațiile lor. Importanța lucrărilor savanților și inventatorilor ruși în dezvoltarea electrotehnicii. Electroliza. Legile lui Faraday. Determinarea sarcinii ionului monovalent. Aplicațiile tehnice ale electrolizei. Ionizarea unui gaz. Descărcări electrice în gaze. Fulgerul. Raze catodice. Emisia de electroni din corpurile incandescente. Lampa electronică. Cîmpul magnetic al curentului linear și circular al solenoidului. Electromagneții și aplicațiile lor. Acțiunea cîmpului magnetic asupra unui curent mobil. Construirea ampermetrelor și a voltmetrelor. Difuzorul. Fierul în cîmpul magnetic. Cîmpul magnetic al pămîntului. Producerea forței electromotoare de inducție. Factorii ce determină mărimea [illegible]

Obținerea curentului alternativ. Perioada și frecvența unui curent alternativ. Generatorul de curent alternativ. Dinamul și motorul de curent continuu, reversibilitatea lor. Transformarea curentului alternativ. Transformatori. Bazele fizice ale electrificării. Descărcarea oscilatorie a unui condensator. Circuit oscilant. Oscilații electrice amortizate și întreținute. Unde electromagnetice în spațiu. Iuțeala lor de propagare. Rezonanță electrică. Noțiuni despre radioemisie și radiorecepție. Lampa electronică. Inventarea radio-ului de către marele savant rus A. S. Popov. Noțiuni despre radiolocație. Noțiuni despre teoria electromagnetică a luminii. Undă și rază. Iuțeala de propagare a luminii și determinarea ei experimentală. Noțiuni despre fluxul luminos, intensitatea luminii și iluminarea obiectelor. Unități pentru măsurarea acestor mărimi. Legile iluminării. Fotometre și fotometrie. Legile reflecției luminii. Obținerea și construirea imaginilor în oglinzile plane și cele sferice. Legile refracției luminii. Indicele de refracție. Reflecția totală. Mersul razelor printr-o lamă cu fețe plane paralele și printr-o prismă optică. Obținerea și construirea imaginilor în lentile. Formula lentilelor. Puterea optică a lentilei. Ochiul ca aparat optic. Vederea binoculară. Unghiul vizual. Ochelarii. Lupa. Cinematograful. Aparatele optice și importanța lor. Mersul razelor în microscop, în telescop. Binoclul prismatic. Noțiuni despre interferență și difracția luminii. Determinarea lungimii de undă a luminii cu ajutorul unei rețele de difracție. Partea vizibilă, infraroșie și ultravioletă a spectrului. Spectre de emisiune (continuu și de linii) și spectrul de absorbție. Spectroscopul. Analiza spectrală. Obținerea razelor Röentgen și proprietățile acestora. Privire generală asupra undelor electromagnetice. Presiunea luminii. Experiențele lui N. P. Lebedev. Fenomene fotoelectrice. Lucrările lui A. G. Stoletov în legătură cu efectul fotoelectric. Noțiuni despre cuantele de radiație (fotoni). Fotoelementele și aplicațiile lor. Acțiunile fotochimice ale luminii. Fotografia. Lumina ca fenomen ondulator și cuantic. Structura atomului; învelișul electric și nucleul. Nivelele energetice ale atomului. Procesul de absorbție și de emisie a energiei de către atom. Structura nucleului atomic. Protoni și neutroni. Spintariscopul. Camera lui Wilson. Mijloace de acțiune asupra nucleului. Degajarea de energie în timpul dezintegrării nucleelor atomice. Fisiunea nucleelor de uraniu. Reacția în lanț. Perspectivele folosirii industriale a energiei nucleare (atomice) care va duce la o ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Chimia

Substanțele și proprietățile lor. Fenomene fizice și fenomene chimice. (Exemple). Amestecuri și combinații chimice. (Exemple). **Reacții chimice.** Tipuri de reacții chimice: reacții de combinare, de descompunere, de substituție (Exemple). **Elemente chimice.** Noțiunea de element în concepția chimiei moderne. Elemente cu caracter metalic și caracter metaloidic. (Exemple). **Teoria atomo-moleculară și legile generale ale chimiei.** Principiile de bază ale teoriei atomo-moleculare. Greutăți atomice și greutăți moleculare. Legea conservării masei. Rolul lui M. V. Lomonosov în chimia modernă. Legea proporțiilor definite. Legea lui Avogadro, volumul molecular al gazelor. Determinarea greutății moleculare a substanțelor în stare gazoasă. Sistemul periodic al lui D. I. Mendeleev. Noțiunea de valență. Formule de structură. (Exemple). Ecuații chimice. Punerea în ecuație a reacțiilor simple. **Hidrogenul.** Prepararea și proprietățile fizice și chimice ale hidrogenului. Hidrogenul ca element reducător. Apa. Proprietățile fizice și chimice ale apei. Soluțiile. Solubilitatea substanțelor solide în apă. Solubilitatea în apă a lichidelor și gazelor. Dependența solubilității gazelor și substanțelor solide de temperatură. Exemple de substanțe practic insolubile, puțin solubile și ușor solubile. Soluția diluată, concentrată și saturată. Exprimarea cantitativă a concentrațiilor soluțiilor (procentuală și molară). Probleme referitoare la prepararea soluțiilor de concentrații diferite. Separarea substanțelor solide din soluții. **Oxigenul.** Prepararea și proprietățile fizice ale oxigenului. Compoziția atmosferei. Proprietățile chimice ale oxigenului. Exemple de oxidări lente: respirația; coroziunea metalelor. Ozonul. Noțiuni de stare alotropică. (Exemple). **Oxizi, baze, acizi, săruri.** Oxizii. Compoziția și denumirea lor. Oxizii bazici și oxizii acizi (anhidridele acizilor). Metode de obținere a oxizilor Bazele (hidroxizii), compoziția și denumirea lor. Proprietățile bazelor (hidroxizilor). Alcalii. Metode de obținere a bazelor. Acizii, compoziția și denumirea lor. Acizii hidracizi și acizii oxigenați. Exemple. Bazicitatea acizilor. Proprietățile caracteristice ale acizilor. Metode de obținere a acizilor Sărurile, compoziția și denumirea lor Ingrășăminte minerale. Metodele cele mai însemnate de obținere a sărurilor: reacții de neutralizare, substituție și de dublu schimb. (Exemple). **Disociație electrolitică.** Bazele teoriei disociației electrolitice. Electroliți și neelectroliți. (Exemple). Disociația acizilor, bazelor și sărurilor în soluție. Cationi și anioni. Proprietățile ionilor. Electroliza. **Halogenii.** Fluorul. Prepararea fluorului. Clorul. Prepararea clorului. Proprietățile fizice și chimice ale fluorului și clorului. Intrebuințările fluorului și clorului. Compușii lor minerali. Bromul. Preparare, proprietăți și întrebuințări. Iodul. Preparare, proprietăți și întrebuințări. **Acizii hidracizi ai halogenilor.** Acidul fluorhidric și sărurile sale. Acidul clorhidric și sărurile sale. Acidul bromhidric și sărurile sale. Acidul iodhidric și sărurile sale. **Caracterele generale ale halogenilor.** Halogenii ca grupă naturală a elementelor. **Sulful.** Compușii minerali ai sulfului. Proprietățile și întrebuințările sulfului. Hidrogenul sulfurat. Caracterul acid al soluției de hidrogen sulfurat în apă. **Combinațiile sulfului cu oxigenul.** Bioxidul de sulf și proprietățile lui. Acidul [illegible] acidului sulfuros [illegible] țile lui. Sărurile [illegible] bioxidului de sulf (sulfiții). Oxida[illegible] Acidul sulfuric. Prepararea industrială a acidului sulfuric. (Metoda de contact). Proprietățile acidului sulfuric. Comportarea lui față de apă, metale, acțiunea asupra unor substanțe organice. Sărurile acidului sulfuric (sulfații) și întrebuințările lui în tehnică. Azotul. Compoziția aerului. **Azotul și fosforul.** Amoniacul. Prepararea și proprietățile lui fizice și chimice. Solubilitatea lui în apă și caracterul alcalin al soluției. Grupul amoniului. Hidroxidul de amoniu. Sărurile de amoniu. Acidul azotic, prepararea, proprietăți fizice și chimice, întrebuințări. Sărurile acidului azotic (azotații). Insemnătatea azotaților în viața plantelor, în agrotehnică și în pirotehnie. Compușii minerali ai fosforului. Alotropia fosforului. Fosfor alb și fosfor roșu. Proprietățile lor fizice și chimice. Intrebuințările fosforului. Anhidrida fosforică. Acidul fosforic (fosfați). Rolul compușilor fosforului în organismul animalelor și plantelor. Fosfații și însemnătatea lor în agrotehnică. **Carbonul și compușii lui.** Carbonul în natură. Stările alotropice ale carbonului: diamantul, grafitul și cărbunele amorf. Mangalul. Cărbunele activ. Capacitatea de absorbție a cărbunelui în tehnică, mijloc de apărare contra gazelor toxice. **Combinațiile carbonului cu oxigenul.** Oxidul de carbon, preparare și proprietăți. Gazul de generator și gazul de apă. Bioxidul de carbon, preparare și proprietățile lui fizice și chimice. Rolul bioxidului de carbon în natură. Intrebuințăile bioxidului de carbon. Acidul carbonic și sărurile lui (carbonații). Circulația carbonului în natură. **Caracterizarea generală a grupei carbonului.** Varietatea compușilor carbonului. Substanțe organice și anorganice. Particularitățile substanțelor organice. Sinteza substanțelor organice din cele anorganice. **Hidrocarburi.** Hidrocarburi saturate aciclice: metanul. Prepararea, proprietățile fizice și chimice. Seria omoloagă a metanului. Izomerie. Teoria structurii compușilor organici a lui A. M. Butlerov. Hidrocarburi nesaturate aciclice: etilena și acetilena. Prepararea, proprietățile lor fizice și chimice. Intrebuințări. Gazele naturale. Petrolul. Derivatele lui. Procesul de cracare. Benzenul. Proprietățile lui fizice și chimice. Formula structurală a benzenului. Distilarea uscată a cărbunilor de pămînt. Gudroanele obținute din cărbunii de pămînt ca materie primă pentru fabricarea substanțelor organice sintetice. Noțiuni despre grupe funcționale și funcții chimice, cu exemple. **Alcoolii.** Alcoolul metilic și alcoolul etilic. Preparare, proprietăți și întrebuințări. Glicerina ca exemplu de polialcool. Proprietățile generale ale alcoolilor. **Fenolul** (acid fenic). Proprietăți. Deosebirea între fenoli și alcooli. **Aldehidele.** Prepararea aldehidelor prin oxidarea alcoolilor. Aldehida formică. **Acizii organici.** Acidul formic. Preparare, proprietăți, întrebuințări. Acidul acetic. Preparare, proprietățile și întrebuințările lui. Reacția M. G. Kucerov. Distilarea uscată a lemnului. Săpunurile ca săruri ale acizilor grași. **Esterii,** ca produse ale acțiunii reciproce între acizi și alcooli. Exemple de esteri. **Grăsimi.** Compoziția grăsimilor, prepararea și proprietățile lor. Hidrogenarea grăsimilor. Prepararea săpunului. **Zaharide.** Monozaharidele: glucoza și fructoza, răspîndirea în natură, proprietăți. Prima sinteză a zaharidelor, făcută de A. M. Butlerov. Dizaharidele: zaharoza sau zahărul din sfecla de zahăr. Polizaharidele: Amidonul și Celuloza. Formarea amidonului în plante. Fotosinteza. Importanța lucrării lui K. A. Timiriazev, privind explicarea naturii fotosintezei. Prelucrarea amidonului. Celuloza. Hidroliza celulozei. Mătasea artificială Nitroceluloza și întrebuințarea ei. **Substanțe organice care conțin azot.** Noțiuni despre nitroderivați. Nitrobenzenul. Noțiuni despre amine. Anilina. Prepararea, proprietățile și întrebuințările ei în industria materiilor colorante. Importanța lucrărilor lui N. N. Zinin. Albuminele. Proprietățile fizice și chimice ale albuminelor. Rolul albuminelor în procesele vitale. Hidroliza albuminelor. Aminoacizii. Importanța lucrărilor lui N. D Zelinski. **Răspîndirea siliciului în natură.** Bioxidul de siliciu. Sticla solubilă, întrebuințările ei. Acidul silicic. Noțiuni despre silicați. Rolul silicaților în industrie. Sticla. Cimentul. **Caracterizarea generală a metalelor.** Proprietăți fizice și chimice. Aliaje. **Metale alcaline.** Sodiul și potasiul: preparare, proprietăți, întrebuințări. Oxizii de sodiu, de potasiu. Hidroxizii de sodiu și potasiu. Clorurile, sulfatul de sodiu și carbonații de sodiu și potasiu. Ingrășăminte potasice. Metale alcalino-pămîntoase. Calciul. Starea naturală. Preparare, proprietăți, compuși mai importanți, întrebuințări. Fabricarea varului. Duritatea apei și înlăturarea ei. Metale pămîntoase. Aluminiul. Preparare, proprietăți, compuși mai importanți, întrebuințări. Fierul. Proprietățile fierului. Ruginirea fierului și măsurile pentru preîntîmpinarea ruginirii. Fierul în natură. Oxizii fierului. Obținere. Principalele reacții ce au loc în cuptorul înalt. Fontele. Oțelul. Insemnătatea lor în economia națională. Compușii mai importanți ai fierului. Noțiuni asupra substanțelor radioactive și asupra dezintegrării radioactive. Noțiuni de bază despre structura atomilor. Nucleul atomic. Formarea combinațiilor și valența elementelor. (Covalența și electrovalența). Izotopi.

Științele naturale

Anatomia și fiziologia omului

Organismul ca tot unitar. Structura și compoziția chimică a substanței vii; schimbul de substanțe între celulă și mediul înconjurător; înmulțirea celulelor. Principalele grupuri de țesuturi. Organele și sistemele de organe. Sistemul osteo-muscular. Compoziția, structura și proprietățile oaselor; articulațiile dintre oase; structura scheletului omenesc. Structura și proprietățile mușchilor scheletului; principalele grupe de mușchi ai scheletului: activitatea musculară. Organele de circulație. Structura și activitatea inimii; circulația sîngelui și limfei prin vase; reglarea circulației; compoziția sîngelui; proprietățile de apărare ale sîngelui. Organele respiratorii. Structura organelor respiratorii; schimbul respirator între plămîni și țesuturi; mișcă[illegible] Organele digestive. Hrana și compoziția ei, digestia: cavitatea bucală, [illegible] digestiei. Reglarea activității glandelor digestive. Schimburile și metabolismul energetic. Metabolismul și transformarea energiei; metabolismul proteinelor, grăsimilor, hidraților de carbon și sărurilor. Organele de excreție. Structura și funcționarea organelor urinare. Pielea. Structura și funcțiunile pielei. Glande de secreție internă. Glanda tiroidă, hipofiza. Sistemul nervos. Structura și proprietățile nervilor. Măduva spinării și reflexele mădulare; funcțiile creerului posterior, mijlociu și anterior; sistemul nervos vegetativ. Organele de simț; receptorii din piele, mucoase și organe locomotorii; ochiul; organul auditiv. Reflexele condiționate și necondiționate, procesele excitației și inhibiției în scoarță; caracterele activității nervoase superioare a omului. Caracterele fiziologice ale organismului în curs de dezvoltare.

Botanica

Celula; alcătuirea; compoziția chimică. Țesuturi, sămînța; structura; compoziția; condițiile de încolțire. Respirația. Pregătirea semințelor pentru semănat, semănatul. Rădăcina, structura și funcțiunile ei. Frunza, structura și funcțiunile ei. Tulpina, structura și funcțiunile ei. Diferite feluri de tulpini. Inmulțirea vegetativă a plantelor prin tulpină, rădăcină și frunze; altoirea. Inmulțirea plantelor prin semințe. Floarea. Polenizarea. Fecundarea. Lucrările lui I. V. Miciurin. Teoria despre dezvoltarea în stadii a plantelor. Condițiile de cultivare a plantelor. Plante cultivate; legume, pomi și alte plante fructifere (căpșuni, vița de vie); cereale; plante leguminoase; plante tehnice. Principalele grupe de plante: bacterii; alge; ciuperci; licheni; mușchi; ferigi; gimnosperme; sumare noțiuni despre angiosperme; dicotiledonate și monocotiledonate. Principalele familii de dicotiledonate. Rozacee: mărul, părul. Leguminoase: mazărea. Crucifere: varza, conopida. Umbelifere: morcovul. Solanacee: pătlăgelele roșii, cartoful. Compozite: floarea soarelui, păpădia. Principalele familii de monocotiledonate. Liliacee: ceapa. Graminee: grîul, porumbul, orezul.

Zoologia

Nevertebrate. Protozoare: parameciul, amoeba, euglena, hematozoarul și combaterea lui. Celenterate: hidra, meduza, corali. Viermi: rîma. Viermii paraziți și combaterea lor. Moluște: scoica de rîu, melcul de livadă, sepia, caracatița. Artropodele. Clasa crustacee: racul, crabul și crustacii inferiori. Clasa arahnide: păianjenul, scorpionul. Clasa insecte: cărăbușul, organizația externă și internă; înmulțirea. Insecte cu metamorfoză necomplectă: lăcusta și plosnița. Insecte cu metamorfoză complectă: fluturele de varză, fluturele de mătase (noțiuni de sericicultură), albina (noțiuni de apicultură). Alte insecte (folositoare, dăunătoare și combaterea lor). Cordatele. Protocordate: amfioxus. **Vertebrate.** Clasa pești: crapul; structura externă, organizația internă, scheletul și sistemul nervos, înmulțirea. Adaptabilitatea peștilor la felurite condiții de viață. Pești cartilaginoși și cartilaginoși osoși. Piscicultura. Clasa batracieni: broasca de lac. Structura ei exterioară, organizația internă, înmulțirea. Alte broaște fără coadă și cu coadă. Clasa reptile: șopîrla de cîmp, șerpi, broaștele țestoase, crocodilii. Reptilele uriașe. Clasa păsări: porumbelul. Structura lui externă, organizația internă. Inmulțirea păsărilor. Originea păsărilor din reptile mezozoice. Clasificarea păsărilor: acarenate și carenate. Diversitatea păsărilor (caracterele generale ale fiecărui grup). Păsări folositoare în agricultură. Păsările domestice și avicultura. Clasa mamifere. Structura externă, organizația internă, scheletul, sistemul nervos. Inmulțirea și dezvoltarea lor. Clasificarea mamiferelor: mamifere inferioare și superioare. Diversitatea mamiferelor (caracterele generale ale fiecărui grup). Animalele din gospodăria agricolă. Dezvoltarea lumii animale. Asemănări și deosebiri între om și animale. Rolul omului în transformarea animalelor.

Bazele darwinismului

Concepțiile despre fixitatea lumii în perioada predarwinistă. Lamark. Lucrările lui Cuvier în domeniul anatomiei comparate și lupta lui împotriva teoriei evoluționiste. C. Darwin și teoria lui. Tezele principale ale teoriei lui Darwin despre originea speciei. Realizările savanților ruși darwiniști. Importanța lucrărilor lui V. O. Kovalevski, K. A. Timiriazev, I. M. Secenov și I. P. Pavlov. Rolul științei ruse și rezolvarea problemei originii vieții pe pămînt (ipoteza academicianului A. C. Oparin). Invățătura miciurinistă, etapă superioară în dezvoltarea științei biologice. Principiile de bază ale învățăturii miciuriniste. Teoria dezvoltării în stadii a plantelor. Dirijarea dezvoltării și morfogenezei plantelor și animalelor. Importanța economică a teoriei miciuriniste. Originea omului.

Geografia

Geografie fizică generală

Globul și harta. Orizontul. Punctele cardinale. Mijloacele cele mai importante de orientare în natură. Scara grafică și numerică. Globul, planul și harta. Clasificarea hărților după scară și după importanța lor economică. **Pămîntul, corp cosmic.** Forma pămîntului. Dimensiunile pămîntului. Mișcarea de rotație a pămîntului. Mișcarea de revoluție a pămîntului. Rețeaua de meridiane și paralele. Coordonatele geografice (latitudine și longitudine). **Atmosfera.** Inălțimea și compoziția atmosferei. Incălzirea atmosferei. Variația temperaturii cu latitudinea și altitudinea. Presiunea atmosferică. Vînturile, formarea și clasificarea lor. Precipitațiile atmosferice și repartiția lor pe glob. Factorii de care depinde clima. Zonele de climă pe glob, tipurile de climat. Rolul climei în activitatea economică a omului. **Apele continentale.** Apele subterane și formarea lor. Izvoarele. Rîurile. Cumpăna de ape. Formarea văilor. Cele mai importante fluvii ale pămîntului. Schimbarea cursului rîurilor prin acțiunea omului. Lacurile și importanța lor economică. **Oceanele și mările.** Oceanul planetar și tipuri de țărmuri. Cele mai importante mări, golfuri, strîmtori, insule, peninsule [illegible] Agenții interni și externi care schimbă continuu suprafața terestră. Formarea munților și cîmpiilor. Vulcanii și cutremurele de pămînt. Cauzele formării munților. Repartiția geografică și importanța lor economică. **Relieful scoarței.** Cîmpiile, depresiunile, podișurile cele mai importante de pe glob. Dealuri și munți. Cei mai importanți munți de pe suprafața pămîntului. **Zonele naturale.** Zonele de vegetație pe glob. Caracterizarea lor după climă, vegetație și faună. Transformarea naturii sub acțiunea omului în condițiile orînduirii socialiste. **Privire fizico-geografică asupra continentelor.** Hotare, dimensiuni, țărmuri și relief. Tipuri de climă, rîuri și lacuri; vegetația și fauna din fiecare continent. Călătoriile cercetătorilor ruși Behring, Prjevalski și Tianșanski în Asia. Descoperirea Antarcticii de către navigatorii ruși Bellingshausen și Lazarev. **Populația globului:** număr, densitate. Repartiția populației pe continente. **Harta politică a lumii.** Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și scindarea lumii în două sisteme: capitalist și socialist. Harta politică a lumii înainte de cel de al doilea război mondial. Importante schimbări în harta politică a lumii în urma celui de al doilea război mondial. Victoria regimului de democrație populară într-o serie de țări din Europa și Asia. Creșterea forțelor democratice în țările capitaliste. Avîntul mișcării de eliberare națională în țările coloniale și dependente.

Geografia R.P.R.

Privire generală asupra Republicii Populare Romîne. Așezarea pe glob a R.P.R. Așezarea fizico-geografică în Europa. Consecințe economico-geografice. Așezarea politico-geografică. Politica din trecut față de vecini și raporturile actuale de prietenie și colaborare cu U.R.S.S. și țările de democrație populară. Suprafața în raport cu țările vecine. Granițele și vecinii. Evoluția geologică a pămîntului pe teritoriul R.P.R., structura actuală a reliefului ca rezultat al unei îndelungate evoluții geologice. Infățișarea generală a reliefului. Marea varietate, armonia și proporționalitatea formelor de relief. Caracterizarea generală a marilor unități naturale. Regiuni de încrețire. Carpații. Principalele trăsături ale Carpaților. Impărțirea în mari unități. Carpații răsăriteni, sudici și apuseni La analiza fiecărei unități și la precizarea particularităților se va ține seama de poziția geografică, de elementele componente, de aspectul reliefului, de caracterele geologice, de trăsăturile principale ale climei, hidrografiei, solului, florei și faunei, de resursele naturale. **Carpații răsăriteni.** Localizare. Aspecte generale. Structura geologică: munții vulcanici, munții de încrețire; zona cristalină, zona flișului Munții vulcanici (șirul de vest): munții Oaș, Gutîi, Țibleș, Călimaan, Gurghiu, Harghita. Munții de încrețire: munții Maramureșului, munții Rodnei, munții Bistriței; zona flișului; o parte din munții Bistriței, Ceahlăul; Obcinele Moldovei; munții Tarcăului, Ciucului, Vrancei, Buzău, Bodocului și Baraoltului. Depresiuni principale: Baia Mare, Maramureș, Dornelor, Ciucului, Tg. Săcuesc, Bîrsei. Așezări omenești Trecători principale: Prislop, Mestecăniș, Bicaz, Ghimeș-Palanca. Oituz, Buzău, Predeal. Importanța depresiunilor și trecătorilor. Caracteristici climatice, hidrografice și biogeografice ale Carpaților răsăriteni și ale depresiunilor. **Carpații de miazăzi.** Localizare. Aspecte generale: înălțime, masivitate, urme glaciare, văi longitudinale și transversale, platforme de eroziune. Subdiviziuni: munții Bucegi, Făgăraș, Paring, Sebeș, Retezat, munții Banatului și Poiana Ruscă cu masivele principale. Depresiuni principale: depresiunea Loviștei (Bazinul Titești-Brezoi), depresiunea Petroșani, depresiunea Hațegului. Așezări omenești. Trecători principale: Bran, Turnu-Roșu, Lainici (Bumbești-Livezeni). Poarta de fier a Transilvaniei, Culoarul Timiș-Cerna, Porțile de Fier-Cazane. Importanța depresiunilor, trecătorilor. Caracteristicile climatice, hidrografice și hidrogeografice ale Carpaților de miazăzi și ale depresiunilor. **Carpații apuseni.** Localizare. Aspecte generale: înălțime, lățime, mare extindere a suprafețelor netede acoperite cu culturi, bogății minerale, numeroase așezări omenești. Subdiviziuni: munții Bihor, Gilău, Trascău, Metalici, Zarand, Codrului, Pădurea Craiului, Plopiș, Mezes. Depresiuni principale: Abrud, Zlatna, Zarand, Beiuș, Viad, Șimleu și Huedin. Trecători principale: Deva, Băița-Brad, Huedin-Vad (Ciucea). Importanța depresiunilor și trecătorilor. Caracteristicile climatice, hidrografice și biogeografice ale Carpaților apuseni și ale depresiunilor. **Munții Dobrogei.** Localizare. **Aspecte** generale. Structura geologică. Subdiviziuni: munții Măcin, Culmea Pricopan și Nicolițel. Caracteristicile generale ale munților Dobrogei. **Dealurile:** Caractere generale. Originea. Alcătuirea geologică. Dealuri de încrețire, dealuri de eroziune — dealurile de vest. **Subcarpații:** diviziuni, depresiuni, bogății minerale (petrol, sare, cărbune, izvoare minerale). Bogățiile solului: livezi, vii. Regiune de intensă circulație. Așezări omenești. Dealurile din vest. Caracterele fizico-geografice specifice. Subdiviziuni. Importanța economică. **Podișurile.** Caractere generale. Originea. Podișul Transilvaniei; subdiviziuni. Importanța economică (gaz metan, sare, agricultură). Podișul Moldovei: delimitare, subdiviziune. Importanța economică. Podișul getic, podișul Mehedinți: delimitare. Caractere fizico-geografice. Podișul Dobrogei: particularitățile geologice și fizico-geografice. Diviziuni. Așezări omenești. **Cîmpiile.** Caractere generale. Formarea lor. Cîmpia Dunării. Cîmpia Tisei, limite. Subdiviziuni. Importanța economică. Așezări omenești. **Delta Dunării.** Caractere generale. Limite. Formarea deltei. Vegetația deltei. **Luncile.** Localizare și întindere. Formarea. Structura geologică. Importanța economică. Perspective de dezvoltare. **Clima.** Trăsăturile caracteristice ale climei. Influența climatelor înconjurătoare asupra climei din țara noastră. Temperatura. Regimul vînturilor și al precipitațiilor. Caracterizarea diferitelor tipuri de climate în țara noastră. Lupta împotriva secetei. **Hidrografie** în funcție de relief [illegible] Densitatea rețelei: rîuri perma[illegible] temporare, debit, variație [illegible] nivel, modul de alimentare. Dunărea, descrierea fizico-geografică a întregului curs; regimul ei de navigație înainte și după 23 August 1944. Afluenții Dunării: grupa vestică, grupa sudvestică, grupa sudică și grupa estică. Amenajarea rîurilor pentru irigație, navigație și alimentarea cu apă a orașelor. **Lacurile.** Lacurile de munte, lacurile de podiș și dealuri, lacurile de cîmpie, lacurile de pe țărmul mării. Utilizarea multilaterală și crearea de lacuri de acumulare. **Marea Neagră.** Geneză Caracterizare fizico-geografică. Importanța economico-politică. **Solurile.** Formarea diferitelor tipuri de soluri și răspîndirea lor pe zone. Soluri zonale: podzol, solul brun-roșcat de pădure, cernoziomuri. Soluri interzonale, aluvionare, sărături etc. Regiuni degradate. Sarcinile puse de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la combaterea degradării solurilor. Aplicarea complexului Dokuceaev, Kosticev, Wiliams în agricultură. **Vegetații și animale.** Repartiția geografică a formațiilor principale în raport cu relieful și clima. Vegetația culmilor alpine; pădurile (conifere, stejar, fag). Situația pădurilor în trecut și după 23 August 1944. Vegetația de stepă și vegetația acvatică (păduri de luncă, stuf, plauri). Importanța economică, valorificarea resurselor vegetale. Animalele specifice zonelor de vegetație. **Populația.** Datele demografice și etnografice legate de caracterizarea economico-geografică a țării. Structura populației. Densitatea populației. Structura națională a populației. Impărțirea administrativ-teritorială a Republicii Populare Romîne. **Structura economiei naționale a Rominiei burghezo-moșierești. Structura economiei naționale a R.P.R.** Condițiile politice și economice care au favorizat refacerea economiei distruse de război și dezvoltarea economiei pe calea socialismului în țara noastră. **Resursele subsolului legate de formele de relief și de structura geologică.** Petrol. Localizare în regiuni de dealuri, în roci sedimentare. Gazele naturale: gaze de sondă în regiunile petrolifere, gazul metan. Centre importante. Cărbuni de pămînt. Cărbuni vechi (antracit și huilă) localizați în regiunile muntoase. Centre importante. Cărbuni noi (cărbunele brun) localizat în depresiuni intramontane (roci sedimentare). Bazine și centre importante. Lignitul în regiunile rocilor sedimentare. Regiuni și centre importante. Turba. Importanța economică a cărbunilor pentru dezvoltarea industriei grele și electrificarea țării. Metale: fierul, cuprul, aluminiul, aurul, argintul, mercurul. Centre mai importante. Alte bogății ale subsolului: sarea, localizată în regiunea subcarpatică, în formațiuni noi în roci sedimentare. Regiuni și centre mai importante Gipsul și asfaltul, mica piatra de construcție. Apele minerale. **Industria.** Industria petroliferă. Principalele regiuni și centre petrolifere. Importanța economică a petrolului pentru dezvoltarea industriei R.P.R. Metalurgia, Siderurgia. Principalele centre siderurgice ale țării. Metalurgia neferoaselor. Principalele regiuni și centre de producție. Industria construcțiilor de mașini, baza industrializării socialiste a țării, a mecanizării agriculturii și a

(Continuare în pag. IV)

ÎNSEMNĂRI DE LA EXAMENE

Pe marginea unor lucrări scrise la matematică

TÎRGOVIȘTE

Examenele de sfîrșit de an oferă profesorilor prilejul de a trage unele concluzii referitoare la munca desfășurată de ei înșiși în cursul anului școlar. Însușirea unor teme de către cei mai mulți dintre elevii clasei poate indica justețea metodelor folosite în predare, iar existența la un număr mai mare de elevi a aceloraşi greșeli sau lipsuri dezvăluie, dimpotrivă, deficiențe care trebuie neapărat înlăturate. Tocmai de aceea, analiza amănunțită de către profesor a lucrărilor scrise și a răspunsurilor orale ale elevilor la examene poate fi deosebit de utilă pentru îmbunătățirea muncii sale în anii următori.

Examenul de matematică al elevilor din clasele a VI-a de la școala de 7 ani nr. 2 din Tîrgoviște dovedește că profesorul acestor clase tov. Panait Niculescu a lucrat bine în timpul anului. Majoritatea elevilor a rezolvat satisfăcător problemele și exercițiile propuse la lucrarea scrisă la matematică. Luînd în considerație importanța aritmeticii pentru activitatea practică și pentru studiul matematicii în general, precum și faptul că odată cu terminarea clasei a VI-a elevii încheie cursul sistematic de aritmetică, tov. Niculescu a ales cu chibzuință probleme și exerciții care, pentru a fi rezolvate, necesitau cunoașterea temeinică a operațiilor cu fracții zecimale și cu fracții ordinare precum și cunoașterea capitolului referitor la mărimi proporționale. Lucrarea scrisă a arătat că cei mai mulți elevi stăpînesc tehnica de calcul, că și-au dezvoltat capacitatea de a analiza și dezlega o problemă de aritmetică.

Nu același lucru se poate spune despre cunoștințele elevilor din clasele a VI-a de la școala medie de băieți din Tîrgoviște. Slaba pregătire la aritmetică a acestora a determinat comisia metodică din școală să aleagă pentru lucrarea scrisă o problemă și exerciții mult sub nivelul clasei a VI-a și, cu toate acestea, destui elevi au făcut greșeli. Această situație se datorește, în parte, și faptului că în cursul anului școlar s-au schimbat la aceste clase cinci profesori, unii dintre ei neavînd ca specialitate matematica și neprimind nici un sprijin din partea colectivului de profesori de matematici din școală. Comisia metodică, care cuprinde profesori cu o bună pregătire ca Cezar Ivănescu sau Ion Dincă, nu trebuia să constate doar slaba pregătire la sfîrșitul anului școlar a elevilor claselor a VI-a și să se aleagă în concordanță cu aceasta subiectele pentru lucrarea scrisă, ci trebuia să se preocupe din timp de buna desfășurare a predării matematicii la aceste clase, de ajutorarea profesorilor necalificați. Dacă ar fi procedat așa, în lucrările scrise ale elevilor nu ar fi apărut și nu ar fi rămas nerectificate greșeli ca

$$\frac{855}{720} = \frac{570}{x} = \frac{720 \times 570}{855}$$

La celelalte clase ale școlii medii de [illegible] Tîrgoviște, subiectele pentru [illegible]scrise au corespuns nivelului prevăzut în programa școlară, iar școlarii au rezolvat în general bine problemele și exercițiile.

La clasele a VIII-a, de pildă, lucrarea scrisă a cuprins, în afară de problemă, un exercițiu referitor la calculul cu radicali și un sistem de două ecuații cu două necunoscute de gradul doi, avînd partea stîngă polinoame omogene în raport cu cele două necunoscute. Elevii claselor a VIII-a „A" și „B" la care a predat tovarășul profesor Cezar Ivănescu au dat dovadă că pot lucra independent. La rezolvarea problemei se poate constata o varietate în ceea ce privește alegerea necunoscutelor, numărul lor etc. Elevii au rezolvat în general bine ecuația sau sistemul la care au ajuns, dar prea puțini au verificat dacă soluțiile căpătate satisfac condițiile problemei. De asemenea, mulți elevi au rezolvat satisfăcător exercițiile propuse, iar unii dintre ei chiar foarte bine.

La clasa a VIII-a „C" însă, unde a predat tovarășa Virginia Gridinschi, majoritatea elevilor a întîmpinat greutăți în rezolvarea sistemului avînd partea stîngă polinoame omogene, deoarece, probabil, în timpul anului școlar nu s-au indicat metode de rezolvare, deși în culegerea de probleme pentru clasa a VIII-a sînt suficiente exemple de acest fel.

Aceasta confirmă observația făcută mai sus despre rolul comisiei metodice în vederea asigurării unui schimb larg de experiență în cadrul școlii între profesorii de aceeași specialitate.

La clasele a IX-a, lucrarea scrisă la algebră cuprindea o problemă referitoare la progresii aritmetice și geometrice, un sistem de ecuații care necesita pentru a fi rezolvat, cunoștințe asupra ecuațiilor exponențiale și a logaritmilor și un exercițiu privind operațiile cu exponenți fracționari, negativi. Elevii claselor a IX-a „A" și „B", la care a predat tovarășul profesor Ion Dincă au rezolvat satisfăcător problema și exercițiile, dînd dovadă că și-au însușit cunoștințele de algebră prevăzute în programă. Chiar și acei elevi care nu au reușit să găsească calea pentru rezolvarea problemei sau nu au putut-o duce pînă la capăt, din cauză că au ales procedee prea grele, au dovedit, prin încercările lor că și-au însușit tehnica de calcul și că au rezolvat probleme variate în timpul anului școlar.

Lucrările scrise ale elevilor de la școala de 7 ani nr. 2, de la școala medie de băieți precum și de la școala medie de fete din Tîrgoviște arată că tot mai mulți elevi își însușesc cunoștințele de matematică prevăzute în programa școlară. Cu toate acestea, se desprind unele lipsuri.

Unii elevi, de pildă, mai simplifică termenii asemenea de la numărătorul și numitorul unei fracții, scriu că $\sqrt{a^2 + b^2} = a + b$ scoțînd rădăcina pătrată din fiecare termen al sumei, sau că $\log 2\ a - b = a - b \log 2$, etc.

De asemenea trebuie acordată mai multă atenție calculului rațional. Mulți elevi consideră — și unii profesori acceptă aceasta — că dacă au găsit o cale pentru rezolvarea unei probleme sau a unui exercițiu este suficient, chiar dacă această cale este cea mai greoaie. Elevii trebuie obișnuiți să caute soluția cea mai simplă. Mulți elevi, de pildă, nu simplifică fracțiile, introduc mai întîi întregii în fracții cînd au de adunat sau scăzut numere mixte, aleg întotdeauna ca numitor comun produsul numitorilor, cînd au de aflat restul care rămîne după ce se scoate din $A \frac{a}{b}$ din A, nu calculează dintr-o dată $\frac{a-b}{b}$ din A, nu folosesc formula redusă pentru rezolvarea ecuațiilor de gradul II etc.

Descoperind aceste lipsuri și cauzele care le provoacă, profesorii pot lua măsurile indicate pentru a le înlătura și preveni în viitor, ridicînd prin aceasta calitatea predării.

M. SCHEIN

Copii cu dragoste de carte

CÎMPENI

Mult timp după ce te întorci din Țara Moților păstrezi vii în minte imaginile pitorești ale Munților Apuseni, ale drumurilor care șerpuiesc pe malul apelor, în văi, sau urcă sus, pe culmi, pierzîndu-se în întunericul pădurilor. Și în fiecare tablou vezi omul acelor locuri, omul care știe să lupte cu greutățile și să le învingă, omul semeț, dîrz, încrezător în puterile sale.

Intrînd în școli, în mijlocul copiilor, vezi cum din anii copilăriei se încearcă puterea în lupta cu greul, cum cresc hotărîrea, ambiția de a-l învinge.

In satele raionului Cîmpeni, examenele constituie un eveniment însemnat, pe care îl trăiește fiecare gospodărie, fiecare om. Din cei 10-12 copii pe care îi are obișnuit o familie, 3-4 sînt școlari. In zilele examenelor, pe ulițele satului întîlnești la tot pasul copii cu cartea în mînă care vin sau se duc spre școală.

Din tot ce am văzut și am auzit participînd la examene în cîteva școli din raionul Cîmpeni s-a desprins întreagă, puternică, dragostea de muncă a copiilor, dorința lor de a învăța.

La școala de 7 ani din comuna Albac, lucrările scrise la matematică sînt, în marea lor majoritate, de un nivel ridicat. Munca pricepută și stăruitoare a profesorului a făcut din elevii școlii iubitori ai matematicii. In cursul anului cînd profesorul le spunea elevilor că problema pe care o au de rezolvat ca temă acasă este grea, elevii răspundeau într-un glas: nu-i nimic, o să încercăm și o s-o rezolvăm! Lucrările scrise la examen au dovedit că așa au făcut, s-au străduit și au reușit. Astfel și-au însușit ei cunoștințele predate. Munca i-a învățat să rezolve greutățile. Multe lucrări de examen nu au nici o greșeală. Subiectele au fost bine alese, potrivit nivelului de pregătire al elevilor și cerințelor programei. Ele s-au referit la capitolele de bază din materia predată.

Lucrările la limba română sînt mai slabe. Cauza apare ușor la lumină. Profesoara, tovarășa Sabina Pașca, a muncit superficial. In corectarea lucrărilor ea are o serie întreagă de scăpări și chiar greșeli. De pildă, într-o lucrare în care elevul a scris: „Au mers ei, au mers mai departe . . ." profesoara a tăiat repetarea cuvintelor „au mers", pe care elevul a folosit-o tocmai pentru a da ton de povestire. Ea a tăiat pe „și" de la începutul unei fraze, unde elevul îl plasase foarte bine, de asemenea pentru a da cursivitate povestirii. Profesoara de limba română nu a desfășurat o muncă de calitate care să corespundă dorinței elevilor de a cunoaște.

Elevii clasei a 7-a ai școlii din Albac sînt bine pregătiți. Ei au învățat cu sîrguință nu numai la matematică, dar și la limba rusă, și la geografie. Din materia de geografie ei au studiat cu deosebită atenție centrele industriale. Vrînd să îmbrățișeze o meserie „care este de cel mai mare folos țării" cum spun ei cu mîndrie, s-au interesat de dezvoltarea diferitelor sectoare de producție și de școlile profesionale care îi pregătesc pentru a lucra în sectoarele respective.

Pedagogii au dezvoltat cu pricepere spiritul tovărășesc. Elevii s-au grupat pentru a pregăti împreună examenele. Cei buni la învățătură au luat alături de ei pe acei care aveau nevoie de ajutor. Elevul Todea Vasile, fruntaș la învățătură, s-a pregătit pentru examene împreună cu colegii săi Avram Ioldiș și Gheorghe Corcheș.

Elevii școlii din cătunul Potionii s-au prezentat slab pregătiți în examenele de absolvire a clasei a 4-a datorită faptului că în anul acesta s-a schimbat învățătorul de cîteva ori și, în ultima etapă a anului, învățătorul Pop Gheorghe a muncit superficial. Din cei 10 elevi 4 au fost repetenți înainte de a intra în examen.

Pe copiii aceștia îi împiedică de la învățătură treburile gospodărești. Mersul sus la munte cu vacile la pășune tocmai în ultimele zile de școală și în perioada examenelor a împiedicat copiii din unele cătune să se prezinte la examene. Așa, de pildă, numai în cătunul Păltiniș au lipsit 6 copii, care au frecventat regulat cursurile în timpul anului și au luat note de trecere. O vină în această privință o are învățătorul, care nu a luat măsuri de prevenire a acestei situații.

La școala din comuna Avram Iancu au dat examene și elevii școlilor din cătunele Casa Iancului și Tîrsa. Din cei 21 de elevi ai clasei a 4-a, 19 au intrat în examene cu nota „5" și doi cu nota „4". Notele oglindesc întru-adevăr nivelul de pregătire al elevilor. Examenul oral de limba română a dovedit aceasta. Elevul Coroi Constantin a analizat cu ușurință, siguranță și repeziciune propoziția: „Al doilea muncitor coboară în mină". Apoi el a scris pe tablă, corect și cursiv, [illegible] către școala pentru ins[illegible] în clasa a 5-a. Mihăiță Traia[illegible] a povestit bucata „Din viața [illegible]hai Mihai Emi[illegible]nescu". Exprimîndu-se în fraze scurte dar corecte, el a redat în cîteva cuvinte conținutul acestei bucăți, făcînd „economie" de fraze și propoziții (mulți sînt scumpi la vorbă). „Eminescu și cu Ion Creangă — a spus elevul în încheiere — au făcut amîndoi „frumoase cîntări". Au venit apoi, cu fruntea sus, în fața comisiei de examinare, elevele Chira Minodora, Talpaș Eugenia și alții, toți la fel de stăpîni pe cunoștințele lor, la fel de siguri că vor ști să răspundă. Cei din bancă, uitînd că sînt în examen, ridicau nerăbdători mîna aproape la fiecare întrebare.

La examenele orale cu elevii clasei a 4-a ai școlii din comuna Avram Iancu, comisia de examinare a fost rareori în situația de a pune întrebări ajutătoare.

După examen, elevii au vorbit cu multă încredere despre înscrierea lor în clasa a 5-a. In șirurile lor se vedea nu numai dorința de a învăța mai departe, dar și siguranța că vor putea s-o facă, pentru că statul le-a creat condiții.

Comuna Avram Iancu dă anul acesta 36 de absolvenți ai școlii de 7 ani. Mulți dintre ei vor merge la școlile profesionale din Timișoara, Cluj sau la școlile medii din Abrud sau Baia de Arieș. Lucrările de limba română la examenul de absolvire dovedesc că elevii și-au însușit bogate cunoștințe de limbă. Ei se exprimă în fraze alese, frumoase, literare, știu să folosească cu pricepere — unii dintre ei chiar cu talent — expresii figurate. Multe lucrări nu au nici o greșeală de ortografie. In general, elevii au un stil format, cursiv și se pricep să aprecieze o operă literară. Elevi ca Constantin Petaca din clasa a 7-a „B", Lidia Stan și Gheorghe Triful din clasa a 7-a „A" sînt o mîndrie a școlii.

Toți elevii, fără excepție, își arată dorința de a învăța mai departe și de a-și însuși o meserie. Fiii celor care din moși strămoși au tăiat lemne în pădure, le-au plutit apoi pe Arieș în jos și au lucrat din ele frumoasele, vestitele cofe și ciubere, vor să devină mecanici, tractoriști, mineri. Ei știu că pentru aceasta trebuie să învețe și de aceea iubesc cartea. Părinții care vor pentru copiii lor o viață mai bună îi trimit cu încredere la școală. „Dacă eu n-am știut carte și m-am chinuit — spune Agaftea Corchiș din comuna Albac — să știe copiii mei, Am 8 copii și nu vreau să rămînă nici unul fără carte. Cît oi fi eu în viață nu-i las fără învățătură".

E. MANAC

Cînd lipsește conducerea colectivă

Sînt unii oameni cărora, dacă le ceri să-ți vorbească despre importanța anumitor principii, simt o mare plăcere să te lămurească, folosind o gamă deosebit de variată de citate, de argumente științifice. Dacă ai curiozitatea să cercetezi și cum le aplică, însă, toată satisfacția se topește ca un bob de gheață expus în bătaia soarelui. Un astfel de om este și tovarășa Natalia State, directoarea școlii medii nr. 3 de fete din Buzău. Tovarășa State ar putea să vorbească cu multă pricepere, de pildă, despre importanța conducerii colective sau despre puterea unui colectiv pedagogic închegat. Realitatea din școală arată însă că nu este suficient să cunoști anumite principii, să ai capul mobilat cu cunoștințe bogate. Trebuie să le și aplici.

Deși știe bine că în orice școală condiția esențială a succesului în munca instructiv-educativă, în organizarea colectivului de elevi o constituie existența unui adevărat colectiv pedagogic, tovarășa State nu s-a străduit deloc să unească cele 30 de cadre didactice pe care le conduce și îndrumează într-un colectiv puternic, închegat. Deși profesoară de pedagogie, tovarășa directoare nu și-a pus întrebarea: ce fel de influență poate să exercite asupra elevilor un grup de profesori care nu alcătuiesc de fapt un colectiv, un grup înăuntrul căruia izbucnesc conflicte, care e rosul zi cu zi de neîncredere? Neîncredere între profesori, neîncredere reciprocă între profesori și directoare. Tovarășa directoare nu s-a alarmat nici atunci cînd a văzut că unele cadre didactice încearcă s-o flateze, să-i cîștige simpatia, desolidarizîndu-se de profesorii care au curajul să critice în ședințe anumite lipsuri. Nu numai că nu s-a alarmat, dar și-a aplecat urechea la tot felul de șușoteli, transformîndu-se pînă la urmă într-o directoare capricioasă, cu toane: cînd calmă, îndatoritoare și atentă, cînd distantă, nervoasă, arogantă și disprețuitoare. „In ce ape se scaldă directoarea noastră astăzi?" — se întreabă îngrijorate cadrele didactice la începutul fiecărei zile de lucru.

Cu timpul, cum era și firesc, atitudinea tovarășei directoare față de oameni s-a diferențiat pînă într-atîta, încît crezînd că îi este suficientă simpatia cîtorva, s-a depărtat complect de restul colectivului. Din această cauză, curajul de a mînui arma criticii a dispărut complect. Temîndu-se de rancună, de răzbunare, puținele cadre didactice care aveau curajul să-i spună adevărul în față au tăcut. Ele au tăcut și față de organele superioare, deoarece tovarășei directoare i-au crescut niște antene miraculoase care află tot, știu tot și astfel cel care a îndrăznit să cîrtească împotriva sa este fără întîrziere tras la răspundere. Rezultatul poate fi ușor închipuit. Tovarășa directoare nu s-a mai simțit ca o parte integrantă a acestui grup, care trebuia să devină o unitate organică, ci ca o realitate suprapusă care trebuie să-și etaleze cu emfază știința și priceperea, să-și manifeste în mod liber disprețul, desconsiderarea. De-acolo de sus, unde s-a pomenit tovarășa State, distanța este atît de mare încît personalul administrativ, de pildă, nu s-a mai putut vedea deloc.

Unde a dus această înțelegere greșită a rolului de conducător al unei unități școlare? Deși în școala medie nr. 3 de fete lucrează multe cadre didactice bine pregătite, conștiincioase și cu dragoste de meseria lor, rezultatele obținute la sfîrșitul anului școlar nu sînt la înălțimea cerințelor. Acolo unde s-au ivit probleme grele, lipsind forța unui colectiv închegat, eforturile individuale, disparate nu au putut asigura succesul. Astfel, din 439 de elevi cîte au fost înscrise la clasele V-X în acest an școlar, 108 au fost declarate corigente înainte de examene, iar 23 repetente. Lipsa unui colectiv închegat s-a resimțit mai ales la clasele slabe, cum sînt clasa a V-a sau clasele a VIII-a „B" și „C", care aveau nevoie de un ajutor bine organizat și susținut de către întregul colectiv didactic în timpul anului școlar. Deosebit de scăzut este nivelul de pregătire mai ales la clasa a V-a. Lucrările scrise la limba română la examen ale elevilor acestei clase arată că posibilitățile lor de a reda conținutul unei poezii sau al unei povestiri sînt extrem de reduse. Și mai mult lasă de dorit cunoștințele de gramatică ale elevilor clasei a V-a. Una dintre eleve pe care profesoara în mod just o notase cu 2 și căreia consiliul pedagogic în mod greșit i-a dat nota 3 în examen, analizează în felul acesta propoziția „Mihai își răcori arșița gîtului din coșa albă cu flori negre": „își răcori = substantiv comun, numărul singular, modul indicativ, perfectul compus, caz acuzativ (rol de predicat); Mihai = substantiv comun, concret, nr. singular, gen masculin, mod indicativ, caz nominativ, prezent (rol de subiect); arșița = adjectiv, categ. I, caz nominativ, (rol de atr.)"... Așa continuă toată lucrarea. Examenul de aritmetică a arătat aceeași slabă pregătire. Elevele nu sînt stăpîne pe ordinea operațiilor, pe calculul operațiilor cu fracții, nu au clare unele noțiuni de bază cum sînt noțiunea de suprafață, mărimea fracțiilor etc.

Este adevărat că există și multe motive obiective care explică nivelul scăzut al acestei clase: condiții materiale grele, depărtarea de școală, munca slabă a cadrelor de la școala de 4 ani din cartierul Simileasca, de unde vin cele mai multe elevă. Totuși, dacă conducerea școlii, împreună cu organizația de partid și organizația sindicală, ar fi analizat situația acestei clase și ar fi solicitat sprijinul tuturor cadrelor, s-ar fi putut lua măsuri care să ducă la rezultate mai bune. La fel s-ar fi putut îmbunătăți situația la învățătură și a celorlalte clase slabe.

La școala medie nr. 3 fete din Buzău a lipsit, însă, conducerea colectivă. Tovarășa directoare a subapreciat în mod nepermis rolul organizației de partid și al organizației sindicale în școală. Tovarășa Elena Munteanu, secretara organizației de bază, care este și secretara școlii, este chemată numai la consiliile pedagogice de sfîrșit de pătrar. Incolo, nu este antrenată în nicio acțiune, nu i se solicită niciun fel de sprijin. Cu atît mai puțin tovarășei Maria Anghel, președinta comitetului de inițiație, care nu este chemată la nici o ședință de lucru, cu care nu se colaborează la rezolvarea vreunei probleme. Slabă este colaborarea și cu directoarea adjunctă, tovarășa Larisa Anton, care este considerată ca simplu organ de rezolvare a problemelor administrative.

Aceasta este de fapt și cauza esențială pentru care tovarășa State nu a reușit să închege un colectiv pedagogic. Lucrînd de una singură, ea a mers din greșeală în greș[illegible] tîndu-se tot mai mult de [illegible] care trebuie să și-i apropie [illegible]ute. Bineînțeles că o mare [illegible] de vină are și secția de învățămînt raională. Faptul că din 1952 organele secției de învățămînt nu au analizat niciodată felul cum se muncește în această școală, că în condica de procese verbale nu s-a dresat niciun proces verbal din 1952 și pînă acum nu putea să nu aibă urmări negative. La sfîrșit, am dori să-i dăm tovarășei State un singur sfat: principiile lui Makarenko cu privire la rolul activului în organizarea colectivului, la liniile de perspectivă, la cultivarea încrederii, a pozitivului din om sînt valabile nu numai în activitatea instructiv-educativă cu copiii, ci și în munca cu oamenii. Cadrele din școală simt nevoia să li se vadă partea bună a personalității lor, să fie stimulate, să li se acorde încredere. Folosind conducerea colectivă, prețuindu-și mai mult cadrele cu care lucrează, tovarășa State va putea înfăptui un colectiv pedagogic care să fie în stare să realizeze un colectiv școlar sănătos și puternic.

M. POPESCU

Prin școlile unui raion de munte

VRANCEA

Dacă în tot timpul anului școlar verificarea și notarea cunoștințelor elevilor constituie pentru pedagogi o preocupare dintre cele mai însemnate, cu prilejul desfășurării examenelor atenția cadrelor didactice care fac parte din comisiile de examinare este concentrată aproape exclusiv asupra constatării volumului și temeiniciei cunoștințelor, precum și asupra aprecierii obiective a acestor cunoștințe.

La școala medie din comuna Vidra, raionul Vrancea, comisiile de examinare au dovedit obiectivitate în notarea lucrărilor scrise și a răspunsurilor orale. Astfel, corectarea lucrărilor de limba română ale candidaților la examenul de maturitate a scos în evidență aprecierea justă atît a cunoștințelor de care au dat dovadă absolvenții școlii cît și a formei în care au fost exprimate aceste cunoștințe.

Tovarășa Elena Dodoiu, profesoară de limba română și tov. Paula Sfetețu, directoarea școlii, au urmărit ca notarea să exprime nivelul de pregătire al candidaților. Lucrări ca cele ale absolventelor Carmina Călin și Ioana Vetrescu au dovedit cunoașterea completă a subiectului, precum și posibilitatea de a exprima ideile cu claritate și preciziune, într-o ordine firească și într-o formă adecvată. Aceste lucrări au fost notate cu „5". Au fost notate cu „4"" lucrări care au avut mici omisiuni în ceeace privește conținutul și forma (de exemplu, lucrările elevilor Eugen Cherciu, Ion Urloiu etc.). Unele lucrări au arătat că autorii lor nu și-au însușit decît în mod incomplect cunoștințele de istoria literaturii române; de asemenea, aceste lucrări au dat dovadă de discontinuitate în idei, de greutate în exprimare precum și de o insuficientă stăpînire a ortografiei: Astfel de lucrări, cum sînt cele ale absolvenților Valentina Pașcanu, Vasile Boșcan, Maria Caba, Elena Grigore etc. au fost notate cu „3". Cu note mai mici de „3" au fost notate lucrările complect lipsite de conținut și cu multe greșeli de exprimare și de ortografie, cum au fost lucrările candidaților Eftimie Lupușoară, Elena Bălănică, Alexandru Bunea, Octavian Neagoe etc.

Deși în general comisia a dat dovadă de obiectivitate în aprecierea cunoștințelor candidaților, în munca ei s-a manifestat oarecare grabă și o lectură nu întotdeauna atentă a lucrărilor scrise. Aceasta a dus la omiterea anumitor greșeli, care au rămas necorectate și, de care, deci, nu s-a ținut seama în aprecierea lucrărilor. Astfel, lucrarea elevului Mihail Ene, care a fost notată cu „4", conține o serie de greșeli și confuzii care au scăpat comisiei. Intr-un pasaj al lucrării se afirmă: „Sadoveanu a reușit să readucă în *imaginea* cititorului figurile de domni și luptători devotați patriei". Desigur că elevul intenționa să se refere la imaginația cititorului. In aceeași lucrare se spune: „Aceasta se observă și din mărturia făcută de Sadoveanu la Academia Română cu ocazia conferinței intitulată *„Proza populară"*. Se știe discursul de recepție ținut de Sadoveanu la Academia Română în ziua de 9 iunie 1923 este intitulat „Poezia populară". De asemenea, afirmația: Mihail Sadoveanu a continuat și [illegible] dus la bun sfîrșit ceea ce începuse Mihai Kogălniceanu în lucrarea sa istorică „Letopisețul Țării Moldovei" este contestabilă din două puncte de vedere. In primul rînd Sadoveanu nu este continuatorul lui Kogălniceanu în direcția preocupării de a culege și publica vechile cronici ale Moldovei, iar în al doilea rînd, referirea la lucrarea istorică a lui Kogălniceanu „Letopisețul Țării Moldovei" constituie o confuzie între culegerea cronicilor moldovene a cărei publicare a fost începută de Kogălniceanu în anul 1845 sub titlul „Letopisețile Țării Moldovei" și opera lui Ion Necuce „Letopisețul Moldovei", care a constituit cartea de căpătîi a maestrului Mihail Sadoveanu și principalul său izvor de inspirație în romanele sale istorice. Ținînd seama de aceste confuzii și erori, lucrarea candidatului Mihai Ene nu mai putea fi notată cu „4". Atenția mai mare acordată corectării lucrărilor candidaților ar fi dus la o mai judicioasă apreciere a lor.

La școala de 7 ani din comuna Năruja s-a manifestat în activitatea unor comisii de examen o atitudine neprincipială în ceea ce privește aprecierea și notarea cunoștințelor elevilor.

Astfel, nici una din lucrările scrise la limba română în clasele a IV-a, a V-a și a VII-a n-a fost notată sub trei, deși unele din ele făceau dovada unor cunoștințe cu totul insuficiente. Astfel, lucrarea elevului Vasile Boldor, din clasa a V-a, care are numeroase greșeli de ortografie, precum: *„team* (te-am), *nam vrut* (n-am vrut), *băieți noștri* (băieții noștri) este notată cu „3". La fel au fost notate lucrările scrise ale elevilor Simioana Coroi și Constantin Boldeanu din clasa a IV-a sau a elevului Nicolae Harabagiu din clasa a VII-a.

Din lucrările celor 11 elevi din clasa a VI-a prezentați la examenul scris de matematică 6 au fost notate cu „5". Cu „4" au fost notate un număr de 4 lucrări și numai una singură a obținut nota „3". Aceasta, datorită lipsei de exigență a tov. Elena Chirilă, profesoară de matematică, care a dat subiecte sub nivelul clasei a VI-a. In asemenea condiții, examenul de matematică la clasa a VI-a n-a putut constitui o apreciere reală a nivelului de cunoștințe pe care îl au elevii acestei clase. Tov. Gheorghe Brumaru, directorul școlii, ar fi trebuit să verifice subiectele propuse de tov. Chirilă și să-i ceară să întocmească probleme din materia clasei respective.

Pretextul invocat de pedagogii școlii — și anume acela că elevii învață în condiții grele și de aceea era necesară indulgența în aprecierea cunoștințelor — nu este valabil. O muncă mai susținută în ceea ce privește ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură trebuia să fie arma principală împotriva greutăților existente.

VIOREL ALECU

Examen la școala de 7 ani din comuna Chișineu-Criș, regiunea Ora dea

Cine răspunde de pregătirea elevilor?

BUCUREȘTI

Examenele sînt totdeauna așteptate de elevi cu bucurie și cu emoție. Ele înseamnă încheierea cu succes a anului școlar și începutul unei vacanțe pline de bucurii. Celor mai multe dintre elevele clasei a VII-a de la școala de 7 ani nr. 113 din Capitală, examenele nu le-au adus însă numai bucurii. Iată-le la examenul oral de geografie. Așezate în bănci, elevele primei serii așteaptă să fie examinate. In fața lor, pe postamente, două hărți: planiglobul și harta R.P.R. Rînd pe rînd, cele 13 eleve din serie se perindă prin fața catedrei, trag biletele, își notează planul răspunsului, apoi trec în fața hărții pentru a dezvolta subiectele din bilet. Răspunsurile nu sînt însă la înălțimea așteptărilor. Deși problemele din bilet sînt clar formulate, iar profesoara examinatoare pune unele întrebări ajutătoare, cele mai multe dintre elevele primei serii nu reușesc totuși să dea răspunsuri bune. O parte dintre eleve nu știu să folosească harta. Așa de pildă eleva E. Dobre care a avut ca subiect Munții Dobrogei, nu a știut să arate Dobrogea pe hartă.

Unele eleve, care au încercat totuși să răspundă la întrebările din bilet, au făcut confuzii grave. Așa, de pildă, încercînd să desvolte subiectul „Cîmpiile și importanța lor economică" eleva F. Anca a afirmat că în cîmpii se cultivă în special pomi fructiferi. In urma unei întrebări ajutătoare, a adăugat că în cîmpii se mai cultivă și cereale: grîul, orezul și... inul. Vorbind despre dezvoltarea industriei alimentare la noi în țară, aceeași elevă trece în această categorie industria pielăriei. Și acestea nu au fost singurele confuzii.

Din prima serie doar 7 eleve au primit note de trecere (3 și 4), iar celelalte au fost notate cu 2.

Dar nu întreaga clasă a VII-a are acest nivel.

Elevele care au fost examinate în seria a doua și-au formulat clar răspunsurile, au folosit cu pricepere harta, dovedind prin aceasta că au depus eforturi susținute în vederea însușirii materiei. Așa, de pildă, eleva Urania Lazăr a vorbit cu pricepere despre clima din țara noastră. Trecînd la problema a doua — „Dezvoltarea pomiculturii și viticulturii în R.P.R." — eleva a enumerat regiunile mai importante pomicole și viticole, precum și unele localități viticole cunoscute pentru calitatea vinurilor. Răspunsuri bune au dat și elevele A. Stanciu, M. Munteanu, V. Șerbănescu și altele.

Faptul că cea mai mare parte a elevelor bune au fost repartizate în seria a doua constituie o lipsă serioasă a tovarășelor care au fixat seriile, precum și a conducerii școlii, care nu a analizat mai îndeaproape această problemă.

Asistînd la aceste două serii, care s-au prezentat în mod cu totul inegal la examen în ceea ce privește nivelul de cunoștințe, rămîi cu impresia că ai asistat la examenul a două clase cu totul diferite. Și aici se naște întrebarea: e posibil oare ca în aceeași clasă alături de un număr de eleve temeinic pregătite, să existe eleve care nu știu în ce regiune a țării se ridică Hidrocentrala „V. I. Lenin", sau care în fața hărții caută Someșul în Moldova?

Rezultatele obținute la acest examen trebuie să dea de gîndit tovarășei profesoare care a predat acest obiect, conducerii școlii, tuturor cadrelor didactice, pentru ca la sfîrșitul anului școlar viitor să nu se mai spună despre nici o clasă, așa cum cu multă seninătate s-a afirmat la acest examen: „Clasa a VII-a a fost în general o clasă slabă." De rezultatele la învățătură răspund doar în primul rînd cadrele didactice.

V. POPA

Schimb de experiență în activitatea sindicală

Pornind de la necesitatea îmbunătățirii stilului de muncă al organelor sindicale din învățămînt, comitetul sindical regional al muncitorilor din învățămînt din regiunea București a organizat de curînd, la Călărași, un schimb de experiență cu comitetele sindicale orășenești din regiune.

In prima zi a schimbului de experiență, participanții au luat cunoștință de activitatea organizațiilor sindicale de la casa de copii, de la școala medie de fete și de la școlile de 7 ani nr. 1 de fete și nr. 3 de băieți. Planurile de muncă, informările, procesele verbale din ședințe, graficele și celelalte materiale care oglindesc activitatea organizațiilor sindicale din aceste școli arată că ele au desfășurat o muncă bine organizată. Tovarășul educator Ilie Mița, organizatorul grupei sindicale de la casa de copii, a prezentat participanților la schimbul de experiență o serie de realizări privind îmbunătățirea muncii educatorilor și a personalului administrativ.

Grupa sindicală de la școala medie de fete și-a împărtășit experiența cu privire la organizarea consfătuirilor de producție. O mare atenție a dat această grupă bunei pregătiri și desfășurări a examenelor.

Cu un interes deosebit a fost studiată activitatea colțului metodic de la școala de 7 ani nr. 1 de fete, care cuprinde un bogat material didactic confecționat de membrii de sindicat și elevi. Îndrumată de organizația de partid, grupa sindicală de la această școală s-a preocupat de calitatea învățămîntului și de buna pregătire a pedagogilor.

In cea de a doua zi a schimbului de experiență au fost prezentate două referate. Tov. Ion Ionescu, președintele comitetului sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt, a arătat în referatul său cum și-a organizat munca acest comitet, iar tov. Georgeta Culică, responsabila comisiei muncii profesionale, a vorbit despre acțiunile inițiate de comisie pentru ridicarea calității învățămîntului și calificarea cadrelor didactice.

Organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt din orașul Călărași au obținut importante realizări datorită bunei organizări și planificări a muncii. Planurile de muncă, întocmite trimestrial de către comitetul orășenesc, cuprind obiective bine gîndite și sarcini precise, repartizate pe fiecare membru din comitet. Comisiile pe probleme ale acestui comitet sînt formate din membri de sindicat bine pregătiți, competenți și cu dragoste de muncă. In felul acesta, comitetul orășenesc a reușit să antreneze în activitatea sa un larg activ obștesc, care a fost îndrumat și controlat permanent în muncă. Fiecare membru al comitetului orășenesc face parte din cîte o comisie și, în același timp, răspunde de îndrumarea și controlul unei organizații sindicale de bază. Astfel, tov. Aurel Popescu, responsabilul comisiei muncii culturale de masă, îndrumă activitatea grupei sindicale de la casa de copii, iar tovarășa Maria Botoșaru, secretara comitetului, răspunde și de munca organizației sindicale de la școala nr. 1 de fete.

Membrii comitetului orășenesc muncesc în colectiv și contribuie, cu răspundere și seriozitate, la rezolvarea tuturor problemelor. Datorită activității sale, comitetul sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt din Călărași se bucură de prestigiu în fața cadrelor didactice.

Participanții la schimbul de experiență s-au interesat îndeaproape de activitatea comisiei muncii profesionale, de care răspunde tov. G. Culică.

Planul de muncă al comisiei profesionale cuprinde obiective importante: ajutorarea celor înscriși la cursurile de perfecționare, popularizarea experienței înaintate, măsuri pentru încheierea anului școlar etc. Pe baza planului de muncă, comisia profesională, împreună cu cabinetul metodic al secției de învățămînt, a organizat consultații săptămînale pentru cadrele înscrise la cursurile de perfecționare. La aceste consultații au participat cu regularitate nu numai cadrele didactice din oraș, ci și cadre din raion ca tovarășii Eugenia Chițoran, Gheorghe Grama, Elena Nițu și alții.

O altă preocupare susținută a comisiei profesionale a fost organizarea schimbului de experiență. S-a organizat schimbul de experiență între colectivele didactice de la școlile nr. 1 și nr. 4 de fete, nr. 2 și 3 de băieți, casele de copii de băieți și de fete. Toate acestea au avut ca urmare îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

In cadrul unui schimb de experiență care a avut loc la școala medie, după discuțiile purtate pe marginea celor constatate la lecțiile deschise ținute tov. Laurențiu Georgescu a subliniat unele procedee bune și a dat îndrumări în legătură cu recapitularea materiei, arătînd care sînt verigile obligatorii ale unei lecții de recapitulare.

Pentru a populariza experiența înaintată a cadrelor didactice, comisia muncii profesionale a inițiat analiza muncii și a metodelor folosite de acestea. Pe baza acestor analize la cîteva școli a fost declarat cîte un învățător sau profesor fruntaș. Titlul de „fruntaș" a fost confirmat de către comitetul orășenesc și secția de învățămînt.

Mulți dintre participanții la schimbul de experiență au apreciat în mod deosebit importanța organizării unor astfel de măsuri pentru îmbunătățirea muncii activiștilor sindicali din învățămînt, împărtășind, totodată, propria lor experiență.

AUREL FEȘTILA
președintele Comitetului sindical regional al muncitorilor din învățămînt din regiunea București

Programele disciplinelor pentru concursul de admitere în învățămîntul superior

(Urmare din pag. II)

dezvoltării transporturilor. Ramurile industriei de mașini. Regiuni și centre. Industria chimică. Ramuri principale ale industriei chimice. Regiuni și centre mai importante. Industria materialelor de construcții. Principalele materiale de construcții. Regiuni de exploatare și centre importante. Industria de prelucrare a lemnului. Metode raționale de exploatare după 23 August 1944. Principalele regiuni și centre ale industriei lemnului. Industria textilă Ramurile industriei textile. Regiuni și centre importante. Industria alimentara. Ramurile industriei alimentare. Regiuni și centre. Succesele obținute in industrie in primul plan cincinal și directivele cu privire la dezvoltarea industriei în cel de al doilea plan cincinal al R.P.R. **Agricultura.** Culturile de cereale sint principalele cereale cultivate. Regiuni agricole. Localizare geografica. Culturi de plante tehnice. Cultura legumelor. Pomicultura și viticultura, regiuni pomicole și viticole în R.P.R. Valorificarea produselor pomicole în industria alimentara. Creșterea animalelor. Condițiile naturale care favorizează creșterea animalelor în R.P.R. (pășuni, fînețe, etc.). Raspîndirea geografică a animalelor. Avicultura, apicultura, sericicultura, regiuni și centre mai importante. Transformarea socialistă a agriculturii. Realizări în lărgirea speciilor de cultură, în creșterea productivității muncii agricole și a producției la hectar. Succesele obținute în agricultură în primul plan cincinal și directivele cu privire la dezvoltarea agriculturii în cel de al doilea plan cincinal al R.P.R. **Căile de comunicații și transporturile.** Transporturi feroviare. Lungimea și densitatea rețelei feroviare în R.P.R. Repartizarea teritorială a căilor ferate. Traficul de mărfuri și călători, deservirea producției și consumului. Realizările regimului de democrație populară în domeniul construcțiilor feroviare. Transporturi rutiere. Categorii de șosele. Lungimea, densitatea, repartiția teritorială a rețelei rutiere. Traficul pe șosele. Realizările regimului de democrație populară în domeniul construcțiilor rutiere. Transporturi fluviale. Dunărea — sector fluvial, sector maritim. Principalele porturi. Navigația pe Dunăre în trecut. Situația actuală a navigației pe Dunăre. Riuri navigabile. Transportul maritim. Principalele linii maritime. Importanța portului Constanța în economia țării. Transporturi aeriene. Linii aeriene în interiorul țării, linii aeriene pe care se efectuează transporturi peste hotare. Importanța acestor transporturi pentru economia țării. Categorii speciale de transport. Transporturi prin conducte (petrolifere, de gaze naturale, de apă). Localizarea geografică și importanța lor economică. Telecomunicații. Importanța lor în dezvoltarea social-economică și culturală a țării. **Comerțul.** Comerțul interior. Comerțul exterior. Produse de export și import ale R.P.R. — Țările cu care R.P.R. are relații de schimb. Consiliul de ajutor [illegible]roc economic. Contribuția R.P.R. la dezvoltarea [illegible]ieței socialiste mondiale. [illegible]rea economică a regiunilor administrativ-teritoriale.

ISTORIA R.P.R.

Insemnătatea studierii istoriei patriei. Izvoarele și perioadele istoriei R.P.R. **Orînduirea comunei primitive pe teritoriul patriei noastre.** Aspectele principale ale paleoliticului și neoliticului pe teritoriul patriei noastre. Descompunerea comunei primitive pe teritoriul patriei noastre; folosirea bronzului și a fierului, apariția treptată a proprietății private, a claselor sociale și a statului. **Orînduirea sclavagistă pe teritoriul patriei noastre.** Tracii și daco-geții. Formarea statului sclavagist dac. Lupta de clasă în sclavagism. Influența sciților, influența coloniilor grecești de pe litoralul apusean al Mării Negre și influența celților asupra daco-geților; viața economică, social-politică și cultura dacilor; întărirea statului dac în timpul lui Decebal. Cucerirea Daciei de către romani. Stăpînirea sclavagistă romană în Dacia: organizarea Daciei sub stăpînirea romană. Intărirea sclavagismului în Dacia. Creșterea luptei de eliberare de sub stăpînirea romană. Inlăturarea stăpînirii romane din Dacia. **Epoca de trecere spre feudalism.** Principalele popoare migratoare care au trecut peste teritoriul patriei noastre după retragerea aureliană (în sec. III—XIII) și rolul acestora în dezvoltarea istoriei patriei noastre. Influența migrației slavilor asupra procesului de formare a feudalismului pe teritoriul patriei noastre; influența politică și religioasă a statului bulgar. **Orînduirea feudală.** Trăsăturile generale ale orînduirii feudale. Formarea statelor feudale romînești independente — Țara Romînească și Moldova. Stăpînirea statului feudal ungar asupra Transilvaniei. Intărirea feudalismului. Lupta împotriva cotropirii străine. Instituțiile feudale din țările romîne în sec. XIV și XV. Mircea cel Bătrîn și lupta împotriva cotropirii otomane. Formele luptei de clasă. Răscoala țărănească de la Bobîlna. Ioan de Hunedoara și lupta dusă împotriva imperiului otoman. Ștefan cel Mare — lupta împotriva jugului otoman și relațiile cu Rusia. Războiul țărănesc condus de Gheorghe Doja. Lupta împotriva jugului turcesc și întărirea legăturilor cu Rusia în timpul lui Petru Rareș și Ion Vodă cel Cumplit. Mihai Viteazul și încercarea de constituire a unui stat feudal centralizat. Cultura în sec. XVI. Situația economică, socială și politică a țărilor romîne în sec. XVII. Dezvoltarea culturală din vremea lui Matei Basarab și Vasile Lupu; întărirea legăturilor cu Rusia. Spătarul N. Milescu, D. Cantemir. Stabilirea stăpînirii habsburgice asupra Transilvaniei. Inăsprirea jugului străin și a exploatării feudale în sec. XVIII. Domniile „fanariote" în Moldova și Țara Romînească. **Descompunerea feudalismului și apariția relațiilor capitaliste în țările romîne (de la mijlocul sec. XVIII pînă la mijlocul sce. XIX).** Dezvoltarea social-economică în a doua jumătate a sec. XVIII. agricultura, meșteșugurile, atelierele manufacturiere și comerțul; raporturile de clasă; întețirea luptei de clasă — răscoala condusă de Horia. Cloșca și Crișan. Războaiele ruso-turce din sec. XVIII și începutul sec. XIX și însemnătatea lor pentru slăbirea jugului otoman și dezvoltarea țărilor romîne. Rascoala populară sub conducerea lui Tudor Vladimirescu (1821) și urmările ei. Dezvoltarea economică, socială, politică și culturală a țărilor romîne între 1828 și 1848; importanța păcii de la Adrianopol; Regulamentul Organic; mișcări social-politice premergătoare anului 1848. **Dezvoltarea capitalismului.** Anul revoluționar 1848 în Moldova, Țara Romînească și Transilvania; activitatea revoluționară a lui Nicolae Bălcescu. Formarea statului național — Romînia. unirea Moldovei cu Țara Romînească. Domnia lui Alexandru Ion Cuza—legea rurală din 1864 Cucerirea independenței de stat — 1877-78. Dezvoltarea economică, socială și politică a Romîniei la sfîrșitul sec. XIX; dependența crescîndă a Romîniei față de capitalurile străine. Mișcarea muncitorească din Romînia pînă la 1900. Transilvania între 1848 și 1900. **Romînia în epoca imperialismului, pînă la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.** Dezvoltarea economică, socială și politică la începutul sec. XX. Romînia în timpul războaielor balcanice. Răscoala țăranilor de la 1907. Mișcarea muncitorească între 1900 și 1917. Activitatea lui I. C. Frimu și Ștefan Gheorghiu. Transilvania între 1900 și 1917. Romînia în anii primului război mondial. **Romînia în perioada de la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie pînă la 23 August 1944.** Romînia în perioada avîntului revoluționar creat sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie (1917—1923). Situația economică, socială și politică la sfîrșitul primului război mondial. Lupta clasei muncitoare între 1917—1920. Crearea Partidului Comunist din Romînia — victorie istorică a leninismului împotriva oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din Romînia. Romînia în perioada stabilizării relative a capitalismului (1923-1929); viața economică și politică. Romînia în perioada crizei economice din 1929—1933. Lupta P.C.R. pentru ieșirea revoluționară din criză. Congresul al V-lea al P.C.R. și importanța sa istorică. Glorioasele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din ianuarie-februarie 1933. Romînia în perioada fascizării și a războiului antisovietic. Lupta P.C.R. pentru crearea frontului popular antifascist. Dictatura regală (1938—1940). Dictatura antonesciană și participarea Romîniei la războiul criminal antisovietic. Lupta maselor populare, sub conducerea P.C.R., împotriva dictaturilor și a războiului hitlerist.

Țara noastră în perioada de la 23 August 1944 pînă azi. Prima etapă a revoluției — caracterul, forțele motrice, obiectivele și conținutul ei de clasă. Victoria insurecției armate, inițiată de P.C.R., în condițiile înaintării Armatei Sovietice: răsturnarea dictaturii militaro-fasciste. Convenția de armistițiu și participarea Romîniei la războiul antihitlerist. Lupta maselor populare sub conducerea clasei muncitoare în frunte cu P. C. R., împotriva reacțiunii interne și a [illegible] imperialist. Refacerea unității sindicale. Crearea alianței revoluționare dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Crearea F.N.D. Instaurarea puterii populare (6 Martie 1945). Legiferarea reformei agrare — lichidarea clasei moșierilor. Statutul naționalităților. Conferința Națională a P.C.R. din 1945. Crearea B.P.D.; primele alegeri democratice (1946). Tratatul de pace de la Paris; ajutorul diplomatic acordat Romîniei de către U.R.S.S. Refacerea treptată a economiei naționale. Caracterul anticapitalist al principalelor măsuri economice luate de puterea democrat-populară: etatizarea B.N.R., controlul muncitoresc în întreprinderi (oficiile industriale), reforma bănească din 1947. Lichidarea partidelor burghezo-moșierești. Inlăturarea monarhiei și proclamarea R.P.R.

A doua etapă — caracterul, obiectivele și conținutul ei de clasă, lupta pentru construirea socialismului. Primul congres al P.M.R. Constituirea F.D.P. Alegerile din martie 1948. Prima constituție a R.P.R. Naționalizarea principalelor întreprinderi industriale și bancare — lichidarea marii burghezii ca clasă. Primele planuri de stat (1949 și 1950). Inceputul transformării socialiste a agriculturii. Planul de electrificare. Crearea sfaturilor populare— consolidarea regimului democrat-popular. Primul plan cincinal al R.P.R. și importanța realizării lui pentru dezvoltarea economică și culturală a țării noastre. Noua constituție a R.P.R. (1952). Alegerea R.P.R. ca membră a O.N.U. Al doilea congres al P.M.R. și perspectivele dezvoltării patriei noastre în lumina directivelor congresului

CONSTITUȚIA

Statul socialist sovietic.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și crearea primului stat socialist din lume. Statul socialist, stat de tip nou superior. Deosebirile fundamentale dintre statul socialist sovietic și statul capitalist; superioritatea statului socialist sovietic. Rolul conducător al P.C.U.S. în lupta pentru construirea comunismului în U.R.S.S. **Constituția U.R.S.S. din 1936.** Orînduirea socială a U.R.S.S. Sovietele de deputați ai oamenilor muncii — baza politică a U.R.S.S., forma cea mai înaltă de organizare a dictaturii proletariatului. Proprietatea socialistă; cele două forme ale ei — proprietatea de stat și proprietatea cooperatist-colhoznică. Proprietatea personală în socialism. Sistemul economic socialist și superioritatea lui față de sistemul economic capitalist. Munca în societatea socialistă. un drept și o datorie de onoare; noua atitudine față de muncă; întrecerile socialiste. Unitatea moral-politică a societății socialiste sovietice Clasele sociale din U.R.S.S.: clasa muncitoare, clasa țărănimii colhoznice, intelectualitatea sovietică; rolul conducător al clasei muncitoare. Orînduirea de stat a U.R.S.S. U.R.S.S. stat multinațional. Egalitatea în drepturi a popoarelor și republicilor sovietice. Organul suprem al puterii de stat a U.R.S.S. Drepturile fundamentale ale cetățenilor U.R.S.S. și garantarea acestor drepturi.

Statul democrat-popular romîn.

Nașterea regimului de democrație populară ca rezultat al luptei poporului muncitor condus de P.C.R. în condițiile eliberării țării noastre de către Armata Sovietică și ale ajutorului multilateral acordat țării noastre de către U.R.S.S. Principalele înfăptuiri democratice ale guvernului instaurat la 6 martie 1945. Proclamarea R.P.R. Constituția din 1948 a R.P.R. și superioritatea ei față de constituțiile burghezo-moșierești — instrumente ale asupririi și exploatării poporului muncitor. Transformările revoluționare din țara noastră pe drumul construirii socialismului după 1948. Necesitatea noii Constituții. **Constituția R.P.R. din 1952.** Orînduirea socială a R.P.R. Sfaturile Populare, organele locale ale puterii de stat — baza politică a statului nostru. Sectoarele economiei naționale a R.P.R. Proprietatea socialistă și formele ei în R.P.R. Proprietatea personală. Mica producție de mărfuri Sectorul particular-capitalist. Superioritatea sectorului socialist față de celelalte sectoare ale economiei naționale și rolul lui conducător în economia națională. Industrializarea socialistă și transformarea socialistă a agriculturii. Planificarea economiei naționale. Munca în R.P.R. Structura de clasă a societății noastre în etapa actuală. Orînduirea de stat a R.P.R. Statul romîn democrat-popular. stat unitar, suveran și independent. Impărțirea administrativ-teritorială a R.P.R. Marea Adunare Națională a R.P.R. — organul suprem al puterii de stat. — Organele administrației de stat ale R.P.R. Consiliul de Miniștri și Ministerele. Organele locale ale puterii de stat — sfaturile populare; comitetele executive ale sfaturilor populare. Instanțele judecătorești și procuratura; rolul și competența lor. Caracterul democratic al justiției populare, felurile infracțiunilor și proceselor. Drepturile și datoriile fundamentale ale cetățenilor R.P.R. Garantarea drepturilor cetățenești. Conținutul nou, socialist al datoriilor cetățenilor R.P.R. Legătura dintre drepturile și datoriile fundamentale ale cetățenilor patriei noastre. Sistemul electoral. Votul universal, egal, direct și secret—drept al tuturor cetățenilor oameni ai muncii din R.P.R. Calitatea de alegător și cea de candidat. P.M.R., forța conducătoare și îndrumătoare a poporului nostru pe drumul construirii socialismului. Unitatea indisolubilă dintre partid, guvern și poporul muncitor. U.T.M.— organizația revoluționară a tineretului muncitor din patria noastră, rezerva de cadre a P.M.R. R.P.R., factor activ în lupta pentru pace și destindere în relațiile internaționale.

LIMBA ȘI LITERATURA ROMINA

Limba romînă

Invățătura marxistă despre lingvistică. Vocabularul: componența vocabularului limbii romîne; fondul principal de cuvinte și vocabularul schimbător. Mijloacele de îmbogățire a vocabularului: formarea cuvintelor prin derivare și compunere, schimbarea funcției gramaticale, introducerea cuvintelor noi din alte limbi. Fonetica: sunetele (vocale, semivocale, diftongi, triftongi, consoane). Silabe: despărțirea cuvintelor în silabe. Accentul. Aplicații ortografice. Morfologia: cuvintele flexibile și neflexibile. Substantivul, felurile lui. Genul și numărul substantivelor. Felurile articolului, acordul lui cu substantivul. Formarea adjectivelor. Compararea adjectivelor. Felurile pronumelor. Pronumele personal (forme accentuate și neaccentuate). Funcția adjectivală a pronumelor. Declinarea pronumelor. Felurile numeralului. Verbul: timpurile și folosirea lor, modurile personale și nepersonale, conjugarea verbelor, diateza activă, reflexivă, pasivă, conjugarea verbelor auxiliare, regulate, neregulate, defective și impersonale. Cuvintele neflexibile (adverbe, prepoziții, conjuncții, interjecții) și rolul lor în vorbire. Sintaxa: sintaxa propoziției. Părțile de vorbire care pot avea funcția de subiect. Subiectul subînțeles. Predicatul verbal și cel nominal. Acordul predicatului cu subiectul într-o propoziție cu un singur subiect, cu mai multe subiecte la persoane, numere și genuri diferite. Felurile atributului și complementului. Ordinea cuvintelor în propoziție, legătura cuvintelor în propoziție și punctuația cerută. Sintaxa frazei: propoziții principale și propoziții secundare. Fraza formată prin coordonare și subordonare. Felurile propozițiilor coordonate (copulative, adversative, disjunctive, concluzive). Transformarea părților de propoziție în propoziții subordonate. Felurile propozițiilor subordonate (subiective, predicative, atributive, completive, circumstanțiale.) Contragerea (reducerea) propozițiilor subordonate. Topica frazei; raportul dintre propozițiile și grupele de propoziții dintr-o frază și punctuația cerută. Aplicații de punctuație.

Literatura romînă

Inceputurile culturii noastre. Primele manuscrise și tipărituri în limba slavă. Cultura romînească în secolul al XVI-lea. Primele texte și tipărituri în limba romînă. Cultura și literatura romînă în secolul al XVII-lea. Istoriografia în limba romînă (Gr. Ureche, M. Costin, R. Popescu). Cultura și literatura romînă în secolul al XVIII-lea (I. Neculce, D. Cantemir). Școala Ardeleană. Ion Budai Deleanu: Țiganiada. Literatura romînă în primul sfert al secolului al XIX-lea. Poeții Văcărești; D. Golescu: Insemnare a călătoriei mele. Literatura romînă în cel de-al doilea sfert al secolului al XIX-lea. Școala, presa, teatrul, artele plastice. D. Bolintineanu: Balade istorice (Mama lui Ștefan cel Mare, Daniil Sihastru, Cea de pe urmă noapte a lui Mihai cel mare). C. Boliac: Poezia socială (Clăcașul, Muncitorul, Carnavalul). *) M. Kogălniceanu, îndrumător cultural. *) N. Bălcescu: Istoria romînilor sub Mihai Vodă Viteazul. Gr. Alexandrescu: Lirica patriotică (Umbra lui Mircea la Cozia), satire (Satira duhului meu): fabule (Cînele și cățelul; Boul și vițelul). C. Negruzzi: Al. Lăpușneanu. Al. Russo: Cîntarea Romîniei. *) V. Alecsandri: Poezia (Cîntec haiducesc, Peneș Curcanul, Concertul în luncă, Dan căpitan pe plai); teatrul (Chirița în provincie); proza (Istoria unui galbin). N. Filimon: Ciocoii vechi și noi. Al. Odobescu: Mihnea Vodă cel Rău; Pseudokinegheticos. B. P. Hașdeu: Răzvan și Vidra. Revista „Contemporanul", tribună de luptă a clasei muncitoare. Activitatea de critic literar a lui C. Dobrogeanu-Gherea. *) Mihai Eminescu: Poezii (Epigonii; Impărat și proletar; Scrisoarea III; Sara pe deal; Călin; Luceafărul). *) Ion Creangă: Amintiri din copilărie; Moș Ion Roată și Unirea; Harap-Alb. *) I. L. Caragiale: O scrisoare pierdută; Un pedagog de școală nouă; Arendașul romîn. I. Slavici: Moara cu noroc. *) George Coșbuc: Poezii (Nunta Zamfirii; Noapte de vară; Noi vrem pămînt; Doina; O scrisoare de la Muselim Selo; Pașa Hassan). *) Alexandru Vlahuță: Unde ni sînt visătorii; 1907; Socoteala. B. St. Delavrancea: Hagi Tudose; Apus de Soare, St. O Iosif: Doina. C. Hogaș: In Munții Neamțului. Cezar Petrescu: Intunecare. G. Topîrceanu: Balade vesele și triste. Migdale amare (caracterizare generală). *) Mihail Sadoveanu: Baltagul; Neamul Șoimăreștilor. *) A. Toma: Secerișuri sfinte; Cîntul vieții. *) L. Rebreanu: Răscoala. *) M. Beniuc: Versuri (caracterizare generală). *) Alexandru Sahia: Uzina vie. *) Poezia romînească după 23 August: M. Beniuc (Furtuni de primăvară); M. Banuș (Despre pămînt); Dan Deșliu (Minerii din Maramureș); V. Porumbacu (Mama); A. Toma (Popor, izvor renăscător); E. Jebeleanu (Lidice, Bălcescu). *) Realizări în domeniul prozei: M. Sadoveanu (Mitrea Cocor, Nicoară Potcoavă); P. Dumitriu (Nopțile din iunie). *) Realizări în domeniul dramaturgiei: Camil Petrescu (Bălcescu) N. Moraru, A. Baranga (Pentru fericirea poporului), M. Davidoglu (Cetatea de foc).

NOTA. La facultățile unde se dă numai examen scris la limba și literatura romînă, se cere în întregime materia din programa de limba romînă și numai autorii și capitolele însemnate cu asterisc (*) la literatura romînă. La facultățile la care se dă examen scris și oral la limba și literatura romînă, programa este obligatorie în întregime, putîndu-se pune întrebări și din lectura extrașcolară a candidaților.

LIMBA RUSA

Tehnica citirii (citire corectă, conștientă și expresiva). Intelegerea completă a textului citit. Răspunsuri la întrebări în legătură cu textul citit sau povestirea conținutului textului citit. Conversație în legătură cu temele: școala, familia, orașul și satul; țara noastră, Uniunea Sovietică, lupta pentru pace. Aplicarea practică a fenomenelor gramaticale prin analiza gramaticală (sintactică și morfologică). Analiza gramaticală se va face pe baza următoarelor capitole de gramatică. **Morfologia.** Analiza morfologică a propoziției (recunoașterea substantivelor, adjectivelor, pronumelor etc.). **Substantivul:** rolul substantivului în propoziție; genul, numărul, cazul, declinarea. **Adjectivul.** Rolul adjectivelor în propoziție, acordul adjectivului cu substantivul; felul adjectivului, gradul de comparație. **Pronumele.** Rolul [illegible] în propoziție. Felul pronumelui (personal, demonstrativ, reflexiv etc.). Cazul la care stă pronumele, genul și numărul. **Numeralul.** Rolul numeralului în propoziție; felul numeralului. **Verbul.** Rolul verbului în propoziție. Aspectul verbului, modul, timpul și persoana (participiul și gerunziul — felurile lor). **Adverbul.** Rolul adverbului în propoziție. Felul adverbului, gradul de comparație. (Cunoașterea propozițiilor se va verifica în legătură cu substantivul sau pronumele cu care acestea se folosesc în propoziție). **Noțiuni de fonetică:** analiza fonetică a cuvintelor. (Se va insista asupra consoanelor surde și sonore, dure și muiate, asupra semnelor despărțitoare — semnul tare și moale — asupra ortografiei vocalelor după consoanele: j, ș, șci, ci, ț, k, h.). Componența cuvîntului: tema, rădăcina, terminația, prefixul, sufixul. **Sintaxa.** Felul propoziției (propoziția simplă, dezvoltată, fraza formată prin coordonare și prin subordonare). Felul propozițiilor subordonate (completivă, atributivă, circumstanțială de mod, de timp, de loc, de cauză, de scop). **Subiectul și exprimarea lui.** Felul subiectului. **Predicatul și exprimarea lui,** felul predicatului, acordul predicatului cu subiectul. **Părțile secundare ale propoziției** (complementul direct și indirect, atributul, complementul circumstanțial de mod, de timp, de loc, de cauză, de scop) și exprimarea lor.

Se vor pregăti următoarele texte din manualul pentru clasa a IX-a. Editura de stat didactică și pedagogică 1955. „Rodina" (pag. 7), „Velikii lagheri mira i sotializma" (pag. 9), „Saliut" (pag. 10), „Strasti k citeniiu" (pag. 13), „Zoia i pisateli Gaidar" (p. 15), „Arkadi Gaidar" (pag. 17), „Mudroe reșenie" (pag. 18), „Tri rozi" (pag. 19), „Dom Scinteii" (pag. 24), „Na verșinu gori" (pag. 26), „Climat i rastitelinosti S.S.S.R." (pag. 29), „Pcela" (pag. 31), „Unicitojenie nemeții birji truda" (pag. 32), „V polovodie" (pag. 33), „Ghimn democraticescoi molodioji" (pag. 49).

Notă.

I. Pentru analiza gramaticală se vor da propoziții care să cuprindă formele gramaticale legate de problemele învățate în clasele VIII-X. Se vor pune și întrebări suplimentare în legătură cu fenomenele și formele gramaticale întîlnite în propoziții, date pentru analiză. Candidații nu vor fi obligați să facă analiza gramaticală în limba rusă.

II. La Universități (secțiile de limba rusă) și la Institutul pedagogic „Maxim Gorki", biletele pentru proba orală vor cuprinde și o întrebare din teoria gramaticii limbii ruse.

LIMBA ȘI LITERATURA MAGHIARA

Limba maghiară

Invățătura marxistă despre lingvistică. Vocabularul: componența vocabularului; fondul principal de cuvinte și vocabularul schimbător. Imbogățirea vocabularului prin formarea cuvintelor noi. Fonetica: sunetele, vocalele, consoanele. Armonia vocală. Asimilarea consoanelor. Despărțirea cuvintelor în silabe. Aplicații ortografice. Morfologia. Verbul și felurile lui. Timpurile. Formele de conjugare. Modurile verbale. Prefixele verbale. Substantivul. Formarea substantivelor. Adjectivul. Formarea adjectivelor. Comparația adjectivelor. Numeralul. Felurile pronumelui. Adverbul. Articolul. Conjuncția. Cuvintele „modificatoare" (a modosito szó). Sintaxa. Clasificarea propozițiilor. Predicatul și subiectul. Complementul direct și complementele circumstanțiale. Atributul. Felurile frazei. Propozițiile principale și cele secundare.

Literatura maghiară

Inceputurile culturii maghiare. Primele manuscrise în limba latină și limba maghiară: Balassi Bálint. Zrínyi Miklós. Poezia epocii „kuruc". Literatura iluminarii din sec. al XVIII-lea Activitatea lui Kazinczy Ferenc, lupta dusă de el pentru primenirea limbii. Csokonai Vitéz Mihály. Katona József: Bánk-bán. Kisfaludy Károly. Kölcsey Ferenc. Vörösmarty Mihály. Literatura maghiară din perioada Reformei. Eötvös József. Caracterul democratic - revoluționar și popular al poeziei lui Petőfi Sándor. Caracterizarea literaturii în perioada absolutismului (Tompa, Madách, Kemény). Arany János (poezia lui epică și lirică). Activitatea literară a lui Jókai Mór. Caracterizarea literaturii din perioada compromisului (Vajda János). Mikszáth Kálmán. Poezia și activitatea publicistică a lui Ady Endre. Móricz Zsigmond, demascarea regimului burghezo-moșieresc în opera lui. Literatura maghiară între cele două războaie mondiale. József Attila, poetul proletariatului. Literatura maghiară din Romînia (1918—1940). Dezvoltarea literaturii maghiare din R.P.R. după 23 August 1944 (proza, poezie, teatru). Dezvoltarea literaturii maghiare din R.P.U. după 4 aprilie 1945.

LIMBA ENGLEZA

Morfologia. Articolul hotărît și nehotărît. Cazurile principale de întrebuințare și de suprimare a articolului. Substantivul. Genul substantivelor. Formarea pluralului substantivelor. Declinarea substantivului. Adjectivul. Formarea gradelor de comparație (reguli generale și excepții). Adjectivul posesiv, demonstrativ și nehotărît. Pronumele personal, posesiv, demonstrativ, interogativ, relativ, nehotărît. Verbul. Verbele auxiliare: to be, to have, to do. Verbe regulate. Verbe neregulate. Verbe defective (shall, will). Conjugarea verbelor la indicativ: prezent, perfect, perfect compus, mai mult ca perfect, viitor. Modul condițional: prezent, trecut. Modul participiu: prezent, trecut. Modul imperativ. Modul infinitiv. Diateza activă, pasiva. Forma progresiva (continuous). Adverbul. Formarea adverbului cu sufixul -ly. Cele mai importante adverbe de timp, loc, mod. Prepoziția. Conjuncția. **Sintaxa.** Propoziția și felurile ei. Părțile principale și secundare ale propoziției. Topica propozițiilor afirmative, interogative, negative. Construirea propozițiilor impersonale: It is cold. It is hot. Construcțiile „there is", „there are" (în propoziții afirmative, negative și interogative). Noțiuni despre fraza formată prin coordonare și subordonare. Propoziția subordonată relativă introdusă cu ajutorul pronumelor who, whom, which, that. Principalele reguli de ortoepie, ortografie și punctuație. Se va ține seama de vocabularul însușit la limba engleză în școala medie.

LIMBA FRANCEZA

Morfologia. Articolul hotărît și nehotărît, suprimarea articolului; articolul hotărît contractat. Substantivul. Formarea pluralului și a femininului. Declinarea substantivului. Adjectivul calificativ. Formarea femininului și a pluralului; acordul cu substantivul. Formarea gradelor de comparație. Adjectivul posesiv. Pronumele personal, demonstrativ, posesiv, interogativ, relativ și nehotărît. Adjectivul numeral, cardinal și ordinal. Verbul. Verbele auxiliare avoir și être. Cele trei grupe de verbe; cele mai importante verbe din grupa a treia: lire, écrire, pouvoir, vouloir, faire, devoir. Moduri și timpuri. Modul indicativ: prezentul, imperfectul, perfectul compus, mai mult ca perfectul, perfectul simplu, viitorul. Modul imperativ și formarea lui. Modul participiu: prezent, trecut. Modul subjonctiv: prezentul. Modul condițional: prezentul. Verbe pronominale. Conjugarea la diateza pasivă a indicativului prezent, imperfect, viitor. Adverbul. Cele mai frecvente adverbe: de timp, loc și mod. Formarea adverbelor cu sufixul -ment. Locuțiunile adverbiale. Gradele de comparație ale adverbelor. Propoziția. Conjuncția. Cele mai importante conjuncții coordonatoare și subordonatoare. Sufixele și prefixele cele mai frecvente. **Sintaxa.** Propoziția și felurile ei. Părțile principale și secundare ale propoziției. Topica propozițiilor afirmative și interogative. Acordul participiului trecut. Noțiuni despre fraza formată prin coordonare și prin subordonare. Propoziții secundare legate de cele principale prin pronumele relativ. Principalele reguli de ortoepie, ortografie și punctuație. Se va ține seama de vocabularul însușit la limba franceză în școala medie.

LIMBA GERMANA

Morfologia. Articolul hotărît și nehotărît. Cele 3 genuri. Declinarea articolului. Substantivul. Formarea pluralului. Declinarea substantivului. Adjectivul atributiv și predicativ. Formarea gradelor de comparație. Declinarea adjectivelor. Numeralul cardinal și ordinal. Pronumele personal, posesiv, interogativ, relativ, demonstrativ și declinarea lor. Verbele auxiliare temporale și modale. Verbele slabe și tari. Verbele cu prefixe separabile și inseparabile. Verbele reflexive. Conjugarea verbelor la modul indicativ, activ și pasiv. (Prezentul, imperfectul, perfectul compus, mai mult ca perfectul, viitorul I). Modul conjunctiv, modul imperativ. Adverbul. Cele mai importante adverbe de timp, loc și mod. Prepoziția. Prepozițiile care cer cazul genitiv, cazul dativ, cazul acuzativ, dativ sau acuzativ. Conjuncția. **Sintaxa:** Propoziția și felurile ei. Topica propozițiilor afirmative și interogative. Fraza compusă prin coordonare cu conjuncțiile: und, oder, aber. Propoziția principală cu denn, darum, specifică limbii germane. Topica acestor propoziții. Fraza compusă prin subordonare. Topica propoziției secundare. Locul verbului din propoziția principală în fraza care începe cu o propoziție secundară. Principalele reguli de ortoepie și ortografie. La examinarea candidaților se va ține seama de vocabularul însușit la limba germană în școala medie.

Condițiile de admitere în școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri

Ministerul Invățămîntului a stabilit condițiile de admitere în școlile profesionale de ucenici, în școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri în anul școlar 1956/1957 după cum urmează:

Pentru școlile profesionale de ucenici admiterea în anul I se face pe bază de concurs la care se pot înscrie absolvenții școlilor de 7 ani, în vîrstă de 14—15 ani împliniți la 1 septembrie 1956.

Pentru meseriile la care se cer condiții fizice deosebite, s-a stabilit majorarea limitelor de vîrstă.

In școlile profesionale de ucenici de pe lîngă S.M.T., G.A.S., centre mecanice, ferme experimentale etc., se primesc ucenici în primul rînd dintre copiii țăranilor muncitori din regiunea respectivă.

Admiterea în școlile profesionale de ucenici se face în ordinea rezultatelor obținute la concursul de admitere și în limita locurilor planificate.

Inscrierile la concursul de admitere se fac între 10 iulie — 24 august 1956.

Concursul se va ține între 25—31 august 1956.

In școlile cu altă limbă de predare decît cea romînă, examinarea se va face în limba maternă; în plus se va da o probă scrisă la limba romînă.

In școlile tehnice cu durata de școlarizare de 1—2 ani, care pregătesc muncitori calificați în meserii care cer un nivel mai înalt de cultură generală, precum și în cele care pregătesc personal tehnic (ca normator, desenator tehnic etc.), se primesc absolvenți ai școlilor de 10 ani, în vîrstă de 17—25 ani.

Primirea elevilor în aceste școli se face fără concurs de admitere, în urma unei vizite medicale care condiționează admiterea în școală, în limita sarcinilor de școlarizare și în ordinea mediilor obținute la examenul de maturitate.

Inscrierile în școlile tehnice se fac între 1 august — 12 septembrie 1956 la sediul fiecărei școli.

La meseriile sau specialitățile unde se cer însușiri deosebite (artă decorativă, desenatori etc.), candidații vor da o probă de verificarea aptitudinilor.

La școlile tehnice cu caracter economic și social-cultural cu durata de școlarizare de 2—4 ani, se primesc absolvenți ai școlilor de 7 ani, în vîrstă de 14—16 ani, pe baza unui concurs de admitere, în ordinea rezultatelor obținute la acest concurs și în limita locurilor planificate.

Inscrierile la concursul de admitere se fac între 10 iulie — 24 august 1956, la sediul fiecărei școli.

Concursul de admitere se va ține între 25—31 august 1956.

La școlile speciale de artă, organizate de Ministerul Culturii, se primesc elevi începînd cu etatea de 7 ani, pe baza unei cereri din partea părinților sau a susținătorilor legali.

Admiterea în aceste școli se face pe baza vizitei medicale și a unei probe de verificarea aptitudinilor.

Vizita medicală și proba de verificare a aptitudinilor se vor ține în perioada 10—25 august 1956.

Pentru școlile tehnice de maiștri admiterea în anul I se face pe baza recomandării întreprinderii sau instituției de unde provin candidații, după trecerea concursului de admitere.

La examenul de admitere, se primesc în primul rînd candidații din marile întreprinderi, cu nivel tehnic ridicat, dintre muncitorii cei mai calificați, absolvenți ai școlilor profesionale, absolvenți ai gimnaziilor industriale, absolvenți ai școlilor inferioare de arte și meserii și absolvenți ai școlilor inferioare și practice de agricultură, cu practică în meserie de cel puțin 2—3 ani.

Pentru agricultură se primesc candidați în primul rînd dintre muncitorii unităților agricole din regiunea unde se află școala. Absolvenții școlilor profesionale de ucenici care au obținut nota 5 la instruirea practică și la toate obiectele de pregătire teoretică, atît la sfîrșitul fiecărui an de școlarizare, cît și la examenul de absolvire, vor fi primiți în primele locuri la școlile tehnice de maiștri, fără examen de admitere, numai după stagiul legal de 2—3 ani de activitate în meseria respectivă.

Inscrierile la concursul de admitere se fac între 10 iulie — 10 august 1956.

Concursul de admitere se va ține în zilele de 13—22 august 1956.

La școlile tehnice și la școlile tehnice de maiștri, unde funcționează cursuri serale și cursuri fără frecvență, admiterea se face în aceleași condiții și la aceleași date ca la cursurile de zi.

La cursurile serale și fără frecvență de la școlile tehnice de maiștri, se pot înscrie cadrele tehnice care ocupau funcția de maistru la apariția Hotărîrii nr. 91/1955 și sînt menținuți în această funcție, dar nu au studiile și pregătirea corespunzătoare. De asemenea, se pot înscrie și cadrele tehnice care ocupau funcția de maistru la apariția Hotărîrii 91/1955, dar au fost promovați în munci de răspundere în aparatul de stat, de partid sau sindical, și au profesia de bază maistru de producție.

★

La înscrierea în școlile profesionale de ucenici, tehnice și tehnice de maiștri, elevii vor încheia angajamente cu școala sau întreprinderea și instituția pe lîngă care funcționează școala.

Informații, privind specialitățile și meseriile cuprinse în profilul școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri se pot obține de la școlile respective și secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare regionale și raionale.

Invățămîntul peste hota[illegible]

IN ȚĂRILE AMERICII LATINE

Numeroase ziare din țările Americii Latine precum și din alte țări occidentale se ocupă în coloanele lor de situația grea în care trăiesc copiii și tinerii din America Latină.

După datele oficiale braziliene 85 la sută din copiii de vîrstă școlară din această țară flămînzesc. Ocupîndu-se de condițiile neomenești în care trăiesc copiii din Brazilia, ziarul „Imprensa popular" relatează că „foametea este motivul pentru care Brazilia a ajuns în categoria țărilor cu cea mai mare mortalitate infantilă". Doctorul pediatru Carica Prade arată că în această țară mor în fiecare oră cîte 85 de copii.

O situație asemănătoare există și în alte țări ale Americii Latine. In Chile de exemplu, după cum subliniază ziarul guvernamental „La Nacion", ca urmare a proastei nutriții și a condițiilor generale de viață, 90% din copii se dezvoltă în mod anormal. In Paraguay 70% din copii mor înainte de a atinge vîrsta de 10 ani.

Flămînzi, prost îmbrăcați, nevoiți să muncească de mici, copiii oamenilor muncii din această regiune a lumii sînt lipsiți de posibilitatea de a învăța carte.

Cultura este în America Latină un apanagiu al claselor avute. De binefacerile ei se pot bucura numai fiii familiilor înstărite. Copiilor celor ce muncesc le este realmente închis drumul către știința de carte.

Analfabetismul face ravagii în rîndurile acestor copii. Acest lucru este recunoscut pînă și de autorități. Ziarul mexican „Novedades" relatează bunăoară că secretarul general al Organizației Statelor Americane Jose Mora, luînd recent cuvîntul la conferința din orașul Lima (Peru) a miniștrilor învățămîntului din țările americane a atras atenția asupra situației grele a învățămîntului în America Latină. El a subliniat că „în multe țări din America Latină procentul copiilor care nu au posibilitatea să învețe depășește procentul neștiutorilor de carte din rîndurile populației adulte".

In Brazilia aproximativ 7 milioane de copii de vîrstă școlară nu au posibilitatea să urmeze școala. In Porto Rico, după cum relatează ziarul bolivian „El Pueblo" frecventează școala numai 50% din copiii de vîrstă școlară, iar în Bolivia numai 12%. Președintele Statului Chile, Ibanez, a declarat că în această țară sînt analfabeți peste 500.000 de copii de vîrstă școlară. Ziarul „El Siglo" a anunțat că acești copii nu frecventează școala datorită lipsei de școli și de învățători.

Potrivit unei declarații a ministerului învățămîntului din Cuba, publicată în ziarul „El Pueblo", în Cuba nu au posibilitatea să frecventeze școala peste 420.000 de copii. Ministrul învățămîntului din Ecuador Jose Ponce a declarat că în America Latină există țări în care 88% din populație este analfabetă. In localitățile rurale din Paraguay sînt analfabeți aproximativ 80 la sută din copiii de vîrstă școlară.

Grea este și situația studenților din aceste țări. Condițiile insuportabile de viață, taxele mari, numărul mic de locuri etc. împiedică pătrunderea fiilor celor ce muncesc în institutele de învățămînt superior.

Nu stau mai bine lucrurile însă nici în privința celor care au ajuns totuși în învățămîntul superior. Ca urmare a situației grele în care trăiesc, studenții din țările Americii Latine se ridică tot mai hotărît la luptă pentru condiții mai bune de viață și învățătură. In același timp lupta lor are drept scop cîștigarea și apărarea drepturilor democratice și a independenței naționale.

Pentru caracterizarea stării de lucruri din rîndurile studenților din America Latină este suficient să arătăm că în ultimele săptămîni întregul continent sud-american a fost puternic zguduit de o mișcare generală a studenților. Ziarul „Le Populaire de Paris" scrie într-o corespondență din Mexic că în America Latină „studenții se află întotdeauna în fruntea luptei pentru libertate".

De curînd în capitala Braziliei au avut loc mari demonstrații studențești în semn de protest împotriva scumpirii cu 100 la sută a tarifului transporturilor urbane. Studenții au ridicat baricade, s-au instalat în grupuri compacte pe străzile principale și la răscruci paralizînd circulația tramvaielor, troleibuzelor și autobuzelor. Cît de puternică a fost mișcarea studenților se vede clar din faptul că guvernul a trebuit să folosească „metode tari" pentru a-i împrăștia pe studenți. Studenții nu sînt singuri în lupta lor. Ei se bucură de simpatia și sprijinul activ al maselor populare.

Incidente grave au avut loc de curînd și în Paraguay. Cu prilejul conferinței naționale a Asociației studenților au fost rostite discursuri în care a fost atacat regimul dictatorial. Extrem de încordate sînt relațiile dintre studenți și guvern și în Cuba. O situație asemănătoare este și în Peru. Cu prilejul apropierii alegerilor parlamentare studenții participă activ la campania electorală, susținînd pe candidatul Unității democratice. Mari mișcări studențești au loc și în Bolivia și Ecuador. In Argentina studenții au organizat puternice manifestații cerînd demisia lui Atilio Dell'Oro, ministrul Educației, exponent al cercurilor clericale care se opun laicizării învățămîntului. Studenții au obținut cîștig de cauză.

Marile mișcări studențești sînt cauzate de situația grea a învățămîntului din țările Americii Latine, de condițiile insuportabile de viață și de muncă ale tineretului. Grevele studențești, marile manifestații care au loc constituie o puternică dovadă că lucrurile nu stau de loc bine în țările Americii Latine. Caracterizînd situația din aceste țări, corespondentul din Mexic al ziarului „Le Populaire de Paris" subliniază că „peste tot dictaturile slăbesc și primul simptom de slăbiciune îl găsim în intensificarea activității studenților".

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 376 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 22 iunie 1956

Hotărîrea Biroului Politic al C. C. al P. M. R.

cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților

În anii regimului democrat-popular, învățămîntul superior din țara noastră a cunoscut o mare dezvoltare.

Au luat ființă noi institute de învățămînt superior, iar numărul facultăților și al studenților a crescut față de anii 1938/39 de aproape 3 ori. Statul nostru a creat condiții — cum n-au existat niciodată în trecut — pentru ca fii de muncitori, țărani, funcționari și un însemnat număr de muncitori proveniți din producție să urmeze cursurile universitare. Peste 17.000 de oameni ai muncii învață la cursurile fără frecvență, în universități și institute. A crescut numărul cadrelor didactice. Numai în ultimii ani au intrat în rîndul corpului didactic universitar peste 3.000 cadre tinere. S-au obținut realizări și în îmbunătățirea condițiilor de trai ale studenților. Aproape jumătate din studenții țării noastre sînt bursieri ai statului. În anii din urmă au fost amenajate și construite în centrele universitare Iași, Cluj, Petroșani, Tg. Mureș, Galați, noi cămine și cantine studențești. Numai în anul 1955 institutele de învățămînt superior au dat economiei și culturii țării noastre de două ori și jumătate mai multe cadre decît în 1938.

În procesul de creștere a noii intelectualități cu o temeinică pregătire și devotate cauzei construirii socialismului — pe lîngă înarmarea cu cunoștințe de specialitate — o mare însemnătate are munca ideologică și politico-educativă desfășurată în rîndurile studenților. Acestei activități trebuie să i se acorde o atenție deosebită.

I.

Educarea studenților, dezvoltarea conștiinței cetățenești și justa sa orientare ideologică, depind în mare măsură, în primul rînd, de ceea ce învață studenții în însuși procesul de învățămînt.

Partidul și guvernul, apreciind importanța învățămîntului superior, au luat o serie de măsuri care au dus la reorganizarea învățămîntului în raport cu nevoile dezvoltării economiei naționale și la orientarea materialistă a conținutului învățămîntului.

În toate institutele de învățămînt superior a fost introdus studiul științei marxist-leniniste. Se constată o preocupare sporită a cadrelor didactice pentru creșterea nivelului ideologic și științific al cursurilor, pentru tratarea diferitelor științe de pe poziții marxiste. Efectuarea practicii în producție — în timpul studiului și după absolvire — devine tot mai mult parte integrantă a procesului de învățămînt.

O realizare însemnată pe linia dezvoltării interesului studenților pentru cercetarea științifică o constituie numeroasele cercuri științifice studențești. Un aport de seamă la dezvoltarea acestor cercuri îl aduc oamenii de știință care se ocupă de îndrumarea lor și organizațiile de U.T.M. care atrag cei mai buni studenți în activitatea de cercetare. Trebuie subliniat faptul că studenții au prezentat multe comunicări valoroase — mai ales în domeniul tehnicii, economiei — și că activitatea acestor cercuri a fost apreciată și cu ocazia diferitelor manifestări internaționale studențești.

Ceea ce a devenit caracteristic astăzi în atitudinea majorității studenților față de muncă este creșterea conștiinței, a simțului de răspundere și a efortului celor mai mulți dintre ei pentru îndeplinirea principalei lor îndatoriri — pregătirea profesională.

În obținerea acestor rezultate un rol de seamă l-au avut cadrele didactice. Ținînd seama însă de sarcinile importante ce revin acestor cadre în educarea multilaterală a studenților trebuie spus că o bună parte din cadrele didactice — printre care chiar și unii membri de partid, — își îndeplinesc în măsură insuficientă aceste sarcini. O parte din cadrele didactice cred că singura lor obligație este predarea cunoștințelor și asigurarea însușirii lor de către studenți. Aceasta constituie într-adevăr principala lor îndatorire, dar nu singura. În fața cadrelor didactice din învățămîntul superior stă și sarcina de a contribui activ la educarea studenților, la formarea conștiinței lor cetățenești și patriotice, la cultivarea celor mai nobile virtuți ale omului luminat, luptător pentru progresul patriei, pentru înaintarea ei victorioasă pe drumul socialismului. Ministerul Învățămîntului are datoria să-și îmbunătățească munca de îndrumare și să ajute cadrele didactice în îndeplinirea acestei sarcini de onoare.

Un loc nu mai puțin important în educarea studenților îl ocupă munca educativă, ideologico-politică, ce se duce în rîndurile lor în afara procesului de învățămînt. În această activitate pe care o desfășoară organizațiile de U.T.M. și celelalte organizații obștești sub conducerea organizațiilor de partid, s-au obținut în ultimii ani rezultate de seamă.

În centrul preocupărilor organizațiilor de U.T.M. stă astăzi sarcina de a mobiliza studenții la intensificarea eforturilor pentru învățătură, de a organiza ajutorul tovărășesc pentru studenții ce întîmpină greutăți în muncă, de a contribui la îndeplinirea în bune condiții a întregului proces de învățămînt.

S-a îmbunătățit simțitor activitatea culturală și artistică printre studenți. Multe din conferințele ce s-au ținut în fața lor au stîrnit interes prin actualitatea problemelor tratate și autoritatea vorbitorilor. Întîlnirile studenților cu luptători comuniști din ilegalitate, muncitori fruntași din întreprinderi, scriitori, artiști, compozitori de seamă au devenit mai frecvente în institute. Aproape în toate institutele de învățămînt superior s-au înființat, din inițiativa organizațiilor de U.T.M., coruri, echipe de dansuri și teatru, brigăzi satirice etc. care cuprind un însemnat număr de studenți. Tot mai numeroase sînt audițiile muzicale colective, simpozioanele literare și reuniunile studențești. Organizațiile U.T.M. au reușit să atragă un număr mare de studenți în diferite acțiuni de interes obștesc. În cadrul asociației sportive „Știința" s-au dezvoltat în unele centre universitare puternice colective sportive care obțin rezultate însemnate în competițiile la care participă.

II.

Biroul Politic al C.C. al P.M.R. consideră că deși s-au obținut o serie de rezultate bune, munca politico-educativă în rîndul studenților este rămasă în urmă față de sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului în domeniul creșterii și educării cadrelor necesare economiei și culturii socialiste, în plină dezvoltare. Lipsurile serioase care mai există în munca politico-educativă printre studenți explică faptul că unii studenți nu se dovedesc încă a fi la înălțimea epocii de mari transformări de însemnătate istorică prin care trece țara noastră. Astfel, numărul de corigenți și repetenți, deși a scăzut față de anii tre-

(Continuare în pag. a 2-a)

In cinstea Congresului U.T.M.

Întîmpinînd cel de al doilea Congres al U.T.M., un grup de pionieri și utemiști de la școala de 7 ani nr. 46 mixtă din raionul 23 August au plecat în ziua de 17 iunie în comuna Fundeni pentru a ajuta la transportul materialelor necesare construirii unor săli de clasă la școala de 7 ani din această comună.

Această zi de muncă a fost plină de voioșie, cele două brigăzi în care au fost împărțiți pionierii și utemiștii lucrînd cu mult entuziasm. Alături de tineri au lucrat cu însuflețire și virstnicii, printre care tov. Aurelia Aldea, președinta comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul 23 August, tov. Traian Predoescu, șeful secției de învățămînt a acestui raion și alții.

La sfîrșitul zilei de muncă, împrejurimile comunei Fundeni răsunau de cîntecele prin care tineretul școlar își manifesta satisfacția sarcinilor duse la bun sfîrșit.

Pe șantierul tineretului de la Năvodari

Informații

De curînd a avut loc la Ministerul Învățămîntului ședința Colegiului ministerului. Ședința a avut la ordinea de zi „Măsuri în vederea deschiderii anului școlar 1956/1957 în învățămîntul de cultură generală, în învățămîntul profesional și tehnic și în învățămîntul superior".

La ședință au fost invitați directori generali și directori din minister, precum și conducători ai unor instituții pendinte de minister. Pe marginea referatelor prezentate de tov. N. Șipoș, Constantin Dinculescu și Coriolan Drăgulescu, locțiitori ai ministrului Învățămîntului, numeroși participanți la ședință au luat cuvîntul la discuții, făcînd observații și propuneri.

În încheierea ședinței, acad. prof. I. G. Murgulescu, ministrul Învățămîntului, a tras concluziile, indicînd unele măsuri care să asigure deschiderea noului an școlar în bune condițiuni.

*

La 18 iunie a.c. a avut loc o ședință a prezidiului C.C. al S.M.I., la care s-au discutat problemele legate de acțiunea de instruire a cadrelor sindicale, acțiune inițiată de sindicat în perioada vacanței de vară.

Prezidiul C.C. al S.M.I. a luat de asemenea o serie de hotărîri în legătură cu sprijinirea etapei cu frecvență a cursurilor de perfecționare a cadrelor didactice, precum și în ce privește participarea organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt la pregătirea deschiderii viitorului an școlar.

DECLARAȚIA COMUNĂ

a guvernelor U. R. S. S. și R. P. F. Iugoslavia

MOSCOVA 20 (Agerpres). TASS transmite Declarația comună a guvernelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Populare Federative Iugoslavia în legătură cu vizita oficială în Uniunea Sovietică a președintelui R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito.

La invitația Prezidiului Sovietului Suprem și a Guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, între 1 și 23 iunie 1956 Președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz Tito, a făcut o vizită oficială în Uniunea Sovietică.

În timpul vizitei Președintelui Tito au avut loc o serie de convorbiri între reprezentanții celor două guverne. Din partea iugoslavă, la convorbiri au participat, în afară de președintele Tito, Edvard Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federative, Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, Mialko Todorovici, membru al Vecei Executive Federative, Iakov Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croate, membru al Vecei Executive Federative și Velko Miciunovici, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P.F. Iugoslavia la Moscova.

Din partea sovietică, la convorbiri au participat K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. I. Mikoian și V. M. Molotov, prim vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. V. Kuznețov, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe și N. P. Firiubin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. la Belgrad.

La convorbiri au mai asistat: din partea iugoslavă Ioja Vilfan, secretarul general al Președintelui Republicii, și Anton Vratușa, șeful cabinetului vicepreședintelui Vecei Executive Federative, iar din partea sovietică — L. F. Ilicev, membru al colegiului Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., și K. D. Levicikin, șef ad-interim al secției a 3-a pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe.

Convorbirile care s-au desfășurat într-o atmosferă cordială și prietenească, în spiritul sincerității și deplinei înțelegeri reciproce, au dat posibilitatea unui larg schimb de păreri asupra evoluției situației internaționale în cursul anului care a trecut, precum și asupra problemelor dezvoltării continue a relațiilor și a colaborării multilaterale între cele două țări. Schimbul de păreri care a avut loc a scos la iveală o mare asemănare între punctele de vedere ale celor două guverne în aprecierea evoluției situației internaționale și a problemelor internaționale existente, precum și dorința comună de a adînci și pe viitor înțelegerea reciprocă și prietenia dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Federativă Iugoslavia.

I

Guvernul Uniunii Sovietice și Guvernul Republicii Populare Federative Iugoslavia, au constatat cu satisfacție că în cursul anului care a trecut a avut loc o slăbire continuă a încordării internaționale. Cele două guverne salută ca indiciu al acestei slăbiri lărgirea contactelor internaționale și tendința din ce în ce mai puternică spre rezolvarea pe calea tratativelor a problemelor internaționale nereglementate.

S-a constatat în unanimitate că în această privință un rol important l-a avut Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri din iulie 1955. Deși dezvoltarea evenimentelor din anul care a trecut a arătat că nu se poate aștepta o rezolvare rapidă a problemelor care s-au acumulat în timpul „războiului rece", potrivit aprecierii celor două guverne o însemnătate hotărîtoare are faptul că au crescut eforturile în ceea ce privește lărgirea colaborării internaționale, care contribuie la întărirea încrederii între popoare.

În această atmosferă nouă s-au întărit forța și capacitatea Organizației Națiunilor Unite în ceea ce privește examinarea și rezolvarea cu succes a problemelor prin participarea organizată și pe bază de drepturi egale a tuturor țărilor. Succesul Conferinței cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice convocată de Organizația Națiunilor Unite în august 1955 la Geneva, și începutul favorabil al lucrărilor pentru crearea Agenției Internaționale pentru Energia Atomică — sînt strîns legate de această atmosferă. Rolul și capacitatea tot mai crescînde ale Organizației Națiunilor Unite s-au reflectat de asemenea în succesele obținute în direcția transformării ei într-o organizație universală în legătură cu admiterea de noi membri. Cele două guverne salută faptul că Organizația Națiunilor Unite s-a completat cu noi membri din rîndul țărilor europene precum și al țărilor din Asia și Africa, a căror participare crescîndă la viața internațională s-a oglindit încă la Conferința de la Bandung. Aceasta contribuie la întărirea rolului bazat pe egalitatea în drepturi în lume al popoarelor acestor continente.

Cele două guverne au constatat însă cu regret că Republicii Populare Chineze nu i s-a recunoscut pînă în prezent dreptul de a fi reprezentată în Organizația Națiunilor Unite și vor căuta cu perseverență să obțină ca acest drept să fie recunoscut acestei mari țări.

Cele două guverne sînt convinse, ca și pînă acum, că problema Taivanului și a celorlalte insule trebuie rezolvată în conformitate cu drepturile legitime ale Chinei asupra acestor teritorii.

După părerea guvernelor celor două țări, în cursul „războiului rece" s-au format puncte de vedere atît de opuse și s-a acumulat atîta neîncredere încît ar fi nelogic și nerațional să se aștepte ca toate obstacolele în rezolvarea problemelor internaționale litigioase să poată fi înlăturate ușor și să se poată realiza grabnic un acord în toate problemele.

Pornind de la aceasta, cele două guverne sînt convinse că trebuie să se tindă spre realizarea unor acorduri în problemele care pot fi rezolvate de pe acum, și au căzut de acord că a insista asupra unei anumite priorități sau ordini de examinare a problemelor litigioase și asupra unui anumit ritm al rezolvării lor nu poate duce la rezultate utile. În această lumină ele au examinat proble-

(Continuare în pag. a 4-a)

Declarația cu privire la relațiile dintre Uniunea comuniștilor din Iugoslavia și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice

Cu prilejul vizitei oficiale în Uniunea Sovietică a delegației guvernului R.P.F. Iugoslavia care a avut loc între 1 și 23 iunie 1956, Iosip Broz-Tito, secretarul general al Uniunii comuniștilor din Iugoslavia, Edvard Kardelj, secretar al Comitetului executiv al C.C. al U.C.I., Iakov Blajevici, Velko Miciunovici, Kocea Popovici și Mialko Todorovici, membri ai C.C. al U.C.I., ca reprezentanți ai Uniunii comuniștilor din Iugoslavia și ai Uniunii socialiste a poporului muncitor din Iugoslavia și N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., N. A. Bulganin, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, K. E. Voroșilov, membri ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S. și D. T. Șepilov, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., ca reprezentanți ai P.C.U.S., au avut un schimb de vederi într-un spirit de sinceritate tovărășească asupra relațiilor și colaborării dintre U.C.I. și P.C.U.S.

În cursul acestor convorbiri, ei au căzut de acord asupra celor ce urmează:

1) Prin declarația de la Belgrad din 2 iunie 1955 au fost puse pe o bază sănătoasă relațiile dintre cele două țări socialiste, iar principiile enunțate în această declarație sînt aplicate în tot mai largă măsură în colaborarea dintre ele.

2) Colaborarea și dezvoltarea generală a relațiilor dintre cele două țări după declarația de la Belgrad, precum și contactele dintre organizațiile politice și celelalte organizații obștești ale popoarelor lor, au creat condițiile politice favorabile și pentru colaborarea între P.C.U.S. și U.C.I.

Pornind de la faptele mai sus menționate, ținînd seama de condițiile concrete în care se dezvoltă mișcările socialiste contemporane și călăuzindu-se după principiile internaționaliste marxist-leniniste, delegațiile U.C.I. și P.C.U.S. au căzut de acord că este util și necesar să se continue și să se dezvolte mai departe contactele existente între cele două partide în scopul colaborării în vederea întăririi și înfloririi continue a țărilor noastre socialiste, în vederea colaborării în cadrul mișcării muncitorești internaționale în ce privește numeroasele probleme ale dezvoltării contemporane a socialismului, precum și în vederea dezvoltării coexistenței pașnice și a colaborării între popoarele din întreaga lume, indiferent de deosebirile în sistemele lor sociale și politice și în interesul păcii, libertății și independenței popoarelor.

Reprezentanții partidelor pornesc totodată de la aceea că dezvoltarea continuă a legăturii și colaborării dintre P.C.U.S. și U.C.I., ca partide conducătoare în țări în care clasa muncitoare se află la putere și care urmăresc același țel — construirea societății socialiste depline în țările lor, asigurarea progresului omenirii și a unei păci trainice — vor contribui în mod incontestabil la dezvoltarea colaborării continue dintre U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia, la întărirea prieteniei trainice dintre popoarele Iugoslaviei și Uniunii Sovietice.

3) Cele două părți, împărtășind punctul de vedere că în diferite țări și în condiții diferite căile dezvoltării socialiste diferă, că bogăția de forme a dezvoltării socialismului contribuie la întărirea acestuia și pornind de la faptul că atît unei părți cît și celeilalte le sînt străine orice tendințe de a-și impune punctul de vedere în determinarea căilor și formelor dezvoltării socialiste, au căzut de acord că colaborarea mai sus menționată trebuie să se bazeze pe un deplin liber consimțămînt și pe o deplină egalitate în drepturi, pe critică prietenească, pe un tovărășesc schimb de păreri asupra problemelor litigioase între partidele noastre.

4) Întemeindu-se pe principiile mai sus amintite, colaborarea dintre U.C.I. și P.C.U.S. se va dezvolta în primul rînd pe calea informării reciproce multilaterale asupra formelor și metodelor construcției socialiste în cele două țări, pe calea schimbului liber și tovărășesc de experiență și păreri în problemele care prezintă un interes comun pentru dezvoltarea practicii socialiste și pentru progresul gîndirii socialiste, precum și în problemele privitoare la pace, apropiere și relații între popoare și la progresul omenirii în general.

5) Actuala transformare materială și spirituală a lumii, care-și găsește expresia în creșterea uriașă a forțelor socialismului, în avîntul mișcării de eliberare națională, în creșterea rolului clasei muncitoare în rezolvarea problemelor concrete ale dezvoltării internaționale contemporane, pune în fața mișcării muncitorești internaționale o serie de sarcini importante. Acest fapt arată și necesitatea unei analize științifice a fenomenelor, a principalilor factori materiali și sociali și a tendințelor dezvoltării lumii contemporane. Din aceste motive ele au căzut de acord ca, călăuzindu-se după principiile marxist-leniniste, să încurajeze prin toate mijloacele — atît în relațiile dintre ele cît și în mișcarea muncitorească internațională în general — colaborarea și schimbul reciproc de păreri în domeniul gîndirii științifice socialiste.

6) În privința formelor concrete de colaborare între U.C.I. și P.C.U.S. delegațiile au căzut de acord ca ea să se realizeze pe calea contactelor personale, a expunerii în scris și verbale și a schimbului de păreri, pe calea schimbului de delegații, de materiale, literatură, precum și pe calea organizării atunci cînd va fi necesar a întîlnirilor dintre conducătorii partidelor pentru a discuta problemele actuale de interes comun și, în general, prin toate formele de discuții constructive, tovărășești.

7) Reprezentanții P.C.U.S. și U.C.I. consideră o astfel de colaborare ca o parte integrantă a contactelor lor cu celelalte partide comuniste, muncitorești, precum și cu mișcările socialiste și cu celelalte mișcări progresiste din lume.

8) P.C.U.S. și U.C.I. consideră că în interesul luptei pentru pace trainică și securitatea popoarelor, pentru progres social este necesară o colaborare largă între toate forțele progresiste și iubitoare de pace, colaborare care se manifestă tot mai puternic în cele mai diferite forme și pe plan mondial. Această colaborare reprezintă una din cerințele necesare ale dezvoltării sociale contemporane. Aceste legături trebuie să fie de la egal la egal, sincere, democratice și accesibile opiniei publice mondiale. Ele trebuie să slujească la informarea și consultarea reciprocă asupra diferitelor probleme de interes comun, ele trebuie să contribuie la înțelegerea reciprocă pe baza explicării cu răbdare a pozițiilor și vederilor diferitelor părți, subînțelegîndu-se că fiecare participant la această colaborare are libertate de acțiune potrivit condițiilor dezvoltării sale și în conformitate cu scopurile progresiste generale spre care tind părțile.

Reprezentanții U.C.I. și P.C.U.S. sînt convinși că colaborarea dintre mișcările muncitorești din R.P.F.I. și Uniunea Sovietică, pe baza principiilor și formelor arătate, va fi în interesul popoarelor lor și în interesul construirii socialismului în țările lor. Ei sînt convinși că în felul acesta contribuie la apropierea generală dintre mișcările socialiste și celelalte mișcări progresiste din lume, iar aceasta va sluji în egală măsură intereselor păcii în întreaga lume, intereselor progresului general al omenirii.

Moscova, 20 iunie 1956.

În numele Comitetului Central al U.C.I.
Secretar general
IOSIP BROZ TITO

În numele Comitetului Central al P.C.U.S.
Prim-secretar
N. HRUȘCIOV

După patruzeci de ani...

Matricola anului 1916 se deschide încet, solemn. În liniștea sălii în care acum patruzeci de ani se fineau cursurile școlii normale din Fălticeni, vocea bătrînului profesor, ca și atunci, începe apelul numelor de atîtea ori strigate în ordinea devenită familiară:

— Aioanei Iordache!
— Prezent.
— Bălan Dumitru!
— Prezent...

...Numele vin unul după altul. Pe rînd, oamenii cărunți din bănci, auzindu-se strigați de profesorul lor, răspunsă ca-n zilele cînd, adolescenți, învățau sub îndrumarea lui. Răspund cu vocea sugrumată, cu lacrimi de emoție în ochi. Amintirea anilor tineri, a zilelor de muncă și a serilor de visare, gîndul la drumul lung parcurs de atunci, evocarea prietenilor ce lipsesc azi de la apel — căci din 60 de absolvenți s-au adunat aci doar 14 — toate acestea sînt lucruri care nu pot să nu înduioșeze pe acești oameni în vîrstă, cu zeci de ani de viață în urma lor. Dar tocmai această lungă viață de muncă, revederea tovarășilor cu care au pășit împreună la drum, roadele trudei lor, cu care vin acum la această întîlnire emoționantă fac ca ochii înmuiați o clipă de lacrimi să strălucească iarăși tinerește, luminați de bucuria revederii, de mîndrie pentru munca depusă, de încredere senină în viitor...

...Acum patruzeci de ani, în 1916, promoția în frunte cu elevul Ștefan Stănescu termina școala normală din Fălticeni. De atunci, drumurile colegilor s-au despărțit. Scarta i-a dus prin toate colțurile țării: la Călărași sau la Cîmpulung Muscel, la Cocroc-Ilfov sau la Tîrgu Ocna. Dar legătura dintre ei n-a slăbit niciodată. La fiecare zece ani de la terminarea școlii, ei s-au adunat aici, în vechea clădire în care fusese școala lor normală. La fiecare zece ani, în adunări solemne, absolvenții și-au trecut în revistă munca, realizările, planurile de viitor.

Acum, la cea de a patra întîlnire, după patruzeci de ani de la absolvirea școlii, atmosfera este deosebit de solemnă. Cuvintele calde ale reprezentanților comitetului raional de partid, ale reprezentanților secțiilor de învățămînt raională, regională și ai ministerului vorbesc despre cinstirea muncii nobile a învățătorului, despre prețuirea ce se acordă celor cu experiență bogată în această muncă. Mișcați, foștii absolvenți evocă amintiri din trecutul lor, vorbesc despre condițiile grele în care au muncit odinioară și despre condițiile tot mai bune de trai și de muncă ce le sînt asigurate azi de partidul și guvernul nostru.

...După adunarea solemnă, în grup, foștii elevi se îndreaptă spre clădirea din marginea Fălticenilor unde a fost internatul școlii normale. Nou prilej de amintiri vesele sau duioase, despre învățătura la umbra deasă a pomilor din curtea internatului, despre fereastra pe unde se strecurau cînd veneau tîrziu și, bine înțeles, despre fetele pe care le-au iubit odinioară...

Iar la masa comună — sfat îndelung și temeinic, pentru a lămuri o întrebare ivită firesc în timpul întîlnirii lor: cum s-a făcut că acești oameni, care au învățat și au trăit alături doar cîțiva ani, au rămas uniți timp de patruzeci de ani? Și, cu toții, privind îndărăt, în timp, găsesc răspunsul adevărat: dragostea și exigența dascălilor lor i-a unit, le-a apropiat inimile, i-a făcut să-și simtă o răspundere comună. Iar apoi, privindu-și propria lor muncă de zeci de ani cu copiii, încredințarea aceasta li se întărește într-adevăr, cheia succesului în munca dusă cu copiii este dragostea nemărginită pentru ei, împletită cu exigența nedintîtă, care să înceapă cu lucrurile cele mai mărunte.

Cu aceste concluzii pentru munca lor viitoare, pentru care au prins noi puteri în această întîlnire, prietenii se despart, semnînd cu solemnitate angajamentul în vederea viitoarei întîlniri, pe care o tot avea peste cinci...

V. SAPUNA

SCRIITORII PENTRU COPII LA CONGRES

Al. Popovici

Sute de scriitori s-au adunat zilele acestea la una din cele mai de seamă sărbători ale scrisului românesc: Congresul Scriitorilor din R.P.R. Bat alături inimile scriitorilor care și-au cîștigat locul de cinste în istoria literaturii noastre și ale celor din tînăra generație de condeieri, schimbul de mîine.

Se prezintă rapoarte care privesc în adînc rosturile literaturii noastre, se rostesc cuvinte înflăcărate, pentru ca viitorul să ne aducă lucrări din ce în ce mai multe, din ce în ce mai bune. La această sărbătoare, bilanț în vederea realizărilor de mîine, și-au ocupat cu cinste locurile în sală și acei scriitori care și-au pus condeiele în slujba literaturii pentru cei mai mici cititori ai patriei: copiii.

Cifrele statistice pot depăși cadrul strict matematic și deveni adînc grăitoare, pot fi mesagii de fapte și frumuseți. Am privit în sala Congresului și am cercetat din ochi pe acei care din anul 1949 au dăruit copiilor 1630 titluri, care însumează peste 18 milioane cărți.

Iată-l pe titanul literaturii noastre — Mihail Sadoveanu, parcă înconjurat de eroii săi: șoimi viteji ai bătăliilor de pe Siret, călăreți iuți ca grindina, mulțime de oameni sărmani care-și șoptesc necazurile și năzuiesc spre o lume mai dreaptă, mai frumoasă. Am ghicit pe undeva, pe alături, o fetiță tunsă băiețește, fugită de la o mamă vitregă cu un cățel, Patroc'e, către o dumbravă minunată...

Am privit cu emoție ochii care citeau taine scrise undeva, parcă într-un univers ascuns de privirile obișnuite ai lui Tudor Arghezi și mi l-am închipuit înconjurat în dulcea liniște a unei prisăci de vietățile cărora le-a făcut loc în poezie și printre care am recunoscut ușor pe cățelul Zdreanță — cel cu ochi de faianță.

Iată-l pe poetul Marcel Breslașu, autorul referatului despre literatura pentru copii, parcă înconjurat de nenumărații săi prieteni mai mici, cărora atît de des le citește versurile sale.

Iată-l pe Vladimir Colin, pe Cicerone Theodorescu, Nina Cassian, pe Octav Pancu-Iași, pe Gica Iuteș, pe Mioara Cremene și pe atîția alții cu care pe drept cuvînt se mîndrește literatura noastră pentru cei mici.

În anul 1839 au apărut în țara noastră primele slove tipărite pentru copii — întîmplările tălmăcite stîngaci ale insularului Robinson. De atunci și pînă la eliberarea patriei, scriitorii pentru cei mici au avut de multe ori și ei situația unor naufragiați în mijlocul dezinteresului total, al desconsiderației forurilor oficiale care încercau să facă din cuvîntul scris al cărții un instrument de otrăvire a sufletelor tinere.

Și iată-ne azi în fața a 18 milioane de cărți pentru copii, iată-ne în fața unei săli în care cei mai de seamă scriitori și critici discută cu interes despre viitorul scrisului pentru cei mici, de egală importanță cu toate celelalte sectoare. Și dacă lucrurile stau așa — aceasta se datorește Partidului, care acordă o înaltă prețuire și îndrumă plin de grijă și atenție literatura menită să aducă o contribuție de mare însemnătate la făurirea omului de mîine. Salutul adresat de Partid primului Congres al Scriitorilor din Republica Populară Română, care-i cheamă pe scriitori să se ridice la înălțimea nobilei lor misiuni, a găsit larg ecou în inimile celor ce scriu pentru copii. Îndemnîndu-i să creeze opere mai valoroase, să chibzuiască adînc asupra sarcinilor viitoare asupra lipsurilor care trebuie date la o parte.

Poate mai bine ca orice alți cititori, pedagogii, cei care educă și instruiesc tînăra noastră generație, cei care-i învață pe copii să iubească tot ce-i frumos, pot să-și dea seama de ceea ce mai au încă de făcut scriitorii pentru copii. De cîte ori ți lipsește însă educatoarei poezia cea mai potrivită pentru copiii pe care-i are în grijă, cît de încîlcite i se par de multe ori cuvintele cîntecului... De cîte ori nu trebuie învățătorul să „traducă" cu vorbele sale copiilor povestirile din „Luminița" sau din cărțile pe a căror copertă scrie totuși „pentru școlarii mici"? Și adesea, cînd vrea să dea elevilor săi un exemplu bun, un erou demn de a fi pildă, pedagogului îi vin ușor în minte Timur sau Vasioc Trubaciov, dar mult mai greu exemple din literatura noastră.

Poate v-au întrebat elevii dumneavoastră de unde și-au luat modele autorii cărților noastre pentru cei mici, de unde au găsit ei numai copii atît de cuminți, atît de serioși și care toți au părinți fruntași în producție? Ați constatat desigur, împreună cu copiii, că în literatura adresată lor se rîde încă puțin, prea puțin, că sînt încă mult prea puține cărți bune de aventuri sau literatură fantastică-științifică. V-ați mirat, ca pedagogi, că n-ați prea întîlnit scriitori prin școală. Asta explică multe...

Ați așteptat, alături de copii, să întîlniți o carte din ale cărei pagini să se desprindă chipul minunat al copilului nou — nu un copil idealizat, ci unul viu, cu toate contradicțiile vîrstei, dar în care să poți descifra omul adevărat de mîine.

Toate acestea și le spun și scriitorii, la Congresul lor. Cuvintele vor deveni, fără îndoială, fapte. Firește, cărțile bune nu vor apare peste cîteva săptămîni. Congresul a dat însă scriitorilor arme noi și ascuțite. 210 cărți noi pentru copii vor mai apare încă anul acesta — 5.300.000 de volume. Vor ajunge pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale țării, lăsînd o dîră de lumină.

Pentru toți cei prezenți la Congres, pentru toți cei care citesc dezbaterile sale, este limpede un lucru: scriitorii se vor strădui să fie demni de încrederea partidului, vor închina tot talentul lor, așa cum le cere partidul, cauzei construirii socialismului în patria noastră, cauzei păcii și progresului. Și scriitorii pentru copii se vor strădui ca cei mici de azi, cetățenii de mîine, să-și amintească întotdeauna cu drag de unul din cei mai buni prieteni ai copilăriei lor — cartea.

Hotărîrea Biroului Politic al C. C. al P. M. R.

cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților

(Urmare din pag. 1-a)

cuți, este totuși încă destul de mare: la ultimele sesiuni de examene — aproximativ 30%. Mulți studenți își pierd cea mai mare parte din timp cu alte preocupări, decît cu studiul și învață în grabă și superficial numai în preajma examenelor. Din păcate, printre ei sînt și membri ai U.T.M.-ului.

Printre studenți mai există unii cu atitudini nesănătoase — cu totul străine tineretului nostru. Elemente lipsite de patriotism, provenite din rîndurile claselor exploatatoare, caută să întrețină în rîndurile studenților o atmosferă de desconsiderare a realizărilor științei, tehnicii și culturii din țara noastră și din celelalte țări ale lagărului socialist și de ploconire servilă față de tot ce se petrece în lumea științifică și culturală din țările capitaliste. Mai sînt încă studenți, elemente înapoiate, mistice, care încearcă să influențeze și pe acei colegi ai lor care încă nu și-au însușit o concepție științifică despre natură și societate. Organizațiile de partid și de U.T.M. care în învățămîntul superior au la dispoziție — mai mult ca oriunde — știința ca principal mijloc de combatere a misticismului, fac foarte puțin pentru a-i ajuta pe acești studenți să se elibereze de prejudecățile mistice.

În unele locuri, mai apar manifestări ale naționalismului, întreținut de elemente dușmănoase, cărora nu le poate plăcea prietenia și frăția ce s-a închegat și se dezvoltă între oamenii muncii romîni și de diferite naționalități din patria noastră. Fenomene negative mai răspîndite în rîndurile unor studenți se constată în comportarea mai ales în afara institutelor de învățămînt: atitudini nedemne față de colegi și colege, lipsă de respect față de profesori, atitudini nepermise față de bunurile obștești din cămine, cantine, manifestări de descompunere morală.

Manifestări negative se petrec îndeosebi acolo unde organizațiile de partid nu consideră încă munca politico-educativă în rîndurile studenților drept una din sarcinile lor de bază; mulți din membrii de partid din rîndul corpului didactic cunosc puțin viața studenților, problemele ce-i preocupă și aduc o slabă contribuție la educarea lor. Aceste organizații de partid nu desfășoară în rîndurile studenților o muncă susținută de propagare a ideologiei marxist-leniniste, de explicare a politicii partidului și guvernului nostru, sezisează cu întîrziere manifestările nesănătoase. Munca de agitație politică pe care o duc, nefiind legată de specificul vieții universitare, nu este suficient de convingătoare, contribuind puțin la mobilizarea studenților în rezolvarea problemelor de fiecare zi din universități și institute.

Slăbiciunile muncii organizațiilor de partid se răsfrîng și asupra muncii organizațiilor de U.T.M. din institute. În munca multor organizații de U.T.M. se manifestă formalism: multe ședințe și „prelucrări" au un caracter șablon, cu o ordine de zi care nu ține seama întotdeauna de problemele cele mai arzătoare ale studenților; asemenea ședințe obosesc și plictisesc pe U.T.M.-iști. Informarea studenților asupra principalelor evenimente politice interne și internaționale se face neregulat, expunerile fiind deseori superficial pregătite.

Datorită slabului nivel politic, unii U.T.M.-iști înlocuiesc munca temeinică de lămurire și convingere a colegilor de bună credință, dar care cad sub influențe străine, prin fraze goale, lozinci generale care, firește, nu-și ating scopul.

Unele sarcini în domeniul educării studenților revin și organizațiilor sindicale, din care fac parte toți studenții. Ele se preocupă însă puțin de activitatea cultural-artistică și sportivă în rîndul studenților. Asociația „Știința", cu toate că a obținut unele performanțe de valoare în diferite ramuri sportive — a rămas o organizație îngustă, cu un număr redus de studenți și studente.

Organizațiile sindicale se preocupă mai mult de problemele social-profesionale ale corpului didactic și neglijează munca în rîndurile studenților.

O greutate în buna desfășurare a muncii cultural-politice în rîndul studenților o constituie baza materială insuficientă destinată acestui scop.

Biroul Politic al C.C. al P.M.R. consideră că la baza slăbiciunilor muncii politico-educative în rîndurile studenților stă faptul că multe din organele de partid și de U.T.M. au subapreciat importanța acestei munci în institute și universități. Ele n-au ținut seama, pe de o parte, de importanța acestor instituții care formează cadrele de specialiști pentru economia și cultura țării, iar pe de altă parte, de împrejurarea că presiunile rămășițelor claselor exploatatoare se îndreaptă, în condițiile noastre, îndeosebi în domeniul ideologic. Aceste comitete regionale și orășenești de partid și de U.T.M. cunosc insuficient specificul activității în universități și institute, le îndrumează și le ajută neregulat.

C.C. al U.T.M., precum și unele comitete regionale și orășenești U.T.M. au lăsat munca de îndrumare a organizațiilor de U.T.M. studențești mai mult pe seama lucrătorilor din secțiile de studenți din aparatul lor, care în multe cazuri au o experiență insuficientă pentru o asemenea muncă. Secretarii și membrii Biroului C.C. al U.T.M. merg rar între studenți, pentru a face expuneri în fața lor, a participa la manifestările lor, iar unii n-au fost deloc de ani de zile. Sînt numeroase organizații de U.T.M. din învățămîntul superior care obțin rezultate bune în activitatea lor politico-educativă, dar experiența lor este puțin cunoscută de C.C. al U.T.M. și nu este răspîndită.

Secțiile Comitetului Central al P.M.R. (îndeosebi Secția de Propagandă și Agitație, Secția Știință și Cultură și Secția Organelor de Partid), subapreciind munca politico-educativă în rîndurile studenților, au controlat insuficient aplicarea hotărîrilor C.C. al P.M.R. și guvernului în acest domeniu de către organele și organizațiile de partid și U.T.M., precum și de către Ministerul Învățămîntului și Ministerul Culturii. Ele n-au acordat ajutorul practic necesar organizațiilor de partid din universități și institute de învățămînt superior pentru îmbunătățirea muncii.

Datorită faptului că nu a fost studiată cum trebuie activitatea ce se desfășoară în rîndul studenților, nu s-au văzut la timp nici anomaliile organizatorice existente în acest domeniu. Munca politico-educativă în rîndul studenților este îngreunată de faptul că studenții — dintre care majoritatea sînt U.T.M.-iști — fac parte din prea multe alte organizații de masă. De aci decurge o risipă de cadre, suprapuneri de atribuțiuni, aglomerarea studenților cu prea multe ședințe — unele din ele cu același conținut, ceea ce are efect negativ asupra învățăturii și calității muncii politico-educative.

III.

Pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al partidului privind pregătirea cadrelor de specialitate cu temeinice cunoștințe profesionale, devotate cauzei construcției socialismului, pentru pregătirea noii intelectualități necesare dezvoltării tuturor ramurilor economiei naționale și ale culturii, pe lîngă măsurile ce vor fi luate în vederea mai bunei organizări a învățămîntului superior — se impune realizarea unei cotituri în munca politico-educativă în rîndul studenților. Pentru aceasta este necesar, în primul rînd, ca organele, organizațiile de partid și de U.T.M. și organele Ministerului Învățămîntului să lichideze cu subaprecierea acestei munci, să se preocupe continuu — și nu sporadic — de îmbunătățirea ei și să folosească în acest scop cadre dintre cele mai bine pregătite din punct de vedere politic și profesional.

Sarcina de bază a organizațiilor de partid și U.T.M., a comuniștilor care muncesc cu studenții, este de a se ocupa zi de zi de educarea U.T.M.-iștilor și a tuturor studenților în spiritul dragostei pentru adevărul științific, al pasiunii pentru cucerirea științei, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al devotamentului față de Partidul Muncitoresc Romîn și statul democrat-popular.

În scopul îmbunătățirii muncii politico-educative în rîndul studenților și al creării condițiilor organizatorice corespunzătoare pentru atragerea întregii mase a studenților în activitatea obștească în vederea rezolvării problemelor lor profesionale specifice, Biroul Politic al C.C. al P.M.R. hotărăște:

1. Să se creeze asociații studențești pe facultăți sau institute în care să poată fi membri toți studenții (vor putea fi membri și absolvenții care doresc aceasta).

Asociațiile studențești dintr-un institut sau o universitate vor fi conduse de un consiliu al asociațiilor studențești. În centrul universitar în care se află mai multe institute de învățămînt superior, asociațiile studențești vor fi conduse de un consiliu al asociațiilor pe oraș.

Toate asociațiile studențești din țară vor fi conduse de un consiliu al asociațiilor studențești din R.P.R. Consiliile asociațiilor studențești pe facultăți, institute și universități, consiliile pe centre universitare și consiliul asociațiilor studențești din R.P.R. vor fi alese în adunări și conferințe ale studenților.

Întreaga activitate a asociațiilor studențești se va desfășura sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, iar îndrumarea lor nemijlocită se va face de către organele și organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor, unica organizație politică revoluționară a tineretului din R.P.R.

Aceste asociații vor fi organizații profesionale ale studenților și se vor ocupa de activitatea cercurilor științifice studențești, de activitatea cultural-artistică și sportivă, de problemele profesionale, gospodărești și de asistență socială ale studenților.

Asociațiile studențești se vor ocupa de atragerea studenților în activitatea cercurilor științifice studențești și, împreună cu organele Ministerului Învățămîntului, vor organiza consfătuiri și conferințe ale cercurilor științifice studențești, excursii științifice, olimpiade studențești pe specialități etc.

Asociațiile vor trebui să acorde o grijă deosebită problemelor de trai ale studenților, să asigure controlul obștesc la cămine și cantine, să participe — cu caracter consultativ — la acordarea burselor, să se îngrijească de trimiterea studenților la odihnă, de controlul și asistența medicală și de modul cum sînt folosite fondurile cultural-sportive destinate studenților.

Asociațiile studențești se vor îngriji de organizarea colectivelor artistice, a reuniunilor distractive, de vizionarea de spectacole, excursii etc.

Consiliul asociațiilor studențești din R.P.R. va prelua întreaga activitate sportivă ce se desfășoară astăzi în cadrul asociației „Știința", creînd colective sportive pe asociații, punînd în viitor accentul pe dezvoltarea unei largi mișcări sportive de masă și pe competițiile și jocurile studențești interuniversitare (între asociații, centre universitare și pe țară), fără a renunța la participarea cu cele mai bune echipe studențești la competiții republicane și internaționale. C.C.F.S. va acorda mișcării sportive studențești întregul sprijin pe care îl asigură și altor asociații sportive.

Consiliul asociațiilor studențești din R.P.R. va edita o revistă lunară studențească.

Ministerul Învățămîntului și consiliul asociațiilor studențești din R.P.R. vor extinde schimburile turistice pe bază de reciprocitate cu studenții din celelalte țări.

Consiliul asociațiilor studențești din R.P.R. va reprezenta studenții din R.P.R. în relațiile internaționale studențești.

În vederea constituirii consiliului asociațiilor studențești, va trebui să aibă loc în toamna acestui an o conferință pe țară a studenților.

La conferința pe țară a studenților se va adopta statutul de funcționare a asociațiilor studențești.

2. Organizațiile de U.T.M. din învățămîntul superior vor asigura — pe baza directivelor partidului — îndrumarea de zi cu zi a întregii activități a asociațiilor studențești, mobilizînd U.T.M.-iștii să fie în primele rînduri în munca acestor asociații. Organizațiile de U.T.M., prin mijloacele și formele specifice muncii U.T.M.-ului, se vor ocupa direct de activitatea politico-culturală în rîndul U.T.M.-iștilor și al celorlalți studenți, în vederea mobilizării studenților la învățătură și a educării lor comuniste.

3. Odată cu înființarea asociațiilor studențești, studenții nu vor mai fi membri ai sindicatelor. Fondurile de asigurări sociale pentru studenți, precum și cele cultural-sportive pe care le administrau organizațiile sindicale vor fi preluate și gospodărite de Ministerul Învățămîntului prin conducerile institutelor și universităților.

4. Activitățile A.V.S.A.P., potrivite pentru masa de studenți și studente, vor fi preluate de asociațiile studențești în activitatea lor sportivă. Studenții nu vor mai fi membri ai A.V.S.A.P. În locul activității Crucii Roșii se vor introduce în program pentru studente cursuri sanitare.

Activitățile desfășurate de studenți în cadrul A.R.L.U.S. vor fi preluate de asociațiile studențești, înființîndu-se în acest scop pe lîngă consiliul asociațiilor — pe institut — un colectiv care să ajute consiliul în organizarea muncii de popularizare a realizărilor Uniunii Sovietice în rîndul tuturor studenților.

În acest fel, pentru studenți nu vor mai avea loc adunări în institute și universități decît în cadrul organizațiilor de partid, de U.T.M. și al asociațiilor studențești.

Se va avea grijă ca în conducerile acestor organizații și în diferitele colective ajutătoare să fie atrași cît mai mulți studenți, pentru a evita ca unii studenți să fie supraîncărcați cu sarcini obștești și să fie astfel împiedicați de la învățătură.

5. Comitetele regionale și orășenești de partid vor organiza periodic adunări cu activul de partid din institutele de învățămînt superior, în care se vor dezbate pe larg problemele principale ale muncii de partid din aceste institute. De asemenea, birourile comitetelor regionale și orășenești de partid vor analiza cu regularitate diferite aspecte ale muncii politice în rîndul studenților (contribuția comuniștilor la ridicarea nivelului învățămîntului, informarea politică a studenților, condițiile de viață ale studenților și cadrelor didactice, desfășurarea învățămîntului de partid etc.).

Comitetele orășenești de partid vor acorda tot sprijinul instruirii secretarilor și birourilor organizațiilor U.T.M. din institutele de învățămînt superior.

Ținînd seama că sarcina principală în pregătirea și educarea tinerilor specialiști revine cadrelor didactice, organele și organizațiile de partid trebuie să ajute conducerile institutelor de învățămînt superior în justa orientare a muncii didactico-științifice a corpului didactic. Pentru aceasta trebuie să se inițieze organizarea de dezbateri și sesiuni științifice în legătură cu noile cuceriri ale științei, tehnicii și culturii, cu sprijinul activ al catedrelor de științe sociale; să se inițieze organizarea unor conferințe de specialitate (chimie, fizică, biologie etc.) pe institute sau centre universitare. Aceste manifestări vor constitui un prilej de promovare a științei materialiste, de combatere a teoriilor idealiste, de realizare a unui larg schimb de păreri între cadrele didactice și de ridicare a nivelului învățămîntului.

Pentru a propaga în rîndul studenților concepția materialistă despre lume, a combate misticismul și teoriile idealiste, a lărgi orizontul cultural al studenților, organizațiile U.T.M., sub conducerea și cu ajutorul organizațiilor de partid, trebuie să intensifice munca de organizare de simpozioane, dezbateri, pe teme din domeniul științelor sociale, al științelor naturii și al tehnicii, al literaturii și artei și să solicite pe cei mai valoroși intelectuali ai țării să facă expuneri în fața studenților.

Organizațiile de partid trebuie să acorde o mai mare atenție și să ajute U.T.M.-ul în organizarea informărilor politice în rîndul studenților asupra principalelor probleme ale politicii interne și externe a statului nostru democrat-popular, a Uniunii Sovietice și a celorlalte țări ale lagărului socialist, pentru a ajuta pe studenți să se orienteze just în problemele politice și a demonstra superioritatea socialismului asupra capitalismului. Important este ca aceste informări să fie făcute de oameni calificați, dintre activiști de răspundere de partid și de stat și, în primul rînd, de către membrii conducerii U.T.M.-ului. Periodic în fața cadrelor didactice și a studenților vor trebui să ia cuvîntul membri ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului, pentru a explica politica partidului și statului nostru.

Presa centrală: „Scînteia", „Lupta de clasă" etc., ca și presa locală din centrele cu institute de învățămînt superior, vor publica sistematic materiale de analiză a muncii politice, didactice și științifice ce se desfășoară în aceste institute.

C.C. al U.T.M. va lua măsuri ca săptămînal „Scînteia tineretului" să rezerve o pagină problemelor studențești.

6. Ministerul Învățămîntului și Ministerul Finanțelor vor prezenta, pînă la 1 august 1956, Consiliului de Miniștri propuneri de îmbunătățire a actualului sistem de acordare a burselor, care să prevadă mărirea alocației zilnice de hrană cu 27,3 la sută și stabilirea unui plafon mai ridicat al veniturilor părinților în criteriile pentru acordarea burselor. De asemenea, se va studia posibilitatea măririi fondurilor alocate în bugetul Ministerului Învățămîntului pentru activitatea cultural-sportivă în rîndul studenților.

Ministerul Învățămîntului, cu sprijinul organelor locale de partid și de stat, va înființa în toate centrele universitare case culturale studențești, iar în institutele mari, cluburi proprii. Pînă la începutul anului școlar 1956-1957, fosta casă a studenților din București va fi transformată în casă culturală studențească. De asemenea, se va extinde treptat radioficarea la toate căminele studențești.

Ministerul Culturii, C.C.F.S. și Ministerul Finanțelor vor introduce sistemul de prețuri reduse pentru studenți și elevi la spectacole, cinematografe, teatre, operă, concerte și manifestări sportive. De asemenea, se vor relua matineele de joi după-amiază, speciale pentru tineret (muncitori, elevi, studenți), la toate teatrele din Capitală și din celelalte centre universitare din țară.

Cu sprijinul Consiliului de Miniștri și al Consiliului Central al Sindicatelor, Ministerul Învățămîntului va crea condițiuni pentru ca, încă din acest an, să se poată organiza la munte și la mare tabere de odihnă studențești, care să poată fi folosite și ca tabere internaționale. Organizațiile de U.T.M. vor atrage pe studenți să contribuie ei înșiși prin muncă voluntară la construirea caselor de odihnă și a taberelor studențești. Este în afară de orice îndoială că studenții noștri vor face aceasta cu bucurie.

★

Congresul al II-lea al partidului, adoptînd Directivele pentru cel de-al II-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale, a trasat un măreț program al construcției economice și culturale pentru poporul nostru și implicit sarcina de a crește numeroase cadre de specialitate necesare înfăptuirii acestui program.

În fața tuturor organelor și organizațiilor de partid, de U.T.M. și de stat, care au legătură cu institutele de învățămînt superior, stă sarcina de a-și îmbunătăți radical activitatea de pregătire profesională și politico-educativă în rîndul studenților tocmai pentru a asigura cadrele necesare dezvoltării economiei și culturii țării.

Ele trebuie să ajute cu perseverență pe studenții noștri, tineri ieșiți din popor, cărora statul muncitorilor și țăranilor le-a creat posibilitatea de a cuceri cetatea științei și culturii, să se pregătească cu rîvnă pentru a deveni specialiști bine pregătiți, oameni luminați, cu un larg orizont cultural, eliberați de prejudecăți de orice fel, atașați cu trup și suflet poporului și patriei lor, constructori pricepuți și entuziaști ai socialismului în Republica Populară Romînă.

(Text prescurtat)

MAXIM GORKI — educator al omului nou

Într-o scrisoare către editorul K. P. Piatnițki, Maxim Gorki scria: „Am recitit acum „Cei trei". Știți, e o carte bună, cu toate lungimile, repetările și multe alte lipsuri, e o carte bună! Citind-o, mă gîndeam cu tristețe că dacă aș fi avut acum 15 ani posibilitatea să citesc o asemenea carte, aș fi fost scutit de multe gînduri chinuitoare, pe cît de apăsătoare pe atît de zadarnice. Iar acum mă gîndesc: ce bine ar fi dacă ai putea să vinzi această carte cu un grivnic"**.*

Aceste gînduri ale marelui scriitor proletar despre valoarea educativă a romanului său „Cei trei" sînt valabile pentru toată opera lui care, cu mijloacele caracteristice genialului său talent, ne învață cum să trăim, cum să luptăm, cum să biruim piedicile pe care le întîlnim în viață. Mesajul principal pe care ni-l transmite opera lui Gorki este dragostea nețărmurită pentru om, încrederea fără margini în posibilitățile lui, convingerea că omul trebuie să trăiască o viață demnă.

În opoziție cu scriitorii reacționari contemporani lui, care arătau că omul e rău din natură, că victoria instinctelor animalice din om asupra rațiunii este o lege inerentă firii omului, Gorki — scriitorul proletariatului — susține că omul prin natura lui e bun și nobil, iar de faptul că ajunge să fie de multe ori rău, josnic, respingător sînt vinovate condițiile sociale care-l împing pe om în mocirlă, care omoară omenescul în om.

Inumană este filozofia și etica negustorilor din romanul „Foma Gordeev", monstruoase sînt relațiile în familia Kașirin din „Copilăria mea", respingătoare este viața fiilor și nepoților fabricantului Ilia Artamonov din „Întreprinderile Artamonov". Dar asemenea fenomene — ne arată cărțile lui Gorki — sînt datorate orînduirii capitaliste, unde stăpînii de felul lui Iacob Maiakin din „Foma Gordeev" acționează după principiul „Ori îi înghiți pe toți, ori zaci în noroi".

Mulți sînt oamenii care cad jertfă acestor condiții. Pier oameni talentați din popor, cum ar fi brutarul Konovalov din povestirea cu același nume, cizmarul Orlov din „Soții Orlov", cinstitul și curajosul Foma Gordeev din romanul ce-i poartă numele. Tragedia acestor oameni consta în aceea că ei tindeau spre altă viață, dar în același timp nu înțelegeau că singura cale pentru a se elibera din cătușele acelei societăți era calea luptei revoluționare, revoluția proletară. Dragostea pentru om, umanismul, așa cum îl înțelege Gorki presupune în primul rînd lupta pentru o viață demnă, lupta împotriva a tot ce înjosește omul. Această idee o exprimă într-un mod strălucit în piesa „Azilul de noapte" vagabondul Satin care, în ciuda vieții vitrege nu și-a pierdut demnitatea de om: „Totul este în om, totul e pentru om! Pe lume nu există decît omul, tot restul a fost creat de mîna și de creierul lui!

Omul! Ce minunăție! Ce mîndru sună acest cuvînt! Omul! Trebuie să ai respect față de om! Nu trebuie să-l compătimești.. să-l înjosești cu mila ta... trebuie să-l respecți!..."

Dacă totul este rezultatul muncii omului, este normal ca toate bogățiile să se întoarcă la acela care le-a creat. De aceea trebuie distruse acele condiții care au luat omului posibilitatea de a se folosi de roadele muncii sale; trebuie distrusă societatea care-l condamnă pe om la o viață asemenea aceleia ce o duc vagabonzii din „Azilul de noapte", viață lipsită de bucurii, care calcă în picioare orice urmă de demnitate umană. Iată ideea ce se desprinde din monologul lui Satin, iată de ce piesa „Azilul de noapte" a fost din totdeauna considerată ca o chemare la luptă împotriva societății capitaliste.

Lupta împotriva vieții vitrege și nu împăcarea cu ea — iată lozinca ce trece ca un fir roșu prin toată opera lui Gorki. Refuzul de a lupta, împăcarea cu condițiile nedrepte duce la pierirea morală a omului, cum au pierit definitiv toți acei vagabonzi din „Azilul de noapte" care s-au lăsat atrași de minciunile ademenitoare ale pelerinului Luca și sperau în minuni irealizabile. Gorki îi demască cu măiestrie pe purtătorii acestei filozofii a împăcării cu viața, arătînd că la baza ei stau disprețul pentru om, neîncrederea în om și în forțele lui, părerea că omul nu este în stare să transforme viața.

Maxim Gorki a demascat și în alte opere caracterul reacționar al acestei filozofii, a arătat că aceasta este o trăsătură specifică spiritului mic burghez, individualismului, nepăsării față de suferințele celor mulți.

Ca scriitor legat de mișcarea revoluționară a proletariatului, Gorki a opus pseudo-umanismului burghez umanismul proletar, chemînd prin cărțile sale la luptă revoluționară, creînd chipuri nemuritoare de revoluționari proletari, adevărați eroi ai timpului nostru. Ideea ce se desprinde din figurile revoluționarilor lui Gorki este că numai lupta pentru cauza poporului dezvoltă personalitatea omului, că numai în luptă omul adevărat își găsește și fericirea personală.

Faptul că Pavel Vlasov din romanul „Mama" și-a închinat viața revoluției a dus la înflorirea personalității sale, i-a trezit și i-a dezvoltat cele mai minunate trăsături de caracter. Datorită activității sale revoluționare, Pelaghia Nilovna — „mama" — s-a putut transforma dintr-o femeie primitivă și fricoasă într-o adevărată eroină care, în momentul arestării, cheamă neînfricată poporul la luptă. Numai prin aceasta se poate explica că Nilovna, care altădată suporta fără să crîtească bătăile soțului beției, a ajuns un om plin de demnitate, sigur de sine, conștient de valoarea lui pentru societate.

Alexei Peșkov din cunoscuta trilogie autobiografică ar fi putut ajunge fie o jerfă a vieții, fie un tiran ca bunicul său Kașirin, dacă n-ar fi înțeles că pasivitatea îl înjosește pe om, duce la degenerarea lui morală. De aceea, pentru Alexei Peșkov, pe care-l revoltă nedreptatea ca și pasivitatea celor loviți, este posibilă numai o singură cale — calea luptei revoluționare. Și aceasta este garanția cea mai sigură că-și va găsi și fericirea personală, că-și va dezvolta toate posibilitățile.

Unul din multiplii factori care au determinat evoluția lui Alexei Peșkov a fost munca. Maxim Gorki a fost de altfel primul scriitor care a înțeles și a arătat importanța ce o are munca în educația omului nou. Înfățișînd degenerarea burgheziei, el arată că aceasta nu se explică prin factori biologici, ci prin factori sociali. Omul care nu muncește își pierde valoarea de om, degenerează în loc să se dezolte. Aceasta îl seacă pe om, îl lipsește de condițiile în care ar fi putut să se valorifice. Fiii și nepoții fabricantului Ilia Artamonov sînt oameni sănătoși fizicește. Ei devin însă respingători prin aspectul lor moral și spiritual, deoarece ei duc o viață parazitară.

Munca — arată Gorki — este factorul care-l face pe om necesar societății, numai în muncă se dezvoltă posibilitățile creatoare ale omului. Munca luminată de un scop înalt îi dă omului integritatea, frumusețea morală.

Au trecut 20 de ani de la moartea întemeietorului literaturii socialiste, marelui fiu al poporului rus — Alexei Maximovici Gorki. El continuă să trăiască însă prin opera lui, care va educa și generațiile viitoare în spiritul dragostei și încrederii față de om, în spiritul luptei față de tot ce stă în calea fericirii lui. Opera lui Gorki nu va înceta să miște inimile prin zugrăvirea dramelor generate de orînduirea capitalistă, prin chipurile minunate de revoluționari care își închină viața celui mai înalt scop, cauzei fericirii omului.

EUGENIA BORCEA
lector la Institutul „Maxim Gorki"

* Roman al lui Gorki, apărut în anul 1900.

** Monedă de 10 copeici.

O consfătuire a profesorilor de educație fizică

De curînd, revista „Cultură Fizică și Sport", în colaborare cu serviciul pentru educație fizică din Ministerul Învățămîntului, a organizat la Cluj o consfătuire a cercurilor pedagogice ale profesorilor de educație fizică din șase regiuni. La această consfătuire, care a avut un caracter de schimb de experiență, au fost invitați conducătorii cercurilor pedagogice din Oradea, Rîmnicul Vîlcea, Tg. Mureș, Deva și Suceava.

Consfătuirea a fost primită cu un mare interes. Cei peste 60 de participanți au urmărit o lecție practică, au ascultat un referat despre activitatea cercului pedagogic din Oradea și au dezbătut numeroase probleme ale muncii lor.

Lecția practică s-a ținut la școala de 7 ani mixtă nr. 22 din Cluj, la clasa a VII-a. S-a ales această școală pentru că ea poate constitui un exemplu în ceea ce privește crearea condițiilor materiale favorabile pentru desfășurarea procesului de educație fizică, prin folosirea posibilităților locale. Școala nu avea sală de gimnastică și nici curtea nu permite efectuarea orelor de curs în bune condiții. Locul viran din spatele clădirii oferea posibilitatea amenajării unor terenuri sportive modeste, dar care totuși necesitau cheltuieli. Realizarea terenurilor de volei și baschet, a unei gropi de sărituri și a unei piste de 60 m se datorește eforturilor comune depuse de directorul școlii, tov Eugen Kis, de toate cadrele didactice, de elevi și părinți.

Referatul despre activitatea cercului pedagogic din orașul Oradea a fost ținut de tov. prof. Matei Francisc, care a vorbit despre obiectivele urmărite de cercul pedagogic, despre munca pentru ridicarea nivelului profesional, teoretic și practic, al profesorilor de gimnastică, despre generalizarea celor mai bune metode de lucru, despre organizarea manifestațiilor sportive și a activității extrașcolare.

Discuțiile în legătură cu lecția practică și referatul, la care au participat numeroși profesori de educație fizică și metodiști, au ridicat probleme în legătură cu dificultățile pe care le produce actuala formă de organizare a cercurilor pedagogice, arătîndu-se aspectele pozitive și negative ale muncii lor, precum și sarcinile care trebuie îndeplinite pentru îmbunătățirea activității în acest domeniu.

Festivitatea consacrată sărbătoririi a 75 de ani de la crearea învățămîntului tehnic superior

În aula Universității „C. I. Parhon" din Capitală a avut loc miercuri dimineața o festivitate consacrată sărbătoririi a 75 de ani de la crearea învățămîntului tehnic superior.

La festivitate au participat reprezentanți ai C.C. al P.M.R. și comitetului orășenesc de partid, ai Ministerului Învățămîntului, ai Ministerului Construcțiilor, ai institutelor de cercetări de pe lîngă Academia R.P.R., ai institutelor de învățămînt tehnic superior din țară, academicieni, cadre didactice universitare, absolvenți ai Institutului politehnic.

Prof. dr. Cezar Parteni, rectorul Institutului Politehnic din București, a vorbit despre „75 de ani de la crearea învățămîntului tehnic superior din țara noastră".

Au mai luat cuvîntul prof. D. Praporgescu, rectorul Institutului de construcții din București, prof. C. Drăgulescu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, prof. ing. Ștefan Bălan, ministrul Construcțiilor, N. Petrulian, rector al Institutului de mine din București și alții.

★

În incinta Institutului Politehnic din calea Griviței nr. 132 au început în cursul după-amiezii lucrările sesiunii științifice reunite a cadrelor didactice din Institutul politehnic și Institutul de construcții din București.

(Agerpres)

Începe etapa cu frecvență a cursurilor de perfecționare a cadrelor didactice

Etapa fără frecvență a cursului de un an pentru perfecționarea cadrelor didactice se apropie de sfîrșit. În vederea etapei cu frecvență, care începe la 1 iulie, profesorii cursanți, cît și colectivul de lectori ai Institutului interregional din Iași pentru perfecționarea cadrelor didactice au depus o muncă susținută. Cursanții și-au conspectat materialul indicat de programa cursurilor, și-au redactat lucrările de control (una de pedagogie, alta de specialitate). În același timp, lectorii i-au îndrumat pe cursanți la locul de muncă, și-au redactat lecțiile, s-au pregătit pentru seminarii și pentru lucrările practice.

În etapa cu frecvență se va urmări atît însușirea creatoare a principiilor și procedeelor de bază ale pedagogiei generale, cît și aprofundarea materiei de specialitate. Un prim loc în cadrul acestei activități îl vor ocupa lecțiile. Concepute sub forma prelegerilor universitare (cu o durată de 2-4 ore) ele vor trata problemele esențiale ale unei specialități, prezentate în lumina ultimelor cercetări. Bazate pe programa cursurilor, ele totuși nu o epuizează, numeroase alte probleme urmînd a fi discutate în seminarii, pe baza studiului individual făcut de cursanți în etapa fără frecvență. La toate specialitățile, lecțiile vor fi predate în lumina directivelor celui de al doilea Congres al P.M.R. și ale prevederilor planului școlii de 11 ani. Astfel, la pedagogie se vor preda față de anul trecut două lecții noi, cu temele: „Politehnizarea învățămîntului" și „Importanța planului școlii de 11 ani pentru ridicarea calității învățămîntului". La matematică, fizică, științe naturale s-a introdus, de asemenea, cîte o lecție privind politehnizarea la obiectul respectiv. La limba romînă s-a introdus o lecție în legătură cu noua programă a clasei a VIII-a (noțiuni de teorie a literaturii) etc.

Multe cadre ale Institutului și-au și întocmit planul amănunțit al seminariilor, precum și materialul necesar lucrărilor practice. În seminarii se vor discuta problemele expuse în lecții, fără însă ca aceste discuții să aibă un caracter limitativ. Planul de seminarizare prevede lărgirea bazei de discuție a unor probleme, pentru a putea fi incluse toate sau aproape toate problemele corelative sau aspectele ce n-au putut fi prezentate în lecție. În felul acesta, va putea fi revăzut sistematic și aprofundat cît mai mult materialul din programa studiată de cursanți în etapa fără frecvență.

În cadrul lucrărilor practice, în afara activităților legate de teoria obiectului, vor exista preocupări pentru desăvîrșirea metodei de predare a obiectului respectiv. În fiecare seminar, pe grupe, se vor întocmi planuri de lecție (aceleași pentru fiecare grupă) care se vor discuta amănunțit, pentru a se ajunge la o concluzie valabilă asupra celor mai bune metode și procedee de predare a diferitelor tipuri de lecție.

Pentru a împărtăși colegilor rezultatele pozitive ale muncii lor, cursanții cu cele mai bune rezultate la catedră vor prezenta referate. Așa, de pildă, cursantul Constantin Tumurug, profesor de limba romînă la școala din comuna Cotnari, raionul Hîrlău, a primit de pe acum sarcina de a întocmi un referat cu tema „Corectarea caietelor elevilor".

Pentru complectarea cunoștințelor însușite la lecții și în seminarii, conducerea institutului, de comun acord cu conducerile catedrelor, a prevăzut în planul de muncă al etapei cu frecvență numeroase vizite și excursii științifice în cadrul orașului și raionului Iași. Vor fi vizitate loturi experimentale ale școlilor, gospodării agricole de stat și colective, S.M.T.-uri, monumente istorice, muzee, biblioteci etc.

În vederea desfășurării în bune condiții a muncii institutul a luat și unele măsuri organizatorice. Așa, de pildă, cursanții au fost împărțiți pe grupe (seminarii) de 15-20 membri. În grupele sindicale care vor lua ființă pe seminarii sau grupe de seminarii se vor prelucra cele mai de seamă evenimente politice și culturale pe plan intern și internațional. Tot în grupele sindicale se va face, săptămînal, analiza muncii, insistîndu-se în special asupra calității și nivelului lecțiilor, a modului de organizare a seminariilor și lucrărilor practice, a atitudinii cursanților față de muncă.

În timpul cursurilor va funcționa un cabinet de consultații, unde cursanții vor putea primi la timp lămuririle necesare în legătură cu problemele din lecția ținută în ziua respectivă sau cu problemele seminarului care urmează.

La sfîrșitul cursurilor se vor organiza plenare — pe specialități — în cadrul cărora lectorii și cursanții își vor analiza activitatea desfășurată în etapa cu frecvență și vor face propuneri pentru îmbunătățirea, pe viitor, a metodelor și a formelor de muncă.

Ca și anul trecut, conducerea institutului și colectivul de lectori se vor strădui să creeze o atmosferă tovărășească și condiții cît mai bune de muncă. Aceasta nu va exclude însă exigența, care e și ea una din formele de apreciere a posibilităților aceluia față de care o manifestăm.

LAURENȚIU FAIFER
lector la Institutului interregional de perfecționare a cadrelor didactice din Iași

INSEMNĂRI DE LA EXAMENE

Rezultatele activității pe parcela experimentală

La școlile unde munca pe parcela experimentală a fost bine organizată rezultatele pozitive ale acestei activități s-au reflectat în cunoștințele temeinice pe care le-au dovedit elevii în timpul examenelor. Astfel elevii clasei a VI-a „B" de la școala mixtă de 7 ani Nr. 10 din Capitală au arătat cu prilejul examenului că si-au însușit în mod conștient materia predată si că sînt familiarizati cu principalele metode agrotehnice.

In sala unde a avut loc examenul se aflau expuse pe o masă diferite plante aduse de elevi de la colțul naturii vii si de pe parcela experimentală a școlii: muschi, ferigi, mazăre, fasole, varză, pătlăgele rosii si vinete, ardei, ceapă, floarea soarelui, in, cînepă, lucernă, trifoi etc. Prima impresie pe care ne-a lăsat-o modul în care s-a desfășurat examenul a fost usurința elevilor în a recunoaste plantele despre care vorbeau. Ei prezentau precis si clar particularitătile morfologice si biologice ale acestora, precum si metodele agrotehnice pe care le-au aplicat pe terenul școlii lor în cultivarea acestor plante. Tovarășa profesoară Sofia Munteanu a intervenit rar în răspunsurile elevilor — si atunci numai pentru a le atrage atenția că trebuie să se refere la experiența lor proprie. La lucrările efectuate de ei pe parcela experimentală.

Vorbind despre caracterele porumbului, elevul Dumitru Radu a expus modul cum l-a cultivat:

— Mai întîi am înmulțat semintele, apoi le-am însămînțat în cuiburi dispuse în patrat si în rînduri. Cînd plantele au avut 2—3 frunze, le-am prăsit pentru a distruge crusta care lăsa să se piardă apă din interior, pentru a afina solul si a înlătura buruienile.

Elevul a continuat demonstrînd cum va face polenizarea suplimentară la porumb pentru a obține un spor de recoltă.

Elevul Const. Nepotu, care a descris mazărea, a indicat pe rădăcina unei plante vii nodozitățile, a explicat cum se face asimilarea azotului si cum ajută mazărea la fertilizarea solului. De asemenea, Emanuela Zamfir a demonstrat pe o plantă de roșie cum se face copilitul si importanta acestei metode.

O metodă agrotehnică bine cunoscută de elevii acestei școli si care este folosită în mod curent pe terenul experimental este „mulcierea". Cîtiva dintre elevii examinați, de exemplu Zaharia Izvoranu, Margareta Bubui etc. au arătat că mulcierea constă în acoperirea culturilor cu bălegar bine putrezit, turbă sau paie tocate, explicînd cum au aplicat această metodă pentru a proteja plantele împotriva secetei.

La baza rezultatelor îmbucurătoare obținute la școala nr. 10 în predarea botanicii stă organizarea temeinică a activității practice cu elevii. Încă din luna februarie tovarășa Sofia Munteanu si-a alcătuit planul lucrărilor de primăvară pe terenul experimental si a repartizat sarcini precise pe grupe de elevi. Fiecare grupă compusă din 2—4 elevi răspunde de o anumită cultură, urmărind anumite probleme. Aceasta nu exclude cunoasterea celorlalte culturi si a tuturor activităților organizate pe terenul experimental. De exemplu, grupa a 8-a compusă din elevii Zamfir, Lupascu si Teodorescu din clasa a VI-a B răspunde de cultura cartofului din asolamentul legumicol si urmărește influența iarovizării asupra dezvoltării cartofului, influența mărimii tuberculelor asupra recoltei de cartofi etc.

Elevii au fost îndrumați să-si întocmească caiete de observații asupra soiurilor de plante pe care le-au cultivat. Pe primele pagini ale acestor caiete elevii au scris numele popular si cel stiintific al plantei pe care o cultivă, precum si problemele pe care le urmăresc. De asemenea, ei au notat unele date biologice în legătură cu cerintele plantei fată de sol si climă, au desenat planta si schita răzorului ce le-a fost repartizat. Pe paginile următoare au notat planul lucrărilor agrotehnice care trebuie efectuate pentru obținerea unei recolte bogate. In continuare, si-au întocmit fișele de observații, în care au trecut constatările fenologice asupra plantelor, precum si executarea cronologică a lucrărilor agrotehnice conform planificării. Ultimele pagini sînt rezervate notării de către elevi a rezultatelor obținute, precum si aprecierii de către profesor a activității elevului.

Rezultatele obținute la examen dovedesc că tov. Sofia Munteanu s-a preocupat de introducerea elementelor de politehnizare în predarea stiintelor naturale, că i-a înarmat pe elevi cu temeinice cunostințe si deprinderi agricole.

ELENA GOLDIȘ
metodistă la cabinetul pedagogic al orașului București

Cunoștințele de limba rusă

La poalele munților Maramureșului, de-a lungul văii Vișăului, satele se țin lanț. Toate au astăzi școală. Unele comune au chiar școală de 7 ani. Comuna Leordina este una dintre acestea. Populația școlară de aici nu este alcătuită numai din copiii familiilor care locuiesc de-o parte si de alta a șoselei ce merge paralel cu apa Vișăului, uneori numai la 2-3 pași de apă. Pe coastele munților, prin luminișuri de pădure, se zăresc multe case, construite ca si cele de aici de jos din birne de fag sau de stejar, acoperite cu șiță. Cele noi strălucesc ca niște bijuterii în bătaia soarelui. Copiii urcă si coboară zilnic mulți kilometri. Majoritatea părinților lor au fost analfabeți pînă mai ieri.

Cadrele didactice din Leordina i-au făcut pe acești copii să le fie dragă școala, să coboare cu drag spre ea. Cei din clasa a VI-a au examen de limba rusă. Tovarășul Nichita Panamarenco s-a străduit să le dezvolte dragostea pentru această limbă, să le trezească dorința de a o cunoaște. In acest scop, a căutat să folosească mijloace variate. I-a învățat pe copii multe cîntece, multe poezii. La concursul inter-școlar de cîntece si dansuri, elevii tovarășului Panamarenco au cîntat 12 cîntece în limba rusă, obținînd premiul al II-lea la faza rațională. De multe ori, țăranii se opresc din drum si ascultă cu drag cîntecele rusești ce răsună în școală: Katiușa, Așa cum ai fost așa ești si astăzi, Orașul meu drag, Moscova, Scumpa mea țară mare si întinsă, La apus de soare, Barca etc.

Calitatea lecțiilor desfășurate în timpul anului de către tovarășul Panamarenco, ca si folosirea cîntecelor, a poeziilor se reflectă bine în răspunsurile elevilor la examen. Majoritatea copiilor citesc cu ușurință, știu să traducă, cunosc multe cuvinte, înțeleg întrebările puse, știu să decline bine substantivul, pronumele personal si posesiv, știu să conjuge verbele. Unii dintre ei dau chiar răspunsuri foarte bune. Eleva Leordean Marișca, de pildă, citește si traduce foarte bine lecția intitulată „Armata Sovietică", recită degajat poezia „In apărarea păcii", răspunde foarte bine si la întrebarea de gramatică, dovedind că știe să conjuge verbele.

Pentru a obține rezultate cît mai bune, tovarășul Panamarenco studiază, se străduiește să-si ridice calificarea. In curînd se va prezenta la examenele de anul IV la cursurile fără frecvență ale Institutului „Maxim Gorki". El va dobîndi o mai bună orientare metodică în activitatea sa la clasă, înlăturîndu-si lipsurile pe care le mai are din acest punct de vedere. Multe răspunsuri orale si scrise de-ale elevilor, de pildă, au păcătuit în ceea ce privește precizia cunoștințelor si justețea deprinderilor. Este necesar ca, pe viitor, tovarășul profesor să-si îndrepte mai mult atenția asupra calității cunoștințelor si deprinderilor ce se formează la elevi. Elevii clasei a VI-a pronunță greșit multe cuvinte, accentuează greșit, nu folosesc semnul moale si semnul tare, unii elimină chiar sunete din structura cuvintelor, fără ca profesorul să-i corecteze. Unii si-au format deprinderi greșite în ceea ce privește scrierea, mai ales în legarea literelor i si n. Tovarășul Panamarenco ar trebui să-i corecteze la fiecare greșeală de felul acesta, să nu-i lase să persiste pe acest drum greșit.

In viitorul an școlar, tovarășul Panamarenco trebuie să manifeste, de asemenea, mai multă grijă față de felul cum asimilează copiii materialul predat, asigurînd o însușire conștientă a conținutului fiecărei lecții în parte. Răspunsurile date de unii elevi la examen au oglindit o însușire mecanică a cunoștințelor. De pildă, pentru că tovarășul profesor nu si-a întocmit bilete anexă care i-ar fi dat posibilitatea să controleze mai bine felul cum reușesc elevii să aplice cunoștințele de lexic si de gramatică, unii elevi răspundeau citind pe carte la întrebările puse de profesor. Elevul Sofănici Gheorghe, de exemplu, la întrebările puse de profesor, a răspuns după carte din lecția „Primăvara", citind din text propoziție cu propoziție. Pus să traducă în românește conținutul anumitor răspunsuri, el a dovedit că nu cunoaște bine toate cuvintele. Insușirea mecanică a lecțiilor de către unii elevi se reflectă si în citirea mecanică a textelor, în recitarea mecanică, neexpresivă a poeziilor. Ea se oglindește si mai mult în faptul că, deși în general elevii cunosc cuvinte, știu să decline substantivele si pronumele, știu să conjuge verbele, întîmpină greutăți în alcătuirea de propoziții cu elementele cunoscute, la cazurile si modurile învățate, în descrierea anumitor tablouri, în redarea conținutului bucăților. Este necesar ca pe viitor tovarășul Panamarenco să facă mai multe exerciții în acest sens. Faptul că elevii au redat conținutul bucăților numai în românește, procedeu cu totul greșit, subliniază în mod clar necesitatea ca ei să fie antrenați mai mult la exerciții de exprimare în limba rusă, la analiză morfologică. In biletele întocmite pentru acest examen au lipsit complect exercițiile de analiză morfologică a propozițiilor, ceea ce arată o slabă preocupare în acest sens.

Examenul a scos la iveală si unele greșeli în ceea ce privește atitudinea profesorului la examen. Tovarășul Panamarenco este foarte apropiat de elevi, reușește să creeze o atmosferă plăcută în clasă. A înțeles, însă, în mod greșit problema ajutorării elevului în examen. A-l ajuta pe elev în examen înseamnă a fi calm, a asculta cu răbdare răspunsul lui, a-i pune la sfîrșit întrebări auxiliare care să-i dea posibilitatea să seziseze problema esențială. Acest ajutor nu înseamnă de loc a-i da elevului mură în gură, a-i pune întrebări la fiecare pas, a-i formula răspunsurile pe jumătate, cum a procedat la unii elevi tovarășul Panamarenco. Apropierea de copii, tactul pedagogic nu exclud exigența. De teamă de a nu-i îndepărta pe copii de disciplina respectivă, tovarășul Panamarenco greșește, manifestînd multă indulgență. Această indulgență se oglindește atît în faptul că acceptă ca bune unele răspunsuri incomplect formulate, cît si în notele date.

Succesele obținute pînă acum de către tovarășul Panamarenco în predarea limbii ruse garantează posibilitatea înlăturării tuturor acestor lipsuri. Condițiile în care se muncește în raionul Vișău sînt mult mai grele decît în multe raioane ale țării: distanța prea mare de școală si de centrul comunei pentru mulți copii, localuri de școală încă nesatisfăcătoare, nivel cultural scăzut din cauza analfabetismului si a misticismului atît de răspîndite pînă de curînd. Tovarășul Panamarenco a dovedit că poate înfrunta aceste greutăți si ca director de școală si ca profesor de limba rusă.

M. TUDOR

In școlile din Alba Iulia

Deși puțin emoționată, tovarășa profesoară Maria Vintilă si-a privit cu încredere elevii din clasa a VI-a care au dat examen scris la matematică. Ea știa că are elevi buni si sîrguincioși. Si, într-adevăr, elevii săi nu s-au desmințit nici cu acest prilej. Siguri si stăpîni pe cunoștințe, cei mai mulți dintre ei au rezolvat cu precizie si cu pricepere problemele date, dovedind că știu să calculeze aflarea unei fracții dintr-un număr, să împartă un număr în părți proporționale, să afle un termen necunoscut dintr-o proporție, să rezolve operații cu fracții ordinare.

Unii elevi au dovedit de asemenea multă pricepere în rezolvarea problemelor. Astfel, elevul Horia Lencu a rezolvat bine si cu rapiditate toate problemele date. A fost cel dintîi care a depus lucrarea. Aceasta se datorește si faptului că el a folosit în rezolvarea problemelor metode raționale de calcul, simplificînd fracțiile prin calcul mintal. La fel au rezolvat problemele si elevii Alecu Gotia si Liviu Bimbea. Lucrările lor au fost notate de tovarășa profesoară cu cinci. Același calificativ l-a obținut la examen si elevul Horia Lupan, care este fruntaș la învățătură. El a folosit însă alte procedee în rezolvarea problemelor. Nici elevii Viorel Cimpeanu si Constantin Ciobanu nu s-au lăsat mai prejos. Deși au lipsit multă vreme de la școală, s-au pus serios pe învățătură, au cerut si sprijinul tovarășei profesoare si astfel au izbutit să se prezinte la examen cu cunoștințe temeinice.

Si elevii școlii de 7 ani nr. 1 s-au prezentat bine la examen. Lucrările scrise la limba română ale elevilor din cele trei clase a VII-a ale acestei școli dovedesc că mulți dintre ei știu să se exprime corect în scris, că se opresc asupra problemelor esențiale si le argumentează just. Lucrările elevilor Dan Demco din clasa a VII-a „C" si Lucia I. Popa din clasa a VII-a „A", de pildă, arată că ei știu să folosească cu pricepere citate pentru a întări ideile pe care le susțin. Am aflat de la tovarășa profesoară că acești elevi citesc mult, că sînt vizitatori frecvenți ai bibliotecii, că îndrăgesc literatura. Caietele lor de lectură extrașcolară, în care si-au conspectat un material bogat, sînt o mărturie a acestui fapt.

Aceleași inclinații si dragoste pentru literatură le are si eleva Petronela Tanef din clasa a VII-a „A". Lectura a ajutat-o să-si formeze un vocabular bogat, o exprimare clară si frumoasă. In lucrarea ei există continuitate, ideile sînt închegate si exprimate cu talent.

Rezultatele pozitive obținute de elevi se datoresc într-o mare măsură si pedagogilor, care au depus eforturi sporite pentru a-i pregăti cît mai bine pentru examene.

I. MIREA

ABSOLVENȚII CLASEI A IV-a

Este un lucru bine cunoscut că volumul si calitatea cunoștințelor elevilor ogîndesc nu numai munca școlarului cu cartea, rezultatul observațiilor lui din viață, din lumea înconjurătoare, ci în mare măsură si nivelul si conținutul pedagogic si științific al activității pe care o desfășoară zi de zi învățătorul sau profesorul în clasă, în afară de clasă si de școală. Răspunsurile date la examen de elevele claselor a IV-a de la școala medie de fete si de la școala pedagogică mixtă din Bacău, de pildă, vorbesc mult despre activitatea pedagogică devotată, stăruitoare a celor două învățătoare, tovarășele Maria Niță si Elena Son.

Majoritatea elevilor acestor tovarășe învățătoare, înarmați cu cunoștințe clare si precise, si-au pregătit cu ușurință răspunsurile la examenul de limba română, le-au formulat corect. Ei au dovedit că si-au însușit o citire conștientă si expresivă. De asemenea, au analizat corect din punct de vedere morfologic si sintactic propozițiile din bilete sau cele formulate de ei înșisi. Aproape toți cunosc bine timpurile verbelor, genurile substantivelor, felurile articolelor, părțile principale si secundare ale propozițiilor. Răspunsurile scrise pe tablă au arătat, de asemenea, că elevii folosesc corect semnele de punctuație.

Discuțiile purtate pe marginea textelor citite au scos în relief cunoștințele elevilor în legătură cu evenimentele istorice din trecutul si prezentul țării noastre. De exemplu, eleva A. Făgărașu, de la școala medie de fete, unde a predat la clasa a IV-a tovarășa Maria Niță, a vorbit cu căldură despre rolul lui Nicolae Bălcescu în revoluția din 1848, arătînd că Bălcescu a fost sufletul revoluției. De asemenea, eleva I. Capril, de la aceeași școală, citind un fragment din bucata „Bobilna", a explicat cauzele răscoalelor țărănești care au avut loc în trecut în țara noastră.

Elevii claseî a IV-a de la școala pedagogică mixtă, unde a predat tovărășa Elena Son, în propozițiile date ca exemple la gramatică, au vorbit despre marile realizări obținute de poporul nostru muncitor pe drumul construirii socialismului.

Pentru a ajunge la aceste rezultate, tovarășele învățătoare au muncit cu stăruință. Ele au acordat toată atenția cuvenită pronunțării corecte a cuvintelor, înțelegerii de către elevi a textelor si semnificației cuvintelor, s-au oprit cu grijă asupra greșelilor gramaticale ale elevilor, au insistat asupra folosirii corecte a punctuației. Totodată au urmărit cu perseverență felul cum își execută elevii temele si în urma corectării caietelor au analizat cu elevii greșelile caracteristice. De asemenea, au organizat seri culturale în cadrul cărora s-au purtat discuții asupra cărților citite.

Zi de zi, tovarășele învățătoare s-au preocupat nu numai de cunoștințele pe care trebuiau să le transmită, ci si de metodele pe care trebuiau să le folosească pentru o cît mai bună instruire si educare a elevilor.

P. CIOCAN

Pentru îmbunătățirea muncii de elaborare a proiectelor de diplomă în învățămîntul tehnic superior

C. Nicolescu-Nica
director general al Direcției generale a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului

Pregătirea viitorilor ingineri necesari diferitelor domenii ale producției se realizează în procesul însușirii cunoștințelor teoretice expuse în cadrul cursurilor, seminariilor, lucrărilor de laborator, în strînsă legătură cu cunoștințele practice privind problemele producției, viața economică a statului. Această pregătire este asigurată prin stabilirea unui raport just între cunoștințele teoretice si practice ale studenților. De aceea, alături de ridicarea nivelului predării în institutele de învățămînt tehnic superior, pregătirea practică a studenților a stat în mod permanent în atenția Ministerului Învățămîntului.

Printre alte măsuri menite să ducă la îmbunătățirea practicii efectuate de studenți în timpul școlarității, Direcția generală a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului a inițiat în coloanele „Gazetei învățămîntului" o discuție în jurul problemelor privind strînsa legătură dintre pregătirea teoretică si practică a viitorilor specialiști, începînd aceste discuții cu problemele privind proiectul de diplomă — si anume, cele două etape ale acestuia: practica pentru culegerea datelor necesare elaborării proiectului de diplomă si elaborarea acestui proiect în învățămîntul tehnic superior.

Discuția a urmărit cunoașterea felului cum organizează si îndrumează institutele lucrările privind practica de diplomă si elaborarea proiectului de diplomă, generalizarea experienței pozitive dobîndite în organizarea si conducerea acestora, cunoașterea deficiențelor existente, astfel încît Direcția generală a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului să poată stabili un sistem de măsuri menite să ridice proiectul de diplomă la nivelul sarcinilor actuale ale învățămîntului tehnic superior, chemat să pregătească ingineri pentru diferitele ramuri ale economiei noastre.

Aruncînd o privire asupra modului în care s-a desfășurat în anii trecuți munca pentru elaborarea proiectelor de diplomă în învățămîntul tehnic superior, putem aprecia că timpul rezervat fie pentru culegerea datelor necesare proiectului, fie pentru efectuarea unor încercări, analize etc. precum si timpul ce se acordă întocmirii propriu zise a proiectelor de diplomă era cu totul nesatisfăcător. Lipseau cu desăvîrșire programele pentru practica de diplomă si nu existau indicații referitoare la condițiile pe care institutele trebuie să le asigure studenților în timpul elaborării proiectului.

Incepînd cu seria de absolvenți din anul 1955—1956, practica de diplomă a fost introdusă ca parte distinctă a procesului de învățămînt si se efectuează după ce studenții încheie semestrul IX. După efectuarea ei, studenții se întorc în institute si în decursul a 4-5 luni execută proiectul de diplomă, pe baza datelor si experienței adunate în timpul practicii. Pregătirea studenților se încheie apoi prin susținerea proiectului de diplomă.

Direcția generală a învățămîntului superior a dat indicații asupra modului de desfășurare a practicii de diplomă si institutele au întocmit programe corespunzătoare, pe specialități. In aplicarea lor s-au constatat însă deficiențe. De aceea, s-a găsit că potrivită dezbaterea acestei probleme în presă, în perioada de desfășurare a primei practici de diplomă.

Trebuie să apreciem ca pozitiv faptul că discuția a stîrnit interesul cadrelor didactice care răspund de practica de diplomă, ca si al conducerilor institutelor si facultăților. Intervențiile la discuție publicate în „Gazeta învățămîntului" subliniază importanța pe care o are proiectul de diplomă, cu cele două etape ale sale, în pregătirea viitorilor ingineri, relevă îmbunătățirile ce au intervenit în ultimii ani în elaborarea temelor de proiect, în organizarea si conducerea practicii de diplomă, în îndrumarea studenților în perioada elaborării proiectului, ceea ce se reflectă în prezentarea proiectelor la un nivel științific mai înalt.

Tinînd seama de faptul că economia noastră are nevoie de ingineri care, pe lîngă proiectarea unei construcții la nivelul realizărilor științei si tehnicii moderne, să asigure si o rezolvare economică a problemelor producției, trebuie să asigurăm înarmarea studenților institutelor tehnice cu temeinice cunoștințe privitoare la economia si organizarea producției. De aceea, în stabilirea temelor de proiect trebuie să se țină seama de necesitățile industriei astfel ca ele să poată da soluții care să poată fi utilizate în producție în scopul sporirii productivității muncii.

Studierea temelor de proiect repartizate studenților în ultimii ani si mai ales în anul 1955—1956 ne îndreptățește să le apreciem ca valoroase, deoarece ele tratează problemele atît sub aspect tehnic cît si sub aspect economic si răspund nevoilor producției. Aceste rezultate sînt si consecința unei mai intense preocupări a catedrelor de specialitate față de proiectele de diplomă, fapt oglindit si în articolele publicate. Astfel, în articolul „Observații asupra proiectelor de diplomă pentru examenul de stat" semnat de prof. univ. Dumitru Moțoc, publicat în nr. 364 din 30 martie 1956 al „Gazetei învățămîntului" se arată că la Facultatea de tehnologie si conservarea produselor alimentare de la Institutul tehnic din Galați a fost constituită o comisie de specialiști care a elaborat un îndrumar în legătură cu conținutul tematicilor pentru proiectele de diplomă, pe baza căruia catedrele de specialitate au dat indicații precise asupra problemelor ce urmau să fie rezolvate de studenții ultimului an în laborator, numărului si felului planșelor etc.

Temele de proiect se aleg fie în legătură cu unele mașini existente astăzi (în elaborarea acestor teme contribuția personală si originalitatea studentului sînt minime), fie în legătură cu îmbunătățirea si perfecționarea mașinilor existente. Teme ca acestea din urmă contribuie în mod real la creșterea productivității muncii, la sporirea randamentului si rentabilității mașinilor. De asemenea, unele teme privesc construirea unor noi tipuri de mașini, bazate mai ales pe ipoteze, pe metode de calcul si soluții din domenii asemănătoare. In articolul semnat de prof. univ. Al. Seleșteanu, de la Institutul politehnic din București, publicat în „Gazeta învățămîntului" nr. 361 din 9 martie 1956, se arată că aproximativ 60—70% din studenți abordează teme de proiect din prima categorie, deoarece efectuarea lor cere eforturi mai puține. Considerăm că această problemă ar putea preocupa în mai mare măsură catedrele de specialitate, pentru ca prin temele de proiect să se stimuleze cercetarea științifică, inițiativa si spiritul creator al studenților, să se înlăture șablonul în elaborarea proiectelor.

Un loc important a ocupat în discuții problema practicii de diplomă a studenților. Atît din constatările făcute de Direcția generală a învățămîntului superior, cît si din discuția purtată în paginile „Gazetei învățămîntului" a reieșit că în instituțiile de învățămînt tehnic superior n-a existat o unitate de vederi în ceea ce privește practica studenților din ultimul an de studii. Unele institute ca Institutul politehnic din Iași, Institutul politehnic din Timișoara etc. au considerat că această practică este destinată exclusiv culegerii datelor necesare pentru întocmirea proiectului de diplomă. Alte institute, printre care Institutul politehnic din București, Institutul tehnic din Craiova si altele, au împărțit perioada de practică în două etape distincte — patru săptămîni practica de documentare si patru săptămîni practica de producție în specialitate.

Evident că orientarea practicii numai spre culegerea de date necesare întocmirii proiectului de diplomă ca si împărțirea ei mecanică în două etape distincte nu corespund scopului acestei activități, încît practica de diplomă este o practică în producție la nivelul cunoștințelor ultimului an de studii. Se știe că în momentul efectuării de către studenți a practicii pregătitoare la sfîrșitul anului I si a practicii de producție în următorii ani de studii, studentul nu numai că nu stăpînește, dar nici nu cunoaște problemele importante de specialitate. Studentul își desăvîrșește cunoștințele de specialitate abia în cursul semestrului IX. Așa cum se arată în articolul tov. Cezar Parteni, rectorul Institutului politehnic din București, publicat în „Gazeta învățămîntului" nr. 367 din 20 aprilie a.c., abia practica anului V îi găsește pe studenți cu toate disciplinele studiate, cu proiectele si lucrările de laborator efectuate. Aceasta permite studentului să urmărească si să studieze cu competență procesele tehnologice, problemele de organizare si planificare a producției în strînsă legătură cu tema de proiect. In acest sens, practica ultimului an de studiu este o practică de producție, dar care este axată pe culegerea materialului necesar întocmirii proiectului de diplomă.

Cu toate că practica de diplomă are o importanță deosebită pentru pregătirea de specialitate a viitorilor ingineri, se întîmplă adeseori ca unele cadre didactice care răspund de această activitate si unii studenți, precum si o parte a întreprinderilor în care se efectuează practica, să o subaprecieze. Nu toate catedrele, si mai ales nu toate cadrele didactice care îndrumează pe autorii proiectelor de diplomă se interesează de felul cum execută studenții practica, de greutățile pe care le întîmpină în strîngerea datelor necesare, de lipsurile ce se manifestă în întreprinderi în timpul cît studenții sînt în practică. De asemenea, unii studenți manifestă dezinteres față de această activitate si încearcă să scurteze timpul de muncă de la 8 la 6 ore pe zi. Uneori se întîmplă ca nici întreprinderile să nu trateze cu suficientă răspundere asigurarea celor mai bune condiții de documentare studenților, aceștia fiind repartizați la munci care nu au nimic comun cu pregătirea proiectului de diplomă. Aceste lipsuri dovedesc o insuficientă îndrumare si un control nesistematic atît din partea institutelor, cît si a întreprinderilor.

Direcția generală a învățămîntului superior a pus toate aceste probleme privind practica de diplomă a studenților în discuția secției de practică a consiliului metodico-științific pentru învățămîntul superior. Din discuțiile purtate în presă, ca si din discuțiile purtate în cadrul consiliului metodico-științific a reieșit necesitatea unor recomandări pentru cadrele didactice, întreprinderi si studenți în scopul îmbunătățirii muncii legate de practica de diplomă si de elaborarea proiectului de diplomă. Astfel, s-a ajuns la concluzia că temele proiectelor de diplomă trebuie să fie astfel alese si repartizate studenților, încît să-i pună pe aceștia în situația de a rezolva probleme cu care se vor întîlni frecvent după intrarea lor în producție. Temele trebuie să fie cît mai variate, pentru a se elimina șablonul în munca de elaborare.

Proiectele de diplomă trebuie să fie elaborate numai în institute, sub supravegherea si îndrumarea permanentă a cadrelor didactice. In acest scop institutele sînt obligate să pună la dispoziția studenților săli de proiecte, laboratoare bine utilate, documentație si toate ustensilele necesare.

Pentru a stimula interesul studenților față de prezentarea la un înalt nivel a proiectelor, atît în ce privește conținutul cît si forma acestora, este bine ca în institute să se organizeze expoziții cu cele mai bune proiecte, iar acele proiecte care dau soluții ce sînt aplicate în diferite întreprinderi să fie premiate de întreprinderile care folosesc în procesul de producție rezultatele date de studenți în lucrarea de proiect.

Practica pe care studenții o efectuează după încheierea semestrului IX, înainte de susținerea proiectului de diplomă, trebuie să permită studenților, pe de o parte, să culeagă datele necesare întocmirii proiectului de diplomă si să-si completeze practica de specialitate, iar pe de altă parte să se inițieze în problemele de organizare si control al procesului de producție al unui sector (secție) din întreprinderi, strîns legate de tema de proiect.

La propunerea catedrei de specialitate, cu aprobarea conducerii institutului practica de diplomă se poate executa în una sau mai multe întreprinderi, dacă documentarea pentru proiect cere acest lucru. De asemenea, practica de diplomă poate fi executată la începutul perioadei de pregătire si întocmire a proiectului de diplomă, sau în decursul acestei perioade, după cum impune specificul temei de proiect.

Pentru a contura conținutul practicii de diplomă este bine ca acele catedre de specialitate care răspund de conducerea ei să întocmească programe care pot cuprinde: a) indicații cu privire la materialul documentar, pe care studentul îl va studia în întreprindere; ordinea de studiere a acestuia pentru înțelegerea si aprofundarea temei proiectului; lucrările de specialitate ce se găsesc în biblioteca tehnico-științifică a întreprinderii, în biroul tehnico-științific al atelierelor si uzinelor; b) problemele de organizare industrială legate de tema de proiect ca: studiul metodelor folosite în procesele premergătoare procesului de producție propriu zis (planificarea si repartiția lucrărilor); studiul mașinilor si utilajelor; studiul proceselor tehnologice si al fluxului tehnologic; amplasarea diferitelor secții pe locurile de muncă; studiul metodelor de păstrare a materialelor folosite în procesul de producție; aplicarea standardelor; cunoașterea necesarului de personal pe atelier sau secție (numărul de lucrări după specialități si calificări); studiul formelor de control în procesul de producție si studiul problemelor de tehnică a securității; studiul posibilităților de ridicare a productivității muncii si de reducere a prețului de cost.

Programa practicii de diplomă poate să dea si unele indicații în legătură cu studiul metodelor de muncă ale fruntașilor si inovatorilor, în legătură cu participarea studenților la discuțiile asupra problemelor din cadrul cabinetelor tehnice de pe lîngă întreprinderi etc.

Pentru a utiliza în întregime si în mod creator perioada destinată practicii de diplomă, se impune ca atît cadrele de specialitate care conduc lucrările de proiect, cît si reprezentanții întreprinderilor desemnați pentru îndrumarea practicii să-si intensifice munca, pentru a înlătura deficiențele ce se ivesc.

Sporirea exigențelor în ce privește pregătirea viitorilor ingineri impune aprecierea cunoștințelor însușite de studenți în timpul practicii de diplomă printr-un colocviu, urmînd ca studenții care nu promovează colocviul de practică de diplomă să nu poată trece la întocmirea proiectului.

Ridicarea calității proiectelor de diplomă cere multă răspundere si exigență din partea cadrelor didactice care conduc lucrările de întocmire a proiectelor. Conducătorii de proiecte trebuie să fie cadre didactice care se preocupă în permanență de îndrumarea studenților si de asigurarea celor mai corespunzătoare condiții de muncă, neslăsînd nici o clipă ca desfășurarea lucrurilor „să meargă de la sine".

Sălile în care lucrează studenții trebuie să fie adevărate locuri de muncă, de creație, de schimb de experiență între studenți, de schimb de opinii între studenți si conducătorii de proiect.

Prin îndeplinirea tuturor acestor condiții proiectele vor constitui lucrări cu prețioase contribuții personale, lucrări de un nivel științific ridicat, corespunzătoare pregătirii pe care trebuie să o aibă un bun specialist în condițiile actuale dezvoltări a științei si tehnicii.

Expoziția „Creația tehnică a elevilor școlilor rezervelor de muncă din U. R. S. S."

Intr-unul din pavilioanele parcului de cultură si odihnă „I. V. Stalin" din București, s-a deschis zilele acestea, sub auspiciile Consiliului General A.R.L.U.S., expoziția „Creația tehnică a elevilor școlilor rezervelor de muncă din U.R.S.S.", organizată de Direcția generală a rezervelor de muncă de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. si Asociația unională pentru legăturile culturale cu străinătatea — V.O.K.S.

Școlile rezervelor de muncă din U.R.S.S. pregătesc muncitori calificați în peste 500 de meserii. Despre gradul înalt de calificare pe care școala îl dă tinerilor din marea țară sovietică vorbește cît se poate de grăitor expoziția recent deschisă.

Expoziția prezintă, pe lîngă fotografii, un mare număr de modele în funcțiune si machete ale unor mașini-unelte si diferite alte mașini si aparate, materiale didactice etc. Unele din aceste lucrări reprezintă mașini si utilaje noi intrate în producția industrială, fapt care dovedește marele interes al tineretului față de dezvoltarea tehnicii noi. Exponatele de o înaltă tehnicitate, lucrate de ucenici, sînt realizate în condiții impecabile si funcționează perfect.

Ucenicii din școli, muncitorii calificați de mîine, sînt educați în spiritul muncii creatoare constructive. Despre acest lucru vorbește macheta tractorului dirijat prin semnale luminoase. Autorii schemei tractorului sînt Victor Ivanov si A. Alexeev, elevi ai școlii tehnice nr. 4 din Leningrad. Ei au construit acest tractor al viitorului, care funcționează fără participarea nemijlocită a omului, pornind de la principiul releului foto-electric. Tractorul—macheta deocamdată — este astfel realizat, încît un singur tractorist, manevrînd un tractor așezat în fruntea unei coloane de tractoare, poate conduce 5—6 tractoare care repetă mișcările mașinii din față.

Creația tinerilor din Moscova este prezentată în expoziție prin lucrările elevilor școlii de arte si meserii nr. 75. Alături de acestea se găsesc si sculpturile, picturile si minunatele broderii ale elevilor si elevelor unor școli din orașele Cernăuți, Sverdlovsk, Leningrad ș.a.

După ce pleci de la expoziția „Creația tehnică a elevilor școlilor rezervelor de muncă din U.R.S.S." îți rămîn multă vreme întipărite în minte cuvintele scrise cu litere mari si albe pe un panou albastru, așezat în sala expoziției: „Nu există în lume un eroism mai măreț decît eroismul în muncă, în creație".

D. G.

Aspect de la expoziție

Incepe vacanța elevilor

Pentru a le asigura plonierilor si școlarilor o vacanță plăcută si interesantă, m-am preocupat încă din luna martie de organizarea cît mai justă a activităților de vară cu elevii. Așa, de pildă, mi-am propus să fac împreună cu elevii vizite în diferite unități de muncă si excursii în natură. Tematica vizitelor si excursiilor pentru fiecare săptămînă va fi afișată din timp, pentru ca fiecare elev s-o cunoască si să poată contribui apoi la organizarea si desfășurarea activității. Astfel, de exemplu, cunoscînd din vreme tematica vizitei la întovărășirea „Drum nou" din Dîrste — studierea plantelor de pe lotul întovărășirii — elevii își vor aduce cu ei ziare si mape unde vor strînge plante pe specii, pentru a îmbogăți ierbarul si colecțiile școlii.

De asemenea, cunoscînd din vreme tematica vom putea organiza mai just regimul zilnic al activității elevilor, vom putea pregăti tot materialul necesar.

In timpul vacanței, elevii vor face însemnări zilnice. In acest scop a luat ființă „Jurnalul verii". De asemenea, fiecare elev va avea cîte un carnețel în care își va înscrie impresiile asupra excursiilor si a celorlalte activități din timpul vacanței.

GEORGE CHIVULESCU
învățător la școala de 7 ani din Dîrste.

Concursul echipelor artistice sindicale de amatori

Piesa „Institutorii"

Miercuri seara a avut loc în sala Sf. Sava, pentru a doua oară, reprezentația cu spectacolul „Institutorii" de Otto Ernst (traducerea lui Paul Gusty) în interpretarea colectivului de amatori din rîndurile cadrelor didactice, cu care clubul din București al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt participă la concursul inițiat de C.C.S.

Spectacolul s-a bucurat de o primire călduroasă din partea publicului și a constituit o realizare cu perspective. Cadrele didactice care au interpretat s-au străduit să dea viață piesei lui Otto Ernst, în care se povestește o întîmplare din școala de altădată. Sub conducerea despotică, anti-pedagogică a directorului Flachsmann, susținută de afaceristul și arivistul Dierks, de cartoforul Reimann, de supusul Weidenbaum, atmosfera în școală dă aparent impresia unei perfecte ordine, a unui mecanism cu precizie pus la punct. Aceasta îl mulțumește într-atîta pe revizorul Brosecke — interesat mai mult de furnizorul de șuncă al directorului decît de realitatea din școală — încît vizitele lui au caracterul unor vizite de curtoazie, cu singura preocupare de a nu deranja prin nimic „spiritul de ordine" ce domnește aici.

Uzînd în toate împrejurările de formule și regulamente rigide, directorul a reușit să înăbușe orice elan al învățătorilor veniți în școala sa, seducînd procesul de învățămînt la aspectul unui proces automat. El se poartă drastic cu elevii, cu învățătorii și cu intendentul, distant și fără bunăvoință cu părinții nevoiași, lingușitor cu părinții bogați și cu pretenții.

În această școală, în care viața parcă a înțepenit, mocnește totuși năzuința spre libertate și avînt, spre o educație a copiilor în spiritul pedagogiei înaintate. Exponentul acestui curent nou și plin de viață este institutorul Fleming. El reușește să-și apropie copiii, să sădească și să dezvolte în mințile lor convingeri și deprinderi sănătoase și folositoare. Dar toate succesele sale, ca și concepțiile pe care le expune în convorbirile cu colegii, se izbesc de rigiditatea directorului, de intrigile unui adversar ca Dierks, de amorțeala colegilor, de teama lor față de director. Intrigile lui Dierks reușesc să-l izoleze pe Fleming de toți ceilalți colegi; singură învățătoarea Gisa Holm continuă să aibă încredere în capacitățile lui Fleming, în justețea acțiunilor lui.

Raportul directorului către minister, întocmit după sugestiile calomnioase ale lui Dierks, provoacă ancheta inspectorului de stat Prell. Acesta reușește repede să-și dea seama de nedreptatea ce i se făcuse lui Fleming, cu ale cărui concepții și metode pedagogice este întru totul de acord, destituie pe Dierks, dar trebuie să ia și măsuri disciplinare în privința noului său prieten Fleming, care nici nu vrea să audă de o împăcare cu directorul Flachsmann.

Imprejurarea face ca destituitul Dierks să denunțe impostura lui Flachsmann, care nu trecuse prin nici un concurs spre a putea ocupa un loc în școală și astfel inspectorul Prell să poată lua măsurile cele mai bune — destituirea lui Flachsmann și numirea unui nou director: entuziastul și curajosul Fleming.

La realizarea spectacolului și-au dat contribuția tovarășii: N. Zamfirescu, Florica Ene, D. Simon, Gh. Vieru, Melania Miloșan, M. Jäger, Gh. Ilinoiu, M. Popescu, Lucia Tătărăscu, Al. Cernat, I. Ivan, Silvia Holban, I. Romanescu, L. Corbea, I. Nicolae, M. Iliescu, Olimpia Polifronescu, precum și cîțiva elevi. Toți interpreții au depus eforturi, răsplătite pe drept cuvînt de aplauzele publicului. S-au deosebit, prin interpretarea justă a rolurilor, tovarășii Al. Cernat (Flachsmann), Gh. Vieru (Weidenbaum), Lucia Tătărăscu (Gisa Holm), Gh. Ilinoiu (Fleming), I. Nicolae (inspectorul Prell).

De asemenea, este de remarcat regia tovarășului G. Mărutză de la Teatrul Municipal, care a izbutit să sublinieze caracterele personajelor, să accentueze just anumite momente.

Ne-am grăbi, însă, dacă am spune că interpretarea, la stadiul actual, nu ar mai avea nevoie de retușări, de străduințe pentru desăvîrșirea spectacolului. Este vorba mai întîi de ritmul unor replici și gesturi care trebuie să fie mai vioaie, mai naturale. Încheierea naturală a desfășurării scenelor ar avea de cîștigat dacă în timp ce unii interpreți vorbesc, ceilalți n-ar păstra o atitudine de espectativă, fără impresia participării mai apropiate la acțiune. O mai atentă folosire a posibilităților actorilor amatori, înlăturarea aspectelor de roluri „învățate", mișcări mai libere, intonații mai curgătoare ar spori efectul spectacolului.

O revedere a traducerii ar aduce un cîștig mai mare limpezimii unor expresii pentru ideile din piesă.

Cu o grijă stăruitoare pentru adîncirea personajelor și pentru înviorarea scenelor, spectacolul „Institutorii" în interpretarea amatorilor din rîndul cadrelor didactice poate deveni un succes real al concursului.

G. VÂRZARU

Pregătiri pentru noul an școlar

În vederea reparării și curățirii localurilor de școală, directorii școlilor din Lupeni au luat din vreme legătura cu sfatul popular din localitate. Devizele pentru reparații au fost trimise secției de învățămînt a regiunii. După încheierea contractelor cu întreprinderile comunale, au și început reparațiile. În cele două corpuri de clădire în care funcționează internatul școlii medii reparațiile au fost terminate zilele trecute. În curînd se vor termina și lucrările de reparare a clădirii școlii medii.

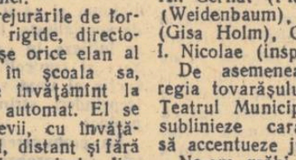

Oamenii muncii ajută efectiv școlilor să se pregătească pentru noul an școlar. Astfel, conducerea minei Lupeni a luat asupra sa grija reparării mobilierului de la școala medie. Pînă în prezent au fost reparate mesele, scaunele și dulapurile cantinei internatului, precum și întregul mobilier al dormitoarelor. Cadrele didactice au luat legătură cu părinții elevilor în vederea reparării gardului școlii prin muncă voluntară.

Cadrele didactice de la școala medie au și început să-și pregătească materialul didactic necesar predării în anul școlar viitor. Hărțile rupte în cursul anului sînt reparate cu ajutorul elevilor. Ajutate de către o grupă de eleve, profesoarele Felicia Popescu și Maria Paicu se preocupă intens de repararea materialului didactic.

Și la școala de 7 ani cu limba de predare maghiară, precum și la școlile elementare nr. 1 și nr. 2 se desfășoară din plin munca de pregătire a deschiderii noului an școlar.

La fiecare școală s-au format echipe de îngrijire a grădinilor școlare pe timpul vacanței.

S-au fixat, de asemenea, ore de meditație și consultație pentru elevii care au fost amînați cu examenele pentru sesiunea de toamnă.

EMIL TETILEANU
corespondent

Impresii din Republica Populară Romînă

Albert Ravé
profesor la școala națională profesională din Paris, membru în mișcarea națională franceză pentru apărarea copilului.

În cuprinsul acestui articol îmi va fi imposibil să formulez o judecată asupra principiilor, metodelor și condițiilor învățămîntului din Romînia. Timpul cît am stat aici a fost foarte scurt, iar curiozitatea noastră a fost solicitată în direcții atît de felurite, încît n-am putut să aprofundăm în mod special vreo problemă. Vizita noastră a fost o primă luare de contact și noi, membrii delegației mișcării franceze pentru apărarea copilului, am fi fericiți dacă contactele între oamenii de știință francezi și romîni ar putea fi stabilite în scopul confruntării punctelor noastre de vedere, al discutării metodelor și programelor de învățămînt, a mijloacelor puse la dispoziția țărilor noastre pentru a realiza obiectivele pe care ni le-am propus. Făcînd aceasta vom lucra, datorită acțiunii noastre comune, în favoarea educației copiilor, pentru o mai bună înțelegere a ceea ce au culturile noastre mai specific și, plecînd de aici, vom ajunge la îmbunătățirea legăturilor noastre prietenești care ne unesc de pe acum.

Nu voi putea, deci, decît să redau cîteva impresii pe care mi le-au lăsat vizitele pe care le-am făcut și discuțiile pe care le-am avut.

Ceea ce atrage atenția în primul rînd este uriașul efort care a fost depus în Romînia pentru a da nu numai copiilor, dar și adulților posibilitățile materiale de a cunoaște mai bine lumea care-i înconjoară, gîndirea marilor scriitori, operele tuturor marilor artiști. Astăzi, Romînia îmi pare un imens șantier, unde în toate domeniile se caută să se îmbunătățească condițiile de viață nu numai în vederea ridicării nivelului material de trai, dar și în vederea dezvoltării fiecărui individ care, mai conștient de drepturile și de datoriile sale, va ști să dea ceea ce este mai bun în el însuși pentru a restitui societății mai mult decît a primit de la ea.

Faptul că dreptul la învățătură figurează printre drepturile fundamentale ale cetățenilor romîni, că el este înscris în Constituție și că mijloacele de a-l traduce în viață sînt garantate de către stat, constituie un punct de onoare pentru Republica Populară Romînă. Rezultatele sînt impresionante dacă se ia în considerație timpul scurt în care ele au fost dobîndite. Am aflat că astăzi analfabetismul a dispărut aproape complect, în timp ce în 1944, la o populație de 16 milioane de locuitori, mai mult de patru milioane erau neștiutori de carte, că în timpul perioadei 1949—1952 au fost construite mai mult de 2200 de săli de clasă și că au fost înființate 3200 de școli elementare și medii, că au fost editate 600 de titluri de manuale școlare în mai mult de 3 milioane de exemplare, că au fost rezolvate problemele ridicate de învățămîntul în limbile minorităților naționale, că datorită numeroaselor burse ce le-au fost acordate, copiii clasei muncitoare pot urma cursurile universităților și altor instituții de învățămînt superior. Toate acestea sînt dovezile evidente ale unei acțiuni de masă, concepută de către oameni care cunosc perfect greutățile vieții și a căror generozitate și elan au știut să găsească mijloacele de a da concetățenilor lor cele mai bune arme în vederea dezvoltării lor.

Din cea mai fragedă vîrstă copilul este înconjurat de o grijă atentă și permanentă, încît unul dintre prietenii noștri, directorul serviciului de pediatrie al unuia din spitalele Parisului, a dat un nume nou Republicii Populare Romîne: o „pedeocrație". Peste tot — în creșe, în grădinițele de copii, în școlile elementare și medii, în instituțiile de învățămînt tehnic și în școlile speciale am găsit acest cult al copilului. Acesta nu este considerat, așa cum se face foarte adesea, ca un adult în miniatură, ci ca o ființă având psihologia sa particulară pe care trebuie s-o respectăm pentru a-l aduce în situația de a fi un om în înțelesul cel mai deplin al cuvîntului.

S-ar putea crede, dată fiind importanța problemelor economice pe care Republica Populară Romînă le are de rezolvat, că toată educația tineretului ar fi strict utilitaristă. O astfel de primejdie a știut să fie evitată și am fost plăcut surprinși de locul acordat artelor în toate gradele de învățămînt și în toate instituțiile culturale. Una din emoțiile mele cele mai adînci a fost aceea de a vedea, atunci cînd vizitam Galeria Națională, o pereche de țărani, îmbrăcați modest, admirînd îndelung cîteva din tablourile lui Grigorescu. Amîndoi discutau și, dacă nu înțelegeam conversația lor, vedeam după gesturile pe care le făceau și după flacăra care le strălucea în privire cît de mult apreciau pictura maestrului romîn. Și mă gîndeam la uriașul efort de propagandă artistică care a fost necesar pentru a face să se nască la niște oameni modești dintr-un sat al Romîniei acest simț estetic, a cărui lipsă este o condiție a subjugării.

Acestei dorinți arzătoare de cultură a întregului popor, statul i-a răspuns printr-o serie de realizări de cel mai mare interes și am fost oarecum mirați de a vedea pînă în cele mai mici sate săli frumos amenajate, unde pot să fie organizate spectacole variate și reușite, biblioteci în care se găsesc nu numai lucrările tehnice strict necesare îmbunătățirii condițiilor de viață, dar și operele scriitorilor romîni și străini, diferite expoziții (pictură, fotomontaj, unelte, produse agricole etc.).

Importanța sumelor din buget destinate acestor scopuri dovedește cu prisosință interesul pe care-l acordă conducătorii Republicii Populare Romîne problemelor educației. Viața omului este asemănătoare cursului unui fluviu: torent nestăpînit care coboară din munți și curge între maluri abrupte, dar, în curînd, fluviu liniștit care se desfășoară măreț și dă rodnicie tuturor locurilor învecinate. Datorită măsurilor prevăzute, energia, vitalitatea, dinamismul copiilor sînt dirijate în vederea formării unei personalități care, atunci cînd va sosi timpul, va ști să se manifeste în domeniul activității pe care și-a ales-o.

Și cînd vorbesc de tineri mă gîndesc nu numai la băieți, ci și la fete, care în toate domeniile au drepturi egale cu acelea ale bărbaților. Afirmarea acestui principiu al egalității dintre sexe și constatarea aplicării lui a constituit pentru noi a altă surpriză.

Importanța care i se acordă femeii în toate domeniile activității creatoare, posibilitatea pe care o are aceasta de a lucra în orice domeniu al muncii intelectuale și manuale depășește cu mult ceea ce am putut să ne imaginăm. Primirea pe care femeile au făcut-o delegației noastre a dovedit totuși că atenția, gingășia, amabilitatea n-au fost deloc înlăturate de către sarcinile grele cărora ele li s-au consacrat și că, deși au munci de mare răspundere, femeile Republicii Populare Romîne și-au păstrat sensibilitatea și delicatețea sufletească care constituie farmecul femeii. Și dacă vizita noastră în Romînia a fost atît de plăcută și de însuflețită, aceasta se datorește în mare parte femeilor. Sînt fericit de a putea să le mărturisesc aici toată admirația și toată recunoștința noastră. Este de dorit ca la schimburile culturale care sper că vor fi stabilite între țările noastre, femeile să participe în număr cît mai mare.

Noi dorim din toată inima ca legături mai strînse să ne permită nu numai să ne împărtășim rezultatele experiențelor noastre, dar și să întărească prietenia noastră.

Obiceiurile țărilor noastre sînt diferite; civilizațiile noastre, deși au anumite origini comune, au totuși deosebiri adînci; instituțiile noastre politice nu se pot compara — dar toate acestea nu ne împiedică să fim cu toții bine intenționați, avînd aceeași pasiune pentru educația copiilor, și să depunem toate eforturile pentru ca, urmînd frumoasa expresie a lui Paul Valéry, să ne îmbogățim din deosebirile noastre reciproce și să ne dăm mîna pe deasupra granițelor pentru a face o mare horă a păcii în jurul lumii.

DECLARAȚIA COMUNĂ a guvernelor U. R. S. S. și R. P. F. Iugoslavia

(Urmare din pag. 1-a)

mele dezarmării și securității colective, precum și alte probleme care dezbină lumea și, în special, Europa.

Avînd în vedere întreaga importanță a problemei dezarmării pentru viitorul omenirii, cele două guverne au căzut de acord că s-au copt condițiile pentru rezolvarea fără întîrziere a acestei probleme. Totodată ele au subliniat importanța unui acord, fie și parțial, cu privire la dezarmare și își exprimă speranța unanimă că un asemenea acord poate fi grăbit și ușurat prin efectuarea micșorării unilaterale a forțelor armate. Guvernul R.P.F. Iugoslavia a salutat în acest sens recenta hotărîre a guvernului U.R.S.S. cu privire la reducerea armamentelor și a forțelor armate, considerînd că aceasta constituie o importantă contribuție la ușurarea rezolvării problemei dezarmării generale.

Considerînd că folosirea energiei atomice în scopuri pașnice are o importanță epocală pentru dezvoltarea economică și socială continuă a omenirii, cele două guverne au căzut de acord că trebuie încurajate și sprijinite toate formele de colaborare egală în drepturi și democratică între popoare în acest domeniu. De aceea ele au căzut de acord de asemenea că țelul comun trebuie să fie interzicerea armelor atomice în general pentru ca energia atomică să slujească exclusiv scopurile pașnice ale omenirii.

Ele consideră că actuala situație internațională permite să se întreprindă acțiuni mai hotărîte în direcția înlăturării continue a acelor elemente negative care în perioada „războiului rece" au frînat colaborarea dintre popoarele europene și consideră că acorduri mai largi cu privire la securitatea colectivă generală europeană, cu privire la colaborarea economică și la intensificarea legăturilor culturale, ar contribui la lichidarea împărțirii Europei în blocuri militare și ar ușura rezolvarea principalelor probleme litigioase care stau în calea dezvoltării colaborării multilaterale între popoarele europene.

În ceea ce privește problema germană cele două guverne consideră că în prezent, cînd pe teritoriul Germaniei postbelice s-au format două state suverane, pentru realizarea unificării acesteia sînt necesare tratative între Republica Federală Germană și Republica Democrată Germană. Ele consideră de asemenea că celelalte state, și în primul rînd marile puteri, trebuie să acționeze în aceeași direcție atît în interesul poporului german cît și în interesul general.

În perspectiva care se deschide prin atenuarea încordării internaționale generale care a și avut loc, cele două guverne au acordat atenție primejdiei care s-ar putea ivi ca urmare a conflictelor și neînțelegerilor locale dintre state.

Ele și-au exprimat intenția fermă de a contribui la înlăturarea unei asemenea primejdii atît prin intermediul Organizației Națiunilor Unite, cît și în relațiile lor directe cu alte state. În același timp ele vor porni și de acum înainte de la recunoașterea drepturilor și intereselor legitime ale tuturor popoarelor la dezvoltare națională independentă.

Cele două guverne își exprimă convingerea fermă că una din condițiile esențiale ale îmbunătățirii situației internaționale o constituie legăturile economice crescînde între state — participarea tot mai intensă a tuturor popoarelor la schimbul de bunuri materiale și spirituale și atragerea tot mai largă a maselor populare la colaborarea internațională și apropierea în favoarea bunăstării generale, păcii și progresului în întreaga lume. Cele două guverne au căzut de acord asupra faptului că pentru atingerea acestui țel trebuie să se depună maximum de eforturi pentru a dezvolta cît se poate mai mult comerțul internațional și colaborarea economică și pentru a se înlătura în relațiile economice internaționale toate formele de discriminare inclusiv embargoul, precum și frînarea dezvoltării economice libere a diferitelor națiuni. Cele două guverne consideră că intensificarea contactelor și a colaborării în domeniul schimbului cultural și științific constituie de asemenea un factor important care slujește același țeluri. În același sens ele vor sprijini și pe viitor procesul emancipării teritoriilor dependente, acțiune în care Organizația Națiunilor Unite trebuie să joace un rol de frunte.

Cele două guverne au căzut de acord că prăpastia adîncă dintre țările dezvoltate și cele nedezvoltate reprezintă una din cele mai mari probleme ale lumii contemporane și că pentru rezolvarea acestei probleme sînt necesare acțiuni corespunzătoare ale statelor în vederea acordării de ajutor țărilor slab dezvoltate, în primul rînd printr-o largă acțiune internațională colectivă.

În acest spirit ele vor căuta să obțină și în viitor ca în cadrul Națiunilor Unite să fie luate măsuri din ce în ce mai largi și mai eficace pentru acordarea de ajutor economic și tehnic regiunilor insuficient dezvoltate. Cele două guverne consideră că un asemenea ajutor și o asemenea colaborare în acțiunea de ridicare a economiei țărilor slab dezvoltate trebuie efectuate fără nici un fel de condiții militare și politice.

Guvernele celor două țări și-au reafirmat atașamentul față de politica coexistenței pașnice și activă care se întemeiază pe principiile suveranității, independenței, inviolabilității teritoriale, neagresiunii, egalității în drepturi, respectului reciproc și neamestecului în treburile interne ale altora, politică care este rezultatul necesităților create de evoluția internațională în ultimii ani și care constituie cel mai eficace mijloc de întărire și intensificare continuă a colaborării multilaterale între țări, indiferent de deosebirile în sistemele lor social-economice și politice.

II

În cursul convorbirilor s-a acordat o deosebită atenție examinării relațiilor dintre cele două țări și s-a constatat cu multă satisfacție că principiile exprimate în Declarația din 2 iunie 1955 a guvernelor U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia, principii pe care se întemeiază relațiile lor reciproce, au creat baza pentru colaborarea prietenească multilaterală și au servit cu folos intereselor păcii și colaborării internaționale.

Datorită eforturilor celor două părți, s-au obținut rezultate importante în acțiunea de reglementare a situației contractuale, prevăzută de Declarație.

Cele două guverne relevă cu satisfacție rezolvarea cu succes a problemei pretențiilor reciproce, ceea ce a ușurat restabilirea relațiilor economice, înainte întrerupte, și dezvoltarea colaborării economice pe o bază reciproc-utilă. În acest sens a fost stabilit un schimb de mărfuri echitabil, au fost încheiate acorduri de credite și investiții pe termen lung, un acord cu privire la colaborarea tehnico-științifică, cu privire la colaborarea în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice etc.

A fost semnată o convenție culturală care creează o bază largă pentru o colaborare și schimburi culturale rodnice.

S-a realizat un acord cu privire la serviciul de informații.

Normalizarea deplină a relațiilor politice și a celorlalte relații sovieto-iugoslave și rezultatele obținute au arătat că colaborarea dintre cele două țări, călăuzite de interesele păcii și socialismului, colaborare care se întemeiază pe respectarea reciprocă a principiilor Declarației de la Belgrad cu privire la independență, egalitate în drepturi și neamestecul în treburile interne, ce își găsesc o aplicare tot mai largă în practica unui număr tot mai mare de guverne și țări ale lumii, dă cele mai largi posibilități pentru dezvoltarea multilaterală și rodnică a relațiilor lor de prietenie.

Convorbirile care au avut loc au oferit celor două guverne un prilej foarte util să examineze noi posibilități de colaborare reciprocă. Cele două guverne își exprimă dorința și intenția de a continua și de acum înainte contactele personale și schimbul regulat de păreri între reprezentanții lor asupra problemelor politice și a altor probleme de interes reciproc.

S-a constatat posibilitatea și a fost realizată o înțelegere în problema lărgirii continue a legăturilor economice și a nivelului schimbului de mărfuri și s-a subliniat utilitatea unor acorduri economice pe termen lung.

S-a hotărît să se lărgească colaborarea științifică și schimbul de oameni de știință, specialiști, studenți și de literatură științifică.

În baza convenției culturale încheiate vor fi elaborate planurile de lucru necesare în domeniul colaborării culturale.

Cele două guverne acordă o mare însemnătate Convenției semnate recent cu privire la dubla cetățenie ca fiind o contribuție însemnată la cauza reglementării relațiilor dintre ele. Ele vor face totul pentru a ușura îndeplinirea acesteia.

Ținînd seama că contactele care au avut loc pînă în prezent între organizațiile politice, obștești și sindicale în scopul schimbului de experiență socialistă și schimbului de păreri s-au dezvoltat cu succes și au adus rezultate utile, cele două guverne sînt de acord să ușureze și să accelereze și pe viitor acest gen de contacte pe bază de lucru și în interesul celor două țări.

Guvernul U.R.S.S. și guvernul R.P.F.I. consideră că schimbul rodnic de păreri asupra tuturor problemelor examinate în timpul tratativelor este o mărturie a faptului că sosirea în Uniunea Sovietică a delegației guvernamentale a R.P.F.I. în frunte cu Iosip Broz Tito, președintele Republicii, va constitui o nouă etapă importantă în dezvoltarea colaborării și prieteniei între popoarele U.R.S.S. și R.P.F.I. spre binele popoarelor celor două țări, spre binele consolidării păcii și socialismului.

Moscova 20 iunie 1956.

In numele Guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste
N. A. BULGANIN

In numele Guvernului Republicii Populare Federative Iugoslavia
I. BROZ TITO

Grija pentru copii în Iugoslavia

Viața nouă pe care popoarele R.P.F. Iugoslavia o construiesc în patria lor se resimte puternic și în marea grijă ce se acordă creșterii și educării tinerei generații.

În urma celui de al doilea război mondial, care a adus popoarelor Iugoslaviei mari nenorociri, au rămas fără adăpost peste 1.290.000 de copii. Iugoslavia nouă a moștenit o situație grea în domeniul învățămîntului. În vechea Iugoslavie, condițiile de viață ale copiilor purtau pecetea înapoierii economice și culturale a țării, a lipsei de drepturi a femeilor, a prejudecăților religioase și a superstițiilor, a analfabetismului care era larg răspîndit mai ales la sate.

În R.P.F. Iugoslavia problema educării copiilor a căpătat o însemnătate de stat. La soluționarea ei participă întreaga societate. În constituția țării se arată că „Statul acordă o mare atenție tineretului și contribuie la educarea lui", că „Statul apără în mod deosebit interesele mamei și copilului prin crearea de case de naștere, grădinițe și creșe pentru copii și asigurarea concediului plătit înainte și după naștere".

Rețeaua instituțiilor pentru copii a crescut în R.P.F. Iugoslavia de cîteva ori față de situația de dinainte de război. În timp ce în anul 1939 existau în țară 251 instituții pentru copii (creșe, grădinițe, case pentru tineret, instituții speciale etc.), încă la sfîrșitul anului 1954 numărul lor ajunsese la 1.172. Numai în anul 1954 s-au deschis 1.762 de cantine școlare.

O mare atenție se acordă copiilor luptătorilor care au căzut în lupta pentru independența țării. Ei sînt educați în case speciale sau în familii cărora statul le compensează cheltuielile pentru întreținerea lor. În școli, acești copii învață pe cheltuiala statului și cu manuale puse la dispoziție de Uniunea participanților la războiul de eliberare națională.

Statul acordă o mare grijă ocrotirii sănătății copiilor și tineretului. Încă din 1947 au început să se organizeze case de odihnă pentru copii. Astăzi, R.P.F. Iugoslavia dispune de o vastă rețea de tot felul de instituții. Încă în 1954 existau 555 asemenea case în care se odihnesc în fiecare vară peste 85.000 de copii.

Înconjurat de grija întregului popor, tineretul Iugoslaviei prietene se pregătește în mod temeinic pentru viață.

SATIRA și UMORUL

Basmul cu indemnizația

de Silviu Georgescu și Fred Firea

...Și spunea povestea că în vremea cînd munții nu se mai băteau cap în cap, cînd la paginile de satiră și umor birocrații erau amarnic urzicați de grămăticii vremii, iar cererile nu mai erau potcovite, precum purecii, cu 99 ocale de referate și ștampile și zburau mai ușor din rezolvare-n rezolvare, iar lunile anului umblau pe pămînt și grăiau între ele ca oamenii, în vremurile acelea, zic, întîmplatu-s-a ca un moșneag cu barba albă de zăpadă, pe nume Ianuarie să se-ntîlnească prin nămeți cu prislea anotimpului iernos, pe nume Februarie.

Și moș Ianuarie grăitu-i-a:

— Hei, Prisleo!... (și oftat-a de împrăștie nămeții)... eu sînt bătrîn... Sfîrșitu-mi-am treaba prin aceste meleaguri... De-acuma intru în concediu de odihnă pîn-la anul...

Stătu o clipă să-și tragă crivățul, apoi continuă:

— Cît am stat p-aici, toate treburile mi le-am făcut și-s mulțămit... un singur lucru îmi umple sufletul de amărăciune și promoroacă... Este, măi Prisleo, la școala din Tătăreștii de Jos, o tînără copilă, pe nume Florica... tu n-ai de unde s-o știi, că abia anul ăsta a ieșit învățătoare...

— Și ce-i cu ea, moș Ianuarie?

— În luna asta a mea trebuia să-i aduc fetei indemnizația de instalare. Ei! Asta-i singurul lucru care n-am apucat să-l mai fac. Am bătut drumuri, am zgîlțîit cu crivățul ferestrele și dosarele ministerului, numai indemnizația de instalare a Floricăi Dincă n-am reușit s-o urnesc din loc.

— He, he! chicoti copilul. Las' pe mine, moș Ianuarie! Viu eu cu puteri noi! Dacă nu i-oi trimite într-o lună indemnizația, să nu-mi spui mie Februarie... Apoi zîmbi șugubăț: — Măcar că am numai 29 de zile...

Și trecînd cele 29 de zile, întîmplatu-s-a să se întîlnească Februarie cu un copil, pe nume Mărțișor... Numai că, de data asta, era Februarie moș.

Și după ce încheiatu-s-a între ei cuvenitul proces-verbal de dare și luare în primire, zări Mărțișor o lacrimă în geana moșului și un plic în buzunarul de la piept:

— Ce-i asta, moșule?

— Eeee! oftă Februarie, precum altădată Ianuarie. Asta-i singurul lucru pe care n-am apucat să-l mai fac... e ultima dorință a buntcului tău, Ianuarie... cererea de indemnizație pentru tînăra copilă Florica Dinca... Toată luna m-am luptat din greu cu smeul referatelor, dar indemnizația rămas-a tot un fel de prințesă adormită.

— He, hei... chicoti la rîndul lui Mărțișor... Dămi-o mie, moșule, că eu vin cu forțe noi...

Pasă-mi-te, n-avea de unde să știe Prislea că și Februarie chicotise cîndva la fel.

Și așa purcese cererea, din mînă în mînă, din lună în lună, și trecut-a iarna, și trecut-a primăvara, venit-a vara și mergea cererea din ce în ce mai greu, pe la minister, pe la regiune, pe la secția de învățămînt a sfatului, pe la școală...

Și din ce mergea, din aceea se complica. Creșteau pe ea dispozițiile și referatele într-o zi, cît cresc altele într-un an; că și basmul vechi cu „Înșir-te mărgărite" se schimbă ca prin farmec în „Înșir-te referate"...

Și peste amar de vreme, într-o bună zi, o păsărică fermecată, venind în zbor, zări o bătrînică...

Și era bătrînica gîrbovită de ani și păsărica, așezîndu-i-se pe umeri, a întrebat-o:

— Cine ești tu, băbuțo? nu cumva ești sfînta Vineri?

La care bătrîna a răspuns, oftind amar:

— Eu sînt tînăra copilă Florica Dincă din Tătăreștii de Jos, proaspătă absolventă a școlii pedagogice... Iar cît despre sfînta Vineri, eu nu cunosc alt sfînt, afară de sfîntul Așteaptă, căruia de geaba mă tot rog să-mi trimită indemnizația de instalare...

La care pînă și păsărica, înghițindu-și o lacrimă, ciripi:

— Eeee, băbuțo... zburînd încoace, întîmplatu-s-a să trec pe la secția de învățămînt a raionului Virtoape, unde m-au rugat să-ți aduc vestea că, în sfîrșit, poți să fii liniștită: există dispoziția de plată, dar nu mai există fonduri, că s-au terminat...

. . . . . .

Dacă povestea n-a durat chiar atît, de terminat s-a terminat întocmai astfel. Numai că, nădăjduim, nu s-a terminat de tot. Nu-i așa, copiii moșului?

Și n-o să se termine astfel povestea, că și așa destul s-a făcut de poveste cererea Floricăi Dincă, tînăra copilă din Tătăreștii de Jos.

INFORMAȚII

Ministerul Învățămîntului face cunoscut că pentru școlile profesionale de ucenici admiterea în anul I se face pe bază de concurs, la care se pot înscrie absolvenții școlilor de 7 ani în vîrstă de 14—16 ani împliniți la 1 septembrie 1956.

Celelalte condiții de admitere în școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și tehnice de maiștri au fost publicate în nr. 376 din 15 iunie 1956 al „Gazetei învățămîntului".

★

La comisariatele raionale se fac înscrieri pentru concursurile de admitere în școlile militare medii (liceele militare) pentru ocuparea locurilor vacante în clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a.

Se primesc absolvenți ai clasei a VII-a și promovați ai claselor a VIII-a sau a IX-a ale școlilor de 10 ani.

Înscrierile se fac pînă în ziua de 30 iunie 1956, iar examenele de admitere încep în ziua de 9 iulie 1956

Se vor da următoarele probe scrise și orale: **Pentru clasa a VIII-a:** Limba și literatura romînă (scris și oral); Matematica (scris și oral) — din materia claselor a V-a, a VI-a și a VII-a.

Pentru clasele a IX-a și a X-a sînt fixate numai probe orale la: limba și literatura romînă, limba rusă, algebră, geometrie și istorie, — din materia clasei promovate.

Comisariatele militare de raion pot da toate relațiile de care au nevoie solicitanții.

A apărut REVISTA DE PEDAGOGIE, nr. 4, aprilie 1956

In cuprins:

STANCIU STOIAN: Sarcinile științei pedagogice din țara noastră în lumina Congresului al II-lea al P.M.R.

E. FISCHBEIN: Unele observații privitoare la dezvoltarea gîndirii matematice a elevilor.

ION STANCIU: Folosirea hărților în predarea istoriei.

VIRGIL RADULIAN: Colectivul pionieresc și contribuția sa la realizarea sarcinilor instructiv-educative ale școlii.

E. I. DEMUROVA: Despre munca individuală în educarea conduitei.

BERNARD GRIGORIU: Aspecte ale învățămîntului din R. Cehoslovacă.

IOANA IONESCU: Pe marginea lucrării „Cum folosesc noul abecedar în predarea scrierii" (Pentru sesiunea „Lecturile pedagogice").

G. BELDESCU: Cîteva observații asupra manualului de gramatică pentru clasele a V—VII, ediția 1955.

E. MAFTEI: Revista de psihologie.

B. C.: Cea de-a doua sesiune științifică a cadrelor didactice din Institutul pedagogic București.

*** * *:** Cîteva date privind cursurile de pregătire profesională în Franța.

I. O.: Aspecte ale învățămîntului din Italia.

In ajutorul muncii de perfecționare a cadrelor didactice

Se aduce la cunoștință profesorilor de matematici de la școlile de 7 ani și medii că au apărut sub îngrijirea Institutului interregional de perfecționare a cadrelor didactice din București:

LECȚII DE MATEMATICI Vol. I de O. Sacter, E. Rusu și C. Covaci. Acest volum cuprinde: Aritmetică și teoria numerelor; Geometrie și bazele Geometriei. 381 pag. lei 15.

LECȚII DE MATEMATICI Vol. II de Acad. Miron Nicolescu, O. Sacter și P. Constantinescu. Volumul cuprinde: Mulțimi și elemente de topologia spațiului euclidian cu „n" dimensiuni; Noțiunea generală de funcție; Bazele teoriei grupurilor și aplicarea lor la rezolvarea ecuațiilor algebrice după E. Galois și elemente de Algebră liniară. 350 pag. lei 15.

Cei care doresc să obțină aceste cursuri se vor adresa cabinetelor pedagogice regionale, sau Institutului interregional de perfecționare a cadrelor didactice din București, str. Spiru Haret nr. 11, telefon 4.13.47.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 377 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 29 iunie 1956

Lucrările celui de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor

Miercuri dimineața s-au deschis în sala „Dinamo", lucrările celui de-al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor.

La Congres participă delegații aleși de organizațiile U.T.M. din întreaga țară — tineri muncitori, țărani muncitori, studenți, elevi, militari, tineri romîni și tineri din rîndurile minorităților naționale — reprezentînd sutele de mii de membri ai Uniunii Tineretului Muncitor.

În sală se află de asemenea ca invitați oameni ai muncii, activiști de partid și de stat, reprezentanți ai organizațiilor de masă, oameni de știință, cultură și artă, ziariști romîni și străini.

La lucrările Congresului participă reprezentanți ai organizațiilor de tineret din Uniunea Sovietică, R. P. Chineză, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R. P. Bulgaria, R. P. Albania, R. D. Germană, R.P.D. Coreeană, R.P.F. Iugoslavia, Franța, Italia, Brazilia, Austria, Norvegia și alte țări.

Este de față Bruno Bernini, președintele Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

...Ora 9. Primiți cu aplauze entuziaste, în tribuna oficială iau loc tovarășii: Gh. Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, N. Ceaușescu, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Al. Drăghici, Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioroș, D. Coliu, L. Răutu, general-colonel L. Săjăjan, I. Cozma, J. Fazekaș, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. prof. I. Murgulescu.

Asistența în picioare manifestează pentru conducătorul și îndrumătorul drag al tineretului din țara noastră — Partidul Muncitoresc Romîn.

Tovarășul Petre Gheorghe, secretar al C.C. al U.T.M., salută în numele Congresului pe delegații la Congres, pe membrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și pe ceilalți invitați de onoare, pe oaspeții de peste hotare și declară deschise lucrările Congresului.

Delegații la Congres au primit cu aclamații propunerea ca în Prezidiul de onoare al Congresului să fie aleși membrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

S-a trecut la alegerea organelor Congresului.

Congresul a aprobat apoi în unanimitate ordinea de zi:

— Raportul de activitate al C.C. al U.T.M., raportor tov. Cornel Fulger.

— Raportul Comisiei Centrale de Revizie, raportor tov. Stelian Savin.

— Raportul cu privire la modificarea Statutului U.T.M., raportor tov. Virgil Trofin.

— Alegerea organelor centrale ale U.T.M.

Intrîndu-se în ordinea de zi, tov. Cornel Fulger, prim-secretar al C.C. al U.T.M., a prezentat raportul de activitate al C.C. al U.T.M.

În continuarea ședinței, tov. Stelian Savin a prezentat raportul Comisiei centrale de revizie.

Ședința de după-amiază este prezidată de tov. Maria Apostol, membru în Biroul C.C. al U.T.M. Încep discuțiile pe marginea Raportului de activitate al C.C. al U.T.M. și a Raportului Comisiei Centrale de Revizie.

Iau cuvîntul delegații: Dan Gavrilă (regiunea Hunedoara), Gheorghe Găvruș (regiunea Constanța), Virgil Sebeșan (orașul București), Petre Vasile (regiunea Ploești), Margareta Armașu (regiunea Iași), Valer Lăbunet (regiunea Hunedoara).

Cu vii și îndelungi aplauze este salutată cuvîntarea președintelui F.M.T.D., Bruno Bernini. El aduce Congresului și întregului tineret din țara noastră un călduros și frățesc salut din partea F.M.T.D.

În sunete de trompetă și răpăit de tobe în sală sosește o numeroasă delegație de pionieri din Capitală. Salutul celor mai tinere vlăstare ale țării noastre adus Congresului este primit cu entuziasm și dragoste de întreaga asistență.

După o scurtă pauză, lucrările reîncep sub președinția tov Vasile Pîrvan, membru în Biroul C.C. al U.T.M.

În aplauzele furtunoase ale celor prezenți, se dă cuvîntul reprezentantului Uniunii Tineretului Comunist Leninist din U.R.S.S., tovarășul Gheorghe Pavlovici Satunov, membru în Biroul C.C. al U.T.C.L. Salutul gloriosului tineret sovietic adresat Congresului și întregului tineret din R.P.R. este primit cu vii aplauze de asistență. Reprezentantul Comsomolului dăruiește Congresului numeroase cadouri.

După Dumitriu Stelian (regiunea Bacău), ia cuvîntul, în numele membrilor Noii Ligi a Tineretului Democrat Chinez și al întregului tineret din R. P. Chineză, Chin-min. El dăruiește Congresului un drapel roșu pe care scrie: „Să trăiască prietenia frățească dintre tineretul chinez și cel romîn".

Congresul salută sosirea lui Ichiro Ono, reprezentantul Uniunii Internaționale a Studenților, și a delegatului Uniunii Tineretului Revoluționar din R. P. Mongolă, N. Norourenten.

Mai iau cuvîntul la discuții Filip Maria (regiunea Craiova), Cornel Pacoste (orașul București).

Congresul primește cu deosebită căldură cuvintele de salut ale lui Budislav Soskici, membru al Prezidiului C.C. al Uniunii Tineretului Popular din R.P.F. Iugoslavia, și Aimé Massei, membru în Biroul Național al Uniunii Tineretului Republican Francez.

★

În cea de-a doua zi a lucrărilor Congresului Uniunii Tineretului Muncitor au continuat discuțiile la Raportul de activitate al C.C. al U.T.M. și la raportul Comisiei Centrale de revizie.

Lucrările ședinței de dimineață încep sub conducerea tov. Constantin Cîrțînă, membru în Biroul C.C. al U.T.M.

Din partea Uniunii Internaționale a Studenților, **Ichiro Ono** transmite un salut cordial Congresului și studenților din țara noastră. Cuvîntul reprezentantului Uniunii Internaționale a Studenților este subliniat în mai multe rînduri de aplauzele participanților la Congres.

Au luat apoi cuvîntul delegații: **Gh. Ambruș** (Reg. Autonomă Maghiară), cpt. de marină **Florea Hera, Gh. Pop**, (reg. Oradea), **Cristea Polizu**, (reg. Bacău), **Maria Budura** (reg. Oradea), **Ion Brad** (reg. Cluj), **Gh. Rizea** (reg. Stalin), **Maria Apostol**, membru în Biroul C.C. al U.T.M.

Participanții la Congres au salutat cu deosebită căldură cuvintele de salut ale reprezentanților tineretului de peste hotare. **Szakaly József**, prim-secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor din Ungaria, **Lai Franco**, membru în C.C. al Federației Tineretului Comunist Italian, **Vladimir Vedra**, secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Cehoslovac, și **Mauricio Junqueira**, secretar al Uniunii Tineretului Comunist din Brazilia. În aplauzele furtunoase ale asistenței, reprezentanții organizațiilor de tineret de peste hotare au înmînat Congresului daruri, ca semn al prieteniei sincere și de nezdruncinat dintre tinerii din țara noastră și tinerii din aceste țări.

Cei prezenți în sală salută călduros sosirea delegației Ligii Tineretului Democrat Finlandez și a delegației Tineretului Comunist din Danemarca.

Se dă citire salutului trimis Congresului de către Liga Tineretului Muncitor din Statele Unite ale Americii care este primit cu vii aplauze.

Tov. **Liviu Arhideanu** prezintă în continuarea ședinței raportul Comisiei de validare, care este aprobat de către delegați în unanimitate.

Congresul aprobă apoi în unanimitate componența Comisiei de redactare a proiectului de Rezoluție a Congresului.

În continuarea lucrărilor vorbesc delegații: **Adam Leica** (reg. Bacău), **Wilhelm Müller** (reg. Stalin), **Mihai Ștefan** (reg. Hunedoara), **Ion Grăsoi**, (reg. Timișoara), **Grigore Nagacevschi**, (reg. București), **Cornel Dalban** (reg. București), **Dumitru Ciumacenco** (reg. Baia Mare), **Cristița Dinu** (reg. Ploești), **Niculae Stan** (reg. București), **Vasile Pîrvan**, membru în Biroul C.C. al U.T.M.

Întîmpinați cu vii aplauze au vorbit **Dimitrov Dimitr Raikov**, secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Popular al lui Dimitrov din R.P. Bulgaria, și **Eva Balcerzak**, secretar al C. C. al Uniunii Tineretului Polonez, care au transmis tineretului țării noastre cele mai calde sentimente de dragoste frățească.

Întreaga asistență primește cu aplauze prelungite apariția în sală a unei delegații de militari ai Forțelor noastre Armate. La tribuna Congresului urcă maiorul de aviație **Liviu Rădulescu**, care transmite participanților în numele ostașilor din Forțele Armate ale R.P.R. un cald salut de luptă și urează succes deplin lucrărilor Congresului U.T.M.

Lucrările Congresului continuă.

(Agerpres)

Pentru îmbunătățirea muncii politico-educative în rîndul studenților

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților constituie un document de o excepțională însemnătate pentru întreaga activitate ce se desfășoară în cadrul instituțiilor de învățămînt superior din țara noastră. Ea dovedește odată mai mult grija părintească pe care partidul o acordă tinerei generații.

Învățămîntul superior a cunoscut în țara noastră, în anii puterii populare, o mare dezvoltare. Față de anii 1938/39 numărul facultăților și al studenților a crescut de aproape 3 ori. Partidul și guvernul au luat o serie de măsuri care au dus la reorganizarea învățămîntului superior în raport cu nevoile dezvoltării economiei naționale. Au fost înființate noi institute de învățămînt superior. Cursurile sînt urmate de fii de muncitori, țărani, funcționari precum și de un însemnat număr de muncitori proveniți din producție. Numărul cadrelor didactice a crescut mereu. Numai în ultimii ani au intrat în rîndul corpului didactic universitar peste 3000 de cadre tinere. Condițiile de trai ale studenților s-au îmbunătățit. Aproape jumătate din studenți sînt bursieri ai statului. La Iași, Cluj, Petroșani, Tg. Mureș, Galați au fost amenajate și construite noi cămine și cantine studențești.

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. subliniază că în procesul de creștere a noii intelectualități, temeinic pregătită și devotată cauzei construirii socialismului, pe lîngă înarmarea cu cunoștințe de specialitate, are o mare însemnătate munca ideologică și politico-educativă desfășurată în rîndurile studenților.

Educarea studenților, dezvoltarea conștiinței lor cetățenești și justa lor orientare ideologică depind în primul rînd de ceea ce învață ei în însuși procesul de învățămînt.

Măsurile importante luate de partid și guvern au determinat orientarea materialistă a conținutului învățămîntului superior. O deosebită importanță pentru educația studenților are introducerea în institutele de învățămînt superior a studiului științei marxist-leniniste.

Preocuparea sporită a cadrelor didactice pentru creșterea nivelului ideologic și științific al cursurilor, pentru tratarea științelor de pe poziții marxiste, efectuarea practicii în producție de către studenți, crearea cercurilor științifice studențești au determinat obținerea unor bune rezultate în învățămîntul superior. Au crescut conștiința, simțul de răspundere și eforturile celor mai mulți dintre studenți pentru pregătirea lor profesională.

Cadrele didactice au avut un rol de seamă în obținerea acestor rezultate. Mai sînt însă cadre didactice care își îndeplinesc în măsură insuficientă sarcinile ce le revin în educarea multilaterală a studenților. Încă n-a dispărut obiceiul atît de dăunător al unor membri ai corpului didactic universitar de a considera predarea cunoștințelor și asigurarea însușirii lor de către studenți drept singura lor obligație. Hotărîrea Biroului Politic subliniază că aceasta constituie într-adevăr principala îndatorire a cadrelor didactice din învățămîntul superior, dar nu singura. Ele trebuie să contribuie activ la educarea studenților, la formarea conștiinței lor cetățenești și patriotice, la cultivarea celor mai nobile virtuți ale omului luminat, luptător pentru progresul patriei, pentru înaintarea ei victorioasă pe drumul socialismului.

Procesul de învățămînt nu este însă singurul mijloc de educare a studenților. Munca educativă ideologico-politică ce se duce în rîndurile studenților în afara procesului de învățămînt ocupă un loc nu mai puțin important în educarea lor. Organizațiile de U.T.M. și celelalte organizații obștești sub conducerea organizațiilor de partid au obținut rezultate însemnate în această activitate.

Față de sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului în domeniul creșterii și educării cadrelor necesare economiei și culturii socialiste munca politico-educativă în rîndurile studenților este însă rămasă în urmă. Faptul că unii studenți nu se dovedesc încă a fi la înălțimea epocii mari de transformări de însemnătate istorică prin care trece țara noastră, că numărul de corigenți și repetenți este încă mare, că mulți studenți, printre care și membri ai U.T.M.-ului, își pierd cea mai mare parte din timp cu preocupări străine de învățămînt, arată că în munca politico-educativă printre studenți există lipsuri serioase. Printre studenți mai există elemente lipsite de patriotism, provenite din rîndurile claselor exploatatoare, care caută să întrețină o atmosferă de desconsiderare a realizărilor științei, tehnicii și culturii din țara noastră și din celelalte țări ale lagărului socialist și de ploconire servilă față de tot ce se petrece în lumea științifică și culturală din țările capitaliste. Mai există încă studenți care nu s-au eliberat de prejudecățile mistice, în unele locuri mai apar manifestări ale naționalismului întreținut de elemente dușmănoase. În comportarea unor studenți în afara institutelor de învățămînt se manifestă fenomene negative.

Hotărîrea Biroului Politic arată că manifestări negative se petrec îndeosebi acolo unde organizațiile de partid nu consideră încă munca politico-educativă în rîndurile studenților drept una din sarcinile lor de bază. Slăbiciunile muncii organizațiilor de partid se răsfrîng și asupra muncii organizațiilor de U.T.M. din institute. Așa cum se subliniază în Hotărîre, multe din organele de partid și de U.T.M. au subapreciat importanța muncii politico-educative în rîndurile studenților. Faptul că studenții au făcut parte din prea multe organizații de masă ceea ce a dus la risipă de cadre, suprapuneri de atribuțiuni, aglomerarea studenților cu prea multe ședințe etc. a îngreunat munca politico-educativă în rîndul lor.

Subliniind necesitatea realizării unei cotituri în munca politico-educativă în rîndurile studenților Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. prevede o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea acestei munci și la crearea condițiilor organizatorice corespunzătoare pentru atragerea întregii mase a studenților în activitatea obștească în vederea rezolvării problemelor lor profesionale specifice.

Astfel se prevede să se creeze asociații studențești pe facultăți sau institute în care să poată fi membri toți studenții. Aceste asociații vor fi organizații profesionale ale studenților și se vor ocupa de activitatea cercurilor științifice studențești, de activitatea cultural-artistică și sportivă, de problemele profesionale, gospodărești și de asistență socială ale studenților. Activitatea asociațiilor studențești se va desfășura sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, iar îndrumarea lor nemijlocită se va face de către organele și organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor, unica organizație politică revoluționară a tineretului din R.P.R.

Hotărîrea prevede o serie de măsuri menite să ducă la înlăturarea aglomerării studenților cu activități în cadrul diferitelor organizații de masă, cu ședințe etc. Ca urmare a acestor măsuri, pentru studenți nu vor mai avea loc adunări decît în cadrul organizațiilor de partid, de U.T.M. și ale asociațiilor studențești.

O mare însemnătate pentru îmbunătățirea muncii politico-educative în rîndurile studenților au sarcinile trasate de Hotărîre organelor și organizațiilor de partid. Acestea vor ajuta conducerile institutelor de învățămînt superior în justa orientare a muncii didactico-științifice a corpului didactic, vor organiza periodic adunări cu activul de partid din aceste instituții unde se vor dezbate problemele principale ale muncii de partid din instituțiile respective, vor analiza cu regularitate diferite aspecte ale muncii politice în rîndul studenților.

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. arată că trebuie să se inițieze organizarea de dezbateri și sesiuni științifice în legătură cu noile cuceriri ale științei, tehnicii și culturii, cu sprijinul activ al catedrelor de științe sociale. Este necesar, de asemenea, să se inițieze organizarea unor conferințe de specialitate pe instituții sau centre universitare. Aceste manifestări vor constitui un prilej de promovare a științei materialiste, de combatere a teoriilor idealiste, de rezolvare a unui larg schimb de păreri între cadrele didactice și de ridicare a nivelului învățămîntului.

În Hotărîre sînt cuprinse o serie de indicații în vederea propagării concepției materialiste despre lume în rîndurile studenților, a combaterii misticismului și teoriilor idealiste, a lărgirii orizontului cultural și politic al studenților.

Măsurile cu privire la îmbunătățirea actualului sistem de acordare a burselor, la înființarea caselor culturale și a cluburilor studențești, la extinderea treptată a radioficării tuturor căminelor studențești, la introducerea sistemului de prețuri reduse pentru studenți și elevi la spectacole, cinematografe, teatre, opere, concerte și manifestări sportive, la organizarea taberelor de odihnă studențești etc., arată de asemenea marea grijă cu care este înconjurat tineretul patriei noastre de către partid și guvern, de întregul nostru popor.

Îndeplinirea acestor măsuri constituie o sarcină de onoare. Să ne ocupăm zi de zi, cu atenție și grijă de educarea studenților în spiritul dragostei pentru adevărul științific, al pasiunii pentru cucerirea științei, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al devotamentului nemărginit față de Partidul Muncitoresc Romîn și de statul nostru democrat-popular.

DECLARAȚIA COMUNĂ

a guvernelor Republicii Populare Romîne și Republicii Populare Federative Iugoslavia

cu ocazia vizitei oficiale a președintelui Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip-Broz-Tito, în Republica Populară Romînă

La invitația Prezidiului Marii Adunări Naționale și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, a făcut o vizită oficială în Republica Populară Romînă între 23 și 26 iunie 1956.

Împreună cu Președintele Iosip Broz-Tito au vizitat Romînia Edvard Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federative, Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, Mialko Todorovici, membru în Vecea Executivă Federativă, și Iakov Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croația și membru în Vecea Executivă Federativă.

Vizita s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și cordialitate.

Cu prilejul vizitei, reprezentanții celor două guverne au avut un schimb larg de vederi asupra principalelor probleme ale situației internaționale și asupra relațiilor dintre cele două țări. La convorbiri au participat din partea romînă: Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., Emil Bodnăraș, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Petre Borilă, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Al. Moghioroș, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe al R.P.R.; din partea iugoslavă președintele Iosip Broz-Tito și membrii delegației guvernamentale iugoslave mai sus amintiți. La convorbiri au mai asistat din partea romînă: Avram Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, Ștefan Cleja, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Nicolae Guină, ambasadorul R.P.R. în R.P.F. Iugoslavia, iar din partea iugoslavă: Nikola Vujanovici, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia în R.P.R., Ioja Vilfan, secretar general al președintelui R.P.F. Iugoslavia, Anton Vratuša, șef de cabinet al vicepreședintelui Vecei Executive Federative.

Convorbirile au decurs într-un spirit de cordialitate, sinceritate și înțelegere reciprocă.

I.

Cu privire la situația internațională, cele două guverne au constatat cu satisfacție procesul de slăbire a încordării internaționale și și-au exprimat convingerea fermă că contactele directe între oamenii de stat și metoda tratativelor constituie una din căile importante pentru rezolvarea problemelor litigioase între state, pentru dezvoltarea mai departe a destinderii internaționale, întărirea încrederii reciproce și a colaborării între state.

Guvernul romîn și guvernul iugoslav și-au afirmat atașamentul față de principiile Cartei Națiunilor Unite și și-au exprimat satisfacția față de întărirea rolului internațional al Organizației Națiunilor Unite și dezvoltarea ei spre universalitate prin primirea de noi membri, printre care și Republica Populară Romînă. Cele două guverne sînt de acord cu sprijinirea în cadrul Organizației Națiunilor Unite a activității de promovare a colaborării internaționale în toate domeniile.

Cele două guverne sînt pe deplin de acord că dezarmarea și interzicerea armelor de exterminare în masă constituie o problemă primordială pentru toate popoarele și la rezolvarea ei pozitivă trebuie și pot să-și aducă contribuția toate statele mari și mici. Cele două guverne vor contribui activ și vor sprijini orice inițiativă menită să rezolve această problemă, ceea ce ar crea totodată posibilitatea folosirii unor fonduri imense pentru progresul și bunăstarea popoarelor.

Cele două guverne și-au exprimat convingerea asupra necesității unui comerț internațional nestingherit, a lichidării piedicilor artificiale din calea schimburilor comerciale, a intensificării schimburilor culturale între țări, ca o bază pentru progres și pentru o mai bună înțelegere internațională.

În cadrul colaborării economice internaționale, ele consideră ca utilă și eficace acordarea de ajutor economic și tehnic regiunilor insuficient dezvoltate, pe baza egalității depline în drepturi și fără condițiuni militare și politice. Cele două guverne vor sprijini în cadrul Națiunilor Unite înfăptuirea unei asemenea opere.

Guvernele romîn și iugoslav își exprimă convingerea că politica de coexistență pașnică activă între toate statele, indiferent de sistemul lor social și politic, se afirmă în mod necesar ca singura cale de întărire și dezvoltare a colaborării internaționale.

II.

În privința relațiilor dintre R.P.R. și R.P.F.I., cele două guverne au subliniat cu satisfacție că relațiile dintre cele două țări, care au fost grav tulburate în trecutul recent, s-au îmbunătățit mult în cursul ultimilor ani și în deosebi după declarația de la Belgrad a guvernelor R.P.F.I. și U.R.S.S., și că ele se dezvoltă și se lărgesc continuu. Ele sînt hotărîte să înlăture prin eforturi comune urmările acestei tulburări și să asigure dezvoltarea continuă a colaborării în interesul relațiilor de bună vecinătate și prietenie între popoarele celor două țări socialiste.

Rezultatele importante obținute în această direcție sînt evidențiate de restabilirea situației normale la frontiera romîno-iugoslavă prin acordurile și convențiile corespunzătoare, de reglementarea pe bază de acorduri a schimburilor comerciale și a comunicațiilor feroviare, fluviale și aeriene, rezolvarea în mod satisfăcător a problemei creanțelor din ultimii cîțiva ani, de dezvoltarea schimburilor culturale, a vizitelor reciproce de oameni de cultură și știință.

Guvernele romîn și iugoslav și-au exprimat hotărîrea de a dezvolta și întări mai departe legăturile de colaborare dintre R.P.R. și R.P.F.I. într-un spirit de prietenie, pe baza principiilor suveranității, integrității teritoriale, egalității în drepturi, respectului reciproc și neamestecului în treburile interne.

Cele două guverne consideră că între R.P.R. și R.P.F.I. există posibilități de mai largă dezvoltare a colaborării economice și de ridicare a nivelului schimburilor, în care scop cele două părți au luat în considerație încheierea unui acord comercial de lungă durată și vor însărcina organele economice cu pregătirea lui.

Avînd în vedere că au căzut de acord că folosirea resurselor hidroenergetice ale Dunării este în interesul ambelor țări, cele două guverne au hotărît convocarea unei comisii mixte de specialiști romîni și iugoslavi, care să examineze posibilitățile cele mai favorabile în vederea construirii în comun a unei hidrocentrale în sectorul Porților de Fier.

În scopul dezvoltării schimbului de experiență tehnică și științifică, menit să contribuie la progresul economiei ambelor state, cele două guverne au căzut de acord cu încheierea unei convenții de colaborare tehnico-științifică.

Cele două guverne s-au declarat de acord să favorizeze dezvoltarea schimburilor culturale, cunoașterea reciprocă a realizărilor artistice, literare, vizitele reciproce ale oamenilor de știință și artă etc. în care scop au hotărît încheierea unui acord cultural.

Cunoașterea reciprocă se va face prin efectuarea de vizite, schimb de delegații, de publicații și informații, schimb reciproc de turiști etc.

Cele două guverne constată cu satisfacție că între popoarele din R.P.F.I. și R.P.R. s-au stabilit cu succes contacte și în diferite domenii ale activității sociale.

În dorința de a ajuta la cît mai buna cunoaștere reciprocă și apropiere, ca și la schimbul de experiență socialistă, cele două părți vor sprijini și înlesni contactele directe și colaborarea între organizațiile politice, sindicale și alte organizații sociale din cele două țări

Cele două guverne salută rezultatele obținute în cursul vizitei delegației guvernamentale iugoslave în Republica Populară Romînă și-și exprimă convingerea că aceste convorbiri și contactele pe mai departe ale reprezentanților celor două popoare în diferite domenii vor contribui la lărgirea mai departe a colaborării și la întărirea relațiilor prietenești între popoarele celor două țări socialiste.

Guvernele R.P.R. și R.P.F.I. consideră că această dezvoltare a relațiilor și a colaborării celor două țări va servi intereselor ambelor popoare și în același timp va reprezenta o contribuție importantă la cauza întăririi păcii și colaborării în sud-estul Europei și în lumea întreagă.

In numele Guvernului Republicii Populare Romîne,
CHIVU STOICA

In numele Guvernului Republicii Populare Federative Iugoslavia,
IOSIP BROZ-TITO

București, 26 iunie 1956

COMUNICAT

Cu ocazia ședерii delegației guvernamentale iugoslave la București, între reprezentanții Comitetului Central al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia și reprezentanții Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn a avut loc într-o atmosferă cordială un schimb de păreri deschis și tovărășesc cu privire la relațiile reciproce între cele două partide.

Din partea iugoslavă au participat tovarășii: Iosip Broz-Tito, secretar general al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, Edvard Kardelj, secretar al Comitetului Executiv al C.C. al U.C.I., Iakov Blajevici, Kocea Popovici, Mialko Todorovici, membri al C.C. al U.C.I., iar din partea romînă tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Alexandru Moghioroș, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., și Grigore Preoteasa, membru al C.C. al P.M.R.

Cele două părți au căzut de acord că există condițiile și necesitatea pentru restabilirea și dezvoltarea contactului și colaborării tovărășești între ambele partide.

Pentru realizarea acestui scop, Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia și Partidul Muncitoresc Romîn vor stabili contacte și întîlniri personale între reprezentanții ambelor partide, schimb de informații cu privire la activitatea partidelor, schimb de delegații și de literatură sau alte forme de contacte, care pot contribui la cunoașterea reciprocă a vederilor în problemele prezentînd interes comun.

În legătură cu aceasta, Comitetul Central al U.C.I. a adresat Comitetului Central al P.M.R. invitația ca o delegație a P.M.R. să viziteze Iugoslavia.

Comitetul Central al P.M.R. a acceptat această invitație.

26 iunie, 1956.

O delegație guvernamentală romînă va vizita Iugoslavia

COMUNICAT

Președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, a adresat guvernului Republicii Populare Romîne invitația de a trimite o delegație guvernamentală în vizită oficială în Iugoslavia.

Guvernul romîn a acceptat bucuros această invitație.

Semnarea Declarației comune a guvernelor R. P. Romîne și R.P.F. Iugoslavia

Raportul de activitate al C. C. al U. T. M. la Congresul al II-lea al Uniunii Tineretului Muncitor

Raport prezentat de tov. Cornel Fulger

— Extras —

Partidul şi statul nostru au asigurat în anii regimului democrat-popular o mare dezvoltare învăţămîntului de stat. A crescut numărul facultăţilor şi institutelor de învăţămînt superior, s-au înfiinţat noi şcoli, s-a mărit numărul studenţilor aproape de trei ori faţă de anul 1938—1939, iar al elevilor din toate şcolile aproape de cinci ori.

Organizaţiile de U.T.M. din universităţi şi institute de învăţămînt superior au în centrul preocupărilor lor mobilizarea studenţilor la obţinerea de tot mai bune rezultate la învăţătură.

Ele dau atenţie tot mai mare dezvoltării interesului studenţilor pentru cercetarea ştiinţifică legată de problemele practice ale construirii socialismului. Din iniţiativa U.T.M. şi cu sprijinul Ministerului Învăţămîntului şi al cadrelor didactice, s-au înfiinţat în institutele de învăţămînt superior peste 600 de cercuri ştiinţifice cuprinzînd 12.000 de studenţi. In acest an cu prilejul primelor conferinţe pe ţară ale cercurilor ştiinţifice, studenţii au prezentat peste 150 comunicări valoroase.

Deşi s-au obţinut unele rezultate bune, în munca U.T.M.-ului în rîndurile studenţilor mai sînt încă destule lipsuri serioase.

In timp ce marea majoritate a studenţilor se dovedesc a fi demni de epoca de mari transformări prin care trece ţara noastră şi se pregătesc să participe cu toate forţele lor la construcţia economică şi de stat, mai sînt unii studenţi care au încă o slabă conştiinţă politică. Ei învaţă nesatisfăcător, sînt indisciplinaţi, lipsesc nemotivat de la cursuri şi seminarii, au atitudini necuviincioase faţă de profesori şi asistenţi, sînt lipsiţi de grijă faţă de bunurile obşteşti. Unii studenţi mai au încă o concepţie nejustă faţă de munca direct productivă şi subapreciază însemnătatea practicii didactice şi de producţie.

Işi închipuie oare absolvenţii Institutului Agronomic din Craiova care nu au mers în producţie, că ar putea obţine recolte bogate din „piatra seacă" a caldarîmului străzilor din Craiova? Cred oare unii absolvenţi ai Institutului de Mine din Bucureşti, că Ministerul Minelor are intenţia să deschidă puţuri miniere în grădina Cişmigiu?

Unele comitete regionale, raionale şi orăşeneşti U.T.M. nu conduc concret activitatea organizaţiilor U.T.M. din învăţămîntul superior, se preocupă slab de instruirea activiştilor cu problemele specifice muncii în rîndul studenţilor.

In desfăşurarea activităţii lor unele organizaţii U.T.M. primesc în mică măsură ajutorul conducerilor institutelor şi al cadrelor didactice.

Raportul a subliniat în continuare sarcinile ce decurg pentru U.T.M. din Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătăţire a muncii politico-educative în rîndul studenţilor.

Sarcina de bază a organelor şi organizaţiilor U.T.M. care muncesc în rîndurile studenţilor este de a se ocupa zi de zi de educarea utemiştilor şi a tuturor studenţilor în spiritul dragostei şi pasiunii pentru cucerirea ştiinţei, al devotamentului pentru patrie şi popor, pentru cauza socialismului.

Să ridicăm pe o treaptă mai înaltă calitatea de membru al Uniunii Tineretului Muncitor în rîndul studenţilor!

In continuare raportorul a arătat că organizaţiile U.T.M. din şcoli îşi orientează mai bine munca în direcţia creşterii răspunderii elevilor faţă de învăţătură şi pentru întărirea disciplinei şcolare — fapt care se oglindeşte în rezultatele elevilor în învăţătură.

Pentru educarea elevilor în spiritul dragostei faţă de munca productivă, organizaţiile U.T.M. au creat cercuri tehnice, au organizat întîlniri cu muncitori din întreprinderi şi cu fruntaşi ai recoltelor bogate.

Cu toate că s-au obţinut unele succese, în munca organizaţiilor U.T.M. pentru educarea politică a elevilor sînt încă numeroase lipsuri.

Pregătirea multor elevi este nesatisfăcătoare. Disciplina în multe şcoli este slabă. Sînt elevi care nu se încadrează în regulamentul şcolii, vin cu lecţiile nepregătite, lipsesc de la ore, răspund necuviincios profesorilor, iar în afara şcolii au comportări nedemne.

Organizaţiile de U.T.M. nu se ocupă permanent şi concret de orientarea profesională a elevilor, de cultivarea dragostei faţă de munca productivă. Aici se manifestă şi influenţa negativă a unor părinţi care subapreciază munca productivă.

Deficienţele existente în educaţia elevilor reflectă munca formală desfăşurată de unele organizaţii U.T.M. Organizaţiile U.T.M nu folosesc peste tot forme de activitate atractive, specifice vîrstei şi interesului elevilor, în organizarea timpului liber.

Biroul şi secretariatul C.C. al U.T.M. nu au studiat sistematic problemele specifice muncii organizaţiilor U.T.M din şcoli şi nu au îndrumat suficient munca secţiei de şcoli şi pionieri către studierea şi generalizarea experienţelor bune în munca educativă din şcoli

Trebuie să arătăm că multe lipsuri existente în pregătirea şi educarea elevilor se datoresc şi unor învăţători şi profesori care nu se ocupă suficient de educarea cetăţenească a elevilor, trec cu indiferenţă pe lîngă lipsurile lor, nu folosesc sprijinul organizaţiei de U.T.M. sau înlocuiesc metodele pedagogice cu măsuri administrative.

O cauză importantă a lipsurilor existente în şcoli o constituie existenţa unui mare număr de organizaţii de masă care desfăşoară o activitate paralelă, organizează numeroase şedinţe şi astfel supraîncarcă pe unii elevi cu sarcini obşteşti şi îi sustrag de la învăţătură. Considerăm că este necesar ca împreună cu conducerile acestor organizaţii să studiem posibilităţile de îmbunătăţire a acestei situaţii.

Intărind colaborarea cu şcoala şi familia, activitatea organizaţiilor U.T.M. va trebui să ducă la ridicarea nivelului de cunoştinţe, la întărirea disciplinei, la creşterea răspunderii elevilor faţă de îndatoririle lor şcolare şi sociale.

Tovarăşi,

Partidul a încredinţat U.T.M. sarcina de onoare de a îndruma activitatea organizaţiilor pionereşti. De la primele semnale ale trompetelor pionereşti, organizaţia pionierilor, care în 1949 număra cîteva sute de copii, a străbătut un drum încununat de succese însemnate în educarea copiilor patriei noastre, cucerind dragostea şcolarilor şi preţuirea întregului popor. Astăzi 800.000 de şcolari dintre cei mai sîrguincioşi poartă cu mîndrie cravata roşie de pionier. Sînt cunoscute faptele minunate ale pionierilor Ion Ciorogaru, a cărui prezenţă de spirit a împiedicat deraierea unui tren de persoane, sau a lui Anton Moldovan care, în fruntea unui grup de copii, a salvat de la inundaţie casa unui locuitor din Boroaia — raionul Fălticeni.

Cu adîncă bucurie putem arăta Congresului că astăzi, la 7 ani de la înfiinţarea organizaţiei de pionieri, peste 150.000 de pionieri au devenit membri ai Uniunii Tineretului Muncitor, iar unii dintre ei au avut fericirea de a fi fost prima generaţie de pionieri care a dat candidaţi şi membri ai Partidului Muncitoresc Romîn. An de an organizaţia de pionieri îşi îndeplineşte cu mai mult succes sarcina de principal ajutor al şcolii elementare în lupta pentru însuşirea unor cunoştinţe temeinice şi a unei discipline conştiente.

Pionierii iau parte cu voioşie la acţiunile patriotice de strîngere a recoltei, însufleţiţi de tradiţionala lozincă „spic cu spic, patriei snop" şi la alte acţiuni obşteşti.

Nu putem să nu arătăm că pe lîngă succesele obţinute în munca cu pionierii există încă serioase lipsuri.

O serie de forme folosite de U.T.M. sînt transpuse în mod mecanic în munca organizaţiilor de pionieri, multe dintre aceste forme de muncă fiind necorespunzătoare vîrstei şi rigide chiar pentru utemişti.

Unele critici juste cu privire la caracterul zgomotos, de paradă au fost interpretate greşit. Multe organizaţii U.T.M., activişti şi instructori de pionieri au început să subaprecieze rolul educativ al simbolurilor pionereşti, al drapelului unităţii, al steagurilor detaşamentelor; greşit consideră unii că lăsînd trompetele să ruginească caracterul zgomotos al muncii a fost lichidat.

Principala cauză a nivelului scăzut al activităţii unor organizaţii de pionieri o constituie slaba muncă ce o desfăşoară unele organe de U.T.M. în selecţionarea, creşterea şi educarea cadrelor ce muncesc cu pionierii.

Organele şi organizaţiile U.T.M., începînd cu C.C. al U.T.M. nu îndrumă şi nu analizează temeinic şi cu regularitate conţinutul muncii cu pionierii, lăsînd deseori această sarcină numai pe seama secţiilor de şcoli şi pionieri.

Cu toate că în privinţa colaborării cu Ministerul Învăţămîntului şi organele sale în rezolvarea problemelor ce se pun în munca cu pionierii s-au făcut în ultimul timp o serie de progrese însemnate, trebuie să arătăm că în această privinţă mai sînt încă multe de făcut, îndeosebi în direcţia îndrumării cadrelor didactice de a ajuta organizaţiile pionereşti, de a se ocupa de activitatea extraşcolară a copiilor. Este semnificativ că Institutul de cercetări pedagogice, în cei 7 ani care au trecut de la crearea organizaţiei de pionieri, n-a studiat şi n-a generalizat experienţa acestei mişcări.

Copiii au nevoie de mai multe basme, poezii, poveşti cu conţinut instructiv care dezvoltă imaginaţia sănătoasă. Insă, din păcate, uniunile de creaţie, scriitorii şi compozitorii noştri ţin încă prea puţin seama de cerinţele pe deplin justificate ale copiilor.

Raportul a subliniat unele lipsuri în ce priveşte varietatea, calitatea jucăriilor şi a articolelor de îmbrăcăminte pentru copii .

Munca noastră trebuie îmbunătăţită în primul rînd ajutînd şi îndrumînd continuu unităţile şi detaşamentele de pionieri în îndeplinirea sarcinii lor principale: educarea pionierilor şi şcolarilor în spiritul dragostei faţă de învăţătură şi activitatea practică. Luptînd pentru înlăturarea formalismului, a metodelor şi formelor greoaie, a şedinţelor inutile şi obositoare, trebuie să stimulăm afirmarea puternică a iniţiativei pionereşti, să dezvoltăm tradiţiile frumoase care au început să se formeze în mişcarea pionierească.

Dezvoltînd activitatea organizaţiilor noastre, îmbunătăţind munca instructorilor noştri, să nu uităm că purtătorii de azi ai cravatelor roşii sînt constructorii de mîine ai socialismului şi comunismului, să nu cruţăm nici un efort în nobila operă de creştere a unor copii demni de epoca noastră.

Cum am organizat participarea cadrelor didactice la „Lecturile pedagogice"

Lecturile pedagogice reprezintă o formă nouă de studiere, generalizare şi popularizare a experienţei pozitive în munca instructiv-educativă. Ele au fost iniţiate după experienţa şcolii şi pedagogiei sovietice şi se organizează în scopul realizării unui larg schimb de experienţă între învăţători, profesori, educatoare, instructori de pionieri şi directori fruntaşi, precum şi pentru antrenarea tuturor acestora în studierea şi prelucrarea problemelor privitoare la instruirea şi educarea tinerei generaţii.

In „Gazeta învăţămîntului" nr. 314 din 15 aprilie 1955 a fost arătată importanţa „lecturilor pedagogice" şi s-a publicat o tematică cu un caracter de orientare, iar în Buletinul Ministerului Învăţămîntului nr. 2, Seria A din 26 aprilie 1955 s-a publicat regulamentul privind organizarea „lecturilor pedagogice". Acestea au fost primele documente care au încercat să pună în faţa masei cadrelor didactice problema organizării „lecturilor pedagogice". Trebuie să mărturisim că aceste două documente n-au reuşit să ne lămurească pe deplin importanţa acestei forme noi de studiere, generalizare şi popularizare a experienţei înaintate, nici să ne orienteze cu privire la modul de organizare a ei. La aceasta s-a adăugat şi pasivitatea de lungă durată de care a dat dovadă Institutul de ştiinţe pedagogice, tăcerea care s-a aşternut mult timp în jurul problemei „lecturilor pedagogice".

Acestea fiind condiţiile, noi am pornit la acţiune destul de timid. In primul rînd am indicat secţiilor de învăţămînt raionale prelucrarea materialelor apărute în presă, în cadrul şedinţelor cu directorii, în cadrul consiliilor pedagogice şi în cadrul cercurilor pedagogice. Această măsură nu a avut, însă, suficient ecou în rîndurile cadrelor didactice.

Pentru a îndrepta această situaţie, cabinetul nostru pedagogic şi-a propus mai întîi să cunoască anumite experienţe pozitive. In felul acesta, noi am antrenat la început acele cadre didactice a căror experienţă am considerat-o demnă de popularizat. Astfel, am antrenat trei învăţători pentru descrierea experienţei în legătură cu formarea unei scrieri corecte şi caligrafice, cu folosirea noului abecedar în predarea citit-scrisului la clasa I-a şi cu dezvoltarea judecăţii logice în cadrul lecţiilor de aritmetică. De asemenea, am antrenat doi profesori fruntaşi de limba romînă, pentru descrierea experienţei cu privire la organizarea şi îndrumarea lecturii în afară de clasă a elevilor şi la folosirea analizei gramaticale în cadrul lecţiilor de limba romînă. Alţi trei tovarăşi cu rezultate bune în activitatea lor didactică şi-au ales ca teme: „Organizarea muncii elevilor pe parcela experimentală", „Organizarea excursiilor în scopul înţelegerii de către elevi a geografiei fizice şi pentru educarea patriotismului" şi „Dezvoltarea priceperilor şi deprinderilor elevilor în cadrul lecţiilor de fizică şi al lucrărilor de laborator".

Folosind prilejul pe care ni l-au oferit consfătuirile din ianuarie pentru a populariza acţiunea, în scopul mobilizării cadrelor didactice la lecturi, am prezentat lucrările care erau gata în trei raioane (Giurgiu, Răcari, Slobozia). Autorii lucrărilor, tov. Petra Stegaru, Emilian Fotti şi Manda Vasilescu au primit sugestii interesante pentru îmbunătăţirea lucrărilor, iar numărul celor înscrişi la sesiunea lecturilor pedagogice a crescut pînă acum la 97, dintre care 24 şi-au ales probleme cu caracter educativ. Printre cei 97 de înscrişi se numără învăţători, profesori de diferite specialităţi, diriginţi, directori, instructori superiori de pionieri, activişti ai comitetelor raionale U.T.M., inspectori şcolari.

Indrumările date de către cabinetul pedagogic în munca de teren şi prin corespondenţă unor cadre didactice care au cerut consultaţii au contribuit la o mai bună orientare a lucrărilor. Metodiştii cabinetului nostru pedagogic au acum evidenţa pe specialităţi a cadrelor înscrise. In vizitele lor pe teren, metodiştii se preocupă şi de urmărirea şi îndrumarea lucrărilor. Tovarăşa Cornelia Constantin, metodistă pentru învăţămîntul elementar, de pildă, a urmărit îndeaproape felul cum au organizat, învăţătoarele Margareta Hudiţă şi Varvara Gherman de la şcoala din comuna Brăneşti studierea şi descrierea propriei experienţe, în legătură cu folosirea noului abecedar în predarea citit-scrisului la clasa I-a.

Secţiile de învăţămînt raionale au fost îndrumate să introducă în planurile lor de muncă, printre obiectivele esenţiale, şi urmărirea şi îndrumarea modului cum se elaborează lucrările. De asemenea, directorii de şcoli au primit sarcina să organizeze astfel orarul săptămînal, încît să se stabilească o zi liberă pentru profesorii care sînt înscrişi la sesiunea lecturilor pedagogice. Secţia de învăţămînt regională a hotărît ca învăţătorii şi profesorii înscrişi la sesiune să fie scutiţi de anumite sarcini extraşcolare. Din două în două luni, metodiştii îi convoacă la raion pe cei înscrişi la lecturi, pentru a analiza activitatea depusă, stadiul lucrărilor, greutăţile întîmpinate etc.

Roadele acestei munci au început să se vădească. Au început să ne sosească lucrări care au o bună orientare, sînt fundamentate din punct de vedere ştiinţific şi scrise într-un stil curgător.

Sigur că ceea ce am făcut pînă acum este departe de a ne satisface. Nu am reuşit să antrenăm cadre din toate raioanele, nu am antrenat nici o educatoare, nici un părinte. Indrumarea acordată cadrelor înscrise este nesatisfăcătoare, limitată la un număr restrîns de cadre. Mulţi învăţători şi profesori lucrează după propria lor pricepere.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri, vom căuta să organizăm consfătuiri cu învăţătorii şi profesorii care participă la lecturile pedagogice, vom intensifica munca de îndrumare atît a metodiştilor de la cabinetul nostru pedagogic regional, cît şi a metodiştilor de la raioane.

EMIL STANCU
şeful cabinetului pedagogic al regiunii Bucureşti

Proiectul programei de limba rusă pentru clasele IV-VII *)

NOTĂ EXPLICATIVĂ

Studiul limbii ruse începe din clasa a IV-a şi se continuă în clasele V — VII. In clasa a IV-a elevii trebuie să-şi însuşească alfabetul limbii ruse şi să capete deprinderea citirii şi scrierii corecte, să-şi însuşească un vocabular de 250 de cuvinte şi să capete deprinderea de a răspunde la întrebări simple.

Elevii care termină şcoala de şapte ani trebuie să aibă următoarele cunoştinţe şi deprinderi: să citească clar şi corect texte uşoare în limba rusă, să traducă în limba maternă asemenea texte, să răspundă la întrebări simple (oral şi în scris), să poată alcătui propoziţii uşoare, să poată povesti conţinutul textelor învăţate, precum şi conţinutul ilustraţiilor şi tablourilor din manual, să poată întreţine o conversaţie simplă, din viaţa de toate zilele, bazată pe bagajul de cuvinte însuşit şi pe gramatica studiată.

La baza alcătuirii programei pentru clasele V—VII stă principiul concentric. De exemplu, în clasa a V-a se învaţă declinarea substantivului la singular, în clasa a VI-a se adaugă declinarea la plural, iar în clasa a VII-a se revine la substantiv, studiindu-se particularităţile declinării.

In ceea ce priveşte vocabularul, elevii trebuie să-şi însuşească şi să folosească în practica vorbirii 250 de cuvinte în clasa a IV-a, 300 de cuvinte în clasa a V-a, 350 de cuvinte în clasa a VI-a şi 350 de cuvinte în clasa VII-a, aşa încît la terminarea şcolii de şapte ani vocabularul lor să se compună dintr-un număr de 1250 cuvinte.

Studierea unei limbi se desfăşoară, în general, în trei direcţii: cititul, scrisul şi dezvoltarea vorbirii. Elementele de citit, scris şi dezvoltare a vorbirii sînt strîns legate unul de altul. Atît înţelegerea unui text cît şi folosirea practică, orală şi scrisă, a limbii ruse nu sînt posibile fără însuşirea temeinică a vocabularului şi a structurii gramaticale a acestei limbi. De aici necesitatea unei legături indisolubile între materialul lexical şi gramatical, studiat în clasele V—VII.

Inarmarea elevilor cu deprinderi de pronunţare, citire şi scriere corectă, cu cunoştinţe de gramatică, traducerile din limba rusă în limba maternă şi din limba maternă în limba rusă trebuie să se desfăşoare paralel în cadrul lecţiilor de citire şi gramatică. Lecţiile consacrate învăţării limbii vorbite şi însuşirii vocabularului sînt strîns legate de lecţiile de citire, gramatica fiind predată pe baza citirii textelor şi a exerciţiilor orale şi scrise (folosindu-se material cunoscut).

Citirea este unul dintre aspectele esenţiale ale studierii limbii ruse. Inţelegerea textului citit se urmăreşte chiar din clasa a IV-a şi continuă în tot cursul predării. Textele trebuie să servească elevilor drept bază pentru dezvoltarea deprinderilor de tehnică a citirii, de exprimare orală şi scrisă, pentru însuşirea lexicului şi a construcţiilor gramaticale necesare în vederea înţelegerii limbii studiate. Citirea trebuie să fie corectă, conştientă, curentă şi expresivă. Calităţile citirii enumerate mai sus sînt într-o strînsă legătură una cu alta şi se cultivă concomitent în cursul exerciţiilor de citire. Metodele şi procedeele metodice folosite în predarea unui text depind de scopul lecţiei, de conţinutul textului şi de nivelul clasei.

Invăţarea gramaticii paralel cu însuşirea lexicului are o însemnătate hotăritoare în ceea ce priveşte însuşirea limbii ruse. De aceea, gramatica trebuie predată în strînsă legătură cu lexicul, folosindu-se toate metodele de învăţare a limbii, cititul, traducerea, exprimarea orală şi scrisă. Profesorul trebuie să ţină seama de gradul de dificultate a temelor studiate, care este condiţionat de asemănarea sau deosebirea structurii gramaticale a limbii ruse faţă de cea a limbii materne a elevilor. Studiul gramaticii trebuie să fie strîns legat de practică, de exprimarea orală şi scrisă în limba rusă. Fiecare comunicare de cunoştinţe noi din domeniul gramaticii trebuie analizată din punctul de vedere al folosului pe care-l aduce în exprimarea corectă a gîndirii în limba rusă. Scopul fiecărei comunicări a cunoştinţelor noi trebuie să fie înarmarea elevilor cu priceperea de a aplica aceste cunoştinţe în practică. De aceea, formele gramaticale noi trebuie fixate temeinic cu ajutorul exerciţiilor orale şi scrise şi al conversaţiei. Totuşi, ar fi greşit să micşorăm importanţa teoriei, deoarece studiul gramaticii are şi o latură educativă, contribuind, prin generalizări şi comparaţii, prin însuşirea structurii gramaticale a unei limbi, la dezvoltarea gîndirii logice a elevilor. Legătura dintre teorie şi practică trebuie realizată pe baza unui material concret — a lexicului prezentat prin texte şi a exerciţiilor din manual. Metodele şi procedeele folosite la lecţiile de gramatică vor varia în raport cu tema lecţiei, cu gradul ei de dificultate şi cu nivelul clasei. Procedeele metodice de bază în studiul gramaticii sînt: explicaţiile profesorului, citirea manualului, observarea faptelor şi a exemplelor, analiza gramaticală, exerciţiile aplicative.

Spre a asigura temeinicia cunoştinţelor comunicate este necesar să se acorde atenţia necesară repetării lor. Pe lîngă lecţii speciale de recapitulare, profesorul va recurge şi la repetarea concomitentă cu predarea lecţiei noi. Lecţiile speciale de recapitulare reprezintă o sistematizare a materialului predat concentric. Profesorul poate folosi la astfel de lecţii scheme dinainte confecţionate, care sintetizează materialul studiat, sau poate compune astfel de scheme la tablă, pe baza întrebărilor adresate clasei şi a răspunsurilor obţinute de elevi. Analiza gramaticală poate servi pentru repetarea mai multor teme gramaticale. Profesorul va folosi pentru analiza gramaticală propoziţii din textele studiate sau va compune propoziţii noi, folosind materialul lexical al acestor texte. La sfîrşitul ultimului trimestru se sintetizează materia parcursă în timpul anului. Profesorul trebuie să întocmească astfel planul recapitulării, încît să reia îndeosebi temele ce s-au dovedit dificile. Temele care au fost însuşite mai uşor vor fi repetate pe scurt.

Lecţiile de recapitulare sînt urmate de lecţii de control. Controlul se poate efectua printr-o interogare orală sau printr-o lucrare scrisă. La rîndul lor, lucrările de control sînt urmate de analiza greşelilor. Greşelile generale, comune mai multor elevi, trebuie corectate în colectiv. Greşelile individuale vor fi discutate individual cu elevii care le-au făcut; acestora le vor fi date teme individuale pentru acasă.

Temele pentru acasă sînt o continuare şi o completare firească a lecţiilor din clasă. Ele trebuie să fie însă mai uşoare decît cele făcute în clasă. Fiecare temă pentru acasă trebuie să conţină exerciţii orale şi scrise, în vederea fixării cunoştinţelor noi sau repetării celor învăţate anterior. Exerciţiile făcute acasă vor fi corectate în clasă. Pentru ca elevul care a greşit să-şi dea seama de greşeala făcută, este bine să se corecteze singur. Este necesar ca profesorul să controleze în mod sistematic caietele elevilor şi să analizeze în clasă greşelile generale.

In scopul unei însuşiri conştiente a structurii gramaticale a limbii ruse, explicaţiile la gramatică şi regulile gramaticale se vor da în limba maternă a elevilor. De asemenea, în clasele V—VII analiza gramaticală se va face în limba maternă. Intrebările cu privire la morfologie şi la sintaxă se vor pune în limba rusă. De exemplu: cto? şto? pentru nominativ, covo? şto? pentru acuzativ etc. In clasele a IV-a şi a V-a se va folosi terminologia din limba maternă a elevilor; **incepînd din clasa a VI-a, se va folosi terminologia rusă, după cum urmează: părţile de vorbire (de exemplu**: imea suscestvitelinoie); **cazurile (de exemplu**: imenitelinii padej); **genul şi numărul (de exemplu**: iedinstvenoie cislo, mujscoi rod); **persoanele la verb (de exemplu**: pervoie liţo); **timpurile verbului (de exemplu**: nastoiascee vremea); **felurile pronumelui (de exemplu**: licinoie mestoimenie). **In clasa a VII-a se vor da termeni ruseşti pentru gradele de comparaţie ale adjectivului (de exemplu**: sravniteli.naia stepeni); **aspectele verbului**: (soverşenii i nesoverşenii vid); **părţile de propoziţie (de exemplu**: podlejascee, sostavnoie imenoie scazuemoie etc.). **Incepînd din clasa a IV-a conversaţia uzuală se va duce în limba rusă. De exemplu**: idi c dosche; idi na mesto; otcroite cnighi: teatradi; zacroite cnighi; sotri s doschi; seadi; seadite; vstani; vstanite; povtori; scaji; cacoie sivodnea cislo?; — cacoi deni?; cto otsustvuet?; cto ne vîlpolnil domasnevo zadania? etc.

PROGRAMA

CLASA a IV-a

(2 ore săptămînal — 66 de ore anual).

Lecţii introductive (6 ore).

Şcoala. Cuvintele: şcoală, curte, elev, elevă, profesor, profesoară, aici, acolo, bună ziua, la revedere. **Clasa.** Cuvintele: clasă, tablă, catedră, scaun, bancă, hartă, dulap, iată, unde, şezi, du-te la tablă. **Obiectele elevului.** Cuvintele: carte, caiet, creion, toc, gumă, penar, peniţă, ghiozdan, cretă, linie, călimară, închideţi cărţile, deschideţi cărţile. **Familia.** Cuvintele: mamă, tată, fiu, fiică, bunic, bunică, şade, arată (pers. a II-a), citeşte, scrie, repetă, tradu. **Oraşul şi satul.** Cuvintele: oraş, stradă, piaţă, fabrică, tramvai, sat, drum, gard, pom, căruţă, bou, cal, ţăran. **Grădina de zarzavat.** Cuvintele: grădină de zarzavat, castravete, cartof, morcov, ceapă, roşie, varză, sfeclă, sapă, lopată.

Perioada însuşirii alfabetului (46 de ore).

Literele: a, d, m, o (2 ore); e, t (1 oră); p, u (1 oră); k, n, s (2 ore); l (2 ore); recapitularea literelor predate (1 oră); i (1 oră); e, r (1 oră); v (1 oră); b (1 oră); fixarea materialului (2 ore); ş (1 oră); ci (2 ore); g, z (2 ore); j (2 ore); î (2 ore); io (2 ore); i scurt (2 ore); ia (2 ore); iu (2 ore); h (2 ore); semnul moale (2 ore); sci (2 ore); f (2 ore); ţ (2 ore); semnul tare (1 oră); recapitularea materialului (2 ore); Alfabetul (1 oră).

Perioada după terminarea alfabetului (14 ore). Textele: **Utro; Clas; Uciteli vhodiţ v clas; Uroc arifmetichi; Ceasî; Moi deni; Nedelea; Razgovor.**

CLASA a V-a

(3 ore săptămînal — 99 de ore anual)

A. Gramatica — 39 de ore.

1. Fonetica (4 ore).

Alfabetul. Accentul. Pronunţarea vocalelor accentuate (**stol, flag**). Pronunţarea vocalelor neaccentuate: o neaccentuat ca un a slab (**ocnó**); a neaccentuat ca un a slab (**carandáş**); e neaccentuat ca un i slab (**vesná**). Literele: ie, io, iu, ia care se pronunţă ca diftongi la începutul cuvîntului: **ieli, ioj, iubca, iablonea**; după vocale: **armiia, zdanie, poiot, citaiut**; după semnele despărţitoare: semn moale şi semn tare (**siel, otiezd, şiiot, biut, listia**). Pronunţarea consoanelor. Consoane dure: j, ţ, ş (**jiti, maşina, ţifra**). Consoane moi: ci, sci (**citati, sciuca**). Consoane muiate (**brati, mel, meod**). Consoane surde (**dub, ostrov, lodca, voz**). Consoane sonore (**belca, gorod**). Semnul moale şi semnul tare. Exerciţii recapitulative.

2. Morfologia (20 de ore).

Definiţia substantivului. Substantive însufleţite şi neînsufleţite. Substantivele proprii şi comune. Genul substantivului. Substantive de genul masculin terminate în consoană surdă (**şcaf, stol, dom**); în semn moale (**uciteli, prepodavateli, avtomobili**), în semivocala i scurt (**gheroi, muzei, sarai**). Substantive de genul feminin terminate în a (**şcola, cniga, comnata**); **ia** (**neanea, pesnea, zemlea**); în semn moale (**ieli, oseni, loşadi**). Substantive de genul masculin terminate în a sau ia (**deduşca, deadea, Mişa**). Substantive de genul neutru terminate în o (**ocno, derevo, vedro**); în e (**pole, more, platie**); în io (**rujio, belio**). Numărul substantivelor: singular şi plural. Formarea pluralului substantivelor terminate în consoană dură şi în a (**stol — stoli, uceniţa — uceniţi**); al substantivelor de genul masculin terminate în: **g, k, h, j, ci, ş, sci** şi al substantivelor de genul feminin care au înaintea terminaţiei **a** una din aceste consoane: **ucenic — ucenichi, petuh — petuhi, carandaş — carandaşi, noj — noji, tovarişci — tovarişcii; cniga — cnighi, zadacea — zadacii**); al substantivelor terminate în semn moale, i scurt, ia (**calendari — calendarii, plosceadi — plosceadii, gheroi — gheroii, pesnea — pesni**); al substantivelor terminate în o (**ocno — ocna, slovo — slova**); al substantivelor terminate în ie sau io (**more—moria, rujio—rujia**). Declinarea substantivelor la singular: cazul nominativ. Cazul acuzativ fără prepoziţii. Cazul acuzativ cu prepoziţiile: **v, na.** Cazul dativ fără prepoziţii. Cazul dativ cu prepoziţiile: **k, po.** Cazul instrumental fără prepoziţii. Cazul instrumental cu prepoziţia **s.** Cazul prepoziţional cu prepoziţiile **o, v, na.** Cazurile prepoziţional şi acuzativ cu prepoziţiile **v, na.** Cazul genitiv fără prepoziţii. Cazul genitiv cu prepoziţiile: **u, iz, ot, do.**

Adjectivul — 4 ore.

Definiţia adjectivului. Genul şi numărul adjectivului. Adjective de genul masculin terminate în: **îi, oi, ii (novîi, bolşoi, sinii).** Adjective de genul feminin terminate în: **aia, iaia, (novaia, siniaia).** Adjective de genul neutru terminate în: **oie, ieie (novoie, siniele).** Terminaţia adjectivelor la masculin după consoanele: **g, k, h, j, ci, ş, sci (visokii, horoşii etc.).** Numărul adjectivelor la singular şi plural. Terminaţiile adjectivelor la plural: **îie, iie (crasivîie, siniie, bolişiie).** Acordul adjectivului cu substantivul în gen şi număr. Exerciţii recapitulative.

Verbul. Pronumele — 5 ore

Definiţia verbului. Infinitivul, terminat în **t** şi semn moale, în **ci** şi **ti** (**rabotati, bereci, idti**). Modul indicativ. Conjugările I-a şi a II-a. Timpurile verbului. Timpul prezent. Timpul trecut. Viitorul compus. Modul imperativ. Exerciţii recapitulative. Definiţia pronumelui. Noţiuni despre pronumele personal (predat odată cu verbul). Noţiuni despre pronumele posesiv, în măsura folosirii în texte (cu excepţia pronumelui posesiv **„svoi"**).

Numeralul — 1 oră.

Definiţia numeralului. Numerele de la 1 la 20 şi ortografia lor.

Adverbul. Prepoziţia. Conjuncţia. Particula. Interjecţia — 3 ore.

Definiţia adverbului. Cele mai uzuale adverbe, în măsura folosirii lor în texte: **zdesi, tam, tut, tuda, utrom, vecerom, sevodnea, zavtra, vcera, zimoi, letom, vesnoi, oseniu, horoşo, ploho, mnogo, oceni.** Noţiuni despre prepoziţie. Intrebuinţarea prepoziţiilor învăţate la declinarea substantivului. Noţiuni despre conjuncţie. Conjuncţiile: **i, a, no** (în măsura folosirii lor în texte). Noţiuni despre particulă. Particulele: **ne, bî, je, tolico** (în măsura folosirii lor în texte). Noţiuni despre interjecţie. Interjecţiile **ah, oi, ura, ei** (în măsura folosirii lor în texte).

3. **Sintaxa.** — 2 ore.

Propoziţia simplă. Subiectul şi predicatul simplu. Acordul predicatului cu subiectul. Atributul. Complementul.

B. Citirea (39 de ore).

Tematica: Şcoala, clasa, lecţia, recreaţia; oraşul şi satul; casa, camera, familia; din viaţa pionierilor; ziua mea; anotimpurile, enumerarea lunilor anului, zilelor săptămînii; ţara noastră; Uniunea Sovietică; ziua de 1 Mai.

Recapitularea la începutul anului şcolar — 3 ore.

Lucrări scrise de control şi analiza lor ulterioară — 6 ore.

Recapitularea materialului la sfîrşitul anului şcolar — 12 ore.

CLASA a VI-a

(3 ore săptămînal — 99 de ore anual).

A. Gramatica (39 de ore).

1. Fonetica

Pronunţarea corectă şi fixarea regulilor de citire specifice limbii ruse (recapitularea, sistematizarea şi complectarea noţiunilor însuşite în anul precedent). Se vor da explicaţii asupra cuvintelor cu o pronunţare sau ortografie mai dificilă, ori asupra excepţiilor întîlnite în text. (Cunoştinţele de fonetică vor fi predate în cadrul orelor de citire şi gramatică).

Formarea cuvintelor — 1 oră.

Componenţa cuvîntului. Rădăcină, temă, terminaţie. Sufix. Prefix.

2. **Morfologia.**

Substantivul — 10 ore.

Recapitularea, sistematizarea şi adîncirea celor învăţate în anul precedent cu privire la declinarea substantivului la singular cu prepoziţiile: **o, v, na, cerez, k, po, s, za, nad, pod, u, iz, ot, do, bez, dlea, posle.** Declinarea substantivului la plural. Cazul nominativ. Cazul acuzativ fără prepoziţii. Cazul acuzativ cu prepoziţiile: **v, na, cerez.** Cazul dativ fără prepoziţii. Cazul dativ cu prepoziţiile: **k, po.** Cazul instrumental fără prepoziţii. Cazul instrumental cu prepoziţiile: **s, za, nad, pod.** Cazul prepoziţional cu prepoziţiile: **o, v, na.** Cazul genitiv fără prepoziţii. Cazul genitiv cu prepoziţiile: **u, iz, ot, do, dlea, bez, posle.** Exerciţii recapitulative. Declinări. Declinarea I-a, din care fac parte substantivele feminine terminate în a şi ia (**parta, iablonea, partia**) şi unele substantive masculine cu aceleaşi terminaţii (**deduşca, deadea, Petea**). Declinarea a II-a, din care fac parte substantivele masculine terminate în consoană dură (**stol, pionier**), în semn moale (**pisateli, avtomobili**); în i scurt (**gheroi, tramvai**) precum şi substantivele neutre terminate în: o, ie, io (**ocno, poie, rujio**). Declinarea a III-a, din care fac parte substantivele feminine terminate în semn moale (**stepi, oseni**). Rolul substantivului în propoziţie. Exerciţii recapitulative.

Adjectivul — 6 ore

Recapitularea, sistematizarea şi adîncirea celor învăţate în anul precedent. Declinarea adjectivelor la singular şi plural. Declinarea dură, cu terminaţii în: **îi, oi, oie, aia, îie (belîi — aia — oie — îie; molodoi — aia — oie — îie)**; declinarea muiată, cu terminaţii în: **ii, iaia, ieie, iie (sinii — iaia — ieie — iie).** Declinarea adjectivelor care au înaintea terminaţiei consoanele: **g, k, h, j, ci, ş, sci (horoşii — aia — oie — iie; glubokii — aia — oie — iie.** Acordul adjectivului cu substantivul în cazuri. Rolul adjectivului în propoziţie. Exerciţii recapitulative.

Verbul — 9 ore.

Recapitularea, sistematizarea şi adîncirea celor învăţate în anul precedent cu privire la conjugarea verbelor. Particularităţi cu privire la conjugarea verbelor la prezent: verbele care-şi schimbă consoana dinaintea terminaţiei: **s în ş (pisati — ia pişu); h în ş (pahati — ia paşu). Verbele care-şi schimbă consoanele** dinaintea terminaţiei numai la persoana I-a singular: **d în j (sideti — ia siju); s în ş (nositi — ia noşu); st în sci (cistiti — ia cisciu).** Verbele care pierd la prezent silaba va (**risovati — davati**). Verbele care primesc la persoana I-a singular, după consoanele **b, v, p, m,** litera **l (liubiti, gotoviti, spati, şumeti).** Exerciţii recapitulative. Conjugarea verbului **biti.** Viitorul simplu. Conjugarea verbelor cu particula **sea.** Rolul verbului în propoziţie. Exerciţii recapitulative.

Pronumele — 4 ore.

Pronumele personal şi declinarea lui. Pronumele posesiv şi declinarea lui (cu excepţia pronumelui posesiv „svoi"). Rolul pronumelui în propoziţie. Exerciţii recapitulative.

Numeralul — 5 ore.

Recapitularea numerelor de la 1 la 20, învăţate în anul precedent. Numerale cardinale şi ordinale. Numerele: 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 1000 şi ortografia lor. Folosirea numeralului cu substantivul. Rolul numeralului în propoziţie. Exerciţii recapitulative.

Adverbul. Prepoziţia. Conjuncţia. Particula. Interjecţia — 3 ore.

Recapitularea, sistematizarea şi complectarea cunoştinţelor despre adverb. Adverbe de loc, de timp, de mod, de grad. Rolul adverbului în propoziţie. Exerciţii recapitulative. Recapitularea, sistematizarea şi complectarea cunoştinţelor despre prepoziţie însuşite în anul precedent (în măsura folosirii lor în texte). Recapitularea, sistematizarea şi complectarea cunoştinţelor despre conjuncţie însuşite în anul precedent (în măsura folosirii lor în texte). Recapitularea, sistematizarea şi complectarea cunoştinţelor despre particule însuşite în anul precedent (în măsura folosirii lor în texte). Recapitularea, sistematizarea şi complectarea cunoştinţelor despre interjecţie însuşite în anul precedent (în măsura folosirii lor în texte).

3. **Sintaxa** — 1 oră.

Recapitularea materiei învăţate în anul precedent cu privire la propoziţia simplă. Felurile propoziţiilor: narativă, interogativă şi exclamativă.

B. Citirea — (39 ore).

Tematica: şcoala noastră; la magazinul de stat; munca la oraş şi la sat; viaţa pionierilor (în lagărul de pionieri, excursii în aer liber); ceasul. descrierea anotimpurilor; ţara noastră; Uniunea Sovietică; ziua de 23 August.

Recapitularea la începutul anului şcolar — 3 ore.

Lucrări scrise de control şi analiza lor ulterioară — 6 ore.

Recapitularea materialului la sfîrşitul anului şcolar — 12 ore.

CLASA a VII-a

(3 ore săptămînal — 99 de ore anual)

A. **Gramatica** (39 de ore).

1) **Fonetica.**

Pronunţarea corectă şi fixarea regulilor de citire specifice limbii ruse (recapitularea, sistematizarea şi complectarea noţiunilor învăţate în anii precedenţi). Se vor da explicaţii asupra cuvintelor cu o pronunţare sau ortografie mai dificilă, ori asupra excepţiilor întîlnite în text. (Cunoştinţele de fonetică vor fi predate în cadrul orelor de citire şi gramatică).

2 **Morfologia.**

Substantivul — 3 ore.

Recapitularea, sistematizarea şi adîncirea celor învăţate în anii precedenţi cu privire la declinare. Particularităţile formării numărului plural al substantivelor. Substantivele care pierd vocala: o, ie, io (**crujoc-crujchi, potoloc-potolchi, zamoc-zamchi, oteţ-otţi, veter-vetri, cameni-camni**). Substantivele care capătă la plural terminaţia **a** sau **ia,** cu accentul pe terminaţie (**dom-domá, gorod-gorodá, crai-craiá, ucitelí-uciteleá**). Substantivele masculine şi neutre terminate la plural în semn moale sau ia (**stul-stulia, drug-druzia, brat-bratia, pero-peria, derevo-derevia**). Exerciţii recapitulative.

Adjectivul — 3 ore

Recapitularea, sistematizarea şi adîncirea celor învăţate în anii precedenţi. Adjectivele ciitative şi relative. Gradele de comparaţie ale adjectivelor. Gradul pozitiv. Gradul comparativ în **ieie (iei) (crasiveie, veseleie)** cu ajutorul conjucţiei **cem.** Gradul superlativ cu ajutorul cuvîntului **samîi.** Exerciţii recapitulative.

Verbul — 4 ore

Recapitularea, sistematizarea şi adîncirea celor învăţate în anii precedenţi cu privire la conjugarea verbelor. Noţiuni despre aspectele verbelor: ce arată aspectele verbelor, timpurile aspectului imperfectiv şi ale aspectului perfectiv. Conjugarea verbelor: **hoteti, bejati, jiti, iesti, iehati.** Exerciţii recapitulative.

Pronumele — 3 ore

Recapitularea materiei învăţate în anii precedenţi cu privire la declinarea pronumelui. Pronumele demonstrativ şi declinarea lui Exerciţii recapitulative.

Numeralul — 2 ore

Recapitularea materiei învăţate în anii precedenţi. Folosirea numeralului pentru indicarea timpului şi exprimarea vîrstei. Exerciţii recapitulative.

Adverbul. Prepoziţia. Conjuncţia. Particula. Interjecţia. — 3 ore.

Recapitularea, sistematizarea şi complectarea cunoştinţelor asupra adverbelor (în măsura folosirii lor în texte). Recapitularea, sistematizarea şi complectarea cunoştinţelor despre prepoziţie însuşite în anii precedenţi (în măsura folosirii lor în texte). Recapitularea, sistematizarea şi complectarea cunoştinţelor despre particule însuşite în anii precedenţi (în măsura folosirii lor în texte). Recapitularea, sistematizarea şi complectarea cunoştinţelor despre interjecţie însuşite în anii precedenţi (în măsura folosirii lor în texte)

3) Sintaxa.

Propoziţia simplă — 17 ore.

Recapitularea şi sistematizarea cunoştinţelor despre părţile principale ale propoziţiei simple: subiectul; predicatul simplu. Acordul predicatului cu subiectul. Predicatul compus, nominal şi verbal. Părţile secundare ale propoziţiei. Atributul acordat şi neacordat. Complementul direct exprimat printr-un substantiv sau pronume la acuzativ fără prepoziţie sau la genitiv după negaţie. Complementul indirect exprimat printr-un substantiv sau pronume în cazurile oblice, cu excepţia cazului acuzativ fără prepoziţie. Complementele circumstanţiale: de loc, de timp, de mod. Exerciţii re-

(Continuare în pag. IV-a)

*) Programa se va aplica începînd din anul şcolar 1957/1958.

Cu contribuția pedagogilor

În comuna Cobadin din raionul Negru Vodă toți țăranii muncitori au intrat, pe baza liberului consimțămînt, în întovărășirea agricolă „Drumul lui Lenin" sau gospodăria agricolă colectivă „8 Mai".

La succesele obținute în această comună în munca de transformare socialistă a agriculturii au adus o contribuție de seamă și pedagogii, îndeosebi învățătorii și profesorii comuniști de la cele două școli de 7 ani din comună — școala cu limba de predare română și școala cu limba de predare tătară.

Acești învățători și profesori își îndeplinesc cu cinste îndatoririle profesionale și obștești. Tov. Velula Bașneac, directorul școlii cu limba de predare tătară, membru în biroul organizației de partid din comună, Eugenia Gabo, profesoară de limba rusă, Elisabeta Stanciu, directoarea școlii cu limba de predare română, luptă cu succes pentru un nivel ridicat la învățătură al elevilor. Ei dau un mare ajutor colectivului pedagogic căutînd ca și colegii lor să obțină rezultate cît mai bune. Și mulți alți pedagogi ai acestei comune îi învață și îi educă cu succes pe elevi.

O preocupare deosebită a colectivului pedagogic din comună este să apropie învățămîntul de viață, de problemele agriculturii. Profesorul de științe naturale — comunistul Gh. Popa — a organizat activitatea practică pe parcela experimentală într-o strînsă legătură cu sarcinile care stau în fața agriculturii. Pe lot se pot vedea parcele de colecții, pomi fructiferi. În această primăvară elevii au curățat și au văruit pomii. Cu elevii din clasa a V-a s-a studiat în teorie și în practică tema: „Îngrijirea și altoirea pomilor". Elevii au crescut răsaduri de roșii, au plantat nuci, salcîmi. S-a semănat porumb în cuiburi așezate în patrat și s-au sădit prin aceeași metodă cîteva varietăți de cartofi. Elevii dobîndesc cunoștințe de sericicultură, crescînd viermi de mătase. Exemplul bun al școlii a influențat întregul sat. Astăzi se cresc viermi de mătase și în gospodăria colectivă, precum și în numeroase gospodării ale țăranilor muncitori.

Pentru a face cunoscute elevilor mașinile agricole, comunistul Gh. Popa, utemistul Halil Șadan și alții au organizat excursii la S.M.T., la G.A.S. și la G.A.C. Marile unități socialiste, tehnica avansată folosită aci, metodele înaintate de muncă au produs o impresie puternică asupra elevilor.

Îndrumate de directoarea școlii, comunista Eliza Stanciu, învățătoarele Victoria Mareș și Valeria Dumitrescu au făcut cu elevii unele lecții de recapitulare în grădina de legume și în livada gospodăriei agricole de stat.

Dar activitatea pedagogilor comuniști nu se oprește numai asupra sarcinilor didactice, influența lor se simte și în viața întregului sat. Munca lor instructiv-educativă se împletește strîns cu activitatea obștească. De pildă ei participă la munca de agitație în mijlocul țărănimii muncitoare, activînd regulat alături de ceilalți agitatori ai comunei. Pedagogul comunist Velula Bașneac sprijină îndeaproape pe secretarul organizației de partid în pregătirea agitatorilor, le indică acestora ce probleme să discute cu țăranii muncitori, ce metode să folosească în muncă. În cadrul seminariilor pentru agitatori, pedagogii agitatori fac schimb de păreri, propun măsuri pentru înlăturarea lipsurilor observate, discută cea mai bună experiență.

Una din metodele folosite cu succes în munca de agitație de către pedagogii Valeria Dumitrescu, Alin Nașmedin și Ifet Cadîr constă în popularizarea realizărilor gospodăriei colective și a veniturilor obținute de colectiviști; prin calcule amănunțite, ei au pus față în față veniturile colectiviștilor și cele ale țăranilor cu gospodării individuale. Ei s-au referit la aceste probleme și în conferințele ținute în fața țăranilor muncitori, precum și în clasă. De pildă, la lecțiile de aritmetică au dat elevilor să rezolve probleme în legătură cu veniturile realizate de colectiviști și cele realizate de țăranii cu gospodării individuale. Pedagogii Constantin Tănase, Nebi Ferat și alții au scris articole cu această temă la gazeta de perete, au confecționat panouri comparative și fotomontaje.

Pedagogii comuniști au studiat cu deosebită atenție statutul întovărășirilor și cel al gospodăriilor agricole colective, iar apoi l-au prelucrat cu fruntașii recoltelor bogate, cu părinții elevilor.

De multe ori, cadrele didactice au organizat acasă la cetățeni, la școală sau la căminul cultural convorbiri și discuții cu țăranii muncitori asupra situației interne și internaționale.

Muncind astfel, învățătorii și profesorii din comuna Cobadin au reușit să atragă pe drumul cooperativizării un număr însemnat de familii de țărani muncitori.

Pedagogii școlii sînt participanți activi la munca culturală a comunei. Ei formează activul și sprijinul căminului cultural. Seară de seară, îi poți vedea la căminul cultural pe tovarășii Gh. Popa, Halil Șadan sau Nicolae Cojocaru organizînd șezători, pregătind recenzii sau conferințe. Echipa de coruri a satului este condusă de tovarășa învățătoare Valeria Dumitrescu, iar cea de dansuri tătare de tovarășa învățătoare Feuzie Agiacai.

Organizația de partid a propus tovarășelor Nebi Ferat și Frusina Fătu să ajute colectivul de redacție al gazetei de perete din gospodăria agricolă colectivă. Acestea se achită cu cinste de sarcina lor.

În perioada actuală, cadrele didactice din comuna Cobadin sînt preocupate ca munca agricolă de vară să se desfășoare cu succes. În acest scop învățători și profesori ca Voichița Popa, Constantin Tănase, Sadet Bașneac pregătesc programe artistice, confecționează panouri, lozinci, grafice, fotomontaje, organizează biblioteci volante pentru arii și treer.

Pedagogii comuniști din comuna Cobadin sînt hotărîți să-și intensifice eforturile pentru a ajuta țăranilor întovărășiți și colectiviști să obțină recolte bogate.

P. FRUCHTER

Pregătiri intense

Pentru a asigura deschiderea în condiții cît mai bune a noului an școlar, directorii școlilor din orașul Sibiu au luat din timp măsurile necesare. În acest scop, la fiecare școală s-a format cîte un colectiv compus din învățători și profesori, care a stabilit lucrările ce trebuie efectuate în vederea reparației localului și a mobilierului școlar.

La școala de 7 ani nr. 3 cu limba de predare germană comitetul de părinți și profesorii au luat inițiativa să construiască în vara aceasta în vederea politehnizării învățămîntului, un atelier școlar. Directorul școlii de 7 ani nr. 11, sprijinit de comitetul de părinți a luat măsuri pentru repararea mobilierului școlar. La școala de 7 ani nr. 13 se va construi un bazin de 4 m. cubi pentru alimentarea școlii cu apă. Tot aici se va ridica terasamentul curții cu circa 400 m. cubi pămînt, care va fi transportat cu ajutorul părinților elevilor, iar în curtea școlii se vor planta 30 tei și 25 duzi.

*

Pentru a asigura cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă corespunzătoare în clasa I-a, colectivul școlii de 7 ani din comuna Mihăești, raionul Drăgănești, regiunea Pitești, a identificat pe noii școlari care vor păși pentru prima dată anul acesta pe porțile școlii. Pentru aceasta a luat legătura cu grădinița de copii, verificînd totodată și recensămîntul copiilor de anul trecut.

Prin secțiunea de învățămînt raională, școala de 7 ani din comuna Mihăești a făcut din timp comanda de manuale și rechizite școlare necesare pentru viitorul an școlar.

După corespondențele tovarășilor:

P. PINTEA
și N. CIMPEANU

Știri

Devin oameni folositori societății

Chiar la intrarea în curtea școlii de surdo-muți din Craiova te întîmpină și te conduce spre sala de festivități o echipă de elevi. Ei vorbesc clar și răspicat și înțelegi fără nici un efort că astăzi are loc serbarea de sfîrșit de an.

Activitatea școlii este îndreptată în primul rînd spre demutizarea celor care, la venirea în școală, sînt complect muți și fără resturi de auz. Acțiunea de demutizare, încununată cu succes, permite ca școala să-i înarmeze pe elevi, în cursul celor opt ani de școlarizare, cu cunoștințe la nivelul claselor I-IV din învățămîntul pentru copii normali. Un loc de seamă în activitatea școlii îl ocupă, de asemenea, înarmarea elevilor cu deprinderi profesionale.

Un om cu figura luminoasă și blîndă, cu părul alb, se apropie de grupul învățăților. Este tovarășul Nicolae Coșa, directorul școlii.

Străbatem curtea școlii și ne îndreptăm spre sala de festivități, curată și frumos pavoazată. În sală se află numeroși invitați: reprezentanți ai organelor locale de stat și de partid, învățători și profesori. După cuvîntul introductiv al directorului, începe desfășurarea programului artistic. Pe scenă urcă un elev care declamă poezia „Stema Țării", apoi un altul, care rostește poezia „Ucenicul". În continuarea programului se joacă sceneta „Gospodăria colectivă" interpretată de elevii G. Gavrilă, C. Ciobănașu și G. Bănășescu din clasa a IV-a, care au fost și ei surdo-muți.

După terminarea serbării vizităm școala. Iată sala expoziției. De-a lungul unui perete este prezentat materialul didactic confecționat de elevi sub conducerea cadrelor didactice ale școlii: planșe pentru gramatică, vocabulare de perete, vocabulare ilustrate, compuneri în imagini, caiete și desene ale elevilor. Într-un colț special este prezentat materialul didactic specific predării ritmicii vorbirii. Ceea ce te uimește însă este colțul consacrat lucrului manual. Sculpturile în lemn, broderiile artistice și lucrările în hîrtie confecționate de elevii claselor mici oglindesc talentul și sensibilitatea surdo-muților, tăgăduite de psihologia idealistă burgheză. Ochiul vizitatorului se oprește uimit asupra lucrurilor executate cu măiestrie de elevi.

Intrăm apoi la cooperativa școlii. O realizare obișnuită în aparență. De aici își cumpără elevii rechizite, plicuri și mărci pentru scrisori, săpun și pastă de dinți etc.

— Dacă ar fi vînzătorul aici, aș cumpăra și eu ceva — spun unui vizitator.

— Cooperativa n-are vînzător — ne explică un profesor. Elevii se servesc singuri. Prețurile sînt afișate pentru fiecare articol în parte și cumpărătorii depun banii într-o cutie. Priviți-o, este alături. Cei care cumpără își iau restul și schimbă la nevoie, dar niciodată, într-un an și jumătate de funcționare, responsabilul nu s-a plîns că i-ar fi lipsit vreun ban.

Părăsind școala specială de surdo-muți din Craiova, am trăit convingerea că ea reprezintă o realizare însemnată a învățămîntului nostru. Metodele științifice, priceperea, răbdarea și devotamentul cadrelor care muncesc aici — iată cheia succesului.

ION DUMITRESCU
corespondent

Au absolvit cursurile populare de limba rusă

În cursul anului școlar 1955-56 numeroase cadre didactice din raionul „23 August" s-au înscris la cursurile populare de limba rusă organizate de către ARLUS.

Cele 14 cercuri care au funcționat în școlile raionului au fost frecventate de 126 de cadre didactice, dintre care un număr de 33 au trecut din ciclul I în ciclul II, 65 au absolvit cursurile ciclului II, 16 au absolvit cursurile ciclului III, iar 12 cursanți au frecventat cursurile pentru cei avansați.

La numeroase școli, cum sînt școala medie nr. 14, școala de fete nr. 51 etc. cursurile s-au desfășurat în bune condițiuni, iar rezultatele au fost cele dorite. Nu același lucru putem spune însă despre cursurile organizate la școlile de 7 ani nr. 50, 57 și 62, unde munca a fost întreruptă în timpul anului datorită frecvenței slabe a cursanților.

De curînd, absolvenții cursurilor ciclului al III-lea și cei ai ciclului pentru avansați au primit într-un cadru festiv certificatele de absolvire. Tovarășele Maria Petrovan, Xenia Popescu și Eufrosina Tănăsuică, care au obținut la examenul de absolvire calificativul „foarte bine", au primit ca premii cărți în limba rusă.

Absolvenții cursurilor și-au manifestat mulțumirea că, datorită cunoștințelor căpătate, vor putea citi în original lucrări sovietice de specialitate, lucrări pedagogice, literatură beletristică etc.

GLEB STATNIC
corespondent

Mai multă grijă pentru construirea localurilor de școală

Țăranii muncitori din raionul Gilort, regiunea Craiova, dovedesc tot mai mult interes pentru buna desfășurare a învățămîntului. Astfel în comunele Pojaru, Ticleni, Prigoria și Bărbătești din munca însuflețită a cetățenilor, îndrumați de organizațiile de partid și sprijiniți de sfaturile populare, s-au construit noi localuri de școală.

Hărnicia oamenilor se poate observa și la Tg. Cărbunești, unde, prin autoimpunere, s-a început construirea localului școlii medii. În comunele Scoarța și Negrești, prin contribuția bănească a sătenilor se înalță lăcașuri noi de învățătură. Deputații sînt sufletul acestor acțiuni.

Nu același lucru îmbucurător se poate afirma despre sfaturile populare din comunele Vladimiru și Albeni. În comuna Vladimiru, adunarea populară a hotărît construirea unui local de școală în satul Lunca. De la această hotărîre au trecut doi ani, dar școala funcționează în aceeași casă particulară necorespunzătoare. Școala din comuna Albeni nu are local. Pînă la sfîrșitul anului, această școală a fost tolerată într-un local închiriat de Trustul de foraj.

Ce părere au comitetele executive ale sfaturilor populare comunale respective despre această stare de lucruri? Noul an școlar se va deschide în curînd, de aceea trebuie să se treacă la treabă, punîndu-se capăt nepăsării.

I. V. BERCA
corespondent

Însemnări de la examene

În școlile regiunii Suceava

Examenele de promovare și în special cele de absolvire și maturitate, desfășurate în școlile regiunii Suceava, au scos la iveală succesele importante obținute de cadrele didactice în munca de instruire și educare a tinerelor generații.

Elevele învățătoarei Claudia Toroțiu de la școala medie de fete din Rădăuți, de pildă, au dovedit la examenul de limba română o frumoasă pregătire. Ele au citit curgător și expresiv textele din carte, au redat cu pricepere conținutul acestora, ca și al cărților citite în afara școlii. Au formulat corect propoziții, în analiza cărora au arătat că și-au însușit în mod conștient cunoștințele de gramatică cerute de programa clasei a IV-a. Astfel, eleva Rodica Popescu a folosit în răspunsurile ei un vocabular bogat și o formă clară de exprimare, a analizat corect propoziția „Noi luptăm pentru pace" și a prezentat pe scurt, dar în mod cuprinzător, conținutul cărții „Timur și băieții lui" de A. Gaidar.

O pregătire asemănătoare au dovedit la examenul de limba română și elevii claselor a IV-a de la școala de 7 ani din Vatra Dornei, unde au predat învățătorii Valentin Muraru și Aurelia Șerban.

Cadrele didactice de la școala medie din Cîmpulung au trăit, de asemenea, în timpul examenelor frumoase bucurii. La examenul de maturitate, majoritatea elevilor au tratat cu multă pricepere și exactitate subiectele ce le-au revenit. Eleva Margareta Balaban, de pildă, avînd de tratat la examenul de literatură tema „Chipul țăranului romîn în opera lui M. Sadoveanu", a arătat mai întîi felul cum apare țăranul în primele opere ale marelui nostru scriitor, a vorbit despre priceperea și dragostea cu care se apropie de sufletul țăranului, despre măiestria cu care marele scriitor a subliniat trăsăturile țăranului în operele mai vechi și în opera de după 23 August 1944, în Mitrea Cocor. Unele eleve și-au îmbogățit expunerile cu citate care ilustrau interesul cu care au fost citite anumite opere.

La unele școli din regiunea Suceava, însă, și mai ales la unele clase, rezultatele obținute de elevi la examene nu au făcut cinste cadrelor care au muncit cu ei. Lucrările scrise ale elevilor clasei a IV-a „B" de la școala mixtă de 7 ani nr. 2 din Rădăuți, de exemplu, au excelat prin aspectul dezordonat și prin abundența greșelilor de ortografie, peste care învățătoarea Elena Rotaru a trecut totuși cu destulă ușurință. Unele greșeli au rămas chiar necorectate. De asemenea, lucrările scrise ale elevilor din clasele V-VII ale școlii de 7 ani din Darabani lasă foarte mult de dorit atît în ce privește forma, cît și conținutul. Majoritatea acestor lucrări sînt identice din punct de vedere al conținutului, ceea ce oglindește o însușire mecanică a cunoștințelor de către elevi, precum și lipsa de preocupare a profesorului de a dezvolta gîndirea elevilor, de a-i ajuta în timpul anului să dea o notă personală lucrărilor, de a-i feri de o reproducere mecanică a celor explicate.

Rezultate slabe s-au înregistrat și la examenele orale de la unele școli. La examenele de limba rusă, elevii clasei a V-a de la școala de 7 ani din comuna Păltinoasa — raionul Gura Humorului, de exemplu, n-au reușit să citească un text simplu și să-l traducă corect. Aceasta se datorește faptului că tov. profesoară V. Cical n-a acordat în timpul anului suficientă atenție pregătirii pentru lecție, n-a cerut ajutorul cadrelor mai bine pregătite. De asemenea, la examenul de constituție de la școala de 7 ani din satul Pojorîta, raionul Cîmpulung, elevii s-au limitat la răspunsuri scurte, fragmentare, dovedind o îngrijorătoare lipsă de cunoștințe. Elevii clasei a V-a de la școala de 7 ani din satul Vatra Dornei au dovedit la examenul de matematică un nivel scăzut de cunoștințe. Profesoara Tatiana Ianovici nu i-a obișnuit să lucreze independent, ci i-a condus pas cu pas, ceea ce a avut ca urmare o lipsă de siguranță a elevilor în folosirea calculului scris. Slab pregătiți s-au prezentat la examenele orale de matematică și elevii claselor VIII-IX de la școala medie din Vatra Dornei, pregătiți de tov. Erna Weinrauch. Elevii săi s-au bazat mai mult pe memorie decît pe raționament, pentru că și în timpul anului activitatea lor s-a rezumat mai mult la memorizarea definițiilor, regulilor și teoremelor din manual, la rezolvarea formală a exercițiilor sau problemelor. Exigența scăzută a profesoarei a influențat negativ asupra elevilor, lipsindu-i de inițiativă și curaj, de dorința de a desfășura o muncă sistematică și perseverentă.

S-au constatat și unele greșeli ale învățătorilor și profesorilor în ceea ce privește organizarea și desfășurarea examenelor, atitudinea pedagogului în timpul examinării. La unele școli, de pildă, s-au înregistrat serioase greșeli în întocmirea biletelor pentru examen. Tovarășa D. Cojocaru, profesoară de limba rusă la școala de 7 ani din satul Doroteea — raionul Gura Humorului, a formulat un număr restrîns de bilete în care a cuprins numai o parte din materia prevăzută în programă. Tovarășa Ilai Anna Ianovici, profesoară la școala de 7 ani din Vatra Dornei, a folosit din comoditate biletele din anul trecut, scrise în vechea ortografie și cu unele date rupte de realitate. De asemenea, la școala medie mixtă din Vatra Dornei, printre biletele de bază pentru examenul oral la geometrie al clasei a VIII-a, unde a predat tov. Erna Weinrauch, s-au strecurat formulări greșite care au derutat pe elevi. De exemplu, subiectul biletului nr. 27 era „arii echivalente", în loc de „figuri geometrice echivalente". Alte bilete conțineau probleme nedeterminate.

În decursul examenului, profesorul Gh. Ilieș de la școala de 7 ani din satul Pojorîta, raionul Cîmpulung, a avut o atitudine rece, distantă, creînd o atmosferă apăsătoare care a descurajat pe elevi. O atitudine greșită, de permanentă intervenție în timpul expunerii a avut și profesoara Florentina Creangă, care a condus examenul de geografie al clasei a VII-a de la școala de 7 ani din satul Sihla, raionul Cîmpulung. De multe ori, tov. Creangă răspundea în locul elevilor.

Pentru o mai bună desfășurare a procesului de învățămînt în viitorul an școlar, este necesar ca lipsurile semnalate să fie serios luate în seamă nu numai de către cadrele didactice și directorii de școli, ci și de către organele de îndrumare și control raionale și regionale.

OLIMPIA IACOBESCU
inspector general în Ministerul Învățămîntului

Succesele ucenicilor

Pentru ucenicii din școlile profesionale, zilele din prima jumătate a lunii iunie — zile din preajma bătăliei examenelor de promovare — au trecut într-o adevărată goană. Cum e și firesc, atunci cînd ești prins de o activitate intensă, cînd dărui întreaga ta energie muncii și învățăturii, zilele trec mai repede ca de obicei.

La școala profesională metalurgică nr. 2 din București, prima zi a examenelor a început în atmosfera sărbătorească a sălilor împodobite cu flori proaspete ca și tinerețea celor ce le-au adus. Ele erau semnul prin care ucenicii au ținut să-și arate omagiul și prețuirea pentru profesorii și maiștrii de la care au avut atîtea de învățat.

Cuvintele pline de optimism care te întîmpinau la intrarea în sălile de examinare sau ateliere — „Succes la examene" — s-au dovedit a fi mai mult decît o tradițională urare.

Probele practice date în atelierele școală au arătat că ucenicii și-au format frumoase priceperi și deprinderi profesionale. Pentru modul corect de executare a celor mai diferite piese, începînd de la șaltere și broașe și pînă la lagăre pentru strunguri, safeuri, lucrări de montare ș.a., cît și pentru siguranța cu care și-au susținut în fața comisiilor de examinare procesul tehnologic, marea majoritate a ucenicilor din anii I„C", I„B", II„C" și II„B" au obținut calificative foarte bune.

Pentru lucrările executate în cadrul probei practice s-au remarcat în mod deosebit ucenicii Calo Marian și Alecu Constantin din anul I, precum și lăcătușii mecanici Mitroiu Ion și Ghidarcea Ilie din anul III. De altfel, pentru întreaga sa activitate, ucenicul Ghidarcea a primit votul de încredere al utemiștilor din școală, participînd ca delegat la lucrările celui de al II-lea Congres al U.T.M.

Buna pregătire practică a ucenicilor, după cum au arătat examenele, a fost dublată de o susținută muncă a acestora pentru însușirea cunoștințelor teoretice. Rînd pe rînd, la matematică, la tehnologie specială, la educația politică ș. a. ucenicii au dat răspunsuri prompte și corecte, încoronîndu-și cu note bune și foarte bune eforturile unui întreg an de muncă. Nici un ucenic din anul I-sudori, clasa F 2, nu a rămas corigent la examenul de matematică. Cei mai mulți dintre ei au obținut calificative foarte bune. S-au distins în mod deosebit, atît la matematică cît și la tehnologia specială, ucenicii Cosmescu Constantin și Gospodin Anton.

Rezultate foarte bune au fost obținute și de ucenicii claselor II„C" strungari și II„B" lăcătuși mecanici, aflați în întrecere. Doar sfîrșitul examenelor — încă în curs de desfășurare — va putea desemna pe merituoșii cîștigători.

Întrebînd pe unul din profesorii școlii profesionale metalurgice nr. 2 care sînt cauzele care au determinat aceste succese la examene, el ne-a răspuns, printre altele: „...Succesul examenelor este, întîi de toate, un rezultat firesc al muncii susținute depuse atît de ucenici, cît și de cadrele didactice, de-a lungul întregului an școlar. Sînt convins însă că succesul se datorește în bună parte și felului serios în care au fost pregătiți actualii ucenici încă în școlile de șapte ani. Ne-au dat multe elemente bune școlile de șapte ani din Tămășești, Herăstrău, Măgurele etc."

Modul în care ucenicii școlii profesionale metalurgice nr. 2 din București s-au prezentat la examenul de promovare este o mărturie a dorinței vii a acestora de a folosi din plin posibilitățile de calificare ce le-au fost create, pentru a deveni la absolvire muncitori capabili și utili, în stare să-și aducă contribuția la dezvoltarea economiei noastre naționale.

D. G.

Elevii școlii pedagogice mixte din Craiova dau lucrare scrisă de limba română la examenul de stat.

Pentru îmbunătățirea muncii cabinetelor de științe sociale din învățămîntul superior

Un rol de seamă în educarea viitorilor specialiști în cadrul institutelor de învățămînt superior revine catedrelor de științe sociale, de felul în care acestea îndrumă și educă tineretul studios depinzînd în mare măsură ca ideile marxism-leninismului să devină concepția despre lume a studenților, călăuza în activitatea lor practică. Pe de o parte necesitatea de a ridica nivelul muncii pe măsura cerințelor construcției socialiste, pe de alta necesitatea de a exercita o înrîurire puternică asupra întregii vieți din instituțiile de învățămînt superior, impun catedrelor de științe sociale un complex de sarcini a căror îndeplinire poate și trebuie să fie continuu îmbunătățită.

În activitatea catedrelor de științe sociale un rol bine determinat îl îndeplinesc cabinetele de științe sociale, care sînt principalul și cel mai apropiat sprijin al catedrelor în desfășurarea muncii de instruire și educare a studenților.

Pornind de la aceste considerente, Direcția predării științelor sociale din Ministerul Învățămîntului a luat în anul școlar 1955-1956 o serie de măsuri menite să ducă la îndrumarea, controlarea și analizarea mai temeinică a activității cabinetelor de științe sociale. Aceste măsuri s-au concretizat în elaborarea Regulamentului de organizare și funcționare a cabinetelor, în constituirea unor comisii care să controleze activitatea acestora și în organizarea, între 5—11 mai 1956, a unei consfătuiri cu cadrele de la cabinetele de științe sociale din București.

Controlul pe teren și consfătuirea au scos la iveală o serie de aspecte ale activității cabinetelor de științe sociale care dovedesc îmbunătățirea muncii acestora. În același timp, însă, au reieșit unele deficiențe care influențează negativ buna desfășurare a muncii cabinetelor.

În majoritatea cazurilor, conducerile catedrelor de științe sociale au înțeles locul, rolul și utilitatea cabinetelor ca unități subordonate catedrei, care nu trebuie să se confunde cu catedra, însă care sînt organic legate de aceasta. În această privință pot fi date ca exemplu catedrele de bazele marxism-leninismului de la Universitatea „C. I. Parhon", I.S.E.P.-„V. I. Lenin" și Institutul agronomic din București care au orientat just activitatea cabinetelor, ajutîndu-le să aducă o contribuție însemnată la îmbunătățirea procesului de învățămînt la disciplinele de științe sociale.

Ținînd seamă de faptul că șefii de cabinet și preparatorii constituie principala rezervă de asistenți pentru catedrele de științe sociale, una dintre cele mai importante probleme este preocuparea susținută pentru creșterea nivelului politico-profesional al tinerelor cadre.

Conducerile catedrelor de științe sociale date exemplu mai sus au arătat o grijă deosebită față de îndrumarea și creșterea propriilor lor cadre didactice și în special a preparatorilor și șefilor de cabinet.

Un aspect însemnat din activitatea cabinetelor de științe sociale este organizarea studiului individual al studenților. În această privință s-au obținut realizări frumoase. Astfel, cabinetele de bazele marxism-leninismului de la Universitatea „C. I. Parhon", I.M.F., I.S.E.P.-„V. I. Lenin" au alcătuit fișiere în care materialul bibliografic este sistematizat pe teme, au dat cu regularitate consultații la problemele dezbătute în cursuri și seminarii ca și consultații cu caracter metodic. Cabinetul de economie politică de la Institutul agronomic „N. Bălcescu", cabinetul de la Institutul de căi ferate și altele au organizat o serie de conferințe pentru aprofundarea problemelor expuse la cursuri, vizionarea anumitor filme și piese de teatru menite să completeze cunoștințele studenților și să contribuie la educarea lor în spiritul comunismului.

O metodă folosită cu succes de către unele cabinete de științe sociale a fost aceea a organizării de expoziții în vederea ilustrării anumitor probleme prezentate la cursuri și seminarii. Astfel, cabinetul de bazele marxism-leninismului de la Universitatea „C. I. Parhon" a organizat în perioada seminarizării temei „Lupta P.C.U.S. în timpul Marelui Război de Apărare a Patriei" o expoziție cu această temă, expoziție vizitată în colectiv de toate grupele de studenți. În perioada premergătoare Congresului al II-lea al P.M.R., cabinetele de marxism-leninism de la Institutul politehnic, de la I.S.E.P.-„V. I. Lenin" și de la Universitatea „C. I. Parhon" au organizat expoziții ample, cuprinzînd grafice comparative, fotografii și citate referitoare la realizările obținute de oamenii muncii din țara noastră sub conducerea partidului. Asemenea expoziții instructive s-au bucurat de succes.

Multe cabinete de științe sociale din București, pornind de la necesitatea legării tezelor teoretice de practica construirii socialismului în țara noastră au organizat vizitarea în colectiv a anumitor unități socialiste, precum și excursii colective la locuri legate de trecutul istoric al poporului nostru. Pe lîngă scopul lor instructiv, aceste acțiuni colective au contribuit și la întărirea legăturilor principiale, sănătoase pe de o parte între studenți, pe de altă parte între studenți și cadrele didactice.

La realizarea sarcinilor cabinetului de științe sociale trebuie să participe, conform regulamentului, în primul rînd șeful de cabinet și personalul didactic ajutător. Practica a dovedit că antrenarea tuturor membrilor catedrei în activitatea cabinetului este foarte utilă, deoarece experiența lor contribuie mult la îmbunătățirea muncii. Acest lucru a fost realizat cu reale rezultate pozitive la cabinetele de marxism-leninism de la Universitatea „C. I. Parhon", I.S.E.P.-„V. I. Lenin", Institutul agronomic „N. Bălcescu", Institutul de construcții etc.

În general, privind în ansamblu activitatea cabinetelor de științe sociale de la instituțiile de învățămînt superior din Capitală, putem spune că acestea au depus o muncă rodnică, aducînd o contribuție la îmbunătățirea predării științelor sociale. Realizările obținute în cursul acestui an școlar trebuie să constituie baza de plecare pentru continua ridicare a nivelului activității cabinetelor, pentru sprijinirea mai temeinică a muncii catedrelor de științe sociale.

Este necesară, însă, înlăturarea hotărîtă a deficiențelor care mai există încă în activitatea cabinetelor de științe sociale. Rădăcina acestor deficiențe constă, uneori, în înțelegerea nejustă a locului, rolului și utilității cabinetului.

Este complect greșită părerea — ce e drept puțin frecventă — a acelor tovarăși care consideră cabinetele ca entități independente față de catedră, cu o viață de sine stătătoare. După cum nu mai puțin greșită este și părerea acelor tovarăși care dizolvă cabinetele în catedră, care confundă activitatea cabinetului cu îndeplinirea anumitor sarcini obligatorii pentru membrii catedrelor, care înțeleg prin „cabinet" locul unde muncesc aceste cadre. Așa stau lucrurile, de pildă, la cabinetele de economie politică și de bazele marxism-leninismului de la Institutul politehnic din București.

În nici un caz rolul cabinetului nu trebuie să fie redus la un fel de cancelarie a cadrelor didactice, așa cum se întîmplă la institutele de arte. Practica dovedește că lipsurile s-au manifestat în special acolo unde nu s-a dat atenția cuvenită muncii de conținut a cabinetului, acolo unde acesta a fost transformat într-un fel de secretariat al catedrei, așa cum s-a întîmplat în prima parte a anului școlar cu cabinetul de economie politică de la Universitatea „C. I. Parhon".

Cele mai serioase deficiențe ale conducerii catedrelor în legătură cu cabinetele de științe sociale s-au manifestat însă față de creșterea șefilor de cabinet și a preparatorilor, a căror activitate trebuie privită atît sub aspectul ajutorului pe care îl dau nemijlocit catedrei și procesului de învățămînt, cît și sub aspectul pregătirii lor profesionale. Creșterea tinerelor cadre se realizează, în primul rînd, prin organizarea rațională a studiului individual al acestora. În cele mai multe cazuri, conducerile catedrelor nu au asigurat o proporție justă în repartizarea timpului între sarcinile administrative și orele de studiu, copleșind șefii de cabinete și preparatorii cu sarcini administrative. Așa au procedat, de pildă, în prima parte a acestui an școlar catedrele de economie politică de la Universitatea „C. I. Parhon", de la I.S.E.P.-„V. I. Lenin", de la Institutul agronomic „N. Bălcescu", catedra de marxism-leninism de la Institutul politehnic etc. Conducerile catedrelor nu s-au preocupat ca studiul individual al cadrelor tinere să se desfășoare organizat, după planuri bine întocmite, a căror îndeplinire să fie îndeaproape urmărită. Conducerile catedrelor arătate mai sus, ca și ale altor catedre au repartizat preparatorii pe lîngă unele cadre de predare, fără a controla însă în ce măsură acestea din urmă se achită de sarcina trasată.

Pentru creșterea tinerelor cadre are o mare însemnătate și participarea acestora la diferite forme de activitate didactică: discutarea lecțiilor, preseminarii, conducerea unui anumit număr de seminarii etc. În majoritatea cazurilor, șefii de cabinete și preparatorii s-au achitat formal de aceste sarcini. Conducerile unor catedre fie că n-au dat de loc cadrelor tinere posibilitatea să conducă seminarii, fie că le-au dat cîte 4 grupe (cum a procedat catedra de bazele marxism-leninismului de la Institutul politehnic), fără însă a le pregăti temeinic, fără a le controla, fără a analiza felul în care au fost conduse seminariile la grupele respective. Problema nu constă numai în asigurarea conducerii unuia sau a mai multor seminarii, ci în asigurarea bunei desfășurări a acestor seminarii.

În ceea ce privește îndrumarea și organizarea studiului individual al studenților există de asemenea serioase deficiențe. Nu s-au ținut decît sporadic consfătuiri cu studenții, nu s-au popularizat metodele înaintate de muncă ale fruntașilor. Verificarea caietelor de notițe și conspecte, comunicarea aprecierilor asupra acestora, expunerea celor mai bune caiete de conspecte nu constituie decît arareori o preocupare a cabinetelor de științe sociale. Este complect neglijată pregătirea materialului didactic ajutător pentru lecții și seminarii. În general, lasă de dorit munca metodică a cabinetelor de economie politică. Trebuie menționat că în majoritatea cazurilor nu a existat o colaborare, un schimb de păreri sau de experiență între cabinetele de științe sociale de la același institut (de exemplu, la Universitatea „C. I. Parhon", la I.S.E.P. „V. I. Lenin", la Institutul de construcții etc.) iar colaborarea între cabinetele de științe sociale din București s-a desfășurat neorganizat, mai mult ocazional.

Principala cauză a deficiențelor existente în activitatea cabinetelor de științe sociale constă în lipsa de preocupare a conducerilor catedrelor de științe sociale față de munca la cabinet. În majoritatea cazurilor conducerile catedrelor de științe sociale n-au îndrumat, n-au sprijinit, n-au controlat decît superficial activitatea cabinetelor de științe sociale. În această privință are lipsuri și Direcția predării științelor sociale din Ministerul Învățămîntului, care nu s-a preocupat în suficientă măsură de calitatea activității cabinetelor de științe sociale, nu a controlat îndeaproape felul cum se desfășoară munca lor, nu a urmărit procesul creșterii tinerelor cadre. Regulamentul de organizare și funcționare a cabinetelor trimis catedrelor este incomplect. În viitorul an școlar Direcția va căuta să lichideze aceste lipsuri, iar pe baza experienței pozitive a cabinetelor de științe sociale Regulamentul va fi cît mai repede complectat, încît să poată deveni un îndreptar prețios în vederea desfășurării muncii cabinetelor.

Conducerile catedrelor de științe sociale au datoria să analizeze temeinic activitatea cabinetelor, astfel ca învățămintele experienței anului școlar 1955-1956 să contribuie la înlăturarea deficiențelor existente, pentru o cît mai bună desfășurare a activității cabinetelor de științe sociale.

V. TEODORESCU

„Idealurile universității"

Textul prescurtat al expunerii făcute de dr. Sarvapalli Radhakrishnan, vicepreședinte al Indiei, la universitatea „C. I. Parhon" din București

Pentru mine — a spus vorbitorul — este întotdeauna o plăcere să mă găsesc în mijlocul tinerilor și tinerelor, deoarece am petrecut aproape 50 de ani din viața mea ca student sau ca profesor în universități. De asemenea am călătorit în numeroase locuri în lume și totdeauna m-am simțit cît se poate de bine în compania studenților, deoarece ei, ca tineri și tinere, au o minte deschisă, sînt generoși, sînt accesibili ideilor noi.

Ocupîndu-se de rolul universităților, vorbitorul arată că el nu constă numai în a răspîndi știința, ci de a o lărgi. Dacă ne mărginim să devenim numai elemente de transmitere și nu inovatori, în lume nu se va realiza progresul. Funcția universităților este deci să ascută mintea tinerilor și tinerelor care se află sub influența lor și nu numai de a le umple mintea cu informații intelectuale și talente moștenite.

Vorbitorul este de părere că astăzi în această eră a grandiosului, grabei și vitezei, nu se acordă o atenție adecvată exercitării independente a puterii de gîndire a minții omenești. Dar cei mai mari binefăcători ai omenirii, fie că sînt profesori, filozofi, oameni de știință, inventatori, artiști, pictori etc., sînt cei care sînt în măsură să gîndească pentru ei înșiși și care nu sînt numai ecouri.

Noi trebuie să exercităm puterea noastră independentă de judecată și apoi să hotărîm pentru noi înșine. Această capacitate de meditare independentă poate fi ajutată sau promovată dacă stăm liniștiți cîteva minute, adunîndu-ne gîndurile, apreciind valoarea ideilor ce ne-au fost prezentate și devenind cu adevărat umani. Unul din marii noștri scriitori a spus: „In această lume imperfectă, există două lucruri care au o valoare neprețuită: citirea marilor clasici și discuțiile cu oamenii mari". Fiecare carte este o experiență, fiecare carte mare este o mare experiență și dacă sîntem în stare să le citim în liniște și singurătate și să absorbim impresiile ce ni le dau atunci vom fi în stare să vedem lucrurile cu alți ochi.

Ne mîndrim că am dezagregat atomul... Aceasta arată atotputerea minții omenești, care poate pătrunde secretele naturii și ne poate dezvălui capacitatea minții omenești folosită la maximum. Și care este sarcina unui om de știință? El trebuie să se dedice cu altruism și detașare de sine cunoașterii adevărului.

Pentru urmărirea adevărului, marile calități de disciplină, lealitate, abnegație, dezinteres față de sine sînt esențiale. Știința ne spune să privim lumea, care a progresat din starea de minerale la cea de plante, de la plante la animale, de la animale la mintea omenească, de la mintea omenească la spiritul liber. Cînd privești lumea, ea nu îți apare doar ca o continuare a trecutului, ci ca un progres în viitor. Universul nu este supus accidentelor. Se constată ordine, inteligibilitate, progresivitate, sporire calitativă.

Fiecare invenție științifică are în fața ei două posibilități. Atunci cînd a fost inventat focul, noi ne puteam pregăti hrana și încălzi colibele sau puteam arde colibele vecinilor noștri și pe noi înșine. Tot astfel energia atomică, pe care am ajuns să o controlăm, o putem folosi pentru distrugerea lumii sau pentru a transforma această lume într-un paradis. Nu există inevitabilul în chestiunile omenești. Războiul nu este un act al lui dumnezeu, după cum afirmă societățile de asigurare. El este un act al omului. Noi nu trebuie să ne plîngem de marii oameni de știință sau de marile progrese științifice. Depinde de felul în care omul se ridică la înălțimile la care trebuie să se ridice în situația actuală. Lumea a devenit mică și dacă mințile și inimile oamenilor nu vor deveni mari, nu există nici o speranță. Astfel, menirea unei universități nu este doar să ne informeze cum este produsă energia atomică, dar și să transforme mințile și inimile noastre, să ne facă să simțim că nici un om nu este liber decît dacă toți oamenii sînt liberi. Dacă nu vom putea să dezvoltăm acel larg simț de umanitate care să ne facă să simțim că fiecare dintre noi nu poate să fie fericit atunci cînd altul suferă, nu va fi posibil să facem din această lume un loc unde oamenii să fie fericiți.

Intr-o universitate noi nu dăm numai educație intelectuală, dar și formație artistică și sensibilitate spirituală. Simbolul învățăturii în țara noastră are într-o mînă o carte și în cealaltă un instrument muzical. Una trebuie să instruiască mintea, iar cealaltă să contribuie la rafinarea emoțiilor. Țelul nostru trebuie să fie adevărata fericire și nu numai satisfacția fizică sau chiar agerimea minții. El trebuie să fie realizarea omului în deplinătatea ființei sale. Fie ca această universitate să cultive idealurile unei adevărate universități, să instruiască pe tineri, bărbați și femei, pentru idealurile largi ale omenirii.

Muncind în școala satului

Am dorit întotdeauna să fiu pedagog. De aceea am visat adeseori la clipa în care cu răbdare, drag-oste și grijă mă voi apleca peste băncile în care cresc copiii — nădejdea de mîine a țării noastre. Mi-am realizat această dorință în toamna anului 1954 cînd, după absolvirea Institutului pedagogic din București, am devenit profesoară într-unul din satele Moldovei.

La început, munca mi s-a părut grea. Lăsasem în urmă Institutul, această familie mare și numeroasă, viața studențească. Mă simțeam uneori singură. Toate acestea însă au ținut foarte puțin. Curînd am început să îndrăgesc cu adevărat meseria, să simt că locul meu e în mijlocul copiilor.

De o mare importanță este colectivul în care lucrezi. Pe mine, care intram pentru prima oară într-o clasă unde te privesc zeci de ochi, ajutorul învățătorilor și profesorilor cu experiență a fost cu adevărat prețios.

In afara muncii din cadrul școlii, noi, pedagogii, sîntem chemați să aducem aportul nostru în măreața operă de construire a socialismului muncind și pe tărîm obștesc. Sub conducerea organizației de partid din comună, ajutate de sfatul popular, noi, cadrele didactice, am început să desfășurăm cu perseverență munca de agitație, pentru a lămuri pe țăranii muncitori să pornească pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Acum, în satul nostru au luat ființă trei noi întovărășiri agricole.

Devotamentul pentru școală, priceperea și dragostea pentru copii a pedagogilor de la școala noastră, mi-au întărit și mai mult dorința de a pune și eu umărul, alături de ei, la ridicarea școlilor sătești, la luminarea satelor.

GETA STAICU
profesoară la școala de 7 ani din comuna Grivița, raionul Bîrlad

Am participat la conferința de la Budapesta

Membre ale delegației romîne la Conferința internațională a femeilor muncitoare de la Budapesta

Am avut fericitul prilej să particip la conferința internațională a femeilor muncitoare din lumea întreagă, care s-a desfășurat de curînd la Budapesta. La această conferință s-au adunat femei din 42 de țări, care au arătat hotărîrea lor nestrămutată de a lupta pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale tuturor femeilor muncitoare.

La conferință au fost susținute două rapoarte. Primul raport — „Lupta unită a femeilor muncitoare pentru aplicarea principiului „Salariu egal la muncă egală", contra tuturor formelor de discriminări, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață, pentru drepturile lor și pentru pace" — a fost susținut de către Germaine Guillé — secretara Confederației Generale a Muncii din Franța. Al doilea raport a fost susținut de Tșune Deuschi, șefa departamentului feminin al Uniunii Sindicatelor din învățămînt din Japonia. Acest referat a tratat problema participării femeilor la munca sindicală.

După prezentarea rapoartelor, numeroase participante la conferință au luat cuvîntul arătînd situația femeilor muncitoare din țările lor, lupta, realizările și greutățile pe care le întîmpină. Au vorbit muncitoare din industria grea și ușoară, din transporturi, din comerț, din agricultură, din învățămînt.

Problema învățămîntului și a muncii femeilor din învățămînt a fost ridicată de mai multe delegate din diferite țări. Delegatele țărilor de democrație populară au vorbit despre succesele obținute în acest domeniu în anii puterii populare. Delegația femeilor din Cehoslovacia, de pildă, a arătat că în anii regimului de democrație populară s-au înființat în Cehoslovacia sute și mii de grădinițe de copii, creșe, școli. 60% din cadrele didactice sînt femei și ele se bucură de aceleași drepturi ca și bărbații.

Delegata femeilor din R.P. Chineză, după ce a amintit situația deosebit de grea în care se găsea femeia chineză înaintea instaurării regimului de democrație populară, a vorbit despre realizările femeilor chineze și despre prețuirea ce se acordă activității lor. Cuvîntul delegatei chineze a impresionat mult pe delegatele țărilor semi-coloniale și coloniale. Ele au văzut cîte realizări s-au putut obține în China după instaurarea regimului de democrație populară.

Numeroase delegate au arătat situația grea a femeilor muncitoare din țările coloniale și semi-coloniale. Aci învățămîntul cere multe sacrificii din partea cadrelor didactice. Invățătoarea Sownéo Coulibaly, din Sudanul francez, a vorbit despre situația școlilor din patria ei, în care se predă limba franceză și nu limba maternă. Copiii nici nu înțeleg ce le vorbește învățătorul. Fetele nu urmează la școală, vin foarte rar. In anul acesta a terminat școala medie o singură fată din tot Sudanul. Copiii vin la școală dezbrăcați și bolnavi. Școlile sînt foarte puține și, din această cauză supraaglomerate, numărul elevilor într-o clasă ajungînd uneori pînă la 100. Asemenea situații au mai fost expuse de delegațiile de femei din Madagascar, Japonia, Senegal, etc.

La Budapesta, delegatele femeilor din 42 de țări au găsit un limbaj comun în căutarea căilor de luptă pentru o viață mai bună. Ele s-au solidarizat cu lupta oamenilor muncii din lumea întreagă pentru menținerea și consolidarea păcii.

JIVANA LECHIN
profesoară din Timișoara

Consfătuire asupra muncii politice în rîndurile educatoarelor

De curînd a avut loc la Comitetul orășănesc P.M.R.— București o consfătuire la care au participat cadrele didactice din învățămîntul preșcolar, activiști de partid, sindicat și U.T.M., precum și lucrători din aparatul de stat.

Tov. Cara Onisim, directoarea grădiniței de copii „Steaua" din raionul Grivița Roșie, a prezentat referatul: "Cum îndrum și controlez procesul instructiv-educativ", iar tov. Suzana Kun, inspector pentru învățămîntul preșcolar, a prezentat referatul: „Activitatea desfășurată de secția de învățămînt a raionului 23 August pentru îndrumarea unităților preșcolare".

Din partea secției de știință și cultură a Comitetului orășănesc P.M.R. —București a susținut un coreferat tov. I. Purcel.

Participanții la discuții au arătat pe larg condițiile în care se desfășoară învățămîntul preșcolar, realizările și greutățile din munca lor.

In concluzie, tov. M. Rădoi, șeful secției de știință și cultură a Comitetului orășenesc P.M.R. — București, a subliniat importanța învățămîntului preșcolar și a arătat măsurile care trebuie luate pentru îmbunătățirea muncii politice în unitățile de învățămînt preșcolar din Capitală.

In legătură cu concursul parcelelor experimentale

Concursul pentru cea mai bună parcelă experimentală inițiat de C.C. al S.M.I. și de "Gazeta învățămîntului" a stîrnit un mare interes în rîndul cadrelor didactice. De îndată ce s-au publicat condițiile de participare, numeroși învățători și profesori de științe naturale și-au manifestat dorința de a participa la concurs. Cu toate acestea, unele comitete sindicale regionale ale muncitorilor din învățămînt au întîrziat să ia măsurile necesare pentru a asigura o participare cît mai largă la concurs.

Iată cîteva din școlile înscrise la concurs pînă la această dată.

ORAȘUL IAȘI: școala medie nr. 2 de băieți; școala de 7 ani nr. 1; școala de 7 ani nr. 8; școala de 7 ani nr. 18. RAIONUL IAȘI: școala de 7 ani din comuna Ciurea; școala de 7 ani din comuna Comarna. RAIONUL VASLUI: școlile din comunele: Hîrșova, Albești, Costești, Chetrești. RAIONUL PAȘCANI: școlile din comunele Tg. Pașcani, Valea Seacă, Muscelul de Sus, Hălăucești. RAIONUL MURGENI: școlile din comunele Suletea, Epureni, Berezeni, Blegești. RAIONUL HIRLAU: școlile din comunele Belcești, Flămînzi, Nicolae Bălcescu, Bădeni. RAIONUL VLADENI: școala din comuna Andreieșeni. RAIONUL FAGARAȘ: școala din comuna Arpașul de jos, școlile de 7 ani din comunele Săvestreni, Venetia de Sus, Hîrseni, Sinca Veche, Vaida Rece. ORAȘUL FAGARAȘ: școala de 7 ani nr. 2, școala de 7 ani maghiară, casa de copii. ORAȘUL STALIN: școala medie nr. 5, școala de 7 ani nr. 12. RAIONUL STALIN: școala elementară din comuna Cristian, școala elementară și școala de 7 ani din orașul Codlea. ORAȘUL SIBIU: școala cu limba de predare maghiară nr. 1, școala de 7 ani nr. 1, școala elementară mixtă școala de 7 ani cu limba de predare germană, școlile de 7 ani nr. 8, nr.5, nr. 7, nr. 13, nr. 10, nr. 11, casa pionierilor. RAIONUL RUPEA: școala de 7 ani nr. 3. RAIONUL SIBIU: școlile de 7 ani din comunele Rășinari, Alamor, Șura Mică, Ocna Sibiului, Șelimbăr, Tălmaciu, Vurpăr. RAIONUL CARACAL: școala elementară din comuna Bucuniși. RAIONUL Tg. JIU: școala elementară din comuna Băilești. RAIONUL CRAIOVA: școlile elementare din comunele Leu, Bucovăț, Terpezita. ORAȘUL CRAIOVA: școala de 7 ani nr.9. RAIONUL GILORT: școala din comuna Albeni. ORAȘUL PLOEȘTI: școala medie mixtă, școala elementară mixtă nr. 22, școala elementară mixtă nr. 23. RAIONUL MIZIL: școala din comuna Baba Ana. RAIONUL CIMPINA: școala de 7 ani din comuna Comarnic. RAIONUL ILIA: școala de 4 ani cu limba de predare maghiară din comuna Horău, școala mixtă de 7 ani din comuna Dobra. ORAȘUL HUNEDOARA: școala de 7 ani cu limba de predare maghiară nr. 2. ORAȘUL TIMIȘOARA: școala pedagogică de băieți nr. 1. ORAȘUL REȘIȚA: școala de 7 ani din comuna Văliug. RAIONUL FAGET: școala de 7 ani din comuna Sudrias. ORAȘUL ARAD: școala elementară nr. 2. RAIONUL MEDGIDIA: școala de 7 ani din comuna Mircea Vodă

Comitetele sindicale regionale ale muncitorilor din învățămînt sînt rugate să comunice de urgență C.C. al S.M.I. ultima situație a participării școlilor la concurs.

ABSOLVENTELE

Era în toamna anului 1949 cînd Mihaela Enescu, o fetiță de 7 ani, micuță și sfioasă, a trecut, plină de emoție, pragul școlii de 7 ani nr. 6 din Craiova.

Era prima zi de școală din viața ei și, cu toate că s-au scurs de atunci 7 ani de zile, Mihaela n-a uitat-o. Nu începuseră încă lecțiile. In clasă se aflau multe eleve. Pe unele le mai însoțeau încă părinții.

De odată, ușa clasei s-a deschis larg și, cu pași mici, măsurați, a trecut pragul și s-a apropiat tăcută de primul rînd de bănci o femeie scundă, slăbuță, cu fața luminată de un zîmbet părintesc.

Era Maria Gitejescu, învățătoarea clasei. Cu o voce lină, ea a început a le vorbi:

„Dragi eleve, vom începe împreună o muncă serioasă: învățătura. Vom descifra tainele cititului, scrisului și socotitului..."

Urmară anii de școală. Zilele, lunile, treceau pe nesimțite, devenind tot mai frumoase, mai deosebite. Cu fiecare lecție, cu fiecare pătrar, cu fiecare an școlar elevele învățau ceva nou, însușîndu-și cunoștințe tot mai bogate.

Ultima clasă a școlii de șapte ani a pus în fața elevelor probleme deosebite. Cu mai multă însuflețire, cu mai multă putere de muncă, elevele au biruit însă dificultățile. Clasa a VII-a „A" și-a menținut titlul de clasă fruntașă la învățătură și disciplină pe școală.

...A trecut și examenul de absolvire. Elevele au ajuns la capătul primului lor drum. Ce vor face acum? Incotro se va îndrepta fiecare? Această întrebare le-a fost pusă în multe rînduri de către diriginta clasei și de către directoarea școlii. Și-au pus-o și ele: s-au gîndit mult, au chibzuit cu grijă, au întrebat părinții, profesoarele... Acum, majoritatea sînt hotărîte: le este clar drumul pe care îl vor urma în viață.

Am avut prilejul să mă conving de aceasta zilele trecute. Se terminase tradiționala serbare de sfîrșit de an. Elevele își luau rămas bun de la profesoarele lor, de la colegele și prietenele mai mici. Răsunau pretutindeni urări de sănătate și succes. Inainte de a ieși pe poarta școlii, absolventele clasei a VII-a „A" s-au strîns din nou, pentru ultima oară, în clasa în care învățaseră tot anul, fiecare în banca ei, alături de colega ei. De față era diriginta clasei. Intocmai ca într-o familie, fetele au început a-și destăinui năzuințele, gîndurile lor de viitor.

— Eu vreau să fiu învățătoare, chiar în satul meu, în Popoveni... să deschid drumul spre viitor copiilor din sat... a spus cu siguranța omului hotărît, care știe ce vrea, Gheorghița Petre.

Elena Leu, Tudorița Rașcu și Lucia Spătaru vor să devină muncitoare fruntașe și, pentru aceasta, vor urma școala profesională „Lupta" de pe lîngă uzina de mașini „7 Noiembrie" din Craiova.

Eu am hotărît să merg la școala medie, spuse Reasilvia Cepoi. Vreau să urmez biologia. De altfel, mie mi-au plăcut mult științele naturale, în special capitolul în care am învățat despre Miciurin. Experiențele acelea cu altoirile... Și apoi, tata este agricultor și vreau să-l ajut să poată munci mai bine pămîntul...

Și așa, pe rînd, fiecare își spune gîndul, își mărturisește visul ei de viitor: Ioana Ghercioiu și Angela Ilie vor să devină ingineri agronomi, oameni ai ogoarelor fără hatîr; Maria Duma și-a ales o altă profesiune: va deveni steno-dactilografă. A și deprins acest meșteșug încă din timpul școlii, cînd a urmat cursurile serale de steno-dactilografie. Cînd discuțiile s-au terminat fetele au părăsit clasa îndreptîndu-se spre casele lor. Cele 26 de absolvente ale clasei a VII-a „A" vor păși acum pe un drum nou, pe drumul năzuințelor lor atît de dragi.

N. LIVEZI

Proiectul programei de limba rusă pentru cl. IV-VII

(Urmare din pag. 2-a)

Fraza — 4 ore

Fraza formată prin coordonare. Fraza formată prin subordonare. Propoziția principală și subordonată. Vorbirea directă și indirectă. Exerciții recapitulative. (Sintaxa frazei se va studia numai ca aplicații pe texte, pentru recunoașterea formelor și construcțiilor asemănătoare cu cele din limba maternă, fără a face obiectul unei predări a formelor specifice din limba rusă).

B) **Citirea** — 39 de ore.

Tematica: O călătorie cu trenul; la hotel; la restaurant; vizionarea unui film sau a unui spectacol de teatru; la muzeu sau la expoziție; o manifestare sportivă; figuri eroice din țara noastră și U.R.S.S.; ziua de 7 Noiembrie.

Recapitularea la începutul anului școlar — 3 ore.

Lucrări scrise de control și analiza lor ulterioară — 6 ore

Recapitularea materialului la sfîrșitul anului școlar — 12 ore.

Cadrele didactice sînt rugate să studieze cu atenție proiectul programei de limba rusă pentru clasele IV—VII și să comunice observațiile și propunerile pentru îmbunătățirea lui, pînă la 15 iulie a.c., Serviciului de limba rusă din Ministerul Invățămîntului.

Tinerii pedagogi își împărtășesc experiența

La institutul pedagogic din Capitală a avut loc de curînd o întîlnire emoționantă: s-au adunat aci mulți dintre foștii absolvenți ai institutului, pentru a se sfătui cu profesorii lor, pentru a-și împărtăși experiența în muncă. Ei au trăit din plin bucuria revederii locurilor unde au învățat, a colegilor de care îi leagă atîtea și atîtea amintiri și a profesorilor care le-au luminat drumul în viață.

Lucruri interesante au aflat absolvenții secției de științe naturale și geografie de la fostul lor coleg, tovarășul Anghel Avram, care-și desfășoară acum activitatea la școala de șapte ani din comuna Zagna, raionul Brăila. O atenție deosebită a acordat-o tovarășul Avram organizării muncii pe lotul experimental al școlii. In scopul de a demonstra elevilor timpul optim pentru însămînțări, a împărțit terenul în zece parcele, pe care elevii le-au însămînțat la date diferite. Ei au observat astfel că cultura semănată la timpul optim a crescut și s-a dezvoltat în cele mai bune condiții. De asemenea, a efectuat împreună cu elevii o serie de experiențe ca influența solului și a microclimatului asupra plantelor, a făcut observații asupra plantării ricinului și a urmărit extinderea acestei culturi în comună.

Și în activitatea tovarășei Luiza Burlacu se resimte dorința reală de a preda lecțiile la un nivel cît mai înalt. Tovarășa Burlacu predă științele naturale și geografia la școala de 7 ani din comuna Sf. Gheorghe, raionul Urziceni. Ea a organizat adesea vizite cu elevii în unitățile socialiste din industrie și agricultură, ca și excursii în natură. Acestea i-au ajutat pe elevi să cunoască mai îndeaproape dezvoltarea industriei și agriculturii din țara noastră în anii puterii populare, să înțeleagă mai bine cunoștințele predate în clasă. Cu sprijinul elevilor, tovarășa Burlacu a amenajat în curtea școlii un teren geografic, pe o suprafață de 150 m. p. Aci sînt înfățișate printre altele cursul unui riu de la izvor și pînă la vărsare, cele trei tipuri de văi, meandre, ostroave etc. Tot pe terenul geografic este instalat un colț meteorologic, unde elevii fac observații asupra timpului.

Tovarășa A. Zamfir a fost o studentă sîrguincioasă a institutului. Ea face cinste nu numai profesorilor săi, ci și școlii de 7 ani din Cîmpina unde lucrează acum. In cabinetul geografic pe care l-a organizat la această școală elevii ei desfășoară o activitate variată, confecționînd material didactic, hărți, mulaje care reprezintă diferite forme de relief etc.

In cadrul secției de științe naturale și geografie au vorbit despre munca lor și alți profesori. Din cuvîntul lor s-a desprins că-și iubesc meseria, că au simțul răspunderii și al datoriei și că-și pun toate cunoștințele și priceperea în lupta pentru educarea și instruirea cît mai temeinică a elevilor.

Și în secția de limba română și istorie s-au putut auzi multe lucruri interesante. In referatul intitulat „Cum îmi desăvîrșesc pregătirea profesională" tovarășa M. Sandu a arătat ce mijloace folosește pentru desăvîrșirea pregătirii ei. Pe lîngă studierea amănunțită a programei, a manualelor și a metodicilor, ea studiază regulat diferite publicații pedagogice și de specialitate, consultă materialele de la colțul metodic, participă regulat la cercurile pedagogice.

Luînd cuvîntul la discuții, tovarășul Dumitru Dăscălescu, profesor la școala de 7 ani din Tg. Ocna, a arătat că pentru soluționarea unor probleme mai dificile ca întărirea disciplinei în școală, lichidarea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor a fost cu pricepere și sprijinul organizației de pionieri. Pentru a cunoaște mai bine formele muncii pionierești și pentru o colaborare rodnică cu această organizație, a participat la multe ședințe cu instructorii de pionieri.

In secția de matematică și fizică, tinerii profesori au ascultat referatul tovarășelor Margareta Ailincăi și Elena Koritzer cu privire la experiențele demonstrative realizate cu mijloace proprii.

Printre cei care au luat cuvîntul la consfătuire a fost și tovarășul Grigore Mărgean, care este acum secretar al comitetului regional U.T.M. din Constanța. El a arătat cîteva aspecte ale activității comitetului regional U.T.M. pentru sprijinirea școlilor din această regiune. Astfel, a fost sprijinită organizarea cercurilor tehnice patronate de întreprinderi și de gospodăriile agricole colective. O vie activitate desfășoară în cercuri elevii de la școala de 7 ani din Fetești și din Țăndărei. Sat-raionul Fetești, care execută cu îndeminare lucrări de pilire, forjare, dăltuire etc. Piesele executate de elevi se pot vedea la expoziția organizată în școală.

Comitetul regional U.T.M. Constanța a sprijinit școlile și în ceea ce privește orientarea profesională a elevilor. Astfel pentru a trezi interesul pionierilor și școlarilor față de producția agricolă a organizat excursii la S.M.T. și gospodăriile agricole de stat. Ca urmare, numeroși elevi s-au orientat spre școlile profesionale cu caracter agricol.

Cu prilejul consfătuirii, cadrele didactice de la Institutul pedagogic au dat tinerilor profesori prețioase sfaturi metodice care le vor fi de un real folos în muncă. Astfel, prof. univ. Stanciu Stoian le-a vorbit despre problema politehnizării învățămîntului, despre dezvoltarea învățămîntului politehnic în Uniunea Sovietică și despre experiența școlii noastre în această privință.

Consfătuirea a prilejuit un adevărat schimb de experiență. Tinerii pedagogi s-au despărțit hotărîți să aplice învățămintele trase din discuțiile purtate în vederea îmbunătățirii calității învățămîntului.

I. MIREA

INFORMAȚIE

La comisariatele militare se fac înscrieri pentru examenele de admitere în școlile militare de ofițeri, pentru ocuparea locurilor vacante în anul I.

Se primesc absolvenți ai școlilor medii de 10 ani sau ai școlilor echivalente acestora.

Inscrierile se fac pînă în ziua de 31.07.56.

Examenele se desfășoară între 5 și 20 august a.c.

Se dau probe scrise și orale la principalele obiecte de învățămînt.

Relații de amănunt se pot primi la Comisariatele militare.

Bibliografie

A apărut „STUDII", Revistă de istorie, nr. 1/1956

In cuprins:

Sarcinile de mare răspundere puse de Congresul al II-lea al P.M.R. în fața istoricilor.

V. Liveanu: **Influența revoluției ruse din februarie 1917 în Romînia.**

Gh. Georgescu-Buzău: **Activitatea lui N. Bălcescu pentru pregătirea revoluției din 1848.**

V. Cheresteșiu: **Luptătorul revoluționar Eftimie Murgu.**

C. C. Bodea: **Preocupări economice și culturale din literatura transilvană dintre anii 1786-1830.**

T. Necșa: **Date privind situația clasei muncitoare din Romînia în perioada crizei economice (1929 pînă în 1933).**

L. Fodor: **Descompunerea breslelor din Odorhei în prima jumătate a secolului al XIX-lea.**

E. Frances: **Păstorii vlahi în imperiul bizantin în secolele XIII-XIV.**

Sesiunea generală ordinară a Academiei R.P.R. din 27 iunie—2 iulie 1955.

Acad. prof. P. Constantinescu-Iași: **Congresul internațional al istoricilor de la Roma din septembrie 1955.**

A. T.: **Sesiunea științifică a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R.**

Recenzii și prezentări.
Cronica.

In vacanță

După ce trenul străbate priveliștile sobre și monotone ale Cîmpiei Transilvaniei, peisajul se înviorează dintr-odată. De o parte și de cealaltă a drumului de fier își fac loc povîrnișurile împădurite ale dealurilor Nădaș, ca o poartă triumfală ce deschide drum spre depresiunea Huedinului. Aici, la o altitudine de 525 m. se află cuibărită tabăra centrală de pionieri și școlari de la Stana, organizată de către comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Cluj. Tabăra de la Stana are un farmec deosebit mai ales prin pitorescul așezării și al împrejurimilor.

Activul pionieresc, ales cu o zi înainte de deschiderea festivă a taberei, și-a făcut cunoscut planul său de activitate: excursii, jocuri, competiții sportive, cercuri pe specialități, șezători și cîte altele...

Mulți amatori s-au strîns în jurul cercului de literatură română, cu cele trei secții ale sale: secția „prietenii cărții", secția de creație și secția dramatică. „Prietenii cărții" au ascultat nu de mult recenzia schiței „Mantaua" de Gogol, prezentată de pionierul Ștefan Vonica. Cei mai mici au asistat la lectura basmului Harap Alb, făcută de profesor. La secția de creație a stîrnit mult interes compunerea liberă „Cetatea Almașului" a pionierului Ion Măicăneanu, iar la secția dramatică s-au pregătit multe poezii și dialoguri pentru focul de tabără. Dar timpul devenise tot mai nefavorabil și focul de tabără se amîna mereu. După amiezile, întunericul se lăsa devreme din cauza ceții care domnea pretutindeni. Viața taberei se reducea la lecturi, activități pe cercuri și activitate în club. Lipsa de mișcare, de exerciții în aer liber făcea ca cei mai mulți dintre copii să fie neastîmpărați. Atunci s-au inițiat așa zisele „șezători de seară": pe rînd, copiii spuneau povești, fiecare în limba lui maternă. Am observat curînd că mulți copii au început să prindă cuvinte și expresii unul din limba celuilalt și să le întrebuințeze în mici conversații.

Dar aceste „șezători" ne-au mai descoperit încă ceva: cunoștințele extrem de sărace ale copiilor de la oraș în materie de folclor. Chiar și acei care cunoșteau cîte ceva, nu puteau să se exprime decît foarte greoi, lexicul lor fiind insuficient de bogat și de expresiv. Umorul sănătos și vorbirea colorată care caracterizează talentul de neîntrecut povestitor al poporului nostru a fost întîlnit abia la cîțiva copii timizi, veniți de la țară. Observînd interesul deosebit al copiilor pentru folclor, am căutat să profităm de aceasta, sugerîndu-le ideea ca fiecare să-și culeagă într-un carnețel tot ce găsește interesant din cele povestite. Materialul cules și selecționat a devenit un bun valorificat pentru focul de tabără ori pentru serbările date cu ocazia vizitelor în satele vecine. De la culegere am putut trece cu ușurință la redactarea jurnalelor personale, care au constituit prilej de a-i cunoaște mai bine pe pionieri și elevi.

Din subredacția noastră

Pentru dezvoltarea activității de creație, pe lîngă întocmirea jurnalelor personale, am căutat să-i facem pe copii să vadă și să simtă frumusețile naturii, să înțeleagă cum trebuie redate acestea.

Li s-a arătat copiilor că pentru îmbogățirea mijloacelor lor stilistice trebuie să citească necontenit, să studieze descrierile marilor noștri scriitori Odobescu, Hogaș, Vlahuță, Sadoveanu etc., să cunoască în adîncime literatura populară.

Pionierii și școlarii din tabără de la Stana, pe lîngă o odihnă plăcută după eforturile unui an de muncă, au prilejul să-și îmbogățească cunoștințele și să capete noi deprinderi care le vor fi de un real folos în activitatea lor viitoare.

Prof. ENEA PAPP
Cluj

Invățămîntul peste hotare

Cazărmi în loc de școli în R. F. Germană

Politica de militarizare a Germaniei occidentale are urmări grave asupra situației tineretului vest-german. Fonduri uriașe care ar putea fi cheltuite pentru asigurarea unor condiții de viață și de studii mai bune pentru tineret sînt destinate înarmării. Politica de militarizare secătuiește bugetul țării și bugetele laenderelor. Statul cheltuiește anual 11 miliarde de mărci pentru forțele armate.

In timp ce guvernul federal se îngrijește cu zel de construirea de noi cazărmi, învățămîntului nu i se acordă atenția cuvenită. In țară se resimte puternic lipsa localurilor de școli și lipsa de cadre didactice. La o conferință a miniștrilor culturii (In Republica Federală Germană miniștrii culturii din laendere se ocupă și de problemele învățămîntului) din laenderele vest-germane, care a avut loc recent lîngă Wiesbaden, s-a arătat că rețelei școlare de toate gradele îi lipsesc aproximativ 40.000 de săli de clasă, laboratoare și săli de gimnastică, pentru a asigura condițiile unui învățămînt normal. Miniștrii participanți la conferință au fost nevoiți să ceară guvernului federal sporirea alocațiilor pentru învățămînt.

Revista „Münchener Illustrierte" relatează că în Bavaria există peste 2000 de școli în care într-o singură încăpere învață concomitent opt clase diferite. Multe școli funcționează în subsoluri întunecoase, în magazii etc. Starea sanitară a școlilor este dezgustătoare. Este suficient să arătăm că la 1000 de elevi revine un singur spălător.

Nu este greu de înțeles că această situație neliniștește populația țării. Lucrurile au ajuns pînă acolo încît chiar elevii și studenții protestează în modul cel mai energic împotriva politicii guvernului de neglijare a învățămîntului. Este semnificativ titlul unui articol publicat de susamintita revistă vest-germană în legătură cu revendicarea justă a tineretului de a se construi școli, nu cazărmi „Milioane de elevi cer guvernului federal: construiți-ne școli în loc de cazărmi".

Tineretul studios din Republica Federală Germană se pronunță în mod ferm, împreună cu întregul tineret al țării, împotriva înarmării, protestează împotriva introducerii serviciului militar. Uniunea studenților vest-germani, în numele celor 140.000 de membri ai săi, a cerut Bundestagului să respingă introducerea serviciului militar.

Lupta studenților din Germania occidentală împotriva militarizării țării se împletește cu acțiunile lor împotriva condițiilor grele care domnesc în universități. Ziarul vest-german relatează că înșeși discuțiile din Bundestag cu privire la problemele învățămîntului au arătat că o cincime din studenții țării sînt obligați să presteze diferite munci suplimentare pentru a-și cîștiga existența. Aproape 500 de studenți ai Universității din Bonn sînt nevoiți să locuiască în alte orașe, din cauza lipsei de locuințe. Studenții acestei universități au anunțat o serie de acțiuni de protest pentru a determina luarea unor măsuri în vederea îmbunătățirii acestei situații.

Situația este asemănătoare și în alte orașe ale țării. De curînd, în Berlinul occidental a avut loc un miting la care au participat 1200 de studenți de la școala tehnică superioară. Studenții au hotărît organizarea unor demonstrații de protest împotriva majorării taxelor de învățămînt și de examen, împotriva scumpirii abonamentelor studențești pe transportul urban etc.

Tineretul vest german este convins că mai curînd sau mai tîrziu revendicările lui legitime vor trebuie satisfăcute.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12, Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 378 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 6 iulie 1956

Munca noastră politico-educativă se va îmbunătăți

Prof. univ. D. Tudor
decanul Facultății de Istorie a Universității „C. I. Parhon"

Pentru viața universității noastre, recenta Hotărîre a Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea muncii politico-educative în rîndurile studenților are o importanță deosebită. Hotărîrea decurge din sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului cu privire la pregătirea cadrelor de specialitate cu temeinice cunoștințe profesionale, devotate cauzei construcției socialismului. Ea acordă o atenție deosebită orientării materialiste a conținutului învățămîntului superior, dezvoltării conștiinței cetățenești, educării studenților în spiritul ideologiei clasei muncitoare.

Această hotărîre ajută conducerile facultăților să-și organizeze si mai bine munca. O serie de activități de masă duse pînă acum de organizațiile sindicale, A. V. S. A. P., Crucea Roșie, A.R.L.U.S. etc. sînt preluate de asociațiile studențești. Aceasta va duce la economie de timp, la o justă coordonare a întregii activități politico-educative din facultate.

Noi, șefii de instituții din învățămîntul superior, salutăm cu multă bucurie această hotărîre importantă, care va aduce o ridicare calitativă a întregii munci.

Față de puțina viabilitate a fostelor organizații sindicale studențești, sîntem siguri că din toamna viitoare asociațiile studențești vor da un real sprijin decanatelor și în asigurarea bazei materiale și în organizarea vieții cultural-artistice a studenților. Activitățile cultural-sportive, trecute pe seama acestor asociații studențești, vor contribui la cultivarea celor mai nobile virtuți ale omului nou, luptător pentru progresul patriei socialiste.

Faptul că viața acestor asociații, întreaga lor muncă vor fi oglindite într-o revistă lunară studențească și în paginile speciale ce vor apare în ziarele noastre prezintă o importanță deosebită pentru discutarea largă și curajoasă a principalelor probleme studențești.

O măsură importantă care izvorăște din Hotărîre este aceea privitoare la îmbunătățirea actualului sistem de acordare a burselor. Bursele se vor mări atît ca număr cît și ca alocație zilnică

In fața cadrelor didactice din învățămîntul superior stă importanta sarcină de a sprijini înființarea acestor asociații, de a le stimula activitatea, astfel încît acestea să răspundă pe deplin înaltului scop pentru care au fost create.

Spre noi succese în educația comunistă a elevilor și studenților

Cel de al II-lea Congres al U.T.M. a arătat odată mai mult marea grijă pe care Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul R.P.R. o acordă creșterii și educării tinerei generații. In cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, adresată Congresului în numele și din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, lucrătorii din învățămînt găsesc un nesecat izvor de învățăminte pentru continua îmbunătățire a activității lor instructiv-educative.

Creșterea unui tineret cult, bine instruit, hotărît să-și consacre toate forțele operei de construire a socialismului în țara noastră, insuflețit de dorința fierbinte de a munci cît mai bine în folosul patriei, constituie pentru învățători și profesori o sarcină de onoare, o misiune nobilă și înălțătoare.

Acum, la sfîrșitul unui an școlar, cînd facem bilanțul muncii depuse, constatăm cu satisfacție progresele realizate, succesele obținute în munca școlilor noastre de toate gradele.

Nivelul de pregătire a elevilor și studenților a crescut. Cunoștințele primite de ei în acest an școlar au fost mai bogate și mai temeinice. Predarea a fost mai strîns legată de practică, de producție. S-a îmbunătățit și munca educativă. Lucrătorii din învățămînt au primit cu o deosebită bucurie înalta apreciere pe care partidul a dat-o muncii lor în cuvîntarea rostită de tov. Gh. Gheorghiu-Dej la cel de al II-lea Congres al U.T.M. „Putem spune cu mîndrie — se arată în cuvîntare — că majoritatea corpului didactic muncește cu patriotism și abnegație în îndeplinirea sarcinilor sale de cinste".

Partidul ne cere să îmbunătățim în permanență munca didactică și educativă în instituțiile de învățămînt.

Practica a dovedit cu prisosință că în munca de pregătire pentru viață a tineretului o însemnătate hotărîtoare are înarmarea lui cu temeinice cunoștințe științifice. Făcînd bilanțul anului școlar încheiat și pregătindu-ne pentru deschiderea noului an școlar, avem datoria să folosim cu prîcepere experiența acumulată, să luăm măsuri eficace pentru ca în activitatea viitoare să obținem rezultate din ce în ce mai bune. O atenție deosebită trebuie să acorde secțiile de învățămînt, organele sindicale și cadrele didactice pregătirii temeinice a consfătuirilor raionale. Cabinetele pedagogice au adunat în decursul anului școlar 1955—1956 un bogat material din experiența pedagogilor noștri fruntași. Este necesar să se termine studierea lui, să se generalizeze și să fie valorificat.

In cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la cel de al II-lea Congres al U.T.M. se arată că în vederea îmbunătățirii muncii didactice și educative în școală, în vederea combaterii cu hotărîre a formalismului în munca didactică, a nepăsării față de educarea tineretului — sarcini mari îi revin Ministerului Învățămîntului.

O lipsă serioasă a ministerului constă în faptul că multe manuale pentru învățămîntul elementar au un nivel scăzut. Manualele destinate elevilor de la sate nu țin seama de necesitățile legării strînse a învățămîntului de problemele agriculturii. Se acordă o atenție cu totul insuficientă predării științelor naturii și agrotehnicii. Editura de Stat didactică și pedagogică, colectivele de autori, toți cei ce se ocupă de asigurarea școlilor cu manuale sînt datori să țină seama că tineretul nostru are nevoie de manuale care să corespundă cît mai bine sarcinilor formării de cadre tinere, necesare tuturor ramurilor economiei și culturii.

O mare însemnătate pentru pregătirea tineretului are munca politico-educativă. In desfășurarea acestei munci partidul se sprijină pe organizațiile U.T.M. din școli și din institutele de învățămînt superior.

Partidul cheamă organizațiile U.T.M. din școli să desfășoare o intensă muncă politico-educativă în rîndul elevilor, în vederea obținerii unor rezultate din ce în ce mai bune la învățătură, pentru a-i ajuta în dobîndirea unei înțelegeri științifice a lumii și a vieții, în lărgirea orizontului lor cultural.

Pentru directorii școlilor, pentru diriginții claselor, pentru toate cadrele didactice indicațiile partidului cu privire la îmbunătățirea muncii politico-educative în rîndul elevilor sînt sarcini de cea mai mare însemnătate.

Este necesar să se acorde o mai mare atenție educării cetățenești a elevilor, combaterii manifestărilor de indisciplină, a lipsei de respect față de profesori și părinți, față de oamenii muncii, pentru o comportare demnă în școală și în viața de toate zilele. Cultivarea dragostei tineretului pentru munca productivă, a grijii față de avutul obștesc sînt sarcini de bază ale organizațiilor U.T.M. din școli și ale cadrelor didactice.

Imbunătățirea muncii politico-educative în rîndul elevilor este strîns legată de ridicarea la un nivel mai înalt a activității organizațiilor de pionieri. Sarcina de mare răspundere de a îndruma activitatea organizațiilor pionierești a fost încredințată de partid Uniunii Tineretului Muncitor. Principalele îndatoriri ale unităților și detașamentelor de pionieri constau în educarea tuturor pionierilor și școlarilor în spiritul dragostei față de învățătură și de activitatea practică. In îndeplinirea acestor sarcini organizațiile de pionieri trebuie să fie neîncetat îndrumate de organizațiile U.T.M. Cadrele didactice sînt chemate să ajute în mod sistematic și competent organizațiile U.T.M. și de pionieri în îndeplinirea importantelor sarcini care le revin. Să sprijinim în mod activ aceste organizații, pentru ca ele să înlăture șablonul, metodele de muncă greoaie, să stimuleze afirmarea puternică a inițiativei tineretului, să găsească și să folosească forme atractive de organizare a unor acțiuni cu un conținut bogat, adecvat virstei școlarilor. Activitățile de vară constituie un bun prilej de promovare pe scară largă a unor astfel de forme de activitate atractive și interesante.

Un larg teren de activitate deschide aplicarea prevederilor recentei hotărîri a Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților. Corpul didactic universitar este chemat să depună noi eforturi pentru înarmarea în viitorul an școlar a studenților cu temeinice cunoștințe de specialitate și pentru îmbunătățirea muncii politico-educative în instituțiile de învățămînt superior. Impreună cu organizațiile U.T.M. cadrele didactice au datoria de a se preocupa de lărgirea orizontului științific și cultural al studenților, de propagarea în rîndul studenților a concepției materialiste despre lume, de combaterea teoriilor idealiste retrograde și a altor manifestări ale ideologiei burgheze.

Partidul ne cheamă să-i educăm pe studenți în spiritul pasiunii pentru cucerirea științei, al cinstei și devotamentului pentru partid și popor, față de cauza construirii socialismului. De activitatea cadrelor didactice și a organizațiilor U.T.M. depinde ca studenții să ajungă să privească cu dragoste profesiunea aleasă, să dorească să muncească în fabrici, în mine, pe ogoare, punînd în practică cunoștințele însușite. Să-i ajutăm pe studenți să înțeleagă încă de pe băncile facultăților că locul lor este acolo unde se desfășoară marea bătălie a producției, unde pot să valorifice în mod creator cultura lor, cunoștințele lor științifice și tehnice și nu în locșoare călduțe prin birouri.

Viața arată că sentimentele de patriotism socialist, mîndria pentru marile cuceriri revoluționare obținute de poporul nostru sub steagul partidului însuflețesc tineretul nostru în lupta pentru fapte măreț, în lupta pentru făurirea vieții noi. Să educăm tineretul în spiritul dragostei nețărmurite față de patrie și popor, față de partid, în spiritul convingerii nezdruncinate în capacitatea poporului de a birui, sub conducerea partidului, orice piedici și greutăți în drumul spre victoria deplină a cauzei socialismului.

Acordînd o atenție tot mai mare educării tineretului în spiritul moralei comuniste, trebuie să cultivăm în rîndurile tinerilor calitățile nobile ale omului nou, luptător pentru socialism: cinstea și sinceritatea, curajul și spiritul de sacrificiu pentru apărarea patriei și a cuceririlor revoluționare ale poporului, capacitatea de a pune întotdeauna mai presus de orice interesele generale. Trebuie cultivate respectul față de vîrstnici, dragostea față de familie, atitudinea tovărășească.

Se știe că elementele dușmănoase fac tot ce le stă în putință pentru a afișa naționalismul. Sîntem datori să lămurim neîncetat temeiurile politicii naționale leniniste a partidului și guvernului nostru, să educăm tineretul în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Prin munca noastră perseverentă să creștem un tineret bine pregătit, capabil de fapte mărețe, care să contribuie în mod activ la lupta dusă de popor pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Sesiunea generală științifică a Academiei R.P.R.

90 de ani de la înființarea primei societăți academice în țara noastră *)

Cu mult înainte de înființarea Academiei, numeroase societăți au încercat timp de mai bine de jumătate de veac, în Țările Românești și în Ardeal să întemeieze o cultură națională.

Abia la 1 aprilie 1866, locotenența domnească a Principatelor Unite Române, ținînd seama de raportul Ministerului Instrucțiunii Publice și al Cultelor, decretează formarea „Societății literare române".

Noua instituție avea la bază unitatea limbii vorbite de poporul romîn. Ideea sa fundamentală era să devină un organ central pentru dezvoltarea unitară a limbii literare și a culturii întregului popor romîn. La conlucrarea culturală în „Societatea literară română" au fost chemați 21 membri.

Cu anul 1879 începe o viață nouă pentru Societatea Academică Română, care devine Academia Română. După obținerea independenței țării prin jertfa ostașului romîn și cu concursul armatei rusești, noul stat înscris pe harta popoarelor libere trebuia să dea un nou impuls culturii poporului romîn, să-i deschidă noi perspective de dezvoltare.

Spre deosebire de preocupările aproape exclusiv filologice ale Societății Academice Române, Academia Română, prin statutele sale, prevedea o lărgire a cîmpului de activitate atribuit secțiunilor istorice și științifice.

In cei aproape 80 de ani de viață Academia Română a contribuit într-o măsură destul de mare la înaintarea științelor și artelor în țara noastră, atît prin activitatea personală a membrilor ei, cît și prin publicațiile editate. Academia Română a urmărit cu tenacitate atingerea scopurilor pentru care a fost creată: ortografia, gramatica și dicționarul limbii române. Cu toată strădania persoanelor competente, cărora li s-au încredințat aceste opere, ele nu au putut fi săvîrșite la vremea lor din cauza vitregiei condițiunilor economico-sociale și culturale ale regimului burghezo-moșieresc.

In continuare, vorbitorul arată că prin osîrdia unor oameni de știință luminați și legați de popor, care au înfruntat piedici și umiliri din partea guvernanților de atunci, s-a strîns un material bogat științific și artistic, pe care mîinile harnice ale proletariatului rîvnitor de progres îl folosește acum pentru a face ca viața să-i fie mereu mai bună.

La începutul ei și în prima perioadă a activității, Academia Română a fost legată de interesele poporului. Evoluția social-politică a Romîniei din a doua jumătate a secolului trecut și prima jumătate a secolului al XX-lea a determinat însă o rupere a științei și culturii de masele populare, cu toate că după anul 1881 principiile științei marxiste pătrund la noi și, odată cu aceasta, se simte influența lor binefăcătoare în orientarea mai sigură a activității cercurilor muncitorești, în activitatea unor oameni de știință ca Voinov, Racoviță, Teodorescu, P. Bujor, Babeș, Cantacuzino, Șt. Stîncă și alții.

Treptat Academia Română s-a izolat de societate, s-a singularizat în mijlocul celorlalte instituții de cultură și știință; curente idealiste, mistice, șovine, erau încurajate sau aveau obîrșia chiar în academie.

Printre membrii Academiei Române s-au găsit însă spirite clar văzătoare, care au reclamat, în diferite timpuri, schimbările salvatoare.

Prin transformarea Academiei Române în Academia Republicii Populare Române în anul 1948, această instituție a fost salvată de la pieire, a fost adusă de clasa muncitoare în mijlocul poporului, devenind o instituție a poporului.

Grija partidului și guvernului pentru dezvoltarea științei, pentru punerea ei în slujba construirii socialismului se oglindește în sprijinul permanent pe care l-au acordat Academiei R.P.R.

Dintr-o instituție de consacrare și patronaj, cu o compoziție formată în mare parte din moșieri, industriași, bancheri, ea a devenit o instituție activă, atrăgînd la muncă forțe devotate cauzei poporului și socialismului, sprijinind temeinic formarea cadrelor tinere și luînd parte activă la munca de zidire a societății noi.

Intre trecut și între prezent nu s-a produs însă o ruptură. Un număr însemnat de membri ai fostei Academii Române care desfășuraseră o activitate bogată, cunoscută și recunoscută, au fost numiți membrii fondatori ai Academiei R.P.R.

Invățătura marxist-leninistă pe care Academia R.P.R. se sprijină și-și dezvoltă lucrările sale, o ajută să asigure izbînda noului împotriva a ceea ce este vechi, ruginit. Ideologia materialist dialectică asigură izbînda concepției științifice împotriva concepției antiștiințifice, idealiste sau metafizice asupra lumii.

Institutele, laboratoarele și colectivele Academiei R.P.R. participă activ la rezolvarea problemelor de bază ale economiei și culturii socialiste din statul nostru democrat-popular.

Se poate spune că Academia R.P.R. coordonează astăzi întreaga muncă științifică din țara noastră.

Oamenii de știință și cultură din R.P.R., la apelul cald al partidului și guvernului, s-au integrat în frontul de luptă și muncă al poporului muncitor, nezăbovind să dea contribuția lor pentru îmbunătățirea condițiilor de viață materiale și culturale ale oamenilor muncii, pentru asigurarea victoriei socialismului, pentru pace.

Un ajutor imens am primit din partea Academiei de Științe din U.R.S.S. și din partea guvernului U.R.S.S. pentru proiectarea și organizarea Institutului de fizică nucleară. In toate ocaziile simțim legăturile de frățietate dintre poporul nostru și popoarele Uniunii Sovietice. Cea mai recentă, dar nu și cea din urmă dovadă de prietenie este restituirea tezaurului nostru de artă cultă, religioasă și populară,— țesături și obiecte bisericești, datînd din veacul al XVI-lea și al XVIII-lea, colecții numismatice străvechi, precum și tezaurul de la Pietroasa.

Pentru dezvoltarea problemelor legate de marile construcții socialiste ce se înfăptuiesc în țara noastră pentru satisfacerea nevoilor crescînde ale industriei și agriculturii, pentru asigurarea producției bunurilor de larg consum, s-au creat institute științifice atît pe lîngă diferite departamente, cît și în cadrul Academiei R.P.R.

In 8 ani, Academia R.P.R. a tipărit tot atîta cît a tipărit Academia Română în 80 de ani.

Biblioteca Academiei și-a dublat aproape numărul volumelor, și-a îmbogățit colecția de reviste din țară și străinătate, întreprinde schimburi de publicații cu peste 2.000 de biblioteci și instituții din lume.

Am avut greutățile începutului pe care le-am învins — a spus în încheiere acad. Tr. Săvulescu — dar sarcini infinit mai vaste se pun astăzi în fața oamenilor de știință și cultură din țara noastră, care sînt o mare forță spirituală chemată să facă educația milioanelor de oameni care trudesc pe acest pămînt. Avîntul pe care l-au luat știința și cultura în R.P.R. sub regimul democrației populare, cu participarea întregului popor va spori și odată cu el va crește aportul culturii noastre la tezaurul culturii universale.

*) *Text prescurtat al raportului prezentat de acad. prof. Tr. Săvulescu la sesiunea generală științifică a Academiei R.P.R.*

Zilele trecute, de pe peronul Gării de Nord din București a plecat primul vagon cu cadre didactice, care vor vizita țara în cadrul excursiilor organizate de Sindicatul muncitorilor din învățămînt.

Deschiderea cursurilor de perfecționare

In sala de festivități a școlii medii nr. 2 de fete din Buzău a avut loc deschiderea cursurilor de perfecționare — etapa cu frecvență — a învățătoarelor, educatoarelor și învățătorilor ce vor preda muzica, desenul și educația fizică în anul viitor la școlile din regiunea Ploești.

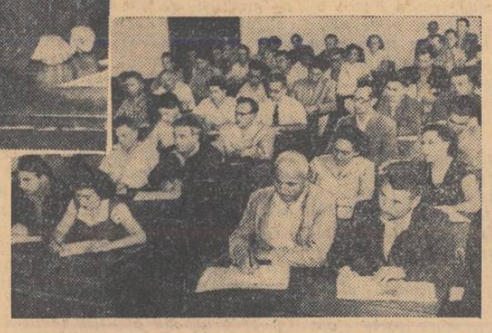

La deschiderea festivă a acestor cursuri au participat peste 600 tovarăși din toate raioanele regiunii și invitați ai organelor locale. In cuvîntul de deschidere, directorul cursului, tov. Traian Popescu a arătat importanța muncii de perfecționare și a prezentat programa.

Reprezentantul secției de învățămînt a regiunii și al sindicatului de învățămînt regional, tov. Marin Gaspar, a vorbit despre sarcinile actuale ale cadrelor didactice, despre importantul aport al învățătorilor și profesorilor la pregătirea viitorilor făuritori ai socialismului. Din partea raionului de partid a luat cuvîntul șeful secției de agitație și propagandă, tov. Victor Molnar.

In partea a doua a ședinței de deschidere s-a ținut lecția de pedagogie, „Particularitățile de vîrstă și individuale ale elevilor".

In clișee: *aspecte de la deschiderea cursurilor în București.*

Tabără-șantier

Pentru traducerea în viață a directivelor celui de al 2-lea Congres al P.M.R. privind legarea școlii de producție, Ministerul Învățămîntului a organizat între 1 iulie și 12 august a. c., cu elevii claselor a 8-a de la școlile medii experimentale, două tabere-șantier, una la Periș și a doua la Cisnădie.

In aceste tabere, elevii aplică o parte din cunoștințele dobîndite la cursuri, își însușesc unele deprinderi elementare de muncă, participînd direct la activitatea productivă, cunosc procesul de producție și viața oamenilor muncii.

In ziua de 1 iulie a. c. s-a deschis tabăra-șantier, organizată pe lîngă G.A.C. „Nicolae Bălcescu" din Periș, la care participă un număr de 60 elevi ai claselor a 8-a de la școlile medii din Iași și Bolintinul din Vale.

GH. ANIȚEI
corespondent

„Pășesc cu încredere în noua mea muncă"

Am terminat școala pedagogică, în care am intrat de la început cu dorința de a deveni învățătoare Și iată că dorința mi s-a îndeplinit și a sosit ziua cînd am primit diploma de învățătoare.

De acum, mă așteaptă o altă viață, cu totul deosebită de cea de elevă. Aștept cu nerăbdare ziua cînd va trebui să mă prezint în fața copiilor, să le împărtășesc ceea ce știu eu, să le dau tot ce am mai bun în inima mea.

Voi căuta să muncesc cu toată abnegația pentru ridicarea satului unde voi merge, participînd cu elan tineresc la înflorirea lui culturală, la atragerea țăranilor muncitori pe drumul unei vieți îmbelșugate și luminoase.

Pășesc în noua mea muncă cu încredere în forțele proprii, cu dragostea ce mi-au insuflat-o profesorii de la școala noastră, care s-au străduit mult în timpul anilor de studiu să ne pregătească, pe mine și pe colegii mei, pentru frumoasa carieră ce ne-am ales-o.

LEONTINA PRIE
absolventă a școlii pedagogice din Sibiu

Marea bucurie a lui moș Cristea

Consfătuirea de producție organizată în ziua de 28 iunie a.c. la liceul de băieți nr. 1 din Botoșani va rămîne de neuitat în viața profesorilor de științe naturale și a inginerilor agronomi din regiunea Suceava, dar mai ales în viața învățătorului Dumitru Cristea, acum profesor de științe naturale. Sugestia venită din partea secției de învățămînt regionale de a organiza o consfătuire de producție cu tema „Contribuția profesorilor de științe naturale la transformarea socialistă a agriculturii și ridicarea producției la hectar" a fost primită cu bucurie de Comitetul executiv al sfatului popular regional. Acesta nu numai că și-a însușit-o, dar a perfectat-o și a organizat-o cu însuflețire, transformînd-o într-o consfătuire de producție a profesorilor de științe naturale și a inginerilor agronomi, cu scopul de a-i ajuta pe toți să cunoască mai bine căile prin care pot contribui la dezvoltarea agriculturii, să cunoască experiența valoroasă a învățătorului Dumitru Cristea.

Insuflețiți pentru aceeași cauză comună, inginerii și profesorii au dezbătut la consfătuire teme deosebit de interesante. Tovarășul Cristea a vorbit despre munca sa pe terenul experimental. Tovarășul inginer agronom Cramariuc a prezentat referatul cu tema „Considerațiuni tehnico-științifice de ridicare a producției la principalele culturi cerealiere din zona de stepă și silvostepă din regiunea Suceava", iar tovarășul inginer Ungureanu a tratat tema: „Principiile teoretice și aplicarea în practică a miciurinismului în scopul ridicării producției de fructe și legume la hectar". Ultimul referat, prezentat de tov. inspector școlar Harasim, a constituit o analiză sumară a felului cum contribuie cadrele didactice din regiune la dezvoltarea agriculturii.

Cum era și firesc, referatul care a stîrnit cel mai mult interes a fost al tovarășului Cristea, deoarece aici erau prezentate realizările unei munci migăloase și pasionate de ani de zile. La început, tovarășul Cristea a făcut un scurt istoric al terenului experimental școlar. Mai întîi a muncit cu elevii pe o suprafață de 200 m.p., apoi pe 1000 m.p., pe 5000 m.p., și astăzi, în sfîrșit, terenul său experimental, în suprafață de 2 ha a devenit unul din punctele de cercetări agro-pomicole ale regiunii. Împărțit în 25 de parcele mari și 28 de straturi, întregul teren constituie o adevărată școală nu numai pentru elevi și pentru părinții lor, ci și pentru toți ceilalți țărani muncitori din comună, din împrejurimi, pentru toți vizitatorii. Muncile se execută de către cele 20 de colective de elevi constituite din cîte 7 membri (cîte unul din fiecare clasă, avînd ca șef un elev de clasa a VII-a) și de către părinții elevilor. Tovarășul Cristea a prezentat cele mai interesante experiențe pe care le-a organizat pe baza unei temeinice cunoașteri a condițiilor de sol și climă.

După amiază toți participanții la consfătuire au fost transportați cu mașinile la Cucorăni, pentru a cunoaște în mod concret minunatele realizări ale lui „Moș Cristea", cum îi spun cu drag cadrele didactice din regiune.

Nicicînd n-ar fi putut visa moș Cristea o asemenea bucurie. Patru camione mari și trei turisme erau înșirate la poarta casei lui, a cărei curte a fost transformată într-un minunat laborator verde. Intr-adevăr nu-i puțin lucru să vezi intrînd pe poartă grupuri de zeci de cadre didactice și de ingineri agronomi, să fii vizitat de directorul Direcției agricole a sfatului popular regional, de doi vicepreședinți ai sfatului popular regional, de un secretar al regiunii de partid.

Straturile cu experiențele lui moș Cristea încep chiar de la poartă. De o parte și de alta a aleei înguste ce duce pînă în prispa casei, plantele viguroase, cu toată seceta ce există aici de o lună și jumătate, frumoasele fructe, nenumăratele experiențe despre care vorbesc tăblițele și tifoanele în care sînt învăluite unele fructe, toate dovedesc o muncă perseverentă și pricepută, susținută de un puternic entuziasm, de dorința vie de a smulge naturii roade cît mai multe și mai bogate. Moș Cristea arăta și explica cu multă bunăvoință cum a transformat nalba în plantă textilă, cum va transforma inul sălbatic în in de cultură, rezultatul diferitelor încrucișări între bujor și stînjenel, între crinul sălbatic și crinul imperial, între mur și zmeur, între diferite soiuri de măr, între soiuri de păr, între măr și păr, între smochin și măr. Hibrizii obținuți dovedesc din plin superioritatea fructelor. S-au cucerit succese mai ales în încrucișarea mărului local alb cu batule, a mărului ionatan cu parmen auriu.

Cultura smochinelor aici, în condițiile unei clime aspre, secetoase, cu ierni geroase și adesea fără zăpadă, cu vînturi uscate, cu primăveri scurte și cu brume tîrzii, constituie una din marile bucurii ale pasionatului învățător. Smochinii sînt acum complect aclimatizați, dînd trei recolte pe an. Mărimea fructelor impresionează cu adevărat. Moș Cristea a explicat lucrările de îngrijire în timpul verii și al iernii, a tăiat o smochină și a arătat dispoziția florilor bărbătești și femeiești în receptacul.

Cu multă curiozitate au vizitat participanții la consfătuire laboratorul organizat în una din cele trei camere ale locuinței. Aici au văzut foarte frumoase fibre textile obținute din nalbă, din abutilon, au văzut hîrtie sugativă și nasturi executați de elevi din mătasea broaștei, 27 de soiuri de grîu și 12 soiuri de porumb, printre care și porumb ramificat.

Realizările obținute de moș Cristea în domeniul culturii cerealelor au o mare importanță economică. Ținînd seama de condițiile de sol și climă ale acestei regiuni, el a căutat împreună cu elevii săi să cucerească noi plante mai rezistente la secetă și ger, adaptate microclimatului local, plante care să dea o producție mai mare și de mai bună calitate. Pe cele 25 de parcele ale terenului experimental, rezervate culturii păioaselor de toamnă și de primăvară, participanții la consfătuire au putut observa în mod concret succesele obținute aici în îmbunătățirea diferitelor soiuri de grîu, de porumb, de orz, orzoaică și de ovăz. Astfel, în scopul obținerii unui grîu cu o panificație bună, profesorul de științe naturale, împreună cu elevii săi, a transformat, pe baza unor experiențe care au durat 6 ani de zile, grîul Lutescens 62 de primăvară, în grîu de toamnă care are o panificație superioară Cenadului 117, după cum rezultă din analizele făcute de către I.C.A.R. central București. Noul soi este superior și lui A 15 în ceea ce privește sticlozitatea, este superior și părinților lui. A fost numit de către I.C.A.R. grîu Lutescens 62 de toamnă de Cucorăni. De un an de zile se experimentează o încrucișare între Cenad 117, care este mai puțin rezistent la atacul ruginilor și la cădere și care are o panificație nesatisfăcătoare, cu A 15, care are o rezistență bună la rugină și la cădere, o productivitate mai mare, este mai precoce la coacere. De asemenea, la sugestia dată de către tovarășul Turcan, prim secretar al comitetului regional P.M.R. Suceava, de 3 ani de zile se lucrează la regenerarea grîului rominesc de Botoșani. Alte parcele demonstrează în mod viu rezultatele experiențelor organizate și duse cu dragoste, cu pasiune, pentru obținerea grîului ramificat, pentru îmbunătățirea soiurilor locale de orz, de orzoaică și de ovăz. Toate culturile sînt foarte frumos dezvoltate. Pe unele locuri nu se vedeau decît mîinile și capul lui moș Cristea care străbătea în curmeziș culturile, descriind cu însuflețire soiurile obținute.

Munca entuziastă a învățătorului Cristea este mult apreciată de către organele de partid și de stat. In prezent este ajutat îndeaproape din punct de vedere material pentru extinderea experiențelor. Cadrele didactice și tovarășii ingineri agronomi veniți aici, la această consfătuire, au avut într-adevăr ce învăța. Ei au putut cunoaște nu numai munca unui învățător pasionat, animat de dorința mereu în creștere de a da locuitorilor din Cucorăni posibilitatea să obțină roade mai bogate prin aplicarea creatoare a științei miciuriniste, de a forma cadre bine pregătite pentru agricultură, ci au înțeles și ce poate realiza un învățător, profesor sau inginer dacă se dedovetează cu tot sufletul lui sarcinilor ce i s-au încredințat.

Elevii de clasa a VII-a ai tovarășului Cristea întrec din punct de vedere practic mulți specialiști de științe naturale. Incercatul învățător a spus că este ori cînd gata cu elevii săi la o astfel de întrecere, mai ales în ceea ce privește hibridările vegetative, polenizările, castrările.

Realizările obținute, îndeminarea și dragostea elevilor săi pentru această muncă justifică din plin mîndria lui moș Cristea. Pe baza acelorași realizări, școala va participa cu cinste la concursul organizat de către Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din învățămînt și de către „Gazeta învățămîntului".

M. TUDOR

Pe șantierele tineretului, în muncă constructivă, se califică zeci și sute de noi maiștri.

In clișeu: elevi ai școlii de calificare de pe un șantier din regiunea Constanța.

Mai multă atenţie unităţilor preşcolare

Tot mai multe femei, mame care lucrează în uzine, instituţii, pe ogoare, îşi încredinţează copiii lor instituţiilor preşcolare, unde sînt educaţi cu grijă şi dragoste. Variatele forme care se folosesc pentru ridicarea continuă a nivelului activităţii educative din instituţiile preşcolare duc, an de an, la succese în munca acestora.

In multe grădiniţe, colectivele didactice se străduiesc să-şi ridice zi de zi nivelul politic, ideologic şi profesional, prin studiul organizat în cadrul formelor de învăţămînt politic, prin cursurile de perfecţionare, prin participarea la cercurile pedagogice şi audierea unor conferinţe pe teme educative şi de politică internaţională. Ca urmare a acestui fapt, creşte numărul educatoarelor care îşi desfăşoară în bune condiţii activitatea cu copiii

Multe educatoare depun o muncă susţinută pentru confecţionarea materialului didactic necesar bunei desfăşurări a activităţilor cu copiii. La grădiniţa „Trustului 3 Construcţii" din raionul 1 Mai s-a realizat un teatru de umbre chinezeşti, la grădiniţa „Herăstrău" din raionul Stalin s-au confecţionat măşti şi materiale pentru reprezentaţii artistice etc.

Unele colective didactice au reuşit să ducă o rodnică activitate cu părinţii, organizînd vizite la domiciliul acestora, antrenîndu-i la şedinţe lunare. Conducerea grădiniţei de la Uzinele „23 August" are o bibliotecă din care împrumută părinţilor cărţi cu conţinut pedagogic şi discută apoi cu ei pe marginea unor probleme care îi interesează în mod deosebit. Legătura dintre familie şi grădiniţă contribuie la obţinerea de rezultate frumoase în munca de educare a copiilor.

Deşi în activitatea instituţiilor preşcolare din Capitală s-au obţinut succese importante, consfătuirea care a avut loc de curînd la comitetul orăşenesc P.M.R. Bucureşti şi care a analizat munca politică şi instructiv-educativă din învăţămîntul preşcolar, a scos la iveală unele lipsuri ale organelor de partid şi de stat şi ale colectivelor didactice.

Astfel, mai sînt educatoare care nu acordă destulă atenţie planificării muncii, nu ţin seama de principiul succesiunii logice în predarea noilor cunoştinţe, de necesitatea trecerii treptate de la uşor la greu, de la simplu la complex, de la cunoscut la necunoscut.

La grădiniţa „Baicului" din raionul 1 Mai, la grădiniţa I.T.B. din raionul Stalin şi la altele, nu s-a acordat atenţia necesară formării deprinderilor higienice la copii. Sînt educatoare care folosesc puţin materialul didactic şi aleg mai ales activităţi care nu cer neapărat întrebuinţarea acestuia.

Conducerea unor grădiniţe nu îndrumă şi nu controlează în mod sistematic munca educatoarelor. La grădiniţa I.T.B., de pildă, conducerea nu dă dovadă de spirit critic şi autocritic, nu scoate la iveală lipsurile cadrelor didactice, nu combate atitudinile neprincipiale.

Ridicarea nivelului politic, ideologic şi profesional nu constituie o preocupare permanentă din partea unor cadre didactice. Tovarăşa Valeria Penescu, educatoare la grădiniţa „Trustul 3 Construcţii", Valeria Petrescu de la căminul Ministerului Agriculturii, Maria Turcu de la grădiniţa Ministerului Industriei Alimentare, Florica Constantinescu de la grădiniţa nr. 4 şi altele, nu studiază pedagogia preşcolară, metodicele şi alte materiale de specialitate, nu frecventează cercurile pedagogice şi de aceea au lipsuri în muncă. Cu toate că la examenele ţinute la cursul de perfecţionare cele mai multe educatoare au dovedit că şi-au însuşit temeinic materia prevăzută în programă, au fost şi educatoare ca Tenia Valeria, Ionescu Elena, Gore Ana şi altele, care s-au prezentat slab pregătite.

In asigurarea bazei materiale unele grădiniţe întîmpină greutăţi din partea întreprinderilor respective. Dacă întreprinderea Metalo-Globus ar acorda atenţia cuvenită bunei funcţionări a grădiniţei, ar găsi posibilităţi de asigurare a unui local corespunzător. De asemenea, şi sfatul popular al raionului Stalin trebuie să asigure condiţii necesare desfăşurării unei activităţi mult mai rodnice la grădiniţa „Herestrău" care în prezent funcţionează cu mari greutăţi.

Ion Purcel
şeful sectorului şcoli al secţiei ştiinţă şi cultură a comitetului orăşenesc P.M.R. Bucureşti

Activitatea unor organizaţii de partid, sindicale şi U.T.M. din învăţămîntul preşcolar se desfăşoară în condiţii nesatisfăcătoare. Membri de partid, de sindicat şi de U.T.M., din cadrul aceleiaşi grădiniţe fac parte din organizaţii de bază diferite. Această situaţie explică de ce munca politică se desfăşoară defectuos, irosindu-se inutil forţele.

Nici organele raionale de partid şi nici secţiile de învăţămînt ale sfaturilor populare nu s-au preocupat îndeajuns de munca politică şi instructiv-educativă din învăţămîntul preşcolar. Indrumarea şi controlul făcîndu-se sporadic, de multe ori la suprafaţă, fără a cunoaşte temeinic munca desfăşurată de cadrele didactice, unităţile preşcolare au fost lipsite de ajutorul necesar. Cabinetele pedagogice nu au făcut totul pentru generalizarea experienţei înaintate a unor educatoare.

Dacă comitetele raionale de partid s-au ocupat în acest an şcolar de instruirea birourilor şi secretarilor organizaţiilor de partid din şcoli, nu aceeaşi importanţă au acordat-o grădiniţelor de copii. Secţia de ştiinţă şi cultură a comitetului orăşenesc P.M.R. Bucureşti, de asemenea, n-a controlat decît în ultima vreme felul în care se desfăşoară munca politică şi instructiv-educativă în învăţămîntul preşcolar. Este necesar ca organele raionale de partid să rezolve unele probleme organizatorice privind munca de partid în rîndurile educatoarelor, să controleze cum muncesc cadrele didactice din învăţămîntul preşcolar şi să le ajute în ridicarea nivelului politic ideologic. Trebuie determinate conducerile unor întreprinderi să asigure baza materială a grădiniţelor. De asemenea, trebuie îndrumate şi comitetele raionale sindicale şi de U.T.M., să se preocupe sistematic şi permanent de organizaţiile din unităţile preşcolare, de organizarea schimbului de experienţă şi popularizarea metodelor de muncă ale cadrelor fruntaşe, precum şi de sprijinirea cadrelor tinere în ridicarea nivelului profesional şi cultural.

Indrumate permanent de către organele de partid şi de stat, educatoarele, cărora oamenii muncii le încredinţează educaţia copiilor lor, vor putea să depună eforturi susţinute pentru a ridica nivelul învăţămîntului nostru preşcolar la înălţimea cerinţelor crescinde ale operei de construire a societăţii noi, socialiste.

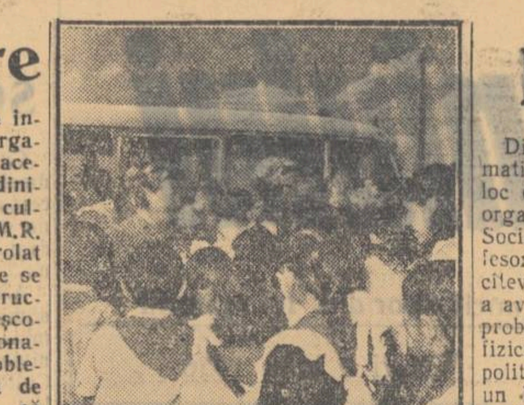

Actorii Teatrului Academic „Maxim Gorki" (MHAT) sînt întîmpinaţi cu dragoste de oamenii muncii din ţara noastră. Peste tot, pionierii şi şcolarii salută cu căldură pe actori, oferindu-le frumoase buchete de flori.

PROBLEMA POLITEHNIZARII în atenţia profesorilor de matematică şi fizică

Din iniţiativa Societăţii de matematică şi fizică din R.P.R., a avut loc de curînd la Sinaia o consfătuire organizată de filiala din Ploeşti a Societăţii, la care au participat profesori de matematică şi de fizică din cîteva regiuni ale ţării. Consfătuirea a avut drept scop să lămurească unele probleme privind rolul matematicii şi fizicii în realizarea învăţămîntului politehnic şi, totodată, să prilejuiască un larg schimb de experienţă între profesorii care predau aceste discipline.

In cadrul consfătuirii au fost prezentate trei referate. Primul, cu privire la importanţa studierii de către cadrele didactice a documentelor Congresului al II-lea al P.M.R. şi ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S., a fost prezentat de către tov. Alexandru Ştefan, de la comitetul regional P.M.R. Ploeşti. Analizînd conţinutul şi sarcinile învăţămîntului politehnic, elaborate de clasicii marxism-leninismului, tov. Ştefan a arătat importanţa pe care o are introducerea lui pentru ridicarea nivelului de pregătire a viitoarelor cadre de constructori ai socialismului.

Al doilea referat, prezentat de tov. Aurel Goia, profesor din Oraşul Stalin, a cuprins unele observaţii generale cu privire la realizarea învăţămîntului politehnic în cadrul predării matematicii şi fizicii. Referatul a lămurit în linii generale cîteva aspecte ale acestei probleme şi a constituit o bază pentru discuţiile care s-au desfăşurat ulterior.

Al treilea referat, prezentat de tov. Traian Popescu, metodist al cabinetului pedagogic regional din Ploeşti, a cuprins o analiză amănunţită şi cuprinzătoare a activităţii extraşcolare, în cadrul matematicii şi fizicii, în şcolile din regiunea Ploeşti. Referatul a arătat că în regiunea Ploeşti există o preocupare serioasă, din partea unora dintre profesorii de matematică şi fizică, pentru legarea teoriei de practică în activitatea extraşcolară.

Discuţiile care au urmat pe marginea acestor referate au ridicat şi au lămurit unele probleme ale realizării învăţămîntului politehnic şi au asigurat, în parte, schimbul de experienţă pe care şi-l propusese consfătuirea. Astfel, conf. univ. O. Sacter (Bucureşti) a arătat că elementele de politehnizare trebuie introduse nu numai în cadrul lecţiilor de matematică şi în activitatea extraşcolară la acest obiect, ci şi în studiul individual al elevilor, prin teme alese special în acest sens. Pentru înfăptuirea învăţămîntului politehnic la matematică trebuie să se acorde o atenţie deosebită calculului aproximativ, graficelor, rezolvării ecuaţiilor cu ajutorul graficelor, dependenţei funcţionale, unor noţiuni generale de algebră vectorială în cadrul geometriei analitice. Tov. Sacter a arătat că trebuie prevenite unele exagerări care ar nărui studiul sistematic al matematicii, ar slăbi rigurozitatea în tratarea problemelor teoretice, ar duce la neglijarea studierii problemelor teoretice sau la rezolvarea exclusivă a problemelor şi exerciţiilor cu caracter practic.

Referindu-se la experienţa sa proprie, tov. Emilia Cişmaşu, profesoară de fizică la şcoala medie nr. 2 de fete din Slatina, a arătat că în cursul acestui an şcolar o parte din elevele ei din clasa a X-a „B" au reuşit, în urma unor vizite la uzina electrică, să cunoască bine instalaţia şi modul de funcţionare a maşinilor, modul de folosire a aparatelor electrice de măsurat. Elevele au făcut apoi unele aplicaţii practice, lucrînd la strung într-una din uzinele din localitate. Ele au reuşit să confecţioneze diferite piese uşoare, care au fost prezentate la expoziţia organizată cu prilejul consfătuirii raionale. Astăzi ele pot confecţiona şi piese mai grele. De asemenea elevele au studiat construcţia motorului de automobil şi au învăţat să conducă automobilul. Tovarăşa Cişmaşu a arătat apoi rezultatele pozitive ale acestei activităţi asupra studiului fizicii în clasa a X-a.

Tov. Ionescu-Ţiu (Bucureşti) a făcut unele observaţii cu privire la proiectele programelor de matematică şi fizică. El socoteşte nejust faptul că au fost scoase din aceste programe unele chestiuni ca: numerele complexe sub forma trigonometrică, studiul mişcării uniform variate cu viteză iniţială, etc, care au largă aplicare în practică.

Referindu-se la realizarea învăţămîntului politehnic în cadrul predării matematicii, tov. I. Grigore (Ploeşti) a arătat că el acordă în munca sa o atenţie deosebită calculului numeric, calculului cu numere aproximative, calculului rapid şi raţional. Membrii cercului de matematică pe care îl conduce tov. Grigore au studiat unele aplicaţii practice ale omotetiei, ale inversiunii, ale ecuaţiilor nedeterminate şi au studiat prismatoidul, care îşi găseşte o largă întrebuinţare în practică.

Tov. D. Blumen, de la Institutul de ştiinţe pedagogice din Bucureşti, a arătat unele erori care se fac în predarea fizicii. Astfel, unii profesori consideră în mod greşit că, dacă elevii vizitează o întreprindere în vederea însuşirii unei teme (de pildă motorul), se poate renunţa la materialul didactic care se prezintă la lecţie în legătură cu această temă. La unele şcoli nu se execută cu toată clasa lucrările de laborator prevăzute în programa şcolară, acestea fiind efectuate numai la cercul de fizică, la activitatea căruia participă numai o parte dintre elevi. El a propus ca cercurile de matematică şi de fizică să adîncească cunoştinţele pe care le capătă elevii în şcoală şi nu să trateze probleme care sînt prevăzute pentru învăţămîntul superior.

Referindu-se la importanţa excursiilor şi a vizitelor în întreprinderi pentru legarea teoriei de practică, tov. Valentina Nanu (Piteşti) a arătat cum a organizat vizitele la întreprinderi şi cum a fost sprijinită în această direcţie de către filiala A.S.I.T. din localitate. Tov. Nanu a insistat asupra importanţei organizării în şcoală a unor cercuri mixte de fizico-matematică, pentru stabilirea legăturii între cunoştinţele pe care le capătă elevii la aceste două obiecte.

Tov. Dragomir Aurica de la Ministerul Invăţămîntului a îndemnat profesorii de matematică şi fizică să trimită ministerului observaţii şi sugestii pentru îmbunătăţirea noilor programe şcolare. Ea a arătat că Ministerul Invăţămîntului va publica lucrări menite să lămurească unele probleme privind învăţămîntul politehnic.

La discuţiile din cadrul consfătuirii au mai participat tov. I. Brenciulescu (Oraşul Stalin), N. Ionescu (Caracal), C. Ivănescu (Tîrgovişte), F. Păsărică (Bucureşti), C. Rusescu (Focşani), I. Vodă (Constanţa) şi alţii.

Consfătuirea profesorilor de matematică şi fizică de la Sinaia are meritul că a ridicat pe primul plan problema atît de importantă a politehnizării învăţămîntului nostru.

In urma discuţiilor s-au conturat în deosebi unele căi concrete prin care se poate realiza învăţămîntul politehnic în cadrul predării matematicii. Astfel, s-a arătat că este necesar să se stabilească, prin exemple concrete din diferite ramuri de activitate, o legătură strînsă între problemele teoretice şi aplicaţiile practice; să se întărească legătura între cunoştinţele diferitelor discipline ale matematicii şi între acestea şi obiectele înrudite şcolare; să se dezvolte la elevi tehnica de calcul oral, calcul scris şi cu ajutorul unor tabele şi instrumente (rigla de calcul); să se rezolve probleme cu caracter practic; să se acorde o atenţie mai mare efectuării unor lucrări practice de măsurători; să se îmbogăţească activitatea extraşcolară prin teme cu caracter practic.

Se ştie că predarea fizicii oferă posibilităţi mult mai largi de realizare a învăţămîntului politehnic, decît predarea matematicii. Aceasta nu s-a reliefat însă la consfătuire. Numărul profesorilor de fizică invitaţi la consfătuire a fost mult mai mic decît al acelora de matematică. De aceea, şi schimbul de experienţă între profesorii de fizică a fost mai redus. Referatul prezentat de tov. A. Goia, care a fost destul de amplu în ceea ce priveşte matematica, a fost sărac în ceea ce priveşte problemele introducerii elementelor de politehnism în cadrul predării fizicii. Ar fi fost util dacă la consfătuire ar fi fost prezentate două referate separate pentru matematică şi fizică, dată fiind varietatea căilor specifice, concrete, prin care se realizează politehnizarea la fiecare dintre aceste discipline.

Consfătuirea profesorilor de matematică şi fizică de la Sinaia a arătat cît de utilă şi de necesară este contribuţia fiecărui profesor în parte la stabilirea căilor concrete de realizare a învăţămîntului politehnic.

M. SCHEIN

Să întărim îndrumarea şi controlul

Ajutorul acordat de Ministerul Invăţămîntului cadrelor de îndrumare şi control a contribuit mult la îmbunătăţirea activităţii secţiei de învăţămînt a regiunii Bucureşti.

Ca urmare a acestui ajutor, secţia noastră de învăţămînt a reuşit să ridice în bună măsură calitatea muncii de îndrumare şi control exercitată atît de organele regionale, cît şi de cele raionale. La aceasta a contribuit în mare măsură şi faptul că comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Bucureşti nu a mai folosit inspectorii şi metodiştii în munci străine de problemele şi sarcinile şcolii. Lăsaţi să-şi desfăşoare planurile lor de muncă, inspectorii şi metodiştii au putut să se preocupe de rezolvarea problemelor de care răspund prin contactul viu cu terenul. Metodiştii au efectuat în medie 15 zile de teren pe lună, iar inspectorii şcolari între 15 şi 17 zile.

Deplasările noastre au avut drept scop rezolvarea unor sarcini esenţiale prevăzute în planul de muncă al secţiei şi al cabinetului pedagogic regional: controlul şi îndrumarea secţiilor de învăţămînt regionale, controlul şi îndrumarea şcolilor de 4, 7, 10 ani şi pedagogice, controlul şi îndrumarea activităţii caselor de copii şi caselor de pionieri, îndrumarea activităţii cercurilor pedagogice; îndrumarea directorilor de şcoli; îndrumarea cadrelor didactice înscrise la cursurile de perfecţionare (consultaţii, colective şi individuale), consfătuiri tematice cu diriginţii, cu cadrele din învăţămîntul elementar şi de la clasele V—X, îmbunătăţirea muncii de şcolarizare a elevilor şi de alfabetizare, controlul şi îndrumarea cursurilor fără frecvenţă etc.

Ieşirile mai dese pe teren, fie sub forma unor inspecţii obişnuite, fie sub forma unor brigăzi, inspecţiile tematice, ca şi consfătuirile tematice organizate cu directorii, cu diriginţii, ne-au dat posibilitatea să cunoaştem mai bine viaţa unităţilor noastre, problemele lor, să acordăm secţiilor raionale un ajutor corespunzător sarcinilor ce le stau în faţă. Ca urmare, şi munca de îndrumare şi control a secţiilor de învăţămînt raionale a fost mai bine organizată decît în anii trecuţi. Multe dintre acestea au dovedit mai multă iniţiativă, au îndrumat mai concret şcolile, au organizat mai bine activitatea metodică în raion. Merită să fie menţionată cu deosebire munca secţiilor de învăţămînt Turnu-Măgurele şi Zimnicea, unde inspectorii şcolari au efectuat lunar cîte 20—24 zile de muncă pe teren, iar şefii secţiilor cîte 12—16 zile. Ei au reuşit să cunoască îndeaproape munca şcolilor şi a cadrelor didactice, să ia măsuri operative de îndreptare a lipsurilor şi să dea îndrumări temeinice cadrelor didactice şi directorilor pentru îmbunătăţirea activităţii instructiv-educative. O activitate asemănătoare s-a desfăşurat şi la secţia de învăţămînt a raionului Vidra, care numai în prima jumătate a anului şcolar a organizat 11 inspecţii frontale. De asemenea, în raionul Slobozia, pînă în prima jumătate a lunii martie, au fost controlate toate şcolile din raion, unele din ele chiar de două ori.

Avînd în vedere importanţa examenelor de sfîrşit de an, secţia de învăţămînt a regiunii Bucureşti a urmărit îndeaproape felul cum s-au organizat repetarea materiei şi desfăşurarea examenelor. In şedinţele cu inspectorii raionali şi cu directorii de şcoli, ţinute în perioada premergătoare examenelor, s-au dezbătut pe larg problema organizării şi desfăşurării examenelor, a comportării profesorilor la examene. Ca urmare, ajutorul acordat de către metodişti şi inspectori şcolari în timpul examenelor a fost mult mai susţinut decît în anii trecuţi. Un accent deosebit s-a pus pe controlul examenelor la şcolile medii, la care au asistat delegaţi ai secţiei de învăţămînt regionale. Pentru examenele de stat ale şcolilor pedagogice au fost numiţi ca preşedinţi ai comisiilor de calificare inspectori şi metodişti regionali.

Ca rezultat al controlului şi îndrumării sistematice şi continue, nivelul cunoştinţelor elevilor la examene a fost mai ridicat, comparativ cu cel de anul trecut. Elevii clasei a IV-a de la şcolile medii din Giurgiu şi Turnu Măgurele, de la şcolile de 7 ani din Găujeni şi Stăneşti (raionul Giurgiu), Domneşti (raionul Domneşti) au dovedit cunoştinţe temeinice, conştient însuşite. Elevele şcolilor pedagogice din Giurgiu şi Olteniţa şi elevii şcolilor medii din Turnu Măgurele şi Roşiori au dat răspunsuri bune la examenele de limba şi literatura romînă, geografie şi matematică.

Cu prilejul controlului examenelor, organele de îndrumare şi control ale secţiei de învăţămînt regionale au cunoscut mai bine munca şcolilor, au luat atitudine hotărîtă faţă de gravele greşeli ale unor comisii de examinare. Astfel, la şcoala de 7 ani din comuna Slobozia (raionul Giurgiu), examenul de aritmetică la clasa a IV-a a fost anulat, deoarece s-a constatat că elevii au ştiut dinainte ce problemă li se va da la examen. De asemenea, la clasa a IV-a „B" de la şcoala de 7 ani din comuna Malu (raionul Giurgiu), s-a constatat că membrii comisiei de examinare n-au apreciat în mod obiectiv lucrările scrise la limba romînă ale elevilor, dînd dovadă de liberalism în punerea notelor, de superficialitate şi lipsă de răspundere, în corectarea acestor lucrări. Neţinînd seamă de instrucţiunile Ministerului Invăţămîntului care au arătat că nota la examen are un rol precumpănitor, învăţătoarea acestei clase a stabilit greşit şi notele anuale ale elevilor la aritmetică. Organele secţiei de învăţămînt regionale au anulat şi examenul de aritmetică la clasa a IV-a de la şcoala din comuna Buftea, unde elevii au fost lăsaţi să folosească în rezolvarea problemei caietele din timpul anului.

Trebuie să arătăm, însă, că nu toate organele noastre raionale desfăşoară o muncă organizatorică şi susţinută de îndrumare şi control. De exemplu, secţiile de învăţămînt din raioanele Vîrtoape, Roşiori, Giurgiu, Brăneşti, nu şi-au îndreptat toate eforturile înspre rezolvarea problemelor esenţiale ale muncii instructiv-educative. Procesele verbale încheiate de organele de control ale acestor secţii cuprind mai mult constatări de ordin administrativ, observaţii de importanţă minoră, care nu pot duce la concluzii cu privire la realizările sau lipsurile caracteristice şcolilor. Din această cauză, munca multor şcoli, a multor cadre didactice nu este cunoscută, este îndrumată nesatisfăcător.

Datorită slabei organizări a muncii, unele secţii raionale de învăţămînt nu reuşesc să rezolve nici problemele organizatorice sau cu caracter administrativ. De exemplu, tovarăşii Victor Diţă, şeful secţiei de învăţămînt a raionului Alexandria, Ştefan Mănţescu, şeful secţiei de învăţămînt a raionului Roşiori şi Ion Anastasiu, şeful secţiei de învăţămînt a raionului Giurgiu, nu respectă întotdeauna ordinele, deciziile sau dispoziţiile Ministerului Invăţămîntului sau ale secţiei de învăţămînt regionale. De asemenea, secţiile de învăţămînt ale raioanelor Brăneşti, Lehliu şi Răcari nu răspund la timp unor ordine cu termen.

Toate aceste lipsuri se explică în mare măsură şi prin faptul că în acest an noi n-am reuşit să controlăm temeinic sub toate aspectele, activitatea tuturor secţiilor de învăţămînt raionale, să urmărim îndeaproape îndeplinirea sarcinilor trasate.

Deşi sfaturile populare acordă acum învăţămîntului o atenţie sporită, ajutînd secţiilor de învăţămînt să-şi desfăşoare mai bine munca, mai sînt unele organe ale sfaturilor populare care sustrag pe inspectori de la îndeplinirea sarcinii principale — îndrumarea procesului de învăţămînt. Aşa stau lucrurile, de pildă, în raionul Brăneşti. Sfaturile populare ale raioanelor Vidra, Vida, Giurgiu nu acordă nici un fel de ajutor şcolilor în ceea ce priveşte mijloacele de transport pentru deplasarea în cuprinsul raionului.

Nenumărate ordine şi dispoziţii venite de sus reţin mult timp în birou organele noastre raionale de control. In legătură cu aceasta, considerăm că cerinţa Ministerului Invăţămîntului de a primi rapoarte pentru orice acţiune întreprinsă de către secţiile de învăţămînt raionale (acţiunea CEC, acţiunea împotriva dăunătorilor pădurii etc.) este exagerată şi nu poate duce decît la îngreunarea muncii secţiilor de învăţămînt.

Invăţînd din experienţa acestui an şcolar, va trebui ca în viitorul an şcolar să întărim munca de îndrumare şi control, acordînd un sprijin mai susţinut tuturor şcolilor, cu deosebire celor care întîmpină greutăţi în activitatea lor.

ION PREDA
şeful secţiei de învăţămînt a regiunii Bucureşti

75 de ani de la apariţia revistei „Contemporanul"

Problema învăţămîntului în paginile „Contemporanului"

La 1 iulie 1881 şi-a început apariţia revista „Contemporanul" a cercurilor socialiste din Iaşi. In activitatea ei multilaterală, revista a cuprins un larg repertoriu de probleme ale vieţii sociale, ocupînd în unele domenii locul cel mai înaintat în presa romînească a vremii.

In paginile revistei s-au bucurat de o largă dezbatere diverse probleme ale învăţămîntului. Aproape nu există număr al revistei în care să nu fi fost discutate, cu deosebită îndrăzneală şi vioiciune, chestiuni legate într-un fel sau altul de viaţa şcolii. Pornind de la constatarea organizării revoltător de nejuste a societăţii capitaliste şi tinzînd să definească sensul dezvoltării în viitor spre socialism a societăţii şi să contribuie la această dezvoltare, revista şi-a pus ca un prim şi imediat scop în activitatea sa îndreptarea şi îmbunătăţirea situaţiei în domeniul învăţămîntului, potrivit realizărilor ştiinţei şi nivelului la care se ajunsese în alte ţări, potrivit posibilităţilor statului. Căci, după constatările colaboratorilor revistei şi ale altora de alte idei, datorită nepăsării şi dispreţului din partea claselor exploatatoare dominante de atunci, în învăţămînt era pur şi simplu un dezastru.

Influenţa ideilor şi acţiunilor înnoitoare ale socialiştilor a fost vie şi imediată în rîndurile tineretului studios, de unde se şi recrutau noi membri ai cercurilor socialiste; aceste idei şi acţiuni aduceau satisfacţii şi dădeau răspuns aspiraţiilor şi întrebărilor fireşti ce şi le puneau adolescenţii, a căror inteligenţă şi sete de a cunoaşte încercau să le închisteze dogmatismul şi alte păcate ale învăţămîntului oficial. Iată numai două indicii. Intr-o scrisoare trimisă de socialiştii din Iaşi unui ziar din Bucureşti, în 1880, se vorbeşte despre teroarea din învăţămînt, căreia i-a căzut victimă cel mai bun elev al şcolii de arte (şcoala profesională — n.n.), simpatizant al socialiştilor, şi se spune că elevii clasei a IV-a a şcolii normale Vasile Lupu s-au revoltat cu acest prilej „şi în fine autocratul Cujbă (desigur, directorul — n.n.) a dat de o rezistenţă: pasta cea moale pe care o minuia cum vroia s-a învîrtoşat sub suflarea unui vînt de la Nord...". In anuarul apărut în 1909 cu ocazia semicentenarului liceului din Botoşani, este un articol intitulat: „Speculanţii de idei nouă". Acest articol se referă la activitatea elevilor socialişti „dintre cei mai inteligenţi şi sîrguincioşi" ai liceului, din deceniul X al secolului trecut, şi la măsurile conjugate ale poliţiei şi direcţiunii împotriva lor. După mărturiile scriitorului Jean Bart, „Contemporanul era evanghelia acelei vremi" pentru şcolarii mai mari.

Marele număr de articole consacrate învăţămîntului se încheie cu două studii ample de sinteză — seria de articole „Asupra învăţămîntului la noi" de L. Gîrbea (profesorul Gh. Nădejde) cu specială referire la şcolile secundare şi studiul „Invăţămîntul primar" al institutorului I. Tufescu de la o şcoală din cartierul muncitoresc Tătăraşi al oraşului Iaşi. Asupra acestor două materiale vrem să insistăm în acest articol.

Gh. Nădejde menţionează de la început că problema învăţămîntului a fost foarte mult dezbătută, dar n-a primit vreo soluţie satisfăcătoare şi a rămas încă foarte departe de ceea ce ar fi trebuit să fie. El desprinde două cauze esenţiale care menţineau învăţămîntul în înapoiere. Ca orice fapt social, şi învăţămîntul „atîrnă" de mai mulţi alţi factori. Primul dintre ei este precumpănirea politicii asupra oricărei ramuri din activitatea socială. Şi autorul precizează imediat: „cînd zicem politica, o luăm nu în înţelesul cum ar trebui să fie, ci cum se petrece la noi şi cum fiecare o judecă, cînd nu vrea să-şi mascheze gîndirea. Acea sumă de tertipuri, de schiverniseli, de ocrotiri pentru unii şi prigoniri pentru alţii, de trageri pe sfoară, de căpătuieli şi adăposturi pentru felurite soiuri de becisnici, şarlatani şi cotei de nouă uşi, într-un cuvînt acea comedie, pe care de ani o vedem jucîndu-se de feluriţi actori, schimbîndu-se adeseori în crîncenă tragedie şi arătîndu-ne scîrboase mutre mînjite de sînge.

Cînd asemenea politică absoarbe totul, cînd ea este scopul şi raţiunea oricărei fapte din ţară, învăţămîntul nu poate fi, decît ceea ce este, adică roata a cincea la car!"

Politica aceasta, cu efecte nefaste în sectorul învăţămîntului, este politica partidelor conservator şi liberal. Din sutele de pilde ce s-ar putea da pentru a dovedi că „înaintea politicii, interesele învăţămîntului sînt curat zero", autorul aduce în discuţie două: una din timpul conservatorilor, alta din timpul liberalilor, amîndouă pe deplin ilustrative.

Transferările „în interesul instrucţiei" se făceau în realitate în interesul politicii şi împotriva instrucţiei; ministerul folosea abuziv puterea sa asupra profesorilor; samavolnicia înăbuşea viaţa şcolilor; miniştrii erau numiţi şi schimbaţi — destul de des — independent de capacităţile lor pentru învăţămînt; arbitrarul stăpînea problemele învăţămîntului; favoritismul politic predomina; sumele alocate pentru ca „reprezentanţi" ai oficialităţilor noastre să studieze modul de organizare a şcolii în Franţa, Germania ş.a. se iroseau în van. Localurile de şcoli, mai peste tot necorespunzătoare, erau închiriate pe sume mari de la partizani politici ai guvernanţilor, jertfindu-se şi în acest caz învăţămîntul. Nestabilitatea programelor reducea responsabilitatea profesorilor, contactul lor cu ştiinţa la zi; elaborarea manualelor era monopolizată de inspectori.

„Deci oriunde ne întoarcem găsim învăţămîntul cu totul supus politicii şi prin ea zăticnit şi aproape nimicit".

A doua cauză esenţială care stînjenea dezvoltarea învăţămîntului era neînsemnătatea sumei de bani alocaţi din buget în acest scop: calculele duc la rezultatul de doi lei pe cap de locuitor. Dar şi această sumă de rîs se micşora simţitor dacă se ţine seama de chiriile umflate, de faptul că salariile funcţionarilor ministerului, inspectorilor, subinspectorilor, revizorilor — pentru aportul lor real — erau sume zvîrlite în drum; cheltuielile de cancelarie şi pentru mici reparaţii reprezentau în realitate sporiri de leafă pentru directori; cărţile neştiinţifice şi materialele didactice necorespunzătoare erau cumpărate de prisos; diurnele şi căpătuielile, trimiterile în străinătate nu foloseau învăţămîntului. Bruma de lustru ce se dădea celor ce reuşeau să treacă prin şcoli se realiza nedreptăţind cea mai mare parte a populaţiei — ţăranii, ale căror şcoli erau lăsate pe seama comunelor. 4/5 din populaţie (satele) primeau 1/4 din partea de buget alocată învăţămîntului, iar 1/5 (oraşele) primea 3/4. „Oare asta să fie proporţia dărilor directe şi indirecte, precum şi a tuturor sarcinilor susţinute de ţărani şi de cealaltă parte din populaţia ţării?!..." pe cită vreme, continuă autorul, „datoria statului ar fi să dea mijloace deopotrivă pentru toţi, şi să aibă o anume îngrijire pentru alegerea celor mai destoinici".

Din aceste cauze, în primul rînd, starea în care se afla învăţămîntul era dezastruoasă. Inspectorii se ocupau prea puţin de şcoală. Cei care erau autori de cărţi urmăreau introducerea manualelor lor, recomandate special de minister. Profesori necorespunzători sau incapabili rămîneau în continuare în învăţămînt, „spre ruşinea corpului profesoral şi pentru nenorocirea elevilor ce le intră în mînă". Revista „Contemporanul" a luptat cu cea mai mare perseverenţă pentru extinderea şi adîncirea spiritului ştiinţific în învăţămînt. Articolul de care e vorba constată dezastrul mai ales în rîndul profesorilor de ştiinţele fizico-naturale.

Alegerile pentru consiliile permanent şi general care funcţionau pe atunci în cadrul Ministerului Instrucţiei erau la latitudinea ministrului. Participarea profesorilor la ele nu conta. „Apoi cine nu ştie cum fostul ministru D. Sturza şi-a format un consiliu numai din popi şi suplinitori mai mult şi cum nu dădea cuvîntul celor ce-l combăteau şi cum bătea din picior la cel ce îndrăznea să protesteze!...".

Cercetarea împărţirii materiilor în cursul secundar arată că ştiinţele cu aplicaţie în viaţa practică erau stăvilite. Ele erau predate mai mult în aspectul lor teoretic şi cu nenumărate erori. Autorul articolului arată că „mintea elevilor trebuie deprinsă, cît se poate mai de timpuriu, să nu primească decît lucruri pe care le-a pătruns şi asupra cărora a judecat. Invăţarea papagalicească trebuie izgonită cu toată puterea".

Seria aceasta de articole „Asupra învăţămîntului la noi" nu cuprinde şi propuneri pentru îndreptarea situaţiei, cum intenţiona autorul, pentru că în scurt timp revista încetează să mai apară.

Al doilea material însă, studiul lui I. Tufescu „Invăţămîntul primar", a apucat să apară în întregime. Institutorul I. Tufescu, cu preocupări îndelungi pentru îmbunătăţirea învăţămîntului, pentru îndeplinirea deziderătului asupra obligativităţii şi gratuităţii învăţămîntului primar general, arată ce au produs şcolile începînd de la 1864 şi cauzele pentru care rezultatele nu sînt mai bune, nu sînt cele aşteptate. In toate consideraţiile lui se bazează pe documente oficiale şi pe observaţii din practica sa.

De la început autorul afirmă că la o privire oricît de sumară se putea constata că, în ciuda celor înscrise în constituţie şi a laudelor politicienilor de teapa lui I. Brătianu, marea majoritate a copiilor de vîrstă şcolară rămîneau în afara şcolii; şi aceştia erau în primul rînd copiii muncitorilor. *Datele statistice spun că în momentul acela puteau fi numai* 12 cărturari *(ştiutori de carte — n.n.)* la suta de muncitori de aceeaşi vîrstă, *şi aceasta la oraşe, şi pentru bărbaţi La sate erau numai 4%.*

I. Tufescu dezvăluie cu luciditate cauzele adînci ale situaţiei înapoiate din învăţămînt. Obligativitatea învăţămîntului a rămas scrisă numai în lege; în viaţă administraţia (guvernul) nu contribuia cu nimic la îndeplinirea ei, invocînd lipsa de localuri, de mobilier, îngrămădirea prea mare de elevi la un învăţător. Pe lîngă nepăsarea statului burghezo-moşieresc, o stavilă covîrşitoare era sărăcia populaţiei, *şi atît de mare încît problema cumpărării hainelor şi cărţilor devenise de nerezolvat. Tot din această cauză oamenii muncii erau nevoiţi să-i pună pe copii de mici la treabă, în loc să-i trimită la şcoală. Adevăraţii vinovaţi pentru aceasta, subliniază I. Tufescu, erau* proprietarii, arendaşii, primarii, *care-i despuiau pe ţărani neomeneşte.*

Pentru lichidarea stării materiale rele a maselor muncitoare şi, ca urmare, îmbunătăţirea învăţămîntului, I. Tufescu preconizează măsuri revoluţionare: 1. Să se pună capăt sărăciei populaţiei prin împărţirea cît mai în grabă a moşiilor statului (ţăranii să plătească la preţ oficial lotul primit); 2. Să se pună o stavilă şi cît mai în grabă, abuzurilor bogătaşilor şi administraţiei; 3. Să se facă o lege prin care să se pedepsească aspru acei care ar pune la trebi grele copii mai mici de 14 ani, care trebuie să urmeze la şcoală; 4. Să se ia măsuri nimerite ca toţi copiii de vîrstă şcolară să fie înscrişi chiar de la începutul anului

In plus, statul să facă şcoli oriunde era nevoie, să organizeze locuri de cazare pe timp rău a copiilor ce locuiau departe de şcoală. I. Tufescu cere chiar şi distribuirea hainelor şi cărţilor în mod gratuit. Aceste măsuri ar fi asigurat obligativitatea învăţămîntului.

O altă cauză a împuţinării elevilor la şcoli o constituiau dispreţul şi neîncrederea ce o mare parte din populaţie le avea pentru şcoală. Poate că poporul de jos ura şcoala — presupune autorul — pentru că o socotea ca o adevărată fabrică de trîntori, de jefuitori ai săi, unelte ale boierilor. Dar pentru aceasta nu era vinovată şcoala. Trebuia să se explice oamenilor că învăţînd carte îşi vor cunoaşte drepturile şi nu vor mai fi amăgiţi de oricine. Unii învăţători ignoranţi şi corupţi discreditau şcoala prin comportarea şi rezultatele muncii lor.

Toate acestea precum şi lipsa unor programe analitice şi orare bine chibzuite, a controlului serios şi imparţial etc impuneau, după I Tufescu: 1. Recalificarea, perfecţionarea cadrelor didactice, prin intervenţia statului în ultimă instanţă; 2. Măsuri nimerite care să încurajeze şi să stimuleze interesul, sancţiuni, categorii de salarizare, avansări, rotaţia la clase diferite; 3. Organizarea unui control serios care să poată constata ştiinţa, capacitatea şi hărnicia „profesorilor primari"; revizorii să fie recrutaţi prin concurs, directorii să răspundă de activitatea şcolilor; 4. Programe analitice detailate şi orare potrivite, unice pentru oraş şi sat; 5. Cărţile didactice să se cerceteze şi să se aprobe de comisiuni competente, cu premii pentru cele bune; 6. Recrutarea corpului didactic primar să se facă într-un chip mai serios, înlăturîndu-se hatîrurile, copierea la concurs.

Conţinutul acestor două materiale publicate de revista „Contemporanul" ne arată perspicacitatea colaboratorilor săi în aprecierea situaţiei din învăţămînt, definirea clară, curajoasă şi documentată a rezultatelor care erau sub posibilităţile reale şi sub orice nivel şi, de asemenea, denunţarea cauzelor reale, decurgînd din organizarea nedreaptă a societăţii şi statului, în care dominau burghezia şi moşierimea. Faptul că s-a ocupat în nenumărate rînduri de învăţămînt şi a venit deseori cu propuneri de la caz la caz — şi în materialele discutate aici privind sistemul de învăţămînt în întregime — dovedeşte că revista „Contemporanul" — exprimînd atitudinea şi concepţiile socialiştilor romîni — a purtat un neîntrerupt şi pasionat interes ştiinţei şi şcolii, aspiraţiilor legitime ale poporului, ale maselor largi muncitoare. „Contemporanul" a reprezentat în cei zece ani de apariţie ideile înaintate, a adus un sprijin preţios dezvoltării învăţămîntului.

Dar deziderentele exprimate şi susţinute cu atîta convingere, cu atîta nestinsă ardoare de colaboratorii „Contemporanului" au rămas în general nesatisfăcute încă mai mult de o jumătate de secol de regim social burghez, pînă cînd puterea în stat a fost cucerită de clasa muncitoare. După 23 August 1944, în special din 1948, învăţămîntul a devenit o preocupare permanentă a guvernului şi partidului, a constituit obiectul unor importante documente de stat, a căpătat o solidă bază materială şi sprijin multilateral pentru dezvoltarea şi îmbogăţirea sa, pentru realizarea uriaşei sale sarcini: instruirea şi educarea fiilor oamenilor muncii la nivelul şi în spiritul epocii pe care o parcurgem, epoca construirii socialismului în patria noastră.

G. VĂRZARU

RAID-ANCHETĂ

Cum este studiată și răspîndită experiența înaintată

O experiență bine valorificată

La școala medie nr. 8 din Sibiu sînt multe cadre didactice care lucrează cu perseverență pentru o înaltă calitate a predării, care caută căi noi și variate pentru a obține rezultate din ce în ce mai bune în instruirea și educarea elevilor. Cu ajutorul organizației sindicale procedeele folosite de ei, precum și roadele muncii lor sînt larg cunoscute de pedagogi. Dacă comitetul sindical de instituție nu ar fi avut inițiative, dacă ar fi trecut cu vederea acest aspect atît de important din viața școlii, munca acestor cadre didactice ar fi rămas necunoscută, nevalorificată.

Comitetul sindical de instituție, înțelegînd însă însemnătatea deosebită a extinderii experienței înaintate pentru ridicarea calității muncii în școală, s-a interesat și a urmărit îndeaproape activitatea fiecărui cadru didactic, pentru a putea descoperi și generaliza metodele bune de muncă ale pedagogilor.

Tovarășa Corina Longhin, președinta comitetului de instituție, s-a sfătuit cu conducerea școlii în legătură cu organizarea unor forme cît mai variate de popularizare a muncii pedagogilor din școală. Apreciind activitatea bogată și rodnică a tovarășei Lucreția Foarfecă, profesoară de istorie, comitetul sindical și conducerea școlii au hotărît, după ce în prealabil studiaseră temeinic activitatea acestei tovarășe, popularizarea realizărilor ei și a căilor pe care le-a obținut. În acest scop s-a organizat o lecție deschisă de istorie, la clasa a IX-a, cu tema „Mișcarea muncitorească de la 1914—1917". La lecție a participat un număr mare de pedagogi și de la alte școli, interesați să cunoască experiența tovarășei Foarfecă, pentru a putea aplica și ei metodele bune folosite de ea.

Lecția deschisă, urmată de expunerea profesoarei respective și de dezbaterile participanților, a scos în lumină elementele noi aduse de tov. Foarfecă în predare. Acestea privesc în primul rînd verificarea cunoștințelor elevelor. După ce organizează clasa pentru desfășurarea lecției, profesoara trece la verificarea cunoștințelor elevelor. Se adresează cu întrebări clasei, provocînd la răspuns o elevă. În timp ce eleva răspunde, n-o întrerupe chiar dacă comite greșeli în expunere. O întrerupe numai în cazul cînd eleva deviază serios de la subiect. În acest fel ea le deprinde pe eleve să vorbească liber, să-și formeze un limbaj clar, logic, coherent. În timp ce eleva respectivă răspunde, celelalte eleve își notează într-un caiet observațiile proprii referitoare la răspunsurile ei. În acest timp, nici o elevă din clasă nu ridică mîna pentru a nu deruta pe cea care răspunde. După ce profesoara își formează o părere asupra răspunsului, ea oprește eleva respectivă și provoacă o altă elevă care dacă a sezisat ceva în răspunsul dat face observații și aduce completări. Dacă observațiile sînt juste și de conținut profesoara apreciază răspunsul și pune în continuare întrebări pentru a urma firul lecției. Tovarășa profesoară are grijă la fiecare lecție să interogheze și elevele mai slabe, pentru a cunoaște nivelul de cunoștințe al întregii clase.

Prin acest sistem de verificare a cunoștințelor profesoara asigură o însușire temeinică a acestora de către eleve. Eleva știe că în orice moment poate fi provocată să răspundă, să completeze sau să aducă observații. Elevele urmăresc cu atenție răspunsul celei interogate pentru a putea face observațiile necesare. Pe această cale tovarășa profesoară le dezvoltă totodată elevelor spiritul critic și autocritic, clasa participînd la aprecierea fiecărui răspuns.

Tov. Lucreția Foarfecă a subliniat că acest procedeu este valabil numai pentru cursul mediu, deoarece particularitățile de vîrstă ale elevilor din clasele mai mici, atenția lor distributivă, nu le permit să urmărească firul lecției dacă sînt nevoiți să facă atîtea observații în legătură cu răspunsurile care se dau.

Rezultatele bune ale tovarășei profesoare se datoresc și faptului că ea a știut să folosească la lecții un bogat material didactic, confecționat cu mijloace proprii, lecturi istorice, texte, documente.

Popularizînd experiențele înaintate ale pedagogilor, comitetul de instituție al școlii a contribuit la îmbunătățirea procesului de învățămînt din școala respectivă. La sfîrșitul anului școlar numărul elevelor promovate și cu un nivel ridicat de cunoștințe atinge un procent foarte ridicat.

Pe teme educative

Comitetul sindical orășenesc din Sibiu a organizat în școlile din acest oraș, cu sprijinul secției de învățămînt, trei consfătuiri de producție, de organizarea cărora s-a ocupat îndeaproape. Una din aceste consfătuiri a avut loc la școala medie nr. 3. Întrucît în această școală profesoara Victoria Kălman de la secția maghiară, a reușit să obțină cele mai bune rezultate în munca educativă, s-a hotărît ca ea să prezinte la consfătuire referatul: „Munca dirigintelui"

În perioada de 6 săptămîni pînă la consfătuire, tov Kălman a pus la dispoziția cadrelor didactice, la colțul metodic, materiale documentare, planificarea orelor educative, planuri de lecții model, caietul dirigintelui, referate susținute de eleve în cadrul acestor ore și a fost asistată de celelalte diriginte la orele educative.

Pentru a lărgi schimbul de experiență, comitetul de instituție a afișat în holul școlii toate datele necesare în legătură cu această consfătuire. La data fixată toate cadrele didactice ale școlii și mulți alți profesori și diriginți de la alte școli au participat la consfătuire.

Din referat s-au desprins cu deosebire preocupările dirigiției pentru educarea socială și artistică a elevelor. La începutul anului școlar elevele clasei a IX-a, pe care a condus-o ca dirigintă, erau puțin comunicative, individualiste. Prin faptul că a căutat să cunoască pe ce se bazează prietenia dintre eleve, a schimbat mult atmosfera clasei. Chiar și caietul dirigintei reflectă aceste preocupări. Caracterizarea clasei dovedește că și-a studiat temeinic elevele, că le cunoaște bine. Ea și-a notat în caiet și relațiile care s-au statornicit între eleve și motivele care au determinat aceste relații. Tov. Kălman este exigentă cu elevele dar știe să se apropie de ele, să se facă iubită și în același timp respectată de ele.

Tov. dirigintă a apreciat valoarea pe care o are educația artistică în dezvoltarea trăsăturilor morale înalte. De aceea a dat atenție deosebită acestei laturi. Ea a confecționat împreună cu elevele un album cu reproduceri după opere de artă plastică. Preocuparea elevelor pentru găsirea, alegerea acestui material a dezvoltat simțul estetic, dragostea pentru frumos, le-a creat preocupări pozitive și aceasta a dus la legarea prieteniilor între eleve, la închegarea colectivului clasei.

Discuțiile purtate pe marginea referatului au fost interesante și de un real folos. Participanții au adus propuneri prețioase pentru educarea socială și artistică a elevilor, pentru formarea colectivului de elevi. Subliniem în mod deosebit felul cum s-au reflectat rezultatele consfătuirii în munca diriginților. Ei au arătat un interes mai mare muncii cu fiecare elevă în parte, s-au preocupat cu mai multă grijă de comportarea elevelor, de educarea atitudinii lor juste față de muncă, ceea ce a dus la ridicarea nivelului la învățătură la toate clasele. Și celelalte consfătuiri de producție cu temele: „Metode pentru dezvoltarea educației estetice". consfătuire care s-a ținut la școala elementară nr. 1 și „Școala și familia — factorul cel mai important pentru ridicarea nivelului la învățătură și îmbunătățirea disciplinei" (de la școala elementară nr. 14 cu limba de predare germană) au fost temeinic organizate, contribuind la succesul muncii în școală.

O problemă dată uitării

Despre comitetul sindical regional al muncitorilor din învățămînt, regiunea Suceava, nu se poate spune că nu muncește. Dimpotrivă, planurile de muncă trimestriale din acest an reflectă printre altele și preocuparea comitetului de a populariza și extinde experiența cadrelor didactice care au rezultate bune în munca pedagogică. În planul de ședințe pe trimestrul I al anului 1956, de pildă, s-a planificat la 2 martie o ședință de analiză la școala pedagogică din Gura Humorului, unde comitetul de instituție trebuia să prezinte un referat cu tema „Cum se organizează și se desfășoară formele schimbului de experiență și cum contribuie ele la ridicarea calității învățămîntului". La 16 martie a fost planificată o consfătuire de producție la școala medie de fete din Suceava, cu tema „Cum luptă comitetul de instituție pentru prevenirea rămînerii în urmă la învățătură". O consfătuire de producție asemănătoare a fost planificată la școala de 7 ani din Bucecea, raionul Botoșani, cu tema „Preocuparea grupei sindicale pentru încheierea cu succes a anului școlar". La școala din Băneștii-Fintinelele a fost planificată pentru ziua de 10 martie 1956 o ședință în care președinții comitetelor de instituție trebuiau să analizeze felul cum se realizează disciplina conștientă în școală. În perioada de încheiere a anului școlar au fost planificate mai multe consfătuiri de producție, avînd ca temă: „Repetarea și sistematizarea materiei". Toate aceste ședințe s-au ținut și sigur că discuțiile purtate cu prilejul lor, măsurile luate au contribuit la îmbunătățirea muncii instructiv - educative din școală, la îmbunătățirea metodelor educative și de predare ale cadrelor didactice.

Problema popularizării experienței înaintate în ceea ce privește legarea teoriei de practică, însă, lipsește complect din planurile de muncă, din procesele verbale încheiate cu prilejul diferitelor ședințe.

Căutînd-o prin dosarele comitetului sindical regional, aveam impresia că pur și simplu caut acul în carul cu fîn. Am citit toate planurile de muncă din acest an, dar de ea nu am dat. N-am găsit-o nici în procesul verbal al plenarei comitetului regional. După Congresul al II-lea al Partidului care a trasat școlii sarcini cu privire la politehnizare, problema legării teoriei de practică a preocupat în mod deosebit cadrele didactice, organele de învățămînt și cele sindicale. Pentru membrii comitetului sindical regional din Suceava, ea a rămas ascunsă în ceață. Așa se explică de ce în cuvîntul de încheiere la plenară, tovarășul Iosif Cost, președintele comitetului sindical regional, nu a trasat nicio sarcină în această privință, de ce acest comitet nu a organizat pînă acum nici o consfătuire de producție, nici un schimb de experiență care să prilejuiască popularizarea metodelor și procedeelor bune în acest sens.

Ca să nu păcătuiesc, trebuie să recunosc că era totuși planificată în ziua de 28 iunie o consfătuire de producție cu profesorii de științe naturale din Dorohoi. Adică exact în ziua în care comitetul executiv al sfatului popular regional și deci, inclusiv secția de învățămînt regională, îi chema la consfătuire, la Botoșani, pe toți profesorii de științe naturale și pe inginerii agronomi din 10 raioane ale regiunii. Planificarea acestei consfătuiri în aceeași zi cu consfătuirea de producție pe plan regional, ca și lipsa desăvîrșită ce există la comitetul sindical în ziua de 27 iunie, spre deosebire de agitația de la sfatul regional, unde se luau ultimele măsuri operative în vederea deplasării și cazării participanților la consfătuire, au dezvăluit în mod strident lipsa de coordonare ce există între planul de muncă al secției de învățămînt regionale și planul comitetului sindical regional. Totodată, acest fapt a scos la iveală și lipsa de colaborare efectivă dintre secție și sindicat.

De altfel, parcelele experimentale ale școlilor din orașul Suceava vorbesc mai mult decît planurile de muncă, mai mult decît procesele verbale încheiate în ședințe, despre lipsa de preocupare a comitetului sindical pentru răspîndirea experienței înaintate în domeniul legării teoriei de practică. Faptul că nicio școală din orașul Suceava nu are o parcelă experimentală pe care să se lucreze cu rezultate bune, că unele școli, printre care și fosta școală pedagogică, nu au avut deloc parcelă experimentală este îndeajuns de grăitor.

Elevii ultimului an al școlii pedagogice sînt acum învățători. Ei vor trebui să înarmeze pe viitorii lor elevi cu deprinderi practice agricole care să le dea posibilitatea să aplice cu succes cunoștințele de științe naturale însușite. Cum vor putea tinerii învățători să facă acest lucru dacă ei înșiși nu au aceste deprinderi, dacă au învățat practica agricolă cum se învață înotul pe uscat? Rezultatele frumoase obținute de tovarășii Dumitru Cristea, din Cucorăni, și Breț Aspazia, din Vatra Moldoviței, în aplicarea cunoștințelor de biologie, nu numai că trebuiau cunoscute de acești elevi, ci și aplicate pe măsura posibilităților.

Școlile noastre trebuie să acorde o atenție mai mare aplicării principiului politehnizării, atît în domeniul predării biologiei, cît și al matematicii, al fizicii, al chimiei. Organele sindicale au un mare rol în dezvoltarea învățămîntului în această direcție prin popularizarea și extinderea tuturor metodelor bune, a inițiativelor locale. Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Suceava a sprijinit procesul de învățămînt prin organizarea unor consfătuiri de producție, schimburi de experiență, interasistențe, lecții deschise pe teme deosebit de importante. Problema legării teoriei de practică, însă, a fost lăsată uitării, a rămas învăluită într-o ceață groasă din care nu s-a mai văzut. Este cazul ca ceața să fie dată la o parte.

Plenara din martie a.c. a C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățămînt, dezbătînd sarcinile organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt în lumina documentelor celui de al doilea Congres al P.M.R., a arătat că una din cele mai importante sarcini ale activității sindicale din școli este aceea a descoperirii, studierii și valorificării experienței avansate a cadrelor didactice.

„Gazeta învățămîntului" a organizat la începutul lunii iulie un raid anchetă în trei regiuni și anume în regiunile Craiova, Suceava și Stalin, pentru a cunoaște activitatea desfășurată de organizațiile sindicale din școli, de comitetele sindicale orășenești și regionale ale muncitorilor din învățămînt pentru descoperirea, studierea și valorificarea experienței avansate din domeniul învățămîntului. Prezentăm în acest număr constatările noastre.

Din munca unui comitet orășenesc

În cea de a doua parte a anului școlar încheiat recent Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Craiova — președinte tov. Ștefan Ion și responsabil al comisiei profesionale tov. Ion Dumitrescu — și-a îndreptat atenția cu precădere asupra popularizării experienței pozitive a cadrelor didactice. Formele de activitate folosite în acest scop au fost consfătuirile de producție — organizate fie direct, fie prin organizațiile sindicale din școli — inter-asistențele, lecțiile deschise, activitatea la colțul roșu etc.

Pentru consolidarea cunoștințelor dobîndite de către elevi în timpul anului, la colțul roșu al comitetului sindical s-au organizat în preajma perioadei de recapitulare dezbateri pe tema: „Importanța și formele recapitulării finale — mijloace de realizare a elementului nou în recapitularea finală".

În această consfătuire au fost prezentate metodele avansate folosite de cîteva cadre didactice fruntașe din orașul Craiova, care au obținut bune rezultate în lecțiile de recapitulare finală în anul precedent. Așa, de pildă, s-au dat exemple de scheme, tablouri sinoptice și grafice care reușesc să sistematizeze și să sintetizeze cu claritate și precizie capitole ale materiei, s-a vorbit despre felul cum trebuie organizate vizitele cu elevii la muzee, expoziții, în întreprinderi industriale, G.A.C. și G.A.S.

Nou, în felul cum a fost organizată această consfătuire de producție, este faptul că ea a fost urmată de dezbateri în toate organizațiile sindicale din școlile orașului.

Organele sindicale au folosit pe scară mult mai largă interasistențele, lecțiile deschise. Rezultate deosebit de frumoase au obținut în creșterea calității predării — prin interasistențe și lecții deschise — școlile speciale de surdo-muți și hipoacuzici și școala pedagogică mixtă.

Cu totul meritorie a fost acțiunea comisiei profesionale care a organizat în această perioadă, sub conducerea responsabilului acțiunii, două excursii — una la Reșița și alta la Oțelul Roșu. Profesorii și elevii au avut prilejul de a cunoaște concret ceea ce înseamnă industrializarea socialistă, dezvoltarea industriei grele în R.P.R., noua atitudine față de muncă, grija pentru protecția muncii și pentru om în general în regimul democrat popular.

O inițiativă a comitetului sindical orășenesc, demnă de toată lauda, este preocuparea pentru familiarizarea viitorilor învățători cu munca socială. În acest scop, la școala pedagogică mixtă din Craiova, s-a organizat un schimb de scrisori între elevii anului 4 și șapte gospodării agricole colective din regiune.

Gospodăriile agricole colective au răspuns scrisorilor elevilor manifestînd bucuria că viitorii învățători cunosc rezultatele în muncă ale unor colectiviști fruntași și succesele gospodăriei. În același timp își exprimă speranța că noii învățători vor fi mai apropiați de munca lor: „Sîntem siguri că dvs., care vă interesați încă din școală de munca noastră, ne veți înțelege și ajuta mai mult. Ne pare foarte bine că nu ați uitat satele de unde ați plecat și vreți să munciți alături de noi pentru a le ridica. Vă așteptăm cu drag" —scriu țăranii muncitori din G.A.C. Vasile Roaită, comuna Goicea.

La școala medie de băieți nr. 1 comitetul de instituție s-a interesat îndeaproape de clasele a 5-a și a 8-a, clase alese de minister să fie experimentale pentru problema introducerii procesului de politehnizare în școală. Constatîndu-se absențe de la orele practice și unele atitudini greșite față de munca în atelier, încurajate în unele cazuri chiar de părinți, organele sindicale au inițiat discuții ale diriginților cu părinții, în legătură cu aceasta.

O formă nouă și interesantă a activității sindicale în învățămînt este, în orașul Craiova, organizarea în școli a colțului învățătorului fruntaș. Aici sînt popularizate metodele bune folosite de învățătorii fruntași ai școlii și se expun fotografii ale acestora. Organizația sindicală de la școala de 7 ani nr. 9 mixtă și de la casa pionierilor au folosit cu rezultate bune această formă de activitate.

În afară de organizarea și îndrumarea activității de popularizare a experienței pozitive, comitetul sindical orășenesc a analizat la anumite etape contribuția organizațiilor sindicale la îmbunătățirea procesului de învățămînt.

Pentru combaterea delăsării, a lipsei de disciplină, ca și pentru popularizarea experienței bune a unor cadre didactice, pe lîngă comitetul orășenesc al sindicatului muncitorilor din învățămînt din orașul Craiova a fost alcătuită o brigadă artistică de agitație. Folosită încă timid pînă acum, brigada artistică de agitație va reuși desigur să contribuie la promovarea a ceea ce este nou și prețios în munca pedagogilor noștri. Comitetul sindical va trebui să-i acorde un sprijin mai eficient.

INTR-O ȘCOALĂ DIN CISNĂDIE

În planul de muncă al comitetului sindical de instituție de la școala de 7 ani cu limba de predare germană din Cisnădie au fost prevăzute, pe lîngă altele, acțiuni referitoare la ridicarea calității predării, la descoperirea și popularizarea experienței celor mai bune cadre didactice.

Consfătuirea de producție cu tema „Analiza lucrărilor scrise", organizată de comitetul de instituție în colaborare cu conducerea școlii a vădit pe deplin grija comitetului pentru îmbunătățirea muncii în școală. Cu prilejul acestei consfătuiri cadrele cu mai multă experiență au indicat căile și procedeele care asigură îmbunătățirea scrisului elevilor. S-a subliniat îndeosebi necesitatea ca corectarea lucrărilor scrise să se facă sub îndrumarea directă a cadrelor didactice, să se dea elevilor mai multe lucrări libere cu teme limitate, să fie notate într-un caiet special greșelile fiecărui elev în parte, care să se discute în amănunt cu elevii.

Comitetul de instituție n-a pierdut din vedere nici organizarea lecțiilor deschise. Participînd la lecția deschisă ținută de învățătoarea Edda Deppner, la clasa a II-a la aritmetică, în legătură cu sistematizarea și consolidarea cunoștințelor despre cele patru operațiuni, învățătorii au avut multe de învățat. Tovarășa a folosit cu pricepere la lecție un bogat material didactic confecționat cu mijloace proprii. Fiind vorba de o lecție de recapitulare, învățătoarea s-a preocupat să folosească în special materialul didactic necesar pentru fixarea cunoștințelor încă slab însușite de elevi. În tot cursul anului școlar a folosit în predare material didactic. Ea a căutat însă să prezinte pe cît posibil material cît mai variat pentru a trezi prin aceasta interesul elevilor. Acest criteriu l-a avut în vedere și în alegerea materialului didactic pentru lecția deschisă. Ea a pus un mare accent pe calculul mintal în care există întotdeauna combinația celor patru operațiuni și a formulat unele probleme legate de transformarea socialistă a agriculturii. Chiar și elevii înșiși au formulat probleme, ceea ce dovedește că tovarășa învățătoare le-a format elevilor această deprindere.

În școală există o preocupare generală pentru cunoașterea și aplicarea creatoare a experienței înaintate. La această școală predau și cadre tinere cu mai puțină experiență. Printre ele se numără și tovarășa Gerda Bretz. Ea predă limba germană, la clasele V—VII. Are cunoștințe bogate, dar nu cunoaște metodele cele mai bune de predare. De aceea conducerea școlii, împreună cu comitetul sindical de instituție, au îndrumat-o să asiste la lecțiile cadrelor cu mai multă experiență în muncă. Tovarășa Gerda Bretz nu știa, de pildă, cum să organizeze și cum trebuie să se desfășoare o lecție de compunere la clasa a V-a. A primit sfaturi metodice în această privință de la tovarășa profesoară Erfrida Bretz. Dar nu s-a mulțumit numai cu atît. A asistat chiar și la o lecție de compunere cu tema „Teiul din curtea școlii", ținută de tovarășa Erfrida Bretz. A urmărit cu atenție fiecare moment al lecției. Procedeele folosite de tovarășa E. Bretz le-a aplicat apoi cu bune rezultate la lecțiile sale de compunere.

Tovarășul O. Sontag a predat anul acesta matematica pentru prima dată. Pentru a-l ajuta, comitetul de instituție a organizat în școală colțul metodic unde s-au expus planuri de lecții model și referate pe care tovarășul O. Sontag a avut posibilitatea să le studieze temeinic în vederea ridicării calității muncii lui.

Preocuparea comitetului sindical de instituție de la școala de 7 ani cu limba de predare germană din Cisnădie pentru valorificarea experienței cadrelor didactice din școala respectivă n-a stîrnit niciun fel de interes pentru comitetul sindical orășenesc. Acesta este de altfel cu totul străin de ceea ce trebuie să facă pentru a-și da contribuția în sprijinirea procesului de învățămînt.

Cînd nu-ți cunoști îndatoririle

Ședința de analiză a activității desfășurate de cadrele didactice în anul școlar 1955—1956 a întrunit la secția de învățămînt a regiunii Craiova pe toți șefii secțiilor de învățămînt de pe lîngă sfaturile populare raionale și orășenești din cuprinsul regiunii. S-a făcut bilanțul activității de un an și trebuie să spunem că sînt multe și frumoase rezultatele obținute în școlile oltene în anul școlar încheiat de curînd. La școlile medii de băieți nr. 1 și 2 din Craiova, sau la școala medie nr. 1 din orașul și raionul Caracal, ca de altfel în multe din școlile celorlalte orașe și raioane ale regiunii, rezultatele obținute la examenele de sfîrșit de an școlar au constituit verificarea unor frumoase și rodnice experiențe pedagogice.

Ca un făcut însă, în niciunul din cele trei rapoarte prezentate nu s-a vorbit despre preocuparea secțiilor de învățămînt respective pentru descoperirea, studierea și extinderea experienței avansate. Cu aceeași desăvîrșită seninătate s-a omis a se vorbi despre contribuția ca și despre lipsurile organelor sindicale și ale organizațiilor sindicale din școli în domeniul valorificării experienței înaintate.

Diversitatea problemelor la care s-au referit rapoartele (condițiile materiale ale școlii, organizarea, desfășurarea și rezultatele activității instructiv-educative, activitatea social-culturală etc.) nu poate scuza o asemenea pierdere din vedere. Este vorba mai degrabă de un stil de muncă ce-și imprimă consecințele negative asupra cunoașterii profunde și multilaterale a activității cadrelor didactice și mai ales a folosirii celor mai valoroase experiențe în lupta ce trebuie s-o ducă secția de învățămînt pentru ridicarea neconteniță a nivelului procesului de învățămînt. De la această analiză au lipsit atît metodiștii cabinetului pedagogic cît și activiștii comitetului sindical regional, cu excepția tovarășului Tașcău I.

★

La școala de 7 ani mixtă nr. 2 din Băilești lucrează un colectiv didactic care, după părerea directorului școlii, este un colectiv „unit întotdeauna". Pentru studierea experienței avansate în această școală s-au folosit interasistențele, care firește că au contribuit la obținerea rezultatelor meritorii înregistrate la încheierea anului școlar.

La această școală însă lucrează învățătoarea Janeta Iovănescu a cărei măiestrie pedagogică este unanim recunoscută și apreciată. Știe despre ea și comitetul regional al sindicatului muncitorilor din învățămînt și tov. Băzăvan, inspectorul secției regionale de învățămînt și tov. Iepingeac, metodist al cabinetului pedagogic regional. Șeful secției de învățămînt a raionului Băilești, tov. Drăguleț Ioan, vorbește cu entuziasm de experiența ei pedagogică. Elevii clasei a IV-a, clasă pe care a avut-o anul acesta, posedă cunoștințe temeinice. La lucrările scrise de la examenele de fine de an 19 dintre ei au obținut nota „5" și numai 2 nota „3", restul fiind notați cu „4". Lucrările scrise confirmă minuțiozitatea și grija învățătoarei pentru pregătirea elevilor săi.

Experiența învățătoarei Janeta Iovănescu a dat însă roade pînă acum numai pe locul ei de muncă, la clasa ei, pentru că nimeni nu s-a îngrijit s-o popularizeze.

Nu socotesc oare cei cărora le revine răspunderea învățămîntului în raionul Băilești și în regiunea Craiova că asemenea scăpări din vedere ca cea a extinderii experienței avansate lipsesc învățămîntul nostru de un element valoros pe calea permanentei ridicări a nivelului său calitativ?

Lecturile pedagogice sînt slab pregătite

Măsurile luate în regiunea Suceava pentru a se asigura o cît mai largă participare a cadrelor didactice la lecturile pedagogice au dus la unele rezultate demne de luat în seamă. Printre cei 200 de participanți sînt și instructori de pionieri și părinți. Pînă în prezent sînt terminate 20 de lucrări. Alte 40 de lucrări sînt aproape elaborate. Unele dintre ele s-au citit în cadrul consiliilor pedagogice. Tovarășul A. Stelea de la Dumbrăveni și-a citit lucrarea în cadrul grupei sindicale. 6 lucrări sînt recenzate de către membrii comisiei regionale. Tovarășul Florea, membru al comitetului sindical regional și care face parte din comisie, a primit de asemenea unele lucrări pentru recenzare.

Secția de învățămînt a regiunii Suceava, cabinetul pedagogic regional și sindicatul regional nu se pot mulțumi însă, cu aceste aspecte de suprafață. Nu este suficient să mobilizeze cadrele la o anumită acțiune. Trebuie să le și ajute să o îndeplinească în bune condițiuni și cu rezultate cît mai mari pentru dezvoltarea învățămîntului. Este adevărat că, atît la regiune, cît și la raioane s-au constituit comisii anume în acest scop. Din aceste comisii fac parte delegați ai secției de învățămînt, activiști sindicali și ai organizației U.T.M. Realitatea de pe teren arată însă că membrii acestor comisii își îndeplinesc în mod cu totul formal sarcinile primite. În afară de cabinetul pedagogic regional și de unii inspectori de la raioane care fac parte din aceste comisii, nimeni nu se mai interesează de lecturile pedagogice. Activiștii sindicali, ca și delegații organizației U.T.M. nu acordă nici un sprijin cadrelor didactice care întocmesc lucrări. Puțină atenție acordă acestei forme de popularizare a experienței înaintate și comitetele de instituție și grupele sindicale. Acestea nu s-au interesat dacă cei înscriși la lecturile pedagogice au nevoie de anumite lămuriri, de material bibliografic.

Lipsa de interes a organelor sindicale în această privință i-a făcut pe învățători și profesori să nu le ceară nici un sprijin, să creadă că de fapt organele sindicale nici nu-i pot ajuta. De exemplu, deși unele cadre didactice de la liceul nr. 1 de băieți din Botoșani, înscrise la lecturile pedagogice, au nevoie de material bibliografic, ele nu au cerut nici un ajutor comitetului de instituție. Tovarășa Luiza Andrieș, de pildă, care tratează tema „Lectoratul pentru părinți", deși a făcut cunoscut cabinetului pedagogic regional că în afară de „Cartea pentru părinți" a lui Macarenco nu are nici un fel de material bibliografic și deși nu a primit nici un răspuns, nu a cerut nici un ajutor organelor sindicale. Tot astfel, tovarășa Tatiana Ștefanovici, de la școala medie nr. 2 de fete din Botoșani, care alcătuiește o lucrare cu tema „Vizite în întreprinderi", deși a întîmpinat serioase greutăți în ceea ce privește accesul în uzină, deși nu are material bibliografic, nu a solicitat nici un fel de sprijin din partea comitetului de instituție. Lipsită de materialul concret necesar, de materialul bibliografic și de orice fel de îndrumare din partea organelor de învățămînt și sindicale, tovarășa Ștefanovici întîmpină greu în elaborarea lucrării.

Alte cadre didactice, deși au terminat lucrarea, nu o citesc în cadrul consiliului pedagogic sau grupei sindicale. Cei mai mulți nu s-au sfătuit cu nimeni în alegerea bibliografiei, în alcătuirea planului lucrării.

Organele sindicale nu trebuie să aștepte să li se solicite sprijinul. Ele au datoria să se intereseze singure, îndeaproape, dacă printre cei înscriși figurează cei cu cele mai bune rezultate, dacă participanții sînt lămuriți bine asupra temei alese, dacă au materialul concret și bibliografic necesar. Faptul că la unele raioane, învățători și profesori au fost înscriși din oficiu la lecturile pedagogice, cum s-a întîmplat cu tovarășul Gh. Bercea de la școala de 4 ani, din satul Mandești, comuna Stănceștii, raionul Botoșani, că învățătorii și profesorii nu au primit decît pe alocurea îndrumări cu privire la felul cum să prezinte în lucrare propria lor experiență, arată că organele de învățămînt și sindicale ale regiunii Suceava au umblat mai mult după aspecte de suprafață și mai puțin, sau prea puțin, după realizări de calitate.

Un proverb spune: „Mai bine mai tîrziu decît niciodată"!

Ajutorul pe care cadrele didactice l-ar primi și acum, în timpul scurt care a mai rămas, ar avea încă însemnătate. Citirea lucrărilor în cadrul consiliilor pedagogice sau al grupelor sindicale nu trebuie să însemne parcurgerea formală a unei trepte, ci folosirea din plin a ajutorului membrilor din colectiv.

Pagină alcătuită de
M. Ilea, M. Popescu și C. Rădoi

Concluzii

De la ultima plenară a C.C. al S.M.I. și pînă acum organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt au reușit să se apropie mai mult de problemele de învățămînt, să cunoască aceste probleme și să-și aducă contribuția lor la ridicarea nivelului învățămîntului nostru. Descoperirea, studierea și popularizarea măiestriei pedagogice a educatoarelor, învățătorilor și profesorilor rămîne însă o problemă în rezolvarea căreia preocupările organizațiilor sindicale din școli și ale organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt sînt încă departe de a fi satisfăcătoare.

Dacă este foarte adevărat că organele sindicale vorbesc adesea despre această problemă și subliniază cu diferite prilejuri necesitatea de a cunoaște experiența avansată și a o populariza, nu-i mai puțin adevărat însă că ele s-au oprit la suprafață, la aspectele ei formale.

În școlile vizitate cu prilejul raidului anchetă, în discuțiile purtate de către redacție cu numeroși membri ai sindicatului nostru, învățători și profesori, organizatori sindicali, activiști ai comitetelor orășenești și regionale, a reieșit că una din cele mai importante lipsuri ale activității sindicale în acest domeniu este necunoașterea temeinică a mijloacelor ce stau la îndemîna sindicatului pentru studierea și valorificarea experienței înaintate. De aceea nu în puține școli s-a ajuns la un paralelism periculos între activitatea sindicală și cea a cercurilor pedagogice și consiliilor pedagogice. Acest paralelism duce la organizarea de ședințe inutile, doar de formă, pentru a se achita de unele sarcini prevăzute fără multă chibzuință în planurile de muncă. Se înțelege astfel de ce ele nu suscită interesul cadrelor didactice, sînt obositoare și de cele mai multe ori au tocmai efectul contrar intențiilor organizatorilor. Considerăm că precizarea de către C.C. al S.M.I. a sarcinilor organelor sindicale și mai ales a formelor specifice activității sindicale în domeniul studierii și extinderii experienței înaintate ar duce la înlăturarea acestui paralelism, înlăturîndu-se totodată multe din actualele confuzii

O altă latură a aceleiași probleme, a cărei rezolvare este de cea mai strictă actualitate, atît pentru organele sindicale din învățămînt cît și pentru cele ale Ministerului Învățămîntului, este practicismul îngust care se manifestă în domeniul studierii experienței pedagogice. De obicei, încă de la începutul anului școlar se prevede în planul de muncă al școlii sau organizației sindicale respective sarcina popularizării experienței avansate — a organizării unei consfătuiri de producție etc. Cînd se apropie data ținerii consfătuirii sau a schimbului de experiență se însărcinează unul dintre învățătorii sau profesorii din școală să alcătuiască un referat într-o anumită problemă. Un asemenea referat, chiar dacă pune probleme de actualitate pentru procesul de învățămînt din școala respectivă, este departe de a satisface cerințele impuse de cunoașterea măiestriei și experienței înaintate. Schimbul de experiență pentru popularizarea măiestriei pedagogice, a experienței înaintate trebuie să fie ultimul act sau chiar epilogul unui minutios și îndelungat studiu care să pornească nu de la premizele oferite de rezultate uneori exterioare măiestriei pedagogice, ci de la analiza tuturor condițiilor în care muncește învățătorul sau profesorul respectiv, de la felul în care el rezolvă sarcina sa principală, aceea de a înarma pe elevi cu cunoștințe temeinice și de a contribui la formarea trăsăturilor etice specifice omului nou. În această privință se fac și alte greșeli. Fiind vorba de o experiență cu adevărat înaintată, consfătuirea de producție o prezintă ca atare, o discută sub raportul cerințelor pedagogice, dar nu se ocupă de posibilitățile de aplicare în condițiile proprii școlii sau clasei respective.

Lecturile pedagogice, menite să prezinte diferite probleme ridicate și rezolvate în experiența cadrelor didactice, n-au găsit înțelegerea și sprijinul cuvenit din partea organelor sindicale din învățămînt. Nu-i mai puțin adevărat că nici C.C. al S.M.I., prin secția de resort, n-a întreprins nimic eficient pentru a determina o mai atentă preocupare în această direcție.

Plenara C.C. al S.M.I. din martie a.c. a stabilit că o importantă sarcină a organizațiilor sindicale este aceea de a antrena în munca comisiilor propagandei profesionale de pe lîngă comitetele de instituție, orășenești, raionale și regionale un larg activ obștesc, care să cuprindă cadre didactice bine pregătite, în măsură să se ocupe cu competență de îndrumarea și orientarea activității profesionale a organizațiilor din învățămînt. În multe regiuni, printre care și în regiunile Craiova și Suceava aceste comisii s-au constituit. Activitatea lor însă continuă să fie sporadică, mai ales datorită lipsei de îndrumare metodică din partea secției profesionale a C.C. al S.M.I. Astfel că preocuparea pentru descoperirea, studierea și valorificarea experienței înaintate nu a căpătat încă caracterul unei munci bine organizate și care să devină o problemă a maselor largi de învățători și profesori.

În școlile patriei noastre există învățători și profesori cu o valoroasă experiență, care folosesc metode bune și de multe ori noi și care obțin remarcabile rezultate în munca de instruire și educare a tinerei generații. Este necesar numai să cunoaștem acești oameni, să studiem temeinic experiența lor și să folosim toate mijloacele pentru a o extinde.

Serghei Ivanovici

(Note din anii studenției la Institutul „Maxim Gorki" din Moscova)

Serghei Ivanovici, secretarul institutului nostru, era omul legii: nu te ierta pentru nimic în lume atunci cînd căzeai în greșeală. De altfel nici nu avea motive să te ierte, căci studenții care întîrzie, fac gălăgie, tropăie pe coridoare, discută, deschid ușile, sustrag atenția celor de la lecții și treburile merg prost.

Poate n-ar trebui să fie chiar așa. Dar vezi că studentul este un om original. Se apucă de ris — apoi rîde. Și, vorba ceea: tinerețea nu ține o sută de ani. E mai bine să mergi la cinematograf, la teatru, sau să vezi un meci de ping-pong sau de box decît să asculți ce-ți tot spune Ivan Ivanovici sau Matei Nichiforovici.

Gălăgia de pe coridor își are farmecul ei.

„Iar a întîrziat Crivoșciokov" — gîndesc studenții. Și așteaptă să-l vadă cum își vîră capul pe ușă și începe cu mult cunoscutele cuvinte:

— ...Mă iertați... știți...

Direcția institutului a luat măsuri împotriva acestor „mă iertați", „știți", dar ele n-au dus la nici un rezultat. Probabil că s-au gîndit și cei de la direcție: cum să elimini un student capabil, muncitor, care, cine știe, poate într-adevăr are motive serioase să întîrzie? Nici organizația de Comsomol nu a făcut prea mare lucru. I-a certat pe cei care întîrziau, le-a dat avertisment, dar ei nu s-au lecuit.

Cînd nu întîrzia unul — se găsea altul. Cînd nu întîrzia cel de al doilea — întîrzia al treilea.

Serghei Ivanovici ce putea să facă? Participase și el la vreo cîteva ședințe de Comsomol, ba chiar și la cele de an. Începea și el, deobicei cu vorbe obișnuite — „nu-i frumos", „oameni cu carte", „statul cheltuiește", „pe vremea mea"... Dar și stăruințele lui au rămas zadarnice.

Într-o bună zi însă, Serghei Ivanovici schimbă radical tactica. Și o schimbă în așa fel, încît toți rămaseră uimiți. N-a mai apărut nici pe la ședințe și nici nu se mai certa cu nimeni.

Înarmat cu ceasul de buzunar, s-a așezat de cu dimineață la ușa de intrare. Cămașa lui ucraineană și cureaua trasă peste mijloc îl făceau și mai comic. Doar mustățile mari, căzăcești și chelia lucie în bătaia razelor de primăvară nu miroseau a nimic bun pentru studenți.

— Bună ziua, Serghei Ivanovici! spuneau studenții veseli.

— Bună! — răspundea bătrînul.

— Ei, ați hotărît să mai faceți puțină ordine? spunea cîte unul glumeț.

Serghei Ivanovici scutura din cap aprobativ, privind spre șuvoiul gălăgios de tineri care curgeau din toate părțile.

Pe la ora 10, auditoriile se închid și încep lecțiile. După un colț apar întîrziații, gîfîind și cu servieta subsoară. La ușă — Serghei Ivanovici. Și începe discuția. Trebuie... înțelegeți... tramvaiul... metroul... nevasta.... copiii.... Dumneavoastră știți, Serghei Ivanovici....

— Eu nu știu nimic!...

Mai încerca studentul: ba că-i lae, ba că-i bălaie — dar totul era de prisos.

Pe Serghei Ivanovici nu puteai să-l duci cu una cu două. Luase o hotărîre fermă și nu avea de gînd să renunțe la ea pentru nimic în lume. „Aici nu ne jucăm de-a institutul", spunea el. Pînă și cei mai viteji studenți au trebuit să se retragă în fața ofensivei deslănțuite de Serghei Ivanovici.

— Nu-i lucru de glumă, spuneau ei. Serghei Ivanovici este omul legii!

În ziua cînd în institut n-a mai fost nici un întîrziat, Serghei Ivanovici a sărbătorit evenimentul cu un articol la gazeta de perete.

„Dragi tovarăși" — scria el. Rîndurile următoare se vedea că erau scrise cu emoție. Cuvintele „sînt fericit" erau scrise în fiecare frază. În ziua aceea în jurul gazetei de perete a fost o mare aglomerație.

De atunci s-a terminat cu întîrzierile. Serghei Ivanovici, ca și mai înainte, după vechiul său obicei, în fiecare dimineață la ora zece fără zece, era prezent la datorie, cu ceasul în mînă. Dar nu mai avea pe cine opri.

După puțin timp, Serghei Ivanovici a ieșit la pensie. În locul lui a venit o fată tînără, pe nume Tania. Ea n-a mai stat cu ceasul în mînă la ușă. Studenții îl vedeau parcă tot pe Serghei Ivanovici acolo...

ION SAFIR

Pregătiri în vederea consfătuirilor din august

În majoritatea școlilor din raionul Vedea, pedagogii se pregătesc intens în vederea desfășurării consfătuirii din august la un nivel mai ridicat față de anii precedenți.

Secția de învățămînt a recrutat din rîndurile celor mai buni pedagogi un colectiv de învățători și profesori, care au primit sarcina de a culege material necesar întocmirii referatului ce va fi prezentat la consfătuire. Secția de învățămînt și-a propus să studieze realizările obținute de unele cadre didactice din raionul Vedea, care au aplicat în activitatea lor cele mai bune metode și procedee de muncă pedagogică. Astfel, cadrele didactice de la școlile din comunele Ciomăgești-Brahia, Lăunele, Bărbălan, Sămara, Păduroiu și altele au obținut succese în ceea ce privește organizarea și îndrumarea colectivului de elevi, legarea teoriei de practică, munca educativă în rîndurile elevilor etc.

Printr-o largă popularizare a experienței înaintate și o analiză temeinică a lipsurilor care mai există încă în școli învățătorii și profesorii raionului Vedea sînt hotărîți să facă din consfătuirea din august un mijloc important pentru îmbunătățirea continuă a procesului de învățămînt.

TITU GHIȚULESCU
corespondent

PENTRU CONCURSUL CORESPONDENȚILOR VOLUNTARI

Taberele de curte și-au început activitatea

A început vacanța de vară.

La deschiderea taberei de curte de la școala de 7 ani nr. 56 din raionul 23 August au participat numeroși pionieri și școlari. După festivitatea deschiderii, pionierii și elevii au luat cunoștință de planul de muncă al taberei. Pionierii au înconjurat panoul pe care sînt afișate cele mai importante activități. Alături de excursia pe care o vor face în Delta Dunării, participanții la activitatea taberei vor vizita Combinatul Poligrafic Casa Scînteii și Combinatul cinematografic Buftea. De asemenea, se vor organiza și excursii mai mici în împrejurimile Bucureștiului, cum sînt cele de la Snagov sau pădurea Pustnicul. Sînt inițiate excursii atît pentru cunoașterea frumuseților naturii, cît și pentru îmbogățirea cunoștințelor elevilor.

În raionul 23 August funcționează tabere de curte și la școlile de 7 ani nr. 46 mixtă și nr. 53 fete, precum și trei cluburi ale școlilor de 7 ani și un club al școlilor medii.

GLEB STATNIC
corespondent

Pentrote

„Îndrumătorul"

Îl cunoașteți. Nu? Nu se poate. Este doar „șeful" secției de învățămînt care adesea ține să precizeze că „a ajuns șef" fiindcă nu i s-au putut contesta calitățile.

De cînd este șef e foarte activ, nu-i ca alții — „birocrat" și merge mult pe teren. De aceea nu-l prea găsești în secție. Cum terenul este vast nu-i ușor să-i dai de urmă.

Cînd a devenit șef, prima inspecție a făcut-o la fostu-i loc de muncă, nu de altceva, dar ca să vadă lumea că n-a fost apreciat cît merita atunci cînd era învățător sau profesor. Fiindcă este delicat însă, n-a intrat la ore la foștii lui colegi. S-a interesat doar așa — în general de munca școlii.

De altfel și în alte „inspecții" face la fel. Tovarăși, spune el sentențios, lucrurile mici nu trebuie trecute cu vederea. De aceea el se ocupă în special de „mărunțișuri": cataloagele nu sînt înnvelite, masa din cancelarie ar trebui să fie mai curată, perdelușele de la ferestrele sălilor de clasă sînt unele de culoare albă, altele albastre. Remarcă și faptul că într-un colț al curții se află cîteva hîrtii, uimind pe director cu spiritul său de observație. La lecții merge uneori, însă nu se oprește la chestiuni de metodă și conținut, sau la nivelul de cunoștințe al elevilor, ci se interesează de altele. Mai sînt atîtea de care trebuie să se îngrijească! Dacă în catalog găsește că un elev are numai 1—2 note la un obiect, la jumătatea pătrarului, ține să precizeze: „eu cînd eram la clasă aveam cîte 5—6 note". Cei care îl cunosc însă se minunează, și fac ochii mari.

Sfătuiește pe profesori să intre în clasă înainte de a suna și să aștepte elevii, arătînd ca „el" așa proceda. Auzind acestea cei care îl cunosc din nou deschid ochii mari în semn de mirare.

La încheierea trimestrului sau pătrarului, în ajunul consfătuirilor, cheamă o armată de tovarăși „ca să-l ajute" la întocmirea referatului. El citește ceea ce scriu responsabilii de colective și face de fiecare dată aceeași apreciere: „Nu este ceea ce aș fi dorit eu" (deși nimeni nu-și amintește să fi spus ce vrea). Străduindu-se să ghicească gîndul, dorința șefului, oamenii lucrează de zor zi și noapte — căci peste 2 zile încep consfătuirile. Și totuși — zice șeful la sfîrșit — nu sînteți în stare să scrieți ca lumea două vorbe despre o chestiune simplă ca asta. N-am eu timp că în 2 ore aș face-o.

La ședințele de analiza muncii este nervos — căci nimeni nu știe cît lucrează el și cîte are pe cap. Întrebuințează termeni tari și uneori jignitori — dar... face de multe ori paranteze pentru a spune — nu știți voi cît vă apăr eu în fața altor organe.

Acum l-ați recunoscut desigur.

N. DONA

De vorbă cu învățătoare mexicane

Întorcîndu-se de la Conferința internațională a femeilor muncitoare care a avut loc la Budapesta, un grup de delegate vizitează zilele acestea țara noastră. Printre acestea se află 3 învățătoare din Mexic, Adelina Zendejas, Rosa—Maria Toledo și Hortensia Rojas, cărora le-am adresat cîteva întrebări.

ÎNTREBARE: Ce probleme importante preocupă în momentul de față învățămîntul din țara dvs.?

RĂSPUNS: Sindicatul național al muncitorilor din învățămînt luptă pentru cuprinderea în școli a tuturor copiilor, pentru mărirea numărului școlilor elementare și medii, al școlilor normale și al școlilor tehnice.

La Congresul al IV—lea al Sindicatului care a avut loc în noiembrie 1955 a fost discutată cu tărie problema îmbunătățirii salarizării învățătorilor și profesorilor.

În lupta sa pentru crearea unui învățămînt care să servească interesele poporului, sindicatul național al muncitorilor din învățămînt este sprijinit de către întreaga masă de oameni ai muncii din Mexic.

ÎNTREBARE: Cum priviți dvs. dezvoltarea legăturilor directe dintre cadrele didactice din diferite țări?

RĂSPUNS: Legăturile dintre cadrele didactice din diferite țări ne vor ajuta să ne cunoaștem reciproc, să ne împărtășim experiența, să discutăm asupra principalelor probleme care frămîntă învățămîntul din țările noastre. Legînd prietenii cu pedagogii din alte țări, întorși în școlile noastre ne vom crește elevii în același spirit al prieteniei. Sarcina noastră a tuturor învățătorilor și profesorilor este de a ne educa elevii în spiritul prieteniei. Îndeplinindu-ne cu simț de răspundere această sarcină, vom contribui la lupta pentru pace. Cunoașterea trebuie să ducă la formarea unei solidarități, la sprijin reciproc în lupta pentru coexistența pașnică a popoarelor.

ÎNTREBARE: Ce v-a interesat și ce v-a impresionat în mod deosebit vizitînd țara noastră?

RĂSPUNS: De cum am trecut frontiera spre Romînia am avut impresia că intrăm într-o imensă grădină, unde fiecare petec de pămînt este cultivat, unde întîlnești lanuri întinse, livezi, parcuri pline de flori. Vizitînd apoi țara ne-am dat seama de mărețele transformări ce au avut loc în Republica Populară Romînă în ultimii 11 ani, de prețuirea care se dă muncii, de grija acordată omului, care este considerat cel mai prețios capital. Am fost impresionate în mod deosebit de atenția pe care guvernul Republicii Populare Romîne o acordă creșterii și educării tinerei generații. Cărțile, teatrul, cinematograful, radioul, cluburile, casele de pionieri, contribuie alături de școală la educarea tineretului în spiritul prieteniei cu celelalte popoare ale globului.

În țara dvs. este mare cinste să fii profesor. În timpul scurt petrecut în Republica Populară Romînă ne-am dat seama de condițiile materiale și morale care le-au fost create învățătorilor și profesorilor pentru a-și putea desfășura munca în cele mai bune condiții.

ÎNTREBARE: Ce doriți să transmiteți cititorilor gazetei noastre?

RĂSPUNS: Urăm învățătorilor și profesorilor din Republica Populară Romînă noi succese în munca pe care o duc pentru educarea tineretului, pentru ridicarea culturală a maselor de oameni ai muncii. Sperăm ca între țările noastre să se stabilească relații mai strînse care să dea pedagogilor posibilitatea să se întîlnească mai des, să schimbe păreri privind problemele de educație.

Expoziții de artă

Expozițiile de sfîrșit de an ale școlilor medii de artă din Capitală sînt o dovadă a frumoaselor realizări obținute în muncă de colectivele de profesori și elevi în dezvoltarea talentelor elevilor.

Expoziția școlii medii de artă plastică cuprinde lucrări realizate în cele trei secții: grafică, sculptură și pictură. În secția de grafică se pot admira desene, gravuri etc., care dovedesc un talent real și o execuție atentă, minuțioasă. Așa este, de pildă, afișul pentru opera „Ion Vodă cel Cumplit" al elevei Elena Mateescu din anul IV. Lucrările elevilor de la secția sculptură nu sînt mai prejos. Sculpturile lui Corneliu Grecu dau dovadă de reale posibilități artistice și putere de expresie. Elevii de la secția de pictură mai mult decît cei din celelalte secții și-au ales subiecte din viața oamenilor muncii, din realitățile construirii socialismului în patria noastră. De exemplu „Piața" executată de elevul Reinhard Schuster sau „Asfaltatul străzii" de C. Mavrodin.

Expoziția școlii medii de artă decorativă cuprinde și ea trei secții: ceramică, imprimeuri și artă populară (cusături, țesături și decorațiuni în piele). Materialul expus este astfel organizat încît se pot urmări toate fazele unei lucrări, de la desenul inițial pînă la aplicarea lui pe obiectivul respectiv. Atrag atenția în mod deosebit prin finețea lor cusăturile lucrate de elevele Margareta Dic, Elena Ionescu, Margareta Topa etc. precum și decorațiile în piele executate pe cordoane, serviete, învelitori de carte etc. De asemenea, țesăturile (covoare olținești, ștergare etc.) nu stau cu nimic mai prejos prin modelele alese și prin măiestria tehnicii.

După vizitarea expozițiilor celor două școli de artă rămîi cu impresii bogate și cu sentimentul că educația artistică care se dă tineretului nostru își atinge pe deplin scopul.

N. PAVEL

Finala campionatului școlar republican de atletism

Campionatele au devenit o tradiție în viața sportivă a școlarilor și sînt așteptate cu multă bucurie de către fiecare tînăr dornic să-și măsoare forțele în lupta sportivă cu colegii săi de școală.

În zilele de 30 iunie și 1 iulie a.c. s-a desfășurat pe Stadionul Republicii din București a VII-a ediție a finalei campionatului republican școlar de atletism.

La acest campionat au participat 235 elevi și eleve din toate regiunile țării. Astfel, au putut fi întîlniți pe stadion elevi ca: Holban Viorica de la școala pedagogică din Rădăuți, Statcovschi Ecaterina de la școala medie de fete nr. 2 din Botoșani, Iacobeanu Ilie de la școala pedagogică din Suceava, Iarosevici Zoltán de la școala medie mixtă Aiud, Blaga Simion de la școala medie mixtă nr. 1 din Timișoara, Smărăndoiu Valentina de la școala medie nr. 22 de fete din București și alți concurenți veniți din unele raioane îndepărtate ale țării.

Lupta sportivă în aceste două zile a scos la iveală elemente bine dotate și bine pregătite care fac cinste sportului școlar și unităților de învățămînt care i-au pregătit. Astfel, în clasamentul pe probe primul loc a fost ocupat de următorii elevi:

Băieți

— 100 m plat — Cristescu Gheorghe — Cîmpulung — 11"6/10.
— 110 m garduri — Jurcă Valeriu — Ploești — 15"4/10.
— 800 m plat — Vamoș Zoltan — Timișoara — 1:54".
— lungime — Koller William — Reșița — 6,42 m.
— înălțime — Blaga Simion — Timișoara — 1,75 m.
— prăjină — Blaga Simion — Timișoara — 3,60 m.
— greutate — Pernechi Ștefan — Arad — 15,18 m.
— disc — Pernechi Ștefan — Arad — 41,48 m.
— suliță — Lepădatu Vasile — Galați — 46,29 m.
— ciocan — Voroneanu Manole — București — 42,57 m.
— ștafeta 4 x 100 m — Regiunea Ploești — 46".

Fete

— 100 m plat — Galiș Ana — Oradea — 13" 3/10.
— 80 m garduri — Mariș Maria — Timișoara — 12" 5/10.
— 500 m plat — Vanciu Ana — Timișoara — 1:22"6/10.
— lungime — Mariș Maria — Timișoara — 5,36 m.
— înălțime — Cerchez Maria — Tîrgoviște — 1,40 m.
— greutate — Scherer Erica — O. Stalin — 13,02 m.
— disc — Scherer Erica — O. Stalin — 33,32 m.
— suliță — Diți Maria — Cîmpulung — 36,90 m.
— ștafetă 4 x 100 m — Regiunea Timișoara — 52"1/10.

Acești elevi au fost declarați campioni republicani școlari la atletism pe anul 1956.

În cadrul acestui campionat au fost doborîte 9 recorduri școlare și egalate alte două.

În afară de elevii care au cucerit aceste victorii, cei care n-au reușit performanțele dorite s-au hotărît ca în ciuda greutăților să lupte pentru a obține în viitor rezultate mai bune.

După terminarea cursei, una dintre concurentele la 100 m plat, Motu Sofia de la școala medie nr. 1 din Timișoara, întrebată de ce plînge, a răspuns: „mi-e rușine că nu am putut face nimic pentru școala mea, dar mă voi pregăti mai bine pentru concursurile viitoare". Eleva se clasase pe locul al IV-lea.

După terminarea întrecerilor, pentru rezultatele tehnice obținute, concurenților li s-au înmînat premii, atît din partea Ministerului Învățămîntului cît și din partea Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri.

Trebuie subliniat faptul că dintre concurenți mulți sînt fruntași la învățătură. Aceasta dovedește că lozinca „primii la sport, primii la învățătură", a devenit deosebit de populară în școlile noastre. Acești elevi au primit din partea Ministerului Învățămîntului frumoase premii în cărți, obiecte și echipament de sport.

Cu toate rezultatele tehnice obținute și recordurile doborîte, apreciem că profesorii de educație fizică mai au încă mult de luptat pentru ca nivelul tehnic al campionatelor școlare să corespundă posibilităților imense de care dispun cu prisosință elevii școlilor noastre și capacității cadrelor didactice. Pentru aceasta este necesar să existe o preocupare mai susținută din partea cadrelor didactice pentru pregătirea atletică a tineretului din școli. Este de asemenea necesar ca directorii de școli și secțiile de învățămînt să manifeste mai multă grijă pentru organizarea terenurilor de atletism necesare desfășurării activității elevilor, activitate cuprinsă chiar în programele de învățămînt.

Este necesar ca asociațiile sportive care dispun de stadioane și comitetele pentru cultură fizică și sport să asigure accesul tinerilor pe stadioane. Aceasta va duce la îmbunătățirea activității sportive de masă, la ridicarea de noi valori atletice care odată cu absolvirea școlilor vor completa rîndurile atleților asociațiilor respective.

Datorită eforturilor Comisiei de organizare a secției de învățămînt a Capitalei, precum și prețiosului sprijin acordat de către Comitetul pentru cultură fizică și sport, campionatul s-a desfășurat în bune condițiuni.

În încheierea acestui campionat, adresîndu-se concurenților și cadrelor didactice, tov. Tudor Bugnariu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, a spus printre altele: „Aceste întreceri s-au desfășurat într-un spirit de tovărășească combativitate și de o înaltă disciplină sportivă, care confirmă importanța educației fizice și a sportului în educarea tineretului". În continuare, d-sa a arătat că: „Realizările tehnice și la învățătură obținute de către elevi, dovedesc seriozitatea și perseverența cu care fiecare concurent s-a pregătit pentru această întrecere și oglindesc munca stăruitoare pe care cadrele didactice au desfășurat-o în vederea ridicării măiestriei sportive a elevilor și a asigurării unei frumoase comportări".

M. IONESCU
șeful serviciului pentru educație fizică din Ministerul Învățămîntului

Turneul artiștilor amatori

La propunerea Prezidiului Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, colectivul de teatru din cadrul clubului acestui sindicat va întreprinde un turneu cu piesa „Institutorii", de Otto Ernst, în cîteva din orașele țării, pentru cadrele didactice care în prezent frecventează cursurile de perfecționare.

Primele spectacole vor avea loc în Iași în zilele de 8 și 9 iulie pe scena Teatrului Evreesc. Colectivul de teatru își va continua apoi drumul spre Cluj. Aici reprezentațiile se vor desfășura pe scena Teatrului Maghiar în zilele de 12 și 13 iulie. În zilele de 15 și 16 iulie artiștii amatori ai Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt vor prezenta aceeași piesă pe scena Teatrului de Stat din orașul Timișoara.

Bibliografie

A apărut: REVISTA DE PEDAGOGIE Nr. 5/1956

CUPRINS:

N. K. KRUPSKAIA: Învățămîntul mixt.

TRAIAN MORARU: Sistematizarea cunoștințelor în cadrul repetării materiei.

C. DINU și L. GARTENBERG: Demascarea politicii reacționare în domeniul învățămîntului de către presa de partid între anii 1923—1929.

GH. POPOVICI: Zaharia Boiu, autor de manuale didactice

FLOREA I. STATE: Cîteva aspecte ale formării deprinderilor de muncă independentă la elevii claselor I—IV.

L. BOLOGA: Cîteva constatări în legătură cu învățarea noii ortografii

PASCHOAL LEMNE: Aspecte și perspective privind învățămîntul din Brazilia

*** * * Folosirea hărților la lecțiile de geografia R.P.R.**

BENIAMIN ZORGÓ: Unele considerații cu privire la problema tipurilor de activitate nervoasă superioară.

ȘTEFANIA GOLOPENȚIA: Metodica predării limbii romîne la clasele V—VII.

FLORICA ANDREESCU: „Doșkolnoe vospitanie".

GHEORGHIȚA DEACA: Perspectivele dezvoltării științei pedagogice sovietice în cel de-al șaselea plan cincinal.

★

A apărut lucrarea metodică „Teme pentru acasă la Fizică și Chimie" întocmită de Institutul de științe pedagogice din București.

In lucrare se analizează amănunțit condițiile pe care trebuie să le îndeplinească temele pentru acasă, momentul cînd trebuie propuse temele în timpul lecției și indicațiile ce trebuie date elevilor. Lucrarea face o clasificare a temelor pentru acasă, și dă indicații asupra organizării muncii individuale a elevilor și controlului îndeplinirii temelor. Sînt analizate unele lipsuri în această privință și se dau îndrumări metodice pentru evitarea lor.

Lucrarea este de un real folos profesorilor de fizică și de chimie.

Învățămîntul peste hotare

Studenții italieni și procesul Dolci

Aproape timp de o lună de zile atenția opiniei publice italiene și a străinătății a fost îndreptată spre dezbaterile tribunalului din Palermo, în sala căruia a fost judecat procesul scriitorului catolic Danilo Dolci și al tovarășilor lui, conducători politici și sindicali, muncitori agricoli din satul Partenico de lîngă Palermo.

Cei cinci acuzați principali ai procesului, aduși în cătușe din închisoarea Ucciardone și anume: scriitorul Danilo Dolci, Carlo Zanini, student din Viareggio, colaboratorul lui Dolci, Salvatori Termini, muncitor agricol, secretar al C.D.L. din Partenico, studentul Ignazio Speciale, secretar al organizației Partidului Comunist Italian din Partenico și Francisco Abate, muncitor agricol, secretar rajonal al organizației muncitorilor agricoli din raionul Palermo, au fost acuzați de instigație la rebeliune, de ultragiu adus autorităților, nesupunere la somațiile oficiale, precum și ocuparea terfiorilor publice.

Este demn de relevat în acest proces înscenat de autorități, în scopul de a abate atenția opiniei publice de la mizeria de nedescris a țăranimii italiene, atitudinea dîrză a studențimii și profesorilor universitari italieni progresiști. Astfel printre martorii apărării găsim profesori universitari, savanți cu renume europeană: văduva atomistului Enrico Fermi, ea însăși profesor universitar, savantul Norberto Robbio, profesor universitar din Roma, Lamberto Borghi, de la universitatea din Firenze, Antonio de Stefano, profesor universitar din Palermo, studenți și studente din toate orașele universitare din Italia.

Studenții universităților din Roma, Firenze, Palermo etc. au organizat mitinguri, demonstrații, au editat broșuri. Față de atitudinea dîrză și demnă a studențimii progresiste italiene, poliția reacționară a recurs la unele manevre mîrșave. Astfel agenții secției politice a poliției din Roma, îmbrăcați civil, au intrat în facultățile de litere și drept ale universității. Aici au confiscat exemplarele broșurii: „Perché Dolci sia liberato?!" (Dece trebuie pus Dolci în libertate?) și au arestat pe studentele Vera Nobilio, Grazia Fresco, precum și pe Gabriella Sachetti, coautoare a broșurii.

În legătură cu procedeul samavolnic al poliției, un grup numeros de intelectuali din Roma, în frunte cu profesorii universitari, a organizat o conferință de presă cu participarea ziariștior italieni și străini, solidarizîndu-se cu acțiunea lui Dolci în Sicilia.

Atitudinea demnă a studențimii și a profesorilor universitari progresiști a influențat atitudinea tribunalului din Palermo care nu a îndrăznit să pronunțe o condamnare cu totul pe placul reacțiunii și a dat un verdict condamnînd pe „răzvrătiții din Partenico" numai la 50 de zile închisoare, dispunînd în același timp eliberarea lor din închisoare.

IOSIF LAER

Școala de la mila 24

Vaporul aluneca leneș pe întinderea de apă tulburată doar de valurile elicei. Zorile se iveau trandafirii, descoperind așezări răsărite din orizontul de apă. Cîteva bărci, purtate cu măestrie de oameni încercați, lunecau la vale, pe Dunăre.

Am ancorat în ostrovul Maliuc, la „mila 24", cum obișnuiesc să măsoare întinderile marinarii. Peste drum de ostrov se află satul Vulturi, denumit altădată Vai-de-ei. Însăși denumirea cea veche vorbește de la sine despre viața din trecut a locuitorilor acestei așezări...

Aci, în satul Vulturi, am ajuns cu barca. O priveliște nouă mi-a atras privirea: un șir lung de bărci, minate fiecare de cîte unul sau doi băieți cu cravate roșii de pionieri prinse în jurul gîtului. Urmărindu-i, am ajuns în dreptul unei clădiri albe, care avea în față un adevărat debarcader. Copiii veniți cu bărcile se opreau pe rînd și le legau în fața măruntei clădiri albe, pe care strălucea firma unei școli...

Pe locul unde se află acum lăcaș de luminare a copiilor de pescari, era înainte vreme dughiana unui cîrciumar. Din cîrciumă plecau oamenii jefuiți de puținul cîștig ce-l dobîndeau de la proprietarii cherhanalelor. În urmă cu cîțiva ani însă, oamenii au pus umărul cu toții și, pe locul unde era cîrciuma, și-au înălțat școală.

Mă așteptam ca la școala cea nouă să găsesc vreun învățător sau învățătoare dintre cei tineri, mînați în asemenea locuri date odinioară uitării, de avîntul și curiozitatea tinerească. Și, în general, gîndindu-mă la izolarea în care se află școala dintre ape și la anii ei puțini, nu gîndeam să găsesc decît începuturi de organizare.

Am găsit însă o școală întru totul la fel cu școlile din oricare parte a țării, condusă de o învățătoare cu bogată experiență.

Cu incuviințarea învățătoarei, am vorbit cu cîțiva școlari. I-am întrebat ce vor să devină cînd vor fi mari. Unul mi-a răspuns că se va face constructor, un altul marinar, o fată dorește să se facă învățătoare, iar o alta inginer agronom.

Fiecare avea dorința sa, gîndurile sale de viitor.

Am plecat de la școala așezată în inima întinderilor de apă ale Dunării cu convingerea că acești copii își vor făuri întocmai visurile lor. La mila 24, ca în orice colț al țării, viața pășește pe drumul cel nou pe care merge astăzi întreg poporul nostru.

H. ȘAICU

În zilele vacanței, elevii din Timișoara au organizat o expoziție filatelică.

SATIRA și UMOR

de Silviu Georgescu și Fred Firea

...profesori la Alimentara

SCENETĂ INSPIRATĂ DIN VIAȚA ȘI MOFTURILE UNORA DINTRE ABSOLVENȚII CARE, CÎND SÎNT REPARTIZAȚI LA ȘCOLILE DIN PROVINCIE, PREFERĂ SĂ RĂMÎNĂ ÎN BUCUREȘTI CA PLANIFICATORI, CONTABILI, CASIERI, SAU CHIAR...

PERSONAJE:

TÎNĂRUL VÎNZĂTOR, purtînd ochelari, frunte înaltă și o diplomă de profesor în buzunarul halatului pătat de untdelemn.

CLIENTUL, nu contează cum e; în acțiune contează numai vînzătorul.

CLIENTUL Bună ziua!
VÎNZĂTORUL Stați jos, copii!
CLIENTUL Poftim?!
VÎNZĂTORUL Scuzați! Cu ce vă pot servi?
CLIENTUL Brînză aveți?
VÎNZĂTORUL Un moment, să consult materialul bibliografic... (se uită la lista de prețuri) Avem!
CLIENTUL. E bună?
VÎNZĂTORUL Excelentă! E de nota 5...
CLIENTUL Dar aia din cutiile rotunde ce este?
VÎNZĂTORUL Brînză „Carpați"
CLIENTUL Cum e?
VÎNZĂTORUL E un lanț de munți care înconjoară podișul Transilvaniei ...lungimea lor totală de la Munții Sudeți pînă la Porțile de Fier este de 1450 km.. Ați înțeles, copii?
CLIENTUL Am înțeles... Eu vorbesc de brînza asta de aici! cum e?
VÎNZĂTORUL A! E foarte gustoasă! Să vă pun la pachet două bucăți „Carpați"?
CLIENTUL (își face în gînd socoteala banilor) Păi... la cît se ridică?
VÎNZĂTORUL (didactic) Avem Negoiul, care se ridică la 2550.
CLIENTUL Aoleu! Mult!
VÎNZĂTORUL Dar avem și de 1906... Ceahlău!
CLIENTUL Lasă-mă frate, cu geografia!!! Eu am venit să cumpăr! Pune-mi o bucată!
VÎNZĂTORUL Altceva mai doriți?
CLIENTUL Spune-mi ce mai aveți?
VÎNZĂTORUL Pentru astăzi avem așa: mezeluri, ora întîia... asta, vreau să spun, calitatea I-a... pe urmă avem măsline, unt, cașcaval, paste, mazăre la borcan... De ce nu luați notițe?
CLIENTUL Dar acolo sus, ce ai?
VÎNZĂTORUL Unde?
CLIENTUL Acolo, în dreapta...
VÎNZĂTORUL A! La nord-vest de conserve? E untdelemnul de salată, care se-nvecinează la sud cu schweitzerul și la est cu...
CLIENTUL Stai, tinere!
VÎNZĂTORUL De ce vorbiți neîntrebat? N-am terminat! La est cu compot de cireșe și lapte praf....
CLIENTUL Dar scrumbiile de colo, cum sînt?
VÎNZĂTORUL Scrumbii-le? Da! Scrumbii! Pe latinește „Alosa Pontica"... este un pește cu corp rotund, albastru-verzui pe spinare... trăiește în cete numeroase pe coastele Mării Negre, de unde, în februarie, emigrează în apele Dunării, tot în cete numeroase...
CLIENTUL Bine, bine! Pune-mi și mie o ceată de juma' de kilogram...
VÎNZĂTORUL Altceva?
CLIENTUL Juma' de telemea!
VÎNZĂTORUL Foarte bine! Un moment să vă fac lucrarea scrisă...
CLIENTUL Ce-i aia?
VÎNZĂTORUL Bonul! Va să zică avem așa: juma' de Alosa Pontica, 5,50... cu 3,60.. și cu 12,25... facem regula de trei simple, rezolvăm ecuația cu 2 necunoscute, adăugăm măslinele... poftim: 28,35... luați bonul și veniți cu părinții... asta... cu el, stampilat...
CLIENTUL Ai socotit bine?
VÎNZĂTORUL După tabela de logaritmi...
CLIENTUL Dar te pricepi tinere! Parcă-ai fi profesor...
VÎNZĂTORUL (mîndru) Păi ce, nu sînt?
CLIENTUL Și atunci de ce stai la „Alimentara"?
VÎNZĂTORUL Doar n-ați vrea să las Bucureștiul și să mă duc profesor în provincie?... La țară?... Eu, băiat subțire, băiat cu carte, pregătit.
CLIENTUL Și în virtutea cărui principiu, dumneata, om cu atîtea calități, stai la rafturi?
VÎNZĂTORUL În virtutea principiului: „OMUL POTRIVIT LA LOCUL POTRIVIT"... Altceva, vă rog? Avem cracauer, tobă, leberwurșt, ceară de parchet, etc... etc...

(Cortina).

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 379 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 13 iulie 1956

Țăranii muncitori prețuiesc sfatul învățătorilor

— Tovarăși, de mîine la treabă! Așa s-a încheiat ședința consiliului pedagogic al școlii din comuna Radomirești, în care s-au discutat sarcinile cadrelor didactice în lupta pentru dezvoltarea și transformarea socialistă a agriculturii.

Începînd chiar de a doua zi, cadrele didactice, împreună cu deputații sfatului popular și cu colectiviștii, au alcătuit echipe care, stînd de vorbă cu țăranii cu gospodării individuale, le-au lămurit avantajele lucrării pămîntului cu metode avansate, pe suprafețe întinse.

Profesorul Cristea Pescaru, deputat în sfatul popular comunal, mergînd în mijlocul celor care l-au ales, aducea deseori știre și de colectivă. Oamenii îl ascultau și treptat se dumireau. Odată, de pildă, țăranul muncitor Marin Stan s-a întîlnit cu profesorul Pescaru. Era tare abătut. Profesorul l-a descusut și i-a aflat „oful". „Cum să nu fiu supărat? Pămîntul meu rodește mult mai prost decît al colectiviei!" Cu multă răbdare profesorul i-a explicat că nu pămîntul e vinovat ci ei, oamenii, care nu-l lucrează cum trebuie. Astăzi, Marin Stan se numără printre colectiviștii fruntași.

Învățătoarea Filofteia Scarlat este și ea deputată. La început îi era greu să meargă la țăranii neînscriși în G.A.C. și să le spună că e mai bine în colectivă, pentru că i se răspundea: „Dacă e mai bine, de ce nu se înscriu și părinții tăi?" Atunci învățătoarea a început să-și lămurească mai întîi părinții și nu s-a dat bătută pînă nu i-a convins.

Cadrele didactice de la școala din comuna Radomirești au discutat și cu elevii problema socializării agriculturii, atît la orele educative, cît și la orele de științele naturii sau de matematici, unde se alcătuiau probleme cu exemple concrete luate din gospodăria colectivă. Elevii de la această școală împreună cu cadrele didactice au vizitat G.A.C. și S.M.T. din comună. Acolo ei și-au dat și mai bine seama de superioritatea muncii colective. Așa se face că într-o bună zi Barbu Olteanu a fost întrebat de fiul său, elev în clasa V-a: „De ce nu te înscrii în colectivă? Îți place să te amărăști singur?"

Degeaba a încercat tatăl să-i explice fiului în chip și fel, că încul s-a ținut scai de capul lui... Astăzi Barbu Olteanu este un colectivist fruntaș.

În cadrul căminului cultural din comuna Radomirești s-au prezentat piese de teatru, s-au ținut conferințe cu teme legate de socializarea agriculturii. Profesorul I. Diaconu a vorbit sătenilor despre viața îmbelșugată a colectiviștilor, iar învățătoarea E. Boangher a prezentat la căminul cultural recenzia romanului „Secerișul" de G. Nicolaeva.

Aceeași activitate rodnică se poate observa la majoritatea școlilor din raionul Drăgănești. Numeroase cadre didactice din comunele Balta Sărată, Cringeni, Băsești, Băcălești, Mihăești, Văleni, Titulești, Sprincenata, Frunzaru și altele, sînt agitatori fruntași în socializarea agriculturii, constituind ei înșiși un exemplu de urmat.

În comuna Stoicănești, colectivistul C. Vieru, directorul școlii, stînd de vorbă cu țăranii muncitori din satele vecine le vorbește despre viața deosebită a celor doi consăteni ai lui, Stan Croitoru și Vasile Tudose. Amîndoi acești țărani muncitori au aceleași brațe de muncă și aceeași suprafață de pămînt. Numai că primul e colectivist, iar al doilea țăran muncitor cu gospodărie individuală. Stan Croitoru a primit pentru zilele-muncă prestate cu 993 kg. grîu, 2735 kg. porumb, sute de kilograme de orz, mazăre, secară, 11 kg. miere, brînză, țuică mai mult decît a obținut Tudose Vasile. Pe deasupra Stan Croitoru a mai primit și suma de 1406 lei. Acest exemplu a dat de gîndit multor țărani muncitori cu gospodărie individuală. În perioada 1 ianuarie — 1 mai 1956 s-au înscris în gospodăria colectivă 77 de noi membri.

În comuna Călinești, familiile cadrelor didactice colectiviste P. Graur și E. Spoială dau un bun exemplu țăranilor muncitori, prin felul cum muncesc zi de zi alături de ei. Fiecare obține zilnic cîte două norme și jumătate.

În ultimul timp, munca pentru socializarea agriculturii în raionul Drăgănești a luat un nou avînt. În august 1955 în raion exista un număr de 7 gospodării agricole colective cu 574 familii. 16 întovărășiri agricole cu 704 familii. Astăzi, în raionul Drăgănești sectorul socialist în agricultură a crescut mult, ajungînd la 8 gospodării agricole colective, care cuprind 725 familii, 45 întovărășiri agricole, în care intră 2550 familii și 3 asociații simple.

În obținerea acestor rezultate cadrele didactice au avut un merit deosebit. Îndrumați de organizațiile P.M.R. și sprijiniți de sfaturile populare, învățătorii și profesorii din raionul Drăgănești, regiunea Pitești, aduc zi de zi contribuția lor rodnică la acțiunea de transformare socialistă a agriculturii.

GH. FLEANCU

Vom sprijini organizația U. T. M. în îndeplinirea sarcinilor

Hotărîrile Congresului al II-lea al U.T.M. pun un accent deosebit pe legarea învățămîntului de viață, de practica de zi cu zi, ca și pe educarea tineretului în spiritul moralei comuniste.

Noi, pedagogii, ne vom strădui ca în noul an școlar, munca U.T.M. să se desfășoare în școala noastră la un nivel mai înalt. Măsurile pe care le vom lua vor asigura condiții mai bune de muncă pentru organizația U.T.M. din școală. Astfel, pentru ca și organizația să poată contribui prin activitatea ei la întărirea legăturii dintre teorie și practică, învățătorii și profesorii din școala noastră vor folosi în anul ce vine mai mult și mai variat material didactic. Vom înmulți lucrările de laborator, vom da o extindere mai mare lecțiilor cu proiecție. Vom face mai multe vizite în întreprinderi și gospodării agricole colective și de stat.

La școala noastră a început în acest an organizarea unui laborator de științe naturale. Cu sprijinul organizației U.T.M. vom căuta să întărim acest laborator, atenuînd în oarecare măsură lipsa pe care o resimțim datorită faptului că școala noastră nu are lot experimental. Totodată, vom acorda mai multă atenție caracterului științific al lecțiilor noastre, le vom educa pe eleve în spiritul concepției materialist-dialectice despre lume.

Hotărîrile Congresului al II-lea al U.T.M. arată că în activitatea cu tineretul trebuie folosite metodele de muncă specifice acestuia, și nu copiate în mod mecanic metodele de lucru ale organizațiilor celor maturi. Printre metodele de lucru potrivite tineretului, un loc de frunte îl ocupă excursiile. Ele dau tineretului prilejul să cunoască frumusețile țării noastre, să-și îndrăgească patria. După încheierea acestui an școlar, un grup de aproape 70 de eleve și absolvente au făcut o frumoasă excursie în munții Bucegi. În planul general de muncă din anul școlar viitor, în colaborare cu organizația U.T.M. vom prevedea astfel de excursii în diferite anotimpuri și în mai multe locuri. Vom face printre altele o excursie în Delta Dunării, una în munții Apuseni și alta în munții Făgăraș. De asemenea, vom prevedea și excursii cu caracter didactic-științific.

Organizația U.T.M. din școala noastră a sprijinit mult tineretul în obținerea unor frumoase rezultate pe linie sportivă. Școala noastră s-a clasat pe locul I pe raion și Capitală la diferite concursuri la care a participat. Utemistele au fost sufletul organizării tradiționalei „Zile a sportului" antrenînd numeroase eleve la această frumoasă acțiune. În viitorul an școlar, avînd în vedere importanța deosebită pe care o are sportul ca factor în realizarea educației comuniste, vom sprijini și mai mult organizația în dezvoltarea sportului și antrenării unui număr cît mai mare de eleve în obținerea insignei G.M.A.

Colectivul pedagogic al școlii, împreună cu activul organizației U.T.M., va acorda mult mai mare atenție muncii de îndrumare a elevelor către producție. Vom căuta să dezvoltăm dragostea elevelor pentru munca productivă atît în cadrul orelor de curs, al orelor educative, al cercurilor științifice, cît și prin organizarea unui atelier în școală, prin vizite în întreprinderi, uzine, prin invitarea la școală a unor fruntași în producție care să le vorbească elevelor.

Prevederile rezoluției Congresului cu privire la munca pionierilor și la rolul organizației U.T.M. în conducerea acestei munci vor fi îndeaproape sprijinite de către cadrele didactice ale școlii. Trebuie să spunem că pînă în prezent în școala noastră nu s-a simțit îndeajuns îndrumarea organizației de pionieri de către organizația U.T.M. Sînt convinsă că în urma hotărîrilor Congresului, prin munca raionului U.T.M., a organizației U.T.M. din școală și a cadrelor didactice, această sarcină va fi bine îndeplinită. Dînd viață hotărîrilor Congresului al II-lea al U.T.M., vom îmbunătăți în mod substanțial munca de instruire și educare a tineretului din școala noastră, vom reuși să făurim cadre mai bine pregătite, mai hotărîte și dornice să contribuie cu toată priceperea și elanul tinereții lor la construcția socialistă.

G. GOLDHAMER
directoarea școlii medii de fete nr. 16 din București

Lumină în satul analfabeților de ieri

Decenii de-a rîndul țăranii muncitori din satul Șotînga, comuna Seaca, regiunea Pitești, nu au putut simți pe deplin bucuria științei de carte. Multă vreme oamenii săraci de aici, după cum ne scrie tov. învățător Ilie Bolboașă, au avut parte numai de amar și de cazne. Pentru ei știința de carte era o taină de nepătruns. În sat nu aveau lăcaș de învățătură. Școala din comună era departe, încît ca să ajungă la ea, un elev trebuia să înfrunte distanța și de multe ori chiar furia apelor Călmățuiului.

Astfel Șotînga era un cătun de oameni în majoritatea lor analfabeți. Peste mințile lor domnea bezna neștiinței de carte.

Au venit anii după 1944. Învățătorii, chemați la adevărata lor profesie de dascăli ai satului, s-au apropiat de sufletul obidit al țăranului, de păsurile lui.

Prima adunare populară... La această adunare au fost prezenți aproape toți secanii. Ei s-au întrunit ca să chibzuiască laolaltă asupra contribuției lor bănești la gospodărirea comunei. Pe toți îi frămîntau aceleași gînduri: „Ce să construim mai întîi, cămin cultural sau școală?"

— Eu cred că cei mai năpăstuiți dintre noi sînt consătenii noștri care locuiesc în Șotînga. Ei nu au școală. Copiii lor învață într-o casă dărăpănată. Eu propun să construim școala în acest sat — a spus tov. Dumitru Militaru. Ropotul de aplauze care a urmat a fost cea mai grăitoare dovadă că secanii sînt hotărîți să-și aducă aportul bănesc, munca lor, la acțiunea social-culturală propusă de tov. Militaru.

De atunci au trecut cîțiva ani de muncă neobosită. La această muncă au participat deopotrivă tineri și vîrstnici. Școala din Șotînga dată azi în folosința elevilor, e mîndria satului, a comunei întregi. În jurul ei, cu sprijinul părinților și al școlarilor, sub îndrumarea învățătorilor Ilie Dobre și Rodica Chiru, s-au plantat peste 300 butuci de viță de vie și s-a amenajat o minunată grădină cu zarzavaturi, legume și flori, parcelată pe culturi.

Cu cîteva luni în urmă în sălile acestei școli s-au prezentat la examene, pentru a arăta că și-au însușit tainele scrisului și cititului ultimii neștiutori de carte din satul Șotînga. Știința de carte a început să pătrundă tot mai adînc în satul analfabeților de ieri. Bătrînii care n-au pomenit o asemenea clădire în satul lor, sfătoși și chibzuiți, se apropie de școală și privesc cu adîncă mulțumire.

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R. P. R.

Școala de cultură generală constituie unul din factorii principali ai progresului cultural al poporului și prima verigă din sistemul de pregătire a cadrelor necesare construirii socialismului. Pentru a îndeplini acest rol important în etapa actuală de dezvoltare a țării noastre, școlii de cultură generală îi revin următoarele sarcini:

— Să asigure cetățenilor din R.P.R. dreptul la învățătură prin primele 4 clase ale învățămîntului elementar general, obligatoriu și gratuit.

— Să răspundă la avîntul spre învățătură al poporului prin generalizarea învățămîntului elementar de 7 ani de asemenea obligator și gratuit, precum și prin dezvoltarea învățămîntului mediu.

— Să asigure promoțiile necesare de absolvenți ai învățămîntului elementar (de 7 ani) și ai învățămîntului mediu, potrivit cerințelor de școlarizare ale școlilor profesionale de ucenici, școlilor tehnice și instituțiilor de învățămînt superior, în care se pregătesc muncitori calificați, cadre medii și superioare necesare construirii socialismului.

Școala de cultură generală trebuie să dea procesului instructiv-educativ un conținut determinat de sarcina sa fundamentală de a crește un tînăr multilateral pregătit, înarmat cu cunoașterea legilor naturii și dezvoltării societății, cu o concepție științifică despre lume, capabil și competent să aplice în practică cunoștințele însușite în școală, educat în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Bazele școlii noi din Republica Populară Romînă, capabilă să răspundă acestor măreți sarcini, au fost puse prin Reforma învățămîntului din 1948. Înfăptuită din inițiativa partidului și guvernului, Reforma învățămîntului marchează hotarul dintre școala veche burgheză și școala nouă a regimului de democrație populară.

După Reforma învățămîntului, școala de cultură generală s-a dezvoltat cu mare avînt. A crescut numărul claselor elementare (I—IV) pentru a cuprinde toți copiii de vîrstă școlară; învățămîntul în clasele V—VII a ajuns să primească anual peste 62 la sută din absolvenții primelor patru clase ale învățămîntului elementar, iar numărul elevilor din învățămîntul mediu este de trei ori mai mare decît în anul 1938—1939. Condiții largi de dezvoltare au fost asigurate învățămîntului minorităților naționale în limba maternă, în peste 3.000 de școli și instituții preșcolare.

Prin Reforma învățămîntului s-a dat învățămîntului de cultură generală din țara noastră o orientare nouă, realist-științifică, condiție necesară pentru a lega școala de construirea socialismului. Folosind tradițiile progresiste ale învățămîntului din țara noastră și bogata experiență a școlii sovietice, au fost elaborate planuri noi de învățămînt, programe și manuale școlare noi, metodici și îndrumări metodice, iar laboratoarele, muzeele și cabinetele școlilor au fost înzestrate cu aparatură și material didactic.

O mare atenție s-a acordat cadrelor didactice, cărora le revine principalul rol în realizarea principiilor stabilite de Reforma învățămîntului. Măsurile luate de partid și guvern creează cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală stabilitatea în muncă și condiții tot mai bune de viață și de continuă perfecționare a măiestriei pedagogice. Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne nr. 387/1956 îmbunătățește salariile și condițiile de locuit și aprovizionare ale cadrelor didactice de la școlile de cultură generală, profesionale de ucenici, tehnice și tehnice de maiștri.

În urma măsurilor luate, școala de cultură generală a făcut importante progrese în anii care au trecut de la Reforma învățămîntului. S-a ridicat nivelul predării, s-a îmbogățit conținutul instructiv-educativ al procesului de învățămînt și s-a îmbunătățit pregătirea elevilor.

Necesitățile crescînde ale societății socialiste ce se construiește în țara noastră, dezvoltarea economiei, științei și tehnicii, cer ridicarea la un nivel din ce în ce mai înalt a învățămîntului de cultură generală.

Pentru aceasta este necesar să fie înlăturate lipsurile care mai există în privința predării unor obiecte din domeniul științelor despre natură și societate și a legării învățămîntului cu practica, cu munca productivă, din uzine și de pe ogoare.

Congresul al II-lea al P.M.R. arată că lipsurile din învățămîntul de cultură generală se datoresc mai multor cauze. Desele schimbări aduse de Ministerul Învățămîntului în planurile de învățămînt au provocat nestabilitate în colectivele pedagogice și au frînat perfecționarea predării pe baza unei experiențe de durată a cadrelor didactice. Nestabilitatea planurilor de învățămînt a impus totodată dese revizuiri de programe și manuale, ceea ce a îngreunat îmbunătățirea lor.

Planurile și programele de învățămînt din ultimii ani, cu toate îmbunătățirile aduse, mențin supraîncărcarea elevilor cu un material de studiu prea vast în raport cu forțele lor și cu durata actuală de școlarizare a învățămîntului de cultură generală de numai 10 ani. În condițiile școlii din țara noastră această durată s-a dovedit insuficientă pentru desfășurarea unui învățămînt cuprinzător și de calitate.

Manualele școlare nu întrunesc toate cerințele pedagogice necesare și sînt uneori greu accesibile elevilor, contribuind astfel la supraîncărcarea acestora.

Munca unor cadre didactice nu este încă la înălțimea cerințelor fiindcă — pe de o parte — sprijinul primit din partea organelor de îndrumare și control ale Ministerului Învățămîntului și ale secțiunilor de învățămînt ale comitetelor executive ale sfaturilor populare este încă insuficient calificat, iar — pe de altă parte — nu toate cadrele didactice au calificarea cerută de funcția didactică pe care o dețin. Rețeaua școlilor de 7 ani este fărîmițată pe un număr prea mare de unități școlare mici, cu o singură serie de clase V-VII, ceea ce îngreunează utilizarea judicioasă a cadrelor didactice de specialitate și a materialului didactic.

Înzestrarea școlilor cu material didactic necesar laboratoarelor și muzeelor în care se pun bazele învățămîntului concret, legat de practică, este incompletă. Mai sînt școli de 7 ani în mediul rural, cărora comitetele executive ale sfaturilor populare nu le-au repartizat teren pentru parcele agricole experimentale.

Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de-al II-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale prevăd sarcina de a se intensifica munca pentru ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală, acordîndu-se o atenție deosebită științelor fizico-matematice și legării procesului de învățămînt de viață, de activitatea practică.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini, învățămîntul de cultură generală trebuie strîns legat de activitatea construirii socialismului, de munca productivă, creatoare. Calea cea mai sigură pentru legarea învățămîntului de practică, de munca productivă o constituie politehnizarea învățămîntului de cultură generală, principal factor pentru educația armonioasă și multilaterală a tineretului.

Politehnizarea învățămîntului trebuie îmbinată cu lărgirea orizontului cultural al elevilor și cu ridicarea nivelului lor științific-teoretic.

În acest scop, se va da o dezvoltare mai mare studiului științelor despre natură, prin predarea unor cunoștințe din domeniul matematicii superioare, prin reluarea studiului botanicii și zoologiei la un nivel mai ridicat în cursul mediu și prin complectarea cunoștințelor de științe naturale cu studiul geologiei. O atenție deosebită se va acorda științelor fizice și chimice, care împreună cu celelalte științe despre natură stau la baza procesului de politehnizare a învățămîntului de cultură generală.

În vederea lărgirii orizontului de cultură generală al absolvenților învățămîntului mediu și pentru ridicarea nivelului lor teoretic este necesar a se introduce în planurile de învățămînt două obiecte noi din domeniul științelor sociale: elemente de marxism-leninism și elemente de economie politică.

Pentru a desfășura, fără supraîncărcarea elevilor, un învățămînt de cultură generală capabil să îndeplinească cerințele formulate mai înainte, se dovedește necesară prelungirea duratei de școlarizare la 11 ani. Tot pentru a înlătura supraîncărcarea, în școlile minorităților naționale limba romînă se va introduce ca obiect obligatoriu după ce elevii au deprins scrisul și cititul în limba maternă.

Propășirea școlii de cultură generală este posibilă numai prin munca însuflețită a cadrelor didactice, a învățătorilor și profesorilor, care trebuie pregătiți pentru a face față sarcinilor predării în condițiile politehnizării școlii de cultură generală. Pregătirea învățătorilor și a profesorilor, instruiți cu datele și rezultatele pedagogiei progresiste, capabili să ridice nivelul muncii instructiv-educative și să promoveze politehnizarea învățămîntului,

(Continuare în pag. 3-a)

Fotoreportaj pentru Gazeta învățămîntului

La Reșița a luat ființă o mică grădină zoologică, amenajată de elevii și profesorii liceului mixt. Sub conducerea directorului, profesorul de științe naturale Ion Crișan, acest colț viu a ajuns o adevărată mîndrie a orașului Reșița. Zilnic, sute de oameni de toate vîrstele vin să-l viziteze și să admire deopotrivă construcția acestei mici grădini zoologice cît și animalele și păsările care o populează.

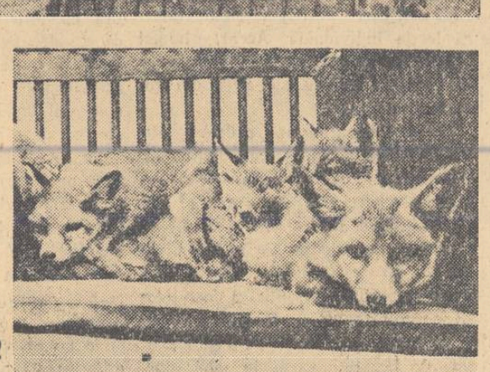

2

În cuștile frumos amenajate se găsesc iepuri, pui de căprioară, veverițe, vulpi, căprioare, pisici sălbatice, lupi, gaițe, fazani, porumbei, pasări răpitoare. De asemenea, grădina are un acvarium cu pești. Acum se așteaptă — locurile fiind de acum amenajate — un urs, un viezure, un porc mistreț și păsări de baltă.

3

Colțul viu îi ajută pe profesori și elevi în procesul de învățămînt. După terminarea lecțiilor teoretice, ei vin să cunoască la fața locului animalele și păsările despre care au învățat. Dar, la fel de mult este vizitat „colțul viu" de elevii din alte școli, care sînt dornici să cunoască îndeaproape iepurii și căprioarele, fazanii și toate celelalte animale și păsări (fotografia nr. 1).

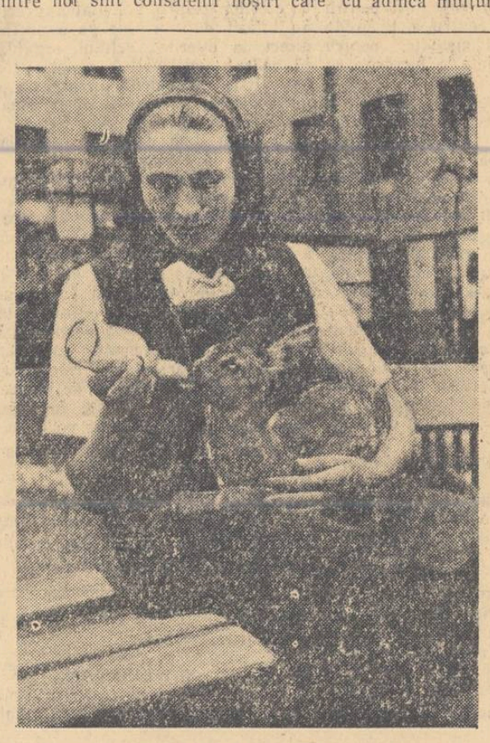

Într-un colț al grădinii, s-a amenajat o cușcă pentru cîțiva pui de vulpe care s-au cam speriat în fața spectatorilor (fotografia nr. 2).

Unul din frumoasele exemplare ornitologice ale grădinii este un fazan auriu care, foarte mîndru, își etalează penajul (fotografia nr. 3).

Ana Farg îngrijește cu multă dragoste puii de căprioară, care o recunosc ca pe o mamă adoptivă. Cînd vine ora prînzului, fiecare „copilaș" își primește porția lui.

MARIUS MATEI

O NOUĂ PROMOȚIE DE PROFESORI...

...a fost trimisă orașelor și satelor noastre ducînd cu ea prospețimea tinereții, dragostea și elanul de muncă. Absolvenții facultăților din Iași, Cluj, București s-au îndreptat spre posturile lor, de unde vor căuta să însămînțeze rodul științei și învățăturii, să înaripeze tineretul patriei noastre cu gînduri și idei sănătoase.

Poate nu e prea ușor ca, după frumoșii ani ai studenției, să părăsești tumultul orașelor, satisfacțiile pe care acestea ți le oferă și să mergi în școli îndepărtate sus, în creerul munților, unde nu auzi decît freamătul pădurilor și șopotul apelor, sau în inima bărăganului unde holdele se mlădie la adierea vîntului sub razele soarelui.

Dar și acolo sînt oameni, oameni în sufletul cărora se poate citi dragostea de lumină, pasiunea de muncă, de viață nouă. Acești oameni, copiii lor trebuie să cunoască adevărurile vieții, să învețe.

Majoritatea absolvenților au înțeles acest lucru. Parcă-l văd peste cîteva luni pe Voicu Timofte, absolvent al facultății de geogeografie din Iași, cu un geamantan în mînă, luînd drumul comunei Glodeni din raionul Pucioasa, regiunea Ploești. Aurelia Dinescu, care a copilărit și a trăit numai la oraș, a primit cu drag să meargă în comuna Băișoara, raionul Turda. Tot astfel, Aurel Micuță, de prin părțile Băii de Criș, își va începe munca de profesor la o școală din Breaza, raionul Cîmpina. Acești absolvenți, ca mulți alții, au trecut peste interesele lor personale, mergînd acolo unde patria are nevoie de ei.

Ce altceva îi mînă pe acești oameni spre posturile lor decît numai dragostea de muncă, dorința de a-și aduce toată contribuția la dezvoltarea învățămîntului? Ce poate fi mai nobil și mai înălțător, decît ca viața să n-o irosești în zadar, ci să ți-o închini omului nou al patriei noastre, setos de știință și de cultură!

Dar nu toți absolvenții au înțeles acest lucru. Printre ei se găsesc tineri, care n-au reușit să înțeleagă încă menirea de dascăl. Ei nu aud chemarea omului nou care s-a născut în orice ungher al țării. Acești absolvenți nu știu cît este de mare satisfacția pe care o simți cînd îl ajuți pe elev, pe om, să înțeleagă adevărul. Iată-l de pildă, pe Dan Teodoru, absolvent al universității din Iași. E bine pregătit, perseverent și priceput. În timp ce colegul lui Vasile Stoian a primit cu drag să plece la o școală de pe șantierul de la Bicaz, pentru a educa copiii în spiritul dragostei față de muncă, față de realizările regimului nostru, Dan Teodoru nu și-a găsit locul, deși a avut posibilitatea să-și aleagă un post de profesor în orice regiune a țării. În timp ce Ion Buzatu a luat drumul spre piscurile Vișeului de Sus, în regiunea Baia Mare, Dan Teodoru s-a gîndit să mai aștepte... Asemenea atitudini au avut și alți absolvenți de la facultățile din Cluj și din București.

E necesar ca toți acești absolvenți să înțeleagă misiunea ce le-o încredințează patria, să fie pătrunși de datoria pe care o au ca luminători ai satului — așa cum i-a pregătit școala.

Meseria dascălului e meseria făuritorului de suflete. Un asemenea meseriaș priceput vrea să înobileze mintea tineretului nostru școlar, să dea zbor gîndurilor lui spre un viitor fericit, să crească oameni noi în fiecare colț îndepărtat al țării.

GH. BADESCU

Unele probleme ale creării școlilor-internat

I. Cairov
președinte al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

Poporul sovietic susține fierbinte Hotărîrea celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. în legătură cu organizarea școlilor-internat.

Anul acesta vor fi create în R.S.F.S.R. peste 200 școli-internat. S-a hotărît ca la Moscova, fără să se mai aștepte construirea clădirilor tip să fie deschise în toamnă 13 noi instituții de învățămînt, amenajînd pentru aceasta clădirile școlare și școlile nou construite existente.

Școala-internat, în întregul ei complex, va fi formată din creșă, grădiniță de copii și o școală de cultură generală politehnică.

In prima etapă a dezvoltării lor, aceste noi instituții de învățămînt vor putea cuprinde grădinița de copii și școala, sau numai școala. In prezent școlile sînt organizate, în funcție de condițiile existente, cu 5 sau 7 clase. De dreptul de a deveni elevi ai acestor școli vor trebui să se bucure în primul rînd copiii pentru educarea cărora nu există condițiile necesare în familiile respective.

Volumul învățămîntului general și politehnic în aceste școli va corespunde în principiu volumului conținutului învățămîntului din școlile de cultură generală de masă. In primii ani ele își vor desfășura activitatea pe baza unui plan de învățămînt, a programelor și manualelor elaborate pentru școlile de cultură generală de masă. In apropiații 1—2 ani vor trebui create pentru aceste școli planuri de învățămînt, programe și manuale tot mai perfecte.

Pînă în prezent nu a fost adoptat regulamentul școlilor-internat. Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R. recomandă secțiilor de învățămînt public să se conducă în organizarea lor după următoarele norme:

In școlile-internat învățămîntul trebuie să fie împletit cu munca productivă. Munca sub toate aspectele ei trebuie să ocupe un loc important în viața de fiecare zi a elevilor. Lecțiile în clasă, autodeservirea, munca pe parcela școlară, în atelier, în întreprinderi, în colhoz și sovhoz educă dragostea față de muncă.

In condițiile școlilor-internat este posibilă pregătirea elevilor în diverse domenii de activitate. Aceasta se realizează pe baza învățămîntului general și a învățămîntului politehnic. Conform dorinței lor, elevii în grupe speciale își pot însuși diverse meserii, de exemplu: cea de strungar, frezor, electromontor, laborant de uzină, maestru de culturi, zootehnician, grădinar, mecanizator în agricultură. Tot aici, ei pot învăța arta aplicată, stenografia, dactilografia, croitoria. Organizarea unor asemenea grupe este în funcție de cerințele economiei locale și ale construcției culturale, de întreprinderile productive care înconjoară școala.

Consiliile de miniștri ale republicilor unionale, comitetele executive regionale și de ținut repartizează școlile-internat pe lîngă întreprinderi, sovhozuri și S. M. T., în legătură cu executarea practicii în producție. Pentru elevii de vîrstă medie și pentru cei mai mari practica în producție trebuie să dureze o lună pe an. Absolvenții școlilor-internat primesc o diplomă de maturitate în care se menționează pregătirea practică ce au căpătat-o.

Elevii se vor găsi în permanență în școlile-internat, ceea ce va permite transformarea acestor școli în adevărate centre de educație comunistă. Academia de științe pedagogice consideră posibil să dea unele sugestii în legătură cu organizarea colectivului de copii din aceste școli. Elevii acestor școli vor forma un singur colectiv. Un rol important revine în școală organizațiilor de comsomol și de pionieri. Organizația Comsomolului își desfășoară activitatea pe baza Statutului Uniunii Tineretului Comunist-Leninist din Uniunea Sovietică; detașamentul de pionieri — pe baza „Regulamentului organizației comuniste de copii a tinerilor pionieri, V.I. Lenin".

Academia recomandă următoarea structură a colectivului și organelor sale alese. In fruntea colectivului de copii se află Sfatul colectivului, ales prin vot deschis la adunarea generală a elevilor. In sfatul colectivului se aleg 9—15 membri. El este subordonat adunării generale a elevilor. Sfatul colectivului alege din rîndurile sale un președinte, pe locțiitorii săi, un secretar și președinții de comisii. Sfatul colectivului analizează și rezolvă toate problemele în curs ale vieții de fiecare zi a colectivului, atrăgînd în discutarea și rezolvarea celor mai importante dintre ele un larg activ de elevi. Pe lîngă el se creează un colegiu redacțional al gazetei de perete și mai multe comisii (de învățămînt, pentru muncă, pentru cultură fizică și sport, pentru cultură de masă, sanitară, gospodărească și altele). Ținînd seama de condițiile concrete. Colectivele de bază ale școlii-internat se organizează după principiul claselor de studii, al conviețuirii în comun în clădirile și secțiile internatului, al muncii educative și în producție, al activității sportive. Colectivul de bază alege din rîndurile sale pe conducători și stabilește împuternicirile și sarcinile lor. Ei alcătuiesc activul permanent care muncește sub conducerea sfatului colectivului.

Sfatul colectivului are dreptul să aplice măsuri stimulative elevilor și colectivelor de bază: mulțumiri, înscrierea pe „Tabla de onoare" sau în „Cartea de onoare", acordarea diplomei de onoare, a fanioanelor, a premiilor etc. Elevilor care nu-și îndeplinesc sarcinile și datoriile în școlile-internat, sfatul colectivului le poate aplica măsuri de pedeapsă: mustrare, avertisment, desărcinarea de sarcini obștești, avertisment sever.

Activitatea organelor alese ale colectivului de elevi se poate dezvolta cu succes numai în cazul cînd conducătorii instituției, întregul colectiv pedagogic, organizațiile de comsomol și pionieri își vor ridica în permanență autoritatea în fața elevilor. Organizația de comsomol trebuie să îndeplinească un rol conducător în organele alese ale colectivului și să asigure alegerea în ele a elevilor cei mai activi, mai conștienți și mai disciplinați.

Pedogogii trebuie să conducă munca organelor colectivului de elevi păstrînd tactul necesar, neadmițînd administrarea și o tutelă de prisos.

Pentru a preveni paralelismul în activitatea diverselor organe ale colectivului de copii, este necesar să se concentreze atenția Sfatului colectivului asupra unor asemenea probleme cum sînt: organizarea învățămîntului elevilor, a traiului, a muncii și a odihnei lor, organizarea serviciilor de zi, păstrarea ordinei și regimului etc.

O deosebită importanță o prezintă instaurarea unui regim de zi just în școlile-internat. Programul zilei trebuie făurit aici ținînd seama de particularitățile de vîrstă și individuale ale elevilor și prevăzînd o durată strict stabilită a lecțiilor, muncii și activității creatoare, printr-o alternanță rațională a lor; hrană regulată de 5 ori pe zi; o durată de timp suficientă pentru somn și odihnă activă în aer liber; gimnastică, jocuri, sport; autodeservire; muncă de folos obștesc și de gospodărie.

Durata generală maximă a lecțiilor în clasă și a studiului individual, inclusiv a lecțiilor practice, prevăzute de către programa de învățămînt, este recomandată după cum urmează: pentru elevii școlii elementare — 4—5 ore, pentru elevii claselor V—VIII 6 ore, pentru elevii claselor IX—X $7\frac{1}{2}$ ore. Dintre acestea pentru studiul individual se rezervă elevilor din clasele III—IV — o oră, din clasele V—VIII o oră și jumătate iar din clasele IX—X, două ore. Cu elevii din clasele I—II se vor face numai lecții în clasă. Sarcini individuale ei nu primesc.

Copiii în vîrstă de 7 ani, în legătură cu particularitățile de vîrstă ale activității nervoase superioare (slaba inhibiție activă, insuficiența funcțională a celui de al doilea sistem de semnalizare și obosirea rapidă) vor avea ore de clasă cu o durată de 30 de minute. După cum au arătat cercetările speciale, lecțiile practice este bine să se țină după cele teoretice.

Pentru activitatea de folos obștesc și gospodărească către care elevii sînt atrași ținînd seama de particularitățile lor de vîrstă și individuale, este bine să se prevadă o durată de numai 30 minute în clasa I-a, o oră în clasele II—VII și o oră și jumătate în clasele VIII—X. Pentru activitatea în diverse cercuri, în secții sportive sau pentru diferite alte ocupații după propria dorință, se vor rezerva nu mai puțin de două ore pentru elevii din clasele I—VI și două ore și jumătate pentru elevii din clasele VII—X.

Pentru dezvoltarea fizică și întărirea sănătății, copiii vor trebui să se găsească un timp suficient în aer liber. In acest scop trebuie să se asigure elevilor de clasa I-a patru ore, elevilor din clasele II—III trei ore și jumătate, elevilor din clasele IV—VI trei ore, celor din clasele superioare două ore.

Un timp determinat elevii sînt obligați să-l întrebuințeze pentru autodeservire. Pentru aceasta elevilor de clasa I-a trebuie să li se rezerve două ore și jumătate, pentru cei din restul claselor două ore.

Somnul copiilor, al adolescenților, tinerilor și fetelor trebuie să fie just organizat. Ținînd seama de experiența de mulți ani a caselor de copii și internatelor, se pot recomanda următoarele norme minimale de somn pentru elevi: pentru cei de 6—7 ani — 12 ore (dintre care 1—2 ore în timpul zilei); pentru cei de 8-9 ani — 11-$10\frac{1}{2}$ ore; pentru cei de 10 ani — $10\frac{1}{2}$—10 ore; pentru cei de 11—12 ani — 10—9 ore; pentru cei de 13—14—15 ani — $9\frac{1}{2}$—10 ore; pentru cei de 16 ani 9—$8\frac{1}{2}$ ore; pentru cei de 17—18 ani — $8\frac{1}{2}$ ore.

Fără îndoială că succesul noii activități depinde într-o mare măsură de cadre. Pentru a merge pe un făgaș bun, în școlile de tip nou trebuie să fie trimiși oamenii cu cea mai bogată experiență, maeștri ai muncii pedagogice. Directorii școlilor-internat trebuie să fie recrutați din rîndul cadrelor cu stagiu în munca de conducere și avînd posibilități organizatorice. Directorii de studii și profesorii din aceste școli vor trebui recrutați de asemenea din rîndul cadrelor didactice cele mai calificate ale școlilor de masă, care cunosc perfect obiectul lor, stăpînesc măestria pedagogică, își iubesc profesia. Ceva mai greu va fi cu alegerea cadrelor de educatori. Academia de științe pedagogice susține că dreptul de a alege educatorii trebuie să fie acordat directorului, obligîndu-l să atragă în această muncă persoanele cu studii superioare, capabile să organizeze activitatea colectivă a copiilor, care știu să îmbine dragostea față de copii cu o exigență justă față de ei și care prin exemplul personal să exercite o influență pozitivă asupra școlarilor. Educatorilor li se poate îngădui să desfășoare activități didactice în clase, însă nu mai mult de 6 ore pe săptămînă.

După părerea Academiei de științe pedagogice, în schema de funcționare a școlii-internat trebuie să existe în mod obligatoriu un responsabil cu gospodăria educativ-productivă (un agronom-pedagog), un responsabil cu atelierele și practica în producție (un inginer-pedagog), instructori pentru învățămîntul practic, laboranți de cabinete. Conducerea cabinetelor de fizică, chimie, biologie, desen, a cabinetelor și laboratoarelor pentru obiectele din ciclul productiv, directorul școlii o va încredința cadrelor didactice cu cea mai bogată experiență.

Crearea școlilor-internat modifică rolul familiei, forma de participare a părinților în educarea copiilor care se găsesc în școlile-internat. Participarea părinților la munca instructiv-educativă a școlii trebuie să se facă organizat, prin comitetele de părinți. In compunerea comitetelor de părinți trebuie atrași reprezentanții organizațiilor obștești locale.

Pot părinții să-și ia copiii de la internat dintr-un motiv sau altul? Principiul înscrierii copiilor în școlile-internat dă la această întrebare un răspuns pozitiv. Insă pentru a nu prejudicia sistemul de educație, regimul și ordinea din internate este bine să se stabilească că părinții pot să-și retragă copiii numai în timpul vacanțelor sau la terminarea anului școlar.

Școala-internat trebuie să aibă un contact permanent cu întreprinderile și organizațiile locale. Odată cu deschiderea școlii este important să se stabilească și cine o va lua în patronaj. Este de dorit ca internatele să fie patronate de marile colective ale întreprinderilor industriale sau ale unităților productive agricole (sovhozuri și S.M.T.-uri). Crearea noului sistem de școli reprezintă o problemă deosebit de complexă și grea. Ea poate fi rezolvată cu succes dacă secțiile de învățămînt se vor preocupa de deschiderea acestor școli de tip nou cu mult spirit de răspundere, dacă în această activitate ele vor fi ajutate de către marea societate sovietică.

Din „Ucitelskaia gazeta" nr. 50(4072).

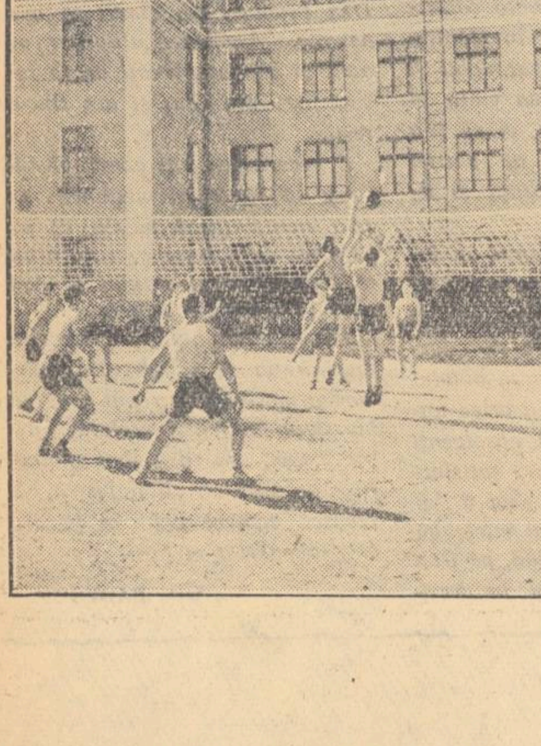

Pe terenul sportiv al școlii medii nr. 74 din orașul Sverdlovsk, elevii au la dispoziție tot ce le este necesar pentru practicarea celor mai variate ramuri de sport.

In tabăra-șantier din Cisnădie

Sînt orele 7 dimineața. O boare răcoroasă împiedică băieții să-și scoată hainele. Cu toții freamătă de nerăbdare. Li se pare că tovarășul care pregătește camionul se mișcă prea încet. In sfîrșit, la 7 și 10 minute camionul pornește. Iată-i ajunși la locul de muncă. Sînt în prima lor zi de muncă în producție. Brigadierul gospodăriei de stat le arată ce lucrare vor trebui să execute astăzi, cum vor trebui să lucreze, le spune care este norma zilnică. Toți își dezbracă cu veselie hainele, își suflecă mînecile și se apucă cu nădejde de lucru.

Astăzi li s-a dat să plivească și să rărească o cultură de pătrunjel pentru rădăcină. Fiecare elev a pornit cu 2 rînduri. Peste o jumătate de oră îi vezi distanțați pe teren. Opt băieți au luat-o înainte. Unii lucrează cu amîndouă mîinile. Toți muncesc conștiincios, cu atenție. Cam pe la orele 9, directorul gospodăriei, inginerul șef și cel de sector, vin să vadă cum se comportă băieții. Toți au rămas foarte mulțumiți de felul cum muncesc. Rezultatele primei zile de practică sînt îmbucurătoare: elevii au îndeplinit norma pentru numărul de ore lucrate. Komroni Andras, Kenyenes Zoltan și Nyilas Jozsef au îndeplinit norma pe o zi întreagă în 3 ore de muncă și au cîștigat cîte 11 lei, iar Nagy Andras și Sojmar Gyorgy, deși sînt cei mai tineri din tabără (n-au împlinit încă 14 ani), au lucrat o normă întreagă în 4 ore. Tov. profesor Kiss Iosif de la școala medie din Tg. Mureș i-a condus și i-a ajutat să-și organizeze munca.

A doua zi, elevii din tabăra-șantier de pe lîngă gospodăria de stat „Vasile Roaită" au fost programați la recoltatul cireșelor. Ei vor trece astfel prin toate sectoarele de muncă.

Pe timp ploios, cînd nu se poate lucra în livadă sau în cîmp, elevii nu pierd vremea. Ei vizitează fabricile de mătase, postavuri și covoare din localitate. Tov. Erlich Daniel, director al taberei, care este și directorul școlii germane din localitate, împreună cu comitetul de fabrică, a organizat un bogat și variat program de vizite și excursii.

★

Anul acesta, Ministerul Invățămîntului a organizat două tabere — șantier unde elevii claselor a VIII-a de la școlile unde s-a experimentat introducerea obiectului „Lucrări practice" fac practică direct în producție. Aceste tabere funcționează pe lîngă gospodăria de stat „Vasile Roaită" din Cisnădie, raionul Sibiu și „Nicolae Bălcescu" de la Periș, regiunea București.

Elevii lucrează sub conducerea profesorului o jumătate de zi în producție, iar cealaltă jumătate se odihnesc și duc o activitate cultural-sportivă. Durata șederii în aceste tabere este de 21 de zile, în care timp elevii primesc o hrană substanțială și o îngrijire atentă.

Conducerea gospodăriei de stat de la Cisnădie, în frunte cu tov. director Constantin Popescu, acordă o deosebită atenție și grijă elevilor. Personal vin și se interesează de hrana lor, de munca lor, de programul de excursii etc., fiind pe deplin convinși că pregătirea pentru viață, pentru producție a tinerei generații este o datorie nu numai a cadrelor didactice, ci și a cadrelor conducătoare din diverse sectoare ale producției.

Participînd direct la producția agricolă, elevii vor putea lega mai bine teoria de practică, vor înțelege mai ușor și mai adînc cele învățate. Ei vor căpăta încredere în puterile lor, vor fi conștienți că sînt în stare să participe cu folos în procesul producției. In afară de aceasta, munca în aer liber îi călește și-i întărește din punct de vedere fizic.

Totodată, participarea directă în producție a tineretului școlar va schimba în sens pozitiv atitudinea sa față de muncă, va duce la o strîngere a legăturii între muncitori și tineretul studios.

Metoda de redactare individuală a lecțiilor

A. Jeanrenaud
șeful catedrei de marxism-leninism de la Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași

Partidul nostru a dat și dă dovadă de o grijă deosebită pentru înarmarea ideologică a cadrelor. Congresul al II-lea al P.M.R. a subliniat că „una din condițiile esențiale ale victoriei în lupta pentru construirea socialismului este educația marxist-leninistă a membrilor partidului, înarmarea lor cu o cunoaștere profundă a teoriei marxist-leniniste, a legilor și forțelor motrice ale dezvoltării societății, a concluziilor pe care le trage partidul nostru din tezele învățăturii marxist-leniniste pentru practica sa revoluționară".

In învățămîntul superior, un rol de frunte în educarea studenților în spiritul măreței idei ale marxism-leninismului revine catedrelor de științe sociale. De ele depinde în mare măsură ca aceste idei să devină o concepție despre lume a studenților, o călăuză în activitatea lor, ca viitoarele cadre din economie, din învățămînt, justiție etc. să-și întemeieze întreaga muncă practică pe învățătura marxist-leninistă.

Calitatea activității didactice desfășurată de catedrele de științe sociale este determinată nu numai de nivelul ideologic și politic al cadrelor lor, ci și de pregătirea pedagogică a acestora, de metodele pe care le utilizează. Organizîndu-și munca metodică, colectivele catedrelor trebuie s-o subordoneze scopului de a ridica nivelul ideologic al lecțiilor și seminariilor, de a-și perfecționa capacitatea pedagogică în predarea teoriei marxist-leniniste. Munca metodică trebuie să urmărească scopul pe care Lenin l-a înfățișat atît de clar: „Măiestria oricărui propagandist și a oricărui agitator constă în a influența cît mai bine auditoriul, făcînd pentru el adevărul cît se poate de convingător, cît mai ușor de însușit, cît mai evident și mai adînc întipărit".

Mergînd pe linia traducerii în viață a sarcinilor concrete trasate de partidul nostru prin hotărîrea din august 1953 „Cu privire la îmbunătățirea activității catedrelor de științe sociale din instituțiile de învățămînt superior", una din preocupările catedrei noastre este îmbunătățirea continuă a metodelor folosite pentru propagarea creatoare a bazelor marxism-leninismului în rîndurile studenților.

Lecția constituie veriga de bază a procesului de învățămînt. Lecția determină conținutul și direcția celorlalte forme de activitate didactică cu studenții — seminarii, consultații, colocvii, examene. De calitatea lecției depinde în mare măsură interesul pe care-l manifestă studenții față de disciplina respectivă și felul cum vor munci ei pentru însușirea și aplicarea cunoștințelor predate. Prin predarea lecțiilor de bazele marxism-leninismului noi trebuie să urmărim să obținem de la studenți înțelegerea adîncă a importanței internaționale a leninismului, a importanței istorice a experienței P.C.U.S. pentru partidele comuniste și muncitorești, atît din țările de democrație populară cît și din țările capitaliste. In procesul de predare a cursului de bazele marxism-leninismului este necesar să obținem însușirea creatoare a teoriei marxist-leniniste de către studenți, dezvoltarea conștiinței lor comuniste, a convingerii lor cu privire la justețea și invincibilitatea marxism-leninismului.

Catedra noastră a luat o serie de măsuri pentru folosirea unei mai bune metode de redactare a lecțiilor, pentru asigurarea purității ideologice a acestora. In anii trecuți, în cadrul catedrei se încetățenise metoda redactării așa ziselor „lecții colective". Lecțiile erau repartizate pe tovarăși, erau discutate în cadrul catedrei, multiplicate și distribuite tuturor membrilor acesteia. Astfel, fiecare tovarăș redacta o lecție la 4—5—6 săptămîni. In ceea ce privește celelalte lecții, el citea în fața studenților texte alcătuite de altcineva. Este drept că fiecare membru al catedrei era obligat să studieze bibliografia corespunzătoare, pentru a participa activ la discutarea lecțiilor. Observațiile asupra lecțiilor analizate se făceau însă de multe ori spontan, „după inspirație" — fiecare știind că urmează să capete textul lecției. Prin urmare, această metodă nu putea constitui un stimulent pentru cadrele catedrei noastre. Ea oferea multor tovarăși prilejul de a se situa pe o poziție comodă. Ea nu stimula simțul de răspundere al cadrelor; lipsurile constatate în lecții erau cu ușurință aruncate asupra celor care le redactaseră. La toate acestea se adăuga și faptul că multe cadre se înscriau în fiecare an cu aceleași teme, ceea ce ducea la o accentuare a rupturii de celelalte teme. Această metodă împiedica ridicarea nivelului membrilor catedrei, frîna inițiativa lor și dezvoltarea posibilităților personale.

Incepînd cu anul școlar 1954-1955, catedra a pus în practică prevederea hotărîrii C.C. al P.M.R. din 1953 care arăta că „pentru a îmbunătăți radical conținutul lecțiilor și seminariilor trebuie să devină o metodă concretă de muncă în cadrul catedrelor pregătirea individuală a lecției de către profesorul care o predă și discutarea ei în colectivul catedrei". Catedra noastră a trecut la metoda redactării individuale a lecțiilor. Această trecere s-a făcut treptat, luîndu-se totodată măsurile necesare pentru a se asigura o calitate ridicată a tuturor lecțiilor.

Metoda elaborării individuale a lecțiilor obligă pe toți membrii catedrei să studieze bibliografia necesară. Ea creează condițiile pentru dezvoltarea posibilităților personale ale fiecăruia, devine un ajutor efectiv în perfecționarea muncii și duce la creșterea simțului de răspundere. Această metodă stimulează folosirea materialului clasic în alcătuirea lecțiilor.

Nu mai vorbim de marea deosebire între felul cum este predată în fața studenților o lecție redactată de altcineva și o lecție lucrată de cel ce o predă. Faptul că el personal a studiat bibliografia, că redactînd lecția și-a însușit bine problemele, le-a înlănțuit conform gîndirii sale, le-a îmbrăcat în forma care-i este proprie, asigură într-o măsură însemnată caracterul creator, convingător al predării.

Trecerea la elaborarea individuală a lecțiilor presupune, însă o serie de condiții. Cadrele trebuie să aibă, în primul rînd, o calificare corespunzătoare, care să asigure calitatea lecțiilor. De asemenea, ele trebuie să aibă un minim de experiență în munca de catedră. Este necesar apoi, ca trecerea de la metoda lecțiilor colective la lecțiile individuale să se facă treptat, îmbinîndu-se elaborarea individuală a unor lecții cu elaborarea colectivă a celorlalte. Insfîrșit, sînt necesare măsuri pentru asigurarea calității lecțiilor, condiție care este foarte importantă și trebuie să însoțească neapărat trecerea la elaborarea individuală a lecțiilor. Aceste măsuri trebuie să conste în ajutorul colectivului și în controlul exercitat asupra lecțiilor individuale, ca și asupra celor colective.

Iată cum a aplicat catedra noastră noua metodă, ținînd seama de aceste condiții. Cadrele catedrei noastre sînt în curs de calificare prin examenele de minim de candidat, aceasta constituind premiza pe baza căreia catedra a pășit la introducerea redactării individuale a lecțiilor. De asemenea, avem cadre cu munca de bază la catedră și care au deja experiență de 3—4 ani în muncă. In prezent, numai un singur tovarăș cumulează jumătate de normă la catedră, avînd munca de bază în altă parte. Catedra a socotit necesar, totodată, să mențină cadrele 2—3 ani la același an de predare, pentru ca ele să-și poată redacta treptat toate lecțiile în mod individual și să le poată îmbunătăți an de an.

Trecerea la metoda redactării individuale a lecțiilor s-a făcut treptat: 40—50% din lecții se elaborează individual, restul în colectiv. Deși se hotărîse ca anul acesta să se treacă la elaborarea individuală a tuturor lecțiilor, catedra a socotit că aceasta ar fi, în condițiile actuale, o greșeală și a revenit asupra hotărîrii, menținînd îmbinarea unei metode cu cealaltă.

Au fost stabilite, pentru a fi elaborate în colectiv, lecțiile cele mai importante, cele mai grele, a căror elaborare cere o cunoaștere mai profundă a unor teze teoretice, o mai îndelungată experiență în muncă, o mai mare putere de sintetizare a materialului bibliografic.

Avînd în vedere dificultatea de a se discuta în colectiv toate lecțiile, catedra a încercat în anul școlar trecut metoda folosirii așazișelor materiale pentru lecții — unul dintre lectori avînd sarcina să multiplice lecția sa proprie, alcătuită individual și s-o difuzeze celorlalți pentru a fi folosită la redactarea lecțiilor individuale. Această metodă a dat însă rezultate negative: s-a putut constata că mulți tovarăși nu adăugau nimic la aceste „materiale", care nici nu erau discutate în colectiv. In legătură cu dificultatea menționată mai sus, ne propunem să experimentăm metoda de a alcătui teze pe 3—5 pagini, care să fie discutate în cadrul catedrei și pe baza cărora fiecare tovarăș să-și alcătuiască lecția individuală. Aceasta numai pentru un anumit număr de lecții — de exemplu, pentru cca. 20% din numărul lor total.

In vederea ajutorării cadrelor, atît lecțiile colective cît și cele individuale au fost analizate anul acesta în ședințele catedrei în felul următor: lecțiile colective au fost analizate fie în colectivul de catedră, fie în colectivul de an, iar textul îmbunătățit și definitivat pe baza discuției a fost folosit de toți tovarășii. Restul de lecții — cele mai ușoare — au fost elaborate de fiecare tovarăș în mod individual. Catedra nu a lăsat însă acest lucru la libera apreciere a fiecăruia, ci a folosit metode prin care să dea o orientare generală în alcătuirea lecțiilor. Astfel, catedra a stabilit la începutul semestrului ca fiecare lector să prezinte pentru analiză cîte una sau două lecții individuale, care urmau să fie discutate fie în colectivul de catedră, fie în colectivul de an, ca și lecțiile colective.

Pentru ca analiza lecției să constituie un ajutor efectiv pentru fiecare tovarăș, catedra procedează în felul următor: lectorul care urmează să prezinte lecția prezintă într-o ședință un proiect de plan al lecției. Colectivul definitivează planul, care este unic și obligatoriu pentru toți tovarășii. Pe baza acestui plan, lectorul alcătuiește lecția și o prezintă colectivului cu o săptămînă înaintea ședinței de analiză. Ceilalți tovarăși sînt obligați să studieze în decursul acestei săptămîni atît bibliografia, cît și textul lecției, fără a trece însă la redactarea ei.

Discuția are loc cu cca. două săptămîni înainte ca lecția să fie predată, astfel încît nu numai autorul lecției discutate primește ajutorul colectivului, ci totodată acest ajutor stă la baza alcătuirii lecției respective de către toți tovarășii, în cursul celor două săptămîni care le stau la dispoziție. Socotim că în felul acesta se îmbină cel mai just metoda pregătirii individuale a lecțiilor cu discutarea lor în colectiv.

Pentru a se asigura îmbunătățirea lecțiilor, analiza se desfășoară astfel:

In primul rînd, spre deosebire de anii precedenți, lecția nu se mai citește în ședința colectivului. Acest mod de a lua cunoștință de conținutul lecției s-a dovedit insuficient, multe lipsuri rămînînd nesezisate. Așa cum am arătat, textul este studiat anterior ședinței.

Pentru fiecare lecție se stabilesc doi recenzori, care în ședința de analiză prezintă o recenzie asupra lecției, subliniind calitățile și lipsurile acesteia și făcînd propuneri concrete pentru îmbunătățirea ei. Recenzia constituie baza pentru discuțiile purtate de ceilalți tovarăși.

Pe baza discuțiilor critice se stabilește modul în care trebuie tratate problemele lecției, se subliniază ceea ce este esențial, se stabilesc proporțiile capitolelor lecției. Se dezbat totodată problemele teoretice de bază și se dau indicații asupra modului cum trebuie legate acestea de practică. In concluzia ședinței, se consemnează în procesul verbal constatările și propunerile adoptate de catedră. Recenzorilor le revine de asemenea sarcina de a urmări respectarea hotărîrilor catedrei, îmbunătățirea lecției înainte de a fi multiplicată și distribuită și celorlalți tovarăși.

Subliniem însemnătatea a două elemente absolut necesare pentru ca măsurile în vederea asigurării calității lecțiilor să fie eficace: în primul rînd rolul șefului de catedră, care trebuie să se pregătească în mod deosebit pentru analiza lecțiilor, așa încît să poată indica soluțiile cele mai juste în vederea îmbunătățirii lor. In al doilea rînd, necesitatea controlului îmbunătățirii lecțiilor colective și a controlului lecțiilor individuale. înainte ca ele să fie predate, precum și cu ocazia predării lor.

Prima sarcină a fost realizată în întregime de catedră, controlul îmbunătățirii lecțiilor colective fiind făcut de înșiși recenzorii lecției respective. A doua, însă, a fost realizată numai parțial: s-a efectuat controlul predării lecțiilor individuale, dar acestea n-au mai fost controlate înaintea predării lor. Socotim însă că acest control poate fi și trebuie făcut cu 1—2 zile înainte de predare, atît de către șeful de catedră, cît și de recenzorii lecției.

Sîntem departe de a socoti că adoptînd această metodă de lucru am eliminat implicit toate lipsurile din munca noastră. Continuă să persiste unele lipsuri vechi, iar pe de altă parte, modul uneori defectuos în care am aplicat noua metodă a dat naștere unor noi lipsuri, pentru a căror înlăturare trebuie să luptăm cu toată hotărîrea. Astfel, s-a putut constata că mai sînt tovarăși care vin nepregătiți la ședințele de analiză a lecțiilor colective sau individuale. Ei citesc textul lecției înaintea ședinței, participă la discuții, dar se vădește că nu toți studiază și bibliografia. De aceea, observațiile unor tovarăși sînt adesea superficiale, de minimă importanță, se referă numai la forma lecției.

Ne propunem să încercăm evitarea acestei deficiente prin metoda de a nu stabili dinainte recenzorii, cerînd ca fiecare tovarăș să studieze lecția și să-și noteze observațiile, în așa fel încît să poată prezenta recenzia lecției în ședință.

S-a putut constata că unele lecții individuale se aseamănă mult între ele, ceea ce denotă că se practică un „ajutor reciproc" foarte dăunător, sau se folosesc lecții vechi. Catedra a combătut cu hotărîre această practică și va lua măsuri pentru lichidarea ei. Se va introduce în acest scop metoda controlării lecțiilor individuale înainte ca ele să fie predate. Este necesar, de asemenea, să fie întărit controlul șefului de catedră, care a fost nesatisfăcător.

S-a putut constata că nu toți tovarășii folosesc indicațiile date de catedră cu prilejul analizei lecțiilor. Această deficiență a fost observată chiar la unele lecții colective, ceea ce înseamnă că recenzorii n-au asigurat controlul îmbunătățirii lecției, ori l-au efectuat fără simț de răspundere.

Pe baza unei experiențe cîștigate în timp de doi ani, catedra noastră poate trage concluzia că metoda redactării individuale a lecțiilor și-a dovedit clar superioritatea. Este necesar însă ca această metodă să fie continuu studiată și perfecționată, pentru a se înlătura lipsurile care există încă în aplicarea ei în practică. Numai cu această condiție ea va putea fi extinsă treptat, devenind în 2—3 ani metoda exclusivă de elaborare a lecțiilor.

Legînd activitatea noastră teoretică și didactică de viață, de cunoașterea profundă a realității, a condițiilor concrete în care se desfășoară construcția economică în țara noastră, perfecționînd continuu munca metodică în cadrul catedrei, vom putea răspunde sarcinilor trasate de cel de al doilea Congres al P.M.R. în domeniul muncii ideologice, vom putea da țării cadre bine pregătite, care să corespundă cerințelor construirii socialismului în patria noastră.

O consfătuire interesantă

Imbrăcată în haină de sărbătoare, casa de copii din Cîmpulung Muscel a primit directorii și maiștrii instructori ai caselor de copii din regiunile Pitești și Craiova pentru a dezbate realizările obținute în munca de formare a deprinderilor practice la elevi.

Cu mult interes au asistat participanții la activitatea practică desfășurată de elevii casei de copii, în cele 3 secții: metal, lemn și împletituri. In secția lemn, elevii au executat cu multă dibăcie obiecte practice ca: scăunele, glastre de flori, umerașe pentru haine, jucării (avioane, trotinete etc.). Ei au învățat să lucreze după schițe, să mînuiască cu pricepere diferitele unelte. In secția metal, elevii au confecționat obiecte utile. Numai în cîteva luni de activitate ei s-au deprins să taie tabla, s-o îndoaie cu ciocanul, să nituiască. Elevii din secția împletituri au manifestat în tot timpul lucrului o vădită voie bună.

Ceea ce a impresionat în mod deosebit în comportarea acestor elevi a fost simțul de ordine și de curățenie. Uneltele sînt păstrate cu multă atenție și simț de răspundere în dulapuri speciale. Responsabilii grupelor de elevi se îngrijesc de curățenia camerelor de lucru-atelier. Pentru a se evita timpii morți, la secția lemn, unii elevi au sarcina să încălzească cleiul și să pregătească materialul înainte de începerea lucrului. Tovarășul Sima, maistrul instructor, a fost ajutat permanent de educatori pentru a cunoaște elevii, pentru a le preda cunoștințele în mod metodic, pentru a-i stimula, apreciindu-le lucrările cu tact, cu pricepere.

Deosebit de interesantă a fost și expoziția organizată cu acest prilej. Se puteau vedea aci minunatele cusături romînești de pe ramele de fotografii, executate de elevele casei de copii din Curtea de Argeș, covoarele țesute din deșeuri de elevele casei de copii din Găești, coșurile de pîine și de piață și împletiturile din răchită vopsită pentru sticle, executate de elevii clasei a VII-a a casei de copii din Pitești, frumoasele dantele croșetate și diferitele lucrări practice realizate de elevele casei de copii din Rîmnicu Vîlcea. Casele de copii din Tîrgu Jiu, Turnu Severin și Caracal au expus diferite lucrări, reprezentînd ciopliturii în lemn, modelaj, cusături și altele.

Din referatele prezentate de tov. Ion Bratu, directorul casei de copii din Cîmpulung și de tov. E. Iordăchescu, directoarea casei de copii din Rîmnicu Vîlcea, cît și din participarea activă la discuții a tuturor celor prezenți la consfătuire s-au putut trage învățăminte prețioase în legătură cu îmbunătățirea muncii în casele de copii, în legătură cu înlăturarea lipsurilor ce se constată în această privință.

O mare influență au exercitat asupra copiilor excursiile în fabrici, întreprinderi, șantiere etc. Ele au stîrnit și mai mult interes în rîndurile elevilor pentru activitatea practică, au întărit dorința lor de a participa direct la diferite acțiuni organizate în cadrul construcției noastre socialiste. Este concludentă în această privință dorința pe care și-au exprimat-o elevii casei de copii din Tîrgu Jiu de a lucra timp de o lună la fabrica de cărămidă refractară.

Din consfătuire a rezultat că munca în camera de lucru-atelier de la casa de copii trebuie să decurgă în mod organizat, în zile și ore precise, astfel încît toți elevii să poată lucra, că este bine ca elevii să execute unele lucrări în colectiv, să fie obișnuiți cu ordinea, să li se dea noțiuni de protecția muncii. In scopul dezvoltării dragostei copiilor pentru activitatea practică, s-a arătat că este necesar să li se prezinte înainte de începerea lucrului modelele, să se organizeze mici expoziții în casa de copii, să se dăruiască copiilor unele obiecte pe care le lucrează.

Pornind de la succesele obținute în ceea ce privește înrîurirea activității practice asupra disciplinei copiilor, participanții la consfătuire și-au manifestat hotărîrea de a urmări acest lucru în viitorul an școlar cu și mai multă perseverență.

S. WEISSMAN
șeful serviciului case de copii din Ministerul Invățămîntului

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului de cultură generală din R. P. R.

(Urmare din pag. 1-a)

este o condiţie principală pentru perfecţionarea şcolii de cultură generală.

Pentru a asigura un cadru organizatoric stabil în vederea desfăşurării acţiunilor necesare îndeplinirii sarcinii puse de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn privind îmbunătăţirea învăţămîntului de cultură generală din R.P.R.;

Ţinînd seama de propunerile cadrelor didactice şi ale părinţilor elevilor exprimate în consfătuirea ţinută la Consiliul de Miniştri al R.P.R. la 24-26 martie a. c., cu unele cadre fruntaşe din învăţămîntul de cultură generală şi din învăţămîntul superior, în consfătuirile raionale din 8 aprilie 1956 şi în consfătuirea pe ţară ţinută la Bucureşti în zilele de 23—25 aprilie a.c., în care s-au dezbătut pe larg problemele puse de dezvoltarea şi ridicarea învăţămîntului de cultură generală din patria noastră;

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne

Hotărăsc:

I. Durata şi organizarea învăţămîntului de cultură generală

1. — Învăţămîntul de cultură generală din Republica Populară Romînă se desfăşoară pe 11 clase şi cuprinde:

a) cursul elementar (clasele I—VII);

b) cursul mediu (clasele VIII—XI).

2. — Începînd cu clasa a X-a se pot organiza, potrivit planului anual de şcolarizare şi de reţea, două secţii: secţia reală şi secţia umanistică. În şcolile cu o singură secţie va funcţiona obligatoriu secţia reală.

3. — În clasele I—IV se organizează învăţămîntul exclusiv de zi; în clasele V—VII şi în cursul mediu (clasele VIII—XI), pe lîngă învăţămîntul de zi, se poate organiza învăţămîntul seral sau fără frecvenţă.

La învăţămîntul de zi şi seral se poate promova o singură clasă într-un an şcolar. Cu aprobarea Ministerului Învăţămîntului se pot urma 2 clase într-un an.

4. — Anul şcolar la învăţămîntul de cultură generală începe la 1 septembrie, cu excepţia şcolilor şi secţiilor serale pentru tineretul sătesc, care îşi încep activitatea la 15 octombrie. La învăţămîntul de zi şi seral activitatea instructiv-educativă dintr-un an şcolar se desfăşoară pe trimestre, cu excepţia şcolilor şi secţiilor serale pentru tineretul sătesc la care ea se desfăşoară pe semestre.

Structura anului şcolar (durata trimestrelor sau semestrelor, durata orei de curs, perioadele de practică, vacanţele etc.), sesiunile şi obiectele de examen, precum şi organizarea şi desfăşurarea examenelor de la învăţămîntul de zi, seral şi fără frecvenţă, se stabilesc de Ministerul Învăţămîntului.

II. Conţinutul învăţămîntului de cultură generală

5. — Învăţămîntul de cultură generală are sarcina să asigure elevilor de la fiecare curs, ţinînd seama de vîrsta lor, o dezvoltare multilaterală, printr-un sistem închegat şi unitar de cunoştinţe ştiinţifice, îmbinate cu deprinderi practice de muncă productivă, prin însuşirea educaţiei morale comuniste, a educaţiei estetice şi educaţiei fizice.

Începînd cu anul şcolar 1956—1957 se va trece la înfăptuirea treptată a politehnizării învăţămîntului în şcoala de cultură generală din R.P.R., principala condiţie a dezvoltării multilaterale a elevilor şi a întăririi legăturii învăţămîntului cu practica.

6. — Învăţămîntul elementar în primele patru clase are sarcina să formeze la elevi deprinderea citirii şi scrierii corecte, să le dezvolte gîndirea şi vorbirea, să le asigure însuşirea cunoştinţelor şi deprinderilor elementare de muncă şi de igienă, precum şi o dezvoltare fizică armonioasă.

În clasele I—IV se vor preda următoarele obiecte şi activităţi practice: limba romînă (maternă), limba rusă, istoria patriei, geografia, matematica, elemente de ştiinţe fizico-chimice şi biologice, caligrafia, desenul, cîntul, educaţia fizică şi lucrul manual.

7. — Învăţămîntul elementar în clasele V—VII are sarcina să asigure elevilor cunoaşterea gramaticii limbii romîne (materne) şi a celor mai valoroase creaţii din literatura romînă (literatura naţionalităţii); să dea elevilor posibilitatea să se exprime, oral şi scris, în limba rusă şi în altă limbă modernă (engleză, franceză, germană, etc.), în limita vocabularului de bază şi a principalelor reguli gramaticale proprii acestor limbi; să dea elevilor un sistem larg şi unitar de cunoştinţe din istorie şi din ştiinţele despre natură, în spiritul concepţiei materialist-dialectice; să întărească disciplina conştientă, educaţia patriotică şi estetică a elevilor, să lărgească sfera deprinderilor lor practice şi să le dezvolte deprinderi elementare de educaţie fizică şi sport.

Pentru aceasta, în clasele V-VII se vor preda următoarele obiecte şi activităţi practice: limba romînă (maternă), limba rusă şi o altă limbă modernă (engleză, franceză, germană etc.), istoria universală şi istoria patriei, constituţia R.P.R., matematica (aritmetica, geometria plană şi în spaţiu, algebra elementară), fizica, chimia, ştiinţele naturale şi igiena, geografia generală şi geografia patriei, desenul, muzica şi cîntul, educaţia fizică, lucrări practice în ateliere şcolare şi pe parcele şcolare experimentale agricole.

8. — Învăţămîntul mediu desăvîrşeşte cultura generală a elevilor prin studiul literaturii romîne (literatura naţionalităţii) şi prin cunoaşterea celor mai de seamă creaţii din literatura universală şi îndeosebi din literatura rusă, literatura engleză sau franceză, germană etc.; prin introducerea cunoştinţelor necesare de marxism-leninism, psihologie, logică şi economie politică; prin extinderea şi aprofundarea ştiinţelor despre natură şi a deprinderilor practice de muncă. În învăţămîntul mediu se desăvîrşeşte educaţia fizică multilaterală a elevilor.

În vederea atingerii acestui scop, în învăţămîntul mediu se vor preda următoarele obiecte şi activităţi practice: literatura romînă (naţionalităţii conlocuitoare), limba şi literatura rusă, una din celelalte limbi şi literaturi moderne (engleză, franceză, germană etc.), limba latină, istoria universală şi istoria patriei, filozofia (elemente de marxism-leninism, psihologia, logica), elemente de economie politică, matematica (algebra elementară şi teoria ecuaţiilor cu o singură necunoscută, geometria elementară şi geometria analitică, trigonometria, calcul diferenţial şi integral), astronomia, fizica, chimia, ştiinţele naturale, geografia fizică, geografia economică şi politică şi geografia patriei, desenul, muzica şi istoria muzicii, educaţia fizică, lucrări practice în ateliere şcolare şi pe parcele şcolare experimentale, practica în producţie.

La secţia reală nu se predă limba latină, iar la secţia umanistică se va da o dezvoltare mai mare studiului literaturii romîne (minorităţii naţionale), limbii şi literaturii ruse, limbii latine, limbii engleze sau franceze, germane etc., elementelor de marxism-leninism.

9. — În şcolile, secţiile şi clasele cu limbă de predare a minorităţilor naţionale obiectele de studiu se vor preda în limba maternă a elevilor, iar limba romînă se va preda ca obiect obligatoriu începînd cu clasa a doua.

10. — Succesiunea obiectelor pe ani şi numărul de ore pentru fiecare obiect sînt stabilite prin planuri de învăţămînt, elaborate de Ministerul Învăţămîntului şi aprobate de Consiliul de Miniştri.

Predarea obiectelor se va face după programe de învăţămînt întocmite de Ministerul Învăţămîntului.

Pînă la deschiderea anului şcolar 1956/957, Ministerul Învăţămîntului şi C.C. al U.T.M. vor reglementa activităţile pionereşti ale U.T.M., A.V.S.A.P., cercuri de elevi şi altele, astfel ca acestea să totalizeze cel mult 3 ore pe săptămînă, iar programarea lor să fie făcută în aşa fel ca elevilor să le rămînă 5 jumătăţi de zile libere pe săptămînă pentru studiul individual şi recreaţie.

11. — Manualele pentru şcolile de cultură generală, metodicile şi lucrările de literatură pedagogică, precum şi materialele grafice necesare vor fi editate de Ministerul Învăţămîntului prin Editura de Stat Didactică şi Pedagogică.

Pentru elaborarea manualelor se va institui concurs. Ministerul Învăţămîntului va întocmi regulamentul concursului şi-l va supune spre aprobare Consiliului de Miniştri în termen de 20 zile de la apariţia prezentei hotăriri.

Pentru eventualele îmbunătăţiri ale manuscriselor admise la concurs, Ministerul Învăţămîntului le va putea tipări mai întîi ca manuale de probă, în cîteva mii de exemplare, pentru a fi experimentate într-un număr limitat de şcoli sau clase. După îmbunătăţirile aduse în urma experimentării se va trece la tipărirea lor în tirajul necesar.

12. — În vederea accentuării caracterului politehnic al învăţămîntului, în şcoala de cultură generală se vor organiza ateliere şcolare pe lîngă şcolile de zi care au clasele V-VII sau clasele V-XI.

13. — Pentru experimentarea metodelor pedagogice noi se autorizează Ministerul Învăţămîntului să înfiinţeze şcoli de cultură generală experimentale.

În şcolile de cultură generală experimentale, Ministerul Învăţămîntului poate exercita direct şi conducerea administrativ-gospodărească.

III. Reţeaua şcolilor de cultură generală

14. — Reţeaua şcolilor de cultură generală de zi se constituie din următoarele categorii de unităţi şcolare:

— Şcoala medie de 11 ani, care cuprinde clasele I-XI şi reprezintă şcoala completă de cultură generală.

— Şcoala elementară de 7 ani, care cuprinde primele 7 clase ale şcolii de cultură generală.

— Şcoala elementară de 4 ani, care cuprinde primele 4 clase ale şcolii de 7 ani.

În afară de aceste unităţi şcolare, se mai pot organiza, acolo unde nevoile învăţămîntului le justifică, şcoli care cuprind numai clasele V-VII (gimnazii) şi şcoli care cuprind numai clasele V-XI sau VIII-XI (licee).

15. — Şcolile elementare cu clasele I-VII şi gimnaziile vor avea obligatoriu cel puţin două rînduri de clase V-VII. Derogări de la aceste dispoziţii se pot face cu aprobarea Ministerului Învăţămîntului.

16. — Învăţămîntul de cultură generală pentru naţionalităţile conlocuitoare se va face în şcoli cu limba de predare maternă.

În regiunile şi localităţile cu populaţie de diferite naţionalităţi se vor organiza şcoli cu secţii sau clase romîne şi secţii sau clase în limba de predare a minorităţii respective.

17. — Începînd cu anul şcolar 1956/1957 clasele I-VIII vor fi mixte, formîndu-se cu elevi din ambele sexe, învăţămîntul mixt urmînd să se extindă treptat în celelalte clase.

18. — Efectivele de elevi dintr-o clasă, cît şi numărul posturilor de învăţători în raport cu numărul elevilor vor fi stabilite de Ministerul Învăţămîntului.

IV. Dezvoltarea învăţămîntului de cultură generală

19. — Învăţămîntul de 7 ani din R.P.R. va fi dezvoltat în cel de-al 2-lea cincinal astfel ca pînă în anul şcolar 1960/1961 să se cuprindă în clasa a V-a cca. 90 la sută din absolvenţii clasei a IV-a elementare, iar în cel de-al 3-lea cincinal să se înfăptuiască învăţămîntul elementar de 7 ani general şi obligatoriu.

Ministerul Învăţămîntului va supune spre aprobare Consiliului de Miniştri un plan de acţiune pentru aducerea la îndeplinire a acestor prevederi.

20. — Pentru a urmări îndeplinirea sarcinilor de şcolarizare la clasele I—IV şi V—VII, Ministerul Învăţămîntului şi comitetele executive ale sfaturilor populare vor delimita circumscripţiile şcolilor de cultură generală, începînd cu anul şcolar 1956/1957.

21. — Pe lîngă şcolile cu clasele I—VII şi V—VII, precum şi pe lîngă licee se pot organiza internate şi cantine şcolare acolo unde sînt condiţii. Cheltuielile administrativ-gospodăreşti ale internatelor şi cantinelor, precum şi salariile personalului cu care sînt încadrate vor fi prevăzute în bugetul sfatului popular regional sau al Ministerului Învăţămîntului, după apartenenţa şcolii.

Nu pot fi înfiinţate internate şi cantine şcolare cu mai puţin de 50 elevi decît cu aprobarea Ministerului Învăţămîntului.

22. — Ministerul Învăţămîntului va elabora regulamentul de funcţionare a internatelor şcolare de pe lîngă şcolile de cultură generală, în termen de 30 de zile de la apariţia prezentei Hotăriri. Regulamentul va fi avizat de Ministerul Finanţelor.

23. — Pentru sprijinirea realizării planurilor de şcolarizare, Ministerul Învăţămîntului, împreună cu Comitetul de Stat al Planificării şi Ministerul Finanţelor, vor determina anual numărul de burse pentru elevii din şcolile de cultură generală — cursuri de zi.

V. Cadrele didactice

24. — Pentru pregătirea învăţătorilor, începînd cu anul şcolar 1956/1957 actualele şcoli pedagogice se transformă în institute pedagogice de învăţători care vor depinde direct de Ministerul Învăţămîntului.

Întreaga bază materială a actualelor şcoli pedagogice se trece institutelor pedagogice de învăţători din momentul înfiinţării acestora în localităţile în care funcţionează şcolile pedagogice.

25. — În institutele pedagogice de învăţători se primesc absolvenţi ai învăţămîntului mediu, cu examen de maturitate, prin concurs de admitere.

Durata studiilor în institutele pedagogice de învăţători este de 2 ani. La terminarea studiilor absolvenţii dau examen de stat.

26. — În institutele pedagogice de învăţători se predau următoarele obiecte şi activităţi: marxism-leninism, economie politică, literatură pentru copii, psihologia copilului, pedagogia şi istoria pedagogiei, metodica obiectelor de predare, agrotehnica, muzica, cîntul şi muzica instrumentală, desenul şi caligrafia, educaţia fizică şi jocul, lucrul manual, practica pedagogică, practica agricolă şi practica industrială.

Planurile şi programele de învăţămînt vor fi întocmite de Ministerul Învăţămîntului.

27. — Cadrele didactice care predau la institutele pedagogice de învăţători vor avea sarcinile de ore şi salariile prevăzute pentru cadrele didactice de la şcolile tehnice care pregătesc personalul tehnic mediu.

28. — Ministerul Învăţămîntului va organiza experimental şcoli pedagogice cu o durată de şcolarizare de 6 ani.

29. — Pentru a asigura pregătirea profesorilor capabili să predea lucrările practice în şcoala de cultură generală, universităţile şi institutele pedagogice vor organiza ateliere, cabinete, terenuri şi staţiuni experimentale pentru instruirea practică a studenţilor şi vor organiza practica obligatorie în producţie.

30. — Munca depusă de profesorii care predau fizica, chimia şi ştiinţele naturale pentru organizarea de laboratoare, cabinete şi muzee şi pentru pregătirea sistematică a lucrărilor de laborator va fi socotită în obligaţia lor săptămînală de predare. Ea se va calcula potrivit art. 20 din H.C.M. nr. 387/1956 ca şi pentru profesorii de matematici.

31. — Ministerul Învăţămîntului, prin institutele de perfecţionare a cadrelor didactice, va întocmi, pînă la 31 august 1956, programele de perfecţionare necesare pregătirii practice a profesorilor de fizică, chimie şi ştiinţe naturale.

32. — Absolvenţii institutelor de învăţămînt superior, ai şcolilor şi ai institutelor pedagogice, care din motive neîntemeiate nu se prezintă la locul de muncă ce li s-a repartizat şi care în primii 2 ani nu se angajează în învăţămîntul de stat nu vor putea funcţiona în acest învăţămînt decît în urma unei reexaminări profesionale ce se va face potrivit instrucţiunilor Ministerului Învăţămîntului.

Cadrelor didactice care îşi părăsesc din motive neîntemeiate posturile sau catedrele încredinţate li se vor aplica dispoziţiile corespunzătoare din Codul muncii. În cazul cînd, după părăsirea postului sau catedrei, nu se angajează timp de 2 ani în învăţămîntul de stat vor putea funcţiona în acest învăţămînt numai în urma unei reexaminări profesionale în condiţiile prevăzute în aliniatul precedent.

33. — Ministerul Învăţămîntului va putea acorda premii profesorilor şi învăţătorilor care se evidenţiază prin lucrări ştiinţifice sau metodice de valoare deosebită.

Acordarea premiilor se va face pe baza unui regulament elaborat de Ministerul Învăţămîntului şi aprobat de Consiliul de Miniştri.

VI. Dezvoltarea şi întărirea bazei materiale a învăţămîntului de cultură generală

34. — Se recomandă să se dea prioritate construcţiilor de şcoli, internate şi cantine şcolare, săli şi terenuri de sport din autoimpunere.

35. — Pentru înzestrarea laboratoarelor şi muzeelor şcolare, a sălilor şi terenurilor de sport cu materialele şi aparatele necesare, Ministerul Învăţămîntului va dezvolta întreprinderea de material didactic din Bucureşti şi va folosi o parte din atelierele şcolilor profesionale ce depind de el.

Pentru îmbogăţirea şi perfecţionarea materialului didactic, modelele corespunzătoare de aparate vor fi alese prin concurs. Ministerul Învăţămîntului va întocmi regulamentul concursului.

36. — Ministerele, celelalte instituţii şi organizaţii centrale şi comitetele executive ale sfaturilor populare, precum şi unităţile lor în subordine vor transmite şcolilor de cultură generală, potrivit Decretului nr. 409/1955 în vederea înzestrării atelierelor, laboratoarelor, muzeelor şi terenurilor experimentale şcolare, unelte, aparate şi utilaje pe care le deţin.

37. — Se autorizează ministerele şi comitetele executive ale sfaturilor populare şi se recomandă organizaţiilor economice centrale şi locale, precum şi întreprinderilor industriale şi agricole, să ia în patronare şcolile de cultură generală în vederea legării învăţămîntului de producţie şi pentru sprijinirea materială a unităţilor şcolare.

38. — Comitetele executive ale sfaturilor populare regionale vor face din timp amenajările necesare pentru ca actualele şcoli să poată fi transformate în şcoli mixte, potrivit articolului 17 din prezenta Hotărîre.

VII. Dispoziţii finale

39. — Prevederile cuprinse în prezenta hotărîre intră în vigoare începînd cu anul şcolar 1956/1957. Noile planuri de învăţămînt pe 11 ani se aplică în anul şcolar 1956/1957 la clasele III, V şi VIII. Elevii din celelalte clase vor termina cursul elementar şi cursul mediu după vechile planuri şi programe de învăţămînt.

Elevii clasei a IX-a vor face XI clase; în anii şcolari 1957/1958 şi 1958/1959 vor urma cursurile pe baza noilor programe elaborate de Ministerul Învăţămîntului.

*

Dezvoltarea şi ridicarea pe o treaptă mai înaltă a învăţămîntului de cultură generală constituie un factor de bază în creşterea şi educarea viitorilor constructori ai socialismului în patria noastră, în desăvîrşirea revoluţiei culturale în R.P.R.

La realizarea acestei opere este necesară mobilizarea tuturor forţelor, contribuţia activă a organelor de partid şi de stat, centrale şi locale, a cadrelor didactice, a părinţilor şi elevilor.

Comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, raionale şi comunale sînt obligate să treacă de îndată la aplicarea hotăririi, mobilizînd toate mijloacele de care dispun pentru cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă şcolară în clasele I-IV şi la realizarea sarcinilor de şcolarizare în clasele V-XI.

Uniunea Tineretului Muncitor, sindicatele şi celelalte organizaţii de masă au sarcina să desfăşoare o largă muncă politică în rîndurile tineretului, părinţilor şi cadrelor didactice, pentru a lămuri însemnătatea acestor măsuri de partid şi de stat şi pentru a mobiliza sprijinul activ al maselor în vederea realizării lor.

Organizaţiile de partid au răspunderea politică pentru traducerea în viaţă a prevederilor prezentei hotăriri. Ele au datoria să mobilizeze toate forţele printr-o intensă muncă politică şi organizatorică de masă, prin îndrumarea şi sprijinirea permanentă a organelor de stat şi a organizaţiilor de masă în scopul dezvoltării şi ridicării pe o treaptă mai înaltă a învăţămîntului de cultură generală din scumpa noastră patrie.

Prim secretar al Comitetului Central
al Partidului Muncitoresc Romîn
GH. GHEORGHIU-DEJ

Preşedintele Consiliului de Miniştri
al Republicii Populare Romîne
CHIVU STOICA

De la cursurile I. C. P. C. D.

Se lămuresc probleme însemnate ale muncii directorilor

Munca de conducere a şcolii ridică probleme de rezolvarea cărora depinde bunul mers al întregii activităţi instructiv-educative. Lecţiile şi seminariile organizate în acest an de către Institutul central de perfecţionare a cadrelor didactice au scopul de a clarifica tocmai aceste probleme.

Una dintre temele discutate în seminariile cu directorii şcolilor medii a fost aceea cu privire la planificarea muncii în şcoală. În fiecare grupă de seminar un cursant a prezentat planul de muncă al şcolii pe care o conduce.

În seminarul directorilor de şcoli pedagogice planul a fost prezentat de către tov. N. Ţane — directorul şcolii pedagogice din Buzău. După cum au scos în evidenţă atît discuţiile cît şi concluziile lectorului, planul păcătuia prin faptul că prevedea unele sarcini cu caracter general, valabile pentru orice şcoală şi pentru orice etapă a anului şcolar. În plan, de pildă, nu era trecută practica pedagogică (activitate specifică şcolilor pedagogice), nu erau prevăzute lecţiile deschise etc. Planul prevedea în schimb unele sarcini nerealizabile, cum ar fi de exemplu asistarea zilnică a directorului la prea multe lecţii. Nejust au fost trecute în planul de muncă al şcolii şi unele sarcini care revin elevilor.

Unii participanţi la discuţie au încercat, fără temei, să demonstreze că planul de muncă al şcolii trebuie, de fapt, să aibă un caracter general, neconcret. Această părere a fost însă combătută. Cei mai mulţi directori de şcoli au arătat, prin exemple concrete din munca lor, că tocmai planificarea concretă a muncii asigură buna ei desfăşurare. Aşa, de pildă, tovarăşul Ion Militaru a arătat că, străduindu-se să planifice cît mai bine munca, a trasat prin plan diriginţilor sarcina concretă de a face elevilor caracterizări în care să arate cauzele situaţiei lor la învăţătură — a succeselor lor, sau a rămînerii lor în urmă.

În continuare, tovarăşa Aurelia Szabo, directoarea şcolii pedagogice cu limba de predare maghiară din Cluj, a arătat că pentru a fi zilnic la curent cu situaţia la învăţătură şi disciplina a elevilor şi-a prevăzut în plan să stea de vorbă în fiecare dimineaţă, cîteva minute, cu responsabilele de clasă.

Interesante au fost şi discuţiile în legătură cu activitatea metodică în şcoala medie. De data aceasta, seminarul a început prin citirea unei lucrări de control în legătură cu tema respectivă. În seminarul directorilor de şcoli pedagogice şi-a citit lucrarea de control tovarăşa Septimia Iacob, directoarea şcolii pedagogice din Sibiu.

Lucrarea de control nu a respectat întru totul tema dată. Neglijînd diferitele forme ale muncii metodice, lucrarea s-a ocupat în mare măsură de problemele muncii educative, cum ar fi de pildă activitatea pedagogică în rîndurile părinţilor, îndrumarea pedagogilor etc. Despre unele forme individuale ale muncii metodice, despre îndrumarea organizării lecţiilor prin asistenţe lucrarea doar aminteşte. În legătură cu unele şedinţe ale consiliului pedagogic se menţionează de pildă doar data şi numărul proceselor verbale încheiate, fără a se arăta ce hotăriri au fost luate, felul în care acestea au fost aduse la îndeplinire. În general, lucrarea de control prezentată a avut caracterul unui raport, din care nu a reieşit în ce măsură şi prin ce metode a coordonat directoarea activitatea metodică din şcoală.

Participanţii la discuţie s-au ocupat în mică măsură de lipsurile lucrării prezentate, aceasta rămînînd mai mult în seama lectorului. Ei au subliniat însă unele aspecte din munca pe care o desfăşoară în şcoală. Aşa de exemplu tov. Ion Tărăscu, directorul şcolii pedagogice din Craiova, a vorbit despre felul în care a stimulat cadrele didactice în studiul individual. El a arătat că înzestrarea bibliotecii cu literatură de specialitate, studierea în cadrul colectivelor de învăţători şi profesori a metodicilor nou apărute, recomandarea şi discutarea unor cărţi literare cu conţinut metodic au contribuit la ridicarea nivelului ştiinţific şi pedagogic al lecţiilor. Învăţătorii şi profesorii tineri au primit un ajutor susţinut din partea conducerii şcolii şi a cadrelor cu experienţă în munca didactică.

Probleme interesante în legătură cu diferitele forme ale muncii metodice au ridicat şi cursanţii din seminarul nr. 1. Tov. Ion Desmereanu, directorul şcolii medii nr. 5 din Cluj, a subliniat în cadrul discuţiilor rolul studiului individual în pregătirea profesorului pentru lecţie. Pe lîngă îndrumarea pe care a dat-o cadrelor didactice, tov. Desmereanu a căutat să le asigure şi timpul necesar studiului.

În cadrul discuţiilor tov. P. Voicu, directorul şcolii medii din comuna Fierbinţi, regiunea Bucureşti, a arătat că, înainte de a trece la organizarea muncii metodice, a căutat să-şi dea seama în ce măsură se ocupă cadrele didactice de ridicarea nivelului lor politic şi profesional. El a controlat felul în care pedagogii îşi alcătuiesc planificarea materiei şi planurile de lecţii, a asistat la ore. Urmărind îndeaproape munca diriginţilor şi constatînd unele deficienţe, el a luat măsuri imediate, cum ar fi bunăoară aceea ca problema organizării şi a conţinutului orei educative să fie discutată în cadrul consiliului diriginţilor.

În general, discuţiile purtate în seminarii constituie un preţios schimb de experienţă pentru cei 70 de directori care urmează în această lună etapa cu frecvenţă a cursului de perfecţionare a cadrelor didactice.

O atenţie deosebită s-a acordat în acest an calităţii lecţiilor predate, care au fost îmbogăţite cu material concret din viaţa şcolilor noastre. Faptul că problemele ridicate în lecţii sînt discutate apoi concret, în cadrul seminariilor, cînd cursanţii prezintă propria lor experienţă, asigură clarificarea principalelor sarcini ale directorilor, înţelegerea modului cum trebuie asigurată linia unică în munca de conducere a şcolii, ţinînd seamă de condiţiile specifice fiecărei unităţi.

V. POPOVICI

PENTRU CONCURSUL CORESPONDENŢILOR VOLUNTARI

Cu urale şi flori...

...Aşa au fost primiţi absolvenţii şcolilor pedagogice din regiunea Timişoara în sala de festivităţi a şcolii medii nr. 1 din Timişoara. Peste 300 de noi învăţători au venit aici pentru a-şi alege comunele unde doresc să-şi desfăşoare munca didactică. Şedinţa festivă a fost deschisă de tov. Dumitru Dijmărescu, şef adjunct al secţiei de învăţămînt a regiunii Timişoara, care, după ce a arătat situaţia grea din trecut a tinerilor absolvenţi ai şcolilor pedagogice, a vorbit pe larg despre condiţiile mereu mai bune în care muncesc acum învăţătorii noştri. Vorbitorul a subliniat apoi rolul important pe care-l au cadrele didactice în munca de culturalizare a maselor.

Învăţătoarea fruntaşă Elena Vasiliu, luînd cuvîntul, a exprimat bucuria pe care o simt cadrele didactice mai în vîrstă acum cînd primesc în rîndul lor pe tinerii absolvenţi. „Noi vă întindem mîna, dragi colegi, cu căldură şi cu dragoste frăţească. Ne bucurăm că vă putem face o primire sărbătorească de care noi nu ne-am putut bucura la timpul nostru" — a spus vorbitoarea.

În numele şefilor secţiilor de învăţămînt raionale a vorbit tov. A. Munteanu şeful secţiei de învăţămînt a raionului Reşiţa, care a arătat celor prezenţi cum a înţeles secţia de învăţămînt a raionului să pregătească primirea tinerilor absolvenţi, ce s-a făcut pentru ca ei să aibă condiţii bune de muncă, pentru ca ei să nu mai guste amarul unei vieţi pe care alţii l-au gustat din plin. În continuare tov. Munteanu a arătat care sînt sarcinile şi condiţiile specifice de muncă în raionul Reşiţa, asigurînd pe tinerii care vor lucra în acest raion de ajutorul secţiei de învăţămînt.

A urmat un scurt program artistic alcătuit din cîntece şi dansuri populare, dat de echipele şcolilor pedagogice din regiune. În încheierea întîlnirii s-a servit o masă comună. Apoi, tinerii romîni, germani, slovaci, maghiari şi sîrbi, fete şi băieţi, la sunetul îmbietor al viorilor s-au prins în iureşul dansului. În cîntece, veselie şi voie bună s-a încheiat această frumoasă zi din viaţa tinerilor învăţători.

I. DRĂGAN
corespondent

Şcolile raionului Balş se pregătesc să-şi primească elevii

Pentru a se asigura condiţii cît mai bune activităţii din anul viitor a celor 38 de unităţi şcolare din raionul Balş, directorii şcolilor s-au preocupat din vreme de măsurile care trebuie luate în perioada de vară.

Problemele privind amenajarea şi repararea şcolilor s-au discutat cu mult timp înaintea închiderii anului şcolar 1955-1956, prin luna aprilie. O serie de şcoli, printre care se numără şi şcolile elementare din comunele Racoviţa, Bechetu, Virtina, Balş şi încă multe altele, erau deja pregătite pentru deschiderea noului an şcolar încă înainte de 15 iunie. Şcoala elementară din comuna Bobiceşti, condusă de tov. învăţător Mircea Nicolaescu — un tovarăş muncitor şi priceput — a fost prima pe raion în această privinţă.

Pînă la 15 august a.c. datorită măsurilor luate şi sprijinului acordat de sfaturile populare, toate şcolile din raionul Balş vor fi pregătite să-şi primească aşa cum se cuvine pe cei peste 3000 elevi cuprinşi în planul de şcolarizare pentru anul şcolar 1956-1957.

COLABORARE RODNICĂ

Comitetele de părinţi, antrenate în mod susţinut şi sistematic în sprijinul şcolii, ajută efectiv să fie rezolvate bine şi la timp problemele noi care se ivesc. Despre acest fapt vorbesc numeroasele realizări de la majoritatea şcolilor din raionul Balş. Amintim de pildă efectuarea cu sprijinul părinţilor a reparaţiilor curente şi a curăţeniei, repararea mobilierului la şcolile din Bobiceşti, Virtina, Bechetu, şcolile din comunele Oşica de Sus, Dobrun şi Baldovineşti, precum şi ajutorul acordat şcolilor medii din Balş pentru amenajarea unui internat spaţios, cu o capacitate de 80-100 paturi etc.

Contribuţia părinţilor a ajutat şcolile să realizeze economii în valoare de peste 3000 lei.

ŞCOALĂ NOUĂ

Cine n-a trecut de multă vreme prin comuna Călui, din raionul Balş, se va opri cu interes în faţa unui şantier pe care se ridică, înalte, zidurile unei frumoase clădiri. Vechiului local al şcolii i se adaugă două săli de clasă şi una pentru laborator. În prima zi de şcoală vor intra aici, în şcoala renovată, peste o sută de copii.

Cele două săli de clasă existente erau neîncăpătoare şi insuficiente. Două din clasele şcolii elementare funcţionau în comună, în clădiri improprii şi toate la mare depărtare de şcoala propriu zisă.

Alături de tov. Folin Eugen, directorul şcolii şi preşedinte al comitetului de construcţie, au muncit neobosit pentru noua construcţie, tov. Ilie Obăoru, secretarul organizaţiei de partid, Niţă Pantelie, secretarul sfatului popular comunal şi tov. Nicolae Stancu, secretarul organizaţiei U.T.M.

La construirea celor două săli de clasă din autoimpunere au pus mult suflet şi au muncit fără preget majoritatea ţăranilor muncitori din comună. Dintre aceştia, în chip deosebit, s-au evidenţiat ţăranii muncitori Ilie Gîţu, Vasile Rînu, Elena T. Iancu, Lisaveta Popa şi Gh. Gubendreanu.

În raionul Balş se mai construiesc localuri de şcoală prin autoimpunere şi în alte comune. Astfel, în comuna Birza, satul Teiş, localul de şcoală prin autoimpunere este aproape gata şi va fi dat în folosinţă începînd cu noul an şcolar. Într-un stadiu avansat se găsesc şi lucrările de pe şantierul de construcţie a celor două săli de clasă ce se adaugă şcolii elementare din comuna Oşica de Jos.

NICI UN COPIL DE VÎRSTĂ ŞCOLARĂ ÎN AFARA ŞCOLII

... Aceasta-i principala grijă a organelor de partid şi de stat din raionul Balş pentru noul an şcolar.

În acest an au fost luate o serie de măsuri. Astfel, a fost lărgită reţeaua şcolilor de 4 ani cu încă 3 noi unităţi, care au fost fixate în centrele mai îndepărtate de şcolile existente. În anul şcolar viitor va funcţiona o şcoală de 4 ani în comuna Rusăneştii de sus, satul Racoviţa, în punctul numit „Picotănari", unde există o populaţie şcolară de peste 50 de copii de ţigani care în anul şcolar trecut au avut o frecvenţă neregulată din cauza depărtării de şcoala de centru. Celelalte două şcoli elementare au fost create în comuna Iancu Jianu, în punctul numit „Rudari", după îndeletnicirea locuitorilor de aci şi în comuna Dobrun, satul Roşieni, în punctul „Risipiţi".

Amenajarea localurilor de şcoală nou înfiinţate, asigurarea mobilierului necesar, repartizarea cadrelor didactice care vor munci aici, sînt probleme care s-au şi rezolvat.

MAI ESTE CEVA DE FĂCUT?

Desigur. În primul rînd se impune luarea măsurilor necesare în vederea aprovizionării tuturor şcolilor cu combustibilul necesar. Faptul că pînă în prezent numai 50% din şcoli au asigurat combustibilul necesar nu este deloc îmbucurător.

Se impune, de asemenea, luarea unor grabnice măsuri pentru pregătirea condiţiilor necesare primirii noilor învăţători.

Aceştia, la prezentarea la posturi, trebuie să găsească climatul necesar oricărui bun început de muncă.

Mai multă grijă trebuie acordată pregătirii consfătuirilor raionale din august. Trebuie de îndată începută redactarea referatelor, pregătirea materialului ce se va expune cu acest prilej etc. La îndeplinirea acestor sarcini muncim acum.

NIC. A. ANDREI

Pentru vacanţa elevilor din Huşi

Organizarea în condiţii cît mai bune a vacanţei de vară a pionierilor şi elevilor a constituit o preocupare deosebită atît pentru secţia de învăţămînt cît şi pentru comitetul raional U.T.M. din oraşul Huşi. Comisia raională pentru organizarea vacanţei de vară a pionierilor şi elevilor a început să lucreze cu mult înainte de încheierea anului şcolar sub îndrumarea acestor organe. Comisia a comunicat în şedinţa cu directorii şcolilor din raion măsurile ce trebuie să fie luate pentru a asigura tineretului şcolar o vacanţă plăcută, cu program bogat în activităţi plăcute şi instructive.

Numeroşi pionieri şi elevi din oraşul Huşi au fost repartizaţi în tabere regionale şi centrale. Pentru elevii rămaşi în oraş s-a amenajat un club la şcoala medie de băieţi. Aici vor activa elevii şi elevele celor două şcoli medii din oraşul Huşi. Pentru pionieri s-a organizat de asemenea o tabără orăşenească la şcoala de 7 ani nr. 1 de băieţi. În apropierea acestei tabere a fost amenajat un parc în care pionierii îşi vor petrece o bună parte din timpul lor liber. Au fost repartizate sălile pentru activităţile clubului şi s-au procurat materialele sportive necesare: masă de ping-pong, mingi pentru volei, jocuri de şah cu mesele respective etc.

Colectivul de conducere al clubului format din cadre didactice şi utemişti a alcătuit din timp planul de muncă al clubului în care a prevăzut numeroase şi variate activităţi. Participînd la activitatea cercurilor de ştiinţe naturale, prietenii cărţii etc. elevii şi pionierii din oraşul Huşi vor avea posibilitatea să-şi dezvolte şi să-şi completeze cunoştinţele dobîndite în cursul anului şcolar. În perioada vacanţei de vară ei vor face excursii, vor viziona filme vor participa la diferite activităţi obşteşti ca strîngerea spicelor, a plantelor medicinale.

C. IONESCU - POIENARI
corespondent

Viața școlii — izvor de inspirație pentru artiștii noștri plastici

In artele plastice — pictura, grafica, sculptura — ca și în artă în general, principiul leninist al reflectării vieții, în ceea ce are ea mai esențial, mai tipic, se înfăptuiește cu mijloacele artistice adecvate genului de artă respectiv și cu respectarea a două principii caracteristice artei realist-socialiste: documentarea asupra temei tratate și trăirea de către artist a subiectului realizat plastic în opera sa.

Importantul rol al artei — cunoașterea vieții și influențarea ei — poate fi atins dacă artistul, prin puterea imaginației creatoare și minuirea desăvîrșită a tehnicii, realizează o imagine tipică a realității și nu o copie a ei. Metoda realismului socialist a ajutat pe pictorii, desenatorii și sculptorii noștri să ne dea, în ultimele expoziții anuale și mai ales în expozițiile interregionale din țară, o imagine multilaterală a construirii socialismului în uzinele, ogoarele și instituțiile patriei noastre. Tipul omului nou, eforturile creatoare ale muncii sale și mărețele lui realizări se desprind din mai toate lucrările expuse în ultima vreme.

Amploarea ultimelor manifestări plastice din expozițiile interregionale, organizate de Ministerul Culturii și Sfaturile populare în Capitală pentru regiunile București, Ploești, Constanța și Craiova și în alte centre pentru celelalte regiuni ale patriei noastre, a deschis larg porțile talentaților expozanți tineri, alături de maeștrii lor, spre a oferi poporului nostru imagini veridice, pline de sensuri, inspirate din însăși viața lui.

„Prima zi de școală", de Petre Bedivan.

Varietatea temelor tratate și diversitatea interpretărilor date lucrărilor expuse, la Palatul Republicii pentru grafică și la Dalles pentru pictură și sculptură, au oferit nu numai o imagine caleidoscop — dinamică a construirii socialismului, ci și posibilitatea de a urmări aspectul unitar al fiecărei teme în parte. În sălile expoziției am putut admira lucrări având ca temă munca omului nou în uzine, pe ogoare, în munți, la țărmul mării — aspecte plastice ale vieții socialiste proiectate pe fundalul de lumină și culoare al peisajului patriei noastre.

Un loc de frunte, între temele tratate, îl ocupă viața școlii. Rolul de seamă ce-l joacă școala noastră în făurirea de cadre noi contribuie cu problemele ei să-și găsească un tot mai larg loc în lucrările pictorilor, graficienilor și sculptorilor noștri.

Grafica, folosind tehnici și forme de exprimare plastică din cele mai variate, oglindește în numeroase lucrări aspecte din viața școlii de ieri și de azi. Astfel, ilustrația de carte prezintă cele mai sugestive exemple. „Amintirile" lui Ion Creangă ocupă un loc de frunte, ca izvor de inspirație pentru artiștii noștri. Pictorii Aurel Jiquidi, Roni Noel și Demian Tănase ilustrează plastic „Poveștile și povestirile" lui I. Creangă.

Viața cea nouă a copiilor apare plastic, în expoziție, cu „Întoarcerea la cămin" de Pantu Stelian și „Micii constructori" de Ana Iliuț, care ne dau expresive imagini ale condițiilor noi de dezvoltare create copiilor de azi. Celelalte lucrări, „Modelaj", „Miluț", ale aceleiași Ana Iliuț, ca și altele ale Virginiei Răduslăvescu, Samuel Mutzner și Dumitru Cerdăcescu, completează aspectele vieții copiilor în instituțiile create lor de regimul democrat-popular.

Activitatea celor mai vrednici dintre școlari — pionierii — ne este oglindită în acuarela „Camera de povești" din Palatul Pionierilor de Zoe Vermont, în grupul de sculptură „Pe același drum" de N. Pascu, precum și în lucrarea Ecaterinei Vasilescu Prudner, „Pionier".

Nici studenții nu-s absenți. Rodica Maniu ilustrează activitatea acestora în acuarela „Studenții în bibliotecă", în timp ce în sălile rezervate afișului am putut vedea două aspecte negative ale tineretului, caricaturizate în „Bulevardiștii" și „Malagambiștii".

Lucrările din expoziție ce oglindesc viața școlii sînt în majoritatea lor lucrări de diplomă, fapt care demonstrează că tinerii artiști, ei înșiși produs al școlii noi, s-au inspirat din viața ei și au căutat, ca din îmbinarea cunoașterii lor personale cu învățămintele însușite de la maeștrii artei, să răspundă la unele probleme puse de viața și conținutul școlii: prima zi de școală, pregătirea lecțiilor, diverse aspecte ale muncii școlare, examenele și rezultatele lor, munca extrașcolară, odihna elevilor și prețuirea de către familie și societate a acelora care obțin rezultate bune în școală.

Continua schimbare a copilului — personalitate în devenire — cu conture încă nedeslușite, abia ghicite, constituie, pentru creatorul de artă, care pe lîngă prezentarea chipului exterior caută să pătrundă și în lumea lui interioară ce se formează sub influența familiei, școlii, organizației de pionieri și U.T.M., o piatră de încercare a măestriei artistice în aprofundarea psihologică a creației sale plastice.

Unul din momentele impresionante din viața școlară a fiecăruia și care a lăsat urme nesterse în amintirea noastră este clipa primului pas către școală și contactul cu ea. Acest moment l-a simțit și înțeles pictorul Petre Bedivan în lucrarea sa „Prima zi de școală".

În centrul tabloului se află copilul de țăran, în îmbrăcăminte de sărbătoare, purtînd trăistuța cu lucrurile de școală, gata de drum în fața casei părintești, petrecut pînă și de mezinul adus în brațe să-și vadă fratiorul mai mare pornind spre școală. Acest eveniment devine cu atît mai solemn cu cît el este trăit de toți ai casei, împreună cu vecinii, în plină lumină și căldură a unei minunate zile de toamnă. Mama, tot potrivindu-i cu duioșie îmbrăcămintea, îl sfătuiește ca cea mai apropiată ființă și în această clipă. Tatăl copilului, gata și el de plecare la muncă, își privește cu încredere odrasla, în timp ce o fată și un băiat, școlari mai virstnici, privesc cam „de sus" evenimentul trăit de proaspătul lor coleg, ca unii care au trecut prin aceasta.

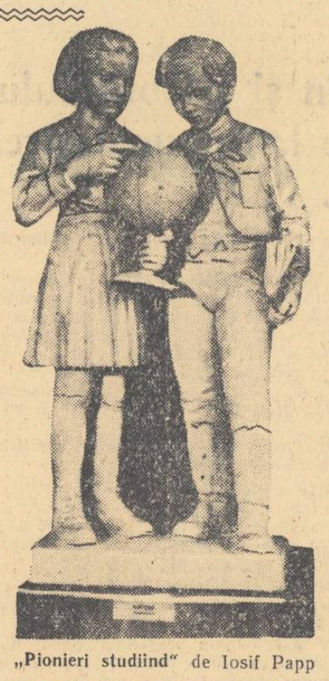

„Pionieri studiind" de Iosif Papp

Artistul a reușit să redea clar ideea că școlarul nostru, către care sînt ațintite toate privirile încurajatoare ale celorlalte personagii din tablou, nu este cuprins de teamă în drumul pe care pornește acum, că doar nu merge la „școala mustruluelii și tocelii" de altă dată, ce trezea spaimă între copii, ci la o școală care-i oferă posibilitatea dezvoltării sale multilaterale. Pictorul, învăluind în jocul de lumină și umbră această scenă, a reușit să realizeze figurile personagiilor și să creeze totodată unitatea de sens a subiectului, făcînd să trăiască plastic primul moment din viața unui școlar. Luminozitatea coloristică a compoziției sugerează lumina ce o revarsă din plin școala nouă, în toate colțurile patriei, asupra generațiilor de copii.

Același motiv al începutului de an școlar îl realizează și basorelieful sculptoriței Doina Lie „Prima zi de școală", lucrare de diplomă ce stă cu vrednicie alături de operele maeștrilor sculpturii noastre.

Alte aspecte din viața școlarilor, ca problema studiului individual sau a pregătirii lecțiilor sînt oglindite în lucrările „Lectură" de D. Petre și „Studiul naturii" de Mitrică Paraschiva. Tabloul ne înfățișează camera de lucru în care două eleve îmbrăcate în uniformă studiază la masă, avînd materialul didactic necesar însușirii temeinice a lecției: plante, album, cărți etc. Aceste compoziții se înscriu pe linia altora de acest gen, care au intrat deja în sălile Galeriei Naționale, cum ar fi „Micii chimiști", merituoasa lucrare a pictorului Gh. Glauber.

Urcînd mai departe pe treptele școlii, menționăm reușitele compoziții „Studenții" de Alma Redlingher și „Cercul de pictură" de N. Butnaru, ambele lucrări înfățișînd colective de muncă ale studenților plastici. Tot pe aceeași linie a muncii în colectiv — a practicii în producție — se situează lucrarea „Elevii în practică la sonda tineretului" de Ion Minciu, unde se pare că pictorul a ales un moment mai puțin tipic activității practice, și anume instrucțiunile premergătoare muncii și nu efectiv executarea ei.

Problema tineretului străin aflat la studii în țara noastră a preocupat de asemenea pe artiștii noștri plastici. Pictorițele Jana Poenaru-Dușa, în lucrarea „Studiind limba română" — expusă anul trecut — și Adina Paula Moscu, în „Prietenie", au reușit să oglindească plastic dragostea și sprijinul tovărășesc de care se bucură la noi studenții străini.

Examenele ne sînt prezentate în expoziție sub două aspecte esențiale: pregătirea și rezultatele lor. Dintre lucrări se remarcă „În preajma concursului" de Sultana Matei și „După examene" de Ana Asvadurova-Cuciurenco.

Artiștii noștri plastici au găsit subiecte de creație și în modul cum tineretul școlar de astăzi își petrece vacanța. Lucrările „Campionii de șah", de Titina Călugăru, „Studiu pentru compoziție" și „Spectatorii grăbiți în așteptarea caravanei cinematografice" de Elena Tăbăcaru, prezintă cîteva aspecte pozitive ale felului în care școlarii sînt îndrumați să-și folosească timpul lor liber.

De sub penelul și dalta artiștilor plastici n-au scăpat nici unele aspecte negative ce mai dăinuie încă în atitudinea unor tineri: lipsa de punctualitate, chiulul, superficialitatea în pregătirea examenelor, precum și consecințele respective.

Astfel pictura „Iarăși corigentă", de Tanasis Tapas, zugrăvește camera de lucru a unui colectiv de patru studente, între care una nu și-a luat toate examenele. Cele trei colege integraliste, ocupînd locul central din odaie, manifestă, prin expresivitatea privirilor o mustrare față de tovarășa din colectiv care a rămas corigentă.

Pictorul Gh. Iacob în lucrarea „Întîrziații" înfățișează doi școlari, care n-au sosit la ora începerii programului. Pictorul ni-i prezintă în grădina din spatele școlii, dezgolită de podoaba ei ornamentală și coloristică, pentru a indica mediul neprietenos în care se găsesc cei doi elevi. Copiii nu s-au bucurat de dărnicia paletei pictorului, care a aruncat pete de culoare contrastantă alb-negru, și aceasta cu intenția de a încărca și mai mult apăsarea stării lor sufletești ce se desprinde din privirile lor triste, pierdute în gol. Artistul a reușit să redea bine momentul greu, apăsător, în care se găsesc cei doi întîrziați, între care nu există nici o convorbire, nici o legătură care să ușureze, într-un fel, greșeala lor: stau alături și prin gîndul fiecăruia se pare că trece colectivul din care fac parte și modul cum acest colectiv va acționa față de fapta lor. Expresivitatea pe care a reușit s-o imprime pictorul acestor elevi redă părerea de rău, teama, în același timp, pentru greșeala comisă, efect al educației noi pe care o primesc elevii în școală.

„Chiulangiul", lucrarea pictoriței Balașa Sabin, înfățișează dormitorul unui elev în care dezordinea lucrurilor din cameră subliniază atmosfera unui interior de școlar leneș. Delegații colectivului de clasă încearcă, printr-o vizită la domiciliul chiulangiului, să-i demonstreze atitudinea greșită, fapta lui necugetată.

Pictorița a reușit, prin contrast coloristic și de poziție între colegul, delegatul clasei și chiulangiu, să desprindă două aspecte: pe de o parte poziția sănătoasă și hotărîtă a colectivului de clasă, prezentă aci și prin ironia usturătoare din zîmbetul celor doi școlari din planul al doilea, iar pe de altă parte starea chiulangiului demascat și copleșit în acțiunea sa negativă față de muncă. Rolul colectivului de clasă, ca element activ în educare și autoeducare, este bine reliefat de autoare.

În lucrarea „Un cîntec la vioară" pictorița Mariana Simtion zugrăvește un alt aspect al școlii noi și anume rezultatele deosebite la care pot să ajungă tinerii noștri în urma absolvirii ei. Lucrarea înfățișează o tînără absolventă a școlii de muzică, în mijlocul familiei de țărani muncitori din care a pornit, care își manifestă talentul ei de interpretă a muzicii însușite în școală. Compoziția îmbină armonios două sentimente puternice: bucuria vioristei că poate răsplăti, prin arta deprinsă, eforturile familiei și satisfacția părinților de a-și vedea odrasla lor transformată calitativ prin școală.

De la minusculul și întunecatul tablou „În clasă", din muzeul „Casa Simu" al pictorului din veacul trecut Gh. Pompilian, înfățișînd barbara metodă a bătăii la tălpi aplicată școlarilor de altă dată și pînă la luminoasele și bogatele realizări artistice ultime inspirate din conținutul socialist al școlii noi, este fără îndoială o cale de

„Întîrziații" de Gh. Iacob.

reale succese ce reflectă însăși transformarea patriei noastre.

Este de dorit ca în manifestările viitoare temele din viața școlii să fie atacate pe un front mai larg și mai profund și nu numai de începătorii talentați sau de discipolii maeștrilor, ci de înșiși maeștrii artei noastre.

Școala nouă este un inepuizabil izvor de teme. Viitorul societății noastre, sub toate aspectele lui, se reflectă azi în modul în care se face pregătirea tinerei generații. De aceea am sugera, ca în afară de subiectele tratate, să avem compoziții care să reprezinte tineretul de toate gradele de învățămînt, alături de profesorii lui, în dinamica desfășurare a vieții școlare. Activitatea elevilor în laboratoare, ateliere, cercuri științifice, pe cîmpul de experiență, în gospodării colective, S.M.T., în vizită sau la practică în fabricile și uzinele noastre, într-un cuvînt politehnizarea învățămîntului, care stă în centrul preocupărilor școlii noastre, oferă artiștilor plastici și scriitorilor noștri subiecte pe cît de variate pe atît de interesante.

Lucrările plastice existente, precum și altele ce se vor crea avînd ca temă viața școlii, ar trebui folosite în procesul instructiv-educativ prin reproduceri. Compozițiile ca „Prima zi de școală", „Studiul naturii" etc. pot fi folosite pentru manualele noastre, în timp ce alte reproduceri făcute în culori, cum sînt „Întîrziații", „Iarăși corigentă", s-ar putea utiliza, cu succes, pentru a împodobi clasele și laboratoarele instituțiilor noastre de învățămînt.

IOSIF ANTOHI și GH. MAXIM

Femeile din Columbia împotriva „comics-urilor"

În prezent, în țările Americii Latine nesiguranța, condițiile grele de viață, somajul și bolile sînt factori care au o influență extraordinară asupra vieții de familie și lasă urme asupra vieții copilului.

În afară de aceasta sînt și alte elemente care și ele contribuie la formarea conștiinței copilului: educația pe care o capătă la școală, cărțile pe care le citește, filmele pe care le vizionează, jocurile lui, activitatea lui din timpul liber.

Anumite teme ale cărților pentru copii, influența nefastă a „comics-urilor" asupra creerului lor, formează obiectul discuțiilor tuturor conferințelor sau reuniunilor unde se vorbește despre copil.

A putea dispune de o literatură educativă, care să arate copilului principii normale solide, care să-l facă să cunoască patrimoniul cultural și național al poporului său, formează una din preocupările constante ale mamelor, institutoarelor, educatoarelor.

Conștiente de responsabilitatea lor de mame și educatoare, femeile din Columbia și-au propus, ca una din principalele lor sarcini, să lupte împotriva răspîndirii acelor genuri ale literaturii care otrăvesc mintea copiilor și a adolescenților.

În acest scop ele au început o mare campanie folosind toate mijloacele de care puteau dispune. Cu prilejul unei mari întruniri a unor învățători și educatori s-a trimis ministrului educației un memorandum. După o analiză a marilor rele de care suferă copiii și tineretul din Columbia, ei au denunțat lipsa de școli, condițiile grele de viață ale poporului și au dat o mare atenție problemei literaturii pentru copii: „...un anumit gen de filme, de programe de radio, de reviste ilustrate și de jucării de război constituie o adevărată școală a crimei. Scopul lor nu este altul decît a impune puterea forței brutale, și de a întipări în copil sentimente dușmănoase față de semenii lor"... Influența lor nefastă duce la dispreț față de viața omenească.

Acest memorandum încheie cerînd: **„interzicerea pe tot teritoriul național a vînzării de reviste, broșuri, cărți și altă literatură pentru copii și tineret care sub o formă sau alta, aduc atingere integrității lor morale și intelectuale; interzicerea filmelor cu gangsteri și a filmelor de război, de conflicte sexuale etc. proiectate în așa zisele programe pentru copii, cît și organizarea unui concurs anual de literatură pentru copii".**

Femeile din Columbia s-au adresat de asemenea ziarelor de toate tendințele, explicîndu-le problema și cerîndu-le să le ajute. Ele au convocat întruniri de învățători și educatori, colectînd în același scop semnături în toată țara, adresîndu-se clerului; în revista „Nuestras Mujeres", organ al Asociației democrate a femeilor din Columbia, au apărut numeroase articole care au popularizat campania.

Datorită acestei activități, femeile au reușit să creeze în toată țara o atmosferă ostilă comics-urilor, să-și atragă simpatia, sprijinul și ajutorul unor foarte largi pături sociale.

Conștiința națională împotriva acestei literaturi a căpătat o astfel de greutate, încît guvernul, sub presiunea opiniei publice, s-a văzut silit în anul 1955 să publice un decret care interzice importul și vînzarea ziarelor și publicațiilor în discuție. Mamele și femeile din Columbia au obținut și crearea unei comisii naționale de control, însărcinată cu selecționarea cărților și revistelor ce pot fi importate, căci țara nu are publicații naționale.

Continuînd această campanie și încercînd să dea o soluție pozitivă acestei probleme, femeile din Columbia pregătesc pentru sfîrșitul lunii iulie un tîrg — expoziție de cărți pentru copii. Ele nu se mulțumesc cu succesele obținute, ci își pun ca sarcină imediată să pună bazele unei literaturi proprii pentru copii, o literatură care să ajute copiii și tineretul să devină cetățeni cinstiți, folositori poporului și omenirii.

CARMEN SOLERO
(Din „Femmes du Monde Entier")

„Institutorii" în turneu

După succesul obținut cu „Institutorii" de Otto Ernst în concursul echipelor artistice de amatori ale sindicatelor, echipa de Teatru a Clubului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din Capitală întreprinde un turneu în principalele centre de regiuni din țară. Săptămîna aceasta, „Institutorii" au văzut lumina rampei la Iași și Cluj.

Prezentăm cîteva interpreți văzuți de NIC. De sus în jos: profesoara Lucia Tătărăscu, învățătorul Alex. Cernat, educatoarea Florica Ene și profesorul M. Jäger.

Note bibliografice

„Limba română" nr. 2|1956

Ca și alte numere ale revistei, „Limba română", numărul 2, apărut recent în librării, îmbină armonios interesul specialiștilor pentru elucidarea și aprofundarea unor probleme lingvistice cu preocuparea cadrelor didactice din învățămîntul mediu și elementar de a-și completa pregătirea profesională, printr-o permanentă ținere la curent cu studiile și cercetările noi în domeniul limbii.

Alături de studii de strictă specialitate ca „Fenomenele limbii române" semnat de acad. E. Petrovici și „Cu privire la repartiția graiurilor dacoromâne" de R. Todoran, care aduc contribuții noi în domeniul foneticii și al dialectologiei, în acest număr apar informații interesante asupra cercetărilor romanistice din întreaga lume. Articolul acad. Iorgu Iordan „Cu privire la al VIII-lea Congres de studii romanice" cuprinde o expunere sumară asupra problemelor discutate la congresul romaniștilor, organizat între 3—8 aprilie la Florența, de Societatea de lingvistică romanică din Paris.

Articolul acad. Tudor Vianu „Stilistica literară și lingvistica" pune în discuție problema mult dezbătută de lingviștii și cercetătorii sovietici a raportului dintre stilistică și lingvistică. Discuția fiind astfel deschisă, colaboratorii revistei și toți cei preocupați de astfel de cercetări, vor putea să-și expună punctul de vedere, contribuind la elucidarea problemei. Pentru a reîmprospăta cititorilor opiniile exprimate în legătură cu această problemă în „Voprosi iazikoznaniia" și redate apoi în traducere în „Probleme de lingvistică" (1954-1955), redacția a făcut, în prezentarea „Problemele stilistice în discuția lingviștilor sovietici" de C. Otobicu, un rezumat al discuțiilor iscate în rîndurile specialiștilor sovietici.

Reconsiderarea moștenirii lingvistice a continuat să fie făcută de prof. univ. Dimitrie Macrea, directorul Institutului de lingvistică din București, care se ocupă de romanistul Gustav Weigand, un valoros cercetător al limbii române și al dialectelor ei.

Revista publică de asemenea constatările făcute de colectivul catedrei de limba română de la Universitatea Bolyai din Cluj asupra modului în care se învață limba română în școlile cu limba de predare maghiară.

În acest număr mai sînt publicate și trei cronici: „Ședința subsecției de știința limbii și literatură a Academiei R.P.R. pentru discutarea „Dicționarului limbii române literare contemporane (vol. I. A.C.)", „Adunarea generală și prima sesiune a Societății de științe istorice și filologice" și „Sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice".

Nu mai puțin interesante sînt recenziile: „Dicționarul limbii române literare contemporane" de N. G. Corlăteanu, tradusă din limba rusă, și „Studii și cercetări de bibliologie", I, de Gh. Bulgăr, ca și notele: „Manuscrisul gramaticii romînești a lui Pier Emilio Bosie" de St. Cuciureanu și „Dicționare și cărți ruso-române din secolul al XVIII-lea" de Ion Moise.

Revista „Limba română" ține la curent cadrele didactice nu numai cu cercetările noi de specialitate, ci și cu numeroase probleme strîns legate de specificul muncii lor.

LA TEATRUL DE PAPUȘI DIN ARAD

Cînd lupul i-a mîncat pe iezi...

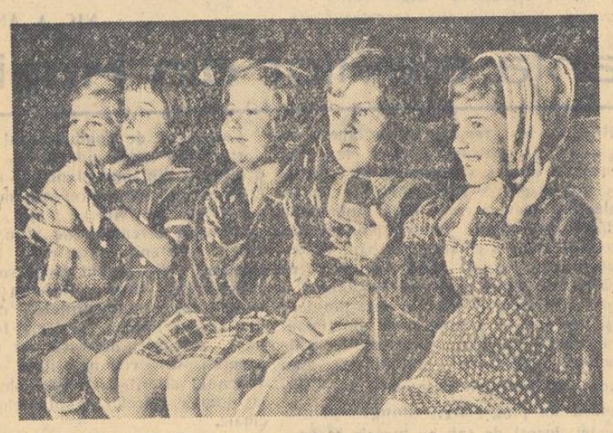

...și cînd capra l-a păcălit pe lup

SATIRA ȘI UMORUL

Stiviu Georgescu și Fred Firea

Proces-verbal

de inventariere a mobilierului aflat (de noi) în biroul tovarășului Cotoi Emil, secretar al Comitetului executiv al sfatului popular regional Oradea, întocmit azi (și dacă era întocmit acum 6 luni sau chiar un an, cam aceeași era situația, că de-aia și întocmim mai jos—înșiratul proces verbal.)

Deci biroul cuprinde:

— 1 (una) buc. birou stejar masiv (forma, culoarea și celelalte amănunte nu interesează, că de fapt intenția noastră este să vorbim despre altceva).

— 2 (două) buc. fotolii. (Amănuntele, idem).

— 1 (una) buc. dulap. (E! De aici încep să intereseze amănuntele, căci ne apropiem de intențiile noastre. Deci, să reluăm, mai cu atenție).

— 1 (una) buc. dulap încăpător, cu 3 (trei) verigi, 2 (două) lacăte și 1 (un) paznic de nădejde, care-i susamintitul tov. Cotoi Emil.

S-a constatat de către noi și de către alții care-s mai jos pomeniți, că toate acestea (verigile, lacătele și paznicul) fac ca ușa dulapului să se închidă foarte ușor, dar să se deschidă foarte greu.

Și e bine că se deschide foarte greu, ca să nu iasă de acolo cu 1 (una), cu 2 (două), obiectele de mare importanță ce le conține susamintitul dulap, obiecte ce le vom enumera mai jos:

— 4 (patru) buc. decorații „Medalia Muncii".

— 4 (patru) buc. brevete idem.

Ele aparțin mai josnumiților profesori: Racz Adalbert, Crișan Maria, Megyesi Irina și Bernard Tereza și le-au fost acordate încă de la 1 iunie 1955, adică acum 1 (un) an.

Deasemeni, în dulapul sus-amintitului Cotoi Emil, mai sînt:

— CITEVA (cîteva) adrese din partea ministerului, ca decorațiile să fie însfîrșit remise celor mai sus-pomeniți (Racz, Bernard, etc.) și cărora ele aparțin de fapt.

Dar, în loc de răspuns la aceste adrese noi n-am putut inventaria decît cîteva păreri personale ale sus și jos-pomenitului tov. Cotoi. Părerile sînt „despre decorații" și le putem rezuma astfel:

a) Ce sînt decorațiile? Niște semne de prețuire a muncii. Ele, știm bine, sînt date după ani și ani de activitate, așa că ce-o să fie dacă o să mai stea și-aici, în dulap, un an-doi...?.. Cu atît mai mare va fi bucuria învățătorilor Racz Adalbert, Bernard Maria etc... cu cît le vor avea după mai îndelungată așteptare.

b) Decorațiile nu trebuie păstrate bine? Păi unde ar fi mai bine păstrate, decît la mine în dulap, sub cheie? Vorba aia: eu ce păzesc aici?!...

c) Primirea unei decorații nu-ți umple inima de mîndrie? Nu zic nimic: lor să le umple de mîndrie inima, dar și mie să-mi umple... să mi umple măcar dulapul..

Drept care încheiem prezentul Proces-Verbal de inventariere a obiectelor aflate în biroul sus-pomenitului, jos-pomenitului și nemai-pomenitului tov. Cotoi Emil, secretar al Comitetului executiv al sfatului popular regional Oradea.

Schimb de experiență

În preajma sfîrșitului de an a avut loc un schimb de experiență între un colectiv de profesori de la școala ajutătoare din Blaj și colectivul didactic al școlii ajutătoare din București. Acest schimb a privit munca directorului, procesul instructiv-educativ, munca educatoarelor etc.

Pedagogii din Blaj au luat parte cu acest prilej la desfășurarea întregului program al școlii și al internatului școlii ajutătoare din Capitală, au asistat la lecții, la o ședință a cercului pedagogic unde s-a ținut referatul „Dezvoltarea vorbirii la copiii întîrziați mintal".

La sfîrșitul vizitei, în cadrul unei ședințe a consiliului pedagogic, s-au analizat problemele studiate, discutîndu-se cu deosebire acele aspecte ale muncii școlii care necesită îmbunătățiri. Colectivele celor două școli au găsit că este necesar ca Ministerul Învățămîntul să treacă la revizuirea programei școlare, să arate mai multă grijă editării manualelor pentru școlile speciale, să înființeze clase speciale pentru cazuri mai grele, să mărească numărul educatoarelor etc.

Pedagogii și-au propus să continue prin corespondență schimbul de experiență început, trimițîndu-și reciproc referate științifice, materialul documentar etc. De asemenea s-a hotărît începerea unui studiu științific paralel privind „dezvoltarea vorbirii la copii înapoiați mintal din clasele întîia".

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 380 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 20 iulie 1956

Pentru continua dezvoltare a învățământului de cultură generală

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală constituie un document de o excepțională însemnătate pentru dezvoltarea și ridicarea pe o treaptă mai înaltă a școlii noastre de cultură generală, pentru creșterea și educarea viitorilor constructori ai socialismului în R.P.R., pentru desăvîrșirea revoluției culturale. Numeroasele scrisori trimise redacției noastre în urma apariției acestei Hotărîri de către colectivele școlilor, cadrele didactice, precum și de către părinții elevilor vorbesc de bucuria cu care masele largi ale poporului nostru au primit această nouă și puternică mărturie a grijii partidului și guvernului pentru școală și slujitorii ei, pentru creșterea și educarea tineretului.

Dezvoltarea învățămîntului în patria noastră este o cauză a întregului popor. Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală este rodul unor consultări largi și multilaterale cu cadrele didactice și părinții elevilor, consultări care au culminat cu consfătuirea pe țară ținută la București în zilele de 23-25 aprilie a.c., în care s-au dezbătut pe larg problemele puse de dezvoltarea școlii de cultură generală în patria noastră.

După reforma învățămîntului din 1948, care marchează hotarul dintre școala veche burgheză și școala nouă a regimului de democrație populară, învățămîntul de cultură generală din țara noastră a cunoscut o mare dezvoltare. A crescut numărul claselor elementare I-IV, pentru a cuprinde toți copiii de vîrstă școlară. Peste 62% din absolvenții primelor patru clase ale învățămîntului elementar sînt cuprinși anual în clasele V-VII ale acestui învățămînt. În învățămîntul mediu numărul elevilor este de trei ori mai mare decît în anul 1938/1939. Au fost asigurate largi condiții de dezvoltare învățămîntului minorităților naționale. Învățămîntul a primit o orientare nouă, realist-științifică. S-a ridicat nivelul predării, s-a îmbogățit conținutul instructiv-educativ al procesului de învățămînt și s-a îmbunătățit pregătirea elevilor.

În învățămîntul nostru de cultură generală s-au manifestat însă și o serie de lipsuri. Acestea au constat mai ales în nestabilitatea planurilor și programelor de învățămînt, în neajunsurile multora dintre manualele școlare, în supraîncărcarea elevilor cu un material de studiu prea vast în raport cu forțele lor și cu durata de școlarizare de numai 10 ani. Mai există lipsuri în predarea unor obiecte din domeniul științelor despre natură și societate, precum și în privința legării învățămîntului cu practica, cu munca productivă din uzine și de pe ogoare. Sprijinul acordat cadrelor didactice de către organele de îndrumare și control ale Ministerului Învățămîntului și ale secțiunilor de învățămînt este încă insuficient calificat.

Necesitățile crescînde ale societății socialiste ce se construiește în țara noastră, dezvoltarea economiei, științei și tehnicii, cer ridicarea la un nivel din ce în ce mai înalt a învățămîntului de cultură generală.

Sarcina fundamentală a școlii de cultură generală este aceea de a crește un tineret multilateral pregătit, înarmat cu cunoașterea legilor naturii și dezvoltării societății, cu o concepție științifică despre lume, capabil să aplice în practică cunoștințele însușite în școală, educat în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Cel de al doilea Congres al P.M.R. a trasat sarcina de a se intensifica munca pentru ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală, acordîndu-se o atenție deosebită științelor fizico-matematice și legării procesului de învățămînt de viață, de activitatea practică. Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală subliniază că cea mai sigură cale pentru legarea învățămîntului de practică, de munca productivă, o constituie politehnizarea învățămîntului. Cu o deosebită bucurie au primit cadrele didactice și părinții elevilor indicația cuprinsă în Hotărîre ca începînd cu anul școlar 1956/1957 să se treacă la înfăptuirea treptată a politehnizării învățămîntului în școala de cultură generală.

Hotărîrea prevede măsuri practice menite să ducă la dezvoltarea și întărirea bazei materiale a învățămîntului de cultură generală — condiție indispensabilă pentru succesul politehnizării. Înzestrarea laboratoarelor și muzeelor școlare, îmbogățirea și perfecționarea materialului didactic trebuie să se facă cu multă grijă, ținînd seama de nevoile școlilor și nu pe baza unor hotărîri luate din birou. Organele de învățămînt sînt datoare să acorde o deosebită atenție îndeplinirii prevederilor Decretului nr. 409/1955 potrivit căruia ministerele, celelalte instituții și organizații centrale și comitetele executive ale sfaturilor populare, precum și unitățile lor în subordine sînt autorizate să transmită școlilor de cultură generală unelte, aparate și utilaje în vederea înzestrării atelierelor, laboratoarelor, muzeelor și terenurilor experimentale. Cu multă grijă trebuie organizată patronarea școlilor de către ministere, comitete executive ale sfaturilor populare, organizații economice, întreprinderi industriale și agricole în vederea legării învățămîntului de producție și pentru sprijinirea materială a unităților școlare.

Politehnizarea învățămîntului trebuie îmbinată cu lărgirea orizontului cultural al elevilor și cu ridicarea nivelului lor științific-teoretic. În acest scop se va da o mai mare dezvoltare studiului științelor despre natură, prin predarea unui sistem de cunoștințe din domeniul matematicii superioare, prin reluarea studiului botanicii și zoologiei la un nivel mai ridicat în cursul mediu și prin completarea cunoștințelor de științe naturale cu studiul geologiei. De o deosebită atenție se vor bucura științele fizice și chimice. O mare însemnătate pentru lărgirea orizontului de cultură generală al absolvenților școlii medii și pentru ridicarea nivelului lor teoretic o va avea introducerea în planurile de învățămînt a două obiecte noi din domeniul științelor sociale: elemente de marxism-leninism și elemente de economie politică.

Studierea pe lîngă limba română (maternă) a limbii latine, a limbii ruse și a unei alte limbi moderne (engleza, franceza, germana etc.) va contribui de asemenea la lărgirea orizontului cultural al elevilor.

Pentru a desfășura fără supraîncărcarea elevilor un învățămînt de cultură generală capabil să îndeplinească cerințele societății noastre, Hotărîrea prevede prelungirea duratei de școlarizare la 11 ani. În vederea aprofundării studiului, începînd cu clasa a X-a se pot organiza două secții: reală și umanistică. Hotărîrea prevede importante măsuri menite să reglementeze activitățile pionierești, ale U.T.M., A.V.S.A.P., cercurilor de elevi etc. astfel încît să totalizeze cel mult 3 ore pe săptămînă, iar programarea lor să fie făcută în așa fel ca elevilor să le rămînă 5 jumătăți de zile libere pe săptămînă pentru studiul individual și recreație. Directorii școlilor, diriginții, toate cadrele didactice, precum și organele de îndrumare și control au datoria de a respecta cu strictețe aceste prevederi menite să ducă la evitarea supraîncărcării elevilor.

Măsurile prevăzute în Hotărîre cu privire la faptul că învățămîntul pentru minoritățile naționale se va face în școli, secții sau clase cu limba de predare maternă arată marea grijă a partidului și guvernului pentru înfăptuirea principiilor leniniste în problema națională.

Hotărîrea cuprinde importante prevederi a căror realizare va duce la asigurarea unor manuale școlare care să corespundă cerințelor școlii noastre.

O excepțională însemnătate au indicațiile cuprinse în Hotărîre în vederea realizării sarcinii trasate de Congresul al II-lea al partidului ca pînă în anul școlar 1960-61 să se cuprindă în clasa a V-a cca 90 la sută din absolvenții clasei a IV-a elementare, iar în cel de al treilea cincinal să se înfăptuiască învățămîntul elementar de 7 ani general și obligatoriu.

Partidul și guvernul au acordat și acordă o mare atenție cadrelor didactice cărora le revine principalul rol în dezvoltarea învățămîntului. Măsurile luate de partid și guvern asigură învățătorilor și profesorilor stabilitate în muncă și condiții tot mai bune de viață și de continuă perfecționare a măiestriei lor pedagogice. Hotărîrea nr. 387 a Consiliului de Miniștri îmbunătățește salariile și condițiile de locuit și aprovizionare ale cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală, precum și de la școlile profesionale de ucenici, tehnice și tehnice de maiștri.

Recenta Hotărîre a partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală dovedește, odată mai mult, grija ce se acordă pregătirii învățătorilor. Începînd cu anul școlar 1956-57 actualele școli pedagogice se transformă în institute pedagogice de învățători care au menirea să dea patriei învățători cu o temeinică pregătire politică și profesională, instruiți cu datele și rezultatele pedagogiei progresiste, capabili să ridice nivelul muncii instructiv-educative și să promoveze politehnizarea învățămîntului.

Dezvoltarea învățămîntului de cultură generală cere mobilizarea tuturor forțelor, contribuția activă a organelor de partid și de stat, a cadrelor didactice, a părinților și elevilor. Răspunderea politică pentru traducerea în viață a prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului o au organizațiile de partid.

Oamenii muncii din învățămînt sînt hotărîți să depună toate eforturile pentru traducerea în viață a importantelor prevederi ale acestei Hotărîri menite să ducă la dezvoltarea și ridicarea pe o treaptă mai înaltă a învățămîntului de cultură generală în patria noastră.

Introducerea uniformelor în școală

Consiliul de Miniștri a aprobat prin Hotărîrea nr. 1128 din 19 iunie a.c. introducerea treptată cu începere din anul școlar 1956/1957 a portului uniformei de către elevii din învățămîntul de cultură generală, pedagogic și tehnic special.

Pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniștri, Ministerul Învățămîntului, împreună cu Ministerul Industriei Ușoare și Ministerul Comerțului Interior a stabilit țesăturile și modelele uniformelor, precum și modul de desfacere a acestora.

În curînd uniformele vor fi puse în vînzare prin unitățile comerciale de stat și cooperatiste.

Crește dragostea școlarilor pentru agricultură

Ochii multor călători care trec pe șoseaua largă, pavată, umbrită de tei și plute bătrîne sînt atrași de o tăbliță fixată în vîrful unui gard, scrisă cu litere mari, negre: Lotul experimental al școlii de 7 ani din comuna Titu-Tîrg. De la tăbliță, atenția călătorului se îndreaptă către niște litere mari de culoare roșie pictate pe zidul alb, poate prea alb, al școlii: „Nouă nu așteptăm daruri de la natură. Trebuie să i le smulgem". I.V. Miciurin.

Și de multe ori, călătorul care a oprit căruța în drum rămîne cu coatele rezemate de gard, cercetînd cu luare aminte zecile de straturi din această grădină, tăblițele mici, albe, ce însoțesc fiecare strat. Cîte un localnic îi atîță și mai mult curiozitatea.

— Ai mai văzut acum, la noi în raion, porumb cu spic? Floarea-soarelui are de pe acum doi metri și jumătate. Păcat că nu ai văzut grînele cît erau de înalte.

Și întrebările călătorului se pornesc cu nemiluita. Cîte un copil din cei care muncesc pe lot (căci deși este vacanță, munca se desfășoară zilnic de către echipe de elevi) răspunde cu multă bunăvoință, dornic să-și arate toată știința și toată priceperea. Vorbește despre polenizări, despre hibridări vegetative. Cu cît ochii călătorului exprimă mai multă nedumerire, cu atît elevul este mai satisfăcut că a reușit să-l uluiască.

— Cum? Ați altoit roșii pe cartofi? Și cartofi pe roșii? Asta e bună! Și ce-o să iasă? Și roșii pe vinete? Și roșii pe ardei? Și uite că toate s-au prins!...

Elevii din Titu-Tîrg sînt bucuroși mai ales cînd vin copiii de la alte școli din împrejurimi să învețe din munca lor. Într-una din primele zile ale lui iulie, au sosit pionierii de la școlile de 7 ani din comunele Titu-Gară și Braniște. Tovarășul Emilian Foti, profesor de științe naturale, împreună cu cei mai buni elevi din clasele V-VII, le-a explicat rînd pe rînd experiențele organizate, le-a demonstrat în mod concret cum se fac anumite operațiuni.

De la început, copiii au fost impresionați de felul cum sînt grupate straturile de experiențe, de ordinea și curățenia aleilor, a răsadnițelor. Într-o parte sînt grupate culturile care ilustrează importanța folosirii metodelor agrotehnice înaintate. Porumbul, floarea-soarelui, roșiile, varza, vinetele, atrăgeau atenția prin mărimea, prin vigurozitatea lor. Admirînd firele înalte de porumb, de floarea-soarelui, pionierii au aflat că școlarii de aici vor face polenizarea suplimentară pentru a obține o recoltă mai mare. La roșii, li s-au arătat rezultatele copilitului. Tulpinele mari, sănătoase, erau pline de flori. Atît roșiile, cît și varza, vinetele, ardeiul, erau stropite cu zeamă bordeleza pentru a fi ferite de boli criptogamice.

Curiozitatea copiilor a crescut mult în fața parcelei de pe care se seceraseră păioasele. Deși nu trecuseră decît cîteva zile de la seceriș, pe straturi se și transplantaseră plante care reprezentau interesante hibridări vegetative. Continuînd experiența de anul trecut, tovarășul Foti a făcut cu elevii peste 200 de altoiuri noi, folosind ca altoi sau portaltoi roșii, vinete, gogoșari, ardei, laur, pomușoara cîinelui. Toate altoiurile s-au prins și s-au dezvoltat. Elevii mai mari ai școlii cunosc bine scopul fiecărei hibridări vegetative. S-au altoit roșii pe cartofi pentru a se dubla recolta pe același spațiu; roșii pe vinete, pentru a se obține roșii cu calități nutritive mai bogate; ardei pe cără de toamnă Petkus, ca și celelalte culturi de păioase, le-au dat posibilitatea elevilor să cunoască modul de vegetație și de creștere al acestor plante. Conduși de profesorul lor, ei înșiși au experimentat transformarea grîului de primăvară în grîu de toamnă, folosind soiurile de grîu de primăvară Marquis, Arnăut de Nemerci, Lutescens 62 și Albidum 43, au semănat grîu de toamnă iarovizat Bărăgan 77, A 15, Odvoș 241 și Tîrgu-Frumos 16.

Cu mult interes au lucrat elevii și pentru a determina soiul de grîu de primăvară cel mai potrivit condițiilor de sol și climă din comuna lor. În acest scop, ei au cultivat soiurile Lutescens 62, Albidum 43, Marquis, Melanopus 69, Melanopus 1932, India 23.806 și Algeria 16.167, obținînd frumoase succese la culturile de Lutescens 62 și Albidum 43.

Succesele cucerite în îngrijirea leguminoaselor, în cultura păioaselor, în altoiri, ca și în diferitele experiențe cu electricitate (prin folosirea căreia s-au obținut fenomene de gigantism la floarea-soarelui, de fecunditate mare la fasole și la mazăre, o coacere mai rapidă a grîului și o rezistență mai mare la bolile criptogamice) au mărit mult dragostea elevilor de la această școală pentru munca agricolă, încrederea lor în puterea științei. Participînd la concursul organizat de Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor din învățămînt și de către „Gazeta învățămîntului" pentru cea mai bună parcelă experimentală, ei vor putea trimite exponate deosebit de interesante.

M. T.

Prin școlile înscrise la concursul parcelelor experimentale

Însemnări

MEMENTO: Ce trebuie să știe un profesor în tabără

Într-o tabără de munte elementul cel mai de seamă este, fără îndoială, muntele. Aerul tare, ce-ți umple plămînii de cum te scoli în zori, minunatele creste zimțate ce înconjoară și strimtează zarea, privelîștile de neuitat ale înălțimilor...

Dar toate aceste frumuseți ale naturii sînt, în primul rînd, pentru copiii taberei. Pentru profesorii veniți aici sînt alte preocupări, de altă „natură".

Profesorii care muncesc în tabere trebuie să știe multe, să aibă un adevărat „memento" pentru rezolvarea nenumăratelor probleme ivite aci.

Iată, de pildă, cîteva probleme de acest fel, ivite la tabăra pentru elevii școlilor medii ale regiunii Ploești, organizată la Sinaia.

Colectivul de conducere al taberei, directorul Dumitru Sandu, profesorii Constantin Enciu, conducătorul cercului literar și Ion Niculescu, conducătorul cercului științific, ca și ceilalți membri ai colectivului, au organizat o activitate interesantă și variată. Conform dorinței elevilor, la cercul literar se studiază curentele din literatura tuturor timpurilor și unele probleme de dramaturgie. La cercul științific se discută probleme actuale ca televiziunea, aviația cu reacție sau călătoriile interplanetare. Se desfășoară o vie activitate sportivă, cu excursii în munți, întreceri sportive și multe altele.

Dar aceasta nu este deajuns. Tot timpul se ridică probleme noi.

...Cercul literar s-a strîns la umbra brazilor. Se discută despre „Roșu și Negru". Pe lîngă grupul așezat în umbră trec doi tineri eleganți. Profesorul sa sesizează:

— Ce-i cu voi? De ce nu stați la cerc?

— Lucrăm la gazeta de perete.

— Există un colectiv care lucrează la gazetă...

— Asta-i altă gazetă.

— Ce fel de gazetă?

— Oarecare...

Cei doi sînt absolvenți de școală medie și consideră că au dreptul la un regim special. Profesorul insistă:

— Nu credeți că-i mai normal să vă încadrați în regimul taberei?

— Lăsați, tovarășe profesor, găsim noi un „modus vivendi".

Ce trebuie să facă profesorul? Să se enerveze? Să-i oblige? Mai bine altfel:

— Da? Perfect! Numai că, vă rog, explicați-ne tuturor ce înseamnă „modus vivendi".

Zîmbetele ironice ale tuturor copiilor la explicațiile incîlcite ale celor doi eleganți rezolvă conflictul. Exemplul lor de indisciplină nu va fi urmat deși asupra lor, ca absolvenți, nu există mijloace de constrîngere.

Se mai întîmplă și altfel:

...La margine de pădure toți copiii fac plajă. Aproape toți, căci iată-l pe unul care vine din pădure.

— Ce-i cu tine?

— Am strîns conuri de brad.

— Pentru ce-ți trebuie? Acum facem plajă și pe urmă avem cercurile. Ce faceți cu conurile?

Te aștepți la o năsoobire strașnică, pe care te pregătești s-o spulberi cu energie. Dar pușliul zîmbește dezarmant:

— Ne batem cu ele...

Bineînțeles că în asemenea condiții nu-ți mai rămîne nimic de făcut.

— Pleacă de aici și du-te de fă plajă...

Sau, altădată:

— Tovarășe profesor, acesta nu mă lasă în pace! Vrea să mă bată!

— Așa? Veniți amîndoi încoace. Stați aici, la umbră, lîngă mine.

Peste un sfert de oră:

— V-ați răcorit? Acum plecați, tu în colo, iar tu în partea asta.

Și, privind în urma lor, profesorul Enciu zîmbește:

— Dacă-i pedepseam, ei tot se împăcau pînă la urmă și rămîneau cu obidă împotriva mea pentru pedeapsă...

Cu asemenea metode își menține prestigiul profesorul Enciu. Nu sînt singurele metode. Profesorul Niculescu, de pildă, pe lîngă priceperea și calmul cu care conduce cercul științific și răspunde la toate întrebările copiilor, și-a cîștigat respectul lor, printre altele, și prin priceperea și autoritatea cu care știe să le arbitreze meciurile de baschet...

Dar pe lîngă toate acestea, profesorii din tabără mai trebuie să știe încă multe altele. Trebuie să știe cum să rezolve situația unui „mizantrop" — a unui elev care n-a reușit să se împace cu nimeni în tabără, cum să asigure ordinea la masă și să prevină tentativele unora de a lua de două ori prăjitura, cum să procure cărțile și ziarele pe care elevii le cer cu insistență și multe altele. Dar să nu mai vorbim de adevăratele performanțe de inventivitate ale directorului Sandu în rezolvarea problemelor aprovizionării, cazarmamentului, întreținerii, muncii personalului etc.

Desigur că, chiar știind toate acestea, profesorii nu rezolvă încă totul. Mai sînt multe de făcut, pentru ca indemnizația destinată hranei să fie mai bine și integral folosită, activitatea cercurilor să fie mai interesantă și să semene mai puțin a lecție, activitatea sportivă să fie mai multilaterală etc. Experiența pedagogică, tactul, dragostea pentru copii a profesorilor din tabără, grija celor ce conduc învățămîntul în regiune vor duce, fără îndoială, la rezolvarea lor.

VALENTIN SAPUNA

La strînsul spicelor

În seara aceea Niță Aurel, președintele gospodăriei agricole colective „Munca" din comuna Virteju, raionul Domnești, s-a întors acasă mai tîrziu. Pe fața bronzată de razele dogoritoare ale soarelui de vară, se mai citea încă oboseala unei munci încordate, dar în același timp și o mare bucurie. Era sentimentul pe care-l încearcă fiecare om atunci cînd se află în ajunul stringerii roadelor muncii sale.

— Mîine va fi o zi mare — spune Niță Aurel nevestei. În zori vom începe secerișul grîului care a dat în pîrgă. Cele două secerători-legători de la S.M.T. au și sosit la sediul gospodăriei. Numai de nu s-ar strica vremea — încheie președintele cu oarecare îndoială.

— Nu cred că o să se strice, tată! Mîine va fi o zi frumoasă — întări Mărioara, fiica președintelui, care se bucura și ea alături de părinții săi.

★

A doua zi, pe ulița principală a satului, o fetiță, purtînd la git cravată roșie, alerga cît o țineau picioarele. S-a oprit gîfîind în fața casei unde locuiește Teodorescu Gabriela, instructoare de pionieri, și a bătut de cîteva ori la ușă. După puțin timp, aceasta ieși în prag și nu mică îi fu mirarea cînd văzu pe fiica președintelui colectivei. După ce stătură puțin de vorbă se îndreptară amîndouă în grabă spre casa deputatei Vera Anghel, directoarea școlii din localitate.

— Anunțați cît mai repede și pe ceilalți — le spuse directoarea la plecare. Vestea aceasta s-a transmis ca fulgerul din casă în casă făcînd ocolul satului. În cîteva ore peste 40 de pionieri și școlari erau în curtea școlii gata de a ieși la cîmp.

Pe tarlaua cu grîu a colectivei tractoarele duduiau de zor acționînd cele două secerători-legători care secerau și legau snopi de spice aurii cu miros de pîine caldă. Alături de mecanizatorii colectiviști Vulcan Dumitru, Nicolae Ștefan, alții se întrec să transporte snopii la aria de treier din apropiere.

— Dar ce se vede acolo Marine? Parcă au crescut maci roșii pe miriște — grăi Nicolae Ștefan către vecinul său.

— Ei, bată-te să te bată, Ștefane, nu vezi că sînt pionierii? Au venit să privească mîndretea de recoltă a colectivei.

— Ba după cît se vede treaba nu numai că privesc, chiar muncesc. Nu vedeți cum adună spicele de pe miriște, — intervenii președintele.

★

Planul pionierei Niță Maria a fost îndeplinit. În această acțiune patriotică au fost cuprinși și pionierii din satul Lehliu. Purtătorii cravatelor roșii au strîns în ziua aceea peste 20 de snopi de grîu și în zilele următoare alții și alții. Ei sînt fericiți că pot să contribuie, după puterile lor, la asigurarea pîinii poporului.

GH. POPESCU

FOTO CRONICA

Pe parcelele experimentale ale școlilor înscrise la concurs, munca se desfășoară cu dragoste, cu entuziasm.

În clișee:

1. Pe parcela experimentală a școlii de 7 ani din comuna Titu-Tîrg, la începutul lunii iulie, floarea-soarelui depășea cu mult în înălțime un om de statură înaltă.

2. Elevii școlii de 7 ani din comuna Vărgata, raionul Tîrgu-Mureș, plivesc culturile de păioase.

3. Elevii aceleiași școli, copilesc roșiile și (4) prășesc straturile de varză.

Munca de lămurire își arată roadele

Țăranii muncitori din comuna Cioranii de Sus, raionul Cricov, regiunea Ploești, și-au unit de bunăvoie pămîntul, formînd două întovărășiri și o gospodărie agricolă colectivă. Acum în comună se duce munca de lămurire pentru cuprinderea de noi membri în unitățile socialiste din agricultură și pentru transformarea celor două întovărășiri agricole în gospodării agricole colective.

Cadrele didactice din Ciorani sprijină această acțiune. În acest scop o echipă artistică condusă de învățătorul Mihai Lungu a prezentat pe scena căminului cultural un spectacol în care a popularizat realizările gospodăriei agricole colective din localitate. În toiul treierișului un grup de învățători au sprijinit pe tehnicienii agricoli din comună în organizarea, pe arie, a unei expoziții comparative între recoltele gospodăriei agricole colective, ale întovărășirilor agricole și ale țăranilor cu gospodărie individuală.

Învățătorul Grigore Apostolache a vorbit despre calitatea produselor din sectorul socialist al agriculturii și despre cantitatea veniturilor. În conferințele lor învățătorii Ilie Popescu și Grigore Apostolache au arătat țăranilor muncitori că sporul de recoltă obținut de colectiviști, față de întovărășiți și de țăranii muncitori cu gospodării individuale, se datorește metodelor agrotehnice superioare întrebuințate de colectiviști pe suprafețe întinse.

Eforturile depuse de cadrele didactice pentru lămurirea țăranilor muncitori au început să-și arate roadele. În ultima vreme țăranii întovărășiți, au început să ceară intrarea în gospodăria colectivă.

NIȚU D. SOARE

Ne pregătim pentru consfătuiri

Problema pregătirii pentru consfătuiri a fost pusă în discuția cadrelor didactice din Arad încă cu prilejul ședințelor cercurilor pedagogice din luna aprilie. În cadrul fiecărui cerc s-a ales colectivul care să pregătească materialul necesar lucrărilor pe secții ale consfătuirilor.

În luna mai, după apariția îndrumărilor Ministerului Învățămîntului, s-au stabilit care învățători și profesori vor lucra la elaborarea referatelor, vor întocmi proiectele de planuri, vor organiza expoziția de material didactic etc.

Datorită acestor măsuri, la data de 1 iulie au fost deja prezentate spre verificare secției de învățămînt a orașului Arad, referatele privitoare la activitatea cu elevii claselor I-a, a IV-a, a profesorilor de matematică, a profesorilor de fizică și chimie și altele. Referatele sînt trimise acum cabinetului pedagogic al regiunii Timișoara.

Învățătorii și profesorii care lucrează la organizarea expoziției și-au adunat aproape tot materialul necesar.

ION DRAGAN
corespondent

Citiți în pag. 3-a:

Pe drumul politehnizării învățămîntului

Unele probleme privind aprecierea și selecționarea lucrărilor pentru „Lecturile pedagogice"

Este clar că rezultatele ce se vor obține în acest an în popularizarea și generalizarea experienței înaintate prin „Lecturile pedagogice" depind în foarte mare măsură de felul cum vor lucra comisiile constituite la raioane și la regiuni pentru aprecierea și selecționarea lucrărilor.

Din aceste comisii trebuie să facă parte cadre didactice fruntașe, de diferite specialități, care să studieze și să selecționeze fiecare lucrare în mod competent. La repartizarea lucrărilor între membrii comisiei, este necesar să se țină seama ca aceștia să nu fie puși în situația de a-și da avizul asupra unor teme străine de pregătirea lor și nici să nu li se ceară să studieze prea multe lucrări, ceea ce ar duce la o muncă superficială.

În selecționarea lucrărilor trebuie avute în vederea anumite cerințe care decurg din însuși caracterul „Lecturilor pedagogice" ca formă de popularizare și generalizare a experienței înaintate. Aceste lucrări, având ca scop realizarea unui larg schimb de experiență în munca instructiv-educativă, trebuie să aibă un anumit specific: să fie lucrări cu caracter pedagogic, să prezinte și să analizeze aspecte din viața școlii noastre, din experiența practică în munca de instruire și educare. De aceea, așa cum reiese chiar din regulamentul privind organizarea „Lecturilor pedagogice" nu pot fi considerate corespunzătoare pentru „Lecturi" unele studii cu caracter exclusiv teoretic.

În analiza lucrărilor pentru „Lecturile pedagogice" se va urmări, în primul rînd, dacă lucrarea are conținut științific corespunzător, dacă soluționează corect problemele tratate, dacă este just orientată din punct de vedere ideologic și politic. Lucrările care dovedesc o temeinică fundamentare teoretică și o experiență practică pozitivă pot fi popularizate cu succes în cadrul „Lecturilor pedagogice".

Greșelile de conținut trebuie analizate cu multă grijă pentru ca, în funcție de caracterul lor, să se poată lua măsurile cele mai indicate. Astfel, dacă orientarea generală a lucrării contravine datelor pedagogiei științifice și disciplinei de specialitate, dacă în conținut apar confuzii ideologice și deci sînt necesare transformări mari, autorul lucrării o va reface în întregime, fiind ajutat să-și clarifice problemele legate de tema respectivă. În acest caz, se înțelege că, întrucît refacerea necesită timp mai îndelungat, autorul va fi îndrumat să-și prezinte lucrarea pentru sesiunea din anul viitor. Dacă e vorba însă de unele lipsuri ușor de înlăturat, este bine ca autorul să fie ajutat să-și îmbunătățească lucrarea, prezentînd-o în sesiunea din acest an.

Membrii comisiei care apreciază lucrările nu trebuie să-și impună punctul lor de vedere, cerînd autorilor să renunțe la unele idei personale, discutabile încă, dar care, în condițiile concrete ale experienței respective, au dat rezultate pozitive. Dacă autorul își argumentează temeinic ideile sale prin confirmarea pe care a dat-o acestor idei activitatea sa practică, este bine ca lucrarea să fie popularizată, urmînd ca problemele ridicate să fie clarificate în cadrul discuțiilor ce se vor desfășura la sesiune.

Uneori, refacerea lucrării implică doar o sistematizare mai riguroasă a materialului. Cînd lucrarea este un conglomerat de fapte, fără un plan logic în expunere, autorul trebuie ajutat să pună ordine în idei. Aceasta se poate realiza, sugerîndu-se autorului să-și îmbunătățească lucrarea prin respectarea în expunere a desfășurării cronologice a faptelor, adică prin descrierea și analiza diferitelor etape ale activității sale referitoare la problema tratată.

Astfel, dacă lucrarea „Din experiența predării citirii și a scrierii în clasa I", prezintă unele deficiențe din punct de vedere al sistematizării, în așa fel încît nu reiese procesul complex al însușirii cunoștințelor și formării deprinderilor de citire și scriere la elevi, se poate indica autorului să urmărească, în ordinea desfășurării lor, cîteva momente mai importante care au caracterizat activitatea sa, în tot cursul anului, înfățișînd și rezultatele elevilor în tot acest timp.

Un alt mod de sistematizare constă în restructurarea materialului, potrivit problemelor implicate de tema respectivă. În cazul de mai sus, ideile s-ar putea grupa urmărindu-se acele aspecte ale activității instructiv-educative care sînt mai semnificative pentru a explica progresul elevilor, greutățile ivite, realizările deosebite. În acest caz, s-ar putea trata problemele ca: importanța perioadei preabecedare, folosirea materialului didactic, consolidarea cunoștințelor și formarea deprinderilor, îndrumarea muncii independente a elevilor etc.

În afară de acestea, este bine să se țină seama și de unele cerințe referitoare atît la volumul lucrării, cît și la profunzimea analizei faptelor. Unele lucrări pot avea un material variat, bogat, în ele fiind descrise în amănunt și prelucrate multe date din activitatea instructiv-educativă, insistîndu-se în egală măsură asupra tuturora. Deoarece în cadrul sesiunilor nu se pot susține lucrări a căror prezentare ar dura prea mult, autorul trebuie ajutat să întocmească un rezumat al expunerii sale, sau să aleagă capitolele cele mai semnificative din lucrare, pe care să le prezinte. Dacă materialul este interesant, conținutul integral al lucrării poate fi valorificat, publicîndu-se în „Revista de pedagogie", în alte organe de presă, sau în broșură separată, cu ocazia unor conferințe sau în alte cercetări ale autorului.

Uneori vastitatea temei poate avea repercusiuni negative, exprimate printr-o tratare superficială, o limitare la enunțarea schematică a problemelor, fără analiză și concluzii temeinice. Sînt și situații în care lucrarea păcătuiește din motive opuse celor la care ne-am referit mai sus și anume, avînd o temă prea limitată, materialul faptic sărac, insuficient pentru fundamentarea concluziilor, sau se mărginește doar la cîteva fapte izolate din activitatea practică, fără să se ajungă la generalizările necesare. Comisia are datoria să dea îndrumările necesare și într-un caz și în celălalt. De pildă, dacă tema lucrării, prin caracterul ei limitat, determină tratarea problemelor dintr-un unghi foarte îngust, se poate propune extinderea temei, bineînțeles dacă autorul lucrării are material faptic care să permită o astfel de modificare.

Dacă în lucrări apar o serie de generalități, de afirmații nebazate pe suficiente elemente concrete, este necesar să se completeze lucrările cu aceste date. Formulări ca, de pildă, „la sfîrșitul pătrarului III, elevii mei au devenit mai disciplinați", sau „și-au însușit în mod temeinic cunoștințele", să fie însoțite de analiza unor fapte, din care să apară în mod clar legătura între mijloacele folosite și rezultatele obținute. Îmbunătățirea lucrării în acest mod se poate realiza numai dacă autorul are datele necesare ce trebuie incluse în lucrare.

Se întîmplă uneori ca lucrarea să fie destul de bogată în descrieri de fapte, dar să nu se ridice la generalizarea lor. Pentru a îmbunătăți o asemenea lucrare, materialul trebuie prelucrat; aceasta se poate realiza de către autor, cu sprijinul celor care verifică lucrarea, pînă la data ținerii sesiunilor regionale.

O altă problemă care se pune în legătură cu lucrările pentru „Lecturile pedagogice" se referă la gradul lor de originalitate. Desigur, de dorit este ca lucrarea să constituie o prezentare a unor idei originale, valorificate în experiența proprie, să aibă un conținut științific interesant și să fie redactată într-o formă corectă. La „Lecturile pedagogice", însă, se pot prezenta și lucrări în care autorul, fără a elabora teorii originale, descrie și analizează experiența sa pozitivă, verificînd și îmbogățind unele date luate din diferite materiale bibliografice.

Așa cum am arătat și mai înainte, numai atunci cînd ideile cuprinse în lucrare nu sînt ilustrate de un material bazat pe experiența proprie, lucrarea nu poate fi prezentată la „Lecturi", urmînd să fie completată.

O altă cerință care se impune în mod categoric în aprecierea lucrărilor este respectarea veracității faptelor. Este inadmisibil ca faptele prezentate în lucrări să fie exagerate, denaturate din dorința de a se arăta situații cît mai favorabile în legătură cu munca în școala respectivă.

Pentru ca lucrările să cuprindă concluzii cît mai convingătoare, este bine să se recomande autorilor să anexeze la lucrări material suplimentar ca: planuri de lecții, material didactic, caiete ale elevilor, lucrări de control, obiecte confecționate de elevi, procese-verbale etc.

În ceea ce privește forma de prezentare a lucrărilor, comisiile trebuie să fie atente ca autorii să anexeze planul lucrării și un indicator bibliografic al materialelor consultate, să se folosească termeni adecvați, o expunere clară, stil îngrijit. Dacă în lucrare sînt incluse citate, acestea să fie redate exact, indicîndu-se sursa bibliografică din care sînt luate.

După aprecierea lucrărilor, comisia urmează să selecționeze pe cele care vor fi prezentate la sesiunile regionale. În funcție de tematică și numărul lucrărilor, se stabilesc apoi secțiile care se vor organiza în cadrul sesiunii. După sesiunea regională a „Lecturilor pedagogice", comisiile se vor îngriji să facă o nouă selecționare a lucrărilor, în vederea alegerii celor mai bune lucrări, care vor fi trimise la Institutul de științe pedagogice pentru sesiunea centrală a „Lecturilor pedagogice" din luna decembrie 1956.

Ținînd seama de timpul relativ redus în care se pregătesc lucrările pentru sesiunea din anul acesta, ca și de unele defecțiuni ce s-au manifestat în ce privește munca de organizare și îndrumare a „Lecturilor pedagogice", este necesar ca ajutorul pe care trebuie să-l primească participanții la „Lecturi" să continue și după depunerea lucrărilor la cabinetul pedagogic.

LUMINIȚA GHIVIRIGA
membră în comisia centrală a „Lecturilor pedagogice"

MĂSUȚA STEREOMETRICĂ

Confecționarea materialului didactic cu mijloace proprii constituie în ultimul timp preocuparea multor cadre didactice. Este știut că prin folosirea la lecții a materialului didactic pot fi realizate principii importante ale pedagogiei, cum sînt: principiul intuiției, al accesibilității, al asimilării conștiente, al unității dintre teorie și practică și altele.

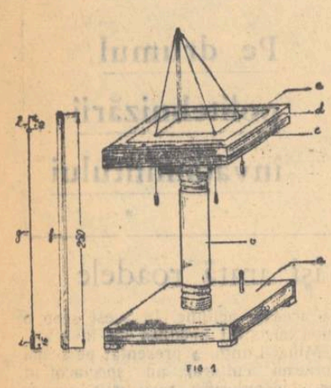

Fig. 1

Are o mare importanță participarea directă a elevilor la confecționarea materialului didactic. Ei își dezvoltă astfel deprinderile practice în prelucrarea unor materiale, ca lemnul, sticla, tabla etc. și aceasta face parte din educația lor politehnică.

La școala medie nr. 1 din Oradea a fost confecționat un instrument după un model propus de profesorul sovietic I. I. Vetcinin din orașul Saransk*), denumit măsuța stereometrică. Aceasta este confecționată din lemn și placaj, compusă din baza a cu un sertăraș, piciorul b și două plăci pătrate c și d (fig. 1). Plăcile au aceeași mărime și servesc ca plane pe care se execută construcțiile diferitelor modele. Ambele plane sînt prevăzute cu orificii care prin suprapunere coincid. Orificiile servesc drept vîrfuri ale bazelor poliedrelor. De aceea sistemul de orificii trebuie să fie astfel, încît să asigure construcția unui număr cît mai mare de poligoane în aceste plane.

Suprafața plăcilor poate fi vopsită în negru pentru a se putea trasa cu creta bazele poligoanelor, proiecțiile muchiilor și apotemelor poliedrelor etc., pentru a construi diferite figuri pe poligoanele de bază. De altfel mai pot fi tăiate poligoane din carton care se aplică pe planșete astfel încît vîrfurile lor să coincidă cu orificiile, (e).

În cazul cînd trebuie construit un model cu un singur plan se folosește o singură planșetă. Pentru a construi modele cu două plane, planșeta superioară se ridică fixîndu-se pe cea inferioară cu ajutorul unor vergele de lemn (fig. 2).

Construirea modelelor se realizează pe planșetă cu ajutorul vergelelor de lemn (f), sforilor (g), (eventual colorate), prevăzute cu cîrlige (h) și greutăți (i) (fig. 1). Vergeaua de lemn se utilizează pentru înălțimi de poliedre, perpendiculare pe plan etc. fixîndu-se bine în orificiile planșetei. Capetele sînt prevăzute cu niște scobituri în care se pot introduce cîrligele sforilor. Cu ajutorul sforilor prinse prin cîrlige de vergea se reprezintă muchiile laterale ale poliedrelor, oblice pe plan etc. Sforile rămîn întinse cu ajutorul greutăților care atîrnă la un capăt (celălalt capăt fiind fixat în vergeaua de lemn prin cîrlig). Greutățile trebuie să fie de dimensiuni care să permită trecerea lor prin orificii.

Demonstrarea unor teoreme și construcția unor probleme cu ajutorul „măsuței stereometrice" se pot face atît în clasa a IX-a, cînd elevii capătă noțiunile introductive de geometrie în spațiu, cît și în clasa a X-a, cînd ei trebuie să rezolve probleme mai dificile, cu privire la corpuri geometrice s.a.

Astfel, la clasa a IX-a „B" de la școala medie nr. 1 din Oradea, tov. prof. Măgdaș a folosit „măsuța stereometrică" la rezolvarea unor probleme referitoare la tema „Perpendiculare și oblice", iar la clasa a IX-a „G", tov. prof. Horea, la tema „Unghiul dreptei cu planul". Trebuie menționat că elevii, avînd în față modelul, au desenat mai corect pe caiete schița lui, au înțeles mai bine rezolvarea problemei.

Măsuța stereometrică prezintă avantajul că în cursul unei lecții se pot rezolva probleme mai multe și variate. Pregătirea materialului nu durează mai mult de cîteva minute.

Desigur că nu trebuie să exagerăm importanța „măsuței stereometrice", considerînd-o drept „universală", adică utilă în demonstrarea tuturor teoremelor și problemelor din geometria în spațiu.

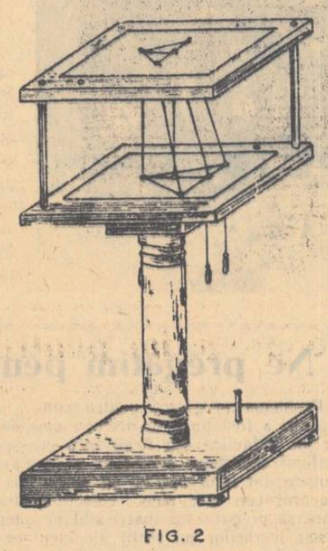

Fig. 2

A. WEINER
inspector general în Ministerul Învățămîntului

*) „Confecționarea de material didactic la geometrie", Editura Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., Moscova 1953.

Invățămîntul nostru de cultură generală face un mare pas înainte

Întregul nostru popor muncitor a primit cu entuziasm recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R., cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Ridicarea pe o nouă treaptă a școlii noastre are o mare importanță pentru dezvoltarea întregii noastre vieți. Cunoștințele pe care le primesc elevii în școală constituie baza pentru întreaga lor dezvoltare în munca de mai tîrziu. Hotărîrea a stîrnit un viu interes mai ales în rîndul pedagogilor și al părinților. Numeroasele scrisori primite la redacția noastră arată că atît cadrele didactice cît și părinții sînt hotărîți să sprijine cu toate puterile lor aplicarea în viață a prevederilor Hotărîrii.

Garanția viitoarelor succese

Luînd cunoștință de Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, îmi exprim deplina satisfacție pentru condițiile noi care se creează muncii în școli.

Trecerea de la școala de zece ani la cea de unsprezece ani corespunde unei năzuințe vii exprimate de cadrele didactice și de părinții elevilor cu prilejul consfătuirilor care au precedat această hotărîre și este încă o dovadă a legăturii indestructibile între partid, guvern și masele populare.

Durata de unsprezece ani a școlii de cultură generală va înlătura supraîncărcarea elevilor și va contribui la însușirea mai temeinică a cunoștințelor. De asemenea, reglementarea activităților extrașcolare creează posibilitatea ca elevii să-și consacre studiului o mai mare parte a timpului disponibil și evită surmenajul și superficialitatea care se manifestă în activitatea unor elevi.

O măsură binevenită este bifurcarea liceului în cele două secții: reală și umanistică, precum și introducerea limbii latine. Aceste măsuri vor contribui la mărirea orizontului cultural al elevilor noștri.

Studierea încă din clasa a V-a a unei alte limbi moderne va face posibilă însușirea mai temeinică a acestei limbi și utilizarea ei în viața practică, iar introducerea unor studii, ca: economia politică și elemente de marxism-leninism, va contribui la ridicarea nivelului ideologic al elevilor și la formarea unei concepții științifice despre lume și viață a tineretului.

În același timp importanța deosebită care se dă științelor naturale, studierea botanicii și zoologiei în cursul mediu la un nivel mai ridicat și completarea cunoștințelor de științe naturale cu studiul geologiei, predarea unor cunoștințe din domeniul matematicii superioare asigură ridicarea nivelului științific al pregătirii elevilor.

Măsura pe care o cred cea mai însemnată este aceea privitoare la politehnizarea învățămîntului. Elevii vor învăța în școală cum să aplice în practică cunoștințele teoretice însușite. Vizitele în producție, munca în atelierele școlare și pe parcelele experimentale sînt căi prin care elevii noștri vor căpăta deprinderi de muncă productivă.

Grija partidului și a guvernului față de cadrele didactice, precum și asigurarea bazei materiale a școlii sînt o garanție a viitoarelor succese pe care le va înregistra învățămîntul nostru.

MARIA PIRLOG
profesoară la școala medie nr. 7 de fete din Timișoara

Perspective largi

Ca părinte al unui elev care a absolvit anul acesta clasa VII-a a școlii medii nr. 1 din orașul Arad, am primit cu mare bucurie Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din țara noastră.

Pe mine, ca strungar în fier, m-a bucurat în mod deosebit faptul că hotărîrea prevede măsuri cu privire la introducerea treptată în școală a primelor elemente de politehnizare. Cred că prin aceasta copiii noștri vor fi mai bine pregătiți pentru viață și munca de mai tîrziu. De aceea noi părinții nu vom precupeți nici un efort pentru a sprijini școala în ce privește strădania ei de a crea condițiile materiale necesare politehnizării.

Celelalte prevederi ale Hotărîrii, ca de pildă prelungirea duratei de studii la 11 ani, introducerea limbilor moderne începînd din clasa V-a, bifurcarea etc. sînt convins că vor permite să se realizeze un învățămînt științific, de un nivel corespunzător nivelului de dezvoltare permanentă a economiei și culturii patriei noastre.

Eu privesc cu încredere măsura de a se ajunge la învățămîntul mixt și sînt foarte mulțumit că Ministerul a ținut seama de propunerile noastre ca aceasta să se realizeze treptat, pe măsură ce se vor crea condițiile necesare. Sînt convins că această măsură se va răsfrînge favorabil asupra educației copiilor noștri.

Fără îndoială că la aplicarea acestei importante Hotărîri un rol însemnat ne revine și nouă părinților. Noi trebuie să ajutăm școala în ce privește înlăturarea supraîncărcării elevilor, să sprijinim diriginții în domeniul educării copiilor noștri și să participăm cu interes la acțiunile școlii.

Sînt nespus de bucuros că băiatul meu va intra în anul școlar viitor într-un învățămînt mediu cu baze pedagogice mai sănătoase și cu mai largi perspective de viitor.

KLEIN IOSIF
strungar la coop. „Oțelul"-Arad

Elevii vor fi temeinic pregătiți

Cadrele didactice de la școala medie nr. 13 de băieți din București au primit cu deosebită mulțumire Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din patria noastră.

Pentru traducerea în viață a acestei Hotărîri, cadrele didactice de la școala noastră au și trecut la înfăptuirea sarcinilor ce le revin direct.

Dată fiind importanța deosebită pe care va trebui s-o acordăm învățămîntului politehnic, profesorii din școala noastră, îndeosebi cei care predau fizica, chimia, științele naturale, matematica, desenul, acum în timpul vacanței, se documentează asupra problemelor generale privind învățămîntul politehnic și studiază în amănunt problemele privind aplicarea lui în cadrul materiei pe care o predau.

S-au luat măsuri pentru lărgirea spațiului necesar aplicațiilor practice în laboratoare, care în cursul anului școlar vor fi îmbogățite cu noi materiale. Profesorii de fizică și chimie verifică acum cu atenție aparatele de laborator și iau măsuri pentru repararea materialului deteriorat. Multe lucrări le execută ei singuri, folosind materialele puse la dispoziție de comitetul de părinți.

În Hotărîre se arată importanța lucrărilor practice pe parcelele școlare experimentale agricole. Școala noastră va acorda o atenție mai mare lotului școlar. Se vor asigura inventarul și semințele necesare. Comitetul de părinți al școlii dă un sprijin deosebit în această privință.

În cursul anului școlar viitor ne vom strădui să punem bazele unui atelier pentru lucrări practice, unde elevii, sub îndrumarea profesorilor de specialitate, să capete unele deprinderi practice de muncă. Acest atelier va fi dotat cu materialul necesar prin posibilitățile școlii, cu sprijinul apropiat al comitetului de părinți.

Tot cu sprijinul comitetului de părinți vom amenaja sala de festivități, înzestrînd-o cu mobilierul necesar și cu un aparat de cinematograf. Profesorii vor putea în felul acesta să folosească și filmul documentar în predarea cunoștințelor.

Au fost luate măsurile necesare pentru înfăptuirea învățămîntului mixt. Chiar din luna aceasta se fac toate lucrările pentru asigurarea bazei materiale care să facă posibilă îndeplinirea acestor sarcini, cum ar fi, de pildă, instalațiile sanitare etc. Încă de acum o lună cadrele didactice de la școala noastră au verificat pe teren datele privitoare la elevii din circumscripția noastră școlară și le-au adus rectificările necesare. La școală a fost afișată lista cu străzile ce aparțin circumscripției școlare, pentru ca părinții să-și înscrie copiii.

Învățămîntul mixt ridică o serie de probleme noi în munca noastră. Pentru a le putea rezolva cît mai bine vom căuta să folosim experiența cadrelor didactice și a conducerii școlilor mixte de pînă acum.

Prin Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. sînt create toate premizele pentru a da elevilor posibilitatea să-și însușească temeinic cunoștințele și să se pregătească bine pentru viață. Prin pregătirea temeinică pentru lecții, prin ridicarea nivelului profesional, ideologic, politic, cadrele didactice de la școala nr. 13 de băieți vor contribui la realizarea măreților sarcini trasate prin Hotărîre.

ION UDRIȘTOIU
director adjunct la școala medie nr. 13, București

In regiunea noastră capătă viață prevederile Hotărîrii

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală în R.P.R. a fost primită cu o satisfacție deosebită de către cadrele didactice din regiunea Galați.

În regiunea noastră se creează mereu condiții materiale tot mai bune care vor asigura traducerea în viață a măsurilor prevăzute în Hotărîre. Astfel au fost terminate sau refăcute unele localuri de învățămînt. S-a intensificat acum munca de construire a unor localuri noi de școală în comunele Călienii-Vechi, raionul Liești, Urecheștii Tei, raionul Focșani, Lingurari, Panciu etc. La 1 septembrie vor fi terminate localurile pentru 7 clase la Mera, raionul Focșani, Vidra, raionul Vrancea etc.

În urma măsurilor luate peste 70 la sută din școlile din regiune sînt pe cale de a termina lucrările de reparații. Unele școli medii din Galați, Brăila și Focșani își asigură spațiul necesar atelierelor școlare. S-au luat o serie de măsuri privind buna funcționare a internatelor de pe lîngă școlile medii de la orașe și sate în ceea ce privește asigurarea cu cadrele de conducere, repararea localurilor de internat, aprovizionarea cu combustibil, cu produse alimentare etc.

O atenție deosebită se acordă din partea secției de învățămînt problemei școlarizării, în special în raioanele rămase în urmă ca Panciu, Vrancea, Tecuci. Cu ajutorul comitetelor raionale de partid și al comitetelor executive raionale se organizează brigăzi pentru a lămuri populația să-și trimită copiii la școală.

În vederea înfăptuirii învățămîntului politehnic, secția de învățămînt regională a dat de curînd îndrumări secțiilor raionale cu privire la măsurile ce trebuie luate imediat. În acest sens s-a acordat și se va acorda grijă parcelelor experimentale. În regiunea Galați au fost deja obținute succese însemnate la școala din comuna Bîrsești, raionul Vrancea, în școala nr. 2 din comuna Liești, la școala medie de băieți nr. 1 din Galați etc. Vom căuta să studiem experiența acumulată la aceste școli și s-o popularizăm și la celelalte școli din regiune.

La școala medie de băieți nr. 1 din Galați și la școala medie nr. 2 din Brăila, vor lua ființă încă în cursul acestui an școlar cîte un atelier de tîmplărie și lăcătușerie. Deocamdată se pregătesc sălile pentru ateliere, se întocmesc listele de instrumentele necesare și se fac alte lucrări pregătitoare.

Cu ajutorul sfaturilor populare s-au luat măsurile necesare asigurării condițiilor igienico-sanitare necesare introducerii învățămîntului mixt. O chestiune importantă o constituie fără îndoială problema educației legate de învățămîntul mixt. Colectivele cadrelor didactice din Tecuci și Galați au început de pe acum să discute problemele de organizare și educare a colectivelor de elevi în școlile mixte. Experiența acumulată de școala medie din Odobești care prin rezultatele obținute în procesul instructiv-educativ a devenit o școală fruntașă pe regiune, va fi folosită și de celelalte școli.

În momentul de față se desfășoară în regiunea Galați cursurile de perfecționare a cadrelor didactice. Metodele concrete de realizare a Hotărîrii constituie o preocupare serioasă și în cadrul acestor cursuri. Sînt prevăzute pentru cursanți vizite la parcele experimentale model, laboratoare, întreprinderi industriale, gospodării agricole colective și de stat etc., ceea ce le va fi de un real folos în munca lor în anul școlar care începe.

Avem convingerea că prin măsurile ne care le-am întreprins și le vom întreprinde, vom realiza sarcinile mari trasate prin Hotărîre și vom contribui astfel la ridicarea învățămîntului de cultură generală în regiunea noastră.

COSTACHE SMARANDESCU
inspector la secția de învățămînt a regiunii Galați

Vom fi în primele rînduri

Inspectorii regionali, inspectorii raionali și directorii de școli medii și pedagogice, aflați la cursuri la Institutul Central de Perfecționare a Cadrelor Didactice, luăm cunoștință cu mare bucurie de Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R.

Noi ne dăm seama că realizarea în practică a prevederilor din această Hotărîre depinde în mare măsură de calitatea muncii cadrelor didactice și de îndrumările ce le vor primi din partea organelor și a cadrelor conducătoare din învățămînt.

Condițiile create de statul nostru democrat-popular din inițiativa partidului nostru drag, ne dau posibilitatea să facem pași repezi în direcția perfecționării măiestriei noastre pedagogice și a metodelor noastre de muncă.

Pentru a contribui în cît mai mare măsură la traducerea în viață a prevederilor Hotărîrii, noi vom depune toate eforturile, vom munci cu tot elanul pentru a ne ridica nivelul ideologic și profesional, pentru a ne îmbunătăți simțitor metodele de îndrumare și control, și a ajuta astfel cadrele didactice să ducă la bună îndeplinire sarcinile importante ce le revin.

Conștienți de răspunderea ce ne revine, ne luăm angajamentul să fim în primele rînduri ale celor ce sub îndrumarea partidului luptă pentru dezvoltarea și ridicarea pe o treaptă mai înaltă a învățămîntului de cultură generală din scumpa noastră patrie.

(Scrisoare adresată Ministerului Învățămîntului).

Sarcinile noastre

Zilnic, între orele 13-14, se adună în holul Facultății de romînă-istorie a Universității „C.I. Parhon" din București cei peste 25 de învățători și profesori din regiunea Craiova, care urmează cursurile fără frecvență la specialitățile romînă-istorie, sau matematică-fizică.

Se revăd bucuroși după fiecare zi de pregătire sau la examene, schimbă păreri în legătură cu studiul făcut, se încurajează reciproc și-și urează succes în bătălia examenelor.

Zilele trecute discuțiile au început mai devreme ca de obicei. La „ordinea de zi" o altă problemă a luat locul discuțiilor obișnuite: recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la dezvoltarea învățămîntului de cultură generală. Fiecare o citise cu atenție, reflectase asupra conținutului. Fiecare simțea nevoia să-și împărtășească bucuria pentru apariția acestui însemnat document în viața școlii regimului nostru democrat-popular.

— În centrul hotărîrii stă preocuparea pentru îmbunătățirea conținutului învățămîntului — remarcă tov. Dumitru Milea, profesor de matematică la școala medie de băieți nr. 2 din Craiova. Într-adevăr — a arătat el — pentru ca școala de cultură generală să poată deveni „unul din factorii principali ai progresului cultural al poporului și prima verigă în sistemul de pregătire a cadrelor necesare construirii socialismului" este necesară, în primul rînd, îmbunătățirea conținutului învățămîntului. Hotărîrea prevede dezvoltarea studiului științelor despre natură, lărgind în mod simțitor predarea matematicii, reluîndu-se — pe baza predării concentrice — studiul botanicii, zoologiei etc. în clasele școlii medii. În scopul formării unei concepții științifice materialiste despre lume a elevilor s-au introdus două obiecte noi în planurile de învățămînt: elemente de marxism-leninism și elemente de economie politică.

— Mărirea duratei de școlarizare înseamnă un învățămînt temeinic și evitarea supraîncărcării, spune prof. Hariton Stoiculescu, de la școala din comuna Rodani, raionul Craiova, student în anul V la Facultatea de matematică-fizică, referindu-se la durata și organizarea învățămîntului de cultură generală. Trecerea la școala de 11 ani — continuă el — este un mijloc foarte bun pentru ca elevii să poată căpăta cunoștințe mai largi, avînd posibilitatea de a-și asimila și aprofunda într-o perioadă mai lungă cele predate la cursuri. În același timp, prin mărirea duratei de școlarizare se evită supraîncărcarea elevilor, neajuns pe care cadrele didactice n-au reușit să-l înlăture uneori.

Tov. Marian Dricu, șeful secției de învățămînt a raionului Craiova, student în ultimul an al Facultății de matematică-fizică, s-a oprit asupra prevederilor privitoare la legarea cunoștințelor de practica construirii socialismului. Activitatea practică a elevilor, — a spus el — legătura directă cu producția înarmează elevii cu cunoașterea proceselor științifice care stau la baza tuturor ramurilor producției, le dezvoltă deprinderi de muncă independentă, îi ajută la acțiunea de însușire temeinică a cunoștințelor. Tov. Marian Dricu a dat cîteva exemple deosebit de convingătoare. În școlile din comunele Leu și Brabova, raionul Craiova, unde elevii lucrează cu pricepere pe parcela experimentală, aceștia și-au însușit bune deprinderi de muncă agricolă și obțin rezultate foarte bune la învățătură. Aceeași este situația elevilor din comunele Bucinișu — raionul Caracal, Padea și Birza — raionul Segarcea, Lelești — raionul Tg. Jiu, sau a elevilor școlii medii nr. 1 din Craiova, unde începînd cu anul școlar 1955/56 s-au introdus — cu titlu experimental — unele elemente de politehnizare în învățămînt. Elevii claselor a V-a și a VIII-a, cu care s-a lucrat în acest sens, pe lîngă faptul că au căpătat unele deprinderi practice folositoare în viață, au obținut rezultate mai bune la învățătură și disciplină decît colegii lor din alte școli.

„O măsură venită la vreme" — așa a caracterizat tov. Petre Popescu, șeful secției de învățămînt a raionului Balș, prevederile cu privire la absolvenții institutiilor de învățămînt superior, ai școlilor și institutelor pedagogice, care din motive neîntemeiate nu se prezintă la locul de muncă repartizat. Tov. Petre Popescu a arătat că datorită neprezentării la posturi a absolvenților institutiilor de învățămînt superior, în anul școlar trecut în raionul Balș au rămas catedre descoperite o bună parte a anului școlar. Catedra de fizico-chimice de la școala medie mixtă din Balș, de pildă, a rămas descoperită timp de aproape 3 luni. Asemănătoare a fost situația catedrei de limba romînă de la școala din comuna Călui, a catedrei de științe naturale de la școlile de 7 ani din Șopîrlița și Pîrșcoveni.

În mintea fiecăruia se conturau tot mai clar sarcinile pe care le avea de îndeplinit pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor Hotărîrii la locul său de muncă.

NIC. A. ANDREI

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Din inițiativa Sfatului popular al Capitalei, cu sprijinul Comitetului orășenesc de partid, a avut loc în ziua de 9 iulie a.c. o consfătuire a cadrelor didactice și a directorilor de întreprinderi din Capitală, cu scopul de a stabili o strînsă colaborare a școlilor cu întreprinderile în vederea înfăptuirii învățămîntului politehnic.

La consfătuire au participat cadre didactice, directori de școli, reprezentanți ai întreprinderilor din Capitală, ai organizațiilor de partid, sindicale și U.T.M.

Dăm mai jos texte prescurtate ale referatelor și discuțiilor care au urmat.

Din experiența învățămîntului politehnic în școala sovietică

— EXPUNEREA TOV. P. A. LEBEDEV, CANDIDAT IN ȘTIINȚE PEDAGOGICE —

V. I. Lenin nu-și închipuia un ideal de societate viitoare fără îmbinarea învățămîntului cu munca productivă a tinerei generații. Potrivit teoriei marxist-leniniste, îmbinarea învățămîntului cu munca de producție constituie miezul învățămîntului politehnic.

În prezent, în Uniunea Sovietică este pus la punct un sistem de învățămînt general și politehnic, care oferă elevilor posibilitatea să-și aleagă liber o profesiune după absolvirea școlii. Elementele principale ale acestui sistem sînt: studierea bazelor științifico-tehnice ale producției la cursul de fizică, chimie, biologie, matematică și desen liniar; înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă cu caracter politehnic, în ateliere și pe lotul experimental școlar (pentru clasele V—VII); aprofundarea și lărgirea cunoștințelor referitoare la bazele științifico-tehnice ale producției moderne și a deprinderilor politehnice în cadrul practicumurilor pentru studiul mașinilor, pentru electrotehnică și bazele agriculturii (pentru clasele VIII—X); cunoașterea de către elevi a muncii din întreprinderi, S.M.T., sovhozuri și colhozuri, cu ajutorul excursiilor în producție; practica în producție a elevilor, incluzînd elementele muncii productive, subordonate sarcinilor instructiv-educative ale școlii; înarmarea elevilor cu cunoștințe speciale în cadrul cercurilor tehnice și de producție.

Toate aceste elemente sînt legate între ele și se complectează reciproc. La lecțiile de fizică, chimie, biologie și alte obiecte de învățămînt, elevii capătă un anumit volum de cunoștințe despre principiile științifice ale producției. Aceasta este orientarea programelor noi.

În atelierele școlii se dau cunoștințe legate de producție, se formează priceperi și deprinderi practice necesare elevilor pentru specializarea ulterioară în producție. Munca pe lotul școlar experimental nu este legată numai de predarea științelor naturii. Ea face și legătura dintre școală și colhoz și în unele cazuri servește la dezvoltarea agriculturii. Practicumurile dau elevilor o anumită sumă de cunoștințe și le cultivă priceperi și deprinderi pentru agricultură, fac cunoscut elevilor mecanismul strungurilor și al mașinilor mai larg răspîndite în producția modernă (strungul, motorul cu combustie internă, electromotorul, automobilul, tractorul și alte mașini). Prin vizitele în producție, elevii fac cunoștință cu producția socialistă, cu organizarea și tehnologia ei, cu tehnica înaintată și profesiunile de bază. De asemenea, practica în producție introduce pe elevi în mediul de producție al întreprinderii, sovhozului, S.M.T.-ului. Cu prilejul practicii, elevii iau cunoștință de munca în producție, aprofundează principiile ei științifico-tehnice, care se însușesc în timpul lecției și la practicumuri. În unele școli, practica în producție se înlocuiește cu participarea elevilor în munca productivă din uzine, fabrici, în brigăzile colhozurilor. Experiența școlilor înaintate a arătat că participarea elevilor din clasele mari în munca productivă din colhozuri, S.M.T., nu numai că mărește interesul pentru învățătură, dar este și un factor puternic în educația prin muncă și în formarea convingerilor morale ale elevilor.

Cîteva școli din Ucraina au drept bază pentru instrucția în producție, uzinele. Munca instructivă în producție este făcută de elevi după dorința lor proprie. Cinci zile pe săptămînă, elevii învață în școală cîte 6 ore. O zi pe săptămînă ei sînt la uzină. Acolo sînt prevăzute 2 ore pentru instruirea teoretică și 4 ore pentru lucrări practice în ateliere. Inginerii și tehnicienii care lucrează la uzină întocmesc programe pentru instruirea în producție a elevilor atît în ce privește partea teoretică cît și cea practică. Această muncă în producție este una din formele învățămîntului politehnic. Aici, elevii studiază bazele producției industriale, capătă cunoștințe practice în legătură cu legile electricității, legile fizice și altele.

La sfîrșitul primului an de instrucție în producție se organizează în timpul verii practica pe timp de o lună. Zilnic, elevii vin în atelier și lucrează cîte 6 ore pe zi. După terminarea practicii au loc examenele. Pentru examen fiecare elev face o lucrare, confecționează independent o piesă. Apoi, într-un cadru festiv, li se acordă elevilor calificarea și categoria respectivă.

★

Încă înainte de Congresul al XIX-lea multe școli sătești, fără să aștepte îndrumări de la Ministerul Învățămîntului, au rezolvat problema apropierii școlii de viață, a pregătirii elevilor pentru activitatea practică, cultivînd pe lîngă școli loturi experimentale („laboratoare verzi"), plantînd grădini, antrenînd pe elevi în munca din colhozuri, amenajînd grădini-pepiniere care aprovizionau colhozurile cu puieți.

Atît școlile sătești, precum și școlile din oraș se străduiesc să înzestreze cît mai bine cabinetul de biologie al școlii, laboratorul respectiv, amenajează sere pentru a avea posibilitate să efectueze în tot cursul anului lucrări practice la botanica.

Realizarea învățămîntului politehnic depinde în mare măsură de baza didactico-materială a școlii. În prezent, nu toate școlile medii au cabinete bine utilate de fizică, chimie, științele naturii, studiul mașinilor și desen liniar. În timp de 2-3 ani, însă, toate școlile medii din R.S.F.S.R. vor avea aceste cabinete cu utilajul respectiv. La sfîrșitul anului 1955, în școlile din R.S.F.S.R. se numărau aproape 15 mii de ateliere și camere de lucru. Acum, numărul lor a crescut mult. Acest lucru a fost posibil pentru că realizarea învățămîntului politehnic este privită la noi ca o problemă a întregului popor, ca o sarcină de stat și nu ca o sarcină specifică a unui departament. Fabricile, uzinele, S.M.T.-urile, colhozurile și sovhozurile patronează școlile și dau în mod gratuit utilajul neîntrebuințat în producție, dar care poate fi de folos pentru scopul învățămîntului politehnic (strunguri, mașini agricole, automobile ș.a.m.d.). De asemenea, întreprinderile care patronează, înzestrează atelierele, oferă meșteri calificați pentru munca cu elevii în ateliere, creează condiții pentru munca elevilor în întreprinderi în timpul instrucției în producție și pentru activitățile în cercuri.

După Congresul al XX-lea al P.C.U.S. sistemul nostru de educație a pășit într-o fază nouă a dezvoltării sale. Începînd cu anul școlar 1956—1957 se creează un tip nou de instituție instructiv-educativă — școala-internat. În școlile-internate trebuie să se realizeze în întregime cerința îmbinării între instrucția copiilor și munca lor în producția obștească. În școlile-internate se vor crea toate condițiile pentru organizarea justă a alimentației lor, pentru regimul lor rațional de viață, pentru instrucția, munca, dezvoltarea fizică și educația estetică a copiilor, precum și pentru odihna lor. Școlile-internate vor putea să dea elevilor, într-adevăr, cunoștințe temeinice, corespunzătoare cerințelor școlii medii, un larg orizont politehnic, cunoștințe despre bazele producției industriale și agricole, să înarmeze elevii cu deprinderi de muncă, să-i călească din punct de vedere fizic și să-i dezvolte multilateral.

În viitor, școlile-internate vor deveni o formă de bază a învățămîntului general mediu și politehnic pentru tînăra generație.

In vederea extinderii elementelor de politehnizare în școlile din Capitală

— CUVÎNTUL TOV. C. PETRICU, DIRECTORUL SECȚIEI DE ÎNVĂȚĂMÎNT A CAPITALEI —

Ca urmare a îndrumării de către partid și folosind exemplul școlii sovietice, școala noastră pășește pe calea politehnizării învățămîntului, realizînd o legătură tot mai vie între expunerea bazelor teoretice ale diferitelor științe și aplicarea practică a acestor științe în industrie și agricultură.

Învățămîntul politehnic este menit să realizeze pe toate treptele lui unitatea între cunoștințele teoretice și deprinderile practice de muncă. Aceasta se poate realiza în primul rînd prin predarea diferitelor obiecte de învățămînt ca de exemplu: fizica, matematica, științele naturale, chimia, geografia, desenul liniar cît și prin organizarea activității elevilor în afara clasei,— în atelierele organizate în cadrul școlii, pe terenul experimental al școlii sau chiar direct în procesul de producție.

În politehnizarea învățămîntului, în legarea lui de producție, întreprinderile industriale joacă un rol însemnat. Ele pot pune la dispoziția școlilor pentru lucrări practice mașini și unelte care nu mai corespund necesităților producției, dar pot fi folosite cu succes în învățămînt.

În acest an școlar s-au organizat pentru experimentare ateliere de lucrări practice la clasele V și VIII, în 8 școli medii din București, Craiova, Timișoara, Cluj, Tg. Mureș, Iași și Bolintinul din Vale (regiunea București). Elevii claselor V și VIII de la aceste școli au executat lucrări practice pe parcela experimentală și, împărțiți în grupe de cîte 20, lucrări practice de lăcătușerie și tîmplărie în atelierele organizate în cadrul școlii și înzestrate cu utilajul necesar.

Pe lîngă școlile menționate, în care lucrările practice se efectuează timp de 2 ore pe săptămînă, pe baza programei și instrucțiunilor date de Ministerul Învățămîntului, s-au organizat la școala medie nr. 4 din București, cu o clasă a VIII-a, lucrări practice în atelierul școlii profesionale a Atelierelor C.F.R. Grivița Roșie, cîte 5 ore pe săptămînă.

O altă formă de introducere a elementelor de politehnizare în școală este aceea experimentată la școala medie nr. 23 de băieți, raionul Lenin, unde s-au organizat două ateliere: unul de tîmplărie și altul de lăcătușerie, în cadrul cărora au lucrat elevii clasei a VIII-a. Elevii clasei a V-a au lucrat pe terenul experimental al școlii cîte două ore săptămînal.

Activitatea elevilor s-a desfășurat după programa dată de către Ministerul Învățămîntului. Un sprijin deosebit l-a primit școala de la întreprinderea „Semănătoarea" atît în ceea ce privește procurarea materialelor necesare executării lucrărilor, cît și folosirea, pentru anumite lucrări, a atelierelor școlii profesionale ale întreprinderii.

În afară de aceste două școli care și-au desfășurat activitatea în cadrul unei programe și al unei scheme de încadrare speciale, unele școli, din proprie inițiativă, au reușit să organizeze diferite forme de activitate deosebit de interesante în vederea politehnizării.

Așa, de exemplu, tov. Ionescu Smaranda, directoarea școlii nr. 57 mixtă din raionul „23 August", s-a adresat întreprinderii „Electroaparataj" care se află în imediata apropiere a școlii, cerîndu-i să se ocupe de o parte din elevi, pe care să-i atragă spre munca din producție și cărora să le dea cunoștințele practice de bază.

Sînt școli care au căutat să întărească legătura teoriei cu practica prin înghebarea de mici ateliere în care s-a extins activitatea cercurilor de mîini îndemînatice. Așa a procedat, de exemplu, școala de 7 ani nr. 50 de băieți.

Multe școli au atras elevii în munca de confecționare a materialului didactic. Așa de pildă la școala medie serală pentru tineretul muncitoresc de pe lîngă Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii", comisia metodică a îndrumat elevii în confecționarea unor aparate ca: reostat cu cursor, transformator de sonerie, hărți în relief din ipsos etc.

Orașul București, capitala țării noastre, ca mare centru industrial, științific și cultural, oferă posibilități deosebite pentru introducerea cu succes a elementelor de politehnizare în școli.

Ținînd seama de faptul că primul element al învățămîntului politehnic îl constituie o înaltă pregătire teoretică a elevilor, se va da în viitorul an școlar o deosebită atenție predării matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale, geografiei, desenului liniar, obiecte care constituie baza învățămîntului politehnic.

În afară de utilarea laboratoarelor cu material didactic prevăzut în planurile tehnico-materiale, se va da o importanță deosebită confecționării materialului didactic, fie în cadrul școlilor, fie în afară de școală.

Organizațiile U.T.M. din școli pot contribui la înzestrarea școlilor cu material didactic prin sprijinul pe care-l pot primi de la organizațiile de U.T.M. din întreprinderi.

Alte măsuri pe care ne propunem să le luăm se referă la formarea și dezvoltarea priceperilor și deprinderilor practice ale elevilor prin variate căi: organizarea lucrărilor practice în atelier și pe loturile experimentale, organizarea lucrărilor practice la studiul mașinilor, electrotehnică și bazele agriculturii, familiarizarea elevilor în cadrul excursiilor cu munca din întreprinderi, S.M.T.-uri și alte unități agricole; organizarea practicii directe în producție și în agricultură; organizarea diferitelor cercuri cu caracter tehnic.

S-au luat măsuri pentru organizarea unui mare număr de ateliere în toate raioanele din Capitală. Se vor folosi atelierele de lăcătușerie și tîmplărie ale unui număr de 8 școli profesionale din Capitală, în care elevii vor fi instruiți și îndrumați de către maiștrii școlilor profesionale.

Secția de învățămînt a Capitalei va organiza în cursul lunii august două seminarii cu directorii școlilor medii și de 7 ani în legătură cu scopul, conținutul și căile de politehnizare a învățămîntului. În strînsă colaborare cu comitetul sindical orășenesc al lucrătorilor din învățămînt, se va duce o susținută și largă propagandă pedagogică pentru a lămuri problema învățămîntului politehnic în rîndul cadrelor didactice, prin organizarea de conferințe, consfătuiri, consultații, seminarii.

Cabinetul pedagogic al Capitalei va organiza la sediul său și la sediile cabinetelor pedagogice raionale stringerea unui bogat material documentar format din colecții, cărți, broșuri, articole cuprinzînd tematica politehnizării, atît în problemele generale cît și în legătură cu specificul fiecărui obiect de învățămînt. Este necesar ca această documentare privind învățămîntul politehnic să existe la fiecare școală.

În realizarea învățămîntului politehnic, fiecare școală trebuie să-și întocmească planuri concrete, eventual pe o perioadă de 2—3 ani, în care să se prevadă asigurarea bazei tehnice materiale, asigurarea cadrelor tehnice necesare etc.

Pentru a realiza mai temeinic și mai repede sarcinile introducerii și extinderii învățămîntului politehnic, credem că este necesar să ia ființă o comisie orășenească și comisii raionale, formate din organe de învățămînt, directori de școli, directori de întreprinderi, secretari ai comitetelor de partid și ai organizațiilor de bază și organe sindicale, sub îndrumarea comitetului orășenesc și a comitetelor raionale de partid. Aceste comisii să-și desfășoare activitatea pe baza unui plan concret de muncă.

În măsurile arătate mai sus, noi considerăm că am procedat încă cu prea puțin curaj, fără a cunoaște în amănunt posibilitățile reale pe care le oferă Capitala noastră. Avem convingerea că multe întreprinderi de interes republican și local vor putea contribui la amenajarea atelierelor școlare, punînd la dispoziția școlilor scule și utilaje, dintre care unele nu mai sînt de folos în procesul de producție dar pot fi folosite cu succes în pregătirea elevilor. Mulți ingineri, tehnicieni și maiștri, înțelegînd importanța acestei acțiuni, vor veni în mijlocul elevilor, în ateliere, în timpul lor liber, îndrumînd activitatea practică a elevilor și ajutînd cadrele didactice a căror specialitate se leagă de activitatea practică de atelier.

Răspunzînd grijii deosebite pe care partidul și guvernul o acordă școlii și slujitorilor ei, cadrele didactice își întăresc din ce în ce eforturile pentru a ridica calitatea învățămîntului. Sîntem convinși că ele vor găsi un sprijin din ce în ce mai susținut la cadrele de conducere ale întreprinderilor și instituțiilor care pot ajuta direct munca lor.

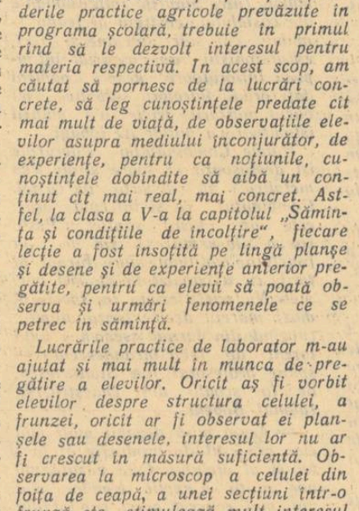

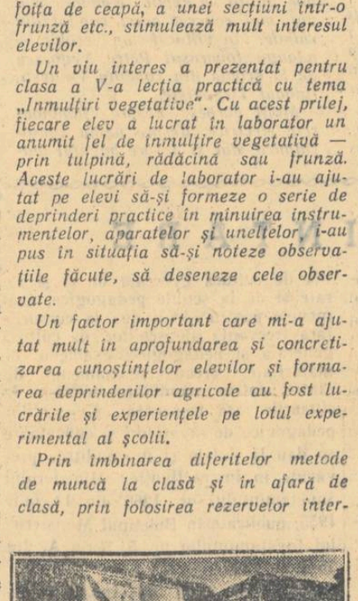

In clișeu: *obiecte executate de elevii școlilor din Capitală, prezentate la consfătuire.*

Vom ști să învingem greutățile

— Cuvîntul tovarășei Sofia Munteanu de la școala de 7 ani Herăstrău —

În primul rînd țin să arăt că particip la această ședință cu o deosebită bucurie. Se discută aici una din problemele esențiale ale învățămîntului nostru, problema realizării educației politehnice a elevilor.

Eu predau științele naturale la școala de 7 ani Herăstrău unde funcționez de un an. De la început mi-am dat seama că pentru a ajunge la înarmarea elevilor cu cunoștințele și deprinderile practice agricole prevăzute în programa școlară, trebuie în primul rînd să le dezvolt interesul pentru materia respectivă. În acest scop, am căutat să pornesc de la lucrări concrete, să leg cunoștințele predate cît mai mult de viață, de observațiile elevilor asupra mediului înconjurător, de experiențe, pentru ca noțiunile, cunoștințele dobîndite să aibă un conținut cît mai real, mai concret. Astfel, la clasa a V-a la capitolul „Sămînța și condițiile de încolțire", fiecare lecție a fost însoțită pe lîngă planșe și desene și de experiențe anterior pregătite, pentru ca elevii să poată observa și urmări fenomenele ce se petrec în sămînță.

Lucrările practice de laborator m-au ajutat și mai mult în munca de pregătire a elevilor. Oricît aș fi vorbit elevilor despre structura celulei, a frunzei, oricît ar fi observat ei planșele sau desenele, interesul lor nu ar fi crescut în măsură suficientă. Observarea la microscop a celulei din foița de ceapă, a unei secțiuni într-o frunză etc., stimulează mult interesul elevilor.

Un viu interes a prezentat pentru clasa a V-a lecția practică cu tema „Înmulțiri vegetative". Cu acest prilej, fiecare elev a lucrat în laborator un anumit fel de înmulțire vegetativă — prin tulpină, rădăcină sau frunză. Aceste lucrări de laborator i-au ajutat pe elevi să-și formeze o serie de deprinderi practice în mînuirea instrumentelor, aparatelor și uneltelor, i-au pus în situația să-și noteze observațiile făcute, să deseneze cele observate.

Un factor important care mi-a ajutat mult în aprofundarea și concretizarea cunoștințelor elevilor și formarea deprinderilor agricole au fost lucrările și experiențele pe lotul experimental al școlii.

Prin îmbinarea diferitelor metode de muncă la clasă și în afară de clasă, prin folosirea rezervelor interne, am putut face primii pași în politehnizarea învățămîntului, ceea ce a avut ca rezultat ridicarea procesului nostru instructiv-educativ în școală. Copiii au acum caiete de observații, au învățat să-și ia notițe, să folosească manualul, să pună în discuție la oră probleme interesante în legătură cu tema respectivă.

Pentru a duce mai departe și a dezvolta elementele de politehnizare realizate, ne propunem ca de viitor să aplicăm o serie de noi mijloace: să facem vizite la gospodăriile agricole de stat și S.M.T., să intensificăm munca de folos obștesc, să întrebuințăm filme și diapozitive, să vizităm cît mai multe expoziții tehnico-științifice. De asemenea, sîntem hotărîți să ne înzestrăm școala cu toate uneltele necesare în lucrările agricole, să ne îmbogățim laboratorul cu instrumente și aparate necesare în efectuarea diferitelor experiențe. Pe lotul școlar, în grădina botanică vom complecta plantarea arborilor, arbuștilor și plantelor ierboase, vom termina bazinul pentru plante și animale de apă, vom aranja o stîncărie cu vegetația ei specifică, vom construi o seră unde să putem cultiva plante timpurii. Vom crește iepuri de casă, găini, vom organiza o stupină.

Chemăm toate întreprinderile în sprijinul școlii

— Cuvîntul tov. N. Stănescu, de la uzinele „23 August" —

Din conținutul celor două referate prezentate în această consfătuire a reieșit clar pentru noi toți importanța învățămîntului politehnic și necesitatea introducerii lui în școlile noastre, pentru a îmbina cît mai strîns teoria cu practica. Această acțiune trebuie să fie cît mai temeinic organizată și cît mai repede pornită. Învățămîntul politehnic este o problemă care interesează întregul popor muncitor, deoarece privește pregătirea multilaterală a tineretului nostru, a celor care vor munci mîine în întreprinderi și pe ogoare.

Întreprinderile sînt direct interesate pentru ca în școală să fie cît mai bine pregătite viitoarele cadre tehnice, cu bogate cunoștințe teoretice și practice. Din această cauză întreprinderile trebuie să sprijine din plin introducerea învățămîntului politehnic. Conducerea uzinelor „23 August" va face tot ce-i stă în putință pentru aceasta, îmbrățișînd cu toată înțelegerea și căldura problema învățămîntului politehnic, punînd la dispoziția școlii utilajul necesar și contribuind la crearea celor mai bune condiții de muncă pentru elevi în atelierele școlii de la Balta Albă. În primul rînd, vom da un larg sprijin material. În acest scop, vom discuta aceste probleme cu muncitorii pe secții de producție. Vom cere tehnicienilor și muncitorilor ca prin muncă voluntară să confecționeze uneltele necesare activității practice a elevilor. Vom duce în întreprindere o susținută muncă de lămurire în rîndul tuturor salariaților, pentru a-i lămuri și a-i convinge că trebuie să sprijine pe toate căile legarea învățămîntului de practică.

Trebuie să amintesc în această consfătuire, unde sînt multe cadre didactice, o problemă care este strîns legată de munca educatorilor, și anume problema disciplinei. Mulți elevi vin din școală în întreprindere cu serioase lipsuri în ceea ce privește atitudinea lor față de muncă, cu multe lipsuri în comportarea lor. Este o problemă pe care desigur nu o poate rezolva numai școala, dar educatorii trebuie să desfășoare cu mai multă grijă munca educativă în rîndul elevilor, să educe respectul față de bunul public și spiritul de economie. Ei trebuie să-i mobilizeze și pe părinți pe acest drum. Și noi în întreprindere ne ocupăm de educarea tineretului, continuînd opera școlii, dar citeodată ne rămîne prea mult de făcut nouă.

În concluzie, socotesc că noi am avut de învățat din această consfătuire, că trebuie să pornim serios la treabă. Uzinele „23 August" — conducerea, muncitorii, tehnicienii și inginerii — vor lansa o chemare către toate întreprinderile din raion, pentru a sprijini învățămîntul politehnic în raionul „23 August".

Mobilizăm toate forțele

— Cuvîntul tov. Tina Rechler, șefa secției școli și pionieri a Comitetului orășenesc U.T.M.-București —

În lumina îndrumărilor și a sarcinilor celui de-al II-lea Congres al P.M.R., organizațiile U.T.M. din orașul București au luat o seamă de măsuri în direcția formării unei juste atitudini față de muncă a elevilor din școlile de 7 și de 10 ani, a legării acestora de munca productivă.

În urmă cu cîteva luni s-au ținut adunări pe raioane ale activului U.T.M. din școlile medii. În aceste adunări, la care au fost invitate și multe cadre didactice din oraș, s-au discutat și s-au hotărît măsuri pentru îmbunătățirea muncii noastre în această privință. Pentru instructorii superiori de pionieri s-au predat în cadrul seminariilor periodice lecții, s-au ținut referate.

Fără îndoială că aceste măsuri, ca și cele luate de raioanele și organizațiile de bază, au dat rezultate. În școli, cu ajutorul unor organizații de U.T.M. s-au creat noi cercuri de mîini îndemînatice care au dezvoltat deprinderile practice ale elevilor. Organizația U.T.M. de la S.M.T. Otopeni a creat pentru elevii claselor V—VII ale școlii din comună un cerc de studierea tractorului.

În afară de aceasta, noi vrem să lărgim acțiunea de mobilizare a elevilor la activitatea productivă.

Elevii din școlile medii, ca și pionierii, au fost antrenați și în acțiunea de strîngerea spicelor rămase pe miriști, la culesul diverselor legume, la unele reparații în școli, amenajarea bibliotecilor, legarea cărților, confecționarea diverselor aparate pentru laboratoarele școlilor etc.

Noi îmbrățișăm cu căldură propunerile făcute de Comitetul Executiv al Sfatului Popular al Capitalei și vom mobiliza forțele noastre pentru reușita lor.

Munca elevilor în atelier a avut roade nebănuite

— Cuvîntul tov. Smaranda Ionescu, directoarea școlii nr. 57 mixtă —

După cum s-a spus aci, școala nr. 57 mixtă a reușit să organizeze un atelier în incinta fabricii „Electroaparataj". Tov. director al întreprinderii, Vișescu Petre, a primit cu multă bunăvoință înființarea atelierului școlar.

În ce constă acest atelier și cum a funcționat?

Ni s-a pus la dispoziție atelierul școlii profesionale de ucenici, gata montat, cu toate uneltele necesare: menghine, bancuri speciale, pile, șublere (pentru măsurătoare), echere și alte unelte necesare, strunguri, bohrmașine, raboteze, mașini electrice de sudură etc. De asemenea ni s-a dat materialul brut pe care urma să-l prelucrăm. Maiștrii au acceptat să predea voluntar cîte 2—3 ore pe săptămînă, elevilor noștri, după orele de program cu elevii lor.

La atelier au făcut practică elevii și elevele claselor a VII-a și o parte din elevii clasei a VI-a. Munca lor în atelier s-a desfășurat după un plan ce cuprindea atît probleme teoretice cît și practice, privind lucrări variate executate în mod progresiv. Elevii au învățat cum se prelucrează metalul, cum i se pot da diferite forme geometrice. Ei au confecționat obiecte de uz casnic, au asamblat diferite piese electrice, ca ștechere, fasunguri, butoane contact, borne pentru tablourile de siguranță etc. însușîndu-și astfel multe cunoștințe teoretice și practice despre electricitate.

Activitatea practică și rezultatele concrete obținute de pe urma ei l-au făcut pe elevi să îndrăgească mult munca de atelier și să aștepte cu nerăbdare ziua de lucru în atelier, pe care nu se mai îndurau să-l părăsească. I-au stimulat mult pe elevi și organizarea de către tov. profesor maistru Gheorghe Stroe a întrecerilor între elevi și grupe și faptul că fruntașii erau promovați la alte mașini. Elevii au avut cea mai mare bucurie atunci cînd au lucrat în secția de produse electrice, alături de muncitori, făcînd diferite asamblări de piese electrice și ajutîndu-i pe aceștia să depășească norma. În cinstea zilei de 1 Mai, ei au asamblat în două ore 10.000 de fasunguri.

În general, toți elevii noștri erau de nerecunoscut în atelier — disciplinați, activi — ceea ce a dovedit că le place mult munca practică. Disciplina a început să se îmbunătățească și la orele de curs. Rezultatele muncii în atelier au fost nebănuite. S-a dezvoltat dragostea de muncă a elevilor, s-a întărit spiritul colectiv, s-a stimulat inițiativa lor creatoare. Elevii au căpătat încredere în forțele lor proprii. Toate acestea s-au resimțit de la o zi la alta.

Activitatea practică a contribuit într-o mai mare măsură la o justă orientare profesională. De unde înainte elevii dibuiau și fără să-și cunoască posibilitățile se înscriau la întîmplare într-o școală sau alta, acum ei știu mai bine spre ce profesiuni să se îndrepte.

Faptul că la acest atelier au lucrat băieți și fete, școala noastră fiind mixtă, a avut ca urmare o stimulare reciprocă în muncă, închegarea unei prietenii strînse pe baze trainice, respectul reciproc.

Colectivul școlii noastre, care și-a dat seama ce a însemnat pentru întreaga activitate instructiv-educativă practica elevilor în atelier, va căuta să organizeze mai bine această muncă, pentru a obține astfel succese mereu mai mari în pregătirea elevilor.

Pentru ca fiii noștri să fie multilateral pregătiți

— Cuvîntul tov. N. Constantinescu, președintele comitetului de părinți pe Capitală —

Chemați să-și spună cuvîntul în această consfătuire, părinții își exprimă deplina mulțumire pentru faptul că problema politehnizării preocupă atît de stăruitor. Ne bucurăm că fiii noștri vor primi în școală o pregătire multilaterală — o pregătire mai bună pentru muncă.

Politehnizarea învățămîntului nu trebuie considerată însă numai ca o problemă a Ministerului Învățămîntului. Ea trebuie să fie îmbrățișată și sprijinită cu toate puterile de alte ministere, de întreprinderi, de organele și organizațiile de masă și de părinții elevilor.

Apelul uzinelor „23 August" adresat tuturor întreprinderilor din țară ne bucură și ne întărește credința că politehnizarea învățămîntului va găsi un sprijin și un concurs nelimitat. Trebuie să ne gîndim acum și la posibilitățile pe care le avem noi, părinții, constituiți în comitete de părinți pe școli, raioane și Capitală, de a pune umărul la această mare înfăptuire. Ca salariat și tehnician al întreprinderii „Energo-Reparații" răspund pe loc tov. Stănescu Nicolae, care a luat cuvîntul reprezentînd uzinele „23 August", că vom sprijini apelul făcut în numele uzinei dînd tot sprijinul școlilor pentru realizarea în timpul cel mai scurt a politehnizării învățămîntului.

Importanta sarcină pe care și-o pune în față învățămîntul — politehnizarea — ne mobilizează și pe noi părinții. Vom contribui cu forțe mereu mai mari la îndeplinirea ei. Pentru amenajarea atelierelor-școală, părinții pot confecționa prin muncă voluntară, sprijiniți de întreprinderi, scule și ustensile bune.

Părinții pot sprijini amenajarea loturilor școlare, asigurînd prin contribuția lor dotarea cu unelte. În numele părinților din Capitală asigur secția de învățămînt a Capitalei că familia este alături de școală în realizarea politehnizării învățămîntului și că se poate pune temei pe puterile noastre de muncă.

Inceputul unei mari și importante acțiuni

Luînd cuvîntul în încheierea consfătuirii, tovarășa Steliana Năstăsescu, vicepreședinta Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei, care a condus dezbaterile, a spus:

În lumina sarcinilor importante trasate școlii de către cel de al II-lea Congres al P.M.R., Comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei a organizat, cu sprijinul Comitetului orășenesc de partid, această consfătuire.

Una din hotărîrile cele mai importante cu care trebuie să plecăm din această consfătuire este aceea de a mobiliza, în lupta pentru o cît mai grabnică politehnizare a învățămîntului Capitalei, toate cadrele didactice, conducerile întreprinderilor industriale, organizațiile obștești.

Capitala patriei noastre dispune de posibilități largi pentru politehnizare. Dar aceste posibilități trebuie să fie scoase la iveală, să fie puse în funcțiune. Pentru aceasta, totul depinde de o justă și rațională organizare a acțiunilor pe care le-am hotărît azi. În acest scop, cu ajutorul Comitetului orășenesc București P.M.R., Comitetul executiv al Sfatului popular al Capitalei organizează pe Capitală o comisie pentru problemele politehnizării învățămîntului. Această comisie va activa permanent și va fi alcătuită din reprezentanți ai secției de învățămînt, ai comitetului executiv al sfatului, ai Comitetului sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt, ai Comitetului orășenesc U.T.M., directori ai marilor întreprinderi industriale. De asemenea, pe fiecare raion se va organiza cîte o comisie cu o compoziție corespunzătoare. Comisiile vor coordona întreaga activitate în problemele politehnizării învățămîntului.

Un rol important în mobilizarea tuturor forțelor în acțiunea de politehnizare îl va avea întrecerea între școli, pe care o va iniția secția de învățămînt a Capitalei.

Trebuie să subliniem în mod deosebit ajutorul pe care sînt gata să-l dea școlilor uzinele „23 August". Chemarea la întrecere, de către uzinele „23 August", a celorlalte întreprinderi din Capitală, pentru înzestrarea școlilor cu utilaj, este o acțiune de mare însemnătate pentru noi.

Secțiilor de învățămînt raionale le revine sarcina de a organiza astfel procesul de politehnizare, încît rolul conducător să revină școlii. În întreprinderi, în atelierele de pe lîngă școli, în S.M.T., peste tot unde se va organiza munca practică a elevilor, un pedagog trebuie să răspundă de felul cum se organizează și cum se desfășoară pregătirea acestora.

Această consfătuire de azi este începutul unei mari și importante acțiuni. Pe drumul pe care pornim vom avea greutăți și succese. La sfîrșitul lunii iunie 1957 să ne întîlnim din nou într-o consfătuire în care să putem raporta partidului și guvernului rezultatele obținute.

Dorim ca întîlnirea noastră de astăzi să constituie un imbold în munca celorlalte regiuni din țară, iar consfătuirea din anul viitor să constituie un schimb de experiență cu toate celelalte regiuni.

Realizări în predarea lucrului manual

Lecțiile de lucru manual dezvoltă la copii priceperi și deprinderi care pot fi folosite în cadrul altor obiecte de învățămînt (aritmetică, geografie etc.) și în activitatea practică. La orele de lucru manual elevii își formează deprinderea de a folosi timpul în mod just, de a face economie de materiale, de a păstra uneltele cu grijă, de a menține ordinea pe locul de muncă. Unele cadre didactice din regiunea Oradea au apreciat just valoarea lucrului manual, pregătindu-se pentru aceste ore cu conștiinciozitate și simț de răspundere.

Astfel, îndrumate de cabinetul pedagogic regional, multe cadre didactice și-au organizat bine lecțiile de lucru manual, au procurat din resurse locale materialul necesar: foi de porumb, papură, coji de nucă, ghindă, castane, cutii de chibrituri, frunze de copaci îngălbenite, semințe diferite, hîrtie, stinghii de lemn de brad, plastilină și altele.

Avînd asigurat acest material tovarășul învățător Gavril Cristea de la școala de 7 ani din comuna Sîntandrei, raionul Oradea, a obținut rezultate bune, în special la îndoituri de hîrtie. Elevii de la această școală au executat cu multă îndemînare diferite obiecte.

Prețuirea elevilor se datorește și faptului că tovarășul învățător se pregătește temeinic pentru fiecare lecție, sporește cerințele de execuție în mod gradat, introducînd unul singur sau cel mult două elemente noi la fiecare obiect nou care se execută. În acest fel cunoștințele și deprinderile însușite de elevi anterior sînt organic împletite cu noile deprinderi care vor fi însușite la lecția curentă. Tovarășul învățător execută lucrarea cu o zi înainte, apreciază de cît timp este nevoie pentru efectuarea lucrării, care fază este mai dificilă, cît din lucrare se poate executa independent și de unde va trebui să intervină. El își întocmește schița de lecție numai după stabilirea acestor date.

Și tov. J. Ardelean de la școala elementară din Signetul Silvaniei, raionul Șimleu, îndrumă cu pricepere această activitate a elevilor. El folosește pentru lecții diferite semințe, frunze de arbori și hîrtie colorată. Spre exemplu, la o lecție elevii au lucrat flori din semințe de dovleac. La lecție învățătorul a prezentat și obiectul executat de el însuși pentru ca elevii să-l poată observa și descompune în părțile componente. Le-a demonstrat totodată elevilor că poate fi executat cu atenție și răbdare lucrînd în fața lor o parte din obiect. Elevii au făcut apoi primele încercări sub conducerea învățătorului, îndreptîndu-le greșelile, sau repetînd lucrarea concomitent cu ei, după cum era cazul.

Tovarășul învățător Alexandru Dimancea de la școala elementară nr. 14 din orașul Oradea are rezultate bune la executarea lucrărilor din tăieturi și lipituri de hîrtie. El le-a dezvoltat deprinderea de a confecționa chenare interesante din diferite figuri geometrice (pătrat, cerc, triunghi). Elevii au desenat pe hîrtie colorată pătratul sau triunghiul cu ajutorul șablonului (diferite mărimi). Apoi au tăiat cu foarfeca figura respectivă pînă cînd și-au confecționat numărul de figuri de care aveau nevoie. După aceasta le-au lipit cu pricepere în diferite poziții pe conturul chenarului realizînd modele variate. În cadrul unor astfel de ore, elevii sînt deprinși a minui creionul, a păstra fix poziția riglei, a minui foarfeca cu precizie de-a lungul liniei. Lecțiile învățătorului se încheie cu aprecierea lucrărilor. El caută să-i încurajeze pe copii spunîndu-le de pildă: azi ai reușit mai bine decît în orele trecute, sau aceasta parte de lucrare este mai bună decît celelalte. Tovarășul învățător face aprecieri și cu privire la procesul muncii spunînd: ai folosit bine materialul, n-ai făcut risipă, ai lucrat curat, ai fost disciplinat în timpul lucrului. Ultimele minute din oră sînt folosite pentru a face ordine pe locul de muncă: se adună materialul rămas, se curăță pupitrul de eventualele rămășițe de clei, se așează materialul rămas în dulap. Lucrările cele mai reușite sînt afișate apoi în vitrina clasei. Toate acestea se fac cu concursul copiilor organizați pe grupe și pe sarcini corespunzătoare fazelor lucrării. Unele figuri executate de elevi au fost lipite pe planșe într-o anumită ordine și folosite ca material demonstrativ pentru tabla înmulțirii.

Elevii de la școala de 4 ani din comuna Fiziș, raionul Beiuș, sînt deprinși să confecționeze ștergători de picioare din foi de porumb. Orele de lucru manual sînt așteptate cu drag de elevi. Lucrînd cu patru clase simultan tovarășul învățător Gh. Frențiu organizează întreceri între colective urmărind calitatea lucrărilor și timpul în care se execută o lucrare.

Sînt cadre didactice care nu acordă atenția cuvenită lecțiilor de lucru manual. De aci și atitudinea greșită a acestora față de organizarea activității elevilor în cadrul acestor lecții. Sînt, spre exemplu, învățători care înlocuiesc orele de lucru manual cu lecții din alte materii. Așa procedează tovarășa învățătoare Maria Tăutu din Uilacul Șimleului. Aceasta dovedește că ea nu înțelege importanța lucrului manual pentru dezvoltarea multilaterală a elevilor. Directorii de școli și organele de îndrumare trebuie să nu treacă cu vederea peste aceste grave încălcări ale programei de învățămînt.

MARIA COPIL
din colectivul subredacției „Gazetei învățămîntului" pentru regiunea Oradea

POPASURI PRIN ȚARĂ

În primele ore ale dimineții, cînd razele arzătoare ale soarelui de iulie începeau să încălzească din plin înălțimile care străjuiesc, de o parte și de alta, orașul minier Petroșani, grupul excursioniștilor din învățămînt urca cu pași sprinteni drumul spre clădirea impunătoare a Institutului de mine. Carnetul lor cu însemnări avea să se îmbogățească aici cu date noi privitoare la munca în mină.

În laboratorul de mașini miniere al institutului, învățătorii și profesorii au aflat progresul făcut în ultimii ani în tehnica extracției miniere. Tîrnăcopul, considerat pînă nu demult principalul instrument cu ajutorul căruia se extrăgea cărbunele, face parte acum din istoria mineritului. El a fost înlocuit cu mașina de havat, sau combina Donbas. Aceasta din urmă taie cărbunele și în același timp îl încarcă în vagonete.

În laboratorul de electrotehnică însoțitorul a fost asaltat cu nenumărate întrebări. Aici pedagogii și-au împrospătat cunoștințele despre aparatele electrice: mașina electrostatică, condensatori, transformatori, alternatori etc.

★

Peste cîteva ore, în trenul electric care-i ducea la Petrila, excursioniștii au înconjurat un om de statură mijlocie, cu fața tînără, plină de sănătate, și cu un zîmbet prietenos pe buze. Este eroul muncii socialiste Hajdu Iuliu.

— Cum ai reușit tovarășe Hajdu ca împreună cu brigada pe care o conduci să lucrezi în contul anului 1961? — întreabă unul dintre excursioniști.

— În primul rînd printr-o cît mai bună organizare a locului de muncă, ceea ce duce la o folosire cît mai rațională a timpului... Și eroul muncii socialiste a continuat să vorbească despre munca în mină, despre succesele sale și ale tovarășilor săi, despre viața lui personală.

În galerii și abataje intrau zoriți bărbați și femei. Unei tinere fete i s-a părut curioasă întrebarea unuia dintre profesori în legătură cu greutățile muncii în mină pentru femei.

— Munca noastră, a minerilor, se ușurează mereu — a răspuns ea. Din această cauză de foarte mulți ani nu s-a mai auzit de nici un accident. Pe lîngă îmbrăcămintea de protecție există aparate de salvare și de autosalvare, care evită nenorocirile ce s-ar putea întîmpla în cazul izbucnirii gazelor.

În după-amiaza aceleiași zile au fost vizitate împrejurimile Petroșanilor, minele de la Vulcan și Lupeni etc.

★

După o zi atît de bogată, seara, cînd amurgul a început să învăluie pe nesimțite orașul, excursioniștii, ajunși la capătul călătoriei, trec în revistă etapele ei principale.

Popasul făcut la Hunedoara le-a prilejuit cunoașterea unor aspecte deosebit de interesante ale vieții din trecut și de astăzi a patriei noastre. Cele văzute acolo pun într-un contrast izbitor trecutul cu prezentul. De o parte castelul Huniadi cu amintirile unei vieți de mult apuse, de cealaltă construcția grandioasă a prezentului. Combinatul siderurgic, cu viața nouă a anilor de construcție a socialismului. Între zidurile impresionante ale castelului, vestigiu al feudalismului, cu săli solemne și reci, excursioniștii au ascultat întîmplări înfiorătoare despre oameni dați pradă fiarelor sălbatice, au văzut mărturii triste ale muncii istovitoare a miilor de iobagi.

Halele Combinatului siderurgic își desfășoară în soare strălucirea metalică, nu departe de castel. Combinatul, cu și întregul oraș, este un imens șantier. Peste cîteva zile urma să fie pus în funcțiune cel mai mare furnal al țării, cu o capacitate de 700 m.c.

— Nu poate exista un spectacol mai măreț decît fonta topită, curgînd din furnal asemenea unui torent de lavă incandescentă — spune profesorul Ion Stănculescu, de la școala din Dăești-Urși, raionul Băbeni.

— Acum mi-a devenit mult mai clar procesul de producție al fontei și al oțelului. Cele văzute mă vor ajuta să explic elevilor mai viu, mai concret acest capitol din chimie, în viitorul an școlar — adaugă tovarășul Petre Negoescu de la școala din comuna Voinești, raionul Tîrgoviște.

Mulți vorbesc despre laminoarele electrice, despre uzina cocsochimică, dar și despre bogatul material didactic pe care l-au procurat pentru laboratorul sau muzeul școlii: roci și minereuri, în special oxizi de fier: hematit, limonit, siderit, oligist etc.

★

A doua zi, străbătînd Valea Jiului, excursioniștii admiră defileul de la Bumbești-Livezeni, care acum cîțiva ani răsuna de cîntecele vesele ale tinerilor brigadieri.

Orșova, Ada-Kaleh, Dunărea la Cazane, Reșița, Timișoara, Arad... au început să facă parte dintre amintiri care vor fi un imbold spre noi și noi excursii pentru cunoașterea frumuseților și bogățiilor țării.

— În vara viitoare aș vrea să văd Delta Dunării — spune Minodora Onigă, profesoară de geografie de la școala din Dolhasca.

— Eu aș dori să vizitez Munții Apuseni — îi răspunde colega ei, Valentina Ungureanu, de la școala din Zvoristea, raionul Dorohoi.

Mulți plănuiesc încă de pe acum să fie în viitorul cel mai apropiat tovarăși ai unei noi călătorii prin țară, încredințați că Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor din învățămînt va mai organiza astfel de excursii. Astfel, discreta melancolie ce însoțește sfîrșitul oricărui răstimp fericit din viața noastră a fost înlocuit treptat cu entuziasmul și optimismul care izvorăsc întotdeauna din proiectele luminoase de viitor.

În vagon e animație și veselie, se cîntă, se povestesc anecdote, în timp ce trenul străbate întunericul nopții, îndreptîndu-se în direcția unde la orizont sclipesc luminile Bucureștiului.

V. ALEXANDRU

Învățămîntul peste hotare

Australia

CENTENARUL UNIVERSITĂȚII DIN MELBOURNE

Cu ocazia aniversării a 100 ani de la înființarea Universității din Melbourne, în statul Victoria a fost lansat un apel în folosul acestei instituții. Suma adunată va servi la dezvoltarea diferitelor servicii ale acestei universități.

Brazilia

VOLUNTARI PENTRU CAMPANIA DE ALFABETIZARE

Președintele Republicii a adresat un apel către toate clasele sociale ale țării, către partidele politice, forțele armate, organele culturale, sindicatele și fiecărui cetățean în parte, invitîndu-i să se considere „în stare de mobilizare generală împotriva analfabetismului". Se vor oferi distincțiuni tuturor acelora care participă activ la această campanie. Astfel, se va atribui o diplomă celor care au reușit într-un an să învețe carte cel puțin 5 persoane. Se va oferi o diplomă cu mențiune de onoare celor care au instruit cel puțin 15 persoane și o diplomă cu mențiune de onoare și înscrierea în cartea de onoare, colaboratorilor benevoli care vor fi asigurat funcționarea pe timp de cel puțin un an a 15 clase de alfabetizare.

R. P. Chineză

ÎNVĂȚĂMÎNTUL OBLIGATORIU AL LIMBII MANDARINE

Ministerul Educației a hotărît că dialectul de la Pekin, numit houa de către chinezi și limbaj mandarin de către occidentali, va fi de aici înainte limbă oficială pentru întreaga Chină, iar învățămîntul ei va fi obligatoriu și va trebui să înceapă imediat.

Franța

PEDAGOGII ÎN EXCURSII

Liga franceză a învățămîntului și C.C. al Sindicatului lucrătorilor din învățămînt din R.S.F.S.R. au căzut de acord să organizeze vara aceasta excursii ale unor învățători și profesori sovietici în Franța și ale unor învățători și profesori francezi în U.R.S.S. Durata excursiilor în ambele țări va fi de trei săptămîni.

În zilele de 14 și 16 iulie au plecat în Franța 50 de învățători și profesori din Moscova, Leningrad, Stalingrad, Sverdlovsk, Voronej, Krasnoiarsk și Coboksari. Peste o săptămînă 50 de profesori și învățători francezi vor sosi în Uniunea Sovietică.

Olanda

INSTITUTOARE PENTRU PREȘCOLARI FORMATE LA UNIVERSITĂȚI

În urma unei hotărîri legislative cu privire la dezvoltarea educației preșcolare, seminarul de pedagogie al Universității din Amsterdam, a hotărît să introducă un curs pentru formarea viitoarelor cadre ale învățămîntului preșcolar. Acest curs, care va dura probabil 2 ani, va putea fi urmat de educatoarele din diferite instituții și internate, monitoarele diplomate, asistentele sociale etc.

Ungaria

PĂMÎNT PENTRU INSTITUTORI

Consiliul de Miniștri a hotărît ca toți institutorii rurali să poată obține de la autoritățile locale, dacă doresc, dreptul de a beneficia de o bucată de pămînt de 1-2 pogoane, pentru a-și putea planta o grădină de zarzavaturi.

U. R. S. S.

IMPORTANȚA MEREU CRESCÎNDĂ A ACTIVITĂȚILOR PRACTICE

Noile planuri de studiu ale școlilor medii rezervă în orariile lor un loc mai mare lucrărilor de laborator și exercițiilor practice în studiul fizicii, chimiei, biologiei, geografiei și matematicilor. Această tendință este sensibilă mai ales în clasele VIII-X. În aceste școli au fost intensificate activitățile extra-școlare care favorizează participarea elevilor la muncile productive ale vieții obișnuite.

SUCCESELE EXPOZIȚIILOR DE ARTE PLASTICE

În Uniunea Sovietică se organizează în fiecare an, începînd din 1946, o expoziție cu lucrări de artă plastică ale copiilor. Expoziția care s-a ținut în 1955 a cuprins mai mult de o mie de desene, sculpturi și lucrări decorative și de artă aplicată, executate de către elevi. În ultimul timp lucrări selecționate din aceste expoziții au fost expuse în China, India, Franța, Japonia și Canada.

Pregătiri în vederea deschiderii noului an școlar

Numeroase secții de învățămînt raionale, din regiunea Craiova, au început încă înainte de închiderea cursurilor, pregătirile în vederea deschiderii noului an de învățămînt.

Astfel, secțiile de învățămînt ale raioanelor Tg. Jiu, Caracal, Novaci, și secția de învățămînt a orașului Craiova, au încheiat contracte cu cooperativele și întreprinderile de construcții încă din lunile martie-aprilie, întocmind devizele și obținînd repartițiile de materiale. La multe școli lucrările de reparații și curățenie au început imediat după încheierea cursurilor claselor I—IV. Iată de ce în raioanele Tg. Jiu și Novaci în ziua de 2 iulie s-au terminat reparațiile tuturor școlilor destinate a găzdui taberele pionierești. În raionul Novaci au fost complect terminate lucrările la 75% din numărul total al școlilor, în raionul Cujmir toate localurile au fost gata la 10 iulie, iar în raionul Segarcea 13 școli sînt de pe acum în stare de funcționare.

Nu la fel a procedat secția de învățămînt a raionului Calafat, care a planificat aceste lucrări pînă la 10 august, sau secția de învățămînt a raionului Oltet, care a fixat ca termen al îndeplinirii reparațiilor data de 23 august.

Procurarea combustibilului, atît pentru cadrele didactice, cît și pentru școli a fost o preocupare însemnată a majorității secțiilor de învățămînt raionale. În fruntea tuturor se situează raionul Calafat, unde majoritatea școlilor au ridicat deja lemnele planificate. Într-o situație la fel de satisfăcătoare se găsesc raioanele Amaradia, Cujmir, Segarcea etc.

Multe secții de învățămînt, printre care cele ale raioanelor Amaradia, Novaci, Segarcea, Calafat, au început înscrierile în clasele V-VII și dau o bătălie susținută pentru cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a. În aceste raioane au fost de pe acum stabiliți și diriginții claselor.

De mult spirit de prevedere a dat dovadă secția de învățămînt a raionului Novaci, care a stabilit, din timp, necesarul de manuale pe clase și obiecte și a făcut comanda la librăriile raionale și comunale pentru a evita situația din anii precedenți cînd la unele școli erau prea multe manuale, iar în altele prea puține.

ION DUMITRESCU
(corespondență venită în cadrul concursului)

INȘTIINȚARE

În legătură cu organizarea și desfășurarea examenelor din sesiunea august 1956, Ministerul Învățămîntului face cunoscut următoarele:

Examenele elevilor amînați (corigenți, amînați medical etc.) de la școlile de cultură generală de zi și serale și de la școlile pedagogice, examenele pentru elevii de la cursurile fără frecvență ale școlilor de cultură generală și pedagogice, examenul de maturitate, precum și examenul de stat pentru candidații înscriși la cursurile fără frecvență ale școlilor pedagogice de învățători și educatoare se dau la datele și în condițiile prevăzute în instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 1266 din 14 iulie 1955, publicate în Buletinul Ministerului Învățămîntului nr. 5, Seria A, din 25 iulie 1955.

Școlile vor afișa de îndată la loc vizibil programarea examenelor.

Alături de țăranii muncitori

Stați de vorbă cu orice învățător și profesor, cu orice activist cultural din raionul Teleajen și el vă va enumera fără greș tot ce privește munca culturală de masă pe care ei, intelectualii satelor, o duc în rîndul țăranilor muncitori. Cu nespus entuziasm povestesc despre realizările echipelor artistice de cor, de dansuri și de teatru pe care le conduc, ale brigăzilor artistice de agitație, despre activitatea celor 24 case de citit la care lucrează circa 63 învățători și profesori, despre conținutul conferințelor pe care ei le țin la căminele culturale sau la casele de citit, despre munca de lămurire de la om la om.

Cînd au luat cunoștință de prețioasele inițiative ale intelectualilor din comunele Peretu, regiunea București și Vicolul de Sus, regiunea Suceava, cu privire la îndrumarea muncii culturale în satele lor, după exemplul intelectualilor din satul sovietic Murighino, regiunea Smolensk, intelectualii raionului Teleajen, la chemarea celor din Poșești au hotărît să pună toți umărul pentru ridicarea culturală a satelor. În consfătuirea organizată de activiștii căminului cultural „Mihail Sadoveanu" care a avut loc în luna aprilie, intelectualii din comuna Poșești au scos în evidență succesele de seamă obținute în munca lor, au arătat metodele pe care ei le folosesc pentru a ridica calitatea muncii cultural-educative în rîndurile țăranilor muncitori. Tot cu acest prilej ei au adresat intelectualilor regiunii Ploești o scrisoare deschisă prin care îi cheamă să-și aducă întreaga lor contribuție la ridicarea culturală a satelor.

Entuziasmul intelectualilor din Poșești, primii care au primit inițiativa intelectualilor din Murighino, a cuprins și celelalte sate ale raionului Teleajen și ale altor raioane din regiunea Ploești. Crearea în primăvara aceasta a celor 14 întovărășiri agricole constituie o mărturie vie a roadelor pe care le-a avut munca culturală în acțiunea de transformare socialistă a agriculturii. Tratînd problemele agriculturii în general, și ale pomiculturii în special, casa de citit din satul Coada Malului, cu sprijinul cadrelor didactice și al inginerului agronom, a reușit să antreneze un număr de 65 de țărani muncitori la studiul problemelor agricole.

Interesante au fost și efectele propagandei pe teme științifice. La casa de citit din Cernești, de pildă, se desfășoară o susținută acțiune împotriva misticismului și obscurantismului. În urma conferințelor de popularizare a științei, cetățenii din acest sat au aflat cauzele adevărate ale apariției unor fenomene ale naturii.

Munca colectivă desfășurată de activiștii culturali din comuna Drajna de Sus a adus, de asemenea, o contribuție de preț la crearea celor trei întovărășiri de aici. Aceeași muncă entuziastă o desfășoară învățătorii și profesorii de la casele de citit din satele Brădet și Rotarea, unde pe lîngă întovărășirea zootehnică existentă se duce o intensă muncă pentru înființarea unei gospodării agricole colective.

Raionul Teleajen se poate mîndri pe drept cuvînt cu activiști culturali ca pedagogii Gheorghe Pintea, Ana Dobrovici, Ecaterina Constantinescu, Ion Stănescu, Alexandrina Tache, Platon Mocanu, Constantin Mărgăritescu și alții. Ca intelectuali crescuți și educați de popor ei și-au înțeles rolul pe care-l au în lupta ce se dă pentru culturalizarea maselor, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

În întreaga lor activitate intelectualii raionului Teleajen au în vedere problemele cele mai importante care frămîntă pe țăranii muncitori: mijloacele și metodele de îngrijire a livezilor, strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei, formarea de noi întovărășiri și gospodării agricole colective, păstrarea și dezvoltarea micului tezaur de artă populară.

„La Poșești e o viață nouă" e intitulat unul din cîntecele pe care echipa poseștenilor formată de 70 coriști, tineri și bătrîni, le-a pregătit pentru concursul căminelor culturale și colțurilor roșii ce se desfășoară în prezent în țara noastră. E o bucată compusă de însuși dirijorul corului prof. Ilie Barbu, pe versuri de învățătorul Ion Goicea. Cîntecul descrie bogățiile și mai ales frumusețile plaiurilor și izvoarelor Zeletinului, viața oamenilor de aici. Însuflețit de creația muzicală a poporului, profesorul Ilie Barbu a cules de la bătrînii satului 34 melodii locale. Refrenul cîntecului — e echipa noastră din Poșești — duce pînă departe ecoul numelui unei comune unde creația marelui artist colectiv care este poporul a țîșnit în acest an prodaspătă ca un izvor de munte.

Nici artiștii amatori din satul Gornețu nu vor să se lase mai prejos de poseșteni. La concursul artistic regional ei au dovedit că sînt tot atît de buni la joc ca și la treabă. Echipa de dansatori virstnici, formată din 5 perechi între 51-60 de ani, cu o tinerească stăruință a executat o suită de 12 jocuri.

A început culesul bucatelor. Această muncă trebuie să se facă la timp și cu chibzuială pentru ca rodul strădaniilor de un an ale țăranilor muncitori să fie deplin. Una din problemele importante cărora intelectualii raionului Teleajen îi dau o mare atenție, acum, este aceea de a îndruma pe țăranii muncitori să recolteze cerealele la timp, pentru a înlătura astfel pierderile prin scuturare. Ei sfătuiesc pe țăranii muncitori ca odată cu secerișul, sau imediat după seceriș, să-și dezmiriștească ogoarele, deoarece această lucrare aduce sporuri de recoltă.

Un mare rol în mobilizarea țăranilor muncitori pentru strîngerea la timp a recoltei o are munca cultural-educativă la ariile de treier. În acest scop, s-au confecționat și afișat lozinci mobilizatoare în legătură cu strîngerea la timp și fără pierdere a recoltei și predarea cotelor la colectare, panouri de onoare pentru fruntași etc. La fiecare arie apare regulat gazeta ariei, se alcătuiesc biblioteci volante cu cărți și broșuri legate de campania de recoltare, se instalează aparate de radio și difuzoare. Brigăzile artistice de agitație din raion au pregătit din timp programe vii, interesante, pe care le vor prezenta la arii în fața țăranilor muncitori.

Cu capacitatea și forța lor creatoare intelectualii satelor raionului Teleajen sînt în primele rînduri în lupta ce se dă pentru strîngerea la timp a recoltei, pentru biruința socialismului la sate.

M. GÎNDACU

CONCURS CU PREMII pentru modele noi de jocuri

În vederea realizării unui sortiment mai bogat de jocuri, Ministerul Culturii — Direcția Generală Industrială — organizează un concurs cu premii pentru modele noi de jocuri pentru copii.

S-au instituit 3 categorii de premii, de la 1000 la 3500 lei și 6 grupe de premii.

Grupele de jocuri sînt în funcție de vîrsta copiilor cărora se adresează jocul, precum și în funcție de materialul folosit.

Jocurile trebuie să aibă la bază cartonul sau hîrtia, cu desene litografiate, combinate cu alte materiale (bachelită, lemn, etc.) al căror volum să nu depășească 30% din total.

Modelele înaintate trebuie să fie educative, să distreze pe copii, să fie originale, adică să nu semene cu cele existente azi în comerț.

Premiile acordate în cadrul concursului nu privează pe premiați de drepturile ce li se cuvin pentru crearea modelului.

Concursul se va închide la 10 septembrie.

Pînă la această dată, participanții trebuie să depună la Ministerul Culturii — Direcția Industrială — Piața Scînteii nr. 1, la registratura generală, modelele cu documentația necesară (schițe, machete, prototipuri, regulamentul de joc etc.), în plic sigilat.

De asemenea, vor depune odată cu lucrarea un al doilea plic (tot sigilat) cuprinzînd următoarele date: numele și pronumele, adresa, telefonul și instituția la care lucrează.

Pe ambele plicuri se va nota același motto pentru identificare.

Lămuriri suplimentare se pot obține de la Direcția Generală Industrială din Ministerul Culturii prin telefon (centrala 7.60.10, 7.60.20 și 7.60.40 interior 1206).

O chestiune de „prestigiu"

Era pe la începutul lunii decembrie 1955, într-un amurg de toamnă tîrzie...

La școala de 7 ani din Stolnici era mare agitație. Un dute-vino fără sfîrșit. Se anunțase vizita tovarășului Nicolae Apostolache, șeful secției de învățămînt raionale. Directorul școlii, tov. Păun, împreună cu celelalte cadre didactice, făcea, pregătiri în vederea primirii lui. Il știa ca pe un om intransigent cînd e vorba de călcarea unei dispoziții — un om al legii, ca să zicem așa, și cu mare greutate în raionul Costești și chiar în regiune.

Și în adevăr, în seara zilei mohorîte șeful așteptat descinde direct în cancelaria școlii de 7 ani din Stolnici.

Cei doi copii ai directorului Păun, Liviu de cîțiva anișori și Cristina de numai o jumătate de an, erau mai liniștiți ca altădată. Împreună cu mama lor, Magdalena Păun, stăteau în așteptarea șefului. S-ar putea să-i viziteze și pe ei.

— Mămico, zise micuțul Liviu, de ce vine nenea Apostolache?

— Ei, dragul mamei, el este un om mare, cu răspundere în raionul nostru. Va veni la noi să vadă cum stăm. Aici în răion el are grijă de toți învățătorii și de copiii lor.

— Și de noi are grijă?

— Da, sigur că are grijă și de noi!

— Și ce grijă are de noi mămico?

— Ei, el are grijă ca noi să avem o locuință bună, să avem lemne la iarnă, ca să creșteți voi mari și voinici. Dar ia stai puțin. Ce se aude? Mi se pare că a venit tovarășul inspector.

O voce sonoră de bariton străbate din cancelaria școlii pînă departe.

— Tovarășe Păun, va trebui să părăsești imediat locuința în care stai în momentul de față! În incinta școlii n-are voie să locuiască nimeni!

— Tovarășe inspector șef, camerele în care stau eu cu familia mea sînt făcute pentru locuință și nu pentru sală de clasă. Din cîte știu eu, Hotărîrea cu privire la deschiderea noului an școlar pe baza căreia vreți să ne dați afară nu vorbește nimic despre eliberarea acestor locuințe de pe lîngă școli. Și pe urmă, școala noastră are spațiu suficient. Acum sîntem în luna decembrie, iarna deja a și început. Unde să merg cu doi copii mici acum?

— Tovarășe Păun, eu sînt omul legii și cînd zic ceva dumneata trebuie să știi că-i lege, iar legea nu se discută! Aici trebuie mutată grădinița de copii!

— Și în localul grădiniței?

— Asta nu te interesează! De altfel asta e și dispoziția tovarășului inspector regional Dicu pe care dumneata știi cît de mult îl supără o cît de mică împotrivire de la dispozițiile ce le dă. Eu nici n-am mai văzut așa învățători și profesori ca voi, cei din raionul Costești. Sînteți lipsiți cu totul de respect față de superiorii voștri. Vă plîngeți pe toate drumurile că șeful nu ține cont de propunerea nimănui, că e îngîmfat, dur, răzbunător, că are atitudine de comandă și cîte și mai cîte. Și toate relele le-ați pus pe seama mea. Auzi, pe seama mea, a inspectorului vostru, Nicolae Apostolache, care luptă din răsputeri pentru ca voi și copiii voștri să aveți condiții cît mai bune de viață! Dar acum ce să mai lungim vorba. Trecem la ce ne interesează. Va trebui să eliberezi cît mai urgent locuința și să-ți cauți alta unde-i știi!

Liniștea serii s-a așternut peste întreg satul Stolnici. La casa învățătorului Păun e încă lumină. Cei doi soți discută dispoziția inspectorilor Apostolache și Dicu. Da, va trebui să ne conformăm.

După cîteva săptămîni, cu zile și nopți pline de frămîntări, învățătoarea Magdalena Păun își ia inima în dinți și fără aprobarea (?!) inspectorului raional se adresează cu problemele ei înguste și meschine tovarășului Radu, șeful secției de învățămînt a regiunii Pitești.

— Tovarășe inspector șef, poate cunoașteți de la tovarășul Dicu problema cu locuința mea. Am venit la dvs. să vă rog dacă se poate să dați dispoziție tovarășului Apostolache să revină asupra hotărîrii luate. Gîndiți-vă că avem doi copii mici. Locuința în care am fost nevoiți să ne mutăm este necorespunzătoare, are igrasie, tavanul stă gata să cadă, iar fostele camere ale grădiniței sînt mari și nu-s bune pentru locuință.

Cu ochii scăldați în lacrimi, tovarășul Radu întrerupe firul povestirii spunînd:

— Tovarășă Păun, mie nu trebuie să-mi explici prea mult. Și eu sînt tată de copii și te înțeleg, mă doare inima de dumneata, ca de mine însumi. Însă, crede-mă, pe cinstea mea că nu mă pot amesteca în treburile lui Apostolache. Vezi dumneata, sînt pus în fața a două probleme foarte delicate: prestigiul tovarășului Apostolache, șeful secției de învățămînt a raionului Costești, și situația familiei dumitale. Nici nu-ți poți închipui în ce încurcătură mă aflu! Peste dispoziția lui nu pot trece! Învățătoarea Păun părăsește secția de învățămînt a regiunii și cu aceeași îndrăzneală se adresează comitetului sindical regional al muncitorilor din învățămînt. Tovarășii de aici, la auzul celor spuse de învățătoarea Magdalena Păun, n-au mai vărsat lacrimi, și cu foarte mult sînge rece au mers și au anchetat la fața locului, și-au exprimat prin viu grai și pe calea scrisului părerea că familia Păun are dreptate și că poate sta mai departe în locuința școlii. Cînd au de gînd să traducă în viață hotărîrea luată, nu se știe. Se știe doar că familia învățătorului Păun continuă să locuiască în condiții cu totul necorespunzătoare, că tovarășul Apostolache nu vrea să cedeze nici în ruptul capului și că secția de învățămînt a regiunii — fiind vorba de prestigiul tovarășului Apostolache — nu poate să se amestece.

Ar trebui să se mai știe însă că tovarășii vizați și organele pe care aceștia le reprezintă au nevoie de mai mult simț de răspundere față de cererile juste ale cadrelor didactice, față de condițiile lor de viață.

M. ZAHARIA

Școlari harnici

Un grup de 32 pionieri și 43 elevi de la școala elementară nr. 19 din Dragomirești Vale, raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, din Capitală, sub conducerea învățătoarei Stela Mihăilescu, au participat la strîngerea spicelor de pe ogoarele întovărășirii agricole „Viața Nouă" din localitate.

Harnici culegători de spice sînt și elevii din raionul „23 August". Din inițiativa comitetului raional U.T.M. un grup de 50 de pionieri și școlari din tabăra școlii nr. 46 mixtă a mers la G.A.S. din comuna Pantelimon. Aici, o grupă de pionieri s-a luat la întrecere cu o altă grupă. Pionierii și școlarii celor două grupe au lucrat cu mult drag și cu spor, alături de instructoarele superioare Florica Trăistaru și Ecaterina Nițescu.

În munca patriotică de adunare a spicelor au participat cu mult elan elevii de la tabăra de curte a școlii nr. 56 fete, de la clubul școlii nr. 57 mixtă, de la școala din comuna Dobroești.

Ghicitoare

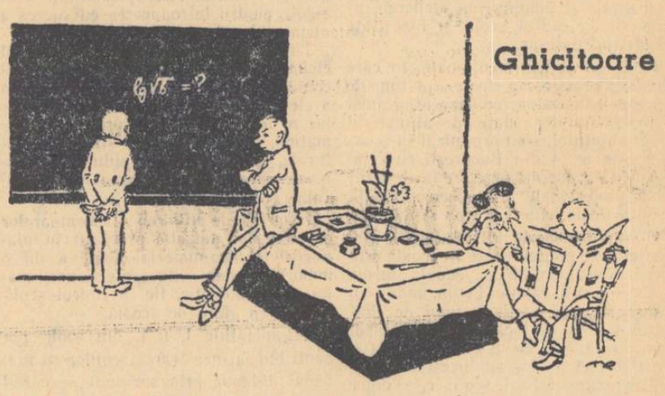

Care din cei trei membri ai comisiei e profesor de matematică?
(Din „Ucitelsko delo"-R. P. Bulgaria)

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VIII Nr. 381 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 27 iulie 1956

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICA
a apărut în broșură:
Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R.
32 pag. *20 bani*

Să valorificăm cu grijă experiența înaintată

Cadrele noastre didactice obțin succese tot mai mari în munca de pregătire a tinerei generații. „Putem spune cu mîndrie că majoritatea corpului didactic muncește cu patriotism și abnegație în îndeplinirea sarcinilor sale de cinste" — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul al II-lea al U. T. M., exprimînd astfel înalta apreciere dată muncitorilor din învățămînt de către partid și, prin el, de către întregul nostru popor. Aceste cuvinte însuflețesc pe învățători și profesori pentru noi succese în munca lor.

Activitatea pedagogului este complexă, variată și are în permanență un caracter creator. Înarmat cu un bagaj de cunoștințe de specialitate și de metodică, folosind principiile generale stabilite de știința pedagogică, profesorul aplică toate cunoștințele lui în anumite condiții concrete, acumulînd an de an o experiență proprie care îl ajută să muncească mereu mai bine.

Numeroși profesori, numeroase colective pedagogice au căpătat în ultimii ani o experiență deosebit de prețioasă. Activitatea profesorilor buni, experiența lor, meritã și trebuie să fie studiată, analizată și larg răspîndită pentru a fi aplicată în mod creator și de alții. Studierea și popularizarea acestei experiențe constituie una dintre sarcinile cele mai importante ale organelor de învățămînt și organizațiilor sindicale.

Au fost create toate condițiile necesare studierii sistematice și popularizării experienței înaintate. De experiența înaintată se preocupă consiliile metodice raionale, cabinetele pedagogice regionale, institutele de perfecționare a cadrelor didactice, Institutul de științe pedagogice. Se organizează sistematic consfătuiri raionale care pot constitui un mijloc deosebit de eficace de analiză și popularizare a celor mai bune rezultate obținute în munca instructiv-educativă. Învățătorii și profesorii au la dispoziția lor ziare, reviste, „Lecturile pedagogice" prin care își pot împărtăși experiența.

Folosirea tuturor acestor mijloace a dus la unele realizări în studierea și propagarea experienței avansate. Astfel, în urma acțiunii pornite de Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul București, la consfătuirile de producție organizate în diferite școli a fost popularizată munca unor cadre didactice fruntașe. La școala de fete nr. 51 din București, de pildă, a fost popularizată experiența învățătorului Obreja care obține rezultate frumoase în îmbinarea elevilor cu cunoștințe temeinice, în organizarea colectivului de elevi, în educarea disciplinei conștiente.

Unii metodiști ai cabinetului pedagogic obțin de asemenea rezultate pozitive în această privință. Tovarășa Eugenia Paiu, metodistă de limba romînă la cabinetul pedagogic regional din Timișoara, a studiat în mod sistematic și a popularizat printre profesorii de limba romînă din raionul Caransebeș experiența profesorilor Liviu Roman și Burai. Ea a analizat în mod organizat toate aspectele muncii lor, folosind îndrumările date de Institutul de științe pedagogice și materialele sovietice cu privire la metodica studierii experienței unui profesor.

Experiența unui număr mare de cadre fruntașe din țară se oglindește și într-o serie de lucrări metodice întocmite de Institutul de științe pedagogice, lucrări pentru care au fost consultați sau la care au participat direct învățători și profesori cu bune rezultate în pregătirea elevilor.

Însă, cu toate rezultatele pozitive obținute în popularizarea experienței avansate, unele organe de învățămînt nu au reușit, din păcate, să realizeze sistematic studierea activității cadrelor fruntașe, să îmbogățească metodele de cercetare și de popularizare a activității lor, să urmărească dacă experiența avansată nu este folosită mecanic, formal, fără a se ține seama de condițiile concrete, noi, în care este aplicată. Mai sînt organe de învățămînt care nu merg mai departe decît pînă la a recunoaște importanța deosebită a studierii și popularizării experienței cadrelor fruntașe. Realizările obținute în problema cunoașterii și popularizării experienței înaintate sînt de fapt izolate, sporadice.

Se știe foarte bine că punctul de plecare în studierea și popularizarea experienței avansate îl constituie profesorul care desfășoară direct munca pedagogică. Profesorul nu trebuie să fie doar obiectul de cercetare al organelor de învățămînt pentru cunoașterea experienței înaintate, ci trebuie el însuși să-și analizeze permanent activitatea, să descopere și să aprecieze ceea ce este pozitiv în ea, să transmită altora învățămintele pe care le-a tras din propria-i muncă. El poate face comunicări în consiliile pedagogice, în cercurile pedagogice, în cadrul consfătuirilor raionale, poate publica articole în presă și reviste de specialitate. Numeroși învățători și profesori fruntași din țara noastră obțin în munca lor rezultate deosebit de bune. Cîte lucruri interesante nu ar putea afla și celelalte cadre didactice de la aceștia dacă experiența lor ar fi popularizată, dacă chiar dînșii ar arăta cum își duc munca, cum rezolvă unele probleme dificile în practica pedagogică!

Un rol nu mai puțin important în studierea și popularizarea experienței avansate îl are directorul de școală. Este firesc ca experiența unui profesor fruntaș să fie cunoscută și aplicată în primul rînd în școala unde lucrează profesorul respectiv. Întregul colectiv pedagogic trebuie să-și spună cuvîntul, să aprecieze valoarea experienței acumulate de un pedagog sau altul, a unui procedeu folosit de el. Directorul trebuie să folosească interasistențele, comisiile metodice pe obiecte, consiliul pedagogic și convorbirile individuale pentru ca, pe baza studierii teoretice a problemei, experiența unor profesori fruntași care se remarcă prin întreaga lor activitate, cît și anumite procedee sau metode, chiar izolate, dar care dau rezultate pozitive, să fie extinse și rațional aplicate în întreaga școală.

Experiența avansată în școală trebuie să fie obiectul unui studiu permanent, planificat, sistematic, pentru a scoate în evidență ceea ce este într-adevăr bun și de valoare. La școala de 7 ani din Giurgiu, în goana după metode avansate, s-a trecut la organizarea unor întreceri în cadrul procesului de învățămînt pe baza lozincii „Sîntem în întrecere, nici o notă sub 5!".

Un fapt similar a avut loc și la școala medie din Lipova unde învățătoarea Maria Tutoreanu a terminat abecedarul „înainte de termenele calendaristice fixate".

Se înțelege că astfel de procedee nu reprezintă o experiență bună, ci, dimpotrivă, sînt dăunătoare bunului mers al procesului de învățămînt, căci ele nu pot duce decît la o însușire superficială a cunoștințelor de către elevi și la o apreciere nejustă a acestora.

Datorită unei munci metodice defectuoase, consiliile pedagogice din multe școli nu au reușit să analizeze și să popularizeze cele mai bune metode folosite de cadrele didactice din școala respectivă. La unele consilii pedagogice activitatea se reduce doar la comunicări, la citirea unor instrucțiuni, la rezolvarea unor probleme administrativ-gospodărești. Aceasta scade nivelul consiliilor pedagogice. Nu e mai puțin adevărat că directorii de școli nu sînt ajutați în măsură suficientă de către inspectorii secțiilor de învățămînt.

De altfel, atît inspectorii secțiilor de învățămînt cît și inspectorii generali din minister nu acordă atenția cuvenită descoperirii și popularizării experienței pedagogilor fruntași. Ei își concentrează atenția îndeosebi asupra rezolvării unor probleme cu caracter organizatoric, administrativ.

Cabinetele pedagogice regionale și institutele de perfecționare a cadrelor didactice nu pot îndeplini sarcina pe care o au — să ridice nivelul pregătirii învățătorilor și profesorilor — dacă nu vor folosi din plin experiența avansată.

O atenție deosebită trebuie să se acorde „Lecturilor pedagogice", care reprezintă un mijloc important de popularizare a experienței înaintate precum și publicării de monografii asupra celor mai buni profesori și școli. Trebuie analizate în mod deosebit greșelile cu caracter de masă în munca pedagogilor și experiența acelor profesori care nu fac astfel de greșeli.

Cercurile pedagogice trebuie folosite mai larg pentru analiza și popularizarea experienței înaintate. Referatele prezentate în cercurile pedagogice au adesea un caracter general, reproduc capitole și citate din metodici și lucrări de specialitate și nu pun în discuție activitatea pedagogică concretă a unor profesori.

Deficiențe în domeniul cunoașterii, studierii și valorificării experienței pedagogice avansate se constată și la direcțiile metodice din Ministerul Învățămîntului. Acestea nu au valorificat, nici pînă azi, materialele atît de valoroase de la consfătuirile învățătorilor și profesorilor, de la consfătuirea cadrelor din învățămîntul tehnic și superior. Institutul de științe pedagogice nu a reușit încă să se ridice de la simpla prezentare a experienței avansate pînă la o valorificare științifică a acesteia.

Consfătuirile raionale care vor avea loc în august reprezintă un prilej de largă cunoaștere a experienței avansate din anul școlar recent încheiat. Trebuie create toate condițiile ca aceste consfătuiri să se desfășoare în cele mai bune condiții.

Școala noastră a pășit pe calea înfăptuirii învățămîntului politehnic. Cu cît studierea și generalizarea experienței pozitive în problemele politehnizării vor fi mai intense, cu atît rezultatele vor fi mai bune. Fie că este vorba de aspecte privind politehnizarea în predarea unor obiecte, sau în însușirea unor deprinderi practice, orice rezultate pozitive trebuie studiate și transmise maselor largi de învățători și profesori.

Într-o scrisoare adresată lui N. Osinski, V. I. Lenin recomanda „să se popularizeze și să se facă reclamă din răsputeri oricărui lucrător local, cît de cît remarcabil, și să fie dat drept pildă". La noi în țară există numeroși lucrători în învățămînt care obțin rezultate bune în activitatea lor și a căror experiență poate fi dată drept pildă.

Însă în aprecierea experienței lor nu trebuie să ne orientăm după aparența exterioară a lecțiilor, ci trebuie să analizăm toate aspectele muncii instructiv-educative, rezultatele ei. Valoarea experienței unui învățător sau profesor nu constă doar în faptul că el a descoperit procedee și metode deosebite, noi, necunoscute pînă la el, ci în faptul că el știe să aplice în mod creator, în condițiile concrete date, toate cunoștințele sale de specialitate, principiile didactice și îndrumările metodice ale obiectului respectiv, că el obține rezultate bune în munca de instruire și educare a elevilor.

Școala și știința pedagogică nu pot progresa fără aplicarea experienței avansate. Cadrele didactice, organele ministerului și C.C. al S.M.I. trebuie să-și mobilizeze toate forțele în vederea studierii și popularizării acestei experiențe.

Aplicînd pe scară largă experiența avansată, școala noastră va obține rezultate tot mai bune, va face față și în viitor cu cinste sarcinilor măreț care ne stau în față în construirea societății socialiste.

VACANȚĂ

La Predeal, în aerul tare al munților, copiii din tabere se odihnesc în condiții minunate. Sub îndrumarea cadrelor didactice, ei capătă, în același timp, noi cunoștințe și deprinderi.

În clișee: Elevi din taberele de munte din Predeal ascultînd o interesantă poveste citită de educatoare (sus) și pornind într-o excursie (dreapta).

VOM REALIZA SARCINILE TRASATE PRIN HOTĂRÎRE

Cu multă bucurie și satisfacție au luat cunoștință cadrele didactice de la școala medie de băieți nr. 1 din Galați de Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R. Această hotărîre este o consecință a dezvoltării economiei, științei și tehnicii din patria noastră, care cer ca învățămîntul de cultură generală să fie ridicat la un nivel din ce în ce mai înalt.

Socotim de o mare însemnătate măsura pe care o prevede Hotărîrea de a se prelungi durata învățămîntului de cultură generală de la 10 la 11 ani.

Această măsură, luată în urma discuțiilor pe țară cu delegați ai profesorilor și părinților, este binevenită. Practica școlară ne-a dovedit tuturor dificultățile transmiterii cunoștințelor și ale parcurgerii programelor numai în zece ani. Prin prelungirea duratei învățămîntului se evită supraîncărcarea elevilor, se pot introduce în planurile de învățămînt obiecte care fuseseră omise și care au un rol important în pregătirea multilaterală a elevilor.

Problema politehnizării învățămîntului a fost îmbrățișată cu toată căldura de cadrele școlii noastre. Odată cu începutul noului an școlar vor lua ființă în școala noastră două ateliere: unul de tîmplărie și altul de lăcătușerie. De asemenea, vom extinde activitatea pe cele două loturi experimentale ale școlii, care sînt cultivate de echipe de elevi sub conducerea profesorilor de specialitate.

Împărțirea anului școlar în trimestre va asigura o adîncire a materiilor de învățămînt și o apreciere mai justă a elevilor de către profesori, aceștia avînd timpul necesar să examineze mai des și mai temeinic pe elevi.

Colectivul școlii noastre este hotărît să îndeplinească cu cinste cele prevăzute în Hotărîre, punînd toate cunoștințele, toată puterea sa de muncă în slujba operei de făurire a unor cadre bine pregătite, a unor cetățeni devotați Republicii noastre Populare.

EUGEN I. MUNTEANU
director la școala medie nr. 1 de băieți din Galați

PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA NECONTENITĂ A MUNCII

Progresele realizate în țara noastră în domeniul economic și tehnic, în știință și cultură, impun ridicarea permanentă a calității muncii școlilor de cultură generală. Tocmai de la aceste necesități pornește Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R., Hotărîre care prevede măsuri de cea mai mare însemnătate pentru ridicarea nivelului instruirii și educării tineretului.

Noi toți — învățători și profesori — sîntem hotărîți să ne sporim în mod simțitor eforturile pentru a contribui la traducerea în viață a prevederilor Hotărîrii. Va trebui să acordăm, în primul rînd, cea mai mare importanță problemelor politehnizării învățămîntului, ținînd seama de necesitatea unei legături strînse, organice, a învățămîntului cu viața.

Cu o mare grijă și atenție va trebui să ne preocupăm de predarea în condiții cît mai bune a economiei politice și a bazelor marxism-leninismului, discipline menite să contribuie în cea mai mare măsură la educarea comunistă a tineretului, să înarmeze elevii cu o concepție științifică despre lume.

Ridică probleme însemnate pentru noi și măsura privitoare la bifurcarea învățămîntului în ultimele clase, care ne va da posibilitatea să trimitem în producție sau în instituțiile de învățămînt superior tineri înarmați cu o mai bună pregătire, măsura privitoare la mixtarea școlilor, datorită căreia se va îmbunătăți munca educativă, precum și toate celelalte măsuri prevăzute în Hotărîre.

Ni s-au creat acum condițiile cele mai bune pentru a ne desfășura cu succes activitatea, pentru a face din toți elevii noștri oameni culți și instruiți, educați în spiritul moralei comuniste. Depinde de noi, de fiecare în parte, ca aceste condiții să fie valorificate din plin. Alături de colegii mei, de toți învățătorii și profesorii țării, voi căuta să muncesc cît mai bine, pentru a da patriei cadrele de care are nevoie.

S. MIRCESCU
profesor la școala medie nr. 2 din Brăila

Pentru CONCURSUL CORESPONDENȚILOR voluntari

In sprijinul căminelor culturale

Un aspect însemnat al activității obștești depuse de cadrele didactice îl constituie munca de culturalizare a maselor, desfășurată în cadrul căminelor culturale.

Țărănimea muncitoare și, în special, tineretul sătesc din Valea Jiului participă cu entuziasm la acțiunile întreprinse în cadrul căminelor culturale. Astfel, căminul cultural din Coroești, raionul Petroșani, condus de învățătorul Ion Călin, a reușit să formeze două echipe de teatru, o fanfară și o echipă de fluieraș alcătuite numai din țărani muncitori. Din fondurile realizate prin serbările date s-au procurat instrumente muzicale, echipament sportiv etc.

Roadele muncii de lămurire desfășurată în acest an în cadrul căminului cultural din Coroești prin cele 43 de conferințe, la care au participat 1620 de țărani muncitori, n-au întîrziat să se arate. De curînd a luat ființă o întovărășire zootehnică, din care fac parte cei mai mulți țărani muncitori din comună.

O activitate rodnică în ceea ce privește culturalizarea maselor depune și tov. Valentina Nerențiu, directoarea căminului din comuna Bărbăteni. Echipa artistică a acestui cămin a obținut diferite distincții la concursurile raionale.

In timpul lunilor de vară, căminele culturale din raionul Petroșani sînt sprijinite de pionierii și elevii care-și petrec vacanța în gospodăria părinților. Aceștia difuzează cărți din biblioteca căminului și participă la acțiunea de pregătire a programelor artistice.

EMIL TETILEANU
corespondent

Se apropie consfătuirile raionale

A mai rămas puțin timp pînă la consfătuirile raionale din august. În activitatea cadrelor didactice și a organelor de învățămînt din regiunea Craiova se vede o preocupare tot mai accentuată de a asigura condițiile unei cît mai bune desfășurări a lucrărilor acestor consfătuiri.

Astfel, majoritatea colectivelor organizate în vederea alcătuirii referatelor sînt pe punctul de a le termina. Pentru elaborarea lor în cît mai bune condiții, secțiile de învățămînt au pus la dispoziția celor care fac parte din aceste colective un bogat material informativ: dările de seamă ale direcției lor școlilor, ale cercurilor pedagogice, procese verbale ale consiliilor pedagogice, procese verbale de inspecție, rapoarte ale metodiștilor.

Colectivul care lucrează la întocmirea referatelor în raionul Novaci și-a terminat, în linii mari, lucrările și acum depune eforturi pentru a aduce acestor referate îmbunătățirile necesare. Într-o situație asemănătoare se găsesc colectivele din raioanele Caracal, Severin și Strehaia.

Nu se pot face însă afirmații asemănătoare despre stadiul pregătirilor în vederea consfătuirii în raionul Calafat, a cărui secție de învățămînt și-a propus să înceapă activitatea de redactare a referatelor abia la 1 august.

Secțiile de învățămînt ale raioanelor Gura Jiului, Craiova, Novaci, Calafat, au luat măsuri pentru organizarea expozițiilor pe baza materialului procurat de școli. Au rămas însă în urmă cu organizarea expozițiilor secțiile de învățămînt ale raioanelor Băilești, Segarcea și Amaradia.

Nu toate colectivele raionale s-au preocupat pînă în prezent de asigurarea cazării și hranei cadrelor didactice. Au avut preocupări mai intense în această direcție secțiile de învățămînt ale raioanelor Novaci, Gura Jiului, Caracal, Turnu Severin și Cujmir. Este de dorit ca și celelalte colective să se ocupe de aceste probleme, iar comitetele sindicale raionale să dea secțiilor de învățămînt un ajutor mai substanțial decît cel dat pînă în prezent.

ION DUMITRESCU
corespondent

Din activitatea unei tabere de studii

În vederea introducerii treptate a politehnizării și în scopul cunoașterii de către elevi a aspectelor muncii din sectorul agricol al economiei noastre socialiste, secția de învățămînt a sfatului popular al raionului „23 August" din Capitală a organizat în această vacanță o tabără de studii, la care participă 30 de absolvenți ai clasei a VII-a de la diferite școli din raion. Această tabără își desfășoară activitatea la gospodăria agricolă de stat din comuna Negoești, raionul Oltenița, sub conducerea tovarășului Pantelimon Bițu, profesor de științe naturale.

Pionierii și elevii desfășoară, pe lîngă activitățile din cadrul programului obișnuit al unei tabere, o serie de lucrări practice agricole, care contribuie la complectarea cunoștințelor și deprinderilor practice însușite la lecțiile de științe naturale. Pînă în prezent, elevii au luat parte la recoltarea leguminoaselor (fasole, mazăre etc.). De asemenea, i-au ajutat pe tehnicienii gospodăriei agricole de stat în muncile mecanizate, observînd cum acționează secerătorile și combinele, căpătînd astfel convingeri ieșite din experiența proprie asupra avantajelor muncii mecanizate în agricultură.

Participanții la activitatea taberei au vizitat instalațiile de iarovizare, consolidîndu-și cunoștințele despre metoda lui T. D. Lîsenko asupra iarovizării semințelor înainte de semănare, metodă despre care au căpătat unele cunoștințe în școală. În secția viticolă au recapitulat capitolul din botanică cu privire la înmulțirea plantelor prin tulpină (butași și marcotaj), iar în secția pomicolă au fost aprofundate cunoștințele despre bazele învățăturii lui I. V. Miciurin, care a creat știința transformării plantelor, dînd naștere minunatelor sale varietăți de pomi fructiferi.

Vizitînd secția apicolă, elevii și-au amintit cunoștințele despre polenizare și, în special, despre plantele polenizate prin insecte. Secția avicolă le-a prilejuit însușirea unor cunoștințe noi despre rasele de oi din țara noastră și cele din Uniunea Sovietică.

Această tabără de studii — nouă în felul ei — joacă un rol important în consolidarea cunoștințelor de științe naturale ale elevilor, îi pregătește pentru o muncă mai sistematică și mai organizată pe parcela experimentală și va contribui la dezvoltarea interesului lor pentru munca din sectorul agricol.

ST. GLEB
corespondent

Învățători agitatori

In comuna cu case albe, răsfirate deoparte și de alta a piriului Zeletin, s-a lăsat seara. Ca întotdeauna la ceasul acesta, tînărul Ionel Rafailă pornește pe la casele țăranilor muncitori din circumscripția electorală nr. 5. Cetățenii îl cunosc de mic copil. Acum el este învățător și le învață copiii. Îl prețuiesc pentru munca depusă atît în școală cît și în afară de școală. Îi ascultă întotdeauna cuvîntul. Îndemnați de sfaturile lui, încă 5 familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii au intrat în întovărășirea „Roadele lui Octombrie". Mulți țărani muncitori cu gospodării individuale care i-au ascultat sfaturile au ajuns fruntași ai recoltelor bogate, iar cei mai bătrîni, pe care i-a învățat în serile de iarnă să citească și să scrie, vorbesc cu multă căldură despre dînsul, căci știu că învățătorul este gata să-i ajute nu numai cu sfatul ci și cu fapta...

Dincolo, pe altă uliță, în circumscripția nr. 4, lucrează învățătorii agitatori Gheorghe și Cecilia Staicu. Și sfaturile lor sînt ascultate întotdeauna cu atenție de țăranii muncitori. De cîțiva ani aceștia muncesc pe ogoare așa cum au învățat la cercul agrotehnic condus de Gheorghe Staicu. Aplicînd metodele agrotehnice înaintate smulg pămîntului recolte îmbelșugate și traiul lor devine zi de zi mai bun.

Mulți dintre țăranii întovărășiți au făcut la îndemnul învățătorilor-agitatori a treia prașilă la porumb și s-au pregătit temeinic pentru marea bătălie a recoltării.

Tot la îndemnul învățătorilor, cetățenii din circumscripția nr. 4 și-au achitat în întregime îndatoririle către stat și au muncit voluntar pentru transportul materialului necesar reparării școlii și internatului înfăptuit în anii puterii populare.

De îndată ce treci pîriul Zeletin — străjuit de sălcii înalte — intri în satul Salahoru.

Casele sînt aliniate deoparte și de alta a drumului. Ultimele raze ale soarelui se furișează, printre crengile codrului, după deal. Încet, parcă tot mai încet și pe nesimțite, cad umbrele înserării peste sat. Grupuri de țărani muncitori întovărășiți se îndreaptă spre școală, unde-i așteaptă învățătorul. În seara aceasta va avea loc o discuție însuflețită.

Țăranii întovărășiți ascultă cu interes lămuririle pe care le dă învățătorul în legătură cu îndeplinirea planului de colectare la produsele animale, cu achitarea impozitului la timp, cu valorificarea produselor prin cooperativă și, mai ales, îndemnul de a porni la recoltarea orzului de toamnă îndată ce va da în pîrgă.

Roadele muncii politice desfășurate de învățătorul agitator nu au întîrziat să se arate. 25 de familii de țărani muncitori au constituit întovărășirea „1 Mai".

CONSTANTIN C. PREDESCU
corespondent

La odihnă peste hotare

Cu sprijinul Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, multe cadre didactice își vor petrece concediul de odihnă în stațiuni balneo-climaterice din U.R.S.S., R. P. Ungară, R. D. Germană, R. Cehoslovacă.

În cursul acestei săptămîni, un prim lot de 20 de învățători și profesori au plecat spre lacul Balaton, în R. P. Ungară.

În curînd urmează să plece peste hotare alte cîteva loturi.

Foto-cronica Gazetei învățămîntului

În palatele și casele pionierilor, copiii aplică în practică cunoștințele teoretice, activînd în cadrul cercurilor tehnice.

În fotocronica noastră: aspecte din activitatea cercurilor de radiofonie, tîmplărie și poligrafie de la Palatul pionierilor din București și de la Casa pionierilor din Timișoara.

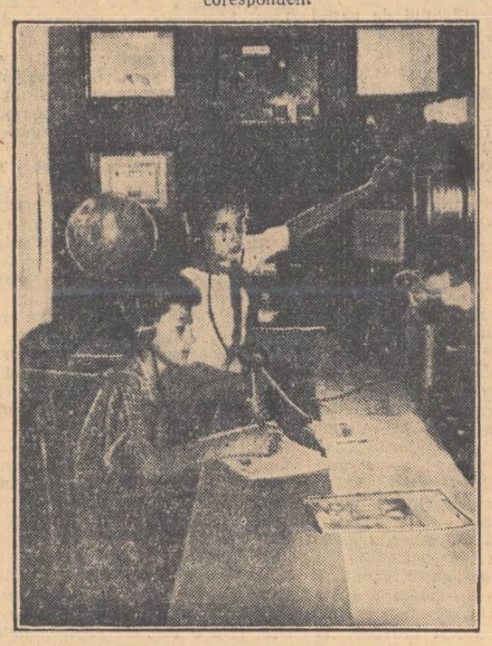

Să ridicăm la un nivel mai înalt activitatea, inițiativa și combativitatea comuniștilor!

Documentele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. în dezbaterea adunării generale a organizației de partid din Ministerul Învățământului

De curînd a avut loc adunarea generală a organizației de partid din Ministerul Învățămîntului consacrată dezbaterii raportului delegației partidului nostru care a participat la lucrările celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S.

Adunarea a început prin expunerea prezentată de tov. Titică Ion, secretarul comitetului de partid, cu privire la activitatea organizației de partid din Ministerul Învățămîntului în lumina învățămintelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Numărul mare de întrebări pe care participanții la adunare le-au pus pe marginea expunerii prezentate, precum și numărul celor care au luat parte la discuții dovedesc interesul manifestat de masa largă a membrilor de partid față de problemele dezbătute, dorința lor de a cunoaște, de a-și însuși tezele teoretice și practice cuprinse în documentele Congresului al XX-lea, hotărîrea lor de a lupta pentru continua îmbunătățire a muncii.

Atît din expunerea prezentată cît și din dezbateri a reieșit că în ultimele luni activitatea comitetului de partid și a organizațiilor de bază s-a îmbunătățit. S-a acordat o mai mare atenție respectării principiului conducerii colective, dezvoltării democrației interne de partid, respectării cu mai multă exigență a prevederilor statutului P.M.R., întăririi disciplinei de partid. Organizațiile de bază s-au interesat mai îndeaproape de mobilizarea comuniștilor și a lucrătorilor fără de partid din minister în vederea îndeplinirii sarcinilor trasate învățămîntului de cel de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Progresele realizate în munca de partid se oglindesc în nivelul politic și ideologic crescut al membrilor de partid, în succesele care au fost obținute de Ministerul Învățămîntului în traducerea în viață a sarcinilor trasate învățămîntului de cel de-al II-lea Congres al partidului, în creșterea inițiativei și spiritului de răspundere al comuniștilor.

Una din principalele probleme dezbătute la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. și la Congresul al II-lea al P.M.R., problemă din care organizația de partid din Ministerul Învățămîntului a desprins concluzii practice de cea mai mare însemnătate, este munca ideologică.

În țara noastră ideologia marxist-leninistă exercită o înrîurire tot mai puternică asupra vieții științifice, culturale și sociale. Educația marxist-leninistă a comuniștilor și a tuturor oamenilor muncii, dezvoltarea și aplicarea creatoare a teoriei revoluționare, constituie condiția hotărîtoare a succesului în mersul nostru înainte.

Dezbaterile adunării au arătat că în activitatea organizațiilor de bază din Ministerul Învățămîntului s-a acordat în ultimul timp o atenție din ce în ce mai mare legării indisolubile a propagandei de partid de problemele concrete ale învățămîntului. Totodată s-a subliniat că mai trebuie depuse eforturi serioase pentru înlăturarea definitivă a urmărilor slabei legături a muncii ideologice cu practica construirii socialismului în patria noastră care s-a manifestat în trecut atît în munca de organizare a învățămîntului de toate gradele cît și în conținutul acestuia.

Este bine cunoscută marea însemnătate pe care o au pentru învățămînt planurile, programele și manualele școlare. Instabilitatea planurilor de învățămînt a impus dese revizuiri de programe și manuale, ceea ce a îngreunat îmbunătățirea lor și a dăunat calității muncii învățătorilor și profesorilor. Cu prilejul celui de-al II-lea Congres al P.M.R. s-a arătat clar că Ministerul Învățămîntului trebuie să elaboreze planuri și programe de învățămînt stabile, să acorde o deosebită atenție manualelor, astfel încît să se asigure manuale corespunzătoare. De curînd, în cuvîntarea rostită de tov. Gh. Gheorghiu-Dej la cel de-al II-lea Congres al U.T.M. s-a subliniat din nou că o lipsă serioasă a Ministerului Învățămîntului constă în faptul că multe manuale pentru învățămîntul elementar au încă un nivel scăzut, că manualele pentru școlile de la sate sînt rupte de viață. Se acordă o atenție cu totul insuficientă predării științelor naturii și agrotehnicii. Aceste indicații constituie pentru organizația de partid și pentru toți lucrătorii din Ministerul Învățămîntului sarcini de cea mai mare însemnătate.

Pe bună dreptate, mai mulți vorbitori s-au oprit în cuvîntul lor asupra problemei manualelor, asupra concordanței care trebuie să existe între planurile de învățămînt, programele și manualele școlare.

Tov. O. Livezeanu, directorul Editurii de stat didactice și pedagogice, subliniind importantele realizări ale editurii, a arătat totodată că în munca de elaborare a manualelor n-au fost antrenate cadrele didactice cele mai pregătite, mature politicește, nu s-a ținut seama de specificul școlii noastre, de particularitățile de vîrstă ale elevilor etc. Editura n-a fost ajutată să recruteze în redacțiile sale cadre cu o solidă pregătire științifică de specialitate și cu un nivel politic și ideologic ridicat. La Ministerul Învățămîntului nu s-a acordat atenția cuvenită controlului manualelor. Colegiul ministerului pînă în prezent n-a analizat nici un manual. De asemenea, nici un manual n-a fost supus unei discuții largi a cadrelor didactice. Din cuvîntul tov. Livezeanu a lipsit însă o analiză în spirit autocritic a activității editurii, o analiză a lipsurilor esențiale ale comuniștilor din conducerea editurii.

Despre activitatea editurii a vorbit și tov. A. Profeta, care s-a oprit în special asupra necesității realizării ritmice a planului, asupra importanței asigurării notelor explicative la programe, asupra importanței unei largi consultări a cadrelor didactice.

Adunarea ar fi dorit, însă, să afle din cuvîntul tov Profeta cum muncește organizația de bază de la editură, cum își îndeplinește aceasta sarcinile, cum mobilizează pe comuniști și pe lucrătorii fără de partid la îndeplinirea planului editurii, cum îi educă etc. Din păcate tov. Profeta, ca și tov. Livezeanu, n-a vorbit nimic despre aceste probleme.

Deși este bine cunoscut că în munca de înarmare a studenților cu temeinice cunoștințe de specialitate, de formare a concepției lor comuniste, ca și în munca politico-educativă în rîndurile studenților, există încă multe neajunsuri, comuniștii din organizația de bază din Direcția generală a învățămîntului superior n-au luat cuvîntul la adunare, nu și-au analizat în cadrul acestei adunări generale activitatea, n-au propus soluții pentru îmbunătățirea muncii. Același lucru trebuie spus și despre comuniștii din Direcția predării științelor sociale.

Cel de-al II-lea Congres al P.M.R. a acordat o deosebită atenție problemei selecționării și repartizării cadrelor. În raportul de activitate al Comitetului Central prezentat la Congres de tov. Gh. Gheorghiu-Dej s-a arătat că la Ministerul Învățămîntului cadrele tinere competente, crescute de partid, sînt foarte anevoios promovate. În același timp sînt neglijate o serie de cadre vechi, mature politicește.

Adunarea a dovedit că organizația de partid din minister a tras serioase învățăminte din indicațiile Congresului cu privire la munca de cadre.

Atît referatul comitetului de partid, precum și unii participanți la discuții au ridicat unele aspecte importante ale acestei probleme. Tov. E. Noe s-a ocupat în mod amănunțit de problema selecționării și promovării cadrelor în învățămînt. Referindu-se la situația lucrătorilor din minister, tov. Noe a arătat cît de dăunător este faptul că uneori se mai iau măsuri fără cunoașterea temeinică a oamenilor, fără respectarea riguroasă a principiului de selecționare după criteriul politic și profesional.

Unele aspecte ale muncii cu cadrele au mai fost ridicate și de tovarășii C. Circiumaru, E. Cristofor și P. Brener.

O astfel de problemă trebuia însă să fie mult mai serios analizată. Însuși referatul comitetului de partid n-a analizat în profunzime cauzele lipsurilor, n-a criticat pe acei lucrători ai ministerului care au comis greșeli în munca cu cadrele, indiferent de funcția pe care o dețin.

Nu este însă mai puțin adevărat că nici membrii de partid n-au dovedit o preocupare deosebită pentru a-și aduce contribuția în vederea soluționării acestei probleme atît de importante. Însuși directorul cadrelor, tov. C. Circiumaru, în loc să analizeze critic și autocritic lipsurile arătate în referatul comitetului de partid în ceea ce privește munca de cadre, a căutat tot felul de justificări.

Partidul nostru educă pe membrii săi în spiritul criticii și autocriticii principiale, deschise, concrete, care constituie un factor însemnat în mobilizarea maselor pentru combaterea lipsurilor și neajunsurilor construcției noastre economice și culturale. Din adunare a reieșit că în Ministerul Învățămîntului sînt tot mai mulți acei membri de partid care sesizează cu spirit de răspundere lipsurile și fac propuneri concrete pentru lichidarea lor și pentru îmbunătățirea muncii.

Cu toate acestea desfășurarea adunării a arătat că în Ministerul Învățămîntului nu s-a creat încă climatul cel mai favorabil exercitării unei critici necruțătoare față de lipsuri, indiferent în activitatea cui s-ar manifesta ele. Multe lucruri au fost spuse cît mai pe ocolite, în termeni vagi, ca nu cumva să se supere cei criticați.

Cum se explică această situație? Au căutat comitetul de partid și birourile organizațiilor de bază să-i descopere cauzele, întrucît ea nu este nouă? După cum se vede, s-a făcut prea puțin în această privință. Munca de zi cu zi arată că în toate sectoarele de muncă din cadrul ministerului sînt mulți comuniști și lucrători fără de partid care nu trec cu vederea lipsurile, care se preocupă în mod sistematic de îmbunătățirea muncii, fac propuneri care ar putea duce la lichidarea lipsurilor. Ce se întîmplă însă cu acești oameni și cu propunerile lor? Sînt ei stimulați, propunerile lor sînt luate în considerare? Din păcate, părerile lor nu sînt întotdeauna valorificate, de propunerile lor nu se ține seama.

La unele organizații de bază din minister nu sînt create nici condițiile organizatorice necesare pentru desfășurarea criticii de jos. Așa se explică faptul că la organizația de bază din Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu directorul general, tov. I. Borca, este membru în comitetul de partid al Ministerului Învățămîntului și secretar al organizației de bază. Cum pot fi sezisate acolo în mod critic lipsurile cînd există o astfel de conducere unipersonală?.

Atît referatul comitetului de partid cît și cîțiva dintre participanții la discuții (tov. N. Iordăchescu) au arătat că în minister au existat chiar cazuri de încercare de gîtuire a criticii, de intimidare a unor lucrători care au luat atitudine față de anumite lipsuri observate în munca unor cadre de conducere. Tov. C. Raicea, membru de partid, director în cadrul D.G. a învățămîntului profesional și tehnic și tov. Bojin, redactor principal la editură, atunci cînd au fost criticați de unii subalterni, au găsit de cuviință să convoace o nouă ședință pentru a pune la punct pe cei care au îndrăznit, după părerea lor, să le „defăimeze" activitatea, sau pentru a le comunica celor ce i-au criticat faptul că „nu sînt de acord" cu criticile aduse.

În cuvîntul unor vorbitori s-a manifestat un vădit caracter laudativ, un gen de discuții roze, netede, care nu supără pe nimeni. Ei au închis ochii în fața lipsurilor, văzînd numai succese și realizări. Tov. Tutoveanu Boris, de exemplu, a împărțit cu dărnicie tot felul de laude atît biroului organizației de bază din Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu din care face parte, comitetului de partid, cît și conducerii direcțiilor generale. Este semnificativ că chiar atunci cînd a fost întrebat în mod direct dacă nu cunoaște și anumite lipsuri ale organizației de bază care ar trebui să fie lichidate, tov. Tutoveanu, plin de seninătate, a răspuns: „Eu, ca membru de partid, nu am putut să constat nici o lipsă a organizației de bază".

O poziție neprincipială a avut în adunare tov. P. Bîrnea, directorul Direcției contabilității. În referatul comitetului de partid el a fost serios criticat pentru faptul că profitînd de funcția ce o deține a căutat să rezolve o serie de probleme în interes personal. În loc să-și analizeze în mod autocritic lipsurile pentru care a fost criticat atît în referat cît și în cuvîntul unor vorbitori, tov. Bîrnea a încercat să ocolească problemele și să-și justifice greșelile comise. Lipsit de spirit autocritic a fost și cuvîntul tovarășului Niculescu Nicolae, directorul Direcției aprovizionării.

În repetate rînduri cadrele didactice au criticat Institutul de științe pedagogice pentru faptul că nu studiază și nu generalizează experiența înaintată a învățătorilor și profesorilor fruntași, că nu se ocupă de principalele probleme ale școlii noastre. Organizația de bază, care trebuie să îndrepte atenția comuniștilor spre aceste probleme și să-i mobilizeze pentru rezolvarea lor, deși are multe realizări în activitatea sa, nu poate spune că și-a îndeplinit această îndatorire. Cu prilejul adunării generale a organizației de partid din minister, comuniștii de la Institutul de științe pedagogice n-au luat cuvîntul despre aceste probleme. Tov. Clara Chiosa și tov. Mariana Botez au spus o serie de lucruri juste despre grija care trebuie acordată cadrelor, despre unele lipsuri ale ministerului în această privință, dar despre munca organizației de bază de la Institutul de științe pedagogice au omis cu desăvîrșire să vorbească.

Referatul comitetului de partid, precum și unii dintre vorbitori (E. Blideanu, V. Rusu, I. Borca, M. Botez) s-au referit la urmările negative pe care le-a avut cultul personalității în domeniul învățămîntului. Prin programe și manuale, prin presa pedagogică, prin materialele didactico-metodice s-a contribuit la răspîndirea cultului personalității. Programele și mai ales notele lor explicative precum și manualele abundă în citate. Rolul maselor, al poporului, în făurirea istoriei, nu este suficient explicat. Nu este prezentat în măsură suficientă nici rolul partidului ca forță conducătoare a poporului în R.P.R.

Combaterea cultului personalității și a urmărilor sale a determinat și în Ministerul Învățămîntului o înviorare a muncii de partid, creșterea inițiativei și spiritului de răspundere al comuniștilor pentru sarcinile încredințate. Vorbitorii au subliniat necesitatea intensificării muncii organizației de partid în vederea combaterii influențelor cultului personalității.

Luînd cuvîntul, tov. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, a arătat că atît din referatul prezentat cît și din discuțiile care au avut loc au reieșit interesante probleme și observații în legătură cu desfășurarea vieții de partid și cu activitatea lucrătorilor ministerului. Conducerea ministerului și toți tovarășii care au munci de răspundere vor ține seama de ele în activitatea lor viitoare.

Vorbitorul a arătat apoi că legătura conducerii ministerului cu organele ministerului, cu membrii de partid și în general cu viața de partid din minister lasă mult de dorit.

Arătînd că conducerea ministerului participă rar la analiza muncii organelor în subordine, a criticat apoi membrii de partid pentru faptul că nu vin cu propuneri și sugestii iar în multe cazuri efectuează lucrări slabe care trebuie refăcute de conducerea ministerului.

Apoi vorbitorul a spus că deși organizația de partid a obținut realizări importante, nici conducerea ministerului, nici organizația de partid n-au făcut tot ce trebuia pentru mobilizarea membrilor de partid, pentru dinamizarea lor, pentru a-i sprijini să devină mai activi, să-și ridice nivelul ideologic, să aplice cu tot mai bune rezultate metodele partinice de muncă. În încheiere, tov. Murgulescu a subliniat necesitatea unei legături mai strînse între comitetul de partid și conducerea ministerului pentru ridicarea nivelului muncii de partid în Ministerul Învățămîntului.

În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul tov. Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Subliniind importanța internațională a tezelor teoretice cuprinse în documentele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și arătînd că din aceste teze se desprind concluzii practice pentru toate partidele comuniste și muncitorești, vorbitorul a insistat asupra învățămintelor ce se desprind din aceste documente pentru organele și organizațiile partidului nostru.

Arătînd că ar fi fost necesar ca în centrul dezbaterilor să fi stat problema îmbunătățirii muncii de partid, a întăririi spiritului critic și autocritic, a înlăturării oricăror încălcări ale democrației interne de partid, adică tocmai acele probleme pe care le-au ridicat cu toată tăria Congresul al XX-lea al P.C.U.S. și plenara din martie a C.C. al P.M.R., tov. L. Răutu s-a oprit în mod special asupra acelor probleme ale vieții interne de partid și a sarcinilor ce revin organizației de partid din Ministerul Învățămîntului.

Este clar — a spus vorbitorul — că după Congresul al XX-lea al P.C.U.S., după analiza marxist-leninistă profundă făcută problemei cultului personalității, după măsurile eficace luate pentru înlăturarea manifestărilor cultului personalității, munca de partid s-a îmbunătățit. Subliniind că în munca ideologică cultul personalității împinge cadrele spre dogmatism și bucherism, spre citarea mecanică a unor teze, fără o studiere aprofundată a marxism-leninismului, vorbitorul a arătat necesitatea eliberării gîndirii creatoare de balastul dogmatismului, rigidității, reproducerii mecanice a unor citate sau teze etc.

În încheiere vorbitorul a arătat necesitatea de a se continua studierea aprofundată a documentelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și a documentelor celui de-al II-lea Congres al P.M.R. — condiție esențială pentru continua îmbunătățire a activității organizațiilor de partid.

★

Dezbătînd raportul delegației P.M.R. care a luat parte la lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S., organizația de partid din Ministerul Învățămîntului și-a manifestat hotărîrea de a-și însuși și mai temeinic învățămintele ce reies din documentele celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. și de a munci cu mai mult elan pentru înfăptuirea sarcinilor trasate învățămîntului de Congresul al II-lea al P.M.R.

Intreaga desfășurare a adunării a dovedit că organizația de partid din Ministerul Învățămîntului și-a îmbunătățit activitatea în perioada care a trecut de la Congresul al II-lea al P.M.R. și Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

Totodată adunarea a arătat hotărîrea comuniștilor din Ministerul Învățămîntului de a-și aduce și în viitor contribuția la cauza propășirii școlii noastre.

Dezbaterile au dovedit însă, în același timp, că în munca de partid din Ministerul Învățămîntului mai există serioase lipsuri. Nu toți participanții la discuții au pus în centrul intervențiilor lor problemele îmbunătățirii muncii de partid, întăririi spiritului critic și autocritic, dezvoltării democrației interne de partid, activizării tuturor comuniștilor. Mulți vorbitori au dezbătut mai ales probleme ale muncii administrative și nu ale muncii politice, ale muncii organizațiilor de bază din minister. Dacă în centrul referatului ar fi stat acele probleme ale vieții de partid pe care le-a ridicat Congresul al XX-lea al P.C.U.S. și plenara din martie a. c. a C.C. al P.M.R. în care s-au tras concluzii din lucrările Congresului al XX-lea, atunci și discuțiile ar fi fost mai combative, membrii de partid ar fi venit cu mai multe propuneri concrete pentru îmbunătățirea continuă a muncii de partid.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților precum și alte documente de partid și de stat cu privire la învățămînt impun organizațiilor de bază din Ministerul Învățămîntului preocupări de seamă în vederea mobilizării tuturor lucrătorilor ministerului pentru îndeplinirea prevederilor lor.

Organizațiile de bază și comitetul de partid au datoria să desfășoare o susținută muncă politico-educativă în rîndul membrilor și nemembrilor de partid, să-i mobilizeze în vederea traducerii în viață a sarcinilor trasate învățămîntului de partid și guvern. Fără să aibă drept de control asupra conducerii ministerului, comitetul de partid are obligația de a descoperi lipsurile și deficiențele din munca ministerului, de a le sezisa și a face propuneri pentru remedierea lor.

O atenție deosebită trebuie să acorde organizația de partid învățămîntului de partid, conținutului lui ideologic. Acest lucru este deosebit de important, întrucît mulți din membrii de partid din minister îndrumează activitatea cadrelor didactice din întreaga țară. Să nu uităm că în prezent direcțiile generale își îndeplinesc încă slab sarcinile care le revin în lupta pentru puritatea ideologică, pentru combaterea confuziilor ideologice, influențelor și concepțiilor străine. Organizația de partid trebuie să țină în permanență trează vigilența comuniștilor și a lucrătorilor fără de partid, să sporească combativitatea lor. Să ținem minte că și în ideologie pot avea loc încercări ale dușmanului de clasă de a trece la ofensivă. Dușmanul de clasă, zdrobit în sectoarele hotărîtoare ale economiei, își îndreaptă tot mai mult eforturile spre tărîmul ideologic. Partidul nostru consideră lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze drept una din cele mai importante sarcini ale sale.

O mare atenție trebuie să acorde organizația de partid problemei manualelor școlare, mobilizînd lucrătorii din minister și de la Editura de stat didactică și pedagogică pentru a asigura tineretului manuale care să corespundă cît mai bine sarcinilor formării de cadre tinere necesare tuturor ramurilor economiei și culturii.

Una din slăbiciunile adunării constă în faptul că participanții la discuții nu au vorbit nimic despre lupta împotriva birocratismului. Congresul al II-lea al partidului a trasat organizațiilor de partid sarcina de a combate în rîndurile aparatului de stat manifestările de birocratism și indolență față de sarcinile încredințate, de a educa pe lucrătorii aparatului de stat în spiritul celei mai stricte respectări a legalității populare și al atenției permanente pentru cerințele oamenilor muncii. La Ministerul Învățămîntului scrisorile oamenilor muncii se rezolvă cu mari întîrzieri. Organizația de partid trebuie să dea un ajutor efectiv ministerului în această privință, sezisînd anumite probleme și făcînd propuneri concrete pentru îmbunătățirea muncii.

Comitetul de partid are datoria să acorde o mare atenție dezvoltării criticii și autocriticii, întăririi muncii colective, strîngerii legăturilor ministerului cu masele largi ale lucrătorilor din învățămînt, primirii și educării candidaților de partid.

Partidul și guvernul acordă o mare importanță ridicării învățămîntului nostru de toate gradele la un nivel înalt și inițiază în acest scop însemnate acțiuni. Organizația de partid din Ministerul Învățămîntului are în această privință un rol foarte mare de îndeplinit. Succesele muncii ei depind în mare măsură de studierea temeinică și însușirea documentelor Congresului al II-lea al P.M.R. și ale Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

O măsură necesară

- În legătură cu introducerea uniformei în școli -

Îndrumată și sprijinită de partid și guvern, folosind și aplicînd creator experiența progresistă a învățămîntului romînesc și experiența sovietică, școala nouă din Republica noastră Populară a obținut însemnate succese în munca de instruire și educare a elevilor. Tinerii care promovează școala muncesc cu înflăcărare alături de virstnici, aplicînd în practică cunoștințele însușite, punîndu-și toată priceperea în slujba patriei.

Recenta Hotărîre a partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală marchează un moment important în dezvoltarea continuă a școlii noastre. Pentru a duce cu succes la îndeplinire prevederile cuprinse în această Hotărîre este necesar să se întărească mult munca educativă. Elevii trebuie învățați să muncească cu seriozitate, să privească activitatea lor în școală și întreaga viață de pe poziția tînărului înarmat cu cunoștințe bogate și cu o educație corespunzătoare.

Înaltele calități morale ale tineretului se formează și se dezvoltă încă de pe băncile școlii, cînd copiii învață să iubească munca productivă, să aibă o comportare demnă și modestă în școală și în viața de toate zilele. Și în acest domeniu de activitate școala noastră a înscris succese mari. Totuși, în munca educativă au existat o serie de deficiențe. Mai sînt încă unii elevi care au o atitudine de dispreț față de muncă, sau care sînt lipsiți de modestie, nepoliticoși. S-a manifestat la aceștia tendința de a se evidenția printr-o îmbrăcăminte ieșită din comun, lipsită de bun gust, care le știrbește din frumusețea și prospețimea tinereții. În unele școli, din cauza diferitelor culori ale îmbrăcămintii, clasele aveau un aspect pestriț, obositor, dezordonat.

Toate acestea sînt o urmare a faptului că nu s-a dat destulă atenție educării bunului gust și modestiei în îmbrăcămintea elevilor, a fost neglijat cu totul aspectul exterior al acestora, s-a trecut cu vederea peste dezordine, peste lipsa de îngrijire a ținutei.

S-a constatat de multe ori că disciplina este influențată de ținuta elevilor. Acolo unde aceștia aveau o ținută ordonată, simplă, îngrijită, curată, exista și sîrguință la învățătură, și disciplină și dragoste pentru muncă. În schimb, o ținută dezordonată este întotdeauna un indiciu al lipsei de interes față de învățătură, al lipsei de respect față de cei mai în vîrstă, al atitudinii nepăsătoare față de muncă. Uneori printre elevi s-au găsit și purtătorii „ultimelor modele" din jurnalele de modă. În școlile de fete puteai vedea pieptănături „breton" sau cocuri extravagante, în școlile de băieți frezа „creastă de cocoș", pantaloni ce pocnesc pe picior etc.

Bineînțeles că și părinții poartă răspunderea acestei stări de lucruri. Mulți elevi sînt încurajați de părinții lor în asemenea situații. Uneori, chiar fără să-și dea seama, părinții tolerează prea mult copiilor lor și procedează cam în același fel ca și „mamița" și „mămmare" din cunoscuta schiță a lui Caragiale.

Modestia este una din trăsăturile caracteristice ale omului nou. Fiecare tînăr trebuie să înțeleagă că tocmai ea este dovada meritului. Modestia și exigența față de sine trebuie sădite de profesori, cu grijă de adevărați grădinari, în inimile tinerilor.

O dovadă a modestiei este aspectul exterior al elevului, simplitatea în ținuta și în comportarea sa. Gustul pentru îmbrăcăminte simplă și frumoasă trebuie dezvoltat încă din cea mai fragedă vîrstă. „În om totul trebuie să fie frumos: și figura, și îmbrăcămintea, și sufletul, și gîndurile", scrie A. Cehov — și cuvintele acestea au fost luate drept deviză de Zoia Kosmodemianskaia în jurnalul ei. Marele pedagog A. S. Makarenko dădea o mare atenție aspectului exterior al tinerilor. „Înfățișarea exterioară joacă un foarte mare rol în viața omului" — spunea el. Și Makarenko pretindea comunarzilor nu numai igienă, ci și eleganță sobră, plină de bun gust și de modestie.

Spre o asemenea înțelegere a aspectului exterior al tineretului se îndreaptă tot mai hotărît și școala noastră. Recent, Consiliul de Miniștri al R.P.R. a emis o Hotărîre privind introducerea uniformelor în învățămîntul de cultură generală, pedagogic și tehnic special. Hotărîrea prevede ca uniforma școlară să se introducă treptat, cu începere de la 1 septembrie 1956, și să devină obligatorie de la 1 septembrie 1957.

Această măsură va contribui la obținerea unei ținute în același timp elegantă și modestă a elevilor și elevelor, la formarea deprinderilor de conduită demnă în școală și în afara ei, la întărirea spiritului lor de răspundere. Elevii vor fi astfel mai stimați și mai apreciați, li se va dezvolta gustul pentru comportarea modestă și sobră, se va înlătura diferențierea dintre elevi după îmbrăcăminte.

Elevele din clasele I-VII vor purta rochii pepit (alb-negru) cu guler alb și șorț negru de satin, părul strîns în codițe sau tuns scurt și prins în cordeluțe; băieții din clasele V-VII vor purta costume de lînă gri-piper și șapcă de aceeași culoare, cu bandă albastră și cozoroc rotund din mușama neagră.

Elevele claselor VIII-XI ale școlilor medii de cultură generală, ale școlilor pedagogice și tehnice speciale vor purta rochii de stofă albastru închis (bleumarin) cu guler alb, rotund, din pichet sau din pînză; elevii aceleași clase și școli vor purta costum din stofă de lînă albastru închis (bleumarin), șapca de aceeași culoare, cu bandă albastră și șnur galben, cu cozorocul rotund, din mușama neagră.

Pentru vară, elevele tuturor claselor vor purta fustă din doc bleumarin și bluză de pînză albă cu mînecă lungă; elevii claselor I-VII vor purta pantaloni scurți din doc bleumarin și bluză cu mînecă lungă tip pionier; elevii claselor VIII-XI, elevii școlilor pedagogice și școlilor tehnice speciale vor purta pantaloni lungi din doc bleumarin și cămașă albă sport cu mînecă lungă.

Fără diferențiere de vîrstă, elevii vor avea părul tuns de 5-6 cm.

Pe brațul sting al uniformei elevii vor purta inițialele școlii, brodate cu fir galben pe o bucată de stofă bleumarin de 6/4 cm.

Conducerile școlilor și profesorii diriginți sînt chemați să lămurească părinților instrucțiunile Ministerului Învățămîntului în legătură cu introducerea treptată a uniformei, arătîndu-le rezultatele pozitive pe care le va aduce această măsură în ținuta și comportarea copiilor lor.

Organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli pot sprijini într-o măsură însemnată îndeplinirea acestei măsuri, ajutînd cadrele didactice să educe tineretul în spiritul unei înalte conduite morale, care se reflectă, așa cum s-a arătat, și în manifestări, și în înfățișarea exterioară a elevilor.

Odată cu noul an școlar care se apropie, introducerea treptată a uniformei trebuie să constituie o preocupare de seamă a secțiilor de învățămînt regionale, raionale și orășenești, care sînt chemate să urmărească, să îndrumeze și să controleze instituțiile de învățămînt în vederea introducerii uniformelor școlare. De asemenea, introducerea uniformelor trebuie să fie o preocupare de seamă a cadrelor didactice, care sînt chemate să desfășoare nemijlocit munca educativă în rîndurile elevilor.

Viitorii muncitori

După un an de pregătire în școală, elevii școlii profesionale de energie electrică „Iosif Rangheț" din București își perfecționează îndeminarea și-și desăvîrșesc cunoștințele practice în munca zilnică pe care o desfășoară în uzine sau în atelierele școlii.

Dacă prima serie de absolvenți ai școlii lucrează cot la cot cu muncitorii, iar cei care au promovat anul II sînt încadrați în echipele obișnuite ale întreprinderilor sau uzinelor, răspunzînd de efectuarea unor lucrări, ucenicii care au numai un an de școală stau aplecați ore întregi deasupra mașinilor, confecționînd piese cu care se pot mîndri. Activitatea de vară la școala profesională „Iosif Rangheț" este organizată în două schimburi: unul dimineața și altul după amiază. În timp ce un schimb lucrează, sub îndrumarea profesorilor-maiștri, la fabricarea multor piese necesare înzestrării industriei noastre cu utilajul necesar sectorului energetic, celălalt schimb se află pe terenul de sport al școlii, în sala de lectură a bibliotecii, desfășoară activități artistice etc.

În cadrul practicii de vară din acest an numai elevii anului I, care fac practica în atelierele școlii, au scos din mîinile lor mii de piese: tablouri de distribuție, aparate inversoare, clește mops, cleme de legătură de cablu, cleme pentru tablouri de derivație, chei de cofraj, șuruburi, piulițe etc. Practica s-a putut desfășura în cele mai bune condițiuni, deoarece școala posedă ateliere mari și luminoase, bine utilate.

În timpul muncii de vară, elevii școlii au posibilitatea să aplice toate cunoștințele însușite la orele de curs sau în laboratoarele de electrotehnică și de fizică. După masă, conducerea școlii a stabilit ore obligatorii de odihnă, după care elevii fac antrenament pe terenul de sport. De asemenea, direcția de studii a organizat discuții asupra unora din cărțile citite. Biblioteca școlii are peste 11.000 de volume tehnice, științifice și literare, și se completează cu ultimele noutăți apărute în librării. Mulți elevi participă la concursul „Iubiți cartea".

În timpul practicii s-au evidențiat prin străduință, disciplină în muncă și îndeminare numeroși elevi. Astfel, Florica Dragnea a boonat în trei zile un motor, Lucian Nicolescu a găurit 200 de plăci de marmură fără să spargă vreuna, Neacu Marin a verificat și a terminat toate aparatele inversoare prevăzute în program, ajutînd în orele libere și pe elevii mai puțin îndemînatici, Mitrea Ion se ocupă de întreținerea în regii instalații a școlii. Se pot da numeroase alte exemple de elevi merituoși.

Înțelegînd importanța politehnizării învățămîntului de cultură generală, conducerea școlii profesionale „Iosif Rangheț" a prevăzut, în planurile sale de muncă pe anul viitor, o acțiune prin care să contribuie la pregătirea cadrelor necesare aplicării învățămîntului politehnic. Pe lîngă aceasta, răspunzînd apelului făcut de secția de învățămînt a raionului „N. Bălcescu", s-a oferit să pună la dispoziția școlii medii de băieți nr. 20 atelierele, utilajul și cadrele de specialitate necesare introducerii învățămîntului politehnic chiar din toamna acestui an școlar.

În școala profesională „Iosif Rangheț" pregătirea practică a ucenicilor a format preocuparea de căpetenie a conducerii și a cadrelor didactice, în tot cursul anului școlar. Elevii n-au învățat nimic teoretic, fără să li se facă și demonstrația practică. Atunci cînd posibilitățile școlii au fost depășite de nevoile documentării, elevii au fost conduși, sub supravegherea profesorilor de specialitate, la centrul de documentare tehnică din Parcul Libertății.

Școala a încurajat pe fruntași, sărbătorindu-i la sfîrșitul lunii mai într-un cadru festiv, cu participarea tuturor cadrelor didactice și a unui mare număr de părinți. Pentru meritele deosebite în cursul anului școlar, elevii Eugen Dragomirescu, Ion Mihai și Corneliu Boca au fost trimiși la odihnă în taberele din R.P. Ungară și R. Cehoslovacă. Pentru elevii fruntași școlii, vizionări de filme etc.

Ucenicii școlii „Iosif Rangheț" se bucură de condiții deosebite: întreținere gratuită, cărți și rechizite școlare gratuite, primesc din partea școlii îmbrăcăminte și, în limita posibilităților, cazare. Școala are săli de clasă spațioase, o sală de mese mare și frumoasă, dormitoare curate și aerisite, un cabinet medical modern, ateliere mari și igienice, un laborator de fizică și unul de electrotehnică.

Toate condițiile acestea împreună cu munca plină de interes și pricepere a cadrelor didactice sînt garanții serioase că viitorii muncitori ieșiți de pe băncile acestei școli vor aduce o contribuție prețioasă la realizarea planului de electrificare a țării.

Cu ajutorul părinților

Cadrele didactice din comuna Dagîța, raionul Negrești, ajutate îndeaproape de către comitetele de părinți de pe lîngă școlile respective, manifestă un viu interes pentru asigurarea unor condiții cît mai bune de muncă în noul an școlar. Problemele reparării și curățirii celor 9 localuri de școală din comună au stat în centrul preocupării cadrelor didactice, a părinților și a sfatului popular local cu mult timp înaintate de închiderea anului școlar 1955/1956. O parte din școli, cum sînt de pildă școlile elementare din satele Piscu Rusului, Mînăstirea și Bălușești sînt gata pentru deschiderea cursurilor încă din luna iunie. Școala de 7 ani din satul Dagîța, condusă de directorul Alexandru Georgescu — un tovarăș muncitor și foarte priceput — a fost prima pe comună în această privință. Pînă la 10 august, datorită măsurilor luate și sprijinului acordat de sfatul popular local, toate școlile din comună vor fi pregătite să-și primească elevii așa cum se cuvine. Numeroși părinți au adus o serioasă contribuție în ceea ce privește executarea reparațiilor, curățirea localurilor, repararea mobilierului, transportul lemnelor de foc etc., reușind astfel să realizeze o economie în valoare de peste două mii lei.

IOAN TRIFAN
corespondent

IERI și AZI

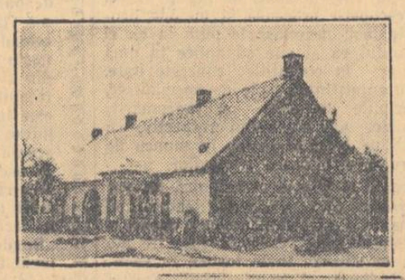

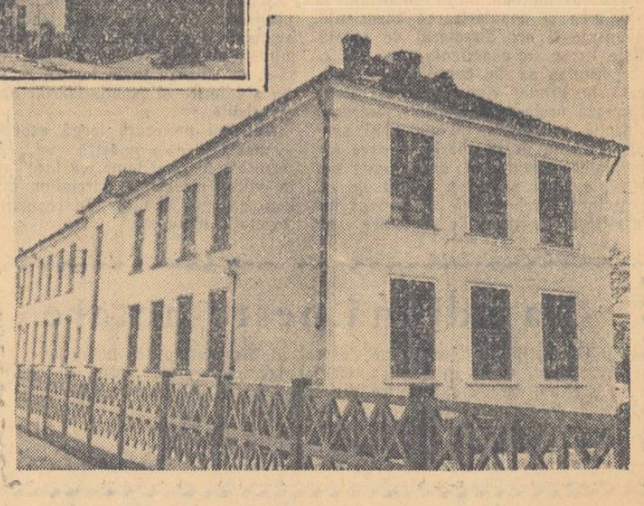

În locul vechii căsuțe în care învățau pe vremuri, la Turda, elevii școlii profesionale de ceramică (cliseul de sus), astăzi școala tehnică de maiștri din Turda are la dispoziție o clădire nouă, încăpătoare, luminoasă, înzestrată cu tot utilajul pentru pregătirea viitoarelor cadre tehnice ale industriei sticlei și ceramicii.

Din experiența anului școlar încheiat

Lucrări practice de chimie

Casa de pionieri din Constanța acordă o atenție deosebită activităților care contribuie la lărgirea orizontului de cunoștințe al pionierilor, la înțelegerea mai adîncă a cunoștințelor pe care aceștia le capătă în școală.

Cu mult interes au participat pionierii, în cursul acestui an, la activitatea cercului de chimie de la Casa pionierilor.

Pentru elevii clasei a VII-a, chimia este o disciplină nouă și destul de dificilă. În scopul de a-i ajuta să-și însușească această disciplină, casa pionierilor a folosit pe larg experiența palatelor de pionieri din Uniunea Sovietică. Pornindu-se de la faptul că în activitatea extrașcolară este bine să fie reluate unele teme însușite în școală, dar sub o formă diferită, în planul anual al cercului au fost prevăzute, ținîndu-se seama de cunoștințele elevilor din clasa a VII-a, acele teme care sînt absolut necesare pentru înțelegerea întregului curs de chimie și care sînt însușite cu greutate de către elevi. De pildă, în clasa a VII-a se predă legea conservării masei corpurilor. În activitatea cercului de chimie a fost prevăzută tema „Legile chimiei", programată după studierea ei în școală. S-a stăruit asupra acestei teme, deoarece practica arată că unii elevi nu înțeleg că greutatea totală a substanțelor care intră în reacție este egală cu greutatea totală a substanțelor care se obțin după reacție. De pildă, elevii înțeleg greu aceasta la un asemenea fenomen chimic cum este arderea unui chibrit. Ei înregistrează rezultatul experienței prezentate ca pe un adevăr provenit dintr-o sursă demnă de toată încrederea — profesorul. De multe ori însă, ei nu-și dau seama la ce servește studierea acestei legi. Tocmai de aceea, noi am reluat această temă. Ne-am bazat pe cunoașterea legii lui Lomonosov de la orele de curs, mărginindu-ne doar la repetarea ei în cursul conversației introductive, și am trecut apoi la efectuarea unor lucrări practice. Fiecare pionier a lucrat la balanța de precizie, urmărind formarea a 3—4 precipitate într-o reacție de substituire dintre soluțiile a două săruri. Aceste lucrări practice pe care le-au făcut ei înșiși și pe care le-au executat la început cu oarecare neîncredere, dar cu multă curiozitate și interes, au dat pionierilor posibilitatea să înțeleagă în adîncime legea conservării masei corpurilor. Noi am insistat și asupra importanței deosebit de mari a acestei legi pentru știință în general și pentru chimie în special. În cadrul cercului s-a discutat unde poate fi ea aplicată, ceea ce actualul manual pentru clasa a VII-a nu arată decît superficial.

Într-o oarecare măsură experiențele au depășit programa de învățămînt pentru clasa a VII-a, dar am lămurit în mintea elevilor chestiunile privind aplicarea practică a legii conservării masei.

Se pune desigur întrebarea: „Poate activitatea unui cerc științific să depășească nivelul cunoștințelor pe care un elev le dobîndește în școală la obiectul respectiv?" Experiența răspunde afirmativ la această întrebare. Copiii la vîrsta de 13—14 ani iubesc lucrările cu caracter de „cercetare". Și, ținînd seama de faptul că în cercurile noastre vin pionieri care doresc să afle cît mai multe din „tainele" chimiei și care și-au însușit bine cunoștințele predate în școală, de ce nu le-am satisface această curiozitate? De ce nu i-am determina în acest mod să iubească știința, să se apropie de ea, să-i smulgă una cîte una tainele?

Care a fost, în fond, sprijinul pe care l-am dat școlii?

În tematică s-a urmărit ca pionierii care frecventează cercul să capete cunoștințe cît mai vaste asupra fenomenelor ce ne înconjoară. Este de asemenea foarte important faptul că, lucrînd în cerc cu aparate de laborator, ei s-au deprins să le folosească. Cei mai mulți știu să lucreze cu vasele de sticlă din laborator, ca eprubete sau pahare Berzelius și Erlenmeyer, cilindri gradați, pîlnii; știu să citească indicațiile unui termometru, să folosească aparatele de încălzit, să pîlzeze în mojar o substanță. Ei știu, de asemenea, să execute lucrări simple: încălzirea, filtrarea, dizolvarea, distilarea etc. De asemenea, mulți pionieri, fiind și membri activi ai cercurilor de chimie din școală, au adus la cunoștința colegilor lor lucrările executate la casa pionierilor.

Acesta este ajutorul pe care l-am dat noi școlii.

Prof. A. T. FILIPESCU
Casa pionierilor — Constanța

Cercetarea istoriei locale

De cîțiva ani, cercul de istorie al elevelor de la școala medie de fete nr. 4 din Craiova se preocupă îndeaproape de problemele istoriei locale. Acest cerc întrunește mai multe secții: secția de comunicări (cu două subsecții — comunicări de istorie generală și comunicări de istorie locală), o secție care se ocupă cu confecționarea, selecționarea și repararea materialului didactic și o alta care se ocupă de organizarea vizitelor, a excursiilor, a vizionărilor de filme.

Metodele de activitate ale cercului sînt variate: se fac comunicări, se prezintă referate, pregătite pe baza cercetării unui bogat material bibliografic și a consultațiilor pe care le dau profesoarele de istorie, se confecționează hărți și fotomontaje, se vizitează muzee, locuri istorice etc.

În anul școlar încheiat, în cadrul cercului au fost prezentate numeroase referate, printre care: „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și influența ei asupra mișcării muncitorești din țara noastră", „Relațiile poporului nostru, de-a lungul veacurilor, cu Rusia" etc.

Cercul a acordat o mare atenție istoriei locale. Astfel, pe baza cercetării materialelor locale s-au prezentat referatele: „Răscoala din 1907 în regiunea Craiova" și „Răscoala din 1907 în raionul Gura Jiului". Aceste comunicări s-au întocmit pe baza documentelor aflate la Arhivele Statului din Craiova, precum și pe baza informațiilor culese de eleve de la bătrînii din satele regiunii. Folosindu-se materialul cartografic existent la muzeul regional din Craiova, au fost confecționate în vederea acestor comunicări o hartă cu privire la răscoala din 1907 în Oltenia și alta cu privire la desfășurarea răscoalei în raionul Gura Jiului. De asemenea, s-a făcut o comunicare privitoare la exploatarea mîinii de lucru pe domeniile coroanei (Segarcea). În cadrul aceluiași cerc, a fost prezentată o comunicare cu tema „Realizările obținute în perioada primului plan cincinal în regiunea și orașul Craiova". Pentru ca elevele să cunoască istoricul școlii lor, cercul de istorie a organizat o ședință în care s-a prezentat un referat cu această temă. Toate comunicările și referatele prezentate în cadrul cercului de istorie au fost urmate de discuții.

Secția de material didactic a confecționat diferite hărți tematice, cum sînt, de pildă, hărțile privitoare la primul război mondial, la răscoala condusă de Tudor Vladimirescu etc. Au fost de asemenea întocmite tabele sincronice (Europa între 1870-1910), precum și desene (Casa-muzeu „Tudor Vladimirescu", arme medievale etc.). S-au mai alcătuit fotomontaje și un album privind realizările primului plan cincinal în regiunea Craiova.

Cu prilejul sărbătoririi centenarului teatrului din Craiova s-a întocmit un dosar documentar privitor la activitatea acestei instituții culturale.

În cadrul secției de material didactic s-au pus bazele unui colț istoric. Elevele au donat cîteva documente scrise cu caractere chirilice, două vîrfuri de săgeți medievale, cioburi de ceramică din comuna primitivă, două ploșce vechi și o colecție de monede.

Cercul a organizat excursii în satul Vladimiri, din raionul Filiași, satul lui Tudor Vladimirescu. De asemenea, s-a făcut o excursie la locul fostului castru roman de la Bucovăț și la Valul lui Traian.

Activitatea cercului de istorie s-a bucurat de sprijinul direcțiunii și al conducerilor muzeelor din localitate.

ALEXANDRA ANGHEL
profesoară de istorie la școala medie nr. 4 din Craiova

Pentru dezvoltarea interesului față de literatură

(De la subredacția noastră din Pitești).

Cercurile literare ocupă un loc de seamă în activitatea instructiv-educativă organizată în școală, contribuind la dezvoltarea interesului și dragostei elevilor față de operele literare, la stimularea creației lor personale, la educarea lor în spirit moralei comuniste.

Cabinetul pedagogic al regiunii Pitești s-a ocupat îndeaproape, în cursul anului încheiat, de îndrumarea activității cercurilor literare. În sondajele pe care le-au efectuat, metodiștii cabinetului au constatat că, pe lîngă succesele înregistrate, în munca cercurilor există și unele lipsuri. Această situație a determinat cabinetul pedagogic regional să pună în discuția cercurilor pedagogice ale profesorilor de limba română teme ca: „Organizarea lecturii elevilor și a activității în cercurile literare", „Educația estetică a elevilor realizată prin studiul limbii și literaturii române" etc.

Totuși, problema nu poate fi socotită soluționată, cu atît mai mult cu cît în legătură cu activitatea în cercuri există o experiență destul de redusă. De aceea, cabinetul pedagogic regional a considerat necesar ca problema să fie mai temeinic dezbătută. Căutînd să cunoască activitatea mai multor cercuri literare și, în același timp, să generalizeze și să popularizeze experiența pozitivă a acestora, cabinetul pedagogic și-a propus organizarea unei consfătuiri la care să fie invitați directorii școlilor medii din regiune, responsabiliii cercurilor pedagogice de limba română și metodiștii voluntari ai cabinetelor pedagogice raionale.

Consfătuirea a fost pregătită din timp și s-a bucurat de sprijinul atent al organelor locale de partid și de stat. Deoarece la școala medie nr. 2 de fete din Pitești cercurile literare au obținut rezultate bune în activitatea lor, s-a hotărît ca schimbul de experiență să se desfășoare la această școală după următoarea ordine de zi: 1. „Activitatea cercurilor în școală", referat susținut de tov. V. Răducanu, directoarea școlii medii nr. 2 de fete; 2. „Metodica organizării unei seri literare", referat prezentat de tov. M. Mihăilescu, profesoară de limba română la aceeași școală; 3. Seară literară cu tema „Poetul și poezia nouă în slujba luptei pentru pace", pregătită de membrele cercului de creație literară din școală (elevele clasei a X-a).

După ce a subliniat rolul instructiv-educativ al cercurilor literare, primul referat a arătat că la școala medie nr. 2 de fete funcționează trei tipuri de cercuri literare: de creație literară, dramatic și de lectură expresivă și povestire creatoare. Atunci cînd un cerc dorește să se manifeste în mod public, în ședințe deschise, el își asigură de obicei și colaborarea altor cercuri. Astfel, membrele cercului de lectură expresivă și povestire creatoare au prezentat cartea lui D. Almaș „Neculai Milescu Spătaru" cu ajutorul membrelor cercului de geografie. Colaborarea între cercuri se dovedește și mai necesară în pregătirea simpozioanelor și a serilor literare.

În acest an școlar, colectivul profesoarelor de limba română (M. Mihăilescu, I. Moldovanu A Săracăceanu) a pregătit cu membrele cercului de creație literară două seri literare. Simpozioanele și serile literare au fost însoțite de expoziții de cărți, standuri, tablouri.

În referatul al doilea s-a arătat cum s-a pregătit serata literară ce urma să se desfășoare în fața participanților la consfătuire. Referatul a subliniat că serata literară trebuie să aibă o temă actuală, legată de sarcinile educative ale școlii ca și de interesele culturale ale elevelor, să ofere un material corespunzător din punct de vedere politic și ideologic, accesibil nivelului de înțelegere al elevelor, să îmbine în mod just declamația, dramatizarea, muzica, dansul, să nu aibă un program încărcat, care să obosească atît pe elevele care o pregătesc, cît și pe spectatori (elevi din celelalte clase sau părinți ai elevilor).

Tema „Poetul și poezia nouă în slujba luptei pentru pace", pregătită pentru serată, a fost sugerată de actualitatea ei, de necesitatea de a fixa în mintea elevelor complexitatea aspectelor pe care le îmbracă lupta pentru pace, de dorința elevelor de a-și lărgi cunoștințele primite în orele de clasă, prin cercetarea unor poeți nestudiați la orele de curs: D. Corbea, N. Cassian, Cicerone Theodorescu ș.a. După alegerea temei, a avut loc o ședință de lucru în care li s-au indicat elevelor aspectele principale ale acesteia. La cîteva zile după aceasta, membrele cercului s-au întrunit din nou, prezentînd referatele alcătuite de ele pe baza recomandărilor primite. De fapt, așa se lucra în mod obișnuit la cercul literar. Pentru prezentarea temei în cadrul unei seri literare, în fața spectatorilor, era necesar însă ca diferitele idei să fie legate între ele într-o prezentare unică. Cînd și acest lucru a fost realizat, s-a simțit nevoia de a se îmbogăți prezentarea cu cîntece, declamări și dansuri, pentru ca seara literară să fie variată și plăcută. Astfel, activitatea cercului literar a îmbrăcat o formă nouă, superioară. Pe lîngă faptul că și-a atras colaborarea cercului de lectură expresivă, el și-a unit forțele cu cercul de muzică și cel de dans din școală. În cîteva repetiții, spectacolul a fost pus la punct. Într-adevăr, după referate, participanții la consfătuire au avut prilejul să asiste la o seară literară bine pregătită.

După prezentarea referatelor și a serii literare, au urmat discuții care au subliniat utilitatea organizării unor astfel de consfătuiri, menite să dezbată, pe baza exemplelor concrete, problema activității în cercurile de elevi. Folosind date din propria lor activitate, vorbitorii au arătat că buna organizare a muncii în cercurile literare și în cercurile „Prietenii cărții" are o mare importanță pentru dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor, pentru îmbogățirea vocabularului lor, pentru cultivarea gustului pentru citit al acestora.

În încheierea consfătuirii, tov. I. Radu, șeful secției de învățămînt a regiunii, a apreciat în mod deosebit seara organizată de cercul literar al elevelor din clasele a X-a ale școlii medii nr. 2 de fete. Aceasta nu înseamnă însă — a subliniat tov. Radu — că metoda după care a fost organizată această serată trebuie să fie socotită ca o rețetă ce urmează să fie aplicată în toate cazurile. Este necesar ca cei ce pregătesc asemenea manifestări să varieze cît mai mult activitatea lor, ținînd seamă însă de cerințele de vîrstă ale elevilor și de grija de a nu-i supraîncărca.

Cabinetul pedagogic regional se va ocupa mai îndeaproape de îndrumarea activității în afară de clasă și de școală a elevilor și va trece la organizarea unor astfel de consfătuiri și la raioane, pentru ca munca cercurilor de elevi să se îmbunătățească în toate unitățile școlare.

Preocupat de popularizarea experienței pozitive a școlii medii nr. 2 din Pitești, cabinetul pedagogic regional lucrează acum la întocmirea unor mape volante care vor cuprinde material documentar în legătură cu organizarea activității cercurilor literare și care vor fi trimise spre consultare și altor școli din regiune.

Prof. MARIN MOCANU

Plan de învățămînt

pentru Institutele pedagogice de învățători

Nr. crt.	Denumirea obiectelor	Anul I.		Anul II.	
		Sem. I.	Sem. II.	Sem. I.	Sem. II.
1.	Economia politică	2	2	—	—
2.	Marxism-leninism	—	—	2	3
3.	Metodica limbii romîne	2	2	2	—
4.	Metodica limbii ruse	1	1	1	—
5.	Literatura pentru copii	—	—	2	2
6	Metodica aritmeticii	2	2	—	—
7.	Noțiuni de contabilitate	—	—	—	2
8.	Metodica predării șt. naturale	—	2	—	—
9.	Metodica predării geografiei	—	—	2	—
10.	Metodica predării istoriei	—	—	2	—
11.	Igiena școlară	—	—	2	—
12.	Psihologia copilului	3	—	—	—
13.	Pedagogia	4	2	2	3
14.	Istoria pedagogiei	—	—	2	2
15.	Caligrafia și metodica caligrafiei	1	2	—	—
16.	Desenul și metodica predării desenului	2	2	2	2
17.	Cîntul și metodica predării cîntului	3	3	3	3
18.	Muzica instrumentală *)				
19	Educația fizică și metodica educației fizice	2	2	2	2
20.	Lucrări practice de atelier și metodica lucrului manual	2	2	2	2
21.	Agrotehnica	3	3	—	—
22.	Practica agricolă	2	2	2	2
23.	Practica pedagogică	2	6	6	6
	TOTAL	31	33	34	29

*) Pentru muzica instrumentală se repartizează 20 ore pe săptămînă în cei doi ani de studii, revenind cîte 15 minute de muncă individuală cu fiecare elev.

În vederea definitivării planului de învățămînt pentru Institutele pedagogice pentru învățători, cadrele didactice sînt rugate să trimită Ministerului Învățămîntului observații și propuneri cel mai tîrziu pînă la 15 august a.c.

Comunicat

1. Începînd din anul școlar 1956/57 se înființează Institute pedagogice de învățători, cu durata de 2 ani, în localitățile: București, Cluj, Iași, Timișoara, Craiova, Galați (cu limba de predare română) și Odorhei (cu limba de predare maghiară).

2. La concursul de admitere pentru anul I se pot prezenta absolvenții școlilor medii de cultură generală cu diplomă de maturitate pînă la vîrsta de 25 ani.

3. Înscrierile pentru concurs se fac între 1—14 august. Concursul se va ține între 15 și 25 august.

4. Candidații la concursurile de admitere în institutele pedagogice de învățători vor da probe la următoarele discipline:

— Limba și literatura română scris și oral;

— Limba rusă oral;

— Aritmetica scris și oral.

La Institutul pedagogic de învățători cu limba de predare maghiară se va da examen scris și oral și la limba și literatura maghiară.

5. Probele scrise și orale vor fi precedate de vizita medicală și cercetarea aptitudinilor muzicale ale candidaților.

6. Sînt scutiți de probele scrise și orale absolvenții școlilor medii de cultură generală seria 1955/56 care au obținut diplomă de merit.

Programa concursului de admitere va fi publicată în numărul viitor. Condițiile de înscriere la concursul de admitere sînt aceleași ca pentru institutele de învățămînt superior.

Informații detaliate în legătură cu concursul de admitere se pot obține la secțiile de învățămînt regionale începînd de la 1 august a.c.

„SPIC CU SPIC — PATRIEI SNOP!"

Am ajuns în satul Vlada din raionul Bacău, pe la amiază. Sus, cer senin, arzător, stăpînit de discul soarelui de iulie ce revarsă ploaie de foc.

Pe drumeagul colbăit, alb, se văd în depărtare două fetițe alergînd. Cînd ajung lîngă noi, ne întreabă de-a dreptul:

— Nu l-ați văzut pe Vasile? Și, fără să aștepte răspunsul, continuă să alerge. Ce-i drept, nu știm cine-i Vasile, pe semne însă că trebuie să fie o persoană importantă, din moment ce este căutat în tot satul. Mai tîrziu am aflat că Vasile este responsabilul uneia din echipele elevilor de la școala elementară a satului, care ajută la muncile agricole.

În sat la Vlada, la îndemnul învățătorului, copiii s-au adunat la cîmp, ajutînd la împlinirea grabnică a muncilor de vară. Lucrurile s-au hotărît într-o seară la căminul cultural. Aici, oamenii se adunaseră, tăifăsuind îndelung, moldoveneste. Așteptau să audă la radio starea vremii pentru zilele următoare. Cînd vocea crainicului rosti: „Timpul probabil..." se făcu liniște. În sfîrșit, se anunță vreme bună de ieșit la cîmp. Oamenii au mai întîrziat la cămin, sfătuind despre pregătirile pentru a doua zi. Printre ei se afla — ca totdeauna — învățătorul. Auzind vestea cea bună, se sfătui pe loc cu Dumitru Rusu, deputat și unul din cei mai vîrstnici gospodari din Vlada. La urmă, se adresă oamenilor, rugindu-i ca a doua zi, în zori, să-și trimită copiii la școală.

Consfătuirea de la școală a durat puțin. Propunerea învățătorului de a ieși cu toții la cîmp și a ajuta la strînsul recoltei a fost primită cu entuziasm de elevi. Ce-i drept, cîțiva s-au cam necăjit auzind că trebuie să renunțe la joacă și soldat, dar de!... — dacă cei mai mulți au spus da, n-or rămîne ei la coadă.

Elevii — vreo 70 la număr — s-au împărțit în echipe. Responsabili au fost puși fruntașii la învățătură. Chiar în aceeași zi, în frunte cu învățătorul, au pornit la cîmp. Sătenii s-au bucurat de sprijinul sosit. Un grup de elevi dintre cei mai harnici la învățătură au format o echipă care ajută pe membrii tinerei întovărășiri a satului. Între echipele elevilor s-a pornit și o întrecere.

I-am văzut pe elevii din Vlada cînd munca lor bătea în vîlvă. Unii din ei făceau clăi de snopi. Cei mai mulți, însă, se îndeletniceau cu strînsul spicelor. Nici un bob risipit, iată dorința fiecărui elev și pionier din Vlada. Și fac treabă bună!

Micii locuitori din Vlada, elevi și pionieri, împreună cu învățătorul lor, își aduc cu prisosință contribuția la victoria muncilor de vară.

H. ȘAICU

Un îndreptar prețios în predarea limbii române

Problema studierii și însușirii limbii prezintă o importanță uriașă în procesul de învățămînt. Începînd cu școala elementară și pînă în ultimii ani de studii, trebuie să se acorde o deosebită atenție problemei înțelegerii, însușirii limbii, scrierii și exprimării corecte a elevilor. De aici, rolul manualelor școlare, dar și al cadrelor didactice, care trebuie să găsească cele mai bune metode de a face pe elevi să înțeleagă frumusețea și bogăția limbii române, în plină dezvoltare.

Publicarea **Metodicii predării limbii române la clasele V-VII** de către Institutul de științe pedagogice constituie un serios ajutor în activitatea cadrelor noastre didactice. Prin seriozitatea informației, prin claritatea deosebită a analizelor, prin comentariile critice care însoțesc problemele legate de metodică sau de lingvistică, lucrarea este o îmbinare reușită a datelor didacticii generale cu ale lingvisticii, în problemele cele mai variate și mai importante ale limbii. Cu mijloacele specialității sale, cu o putere deosebită de a orîndui un material adunat din experiența pozitivă a cadrelor noastre didactice de la unele școli din țară, din materialele consfătuirilor raionale sau regionale, ca și dintr-o bogată bibliografie de specialitate, autoarea, tov. Clara Chiosa, ne-a dat un instrument de bază menit să ajute și să orienteze pe profesorii noștri în munca de predare a gramaticii limbii române la clasele V—VII. Studiind această metodică, profesorii au ocazia să cunoască felul cum se aplică problemele ridicate de didactica generală la specificul obiectului respectiv, la varietatea problemelor legate de predarea gramaticii în școală. De altă parte, metodica indică (deși nu întotdeauna) și mijloacele de rezolvare a chestiunilor dificile pe care profesorul și elevii le întîmpină cu acest prilej, chestiuni cu interpretări nu numai diferite, dar chiar contradictorii.

O simplă privire asupra cuprinsului va fi de-ajuns să ne dăm seama că avem de-a face cu un mod științific de prezentare a problemelor de pedagogie și de limbă. Capitolul introductiv prezintă tipologia lecțiilor de limba română, dă indicații precise cu privire la pregătirea profesorului pentru lecție și la repetarea materiei. În capitolele următoare, materialul este distribuit în funcție de disciplinele lingvistice și de structura gramaticală a limbii: predarea unor noțiuni elementare de lexicologie și lexicografie, predarea foneticii, a morfologiei, a ortografiei, a sintaxei propoziției și a frazei și predarea punctuației. În toate aceste capitole sînt lămurite multe din problemele pe care le ridică lecțiile de limba română, atît sub aspectul lor metodic, cît și științific. În încheiere, lucrarea tratează un capitol privind organizarea frontului comun în școală, în vederea asigurării unei exprimări corecte, orale și scrise, a elevilor.

Deosebit de prețioase pentru profesori sînt indicațiile cu privire la metodica analizei gramaticale, la procedeele și materialele intuitive folosite, la formele acestei analize, precum și la metodica lecțiilor de limba română. Studiind această metodică profesorul capătă o orientare științifică asupra tipurilor de lecții și asupra structurii lor. Planurile de lecții date ca model vin să sprijine îndeosebi munca tinerilor profesori din învățămîntul nostru.

Pentru dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor, lucrarea studiază și metodica ortografiei, după morfologie, și a punctuației, după ce elevii au cunoscut în mod temeinic sintaxa propoziției și a frazei. Nu lipsesc cunoștințele de stilistică date cu ocazia predării structurii gramaticale a limbii și, mai ales, cu ocazia predării foneticii. O valoroasă contribuție la îmbunătățirea predării lecțiilor de limba română aduc și indicațiile cu privire la materialul intuitiv, material pe baza căruia se predau sau se repetă cunoștințele de gramatică (cartonașe, scheme, tabele sinoptice alcătuite pe baza unor texte judicios alese etc.).

Mînați de gîndul de a contribui la îmbunătățirea unei noi ediții (regretăm că tirajul e infim față de cerințe, 7000 exemplare!...), ținem să facem unele observații de natură pedagogică și lingvistică. Astfel, nu par destul de bine definite noțiunile de **metodă** și **procedeu**. Capitolul **Metodele și procedeele...** (pag. 19) expune mai mult metodele și nu face distincție între procedeu și metodă. Capitolul de la pag. 294-297, deși intitulat **Metodele și procedeele de predare a ortografiei**, analizează mai mult principiile și aproape deloc procedeele. La pag. 292 citim: „Asemenea procedee pot fi: sublinierea, scrierea cu cretă colorată, încadrarea cu cercuri, pătrate, așezarea într-un anumit fel a cuvîntului în spațiu (scrierea mai rară a literelor) etc.". De asemenea, la pag. 20 se spune: „profesorul... să schimbe metoda: să pună întrebări, să prezinte materialul intuitiv, să folosească tabla, manualul". Cititorul se poate întreba de ce, de exemplu, **scrierea cu cretă colorată** este un procedeu, iar **prezentarea materialului intuitiv, folosirea tablei** sînt metode. De asemenea de ce „**Procedee** de evidență a greșelilor de ortografie" (pag. 304), dar „**Metodele** de corectare a greșelilor ortografice" (pag. 309, s. a.) În structura planurilor de lecții se dau formulări duble pentru aceeași noțiune: **comunicarea temei lecției noi** (nu a temei pentru acasă!) și **comunicarea subiectului lecției noi**. La pag. 47 stă scris „principiul intuitivității" în loc de principiul intuiției.

Terminologia gramaticală, folosită sinonimic, poate da naștere la confuzii. Spre exemplu, pentru aceeași noțiune, metodica folosește expresiile: **schimbarea categoriei gramaticale** (pag. 101), **a categoriei morfologice** (pag. 148), **a valorii gramaticale** (pag. 105), **a funcției gramaticale** (pag. 119), **a valorii morfologice** (pag. 114). Socotim că trebuie să vorbim de categorii gramaticale în legătură cu elementele de flexiune (gen, număr, caz etc.), de categorii morfologice în legătură cu părțile de vorbire (substantiv, adjectiv etc.) și de funcții gramaticale referindu-ne la sintaxa propoziției sau a frazei. La pag. 129, credem că este o inadvertență: în loc de **lucrări de lexicologie (dicționare, glosare)** trebuia **lucrări de lexicografie.**

Problema sensului conjuncțiilor e o chestiune grea, de lexicologie. Știm că aceste cuvinte (conjuncțiile) nu exprimă noțiuni și nici nu le denumesc, ci sînt doar instrumente gramaticale. Cum putem cere elevilor din cl.V-VII gruparea conjuncțiilor coordonatoare după sens? (pag. 119). Poate, după funcția lor principală și după raporturile sintactice pe care le exprimă.

Tot o chestiune grea, de lexicologie, este și aceea privitoare la valoarea semantică a prefixelor. Ne întrebăm dacă nu e prea mult să cerem elevilor: „Care sînt prefixele și ce înțeles au în cuvintele: străvechi, nehotărît, desfață, premergător?" (pag. 116). Ei vor reda sensul cuvîntului derivat și nu al prefixului, în sens strict lexical. Metodica arată că compunerea cuvintelor se face prin contopire și prin alăturare (pag. 148). Era necesar să se menționeze **cu** sau **fără** linioară, fiindcă se dau exemplele: **Alba Iulia, Creasta Cîungă.**

Vorbind de **alcătuirea și ortografia** (credem, mai curînd, ortografierea) **diftongilor și triftongilor** (pag. 104), se dă următorul exemplu: **ce-i** (pronume interogativ — relativ + verbul „a fi"), dar nu se dă un exemplu de tipul **ce-i dau** (unde **i** este pronume). Aceeași situație și pentru **ți-i** (fie cu pronume + verbul „a fi", fie prin cumul de pronume: **ți-i dau** etc.). Pentru cuvîntul **fii** (substantiv sau verb) se arată că primul **i** este vocală iar al doilea semivocală. Se naște întrebarea: Ce este al treilea **i**, cînd substantivul **fii** este articulat (**fiii**). În acest caz, cuvîntul fiind bisilabic, se poate ușor demonstra că **i** semivocală se comportă ca o consoană intervocalică și trece la silaba următoare **fi-ii**, în care ultimul **i** este centrul silabei și deci suportul ei. Mai dificilă (și insuficientă) apare explicația pentru acel fals **i** (chiar dacă e reluată teza lui Philippide!...) din **pomi, vechi** etc., față de **i** final nesilabic. Și în acest caz, să se sublinieze că **i** arată pluralul. La pag. 131 trebuie să se precizeze suprimarea lui **u** final ațon (oare nu e și aici un fals **u**?!); la aceeași pagină, și auxiliarul omofon **voi** (de la **a voi**) are o singură silabă, ca și pronumele. Propunem o reluare a regulilor privind despărțirea cuvintelor în silabe. E mai ușor, pentru elevi, să învețe, de pildă, **o consoană între vocale** decît **între două vocale, sau prima consoană rămîne și a doua trece și nu prima trece... și ... a doua trece.** Acestea le socotim valabile și pentru celelalte reguli de la acest capitol. Nu ne apare explicată suficient formularea pentru aceste reguli, cu paranteze pentru **diftongi sau triftongi.** Autoarea s-a referit la diftongi sau triftongi monofonematici? (p. 134 și urm.). Dacă nu, atunci trebuie schimbată formularea regulii în legătură cu vocalele sau semivocalele.

În legătură cu morfologia, nu sîntem de acord cu conținutul întrebării „Cîte timpuri trecute cunoașteți?" (p. 117). În loc de **forme de trecut** sau **nuanțe ale timpului de bază, trecutul.** Declinarea nearticulată a adjectivului (după **substantiv**) (p. 101) trebuie completată și cu declinarea adjectivului **înaintea substantivului.** Schema articolului (p.186) este incompletă, lipsind **niște** și discuția necesară, în acest caz, pentru **unii** (v. Gramatica Academiei, I, p. 169). Pentru **viitor** propunem terminologia Gramaticii Academiei: nu viitor I și viitor anterior, ci **viitor** și **viitor anterior).**

Trecînd la sintaxă, ținem să menționăm următoarele: La pag. 108, 115 se arată că subiectul poate fi exprimat printr-un **numeral cu valoare pronominală.** Or, confuzia este oarecum inevitabilă numai între numerale nehotărîte și pronume nehotărîte. În celelalte cazuri, numeralul, folosit singur, devine un substantiv. El se **aseamănă,** în asemenea cazuri, cu pronumele, care poate înlocui orice substantiv. Cînd zic **trei** (vorbind de **elevi**) **au scris temele.** numeralul a devenit substantiv, putînd arăta astfel numărul a tot felul de obiecte (în sens gramatical). Așa stă cazul, socotim noi, cu exemplul din metodică „A doua zi și a treia zi, mai căzură **cinci** și se rărîră **doi**" (C. Negruzzi). Cît despre al doilea exemplu „**Cei din urmă** dușmani cădeau" (M. Sadoveanu), credem că este o inadvertență. Subiectul este **dușmani** și nu **Cei din urmă.** Chiar dacă **cei din urmă** este sinonim cu **ultimii,** avem totuși un adjectiv determinativ, provenit de la numeralul ordinal. De fapt **întîi** și **cel din urmă** nu presupun o numărare, ca celelalte: al treilea, al patrulea etc. Deci avem un atribut adjectival exprimat printr-un numeral ordinal cu valoare adjectivală. În acest sens trebuie clarificată și analiza de la pag. 337, unde se vorbește, pentru aceleași exemple, de **numerale cu valoare pronominală** și **numerale cu valoare de substantiv.** În exemplul de la pag. 359: „Gaița ce imitează **orice** sunete bizare", **orice** nu e numeral nehotărît, ci adjectiv pronominal nehotărît, avînd funcția de atribut pronominal exprimat printr-un adjectiv de natură pronominală, și nu un atribut adjectival, cum arată metodica. Termenii de **verb copulativ** și **semi-auxiliar** (pag. 347) nu sînt sinonimi. Verbele date în metodică **a rămîne, a sta, a părea, a se face** etc. ca semi-auxiliare, sînt de fapt verbe copulative. Să se compare acestea cu cele de tipul: **a putea, a vrea, a ști, a porni, a prinde, a începe** etc, considerate de lingvistică semi-auxiliare, sau auxiliare de mod (cf. I. Iordan, „**Limba română contemporană**", 1954, p. 582-583). Nu este destul de bine lămurit paralelismul dintre părțile propoziției și verbele corespunzătoare sau subordonatele frazei. La pag. 346 se dă exemplul: **E cald și senin** ca avînd verbe corespunzătoare **se încălzește, se înseninează,** neglijîndu-se aspectul verbului, precum și conținutul. La pag. 397 avem paralelismul **E ușor a scrie versuri = E ușor să scrii în (!) versuri**; iar la pag. 399, 400: **Fă-te om cumsecade. Fă-te și tu ce-i putea.** Să se discute, în asemenea cazuri, sinonimia lexicală și cea gramaticală. Și, tot în legătură cu acestea, trebuie discutate exemplele nr. 1 și 5 de la pag. 393 și exemplul de complement indirect de la pag. 406. Dacă s-a dat explicație în paranteză pentru propozițiile de **timp** (temporale), de ce nu s-au dat și pentru celelalte: **de cauză (cauzale), de scop (finale)?** Unele formulări dau naștere echivocului: „În schema respectivă cuvîntul **subordonat** (s. n.) este așezat sub cuvîntul pe care-l determină, iar întrebarea și sensul săgeții indică limpede felul părții de propoziție **subordonate**" (s. n.) p. 45-46.

Aceste cîteva observații la care ne-am oprit nu știrbesc din valoarea de ansamblu a lucrării, ci au darul de a pune unele probleme care-și așteaptă o rezolvare din partea noastră, a tuturor. **Metodica predării limbii române** rămîne o lucrare de bază în predarea limbii, ea marcînd un eveniment important în literatura noastră pedagogică.

GH. V. POALELUNGI
asistent universitar,
Institutul pedagogic
București

Învățătorii își perfecționează pregătirea profesională

In cursul acestei luni, la Pitești, un număr de 650 de cadre didactice din instituțiile preșcolare și din școlile elementare participă la cursul de perfecționare profesională. Cursanții manifestă un viu interes față de îmbunătățirea activității lor în școală. Faptul acesta se vede din punctualitatea cu care s-au prezentat, din participarea activă la discuțiile din seminarii, din felul cum discută pe marginea experienței înaintate prezentate.

In seminarii se complectează expunerile teoretice cu aplicațiile practice la catedră ale cursanților, stabilindu-se concluzii importante. Toți cursanții, de la cei din comunele mari de centru pînă la cei din cătunele rătăcite prin văgăunile Carpaților, au putut să-și expună experiența proprie și să cunoască metodele și procedeele folosite cu bune rezultate în alte școli.

Primele examene au arătat serioasă pregătire a cursanților. Fiecare cursant a prezentat caietele de conspecte, unde erau dezvoltate problemele cerute de programă. In urma unei astfel de pregătiri, ei s-au prezentat la examen cu bogate și temeinice cunoștințe. Aproape jumătate dintre cursanții de la Pitești au obținut la primele două probe de pedagogie și marxism-leninism calificativele maxime.

Cît de folositor este acest curs pentru cadrele didactice din școlile elementare se poate desprinde din declarațiile cîtorva cursanți.

„Am venit aci hotărîtă să învăț lucruri noi — spune tov. Lucia Sia — pentru că munca de învățător cere ca tu însuți să fii învățat. Pentru aceasta trebuie să fii stăpînit de năzuința permanentă a propriei tale desăvîrșiri. Aici mi-am precizat unele probleme care îmi erau confuze, am sistematizat cunoștințele căpătate în perioada fără frecvență și am învățat multe.

Tovarășul învățător Florea Drăghici arată că munca de învățător desfășurată prin satele pierdute prin colțurile îndepărtate de centrele culturale te face să uiți uneori grija pentru propria pregătire intelectuală. „Aceste cursuri însă, a spus el, sînt pentru noi o chemare la preocuparea principală pentru ridicarea continuă a nivelului nostru profesional."

Prof. AL. BUNESCU
lector la cursul de perfecționare
Pitești

Insemnări dintr-o excursie

Grupul nostru ocupa exact un vagon. Eram pedagogi — și tineri și vîrstnici. Tinerii vizitau locurile pentru prima oară. Vîrstnicii le mai văzuseră, acum 20—30 de ani, însă țineau neapărat să le revadă. Doar s-au schimbat atîtea de atunci! Toți ardeam de nerăbdare să ne cunoaștem mai bine țara, să vedem cu ochii noștri frumusețile ei, bogățiile ei.

Născut și trăit la cîmpie, într-o regiune agricolă, cunoșteam viața industrială doar din cărți și simțeam nevoia de a lua contact îndeaproape cu viața muncitorilor din industrie. Excursia mi-a prilejuit nu odată împlinirea acestei dorințe. Procesul de transformare a lemnului în lichid, sau de extragere și prelucrare a cărbunelui și minereului de fier, nu le-aș fi putut înțelege în adîncime niciodată dacă nu făceam această interesantă călătorie.

In gară la Reșița am fost întîmpinați cu flori și cu multă voie bună de către profesori și pionieri de la școala locală de ucenici. Am vizitat întîi școala și pe urmă orașul. Am plecat în grupuri compacte spre distileria chimică, la intrarea căreia ne aștepta directorul, înconjurat de un colectiv de muncitori, tehnicieni și ingineri chimiști. După cîteva cuvinte călduroase de primire din partea gazdelor, cîțiva tovarăși specialiști ne-au condus prin întreprindere și ne-au dat explicațiile necesare. Am văzut cum se extrag din lemn acidul metilic, acetona, formolul, materia primă pentru prepararea aspirinei ș.a. Am fost deosebit de mulțumiți că am avut prilejul să vedem cum muncesc acești oameni care dau patriei produse chimice atît de necesare. Ne-am luat rămas bun de la ei și am pornit mai departe.

De cum intri pe poarta marelui combinat metalurgic, te întîmpină de pe panoul de onoare privirile calde ale zecilor de muncitori fruntași. Rîndurile care însoțesc fotografiile ne fac cunoscute isprăvile pentru care au ajuns aici: cu cît au depășit planul și normele, cîte inovații au pînă la această dată, la ce sume se ridică economiile realizate în ultimele luni etc.

Am intrat în colosul acela de clădiri, trecînd printre țevile uriașe șerpuind peste linii ferate. Ne-am amestecat în furnicarul acela de oameni harnici și talentați, muncitorii reșițeni. Circulau vagoane pline cu tot felul de materiale: bare de fier sau oțel, cărbuni, șine de cale ferată, osii, roți de tren etc.

Intr-una din uriașele hale ne-a fost dat să vedem cum se nasc șinele de cale ferată. Doar trei oameni manevrau complexele mecanisme. Am trecut apoi prin modernele ateliere de strungărie, în care lucrau și multe tinere. „Le vedeți, — ne-a spus un bătrîn strungar — au mai multă răbdare și lucră mai cu dichis decît băieții" In semn de amintire, muncitorii ne-au dat cîte o bucată de șpan, în spirală, de diferite culori. Le-am luat și păstrîndu-le tot drumul, le-am adus cu noi, să le arătăm elevilor noștri.

După ce am vizitat fabrica de locomotive de la Combinatul din Reșița, am făcut o ascensiune pe masivul Semenic, apoi ne-am îndreptat spre Dunăre. Coborînd pe Valea Cernei, am ajuns la Orșova, unde ne aștepta vaporul „Bucegi", cu care am făcut o plimbare minunată. Spre seară, după ce am luat masa la un restaurant situat pe mal, chiar în fața localității Techia, de pe teritoriul prieten al Iugoslaviei, am vizitat insula Ada-Kaleh. Ne-a întîmpinat unul din dregătorii acelui petec de pămînt priponit în mijlocul vîrtejurilor Dunării. Ne-a povestit despre suferințele îndurate în trecut de locuitorii insulei, despre bucuriile lor de azi. Oamenii muncii din Ada-Kaleh au azi la dispoziție școală în limba maternă, lumină electrică, magazine de stat, cinematograf.

Nenumărate amintiri din excursie vor rămîne veșnic în mintea noastră. Sînt convins că, pe lîngă mulțumirea pe care ne-a adus-o acum, excursia va contribui și la îmbunătățirea activității noastre pedagogice.

Profesor EMIL PUIU
comuna Dridu, regiunea București

Grija pentru copiii cu văzul slab în CEHOSLOVACIA

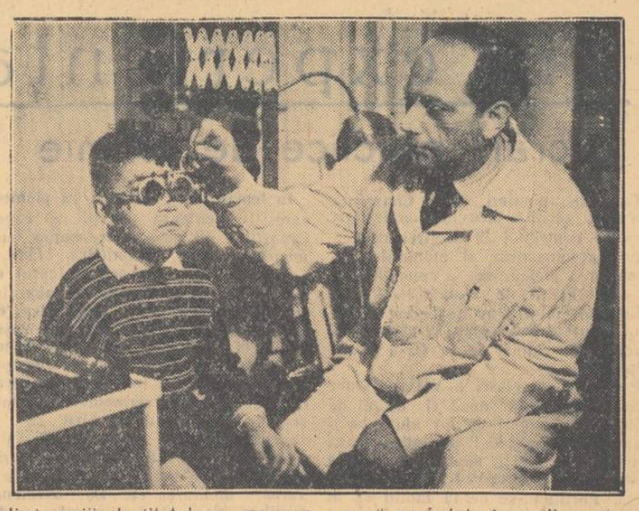

Bogăția cea mai de preț a omului este văzul bun. Dar nu fiecare om poate spune că vede bine — și unii au văzul slab încă din copilărie. Defectele văzului, în special formele mai grele, aduc omului în viață multe piedici și nu odată și sentimente de inferioritate. Asemenea sentimente se manifestă cu atît mai mult la copii. Societatea progresistă îi ajută însă nu numai din punct de vedere medical — așa încît să-și poată înlătura sau micșora defectul — dar și acolo unde acest lucru nu mai este posibil. Printr-o grijă sporită, prin organizarea specială a educației și învățămîntului, copiii sînt ajutați să-și înlăture sentimentele de inferioritate, să le înlocuiască cu un optimism vital.

In grija pentru sănătatea omului în Cehoslovacia ocupă un loc de frunte grija pentru văz, și în special pentru văzul copiilor. La copii se poate împiedica cel mai bine înrăutățirea văzului și unele defecte se pot reduce. Vîrsta copilului este de asemenea cea mai indicată pentru formarea relațiilor dintre individ și societate și, bineînțeles, și pentru pregătirea în vederea profesiunii viitoare.

Această misiune o are în Cehoslovacia, înainte de toate, Institutul pentru grija față de văzul copiilor (Institutul oftalmopedic) din Praga. Acest institut a început să funcționeze din anul 1940 ca un ambulatoriu de oftalmologie pentru copiii din Praga. Activitatea lui era îndreptată înainte de toate asupra școlilor, dar înzestrarea lui materială și numărul de cadre nu puteau asigura posibilitatea de a se îngriji de soarta copiilor cu defecte mai grave de văz. Societății de atunci îi era indiferentă soarta acestor copii. Abia în anul 1945, și mai cu seamă după anul 1948, Institutul a primit sprijinul necesar pentru a putea dezvolta din plin importanta sa misiune. Institutul acesta este pînă în prezent singurul de acest gen în Cehoslovacia și îngrijește nu numai de copiii din Praga, dar și de copiii din afara orașului Praga, atît timp cît aceștia au nevoie de îngrijire specială.

Preventiv se îngrijesc de văzul copiilor medicii școlari și, în special, surorile școlare instruite la Institutul din Praga. Acestea controlează sistematic claritatea văzului copiilor din școli, cercetează iluminația claselor, fac propuneri pentru îmbunătățirea ei, cercetează și manualele (dacă sînt corespunzătoare pentru văzul copiilor), controlează dacă ochelarii copiilor sînt în regulă, sfătuiesc pe părinți și pe învățători în problemele igienei văzului etc. Activitatea lor principală este, deci, prevenția. In cazurile mai grave, surorile mijlocesc vizita medicală la Institut.

Institutul examinează copii cu defecte mai grave ale văzului și face tratamentul necesar. Tot în competența acestui Institut este și activitatea de sfătuire și îndrumare. Acei copii la care se constată defecte ireparabile ale văzului, sînt îndreptați spre școlile speciale pentru copiii cu văzul slab. Una din aceste școli se află la Praga și a doua la Litovel, lîngă Olomouc. In ambele școli se află internate pentru copiii care nu locuiesc în localitatea respectivă. Programul Institutului prevede înființarea unor asemenea școli, pe care le supraveghează din punct de vedere medical, în toate capitalele de regiune.

Pentru a arăta mai bine munca Institutului citățm un exemplu. In anul 1954 a fost primit la școala pentru copiii cu văzul slab din Praga, pe baza recomandației Institutului, un băiat în vîrstă de 12 ani. Cu un ochi nu vedea deloc, la celălalt avea cataractă. In școala obișnuită nu vedea la tablă și nu putea citi nici scrisul său propriu. Suferea foarte mult din cauza acestui defect al său, străduindu-se să-l ascundă față de colegi. Devenise închis și retras, colind copii. Institutul a recomandat operația, care a reușit. După această operație văzul s-a îmbunătățit foarte mult, încît băiatului nici nu-i venea să creadă. Personalului de la Institut și din școala specială i-a trebuit multă vreme pînă să-l aducă la folosirea din plin a văzului, de care el se dezobișnuise.

O grijă specială și de lungă durată trebuie acordată copiilor care suferă de strabism. Și la acești copii este vorba nu numai de repararea văzului, dar și de îmbunătățirea relațiilor lor față de societate. Copiii care vin la Institut pentru antrenarea văzului slăbit, întocmai ca și copiii cu văzul slab, sînt supravegheați de colaboratorii Institutului ani de-a rîndul, chiar și după ce ajung la maturitate, în decursul exercitării profesiunii lor. O mare grijă este acordată, de asemenea, și copiilor care vin la Institut numai pentru control, cercetările de reparare făcîndu-le acasă. In acest scop, Institutul le dă texte tipărite cu diferite litere și de diferite dimensiuni, care sînt cel mai bun ajutor pentru aceste exerciții. Progresele fiecărui copil sînt urmărite cu atenție de către Institut. Colaborarea părinților cu Institutul este foarte importantă.

Colaboratorii Institutului consideră drept o datorie a lor și organizarea cursurilor sanitare. Astfel, ei organizează conferințe în școli, pentru părinți, învățători și elevi. Un accent deosebit este pus pe prevenirea accidentelor. La Institut vin regulat pentru cursuri și medici de copii, medici școlari și alți medici, precum și studenții școlilor sanitare.

Datorită grijii pentru însănătoșirea copiilor cu defecte de văz s-au înființat la Praga o grădiniță de copii, o școală medie cu cursuri de opt ani pentru copiii cu văzul slab și 3 ani de cursuri speciale, precum și o școală pentru menajarea văzului. Este un merit al societății progresiste din Cehoslovacia faptul că oamenii care suferă de un defect, chiar grav, al văzului pot să se afirme din plin și este un merit al acestui Institut că se străduiește să întoarcă societății pe acești oameni ca cetățeni cu depline posibilități de muncă.

Aceasta este unul din rezultatele principale ale muncii Institutului pentru repararea defectelor văzului. Este un institut mic, modest, dar cunoscut în lumea întreagă. El a fost vizitat de medicii de specialitate din Uniunea Sovietică, Polonia, Ungaria și Bulgaria. Și tocmai îmbinarea grijii medicale cu grija pedagogică și de însănătoșire în scopul unei afirmări cît mai perfecte în societate a celor cu văzul slab a fost obiectul interesului lor.

VOJTECH BAREȘ

Pentru îmbunătățirea predării în școlile cu limba de predare tătară

(De la subredacția noastră din regiunea Constanța).

Institutul de lingvistică al Academiei R.P.R. a elaborat, de curînd, alfabetul limbii vorbite de tătarii din Dobrogea prin adaptarea alfabetului latin la sunetele acestei limbi. Editura de stat a și întocmit primul manual-abecedar în care se folosește acest alfabet.

Pentru instruirea învățătorilor, secția de învățămînt a regiunii Constanța a organizat, cu sprijinul Ministerului Învățămîntului, un curs de inițiere de 5 zile, la Cernavoda. La acest curs au participat 100 de învățători de la școlile cu limba de predare tătară din regiune. In cadrul cursului s-a analizat conținutul abecedarului, s-au dat indicații cu privire la scrierea cu noul alfabet, s-au discutat probleme privitoare la aplicarea metodei fonetice analitico-sintetică.

Cabinetul pedagogic, împreună cu comitetul regional al Sindicatului muncitorilor din învățămînt, a organizat un schimb de experiență în cadrul căruia două învățătoare fruntașe de la școala medie din Cernavoda au prezentat cîteva aspecte din experiența lor. Astfel, tov. Ana Manea a arătat ce metode și procedee a folosit pentru dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor din clasele I și a II-a, iar tov. Olimpia Chitic a arătat cum a folosit materialul didactic pe care l-a confecționat cu mijloace locale pentru a ajuta elevilor să-și însușească noțiunea de număr, pentru a le forma și dezvolta deprinderile de calcul și pentru a îmbogăți vocabularul elevilor clasei I-a. Expunerile au fost urmărite cu un viu interes. Cadrele didactice au cercetat apoi materialele prezentate de cele două învățătoare și au cerut lămuriri asupra modului de confecționare.

In timpul celor cinci zile de curs s-a organizat vizitarea fabricii de ciment și a fabricii de pîine — una din cele mai moderne construcții de acest fel. Vizitatorii au primit lămuriri în legătură cu organizarea și desfășurarea întregului proces de producție

I. BADICA

Vara, pe parcela experimentală

O după-amiază de iulie, caldă și senină. Pe parcela experimentală a școlii de 7 ani din comuna Vărgata, raionul Tîrgu-Mureș, e multă viață. Împărțiți pe colective, elevii lucrează care la prășitul verzei, care la copilitul roșiilor. Un grup de băieți, ale căror pălării mari de paie sfidează puternic în soare, pun butași de coacăze și de agrișe, continuînd aleea de agrișe, coacăze și smeură pînă la livada de pomi. Tovarășul Francisc Tőkés învață un colectiv de fete și băieți din clasele mai mari să facă polenizarea suplimentară la roșii. El nu se mulțumește să explice, ci ajută pe elevi, la fiecare operație, să înțeleagă de ce procedează așa.

A venit rîndul școlarilor să repete lucrarea. Trei pioniere au și înconjurat o tufă de roșii gata pregătite. Au ață, fîșii de pînză albă și pensete. Ele cunosc bine părțile florii, ceea ce le ajută să execute cu multă pricepere castrarea și polenizarea propriu-zisă. După ce leagă florile polenizate, cer să repete lucrarea, căutînd cu atenție în ochii profesorului dacă e mulțumit sau nu de felul cum au procedat.

Elevii școlii din Vărgata lucrează cu rîvnă pentru îndeplinirea programului lor de activitate pe parcelă în timpul verii. Iată, doi elevi stropesc straturile de varză cu îngrășăminte suplimentare și pleacă. Dinspre poartă sosesc alte grupuri de elevi, cu sape și cu greble, pentru a prăși și grebla straturile pe care le au în grijă.

Rezultatele muncii bine organizate și îndrumate de către tovarășul Tőkés, profesor de științe naturale și director al școlii, se văd din plin. Nicăieri nu se observă nici o buruiană. Toate culturile sînt bine dezvoltate. Pentru ca elevii să-și poată consolida toate cunoștințele de botanică prevăzute în programa școlară, tovarășul Tőkés a organizat interesante experiențe privind cultura cerealelor, a zarzavaturilor, a pomilor, a plantelor medicinale. S-au făcut asolamente pe timp de 3-4 ani, pentru ca elevii să vadă ce rezultate dau culturile în aceste condiții, s-au pregătit răsaduri în cuburi nutritive, s-au folosit îngrășăminte chimice amestecate cu îngrășăminte naturale, se fac polenizări la porumb pentru a se obține o recoltă mai mare la ha. In august se vor altoi 150 de puieți de cireș. Tovarășul Tőkés vrea să extindă, cu ajutorul elevilor săi, cultura cireșilor în comună.

Rezultatele frumoase obținute pe parcela experimentală a școlii de 7 ani din Vărgata îi influențează puternic nu numai pe elevi, ci și pe părinții lor, țăranii muncitori din comună. Cine vizitează grădina de pe lîngă casă a țăranului muncitor Jozsef Fazekas se convinge repede de acest lucru. Grîul ramificat cultivat de tovarășul Fazekas, cu sămînță de la școală, rivalizează de-a binelea cu cel de pe parcela experimentală, atît în ceea ce privește înălțimea paiului, cît și dezvoltarea spicului.

Participînd la concursul pentru cea mai bună parcelă experimentală, școala de 7 ani din comuna Vărgata va face cunoscută activitatea ei și altor școli din regiune și din țară.

La casa de copii din Buzău, elevii își însușesc, în ateliere bine înzestrate, temeinice deprinderi practice.

In clișeu: elevii din casa de copii, la lucru.

Expoziție de material didactic

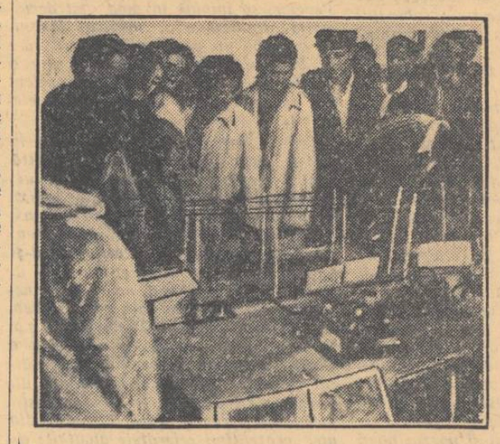

Secția de învățămînt a raionului Criș, regiunea Oradea, a organizat o interesantă expoziție de material didactic executat de pedagogi.

In clișeu: Vizitatorii expoziției cercetează un aparat pentru demonstrarea principiilor fizicii.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un corespondent din raionul Vișeu, regiunea Baia Mare, ne-a semnalat faptul că Mihai Buzdugan, directorul școlii de 7 ani din comuna Ieud, împreună cu administratorul Mihai Deda, și-au însușit bani din bursele elevilor. Atît directorul cît și prietenii acestuia se înfruptă din alimentele internatului, cumpărate pentru hrana elevilor. Din cauza neglijenței de care a dat dovadă conducerea acestei școli, o bună parte din alimentele elevilor au fost lăsate să se strice. Deși unii din reprezentanții organelor locale cunoșteau abaterile directorului Mihai Buzdugan, le-au acoperit în mod cu totul nepermis.

In urma cercetărilor întreprinse, secția de învățămînt a regiunii Baia Mare ne răspunde că faptele semnalate de corespondent sînt juste

Din constatările făcute pînă acum, organele anchetatoare au imputat directorului Mihai Buzdugan suma de 1.000 lei.

INȘTIINȚARE

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt aduce la cunoștința tovarășilor înscriși pentru excursii în luna august că plecările trenurilor din Gara București-Nord vor avea loc la datele și orele specificate mai jos:

Traseul I: București-Petroșani-Hunedoara-Timișoara-Reșița-Orșova-București pleacă la 1 august cu trenul nr. 1001, la ora 1,20 a.m.

Traseul III: București-P. Neamț-Lacul Roșu-Gheorghieni-Orașul Stalin-Cîmpina-București pleacă la 1 august cu trenul accelerat 503, la ora 22,35.

Traseul IV: București-Orașul Stalin-Turda-Cîmpeni-Hunedoara-Petroșani-București pleacă la 1 august cu trenul 3001, la ora 13,15.

Traseul V: București-Constanța-Mamaia-Eforie-Vasile Roaită-București pleacă la 2 august cu trenul accelerat nr. 801, la ora 6,00 a.m.

Traseul VI: București-Constanța-Sulina-Caraorman-Tulcea - Galați-București pleacă la 3 august cu trenul accelerat nr. 801, la ora 6,00 a.m.

Tovarășii din provincie sînt înștiințați să vină în București cu o zi înainte de plecarea trenului; cazarea le este asigurată la căminul Institutului politehnic din Str. St. Furtună nr. 140 (Podul Cotroceni). In ziua plecării, locul de adunare este în fața biroului de informații de pe peronul Gării de Nord, cu o oră înainte de plecarea trenului.

Note

Intr-un număr recent al gazetei noastre informam cititorii despre frumoasele realizări obținute pe parcela experimentală de profesorul Emilian Foti, de la școala din Titu-Tîrg. Așezată lîngă școală, parcela experimentală organizată de acest profesor atrage privirile trecătorilor care, deseori, se opresc și se interesează de lucrările executate aici. Pe parcela experimentală totul strălucește de ordine și curățenie.

Am avut însă curiozitatea de a intra și în școală. Nefericită curiozitate! In sălile de clasă cu pereții murdari pînă-n tavan, gunoiul domnește în voie. Cîteva bănci infirme și o catedră gata să pornească în migrațiune complectează atmosfera în care, cu o seninătate olimpiană, stă și lucrează unul din profesorii școlii. Din cînd în cînd vine la școală cîte o mamă cu fetița sau băiețașul de mînă, pentru cine știe ce treabă.

M-am întrebat, tovarășe director al școlii din Titu-Tîrg, cum de este posibil să țineți școala în asemenea hal? Și de ce dumneavoastră, tovarășe președinte al sfatului popular comunal, nu vă interesați de felul cum este gospodărită școala?

★

Un prost obicei face ca unele secții de învățămînt să rezolve diferite chestiuni administrative pe seama salariului cadrelor didactice. Nu puține sînt cazurile cînd acestea și-au completat inventarul, apelînd la cadrele didactice să contribuie cu sumele necesare. De un asemenea procedeu ne-a informat nu de mult unul din corespondenții gazetei noastre din orașul Arad. Aici, de doi ani de zile, secția de învățămînt a luat hotărîrea de a institui un impozit fix pe salariul cadrelor didactice. Cu sumele astfel strînse se plătesc lunar prime cîtorva funcționari din aparatul secției de învățămînt. Secția de învățămînt, condusă pe timpul acela de tov. Ecaterina Dascălu, a avut grija să găsească și o „acoperire". In ședința directorilor de școli, propunerea secției a fost „aprobată" și hotărîrea consemnată în proces-verbal. Simplu, comod și „legal". De atunci, pe la secția de învățămînt au mai trecut și alți șefi. Au trecut, au văzut și au tăcut.

Este trist, însă, faptul că învățătorii și profesorii au tolerat asemenea ilegalități. Ei așteaptă ca cel puțin acum să se pună capăt acestui năravș.

★

Colectivul de conducere al Clubului învățămînt din Capitală a organizat în timpul anului școlar multe și frumoase acțiuni în scopul sprijinirii cadrelor didactice în activitatea lor profesională.

Odată, însă, cu închiderea anului școlar s-a „închis" și activitatea clubului, pentru motivul că nu s-ar găsi amatori care „să-și piardă timpul" la club în timpul verii. Nu se mai organizează nici seri distractive, nu se mai aduc nici filme. Toate au fost amînate pînă la toamnă. De aceea, de săptămîni întregi, clubul, biblioteca, sălile de șah etc., stau liniștite așteptînd redeschiderea anului școlar pentru a vedea din nou la club pe muncitorii din învățămînt. Pînă atunci, cadrele didactice din Capitală, care caută să-și petreacă cu folos vacanța, se văd silite să se folosească de alte instituții culturale, iar cei care au datoria să se ocupe de organizarea timpului lor liber stau cu conștiința împăcată că și-au făcut datoria. Pînă cînd?

C. R.

Bibliografie

— „Opere alese" vol. I — teatru, de **Mihail Sebastian**, cu un studiu introductiv de V. Mindra, a apărut în Editura de Stat pentru literatură și artă. Volumul cuprinde: piesele „Jocul de-a vacanța", „Steaua fără nume", „Insula", „Ultima oră", „Nopți fără lună"; anexe (articole despre teatru de Mihail Sebastian) și note.

— Flori și ghimpi" — versuri de **Tudor Măinescu**, coperta de A. Popescu, portretul de St. Constantinescu, a apărut de asemenea în Editura de Stat pentru literatură și artă. Volumul cuprinde versuri dintre anii 1920—1944, 1944—1955 și epigrame vechi și noi.

— „Fabule" — de **Al. Donici**, ediție îngrijită de Valeriu Ciobanu, cu o prefață de Emil Boldan, a apărut în „Biblioteca pentru toți".

— „Umbra pămîntului" — de **Nicolae Mărgean**, s-a tipărit în colecția „Albina"

— „Europolis" — de **Jean Bart**, cu o prefață de **George Ivașcu**, se află în librării.

— „Incercări de analiză literară", — articole și cronici de **S. Damian**, a apărut în colecția „Studii literare".

— „Ochiul dracului" — roman de **Corneliu Leu**, s-a tipărit în Editura de Stat pentru literatură și artă.

— „Cîntecele pămîntului natal" — versuri de **Ion Brad**, a apărut în aceeași editură.

In întîmpinarea noului an școlar

Învățătorii și profesorii școlilor de 7 ani din comunele Părțeștii de Sus, Părțeștii de Jos și Ilișești, raionul Gura Humorului se pregătesc intens în vederea deschiderii în bune condiții a noului an școlar.

Pentru asigurarea frecvenței tuturor elevilor, cadrele didactice din aceste comune desfășoară o rodnică muncă de lămurire în rîndurile părinților elevilor, în special al acelora care au copii în clasele I-a și a V-a.

Cu sprijinul sfaturilor populare comunale și prin grija permanentă a cadrelor didactice, repararea localurilor de școli și curățenia claselor s-a terminat.

Cadrele didactice, împreună cu elevii lor, lucrează la repararea și confecționarea materialului didactic pe care-l vor folosi în noul an școlar

ALEX. POPOVICI
corespondent

★

Ridicarea unui local de școală de 7 ani a constituit o problemă care preocupa de mult timp atît cadrele didactice, cît și pe țăranii muncitori din comuna Giugudul de Jos, raionul Aiud regiunea Cluj. Pînă nu de mult, elevii școlii de 7 ani din această comună erau nevoiți să învețe într-un local nu tocmai corespunzător.

De curînd, în comuna Giugudul de Jos a fost inaugurat un local de școală, construit din fond central. Fiii țăranilor muncitori din satele Giugudul de Jos, Giugudul de Sus, Armenuș și altele vor începe noul an școlar într-un nou local de școală.

SIMION SCHITEA
corespondent

ȘTIAȚI CĂ...

...învățătorul Traian Pop din satul Nadișul Romin, raionul Cehul Silvaniei, regiunea Baia Mare, așteaptă de 6 ani să i se elibereze diploma de învățător? In acest scop, el a făcut zeci de drumuri pînă la școala pedagogică din Gherla, pe care a absolvit-o în anul 1950, a dat de nenumărate ori telefoane, la care tot de atîtea ori a primit răspunsul din partea secretariatului școlii: „Nu avem imprimate. Ministerul nu ne-a trimis". In această situație sînt puși numeroși învățători care au avut ghinionul să urmeze o școală pedagogică uitată de minister.

Tovarășul Traian Pop și celelalte cadre didactice care se află în această situație roagă pe tovarășii din cadrul serviciului de diplome din Ministerul Învățămîntului să trimită cît mai urgent imprimatele respective, pentru ca să poată astfel primi diplomele de învățători încă înainte de a fi pensionați.

★

...învățătorii și profesorii raioanelor Cîmpina, regiunea Ploești, Pecica regiunea Timișoara, Gura Humorului, regiunea Suceava și Costești, regiunea Pitești, primesc salariile și celelalte drepturi bănești cu mari întîrzieri? Salariile cadrelor didactice din raionul Costești, de pildă, sînt folosite uneori nu ca un drept al învățătorilor și profesorilor, ci ca un mijloc de stimulare a acestora. Astfel, secția de învățămînt a acestui raion împarte salariile așa cum crede de cuviință, dînd — bineînțeles — întîietate cadrelor care lucrează mai bine și sînt în același timp pe placul secției de învățămînt.

★

...din cauza întîrzierilor cu care li se achită drepturile pentru concediile de odihnă, unele cadre didactice care trebuiau să-și petreacă concediile de odihnă în diferite stațiuni balneoclimaterice, au avut de întîmpinat serioase greutăți? Tovarășa Paraschiva Mihail, de exemplu, de la școala nr. 2 din Poiana Țapului, raionul Cîmpina, și îngrijitoarea acestei școli au trebuit să aștepte aproape trei luni de zile pentru obținerea unor drepturi bănești prin asigurările sociale.

Muncitorii din învățămînt cer pe bună dreptate organelor administrative să respecte cu mai multă răspundere drepturile lor legale, iar cei care se fac vinovați de încălcarea acestora să fie aspru sancționați.

SATIRA și UMOR

EPIGRAME

UNUI DIRECTOR INFUMURAT
E de nerecunoscut
Tov. director, drept vă spun,
Că, de cînd e „șef de școală"
Poartă „pene de păun".

CEI 7 ANI
Că nu răspunde la salut,
Nu este orb, nu este mut.
Dar, de-i pui vîrsta pe cîntar,
Vezi c-are lipsă-n inventar.

UNUI DIRECTOR ȘEDINȚOMAN.
Am să-l propun la „inovații",
Că se remarcă-ntr-o privință,
Ține copiii în recreații.
Iar pe profesori... în ședință.

VORBA MULTĂ...
Nu mai e bătaie-n școală,
Spune legea. Nu se poate!
Căci directoru-n ședință,
„Apa-n piuă" tot o bate!

TON DE COMANDĂ
Cînd auzi bătăi în masă,
Și un glas care răsună,
Să știi că ședința-i „fulger"
Și că tov. director... „tună".

COLABORARE
Iată cum colaborarea
La grădină se-ntelege:
Colectivul pune munca,
Iar directorul... culege...

SURMENAJ
E degrevat, dar totuși, omul
Se plînge că se surmenează.
E drept că s-a extenuat,
De multe sarcini ce trasează!...

IOAN PETRESCU

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 382 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 3 august 1956

Citiți în pagina III-a

Pentru traducerea în viață a prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală

Să contribuim activ la munca pentru transformarea socialistă a agriculturii

Cadrele didactice din toate colțurile patriei noastre au luat cunoștință cu o deosebită bucurie de prevederile Rezoluției ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c. cu privire la măsurile pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al partidului în domeniul transformării socialiste a agriculturii. Rezoluția subliniază importantele succese obținute de poporul nostru pe drumul transformării agriculturii pe baze socialiste, sintetizează o serie de fenomene noi care s-au ivit în această problemă și le fundamentează din punct de vedere științific, deschizînd astfel noi perspective muncii de transformare socialistă a agriculturii noastre.

Rezoluția subliniază că pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor de transformare socialistă a agriculturii și de creștere a producției are o mare însemnătate îmbunătățirea muncii politice de masă.

Învățătorii și profesorii de la sate, care prin însuși specificul muncii lor sînt strîns legați de oamenii muncii din agricultură, au astăzi în fața lor un larg teren de activitate în munca pentru transformarea socialistă a agriculturii. Ei sînt chemați să dea o mare contribuție la lămurirea și convingerea țărănimii muncitoare despre superioritatea agriculturii socialiste. Organizațiile de bază ale partidului din care fac parte cadrele didactice, organizațiile sindicale ale lucrătorilor din învățămînt, secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare raionale și regionale sînt datoare să organizeze cu pricepere munca învățătorilor și profesorilor astfel ca ei să poată aduce o contribuție efectivă la îndeplinirea sarcinilor trasate de ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c.

Indrumați de partid, mii de lucrători din învățămînt au muncit și pînă acum cu bune rezultate în vederea transformării socialiste a agriculturii. In această muncă s-a acumulat o experiență pozitivă care e bine să fie folosită și în viitor

O interesantă inițiativă a avut de exemplu secția de învățămînt a raionului Lăpuș din regiunea Baia Mare. Sub îndrumarea comitetului raional de partid și cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular raional această secție a organizat în cursul lunii iunie a.c. o consfătuire menită să scoată la iveală și să generalizeze experiența pozitivă a cadrelor didactice în munca politică pentru transformarea socialistă a agriculturii și totodată să contribuie la îmbogățirea cunoștințelor învățătorilor cu privire la cooperativizarea agriculturii. In acest scop consfătuirea a fost organizată în comuna Vima Mică, unde se află una din gospodăriile agricole fruntașe din acest raion. La lucrările consfătuirii au luat parte directorii tuturor școlilor din raion, precum și cadre didactice de diferite specialități.

In cadrul schimbului de experiență prilejuit de această consfătuire s-a arătat importanța muncii politice de masă desfășurată de cadrele didactice din satul Vima Mare, din comuna Cernești etc. pentru crearea gospodăriilor colective, pentru atragerea de noi membri în aceste gospodării, precum și pentru creșterea producției agricole. Atît în cadrul consfătuirii, cît și cu prilejul vizitării gospodăriei colective din localitate și al vizitei făcute la gospodăriile personale ale colectiviștilor, cadrele didactice și-au îmbogățit cunoștințele în legătură cu modul cum se face determinarea normelor de muncă, calcularea și împărțirea veniturilor etc.

In raionul Vatra Dornei a avut loc o interesantă consfătuire a intelectualilor din cuprinsul acestui raion. Atrăgînd atenția asupra rămînerii în urmă a muncii culturale în raion, consfătuirea a chemat intelectualitatea raionului să lichideze lipsurile existente în această privință și să participe în mod activ la munca politică de masă pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Știrile care sosesc zilnic la redacția „Gazetei învățămîntului" ne informează despre munca plină de avînt patriotic a cadrelor didactice aproape din toate satele și comunele țării noastre pentru cooperativizarea agriculturii.

Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c. cu privire la măsurile pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al partidului în domeniul transformării socialiste a agriculturii cere noi eforturi în vederea intensificării ritmului de transformare socialistă a agriculturii. Plenara C.C. al P.M.R. cere tuturor organelor de partid și de stat, lucrătorilor din agricultură să ducă o muncă sistematică și perseverentă de zi cu zi, pentru întărirea mai departe a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din punct de vedere economico-organizatoric și pentru crearea de noi gospodării colective și întovărășiri agricole. Cadrele didactice pot aduce în această privință contribuția lor.

O mare însemnătate vor trebui să acorde învățătorii și profesorii popularizării modificărilor și complectărilor la statutul model al gospodăriilor colective recomandate de plenara C.C. al P.M.R. pe baza experienței dobîndite timp de patru ani în aplicarea statutului model.

Cadrele didactice care activează în zonele specifice creșterii animalelor sau acolo unde principala ramură de producție este pescuitul pot da organizațiilor de partid și de stat un mare ajutor în desfășurarea muncii politice pentru organizarea de gospodării a căror ramură principală de producție este creșterea animalelor sau gospodării colective pescărești.

Plenara C.C. al P.M.R. subliniază necesitatea stimulării interesului țăranilor muncitori de a aduce în întovărășiri întreaga suprafață de teren de care dispun și de a executa în comun lucrările agricole. Să-i lămurim pe țăranii muncitori că aceasta permite o mai deplină folosire a tractoarelor, efectuarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole prin ajutorul reciproc în muncă al colectiviștilor, aplicarea unor măsuri agrotehnice avansate și obținerea în felul acesta a unor recolte mai mari.

In procesul de dezvoltare a întovărășirilor agricole au apărut în unele locuri forme de îmbinare a repartizării veniturilor după suprafața de teren, atelajele și utilajele aduse în întovărășire, cu repartizarea veniturilor după munca depusă. Plenara C.C. al P.M.R. recomandă ca asemenea forme de repartizare a veniturilor să fie stimulate întrucît ele contribuie la trecerea treptată spre gospodăria colectivă. De asemenea plenara recomandă crearea de cooperative agricole de producție cu rentă. Popularizarea acestor indicații și lămurirea lor constituie o importantă sarcină a cadrelor didactice.

O mare atenție trebuie să se acorde studierii, însușirii și explicării acelor indicații ale rezoluției care se referă la gospodăriile chiaburești.

Dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii ridică în fața noastră sarcina intensificării și îmbunătățirii muncii de pregătire a cadrelor pentru agricultură. Trebuie să se îmbunătățească simțitor învățămîntul agricol, acordîndu-se o deosebită importanță practicii. Ținînd seama de tipul școlii, practica trebuie organizată pe întregul ciclu de producție astfel ca cei școlarizați să cunoască temeinic toate lucrările agricole de specialitate. In învățămîntul superior ca și în cel mediu și profesional trebuie să se acorde o atenție mult mai mare pregătirii economice a cadrelor tinere. Incă de pe băncile școlilor tineretul trebuie să învețe a aprecia măsurile agro-zootehnice sub aspectul rezultatelor economice, al măririi productivității muncii, al scăderii prețului de cost în agricultura socialistă.

Importantele prevederi ale rezoluției ședinței plenare a C.C. al P.M.R. pun sarcini importante și în fața școlilor de cultură generală de la sate. Studierea atentă a acestor prevederi și pregătirea din timp a condițiilor pentru aplicarea lor trebuie să ducă la o mai strînsă legătură a școlilor sătești cu probemele practice ale construirii socialismului în agricultură.

Studierea și aplicarea în practică de către cadrele didactice a măsurilor cuprinse în Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c. vor determina creșterea contribuției lor la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii în patria noastră.

Condiții mai bune pentru desfășurarea procesului de învățămînt

(Convorbire cu tov. Petre Marinaș, șef adjunct al secției de învățămînt a regiunii Craiova)

De curînd, un redactor al gazetei noastre a avut o convorbire cu tovarășul Petre Marinaș, șef adjunct al secției de învățămînt a regiunii Craiova, în legătură cu măsurile luate pentru deschiderea noului an școlar. Redăm mai jos această convorbire:

INTREBARE: Ce măsuri ați luat pentru aplicarea Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală?

RASPUNS: Atenția noastră este îndreptată în primul rînd asupra rezolvării a două probleme de mare însemnătate: realizarea învățămîntului politehnic și mixtarea școlilor. Un număr de școli vor fi înzestrate de către Ministerul Invățămîntului cu utilaje necesare politehnizării. Noi ne vom strădui, însă, să creăm condițiile pentru politehnizare și cu mijloace locale. Astfel, fiecare raion din regiunea noastră și-a luat obligația să înzestreze cu utilaj cîte cinci școli. In raioanele Gilort, Tirgu Jiu, Baia de Aramă și Novaci, unde sînt mai multe întreprinderi industriale, s-a și început acțiunea de procurare a uneltelor și a aparatelor necesare, prin sprijinul întreprinderilor ce se află în raza acestor raioane.

Vom acorda mult mai mare atenție activității practice agricole pe parcela experimentală. In cadrul comitetului executiv s-a luat hotărîrea ca toate școlile să fie înzestrate cu loturi care să corespundă cerințelor.

Pentru ca măsurile pe care le vom lua în privința politehnizării să fie sistematice și organizate, cabinetul nostru pedagogic a făcut un studiu asupra posibilității realizării învățămîntului politehnic în regiune. Inspectorii școlari își vor axa activitatea de îndrumare și control pe baza celor constatate de cabinetul pedagogic.

Cît privește cea de a doua problemă, cea a mixtării școlilor, o vom putea rezolva treptat. La sate, toate școlile sînt de pe acum mixte. Incepînd din acest an școlar, clasele I-a și a V-a vor fi mixte și în toate școlile din orașe.

Incă înainte de închiderea anului școlar am pornit o muncă organizată de lămurire a părinților asupra avantajelor învățămîntului mixt, muncă care continuă și pe timpul verii.

Desigur că mixtarea școlilor va cere cadrelor didactice multă pricepere și tact pedagogic în rezolvarea problemelor educative. Vom căuta să le ajutăm în acest sens, propunînd cercurilor pedagogice să dezbată pe larg, la începutul anului școlar, problemele educative ale învățămîntului mixt.

INTREBARE: Cum ați pregătit condițiile materiale necesare unei bune funcționări a școlilor în viitorul an școlar?

RASPUNS: Am folosit în primul rînd două căi. Pe de o parte, am centralizat la raion fondurile prevăzute pentru reparații și am făcut contracte cu cooperativele meșteșugărești pentru terminarea lucrărilor pînă la 15 august a.c. Datorită acestei măsuri, în raioanele Novaci, Calafat, Băilești și Turnu Severin localurile sînt gata pregătite pentru deschiderea anului școlar. Mai încet se lucrează în raionul Plenița. Totuși, pînă la deschiderea cursurilor vor fi gata și localurile din acest raion. Pe de altă parte, în cîteva raioane s-au lăsat fondurile la dispoziția sfaturilor populare comunale, repartizîndu-li-se din fondul nescriptic sume mai mari. Situația din raioanele Gura Jiului și Corabia ne-a dovedit că și pe această cale se pot pregăti localurile la timp. Comitetul executiv al sfatului popular regional a trasat comitetelor executive raionale sarcina să pună la dispoziția școlilor, în lunile iulie și august sumele prevăzute în buget pentru reparații.

Mult ne-au ajutat în rezolvarea acestei probleme și comitetele de părinți. Școala de 7 ani nr. 3 și școala medie de fete nr. 3 din Craiova, precum și școala medie mixtă din Corabia, de pildă, au reușit, cu ajutorul comitetelor de părinți, fără să apeleze la alte organe, să asigure toate condițiile necesare unei bune desfășurări a procesului de învățămînt.

In ceea ce privește construcțiile din fond central, sîntem la zi cu lucrările și vom îndeplini planul, iar reparațiile capitale sînt efectuate în proporție de 120 la sută. Nu același lucru putem spune însă despre construcțiile din autoimpuneri începute în anii anteriori, deoarece se întîmpină serioase dificultăți în procurarea materialului.

INTREBARE: Ce ne puteți spune despre încadrarea școlilor cu personal didactic?

RASPUNS: In această privință, în viitorul an școlar vom avea o situație mult mai bună față de anii trecuți. De la 1 septembrie 1956, școlile noastre de 4 ani vor funcționa numai cu cadre calificate. A crescut mult și numărul cadrelor calificate care vor preda la clasele V—VII în școlile sătești, iar în învățămîntul mediu vor preda, cu puține excepții, numai cadre calificate.

Vom întîmpina greutăți la sate în încadrarea școlilor cu profesori de limbi străine. Sîntem de părere că Ministerul Invățămîntului trebuie să ia măsuri imediate pentru asigurarea școlilor sătești cu cadre calificate și în această direcție.

Greutăți am întîmpinat în acest an și în problemele privind perfecționarea cadrelor didactice. A trebuit să cuprindem la cursurile regionale 1200 de oameni, fără să avem asigurate toate condițiile materiale necesare.

Noi am obținut, însă, o experiență bună în ceea ce privește ajutorarea cadrelor cuprinse la cursuri. Din fondul prevăzut pentru bibliografie la secția de învățămînt și la comitetul sindical s-au procurat cărțile necesare pentru studiu și s-au repartizat cursanților. Vom veghea și pe mai departe ca învățătorii și profesorii cuprinși la cursuri să fie scutiți de alte sarcini, pentru a avea timp suficient de studiu. Ne-a folosit mult sprijinul pe care ni l-a acordat Institutul interregional de perfecționare a cadrelor din Timișoara, care ne-a trimis culegeri de texte pentru pedagogie și disciplinele respective, pentru învățători și educatoare, texte care au suplinit în bună măsură cărțile care nu se găseau. Sperăm că în viitorul an școlar acest sprijin va fi și mai substanțial, mai susținut.

Aș vrea să mai spun cîteva cuvinte în legătură cu cadrele tinere. La clasele I—IV noi nu am primit cadre tinere, pentrucă avem excedent. Celor repartizați, însă, la clasele V—VII și VIII—X li s-au asigurat condiții de cazare și la orașe și la sate. Fiecare școală știe din timp ce cadre tinere primește. Unele dintre acestea au și început să se prezinte la locurile lor de muncă. Tin să subliniez faptul că, spre deosebire de anii trecuți, tinerii profesori nu mai manifestă dorința de a rămîne numai la orașe. Mulți dintre ei cer cu insistență să lucreze în raioanele de origine.

INTREBARE: Ce măsuri ați luat pentru îmbunătățirea muncii de îndrumare și control?

RASPUNS: In ultima vreme, inspectorii regionali și raionali, datorită faptului că organele sfaturilor i-au lăsat să-și îndeplinească planurile lor de muncă, au reușit să cunoască mai bine activitatea din școli, să dea îndrumări mai temeinice învățătorilor și profesorilor. Acest lucru, alături de alți factori, s-a oglindit în nivelul de pregătire al elevilor la sfîrșitul anului școlar. Atît procentele mari ale promovaților pe școli, cît și calitatea răspunsurilor elevilor la examene au arătat succesele ce se pot obține în desfășurarea procesului de învățămînt printr-o îndrumare eficientă și un control organizat.

Rezultate slabe au obținut, însă, organele noastre de îndrumare și control în îndeplinirea planului de școlarizare. Noi încă nu am reușit să cuprindem în școli toți copiii de vîrstă școlară. Merge încă greu munca de lămurire în rîndurile țiganilor. Este drept că am făcut eforturi în această privință. Am construit școli în circumscripțiile lor (de pildă în raioanele Vinju Mare, Cujmir, Calafat, Corabia), o serie de copii au primit ajutoare materiale. Este necesar însă să fie îmbunătățită munca de lămurire.

Va trebui să ne gîndim cu seriozitate la o ridicare simțitoare a nivelului muncii de îndrumare și control, la găsirea acelor căi care să asigure nu numai cuprinderea tuturor unităților școlare, lucru ce s-a făcut și în acest an, ci și desfășurarea unei îndrumări competente, a unui control perseverent. Inspectorii noștri de la raioane încă inspectează școlile fără a încheia procese verbale, ceea ce dăunează mult eficienței controlului. Pentru a înlătura această lipsă, va trebui ca organele noastre regionale să cerceteze cu mai mult simț de răspundere felul cum își duc munca inspectorii raionali.

Deschidem viitorul an școlar sub semnul aplicării Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Sarcinile trasate în această hotărîre mobilizează învățătorii și profesorii, directorii de școli, precum și organele de învățămînt și sindicale, regionale și raionale, la eforturi și mai mari pentru instruirea și educarea tineretului din școlile noastre.

Pentru viitoarele patriei noastre

E ușor să scrii despre copiii din patria noastră, deoarece aspectele vieții lor fericite pot fi găsite la orice pas. Dar în același timp, e destul de greu să prinzi în vîrful peniței complexitatea acestor aspecte, să tălmăcești în scris bucuriile lor.

Să luăm la întîmplare cîteva scrisori trimise redacției. Citindu-le, gîndurile ne poartă departe, acolo unde răsună mînglietor și zglobiu rîsete de copii.

Cisnădie... *Drumul urcă mereu... De o parte și de alta apar minunate grădini cu pomi fructiferi. Sus, în față, se înalță zidul munților îmbrăcat pînă la poale în mantia verde a pădurilor.*

In mijlocul acestor frumuseți de basm, în cotlonul unet văi, se înalță o casă de copii: o clădire mare, cu etaj, cu terase și grădini ca-n povești. Un vînt ușor poartă pînă la noi glasuri vesele de copii. Curînd îi întîlnim. Printre ei se află educatoarele Marcela Frîncu și Viorica Tîrlea, care-i îngrijesc cu dragoste.

Intrăm în clădire. Dormitoare, laboratoare, săli de clasă spațioase, numeroase vitrine cu tot felul de aparate, cu jucării, pretutindeni flori.

Inconjurați cu dragoste și grijă de oamenii muncii, copiii cresc voioși, pregătindu-se să devină oameni destoinici.

Sebeș... *Dinspre coamele munților, norii se îngrămădesc deasupra orășelului. Pe străzi e liniște. Numai în localul grădiniței trebăluiește cineva. E educatoarea Florica Rusu. Face ultimele pregătiri. La schimbul de experiență au venit nu numai educatoare, metodiste și responsabile de cercuri de raion, ci și oaspeți din alte raioane ale regiunii.*

In sfîrșit, clopoțelul anunță începutul activității: „Teatrul de păpuși". In sală s-au strîns numeroși spectatori. Copiii sînt nerăbdători. Odată cu stingerea becului se așterne o liniște deplină. Florica Rusu are emoții. „Oare voi reuși?" — se întreabă ea neliniștită. Dar deodată capătă curaj. Vasilache e mișcat cu dibăcie; apoi rînd pe rînd, Florica Rusu dă viață lupului, iezilor și caprei din povestea „Capra cu trei iezi". La sfîrșit au venit în jurul ei, plini de mulțumire, toți spectatorii. I s-au pus fel de fel de întrebări. Discuțiile educatoarelor arătau hotărîrea lor de a face și ele în grădinițele de copii unde muncesc, ceea ce a izbutit să facă atît de bine Florica Rusu.

Brad... *Cu mîinile lor pricepute și îndemînatice, educatoarele din raionul Brad au confecționat peste 3.600 de jucării. Hărnicia lor a făcut ca toate grădinițele de copii din raion să aibă un bogat material didactic. La centrul de confecționare care a luat ființă în acest orășel s-au executat cu deosebită măiestrie numeroase obiecte: un interior de casă țărănească, cu război de țesut, cu o femeie care țese covoare, cu perdele, ștergare, farfurioare, masă și scaune; păpuși îmbrăcate în costume moțești; tulnice; o horă în care sînt prinse în joc, păpuși în costume românești, rusești și maghiare etc.*

(După corespondențele tov. L. Rosiu, E. Marcu și I. Tirică).

Muzeul „Dimitrie Cantemir"

De curînd, la școala militară medie „D. Cantemir" din Breaza, raionul Cîmpina, s-a deschis un muzeu istoric. Piesele expuse pe pereți, pe panouri și în vitrine evocă sugestiv viața și opera domnitorului și cărturarului D. Cantemir.

Tablouri, reproduceri după gravuri, stampe îl înfățișează pe D. Cantemir în diferite epoci ale vieții sale, precum și chipuri ale membrilor familiei lui: soția sa, Casandra, Antioh Cantemir, soții Goliții. Un alt tablou îl înfățișează pe marele său prieten și protector, Petru cel Mare. Expoziția cuprinde de asemenea o hartă a Moldovei, o schiță a planului luptei de la Stănilești, fotocopii după documente și cărți.

In vitrinele muzeului sînt așezate diferite exemplare rare ale cărților lui D. Cantemir, apărute în principalele limbi europene atît în veacul al XVIII-lea cît și în veacurile următoare. Sînt expuse exemplare originale ale lucrărilor: „Descrierea Moldovei", „Hronicul vechimii a romîno-moldovlahilor" etc., editate în limbile latină, rusă, franceză, engleză, germană. Tot în vitrinele muzeului se găsesc diferite tipuri de arme, puști, pistoale, săbii și monede rusești din epoca în care a trăit D. Cantemir.

In mijlocul sălii, la un loc vizibil, se află statuia lui D. Cantemir — opera sculptorului Marius Butunoiu, pentru care acesta a primit Premiul de Stat.

Muzeul, ale cărui piese au fost adunate cu trudă de prof. C.Boroianu, cu sprijinul conducerii școlii — va ajuta elevilor să cunoască în adîncime viața și opera lui Dimitrie Cantemir.

MIHAIL ROBEA
corespondent

Participare efectivă la concurs

Sînt unii oameni care, atunci cînd aud de un concurs organizat în domeniul muncii lor, se entuziasmează, cer să fie înscriși imediat printre participanți; dar, cum dau piept cu greutățile, se demobilizează, aparîndu-și propria mîndrie cu formula stereotipă: nu avem condiții. Munca perseverentă și creatoare pe care o duc, însă, unii învățători și profesori antrenați în concursul pentru cea mai bună parcelă experimentală dovedește că, atunci cînd există dragoste pentru o anumită activitate, cînd există voința dîrză de a rezolva cu succes sarcini de mare importanță pentru îmbunătățirea instruirii și educării elevilor, se pot cuceri succese remarcabile.

Vom vorbi în acest articol despre două școli înscrise la concurs: școala pedagogică din Carei, unde predă științele naturale tovarășul Paul Pteancu, și școala mixtă de 7 ani nr. 9 din Craiova, unde științele naturale sînt predate de tovarășul Constantin Cazacu, directorul școlii.

Ceea ce impresionează de la început pe cel care vizitează parcela experimentală a școlii pedagogice din Carei este grija ce se observă aici pentru înarmarea viitorilor învățători cu cunoașterea cît mai complectă a diferitelor plante, a metodelor de îngrijire și de îmbunătățire a soiurilor, cu deprinderile practice necesare pentru aplicarea acestor cunoștințe.

De departe, parcela pare o livadă de pomi. O alee mare, frumoasă, cu borduri de flori și verdeață străbate parcela de la un capăt la celălalt. Elevii îi spun „Aleea Miciurin". Din această alee pornesc într-o parte și în alta alei mai mici, care separă diferitele straturi de culturi. Un spațiu destul de mare ocupă cele două asolamente. Unul de cîmp, cu ierburi perene și leguminoase perene pe 10 ani, organizat cu scopul ca elevii să cunoască sistemul de cultură a solului și refacerea structurii solului prin aplicarea învățăturii lui Williams despre sol. Al doilea asolament este un asolament legumicol, cu ierburi și leguminoase perene pe 7 ani. Deci primul asolament cuprinde 10 straturi, iar al doilea 7. Fiecare strat este dat în sarcina unei grupe de elevi, care lucrează sub conducerea unui responsabil.

O importanță deosebită pentru formarea viitorilor învățători o are activitatea pe parcela biologică experimentală. Elevii pot culege de aici bogate observații cu privire la creșterea și dezvoltarea plantelor. Unele culturi dovedesc din plin utilitatea iarovizării. Pe un strat s-a semănat primăvara grîu de toamnă iarovizat, și alături, pe alt strat, s-a însămînțat tot primăvara grîu de toamnă neiarovizat. Spre deosebire de grîul iarovizat, care s-a dezvoltat frumos, avînd un spic mare și plin de boabe, cel neiarovizat a rămas în stare ierboasă. Tot comparativ s-au făcut și culturile de cartofi. Studiind dinamica formării tuberculelor pe un strat și pe celălalt, prin recoltări periodice din 10 în 10 zile, elevii au înțeles clar că iarovizarea grăbește ritmul dezvoltării plantei. Totodată, prin cultivarea a 9 soiuri de cartofi iarovizați în aceleași condiții, elevii își pot da seama care soi corespunde cel mai bine microclimatului și solului din Carei.

Lămîii cultivați la școala nr. 9 din Craiova

Alte straturi sînt destinate experiențelor pentru studierea efectului pe care îl are lumina asupra dezvoltării plantelor. Pe un strat s-a cultivat grîu de primăvară. La un capăt al stratului s-a delimitat o porțiune de 1 m², care la sfîrșitul lunii aprilie a fost acoperită cu o cutie învelită în carton gudronat, de la orele 17 pînă a doua zi dimineața la orele 7. Efectuînd cu regularitate această operație, elevii au putut observa diferența dintre dezvoltarea grîului crescut în condițiile zilei naturale lungi și dezvoltarea celui cu durata de lumină scurtată la 10 ore. La sfîrșitul lunii iunie (pe data de 30), grîul dezvoltat la lumină era înspicat, iar celălalt numai de o palmă.

Pentru a da elevilor posibilitatea ca în viitor să poată întreprinde ei înșiși, împreună cu copiii cu care vor lucra, diferitele soiuri de plante, tovarășul Pteancu a organizat interesante lucrări în legătură cu transformarea naturii plantelor. O experiență urmărește transformarea grîului de toamnă în grîu de primăvară. Acum, aceste lucrări sînt în al treilea an de experiență și atît profesorul, cît și elevii cred că în 5 ani vor reuși. O altă experiență are ca scop transformarea grîului de primăvară în grîu de toamnă. Prin aplicarea metodei Voronova (inginer agronom din Urali) se tinde la crearea unui nou soi de pătlăgele roșii. Experiența se găsește în al doilea an. Insămînțarea se face direct în cîmp, în luna martie. Inainte de însămînțare, semințele au fost ținute noaptea în zăpadă, iar ziua în cameră caldă.

Un interes deosebit manifestă elevii pentru lucrările de hibridări sexuate la pomi și legume. S-au făcut peste 130 de hibridări la pomi, dintre care 118 reușite: cais pe corcoduș, Reine Claude pe corcoduș, mălin pe vișin, păr pe păr sălbatec. La roșii s-au făcut hibridări sexuate în interiorul solului și în interiorul speciei, pentru întărirea vigoarei. La porumb s-a încrucișat porumb portocaliu de Tîrgu Frumos cu dinte de cal. Se urmărește obținerea unui hibrid care să dea o recoltă mai mare și de mai bună calitate și, totodată, cu o coacere mai timpurie.

Succese remarcabile au obținut elevii, conduși de profesor, și prin lucrările de hibridări vegetative. Majoritatea elevilor știu să altoiască atît pomi, cît și legume. Astfel, au altoit sub coajă sau în despicătură cais Meilleur d'Hongrie pe migdal sălbatic, prun Reine Claude pe corcoduș, măr Calville pe măr sălbatec. In august vor face altoiri în ochi dormind: cais pe piersic sălbatec, piersic Halle pe migdal și măr Ionathan pe măr sălbatec. La legume au altoit cu succes roșii galbene pe Topper și invers, Jubillaire Orange pe Topper și galbene pe Ficarazzi.

In toate muncile efectuate, tovarășul Pteancu s-a preocupat ca elevii săi, viitori învățători, să cunoască bine metodele agrotehnice înaintate. Ei au văzut astfel, prin activitatea practică desfășurată, avantajele însămînțării la timp și cu sămînță bună, importanța folosirii îngrășămintelor suplimentare la grîul de primăvară (mraniță granulată cu superfosfat), a însămînțării în cuiburi dispuse în patrat la porumb și la cartofi, a copilitului la roșii, a copilitului și cîrnitului la bumbac, a ciupitului la castraveți, a mulcitului, a aplicării culturii de vară a cartofului.

Alte experiențe sînt menite să-i ajute pe elevi în cunoașterea diferitelor lucrări de aclimatizare, în cunoașterea plantelor care nu se cultivă în raion, a diferitelor plante medicinale.

Viitoarele învățătoare la practică

Datorită unei bune organizări a activității practice agricole pe tot timpul verii (în fiecare săptămînă lucrează cîte o echipă de 5—6 elevi), toate culturile sînt foarte bine îngrijite, iar produsele agricole obținute fac cinste întregii școli.

★

Tovarășul Constantin Cazacu, directorul școlii mixte nr. 9 din Craiova, are, de asemenea, rezultate bune în munca de predare a științelor naturale. Multe din acestea au fost obținute în activitatea practică cu elevii pe parcela experimentală. In dosarul de corespondență al școlii au intrat hîrtii al căror conținut a umplut de bucurie inimile tuturor pedagogilor și ale elevilor din școală. Intreprinderea de stat pentru asigurarea producției și valorificarea semințelor din Craiova, de pildă, a trimis școlii o astfel de scrisoare: „Vă confirmăm primirea produselor dumneavoastră, comunicîndu-vă totodată că roșiile, conopida, pepenii, vinetele, ardeiul, smeura, lămîile etc au făcut cinste expoziției noastre fiind de o mărime și calitate de neegalat din cîte au fost expuse la noi. La fel porumbul expus, cu cei 9 știuleți pe fir, a întrecut toate așteptările. Aceste rezultate arată îmbinarea practicii cu cele mai înaintate metode agrotehnice pe care le-ați aplicat dvs. pe lotul experimental al școlii". O altă scrisoare, anterioară acestela, de la aceeași unitate, apreciază produsele trimise de școală pe data de 29.V.1956: ...„produsele școlii dvs. pentru expoziția noastră au fost cele mai reușite și timpurii culturi de căpșuni din cele expuse la noi".

Influența unei activități practice bine organizate și desfășurată cu pricepere se simte nu numai în rîndurile elevilor, ci și în rîndurile părinților, ale locuitorilor din cartier, ale cadrelor didactice de la alte școli. Impresionați de rezultatele obținute, zeci de părinți, de cadre didactice au cerut stoloni de căpșuni, solicită sprijinul școlii în efectuarea diferitelor altoiri. Bogăția de roade de pe tulpinele de roșii, dintre care multe ajung la 500—600 grame bucata, face ca numărul celor ce vin să ceară semințe să fie din ce în ce mai mare.

Multă admirație stîrnesc și produsele obținute la vinete (unele bucăți au peste 600 gr.), la floarea soarelui, ale cărei capitule sînt uriașe, la porumb etc.

Școala este vestită și prin succesele obținute în aclimatizările de plante citrice. De cum intri în școală ești plăcut impresionat de bogăția de roade a lămîilor, de faptul că vezi portocal cu fructe, lămîi altoit pe portocal. In prezent se fac încercări de culturi directe.

Numeroasele altoiri ce se fac în pepinieră, la floarea soarelui, diferitele hibridări sexuate (cu deosebire la porumb unde s-a încrucișat soiul dinte de cal cu porumb românesc, obținîndu-se un hibrid cu o mare productivitate), ca și lucrările de pregătire a răsadnițelor și de îngrijire a diferitelor culturi au stîrnit în rîndurile elevilor un puternic interes pentru activitatea practică agricolă, dorința de a practica o agricultură înaintată.

AURELIA PAUN

801

Pentru CONCURSUL CORESPONDENȚILOR voluntari

Pedagogii şi elevii în vacanţă

Roadele muncii culturale

In anul școlar 1955—1956, cadrele didactice din comunele Ișalnița și Dăbuleni, regiunea Craiova, au obținut succese însemnate în munca lor culturală. Prelucrarea Directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R. a fost un prilej de temeinică analiză a activității culturale, de îmbunătățire hotărîtă a acestei activități.

Comuna Ișalnița, așezată la numai 10 km. de Craiova, n-a avut pînă de curind decît puțini intelectuali; avea în schimb 800 de neștiutori de carte. Formele tradiționale de muncă agricolă ca răritul porumbului, semănatul după calendarul moștenit din bătrîni etc. stăruiau încă în comună. Majoritatea absolvenților clasei a IV-a nu mai frecventau clasele V—VII. La Dăbuleni, oamenii știau să cultive numai vița de vie, de zarzavaturi nici vorbă. Misticismul și superstițiile domneau în voie.

Cu mult entuziasm și perseverență au luptat cadrele didactice cu greutățile și lipsurile din cele două comune. După 5 ani de muncă, în septembrie 1955, Ișalnița nu mai avea decît 15 analfabeți, iar după examenul din aprilie 1956 numai 3. Datorită acestor succese, munca de culturalizare a putut să se desfășoare mai ușor. Acum, de pildă, ișălnițenii au 33 de cercuri de citit. Rezultate foarte bune înregistrează cercurile de citit conduse de învățătoarele Gheorghița Căpruciu și Nicolița Bucurete, precum și de deputații Frusina Fota și Constantin Chiriță. Ca urmare, ișălnițenii au îndrăgit tot mai mult cartea și numărul cititorilor bibliotecii sătești a crescut simțitor — de la 320 în 1955 la 922 în 1956. Fișe bogate de lectură, de cîte 16 volume, au utemiști ca Dumitru Dumitrașcu și Ion Stan, ca și țărani vîrstnici, cum sînt Ion Ștefan și Ion Firu.

O contribuție importantă au adus la munca de culturalizare și șezătorile organizate de cadrele didactice, la care s-au prezentat opere ale scriitorilor noștri clasici și contemporani, ale scriitorilor ruși și sovietici etc. Popularizarea cărții agrotehnice a ocupat aici un loc de frunte.

Inițiativa și exemplul personal al cadrelor didactice au dus la înființarea unei echipe de cor, din care fac parte 9 cadre didactice, alături de 70 de tineri țărani și 25 de funcționari. Această echipă a obținut recent premiul I la faza raională a concursului echipelor de artiști amatori. Tot cu sprijinul tineretului sătesc și al cadrelor didactice, profesoara Elena Antonov a format o echipă de teatru, care a prezentat spectacole reușite cu piese tratînd probleme legate de transformarea socialistă a agriculturii.

Cercul de cultură generală, condus de profesorul Nicolae Popescu, a organizat conferințe pe teme științifice (în legătură cu originea, cu forma și mișcările pămîntului, pe teme politice etc.

Gazeta de stradă „Informația satului" ține la curent pe oamenii muncii cu cele mai însemnate evenimente petrecute pe plan extern, în țară și în regiune, în raion și în comună. Gazetele satirice „Ochianul magic" și „Ariciul" au contribuit mult la înlăturarea unora din lipsurile manifestate în comună, cum ar fi, de pildă, familiarismul care se înfiripase la cooperativă, lipsa de punctualitate a unor cadre didactice și a unor funcționari ai sfatului, neajunsurile în munca unor deputați, comportarea necivilizată a unor tineri, greșelile din activitatea achizitorului cooperativei etc.

Nici cadrele didactice din Dăbuleni nu s-au lăsat mai prejos. Comuna lor fiind mai mare, aici s-au înființat 45 de cercuri de citit, iar cercul agrotehnic a funcționat cu trei secții: viticolă, legumicolă și zooveterinară. Invățătorul Mihai Ștefănescu a condus secțiile viticolă și legumicolă. Grădina lui a stîrnit admirația comunei și este mereu vizitată de țăranii muncitori.

„Pentru a combate misticismul și superstițiile — ne-a spus învățătorul Oprea Costescu — am folosit pe larg materialul didactic, prezentînd la microscop viața într-o picătură de apă, compoziția sîngelui, structura plantelor și altele".

Iată, pe scurt, cîteva din rezultatele muncii rodnice de culturalizare pe care o desfășoară pedagogii: în comuna Ișalnița este tot mai mare numărul elevilor care urmează cursurile claselor V—VII, iar în ultimii ani zeci și zeci de tineri și-au continuat studiile la școli medii și institute de învățămînt superior. Aspectul comunei, în ceea ce privește curățenia, înfățișarea exterioară a gospodăriilor și interiorul caselor s-a schimbat mult. Metodele de muncă, atît în cultura zarzavaturilor, cît și a cerealelor, sînt tot mai mult cele recomandate de agrotehnică: ghivece nutritive, însămînțatul porumbului în pătrat, prășitul porumbului de 3—4 ori, plivitul grîului etc. Participarea la cercurile de citit, la activitatea cercurilor de cultură generală, la lecțiile în fața planiglobului, citirea regulată a gazetelor, au devenit o tradiție în cele două comune, iar misticismul și superstițiile dispar treptat. Tineretul participă în măsură tot mai largă la viața culturală a satului.

Tot mai mare este numărul țăranilor din aceste comune care își altoiesc singuri viile, cultivă zarzavaturi, au grădini frumoase iar drumul ce duce la biblioteca sătească și la căminul cultural este mult mai bătătorit acum decît în trecut.

ION DUMITRESCU
corespondent

Luptăm pentru transformarea socialistă a agriculturii

Efectele muncii cultural-educative în vederea transformării socialiste a agriculturii s-au constatat în raionul nostru mult mai tîrziu decît în alte raioane. A fost un început greu. Insă rezultatele primelor întovărășiri agricole, care au luat ființă în toamna anului 1952, au constituit exemple deosebit de convingătoare pentru țăranii muncitori. An de an a sporit numărul întovărășirilor agricole. S-au înființat apoi întovărășiri zootehnice și, în ultimul timp, întovărășiri pomicole.

Indrumate de către organele de partid și de stat cadrele didactice din comunele raionului Novaci au adus o serioasă contribuție în această direcție. Este bine cunoscută munca obștească a învățătorilor Dumitru Bondoc și Constantin Rogojevschi din comuna Alimpești, a lui Constantin Mesteacăn și Nicolae Chivu, din comuna Polovraci, Mihai Popovici și Carolina Roșca, din Bumbești-Pițic, Ion Dănuț din Pociovaliștea, Nicolae Angelescu și Ion Aringhe din Bengești și a multor altor învățători și profesori din satele raionului Novaci.

Comuna Săcel rămăsese aproape ultima din raion în ceea ce privește problematransformării socialiste a agriculturii. In urma unei temeinice analize făcută de către comitetul raional de partid, cadrele didactice din această comună au început să desfășoare, sub îndrumarea organizației de bază, o susținută muncă cultural-educativă pentru atragerea țăranilor muncitori în întovărășirile agricole. La căminul cultural au început să fie prezentate conferințe mai interesante, legate de viața și de preocupările de zi cu zi ale țăranilor muncitori. In cadrul șezătorilor de la cămin s-au făcut expuneri asupra statutului întovărășirilor agricole. Articolele de la gazeta de stradă erau de asemenea în marea lor majoritate strîns legate de această problemă. Organizați în colective de agitatori învățătorii, împreună cu deputații sfatului popular local, au arătat țăranilor muncitori importanța muncii în comun și pe suprafețe întinse. Această activitate nu a întîrziat să-și arate roadele: ea a dus la înființarea întovărășirii „Viață nouă".

Congresul al II-lea al P.M.R a pus în fața noastră a tuturor sarcina înaintării într-un ritm mai accelerat pe calea transformării socialiste a agriculturii. Cadrele didactice și ceilalți intelectuali ai satelor pot aduce o contribuție importantă la îndeplinirea acestei sarcini. Ținînd seama de acest fapt, Comitetul raional de partid a organizat în primăvara aceasta o consfătuire cu toate cadrele didactice și deputații sfaturilor populare locale. In urma acestei consfătuiri învățătorii și profesorii comunei Săcel, alături de ceilalți intelectuali ai satelor raionului Novaci, și-au intensificat eforturile în acțiunea de lămurire a țăranilor muncitori în vederea atragerii lor pe calea agriculturii socialiste. Organizați în echipe de agitatori, ei au mers din casă în casă, arătînd țăranilor muncitori importanța înființării în comuna lor a unei întovărășiri zootehnice. Invățătorul Andrei Căsculescu, de pildă, împreună cu echipa sa de agitatori, a convins într-o singură zi 13 țărani muncitori să se înscrie în întovărășire. Invățătorii Nicolae Popescu, Traian Guran, Alexe Nache și Gheorghe Vătace au strîns tot într-o zi 26 de cereri de înscriere în întovărășire. Avantajele pe care le au țăranii uniți în întovărășirea zootehnică au fost arătate de către diferite cadre didactice la stația de radioficare, precum și în fața elevilor și a părinților acestora. Așa se explică faptul că cei înscriși în întovărășirea zootehnică sînt în marea lor majoritate părinți ai elevilor. Convinși de importanța muncii în comun, un număr de 109 crescători de oi și-au unit în primăvara aceasta cele 250 oi în întovărășirea zootehnică „1 Mai".

Luptînd pentru aplicarea prevederilor Rezoluției ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c., cadrele didactice din comun Săcel continuă să acorde un sprijin efectiv muncii de transformare socialistă a agriculturii.

EMANOIL CINTEZA
corespondent

Deprinderi practice

La școala de 7 ani nr. 8 din Satu Mare a fost amenajat de curind, în cadrul activității taberei de curte, un atelier de tîmplărie. Indrumați de învățători și profesori, de părinți și mai ales de un meșter tîmplar, care le-a dat prețioase sfaturi și îndrumări, elevii lucrează cu un interes deosebit în atelier.

Tinerii membri ai cercului de tîmplărie de pe lingă școala noastră confecționează, în orele rezervate muncii în atelier, cuiere pentru haine, etajere pentru cărți, mese de șah, sau fac diferite reparații la bănci, mese, uși etc. Lucrind diferite obiecte elevii învață să mînuiască diferite scule (dalta, gealăul, burghiul, fierăstrăul, ciocanul etc.), să fiarbă cleiul, să pregătească suprafața pentru încleiere, să îmbine diferite piese ale obiectului, să vopsească etc. Ei se înarmează, în același timp, cu asemenea calități cum sînt îndemînarea, răbdarea și perseverența. Cunoscînd efortul care trebuie depus pentru executarea unui obiect sau a unei reparații, elevii noștri învață să păstreze mobilierul școlii. Cei care participă la activitatea cercului de tîmplărie sînt mîndri că băncile în care vor sta colegii lor sînt reparate de ei, că joacă șah pe măsuțele lucrate de ei etc.

ALEXE MELEGHI
corespondent

Prin autoimpunere

Locuitorii din comuna Igriș, raionul Sinnicolaul Mare, regiunea Timișoara, au hotărît încă din anul 1954 să ridice, prin autoimpunere, un local nou de școală. S-a constituit în acest scop un comitet de inițiativă, care, sub conducerea colectivului didactic, a pornit serios la muncă. Rezultatele efortului deosebit pe care l-au depus membrii comitetului s-au putut vedea numai anul acesta, cînd pe un loc acoperit odinioară de bălării se ridică o clădire mare și luminoasă, cu patru săli de clasă, o cancelarie și dependințe.

Pentru împrejmuirea localului și înzestrarea lui cu mobilier, Ministerul Invățămîntului a repartizat suma de 30.000 lei. La 1 septembrie, elevii își vor începe activitatea în noul lor local de școală.

ION SAMOILA
corespondent

Activitatea unui club

Numeroși pionieri și elevi din orașul Lupeni au fost trimiși în cursul acestei vacanțe în taberele organizate în regiunile pitorești ale țării. Dar și cei rămași în localitate se bucură de o vacanță plăcută. Pentru ei funcționează un club în localul internatului școlii medii. Tovarășul Picu Nițu, directorul școlii, s-a îngrijit de asigurarea condițiilor materiale necesare unei bune desfășurări a activității în club. La dispoziția elevilor se află sălile și terenul sportiv al școlii medii, precum și materialul didactic necesar cercurilor: planșe, hărți, aparate de fizică etc.

In orele cînd nu au loc activitățile cercurilor se face sport, se citesc cărți, se joacă șah. Tov. Lucreția Macra, directoarea clubului, a avut o deosebită preocupare nu numai pentru buna organizare a muncii, ci și pentru crearea unei ambianțe care să atragă tineretul și să-l recreeze în același timp.

Pentru a sprijini pe elevii corigenți, precum și pe candidații la examenul de admitere în clasa a VIII-a, profesorii Ioachim Caceu, Silvia Mesaroșiu, T. Popescu, Ion Goja și I. Arghirescu au acordat zilnic un sprijin prețios celor care urmau să se prezinte la examene.

Numeroși părinți au fost atrași în sprijinirea diferitelor acțiuni inițiate de club.

EMIL TETILEANU
corespondent

Pregătiri intense

Asigurarea tuturor condițiilor necesare deschiderii noului an școlar a constituit pentru secția de învățămînt a raionului „23 August" o preocupare permanentă, începînd chiar înainte de încheierea activității anului școlar 1955/1956. Bazîndu-se pe experiența acumulată în anii precedenți, colectivul secției a avut în atenția sa numeroase probleme și anume: asigurarea bazei materiale a școlilor, pregătirea și repartizarea cadrelor, îndeplinirea planului de școlarizare, măsuri pentru introducerea învățămîntului politehnic, pentru mixtarea școlilor etc.

O grijă deosebită s-a acordat lucrărilor de reparații și curățenie. Pentru aceasta secția de învățămînt a raionului „23 August" a făcut din timp contractări și devize cu întreprinderile care vor executa aceste reparații. Incă din luna iulie majoritatea localurilor de școală au fost aproape în completă stare de funcționare. La unele școli, cum sînt școlile de 7 ani nr. 54 și 64, părinții au contribuit la lucrările de reparație prin munca lor obștească sau prin donații.

Școala de 7 ani nr. 46 a terminat încă de mult, cu sprijinul sfatului popular raional, toate reparațiile, fiind prima pe raion în această privință. Comitetul de părinți al acestei școli a complectat lucrările din deviz executînd vopsirea în ulei a soclurilor, ușilor și ferestrelor. Același comitet de părinți și-a luat angajamentul ca pînă la data de 10 august să împrejmuiască școala cu un gard nou. Lucrările au fost terminate cu mult înainte, așa încît în ziua de 20 iulie gardul era gata.

In vederea măririi capacității localurilor de școală s-au construit noi săli de clasă. Astfel, la școala nr. 54 s-au construit două săli de clasă, iar la școala de 7 ani nr. 60 din comuna Fundeni sînt în curs de terminare alte două săli de clasă.

Trecerea la învățămîntul mixt a creat necesitatea reamenajării tuturor instalațiilor sanitare, atît la școlile medii cît și la școlile de 7 ani. Secția de învățămînt a raionului „23 August" a luat din timp toate măsurile pentru rezolvarea acestei probleme.

Bibliotecile școlilor au fost revăzute, organizîndu-se, cu concursul elevilor din taberele de curte, repararea volumelor deteriorate. In același timp, s-au luat măsuri pentru legarea cărților care aveau nevoie de aceasta. La școala medie nr. 15, de pildă, biblioteca a fost inventariată și s-au pregătit fișele pentru cititori. Cărțile au fost catalogate după clasificarea zecimală. Prin grija secției de învățămînt a sfatului popular raional s-au trimis școlilor din raion un număr de 800 de volume, cuprinzînd literatură pentru copii și tineret, cît și literatură ideologică, pedagogică și de specialitate, necesară cadrelor didactice. Urmează ca pînă la începerea cursurilor școlile să fie înzestrate cu încă 800 de volume.

Colectivele de pionieri și elevi, sub conducerea cadrelor didactice, au participat la repararea și sortarea materialului didactic. Elevii au confecționat în același timp, cu mijloace proprii, noi materiale didactice.

O deosebită grijă s-a acordat aprovizionării școlilor cu combustibil. Astfel, toate școlile au ridicat tranșa pe trimestrul al II-lea, iar tranșele pe trimestrele III și IV se vor ridica în întregime pînă la 1 septembrie. In această privință pot fi citate școlile de 7 ani nr. 46, 49, 51, 60, și 64 care au ridicat în întregime cotele încă din luna iulie.

In vederea asigurării manualelor și rechizitelor necesare, școlile au comunicat din timp librăriilor numărul elevilor pe clase.

Pentru pregătirea trecerii treptate la învățămîntul politehnic au fost antrenați, cu sprijinul comitetului raional de partid, directorii întreprinderilor industriale din raion, iar cu sprijinul comitetului sindical au fost mobilizate în această acțiune comitetele de părinți. Experiența rodnică din anul școlar trecut a școlii de 7 ani nr. 57, care a organizat activitatea practică la întreprinderea „Electroaparataj" va continua și în noul an. După exemplul ei se va organiza activitatea practică a elevilor și în atelierele altor întreprinderi și ale școlilor profesionale din raion. Astfel, elevii școlii speciale nr. 9, elevii școlii de 7 ani nr. 54 și ai școlii medii nr. 13 vor lucra în atelierul școlii profesionale nr. 1. Elevii școlii de 7 ani nr. 50 și ai școlii medii nr. 15 vor lucra în cadrul întreprinderii „30 Decembrie". Elevii școlii de 7 ani nr. 67 își vor face practica la uzinele „23 August" etc. S-au luat măsuri pentru amenajarea unui atelier propriu la școala de 7 ani nr. 55. La școala mixtă nr. 46, pe lingă faptul că elevii vor lucra în cadrul întreprinderii „Vasile Roaită", se va organiza și un atelier de croitorie pentru fete.

Secția de învățămînt, sprijinită de comitetul raional de partid, a reușit să intre în posesia unui teren de 15.000 m.p. care va deveni în anul școlar 1956-57 un teren experimental — model al tuturor școlilor din raion. Pe lingă aceasta se va sprijini activitatea pe parcelele experimentale existente.

In vederea cuprinderii în clasele V-VII a tuturor copiilor de vîrstă școlară s-au făcut lucrări pe teren încă din luna iunie, iar în prezent învățătorii și profesorii, însoțiți de delegații comitetelor de părinți, fac vizite la domiciliile elevilor pentru a-i cunoaște, în scopul formării noilor colective ale claselor mixte.

Pentru ridicarea nivelului de pregătire a tineretului care lucrează în producție, în raionul 23 August vor funcționa în noul an școlar și patru școli medii serale, două în cadrul școlilor medii nr. 13 și nr. 15 și alte două pe lingă întreprinderile „23 August" și F.R.B. Organizațiile sindicale din întreprinderi, sprijinite de organizațiile de partid, duc o susținută muncă de lămurire pentru a asigura o justă recrutare a elevilor în aceste școli.

In felul acesta, secția de învățămînt, conducerile școlilor, cadrele didactice și părinții elevilor din raionul 23 August se străduiesc să contribuie la traducerea în viață a Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

GLEB STATNIC
corespondent

Invățătorul M. Ștefănescu din comuna Dăbuleni arată țăranilor muncitori o metodă de altoire a viței de vie (stînga); în fața gazetei satirice „Ariciul" din comuna Ișalnița (dreapta).

In jurul focului de tabără

Soarele a apus și amurgul întunecă tot mai mult zarea. Pe o moviIă de la marginea comunei se ridică limbi mari de foc. Este focul de tabără organizat de cele 40 de eleve venite la odihnă în tabăra regională de la Ocna Șugatag.

La lumina focului, care străbate peste dealuri și sate, se desfășoară un bogat program artistic, pregătit cu multă pricepere în cinstea încheierii acestei serii a taberei.

Azi vom pleca. Se înalță către soare
Un cînt de drum. Dar totuși vreau să-ți spun
Că revenim la vara viitoare.
Iar pînă atunci, iți zicem: „rămas bun",

recită cu bucurie Viorica Fogaș. Iudita Unterberger descrie în versuri hazlii călătoria de la Satu Mare pînă la Ocna Sugatag și viața în tabără. Un alt grup de fete, în frunte cu Eva Süveg, dansează jocuri populare. Cîntecele armonioase, în limbile romînă și maghiară, cîntate de corul taberei condus de eleva Maria Nagy, răsună pînă-n depărtări. Cercul sportiv demonstrează în fața publicului frumoase exerciții de gimnastică ritmică, învățate în tabără.

Focul de tabără arde cu flăcări mistuitoare și-n jurul lui tinerele fete, rîd, dansează, cîntă.

„Vacanța noastră minunată
Din tabere, din colonii
Ne-a dat puteri de muncă nouă
Și multe, multe bucurii"...

PETRE LENGHEL IZANU
corespondent

Colectivul școlii de 7 ani din comuna Havirna, raionul Darabani, a contractat cu D.A.C. cantitatea de 40 grame sămînță de viermi de mătase. Muncind cu dragoste timp de 60 de zile, acest colectiv a obținut o frumoasă producție de gogoși, predînd statului cantitatea de 60 kg gogoși calitatea I-a.

In clișeu: tovarășele Purice Constanța, Ciuraru Maria, Purice Florica, Agachi Alexandrina, Isac Emilia și Istrate Laurenția, cadre didactice ce s-au evidențiat în această acțiune în frunte cu directorul școlii, tov. Amarandei Gheorghe, recoltînd gogoșile.

ANA MUNTEANU
corespondent

Intr-un atelier școlar

Sînt de atunci cîțiva ani. Cursurile erau pe sfîrșite. Cadrele didactice ale școlii noastre — școala din comuna Dăiești-Urși, raionul Băbeni — se străduiau să pregătească o vacanță cît mai plăcută și mai instructivă pentru elevii lor. S-au gîndit atunci să înființeze un cerc de fizică și un atelier. Amenajarea atelierului cerea însă o serie de materiale. Elevii s-au oferit să aducă ei o parte din acestea și astfel atelierul a început să fie înjghebat. Victor Vidat a adus un clește mic, iar Valerian Zăbavă un fierăstrău de mînă. Alți elevi au adus ciocane, șuruburi, sîrmă etc.

Intr-una din zile, cînd am venit la școală, am fost întîmpinat de eleva Ileana Văduva, care plîngea:

— Tovarășe profesor, Emil Preda, responsabilul cercului de fizică, nu vrea să ne primească și pe noi, fetele, în cerc.

— Păi, tovarășe profesor, fetele n-au ce căuta în cercul nostru! Să se ducă la gîndacii lor — spunea și Eugen Boșa.

A trebuit să-i lămuresc că și fetele pot fi bune muncitoare, buni tehnicieni și ingineri. Astfel, fetele au fost primite în cerc. Ioana Diaconu a adus o daltă, un cuțit de cismărie, un ax de oțel, sîrme și alte piese mici. Ileana Văduva a adus o lampă de spirt.

In atelierul cercului nostru de fizică s-au reparat la început patefoane, biciclete, aparate de radio. Apoi s-au confecționat o serie de obiecte noi. Astfel s-au lucrat o balanță, un cîntar zecimal, un epidiascop, un cărucior autopropulsat, voltmetru, galvanometru, ampermetru etc. Cu ajutorul muncitorilor de la I.S.E.M., în atelierul cercului de fizică s-a construit o termocentrală în miniatură, care funcționează cu ajutorul unui dinam mic. Această realizare a trezit entuziasmul harnicilor constructori.

Apoi, membrii cercului de fizică au hotărît să construiască în atelierul lor o turbină. Din deșeurile rămase de la lucrările de tîmplărie s-a ales material pentru roata hidraulică. Era nevoie însă de dinam și ne-am procurat un dinam mic de mașină. Banii necesari i-am scos din creșterea viermilor de mătase, din colectarea fierului vechi, precum și din vînzarea zarzavaturilor și a fructelor din livadă și a mierii din prisaca școlii. Cu banii strînși am cumpărat dinamul. Insă turbina avea un coeficient de frecare prea mare. Pentru a micșora acest coeficient, elevul Bora a adus rulmenții necesari. După instalarea lor, turbina a început să funcționeze în mod normal. Aparatele construite de elevi fac ca lecțiile de fizică să fie tot mai plăcute.

Ulterior, tinerii fizicieni au întreprins „cercetări" și în domeniul opticii. Pentru aceasta au construit o lunetă astronomică și au procurat o lunetă terestră.

Cu sprijinul profesorilor, tinerii fizicieni au pus bazele unui laborator de radiofonie. Școlarii și-au confecționat cîteva aparate cu galenă. De asemenea, au construit trei aparate cu lămpi.

Cîțiva elevi din clasa a VII-a au trecut la construirea aeromodelelor, după ce au studiat amănunțit, în cadrul cercului, reviste și publicații de specialitate. Aeromodelele construite se mențin în atmosferă cîte 2—3 minute.

Laboratorul școlii a fost înzestrat cu un bogat material didactic: ampermetru, reostat, arc voltaic și alte aparate necesare însușirii cunoștințelor de electricitate.

In noul an de învățămînt, atelierul nostru va fi și mai mult lărgit. Prin acest atelier vom da tuturor elevilor posibilitatea să lege cunoștințele teoretice căpătate în clasă de activitatea practică. Această muncă practică îi determină pe elevi să se simtă tot mai stăpîni pe forțele lor, să cunoască posibilitățile de a aplica în folosul societății legile obiective ale naturii.

I. STANCULESCU
corespondent

Din nou la drum...

In cadrul acțiunii intitulate „Să ne cunoaștem patria", Casa pionierilor din Botoșani a planificat pentru vara aceasta patru excursii în diferite regiuni ale țării. Astfel, de curînd, un grup de 63 de pionieri și elevi, întovărășiți de cadre didactice și instructori de pionieri au făcut o excursie la Cîmpulung, regiunea Suceava.

Obiectivul principal al acestei excursii a fost cunoașterea masivului Rarău, care domină cu măreția lui întreaga regiune.

La ora 4 dimineața a început urcușul. Tot drumul pionierii și elevii au primit explicații din partea profesorilor ce-i însoțeau, au cules flori, fragi, melci, salamandre; s-au răcorit la toate izvoarele ce le-au ieșit în cale, au admirat frumusețile văzute pentru prima oară de mulți dintre ei.

Aerul proaspăt al dimineții răcoroase de vară, drumul fără primejdii, frumusețea peisajului de munte făceau ca excursioniștii să se oprească adesea, să respire adînc și să-și arunce privirile pînă departe, în zare.

Ajunși sus, după o masă și odihnă binemeritate au participat la o scurtă informare geografică făcută de tovarășele profesoare Elena Bantaș și Elisabeta Ifrim. Acestea le-au vorbit elevilor despre altitudinea masivului, despre principalele lui roci, despre flora și fauna de munte. S-a atras atenția elevilor asupra interdependenței dintre fenomenele naturii (climă, floră, faună, sol) și asupra factorilor externi, care modifică și aici ca și pretutindeni chiar și formele cele mai semețe ale reliefului. Li s-a vorbit pe larg de asemenea despre importanța muncii omului, care învinge și transformă natura. Este atît de plăcută lecția în mijlocul naturii, cînd băncile sînt înlocuite cu pajiști de flori, cînd în loc de hartă ai în față însăși natura! Elevii s-au bucurat mult de această lecție. Apoi au stat de vorbă cu oamenii muncii din partea locului, admirîndu-le graiul blajin și portul. A urmat după aceasta o mică ascensiune, pînă la poalele stîncii Pietrele Doamnei, ce pare o cetate năruită de vreme.

Spre seară, izvorul rece din apropierea cabanei a înviorat într-atît pe drumeți, încît aceștia cu greu s-au putut hotărî să se pregătească de odihnă.

In timpul excursiei pe Rarău a sporit încrederea elevilor în forțele lor fizice, iar profesorii au reușit să-i cunoască mai bine. Elevii au învățat să înfrunte greutățile, și-au dezvoltat spiritul de observație, au învățat să simtă și să prețuiască frumusețile naturii: o pajiște smălțuită cu flori viu colorate, o stîncă îndrăzneață, un efect de umbră și lumină".

Majoritatea copiilor au avut în timpul excursiei o atitudine cu adevărat pionierească, tovărășească, iar Rodi a Zaporojan, Romeo Gheorghiu, Ion Băjenaru, Mihaela Livescu, Carol Schor, Alex. Bădiliță și alții merită să fie dați ca exemplu de felul cum au știut să respecte regulile excursiei, să ajute colectivul.

Urmărindu-și planul, colectivul Casei pionierilor din Botoșani pregătește o nouă excursie, la Hidrocentrala „V. I. Lenin" și la Cheile Bicazului.

Prof. EMIL ANTONOVICI
corespondent

In luptă pentru ridicarea nivelului muncii

Organizația de partid din institutul nostru s-a preocupat mult, în cursul anului școlar încheiat, de îmbunătățirea activității profesionale a comuniștilor și a cadrelor fără de partid din institut. Biroul organizației a înțeles că va influența asupra procesului de învățămînt, asupra activității cadrelor didactice, în primul rînd prin îmbunătățirea vieții de partid, prin dezvoltarea simțului de răspundere al membrilor de partid față de îndeplinirea sarcinilor, astfel încît ei să devină cu adevărat exemplele cele mai bune pentru cadrele didactice fără de partid.

Organizația de partid a acordat o importanță deosebită înarmării ideologice a cadrelor didactice, condiția cea mai însemnată pentru îmbunătățirea conținutului cursurilor și seminariilor, pentru legarea strînsă a activității didactico-științifice de problemele practice ale construirii socialismului în patria noastră. Indeosebi studierea documentelor Congresului al II-lea al P.M.R. și ale celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S. au dat cadrelor didactice posibilitatea să înțeleagă în adîncime cele mai importante probleme ale situației internaționale și interne, să contribuie la îmbunătățirea muncii organizațiilor de bază prin asigurarea respectării normelor leniniste ale vieții de partid, printr-o mai largă desfășurare a criticii de jos și a autocriticii.

Ca urmare a ridicării nivelului pregătirii ideologice a cadrelor didactice, s-a îmbunătățit într-o măsură însemnată calitatea prelegerilor. De pildă, profesorul comunist Victor Gheorghiu a realizat prelegeri sistematice, pregătite cu multă minuțiozitate, la un înalt nivel științific. Prelegeri vii, atractive, în care teoria se îmbină cu practica la fiecare pas, au ținut și profesorii comuniști dr. Aurel Birglăzan, dr. Ștefan Nădășan, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., prof. Alexandru Rogojan, precum și o serie de cadre fără de partid ca, de pildă, prof. Ioan Curea, prof. Gheorghe Siloș, conf. Octavian Gheorghiu, conf. Vasile Cocheci și alții.

Indrumați de organizația de partid, unii profesori au elaborat cursuri care constituie un ajutor real pentru studenți. Astfel, tov. prof. dr. Ștefan Nădășan a elaborat cursul „Rezistența materialelor", vol. I și II, prof. Victor Gheorghiu a elaborat un curs de hidrotehnică, prof. Coloman Bakony a elaborat cursul „Tehnologia metalelor", vol. I, II, III și IV, lectorul Adam Semlyen a elaborat cursul „Aparate electrotehnice" etc. Deosebit de îmbucurător este faptul că în această muncă, pe lîngă cadrele vîrstnice, cu experiență, s-au încadrat și cadre tinere, ca de pildă, conf. univ. Gheorghe Facsko, conf. univ. Aurel Nanu, conf. univ. Constantin Sora, lector Ioan Bejan etc.

Considerăm însă că succesele obținute în îmbunătățirea conținutului prelegerilor și redactarea cursurilor puteau fi mult mai mari dacă comitetul de instituție ar fi folosit mai larg metoda schimbului de experiență și dacă conducerea institutului ar fi luat măsuri pentru ridicarea nivelului activității cabinetului metodologic.

In ședințele sale, comitetul de partid a analizat unele probleme importante ale desfășurării muncii didactico-științifice, cum sînt, bunăoară, problemele: „Oglindirea în cursurile disciplinelor aparținînd catedrelor de mecanică aplicată și beton armat a ultimelor realizări din știință și tehnică", „Activitatea didactică a membrilor de partid de la facultatea de chimie industrială în lumina rezultatelor obținute în sesiunea de examene din ianuarie", „Munca comitetului sindical în domeniul profesional", „Metodele folosite de comitetul U.T.M. pentru educarea comunistă a studenților" etc. Cu prilejul acestor analize, comitetul de partid a luat și hotărîri. Acestea însă nu au fost respectate întotdeauna, din lipsa unui control sistematic. De asemenea, nu întregul activ de partid a fost atras în discutarea unor probleme importante. Astfel, comitetul de partid a fost lipsit de un ajutor real în elaborarea unor hotărîri cît mai corespunzătoare.

Mare avînt a luat în institutul nostru activitatea de cercetări științifice a cadrelor didactice, activitate care, sub influența organizației de partid, a fost axată pe problemele pe care le ridică producția. Așa, de pildă, au fost realizate lucrările: „Studiul cauzelor ruperii unei cutii de foc vechi din cupru cu ocazia sudării" (prof. Ioan Zăgănescu), „Studii și cercetări experimentale asupra transformării pompelor de debit mic în pompe de debit mare" (prof. dr. Aurel Birglăzan), „Factorul de amortizare a oscilațiilor de torsiune ale arborilor motoarelor cu combustie internă" (conf. univ. Vasile Berindeanu), „Calculul de rezistență la solicitări variabile simple și compuse în regim staționar" (lector B. Horovitz) etc. Exemplul acestor tovarăși membri de partid l-au urmat o serie de alte cadre didactice fără de partid și astfel activitatea științifică a devenit o îndeletnicire principală a majorității cadrelor didactice din institutul nostru.

Este îmbucurător faptul că în cercetările științifice s-a folosit metoda muncii colective. De pildă, la realizarea lucrării „Convertizor asincronic din tri în monofazat pentru sudură", a participat un colectiv format din tovarășii lector Adam Semlyen, Ioan Novac, Ovidiu Ceretca, Viorel Micloși, sub conducerea conf. univ. Toma Jordea. Munca colectivă în rezolvarea temelor științifice nu a intrat însă în practica tuturor cadrelor didactice cu experiență.

Ca urmare a activității intense desfășurate de organizația de partid în rîndurile personalului didactic și ale studenților fără partid, un mare număr de cadre didactice tinere și studenți au cerut organizațiilor de bază să fie primiți în rîndurile candidaților de partid. Astfel, au devenit candidați de partid tov. Francisc Kovacs, tov. Nicolae Bolerescu, tov. Petre Tribunescu, asistenți, tov. Eugen Pop, lector, precum și o serie de studenți.

In anul școlar viitor, comitetul de partid se va strădui să-și îmbunătățească metodele de muncă și, prin activizarea organizațiilor de bază, să ajute conducerea institutului în ridicarea pe trepte superioare a procesului de învățămînt.

Lector TRAIAN BUNESCU
secretar al comitetului de partid de la Institutul politehnic din orașul Timișoara

O culegere de probleme folositoare școlilor *)

Problemele și exercițiile propuse elevilor spre rezolvare constitue unul din cele mai puternice mijloace pentru lămurirea, aprofundarea și fixarea noțiunilor științifice, pentru aplicarea și verificarea legilor și metodelor de cercetare în domeniul unei științe.

Pînă nu de mult, problemele și exercițiile nu au fost folosite suficient în predarea chimiei în școala medie. Una din cauzele care au determinat aceasta a fost și lipsa unei culegeri de probleme de chimie.

De curînd, Editura de Stat didactică și pedagogică a editat traducerea Culegerii de probleme și exerciții de chimie de I. L. Goldfarb și L. M. Smorgonski. Ea cuprinde un număr mare de probleme din toate capitolele pe care le prevede programa de predare a chimiei în școala de cultură generală.

Problemele sînt variate, atît în ceea ce privește prezentarea cît și rezolvarea lor. Unele se referă la anumite procese chimice și cer ca procesele respective să fie exprimate prin formulă. Altele cer ca, pe baza ecuațiilor date, să se descrie și să se explice procesele care au loc. Astfel de probleme sînt interesante pentru elevi, ele dezvoltă gîndirea și priceperea elevilor de a folosi cunoștințele de chimie.

Sînt și probleme care necesită calcule după formule sau ecuații chimice. Intr-o serie de cazuri, în aceeași problemă sînt incluse întrebări de chimie și calcule aritmetice. Aceasta contribuie ca problemele să fie mai substanțiale.

Culegerea cuprinde, de asemenea, unele teme și experiențe de chimie și un număr mare de probleme strîns legate de tehnica industrială. Aceste probleme îndrumează elevii spre aplicații tehnice de chimie și-i familiarizează cu bazele științifice ale principalelor industrii: metalurgia, industria chimică de bază, industria îngrășămintelor, prelucrarea chimică a celor mai importante produse agricole. Folosirea acestor probleme va da profesorilor posibilitatea să apropie mai mult cursul de chimie de chimia aplicată și de diferitele probleme de tehnologie chimică. Lucrarea va contribui astfel la îmbogățirea cunoștințelor politehnice ale elevilor.

Problemele sînt astfel sistematizate, încît conținutul lor este strîns legat de lecțiile de chimie predate. De asemenea, problemele sînt sistematizate și gradate și în ceea ce privește dificultățile pe care le prezintă la rezolvare.

La unele capitole, se dau la început cîteva probleme rezolvate, ceea ce este deosebit de util pentru orientarea elevilor asupra modului cum trebuie rezolvate problemele din capitolele respective. Sînt de asemenea utile răspunsurile de la sfîrșitul culegerii, care dau posibilitatea de a se verifica exactitatea lucrărilor.

Prin numărul mare și variat de probleme, culegerea va contribui la îmbunătățirea predării chimiei în școală. Profesorul de chimie poate folosi problemele cuprinse în această culegere în clasele VIII-XI. La alegerea problemelor trebuie să țină seama de nivelul de pregătire al elevilor, de utilajul laboratorului școlii etc. O serie de probleme pot fi folosite în cercurile de chimie.

Aplicînd în predarea chimiei rezolvarea de exerciții și probleme bazate pe date concrete, profesorii vor reuși să stimuleze spiritul de cercetare și de creație al elevilor.

GABRIELA GEORGESCU

*) Culegere de exerciții și probleme de chimie, de I. Goldfarb și L. M. Smorgonski, Editura de Stat didactică și pedagogică, 1956.

NOI MANUALE ȘCOLARE

Editura de Stat didactică și pedagogică pregătește pentru școlile elementare și medii de cultură generală manualele necesare în anul școlar 1956-1957.

Numărul titlurilor manualelor școlare care vor apare în cursul acestui an este de aproape 240.

Potrivit noului plan de învățămînt, s-au elaborat 28 de manuale pentru obiectele: limba romînă, istorie, geografie, științe naturale, algebră, geometrie, engleză, franceză, germană, latină etc.

Pentru școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale Editura de Stat didactică și pedagogică a pregătit abecedare, citiri și unele manuale pentru clasele a I-a și a IV-a, precum și manuale de limbă și literatură maternă, manuale de geografie, istorie, și botanică pentru clasele a V-a și a VIII-a, traduse după manualele din limba romînă.

Noile manuale școlare pentru clasele a V-a și a VIII-a vor purta pe copertă numele autorilor care le-au elaborat.

In afară de manualele școlare, Editura de Stat didactică și pedagogică pregătește lucrări de literatură pedagogică printre care: „Din istoria pedagogiei romînești", „Educația în familie", „Munca educativă în clasa I-a". „Munca dirigintelui" etc.

(Agerpres)

Pentru traducerea în viață a prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală

In zilele de marți, 31 iulie și miercuri, 1 august a.c. a avut loc la Ministerul Invățămîntului o consfătuire la care au participat șefii secțiilor regionale de învățămînt, președinți ai comitetelor sindicale regionale, șefi ai cabinetelor pedagogice, directori ai institutelor de perfecționare a cadrelor didactice. In cadrul consfătuirii, tov. C. Petricu. directorul secției de învățămînt a sfatului popular al Capitalei și tov. Margareta Szilagyi, șeful secției de învățămînt a Regiunii Autonome Maghiare, au prezentat referate privind aplicarea prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului din 13 iulie 1956. Au urmat discuții pe marginea referatelor prezentate.

In ziua a doua a consfătuirii, tov. N. Sipoș, locțiitor al ministrului Invățămîntului, a prezentat raportul „Sarcinile cadrelor didactice și ale organelor de învățămînt pentru aplicarea Hotărîrii Comitetului Central al P.M.R. și Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală în R.P.R.".

Publicăm textul prescurtat al acestui raport.

★

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, Hotărîre care constitue un eveniment însemnat în istoria învățămîntului nostru, a fost primită cu o deosebită însuflețire de toți slujitorii învățămîntului și de întregul nostru popor. Ea va avea urmări binefăcătoare asupra procesului de dezvoltare a școlii din R.P.R. pe drumul deschis de reforma învățămîntului din 1948.

Rod al unei largi consultări a cadrelor didactice și a părinților elevilor, Hotărîrea asigură școlii un cadru organizatoric stabil și indică măsurile concrete ce trebuie luate pentru traducerea în viață a directivelor Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn în domeniul dezvoltării și îmbunătățirii învățămîntului de cultură generală. Nici cînd pînă la această Hotărîre o legiuire școlară n-a fost astfel dezbătută de masele largi ale oamenilor muncii. Tot ce a fost mai înaintat în practica școlii noastre, toată experiența acumulată în ultimii ani, ca și experiența progresistă din trecut, toate observațiile și propunerile constructive făcute de slujitorii școlii și de toți oamenii muncii au fost valorificate și însumate în măsurile care alcătuiesc conținutul Hotărîrii.

Un loc deosebit de important în Hotărîrea C. C. al P. M. R. și a Consiliului de Miniștri îl ocupă prevederile pentru îmbunătățirea conținutului învățămîntului pentru cele trei trepte ale școlii de cultură generală, clasele I-IV, V-VII și VIII-XI. Ministerul Invățămîntului a primit sarcina să elaboreze, în funcție de acest conținut, noi planuri de învățămînt care să asigure dezvoltarea multilaterală a elevilor printr-un sistem închegat și unitar de cunoștințe îmbinate cu deprinderi practice de muncă productivă.

Principala condiție a dezvoltării multilaterale a elevilor și a întăririi legăturii învățămîntului cu practica, cu producția o constituie introducerea treptată a învățămîntului politehnic în școala de cultură generală. Intrucît la baza acestui învățămînt stă studiul matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale, prin noile planuri de învățămînt s-au asigurat importante complectări și îmbunătățiri acestor discipline. Astfel, volumul cunoștințelor de matematică, în cursul mediu, a fost complectat cu elemente de geometrie analitică, calcul integral și diferențial și algebră superioară. Pregătirea elevilor în domeniul științelor naturale va fi simțitor întregită prin reluarea studiului botanicii și zoologiei la un nivel mai înalt în clasele VIII-IX și prin introducerea geologiei în clasa a XI-a. In același scop, s-a mărit numărul de ore pentru predarea fizicii și chimiei. De asemenea, în vederea politehnizării învățămîntului, s-au introdus în planurile de învățămînt ore speciale de lucru manual și lucrări practice.

In vederea lărgirii orizontului de cultură generală al absolvenților învățămîntului mediu și pentru asigurarea unei pregătiri teoretice a acestora s-au introdus în planurile de învățămînt elemente de marxism-leninism și elemente de economie politică. In același scop, s-a prevăzut predarea geografiei R.P.R., a teoriei literaturii, a logicii, a limbii latine și a muzicii.

Ținînd seama de faptul că școala de 7 ani este mijlocul principal de ridicare a nivelului cultural al poporului și că mulți dintre absolvenții acestei școli nu-și mai continuă studiile, planurile de învățămînt urmăresc să asigure elevilor din clasele I-VII un sistem închegat de cunoștințe și deprinderi practice, necesare culturii lor generale și pregătirii practice pentru viață.

La clasele V-VII s-au introdus, pe lîngă obiectele care s-au predat pînă acum, studiul anatomiei și fiziologiei omului și igiena, o a doua limbă modernă, cunoștințe de geometrie în spațiu, precum și un curs unitar de chimie. Toate acestea vor contribui la lărgirea culturii generale a viitorilor cetățeni ai patriei.

Avînd în vedere cerințele care se pun în fața școlii de 7 ani, prin noile planuri de învățămînt s-a urmărit și întregirea cunoștințelor elevilor din clasele I-IV în deosebi la științele naturale, geografie și istorie, ceea ce va permite și o trecere mai firească de la primele patru clase elementare la clasele V-VII.

Pentru a permite o mai judicioasă succesiune și repartizare a materiei de învățămînt pe ani de școlaritate și pentru a face mai accesibile cunoștințele predate, în funcție de particularitățile de vîrstă ale elevilor, unul din principiile care stau la baza planurilor de învățămînt este principiul organizării concentrice a materiei de învățămînt pe clase.

In lumina prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului, învățămîntul mediu va fi bifurcat, începînd cu clasa a X-a, în secțiile reală și umanistică. De acest lucru s-a ținut seamă și în alcătuirea planurilor de învățămînt, acordîndu-se pentru secția reală un număr mai mare de ore la matematică, iar pentru secția umanistică un număr mai mare de ore pentru studiul limbii și literaturii (inclusiv limba latină) și pentru studiul filozofiei. De subliniat că la aceste obiecte de învățămînt nu este nici o deosebire între cele două secții: chiar la matematică, la secția umanistică, s-a avut în vedere să se dea elevilor cunoștințe din aceleași capitole de matematică, însă predate mai sumar, într-un număr mai mic de ore.

Proiectele planurilor de învățămînt pentru școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale au fost elaborate după aceleași principii, luîndu-se în considerație cu toată atenția observațiile și propunerile pe care le-au făcut cadrele didactice de la aceste școli.

Astfel, planurile de învățămînt pentru școlile naționalităților conlocuitoare cuprind aceleași obiecte de studiu, cu același număr de ore ca planurile pentru școlile cu limba de predare romînă.

Pentru a se asigura elevilor școlilor serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc aceeași pregătire ca și elevilor care urmează școlile de zi, planurile de învățămînt pentru aceste școli cuprind și ele aceleași obiecte de studiu, cu același număr de ore sau cu foarte mici reduceri, care nu influențează asupra nivelului de pregătire generală. In planul pentru școlile tineretului muncitoresc și sătesc nu au mai fost prevăzute obiectele: educație fizică, desen artistic, muzică și lucrări practice.

Pe baza planurilor de învățămînt, așa cum prevede Hotărîrea, s-a trecut la elaborarea programelor de învățămînt și a manualelor școlare, care la clasele III, V și VIII vor fi aplicate începînd chiar cu noul an școlar. Noile programe și manuale școlare, elaborate și definitivate cu sprijinul larg a numeroase cadre didactice, înlătură o serie de deficiențe existente în trecut, sînt alcătuite sistematic, respectă accesibilitatea cunoștințelor, cuprind prețioase indicații pentru legarea cunoștințelor de practică, prezintă un material concret, strîns legat de realitățile țării noastre, cît și diferite lecturi — toate acestea mărind interesul elevilor pentru studiul obiectului respectiv.

Principiile care stau la baza noilor planuri de învățămînt, programelor și manualelor vor putea fi însă valorificate numai în măsura în care cadrele didactice le vor pătrunde și le vor aplica în munca instructiv-educativă. De aceea, organele de învățămînt au importanta sarcină de a asigura înțelegerea deplină de către toate cadrele didactice a acestor importante documente școlare, a esenței și spiritului lor, a tot ceea ce aduc ele nou în comparație cu ce a fost pînă acum. Organizarea predării concentrice, introducerea elementelor de politehnizare în învățămîntul de cultură generală nu pot fi înțelese și aplicate fără o temeinică documentare teoretică și metodică. De aceea, cabinetele pedagogice, institutele de perfecționare a cadrelor didactice, consiliile pedagogice ale școlilor, cercurile pedagogice trebuie să-și îmbogățească tematica muncii lor metodice și de cercetare cu asemenea probleme.

Aplicarea noilor planuri de învățămînt, a programelor și manualelor, cît și a tuturor măsurilor cuprinse în Hotărîre, ridică exigențe sporite în fața muncii de îndrumare și control. Va trebui acordată o atenție deosebită îndrumării atente a profesorilor care predau fizica, chimia, matematica, științele naturale, lucrul manual etc.

Institutele de perfecționare a cadrelor didactice, conform sarcinii trasate de Hotărîre, trebuie să întocmească pînă la 10 august a.c, programele de perfecționare necesare pregătirii practice a profesorilor de fizică, chimie și științe naturale, pentru ca acestea să poată face față cu succes problemelor didactice importante pe care le ridică politehnizarea.

In același scop, a arătat vorbitorul, va trebui să intensificăm pregătirile pentru continuarea lucrărilor practice începute în anul școlar 1955-1956 la cele 8 școli medii din țară și pentru extinderea lucrărilor practice la un număr de încă 50 de școli medii. Pentru înzestrarea atelierelor acestor școli s-au planificat și contractat trusele de scule de lăcătușerie și tîmplărie din producția școlilor profesionale ale Ministerului Invățămîntului și ale diferitelor întreprinderi. Ministerul Invățămîntului a trimis contracte spre semnare tuturor secțiilor de învățămînt care au asemenea școli în plan. Contractele sînt întocmite pentru fiecare școală și se ridică la suma de aproximativ 27.000 lei trusa. Ele trebuiau semnate de secțiile de învățămînt pînă la 1 august 1956, în vederea expedierii sculelor și utilajelor direct către școli. O parte din secțiile regionale, însă, (de exemplu secția regională de învățămînt Timișoara) nu au semnat nici pînă acum contractele, ceea ce întîrzie aprovizionarea școlilor cu utilajul necesar.

Secțiile de învățămînt trebuie să sfătuiască pe directorii școlilor să ia legătură cu școlile profesionale, care au primit dispoziții să le ajute la înzestrarea atelierelor, precum și cu diferite întreprinderi, pentru a le cere sprijin în materiale și scule.

Multe școli au ținut seama de aceste recomandări și au depus o muncă intensă pentru organizarea atelierelor, obținînd bune rezultate (de exemplu un număr de școli din Mediaș, Tg Mureș, Satu Mare, Rișnov, Zalău, Cîmpulung - Mușcel, Alba-Iulia, Sighet). Alte școli se dezinteresează însă de această importantă problemă, iar secțiile de învățămînt își declină răspunderea. Astfel, școala medie nr. 1 din Arad nu a luat legătură cu școala profesională indicată, pentru a ridica uneltele, decît în urma intervenției insistente a delegatului Ministerului Invățămîntului. Școala medie nr. 3 din Ploești, ca și unele școli din regiunile Bacău, Galați, Constanța și Hunedoara, n-au raportat pînă astăzi Ministerului Invățămîntului măsurile luate; secțiile de învățămînt respective nu au informat Ministerul Invățămîntului nici asupra stadiului organizării atelierelor.

Organele de învățămînt trebuie să stimuleze și să sprijine inițiativele cadrelor didactice pentru ca la un număr cît mai mare de școli să se introducă lucrările practice de atelier, în măsura în care se asigură condițiile materiale necesare.

Pentru a grăbi procesul de politehnizare a învățămîntului se vor introduce începînd cu noul an școlar lucrările practice agricole la clasele V-VII ale tuturor școlilor de 7 ani și medii care au parcele experimentale. Secțiile de învățămînt trebuie să depună toate eforturile pentru a determina comitetele executive ale sfaturilor populare să pună la dispoziția tuturor școlilor terenurile necesare.

In sprijinul politehnizării învățămîntului mai vin acele măsuri din Hotărîre care trasează ministerelor și altor instituții și organizații centrale, comitetelor executive ale sfaturilor populare și unor unități din subordinea acestora, sarcina de a transmite școlilor, potrivit Decretului 409 din anul 1955, unelte și utilaje pe care le dețin, în vederea înzestrării atelierelor, terenurilor experimentale, muzeelor și laboratoarelor. De asemenea, o însemnătate deosebită prezintă prevederea care autorizează ministerele și comitetele executive ale sfaturilor populare să recomande organizațiilor economice centrale și locale, precum și întreprinderilor industriale și agricole să ia în patronare școlile de cultură generală în vederea legării învățămîntului de producție și pentru sprijinirea materială a unităților școlare.

Indeplinirea acestor prevederi va da posibilitate școlilor să-și creeze baza tehnico-materială a lucrărilor practice, să organizeze practica didactică în producție a elevilor și să folosească sprijinul și îndrumarea competentă, calificată a maiștrilor, a tehnicienilor, a muncitorilor, a inginerilor pentru familiarizarea elevilor cu procesul de producție, pentru înarmarea lor cu deprinderi practice.

Pentru succesul acțiunii de politehnizare, de un mare preț este stimularea inițiativei locale. In acest scop, se pot organiza consfătuiri cu delegații întreprinderilor industriale și agricole la nivelul regiunii sau al raioanelor, consfătuiri între cadrele didactice și părinții elevilor și muncitori, tehnicieni, ingineri, cadre de conducere din cea mai apropiată întreprindere pentru a se stabili în mod practic modalitatea conlucrării, problemele care se ridică, dificultățile ivite și soluționarea lor, căile și formele prin care fabrica, uzina, G.A.C., G.A.S., S.M.T. poate ajuta școala. Aceste măsuri trebuie susținute de o largă acțiune de popularizare a inițiativelor și rezultatelor obținute de anumite școli și întreprinderi.

Introducerea unor obiecte noi în planurile de învățămînt ridică de asemenea unele probleme ce trebuie studiate și rezolvate în toate aspectele lor. Astfel, în legătură cu introducerea celei de a doua limbi moderne este necesar să se realizeze o proporție corespunzătoare în ceea ce privește predarea limbilor engleză, germană și franceză. Nu putem fi de acord cu unele regiuni ca, de exemplu, Baia Mare, care, deși dispune de cadre calificate, nu a programat predarea englezei în nici una din școlile din regiune. Ministerul Invățămîntului insistă ca pe cît se poate să fie încadrate la aceste obiecte cadre didactice calificate, buni cunoscători ai limbilor respective și numai în cazuri excepționale să se apeleze la oameni din afara învățămîntului. Cabinetele pedagogice trebuie să asigure o îndrumare permanentă a cadrelor care predau limbile, prin metodistul de limba romînă sau de limba maternă care va trebui să-și formeze un colectiv de specialiști cu ajutorul căruia va putea organiza în întreaga regiune îndrumarea sistematică a acestor cadre.

Așa cum s-a arătat, noul plan de învățămînt aduce unele îmbunătățiri și în ceea ce privește complectarea volumului de cunoștințe la clasele I—IV. Incepînd cu noul an școlar, la clasa a III-a istoria, geografia și științele naturii apar ca obiecte independente. In anul acesta se vor ridica unele greutăți la aceste obiecte întrucît timpul scurt nu a permis să putem pune la dispoziția școlilor manualele necesare. Această lipsă însă va putea fi în parte suplinită prin îndrumările pe care le va da Ministerul Invățămîntului pentru aceste obiecte, dar mai ales prin munca de îndrumare pe care trebuie s-o desfășoare secțiile de învățămînt și cabinetele pedagogice.

Deși munca de îndrumare și control trebuie să cuprindă în ansamblu problemele activității instructiv-educative, este necesar însă să se acorde în noul an școlar o atenție mai mare organizării și desfășurării procesului de învățămînt la clasele a III-a, a V-a și a VIII-a, datorită faptului că la aceste clase activitatea va trebui să se desfășoare după noile planuri de învățămînt și noile programe.

Merită să fie subliniat faptul că, așa cum prevede Hotărîrea, pe viitor manualele școlare vor fi elaborate pe bază de concurs, ceea ce va permite valorificarea experienței înaintate a cadrelor didactice în scopul ridicării continue a nivelului învățămîntului.

Hotărîrea partidului și guvernului prevede, alături de măsurile care se referă la pregătirea temeinică și multilaterală a elevilor, măsuri pentru crearea unui regim pedagogic de muncă care să nu depășească posibilitățile de efort ale acestora și care să îmbine munca cu creația și odihna. Evitarea supraîncărcării elevilor prin judicioasa întocmire a planurilor de învățămînt, a programelor și manualelor, elaborarea lor în lumina cerințelor accesibilității, constituie o sarcină de căpetenie pe care Hotărîrea o trasează Ministerului Invățămîntului. Insăși trecerea la școala de 11 ani, predarea concentrică, bifurcarea învățămîntului sînt măsuri care vor duce la evitarea supraîncărcării elevilor și la o mai temeinică pregătire a lor. In același scop, se reglementează activitatea extrașcolară și se creează cinci jumătăți de zile libere pe săptămînă.

Toate aceste prevederi pe care le cuprinde Hotărîrea pun în fața secțiilor de învățămînt, a directorilor de școli, a cadrelor didactice sarcina de a-și intensifica eforturile pentru o cît mai bună organizare a muncii școlare și extrașcolare. O preocupare deosebită trebuie acordată organizării și desfășurării la un nivel pedagogic cît mai corespunzător a lecțiilor, care în multe locuri constituie una din principalele cauze a supraîncărcării elevilor. De aceea, Ministerul Invățămîntului a hotărît ca la consfătuirile raionale din august această temă să formeze subiectul dezbaterilor în plenară și pe secții. Pentru ca referatul care susține această temă să fie cît mai instructiv, este necesar ca secțiile de învățămînt și cabinetele pedagogice să asigure întocmirea lui pe baza unor materiale concrete și cît mai variate din activitatea școlilor din raionul respectiv.

Hotărîrea acordă o atenție deosebită măsurilor care trebuie luate pentru ridicarea nivelului pregătirii cadrelor didactice, pentru perfecționarea măiestriei lor pedagogice. Infiintarea institutelor pedagogice de 2 ani pentru pregătirea învățătorilor va determina o simțitoare îmbunătățire a muncii didactice la clasele I—IV, o intensificare a muncii de răspîndire a științei și culturii în popor, ridicînd totodată prestigiul învățătorimii.

In conformitate cu prevederile Hotărîrii, munca profesorilor de fizică, chimie și științe naturale pentru organizarea laboratoarelor, atelierelor, muzeelor și pentru pregătirea sistematică a lucrărilor de laborator va fi socotită în obligația săptămînală de predare.

Analizînd cauzele lipsurilor din învățămîntul de cultură generală, Hotărîrea arată că acestea se explică și prin munca deficitară a unor cadre didactice care nu au calificarea cerută de funcția didactică pe care o dețin, precum și prin aceea că sprijinul primit din partea organelor de îndrumare și control este în bună măsură insuficient calificat. Se impune ca secțiile de învățămînt regionale să acorde mai multă atenție problemei încadrării școlilor în spiritul documentelor de stat. Secțiile de învățămînt regionale au de asemenea datoria de a se preocupa continuu de îmbunătățirea încadrării secțiilor de învățămînt raionale și a cabinetelor pedagogice, asigurînd o mai bună compoziție a acestora în ce privește calificarea profesională, ținînd seama că problemele pe care le ridică dezvoltarea și ridicarea nivelului învățămîntului vor putea fi rezolvate cu succes numai de cadre didactice și de organe de îndrumare competente, cu o înaltă calificare de specialitate și cu o bogată experiență pedagogică.

O idee esențială care se desprinde din Hotărîre este aceea că învățămîntul de cultură generală trebuie să se dezvolte printr-o rețea de unități școlare puternice, care să asigure o folosire rațională a cadrelor didactice și o mai bună folosire a fondurilor. In Hotărîre se menționează că școlile de 7 ani trebuie să funcționeze cu cel puțin două rînduri de clase, excepțiile urmînd să fie aprobate numai de minister.

De asemenea, se menționează că pot lua ființă și școli numai cu clasele V—VII sau V—XI și VIII—XI (care se vor numi gimnazii și licee). Secțiile de învățămînt trebuie să propună însă infiintarea unor asemenea unități numai în cazul lipsei de spațiu, deoarece este indicat să avem cît mai multe școli cu rînduri complecte de clase.

O mare însemnătate pedagogică are prevederea referitoare la extinderea învățămîntului mixt. Această măsură va asigura condiții mai bune pentru a educa elevii în spiritul unei conduite civilizate, al unei atitudini principiale în relațiile dintre băieți și fete, pentru a le forma deprinderea de a munci laolaltă, așa cum se vor petrece lucrurile și după absolvirea școlii.

Secțiile de învățămînt regionale trebuie să cerceteze personal cum se aduce la îndeplinire această sarcină, mai ales la orașe, controlînd dacă au fost delimitate circumscripțiile școlare potrivit instrucțiunilor date și dacă odată stabilite, aceste circumscripții sînt respectate întocmai, fără a se face vreo excepție. Unii directori și unele cadre didactice, care acceptă cu greu mixtarea școlilor lor, vor încerca să se prevaleze de prevederile din instrucțiuni care arată că nu se vor mixta școlile acolo unde nu există condiții. In cele mai multe cazuri însă aceste condiții există sau se pot crea.

Măsurile administrative și cele care privesc asigurarea bazei materiale pentru mixtare trebuie complectate cu o intensă propagandă pedagogică, în rîndul părinților și al cadrelor didactice.

Pentru ca mixtarea să dea rezultate cît mai bune, școlile trebuie controlate mai des, iar activitatea instructiv-educativă trebuie îndrumată cu grijă de cabinetele pedagogice. Este necesar în mod special să fie îndrumați diriginții claselor, să se asigure colaborarea strînsă a acestora cu organizațiile de tineret.

Pentru aplicarea în viață a acelor sarcini din Hotărîre care privesc dezvoltarea rețelei școlare, Ministerul Invățămîntului a elaborat și a trimis secțiilor de învățămînt o serie de instrucțiuni. Luînd toate măsurile pentru dezvoltarea rețelei școlare, secțiile de învățămînt au datoria să înlăture greșelile din anii trecuți. Astfel, aproape în fiecare regiune înființarea posturilor de învățători și scindările de clase s-au făcut mai ales pentru a se rezolva problemele de cadre, contravenindu-se dispozițiilor date de minister. Cam pe aceeași linie s-a mers în unele cazuri cînd s-au cerut clase în plus sau înființări de școli. Unele secții de învățămînt au propus chiar și în acest an înființarea unor școli medii în centre de raioane sau în localități în care nu sînt asigurate toate condițiile materiale necesare. Asemenea lucruri nu trebuie să se mai întîmple.

Chiar la începutul anului școlar trebuie să se ia măsuri concrete pentru cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă școlară în școală: ajutor material direct, burse, gazde comune, transport în comun, internarea în casele de copii a celor care se încadrează în prevederile H.C.M. nr. 809 etc. Strîns legată de problema școlarizării este și aceea a alfabetizării neștiutorilor de carte care au depășit vîrsta de 14 ani. Registrele de evidență trebuie ținute la zi și controlate periodic de secțiile de învățămînt raionale și de secția de învățămînt a regiunii.

Dezvoltarea învățămîntului și ridicarea nivelului său necesită o continuă preocupare pentru lărgirea și întărirea bazei materiale a unităților școlare. Capitolul din Hotărîre privind dezvoltarea și întărirea bazei materiale a școlilor cuprinde o serie de prevederi care au ca scop să grăbească ritmul construcțiilor școlare, să sporească înzestrarea școlilor cu laboratoare, ateliere, parcele experimentale. Secțiilor de învățămînt le revine sarcina să ceară cu hotărîre comitetelor executive ca, din fondurile provenite din autoimpunere, să se clădească cu precădere localuri de școală. De asemenea, secțiile de învățămînt vor lua măsuri pentru asigurarea executării lucrărilor de construcții școlare pînă la termenele prevăzute în planul de stat, precum și a reparațiilor capitale și curente — din fond central și autoimpunere. O atenție deosebită trebuie acordată asigurării spațiului necesar efectuării lucrărilor practice.

In vederea înzestrării laboratoarelor și muzeelor școlare, a sălilor și terenurilor de sport cu materialele și aparatele necesare, Hotărîrea trasează Ministerului Invățămîntului sarcina să dezvolte întreprinderea sa de material didactic și să folosească o parte din atelierele școlilor profesionale ce depind de D.G.I.P.T.

Secțiile de învățămînt vor cere comitetelor executive să asigure aprovizionarea tuturor unităților școlare și de educație cu combustibil solid și lichid pînă la 15 noiembrie, iar cu cotele pentru trimestrul I, pînă la 15 decembrie 1956.

Așa cum prevede Hotărîrea, pe lîngă școlile cu clasele I—VII și V—VII, precum și pe lîngă licee se pot organiza internate și cantine școlare, acolo unde sînt condiții. Secțiilor de învățămînt le revine sarcina să stabilească încă de pe acum școlile pe lîngă care vor funcționa internate. Cantinele școlare — în deosebi la orașe — vor asigura hrana copiilor oamenilor muncii aflați în producție; acestor copii trebuie să li se creeze condiții pentru studiul individual supravegheat. Pot fi înființate cantine școlare pentru elevii cuprinși în cîteva școli situate pe o anumită rază, urmînd ca acestea să funcționeze fie pe lîngă internatul unei școli, fie pe lîngă o școală care are deja condiții pentru înființarea unei cantine școlare.

Hotărîrea partidului și guvernului pune accentul pe ajutorul ce-l constituie sistemul de burse în vederea asigurării planurilor de școlarizare. Ministerul Invățămîntului — în colaborare cu organele competente, este pe cale să definitiveze noul regim al burselor de stat, paralel cu mărirea numărului de burse.

Este necesar să remarcăm faptul că în anul școlar expirat, deși s-a apreciat că numărul de burse este mic față de nevoi, totuși în multe regiuni au rămas fonduri neconsumate la articolul bugetar în care se încadrează bursele. Aceasta s-a întîmplat datorită faptului că multe secții de învățămînt nu au pus în practică prevederile regulamentului în vigoare — care stabilesc că bursele le acordă secția de învățămînt raională pe baza propunerilor nominale de elevi făcute de școli, ci au distribuit bursele fără a cunoaște cîți elevi au dreptul la acestea. Ca urmare, la unele școli s-au dat mai multe burse decît erau necesare, iar la altele fie că au rămas elevi fără burse, fie că o bursă s-a împărțit la 2—4 elevi. Este necesar ca pe viitor bursele de stat să fie dirijate acolo unde ele trebuie să îndeplinească rolul de sprijin în școlarizarea copiilor de vîrstă școlară și de stimulent la învățătură.

★

Hotărîrea partidului și guvernului deschide perspective largi și orizonturi luminoase pentru continua dezvoltare a învățămîntului nostru pe drumul care i-a fost indicat de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn. Interesul pe care masele largi ale poporului l-au manifestat, alături de cadrele didactice, pentru problemele învățămîntului, entuziasmul cu care au primit recenta Hotărîre a partidului și guvernului măresc răspunderea noastră pentru organizarea și îndrumarea muncii de educație a tinerei generații.

Avem ferma convingere că școala noastră, îndrumată de partid și guvern, folosind tot mai mult bogata experiență a școlii sovietice, valorificînd experiența înaintată a cadrelor noastre didactice, va putea traduce în viață cu succes Hotărîrea partidului și guvernului.

Programele disciplinelor pentru concursul de admitere la institutele pedagogice de 2 ani pentru pregătirea învățătorilor

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÎNĂ

Limba română (examen scris) — o dictare.

Limba română (examen oral) — o analiză gramaticală complectă (morfologică și sintactică).

Literatura română (examen scris și oral) :

Începuturile culturii noastre. Primele manuscrise și tipărituri în limba slavă. Cultura românească în secolul al XVI-lea. Primele texte și tipărituri în limba română.

Cultura și literatura română în secolul al XVII-lea. Istoriografia în limba română (Gr. Ureche, M. Costin, R. Popescu).

Cultura și literatura română în secolul al XVIII-lea (I. Neculce, D. Cantemir). Școala Ardeleană. Ion Budai Deleanu; Țiganiada.

Literatura română în primul sfert al secolului al XIX-lea. Poeții Văcărești, D. Golescu: Însemnare a călătoriei mele.

Literatura română în cel de al doilea sfert al secolului al XIX-lea. Școala, presa, teatrul, artele plastice; D. Bolintineanu: Legende istorice (Mama lui Ștefan cel Mare, Daniil Sihastrul, Cea de pe urmă noapte a lui Mihai cel Mare). C. Boliac: Poezia socială (Clăcașul).

M. Kogălniceanu, îndrumător cultural.

N. Bălcescu: Istoria Românilor sub Mihai Vodă Viteazul.

Gr. Alexandrescu: Lirica patriotică (Umbra lui Mircea la Cozia). Satire (Satira duhului meu). Fabule (Câinele și cățelul, Boul și vițelul).

V. Alecsandri: Poezia (Cîntec haiducesc, Peneș Curcanul, Concertul în luncă, Dan, căpitan de plai), Teatru (Chirița în provincie). Proză (Istoria unui galbîn). N. Filimon: Ciocoii vechi și noi.

Al. Odobescu: Mihnea Vodă cel Rău, Pseudokinegheticos.

B. P. Hașdeu: Răzvan și Vidra.

Revista Contemporanul, tribună de luptă a clasei muncitoare. Activitatea de critic literar a lui C. Dobrogeanu-Gherea.

Mihai Eminescu: Poezii (Epigonii, Împărat și proletar, Scrisoarea III, Sara pe deal, Călin, Luceafărul).

Ion Creangă: Amintiri din copilărie, Moș Ion Roată și Unirea, Harap Alb.

I. L. Caragiale: O scrisoare pierdută, Un pedagog de școală nouă. Arendașul român.

I. Slavici: Moara cu noroc.

George Coșbuc: Poezii (Nunta Zamfirii, Noapte de vară, Noi vrem pământ, Doina, Pașa Hassan).

Alexandru Vlahuță: Unde ni sînt visătorii ?, 1907, Socoteala.

B. St. Delavrancea: Hagi Tudose, Apus de soare.

St. O. Iosif: Doina.

Cezar Petrescu: Întunecare (caracterizare).

G. Topîrceanu: Balade vesele și triste. Rapsodii de toamnă (caracterizare generală).

Mihail Sadoveanu: Baltagul, Neamul Șoimărești lor.

A. Toma: Secerișuri sfinte. Cîntul vieții.

L. Rebreanu: Răscoala.

M. Beniuc: Versuri (Caracterizare generală).

Alexandru Sahia: Uzina vie.

Poezia românească după 23 August 1944. M. Beniuc: Furtuni de primăvară.

M. Banuș: Despre pămînt. Dan Deșliu: Minerii din Maramureș. V. Porumbacu: Mama. A. Toma: Popor, izvor renăscător. E. Jebeleanu: Lidice, Bălcescu.

Realizări în domeniul prozei: M. Sadoveanu (Mitrea Cocor, Nicoară Potcoavă). P. Dumitriu (Nopțile din iunie).

Realizări în domeniul dramaturgiei: Camil Petrescu (Bălcescu), N. Moraru, A. Baranga (Pentru fericirea poporului), M. Davidoglu (Cetatea de foc).

Notă. — Candidații pentru Institutul pedagogic cu limba de predare maghiară de la Odorhei vor da examen la limba și literatura română (scris și oral) după programa de limbă și literatură română pentru școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale.

ARITMETICA

Numere întregi. Șirul natural al numerelor și proprietățile lui. Operațiile cu numere întregi. Proba operațiilor. Ordinea efectuării operațiilor și parantezelor. Schimbarea rezultatelor operațiilor cînd se modifică termenii unei sume, unei diferențe, unui produs, unui cît.

Proprietățile fundamentale ale operațiilor aritmetice și consecințele lor. Media aritmetică.

Divizibilitatea numerelor. Divizor, multiplu. Divizibilitatea unei sume de mai mulți termeni printr-un număr dat, divizibilitatea diferenței a două numere printr-un număr dat, divizibilitatea unui produs de mai mulți factori printr-un număr dat, divizibilitatea deîmpărțitului, împărțitorului și restului printr-un număr dat. Regulile de divizibilitate a numerelor prin: 2, 5, 4; 25, 3 și 9.

Numere prime și compuse. Descompunerea numerelor în factori primi; aflarea c.m.m.m.c. și a c.m.m.d.c. al mai multor numere.

Fracții ordinare. Proprietățile fracțiilor, amplificarea și simplificarea lor. Compararea fracțiilor ordinare. Egalitatea fracțiilor. Adunarea și scăderea fracțiilor ordinare. Înmulțirea fracțiilor cu un număr întreg. Aflarea unei fracții dintr-un întreg. Înmulțirea unui număr întreg a unei fracții și a unui număr mixt cu o fracție. Împărțirea unei fracții la un număr întreg. Aflarea numărului cînd se cunoaște o fracție din el. Împărțirea unui număr întreg, a unei fracții și a unui număr mixt la o fracție. Raportul a două numere.

Fracții zecimale. Definiția, citirea și scrierea fracțiilor zecimale. Compararea fracțiilor zecimale. Adunarea, scăderea, înmulțirea și împărțirea fracțiilor zecimale. Transformarea unei fracții ordinare în fracție zecimală finită sau periodică. Fracții periodice simple și mixte. Transformarea unei fracții periodice simple sau mixte în fracție ordinară.

Măsurarea mărimilor. Unități de măsură. Sistemul metric. Transformări în sistemul metric. Unități de timp.

Rapoarte și proporții. Media geometrică. Proporții derivate. Mărimi direct și invers proporționale. Regula de trei simplă. Probleme de procente. Împărțirea unui număr în părți direct și invers proporționale cu mai multe numere date.

Rezolvări de probleme cu numere întregi și fracționare prin metode tip: metoda reducerii la unitate, metoda rapoartelor, figurativă, ipotezelor, aducerii la același termen de comparație; probleme de împărțire în părți direct și invers proporționale, de sumă și diferență, sumă și raport.

LIMBA RUSĂ

1. Tehnica citirii — citire corectă, conștientă și expresivă.

2. Înțelegerea complectă a textului citit. Răspunsuri la întrebări în legătură cu textul citit sau povestirea conținutului textului citit. Conversație în legătură cu temele: școala, familia, orașul și satul, țara noastră, Uniunea Sovietică, lupta pentru pace.

3. Aplicarea practică a fenomenelor gramaticale prin analiza gramaticală (sintactică și morfologică), precum și în construirea propozițiilor folosite în răspunsurile candidaților.

Analiza gramaticală se va face pe baza următoarelor capitole de gramatică:

a) **Morfologia.**

Substantivul. Genul, numărul, cazul, declinarea, rolul în propoziție.

Adjectivul. Genul, numărul, cazul, acordul adjectivului cu substantivul, felul adjectivului (calitativ, relativ, posesiv), gradul de comparație, rolul în propoziție.

Pronumele. Felul pronumelui (personal, posesiv, demonstrativ etc.), cazul la care stă pronumele, genul, numărul, rolul în propoziție.

Numeralul. Felul numeralului (ordinal, cardinal), rolul în propoziție.

Verbul. Timpul, persoana, modul, aspectul (perfectiv sau imperfectiv), participiul, gerunziul și felurile lor, rolul în propoziție.

Adverbul. Felul adverbului (de loc, de timp, de grad etc.), gradul de comparație, rolul în propoziție.

Cunoașterea prepozițiilor se va verifica în legătură cu substantivul sau cu pronumele cu care acestea se folosesc în propoziție.

b) **Sintaxa.**

La analiza sintactică candidatul va arăta felul propoziției: propoziția simplă dezvoltată și nedezvoltată, fraza formată prin coordonare și subordonare, felul propozițiilor subordonate (completivă, atributivă, circumstanțială de mod, de timp, de loc, de cauză, de scop). Subiectul și exprimarea lui. Predicatul și exprimarea lui (simplu și compus). Complementul direct și indirect. Atributul acordat și neacordat. Complementul circumstanțial de mod, de timp, de loc, de cauză, de scop.

Se vor pregăti următoarele texte din manualul clasei a IX-a, ed. 1955: Rodina, Velichii lagheri mira i sotializma, Saliut, Strasti c citeniu, Zoia i pisateli Gaidar, Arcadii Gaidar, Mudroie reșenie, Tri rozî, Dom Scinteii, Climat i rastitelinosti SSSR, Pcela, Unicitojenie nemețcoi birji truda, V polovodie, Ghimn democraticescoi molodioji.

Notă.

Pentru analiza gramaticală se vor da propoziții care să cuprindă formele gramaticale învățate în clasele VIII-X

Candidații nu vor fi obligați să facă analiza gramaticală în limba rusă.

LIMBA ȘI LITERATURA MAGHIARĂ PENTRU INSTITUTUL PEDAGOGIC CU LIMBA DE PREDARE MAGHIARĂ.

Limba maghiară (examen scris) — o dictare.

Limba maghiară (examen oral) — o analiză gramaticală complectă (morfologică și sintactică).

Literatura maghiară (scris și oral): Începuturile culturii maghiare. Primele manuscrise în limba latină și limba maghiară.

— Balassi Bálint.
— Zrinyi Miklós.
— Poezia epocii „kuruc".
— Literatura iluminării din sec. al XVIII-lea. Activitatea lui Kazinczy Ferenc, lupta dusă de el pentru primenirea limbii.
— Csokonai Vitéz Mihály.
— Katona József: Bánk bán.
— Kisfaludy Károly.
— Kölcsey Ferenc.
— Vörösmarty Mihály.
— Eötvös József.
— Caracterul democratic-revoluționar și popular al poeziei lui Petőfi Sándor.
— Caracterizarea literaturii în perioada despotismului (Tompa, Madách, Kemény).
— Arany János (poezia lui epică și lirică).
— Activitatea literară a lui Jókai Mór.
— Caracterizarea literaturii din perioada compromisului (Vajda János).
— Mikszáth Kálmán.
— Poezia și activitatea publicistică a lui Ady Endre.
— Demascarea regimului burghezo-moșiercsc în opera lui Móricz Zsigmond.
— Literatura maghiară din Ungaria între cele două războaie mondiale.
— József Attila, poetul proletariatului.
— Literatura maghiară din Romînia între anii 1918—1940.
— Dezvoltarea literaturii maghiare din R.P.R. după 23 August 1944 (proză, poezie, teatru).
— Dezvoltarea literaturii maghiare din R.P.U. după 4 aprilie 1945.

PRIETENIE

— Bun sosit, oaspeți dragi!

— Mulțumim! Drum bun și vacanță plăcută în țara noastră, dragi prieteni!

— La revedere, prieteni scumpi!

— Mulțumim pentru frățeasca găzduire!

...Acest schimb de saluturi pornite din inimi tinere, emoționante prin simplitatea și sinceritatea lor, s-a petrecut cu două zile în urmă, pe peronul Gării de Nord, martor atunci al unei vesele și entuziaste încrucișări de plecări și sosiri; urcau în trenuri pentru a se reîntoarce în țările lor, după două săptămîni petrecute pe litoralul Mării Negre, în tovărășia ucenicilor români, 54 de oaspeți maghiari și alți 54 cehoslovaci; plecau să se recreeze pe malul lacului Balaton, în Ungaria, 54 de ucenici români, în timp ce alți 54 erau gata să ia drumul spre Zilina și Gottwaldov, în Cehoslovacia; în sfîrșit, coborau din expresul internațional 54 de elevi ai școlilor profesionale din Cehoslovacia, veniți să petreacă o parte din vacanța lor în tabăra internațională de la Vasile Roaită.

În scurtul popas de cîteva zile pe care-l fac în București, înainte de a se îndrepta spre Vasile Roaită, ucenicii cehoslovaci au și legat primele prietenii cu gazdele lor, ucenicii școlii profesionale nr 4. Galvani-Tei.

Helena Bologova, ucenică tipografă din Bratislava, a închinat prieteniei romîno-cehoslovace versurile scrise sub impresia caldei primiri ce li s-a făcut tovarășilor ei, în timp ce Helena Irickova, elevă a școlii profesionale de pictură și ceramică din Bruntal, a făurit în cinstea prieteniei cu ucenicii romîni un model nou de pictură pe ceramică, simbolizînd această prietenie. La rîndul lor, ucenicii școlii profesionale nr. 4 n-au desmințit faima poporului nostru de gazdă primitoare.

Rugat să ne spună cîteva cuvinte în legătură cu sosirea în țara noastră a lotului de ucenici cehoslovaci, tov. Malyk Otto, conducătorul lotului ne-a declarat:

„La sosirea în frumoasa Rominie a ucenicilor școlilor profesionale ale rezervelor de muncă din Republica Cehoslovacă, țin să exprim, în numele tuturor lucrătorilor din Ministerul Forțelor de Muncă din țara noastră, cele mai vii mulțumiri pentru calda și frățeasca primire. Îmi exprim convingerea că plăcutul și instructivul schimb pentru odihnă între ucenicii țărilor noastre prietene va contribui efectiv la întărirea și dezvoltarea relațiilor frățești dintre tineretul romîn și cehoslovac".

G. DRAGOȘ

Tabăra internațională de la Dresda

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și educație din R. D. Germană în colaborare cu F. I. S. E. (Federația Internațională a Sindicatelor din Învățămînt) a organizat între 29 iulie și 11 august a. c. la Drezda-Weisser-Hirsch o tabără internațională pentru cadre didactice.

La această tabără participă delegați ai cadrelor didactice din peste 20 de țări, reprezentanți ai organizațiilor sindicale din învățămînt. Ei vor dezbate diverse probleme ale muncii de învățămînt și educație. Referatul principal tratează problema: „Îndatoririle școlii la începutul perioadei atomice". Se mai prezintă următoarele referate: „Rolul educației în învățămîntul tehnic", „Ce probleme educative trebuie să fie luate în considerație în planurile de învățămînt și în manuale la începutul perioadei atomice", „Răspunderea cadrelor didactice în creșterea și educația tineretului". Aceste referate vor fi prezentate de pedagogi din R. D. Germană, Anglia, Franța, U. R. S. S.

La tabăra internațională de la Dresda-Weisser-Hirsch participă ca delegați ai C. C. al S. M. I. din țara noastră tov. Nicolae Chișu — șeful secției muncii profesionale de masă al C.C. al S.M.I. și Ion Csengery, cercetător științific la Institutul de științe pedagogice din București.

Pentru odihna copiilor

Zi de iulie, caldă și senină. Pornim de la Curtea de Argeș și, după două ore de drum, decovilul ne lasă la Corbeni. Urcăm un deal și intrăm pe poarta taberei. Peste 90 de pionieri și elevi, copii ai lucrătorilor din învățămînt din regiunile Craiova și Pitești, își petrec vacanța aici, în aerul tare și curat, mingiați de razele fierbinți ale soarelui.

În organizarea activității taberei, cadrele didactice au știut să îmbine utilul cu plăcutul și astfel zilele de vacanță constituie pentru copii un prilej minunat pentru îmbogățirea cunoștințelor, pentru sport, pentru distracție. Dacă veți sta de vorbă cu copiii care au fost în excursie la Cumpăna, vă vor povesti multe lucruri interesante despre frumusețile văii Argeșului, despre cunoștințele noi căpătate în legătură cu unele fenomene carstice din regiune, cu importanța ei economică, cu trecutul ei istoric.

Într-un grup de pionieri se observă frămîntare. Împreună cu instructorul superior de pionieri Ion Dumitru, conducătorii detașamentelor pun la cale „expediția" pentru orientare ce va avea loc a doua zi dimineața în pădurea apropiată.

În biblioteca înzestrată cu numeroase cărți i-am găsit pe pionierii Paul Boconete, Radu Pîrvu, Dan Dumitrescu și alții citind, unul, „Aurul" de Boris Polevoi, altul „Strada primăverii" de D. Ignea și al treilea „Viața la țară" de Duiliu Zamfirescu...

Și amatorii de șah, volei, fotbal găsesc condiții pentru a-și satisface preferințele lor sportive.

În orele de după amiază, cercul artistic, condus de tov. N. Vlădulescu, pregătește cîntece și dansuri pentru focul de tabără.

Ar mai fi și alte lucruri frumoase de povestit despre tabăra de la Corbeni. De pildă, despre clădirea taberei, spațioasă și așezată într-un loc neasemuit de pitoresc, despre dormitoarele curate, despre mîncarea consistentă, bine gătită și încă despre multe altele.

Dar, din păcate, există aici și un punct negru, care umbrește realizările: la începutul funcționării ei, tabăra a fost amenințată să fie închisă de organele sanitare. Vinovații? Comitetul orășenesc al sindicatului muncitorilor din învățămînt din Curtea de Argeș și secția de învățămînt a raionului. Acestea au tratat cu ușurință problemele organizării taberei. La propunerea lor a fost numit ca director al taberei tov. Vasile Neofit, care a dat înapoi în fața greutăților de început. El nu s-a străduit să asigure din timp cele mai bune condiții igienico-sanitare și nici să aprovizioneze tabăra cu suficiente alimente.

O lipsă gravă are și comitetul sindical regional al muncitorilor din învățămînt din Pitești, în raza căruia se află tabăra și care trebuie să răspundă de buna funcționare a ei. Numai la insistențele C.C. al S.M.I. comitetul sindical regional a luat măsuri de îndreptare a situației grele ce exista în tabără la deschiderea ei.

Nu putem trece însă încă peste lipsurile secției de asigurări sociale a C.C. al S.M.I. care, în loc să îndrume și să controleze activitatea organelor sindicale, s-a substituit acestora, îndeplinind sarcinile lor.

În vizita făcută în tabără de la Corbeni ni s-a povestit și despre fuga de la datorie a tov. Odissea Vizireanu, profesoară de limba română la școala medie nr. 1 de fete din orașul Slatina, care primise unele sarcini în cadrul taberei. Atitudinea tov. Vizireanu dovedește lipsa celui mai elementar simț de răspundere.

Lipsurile constatate în viața taberei au fost lichidate repede de organele răspunzătoare de buna funcționare a acesteia. Acum, copiii aflați la Corbeni își petrec plăcut vacanța, bucurîndu-se din plin de odihnă și joc.

P. FRUCHTER

Învățămîntul în Danemarca

Articol scris special pentru „Gazeta învățămîntului"

WERNER WITTING
profesor din Danemarca

Acest aricol este menit să arate numai anumite trăsături principale ale sistemului de învățămînt din Danemarca.

In Danemarca, școala are o durată de 7 ani. Părinții sînt obligați să-și dea copiii la școală începînd de la 7 ani. Dacă învățămîntul copiilor se face în școli publice, școli particulare sau chiar acasă, aceasta este o problemă care îi privește pe părinți, cu condiția ca rezultatele obținute să fie la fel de bune ca rezultatele pe care le dă școala publică. Majoritatea covîrșitoare a părinților își trimit însă copiii la școlile publice.

Organizarea învățămîntului diferă în oraș și la sate. Ceea ce voi arăta în rîndurile ce urmează se referă la învățămîntul din Copenhaga, care are cel mai cuprinzător sistem de învățămînt din Danemarca.

La Copenhaga copiii învață, în cursul primilor 5 ani de școală, limba daneză, aritmetica, scris-citit, istorie, geografie, științe naturale, religie, cînt, gimnastică și lucru manual. La sfîrșitul clasei a V-a toți elevii dau examene Pe baza rezultatelor obținute la acest examen, elevii sînt repartizați în clasa a VI-a, în două secții diferite: acei care au reușit bine la examen intră în școli medii, care au examene de absolvire, ceilalți în școli medii unde nu se țin examene de absolvire. Școala medie cu examen de absolvire are o durată de 4 ani, dintre care numai primii doi sînt general obligatorii. Pe lîngă obiectele amintite mai sus, copiii învață la secția aceasta și fizica, matematica, engleza și germana. Elevii care au reușit la examenul de absolvire a școlii medii au dreptul să frecventeze un gimnaziu cu durata de trei ani și să dea apoi examenul de maturitate, care garantează accesul la toate instituțiile de învățămînt superior (universități și institute politehnice).

După absolvirea școlii medii, elevii pot frecventa și o școală reală, cu durata de un an. Pentru a reuși la examenul de absolvire a școlii reale, ei trebuie să învețe o a treia limbă străină — și anume limba franceză. Elevii care au absolvit școala medie cu examen sau școala medie reală au mult mai mari șanse să primească posturi în toate domeniile vieții sociale, înainte de toate în sectorul de stat (Poștă-Telegraf, Cale ferată și Ministere).

Elevii care au reușit la examenul clasei a V-a sînt înscriși la școala medie fără examen de absolvire. Obiectele noi care se adaugă aici sînt engleza sau franceza și fizica. Primele două clase ale acestei școli sînt obligatorii pentru toți elevii, clasele a III-a și a IV-a sînt benevole. Deoarece această secție nu are examen, absolvenții au mai mari greutăți în găsirea de posturi. O parte din ei ajung ucenici în întreprinderi, unde primesc o instruire profesională cu o durată de 4 ani, care constă atît dintr-o pregătire practică în întreprinderi, cît și dintr-o pregătire teoretică profesională într-o școală serală.

Există două forme de pregătire a pedagogilor: 1) o pregătire cu o durată de 4 ani, la toate obiectele care se predau în școală. Această pregătire dă pedagogilor dreptul să predea la primele 9 clase și la clasele școlii reale. La Copenhaga pedagogii cu această pregătire au obligativitatea de 36 de ore pe săptămînă și un salariu ceva mai mare decît cîștigul unui muncitor calificat destoinic. 2) O pregătire de 8 ani la universitate, care cuprinde de regulă două discipline principale, de exemplu engleza—germana sau matematica—fizica, și dă dreptul absolvenților să predea la gimnazii. Profesorul de gimnaziu are o obligativitate săptămînală de 27 de ore, iar salariul lui este mai mare decît acela al celorlalți pedagogi. Se poate spune că pedagogul are destulă libertate cu privire la metoda de predare. El poate alege manualele, poate folosi metoda de predare pe care o apreciază ca cea mai bună, cu condiția ca aceasta să fie în concordanță cu planul de învățămînt și să realizeze la fiecare obiect și pentru fiecare clasă scopul propus.

Ce probleme ridică în presa pedagogică daneză cadrele didactice și părinții? Multe discuții s-au purtat în jurul structurii școlii, amintite mai sus. Și în parlamentul danez diferitele partide politice au făcut propuneri pentru o nouă lege cu privire la structura școlii. Partidul Comunist, din motive sociale și pedagogice, s-a declarat pentru o școală unitară.

S-a discutat mult și cu privire la disciplina existentă în școala daneză. O discuție publică, care a fost inițiată de redacția gazetei pedagogice din Danemarca, a arătat că un număr mare de pedagogi nu sînt mulțumiți cu situația disciplinei, că elevii nu sînt atenți la lecții, că vorbesc și uneori fac gălăgie în timpul orelor. Desigur că se discută și despre cauzele acestor lipsuri în domeniul disciplinei. Pedagogii comuniști au arătat că greutățile cu privire la disciplină sînt legate de criza adîncă ce se manifestă în orînduirea capitalistă. Lipsa de locuințe, șomajul și creșterea normei de lucru provoacă la diferiți oameni stări nervoase, fenomene generale de oboseală și, în unele cazuri, desnădejde și pesimism. Astfel de fenomene psihice fac să crească greutățile muncii educative a părinților și a cadrelor didactice. Numai o schimbare a orînduirii sociale poate rezolva aceste probleme mari, poate deschide perspective pozitive învățămîntului și educației.

Mulți pedagogi sînt de părere că astăzi a devenit neapărat necesar să se îmbunătățească serios condițiile de muncă în școli. Dată fiind tendința actuală spre o destindere în domeniul politic și spre pace între popoare, există posibilitatea de a folosi pentru construcția pașnică a școlii daneze milioanele de coroane care se cheltuiesc azi în scopuri militare.

Există domenii concrete unde se simte nevoie de mulți bani: lipsesc încă multe clădiri de școală, cît și cadre didactice bine pregătite, care să primească salarii mai mari și norme didactice mai mici. În viitor trebuie să se ceară, de asemenea, să se mărească numărul elevilor pe clase, pentru ca aceștia să poată fi mai bine pregătiți.

Studenții la practică

Pe șantierul construcțiilor de locuințe Floreasca din Capitală, viața pulsează din plin. Nimic nu stă locului, pe nimeni nu poți opri din lucru.

Studentul Mihai Papuc, din anul IV al Facultății de construcții din București, îmi face cunoștință cu cîțiva colegi. Unul dintre ei, Aron Barbu, examinează cu grijă proiectul unei scări pentru ca, după aceasta, să-i poată verifica instalarea în bloc. Studenta Ema Simigeanu scrie de zor în caietul de practică despre fundații.

Cu toții se găsesc în a cincea săptămînă de practică.

— Este primul an de practică pe care-l facem, spune studentul Iulian Dumitrescu. Am văzut aici multe lucruri pe care le știam numai din cărți. Șantierul ne-a arătat concret cum se desfășoară o construcție, în toate fazele ei.

— Iată, continuă studenta Ileana Verziu, aici se sapă fundația unui bloc, în partea cealaltă se toarnă beton, dincolo se înalță ziduri...

De cele mai multe ori, practica studenților de la Facultatea de Construcții nu s-a rezumat numai la a observa procesul de construcție. Studenții au dat ajutor efectiv în muncă. Așa, de pildă, în frunte cu colegul lor Cristian Teodosiu, studenții au participat la acoperirea blocului nr. 4. Ei au primit un sprijin însemnat din partea tovarășilor ingineri S. Vimer și I. Sommer, care le-au împărtășit cu dragoste experiența lor.

Observînd zi de zi șantierul, învățînd de la muncitori, ingineri și maiștri, studenții se pregătesc pentru viitoarea lor profesie de ingineri. Ei vor fi mîndri, cînd, plimbîndu-se pe străzile viitorului cartier, vor putea spune prietenilor lor: „Aici am lucrat și eu".

A. CROITORU

Prin casele de copii din regiunea Stalin

Cine a cunoscut casele de copii din regiunea Stalin cu ani în urmă și are posibilitatea să le treacă în revistă în prezent își poate da bine seama cît de mari sînt realizările obținute în gospodărirea acestora, în îngrijirea sănătății copiilor și în ridicarea nivelului muncii educative. Sînt de nerecunoscut vechile orfelinate, cu aspectul lor rece, neprietenos, în care erau crescuți copiii fără părinți. Deosebit de impresionantă este acum atmosfera caldă, părintească, familiară, care s-a creat în casele de copii din Sighișoara, Făgăraș, Sibiu, Orlat, Cisnădie, Mediaș. În clase, în dormitoare, în bucătării, domnește o curățenie exemplară. Încăperile sînt împodobite cu mult gust, îndeosebi cu obiecte confecționate în camerele de lucru-atelier ale unităților respective. Fețele de mese, cuverturile de pat, șervețelele, suporturile de flori, ramele de tablouri sculptate în lemn dau un aspect plăcut și prietenos încăperilor.

Cu multă grijă și dragoste au rezolvat conducerile majorității caselor de copii problema îmbrăcămintii copiilor. O deosebită bucurie simți cînd intri în casele de preșcolari din Sibiu și Cisnădie unde copiii, datorită aspectului îngrijit al îmbrăcămintii, par și mai ordonați și mai disciplinați. La fel, elevele casei de copii din Sighișoara și Făgăraș, ca și elevii de la casa de copii din Boița, se remarcă prin ținuta lor exterioară foarte îngrijită.

Grija pentru viața fericită a copiilor din casele de copii din regiunea Stalin se manifestă și prin asigurarea unei alimentații variate, gustoase, care contribuie la creșterea și dezvoltarea normală a copiilor. Folosind cu pricepere gospodăriile anexe, casele de copii din Orlat, Boița, Agîrbiciu, Mediaș au realizat o hrană abundentă și variată.

Rezultatele bune obținute în activitatea acestor case de copii nu se rezumă numai la condițiile materiale. Ele se observă și în munca instructiv-educativă. Numărul copiilor care au terminat anul școlar cu rezultate bune la învățătură a crescut față de anul trecut. Elevii caselor de copii din Sighișoara, Boița și Porcești au promovat clasa în proporție de 85—95%. A crescut, în general, nivelul de cunoștințe al elevilor, iar copiii s-au obișnuit să lege cunoștințele dobîndite de problemele practicii.

Aceste rezultate se datoresc în bună parte educatorilor din casele de copii, care au reușit să organizeze bine pregătirea temelor în timpul meditațiilor, au știut să stimuleze munca independentă a elevilor cu cartea. Ele se explică, totodată, prin ajutorul efectiv dat acestor elevi de profesorii, diriginții și învățătorii din școlile pe care le frecventează, prin asistențele regulate ale educatorilor și directorilor la orele de clasă. Participarea directorilor caselor de copii la ședințele consiliilor pedagogice organizate la școlile pe care le frecventează copiii, precum și organizarea unor ședințe comune ale educatorilor și profesorilor au contribuit de asemenea mult la îmbunătățirea muncii instructiv-educative. Majoritatea colectivelor educative s-au preocupat și de organizarea variată, plăcută și instructivă a timpului liber al copiilor. Educatorii au organizat cu grijă lectura extrașcolară a elevilor la club, audiții la radio, diferite activități artistico-culturale, vizionări de filme și spectacole de teatru, precum și diferite activități sportive. S-a acordat multă atenție și activității practice în camerele de lucru-atelier și pe lotul școlar. Succese deosebite în această direcție au obținut casele de copii din Blaj, Sighișoara, Porcești, Orlat etc. Băieții de la casa de copii din Porcești, de exemplu, execută lucrări de tîmplărie și fierărie utile casei (grătare de lemn, taburete, cutii pentru insectare, pentru flori, balamale, stropitori etc.). Fetele din casele de copii de la Blaj, Sighișoara și Orlat se pot mîndri cu cusături, broderii, împletituri etc.

Sînt demne de luat în seamă și succesele obținute în munca educativă de către colectivele pedagogice ale caselor de copii preșcolari. Îmbogățirea vocabularului, dezvoltarea gîndirii și formarea bunelor deprinderi ale copiilor stau în centrul preocupărilor acestor colective.

Toate aceste realizări, obținute de casele de copii din regiunea Stalin, se datoresc în mare măsură perspectivelor largi ce au fost create prin Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la ocrotirea copiilor rămași fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie.

Nu toți directorii caselor de copii din regiune au știut însă să folosească din plin condițiile create prin Hotărîre. Așa, de pildă, unele case de copii n-au reușit să închege o strînsă colaborare cu școala. Directoarea casei de copii nr. 2 din Sibiu nu a asistat niciodată la lecții, nu a participat la nici un consiliu pedagogic al școlii. Profesorii și învățătorii de la casa de copii din Mediaș nu au vizitat niciodată casa de copii. La Agîrbiciu, cadrele didactice, în frunte cu directorul școlii, s-au mulțumit să treacă din cînd în cînd pe la casa de copii, fără să contribuie însă cu ceva la pregătirea copiilor.

În munca educativă a caselor de copii din Sibiu (fete), Agîrbiciu și Porcești, se mai manifestă încă serioase lipsuri. Organizarea regimului zilnic este încă defectuoasă, munca pionierească, munca cu colectivul de copii se desfășoară formal, monoton. De multe ori disciplina este impusă și în unele cazuri se folosesc metode nestiințifice.

Lipsurile constatate se datoresc în mare parte greșelilor din munca secției de învățămînt regionale. Uneori s-au încadrat la casele de copii elemente care nu corespundeau la școli, care refuzau să se prezinte la o școală din mediul sătesc și care au primit posturile în casele de copii cu scopul de a ajunge în oraș. Activitatea metodică este slabă la majoritatea caselor de copii. Organele de învățămînt și sindicale din regiunea Stalin manifestă o slabă preocupare pentru perfecționarea acestor cadre. Din această cauză, unele educatoare de la casa de copii (fete) din Sibiu fac serioase greșeli pedagogice în munca lor, interpretînd de pe poziții greșite, antiștiințifice, rezultatele la învățătură ale elevilor. Astfel, rămînerea în urmă la învățătură a unui mare număr de eleve este pusă în seama deficienței lor mintale, lucru infirmat de controlul medicilor de specialitate. Dacă organele de învățămînt și sindicatele ar fi dat mai multă atenție acestor instituții de educație, multe lipsuri constatate în domeniul muncii instructiv-educative ar fi putut fi evitate.

Comitetul sindical regional al muncitorilor din învățămînt nu a analizat niciodată activitatea cadrelor care lucrează în casele de copii, nu le-a sprijinit în ceea ce privește perfecționarea lor și nu a luat măsuri pentru întărirea disciplinei lor în muncă.

Ministerul Învățămîntului s-a rezumat să îndrumeze cadrele din casele de copii mai mult prin ordine și instrucțiuni.

Pentru viitorul an școlar este necesar să se asigure o justă încadrare cu personal pedagogic a tuturor caselor de copii, precum și o îndrumare efectivă a acestora, să se ia măsuri pentru perfecționarea pregătirii lor.

Totodată, Ministerul Învățămîntului trebuie să pună accent pe realizarea unui vast schimb de experiență între casele de copii pentru popularizarea metodelor bune folosite.

A. TÖRÖK

BIBLIOGRAFIE

A apărut revista „NATURA", organ al Societății de științe naturale și geografie din R.P.R., anul VIII, nr. 3, mai—iunie 1956

In cuprins:

☆☆☆: Sarcini ale botaniștilor și zoologilor din R.P.R. în lumina Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R.

P. ALBU: Din viața și activitatea științifică a lui Em. Racoviță.

CL. GIURCĂNEANU: Cîteva aspecte ale turismului în R.P.R.

JIRI KINKLE: Șumava centrală.

I. ȘANDRU: Însemnări geografice din R.P. Ungară.

S.VEZA: Inundațiile Agrijului și mijloacele de a le preîntîmpina.

P. RAICU și T. CRĂCIUN: Observații privind modificarea înfloririi la porumb.

GH. BĂDESCU: Pădurea ca factor de echilibru în circuitul apei în natură.

Dr. GIURGEA: Dinamica corticală.

Dr. P. IORGULESCU: Cîteva boli ale animalelor domestice.

M. ZAHARIA: Contribuția științei sovietice la problema originii vieții.

Dr. A. ILIAN: Fenomenul de antagonism microbian.

V. ONOFREI: Amenajarea și folosirea stațiunii meteorologice școlare.

TR. TREȚIU: Munca de cunoaștere a naturii în tabăra de pionieri.

V. CIOCÎRLAN: Hypericum rumelicum Boiss — specie nouă pentru flora R.P.R.

V. CIOBANU: Herbarul Institutului forestier din Orașul Stalin.

I. FIRU: Un păianjen interesant — Dictyna civica (Luc.).

BOCANEȚ LIVIA și NEMEȘ ION: Îndrumări pentru confecționarea ierbarelor și insectarelor școlare și a colecțiilor geologice și paleontologice.

V. IANOVICI: Cum lucrează geologii.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 383 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 10 august 1956

In cinstea zilei de 23 AUGUST

Prin munca ucenicilor

In cinstea zilei de 23 August, ucenicii școlii profesionale Mao-Tzedun, sub conducerea maiștrilor și a profesorilor de tehnologia meseriei și tehnologia metalelor, au executat diferite materiale didactice, machete de mașini, scule etc. Toate acestea au îmbogățit inventarul celor două cabinete tehnice, al laboratorului de fizică-chimie, al cabinetului de desen și al atelierului școlar.

In munca depusă pentru înzestrarea cabinetelor tehnice s-au evidențiat în mod deosebit ucenicii strungari și lăcătuși mecanici Moise Năstase, Boerescu Ion, Jalbă C., Penciu N., Negut Adolf și alții care au contribuit la confecționarea unor piese de strungărie și lăcătușerie cum ar fi axe port cuțit pentru mașinile de frezat sau piese necesare pentru diverse machete. Au fost executate de asemenea machetele cabinetului industriei, mașina de găurit cu coloană, cazan de presiune tip D. I., ciocan ajax etc.

Maiștrii Petre Ion, Rădulescu Petre, Nițu Constantin, Caragheorgheopol Constantin și Rizescu Dumitru au antrenat ucenicii anului I de la toate clasele la lucrările de reparare a truselor individuale, a utilajului de atelier, precum și la repararea mobilierului din cămin și din sălile de curs.

Conducerea școlii, sprijinită de organizația de partid și de grupa sindicală, a terminat în cinstea zilei de 23 August lucrările de reparații curente la localul școlii și la cămin, asigurind condiții mai bune de studiu și de trai ucenicilor în noul an școlar.

Prof. LEON TIMBUȘIU

Elevii - strungari din anul II al școlii profesionale de ucenici nr. 4 din București și-au luat angajamentul în cinstea zilei de 23 August să îndeplinească planul de producție înainte de termen.

In clișeu: aspect din atelierul de strungărie al școlii.

Cu ajutorul oamenilor muncii

Indrumați de organizația de partid, locuitorii comunei Insurăței, raionul Călmățui, regiunea Galați, au hotărît, în toamna anului 1955, să construiască prin autoimpunere două săli de clasă, o cancelarie și o sală pentru păstrarea materialelor — anexă la școala de 7 ani nr. 2.

Construcția, începută toamna tîrziu, a fost întreruptă din cauza timpului nefavorabil și reîncepută în primăvara acestui an. Datorită muncii comitetului de sprijin și ajutorului dat de gospodăria agricolă colectivă „Grivița Roșie", în raza căreia se află școala, lucrările de construcție au fost executate în proporție de 95%, ele urmînd a fi terminate în cinstea zilei de 23 August. Elevii din Insurăței își vor începe în curînd învățătura în noile săli de clasă.

N. BOROȘ

In întîmpinarea sărbătorii

Ziua de 23 August este întîmpinată de secțiile de învățămînt și de cadrele didactice din regiunea București cu noi realizări, printre care cea mai însemnată este darea în folosință a unor noi localuri de școală.

In comunele Amara, Mărculești și Valea Ciorii, de exemplu, s-au ridicat noi școli prin autoimpunere. In comuna Sărățeni din raionul Urziceni a început din primăvara acestui an construirea unei noi școli prin autoimpunere. Tineri și virstnici, în frunte cu tovarășii Gheorghe Neacșu, Rada N. Stroe, Nicolae Ștefan și alții au muncit cu însuflețire pentru terminarea lucrărilor. Noul lăcaș de învățămînt, care cuprinde două clase și o cancelarie, se ridică mîndru în mijlocul satului. In curînd, fiii și fiicele țăranilor muncitori din această comună vor avea prilejul să se bucure de darul părinților lor, învățînd în școala nouă.

Asemenea daruri sînt pregătite pentru copiii lor și de țăranii muncitori din comuna Virteju, raionul Domnești, de cei din comuna Progresul, raionul Brănești, sau de cei din comuna Buzescu, raionul Alexandria.

GH. POPESCU

Realizările elevilor

Alături de oamenii muncii din uzine și de pe ogoare, cadrele didactice și elevii de la școala de 7 ani nr. 8 cu limba de predare maghiară din Satu Mare întîmpină ziua de 23 August cu noi realizări în muncă.

Sub supravegherea cadrelor didactice, elevii au confecționat planșe pentru predarea geometriei și a limbii ruse. Totodată, cercul tehnic de tîmplărie al școlii confecționează jucării care vor fi dăruite elevilor clasei I-a. Tot în cinstea zilei de 23 August, colectivul sportiv al școlii a participat la un concurs interșcolar de tenis de masă. Jucînd cu echipele reprezentative ale diferitelor școli din Satu Mare, echipa noastră a și obținut rezultate frumoase.

ALEXE MELEGI

La casa pionierilor

In întîmpinarea zilei eliberării patriei noastre, colectivul pedagogic al casei pionierilor din Cluj a inițiat o serie de acțiuni interesante. O bună parte din planul de activitate a și fost îndeplinit. Astfel, în cea de a doua jumătate a lunii iulie, un grup de 60 de pionieri și 12 profesori au făcut o frumoasă excursie de două săptămîni pe ruta Cluj—Vatra Dornei — Iași — Galați — Sulina — Constanța — Vasile Roaită — București — Sinaia — Orașul Stalin. Pionierii nu vor uita niciodată această excursie, care le-a dat posibilitatea să viziteze multe locuri vestite ale patriei noastre.

Pentru sprijinirea activității taberelor orășenești, conducerea casei pionierilor a luat inițiativa ca șase din aceste tabere să-și desfășoare activitatea, cîte o zi pe săptămînă, la casa pionierilor. Timpul petrecut aici este foarte plăcut pentru pionieri, deoarece se organizează proiecții de diafilme, dezlegări de ghicitori științifice, seri de basm și poezie, coruri, dansuri etc.

Pînă la 23 August se vor organiza la casa pionierilor două întîlniri între pionierii din taberele orășenești și reprezentanți ai organizațiilor obștești din oraș. In cadrul acestor întîlniri, tovarășa M. Gal, secretar al comitetului regional U.T.M., le va vorbi despre activitatea pionierilor din Leningrad și Moscova. De asemenea, se vor organiza două excursii cu caracter turistic, vizitîndu-se postul de radio-emisiune de la Juc, precum și gospodăriile agricole colective din Petrinzel, raionul Huedin și din Luna de Jos, raionul Gherla.

P. BUCȘA

Pe marginea unei sesiuni de examene

De curînd s-a încheiat sesiunea de vară a examenelor fără frecvență. Conducerea facultății noastre n-a putut trage încă toate concluziile cu privire la organizarea și desfășurarea muncii secției fără frecvență, deoarece numeroși studenți vor da examene și în sesiunea de toamnă. Totuși, s-au putut trage și acum o serie de concluzii însemnate.

Este știut cît de necesare sînt pentru studenții fără frecvență care studiază individual, cursurile. De aceea, conducerea facultății noastre s-a preocupat de redactarea unor cursuri speciale în care, ținîndu-se seama de specificul studiului fără frecvență, s-a pus un accent deosebit pe sistematizarea chestiunilor teoretice, pe exercițiile și problemele recapitulative, pe întrebările de control de la sfîrșitul capitolelor. Unele cursuri, cum sînt cursurile de geometrie diferențială, de teoria funcțiilor, de astronomie, de ecuații ale fizicii matematice, de fizică teoretică etc. au adus un real folos studenților prin nivelul înalt de prezentare a cunoștințelor și prin claritatea expunerilor. Au fost însă și cursuri care au creat greutăți studenților, ca de pildă cursul de fizică generală pentru anul II și III, curs redactat pentru învățămîntul politehnic și care nu satisface cerințele învățămîntului universitar. Pe lîngă acestea, unele cursuri au apărut prea tîrziu și au ajuns și mai tîrziu studenților. Reiese deci clar că problema cursurilor trebuie să rămînă încă pe primul plan în atenția conducerii facultății.

La unele cursuri de matematică au fost redactate și îndrumare, care conțin probleme complect rezolvate sau indicațiile necesare rezolvării lor. Astfel, îndrumarele pentru geometria analitică în spațiu și teoria funcțiilor au fost deosebit de utile studenților, ajutîndu-i să înțeleagă mai bine materia, la aceste discipline. Pentru anul viitor noi ne propunem să introducem asemenea îndrumare și la alte discipline.

Experiența ne arată, de asemenea, că studenții au nevoie și de anumite indicații cu privire la materialul bibliografic, de culegeri de probleme și exerciții cu referire la capitolele teoretice pe baza cărora se pot rezolva aceste probleme.

In acest an, conducerea facultății a acordat o atenție mai mare temelor de control. In general, acestea au cuprins probleme fundamentale, aplicații ale celor mai importante probleme teoretice. In urma schimbului de experiență cu facultățile similare de la Iași și Cluj, a fost redus numărul problemelor la fiecare lucrare. Și în acest an însă a existat un decalaj între greutatea problemelor propuse la temele de control și cele de la examene. Nivelul lucrărilor de control a fost în general bun. Studenți ca A. Chirilă din anul I, Gheorghe Ionescu din anul III și alții au primit la lucrările de control numai calificative bune și foarte bune. Nivelul lucrărilor de control ale unor studenți n-a reflectat însă exact cunoștințele lor. Astfel, studenții M. Mărgăritescu din anul I, Petiș Florea din anul III și alții au căpătat la unele lucrări calificativul foarte bine, însă la exemen au obținut la aceleași discipline calificativul insuficient. Rezultă că și anul acesta unii studenți nu și-au lucrat singuri temele propuse în lucrările de control, ci le-au copiat de la alții.

Au existat și lipsuri ale recenzorilor. Unele recenzii ale lucrărilor de control au fost întîrziate, iar la unele lucrări nu s-au făcut observațiile critice necesare — ceea ce, desigur, n-a putut contribui la buna pregătire a studenților.

Experiența ne arată că trebuie acordată mai multă atenție consultațiilor, că trebuie pus un accent mai mare pe consultațiile scrise. Trebuie combătută mentalitatea unor studenți care înțeleg greșit rostul consultațiilor, cerînd să li se rezolve problemele și exercițiile propuse în lucrările de control.

In perioada 1—15 iulie s-au desfășurat în cadrul facultății cursuri și seminarii pregătitoare. La cursuri au fost tratate problemele teoretice fundamentale, iar la seminarii s-au făcut aplicații. Studenții au apreciat mult cursurile ținute de conf. Halanay, conf. M. Antonescu și alții. In schimb, ei s-au arătat nemulțumiți de felul cum au decurs unele seminarii, care s-au transformat în cursuri studenții nefiind mobilizați să participe activ la lucrări.

In perioada de pregătire la toate obiectele n-a existat o coordonare între curs și seminar: la unele cursuri au fost dezvoltate prea mult anumite capitole, la altele s-a insistat prea mult asupra amănuntelor etc.

Perioada de pregătire se dovedește a fi deosebit de utilă. Ea este însă prea scurtă. De aceea, considerăm că trebuie luată în studiu propunerea făcută de unii studenți ca pregătirea să se defășoare în două etape: prima în vacanța de iarnă — pentru cursuri și consultații — și a doua la începutul lui iulie — pentru seminarii, lucrări de laborator etc.

Răspunsurile date de studenți la examene ne-au atras atenția asupra unor probleme care vor trebui să stea în centrul preocupărilor noastre în anul viitor. Iată, de pildă, cîteva observații pe marginea rezultatelor obținute la examenele de fizică. Dintre studenții care s-au prezentat la aceste examene, unii au dat dovadă că și-au însușit foarte bine cunoștințele, alții au oarecare lipsuri și, din păcate sînt încă destui care nu și-au însușit în măsură suficientă materia prevăzută în programă.

Se știe că fizica, chiar și cea teoretică, are la bază în primul rînd experiența, cercetarea fenomenului fizic. Miezul fizicii îl constituie fenomenele fizice, iar pentru înțelegerea acestora sînt necesare determinări experimentale. De aceea fizica nu poate fi înțeleasă și însușită fără experiențe. Cu toate acestea, numeroși studenți de la cursurile fără frecvență au neglijat înțelegerea fenomenelor fizice. Ca urmare, cum este și firesc, fenomenele fizice au pentru aceștia un caracter abstract, fără nici o legătură cu viața, cu activitatea practică. Ei nu au reușit încă să vadă în funcționarea unui reșou electric, în plutirea unei bărci, în utilizarea unei pompe de bicicletă, a unei trompete etc., fenomene mecanice, electrice, acustice ș.a.m.d. Mai mult decît atît, se remarcă la studenții fără frecvență, în general, o lipsă de curiozitate în explicarea funcționării diferitelor aparate și mașini cu care ei vin în contact zi de zi și care i-ar conduce la analiza unor fenomene fizice. Aceasta este cu atît mai grav cu cît cei mai mulți dintre studenții fără frecvență sînt învățători și profesori și trebuie să contribuie activ la realizarea învățămîntului politehnic în școala de cultură generală. Fără îndoială, una din cauzele care au dus la această situație este și faptul că nu toți studenții au avut posibilitatea de a face experiențe în laborator. Aceasta se confirmă cu atît mai mult, cu cît studenți ca Nicolae Ionașcu, Alexandru Goanță, Veronica Tofan, Nicolae Omeag, Maria Tănase și alții, care au executat diferite experiențe de fizică în laboratoarele școlare, au apreciat importanța cunoașterii fenomenelor fizice, au dat dovadă de o bună pregătire și de aceea au răspuns cu multă ușurință la întrebările ce li s-au pus la examen.

Va trebui ca, pe viitor, să acordăm mai multă atenție organizării lucrărilor practice în perioada de pregătire. Este drept că am încercat să facem aceasta și pînă acum, însă ritmul rapid de pregătire nu a dat studenților posibilitatea de a aprofunda și a înțelege bine fenomenele fizice care le-au fost prezentate.

O altă lipsă care s-a putut constata la unii candidați — și chiar printre acei care predau fizica — este cunoașterea parțială a materiei, ignorarea unor capitole însemnate. De multe ori, capitolele neglijate au fost însești capitolele de bază în cunoașterea fizicii. Astfel, unii studenți consideră că pot studia optica sau electricitatea (curentul alternativ) fără a cunoaște capitolul referitor la oscilații și unde, că se poate studia fizica atomică fără cunoașterea elementelor de bază ale mecanicii și electricității. Așa se explică faptul că acești studenți nu au putut da răspunsuri mulțumitoare asupra unor chestiuni simple ca principiul lui Pascal, reflexia luminii, legea lui Ohm etc. care de altfel fac parte din materia prevăzută pentru școala medie.

Mulți studenți execută neglijent desenele și figurile geometrice. Au fost studenți care au desenat un vas cu apă fără să indice suprafața liberă a apei din vas, sau n-au știut să schițeze mersul razelor și formarea imaginii într-un microscop. Se știe însă că desenul clar, excutat cu grijă poate înlocui de multe ori experiența pe care n-ai posibilitatea s-o faci și ajută la înțelegerea fenomenelor.

Ridicarea nivelului de pregătire a studenților fără frecvență depinde atît de ei înșiși, cît și de noi, cadrele didactice. Va trebui să ne preocupăm în permanență de crearea tuturor condițiilor necesare unei cît mai bune desfășurări a studiului individual, a cursurilor de pregătire, să le dăm tot ajutorul de care dispunem. Studenții fără frecvență trebuie să acorde însă, în același timp, o atenție mai mare studierii și însușirii tuturor cunoștințelor prevăzute de programă.

M. BADEA și GH. BRĂTESCU
prodecani ai Facultății de fizică-matematică de la Universitatea „C. I. Parhon".

VIZITA PRIETENEASCĂ (citiți reportajul în pag. 3-a)

Să facem un pas nou în organizarea și desfășurarea consfătuirilor raionale

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice au început să devină o valoroasă tradiție a școlii noastre. Schimbul larg de experiență pe care-l prilejuiesc acestea contribuie mult la ridicarea nivelului științific și pedagogic al muncii instructiv-educative. Totuși, noi n-am folosit întotdeauna din plin această formă de popularizare a experienței înaintate, de dezbatere a problemelor esențiale ale școlii. Referatele prezentate la unele consfătuiri ca și discuțiile purtate pe marginea lor, departe de a stîrni interesul cadrelor didactice, de a le îndemna să găsească soluțiile cele mai juste pentru rezolvarea problemelor muncii lor, au fost plicticoase, s-au încheiat cu angajamente formale. Aceasta s-a datorit atît calității scăzute a referatelor prezentate la consfătuiri de unele secții de învățămînt raionale, care s-au ocupat de tot felul de mărunțișuri fără a sublinia ceea ce este nou, valoros în procesul de creștere a școlii noastre, cît și lipsei de pregătire a unor cadre didactice care veneau la consfătuiri fără a reflecta ce vor împărtăși colegilor din propria lor experiență, ce ajutor vor cere.

Colectivul secției de învățămînt a regiunii Cluj, dîndu-și seama că lipsurile arătate reprezintă o piedică în calea realizării scopului pentru care au fost inițiate consfătuirile raionale, și-a propus să organizeze astfel viitoarele consfătuiri, încît să permită fiecărui învățător și profesor să-și îmbogățească în mod real experiența pozitivă, să se reîntoarcă la școală pe deplin lămurit asupra sarcinilor ce-i stau în față în noul an școlar.

In acest scop, de la începutul lunii aprilie noi am dat indicații secțiilor raionale de învățămînt cu privire la pregătirea consfătuirilor din august. Ulterior, am revenit, în scris, cerînd să se numească un inspector care să raspundă de întocmirea referatului de către un colectiv din cadre fruntașe și am indicat problemele mari asupra cărora să se oprească în analiza muncii din școli. In prezent, toate secțiile raionale au terminat rapoartele. La ședința din 13—14 august, ele vor fi analizate la regiune și se vor da îndrumări pentru refacerea părților necorespunzătoare.

Atenția noastră, chiar și în etapa organizatorică, s-a îndreptat spre realizarea obiectivului principal al consfătuirilor: popularizarea experienței înaintate a școlii noastre. Pentru ca această popularizare să constituie într-adevăr un ajutor în munca învățătorilor și profesorilor, organele de îndrumare și control și metodiștii au fost orientați ca, alături de problemele de ansamblu ce le revin, să se oprească în deosebi asupra unei teme pe care s-o studieze sau să întreprindă studii asupra muncii unor cadre didactice frunțașe. Astfel, s-a întreprins studierea experienței profesorului de științe naturale Iosif Viehmann, de la școala medie din Năsăud, de către inspectorul I. Holgia și metodistul Gh. Savin, studierea experienței profesorului Apostol Popescu din Gherla de către tov. Lucreția Miron, metodistă; experiența profesorului emerit Ștefan Man din Cluj, de către subsemnatul. De asemenea, s-a studiat experiența școlilor din Cluj pe următoarele teme: „Elemente de politehnizare în școlile din regiunea Cluj, cu deosebire la școala experimentală nr. 6" de către tov. Valer Popa, șeful cabinetului pedagogic regional; „Activitatea diriginților și consiliilor pedagogice" de către Teodor Nuclea, Valer Popa și T. Frișan; „Exprimarea corectă orală și scrisă" de către tov. Lucreția Miron; „Formarea noțiunilor istorice la elevi în clasele V—VII" de către Vasile Popa, metodist la cabinetul pedagogic regional; „Excursiile și vizitele școlare", de către tov. Eugen Seconu, inspector regional.

Probleme cu conținut asemănător au fost urmărite și de unii inspectori raionali ca Gh. Găzdoc și I. Dihor de la Năsăud, de unii directori de școli ca O. Vlad, din Abrud, M. David din Cluj, sau chiar de unii profesori și învățători ca N. Patroc, învățător în raionul Zalău, V. Fotti, profesor în raionul Jibău, Apostol Popescu, profesor din Gherla etc.

Din subiectele enumerate mai sus și din altele multe care se întîlnesc în cîmpul vast al muncii educative, referatul ce se va prezenta la Cluj a selecționat cu grijă numai un mănunchi de 4—5 probleme pe care le-a tratat aprofundat, ilustrîndu-le cu un material faptic semnificativ, stabilind și unele generalizări.

Printre altele, va fi analizată din punct de vedere pedagogic și popularizată experiența profesorului de fizică emerit Ștefan Man. Membrii cercurilor conduse de acesta la școala medie din Năsăud și apoi la școala pedagogică din Cluj au reparat aparatele existente în laboratoarele de fizică (galvanometru, mașini electrostatice, telegraful Morse, aparate optice, bobine de inducție, cutia cu rezistențe etc.); au confecționat aparate simple în vederea completării utilajului laboratoarelor (transformator de lipit, caleidoscop, epidiascop, bare magnetice, ace magnetice și electromagnetice, întrerupătoare Morse, vibratoare model de sonerie, planșe cu sonerie, motoare electrice în miniatură, oscilator electromagnetic, circuit oscilant); au reparat și au instalat conducta electrică în tubul Bergmann; au radioficat școlile respective; au instalat tabloul de distribuție, cu toate aparatele necesare (voltmetru, ampermetru, întrerupător, reostat — cea mai mare parte confecționate de elevi); au reparat și confecționat aparate de radio; au construit o uzină electrică etc. In cadrul activității acestor cercuri, studiul teoretic lărgit, uneori nou (față de curs) al problemelor s-a împletit la fiecare pas cu preocupările practice, asigurîndu-se formarea conștientă a deprinderilor practice și dezvoltarea gîndirii elevilor în domeniul respectiv. In felul acesta, tov. Man a realizat însemnate elemente de politehnizare a învățămîntului.

Exemplele selecționate în referatele ce se vor prezenta la consfătuirile din vara aceasta vor reflecta, cu deosebire, teme strîns legate de sarcinile trasate în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Astfel, se vor ilustra cu exemple concludente: valorificarea elementelor de politehnizare în predarea matematicii, fizicii, chimiei, geografiei, experiența înaintată în laborator, munca pe lotul școlar, organizarea excursiilor și vizitelor; importanța participării directe a elevilor la munca productivă în întreprinderi; dezvoltarea exprimării corecte orale și scrise, ca rezultat al frontului comun pe școală; experiența profesorilor (învățătorilor) care nu au corigenți și repetenți în clasă.

Pe baza studierii propriei activități, pe baza evaluării obiective a muncii desfășurate timp de un an, va trebui să dezvăluim cu mai multă seriozitate la consfătuiri greșelile tipice, cele mai frecvente întîlnite în procesul de învățămînt, pentru ca, fiind conștienți de ele, de cauzele lor, să putem găsi cele mai bune măsuri pentru continua perfecționare a metodelor de instruire și educare a elevilor. Din observațiile culese în timpul anului școlar de către inspectori și metodiști, ca și din studierea rapoartelor de sfîrșit de an rezultă cîteva lipsuri esențiale în școlile regiunii noastre: dezvoltarea vorbirii și a scrierii corecte se situează la nivelul minim sau cel mult mediu al cerințelor programei școlare; dezvoltarea gîndirii și a spiritului de observație rămîn în urmă față de dezvoltarea memoriei mecanice; legarea teoriei de practică este slabă în majoritatea școlilor din regiune, fapt care generează formalismul. Noi așteptăm ca învățătorii și profesorii să dezbată pe larg la consfătuiri aceste lipsuri, propunînd și măsuri concrete pentru înlăturarea lor.

Calea cea mai directă și eficace pentru înlăturarea formalismului în școala noastră este îndeplinirea sarcinilor cu privire la realizarea învățămîntului politehnic. In cursul anului școlar 1956—57, Ministerul Învățămîntului va înzestra 5 școli din regiunea noastră cu aparatele necesare pentru politehnizare. Noi ne gîndim ca cel puțin să dublăm acest număr, întrucît avem posibilități în acest sens. Pentru dotarea unităților școlare cu unelte, mașini și materiale, printr-o muncă stăruitoare de lămurire, vom asigura un sistem de patronare în care școlile și întreprinderile să fie cointeresate în munca de creștere a unor cadre cît mai bine pregătite.

Succesul consfătuirilor depinde mult de felul cum ele vor fi pregătite de către organele de învățămînt, dar și de atitudinea pe care o luăm fiecare dintre noi față de acest larg schimb de experiență. Venind la consfătuiri, să nu așteptăm numai să învățăm de la alții, ci să ne punem problema: ce au învățat, ce pot învăța ceilalți colegi de la noi?

TEODOR GAL
șeful secției de învățămînt a regiunii Cluj

Cămine pentru studenți

Pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai ale studenților, Ministerul Învățămîntului execută importante lucrări de construcții în diferite centre de învățămînt superior din țară.

O parte din aceste construcții, cum sînt căminele studențești de pe lîngă Universitatea „Victor Babeș" din Cluj, Institutul politehnic din Iași, Institutul tehnic naval din Galați și Institutul forestier din Orașul Stalin vor fi terminate înainte de începerea noului an școlar. Aceste cămine sînt construcții moderne, cu mai multe etaje, care cuprind zeci de dormitoare, săli de meditație, fiind dotate cu tot confortul necesar.

Prin darea în folosință a noilor cămine, numărul locurilor în căminele studențești va crește în anul școlar 1956—1957 cu aproximativ 2000.

In orașele Cluj și Iași sînt în curs de construcție două noi cămine studențești cu o capacitate de 600 de locuri fiecare.

Citiți în pag. 3-a

Raidul „Gazetei învățămîntului": Învățătorii și profesorii la odihnă

Comisie tehnico-artistică pentru jucării

Puțini știu că ursuleții, iepurașii, bicicletele, mașinile cu arc, păpușile, ca și multe alte jucării din vitrinele magazinelor au fost studiate de specialiști, pedagogi și educatori, înainte de a fi omologate pentru producția în serie.

Pentru a dezvolta la copii dragostea pentru ceea ce este nou și folositor, pentru știință și tehnică, pe lîngă Ministerul Învățămîntului a fost formată o comisie de revizuire și îmbunătățire a calității diverselor tipuri de jucării. Se organizează periodic concursuri în întreprinderile și cooperativele producătoare de jucării și noile tipuri alese sînt introduse în fabricație cu avizul comisiei formate din reprezentanți ai diferitelor ministere.

In primul semestru al acestui an, comisia tehnico-artistică pentru jucării a aprobat mai mult de 60 noi prototipuri de jucării, printre care vagoane de tramvai, autobuze, avioane, automobile cu schimbător de viteză, aparat individual pentru proiectat diafilme, cărucior-balansor, mașină de gătit „Aragaz", figurine din cauciuc, jocuri distractive din lemn și tablă litografiată și altele.

O școală nouă

La 1 septembrie a.c. va intra în funcțiune noua școală elementară mixtă de 7 ani din comuna Militari. Clădirea acestei noi școli era extrem de necesară, căci în acest cartier sînt foarte mulți copii și singura școală existentă era veche, neîncăpătoare și nu oferea condiții optime de învățătură copiilor.

In curtea vechii școli se ridică astăzi o școală nouă, dotată, pe lîngă 11 săli de clasă, cu un laborator, o cameră a pionierilor, o bibliotecă și două terenuri de sport.

In clișeu: Aspectul exterior al viitoarei școli elementare mixte de 7 ani din comuna Militari.

Vom munci cu tot mai multă perseverență

C. Petricu
directorul secției de învățămînt a Capitalei

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R. cuprinde măsuri de o însemnătate hotărîtoare pentru ridicarea pe o treaptă mai înaltă a muncii de instruire și educare a viitorilor constructori ai socialismului, pentru desăvîrșirea revoluției culturale în patria noastră. Mobilizați de prevederile ei, oamenii muncii din școlile Capitalei se pregătesc intens pentru noul an școlar.

Datorită măsurilor luate de Comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei, pînă la 23 August vor fi date în funcțiune școlile de 7 ani Alexandria, Străulești, Militari și Tunari, urmînd ca pînă la 7 Noiembrie să fie date în folosință încă două localuri noi de școală (Vatra Luminoasă și Bucureștii-Noi). In afară de aceasta, comitetul executiv a alocat din fond local suma de 2.500.000 lei pentru construirea a 18 săli de clasă la diferite școli din Capitală, iar în două școli mari, școala medie de fete nr. 10 și școala din Apărătorii Patriei, se fac reparații capitale, în valoare de 2.000.000 de lei. De asemenea, se desfășoară reparații curente la un număr de 305 localuri de școli și au fost terminate lucrările la un număr de 49 unități școlare.

Secția de învățămînt a Capitalei își îndreaptă eforturile în deosebi în spre asigurarea condițiilor care să înlesnească introducerea învățămîntului politehnic. Vom da cea mai mare atenție problemelor predării matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale, geografiei, desenului liniar — obiecte ce constituie baza învățămîntului politehnic. Cabinetul pedagogic al secției de învățămînt va îndrepta tematica primelor ședințe ale cercurilor pedagogice, mai ales la obiectele menționate mai sus, în spre dezbaterea concretă a căilor menite să lege cît mai strîns predarea de practică. De asemenea, cabinetul va pune la dispoziția cadrelor didactice bogate colecții de materiale privitoare la politehnizare, atît în legătură cu problemele generale ale muncii instructiv-educative cît și în legătură cu fiecare disciplină de învățămînt.

In cursul lunii august, secția de învățămînt va organiza două seminarii cu directorii școlilor medii și de 7 ani, în legătură cu scopul, conținutul și căile de politehnizare a învățămîntului.

Secția de învățămînt s-a preocupat de organizarea unui mare număr de ateliere în diferite școli din Capitală, cu ajutorul întreprinderilor. Astfel, în raionul Tudor Vladimirescu se va organiza un atelier care să deservească mai multe școli. Atelierul va fi înzestrat de întreprinderea „Matyas Rakosi". In raionul Grivița Roșie, la școala de 7 ani mixtă nr. 170, se va organiza cu ajutorul întreprinderii „Chivu Stoica" un atelier de lăcătușerie și tîmplărie, iar la școala mixtă de 7 ani nr. 171 va lua ființă un atelier mecanic înzestrat prin grija și sprijinul Atelierelor C.F.R. „Grivița Roșie". La școala mixtă de 7 ani nr. 176 va fi instalat, cu sprijinul Atelierelor P.T.T. un atelier de radio; la școala medie nr. 3 va fi organizat un atelier de tîmplărie, iar I.T.B. va organiza la școala medie mixtă nr. 6 un atelier de tîmplărie. Cu sprijinul comitetelor raionale de partid, în atelierele unui număr de școli profesionale ale diferitelor întreprinderi se organizează desfășurarea activității practice, după experiența școlii mixte nr. 57 din raionul 23 August.

Șefii secțiilor de învățămînt raionale au luat măsuri ca directorii școlilor, în strînsă legătură cu conducerile întreprinderilor, să planifice încă din timpul vacanței desfășurarea activității practice, în așa fel ca aceasta să înceapă odată cu deschiderea noului an școlar.

Pentru realizarea învățămîntului elementar obligatoriu și a planului de școlarizare la clasele V-X, precum și pentru îmbunătățirea rețelei școlilor de cultură generală, în Capitală s-au comasat un număr de 12 școli de 7 ani și 4 școli medii. Cu ajutorul comisiilor permanente de deputați, al comisiilor de femei și al comitetelor cetățenești s-a cercetat situația celor 52 de copii rămași neșcolarizați în clasele I-IV în anul școlar 1955/56, stabilindu-se măsuri concrete pentru fiecare caz în parte.

Se va realiza, începînd din acest an, introducerea treptată a învățămîntului mixt la majoritatea școlilor de 7 ani. In momentul de față, problema mixtării învățămîntului îi preocupă mult pe pedagogi și pe părinți. Rezolvarea justă a acestei probleme pune în fața noastră sarcini pline de răspundere — în primul rînd sarcina de a asigura în fiecare școală colective didactice închegate, care să desfășoare temeinic munca educativă în rîndurile elevilor. Secția de învățămînt acordă o mare atenție problemei încadrării școlilor cu cadre calificate. In momentul de față, încadrările sînt terminate, ele fiind rezultatul unei munci colective dusă de secția de învățămînt cu comitetele sindicale orășenești și raionale.

Sîntem hotărîți să luptăm cu stăruință pentru traducerea în viață a prevederilor recentei Hotărîri a partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. In noul an școlar vom munci cu mai multă perseverență pentru a ridica la o treaptă superioară organizarea și îndrumarea muncii de instruire și educare a tineretului din școlile Capitalei.

Pe parcela unei școli de patru ani

Parcela experimentală pe care v-o înfățișăm aparține școlii elementare din comuna Gînciova, comună așezată în plină regiune agricolă, pe malul drept al Jiului, în apropierea Dunării.

Invățătorii Marin și Ileana Stănescu și-au dat seama că, printr-o muncă organizată cu multă chibzuință pe parcela experimentală, ei vor putea nu numai să înarmeze copiii cu cunoștințele și deprinderile agricole prevăzute în programa școlară, ci și să demonstreze în fața țăranilor muncitori superioritatea metodelor agrotehnice înaintate.

Munca nu le-a fost deloc ușoară. Pentrucă terenul este în pantă și în timpul ploilor torențiale se produceau eroziuni, au organizat mai întîi lucrări de amenajare: un șanț în formă de centură, care să canalizeze apa, și o plantație de salcîmi în partea de apus, care să încetinească cursul șuvoiului și în același timp să apere terenul contra viscolelor.

Planul lor de cultură pentru anul 1956 cuprinde: 4 ari plantați cu salcîmi, 15 ari cu bumbac, 84 m.p. cu floarea soarelui, 60 m.p. cu porumb, 100 m.p. cu cartofi, 150 m.p. cu fasole, 52 m.p. cu ricin, 60 m.p. cu roșii, 100 m.p. cu pomi fructiferi.

Lucrările pregătitoare au început din toamnă. S-au ales din produsele obținute în 1955 roșiile cele mai bine dezvoltate și li s-au luat semințele. S-au strîns apoi știuleți din soiurile pure de porumb: porumb romînesc de Studina și dintele calului. S-au adunat semințe de gutui și cireș, care lipseau din mica pepinieră, precum și sămînță curată de floarea soarelui, soiul Jdanov. S-au cules și s-au pus la păstrare semințe de ricin și tuberculi de cartofi. Tot în toamnă s-au săpat cu casmaua parcelele unde trebuiau să se însămînțeze semințele de flori și pomi. Parcelele mari au fost arate cu pluguri de către părinții elevilor.

Elevii au făcut interesante lucrări și observații și în timpul iernii. Au îngrijit și observat mușcatele plantate din toamnă. Au îngrijit și au urmărit creșterea plantelor agățătoare de ornament. Au îngrijit și au observat schimbările produse în creșterea frunzelor, în înmugurirea și înflorirea unui arbust de origină exotică, ținut în clasă într-un ghiveci mare de lemn. Au încercat puterea de germinație a semințelor culturilor de primăvară și au pus la iarovizat o parte din cartofii ce urmau a fi însămînțați. In același timp, au pus la stratificare, în cutii de nisip umed, semințele de pomi fructiferi.

Stratificarea pentru semințele de cireș ce au durată de germinație mai lungă s-a făcut din luna februarie, iar a celor de gutui în luna martie. Pentru a obține răsaduri de roșii timpurii, elevii au folosit ghivece nutritive făcute din hîrtie. Elevii din clasele I-a și a II-a au urmărit dezvoltarea mugurilor și florilor de plop, cireș, măr și prun, prin ramuri puse în borcane cu apă.

In primăvară, elevii au muncit pentru aplicarea întocmai a planului stabilit. Ei au plantat 200 de puieți de salcîmi, 5 puieți de vișini, 12 puieți de caiși și 4 de duzi. Au însămînțat 50 m.p. cu cartofi iarovizați și 50 m.p. cu cartofi neiarovizați. Pe o suprafață de 84 m.p. s-a însămînțat floarea soarelui și pe o suprafață de aceeași mărime s-a pus porumbul în cuiburi dispuse în pătrat, respectîndu-se regulile agrotehnice. Pentru a se obține porumb hibrid, pe un rînd s-a însămînțat porumb de un soi și pe altul porumb de alt soi. S-au însămînțat roșii, fasole și bumbac, fasolea intercalîndu-se printre puieții tineri. Pe parcela pe care s-a însămînțat ricin s-a presărat cenușă strînsă de copii în timpul iernii. Bumbacul a fost semănat pe parcela cea mai expusă la soare și la însămînțare s-a respectat distanța de 50 cm. între rînduri. Inainte de însămînțare, sămînța a fost expusă la soare timp de 5 zile. Imediat după răsărirea plantelor s-a aplicat o prașilă superficială pentru distrugerea scoarței și a buruienilor. Toate însămînțările s-au făcut prin luarea temperaturii solului cu ajutorul termometrului.

S-au sădit, pentru producerea semințelor, ceapă, morcovi, sfeclă de zahăr și s-au făcut cîteva altoiri în coajă la pomii fructiferi.

Participînd direct la aceste munci, elevii au aplicat multe din cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor de științe naturale, au făcut bogate observații asupra creșterii și dezvoltării plantelor.

Elevii clasei I-a au urmărit în special încolțirea semințelor de flori, creșterea mugurilor și a florilor sub influența căldurii și luminii. Cei din clasa a II-a au urmărit creșterea plantelor din răsaduri, apariția florilor, plantatul, îngrijirea și dezvoltarea legumelor. Cei din clasa a III-a au urmărit însămînțarea, încolțirea, creșterea, înflorirea și legarea fructelor la pomii fructiferi și alte plante, iar cei din clasa a IV-a au dat atenție lucrărilor solului pentru menținerea apei în pămînt, însămînțatului și îngrijirii plantelor pînă la maturitate. Elevii acestei clase au înscris în caietele lor de observații un bogat material privind cultura cartofilor iarovizați și neiarovizați, recoltarea și păstrarea semințelor, evaluarea recoltei.

Invățătorii au legat cu pricepere lucrările practice de lecțiile cu conținut practic și științific. De exemplu, la lecția de citire predată la clasa a II-a „Dușmanul și prietenul", elevii au aflat că purecii de plante sînt dușmanii plantelor tinere și că buburuza este o insectă folositoare, care distruge acești dușmani ai plantelor. Cu ajutorul planșelor intuite în clasă, ei și-au precizat și mai bine reprezentarea acestor viețăți. A urmat apoi o lectură din revista „Luminița", din care elevii au aflat că și furnicile sînt, indirect, dușmani ai pomilor, pentru că sînt prieteni ai purecilor, care le dau suc dulce. Au aflat că buburuzele distrug purecii, că furnicile le atacă și prin înțepare le omoară. După lecție, elevii au cercetat pomișorii de pe parcela cu puieți a școlii și au găsit pureci de plante verzi și negri, care atacaseră cîțiva pomișori mai mici. Au găsit și o buburuză, care mînca un purice. Au observat în același timp și un șir de furnici care se urcau pe același pomișor. Au urmat măsuri practice. Elevii au adus de acasă cutii de chibrituri, în care au cules de pe iarbă buburuze pe care le-au așezat pe crenguțele atacate și au făcut inele de păcură în jurul pomișorilor, ca să împiedice urcarea furnicilor. De asemenea, elevii clasei a IV-a, în urma lecției „Circulația apei în sol", au făcut sondaje pe terenul arat și nearat, constatînd umiditatea ridicată în prima parcelă față de cea nearată.

Eforturile de care au dat dovadă învățătorii de la școala de 4 ani din comuna Gîngiova constituie un bun exemplu pentru toate școlile din raionul nostru. Meritul lor este cu atît mai mare dacă luăm în considerare faptul că această școală are numai 38 elevi. In raionul Gura Jiului sînt însă școli cu peste 400 de elevi care n-au făcut nimic pentru legarea învățămîntului de practică, pentru organizarea loturilor experimentale, deși au posibilități chiar în curtea școlii.

Școala de 4 ani Gîngiova a realizat o parcelă ce poate face față cu succes concursului organizat de către Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și de către „Gazeta învățămîntului".

GRIGORIE PETRORIAN
șeful secției de învățămînt a raionului Gura Jiului

Elevi ai școlii populare de artă din București prezentînd un dans clasic.

Din experiența învățămîntului sovietic

Educăm pe elevi în spiritul dragostei față de muncă

Articol scris pentru „Gazeta învățămîntului"
de M. Freiberg
directorul școlii medii din Jigansk

Școala noastră, așezată pe malul înalt al splendidului fluviu Lena, în localitatea Jigansk, este o școală veche. Ea întinerește însă an de an, devine din ce în ce mai bună. Și cum să nu întinerească cînd elevii ei îi creează un renume bun printr-un coeficient ridicat de promovare, prin numeroase fapte pionierești și comsomoliste!

Cauza principală a succeselor noastre o aflăm în larga introducere a învățămîntului politehnic, în apropierea permanentă a lecțiilor de viață, în educarea copiilor în spiritul dragostei față de muncă.

Mergînd pe linia învățămîntului politehnic, noi am hotărît să nu ținem nici o lecție de fizică sau chimie fără demonstrarea experiențelor, fără muncă în laborator. De exemplu, în clasa a VII-a se studiază termometrul medical. Invățătorul nu numai că le arată elevilor termometrul, dar îi învață, în același timp, să măsoare temperatura, făcînd în timpul lecțiilor experiențe simple, însă deosebit de atrăgătoare.

In clasa a IX-a se desfășoară o muncă de laborator bine organizată pentru înțelegerea „atracției pămîntului". Elevii lucrează cu plăcere, execută în liniște și cu încredere calcule complicate și trag concluzii științifice. Asemenea lecții îi obișnuiesc pe elevi cu munca organizată. Tot atît de interesant se desfășoară experiențele și lucrările de laborator la chimie.

In clasa a V-a lecțiile de geografie sînt împletite cu numeroase lucrări practice. După cartea „Mîini îndemînatice" elevii au construit singuri o giruetă și au instalat-o pe acoperișul internatului. Cu ajutorul giruetei, termometrului și barometrului ei fac observații regulate asupra timpului și alcătuiesc chiar buletine meteorologice îndeajuns de reușite pentru ziua următoare. Sînt greu de studiat temele „schimbarea zilei și nopții și anotimpurilor", însă este deajuns să se creeze „noaptea" în clasă, să se aducă o lampă sau o luminare și un glob, să se înfigă un steguleț roșu pe glob în punctul Jigansk, să se arate cum este luminat Jiganskul vara și iarna, pentru ca totul să devină de înțeles și, ceea ce este mai important, să devină interesant.

Ce obiect minunat este botanica, mai ales atunci cînd se studiază în afara zidurilor școlii! In primăvara anului trecut noi am hotărît „să uităm" că trăim dincolo de cercul polar și să ne ocupăm serios de agricultură. Am comandat semințe, am iarovizat cartofii, am dus la cîmp îngrășăminte; elevii au strîns cenușa. S-au pus în pămînt cartofi pe o suprafață de un sfert de hectar. In ziua următoare a căzut zăpadă. A trebuit să ne reamintim imediat că sîntem la nord. Pentru a salva cartofii, am hotărît să-i acoperim cu un strat de pămînt. Curînd s-a încălzit, însă cartofii n-au răsărit. Atunci băieții au început să-i sape. Apoi a venit seceta. Ce era de făcut? Cartofii trebuiau udați. Și abia în august am răsuflat ușurați: cartofii noștri înverzeau prietenos și vesel pe tot cîmpul, tulpinile erau înalte și puternice.

Culturile erau îngrijite de elevii din clasele V—VII. Fiecare clasă avea parcela sa. Munca era condusă de brigadieri — cei mai activi pionieri și comsomoliști. Mare a fost bucuria noastră cînd, în luna septembrie, am strîns de pe cîmp, în locul celor 100 de kilograme pe care le pusesem noi, două tone de cartofi mari. In felul acesta, mica parcelă experimentală i-a convins pe toți elevii din clasele V—VII că în Jigansk cresc de minune cartofii și zarzavaturile.

O mare importanță în munca politehnică o au cercurile. Insă această muncă extrașcolară trebuie să fie strîns împletită cu materiile predate la curs. In școală își desfășoară activitatea, de doi ani, cercul de radiotelegrafie condus de telegrafistul V. M. Popov. Anul acesta noi am procurat aparatura necesară. La sfîrșitul anului școlar, membrii cercului, elevi din clasele VIII—X, aveau cunoștințele necesare unui telegrafist. Aceasta le va folosi desigur în activitatea lor viitoare, în viață.

Din primăvara anului 1955 a început să lucreze stațiunea noastră electrică școlară. Tot atunci a fost organizat cercul de electromotoriști, format din elevii claselor VII—X, condus de mecanicul amator A. D. Kuznețov. O parte dintre membrii cercului au și dat examen și au primit diplome de motoriști.

In prezent, noi am organizat încă un cerc asemănător. Membrii săi studiază de două ori pe săptămînă teoria, iar odată pe săptămînă fac de serviciu, cu schimbul, la stațiunea electrică școlară. De fiecare dată, elevul care este de serviciu în primul schimb pune singur în funcțiune motorul și dă școlii lumină.

Una dintre laturile învățămîntului politehnic este munca obștească. Cine știe să muncească acela știe să învețe! Și trebuie să spunem că elevilor noștri le place să muncească și știu cum să-și ducă munca. Ei lucrează repede și cu pasiune. In timpul verii aproape toți elevii, începînd cu cei din clasa a IV-a, au fost ocupați cu diverse munci.

Elevii din clasele IV—VII din Jigansk au lucrat pe parcelele școlare, la cosit și la pescuit, în colhozurile lor. Cîțiva elevi din clasele VIII—IX au făcut parte dintr-o echipă hidrografică, în calitate de muncitori. Cu acest prilej copiii au dovedit că stăpînesc cunoștințe solide, astfel că în curînd le-a fost încredințată sarcina de a face observații independente asupra nivelului apelor. Lucrînd în echipa hidrografică elevii au învățat multe. Ei au urmărit aplicarea geometriei și trigonometriei în spațierea suprafețelor triunghiulare și în lucrările de calcul. La fiecare pas întîlneau cazuri de aplicare. Era plăcut să-i vezi pe „marinarii" noștri mîndri de faptul că ei corespund încrederii pe care le-a acordat-o școala.

Iată cum îi educăm noi pe elevi în spiritul dragostei față de muncă.

Măsuri menite să ridice la un nivel înalt activitatea școlilor

Petru Șandru
șeful secției de învățămînt a regiunii Baia Mare

Cu mult entuziasm au primit cadrele didactice, părinții și elevii din regiunea Baia Mare recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Prevederile acestei Hotărîri constituie un vast program de măsuri, menit să ridice la un nivel tot mai înalt munca instructiv-educativă a școlii din țara noastră.

Lucrătorii din învățămînt din regiunea noastră au și pornit munca pentru îndeplinirea prevederilor Hotărîrii. Ei acordă în deosebi o mare atenție măsurilor cu privire la politehnizarea învățămîntului — calea cea mai sigură pentru legarea școlii de cultură generală de practica construirii socialismului, factorul principal pentru realizarea educației multilaterale a tineretului.

Primii pași înspre înfăptuirea învățămîntului politehnic s-au făcut în școlile regiunii noastre încă din anii trecuți. Astfel, s-a început amenajarea de ateliere la cîteva școli medii, cum sînt școala medie nr. 1 din Satu Mare, școala medie nr. 2 din Sighet etc. Pînă la începerea anului școlar, aceste ateliere vor fi utilate cu cele necesare, astfel încît să se poată efectua lucrări practice în condiții cît mai bune. In același timp, în alte școli vor lua ființă noi ateliere. Intreprinderi ca uzinele „Gh. Gheorghiu-Dej" din Baia Mare, „Unio" din Satu Mare etc. vor sprijini școlile în vederea utilării atelierelor. De asemenea, întreprinderile vor trebui să înlesnească vizitarea de către elevi a atelierelor lor. Fabrica „Unio" din Satu Mare, pe lîngă care funcționează o școală profesională, va asigura elevilor școlilor medii din localitate condiții pentru a efectua lucrările practice în atelierele acestei școli.

Lucrările practice organizate la majoritatea școlilor pe parcelele experimentale au contribuit efectiv la înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe și deprinderi practice agricole. Participînd la aceste lucrări, elevii și-au aprofundat cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor cu privire la viața plantelor, la dirijarea creșterii și dezvoltării lor, s-au înarmat cu temeinice cunoștințe despre bazele biologiei materialiste. Totodată elevii au învățat să aplice aceste cunoștințe, să mînuiască uneltele agricole, să execute diferite lucrări de pregătire a solului, de îngrijire a plantelor etc. In munca pe loturile experimentale s-au obținut în anul școlar trecut rezultate deosebit de bune la școlile din comunele Lăschia, Corneni, Eriu, Sîncrai, Supurul de jos, Vad, Sălișiea etc. Secțiilor de învățămînt raionale le revine sarcina de a lărgi experiența pozitivă a acestor școli. Urmează ca unele comitete executive ale sfaturilor populare comunale ca cel din comuna Negrești, raionul Oaș sau cel din comuna Ardusat, raionul Șomcuța Mare, care au neglijat pînă acum problema loturilor, să asigure școlilor parcele corespunzătoare, astfel ca în anul școlar care va începe în curînd toate școlile din regiune să aibă loturi experimentale.

Măsurile în legătură cu rețeaua școlară urmăresc traducerea în viață a Hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R., care prevăd realizarea învățămîntului de 7 ani general și obligatoriu în cel de-al doilea cincinal. In regiunea noastră, cuprinderea absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a a atins în anul școlar trecut un procent de 47%. Printr-o amplasare mai justă a școlilor de 7 ani și prin mărirea numărului acestora, au fost create condiții pentru ca în anul școlar viitor acest procentaj să crească la 70%. In afară de orașe și centre de raioane, în mai mult de 24 localități din regiune cum sînt Medieșul Aurit, Berveni, Corneni etc. există toate condițiile pentru ca toți absolvenții clasei a IV-a din anul școlar trecut să fie cuprinși în clasa V-a. Ne revine sarcina de a luat toate măsurile pentru o folosire cît mai largă a acestor condiții, pentru a asigura realmente cuprinderea tuturor elevilor în școli.

Cu o deosebită atenție trebuie să ne preocupăm și de mixtarea școlilor. In orașul Satu Mare, unde pînă în anul trecut au funcționat numai școli de băieți sau de fete, în momentul de față, cu sprijinul comitetelor de părinți, se duce lupta pentru crearea unor condiții cît mai bune pentru mixtarea acestor școli.

Sub îndrumarea organelor de partid, cadrele didactice din regiunea noastră, secția de învățămînt regională și secțiile de învățămînt raionale, ca și organele sindicale ale lucrătorilor din învățămînt vor depune toate eforturile pentru traducerea în viață a Hotărîrii cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, care este o nouă expresie a atenției și grijii de care se bucură în țara noastră școala și slujitorii ei.

De ce există lipsuri în munca de școlarizare din regiunea Galați?

Una dintre sarcinile de bază puse în fața învățămîntului nostru de către Directivele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn este aceea a cuprinderii în școala elementară a tuturor copiilor de vîrstă școlară și a cuprinderii în clasele V—VII a 90% din absolvenții clasei a IV-a pînă în anul 1960, creîndu-se astfel premizele pentru trecerea la învățămîntul general de 7 ani. Luptînd pentru îndeplinirea acestei sarcini, secțiile de învățămînt, organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt și cadrele didactice au datoria să-și sporească eforturile, să folosească din plin experiența bună în acest domeniu și să înlăture greșelile și lipsurile din trecut.

Care este, din acest punct de vedere, situația în regiunea Galați? După datele statistice de la sfîrșitul anului școlar 1955—56, rezultă că în această regiune s-au obținut unele succese în ceea ce privește cuprinderea copiilor de școală în primele patru clase elementare. Din cei 70.444 copii înscriși la începutul anului școlar, au frecventat regulat cursurile 98,58%. Aceasta se datorește faptului că unele secții de învățămînt și numeroase cadre didactice s-au preocupat cu atenție de problema școlarizării. Astfel, au fost luate măsuri pentru dezvoltarea rețelei școlilor de 4 ani pînă în cele mai depărtate cătune. Numeroase cadre didactice au desfășurat, încă înainte de deschiderea cursurilor, o intensă muncă de lămurire în rîndurile părinților și ale copiilor. Efectele acestei munci n-au întîrziat să se arate. De pildă, școala nr. 2 din comuna Pechea a școlarizat toți copiii din raza sa și a asigurat o frecvență regulată, în tot timpul anului școlar, a tuturor elevilor. Mulți inspectori școlari și-au îndreptat atenția și eforturile mai ales spre acele comune unde acțiunea de școlarizare ridica probleme mai grele lămurind numeroși părinți asupra însemnătății învățăturii.

O altă măsură luată de către secțiile de învățămînt raionale a fost aceea că au ținut la zi evidența nominală a elevilor neșcolarizați. In fiecare lună secțiile au cerut informări cu privire la situația școlarizării, în care să se arate cîți din copiii neșcolarizați au fost aduși la cursuri și prin ce mijloace, cîți copii au rămas neșcolarizați și din ce cauze. Pe baza acestei evidențe s-au putut lua unele măsuri eficiente. Astfel, secția de învățămînt a raionului Panciu a construit în satul Lingurari — Mărășești, unde erau mulți copii neșcolarizați, un local de școală. De asemenea, s-a luat inițiativa să se construiască un local nou de școală în satul Ciureștii Noi, comuna Boloșești, raionul Berești.

Există însă unele raioane în care procentul copiilor neșcolarizați a depășit procentul mediu pe regiune. Așa stau lucrurile în raioanele Tecuci, Vrancea etc. Este îngrijorător îndeosebi faptul că numărul cel mai mare de neșcolarizați se constată la clasa I-a. La această clasă s-au acumulat an de an repetenți din cauza neșcolarizării. Situația aceasta se datorește muncii deficitare a organelor locale de învățămînt și mai ales comodității unor cadre didactice care au așteptat să le vină toți copiii la școală din prima zi fără să facă însă nici un efort pentru aceasta.

Insemnătatea muncii de lămurire este pe deplin dovedită de exemplul școlilor din comuna Pechea. In timp ce la școala nr. 2 din această comună există, după cum s-a arătat mai sus, o situație foarte bună din punctul de vedere al școlarizării, la școala nr. 1, ale cărei cadre n-au dus muncă de lămurire, au rămas neșcolarizați peste 20 de copii, deși condițiile de funcționare ale acestei școli sînt absolut identice cu condițiile în care funcționează școala nr. 2.

Lipsuri serioase există în regiunea Galați mai ales în realizarea planului de școlarizare la clasele V—VII. La existența acestor lipsuri a contribuit felul defectuos în care a fost organizată rețeaua școlară. Secția de învățămînt a regiunii Galați a luat, ce-i drept, unele măsuri pentru organizarea unei rețele școlare care, pe de o parte, să asigure clase duble de elevi, iar pe de altă parte, să aducă școala la îndemîna elevilor. Totuși, lucrurile nu stau pretutindeni așa. Astfel, școala de 7 ani din Cotești, raionul Focșani, deservește 11 sate, unele la distanțe de peste 10 km și cu o populație ce depășește cu mult posibilitățile de cuprindere ale școlii și internatului din Cotești. In același timp, însă, lîngă Cotești, la o distanță de doi kilometri, în satul Budești, funcționează o școală de 7 ani care n-a avut efectivul necesar de elevi. N-ar fi fost mai bine ca secția de învățămînt a raionului Focșani să transfere școala de 7 ani din Budești într-unul din satele depărtate, iar elevii din Budești să vină la școala din Cotești?

O altă cauză care a contribuit la existența acestor neajunsuri o constituie numărul insuficient de internate și lipsa unor gospodării anexe care să asigure elevilor interni o întreținere cît mai bună. In regiunea Galați, la peste 200 de școli de 7 ani care funcționează la sate abia au fost cca. 70 de internate deși numărul necesar de internate trece de 100. Chiar și acolo unde au existat internate acestea n-au funcționat întotdeauna în condiții bune, iar unele din ele s-au desființat în cursul anului școlar, ceea ce a avut ca urmare faptul că o parte dintre elevii din internate au părăsit școala. Astfel, la Berești, localul internatului a fost luat de către comitetul executiv al sfatului popular și folosit în alte scopuri, din care cauză majoritatea elevilor din comunele Bălintești și Pleșa au fost siliți să facă drumul pe jos sau cu trenul, venind adesea cu întîrziere la școală sau părăsind-o. Alte internate s-au desființat în cursul anului școlar din cauza proastei gospodăriri a directorilor de școli. Așa s-a întîmplat la Frumușița, raionul Galați, la Barcea, raionul Tecuci, la Gănești, raionul Berești sau la Ivești, raionul Liești. Nepăsarea condamnabilă a directorului și a cadrelor didactice de la școala din comuna Pa'tin a dus la desființarea internatului și apoi la desființarea chiar a școlii de 7 ani.

Dar există de multe ori condiții deosebit de favorabile de funcționare a școlilor de 7 ani, cînd circumscripția școlară cuprinde un singur sat. In aceste cazuri nu se mai pune problema internatului, nici alte probleme legate de mobilizarea elevilor. S-ar crede că în aceste localități școlarizarea elevilor la clasele V-VII nu poate să fie decît de 100%. Lucrurile nu stau, însă, așa. La școala din comuna Fîrțănești, raionul Bujoru, de exemplu, existau 74 de absolvenți ai clasei a IV-a. Secția de învățămînt raională a programat aici două clase a V-a, dar nu s-au înscris decît 34 de elevi, din care 10 s-au retras în cursul anului. O situație asemănătoare a fost la școala din Cuca, tot în raionul Bujoru. In aceste cazuri, singura cauză a lipsurilor o constituie dezinteresul cadrelor didactice, care n-au dus suficientă muncă de lămurire cu elevii și cu părinții acestora. Este firesc să ne întrebăm cum vor contribui asemenea școli la generalizarea învățămîntului de 7 ani?

Pentru o mai bună îndeplinire a planului de școlarizare în viitorul an școlar este necesar ca secțiile de învățămînt regionale și raionale să urmărească mai serios felul cum duc pedagogii munca de lămurire în rîndurile părinților. Totodată, organele de învățămînt și sindicale, direcțiile de școli sînt datoare să vegheze cu atenție asupra gospodăririi internatelor, a distribuirii burselor, asupra calității muncii diriginților și a colectivelor pedagogice.

Sprijinul permanent pe care organele locale de stat sînt datoare să-l acorde școlii va contribui în mod hotărîtor la realizarea sarcinilor de școlarizare și la ridicarea nivelului general al muncii în școlile din regiunea Galați.

DUMITRU NISTOR
inspector general

Părinții și profesorii

S. Șerbatov

Era în timpul anului școlar. Se auzise ultimul semnal al clopoțelului. Se încheiase ziua de școală și elevii părăsiseră clasele. Locul lor îl luaseră părinții. In ziua aceea fiecare părinte se putea întîlni și discuta cu oricare dintre pedagogi.

Asemenea întîlniri au avut loc, odată pe săptămînă, în tot timpul anului școlar.

Părinții sînt oaspeți doriți și permanenți la școala nr. 151. Dar, mai bine zis, ei nu sînt oaspeți, ci participanți activi și foarte valoroși la munca colectivului de educatori.

Școala nr. 151 se află în raionul Leningrad din Moscova. Ea își desfășoară activitatea doar de patru ani. In acest timp în școală a fost elaborată o metodă proprie de muncă cu părinții, al cărui principiu de bază este contactul strîns și permanent între școală și familie. Dacă un copil întîrzie la școală, nu și-a pregătit lecțiile, nu este atent — aceasta înseamnă că a lipsit contactul, înseamnă că la școală sau acasă s-a întîmplat ceva, că un pas greșit al copilului a scăpat din atenția părinților sau a pedagogilor. Părinții răspund pentru educarea copiilor în fața școlii, iar cadrele didactice răspund în fața părinților. Condiția esențială a acestei legături o constituie unitatea de cerințe a școlii și familiei față de elevi.

Ceea ce s-a străduit școala să facă în primul rînd pentru aceasta a fost crearea unui colectiv de părinți care să fie aproape de problemele școlii, să răspundă de educarea fiecărui copil și să formeze un front comun cu colectivul didactic pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

O deosebită importanță au căpătat-o adunările generale ale părinților. Incă înainte de începutul anului școlar, cadrele didactice vizitează toate familiile elevilor lor și invită pe părinți la prima adunare, înmînîndu-le broșura „Cerințele unice către elevi" și „regulamentul elevului", elaborat de consiliul pedagogic. La această adunare sînt discutate sarcinile principale ale școlii și rolul părinților în educarea copiilor.

Una dintre formele muncii cu părinții o constituie lecțiile care se țin în fața lor la fiecare trei săptămîni. Astfel, în cel de-al doilea semestru al anului școlar încheiat s-au ținut lecțiile: „Educarea justă a copiilor", „Ce să fiu", „Educarea morală și artistică" etc. Lecțiile sînt expuse de pedagogi, iar uneori chiar de către părinți și sînt alcătuite pe baza exemplelor concrete din viața școlii. Aceasta dă loc adeseori la discutarea muncii din școală.

De o mare popularitate în rîndul părinților se bucură „Ziua școlii". In această zi pedagogii îi primesc pe părinți în clase, le vorbesc despre purtarea copiilor și despre felul cum învață aceștia, le comunică rezultatele pe care le-au obținut în ultima lună, le arată caietele și lucrările de control și stabilesc planul de muncă cu copilul pentru luna viitoare. Aceasta este, de altfel, forma cea mai directă de colaborare a școlii cu familia.

Dar activitatea instructiv-educativă nu se reduce numai la aceasta. Comitetul de părinți ales la începutul anului rezolvă, împreună cu direcția școlii, atît problemele privind activitatea profesională, cît și cele administrative. Astfel, în școală se termină în prezent construirea atelierelor școlare, care vor fi înzestrate cu utilajul cel mai modern, iar în cel de-al doilea etaj al clădirii se instalează o seră cu o suprafață de 200 de metri pătrați. Aceasta este un mare merit al comitetului de părinți, care a luat construcțiile sub controlul său.

Sarcina cea mai importantă a comitetului este însă conducerea activului de părinți al claselor. Dacă pentru disciplina și instruirea slabă a elevilor educatorul răspunde în fața direcției, activul de părinți al clasei răspunde pentru aceasta în fața comitetului de părinți. Această răspundere obștească este atît de însemnată, încît au fost cazuri cînd comitetul de părinți a pus problema unor tovarăși care nu și-au îndeplinit datoria de părinte în organizațiile de partid și sindicale de la locul de muncă al acestora.

Președintele comitetului de părinți ia parte întotdeauna la ședințele consiliului pedagogic și-și expune părerile asupra problemelor discutate, ceea ce face să crească și mai mult răspunderea întregului colectiv de părinți.

Relațiile care s-au stabilit între școală și familie favorizează un contact strîns, permanent și viu între părinți și educatori, întăresc răspunderea lor comună.

— Noi considerăm copiii — spune directorul școlii, tov. Hodorovskaia — drept viitorul statului nostru. De aceea, răspundem cu toții pentru ei: și cadrele didactice, și părinții, și întreaga societate.

RAIDUL „GAZETEI INVAȚĂMÎNTULUI"

Invățătorii și profesorii la odihnă

Secția de asigurări sociale a C.C. al S.M.I. cunoaște în aceste săptămîni o perioadă de vîrf în activitatea sa. Zilnic noi solicitatori, muncitori din învățămînt, adresează sindicatului cereri pentru a obține bilete la cură sau odihnă în casele C.C.S. din frumoasele stațiuni de la munte sau de pe litoralul Mării Negre.

In anii precedenți, casele de odihnă ale C.C.S., prin buna lor organizare, și-au cîștigat un prestigiu binemeritat în rîndul cadrelor didactice. Anul acesta — ne informează tovarășa Blanche Iancu, șefa secției de asigurări sociale a C.C. al S.M.I. — au fost trimise comitetelor sindicale regionale și orășenești un număr de 7000 bilete de odihnă.

O preocupare de mare însemnătate pentru această secție a constituit-o repartizarea biletelor de cură pentru diferite tratamente balneare. Au făcut asemenea tratamente sau urmează să facă, pînă la deschiderea anului școlar, aproape 5.000 de membri ai sindicatului nostru. Afară de aceasta s-au mai distribuit 180 de bilete în case speciale, precum și un însemnat număr de bilete în casele pentru mame și copii.

O acțiune deosebită față de ceilalți ani a C.C. al S.M.I. în domeniul organizării odihnei cadrelor didactice este trimiterea unui însemnat număr de învățători și profesori pentru a-și petrece concediul peste hotare, în frumoasele stațiuni din U.R.S.S., R.D.G. R.P.U. Săptămîna trecută a părăsit Capitala plecînd în R.D.G. unul din loturile de cadre didactice care-și vor petrece concediul pe țărmurile Mării Baltice. Peste cîteva zile urmează să se îmbarce în patrie unul dintre grupurile de profesori și învățători care și-au petrecut concediul la Balaton, în R.P.U.

In afara locurilor la odihnă și cură în casele C.C.S. oferite cadrelor didactice gratuit sau cu prețuri reduse, C.C. al S.M.I. a organizat o casă proprie la Brădet, în regiunea Pitești. Aci, în serii de cîte 12 sau 21 de zile, își petrec concediul de odihnă 420 învățători și profesori.

După cum se vede, C.C. al S.M.I. cu sprijinul C.C.S. a oferit unui mare număr de cadre didactice posibilitatea să-și petreacă concediul într-un mod plăcut și folositor.

Un aspect al taberei în corturi organizată la Eforie de Institutul politehnic din Timișoara

La casa de odihnă a Ministerului Învățămîntului

Odihna pentru salariații din Ministerul Învățămîntului a fost organizată de comitetul sindical de instituție într-o frumoasă vilă de la Eforie, așezată pe malul Ghiolului, cu miraculosul său nămol, la o distanță de aproximativ 1 km. de mare. Celor veniți aci la odihnă li se oferă, pe lîngă tratamentul de băi și soare, o minunată priveliște.

Capacitatea de cazare pentru fiecare serie de 12 zile este de peste 100 de locuri. Cu toate că există condiții minunate, au rămas încă multe probleme nerezolvate de către comitetul de instituție. Una din ele este activitatea culturală. De fapt n-a existat nici o preocupare pentru aceasta. Pe terasa foarte frumoasă a vilei s-ar fi putut instala mese de șah, de tenis, subah etc.

Tov. Lohan, responsabilul vilei, ne vorbește despre greutățile întîmpinate. Planificarea pe camere făcută de comitetul de instituție este defectuoasă. Sînt trimiși oameni în locuri care nu există. Afară de aceasta, comitetul sindical a trimis la vilă persoane complect străine de minister și chiar de învățămînt.

— Ne puteți spune numele cîtorva din aceste persoane?

— Cred că e mai bine să vă spună tovarășii care i-au trimis.

La Sîngeorz-Băi

Intre crestele împădurite ale munților Rodna se află stațiunea balneară Sîngeorz-Băi. Alături de multe alte case de odihnă se află aici și casa organizată prin grija comitetului regional al muncitorilor din învățămînt din Cluj. O sută de cadre didactice din diferite colțuri ale țării au sosit aici zilele acestea pentru a se odihni și a-și îngriji sănătatea.

Nu i-a fost prea ușor comitetului sindical regional să amenajeze o casă de odihnă în școala de 7 ani din localitate. A fost necesar să se aducă aici mobilier, lenjerie, veselă, alimente etc. Cu ajutorul comitetelor de instituție de la școlile din orașul Cluj, în special al celui de la școala pedagogică mixtă cu limba de predare maghiară — casa de odihnă a fost dotată cu cele necesare. S-a amenajat chiar un dormitor numai pentru mame cu copii.

Asigurarea unei mese cît mai bune pentru cei veniți la odihnă constituie una din preocupările de seamă ale conducerii. Hrana — după prescripțiile medicului — este bună și variată. Ea mulțumește pe oaspeții casei de odihnă.

Aici se desfășoară și o bogată activitate artistico-culturală și sportivă, la care cadrele didactice participă din plin. Se organizează concerte, conferințe etc. Pe lîngă aceasta, învățătorii și profesorii participă și la activitatea organizată la clubul stațiunii.

La Colibița

De la Cluj, după trei transbordări, trenul ne lasă într-o gară mică — Bistrița Bîrgăului. De aici pînă sus, la Colibița, facem drumul cocoțați într-o mașină încărcată ochi cu lăzi, saci și geamantane. Șoseaua urcă pieptiș între valea Bistriței și culmile înalte ale Bîrgăului.

Ajungem la Colibița. Vilele ocupate cîndva de latifundiarii regiunii găzduiesc astăzi numeroși oameni ai muncii cu familiile lor. Intîlnim aici profesori, conferențiari, lectori, asistenți aparținînd diferitelor instituții de învățămînt superior din orașul Cluj, alături de cadre didactice din învățămîntul elementar și mediu.

Primele impresii ce se prezintă vizitatorului sînt legate de buna organizare și gospodărire a caselor de odihnă. Pretutindeni am auzit numai cuvinte bune despre bucătărie și bucătar. Peste cîteva ore, la prînz, ne-am convins de adevărul celor auzite.

La vila nr. 14 îl regăsim cu plăcere pe tovarășul nostru de drum Vasile Avram, decanul Facultății de construcții a Institutului politehnic din Cluj. Și aici, ca și în alte vile, ne întîmpină voia bună. Se încrucișează glume, se fac proiecte pentru zilele următoare. In timp ce soția tovarășului Avram, pictor scenograf la Teatrul de operă și balet, va picta aspecte pitorești — oameni și locuri din regiune — el însuși, cu cei trei copii ai săi va participa la excursiile care vor urca pînă sus, la pasul Tihuța, la Piatra Albă etc.

Jocul de șah, audițiile muzicale, excursiile se organizează spontan, după preferințele celor veniți la odihnă. Lipsește însă preocuparea din partea conducerii caselor de odihnă pentru o viață artistico-culturală organizată, pentru conferințe, recenzii, reuniuni, excursii colective etc.

— In rezolvarea problemelor ridicate de organizarea caselor de odihnă pentru membrii sindicatului, comitetul de instituție al Institutului politehnic, care are conducerea caselor de odihnă, a dovedit inițiativă și interes — ne spune tov. Ioan Ciobanu, prorectorul Universității „V. Babeș". Intr-adevăr, au existat unele probleme dificile: mijloace de transport puține, care puteau produce încurcături serioase în aprovizionarea ritmică a caselor de odihnă, lipsa aproape completă a mobilierului din vile, lipsa iluminatului electric și încă multe altele. Aceste greutăți au fost în cea mai mare parte înlăturate prin spiritul de colaborare al organelor sindicale din orașul Cluj.

Condițiile pentru odihna cadrelor didactice pot fi însă mult îmbunătățite. Pentru aceasta este necesar ca C.C. al S.M.I., prin secția de asigurări, să stimuleze inițiativele bune ale organelor sindicale care se preocupă de organizarea odihnei de vară a lucrătorilor din învățămînt, să extindă experiența bună a acestora și mai ales să le ajute la timp și în problemele cele mai arzătoare.

De ce secția de asigurări sociale a C.C. al S.M.I. n-a intervenit pe lîngă Ministerul Căilor Ferate pentru a asigura condiții mai bune de transport celor care pleacă pentru odihnă la Colibița? De ce fondul cerut în toamna trecută de către conducerile caselor de odihnă de aici pentru dotarea bucătăriei a venit de abia în luna iulie? De ce nu este ajutat comitetul sindical din Cluj în extinderea rețelei electrice în toate vilele din Colibița? De ce de anul trecut nici un activist al secției de asigurări sociale n-a mai vizitat această localitate?

Dacă s-ar lua măsuri și pentru rezolvarea unor astfel de probleme, lucrurile ar putea merge și mai bine.

Unele concluzii

Sondajul redacției noastre a scos la iveală faptul că o mare parte a cadrelor didactice își petrec în condiții bune concediul de odihnă, în frumoasele stațiuni balneo-climaterice ale țării noastre. Unele comitete sindicale ale muncitorilor din învățămînt, ca cele din Timișoara, Pitești, Orașul Stalin, Cluj au manifestat frumoase inițiative în ce privește crearea de noi condiții și posibilități pentru a cuprinde în sistemul organizat al odihnei un număr cît mai mare de pedagogi. Organizarea taberelor în corturi și a caselor de odihnă în clădirile școlilor din cele mai frumoase stațiuni reprezintă o inițiativă bună, de a cărei extindere și dezvoltare trebuie măcar de acum încolo să se ocupe în mod mai sistematic și secția de asigurări sociale a C.C. al S.M.I.

Pentru a se înlătura deficiențele în activitatea caselor organizate de unele comitete sindicale ale muncitorilor din învățămînt ar fi indicat ca, la sfîrșitul sezonului, să se organizeze la C.C. al S.M.I. o consfătuire cu colectivele de conducere ale acestor case, în urma căreia să se ia măsuri pentru stabilirea unor norme unice menite să ducă la îmbunătățiri în organizarea acestui sistem de odihnă.

Este cu desăvîrșire inadmisibil sistemul practicat pînă acum de unii directori de școli care comercializează localurile respective, creînd greutăți în organizarea caselor de odihnă proprii pe timpul verii, mai ales în stațiunile de pe litoral. Socotim că este necesar ca secția de asigurări sociale a C.C. al S.M.I., în colaborare cu organele respective ale Ministerului Învățămîntului, să se ocupe direct de organizarea odihnei în aceste școli.

In ce privește folosirea biletelor în casele de odihnă ale C.C.S., unele comitete sindicale au dat dovadă de lipsă de spirit de răspundere. La casa de odihnă din Brădet, de pildă, cu biletele destinate cadrelor didactice au venit ingineri, moașe comunale, contabili de cooperative din raionul Segarcea etc. Din păcate, asemenea practici, cu totul nepermise, de a se repartiza biletele destinate cadrelor didactice unor persoane străine de învățămînt, nu sînt cazuri izolate.

Secția de asigurări sociale a C.C. al S.M.I. va trebui să acorde mai multă atenție condițiilor în care își petrec concediul de odihnă cadrele didactice. Dînd toată atenția organizării cît mai plăcute a concediului învățătorilor și profesorilor, organizînd trimiterea lor la casele de odihnă, încurajînd și sprijinind inițiativele comitetelor sindicale orășenești și regionale de organizare a noi case de odihnă, C.C. al S.M.I își va îndeplini una din cele mai importante sarcini ce revin activității sindicale.

C. RADOI
P. FRUCHTER

Greutăți și soluții

Una din greutăți în ceea ce privește trimiterea unui număr cît mai mare de cadre didactice în casele de odihnă ale C.C.S., declară tov. Blanche Iancu, este ridicată de faptul că imensa majoritate a cadrelor didactice își primește concediul de odihnă în timpul lunilor de vară. Ori, tocmai în aceste luni, stațiunile climaterice sînt suprasolicitate și de celelalte categorii de oameni ai muncii.

— Ați făcut totuși ceva în sensul găsirii unei soluții?

— Firește. Ne-am gîndit să organizăm case de odihnă cu posibilități proprii

— Și?

— Anul acesta, o parte din comitetele sindicale regionale și comitetele de instituție din învățămîntul superior au organizat case de odihnă cu posibilități proprii. Pe litoral, de pildă, au fost organizate opt asemenea case, cu o capacitate de peste 2.000 de locuri.

— Cum ați obținut clădirile necesare?

— In această privință, sindicatul nostru are cele mai largi posibilități. Aproape în fiecare stațiune există localuri spațioase de școli, care pe timpul verii pot fi folosite pentru odihna cadrelor didactice. Afară de aceasta, experiența ne-a dovedit că organizarea de tabere în corturi, pe litoral mai ales, se bucură de mare popularitate în rîndul membrilor sindicatului nostru.

— S-au luat măsuri pentru ca odihna în aceste condiții să fie cît mai bine organizată?

— Noi ne-am străduit să luăm asemenea măsuri. De altfel, ne putem convinge la fața locului.

— Cu ce credeți că trebuie să începem?

— Cu litoralul.

La Vasile Roaită

Așa dar, iată-ne la Vasile Roaită. Aci își petrec concediul de odihnă numeroase cadre didactice de la Institutul forestier din Orașul Stalin. Cu două luni înainte de închiderea anului școlar, comitetul de instituție al Institutului a proiectat construirea unei cabane din prefabricate. Cabana, care a fost construită într-un timp record, are o capacitate de 54 locuri de serie. Masa se servește de trei ori pe zi și este mult apreciată de cei veniți la odihnă.

— Aici se pare că totul merge bine?

— Sîntem încîntați de inițiativa comitetului nostru sindical, ne mărturisesc tovarășii de aci. Dacă se vor mai pune la punct și unele mici chestiuni organizatorice și de planificare, vom avea posibilitatea ca în fiecare an să petrecem în mod excelent concediul de odihnă.

Inițiative da, sprijin ba

La Eforie, în localul școlii elementare, funcționează tabăra de odihnă organizată de comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din regiunea Pitești. Responsabilul taberei este tov. Iulian Cornilescu, profesor din Rîmnicu-Vîlcea. Casa de odihnă este în al cincilea an de funcționare. Anul acesta au fost organizate trei serii, a cîte 21 zile fiecare, de cîte 84 persoane seria. Masa, care se servește de cinci ori pe zi, este pregătită pentru peste 100 de persoane, întrucît în stațiune se mai găsesc cadre didactice venite pe cont propriu și care locuiesc în case închiriate. Costul mesei și al cazării este de 18 lei pe zi.

O mare greutate — spune tov. Iulian Cornilescu — ne-o fac comitetele sindicale raionale, care trimit oameni cu mult peste planificarea inițială. De altfel, este o greșeală a comitetului sindical regional că a lăsat rezerva de bilete în alb la comitetul sindical orășenesc Rîmnicu Vîlcea. Indiferent de posibilitățile noastre, comitetul sindical orășenesc de învățămînt din Rîmnicu Vîlcea, de cîte ori este solicitat, complectează biletele și ne trimite oameni. De aceea, în special în seria aceasta — a treia — dormitoarele sînt extrem de aglomerate.

— Inițiativa dumneavoastră este frumoasă. Ce sprijin ați primit din partea C.C. al S.M.I.?

— Am fost lăsați să ne descurcăm singuri.

O tabără în corturi

Aproape de faleză, la ieșirea din Eforie, se găsește tabăra în corturi organizată de catedra de educație fizică a Institutului politehnic din Timișoara cu sprijinul comitetului sindical al acestui Institut. Tabăra funcționează în trei serii a cîte 15 zile, fiecare serie avînd o capacitate de cazare de 80 de persoane. Masa și cazarea pe timpul celor 15 zile este de lei 200 de persoană. Transportul pînă la Eforie s-a făcut cu vagon direct, cu reducere de 40 la sută la tariful obișnuit. Tov. Carol Eilhardt, responsabilul administrativ al taberei, vorbindu-ne despre felul cum au fost învinse greutățile de organizare a taberei, ne roagă să menționăm neapărat sprijinul dat de tov. Alex. Rogojan, rectorul Institutului. Pentru anul viitor, încheie tov. Eilhardt, intenționăm să organizăm o tabără peste hotare dacă, bineînțeles, vom găsi posibilitățile.

Credem că organizarea taberei Institutului politehnic din Timișoara poate constitui un model de bună gospodărire pentru toate taberele oamenilor muncii din învățămînt de pe litoral. Colectivul de conducere al taberei s-a îngrijit să organizeze excursii pentru fiecare serie. S-au organizat excursii la Constanța, Mamaia, Techirghiol, Costinești, Vasile Roaită.

La Constanța

La Constanța, în localul școlii elementare nr. 13, se găsesc la odihnă cadre didactice din orașul București. Organizatorul odihnei este comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul București. Masa a fost contractată cu cantinele din Constanța și a fost așa de „bine" pregătită, că la fiecare serie s-a schimbat cantina. Pînă la urmă, oamenii au preferat să renunțe la serviciile cantinelor, la care plăteau, mai pe degeaba, suma de 12 lei pe zi.

Cazarea este organizată în condiții foarte proaste, în trei săli de clasă, mai ales datorită lipsei de înțelegere din partea tov. I. Ghinea, directorul școlii-gazde.

Dați, bine; nu dați, vă privește

Unii directori ai școlilor de pe litoral au ajuns să rezolve problema reparațiilor localurilor respective într-o manieră cel puțin ciudată. Ei închiriază localurile pe timpul sezonului, pretinzînd mari sume de bani.

Tov. Ghinea de pildă, a cerut pentru cele trei săli de clasă în care urmau să fie cazate cadrele didactice din București suma de lei 5.400. Cînd s-a văzut că cele trei săli sînt insuficiente, i s-a solicitat încă o sală. Pentru aceasta a mai cerut 1.000 lei. „Dați, bine; nu dați, vă privește". Pentrucă n-au dat, cadrele didactice au rămas să locuiască în aceleași condiții necorespunzătoare. Cînd s-a întîrziat depunerea primei rate de 2000 de lei, tov. Ghinea a luat măsuri ultimative pe care ni le aduce personal la cunoștință. — „Le-am pus în vedere că dacă în timp de 2 zile nu dau banii, îi evacuez".

Pregătiri pentru noul an școlar

În școlile din Lupeni

La școala medie din Lupeni pregătirile pentru deschiderea noului an școlar sînt aproape gata. S-au efectuat lucrări de reparație la localul școlii și al internatului. In această muncă s-a evidențiat tov. I. Zaharia, maistru zugrav, care a depus multă stăruință ca lucrările să fie terminate la timp și în bune condiții.

Personalul administrativ al internatului a repus în stare de funcționare tot utilajul necesar bucătăriei, a reparat cazarmamentul, a amenajat dormitoare pentru 100 de elevi și a pregătit primirea elevilor.

De asemenea, în vederea bunei funcționări a cantinei internatului s-au luat măsuri pentru pregătirea conservelor de iarnă, pentru aprovizionarea cu toate produsele alimentare necesare.

Din fondurile realizate cu prilejul întrunirilor tovărășești și al serbărilor școlare s-au reparat băncile, vopsindu-se o mare parte din ele. Comitetul de sprijin al școlii a ajutat la repararea băncilor, la vopsirea mobilierului, la pregătirea internatului, a magaziilor, la transportul și depozitarea combustibilului necesar pentru întregul an școlar.

EMIL TETILEANU

Cu sprijinul părinților

Părinții elevilor școlii elementare din satul Podul Giștei, raionul Domnești, regiunea București, au contribuit din plin la pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar. Reparațiile necesare și curățenia s-au făcut prin muncă voluntară a acestora, economisindu-se o sumă importantă de bani. După terminarea curățeniei, pionierii, sub conducerea învățătoarei Maria Medaru, au pavoazat localul școlii, au reparat și au pus în ordine materialul didactic.

Tovarășa Medaru a vizitat elevii la domiciliu, a stat de vorbă în special cu cei care s-au înscris în clasa I-a, a atras atenția părinților asupra însemnătății frecvenței regulate a copiilor la școală încă din primele zile de cursuri.

ST. GLEB

...Și satul Valea Caselor are școală

Pînă la instaurarea regimului democrat-popular, în satul Valea Caselor n-a existat casă fără analfabeți, pentru că școala era foarte departe. Copiii din acest sat erau nevoiți să treacă apa Pesceanei pentru a ajunge la școala elementară din Capul Dealului Drăgășani. Părinții lor îi treceau cu luntrea peste apă, iar după amiază îi așteptau pe malul celălalt ca să-i readucă acasă.

Astă primăvară, cu prilejul alegerilor de deputați pentru sfaturile populare, țăranii muncitori din Valea Caselor au cerut înființarea unei școli în satul lor, luîndu-și angajamentul că vor amenaja un local în care să se poată desfășura cursurile. Cererea alegătorilor a fost soluționată favorabil de sfatul popular raional Drăgășani. Incepînd de la 1 septembrie, în satul Valea Caselor va funcționa o școală. Colectivul școlii de 7 ani din comuna Zlătărei a trecut la efectuarea recensămîntului, repartizînd noii școli 24 elevi pentru clasele I—IV. Comitetul de părinți nou constituit s-a îngrijit de executarea lucrărilor necesare, pentru amenajarea localului școlii și a procurat materialele necesare. Secția de învățămînt raională a alocat și ea fonduri în acest scop și s-a îngrijit de încadrarea școlii cu personal.

PROF. N. MĂRINESCU

Este necesar să fie grăbit ritmul lucrărilor

Datorită grijii secției de învățămînt a raionului Huși, a directorilor de școli și a colectivelor pedagogice, pregătirile în vederea noului an școlar sînt pe terminate.

Localurile de școli au fost curățite și văruite, mobilierul a fost reparat. Clădirile școlilor au un aspect frumos și îngrijit, ceea ce va crea încă din primele zile de curs o atmosferă favorabilă educării elevilor în spiritul simțului de ordine, disciplină, curățenie și grijă pentru avutul obștesc.

Pentru noul an școlar au fost îmbunătățite condițiile materiale de funcționare a școlilor. Astfel, la școala de 7 ani nr. 2 din orașul Huși a fost introdusă o conductă de apă, la școala de 7 ani nr. 4 au fost zugrăvite culoarele, la școala de 7 ani nr. 6 au fost amenajate sobe de teracotă în sălile de curs. La școala medie de băieți au fost construite cîte două sobe de teracotă în fiecare sală de clasă, iar pe jos s-a pus parchet nou. Aci însă, Trustul de construcții Bîrlad, care efectuează lucrările, dovedește incetineală în executarea lor. Nu au fost încă terminate reparațiile la acoperiș prevăzute în deviz și nici noile instalații sanitare. Este necesar ca ritmul lucrărilor să fie grăbit.

CONST. IONESCU-POENARI

Din munca anului încheiat

Cum am realizat legătura între teorie și practică

In anul școlar trecut am predat științele naturale la școala de 7 ani de fete nr. 1 din Constanța. Principala mea preocupare a fost legarea cunoștințelor teoretice de practică, de problemele construirii socialismului în patria noastră.

Lecțiile au fost însoțite permanent de lucrări practice la colțul naturii vii, în grădină și pe terenul experimental. Elevele au cultivat un mare număr de plante și astfel și-au însușit mai bine și mai ușor cunoștințele teoretice, s-au înarmat cu deprinderi practice.

Deosebit de interesantă pentru eleve a fost munca pe terenul experimental. Astfel, în toamnă ele au gunoit și au săpat parcela, în timpul iernii au învățat să determine puterea de germinație a semințelor, în primăvară au semănat diferite semințe, iar apoi au executat lucrările de întreținere a culturilor, polenizări suplimentare etc.

Elevele clasei a VI-a, clasă la care studiul botanicii este direct legat de practica agriculturii — au învățat cum se cultivă cele mai însemnate plante din agricultura țării noastre. Pentru a cunoaște mai bine rezultatele aplicării metodelor agrotehnice avansate, am vizitat împreună cu ele expoziția agrozootehnică, unde s-au documentat asupra rezultatelor obținute de stațiunile experimentale agricole Valul lui Traian și Bărăganul, de stațiunea viticolă Murfatlar și de gospodăriile agricole colective din regiune. Aici am văzut mașinile și agregatele folosite în agricultură pentru a ușura munca țăranilor muncitori, și pentru a obține recolte tot mai bogate. Elevele au vizitat de asemenea grădina de zarzavat, răsadnițele și serele sfatului popular din orașul Constanța, unde și-au dat seama cît de mult se poate obține de la plantele cărora li s-au creat condiții optime de viață.

Pentru a cunoaște importanța industrială a produselor agricole am vizitat împreună cu elevele o fabrică de panificație, fabrica de halva, fabrica de biscuiți și fabrica de extragere și prelucrare a grăsimilor vegetale.

In predarea zoologiei la clasele VI și VII am ilustrat lecțiile cu ajutorul materialului didactic colectat din timp și cu ajutorul unor scheme confecționate astfel, încît să dea o imagine cît mai exactă a celor ce aveam de comunicat. Elevele au vizitat un punct pescăresc, au făcut o excursie pe malul lacului și pe malul mării, pentru a cunoaște animalele și condițiile lor naturale de viață. In perioada recapitulării, am vizitat stațiunea experimentală zootehnică Palas. Cu mult interes au luat cunoștință elevele de activitatea oamenilor de știință și a îngrijitorilor de animale pentru obținerea unor rase de animale tot mai bune.

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală prevede o serie de măsuri concrete care vor duce la îmbunătățirea predării științelor naturale în școală. Legarea teoriei de practică, de construirea socialismului în predarea științelor naturale va contribui la o pregătire mai temeinică a tinerei generații pentru viață.

NICOLAE IACOBESCU

Temeinice cunoștințe de ortografie

Cabinetul pedagogic al regiunii București s-a preocupat îndeaproape de introducerea în școală a noii ortografii. Metodiștii cabinetului au urmărit încă din anul școlar anterior ca în cadrul școlilor elementare, de 7 ani și medii să se organizeze studierea sistematică a noii ortografii de către toți învățătorii și profesorii. In planul de muncă al fiecărei școli s-au prevăzut în acest scop cîte două ședințe de lucru pe lună. Aceasta a făcut ca învățătorii și profesorii să studieze temeinic principiile noii ortografii, pentru ca apoi să poată îndruma și urmări cu succes înarmarea elevilor cu deprinderi de scriere corectă. O activitate organizată în acest scop au desfășurat cadrele didactice de la școala medie de fete din Giurgiu, de la școlile medii din Turnu Măgurele etc.

In decursul anului școlar încheiat s-a urmărit cu toată atenția însușirea și aplicarea normelor ortografice în școală. In planurile de lecții ale multor profesori de limba română, în deosebi din raionele Brănești, Călărași, Turnu Măgurele, Olteniței s-a reflectat pe larg preocuparea pentru aplicarea noii ortografii. Pe lîngă cele 3-4 ore rezervate la începutul anului special pentru predarea noilor norme ortografice, profesorii au făcut numeroase exerciții de aplicare la lecțiile de gramatică (morfologie).

La cercurile pedagogice ale profesorilor de limba română s-a dezbătut referatul „Cum și-a organizat profesorul de limba română munca de predare a noii ortografii". Această problemă a fost discutată și în alte ședințe ale cercurilor pedagogice. Astfel, tov. Marin Cazacu, profesor la școala din comuna Bragadiru, raionul Zimnicea, a vorbit în cadrul cercului pedagogic despre procedeele pe care le-a folosit în vederea consolidării deprinderilor ortografice ale elevilor din clasele V-VII. In munca de predare a ortografiei, profesorul s-a bazat pe cunoștințele de gramatică ale elevilor, realizînd în felul acesta o însușire conștientă a regulilor învățate. După expunerea fiecărei reguli urmau exerciții care au permis profesorului să constate dacă elevii au căpătat deprinderea de a aplica în scris cele învățate. De asemenea, corectarea atentă a lucrărilor de control a prilejuit profesorului cunoașterea exactă a nivelului pregătirii elevilor și a greșelilor fiecărui elev în parte. Graficul de evidență a greșelilor rămînea afișat un timp oarecare în clasă, astfel ca fiecare elev să știe ce greșeli urmează să-și corecteze.

In cadrul aceluiași cerc pedagogic, profesoara Francisca Itu, de la școala medie mixtă din Zimnicea, a expus materialul didactic pe care l-a folosit la clasa a X-a în vederea aplicării normelor ortografice. Vorbind despre experiența proprie, ea a arătat că în lecția rezervată discutării lucrărilor scrise de la clasa a X-a (la sfîrșitul pătrarului I) a prezentat și greșeli ortografice tipice constatate în lucrările scrise. Profesoara și-a notat greșelile mai importante din lucrările tuturor elevilor și a urmărit apoi zi cu zi scrisul elevilor, pentru a le corecta.

O mare însemnătate pentru asigurarea scrierii corecte a elevilor o are stabilirea unor cerințe unice în această privință din partea tuturor cadrelor didactice. La școala medie de fete din Călărași această preocupare nu s-a manifestat în mod organizat, susținut. Dacă tov. Ludmila Mischia, profesoară de istorie, a controlat regulat caietele de notițe ale elevilor, făcînd observații asupra scrisului lor, alți profesori nu s-au interesat de aceasta. In cadrul consiliului pedagogic al școlii nu s-a analizat niciodată această problemă.

Pentru a cunoaște în ce măsură și-au însușit elevii școlilor din regiune noile norme ortografice, cabinetul pedagogic a efectuat în prima jumătate a anului școlar trecut un sondaj la școala medie din Bolintin-Vale. Cu prilejul acestui sondaj au fost cercetate lucrările de control date la diferite discipline, caietele de teme etc. S-a constatat că la sfîrșitul pătrarului I elevii din clasele V-VII nu cunoșteau încă suficient normele ortografice.

In noul an școlar cabinetul pedagogic își va intensifica munca în această privință, în vederea ridicării calității cunoștințelor de limba română ale elevilor.

MARIA COSTA
metodistă
cabinetul pedagogic al regiunii București

Vizită prietenească

La 15 iulie, 46 de ucenici din toate școlile profesionale din țara noastră au plecat în Ungaria pentru a petrece 15 zile într-o tabără internațională. Reîntorși de puțin timp, ne aducem aminte cu plăcere de timpul petrecut în țara vecină și prietenă.

In drum spre Siofok-Balaton, Budapesta — inima Ungariei — ne-a primit învesmîntată în poleiala strălucitoare ce i-o dă soarele unei frumoase zile de vară. Am rămas în Capitală două zile. In prima seară petrecută la Budapesta, pe puntea vaporului „Kossuth", în alunecarea lină a vasului, fericiți și veseli, am pătruns pe prima portiță a farmecului budapestan. De o parte și de alta a Dunării, ferestrele luminate ale clădirilor masive, reflectate în apă, ofereau o priveliște feerică, iar arcurile podurilor se profilau și mai înalte pe azurul limpede și înstelat al cerului. La Budapesta am văzut și am cunoscut nu numai lucruri minunate, ci și pe făuritorii acestora. Cu prilejul vizitării unui mare șantier naval am cunoscut pe muncitorii maghiari, a căror hărnicie și pricepere am admirat-o îndelung. Căldura și dragostea prietenească cu care ne-au primit vor rămîne o amintire adînc înrădăcinată în noi.

Am plecat din Budapesta după o seară plăcută și plină de surprize, o adevărată seară de carnaval, petrecută la „Vidam Park" — „Parcul Veseliei".

Restul timpului l-am petrecut în tabăra internațională de la Siofok, într-unul din pavilioanele spațioase și moderne, construite în anii de democrație populară, unde am fost cazați noi, ucenicii din Rominia. In celelalte se aflau ucenici din R. D. Germană, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă și R. P. Ungară. Vorbeam limbi diferite, însă ne-am înțeles din primul moment. Discuțiile care se încingeau pe plajă, pe terenurile de sport — la volei, la fotbal, la ping-pong — pe aleile grădinii în care se afla tabăra, erau pe cît de aprinse pe atît de pitorești și hazlii. Dacă te apropiai de unul dintre grupuri puteai să auzi două-trei cuvinte românești, două-trei maghiare, bulgărești, nemțești sau cehe. Și acest amestec ciudat era complectat de gesturi care se doreau a fi cît mai sugestive și de multe alte mijloace de comunicare, care de care mai ingenioase.

Pe malul Balatonului, a cărui oglindă era ușor înfiorată de adierea brumină a vîntului de seară, am petrecut clipe minunate. Strînși în jurul focurilor de tabără, a căror vîlvătaie înaltă ne lumina prietenos fețele, recitam, dansam, spuneam glume și cîntam. Noi, românii — un cîntec ceh, cehii un cîntec maghiar, cei maghiari un cîntec românesc și așa mai departe.

Am făcut excursii, ne-am întrecut pe terenurile de sport și am încins adevărate bătălii în apa lacului Balaton. Și zilele au trecut pe nesimțite... Nu va trece însă prietenia care s-a închegat acolo. Valeriu nu-l va uita pe Pal, după cum Pal nu-l va uita pe František sau pe Dimitri.

Timpul petrecut în Ungaria a lăsat impresii puternice în sufletul fiecăruia dintre noi, iar prieteniile legate cu ucenicii maghiari, bulgari, germani și cehoslovaci vor rămîne vii ca o flacără nestinsă.

D. GHIȘE

Cînd acul coase fără aţă

O seară de primăvară timpurie. Ferestrele şcolii sînt toate luminate. Sfîrşitul ultimei ore se apropie; clopoţelul stă gata să sune.

In cancelarie, directorul îşi pregăteşte hîrtiile pentru şedinţă şi-şi potriveşte glasul. Din cînd în cînd se uită nerăbdător la ceasul de pe mînă, la cel din perete. Stă jos, se ridică, iese pe sală, apoi se întoarce şi iar aranjează hîrtiile de pe masă. „Aşadar — gîndeşte el — la punctul unu se va citi referatul despre disciplina liber consimţită. Vor urma discuţii. La punctul următor se vor prelucra ultimele instrucţiuni cu privire la îmbunătăţirea muncii educative în şcoli..."

Tovarăşul Iliescu, profesor de limba română, a pregătit un referat de vreo 28 de pagini, în care, în cuvinte meşteşugite, a expus toate principiile disciplinei liber consimţite, toate metodele şi mijloacele ce trebuie folosite în educarea elevilor, aranjîndu-le pe capitole şi paragrafe, numerotate şi subliniate cu grijă.

Directorul zîmbeşte mulţumit: prevede o şedinţă reuşită. Deodată, clopoţelul zbîrnîie, spărgînd liniştea. Cu cataloagele sub braţ, profesorii încep a sosi unul cîte unul. Mai întîrzie un timp profesorii de serviciu, apoi apar şi ei...

Tovarăşul director îşi aruncă privirea cercetătoare împrejur, apoi pe hîrtie, şi iar către cei de faţă.

— Tovarăşi... vă rog... luaţi loc.

Apoi anunţă ordinea de zi şi dă cuvîntul profesorului de română.

Aşezat din timp şi cu discreţie în capul mesei, tovarăşul Iliescu — care tot timpul păstrase o tăcere solemnă, concentrată, ascunsă sub intenţia unei evident voite modestii — se mişcă deodată cu greutate în scaun; îşi scoate ochelarii din buzunar cu un gest larg, îi controlează în lumina becului, îi freacă atent cu batista şi îi controlează din nou; îi mai şterge odată, şi, în sfîrşit, îi pune pe nas; dar renunţă îndată: îi scoate, tuşeşte uşurel... şi începe:

— Tovarăşi... (glasul lui e scăzut, abia auzit). Titlul referatului ce am avut cinstea să primesc a susţine astăzi în faţa domniilor voastre... (Vorbind, profesorul de română duce ochelarii la ochi, ca să dea citire titlului).

Dar cînd să termine de citit titlul, uşa se deschide cu un scîrţîit neplăcut şi profesorul Scurtu, de istorie, se strecoară tiptil înăuntru. Întrerupt, tovarăşul Iliescu îşi scoate ochelarii, ridicînd din sprîncene. Apoi, după o pauză cu înţeles, şi-i pune iar la loc:

— Aşa dar — continuă vorbitorul — ca să punem în curent şi pe tovarăşii care — spune el, subliniind cuvintele — din motive bine întemeiate, desigur, nu au putut fi de faţă, îmi veţi da voie să repet titlul referatului ce am avut cinstea, după cum vă spuneam...

În sală se produce o uşoară mişcare. Referentul se întrerupe din nou, întorcînd capul, interogativ, către director.

— Tovarăşe Iliescu — spune directorul, puţin iritat — aveţi cuvîntul.

Dar tovarăşul Iliescu nu se grăbeşte. Aşteaptă — o pauză lungă, cît o lecţie de morală. Şoaptele, pornite din locul unde stă profesorul de istorie, încetează. În perete, pendula bate ora 7 şi 30 de minute. Însfîrşit, referentul se hotărăşte. Glasul lui grav, de bariton, porneşte întîi jos, egal, cu impercep.bile inflexiuni; merge aşa cîtva timp, ca un avion care decolează de pe pistă, apoi începe să urce treptat. Urcă o vreme domol, apoi face o mişcare scurtă de răsucire şi porneşte într-o viteză nebună, ţiuie ascuţit ca o săgeată, dispare, apare din nou, străbate spaţii de hîrtie cu iuţeală de bolid şi deodată, pe neaşteptate, făcînd un looping, cade vertiginos în p caj, oprindu-se într-un sunet înfundat, cu botul înfipt în pămînt.

Urmează o pauză scurtă de cîteva minute, în care timp referentul îşi verifică aparatul vocal, îşi şterge lentilele aburite şi-şi aprovizionează cu apă de pe masă motorul încălzit. Apoi glasul lui îşi ia din nou zborul în spaţiul celor 28 de pagini bătute la maşină. Principiile, metodele, mijloacele şi procedeele alunecă pe lîngă el una după alta, ca astrele cereşti într-o călătorie interplanetară. Pămîntul — sărmana planetă — şcoala, elevii ei, au rămas undeva departe.

În vremea asta profesorii, ameţiţi, se vede, de tăria eterului, sau numai biruiţi de greutatea pleoapelor, dau semne de oboseală. Numai profesoara de lucru, tovarăşa Mereuţă, aplicînd metoda ocupaţiei indirecte, nu vrea să rămînă în pierdere: hotărîtă a-l lăsa în urmă pe conferenţiar, minuieşte de zor andrelele la ciorap, cu o dexteritate şi repeziciune care ar putea trezi invidia neîntrecuţilor campioni de viteză — şi chiar a inegalabilului referent — dacă ar vedea-o.

Dar conferenţiarul n-are timp pentru asta. Cu privirile drept înainte, concentrate pe direcţie, aleargă neobosit. Una cîte una, foile de hîrtie zboară prin mîinile profesorului, înaintînd către ultima. Anticipînd finişul, tovarăşa Mereuţă măreşte viteza; degetele ei se mişcă acum cu o iuţeală uimitoare.

Într-adevăr, zborul tovarăşului Iliescu se apropie de sfîrşit. Glasul lui începe să scadă pe încetul; coboară lent, în spirale largi, odihnitoare. Încep a se zări acoperişurile caselor. Însfîrşit, iată şi şcoala, cu elevii, profesorii — tovarăşul Iliescu însuşi...

Avionul bizîie înfundat, căutîndu-şi pista de aterizare, pe care n-o poate găsi cu niciun chip. Simţind sfîrşitul etapei aproape, tovarăşa Mereuţă îşi adună puterile într-un ultim efort. Din cîteva mişcări iuţi şi dibace, încheie ultimele ochiuri la ciorap şi cîştigă întrecerea detaşat cu trei secunde şi două zecimi avans. Cu o uşoară întîrziere trece ţinta de sosire şi profesorul de limba română.

Competiţia a luat sfîrşit într-un timp record. Limbile ceasornicului indică numai 9 şi 35 de minute. Scaunele încep să se mişte a uşurare. Cu un gest final, fără a bănui că a pierdut, profesorul îşi scoate ochelarii şi aşteaptă aplauzele mulţimii. Dar cum toţi, de la un capăt la altul, rămîn nemişcaţi, directorul rupe tăcerea, ridicîndu-se în picioare. După ce face un scurt rezumat al referatului prezentat de tovarăşul Iliescu, dă să treacă la discuţii; dar se opreşte la timp. Se uită la ceas, clatină din cap şi, după o scurtă ezitare, dă citire punctului următor din ordinea de zi, anunţînd că discuţiile vor avea loc la sfîrşit.

Se pare că toată lumea e de acord. Dar tovarăşul Scurtu ridică mîna:

— Tovarăşe director, vă rog, îmi daţi voie... numai două cuvinte.

Se vede că omul are ceva important de spus. Convins, directorul cedează, deşi cu privirile îngrijorate spre ceas.

Ridicîndu-se în picioare, tovarăşul Scurtu mulţumeşte întîi conferenţiarului, în cuvinte măgulitoare, pentru lucrarea „domniei sale", care a fost „deosebit de interesantă şi plină de învăţăminte".

— Vă mărturisesc, — spune tovarăşul Scurtu — că am urmărit lectura referatului de la un capăt la altul, cu o atenţie şi plăcere crescîndă şi nu exagerez, cred, dacă declar că am rămas impresionat. Lucrarea tovarăşului Iliescu, prin materialul vast şi divers pe care l-a adus în faţa noastră, demonstrează în primul rînd o largă şi temeinică documentaţie, însoţită de o laborioasă şi minuţioasă organizare — pe care dumneavoastră le-aţi apreciat, desigur, cu toţii. Ceea ce m-a impresionat însă în chip deosebit la lucrarea tovarăşului coleg, pe lîngă atîtea alte calităţi remarcabile — şi aici cred că voi fi în asentimentul dumneavoastră — a fost mai ales caracterul ei atotcuprinzător, enciclopedic aş putea zice, dacă-mi este permisă această mică exagerare. Totuşi... lucrarea, cum este şi normal, are şi unele lacune, mici scăpări — explicabile de altfel, dacă avem în vedere limitele spaţiale impuse de dimensiunile unui simplu referat (tovarăşul Scurtu subliniază în chip deosebit ultimele două cuvinte). De aceea — dacă prin aceasta bineînţeles nu abuzez poate prea mult de bunăvoinţa şi răbdarea dumneavoastră — aş cere permisiunea să fac unele mici, foarte scurte complectări.

Ajungînd aici, vorbitorul se opreşte o clipă pentru a lua pulsul asistenţei. În sală domneşte o tăcere mohorîtă. Luînd absenţa oricărui protest drept aprobare, tovarăşul Scurtu se lansează într-o prelegere interminabilă. După ce face, cu lux de amănunte, istoricul dezvoltării relaţiilor dintre profesor şi elevi, începînd din anticchitate şi pînă în zilele noastre, intră însfîrşit în miezul subiectului. Problema de căpătîi, pe care se sprijină, după părerea lui, întreaga construcţie şi asupra căreia se opreşte insistent, împungînd agresiv aerul cu degetul arătător, este aceasta: „dacă noţiunea de „procedeu" este sinonimă cu cea de „mijloc" sau nu este; iar dacă nu este, atunci se pune întrebarea: care este deosebirea?"

— Ridic această întrebare — spune vorbitorul — întrucît problema, fiind ignorată în chip regretabil de către referent, poate da naştere la grave confuzii.

La aceste cuvinte profesorul de română sare ca ars. Răsfoind nervos prin hîrtii, scoate una şi, intervenind, îi dă citire de la un capăt la altul, pentru a dovedi că susamintita problemă, dacă nu a fost pusă în termeni anume, formează tema unui capitol întreg, dezvoltat pe patru pagini.

Dar tovarăşul Scurtu nu se lasă impresionat. Nu înţelege să renunţe şi doreşte un răspuns precis la întrebarea ridicată. Conflictul fiind declarat, lupta începe. Cei doi profesori caută prin memorie, lansează principii, teorii şi metode. De la o vreme, asudat şi roşu la faţă, pe jumătate ameţit, profesorul de română începe să dea înapoi. Autoritatea lui se clatină vizibil, abia dacă reuşeşte să mai scoată un cuvînt. Victoria profesorului de istorie e la doi paşi.

Atunci, profitînd de împrejurare, directorul intervine punînd capăt discuţiilor. Şi, pentru a evita o reluare eventuală a ostilităţilor, anunţă imediat trecerea la punctul următor de pe ordinea de zi.

Însfîrşit, oamenii respiră, uşuraţi, ca după o grea suferinţă. Se scutură de oboseală, îşi scot creioanele, introduse între timp înapoi în buzunar şi aşteaptă cu interes. Urmează citirea şi discutarea instrucţiunilor cu privire la îmbunătăţirea muncii educative. Creioanele alunecă pe hîrtie, luînd însemnări. În vremea asta, ceasornicul bate într-un ritm egal, neobosit. Ora e înaintată. Escaladînd rîndurile, directorul reuşeşte totuşi să termine aproape de miezul nopţii.

Din toate părţile, lumea ridică mîinile pentru a se înscrie la discuţii. Pus între ciocan şi nicovală, directorul întoarce privirile, cu înţeles, către ceas şi limitează timpul de vorbit la trei minute de om. Pe stradă, tramvaiele se aud din ce în ce mai rar. La cuvîntul profesorul de matematică.

— Tovarăşi, înainte de a trece la discuţii, aş vrea să spun cîteva vorbe. Scopul acestei şedinţe, după cum ştim cu toţii, a fost să prelucrăm instrucţiunile cu privire la îmbunătăţirea muncii educative în şcoală. Şi cînd zicem în şcoală, trebuie să înţelegem în şcoala noastră... Ori noi ce-am făcut? După ce, timp de aproape patru ceasuri am cusut, ca ciubotarul din poveste, cu ac fără aţă, acum am vrea să dăm încălţăminţea gata într-un sfert de ceas... Păi treabă-l asta? Să lăsăm la o parte vorbele goale şi umflate şi să ne adunăm să stăm serios de vorbă despre elevii noştri, despre elevii din această şcoală şi nu de undeva din văzduh, să vedem ce putem face noi, cei de-aici, pentru mai buna lor creştere — că de asta ni i-a încredinţat poporul.

...N-o să mai stăm să vă lămurim cine a avut dreptate. Aţi înţeles-o şi singuri... Dar am vrea să vă facem atenţi asupra uneia din cauzele care duc la aglomerarea şedinţelor. E de vină aici, vorba profesorului de matematică, acul care coase fără aţă...

I. AXENTE

Schimb de experienţă între studenţii din R. P. R. şi R. P. Polonă

La invitaţia Institutului de Construcţii din Bucureşti, marţi a sosit în Capitală un grup de studenţi din Varşovia.

Studenţii polonezi vor vizita Bucureştiul şi împrejurimile sale şi se vor întîlni cu cadre didactice şi studenţi ai Institutului de Construcţii. Apoi vor pleca la Hunedoara, unde vor face practică pe şantierele de construcţii din localitate.

Zilele trecute, o delegaţie de studenţi ai Institutului de Construcţii din Bucureşti a plecat în R.P.Polonă, la invitaţia Politehnicii din Varşovia, pentru un schimb de experienţă cu studenţii polonezi.

O activitate interesantă

Membrii cercului de matematică şi fizică de la şcoala de 7 ani din Dăeşti-Urşi, raionul Băbeni, regiunea Piteşti, au fost antrenaţi să culeagă diferite probleme, jocuri, rebusuri, jucării care au la bază anumite principii matematice şi fizice. Printre numeroasele probleme culese de elevi sînt unele foarte interesante care sînt discutate în cerc, rezolvate şi apoi popularizate. Unele probleme sînt formulate în cerc. Apoi la rezolvarea acestora participă elevii, fraţii, surorile şi părinţii lor.

Elevii au descoperit o „vrăjitorie" care, cu ajutorul unui magnet, făcea să se mişte un „drăcuşor" de fier, care folosea „descîntece" pentru încheierea apelor. Membrii cercului au demascat aceste înşelătorii, explicînd ţăranilor muncitori, în mod ştiinţific, pe baza legilor fizicii, toate aceste fenomene.

Tot astfel sînt explicate pe baza legilor fizicii (gravitatea şi inerţia, forţa centrifugă etc.) unele jucării făcute în sat.

Acţiunea întreprinsă de elevii şcolii a fost primită cu mult interes de majoritatea ţăranilor muncitori, care sînt stimulaţi să scorneacă diferite probleme bazate pe matematică şi fizică.

Ţărani muncitori ca Dumitru-Bătaşu, Constantin Despa şi alţii s-au ataşat cercului, ajutîndu-l să-şi lărgească activitatea prin secţii de radio, de fotografie etc. Ei îi ajută pe elevi la construirea unor aparate.

Această formă de activitate face ca pe zi ce trece tot mai multe cunoştinţe să fie popularizate în mijlocul oamenilor muncii, contribuind astfel la ridicarea nivelului lor cultural.

Prof. ION STĂNCULESCU

Învăţămîntul peste hotare

Profesorii şi studenţii egipteni sprijină hotărîrea guvernului cu privire la naţionalizarea Canalului de Suez

La Cairo continuă să aibă loc mitinguri şi adunări de sprijinire a hotărîrii guvernului cu privire la naţionalizarea Societăţii Canalului de Suez.

La şedinţa Consiliului Academic al Universităţilor egiptene, la care au participat rectorii universităţilor şi decanii facultăţilor, a fost adoptată o rezoluţie care aprobă naţionalizarea Canalului de Suez ca un pas extrem de important spre asigurarea independenţei economice a ţării şi ca o dovadă de emancipare de sub dominaţia străină. În rezoluţie este condamnată atitudinea statelor imperialiste faţă de dreptul legitim al Egiptului de a naţionaliza Compania Canalului de Suez

Membrii Asociaţiei absolvenţilor universităţilor din Egipt declară într-o rezoluţie înaintată preşedintelui republicii că sînt hotărîţi să lupte, alături de întregul popor egiptean, în apărarea drepturilor naţionale şi a suveranităţii Egiptului

„U. R. S. S. va depăşi cu siguranţă S. U. A. în domeniul ştiinţific"

După cum anunţă agenţiile occidentale, cercurile americane continuă să dovedească o preocupare deosebită faţă de faptul că U.R.S.S. reuşeşte să pregătească mai multe cadre ştiinţifice cu înaltă calificare decît S.U.A. Această problemă a fost din nou discutată de „Fundaţia naţională pentru ştiinţă" din S.U.A. şi cu această ocazie s-a arătat că în cursul anului trecut universităţile sovietice au pregătit de două ori mai mulţi oameni de ştiinţă decît cele americane. Astfel, în această perioadă au fost pregătiţi 59.000 de noi ingineri în U.R.S.S. faţă de 22.589 în S.U.A.

Preşedintele fundaţiei, Alan Waterman, a subliniat cu această ocazie că, în afară de diferenţa numerică în favoarea U.R.S.S., trebuie ţinut seama şi de faptul că „oamenii de ştiinţă americani şi sovietici trăiesc în condiţii diferite din punct de vedere social, politic şi economic". Această stare de lucruri a determinat de altfel aproape toate organizaţiile ştiinţifice americane să avertizeze în ultimii ani că „U.R.S.S. va depăşi cu siguranţă S.U.A. în domeniul ştiinţific".

O acţiune arbitrară a Departamentului de Stat al S. U. A.

După cum s-a mai anunţat, în noiembrie 1955 conducerea studenţilor Universităţii din Chicago a adresat ambasadei sovietice din S.U.A. o scrisoare în care şi-a exprimat dorinţa de a începe un schimb de studenţi cu una din universităţile din U.R.S.S. In această scrisoare se spunea: „Considerăm că realizarea programului schimbului de studenţi ar contribui în momentul de faţă la o mai bună înţelegere a activităţii asociaţiilor noastre". In scrisoare se arată de asemenea că Universitatea din Chicago face schimb de studenţi şi cu universităţile din alte ţări.

Universitatea „M. V. Lomonosov" din Moscova, care face schimb de studenţi cu universităţi dintr-o serie de ţări şi unde învaţă studenţi din India, Polonia, Cehoslovacia, Franţa, Norvegia, Finlanda, Islanda şi din alte ţări, a declarat că este de acord ca în anul şcolar viitor să facă schimb de doi studenţi cu Universitatea din Chicago. Între universităţi s-a realizat o înţelegere cu privire la asigurarea materială a studenţilor, data sosirii studenţilor americani în U.R.S.S. şi a studenţilor sovietici în S.U.A. etc.

La 2 august însă, Departamentul de Stat al S.U.A. a adus la cunoştinţă ambasadei sovietice la Washington că pentru a intra în S.U.A. studenţii sovietici trebuie să accepte să li se ia amprentele digitale şi că schimbul de studenţi între universităţile din Moscova şi Chicago trebuie aminat pentru anul viitor.

In legătură cu trimiterea produselor agricole la expoziţiile consfătuirilor raionale

La expoziţiile consfătuirilor raionale şcolile vor trimite, printre altele, şi materiale care să reflecte activitatea pe parcela experimentală. După cum rezultă din scrisorile sosite la redacţie, la aceste expoziţii vor participa numeroase şcoli înscrise la concursul organizat de către Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt şi de către „Gazeta învăţămîntului" pentru cea mai bună parcelă experimentală.

Învăţătorii şi profesorii vor prezenta la aceste expoziţii planurile de cultură, planurile calendaristice, caietele de observaţii ale elevilor, planşe, machete, colecţii de diferite soluri din regiune (profiluri de soluri), ierbare cu plante ce au fost recoltate de pe parcela şcolară, colecţii de seminţe şi produse care să reflecte utilitatea şi importanţa aplicării metodelor agrotehnice înaintate, a cunoştinţelor transmise în cadrul predării ştiinţelor naturale.

Pentru ca exponatele să poată oglindi cît mai fidel experienţa dobîndită de cadrele fruntaşe în munca pe parcela experimentală, este necesar ca trimiterea produselor agricole la expoziţii să se facă cu deosebită grijă.

Plantele cerealiere: grîu, secară, orz, ovăz etc. recoltate pe parcela şcolară se pot prezenta sub forma unor snopi bine legaţi, pe etichetele cărora să se scrie denumirea ştiinţifică a plantei, cea populară, experienţa ce s-a făcut (grîu iarovizat sau neiarovizat, grîu căruia i s-a administrat îngrăşăminte şi ce fel de îngrăşăminte sau căruia nu i s-au dat îngrăşăminte etc.).

Porumbul se va prezenta şi ca plantă întreagă, pentru a se vedea dezvoltarea, numărul ştiuleţilor pe fir şi prin ştiuleţi. Etichetele ce se vor anexa exponatelor trebuie să arate, de asemenea, experienţele efectuate (polenizarea suplimentară, hibridarea cu alt soi etc.)

Plantele industriale — in, cînepă, bumbac — se vor aduce tot sub formă de snopi, iar plantele medicinale în mici punguliţe făcute din celofan.

Cu mult succes se pot prezenta la expoziţie şi legumele şi fructele obţinute pe parcela experimentală. După ce roşiile, vinetele, ardeii, diferitele fructe din pomi au fost recoltate, se şterg bine cu o cîrpă uscată, se introduc în borcane de sticlă curată (cu o capacitate corespunzătoare produselor) peste care se pune o soluţie de formol pregătită din timp, în concentraţie de 4%, care se poate uşor procura de la farmacie. Dacă borcanele au capace este bine ca acestea să fie ceruite de jur împrejur. Dacă nu au, se pot întrebuinţa membrane organice sau celofan, care se aplică deasupra borcanului şi se leagă cu sfoară. In soluţia de formol, fructele legumelor şi ale pomilor îşi păstrează bine culoarea chiar mai mulţi ani.

Pe etichetele de pe borcane se va scrie denumirea ştiinţifică a plantei, cea populară, experienţa care s-a urmărit (hibridarea vegetativă, hibridarea sexuată, aplicarea îngrăşămintelor organice şi minerale etc.), precum şi felul în care au fost aplicate metodele agrotehnice înaintate în cultura acestor plante şi producţia calculată la ha.

Comisiile alcătuite la raioane pentru aprecierea muncii şcolilor înscrise la concurs au datoria să ajute îndeaproape cadrele didactice pentru a-şi expune produsele cele mai reuşite care ilustrează succesele obţinute şi din observarea cărora participanţii la consfătuire au într-adevăr ce învăţa.

M. APOSTOLESCU
lector la catedra de ştiinţele naturii a I.C.P.C.D.

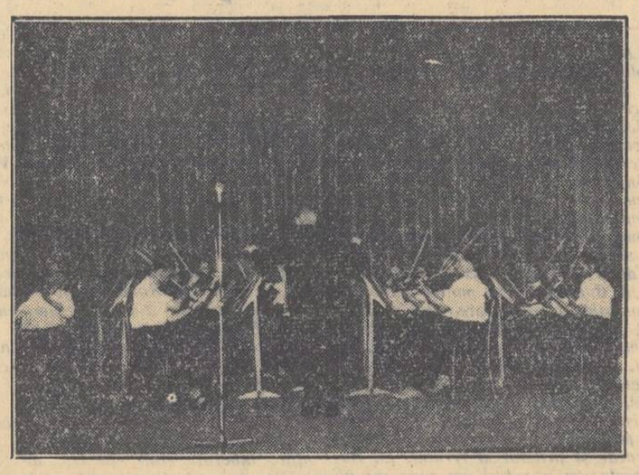

Orchestra semisimfonică a clubului sindicatului muncitorilor din învăţămînt la concursul echipelor artistice de amatori ale sindicatelor.

BIBLIOGRAFIE

Noi lucrări elaborate de Institutul de ştiinţe pedagogice

Pentru a veni în sprijinul cadrelor didactice şi a contribui la continua ridicare a calităţii muncii instructiv-educative din şcoli, Institutul de ştiinţe pedagogice a elaborat o serie de noi lucrări pedagogice. Astfel, au apărut următoarele metodici şi îndrumări metodice:

Metodica limbii române (gramatica) pentru şcoala elementară, clasele I—IV (ediţia a II-a revăzută) — Editura de stat didactică şi pedagogică — 267 pagini — 4,15 lei.

Lucrarea cuprinde numeroase indicaţii metodice care constituie o călăuză preţioasă în predarea cunoştinţelor de gramatică. Se arată importanţa studierii gramaticii pentru dezvoltarea gîndirii şi vorbirii, se dau indicaţii cu privire la desfăşurarea lecţiilor de gramatică, la metodele de predare a ortografiei şi fundamentarea lor, la dezvoltarea exprimării orale şi scrise a elevilor, la predarea scrierii caligrafice. De asemenea, se dau exemple de lecţii şi compuneri pentru dezvoltarea exprimării elevilor.

Cunoaşterea naturii de către copiii de vîrstă preşcolară — Editura de stat didactică şi pedagogică — 156 pagini — 4,10 lei.

Scopul lucrării este de a prezenta educatoarelor îndrumări metodice necesare realizării cu succes a educaţiei comuniste în instituţiile preşcolare, pe baza cunoaşterii naturii de către copiii de vîrstă preşcolară. Lucrarea indică procedeele care trebuie folosite în îndeplinirea acestei sarcini: observarea, plimbările şi excursiile, activitatea practică a copiilor în natură, jocurile, povestirile, ghicitorile, desenul, modelajul etc.

Metodica predării limbii române la clasele V—VII — Editura de stat didactică şi pedagogică — 456 pagini — 9,70 lei.

Lucrarea cuprinde un material metodic sistematic, care orientează cadrele didactice în munca de predare a gramaticii la clasele V—VII. La tratează următoarele teme mai importante: tipologia lecţiilor de limba română şi pregătirea profesorului pentru lecţie; predarea foneticii, morfologiei, ortografiei, sintaxei propoziţiei şi a frazei, punctuaţiei; organizarea frontului comun în şcoală pentru asigurarea unei exprimări şi scrieri corecte. Metodica, întocmită pe baza experienţei pozitive a cadrelor didactice din şcolile noastre, conţine şi o exemplificare adecvată cu privire la planurile de lecţii, grafice, fişe ortografice, tabele recapitulative, precum şi diferitele exerciţii şi teme destinate activităţii din clasă şi de acasă a elevilor.

Teme pentru acasă la matematică (îndrumări metodice). — Editura de stat didactică şi pedagogică — 90 pagini — 1,80 lei.

Lucrarea dă îndrumări metodice amănunţite pentru munca de organizare, desfăşurare şi control al temelor pentru acasă şi precizează importanţa muncii independente a elevilor în scopul însuşirii temeinice de către aceştia a cunoştinţelor de matematică. In legătură cu controlul îndeplinirii temelor pentru acasă sînt indicate o serie de procedee ca: verificarea temelor efectuate acasă, verificarea temelor orale, discutarea lipsurilor, folosirea temelor pentru lichidarea lipsurilor constatate în sistemul de cunoştinţe al elevilor.

Teme pentru acasă la fizică şi chimie (îndrumări metodice). — Editura de stat didactică şi pedagogică — 85 pagini — 1,80 lei.

Lucrarea dă îndrumări amănunţite cadrelor didactice de specialitate. Ea tratează următoarele teme: importanţa studiului individual şi a temelor pentru acasă; cerinţele pedagogice ale temelor pentru acasă; felul temelor, executarea lor de către elevi; controlul îndeplinirii temelor. La sfîrşitul lucrării este anexată o bibliografie şi o fişă bibliografică.

Indrumător pentru educatoarele grădiniţelor de copii — Editura de stat didactică şi pedagogică — 191 pagini — 3,50 lei.

Cuprinde programa activităţii care trebuie desfăşurată cu copiii între 3 şi 7 ani în grădiniţele de copii. Materialul are un caracter obligator pentru toate educatoarele. In îndrumător sînt arătate: sarcinile principale ale activităţii instructiv-educative din grădiniţele de copii, ţinîndu-se seama de particularităţile de vîrstă, anatomo-fiziologice şi psihice ale copiilor, după cele trei grupe principale de vîrstă (grupa mică — 3—4 ani; grupa mijlocie — 5 ani; grupa mare — 6 ani); volumul de cunoştinţe şi deprinderi care trebuie să fie însuşite de copii în legătură cu limba maternă, educaţia fizică şi cunoaşterea mediului înconjurător; deprinderile privind număratul şi socotitul, desenul, modelajul şi cîntul; felul în care trebuie organizată activitatea copiilor, jocurile şi plimbările lor etc.

Indrumări metodice pentru dezvoltarea vorbirii la elevii din clasele I—IV în cadrul orelor de limba română (şcoli cu limba de predare a minorităţilor naţionale) — Editura de stat didactică şi pedagogică — 190 pagini — 3,35 lei.

Lucrarea are două părţi: una se referă la conţinutul muncii şi la metodele folosite pentru formarea deprinderilor de vorbire în limba română, iar în a doua sînt prezentate diferite exerciţii pentru dezvoltarea vorbirii. Cartea a fost întocmită pe baza experienţei pozitive a cadrelor didactice fruntaşe din şcolile cu limba de predare maghiară, germană şi bulgară şi a activităţii lectoratului de limba română de la Universitatea „Bolyai" din Cluj.

Metodica predării limbii germane (gramatica) pentru clasele I—IV — Editura de stat didactică şi pedagogică — 324 pagini — 6,65 lei.

Lucrarea cuprinde: îndrumări practice pentru predarea gramaticii — pe teme şi clase; metodica predării ortografiei; dezvoltarea exprimării orale şi scrise; predarea caligrafiei. Se precizează importanţa predării limbii pentru dezvoltarea gîndirii şi vorbirii, se dă material ajutător pentru însuşirea noţiunilor de gramatică şi ortografie etc.

Metodica predării limbii sîrbe (gramatica) pentru clasele I—IV — Editura de stat didactică şi pedagogică — 281 pagini — 5,45 lei.

Lucrarea tratează următoarele teme mai importante: îndrumări practice pentru învăţarea gramaticii — pe capitole şi clase; metodica ortografiei; dezvoltarea exprimării orale şi scrise; predarea caligrafiei. Se dau exemple de analiză gramaticală şi de aplicare a regulilor ortografice, precum şi de compuneri după ilustraţie, planuri etc. Se precizează care sînt cerinţele unei exprimări şi scrieri corecte.

Metodica predării citirii pentru clasele I—IV în şcolile cu limba de predare sîrbă.

Indrumări metodice pentru predarea abecedarului.

Dezvoltarea exprimării orale şi scrise a elevilor la lecţiile de limba şi literatura română.

Folosirea cunoştinţelor de limba maternă în predarea limbilor străine.

Culegere de exerciţii gramaticale (manual ajutător).

Dezvoltarea exprimării orale şi scrise a elevilor la limba română în clasele V—X de la şcolile cu limbile de predare ale minorităţilor naţionale.

Dezvoltarea exprimării orale şi scrise a elevilor la limba maternă în clasele V—X la şcolile cu limba de predare maghiară.

Munca dirigintelui - - culegere de articole.

Metodica predării citirii pentru clasele I—IV în şcolile cu limba de predare germană — Editura de stat didactică şi pedagogică — 220 pagini — 3,40 lei.

Lucrarea cuprinde programa activităţii care trebuie desfăşurată cu copiii din clasele I—IV privind organizarea muncii şi procedeele folosite pentru dezvoltarea deprinderilor elevilor de a citi, indicaţii cu privire la citirea bucăţilor cu conţinut practic ştiinţific, la citirea operelor literare, la lectura în afara clasei, munca independentă a elevilor la citire. Pentru ilustrare se dau o serie de exemple de planuri pentru lecţiile de citire.

Indrumări metodice pentru predarea constituţiei în clasa a VII-a — Editura de stat didactică şi pedagogică — 174 pagini — 4 lei.

In introducerea lucrării este arătat scopul predării constituţiei în şcoala noastră. Lucrarea dă apoi îndrumări privitoare la predarea lecţiilor cuprinse în manual.

★

Sînt în curs de apariţie alte lucrări care vor fi în curînd la îndemîna cadrelor didactice, pentru desfăşurarea cu succes a activităţii lor în noul an şcolar. Printre acestea se numără:

Metodica predării citirii pentru clasele I—IV în şcolile cu limba de predare maghiară.

Metodica predării citirii pentru clasele I—IV în şcolile cu limba de predare sîrbă.

Indrumări metodice pentru predarea abecedarului.

Dezvoltarea exprimării orale şi scrise a elevilor la lecţiile de limba şi literatura română.

Folosirea cunoştinţelor de limba maternă în predarea limbilor străine.

Culegere de exerciţii gramaticale (manual ajutător).

Dezvoltarea exprimării orale şi scrise a elevilor la limba română în clasele V—X de la şcolile cu limbile de predare ale minorităţilor naţionale.

Dezvoltarea exprimării orale şi scrise a elevilor la limba maternă în clasele V—X la şcolile cu limba de predare maghiară.

Munca dirigintelui - - culegere de articole.

★

„Gazeta matematică şi fizică" nr. 7

A apărut numărul 7 al „Gazetei matematice şi fizice" seria B. Revista cuprinde o serie de articole privitoare la unele chestiuni de fizică şi matematică, probleme rezolvate şi numeroase probleme pentru a fi rezolvate.

In articolul „Maşinile electrice de calculat" de academicianul B. V. Gnedenko se arată pe scurt cauzele care au determinat dezvoltarea în ultimii ani a maşinilor moderne de calculat, se dau cîteva date cu privire la principiile care stau la baza funcţionării maşinilor electrice de calcul care pot efectua mii de operaţii pe secundă, a maşinilor de tradus şi automatelor electronice. Expus într-o formă accesibilă elevilor, articolul contribuie la îmbogăţirea cunoştinţelor acestora despre mijloacele moderne de calcul.

In articolul „Gazul de lemn în slujba economiei" de prof. ing. dr. D. Drimbă se arată cum poate fi înlocuit combustibilul superior, ca benzina, prin combustibili inferiori mai ieftini (lignit, turbă, deşeuri de lemn) la o serie de maşini de transport, agricole, forestiere etc. Articolul cuprinde o schemă generală a unei instalaţii gazogene şi descrierea succintă a modului cum funcţionează o astfel de instalaţie. Prin materialul pe care îl oferă, articolul contribuie la îmbogăţirea cunoştinţelor politehnice ale elevilor.

In articolul „Construcţia şi gradarea unui ampermetru-voltmetru pentru curent continuu şi alternativ cu sensibilitate variabilă", conf. univ. Virgil Pavlu dă o descriere amănunţită a materialelor necesare pentru construirea unui ampermetru-voltmetru cu mijloace proprii şi dă indicaţii asupra etalonării instrumentului. Articolul este cu atît mai util, cu cît construirea unui ampermetru-voltmetru cu mijloace proprii are o importanţă deosebită în înăptuirea învăţămîntului politehnic.

Revista mai cuprinde un articol privind cunoaşterea energiei atomice, de aspirant A. Hristev, articol care poate fi studiat în cadrul cercului de fizică din şcoală şi un „Caleidoscop fizic", indicînd cîteva experienţe interesante de fizică, însoţite de explicaţii.

Se publică, de asemenea, articolul „Demonstrarea geometrică a unor formule de trigonometrie", de Silviu Guiaşu, rezolvări ale problemelor de matematică şi fizică propuse în numerele anterioare, precum şi o serie de probleme noi propuse pentru a fi rezolvate.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii.

Trăiască 23 August, marea sărbătoare națională a poporului nostru, ziua eliberării Rominiei de sub jugul fascist!

A 12-a aniversare a eliberării patriei noastre

In aceste zile, poporul muncitor sărbătorește cea de a douăsprezecea aniversare a eliberării patriei noastre. Se împlinesc 12 ani de cînd insurecția armată populară, organizată și condusă de Partidul Comunist din Rominia în condițiile favorabile create de victoriile Armatei Sovietice împotriva Germaniei hitleriste și de ofensiva eliberatoare a trupelor sovietice pe teritoriul țării noastre, a dat poporului romîn posibilitatea să-și ia soarta în propriile sale mîini, i-a deschis drumul adevăratei libertăți și independențe naționale. Masele populare de la orașe și sate au instaurat puterea democrat-populară, care răspunde aspirațiilor de secole ale poporului nostru și intereselor sale vitale. Descătușînd energia creatoare a oamenilor muncii, punînd în valoare capacitatea și hărnicia lor, regimul democrat-popular, formă a dictaturii proletariatului, a dat posibilitatea să se înfăptuiască, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, mari transformări revoluționare în viața țării, mari succese în toate ramurile economiei și ale sectorului social-cultural.

Cu bucurie, cu o mare mîndrie patriotică trece în revistă poporul nostru muncitor înfăptuirile obținute în anii care au trecut de la doborîrea jugului fascist. Traducînd în viață învățătura leninistă despre industrializarea socialistă, țara noastră a dezvoltat cu precădere industria grea, îndeosebi industria constructoare de mașini. Industria grea reprezintă astăzi o greutate specifică de peste 60 la sută din totalul producției industriale a țării. Valoarea producției industriei de mașini a crescut de peste 8 ori față de 1938, producția de oțel de 2,69 ori, de gaz metan de 13 ori, de energie electrică de 3,81 ori, producția industriei chimice de 5,4 ori. Datorită industrializării socialiste a țării s-a putut dezvolta și industria producătoare de bunuri de consum popular. Astfel, producția textilă a crescut la 282 la sută față de 1938, cea de preparate și conserve de carne la 461 la sută, cea de uleiuri comestibile la 270 la sută.

In același timp au fost obținute mari înfăptuiri în agricultură. In anul 1955 s-au realizat peste 12 milioane tone cereale, cu 1/3 mai mult decît cea mai mare producție de cereale din vremea regimului burghezo-moșieresc. Peste 39.000 de tractoare, considerate în tractoare convenționale de 15 CP, precum și mii de alte mașini agricole lucrează în prezent pe ogoarele patriei noastre. Crește neîncetat sectorul socialist al agriculturii, care reprezintă astăzi 37,1 la sută din suprafața agricolă a țării. In numai 6 luni de la cel de al doilea Congres al P.M.R., numărul gospodăriilor colective și al întovărășirilor agricole a crescut de la 6.325 la 9.436. In aceeași perioadă, numărul familiilor de țărani muncitori intrați în unitățile socialiste este de 195.240, ceea ce reprezintă o creștere cu 51 la sută a numărului total al familiilor din gospodării colective și întovărășiri agricole.

S-au înfăptuit o serie de realizări însemnate în privința ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Cu 28 la sută a crescut salariul real al muncitorilor; în același timp au crescut veniturile țărănimii. Populația este aprovizionată cu mărfuri tot mai multe și de calitate tot mai bună. Toți oamenii muncii se bucură de dreptul la odihnă plătit. O realizare deosebit de însemnată a regimului democrat-popular o constituie politica de egalitate deplină între toate naționalitățile din R.P.R.

In întîmpinarea zilei de 23 August oamenii muncii obțin noi și noi realizări în lupta pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al II-lea al partidului, hotărîri care constituie un vast program de dezvoltare continuă a țării noastre pe drumul socialismului. Directivele Congresului cu privire la cel de al II-lea plan cincinal prevăd ca sarcină fundamentală făurirea economiei socialiste unitare în care, pe baza dezvoltării continue a industriei socialiste, să se asigure transformarea socialistă a agriculturii astfel ca în 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderent, atît ca suprafață cît și ca producție marfă. Prin realizarea sarcinilor planului cincinal, economia națională va cunoaște o puternică dezvoltare, va duce la ridicarea continuă a nivelului de trai și de cultură al oamenilor muncii.

Infăptuiri mari și importante au fost obținute în acești 12 ani și în domeniul învățămîntului din patria noastră, îndeosebi ca urmare a reformei învățămîntului din 1948. Invățămîntul elementar a devenit pentru prima oară în țara noastră cu adevărat general și obligatoriu. S-au dezvoltat școlile de 7 ani, numărul elevilor care frecventează clasele V-VII ale acestor școli fiind astăzi de 6 ori mai mare decît cel al elevilor care frecventau în anul școlar 1938—1939 gimnaziile și cursul inferior al liceelor. Incepînd din anul școlar 1955—1956, învățămîntul de 7 ani a devenit obligatoriu în orașe și în centrele muncitorești, iar pînă la sfîrșitul celui de al doilea cincinal în școlile de 7 ani vor fi cuprinși, conform directivelor Congresului al II-lea al P.M.R., 90 la sută dintre absolvenții școlilor elementare. S-a dezvoltat de asemenea într-o măsură însemnată învățămîntul mediu, numărul elevilor care frecventează clasele VIII-X ale acestor școli triplîndu-se în raport cu anul școlar 1938-1939.

Statul nostru democrat-popular acordă o atenție deosebită pregătirii de muncitori calificați, maiștri și tehnicieni. Cele 361 de școli profesionale de ucenici care funcționează pe lîngă întreprinderi și instituții și care au fost frecventate, în cursul ultimului an școlar, de 73.511 elevi, ca și cele 39 de școli ale Ministerului Invățămîntului, frecventate în anul încheiat de 12.806 elevi, pregătesc muncitori calificați pentru 156 de meserii.

In timp ce în 1939 nu existau în țara noastră decît 16 instituții de învățămînt superior, cu 41 de facultăți, frecventate de circa 29.000 de studenți, astăzi funcționează 42 de universități și institute cu 127 de facultăți, frecventate de peste 60.000 de studenți la cursurile de zi și de peste 15.000 la cursurile fără frecvență.

Tinerii aparținînd minorităților naționale au posibilitatea să studieze în limba lor maternă. Astfel, există peste 3200 de școli elementare și medii, precum și instituții preșcolare unde se predă în limbile minorităților naționale, ca și o universitate și cîteva facultăți ale căror cursuri se desfășoară în limba maghiară.

Ca urmare a dezvoltării continue a învățămîntului a luat o mare dezvoltare construcția de localuri pentru școli, instituții de învățămînt superior, internate și cămine. Numai în cursul ultimului an al primului cincinal s-au construit 1065 de săli de clasă, cu o capacitate de 42.600 de locuri. Incă în cursul acestui an vor fi date în folosință noi cămine studențești cu o capacitate totală de 3000 de locuri.

O deosebită grijă acordă statul nostru democrat-popular pedagogilor, care educă și instruiesc tînăra generație. In scopul ridicării calificării acestora a fost creat în cursul primului cincinal sistemul de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice. Pentru ridicarea nivelului cursurilor din învățămîntul superior se desfășoară tot mai larg activitatea de cercetări științifice a cadrelor universitare, activitate care duce, în același timp, la rezolvarea unui mare număr de probleme ridicate de producție. Pe baza hotărîrilor partidului și guvernului s-au luat numeroase măsuri care au dat posibilitatea să li se asigure cadrelor didactice posturi stabile în învățămînt, să li se îmbunătățească salarizarea conform calificării profesionale și stagiului. Cadrelor didactice care au obținut rezultate deosebite în activitatea pedagogică, științifică și de culturalizare li se acordă premii, ordine și medalii, titlul de învățător sau profesor emerit.

Sărbătorind cea de a 12-a aniversare a eliberării patriei noastre cadrele didactice se pregătesc să înceapă cu forțe sporite un nou an școlar, care se deschide sub semnul unor hotărîri de o deosebită însemnătate luate de partid și de guvern în vederea traducerii în viață a directivelor privitoare la învățămînt adoptate de Congresul al II-lea al P.M.R. Astfel, pe baza hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților, această muncă va căpăta un nou avînt, care va duce la ridicarea nivelului activității de educare comunistă a viitoarelor cadre de specialiști, la pregătirea unor oameni pătrunși de dragoste înflăcărată pentru patrie, gata să-și pună toate puterile, toate cunoștințele în slujba poporului. Cu un mare entuziasm au primit oamenii muncii din școli recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, hotărîre adoptată în urma consultării unei mase largi de pedagogi și oameni ai muncii și care trasează calea ridicării acestuia la nivelul unui factor de o mare însemnătate în desfășurarea revoluției culturale, în progresul cultural al poporului nostru. Invățătorii și profesorii, organele învățămîntului și ale Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și-au luat angajamentul să lupte cu fermitate pentru a îndeplini prevederile hotărîrii, asigurînd înarmarea elevilor cu un sistem unitar și închegat de cunoștințe științifice îmbinate cu deprinderi practice de muncă productivă, educarea lor în spiritul comunismului. Indeosebi s-au pregătit cadrele noastre didactice să muncească pentru realizarea învățămîntului politehnic, calea cea mai sigură pentru legarea strînsă a școlii de practică, de munca productivă. Luptînd pentru îndeplinirea hotărîrilor luate de partid și guvern cu privire la învățămînt, cadrele didactice își alătură eforturile de eforturile depuse de întregul nostru popor muncitor în lupta pentru construirea socialismului.

Aniversăm marea sărbătoare de la 23 August în condițiile creșterii și întăririi tot mai puternice a forțelor păcii, democrației și socialismului. Infăptuind istoricele hotărîri ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S., poporul sovietic face noi pași hotărîtori pentru victoria inevitabilă a socialismului în întrecerea pașnică cu capitalismul, pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și pentru reglementarea unei serii de probleme internaționale nerezolvate. Tezele teoretice principiale elaborate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. în domeniul vieții internaționale au un rol excepțional în desfășurarea evenimentelor internaționale, duc la obținerea unor noi și însemnate succese în lupta pentru pace.

Alături de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste, patria noastră își aduce contribuția la cauza slăbirii încordării internaționale. Astfel, guvernul R.P.R. a hotărît reducerea efectivelor militare cu încă 20.000 de oameni, a luat inițiative pentru îmbunătățirea relațiilor cu țări ca S.U.A., Grecia, Turcia etc., precum și pentru favorizarea schimburilor economice și culturale. O contribuție de preț la întărirea cauzei păcii în sud-estul Europei și în lume o constituie rezultatele vizitei făcute în țara noastră de președintele R.P.F. Iugoslavia, Tito.

Din păcate, însă, cercurile agresive, îndeosebi cele din S.U.A. se străduiesc să mențină politica „războiului rece". Datorită uneltirilor cercurilor agresive americane, senatul S.U.A. a votat legi pe baza cărora s-au alocat suplimentar 25 milioane de dolari pentru intensificarea activității de subminare în țările socialismului. Tocmai din aceste fonduri au fost plătiți agenții imperialiști care au pus la cale actiunea provocatoare de la Poznan, care însă, așa cum era și firesc, s-a soldat cu un eșec jalnic pentru organizatorii ei. In momentul de față, monopoliștii dintr-o serie de țări occidentale încearcă să determine încordarea relațiilor în Mediterana, luînd ca pretext actul pe deplin justificat al Egiptului de a naționaliza Compania Canalului de Suez. Nici această încercare nu va reuși însă, deoarece ea se izbește de atitudinea fermă a popoarelor, a opiniei publice mondiale, care sprijină actul legitim al poporului și guvernului egiptean.

Se știe că adepții „războiului rece" se străduiesc cu furie să calomnieze orînduirea socialistă, să zdruncine unitatea țărilor sistemului socialist. Ei își fac însă iluzii zadarnice. Unitatea acestor țări este de nezdruncinat tocmai pentru că între ele există o profundă comunitate de interese politice și economice — consolidarea păcii, crearea unor condiții politice externe care să favorizeze construirea unei societăți noi, ajutorul reciproc frățesc. Poporul nostru, care știe că succesele obținute de țara noastră pe drumul construirii socialismului au fost posibile și datorită relațiilor de colaborare și ajutor reciproc cu U.R.S.S. și cu celelalte țări socialiste, socotește ca pe un bun de cel mai mare preț prietenia cu țările socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Strîns uniți în jurul partidului și al guvernului, pătrunși de o adîncă încredere și de dragoste nețărmurită pentru statul democrat-popular, oamenii muncii din patria noastră sînt hotărîți să-și apere cu strășnicie cuceririle, își sporesc necontenit vigilența împotriva oricăror încercări de a submina lupta pentru socialism, pentru pace. Marea sărbătoare de la 23 August este un prilej de întărire tot mai puternică a unității de neclintit dintre partid, guvern și popor, de mobilizare a tuturor oamenilor muncii din țara noastră pentru obținerea unor noi și mari succese în construirea socialismului, în menținerea și consolidarea păcii.

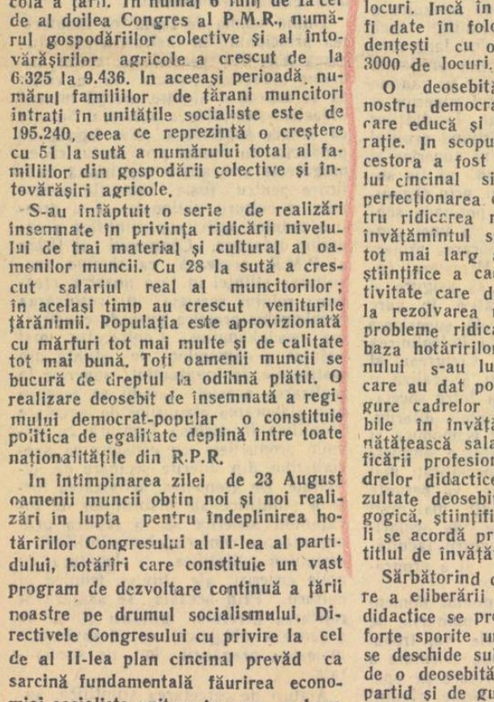

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

ANUL VIII Nr. 384 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 18 august 1956

Profesori, învățători și educatori! Luptați pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului în vederea îmbunătățirii continue a învățămîntului, ridicării la un nivel mai înalt a educației elevilor și studenților! Creșteți cetățeni culți, buni patrioți, constructori activi ai socialismului!

(Din Chemările Comitetului Central al P.M.R., cu prilejul zilei de 23 August 1956).

Cifre și fapte

- Astăzi fiecare din copiii noștri se bucură în egală măsură de grija partidului — grădinarul florilor țării. In regimul nostru a fost redată copiilor — copilăria. Numărul creșelor de pe lîngă întreprinderi și instituții a crescut de 36 de ori față de 1944, iar numărul locurilor în căminele de zi a crescut de 43 de ori față de 1944. In primul cincinal 500.000 de copii au fost trimiși prin sindicate în stațiunile balneo-climaterice.
- După 23 August, învățămîntului public din țara noastră—devenit un bun al întregului popor — i s-a creat o puternică bază materială, prin lărgirea rețelei instituțiilor de învățămînt de toate gradele. An de an s-au prevăzut sume importante pentru construirea de noi localuri de școli în localitățile lipsite de clădiri corespunzătoare sau acolo unde numărul școlilor era insuficient. Numai în ultimul an al primului cincinal s-au construit și dat în folosință 1.065 săli de clasă cu o capacitate de 42.600 locuri, dotate cu mobilierul didactic necesar.
- Dacă în anul școlar 1938—1939 existau în Rominia 1577 grădinițe, acum funcționează 6422 instituții preșcolare.
- Din anul școlar 1954—1955 au fost înființate aproape 200 de școli serale pentru tineretul sătesc și muncitoresc.

1944 IN CINSTEA MARII SĂRBĂTORI A ELIBERĂRII 1956

Cu angajamentele îndeplinite

In întîmpinarea zilei de 23 August, colectivul de pedagogi de la școala medie din Corabia și-a luat angajamentul de a îndeplini pînă la această dată toate sarcinile legate de pregătirea deschiderii noului an școlar. Atenția pedagogilor a fost îndreptată, în primul rînd, asupra asigurării condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ. Lucrările de reparații curente și curățenia localurilor și a internatului, precum și repararea mobilierului, au început chiar din ultimele zile ale anului școlar trecut și au fost terminate la mijlocul lunii iulie. Cu sprijinul comitetului de părinți au fost transportate 200 m³ lemne pentru școală, internat și cantină, asigurîndu-se necesarul de combustibil pe întreg anul școlar. Internatul a fost pus la punct cu toate cele necesare cazării elevilor în condiții corespunzătoare cerințelor igienico-sanitare în vederea mixtării școlii.

Cadrele didactice împreună cu elevii au reparat și confecționat materialul didactic și l-au repartizat pe specialități, în vederea folosirii lui încă din primele zile ale noului an școlar. De asemenea, s-a asigurat necesarul de manuale pentru toți elevii.

Majoritatea cadrelor didactice de la școala medie din Corabia au dat un serios ajutor secției de învățămînt la întocmirea referatelor în vederea consfătuirii raionale.

Datorită unei bune organizări a muncii, cadrele didactice de la școala medie din Corabia întîmpină ziua de 23 August cu angajamentele îndeplinite.

GRIGORE PREDA

Realizările pedagogilor

Cadrele didactice de la școala medie mixtă din orașul Cernavodă au dat un nou avînt muncii lor, dorind să întîmpine marea sărbătoare de la 23 August cu realizări cît mai însemnate.

Cu multă sîrguință au lucrat, de pildă, pedagogii și elevii pentru punerea la punct a materialului didactic existent și pentru confecționarea de noi materiale intuitive necesare bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ în noul an școlar.

O condiție esențială în buna desfășurare a muncii școlii o constituie asigurarea bazei materiale a acesteia. Preocupîndu-se de această problemă, învățătorii și profesorii de la școala medie mixtă din Cernavodă, ajutați de către sfatul popular orășenesc, au urmărit îndeaproape mersul lucrărilor de reparații și de curățenie în școală. Cele două clădiri în care se află internatul au fost amenajate pentru a putea primi în condiții cît mai bune pe fiii oamenilor muncii.

MIRCEA GALAȚEANU

Acțiuni pionierești

Intîmpinînd sărbătoarea eliberării, pionierii din Capitală participă la o serie de acțiuni deosebit de interesante. In cursul acestei săptămîni, de exemplu, un grup de 60 de pionieri au făcut o frumoasă excursie la Petroșani. In ziua de 17 august a fost organizată la Palatul pionierilor o șezătoare închinată eroilor clasei muncitoare. In cadrul acestei șezători pionierii au ascultat cuvîntul unor luptători din ilegalitate, care le-au vorbit despre trecutul de luptă al poporului, despre prietenia dintre poporul nostru și popoarele sovietice. De asemenea, la Palat a avut loc un jurnal vorbit, pe tema: „Călătorind de-a lungul și de-a latul patriei în preajma zilei de 23 August".

Pregătiri intense pentru deschiderea noului an școlar

23 August, ziua marii noastre sărbători naționale, este întîmpinată cu dragoste și entuziasm de către întregul colectiv al școlii profesionale de ucenici „Vasile Roaită".

In cinstea acestei zile, conducerea școlii, sprijinită de organizația de partid, a inițiat numeroase lucrări și reparații, pentru ca în noul an școlar ucenicii școlii să aibă asigurate condiții de trai și de activitate cît mai bune. Datorită contribuției voluntare la aceste lucrări a unora dintre membrii colectivului administrativ al școlii, s-a realizat o economie de circa 20.000 lei.

Tov. Moruz Nicolae și Bodra Gheorghe fac ultimele lucrări la cazanul de aburi și de încălzire centrală, revizuind întreaga instalație a școlii. Prof. ing. Gh. Dragomir, ajutat de maistrul instructor Nicolai Dinică, lucrează la două vitrine cu materiale didactice în care vor fi expuse numeroase planșe, precum și o serie de piese executate de cei mai buni elevi ai școlii, ca Gheorghe Florea, Petre Alexandru, Croitoru Florin și Munteanu Gh., ori de ucenici ca Briceag Nicolae, Ion Nicolae, Simion Gheorghe și Lazăr Gheorghe. Se termină revizuirea și amenajarea cabinetelor de desen și tehnologie generală și laboratorul de fizică.

In aceste activități numeroase și variate, conducerea școlii a primit un sprijin însemnat din partea uzinei „Vasile Roaită".

G. DRAGOȘ

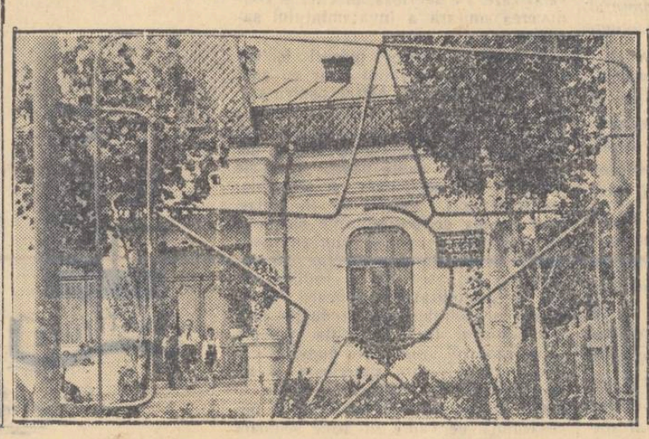

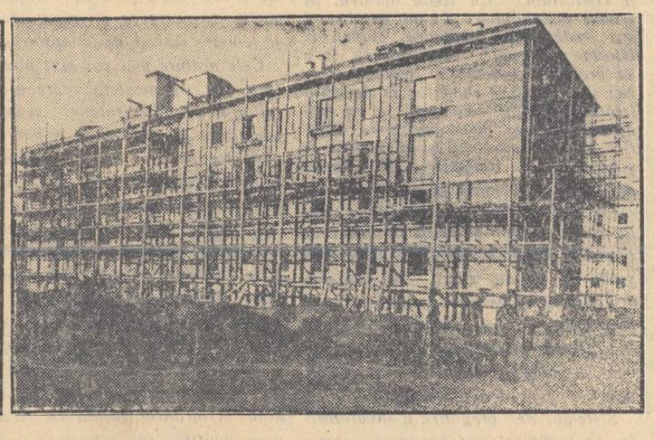

In patria noastră liberă, copiilor și tinerilor li s-au creat condiții minunate pentru însușirea unor bogate cunoștințe teoretice și deprinderi practice. In clișee: Elevii școlii nr. 47 din București lucrînd în atelier; Casa pionierilor din Roșiorii de Vede; Căminul studențesc ce va fi dat în folosință în curînd la Galați.

SALUT „SCÎNTEII"

15 august 1931... Paginile istoriei patriei ne vorbesc de cumplitele vremuri ale crizei economice în care se zbătea țara pe atunci, alături de întreaga lume capitalistă. Sute de fabrici își închiseseră porțile, valoarea salariilor plătite scăzînd cu miliarde de lei, Bugetul țării ajunsese la un deficit de 9.555 miii-oane lei, față de 3.813 milioane lei deficit în 1930. Producția agricolă scădea fără încetare, paralel cu scăderea prețurilor produselor agricole pe piața mondială. Muncitorii, funcționarii statului, învățătorii, pensionarii, văduvele și invalizii de război nu erau plătiți cu lunile, iar alte mii erau aruncați pe drumuri. Datoriile țărănimii de pe urma „reformei agrare" ajunseseră la sume uriașe. Acestea erau rezultatele politicii de jaf a claselor exploatatoare și a trusturilor capitaliste înrobitoare, ale pregătirilor pentru instaurarea dictaturii fasciste și dezlănțuirea războiului antisovietic. Toate acestea au dus însă și la creșterea împotrivirii oamenilor muncii față de politica stăpînirii burghezo-moșierești, la creșterea spiritului revoluționar al maselor.

In aceste condiții a apărut, în adîncă ilegalitate, „Scînteia", organul central al Partidului Comunist, căruia partidul i-a dat numele „Iskrei" leniniste și i-a încredințat sarcina de a urma calea trasată de Lenin.

Imprimat la o mașină manuală, într-o casă conspirativă din București, ziarul ilegal „Scînteia" pornește să ducă în mase cuvîntul partidului, să le mobilizeze la lupta condusă de partid împotriva fascismului, pentru independența națională, pentru pace, democrație și socialism. In fruntînd teroarea dezlănțuită de clasele exploatatoare, biruind piedicile neasemuit de grele ridicate în calea apariției de greutățile procurării mașinilor și literelor tipografice, a hîrtiei, de necesitatea transmiterii ilegale a fiecărui material ce urma să apară în ziar, de primejdiile legate de tipărirea și răspîndirea fiecărui număr al ziarului — „Scînteia" a izbutit totuși să pătrundă în fabrici și uzine, la sate, în cazărmi, să păstreze o legătură nestirbită cu masele populare.

Odată cu eliberarea patriei noastre, cu cucerirea puterii de către oamenii muncii, „Scînteia" are de rezolvat noi sarcini. Ea devine un puternic instrument de mobilizare a maselor la construirea socialismului. Indrumată de partid, „Scînteia" luptă cu vigoare pentru înfăptuirea politicii de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare cu precădere a industriei grele. Ea aduce o contribuție deosebit de importantă la întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, la transformarea socialistă a agriculturii.

„Scînteia" militează pentru educarea comunistă și ridicarea vigilenței oamenilor muncii, împotriva manifestărilor ideologiei și moralei burgheze. Ea îmbunătățește continuu propaganda ideilor marxism - leninismului, luptă cu tărie pentru respectarea strictă a normelor leniniste de partid. Paginile „Scînteii" mobilizează pe oamenii muncii din țara noastră la lupta tot mai viguroasă pentru cauza păcii și prieteniei între popoare, împotriva uneltirilor agresive ale dușmanilor păcii.

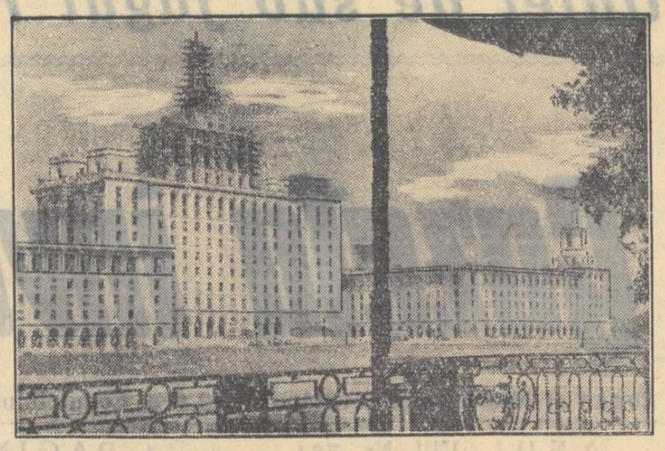

Nu există, în viața patriei noastre, nici un sector de activitate care să nu-și găsească oglindirea în „Scînteia". Oamenii muncii din învățămînt i-au simțit nu odată sprijinul. Incepînd încă din ilegalitate — cînd milita pentru stîrpirea neștiinței de carte, pentru o școală democratică, apropiată de popor, pentru crearea unor condiții omenești de viață slujitorilor școlii — „Scînteia" a acordat întotdeauna o atenție însemnată învățămîntului. După eliberare „Scînteia" a mobilizat masele de pedagogi la lupta pentru înfăptuirea hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la învățămînt, i-a ajutat să lupte împotriva influențelor ideologiei burgheze în domeniul pedagogiei, i-a îndrumat în munca de instruire a elevilor, în lupta pentru educarea patriotică și internaționalistă a acestora.

Sărbătorind 25 de ani de la apariția „Scînteii", oamenii muncii se gîndesc cu adîncă dragoste la ziarul partidului, la ziarul al cărui drum este strîns legat de însuși drumul poporului. „De un sfert de veac „Scînteia", stînd cu fermitate în postul său de luptă ca purtător de cuvînt al partidului, slujește cu credință, sub steagul glorios al leninismului, interesele vitale ale poporului" — se spune în salutul adresat „Scînteii" de Comitetul Central al P.M.R.

Alături de toți oamenii muncii din patria noastră, slujitorii învățămîntului trimit „Scînteii", cu prilejul celei de a 25-a aniversări, un salut fierbinte, urîndu-i noi succese în lupta ei nobilă pentru înflorirea patriei, pentru o viață fericită a celor ce muncesc, pentru pace și socialism.

Cîteva probleme de perspectivă privind învățămîntul nostru superior

Ing. C. NICOLESCU-NICA
director general al Direcției generale a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului

Invățămîntul superior din țara noastră are sarcina de a pregăti cadrele superioare necesare economiei naționale și sectorului social-cultural. Pe măsura desfășurării revoluției culturale din țara noastră, universitățile și institutele de învățămînt superior devin de asemenea centre din ce în ce mai puternice de cercetare și creație științifică, contribuind astfel la rezolvarea problemelor puse de producție, la dezvoltarea științei și culturii în R.P.R.

Pe baza experienței școlii superioare sovietice și a valorificării tradițiilor progresiste ale învățămîntului din țara noastră, învățămîntul superior s-a perfecționat an de an pe drumul deschis de reforma învățămîntului din 1948. Mai ales în cursul primului plan cincinal a fost îmbunătățit profilul instituțiilor de învățămînt superior, a crescut simțitor numărul facultăților și al institutelor și s-a mărit numărul studenților. Procesul instructiv-educativ a fost organizat pe baze realist-științifice; conținutul lecțiilor, seminariilor și al celorlalte forme de activitate didactică a fost primenit și îmbunătățit; s-a ridicat nivelul activității didactico-științifice a cadrelor didactice și s-a asigurat o orientare ideologică marxist-leninistă în pregătirea tineretului. A fost organizat și se dezvoltă an de an învățămîntul superior fără frecvență, care dă oamenilor muncii posibilitatea să dobîndească o pregătire superioară fără părăsirea producției. O mare atenție s-a acordat dezvoltării și întăririi bazei materiale a învățămîntului superior și asigurării unor bune condiții materiale de muncă și de trai cadrelor didactice și studenților.

Congresul al II-lea al P.M.R. a trasat întregului nostru popor un vast program de dezvoltare continuă a industriei și agriculturii socialiste, de înflorire a culturii, de ridicare a bunăstării poporului. Rezolvarea cu succes a acestor sarcini cere zeci de mii de cadre superioare, ingineri, economiști, agronomi, profesori, medici, specialiști cu un înalt nivel științific, capabili să se orienteze și să rezolve complexele probleme ale economiei și culturii. Aceasta cere școlii noastre superioare să acorde o deosebită atenție îmbunătățirii calității pregătirii specialiștilor, înarmării lor cu cunoașterea celor mai noi realizări ale științei și tehnicii moderne, însușirii de către studenți a cunoștințelor practice fundamentale privitoare la organizarea proceselor de producție, la utilaje și la procesele tehnologice din întreprinderi printr-o organizare mai temeinică a practicii în producție a studenților.

Pentru dezvoltarea continuă a instituțiilor noastre de învățămînt superior este necesar să fie înlăturate o serie de deficiențe care s-au vădit în trecut și au avut consecințe dăunătoare asupra desfășurării procesului de învățămînt, ca de exemplu desele schimbări în nomenclatorul specialităților și în rețeaua institutelor și facultăților, sau oscilațiile mari în planurile de școlarizare; legătura dintre pregătirea teoretică și activitatea practică este încă nesatisfăcătoare; în predarea unor discipline, mai ales a științelor sociale, s-au manifestat serioase tendințe de dogmatism și bucherism, care au îngustat orizontul viitoarelor cadre de specialiști. Așa cum constată Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților, munca politico-educativă în rîndurile studenților a rămas în urmă față de sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. în domeniul instruirii și educării cadrelor necesare economiei și culturii socialiste în dezvoltare.

Indeplinirea sarcinilor ce revin Ministerului Invățămîntului din Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. a ridicat în fața Direcției generale a învățămîntului superior necesitatea unei ample analize a succeselor dobîndite pînă acum și a lipsurilor existente încă, pentru a stabili măsurile cele mai corespunzătoare menite să ducă la lichidarea neajunsurilor și la ridicarea învățămîntului superior la nivelul sarcinilor puse de economia și cultura noastră în plină dezvoltare. In cadrul acestei acțiuni Ministerul Invățămîntului a folosit larg consultarea specialiștilor din aparatul de stat, a cadrelor tehnice superioare cu o îndelungată experiență și cu munci de răspundere în producție, a numeroase cadre din învățămîntul superior și a absolvenților diferitelor facultăți care au terminat recent studiile superioare și verifică în activitatea practică pregătirea căpătată în facultăți. Din experiența Ministerului Invățămîntului din anii trecuți, cît și din prețioasa contribuție adusă de folosirea largă a specialiștilor prin consultările inițiate, a reieșit că pentru ridicarea învățămîntului superior la nivelul sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. este necesară întocmirea unui nomenclator mai stabil al specialităților, elaborarea unui plan de școlarizare mai constant, corectarea și stabilirea rețelei instituțiilor de învățămînt superior, îmbunătățirea conținutului învățămîntului, pregătirea și perfecționarea cadrelor didactico-științifice și îmbunătățirea condițiilor de muncă și de salarizare ale acestora, precum și conducerea unitară a învățămîntului superior.

O parte a acestor măsuri își vor găsi aplicarea începînd chiar cu anul universitar 1956/57. Astfel, pentru stabilirea unui ritm uniform de școlarizare în instituțiile de învățămînt superior au fost studiate cu atenție nevoile reale de cadre pentru diferitele domenii ale economiei și sectorului social-cultural, ținîndu-se în același timp seama de posibilitățile existente de pregătire a specialiștilor în instituțiile de învățămînt superior, de rezervorul de absolvenți ai școlilor medii, de posibilitatea calificării superioare a cadrelor din producție prin învățămîntul fără frecvență, precum și de raportul just între numărul cadrelor cu calificare superioară și cel al cadrelor de calificare medie. O mare atenție s-a acordat studierii necesarului de cadre în acele sectoare care vor cunoaște o dezvoltare deosebită în anii celui de al II-lea plan cincinal, ca de pildă industria siderurgică, industria chimică, industria minieră, industria ușoară, agricultura — precum și pregătirii cadrelor de profesori pentru școlile de cultură generală în vederea generalizării învățămîntului de 7 ani.

O condiție esențială pentru ridicarea nivelului învățămîntului o constituie îmbunătățirea conținutului învățămîntului. In acest scop au fost aduse îmbunătățiri planurilor de învățămînt ale diferitelor specialități. In întreg învățămîntul superior, începînd cu anul școlar 1956/57, predarea științelor sociale se va face după un nou sistem. La specialitățile care au suferit modificări de profil au fost elaborate planuri de învățămînt noi, iar la altele au fost aduse îmbunătățiri. Așa, de exemplu, în învățămîntul tehnic a fost elaborat un nou plan de învățămînt la specialitatea „Industria lemnului" din cadrul Facultății de mecanică a Institutului politehnic din Orașul Stalin, au fost aduse îmbunătățiri planurilor de învățămînt din industria extractivă la specialitățile „exploatări miniere" și „electromecanică minieră" etc. In planul de învățămînt pentru specialitatea „științe naturale" din învățămîntul universitar s-au introdus disciplinele „Bazele agriculturii și elemente de fitopatologie", geologie generală, paleontologie, geologie istorică și geologia R.P.R. In scopul asigurării unei bune pregătiri pedagogice a studenților institutului de arte plastice și conservatoarelor de muzică, în planurile de învățămînt ale acestor unități s-au introdus pedagogia și practica pedagogică.

Corespunzător cu aceste modificări au fost îmbunătățite și programele de curs. De asemenea, au fost asigurate cu manuale, cursuri și material bibliografic de bază circa 80—90% din totalul disciplinelor predate în învățămîntul superior. In același timp, îmbunătățirea bazei materiale a învățămîntului superior constituie o preocupare deosebită pentru Direcția generală a învățămîntului superior.

Congresul al II-lea al P.M.R. a trasat și perspectivele dezvoltării învățămîntului superior din țara noastră în viitorii ani. Astfel, Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale au trasat ca sarcină continuarea îmbunătățirii profilului instituțiilor de învățămînt superior pentru a pregăti cadre superioare cu un orizont larg. Aceasta cere, în primul rînd, revizuirea nomenclatorului specialităților. Direcția generală a învățămîntului superior din Ministerul Invățămîntului a început acțiunea de revizuire a nomenclatorului de specialități încă din luna iunie a.c., folosind larg consultările cu specialiști din producție și din aparatul de stat, cu cadrele didactice din învățămîntul superior și cu tineri absolvenți ai facultăților noastre. Propunerile privind profilul instituțiilor de învățămînt superior și rețeaua acestora urmează să fie supuse unei largi dezbateri, prin organizarea în acest scop, în perioada septembrie—decembrie a.c., a unei consfătuiri pe țară. In elaborarea proiectului de nomenclator, Ministerul Invățămîntului a urmărit să asigure și să întărească specialitățile în care trebuie pregătite cadrele superioare capabile să contribuie la îndeplinirea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al P.M.R. Pentru a realiza o coordonare mai durabilă între specializarea cadrelor și cerințele diferitelor ramuri de activitate economică și social-culturală, specialitățile înguste au fost contopite în specialități mai cuprinzătoare, fapt care va permite realizarea unei stabilități mai mari atît a planurilor anuale de școlarizare, a rețelei și structurii facultăților, cît și a planurilor și a programelor de învățămînt.

După definitivarea noului nomenclator al specialităților, planurile de învățămînt și programele vor trebui coordonate strîns cu noua orientare a pregătirii cadrelor superioare pe specialități cuprinzătoare. Noile planuri de învățămînt vor trebui astfel elaborate, încît să se asigure înarmarea studenților cu un larg orizont științific prin însușirea cunoștințelor de cultură generală, de cultură tehnică generală și de specialitate. In acest scop, Direcția generală a învățămîntului superior va veghea să se mărească în planurile de învățămînt greutatea specifică a disciplinelor de cultură tehnică generală, care constituie condiția esențială a însușirii disciplinelor de specialitate.

Noile planuri vor trebui de asemenea să asigure evitarea paralelismului și a suprapunerilor, eliminarea din predare a problemelor neesențiale, dînd studentului posibilitatea să se concentreze asupra datelor și problemelor principale de specialitate.

Lucrările Congresului al II-lea al P.M.R. au arătat în mod deosebit necesitatea legării mai strînse a învățămîntului de practică. Apropierea continuă a pregătirii specialiștilor de practică cere organizarea exemplară a practicii în producție a studenților și îmbunătățirea conținutului acesteia. In acest scop se vor îmbunătăți actualele programe de practică în producție prin consultarea largă a cadrelor didactice și a inginerilor cu experiență și cu muncă de răspundere în producție. De asemenea, începînd cu anul universitar 1956—57, practica pregătitoare se va organiza în atelierele instituțiilor de învățămînt superior, în atelierele de instructaj ale școlilor profesionale și numai în localitățile în care nu există asemenea ateliere se va desfășura în întreprinderi. In felul acesta studenții vor putea cunoaște uneltele, mașinile, utilajele mai simple etc.

In învățămîntul universitar vor căpăta o mai mare importanță lucrările practice de laborator și lucrările efectuate în stațiunile experimentale, asigurîndu-se astfel pregătirea viitoarelor cadre didactice pentru trecerea la politehnizarea învățămîntului de cultură generală. Pentru îmbunătățirea pregătirii pedagogice a studenților din universități și institute pedagogice se va definitiva și pune în aplicare noul regulament de practică pedagogică.

In condițiile actuale ale dezvoltării statului nostru, un accent deosebit se pune pe înarmarea specialiștilor cu suficiente cunoștințe privitoare la economia și organizarea producției. Aceasta necesită o serioasă reconsiderare a întregului sistem de instruire economică a specialiștilor. Problemele referitoare la economia și organizarea producției vor fi predate în cadrul economiei de ramură și al disciplinelor de specialitate. Problemele de economie trebuie să fie cuprinse în toate disciplinele tehnologice studiate în proiectele de an, în proiectele de diplomă precum și în practica de producție.

Pregătirea specialiștilor cu o înaltă calificare necesari tuturor ramurilor economiei și culturii se îmbină cu educarea tineretului studențesc în spiritul ideologiei marxist-leniniste. Trebuie în primul rînd să fie lichidată subaprecierea muncii educative care se mai manifestă în unele instituții de învățămînt superior, de a se preocupa continuu și nu sporadic de îmbunătățirea ei, folosind în acest scop cadrele cele mai bine pregătite din punct de vedere politic și profesional. O atenție și un sprijin deosebit va trebui să acorde Ministerul Invățămîntului organizării asociațiilor studențești, organizării și dezvoltării muncii cercurilor științifice ale studenților, reorganizării consfătuirilor, conferințelor și concursurilor științifice, precum și organizării excursiilor științifice studențești. Direcția generală a învățămîntului superior va lua măsuri pentru înființarea unor case culturale studențești în toate centrele universitare, iar în institutele mari a unor cluburi studențești.

Ținînd seama de faptul că îndatorirea principală în instruirea și educarea tinerilor specialiști revine cadrelor didactice, trebuie ca în viitor să se acorde o atenție sporită muncii didactico-științifice a acestora. Se știe că școala superioară este legată de producție nu numai prin faptul că ea pregătește specialiști de înaltă calificare pentru toate ramurile economiei și culturii naționale, ci și printr-o rodnică activitate științifică a cadrelor didactice. Congresul al II-lea al P.M.R., trasează ca sarcină dezvoltarea științei în țara noastră, creșterea rolului acesteia în rezolvarea problemelor practice puse de construirea socialismului. Contribuția mai rodnică a oamenilor de știință din instituțiile de învățămînt superior la realizarea acestei sarcini se asigură prin elaborarea planurilor de cercetare științifică în strînsă legătură cu nevoile producției, cu consultarea specialiștilor din diferite sectoare de activitate. De asemenea, activizarea forțelor științifice ale instituțiilor de învățămînt superior se va realiza prin organizarea conferințelor științifice, a sesiunilor științifice în legătură cu noile cuceriri ale științei, tehnicii și culturii. Prin aceasta se asigură și ridicarea nivelului gîndirii științifice a cadrelor didactice, se desăvîrșește măiestria pregătirii lor de specialitate.

Alături de cercetarea științifică, aspirantura reprezintă o altă formă principală de ridicare a nivelului științific al cadrelor didactice. Dar ridicarea calificării științifice superioare a cadrelor didactice prin sistemul aspiranturii este încă nesatisfăcătoare. Ministerului Invățămîntului îi revine sarcina să reorganizeze sistemul actual de calificare științifică, acordînd o pondere mai mare pregătirii lucrărilor de dizertație, care constituie de fapt contribuția originală în munca pentru dobîndirea titlului de candidat în știință.

Acestea sînt numai cîteva din problemele ce privesc perspectivele muncii în învățămîntul superior în lumina Hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R. Instituțiile de învățămînt superior din țara noastră vor depune toate eforturile pentru a participa activ și rodnic la măreața operă de construire a socialismului în țara noastră.

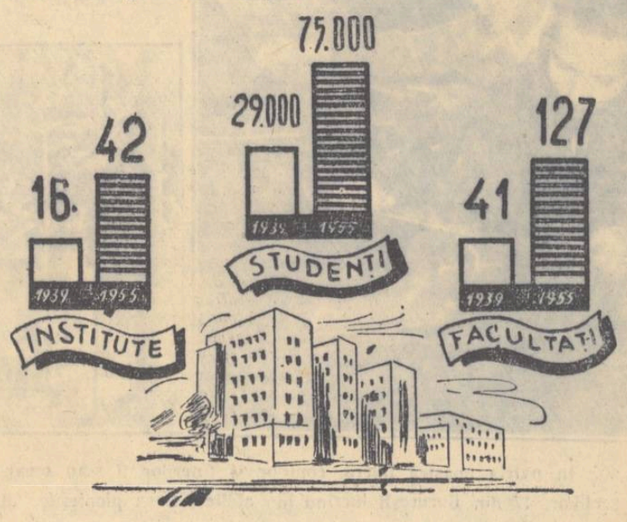

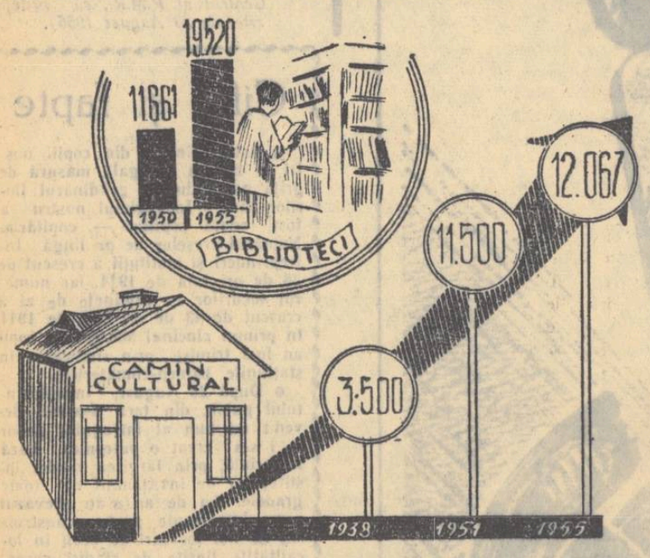

Noi realizări

Muncitorii din învățămînt din regiunea Craiova întîmpină ziua de 23 August cu noi realizări în munca de transformare socialistă a agriculturii. In cadrul căminelor culturale, al colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective, la casele de citit, cu prilejul ședințelor cu părinții elevilor, al vizitelor la domiciliul acestora etc. ei arată țăranilor muncitori superioritatea agriculturii socialiste, importanța cultivării pămîntului în comun și pe suprafețe întinse. O atenție deosebită acordă muncii politico-culturale în vederea intensificării ritmului de transformare socialistă a agriculturii cadrele didactice din comunele Rotunda, raionul Caracal, Orlea și Potel, raionul Corabia, Morunglav și Iancu Jianu din raionul Balș. Prin activitatea lor în cadrul căminelor culturale, prin conferințele ținute în fața sătenilor, prin munca de lămurire de la om la om, învățătorii și profesorii din aceste comune au reușit să atragă în gospodăriile agricole colective și în întovărășirile agricole un însemnat număr de țărani muncitori. De asemenea, învățătorii Dumitru Mihai, Paraschiva Mihai și Elena Goanta din satul Nisip, raionul Caracal, au reușit să convingă pe toți părinții elevilor lor să se înscrie în întovărășirile agricole. Prin organizarea unor spectacole cultural-artistice strîns legate de problemele transformării socialiste a agriculturii, cadrele didactice din satul Zăval, raionul Gura Jiului, au sprijinit în mod deosebit înființarea întovărășirii agricole „Filimon Sîrbu", în care s-au unit de curînd 29 familii de țărani muncitori.

IOAN DUMITRESCU

Institutele pedagogice – formă nouă de pregătire a învățătorilor

EUG. BLIDEANU

Apreciind rolul deosebit de însemnat care revine învățătorului în organizarea și desfășurarea procesului pedagogic în școala elementară, cît și sarcinile social-culturale pe care el le are de îndeplinit, partidul și guvernul au trasat — prin Hotărîrea privind îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală — sarcina de a se institui un nou sistem de pregătire a învățătorilor prin institute pedagogice de 2 ani, în care să fie primiți absolvenți ai școlii medii de cultură generală. Această formă, care se înscrie pentru prima dată în istoria sistemului de pregătire a cadrelor didactice din țara noastră, va avea urmări din cele mai însemnate asupra ridicării nivelului muncii de instruire și educare a copiilor, de răspîndire a culturii în rîndul oamenilor muncii.

Inspirat din experiența sovietică în acest domeniu, sistemul de pregătire a învățătorilor prin institutele pedagogice este expresia unei înalte concepții despre nobila misiune a învățătorului, de educator al tinerei generații și de răspînditor al culturii în mase. Acest nou sistem nu numai că răspunde unei necesități de ordin istoric și social, dar este în același timp un vis împlinit al învățătorimii noastre, care a năzuit zeci de ani la o pregătire superioară. Unele dintre școlile normale care au funcționat în trecut, și îndeosebi școlile noastre pedagogice au reușit să dezvolte la elevi dragostea pentru meseria de învățător și să dea multe elemente capabile. Totuși, au existat, atît în organizarea cît și în conținutul activității lor, o serie de lipsuri. Astfel, școlile normale, în felul în care erau concepute, începeau profesionalizarea la vîrsta de 11-12 ani, cînd copiii nu-și puteau manifesta în mod conștient o înclinare pentru viitoarea lor profesie. Din cauza caracterului lor închis, aceste școli nici nu ofereau posibilitatea ca tînărul să se poată îndrepta spre altă profesiune, întrucît existau bariere de netrecut spre un alt tip de școală. Erau rare cazurile de elevi sau absolvenți ai școlilor normale care izbuteau să treacă peste aceste zăgazuri și să-și continue studiile pentru o altă profesiune, conform înclinațiilor și aspirațiilor lor.

In această privință, școlile pedagogice au făcut un serios pas înainte. In primul rînd ele primeau absolvenți ai școlilor de 7 ani, la o vîrstă cînd tinerii își pot forma unele idei despre viitoarea lor profesie. Pe de altă parte, școlile pedagogice dădeau absolvenților lor posibilitatea să-și continue studiile în învățămîntul superior, în funcție însă de anumite criterii care puteau fi îndeplinite numai de o parte din elevi. Alegerea liberă a profesiunii, conform înclinațiilor și aptitudinilor fiecăruia, nu putea fi însă realizabilă nici în cadrul acestui tip de școală. Se cunosc destule cazuri cînd absolvenți ai școlilor pedagogice căutau să intre în învățămîntul superior, sau nu se prezentau la posturile unde erau repartizați, preferînd să muncească în alte sectoare.

In ceea ce privește conținutul învățămîntului, școlile pedagogice, și cu atît mai mult fostele școli normale, nu ofereau suficiente condiții pentru organizarea unui proces didactic care să asigure un nivel de cultură generală și pregătirea pedagogică corespunzătoare muncii complexe și variate pe care trebuie s-o desfășoare învățătorul. O serie de obiecte de învățămînt se predau sumar și nu puteau constitui din această cauză o bază solidă pentru pregătirea pedagogică de specialitate. Pe de altă parte, pregătirea de specialitate începea prea de timpuriu, chiar din primii ani ai școlii pedagogice, disciplinele pedagogice studiindu-se paralel cu celelalte obiecte de cultură generală, fapt care împiedica buna lor înțelegere.

Școala pedagogică s-a dovedit o etapă depășită în sistemul de pregătire a cadrelor de învățători. Sistemul institutelor pedagogice pentru pregătirea învățătorilor este net superior școlilor pedagogice și oricărui alt sistem de pregătire a învățătorilor, cunoscut pînă în prezent. In primul rînd, tinerii care se vor îndrepta spre institutele pedagogice sînt la o vîrstă cînd pot să-și aleagă liber viitoarea lor profesie. Acest fapt are o deosebită însemnătate. Profesia de învățător va fi de la început îndrăgită de acei care s-au hotărît s-o aleagă, ceea ce constituie una din principalele condiții pentru succesul muncii de educator.

Superioritatea sistemului de pregătire a învățătorilor prin institutele pedagogice constă și în aceea că tinerii care le vor frecventa și-au însușit în cadrul școlii medii o temeinică cultură generală, fără de care nu se poate concepe o bună pregătire pedagogică. Problemele de pedagogie, de psihologie, de metodică, de istoria pedagogiei, care formează conținutul principal al procesului de învățămînt din cadrul institutelor pedagogice, vor putea fi însușite și înțelese în toată profunzimea lor tocmai datorită faptului că ele se adresează unor oameni care au un orizont larg în domeniul culturii generale și au ajuns la o maturitate intelectuală, fiind astfel capabili să înțeleagă în mod științific procesele și legile care stau la baza organizării și desfășurării muncii instructiv-educative.

Munca didactică la clasele I-IV nu se reduce la predarea citit-scrisului și socotitului, care pentru unii oameni dispuși să se mențină la suprafața lucrurilor par atît de simple. Organizarea acestei activități, conținutul și desfășurarea procesului de instruire și educare în primele patru clase elementare au constituit întotdeauna probleme grele, care au preocupat mult gîndirea pedagogică și practica școlară.

Invățătorii care predau la clasele I-IV nu pot să fie numai practicieni care ar urma să aplice anumite legi sau principii stabilite de alții. Ei trebuie să fie creatori în această muncă, deoarece procesul viu care se desfășoară cu cel mai complex material — omul în creștere— ridică mereu probleme noi și variate, care nu pot fi rezolvate prin aplicarea unor rețete, a unor soluții primite de-a gata. Succesul, calitatea și nivelul muncii didactice la clasele I-IV pot fi asigurate numai de către învățători cu o largă cultură generală și cu o serioasă calificare pedagogică. Tocmai astfel de învățători își propun să pregătească institutele pedagogice de doi ani.

Obiectele care formează profilul specialității învățătorului — psihologia copilului, pedagogia, istoria pedagogiei, metodicile tuturor obiectelor de învățămînt care se predau în școala elementară și practica pedagogică — vor fi studiate în amănunțime în anii de pregătire. Aceste obiecte de învățămînt s-au predat și în școlile pedagogice. Dar în institute studierea lor nu se va mai desfășura paralel cu studierea disciplinelor de cultură generală, deoarece acestea din urmă s-au predat în școala medie.

In condițiile institutelor pedagogice se poate preda un curs sistematic de psihologia copilului, după ce în școala medie s-a predat un curs de psihologie generală. Necesitatea studierii psihologiei copilului pentru pregătirea pedagogică a învățătorului nu poate fi contestată. Cu toate acestea, în școala pedagogică lucrul acesta nu era posibil. De asemenea, cursul de istoria pedagogiei, care are ca scop să prezinte studenților evoluția teoriei și a practicii educației în decursul istoriei societății omenești, se va preda cu rezultate mult mai bune, datorită faptului că elevii și-au însușit în școala medie cunoștințe sistematice de istorie universală și istoria patriei.

Cît privește metodicile, trebuie subliniat că ele vor putea fi cu adevărat temeinic studiate, deoarece în cadrul școlii de 11 ani elevii își însușesc disciplinele respective. In felul acesta problema care s-a ridicat întotdeauna în studierea metodicilor — „ca să știm cum să predăm trebuie să știm ce predăm" — e pe deplin rezolvată.

Sistemul de pregătire a învățătorilor în institutele pedagogice corespunde și unor necesități de ordin social. Invățătorul are misiunea de a răspîndi în mase știința și cultura, de a lupta împotriva prejudecăților și misticismului. De aceea, învățătorul trebuie să fie el însuși un om cult, să cunoască principalele adevăruri științifice și să știe să le explice maselor. Cultura generală pe care o va primi învățătorul în cadrul școlii medii și pe care și-o va completa în institutele pedagogice ne dă garanția că el va putea să-și îndeplinească mai bine această înaltă îndatorire patriotică.

Deosebit de însemnate sînt sarcinile pe care le are învățătorul pentru răspîndirea cunoștințelor agrotehnice în mijlocul țărănimii muncitoare. El este un propagandist activ al metodelor înaintate de muncă în agricultură. El trebuie să lupte cu puterea științei pentru a convinge masele țărănimii asupra avantajelor transformării socialiste a agriculturii. Pentru ca această propagandă să se poată desfășura la un nivel științific și tehnic superior, învățătorului îi sînt necesare cunoștințe în domeniul agrotehnicii și deprinderi practice de muncă agricolă. In acest scop, în planurile de învățămînt ale institutelor pedagogice s-a introdus ca obiect de învățămînt un curs sistematic de agrotehnică și lucrări practice agricole.

Munca instructiv-educativă și culturală, pe care învățătorul este chemat s-o desfășoare în toată varietatea formelor ei, trebuie desfășurată de pe înalte poziții ideologice. Invățătorii au nobila misiune de a duce în mase cuvîntul partidului, de a explica și lămuri maselor justețea politicii partidului și guvernului nostru, de a face cunoscute succesele poporului nostru pe drumul construirii socialismului, contribuind pe această cale la îmbunătățirea muncii politice la sate. Introducerea în planurile de învățămînt ale institutelor pedagogice a studiului economiei politice și marxism-leninismului, reluarea lor la un nivel mai înalt față de învățămîntul mediu vor asigura un nivel ideologic și teoretic ridicat al învățătorilor.

Cele arătate mai sus sînt numai cîteva din argumentele care arată că înființarea institutelor pedagogice constituie un sistem pe deplin corespunzător pentru pregătirea învățătorului necesar școlii și societății noastre. Invățătorul pregătit în institutele pedagogice se va caracteriza printr-o înaltă competență didactică, condiție hotărîtoare pentru ridicarea nivelului învățămîntului elementar. In același timp, pregătirea lui armonioasă și multilaterală îi va crea prestigiul și autoritatea necesară pentru a fi stimat și înconjurat de dragostea cetățenilor în mijlocul cărora își va desfășura multipla lui activitate didactică și socială, pusă în slujba ridicării culturale a poporului.

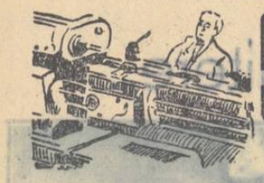

Sprijin larg politehnizării învățământului

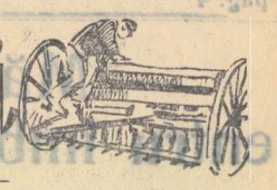

Vom contribui la pregătirea viitoarelor noastre cadre

ION CINDEA
director la Uzinele „Steagul Roșu" Orașul Stalin

Muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderea noastră au primit cu multă însuflețire Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. De problema învățămîntului, a educării și instruirii tinerei noastre generații se interesează și se preocupă nu numai muncitorii din învățămînt, ci și părinții, muncitorii din uzine, toți oamenii muncii din patria noastră.

Ne-am bucurat mai ales văzînd că Hotărîrea acordă o importanță primordială politehnizării învățămîntului. Aceasta înseamnă că încă de pe băncile școlii tineretul nostru se va înarma cu multe din cunoștințele de care va avea nevoie mai tîrziu, în producție, că el va fi mult mai temeinic pregătit pentru munca în industrie, în agricultură. Tinerii absolvenți ai școlilor de 7 ani și medii, care se vor încadra în cele mai variate ramuri de activitate productivă, vor avea posibilitatea, pe baza pregătirii multilaterale pe care o vor căpăta, să se „aclimatizeze" mai ușor, însușindu-și mai repede și mai temeinic diferitele specialități în care vor lucra. Noi, care muncim în uzine, cunoaștem bine greutățile pe care le întîmpinau înainte absolvenții școlilor medii din lipsa unor cunoștințe politehnice. Învățămîntul politehnic va pregăti mai bine pentru viață pe copiii noștri.

În realizarea învățămîntului politehnic o contribuție însemnată o pot aduce și întreprinderile industriale. Lucrătorii din uzinele „Steagul Roșu" au primit cu entuziasm recomandarea din Hotărîre ca întreprinderile industriale să ia în patronare școlile de cultură generală în vederea legării învățămîntului de producție și pentru sprijinirea lor materială. Noi sîntem convinși de necesitatea acestui sprijin și știm că este în interesul nostru să-l acordăm, deoarece tot noi ne vom bucura, pînă la urmă, de rezultatele politehnizării, uzinele noastre primind cadre mai valoroase, mai pregătite decît în trecut.

În cursul acestui an școlar noi vom acorda un sprijin deosebit școlii de 7 ani nr. 19. Cu ajutorul nostru se lărgește spațiul de care dispune această școală, construindu-se un număr de săli noi. În acest fel, prin mărirea spațiului, școala va putea funcționa de acum înainte și cu clasele a VIII-a, devenind astfel școală medie. Ne-am gîndit la ceea ce putem face pentru ca sarcina trasată de partid și guvern cu privire la politehnizarea învățămîntului să poată deveni realitate. Vom ajuta școlii să înființeze ateliere de mecanică și tîmplărie, în care elevii vor avea posibilitatea să capete deprinderi practice de minuire a unor instrumente și unelte larg răspîndite. Utilajul pentru aceste ateliere, cît și pentru laboratoarele de fizico-chimie va fi asigurat de către școala profesională și școala de maiștri care funcționează în uzinele noastre, precum și de uzină, din unele materiale de care se poate lipsi. În orice caz noi vrem ca elevii școlii medii să fie mîndri de atelierele lor, așa cum sînt și acei care învață la centrul școlar al uzinei.

Un sprijin serios poate acorda școlii uzina și în ceea ce privește dotarea parcelei experimentale cu utilajul necesar. De asemenea vom ajuta școala pentru construirea unei sere, pentru ca elevii să aibă posibilitatea de a desfășura și în timpul iernii lucrări practice de științe naturale, căpătînd cunoștințe cît mai bogate din domeniul agriculturii.

Uzinele noastre vor sprijini școala și în organizarea unor vizite în uzine, a unor excursii științifice.

Pe lîngă clubul nostru muncitoresc vom organiza un cerc pentru studierea și conducerea automobilului, un cerc de aeromodele, unul de electrotehnică etc., la care vor fi antrenați muncitori fruntași și tehnicieni. Aceste cercuri vor contribui la îmbogățirea cunoștințelor politehnice ale elevilor.

Desigur că o problemă serioasă este aceea a cadrelor de specialiști pentru atelierele școlare. Și în această privință secția de învățămînt și conducerea școlii vor găsi toată bunăvoința și sprijinul nostru.

Vom continua, în același timp, să sprijinim și alte școli din localitate în ceea ce privește dezvoltarea bazei lor materiale și înzestrarea lor pentru aplicarea învățămîntului politehnic. De altfel și pînă acum noi am ajutat numeroase școli din oraș. Astfel în cartierul muncitoresc „Steagul Roșu" s-au ridicat cu sprijinul nostru un cămin, o creșă și o grădiniță de copii, prevăzute cu săli mari, luminoase, cu mobilier, cu instalații de gaz metan și cu tot ceea ce este necesar bunei desfășurări a muncii, bunei dezvoltări a copiilor. La școala de 7 ani nr. 21, cu sprijinul uzinelor s-a introdus gaz metan, s-a complectat mobilierul pentru clase și a fost utilat laboratorul de fizică. Am înlesnit elevilor acestei școli să organizeze excursii la Tușnad, Ghilcoș, Predeal și alte localități. Muncitori fruntași din întreprinderea noastră, ca Gh. Nicoară, Gh. Toader, I. Seceleanu, I. Bălărău și alții sînt și membri în comitetul de părinți de pe lîngă școală și îi poartă o grijă deosebită. Am sprijinit secția de învățămînt și la construirea unei săli de gimnastică pentru școala de 7 ani nr. 5, la repararea școlii de 7 ani nr. 4 cu limba de predare germană, școală decretată monument istoric.

În viitor, sprijinul acordat de uzinele noastre școlilor va fi în special în direcția politehnizării.

Noi avem toată convingerea că dacă entuziasmul, spiritul de inițiativă, spiritul gospodăresc al conducerilor școlilor se vor împleti cu sprijinul muncitorilor din uzinele și fabricile noastre, școlile vor putea obține mereu rezultate tot mai bune pe calea politehnizării învățămîntului.

Pentru școlile raionului

GAVRIL CHIREA
secretar al sfatului popular al raionului Roman

Cînd am citit Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, noi, lucrătorii de la sfatul popular raional, ne-am spus: iată, aici sînt prevăzute măsuri care vor face ca școlile noastre să se ridice și mai sus, să ne dea cadre și mai bine pregătite. Trebuie să punem și noi umărul, să ajutăm școlile să lucreze mai bine.

Ne-am oprit îndeosebi asupra acelei părți din Hotărîre care arată că trebuie să se creeze în școli condiții pentru o mai temeinică legare a teoriei de practică, pentru pregătirea politehnică a elevilor.

Crearea unor asemenea condiții în școlile de la orașe nu constituie o problemă prea grea, deoarece aci există întreprinderi cu sprijinul cărora se pot obține nu numai aparate și unelte, ci și tehnicieni care să ajute la organizarea și desfășurarea lucrărilor practice de atelier. Mai grea pare rezolvarea acestei probleme la școlile de la sate. Totuși, se pot lua și la sate măsuri care să constituie un început în această acțiune. Întreprinderile și școlile profesionale de la orașe pot fi chemate și în ajutorarea școlilor sătești.

Îmbunătățirea predării fizicii și chimiei, a științelor naturale necesită în primul rînd crearea de noi laboratoare, întărirea celor existente. La școlile din Cîrligi, Porcești, Trifești, Săcuieni, Sagna, Bîrsa, Doljești, vom organiza, cu ajutorul întreprinderilor din orașul Roman, prepararea anumitor produse chimice chiar în laboratoarele școlilor. Cu sprijinul fabricii de zahăr vom dota școlile cu eprubete, cu coloranți. De asemenea, vom cere laboratoarelor de la bazele de recepție să meargă cu aparatura necesară la școli pentru a demonstra în mod practic umiditatea, greutatea hectolitrică și alte calități ale cerealelor, ale diferitelor produse agricole.

Importante măsuri va trebui să luăm pentru crearea și dotarea atelierelor școlare. În cursul acestui an școlar ne vom strădui să asigurăm fiecărei școli de 7 ani o sală pentru atelier. Vom îndruma sfaturile populare comunale ca, prin posibilități locale, cu material procurat din pădurile comunale, să confecționeze mese de lucru pentru aceste ateliere. De asemenea, vom procura atelierelor, prin posibilități locale, pinze de fierăstrae, traforaje, menghine, ciocane, nicovale, topoare, rindele, prese etc. În colaborare cu sfatul popular al orașului Roman, vom organiza o consfătuire cu directorii de întreprinderi din oraș pentru a stabili formele prin care inginerii și tehnicienii acestor întreprinderi ne vor putea ajuta în crearea condițiilor necesare politehnizării în școlile sătești.

Vom insista mult ca întreprinderile să ne ajute și cu ingineri și tehnicieni. Cadrele noastre didactice încă nu au pregătirea necesară pentru a face față tuturor sarcinilor pe care le ridică în fața lor învățămîntul politehnic. De aceea, vom cere conducerilor de întreprinderi ca pentru buna organizare și desfășurare a unor lucrări mai dificile de atelier să ne dea specialiști care să îndrume în mod concret cadrele didactice cu privire la efectuarea lucrărilor respective.

Nu vom uita, însă, nici pregătirea agricolă a elevilor. Vrem ca absolvenții școlilor noastre să poată într-adevăr smulge naturii recolte cît mai bogate și de mai bună calitate, aplicînd în lucrarea pămîntului metodele și cunoștințele cele mai avansate. În acest scop, vom cere tuturor sfaturilor populare comunale să înzestreze școlile cu terenuri agricole care să corespundă atît din punct de vedere al întinderii, al distanței de școală, cît și din punct de vedere al solului, pentru ca experiențele întreprinse să nu fie compromise, ci, dimpotrivă, să fie cît mai convingătoare atît pentru elevi, cît și pentru părinții lor. După cum se știe, lucrările agricole necesită unelte și mașini agricole care să dea elevilor posibilitatea să aplice metodele agrotehnice însușite. Cu ajutorul întreprinderilor și al școlilor profesionale din orașul Roman, vom organiza confecționarea unor mașini agricole simple, care vor fi repartizate școlilor de 7 ani din raion. De asemenea, tot prin posibilități locale vom stringe fonduri din care vom cumpăra unelte agricole pentru aceste școli. De la centrul semincer din Cucuiați, al gospodăriei de stat Săcuieni, vom da semințe tuturor școlilor de 4 și de 7 ani. Pentru succesul activității practice pe parcela experimentală vom cere și sprijinul tovarășilor ingineri agronomi de la secția agricolă raională.

Pentru ca școlile din raionul nostru să desfășoare o activitate cît mai temeinică pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice agricole, vom căuta să organizăm și o școală model în ceea ce privește predarea biologiei. Școala de 7 ani de la Cîrligi poate să devină o astfel de școală. Avem acolo o clădire cu 42 de încăperi înconjurată de un teren de 3 ha. Sînt deci săli suficiente pentru clase, pentru laboratoare și ateliere, pentru internat, este teren pentru activitatea practică agricolă. Clădirea, însă, necesită reparații serioase, iar pe terenul ei se găsește centrul de achiziții, care provoacă un continuu du-te vino. Pe lîngă aceasta, terenul fiind deschis, o mare parte din produsele agricole de pe parcela experimentală se pierd. Elevii sînt astfel lipsiți de posibilitatea de a urmări toate experiențele pînă la capăt. Vom da dispoziții sfatului popular al comunei Cîrligi să lase întregul teren la dispoziția școlii și, totodată, să mute centrul de achiziții, care împiedică buna desfășurare a procesului de învățămînt. Din fondurile realizate prin autoimpunere pe anul 1956-1957 vom repartiza 100.000 lei pentru repararea generală a școlii, pentru împrejmuirea terenului și realizarea unei grădini botanice.

Va trebui să contribuim și la acțiunea de pregătire a cadrelor didactice în vederea realizării învățămîntului politehnic. Pentru ajutorarea lor în această privință, din fondul cultural al cooperativelor sătești vom căuta să înzestrăm bibliotecile școlare cu literatura necesară pentru lămurirea diferitelor probleme ridicate de realizarea învățămîntului politehnic. Pentru profesorii de fizică, științe naturale și geografie vom organiza o excursie la Bicaz chiar în cursul lunii septembrie, iar în octombrie vom organiza o consfătuire de producție la școala medie de băieți din Roman, unde cadrele didactice din școlile sătești de 7 ani vor vedea cum sînt organizate sălile de atelier și vor asista la lecții practice, precedate de referate.

Vom acorda mult mai mare atenție în viitorul an școlar organizării de excursii cu elevii, de vizite în întreprinderi, la gospodării agricole și de stat, la stațiuni de mașini și tractoare. Astfel, încă de la începutul anului școlar vom organiza, pentru elevii școlilor din comunele Porcești, Cîrligi, Onișcani, Butnărești, Trifești, Horia și Miron Costin o vizită la gospodăria agricolă de stat Săcuieni, care e complect mecanizată.

Toate aceste măsuri pot fi aduse la îndeplinire. Luptînd pentru realizarea învățămîntului politehnic în raionul nostru, sfatul popular al raionului Roman nu-și face decît datoria.

Gospodăria agricolă de stat și școala

ILIE MARIN
directorul G.A.S. Găești

Încă de la început aș dori să-mi arăt vie satisfacție în legătură cu măsurile luate de partid și guvern în recenta hotărîre cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Studiind atent prevederile Hotărîrii am desprins faptul că, în afară de sarcinile ce revin organelor învățămîntului și cadrelor didactice pentru pregătirea elevilor și tineretului patriei noastre, obligații de mare însemnătate ne revin și nouă, oamenilor muncii din celelalte sectoare de activitate, îndeosebi în ce privește sprijinirea școlii în vederea introducerii în școală a primelor elemente de politehnizare.

Înarmarea elevilor, pe lîngă cunoștințele teoretice, cu deprinderi și cunoștințe practice nu poate decît să ne bucure pe noi, cei ce muncim în sectorul socialist al agriculturii, deoarece astfel viitorii agricultori și mecanizatori, agronomi și zootehnicieni care vor lucra pe ogoare vor primi o pregătire mai temeinică, multilaterală, vor avea posibilitatea să aducă o contribuție mai însemnată la dezvoltarea și întărirea continuă a agriculturii noastre.

Știm, însă, că pentru pregătirea unor asemenea cadre este necesar și ajutorul nostru — și, desigur, nu vom precupeți acest ajutor. Gospodăria agricolă de stat din Găești este una din marile unități socialiste din regiunea noastră. Ea cuprinde mai multe sectoare de activitate — agricol, pomicol, zootehnic — și are încă foarte multe posibilități de dezvoltare. Pentru pregătirea cadrelor, gospodăria noastră are o școală profesională zootehnică și o școală de ucenici cu ateliere de mecanică, strungărie, alezaj, lăcătușerie, fierărie la care predau ingineri, tehnicieni și maiștri. Toate acestea noi le vom pune cu dragă inimă la dispoziția școlii medii din Găești pentru instruirea elevilor în ceea ce privește munca din domeniul agriculturii. Îndrumarea tehnică a elevilor va fi asigurată cu ajutorul tehnicienilor noștri.

O altă formă prin care ne-am gîndit să sprijinim școlile în domeniul politehnizării învățămîntului este practica agricolă. Începînd din toamna acestui an, la gospodăria noastră vor fi experimentate, pe un teren de 5 ha, toate felurile de culturi, punîndu-se accent în special pe culturile tehnice. Noi vom pune la dispoziția școlii medii și a școlilor de 7 ani, pentru studiu, atît terenul, cît și îndrumarea tehnică necesară, creînd elevilor cele mai bune condiții de experimentare. De asemenea, vom sprijini cu semințe selecționate, îndrumări tehnice, material documentar și tot ce va fi necesar acele școli care și-au creat parcele experimentale.

G.A.S. Găești posedă pe întreg cuprinsul raionului 26 de mari corpuri de teren agricol și un corp pomicol. Fiecare din acestea este deservit de brigadieri, tehnicieni și maiștri. Există deci posibilitatea ca în ce privește înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice din domeniul agriculturii numeroase școli de 7 ani să primească din partea noastră ajutorul de care au nevoie.

Este cunoscut faptul că în momentul de față o problemă de cea mai mare însemnătate pentru agricultura noastră este mecanizarea. În gospodăria noastră, muncile cele mai grele, ca și cele care reclamă mare urgență se fac de pe acum cu ajutorul mașinilor. Pentru aceasta noi avem un mare număr de tractoare, combine, secerători-legători, prășitoare mecanice, cultivatoare etc. Socotim că familiarizarea elevilor cu aceste mașini încă din anii școlarității este bine venită. Și în această privință noi putem acorda un sprijin larg școlilor: le vom propune să organizeze la noi excursii, muncitorii, tehnicienii și inginerii noștri le vor explica amănunțit cum sînt alcătuite și cum funcționează mașinile etc.

Dar posibilitățile noastre de colaborare cu școlile sînt încă și mai largi. De exemplu, putem stabili o legătură strînsă cu elevii și pedagogii în domeniul muncii obștești pe care o desfășoară ei. Ajutînd gospodăria noastră de stat, în etapele de vîrf ale muncii, elevii vor putea participa nemijlocit la munca noastră, căpătînd astfel o imagine mai largă și mai complectă asupra producției agricole, însușindu-și cunoștințe și deprinderi deosebit de valoroase nu numai pentru înțelegerea mai adîncă a chestiunilor studiate la curs, ci și pentru viitoarea lor activitate în producție.

De altfel, și pînă acum a existat o anumită legătură între gospodăria noastră și școală. Cadrele didactice au contribuit nu odată la propaganda pe care noi o ducem în rîndul țăranilor muncitori cu gospodării individuale pentru a demonstra superioritatea agriculturii socialiste. Acum însă, colaborarea noastră se va întări mult.

Sîntem foarte bucuroși că putem să contribuim la realizarea sarcinilor cuprinse în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, ajutînd la înarmarea elevilor din școlile sătești cu cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă. Ne luăm angajamentul de a face tot ce ne stă în putință pentru ca aportul nostru în pregătirea politehnică a elevilor să fie cît mai larg, cît mai valoros.

Aportul părinților

GH. DAMIAN
președintele comitetului de părinți de pe lîngă școala de 7 ani nr. 13 din Oradea

Către sfîrșitul anului școlar trecut, la sugestia directorului școlii, comitetul nostru a discutat, în cadrul unei ședințe, problema politehnizării învățămîntului și măsurile pe care le-ar putea lua pentru a sprijini școala în această privință. Exprimîndu-și aprobarea față de propunerile făcute, părinții elevilor și-au luat angajamentul de a da conducerii școlii tot sprijinul pentru crearea condițiilor necesare legării învățămîntului de practică. Preocupările noastre în această direcție au sporit însă mult în urma apariției Hotărîrii C.C. al partidului și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

Comitetul nostru și-a întocmit chiar un plan de acțiune în vederea ajutorării organizate și sistematice a școlii. Trecînd la realizarea acestui plan, noi ajutăm conducerea școlii să amenajeze încăperile în care urmează să funcționeze cele două ateliere în care copiii noștri se vor înarma cu deprinderi politehnice — atelierul de lăcătușerie și cel de tîmplărie. Pentru aceste ateliere au fost amenajate în demisolul clădirii două încăperi mari, precum și două încăperi mai mici dintre care una, prevăzută cu instalație de duș, va servi elevilor pentru spălare după terminarea lucrului, iar alta va fi folosită pentru depozitarea unor materiale.

Cu ani în urmă, la școala unde învață copiii noștri a mai funcționat un atelier de tîmplărie. Ulterior, mesele de tîmplărie au fost date în folosință casei pionierilor din oraș. Odată cu deschiderea cursurilor, școala va primi înapoi cîteva din aceste mese. Dar cu aceasta încă nu s-a rezolvat problema utilării atelierelor. Mulți dintre părinții elevilor, mobilizați de comitetul nostru, vor dona școlii, încă din primele zile ale anului școlar, diferite scule: rîndele și fierăstraie pentru atelierul de tîmplărie, dalte, ciocane etc. Unii dintre membrii comitetului de părinți vor lua legătura cu conducerile întreprinderilor în care lucrează și vor face demersurile necesare în vederea trecerii în patrimoniul școlii a unor unelte, mașini și aparate de care întreprinderile nu mai au nevoie. Așa, de pildă, tovarășul inginer A. Juhász și-a luat angajamentul să ia legătură în acest scop cu conducerea întreprinderii „Interindustrial", alți părinți, care lucrează la C.F.R., vor sprijini înzestrarea atelierului de lăcătușerie etc.

Ne vom strădui ca încă în primele săptămîni ale acestui an școlar să se poată începe munca în ateliere. Dacă utilarea prin donații nu va fi suficientă pentru aceasta, comitetul de părinți va asigura din fonduri pe care le va procura prin mijloace locale restul de scule necesare.

Vestea că se organizează ateliere a fost primită cu multă bucurie de copiii noștri, dintre care cei mai mulți se pregătesc să se îndrepte către profesiuni direct productive. Spre asemenea profesiuni s-au îndreptat și majoritatea absolvenților clasei a VII-a a școlii noastre, printre care și Petre Bondor, elev fruntaș, care se pregătește acum să devină mecanic la C.F.R. Această orientare este o dovadă a interesului pe care cadrele didactice, părinții și copiii îl acordă activității practice.

Comitetul nostru de părinți a discutat și problema amenajării unei parcele experimentale școlare. Inițial, comitetul a fost de părere să se facă demersuri pentru obținerea și amenajarea unei parcele la marginea orașului. Conducerea școlii ne-a arătat însă că este bine ca parcela experimentală să fie cît mai aproape de școală, pentru ca elevii să poată îngriji mai ușor culturile și pentru a se putea organiza cît mai des, toamna și primăvara, lecții practice de științe naturale pe parcelă. Am hotărît deci ca în toamna acestui an să transformăm în parcelă experimentală un teren de circa 300 m.p., situat în imediata apropiere a școlii. Pînă de curînd, acest teren a fost folosit de către o școală de tractoriști din apropiere ca teren sportiv. Pentru amenajarea parcelei, comitetul de părinți urmează să întreprindă o serie de acțiuni. Astfel, mai întîi părinții elevilor vor transporta prin muncă voluntară, zgura ce se află pe acest teren. Apoi se va trece la împrejmuirea lui cu gard. Cu ajutorul părinților se va căra din afara orașului pămîntul necesar. Părintele elevei Tanca Iordan din clasa a V-a „A", care a ajutat de multe ori școala la transportul diferitelor materiale, va transporta și de data aceasta pămînt cu căruța proprie.

Deși școala nu a avut pînă în prezent parcelă experimentală, ea a primit de la secția de învățămînt cîteva hîrlețe, greble și sape. Vom avea grijă ca restul de unelte să-l asigurăm noi.

În toate aceste acțiuni comitetul de părinți va căuta să-i antreneze pe toți părinții elevilor, pentru ca ajutorul pe care îl dăm școlii pe această linie să fie cît mai sporit.

Ne bucurăm mult că fiii și fiicele noastre își vor însuși deprinderi de muncă practică. Introducerea în școală a elementelor de politehnizare dă copiilor noștri posibilitatea de a lega cunoștințele teoretice de practică, de a-și alege cu mai multă ușurință viitoarea profesie.

Învățătoarea din Mărculești

— Iacă, nu vreau! se otăra Dumitru Nițu, înfigîndu-și coatele în scobitura dintre ulucile gardului.

Apoi, cătînd cu năduf spre femeia oacheșă din fața porții, zicea iar:

— Fata a învățat trei clase, îi ajunge. Tata, dumnezeu să-l ierte, n-a învățat deloc la școală, și a fost om cu scaun la cap. Oile le numără creștind pe coaja pomilor și nu se întîmpla să se rătăcească vreo mioară fără ca dînsul să prindă de veste. Prea multă minte strică, și mai cu seamă femeii. Apoi, dac-o trimit pe Eliza la școală, cine să mai aibă de grijă prin bătătură?

Femeia cea oacheșă clătină capul, arătînd o mare și adîncă nemulțumire. În cele din urmă se îndepărtă gînditoare, stringîndu-și pe umerii mici o broboadă de lînă. Dumitru Nițu o urmări cu privirea pînă cînd învățătoarea apucă pe ulița mare, îndreptîndu-se spre sediul organizației de partid. Dar a doua zi, tot la vremea prînzului, se pomeni iarăși cu ea:

— Bună ziua, bade Dumitre. Te-ai mai gîndit?

— Tot dumneata ești?

— Tot eu. A început școala și Eliza dumitale umblă cu vacile. Nu e păcat?

— Cu vacile cine să meargă?

— E în sat gospodărie colectivă. De ce nu te înscrii și dumneata?

Dumitru trînti furios poarta. Din pragul casei mai strigă spre învățătoare:

— Degeaba. Tot n-o trimit pe Eliza la școală.

Din nou, în ziua cealaltă, apăru la ulucă Maria Alexe. Dumitru, să-l înghită pămîntul nu alta: simțea că-l cuprindea rușinea, dar de ce, nici el n-ar fi știut să spună anume.

— Bade Dumitre, trimite fata la școală, că ride satul...

— Dece ride satul?

— Ride de dumneata. Eliza e singurul copil, dintre cei de-o seamă cu ea, care nu mai merge la școală...

— Cum, singurul?

— Uite, bine. A început să vină la școală și Vasile a lui Dugală și Dumitru a lui Fieraru...

— Pesemne tot dumneata te-ai ținut scai de capul oamenilor...

— Pesemne...

— Bată-te norocul să te bată, că încăpățînată mai ești! Bine, o trimit și eu pe Eliza...

...Maria Alexe plecă fericită. Cu băiatul lui Dugală și cu fata lui Nițu fusese greu de tot. Părinții nu-i lăsau să vină la școală, ba că băiatul a făcut gilci, ba că fata trebuie să meargă cu oile la pășune, ba una, ba alta. Mai că era să se lase păgubașă, dar Constantin Munteanu, secretarul organizației de partid, o îndemna să nu se dea bătută cu nici-un chip:

— Să mai încercăm odată la Nițu.

— Degeba. Nu vrea și pace...

— Să mai încercăm, totuși. Noi, comuniștii, n-avem niciodată dreptul să spunem: „Gata, de aici înainte nu se mai poate. De aici înainte nu mai pot"...

...Au încercat din nou. A mers la Nițu și agitatorul Ion Gh. Niculae, au mers și învățătorii ceilalți — însfîrșit, a fost un adevărat asalt sau o „vizită în lanț", cum au poreclit-o ei singuri. Pînă la urmă, cum s-a văzut, Dumitru Nițu a lăsat-o pe Eliza să vină la școală...

Erau lîngă Slobozia, la Mărculești vreo cinci sau șase sute de analfabeți. În cîțiva ani, Maria Alexe i-a vizitat pe fiecare.

— Moș Niculae, de ce n-ai venit miercuri la ciclu?

— Am avut un năcaz, fata tatii, cu un blestemat de vițel care și-a scrîntit rău piciorul...

— Păcat, moș Niculae. Au întrebat toți oamenii de dumneată și se mirau foarte de lipsă. Vineri să vii, că încheiem alfabetul. Vii?

— Viu, fata tatii, să n-ai nici-o grijă!

Astăzi numai ciobanul Ion Băjenaru, un băiețan cam sperios, ce-și face veacul pe la marginea satului, numai el n-a făcut anul II. Ceilalți, analfabeții de odinioară din Mărculești, au acuma scriere frumoasă, iar cîțiva sînt și abonați la ziar.

Școala din Mărculești e destul de frumoasă. Pe pereți fotografii, planșe, hărți de tot felul. În dulapuri, machete de gips, colecții de minerale, albume botanice. Înainte însă nu erau bănci. Maria Alexe, care e și deputată la raion, a stăruit pe lîngă unul și altul, a făcut cereri peste cereri, a luat cuvîntul pe la ședințe. Pînă la urmă au venit la școala din Mărculești o sută de bănci. Cineva a clătinat capul, arătînd o oarecare dezaprobare:

— Învățătoarea asta e o pisăloagă fără pereche. Toată ziua vine și cere: „ne trebuie clanțe, ne trebuie geamuri, ne trebuie material didactic". Dă-mi, dă-mi și dă-mi. Cum vine asta? Numai de școală să avem grijă în sat?

Președintele sfatului popular, căci lui mai ales i-a făcut învățătoarea multe „zile fripte", a uitat poate că Maria Alexe s-a pus luntre și punte și pentru alte lucruri, care n-aveau legătură directă cu școala, cum au fost materialele pentru căminul cultural sau problema drumului dintre Slobozia și Mărculești.

Și cît s-a bucurat Maria Alexe cînd secretarul organizației de partid, tovarășul Constantin Munteanu, i-a spus:

— Știi, au venit la Slobozia cîteva vagoane de piatră. Curînd — curînd începem să pietruim drumul...

De fapt, nimeni nu poate să spună că Maria Alexe se închide între zidurile școlii. De multe ori o vezi la organizația de partid, întrebînd, propunînd:

— Tovarășe Munteanu, ce facem la arie? Citim oamenilor?

— Citim, firește. Ai pregătit planul? În loc de răspuns, Maria Alexe scotocește în servietă. Planul lecturilor de la arie, niște schițe ale viitorului cămin cultural — toate sînt acolo, orînduite meticulos și pedant.

Acum, comunista Maria Alexe se pregătește sîrguincios pentru munca de propagandistă, pe care o va începe în curînd la cercul de politică curentă al gospodăriei agricole „Drumul păcii".

Toate acestea n-o fac însă pe Maria Alexe să-și uite îndatoririle față de școală. Iată, de la Călărași veneau mereu aici cadre slab pregătite. Aurelia Drăgulin sau Aurica Dumitrache, absolvente ale școlii pedagogice din Călărași îi făceau pe elevi să chicotească în bănci și să-și dea coate.

„Au nevoie de ajutor" s-a gîndit Maria Alexe, care este și directoarea școlii. Le-a învățat să-și pregătească serios lecțiile, să-și facă planuri amănunțite, să consulte bibliografia. „Nu improvizați niciodată — le-a spus ea colegelor ei mai tinere — căci copiii simt asta și nu mai au încredere în lecțiile voastre! Veniți în seara asta la mine și o să pregătim, dacă vreți, planul unei lecții model..."

După cîteva luni de asemenea stăruință, copiii n-au mai chicotit la orele Auricăi Dumitrescu și nu și-au mai dat coate. Peste alte cîteva luni tînăra învățătoare a fost mutată în satul Ion Ghika, ca directoare: dăduse rezultate excelente în munca școlară. Altă învățătoare, Georgeta Apostol, îi scrie și astăzi învățătoarei din Mărculești: „Ai avut dreptate, dragă tovarășă, cu copiii nu trebuie să procedăm ușuratec. Improvizația, ca mijloc de a trece peste ceea ce nu cunoaștem bine, ne dă de gol ignoranța. Trebuie să-ți mulțumesc din inimă pentru acest sfat, ca și pentru alte sfaturi care aici, la școala mea nouă, rodesc de minune"...

Printre elevii clasei a șasea, Ion Vlad își făcuse faima unui zurbagiu fără pereche. Cîteva măsele scoase și mai mulți ochi învinețiți nu fuseseră decît începutul unor „talente sportive" ce se anunțau foarte bogate în rezultate. Nedisciplinat din cale afară la școală, Ion Vlad își adusese la disperare părinții: nici o dojană nu părea să aibă vreun ecou în sufletul său.

— Nu mai știm ce să facem cu el! se plîngeau învățătoarei părinții băiatului. Degeaba îl mustrăm, că nimic nu se prinde de dînsul. Nu-i e teamă nici de amenințare, și nici la rugăminte nu se moale măcar. Nimic nu-l înduplecă, nimic nu-l face să se astîmpere. Încercați și dumneavoastră la școală, noi nu mai știm cum să umblăm cu el...

...Maria Alexe a trebuit să-i facă să înțeleagă pe acești părinți că ei n-au făcut nici pe departe tot ceea ce puteau. Și s-a gîndit că nici școala n-a făcut ceea ce trebuia... Atît amenințările cît și rugămințile sînt fără folos — le-a spus ea. Trebuie înțeles bine ce se întîmplă în mintea și în sufletul acestui copil, și trebuie să se cultive în el exact ceea ce nu s-a cultivat pînă acum, adică ambiția de a se face remarcat prin fapte demne de laudă.

...A doua zi, ca din întîmplare, Ion Vlad o întîlni pe învățătoare. Băiatul tocmai cresta cu briceagul un fel de baston măciucat, cu gîndul să-și asigure victoria la viitoarea încăierare din uliță.

— Ce faci aici, Vlade? — întrebă învățătoarea, mai mult într-o doară.

— Fac eu ceva! răspunse morocănos împielițatul.

— Frumos baston! exclamă Maria Alexe. Nu-i crestezi și niște flori?

— Flori? se miră zurbagiul. Păi ce, credeți că știu să fac flori?

— Să încercăm amîndoi, propuse învățătoarea. Apoi, luîndu-i bastonul din mînă, începu să dăltuiască în coajă niște trifoiuri de toată frumusețea. Vlad se uita cu gura căscată și parcă nu-i venea să-și creadă ochilor. Încetul cu încetul, în vreme ce obiectul de bătălie se transforma într-unul de podoabă, în inima copilului își făceau loc sentimente contradictorii, nemaiîncercate pînă atunci: era pentru prima dată cînd Vlad simțea căldura unei prietenii „de la egal la egal".

— Mulți băieți din sat vor da la toamnă examene pentru școlile medii — spuse la un moment dat, ca din treacăt, învățătoarea. Apoi, crestind mai departe trifoiuri în măciulie, ridică ochii spre el:

— N-ai vrea să dai și tu la anul? Ai putea pe urmă să te faci orice: inginer, învățător, ofițer...

Vlad crezu că pămîntul începe să se învîrtească cu dînsul. Simțea un fel de amețeală plăcută, parcă s-ar fi dat prea multă vreme în scrînciob:

— Păi... păi se poate?

Maria Alexe se uită la dînsul cît se poate de serios. Nici un mușchi nu i se mișca pe față, nici un șuriș nu-i juca pe buze.

— Sigur că da, ai dreptul să te duci la examen! Numai că vezi, acolo, la examen, e greu...

— Greu... cît de greu? făcu Vlad, căruia inima îi bătea nebunește în piept.

— Trebuie să știi bine matematica — și tu nu prea știi, zise agale învățătoarea. Trebuie să faci compuneri frumoase, să n-ai greșeli de ortografie. Mai trebuie să știi geografie, istorie, fizică. Ai putea tu să le înveți bine pe toate?

— Le învăț pe toate! spuse Vlad, aproape strigînd, încît singur se miră de sunetul aprig al glasului său.

— Eu am să te ajut, dacă vrei! făcu învățătoarea, înmînîndu-i bastonul crestat peste tot. Vino mîine după masă la mine, cu cărți și caiete. O să începem cu matematica și cu compunerile la limba română.

...Așa și-a făcut Ion Vlad o prietenă bună din învățătoarea Alexe. Începînd să-l preocupe cartea și reușita la examen, a și început să uite să mai administreze „directe" colegilor săi. O mînă de prieten întinsă la vreme făcuse minunea pe care nu reușiseră s-o facă nici amenințările, nici rugămințile...

N. VĂLMARU

Măsuri importante pentru îmbunătățirea muncii noastre

MARGARETA SZILAGYI
șeful secției de învățămînt a regiunii Autonome Maghiare

Organele de partid și de stat, cadrele didactice din regiunea Autonomă Maghiară sînt preocupate în modul cel mai serios de realizarea măsurilor prevăzute în Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Hotărîrea a fost studiată în școlile din regiune, la cursurile de perfecționare a cadrelor didactice, de către cadrele de conducere din învățămînt. Statul popular regional a elaborat un plan de măsuri în vederea aplicării Hotărîrii și a publicat special un buletin regional cu probleme de învățămînt ca să antreneze toate sfaturile populare din regiune.

Atît Directivele Congresului al II-lea al P.M.R., cît și Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală privesc ca o problemă de mare însemnătate pregătirea în al doilea plan cincinal a condițiilor pentru trecerea la învățămîntul general obligatoriu de 7 ani. Cum o condiție prealabilă pentru realizarea acestei sarcini este traducerea în fapt a învățămîntului general obligatoriu de 4 ani, pentru noul an școlar noi ne propunem să asigurăm în primul rînd școlarizarea tuturor elevilor în clasele I-IV. În fiecare comună, datorită sprijinului acordat cadrelor didactice de către deputați, reprezentanți ai organizațiilor de masă și ai comisiilor de femei a fost lămurită situația tuturor copiilor de vîrstă școlară. O atenție deosebită se acordă copiilor rămași neșcolarizați în cursul anului trecut, luîndu-se măsuri pentru fiecare caz concret în parte. În clasele a V-a vom cuprinde toți școlarii care locuiesc în localitățile unde există școli de 7 ani, iar cu ajutorul internatelor vom școlariza în această clasă și un număr de elevi din satele îndepărtate. Toate aceste măsuri vor reprezenta, desigur, un pas pe calea înfăptuirii învățămîntului obligatoriu de 7 ani.

O preocupare serioasă o constituie pentru noi dezvoltarea justă a rețelei școlare. Aceasta va fi îmbunătățită prin înființarea și întărirea unor unități școlare în raioanele Reghin, Gheorghieni etc., raioane în plină dezvoltare industrială și cu populație școlară mare, prin înființarea a trei școli medii noi, la Miercurea-Niraj, Ditrău și Sovata, prin înființarea unor noi școli elementare și prin comasarea unor școli de 7 ani care cuprind un număr prea redus de elevi.

O problemă care ne preocupă în mod deosebit este aceea a extinderii învățămîntului mixt. Învățămîntul mixt va fi introdus în trei orașe din regiune: la patru școli medii din Tg. Mureș, la cele 2 școli medii din Sf. Gheorghe, precum și la două școli de 7 ani din Odorhei. În vederea mixtării au fost luate măsuri pentru asigurarea condițiilor igienico-sanitare în școli. De asemenea, cadrele didactice duc muncă de lămurire în rîndurile părinților, prin consfătuiri pe clase la toate școlile și pe oraș, prin radiodifuziune, prin afișe etc., explicîndu-le avantajele învățămîntului mixt. Secțiile de învățămînt raionale și orășenești au definitivat circumscripțiile școlare.

O problemă importantă pentru începerea în condiții bune a noului an școlar este asigurarea școlilor cu cadrele didactice necesare. La începutul lunii iulie au fost repartizați în școli, pe baza instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului, numeroși absolvenți ai școlilor pedagogice în posturi de învățători, educatoare și ca instructori de pionieri. În anul școlar 1956-1957 la toate școlile elementare vor funcționa numai învățători calificați ceea ce, desigur, va contribui la ridicarea calității învățămîntului. Au fost de asemenea asigurate catedre de specialitate celor 90 de absolvenți ai instituțiilor de învățămînt superior repartizați regiunii noastre. În vederea ridicării calificării cadrelor didactice au fost organizate pe plan regional cursuri de perfecționare de limba română pentru învățătorii maghiari. S-a organizat de asemenea studierea de către învățători și profesori a noilor programe, manuale și metodici, cunoașterea temeinică a acestora fiind deosebit de necesară bunei desfășurări a învățămîntului.

S-a luat o serie de măsuri pentru asigurarea unei bune desfășurări a apropiatelor consfătuiri raionale. În afara programului obișnuit, la consfătuiri va avea loc prezentarea experienței unor cadre frunțașe, care vor expune diferite metode și procedee datorită cărora au obținut rezultate bune. De asemenea, la consfătuiri se vor desfășura discuții pe marginea unor volume de literatură pedagogică.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală acordă cea mai mare atenție politehnizării învățămîntului, legării strînse a școlii de practică, de munca productivă. Încă din anul școlar încheiat au fost făcuți, în regiunea noastră, primii pași pe drumul politehnizării învățămîntului. Acum, aceste măsuri vor fi întărite și extinse în toate școlile regiunii. Astfel cabinetele pedagogice studiază pe larg, ținînd seama de situația concretă din regiunea noastră, căile de introducere a elementelor de politehnizare în predarea unor obiecte ca fizica, matematica, chimia, științele naturale și desenul. Se studiază pentru a fi extinsă experiența celor două școli medii din Tg. Mureș la care s-a experimentat introducerea în programă a lucrărilor practice. Pe baza experiențelor acestor școli, în regiune s-au amenajat ateliere la alte 67 de școli.

De curînd a avut loc la Tg. Mureș o consfătuire la care au participat directori și alte cadre de conducere din uzine și fabrici, precum și reprezentanți ai școlilor. Numeroase întreprinderi au hotărît, la această consfătuire, să patroneze școli, pentru a le ajuta în realizarea învățămîntului politehnic. De asemenea, într-o serie de întreprinderi și școli s-au încheiat contracte prin care se asigură, pe de o parte vizitarea uzinelor de către elevi, executarea unor lucrări practice școlare în întreprinderi, asigurarea atelierelor din școli cu instalațiile necesare introducerii învățămîntului politehnic, iar pe de altă parte desfășurarea de către elevi, sub conducerea cadrelor didactice, a unei bogate activități culturale în întreprinderi. Astfel, școala medie nr. 1 este patronată de întreprinderea „Ciocanul", școala medie nr. 2 de Trustul de Construcții, etc.

De utilarea școlilor în vederea introducerii elementelor de politehnizare se preocupă nu numai întreprinderile care donează unele aparate și instrumente de care se pot dispensa, ci și școlile profesionale, I.C.A.R.-ul, gospodăriile agricole colective care se interesează îndeosebi de înzestrarea loturilor școlare și a laboratoarelor de științe naturale. Astfel, școlile din raionul Gheorghieni își procură unele unelte electro-tehnice de la școala profesională metalurgică din Izvorul Mureșului, școala din Singeorzul de Mureș a primit unelte de muncă de la I.C.A.R., iar acea din Miercurea Niraj de la gospodăria colectivă din localitate.

Pe lîngă înzestrarea atelierelor existente a început amenajarea unor ateliere noi la școala medie maghiară din Reghin, la școala de 7 ani din Cristur etc. La casa pionierilor din Miercurea Ciuc se creează un atelier care va fi folosit de mai multe școli din localitate.

Dată fiind importanța terenurilor școlare experimentale pentru învățămîntul politehnic, o deosebită grijă se acordă amenajării acestora și atragerii unor cadre de tehnicieni din gospodăriile agricole colective și de stat care să ajute pedagogilor la executarea diferitelor experiențe. La consfătuirile din august se va organiza și o expoziție privind munca pe parcele.

Secția de învățămînt regională, în colaborare cu comitetul U.T.M. elaborează un plan pentru organizarea unor cercuri tehnice ca „Tinerii tractoriști", „Tinerii electrotehnicieni" și altele, luînd în considerație posibilitățile materiale locale și timpul disponibil al elevilor.

Desigur că experiența noastră de zi cu zi ca și experiența școlilor din toată țara ne va indica în viitor și alte mijloace și posibilități de realizare a învățămîntului politehnic.

Măsurile întreprinse de organele de învățămînt, de cadrele didactice din regiunea Autonomă Maghiară vor asigura deschiderea în cît mai bune condiții a noului an școlar și vor constitui un prim pas pe calea realizării celor prevăzute în Hotărîrea partidului și guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

Examenele de admitere...

O discuție încurajatoare în clipele din preajma examenului. (Școala medie nr. 22 din București).

La institutul de științe juridice din București se comunică subiectul lucrării scrise.

Oaspeții pedagogilor din Capitală

De curînd, un grup de mai bine de 200 de cadre didactice a vizitat timp de 7 zile Capitala patriei noastre. Lîrau învățători și profesori din Țara Moților și din munții Vrancei, invitați de C.C. al S.M.I. în cadrul largii acțiuni inițiate de acesta pentru familiarizarea cadrelor didactice cu frumusețile și bogățiile țării noastre.

Mulți dintre oaspeți erau la prima lor vizită în București. Alții vizitaseră Capitala și cu alte prilejuri. Iată, de pildă, un învățător din Cîmpeni, care are aproape 30 de ani de muncă pedagogică, a fost pentru prima dată în București acum trei decenii, pentru a cere un post de învățător. Atunci a primit un bilet de tren pentru înapoiere cu mențiunea „pentru vagabonzi".

De atunci multe s-au schimbat în Capitală. Multe s-au schimbat și în Țara Moților.

Cînd m-am dus în comuna Ponorelu — spune tov. Constantin Șerbănescu — am găsit o singură școală și mai mult de 800 de neștiutori de carte. Azi sînt 5 școli, iar analfabetismul a rămas de domeniul amintirii.

Muncind în creerii munților, la distanțe mari de centrele orășenești, învățătorii din Apuseni și din Vrancea au adus parcă cu ei ceva din dîrzenia și duritatea stîncilor. Iscoditori, dar fără curiozitate zgomotoasă, se opresc în întreprinderi sau prin muzee, privesc cu atenție diferitele faze ale procesului de producție din marile uzine sau diferite piese de muzeu, își scot carnetul și-și notează cine știe ce ginduri...

— La uzinele „23 August" m-a impresionat în mod deosebit modul de organizare a muncii. Strungurile minuite cu atîta dibăcie taie și dau forme precise pieselor de fier și oțel — spune învățătorul Ilie Berindei, de la școala mixtă de 7 ani din comuna Sălcina-Cîmpeni.

— Acum le vom putea explica mai bine fiilor de moți cum se fac tiparele pentru diferite piese de mașini — adaugă unul din colegii săi.

Iată-i pe oaspeții noștri la expoziția sovietică de artă plastică din sala Dalles. Se opresc în fața minunatelor tablouri care vorbesc despre viața omului sovietic și discută cu voce scăzută asupra măiestriei pictorilor. Deodată însă se face o liniște desăvîrșită. Pedagogii au ajuns în fața unui tablou în care pe un fond întunecat apare, înfruntînd gloanțele cotropitorilor, un grup de partizani. Este cunoscutul tablou al lui Z. V. Fedosievici — „Nemuritorii". Privindu-l, pedagogii înțeleg mai bine sensul eroicei lupte a oamenilor sovietici împotriva cotropitorilor fasciști.

Rînd pe rînd pedagogii au vizitat apoi Casa Științei, muzeul Antipa, Galeriile de artă, școala medie „Zoia Kosmodemianskaia", parcurile, Snagovul, Palatul Pionierilor. De pretutindeni au rămas cu amintiri de neuitat.

În ultima zi a vizitei în Capitală învățătorii și profesorii din Cîmpeni și Vrancea au avut o consfătuire cu membrii prezidiului C.C. al S.M.I. Ei au plecat apoi spre locurile lor de muncă cu dorința de a-și spori eforturile pentru a întreține, în munți, făclia culturii. Vizita acestor oaspeți dragi rămîne și pentru pedagogii Capitalei o vie și frumoasă amintire.

C. RĂDOI

Examenele de admitere în învățămîntul superior fără frecvență

Ministerul Învățămîntului aduce la cunoștința celor interesați că între 10 și 17 septembrie a.c. se va ține concursul de admitere pentru învățămîntul fără frecvență la următoarele instituții de învățămînt superior:

A. Învățămîntul Universitar, Universitatea „C. I. Parhon" București: Facultatea de Matematică-Fizică, str. Academiei nr. 14; Facultatea de Științe Juridice, b-dul 6 Martie nr. 64-66; Facultatea de Filologie (Secția Română-Istorie) str. Edgar Quinet nr. 7; Institutul Maxim Gorki — București: Facultatea de limba și literatura rusă, str. Pitar Moș nr. 13; Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică București: Facultatea de Teatrologie, str. Schitul Măgureanu nr. 1; Conservatorul „Ciprian Porumbescu" București: Facultatea Compoziție, dirijat și pedagogie, Secția Muzicologie, str. Lipscani nr. 20; Institutul de Arte Plastice București: Facultatea de Arte Plastice Secția istoria și teoria artei, str. Budișteanu nr. 19; Institutul de Cultură Fizică și Sport, str. Maior Ene nr. 12; Universitatea „Al. I. Cuza"-Iași: Facultatea de Matematică-Fizică; Facultatea de Științe Naturale și Geografie; Facultatea de Științe Juridice; Facultatea de Filologie și Istorie, Secția Limba română și istorie; Limba rusă; Universitatea „Victor Babeș"-Cluj: Facultatea de Matematică-Fizică; Facultatea de Șt. Naturale și Geografie; Facultatea de Științe Juridice; Facultatea de Filologie și Istorie, Secția Limba română și istorie; Limba rusă. Universitatea „Bolyai" Cluj: Facultatea de Matematică-Fizică; Facultatea de Științe Naturale-Geografie; Facultatea de Științe Juridice; Facultatea de Filologie-Istorie; Secția Istoria-Limba maghiară; Secția L. Rusă Institutul Pedagogic din Timișoara: Facultatea de Matematică-Fizică. B. Învățămîntul Politehnic. Institutul Politehnic București, calea Griviței nr. 132: Facultatea de Electrotehnică și Energetică; Facultatea de Electronică și Telecomunicații; Facultatea de Mecanică; Facultatea de Chimie Industrială; Facultatea de Metalurgie. Institutul Politehnic Timișoara: Facultatea de Electrotehnică; Facultatea de Mecanică; Facultatea de Chimie Industrială; Facultatea de Construcții; Facultatea de Industrie Ușoară. Institutul Politehnic Orașul Stalin: Facultatea de Automobile și Tractoare; Facultatea de Mecanică; Facultatea de Silvicultură. Institutul Politehnic Cluj: Facultatea de mecanică; Facultatea de Construcții. Institutul Tehnic Galați: Facultatea de Tehnologie alimentară. Institutul de Construcții București, b-dul Tolbuhin nr. 72: Facultatea de Construcții; Facultatea de Instalații și Utilaj; Facultatea de Construcții și Instalații hidrotehnice; Facultatea de drumuri și poduri. Institutul de Mine București, str. Știrbey-Vodă nr. 33: Facultatea de mine; Facultatea Electromecanică minieră. Institutul de Petrol și Gaze București, str. Eugen Stătescu nr. 6: Facultatea de exploatarea zăcămintelor de țiței și gaze; Facultatea de tehnologia petrolului; Facultatea de mașini și utilaj petrolifer. Institutul de Căi Ferate București, str. Mihail Moxa nr. 3-5: Facultatea de mecanică feroviară, Facultatea de construcții feroviare; Facultatea de exploatare feroviară. C. Învățămîntul Agricol. Institutul Agronomic „N. Bălcescu" București, b-dul Mărăști nr. 59: Facultatea de Agricultură; Facultatea de Zootehnie. Institutul Agronomic din Timișoara: Facultatea de Agricultură. Institutul Agronomic din Iași: Facultatea de Agricultură. Institutul Agronomic din Craiova: Facultatea de mecanizarea agriculturii. D. Învățămîntul Economic, Institutul de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin" București, Piața Mihail Eminescu nr. 6: Facultatea de planificare; Facultatea de finanțe și credit; Facultatea de Comerț și merceologie; Facultatea de Statistică.

Înscrierile se fac pînă la 31 august a. c. la instituțiile de învățămînt superior respective, iar concursul de admitere se va ține la instituțiile de învățămînt superior la care s-au înscris candidații.

Pionierii din comuna Merișani, raionul Roșiori, la culesul spicelor.

In sprijinul luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii

Îndrumate de partid, cadrele didactice din regiunea Iași muncesc cu rezultate frumoase pentru întărirea contribuției lor la transformarea socialistă a agriculturii. Ele țin conferințe, participă la organizarea consfătuirilor cu țăranii muncitori, desfășoară muncă de lămurire de la om la om. Numai în comuna Codăești, de pildă, pedagogii au ținut în ultimul timp la căminul cultural 56 de conferințe. De asemenea, conduc 14 cercuri de citit, au organizat peste 60 de seri culturale, audiții la radio etc. În această privință se evidențiază Constantin Ciubotaru, învățător în satul Gherghelău, comuna Codăești, care singur a ținut 15 conferințe. De asemenea o muncă deosebită duc tinerele învățătoare Elena Malanca, Silvia Spătaru și Aneta Sreici din satul Pribești. Ele au ținut numeroase conferințe la căminul cultural și la colțul roșu al gospodăriei agricole colective din satul Pribești.

Alături de ceilalți intelectuali, pedagogii din regiunea Iași au contribuit la crearea de noi gospodării agricole colective și întovărășiri. Astfel, în comuna Bogdănești au luat ființă trei întovărășiri cu un număr de 88 de familii, în comuna Telejna o întovărășire, în satul Oțetoaia o gospodărie agricolă colectivă. În raionul Vaslui, în ultimele săptămîni au luat ființă patru gospodării agricole colective și 14 întovărășiri. În satele Codăești și Laza au luat ființă o gospodărie agricolă colectivă și o întovărășire. Tovarășa Emilia Zaharia, învățătoare la școala de 7 ani din comuna Codăești, învățătorii Tudose Budeanu și Gh. Popa din comuna Tătărani, învățătorii Ion Pînzaru din comuna Bălțeni, Gh. Răstoaca din comuna Untești și alții au atras noi membri în gospodăriile agricole colective și în întovărășiri.

Pentru a populariza rezultatele obținute de unitățile agricole din sectorul socialist, cadrele didactice au ajutat sfaturile populare în organizarea de expoziții. De asemenea, ele folosesc în munca de răspîndire a cunoștințelor agrotehnice rezultatele obținute pe loturile experimentale ale școlilor. În multe sate din regiunea Iași, cum ar fi Rediu, Albești, loturile experimentale constituie o pildă vie pentru țăranii muncitori.

Încă înainte de începerea campaniei de recoltare, învățătorii și profesorii din comunele Tătăreni, Crețești, Tîrzii etc. au popularizat prin conferințe, consfătuiri și muncă de lămurire de la om la om metodele agrotehnicii avansate. Pretutindeni cadrele didactice au popularizat chemarea comitetului regional de partid și a sfatului popular regional Iași cu privire la campania agricolă din această vară. Cadrele didactice din comunele Crețești, Dragalina și Popeni s-au preocupat îndeaproape de organizarea vieții culturale la arie, editînd gazete, foi volante, fotomontaje. Pionierii și școlarii din tabăra de pionieri de la Crețești au prezentat la arie piesa „Treierișul".

Printr-o muncă sistematică și perseverentă de zi cu zi, tovarășa Silvia Spătaru a format o echipă culturală din peste 70 de tineri colectiviști. La concursul echipelor culturale de la sate această echipă s-a clasat pe locul I atît la etapa raională cît și la etapa regională. Succese însemnate au obținut la concursul echipelor artistice și formațiile artistice din comunele Popeni și Dragalina, raionul Bîrlad, conduse de asemenea de învățători și profesori.

Împletind zi de zi activitatea didactică cu cea pe care o duc pe tărîmul culturalizării satelor, cadrele didactice din regiunea Iași vor lupta și mai departe contribuind la îndeplinirea prevederilor rezoluției Plenarei C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c. cu privire la măsurile pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al partidului în domeniul transformării socialiste a agriculturii.

R. LUPU

Despre notarea cunoștințelor și a comportării elevilor

În scopul de a asigura o apreciere cît mai corectă a activității elevilor, Ministerul Învățămîntului a luat o serie de măsuri printre care se numără și stabilirea unor noi norme în ceea ce privește notarea cunoștințelor și a comportării acestora.

Învățătura și purtarea elevilor sînt apreciate cu note de la 5 la 1. Pentru a simplifica încheierea situațiilor școlare la diferitele obiecte, mai ales a celor împărțite pe ramuri, s-a stabilit ca la fiecare obiect prevăzut în planul de învățămînt să se încheie numai cîte o singură notă trimestrială, anuală sau finală. Astfel, la matematică, limba și literatura română, limba și literatura rusă etc. nu se vor mai încheia la sfîrșitul fiecărei etape de muncă 2—3 note, de exemplu pentru algebră, geometrie și trigonometrie în parte, sau pentru oral și scris în parte, ci numai una singură. Pentru ca nota astfel încheiată să nu fie unilaterală, să nu reprezinte numai cunoștințele unei anumite discipline, a matematicii, a limbii etc., învățătorii și profesorii care predau aceste obiecte sînt obligați să verifice și să noteze, în baza programelor de învățămînt, cunoștințele elevilor cu privire la întreaga materie de învățămînt predată în trimestrul respectiv.

Împărțirea anului școlar în trimestre — așa cum a fost cerută de masa cadrelor didactice — trebuie să ajute la organizarea mai judicioasă a muncii didactice și în același timp să înlăture greutățile în legătură cu încheierea situațiilor școlare. Va exista astfel posibilitatea verificării temeinice, serioase și repetate a cunoștințelor elevilor. De aceea s-a stabilit ca numărul notelor la examinările orale pentru un elev pe trimestru să crească în raport cu orele repartizate fiecărui obiect prin planul de învățămînt; pentru obiectele cu o singură oră pe săptămînă trebuie să se facă două examinări. Se face precizarea că una din note se poate da pe baza unei lucrări de control curent, al cărei subiect, de regulă, trebuie să fie din materia predată în ora anterioară.

O mare importanță are introducerea, începînd cu clasa a V-a, a lucrărilor scrise (teze) trimestriale la toate obiectele de învățămînt — cu excepția acelora la care planul de învățămînt prevede numai o singură oră pe săptămînă pe toată durata trimestrului precum și a desenului, muzicii, educației fizice, lucrărilor practice. Astfel, dacă pentru un obiect s-au prevăzut 2/1 ore în planul de învățămînt, avîndu-se în vedere că schimbarea repartiției de ore de la 2 la 1 se face la 10 ianuarie, la acest obiect se dau lucrări scrise numai în trimestrele I și II.

Lucrările scrise (tezele) sînt lucrări de verificare a cunoștințelor predate într-o perioadă mai lungă, cu alte cuvinte lucrări de sinteză. Subiectele lor vor cuprinde deci întreaga materie a trimestrului sau părți însemnate ale acesteia. De aceea nota la lucrarea scrisă (teză) va avea o valoare egală, la încheierea situațiilor trimestriale, cu toate notele la interogările orale luate la un loc.

Pentru buna pregătire a elevilor în vederea lucrărilor scrise trimestriale de sinteză, este indicat să se facă înainte una sau mai multe ore de recapitulare sistematică, care să se refere la capitolele și problemele mai importante; de asemenea, lucrările scrise trebuie să fie urmate de o analiză critică asupra rezultatelor obținute de elevi.

Pentru a se evita supraîncărcarea elevilor și pentru a se realiza o muncă ritmică, s-a indicat ca lucrările scrise (tezele) să fie programate în ultimele 3 săptămîni ale fiecărui trimestru, perioadă în care elevii vor fi eliberați de orice alte sarcini extrașcolare și obștești. De asemenea, pentru zilele în care sînt programate teze, elevilor nu li se mai dau teme la celelalte obiecte.

Ținîndu-se seama de propunerile făcute de cadrele didactice în diferite ocazii, s-a adus o importantă îmbunătățire sistemului de notare la purtare. Purtarea unui elev în școală și în afară de școală se va aprecia ținîndu-se seama de întreaga lui comportare, printr-o singură notă, stabilită la sfîrșitul fiecărui trimestru în consiliul pedagogic. Nota anuală la purtare se stabilește avînd în vedere notele trimestriale și în special acea din ultimul trimestru.

În funcție de comportarea sa, elevul poate fi notat cu aceeași notă pe unul sau mai multe trimestre ale anului școlar, cu condiția ca nota să nu fie mai mică de „3". Se precizează că scăderea notei la purtare la 4 sau 3 se face pentru abateri fără gravitate și fără urmări însemnate și urmează după aplicarea gradată a uneia din pedepsele prevăzute în Ordinul ministrului Învățămîntului nr. 1714/1954 (punctul 3, al. „b").

Pentru promovare, în cazul cînd elevii au note de trecere la toate obiectele de studiu, nota anuală minimă la purtare este 3, însă aceasta atrage după sine amînarea cu o sesiune a examenelor de sfîrșit de an.

Elevii care săvîrșesc abateri grave și repetate și, cu toată munca de educare dusă de școală și organizația de tineret în colaborare cu familia, nu-și îndreaptă comportarea, sînt notați la purtare cu 2 sau 1. Nota 2 sau 1 la purtare se admite numai pe un singur trimestru și atrage după sine imediata exmatriculare disciplinară din școală.

Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului prevăd că elevii exmatriculați din clasele V—VII pot fi reînscriși în anul școlar următor la cursurile cu frecvență, în timp ce elevii din clasele învățămîntului mediu se pot înscrie în anul școlar următor numai în învățămîntul fără frecvență sau seral, dacă se încadrează în producție.

Indicații amănunțite în legătură cu notarea cunoștințelor și a comportării elevilor sînt date și în instrucțiunile pentru complectarea și folosirea cataloagelor pentru clasele V—XI. Întrucît cataloagele pentru clasele I—IV s-au tipărit cu mult înainte de luarea acestor măsuri, învățătorii le vor adapta în mod corespunzător. Astfel, pentru încheierea situației generale școlare vor folosi primele 3 coloane, schimbînd titulatura din „pătrar" în „trimestru". Pentru limba română, limba maternă și limba rusă, la care se va încheia, ca și la clasele V—XI, cîte o singură notă trimestrială și anuală, se vor folosi coloanele rezervate pentru „oral" la obiectul respectiv.

Îmbunătățirile aduse în sistemul de notare a cunoștințelor elevilor la obiectele de studiu și a comportării permit cadrelor didactice să asigure o apreciere reală și justă, mai sistematică și mai stimulativă. Dat fiind că etapele de muncă — trimestrele — sînt mai lungi decît în anii anteriori, este posibil să se facă observații mai complecte asupra atitudinii elevilor față de muncă, asupra pregătirii lor și să se ia din timp măsuri eficace de stimulare pentru elevii merituoși și de îndreptare pentru acei care dovedesc delăsare în activitatea lor școlară sau săvîrșesc abateri.

Colectivele didactice și conducerile școlilor trebuie să cunoască bine normele în legătură cu aprecierea nivelului de pregătire și a comportării elevilor, spre a le pune în practică odată cu începerea noului an școlar.

DIMITRIE TRICĂ

Pentru școlile tineretului muncitoresc

Acum, cînd școlile depun eforturi însemnate pentru deschiderea noului an școlar în cît mai bune condiții, ele primesc un ajutor de preț din partea organizațiilor obștești. De curînd, consiliul sindical orășenesc a organizat, în colaborare cu comitetul sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt și cu secția de învățămînt a Capitalei o consfătuire cu conducătorii școlilor serale pentru tineretul muncitoresc. La consfătuire au participat, pe lîngă directori de școli, conducători de întreprinderi, reprezentanți ai organizațiilor sindicale și ai comitetelor U.T.M. din întreprinderi.

Din referatul prezentat la această consfătuire de tov. C. Petricu, directorul secției de învățămînt a Capitalei, ca și din intervențiile participanților la discuții s-au desprins realizările obținute pînă acum în școlile pentru tineretul muncitoresc, precum și problemele pe care trebuie să le rezolve acestea în noul an școlar.

Majoritatea școlilor pentru tineretul muncitoresc — a subliniat tov. C. Petricu — s-au îngrijit din vreme de asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a muncii, au solicitat sprijinul conducerii întreprinderilor care patronează aceste școli, al organizațiilor sindicale și al organizațiilor U.T.M. din întreprinderi. Numeroase întreprinderi au înțeles că este necesar acest sprijin și au contribuit la timp, prin diferite mijloace, la întărirea bazei materiale a școlilor. Este vrednic de menționat sprijinul pe care l-a acordat întreprinderea „Mátyás Rákosi" pentru efectuarea din vreme a lucrărilor de reparare și de amenajare a localului destinat școlii pe care o patronează. Și la școala de la întreprinderea „Energo-trust" nr. 1 s-au efectuat, cu ajutorul întreprinderii, o serie de reparații. Întreprinderea a furnizat școlii materialul necesar reparațiilor, a verificat instalațiile electrice și igienice din școală.

Unele școli și întreprinderi, însă, au manifestat lipsă de interes pentru această chestiune. Acestea trebuie să ia imediat măsuri pentru urgentarea lucrărilor.

Referatul și discuțiile au ridicat și alte probleme importante, cum este, de pildă, realizarea planului de școlarizare. Și în acest sens s-a desfășurat o muncă rodnică. Conducerile școlilor, în colaborare cu întreprinderile, au folosit mijloace și posibilități variate pentru popularizarea școlilor în rîndurile tinerilor muncitori. La fabricile „Kirov", „Adesgo" și „I.M.D. s-au organizat adunări cu prilejul cărora s-a arătat importanța frecventării școlilor de cultură generală pentru tinerii muncitori De asemenea, a fost eficientă popularizarea școlilor prin stațiile de amplificare. Ca rezultat, un număr însemnat de muncitori s-au și înscris la aceste școli.

Tov. M. Săvulescu, inspectoare la secția de învățămînt a Capitalei, a subliniat, în cuvîntul ei, faptul că important nu este numai a recruta un număr cît mai mare de muncitori în școli, ci de a atrage îndeosebi pe tinerii muncitori fruntași, care, prin nivelul de cunoștințe acumulat, să poată aduce o contribuție importantă la creșterea productivității muncii în întreprinderea unde își desfășoară activitatea.

Au fost discutate și alte probleme, printre care planificarea justă a concediilor elevilor muncitori, asigurarea frecvenței în timpul școlarității, folosirea materialului didactic etc.

În timpul care a mai rămas pînă la începerea cursurilor, cei interesați în buna funcționare a școlilor pentru tineretul muncitoresc trebuie să-și îndrepte forțele înspre rezolvarea tuturor problemelor de care depinde succesul muncii acestor școli în viitorul an școlar.

Bibliografie

A apărut

„REVISTA DE PEDAGOGIE"
Nr. 6
CUPRINS:

Teoria și istoria pedagogiei

S. NASTASESCU: **Cîteva observații privind educarea disciplinei conștiente la elevii clasei a V-a.**

G. POPOVICI: **Zaharia Boiu — autor de manuale didactice.**

Din experiența școlii noastre

D. BARBULESCU și M. BOGDAN: **Din experiența folosirii schemei în predarea științelor naturale.**

MARIA SIRBU: **Importanța folosirii metodice a jurnalului de către educatoare.**

Din experiența școlii sovietice

A. K. BATURIN: **Din experiența muncii educative într-o tabără de pionieri.**

De peste hotare

I. ORGHIDAN: **Pentru ziua de mîine a omenirii.**

Discuții

E. MAFTEI: **În legătură cu problema tipurilor de activitate nervoasă superioară.**

Critică și bibliografie

V. TUTOVEANU: **Un important eveniment pentru literatura noastră pedagogică.**

SOFIA FUIOR: **S. A. Zikov și B. D. Korsunskaia: Lecția în școala de surdo-muți.**

EDGAR PAPU: **Paschoal Lemme „Estudos de educaçao".**

Cronică

ION LUPU: **Propunerile Ministerului Învățămîntului în discuția cadrelor didactice.**

B. M.: **Sesiunea științifică a Universității „C. I. Parhon".**

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 385 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 24 august 1956

Citiți în pag. 2-a

Cum se desfășoară pregătirile pentru noul an școlar

Spre noi succese

Cu inimile pline de bucurie, mîndri marile succese obținute pe drumul struirii socialismului, oamenii mun- din toate colțurile patriei noastre sărbătorit a 12-a aniversare a zilei 23 August, ziua eliberării Rominiei sub jugul fascist. Raportînd parti- lui însemnatele succese dobîndite în zvoltarea economiei și culturii noa- e pe drumul luminos al socialismu- ei și-au manifestat odată mai mult tărirea de a lupta cu însuflețire ntru traducerea în viață a politicii rtidului Muncitoresc Romîn îndrep- ă spre înflorirea patriei, spre ridi- rea continuă a nivelului de trai al porului muncitor.

Sărbătorind cea de a 12-a aniversare eliberării țării de sub jugul fascist, porul nostru și-a manifestat recu- ștința profundă față de marele po- r sovietic, dorința sa fierbinte de a tări necontenit prietenia frățească Uniunea Sovietică și cu toate cele- te țări socialiste.

Cei 12 ani care au trecut de la 23 gust 1944 reprezintă o perioadă rtă. În acești ani însă poporul nos- , sub conducerea înțeleaptă a par- dului, a înscris în istoria patriei ccese cu adevărat remarcabile. În portul prezentat cu prilejul adunării stive consacrate zilei de 23 August, către tov. A. Bunaciu, membru al C. al P.M.R., secretar al Prezidiu- i Marii Adunări Naționale, sînt ară- te realizările cu care oamenii muncii se mîndresc pe bună dreptate. Din- -o țară agrară înapoiată, Romînia a evenit astăzi o țară industrial-agra- puternică și independentă. Indus- ia noastră socialistă constituie o te- elie solidă pentru dezvoltarea conti- uă a întregii economii naționale.

Dezvoltarea cu prioritate a indus- iei grele a dat posibilitatea creșterii roducției bunurilor de consum popu- ar. În 1955 s-au produs aproape de ei ori mai multe obiecte de consum ecît în 1948.

În prezent harnica noastră clasă muncitoare muncește cu însuflețire entru traducerea în viață a sarcini- or trasate de cel de al II-lea Congres l partidului. Cu prilejul zilei de 23 ugust, oamenii muncii au raportat artidului că planul producției globale e ansamblul industriei socialiste a ost îndeplinit în semestrul I al anu- ui 1956 în proporție de 104 la sută.

Importante realizări s-au dobîndit i în domeniul agriculturii. Politica artidului nostru la sate are drept scop creșterea continuă a producției gricole, transformarea socialistă a griculturii. Pînă la 1 august 1956 au ost create 9672 gospodării colective și ntovărășiri agricole, cuprinzînd a- proape 600.000 familii, cu o suprafață de peste 1.720.000 ha. teren agricol. Hotărîrile luate de plenara C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c. sînt me- nite să accelereze mersul construcției socialiste în satele patriei noastre.

Intreaga dezvoltare a țării noastre arată că preocuparea fundamentală a statului democrat-popular o constituie ridicarea bunăstării celor ce mun- cesc. Ca urmare a dezvoltării sectoru- lui socialist în economie, a crescut în permanență nivelul de trai mate- rial și cultural al oamenilor muncii. În perioada primului plan cincinal cir- ca 3/4 din venitul național a fost re- partizat ca fond de consum. Oamenii muncii primesc astăzi mai mult zahăr și ulei decît în 1938, mai multe țe- sături de bumbac și lînă, mai multă încălțăminte ca înainte de război. Fon- duri însemnate au fost alocate an de an pentru dezvoltarea bazei materiale a culturii, pentru înflorirea învățămîn- tului, a științei, a literaturii și artei.

Învățămîntul a cunoscut în anii puterii populare progrese la care în trecut slujitorii școlii nici nu îndrăz- neau să viseze. Înconjurată de grija partidului și guvernului, a întregului popor muncitor, școala noastră se dez- voltă necontenit în conformitate cu cerințele construcției socialiste. Re- centa hotărîre a partidului și guver- nului cu privire la îmbunătățirea în- vățămîntului de cultură generală, pre- cum și hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii po- litico-educative în rîndul studenților vor determina un nou avînt al mun- cii pentru educarea tineretului în spi- ritul comunismului. Cu prilejul celei de a 12-a aniversări a eliberării pa- triei, cadrele didactice și-au reînnoit angajamentul lor de a lupta cu fer- mitate pentru aplicarea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului, pentru a pregăti temeinic cadrele ne- cesare construcției socialiste.

Partidul ne învață că dezvoltînd succesele obținute și înmulțindu-le ne- încetat să știm totodată să descoperim lipsurile care mai frînează mersul nos- tru înainte și să găsim mijloacele pentru lichidarea lor. Slujitorii școlii știu bine că și în munca lor mai există asemenea lipsuri. În aceste zile, în cadrul consfătuirilor raionale, ele trebuie să fie cu curaj scoase la iveală și discuția colectivă a cadrelor di- dactice să ducă la căi și metode po- trivite pentru înlăturarea lor. Stă în puterea lucrătorilor din învățămînt ca nivelul învățămîntului să crească neîncetat, ca procesul de învățămînt să fie strîns legat de viață, de practică, de problemele construcției socia- liste. Stă în puterea lor să crească din copiii oamenilor muncii cadre cu o solidă pregătire teoretică și practi- că, constructori de nădejde ai socialis- mului.

Rodnic este și bilanțul realizărilor obținute în țara noastră, în anii pu- terii populare de oamenii de știință, literatură și artă. Folosind condițiile favorabile create de regimul democrat- popular, ei aduc aportul lor prețios la opera de construire a socialismului. Lucrări și comunicări prezentate de savanții noștri la diferite congrese și conferințe internaționale s-au bucurat de aprecieri pozitive din partea cercu- rilor științifice din străinătate.

În anii puterii populare s-au schim- bat substanțial relațiile dintre poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare. Minoritățile naționale se bucură în e- gală măsură cu poporul romîn de drepturile și libertățile consfințite în Constituția țării noastre. Partidul cheamă la dezvoltarea și adîncirea prieteniei frățești între poporul romîn și naționalitățile din R.P.R. Este ne- cesară o atenție neslăbită în lupta îm- potriva naționalismului și șovinismu- lui, pentru educarea oamenilor mun- cii și în primul rînd a tineretului în spiritul patriotismului socialist și în- ternaționalismului proletar, în scopul mobilizării tuturor celor ce muncesc în opera comună de construire a so- cialismului.

Oamenii muncii din patria noastră știu bine că marile succese dobîndite în construcția socialistă au fost posi- bile numai datorită faptului că au a- vut și au în fruntea lor un asemenea cîrmaci călit și înțelept cum este Par- tidul Muncitoresc Romîn. Partidul no- stru a condus și conduce neabătut po- porul pe calea indicată de atotbirui- toarea învățătură marxist-leninistă. Forța partidului stă în unitatea sa indestructibilă, în legătura sa strînsă cu masele, în fidelitatea față de idei- le marxism-leninismului. Adînc con- vinși că partidul nu are interese mai înalte decît interesele poporului, oa- menii muncii îl înconjoară cu dragos- te, exprimîndu-și încrederea adîncă în justețea politicii lui și hotărirea fermă de a înfăptui această politică.

A 12-a aniversare a eliberării patriei noastre a avut loc în condițiile creș- terii neîncetate a avîntului forțelor păcii și progresului în lumea întrea- gă.

Republica Populară Romînă, mem- bră a O.N.U., este un factor activ în acțiunile ce se desfășoară pe plan in- ternațional în scopul promovării păcii și al colaborării între popoare. Ca membru al marii familii a țărilor sis- temului socialist mondial, în frunte cu Uniunea Sovietică, poporul nostru consideră cauza întăririi comunității țărilor socialiste drept o cauză sfîn- tă, care se identifică cu interesele sale esențiale. Relațiile de prietenie ale țării noastre cu toate țările socialiste se dezvoltă și se îmbogățesc continuu. Prin convorbirile care au avut loc cu președintele R. P. F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, a fost deschisă o etapă nouă în procesul de dezvoltare a re- lațiilor prietenești dintre țara noastră și Iugoslavia prietenă.

Țara noastră luptă neobosit pentru apărarea și consolidarea păcii între popoare, pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare cu toate țările din lume, indiferent de orînduirea lor socială și de stat.

Poporul romîn este hotărît ca ală- turi de toate forțele păcii să nu cru- țe nici un efort pentru triumful cauzei păcii în lumea întreagă.

Liber și stăpîn pe soarta sa, însu- flețit de istoricele hotăriri ale Con- gresului al II-lea al partidului, po- porul nostru privește cu încredere vii- torul și luptă neobosit pentru continua înflorire a scumpei noastre patrii.

La expoziția consfătuirii raionale

Expozițiile raionale au menirea să prezinte prin material concret, viu, experiența înaintată a cadrelor didactice, pentru ca aceasta să devină un bun al tuturor și astfel să ridice la o calitate mai înaltă activitatea de instruire și educare a elevilor. Sălile de expoziție sînt întotdeauna cercetate cu interes de către participanții la consfătuiri. În etapa următoare de activitate școlară, schemele, planurile, planșele, aparatele etc. prezentate la expoziție sînt folosite — adaptate cînd e cazul — în mai toate școlile raionului.

Pentru ca din cercetarea materialului expus învățătorii și profesorii să învețe cît mai mult, acesta trebuie bine selecționat, sistematizat și prezentat într-o formă clară, îngrijită. Este necesar de asemenea să se expună material în special privitor la problemele mai grele și mai importante ale muncii instructiv-educative. Tocmai acest lucru l-au avut în vedere organizatorii expoziției consfătuirii din raionul 1 Mai al Capitalei. Cabinetul pedagogic raional prezintă o schiță pentru îndrumarea profesorilor în vederea întocmirii planurilor calendaristice. Pentru întocmirea planificării se indică să se însemne în plan, pe lîngă caracterizarea clasei, obiectivele ce vor fi urmărite în cursul anului. Aici vor fi trecute, desigur, obiectivele generale, dar ținînd seama de ceea ce caracterizează clasa respectivă, de condițiile concrete în care se desfășoară munca la acea clasă. Se notează apoi mijloacele pentru atingerea obiectivelor, care sînt stabilite, de asemenea, ținînd seama de condițiile concrete ale activității profesorului. Schița prevede, printre altele, și o rubrică pentru notarea muncii independente a elevilor la fiecare lecție. Aceasta va ajuta să se urmărească sistematic înlăturarea supraîncărcării elevilor cu teme și să se poată analiza periodic situația existentă în această privință.

Se expun de asemenea scheme de organizare a muncii directorului, a dirigintelui, planul pentru desfășurarea primelor lecții, a orelor educative etc. În indicațiile pentru planul de muncă al dirigintelui un loc important îl ocupă problema organizării colectivului de elevi și munca dirigintelui cu organizațiile de tineret. Și activitatea cu părinții sau organizarea timpului liber al elevilor sînt arătate ca puncte principale în activitatea dirigintelui.

Secția de învățămînt a raionului 1 Mai a căutat să înfățișeze la expoziție material pentru ilustrarea problemelor cuprinse în referatele care vor fi prezentate în ședința plenară a consfătuirii. Se expun planuri de lecții și planșe ale profesorilor care au evitat cu pricepere supraîncărcarea elevilor printr-o predare sistematică.

O schemă alcătuită de către tov. Suciu, responsabila cabinetului pedagogic, și tov. Iulia Mihăilescu, profesoară de limba romînă, prezintă în mod clar desfășurarea unei lecții de gramatică în sistemul predării concentrice. Profesorii de limba romînă vor vedea la expoziție și o interesantă hartă literară care poate fi folosită ca material didactic la o lecție introductivă despre Ion Creangă. Pe hartă sînt lipite fotografii și citate din opera scriitorului. Tov. Georgeta Atanasiu, profesoară la școala medie nr. 12, a întocmit o planșă asemănătoare, privind viața și opera lui Mihail Eminescu.

Expoziția cuprinde material de îndrumare pentru profesorii care vor preda materiile nou introduse în planul de învățămînt. S-au alcătuit în acest scop scheme pentru primele lecții de limba latină, pentru lecțiile de limba engleză, de limba germană și de limba franceză la clasa a V-a. Tov. Mariana Simionescu-Țăranu a întocmit o planșă ilustrată pentru predarea prepozițiilor la limba engleză.

În expoziție se află trei planșe folosite de tov. Stela Manolescu, profesoară de fizică la școala medie de fete nr. 10: o planșă care sintetizează capitolul „Inducția electromagnetică și aplicații în tehnică", alta care reprezintă legile atracției universale cu consecințele ei științifice și, în sfîrșit, o a treia planșă, care reprezintă legile gazelor stabilite pe baza ecuațiilor de stare. Prima planșă cuprinde apariția inducției prin magneți și prin curenți, legea lui Lentz în inducție și autoinducție, regulile folosite în inducție pentru determinarea sensului forței electromotoare: redresarea curentului de inducție din alternativ în continuu și aplicarea curentului de inducție la dinam. Planșa a doua cuprinde legile lui Keppler, legea lui Newton privitoare la atracția maselor și următoarele consecințe științifice: măsurarea masei pămîntului, verificarea experimentală făcută de Cavendisch cu ajutorul balanței, relația dintre accelerația gravității și intensitatea gravității, precum și unitățile în care se exprimă aceste mărimi. A treia planșă reprezintă legile lui Boyle Mariotte — Gay Lussac, Schartes și legea gazelor perfecte; stabilirea ecuației lui Clapeyron pe baza folosirii stărilor gazelor (transformări izoterme, izobare, izocore). Folosirea acestor ecuații de stare ușurează mult problemele ridicate de studiul gazelor, probleme care constituie unul din capitolele cele mai dificile ale căldurii.

Se expun și planșe referitoare la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, alcătuite de tov. Maria Stoenescu. Una reprezintă un reactor nuclear modern, cu sistemul de răcire prin apă grea și cu moderator de neutron alcătuit din grafit; altă planșă reprezintă o schemă a primei centrale atomo-electrice realizată în Uniunea Sovietică.

Expoziția prezintă materiale didactice care au fost folosite de pedagogi în consolidarea cunoștințelor elevilor. Un exemplu de acest fel îl constituie loto-ul geografic folosit de tov. Marin Stan, profesor la școala medie nr. 12 de băieți. Loto-ul este alcătuit din bucăți de placaj tăiate la traforaj în forma regiunilor țării și pe care elevii trebuie să le așeze la locul lor pentru a întregi harta. Acest joc este potrivit pentru clasele mici. El poate fi folosit și cu partea necolorată și nescrisă, pentru ca elevii să recunoască și numai după formă regiunile. Sistemul acesta de loto poate fi folosit și pentru continente. În expoziție sînt de asemenea confecționate în miniatură, din diferite materiale, medii geografice: regiunea polară, ecuatorială etc.

La colțul de științe naturale se expun produse obținute pe loturile experimentale ale școlilor din raion, ca și materiale colecționate de elevi cu prilejul excursiilor. În borcane sînt prezentați pești din diferite familii: belonidae, bothidae, scombridae, gobiidae, thunidae, clupeidae, atherinidae, pe care școlile i-au conservat în ultimul timp pentru muzeele proprii.

Tov. Ionescu Țiu, de la școala medie nr. 10, a confecționat un bogat material didactic pentru predarea geometriei în spațiu. Pe mici suprafețe plane din carton tare sînt prinse figurile geometrice care se studiază și, alături de ele, formulate și rezolvate, probleme care cer folosirea acestor figuri geometrice.

Bogatul material pe care îl prezintă participanților la consfătuire expoziția din raionul 1 Mai al Capitalei este interesant și poate ajuta în mare măsură cadrele didactice să desfășoare mai bine în noul an școlar munca instructiv-educativă. Este necesar însă ca sugestiile pe care le primesc cadrele didactice la această expoziție să fie dezvoltate prin activitatea creatoare a fiecăruia.

E. MANAC

In ajunul deschiderii noului an școlar

★ ★ ★

Măsuri luate din timp

În comuna Gratia din raionul Videle, cadrele didactice și conducerile școlilor s-au preocupat cu stăruință de asigurarea tuturor condițiilor pentru deschiderea noului an școlar. În urma măsurilor luate din timp au fost terminate reparațiile la cele cinci școli din comună, unele lucrări fiind executate prin autoimpunere.

Cadrele didactice au verificat pe teren exactitatea listelor de elevi întocmite anterior. Se duce o muncă deosebită de lămurire în rîndurile părinților pentru școlarizarea tuturor absolvenților claselor a IV-a.

S-au făcut din vreme comenzile la cooperativa din comună în vederea aprovizionării cu manuale.

Acum școlile din comuna Gratia își așteaptă pe deplin pregătite elevii.

ANGHELINA NAE

Spirit gospodăresc

Cadrele didactice de la școlile din raionul Trușești au dovedit mult spirit gospodăresc în rezolvarea problemelor materiale legate de pregătirea noului an școlar. Cu sprijinul părinților s-au efectuat numeroase lucrări de amenajare a localurilor de școli. La școala de 7 ani din Ionășeni, de exemplu, s-a amenajat o cameră specială pentru păstrarea materialului didactic.

Anul acesta, școlile din raion au simțit mai puternic și sprijinul secției de învățămînt. Astfel, prin grija acesteia s-a procurat din timp combustibilul necesar școlii.

Peste cîteva zile, școlile își vor deschide porțile. Învățătorii, profesorii și elevii își vor relua cu mai mult spor munca, luptînd pentru rezultate cît mai bune.

VLAD BEJENARU

Doar cîteva zile ne mai despart de deschiderea noului an școlar. În toate instituțiile de învățămînt — de la școlile de patru ani pînă la facultăți — se simte acum o atmosferă solemnă, sărbătorească, dar și freamătul unei munci încordate pentru punerea la punct a ultimelor pregătiri.

Noul an școlar începe sub semnul importantelor hotăriri luate de partid și guvern pentru traducerea în viață a directivelor cu privire la învățămînt adoptate de cel de al II-lea Congres al P.M.R. Învățătorii și profesorii se pregătesc cu însuflețire pentru traducerea în viață a Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. În universități și institute a căpătat un avînt deosebit munca pentru aducerea la îndeplinire a Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea activității politico-educative în rîndul studenților.

Cu un elan sporit, elevii, studenții, învățătorii și profesorii se pregătesc să obțină în noul an școlar realizări mai însemnate, să se arate demni de marea prețuire pe care partidul, guvernul și întreg poporul muncitor o arată școlii, tineretului și celor care-l instruiesc și educă.

Ultimele zile ale vacanței

Și în comuna Grojdibodu, ca și în toate orașele și satele țării, se simte din plin acum, în ultimele zile ale vacanței, apropierea noului an școlar. Colectivul școlii de 7 ani din comună, îndrumat de organizația de partid și sprijinit de comitetul executiv al sfatului popular, muncește cu sîrguință pentru a asigura deschiderea cursurilor în cele mai bune condițiuni.

În curînd, copiii din comuna Grojdibodu își vor începe iar activitatea în școală, dar în condiții mai bune decît în anul trecut, deoarece în timpul vacanței s-au efectuat numeroase lucrări de reparare și curățire. La aceste lucrări au adus o contribuție deosebit de însemnată oamenii muncii din comună, care doresc ca fiii lor să aibă tot ce le trebuie pentru a-și însuși temeinic cunoștințele.

Acțiunea de școlarizare se desfășoară sub lozinca „nici un copil de vîrstă școlară în afara școlii". De asemenea, colectivul școlii luptă cu succes pentru a cuprinde în clasa a V-a un număr cît mai mare de absolvenți ai școlii de patru ani. În acest scop a fost intensificată munca de lămurire în mijlocul părinților.

C. SALCIANU

Mai sînt probleme nerezolvate

În toate școlile din raionul Săcuieni s-au făcut intense pregătiri pentru deschiderea anului școlar. Au fost executate reparații și lucrări de curățire, s-au luat măsuri pentru aprovizionarea cu lemne. Prin grija sfatului popular comunal, școala de 7 ani din comuna Vîsad, de exemplu, a primit o cantitate de 15.000 kgr. lemne de foc.

Cu toate aceste pregătiri, unele școli din raion nu au încă tot mobilierul necesar. Sfatul popular trebuie să ia în mînă și această problemă, să asigure rezolvarea ei grabnică.

V. BEALCOVSCHI

In școlile unde se pregătesc viitorii muncitori electricieni

Mulți dintre absolvenții școlilor de 7 ani se îndreaptă în anul acesta înspre școlile profesionale din sistemul energetic și electrotehnic, care pregătesc tineretul pentru asemenea meserii ca aceea de electrician constructor, radiofonist, constructor de aparate de joasă și înaltă frecvență, telefonice și de telecomunicație etc.

Pentru a îmbunătăți pregătirea viitorilor muncitori electricieni, Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice a reorganizat pentru noul an școlar școlile din sistemul său, corespunzător stadiului actual de dezvoltare a tehnicii. Școlile profesionale ale acestui minister funcționează în centrele unde se află principalele întreprinderi industriale și șantiere din țară, ca: București, Timișoara, Craiova, Cîmpina, Săcele (Stalin), Bicaz și Borzești (Bacău), Paroșani (Petroșani). Pentru o mai justă recrutare a viitoarelor cadre și pentru justa lor repartizare, după terminarea școlii, în producție, trusturile și combinatele Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, cu sediile în centrele principalelor regiuni, fac înscrieri de tineri între 14 și 16 ani, care vor fi școlarizați în condițiile ultimelor hotăriri ale Consiliului de Miniștri. S-a urmărit cu aceasta evitarea afluenței numai spre unele școli, ușurarea posibilităților de admitere a candidaților și cuprinderea în școli a celor mai bune elemente dintre absolvenții școlilor de 7 ani.

Ucenicii, elevi ai școlilor profesionale, primesc pe timpul școlarizării întreținere gratuită. Ei sînt în întregime pregătiți pe seama statului. Instruirea lor teoretică alternează cu instruirea practică, care începe în atelierul școală și se continuă în întreprinderea unde absolvenții vor fi plasați ca muncitori calificați. Ulterior aceștia au drumul deschis spre școala tehnică de maiștri și, prin aceasta, spre învățămîntul superior.

Încă din primul an ucenicii sînt antrenați în munca productivă. Cointeresarea lor la beneficiile producției constituie un stimulent de seamă, aducînd avantaje materiale atît întreprinderilor, cît și ucenicilor. Părăsind vechile metode ale practicii neproductive și făcîndu-i pe ucenici să participe nemijlocit la producția întreprinderii, școala profesională atinge un dublu scop: îi instruiește pe ucenici și în același timp contribuie la realizarea planului de producție al întreprinderii.

Anul școlar trecut a fost încheiat de școlile profesionale din sistemul Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice cu lucrări de mare importanță, dintre care unele au fost trimise la expoziția internațională ce se va deschide în curînd la Belgrad. Printr-o bună organizare a muncii în noul an școlar, printr-o exigență mereu sporită în pregătirea ucenicilor, vom izbuti să dăm industriei noi cadre de muncitori electricieni cu o pregătire temeinică, în stare să contribuie cu rîvnă și pricepere la dezvoltarea industriei noastre.

ALEXANDRU CHIRICA

Despre primirea unor „boboci" și despre răsplata unor „veterani"

În fiecare instituție de învățămînt s-au încetățenit tradiții care impun ca „bobocilor" să li se facă o anumită primire, ca festivitatea de deschidere a cursurilor să se desfășoare într-un anumit fel. La Institutul agronomic „N. Bălcescu", însă, festivitatea de deschidere a anului universitar coincide cu trecerea în revistă a rezultatelor obținute în anul trecut. Aceasta se datorește, printre altele, și specificului învățămîntului superior agronomic, care impune o eșalonare variată a cursurilor diferiților ani de studii, în funcție de perioada în care trebuie să se exercite practica pregătitoare și de producție. De aceea, e mai ușor a face să se întîlnească toți anii de studii ai tuturor facultăților la începutul anului universitar decît la sfîrșitul lui. Și de aceea, cea mai mare parte a „socotelilor" se încheie, după vechea vorbă din bătrîni, toamna. Acum își vor primi răsplata acei care au rezistat ispitelor zilelor frumoase ce te îndeamnă la plimbări, și-au planificat munca zi cu zi și au încheiat cu rezultate bune studiile. Acum vor fi aplaudați din toată inima „veteranii" grupelor fruntașe, care au obținut la examene și în practică calificative bune și foarte bune.

Studenților anului I, proaspăt intrați în facultăți, conducerea institutului le va asigura încă din prima zi plăcuta ocazie de a lua contact cu trecutul institutului în care vor învăța, de a înțelege mai bine frumusețile și problemele meseriei pe care și-au ales-o. Expoziția „Centenarul Institutului agronomic „N. Bălcescu" le va arăta prin grafice, schițe și panouri, prin cifre și fotografii, care a fost contribuția Institutului agronomic „N. Bălcescu" la dezvoltarea agriculturii noastre, care sînt preocupările și realizările cadrelor didactice din institut, ce au înfăptuit colegii lor din serii mai vechi. Astfel, noii studenți ai institutului vor învăța de la început să respecte și să stimeze pe marii înaintași ai învățămîntului agricol din țara noastră — pe Ion Ionescu de la Brad, pe Sandu Aldea, pe Vlad Cîrnu-Munteanu, pe dr. N. Filip și ceilalți care, cu pasiune și abnegație, cu fierbinte dragoste de țară și de popor, nu și-au drămuit sacrificiile și și-au închinat viața propășirii agriculturii românești.

În acest fel va începe procesul de aclimatizare a „bobocilor", de încadrare a lor în activitatea și modul de muncă al institutului în care își vor petrece cinci ani de viață.

E interesant și plăcut să vizitezi în aceste zile institutul, care te întîmpină cu mireasma aleilor sale vaste, înflorite, cu freamătul examenelor de admitere și al muncii pentru terminarea noilor clădiri ale institutului. Una mai cu seamă îți atrage atenția prin coloanele sale care amintesc de un portic antic: nu pare a fi totuși o poartă și nici fațada vreunei clădiri, ci, mai degrabă, intrarea într-un parc, într-o grădină. Interesîndu-ne la șeful șantierului, aflăm că într-adevăr porticul marchează intrarea în parcul didactic și de odihnă care va acoperi tot spațiul lăsat liber de clădiri, începînd din Bulevardul Mărăști și pînă în Bulevardul 1 Mai. Parcul a fost proiectat de cadrele didactice ale institutului și executat în cea mai mare parte de către studenți prin muncă voluntară. Amintirea înfăptuirii acestui parc aduce pe fața interlocutorului nostru un zîmbet cald, căci tineretul acela vioi, zgomotos și harnic, care a invadat în primăvară terenul acoperit cu moloz și l-a curățat și plantat „după toate regulile meseriei" a cucerit simpatia și dragostea tuturor.

Parcul în formare va fi dat în grijă, pe porțiuni, cîte unei facultăți și de pe acum întrecerea între facultăți „pentru cea mai bună întreținere" sau „pentru cele mai bine dezvoltate plante" se anunță aprigă. Căci la serbarea de sfîrșit de an, unde în clasamentul facultăților intră în primul rînd notele obținute de studenți, un loc destul de important este ocupat și de felul în care facultatea și-a păstrat porțiunea de parc. Și nu este puțin lucru să fii studentul unei facultăți fruntașe pe institut.

Desigur că am putea vorbi și despre alte măsuri menite să le creeze studenților condiții cît mai bune de învățătură și de trai: despre cursurile și lucrările practice ce le-au pregătit cadrele didactice, despre orarul care va asigura după-mese libere pentru sport, lectură, expoziții etc., despre sălile proaspăt zugrăvite, care vor întîmpina cu albeața lor pe studenți încă din prima zi, despre cantine, cu mesele lor îmbietoare, despre căminele curate în care vor trăi studenții după cursuri. Dar acestea sînt grijile permanente ale acelora ce se ocupă în țara noastră cu educarea unui tineret nou, entuziast constructor al socialismului.

V. BOLINTIN

Constituirea asociațiilor studențești din R. P. R.

În zilele de 18 și 19 august a avut loc la București, din inițiativa C.C. al U.T.M., o consfătuire a delegaților studenților din toate centrele universitare din R.P.R. cu următoarea ordine de zi:

— Referat cu privire la constituirea asociațiilor studențești din R.P.R.

— Alegerea comitetului de organizare a asociațiilor studențești din R.P.R.

Consfătuirea a scos în evidență faptul că Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. „Cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților" a fost primită cu însuflețire de către studenții din universități și institute. Aceștia și-au exprimat dorința de a munci cu avînt pentru traducerea în viață a tuturor prevederilor hotărîrii în scopul ridicării pe o treaptă superioară a întregii activități studențești din țara noastră.

Dezbătînd principiile și sarcinile care stau la baza creării asociațiilor studențești și stabilind măsurile necesare pentru constituirea lor, consfătuirea a ales un comitet de organizare a asociațiilor studențești format din 33 de persoane. Consfătuirea a însărcinat comitetul de organizare să treacă imediat după începerea anului universitar la activitatea practică pentru înființarea asociațiilor studențești pe facultăți sau institute, să pregătească proiectul de statut al asociațiilor studențești pe care să-l supună dezbaterii masei studenților, să asigure apariția unei reviste lunare studențești, să convoace conferința pe țară a studenților.

Pentru îndeplinirea sarcinilor legate de înființarea asociațiilor, comitetul de organizare se va ocupa de constituirea comisiilor orășenești de organizare în centrele universitare, care vor îndruma toate acțiunile legate de crearea asociațiilor studențești în orașele respective. În instituțiile de învățămînt superior comisiile orășenești de organizare vor desemna împuterniciți care se vor ocupa de munca pentru înființarea asociațiilor din universitatea sau institutul respectiv.

Comisiile orășenești și împuterniciții acestora vor începe înscrierea membrilor în asociații astfel încît cel mai tîrziu de la 1 octombrie să se poată trece la constituirea asociațiilor și la alegerea organelor de conducere din facultăți, institute și centre universitare.

Din comitetul de organizare a asociațiilor studențești ales de consfătuire fac parte următorii: Antolffy Andrei, Baroty Paul, Băleanu Rodica, Bejan Ion, Bîrlea Ștefan, Bozianu Teohari, Bertleff Erna, Caruso Suzana, Cernita Alexandru, Chirilă Constantin, Cișmaș Ion, Constantin Viorica, Cosma Maria, Cristescu Venera, Datcu Ion, Dumitru Lucilius, Dragu Elena, Feifer Iosif, Farcaș Magdalena, Iliescu Ion, Isac Stana, Jianu Emil, Lăzăroiu Alex., Mihăilescu Florica, Mihai Traian, Mustață Elena, Nichici Alexandru, Olteanu Doina, Patrichi Eugenia, Petrovici Maria, Petriceanu Gheorghe, Pîrvu Romulus, Papp Eva, Soare Iosif, Soare Stan, Stoica Ioana, Schwartz Marcel, Teoreanu Ion, Turcu Aurel, Turbatu Apostol, Tache Gheorghe, Wolf Margareta, Zamfir Sorin.

În cadrul consfătuirii a fost prezentată și o informare cu privire la Congresul mondial studențesc ce va avea loc la Praga între 26 august—4 septembrie 1956.

Consfătuirea delegaților studenților din R.P.R. cheamă pe toți studenții Republicii Populare Romîne să se încadreze în asociațiile studențești ce vor lua ființă și să contribuie din toate puterile la dezvoltarea activității profesionale științifice, cultural-artistice și sportive în universitățile și institutele de învățămînt superior din patria noastră.

În ziua de 19 august a avut loc prima ședință a comitetului de organizare a asociațiilor studențești din R.P.R. care a ales un birou din care fac parte:

Iliescu Ion, președinte; Mihăilescu Florica, Baroty Paul, vicepreședinți; Teoreanu Ion, secretar; Constantin Viorica, Cosma Maria, Datcu Ion, Isac Stana, Jianu Emil, Mustață Elena, Papp Eva, Soare Stan, Tache Gheorghe, Turbatu Apostol, Zamfir Sorin, membri.

(Agerpres)

Cum se desfășoară pregătirile pentru noul an școlar

Se poate asigura cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară

În scopul școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară și al cuprinderii unui număr cît mai mare de elevi în clasele V-VII, secția de învățămînt a raionului Teleajen a luat din vreme o serie de măsuri. Astfel, în toate comunele există o evidență clară a tuturor copiilor de vîrstă școlară, iar directorii școlilor de centru urmăresc cu grijă cuprinderea elevilor. Pretutindeni s-au organizat consfătuiri cu părinții elevilor, consfătuiri ale absolvenților școlilor de 7 ani cu absolvenții claselor a IV-a. S-au făcut vizite la domiciliul elevilor. S-a organizat în chip sărbătoresc primirea noilor elevi. Cu ajutorul comitetului de părinți, al sfatului popular și al comisiilor de femei s-au organizat gazde comune. În mod deosebit se preocupă secția de învățămînt de felul cum conducerile școlilor din orașele Slănic și Vălenii de Munte—centre muncitorești—urmăresc asigurarea învățămîntului general obligatoriu la clasele V-VII. Experiența anilor trecuți arată însă că nu sînt suficiente numai asemenea măsuri. Măsuri asemănătoare s-au mai luat și altădată și, cu toate acestea, în munca de școlarizare au fost lipsuri. De pildă, la școala de 7 ani din Măgurele, la școala de 4 ani din Miulești, la școala de 4 ani din Aluniș-Baie în anul trecut nu s-au prezentat în clasele I-IV 8 elevi. Alți 96 de elevi din școlile raionului au rămas repetenți din cauză că n-au frecventat cursurile. Astfel de cazuri se întîlnesc la școala de 7 ani din Gornetu Cuib, la școala de 7 ani din Homoriciu, la școala de 7 ani din Izvoare, la școala de 7 ani din Bălteștii-Izești, la școala de 4 ani din Atîrnați etc. De ce s-a ajuns aici? Din „cauze obiective" — distanța mare de școală, neînțelegerea părinților etc. — cum spun cei care răspund de această situație, sau din neglijarea unor măsuri ca asigurarea mijloacelor de transport, înființarea și buna organizare a internatelor, desfășurarea unei munci temeinice, adînci, de lămurire a părinților? Credem că răspunsul e limpede.

Există posibilitatea ca lipsurile să fie înlăturate. O dovedesc rezultatele obținute în acțiunea de școlarizare în multe comune ale raionului. De pildă, la școala de 7 ani din comuna Drajna de Jos, toți copiii de vîrstă școlară au fost cuprinși în școală și au frecventat regulat cursurile. Au fost în această comună condiții mai ușoare pentru traducerea în fapt a învățămîntului general obligatoriu de 4 ani? Nu. În satul Arsenești, care aparține acestei comune, 7 copii erau amenințați să rămînă neșcolarizați din cauza depărtării de școală și a drumului impracticabil. Directorul școlii, tov. Platon Mocanu, a rezolvat această situație organizînd pentru acești copii învățămîntul în satul respectiv.

Folosind cu perseverență forme variate de asigurare a frecvenței regulate (conferințe la căminul cultural, activizarea comitetului de părinți, consfătuiri cu toți părinții, vizite la domiciliu, ajutorarea unor elevi cu manuale și rechizite etc.) cadrele didactice de la școala de 7 ani din Prăjani au rezolvat pe de-a întregul problema școlarizării.

— Mergînd pe acest drum — ne spune directorul școlii, tov. Haralambie Negreanu — sîntem hotărîți să aducem în acest an școlar în clasa a V-a și pe cei 8 absolvenți ai școlii elementare care anul trecut au părăsit învățătura.

Este necesar ca secția de învățămînt să folosească experiența pozitivă a școlilor fruntașe, să îndrume și să controleze cu perseverență, din primele zile de școală, realizarea școlarizării la clasele I-IV și cuprinderea unui număr cît mai mare de elevi la clasele V-VII astfel încît în acest raion să dispară „cauzele obiective" ale neșcolarizării și slabei frecvențe din unele școli.

P. FURTUNĂ

O problemă importantă: mixtarea

Crearea condițiilor necesare mixtării școlilor constituie pentru secția de învățămînt a orașului Cluj o preocupare principală. Pentru a antrena în această acțiune mase cît mai largi de oameni ai muncii, secția de învățămînt a organizat o consfătuire la care au participat directorii de școli, membri ai comitetelor de părinți, deputați, reprezentante ale comisiilor de femei. În cadrul consfătuirii au fost discutate problemele mixtării școlilor, problema delimitării circumscripțiilor școlare etc.

În orașul Cluj școlile de 4 și de 7 ani au fost și pînă acum mixte. Mai mult decît atît, unele școli medii, cum ar fi, de pildă, școlile medii nr. 4, nr. 8 și în parte nr. 5 au avut clasele I—VII mixte. Rămîne deci ca în noul an în aceste școli să se treacă la mixtarea claselor a VIII-a. Cercetînd tabelele celor înscriși la examenele de admitere în clasa a VIII-a se poate constata că la școlile de fete numărul băieților înscriși la examenul de admitere este în procent de circa 30 la sută. Același lucru se poate spune și despre procentul elevelor înscrise la școlile de băieți. Aceasta se datorește și faptului că secția de învățămînt a îndrumat absolvenții clasei a VII-a de la anumite școli de 7 ani să se prezinte pentru examen de admitere la o anumită școală medie.

Directorii școlilor medii și, în special, directorii acelor școli care nu au avut clasele I—IV sau V—VII mixte, se străduiesc să creeze condițiile igienico-sanitare necesare mixtării. De altfel, lucrările în acest scop sînt aproape pe terminate.

În ceea ce privește delimitarea circumscripțiilor școlare, secția de învățămînt a orașului Cluj întîmpină însă unele greutăți. Deoarece școlile medii sînt concentrate pe o rază foarte mică, în centrul orașului (există și două școli medii pe aceeași stradă), delimitarea circumscripțiilor în jurul acestor școli a prezentat dificultăți și ea s-a făcut adesea în mod arbitrar. S-a ținut, desigur, seama și de populația școlară existentă. De aceea, circumscripțiile pentru clasele I—IV nu coincid întotdeauna cu circumscripțiile pentru clasele V—VII. Deficiențele care au existat în delimitarea circumscripțiilor au dat naștere la unele perturbări și la unele nemulțumiri în rîndurile părinților. S-a manifestat în special tendința părinților de a-și înscrie copiii (fie chiar în clasa I-a sau în a V-a) la școlile medii. Atît secția de învățămînt cît și directorii de școli s-au străduit să lămurească pe acești părinți arătîndu-le că și în școlile de 7 ani copiii lor vor primi o pregătire temeinică. Pentru a ridica prestigiul școlilor de 7 ani și, în special, al școlilor periferice, secția de învățămînt a încadrat la începutul acestui an școlar la aceste unități învățători și profesori dintre cei mai buni. Totuși, la secția de învățămînt continuă să sosească zilnic cereri prin care părinții cer, sub anumite motive, să li se aprobe înscrierea copiilor la o școală sau alta. Aceasta înseamnă că munca de lămurire trebuie continuată și adîncită. Atît secția de învățămînt cît și școlile trebuie să-și intensifice în această perioadă munca în rîndurile părinților, făcîndu-i să înțeleagă că valoarea unui colectiv didactic nu depinde de locul școlii, ci de munca pe care o desfășoară acesta pentru instruirea și educarea copiilor.

P. ALEXANDRU

Activitatea cabinetului pedagogic

Preocupîndu-se de îmbunătățirea muncii sale în noul an școlar, cabinetul pedagogic al regiunii Constanța acordă multă atenție problemelor privitoare la îndrumarea cercurilor pedagogice. Pentru ca îndrumarea să fie cît mai concretă și mai eficientă, cabinetul și-a propus să redacteze pentru fiecare raion indicații precise cu privire la felul cum trebuie să se desfășoare activitatea în cercuri. Indicațiile vor stărui îndeosebi asupra diferitelor forme de muncă pe care le poate organiza cercul pedagogic — excursii, activități practice pe lotul școlar, vizionări de filme cu caracter științific și pedagogic etc. Acest lucru este necesar deoarece mai sînt încă în regiune cercuri pedagogice care-și limitează activitatea numai la prezentarea de referate.

Cabinetul a propus de asemenea cîteva teme pentru primele ședințe ale cercurilor. Așa sînt temele: „Sarcinile cadrelor didactice în lumina rezoluției C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie 1956"; „Învățămîntul politehnic, conținutul și mijloacele de realizare a lui"; „Importanța instructiv-educativă a publicațiilor pentru copii și tineret" etc.

Cabinetul pedagogic va analiza chiar la începutul anului școlar felul cum s-au desfășurat lucrările practice în școli, deoarece s-a constatat că multe cadre didactice nu se orientează just în această privință, lunecînd pe panta practicismului, a muncii extensive, fără să asigure o studiere sistematică a experiențelor desfășurate, fără să conducă pe elevi la concluziile care se pot trage pe baza acestor experiențe.

În regiune vor fi create, pe lîngă o serie de școli, ateliere de lăcătușerie și tîmplărie. Cabinetul și-a propus să urmărească și să sprijine prin îndrumări metodice activitatea acestor ateliere. În același timp, cabinetul pregătește consfătuiri pe raioane cu directorii de școli și de întreprinderi, pentru dezbaterea problemelor politehnizării învățămîntului.

Cabinetul pedagogic se preocupă și de buna organizare a lecturilor pedagogice, recrutînd noi participanți la această formă de răspîndire a experienței înaintate. De altfel, cabinetul a luat și alte măsuri pentru răspîndirea experienței cadrelor fruntașe. De pildă, va fi extinsă experiența tov. Petre Caragea, profesor de limba română la școala de 7 ani nr. 15 din Constanța, care a obținut rezultate bune în munca pentru dezvoltarea exprimării corecte a elevilor, experiența tov. N. Trașcu din comuna Cogealac, raionul Istria, care a confecționat cu mijloace locale și a folosit cu pricepere materialul didactic, precum și experiența altor pedagogi.

Metodiștii cabinetului se preocupă și de problemele perfecționării cadrelor didactice. În luna septembrie se va organiza cu pedagogii înscriși la cursurile de perfecționare o consfătuire la care aceștia vor primi îndrumări cum să studieze, cum să-și conspecteze materialul etc. Începînd din luna octombrie, cabinetul va organiza consultații colective pentru cei cuprinși la cursuri. Se vor lua, de asemenea, măsuri în vederea îmbogățirii bibliotecilor cu materiale de specialitate și pentru crearea unor biblioteci speciale pentru toată durata cursurilor. În a doua jumătate a anului școlar se vor organiza seminarii pe teme.

Introducerea unor discipline noi a pus în fața cabinetului pedagogic sarcina de a acorda un sprijin susținut cadrelor care predau aceste discipline. Cabinetul nu a manifestat însă grijă față de această problemă, nu s-a gîndit ce poate face pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice. Și problema îndrumării metodiștilor de la cabinetele pedagogice raionale și a comisiilor metodice stă cam departe de preocupările cabinetului pedagogic.

Este greșit, de asemenea, faptul că deși a stabilit o serie de măsuri, cabinetul pedagogic nu le-a cuprins într-un plan de muncă, n-a prevăzut sarcini precise, data pînă la care trebuie îndeplinite sarcinile, oamenii care răspund de îndeplinirea lor. De aceea, există primejdia ca o serie de măsuri propuse să se piardă pe parcurs, să nu prindă viață.

Cabinetul trebuie să pună de îndată capăt acestor lipsuri, să ia măsuri care să asigure îmbunătățirea muncii de îndrumare a activității pedagogice.

I. MILEA

Lucrări întîrziate

În regiunea Oradea s-au obținut unele realizări în privința construcțiilor școlare. Astfel, pentru a contribui la terminarea la timp a acestor construcții, sfaturile populare comunale au acordat un sprijin efectiv trustului regional de construcții. De pildă, sfatul popular din Satul Nou, raionul Criș, unde se clădește o școală de 4 ani, a asigurat prin mijloace locale transportarea balastului și a nisipului de la o distanță de 16 km. De asemenea a înlesnit trustului angajarea a 30 de muncitori. Sprijin în ceea ce privește angajarea muncitorilor a dat și sfatul popular din Roșia-Țarina.

În regiune s-a efectuat o serie de construcții prin autoimpunere. De asemenea, pe lîngă școala din satul Spinul, raionul Marghita, au fost construite prin autoimpunere două remize pentru lemne. În satele Varviz și Albiș, din același raion, au fost reparate acoperișurile școlilor. În cătunul Iteu au fost reparate unele clădiri mai vechi și au fost transformate în locuințe pentru cadrele didactice. În multe sate lucrările de reparații curente și de curățenie au fost executate prin muncă voluntară de către părinții elevilor.

Totuși, în regiune mai există o serie de lipsuri în ceea ce privește construcțiile școlare. Pe șantierele celor zece construcții noi (nouă școli și un internat) din fond centralizat, lucrările se desfășoară cu multă încetineală. Cauzele sînt multiple. Deoarece documentația (proiectele tip) a fost primită cu întîrziere, în luna martie în loc de luna decembrie, secția de arhitectură și sistematizare a sfatului popular regional nu a reușit să termine la timp localizarea proiectelor. Dar chiar atunci cînd s-a trecut la localizarea proiectelor, cele mai multe lucrări au fost de proastă calitate datorită faptului că tehnicienii nu s-au deplasat la fața locului.

Cu tot sprijinul primit din partea sfaturilor populare comunale, trustul regional de construcții nu și-a desfășurat lucrările într-un ritm corespunzător. În unele locuri, trustul regional de construcții locale Oradea a executat lucrări, în special de finisaj, de proastă calitate. Astfel, la școala din satul Gruiu-Lung, burlanele au căzut doar după cîteva luni, apa a început să pătrundă prin acoperiș, iar parchetul din sălile de clasă a prezentat cocoșări chiar la recepție. Deși aceste neglijențe au fost semnalate în procesul verbal de recepție, trustul regional de construcții nu a luat nici pînă astăzi măsurile necesare. Lucrări de slabă calitate au fost efectuate și la școala elementară din Oradea-Venеția (la parchetarea claselor).

Există de asemenea unele construcții școlare rămase în urmă în sate care au ținut pînă nu de mult de regiunea Cluj și de fosta regiune Arad. Așa, de pildă, trustul regional de construcții din Cluj, care a contractat lucrarea de la școala din comuna Gîrda, raionul Lunca Vașcăului (fostă înainte în raionul Cîmpeni) nu a trimis nici pînă astăzi muncitori pentru terminarea ultimelor lucrări, deși acestea trebuiau să fie terminate încă din trimestrul I. Același trust a neglijat și terminarea lucrărilor de la internatul din Scărișoara.

Unele construcții din autoimpunere se efectuează greu din cauza lipsei de materiale. Astfel, în satul Măgura, raionul Beiuș, a fost votată pentru construcția școlară suma de 12.000 lei, deși valoarea lucrării se ridică la 100.000 lei. Același lucru s-a petrecut în satele Beznea, Căbești și Remetea, raionul Beiuș, sau la Brădet, raionul Lunca Vașcăului, unde lucrările nici n-au putut fi începute. Este necesar ca Ministerul Învățămîntului să intervină pentru rezolvarea acestei probleme.

La multe din școlile regiunii Oradea reparațiile curente și lucrările de văruire a localurilor au fost terminate la timp. Totuși, în cîteva raioane, ca de pildă în raionul Aleșd, lucrările merg încă greu. Din cauză că reparațiile curente nu sînt efectuate la timp, o serie de clădiri școlare se degradează și cer apoi reparații capitale, care necesită sume cu mult mai mari.

Dacă situația construcțiilor și a reparațiilor în regiunea Oradea nu este dintre cele mai bune, aceasta se datorește și faptului că secția de învățămînt a regiunii nu s-a preocupat în suficientă măsură ca trustul de construcții să acorde mai mare atenție construcțiilor școlare. Deși tehnicianul secției de învățămînt ar trebui să urmărească mersul lucrărilor pe șantiere, el neglijează acest lucru, ocupîndu-se de întocmirea devizelor.

În cursul lunii august, secției de învățămînt i-a fost repartizat fondul nescriptic necesar executării lucrărilor de reparație și curățenie. Este necesar ca ea să vegheze la folosirea judicioasă a acestui fond, la buna organizare a muncii, pentru ca lucrările de reparație și curățenie să fie terminate la timp.

V. POPOVICI

Pe marginea concursului de admitere în instituțiile de învățămînt superior

În toate instituțiile de învățămînt superior din țară se desfășoară zilele acestea concursul de admitere, care va permite ca cei mai buni absolvenți ai școlilor medii să intre în rîndul studenților, pentru a deveni intelectualii de mîine ai patriei noastre.

Concursul de admitere ocupă un loc principal în activitatea instituțiilor noastre de învățămînt superior, deoarece de buna lui organizare și desfășurare depinde justa selecționare a viitorilor studenți, iar aceasta, la rîndul său, condiționează însăși calitatea procesului de învățămînt din universități și institute. De această problemă s-a preocupat îndeaproape și Direcția generală a învățămîntului superior din Ministerul Învățămîntului. Aprecîind contribuția prețioasă pe care o pot da cadrele didactice și cadrele de conducere cu o bogată experiență în munca didactică, Direcția generală a pus încă din cursul lunii mai a.c. în discuția consiliului metodico-științific pentru învățămîntul superior condițiile de admitere în învățămîntul superior, ca și disciplinele pentru concurs. Un accent însemnat s-a pus în cadrul acestei dezbateri asupra acordării unei ponderi mai mari disciplinelor de bază ale facultății respective. În acest sens, condițiile de admitere au fost îmbunătățite, prevăzîndu-se un număr mai mare de probe la disciplinele de profil. Așa, de pildă, la specialitățile din învățămîntul superior tehnic s-a acordat o pondere mai mare cunoștințelor de matematică și fizică, prevăzîndu-se la matematică două probe scrise și două probe orale, iar la fizică o probă scrisă și una orală. De asemenea, în învățămîntul medical au fost prevăzute mai multe probe scrise și orale la științe naturale și s-a introdus o probă orală de fizică, deoarece buna pregătire în domeniul științelor medicale cere însușirea și folosirea ultimelor cuceriri în domeniul fizicii (fizica nucleară).

Programele disciplinelor de la concursul de admitere au fost de asemenea revizuite și îmbunătățite, pentru a corespunde programelor școlii medii și manualelor școlare existente. O serie de programe, ca de pildă programa de Istoria R.P.R., Constituția R.P.R., au fost îmbunătățite în lumina documentelor Congresului al II-lea al P.M.R.

Condițiile de admitere în universități și institute de învățămînt superior, disciplinele pentru concurs și programele disciplinelor de la concursul de admitere au fost tipărite într-o broșură care a fost difuzată unităților de învățămînt superior, secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare și școlilor medii încă la începutul lunii iunie. De asemenea, au fost publicate în presa centrală, pentru a fi cunoscute de candidați din timp.

Experiența din anii trecuți a desfășurării concursului de admitere în instituțiile de învățămînt superior a scos la iveală unele deficiențe, ca de pildă nerespectarea cu severitate a orelor anunțate pentru începerea probelor scrise sau nerespectarea întocmai a prevederilor programei, stabilirea în mod mecanic a timpului pentru expunerea de către candidat a subiectelor cuprinse în bilet, controlul lucrărilor scrise de către un singur membru al comisiei de examinare etc. Pentru înlăturarea acestor lipsuri, comisiile de admitere au fost obligate să asigure respectarea orelor fixate pentru începerea probelor scrise, cu scopul de a nu ține sub tensiune candidații; s-a luat măsura ca biletele de examinare să cuprindă în mod obligatoriu trei subiecte, care să fie în strictă conformitate cu programa disciplinei respective; subiectele să fie formulate clar, pentru a se putea cunoaște orientarea și nivelul cunoștințelor candidatului la disciplina respectivă; s-au dat dispoziții ca timpul de examinare să nu fie limitat în mod mecanic. De asemenea, pentru a se evita numărul mare al contestațiilor cu privire la lucrări, s-a hotărît ca lucrările scrise ale candidaților să fie controlate în comisii (de cel puțin doi membri din comisia de examinare).

Toate aceste măsuri au făcut să crească răspunderea instituțiilor de învățămînt superior pentru organizarea și desfășurarea concursului de admitere. În marea lor majoritate, indicațiile date de minister au fost respectate, comisiile de admitere veghind la aplicarea lor.

Astfel, din constatările făcute în primele zile ale desfășurării concursului de admitere, rezultă că, în general, comisiile de examinare au respectat programele stabilite de Ministerul Învățămîntului. Subiectele lucrărilor scrise au fost cuprinzătoare, referindu-se îndeosebi la probleme de sinteză, care dau comisiilor de examinare posibilitatea să constate orientarea candidaților, nivelul lor de cunoștințe, modul de interpretare a diferitelor fenomene din domeniul științelor naturii sau societății, maturitatea lor de gîndire, capacitatea de a sintetiza cunoștințele dobîndite pînă acum. Astfel, la Facultatea de filologie a Universității „C. I. Parhon" din București au fost date la limba română, spre alegere, două subiecte: „Comparație între teatrul lui V. Alecsandri și al lui I. L. Caragiale" și „Satul și problemele lui în lirica noastră de după 23 August". Sau, la I.S.E.P. București, la geografie s-au dat două subiecte obligatorii: „Apele curgătoare din R.P.R. Scurtă caracterizare geografică și economică" și „Zonele de vegetație de pe glob. Scurtă caracterizare a fiecăreia".

Pentru a asigura o apreciere cît mai reală a lucrărilor scrise, comisiile de examinare s-au străduit să țină seama de indicațiile Ministerului Învățămîntului, stabilind ca lucrările să fie văzute de cîte doi membri ai comisiei. La Facultatea de filologie a Universității „C. I. Parhon", comisia de examinare la limba română a stabilit ca cei doi membri ai comisiei care examinează una și aceeași lucrare să noteze fiecare lucrarea și apoi să verifice reciproc aprecierile făcute individual, pentru a stabili nota definitivă. În felul acesta s-a asigurat o mai mare garanție în aprecierea justă a lucrărilor. Exigența comisiilor de examinare a sporit și prin numirea în comisii a cadrelor de predare și numai în mod excepțional a asistenților.

Biletele pentru probele orale au fost de asemenea judicios întocmite. În general, s-a respectat indicația dată de Ministerul Învățămîntului ca fiecare bilet să cuprindă cîte trei subiecte. În această privință au existat însă și unele deficiențe. Astfel, la I.S.E.P. București, deși comisia de examen de admitere din institut cunoștea indicațiile Ministerului Învățămîntului la disciplina „geografie", biletele pentru probele orale cuprindeau numai cîte două subiecte, mai ales la geografie fizică, omițîndu-se în mare măsură problemele de geografie economică a R.P.R., deși aceste probleme sînt cuprinse în programă. În urma sezisărilor făcute, biletele au fost modificate în conformitate cu programa.

Deoarece concursul de admitere în învățămîntul superior este încă în curs de desfășurare, nu se pot face aprecieri amănunțite cu privire la nivelul de pregătire al candidaților. Totuși, se pot stabili unele fapte destul de concludente.

Fără îndoială, atît lucrările scrise cît și probele orale arată că mulți dintre candidații la admiterea în învățămîntul superior sînt bine pregătiți, și-au însușit temeinic cunoștințele predate în școala medie și vor putea face față cu succes sarcinilor ce stau în fața studenților. Există însă și numeroși candidați slab pregătiți, unii chiar foarte slab. Aceasta ne-o dovedește numărul destul de mare al celor respinși la probele scrise. Așa stau lucrurile, de pildă, la I.S.E.P. „V. I. Lenin" — București sau la Facultatea de filologie a Universității „C. I. Parhon". Este de remarcat că în general candidații de la această facultate care au tratat la limba română subiectul „Comparație între teatrul lui V. Alecsandri și al lui I. L. Caragiale" nu au depășit cadrul narativ, nu au reușit să facă o analiză a tematicii, a personajelor operelor celor doi scriitori și prin această prizmă să compare operele acestora. Au fost și unii candidați care au dat dovada unei totale ignoranțe în ce privește cunoștințele de literatură, fără să ne mai referim la greșelile de ortografie, de construcție a frazei etc. Așa, de pildă, unul din candidații care au tratat subiectul „Satul și problemele lui în lirica noastră de după 23 August", după ce a vorbit despre... „Nopțile din iunie" de P. Dumitriu și „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu, a arătat că „un alt autor care ne descrie într-o formă cu totul deosebită (satul n. aut.) este M. Eminescu, care are poezia sa „Luceafărul".

Sau, la I.S.E.P. București, o serie de candidați nu au cunoscut nici unul din subiectele date, iar un candidat a afirmat în lucrare că „Dunărea trece prin Anglia".

După prima selecție cu ajutorul lucrărilor scrise au urmat examenele orale, care în unele locuri continuă încă. Un mare număr de candidați de la Universitatea „C. I. Parhon", Institutul politehnic, I.M.F., I.S.E.P. „V. I. Lenin" și alte instituții de învățămînt superior din Capitală dau la examenele orale răspunsuri juste și cuprinzătoare, dovedind o însușire conștientă, adîncă, a cunoștințelor și posibilitatea de a le aplica cu pricepere. Se vădesc însă și aici o serie de lipsuri, determinate îndeosebi de însușirea mecanică, bucherească, a paginilor manualului.

Primele rezultate ale concursului de admitere în facultăți și institute arată că anul acesta intră în învățămîntul nostru superior un detașament de studenți care va putea face față, în bună măsură, exigențelor. Totuși, pregătirea pe care le-a dat-o școala medie de cultură generală nu este de deplin satisfăcătoare. Și în cunoștințele de limbă și literatură și în cunoștințele din domeniul științelor naturii sau al științelor sociale, ca și în posibilitatea de a aplica în practică cunoștințele însușite, absolvenții școlilor de 10 ani mai au încă o serie de lipsuri. Acestea sînt, pe de o parte, rezultatul deficiențelor care au existat în organizarea muncii acestor școli, în programe și manuale, dar și în munca nesatisfăcătoare, formală, a unor cadre didactice, în lipsa de exigență a acestora.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală creează toate condițiile pentru ridicarea simțitoare a nivelului pregătirii tineretului în școala medie. Este necesar ca aceste condiții să fie valorificate din plin, cadrele didactice străduindu-se, în același timp, să îmbunătățească propria lor muncă. Aceasta este garanția cea mai sigură că an de an candidații la concursul de admitere în învățămîntul superior vor fi tot mai bine, mai temeinic pregătiți.

M. ȘERBAN

La intrarea în școala medi

La examenul de admitere în cla a VIII-a școlii medii nr. 1 din Oraș Stalin s-au obținut rezultate bur Majoritatea candidaților au dovedit bună pregătire. În special cei prov nifi de la școala medie nr. 1, de școala medie nr. 5 și de la școala el mentară de 7 ani nr. 5 au dat răspu suri concrete, s-au exprimat clar D 90 de elevi interogați, 23 au obțin nota 5, 35 nota 4, 17 nota 3 și num 15 nota 2.

La școala elementară nr. 19 d cartierul muncitoresc „Steagul Roș spre bucuria părinților și a elevil din acel cartier, s-a înființat o clas a VIII-a. S-au înscris la examen de admitere 64 de candidați, în ma joritate absolvenți ai școlii elementa re nr. 19 și un număr mai restrîn de absolvenți ai școlii elementare di comuna Noua. Lucrările scrise la lim ba și literatura română au constitu pentru candidați o primă piatră d încercare. Unele lucrări au arătat pr ceperea elevilor de a compune și pu terea lor de sintetizare. În general însă, lucrările au avut caracterul uno însemnări fugare, mergînd pe linii însușirii operelor cunoscute. Ortogra fia unor elevi e încă slabă.

La examenul oral, mulți elevi au dat răspunsuri bune. Eleva Rodic Hoffner, de exemplu, a făcut o bun caracterizare a personajelor dintr-o operă literară. Citatele pe care le-a adus în sprijinul afirmațiilor despr figurile eroilor au dovedit o temeini că cunoaștere a problemei. Eleva Ro xana Morăroiu a arătat foarte bine evoluția sufletească a lui Mitrea Co cor, personajul principal din roma nul cu același nume. Examenul oral a arătat însă că dacă mulți elevi știu să-și expună cunoștințele, alții redau amănunte inutile, nu seziseză esen țialul. O serie de elevi se mai exprimă greoi, au vocabularul sărac, fac frecvente greșeli de acord, caracterizează superficial personajele, fac analize literare nesatisfăcătoare. Unii elevi au dovedit, de asemenea, insuficiente cunoștințe de gramatică. Elevii care vin din școlile raionului Stalin, din comune ca Sita Buzăului, Teliu, Cristian sînt încă slab pregătiți.

Constatările de la examenul de admitere arată că în noul an școlar profesorii de limba română trebuie să acorde mai multă atenție expunerii scrise și orale a elevilor, compunerii, îmbogățirii vocabularului.

Gospodăria anexă a școlii profesionale de silvicultură din Brănești se dezvoltă necontenit datorită hărniciei cu care se muncește aci. In clișeu: **utemiștii Dilirici Gheorghe, Dilirici Ion, Marin Mihai, Popescu Ion și alții culegînd roșiile și alte legume necesare pentru cantina internatului.**

Lotul școlar — exemplu pentru țăranii muncitori

Situat într-o regiune de deal, satul Cetățele din raionul Lăpuș are un teren bun în special pentru pomicultură. Totuși, aici se pot cultiva și cereale. Practica a dovedit că recolta de porumb, de pildă, poate fi sporită chiar și în asemenea locuri deluroase, dacă la cultivarea acestei plante se aplică și se respectă regulile agrotehnice specifice culturii porumbului. Lotul experimental al școlii de 4 ani din satul Cetățele constituie în acest sens un exemplu deosebit de important pentru țăranii muncitori. Pe lîngă preocuparea pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole practice, cadrele didactice de la această școală au căutat să demonstreze în fața țăranilor muncitori din sat foloasele îngrășării pămîntului cu gunoi de grajd și cu îngrășăminte chimice, foloasele însămînțatului la timpul potrivit, ale semănatului în cuiburi dispuse în pătrat, ale prășitului de cel puțin 3-4 ori, precum și ale polenizării artificiale suplimentare. Pentru a demonstra acest lucru s-a rezervat pentru porumb, din cei 20 de ari cît are lotul nostru experimental, cea mai mare parte. Terenul rezervat pentru porumb a fost împărțit în patru parcele mai mici. Pe una din acestea s-a semănat porumbul în teren neîngrășat, prin împrăștierea cu mîna, așa cum se obișnuiește prin partea locului. Pe o altă parcelă a fost semănat același porumb însă în cuiburi dispuse în pătrat și pe un teren îngrășat cu gunoi de grajd. O altă parcelă a fost semănată tot în cuiburi în pătrat, dar în teren îngrășat numai cu superfosfat. Și, însfîrșit, cea de-a patra parcelă a fost semănată tot după această metodă, dar cu o întîrziere de 10 zile.

Porumbul de pe toate parcelele a fost prășit de trei ori. În afară de îngrășămîntul de bază la însămînțare, s-a mai dat de două ori și cîte o îngrășare suplimentară cu superfosfat, înainte de prășila întîia și a treia.

Rezultatele obținute pînă în prezent dovedesc că scopul urmărit a fost atins. Pe parcelele îngrășate cu gunoi de grajd și pe aceea îngrășată cu superfosfat, semănate în cuiburi dispuse în pătrat, porumbul a crescut la fel de frumos. La data de 1 august a ajuns la o înălțime de 2,60—3 m. și pe fiecare fir au crescut cîte 3-4 știuleți bine dezvoltați. Pe parcela însămînțată cu 10 zile mai tîrziu porumbul era cu 70—90 cm. mai mic și abia atunci dădea în spic și făcea știuleți, iar pe parcela unde a fost semănat prin împrăștiere, porumbul abia ajunsese la 1—1,20 m. înălțime și nu avea știuleți.

Într-o conferință ținută la căminul cultural încă din primăvară, cadrele didactice au arătat țăranilor muncitori avantajele semănatului la timp și în cuiburi așezate în patrat. Atît elevilor cît și părinților și celorlalți țărani muncitori li s-a arătat ceea ce se lucrează pe parcela experimentală a școlii, atrăgîndu-li-se atenția să urmărească și ei rezultatele.

Ca urmare, țăranii muncitori Nicolae Pop, Gavril Pop și Gavril Costin și-au semănat și ei porumbul în cuiburi așezate în patrat.

De curînd, cadrele didactice au invitat un grup de părinți și țărani muncitori din sat pe lotul experimental, unde le-au arătat fiecare parcelă, explicîndu-le totodată modul cum s-a lucrat pentru obținerea acestor rezultate.

După recoltare, la școală se va organiza o expoziție cu produsele obținute pe lotul experimental.

P. COSTIN

Pionierii își cunosc patria

Între 30 iulie și 14 august, numeroși pionieri din Botoșani au participat la o interesantă excursie organizată de Casa pionierilor din orașul lor. Scopul principal al acestei excursii a fost acela de a face cunoscute pionierilor cîteva regiuni ale patriei noastre sub multiplele lor aspecte: geografic, istoric, social-economic etc.

În cele 14 zile cît a durat excursia pionierii au străbătut regiunile Cluj, Hunedoara, Stalin, București și Constanța. În fiecare dintre centrele acestor regiuni excursioniștii au poposit cîte 2-3 zile. Străbătînd Carpații răsăriteni, prin pasul Mestecăniș, prin orașele Cîmpulung, Vatra Dornei, Bistrița, ei au ajuns în orașul Cluj, unde s-a încheiat, de fapt, prima etapă a itinerarului. Majoritatea excursioniștilor veneau pentru prima oară în acest frumos oraș. Aici ei au vizitat grădina botanică, unică în felul ei în țara noastră. Profesorul Emilian Popa le-a dat ample explicații asupra grădinii, care se întinde pe o suprafață de 11 ha. și cuprinde circa 10.000 specii de plante din toate colțurile lumii. Ceea ce a reținut mult atenția pionierilor a fost sera, în care se găsește minunatul nufăr exotic „Victoria amazonică", originar din America Latină, cu frunzele lui mari și floarea-i minunată care nu trăiește decît 24 de ore. Ca o complectare a celor văzute în grădina botanică, pionierii au vizitat și lotul experimental condus de tov. Rudolf Palocsay, unde au văzut printre altele frumosul teren cultivat cu gladiole de culori diferite. Parcul orașului, parcul copilului, apoi întreprinderea socialistă „Carbochim" au fost de asemenea vizitate cu mult interes de pionieri. La fabrica „Carbochim", muncitorii și tehnicienii au dat prețioase explicații asupra procesului de fabricare a electrolizilor.

A doua etapă a excursiei a început cu „cetatea oțelului", Hunedoara. Pionierii s-au apropiat cu drag de oțelarii Combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej", care le-au demonstrat întreg procesul de transformare a fontei în oțel și i-au condus în diferite secții ale combinatului — cocserie, turnătorie, laminor etc. Copiii au fost profund emoționați de mărețele realizări ale muncitorilor oțelari, îndeosebi după ce au aflat că de curînd a intrat în funcțiune un nou furnal, înalt de 65 metri, cel mai înalt furnal din toată Peninsula Balcanică.

Apoi excursioniștii au vizitat castelul Huniazilor.

La Orașul Stalin pionierii au fost oaspeții întreprinderii „Steagul Roșu", unde li s-a explicat procesul de fabricație a camioanelor. Apoi au fost la muzeul istoric, unde prof. Nichita le-a dat interesante lămuriri asupra trecutului acestui vechi oraș. De asemenea, copiii au vizitat Palatul pionierilor din Orașul Stalin și au urcat la Poiana Stalin unde au poposit cîteva ore.

Pe Valea Prahovei, drumul lor a continuat apoi spre Capitala țării. Aici au avut posibilitatea să cunoască tot ce are Bucureștiul mai interesant pentru tineret: Palatul pionierilor, Muzeul de artă națională, muzeul „Gr. Antipa", Parcul de cultură și odihnă, Combinatul poligrafic „Casa Scînteii", stadionul 23 August", Teatrul de operă și balet etc.

Neuitate vor rămîne pentru pionieri și zilele petrecute la mare. Pe plajă și în apă, ei s-au simțit la largul lor: s-au jucat, au cules melci, au adunat fel de fel de „amintiri" pentru cei dragi de acasă.

Cutreierînd țara în lung și în lat, de la munte la mare, peste ogoare și munți, prin uzine și fabrici, pionierii din Botoșani au putut cunoaște o parte din frumusețile și bogățiile vatriei noastre dragi, Republica Populară Română.

EMIL ANTONOVICI

Pentru CONCURSUL CORESPONDENȚILOR voluntari

Locuințe pentru învățători

Cînd intri în comuna Comănești din raionul Gura-Humorului, privirea ți se oprește asupra unei clădiri mari și frumoase, terminată de curînd. Imobilul este proprietatea soților Luca, învățători în această comună. Ei și-au construit casa cu ajutorul creditelor primite de la stat.

Tot cu credite primite de la stat își construiește de asemenea o casă frumoasă și tov. Vasile Boca, directorul școlii din comuna Botoșana, ca și alte cadre didactice din raionul nostru.

Aceasta este o nouă dovadă a grijii deosebite pe care o poartă partidul și guvernul nostru cadrelor didactice, condițiilor lor de trai și de muncă.

ALEX. POPOVICI

Despre importanța seminarului introductiv în învățămîntul superior

Experiența învățămîntului superior din țara noastră arată că așa-numitele seminarii introductive*), care se organizează la începutul fiecărui an școlar, contribuie la pregătirea condițiilor pentru buna desfășurare a muncii de seminar în întregul an școlar, la însușirea temeinică și creatoare a cunoștințelor de către studenți. De aici decurg marea însemnătate a seminarului introductiv și necesitatea precizării scopului și metodelor pentru realizarea lui.

In cadrul seminarului introductiv, conducătorul de seminar trebuie să ofere studenților o privire de ansamblu asupra conținutului și structurii cursului respectiv. In felul acesta studiul devine mai temeinic, întrucît studenții capătă posibilitatea să aprecieze mai bine atît legătura dintre diferite teme, cît și locul pe care îl ocupă fiecare temă în cuprinsul cursului. Dacă în anul școlar se continuă un studiu început anterior, conducătorul de seminar are sarcina ca în cadrul seminarului introductiv să facă legătura între cunoștințele însușite de studenți în anul școlar trecut și cele care sînt prevăzute în programă pentru anul în curs.

Este recomandabil ca la seminarul introductiv conducătorul de seminar să precizeze felul cum este organizată munca didactică la disciplina respectivă și care este cuantumul de ore stabilit săptămînal pentru cursuri și seminarii la acel obiect, să stabilească în ce zile și la ce ore ar fi potrivit să se programeze consultațiile etc. In felul acesta, studenții iau cunoștință de la început de obligațiile lor la fiecare disciplină și se pregătesc să corespundă cerințelor.

Studenților din primii ani este necesar să li se dea tot în cadrul seminarului introductiv primele indicații cu privire la organizarea și desfășurarea muncii individuale. Desigur, aceste indicații vor fi complectate ulterior, în cursul anului școlar, totuși este bine ca un minim de îndrumări să fie date de la început. Intre altele, este necesar să li se arate studenților cum se muncește cu cartea, cum se întocmește un conspect sau o fișă de studiu, cum se organizează timpul liber, cum trebuie planificată munca și, în general, care sînt principalele condiții ale unei activități intelectuale raționale.

Pentru toate aceste motive, seminarul introductiv este apreciat pe bună dreptate de către cadrele didactice din învățămîntul superior ca unul din seminariile de cea mai mare însemnătate.

In ultimii ani, în instituțiile de învățămînt superior au fost dobîndite succese în munca de pregătire și ținere a seminariilor introductive, în special la catedrele de științe sociale. Astfel, la începutul anului școlar trecut, la I. S. E. P. „V. I. Lenin" din București, șeful catedrei de economie politică a dat indicații asistenților asupra principalelor probleme pe care trebuie să le rîdice în seminarul introductiv. In cadrul acestor indicații, o atenție deosebită a fost acordată îndrumărilor necesare studenților din anul I în vederea bunei organizări și desfășurări a studiului individual. Asistenții tineri, fără experiență, au fost grupați pe lîngă asistenți cu mai multă experiență și îndrumați să participe la seminariile introductive ale acestora.

De asemenea, cadrele didactice cu experiență au ajutat pe tinerii asistenți la întocmirea planului de seminar și au participat la seminariile introductive ținute de aceștia. Observațiile lor au contribuit la îmbunătățirea activității în seminariile următoare. Seminariile introductive de la această catedră, bine pregătite și bine desfășurate, au contribuit la însușirea temeinică a cunoștințelor de către studenți și întărirea disciplinei lor în muncă.

Experiența dovedește că pentru buna desfășurare a seminarului introductiv este necesar să se întocmească un plan de seminar. De acest fapt nu sînt însă convinse toate cadrele didactice. De aceea, catedrele trebuie să lupte împotriva tendinței manifestate de unii asistenți de a lăsa seminarul introductiv să se desfășoare la întîmplare, fără o pregătire prealabilă a lui, în funcție de anul de studii și de caracterul disciplinei. In practică, rezultate bune au fost obținute numai acolo unde seminarul introductiv s-a bazat pe un plan de seminar adecvat condițiilor concrete.

Planurile seminariilor introductive ținute în anul școlar trecut, la anul I, la catedra de economie politică de la I. S. E. P. „V. I. Lenin" — București cuprind, în general, următoarele puncte principale: **1. Conținutul și structura cursului de economie politică:** ce probleme principale vor fi studiate, însemnătatea lor, legătura dintre lecții. **2. Organizarea muncii didactice:** lecții, seminarii, consultații — rolul lor pentru însușirea temeinică a cunoștințelor de economie politică. **3. Indicații privind munca individuală:** importanța studiului individual; cum se iau notițe la curs; cum trebuie organizată munca individuală; ce timp aproximativ ar fi recomandabil să fie destinat săptămînal studiului individual pentru pregătirea seminariilor de economie politică; care sînt principalele opere necesare în studiul economiei politice și care ar fi bine să fie procurate de studenți treptat, în vederea alcătuirii unei biblioteci personale; necesitatea citirii regulate a presei etc. (Toți asistenții au subliniat importanța cunoașterii hotărîrilor partidului și guvernului pentru înțelegerea cursului și pentru folosirea justă, în practică, a cunoștințelor de economie politică. De asemenea, ei au arătat de ce este necesară studierea istorică a fenomenelor economice, au combătut metodele bucherești de studiu, superficialitatea în însușirea cunoștințelor și „munca în asalt" în preajma examenelor). **4. Indrumări cu privire la alcătuirea conspectelor și a planului de seminar.**

Dar planul seminarului introductiv nu este o rețetă. In funcție de conținutul obiectului de studiu se schimbă și conținutul seminarului introductiv, deși punctele principale rămîn, în general, aceleași. De pildă, la Institutul de mine din București, în anul II, se studiază între altele și bazele teoretice ale electrotehnicii, disciplină de specialitate la facultatea de electrotehnică din cadrul acestui institut. Tovarășul asistent Ion Dumitrescu, care a condus seminarii la această disciplină în anul școlar trecut, după ce a arătat studenților care sînt principalele teme care vor fi studiate la bazele teoretice ale electrotehnicii și care este însemnătatea acestei discipline pentru munca lor viitoare, a trecut la indicații de natură să pregătească pe studenți pentru aprofundarea cunoștințelor.

Pentru studenții de la facultățile unde bazele teoretice ale electrotehnicii nu constituie o disciplină de specialitate — de pildă la facultățile de mine, geologie etc. — s-a insistat asupra legăturii dintre această disciplină și specialitatea respectivă. Pentru aceasta, tov. Dumitrescu a folosit exemple concrete, convingătoare, scoase din practică, care dovedeau că această disciplină are o mare însemnătate în producție, chiar pentru nespecialiști.

La disciplinele la care seminariile și lucrările practice se succed, conducătorul de seminar trebuie să țină seama de acest lucru în pregătirea și desfășurarea seminarului introductiv. De pildă, la mecanizarea și electrificarea zootehniei, disciplină ce se predă studenților în anul III la Facultatea de zootehnie, asistentul Mihai Stănciulescu de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București a arătat studenților legătura dintre această disciplină și alte obiecte de studiu, le-a indicat capitolele principale din curs, orele prevăzute în planul de învățămînt pentru cursuri și seminarii la această disciplină, le-a comunicat data prezentării proiectelor și le-a arătat de ce rechizite au nevoie pentru întocmirea lor etc. Tovarășul Stănciulescu a acordat o mare atenție măsurilor privind protecția muncii. De pildă, el a atras de la început atenția studenților asupra faptului că, la lucrările practice și în producție, oricare ar fi mașina, nimeni nu trebuie să stea în dreptul șaibei sau al curelei de transmisie. El a amintit studenților că în practică, în munca lor viitoare, vor răspunde de acest lucru. Această măsură educă pe studenți în spiritul unei discipline riguroase a muncii și le mărește totodată simțul de răspundere.

La alte discipline la care sînt prevăzute în planul de învățămînt seminarii și lucrări practice, cum este, de pildă, disciplina mașini electrice, în cadrul seminarului introductiv trebuie să li se descrie studenților laboratorul, să li se arate unde se găsesc aparatele cu care vor lucra, locul de unde se poate face alimentarea cu curent electric, li se atrage atenția asupra pericolului pe care îl prezintă lipsa de atenție în folosirea surselor de energie electrică.

Practica dovedește că dacă seminarul introductiv este bine pregătit, dacă se ține seama de obiectul cursului și de anul de studii și dacă răspunde întrebărilor care frămîntă într-adevăr pe studenți, are o mare influență asupra muncii de seminar în întregul an școlar. De aceea, catedrele au datoria să pregătească din timp seminariile introductive. Cadrele didactice cu experiență trebuie să ajute pe asistenți, în special pe cei tineri, în ținerea seminarului introductiv, iar catedrele au datoria să organizeze acest sprijin în cadrul colectivelor respective.

Este bine ca, în raport cu volumul de ore afectate seminarului introductiv, să se precizeze și problemele ce vor fi tratate. Nu este recomandabil să fie abordate toate problemele ci numai cele mai importante, dar în mod temeinic. De asemenea este necesară coordonarea problemelor ce vor fi tratate în cadrul seminarului introductiv cu problemele prelegerii introductive, pentru a nu se ajunge la repetări plictisitoare și inutile.

Adesea, problema frecvenței studenților, a disciplinei lor în sălile de curs, seminar, laborator etc., grija față de bunul obștesc scapă din atenția asistenților care țin seminarii introductive. Considerăm că chiar de la început este necesar să fie prevenite eventualele manifestări de indisciplină constatate la studenți în anii școlari trecuți, să se creeze o atmosferă de reprobare a acțiunilor care nu cadrează cu calitatea de student.

Seminarul introductiv trebuie să fie astfel organizat și desfășurat încît să introducă pe studenți într-o atmosferă de muncă serioasă, de conștiinciozitate, să le imprime convingerea că vor obține rezultate bune numai dacă vor studia organizat și sistematic.

In sfîrșit, asistenții trebuie să nu uite că seminarul introductiv este cartea lor de vizită, că de felul în care vor prezenta ei problemele în fața studenților, de sufletul pe care îl vor pune în această muncă, de puterea de convingere de care vor da dovadă de la început, depinde în bună măsură reușita activității lor ulterioare, deoarece, de cele mai multe ori, studenții ne dau cam tot atît cît le dăm și noi, cadrele didactice.

GH. P. APOSTOL

*) *Noțiunea de „seminar introductiv" este sinonimă cu cea de „seminar organizatoric" care se folosește în multe instituții de învățămînt superior.*

Cine a avut dreptate?

N-a trecut mult timp de cînd, în urma publicării propunerilor Ministerului Învățămîntului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală în țara noastră, au început discuții aprinse în legătură cu înființarea institutelor pedagogice de învățători. Părerile — atît la conferința raională din 8 aprilie a.c. cît și după aceea — au fost împărțite. Mulți considerau că la concursul de admitere se vor prezenta candidați puțini, că din această cauză nu se va putea face o selecție serioasă la intrarea în institut. Au fost însă mai multe cadre didactice care s-au arătat de altă părere. Numeroși învățători și profesori și-au exprimat convingerea că mulți absolvenți ai școlilor medii de cultură generală vor dori să studieze în institutele pedagogice de învățători.

Cît de multă dreptate au avut aceștia se vede clar din faptul că la concursul de admitere în Institutul pedagogic din Craiova, pentru cele 30 de locuri planificate pentru anul I s-au prezentat 296 candidați.

ALEXANDRU ZIMBER

—o—

Rezultatele muncii harnice

Școala profesională de ucenici-metalurgie din Timișoara a deschis în vara aceasta o expoziție care s-a bucurat de o deosebită prețuire din partea oamenilor muncii. Această expoziție a oglindit fidel rezultatele activității elevilor în cursul anului școlar, sub permanenta îndrumare și supraveghere a cadrelor didactice.

Vizitatorii au cercetat cu interes sutele de materiale lucrate de elevi, dintre care se disting în mod deosebit menghina, mașina de geluit, grapa stelată, precum și multe articole de larg consum.

Același interes l-au manifestat vizitatorii și față de lucrările executate de către elevii și elevele din anul I, secția de textile, încălțăminte și marochinărie, care au expus rochii, lenjerie, pantofi și poșete confecționate cu gust și pricepere.

L. V. DUNAJECZ
corespondent

—o—

La tabăra de curte

In comuna Ceamurlia de Jos, raionul Istria, regiunea Constanța, cadrele didactice, în frunte cu tov. Vasile Nicolau, directorul școlii, au organizat deseori, în cadrul taberei de curte, audiții de programe radio pentru pionieri și elevi.

Tabăra de curte a organizat o acțiune de sprijinire a muncilor de vară. Pînă acum elevii au prestat peste 200 de zile-muncă în G.A.C. „Răsăritul", la plivitul grădinii de zarzavat.

GH I. TARTIA
corespondent

—o—

Excursie instructivă

Școala medie nr. 1 din Caracal a organizat nu de mult o excursie cu elevii pe traseul Caracal—Defileul Jiului—Cheile Turzii—Munții Bihor—Oradea—Timișoara—Caracal. Această excursie a dat elevilor posibilitatea să-și îmbogățească cunoștințele în diferite domenii, să cunoască frumusețile și bogățiile țării, ca și activitatea creatoare a celor ce muncesc.

D. RĂDULESCU
și IOANA GRIGORESCU
corespondenți

Activitatea pedagogică a lui Ion Pop-Reteganul

In Reteag, veche așezare de pe valea Someșului Mare, filiala din Cluj a Academiei R.P.R. a inaugurat anul trecut casa-muzeu „Ion Pop-Reteganul". In acest sat s-a născut acum mai bine de o sută de ani neobositul învățător, folclorist și prozator Ion Pop-Reteganul. Munca deosebită pe ogorul școlii românești a acestui cutezător și iscusit învățător, cît și activitatea sa folcloristică sînt astăzi tot mai mult prețuite. In el vedem un înaintaș care, în condiții vitrege, și-a dăruit poporului întreaga putere de muncă și de creație, deschizînd totodată drum luminos preocupărilor pedagogice din Ardealul acelor vremuri. El a arătat de la început că roadele muncii pedagogului depind de măsura în care aceasta este legată de aspirațiile celor mulți.

Bunicul său a fost iobag. Anii copilăriei lui Ion Pop-Reteganul au fost lipsiți de bucurii, deoarece familia sa a trebuit să se lupte cu multe greutăți. El a cunoscut lumea cu ochii copilului sărac de la țară, așa cum povestește el însuși, referindu-se la locuința părintească: „Era o căsuță mică de nuiele, acoperită cu paie, precum erau toate casele românilor de la noi, după revoluția din 1848. Avea două ferești, una spre miază-noapte și alta spre răsărit. Ferestile erau cam atît de mari cît o coală de hîrtie și aveau fiecare cîte patru ochi de sticlă".

Primele clase elementare le-a urmat în Reteag, după care s-a înscris la gimnaziul din Năsăud, trecînd apoi la școala normală din Gherla, iar după un timp la cea din Deva. In ziua în care a ajuns învățător, a încercat una din cele mai mari bucurii ale vieții sale. El știa că va putea duce pînă departe în satele transilvănene mesajul culturii, că va sădi în inimile oamenilor încrederea într-o viață mai bună. O trăsătură deosebită a caracterului său o constituie tocmai identificarea cu misiunea de luminător al satului, pe care și-a ales-o cu atîta dragoste. Ion Pop-Reteganul afirma răspicat: „să mă nasc de o sută de ori, tot învățător m-aș face..." Și și-a dus într-adevăr misiunea pînă la capăt, cu dragoste și cinste.

Munca de învățător și-a împletit-o cu aceea de folclorist. El a publicat în reviste și în volume adevărate perle ale literaturii populare; unele culegeri au văzut lumina zilei abia după moartea sa; multe culegeri de folclor, cam 21 de volume, se află în manuscris la Academia R.P.R. Volumele de folclor tipărite care au circulat mai mult sînt: „Trandafiri și viorele", „Chiuituri", „Povești ardelenești", „Zidirea lumii", „Povești din popor", „Munți, animale și pămînt" etc. Proza originală este strînsă în volumele „Nuvele", „Odinioară și acum", „Nuvele și schițe", „Dascălul Ioniță" etc.

Ion Pop-Reteganul a fost și un priceput pedagog. El a continuat o tradiție a școlii românești din Ardeal începută, cu mult înainte, de Gheorghe Șincai, care văzuse în școală unul din mijloacele de ridicare a națiunii sale.

Iată-l ca învățător în Vîlcelele Rele, din comitatul Hunedoarei, după ce mai întîi funcționase la Orlat. Ion Pop-Reteganul a fost nevoit să întemeieze el însuși, în Vîlcelele Rele, cea dintîi școală: „Acolo nu aflai școală. Închiriai deci o casă, iar în loc de bănci bătui nescai scînduri de pociumbi cu mîna mea, cum putui și adusei abecedare și începui școala".

Apostolatul său s-a desfășurat cu același zel fierbinte și la Baru Mare, Lisa, Sîncel, Bucium-Șasa, Rodna Veche, Reteag și în alte localități. El rămîne figura învățătorului devotat cauzei luminării poporului. Oriunde mergea înființă o școală, sau dădea un chip nou aceleia pe care o găsea.

In concepția lui Ion Pop-Reteganul, școala înseamnă în primul rînd un focar de luminare a celor mulți și un mijloc de a trezi conștiința maselor. El a fost un pedagog cu concepții înaintate, care a văzut limpede că fără un învățămînt de calitate nu se pot obține bune rezultate. De asemenea, și-a dat seama în mod clar de importanța sprijinului pe care-l poate da familia în opera de creștere și școlarizare a copiilor. In acest sens el este unul dintre puținii noștri pedagogi din acea vreme care a vorbit cu înflăcărare, argumentat, despre rolul familiei în munca de formare și de educare a copiilor. Stătea de vorbă cu părinții, le ținea prelegeri în legătură cu datoriile pe care le au față de copiii lor, de tineret. Indrumările lui purtau amprenta unui suflet cald și îndrăgostit de munca de educare a tinerei generații. Cine răsfoiește astăzi paginile revistei „Convorbiri pedagogice" din anul 1886, al cărei redactor a fost Ion Pop-Reteganul, poate să urmărească munca de îndrumător pe care acesta a dus-o pe tărîm școlar. Din paginile acestei publicații reiese că „Scopul revistei este de a ridica poziționea socială a învățătorului", apoi „introducerea reformelor trebuincioase în organizarea învățămîntului public și familiar".

Prin scrierile sale, Ion Pop-Reteganul i-a făcut pe învățători să-și dea seama de responsabilitatea pe care o au, de necesitatea folosirii celor mai bune metode de predare. In ziare și reviste ca „Telegraful român", „Școala română", „Revista ilustrată", „Gazeta de Duminică", „Tribuna", „Poporul român", „Poezia poporului" el a discutat pe larg probleme pedagogice importante, plecînd în permanență de la procesul pedagogic viu. Pentru el erau valabile numai acele idei pedagogice care se puteau aplica cu bune rezultate în munca din școală.

Ion Pop-Reteganul a pus un accent deosebit pe legarea învățămîntului de practică. Pe oriunde a trecut, a dat școlarilor săi bogate cunoștințe de pomicultură, de apicultură, de legumicultură și de cultura florilor. Urmărea în același timp să le formeze trainice deprinderi de muncă. Iată ce ne spune într-un articol publicat în presa vremii: „Mă mai ocupam și cu cultivarea florilor, ce puteam foarte bine, avînd edificiul școlii noi ferești mari, duble, între care aveam iarna vase cu flori care vara le puneam în grădină. Primăvara și vara mă ocupam cu cultivarea grădinii: făcui cea mai frumoasă pomărie în acel ținut".

Pentru îndrumarea muncii practice a elevilor săi a scris și a tipărit lucrări ca: „Pomicultura", „Casa țăranului român", „Curs practic de pomărit" etc. Ceva mai mult, el însuși mergea în grădinile oamenilor ca să sădească pomi de bună calitate. Puterea exemplului însemna nespus de mult în orizontul concepțiilor pedagogice ale lui Ion Pop-Reteganul. Dacă-i citim cu atenție notițele și articolele pedagogice, vom constata în același timp priceperea cu care a știut să evite practicismul îngust. El a văzut în muncă productivă un strălucit mijloc de educație, o cale directă care duce la formarea unor deprinderi temeinice necesare în viață.

Un alt aspect important al muncii sale îl reprezintă felul în care a reușit să antreneze obștea în rezolvarea problemelor școlii. El a înființat comitete pentru procurarea cărților și caietelor de care aveau nevoie elevii mai săraci. Acest lucru l-a făcut îndeosebi la Rodna. In legătură cu aceasta, el arată cu amărăciune că „n-au contribuit cu nici o monedă chioară pentru acest scop tocmai cei mai avuți ai neamului, cei ce strigă la dese ocaziuni în gura mare: nația, neamul trebuie luminat. Așa apoi, numai din gură, de la mesele încărcate de mîncări alese și băuturi scumpe, slab vom lumina neamul, dacă nici abecedare nu-i dăm".

Ion Pop-Reteganul a prețuit nespus de mult schimbul de păreri în activitatea didactică. A cerut să fie numit în satul Sîncel, lîngă Blaj, tocmai pentru a avea posibilitatea să dezbată aceste probleme cu neobositul Timotei Cipariu și cu alți dascăli blăjeni. Schimbul de experiență cu dascălii pricepuți, care activau de mai mulți ani în domeniul școlii, a fost deseori recomandat de către învățătorul de la Reteag.

Ion Pop-Reteganul nu ne-a lăsat un sistem închegat de concepții pedagogice. Poate nici timpul nu i-a permis să facă aceasta. A făcut însă altceva: a înființat și a organizat școli, a chemat masele către lumină, a dat unele sugestii pedagogice valoroase. Pentru învățători, pentru țărănimea oropsită din satele prin care a trecut a fost un adevărat îndrumător. In figura lui Ion Pop-Reteganul vedem pe învățătorul care și-a slujit cu un devotament nemărginit poporul.

ION A. POPESCU

Un grup de excursioniste de la liceul de fete nr. 2 cu limba de predare maghiară din Sf. Gheorghe, pe muntele Ceahlău.

Politehnizarea și predarea matematicii

Invățămîntul politehnic se realizează în școala de cultură generală în cadrul predării unor discipline ca fizica, matematica, științe naturale, desenul ca și în cadrul lecțiilor practice în laboratoare, ateliere școlare, pe parcelele școlare experimentale. Lecțiile și lucrările practice dau elevilor posibilitatea să cunoască bazele științifice ale producției moderne industriale și agricole, să folosească unele unelte, aparate și mașini care se folosesc curent în practică.

Matematica, la fel ca oricare știință, studiază realitatea obiectivă. Ea cercetează formele spațiale și relațiile cantitative ale lumii reale. Din această pricină matematica, dacă nu asigură cunoașterea bazelor producției așa cum o fac fizica, chimia sau științele naturale și nici deprinderea de a mînui unelte de lucru, oferă în schimb unul dintre cele mai puternice instrumente de descoperire a legilor naturii, de fundamentare și exprimare a lor. Aplicațiile ei în viață sînt variate și deosebit de numeroase. In diferite domenii de activitate se efectuează calcule, se studiază funcții, se execută grafice, se rezolvă ecuații, se folosesc proprietăți ale figurilor geometrice și alte cunoștințe de matematică. Fără cunoașterea matematicii nu pot fi înțelese și stăpînite știința și tehnica modernă, nu se poate asigura organizarea procesului de producție. Tocmai din această pricină Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. prevăd ca, pentru ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală și legarea procesului de învățămînt de activitatea practică, să se acorde o atenție deosebită studiului matematicii. De asemenea printre măsurile prevăzute în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală se acordă o mare atenție îmbunătățirii studiului matematicii. Pentru traducerea în viață a acestor măsuri fiecare profesor de matematică trebuie să cunoască cît mai bine căile pe care se realizează învățămîntul politehnic în cadrul predării matematicii, trebuie să-și perfecționeze necontenit pregătirea de specialitate și măiestria pedagogică.

Incercăm în cele ce urmează să indicăm cîteva din mijloacele prin care se poate realiza învățămîntul politehnic în cadrul predării matematicii.

Una dintre căile cele mai importante în această direcție o constituie legarea cunoștințelor teoretice de activitatea practică, de viață. Aceasta cere să se acorde o atenție deosebită, în cursul studierii matematicii, unor teme care își găsesc aplicație largă în viață și să se scoată în evidență în procesul tratării problemelor teoretice însemnătatea pentru practică a acestor probleme. In cadrul materiei prevăzute în programa de aritmetică, de pildă, este util a se insista asupra unor chestiuni ca aproximarea numerelor și calculul cu numere aproximative, asupra procentelor, asupra diagramelor și graficelor care se întîlnesc atît de des în activitatea practică. Date pentru diagrame și grafice se pot lua din ziare, din viața unei întreprinderi industriale sau a unei gospodării socialiste apropiate, din viața școlară, din viața de toate zilele.

Este necesar să se insiste la algebră asupra valorii numerice a unei expresii algebrice și alcătuirii de tabele pentru valorile numerice ale unei expresii algebrice deoarece acestea se întîlnesc adesea în tehnică. Un loc deosebit trebuie să-l ocupe studiul funcțiilor și al graficelor. Trebuie să se insiste chiar în cadrul aritmeticii în mod deosebit asupra măsurilor proporționale, care dau elevilor posibilitatea să cunoască două forme simple de dependență funcțională. Elevii trebuie să înțeleagă clar, pe baza a numeroase probleme, ce înseamnă mărimi direct și invers proporționale, mărimi neproporționale, să știe că prin aceste forme de dependență funcțională se exprimă nenumărate procese din activitatea oamenilor. In studiul altor științe, ei vor întîlni, mai tîrziu, numeroase formule care exprimă proporționalitatea directă și inversă (de pildă Q=rm, unde Q este cantitatea de căldură, r — căldura de schimbare a unei stări de agregare, iar m—masa corpului, $C=\frac{k}{l}$ unde C este capacitatea electrică a condensatorului iar l— distanța între plăcile lui, etc.). Funcțiile și graficele trebuie tratate nu numai cu ocazia studierii capitolelor referitoare la acestea, ci ori de cîte ori se ivește prilejul. La geometrie, de pildă, în cursul rezolvării unor probleme de maxim și de minim se poate scoate în evidență și dependența funcțională dintre diferitele mărimi și se poate construi graficul funcției, dacă nivelul de cunoștințe al elevilor permite aceasta. In cursul predării funcțiilor este necesar a se scoate în evidență faptul că prin funcții se exprimă anumite procese care au loc în lumea reală, că la studiul funcțiilor ne conduce, de pildă, cercetarea dilatării corpurilor sau a stării unui gaz, a rezistenței unui conductor sau a iluminării unei suprafețe, a înmulțirii microorganismelor sau a mișcării planetelor. Elevii se conving de aceasta dacă studiul funcțiilor este însoțit de rezolvarea a numeroase probleme cu conținut practic.

Concomitent cu studierea mai amănunțită a unor teme care au aplicații deosebite în practică, din punct de vedere al învățămîntului politehnic este necesar, totodată, a se arăta elevilor cum se aplică în practică diferitele propoziții stabilite în matematică. Studiind o teoremă, proprietatea unei figuri sau deducînd o formulă, profesorul trebuie să arate elevilor — acolo unde aceasta le este accesibil — de ce sînt necesare acestea, unde se aplică ele în practică și cum se aplică. Astfel, vorbind despre simetria centrală, profesorul poate da exemple concrete de figuri simetrice din practică — să indice, de pildă, elicea unui avion, aripile motorului eolian etc. La studiul paralelogramului profesorul poate vorbi despre mișcarea de translație, între numeroasele aplicații practice ale poligoanelor, despre o proprietate interesantă a unora dintre ele care constă în aceea că se poate acoperi perfect o suprafață (parchetare), despre diferite sisteme de transmisie la studiul poziției relative a două cercuri. Li se poate arăta elevilor, de pildă, cum împărțirea unui segment în medie și extremă rație — împărțirea în aur — este folosită în tehnică și arță, cum folosesc navigatorii arcul capabil de un unghi dat, cum se trag concluzii interesante în optică pe baza proprietății secțiunii paralele cu baza într-o piramidă. Profesorul poate găsi în permanență numeroase exemple din toate disciplinele matematicii prin care elevii să se convingă că diferitele propoziții stabilite în matematică sînt folosite de oameni în activitatea lor productivă. Aceste exemple pot fi prezentate elevilor în unele cazuri după ce au fost tratate chestiunile respective, alteori însă ele pot constitui punctul de plecare pentru a se arăta necesitatea tratării acestor chestiuni teoretice. Desigur, legarea cunoștințelor teoretice de practică necesită din partea profesorului documentare în acest sens.

Din punct de vedere al învățămîntului politehnic, o importanță deosebită o are, de asemenea, stabilirea unei legături mai strînse între diferitele discipline ale matematicii și între acestea și obiectele școlare înrudite.

Sarcina împletirii cunoștințelor diferitelor discipline ale matematicii este dictată de viață, dat fiind că în practică numeroase probleme se rezolvă prin folosirea concomitentă a cunoștințelor de aritmetică, algebră, geometrie, trigonometrie. Elevii trebuie obișnuiți, de aceea, ca la rezolvarea unei probleme să aleagă calea cea mai simplă, cea mai rațională, împletind toate cunoștințele de care dispun, din toate disciplinele matematicii. Probleme de acest fel trebuie rezolvate în clasă nu periodic, așa cum se obișnuiește la sfîrșit de an sau de trimestru, ci în tot cursul anului.

Se întîlnesc în practică, de asemenea, probleme care necesită împletirea cunoștințelor de matematică cu acelea din alte ramuri ale științei. De aceea este necesar ca la orele de matematică să se rezolve și probleme al căror conținut este luat din mecanică, acustică, optică și electricitate, din chimie, astronomie etc.

In special fizica oferă profesorului de matematică, în permanență, un material variat pentru clarificarea și fixarea cunoștințelor de matematică. Elevii înțeleg mult mai bine, de pildă, necesitatea aflării valorii numerice a unei expresii algebrice, rostul transformărilor identice, înțeleg mai bine funcțiile și graficele, proprietățile unor figuri geometrice și alte cunoștințe de matematică, cînd acestea sînt folosite în rezolvarea unor probleme de fizică. Interpretarea unei formule ne dă prilejul de a analiza diferite forme de dependență funcțională. Rezolvarea, de pildă, a unei probleme simple cu privire la planul înclinat ne dă prilejul de a aplica cunoștințe cu privire la asemănarea triunghiurilor, relații metrice în triunghi dreptunghi etc. In fizică se pot găsi probleme unde se pot folosi inecuații, se pot rezolva ecuații trigonometrice, se pot face discuții de ecuații și în general trata unele chestiuni de matematică asupra cărora în culegerile de probleme de matematică se insistă prea puțin.

In orele de matematică se pot rezolva și unele probleme de chimie unde elevii pot aplica cunoștințele referitoare la împărțirea în părți proporționale, procente etc. unele probleme de astronomie etc.

O sarcină importantă a matematicii din punct de vedere al învățămîntului politehnic este, de asemenea, dezvoltarea la elevi a deprinderilor de a efectua calcule în scris, oral și cu ajutorul unor mijloace auxiliare. Aceasta se realizează prin însușirea conștientă a cunoștințelor teoretice, a temelor și regulilor precum și prin dezvoltarea deprinderilor de a aplica acestea. La terminarea școlii, elevii trebuie să intre în activitatea practică înarmați cu priceperea de a efectua exact și cu ușurință diferite calcule aritmetice și algebrice.

Un accent deosebit trebuie pus în școală, pe lîngă calculul scris, asupra calculului oral, care contribuie la efectuarea rapidă a calculelor, dă posibilitate elevilor de a-și însuși în mod conștient cunoștințele teoretice și le dezvoltă atenția, imaginația, spiritul de observație, de inventivitate. Calculul oral trebuie folosit nu numai în cadrul predării aritmeticii ci și la celelalte discipline și nu numai în timpul prevăzut special pentru aceasta, ci și în cursul unor operații scrise, unde elevul trebuie pus în situația de a efectua unele dintre ele pe cale orală.

In activitatea practică se pune mult preț nu numai pe exactitatea cu care se efectuează calculele, ci și pe rapiditatea cu care ele sînt efectuate. Pentru aceasta sînt folosite diferite mijloace auxiliare ca tabele, metode grafice de calcul, instrumente și mașini de calculat. Școala de cultură generală, cu toate că nu pregătește specialiști calculatori, trebuie să dea tinerilor absolvenți și deprinderi de folosire a unora dintre aceste mijloace de calcul. Dintre tabelele mai des folosite în școală sînt tabelele de logaritmi și trigonometrice. Insă alte tabele, ca acele de procente și rapoarte procentuale, atît de folosite în activitatea economică, tabele care conțin pătratele și cuburile numerelor, rădăcinile pătrate și cubice, valorile inverse pentru rădăcinile pătrate și cubice, multiplii lui $\sqrt{2}$ și $\sqrt{3}$ atît de folosite de tehnicieni nu sînt aproape deloc utilizate de către elevi. Folosirea acestor tabele este însă absolut necesară, de aceea profesorii trebuie să le acorde importanță, să-i deprindă pe elevi să lucreze cu ele. Nu trebuie însă exclusă necesitatea verificării din partea profesorului, din cînd în cînd, a priceperii elevilor de a efectua unele din aceste calcule și fără tabele.

In tehnică se folosește adesea metoda grafică de rezolvare a diferitelor probleme practice, pe baza nomogramelor care permit efectuarea rapidă a unor calcule. Nomograme simple, cît și rezolvări de ecuații prin metoda grafică sînt teme interesante și accesibile elevilor și pot fi tratate în cadrul cercului de matematică. Chiar din clasa a VIII-a este utilă folosirea de către elevi a riglei de calcul. Tehnica folosirii acesteia poate fi însușită bine în cadrul cercului de matematică, urmînd ca treptat să fie utilizată și în clasă, la rezolvarea problemelor și exercițiilor. Și unele mașini de calculat pot fi cunoscute de elevi, de pildă, în cadrul vizitelor organizate în întreprinderile care dispun de acestea; de asemenea la cercul de matematică elevii pot căpăta date privind principiile care stau la baza funcționării mașinilor electronice de calculat.

In dezvoltarea tehnicii de calcul, un rol important îl are dezvoltarea calculului rațional. In efectuarea calculelor, în rezolvarea problemelor, elevii trebuie obișnuiți să folosească căile cele mai simple, care conduc cît mai repede la rezultat. Folosirea căilor raționale în calcul presupune cunoașterea temeinică a teoriei și a aplicării ei în practică, ceea ce se capătă în urma unui exercițiu îndelungat și sistematic. Perseverența profesorului pentru folosirea de către elevi a căilor raționale de calcul trebuie să fie însoțită în același timp de o luptă împotriva folosirii procedeelor nerezionale de calcul, adică a acelor procedee care, fără a fi greșite, îngreunează calculul, îl complică. Astfel de procedee ca nesimplificarea fracțiilor, introducerea întregilor în fracții la adunarea numerelor mixte, nefolosirea formulelor de calcul prescurtat, folosirea formulei generale de rezolvare a ecuației de gradul II în cazul cînd b este par, etc. — profesorul trebuie să le dezaprobe și să le combată cu toată tăria.

Un mijloc eficace pentru dezvoltarea calculului rațional este rezolvarea aceluiași exercițiu sau a aceleiași probleme prin cîteva metode deosebite care sînt apoi comparate, scoțîndu-se în evidență avantajele celei mai bune.

O altă cale pentru stabilirea unei legături strînse între studiul matematicii și practică o constituie rezolvarea de probleme cu conținut practic. Rezolvarea unor astfel de probleme contribuie la pregătirea elevilor pentru activitatea practică, pentru diferite probleme concrete pe care le vor rezolva apoi în viață. Problemele cu conținut practic trebuie să se refere la cele mai variate domenii de activitate: diferite ramuri ale industriei, activitatea gospodăriilor agricole colective și de stat, a S.M.T.-urilor, transporturi, construcții, comerț, activitatea școlară, activitatea cotidiană. Unele probleme de acest fel pot fi găsite în culegerile de probleme. Din păcate însă, în culegerile existente numai aritmetica, algebra și geometria în spațiu sînt ilustrate prin probleme care pot contribui la lămurirea elevilor asupra aplicării matematicii. La alte discipline, ca geometria plană sau trigonometria, cu excepția unor capitole, numărul problemelor legate

(Continuare în pag. 4-a)

Consfătuire cu pedagogii din Deltă

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt a organizat pentru cadrele dicactice din Deltă o excursie în Capitala patriei noastre. Excursia s-a încheiat zilele trecute cu o consfătuire care a avut loc la Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt. Au participat la consfătuire tov. Liuba Chișinevschi, secretar al C.C.S., prof. univ. N. Pascu, președintele Comitetului Central al S.M.I., prof. univ. Coriolan Drăgulescu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, delegați ai C.C. ale altor sindicate.

La consfătuire s-au discutat probleme legate de condițiile de muncă și de viață ale învățătorilor și profesorilor din Deltă. Cadrele didactice și-au exprimat satisfacția în legătură cu măsurile luate de partid și guvern pentru îmbunătățirea condițiilor lor de trai. Unii dintre ei sînt la prima vizită în București. Aceștia sînt învățători tineri, care abia au absolvit școlile pedagogice. Vizitarea marilor întreprinderi din Capitală le-a permis să ia direct contact cu realizările obținute de poporul nostru în domeniul industrializării.

Învățătorii și profesorii din Deltă au arătat că în domeniul traducerii în viață a Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la condițiile lor de muncă și viață, unele sfaturi populare și chiar direcții ale Ministerului Învățămîntului au dat dovadă de mult birocratism. O problemă insuficient rezolvată pentru școlile din Deltă este problema materialului didactic, a arătat tov. Dumanski, profesor la școala medie din Tulcea. Ministerul Învățămîntului a înzestrat școlile din Capitală, după cum ne-am convins cu prilejul acestei vizite, cu mult material didactic, făcînd chiar risipă. Școlilor din Deltă, însă, le lipsesc chiar unele materiale absolut necesare, cum ar fi, de pildă, abacul.

Cadrele didactice din Deltă au cerut Ministerului Învățămîntului și C.C. al S.M.I. să se ocupe cu mai multă atenție de problema locurilor de școală, a locuințelor, precum și de problema aprovizionării.

O altă problemă importantă ridicată în discuții de cadrele didactice a fost aceea a școlarizării copiilor, precum și a îmbunătățirii muncii în școlile în limbile minorităților naționale.

In încheierea consfătuirii au luat cuvîntul tov. Coriolan Drăgulescu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, tov. Liuba Chișinevschi, secretar al C.C.S., și tov. N. Pascu, președintele C.C. al S.M.I.

Invățătorul András Bokar din Tușnad-băi executînd mici sculpturi în lemn pentru expoziția de creație populară

Unele probleme ridicate la seminarul pedagogic internațional de la Dresda

Din inițiativa Comitetului Central al Sindicatului de Învățămînt și Educație din R. D. Germană și cu sprijinul F.I.S.E. s-a organizat la Dresda între 27 iulie și 16 august un seminar internațional al pedagogilor, la care au participat 48 delegați din 17 țări: Anglia, Algeria, Australia, Cehoslovacia, Chile, Franța, Belgia, Grecia, Elveția, R.D.G., R.F.G., R.P.R., Siria, Ungaria, Noua Guinee Franceză, Portugalia, U.R.S.S. Au participat, de asemenea, Paul Delanoue, secretar general al F.I.S.E., și Maria Marchant, secretar al F.I.S.E.

Tov. Alfred Wilke, președintele C.C. al Sindicatului de Învățămînt și Educație din R.D.G., a prezentat la seminar referatul „Sarcinile școlii la începutul perioadei atomice". Referatul a arătat că în momentul de față se manifestă două tendințe în ceea ce privește utilizarea energiei atomice: una dintre aceste tendințe poartă germenul distrugerii și este strîns legată de sistemul capitalist; cealaltă este legată de utilizarea energiei atomice în scopuri pașnice și este caracteristică sistemului socialist. Referatul și-a pus întrebarea dacă școala actuală ține pas cu noile descoperiri în fizica nucleară și în știință în general. S-a subliniat că în multe țări școala a rămas în urma dezvoltării industriei, că învățămîntul e prea puțin legat de viață și că tineretul simte adesea multă stîngăcie în viața de toate zilele, tocmai datorită faptului că sistemul de învățămînt nu l-a pregătit de-ajuns. La întrebarea ce sarcini revin școlii la începutul perioadei atomice, referatul a arătat că răspunsul poate fi dat de fiecare popor, în funcție de sistemul său social. Educatorii progresiști trebuie să lupte pentru educarea tineretului în spiritul luptei pentru pace, pentru punerea energiei atomice în slujba progresului omenirii, împotriva folosirii energiei atomice în scopuri agresive. Problemele educative ale școlii în etapa actuală sînt atît de mari, încît pedagogii își vor putea considera misiunea îndeplinită numai atunci cînd întreg tineretul lumii va privi lupta pentru pace ca o necesitate vitală.

Referentul a subliniat faptul că în țările capitaliste se urmărește ca școala să fie subordonată intereselor concernurilor și monopolurilor industriale. In R.F.G., de exemplu, concernele și monopolurile vor să facă din școală o anexă a lor. Nu întîmplător Ministerul Industriei din R.F.G. a organizat în anul trecut o conferință cu tema: „Tineretul în școli și producție". La această conferință s-a arătat că școala trebuie să pregătească oameni pentru societatea capitalistă, tineri care să lucreze pentru interesele exploatatorilor.

In școlile din R.D.G., însă, se observă în ultima vreme influența tot mai puternică a clasei muncitoare, accentul punîndu-se pe educația politehnică în vederea pregătirii unor tineri care să poată munci cu folos pentru înflorirea patriei, pentru bunăstarea întregului popor. In încheiere, referatul a arătat că cerințele mereu crescînde ale școlii în perioada atomică ridică în fața cadrelor didactice sarcina de a perfecționa permanent pregătirea lor științifică. Pentru rezolvarea acestei probleme este necesară întărirea colaborării internaționale între pedagogi.

Cel de-al doilea referat, intitulat: „Rolul educației în învățămîntul tehnic", a fost prezentat de delegația U.R.S.S. Referatul a subliniat faptul că educația prin muncă stă la baza procesului instructiv-educativ, constituie o parte importantă a educației armonioase a personalității copilului, a dezvoltării sale intelectuale, fizice etc. In procesul unei munci bine organizate se formează punctualitatea, hărnicia, exactitatea, perseverența, voința etc.

In ultimii ani, în învățămîntul din U.R.S.S. se pune un accent tot mai mare pe pregătirea elevilor pentru viața practică. Datorită acestui fapt, încă din anul școlar 1955-1956 s-au introdus în planurile de învățămînt lucrul manual, practica în ateliere la clasele V—VII și un practicum în clasele mari (VIII—X). Invățămîntul politehnic, una din cele mai actuale probleme ale învățămîntului din U.R.S.S., are sarcina de a familiariza elevii cu noțiunile principale ale producției, de a-i înarma cu cunoștințe privitoare la bazele industriei și agriculturii. Studierea principiilor de bază ale producției dă elevilor posibilitatea să capete cunoștințe teoretice generale despre producție și să-și însușească deprinderi practice.

Se știe că mecanizarea și automatizarea procesului tehnologic vor înlocui munca manuală. Dar ar fi greșit să se creadă că omul n-are nevoie de cunoștințe, dat fiind faptul că procesul muncii este automatizat. Pentru a lucra cu mașina — s-a arătat în referat — tinerii trebuie s-o cunoască, să știe s-o monteze, s-o repare. De aceea, învățămîntul politehnic îi pregătește treptat pe copii pentru aceste sarcini. In clasele I—IV, de exemplu, copiii învață să facă diferite lucrări, jucării, obiecte simple din hîrtie, carton, plastilină, lut. Se utilizează acul, foarfecele și lipiciul. In clasele V—VII, în cadrul muncii practice din ateliere, elevii învață să prelucreze lemnul cu ajutorul fierăstrăului și al burghiului, utilizează sîrma, tinichelaua, cuprul, aluminiul, pe care le lucrează cu ajutorul foarfecelor, al fierăstrăului de oțel etc., lucrează la strung. Datorită sistematizării și alegerii operațiilor, elevii cunosc diferite procese de muncă — de exemplu, pilitul, tăierea lemnului, sculptura, tăierea metalelor — obținînd astfel unele îndemînări practice.

In clasele VIII—X elevii fac practică în întreprinderi, unde cunosc mecanismele diferitelor mașini. In clasa a X-a de exemplu, fiecare școlar execută lucrări la aparate electrice.

In cadrul discuțiilor pe marginea referatelor s-a scos în evidență faptul că școala trebuie să joace principalul rol în îndrumarea și organizarea învățămîntului politehnic, munca de utilitate socială a elevilor fiind subordonată scopurilor instructiv-educative ale școlii. De asemenea s-a arătat că deși acum posibilitățile de mecanizare a atelierelor școlare sînt mai mari ca în anii precedenți, totuși acestea nu pot ține pasul cu tehnica înaintată în fabrici și uzine. S-a arătat, în același timp, că munca efectuată în cadrul școlii nu poate fi identificată cu munca din producție, care intră în sfera relațiilor economice. Munca productivă a elevilor poate fi organizată numai în fabrici, uzine, pe ogoare. Astfel se poate realiza principiul marxist-leninist de îmbinare a instrucției cu munca productivă. Pedagogii din R.D.G. au arătat că este necesar să se precizeze ce cunoștințe minimale sînt necesare elevilor în tehnica producției, în organizarea socială a muncii. Ei au arătat că în țara lor, în timpul vacanței de vară, se organizează o practică în producție de 14 zile pentru învățătorii și profesorii de științe naturale.

Pentru stabilirea minimului de cunoștințe, în vederea elaborării programelor și manualelor, s-a preconizat o conferință la care să participe ingineri, tehnicieni și pedagogi, care să discute ce anume cunoștințe trebuie date elevilor.

Participanții la seminar au ascultat și referatul „Ce probleme educative trebuie să fie luate în considerație în planurile de învățămînt și în manuale la începutul perioadei atomice", prezentat de secretarul general al F.I.S.E., Paul Delanoue. Referatul a subliniat faptul că perioada atomică cere intensificarea învățămîntului tehnic și a științelor naturii în toate școlile. Problemele mari care urmează să fie introduse în manuale și programe trebuie să satisfacă cerințele mereu crescînde ale societății de azi, să contribuie la democratizarea învățămîntului.

Seminarul pedagogic internațional de la Dresda a prilejuit un larg schimb de păreri între pedagogii din diferite țări pentru rezolvarea unor importante probleme ce se pun în etapa actuală în fața școlii. Delegația noastră și-a adus contribuția la lucrările seminarului prezentînd referatul: „Răspunderea profesorului pentru creșterea și educarea tineretului."

O latură deosebit de importantă a lucrărilor acestui seminar internațional este prilejul oferit pedagogilor de a se întîlni și cunoaște. El a contribuit la întărirea legăturilor de prietenie și solidaritate a pedagogilor în lupta comună pentru educarea democratică a tineretului, pentru apărarea păcii.

N. CHIȘU

Politehnizarea și predarea matematicii

(Urmare din pag. 3-a)

de practică este extrem de redus. In culegerile noi această lipsă trebuie înlăturată.

Profesorul poate folosi unele probleme cu conținut abstract din culegeri și ca punct de plecare pentru alcătuirea unor probleme cu conținut practic. Este cunoscută, de pildă, problema din geometria plană în care se cere ca pe o dreaptă dată să se determine un punct astfel încît suma distanțelor la două puncte date, pe o parte a dreptei, să fie minimă. Pe baza acestei probleme de construcție, lipsită de conținut practic, se pot alcătui cîteva probleme care au un astfel de conținut. Dacă cerem, de exemplu, să se determine direcția după care trebuie îndreptată raza de lumină dintr-un punct dat pentru ca, reflectîndu-se pe o oglindă, să treacă prin alt punct dat, în acest caz problema capătă un conținut practic, devenind mai interesantă pentru elevi deoarece le vom arăta că asemenea situații se ivesc des în optica aplicată. Profesorul trebuie să alcătuiască și singur probleme, folosind pentru aceasta diferite date culese fie din manuale și reviste tehnice, fie direct din întreprinderile apropiate, fie din excursiile pe care le face cu elevii, fie din ziare, îndeosebi din comunicatele privind îndeplinirea planului de stat, care oglindesc succesele obținute de oamenii muncii din țara noastră în construirea socialismului. La alcătuirea problemelor, profesorul trebuie să țină seama de particularitățile de virstă ale elevilor, de mărimile care le sînt cunoscute acestora, să aibă grijă ca datele să fie reale, cu aproximația obișnuită în practică, iar conținutul lor practic să fie accesibil elevilor, astfel încît să nu necesite prea multe indicații suplimentare care ar putea sustrage atenția elevilor de la aspectul matematic al problemei Profesorul poate alcătui probleme cu conținut practic mai ales la acele capitole din culegeri care sînt sărace în astfel de probleme, ca ecuații trigonometrice, inecuații, discuții de ecuații etc. Problemele de maxim și de minim atît la geometrie cît și la trigonometrie, pot căpăta uneori un conținut practic deosebit de interesant pentru elevi.

Sînt utile, de asemenea, probleme la care datele, în parte sau total, sînt culese de către elevi. Astfel elevii pot alcătui un deviz asupra cheltuielilor necesare pentru construirea unui gard în jurul școlii, pentru încălzirea în timpul iernii a școlii, pentru unele reparații la localul școlii, pentru anumite munci în gospodăria agricolă colectivă etc. In acest caz, elevii trebuie să culeagă datele necesare pe bază de măsurători, din tabele, prin consultarea unor specialiști. Asemenea probleme sînt deosebit de utile pentru pregătirea elevilor pentru viață. Trebuie alcătuite și probleme de geometrie în care calculul matematic trebuie însoțit de confecționarea diferitelor corpuri. Se poate da, de pildă, ca temă pentru acasă să se confecționeze din carton o piramidă exagonală regulată cu latura bazei, cu unghiul dintre fața laterală și planul bazei date. In acest caz, pentru a putea trece la construire, elevul trebuie să efectueze în prealabil calculele necesare.

După terminarea școlii de 7 ani sau medii, absolventul care se îndreaptă spre orice ramură de activitate productivă trebuie să fie nu numai înarmat cu un bagaj de cunoștințe de matematică și să știe unde și cum poate aplica aceste cunoștințe, ci trebuie să stăpînească și unele deprinderi și priceperi necesare în activitatea practică, care se bazează pe cunoștințe de matematică.

Printre acestea un loc însemnat îl ocupă priceperea de a efectua diferite măsurători. Este cunoscut faptul că mulți elevi care știu bine să calculeze arii și volume întîmpină greutăți de îndată ce sînt puși, de pildă, în situația de a calcula în practică aria unui teren sau volumul unui corp. Obișnuiți în școală să primească de-a gata datele necesare, în practică ei nu-și dau seama care dimensiuni trebuie măsurate și care se pot deduce, indirect, pe cale de calcul, și nu au nici priceperea de a executa efectiv măsurătorile necesare. De aceea, chiar în școala de 4 ani elevul trebuie să învețe să folosească metrul, rigla, ruleta, să știe să aprecieze din ochi dimensiunile unui obiect, distanțele, să determine unele arii simple, să determine pe teren un ar sau un hectar și să știe să evalueze din ochi diferite arii mici.

Pe baza cunoștințelor de geometrie și concomitent cu însușirea treptată a acestora, elevul trebuie să învețe în clasele V-VII să efectueze pe teren unele lucrări de jalonare și măsurare a unor distanțe, să determine intersecția a două drepte, să măsoare și să construiască unghiuri, să traseze drepte paralele, să determine distanțe între puncte inaccesibile. Ei trebuie să știe să măsoare diferite arii, volume, să execute planul unui teren mic, etc. In clasele medii, pe baza cunoștințelor de geometrie și trigonometrie, elevii trebuie să învețe să măsoare pe teren distanțe, înălțimi, să rezolve triunghiuri, să determine arii și volume.

Lucrările practice trebuie planificate din timp, unele în cadrul lecțiilor (acelea necesare pentru toți elevii), altele în cadrul cercului de matematică. O parte din instrumentele necesare pentru aceste lucrări pot fi executate în cadrul școlii de către elevi, altele pot fi procurate cu ajutorul comitetului de părinți sau al întreprinderii care patronează școala.

Legarea cunoștințelor de matematică de activitatea practică se realizează nu numai în cadrul lecțiilor, ci și în activitatea în afară de clasă. Cercul de matematică, alături de cercurile tehnice din școală, trebuie să contribuie la îmbogățirea cunoștințelor politehnice ale elevilor, să le dezvolte unele deprinderi practice. Printre temele tratate în cadrul cercului se pot introduce și teme cu privire la aplicarea matematicii în diferite ramuri de activitate productivă, se pot da diferite metode de calcul rapid, noțiuni de algebră vectorială, se pot studia nomograme. In cadrul cercului de elevi pot fi organizate măsurători pe teren care nu pot fi cuprinse în cadrul orelor de clasă. Elevii pot învăța aici să folosească rigle de calcul, să construiască și să folosească pantograful.

Din punct de vedere al învățămîntului politehnic este deosebit de utilă activitatea de confecționare a materialului didactic cu mijloace proprii, activitate care îi înarmează pe elevi cu deprinderi practice de prelucrare a unor materiale ca lemnul, cauciucul, sticla, cartonul etc. și, totodată, contribuie la dezvoltarea reprezentării lor spațiale.

Este de dorit ca în activitatea în afară de clasă să se obțină sprijinul unor părinți muncitori, tehnicieni, ingineri, agronomi etc. Aceștia pot vorbi în cadrul seratelor de matematică, despre aplicarea matematicii în industrie, în agricultură și în alte ramuri de activitate creatoare.

Legarea cunoștințelor teoretice de matematică de activitatea practică, stabilirea unei legături între diferitele discipline ale matematicii, între acestea și științele înrudite, rezolvarea problemelor cu conținut practic, efectuarea măsurătorilor sînt numai unele forme prin care se poate realiza legătura cu viața, cu activitatea productivă în cadrul predării matematicii. Activitatea de zi cu zi a profesorilor de matematică va scoate, fără îndoială, la iveală alte numeroase forme prin care se poate realiza această legătură. Numeroși profesori din țara noastră folosesc de pe acum cu succes, în cadrul predării matematicii, unele dintre aceste forme. Astfel, prof. I. Grigore (Ploești) acordă o atenție deosebită dezvoltării la elevi a tehnicii de calcul scris și oral, de calcul cu numere aproximative, de calcul rapid și rațional. In cadrul cercului de matematici, tov. I. Grigore a insistat asupra aplicării în practică a unor cunoștințe de matematică (transformări geometrice), a studiat cu elevii prismatoidul, care nu este prevăzut în programă, dar care este folosit în practică. Tovarășa Z. Prodănescu (Galați) pornește la demonstrarea unor teoreme, la introducerea unor noțiuni noi de la anumite aplicații practice care conduc la aceasta. Ea a introdus, de pildă, rapoartele trigonometrice la clasa a VIII-a nu formal, ci pornind de la o problemă practică: calcularea înălțimii unei clădiri. Elevii s-au convins astfel de ce este necesară introducerea raporturilor trigonometrice. Tov. Prodănescu a rezolvat la geometrie numeroase probleme cu conținut practic din industrie, agricultură, din activitatea marinărească, din aviație etc.

O atenție deosebită aplicării în fizică a cunoștințelor de matematică o acordă tov. Borș (P. Neamț) care a rezolvat numeroase probleme din mecanică, electricitate și alte capitole din fizică în cadrul predării geometriei și trigonometriei. Tovarășii Florica Rusu și B. Zilberstein (București), Emil Sfichi (Iași) și alții au dat o atenție deosebită efectuării unor măsurători pe teren, dînd elevilor posibilitatea să aplice unele cunoștințe de geometrie și trigonometrie la măsurarea unor înălțimi, distanțe, arii. Tovarășul Peribiceanu (Alba Iulia) a reușit să antreneze elevii în confecționarea unor interesante materiale didactice cu mijloace proprii.

Experiența acestor profesori, precum și a multor altora, ne arată ce putem face pentru a întări contribuția matematicii la educarea politehnică a elevilor. Este necesar însă să nu se acorde atenție numai uneia dintre formele prin care se leagă cunoștințele de matematică de practică, ci tuturor acestor forme, precum și să se găsească forme noi. Problema legării studiului matematicii de viață trebuie să devină o preocupare permanentă a profesorilor care predau această disciplină. Este necesar să se stabilească un larg schimb de experiență în acest sens. Legînd studiul matematicii de activitatea productivă, de construcția socialismului în patria noastră, profesorii de matematică vor aduce o contribuție însemnată la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală trasată prin Directivele Congresului al II-lea al P.M.R.

M. SCHEIN

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

Problema Canalului de Suez trebuie rezolvată pe cale pașnică

Situația creată în jurul Canalului de Suez a atras atenția întregii lumi. Aceasta explică marele interes stîrnit de conferința de la Londra în problema Canalului de Suez.

După cum se știe, punctele de vedere ale diferitelor țări cu privire la această chestiune sînt diferite. In timp ce guvernul sovietic și guvernele altor state iubitoare de pace urmăresc rezolvarea pașnică a acestei probleme, ca și a tuturor problemelor internaționale litigioase, respectînd drepturile suverane ale statelor, o serie de cercuri din Occident, iritate și enervate de pierderea posibilității jefuirii poporului egiptean, caută să agraveze lucrurile, să tulbure pacea în regiunea Orientului apropiat și mijlociu.

Conferința de la Londra, cu toate deosebirile între punctele de vedere exprimate de delegațiile diferitelor țări participante, a dovedit în chip grăitor că în zilele noastre spiritul tratativelor nu poate fi înăbușit.

Cuvîntarea lui D. T. Șepilov, șeful delegației sovietice, care cheamă la calm și temperare, la căutarea în comun a unor soluții pentru reglementarea pașnică a problemei în discuție, s-a bucurat de o apreciere deosebită, atît din partea majorității participanților la conferință, cît și a presei și opiniei publice din toate țările.

Ținînd seama de situația reală, de revendicările naționale juste ale Egiptului și de interesele colaborării economice internaționale, Uniunea Sovietică a făcut propuneri concrete, constructive, a căror aplicare ar permite o reglementare acceptabilă pentru toate statele a litigiului care s-a ivit în legătură cu Canalul de Suez. In esență, propunerile sovietice pornesc de la recunoașterea naționalizării Companiei Canalului de Suez ca un act legitim al statului egiptean suveran, în care nu se poate amesteca nici un for internațional, precum și de la recunoașterea necesității asigurării unor garanții sigure în ce privește libertatea navigației pe Canalul de Suez și funcționarea sa efectivă ca o cale maritimă liberă, deschisă și sigură. Elaborarea măsurilor care să asigure aceste garanții s-ar putea face în cadrul unei conferințe internaționale largi cu participarea Egiptului și a tuturor statelor care folosesc Canalul de Suez. Insuși Egiptul a propus convocarea unei astfel de conferințe.

O atitudine constructivă a adoptat și delegația Indiei. Reprezentantul Indiei, Krishna Menon, a pornit de asemenea de la recunoașterea faptului că acest canal este o parte integrantă a Egiptului precum și de la recunoașterea necesității asigurării unei navigații libere pe canal pentru toate țările, potrivit convenției din 1888. Propuneri constructive au făcut și alte delegații.

Nu se poate spune însă același lucru despre autorii planului occidental. Deși recunosc în vorbe necesitatea respectării suveranității Egiptului, aceștia urmăresc de fapt scoaterea Canalului de Suez de sub suveranitatea Egiptului. Planul expus de J.F. Dulles, repetînd propunerea occidentală anterioară, prevede transmiterea administrației Canalului de Suez în mîinile unui organ internațional.

După cum a declarat președintele Nasser, Egiptul nu va consimți însă în nici o împrejurare la instituirea unui control internațional asupra unei părți a teritoriului său.

Cauza dreaptă a poporului egiptean și atitudinea hotărîtă și consecventă a Egiptului se bucură de sprijinul larg al opiniei publice internaționale.

In aceste zile pe Canalul de Suez navigația continuă să se desfășoare în mod normal. Aceasta constituie cea mai grăitoare dovadă că încordarea în jurul problemei acestei căi maritime a fost creată în mod artificial de cercurile colonialiste.

Alături de toate popoarele lumii, poporul romîn consideră că în interesul menținerii păcii și securității în regiunea Orientului apropiat și mijlociu, problema Canalului de Suez poate și trebuie să fie rezolvată pe cale pașnică.

Partidul Comunist din Germania nu poate fi nimicit

Ignorînd voința opiniei publice progresiste, Tribunalul constituțional din Karlsruhe a satisfăcut o veche și insistentă cerere a guvernului Adenauer pronunțînd sentința de interzicere a Partidului Comunist din Germania. Hotărîrea privitoare la interzicerea Partidului Comunist din Germania a fost însoțită de măsuri cu privire la dizolvarea unei serii de organizații progresiste. Aparatul de represiune a trecut apoi la aplicarea în practică a acestor măsuri. A început teroarea polițienească împotriva Partidului Comunist, au fost ocupate și devastate sediile partidului și ale presei comuniste, au fost confiscate bunuri, tipărituri și sume de bani ale partidului, au fost arestați numeroși activiști ai partidului. Totodată au fost luate măsuri represive împotriva multor organizații de masă.

Evenimentele care se petrec în Germania occidentală au îngrijorat profund nu numai pe oamenii muncii germani ci și opinia publică democrată din întreaga lume. Campania regimului lui Adenauer împotriva Partidului Comunist și a organizațiilor progresiste, prigoana grosolană împotriva drepturilor cetățenești, împotriva libertății presei, călcarea în picioare a constituției nu pot fi comparate decît cu epoca de teroare hitleristă.

In aceste zile întreaga omenire progresistă condamnă cu tărie actul terorist de la Karlsruhe, calificîndu-l pe bună dreptate un atentat la cauza păcii și democrației.

In întreaga Germanie, hotărîrea Tribunalului constituțional federal a provocat un puternic val de indignare. Atît în Republica Federală Germană cît și în R. D. Germană au loc mari manifestații de protest împotriva interzicerii Partidului Comunist. Oameni de convingeri politice, credințe religioase și profesiuni diferite înfierează actul arbitrar al guvernului de la Bonn. In declarațiile de protest care se pronunță în diferite centre din țară se scot la iveală adevăratele cauze ale interzicerii P.C. din Germania. Profesorul Walter Neye, rectorul universității „Humboldt" din Berlin, a declarat că principalul motiv pentru care a fost interzis Partidul Comunist este lupta lui hotărîtă împotriva serviciului militar obligatoriu.

Protestelor oamenilor muncii din toate colțurile Germaniei, zecilor de mii de telegrame care sosesc zilnic pe adresa Tribunalului din Karlsruhe, Bundestagului și guvernului de la Bonn li se adaugă glasul de protest al opiniei publice iubitoare de pace din celelalte țări ale lumii.

Este cît se poate de clar că răspunderea politică a sentinței de la Karlsruhe revine în întregime guvernului vest-german. Măsurile Bonnului lovesc în interesele întregului popor german. Este ușor de înțeles, bunăoară, că interzicerea Partidului Comunist reprezintă o nouă piedică în calea unificări pe baze pașnice și democratice a Germaniei. Evenimentele arată că măsurile represive îndreptate la început împotriva Partidului Comunist au și început să lovească într-o serie de organizații de masă democratice, tintind toate forțele care se ridică pentru pacea și libertatea Germaniei.

In ciuda măsurilor teroriste îndreptate împotriva lui, în ciuda interzicerii sale de către Tribunalul din Karlsruhe, Partidul Comunist din Germania trăiește și luptă. Trup din trupul clasei muncitoare germane, legat prin rădăcini adînci de poporul german, el nu poate fi nimicit.

In declarația conducerii P.C. din Germania cu privire la hotărîrea Tribunalului din Karlsruhe se arată că P.C.G. trăiește și va fi în primele rînduri ale clasei muncitoare și ale poporului cînd era lui Adenauer va fi de mult apusă. Cel ce a condamnat astăzi pe comuniști va fi mîine condamnat de popor.

După 74 de ani

Școala medie nr. 2 din Craiova funcționează din anul 1882. Timp de 74 de ani, la concursul de admitere în această școală s-au prezentat numai băieți. Anul acesta, printre cei 296 de candidați prezentați la concursul de admitere în clasa a VIII-a peste 50 sînt fete. Alături de băieți, într-una din sălile de clasă, le-am văzut la lucru pe candidatele Sanda Teodorescu din Craiova, Rodica Luță din comuna Brădești, raionul Filiași, și altele.

Școala medie nr. 2 din Craiova a devenit acum mixtă. Prevederile Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la dezvoltarea învățămîntului de cultură generală au găsit ecoul așteptat în rîndul părinților.

ANDREI NICOLAE

Indrumări ale Ministerului Invățămîntului în vederea deschiderii noului an școlar

De curînd, Ministerul Învățămîntului a elaborat o serie de îndrumări, instrucțiuni și ordine în legătură cu noul an școlar. Aceste instrucțiuni, publicate în Buletinul nr. 5 (13) seria A, vin în ajutorul organelor de învățămînt și al cadrelor didactice, dînd lămuriri amănunțite cu privire la o serie de probleme, ca, de exemplu, structura anului școlar în școlile de cultură generală și școlile pedagogice, la notarea elevilor la purtare etc.

In Buletin se publică planurile de învățămînt ale școlilor de cultură generală și ale școlilor și secțiilor serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc, precum și lista programelor școlare valabile în anul școlar 1956-1957.

In legătură cu structura anului școlar în școlile de cultură generală și școlile pedagogice se precizează, pentru fiecare categorie de școli, data începerii și încheierii anului școlar, durata anului școlar, a orelor de curs și a recreațiilor, precum și data și durata vacanțelor. Ceea ce este nou în structura anului școlar 1956-1957 este trecerea de la pătrare la trimestre. Impărțirea anului școlar în trimestre, așa cum a fost cerută de marea majoritate a cadrelor didactice, trebuie să ajute la organizarea mai judicioasă a muncii didactice și, în același timp, să înlăture greutățile în legătură cu încheierea situațiilor școlare. Se va da astfel posibilitatea verificării temeinice, serioase și repetate a cunoștințelor elevilor.

De asemenea, se dau indicații în legătură cu punerea notei la purtare.

Buletinul cuprinde instrucțiuni privitoare la introducerea uniformelor în învățămîntul de cultură generală, pedagogic și tehnic special. Astfel, se descriu în amănunt toate aceste uniforme și se precizează sarcinile ce revin în legătură cu introducerea uniformelor atît organelor de învățămînt, cît și cadrelor didactice.

Se publică, de asemenea, instrucțiuni în legătură cu activitatea metodică și de culturalizare a cadrelor didactice. Necesitatea reglementării acestei activități s-a ivit încă de multă vreme. Ministerul Învățămîntului a rezolvat, în colaborare cu Ministerul Culturii, această problemă, dînd astfel cadrelor didactice posibilitatea să-și organizeze mai bine munca și să-și împartă mai judicios timpul, cunoscînd cu precizie care sînt acțiunile cu caracter obligatoriu care intră în norma de muncă metodică, precum și acțiunile ce fac parte din activitatea de culturalizare a maselor.

In instrucțiunile privitoare la înscrierea copiilor cu deficiențe de auzvorbire, vedere și psihice în școli speciale se precizează tipurile de școli speciale în care trebuie să fie școlarizate aceste categorii de copii, precum și criteriile de recrutare și înscriere în școli. Se arată de asemenea localitățile în care funcționează școli speciale și ce anume regiuni deservesc, precum și condițiile de transferare a elevilor de la o școală specială la alta.

O importantă măsură luată de partidul și guvernul țării noastre pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale cadrelor didactice este și aceea de a le da posibilitatea să se aprovizioneze cu țesături, confecții și încălțăminte plătite în rate. In acest scop, Ministerul Comerțului Interior și Centrocoopul au trimis organizațiilor comerciale și cooperatiste regionale în subordine instrucțiunile nr. 25231 din 19 iulie 1956. Aceste instrucțiuni sînt reproduse și în Buletinul Ministerului Învățămîntului, spre a fi cunoscute de toate cadrele didactice și unitățile de învățămînt. Potrivit acestor instrucțiuni, în fiecare oraș unde există unități comerciale de stat sau cooperatiste se va stabili cîte un magazin sau raion specializat în țesături, unul în confecții și unul în încălțăminte, care să desfacă în rate mărfurile din categoriile respective pentru cadrele didactice.

Avînd în vedere deosebita importanță a materialelor publicate în Buletin, secțiile de învățămînt raionale și orășenești trebuie să ia de îndată măsurile necesare pentru ca acesta să fie difuzat din timp la toate unitățile de învățămînt. Directorii școlilor vor prelucra în consiliile pedagogice toate materialele cuprinse în acest Buletin și vor pune în aplicare măsurile indicate, astfel ca deschiderea noului an școlar să se facă în condiții cît mai bune.

Bibliografie

A apărut revista NATURA, organ al Societății de științe naturale și geografie din R.P.R., nr. 4/1956.

In sumar:

* * * Cunoscutul geograf Emanuel de Martonne.

M. Sîrbu și Elena Cetină: Probleme de geografie a industriei în lumina lucrărilor Congresului al II-lea al P.M.R.

C. Herbst: Republica India.

I. Popovici: Lupta țărilor capitaliste pentru acapararea bogățiilor continentului african.

P. Coteț: Importanța fotogrametriei în cercetările geografice.

V. Soran și M. Soran: Cercetări asupra fitoncidelor elaborate de unele specii lemnoase.

Dr. R. Floru: Tipurile de sistem nervos.

Al. V. Alexandri: Problema lăcustelor în R.P.R.

M. Topa: Date asupra evoluției regnului vegetal.

M. Mihalcea: Primele lecții de geografie la clasele a V-a și a VIII-a.

Z. Benedek: Intrebuințarea lăzii pentru lucrările cu nisip umed și însemnătatea experiențelor în predarea geografiei.

E. Epure și Filip Alexandru: Despre acvarii

Em. Foti: Plantele și electricitatea.

Tr. Moraru: Revista pentru predarea geografiei din R. D. Germană.

I. Pop și A. Robert: Separarea pigmenților la algele albastre.

I. Goga: Despre cîteva plante adeventive din flora R.P.R.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămintului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

ANUL VIII Nr. 386 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 31 august 1956

Citiți în pag. 3-a

De la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

Pentru anularea sentinței ilegale de la Karlsruhe!

Mitingul de protest al oamenilor de știință, artă și cultură din Capitală

Miercuri seara a avut loc în grădina „Filimon Sîrbu" un miting de protest al oamenilor de știință, artă și cultură din Capitală împotriva sentinței de interzicere a P.C.G.

La miting au luat parte academicieni, profesori universitari, numeroși scriitori, compozitori, artiști, învățători, profesori și studenți.

Mitingul a fost deschis de acad. prof. dr. St. Milcu, secretar prim al Academiei R.P.R., care a arătat că sentința tribunalului din Karlsruhe este un atentat împotriva libertății poporului german, democrației și păcii.

Impotriva acestei sentințe ilegale impusă de cercurile conducătoare de la Bonn — a spus vorbitorul — se ridică o vastă mișcare de protest care ia proporții mondiale. Să unim glasul nostru de protest cu al milioanelor de oameni care, în aceste zile, în toate țările lumii, cer guvernului federal de la Bonn să anuleze sentința de interzicere a Partidului Comunist din Germania!

A luat apoi cuvîntul academicianul S. Stoilov. Cînd Adolf Hitler a fost adus la putere de cercurile imperialiste dinlăuntru și dinafară, primele sale lovituri au fost îndreptate împotriva Partidului Comunist din Germania — a spus vorbitorul. Astăzi autoritățile Germaniei occidentale pornesc pe același drum

Punerea în afara legii a P.C.G. este un act samavolnic și arbitrar, prin care cei care l-au inspirat au crezut că pot desființa însăși lupta maselor populare din Germania pentru pace și libertate.

Alături de toți oamenii cinstiți din lume, oricare ar fi credințele lor politice, oricare ar fi concepțiile lor filozofice — a spus în încheiere acad S. Stoilov — noi vedem în sentința de la Karlsruhe o mîrșavă uneltire împotriva păcii

George Vraca, artist al poporului din R.P.R., care a luat apoi cuvîntul a spus între altele: Generații întregi, generațiile dinaintea mea, generațiile din timpul meu, nu au dorit altceva mai fierbinte decît ca din grămezile de ruine ale atitor războaie să se nască o lume nouă, o lume mai bună.

Totuși se mai găsesc cercuri care se silesc cu diabolică perseverență să reîntoarcă vremea dureroasă a zilelor din 1933.

In ultimul pătrar de veac însă oamenii de pretutindeni au înțeles că ceea ce le împodobește viața este libertatea, este liniștea, este bucuria de a construi și de a naște și nu de a dărîma și de a ucide. Succesul luptei pentru libertăți cetățenești al oamenilor progresiști germani, al întregului popor german, depinde de dreapta voință a noastră, a tuturora.

A luat apoi cuvîntul academicianul M. Beniuc, care a spus printre altele. Tentativa de a desființa Partidul Comunist din Germania este asemănătoare cu încercarea de a stinge lumina, pentru ca la adăpostul întunericului poporul german să poată fi dus spre prăpastie. Dar Partidul Comunist din Germania nu poate fi desființat.

Prof. univ. Nicolae Deleanu, care a luat apoi cuvîntul, a spus printre altele:

Hotărîrea de la Karlsruhe este nu a unui tribunal, ci a unor cercuri revanșarde puse în slujba imperialismului, cu rădăcini depărtate în spațiu și timp. In spațiu, rădăcinile duc peste ocean, în cabinetele capitonate ale fabricanților de armament; în timp, ele duc la izvoarele militarismului german care a declanșat pînă acum două războaie mondiale.

Avem ferma convingere însă că întreaga clasă muncitoare din Germania occidentală, comuniști, social-democrați și oameni fără de partid vor ști să opună o dîrză rezistență, într-o luptă comună împotriva revanșarzilor de la Bonn.

Muzicienii din țara noastră — a spus compozitorul Zeno Vancea, maestru emerit al artei din R.P.R., care a urmat la cuvînt — au aflat cu indignare fără margini despre samavolnicia autorităților din R.F. Germană.

Este trist că asemenea acte de teroare se pot petrece în țara care a dat umanității pe marele Beethoven. Dar noi, muzicienii romîni, sîntem convinși că forțele progresiste vor duce la triumf ideile aceluia care în nemuritoarea sa Simfonie a IX-a a cîntat cu o zguduitoare forță libertatea și înfrățirea între oameni

A luat apoi cuvîntul prof. univ. Maria Sîrbu. De cîte ori aud cuvîntul fascism, în minte îmi apar imagini trăite, vii și puternice — a spus vorbitoarea. In anul 1948 a fost organizat un pelerinaj la Ravensbrück, unul dintre fostele lagăre de exterminare în masă a femeilor. Pe pereții înalți care împrejmuiau curtea lagărului de odinioară, am citit inscripția „Aici au fost omorîte 19.000 de femei". Un gang îngust între două clădiri: acolo aveau loc execuțiile...

Astăzi... se încearcă renașterea fascismului, a barbariei și obscurantismului. Protestul meu pornit din adîncul sufletului se îmbină cu hotărîrea fermă de a lupta din răsputeri împotriva acestor încercări.

Sîntem convinși că rămînînd credincioși înaltelor idealuri pentru care au militat, poporului lor, comuniștii germani vor lupta cu abnegație și de acum înainte pentru binele patriei lor, pentru o Germanie unită, democratică, pașnică.

A mai luat cuvîntul învățătoarea Niculina Domintan care a spus între altele:

Femeile din țara noastră, care au cunoscut grozăviile a două războaie mondiale provocate de militarismul german, ridică glasul lor de protest împotriva samavolnicei hotărîri a guvernanților de la Bonn.

In încheierea mitingului acad. prof. Al. Graur a dat citire unei moțiuni de protest adresată guvernului federal de la Bonn.

(Agerpres).

In pragul noului an școlar

Pregătiri intense

In curînd se va deschide noul an școlar.

Pentru ca anul de învățămînt 1956-1957 să se desfășoare în condiții cît mai bune, în timpul verii s-a desfășurat o activitate rodnică.

Lucrările de reparații la școli, internate și cămine studențești sînt pe terminare. De asemenea s-au făcut pregătiri pentru darea în folosință a unor noi localuri școlare. In toamna aceasta, spațiul necesar școlarizării elevilor se va lărgi prin darea în folosință a peste 200 noi săli de clasă Totodată, vor fi date în funcțiune circa 80 de noi școli elementare, iar pe lîngă unitățile învățămîntului elementar de 7 ani vor începe să funcționeze încă 5 noi internate. Elevii din 18 sate și comune din regiunea Galați, printre care Mora, Vidra, Băleni și Nănești, vor începe cursurile în noi localuri școlare.

La unele școli medii din țară, cum sînt cele din orașele Craiova și Caracal, se execută importante lucrări de extindere și reamenajare.

Se desfășoară o intensă acțiune pentru înzestrarea institutelor de învățămînt superior cu noi laboratoare de cercetări și lucrări practice. La Institutul politehnic din Timișoara vor fi puse în curînd la dispoziția studenților 4 laboratoare noi, utilate cu aparate moderne.

Pentru îmbunătățirea condițiilor de cazare a studenților, în orașele Iași, Cluj și Galați s-au ridicat noi cămine studențești cu o capacitate de 3.000 de locuri.

(Agerpres).

Condiții cît mai bune de învățătură

In regiunea Hunedoara se acordă multă atenție pregătirii pedagogice în vederea mai bunei desfășurări a muncii instructiv-educative în noul an școlar. Secția regională de învățămînt a instruit și trimis în raioane inspectori și metodiști care să îndrume îndeaproape această activitate. La rîndul lor, secțiile de învățămînt raionale se preocupă cu stăruință de îndrumarea școlilor. Secția de învățămînt din raionul Alba, de exemplu, a mobilizat, cu sprijinul delegatului regiunii, 12 tovarăși — recrutați dintre cei mai buni inspectori, profesori și învățători — care să lucreze pe teren, fiecăruia dintre ei revenindu-i cîte două comune, cu satele lor.

Invățătorii și profesorii studiază manualele și programele, întocmesc planurile calendaristice pe obiecte, confecționează material didactic. De asemenea, ei studiază noile îndrumări metodice.

Se desfășoară o muncă stăruitoare pentru aplicarea prevederilor Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. In deosebi se iau măsuri privitoare la introducerea politehnizării. In școlile sătești se acordă o mare atenție amenajării parcelelor experimentale. Se întocmesc planuri de cultură pe un an agricol și planuri de perspectivă pe mai mulți ani, cuprinzînd asolamente, plantații, irigații, răsadnițe, pepiniere etc. In acest scop se cere sprijinul tehnicienilor agricoli și al profesorilor de științele naturii.

Sfaturile populare comunale, cadrele didactice, personalul administrativ și părinții își sporesc eforturile pentru a crea copiilor condiții cît mai bune de învățătură din prima zi de școală.

TOMA PIENARU

Un rodnic schimb de experiență

Pentru continua îmbunătățire a învățămîntului agricol în lumina sarcinilor trasate prin rezoluția ședinței plenare a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 16-17 iulie 1956, în regiunea Suceava s-a organizat de curînd un schimb de experiență cu toți conducătorii de școli și centre școlare agricole. Cu acest prilej au fost analizate în amănunțime o serie de probleme ca pregătirea bazei materiale pentru noul an școlar, amenajarea și dotarea laboratoarelor cu material didactic achiziționat sau confecționat pe plan local, amenajarea și dotarea bibliotecilor, activitatea practico-științifică a cadrelor didactice, amplasarea și întrebuințarea cîmpurilor didactice, munca depusă în cursul acestui an și rezultatele obținute în gospodăriile didactice și atelierile de producție de pe lîngă școli.

Schimbul de experiență a ajutat conducătorilor de școli să cunoască metodele înaintate de muncă, să ia măsuri concrete pentru ridicarea nivelului activității lor în noul an școlar.

Prof. Th. GROZA

Să se intensifice repararea și curățirea localurilor de școală în regiunea Cluj

Una din principalele condiții pentru începerea normală a anului școlar este efectuarea la timp a reparațiilor capitale și curente ale localurilor de școală. Incă din luna aprilie, secția de învățămînt a regiunii Cluj a dat instrucțiuni tuturor secțiilor raionale să încheie contracte cu diferite întreprinderi sau cooperative de construcții pentru ca, îndată după încheierea cursurilor, să se înceapă repararea și văruirea tuturor școlilor. Pentru cazurile cînd aceste lucrări se efectuează în regie, secția de învățămînt a regiunii a alocat fondul nescriptic necesar și a repartizat o cantitate însemnată de materiale în acest scop.

Unele secții raionale de învățămînt și multe direcții de școli s-au preocupat în mod deosebit de această problemă, asigurîndu-se astfel terminarea lucrărilor de reparații curente și de curățire a tuturor localurilor pînă la data de 20 august 1956. In raioanele Zalău, Gherla și Beclean școlile sînt pregătite pentru începerea anului școlar în proporție de 90%.

Cu toate acestea, situația reparațiilor și a curățirii localurilor de școală în regiune este nesatisfăcătoare. La data de 14 august mai erau încă școli la care reparațiile erau în curs și altele la care reparațiile nu erau nici măcar începute. Numai în raionul Cluj, bunăoară, au existat 33 de școli în această situație.

Unii șefi de secții raionale au încercat să pună întîrzierea acestor lucrări numai pe seama greutăților obiective. Este adevărat că sînt și astfel de greutăți, determinate de activitatea unor întreprinderi de construcții. Dar acestea nu pot justifica decît într-o mică măsură situația existentă.

O serie de secții raionale de învățămînt au lăsat problema reparațiilor

Subredacția noastră

și a văruirii școlilor numai pe seama directorilor, mulțumindu-se a le trasa sarcini, fără însă să efectueze și un control sistematic, fără a ajuta școlile la timp. Numai așa se explică rămînerea în urmă a reparațiilor în raionul Jibou, de exemplu. In situații asemănătoare sînt și unele școli din raioanele Huedin, Cluj, Luduș etc.

Această atitudine a secțiilor de învățămînt raionale a dus la dezinteresul multor directori de școli, care stau și așteaptă ca alții să aibă grijă de punerea la punct a localurilor de școală. O asemenea mentalitate se manifestă la directorii din comunele Creaca și Jibou, din raionul Jibou. Războieni și Unirea, din raionul Aiud, Romuli, Telciu, Salva și Rebrișoara din raionul Năsăud, Braniște și Chiuești din raionul Dej.

Dacă unele întreprinderi de reparații ca întreprinderea „23 August" din Beclean sau cooperativa „1 Mai" din Gherla și-au respectat contractele efectuînd la timp și în condițiuni bune lucrările, apoi există și întreprinderi care amînă de pe o zi pe alta executarea contractelor, fac lucrări de proastă calitate și manifestă un dezinteres condamnabil față de această problemă importantă. Astfel, cooperativa „Gh. Doja" din Turda a contractat lucrările de reparații curente la școlile din raionul Luduș și după o lună de zile le-a lăsat baltă. Intreprinderea „Constructorul" din Turda întîrzie lucrările, nerespectînd termenele fixate prin contract. Aceeași atitudine o manifestă și întreprinderea „Higiena" din Bistrița, ca și cooperativa „Inainte" din Dej.

Organele de învățămînt au datoria să sezizeze aceste lipsuri și să intervină pentru lichidarea lor grabnică.

In timpul scurt care mai rămîne pînă la începutul cursurilor, secția de învățămînt a regiunii, secțiile de învățămînt raionale și conducerile școlilor trebuie să ia toate măsurile pentru efectuarea cît mai grabnică a reparațiilor și a curățirii localurilor de școală, asigurîndu-se în acest fel încă din prima zi de școală condițiile igienico-sanitare necesare pentru desfășurarea cursurilor.

PETRE BUCȘA

Alegerea organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt

Odată cu deschiderea anului școlar, în toate școlile și instituțiile de învățămînt superior din țara noastră vor începe alegerile pentru organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt.

Anul acesta, alegerea noilor organe sindicale din învățămînt se desfășoară într-o perioadă de avînt în munca pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la învățămînt. Acțiunea de alegere a organelor sindicale trebuie să pornească de la o temeinică analiză a contribuției aduse de organele și organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt la îndeplinirea principalelor sarcini puse învățămîntului de către partid și guvern.

Una din cele mai importante probleme ale activității sindicale, căreia trebuie să i se acorde toată atenția cu prilejul dărilor de seamă care preced alegerile, este activitatea organelor sindicale pentru sprijinirea cadrelor didactice în munca lor profesională. Multe organizații sindicale au acumulat o bogată experiență în domeniul propagandei profesionale. In școlile din Sibiu, Orașul Stalin, Pitești, consfătuirile de producție, schimbul de experiență, ca și conferințele pe teme pedagogice, inițiate și organizate de comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt au adus o reală contribuție la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. După plenara din martie a.c. a C.C. al S.M.I., care a dezbătut sarcinile Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt în lumina documentelor celui de al II-lea Congres al P.M.R., multe organizații sindicale din școli și-au orientat activitatea în spre sprijinirea nemijlocită a procesului de învățămînt. Experiența acestor organizații poate și trebuie să fie amănunțit analizată și popularizată cu prilejul alegerilor. Ridicarea învățămîntului nostru este condiționată în mare măsură de măiestria pedagogică a cadrelor didactice, de pregătirea lor politico-ideologică. Perioada de pregătire și desfășurare a alegerilor trebuie să constituie un prilej de dezvoltare a muncii cultural-educative în rîndul membrilor sindicatului de învățămînt. De asemenea pregătirea alegerilor trebuie să ducă la sporirea grijii organelor sindicale față de rezolvarea problemelor legate de continua îmbunătățire a condițiilor de viață și de muncă ale cadrelor didactice.

Un rol important în succesul muncii de pregătire a alegerilor îl are întocmirea dării de seamă. Darea de seamă trebuie să cuprindă întreaga activitate a organizației sindicale, de la alegerile precedente și pînă în prezent. In darea de seamă trebuie să se insiste în special asupra experienței pedagogice înaintate a cadrelor didactice.

Campania de alegere a organelor sindicale din învățămînt trebuie să ducă la îmbunătățirea activității sindicale a muncitorilor din învățămînt în toate domeniile de activitate. Pentru aceasta, însă, este necesar să se ia din timp măsuri de pregătire a alegerilor.

O bună pregătire a campaniei de alegeri sindicale înseamnă în primul rînd activizarea întregii munci a organelor sindicale încă înaintea desfășurării adunării generale sau conferinței, înseamnă îmbunătățirea continuă a muncii organizatorice, înseamnă obținerea unor rezultate concrete și eficace în toate compartimentele activității din unitățile școlare.

Pentru desfășurarea cu succes a alegerilor sindicale, trebuie să luptăm pentru lichidarea unor lipsuri ce au existat în alegerile din anii trecuți. Astfel, în alegerile trecute s-au manifestat atitudini de subapreciere a activității în grupele sindicale, s-a pus accentul pe partea tehnică a alegerilor, neglijîndu-se munca politico-organizatorică de pregătire. Acest lucru a făcut să scadă interesul membrilor de sindicat pentru adunări și nu a stimulat discutarea concretă a dărilor de seamă și criticarea lipsurilor existente în muncă. De aceea, în unele locuri au fost alese în conducerea unor organe sindicale elemente insuficient pregătite din punct de vedere profesional și politic.

In pregătirea și desfășurarea alegerilor sindicale un mare ajutor îl pot da directorii de școli și secțiile de învățămînt. Directorii de școli și secțiile de învățămînt trebuie să aibă în vedere faptul că de felul în care vor fi alese noile organe sindicale va depinde ajutorul pe care-l vor primi mai tîrziu în munca lor profesională. Ei trebuie, așa dar, să ajute comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt pentru ca în noile organe sindicale să fie aleși cei mai capabili învățători și profesori.

Să facem ca alegerile sindicale din învățămînt să însemne un nou pas pe calea ridicării necontenite a nivelului muncii școlilor noastre.

Delegația S.M.I. la ședința F.I.S.E.

La 30 august a.c. a părăsit Capitala delegația Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt care va participa la ședința Comitetului Administrativ al F.I.S.E. Delegația este compusă din prof. univ. N. Pascu, președintele C.C. al S.M.I. și Ion Dragu, redactor șef al „Gazetei Invățămîntului".

Ședința Comitetului Administrativ al F.I.S.E. va avea loc la Praga, între 3-5 septembrie a.c.

Ziua Aviației Republicii Populare Romîne

Duminică, 2 septembrie 1956, poporul romîn și militarii Forțelor sale Armate sărbătoresc cu entuziasm „Ziua Aviației Republicii Populare Romîne". Această zi constituie un minunat prilej de trecere în revistă a realizărilor obținute pe drumul întăririi tinerei noastre aviații.

Intîmpinînd Ziua Aviației R.P.R., oamenii muncii și aviatorii noștri își amintesc cu legitimă mîndrie de glorioasele tradiții ale aviației romînești. Poporul romîn a adus o importantă contribuție în învingerea în aer a forțelor naturii de către gîndirea omenească. Poporul nostru este mîndru că a dat din mijlocul său, din rîndul nevoiașilor, pe Traian Vuia și Aurel Vlaicu, doi pionieri ai aviației mondiale și romînești. Acești corifei ai aviației, eminenți oameni de știință, însuflețiți de un adînc patriotism, n-au precupețit nimic pentru a duce numele țării noastre peste hotarele ei. Ei și-au pus geniul lor în slujba progresului științei aviatice, intrînd astfel în rîndurile marilor cercetători ai lumii.

Cercetările și aparatele realizate de Traian Vuia și Aurel Vlaicu reprezintă un mare succes pentru vremea în care au trăit. Traian Vuia a rezolvat problema decolării-aterizării în acea perioadă, cînd inventatorii și constructorii de avioane de atunci — americanii Wright, brazilianul Santos Dumont, francezii Delagrange, Blériot, Voisin etc. — foloseau pentru lansare tot soiul de mijloace bizare, rudimentare și primejdioase, ca agățarea avionului sub un balon plutitor și lansarea lui în aer, împingerea sau catapultarea, lansarea pe șine, așezarea avionului pe două bărci plutitoare, piste înclinate de lansare etc.. Traian Vuia a construit un avion cu motor, monoplan, mai greu decît aerul. Cu acest avion el s-a ridicat în aer la 18 martie 1906, de pe pajiștea verde de la Montensson de lîngă Paris, uimind lumea venită să privească ciudatul aparat cu aripi de „liliac". Traian Vuia a fost primul om din lume care s-a ridicat de la pămînt cu un aparat mai greu decît aerul, înzestrat cu mijloace proprii de bord și a plutit în văduh. Incercînd bucuria compatriotului său Vuia, îndrăznețul pionier al aripilor romînești, Aurel Vlaicu, declara în 1910: „Nu trebuie să uităm și simt o mare mulțumire sufletească aducîndu-mi-o aminte că cel dintîi aviator care s-a ridicat cu propriile lui mijloace (de bord) de la pămînt a fost un romîn: Traian Vuia".

Cîțiva ani mai tîrziu, Aurel Vlaicu, pășind pe drumul lui Vuia, reușește să construiască un avion monoplan cu aripă superioară. Acest avion se caracteriza printr-o perfectă stabilitate, prin posibilitatea de urcare la 30 grade în perfecte condițiuni, era foarte ușor demontabil și transportabil. Cu acest avion Aurel Vlaicu a învins, la mitingul aviatic de pe cîmpul de la Cotroceni din august 1910, pe adversarii lui îngîmfați: prințul Bibescu și instructorul francez Molla care erau înzestrați cu avioane franceze și se considerau de neinvins. Aurel Vlaicu a dovedit superioritatea aparatului său și a artei sale de a-l pilota, faima lui trecînd cu mult peste granițele țării. In iunie 1912 el ia parte la concursul internațional de la Aspern, lîngă Viena, aducînd patriei și poporului răsunătoare victorii, clasîndu-se primul în cele mai grele probe. Stăpînit de dragostea pentru țară și popor, Aurel Vlaicu a refuzat ofertele măgulitoare din occident ce i se făceau în urma strălucitelor sale succese, rămînînd în țară cu dorința de a îmbunătăți calitățile avionului său și de a cîștiga pentru țară noi lauri ai gloriei în domeniul aviației.

Burghezia și moșierimea romînă nu numai că n-au sprijinit pe acești pionieri ai aviației, dar, prin faptul că nu le-au creat condiții pentru a și perfecționa aparatul s-au făcut vinovate de moartea năprasnică a lui Aurel Vlaicu

Exemplele lui Traian Vuia și Aurel Vlaicu au însuflețit și pe alți fii ai poporului nostru. Astfel, în primul război mondial, tradițiile progresiste ale aviației sînt îmbogățite cu faptele pline de curaj și vitejie ale eroilor aerului Mircea Zorileanu, primul aviator romîn care a executat zbor de noapte, I. Muntenescu, care a căzut la Tecuci în luptă inegală cu trei avioane germane, și încă mulți alții.

Tradițiile de luptă aeriană au fost mult îmbogățite în timpul războiului antihitlerist. Infrățiți cu aviatorii sovietici în dîrzele lupte aeriene duse împotriva cotropitorilor fasciști, aviatorii romîni au contribuit prin măiestria, curajul și jertfa lor la eliberarea de sub jugul hitlerist a Patriei noastre, Ungariei și Cehoslovaciei, înscriind mari fapte de vitejie și eroism în luminoasa carte a salvării popoarelor de fascism.

Eliberarea țării noastre de sub jugul fascist și instaurarea regimului democrat-popular au dat posibilitate aviației romîne să cunoască o impetuoasă dezvoltare. Cu ajutorul Uniunii Sovietice, poporul nostru, condus de Partidul Muncitoresc Romîn, a reușit să obțină succese de seamă în dezvoltarea tuturor ramurilor aviației, înlăturînd pentru totdeauna starea deplorabilă, înapoiată, în care ținuse aviația regimul burghezo-moșieresc.

In anii puterii populare au luat naștere noi ramuri aviatice, s-a reorganizat pe baze cu totul noi aviația civilă de transport și sportivă, iar Forțele Aeriene Militare au fost înzestrate cu o tehnică de luptă de prim rang.

Avionul, minunată creație a geniului omenesc, este pus astăzi la noi în slujba construirii socialismului, în slujba intereselor celor ce muncesc. Aviația utilitară este folosită cu tot mai mult succes în agricultură, silvicultură și în alte ramuri ale economiei naționale, ducînd la salvarea de la distrugere a zeci de mii de hectare de culturi atacate de dăunători.

Un aport însemnat aduce aviația și la opera de salvare a vieții oamenilor. Zilnic sînt transportați pe calea aerului spre centrele medicale oameni grav bolnavi, pentru a li se salva viața, precum și însemnate cantități de medicamente, pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale țării.

Societatea de transporturi aeriene „TAROM", care dispune de avioane moderne și confortabile, realizează în condiții din ce în ce mai bune transportul de pasageri și mărfuri. Dezvoltarea aviației civile de transport va căpăta o amploare și mai mare în viitor. In legătură cu aceasta, Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de-al doilea plan cincinal prevăd: „Se va dota aviația civilă cu avioane moderne, de capacitate și viteză sporite și se vor complecta principalele aeroporturi cu instalațiile cele mai moderne".

Aviația sportivă, chemată să formeze piloți și parașutiști temeinic pregătiți, a luat o mare dezvoltare. Ea cuprinde mase din ce în ce mai largi de tineri și tinere în cele patru ramuri ale sale: aeromodelismul, parașutismul, planorismul și zborul cu motor. Organizați în cercurile și școlile „Asociației Voluntarilor pentru Sprijinirea Apărării Patriei", tinerii patriei noastre se străduiesc zi de zi să pătrundă tot mai adînc în tainele zborului.

O deosebită atenție acordă partidul, guvernul și poporul nostru întăririi permanente a Forțelor Aeriene Militare. Tehnica modernă cu care sînt înzestrate unitățile de aviație, condițiile create aviatorilor pentru a se instrui cît mai temeinic, educația sănătoasă pe care ei o primesc sînt semnificative în această privință.

Poporul romîn a încredințat Forțelor Aeriene Militare ale R.P.R. nobila misiune de a apăra, împreună cu celelalte arme ale Forțelor noastre Armate, cuceririle revoluționare ale poporului muncitor, de a apăra cu vigilență cerul patriei, de a sluji cauza păcii. Răspunzînd încrederii ce li s-a acordat, aviatorii noștri militari luptă pentru a-și perfecționa continuu măiestria militară, își însușesc cu perseverență tehnica avansată reactivă și o mînuiesc cu multă pricepere. Nici marile înălțimi, nici furtunile, nici întunericul nopților nu constituie obstacole de netrecut pentru piloții din Forțele Aeriene Militare. Ei pilotează cu curaj și bărbăție puternicele avioane cu reacție, străduindu-se să zboare tot mai sus, cît mai repede și mai departe. In lupta pentru ridicarea măiestriei aviatice, aviatorii noștri găsesc un sprijin puternic în bogata experiență a glorioșilor aviatori sovietici.

Cu prilejul Zilei Aviației R.P.R., aviatorii noștri trimit un cald și prietenesc salut glorioșilor șoimi sovietici și aviatorilor din țările frățești ale lagărului socialist, urîndu-le noi succese în lupta pentru cucerirea văzduhului și apărarea păcii popoarelor constructoare ale socialismului.

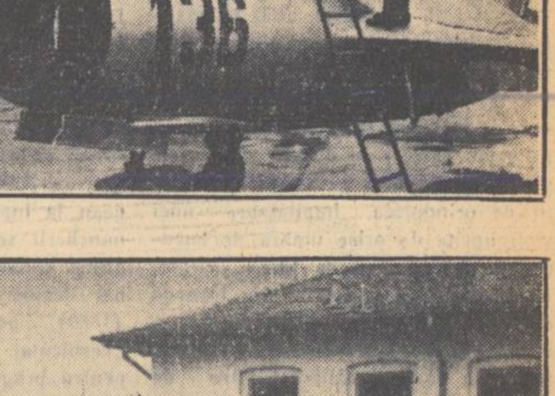

Aspecte din activitatea aviatorilor noștri militari

Noul an școlar în școlile din R. S. F. S. R.

Convorbire cu Evghenii Afanasenko, ministrul Învățămîntului al R. S. F. S. R.

ÎNTREBARE: *Ce ne puteți spune despre problemele care stau în fața școlilor din R.S.F.S.R. în noul an școlar?*

RĂSPUNS: În noul an școlar, în fața școlilor, a pedagogilor și a organelor învățămîntului stau sarcini importante. Aceste sarcini sînt determinate de măsurile prevăzute în cel de al VI-lea plan cincinal (1956—1960). Se prevede ca în noul cincinal să se introducă în toate orașele și satele republicii învățămîntul mediu general (de 10 ani), să se realizeze pe scară mai largă învățămîntul politehnic, să se stabilească o legătură mai strînsă a învățămîntului cu munca social-productivă a elevilor, să se îmbunătățească activitatea instructiv-educativă în școală. În anul școlar 1956/57 eforturile lucrătorilor din învățămînt vor fi îndreptate spre rezolvarea acestor probleme.

Trebuie menționat că munca pentru generalizarea învățămîntului mediu și pentru politehnizarea școlilor a fost începută în cincinalul trecut. În 122 de orașe mari și centre industriale din R.S.F.S.R s-a și realizat generalizarea învățămîntului mediu. În legătură cu aceasta numărul școlilor medii a crescut într-un cincinal aproape de două ori, iar numărul elevilor din clasele VIII—X a crescut în acest timp de 3 ori. Numărul total al elevilor din R.S.F.S.R. depășește acum cifra de 16 milioane. În anul acesta au fost deschise 500 de noi școli medii.

Cu toate că s-au obținut unele succese, în munca școlilor există încă o serie de lipsuri. Politehnizarea învățămîntului se realizează încă prea încet; baza didactico-materială a școlilor trebuie să fie întărită; nu sînt încă suficiente cadre calificate pentru predarea lecțiilor de lucru manual.

În procesul pregătirii școlilor pentru noul an școlar au fost luate măsuri pentru lichidarea acestor lipsuri.

ÎNTREBARE: *Ce ne puteți spune despre noile instituții școlare — școlile-internate?*

RĂSPUNS: Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care a avut loc în februarie 1956, a atribuit o importanță deosebită dezvoltării învățămîntului public. Congresul a confirmat că este just să se treacă la organizarea unor noi instituții școlare de tipul școlilor-internate, care sînt menite să rezolve la un nivel mai înalt sarcinile cu privire la pregătirea multilaterală a unui tineret cult. Hotărîrea Congresului cu privire la crearea unui nou sistem de stat de educare a copiilor a fost larg susținută de poporul sovietic, de părinți și pedagogi.

Deosebirea esențială a școlilor-internate față de școlile obișnuite constă în aceea că în ele munca pedagogilor pentru instruirea și educarea copiilor cuprinde toată viața acestora din momentul copilăriei, cînd ei nu mai au nevoie de ajutorul direct al mamei și pînă la maturitate. În aceste instituții instruirea elevilor se realizează în strînsă legătură cu munca social-productivă. Copiii din școlile-internate vor căpăta o cultură medie generală și o anumită pregătire pentru muncă. În școlile-internate se creează toate condițiile pentru organizarea justă a alimentației copiilor, pentru un regim rațional al vieții lor, pentru instruire, muncă, dezvoltare fizică și estetică, precum și pentru odihnă. Faptul că elevii se vor afla continuu în școala-internat va da mari posibilități de dezvoltare a înclinațiilor lor creatoare, a aptitudinilor lor sportive, de satisfacere a cerințelor celor mai variate ale tinerilor.

În viitor școlile-internate vor deveni școli pentru toți copiii, de aceea, ele se organizează pe principiul teritorial. Pentru organizarea școlilor-internate se aleg locurile cele mai frumoase.

Aceste noi instituții școlare vor ușura situația mamelor, vor deschide în fața lor posibilități și mai mari de participare la producție, la viața obștească și culturală.

Copiii vor locui în școlile-internate tot timpul. Aceasta nu înseamnă însă că părinții nu vor participa la educarea copiilor lor. Ei se vor întîlni cu copiii în zilele de sărbătoare, în vacanță. Familia va fi cel mai bun ajutor al pedagogilor.

Cheltuielile cu privire la întreținerea școlilor-internate le suportă în cea mai mare măsură statul. Părinții vor contribui cu o sumă foarte mică, iar unii din ei vor fi complect scutiți de plată.

Părinți care să dorească a-și da copiii la internate s-au găsit mulți peste tot. Anul acesta încă nu este posibil să se satisfacă total cerințele lor. Sînt deschise deocamdată în R.S.F.S.R. 166 de școli-internate. Aceasta este doar începutul. Munca principală în ceea ce privește înființarea școlilor-internate se va realiza în anii următori.

ÎNTREBARE: *Care sînt măsurile cele mai importante care s-au luat în legătură cu pregătirea școlilor pentru deschiderea cursurilor?*

RĂSPUNS: În toate școlile Uniunii Sovietice cursurile încep la 1 septembrie. Încă înaintea începerii anului școlar fiecare școală trebuie pregătită și înzestrată cu toate cele necesare pentru o muncă normală. O grijă permanentă pentru școală manifestă, în afară de secțiile de învățămînt și organele puterii sovietice, părinții elevilor, precum și toate organizațiile obștești. Deschiderea cursurilor a devenit o sărbătoare nu numai a școlarilor, dar și a oamenilor maturi. Fiecare părinte se bucură cînd copiii lui învață într-o școală bună.

Ministerul Învățămîntului și organele sale locale s-au îngrijit îndeaproape și în anul acesta, ca și în trecut, ca toate reparațiile capitale să fie executate la timp și în condiții bune, să se asigure reparația mobilierului școlar, complectarea școlilor cu mobilier nou și cu rechizite școlare. Toate școlile s-au pregătit din timp pentru începerea cursurilor. Toate sînt încadrate cu pedagogi calificați. Anul acesta intră în școli 40 de mii de pedagogi tineri.

În legătură cu realizarea învățămîntului general obligatoriu, se desfășoară pe scară largă lucrările de construcții școlare. În cincinalul trecut în R.S.F.S.R. s-au construit 5200 de școli. În al șaselea cincinal volumul construcțiilor școlare va crește față de cincinalul al cincilea de 2,4 ori

Statul acordă sume mari pentru construirea școlilor-internate. În noul cincinal s-a prevăzut construirea unui număr de peste șapte mii de școli, cu 2,5 milioane de locuri. Astfel, elevii vor primi în fiecare an aproape 1500 de școli noi.

Ministerul a luat măsuri pentru întărirea bazei materiale a școlilor. S-au acordat sume mari pentru dezvoltarea învățămîntului politehnic. Anul acesta școlile au primit peste 14 mii de strunguri pentru ateliere, peste 8 mii de instrumente pentru tîmplărie, 25 mii de aparate pentru radiotehnică. Întreprinderile industriale au amenajat gratuit numeroase ateliere școlare. S-au trimis multe materiale pentru cabinetele de fizică, chimie, științele naturii, desen: noi modele de mașini, stațiuni electrice de proporții reduse, aparate cinematografice, filme etc.

În R.S.F.S.R. sînt peste 13 mii de școli neruse, în care învață 1,5 milioane elevi. În aceste școli predarea se face în 46 limbi. Pentru aceste școli se tipăresc peste 5 milioane de exemplare de manuale în limba maternă.

În total, pentru începutul anului școlar școlile din R.S.F.S.R. primesc 140 de milioane de exemplare de noi manuale.

ÎNTREBARE: *De curînd „Literaturnaia Gazeta" a publicat un articol cu titlul „Aceasta este foarte important", în care se vorbea despre suprîncărcarea elevilor cu lecții. Am vrea să știm cum a reacționat Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. la critica ce i-a fost adusă?*

RĂSPUNS: Lucrătorii din Ministerul Învățămîntului au acordat o mare atenție acestui articol, care a criticat ministerul și Academia de științe pedagogice pentru faptul că rezolvă foarte încet unele probleme legate de înlăturarea suprîncărcării elevilor. Articolul a fost discutat de colegiul ministerului, care a recunoscut că critica adusă este justă. Măsurile luate în ultimii ani de către minister pentru înlăturarea suprîncărcării elevilor au fost insuficiente. De aceea s-au luat măsuri pentru reducerea pe viitor a programelor la unele discipline. A avut loc o consfătuire specială, cu participarea Academiei de științe medicale, la care s-a dezbătut problema regimului școlarului, precum și grija pentru sănătatea elevilor.

ÎNTREBARE: *Ce posibilități s-au creat pentru realizarea învățămîntului general obligatoriu pentru maturi, ca și pentru tinerii muncitori, funcționari și țărani?*

RĂSPUNS: Pentru aceștia s-au creat pe scară largă școli de cultură generală pe lîngă fabrici, uzine, colhozuri și sovhozuri. În orașe, centre muncitorești și la sate pe teritoriul R.S.F.S.R. funcționează acum peste 8000 de școli serale și fără frecvență, în care sînt instruiți fără a ieși din producție un mare număr de muncitori, funcționari și țărani. În cel de al șaselea cincinal numărul școlilor serale și fără frecvență, precum și al diferitelor cursuri va crește, oamenii muncii vor avea și mai mari posibilități pentru complectarea studiilor.

Sarcini ale școlilor profesionale și tehnice

Deschiderea unui nou an școlar constituie totdeauna un prilej de analiză a pregătirilor făcute pentru întîmpinarea acestui important eveniment, a realizărilor și a sarcinilor actuale ale școlilor, precum și a perspectivelor de dezvoltare.

Pentru învățămîntul profesional și tehnic, actualul an școlar ridică în primul rînd problema consolidării și dezvoltării experienței acumulate în perioada care a trecut de la apariția Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la noua organizare a școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri.

Anul acesta vor păși pragul școlilor profesionale și tehnice zeci de mii de ucenici și elevi care vor fi calificați pentru cele mai variate domenii ale economiei noastre naționale. Tinerii ucenici și elevi au avut posibilitatea de a alege printre nenumărate meserii de mare valoare pentru industria socialistă, agricultura mecanizată și sectorul social-cultural. Desigur, cei mai mulți se îndreaptă spre sectoarele-cheie ale economiei îmbrățișînd meserii din metalurgia grea și prelucrătoare— de la meseria de furnalist sau de oțelar pînă la aceea de strungar sau ajustor de precizie. Mii de elevi se îndreaptă de asemenea spre meseriile din agricultură, sectorul electrotehnic, industria minieră și a petrolului, industria construcțiilor, transporturi, industria bunurilor de consum.

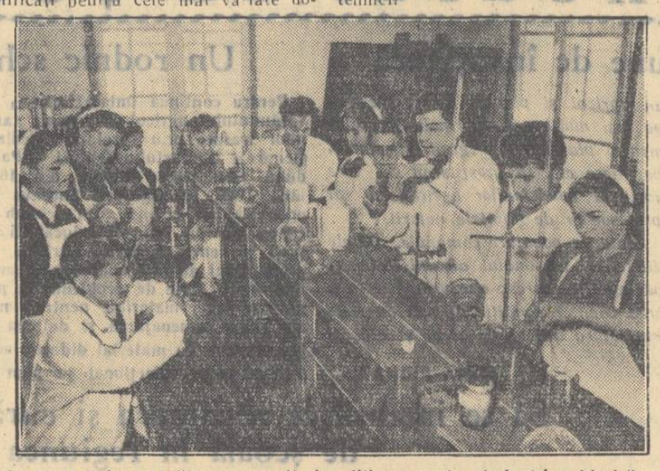

Școlile tehnice pregătesc muncitori calificați pentru industria chimică.

Școlile profesionale și tehnice din sectorul social-cultural cunosc și ele o afluență deosebită. Pe porțile lor intră an de an mereu mai multe cadre, care se vor califica pentru munca în sectorul sanitar, și în diferitele sectoare ale culturii.

Școlile profesionale ale Ministerului Învățămîntului și ale celorlalte departamente trebuie să ridice pe o nouă treaptă instruirea practică a ucenicilor și învățămîntul teoretic, legat nemijlocit de ridicarea calificării profesionale a viitorilor ucenici, de familiarizarea acestora cu noua tehnologie, cu metodele înaintate de muncă. Nivelul cadrelor didactice din aceste școli a crescut simțitor în ultima vreme, astfel că este posibil și necesar în momentul de față să se formuleze exigențe mai înalte cu privire la predarea fiecărei materii de studiu. Profesorii din școlile profesionale știu că veriga principală a succesului în această ramură de învățămînt este legarea indisolubilă a fiecărei lecții de viață, de activitatea practică. În acest scop trebuie aplicate larg, cu îndrăzneală, principiile pedagogice noi, experiența metodică sovietică în predarea obiectelor de studiu de specialitate și tehnice. Un rol deosebit îl are în această privință aplicarea creatoare a metodei intuitive, cu ajutorul căreia pot fi explicate clar o serie de funcțiuni complexe ale mașinilor, în predarea cărora se întîmpinau serioase greutăți în trecut.

Factorul principal în activitatea de pregătire a viitorilor muncitori și în educarea lor îl constituie fără îndoială, mai ales pentru ucenicii anului I, activitatea desfășurată de maiștri-instructori. Aceștia pun bazele însușirii priceperilor și deprinderilor profesionale ale viitorilor muncitori, le insuflă noilor ucenici dragostea pentru profesia pe care o vor îmbrățișa, respectul pentru cuceririle științei și tehnicii

Succesul în pregătirea viitorilor muncitori depinde în mare măsură de strîngerea legăturilor între conducerea școlii și muncitorii calificați din atelierele și secțiile uzinelor. Concluziile analizei cu privire la pregătirea viitorilor muncitori în anul școlar 1955—1956 arată că în acest domeniu s-au înregistrat lipsurile cele mai însemnate; în unele întreprinderi, muncitorii care aveau în grijă pregătirea ucenicilor nu au fost interesați nici moral nici material în această acțiune și nu au fost ajutați să înțeleagă însemnătatea misiunii lor.

În școlile profesionale, ca și în cele tehnice, pot fi folosite cu deosebit succes mijloace de emulație caracteristice, apropiate de cele existente în producție. Să dăm avînt în noul an școlar întrecerilor socialiste între ucenici, întreceri care să aibă obiective concrete, legate de realizarea planurilor de producție ale întreprinderilor și atelierelor de producție ale școlilor! Să antrenăm, cu ajutorul organizațiilor U.T.M., masa ucenicilor pentru cucerirea titlului de „cel mai bun ucenic" din meseria respectivă. Telul spre care trebuie să tindă fiecare școală profesională și tehnică este acela de a da buni absolvenți, muncitori calificați, capabili nu numai să execute corect o lucrare de înaltă tehnicitate, ci să fie, în același timp, și elemente active pe locul de producție, propagandiști a tot ceea ce e nou, înaintat. Dintre absolvenții școlilor profesionale și tehnice trebuie să se recruteze viitorii fruntași în producție, raționalizatori și inovatori.

Pe această linie trebuie dezvoltată la maximum, în noul an școlar, creația tehnică a ucenicilor în cadrul activității cercurilor pe specialități. Minunata experiență demonstrată în această privință de expoziția „Creația tehnică a rezervelor de muncă din Uniunea Sovietică", rezultatele pozitive ale unor cercuri tehnice cum sînt cele ale școlii profesionale de energie electrică „Electromagnetica", ale școlii profesionale de construcții din Constanța etc., sînt dovezi grăitoare despre roadele dezvoltării acestui gen de activitate extrașcolară. O sarcină importantă a cercurilor tehnice, un obiectiv de frunte al eforturilor depuse de ucenici trebuie să fie de asemenea sprijinirea muncii de politehnizare a școlilor, de cultură generală, patronarea acestor școli în scopul înzestrării lor cu utilajul necesar. În acest fel se va realiza și o puternică apropiere între diferitele categorii ale tineretului studios din țara noastră.

Multe din școlile noastre profesionale și-au creat o tradiție valoroasă: pregătirea de muncitori care din primele zile în producție s-au remarcat ca fruntași. Petre Maria, filatoare decorată cu Ordinul Muncii, strungarul inovator Iordache Dumitru de la Uzinele „21 Decembrie", Pascu Nicolae, inovator la Combinatul chimic nr. 1 sînt doar cîțiva dintre miile de absolvenți cu care școlile profesionale se pot mîndri. Numărul absolvenților fruntași trebuie să crească an de an, să cuprindă marea majoritate a celor ce termină școlile profesionale.

Dezvoltarea continuă a economiei noastre naționale, mecanizarea și perfecționarea continuă a proceselor tehnice fac tot mai necesari muncitori cu o cultură bogată, absolvenți ai școlilor de 10 ani. Începînd din anul trecut, în școlile tehnice se pregătesc muncitori cu o calificare mai ridicată cum sînt, de pildă, operatorii de tratamente termice, mecanicii de utilaje chimice, frezorii de roți dințate, sau tehnicieni cu pregătire medie — personal sanitar, topografi, desenatori tehnici etc. Spre astfel de meserii frumoase și necesare, direct productive, este bine să se îndrepte cît mai mulți tineri cu diplomă de maturitate. În acești primi ani de funcționare a școlilor tehnice, însă, mai dăinuie în rîndul unor tineri și părinți prejudecăți cu privire la pregătirea pentru munca în producție. Cadrele didactice din școlile de 10 ani au datoria să participe la spulberarea tuturor acestor prejudecăți, la prezentarea într-o lumină justă a rolului de

Cu ajutorul machetelor, elevii școlilor tehnice cunosc bazele procesului de producție din uzinele în care vor lucra.

prima importanță pentru economia națională a profesiunilor pentru care pregătesc cadre școlile tehnice, a perspectivelor care se deschid în fața absolvenților acestor școli.

Direcția principală de atac a cadrelor didactice din școlile tehnice trebuie să fie în acest an întărirea necontenită a pregătirii practice a elevilor, ca și ridicarea nivelului predării cunoștințelor teoretice profesionale, astfel ca viitorii absolvenți să fie înarmați pentru executarea unor lucrări de înaltă calificare și tehnicitate, devenind pivoți de bază ai activității productive în fabrici, pe șantiere, în domeniul mecanizării agriculturii.

Școlile tehnice dispun anul acesta de o puternică bază materială, care poate asigura din plin realizarea sarcinilor privind pregătirea viitorilor muncitorii cu calificare ridicată și a cadrelor medii de tehnicieni.

Create odată cu școlile tehnice, ca formă nouă de pregătire a cadrelor din producție, școlile tehnice de maiștri prezintă un specific de activitate diferit și deci au sarcini diferite în noul an școlar. Colectivele didactice din aceste școli vor axa centrul de greutate al activității lor în noul an școlar pe ridicarea nivelului teoretic de pregătire a elevilor. Privind compoziția școlilor tehnice de maiștri vom înțelege ușor importanța acestei sarcini. Elevii acestor școli sînt, în majoritate, muncitori fruntași în producție, cu temeinice cunoștințe profesionale, dar cunoștințele lor teoretice și tehnice profesionale, mai ales în ceea ce privește procesele complexe de producție, nu sînt încă la înălțimea deprinderilor practice. Maistrul — îndrumător principal pe locul de producție — trebuie însă să facă față tuturor problemelor tehnice care se ridică, să îndrume cu competență muncitorii de care răspunde, atît în executarea operațiilor cît și în lămurirea problemelor tehnice. Această pregătire trebuie să i-o formeze viitorului maistru școlile tehnice de maiștri.

O problemă de frunte pentru toate categoriile de școli profesionale și tehnice o constituie și în acest an școlar întărirea muncii educative, de formare cetățenească, politică și ideologică a viitoarelor cadre de constructori ai socialismului. Această activitate trebuie să se desfășoare unitar, fără întrerupere, în toate sectoarele de activitate din școală. Numai astfel ea va sădi adînc, în fiecare ucenic și elev, înaltele principii ale omului nou, făuritor al măreței noastre epoci.

Realizarea tuturor acestor sarcini importante care revin învățămîntului profesional și tehnic este condiționată în mare măsură de asigurarea controlului și îndrumării competente din partea organelor Ministerului Învățămîntului și ale celorlalte departamente, în scopul asigurării unor metode unitare de predare pentru toate școlile și al aplicării principiilor pedagogice înaintate.

Trecînd în revistă perspectivele largi ale învățămîntului pentru pregătirea cadrelor de muncitori și tehnicieni, să nu uităm nici o clipă că unul din obiectivele principale ale întrecerii pașnice între sistemul socialist și sistemul capitalist este cucerirea întîietății în instruirea personalului tehnic de specialitate. Școlile noastre pot da o contribuție însemnată pentru obținerea victoriei în această întrecere. Mereu mai mulți specialiști din apus recunosc încă de pe acum că sistemul capitalist pierde teren an de an în bătălia pentru pregătirea cadrelor capabile să stăpînească tehnica nouă.

Anul școlar care începe în curînd trebuie să constituie o verigă însemnată în șirul succeselor dobîndite de învățămîntul din țara noastră.

100 DE ANI DE LA NAȘTEREA SCRIITORULUI UCRAINEAN IVAN FRANKO

Un mare scriitor umanist

În aceste zile, în întreaga lume oamenii iubitori de pace sărbătoresc o sută de ani de la nașterea marelui scriitor umanist și revoluționar Ivan Franko, unul din cei mai luminați fii ai Ucrainei.

Cunoscător profund al vieții poporului, Franko, preluînd torța literară din mîna genialului său predecesor, Taras Șevcenko, creează opere literare în care se manifestă cu o deosebită vigoare geniul național ucrainean. Poet și prozator, dramaturg și critic literar, folclorist, filozof și economist, gazetar și traducător, el a lăsat o uriașă moștenire literară, care cuprinde circa cinci mii de lucrări scrise în limbile ucraineană, rusă, polonеză și germană.

Ivan Franko s-a născut la 27 august 1856 în satul Naguevici. Frumusețea locului său natal, aflat la poalele Carpaților, a făcut să vibreze adesea coarda lirică a talentului său. Cu atît mai puternică a fost însă revolta scriitorului cînd și-a dat seama că în mijlocul acestor minunate frumuseți și bogății poporul ucrainean era sortit de orînduirea împilatoare unei vieți lipsite de orice umbră de bucurie și lumină. Fiu de țăran fierar, Ivan Franko a cunoscut din fragedă copilărie viața grea a țărănimii și muncitorimii; întreaga sa operă reflectă în cuvinte calde și pline de patos revoluționar suferințele poporului.

Cunoscînd viața grea a muncitorilor petroliști din Borislav, Franko scrie un ciclu de nuvele — „Povestiri din Borislav" — în care demască lăcomia capitaliștilor și cruntа exploatare a muncitorilor. El a abordat de asemenea teme variate privind viața grea a țăranilor — în „Întîlnirea mea cu Olexa", „În fierărie", „Marea zarvă", „Cărări și drumuri", „Fericirea furată", a intelectualilor — în „Ultimul cărîtar" și „Învățătorul", a femeii exploatate — în „Printre oameni buni", precum și subiecte istorice în „Visul kneazului Sviatoslav". Toate aceste teme sînt pătrunse de un profund umanism, de o caldă simpatie pentru cei asupriți, de o încredere nețărmurită într-o societate nouă.

I. Franko simțea alături de sărăcimea ucraineană, dar era în egală măsură neliniștit de soarta muncitorilor celorlalte naționalități din imperiul habsburgic. În opera lui, izvorîtă din viziunea umanistă a unei societăți noi, libere, luminate și fericite, mesajul luptătorului pentru eliberarea națională se împletește cu mesajul luptătorului pentru înfrățirea popoarelor.

Pentru activitatea sa progresistă, Franko a fost arestat de trei ori. Eliberat din închisoare, el publică un șir de nuvele — „Spre lumină", „La fund" — și un ciclu de poezii „Sonete din închisoare". În 1887 apare culegerea sa de poezii „Culmi și văi", în care poetul cheamă poporul ucrainean la luptă activă împotriva ingenuncherii sociale și naționale și exprimă convingerile sale de revoluționar democrat. În poezia „Imnul" (1880), poetul zugrăvește chipul „veșniculuj revoluționar", care luptă pentru progres, libertate și fericirea poporului. „La judecată" demască justiția de clasă a capitaliștilor, iar în „Spărgătorii de piatră" poetul zugrăvește chipul neînfricaților eroi care deschid drumul unui viitor luminos. Pe aceeași linie a patosului revoluționar sînt ciclurile de poezii intitulate „Gîndurile proletarului", „Tovarășilor din închisoare" și „Cîntece de primăvară".

Franko a tradus în limba ucraineană lucrările cele mai reprezentative din folclorul popoarelor slave, din

limbile arabă, hindusă, germană etc. El a cunoscut și prețuit folclorul românesc, din care a făcut o traducere artistică a legendei „Meșterul Manole".

Pe lîngă bogata sa creație literară originală, pe lîngă activitatea sa de om de știință și folclorist, Franko a fost un popularizator neobosit al celor mai de seamă creații din literatura mondială. El a făcut accesibile poporului său, prin traduceri, operele lui Pușkin, Gogol, Cernișevski, Nekrasov, L. Tolstoi, precum și opere din literatura clasică universală.

Această rodnică și multilaterală activitate creatoare, realizată în condiții deosebit de grele de viață, l-au făcut pe Ivan Franko apreciat și iubit nu numai de ucraineni, dar și de toate celelalte popoare slave. Astăzi, la 100 de ani de la nașterea sa, îl prețuiește întreaga omenire iubitoare de pace, deoarece opera lui, alături de operele marilor scriitori progresiști ai lumii, aduce o contribuție de seamă la întărirea relațiilor de prietenie între popoare.

IOSIF ANTOHI

Ivan Franko

Ora de caligrafie

În sala mare și spațioasă a clasei a II-a de la școala „Părinților Sfîntului Vasile" din Drohobici e atîta liniște, că s-aude musca bîzîind. Se apropie ora de caligrafie, inspăimîntătoare pentru toți elevii nu atît din cauza obiectului ca atare, ci din cauza persoanei profesorului.

În școala vasiliană, unde toate obiectele erau predate de preoți, fusese ales numai pentru caligrafie un mirean, un fost administrator sau vechil — domnul Vasiko. Domnul Vasiko se simțea încă administrator, și pentrucă în noua lui slujbă nu mai era potrivită cravașa cu care se obișnuise, purta o nuia pe care nu uita s-o întrebuințeze ori de cîte ori credea de trebuință.

Bineînțeles că elevii lăsați doar o singură oră în stăpînirea unui astfel de profesor, tremurau înaintea lecției de caligrafie, care devenise pentru ei un obiect chinuitor.

Numai micul Miron era liniștit, aproape vesel. S-a cam mirat că băieții au tăcut deodată atunci cînd un elev mai cutezător trimis pe sală drept iscoadă, s-a întors strigînd: „A sosit Vasiko"... În clipa aceea, tăcerea devenise totală. Micul Miron încă nu-l cunoștea pe domnul Vasiko. El abia venise dintr-o școală de sat; tatăl său îl înscrisese în clasa a II-a a școlii preoților vasilieni și astăzi era la prima oră de caligrafie.

Cu toate că la școala din sat fusese slab la scris, neștiind nici tocul să-l țină bine în mînă și nici să tragă măcar o linie dreaptă pe hîrtie, Miron nu era speriat. De ce să se sperie un copil de un lucru pe care nu-l cunoaște? S-a mirat că s-a făcut dintr-odată atîta liniște, dar n-a îndrăznit să întrebe pe nici unul din colegii lui, pentrucă fiind nou, nu-i cunoștea. Și, la urma urmei, acest lucru îl interesa prea puțin. În mijlocul acestei liniști îngrozitoare pentru ceilalți, el se deda celei mai plăcute ocupații — gîndurilor despre locurile natale. Nu se poate spune că-i era dor de ele. Știa doar că în fiecare lună o să se vadă și cu mama și cu tata. Se gîndea doar ce frumos va fi cînd se va întoarce la vară acasă, cînd va alerga iar în libertate și va sta pe malul apei.

Erau gînduri mai curînd vesele, senine, strălucitoare, decît triste și jalnice. Micul Miron era absorbit de frumusețea acelei naturi, care îi aprindea imaginația, lăsîndu-l nepăsător față de pereții cenușii și reci ai școlii vasiliene. Și nici că se gîndea la furtuna ce se apropia de clasă...

— Tu de ce nu-ți pregătești caietul pentru scris? — îl întrebă încetișor un vecin, ghiontindu-l în coastă. Cum? — răspunse Miron, trezit neplăcut din visul lui de aur. — Pregătește-ți caietul pentru scris — repetă tovarășul, și îi arătă lui Miron cum trebuie să-și aranjeze caietul, cerneala și tocul, după pretențiile domnului Vasiko.

— Iată-l! Iată-l! — se răspîndiră îndată șoapte în clasă, ca și cum s-ar fi ivit un despot de temut, cînd pe coridor se apropiară pașii profesorului de caligrafie.

Apoi ușa clasei se deschise repede și Vasiko intră. Miron aruncă o scurtă privire asupra-i. Înfățișarea profesorului nu te făcea să te gîndești la un despot. Era de statură mijlocie, cu un cap rotund ca de berbec, cu părul tuns mărunt, cu o mustață tăiată scurt și cu barbișon, ambele roșietice. Numai fața lată, dimpreună cu tîmplele largi, mult dezvoltate și cu urechile clăpăuge îi dădeau un aer de om îndărătnic și violent. Ochii mici ca de broască erau înfundați în orbite și clipeau oarecum cu răutate și dușmănie.

— Hei! — strigă el aspru, închizînd ușa clasei și agitînd în aer nuiaua elastică de trestie. Și la acest strigăt — așa cum se apleacă spicele de secară sub adierea vîntului unei zile înourate de vară, capetele a 85 de copii s-au aplecat pe caietele de caligrafie liniate în roșu și albastru.

În mîna fiecărui elev tremura condeiul. Numai micul Miron, care nu-l cunoștea încă pe Vasiko, ședea întors cu fața către clasă și privea atent la noul profesor. — Dar cu tine ce-i? — strigă Vasiko, privindu-l sălbatec și îndreptîndu-și pașii către el. Micul Miron încremeni pe loc de frică. Fără voia lui, ca din întîmplare, se întoarse și luă aceeași poziție ca și colegii lui care mai tremurau încă de frică.

Vasiko luă creta în mînă, se apropie de tablă și, cu o mișcare largă, începu să scrie. La început scrise numai litere mari și mici, vocale și consoane, fără nici o legătură între ele. Apoi ajunse și la cuvinte și, la urmă, și la propoziții întregi, ca de pildă „dumnezeu a creat lumea"; „omul are două mîini"; „pămîntul e mama noastră". În felul acesta, epuizîndu-și întreaga cultură, arătînd în întregime cunoștințele sale de caligrafie exprimate prin nenumărate cîrlige lungi ca o zi de post și codițe drepte ca un cîrnăcior, Vasiko puse creta jos, se dădu la o parte, mai aruncă o privire satisfăcută pe tablă și apoi, întorcîndu-se spre clasa care tremura strigă sever: — Scrieți.

Cu aceasta, activitatea sa didactică se încheie într-un mod fericit.

În același moment se trezi în el vechea-i meserie de administrator. Și, ca să demonstreze în mod vădit acest lucru, își mișcă puternic degetele scuturînd de pe ele praful de cretă — semn al științei — înlocui creta cu nuiaua și, asemenea unui vultur care-și urmărește de sus prada, aruncă în toate colțurile priviri severe, cobori de pe piedestalul catedrei și începu înconjurul clasei.

Primul spre care l-a îndreptat soarta fu un oarecare elev micuț, slăbuț și tare speriat. Aplecat peste caiet și transpirat în întregime, copilul se străduia din răsputeri să țină condeiul între degetele tremurînde, uitîndu-se mereu către tablă și încercînd să imite aidoma în caietul lui cîrligele și cîrnăciorii pe care-i desenase pe tablă mîna îndemînatică a administratorului. Dar în zadar! Mîna-i tremura, cîrligele și cîrnăciorii ieșeau strîmbi, inegali și însuși condeiul nu-l mai asculta, mergînd singur, scîrțîind și împroșcînd cerneala de parcă ar fi fost supărat și ar fi voit să se elibereze cît mai repede.

— Vasăzică așa scrii tu? — spuse șuierînd printre dinți Vasiko. Și în aceeași clipă, nuiaua de trestie șuieră în aer și se încolăci ca un șarpe pe spinarea bietului copil.

— Au! Au! Au! — țipă sărmanul, dar îndată, întîlnind privirea aspră, de viperă a profesorului, amuți.

— Nu știi să scrii mai bine? — întrebă Vasiko. — Știu! — bolborosea băiatul, nedîndu-și seama ce spune. Profesorul-vechil își închipui poate că elevul știe să scrie mai bine și că se necăjea să scrie urît numai pentru a-și bate joc de el, sau pentru că-i plăcea să simtă nuiaua. — Hei! Atunci ai grijă! — și Vasiko trecu mai departe, nefiind convins de temeinicia roadelor învățăturii sale alese.

De altfel, pe el nici nu-l interesau prea mult aceste roade, pentrucă în acel moment era doar administrator și nimic mai mult.

Ochii lui se îndreptară imediat în altă parte, căutînd o altă victimă.

Ce impresie a produs asupra lui Miron acest fel de a fi al profesorului e greu de spus. Începuse să tremure ca prins de friguri, îi vîjîiau urechile și amețise ca și cum ar fi fost surprins de furtună. Era încredințat că nu va scăpa de această furtună și că lovitura asprului profesor va cădea și asupra lui. Semnele și cuvintele scrise de el îi jucau înaintea ochilor, se umflau, se învălmășeau și îi păreau și mai urîte de cum erau în realitate.

Nu-și dădea seama cînd a încetat să scrie: o ceață deasă și cenușie i se așternuse în fața ochilor.

— Așa-mi scrii? — răcni Vasiko asupra capului lui. Miron tresări, apucă condeiul, îl înmuie în călimară și începu să-l plimbe pe hîrtie. — Vasăzică nici nu știi să ții condeiul în mînă? — Nu știu — șopti Miron — Cum? — urlă Vasiko — nu ți-am arătat de zeci de ori pînă acum?. Miron privea încremenit fața crispată a profesorului Ca răspuns, Vasiko îl lovi cu pumnul strîns peste obraz. Micul Miron, ca secerat, se prăvăli pe bancă și de acolo pe dușumea. Șingele îi podidi obrajii. — Ridicați-l! — țipă Vasiko. Din ultima bancă săriră doi elevi și-l ridicară pe Miron, care leșinase. Capul i se bălăbănea și atîrna ca la un mort. — Fugiți și aduceți puțină apă — comandă mai departe Vasiko — uitîndu-se pe furiș la Miron. — Cine-i copilul acesta? — întrebă el. — Miron! — răspunse „Cenzorul", cel mai în vîrstă și cel mai puternic din clasă, căci pe el preoții îl făcuseră responsabil peste ceilalți. — Al cui este? — întrebă mai departe Vasiko. — E fiu de țăran din N...

— Copil de țăran! Ptiu! ce dracu se mai bagă și țăranii ăștia în școală! — spuse cu ciudă Vasiko, liniștindu-se. Se speriase oarecum de urmările pe care ar fi putut să le aibă fapta sa, dar dacă era vorba de un copil de țăran, însemna că poate să-l bată și să-l obidească cum vrea. N-o să-i ia nimeni apărarea.

Vasiko n-a greșit în socotelile lui. Nimeni n-a luat apărarea copilului de țăran. Fapta neomenească a profesorului-vechil a trecut neobservată, ca și multe alte fapte nemenești.

Numai în sufletul copilului de țăran această faptă a lăsat urme; ea a fost prima sămînță de ură și revoltă veșnică împotriva asupririi și tiraniei.

De la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

Pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor

La consfătuirea cadrelor didactice din Orașul Stalin s-a discutat pe larg problema luptei impotriva supraîncărcării elevilor. Referatul cu această temă prezentat în ședința plenară a consfătuirii cadrelor didactice a reușit să scoată în evidență, pe baza unui bogat material concret, atît rezultatele bune obținute din acest punct de vedere în anul școlar trecut, cît și lipsurile ce mai dăinuie în munca unor cadre didactice. Se știe că o bună planificare a materiei constituie unul dintre mijloacele principale care asigură o desfășurare justă a lecției și contribuie, prin aceasta, la înlăturarea supraîncărcării elevilor. Ocupîndu-se de această problemă, referatul a subliniat că un mare număr de cadre didactice și-au planificat just materia. Nu aceeași atenție s-a acordat însă planificării recapitulării materiei la începutul anului școlar, la sfîrșitul patrarelor sau la sfîrșitul anului școlar, aceasta rămînînd să se facă în limita orelor disponibile. Din această cauză, unii profesori, ca de exemplu profesorul de limba romînă de la școala de 7 ani nr. 21, au trecut la predarea noii materii fără a recapitula cunoștințele de gramatică însușite de către elevi în clasa precedentă. Alții, ca de exemplu tov. Eugen Bitay, profesor de științe naturale la școala de 7 ani nr. 18, au repetat sumar, doar în cîteva ore, cunoștințele predate în timpul anului. Cum este și firesc, elevii acestor profesori au trebuit să piardă o mare parte din timpul lor pentru a-și însuși cunoștințele asupra cărora nu s-a stăruit în clasă. La rezultate asemănătoare a dus și repartizarea cu întîrziere a unor cadre didactice, precum și mutarea altora în timpul anului școlar. Din această cauză s-au pierdut ore de curs, materia a fost îngrămădită în lecții mai puține.

Referatul s-a oprit în deosebi asupra bunei organizări a predării lecțiilor ca mijloc de preîntîmpinare a supraîncărcării elevilor. Pe linia realizărilor obținute în această privință referatul a subliniat activitatea unor pedagogi care, pregătindu-se temeinic pentru lecție, evită supraîncărcarea elevilor. Tovarășa Maria Rădulescu, de pildă, de la școala de 7 ani nr. 5, își pregătește cu conștiinciozitate lecțiile și își îndrumă just elevii în vederea întocmirii temelor. De aceea, elevii ei, fără să fie supraîncărcați, își însușesc temeinic cunoștințele. Există însă și cadre didactice care nu se pregătesc suficient pentru lecții, nu sînt la curent cu literatura de specialitate. Aceștia predau lecții la un nivel scăzut, lăsînd lămurirea unui mare număr de probleme pe seama muncii individuale a elevilor. De asemenea lipsuri au dat dovadă tov. F. Georgescu de la școala de 7 ani nr. 19, tov. Ungureanu, învățător de la școala de 7 ani nr. 18, tov. Dobrotescu și D. Stanciu, de la școala medie nr. 1 etc.

Alți pedagogi predau lecțiile la un nivel prea ridicat față de puterea de înțelegere a elevilor, obligîndu-i pe aceștia să-și însușească mecanic unele date, cuvinte și expresii. Așa procedează, de pildă, tov. Florica Sandu, profesoară la școala de 7 ani nr. 21.

Unii profesori, cum ar fi de pildă tov. Nicolae Ionescu, care obțin rezultate dintre cele mai bune la școlile de zi, nu obțin aceleași rezultate la școlile serale pentru tineretul muncitoresc, tocmai pentru că nu se străduiesc să adapteze lecțiile la condițiile de învățătură ale elevilor respectivi, care dispun de puțin timp pentru studiu individual.

Pentru ca elevii să-și însușească cunoștințele este necesar ca învățătorii și profesorii să acorde o mare atenție exercițiilor aplicative, care trebuie dozate cu cea mai mare grijă. In această privință, însă, lucrările consfătuirii au scos la iveală o serie de lipsuri. Așa, de pildă, în referat s-a arătat că tov. Sărbătoare, de la școala nr. 15, fie că nu dă deloc exerciții pentru aplicarea cunoștințelor de geometrie, fie că dă uneori pentru acasă probleme care nu au nici o legătură cu lecția predată. Fără discuție, asemenea teme nu ajută la fixarea și adîncirea cunoștințelor predate, ci dimpotrivă, determină supraîncărcarea elevilor.

Temele pentru acasă trebuie să constituie un mijloc de fixare a cunoștințelor predate în clasă, dar volumul lor nu trebuie să depășească timpul de care dispun elevii pentru pregătirea lecțiilor. In legătură cu aceasta referatul a arătat că mai sînt încă mulți pedagogi care-i supraîncarcă pe elevi cu teme pentru acasă. Așa, de pildă, profesorul de științe naturale de la școala medie nr. 5 cere elevilor să execute desene și să facă rezumatul multor lecții odată. Tov. Traian Căciulă, profesor de matematică la școala de 7 ani nr. 11, dă elevilor prea multe teme, iar tov. Florica Sandu, profesoară de limba romînă la școala de 7 ani nr. 21, dă elevilor teme pe care aceștia nu sînt în stare să le rezolve de la o zi la alta.

Mulți profesori, ca de pildă profesorii de limba romînă, matematică, fizică și chimie de la școala de 7 ani nr. 12, explică temele pentru acasă după ce sună de ieșire. Este limpede că în aceste condiții, pe lîngă faptul că li se răpește elevilor timpul de recreație, nici temele nu pot fi explicate decît superficial.

Aspectele supraîncărcării elevilor din școlile Orașului Stalin sînt multe și variate. Astfel, tov. Lavinia Scutaru, profesoară la școala medie cu limba de predare maghiară, cere elevilor să memoreze zeci de versuri și de citate în proză, motivînd că astfel ei vor reuși să învețe mai ușor limba romînă. Pentru însușirea cunoștințelor de limbă există însă nenumărate alte mijloace. Desigur că memorarea versurilor nu trebuie exclusă, însă acest procedeu nu trebuie să supraîncarce pe elevi.

Folosirea nerațională a timpului rezervat lecției contribuie de asemenea la supraîncărcarea elevilor. Unii pedagogi nu sînt punctuali la lecții, iar alții folosesc cea mai mare parte a orei în scopul verificării cunoștințelor rezervînd pentru explicarea lecției și a temei pentru acasă doar 10—15 minute.

Participanții la consfătuire au purtat discuții largi pe marginea referatului, arătînd căile care trebuie să ducă la preîntîmpinarea supraîncărcării elevilor. Tov. Nușfeleanu, lector la Institutul interregional din Cluj pentru perfecționarea cadrelor didactice, a subliniat că, pentru înlăturarea supraîncărcării, pentru ridicarea nivelului lecțiilor și al întregii munci din școală are o mare importanță perfecționarea pedagogică. De asemenea, tov. Nușfeleanu a arătat că directorii de școli trebuie să acorde mai multă atenție organizării și coordonării procesului de învățămînt. Acum, la început de an școlar, directorii de școli trebuie să asigure un regim zilnic de muncă bine pus la punct și o justă repartizare a sarcinilor pe oameni, pentru a preîntîmpina astfel atît supraîncărcarea cadrelor didactice, cît și a elevilor.

Participanții la discuții au vorbit de asemenea despre importanța folosirii diferitelor tipuri de lecție, a înlăturării șablonului, despre necesitatea de a se folosi cele mai variate forme de activitate în scopul trezirii interesului elevilor pentru studiu.

Tov. Dionisie Bojoancă, directorul școlii medii nr. 1, a arătat cît este de necesar ca directorul de școală, împreună cu diriginții, să controleze volumul temelor pe care elevii le au de rezolvat pentru acasă, precum și celelalte aspecte ale muncii instructiv-educative care duc la supraîncărcarea elevilor.

Problemele luptei pentru preîntîmpinarea supraîncărcării elevilor au fost discutate și în secția instructorilor superiori de pionieri. Referatul prezentat în această secție, ca și discuțiile purtate pe marginea lui au enumerat unele realizări pe care le-au obținut organizațiile de pionieri în anul școlar trecut. Nu s-a arătat, însă, în ce măsură s-au preocupat instructorii superiori de pionieri de buna organizare a muncii pionierești în vederea preîntîmpinării supraîncărcării elevilor.

★

Analizînd lipsurile care se manifestă în munca pedagogilor în ceea ce privește evitarea supraîncărcării elevilor, secția de învățămînt a Orașului Stalin a luat o serie de măsuri menite să ducă la înlăturarea lor. In urma îndrumărilor primite din partea secției de învățămînt și a cabinetului pedagogic, unii directori de școli, ca de pildă directorii școlilor de 7 ani nr 17 și nr. 12 și ai școlilor medii nr. 1, 3 și 5, au și luat unele măsuri în vederea preîntîmpinării supraîncărcării. Astfel, ei își planifică asistențe la lecții, se îngrijesc de întocmirea unor programe zilnice pentru elevi etc.

Preîntîmpinarea supraîncărcării elevilor va constitui desigur și de acum înainte o preocupare de frunte a secției de învățămînt a Orașului Stalin. Ridicarea nivelului lecțiilor, respectarea planificării materiei, un control susținut din partea directorilor de școli și a secției de învățămînt vor contribui la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative, la preîntîmpinarea supraîncărcării elevilor.

V. POPOVICI

Experiența anului încheiat — izvor de învățăminte pentru munca viitoare

Munca școlilor se îmbunătățește de la an la an datorită faptului că experiența acumulată este un bogat izvor de învățăminte pentru toți cei care răspund de buna instruire și educare a tineretului. Pentru a stabili ce anume constituie într-adevăr o experiență înaintată, ce anume este pozitiv în munca școlilor, rezultatele anului școlar trebuie bine, adînc analizate. De priceperea cu care sînt privite rezultatele activității școlilor depind întocmirea unui bun plan de măsuri pentru anul școlar care urmează, buna desfășurare a întregii munci instructiv-educative și îndrumarea ei competentă.

Referatul prezentat la consfătuirea cadrelor didactice din raionul Gheorghiu-Dej al Capitalei de către șeful secției de învățămînt, tovarășul Gheorghe Călin, s-a oprit asupra unor probleme importante ale activității școlare. Problema școlarizării, de pildă, a fost bine analizată și prezentată în mod obiectiv, deschis, cu spirit autocritic. S-a arătat de la început că planul de școlarizare nu a fost bine îndeplinit, că au rămas elevi necuprinși în școală, indicîndu-se și cauzele care au dus la această situație: slaba muncă de lămurire în rîndurile părinților, evidența defectuoasă a copiilor de virstă școlară din cauza delimitării neprecise a circumscripțiilor și a faptului că nu s-a ținut seama de capacitatea fiecărei școli. Din aceste constatări secția de învățămînt a tras concluziile necesare.

Referatul secției de învățămînt s-a oprit în deosebi asupra nivelului de pregătire al elevilor. Aceasta era și firesc, pregătirea elevilor fiind problema cea mai importantă a muncii didactice. N-au fost prezentate numai date cifrice, numai procente, ci s-a vorbit și despre calitatea cunoștințelor elevilor. Citînd ca bine pregătită clasa învățătoarei Elena Pavelescu de la școala nr. 21, de pildă, referatul a arătat că elevele ei scriu frumos, curat, corect, cunosc regulile ortografice, citesc expresiv, știu să facă o analiză gramaticală, cunosc tehnica calculului.

Pe baza analizei rezultatelor obținute la învățătură, secția de învățămînt a tras o serie de concluzii. Referatul a subliniat, de pildă, că o condiție a succesului muncii instructive este cunoașterea elevilor bazată pe cunoștințe temeinice de psihologie. De aceea, a atras atenția cadrelor didactice asupra faptului că trebuie să se preocupe mai mult de perfecționarea lor în domeniul pregătirii psihologice. De asemenea, a arătat referatul, diriginții trebuie să colaboreze mai strîns cu toți profesorii care predau la clasele lor, iar la începutul anului cu cei care au lucrat în anul precedent la clasa respectivă. Pentru a asigura continuitatea în muncă a cadrelor — condiție importantă în buna desfășurare a muncii de pregătire a elevilor — secția de învățămînt a avut o grijă deosebită să mențină cadrele, pe cît a fost posibil, în același loc de muncă.

Referatul secției de învățămînt a atras atenția cadrelor didactice asupra problemelor pe care le scoate în evidență analiza muncii anului încheiat: necesitatea luptei împotriva tendințelor de predare formală, grija deosebită pentru organizarea activității practice la toate materiile la care este posibil, pentru folosirea la lecții a unui bogat material didactic, grija pentru predarea cunoștințelor de limbă și literatură, dezvoltarea gustului pentru citit al elevilor.

Referatul a recomandat și unele metode și procedee folosite cu succes în munca anului școlar trecut. Printre acestea a fost subliniat sistemul de a da teme speciale elevilor ținînd seama de golurile constatate în cunoștințele lor, controlul maculatoarelor, în special la începutul anului, pentru a-i învăța pe elevi să facă însemnări sistematice și clare, analiza în clasă a greșelilor tipice, folosirea tablourilor intuitive pentru însușirea cuvintelor noi în predarea limbilor etc.

In privința muncii cu organizația de pionieri s-a subliniat necesitatea ca pedagogii să sprijine întocmirea planurilor de muncă ale organizațiilor, pentru ca acestea să capete un caracter concret, să nu ducă la supraîncărcarea elevilor, ci să ajute la întărirea cunoștințelor primite la lecții. Pentru îmbunătățirea muncii cu părinții s-a recomandat discutarea unor probleme educative mai largi și nu numai a acelor legate strict de notele elevilor, cum se întîmplă de cele mai multe ori. S-a dat ca exemplu școala nr. 159, care a cîștigat înțelegerea părinților și a reușit să-i apropie de școală ducînd o luptă neîntreruptă pentru lămurirea unor probleme educative mai largi, mai cuprinzătoare.

O problemă larg discutată în ședința plenară a consfătuirii a fost aceea a planurilor de lecții. Pe bună dreptate secția de învățămînt a subliniat cu tărie necesitatea ca profesorii să întocmească cu regularitate planuri de lecții. Discuțiile au căutat însă să precizeze o chestiune de principiu în legătură cu întocmirea planurilor. Profesorii au cerut secției de învățămînt să nu pretindă planuri de lecții exagerat dezvoltate, care presupun o irosire zadarnică a timpului și au criticat poziția secției de învățămînt care laudă pe acei profesori care fac planuri conspecte numai pentru întocmirea lor, fără să țină seama și de rezultatele pe care le obțin în muncă.

Discuțiile au arătat de asemenea că secția de învățămînt a neglijat în referate problemele educative. Intr-adevăr, în legătură cu munca educativă în școli se ridică o serie întreagă de probleme care ar fi trebuit discutate în consfătuire. De pildă, cadrele didactice așteaptă îndrumări cu privire la desfășurarea orelor educative. Munca anului școlar încheiat a putut duce secția de învățămînt la unele concluzii în privința muncii educative și acestea trebuiau să fie arătate.

La consfătuirea cadrelor didactice din raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej au fost ridicate și lămurite o serie de probleme importante care vor ajuta atît cadrele didactice cît și secția de învățămînt să-și îmbunătățească munca.

E. MARIN

Mai multă atenție predării matematicii

In secția de matematică a consfătuirii cadrelor didactice din raionul Focșani s-au ridicat unele probleme interesante. Referatul a fost prezentat de tov. Costache Diaconescu, profesor în orașul Focșani. El a arătat că principala cauză care determină supraîncărcarea elevilor la matematică trebuie căutată în pregătirea insuficientă a profesorului pentru lecție, în calitatea necorespunzătoare a lecțiilor lui, în lipsurile pe care le manifestă în predare. Dacă o lecție de matematică nu este bine pregătită, dacă în cursul desfășurării ei sînt ignorate principiile de bază ale didacticii, elevii nu-și pot însuși în clasă cunoștințele noi și sînt nevoiți să învețe singuri, desigur cu multă greutate, ceea ce ar fi trebuit să învețe de la profesori. Dacă profesorul nu a ales la lecție metodele și procedeele cele mai potrivite, dacă nu a expus logic, pe înțelesul elevilor, cunoștințele noi, dacă nu a scos în evidență în mod clar problemele principale sau nu a ales cu grijă și pricepere problemele și exercițiile care trebuie rezolvate, elevul nu va înțelege lecția și va trebui să-și lămurească singur problemele pe care profesorul nu le-a lămurit suficient. Calea pentru înlăturarea acestor lipsuri — s-a spus în referat — trebuie s-o constituie ridicarea permanentă a nivelului pregătirii profesionale a profesorului, dezvoltarea măiestriei sale pedagogice, pregătirea temeinică pentru fiecare lecție, organizarea și desfășurarea în cele mai bune condiții a acesteia. Numai astfel elevii își vor însuși chiar în timpul orelor cunoștințele predate, urmînd ca acasă, prin studiu individual, să și le completeze și să și le fixeze.

Referatul a arătat apoi importanța deosebită ce trebuie acordată temelor pentru acasă, deoarece alegerea rațională a acestora de către profesor contribuie mult la supraîncărcarea elevilor. Trebuie evitat cu desăvîrșire procedeul folosit de unii profesori de a alege la întîmplare problemele și exercițiile pentru acasă. Profesorul trebuie să știe dinainte de ce cunoștințe trebuie să se folosească elevul pentru rezolvarea temei pentru acasă și de cît timp are nevoie pentru aceasta. De aceea este indicat ca profesorul să rezolve mai întîi el însuși problemele și exercițiile care vor fi date elevilor acasă, să analizeze greutățile pe care le vor întîmpina aceștia și, pe baza experienței, să stabilească dacă majoritatea elevilor din clasă vor putea să le rezolve în timpul prevăzut. Problemele mai grele trebuie însoțite de indicații speciale.

Referindu-se la studiul individual al elevilor, tovarășul Diaconescu a arătat însă că trebuie evitate exagerările comise de unii profesori care, în dorința de a preveni supraîncărcarea elevilor, ajung pînă la subaprecierea importanței studiului individual. Astfel de profesori propun elevilor probleme prea ușoare sau prea puține și ajung uneori să reducă procesul de însușire a cunoștințelor de matematică numai la activitatea desfășurată în timpul lecțiilor. In vederea unei bune desfășurări a studiului individual al elevilor — s-a arătat în referat — elevii trebuie învățați cum să ia notițe, cum să le folosească, cum să studieze după manual.

In legătură cu manualele s-a arătat că forma greoaie de expunere a unora dintre ele contribuie la însușirea cu greutate a cunoștințelor de către elevi. La unele discipline, cum este astronomia, manualul este conceput pentru două ore săptămînal de predare, iar în școală astronomia se predă o oră săptămînal. Aceasta desigur necesită din partea elevilor un efort suplimentar.

In referat au fost analizate și alte cauze care duc la supraîncărcarea elevilor: folosirea meditațiilor în locul consultațiilor în vederea preîntîmpinării rămînerii în urmă la învățătură, lipsa unei eșalonări juste a materiei în timpul anului, lipsa profesorului de la ore și altele. Contribuie la supraîncărcarea elevilor și întocmirea nejustă a orarului, în deosebi atunci cînd în tendința de a se satisface anumite interese ale profesorului, orele de matematică sînt concentrate în zile consecutive, sau chiar cîte două pe zi la aceeași clasă.

După cît se vede, referatul a ridicat cîteva probleme importante, arătînd și unele dintre mijloacele de rezolvare a lor. Fiind întocmit însă de un singur om și nu de un colectiv, așa cum cer instrucțiunile ministerului și cum este și firesc, referatul n-a putut reflecta decît o experiență limitată și a fost lipsit cu desăvîrșire de fapte concrete, care să reflecte situația predării matematicii în școlile din raionul Focșani.

La discuțiile care au avut loc pe marginea referatului au participat numeroși profesori care au încercat să prezinte unele aspecte din activitatea lor. Tovarășul Nicolae Georgiu a arătat, de pildă, cum a fost organizată munca profesorilor de la școala nr. 1 de băieți din Focșani în perioada recapitulărilor și a examenelor, pentru a se evita supraîncărcarea elevilor. Tovarășul V. Pătrașcu a arătat consecințele rele pe care le are pentru elevi faptul că profesorii de matematică se schimbă des. Tovarășa Elena Dragomir a subliniat că lipsa unei coordonări între activitatea cercurilor din școli și de la casa de pionieri duce la supraîncărcarea elevilor. Tovarășul Ghiță Postolache a vorbit despre munca lui pentru combaterea rămînerii în urmă la învățătură. Tov. Victor Cîrstea a insistat în cadrul discuțiilor asupra problemei politehnizării. El a arătat cum, introducînd în cadrul predării matematicii unele elemente de politehnizare, a reușit să lege studiul matematicii de activitatea practică, să stimuleze interesul elevilor pentru această disciplină și să ridice nivelul lor de pregătire. El a rezolvat cu elevii numeroase probleme cu conținut practic, a efectuat măsurători pe teren, a întocmit la aritmetică cu elevii unele devize pentru lucrări simple.

La discuții au mai participat și alți tovarăși ca Vasile Gavrilă, D. Beldie, V. Bălăiță, Gh. Mihalache și alții. Discuțiile care au avut loc pe marginea referatului nu au constituit însă un adevărat schimb de experiență, n-au lămurit în măsură suficientă cum luptă profesorii de matematică din raionul Focșani pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor, pentru evitarea supraîncărcării acestora. Discuțiile n-au arătat decît în mică măsură cum își propun profesorii să realizeze în cadrul predării matematicii legătura dintre această disciplină și activitatea practică.

Cu toate că tematica lucrărilor consfătuirii a fost făcută cunoscută cu mult înainte, tocmai cu scopul de a se da fiecărui profesor posibilitatea de a-și studia experiența, de a trage concluzii și de a se pregăti pentru discuții, unele intervenții au avut totuși caracterul unor improvizații și din această pricină au fost lipsite de interes. Au fost ridicate probleme de importanță minoră, fără a se insista asupra celor mai importante.

In cadrul secției au fost analizate apoi noile programe școlare, dar nu s-a întocmit planul predării materiei de primul trimestru, așa cum cereau instrucțiunile Ministerului Invățămîntului.

Prin felul cum s-au desfășurat, prin rezultatele pe care le-au dat, lucrările secției de matematică a consfătuirii cadrelor didactice din raionul Focșani nu au depășit nivelul unei ședințe obișnuite de cerc pedagogic. Secția de învățămînt raională are datoria să ia măsuri. Ea răspunde în primul rînd de faptul că referatul a fost lucrat de un singur om, că a fost complect lipsit de date concrete. Inspectorii și metodiștii trebuie să se preocupe mult mai intens de cunoașterea experienței profesorilor de matematică, de îndrumarea și sprijinirea acestora.

M. NIȘA

Discuții nesatisfăcătoare

Lucrările secției de științe naturale a consfătuirii cadrelor didactice din raionul Ilia și orașul Deva au început prin prezentarea referatului „Buna organizare a muncii de predare a lecției, mijloc de preîntîmpinare a supraîncărcării elevilor". Referatul a oglindit în parte munca pedagogilor, dar a cuprins în deosebi o expunere teoretică privind înlăturarea supraîncărcării elevilor. Chiar și atunci cînd a vorbit despre aspectele concrete ale activității pedagogice, a scos în lumină numai munca pozitivă a unor cadre didactice fără să arate și lipsurile care mai persistă încă, fără a da soluții pentru lichidarea lor. Dealtfel referatul prezentat în secție a fost rezultatul muncii unui singur tovarăș, deși pentru întocmirea lui a fost desemnat un colectiv. S-ar părea însă că tovarășii care au avut această obligație n-au privit cu suficient simț de răspundere îndeplinirea ei, nu i-au dat importanța cuvenită.

Din discuții a reieșit că unii dintre profesorii de științe naturale din orașul Deva manifestă lipsă de interes pentru legarea predării de practică. S-au făcut unele încercări pe această linie numai la școala pedagogică — celelalte școli au neglijat complect activitatea pe lot. Profesorii de științe naturale din Deva consideră probabil că temeinicia cunoștințelor de biologie se poate asigura și fără legarea teoriei de practică. Lipsa de interes a unor cadre didactice pentru aplicațiile practice a făcut pe elevi să-și însușească mecanic cunoștințele predate. Așa se explică, de exemplu, faptul că elevii tovarășei Antonina Pușcașu confundă grîul cu secara.

Profesorii de științe naturale din orașul Deva n-au dat atenție nici organizării cercului tinerilor naturaliști. In cele mai multe școli nu există o asemenea activitate, iar acolo unde s-a organizat, ea se desfășoară sporadic. Despre colțul naturii vii nici nu poate fi vorba în aceste școli. Școala medie de băieți a avut ce-i drept două mușcate și a scolit că are un asemenea colț. In muzeul școlii și în laborator domnește dezordinea.

Oare nu consideră cadrele didactice din Deva că este necesar să ia măsuri pentru lichidarea acestor lipsuri?

De altfel însă, această situație se datorește în mare parte și conducerii școlilor și secției de învățămînt, care nu s-au interesat de aceste probleme, nu au făcut nimic pentru rezolvarea lor.

In școlile raionului Ilia munca se desfășoară mai bine. Pot învăța multe profesorii de științe naturale din activitatea tovarășului R. Negrilă, de pildă, profesor la școala de 7 ani din comuna Dobra. Pentru a evita supraîncărcarea elevilor, tovarășul Negrilă are grijă să dozeze just temele pentru acasă. Lucrările de control le-a planificat în așa fel încît să evite supraîncărcarea elevilor. Tovarășul Negrilă a căutat tot timpul să-i facă pe elevi să îndrăgească munca practică. Elevii lui, organizați în grupe, au efectuat lucrări pe parcelă și în timpul verii.

Dragoste pentru profesie, pentru elevi are și tov. Blendea, profesor la școala de 7 ani din Buruene. Pentru a consolida cunoștințele elevilor și a le lega de viață, tov. Blendea a făcut aplicații practice cu elevii în cadrul cercului tinerilor naturaliști, la colțul naturii vii și pe parcela experimentală. Elevii îndrumați de profesori au încercat aclimatizarea în condițiile noastre de sol și climă a lămîiului și smochinului. Pe parcela experimentală a școlii din Buruene s-au efectuat și lucrări de înmulțire a coacăzului și a salciei prin butași de tulpină, a viței de vie prin marcotaj și a căpșunelor prin stoloni. S-au efectuat și alte lucrări care au trezit interesul elevilor, de exemplu, însămînțarea cartofului, a porumbului și a florii soarelui în cuiburi dispuse în pătrat. Pentru ca elevii să se convingă de rezultatele obținute în urma aplicării metodelor agrotehnice înaintate s-a făcut un calcul: s-a constatat astfel că la grîu, unde s-au aplicat îngrășăminte artificiale, s-au obținut în medie 2.000 kg. la ha., iar la grîul unde nu s-au aplicat aceste metode s-au obținut numai 1.800 kg. la ha.

La examenul de promovare și absolvire elevii tov. Blendea s-au prezentat cu material didactic viu, strîns în timpul anului școlar, pe care l-au folosit în răspunsurile date.

Luînd cuvîntul la discuții tov. Blendea a arătat că, participînd la lucrările unei brigăzi care a efectuat un control în școlile raionului Ilia, a constatat că unele cadre didactice supraîncarcă elevii cu teme inutile pentru acasă. Astfel, profesorul de științe naturale de la școala de 7 ani din comuna Gura Sada a dat elevilor ca temă pentru acasă să deseneze aspectul exterior al vacii. Acest desen nu le-a folosit cu nimic copiilor, îngreunîndule numai munca.

Preocupări pentru activitatea practică a elevilor are și tovarășul Nicula Sabin, profesor la școala de 7 ani din comuna Zam. El acordă mare atenție muncii pe lotul experimental. Astfel, a urmărit cu elevii clasei a V-a cultura plantelor anuale, bianuale și perene. Elevii au cultivat roșii, ardei și varză și au altoit 27 de cireși. Elevii clasei a VI-a au efectuat experiențe în legătură cu cultivarea cartofului. Ei au urmărit foloasele îarovizării și influența diferitelor feluri de îngrășăminte.

Elevii acestei clase au cultivat pe parcelă și pomi fructiferi.

Indrumați de profesori, elevii clasei a VII-a au cultivat plante tehnice, în, cînepă, floarea soarelui, sfeclă comestibilă și furajeră, au efectuat polenizarea suplimentară la floarea soarelui și hibridări vegetative între topinambur și floarea soarelului.

Ceea ce este de asemenea pozitiv în munca profesorilor de științe naturale din raionul Ilia este faptul că s-au străduit să îmbogățească muzeele și laboratoarele școlilor cu materiale didactice noi, cu ierbare, semințare, planșe, tablouri sinoptice, scheme comparative etc.

Atît referatul cît și discuțiile au trecut în revistă preocupările cadrelor didactice din orașul Deva și raionul Ilia. Nu s-a văzut însă ce i-a interesat mai îndeaproape, căror probleme le-au acordat o mai mare importanță. Era de așteptat ca participanții să vorbească mai mult despre perspectivele de viitor, să arate ce-și propun să facă în noul an școlar pentru îmbunătățirea muncii. Peste acest lucru s-a trecut însă ușor.

Cadrele didactice din raionul Ilia și mai ales cele din orașul Deva trebuie să se gîndească serios la posibilitățile de îmbunătățire a activității lor, pentru ca în noul an școlar să obțină rezultate mai bune în instruirea și educarea elevilor.

M. ILEA

La consfătuirea raională a cadrelor didactice din raionul Tudor Vladimirescu-București. In medalion: tov. Cornelia Ciobanu, șefa secției raionale de învățămînt, expunînd referatul secției.

In secția profesorilor de fizică și chimie

Profesorii de fizică și chimie din raionul Buzău au discutat pe larg în cadrul consfătuirii raionale problemele politehnizării învățămîntului. S-a arătat că și în cursul anului școlar trecut s-au obținut unele realizări în această privință. Astfel, tov. Menedinți din comuna Stîlpu, tov. Statnicov din orașul Buzău și alți profesori și-au aprovizionat laboratoarele prin mijloace locale cu sîrmă, becuri, unelte simple, au confecționat cu elevii aparate pentru demonstrarea legii rezistenței, a legii lui Ohm, a montării becurilor în serie și în paralel. Tov Statnicov a confecționat și aparate mai complicate recomandate de „Gazeta matematică și fizică" și de diferite metodici sovietice: aparate pentru calcularea coeficientului de dilatare, prismă pentru inversiunea imaginilor la proiectat, transformator de 1000 W de la care poate folosi tensiuni diferite, galvanometru pentru măsurători în miliamperi.

Numeroși profesori de fizică și chimie au acordat o atenție deosebită lucrărilor de laborator dînd elevilor posibilitatea de a căpăta deprinderi utile în activitatea practică. La școlile medii nr. 1 și nr. 2 din Buzău s-au făcut lucrări practice frontale bine organizate, în urma cărora elevii au căpătat deprinderi de cîntărire, de măsurare a lungimilor și suprafețelor, de identificare a substanțelor chimice.

Din discuții a reieșit, de asemenea, că activitatea în cercuri a constituit o formă importantă de legare a învățămîntului cu munca productivă. La școala medie nr. 1 din Buzău, unde predă tov. Statnicov, au funcționat în anul școlar trecut un cerc de fotografiat și un cerc de radio. Elevii din clasa a IX-a și-au format deprinderea de a copia, de a developa, de a face măriri de fotografii. Unii dintre ei și-au confecționat singuri aparate simple de fotografiat. Atelierul școlii are o cabină amenajată cu toate cele necesare fotografierii, inclusiv un aparat de mărit și un ceas electric pentru măsurarea timpului de expunere.

In cercul de radio s-a construit un emițător de radio. Bobina de șoc a fost confecționată de elevi după calculul făcut de profesor, iar bobina de acord a circuitului oscilant a fost construită în atelierul școlii dintr-un tub de metal umplut cu nisip și îndoit în spire la temperatura de 700 grade.

Elevii școlii din comuna Stîlpu sînt antrenați în construirea aparatelor de radio cu galenă. Sub conducerea profesorului ei au lucrat de asemenea, în anul trecut, în atelierul de tîmplărie și mecanică al gospodăriei agricole de stat din apropiere. Aci au avut la îndemînă tot utilajul necesar pentru a construi scripeți, pirghii, balanțe, pendule și un motor electric. In timpul iernii elevii au studiat amănunțit alcătuirea motorului termic. Ei au ajutat muncitorilor la spălarea pistoanelor, la schimbarea segmenților. Repararea bobinajului ars al unui dinam le-a dat prilej de a studia în atelierul de reparații părțile componente ale unui generator electric de curent continuu.

La unele școli au fost organizate excursii și vizite în întreprinderi unde elevii au avut posibilitatea să vadă cum se prepară și se toarnă fonta, cum se prelucrează și se șlefuiesc diferite metale. Ei au vizitat mori, prese hidraulice, secții de galvanizare și au aprofundat astfel mai bine procesele fizice în dinamica lor, în legătura lor reciprocă, așa cum se petrec ele în realitate.

Din discuții a reieșit că în organizarea și desfășurarea unor excursii au existat, datorită faptului că mulți le-au introdus pentru prima oară, și unele lipsuri. In timpul vizitelor la întreprinderi observațiile elevilor se făceau de multe ori la întîmplare și nu asupra elementelor esențiale ale mașinilor și proceselor văzute în întreprinderi. Vizitele nu au fost axate pe o anumită temă și nu au fost urmate de referate și de discuții care să ducă la concluzii și la fixarea celor văzute.

Din discuții a reieșit, de asemenea, că o serie de școli nu s-au preocupat suficient de legarea învățămîntului de practică. La școlile din comunele Tisău și Cochirleanca, de exemplu, nu s-au făcut experiențe de electricitate. Este drept că în aceste comune nu au ajuns aparatele trimise de Ministerul Invățămîntului. Mai sînt și alte comune unde lipsesc pile galvanice, aparate de măsurat ca voltmetru și ampermetru etc.

Discuțiile purtate în cadrul consfătuirii au arătat că în predarea fizicii și a chimiei lucrările de laborator frontale, cercurile de elevi științifice și tehnice, vizitele în întreprinderi, practica în ateliere școlare sau în uzine sînt căi concrete de realizare a învățămîntului politehnic.

In noul an școlar trebuie să se acorde tuturor acestor căi o atenție sporită, pentru a se realiza sarcinile trasate școlilor pentru politehnizarea învățămîntului.

ANGELA NEGULESCU

In legătură cu problemele școlarizării

Ca în fiecare an, învățătorii și profesorii din Rîmnicu-Sărat au venit la consfătuirea raională pregătiți să prezinte în spirit critic rezultatele muncii lor și să învețe din experiența celorlalți.

In ședința plenară a consfătuirii s-a analizat situația școlarizării. S-a arătat că la școlile din cartierele sau satele care sînt populate cu romi au rămas mulți copii neșcolarizați. Au fost criticate aspru cadrele didactice din comunele Ceaușu, Cornet, Timboești etc. care nu s-au îngrijit suficient de asigurarea frecvenței elevilor. La sfîrșitul anului școlar, în aceste comune au fost un număr de 179 copii repetenți, în cea mai mare parte din cauza frecvenței neregulate. Au fost popularizate metodele folosite de școala nr. 5 băieți, care a reușit să cuprindă și să mențină în școală pe toți elevii din circumscripția respectivă.

Referatul a ridicat și problema frecvenței neregulate a unor elevi din clasele V-VII, datorită de cele mai multe ori faptului că pedagogii nu desfășoară o muncă stăruitoare în rîndurile părinților. Așa stau lucrurile în comunele Dărmați, Jitia sau Mihălceni.

In privința însușirii cunoștințelor practice de către elevi s-a precizat că secția de învățămînt va căuta să pună accentul pe acele îndeletniciri practice care pot fi cel mai bine realizate în fiecare școală, date fiind condițiile în care lucrează. In școlile din satele de cîmp se va îndrepta în special atenția asupra cunoștințelor agricole, în cele din regiunea de deal și de munte, asupra cunoștințelor viticole și silvice, iar în școlile din oraș de pe lîngă fabrici și uzine asupra activității în ateliere.

Discuțiile pe marginea referatelor au contribuit la buna înțelegere a sarcinilor pe care le au cadrele didactice din raion în noul an școlar.

A. CROITORU

Cum am îmbogățit laboratorul de științe naturale

Problema confecționării materialului didactic m-a preocupat îndeaproape în decursul anului școlar, deoarece simțeam necesitatea unei ilustrări cît mai concrete a adevărurilor științifice pe care le predam elevilor. In acest scop am întocmit, cu ajutorul elevilor, 9 ierbare, 8 insectare, am colecționat diferite minerale, soluri (cu structură și fără structură), o colecție de cărbuni de pămînt și o colecție de cereale păioase.

Secția de zoologie mi-a dat mai mult de lucru. Aveam nevoie de borcane, de lame de sticlă pe care să fixăm animalele conservate. De asemenea aveam nevoie de formalină concentrată. In privința borcanelor am făcut apel din nou la elevi. Gospodinele au găsit în cămările lor borcane de sticlă în care să putem expune un animal mic sau diferite organe într-o asemenea poziție încît să obținem o vedere de ansamblu asupra structurii lor. Pentru fixarea animalului pe lame de sticlă întrebuințăm sîrmă subțire de aluminiu sau din fier galvanizat, pentru a nu rugini. Soluția de formalină are o concentrație de 5%.

In felul acesta am reușit să conservăm 13 varietăți de pești din Bega, să expunem disecții în pești, în batracieni, metamorfoza broaștei în faze, disecții la broască, raci, melci, ouă de melc, reptile și ouăle lor etc. Broaștele mari le-am conservat și prin mumizare. Pentru aceasta am ținut broaștele vii într-o cameră închisă și uscată timp mai îndelungat. Neavînd apă și hrană, ele s-au uscat. Apoi le-am dat cu lac și le-am expus fie pe carton, fie pe bucăți de scîndură vopsită.

Păsările și unele mamifere mici au fost conservate prin împăiere. In această privință am fost ajutați și de cetățeni. Țăranul colectivist Pavel Cristea ne-a adus pești și raci, Rozalia Lucaci ne-a adus un pui de vulpe viu, Petru Manzur ne-a prins o vulpe, o veveriță, un dihor și păsări. Colectivistul Iosif Szorad ne-a dăruit o colecție de cristale de cuarț, mică, plumb și un șarpe de 1,54 m. Elevii Ștefan Fogoroș și Mircea Mărășescu au adus mormoloci în diferite faze. Alexandru Toth și Ion Marcu, copii de la grădiniță, ne-au adus arici și cîrtițe pe care le-am împăiat.

Astfel, laboratorul școlii noastre, școala de 7 ani din comuna Mănăștur, raionul Făget, s-a îmbogățit mult. El este vizitat cu interes de locuitorii satului.

Prof. GH. PAPUC

Zece ani de activitate a școlii medii cu limba de predare ucraineană

Zilele trecute, la casa raională de cultură din Sighet s-au sărbătorit 10 ani de la înființarea primei școli medii cu limba de predare ucraineană din țara noastră.

In decursul acestor ani școala a cunoscut o mare dezvoltare. Astfel, în timp ce în anul școlar 1946-1947 erau înscriși în școală numai 45 de elevi, în anul în curs numărul lor a ajuns la aproape 300. Un număr de 178 de absolvenți ai școlii urmează în prezent cursurile diferitelor facultăți din țară și de peste hotare.

Școala beneficiază de un local încăpător, de un internat bine dotat și de o bibliotecă cu peste 11.000 de volume.

La festivitatea de aniversare au luat cuvîntul tovarășii Paul Kușnir, Ștefan Tkaciuk, fost absolvent al școlii, în prezent student la Institutul politehnic din București, Ilie Pauliuc, profesor, și alții, care au arătat condițiile tot mai bune de funcționare a școlilor pentru minoritățile naționale din țara noastră.

Festivitatea s-a încheiat cu un bogat program artistic.

Informație

Conform ordinului ministrului Invățămîntului nr. 1510/1956, structura anului școlar pentru institutele pedagogice de învățători va fi următoarea:

1. In institutele pedagogice de învățători, anul școlar se împarte pe semestre. Anul școlar începe la 1 septembrie.

2. Semestrele I și III încep la 1 septembrie și durează pînă la 11 ianuarie inclusiv, cuprinzînd 19 săptămîni de cursuri pentru semestrul I și 18 săptămîni de cursuri și o săptămînă de practică pedagogică pentru semestrul III.

3. Semestrele II și IV încep la 11 februarie și durează: semestrul II pînă la 8 iunie inclusiv, cuprinzînd 17 săptămîni de cursuri, și semestrul IV pînă la 1 iunie inclusiv, cuprinzînd 13 săptămîni de cursuri și 3 săptămîni de practică continuă.

4. Examenele semestriale de la sfîrșitul semestrelor I și III încep în ziua de 14 ianuarie și durează cel mult pînă la 26 ianuarie.

Examenele de promovare de la sfîrșitul semestrului II încep la 10 iunie și durează pînă la 23 iunie, iar examenul de la sfîrșitul semestrului IV începe la 3 iunie și durează pînă la 8 iunie.

Examenul de stat pentru studenții care au promovat anul II începe în ziua de 17 iunie și durează pînă la 30 iunie.

5. Practica pedagogică a anului II la institutele pedagogice pentru învățători, cu tema „Primele zile ale copilului în școală", se va desfășura între 1—8 septembrie.

Practica pedagogică continuă de 3 săptămîni începe în ziua de 9 aprilie și se termină la 30 aprilie.

6. Vacanța de iarnă începe la 26 ianuarie și durează pînă la 9 februarie inclusiv.

Vacanța de vară începe după terminarea ultimului examen

7. In afara zilelor de vacanță, nu se vor ține cursuri duminica și în zilele nelucrătoare stabilite prin lege.

8. Durata unei ore de curs este de 50 de minute. Durata recreațiilor este de 10 minute, cu excepția recreației a treia, care este de 20 minute.

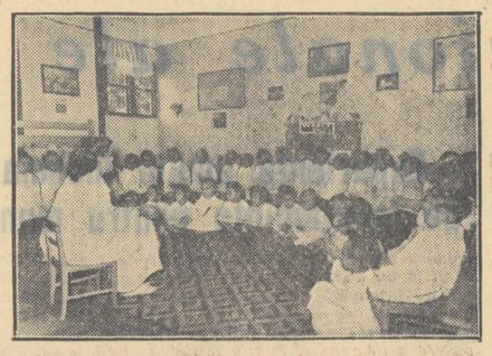

La căminul de copii al fabricii de cherestea U.I.L.-Stîlpeni din regiunea Pitești

Magazin special pentru cadrele didactice

In vederea îmbunătățirii continue a condițiilor de trai ale cadrelor didactice, sfatul popular al raionului Rîmnicu Sărat a deschis de curînd un magazin de desfacere a produselor industriale destinat în întregime cadrelor didactice din raion. Invățătorii, profesorii și familiile lor pot cumpăra în rate de la acest magazin confecții și țesături de tot felul, încălțăminte etc.

Inființarea acestui magazin al cadrelor didactice este o mărturie vie a grijii care se arată în țara noastră îmbunătățirii continue a condițiilor de trai ale cadrelor didactice.

Învățămîntul peste hotare

Deschiderea noului an școlar în R. P. Chineză

In R.P. Chineză școlile elementare și medii, învățămîntul mediu-tehnic, ca și instituțiile de învățămînt superior încep noul an școlar în ziua de 1 septembrie.

Școala de toate gradele se bucură în China populară de grija partidului și guvernului. An de an crește numărul celor care studiază în diferitele grade de învățămînt, iar nivelul învățămîntului se ridică neîncetat.

In noul an școlar, în școlile elementare vor învăța 57.000.000 de copii, ceea ce înseamnă cu 4.000.000 mai mulți decît în anul școlar trecut. In școlile medii vor fi cuprinși 5.200.000 de elevi, adică cu 26% mai mulți față de anul trecut.

O mare dezvoltare cunoaște și învățămîntul superior, în conformitate cu cerințele societății socialiste care se construiește în R.P. Chineză. Dezvoltarea economică și culturală a uriașei Chine populare cere noi și noi ingineri, geologi, medici, pedagogi cu o înaltă calificare. Grija partidului comunist și a guvernului R. P. Chineze pentru asigurarea specialiștilor pentru toate ramurile economiei și culturii se reflectă puternic în amploarea pe care o cunoaște dezvoltarea învățămîntului superior. Anul acesta au fost create 34 de noi instituții de învățămînt superior. In orașul Cijeneijou a fost înființată o universitate. Au fost create 9 institute de medicină și 13 institute pedagogice. De asemenea au luat ființă institute care vor pregăti cadre de specialiști pentru diferite ramuri ale industriei. Numărul studenților cuprinși anul acesta în instituțiile de învățămînt din întreaga țară se ridică la 180.000, ceea ce înseamnă de două ori mai mulți decît anul trecut.

Invățămîntul mediu tehnic se dezvoltă de asemenea cu mare avînt. In septembrie se vor deschide aproximativ 300 de noi școli medii tehnice. Numărul elevilor care vor urma în noul an școlar cursurile școlilor medii tehnice din China se cifrează la 421.000, adică de 2,3 ori mai mulți decît în anul trecut.

Cadrele didactice acordă o mare atenție ridicării continue a nivelului învățămîntului de toate gradele. Invățătorii și profesorii din marea Chină populară sînt hotăriți să dea patriei lor cadre bine pregătite, oameni demni de marea epocă a socialismului.

Dezvoltarea învățămîntului tehni în India

Multă vreme, India, suportînd ju greu al colonialismului, nu și-a p dezvolta economia și cultura naț lă potrivit nevoilor poporului. In zent însă multe lucruri s-au schim în India. In locul vechii Indii, asu te și subjugate, a apărut Repub India, țară independentă, care a turat jugul colonial.

Odată cu dezvoltarea întregii se acordă o atenție din ce în ce mare și învățămîntului tehnic, pre tirii unei intelectualități tehnice prii.

După cum a anunțat postul de ra Delhi, în camera populară a pa mentului indian, ministrul adjunct învățămîntului a prezentat de cur date cu privire la învățămîntul teh în India. El a declarat, bunăoară, față de anul 1947, cînd în țară e tau 24 de colegii tehnice, anul tre numărul acestora a ajuns la 42. asemenea, numărul școlilor tehnice crescut de la 41 la 83. A cres considerabil și numărul studenți și elevilor din colegiile și ș lile tehnice, fiind astăzi de peste tru ori mai mare. O privire cît de mară asupra acestor cifre arată învățămîntul tehnic cunoaște în In o mare dezvoltare. După cum a dec rat ministrul adjunct al învățămîn lui, guvernul indian intenționează înființeze alte cinci colegii și 21 școli tehnice.

Poporul indian, care și-a cucerit prețul unor mari jertfe independen națională, știe că pregătirea unei telectualități tehnice proprii are mare însemnătate pentru dezvoltar viitoare a patriei sale. De aceea el cordă o atenție deosebită dezvoltă învățămîntului tehnic în patria sa.

Reviste pentru profesorii de limba română*)

Majoritatea problemelor tratate în nr. 3 al revistei „Limba română" sînt destinate cadrelor didactice. Astfel, în articolul „Contexte legate și nelegate din punctul de vedere stilistic", acad. Tudor Vianu lărgește sfera analizei stilistice, de la propoziție și frază, la context. Bazîndu-se pe un număr mare de fragmente din prozatorii și poeții clasici, autorul arată importanța pe care o are cercetarea contextului în studierea limbii și a stilului unui scriitor, stabilind o serie de procedee ale contextelor legate (legăturile conjuncționale, anaforice, prin adverbe și pronume, prin substituția substantivului, prin repetarea frazelor interogative), precum și ale contextelor în desfacere sau nelegate (prin eliminarea complinirilor, prin juxtapunere, prin raporturi neexprimate etc.).

In cadrul aceleiași preocupări, N. Dănilă semnează articolul „Contribuție la studiul conceptiei lui G. Ibrăileanu despre limba literară și problemele stilului".

Tot atît de interesantă este și problema semiauxiliarelor modale tratată de Gh. Nedioglu în studiul „Predicatul verbal". Chiar după apariția celor două volume ale „Gramaticii limbii române", elaborată de Institutul de lingvistică al Academiei R.P.R., semiauxiliarele modale au format pentru profesorii de limba română obiectul multor discuții, fără a se putea ajunge la un punct de vedere comun în analiza sintactică a textelor în care apar aceste verbe. După publicarea studiului „Semiauxiliarele de mod" de Valeria Guțu în „Studii de gramatică" vol. I. p. 57—81, revista „Limba română" a găsit util să publice în trei numere consecutive, începînd cu numărul 3, studiul sus-amintit al lui Gh. Nedioglu, în care este examinată, pe baza a numeroase exemple, situația acestor verbe în diferite texte sau în vorbirea curentă. In nr. 3, p. 34—45, sînt discutate numai verbele a putea și a trebui, urmînd ca celelalte semiauxiliare să fie analizate în numerele 4 și 5. Cele două studii menționate aduc contribuții prețioase la lămurirea semiauxiliarelor menționate, fără ca prin aceasta discutarea lor să fie considerată închisă.

Nu mai puțin interesante pentru cadrele didactice sînt și articolele: „Samuil Micu", de Dimitrie Macrea și „Cu privire la activitatea de unificare a terminologiei științifice și tehnice", de Const. Maneca, „Note și completări la un glosar de V. Alecsandri", de Gh. Bulgăr, precum și articolul de metodică: „Unele probleme ale lexicului și gramaticii în studiul textelor ruse" de G. Fischman.

In cadrul rubricii „Cronică" cititorii sînt informați asupra discuțiilor și cercetărilor făcute pe teren pentru stabilirea alfabetului limbii tătare din Dobrogea, precum și asupra stadiului în care se găsesc lucrările de elaborare a dicționarelor bilingve la Institutul de lingvistică.

Revista „Studii și cercetări lingvistice" cuprinde studii de adîncire a unor probleme destinate mai ales specialiștilor, dar destul de utile și profesorilor de limba română care vor să-și ridice calificarea profesională ținîndu-se la curent cu studiile de specialitate. La rubrica „Fonetică" sînt publicate trei studii despre sistemul fonologic al limbii române, semnate de acad. E. Petrovici, acad. Al. Rosetti și Em. Vasiliu. Articolele „Rolul locuțiunilor verbale în formarea cuvintelor" de Fl. Dumitrescu și „Despre poziția articolului în limba română" de I. Coteanu pot interesa pe toți profesorii de limba română, în special pe acei care se ocupă de probleme de gramatică.

Volumul mai cuprinde articole semnate de: I. Rizescu, G. Istrate, Em. Vasiliu, Andrei Avram, o cronică despre „Activitatea lingvistică în țara noastră în 1955" de Rodica Ocheșeanu și Flora Șuteu, precum și o serie de recenzii.

I. POPESCU

** „Limba română" nr. 3/1956, „Studii și cercetări lingvistice" nr. 1—3/1956.*

Impresiile unui pedagog italian despre țara noastră

O delegație de trei pedagogi din școlile medii și elementare din Italia a petrecut 15 zile în Rominia, în urma invitației Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt. Cei trei pedagogi italieni sînt: profesorul Soldani Donato, profesoara Lucia Mercurelli și învățătoarea Ferrero Serafina. Inainte de a părăsi Rominia, dl. Soldani Donato din Roma a împărtășit unui reporter al posturilor noastre de radio impresiile sale în urma vizitei în Rominia.

Iată cele spuse de dl. Soldani Donato:

La sfîrșitul vizitei mele de două săptămîni simt nevoia să mulțumesc, în numele delegației noastre, colegilor romini care ne-au dat ocazia să vizităm școli de orice fel și de toate gradele, fabrici, case de odihnă pentru învățători și muncitori în cele mai importante regiuni ale țării ca: București, Timișoara, Cluj, Tg. Mureș și Orașul Stalin.

Am apreciat în mod deosebit efortul însemnat făcut în domeniul instrucțiunii. In legătură cu aceasta, cel ce vrea să facă o comparație istorică cu situația existentă în țară înainte de eliberare nu poate să nu releve însemnatele progrese realizate pr înființarea de școli elementare, prof sionale și tehnice în toate cartiere orașelor și în centrele industriale, pr cum și înființarea claselor obligato chiar în cele mai îndepărtate colț ale țării, cu cel puțin 8 elevi. Cu u astfel de efort organizatoric a fo posibilă lichidarea aproape complet a analfabetismului și pregătirea co diților pentru creșterea numărului d cadre în proporție cu noile necesită ale țării.

Intr-un sat în apropiere de Sovat al cărui nume îmi scapă pentru mo ment, într-adevăr ne-a surprins mo dul în care sînt ajutați elevii. Fre venta le este asigurată tuturor, c toată depărtarea de școală; de ase menea, le este asigurată o cantin școlară, asistență medicală săptămînă lă și orientarea pentru viitoarea preg gătire profesională.

Un fapt important pe care l-am ob servat în toate localitățile vizitate est și respectul drepturilor minorităților naționale, prin înființarea de școli d toate gradele și de orice fel, în care învățămîntul este predat în limba maternă.

Note de drum din Republica Populară Ungară

Budapesta privită de pe dealul Gellért.

Cînd intri pe teritoriul Republicii Populare Ungare, nimic, cu excepția obișnuitelor formalități vamale, nu te înștiințează că ai trecut în altă țară. Priveliștea este aceeași: cîmpii întinse acoperite cu porumb și floarea soarelui, pe care sînt răspîndite din loc în loc pîlcuri verzi de salcîmi. Cîmpia Tisei, foarte asemănătoare cu Bărăganul, se continuă spre apus cu pusta maghiară.

Budapesta, însă, constituie pentru vizitatorul care călătorește în Ungaria populară prilejul unor bogate observații și interesante constatări. De partea dreaptă a Dunării, Buda, cu clădirile răspîndite pe dealuri pînă în marginea fluviului, ca pe treptele unui uriaș amfiteatru, este muzeul istoric al orașului, în care sînt păstrate cu grijă monumente care vorbesc despre principalele etape ale dezvoltării poporului și statului ungar. Pe malul sting se află Pesta, originală îmbletire între orașul modern cu bulevarde largi, săli de spectacol spațioase, magazine universale bogate etc. — și străzi înguste, mostenite de la burgul medieval, cu clădiri inegrite de vreme, vechi de cîteva sute de ani.

Atrași de renumele istoric al așezărilor de pe colinele Budei, lucrătorii din Ministerul Invățămîntului care vizitau Republica Populară Ungară s-au îndreptat în primul lor drum prin Budapesta spre cele trei monumente, mărturii a trei epoci diferite din istoria poporului maghiar: Fortăreața pescarilor, ruinele fostului palat regal și Monumentul libertății de pe dealul Gellért.

Fortăreața pescarilor, reconstruirea unei părți din sistemul feudal de întărire al orașului, amintește de timpul cînd fortificațiile cetății erau încredințate pentru apărare meseriașilor din diferite bresle. Turnurile și meterezele ei albe se văd din depărtare sclipind în razele puternice ale soarelui de august. Noaptea, cînd această dantelă de piatră este luminată de reflectoare, aspectul este într-adevăr feeric, întreaga construcție lăsînd impresia unui palat fermecat din lumea ireală a basmului.

Nu departe, înconjurat de zeci de cetate, fostul palat regal privește trist prin găurile negre ale ferestrelor. Aici a fost ultimul refugiu al fascismului german și al exploatatorilor maghiari. In timp ce Pesta fusese eliberată în ianuarie 1945, rămășițele trupelor hitleriste au mai rezistat după întăriturile Budei pînă la 12 februarie. Această rezistență disperată a fasciștilor germani a cauzat mii de victime omenești și numeroase pagube materiale. Urmele războiului se mai văd încă pe zidurile unor clădiri ale orașului. Incercînd zadarnic să oprească înaintarea armatelor sovietice, fasciștii au aruncat în aer cele nouă poduri care leagă Buda de Pesta. Astăzi, toate sînt refăcute, cu excepția podului Elisabeta, a cărui reconstrucție este prevăzută în cel de al doilea cincinal. De asemenea, fostul palat regal va fi redat în curînd poporului sub formă de muzeu sau cetate a studenților.

In amintirea actului istoric al eliberării se înalță pe dealul Gellért monumentul libertății construit în cinstea eroicelor armate sovietice. De o parte a soclului un tînăr zdrobește cu pumnul balaurul, care simbolizează fascismul, de cealaltă, același tînăr aleargă cu o făclie aprinsă în mînă; în mijloc — ostașul sovietic eliberator, iar în spatele acestuia, pe o coloană de piatră, libertatea ridică către cer mîinile în care ține o frunză de palmier.

In Pesta, pe malul sting al Dunării, din mijlocul pieții Kossuth înfruntă înălțimile Budei palatul parlamentului. Construit între 1885—1905 în stil neogotic, el are un interior somptuos, în care arcurile bolților gotice sînt armonizate cu ornamentele aparținînd arhitecturii moderne. Monumentala scară de marmură te conduce către sala festivă în formă de cupolă. Aici au loc recepțiile, precum și solemnitatea decernării premiilor Kossuth, a premiilor de stat și a altor distincții acordate muncitorilor, oamenilor de știință și artiștilor care au obținut realizări deosebite. Vitraliile ferestrelor lasă să pătrundă în interior o lumină discretă, care dă sclipiri ciudate podoabelor de aur și un aspect bizar statuilor de pe lîngă pereți. Sala în care au loc ședințele Adunării de Stat ne sugerează atmosfera de muncă încordată, discuțiile rodnice care deschid perspective din ce în ce mai luminoase harnicului popor maghiar.

★

Dunărea, lacul Balaton, înălțimi care nu depășesc 1000 de metri, iată elementele principale ce constituie pitorescul Ungariei. Mîna omului a complectat natura, creînd în aceste regiuni minunate locuri de recreare, stațiuni de odihnă și cură înzestrate cu tot confortul modern.

Vizitatorul care călătorește cu vaporul de la Budapesta pînă aproape de frontiera Ungariei cu Cehoslovacia este surprins de numărul mare de localități care se înșiruie de-a lungul fluviului. La fiecare debarcader coboară zeci de oameni ai muncii care-și vor petrece concediul de odihnă într-una din aceste stațiuni. Impresia pe care o capeți în cele cîteva minute cît staționează vaporul este reconfortantă. Prin frunzișul arborilor sclipește albeața vilelor. Terenurile sportive și bazinele de înot trădează de la distanță animația care domnește acolo. Noaptea, restaurantele situate pe malul fluviului își reflectă în apă luminile sub forma unor lungi dîre argintii, a căror liniștită tremurare produsă de mișcarea valurilor este tulburată din cînd în cînd de mersul vapoarelor.

In jurul lacului Balaton sînt aproape 30 de stațiuni care au trezit un interes deosebit și peste hotare. La Balatonlelle lucrătorii din Ministerul Invățămîntului s-au întîlnit cu oameni ai muncii din R. Cehoslovacă. In ziua plecării noastre au sosit aici oaspeți din R. D. Germană. La Balatonfüred au fost găzduiți în același timp excursioniști din Franța.

Malul nordic al lacului, care are un relief mai variat, este dominat de dealul pe care-și desfășoară bogăția de struguri viile din Badacsony. Vinurile produse aici rivalizează cu cele din Tokaj.

★

Pămîntul zbuciumat al Ungariei a fost teatrul unor crîncene bătălii contra armatelor turcești și austriace, po-

Cea mai tînără călătoare urcă în trenul pionierilor.

porul maghiar luptînd cu înverșunare împotriva celor care căutau să-i răpească independența. Aceste timpuri de restriște și-au lăsat amprenta în numeroase monumente răspîndite pe tot întinsul țării. La Visegrad, nu departe de hotarul cu Cehoslovacia, se oglindesc în apele Dunării ruinele cetății a cărei construcție a fost începută de către Carol Robert d'Anjou. Poziția strategică a locului, avînd de o parte Dunărea, de alta munții, a determinat pe urmașii lui Carol Robert să continue lucrările. Cetatea monarhului de origină franceză a fost urmată de un grandios palat în stilul renașterii italiene, terminat de către Matei Corvin. La începutul secolului al XVIII-lea, din ordinul monarhiei habsburgice, au fost aruncate în aer toate cetățile de pe pămîntul Ungariei, pentru a nu servi drept culburi de rezistență împotriva imperiului. Astăzi se desfășoară cu hărnicie lucrările de restaurare a acestor importante urme ale trecutului poporului maghiar. De sub dărîmăturile palatului lui Matei Corvin a fost dată la iveală fîntîna zidită după planul arhitectului italian Giovani d'Almata în anul 1470.

Eger, un orășel patriarhal, situat la poalele munților într-o regiune bogată în vii, a fost în secolul al XVI-lea, ani de-a rîndul, obiectul incursiunilor armatelor otomane. In 1552, cei 2000 de ostași maghiari aflați în cetate sub comanda lui Dobó István au respins atacul a 120.000 de turci. Astăzi, cetatea restaurată este transformată în muzeu istoric, iar în piața din mijlocul orașului se ridică impunătoare statuia lui Dobó István, vajnicul ei apărător.

Dar unele locuri de pe teritoriul Ungariei populare păstrează și amintiri mai senine. In drum spre lacul Balaton am trecut prin Mártonvásár. Aici a terminat Ludwig van Beethoven, în octombrie 1807, nemuritoarea lui sonată „Appassionata", dedicată frumoasei lui amfitrioane Tereza de Brunswick.

★

Pe bordul vaporului care ne duce către Sztálinváros, situat la 68 de km. spre sud de Budapesta, călătorim împreună cu studenții și profesorii Institutului de petrol și gaze din București. Ne comunicăm impresiile cu volubilitate, cu grabă, pentru a nu scăpa nimic din ceea ce avem să ne spunem. Viitorii ingineri petroliști și-au îmbogățit experiența în urma vizitării unor institute de învățămînt superior și întreprinderi industriale din Ungaria. Ei ne vorbesc despre bogata dotație a laboratoarelor din institute, despre metodele avansate de producție din industrie.

Abia am părăsit cheiul Budapestei și în stînga noastră se întinde pe o lungime de 43 km. insula Csepel. Aici, în imediata apropiere a orașului, se profilează pe cer halele și coșurile uzinelor metalurgice Csepel. Produsele finite ale acestei întreprinderi au un renume justificat de calitatea lor. Motocicletele Csepel sînt cunoscute și utilizate în numeroase țări.

Acolo unde acum 6 ani foldele își legănau spicele în bătaia vîntului, se orînduiesc astăzi, de o parte și de alta a străzilor asfaltate, blocurile muncitorești ale orașului Sztálinváros, cu o populație de 30.000 de locuitori. Dincolo de o perdea verde care-l apără împotriva fumului se află combinatul siderurgic, care produce mai mult decît toată industria grea a Ungariei dinainte de război. Această realizare a fost posibilă datorită colaborării dintre țările sistemului economic socialist. Materia primă necesară funcționării combinatului este adusă din Uniunea Sovietică, R.P. Polonă, R.P.F. Iugoslavia, etc., ca rezultat al convențiilor economice încheiate cu țările respective.

★

Grija pentru copil, pentru cetățeanul de mîine al Ungariei te izbește la fiecare pas pe care-l faci pe străzile Budapestei. Din loc în loc găsești parcuri și colțuri verzi amenajate pentru jocurile copiilor. Citeodată întîlnești pe stradă șiruri de băieți rotofei și fetițe cu bucle blonde însoțiți de cîte o educatoare. Dacă vrei să vizitezi grădina zoologică sau parcul distracțiilor trebuie să aștepți pînă intră înăuntru și ultimul dintre copiii pe care i-ai găsit așteptînd nerăbdători, dar disciplinați la poartă.

Pe Muntele Libertății, la poalele căruia se pierd în verdeața întunecată a arborilor ultimele case din Buda, circulă trenul pionierilor. O casieriță cu ochi albaștri și cravată roșie, care nu a depășit vîrsta de 13 ani, ne înmînează politicos biletele. Un impiegat, prea grav pentru silueta lui firavă și figura-i de copil, dă semnalul de plecare. Trecem prin gări cu aspect de vile, al căror personal este recrutat tot dintre purtătorii cravatelor roșii. Atunci cînd perdeaua de arbori se dă, din cînd în cînd, la o parte putem privi în vale, în toată strălucirea ei, panorama Budapestei.

★

Școala Eötvös József se pregătește să-și deschidă porțile. Se termină ultimele lucrări de reparații și curățe-

nie. Am discutat cu directorul ei despre perspectivele politehnizării învățămîntului. Incă de pe acum elevii capătă deprinderi practice de muncă în atelierele unei școli profesionale, unde își însușesc cunoștințe de mecanică-auto. Un grup de eleve învață să lucreze la mașina de cusut, sub conducerea profesoarei de istorie, care prestează voluntar această muncă. Aflăm că pe lîngă întreprinderea Csepel există o școală de cultură generală creată în vederea experimentării condițiilor necesare pentru realizarea politehnizării învățămîntului.

O mare importanță se acordă activității elevilor în cercurile pe obiecte cu deosebire în cele de fizică, chimie și biologie. Școala are laboratoare bine dotate pentru fiecare din aceste specialități. Aceasta nu a constituit, însă, pentru noi, o surpriză, deoarece în primele zile după sosirea la Budapesta am descoperit cu plăcută surprindere și am vizitat cu mult interes magazinul de material didactic al Ministerului Invățămîntului. Existența acestui magazin simplifică mult aprovizionarea școlilor cu material didactic și oferă în același timp elevilor posibilitatea de a-și crea treptat, din modestele lor economii, mici laboratoare personale în care își pot adînci cunoștințele și deprinderile practice căpătate în școală.

Am părăsit Ungaria populară cu satisfacția de a fi cunoscut realizările unui popor prieten de care ne leagă amintirile unui trecut de luptă comun și aceleași strălucite perspective în viitor.

VIOREL ALECU

Bibliografie

A apărut: Gazeta matematică și fizică, seria A, nr. 7.
In cuprins:

M. NICOLESCU: Noțiunea de echivalență și importanța ei în matematică.
H. BODNARESCU: Cîteva teoreme noi în legătură cu teoria proiecțiilor unghiurilor plane.
*** * *: Planificarea materiei la matematică.**
N. TEODORESCU: Cel de al IV-lea Congres al matematicienilor romîni.
Viața societății.
Bibliografie
Probleme rezolvate
Probleme propuse.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 387 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 7 septembrie 1956

S-A DESCHIS UN NOU AN UNIVERSITAR

La 1 septembrie, în facultățile din Capitală și din întreaga țară a început un nou an universitar.

Dimineața, curtea și coridoarele Facultății de științe juridice din Capitală răsunau de glasurile voioase ale tinerilor. Alături de profesori, conferențiari și asistenți, sute de studenți ai Universității „C. I. Parhon" au venit la adunarea festivă consacrată deschiderii noului an universitar 1956—1957.

Felicitînd pe profesori și studenți cu prilejul deschiderii noului an de învățămînt, prof. univ. Nicolae Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Universității „C. I. Parhon", a vorbit despre dezvoltarea continuă a învățămîntului superior, despre condițiile din ce în ce mai bune de viață și studiu pe care le asigură studenților partidul și guvernul. Anul trecut 2630 din totalul studenților Universității „C. I. Parhon" au fost bursieri, mai mult de 2000 studenți fruntași au fost cazați în cămine, iar pentru 1600 studenți s-a asigurat masa la cantinele universității. 3435 studenți, adică 70 la sută din numărul total al studenților Universității „C. I. Parhon" au promovat integral în sesiunea din iunie.

Au mai luat cuvîntul reprezentanți ai Comitetului de partid, ai organizațiilor de tineret și ai studenților universității.

In continuare academicienii Eugen Angelescu și Alexandru Graur au făcut expuneri inaugurale despre „Alexe Marin, primul profesor de chimie din Universitatea „C. I. Parhon" și „Probleme actuale ale limbii literare".

Studenții s-au îndreptat apoi spre sălile de cursuri. Noul an universitar a început.

Aceeași atmosferă festivă domnea simbătă dimineața și la Institutul politehnic din București. In contrast cu sobrietatea și austeritatea clădirii, ale cărei ziduri atestă și ele vechimea acestei instituții de învățămînt, încă de dimineață coridoarele Institutului răsunau de glasuri tinerești. Erau studenții veniți să asiste la deschiderea festivă a noului an școlar.

Festivitatea a fost deschisă de prof. univ. dr. Cezar Parteni, rectorul Institutului Politehnic. După ce a făcut o scurtă prezentare a dezvoltării învățămîntului tehnic superior din țara noastră, de la a cărui înființare s-au împlinit de curînd 75 de ani, vorbitorul s-a ocupat de desfășurarea procesului de învățămînt în Institutul politehnic din București în anul școlar 1955—1956.

A luat apoi cuvîntul Constantin Dinculescu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, care a urat conducerii institutului, corpului didactic și studenților noi succese în muncă și la învățătură.

★

Tradiționala festivitate a deschiderii noului an universitar a găsit bătrînul Institut agronomic „N. Bălcescu" din Capitală în haine de sărbătoare. Importanța acestui eveniment este întărită de faptul că anul 1956 coincide cu centenarul celei mai înalte școli de agronomie din țară și în același timp cu faptul că pe porțile sale pășește astăzi prima serie de studenți prevăzută în directivele cu privire la cel de al doilea plan cincinal.

Festivitatea a fost deschisă de prof. univ. I. Maier, prorector al institutului. A vorbit apoi studenților și cadrelor didactice prof. univ. dr. N. Zamfirescu, rectorul Institutului agronomic „N. Bălcescu", care a arătat sarcinile de răspundere ce revin acestui for de învățămînt în pregătirea cadrelor de specialiști necesari transformării socialiste a agriculturii. Lectorii M. Zilberman și I. Dragomirescu, precum și Romeo Constantin au adus salutul organizației P.M.R., al comitetului de instituție și comitetului U.T.M., după care prof. univ. M. Manoliu a ținut lecția inaugurală intitulată „Despre organism și mediu".

★

In sălile Institutului pedagogic de învățători din Capitală — institut care a luat ființă în toamna aceasta, ca urmare a aplicării prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului în legătură cu dezvoltarea învățămîntului de cultură generală — s-au adunat în ziua de 1 septembrie numeroși studenți, viitorii învățători ai copiilor patriei. La ședința festivă organizată în cinstea deschiderii noului an școlar le-au vorbit cu multă căldură tov. Grigorina Dumitrescu, director adjunct al institutului și tov. Eugenia Ispas, profesoară de pedagogie.

Printre studenții institutului se numără mulți tineri bine pregătiți, care au absolvit cu succes școala medie de zece ani și au obținut rezultate dintre cele mai bune la concursul de intrare în institut. Așa sînt, de pildă, studenta Maria Băicoianu, absolventă a școlii medii serale din comuna Țintea — regiunea Ploești, Constanța Călin, absolventă a școlii medii din Giurgiu, studentul Ion Păun, care a terminat școala medie din Cimpina și alții.

Insuflețiți de dorința de a deveni învățători cît mai buni, studenții institutului au pornit hotărîți la muncă, pentru a dobîndi succese în noul an școlar.

★

De cîteva zile, străzile Clujului sînt mai însuflețite ca de obicei. Mii de studenți au revenit din vacanță pentru a începe un nou an de învățămînt. Sălile de curs și amfiteatrele institutelor de învățămînt superior freamătă de zgomot și veselie.

In ziua deschiderii anului școlar universitar, la Universitatea „Victor Babeș", în fața a aproape 2.000 de studenți, a luat cuvîntul cu prilejul deschiderii noului an de învățămînt acad. Raluca Ripan, rectorul Universității, care după ce a subliniat datoria studenților de a-și însuși temeinic învățătura spre a deveni constructori calificați ai socialismului, a trecut în revistă noile amenajări și construcții ridicate pentru îmbunătățirea condițiilor de învățămînt și a nivelului de trai al studenților clujeni.

La Universitatea cu limba de predare maghiară „Bolyai", la solemnitatea deschiderii noului an de învățămînt au vorbit prof. univ. Andrei Bodor și prof. Gall Ernö, care și-au exprimat convingerea că studenții vor depune toate eforturile în învățătură spre a răspunde grijii partidului și guvernului pentru asigurarea desfășurării în condiții optime a studiilor.

In aceiași atmosferă tinerească a avut loc solemnitatea deschiderii anului de învățămînt la Institutul Medico-farmaceutic, Institutul politehnic și la Institutul de arte plastice „Ion Andreescu". La Institutul politehnic, profesorul Bazil Popa, arătînd sarcinile ce revin studenților și cadrelor didactice, a vorbit despre necesitatea formării cadrelor de ingineri cu o temeinică pregătire, de care are nevoie industria noastră socialistă. In amfiteatrul clinicii a II-a medicale a Institutului Medico-farmaceutic a vorbit studenților acad. Aurel Moga. Pentru ca promoțiile de medici pe care le va da Institutul să poată corespunde cerințelor oamenilor muncii — a spus vorbitorul — este necesar ca atît studenții cît și profesorii să depună o muncă perseverentă. Ședința festivă a Institutului de arte plastice „Ion Andreescu" a fost deschisă de prof. Iuliu Erdely, locțiitorul directorului, care a subliniat problemele ce stau în acest an universitar în fața institutului.

★

La Orașul Stalin a avut loc simbătă dimineață festivitatea deschiderii primului an de învățămînt la Institutul politehnic din localitate, recent înființat. Cele 3 facultăți ale institutului (mecanică, automobile și tractoare, silvicultură) vor fi frecventate de circa 3.000 de studenți romîni, maghiari și germani, precum și de numeroși tineri din țări de democrație populară.

Aspecte de la deschiderea cursurilor la Institutul de Științe Juridice din București.

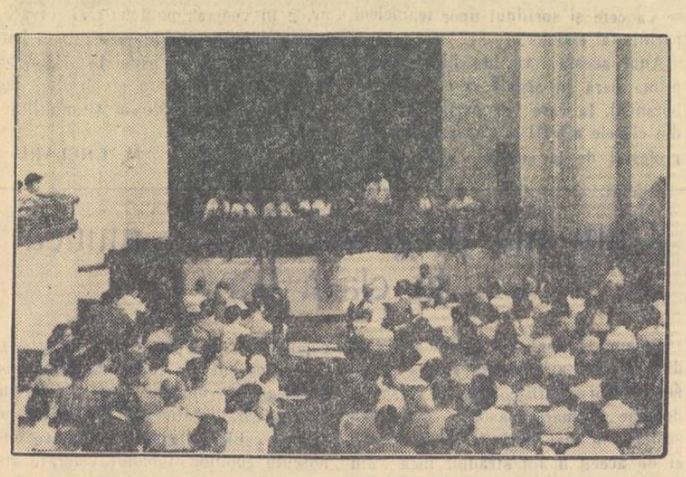

Învățători și profesori premiați

Pentru participarea activă la munca de culturalizare a maselor, Ministerul Învățămîntului și Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor din învățămînt au acordat premii speciale în valoare de 2500 lei fiecare următorilor profesori și învățători: prof. Gheorghe Achiței, director la școala pedagogică mixtă din Deva, regiunea Hunedoara, învățătorului Emanuel Adăscăliței, director la școala elementară de 7 ani din comuna Dragomirești, regiunea Bacău, Alexandru Cristescu, profesor la școala pedagogică mixtă din orașul Cîmpulung, regiunea Pitești, Ștefan Cioroianu, învățător la școala de 7 ani din Dărvari, regiunea Craiova, Isabela Laszlo, învățătoare la școala elementară de patru ani cu limba de predare maghiară din comuna Aluniș-Fișcău, Regiunea Autonomă Maghiară, educatoarea Măndița Guter, directoarea unității preșcolare de pe lîngă școala mixtă nr. 2 din Rădăuți, regiunea Suceava, Maria Grusea, învățătoare la școala elementară de 7 ani din comuna Hundorf, regiunea Stalin, prof. Ștefan Timozei, șeful secției de învățămînt a sfatului popular raional Tecuci, regiunea Galați, înv. Dumitru Tătaru, directorul școlii elementare din comuna Mirești, regiunea Ploești și înv. Dumitru Teodorescu, directorul școlii elementare de patru ani din satul Măgura, comuna Cerchezu, regiunea Constanța.

De asemenea în toate regiunile țării s-au mai distribuit 1777 premii speciale în valoare de 500—1250 lei fiecare.

Condiții tot mai bune pentru munca în școală

Gata pentru începerea cursurilor

La toate școlile din comuna Făurești, raionul Lăpuș, au fost terminate pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar.

Localul școlii din Făurești a fost reparat, sălile de clasă curățate și pregătite în vederea primirii elevilor. In aceeași situație se află și localurile școlilor din satele Surdești, Cetățele, Lăschia și Plopiș. La școlile din Surdești și Lăschia reparațiile capitale au fost efectuate prin autoimpunere. Comitetele de părinți au dat un sprijin efectiv lucrărilor de reparare, prestînd multe ore de muncă voluntară.

Pe lîngă lucrările de reparație au fost puse la punct și registrele de evidență ale copiilor de vîrstă școlară în vederea cuprinderii la cursuri a tuturor acestor copii.

Cadrele didactice studiază metodicile și-și pregătesc planurile de muncă, ajutînd în același timp la întocmirea orarului școlii. Unii pedagogi, ajutați de colectivele de elevi, repară și clasează materialul didactic.

O problemă importantă care a preocupat cadrele didactice din comuna Făurești a fost îndrumarea absolvenților clasei a IV-a către clasa a V-a. In satul Cetățele, de exemplu, peste 50 la sută din absolvenții clasei a IV-a se vor înscrie în clasa a V-a. Munca de îndrumare în această direcție continuă cu rezultate din ce în ce mai bune.

P. COSTIN
corespondent

Și-au îndeplinit sarcinile

Pedagogii de la școala elementară mixtă din satul Chinciuș, comuna Adămuș — raionul Tîrnăveni, și-au îndeplinit sarcinile cu privire la deschiderea noului an școlar în cele mai bune condiții. Incă în luna august s-au terminat curățenia localului de școală, precum și repararea întregului mobilier. Aceste acțiuni ale școlii au fost sprijinite îndeaproape de către gospodăria agricolă colectivă din sat, care a dat un ajutor efectiv la executarea în întregime a lucrărilor de curățenie a localului.

Cadrele didactice au reparat și au sortat în întregime materialul didactic și au pus la punct biblioteca școlii, în așa fel încît aceasta să poată funcționa încă din prima zi de școală.

In vederea aprovizionării elevilor cu manuale și rechizite școlare, conducerea școlii a luat legătură cu cooperativa încă din cursul lunii iulie. Astfel, o mare parte din rechizitele școlare au intrat în posesia cooperativei cu mult timp înainte de deschiderea anului școlar.

Pentru asigurarea frecvenței tuturor elevilor, în perioada de timp care a mai rămas pînă la deschiderea cursurilor cadrele didactice vizitează la domiciliu pe elevi pentru a-i cunoaște îndeaproape și pentru a asigura frecventarea școlii de către aceștia fără nici o excepție.

AUREL COSTEA
corespondent

Cu sprijinul oamenilor muncii

In orașul Satu Mare, pregătirile pentru deschiderea noului an școlar au fost complect terminate în cursul lunii august. Datorită sprijinului dat de oamenii muncii și, în special, de comitetele de părinți, toate localurile de școală au fost reparate și curățate. Astfel, localul școlii de 7 ani nr. 1 a fost pus în perfectă stare de funcționare, cu sprijinul comitetului de părinți și al întreprinderii „1 Septembrie" care patronează școala. Cu același sprijin efectiv al părinților școala medie nr. 3 și-a amenajat o sală de festivități și a confecționat pentru aceasta 100 de scaune.

Secția de învățămînt a raionului a luat măsuri pentru aprovizionarea tuturor școlilor cu combustibil, precum și pentru asigurarea condițiilor igienico-sanitare în vederea trecerii la învățămîntul mixt.

La școala medie nr. 1 se pun bazele politehnizării învățămîntului. Aici au luat ființă un atelier pentru prelucrarea lemnului și altul pentru prelucrarea metalelor. Atelierele au fost dotate pînă în prezent cu două strunguri și alte unelte necesare practicii elevilor.

Toate aceste măsuri vor asigura în noul an școlar o justă aplicare a Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

ȘTEFAN KADAR

Pentru copiii de vîrstă preșcolară

Pentru a crea copiilor de vîrstă preșcolară condiții cît mai bune de dezvoltare, educatoarele din orașul Bistrița s-au străduit ca în timpul vacanței să amenajeze și să curețe localurile grădinițelor, să asigure combustibilul necesar, să repare mobilierul, să pregătească materialul didactic pentru jocurile și ocupațiile copiilor. Datorită acestor măsuri toate grădinițele au fost reparate, curățate și aprovizionate cu combustibil. La grădinițele nr. 4 și nr. 5 lucrările de reparare au fost efectuate cu sprijinul efectiv al părinților. La grădinița în limba germană s-a complectat mobilierul cu piese noi și a fost reparat mobilierul existent. Majoritatea grădinițelor au amenajat curțile și terenurile de joc cu materialele necesare ocupațiilor în aer liber.

Educatoarele solicită în permanență sprijinul părinților, pentru ca în noul an școlar munca în rîndurile copiilor să se desfășoare în condiții mai bune decît în anul școlar precedent.

Cu localurile curățate, cu jucăriile reparate și materialul didactic frumos orînduit, educatoarele din orașul Bistrița își așteaptă cu nerăbdare copiii.

A. BRICEAG

Să fie anulată sentința de la Karlsruhe!

O hotărîre samavolnică și ilegală

Cu profundă indignare privesc cadrele didactice din școala noastră hotărîrea samavolnică a guvernului de la Bonn de a interzice Partidul Comunist din Germania, ca și prigoana îndreptată împotriva organizațiilor progresiste. Actul monstruos de la Karlsruhe a stîrnit cu drept cuvînt un val de protest în lumea întreagă. Sentința de interzicere a Partidului Comunist este un atentat îndreptat împotriva celor mai elementare drepturi ale poporului german, împotriva cauzei păcii. Milioane de oameni iubitori de pace care au suferit ororile războiului trecut, provocat de hitleriști, își ridică glasul protestînd cu vehemență împotriva fărădelegilor săvîrșite de guvernul de la Bonn.

Forțele reacționare imperialiste germane sprijinite de foștii generali hitleriști au interzis Partidul Comunist din Germania de vest fiindcă acesta luptă împotriva pregătirii unui nou război și a remilitarizării și stă în primele rînduri ale luptei pentru unificarea pașnică a Germaniei. Existența Partidului Comunist care demască și înfierează acțiunile criminale ale revanșarzilor germani le era o piedică în efectuarea planurilor războinice.

Acestor instigatori la un nou război le spunem răspicat: „Vă înșelați amarnic dacă credeți că se va repeta din nou anul 1933. Roata istoriei nu se mai întoarce. Mersul firesc al evenimentelor istorice nu va fi împiedicat de nici o forță reacționară. Planurile voastre criminale nu le veți vedea niciodată înfăptuite".

Partidul Comunist din Germania, care are la activul lui o veche activitate revoluționară, pusă în slujba poporului, nu poate fi înlăturat printr-o sentință semnată de niște atentatori la drepturile democratice ale poporului german. Partidul Comunist va trăi și va lupta mai departe pentru o Germanie unită, democrată și iubitoare de pace. Lupta aceasta va fi dusă cu atît mai mult cu cît într-o parte a Germaniei au triumfat ideile socialismului și pentru prima dată în istoria poporului german s-a creat un stat al muncitorilor și țăranilor.

Ca om, ca cetățean de naționalitate germană al R.P.R., protestez cu indignare împotriva actului samavolnic al guvernului de la Bonn și mă solidarizez cu toți oamenii muncii din patria noastră și din lumea întreagă în lupta pentru anularea sentinței mîrșave de la Karlsruhe.

IACOB NEUMANN
director al școlii medii mixte cu limba de predare germană din Capitală

Nimic nu poate stăvili lupta Partidului Comunist din Germania

Recenta decizie a justiției vest-germane din Karlsruhe, ne amintește alte două încercări de înăbușire a organizațiilor muncitorești din Germania.

In 1878, Bismark, „cancelarul de fier", credea că desființează, cu ajutorul legii anti-socialiste, organizațiile oamenilor muncii, abia înființate. El socotea că, deși la începutul lor, aceste organizații constituiau totuși o piedică pentru politica expansionistă pe care o ducea în acea epocă imperiul german în plină ascensiune politică în urma războiului din 1870.

In 1933, îndată după venirea lui la putere, Hitler încearcă să desființeze Partidul Comunist din Germania. El îl considera un obstacol în politica pe care o ducea spre un nou război.

Actualul regim de la Bonn, pentru a treia oară în mai puțin de un secol, încearcă să înăbușe cu forța organizațiile muncitorești din Germania apuseană. Politica dusă de acest regim, la conducerea căruia se găsesc foști naziști notorii și foști generali hitleriști, arată că se urmează din nou drumul apucat de Hitler. In fapt, sentința odioasă de la Bonn constituie preludiul pregătirii și altor acțiuni menite să dezlănțuie un nou război mondial.

Mișcarea muncitorească germană este însă prea puternică și experiența acumulată în lupta anti-hitleristă prea bogată, pentru ca noua încercare de a o împiedica în acțiunile ei să poată da rezultate. De altfel, în toate împrejurările s-a constatat că propagarea ideilor înaintate nu poate fi barată prin măsuri polițienești.

Incercările lui Bismark și Hitler au dat greș. Fără îndoială că noua tentativă a guvernanților de la Bonn va avea același rezultat.

Opinia publică de pretutindeni, popoarele lumii urmăresc cu atenție evoluția acțiunilor politice ale regimului de la Bonn și cer anularea deciziei de la Karlsruhe și repunerea în existență legală a Partidului Comunist din Germania.

Alături de toți oamenii cinstiți din lume, îmi ridic cu putere glasul împotriva măsurilor teroriste din Germania Occidentală.

Prof. CEZAR PARTENI
rector al Institutului politehnic din București

La mitingul de protest al tineretului din Capitală, împotriva interzicerii Partidului Comunist din Germania,

Asociațiile studențești

A început noul an universitar. Mii și mii de studenți și-au reluat studiul, hotărîți să pornească încă din primele zile la o muncă temeinică, menită să-i facă stăpîni pe cunoștințe, să-i înarmeze cu o înaltă calificare, să-i pregătească pentru activitatea pe care o vor desfășura peste scurt timp în producție.

Pentru toți studenții patriei noastre, acest nou an universitar se deschide sub semnul unui mare și important eveniment: ca urmare a aplicării măsurilor prevăzute în Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea muncii politico-educative în rîndurile studenților, se vor constitui în curînd asociațiile studențești. Alături de celelalte prevederi ale Hotărîrii, constituirea acestor asociații va contribui la crearea unor condiții deosebit de favorabile pentru desfășurarea unei munci pline de conținut.

Prin constituirea asociațiilor se va lichida aglomerarea studenților cu prea multe activități și ședințe, aglomerare care s-a făcut simțită în trecut din cauza apartenenței studenților la numeroase organizații de masă. Asociațiile studențești sînt organizații profesionale care prin activitatea lor vor contribui în cea mai largă măsură la ridicarea nivelului activității profesionale, științifice, cultural-artistice și sportive a studenților. In același timp, ele se vor preocupa îndeaproape și de problemele gospodărești și de asistență socială studențească.

Asociațiile studențești vor putea să dezvolte munca cercurilor științifice studențești, să organizeze conferințe tematice, conferințe științifice, sesiuni de comunicări, olimpiade științifice și schimburi profesionale cu studenții din alte țări. Prin cluburile și casele lor de cultură, care vor lua ființă din acest an, studenții vor putea fi informați în legătură cu diferite probleme de literatură, tehnică, filozofie, artă. De asemenea, asociațiile le vor da posibilitatea să-și folosească în chip interesant și atractiv timpul liber, dezvoltîndu-și aptitudinile teatrale, muzicale, vizionînd spectacole, audiind concerte și conferințe.

In același timp, asociațiile vor înlesni legăturile studenților noștri cu studenții din alte țări, dînd o largă răspîndire schimburilor profesionale, cultural-artistice și sportive.

Acestea sînt numai o parte din numeroasele acțiuni pe care le vor putea organiza asociațiile. Desigur, elanul tineresc și inepuizabila inițiativă a maselor studențești își vor spune cuvîntul și vor contribui la îmbunătățirea necontenită a conținutului vieții tineretului nostru studios.

De curînd, din inițiativa Comitetului Central al U.T.M. a avut loc în București o consfătuire a delegaților studențești din întreaga țară. In această consfătuire s-a ales un comitet de organizare a asociațiilor studențești din R.P.R. care a primit ca sarcină să treacă, antrenînd în jurul său masa de studenți, la constituirea asociațiilor pe universități și institute.

In aceste zile, în rîndurile studenților din centrele universitare ale țării se simte o mare însuflețire. Cu toții se bucură de condițiile minunate de dezvoltare care li s-au creat prin Hotărîrea Biroului Politic, cu toții sînt nerăbdători să se încadreze în asociațiile studențești. Adînc recunoscători partidului și guvernului, întregului popor muncitor, care-i înconjoară cu o grijă părintească, studenții sînt hotărîți să-și manifeste această recunoștință prin rezultatele tot mai bune pe care le vor obține la învățătură, printr-o comportare demnă de locul însemnat pe care îl ocupă ei în patria noastră.

Iată de ce acest început de an universitar constituie o adevărată sărbătoare pentru studenți. Ei sînt hotărîți să facă din asociațiile lor organizații de care să fie pe drept cuvînt mîndri, care să contribuie din plin la o mai înaltă calitate a activității lor profesionale, științifice și cultural-educative.

Cadrele didactice manifestă și ele un interes deosebit pentru asociațiile studențești. Profesorii și conferențiarii, lectorii și asistenții văd în aceste asociații viitoare ajutoare de nădejde în munca lor plină de răspundere. Cu sfatul și cu experiența lor, cadrele didactice pot contribui din plin la constituirea și consolidarea asociațiilor studențimii noastre.

Să muncim cu hotărîre pentru ca în acest an școlar, prin strădania noastră, să ridicăm nivelul învățămîntului superior, să asigurăm înfăptuirea în viață a sarcinilor trasate în Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea muncii politico-educative în rîndurile studenților!

ION TEOREANU
secretar al Comitetului de organizare a asociațiilor studențești din R.P.R.

La 50 de ani de la crearea Comisiei generale a sindicatelor din Romînia

Intr-o atmosferă sărbătorească, miercuri după amiază a avut loc la clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din Capitală o adunare consacrată aniversării a 50 de ani de la crearea Comisiei generale a sindicatelor din Romînia. La această festivitate au participat numeroși activiști sindicali, învățători, profesori și cadre didactice din învățămîntul superior care au o bogată activitate sindicală.

In cuvîntul de deschidere a festivității, tov. Ion Munteanu, secretar al C.C. al S.M.I., a vorbit despre însemnătatea creării în august 1906 a Comisiei generale a sindicatelor din Romînia, eveniment deosebit de important în istoria mișcării noastre muncitorești.

A luat apoi cuvîntul tovarășul Mihai Cruceanu, profesor universitar, vechi activist sindical, care a expus celor prezenți unele aspecte ale luptei muncitorilor din învățămînt în cadrul sindicatelor.

Prin cuvîntul lor, tovarășii Maria Pop, învățătoare, Grigore Agopian, profesor universitar, Marin Sulică, fost președinte al Uniunii Sindicatelor din Învățămînt și alții au arătat de asemenea diferite aspecte din activitatea cadrelor didactice care au luptat pentru apărarea și întărirea sindicatului lor în anii stăpînirii burghezo-moșierești.

A fost înmînată unui însemnat număr de învățători și profesori insigna „50 de ani de la crearea Comisiei generale a sindicatelor din Romînia",

Congresul învățătorilor din R.S.S. Moldovenească

TELEGRAMA

Tovarășului I. Murgulescu, ministrul Învățămîntului din R.P.R.

Primul congres al învățătorilor din Moldova a întîmpinat cu mare entuziasm salutul frățesc al pedagogilor din Republica Populară Română, precum și salutul dumneavoastră personal. În numele învățătorilor din R.S.S. Moldovenească și în numele meu personal, vă mulțumesc pentru cuvintele de salut și urările de succes în activitatea noastră practică.

E. S. Postovoi
ministrul Învățămîntului din R. S. S. Moldovenească

În luna august, sala Teatrului moldovenesc de operă, balet și dramă „A. S. Puşkin" din Chișinău a găzduit pe delegații primului congres al învățătorilor din Moldova. Ei au venit aici în zilele cînd oamenii sovietici desfășoară lupta pentru traducerea în viață a Hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Cadrele didactice s-au întîlnit pentru a se sfătui asupra felului cum trebuie să îndeplinească în mod concret, în republica lor, sarcinile puse de Congresul al XX-lea în fața învățămîntului.

În anii puterii sovietice, cultura socialistă a R.S.S. Moldovenești a înflorit, a crescut bogăția spirituală a poporului moldovenesc. Printre participanții activi la această revoluție culturală se numără mii de învățători și profesori fruntași. Larga dezvoltare a culturii în R.S.S. Moldovenească este ilustrată de cifre grăitoare. În anul 1945, în republică erau numai 296 de școli de 7 ani și 57 de școli medii, dintre care majoritatea erau în orașe. Astăzi există 910 școli de 7 ani și 342 de școli medii, dintre care majoritatea sînt la sate. Oamenii muncii din R.S.S. Moldovenească sînt pe drept cuvînt mîndri că învățămîntul general de 7 ani a devenit la ei un fapt real. În ultimii 5 ani, școlile de 7 ani au fost absolvite de 166.000 de tineri, iar cele medii de peste 25.000. În ultimii 12 ani, institutele și școlile pedagogice au pregătit aproape 17.000 de cadre didactice. Delegații la congresul învățătorilor au arătat cu satisfacție că pedagogii au adus o mare contribuție la dezvoltarea învățămîntului și culturii poporului sovietic. „Aceasta ne bucură — au spus ei — și ne însuflețește spre noi succese în muncă".

Referatul „Despre sarcinile dezvoltării învățămîntului public în republică" a fost prezentat la congres de E. S. Postovoi, ministrul Învățămîntului. La discuții au participat lucrători din organele învățămîntului public, învățători și profesori emeriți, profesori universitari, D. G. Tkaci, secretarul C.C. al Partidului Comunist al R.S.S. Moldovenești, A. N. Crăciun, locțiitorul președintelui Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești, V. M. Fomin, secretarul C.C. al U.T.C.L. al Moldovei și alții. La lucrările congresului au participat președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Moldovenești, I. S. Codița, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești, G. I. Rud, secretarii C.C. al P.C. al Moldovei D. S. Gladki și A. N. Gavrilov.

Delegații la congres au analizat situația învățămîntului public din republică, și-au împărtășit experiența și și-au arătat părerea în toate problemele principale ale muncii școlilor. Gîndirea colectivă, căreia i s-a dat un larg cîmp de acțiune la congres, a dezvăluit și lipsurile în organizarea învățămîntului. Congresul s-a transformat într-o adevărată tribună de critică principială și curajoasă a activității Ministerului Învățămîntului, a organelor locale de învățămînt și a școlilor.

Delegații la congres s-au adresat tuturor cadrelor didactice ale republicii, chemîndu-le să ridice nivelul general al muncii pedagogice, să lupte neobosit pentru un înalt conținut ideologico-teoretic al lecțiilor, pentru realizarea legăturii între teorie și practică, pentru respectarea strictă a cerințelor didacticii sovietice, pentru educarea elevilor în spiritul muncii colective puse în slujba poporului și a patriei.

În numele marii armate a oamenilor muncii din învățămînt, congresul a încredințat Partidul Comunist și Guvernul Sovietic că învățătorii și profesorii din R.S.S. Moldovenească vor depune toate forțele, cunoștințele și experiența lor pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

O nouă facultate de filologie

În anii stăpînirii burghezo-moșierești în Timișoara funcționa doar un institut politehnic cu trei facultăți și cu un număr destul de restrîns de studenți. Astăzi, în Timișoara, există un institut politehnic cu patru facultăți, un institut medico-farmaceutic, o facultate de agronomie și una de zootehnie, precum și un institut pedagogic cu o facultate de fizică-matematică. Începînd cu acest an școlar s-a înființat în cadrul Institutului pedagogic și o facultate de filologie, cu patru secții: limba și literatura română; limba germană — limba română; limba engleză — limba română și limba germană — limba engleză.

În cadrul noii facultăți se vor pregăti cadre tinere de profesori pentru școlile noastre de cultură generală.

Deși despre înființarea facultății s-a aflat tîrziu, totuși la examenul de admitere s-a prezentat un mare număr de candidați. Aceasta a dat posibilitatea selecționării celor mai bune elemente. Avînd cadre didactice corespunzătoare, noua facultate va da desigur rezultatele așteptate.

Oamenii cărora li s-a încredințat soarta facultății de filologie din Timișoara au marea datorie de a fi la înălțimea inițiativei care a dus la această nouă creație a regimului nostru de democrație populară în domeniul învățămîntului. Nu ne îndoim că ei își vor îndeplini cu succes datoria.

GH. TH. GHEORGHIU

Pregătiri în vederea politehnizării învățămîntului

La școala medie nr. 2 din orașul Slatina se vădește o preocupare vie pentru aplicarea în viață a sarcinilor trasate de Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. pentru ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală, pentru legarea procesului de învățămînt de activitatea practică. Pornind de la faptul că cea mai sigură cale pentru legarea învățămîntului de viață, de practică, o constituie politehnizarea învățămîntului, cadrele didactice și conducerea școlii acordă o mare atenție acestei probleme.

Primii pași în această direcție s-au făcut în această școală încă în anul trecut. În predarea unor discipline ca fizica, matematica, chimia și științele naturale, de pildă, cadrele didactice s-au străduit să scoată în evidență legătura dintre problemele teoretice tratate și aplicațiile lor practice în diferite ramuri de activitate productivă.

Din inițiativa tovarășei Emilia Cișmașu, profesoară de fizică, un grup de elevi de la această școală au făcut aplicații practice la o uzină din localitate unde au învățat, în diferite secții, să mînuiască o serie de unelte și mașini și să capete astfel deprinderi practice politehnice. La sfîrșitul anului școlar, aceste elevi erau capabile să prelucreze diferite piese destul de complexe. Elevele aceluiași cerc, sub îndrumarea unuia din membrii comitetului de părinți, au studiat amănunțit construcția motorului de automobil și au învățat să conducă automobilul. Activitatea tovarășei Cișmașu este bine cunoscută tuturor cadrelor didactice din orașul și din raionul Slatina.

Sub îndrumarea profesoarelor de științe naturale, elevele au avut prilejul să aplice pe parcela experimentală școlară cunoștințele teoretice, să capete deprinderi practice de a efectua lucrări agricole și să se convingă în practică de avantajele muncii agricole care se întemeiază pe cunoștințe științifice.

În cadrul școlii au fost organizate și excursii — în deosebi în perioada de recapitulare finală — la uzina electrică și la întreprinderile industriale din localitate ca și la gospodăriile agricole socialiste din comunele apropiate.

Toate acestea au însemnat anul trecut, desigur, un bun început, cu toate că problema legării învățămîntului de activitatea practică nu a constituit o preocupare permanentă a tuturor cadrelor didactice și a conducerii școlii, iar diferitele forme de activitate în acest sens nu s-au desfășurat pe baza unui plan pe școală, întocmit dinainte. Din această pricină au existat și unele deficiențe. La lucrările practice, de pildă, nu au fost antrenate decît un număr foarte redus de eleve; în organizarea excursiei pe școală, de la sfîrșitul anului școlar, nu s-a pornit de la obiectivele industriale și agricole care trebuiau vizitate etc. Cu toate acestea, munca desfășurată în această direcție în cursul anului școlar trecut și în special aceea a tov. Cișmașu constituie o experiență deosebit de utilă pentru activitatea din acest an școlar și, ceea ce este poate cel mai important, ea a dat tuturor cadrelor didactice din școală prilejul să se convingă nemijlocit de faptul că există posibilitatea organizării unor lucrări practice variate, că acestea sînt necesare și că ele contribuie la ridicarea nivelului de pregătire al elevilor.

Acum, tov. Elena Achimescu, directoarea școlii, elaborează împreună cu cadrele didactice un plan amănunțit de activitate pe școală în vederea legării învățămîntului de activitatea practică. Acest plan prevede, pe de o parte, ridicarea nivelului științifico-teoretic al elevilor prin cunoașterea temeinică a bazelor științifice ale producției moderne. Aceasta se va realiza în cadrul predării disciplinelor care stau la baza învățămîntului politehnic — fizica, chimia, matematica științele naturale și desenul — ca și în cadrul excursiilor ce se vor organiza în diferite unități industriale și agricole. Pe de altă parte, planul prevede înarmarea elevilor cu deprinderi practice politehnice prin lucrările practice în atelierele școlare și în întreprinderile din oraș, pe parcela experimentală școlară și în cadrul cercurilor de elevi.

În predarea științelor fizico-chimice se va acorda o atenție mai mare lucrărilor de laborator. Laboratoarele vor fi înzestrate mereu cu noi instrumente și aparate, unele dintre ele confecționate cu mijloace proprii de elevi sub îndrumarea profesorilor. În tratarea chestiunilor teoretice se va insista asupra aplicațiilor lor practice. De asemenea, se vor rezolva numeroase probleme cu conținut practic, culegîndu-se materialul pentru acestea din reviste de specialitate sau direct cu prilejul excursiilor la diferite unități productive.

În predarea matematicii, de asemenea, se va stabili o legătură mai strînsă între cunoștințele teoretice și aplicațiile lor și se vor rezolva mai multe probleme cu conținut practic. În atelierul de tîmplărie ce va lua ființă în școală, se vor confecționa instrumentele necesare efectuării unor măsurători pe teren. Se va stabili o legătură mai strînsă între predarea matematicii și a desenului.

În predarea științelor naturii se va insista mai mult ca anul trecut asupra lucrărilor practice, la care vor fi antrenați nu numai elevi din clasele V-VII, ca în anul trecut, ci și cei din clasele a VIII-a care, pe baza programei noi, reiau studiul botanicii la un nivel mai înalt. În afară de lucrările practice pe parcela școlară, elevii vor avea posibilitatea de a efectua unele lucrări practice și pe terenul comitetului sindical local al muncitorilor din învățămînt, unde vor putea cunoaște cum se îngrijesc pomii fructiferi, via de vie etc. La colțul naturii vii se vor desfășura lucrări practice pentru determinarea puterii de germinație a semințelor, se va studia creșterea fortată a cepii, înmulțirea vegetativă a plantelor. Se va mări acvariul școlii și se vor cultiva noi plante acvatice și de cameră.

Dată fiind utilitatea excursiilor pentru cunoașterea nemijlocită a procesului de producție, planul pe școală prevede organizarea unor excursii la întreprinderea industrială „Oltul" din localitate, la uzina electrică, la fabricile de cărămidă, de paste făinoase, de ghiață, de săpun. De asemenea, pentru cunoașterea activității agricole se vor organiza excursii la gospodăriile agricole colective din comunele Ciriașov și Curtișoara, precum și la S.M.T.-Recia.

În cadrul școlii vor funcționa anul acesta și cîteva cercuri de elevi, care le vor da acestora posibilitatea să capete deprinderi practice utile. În cercul tehnic se vor repara și construi, cu mijloace proprii sau cu materiale obținute de la întreprinderile din localitate, aparate necesare pentru laboratoare. În organizarea acestui cerc se va cere și sprijinul unor tehnicieni, părinți ai elevilor.

Anul acesta va lua ființă pentru prima oară în școală cercul tinerilor botaniști, la care vor participa elevi din clasele a VIII-a. Cu sprijinul unor profesori de la școala agricolă din localitate, părinți ai elevilor, vor fi studiate diferite probleme privind dezvoltarea agriculturii, ca de pildă problema îngrășămintelor chimice, probleme ale mecanizării agriculturii etc.

În cadrul școlii vor mai funcționa și un cerc de croitorie, un cerc de fotografiat și unul de ornamentație, unde elevele vor avea posibilitatea să execute picturi pe mătase, flori artificiale etc.

O atenție deosebită acordă conducerea școlii înființării unui atelier de tîmplărie și de mecanică în cadrul școlii, dat fiind că atîta timp cît elevii nu vor avea posibilitatea să efectueze lucrări practice în ateliere, nu poate fi vorba de realizarea pe deplin a învățămîntului politehnic. Sălile necesare atelierelor au și fost pregătite. Însă instrumentele și aparatele necesare, cu toate că pot fi procurate de la o școală de ucenici care și-a încetat activitatea și cu toate că au fost făgăduite școlii medii nr. 2, de către secția de învățămînt, nici pînă azi nu au fost încă puse la dispoziția școlii. Chiar în cazul cînd tov. Nicolae Albu, șeful secției de învățămînt, își va ține făgăduiala și instrumentele și uneltele vor fi transmise pînă la 15 septembrie, atelierul nu va mai putea fi pus în funcțiune odată cu începerea noului an școlar, ci mai tîrziu. După cum se vede, inițiativa colectivului de profesori de la școala medie nr. 2 nu a fost sprijinită cum trebuie de conducerea secției raionale de învățămînt.

De altfel, se pare că în general problema politehnizării nu preocupă suficient pe tovarășii de la secția raională de învățămînt.

Este pentru toată lumea bine cunoscut faptul că în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală se recomandă ca întreprinderile industriale și agricole să ia în patronare școlile de cultură generală în vederea legării învățămîntului de producție și pentru sprijinirea materială a unităților școlare. Pentru ca acest sprijin să fie asigurat, este însă necesar să se stabilească o legătură între întreprinderi și școli, iar aceasta trebuie să pornească în primul rînd de la organele învățămîntului. Cu toate acestea, în orașul Slatina nici pînă azi nu a fost organizată — așa cum s-a făcut în București și în alte multe orașe din țară — o consfătuire la care să participe conducerile întreprinderilor și ale școlilor și la care să se stabilească în mod concret ajutorul pe care fiecare școală îl va primi de la întreprinderi în vederea politehnizării. Din această pricină nici pînă azi școlile din orașul Slatina nu sînt patronate de întreprinderile din localitate. Iată de ce, chiar acolo unde există inițiativă, cum este cazul la școala medie nr. 2, activitatea în direcția politehnizării este stînjenită de lipsa unui sprijin susținut din partea secției de învățămînt.

Activitatea pe care o vor desfășura cadrele didactice de la școala medie nr. 2 în vederea politehnizării învățămîntului va da, desigur, rezultate frumoase, contribuind astfel la ridicarea nivelului de pregătire al elevilor, la educarea lor armonioasă și multilaterală.

M. CHELARU

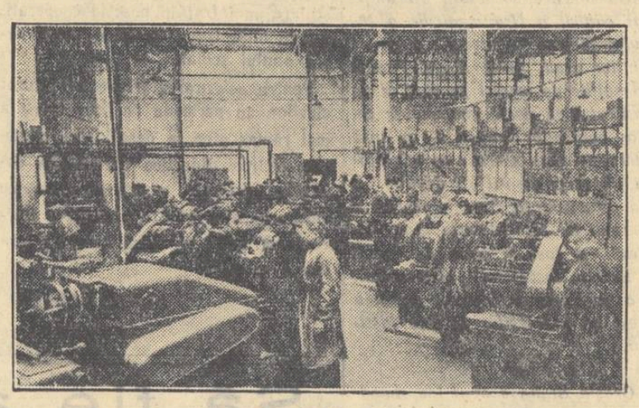

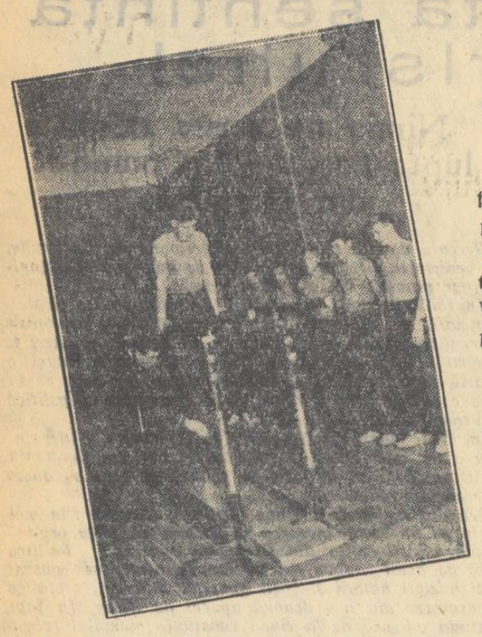

O ZI DIN VIAȚA UNEI ȘCOLI PROFESIONALE SOVIETICE

La școală profesională nr. 1 din Moscova. O lecție teoretică (sus, stînga); într-un atelier al școlii profesionale (sus, dreapta); un colț al sălii de gimnastică (jos, stînga); o seară culturală prezentată de elevii școlii profesionale nr. 1. Elevele Vera Saranțeva și Galina Kovaleva execută o polcă (jos, dreapta).

Oameni și năravuri

„Om bun"

Fiindcă este „om bun", îl cunoaște toată lumea. De altfel, îl găsești aproape în fiecare școală. Îl cunosc elevii din toate clasele, chiar dacă nu-l au profesor. El știe că-i socotit „om bun" și ține mult la acest titlu, ba chiar face tot ce poate ca să și-l mențină. Era deci firesc ca să-l cunosc și eu — și încă de cînd eram elev. Acum, însă, îmi este tovarăș de cancelarie.

De altfel, și dumneavoastră vi-l aduceți desigur aminte. Intra în clasă, de cele mai multe ori la jumătatea orei. Zîmbea șiret pe sub mustăți și ne făcea discret semn cu coada ochiului.

— Ei, ce ziceți, să vă mai ascult acum?

— Nu, răspundeam noi în cor — și domnu' Mitică sau Petrică (ce mult îi plăcea lui să-i spunem așa!) ca să ne arate că este „om bun", nici nu ne mai explica: luam „repetiție". Pentru teze — tot fiindcă era „om bun" — nu ne da să învățăm toată materia unui trimestru, ci numai 3—4 lecții, iar în timpul lucrării citea ziarul. La sfîrșitul anului nu avea niciodată corijenți, tot fiindcă era „om bun". Dar ce să-l mai descriu, căci acum vi-l aduceți bine aminte.

Din păcate, acest „om bun" mai trăiește, pe ici pe colo, și astăzi. Acum îl cunoaștem și mai bine, căci stă în cancelarie cu noi.

La examinare nu-i „exigent ca alții" și dacă elevul îndrugă ceva, „merge", iar dacă știe mai binișor — nota 5 e gata.

— Ce, o să-i fac acum pe toți tobă de carte? — îți spune el, cu un aer de superioritate.

Că cerințele profesorului trebuie să fie la nivelul programei, că nota se dă după un sistem bine studiat și științific întocmit — „asta e altceva" — spune „omul bun" și nu fiindcă nu ar cunoaște aceste lucruri, ci fiindcă vrea neapărat să-și mențină reputația. Din aceleași motive examinează într-o oră toată clasa și notele 4 și 5 curg cu duiumul, deși la începutul trimestrului i-a „speriat" puțin pe elevi. Ei știu însă că el „a glumit" și că pînă la urmă tot nu lasă pe nimeni.

Cu un șir de 2 și un singur 3 dă nota 3 — tot ca să arate ce om de ispravă este și la nevoie mai roagă și pe alți colegi „să ajute" pe Popescu sau pe Ionescu.

— Mă, e cam leneș el, dar e simpatic și merită să-l trecem clasa — îl auzi spunînd adesea, la sfîrșitul anului școlar. Este „sincer și dezinteresat" acest om de treabă — dar are grijă să-i comunice lui Ionescu sau Popescu ajutorul dat — poate o să-i folosească asta odată, la ceva.

La orice abatere disciplinară este împotriva pedepsei — dar nu pentru că ar fi dispus să înlocuiască pedeapsa cu un efort în munca educativă — ci pentru a afla elevii că tot el este „tatăl lor".

Unii elevi mai răutăcioși spun chiar că și la lecții — din aceleași motive — discută uneori cu elevii despre profesorii „răi". Așa e și mai ușor să scoată în relief cît de „bun" este el. El este „prieten" cu elevii cu creasta de cocoș sau cu pantalonii ca burlanul, cu „băieții simpatici" din clasele mari. Dacă vede pe stradă vreunul fumînd sau purtîndu-se necuviincios, a doua zi... îl sfătuiește să ocolească centrul.

Acum cred că și dumneavoastră recunoașteți că „omul bun" mai trăiește și poate chiar că știți mai multe despre el decît mine. Nu aceasta interesează însă. Trebuie să punem umăr la umăr și să-i deschidem bine ochii. Dar să nu întîrziem. Un fost elev al lui mi-a spus zilele trecute că abia acum își dă seama cît rău i-a făcut „omul bun" și ce rău ar fi fost pentru el în viață dacă ar fi fost mai mulți „profesori buni".

Directorul

Este adevărat că este o „raritate", dar să nu vă mire faptul că el însuși se consideră cu adevărat o raritate — un director cum nu găsești oriunde. Să vi-l prezentăm însă — și să se uite cît mai mulți la el. Poate că — cine știe — unii vor observa chiar că-i seamănă.

Eu l-am cunoscut la un început de an școlar. Cu un aer grav, cu o voce solemnă (ca să arate omul că-i director), a intrat în cancelarie și s-a prezentat: „Directorul școlii; vom avea plăcerea să lucrăm împreună". Și, ca să facă într-adevăr plăcere „colegilor" (așa le spunea el la început) a și ținut o ședință a consiliului pedagogic. O ședință fulger — de 2—3 ore — ca să-și expună omul programul. Și în primul rînd, a făgăduit că „el" nu va fi ca predecesorul său. Va ține ședințe puține, scurte și operative, va împărți just sarcinile școlii, va rezolva toate problemele școlii în colectiv și prin colectiv etc., etc.

Și ca să arate cît de mult prețuiește munca în colectiv, a și alcătuit un colectiv ca să-i facă planul de muncă. Și ca să nu spună „colegii" că s-ar autoevidenția, foarte rar puteai citi în planul de muncă al școlii că ar răspunde de vreo problemă. Ba este atît de pătruns de importanța muncii în colectiv, că toate sarcinile directorului le-a repartizat tot unor colective. Raportul școlii se face în colectiv — unii lucrează, iar directorul semnează; la ședințele la care trebuie să participe directorul, el se duce odată, iar „colegii" de trei ori. De la premiere însă el nu lipsește niciodată, ca să nu se rupă de colectiv. Cît de grijuliu este directorul nostru pentru „personalul din școala lui" o dovedește faptul că a hotărît ca munca secretarului s-o facă tot colectivul, iar secretarul să fie cît mai liber, pentru a se ocupa de treburile personale ale directorului.

De ce nu protestează nimeni? Cînd mă întrebați așa ceva, uitați că directorul nostru... s-a schimbat. Da, nici nu-l mai recunoșteai către sfîrșitul anului. Și-a adus omul aminte că directorul este „conducătorul unic" al școlii. Așa scrie și în materialele metodice. Așa a auzit el și la unele ședințe. Și, ca să știe lumea că el este „unicul" în școală (așa cel puțin se pare că a priceput el), spune cu orice prilej „școala mea", „cadrele mele". Iar „colegilor", cînd îndrăznesc să observe ceva, le răspunde: dacă nu-ți place la școala mea, poți să pleci la alta.

Deși este „unic", continuă totuși să lucreze în colectiv și nu s-a rupt de mase: are în luxosul lui birou 3—4 butoane de sonerie și firele ce pleacă de la ele îl duc direct în mijlocul „subalternilor" (așa îi numește acum pe colegi) care spun însă — ce oameni birfitori! — că nu cunosc nici zilele de audiență la director, pentru că nu le-a afișat, ca la minister. Unii sînt și mai răutăcioși și pretind că între luxul biroului său și curățenia din restul școlii ar fi o mare neînțelegere, pe care directorul n-o poate aplana fiindcă... n-o cunoaște.

„Nu admit" — răspunde el acum adesea la sugestiile „subalternilor" iar formula „în școala mea eu dau ordine" a început s-o repete tot mai des, fiindcă i se pare că sună mai frumos, mai impunător.

Chiar dacă este degrevat de ore, nu poate totuși să se rupă de elevi și-și mai ia omul cîteva ore, îndurînd cu stoicism „clevetirile" celor care îl acuză că astfel lasă pe alții cu catedra incompletă. Și fiindcă este om săritor la nevoile altora, îl mai găsești cu cîteva ore și pe la o secție serală, pe la cîte-o școală profesională. În schimb îl întîlnești mai rar în propria lui școală. Umblă după treburi. Ce să-i faci, trebuie să bată drumurile pe unde simte el că e nevoie, ca să rămînă cît mai mult director (de altfel, scrie și în materialele metodice că e bine să ai continuitate în muncă...).

Fiind însă copleșit de treburi, a obosit omul și... a început să-i lase memoria. A uitat tot ce a promis la începutul carierei de director. A uitat chiar că ședințele de consiliu pedagogic se țin lunar și el le ține săptămînal — ca să aibă prilejul să-și pună cît mai des la punct subalternii. Și totuși, cîte nu uită să discute la aceste ședințe: despre procesul de învățămînt, despre munca educativă, despre munca metodică, despre... lipsurile lui etc., etc. Să nu îndrăznești însă să-i pomenești de vreuna, că iese bucluc: imediat îți aduce aminte că el e conducătorul unic, că el „răspunde de tot ce se întîmplă în școală". Aici însă are dreptate: va răspunde de tot ce face.

M. DONA

Cum mă pregătesc pentru munca la clasa I-a

În anul școlar care începe voi conduce clasa I-a. Îmi dau seama că de succesul pregătirii copiilor în clasa I-a depinde în mare măsură activitatea școlară de mai tîrziu a acestor copii și de aceea m-am străduit încă din vacanță să asigur condiții cît mai bune pentru desfășurarea muncii instructiv-educative cu copiii care pășesc pentru prima dată în școală.

Pentru ei începe acum o viață nouă, viața de școlar. Un început bun asigură condiții optime pentru dezvoltarea activității școlare ulterioare.

Peste cîteva zile elevii din clasa I-a vor face cunoștință pentru întîia oară cu un regim de muncă organizată, care pretinde eforturi susținute din partea lor. Odată cu transmiterea cunoștințelor trebuie să le formăm acestor copii și primele deprinderi de muncă și de bună purtare.

Încă din luna iunie am luat contact cu educatoarea grădiniței de copii a cartierului, pentru a cunoaște pe viitorii mei elevi și pentru a primi primele informații pedagogice despre posibilitățile de dezvoltare, despre purtarea lor etc. Aceste observații le-am consemnat într-un caiet, iar prima lor verificare am făcut-o cu prilejul înscrierii copiilor în școală, stînd de vorbă pe îndelete cu fiecare.

Am studiat programa și manualele clasei I-a și am consultat la cabinetul pedagogic al orașului materialele cercului pedagogic al învățătorilor acestei clase. Am putut trage unele învățăminte din experiența lor. De asemenea, am consultat la biblioteca clubului sindical literatura pentru copii, alegîndu-mi poezii, povești, basme, snoave, ghicitori și proverbe pe care le voi folosi la lecții.

Pe baza acestor materiale îmi pregătesc în amănunțime și cu multă grijă planurile activității zilnice cu copiii în primele săptămîni de școală.

Am început din timp confecționarea materialului didactic, pregătindu-mi desene care înfățișează diferite scene din poveștile pe care le voi face cunoscute copiilor, tablouri colorate reproducînd momente din viața copiilor în vacanță și în primele zile de școală precum și tablouri înfățișînd diferite animale, un loto cu 64 figuri, material didactic pentru învățarea cifrelor, literelor etc.

Mă preocupă în mod deosebit pregătirea activității educative. Se vor întîlni în curînd în clasa mea, pentru a învăța în colectiv, copii din medii diferite, cu cunoștințe și deprinderi diferite. A face din ei un colectiv activ și disciplinat nu e un lucru ușor și pretinde o cunoaștere amănunțită a particularităților elevilor, o serie de măsuri organizatorice adecvate. Formarea deprinderilor de muncă, de disciplină, de curățenie, ordine, punctualitate, etc. va constitui pentru mine o preocupare de căpetenie. Primele săptămîni le voi folosi îndeosebi pentru asigurarea unui regim sănătos de muncă. În această privință mă ajută cu folos cartea recent apărută „Munca educativă la clasa I-a" de Adrianova.

Acum, în zilele dinaintea începerii cursurilor, îi vizitez acasă pe viitorii mei elevi. În curînd voi organiza o ședință cu părinții lor, arătîndu-le importanța primului an de școală și necesitatea de a ne pune de acord în toate privințele, pentru a asigura rezultate cît mai bune. Mă străduiesc împreună cu părinții să organizez astfel prima zi de școală încît aceasta să rămînă în amintirea copiilor ca o zi deosebit de frumoasă, de bogată.

ION ALBESCU
învățător la școala nr. 7 din Sibiu

În legătură cu nivelul cunoștințelor de limba română ale absolvenților școlilor medii

Analiza rezultatelor concursului de admitere în universități și institute interesează deopotrivă cadrele didactice din învățământul mediu, ca și pe cele din învățământul superior: pe cei dintîi pentru o nouă verificare a rezultatelor muncii lor, pe cei din urmă pentru a cunoaște pregătirea tinerilor cu care vor lucra de acum înainte. Nu este în intenția și nici în puterea noastră să prezentăm o situație atît de amănunțită încît să-i scutească de efortul unei cercetări pe toți cei interesați în această problemă. Credem că mai ales Ministerul Învățămîntului trebuie să întreprindă unele cercetări care să urmărească nu numai cunoașterea generală a situației, ci și unele aspecte de amănunt, atît pozitive cît și negative. Dacă ar fi să se ajungă la cunoașterea centrelor care trimit candidați bine pregătiți și încă ar fi un lucru util pentru a se studia experiența școlilor din aceste centre.

Nu vom putea aduce în discuție decît cîteva din problemele sugerate de probele scrise și orale de la Facultatea de filologie a Universității „C. I. Parhon" și de probele scrise de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București.

Putem spune, ca o observație generală, bazată pe cercetarea unui număr destul de mare de lucrări scrise (peste două mii), ca și pe cunoașterea multor răspunsuri orale — că mulți dintre candidații care s-au prezentat anul acesta la concursul de admitere în învățămîntul superior stăpînesc temeinic cunoștințele predate în școala medie. Dar, alături de cei buni, mai avem încă o serie de candidați slab pregătiți.

La Facultatea de filologie, proba scrisă a cuprins două subiecte de literatură, la alegere. Nu s-a dat și un subiect de limbă la gîndul că se va putea face o verificare minuțioasă la oral. Personal nu sîntem de acord cu aceasta. Ne-ar fi interesat și nivelul cunoștințelor de limbă al celor care n-au mai ajuns la proba orală. La Institutul agronomic, candidații au avut de tratat, la proba scrisă, două subiecte obligatorii, dintre care unul de limbă. Aici, subiectul de literatură a fost limitat la o singură operă și numai la un anumit aspect (de exemplu: „Critica socială în „Scrisoarea III" sau în „Împărat și proletar" „Critica școlii burgheze în „Un pedagog de școală nouă").

S-a observat că acei candidați care au tratat bine subiectul de limbă au tratat de asemenea bine (cel puțin sub aspectul formei) și subiectul de literatură. Un candidat care a tratat, la gramatică, valoarea stilistică a textelor, locul verbului de declarație în vorbirea directă și deosebirea dintre vorbirea indirectă și propoziția completivă, s-a exprimat astfel în proba de literatură: „Măiestrita bogăție și prodigioasa diversitate a lexicului, forța de sugestie a cuvîntului unic și propriu, înlănțuirea frazei, toate sînt puse la contribuție pentru a da realității un mai pregnant accent". Și exemplele pot fi înmulțite.

Din lucrările scrise se constată că greșelile de ortografie, ca și cele de punctuație sînt, în general, destul de rare, iar ortografia nouă, în mare parte, însușită. Totuși, pe alocuri mai apar unele greșeli. Am întîlnit astfel grafii ca: petagog, poizie, înpărat, esprimat, expluatatori etc., sau din terminologia gramaticală: conjucții, propiu, ajectiv, articul etc. Se mai fac unele greșeli în folosirea virgulei, greșeli de morfologie privitoare la articol, la întrebuințarea timpurilor, greșeli de sintaxă privitoare la acord, la folosirea prepozițiilor și a locuțiunilor prepoziționale, precum și greșeli de topică.

Deși textele de analizat au fost destul de ușoare, o serie de candidați n-au putut trata mulțumitor subiectele de limbă. S-a constatat că unii candidați nu cunosc noțiunile de subiect colectiv și multiplu, nu și-au însușit terminologia științifică de specialitate.

In tratarea subiectelor de literatură am putut întîlni lipsa de proprietate a termenilor, expresiilor, tautologii sau caracterizări sui-generis, precum: stil satiric și umoristic, injurii înjositoare, discursul oratorului, criticii au criticat-o, cele mai apogeice culmi, Cezarul urmat de suită.

In schimb, mulți candidați au tratat bine chestiunea cuvintelor și a construcțiilor incidente (a elipsei, a coordonării etc), au dovedit că posedă cunoștințe temeinice de istorie literară, de critică literară, iar unii, tratînd „Critica școlii burgheze" în „Un pedagog de școală nouă", au mers pînă la tripla comparație între dascălul bătrîn și sadic din „Mogîldea" al lui Vlahuță, „Domnul Vucea" al lui Delavrancea și sinistrul imbecil pedant M. Chicoș Rostogan al lui Caragiale.

Privitor la desfășurarea probelor orale, se poate spune, ca o constatare generală și îmbucurătoare, că se observă o mai mare ușurință în exprimare a candidaților decît în trecut. Lectura operelor literare, consultarea unor studii valoroase de critică literară au imprimat exprimării lor mai multă siguranță, au înlesnit îmbogățirea vocabularului lor de specialitate, le-au mărit posibilitatea de investigație, de cercetare curajoasă a fenomenului literar. La unii candidați s-au constatat chiar unele puncte de vedere personale. Acest lucru are, în același timp, și o latură negativă: unii candidați manifestă tendința de „a bate apa în piuă", tendință spre o vorbărie goală, lipsită de conținut și, mai ales, de posibilitatea unei adînciri.

O serie de candidați nu au dovedit capacitatea de a reține problemele generale, mult mai importante în învățămîntul de cultură generală decît problemele de amănunt. Astfel, un aspect de o mare importanță pentru formarea unei priviri de ansamblu este încadrarea faptelor și mai ales a scriitorilor în epocă. Unii candidați au putut da multe informații de amănunt cu privire la viața și opera unui scriitor, dar au rămas descumpăniți dacă au fost întrebați prin ce se caracterizа perioada în care a trăit și a creat el. Acestea sînt însă cunoștințe care trebuie să facă neapărat parte din bagajul de cultură al unui absolvent al școlii medii, indiferent dacă concurează pentru un loc într-o facultate de filologie sau într-una de matematică.

La concursul de admitere s-a putut observa de asemenea, diferența dintre cunoștințele candidaților care au terminat școala în anul acesta și cele ale absolvenților mai vechi. Aproape întotdeauna cei mai noi s-au prezentat mai bine pregătiți. Faptul că numărul greșelilor făcute la acest concurs este mult mai mic decît în trecut și că greșelile sînt, în general mai puțin grave, ne face să vedem în aceasta rezultatul îmbunătățirii continue a procesului de învățămînt, dar și lipsa de durabilitate a cunoștințelor însușite de absolvenții școlilor medii în anii trecuți.

Este interesant să semnalăm apoi unele centre școlare care dau candidați cu cunoștințe temeinice. Astfel, au venit mai bine pregătiți candidații din București sau Craiova, spre deosebire de cei din Focșani, Galați, Slatina etc.

Analizînd cauzele lipsurilor din cunoștințele absolvenților școlilor medii, constatăm că ele își au izvorul, în primul rînd, în lipsurile învățămîntului de cultură generală arătate în Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din iulie 1956. Nu trebuie să explicăm, însă lipsurile, punînd totul pe seama deficiențelor care au existat în organizarea muncii din școlile medii, în programe sau în manuale. O serie de lipsuri se explică și prin activitatea necorespunzătoare a unor cadre didactice, precum și prin lipsa de exigență a altora.

Am prezentat doar cîteva fapte. Rămîne ca o cercetare și o analiză temeinică a rezultatelor concursului să ducă în condițiile noi, create prin aplicarea Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, la ridicarea pe o treaptă superioară a nivelului pregătirii tineretului în școala medie.

A. NICOLESCU
GH. POALELUNGI
Institutul pedagogic. București

Înlăturarea supraîncărcării elevilor — condiție a succesului muncii în școală

Este lucru știut că încărcarea elevilor cu sarcini care depășesc puterea lor de cuprindere și de pătrundere duce în mod categoric la scăderea randamentului în muncă, la oboseală și surmenaj. Din păcate, chiar și pedagogi cu o bună orientare profesională nu sînt consecvenți în activitatea lor practică, în respectarea particularităților de vîrstă ale elevilor și a principiului accesibilității. Faptul acesta a contribuit, de sigur, la slaba pregătire a unora dintre elevii școlilor noastre.

Prevederile în legătură cu revizuirea duratei școlarității, a planurilor de învățămînt, a programelor școlare — cuprinse în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, măsurile ce se iau pentru transpunerea în viață a acestor prevederi vor contribui desigur în mod efectiv la evitarea supraîncărcării elevilor. Astfel s-a dat o mai mare atenție întocmirii planurilor de învățămînt, pentru noul an școlar, s-au revizuit ușurîndu-se o parte din programele școlare existente, s-au elaborat programe noi care țin seama de nivelul dezvoltării psihice a elevilor din fiecare clasă. De asemenea, s-au elaborat instrucțiuni pentru aplicarea programelor și manualelor școlare, iar la unele materii s-a trecut de la predarea liniară la cea concentrică. Editura didactică și pedagogică a revizuit în cea mai mare parte succesiunea materiei în manuale în funcție de specificul vîrstei elevilor și a ușurat o serie de manuale, înlăturînd amănuntele inutile și problemele care depășesc nivelul dezvoltării elevilor.

Aceste măsuri nu pot duce, însă, la lichidarea totală a supraîncărcării elevilor dacă nu se intervine în mod activ în procesul pedagogic din școală. Nu întîmplător la recentele consfătuiri raionale ale cadrelor didactice una dintre teme a fost „buna organizare a lecțiilor — mijloc principal de prevenire a supraîncărcării elevilor".

Majoritatea participanților la discuții au subliniat în mod just, la consfătuiri, importanța bunei organizări a lecțiilor în evitarea supraîncărcării elevilor. Mai sînt, însă, multe cadre didactice care nu țin seama de cele mai elementare metode și procedee de transmitere, fixare și valorificare a cunoștințelor elevilor. In special cadrele tinere, fără experiență, sînt tentate să dea elevilor cît mai multe teme pentru acasă. După o sumară comunicare și o slabă fixare a cunoștințelor se trece la darea temelor pentru acasă. Din această cauză, elevii întîmpină mari greutăți în rezolvarea unor teme care n-au fost explicate suficient sau care nici nu au fost tratate în clasă. Timpul și energia pe care le consumă elevul pentru efectuarea acestor teme îl pun în situația să nu-și poată pregăti în mod conștiincios lecțiile. Unele teme rămîn chiar nerezolvate sau efectuate în mod greșit. Neavînd timp suficient pentru rezolvarea tuturor acestor probleme în comun, în clasă, învățătorul sau profesorul trece mai departe. Procesul supraîncărcării crește astfel zi de zi, iar la sfîrșitul anului școlar ne trezim cu lacune serioase în cunoștințele elevilor, cu rezultate slabe. In asemenea cazuri, lecția a pierdut mult din importanța ei ca principală formă de organizare a învățămîntului.

Dăunătoare este și întrebuințarea unui anumit tipar în structura lecțiilor, pe care unii profesori le organizează după o schemă stabilită de ei odată pentru totdeauna. Această problemă, practic, se prezintă sub două aspecte. Învățătorul sau profesorul aplică aceeași schemă pentru toate tipurile de lecții, sau și-a stabilit, după anumite criterii mai convenabile anumite tipare pentru lecții de diferite tipuri. Așa procedează, de pildă, tov. Ludovic Balint din raionul Ilia. In consfătuire, căutînd să combată pe cei ce folosesc o singură schemă pentru toate tipurile de lecții, tov. Balint a ajuns să preconizeze folosirea unor șabloane pentru fiecare tip de lecție în parte. El a expus asemenea șabloane ca „modele de urmat" și probabil unele cadre didactice se vor fi gîndit să le aplice în munca lor. Este limpede, însă, că aceste două procedee sînt deopotrivă de dăunătoare.

O altă cauză a supraîncărcării o constituie faptul că mulți profesori subapreciază în cadrul lecțiilor activitatea de sine stătătoare a elevilor, înarmarea lor cu deprinderi de muncă independentă. Datorită acestui fapt, mulți elevi nu știu cum să lucreze cu cartea, nu știu să-și completeze cunoștințele primite în clasă cu material cules din literatura suplimentară, nu și-au format deprinderea de a-și însuși cunoștințe și în mod independent.

Învățătorii și profesorii au datoria să înarmeze pe elevi încă din primii ani de școală cu deprinderea de a lucra cu cartea. In cadrul discuțiilor de la consfătuirile raionale din orașul Deva, tov. Olga Savu a arătat cum i-a obișnuit pe elevi să folosească manualul, chiar în cazul cînd cunoștințele comunicate au fost destul de complecte. Cînd constată la verificarea cunoștințelor că elevul se rezumă numai la notițe, profesoara intervine și pune pe elev în fața unor probleme care n-au fost prinse în notițe, dar există în manual. Totodată, pentru a-i face pe elevi să folosească manualul, în comunicarea lecției noi tov. Savu se referă la diferite pasagii din manual și atrage atenția elevilor asupra unor termeni cuprinși în el, pe care-i explică în clasă. Folosind aceste procedee, tovarășa Savu nu numai că nu supraîncarcă pe elevi, dar îi ajută să-și însușească mai temeinic cunoștințele predate, le formează deprinderea de a lucra independent.

La unii profesori se observă o permanentă tendință de a lărgi volumul cunoștințelor predate în cadrul lecțiilor, de a depăși limitele programelor și manualelor. Acest procedeu îl folosesc în deosebi profesorii cu mai multă experiență, mînați de intenția de a da elevilor cunoștințe care să le permită o bună reușită la examenele de admitere în școlile medii sau în instituțiile de învățămînt superior. Păcatul supraîncărcării elevilor pe această cale, însă, nu-l poartă numai ei. Vina o poartă și comisiile de admitere, care pretind candidaților, pe motiv că aceștia sînt în număr prea mare față de numărul de locuri, cunoștințe în afara programelor școlilor.

Ministerul Învățămîntului a sezisat această lipsă a unității de cerințe și chiar la recentele examene de admitere în facultăți a cerut ca în comisiile care au verificat lucrările scrise ale candidaților să fie cuprinși și profesori din învățămîntul mediu.

★

Cum se poate elimina supraîncărcarea elevilor provenită din folosirea unor asemenea procedee? In primul rînd, prin pregătirea temeinică a lecției și transmiterea cunoștințelor cît mai apropiat de înțelesul elevilor, prin utilizarea materialului didactic necesar, printr-o justă dozare a temelor pentru acasă. In acest sens, o măsură bună este aceea luată de conducerea școlii de 7 ani din comuna Buruiene, raionul Ilia. La această școală, în fiecare simbătă, după terminarea lecțiilor, profesorii de limba română, matematică și limba rusă se întrunesc și discută planificarea temelor pentru acasă pentru săptămîna viitoare, în așa fel ca să nu supraîncarce pe elevi.

O grijă deosebită trebuie să manifeste conducerile de școli în această perioadă față de felul cum se întocmesc orariile școlare. Experiența anilor trecuți a arătat că la multe școli unele zile din săptămînă sînt supraîncărcate cu obiecte mai grele. Adesea orariile școlare au la bază alte criterii decît cele pedagogice și igienice, criterii care sînt în favoarea strict personală a unor profesori. Asemenea procedee trebuie cu desăvîrșire înlăturate.

Un rol însemnat în evitarea supraîncărcării elevilor îl au profesorii diriginți. Coordonînd sarcinile trasate elevilor de către toate cadrele didactice care lucrează la aceeași clasă, colaborînd îndeaproape cu organizațiile de tineret în organizarea activității în afară de clasă și de școală, profesorii diriginți pot crea condițiile pentru o însușire temeinică și conștientă de către elevi a volumului de cunoștințe prevăzut de programele școlare.

Problema evitării supraîncărcării elevilor la lecții este, desigur, mult mai vastă. In acest articol n-au fost prezentate decît cîteva aspecte. O analiză minuțioasă a cauzelor care determină supraîncărcarea elevilor la lecții în fiecare școală poate duce la stabilirea măsurilor celor mai indicate în folosul ridicării continue a nivelului de cunoștințe al elevilor școlilor noastre.

M. VIȘAN

Pentru o mai bună desfășurare a muncii școlilor și secțiilor serale

La 1 septembrie au început în întreaga țară cursurile școlilor și secțiilor serale ale tineretului muncitoresc. Și în aceste școli, ca și în toate școlile de cultură generală, munca instructiv-educativă se va desfășura începînd din acest an în condiții mult mai bune decît în trecut, ca urmare a aplicării măsurilor cuprinse în Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

Astfel, în lumina Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. s-au elaborat noi programe școlare, care acordă o mai mare atenție științelor naturii și legării procesului de învățămînt de viață, de activitatea practică. S-au introdus și în învățămîntul seral aceleași obiecte de studiu, cu același conținut, ca în școlile de zi. In locul patrarelor s-au introdus trimestrele, care dau posibilitatea unei mai bune planificări a materiei de studiu și asigură o notare mai justă a cunoștințelor însușite de elevi. Prin elaborarea unor noi planuri de învățămînt, aprobate de Consiliul de Miniștri, s-a realizat o mai judicioasă succesiune și repartizare a materiei de învățămînt pe ani de școlaritate, respectîndu-se principiul organizării concentrice a materiei pe clase. S-a realizat, în același timp, o mai mare stabilitate în colectivele pedagogice și s-a acordat un ajutor real cadrelor didactice în perfecționarea metodelor de predare.

Ministerele și întreprinderile care au în sistemul lor școli serale pentru tineretul muncitoresc au luat o serie de măsuri privind îmbunătățirea condițiilor materiale în care se desfășoară munca acestor școli. Așa, de pildă, la uzinele „23 August" din București s-au construit trei pavilioane anume pentru școala serală, iar la Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" și la uzinele „Mao Tze-dun" s-au asigurat sălile de clasă și mobilierul necesar. Aproape toate școlile serale au buget propriu în care sînt prevăzute sume distribuite special pentru întreținere, reparații, mobilier și material didactic.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, care a analizat de curînd munca școlilor serale, a elaborat o hotărîre care prevede o serie de măsuri importante, menite să vină efectiv în sprijinul muncii instructiv-educative desfășurate în aceste școli.

In același timp, numeroase secții de învățămînt acordă o mai mare atenție școlilor și secțiilor serale pentru tineretul muncitoresc. Astfel, secțiile de învățămînt ale regiunilor Bacău, Galați, Stalin, ca și secția de învățămînt a Capitalei, au realizat o mai bună încadrare a școlilor serale, repartizîndu-le profesori fruntași. Folosind din plin toate aceste condiții, mult îmbunătățite față de anii trecuți, directorii școlilor serale au datoria să-și intensifice munca, să ia toate măsurile pentru a asigura o desfășurare justă și rodnică a activității instructiv-educative.

Astfel, trebuie să se acorde chiar de la început o deosebită grijă frecvenței regulate la cursuri a elevilor. Neglijarea acestei probleme a dus în trecut la rezultatele slabe la învățătură, la pierderea unui mare număr de elevi. Așa s-au petrecut lucrurile, de pildă, în anul școlar trecut, la școlile și secțiile serale din regiunea Craiova. Pierderi de elevi, adesea din lipsa de preocupare atentă a directorilor de școli și din lipsa de control a secțiilor de învățămînt, s-au înregistrat în anul școlar trecut și în regiunile Hunedoara și Cluj.

Pentru preîntîmpinarea unor astfel de situații este necesar ca șefii secțiilor de învățămînt și directorii de școli să organizeze o permanentă legătură cu conducerile întreprinderilor, precum și cu organizațiile sindicale și de tineret, cerîndu-le să aplice dispozițiile Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc. Este necesar ca, la sfîrșitul fiecărei săptămîni, școlile serale să comunice în scris întreprinderilor și instituțiilor elevii care lipsesc de la cursuri, pentru ca aceștia să fie ajutați să-și îmbunătățească frecvența — și aceasta cu atît mai mult cu cît în unele cazuri elevii lipsesc de la școală fără să fie reținuți în producție sau să aibă alte motive întemeiate.

Mulți conducători de întreprinderi s-au preocupat în anul școlar trecut de asigurarea unei frecvențe regulate la cursuri a tinerilor muncitori care urmau cursurile școlilor. Alți conducători de întreprinderi însă, cum sînt, de pildă, cei de la Atelierele C.F.R., fabrica de pălării și „Electromotor" din Timișoara au trimis elevii în timpul anului școlar și chiar în perioada examenelor, în delegații în afara orașului, i-au reținut la ședințe sau la activitățile diferitelor colective sportive și culturale. Asemenea procedee trebuie înlăturate.

O atenție deosebită trebuie acordată însușirii de către elevi a cunoștințelor prevăzute în programele școlare. In acest scop, profesorii care predau în învățămîntul seral trebuie să fie exemplu de punctualitate și temeinică pregătire pentru lecții. Se știe că specificul învățămîntului seral este cu totul diferit de specificul școlilor de zi; de aceea, în școlile serale predarea cunoștințelor nu se poate desfășura după planurile de lecții folosite la școlile de zi. Fiecare profesor care predă cunoștințe tinerilor muncitori din școlile și secțiile serale trebuie să țină seama de faptul că aceștia nu au la dispoziție decît extrem de puțin timp pentru studiu individual și, luînd în considerare această împrejurare, să asigure însușirea temeinică a celor predate chiar în timpul lecțiilor.

Trebuie combătută cu toată hotărîrea concepția profund greșită a unor profesori care apreciază că, deoarece absolvenții școlilor serale nu merg în învățămîntul superior, este îngăduită o atitudine de indulgență în ceea ce privește notarea. Școlile și secțiile serale create pentru oamenii muncii nu au scopul de a elibera diplome, ci de a forma cadre cu o temeinică pregătire, capabile să facă față sarcinilor complexe pe care tehnica modernă li le pune în față.

Este necesar, de asemenea, ca în învățămîntul seral să se țină o atentă evidență a muncii fiecărui elev, astfel ca la încheierea trimestrului să nu mai existe elevi cu situația școlară neîncheiată, așa cum s-a întîmplat anul trecut în regiunea Ploești, de pildă, unde din 2.821 de elevi frecvenți în luna septembrie, la finele pătrarului I 325 elevi nu aveau situația încheiată.

Pentru antrenarea elevilor la învățătură și pentru realizarea disciplinei, în școlile serale vor trebui să fie larg folosite comitetele de elevi, să se organizeze consultații săptămînale, să fie stimulați elevii merituoși. Comitetele de elevi pe clase și pe școală trebuie să devină un element activ, un sprijin real în munca diriginților și a directorilor de școli și nu un simplu organ formal, așa cum a fost acela care a funcționat anul trecut pe lîngă secția serală a școlii medii nr. 5 din Cluj.

Printre elevii învățămîntului seral se găsesc numeroși membri ai organizațiilor U.T.M. și ai conducerilor acestora. Utemiștii trebuie să dea școlii un ajutor prețios, să exercite o influență importantă asupra colegilor lor. La rîndul lor, directorii trebuie să-și asigure sprijinul organizat al acestor elevi, atît în ceea ce privește mobilizarea întregului colectiv al clasei la învățătură, cît și în ceea ce privește frecvența regulată la cursuri.

Este bine ca secțiile de învățămînt, împreună cu comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt, să organizeze consfătuiri de producție cu directorii școlilor serale și cu organizatorii de grupe sindicale din aceste școli, iar în orașele mai mari, ca București, Cluj, Orașul Stalin etc., să se organizeze consfătuiri pe specialități cu profesorii care predau în școlile serale. La aceste consfătuiri trebuie să fie analizată pe larg și cît mai concret activitatea cadrelor didactice și rezultatele ei și să se ia măsuri pentru îmbunătățirea muncii.

Toți cei care răspund de munca școlilor și secțiilor serale pentru tineretul muncitoresc trebuie să-și încordeze încă de pe acum, din primele zile de cursuri, toate eforturile pentru a ridica procesul instructiv-educativ la un nivel cît mai înalt, pentru a asigura o cît mai temeinică pregătire culturală a oamenilor muncii.

DUMITRU IONESCU

Director cu „inițiativă"

Toți cetățenii din Frătoșița și în special cadrele didactice de la școala de 7 ani din această comună îl cunosc pe tovarășul Dumitru Voicilă ca pe un om cu inițiativă. Și, într-adevăr, nu o singură inițiativă, ci inițiative nenumărate a avut Dumitru Voicilă de cînd este directorul școlii. Secretul succeselor acestui priceput director a fost asigurat întotdeauna de posibilitățile lui nelimitate de a interpreta ordinele și dispozițiile organelor superioare nu „mecanic", ci „creator".

— Frate, nu pot suferi pe cei care nu ies din buchile legii și care nu pot trăi pe propriile lor picioare — obișnuia să spună cîteodată în cancelaria școlii inimosul director. — Eu, bunăoară, nu mă las niciodată orbit de hîrtoage, eu am inițiativă, eu... eu... etc.

— Dar avem numeroși copii nescolarizați. Ce s-a făcut pentru a-i aduce la școală? — îndrăznea cîteodată vreun coleg să ridice glasul pentru a întrerupe avalanșa de laude adresată de director propriei lui persoane.

— Nu sînt nescolarizați, sînt retrași — răspundea sentențios directorul.

— Dar nici n-au călcat pragul școlii și nu sînt nici bolnavi și nici plecați din comună. După instrucțiunile primite de la secția de învățămînt, copiii nescolarizați ar fi trebuit readuși în...

— Ce instrucțiuni! Ce instrucțiuni! Instrucțiunile nu trebuie aplicate mecanic. Eu am avut bunăvoință să-i înscriu în catalog, părinții n-au avut bunăvoință să-i trimită la școală. Deci sînt retrași și pace.

Și anul școlar s-a scurs pe nesimțite cu discuții asemănătoare între director și cadrele didactice.

Intr-una din zilele lunii iunie, cînd se făcea bilanțul examenelor, tovarășa Maria Naum, profesoară de limba română, a ridicat problema slabei pregătiri a elevilor clasei a V-a.

— Din cei 20 de elevi prezentați la examen, 7 au obținut nota 2.

— Tovarășe director — a spus un alt profesor — dacă la numărul mare de neșcolarizați se adaugă procentul celor care n-au obținut note de trecere la examen, riscăm să se desființeze clasa a VI-a.

— Lasă, bre, nu vă mai speriați atîta, și anul trecut a fost aceeași poveste, tot cu clasa a VI-a, și nu s-a mai desființat. Am eu grijă de toate, dacă voi sînteți complect lipsiți de inițiativă...

Dealtfel, cu privire la inițiativele directorului școlii din Frătoșița au început să circule zvonuri nelămurite, dar compromițătoare. Pentru a pune capăt acestor zvonuri, lucrătorii de la sfatul popular comunal ca și cei de la secția de învățămînt a raionului Filiași, au luat și ei inițiativa de a cerceta scriptele școlii cu privire la situația anuală a elevilor. Cu acest prilej s-a descoperit că elevii Chira Marin și Ciurea Damian, care fuseseră declarați repetenți în clasa a V-a, la sfîrșitul anului școlar 1954—1955, au fost înscriși în clasa VI-a în următorul an de învățămînt.

In timpul cercetărilor, fiind întrebat ce are de spus asupra celor puse în lumină de anchetă, Dumitru Voicilă a fost de părere că acestea sînt „lipsuri mărunte" și a cerut... să fie trimis la cursurile de perfecționare, pentru a-și perfecționa „metodele de muncă".

Sîntem în pragul noului an școlar. Sperăm că pentru a împiedica pe Dumitru Voicilă să-și aplice „metodele proprii" de conducere a școlii, secția de învățămînt a raionului Filiași va avea mai multă inițiativă decît pînă acum.

VAL. NECULA

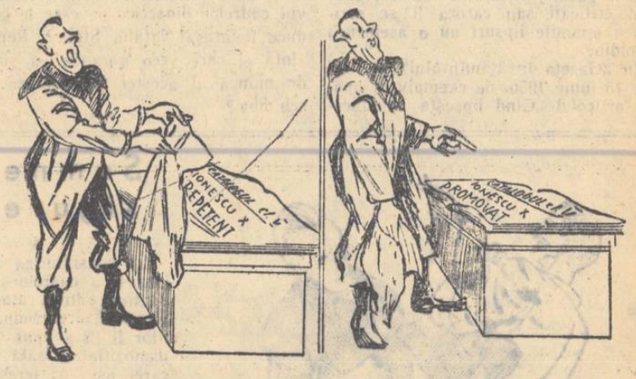

HOCUS, POCUS... PROMOVATUS

Desen de F. GRONSKI

O consfătuire care nu a dat roade

Sîntem în pragul noului an școlar. Pregătirile materiale pentru deschiderea în bune condiții a cursurilor sînt aproape terminate. Dar pentru succesul muncii noastre în noul an școlar nu sînt suficiente numai pregătiri materiale — este necesară și o temeinică pregătire pedagogică. In această privință — a pregătirii pedagogice — un rol însemnat trebuiau să-l joace lucrările consfătuirilor raionale. Cum stau însă lucrurile, din acest punct de vedere, în raionul Brad? Din păcate, nu putem spune că lucrările consfătuirii din raionul nostru au constituit un ajutor real pentru învățători și profesori.

Începînd cu pregătirea și organizarea acestei consfătuiri și terminînd cu ședința plenară de încheiere a ei, parcă toată activitatea noastră a fost străbătută de o apatie și oboseală generală. Această situație se poate atribui în bună parte lipsei de organizare temeinică a muncii.

Nu se poate spune despre colectivul secției de învățămînt a raionului Brad că nu a avut preocupări în legătură cu pregătirea consfătuirii. Îndemnurile secției de învățămînt s-au menținut însă la nivelul unor îndrumări cu caracter general, nu s-a stabilit nimic concret. Aproape totul s-a lăsat la inițiativa personală. S-a uitat însă că această inițiativă trebuie stimulată prin îndrumări concrete. De aceea, lucrările s-au desfășurat mai mult la întîmplare și nu e de mirare că, în momentul înscrierii la discuții, în sală s-a așternut o liniște penibilă.

Lipsa de preocupare temeinică pentru organizarea consfătuirii s-a constatat însă nu numai în neglijarea îndrumărilor concrete în vederea desfășurării lucrărilor, ci și în nepăsarea față de asigurarea unor condiții materiale cît de cît potrivite pentru asemenea lucrări. In adevăr, în zilele de 25 și 26 august, ședințele plenare s-au ținut într-o sală din subsolul localului grupului școlar minier. Cu toate că în același local se află și alte încăperi mai corespunzătoare, organizatorii consfătuirii s-au mulțumit cu ceea ce li s-a dat aci, afișînd în schimb pe perete lozinca „cere omului mult, dar arată-i și respect". Cîțiva tovarăși au criticat lipsa de grijă a organizatorilor consfătuirii, tovarășul inspector Cîrstoiu ne-a aruncat în plină ședință ocara: „atîta ați meritat". Credem că este necesar să se ia măsuri grabnice și hotărîte împotriva unor asemenea atitudini.

Trecînd la analiza sumară a celor două referate prezentate de secția de învățămînt în ședințele plenare, nu putem spune că acestea nu au avut și ele lipsuri. Nu au cuprins o parte însemnată din activitatea cadrelor didactice, ca, bunăoară, alfabetizarea, colaborarea cu părinții, munca directorului și a diriginților, colaborarea cu organizațiile de U.T.M. și pionieri și munca culturală. Totuși, ele au oglindit unele aspecte ale muncii, mai ales cu privire la predarea cunoștințelor. Dacă aceste referate ne-ar fi înfățișat însă mai puține generalități și principii de muncă și ne-ar fi arătat în mod concret felul în care anumite cadre au aplicat aceste principii, referatele ne-ar fi fi fost într-adevăr de un real folos în problema învățămintelor anului școlar 1955—56 și a folosirii acestora pentru ridicarea nivelului de pregătire al elevilor și pentru preîntîmpinarea supraîncărcării lor.

Pentru întocmirea referatelor secției, ca și a acelora pe obiecte, trebuia strîns material concret din activitatea tuturor școlilor din raion. In această privință s-ar fi putut cere dări de seamă de la directori, care să fie verificate pe teren de către organele de control. De un real folos ar fi fost în legătură cu alcătuirea referatelor și activitatea cabinetului pedagogic de pe lîngă secție. Lucrurile nu s-au petrecut însă așa. Secția de învățămînt și cabinetul pedagogic nu s-au străduit să cunoască aspectele concrete din munca școlilor și nici comitetul sindical nu le-a sprijinit așa cum ar fi trebuit.

Cît despre discuții, ele au fost în general anemice și — în afară de mici excepții — s-au menținut la un nivel scăzut. Unii tovarăși au folosit tribuna consfătuirii pentru a aborda chestiuni personale. Aceasta nu este de mirare dacă ne gîndim la felul cum au fost pregătite lucrările.

Totuși, și din discuții s-au putut desprinde unele aspecte reale ale muncii noastre în legătură, bunăoară, cu politehnizarea învățămîntului, cu străduințele de îmbogățire a vocabularului elevilor, cu greutățile întîmpinate în această privință.

In munca pe secții s-a resimțit și mai mult lipsa de organizare a lucrărilor consfătuirii. Referatele pe secții au fost, în bună parte, lipsite de material documentar. Și aci discuțiile au fost sub nivelul așteptărilor, iar unele cadre s-au mulțumit cu o participare pasivă, formală la lucrări.

Materialul didactic expus a fost mai puțin, iar silințele cadrelor noastre didactice mai slab ilustrate în acest material decît la consfătuirile precedente.

Concluziile prezentate de către tovarășul Emilian Riscuța, șeful secției de învățămînt, ne-au lăsat în bună parte impresia unei rătuiri cu cei care au găsit că secția și referatele prezentate de ea ar mai fi avut și unele lipsuri. In asemenea împrejurări, greu se vor mai găsi cadre care să se înscrie pe viitor la cuvînt, în afară de acele care găsesc că întreaga noastră muncă e vrednică numai de laude. Cu grija permanentă de a menaja sensibilitatea prietenilor, însă, nu vom putea înlătura greșelile ce se pot strecura în munca noastră.

Ne-am fi așteptat ca tovarășul Riscuța, în concluziile sale, să fi lămurit anumite controverse ivite cu prilejul discuțiilor. Aceasta însă nu s-a întîmplat. Așa, bunăoară, nu s-a schițat nici măcar o conturare a sarcinilor legate de atît de importanta și încă insuficient lămurita problemă a politehnizării învățămîntului. Tov. Riscuța n-a luat poziție nici în problema îmbunătățirii scrisului elevilor noștri ci, dimpotrivă, a dovedit că o subapreciază.

Nimeni nu este îndreptățit să afirme că în școlile din raionul Brad nu se muncește și că munca aceasta nu a dat unele rezultate frumoase. O ilustrare a rezultatelor muncii cadrelor didactice — mai cu seamă a celor ce trudesc în condițiile grele ale periferiilor raionului — o constituie succesele obținute în acțiunea de școlarizare. S-au obținut o serie de rezultate pozitive și în înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi. Totuși, munca în această privință este nesatisfăcătoare. Ne-o arată aceasta, în deosebi, notele slabe primite de unii elevi la examenul de admitere în clasa a VIII-a, mai ales la limba română și la matematică, precum și situația absolvenților clasei a X-a care s-au prezentat la concursurile de admitere în învățămîntul superior.

Despre aceste probleme ar fi trebuit să discutăm la consfătuire, însă rezolvarea lor ar fi trebuit să se orienteze secția de învățămînt. Ea a lăsat însă, așa cum am mai arătat, ca lucrurile să se desfășoare la întîmplare.

Secția de învățămînt a raionului, directorii școlilor noastre și noi toți — învățători și profesori — avem datoria să facem eforturi serioase pentru a îmbunătăți munca instructiv-educativă în noul an școlar. Datorită Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală avem acum condiții mult mai bune de muncă decît în anii trecuți. Sîntem datori să folosim din plin aceste condiții, să punem toată munca noastră în slujba instruirii și educării copiilor patriei.

COSTIN VASILE
profesor la școala medie mixtă din Brad

Pentru CONCURSUL CORESPONDENȚILOR voluntari

Prin satele raionului Fălticeni

Sînt în raionul Fălticeni o serie de sate mici, izolate, depărtate de căile principale de circulație. Pe vremea regimului burghezo-moșieresc, aceste sate nu erau cercetate de mărimile și notabilitățile vremii decît în perioada alegerilor parlamentare. În aceste mărunte așezări omenești domneau nestingherite analfabetismul, superstițiile și obscurantismul. Sărăcia și mizeria în care trăiau oamenii erau de nedescris. Școlile — acolo unde erau — funcționau în condiții cu desăvîrșire nesatisfăcătoare.

Astăzi, însă, lucrurile stau cu totul altfel. La Cotul Băiei se ridică mîndră, o școală nouă, construită din cărămidă, beton și țiglă. Lucrările de finisaj ale școlii au fost terminate la sfîrșitul lunii august și acum ea este gata să-și primească elevii. Țăranii muncitori din Cotul Băiei sînt mîndri de școala lor. „Se vede de departe și de oriunde" — îmi spunea o femeie care venea la arie cu doi copii de mînă, copii care în curînd vor începe să învețe buchiile în această clădire impunătoare.

Nici locuitorii comunei Țarna Mare nu s-au lăsat mai prejos. Satul întreg, în frunte cu organizația de partid, muncește de zor pentru construirea noului local de școală. „Ne-au luat-o înainte cei din Cotul Băiei — spun țăranii muncitori — dar o să-i ajungem din urmă". „Ba o să-i și întrecem" — adăugă tovarășii Gheorghe Moșneagu și Ion Lungu, fruntași în munca voluntară pentru construirea școlii.

V. POPA

Pentru îmbunătățirea predării limbii romîne

Recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală a stat la baza discuțiilor care au avut loc în consfătuirile raionale din luna august. Una din problemele discutate la consfătuiri, a fost cea a evitării supraîncărcării elevilor.

Pentru a aduce la îndeplinire hotărîrile consfătuirii cu privire la evitarea supraîncărcării și pentru a asigura însușirea cît mai temeinică a limbii romîne de către elevi, cercul profesorilor de limba romînă din raionul Odorhei a adoptat unele măsuri cu privire la îmbunătățirea predării limbii romîne în școlile cu limba de predare maghiară.

Pentru ca elevii să pronunțe cuvintele cît mai corect și pentru accentuarea lor justă s-a stabilit ca în noul an școlar să se practice pe larg analiza fonetică, iar împărțirea cuvintelor în silabe să fie repetată periodic.

În ceea ce privește îmbogățirea vocabularului elevilor, ea se va realiza prin: întocmirea de către elevi a vocabularelor alfabetice și tematice, repetarea la începutul fiecărei lecții a cuvintelor mai puțin folosite și a celor mai greu de pronunțat, introducerea cuvintelor noi în temele date pentru a fi lucrate acasă, precum și folosirea lor în cadrul lecțiilor de gramatică.

Pentru dezvoltarea vorbirii elevilor se vor aplica următoarele procedee: conversația după tablouri și după anumite teme anunțate din timp, discuții despre excursiile în întreprinderile industriale și în natură, urmărirea lecturii elevilor în afară de clasă și în afară de școală, lectura ziarelor și revistelor în limba romînă, organizarea corespondenței între elevii școlilor cu limba de predare maghiară și cei de la școlile cu limba de predare romînă, precum și introducerea „zilei limbii romîne".

Aplicînd aceste procedee și altele asemănătoare, profesorii de limba romînă din școlile minorităților naționale vor reuși să ridice nivelul predării acestei discipline.

AURORA BARO

Rezultatele muncii pe parcela experimentală

Elevii școlii elementare din comuna Uda de Sus, raionul Vedea, au fost antrenați în tot timpul vacanței de vară la efectuarea muncilor agricole de vară pe parcela experimentală. Aceasta a fost plivită de buruieni, prășită de trei ori; legumele și zarzavaturile au fost plivite și udate la timp. Lucrînd sub îndrumarea pedagogilor Florica Nițescu, Gheorghița Cristescu și Nicolae Popescu, elevii școlii au folosit cele mai avansate metode agrotehnice, respectînd cu strictețe planul de lucru întocmit la începutul primăverii. Au fost inițiate întreceri între grupe, iar în cadrul discuțiilor pe grupe au fost popularizați fruntașii întrecerii: Teodora Mărgăritescu, Floarea Bădițeanu, Viorica Manole, Const. Cristescu, Vasile Olteanu și alții.

Folosind activitatea pe parcela experimentală ca mijloc de educare a dragostei elevilor pentru agricultură, cadrele didactice de la școala din Uda de Sus au obținut o serie de succese care pot constitui un exemplu viu pentru ceilalți pedagogi din raion. Spre bucuria elevilor și a pedagogilor în prezent se recoltează de pe parcelă roșii cu o greutate de peste 500 grame, sfecla furajeră are de la 7—8 kg. în sus, iar porumbul semănat în cuiburi dispuse în patrat a dat pe fiecare fir cîte 2 și 3 știuleți.

O cantitate însemnată de roșii, castraveți, fasole și cartofi recoltați de pe parcelă a fost vîndută, iar sumele realizate au fost întrebuințate pentru înfrumusețarea localului școlii.

Munca pe parcela experimentală a școlii Uda de Sus continuă cu același avînt, elevii și cadrele didactice luptînd să obțină pînă la sfîrșit realizări tot atît de însemnate ca cele de pînă acum.

TITU GHIȚULESCU

Pentru CONCURSUL CORESPONDENȚILOR voluntari

Inaugurarea unei școli medii

În anii puterii populare a luat ființă în comuna Pucioasa, din regiunea Ploești o nouă școală medie. Astfel, oamenii muncii din această comună au căpătat posibilitatea de a asigura o pregătire mai înaltă copiilor lor, fără a suporta greutățile materiale cerute de frecventarea cursurilor la școlile medii din orașul Tîrgoviște sau din alte centre ale țării.

Dar această frumoasă realizare a regimului de democrație-populară n-a soluționat într-o totul problema, deoarece în Pucioasa nu exista un local adecvat funcționării unei asemenea școli. Cîțiva ani cursurile s-au ținut în condiții destul de grele, în localul școlii de 7 ani și în alte cîteva localuri răspîndite pe diferite străzi ale comunei. Această situație cauza dificultăți atît în ceea ce privește organizarea și desfășurarea procesului de învățămînt, cît și munca educativă.

La propunerea organelor raionale, Ministerul Învățămîntului a acordat în anul 1955 fondurile necesare construirii unui nou local școlar. De curînd a avut loc inaugurarea acestui local care, pe lîngă cele 10 săli de clasă, are și săli pentru cancelarie, laboratoare, bibliotecă, o cameră a pionierilor, cabinet medical, etc.

Astfel, cadrele didactice și elevii școlii medii din Pucioasa vor începe cursurile noului an școlar în condiții care le vor da posibilitatea de a obține realizări și mai însemnate în munca lor.

GLEB STATNIC

12 ani de la eliberarea Bulgariei

Înflorirea științei și culturii naționale

Transformările politice și economice care au avut loc în cei 12 ani care au trecut de la eliberarea Bulgariei s-au reflectat adînc și în domeniul culturii naționale bulgare.

Analfabetismul a fost lichidat. Numărul elevilor din școlile medii a fost dublat; al acelora din instituțiile de învățămînt superior a devenit de peste trei ori mai mare; numărul elevilor din școlile tehnice a crescut de 6 ori.

În timp de 12 ani au fost înființate 1.000 de școli elementare, peste 150 de școli medii și gimnazii, 114 gimnazii serale și pre-gimnazii, 123 de școli ale rezervelor de muncă, 20 de instituții de învățămînt superior cu 42 de facultăți care pregătesc 37.000 de studenți pentru 150 de specialități.

În ultimii 10 ani s-a alocat pentru construcția școlilor, a instituțiilor de învățămînt superior, a teatrelor și cinematografelor aproape un miliard de leva. Pînă la sfîrșitul anului 1955 au fost construite numai din fondurile de stat 531 de școli noi pentru 113.230 de elevi, dintre care două treimi la sate. Un adevărat palat al științei este Universitatea de stat din centrul orașului Sofia. Ea ocupă o suprafață de 10 hectare și are 355 de încăperi, dintre care 150 de cabinete pentru profesori, 25 de auditorii cu 5.000 de locuri, bibliotecă, un restaurant pentru 2.000 de studenți, 2 săli de gimnastică, 2 săli mari pentru conferințe cu 500 și 1.000 de locuri.

De felul cum se îngrijește puterea democrat-populară de dezvoltarea științei ne vorbește faptul că în 1954 au fost cheltuite pentru nevoile Academiei de Științe din Bulgaria de 50 de ori mai multe mijloace decît în 1944 — Cu ajutorul acestor mijloace uriașe au fost deschise pe lîngă Academie 35 de institute de cercetări științifice, în care lucrează 90 de academicieni și membri corespondenți ai Academiei, 360 de colaboratori științifici și sute de ajutoare administrative și tehnice. Academia de Științe din Bulgaria a fost fundamental reorganizată, în fața ei punîndu-se sarcini importante științifice și social-politice. Ei i-a fost încredințată toată munca științifică cu privire la problemele de bază ale tuturor ramurilor științei, i-a fost încredințată conducerea întregii activități a tuturor instituțiilor științifice, studierea bogățiilor naturale ale țării, sarcina de a contribui la dezvoltarea și ridicarea forțelor ei productive.

Într-o școală medie de fete din Sofia

Unele dintre institutele Academiei de Științe din Bulgaria sînt larg cunoscute peste granițe. Așa este, de pildă, Institutul de biologie „Metodi Popof", unde au fost efectuate pentru prima oară experiențe cu privire la stimularea plantelor. Muzeul științific de științe naturale, fondat în anul 1899, cuprinde aproape un milion de exponate care dau o idee complectă asupra compoziției solului, florei și faunei Bulgariei. Este bogată, de asemenea, și secția etnografică.

Pe drept cuvînt cei 12 ani care au trecut de la eliberarea Bulgariei pot fi numiți perioada de aur a științei și culturii bulgare.

Noi magazine pentru cadrele didactice

În ziua de 6 septembrie a.c. s-au deschis în orașul Craiova două magazine pentru cadrele didactice: unul de confecții și încălțăminte pentru bărbați și femei, iar celălalt de țesături din bumbac și lînă. Organizarea acestor magazine este rezultatul aplicării recentei hotărîri a Consiliului de Miniștri menită să contribuie din plin la îmbunătățirea continuă a situației materiale a cadrelor didactice prin procurarea de mărfuri de calitate și în rate.

În ziua deschiderii, în ambele magazine era multă animație încă de la orele 8 dimineața. Responsabilii magazinelor, tovarășii Leon Redler și Alexandru Lupu, nu prideau cu explicațiile asupra formularelor ce trebuiau complectate.

Vînzătorii, tineri calificați, purtau discuții cu clienții despre calitatea mărfurilor. Numai în timp de o oră aproape 40 de învățători și profesori și-au întocmit formularele și au început să primească marfa.

Pedagogii din orașul Craiova se bucură mult de organizarea acestor magazine menite să satisfacă nevoile lor materiale.

I. CĂLIN

O tradiție frumoasă

La școala de 4 ani din satul Răgoaia, comuna Bucșani, raionul Tîrgoviște, s-a creat o tradiție frumoasă în legătură cu primirea noilor elevi care păsesc pentru prima oară în școală. An de an elevii clasei I-a sînt primiți sărbătorește, cu daruri și flori.

Anul acesta, învățătorii Maria Secară și Leonid Secară de la această școală au pregătit de pe acum un colț al elevului din clasa I-a. Aici, pe o mesuță, se află un abecedar, poze diferite ce se folosesc în dezvoltarea vorbirii, litere decupate, bețișoare, cuburi, cutiuțe, planșe înfățișînd numerele și alte materiale didactice care se folosesc în clasa I-a. La colțul elevului din clasa I-a se găsesc și ghiozdănașe confecționate din foi de porumb de către elevii claselor III-IV. Acum aceste ghiozdănașe sînt pline cu jucării și poze, iar în primele zile de școală vor fi dăruite copiilor din clasa I-a, care își vor pune aici caietele și cărțile pe care unii le-au și procurat de la librăria din comună.

Elevii clasei a II-a îi vor întîmpina pe noii elevi ai școlii cu flori culese din grădina școlii, care au fost semănate și îngrijite chiar de ei, sub îndrumarea învățătorilor.

Pe urmele materialelor publicate în „Gazeta învățămîntului"

Înțelegînd în mod just sprijinul pe care-l primesc prin articolele critice publicate în coloanele ziarului, numeroase organe ale puterii de stat trimit publicației noastre răspunsuri prin care arată măsurile luate pentru lichidarea lipsurilor semnalate.

La rubrica „Știați că..." din nr. 381, de pildă, a apărut o notă critică în care se combătea faptul că unii învățători și profesori din raioanele Cîmpina, regiunea Ploești, Pecica, regiunea Timișoara, Gura Humorului, regiunea Suceava, și Costești, regiunea Pitești, primesc salariile și celelalte drepturi bănești cu mari întîrzieri. Răspunzînd redacției, majoritatea organelor vizate ne arată că cele semnalate corespund realității și că s-au luat măsuri pentru lichidarea acestor deficiențe.

Însușindu-și de asemenea critica din ziar, conducerea școlii medii de băieți din Gherla, despre care s-a arătat că nu s-a interesat de procurarea imprimatelor necesare eliberării diplomelor unor învățători, ne răspunde că în urma sezisării ziarului nostru a cerut și a obținut toate imprimatele necesare.

Din păcate, însă, nu toți cei care sînt criticați sau cărora li se sesizează anumite lipsuri au o asemenea atitudine.

În „Gazeta învățămîntului" nr. 375 din 15 iunie 1956, de exemplu, a apărut articolul „Cînd lipsește conducerea colectivă". În acest articol se combătea atitudinea de comandă a tov. Natalia State, directoarea școlii medii de fete nr. 3 din Buzău, care în luarea unor hotărîri cu privire la munca din școală nu se consulta cu colectivul pedagogic și nu ținea seama de părerea nimănui.

Deși au trecut aproape trei luni de la publicarea acestui material și de la sezisarea pe care ziarul nostru a trimis-o, pe baza lui, secției de învățămînt a raionului Buzău, aceasta nu ne-a trimis pînă la această dată nici un răspuns. Cît privește conținutul răspunsului școlii medii de fete nr. 3 din Buzău, el reprezintă o dovadă în plus a faptului că la această școală lipsește cu desăvîrșire conducerea colectivă. Fără să-și analizeze într-un fel sau altul activitatea, fără să dea colectivului pedagogic sau organizației sindicale posibilitatea să discute pe marginea acestui material, tovarășa Natalia State ne răspunde doar că în activitatea ce o va depune în noul an școlar va căuta să obțină realizări mai bune și să lichideze cu lipsurile avute. Un asemenea răspuns vag poate fi oare satisfăcător pentru colectivul cadrelor didactice pe care le conduce tovarășa Natalia State? Reprezintă el oare vreo garanție că stilul de muncă al acestei tovarășe se va schimba?

Mă pregătesc pentru activitatea instructiv-educativă

În timpul care mi-a rămas pînă la deschiderea noului an școlar am început să-mi revăd caietul de observații, introdus anul trecut odată cu primirea elevilor mei de clasa I-a. În acest caiet fiecărui elev i s-au rezervat cîte cinci pagini pentru caracterizări privitoare la învățătura și comportarea lui. Aceste caracterizări îmi vor fi deosebit de folositoare acum, la începerea unui nou an de muncă. În primele săptămîni de școală cu elevii clasei a II-a voi insista asupra lipsurilor pe care le-am constatat în cunoștințele lor la sfîrșitul anului trecut. Voi revedea cu ei în deosebi scrierea și citirea sunetelor ce, ci, che, chi, ge, gi, ghe, ghi. Mi-am întocmit pentru aceasta și o planșă pe care o voi afișa în clasă, pentru ca elevii să-și poată forma astfel deprinderea scrierii corecte a acestor sunete la începutul, la sfîrșitul și la mijlocul cuvintelor.

Pentru a obține rezultate bune în desfășurarea procesului de învățămînt în anul școlar care începe, am consultat programa clasei a II-a, pregătindu-mi din timp materialul didactic necesar. Totodată am confecționat din carton planșe numerice, schema claselor numerelor întregi, liniaturi speciale pentru caligrafie, diferite litere și cifre mobile etc. Mi-am procurat de asemenea îndrumătorul metodic pentru predarea citirii și scrierii limbii romîne, precum și celelalte metodici necesare, pentru a le consulta în vederea îmbunătățirii lecțiilor. În același timp, am discutat cu colegii care au predat anul trecut la clasa a II-a, căutînd să învăț din experiența lor.

Voi acorda o atenție deosebită în această perioadă legăturii cu părinții. În vizitele pe care le-am făcut în vacanță la domiciliile elevilor mei am urmărit comportarea lor în familie, atitudinea lor față de muncă în gospodăria părinților, le-am recomandat reviste și cărți pentru lectura lor extrașcolară. Acum voi întări colaborarea mea cu părinții și voi căuta s-o mențin în tot timpul anului școlar.

În felul acesta nădăjduiesc că voi începe noul an școlar în condiții mai bune.

EMIL TETILEANU
învățător la școala medie din Lupeni

Cu sprijinul școlii

În comuna Valea Seacă din raionul Gura-Humorului a luat ființă de curînd o grădiniță sezonieră. Pentru crearea fondului necesar cantinei acestei grădinițe, elevii școlii de 7 ani din această comună, sub îndrumarea cadrelor didactice, au curățat de mărăcini 10 hectare de izlaz, pentru care au primit din partea sfatului popular local suma de o mie de lei. Cu această sumă și cu zarzavaturile culese de pe lotul experimental al școlii s-a putut asigura pentru cei peste 30 de copii care frecventează zilnic grădinița sezonieră o masă consistentă. Țăranii muncitori din această comună sînt mulțumiți de grija pe care o are școala față de copiii lor.

ALEXANDRU POPOVICI
corespondent

Contract de colaborare științifică

În ultima vreme, școala ajutătoare din București și laboratorul de psihologie generală din Institutul de fiziologie normală și patologică al Academiei R.P.R. au semnat un contract de colaborare științifică. În urma acestei acțiuni s-a înființat la școala ajutătoare un laborator de cercetări psihologice în domeniul defectologiei, care își va orienta cercetările pe linia sprijinirii procesului instructiv-educativ. În planul de cercetări intră, pentru început, următoarele două teme: „Dezvoltarea limbajului la elevii întîrziați mintal" și „Trecerea de la senzație la gîndire".

Însușindu-și în adîncime învățătura pavlovistă și colaborînd cu cercetătorii institutului, cadrele didactice vor putea să dea un conținut științific muncii lor, ridicînd astfel pe o treaptă mai înaltă activitatea lor instructiv educativă.

Săli de clasă construite prin autoimpunere

Școala din orașul Govora devenise neîncăpătoare pentru numărul elevilor care o frecventau. De aceea, s-a luat hotărîrea să se construiască noi săli de clasă prin autoimpunere.

Cu sprijinul sfatului popular comunal și al deputaților s-a strîns suma de 14.000 lei. Cu acești bani s-au procurat materialele necesare construcției. Muncind cu însuflețire, cadrele didactice, ajutate de părinții copiilor, au adus o contribuție însemnată la ridicarea noilor săli de clasă.

Prima consfătuire pe țară a defectologilor oligofreno-pedagogi

De curînd a avut loc la București prima consfătuire pe țară a cadrelor didactice care predau în școlile ajutătoare. La lucrările consfătuirii au participat reprezentanți ai catedrelor de psihologie, ai Institutului de științe pedagogice, ai Institutului de fiziologie normală și patologică al Academiei R.P.R., ai Ministerului Sănătății și Ministerului Prevederilor Sociale.

Tov. V. Crăciun a prezentat la consfătuire referatul „Școlile ajutătoare și sarcinile lor". Au urmat discuții la care au participat foarte multe cadre didactice.

În ziua următoare, conf. univ. dr I. Iancu a prezentat referatul „Despre particularitățile activității nervoase superioare ale copilului oligofren în lumina învățăturii lui I. P. Pavlov", iar tov. E. Feder, referatul „Particularitățile procesului instructiv-educativ în școlile ajutătoare".

Ultima zi a consfătuirii a fost consacrată activităților practice. Astfel, în afara prezentării unor planuri calendaristice, a analizării desfășurării regimului zilei, tov. prof. C. Omăt a ținut o lecție de aritmetică în una din clasele întîia.

Consfătuirea a contribuit la lămurirea multor probleme de ordin teoretic și practic din domeniul oligofreno-pedagogiei.

Profesiune nobilă

Povestire de P. Pavlof

Cînd cabrioleta ieși afară din oraș și porni pe șoseaua netedă și dreaptă, Svetla răsuflă voios și cu ușurare. „Începe adevărata viață" — își șopti ea zîmbind.

Se înveseli și vizitiul, moș Ivan.

— Tu, fetițo, nu te sinchisi — părea că vrea s-o liniștească el. Să știi că-i bine la noi la țară. Am început să avem de toate. Și n-o să te lăsăm singură, fetițo... Iartă-mă că-ți spun fetiță, dar așa vorbesc eu cu oamenii tineri. Cu tine e altceva, ești învățătoare, te poți supăra...

— Nu, nu moș Ivan — zîmbi și mai vesel Svetla.

— Și cum zici că te cheamă?

— Svetla.

— Frumos nume! Și, cum îți spun, de cînd cu socialismul, e altfel la noi. Și copiii au început să învețe mai bine. Poporul vrea carte. Cu mașinile astea nu se poate numai cu puterea. De ce nu sînt și eu acu tînăr! Unde mă duc, răspunsul e unul și același: „Tu ești bătrîn, moș Ivan, șezi acasă, o scoatem noi la capăt și fără tine" Flămînd n-am să rămîn, firește. Feciorii lucrează, au făcut la zile-muncă să ne ajungă și să rămînă. Dar cînd mă uit cum s-a înviorat satul, cum aleargă toată lumea la muncă, iar eu stau și-i privesc — asta nu! Lăsați-mă, le spun, barem căruțaș să mă faceți, sau altceva, dar să nu stau cu mîinile în sîn. Azi dimineață m-au chemat: du-te s-o aduci pe învățătoare...

Svetla fusese surprinsă de sosirea neașteptată a cabrioletei. Ea n-o ceruse. Oamenii, din propria lor inițiativă, voiseră s-o ducă cu trăsura. Adevărat că s-a schimbat satul!

— E altul satul nostru acum, reîncepu moș Ivan, care-i ghicea parcă gîndurile. Ți-e drag să privești tarlalele mari și pămîntul afînat.

Svetla privea frumoasele și marile tarlale fără răzor, nesfîrșite, arate cu grijă. Pămîntul era afînat, aerisit, gata să primească prima vlagă de toamnă și sămînța aruncată în el. Svetla răspundea ba cu un zîmbet, ba cu o aplecare a capului, ba cu răspunsuri scurte la vorbăria lui moș Ivan, iar gîndurile îi alunecau fără voie spre zilele cînd își alesese profesiunea.

...Era o dimineață frumoasă de mai, ultima zi din anul școlar. Dar Svetla nu era bucuroasă. De altfel, i se întîmpla cam des aceasta, cînd se ducea la școală. Dimineața n-avea cine să-i arunce o privire, s-o conducă, iar cînd era mai mică, s-o ajute să se pregătească. Acasă toată lumea se grăbea, fiecare era absorbit de munca sa. Mama ei era învățătoare. Antrenată de profesiunea sa, era parcă mai îndrăgostită de aceasta decît de unica sa fiică. Chiar atunci cînd era acasă și verifica lucrările elevelor sale, ba zîmbea, ba se încrunta, ba șoptea ceva, parcă discuta ceva cu fetele din clasă. Svetla se juca alături. Citeodată, ca să-i atragă atenția, dărîma intenționat cîte ceva. Mama nu se supăra. O mîngîia chiar, îi zîmbea, dar numai o clipă. Foarte repede se cufunda din nou în munca ei și Svetla rămînea din nou singură. De aceea, Svetlei nu-i plăcea profesiunea de învățătoare.

...În școală era gălăgie. Colegele de clasă se pregăteau să ofere un buchet de flori dirigintelui care trebuia să vină în ultima oră la ele.

— Uite-o și pe Svetla! Ea va oferi buchetul. Doar e fiică de învățătoare, va ști mai bine să spună ce trebuie.

— Terminați odată cu această „fiică de învățătoare" — se supără deodinioară Svetla.

— Ă, iartă-ne, ție nu-ți place profesiunea de învățătoare!

Svetla a refuzat să ofere buchetul. Această misiune a revenit iarăși Rumenei, care știa să facă față în asemenea împrejurări.

Își reaminti cu cîtă încordare așteptau ele pe diriginte în această ultimă oră. Probabil că va fi emoționat, le va surîde, le va spune ceva vesel, încurajator la despărțire.

Iată însă că el intră supărat, încruntat. Foarte rar avuseseră prilejul să-l vadă în starea aceasta. Fără a le privi, el trecu printre rînduri, aproape trîntì condica pe pupitru, scrise mult timp în ea și abia apoi ridică privirea. Însă nici atunci parcă nu se uita la ele.

— Nu sînt mulțumit de voi — spuse el în loc de salut. Fetele, surprinse, amărîte, rămaseseră înmărmurite. Ce se întîmplase?

Însă dirigintele nu era grăbit. Păși prin clasă supărat. Toate îi urmăreau mișcările cu încordare. De abia după ce ocoli de cîteva ori clasa, el se opri în fața lor.

— Da, da! Nu sînt mulțumit de voi!

Nimeni nu mișca.

— Poftim, patru ani de cînd sîntem împreună, am studiat chimia, ne-am ajutat și la celelalte obiecte. Și reaminti cu o precizie uimitoare multe întîmplări din viața lor comună în școală...

— Și iată care-i răsplata la toate acestea...

— Dar ce s-a întîmplat, tovarășe Penef? — cuteză să întrebe zburdalnica Danca.

— Nu s-a întîmplat nimic. Ne despărțim ca oameni străini, nu ne stimăm unii pe alții, nu ne iubim.

— Cum așa, ca străini? — își spuse amărăciunea cu glas tare cîteva fete din clasă.

— Nu sînteți mulțumit că jumătate din clasă va studia chimia? — îi reamintiră altele.

— Oare aceasta nu înseamnă că vă stimăm? — începură să vorbească tot mai dirz elevele.

Gălăgia creștea. Dirigintele le făcu semn să tacă.

— Ei bine, dacă mă stimați pe mine, profesiunea mea, de ce pînă acum niciuna din voi nu și-a exprimat dorința să devină învățătoare? — spuse pe neașteptate dirigintele.

— Dar nu dumneavoastră ne-ați îndemnat să studiem chimia? Chimia nu e o știință interesantă? Nu e necesară în construirea socialismului?

— Ei da, e interesantă. Schimbările miraculoase ale substanțelor sînt interesante. Și nu numai interesante, ci și importante din punct de vedere științific și practic, importante din punct de vedere al construcției noastre. Dar spuneți, de ce v-ați îndrăgostit voi de chimie? Pentrucă... erau interesante experiențele!

Din modestie, nu adăugă că el însuși, ca profesor, a predat materialul în mod atrăgător și interesant, însă elevele o știau. Și el se antrenă în a le povesti despre perspectivele construirii socialismului.

— Dar cum vom contribui noi la aceasta? Bineînțeles, prin muncă constructivă, veți spune voi. Dar pe oameni, pe constructori, cine-i va crea, cine-i va educa? Învățătorii și profesorii, nu? Ori dacă nimeni dintre dumneavoastră, nimeni din celelalte clase, din toată țara nu dorește să-și asume această nobilă sarcină, această nobilă profesiune de pedagog — adăugă el cu patos — atunci, cine?

Se opri și privirea i se îndreptă undeva în spațiu. Parcă ar fi căutat un răspuns departe, nu în clasă.

Dar clasa se înviora treptat. Se auzeau discuții aprinse, convorbiri, totul se transforma într-o mare zbuciumată.

De abia atunci cînd Rumena, cu buchetul în mînă, se opri în fața dirigintelui, în clasă se făcu liniște.

— Eu... eu... tovarășe Penef — spuse ea emoționată, în loc de felicitare — mă voi face învățătoare...

Cîteva fete începură să aplaude. Aplaudă și Svetla. Multe dintre eleve și-au arătat și ele dorința să devină cadre didactice. Și Svetla hotărîse să devină învățătoare, dar, de rușine, n-o spuse cu voce tare.

Se întoarse acasă voioasă. Dădu mamei sale bună ziua, însă aceasta îi răspunse cu o ușoară aplecare a capului, fără să ridice privirea de pe caietele pe care le verifica.

— Bună ziua! Auzi, mamă?

— Bună ziua. Te rog, Svetla, așteaptă să verific încă puțin. Ce progres la Penca — continuă ea, parcă vorbindu-și sie.

— Și la mine sînt progrese, mamă. M-auzi? Svetla răvășì caietele și se lăsă drăgăstoasă pe genunchii mamei. Caietele se risipiră pe jos.

— Dar asta ce-o mai fi? Vezi ce-ai făcut? — și mama întinse mîna să adune caietele.

— Mamă, mă fac învățătoare!

Mama se opri uimită. Uită de caiete.

— Te rog, nu mai glumi!

— E adevărat, mamă! Astăzi tovarășul Penef ne-a vorbit despre profesiunea de învățător și ne-am hotărît deodată și eu și Rumena, și Ștefan, și... aproape jumătate din clasă a hotărît...

— Dar tu parcă voiai să studiezi chimia... urmă mama, încă bănuitoare.

— Învățătoare e mai bine!

Mama o îmbrățișă și o sărută cu drag. Apoi îi mîngîie părul, se uită la ea cam mirată, de parcă o vedea pentru prima dată așa de mare și începu să-i vorbească despre muncă, despre copiii pe care-i învață, despre bucuria cea mare pe care o simțea văzînd cum se dezvoltă copiii, cum învață tot mai multe lucruri și se poartă tot mai bine sub îngrijirea ei... și vorbi mult. Svetla plînse de emoție și bucurie...

În ochii ei apărură și acum lacrimi.

— Ce-i cu tine? Parcă plîngi, copilul tatii — auzi ea glasul neliniștit al lui moș Ivan.

— Nu, nu, moș Ivan.

— Să vezi ce de lume îți iese în cale...

Svetla zări marginea satului. Acesta se afla într-o vîlcea și casele apărură deodată în fața ei. Din case și din curți se uita curioasă multă lume, iar după cabrioletă alergau o puzderie de copii.

— Iar în fața sfatului popular — oamenii ca la bîlci — continuă moș Ivan. Uite-l și pe președinte!

Svetla, care se turburase din cauza privirilor curioase, acum, în fața numărului mare de oameni care ieșise să o întîmpine, se pierdu cu totul. O clipă rămase în cabrioletă, nemișcată, neștiind ce să facă. Apoi se dădu jos și strînse, turburată, mîinile oamenilor. Auzi ca prin vis cuvîntul de bun sosit al președintelui; răspunse ceva, care pe urmă îi păru stupid, fără legătură... „Iar acum ducefi-o la gazdă. Lasă să se odihnească — și apoi restul" — auzi ea clar ultimele cuvinte ale președintelui.

Cînd Svetla rămase singură în camera luminoasă și comodă, aranjată cu gust de mîinile atente ale gazdei, se lăsă în patul moale adus de oameni grijulii. Gîndurile i se întoarseră îndărăt la ziua aceasta, prima ei zi de învățătoare. Se convinse pe deplin că nu-și greșise drumul în viață, că se dedicase unei cauze mari, că îmbrățișase o profesiune nobilă — cum spusese dirigintele — profesiunea de învățător.

Semne sigure

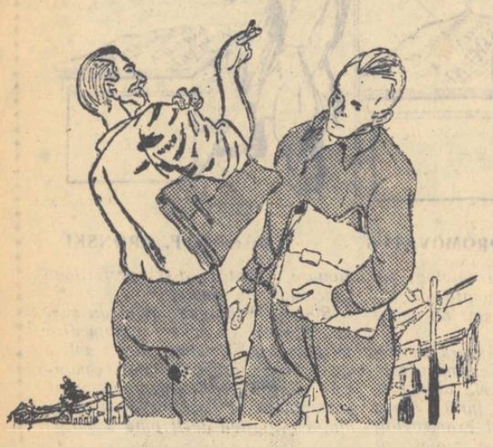

La consfătuirea din august a cadrelor didactice din raionul Urziceni, participanților li s-a pus la dispoziție o sală ale cărei uși și ferestre erau cu vopseaua încă neuscată.

— Parcă nu te-am văzut la consfătuire...

— Îmi pare rău! Uite dovada!

Bibliografie

A apărut REVISTA DE PEDAGOGIE, nr 7/1956

In cuprins:

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R.

Stanciu Stoian: **Drumul revistei noastre.**

A. Chircev: **Unele aspecte ale supraîncărcării elevilor în școala noastră.**

D. Salade: **A. S. Makarenko despre orientarea profesională.**

N. Tomoiagă: **Ideile lui Alecu Russo despre morală și educație.**

C. Pufan: **Citeva particularități psihologice ale dezvoltării copilului nr. 7—1956.**

lui surdo-mut în perioada începutului demutizării.

E. Bălăneanu: **Jocurile de construcție în grădinița de copii.**

N. M. Tobacinikova: **Cea de-a XVIII-a Conferință Internațională privind învățămîntul public.**

E. Nicolaescu: **Teme pentru acasă la matematică.**

I. Popescu: **Revista „Limba romînă" nr. 2, 1956.**

C.D.: **Ședința Consiliului științific al Institutului de științe pedagogice cu prilejul împlinirii a 35 de ani de la înființarea P.C.R.**

F.A.: **De la consfătuirea pe țară în problemele educației preșcolare.**

E.M.: **Să legăm mai strîns știința psihologică de practică.**

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 388 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 15 septembrie 1956

Cu prilejul deschiderii cursurilor, urăm oamenilor muncii din învățămînt noi succese în activitatea de instruire și educare a elevilor.

Spor la muncă!

Salutul adresat școlilor de către tovarășul Nicolae Sipoș, locțiitor al ministrului Invățămîntului. cu prilejul deschiderii noului an școlar

Astăzi se redeschid larg porțile școlilor de pe tot cuprinsul țării noastre. Din nou vor fremăta curțile școlilor, coridoarele și sălile de clasă de glasurile voioase ale sutelor de mii de elevi, bucuroși de începerea unui nou an de învățămînt

Sub privirile atente ale cadrelor didactice, copiii din clasa I-a vor păși cu emoție pentru prima dată pragul școlii, însoțiți de părinți, iar cei mai mari, plini de încredere și de avînt tineresc, se vor regăsi cu colegii lor pentru a relua firul unei rodnice activități.

In pragul noului an școlar, vouă elevilor, viitorul de mîine al patriei dragi, vouă cadrelor didactice, slujitori devotați și neobosiți pe tărîmul școlii, vouă părinților și tuturor celor care dovediți interes pentru bunul mers al învățămîntului nostru vă adresez un călduros salut.

Etapa de activitate care începe astăzi a fost pregătită cu atentă grijă, pe baza perspectivei luminoase, deschisă de Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din țara noastră.

Incepînd cu acest an, elevii vor studia noi obiecte de învățămînt, care să le lărgească orizontul științific și cultural, vor învăța după noi manuale școlare, cu un conținut bogat și atractiv.

Mulți dintre ei își vor complecta cunoștințele lucrînd în ateliere, pe parcele școlare experimentale, în laboratoare și muzee utilate cu noi piese și aparate, pentru a căpăta deprinderi practice de muncă productivă.

Condițiile de activitate școlară s-au îmbunătățit simțitor prin darea în folosință a sute de săli de clasă noi, prin amenajarea și repararea tuturor localurilor de școală și de internat la care și-au dat contribuția organizațiile obștești, în frunte cu sfaturile populare, comitetele de părinți, precum și întreprinderile care patronează școlile.

Alături de cadrele didactice, cu bogată experiență în activitatea de învățămînt, vor veni acum tinerii absolvenți ai școlilor pedagogice și ai facultăților, care prin entuziasmul lor tineresc vor da un nou imbold pentru ridicarea calității învățămîntului.

Dragi școlari, partidul și guvernul, care se preocupă permanent de viața, sănătatea, instrucția și educația voastră, vă asigură condițiile cele mai prielnice pentru a deveni cadre de nădejde, bine pregătite pentru a face față cu cinste sarcinii de viitori constructori ai vieții noi și fericite în patria noastră.

De aceea, voi trebuie să vă străduiți să răspundeți prin fapte care să onoreze calitatea voastră de elevi. Să fiți atenți și disciplinați, să dați ascultare la lecțiile ce vi se predau, să urmați sfaturile și îndemnurile pe care vi le fac învățătorii și profesorii voștri, părinții voștri și toți oamenii de bine care se interesează de munca voastră.

Aveți acum la dispoziție timpul necesar pentru a studia temeinic. Să citiți, să aprofundați cunoștințele care vi se predau în școală, să participați la activități recreative care ajută la buna voastră educație.

Să aveți o comportare demnă în toate împrejurările, la școală, în afară de școală și acasă: să respectați pe cei vîrstnici și să dovediți în tot timpul că meritați să purtați uniforma de școlar.

Roadele muncii și ale comportării voastre se vor vedea la sfîrșitul fiecărui trimestru și la sfîrșitul anului școlar.

Pentru ca rezultatele activității voastre să fie încununate de succes trebuie să munciți cu seriozitate zi de zi, să faceți eforturi pentru a vă însuși mereu mai temeinic cunoștințele predate.

Folosesc prilejul sărbătorii de astăzi pentru a vă ura dragi școlari, învățători, profesori și educatori, muncă rodnică în noul an școlar ce se deschide astăzi, pentru propășirea școlii din patria noastră.

Să muncim cu avînt sporit

Zeci de mii de școlari și de educatori încep un nou an de muncă. Străzile orașelor și ulițele satelor sînt într-adevăr frumoase. Trec pe ele copilăria, tinerețea, viitorul. Grupurile vesele de școlari, îmbrăcați în haine de sărbătoare, cu inimile însorite, se îndreaptă către școlile curate, proaspăt văruite. Cîte gînduri, cîte emoții și cîte speranțe înmănunchează această minunată zi! Este greu să cristalizezi în cuvinte gama de sentimente a micului școlar de 7 ani, care se vede astăzi într-un grup atît de mare de copii, care stă în bancă pentru prima oară. Este greu să redai gîndurile cu care își privește copiii tînărul învățător care trăiește astăzi prima zi de apostolat din viața sa. Bucuria revederii cu colegii, cu învățătorii, cu profesorii, cu foștii elevi revarsă valuri de lumină pe chipurile tuturor școlarilor, ale tuturor educatorilor.

Plină de semnificație este mai ales clipa primului contact cu catedra sau cu banca, atît pentru profesorul tînăr, cît și pentru cel cu timpurile brumate, atît pentru școlarul crud al claselor I-VII, cît și pentru cel din clasele mari. Așezat la noul loc de muncă, în mod firesc, fiecare se întreabă: „Ce rezultate voi da"? Copiii simt în această clipă ochii întrebători ai părinților lor, ai colegilor, ai educatorilor. In urechi le răsună întrebările lor pline de grijă: „Ce bucurie ne vei aduce? Ne vei face cinste?" Iar educatorii simt atîntite asupra lor privirile pline de recunoștință ale milioanelor de oameni ai muncii.

In piepturile tuturor, elevi și educatori, arde o singură hotărîre: să muncească cu temeinicie. Să dea rezultate cît mai bune.

Condiții pentru transpunerea în viață a unor asemenea hotăriri, avem anul acesta mai mult ca oricînd. Măsurile ce se iau pentru aplicarea Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală dau învățătorilor, profesorilor și elevilor posibilitatea să dobîndească succese cu mult superioare celor din anii trecuți. Revizuirea programelor școlare și a manualelor, întocmirea de noi manuale care să corespundă mai bine scopurilor instructiv-educative ale școlii noastre, care să respecte cu strictețe principiul accesibilității, prelungirea învățămîntului la 11 ani sînt măsuri a căror realizare va duce la evitarea supraîncărcării elevilor, la o muncă temeinică, de calitate. Noile ateliere și laboratoare create de către Ministerul Invățămîntului sau de către întreprinderile care patronează școlile, de către unele comitete de părinți asigură în acest an posibilități mult mai largi de legare a teoriei de practică, de realizare a primilor pași către politehnizarea învățămîntului.

In multe sate și orașe ale țării copiii încep cursurile în localuri noi, spațioase, dotate cu ateliere, cu laboratoare cu tot mobilierul necesar. S-au creat noi internate școlare, a sporit numărul de locuri în internatele existente, a sporit numărul burselor. Condițiile de muncă și de viață ale cadrelor didactice sînt astăzi mult mai bune față de trecut. Noua salarizare, crearea de magazine speciale care desfac mărfuri în rate pentru cadrele didactice îi scutesc pe învățători și profesori de multe griji, ajutîndu-i să-și consacre toată energia și priceperea lor pentru instruirea și educarea copiilor ce li s-au încredințat. Schimbul de experiență realizat cu prilejul cursurilor de perfecționare, în cadrul consfătuirilor raionale și al lecturilor pedagogice, reglementarea obligației de muncă în școală și în afară de școală constituie, de asemenea, premize favorabile pentru desfășurarea unei activități rodnice cu elevii.

Organele de învățămînt și sindicale, directorii de școli au datoria să vegheze cu grijă ca toate aceste condiții să fie just folosite atît de elevi, cît și de învățători și profesori. Partidul și guvernul nostru acordă o grijă deosebită școlii, felului cum se face educația fiilor oamenilor muncii, cum se asigură condiții tot mai bune de muncă pentru slujitorii școlii. Insăși prevederile bugetare, între altele, care au făcut posibilă mărirea simțitoare a numărului de burse pentru școlari sau înzestrarea în acest an a 50 de școli cu ateliere și aparatele necesare pentru politehnizare, dovedesc din plin cît este de prețuită școala în regimul de democrație populară.

In noul an școlar trebuie să muncim mai organizat și cu mai multă pricepere, înarmînd școlarii cu cunoștințe temeinice bazate pe concepția materialistă asupra lumii, dezvoltîndu-le sentimentele și trăsăturile de caracter ale omului înaintat al societății socialiste. Greșelile pe care le-am avut în anii trecuți în pregătirea teoretică și practică a elevilor, în realizarea disciplinei conștiente, golurile constatate în pregătirea elevilor cu prilejul examenelor de promovare, și de absolvire și mai ales de admitere la clasa a VIII-a și în instituțiile de învățămînt superior trebuie să ne slujească drept îndreptar continuu în măsurile pe care le vom lua în școlile în care muncim.

Părinții și elevii trebuie să se îndrepte cu încredere către toate școlile de 7 ani sau medii, către școlile profesionale și școlile medii tehnice. Cadrele didactice au datoria să-i lege pe elevi de specificul școlii în care se pregătesc, să le dezvolte dragostea pentru viitoarea lor profesie, să dezvolte încrederea elevilor și a părinților în calitatea muncii din școlile lor. Colectivele pedagogice din toate școlile de pe întinsul patriei noastre pot dezvolta o astfel de încredere în rîndurile elevilor și ale părinților luptînd cu îndîrjire pentru prestigiul școlii în care sînt chemate să muncească. Examenele de admitere la facultățile Universității „C. I. Parhon" din București au arătat că la București, Craiova și în alte orașe s-au creat școli puternice care dau elevi bine pregătiți. Experiența școlii sovietice ne arată că se pot dezvolta astfel de școli nu numai la orașe, ci și la sate, că își pot cîștiga un frumos renume nu numai școlile medii, ci și școlile de 7 ani. Pentru aceasta, fiecare colectiv școlar trebuie să se simtă organic unit în lupta pentru cucerirea unui frumos renume, pentru transformarea acestui renume într-o tradiție scumpă a școlii. Renumele școlii crește, se înfiripă, însă, nu numai din calificativele obținute de absolvenții admiși în învățămîntul mediu sau superior, nu numai din numărul lor, ci și din exemplele frumoase pe care le dau în producție, în viață foștii elevi ai școlii.

Condiția esențială pentru ridicarea prestigiului oricărei unități școlare o constituie tăria colectivului pedagogic. Un colectiv pedagogic unit, închegat poate organiza un colectiv puternic de elevi, poate dirija acest colectiv către realizarea celor mai nobile obiective. In școlile noastre a crescut considerabil numărul cadrelor calificate. Majoritatea învățătorilor și profesorilor au absolvit diferite cursuri de perfecționare. Pe baza ajutorului primit, se poate realiza creșterea calitativă a muncii metodice din școli, o preocupare susținută pentru desăvîrșirea profesională și pedagogică, pentru o înaltă etică profesională. Tăria și puterea educativă a unui colectiv pedagogic rezidă în mare măsură în nivelul de pregătire al fiecărui pedagog în parte, în ținuta sa morală, în felul său de a munci, în atașamentul său pentru rezolvarea problemelor generale ale școlii.

Anul școlar 1956—1957 trebuie să însemne în dezvoltarea învățămîntului nostru un pas înainte în realizarea învățămîntului politehnic, în îmbunătățirea predării limbii romîne, a matematicii, a fizicii, a chimiei, a biologiei, a geografiei și a desenului, în predarea limbilor străine, în închegarea unui colectiv mixt, sănătos, de elevi, în întărirea legăturii cu familia, cu întreprinderile. La realizarea învățămîntului politehnic colaborează în mod strîns toate cadrele didactice, deoarece educația politehnică a elevilor nu înseamnă, cum greșit au înțeles unele cadre didactice, numai înarmarea elevilor cu anumite deprinderi practice de lăcătușerie, de strungărie sau de practică agricolă, ci cu principiile de bază ale producției moderne, cu deprinderile elementare pentru executarea principalelor activități practice, pentru aplicarea cunoștințelor însușite. De aceea conducerile de școli au datoria să îndrumeze îndeaproape și să urmărească cu regularitate felul cum colaborează cadrele didactice pentru realizarea învățămîntului politehnic.

Invățătorii și profesorii pot îndeplini cu cinste sarcinile deosebit de importante ce le stau în față în viitorul an școlar, gîndurile frumoase cu care încep munca, folosind îndeaproape sprijinul organizațiilor de tineret și al comitetelor de părinți, îndrumarea continuă a organelor de partid și sindicale. Ei au toate condițiile să înregistreze, în acest an, în activitatea lor și a școlilor în care muncesc, valoroase succese.

Invățători și profesori! părinții tuturor elevilor, oamenii muncii din satele și orașele patriei noastre așteaptă cu încredere rezultatele bune ale muncii voastre în noul an școlar! Dînd viață Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, să cuceriți succese a căror valoare să însemne un real progres în pregătirea cadrelor necesare pentru construirea vieții celei noi!

La început de an școlar

Prima zi de școală *)

Imi amintesc de prima zi de școală,
De-nvățătorul meu, de primul semn
Ce l-am făcut cu mîna mea pe coală
Așa stîngaci, ca și cioplit în lemn...

Și iată iar o primă zi de școală.
Luminători ai vremii, făctieri,
Mă poartă gîndul înapoi, îmi zboară
Spre clipe petrecute-n școală ieri...

V-aud vorbind și timpurile-argintate,
Vi s-au făcut ca pete de lumini
Cînd aripile voastre-s încărcate
De plumbul bătrînetii spre-nălțimi.

Voi așteptați atîtea de la mine.
Și-asemănați cu zborul, drumul meu.
E drept. Eu am crescut azi cînd e bine,
Și n-am să cad chiar de o fi și greu.

Aștept cu nerăbdare și emoții
Intîia oră, cînd la un îndemn
Copiii mei vor desena cu toții
Cu mîna tremurîndă primul semn.

AUREL ALEX. STAN
învățător în satul Vărzari
reg. Oradea

*) Autorul este în vîrstă de 18 ani și își începe anul acesta activitatea didactică.

Citiți în pag. 2-a
Lucrările plenarei C.C. al S.M.I.

Și Irina Gîrleanu și-a cumpărat abecedar

— Atențiune școlari! Aici, stația de radioamplificare Buciumeni. Facem cunoscut elevilor din clasele I-VII că la librăria din Buciumeni se găsesc toate cărțile școlare. Distribuția se face pe baza bonului eliberat de școală.

Și megafoanele continuă să anunțe programarea zilelor cînd se va face distribuția manualelor. Intîi se vor distribui cărți elevilor din Buciumeni, apoi celor din satul Tița și în sfîrșit celor din Valea Leurzii.

In dimineața zilei în care începea distribuția cărților, numeroși elevi însoțiți de părinți stăteau nerăbdători la ușa librăriei. Viitoarea școlăriță Irina Gîrleanu din satul Tița nu vrea să știe de programarea făcută de cooperativă. Ea vrea să-și cumpere azi abecedarul, vrea să-l vadă cît mai repede. Astăzi, însă, conform programării, primesc manuale numai elevii din Buciumeni.

Maria V. Brînzoi, colega Irinii, iese din librărie împreună cu tatăl ei. Ea și-a cumpărat cărți, caiete, creioane. Răsfoiește abecedarul, îi place tare mult. Are poze frumoase, colorate. Pe prima pagină se vede o școală mare și frumoasă, băieți și fete cu flori și cărți în mînă. Pe altă pagină se văd cîțiva elevi stînd în bancă.

— Așa voi fi și eu, tătucule! zice Maria Brînzoi. Am să învăț să scriu și să citesc. N-o să mai rog pe bunicuța să-mi povestească despre „Capra cu trei iezi", „Scufița roșie" și „Punguța cu doi bani", ci am să le citesc eu singură. Și bucuria de a fi școlăriță îi radia pe figura ei de copil.

Numai Irina Gîrleanu era tristă și o privea cu invidie pe colega ei din Buciumeni. „De ce Mariei i-a vîndut și mie nu-mi dă, doar vînzătoarea Rada Genoveva este din satul meu". Viitoarea școlăriță se hotărăște să nu plece acasă fără abecedarul atît de drag.

Iat-o ieșind din librărie și pe Maria Popa din clasa a VII-a însoțită de cîteva colege. Ea răsfoiește cu plăcere manualul de geografie. Din filele cărții se desprind imaginile munților Ceahlău, Cheilor Bicazului, lacurilor Capra, Sfînta Ana. Scropoasa, Snagov etc. La pagina 128 ea recunoaște sanatoriul din Moroeni aflat în vecinătatea Buciumenilor, iar la pagina 160 găsește scris despre localitatea apropiată, Fieni unde se află fabrici de ciment, sticlă, becuri electrice. Și cîte alte lucruri interesante despre frumusețile și bogățiile patriei noastre dragi se găsesc în cartea de geografie.

Rînd pe rînd elevii din Buciumeni și-au procurat cărțile și caietele necesare, dar pînă la ora de închidere a librăriei a mai rămas încă destul timp. Atunci, gestionara Rada Genoveva a început să distribuie cărți și rechizite și elevilor din satele învecinate. Astfel, Irina Gîrleanu a avut bucuria ca colorlalți școlari de a pleca strîngînd la piept abecedarul atît de drag gîndindu-se fericită la prima zi de școală.

Ajunsă acasă ea și-a învelit cărțile și caietele în hîrtie albastră și a rugat pe tătucu să-i scrie pe ele numele ca în catalog: Gîrleanu Irina cl. I.

(pentru concursul corespondenților voluntari)
GLEB STATNIC

Laboratorul de electrotehnică

Introducerea, după reforma învățămîntului, a lucrărilor de laborator la facultățile de electrotehnică a întîmpinat la început dificultăți din lipsa instrumentelor și aparatelor necesare. Cu toate acestea s-au creat condiții pentru ca încă din anul școlar 1951—1952, studenții să poată efectua o serie de lucrări de laborator prin care au aprofundat și au aplicat cunoștințele prezentate la curs. Condițiile de muncă în laborator s-au îmbunătățit an de an. Pentru laboratorul de electrotehnică s-au realizat cu forțe și mijloace locale surse-le de curent, tabloul de comandă, instalația electrică, etc. Greutatea mare consta, însă, în înzestrarea laboratorului cu instrumente și aparate. Un sprijin deosebit de prețios l-a primit Institutul din partea Ministerului Invățămîntului, care într-un timp scurt a înzestrat laboratorul cu instrumentele și aparatele de bază. Laboratorul este acum utilat cu instrumente valoroase și de precizie venite din U.R.S.S. și din țările de democrație populară.

Inzestrarea noului laborator de electrotehnică creează pentru noul an școlar posibilități deosebite pentru dezvoltarea activității științifice și permite urmărirea experimentală a unor fenomene și verificarea unor rezultate obținute pe cale teoretică. Cu aparatajul pe care-l posedă acest laborator cadrele didactice vor obține rezultate deosebit de valoroase în ceea ce privește studierea și predarea problemelor referitoare la măsurarea puterii în general, a puterilor mici în special, a proprietăților electrice și magnetice ale materialelor, etc. probleme de care se ocupă catedra. Aceste instrumente sînt de mare utilitate și în privința sprijinirii întreprinderilor locale, care pot executa măsurători pe baza cărora se trag concluzii cu privire la îmbunătățirea calității produselor.

Ing. V. LÖWENFELD
asistent la Institutul Politehnic din Timișoara

Ultimele pregătiri au luat sfîrșit

In comuna Ciorani, raionul Cricov, ziua deschiderii cursurilor este de mult așteptată cu nerăbdare. Cum păsești pragul școlii de 7 ani din Cioranii de Jos te întîmpină curățenia strălucitoare a claselor cu pereții proaspăt văruiți și frumos ornamentați. In fața băncilor curate și frumos aliniate, o tablă mare neagră așteaptă clipa cînd prima mînă de copil, tremurînd de emoție și de bucuria primei zile de școală, va așterne cu creta primele litere.

In camera destinată laboratorului de fizico-chimice materialele didactice se află orînduite cu îngrijire în dulapuri. Aici vor efectua experiențele în noul an școlar elevii claselor a VI-a și a VII-a, care vor învăța să verifice și să aplice practic cunoștințele însușite.

Prin comună găsești grupe de copii vorbind despre școală, arătîndu-și unul altuia manualele pe care le-au cumpărat de la cooperativă. Școala elementară de 4 ani din Cioranii de Sus și-a asigurat aproape în întregime manualele școlare necesare elevilor. Nici școala de 7 ani din Cioranii de Jos nu stă mai prejos în această privință.

Zilele care au precedat deschiderea cursurilor au fost folosite de către cadrele didactice din comuna Ciorani pentru a vizita la domiciliu pe elevii școlii, în scopul asigurării unei frecvențe de sută la sută chiar din prima zi de școală.

N. PAVEL

Un nou an de învățămînt în școlile Iașului

Poate că și domoala vorbire moldovenească a dascălilor ieșeni e o pricină. Dar, oricum, o plimbare în aceste zile pe la școlile Iașului îți creează o puternică impresie de stabilitate, îți arată de la început că aici oamenii se pornesc la treabă așezat și gospodărește. Peste tot, directorii de școli, secretarii organizațiilor de partid, învățătorii și profesorii trebăluiesc liniștit, plecînd la drum, așa cum îi șade bine călătorului, cu pas domol și ferm, siguri că vor ajunge la țintă.

— Bună ziua, tovarășe director, — se înființează un tată la tovarășul Avădanii, directorul școlii medii nr. 2 — Aș ave o rugăminte la dumnevoastră: să-mi înscrieți băietul aici la școală, că tot aici am învățat și eu la vremea mé și tare m-aș bucura să-mi știu băietul învățînd carte în același loc...

Și după ce se lămurește condițiile, descurcîndu-se cu mare bunăvoință cîteva ițe încurcate în privința bursei „băietului" și altele, directorul încheie la fel de liniștit:

— Scrieți dumnevoastră o cerere, o lăsați la noi aice, la secretariat, și noi om face toate cele de trebuință pentru ca lucrul să-și capete cuvenita dezlegare, așa cum ați dorit-o dumnevoastră...

In același fel, așezat, sînt rezolvate toate problemele complicate ale începutului de an școlar. Și chiar cînd se ivește cîte un părinte mai „spăriet", care-și pune copilul să învețe dinainte, așa cum se întîmplă cu părinții unei eleve a bătrînei învățătoare Ștefania Schiller, aceasta îi liniștește îndată:

— De ce năcăjiți copilul? Are să aibă timp să învețe cu tăți laolaltă cînd or începe cursurile...

De altfel, tovarășa Schiller liniștește cu aceeași pricepere și pe părinții care încă înainte de începerea școlii vin la ea să-i spună că fetele și băieții lor sînt excepțional de dotați și că numai decît vor trebui să fie primii la școală, ca și pe cei care o roagă să se îngrijească într-un mod cu totul deosebit de copiii lor. Acest an școlar este pentru tovarășa Schiller ultimul din lunga și bogata ei carieră. Și de aceea ea s-a pregătit cu deosebită sîrguință pentru ca, după cum spun colegele, el să fie într-adevăr o încununare a muncii ei de dăscăliță.

Pregătiri temeinice pentru munca lor în acest nou an de învățămînt fac toți profesorii și învățătorii din Iași. Incă din anul trecut, profesorii claselor V-VII au asistat deseori la lecțiile învățătorilor din clasa a IV-a, cunoscîndu-și astfel din timp viitorii elevi. La fel au procedat și cadrele didactice de la clasele VIII-X. Acum, în cancelarii se duc discuții vii și interesante între profesori, fiecare interesîndu-se, de la profesorii care au lucrat în anul trecut cu elevii pe care îi va avea în anul acesta, asupra cunoștințelor și purtării lor.

In același timp, cadrele didactice se pregătesc cu grijă pentru a face față sarcinilor noi și însemnate pe care le pune în fața lor acest an școlar. Măsuri însemnate s-au luat în acest scop la școala medie nr. 2, școală experimentală, în care învățămîntul politehnic va căpăta o deosebită importanță, introducîndu-se într-o serie de clase ore de lucrări practice săptămînale. Aici, în locul vechilor ateliere neîncăpătoare, se amenajează într-o clădire separată două mari ateliere de mecanică și tîmplărie înzestrate cu tot utilajul necesar, ca și un lot experimental pe care elevii vor face practica agricolă.

Preocupări noi pentru cadrele didactice din Iași au apărut și în alte domenii. Profesorii de latină își împart orele și-și pregătesc primele lecții. La fel și ceilalți profesori de limbi străine, care au sarcini noi în acest an școlar.

In toate școlile se iau măsuri pentru asigurarea condițiilor învățămîntului mixt. In această problemă, primele frămîntări au trecut de mult. La examenul de admitere în clasa a VIII-a băieții și fetele s-au prezentat împreună și totul a mers cît se poate de bine. In prezent, profesorii conteză în mod deosebit pe prezența fetelor în școlile de băieți pentru a obține ca aceștia să fie mai ordonați în ținută și în îngrijirea cărților și caietelor, căci, oricum, fetele au simțul estetic mai dezvoltat...

De altfel, în munca lor educativă, dascălii ieșeni nu contează numai pe influența simțului estetic al fetelor. De cînd s-au repartizat clasele între diriginți, aceștia au dus o muncă temeinică de cunoaștere a copiilor, de pregătire pentru munca educativă. Tovarășul Valerian Amălinei, profesor la școala medie nr. 1, de pildă, preluînd în acest an dirigenția clasei a VI-a, și-a putut face un plan amănunțit de lucru, deoarece în anul trecut a fost diriginte la clasa a V-a și cunoaște cea mai mare parte din elevii săi. El știe că în anul acesta va trebui să urmărească în continuare dezvoltarea lui Eugen Voinea, a lui Alexandru Ventonic, a lui Ioan Mocanu și a altor copii buni, care erau fruntașii clasei și îi ajutau în muncă și pe ceilalți. In același timp, dirigintele cunoaște bine și pe Constantin Smadici, pe Constantin Teodorescu și pe Minel Nuhăm, cu care a cam avut de furcă anul trecut pentru că, deși inimoși și capabili, erau nedisciplinați și nu puneau destulă străduință la învățătură. Pentru ceilalți, atît pentru repetenții pe care i-a lăsat într-a V-a, cît și pentru cei pe care-i primește anul acesta din clasa a VI-a de anul trecut, tovarășul Amălinei discută amănunțit cu actualul diriginte al clasei a V-a și cu fostul diriginte al clasei a VI-a, predînd unuia și preluînd de la altul experiența în ceea ce privește munca cu acești elevi, pe care năzdrăvănește să-i cuprindă în colectivul clasei și să-i ajute să încheie cu succes anul școlar.

Discuții asemănătoare au loc și la școala medie nr. 2, unde tovarășul Petru Ionașcu, directorul adjunct, indică instructorului superior de pionieri, nou numit care sînt pionierii pe care se poate baza în special în munca educativă din acest an școlar.

— Ai în clasa a VII-a pe Valeriu Homutescu, pe Radu Ungureanu, pe Sergiu Mărculescu... îs băieți tare buni...

Și, împreună, stabilesc măsurile educative pe care le va întreprinde organizația de pionieri pentru antrenarea copiilor la învățătură, pentru îmbunătățirea comportării lor.

Deosebit de bine se vede cît sînt de gospodari dascălii ieșeni, atunci cînd vine vorba de baza materială a școlilor. Și în anul trecut, la școala medie nr. 2, de pildă, elevii au avut la dispoziție în internat o masă foarte bună, cu carne în fiecare zi la prînz și seara și cu desert aproape în fiecare zi a săptămînii, iar în perioada pregătirii și desfășurării examenelor și cu o gustare la ora 10. In anul acesta, toate pregătirile sînt puse la punct. S-au încheiat contractele pentru carne și legume, iar alimentele au și început să fie livrate. Iar în plus, gospodăria anexă a școlii, cu 700 de butuci de viță, 40 de nuci și — ceea ce constituie în deosebi mîndria gospodarilor școlii — 30 de porci — va asigura o simțitoare îmbunătățire a hranei copiilor.

Ritmul liniștit și gospodăresc în care lucrează învățătorii și profesorii ieșeni nu-i împiedică să vadă departe, să cunoască perspectivele largi ale dezvoltării școlilor lor, să depună toate eforturile pentru realizarea acestor perspective. La școala medie nr. 2 se lucrează intens pentru refacerea marelui amfiteatru, se asigură tot ce este necesar pentru crearea unor noi laboratoare de fizică și chimie și pentru amenajarea a două terenuri moderne de sport, ca și pentru organizarea unei mari fanfare a școlii. La școala medie de fete nr. 1 s-a și amenajat o platformă astronomică, se utilează laboratoarele și terenul sportiv etc. Perspective asemănătoare, apropiate și depărtate, sînt în toate școlile. Luptînd pentru ele, dascălii ieșeni pășesc înainte, cu încredere, pe drumul creșterii oamenilor noi.

VALENTIN SAPUNA

Noua școală din satul Urși, comuna Dăești, raionul Băbeni (sus, dreapta: vechea clădire a școlii)

Lucrările plenarei C.C. al S.M.I.

In ziua de 8 septembrie a.c. a avut loc plenara Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ. La plenară au participat membri ai C.C. al S.M.I., inspectori generali din M.I., activiști din aparatul C.C. al S.M.I., șefi ai secțiilor de învățământ de pe lîngă sfaturile populare regionale, președinți ai comitetelor sindicale regionale ale muncitorilor din învățământ, șefi ai cabinetelor pedagogice regionale, cercetători științifici de la Institutul de științe pedagogice, directori și lectori de la institutele de perfecționare, învățători și profesori.

In prima parte a lucrărilor prof. univ. N. Pascu, președintele C.C. al S.M.I., a prezentat raportul cu privire la munca organelor sindicale și de învățământ în domeniul cunoașterii, studierii și popularizării experienței înaintate. Raportul a fost urmat de discuții.

In partea a doua lucrările plenarei au fost consacrate discutării și aprobării proiectului de plan pentru pregătirea și efectuarea alegerilor sindicale din învățământ.

In vederea îmbunătățirii activității în domeniul cunoașterii, studierii și popularizării experienței pedagogice înaintate a fost adoptată o hotărîre care urmează să fie desbătută și popularizată în toate organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățământ.

La propunerea unor membri ai C.C. al S.M.I. plenara a adoptat o moțiune de protest împotriva sentinței tribunalului de la Karlsruhe de a pune P.C.G. în afara legii.

MUNCA ORGANELOR SINDICALE ȘI DE ÎNVAȚĂMÎNT ÎN DOMENIUL CUNOAȘTERII ȘI POPULARIZARII EXPERIENȚEI PEDAGOGICE ÎNAINTATE

Text prescurtat al dării de seamă expusă de tov. prof. univ. N. PASCU, președinte al C.C. al S.M.I.

Congresul al II-lea al P.M.R. a arătat că în toate ramurile producției noastre există un însemnat număr de fruntași în muncă și că e necesar să se ia toate măsurile organizatorice în vederea generalizării metodelor bune pe care le folosesc.

La plenara sa din 1-2 februarie 1956 C.C.S. a subliniat ca principalul conținut al muncii sindicale trebuie să fie studierea atentă și popularizarea sistematică a experienței înaintate a fruntașilor în producție, cu scopul ridicării întregii mase a muncitorilor la nivelul realizărilor fruntașilor din profesia respectivă.

În domeniul învățămîntului — a spus raportorul — avem cadre didactice și colective pedagogice cu care ne putem mîndri. Numărul cadrelor didactice care obțin rezultate frumoase în munca instructiv-educativă crește din an în an.

Raportorul face o amplă prezentare a realizărilor obținute de colectivele pedagogice și de unele cadre didactice în domeniul ridicării calitative a procesului de învățămînt, insistînd asupra diferitelor forme de muncă folosite de comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt în cunoașterea, studierea și popularizarea experienței avansate.

Comitetele sindicale regionale din Bacău și Timișoara au pus accentul pe organizarea consfătuirilor de producție, ca metoda principala de cunoaștere și analiză a activității cadrelor didactice fruntașe.

Unele comitete de instituție și grupe sindicale, în colaborare cu conducerile școlilor, s-au preocupat de organizarea ajutorului reciproc, menit să îmbunătățească munca învățătorilor și profesorilor necalificați, sau a cadrelor didactice proaspăt intrate în învățămînt și deci lipsite de experiență pedagogică. În acest scop, comitetul sindical de învățămînt din Orașul Stalin pune accent pe organizarea interasistențelor la ore.

Trebuie să dăm toată atenția succeselor obținute în popularizarea experienței înaintate de organizația sindicală de bază de la școala de 7 ani nr. 9 mixtă, precum și de la școala pedagogică din Gura Humorului, regiunea Suceava, s-a popularizat experiența parțială a unor cadre didactice privind unele probleme didactice sau educative.

Sînt însă comitete sindicale regionale și raionale care prin activitatea lor dovedesc că sînt străine de problema popularizării experienței înaintate. Astfel, cercetîndu-se activitatea prezidiului comitetului regional Cluj, s-a constatat că într-un an și jumătate de activitate, din cele 39 ședințe de prezidiu, numai 6 au fost destinate discuției problemelor procesului de învățămînt, fără ca în vreo ședință să se discute despre experiența pedagogică înaintată.

Există numeroase comitete sindicale, ca cele din: Vișeu, Sighet, Brad, care nu se preocupă de organizarea formelor și metodelor de propagare a experienței înaintate. În multe unități școlare din regiunile Constanța, Oradea Ploești, formele schimbului de experiență se organizează superficial. Cadrele didactice din aceste unități nu se pregătesc în prealabil pentru consfătuirile de producție, pentru ședințele de cercuri pedagogice; dezbat probleme generale care nu izvorăsc din necesitatea îmbunătățirii muncii din școala respectivă; nu se iau hotăriri, sau chiar dacă se formulează anumite sarcini, nu se urmăresc și nu se duc la îndeplinire.

În organizarea consfătuirilor de producție s-au ivit și se mai ivesc încă dificultăți, printre care și aceea a paralelismului între munca organelor sindicale și de învățămînt.

Multe din lipsurile ivite în organizarea consfătuirilor de producție pot fi înlăturate printr-o bună coordonare a tuturor formelor de activitate din școală pe baza unei strînse colaborări între organele sindicale și cele de învățămînt.

În general se poate spune că prin felul cum sînt pregătite și cum se desfășoară consfătuirile de producție, acestea nu constituie încă un mijloc pentru propagarea experienței pedagogice înaintate. Ele n-au intrat suficient în practica școlilor noastre.

Unele școli din raioanele Lipova, Sebeș, Alba, Ilia, Moinești, au trecut la organizarea unor întreceri nepermise în învățămînt, întreceri concretizate în lozincile: „Numai note de 5". „Să terminăm abecedarul în cinstea Congresului al II-lea al P.M.R.", „Să terminăm materia la gramatică în cinstea zilei de 1 Mai" etc.

Fără îndoială că asemenea procedee nu duc la descoperirea experienței înaintate a cadrelor didactice, ele contribuie, dimpotrivă, la introducerea formalismului în munca de învățămînt și dovedesc în același timp birocratismul și lipsa de cunoaștere de către organele sindicale respective, a specificului muncii de învățămînt.

Deși secțiile de învățămînt, prin cabinetele pedagogice, fac unele încercări de a cerceta experiența înaintată, totuși această problemă nu constituie unul din obiectivele principale ale muncii lor. Chiar și atunci cînd secțiile de învățămînt s-au preocupat de organizarea schimbului de experiență pedagogică, așa cum au încercat secțiile de învățămînt ale regiunilor Stalin, Timișoara Suceava și a fostei regiuni Arad, obiectivul principal care s-a urmărit a fost organizarea muncii de îndrumare și control asupra activității instructiv-educative din școli și nicidecum descoperirea, studierea și popularizarea experienței pedagogice înaintate.

Formal, în majoritatea cazurilor, cabinetele pedagogice, ca de pildă cele din regiunile Baia Mare, Hunedoara etc., își prevăd în planurile lor de muncă popularizarea experienței înaintate, care însă pînă la urmă rămîne doar un deziderat.

Cercurile pedagogice pe specialități, create în scopul ridicării continue a nivelului ideologic-politic și al perfecționării științifice și metodice a cadrelor didactice, cu puține excepții, nu sînt la înălțimea menirii lor.

Multe cercuri pedagogice desfășoară o activitate formală. Referatele prezentate sînt uneori copii fidele, sau în cel mai bun caz, compilații din manualele de pedagogie sau de metodică. Tematica cercurilor pedagogice este adesea lăsată la libera alegere a referenților. Ședințele nu sînt dinainte pregătite pe baza unei bibliografii a problemei, membrii cercului neștiind ce se va trata la fiecare ședință de cerc. Asemenea deficiențe se întîlnesc în raioanele Brănești, Lehliu, Videle ș.a. Chiar și în organizarea lecțiilor deschise, se observă din partea conducerii cercurilor o totală lipsă de interes. Se înțelege că în aceste condiții munca cercurilor pedagogice nu va putea constitui un mijloc de cunoaștere, de generalizare și popularizare a experienței pedagogice înaintate.

În continuare raportorul a vorbit despre consfătuirile raionale ca mijloc de cunoaștere și popularizare a experienței înaintate, oprindu-se în special asupra lipsurilor existente în activitatea acestora.

Se înțelege că slăbiciunile înregistrate pe plan raional (consfătuiri) sau interșcolar (cerc pedagogic) au repercusiuni serioase și asupra muncii metodice din școli — a spus în continuare vorbitorul. Astfel, se știe că discutarea în comisiile metodice din multe școli a problemelor de metodică și a experienței înaintate constituie o raritate. Directorii de școli nu sînt ajutați suficient de inspectorii secțiilor de învățămînt în acest sens.

Institutul de științe pedagogice a înregistrat în activitatea sa unele succese pe linia realizării sarcinilor trasate de partid și guvern. Membrii sindicatului nostru care-și desfășoară activitatea în acest institut se străduiesc să-i întărească capacitatea organizatorică, să realizeze planurile tematice de cercetare ale institutului, să grupeze în jurul acestei instituții un activ obștesc de cercetători și colaboratori științifici. Au apărut 11 lucrări de specialitate, s-a organizat prima sesiune științifică și s-au organizat lecturile pedagogice, însă posibilitățile de care dispune institutul îl obligă la realizări mai importante. Cadrele didactice au fost prea puțin îndrumate în munca lor, primind din partea institutului un număr redus de lucrări. De asemenea lecturile pedagogice se găsesc încă în etapa organizatorică.

Multe din neajunsurile ce persistă în organizarea lecturilor pedagogice se datoresc în primul rînd conducerii Institutului de științe pedagogice, care n-a reușit și nici nu s-a străduit în măsură necesară, să antreneze în această muncă secțiile de învățămînt cabinetele pedagogice, institutele de perfecționare, catedrele de pedagogie ale institutelor și facultăților de pedagogie. Cu ocazia numeroaselor deplasări pe teren ale inspectorilor Ministerului Învățămîntului și chiar ale colaboratorilor Institutului de științe pedagogice nu s-a căutat să se acorde sprijin organelor regionale și raionale în rezolvarea justă a problemelor legate de lecturi.

Raportorul s-a oprit îndelung asupra lipsurilor existente în organizarea lecturilor pedagogice și a cauzelor care le-au determinat.

În continuare vorbitorul a arătat că pentru îmbunătățirea activității în domeniul lecturilor pedagogice este necesar ca ele să devină o preocupare din cele mai importante ale organelor sindicale.

O însemnată contribuție în cunoașterea și popularizarea experienței pozitive a cadrelor didactice o pot aduce catedrele de pedagogie de la universități, de la institutele pedagogice și institutele interregionale de perfecționare.

În această direcție s-au obținut pînă acum unele realizări. Așa de ex: catedra de pedagogie de la Institutul Maxim Gorki din București se ocupă de popularizarea unor metode și procedee din munca profesorilor fruntași.

De asemenea, catedrele de pedagogie de la institutele interregionale din București și Iași au dovedit o serioasă preocupare în această direcție, conținutul lecțiilor și al seminariilor fiind axat pe exemplificări din sistemul de lucru al unor cadre didactice fruntașe.

La institutul interregional de perfecționare din Cluj, tov. conf. A. Chircev a inițiat o acțiune de cercetare științifică a metodelor și procedeelor folosite de cadrele didactice în problema chestionării orale a elevilor, în scopul elaborării unei lucrări metodice cu acest subiect.

La institutul interregional din Timișoara s-a organizat în cursul lunii mai a. c. o ședință de comunicări științifice la unele secții unde s-au pus în discuție și unele aspecte din experiența înaintată a cadrelor didactice fruntașe.

Cursurile de perfecționare n-au constituit însă o tribună de popularizare a metodelor avansate ale învățătorilor și profesorilor.

Unele lecții au fost lipsite de interes, au fost predate la un nivel scăzut, fără legătură cu viața din școală și practica școlară, ele fiind adesea o repetare teoretică a problemelor dezbătute de pedagogii sovietici în lucrările lor.

De asemenea a lăsat mult de dorit conținutul ședințelor de seminar, care n-au constituit un sprijin pentru schimbul de experiență între cadrele didactice de aceeași specialitate.

Raportorul s-a oprit asupra contribuției presei pedagogice la propagarea experienței înaintate. „Gazeta învățămîntului" — spune raportorul — s-a ocupat în mai mare măsură ca în trecut de popularizarea experienței înaintate. Folosind și experiența publicațiilor de specialitate din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, urmînd sugestiile cadrelor didactice, gazeta a reușit să devină un propagator al experiențelor pozitive ale muncii pedagogilor.

Deși în coloanele gazetei scriu numeroși fruntași în muncă, aceștia nu motivează întotdeauna suficient de ce metodele folosite de ei sînt cele mai bune, ceea ce nu duce la o aprofundare a problemelor.

„Gazeta învățămîntului" n-a putut ajuta cadrele didactice la înlăturarea formalismului existent în activitatea diriginților. Probleme ca: metodica și tematica orelor educative, educarea elevilor în spiritul disciplinei conștiente, notarea la purtare, îndrumarea tineretului spre diferite profesiuni, organizarea timpului liber al elevilor, problemele politehnizării etc. n-au fost tratate în suficientă măsură în coloanele sale.

Cercetînd Revista de pedagogie, se constată că în ultimul timp aceasta și-a îmbunătățit activitatea atît sub raportul cantitativ cît și din punct de vedere al calității materialelor publicate.

Cu toate acestea, revista nu s-a preocupat îndeajuns de popularizarea experienței înaintate. Ca organ de specialitate de cel mai înalt nivel, Revista de pedagogie merită o aspră critică pentru lipsa aportului ei științific-teoretic în lămurirea unor aspecte dificile legate de problema descoperirii, studierii și generalizării experienței înaintate. Lipsesc atît materialele de direcționare cît și cele privitoare la metodica acestei activități.

Organizarea discutării unor probleme de teorie pedagogică, precum și valorificarea propunerilor ce se fac în consfătuirile cu cititorii ar contribui simțitor la ridicarea nivelului științific al materialelor și la îmbogățirea conținutului lor practic.

★

În practica folosirii experienței pozitive, Ministerul Învățămîntului a acordat în anul școlar trecut o atenție deosebită experienței cadrelor didactice.

Apreciind roadele folosirii experienței înaintate, conducerea Ministerului Învățămîntului s-a preocupat de o mai bună organizare a activității Institutului de științe pedagogice și a institutelor de perfecționare a cadrelor didactice.

Se mai înregistrează însă serioase lipsuri în activitatea de studiere și generalizare a experienței înaintate, ca urmare a insuficientei preocupări a Ministerului Învățămîntului relativ la fundamentarea teoretică a acestei probleme.

Cercetarea metodelor de studiere și popularizare a experienței înaintate n-a constituit obiectul nici uneia din deplasările pe teren ale aparatului de îndrumare și control al Ministerului Învățămîntului.

De asemenea, Ministerul Învățămîntului n-a acordat atenția necesară cunoașterii experienței înaintate a cadrelor didactice, mai ales sub aspectul ei metodic și al formelor ei de generalizare și popularizare. De altfel această problemă n-a fost luată în discuție la nici o ședință de colegiu.

Lipsa de grijă din partea Ministerului Învățămîntului pentru folosirea de către cadrele didactice a acestui mijloc sigur de îmbunătățire a muncii instructiv-educative, se oglindește și în planul „Editurii didactice și pedagogice" care nu prevede materiale legate de popularizarea experienței pedagogice înaintate.

Mai mult decît atît, în instrucțiunile M. I. nr. 888/956, în care se specifică problemele de pedagogie care urmau să se dezbată la cursurile pe specialități ale institutelor de perfecționare, nu figurează problema cercetării experienței înaintate.

Interesul insuficient pe care-l manifestă Ministerul Învățămîntului și C.C. al S.M.I. pentru această problemă explică superficialitatea de care dau dovadă organele lor în evidențierea cadrelor didactice, alese mai mult la întîmplare.

S-au împlinit 5 ani de la apariția Hotărîrii C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri din 16 august 1951. cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice, în care se prevede și instituirea însemnei de fruntaș al învățămîntului, dar nici pînă în prezent această prevedere n-a fost realizată.

Pentru lipsurile arătate în munca de propagare a experienței pozitive o mare vină are prezidiul C.C. al S.M.I., care nu și-a îndeplinit satisfăcător sarcina sa de bază, aceea de a fi în fruntea acțiunii de propagare a experienței pedagogice înaintate.

În continuare raportorul a scos în relief lipsurile aparatului C.C. al S.M.I. Astfel, secția organizatorică n-a devenit un centru de studiere și popularizare a experienței sindicale înaintate. Secția muncii profesionale de masă, în loc să ia în studiu munca celor mai bune organizații, în loc să cerceteze cauzele pentru care schimbul de experiență nu s-a transformat încă în metodă permanentă de muncă, s-a ocupat de probleme mărunte, fără influență hotărîtoare asupra îmbunătățirii muncii sindicale în problemele profesionale. La secția muncii profesionale s-au trimis din partea organelor sindicale multe materiale valoroase privind experiența înaintată a cadrelor didactice și a unor organizații sindicale, dar ele zac în sertarele acestei secții.

Activiștii C.C. al S.M.I. se opresc la comitetul regional, foarte rar merg la comitetele orășenești și raionale și în mod excepțional ajung la grupa sindicală.

Dacă ne referim — a spus vorbitorul — la felul cum a îndrumat prezidiul C.C. al S.M.I. pînă nu de multă vreme organele sale sindicale în problema propagării experienței pedagogice înaintate, putem spune că această îndrumare se rezumă la cele cîteva materiale scrise și trimise pe teren pentru a pregăti organele sindicale în organizarea schimbului de experiență și la lecțiile ținute la școala sindicală de la Timișoara și la alte cîteva cursuri de instruirea organelor noi alese.

Timp de 4 ani, prezidiul C.C. al S.M.I. n-a organizat decît un singur control temeinic în regiunea Timișoara, pentru a vedea cum se traduc în viață îndrumările date.

Credincios politicii partidului nostru de a învăța de la mase și a face ca prin experiența cea mai înaintată acestea să propășească necontenit, sindicatul nostru împreună cu organele de învățămînt se vor strădui să adune bob cu bob această experiență și s-o pună la îndemîna tuturor cadrelor didactice.

Discuții

Cuvîntul tov. prof. univ. Stanciu Stoian

director al Institutului de științe pedagogice

Studierea, popularizarea și generalizarea experienței înaintate a cadrelor didactice nu este o temă oarecare, ci una de temelie pentru munca noastră. În constituirea pedagogiei ca știință un rol important îl au cei ce lucrează practic în școală. Experiența lor are o semnificație științifică și ei înșiși o pot urmări ca atare.

În studierea și generalizarea experienței pedagogice înaintate, Institutul de științe pedagogice are, se înțelege, un rol foarte important. Pentru aceasta a fost doar înființat. Cum s-a achitat el de această sarcină?

În primii săi ani, Institutul de științe pedagogice s-a ocupat mai mult cu alcătuirea planurilor și programelor de învățămînt. S-a interesat prea puțin de cercetări științifice, ca să nu zicem aproape de loc. Este o lipsă a lui, care a fost analizată și explicată. N-am putea spune că munca lui din această vreme n-are totuși nici o valoare. Și acum noi îndeplinim sarcini didactico-metodice date nouă de minister. E o funcție pe care ministerul ne-o dă și noi trebuie să o îndeplinim, ea fiind necesară acestuia.

Începînd însă din anul trecut, Institutul de științe pedagogice și-a schimbat radical conținutul și metodele activității sale. Munca sa este acum îndreptată spre cercetări științifice: de teorie și istoria pedagogiei, de metodică a predării diferitelor obiecte de studii. El și-a alcătuit un plan de activitate și acest plan a fost îndeplinit. Au apărut pînă acum 12 lucrări, dintre care unele foarte mult apreciate de cadrele didactice.

Pentru munca sa de cercetări, Institutul de științe pedagogice are un activ de cercetători. Aceștia, în timp, au căpătat și capătă treptat o calificare științifică tot mai bună. Pentru nevoile țării noastre numărul lor este însă cu totul insuficient. De aceea noi utilizăm și colaboratori externi, sub îndrumarea cercetătorilor. Întîmpinăm însă aci o dificultate, pe care singuri n-o putem rezolva: cunoașterea cazurilor și cadrelor de pe teren, a căror experiență să o studiem. Aci un rol important îl au cabinetele pedagogice și unul tot așa de mare sindicatul. Noi cerem cu insistență acest ajutor. Și facem și o propunere: sindicatul, împreună cu autoritatea școlară pot să aleagă școlile cele mai potrivite în care să se experimenteze anumite aspecte ale muncii instructiv-educative. Aceasta în afara așa numitelor școli experimentale, stabilite ca atare de minister.

O formă de studiere și generalizare a experienței înaintate — cea mai de seamă — sînt lecturile pedagogice. Raportul prezidiului critică munca depusă de Institutul de științe pedagogice în această privință și noi ne însușim această critică. Vrem să informăm totuși plenara asupra unor aspecte ale muncii noastre în acest domeniu, pentru ca împreună să găsim frome de îmbunătățire a situației. Mărturisim mai întîi că în anul trecut Institutul s-a preocupat prea puțin de „lecturile pedagogice". A publicat tematica și unele îndrumări, după care și-a îndreptat atenția mai mult asupra sesiunii sale științifice. Din decembrie însă el a luat unele măsuri și s-a concentrat mai mult asupra lor. Amintim în special un lucru peste care regretăm că raportul a trecut fără să-l menționeze: constituirea comisiei centrale pentru lecturile pedagogice. În această comisie intră reprezentanți ai Institutului, ai Sindicatului, ai Ministerului și I.P.C.D. Comisia a ținut pînă acum patru ședințe, a făcut două ieșiri pe teren și a publicat o serie de materiale în „Gazeta învățămîntului" și în „Revista de pedagogie". Comisia a publicat de asemenea o broșură lămuritoare care a fost difuzată în toată țara, iar membrii săi dau consultații. Activitatea acestei comisii și aceea a Institutului au desigur lipsuri, dar se fac eforturi care, dacă vor fi ajutate și din alte părți — în special de sindicat — vor face ca sarcina ce o avem în această privință să fie bine îndeplinită.

Un cuvînt acum despre „Revista de pedagogie". Activitatea acesteia este în momentul de față în atenția tuturor și adesea se aduc critici aspre la adresa ei. Aceasta dovedește dorința de a avea un organ care să răspundă necesităților actuale din ce în ce mai mari și exigenței sporite a cadrelor didactice. Trebuie să vă spunem că redacția revistei, luptînd cu multe greutăți, este conștientă de această răspundere și muncește pentru lichidarea lipsurilor.

Cuvîntul tov. Alexandrina Suciu

șefă a cabinetului pedagogic al raionului 1 Mai din București

Referatul a analizat cu minuțiozitate activitatea multora dintre factorii și formele noi de muncă în problema cunoașterii, studierii și generalizării experienței înaintate. Rolul metodistului raional voluntar în această problemă a fost însă mai puțin conturat.

În raionul nostru a funcționat un colectiv de 30 de metodiști voluntari.

Cabinetul a socotit că este bine să organizeze munca, în problema ce ne preocupă, pe etape. În prima etapă — care a început în anul trecut — s-a păsit la depistarea și studierea experienței pozitive. În acest scop, cabinetul — ajutat de către secția de învățămînt — a indicat în acea primă ședință cu metodiștii, un număr de cadre din rîndul învățătorilor și al profesorilor de diferite specialități, al căror sistem și stil de muncă merită să fie cercetat.

În această fază de început a studierii experienței pozitive am ales calea vizitelor tematice. Fiecare metodist și-a ales o temă pe care a urmărit-o timp de un an în una sau în mai multe școli, la aceeași clasă. Tov. metodistă de limba română, Iulia Mihăilescu, a urmărit cum a fost îndrumată munca independentă a elevilor de către cîțiva profesori fruntași din raionul nostru. Tov. Lucia Popescu, metodistă de științe naturale, a studiat munca extrașcolară a elevilor, iar tovarășul Stan Marin a urmărit pregătirea profesorului pentru lecție și realizarea planului propus.

Constatările și studiile făcute cu prilejul vizitelor tematice la cadrele fruntașe au constituit apoi obiectul unor referate trimise pentru „lecturile pedagogice".

propune ca acolo unde sînt condiții grele de transport cercurile pedagogice să se țină în timpul toamnei și primăverii, iar iarna să desfășurăm o activitate metodică mai susținută în colectivele pedagogice.

Referitor la îmbunătățirea consiliilor pedagogice cu consfătuirile de producție, cred că experiența sindicatului muncitorilor din învățămînt din Uniunea Sovietică este binevenită și cred că n-ar fi rău să se studieze posibilitatea aplicării ei în țara noastră. Nu cred că ar păgubi dacă s-ar rări și s-ar limita activitatea cercurilor pedagogice și dacă s-ar intensifica activitatea în cadrul consfătuirilor de producție în școli.

Cuvîntul tov. Lazăr Grama

președintele comitetului sindical regional Timișoara

Printre organizațiile citate aci pentru faptul că au muncit cu bune rezultate în ceea ce privește popularizarea experienței înaintate se numără și comitetul sindical Timișoara.

Eu aș vrea să arăt că rezultatele bune obținute de comitetul sindical regional Timișoara se referă mai ales la organizațiile noastre sindicale din mediul orășenesc.

În școlile din mediul sătesc situația este cu totul alta. După ce membrii sindicatului nostru de la sate au fost cuprinși în comitetele mixte, propaganda profesională în sprijinirea procesului instructiv-educativ nu se mai duce aproape deloc.

Este știut că fără îndrumare și sprijin permanent grupele sindicale din școli nu pot să aducă o contribuție substanțială la ridicarea procesului de învățămînt. Or comitetele sindicale mixte, în forma actuală, nu au putut asigura această îndrumare. Din aceleași motive la consfătuirile raionale membrii noștri de sindicat din școlile sătești nu au participat activ la discutarea problemelor de care depinde îmbunătățirea activității instructiv-educative.

Ca urmare consfătuirile nu au putut să fie întotdeauna tribune de popularizare a experienței înaintate. Eu cred că este necesar să se găsească o formă organizatorică mai bună pentru membrii de sindicat din școlile sătești decît aceea a comitetelor mixte.

Cuvîntul tov. conf. univ. A. Dancsuly

directorul Institutului interregional de perfecționare a cadrelor didactice din Cluj

În ultimul timp se vorbește mult despre problema studierii și generalizării experienței înaintate. Dacă aruncăm însă o privire generală asupra realizărilor în această privință, asupra rezultatelor generalizării și popularizării experienței înaintate, constatăm că aceste rezultate sînt destul de slabe.

Eu cred că lipsește din această muncă studierea științifică a experienței cadrelor noastre didactice. Chiar popularizarea unor experiențe înaintate în cadrul diferitelor cercuri pedagogice, în consfătuirile raionale sau prin lecturile pedagogice ce se pregătesc, este de multe ori o înșiruire de date, fapte, procedee și rezultate, fără aplicațiile necesare pentru înțelegerea lor profundă. Prezentarea în felul acesta a experienței înaintate seamănă mai mult cu niște dări de seamă care înșiră date și fapte fără bază teoretică și fără o analiză profundă și concluziile necesare.

În școli muncesc cu bune rezultate numeroase cadre fruntașe care au acumulat o bogată și valoroasă experiență. Ne întrebăm atunci în ce constă greutatea, care este cauza că această experiență pozitivă nu este generalizată în suficientă măsură?

Studierea și generalizarea experienței pozitive este o adevărată muncă științifică, o muncă de cercetare, de analiză și de generalizare științifică, care cere metode de cercetare, o muncă științifică neîntreruptă și sistematică. De aceea în legătură cu aceasta, se pune în mod foarte hotărît problema de a ajuta cadrele didactice.

Pînă acum, în această privință aproape toate forurile (Institutul de științe pedagogice, Institutele de perfecționare, catedrele de pedagogie etc) au acordat mai mult un ajutor organizatoric și administrativ, fără a colabora destul de serios cu cadrele didactice, fără a stabili o strînsă legătură între teoreticieni și practicieni.

Cercetătorii noștri sînt în general rupți de practică. Nici cercetătorii de la institut și nici catedrele de pedagogie nu urmăresc și nu studiază destul de sistematic și profund experiența cadrelor didactice, nu au școli de bază în care într-adevăr să ducă o muncă de laborator, de experiență.

Noi știm că nu există știință medicală fără clinică, că toți profesorii de la institutele de medicină lucrează efectiv în clinică pentru a cunoaște lucrurile în mod amănunțit. Ei, bine, cum se poate să existe un profesor de pedagogie, un om de știință pedagogică, fără ca el să cunoască școala, fără să lucreze în școală?!

Or, în momentul de față la noi sînt mulți cercetători și oameni de știință în pedagogie care pur și simplu nu cunosc viața, munca vie, greutățile și rezultatele școlii și nu desfășoară o activitate științifică. Pe ce bază? Sub ce formă? Cred că aceasta este o situație specială în pedagogie. În nici o altă ramură de știință această situație nu este atît de accentuată.

E clar că fără un contact strîns cu școala nu putem desfășura o activitate științifică propriu zisă în domeniul valorificării experienței avansate. În această muncă eu cred că trebuie să pornim de la întărirea colaborării catedrelor de pedagogie, a Institutului de științe pedagogice cu cadrele care lucrează în școli.

Cuvîntul tov. Gh. Hudrea

secretar al comitetului sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt din București

Aș vrea să vorbesc despre rolul consfătuirilor de producție în cunoașterea și popularizarea experienței înaintate.

Îndrumările care au fost date pînă în prezent în legătură cu organizarea și desfășurarea consfătuirilor de producție au fost prea generale. Majoritatea organizațiilor sindicale din școli nu știu încă cum să organizeze consfătuirea de producție, pe ce teme să fie ea orientată. De aceea consfătuirile de producție au fost organizate mai mult formal. Este firesc ca în aceste condiții să nu trezească interes și să nu contribuie la îmbunătățirea muncii.

Comitetul sindical orășenesc București a inițiat în această privință un studiu la organizația sindicală de bază de la școala nr. 56 din raionul 23 August. La această școală s-au organizat consfătuiri de producție care au fost îndelung și cu grijă pregătite.

Rezultatele au fost făcute cunoscute și celorlalte comitete raionale. Acestea la rîndul lor au trecut la studierea muncii celui mai bun comitet de instituție în organizarea consfătuirilor de producție și la instruirea tuturor organizatorilor de grupă. Rezultatele nu au întîrziat să se arate.

În anul școlar încheiat, în multe școli din Capitală consfătuirile de producție au adus un însemnat aport la îmbunătățirea muncii instructiv-educative. Metodele bune de muncă ale multor profesori au devenit un bun al celorlalte cadre didactice din școlile respective.

Cred că dacă în munca noastră sindicală există încă atîtea lipsuri în direcția organizării consfătuirilor de producție, trebuie să căutăm una din cauzele principale în lipsa de studiere a activității concrete, de legătură cu viața din școală. Secția muncii profesionale de masă ar trebui să prevadă în planul ei de perspectivă studierea unor asemenea probleme.

★

La discuții au mai luat cuvîntul tovarășii Ștefan Ion-Craiova, Năstase Paraschiva-Buc., Tarța Gheorghe-Baia Mare, Rădoi C.-Buc., Grigorescu Victor-Buc., Engel Maria-Timișoara, Climer Ion-Buc., Laza Dtru.-Bacău, Avramescu Isabela-Buc., conf. univ. I. Berca-Buc., Cremer Isidor-Buc.

(În numărul viitor vom publica Hotărîrea plenarei C.C. al S.M.I.).

Vom ridica la înălțimea cerințelor munca cu părinții

...lunca de conducere a unei școli ... complexă, variată și cuprinzătoa... Pentru ca toate problemele să fie ...e și la timp rezolvate directorul ...uie să știe să pună în mișcare ... factorii de care depinde buna des...urare a procesului instructiv-edu...iv.

...familia este unul din factorii ...portanți pe care școala trebuie să-i ...bilizeze și să-i îndrumeze în sprijinul desfășurării procesului instructiv-...cativ. Este necesar ca sprijinul pă...ților să vină din prima zi de școa... de la început, pentru ca să se evite ...dațiile complicate care cu greu, cu ...rt prea mare, se pot înlătura apoi.

Conștient deci de importanța strîn...rii legăturii școlii cu familia, la în...mirea noului plan general de mun... a școlii noastre am prevăzut acti...i speciale menite să realizeze și să ...ărească permanent această colabo...re. Colectivul nostru a analizat cu ...ișă rezultatele obținute în anul șco... trecut la toate formele de activita... cu părinții. Din această analiză ...n avut multe de învățat. Am înțeles ...e pildă că orele de convorbiri ale ...riginților cu părinții trebuie să fie ...ai bine organizate, conținutul lor să ...e mai corespunzător cerințelor con...ete ale activității la fiecare clasă în ...arte. In acest scop diriginții vor por... anul acesta de la cunoașterea aten... a clasei și a problemelor educa...ve pe care ea le ridică. Se vor ...vita astfel șablonul planurilor de ac...ivitate și ședințele cu părinții mono...one, plictisitoare, neinteresante. Pro...lemele vii ale vieții școlare zilnice ...or sta la baza discuțiilor cu părinții, ...or ajuta la alegerea temelor, a pro...blemelor teoretice ce le vom lămuri ...părinților. De asemenea, vom discuta ...u părinții și probleme practice, în ...are, deși ei nu recunosc, fac uneori ...mari greșeli.

Colectivul nostru s-a gîndit din vre...me asupra problemelor pe care să le discute cu părinții acum la începutul ...anului, cu diferitele prilejuri. Desigur, în primul rînd trebuie să le amintim părinților sarcinile generale pe care le ...au: de a le asigura copiilor un loc ...liniștit pentru lecții acasă, de a nu-i ...ocupa cu sarcini gospodărești în timpul pe care ei trebuie să-l folosească pentru lecții, de a controla felul cum ...și petrec timpul liber etc. Părinții vor trebui să cunoască orarul școlii și toa...te îndatoririle elevilor. Vom discuta cu ei acum problema uniformelor școlare, pentru a lămuri rolul lor educativ, sprijinul ce trebuie să-l dea copiilor la îndeplinirea temelor, subliniind limita în care pot și trebuie să intervină. Vom arăta părinților că trebuie să ne sprijine să obișnuim pe elevi să învețe lecțiile și după manual, nu numai după notițe, să lupte cu alte cuvinte alături de noi împotriva ten...dinței elevilor de a se pregăti pe fugă, superficial.

In legătură cu toate aceste probleme, noi vom organiza și discuții pe clase imediat după începerea cursurilor.

Din experiența la catedră, m-am convins că în general insuccesele muncii noastre se datoresc și faptului că mulți elevi încă nu știu cum trebuie să-și organizeze studiul individual și cum să folosească manualul. In ultimii ani s-a pus un accent deosebit pe lecții, pe predarea lor în clasă și a fost îndrumat mai puțin studiul individual al elevilor și munca lor cu manualul. Sigur că au fost și cauze obiective. Astăzi, majoritatea acestor cauze au fost înlăturate și atît diriginții cît și părinții trebuie să ducă o muncă susținută de lămurire a copiilor asupra studiului individual.

O altă problemă care trebuie lămurită în masa părinților de către școală este respectarea regimului de zi al elevului. Părinții sînt datori să creeze copiilor condiții cît mai favorabile de muncă, și să-i deprindă să respecte cu strictețe regimul zilei. In felul acesta, atît colectivul didactic cît și familia reușesc să formeze la elevi deprinderea de a munci cu perseverență și ordonat, condiție indispensabilă în asigurarea succesului la învățătură.

Ceea ce vrem să știe părinții bine de la început este datoria lor de a ține permanent legătura cu școala și această convingere vrem să le-o formăm din prima zi.

In școala noastră, am simțit larg sprijinul părinților în rezolvarea multor probleme materiale. Nu este zi în care un membru al comitetului de părinți să nu fie prezent în școală.

Pe lîngă numeroasele lucrări de reparație, comitetul de părinți al școlii a realizat în ultimul timp o stație de amplificare și a cumpărat și instalat în sala de festivități a școlii un aparat cinematografic. Filmele documentare care vor fi prezentate săptămînal, vor lărgi sfera cunoștințelor elevilor, vor contribui la buna lor pregătire.

Sîntem convinși că dacă vom ști să desfășurăm o bună muncă în rîndul părinților vom obține un sprijin susținut și în rezolvarea problemelor instructiv-educative.

Problemele pe care ne-am propus să le discutăm cu părinții anul acesta vor fi studiate de diriginți cu grijă, atît din materiale teoretice cît și din desfășurarea zilnică a activității.

In general noi vom căuta să folosim exemplele din școală, să desfășurăm cu părinții o muncă strîns legată de nevoile concrete ale școlii, de problemele care se ridică zilnic în viața școlii.

AL. IORDACHE
directorul școlii medii nr. 17 din București

Norma de muncă săptămînală a cadrelor didactice

Pentru a concentra atenția muncii învățătorilor și profesorilor spre realizarea sarcinilor menite să ridice învățămîntul nostru pe o treaptă mai înaltă, H.C.M. nr. 387/956 precizează norma de muncă săptămînală pentru toate cadrele didactice și deține... totodată conținutul acesteia.

Norma de muncă pentru toate cadrele didactice se stabilește la 36 de ore. De fapt, sarcinile care trebuie îndeplinite în cadrul normei de lucru se realizau și pînă acum, dar uneori mai anevoios. In special era neglijată munca metodică, aceasta făcîndu-se în răgazul dintre unele sarcini străine de învățămînt.

Să analizăm acum în ce constă norma de muncă săptămînală. Potrivit H.C.M. nr. 387 din 1956 norma de muncă a învățătorilor și profesorilor cuprinde obligația didactică (ore de curs cu elevii), activitatea metodică și activitatea de culturalizare.

In ce privește obligația didactică, ea diferă după tipul școlii și clasa la care predau cadrele didactice. Astfel, pentru învățătorii care predau la clasele I—IV, obligația didactică este egală cu numărul orelor prevăzute în planul de învățămînt al clasei respective. Profesorii care predau de la clasa V-a în sus, sau la anii I—IV de la școlile pedagogice, au obligația didactică 18 ore săptămînal — în care, pentru cei din specialitățile matematică, limbi, fizică, chimie, științe naturale intră și orele pentru corectarea lucrărilor elevilor și cele pentru pregătirea sistematică a lucrărilor de laborator, pentru desfășurarea activităților practice pe lot etc.

Maiștrii instructori au obligația să presteze săptămînal 30 ore de curs cu elevii, iar educatoarele de la instituțiile preșcolare cîte 6 ore pe zi cu grupa de copii.

Restul timpului — pînă la 36 de ore săptămînal (spre exemplu 12 ore pentru un învățător care predă la clasa I-a sau 18 ore pentru un profesor etc.) este folosit pentru activitate metodică și de culturalizare.

Cadrelor didactice care nu au la școala respectivă norma întreagă, sau care sînt încadrate la un număr mare de ore de curs (mai mult de 18) — li se calculează timpul pentru activitățile metodice și de culturalizare în raport cu numărul orelor de curs la care funcționează (adică numărul orelor de activitate metodică și culturală este egal cu acela al orelor de curs.),

Atît proporțiile cît și conținutul activităților metodice și de culturalizare sînt explicate pe larg în Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 1429 din 9 august 1956, publicate în Buletinul Ministerului Învățămîntului nr. 5/13 seria A. din 20 august 1956.

Pentru folosirea timpului de muncă nu se pot da rețete fixe. Aici intervine rolul directorului școlii. Acum, la început de an școlar, fiecare director de școală este obligat ca pentru întocmirea planului de muncă să socotească în primul rînd obligațiile calculate în ore, ale cadrelor didactice, și apoi ca un bun gospodar, ținînd seama de caracterul școlii, de condițiile de muncă din unitatea respectivă să organizeze astfel activitatea școlii încît fiecare pedagog să folosească în mod cît mai judicios timpul pe care este obligat să-l presteze în scopul îndeplinirii sarcinilor metodice și de culturalizare.

Ministerul Învățămîntului a stabilit în ce anume constă activitatea metodică și activitatea de culturalizare a cadrelor didactice. Aceasta nu înseamnă însă ca fiecare învățător, profesor sau maistru instructor în parte, să fie obligat să desfășoare în cadrul normei de muncă, toate formele activităților respective deoarece ar duce la irosirea forțelor. Dimpotrivă — este bine să se țină seama de posibilitățile și de pregătirea fiecărui cadru didactic, de interesul pe care-l manifestă într-o problemă sau alta, de randamentul pe care-l poate da într-o anumită activitate. Sarcinile trebuie repartizate în așa fel încît, pe de-o parte să se asigure cuprinderea tuturor sectoarelor de activitate din școală sau din unitățile în care cadrele didactice pot să ducă munca metodică și cea de culturalizare. Pe de altă parte trebuie să se dea posibilitate fiecărui cadru didactic să participe în afara de activitățile metodice obligatorii și comune (consilii pedagogice, cercuri pedagogice, cercuri metodice etc.), la încă 3—4 forme de activitate metodică și 1—2 forme de activitate de culturalizare.

Exemplul de mai jos poate servi drept indicație de felul cum s-ar repartiza unui profesor de științe naturale de la o școală medie dintr-o localitate sătească — sarcinile metodice și de culturalizare într-un trimestru; socotind că acesta durează 2 luni și jumătate revin pentru activitatea metodică 120 ore, iar pentru activitatea de culturalizare 60 de ore. Aceste activități se pot repartiza astfel:

I. — 4 ședințe de consiliu pedagogic a 3 ore și pregătirea unui referat pentru una din ședințe (12 ore) egal 24 ore;

— 3 ședințe de cerc pedagogic a 4 ore egal 12 ore;

— 5 ședințe ale cercului metodic a 2 ore și pregătirea unei expuneri pentru una din ședințe (10 ore) egal 20 ore;

— profesor de serviciu în 3 zile a 5 ore egal 15 ore;

— 3 ședințe ale cercului de elevi a 2 ore și îndrumarea pregătirii lucrărilor cercului (cîte 2 ore), egal 12 ore;

— 3 vizite cu elevii la întreprinderi a 4 ore egal 12 ore;

— studierea unei părți dintr-o programă de învățămînt 25 ore.

Total 120 ore.

II. Activitatea de culturalizare

— Elaborarea a 2 conferințe la căminul cultural a 8 ore și susținerea lor (cîte o oră de fiecare) 18 ore;

— Participarea la organizarea și susținerea unor manifestări culturale legate de transformarea socialistă a agriculturii, restul timpului pînă la complectarea normei.

In acest fel se stabilește pentru fiecare învățător, profesor sau maistru-instructor timpul și formele de activitate și se consemnează în planul de muncă al școlii. Nu toată munca metodică și de culturalizare se desfășoară în localul școlii; cadrele didactice nu trebuie să fie reținute în școală să elaboreze un referat metodic, o conferință sau să studieze o programă sau un manual școlar. La precizarea locului unde-și împlinesc sarcinile, să se țină seama de asigurarea celor mai prielnice condiții.

Pentru a stimula munca de calificare, de ridicare a măiestriei pedagogice prin cursuri de perfecționare, cadrele didactice înscrise la aceste cursuri vor fi scutite de unele activități, fie metodice, fie de culturalizare.

Odată stabilite acțiunile la care vor participa cadrele didactice în afara orelor de curs și precizată durata lor în timp în planul de muncă al etapei respective (spre exemplu trimestru la școlile de cultură generală, case de pionieri sau semestru la școli pedagogice), directorul unității este obligat să țină evidența și să urmărească îndeplinirea sarcinilor repartizate. Intr-un registru special, directorul școlii va deschide partidă fiecărui învățător sau profesor în care va înscrie sarcinile ce revin fiecăruia, termenul de îndeplinire și timpul necesar efectuării exprimat în ore și specificarea locului de muncă. Apoi, pe măsura îndeplinirii sarcinilor, directorul școlii va face mențiunea cuvenită. Se înțelege că nu este vorba de a se lua de la cadrele didactice semnături de prezență în registru, însă din timp în timp, la sfîrșitul unei etape de muncă este necesar să se analizeze în consiliul pedagogic calitatea activității metodice și de culturalizare și timpul în care s-a desfășurat aceasta. Cu această ocazie se pot cere cadrelor didactice și scurte referate scrise sau verbale.

Noile instrucțiuni privitoare la desfășurarea activității metodice și culturale a cadrelor didactice reglementează o problemă care pentru unele cadre didactice și organe de control era neclară.

Justa lor aplicare va face ca în unitățile școlare să nu se lucreze la întîmplare, ci după norme bine stabilite.

DIMITRIE TRICA
director al Direcției învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Învățămîntului

UNELE PROBLEME DE BAZA ALE PERIOADEI PREABECEDARE

Conf. univ. Ion Berca

Predarea citit-scrisului în clasa I-a este precedată de așa numita perioadă pregătitoare sau perioadă preabecedară.

Această perioadă are o durată scurtă (aproximativ 2-3 săptămîni). Scopul ei este deosebit de important. Acum — între altele — se pun bazele primelor deprinderi care condiționează însușirea citirii și scrierii, ca de pildă a deprinderilor tehnice: de mînuire corectă a instrumentelor de scris, de coordonare justă a mișcărilor mîinii etc., a deprinderilor grafice: de respectare corectă a elementelor grafice ale literelor, de respectare în timpul scrierii a mărimii, formei lor, înclinării etc.

Referindu-se la importanța excepțională a deprinderilor tehnice, K. D. Uşinski spunea: „Toate aceste deprinderi sînt foarte importante pentru sănătatea copilului și pentru desfășurarea instrucției însăși. Copiii le însușesc mult mai ușor cînd fac primele exerciții foarte simple, decît mai tîrziu, cînd aceste exerciții vor deveni destul de grele și vor reține întreaga atenție a copilului. Afară de aceasta, dacă mai tîrziu, cînd copilul va începe să scrie, îl vom întrerupe din muncă prin tot felul de corectări: șezi mai drept, nu ține așa creionul etc., aceasta va reprezenta o piedică serioasă în calea procesului de învățămînt și îi va încetini mersul. Dacă-l deprindem pe copil, de pildă, să șadă drept, cîștigăm foarte mult timp pentru mai tîrziu, deoarece preîntîmpinăm necesitatea de a face neîncetate observații". *)

Insușirea cititului de către copii trebuie să înceapă cu însușirea conștientă a sunetelor vorbirii. Majoritatea copiilor abia intrați în școală nu pot să distingă sunetele vorbirii. Această greutate se observă în deosebi atunci cînd copilului i se pune problema de a distinge o consoană și de a o pronunța. Chiar atunci cînd izbutesc să separe un sunet din cuvînt ei nu-l articulează și nu îl pronunță corect (îl pronunță însoțit de vocala de sprijin: b=bi).

Articularea și pronunțarea greșită a sunetelor are o influență negativă în procesul însușirii citirii din perioada abecedarului. Se știe că actul citirii constă în unirea sunetelor în silabe și a silabelor în cuvinte la vederea literelor cunoscute. Actul citirii implică atît un proces de analiză cît și unul de sinteză, într-o strînsă legătură, ca un proces unitar. Unirea sunetelor în silabe este împovărată atunci cînd copiii nu știu să separe sunetele din cuvinte, nu articulează și nu pronunță just, fapt care împinge actul citirii spre literizare.

Din păcate, unii pedagogi consideră că exercițiile de analiză și sinteză fonetică din perioada preabecedară provoacă plictiseală copiilor, care sînt dornici să învețe cît mai degrabă să citească și să scrie.

Este evident faptul că atunci cînd în lecțiile pregătitoare de citire se pune accentul numai pe însușirea de către copii a sonorității sunetelor — copiii nu muncesc cu interes.

Este necesar ca astfel de lecții să alterneze cu povestiri ale copiilor după ilustrații, sau cu conversații despre întîmplări din viața lor, despre fenomene din natură și societate, accesibile lor, fapt care aduce o variație în lecție și previne posibilitatea obosirii copiilor.

Insă problema de bază a fiecărei lecții din perioada preabecedară trebuie să fie aceea a dezvoltării auzului fonetic, pe baza exercițiilor efectuate sistematic, de analiză și sinteză fonetică a limbii vorbite. Analiza și sinteza vorbirii se realizează prin procesul separării sunetelor din cuvinte și silabe (analiza) și unirea lor în silabe și cuvinte (sinteza).

Așa cum s-a arătat mai înainte, procesul separării sunetelor nu este ușor pentru copii. Ei nu au o astfel de experiență în practica vorbirii. Experiența lor se reduce abia la izolarea unor silabe în așa zisele jocuri ritmice.

Greutatea separării sunetelor este legată și de faptul că mișcările de articulare (felul așezării organelor vorbirii pentru pronunțarea unui sunet) sînt supuse unei însemnate transformări. Așa de exemplu, sunetul pronunțat izolat diferă ca sonoritate față de pronunțarea lui în diverse combinații cu alte sunete.

Separarea primelor sunete necesită mari eforturi de voință din partea copiilor. Pe măsura exercițiilor de separare a sunetelor — copiii încep să fie tot mai stăpîni pe auzul lor, iar articularea sunetelor se face cu mai multă ușurință. Copiii diferențiază mai ușor sonoritatea sunetelor luate izolat, de sonoritatea lor în cuvinte în îmbinări diferite de sunete.

O mare atenție trebuie dată alegerii cuvintelor ce urmează a fi analizate fonetic.

Procesul de separare și diferențiere a sunetelor se realizează mai ușor cu ajutorul cuvintelor cunoscute copiilor, cuvinte alese din vocabularul lor activ.

Dezvoltarea auzului fonetic se realizează nu numai în cadrul procesului de analiză fonetică, ci și în cel de sinteză.

Procesul analizei fonetice este însoțit de obicei de cel al sintezei, așazisa sinteză „pe urma proaspătă a analizei". Sinteza fonetică, realizată pe urmele analizei, ca regulă, este mai ușoară pentru copii decît analiza fonetică. Explicația constă în aceea că imaginea sonoră a cuvîntului care trebuie obținută în procesul sintezei sunetelor este încă proaspătă în memoria copiilor, fapt ce sprijină unirea sunetelor.

A privi sinteza fonetică numai sub acest aspect — cum adeseori se întîmplă în practica școlară — constituie o greșeală. Incă din perioada preabecedară li se pot și trebuie să li se dea copiilor să efectueze exerciții de formare a cuvintelor din silabele date. Prin astfel de exerciții, copiii obțin structuri fonetice cu sens bine cunoscut, își consolidează pronunțarea silabică a cuvintelor — ce va constitui o bună bază pentru perioada abecedară — în cadrul căreia unitatea de citire trebuie să devină silaba.

Exercițiile de formare a cuvintelor din silabe date oferă copiilor posibilitatea de a-și însuși variate forme de îmbinare a sunetelor vocale cu consoanele, la nivelul silabei ca unitate de pronunțare.

Importanța unei astfel de procedări a fost pe deplin scoasă în evidență de K. D. Uşinski, care considera că însușirea de către copii a îmbinării consoanelor și vocalelor este cheia învățării scris-cititului.

Am examinat pînă aci cîteva aspecte ale activității de dezvoltare a auzului fonetic (auzul sunetelor vorbirii), legate de procesul de analiză și sinteză fonetică.

Problema dezvoltării auzului fonetic trebuie să constituie o preocupare esențială de-a lungul întregii perioade abecedare.

★

La intrarea lor în școală copiii posedă un limbaj care păstrează în multe privințe particularitățile vîrstei preșcolare. Inainte de toate este caracteristică discordanța pronunțată între volumul vocabularului pasiv al copilului, adică între numărul de cuvinte pe care le înțelege și între volumul relativ redus al vocabularului său activ, adică al numărului de cuvinte pe care le întrebuințează în vorbire. Pe lîngă aceasta se mai mențin imprecizinea și instabilitatea semnificației cuvintelor folosite în vorbire.

In vederea îmbogățirii vocabularului elevilor, a activizării vocabularului pasiv, precum și pentru precizarea semnificației cuvintelor, se folosesc diverse forme de activitate, ca: povestiri și convorbiri cu elevii, citirea de către învățător a unor povestiri scurte, urmate de discuții privitoare la conținutul lor, învățări de cîntece, poezii, ghicitori etc.

Copiii de 7 ani, abia veniți la școală, nu știu să despartă propozițiile în cuvinte, nu disting în vorbirea lor cuvinte separate.

Inainte de toate ei trebuie învățați să despartă propozițiile în cuvinte. Copiii se obișnuiesc destul de ușor să despartă propozițiile în cuvinte care au semnificații independente. Este mult mai greu să fie învățați să distingă în vorbire prepozițiile și conjuncțiile.

Așa, de pildă, ei nu vor putea distinge dintr-o dată că în propoziția „Pune cartea în bancă" nu sînt trei ci patru cuvinte, întrucît cuvîntul în nu este perceput de ei ca un cuvînt separat, ci este legat în conștiința lor de acel cuvînt la care se referă.

Neluarea în considerare a unei asemenea dificultăți prejudiciază nu numai procesului de formare a noțiunii de „cuvînt", noțiune pe care elevii trebuie să și-o însușească în perioada preabecedară, ci uneori și procesului de analiză și sinteză fonetică.

★

In prezentul articol ne-am referit numai la unele probleme de bază ale perioadei preabecedare, în deosebi la cele legate de pregătirea predării citirii și scrierii.

In legătură cu aceste probleme cadrele didactice care lucrează la clasa I-a vor găsi un prețios material teoretic și faptic în recenta lucrare „Indrumări metodice pentru predarea abecedarului" elaborată de Institutul de științe pedagogice — secția învățămîntului elementar.

*) *K. D. Uşinski, Opere pedagogice, Ucipedghiz, vol II, 1939 pag. 161.*

Pentru politehnizarea învățămîntului

Cunoscînd necesitatea dezbaterii largi cu masa cadrelor didactice a problemelor legate de politehnizarea învățămîntului, cabinetul nostru pedagogic și-a propus în planul său de perspectivă pentru noul an școlar organizarea unui ciclu de conferințe al căror scop este să lămurească tuturor cadrelor didactice și directorilor de întreprinderi problemele legate de conținutul și mijloacele de realizare a învățămîntului politehnic în general și să găsească soluții concrete pentru condițiile proprii de activitate. Problemele acestea vor fi dezbătute și în cadrul cercurilor pedagogice și al comisiilor metodice din școli. In cadrul acestor forme de activitate metodică se va insista în deosebi asupra felului cum diferite obiecte de învățămînt pot contribui prin specificul lor la realizarea practică a învățămîntului politehnic.

In centrul activității organelor de îndrumare și control din regiune va sta predarea diferitelor obiecte de învățămînt ca fizica, științele naturii, matematica, chimia, lucrul manual și lucrări practice la clasele I-IV, cunoscînd că aceste discipline contribuie prin conținutul lor în mod direct la realizarea învățămîntului politehnic. In acest scop cadrele didactice din regiunea noastră vor fi îndrumate îndeaproape pentru a-și organiza cît mai bine în noul an de învățămînt activitățile practice în laboratoare, pe loturile experimentale și în atelierele școlare. Folosirea largă a acestor mijloace de politehnizare va face posibile aplicarea practică a cunoștințelor elevilor, însușirea de către aceștia a unui sistem de cunoștințe și deprinderi cu privire la mînuirea diferitelor aparate și unelte.

In scopul îmbunătățirii pe viitor a activității pe loturile școlare, metodistul de științe naturale al regiunii va generaliza și populariza activitatea pozitivă a profesorului Paul Pteancu de la școala pedagogică din Carei. Metodistul de matematică și fizică va populariza deasemenea rezultatele frumoase obținute de profesorul Iuliu Petrescu, de la școala elementară din Tirean, în ceea ce privește confecționarea cu ajutorul elevilor a unor aparate.

Direcțiunile școlilor de 7 ani și medii vor fi îndrumate în vederea întocmirii planului anual de organizare a excursiilor și vizitelor la diferite întreprinderi, gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective și S.M.T.-uri din regiune, în funcție de conținutul programelor diferitelor obiecte de învățămînt.

Subredactia noastră

Un real folos pot și trebuie să-l aducă în această direcție cercurile pe obiecte ale elevilor. Pentru ședințele acestor cercuri cabinetul pedagogic va indica diferite teme din domeniul tehnicii și agriculturii.

Pentru cunoașterea procesului tehnologic, în afara diferitelor vizite în întreprinderi, vor fi folosite și întîlnirile elevilor cu fruntașii în producție. Cu aceste ocazii elevii vor face cunoștință cu noile procedee și metode de muncă întrebuințate în tehnica noastră, își vor lărgi orizontul lor de cunoștințe și își vor dezvolta interesul pentru activitatea productivă. In afara atelierelor de tîmplărie și lăcătușerie organizate pe lîngă fiecare din școlile medii din orașele Sighet și Satu Mare, în acest an școlar vor funcționa în regiunea noastră și o serie de mici ateliere pe lîngă unele școli medii și de 7 ani, cum sînt școala medie mixtă din Carei, școala de 7 ani din Ardud, școala de 7 ani cu limba de predare maghiară din Vișeu și altele.

Indeplinirea cu succes a sarcinilor pe care ni le-am propus necesită o muncă mai organizată în cadrul cabinetului pedagogic regional. In acest sens, el își va îndrepta activitatea în direcția generalizării și popularizării activității pozitive a cadrelor didactice, a extinderii lucrărilor practice, îmbunătățirii activității pe parcelele experimentale și la colțurile naturii vii și utilizării în mod rațional a diferitelor forme de activitate metodică.

O mare importanță are și sprijinul pe care întreprinderile și uzinele din cuprinsul regiunii îl acordă școlilor pe care le patronează prin transferarea de unelte și utilaj necesare înzestrării atelierelor școlare.

Incepem munca noului an școlar cu hotărîrea de a înscrie realizări cît mai însemnate pe drumul înarmării elevilor cu temeinice cunoștințe politehnice.

MAXIMILIAN BOROȘ
Baia Mare.

Lucrările studenților clujeni

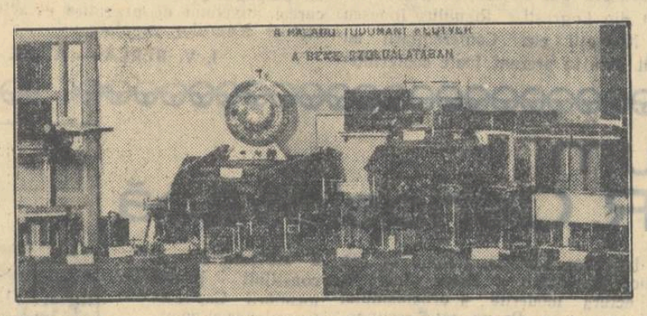

Aspecte de la expoziția atelierului de mecanică fină al Universității „Bolyai"-Cluj.

Ne pregătim pentru sesiunea regională a lecturilor pedagogice

Cadrele didactice din Capitală așteaptă cu mult interes prima sesiune a lecturilor pedagogice care va avea loc în zilele de 29—30 septembrie. Răspunzînd acestui interes cabinetul nostru pedagogic s-a străduit să pregătească desfășurarea în condiții cît mai bune a acestei sesiuni.

De comun acord cu secția de învățămînt și cu cabinetul pedagogic al regiunii București, s-au fixat colectivele pe specialități, alcătuite din metodiști din Capitală și din regiune, un inspector școlar, un delegat sindical și un număr de profesori dintre cei mai buni de fiecare specialitate, pentru a se studia și selecționa lucrările în mod competent.

In luna iulie a avut loc prima ședință comună a cabinetului pedagogic al Capitalei și a cabinetului pedagogic al regiunii. După ce s-au adus la cunoștință instrucțiunile comisiei centrale a lecturilor pedagogice din cadrul Institutului de științe pedagogice, privitoare la aprecierea și selecționarea lucrărilor pentru „Lecturile pedagogice", s-a alcătuit un plan de acțiune, fixîndu-se 4 etape.

In prima etapă, comisia regională a studiat lucrările trimise de raion la cabinetul pedagogic al Capitalei pînă la 1 august. In cea de a doua etapă au fost studiate și selecționate lucrările primite pînă la 30 august, iar în cursul celei de a treia etape (1—10 sept.) s-au studiat, apreciat, selecționat și fixat lucrările ce urmează a fi susținute la sesiune în cadrul ședinței plenare și în secții. Pentru cea de a patra etapă, 11—28 septembrie, s-au prevăzut acțiuni organizatorice menite să asigure condițiile materiale necesare pentru buna desfășurare a lucrărilor sesiunii.

Comisiile care au studiat și selecționat lucrările nu s-au mărginit numai la sezisarea lipsurilor, ci au dat indicații autorilor, în scopul de a îmbunătăți calitatea lucrărilor lor. Așa s-a procedat cu lucrările despre „Aplicarea învățăturii pavloviste în procesul de învățămînt", „Din experiența mea în organizarea formelor de muncă independentă", „Educația atenției voluntare la elevii claselor I—IV" ș.a.

Comisiile au considerat ca necorespunzătoare unele lucrări cu caracter exclusiv teoretic, deoarece scopul „Lecturilor pedagogice" este de a realiza un larg schimb de experiență în munca instructiv-educativă prin descrierea activității practice legate de anumite probleme științifice. Ele s-au oprit asupra acelor lucrări care nu numai că au un conținut științific corespunzător, că soluționează corect problemele tratate, dar dovedesc și o justă cunoaștere și apreciere a experienței practice pozitive.

Cabinetul pedagogic al Capitalei a primit pînă acum din cele 94 lucrări înscrise inițial, un număr de 55 lucrări trimise de comisiile raionale. Dintre acestea, comisia centrală de pe lîngă cabinetul nostru pedagogic a reținut ca bune pentru a fi prezentate la sesiune numai 35 de lucrări.

Pentru ca lucrările sesiunii să fie cît mai rodnice s-a hotărît ca în ședința plenară să fie prezentate lucrări cu caracter mai larg, care interesează pe toți participanții la sesiune. Temele acestor lucrări sînt următoarele: „Cum am început să îndrumez folosirea timpului liber" (tov. Didilescu Eugenia), „Organizarea regimului de zi al elevilor de clasa V-a" (tov. Florescu Zamfira), „Cum am folosit orele educative pentru educarea elevilor în spiritul moralei comuniste" (tov. Popescu Constanța).

Ne-am propus să susținem în fiecare secție de specialitate cîte 4 lucrări. Intrucît la științe naturale nu avem decît 3 lucrări, vom prezenta și 2 lucrări de geografie. La fel am procedat și la matematici și fizico-chimie, avînd în vedere contingența pe care o au aceste specialități. In total, noi vom avea 7 secții de specialitate.

Lucrările sesiunii „Lecturilor pedagogice" vor începe cu o ședință plenară, după care se vor desfășura ședințele pe secții. In ședința plenară de încheiere a sesiunii se vor trage concluziile privind activitatea desfășurată în plenară și pe secții.

Cuvîntul de deschidere va fi rostit de șeful secției de învățămînt, care va prezida și anunța ordinea de zi. Lucrările vor fi prezentate de către autorii lor. Vor avea loc apoi întrebări și discuții pe marginea lucrărilor prezentate.

Pentru conducerea lucrărilor pe secții vor fi aleși doi profesori de fiecare specialitate, dintre cei mai buni din oraș sau regiune.

Concluziile generale ce vor fi expuse tuturor participanților în ședința plenară de încheiere, se vor stabili pe baza concluziilor ce vor fi trase în ședințele pe secții cu privire la conținutul lucrărilor, nivelul discuțiilor, propunerile ce se vor face pentru îmbunătățirea activității metodice în cadrul lecturilor pedagogice.

Premiile pe care le vom acorda cu sprijinul sindicatului, pentru cele mai bune lucrări prezentate la sesiune, vor stimula interesul pedagogilor pentru lecturile pedagogice.

La sesiune vor fi invitate cadre didactice fruntașe, reprezentanți ai comitetului de partid, ai sfatului popular, ai U.T.M.-ului, ai sindicatului, unii directori de școală, instructori de pionieri, educatoare și părinți ai elevilor.

Pentru ca lucrările sesiunii noastre să fie cît mai instructive, am constituit un colectiv de metodiști care strîng materialele folosite de tovarășii în elaborarea lucrărilor prezentate la „Lecturi" (albume, planuri de lecții, caiete ale elevilor etc.) în vederea organizării unei expoziții.

Secția de învățămînt regională va asigura deplasarea, cazarea și masa pentru învățătorii și profesorii din regiune. Cheltuielile necesare vor fi rezolvate pe plan local, luîndu-se din timp măsuri de către regiune pentru evitarea eventualelor defecțiuni.

Pînă la 10 octombrie 1956 vom trimite Institutului de științe pedagogice cele mai bune lucrări din cele prezentate la sesiune. Pentru fiecare lucrare vom întocmi un dosar cu următoarele materiale: lucrarea propriu-zisă, referatele a 2 recenzenți de specialitate, observațiile membrilor comisiei de selecționare, care au studiat și apreciat lucrarea, caracterizarea cabinetului pedagogic cu privire la efectul care l-a avut lucrarea în cadrul plenarei sau al secțiilor.

Odată cu lucrările, așa cum se arată în indicațiile Institutului de științe pedagogice, vom trimite și un referat privind organizarea și desfășurarea sesiunii „Lecturilor pedagogice". Referatul va cuprinde și concluziile comisiei regionale a „Lecturilor pedagogice", în legătură cu îndrumarea, elaborarea lucrărilor de către autori, calitatea lor, organizarea sesiunii, precum și propuneri în vederea îmbunătățirii muncii privind sesiunea „Lecturilor pedagogice" din 1957.

ION CLIMER
șeful cabinetului pedagogic al Capitalei

In legătură cu

manualele didactice pentru noul an școlar

Pentru noul an școlar 1956—1957, Editura de Stat didactică și pedagogică a avut de îndeplinit sarcini deosebit de complexe. Elaborarea de manuale noi, originale, tipărirea manualelor într-un număr corespunzător nevoilor învățămîntului și îmbunătățirea sistemului de difuzare a cărților școlare au fost numai cîteva din problemele mari, pe care Editura a trebuit să le rezolve.

Pe baza datelor primite de la Ministerul Învățămîntului, Editura a fixat numărul de exemplare pentru fiecare manual în parte, astfel încît să se asigure manualele necesare tuturor elevilor și cadrelor didactice.

Pentru acest an școlar s-au tipărit aproape 8.000.000 de exemplare de cărți școlare. Acestea acoperă întru totul nevoile învățămîntului elementar și mediu, de pe tot întinsul țării, dacă nu se neglijează transmisibilitatea manualelor, în procentele fixate de Ministerul Învățămîntului așa cum au fost comunicate unităților școlare.

Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice, care în anii precedenți se ocupau cu difuzarea manualelor în cadrul școlii, începînd din acest an școlar, s-a trecut la vînzarea manualelor și rechizitelor școlare în librării. Este totuși necesar ca și acum cadrele didactice să se intereseze îndeaproape de modul cum elevii își procură manualele școlare din librării, deoarece la vînzarea lor se produc confuzii. Într-o librărie, de pildă, unui elev din clasa V-a i s-a vîndut Botanica pentru clasele V—VI ediția 1955. Manualul acesta trebuie să fie folosit numai de către elevii clasei a VI-a, care studiază botanica în continuare, în prima jumătate a anului școlar și nici de cum de către elevii clasei a V-a pentru care s-a elaborat un manual nou, original. Astfel de greșeli se datoresc faptului că librăriile nu respectă cu rigurozitate lista manualelor valabile aprobată de Ministerul Învățămîntului pentru acest an școlar. Cadrele didactice trebuie să dea elevilor lămuririle necesare asupra edițiilor valabile în acest an școlar și, la prima oră de curs, să verifice manualele procurate de elevi după lista de manuale valabile.

Editura didactică a avut prevăzut în plan un număr de 238 de manuale, necesare școlilor cu limba de predare română, precum și celor cu limbile de predare ale minorităților naționale. Un număr de peste 200 manuale au apărut deja în librării în cantități suficiente și stau la dispoziția elevilor. Dacă în unele librării nu se găsesc manuale dintre cele apărute, aceasta se datorește faptului că în raioanele respective au fost cerințe mai mari decît se prevăzuse de către C.L.D.C., însă la o primă recartare a cărților școlare se vor putea acoperi peste tot cerințele școlilor.

Mai există însă unele manuale care sînt în curs de apariție și care până la sfîrșitul lunii septembrie vor fi puse în vînzare. Astfel sînt Algebra și Geometria pentru clasa a VIII-a, Geografia pentru clasa a V-a, Geografia pentru clasa a VIII-a, Botanica pentru clasa a V-a, Latina pentru clasa a VIII-a și gramatica sîrbă pentru clasa a V-a. Manualul de limba engleză cl. V-a va apărea la începutul lunii octombrie. Manualele de teoria literaturii pentru clasa a VIII-a în limbile română, maghiară și germană, cu culegerile de texte respective. Botanica pentru clasa a VIII-a, Istoria antică pentru clasa a VIII-a și Istoria Rominiei necesară la clasele a IX-a și a X-a, vor apare ceva mai tîrziu, în cursul lunilor noiembrie și decembrie. Pentru ca profesorii să aibă totuși după ce preda obiectele respective, Editura a luat hotărîrea de a litografia primele capitole din aceste manuale, necesare pînă la apariția manualelor. Capitolele litografiate vor începe să sosească în școlile medii la sfîrșitul lunii septembrie, în cîte 3 exemplare, pentru a sta la dispoziția cadrelor didactice. Acolo unde condițiile permit, se poate pune un exemplar, sau chiar două la dispoziția elevilor. Manualul de Istoria Evului mediu pentru clasa a V-a, fiind necesar după 1 Ianuarie 1957 se va difuza în librării în cursul lunii decembrie, astfel încît elevii să și-l poată procura din timp. Trebuie să precizăm, de asemenea, că geografia, botanica și istoria pentru clasele a V-a și a VIII-a, traduse în limba maghiară, vor fi puse la dispoziția librăriilor cu o lună după apariția originalului în limba română.

Un manual care a ridicat serioase probleme în fața Editurii și care nu va putea să apară anul acesta, deși este atît de necesar și de așteptat de către cadrele didactice și elevi, este cel de literatura română pentru cl. X-a. Rămîne ca o sarcină importantă în fața Editurii elaborarea acestui manual și difuzarea lui pentru anul școlar următor.

La elaborarea manualelor noi, originale, pentru clasa a V-a și a VIII-a au luat parte autori cu o bogată experiență în învățămînt și cu o temeinică pregătire științifică. Totuși pentru definitivarea acestor manuale, Editura de stat didactică și pedagogică a recurs la cuvîntul unor largi colective de cadre didactice, direct sau prin cabinetele pedagogice regionale. Astfel, asupra acestor manuale și-au spus cuvîntul tovarășii din învățămînt din orașele Cluj, Timișoara, Constanța, Brăila, Oradea, Iași, Pitești, Ploești etc., cărora Editura le mulțumește pentru sprijinul dat cu atîta competență și seriozitate.

În mod deosebit ne-a ajutat, prin observații și sugestii, un colectiv larg, format din cei mai buni profesori de specialitate din orașele Cluj și Timișoara, pentru manualele de algebră și geometrie de clasa a VIII-a. Menționăm de asemenea, în mod deosebit, contribuția și a aitor tovarăși din alte localități ca St. Musta din Oradea, Vasile Vasu din Sibiu, Gh. Achitei din Deva, Ion Andriescu din Iași. Referatele lor au contribuit la îmbunătățirea în mod substanțial a conținutului manualelor respective. De asemenea un colectiv format din profesorii C-tin Popescu, Liliana Miron, Oltea Cudalbă și Dionisie Osz din Cluj, precum și tov. Papastate din Craiova și alții din regiunea Constanța, Timișoara și Ploești au trimis editurii observații bune cu privire la manualul de limba franceză pentru clasa a V-a.

Pentru manualul de teoria literaturii pentru clasa VIII-a Editura a găsit un bun sprijin în referatele trimise de către tovarășii: A. Tomescu din Pitești, A. Bazgan, M. Costandache, M. Creangă și Gh. Iftinchi din Iași.

Legătura cu masele largi de cadre didactice pentru îmbunătățirea continuă a conținutului manualelor va continua și în viitor, din ce în ce mai organizat. Îndată după deschiderea cursurilor școlare, vom trimite la unele școli din țară fișe de observații, în care cadrele didactice, în decursul desfășurării activității lor să-și poată consemna observațiile cu privire la manuale, la lecțiile predate, și pe care să le înainteze în cursul lunii aprilie, pentru ca Editura să le studieze și să țină seama de ele în edițiile viitoare. Observații privitoare la manuale pot fi trimise la Editură și înainte de luna aprilie, chiar de la școli unde nu se trimit fișe de observații, ele fiind utile.

În viitor, cadrele didactice vor avea posibilitatea să contribuie mai efectiv la elaborarea manualelor didactice, întrucît se va aplica sistemul de întocmire a manualelor prin concurs.

AL. BOJIN
redactor principal
la Editura de stat didactică
și pedagogică din București

Concursul pentru cea mai bună parcelă experimentală

De curînd s-a încheiat faza raională a concursului pentru cea mai bună parcelă experimentală, concurs inițiat de C.C. al S.M.I. și „Gazeta învățămîntului".

Avînd menirea pe de o parte să încurajeze și să stimuleze activitatea de organizare a parcelelor experimentale pe lîngă școli, iar pe de altă parte să determine ridicarea nivelului metodic și științific al activității de pe parcelele existente, concursul pentru cea mai bună parcelă experimentală a stîrnit un mare interes în rîndurile cadrelor didactice, în special ale învățătorilor și profesorilor de științe naturale. În numeroase scrisori adresate redacției, mulți dintre aceștia și-au manifestat dorința de a participa la concurs, cerînd lămuriri și îndrumări metodice.

Cele aproape 400 de parcele experimentale înscrise la concurs, oglindesc interesul colectivelor pedagogice din aceste școli pentru legarea cunoștințelor teoretice de activitatea practică agricolă. În legătură cu activitatea desfășurată pe aceste parcele s-a făcut, cu prilejul consfătuirilor din august, un interesant și util schimb de experiență. Expozițiile care au oglindit această experiență au stîrnit mult interes în rîndurile participanților la consfătuirile raionale. Ele au demonstrat că printr-o justă organizare a lucrărilor pe parcelă, predarea științelor naturale devine o activitate vie, creatoare, contribuind la consolidarea cunoștințelor de botanică ale elevilor, înarmarea acestora cu deprinderi practice. Participînd în mod organizat la aceste lucrări, elevii și-au dezvoltat spiritul de observație, și-au însușit procedeele de observare a creșterii și dezvoltării plantelor, și-au adîncit și lărgit cunoștințele cu privire la stadiile de dezvoltare a plantelor, la influența diferitelor substanțe chimice asupra creșterii și dezvoltării lor, și-au însușit metodele cu ajutorul cărora se poate transforma natura plantelor în scopul obținerii unor roade mai îmbelșugate.

Pe parcela experimentală de pe lîngă școala de 4 ani din comuna Zănești, raionul Buhuși, a cărei activitate a fost condusă de tov. înv. Alexe Ceoman, elevii au fost inițiați în cultura unor plante pe care nu le văzuseră niciodată ca valeriana, feniculum, magheranul etc. La lucrările practice elevii au învățat să aplice metode agrotehnice avansate ca: semănatul porumbului în cuiburi dispuse în patrat și semănatul cartofilor în etaj. Tot pe parcelă ei au dobîndit priceperea de a pregăti semințele și răsadurile, de a săpa diferite plante, de a le îngriji și de a strînge recolte.

Afară de munca metodică-didactică, pe multe din parcelele experimentale s-au organizat și adevărate experiențe științifice. Parcelele experimentale de la școlile de 7 ani din comunele Cucorani, raionul Botoșani, Titu-Tîrg — raionul Titu, Cîrligi — raionul Roman, Vărgata — raionul Mureș, Radovanu — raionul Oltenița, de la școala de 7 ani nr. 9 din Craiova și de la școala pedagogică din Carei au devenit adevărate laboratoare de muncă științifică. Aci s-au făcut studii și cercetări asupra solului, experiențe miciuriniste, obținîndu-se rezultate cu adevărat remarcabile.

Înțelegînd importanța concursului pentru stimularea activității pe parcelele experimentale, unele secții de învățămînt și comitete sindicale s-au preocupat cu simț de răspundere de antrenarea în concurs a cît mai multe școli. Comisiile raionale din raioanele Ilia, regiunea Hunedoara, Oltenița, regiunea București, Brăila, regiunea Galați, au desfășurat o intensă muncă organizatorică, reușind nu numai să antreneze la concurs marea majoritate a școlilor care au parcele experimentale, dar chiar să le ajute la îmbunătățirea activității lor. În această privință, cea mai bună activitate a fost desfășurată în regiunea Galați, care a reușit să antreneze la concurs 72 parcele experimentale.

Trebuie remarcat, însă, faptul că în multe raioane activitatea de mobilizare și sprijinire a parcelelor experimentale pentru participarea la concurs a fost cu desăvîrșire neglijată. Aceasta în primul rînd din vina comitetelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt, care au privit cu superficialitate sarcina lor de organizatori. Greșit s-au orientat și acele secții de învățămînt, care au considerat că problema concursului nu le privește.

Încheierea concursului a mai scos în relief faptul că în unele raioane comisiile constituite pentru îndrumarea și sprijinirea activității pe parcelele aflate în concurs au desfășurat o activitate formală. Unele școli înscrise la concurs, ca cea de 7 ani din comuna Bucinișa, raionul Caracal și școala elementară din comuna Merișu — raionul Titu, nu au fost niciodată vizitate de către comisiile constituite în acest scop. Cum vor putea comisiile aprecia activitatea acestor școli pe parcela experimentală, valoarea educativă și științifică a acestei activități dacă nu au cunoscut-o? E firesc ca regiunile cu astfel de comisii să întîmpine greutăți în selecționarea celor mai bune parcele ce trebuie premiate, să comită chiar greșeli. Această situație se datorește în mare măsură și lipsei de preocupare din partea secției profesionale a C.C. al S.M.I.

În puținul timp care a mai rămas pînă la faza pe țară a concursului, comisiile raionale trebuie să-și încheie lucrările și să propună comisiilor regionale pentru selecționarea pe regiune cea mai bună parcelă experimentală din concurs.

C. RĂDOI

Realizările cadrelor didactice

Cuprinderea unui număr cît mai mare de elevi în clasa a V-a la școlile de 7 ani este o preocupare continuă a cadrelor didactice din raionul Craiova. În acest scop la școala din Simnicul de Sus a fost organizat un colectiv de învățători și profesori care au desfășurat o vie muncă de lămurire în rîndurile părinților. Ei au arătat acestora necesitatea de a-și trimite copiii să urmeze cursurile claselor V-VII. Ca urmare au fost înscriși la această școală în clasa a V-a peste 20 de elevi.

Țăranii muncitori din comuna Podari au participat de curînd la festivitatea inaugurării noului local de școală construit prin autoimpunere. La această festivitate a fost scoasă în evidență munca întregului colectiv pedagogic al școlii. Localul are patru săli de clasă, laborator și cancelarie.

Și în satul Gogoșița s-au obținut în acest sens realizări deosebite. Țăranii muncitori au construit prin autoimpunere un local de școală care este gata să-și primească oaspeții.

ION CALIN

Invățătorii propagandiști

Din inițiativa comitetului regional P.M.R. și a comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Craiova s-a inițiat în toate comunele regiunii un ciclu de conferințe la care vor participa deputații regionali, raionali și comunali precum și membrele comisiilor de femei de pe lîngă sfaturile populare. La aceste conferințe pot lua parte și membrii comitetelor de cetățeni din circumscripțiile electorale, ca și delegatele grupelor de femei.

Pentru concursul corespondenților voluntari

În raionul Gilort, conferențiarii sînt recrutați dintre cele mai competente cadre didactice din fiecare comună. Printre aceștia amintim pe tovarășii: Ilie Cornea din comuna Jupinești, Jenică Popescu din comuna Bobu, Ion Caragea din comuna Scoarța, Ion Diaconescu din Pojaru, Grigore Croitoru din Logrești, Romulus Ionescu din Negoești etc. Conferențiarii au ținut pînă în prezent toate conferințele planificate conform graficului întocmit de comitetul executiv raional. Pentru a asigura o participare cît mai bună, fiecare comună a fost împărțită în 2-3 centre, participanții prezentîndu-se la centrul cel mai apropiat de domiciliul lor.

Conferințele tratează teme strîns legate de activitatea sfaturilor populare. Astfel în luna septembrie se vor ține conferințe cu următoarele subiecte: Activitatea deputatului și a comitetului de cetățeni în circumscripția electorală — Rolul și sarcinile comisiilor de femei în munca de transformare socialistă a agriculturii. Conferințele sînt urmate de întrebări și discuții, așa încît participanții își lămuresc bine toate problemele.

Cadrele didactice din raionul Gilort, ca propagandiști, contribuie la ridicarea nivelului de pregătire al activiștilor sfaturilor populare.

I. V. BERCA — Albeni.

Note de drum din R. Cehoslovacă

Simpla consultare a ceasornicelor lăsa ușor să se vadă că pînă la Praga mai aveam de mers. Cu toate acestea fiecare dintre noi priveam cu atenție din avion pămîntul Cehoslovaciei prietene, satele și orașele sale minunate și încercam să recunoaștem capitala țării. Deși călătoream pentru prima dată la Praga, cunoștințele pe care le aveam despre acest oraș ne-au ajutat să facem aceasta cu multă ușurință. De departe ne-a atras atenția mulțimea de turnuri străvechi care străjuiesc orașul. Pragăi i se spune orașul celor 100 de turnuri.

Orașul este așezat pe colinele de pe ambele maluri ale rîului Vltava care își duce lin apele către bătrîna Elbă. În apele Vltavei se oglindesc turnurile, castelele și clădirile masive așezate pe marginile sale, iar pe podurile dese care leagă cele două maluri trec în goană mașini și tramvaie. Zborul iute al avionului nu ne permite să privim mai mult această priveliște care încîntă ochiul.

Ajungem la aerodrom. Aci impresionează mulțimea pasagerilor precum și marele număr de avioane aparținînd societăților aeriene de transport cehoslovace, sovietice, românești, franceze, suedeze, maghiare, elvețiene, indiene etc. Așezarea R. Cehoslovace în Europa Centrală face din această țară o firească răscruce a traficului aerian.

Scopul călătoriei noastre la Praga a fost participarea la lucrările sesiunii Comitetului administrativ al Federației Internaționale Sindicale de Învățămînt (F.I.S.E.). Atît înaintea deschiderii lucrărilor cît și după terminarea lor, datorită deosebitei amabilități a gazdelor noastre, prietenii cehoslovaci, am avut posibilitatea să vizităm Praga, să cunoaștem oameni ei harnici și talentați, frumusețile ei de neuitat.

Praga de aur — aceasta este cea mai scurtă dar și cea mai cuprinzătoare și mai grăitoare caracterizare care pe bună dreptate a fost dată capitalei R. Cehoslovace.

În toate cartierele orașului, ori de cîte ori treci, descoperi mereu ceva nou. Nu numai amabilii noștri însoțitori, dar și oamenii simpli întîlniți ne-au vorbit cu multă însuflețire despre o serie de străzi, piețe, clădiri — adevărate monumente legate de istoria țării. Păstrîndu-și monumentele arhitectonice din toate perioadele dezvoltării sale de peste un mileniu — de la epoca romană, trecînd la cea gotică, Renaștere și Baroc pînă la arhitectura modernă a urbanismului contemporan — Praga este recunoscută ca unul din cele mai frumoase orașe ale Europei Centrale. Este suficient să fi vizitat o singură dată acest oraș și nu-l vei uita niciodată.

Praga — cel mai vechi oraș al țării — este unul din cele mai mari centre industriale ale republicii. În același timp Praga a fost și este centrul firesc al vieții culturale cehe.

Universitatea Carolină din Praga, înființată acum mai bine de 600 de ani, este cea mai veche universitate din Europa Centrală. În oraș există o vastă rețea de școli de toate gradele, grădinițe și alte instituții care se ocupă de creșterea și educarea tinerelor generații în spiritul socialismului. Cu prilejul vizitelor făcute la școala medie mixtă nr. 58, la palatul pionierilor, la institutul de științe pedagogice și din discuțiile avute cu o serie de pedagogi din oraș, ne-am putut da seama că școala este înconjurată de grija partidului comunist și a guvernului R. Cehoslovace, de atenția întregului popor.

Prin legea reformei școlare din anul 1948 a fost creată școala unitară, adică școala comună pentru întregul tineret, fără deosebire de sex sau de origină socială. În 1953 Adunarea Națională a aprobat legea care reglementează organizarea educației școlare de bază pentru întregul tineret de vîrstă între 6—14 ani. Această educație ți este acordată tineretului în școala cu o durată de 8 ani, sau în primii ani ai școlii medii de 11 ani. Acolo unde nu există condiții (populație școlară etc.) pentru crearea școlii de 8 sau de 11 ani se înființează primele 5 clase care primesc denumirea de școală națională (primară). Elevii care au absolvit clasa a V-a a unei asemenea școli continuă să frecventeze clasa a VI-a la cea mai apropiată școală medie.

După absolvirea școlii de 8 ani tinerii, în vîrstă de 14 ani, se încadrează ca ucenici în diferite ramuri ale producției, continuîndu-și educația în școli de specialitate cu o durată de doi ani, sau continuă studiul în școala de 11 ani. După absolvirea școlii medii de 11 ani elevul poate fi înscris în școala superioară (de grad universitar).

Ziua deschiderii noului an școlar — 3 septembrie — a constituit pentru locuitorii Capitalei Cehoslovaciei populare o adevărată sărbătoare. Ni s-a oferit fericitul prilej de a participa la această sărbătoare vizitînd școala medie mixtă de 11 ani nr. 58.

Este ora 8. Adunați în curtea școlii, în careu și avînd alături pe învățătorii și profesorii lor, pe membrii comitetului de părinți, pe reprezentanții uzinei Hirana care patronează școala precum și pe cei ai organelor de partid și organelor locale ale puterii de stat, elevii, veseli și vioi, păsesc cu încredere în noul an școlar. Prin fața lor trece drapelul unității de pionieri a școlii. Conducătoarea organizației prezintă directoarei școlii raportul și exprimă angajamentul tuturor elevilor școlii de a obține în acest an școlar rezultatele cele mai bune la învățătură.

Prima zi de școală la școala medie mixtă nr. 58 din Praga.

Toate privirile sînt îndreptate acum către tov. Jipina Slezakova, directoarea școlii. Cu vocea liniștită, care arată siguranța pedagogului cu experiență, tov. Slezakova vorbește elevilor și cadrelor didactice despre munca rodnică pe care trebuie s-o desfășoare în noul an școlar.

În numele delegației române, prezente la această festivitate, prof. univ. N. Pascu, președintele C.C. al S.M.I., felicită elevii și cadrele didactice ale școlii cu prilejul deschiderii noului an de învățămînt și le urează noi succese în lupta pentru însușirea cuceririlor științei.

Ropotul aplauzelor este întrerupt deodată de vocea crainicului posturilor cehoslovace de radio. Indicatoarele ceasornicelor arată orele 8,55. Însoțitoarea noastră ne explică pe scurt că la această oră aparatele de radio ale tuturor școlilor din țară sînt deschise. Posturile de radio urează elevilor și educatorilor lor succese deosebite în noul an școlar și se angajează să sporească numărul și calitatea emisiunilor pentru școlari.

Este ora 9. Crainicul anunță că prin radio, ministrul învățămîntului și culturii, Dr. František Kahuda se va adresa, după un tradițional obicei, tineretului școlar și cadrelor didactice din întreaga țară.

Exprimîndu-și convingerea că în timpul verii copiii s-au bucurat de o odihnă plăcută, Dr. František Kahuda le cere ca în noul an școlar să învețe și mai bine. „Învățătura nu este un lucru ușor — a spus el printre altele. Ea cere multă energie, voință, elan și sîrguință. În știință și tehnică au apărut și apar mereu lucruri noi. Școala unei țări socialiste trebuie să țină pas cu acestea. De aceea în școală trebuie să se acorde o mai mare atenție studiului matematicii și fizicii, chimiei și biologiei, limbii materne și limbilor străine, trebuie să se îmbunătățească necontenit munca educativă".

După festivitatea de deschidere am vizitat școala. Construită în 1953, școala constituie o realizare posibilă numai acolo unde puterea aparține poporului.

Garderoba fiecărei clase, sălile mari și luminoase, laboratoarele, totul este bine utilat și îngrijit.

Școala dispune de un atelier înzestrat cu două strunguri — primite unul din partea fabricii care patronează școala și altul din partea unei școli profesionale — mese de tîmplărie, unelte, etc. Chiar în ziua deschiderii anului școlar, fabrica a predat școlii un cabinet medical utilat cu cea mai modernă aparatură. Colaborarea dintre școală și fabrica respectivă este multilaterală. Școala acordă la rîndul ei un mare ajutor fabricii. „Noi punem la dispoziția școlii tot ce îi trebuie — ne-a spus unul din reprezentanții fabricii. La rîndul ei școala ajută pe muncitorii noștri la studierea limbilor străine de care ei au nevoie, instruiește echipele noastre artistice, organizează manifestări cultural-artistice cu echipele școlii etc".

Pentru copiii ai căror părinți sînt amîndoi în cîmpul muncii școala a organizat săli speciale pentru pregătirea lecțiilor. Cadrele didactice care supraveghează munca acestor copii sînt plătite din bugetul sfatului popular. Ni s-a explicat că această situație nu este specifică școlii nr. 58. În întreaga țară, inclusiv la sate, copiii ai căror părinți sînt în producție își pregătesc lecțiile sub îndrumarea cadrelor didactice.

Pe unul din coridoare sînt expuse două diagrame. Una arată rezultatele depunerilor la C.E.C. ale elevilor, în cealaltă rezultatele întrecerii al cărei obiectiv este colectarea de fier vechi și alte materiale recuperabile. Pentru bunele rezultate obținute în domeniul depunerilor la C.E.C. școala a primit un premiu de 2.500 coroane, iar din banii încasați pe materialele recuperabile strînse de elevi s-a cumpărat un televizor de cea mai modernă construcție. Astfel de acțiuni — ne-a spus tov. Slezakova — nu numai că ne educ unele foloase materiale importante, dar aduc o mare contribuție la educarea comunistă a tineretului școlii.

Vizita noastră la Praga a fost scurtă. Ea a fost însă suficientă pentru a ne putea da seama de uriașele forțe creatoare ale poporului frate cehoslovac care construiește cu succes socialismul.

ION DRAGU

ÎN ȘCOLILE SOVIETICE A ÎNCEPUT NOUL AN

Imagini din prima zi de curs în școlile din Moscova: prima întîlnire (sus); cei mari întîmpină cu drag pe „boboci" (stînga).

Cunoștințe noi dobîndite de elevi în timpul vacanței

În timpul vacanței de vară numeroase școli au organizat excursii cu elevii.

Cu prilejul călătoriilor lor prin țară și-au îmbogățit cunoștințele de geografie, istorie, științele naturii, fizică, chimie, limba și literatura română, înapoindu-se la școală cu frumoase impresii și observații.

Numeroși elevi știu acum cum arată o uzină, au văzut cum clocotește oțelul în cuptoare, știu ce este și cum arată un laminor, cum se lucrează la strunguri. Despre toate acestea nu auziseră decît în mod sumar la orele de fizică. La Reșița, elevii din Sălaj au văzut un aspect al puterii și inventivității omului.

Elevii școlii medii din Săcele, regiunea Stalin, vizitînd locuri și muzee istorice, au reușit să înțeleagă mai bine înlănțuirea perioadelor istoriei. În muzeul istoric regional din Oradea, elevii au văzut arme, vase care au aparținut dacilor, sarmaților și altor popoare începînd din secolul al IV-lea. După hărțile și documentele existente la acest muzeu elevii au văzut voevodatele ce se întindeau odinioară pe teritoriul țării noastre. În vitrină au admirat diferite arme, săbii lungi, vîrfuri de săgeți, vase găsite în pămîntul patriei noastre. Cu aceste imagini noi despre fenomenele istorice, lecțiile viitoare de istorie vor fi mai atrăgătoare și mai interesante la școala medie din Săcele.

Pe-un picior de plai — pe-o gură de rai...

Deseori eleva Monica Cazacicu din Focșani a încercat să-și explice imaginea acestor versuri ale baladei. Însă niciodată nu a reușit să întrezărească în conținutul lor — între cei patru pereți ai clasei — decît o pajiște cu fire pipernicite de iarbă. Vara aceasta eleva Cazacicu, mergînd la Cotești, în regiunea Galați, și-a dat seama că frumosul în totalitatea lui nu poate fi cuprins în cărți; el se gustă, se soarbe din propriul lui izvor: natura. Elevul Gustav Varga, de la școala elementară de 7 ani din Lupeni, deseori răsfoiește carnețelul în care și-a notat cele văzute în excursie. Și cu multă pricepere împărtășește colegilor acum impresiile adînci ce l-au cucerit cînd a văzut Bucureștiul cu minunatele lui parcuri și muzee, Palatul pionierilor Casa Scinteii, etc. Neștearsă va rămîne în mintea lui amintirea celor văzute în grădina zoologică din Sibiu, plimbarea cu vaporașul pe Bega, în insula Ada Kaleh, grota haiducilor de la Băile Herculane.

De acum încolo elevele Viorica Kramer din Carei și Eva Kolb din Satu Mare vor înțelege mai ușor viața și faptele vitejești ale haiducilor. La Șugatag, ele au avut prilejul să audă minunate versuri izvorîte din simțămintele poporului și purtate din gură în gură, despre haiducul Pintea Viteazul:

Frunză verde păducel
Pintea-i mare voinicel.
Și toți grofii fug de el.

Din marea carte a naturii

Elevii școlii medii nr. 1 din Caracal s-au întîlnit din nou în zilele din preajma deschiderii anului școlar. Excursia pe care școala lor a făcut-o în regiunea munților Apuseni le-a dat multe subiecte de discuție. La sălbaticile și frumoasele chei ale Turzii, au observat puterea mare de eroziune a apelor și și-au explicat modul de formare a peșterilor; în orașul Turda au vizitat fabrica „Silica", unica întreprindere de acest fel din țară, care, prelucrînd cuarțitele aduse din nordul Dobrogei, produce cărămizi și alt material refractar necesar cuptoarelor înalte.

Cu prilejul acestei excursii elevii au observat conglomeratele de la Sălciua și micașisturile din apropierea localității Buru. La Roșia Montană au văzut roca denumită riolit din care se extrage aurul. Ei s-au putut documenta asupra procedeelor de extragere modernă a aurului prin procesul flotației.

Străbătînd munții Bihorului prin apropierea vîrfului Curcubeta, elevii au putut admira frumoasa vegetație alpină formată din pășuni și plante care-ți atrag atenția, fie prin coloritul lor: rododendron, gențiane etc. — fie prin aspectul lor pipernicit: ienuperi, afini, sălcii de munte etc.

La băile „1 Mai" și „Victoria" excursioniștii școlii medii nr 1 din Caracal au admirat minunatele flori ale plantei Castalia Lotus, care se întîlnește foarte rar în Europa. Această plantă trăiește în apa naturală caldă cu o temperatură de 34 grade și își deschide florile seara, la lumina lunii dînd imaginea unor stele presărate pe fața întunecată a apei. Mulți naturaliști aseamănă această foare cu vestita floare Lotus din Nil.

Despre toate aceste minunății ale naturii, tinerii „naturaliști", „geografi" și „geologi" de la școala medie din Caracal citiseră numai din cărți, acum le-au studiat din marea carte a naturii.

GH. F.

După corespondențele tovarășilor: D. Rădulescu, I. Grigorescu, C. D. Iliescu, N. Roșca, E. Barariu, P. L. Izanu, C. Brebeanu.

Ajutorul dat de studenți echipelor artistice sătești

Cînd s-au întîlnit în primele zile ale anului școlar studenții Institutului de artă teatrală și cinematografică din București, au discutat despre activitatea lor culturală din timpul verii. Direcția așezămintelor culturale din Ministerul Culturii i-a trimis în diferite colțuri ale țării în calitate de îndrumători culturali. Studenții au făcut astfel cunoștință cu sute și sute de artiști amatori de la sate, printre care se aflau și multe cadre didactice.

Trecînd prin multe sate ei au desfășurat o vie și rodnică muncă de îndrumare a echipelor artistice, au prezentat ei înșiși programe artistice și au legat prietenii strînse cu cadrele didactice. Cu multă dragoste a muncit pe lîngă echipele artistice din comunele Stănești, Frasinu și Daia din raionul Giurgiu de exemplu, studentul Florian Stănescu. În comuna Frasinu studenții împreună cu învățătoarea E. Nuțeanu au pus în scenă piesa „Gardul" de Tiberiu Vornic, iar în comuna Făget studenții au pus în scenă piesa „Chestiuni familiare" de M. Folijest.

Și în comuna Stănești studenții cu ajutorul învățătorilor și al țăranilor muncitori au format o brigadă de agitație. Corul căminului cultural numără acum peste 60 de persoane. Vorbind despre însuflețirea cu care muncesc intelectualii și țăranii din Stănești, studentul Florian Stănescu povestea cu admirație cum la cor stau alături copii de 12 ani și bătrîni de 70 de ani. Brigada artistică din comuna Stănești a luat de altfel premiul I pe regiune.

Raionul Beclean din regiunea Cluj, raionul Gura Jiului din regiunea Craiova și Bălțeni din regiunea Pitești au simțit de asemenea sprijinul studenților care au muncit cu entuziasm la îndrumarea echipelor artistice de amatori.

A. CROITORU

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 389 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 21 septembrie 1956

A ÎNCEPUT MUNCA NOULUI AN

La poalele Mateiașului

In Valea Mare Pravăț, comuna de la poalele Mateiașului, școala, construcție veche, se pierde printre celelalte case din sat, dar în dimineața zilei de 15 septembrie orice trecător străin s-ar fi putut îndrepta cu ușurință în această direcție, într-atît de mare era animația din curtea școlii încă cu mult înainte de ora 8.

Cu o exactitate, care pentru elevii școlii a devenit de mult o deprindere, a început festivitatea deschiderii noului an de învățămînt. Careul era alcătuit în trei laturi de pionieri și elevi, iar în cea de a patra de părinți și cadre didactice. Directorul școlii, tov. Gheorghe Dobrescu, a vorbit despre sarcinile care stau în fața elevilor și ale pedagogilor în noul an școlar și a arătat că aceste sarcini pot fi îndeplinite numai prin muncă organizată și perseverentă.

Deosebit de emoționant a fost momentul primirii în rîndul elevilor a celor care pășesc pentru prima oară pragul școlii. Conduși de educatoarea lor, absolvenții grădiniței s-au integrat în disciplina instituției în care au intrat. Responsabilul lor s-a aliniat în rînd cu ceilalți responsabili de clase și președinți de detașamente. Imediat după terminarea festivității elevii și-au început munca.

Gazeta „Lumina", publicația cercului literar „Iubiți cartea", și-a făcut curînd apariția conținînd un articol scris de profesorul D. Andronic, în care acesta adresează membrilor cercului prețioase recomandări și îndemnuri la muncă, precum și articolul elevei Ortansa Fianu, la fel de mobilizator și interesant. Numeroși pionieri și elevi au înconjurat gazeta care anunță că, în curînd, membrii cercului vor discuta despre Vitea Maleev, eroul care le este atît de familiar.

In recreația mare, în timp ce majoritatea elevilor se jucau zgomotos prin curte, în clasa a VII-a au mai rămas cîțiva pionieri. Aceștia își pun la punct corespondența. Unii dintre ei trimit informații cu privire la deschiderea noului an școlar publicațiilor „Cravata roșie", „Scînteia pionierului" etc. la care sînt corespondenți de cîțiva ani. Laura Rujan scrie o scrisoare prietenei sale Nina Berezova, de la o școală medie din Ulianovsk.

Laboratorul școlii a fost amenajat astfel încît să nu mai constituie ca pînă acum un simplu depozit de material didactic, ci însuși locul unde se vor preda toate lecțiile de fizică, chimie și științe naturale. Pentru aceasta într-o jumătate a sălii s-a depozitat materialul didactic pe specialități, iar în celalaltă au fost orînduite băncile.

Cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular, antrenînd în această direcție și pe părinții elevilor, vor lua ființă, în curînd, un atelier de tîmplărie și unul de lăcătușerie, menite să asigure și în această școală introducerea primelor elemente ale învățămîntului politehnic.

Elevii școlii de 7 ani din Valea Mare Pravăț, îndrumați de învățătorii și profesorii lor, au obținut în anii trecuți realizări însemnate. Ei sînt fruntași în depunerile la C.E.C. Cu sumele economisite au organizat în timpul vacanței de vară excursii plăcute și instructive prin țară. Datorită muncii acestora, maidanul plin de gunoaie, care se afla în fața școlii dincolo de șosea a fost transformat în „Parcul pionierilor", minunat loc de recreație și distracție pentru tineretul școlar. Toate acestea sînt o dovadă incontestabilă a faptului că în colectivul acestei școli se găsesc forțe suficiente pentru a obține în viitor succese și mai mari, atît în munca de instruire și educare, cît și în acțiunile de interes obștesc.

Prof. V. ALECU

Pornim la muncă încrezători

Elevii și profesorii școlii medii nr. 1 din Bacău au pășit pragul noului an școlar cu puteri sporite și cu încrederea că în anul acesta vor obține rezultate mai bune decît în anii precedenți. Și încrederea lor are temei.

Sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. și de Hotărîrea din iulie 1956 a C.C. al P.M.R. și a guvernului au început să prindă viață. Profesorii noștri au studiat cu grijă îndrumările și programele noi. Pentru acest an școlar laboratoarele de fizică și de chimie ale școlii noastre sînt instalate în două săli spațioase, în care se vor putea face lucrări cu elevii. Profesorii de fizică și chimie vor trece la lucrări practice chiar din primele săptămîni ale anului școlar.

Nici muzeul de științe naturale și geografie nu este mai prejos. El este utilat cu bănci, pentru a se putea desfășura aici lecțiile la ambele discipline. Muzeul e prevăzut cu aparat de proiecții, care va fi folosit în predarea lecțiilor. O muncă rodnică se va desfășura și pe terenul experimental în suprafață de circa 3 ha, cu care a fost înzestrată anul acesta școala noastră.

Școala medie nr. 1 din Bacău pășește pe drumul politehnizării învățămîntului. In acest an s-au pus bazele celor două ateliere, unul de tîmplărie și altul de lăcătușerie, utilate cu sprijinul întreprinderilor din oraș. Profesorii de fizică s-au hotărît ca, pe lîngă aceste ateliere, să înființeze un cerc de radiotehnică, care mai tîrziu, pe măsura utilării lui cu materialele necesare, să devină atelier de radiofonie.

Mare le-a fost surpriza elevilor școlii noastre cînd, în locul sălilor de clasă, cu bănci stricate și murdare, pe care le-au lăsat anul trecut, au găsit săli frumos zugrăvite, cu parchet nou, cu mobilierul reparat și vopsit.

Condițiile noi asigurate pentru desfășurarea activității școlare au creat de la început, din prima zi de școală, o atmosferă optimistă, entuziastă. Sîntem convinși că vom avea un an cu roade bogate.

Prof. SERGIU POSTOLACHE
directorul școlii medii nr. 1
din Bacău

Să lichidăm de la început lipsurile

Organele de învățămînt din regiunea Cluj se îngrijesc să asigure o bună desfășurare a procesului instructiv-educativ în acest an școlar. Pentru a putea realiza o cît mai strînsă legătură a predării cu viața, cadrelor didactice din orașul Cluj li s-a creat posibilitatea de a vizita în grup întreprinderile cele mai importante din oraș și unele gospodării agricole colective și S.M.T., mai apropiate. Printre aceste unități se numără: fabrica de încălțăminte „I. Herbak", fabrica de bere, atelierele C.F.R. „23 August", întreprinderile „Carbochim" și „Unirea", cooperativa meșteșugărească „Metalurgia", grădina biologului Rudolf Palocsay, gospodăria colectivă și S.M.T.-ul din comuna Bonțida și altele.

Conștienți de importanța acestei acțiuni pentru ridicarea nivelului procesului de învățămînt, majoritatea învățătorilor și profesorilor din oraș s-au încadrat cu interes în programul fixat. Ei au avut astfel prilejul să-și îmbogățească unele cunoștințe și să învețe lucruri noi, de care se vor putea folosi în munca lor la clasă. Unele procese de producție și tehnologice ca: prelucrarea metalelor, a pieilor, fabricarea berei etc. pe care le-au observat în întreprinderi și care sînt prevăzute

Subredactia noastră

de programele școlare, vor putea fi redate mult mai interesant și mai cu folos pentru elevi.

Din păcate însă, multe cadre didactice nu s-au încadrat în această acțiune. Așa de exemplu, din cele 50 de cadre ale școlii medii nr. 2 au absentat 32; de la școala medie nr. 4 au absentat 34; de la școala medie nr. 3, 19; de la școala pedagogică cu limba de predare maghiară 33. Conducerile acestor școli au privit cu nepăsare absența atîtor cadre didactice, unii directori chiar căutînd diverse motive, prin care să justifice absențele.

Vina principală o poartă însă conducerea secției de învățămînt a orașului Cluj, care nu a tras la răspundere încă din prima zi pe cei ce nu s-au încadrat în program.

Intr-o serie de școli din raionul Sărmaș s-au manifestat lipsuri serioase în ceea ce privește asigurarea unor condiții corespunzătoare pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt chiar de la începutul anului școlar. Există directori de școli care nu s-au îngrijit nici de curățirea localurilor de școală la timp, nici de asigurarea unei frecvențe ridicate începînd cu prima zi de școală. La școala elementară din satul Oaș, unde este director tov. Tămaș Dumitru, localul de școală nu era nici măcar curățit, băncile erau împrăștiate prin curte și elevii absenți. La școala elementară din satul Berches, din 105 elevi, n-au fost prezenți la cursuri decît 17. Deasemenea, și aici localul de școală încă nu era în stare de a putea primi elevii. La școala de 7 ani din comuna Frata, frecvența elevilor în prima zi de școală nu a fost decît de 25%.

Faptul că secția de învățămînt a raionului Sărmaș a raportat încă de la 14 august secției de învățămînt a regiunii că toate localurile de școală sînt reparate și că din acest punct de vedere începerea cursurilor este asigurată nu arată oare o condamnabilă lipsă de răspundere? Cu ocazia consfătuirilor raionale s-au dat îndrumări precise tuturor cadrelor didactice în privința asigurării frecvenței regulate încă din prima zi de curs. Secția de învățămînt a raionului Sărmaș însă, necunoscînd realitatea, s-a bazat numai pe rapoartele directorilor de școli, fără să mai controleze pe teren dacă cele raportate sînt adevărate sau nu.

Se impune ca organele de învățămînt să tragă învățămintele necesare din această situație și să ia măsuri energice pentru lichidarea de la început a lipsurilor.

PETRE BUCȘA
Cluj

Metalurgiști pentru uzinele patriei

In prima zi a anului școlar, elevii Aurel Croitoru și Nicolaie Savu au intrat printre primii pe poarta școlii profesionale de metalurgie din Ploești. Și cum pînă la deschiderea festivității mai era destulă vreme au intrat în vorbă. Amîndoi ardeau de nerăbdare să afle cît mai multe despre școala în care aveau să învețe.

Plini de curiozitate au alergat la o fereastră prin care au privit înăuntru în atelierele uzinei. Au rămas uimiți la vederea mașinilor și s-au bucurat știind că la aceste mașini vor lucra și ei odată.

Intre timp au sosit tot mai mulți elevi cu părinții lor, muncitori care ajută pe ucenici la manevrarea mașinilor, profesori-maiștri și ucenici din anii II și III. Cu toții împărtășeau bucuria deschiderii unui nou an de școală. Intre ei s-au înfiripat vii discuții și au izvorît zeci și zeci de întrebări.

Tovarășul Dumitru Mihlea, profesor-maistru, înconjurat de „bobocii" curioși, le-a destăinuit cu foarte multă căldură cîte ceva din frumusețea muncii de metalurgist. Le-a arătat cum, lucrînd cu cartea lîngă mașină, ucenicii se obișnuiesc treptat cu practica meseriei și se deprind să producă singuri mașini, unelte și tot felul de treburi. Cînd se termină ziua de muncă ucenicii iau parte la activitatea cercurilor tehnic, literar, artistic sau sportiv.

Deodată, ca la o comandă, freamătul din curte este acoperit de uruitul mașinilor uzinei care mușcă setoase din oțel. Strungurile, rabotezele, mașinile de frezat și de găurit se încleștează cu fierul pe care îl așchiază, îl sfredelesc. Elevii cei noi se îngrămădesc pe la ferestre. Ei văd cum, așezați la locul lor, muncitorii mînuiesc mașinile cu multă siguranță și pricepere. Pînă la începerea adunării, ucenicii mai vechi, cu o repeziciune de muncitori încercați, mînuiesc scule și mașini complicate.

In sfîrșit a sosit și ora mult așteptată. Intruniți în curtea școlii elevii vechi și noi ascultă sfaturile date de directorul școlii și de profesori. Din aceste sfaturi elevii au înțeles cum după doi-trei ani de școală, ei, ucenicii de azi, vor deveni stăpîni ai mașinilor și ai tehnicii înaintate, vor culege singuri rodul străduinței și silinței depuse. După aceea s-a vorbit elevilor despre drepturile și obligațiile pe care le au. Elevii s-au pătruns de datoria ce o au să învețe sîrguincios, să fie disciplinați pentru ca să devină muncitori de nădejde.

— Ai auzit, Nicule? Ucenicul Zamfir Georgescu și-a depășit norma. Ce trebuia să facă în zece ore a făcut numai în șase ore. Pentru aceasta a primit titlul de „elev fruntaș". Ca el aș vrea să fiu și eu!

Intre timp elevii au fost repartizați pe specialități și apoi conduși la dormitoare.

— Ce frumos e aici, — îi șoptește Aurel lui Nicu. Avem tot ce ne trebuie. Imi place mult. Școala va deveni pentru mine o a doua casă. Pe lîngă aceasta, avem atîtea mașini și unelte. Abia aștept să începem să lucrăm la ele.

GH. FLEANCU

HOTĂRÎREA PLENAREI C.C. AL S.M.I.
cu privire la îmbunătățirea muncii organelor sindicale în domeniul cunoașterii, studierii și popularizării experienței pedagogice înaintate

Plenara C.C. al S.M.I., analizînd activitatea organelor sindicale și a celor de învățămînt în domeniul cunoașterii, studierii și popularizării experienței pedagogice înaintate a cadrelor didactice, constată că după cel de al II-lea Congres al P.M.R. unele organe sindicale și de învățămînt au întreprins diferite acțiuni în această privință, obținînd frumoase rezultate.

Luînd însă în considerare condițiile create școlii și cadrelor didactice de către partid și guvern, precum și rolul important al experienței înaintate în rezolvarea sarcinilor actuale ale învățămîntului nostru, plenara apreciază că situația generală a activității organizațiilor sindicale și a celor de învățămînt privind determinarea unei largi acțiuni de masă pentru studierea temeinică și popularizarea largă a experienței pedagogice înaintate este încă nesatisfăcătoare.

Acordînd o mare prețuire popularizării experienței pedagogice înaintate, experiență izvorîtă din activitatea creatoare a cadrelor didactice în munca pentru îmbunătățirea învățămîntului, plenara C.C. al S.M.I. hotărăște:

1. Organizațiile sindicale din școli să considere că una din cele mai importante sarcini ale lor o constituie desfășurarea unor acțiuni largi de cunoaștere, popularizare și aplicare creatoare a metodelor pedagogice înaintate. Preocuparea principală în acest domeniu trebuie să o formeze munca de lămurire dusă, pe deoparte, cu cadrele didactice fruntașe pentru a le determina să-și împărtășească experiența lor, pe de altă parte cu celelalte cadre didactice pentru a le trezi dorința de a-și însuși această experiență.

2. Organele sindicale ale muncitorilor din învățămînt să urmărească îndeaproape activitatea cadrelor didactice și, scoțînd în evidență metodele bune folosite în procesul instructiv-educativ, să le popularizeze în consfătuirile de producție, lecturile pedagogice, comisiile metodice, consfătuirile raionale, expozițiile pedagogice etc.

Să se depună eforturi pentru continua ridicare a nivelului pedagogic și organizatoric al consfătuirilor de producție. In acest scop să se considere ca urgentă luarea unei hotărîri comune de către prezidiul C.C. al S.M.I. și colegiul Ministerului Învățămîntului, hotărîre care să reglementeze legătura dintre consfătuirile de producție și întreaga muncă metodică din școală.

3. Prezidiul C.C. al S.M.I. să ia măsuri pentru alcătuirea unei bibliografii (studii, cărți, broșuri și reviste) necesare fiecărui învățător și profesor. Pentru cadrele didactice care lucrează în condiții grele, ca de pildă cele din Deltă, sau din raioanele Cîmpeni, Vrancea, Vișeu etc, se vor alcătui biblioteci personale care vor cuprinde un minim de 50 de cărți cu conținut pedagogic, legat de diferitele specialități. Prezidiul va înlesni acestor cadre didactice procurarea acestor biblioteci.

4. Organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt să considere că una din importantele lor sarcini este aceea a sprijinirii eforturilor cadrelor didactice de a lega învățămîntul de viața practică. In acest scop se vor stimula inițiativele de organizare a atelierelor școlare și parcelelor experimentale pe lîngă fiecare școală. Școala să stabilească o strînsă legătură cu întreprinderile industriale, cu G.A.C., G.A.S. și S.M.T.

Prezidiul C.C. al S.M.I. să valorifice experiența înaintată a celor mai bune cadre didactice care au participat la concursul „Pentru cea mai bună parcelă experimentală", editînd în acest scop o broșură de larg tiraj. Deasemenea, se va definitiva realizarea filmului documentar cu activitatea de pe parcelele experimentale.

5. Organele sindicale să organizeze în cluburi și colțuri roșii lecții și referate pentru popularizarea experienței școlii sovietice și a școlilor țărilor de democrație populară, seri de întîlnire a educatoarelor, învățătorilor, profesorilor de diferite specialități, a directorilor de școli, a cadrelor tinere cu învățătorii și profesorii emeriți, în vederea unui larg schimb de experiență.

Deasemenea, organele sindicale să organizeze cu prilejul diferitelor aniversări sărbătorirea cadrelor didactice cu o îndelungată activitate în învățămînt și cu o bogată experiență pedagogică.

6. Comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt să analizeze periodic în ședințe și la locul de muncă activitatea organizațiilor sindicale privind desfășurarea schimbului de experiență, în special a consfătuirilor de producție, în direcția cunoașterii și popularizării experienței înaintate a cadrelor didactice.

7. Prezidiul C.C. al S.M.I. va lua măsuri pentru asigurarea apariției periodice a unui buletin în care să se publice materiale privind experiența înaintată în munca sindicală, urmînd ca primul număr să apară în cinstea celui de al IV-lea Congres al sindicatului.

8. Plenara însărcinează prezidiul C.C. al S.M.I. să ia măsurile cuvenite pentru restituirea „Caselor învățătorilor" din centrele regionale, în vederea creării condițiilor necesare pentru desfășurarea activității cultural-educative de masă în rîndul cadrelor didactice și organizarea unei activități permanente, legate de cunoașterea și generalizarea experienței pedagogice înaintate.

9. Pentru ridicarea nivelului profesional al activiștilor C.C. al S.M.I. la nivelul celor mai bune cadre didactice, plenara obligă prezidiul să asigure, pe timpul cît aceștia se găsesc în Capitală, o permanentă legătură cu activitatea didactică din școli. Fiecare activist să studieze experiența unei școli, la care să fie obligat a ține și lecții la specialitatea sa. Pentru popularizarea experienței înaintate, prezidiul să antreneze un larg activ obștesc compus din cei mai buni pedagogi.

10. Prezidiul să ia măsuri ca la școlile de cadre sindicale și la cursurile de instruire ale activului nou ales lecțiile să se bazeze pe popularizarea celor mai bune experiențe acumulate de organele și organizațiile sindicale fruntașe.

11. Plenara propune conducerii Ministerului Învățămîntului să orienteze activitatea aparatului său central și a secțiilor de învățămînt în direcția valorificării experienței înaintate, în special din punct de vedere metodic.

De asemenea, se propune Ministerului Învățămîntului să ia măsuri operative pentru rezolvarea diferitelor sugestii făcute de cadrele didactice în vederea îmbogățirii materialului didactic, introducerii unor procedee noi în munca metodică etc.

In cadrul cursurilor de perfecționare, etapa cu frecvență, plenara propune să se folosească mai larg schimbul de experiență, atît în cuprinsul lecțiilor, cît și la seminarii și lucrări practice.

12. Prezidiul C.C. al S.M.I., în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, să ia măsuri în legătură cu legiferarea și organizarea „Zilei Învățătorului" și să treacă la traducerea în viață a hotărîrii partidului și guvernului cu privire la acordarea titlului de „învățător fruntaș".

13. Plenara recomandă „Gazetei învățămîntului" și „Revistei de pedagogie" să publice mai multe articole privind experiența pozitivă a cadrelor fruntașe, monografii de școli, să scrie despre sistemul de lucru al unor colective didactice, să descrie amănunțit activitatea unor consilii pedagogice și a unor consfătuiri de producție, precum și alte aspecte ale muncii de învățămînt care oferă cadrelor didactice posibilitatea de a se familiariza cu experiența înaintată.

14. Plenara obligă prezidiul C.C. al S.M.I. să asigure prelucrarea prezentei hotărîri pînă jos în organizațiile sindicale de bază și să controleze traducerea în viață a prevederilor ei.

Plenara C.C. al S.M.I. își exprimă convingerea că mobilizarea tuturor forțelor pentru valorificarea experienței înaintate a cadrelor didactice va contribui la ridicarea necontenită a nivelului procesului de învățămînt — sarcină de seamă trasată școlii de cel de al II-lea Congres al P.M.R.

Pentru o mai bună pregătire a studenților

Colectivul de conducere al Universității „C. I. Parhon" este hotărît să ia chiar de la începutul anului școlar unele măsuri care să asigure o mai bună pregătire a studenților.

Atenția colectivului s-a îndreptat în primul rînd asupra calității muncii metodice desfășurate de cadrele didactice în seminarii. Astfel, pentru a se crea în rîndurile studenților un viu interes pentru specialitatea respectivă, pentru a-i obișnui cu studierea amănunțită și sistematică a bibliografiilor indicate, s-a hotărît ca în seminarii să se aplice un sistem de complicare progresivă a metodei de lucru. Forma unică de seminarii repetitorii folosită pînă acum, formă prin care studenții reproduceau pe bază de chestionare problemele conținute în lecție, va fi păstrată în acest an școlar numai la anul I. La ceilalți ani, se vor organiza seminarii în care studenții vor discuta problemele pe bază de bibliografii și seminarii în care studenții vor prezenta referate științifice, pe marginea cărora se vor duce discuții menite să lămurească și să lărgească conținutul temelor prezentate.

Unele măsuri aplicate în anul universitar trecut, care au dus la rezultate bune, vor fi menținute și în acest an. De exemplu, se va continua și acum folosirea lucrărilor de control în seminarii. Faptul că la aceste lucrări se dau teme recapitulative și că ele sînt anunțate din timp studenților contribuie în bună măsură la pregătirea lor pentru examene.

Consultațiile sînt, de asemenea, o formă a căror folosire trebuie să constituie un ajutor esențial în munca de pregătire a studenților. Din păcate, la toate facultățile Universității Parhon, studenții participă prea puțin la consultații. Sînt studenți care nu vin de loc la consultații, chiar nici aceia care ar avea nevoie de o ajutorare imediată și directă din partea profesorilor. Pornind de la aceste lipsuri, colectivul de conducere al Universității a hotărît ca în acest an să organizeze în afară de consultațiile individuale și consultații colective. Grupe de 4-5 studenți vor fi chemate de profesori la consultații, unde se vor lămuri atît chestiunile neînțelese de grupa întreagă, cît și anumite probleme care constituie lacune individuale.

Pe lîngă măsurile luate pentru îmbunătățirea muncii metodice, conducerea Universității se preocupă să asigure studenților și condiții mai bune pentru studiu. Astfel, în acest an, biblioteca va fi mai bine aprovizionată cu cărțile de circulație generală, iar cursurile care au fost date la litografie pînă la 1 septembrie a.c. vor fi puse la dispoziția studenților cu mult înainte de examene.

Grija colectivului de conducere al Universității pentru o mai bună pregătire a studenților se reflectă și în măsurile luate pentru realizarea unei discipline puternice în rîndurile studenților, a unei frecvențe regulate la cursuri, la seminarii și la consultații. Faptul că în acest an studenții vor fi obligați să motiveze lunar toate absențele pe care le vor avea va contribui mult la îmbunătățirea frecvenței și deci, implicit, la o pregătire mai temeinică și mai sistematică a lor.

VASILICĂ BĂLAN merge la școală

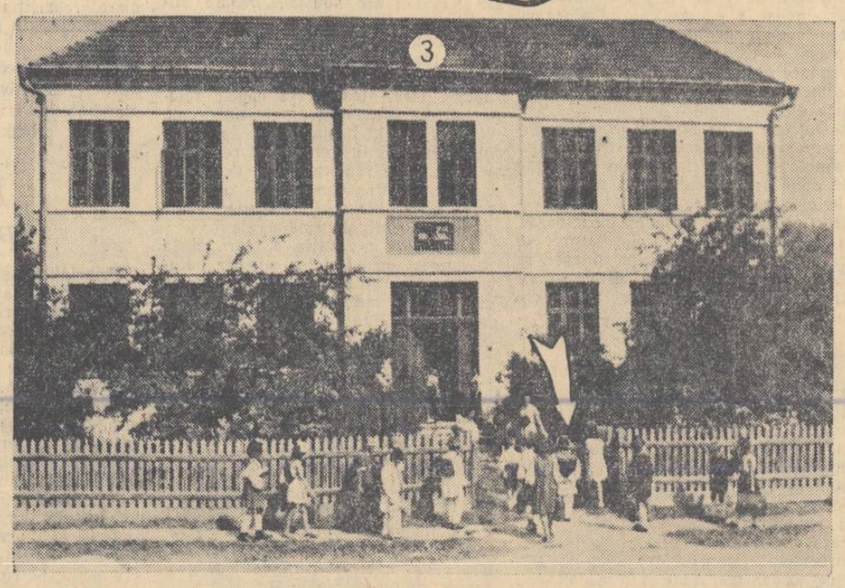

In prima zi de școală l-am însoțit pe Vasilică Bălan, fiu de țăran din Sihla-Cîmpulungul Moldovenesc, de acasă la școală și apoi în clasă.

Bucură-te, Vasilică. Azi e prima zi de școală, poftim abecedarul, cheia viitorului tău. Cu aceste cuvinte Profira Bălan, mama lui, îi pregătește ghiozdanul cu toate cele necesare pentru învățătură. (Fotografia 1).

La poarta casei mama grijulie îl sfătuiește pe Vasilică să fie ordonat și atent la toate, chiar din prima zi de școală. (Fotografia 2).

Cînd a intrat pe poarta școlii împreună cu ceilalți școlari mari și mici Vasilică a simțit că pornește la o muncă serioasă. (Fotografia 3).

Bine ați venit în mijlocul nostru — le-au urat copiii din clasa a II-a celor noi veniți. (Fotografia 4).

Invățătoarea l-a așezat în banca a 2-a. Ce bine se simte în bancă. (Fotografia 5).

Este de acum școlar într-adevăr.

FOTOREPORTAJ
DE CORNELIA MICHITOVICI
învățătoare la școala de 7 ani din
Sihla-Cîmpulung.

Din experiența NOASTRĂ

In legătură cu predarea capitolului „Planul și harta“

Acum, la început de an școlar, nu este rău să ne gîndim la forme noi de muncă, la metodele bune folosite în anul școlar trecut pe care să le aplicăm și în acest an la lecții pentru ridicarea continuă a nivelului predării. In acest articol, voi prezenta unele aspecte din experiența proprie, pe care le consider pozitive și pe care vreau să le folosesc și în acest an școlar. Această experiență se referă la cîteva lucrări practice efectuate cu elevii clasei a V-a de la școala de 7 ani din comuna Asău, raionul Moinești și care au dat rezultate bune.

Capitolul „Planul și harta", fiind un capitol greu de însușit de către elevi, și, totodată, important, am socotit că este necesar să fie însoțit de observații în natură, de lucrări practice în clasă și pe teren, precum și de o serie de exerciții cu harta. Astfel, în predarea primelor lecții din acest capitol: „Orizontul și punctele cardinale"; „Orientarea și principalele mijloace de orientare" (în timpul zilei și în timpul nopții); „Busola și folosirea ei", am procedat în felul următor. Mai întîi am căutat să mă folosesc de cunoștințele însușite de elevi în clasele anterioare. Ei aveau unele noțiuni despre orizont, despre punctele cardinale și chiar despre mijloacele de orientare. Imi revenea, deci, sarcina să-i ajut să aprofundeze și să-și îmbogățească aceste cunoștințe. Orientarea am început-o cu mijloacele naturale. O atenție deosebită am acordat-o orientării după soare. Inainte de lecții le-am atras elevilor atenția asupra locului de unde răsare soarele în satul nostru. Lecția s-a desfășurat în curtea școlii. Folosindu-mă de precizarea făcută mai înainte, am determinat cu elevii mai întîi răsăritul și apoi celelalte puncte cardinale. Am făcut și exerciții de orientare în curte și în clasă. Timp de o lună de zile, pe pereții clasei au stat inițialele celor patru puncte cardinale, fiecare inițială pe peretele din direcția punctului cardinal respectiv.

I-am inițiat apoi în cunoașterea celorlalte mijloace naturale de orientare (steaua polară, mușchii de pe trunchiurile arborilor, mușuroaiele de cîrtiță etc.). După ce le-am vorbit elevilor și despre alte mijloace de orientare, ca orientarea după informații etc. le-am arătat cum se fixează punctele cardinale pe tablă și pe hartă.

Orientarea după steaua polară s-a făcut în seara aceleiași zile. Impreună cu elevii am precizat locul stelei polare în regiunea noastră (localitatea respectivă) și modul cum aceasta poate fi descoperită. Orientarea după mușchiul de pe copaci și după mușuroaiele de cîrtiță sau furnici s-a făcut în cadrul unei excursii cu temă. Tot atunci elevii au făcut exerciții pentru aflarea direcției cu ajutorul busolei.

La verificarea cunoștințelor s-a scos în evidență timpul cînd poate fi folosit fiecare mijloc de orientare.

Pentru reprezentarea distanțelor, elevii au efectuat în prealabil o serie de lucrări necesare acestei teme ca — măsurarea distanțelor cu ajutorul unităților de măsurat lungimile, măsurarea lungimii pasului. Le-am dat apoi noțiuni despre scara de proporție și despre semnele convenționale.

La început elevii au făcut reprezentarea unei distanțe după apreciere și apoi pe bază de măsurătoare. Pentru aceasta au folosit pasul, jaloanele și o serie de semne convenționale reprezentînd șoseaua, calea ferată, pomi izolați, podul de lemn, moara de apă, fierăstrăul de apă, școala, gara, fîntîni, stîlpi de telegraf.

La lecția „ridicarea planului unei suprafețe", elevii au fost îndrumați să facă planul clasei în felul următor. In primul rînd, am stabilit cu ei orientarea clasei; le-am cerut să însemne punctele cardinale pe tablă și pe caiete. I-am îndrumat să măsoare lungimea și lățimea clasei cu metrul și să-și noteze datele pe caiete, să reducă dimensiunile la scara de proporție stabilită. S-a trecut apoi la reprezentarea fiecărui perete și a obiectelor din clasă. Fiecare obiect a fost micșorat la scara respectivă după ce în prealabil acestea au fost măsurate. Ca temă pentru acasă le-am dat elevilor să efectueze planul casei părintești.

Ridicarea planului cu ochiul liber s-a făcut în afara clasei, fiecare elev avînd la el blocul de desen. La această lecție s-a pus un accent deosebit pe aprecierea distanțelor cu ochiul liber și verificarea acestei aprecieri prin măsurarea cu pasul. Elevii au reprezentat astfel cu ochiul liber planul grădinii și livezii școlii. Reprezentarea a fost oarecum greoaie, deoarece elevii nu aveau noțiuni de perspectivă și reprezentau la aceeași distanță și pomii din apropiere, ca și pe cei mai îndepărtați. Totuși, cu ajutorul riglei de vizare și al creionului, au reușit în mare măsură să reprezinte cît mai fidel realitatea.

La lecția „Harta și orientarea cu harta" s-a folosit comparația între plan și hartă, scoțîndu-se în evidență în primul rînd porțiunile de teren reprezentate de plan și cele reprezentate de hartă, scara la care se execută un plan și scara de proporție a hărților, precum și semnele convenționale respective. Pentru deosebirea hărților, au fost aduse în clasă diferite tipuri de hărți: fizice, economice, politice, istorice și chiar topografice, deci toate tipurile de hărți existente în cadrul școlii noastre. Le-am vorbit elevilor în linii mari despre modul de alcătuire a hărților, fără însă a intra în amănunte.

O importanță deosebită a fost acordată lecției — orientarea cu ajutorul hărții. Pentru aceasta, s-au făcut exerciții de orientare cu harta. S-a luat harta și s-a așezat pe pămînt cu nordul spre punctul cardinal nord. Cum elevii au învățat să descopere steaua polară și cum pe peretele clasei din spre nord este însemnată steaua polară cu o steluță, elevii au fost obișnuiți să orienteze harta după steaua polară. S-a controlat așezarea hărții și cu ajutorul busolei. Elevii au fost puși, de asemenea, să determine pe hartă direcția diferitelor orașe și localități din țara noastră față de comuna Asău.

Un loc important l-au ocupat la aceste lecții exercițiile de calcul al distanțelor între diferite localități, măsurate pe hartă și transformate în km, după scara hărții respective. In felul acesta, elevii au măsurat cu rigla distanța aleasă pe hartă, apoi prin transformări la scara respectivă au aflat distanța reală de pe teren. Exercițiile cu harta nu s-au efectuat numai în cadrul acestui capitol, ci au constituit o preocupare deosebită în tot cursul anului școlar. Datorită acestor procedee, elevii clasei a V-a au căpătat cunoștințe temeinice de geografie, studiind cu mai multă ușurință și cu interes capitolele următoare.

Rezultatele obținute mă determină să folosesc și în acest an aceste procedee, fiind pe deplin convins că voi ajuta elevii să-și însușească în mod conștient cunoștințele cerute de programa clasei respective.

EUGEN TACHE
profesor la școala de 7 ani din comuna Asău, raionul Moinești

Noile programe de științe naturale

In programa de botanică pentru clasa a V-a s-a renunțat la studiul amănunțit și adîncit al anatomiei și fiziologiei plantelor, deoarece elevii la această vîrstă nu sînt suficient de maturi și nu au cunoștințele necesare de fizică și chimie pentru a înțelege asemenea probleme. S-a prevăzut în schimb ca pe baza studiului concret al unei plante, în partea I-a, copilul să cunoască alcătuirea organismului și viața unei plante superioare, iar apoi treptat, pe măsură ce studiază plantele cele mai importante pentru viața omului, plantele de cultură, să-și complecteze cunoștințele privitor la morfologia, biologia și cultivarea plantelor. De exemplu, studiind rapița, profesorul se va strădui ca elevii să cunoască forma, structura și funcțiunile acesteia, să cunoască rădăcina pivotantă. Ajungînd la studiul cerealelor elevii vor cunoaște alt tip de rădăcină, cea fasciculată, iar la sfecla de zahăr vor cunoaște rădăcina — rezervor de materii nutritive. De asemenea studiind tulpina rapiței, vor cunoaște concret tipul de tulpină ierboasă, erectă. Ajungînd la cereale, vor cunoaște paiul, la mazăre tulpina agățătoare, la fasole tulpina volubilă, la cartofi tuberculul, la pomii fructiferi tulpina lemnoasă și creșterea ei în grosime. In felul acesta, elevii nu vor mai fi nevoiți a ține minte pe de rost tipurile de rădăcini sau de tulpini. Cînd li se va pune o astfel de întrebare, ei se vor gîndi la plantele studiate și vor arăta cum sînt rădăcinile sau tulpinele lor. Această cale ușurează mult formarea unor noțiuni precise și trainice.

In partea a doua, programa prevede studiul unui mai mare număr de plante de cultură decît în trecut, cunoștințe despre arborii de pădure, plante decorative, mediteraniene, aromate, plante de baltă etc. Studiind aceste plante în legătură cu mediile variate în care trăiesc și care și-au imprimat pecetea în organizarea externă și internă și în biologia plantelor, absolvenții a 7 clase trebuie să fie orientați în linii mari asupra lumii vegetale, să-și formeze pe bază de fapte concrete mai numeroase, convingerea că există o strînsă unitate între organism și condițiile în care el își duce viața.

După ce elevii au ajuns să cunoască un mare număr de plante superioare, cu felul lor de trai, după ce cunosc în linii mari fenomenele vieții, este posibil ca ei să înțeleagă biologia plantelor inferioare. De aceea, în partea a treia, programa prevede o privire sumară asupra sistematicei lumii vegetale. Cu această ocazie, elevii vor cunoaște și plantele inferioare. Studiind structura acestora, elevii își vor întregi cunoștințele cu privire la celulă și își vor forma o idee clară despre evoluția lumii vegetale. Ei vor vedea prin exemple concrete că cu cît condițiile de viață devin mai complexe, organismul plantelor se adaptează prin transformări succesive.

Cursul de botanică pentru clasa a V-a se încheie prin cîteva lecții referitoare la asociațiile de vegetale: pădurea, balta.

Aceste lecții s-au prevăzut în programă pentru a sintetiza cunoștințele de biologie căpătate de-a lungul întregului curs. Prin felul cum este prevăzută tratarea diferitelor probleme s-a urmărit formarea la elevi a unei concepții materialist-dialectice despre lume și formarea gîndirii lor științifice.

Materia a fost orînduită în așa fel încît elevii să-și poată însuși noțiuni corespunzătoare puterii lor de înțelegere, iar cunoștințele să se închege și să se întregească treptat, pe bază de material concret, studiat și intuit de ei.

Orînduirea în acest fel a materiei creează posibilitatea însușirii cunoștințelor de către elevi și duce la evitarea supraîncărcării acestora.

Programa nouă, spre deosebire de programele de pînă acum, prevede un număr important de experiențe și lucrări practice pentru fiecare temă, rezervînd chiar ore speciale pentru o parte din ele. Aceasta va înlesni și mai mult concretizarea noțiunilor și verificarea adevărurilor predate în cadrul acestui curs, ușurînd în același timp însușirea conștientă și consolidarea cunoștințelor.

Programa de botanică pentru clasa a VIII-a prevede cunoștințe științifice mai adînci și mai sistematice cu privire la structura și viața plantelor, cuprinde descrierea familiilor celor mai importante. In predarea botanicii la clasa a VIII-a, trebuie să se aibă în vedere că nu se urmărește un început de specializare pentru cei care vor studia în viitor una din disciplinele biologice, ci se urmărește înarmarea elevilor cu cunoștințele generale despre plante necesare oricărui om cu pregătire superioară, indiferent de ramura în care se va specializa în viitor. Prin felul cum e prezentată materia, elevii se vor convinge despre legătura indisolubilă ce există între plante și condițiile în care trăiesc, își vor forma o idee clară despre evoluția regnului vegetal. Toate acestea sînt pietre de temelie în formarea concepției materialist-dialectice, științifice despre lume și viață. Botanica de clasa a VIII-a nu o repetă pe cea de clasa a V-a; aici cunoștințele căpătate în clasa a V-a se generalizează, se adîncesc și se complectează.

In planul de învățămînt al școlilor din mediul sătesc și al celor din mediul orășenesc înzestrate cu parcele experimentale s-au introdus „lucrările practice cu caracter agricol" ca obiect aparte. Predarea științelor naturale în aceste școli trebuie să se facă în strînsă legătură cu lucrările practice cu caracter agricol. Legătura va consta în aceea că la lecțiile de botanică și zoologie se vor folosi observațiile directe făcute de elevi cu ocazia executării lucrărilor pe teren, cu ocazia excursiilor și a muncii de folos obștesc, desfășurată de elevi la unitățile productive G.A.S., G.A.C., S.M.T. etc. De asemenea, la orele de lucrări practice, în explicațiile care se dau, se vor folosi cunoștințele căpătate de elevi la lecțiile de botanică.

Profesorul de științe naturale trebuie să aibă în vedere că executarea lucrărilor practice agricole, ca obiect separat, nu înlocuiește experiențele și lucrările care sînt prevăzute în programa de botanică. Lucrările executate în cadrul orelor de botanică urmăresc demonstrarea legilor și principiilor arătate la lecții și cuprind experiențe de fiziologie, observări de secțiuni, culturi comparative, activitatea pe parcela colecție.

Lucrările practice cu caracter agricol, prevăzute separat în planul de învățămînt, cuprind lucrări de cultivare a celor mai răspîndite plante de cultură, în scopul ca elevii să învețe cum se execută lucrările necesare pentru cultivarea plantelor, cum se mînuiesc corect uneltele, să cunoască ordinea lucrărilor agricole și să aprecieze rezultatele obținute, comparativ, cu rezultatele medii din regiune.

Predarea botanicii se adaptează în mare măsură specificului localității. Astfel, în școlile de la sate se va da o mai mare atenție lucrărilor pe parcela școlară, se vor face numeroase vizite prin grădini și livezi, pe ogoare și fînețe, în pădure, la baltă, folosindu-se în predare mult material viu și observarea directă. Tot la sate se pot da elevilor teme practice pentru acasă, se poate organiza cu succes munca de folos obștesc în acțiunile de combatere a dăunătorilor, de plivit, de recoltat bumbac etc.

Elevii școlilor din orașe posedă mult mai puține cunoștințe concrete despre plante și despre condițiile lor de viață și au mult mai puține posibilități de a le cultiva. De aceea, în școlile de la orașe trebuie să se folosească planșe, ierbare, să se acorde mare importanță lucrărilor de la colțul naturii vii și de pe micile terenuri demonstrative de pe lîngă școli. Problema creării deprinderilor de muncă agricolă se pune aici numai în funcție de posibilitățile fiecărei școli. Folosind colțul naturii vii, parcela școlară, organizînd excursii în afară de oraș la unitățile agricole productive se pot organiza și în școlile de la orașe condiții pentru cunoașterea plantelor, a vieții lor, pentru cunoașterea uneltelor etc. Tot în orașe se pot folosi pe scară largă diafilmele și filmele documentare etc.

Atît la orașe cît și la sate, trebuie să se respecte cu strictețe programele, evitîndu-se supraîncărcarea elevilor cu cunoștințe neprevăzute în cuprinsul lor. Programele conțin tot materialul care să fie însușit de elevi, chiar și problemele care trebuie să fie numai amintite. Conform noilor programe, trebuie predate teme mai numeroase decît în programele de pînă acum, dar se prevede tratarea mai sumară a multora din ele. Adîncirea, mai mult decît prevede programa, a unor probleme sau tratarea altora, neprevăzute, ar duce la supraîncărcarea elevilor.

Supraîncărcarea se poate evita prin respectarea strictă a programei și prin expunerea clară și logică a materialului, prin ilustrarea bogată cu material din natură, cu planșe și preparate. Elevii nu trebuie să învețe pe dinafară cum este tulpina sau floarea unei plante; trebuie să o vadă, să învețe să o cunoască și să o descrie după natură, în așa măsură încît elevul să-și poată readuce în minte oricînd imaginea complectă a ei. Procedînd astfel, elevii nu vor mai fi siliți să memoreze după text însușiri și date nelegate între ele și neasociate cu o imagine, cum s-a întîmplat în anul trecut la examenul de botanică la clasa a VI-a de la școala medie nr. 23 din București, cînd un elev, avînd ca subiect „Fasolea", descrierea ei, floarea, fructul, deși avea în față cîteva plante cu flori și fructe, nu a fost în stare să le descrie. Elevii acestei școli nu fuseseră deprinși să observe plantele vii și să spună simplu ce văd. Ei erau obișnuiți să reproducă un text din carte, sau niște notițe. Este clar că această învățare „pe de rost", pe de o parte nu aduce nici un folos, iar pe de altă parte supraîncarcă pe elevi.

In concluzie, programa trebuie respectată cu strictețe atît în ce privește numărul și adîncimea problemelor tratate, cît și în ce privește observațiile, lucrările practice, experiențele, excursiile prevăzute.

OLGA BRAGA

Un bogat material didactic și împăierea a zeci de exemplare din fauna regiunii — păsări de curte, răpitoare, iepuri etc. — au fost executate de elevii școlii pedagogice din Gura Humorului-Suceava. Viitorii învățători au fost antrenați să mînuiască uneltele, să prepare soluții, să lucreze diferite piese etc. Prin grija profesorului Teofil Creoleanu s-a confecționat un grafometru pentru măsurarea unghiurilor de teren, un epidiascop pentru mărirea diferitelor planșe, o lunetă astronomică etc. Toate aceste lucrări practice le vor fi de un real folos și în munca lor viitoare de învățători.

Școala fiind în centrul raional, numeroase cadre didactice care vin la ședințele cercurilor pedagogice vizitează adeseori laboratorul-muzeu de științe naturale, matematică și fizică al acestei școli, culegînd învățăminte prețioase din experiența creării lui.

M. NUȚU
corespondent

Ancheta Gazetei învățămîntului

Despre conținutul orei educative

Incepînd cu acest număr, „Gazeta învățămîntului" deschide în paginile sale o anchetă în jurul problemelor privind conținutul orei educative. Cadrele didactice, care și-au pus permanent problema îmbunătățirii conținutului orei educative, care au luptat cu greutăți și le-au învins, sînt chemate să-și spună cuvîntul.

Din momentul în care am știut că voi fi dirigintă a clasei a VIII-a „E", m-a preocupat organizarea primei ore educative, care are o mare însemnătate pentru întreaga activitate a dirigintelui la clasă în tot anul școlar. Grija mea a fost cu atît mai mare cu cît îmi începeam activitatea ca dirigintă în condiții speciale: clasă mixtă alcătuită din elevi veniți de la școli diferite.

In planul pe care mi l-am alcătuit pentru această oră am fixat ca obiectiv: cunoașterea elevilor, primele măsuri de organizare a clasei și primele încercări de înfiripare a colectivului în condițiile școlii mixte. In tot cursul orei am avut drept fir conducător aceste obiective.

Pentru aranjarea în bănci am cules opinii. O elevă și-a exprimat părerea ca băieții să stea deoparte, iar fetele de altă parte a clasei. Cum eu, prin atitudinea mea, arătam că mi se pare firesc să nu facem această izolare, majoritatea elevilor au susținut părerea mea. Am trecut apoi repede peste acest punct, pentru a arăta că nu mi se pare o problemă care merită prea multă discuție, că e firesc să învețe alături fete și băieți, să fie prieteni, să se ajute reciproc. Le-am vorbit despre munca școlară pe care o vor duce împreună de acum înainte.

Am trecut apoi la predarea clasei cu inventar unui responsabil. Le-am cerut elevilor să păstreze ordinea și curățenia clasei și școlii, curățenie care i-a impresionat pe toți plăcut, de cum au intrat pe ușă.

Le-am arătat apoi datoria pe care o au de a frecventa cu regularitate cursurile și de a fi punctuali. Un elev s-a oferit să țină evidența frecvenței și punctualității. Am fixat în această primă oră cîteva responsabilități pentru a asigura bunul mers și ordinea în clasă.

Apoi am stat de vorbă cu elevii despre uniformă. In legătură cu aceasta am atins problema disciplinei, a aspectului îngrijit pe care trebuie să-l aibă fiecare elev, a sîrguinței la învățătură.

Am recomandat elevilor mei să aibă un caiet pentru însemnări în legătură cu activitatea educativă, pe care l-am folosit cu succes în anii trecuți. Notarea tematicii unor probleme morale, bibliografia acestora, planul de discuție, recomandările și îndrumările referitoare la comportare și munca lor mențin în atenția elevilor preocuparea pentru o atitudine justă în școală și în afară de școală.

In prima oră educativă nu am avut un program încărcat, dar conținutul ei, problemele discutate cu elevii în această oră au deschis drumul muncii mele educative cu această clasă. Prima oră educativă m-a ajutat să văd în linii mari care sînt problemele educative specifice pe care trebuie să le urmăresc în tot cursul anului.

Problema conținutului orei educative este deosebit de importantă. In privința aceasta eu vreau să spun de la început că nu desprind acest conținut de conținutul întregii munci educative cu elevii clasei mele. Consider că și la activitatea dirigintelui în cadrul orelor educative, ca și la orice materie, trebuie să existe un plan, pe care dirigintele îl stabilește pe baza cerințelor moralei comuniste și a condițiilor concrete ale clasei pe care o conduce. Cunoașterea elevilor și condițiile concrete duc la diferențierea planurilor de muncă ale diriginților, care merg toți spre același țel educativ.

Mă preocupă acum îndeaproape acest plan al meu ca dirigintă. Consider că este important de acum înainte să nu părăsesc problemele de care m-am ocupat în prima oră educativă. Bunăoară, cred că trebuie să arăt de fiecare dată aceeași grijă pentru ordine și curățenie, pentru punctualitate, să nu trec cu vederea peste neîndeplinirea sarcinilor școlare și gospodărești ale clasei. Dacă elevii vor vedea că slăbește cît de cît grija mea față de aceste probleme, se vor abate de la linia dreaptă pe care i-am văzut hotărîți să meargă.

Voi căuta să sporesc treptat cerințele, să pretind mereu mai mult, pe măsură ce colectivul se încheagă. In prima oră am crezut că nu e bine să formulez prea multe cerințe. M-am rezumat la cele mari, generale, care le includ de fapt și pe cele asupra cărora va trebui în amănunt să insist în viitor.

Mă străduiesc să găsesc forme cît mai variate pentru a educa permanent la elevi dragostea de muncă și spiritul de răspundere, patriotismul, prietenia.

Experiența de anul trecut mă orientează în bună măsură. Am organizat în orele educative discuții tematice cu elevele și am constatat că această formă este mai potrivită decît referatele prezentate de elevi. Pentru aceste discuții toți elevii citesc bibliografia indicată, își întocmesc un plan și sînt astfel pregătiți să participe la dezbaterea temei. Dirijate cu pricepere, discuțiile tematice sînt fructuoase din mai multe puncte de vedere. Elevii se obișnuiesc să vorbească, să expună sistematic în vorbire părerile lor.

Desigur se obțin rezultate bune cînd temele sînt alese ținînd seama de problemele pe care le pune munca educativă la clasa respectivă. Anul trecut tov. M. Codreanu din colectivul nostru pedagogic preluînd clasa a VI-a „C" în grijă — clasă care cu un an în urmă avusese o dirigintă prea puțin exigentă, s-a văzut în fața unui colectiv dezbinat, în care erau grupulețe veșnic în ceartă și nedisciplinate, care nu arătau nici un interes pentru viața clasei. Urmărind închegarea colectivului și-a propus ca temă a unei ore educative „Prietenia între eleve". Tema aceasta a fost reluată prin discuții și lecturi reprezentative în alte ore. După puțin timp atitudinea elevelor s-a schimbat în bine.

Experiența multor diriginți din școală este rodnică și mă va ajuta mult schimbul de experiență ce se va organiza permanent. Consider că acest schimb de experiență între diriginți, pe această temă a conținutului orei educative, trebuie să fie cît mai larg între școli.

C. POPOVICI
profesoară la școala medie nr 7 din Capitală

Studierea bazelor producției în învățămîntul politehnic

Sarcinile stabilite de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. pentru dezvoltarea mai departe a învățămîntului politehnic în școala medie, pentru cunoașterea temeinică de către elevi a celor mai importante ramuri de producție industrială și agricolă și pentru pregătirea lor în vederea activității practice pornesc de la nevoile societății, determinate de dezvoltarea producției socialiste în U.R.S.S.

Elaborarea marxistă a problemelor învățămîntului politehnic impune să se țină seama de marile schimbări produse în tehnica, economia și cultura Uniunii Sovietice. In legătură cu succesele obținute în tehnica de producție se schimbă necontenit însuși conținutul activității muncitorilor din industria socialistă și din agricultură. Crește importanța activității intelectuale a muncitorilor în raport cu munca lor fizică, cresc calificarea tehnică de producție a muncitorilor, nivelul lor cultural și moral-politic.

In condițiile trecerii treptate de la socialism la comunism, în fața învățămîntului politehnic stau sarcini mari:

a) elevii trebuie să cunoască în teorie și în practică bazele științifice ale producției moderne și aplicarea acestor cunoștințe în cele mai importante ramuri ale industriei și agriculturii.

b) tineretul studios trebuie să stăpînească priceperea de a folosi uneltele și mașinile cele mai răspîndite.

c) elevii trebuie să aibă o legătură concretă cu activitatea de producție, ei trebuie să fie orientați să-și aleagă o specialitate anumită pentru activitatea viitoare, să fie educați în spiritul atitudinii comuniste față de muncă.

Să analizăm aceste sarcini și problemele pe care le ridică ele în legătură cu conținutul învățămîntului politehnic în școală.

Despre cunoașterea celor mai importante ramuri ale producției moderne

Problema cunoașterii celor mai importante ramuri ale producției moderne s-a ridicat în repetate rînduri în presa pedagogică și o serie de autori au propus diverse clasificări ale acestor ramuri, pornind de la cele mai felurite criterii de clasificare.

După cum știm, ramuri ale producției sociale sînt părțile componente ale economiei naționale, necesare pentru satisfacerea nevoilor materiale ale societății noastre socialiste. Pornind de la acest criteriu, putem enumera următoarele ramuri principale de producție din Uniunea Sovietică: industria, agricultura, construcțiile, transporturile, transmisiunile (acea parte care deservește producția). Rolul conducător revine industriei grele, care creează uneltele de producție pentru toate ramurile.

Fiecare dintre aceste ramuri principale de producție este alcătuită, la rîndul său, dintr-un mare număr de ramuri. De exemplu industria se împarte în: energetică (producția de energie electrică și energie termică), a combustibilului (extragerea cărbunelui, a turbei, a petrolului, obținerea cocsului etc.), minieră, metalurgică (de prelucrare a metalelor feroase și neferoase), a construcției de mașini, chimică, a materialelor de construcție etc. Fiecare dintre aceste ramuri ale industriei include în sine altele mai mărunte. Ramura construcției de mașini se compune, de exemplu, din 25—30 subdiviziuni.

Variatele ramuri ale industriei se pot clasifica și după criteriul destinației economice (producție sau consum). In acest caz întreaga industrie se împarte în două grupe principale. In prima intră industria grea, care produce mijloace de producție; aici intră de ex. industria energetică, metalurgică, construcțiile de mașini etc. A doua grupă — este industria ușoară, care produce obiecte de consum: industria alimentară, textilă, a hîrtiei, poligrafică etc.

După felul de materie primă prelucrată și după caracterul procesului tehnologic, industria se mai subdivide în două grupe: extractivă, unde intră de exemplu extracția carboniferă, extracția de petrol, extracția de minereu, a lemnului etc. și prelucrătoare, în care intră toate ramurile în care se face prelucrarea materiei prime industriale și agricole (prin metode mecanice, chimice, electrice etc.).

Ramurile industriei se pot clasifica și după alte criterii.

Din exemplele citate se vede că clasificarea diferitelor ramuri ale producției industriale și agricole este foarte complicată și variată. Apoi pe baza dezvoltării științei și tehnicei, a introducerii mecanizării lucrărilor cu volum mare de muncă fizică, a folosirii largi a electrificării, automatizării și a proceselor tehnologice înaintate în țara noastră, nu numai că se dezvoltă necontenit ramurile existente de producție, dar mai apar și altele noi.

La definirea conținutului învățămîntului politehnic, după părerea noastră, nu e obligatorie fixarea odată pentru totdeauna a listei fixe de ramuri.

Elevilor trebuie să li se arate varietatea subdiviziunilor producției sociale în dezvoltarea lor, ca ei să înțeleagă spre cîte numeroase ramuri ale industriei și agriculturii duce diviziunea socială a muncii în socialism. E necesar ca elevii să înțeleagă importanța și locul fiecărei ramuri în sistemul general de producție. Astfel de pildă, paralel cu studiul celor mai importante ramuri ale industriei, construcția de mașini, metalurgia, energetica, industria chimică precum și al ramurilor agriculturii, elevii trebuie să înțeleagă rolul și importanța transportului (feroviar, pe apă, auto și aviație), a comunicațiilor în diversele sale forme. Tot așa trebuie să le formăm elevilor o reprezentare despre locul și însemnătatea construcțiilor (industriale și civile) ale industriei ușoare, alimentare și ale altor ramuri, care produc bunuri de consum.

Cu toată varietatea ramurilor de producție și a științelor despre producție, elevii trebuie să capete relativ puține principii generale, după cum observă V. I. Lenin, acele „principii ale industriei în general" care se referă la orice ramură a producției socialiste. Printre cunoștințele privitoare la principiile cele mai generale ale producției sînt și următoarele:

1) Despre repartiția pe țară și în regiune a principalelor bogății naturale și resurse energetice (sub forma zăcămintelor minerale și neminerale, lemn, ape etc.), despre extracția acestor bogății (minereuri, cărbune, petrol, turbă, lemn), despre folosirea resurselor energetice, despre producția metalelor feroase și neferoase (metalurgia) în legătură cu repartiția corespunzătoare a forțelor de producție (în cursul de geografie);

2) despre extracția și producția principalelor materii prime pentru industrie, pentru construcții și pentru producția obiectelor de consum — zăcăminte, lemn, materiale textile, materii prime agricole (în cursul de geografie, chimie și biologie);

3) despre proprietățile fizico-mecanice ale principalelor materiale, folosite în construcțiile de mașini și procedee de prelucrarea lor prin turnare, presiune, tăiere, prelucrarea termică (în cursul de fizică);

4) despre procedeul de producție pe cale chimică a principalelor produse anorganice și organice — metale, acizi, săruri, silicați, combustibil, spirt colorat, mase plastice, cauciuc etc. (în cursul de chimie);

5) despre principiile instalării și funcționării celor mai răspîndite mașini-motoare — cu ardere internă, hidraulice și turbine cu aburi, motoare de vînt etc. — precum și a mașinilor-unelte — strunguri de prelucrarea metalelor, macarale, escavatoare și altele (în cursul de fizică);

6) despre principiile electrificării țării: producția, repartiția, consumul de energie electrică, instalația centralelor electrice, a subcentralelor de transformare, repartiția curentului la consumatori etc. (în cursul de fizică);

7) despre principiile automatizării radioficării, telecomunicației și a instalațiilor respective folosite în industria modernă, în transport și în alte ramuri de producție (în cursul de fizică);

8) despre principiile tehnice ale transportului modern (de mărfuri și pasageri) și principiile instalării și funcționării mașinilor de transport: locomotiva cu aburi, locomotiva Diesel, locomotiva electrică, automobilul, tractorul, avionul (în cursul de fizică);

9) despre principiile organizării și planificării activității producției moderne socialiste, a principalelor cerințe de cultură și organizare a muncii muncitorilor din întreprinderile de producție (în cursul de geografie, constituția U.R.S.S., istorie).

Includerea în obiectele de învățămînt a acestor principii științifice de producție nu trebuie în niciun caz să spargă logica generală și sistemul principiilor științelor; dimpotrivă, ea trebuie să ridice nivelul teoretic al acestor obiecte.

Despre pregătirea elevilor pentru activitatea practică

Principiile științelor predate în școală trebuie să asigure însușirea de către elevi a principiilor științifice ale tehnicii, tehnologiei și organizării producției și să-i înarmeze cu cîteva aptitudini generale necesare pentru activitatea practică, pentru muncă. Totuși aceste cunoștințe și aptitudini sînt absolut insuficiente pentru ca să pregătească un om cu cunoștințe politehnice, apt să-și însușească repede orice specialitate tehnică. Cu toată varietatea mecanismelor, mașinilor, aparatelor, instalațiilor automate, cu toată varietatea și diversitatea proceselor tehnologice, folosite în diferite ramuri de producție, putem totuși să menționăm astfel de grupe de priceperi practice care sînt tipice și generale pentru toate domeniile de muncă tehnică și de producție. In primul rînd, este priceperea de a folosi instrumentele manuale pentru prelucrarea lemnului, metalului, maselor plastice și a altor materiale, precum și pentru îndeplinirea operațiunilor de lăcătușerie și asamblare și a celor de electromontaje apoi — aptitudinile de a folosi aparatele de conducere a mașinilor (strungul de tăiat metale, macaraua, automobilul, tractorul) cu ajutorul butoanelor, volanelor, pîrghiilor, pedalelor și altor instalații. Sînt foarte importante și aptitudinile de îndeplinire a operațiunilor de control și măsurătoare cu ajutorul instrumentelor manuale de măsurătoare electrică și termică, precum și a aparatelor și instrumentelor optice. Nu mai puțin importante sînt și aptitudinile de a citi și întocmi schițe și altă documentație tehnică, necesară pentru conducerea procesului tehnologic. Sînt aptitudini generale de asemenea și planificarea muncii, alegerea justă a utilajului, instrumentelor și materialelor, organizarea locului de lucru, ținerea evidenței și controlul procesului de muncă.

Așa dar, principiile generale de producție au două laturi: teoretică și practică. Paralel cu cunoștințele de tehnică și tehnologie, elevii trebuie să capete și aptitudinile generale necesare pentru diversele ramuri de producție. Aptitudinile acestea se pot forma la școlari în procesul activității practice în atelierul școlar. Pentru a-l învăța principiile elementare de prelucrare a materialelor mai răspîndite cu ajutorul instrumentelor manuale și la strung, de conducere a mașinilor-motoare mai tipice, precum și de producție a unei instalații necomplicate și a reparației instalațiilor electrotehnice, în planul de învățămînt al școlii s-au introdus munca manuală în clasele I—IV, lucrările practice în clasele V—VII și practica în clasele VIII—X.

In primele patru clase elevii cunosc în special materialele mai ușor de prelucrat — hîrtia, cartonul, ața — folosind cele mai simple instrumente, — cuțitul, foarfecele, acul, — pentru facerea jucăriilor, a celor mai simple obiecte. In această etapă, munca manuală are o importanță general educativă, numai în măsura în care pregătește pe elevi pentru cunoașterea politehnică a prelucrării tehnologice a materialelor.

In procesul activității practice în atelierele școlare, elevii din clasele V-VII își însușesc cele mai simple procedee de prelucrare a lemnului cu ajutorul fierăstrăului, al rindelei, al daltei etc. și de prelucrare a metalului (sîrmă, tablă cositorită, foile și vergelele de aluminiu, cuprul, oțelul), cu ajutorul foarfecelor, fierăstrăului, fierăstrăului de mînă, pilei, precum și al strungului de găurit. Invățămîntul se bazează pe metoda cunoașterii și însușirii operațiilor în procesul confecționării obiectelor. Elevii își însușesc unele operații (pilirea, strujirea, dăltuirea lemnului, tăierea cu toporul și cu fierăstrău, pilirea metalului etc.) în procesul de confecționare a unor obiecte simple care se întrebuințează în școală sau acasă. Sarcina principală a acestor lucrări în ateliere este de a face cunoscut elevilor bazele tehnologice de prelucrare a lemnului și metalului și de a le forma unele deprinderi practice.

A. G. KALAȘNIKOV și M. A. JIDELEV
de la Institutul de cercetare științifică a metodelor de învățămînt al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

(din „Sovetskaia pedagoghika", 5/1956).

(Continuare în nr. viitor)

Îmbunătățirea învățământului de cultură generală în centrul atenției ORGANIZAȚIILOR DE PARTID

Hotărîrea C. C. P.M.R. și a onsiliului de iniștri din iulie 956 cu privire la bunătățirea în- ățământului de cultură generală pre- de pentru îmbunătățirea întregii ctivități școlare, orientarea spre pro- lemele concrete ale vieții, înarma- ea elevilor cu cunoștințe și deprin- eri practice, pregătirea lor pentru ctivitatea construcției socialiste, pen- u munca productivă.

Asemenea îndatoriri de frunte pe are le are școala, precum și necesita- ea desfășurării unei intense activi- ăți de culturalizare a maselor largi ale elor ce muncesc de la orașe și sate, er o mobilizare activă a tuturor ca- relor didactice în frunte cu comuniș- i, cer întărirea conducerii de partid i a controlului aplicării Hotărîrilor artidului și guvernului privitoare la ctivitatea lucrătorilor din învățămin- ul de stat.

Plenara activului de partid din re- giunea Pitești la care au participat și numeroase cadre didactice a acordat o mare atenție dezbaterii unor pro- bleme importante cu privire la: îm- bunătățirea procesului instructiv-edu- cativ, politehnizarea învățământului, grija pentru asigurarea condițiilor de muncă și de viață ale cadrelor di- dactice. Pe marginea acestor probleme s-au desfășurat cele mai multe discu- ții și s-au făcut totodată cele mai pre- țioase propuneri. Plenara activului co- mitetului regional a adoptat un plan de măsuri izvorît din sarcinile parti- dului și guvernului, prin care se obli- gă organele de partid și comitetele executive ale sfaturilor populare să a- corde o atenție deosebită activității învățământului de cultură generală.

In planul de măsuri au fost prevă- zute sarcini în domeniul întăririi mun- cii și controlului organizațiilor de partid din școli, sprijinirii introducerii elementelor de politehnizare în unele școli din orașele: Pitești, C. Lung, Rm. Vîlcea, intensificării muncii poli- tice și grijii față de ridicarea nivelu- lui ideologic al cadrelor didactice față de calificarea și perfecționarea lor, ca o necesitate în direcția dezvoltării în- tregului proces instructiv-educativ, ter- minării construcțiilor școlare începute în raioanele Horezu, Pitești, Rm. Vîl- cea, Curtea de Argeș și construirii de noi localuri în regiune, precum și în domeniul accentuării preocupărilor față de condițiile de viață ale cadrelor di- dactice și față de organizațiile U.T.M. și de pionieri etc.

Comitetele raionale și orășenești de partid și-au propus, pe lîngă alte mă- suri, să intensifice munca de îndru- mare și control în învățămîntul politic cu cadrele didactice, punînd accent pe însușirea creatoare a ideologiei mar- xist-leniniste, pe aplicarea ei în munca de specialitate. Se vor iniția constă- tuiri trimestriale cu cei mai buni pro- pagandiști și comuniști din școli pen- tru popularizarea metodelor înaintate de combatere a ideologiei străine în procesul instructiv-educativ. In vede- rea îmbunătățirii muncii ideologice din școală, comitetele raionale și orășe- nești și-au propus să analizeze perio- dic activitatea organizațiilor de par- tid din școli și să instruiască secre- tarii acestor organizații în mod sepa- rat și diferențiat, avîndu-se în vedere în primul rînd realizarea sarcinilor educației comuniste în condițiile șco- lii respective.

Pedagogii comuniști din școlile re- giunii au stat în fruntea acțiunilor în- treprinse pentru politehnizarea învă- țămîntului, pentru cuprinderea unui nu- măr cît mai mare de elevi în învă- țămîntul de 7 ani, pentru mixtarea șco- lilor.

Numeroși pedagogi comuniști ca de pildă, tov. Ion Urdea, directorul școlii de 7 ani din Rucăr, Gh. Radu, directo- rul școlii de 7 ani din comuna Picior de munte, desfășurînd o intensă activi- tate organizatorică și propagandis- tică în rîndurile părinților, au obținut succese importante în vederea genera- lizării învățămîntului de 7 ani. De asemenea, tov. Ion Iordache, directo- rul școlii de 7 ani nr. 1 din Curtea de Argeș, s-a preocupat îndeaproape de buna rezolvare a problemelor lega- te de mixtarea școlii, de organizarea claselor paralele, de dotarea școlii cu material didactic, precum și de repar- tizarea cît mai judicioasă a cadrelor.

Ion Hotescu

șeful secției propagandă și agitație a comitetului regional P.M.R. Pitești.

Multe cadre didactice, ca tov. profe- soară Filofteia Stănculescu, directoarea școlii de 7 ani nr. 2 din orașul C. Lung, Elena Rădulescu, directoarea școlii nr. 1 din orașul Pitești și alți comuniști s-au străduit să asigure condițiile igienico-sanitare necesare mixtării.

O preocupare vie acordă pedagogii în frunte cu comuniștii politehnizării învățămîntului în regiunea Pitești. Astfel, tov. Aurel Tipa, directorul școlii nr. 1 din C. Lung, folosind ajutorul întreprinderii I.M.S. din localitate și al comitetului de părinți, a reușit să asigure funcționarea în bune condiții a unui atelier utilat cu unelte și mașini. La fel a procedat și tov. D-tru Popescu, directorul școlii nr. 7 din comuna Brezoi, care, ajutat de întreprinderea fo- restieră din localitate și de comitetul de părinți, a utilat parțial cu unelte și mașini atelierul școlii.

La Slatina, tov. Em. Cismașu, profe- soară de fizico-chimice, a organizat practica în producție a elevilor în în- treprinderea „Oltul". Pedagogii comu- niști Maria Mustăciosu, profesoară de limba română din Călimănești, Valen- tina Naum, profesoară de matematică la școala medie nr. 2 din orașul Pitești, au luat unele măsuri organiza- torice, în vederea justei planificări a materiei pe anul școlar, pregătirii te- meinice pentru lecții, folosirii rațională a orei, legăturii strînse cu părinții și or- ganizațiile de tineret și pionieri în vederea înlăturării supraîncărcării ele- vilor la învățătură.

Cu toate măsurile care au fost luate de organele și organizațiile de partid din regiunea Pitești, considerăm că mai avem de făcut încă multe lucruri. Ceea ce am realizat constituie numai începutul. Va fi nevoie să se ducă o muncă serioasă pentru în- tărirea muncii de partid, de U.T.M. și pionieri în școli.

Organizațiile de partid au datoria să stabilească sarcini concrete pentru fiecare membru de partid — să lupte și să ajute conducerea școlilor pentru traducerea în viață a sarcinilor stabi- lite de Hotărîrea din iulie 1956.

Organele și organizațiile de partid trebuie să îndrume concret comitetele executive ale sfaturilor populare. Ele au datoria de a pătrunde mai adînc în activitatea învățămîntului de stat. A- cest lucru nu va fi posibil dacă în- drumarea nu va fi asigurată prin oameni competenți, prin activiști și alți membri de partid cu pregătire pe- dagogică și experiență în munca șco- lară.

Participarea directă a membrilor co- mitetelor regionale, raionale și orășe- nești de partid la munca politică în rîndul cadrelor didactice, la controlul și sprijinul ce trebuie dat organizați- ilor de partid și comitetelor executive va face posibilă aplicarea prevederilor Hotărîrii în termenele stabilite, va ridica rolul de conducător politic al organizațiilor de bază din școli, va duce la mobilizarea comuniștilor și a tuturor cadrelor didactice pentru re- zolvarea acestor sarcini.

Organele de partid și sfaturile populare trebuie să creeze învățători- lor și profesorilor condiții cît mai bune pentru activitatea lor, întărin- du-le prestigiul și prețuindu-le munca.

Traducerea în viață a sarcinilor Ho- tărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătăți- rea învățămîntului de cultură gene- rală cere organelor și organizațiilor de partid o preocupare permanentă pen- tru îndrumarea învățătorilor și profe- sorilor.

Porțile Palatului pionierilor s-au deschis din nou

Odată cu începerea noului an școlar a început și munca cu pionierii. In primele două zile de școală instruc- toarea superioară de pionieri Florica Trăistaru de la școala de 7 ani nr. 46 din Capitală a organizat adunări cu pionierii, popularizînd larg activitatea ce se va duce în acest an la Palat. Școlarii și pionierii au văzut că în- cadrîndu-se în activitatea cercurilor au un minunat prilej să-și petreacă timpul liber într-un mod plăcut și in- teresant.

Secția metodică și lectoriul organi- zează pentru școlari, instructori de pionieri și cadre didactice întîlniri cu oamenii de știință și artă, simpozi- oane, consfătuiri în vederea schimbu- lui de experiență, serate literare și alte multiple activități.

Cele 58 de cercuri de la Palat, fie- care cu specificul său atît de interes- sant, exercită asupra elevilor școlii o atracție multiplă și variată. De aceea acestora nu le-a fost ușor să se hotă- rască imediat în ce cerc își vor des- fășura activitatea. Mulți ar fi dorit să activeze în două-trei cercuri. Cu mare nerăbdare ei au așteptat ziua de 18 septembrie, ziua deschiderii noului an de activitate de la Palatul pionierilor.

Insoțindu-i pe pionieri am urmărit orientarea cîtorva dintre ei. Iată-i pe pionierii fruntași la învățătură Mihai Aldea și Gabriel Șișu din clasa a VI-a. Ei voiau să se înscrie la radio- fonie, telecomunicații și căi ferate, dar în cele din urmă s-au decis să se înscrie numai la cercul de radio. Colegii lor Constantin Pașcan și Ro- man Baicu s-au înscris la filatelie deoarece această îndeletnicire îi pasio- nează de mult. Ei posedă încă de pe acum o bogată colecție de timbre din țară și din străinătate.

Pionierele Aurelia Fătu, Gherghina Zamfir și Elena Constantin au cerut să se înscrie la cercul de croitorie și mare le-a fost bucuria aflînd că a- ceastă dorință le-a fost satisfăcută.

Pionierul Petre Doicu din clasa a V-a, căruia încă din clasa I-a îi plă- cea să alcătuiască avioane de hîrtie s-a înscris acum la cercul de aeromo- dele. Elisabeta Comănescu și Luminița Munteanu, din clasa a IV-a, au îndră- git dansurile, fapt pentru care au în- ceput să frecventeze cercul de core- grafie. Elevul Mihai Herda din clasa a VI-a, căruia de mic îi plăcea să sculpteze în lemn cu briceagul diferite modele, a cerut să fie înscris acum la cercul de sculptură.

La început pionierii școlii nr. 46 evitau să frecventeze cercul de pomi- cultură și viticultură. După o vizită prin livadă și via Palatului, cu prile- jul căreia li s-au dat lămuriri asupra activității ce se desfășoară aici, un număr de 13 elevi din clasa a IV-a s-au înscris la acest cerc.

Învățătorilor și diriginților le revine sarcina de a sprijini organizațiile de pionieri prin îndrumarea continuă a celor care vor frecventa cercurile de la Palat, urmărind îndeaproape activi- tatea și comportarea lor.

GLEB STATNIC

În primele zile de școală

Un început bun
în predarea teoriei literaturii la clasa a VIII-a

Conform planului de învățămînt pentru anul școlar 1956-1957, la li- teratura română în clasa a VIII-a se studiază noțiunile de teorie a litera- turii, studiu care cuprinde în linii generale noțiunile pe care trebuie să le capete elevii la literatură. In a- celași timp, aceasta este o materie de bază, prin a cărei însușire să se poa- tă face cu bune rezultate în anii ur- mători studiul istoriei literaturii.

Scopul acestui curs este de a înar- ma pe elevi cu o seamă de cunoș- tințe teoretice elementare, de a le face cunoscute cele mai de seamă producții ale literaturii naționale și universale, de a le lărgi orizontul cultural, de a contribui la forma- rea educației lor estetice.

Necesitatea introducerii studiului noțiunilor de teorie a literaturii a fost de mult timp simțită în învăță- mîntul nostru. Aceasta s-a reflectat în faptul că în clasele V-VII, noțiu- nile de teorie a literaturii erau stu- diate sporadic, cu ocazia studiului lecturilor literare. Majoritatea noțiu- nilor de teorie erau, însă, inaccesibile elevilor din aceste clase, fiind însu- șite mecanic. Așa cum se făcea pînă acum studiul noțiunilor de teorie a literaturii constituia o piedică seri- oasă în însușirea de către elevi a cu- noștințelor predate la cursul de isto- rie a literaturii române.

Introducerea acestui obiect la cla- sa a VIII-a va fi un auxiliar prețios pentru elevi în înterpretarea opere- lor literare, nu numai din punct de vedere al conținutului de idei, ci și din punct de vedere al realizării ar- tistice.

Justa organizare a muncii la a- ceastă clasă este o condiție esen- țială pentru buna reușită a cursului. Ma- teria fiind nouă, variată și foarte bogată, se cere din partea profesori- lor o planificare judicioasă a mate- riei, chiar de la începutul anului șco- lar și mai ales o amplă folosire a cunoștințelor însușite de elevi în cla- sele V-VII.

Primele ore de teorie a literaturii predate de tovarășa Elena Dărmă- nescu la clasa a VIII-a „C" și de tovarășa Constanța Iordănescu la clasa a VIII-a „G", de la școala me- die nr. 22 din București, reflectă o serioasă preocupare în acest sens.

Ele și-au dat seama că de buna organizare și planificare a primelor ore depind în bună măsură disciplina și interesul elevilor, reușita acti- vității lor. Astfel, pornind de la con- siderentul că materia pe care o au de predat anul acesta la clasa a VIII-a este destul de vastă și că orele nu trebuie irosite în lecții de organi- zare, de discuții mai mult sau mai puțin rodnice, tovarășele profesoare au căutat să împletească din prima oră de clasă, munca organizatorică cu activitatea didactică.

Cum era firesc și necesar, tovarășe- le profesoare au consacrat prima parte a orei cunoașterii elevilor. A- veau în clasă mulți elevi veniți de la alte școli. Momentele cunoașterii, ca și ale revederii cu foștii elevi au creat în clasă un climat favorabil u- nei activități intense.

Tovarășa Dărmănescu a arătat e- levilor clasei a VIII-a „C" în ce va consta studiul obiectului respectiv și mai ales cerințele acestui obiect, dînd în același timp îndrumări amănunțite cu privire la folosirea manualului, a culegerii de texte, a caietelor și caie- telor de notițe. Ea a pus un accent deosebit pe lectura în afară de clasă, aceasta constituind pentru cursul de noțiuni de teorie a literatu- rii o problemă deosebit de importan- tă.

In cursul acestui an elevii nu mai studiază gramatica. Tovarășa Ior- dănescu le-a atras însă de la început atenția că vor trebui să folosească și să valorifice, în exprimarea orală și în scris, cunoștințele de gramatică dobîndite în clasele V-VII și le-a arătat că va pune un mare accent pe însușirea unei exprimări corecte, logice și închegate. Totodată, ea cau- tă să cunoască îndeaproape cunoștin- țele și deprinderile de ortografie și punctuație ale elevilor. In acest scop i-a și anunțat că în următoarea oră de curs, clasa a VIII-a „G" va pri- mi o dictare cu aplicații de ortografie și punctuație.

Aceste prime ore (la clasele a VIII-a „C" și a VIII-a „G") au pri- lejuit, în mare măsură, cunoașterea nivelului de pregătire a elevilor, lucru deosebit de necesar în organizarea lecțiilor următoare de teorie a litera- turii. Astfel, pentru a constata dacă cunoștințele însușite de elevi în clase- le V-VII pot constitui o bază pentru studiul mai complicat al noțiunilor de teorie a literaturii, pentru a-și da seama ce măsuri trebuie să ia în trecerea de la studiul lecturii literare din clasele V-VII la cel de teoria literaturii, tovarășa Dărmănescu a adresat clasei întrebări cu caracter general. Răspunsurile la aceste în- trebări au oglindit în bună măsură nivelul de pregătire al elevilor, po- sibilitățile lor de exprimare, puterea de pătrundere a conținutului unei o- pere, puterea de caracterizare a per- sonajelor și a situațiilor etc. De exemplu, la întrebarea pusă de tova- rășa Dărmănescu „Ce opere vechi au folosit ca izvor de inspirație scriito- rilor noștri clasici", elevii au dove- dit, prin răspunsurile date, că le sînt cunoscute în bună măsură operele inspirate din pagini de cronică sau legende vechi. Ei s-au oprit la „Mu- ma lui Ștefan cel Mare" de D. Bolin- tineanu, „Movila lui Burcel" și „Dum- brava Roșie" de V. Alecsandri, „So- bieski și Romînii" de C. Negruzzi, „Frații Jderi" de M. Sadoveanu. Cu putere de pătrundere și exactitate, e- levii au povestit cuprinsul unora din acestea. Tovarășa profesoară a con- dus în așa fel discuțiile ca să se poa- tă convinge dacă operele amintite au fost citite în întregime sau fragmen- tar.

La ambele clase s-a pus accentul pe subiectul și tema operelor, pe ca- racterizarea personajelor, acestea fi- ind probleme pe care elevii le vor studia mai în amănunt în clasa a VIII-a. Tovarășele profesoare au scos continuu în evidență cunoștințele de care elevii se vor folosi în însușirea noilor noțiuni de teorie a litera- turii.

In general, răspunsurile elevilor au dovedit că materia pe care și-au în- sușit-o în clasele V-VII poate consti- tui o bază trainică pentru studiul noțiunilor de teorie a literaturii. Ei au primele cunoștințe despre princi- palele genuri literare (liric și epic), știu să exemplifice prin doine, legen- de, basme etc. Elevii cunosc multe din operele scriitorilor noștri clasici, opere scrise sau prelucrate pe teme din folclor: „O primblare la munți" de V. Alecsandri, „Călin nebunul" și „Făt frumos din lacrimă" de M. E- minescu. Știu să deosebească poezii ca „Ce te legeni codrule", scrisă sub influența poeziei populare, „Ce te le- geni plopule", de poezia „La mijloc de codru des" care și-a păstrat forma populară. Opere ca „Frații Jderi" sau „Nicoară Potcoavă" de M. Sadovea- nu nu numai că le-au citit în între- gime, dar știu să redea esențialul din conținut, să caracterizeze personaje- le principale, să arate superioritatea romanului „Nicoară Potcoavă" din punct de vedere ideologic și artistic, poporul fiind eroul principal — fău- ritorul istoriei.

Discuțiile despre caracteristicile fol- clorului și despre valoarea lui au arătat, însă, că elevii cunosc mai puțin valoarea artistică a acestor creații, că se orientează mai puțin în problemele de măiestrie artistică. In predarea orelor de teorie a literatu- rii la clasa a VIII-a, tovarășele pro- fesoare trebuie să insiste cu ocazia analizei celor mai de seamă opere din literatura noastră asupra valorii lor artistice, ajutîndu-i pe elevi să înțeleagă în ce constă măiestria ar- tistică a scriitorului, să observe ima- ginile artistice, să desprindă calități- le artistice ale stilului operelor stu- diate.

In ultima parte a orei, tovarășa profesoară Iordănescu a recomandat lectura suplimentară și în afară de clasă pentru anul școlar 1956-1957 Această recomandare a arătat încă odată grija tovarășei profesoare pen- tru buna organizare a viitoarelor lecții de literatură. Dorind să evite supraîncărcarea elevilor, ea a reco- mandat în primul rînd acele opere de care elevii au nevoie în exemplifi- carea noțiunilor de teorie a literatu- rii.

In următorii ani școlari, este ne- cesar ca recomandarea lecturii supli- mentare pentru clasa a VIII-a să se facă la terminarea clasei a VII-a, pentru ca în felul acesta, lectura ele- vilor să fie just dirijată în timpul vacanței. Lista de cărți recomanda- te pentru lectură oglindește și grija tovarășei profesoare de a-i ajuta pe elevi la înlăturarea lacunelor pe care le au în cunoașterea literaturii de peste hotare.

Justa organizare a lecțiilor tova- rășelor Dărmănescu și Iordănescu, conținutul acestor lecții au stîrnit în rîndurile elevilor un viu interes pen- tru materia de teorie a literaturii pe care și-o vor însuși în clasa a VIII-a, dorința de a dobîndi însemnate suc- cese în această direcție.

C. MUSCA

Pe marginea unor lecții de matematică

Aplicarea programelor noi la mate- matică la clasele a V-a, a VI-a și a VIII-a, întocmite pe baza sistemului concentric, pentru un învățămînt de 11 ani, introducerea unor elemente de politehnizare în școală pun în fața profesorilor de matematică probleme noi, variate și destul de complexe în legătură cu pregătirea pentru lecții, cu metodele de predare, cu desfășura- rea lecțiilor, cu munca educativă.

Profesorii de matematică de la școala medie nr. 2 din Brăila se stră- duiesc să rezolve aceste probleme fo- losind din plin priceperea și experi- ența pe care au acumulat-o în mun- ca pedagogică în anii precedenți, pre- cum și experiența pozitivă a altor cadre didactice, fruntașe.

La numeroase clase, prin mixtare, au venit elevi de la alte școli. Pentru ca procesul instructiv-educativ să se desfășoare în condiții cît mai bune este necesar ca acești elevi noi să fie cunoscuți cît mai repede de către pro- fesori. Tovarășa Octavia Tomescu, profesoară de matematică la clasa VII-a, rezolvă cu succes această pro- blemă. Ea a luat contact cu profe- sorii de la școlile de unde provin e- levii noi, cu unii dintre părinții a- cestora. Aceasta, fără îndoială, o va ajuta să se apropie cît mai repede de elevii ei. Măsura aceasta ar fi trebuit să o aplice însă nu numai la clasa unde este dirigintă, ci și la celelalte clase unde predă matematica.

Cu totul altfel a procedat tov. Au- rora Penescu la clasa a VIII-a B. Ea a considerat că poate cunoaște elevii noi de la această clasă dîndu-le chiar la prima lecție o lucrare de control la matematică. Se știe însă că în pro- cesul muncii pedagogice este necesar ca profesorul să cunoască nu numai pregătirea elevilor, cunoștințele lor la disciplina respectivă ci și trăsăturile lor psihologice, înclinațiile lor, preo- cupările și comportarea lor. Ori, o lu- crare de control chiar la prima lecție cînd elevii așteaptă cu nerăbdare să-și cunoască profesorul, nu poate reflecta decît cunoștințele elevilor și aceasta destul de vag. Tovarășa Penescu ar fi putut cunoaște pregătirea elevilor ei într-o măsură mai mare analizînd lucrările scrise și răspunsurile lor orale de la examenul de admitere.

Se remarcă la profesorii de mate- matică din școală și tendința de a introduce chiar de la primele lecții unele elemente de politehnizare în predarea matematicii, străduința de a lega cunoștințele predate de viață, de activitatea practică. Atît tovarășa Penescu, la lecția referitoare la nume- rație la clasa a V-a, cît și tovarășul Nicolae Pîslaru, la lecția referitoare la numere raționale, la clasa a VIII-a C, s-au străduit să arate elevilor cum sînt aplicate în activitatea practică cunoștinele pe care le predau.

O problemă deosebit de importantă, nouă, se ridică la începutul anului școlar și în legătură cu aplicarea noi- lor programe. Introducerea sistemului concentric de predare a matematicii în școală constituie una din măsurile cele mai importante în vederea îmbu- nătățirii nivelului de pregătire a ele- vilor la această disciplină. Sistemul concentric asigură odată cu predarea cunoștințelor la un nivel corespunză- tor puterii de înțelegere a elevilor și înarmarea lor cu un bagaj mai înche- gat de cunoștințe de matematică pe care să-l poată mai tîrziu folosi în activitatea practică. In acest scop, pro- grama școlară prevede pentru clasa a V-a reluarea și complectarea la un nivel mai înalt a cunoștințelor de a- ritmetică iar la clasa a VIII-a a celor de geometrie și algebră.

Pentru ca profesorul să obțină re- zultate cît mai bune, pentru ca re- luarea în predare a unor cunoștințe deja studiate anterior să dea rezultate cît mai bune, este necesar ca el să țină seama la întocmirea planului de lecție de o serie de factori. Profeso- rul trebuie să cunoască exact care este volumul cunoștințelor pe care trebuie să le aibă elevii din anii pre- cedenți la tema respectivă, nivelul la care au fost predate aceste cunoștințe, lipsurile pe care le au elevii în gene- ral, greutățile pe care le întîmpină. Pe baza acestor elemente el poate stabili, folosind programele școlare, care anume probleme trebuie revăzute și cum trebuie introduse elementele noi, nivelul la care ele trebuiesc predate. El trebuie să stabilească ce chestiuni trebuiesc precizate, lămurite mai adînc și dezvoltate. Lipsa unei astfel de analize la întocmirea planu- lui de lecție, din partea profesorului nu poate duce decît la o muncă for- mală. Cunoștințele în acest caz sînt predate la un nivel necorespunzător, fie asemănător aceluia la care au fost predate ele pentru prima oară, fie la un nivel care depășește puterea de în- țelegere a elevilor.

Să luăm, de pildă, prima lecție de aritmetică la clasa a V-a. Tovarășa Tomescu a început cursul de aritmeti- că, așa cum prevede programa, cu studiul asupra numerelor. Multe din cunoștințele referitoare la numerația orală și scrisă elevii le-au primit în clasele elementare. In clasa a V-a, pe baza sistemului concentric, aceste cu- noștințe trebuiesc revăzute, verificate și complectate cu unele noi la un ni- vel mai înalt decît acela la care au fost predate în anii precedenți. De aceea, nu a fost suficient numai fap- tul că s-a verificat dacă elevii știu să numere, că s-a vorbit despre șirul na- tural al numerelor și proprietățile lui. Era necesar ca în clasa a V-a să se insiste asupra chestiunilor în legătură cu această temă pe care în general absolvenții școlilor de patru ani le cunosc mai puțin și le înțeleg mai greu.

Practica arată că unii dintre elevii care provin din clasa a IV-a, nu în- țeleg pe deplin principiile care stau la baza numerației zecimale. Tovarășa Tomescu trebuia să insiste și asupra acestei chestiuni, pe lîngă celelalte asupra cărora s-a oprit. Desigur că ar fi avut și timp pentru asta dacă nu s-ar fi extins la începutul orei asupra unor indicații cu caracter general pe care le-a dat elevilor, de altfel nece- sare la început de an școlar.

In predarea temei cu privire la nu- merație este deosebit de util și intere- sant dacă se introduc la lecție și unele elemente noi cu caracter istoric, într-o formă accesibilă elevilor. Pro- fesorul le poate arăta, de pildă, cum a fost creat șirul natural al numere- lor, treptat, în decurs de mii de ani, odată cu dezvoltarea societății ome- nești. Elevii ascultă cu mult interes cînd li se arată că la început oamenii foloseau numai numărul „unu", că mult mai tîrziu au început să folo- sească și numărul „doi", apoi, trep- tat, numărul „trei" și așa mai depar- te. Elementul istoric cu privire la șirul natural al numerelor, la scrierea numerelor, la sisteme de numerație, la operațiile cu ele trezește interesul elevilor pentru aceste probleme și-i face să înțeleagă mai bine sistemul zecimal de numerație.

Procedînd astfel, cunoștințele elevi- lor despre numere, căpătate în școala elementară, se lărgesc.

La clasa a VIII-a C, tov. Pîslaru a început cursul de algebră prin tra- tarea temei despre numere raționale, pe baza cunoștințelor pe care elevii le-au căpătat, de asemenea, în anii precedenți. El a vorbit elevilor sumar, despre numere întregi, despre numere fracționare. A trecut la adunarea nu- merelor relative pe care le-a explicat foarte amănunțit. Nu a depășit, însă, nivelul de predare al clasei a VI-a. Nu a insistat asupra numerelor în- tregi și fracționare asupra introduc- erii lui zero ca număr. S-a trecut la operații cu numere relative fără a se revedea ce se înțelege prin număr re- lativ, fără a se preciza ce se numește valoare relativă și valoare absolu- tă — noțiuni asupra cărora elevii fac multe greșeli — fără a se arăta cum se compară numerele relative. Chiar și adunarea numerelor relative, care dealtfel putea fi tratată la lecția ur- mătoare, ar fi putut fi înțeleasă mai bine dacă vorbind despre numerele relative s-ar fi insistat puțin și asu- pra axei numerelor. Axa numerelor, introdusă odată cu operațiile asupra numerelor relative, a îngreuiat înțe- legerea ambelor chestiuni.

Este necesar să se acorde o aten- ție mai mare și preciziunii cu care se formulează regulile alegerii datelor necesare problemelor. Este foarte bine că tov. Pîslaru a propus probleme din activitatea producției cunoscută elevi- lor. Nu trebuia, însă, să lase nerec- tificată afirmația unui elev că dis- tanța de la Brăila pînă la Galați este de 8 km. Aceasta nu poate decît să dea elevilor o noțiune greșită asupra distanțelor, asupra realității. Este evi- dent că elevul nu apreciază cît de mare este 1 km. Se confirmă astfel și mai mult cît de necesare sînt în cadrul predării matematicii lucrările practice, lucrările de măsurători pe teren.

Felul cum s-au desfășurat primele lecții de matematică din școala medie nr. 2 din Brăila ne arată că pregăti- rea temeinică pentru lecții trebuie să devie o preocupare însemnată a pro- fesorilor de matematică chiar de la primele lecții de la începutul anului școlar, că profesorii trebuie să se pre- ocupe de soluționarea tuturor proble- melor legate de aplicarea în școală a măsurilor prevăzute în Hotărîrea par- tidului și guvernului pentru îmbunătă- țirea învățămîntului de cultură gene- rală.

Prof. M. SCHEIN

La clasa a IV-a predă un învățător destoinic

La școala de 7 ani nr. 3 mixtă din Giurgiu, muncesc educatori pricepuți, perseverenți și conștiincioși. O rod- nică activitate desfășoară de pildă învățătorul Stelian Oancea. De la pri- mele lui lecții în școală s-a văzut se- riozitatea cu care s-a pregătit pentru munca cu elevii. Dealtfel, experiența bogată izvorîtă din munca îndelun- gată la catedră, din care 20 de ani la aceeași școală, face ca la lecțiile lui să se îmbine firesc, natural, mun- ca didactică cu cea educativă.

La sunetul clopoțelului, copiii clasei a IV-a pe care-i conduce încă din cla- sa I-a se aranjează în ordine doi cîte doi și intră disciplinați în clasă, unde-și așteaptă cu drag învățătorul. Ei și-au format această deprindere de cînd au pășit pentru prima dată pe băncile școlii. Învățătorul le-a pretins de la început să fie curați, punctuali, disciplinați, nu le îngăduia nici cea mai mică încălcare a disci- plinei școlare. Această atmosferă de disciplină s-a simțit și în timpul des- fășurării lecțiilor. Ea se datorește nu numai exigenței față de elevi ci și exigenței față de sine însuși. Tov. Oancea nu intră niciodată la clasă fără plan de lecție, care este metodic întocmit, dovedind o pregătire minu- țioasă.

Pentru prima lecție de geografie din acest an școlar „forma și mări- mea pămîntului" — s-a pregătit con- științcios, a studiat manualul, meto- dica predării geografiei și alte publi- cații de specialitate. Prima lecție de geografie din viața lor de școlari a stîrnit interesul copiilor din clasa a IV-a, pentru că noile cunoștințe au fost transmise la nivelul de înțelegere al elevilor. Talentul de povestitor, tim- brul plăcut, vocea clară și calmă a învățătorului i-au captivat pe copii, le-au ținut tot timpul atenția încor- dată. Toate cuvintele noi, necunos- cute de elevi au fost scrise pe tablă și explicate cu ajutorul elevilor. Ma- terialul didactic folosit la această lecție — globul geografic și ilustra- țiile din manual — a fost prezentat în chip atrăgător și explicit — fapt care a contribuit la reușita lecției.

Pentru a înlesni asimilarea cunoș- tințelor de către elevi învățătorul caută metode cît mai variate. Astfel, pentru ca elevii să-și poată forma o imagine cît mai reală despre mărimea pămîntului a adus cîteva complectări foarte utile. După ce le-a dat elevi- lor lungimea diametrului pămîn- tului a căutat să fixeze această chestiune și pe altă cale. Le-a arătat de pildă elevilor că pentru a parcurge această distanță, e nevoie de trei ani de zile pe jos, iar cu un tren care parcurge 50 km. pe oră (dacă s-ar putea face cale ferată) o lună de zile.

La fixarea cunoștințelor elevii s-au întrecut în a da răspunsuri cît mai clare, cît mai juste și frumos formu- late. I-au ajutat pe elevi să dea asemenea răspunsuri, întrebările cla- re și precise puse de către învățător.

Tovarășul învățător a depus o grijă deosebită în întocmirea planifi- cării materiei la toate obiectele. El a studiat în acest scop în amănunt și temeinic manualul și programa de învățămînt. Planificarea materiei pe trimestrul I dovedește că tovarășul învățător acordă multă atenție introdu- cerii elementelor de politehnizare. In acest trimestru el a programat o se- rie de lucrări practice, pe care ur- mează să le efectueze cu elevii pe lo- tul de experiență al școlii. Lucrările planificate sînt conform programului de lucrări practice. Ele se referă la pregătirea parcelelor pentru semănă- turi, la curățirea pomilor de omizi, la tăierea crăcilor și cioturilor de pri- sos, la culegerea fructelor mumefiate la săparea pomilor la rădăcini și la săparea pomilor pentru plantarea de primăvară.

Pentru a avea o privire de ansam- blu asupra materiei și mai ales pen- tru a evita supraîncărcarea elevilor în ultimul trimestru al anului școlar la obiectele de bază — aritmetică, ci- tire, științe naturale etc. — tovarășul învățător și-a planificat materia pe întreg anul școlar, nu numai pe pri- mul trimestru. De asemenea, el s-a gîndit de pe acum ce excursii să or- ganizeze și unde anume e mai nece- sar să meargă cu elevii pentru a fi cît mai instructive, cît mai pline de învățăminte. De aceea și-a propus să viziteze împreună cu elevii gospo- dăria agricolă colectivă din apropie- re pentru a le îmbogăți, întregi și a- profunda cunoștințele în legătură cu creșterea animalelor și a plantelor.

La atelierele navale din Giurgiu, va vizita secția de tîmplărie, strungă- rie și forjat, iar la S.M.T. va arăta elevilor mașinile și tractoarele și le va da explicații în legătură cu folo- sirea lor în agricultură.

Tot în legătură cu activitatea prac- tică învățătorul se preocupă îndea- proape și de desfășurarea în cît mai bune condiții a lucrărilor practice în cadrul lecțiilor. Pentru ca aceste lucrări practice să-și atingă scopul, pregătește și verifică din timp apara- tele de care are nevoie. De asemenea se consultă și cu profesorii de specia- litate, le cere părerea în diferite pro- bleme.

Calitățile sale de educator se vă- desc și prin faptul că știe să organi- zeze just orarul. El a căutat să alter- neze obiectele grele cu cele ușoare, a avut grijă să nu supraîncarce elevii în anumite zile ale săptămînii.

Continuînd munca în viitor cu ace- eași tragere de inimă, cu aceeași per- severență, învățătorul S. Oancea va putea și în acest an școlar să se bucure de rezultate bune, de succese noi.

Prof. M. ILEA

Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez

Evenimentul care a atras în ultimele zile cel mai mult atenția opiniei publice mondiale este cel de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez, ale cărui lucrări se desfășoară începînd de la 15 septembrie la Pekin.

De la Congresul al VII-lea, pe întreaga Chină, al P.C. Chinez au trecut 11 ani. În acest răstimp, în China au avut loc uriașe transformări revoluționare. A fost dusă pînă la capăt revoluția burghezo-democratică și s-a obținut, de asemenea, victoria hotărîtoare în revoluția socialistă. Practica acestor două revoluții a arătat că linia urmată de Comitetul Central al partidului, de la cel de al VII-lea Congres pînă în prezent este justă, că P.C. Chinez este un mare partid marxist-leninist, care a atins maturitatea sa politică.

Acum, la cel de al VIII-lea Congres al său, partidul comuniștilor chinezi se prezintă mai unit și mai consolidat decît oricînd. El a acumulat o bogată experiență de luptă. În jurul lui s-a unit poporul de peste 600 de milioane de oameni al țării în vederea construcției socialiste.

Veșnică va fi recunoștința poporului chinez față de Partidul Comunist. Numai datorită conducerii înțelepte a partidului cei 600 de milioane de chinezi au putut deveni oameni liberi, stăpîni ai țării lor. Este ușor de înțeles, deci că în aceste zile, inimile lor bat pentru aceleași nobile idealuri pentru care bat și cele ale delegaților întruniți în capitala țării în cel de al VIII-lea Congres al Partidului.

Congresul al VIII-lea al P.C. Chinez și-a pus ca sarcină să sintetizeze experiența acumulată în perioada care a trecut de la congresul precedent, să unească strîns întregul partid, toate forțele din țară și din străinătate care pot fi unite în lupta pentru construirea unei mari Chine socialiste. „La acest congres — a spus tov. Mao Tze-dun — noi trebuie să sintetizăm principala experiență din munca noastră — atît succesele cît și greșelile — pentru a generaliza experiența noastră pozitivă și pentru a trage învățăminte din greșelile noastre"

Analizînd condițiile interne și externe în care au fost repurtate marile victorii obținute de partid, tov. Mao Tze-dun a arătat că pe plan intern aceste victorii au fost dobîndite pe baza alianței dintre muncitori și țărani, condusă de clasa muncitoare și a unirii tuturor forțelor care puteau fi unite.

Pornind de la ideea leninistă că forța partidului stă în unirea lui strînsă cu poporul, președintele C.C. al P.C. Chinez a arătat că și în viitor partidul trebuie să se bizuie pe mase, să colaboreze cu oamenii care se află în afara rîndurilor partidului. El a subliniat că întărind pe mai departe coeziunea rîndurilor sale, partidul trebuie să întărească totodată coeziunea tuturor naționalităților, a claselor democrate, a partidelor democratice și a organizațiilor populare, să întărească și să lărgească frontul democrat-popular unit.

Pe plan internațional, victoriile poporului chinez au fost repurtate în condițiile sprijinului lagărului păcii, democrației și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, în condițiile simpatiei profunde din partea popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume.

Republica Populară Chineză, creație a poporului, este astăzi un stat independent și suveran, o mare putere, al cărei cuvînt atîrnă greu în cumpăna în rezolvarea celor mai importante probleme ale zilelor noastre. China populară face parte din marele lagăr al socialismului, condus de Uniunea Sovietică, care luptă pentru o pace trainică și progresul omenirii. În relațiile internaționale, R.P. Chineză este unul din inițiatorii celor cinci principii ale coexistenței pașnice pe care le apără cu fermitate. An de an a crescut mereu prestigiul internațional al uriașei Chine populare.

Marile schimbări care au avut loc în viața Chinei au trezit avîntul revoluționar fără precedent al poporului. În același timp, ele s-au transformat într-o mare forță de atracție pentru toate națiunile încă înrobite, pentru toate popoarele care mai suportă jugul greu al exploatării.

Lumea întreagă urmărește astăzi cu o mare simpatie eforturile creatoare ale poporului chinez hotărît să transforme cît mai grabnic patria sa într-o mare putere socialistă.

Victoriile istorice repurtate de marele popor chinez în revoluție și în construcția pașnică sînt victorii ale marxism-leninismului. Partidul Comunist Chinez a acordat în permanență o neslăbită atenție legării strînse a teoriei marxist-leniniste cu practica revoluției chineze. Arătînd că acesta este principiul ideologic de care partidul se călăuzește în mod consecvent, tov. Mao Tze-dun a subliniat necesitatea continuei întăriri a muncii ideologico-educative în partid.

De la tribuna Congresului, președintele marelui partid al comuniștilor chinezi a subliniat marea importanță a experienței mișcării comuniste internaționale și în primul rînd a experienței gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice. „...Trebuie — a spus tov. Mao Tze-dun — să știm să învățăm. Trebuie să știm să învățăm de la Uniunea Sovietică, care merge înainte, trebuie să știm să învățăm de la țările de democrație populară, trebuie să știm să învățăm de la toate partidele frățești, trebuie să știm să învățăm de la popoarele tuturor țărilor".

Lucrările celui de al VIII-lea Congres al marelui Partid Comunist Chinez dovedesc, odată mai mult, că poporul chinez pășește sigur pe drumul luminos al socialismului. Forțele lui sînt nelimitate și inepuizabile. Pe acest drum poporul chinez nu este singur. El simte alături umărul puternic al popoarelor prietene din Uniunea Sovietică și din toate celelalte țări ale uriașului lagăr socialist.

Poporul romîn, care se bucură din toată inima de marele realizări ale talentatului și harnicului popor chinez, îi urează acestuia și conducătorului înțelept al țării, Partidul Comunist Chinez, noi și noi succese în lupta pentru construirea socialismului, pentru progres și pace.

Pentru reconstituirea casei lui Eminescu de la Ipotești

In cursul acestei veri, un grup de profesori de limba romînă din raionul N. Bălcescu din București a făcut, în cadrul activității cabinetului pedagogic, o călătorie de studii în nordul Moldovei, vizitînd, între alte localități, orașul *Botoșani* și satul *Ipotești*. La Ipotești, grupul de profesori a vizitat fostul conac al căminarului Gheorghe Eminovici, mormintele părinților poetului Mihai Eminescu, muzeul Eminescu și biserica de lemn. S-a cules material documentar, concretizat, între altele, în numeroase fotografii, luate la fața locului, care vor fi multiplicate și difuzate în cursul noului an școlar cadrelor didactice din raion, pentru a fi folosite la orele de curs. În același timp, se va alcătui un *Album Eminescu*, care va fi pus la dispoziția celorlalte cabinete pedagogice din Capitală.

In una din vitrinele actualului Muzeu Eminescu de la Ipotești, am văzut expus, în fotocopie, un document de o mare importanță în prederea la casă a vieții lui Eminescu. Este vorba de *protestul din anul 1924 al țăranilor din Cucoreni*, prin care aceștia se ridică cu indignare împotriva dărîmării casei poetului de către moșierul Dr. C. Papadopol. Originalul acestui document se află în Arhivele Statului din Botoșani. Profesorul Ștefan Luisac, directorul muzeului, ne-a pus la dispoziție textul protestului, confruntat cu originalul.

Iată conținutul acestui istoric document, redat cu punctuația și ortografia respectivă:

„Casa în care s'a născut, crescut și copilărit marele geniu al României Mihail Eminescu din satul Ipotești, a fost dărîmată de către Dl Doctor C. Papadopol medicul comunal al orașului Botoșani și proprietarul moșiei Ipotești.

Către Dl Prefect de Județ și Lumea intelectuală a Jud. Botoșani

Subsemnații locuitori din comuna Cucoreni, plasa Bucecea Județul Botoșani, videm cu durere în suflet că casa din satul Ipotești, în care s'a născut, crescut și copilărit poetul Mihaiu Eminescu a fost dărîmată în mod mișelesc de către Dl doctor C. Papadopol, proprietarul moșiei Ipotești; toți țăranii acestei comune uniți într'un glas protestăm înaintea tuturor intelectualilor din Județul Botoșani din întreaga țară și în fața lumei întregi crima săvîrșită de Dl doctor C. Papadopol pentru că a dărîmat și distrus casa în care a trăit marele poet Mihai Eminescu.

Indrăzneala comisă de Dl Dr. Papadopol de a distruge pînă la pămînt casa copilăriei al acestui mare geniu al poeziei universale, o considerăm ca o mare crimă: deoarece noi țăranii din comună cum și acei din împrejurimie, această casă era ceva sfînt pentru noi, căci ori de cîte ori treceam pe lîngă ea ne pătrundea pietatea, sfințenia și iubirea ce trebuia s'o păstrăm marelui dispărut M Eminescu.

Ne indignează gestul Dlui Dr. Papadopol cînd vedem că toată casa este dărîmată și risipită pe pămînt.

In numele tuturor celor ce simt Românește protestăm: această faptă ticăloasă a Dlui Dr. Papadopol și cerem dela lumea intelectuală și dela Dl Prefect al Județului Botoșani, de a lua măsuri grabnice de a păstra focul sacru din inima noastră de Român pentru marele poet M. Eminescu și batăr acum la urmă să se poată căpăta măcar (aci, manuscrisul protestului trece pe pagina a doua: probabil mai era scris un rînd, dar fotocopia de care ne folosim nu-l cuprinde) căpăta și un loc lîngă aceastâ casă spre a se construi o școală pentru satul Ipotești, a face să se păstreze cu sfințenie memoria și geniul românesc; a nu lăsa să fie batjocorită de un inconștient de talia Dl Dr. Papadopol ce se pretinde a fi un intelectual al Jud. Botoșani.

In Rezumat pentru moment: protestăm: spre apranarea conflictului, somănd pe Dl Dr. C. Papadopol de a nu mai dărăma și ridica din ceeace a mai rămas din casa copilăriei M. Eminescu, respectând și dînsul memoria lui, ca ori și ce Romîn și dacă nu va asculta de această somație vom fi nevoiți a ne opune noi la fapta ticăloasă ce se comite.

acest protest se va depune în mîna Dl. Prefect de Botoșani spre a se cerceta cele ce cerem și a lua măsurile ca lumea intelectuală din Jud. Botoșani de a se aduce la îndeplinire cererile noastre și a se opri Vadalismul (pentru vandalism, n.n.) săvîrșit de proprietarul moșiei Ipotești".

Protestul poartă semnăturile a 35 de țărani, dintre care 20 sînt semnături proprii, iar 15 semnături cu degetul.

Inapoiați în București, grupul de profesori de limba romînă din raionul Nic. Bălcescu a cerut în cadrul discuțiilor din ședința plenară a consfătuirilor raionale din luna august a.c., ale cadrelor didactice, să se propună Ministerului Culturii, reconstituirea casei lui Eminescu de la Ipotești și înființarea, în încăperile ei, a unui Muzeu Eminescu. S-a propus, în același timp, și consolidarea bisericii de lemn, fostă cîndva proprietatea familiei Eminovici, lîngă altarul căreia sînt înmormîntați părinții poetului. Intregul corp didactic al raionului a îmbrățișat cu căldură propunerile colegilor lor de limba romînă. In rezoluția adoptată au fost incluse aceste propuneri ale profesorilor de limba romînă.

Ulterior, prin prof. Ștefan Luisac, directorul actualului Muzeu Eminescu din Ipotești, propunerea cadrelor didactice din raionul Nic. Bălcescu din București a fost comunicată și Ministerului Culturii.

Clasa, din care a făcut parte moșierul Dr. Papadopol, care a dărîmat casa copilăriei lui Mihai Eminescu, a fost lichidată pentru totdeauna. Grija pe care regimul democrat-popular o acordă venerării memoriei înaintașilor de seamă ai scrisului romînesc ne-a îndemnat să cerem reconstituirea casei de la Ipotești, fiind pe deplin convinși că propunerea noastră va deveni în curînd realitate.

Prof. VLADIMIR DOGARU
metodist de limba și literatura romînă la raionul N. Bălcescu din București

La Dăbuleni

Invățătorii și profesorii din comuna Dăbuleni, raionul Gura Jiului, s-au angajat cu tot elanul în munca de ridicare materială și culturală a satului.

In cadrul căminului cultural, ei au creat un cerc de informare politică. Cercul își desfășoară activitatea săptămînal, duminica, cu harta în față. Cu acest prilej, se expun principalele evenimente din țară și de peste hotare, se discută și se indică pe hartă locul unde se desfășoară aceste evenimente.

Pentru discutarea mai largă a problemelor politice interne și internaționale, cadrele didactice au organizat cicluri de 2-3 conferințe legate de aceeași temă. De pildă, pentru cunoașterea Directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R., un grup de 3 invățători au expus la căminul cultural trei conferințe, — despre sarcinile ce revin țăranilor muncitori din Dăbuleni în aplicarea acestor directive.

De asemenea, ținînd seamă de desfășurarea ultimelor evenimente internaționale, determinate de politica de pace a lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, și de lupta celorlalte popoare ale lumii, cadrele didactice din această comună au informat cetățenii, prin conferințe, asupra vizitelor și discuțiilor purtate de delegațiile diferitelor state privind dezvoltarea relațiilor dintre popoare.

Invățătorii și profesorii sprijină efectiv prin munca culturală transformarea socialistă a satului, îndrumînd țărănimea muncitoare spre întovărășiri și G.A.C. Pentru aceasta, ei au folosit conferințe, au vorbit țăranilor despre „Folosasele muncii în comun în întovărășire și G.A.C." și au prelucrat cu ei în cercurile de citit statutele întovărășirilor și G.A.C. și au popularizat rezultatele obținute de colectiviștii și întovărășiții din comună prin panouri și fotomontaje.

In cele 45 de cercuri din comună s-au citit cărți cu caracter literar și științific, care cuprind aspecte din viața și munca colectiviștilor. Astfel, în aceste cercuri s-au prezentat recenzii ca: „Pămînt desțelenit" de Solohov, „Cum am devenit erou al muncii socialiste". Prin aceste cercuri au fost antrenați să citească la biblioteca de la cămin un număr de 531 de cititori, care au citit 3.692 cărți numai de la 1 ianuarie 1956 și pînă în prezent. Printre acești cititori se numără țăranul muncitor Andrei Gălăvan în vîrstă de 68 de ani, Florea Becherescu, membru al G.A.C. și Constantin Popa în vîrstă de 17 ani.

Pentru a trezi interesul față de carte, învățătorii și profesorii din Dăbuleni au organizat expoziții de cărți pe teme ca: „Citind și aplicînd învățăturile cărții agrotehnice, vei obține recolte bogate" sau „Stringînd la timp recoltele vom cîștiga". Aceste expoziții au reușit să mărească numărul de cititori, să lămurească un număr însemnat de țărani asupra folosirii metodelor agrotehnice înaintate.

Prin programele artistice date la cămin de echipa artistică îndrumată de un învățător au fost prezentate cîntece, poezii și piese care înfățișează viața în gospodăriile colective. De pildă, cîntecele: „In gospodărie" de Mircea Neagu, „Imnul muncii" de Simionescu, „Darul lui Moș Gheorghe" de V. Gorunescu, „Petre Gheorghe" de Eugen Jebeleanu, „Glasul spicului de grîu" de Demostene Botez.

Intîmpinînd unele greutăți în munca cultural-educativă, cadrele didactice din comuna Dăbuleni au constatat că acestea se datoresc în mare măsură misticismului și superstițiilor care încă mai dăinuie în conștiința țăranilor noștri. Pentru aceasta, au fost organizate conferințe urmărind combaterea unor concepții greșite. Bunăoară, prin conferința „Misticismul și superstițiile" au fost explicate fenomene ale naturii cum ar fi: ploaia, fulgerul, trăznetul și li s-a arătat cetățenilor că superstițiile n-au nici o justificare științifică.

Invățătorii au organizat și un cerc de popularizare a științei, care funcționează de două ori pe lună. In cadrul acestui cerc, ei au vorbit țăranilor muncitori despre originea pămîntului, originea vieții pe pămînt. Tov. Oprea Cristescu, profesor de științe naturale, a arătat țăranilor la microscop structura diferitelor plante, compoziția sîngelui, dînd în același timp și explicațiile necesare.

Cadrele didactice, urmărind permanent rezultatele ce le obțin pentru ridicarea nivelului cultural-științific al cetățenilor satului, au observat că prin conferințe, cercuri de citit, lectura cărților din bibliotecă, — nu se pot lămuri complect unele probleme legate de înlăturarea misticismului și a superstițiilor. Ei au găsit că este absolut necesar să fie explicate și demonstrate practic unele fenomene fizice și chimice ce se petrec în natură. Pentru aceasta, a fost nevoie să folosească material didactic cu care sînt dotate școlile de 7 ani. Astfel, tov. profesor Oprea Cristescu, folosind microscopul, a ținut o lecție explicativă, vorbind țăranilor muncitori despre „Viața într-o picătură de apă". In același timp a pus pe țărani Constantin Treanță, Alexandru Copcă și pe alții să se convingă practic de cele spuse de dînsul prin observarea la microscop a fenomenului studiat.

Pentru a explica anotimpurile, impărțirea timpului în noapte și zi, mărirea și micșorarea zilelor, poziția pămîntului față de soare și a lunei față de pămînt, a fost folosit globul geografic, cu ajutorul căruia a demonstrat practic aceste fenomene ale naturii. Țăranii Marin Pican, Constantin Vircan, Vasile Iliuță și Ștefan Marinele sînt nelipsiți de la aceste lecții unde li se dezvăluie adevărurile vieții.

Lecțiile practice ținute în grădina de legume și în grădina de pomi, unde învățătorul Mihail Ștefănescu a explicat altoitul și îngrijirea grădinilor de legume, au devenit interesante. Țăranii muncitori Dumitru Bulugean, Ion T. Iliuță și Stan Penciu și-au însușit tehnica altoitului, iar Dumitru Zamfir, Marin Tudosan, Nicolae Coancă și Gheorghe Pîrjol urmăresc continuu și aplică cele învățate.

Efectele muncii cultural-politice duse de cadrele didactice din comuna Dăbuleni, îndrumate de organizația de bază P.M.R. și sprijinite de sfatul popular comunal, se simt zi de zi mai puternic. Numărul țăranilor care se îndreaptă către întovărășiri și G.A.C. a crescut. Astfel, au luat ființă încă două întovărășiri, iar gospodăria colectivă și-a mărit numărul cu 9 țărani muncitori. La Dăbuleni mijesc zorii vieții noi.

Prof. STOICA MARIN
corespondent

INFORMAȚII

Universitatea „C. I. Parhon" aduce la cunoștința studenților înscriși la secțiile fără frecvență a'e facultăților de ziaristică, științe-juridice, matematică-fizică și filologie că examenele din sesiunea octombrie a.c. — ultima sesiune a anului de învățămînt 1955—56 — au loc între 1 și 15 octombrie după programul întocmit de facultăți.

Inscrierile se primesc la secretariatele facultăților respective. Au dreptul să se prezinte la examene studenții care au depus în termen lucrările de control.

Universitatea „C. I. Parhon" din București aduce la cunoștința absolvenților Institutului pedagogic de doi ani, secția romînă-istorie, cursuri de zi și absolvenților facultății de filologie secția romînă-istorie, cursuri fără frecvență (pe plan de 3 ani), că pentru a obține o calificare superioară, se pot inscrie în anul IV la facultatea de filologie, secția romînă-istorie fără frecvență.

Inscrierile se primesc pînă la 30 septembrie 1956.

Informații se pot lua de la secretariatul facultății de filologie, str. Edgar Quinet nr. 7, București.

★ ★ ★

De curînd s-a deschis la Palatul pionierilor o frumoasă expoziție de desene executate de copiii japonezi. Delegația de femei japoneze care se află în țara noastră a vizitat și ea această expoziție

★ ★ ★

Ni se semnalează că...

...tinerilor profesori repartizați anul acesta la școala medie din Vișeul de Sus, regiunea Baia Mare, nu li s-au creat nici pînă acum, de către organele locale, condiții bune de muncă.

Profesorii I. Buzatu, L. Boldor, Nicolae Triz și pedagogul internatului școlii sînt cazați toți într-o singură cameră murdară, cu geamurile sparte.

Acești profesori întreabă pe bună dreptate sfatul popular orășenesc, secția de învățămînt a raionului și comitetul sindical raional dacă au de gînd să le creeze condiții mai bune de locuit pînă la venirea iernii.

★

...tov. profesor Traian Marinică din comuna Negoești, raionul Amaradia, student în anul V la cursurile fără frecvență ale Institutului pedagogic din București — nu poate să se bucure de prevederile H.C.M. nr. 387 din 1956? In această hotărîre, cît și în instrucțiunile Ministerului Invățămîntului privind aplicarea ei, se arată printre altele: „Obligația de muncă a personalului didactic înscris la cursurile serale și fără frecvență ale institutiilor de învățămînt superior, în vederea ridicării calificării profesorilor sau la cursurile de perfecționare a cadrelor didactice, se reduce la activitatea didactică și activitatea metodică".

Organele locale din raionul Amaradia nu vor să țină seama de aceste prevederi. Astfel, ele continuă să repartizeze profesorului Traian Marinică diferite sarcini, îngreuindu-i astfel posibilitatea de pregătire a examenelor.

★

...tovarășul învățător Dumitru Telea cere de un an de zile secției de învățămînt a raionului Măcin, regiunea Galați, să i se trimită dosarul cu actele pentru atestare la secția de învățămînt a raionului Hîrșova — regiunea Constanța, în care a fost transferat.

Deși în acest timp tovarășul Dumitru Telea a trimis secției de învățămînt a raionului Măcin numeroase scrisori, nu i s-a răspuns la nici una din ele.

★

...familia profeosrului Constantin Iliescu din orașul Rîmnicu Vîlcea așteaptă de patru ani rezolvarea unei cereri de locuință de către sfatul popular raional.

Secția de învățămînt a raionului, comitetul sindical și conducerea școlii medii din Rm. Vîlcea au cerut de asemeni de multe ori comitetului executiv al sfatului popular raional soluționarea acestei cereri. Cu toate acestea profesorul Iliescu continuă să stea cu familia într-o locuință cu totul necorespunzătoare. Asaltat cu insistențe din toate părțile tov. Babu, secretarul sfatului popular raional, a cerut să nu mai fie plictisit cu această problemă.

★

...pentru justificarea unei deplasări a echipei sportive a școlii, profesorul Ion Buescu de la școala medie din comuna Ianca, — raionul Filimon Sîrbu, este purtat de luni de zile de la raion la regiune și de la regiune la raion.

Prin luna mai, secția de învățămînt a raionului a dispus ca echipa de fete a școlii medii din comuna Ianca să se prezinte la centrul regional pentru a participa la campionatele sportive școlare. Pentru asigurarea acestei deplasări, secția a dat echipei o sumă de bani. După întoarcere, această secție ca și cea regională nu mai vor să țină seama de faptul că deplasarea care a avut loc — și pentru care au fost aduse actele justificative — trebuie suportată de una din secții. Pentru „soluționarea" acestei situații secția de învățămînt a raionului Filimon Sîrbu a găsit o metodă foarte sigură: ea a hotărît... să i se rețină profesorului Buescu, din salariu, suma cheltuită.

Note de drum din Republica Cehoslovacă (II)

Ion Dragu

„Văd orașul crescînd mare și glorios
Ajungînd pînă la stele".

O veche și bine cunoscută legendă populară arată că rostind aceste cuvinte, de pe stînca abruptă de pe Vltava, înțeleapta principesă Libuse a prezis gloria și măreția orașului Praga.

Vizitînd capitala Cehoslovaciei populare îți poți da cu ușurință seama că gloria acestui oraș este cu adevărat mare. Atît în Praga veche, unde la tot pasul monumentele bine păstrate și îngrijite îți vorbesc de atmosfera unor vremuri foarte îndepărtate, cît și în Praga nouă unde prezentul apare în toată măreția lui, iar viitorul se poate ușor întrezări, totul este impresionant.

Acum, cînd îmi revăd notițele făcute fie mergînd pe străzile orașului, fie cercetînd celebra Piață Veche, inscripțiile de pe pereții clădirilor care o înconjoară, fie privind cu uimire orologiul fără pereche în lume, al vechii primării, operă de acum 500 de ani a maestrului husit Hanus Ruze, sau admirînd orașul de la ferestrele turnului înalt al acestei primării, fie intrînd cu emoție în capela Betleem unde renumitul Jan Hus chema poporul la lupta pentru libertate, pentru dreptate și adevăr, fie vizitînd locurile mai noi ale orașului, nu pot să nu compar Praga cu o carte, o minunată carte de aur a poporului cehoslovac. In paginile ei se pot citi cele mai de seamă mărturii despre principalele monumente ale frămîntatei istorii a acestui harnic și talentat popor.

Despre aceste monumente, despre dragostea și mîndria pe deplin justificată cu care oamenii cehoslovaci răsfoiesc paginile acestei cărți de aur s-ar putea scrie multe tomuri. Din Praga, ca și din Brno sau Bratislava, din podișul ceho-morav, ca și din Slovacia centrală sau Moravia de Sud, din orașe, ca și din sate, mii de oameni ai muncii vizitează zilnic locurile atît de interesante ale orașului. Nu lipsesc din grupele de vizitatori nici oaspeții de peste hotare — turiști, delegați, invitați etc.

Ceea ce aș vrea să comunic, însă, în mod deosebit cititorilor ziarului nostru este marea importanță care se acordă cunoașterii orașului de către copii și tineret. Pedagogii și părinții copii lor, ghizii, ca și cetățenii mai vîrstnici care cunosc bine trecutul orașului folosesc orice prilej pentru a ajuta tineretul să cunoască istoria capitalei țării, să înțeleagă trecutul glorios al poporului lor, să cunoască eforturile creatoare din zilele noastre ale celor ce muncesc, să vadă cît de luminos este viitorul patriei lor, să înțeleagă rolul însemnat pe care tînăra generație îl va avea de îndeplinit în zidirea acestui viitor.

Unul din locurile care atrag cei mai mulți vizitatori este Piața Veche. Așezată chiar în centrul orașului, Piața Veche este înconjurată din toate părțile de clădiri a căror istorie nu poate fi despărțită de istoria orașului. Dintre ele, cea care se impune de la prima vedere este vechea primărie.

Intr-una din zile, vizitam aceste locuri. In fața primăriei ascultau explicațiile ghizilor un mare număr de oameni. După limbile care se vorbeau îți puteai da seama că erau atît localnici, cît și străini. Cei mai mulți erau însă copii și tineri din Praga și din alte colțuri ale țării. Unii veniseră de departe împreună cu profesorii lor. Alții, localnici, în grupuri mari sau mai mici se alăturau diferitelor grupuri de vizitatori. La început, am crezut că ceea ce îi atrage pe acești mici excursioniști este curiozitatea de a vedea orologiul din turnul primăriei și de a auzi ciripitul cocoșului de metal care de mai bine de 500 de ani străjuiește deasupra cadranului minunatului orologiu. Iată însă că bătrînul cocoș a încetat să mai cînte. Glasul lui metalic va putea să fie auzit din nou tocmai peste o oră. Ce vor face în acest timp copiii? Vor încinge un joc, vor merge la cofetăria cea mai apropiată pentru a se răcori cu mult apreciata zmirzlină (înghețată) sau vor pleca să zburde pe malurile Vltavei?

Oricît de atrăgătoare sînt aceste îndeletniciri, micii vizitatori nu și-au ales niciuna dintre ele. Plătindu-și fiecare mica taxă de intrare, ei pășesc alături de noi, prin poarta grea de metal, între zidurile primăriei. Și, atunci cînd ghidul, un bătrîn profesor ceh, dă explicațiile necesare, ei sînt numai ochi și urechi. Cunoștințele primite la lecțiile de istorie prind parcă viață acum cînd de la ferestrele turnului primăriei cuprind cu privirea întreaga piață, văd locurile unde a curs de atîtea ori sîngele luptătorilor pentru libertatea și fericirea poporului. Aci, în Piața Veche, au fost executați la 21 iunie 1621 cei 27 de conducători ai revoltei poporului ceh împotriva habsburgilor. Aci se strîngea poporul ori de cîte ori patria era amenințată.

Neuitată va rămîne pentru poporul ceh ziua de 14 octombrie 1918, cînd, îmbărbătate de victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, masele largi populare, adunate aci în Piața Veche, au cerut crearea unui stat ceh independent, a unui stat socialist. Voința poporului a fost însă nesocotită. Clasele stăpînitoare au continuat să jefuiască țara.

Au venit anii grei ai ocupației fasciste de pe urma cărora Cehoslovacia a avut mult de suferit. Chiar aci, în localul vechii primării se mai pot vedea unele din rănile provocate țării de fasciști. Ocupanții au ars arhiva cu vechile documente ale primăriei, precum și biblioteca ce număra aproximativ 70.000 de volume. Mina lor criminală a distrus vestita sala care aminteа de alegerea lui George de Podebrad ca rege al Cehilor.

Grea a fost lupta poporului ceh și slovac împotriva cotropitorilor fasciști.

Copiii ascultă cu o deosebită atenție explicațiile amănunțite ale ghidului despre participarea activă a tineretului studios la această luptă. La Praga n-a existat o acțiune mai importantă la care studenții înaintați să nu fi luat parte. Intr-una din ultimele zile ale lui octombrie 1939, partidul comunist a organizat o mare demonstrație împotriva fasciștilor. In cursul represiunilor a fost rănit mortal studentul Jan Opletal înmormîntarea lui, transformată de studenți într-o nouă demonstrație antifascistă, a dus la noi ciocniri cu poliția germană. Drept sancțiune, naziștii au decretat închiderea tuturor școlilor superioare din Cehoslovacia. Nici elementele cele mai înaintate din rîndul elevilor n-au rămas în afara luptei. Alături de popor, tineretul s-a ridicat împotriva ocupanților.

Dar jertfele celor care și-au dat viața pentru fericirea poporului n-au fost zadarnice. In anul 1944, poporul Slovaciei a pornit bătălia decisivă împotriva cotropitorilor germani. In Cehia și Slovacia s-a întețit mișcarea partizanilor, care a culminat apoi prin revoluția din Praga la 5 mai 1945. In cadrul acestor lupte, cu ajutorul Armatei Sovietice eliberatoare, s-a terminat victorios lupta dreaptă a poporului ceh și slovac.

In timp ce ascultam aceste explicații ale ghidului, mă uitam cu atenție la copiii care se atașaseră grupului nostru. Cu ochii mari, cu frunțile ușor încrețite, ei urmăreau fiecare cuvînt, fiecare gest al ghidului. Fețele lor tinere se umpleau de lumină cînd se vorbea de izbînzile poporului și se întristau cînd explicațiile se refereau la anumite însuccese. Privindu-i, îți puteai da seama ce uriașă valoare educativă pot avea astfel de vizite ale tineretului în locurile legate de trecutul poporului.

Urmărim mai departe explicațiile ghidului. Acum povestește lucruri pe care le știam de mult. Dar aci, rostite de un om care a trăit evenimentele despre care povestește și în fața locurilor care vorbesc la fiecare pas de aceste evenimente, ele au parcă o valoare înzecită. In februarie 1948, reacțiunea din Cehoslovacia, cu sprijinul cercurilor imperialiste internaționale, a încercat o lovitură de stat împotriva puterii populare. Poporul n-a mai putut fi însă înșelat. Incercarea fățișă a reacțiunii de a restabili capitalismul a fost zădărnicită.

Din turnul primăriei, în partea opusă a pieții, se vede Palatul Kinski. Coborîm și ne îndreptăm într-acolo. Pe peretele dinspre piață al palatului se află o placă de marmură. Cuvintele încrustate pe această placă vor aminti generațiilor viitoare că la 21 februarie 1948 de aci, din balconul Palatului Kinski, în numele partidului comunist, Klement Gottwald a chemat poporul la unitate și vigilență, că chemarea partidului a avut un larg răsunet în rîndurile oamenilor muncii care s-au arătat hotărîți să apere cu orice preț marile cuceriri revoluționare pe care le-au dobîndit.

După ce am mai admirat aci, în Piața Veche, turnurile gotice și bogatele ornamentații artistice ale catedralei Tyn, am pornit spre piața Betleem. Aci am vizitat capela Betleem, refăcută în anii puterii populare, care aminteste de epoca tumultoasă a lui Jan Hus. Epoca husită reprezintă una din perioadele cele mai glorioase ale istoriei poporului cehoslovac. Este epoca crizei feudalismului prin care trecea întreaga Europă. Exploatarea iobagilor creștea luînd forme insuportabile. Biserica, sprijinul numărul unu al orînduirii feudale, era atotstăpînitoare. Averea ei creștea mereu. Preoții duceau o viață risipitoare pe socoteala poporului. Masele populare se ridică împotriva bisericii catolice, împotriva destrăbălării societății. Este meritul lui Jan Hus de a fi știut să răspîndească în rîndul celor mai largi straturi ale populației din Cehia, ideile sale de reformă religioasă. Jan Hus a fost ars pe rug la Constanța (Elveția) în 1415, ca un răzvrătit periculos. Dar ideile lui n-au putut fi distruse. Moartea lui a dovedit maselor populare că singura cale pentru îmbunătățirea soartei lor este calea luptei.

In Praga există un mare număr de muzee care constituie, mai ales pentru tineret, surse nesecate de învățătură, de educație în spiritul dragostei nețărmurite față de popor.

Pe strada Hybernska se păstrează cu sfințenie casa în care, în 1912, V.I. Lenin a condus lucrările istoricei conferințe a Partidului Social-Democrat din Rusia, care a alungat din rîndurile partidului pe mențevicii lichidatori, punînd astfel bazele constituirii definitive a bolșevicilor într-un partid de sine stătător.

Intr-o clădire impunătoare de pe strada Rityrska se află muzeul luptei revoluționare a poporului, iar în clădirea „La castanul", unde în aprilie 1878 s-au reunit primii pionieri ai mișcării muncitorești din țară, a fost organizat muzeul începuturilor mișcării muncitorești cehe.

O vizită în capitala R. Cehoslovace ar fi incompletă dacă n-ai păși pragul muzeului literaturii naționale. Tot ce a creat mai înaintat poporul — de la începuturile culturii slave și pînă la opera lui S. K. Neuman, artist al poporului — a fost expus aci cu grijă și migală.

Comorile capitalei Cehoslovaciei populare sînt inepuizabile. Este peste putință să le cunoști în cîteva zile, după cum este peste putință să cuprinzi în cîteva pagini întreaga măreție a celor pe care le-ai cunoscut. Trebuie să închei această parte a impresiilor mele de călătorie cu mărturisirea că am fost nevoit, din cauza spațiului, să înfățișez doar unele din principalele obiective ale vizitei făcute în atît de frumoasa Pragă. Oricît de mic ar părea, însă, numărul valorilor pe care le-am amintit aci, el este suficient pentru a dovedi măreția poporului care le-a creat.

BIBLIOGRAFIE

IN EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ

AU APĂRUT:

„EMINESCU REVIZOR ȘCOLAR" de Mircea Ștefan.

„OPERE PEDAGOGICE ALESE" vol. I. de K. D. Ușinski.

„POEMUL PEDAGOGIC" de A. S. Makarenko, ediția a III-a.

„MUNCA EDUCATIVĂ DIN CLASA I" de A. E. Adrianova.

„MUNCA DIRIGINTELUI"

„MUNCA INDEPENDENTĂ LA GEOGRAFIE"

(Apărute sub îngrijirea Institutului de Științe Pedagogice).

ÎNVĂȚĂTORI ȘI PROFESORI

Popularizați în rîndurile părinților următoarele broșuri din colecția „In ajutorul părinților", apărute în Editura de Stat didactică și pedagogică:

— M V. Antropova — ORGANIZAREA REGIMULUI ZILNIC AL ȘCOLARULUI.

— A E. Adrianova — CUM PREGĂTIM COPILUL PENTRU ȘCOALA.

— A S Macarenko — CONFERINȚE DESPRE EDUCAȚIA COPIILOR.

SE AFLĂ SUB TIPAR:

— K. V. Mahova — INSEMNĂRILE UNEI MAME.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 390 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 28 septembrie 1956

În interiorul ziarului:

Studierea bazelor producției în învățământul politehnic. (pag. 2).

Noile programe de fizică și chimie pentru clasa a VIII-a (pag. 3).

Pentru un nou avînt în activitatea sindicală

I. Pîrvulescu
șeful secției organizatorice a C.C. al S.M.I.

In unitățile de învățămînt de toate gradele din întreaga țară au început alegerile sindicale.

Cu acest prilej se vor alege noi organe de conducere a activității sindicale potrivit unei noi forme organizatorice, care va permite pe viitor îmbunătățirea simțitoare a muncii sindicatului muncitorilor din învățămînt.

In trecut, activitatea sindicatului nostru a fost frînată, printre altele, și de forma organizatorică necorespunzătoare întru totul specificului ramurii noastre de învățămînt. Muncitorii din învățămînt mai sînt cuprinși încă în diferite forme de organizare sindicală nesubordonate Comitetului Central al S.M.I. Abia 42 la sută dintre cadrele didactice și personalul administrativ din școli se află nemijlocit sub îndrumarea C.C. al S.M.I. Peste 56 la sută, reprezentînd cadre didactice din mediul sătesc, sînt cuprinse în organizații sindicale îndrumate și coordonate de comisiile mixte raionale. Mai există încă organe sindicale de învățămînt intermediare, cum sînt comitetele sindicale regionale, care se interpun între conducerea centrală și unitățile sindicale de bază.

Este evident că, în asemenea condiții, nu poate fi vorba de asigurarea unei conduceri unitare, calificate și directe a tuturor muncitorilor din învățămînt de către C.C. al S.M.I.

Rolul și sarcinile pe care le are astăzi S.M.I. în organizarea, educarea revoluționară și mobilizarea tuturor celor ce muncesc în școli și instituții de învățămînt superior la lupta pentru traducerea în viață a Directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R. impun o cotitură serioasă în munca organizatorică a sindicatului nostru. Perfecționarea permanentă a formelor de organizare și de muncă va duce la creșterea combativității organizațiilor noastre sindicale, care vor putea contribui astfel în mai mare măsură la realizarea sarcinilor trasate de partid.

Prezidiul C.C. al S.M.I. a analizat cu atenție aceste probleme și a făcut propuneri de îmbunătățire a formei organizatorice a sindicatului nostru. Acestea au fost aprobate de plenara C.C.S. din 19 septembrie a.c. Hotărîrea plenarei C.C.S. prevede desființarea comitetelor regionale și a comisiilor mixte raionale; crearea unor comitete raionale și orășenești pentru învățămînt. Vor rămîne comitetele mixte sindicale comunale, care au sarcina de a coordona acțiunile comune pe plan local, de a îndruma și controla munca organizațiilor sindicale de bază, mai ales în direcția contribuției la transformarea socialistă a agriculturii și la desfășurarea activității cultural-sportive.

In locul comisiilor mixte sindicale raionale desființate, vor lua ființă birouri sindicale raionale, alcătuite din președinții comitetelor sindicale raionale care au membri de sindicat la sate, printre care se află și sindicatul nostru.

Toate organizațiile sindicale locale de învățămînt nu vor mai folosi activiști scoși din producție, ci un larg activ voluntar obștesc.

Aceste măsuri vor duce la apropierea C.C. al S.M.I. și aparatului său de organizațiile sindicale de bază din instituțiile de învățămînt, vor permite o conducere vie, nemijlocită și operativă a muncii sindicale direct de la centru, vor contribui la creșterea prestigiului și autorității comitetelor sindicale locale și la cuprinderea tuturor muncitorilor din învățămînt într-un singur sindicat unitar.

In noile condiții a apărut necesitatea de a se elabora un statut al S.M.I. care să consfințească principiile organizatorice ale sindicatului nostru, drepturile și îndatoririle membrilor de sindicat etc. Proiectul de statut va fi pus în discuția muncitorilor din învățămînt și apoi supus spre aprobare celui de al IV-lea Congres al S.M.I.

Conducerile Ministerului Învățămîntului și Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt au adresat o chemare către organele de învățămînt și sindicale din țară, cerîndu-le să sprijine îndeaproape alegerile sindicale. Intregul activ sindical, toți muncitorii din învățămînt trebuie să răspundă cu entuziasm și convingere la chemarea ce le-a fost adresată.

Toți slujitorii școlii au datoria să folosească alegerile pentru a propune în organele de conducere tovarăși devotați regimului nostru democrat-popular, cu autoritate, cu experiență și dragoste de muncă, principiali și fermi, iubiți de mase, care arată înțelegere față de nevoile oamenilor muncii, care țin seama de părerile acestora, care pun interesele generale mai presus de cele personale.

Desigur că oamenii muncii din învățămînt vor ști să combată cu hotărîre în adunările generale propunerile nejuste, pe cei care cultivă stări de spirit înapoiate, pe cei care nu merită să stea în fruntea organizațiilor sindicale.

Este absolut necesar să se respecte cu strictețe principiul democrației muncitorești. Comitetul Central al S.M.I. cere tuturor organelor sale să creeze toate condițiile necesare desfășurării unor discuții principiale și unei largi folosiri a criticii de jos, privitoare la munca sindicală sau la activitatea cadrelor de conducere a acesteia, indiferent de munca ce o dețin.

Membrii de sindicat trebuie să participe în mod activ la alegeri. Ei trebuie să simtă răspunderea pe care o au atunci cînd propun și aleg pe conducătorii lor.

Să mobilizăm toate forțele pentru ca alegerile sindicale din acest an să poată asigura pe viitor un nou avînt în activitatea sindicatului muncitorilor din învățămînt!

Vești din munca noului an

În primele zile de școală

La școlile din satele Colonești, Milești de Jos, Salahoru, Ungureni și Călin din raionul Bacău, precum și la școlile din satele Duda, Putini, Dănăilă, Prisecani, Zeletin, Galbeni etc. din raionul Zeletin, nici un copil de vîrstă școlară n-a rămas în afara școlii, iar frecvența a fost de sută la sută chiar din prima zi de cursuri.

Aceasta se datorește faptului că numeroși învățători și profesori din școlile raionelor Bacău și Zeletin au luat din timp măsuri menite să asigure deschiderea noului an școlar în cît mai bune condițiuni.

Munca de lămurire dusă în acest scop a urmărit două obiective: cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară și asigurarea chiar din primele zile a unei frecvențe de sută la sută.

CONSTANTIN C. PREDESCU

Pentru dezvoltarea învățămîntului politehnic

Pentru asigurarea unei bune desfășurări a muncii în atelierele școlilor din Craiova, s-a organizat de curînd din inițiativa comitetului orășenesc P.M.R. și a secției orășenești de învățămînt, o consfătuire cu directorii principalelor întreprinderi din oraș, precum și cu directori școlilor de cultură generală și ai școlilor profesionale.

Cu acest prilej directorii școlilor nr. 1 medie și nr. 9 au arătat rezultatele activității practice desfășurate de elevi în atelierele care funcționează pe lîngă aceste școli.

In discuțiile care au urmat, problema politehnizării a fost dezbătută cu multă seriozitate. Conducerea uzinei „7 Noiembrie" s-a angajat să pună la dispoziția școlilor, pentru dezvoltarea atelierelor, materiale feroase și unelte. Conducerea fabricii de confecții „I.C. Frimu" s-a oferit să repare în atelierele întreprinderii șase mașini de cusut care stau nefolosite la o școală profesională și să pună la dispoziția secțiilor de croitorie și țesătorie de la școala specială de surdomuți materia primă necesară.

NIC. TEODORESCU

Primii pași în cunoașterea meseriei

De puțin timp, pe porțile școlilor profesionale au pășit noii ucenici, absolvenți ai școlilor de șapte ani.

...Pe un coridor al școlii profesionale de ucenici nr. 2 din București sînt grupați „bobocii", cei din anul I, clasa I-a „A". Mi-au mărturisit, cu voce îngroșată (ca să pară cît mai bărbătească), că ei sînt de-acuma „bătrîni în materie de școală". Firește, nu i-am contrazis. Se știe că susceptibilitatea celor mici este uneori mai accentuată decît a celor mari. Nu mi-am putut stăpîni totuși un zîmbet cînd unul din acești „bătrîni", observînd un ucenic din anul II, și-a tras repede vecinul de mînecă spunîndu-i:

— „Petrică, Petrică! Uite-l pe cel care lucra la mașina aia mare din atelier!"

Cuvintele erau pline de o admirație spontană pe care am simțit-o cu toții cînd eram mici pentru cei mari. „Bătrînețea în materie de școală" despre care-mi vorbiseră ucenicii nu era decît o mărturie în plus a tinereții lor. Am zîmbit poate și la gîndul că peste 5-6 luni întrebîndu-i tot pe ei ce-i cu „mașina aia mare" la care lucrează, mi-ar răspunde ca unui nepriceput, de sus, servindu-mi explicații cu lux de amănunte tehnice.

...In cabinetul tehnic pentru tehnologia materialelor, ucenicii lăcătuși-mecanici-montori din clasa I-a „A" iau parte la cea de a treia lecție de tehnologie. Pe pereții cabinetului, planșele tehnice sînt așezate într-o ordine bine stabilită, iar în cîteva dulapuri stau rînduite cele mai variate piese și machete necesare demonstrării intuitive a cursului.

Aplecați deasupra caietelor, ucenicii iau note, urmărind atent explicațiile profesorului Constantin Șerbănescu. După prima lecție de introducere, din care au aflat de ce trebuie să studieze tehnologia materialelor, în lecția a doua au căpătat unele cunoștințe despre corpuri și însușirile lor. Acum, la cea de a treia lecție, se tratează problema schimbării corpurilor. Profesorul le vorbește clar, pe înțelesul lor, și lecția ia cînd aspectul unei povestiri interesante, cînd al unei conversații — ucenicii înșiși participînd la lămurirea unor fenomene cu care s-au întîlnit adesea în viață, dar a căror explicație n-au cunoscut-o pînă acum. La sfîrșitul lecției, întrebările profesorului — menite să fixeze cunoștințele — sînt urmate de răspunsuri exacte. Ucenicii Constantin Afumatu, Teodor Cîmpeanu, Petre Călugăriță și mulți alții dau răspunsuri precise, confirmînd astfel că lecția a fost înțeleasă.

Ucenicii dobîndesc treptat, de la lecție la lecție, cunoștințe noi care îi vor ajuta să-și însușească tot mai bine meseria. Iar în ceea ce-l privește pe profesor, cu fiecare lecție nouă își cunoaște din ce în ce mai bine ucenicii.

Am intrat în atelier. Nici aici lucrurile nu se desfășoară la voia întîmplării. După primele lecții teoretice au venit într-un contact și mai direct cu meseria. Practica se desfășoară după un plan amănunțit. Înainte ca ucenicii să pună mîna pe scule, maistrul Ene Ștefan a ținut să le arate vitrina cu piesele executate de ucenicii care fuseseră în anul întîi anul trecut.

— „Astfel de instrumente veți executa și voi — le-a spus maistrul Ene. O să izbutiți să lucrați chiar și piesele care acum vă par complicate și, după cîte văd, vă stîrnesc admirație. Va trebui însă să învățați, să vă străduiți și să fiți disciplinați".

Ucenicii s-au familiarizat cu locurile de muncă, cu trusele individuale, au primit primele noțiuni de tehnica securității și protecția muncii.

— „Nu peste mult, bancurile le vor deveni atît de familiare încît vor avea impresia că de totdeauna au lucrat la ele — ne-a spus maistrul, cuprinzînd cu privirea întreg atelierul. Trebuie însă să știi să lucrezi cu ei. Trebuie să fii nici prea sever, nici prea îngăduitor, nici distant, dar nici familiar. Și mai ales trebuie să le insufli dragostea de meserie. Și atîta tot!"

Mi-am dat seama că acesta nu era decît un fel de a vorbi. Pentru că prin „și atîta tot!" maistrul Ene ca și profesorul Șerbănescu, mai înțeleg încă multe lucruri. Din bogata lor experiență didactică, atît profesorul cît și maistrul au extras învățăminte comune, au ajuns la concluzii comune. Ei știu că rezultate bune nu pot fi obținute decît printr-o strînsă colaborare între profesorii de cultură tehnică și maiștri. De aceea, profesorul Șerbănescu și maistrul Ene mențin și în acest an — ca și în anii trecuți — contact strîns, sprijinindu-se reciproc. Profesorul urmărește în atelier cum se desfășoară practica elevilor, iar maistrul asistă adesea la orele teoretice. Maistrul semnalează profesorului, după dificultățile ce se ivesc în practica ucenicilor, părțile teoretice mai slab însușite de ucenici, iar profesorul, la rîndul său, se străduiește să le lămurească prin explicații suplimentare.

Printr-un schimb permanent de experiență între profesor și maistru se asigură una din condițiile esențiale pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt — coordonarea continuă a cunoștințelor teoretice cu activitatea practică.

M-am despărțit de maistrul Ene, pe care-l reținusem și așa prea multă vreme. Nici n-am închis bine ușa atelierului și el se afla din nou în mijlocul ucenicilor săi...

Lăcătuși-mecanici-montori din clasa I-a „A" fac primii pași spre cunoașterea meseriei. Ei învață să meargă în viață pe propriile lor picioare...

D. GHIȘE

Unele probleme privind educarea elevilor în clasele mixte

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală constituie un program deosebit de important pentru întreaga muncă de educație comunistă a tinerei generații. Una din sarcinile esențiale ce se desprind din Hotărîre și care va contribui cu siguranță la ridicarea nivelului activității instructiv-educative din școli este introducerea învățămîntului mixt. In Hotărîre se prevede ca, începînd cu acest an școlar, clasele I-VIII să devină mixte, învățămîntul mixt urmînd să se extindă treptat și la celelalte clase.

Practica învățămîntului separat pentru băieți și fete a demonstrat cu prisosință că el nu contribuie suficient la ridicarea muncii educative din școală. Dimpotrivă, el a avut drept rezultat înrăutățirea disciplinei în unele școli de băieți. Pe lîngă faptul că mixtarea contribuie la îmbunătățirea muncii educative în școală, ea corespunde, totodată, cerințelor Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, care a trasat sarcini comune pentru toate școlile de cultură generală din țara noastră, indiferent de sex, în ceea ce privește însușirea bazelor științelor, realizarea învățămîntului politehnic.

Invățămîntul mixt contribuie în mare măsură la crearea unui colectiv unit și închegat, bazat pe relații juste de prietenie, tovărășie și ajutor reciproc între băieți și fete. Viața unui colectiv format din băieți și fete între care s-au stabilit relații sănătoase se va desfășura într-un mod mai interesant, mai activ și va căpăta un conținut mai bogat.

Trecerea la învățămîntul mixt este o sarcină grea și de mare răspundere, care necesită o muncă intensă și permanentă. De la început menționăm faptul că prin acest articol nu ne-am propus să dezbatem multitudinea problemelor educative ce le ridică mixtarea școlilor, ci doar să subliniem cîteva din ele, pe care le considerăm mai importante pentru începutul acestei munci.

O problemă importantă în trecerea la sistemul claselor mixte o constituie formarea și închegarea noilor colective de elevi, deoarece prin mixtare școlile au pierdut colective deja formate. Această situație ridică în fața conducerii școlilor, a cadrelor didactice, a diriginților, ca sarcină principală, intensificarea muncii educative pentru a se grăbi formarea și închegarea noilor colective de elevi în clasele care au devenit mixte. In aceste prime săptămîni de școală, dirigintele trebuie să înceapă munca pentru crearea și organizarea colectivului clasei. In acest scop, este necesar să se ducă o muncă sistematică pentru cunoașterea elevilor și a familiilor lor. Din discuțiile cu elevii, cu foștii lor diriginți și profesori, cu părinții lor, precum și din contactul și activitatea zilnică cu clasa, dirigintele trebuie să-și formeze o idee concretă și clară asupra situației la învățătură, asupra disciplinei, a condițiilor de viață, precum și asupra metodelor educative care, aplicate la fiecare elev în parte, ar avea o eficacitate mai mare.

Veriga principală în crearea unui colectiv unit și puternic este alegerea justă a activului clasei. In conducerea grupelor de elevi, în colectivul redacției gazetei de perete, în comisiile sanitare trebuie aleși elevii și elevele cu spirit de inițiativă și care se bucură de autoritate. Munca pentru crearea activului clasei trebuie să se facă în strînsă colaborare cu organizațiile de pionieri și U.T.M., al căror activiști trebuie să constituie nucleul colectivelor de elevi. Activul de utemiști și pionieri se compune din vechiul nucleu de activiști al clasei precedente, care poate fi întărit cu elevi noi veniți și care s-au distins prin rezultate bune la învățătură, care au dat dovadă de pricepere în activitatea pe linie de organizație.

Pentru a obține rezultate pozitive în munca educativă cu clase mixte, conducerile școlilor trebuie să țină seama în primele luni ale anului școlar de unele condiții indispensabile acestei munci. Astfel, elevii nou veniți trebuie să fie familiarizați cu tradițiile formate și păstrate în școala respectivă în anii precedenți, tradiții care aduc în viața colectivului momente interesante și pline de conținut, care ajută la realizarea sarcinilor educației comuniste. Intărirea și lărgirea acestor tradiții trebuie să fie unul din scopurile noilor colective de elevi.

O altă condiție însemnată pentru viața colectivelor de elevi este mobilizarea lor pentru înfăptuirea unor acțiuni interesante, care unesc și mai strîns membrii colectivului. Pentru aceasta este necesar ca în alegerea și planificarea diferitelor activități în colectiv să se urmărească ca ele să deschidă membrilor colectivului o perspectivă atrăgătoare, accesibilă perioadei respective, să le dezvolte interesul pentru studiu, pentru lărgirea orizontului lor cultural, pentru munca obștească. In acest scop, directorii de școli, cadrele didactice trebuie să aibă grijă ca pentru elevii din clasele mai mici să se organizeze excursii, vizite, serbări, activități artistice variate etc., iar pentru elevii de vîrstă școlară mijlocie și mare să se organizeze, pe lîngă aceste forme, reuniuni tovărășești etc.

Diversitatea intereselor, înclinațiilor, aptitudinilor, talentelor care se manifestă la băieți și fete, dezvoltarea și folosirea cu atenție a acestora vor da vieții colectivului un conținut bogat și plăcut.

Un mijloc eficace pentru închegarea colectivului clasei îl constituie munca comună a băieților și fetelor pentru înfrumusețarea clasei, școlii, terenului sportiv, munca pe parcela școlară experimentală, munca în cercuri, munca pentru pregătirea anumitor sărbătoriri. Activitatea în afară de clasă, în condițiile învățămîntului mixt, devine mult mai bogată în conținut decît în învățămîntul separat.

Munca comună a băieților și fetelor, organizată just, dezvoltă mai repede și în mod natural atitudinile tovărășești și înlătură aspectele negative care pot izbucni uneori în rîndurile tineretului. Invățătura și diferitele activități comune stimulează reciproc pe băieți și pe fete și contribuie în mare măsură la dezvoltarea sentimentelor de care trebuie să dea dovadă un tînăr nou, chemat să construiască o lume înaintată. Pentru aceasta, însă, se cere din partea educatorilor multă atenție și mult tact pedagogic, stimulînd atît fetele, cît și băieții, făcînd apel continuu la demnitatea lor personală și colectivă. In munca de început cu clasele mixte, educatorii nu trebuie să neglijeze nici înfățișarea exterioară a băieților și a fetelor, îndeosebi în ceea ce privește curățenia hainelor, ținuta.

O sarcină importantă a conducerii școlii și a pedagogilor, după organizarea colectivelor de elevi, este aceea a stabilirii acțiunilor comune ale băieților și ale fetelor în ceea ce privește învățătura, munca de folos obștesc etc. In îndeplinirea sarcinilor de folos obștesc trebuie să se țină seama de unele deosebiri de sex între băieți și fete, de capacitățile lor fizice.

Educația în comun a băieților și a fetelor este unul din mijloacele de luptă împotriva concepțiilor învechite care susțineau înferioritatea femeilor față de bărbați. Școala trebuie să folosească orice moment propice pentru a dezvolta la elevi sentimentul de încredere și respect reciproc față de membrii colectivului.

Directorii de școli și pedagogii trebuie să se sprijine în mod permanent, în munca de construire a colectivelor claselor, pe organizațiile de pionieri și U.T.M. Activul de U.T.M.-iști sau de pionieri trebuie să lucreze sub îndrumarea continuă a pedagogilor. Acest activ poate aduce o valoroasă contribuție în realizarea educației moral-politice a elevilor, în justa repartizare a sarcinilor, în îndeplinirea lor.

In consiliile pedagogice ce vor avea loc în acest an școlar, cadrele didactice, directorii de școli și mai ales diriginții au datoria să dezbată pe larg metodica acțiunilor colectivului, pentru a se găsi acele forme de muncă, pe baza cărora să se poată realiza treptat colectivul mare școlar, colectiv care să devină o puternică forță educativă prin tăria și unitatea lui.

Prof. V. ROȘCA

Averea bătrînului învățător

Se află în Bărăgan un sat mare, așezat la jumătatea căii dintre orașele Rîmnicul-Sărat și Brăila, sus, pe malul drept al Buzăului. După numărul caselor, după miile de suflete, după mărime și înfățișare, aproape că s-ar cuveni ca această comună să poarte numele de orășel.

Aici, la Ianca, poate fi văzut în fiecare zi străbătînd ulițele un om cu tîmplele de mult îmbobocite cu didiței ce răsar în toamna vieții. Dar trupul îi este încă drept, pasul sigur, vorba puternică, de un omenesc adînc, emoționant. Ochii negri strălucesc viu, ca la douăzeci de ani.

Bătrînul învățător Gheorghe Ivănescu nu are liniște. Bătălia pentru lichidarea analfabetismului, deși e pe sfîrșite, totuși nu poate fi considerată încheiată. In sat se mai află cîteva femei neștiutoare de carte și — ceea ce-i mai supărător — se mai află și cîțiva flăcăiandri care curînd se vor prinde în horă.

Și în anul acesta, ca și în alte dăți, în consiliul pedagogic al învățătorilor s-a născut întrebarea: „Cum să-i învățăm și pe ei carte?" Au fost multe păreri. Invățătorul Ivănescu a arătat că vrea să se ocupe el de cei tineri.

...Și iată-l bătînd cu bastonul în poarta unei curți mici, în mijlocul căreia se afla o căsuță măruntă, învelită cu stuf!

— Caliope! Hei, Caliope!

Nu-i răspunse nimeni. Intr-un tîrziu se înfățișă pe gard un băiețaș ca de vreo opt ani, cu fața bălaie și jupuită din pricina soarelui;

— Fața Caliope nu-i acasă, e la batoză, la arie... treeră partea ei...

— Așa? Dar pe Nicolae al Caliopii nu l-ai văzut, băiatule?

— Nenea Neculai e cu vitele, încolo, spre Dedulești. Acuma cred c-o fi pe lîngă vii. Să-l chem?

— Nu, băiatule, lasă. Mă duc eu...

Și s-a dus. L-a găsit cîntînd din fluier de soc. Se uita spre depărtări și încerca să scoată melodia unui tango auzit de el la hora din mijlocul satului, dar nu-i ieșea, tot a doină aducea.

— Hei, măi Nicolae. Ține-ți cîinii! i-a strigat învățătorul.

Inalt, voinic și rumen, blond la față ca taică-său — Ioniță Mălăia (prăpădit undeva pe cîmpurile celui de al doilea război mondial), Nicolae sări în sus, alungă cîinii cu fluerul și se întoarse spre musafirul neașteptat, poftindu-l așa cum se pricepea:

— Hai, domnule, că s-au dus dracului.

Era clipa cea mai dificilă. Il avea în față, dar nu știa cum să înceapă. Să-i spună pentru ce venise, ori...

Nu-i spuse nimic. Se uită la oi, mîngîie un cîrlan, apoi întrebă de baci, unde-i și ce mai face.

— Dar ce... v-ar trebui niscai brînză? întrebă Nicolae.

— Ei! făcu învățătorul. — Aveți?

— N-avem, că acum sînt în toi muncile și dăm laptii oamenilor, că au nevoie de brînză. Numai apoi ne vine și nouă rîndul la un lapte.

— Și cam cîte kilograme vă vin vouă atunci?

— Cîte? Dracu știe cîte kilograme. Da' noi avem nește hîrdaie și ne tot vin vreo cinșpe.

— Da' oi cîte-aveți? mai întrebă învățătorul.

— Dracu știe... zice nea Ion că or hi vro nouă sute... Da' cît o hi nouă sutele alea eu nu știu.

— De ce, mă Nicolae?

— Păi...

Ar fi vrut să spună că el nu știe carte, că... dar tăcu rușinat, privindu-și vîrful opincilor.

— Dar dacă îți piere vreo oaie, cum știi? Trebuie să le numeri, altminteri n-ai cum să-ți dai seama, nu-i așa?

— Dă...

Acum, învățătorul socoti că poate vorbi de-a dreptul:

— Ia spune, nu ți-ar place să știi să socotești și să citești?

— Mi-ar place, domnule. Iote, Traian, frate cu tata, a știut carte și-i în armată acum, riangajat.

Intelegînd ce se petrece în sufletul flăcăului, bătrînul învățător scoase din buzunar un abecedar pe care-l deschise ***la prima pagină.***

— Știi ce-i asta? — îl întrebă.

— Da. I-o carte: abecedar îi zice. Am văzut la fata fatei Maria, de lîngă noi.

Și, cu abecadarul în față, începură prima lecție..

Nicolae Mălăia se arătă tare încîntat că el, ciobanul, căruia băieții și fetele de seama lui îi zic „janț" (din pricina mirosului de zer) a prins din zbor semnele de pe cinci pagini la rînd.

— Tu știi unde e casa mea? îl întrebă învățătorul la plecare. Și continuă: Vino mîine după masă. O să ne uităm mai departe pe cartea asta și pe una care-i zice aritmetică...

Nicolae a venit a doua zi. Și veni apoi în fiecare zi, cîte două ore. Baciul știa unde se duce și-i da bucuros drumul.

★

...Invățătorii din raion se adunaseră cu toții la Făurei, la consfătuire.

— Priviți: vine bătrînul Ivănescu. Tot țanțoș merge, spuse un învățător.

— Am auzit — adăogă altul — că va vorbi despre una din metodele sale de predare, în legătură cu un caz de debilitate mintală.

...Mai rar povestitor ca învățătorul Ivănescu! Orice fapt, cît de mic, este trecut prin prisma sufletului său de pedagog și povestit cu toată căldura talentului său. De la început, spuse învățătorilor că nu e vorba de un caz patologic de debilitate mintală. Că lui i-au venit în clasă doi frați gemeni, copiii lui Constantin Răducu. Fiind prea slăbuți, oboseau repede, nu înțelegeau explicațiile. Unuia îi venea rău și celălalt plîngea de mila lui, tulburînd întreaga clasă.

— ...Am avut proasta inspirație și i-am așezat în banca întîia, să-i am sub ochii mei; acest lucru îi obosea și mai mult. Chiar de la prima oră nu mai erau în stare să asimileze. Unii, cu care m-am sfătuit, au ajuns la concluzia că va trebui să-i lăsăm o vreme în pace. Dar tatăl lor și cu mine n-am fost de aceeași părere.

— Măi Costică, i-am spus eu părintelui, dă-le copiilor cît mai multă mîncare.

DESEN DE F. GRONSKI

— Da, domnule. Le dau, că ei mi-au mai rămas și vreau să învețe carte.

— Trebuie să le supraveghezi și somnul. Să doarmă în fiecare zi după amiază.

— De, asta-i drept: nu prea dorm. Mai mult hoinăresc.

Tocmai de-aceea erau atît de slăbuți.

Am încercat apoi să-i așez în bănci diferite. N-a fost posibil: „Frate-miu, plîngeau ei, unde-i frate-miu".

I-am așezat apoi pe amîndoi într-o bancă mai în fund, la fereastră, să aibă lumină. Cîteva săptămîni nu i-am întrebat nimic. Apoi, după cîteva lecții în care le-am pus întrebări ușoare, i-am chemat la mine într-o recreație și i-am rugat să nu mai vorbească amîndoi cînd întreb ceva numai pe unul din ei. Au dat din cap și au plecat rîzînd. I-am văzut mai îmbujorați la față și mai plini de viață. Rideau pentru prima dată de cînd i-am văzut. A doua zi am făcut o nouă încercare.

— Ia citește, Răducu Petre.

A citit binișor, un rînd, două... Apoi s-a încurcat. Celălalt a fost gata cu ajutorul. Il „sufla" cu glas tare:

— „I", mă Petrică, „I" e ăla, tu nu vezi?

— Alexandre, l-am dojenit eu. Cum ne-a fost vorba?

— Tac, răspunse el iute.

Din ziua aceea a tăcut. Căutau fiecare din ei cu răbdare, să se asculte unul pe altul cînd erau la lecție. Dar pînă în clasa a doua niciodată nu i-am scos la tablă, pentru că era încă prea obositor pentru ei. Astăzi sînt în clasa a treia și ies aproape zilnic la tablă. Au început să facă treabă și în grădina de zarzavat a școlii. Acasă își ajută părinții...

Cu aceeași grijă și dragoste îi crește bătrînul învățător pe toți copiii, purtînd fiecăruia grija de care are nevoie și face din ei oameni.

— Sînt mîndru — spune el — că toți elevii mei mai buni au ajuns oameni de nădejde. Nu mai știu cîți dintre ei sînt învățători, muncitori destoinici, tehnicieni, agronomi, doctori, ofițeri. „Averea" mea e împînzită în toată țara. Unul e ofițer secund pe vasul „Transilvania", altul fruntaș în muncă la secția forje a uzinelor „Progresul" din Brăila, altul... Și aici, la noi, cei mai buni elevi ai mei conduc treburile satului, ale gospodăriei colective, ale fermei de stat. Poate fi cineva mai „bogat" decît mine?

TRAIAN BĂDULESCU

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Studierea bazelor producției în învățământul politehnic (II)

În clasele VIII-X se fac lucrări de conducere a mașinilor și de electrotehnică. În timpul acestor lucrări elevii studiază în special operațiunile de lăcătușerie și asamblare, demontînd ansamblurile simple de piese și mecanisme și învățînd să mînuiască strungul de tăiat metale și mașini tipice de transport ca automobilul și tractorul. În clasa a X-a elevii îndeplinesc lucrări practice cu aparatele de măsurat electrice, cu motoarele electrice și generatoarele, cu aparatura radiotehnică. În școlile de la sate în clasele VIII-X se fac lucrări practice de pomicultură și creșterea vitelor, de conducere a mașinilor agricole și de electrotehnică.

Conținutul activității practice în atelierele școlare și studiul mașinilor în școală trebuie să includă nu numai lucrări pur practice, ci și o anumită sferă de cunoștințe teoretice de tehnică și tehnologie. Astfel, mai înainte de a trece la prelucrarea lemnului, trebuie să li se explice și să li se arate elevilor ce proprietăți fizico-tehnologice are lemnul, prin ce se deosebesc unele calități de altele, care sînt diversele specii de lemn, cum sînt construite în legătură cu aceasta instrumentele pentru prelucrarea lemnului, ce procedee trebuie întrebuințate pentru obținerea celor mai bune rezultate. Mai trebuie să li se dea elevilor noțiuni tehnologice despre proprietățile diverselor metale și aliaje, despre construcția și funcționarea strungurilor, a mașinilor, aparatelor și instrumentelor, despre procedeele de reglare și reparație simplă a utilajului, procedeele de electromontaj etc. Este deosebit de important să se explice elevilor esența proceselor tehnologice, a metodelor de planificare, de organizare a muncii și a celorlalte laturi ale activității de producție.

Volumul și conținutul noțiunilor teoretice de tehnică și tehnologie se vor schimba în funcție de caracterul și importanța cunoștințelor practice și a deprinderilor elevilor. Dacă dispunem de un timp mărginit, aceste noțiuni se predau în formă foarte restrînsă. Se folosesc pentru aceasta nu numai explicațiile verbale ale profesorului, ci și materialele demonstrative (diverse lucrări scrise, hărți etc.). Datorită acestui fapt principala parte de timp se consumă cu îndeplinirea lucrărilor pur practice.

Despre munca productivă a elevilor

Deosebit de interesantă este problema legăturii învățămîntului cu munca productivă a elevilor.

După cum știm, clasicii marxismului au arătat adesea că într-o societate just organizată (adică în socialism) învățămîntul copiilor, începînd de la o anumită virstă, trebuie să fie însoțit de munca productivă.

Prima treaptă a muncii productive a elevilor se poate considera confecționarea de către ei a obiectelor necomplicate de lemn și metal (indicatoare, linii, polițe, lădițe, suporturi, cuiere, mînere, ciocănașe etc.), care se folosesc ca material ajutător sau ca utilaj în școală (în cabinete, în ateliere), sau efectuarea altor lucrări cum ar fi lucrările din sectorul școlar educativ-experimental: în grădină, în răsadniță, în colțul viu pentru creșterea plantelor sau animalelor, lucrările de montaj a rețelei de iluminat electric, confecționarea aparatelor de radiorecepție, instalarea cablului de radioficare și alte forme de muncă practică necesară.

A doua treaptă, mai importantă, de organizare a muncii social-productive este îndeplinirea de către elevi a lucrărilor practice utile la întreprinderile industriale, în colhozuri, în ferme, sovhozuri etc.

Cea mai importantă și cea mai esențială trăsătură a muncii productive a elevilor este semnificația ei politehnică și educativă; ea se stabilește după gradul în care o atare muncă contribuie la cunoașterea de către elevi a tehnicii, tehnologiei și a organizării producției socialiste moderne și le educă atitudinea comunistă față de muncă.

În ultimii ani în școli au apărut forme variate de organizare a muncii productive a elevilor la întreprinderile industriale și agricole. În unele școli, activitatea de conducere a mașinilor și cea electrotehnică, care trebuie organizate pentru elevii claselor superioare chiar în școală, se înlocuiesc cu practica de producție la întreprindere și se fac fără un plan anumit și fără programă; elevii neavînd sarcini precise, îndeplinesc lucrări ocazionale, chiar necalificate, ca săparea șanțurilor, așezarea strujiturii în secții, spălarea și ștergerea pieselor etc. Cu greu s-ar putea vorbi despre importanța politehnică și educativă a unei atari practici.

Un interes special prezintă experiența practicii politehnice „complexe", deja efectuată într-o serie de școli. Ca exemplu se poate lua experiența școlii nr. 44 din Celiabinsc, unde activitatea practică se face sub conducerea profesorului de fizică. În școală s-au organizat ateliere și cabinete de conducere auto și electrotehnice, iar lucrările practice în clasele VIII—X se fac după programele Ministerului Învățămîntului. Concomitent cu lucrările efectuate în școală, elevii din cele două clase a X-a fac cu toții practica la întreprinderea Set — marea centrală termoelectrică a orașului. Ei învață cîte trei ore pe săptămînă, începînd din noiembrie și pînă în mai.

Înainte de începutul practicii profesorul de fizică a studiat minuțios întreprinderea și într-o consfătuire cu directorul, cu inginerul șef și șefii secțiilor a stabilit posibilitatea repartizării elevilor în diferite locuri de muncă, de pildă la tabloul principal de comandă, secția turbine, secția cazane, atelierul electric, laboratorul electric, atelierul Diesel, punctul de montaj al secției de mașini, secția chimică, atelierul depoului de locomotive, garajul auto și nodul de comunicații. Pentru munca în fiecare sector s-au întocmit din timp programe în care intră repetiția și însușirea mai aprofundată a principalelor noțiuni de fizică și a legilor de mecanică, căldură, electricitate, noțiuni de tehnică și tehnologie (funcționarea pompelor, cazanelor, turbinelor, locomotivelor, generatoarelor și altor mașini), procedeele corespunzătoare de reglare și punere în funcțiune. Programa prevede și studiul minuțios al regulamentului de ordine interioară, al tehnicii de securitate etc.

Școlarii acordă un deosebit interes îndeplinirii sarcinilor de producție: participă la repararea și verificarea aparatelor de măsurat electrice și termice în laboratoare; fac analiza calitativă a apei, combustibiluluí și uleiului în laboratoarele de chimie; îndeplinesc obligațiile telefonistelor și tehnicienilor de serviciu la nodul telefonic; participă la reparația motoarelor și generatoarelor în secția electrică și a automobilelor din garaj; ajută mecanicului la deservirea locomotivei etc. Pentru a cunoaște diversele laturi ale tehnicii întreprinderii, după un anumit timp școlarii trec de la o lucrare la alta.

Această experiență a împrăștiat teama unor pedagogi și conducători economici care presupuneau că școlarii nu pot munci productiv în întreprinderi. Totul depinde de justa organizare a practicii elevilor. Formîndu-le elevilor o reprezentare destul de complectă a marii întreprinderi energetice, școala i-a ajutat să-și aleagă viitoarea specialitate. În prezent doi dintre ei sînt gata să dea examenul de ajutor de mecanic de locomotivă, iar alții au și ales specialitatea de strungar, șofer, transmisionist, și cu toate că o atare practică de producție se face numai cu elevii din clasa a X-a, ea a avut o însemnătate educativă pentru toți școlarii; le-a mărit considerabil interesul pentru tehnică, pentru producție, pentru ocupațiile practice. Este suficient să spunem că a crescut considerabil afluxul celor ce doresc să lucreze în cercurile tehnice. Acestea cuprind acum circa 200 de elevi.

Experiența școlilor fruntașe, care au știut să organizeze practica la întreprinderi dovedește că, cu toată încărcarea suplimentară (cu 3 ore pe săptămînă), succesul la învățătură al elevilor din clasele superioare nu numai că nu a scăzut, ci chiar a crescut. S-a îmbunătățit esențial disciplina școlarilor, colectivele de clasă au devenit mai unite.

Analiza experienței școlilor fruntașe ne permite deja să tragem unele concluzii asupra importanței rolului practicii în producție a elevilor în întreprinderile industriale pentru învățămîntul politehnic și pregătirea școlarilor pentru activitatea practică.

A face pe elevi să cunoască cele mai importante ramuri de producție, a-i înarma cu unele deprinderi practice în domeniul organizării muncii, al tehnicii și al tehnologiei și a-i orienta să-și aleagă viitoarea specialitate nu este posibil numai între pereții școlii, în clasele, atelierele și cabinetele ei. Pentru a rezolva cu succes aceste probleme e necesar să ieșim din limitele școlii și să-i facem pe elevi să cunoască producția reală, să organizăm acolo și diferite excursii și practica de producție și munca productivă. Este important ca aceasta să nu se transforme într-un scop în sine, ci să constituie o verigă în sistemul general de învățămînt politehnic. În timpul lucrărilor practice în școală elevii trebuie deja să primească o anumită sferă de cunoștințe și deprinderi cu caracter tehnologic: în primul rînd cînd se vor duce în producție ei trebuie să stăpînească, de exemplu, unele procedee de prelucrare a lemnului și a metalului, de demontare și montare a mașinilor. Pe această treaptă, o practică de producție just organizată va contribui la lărgirea și consolidarea cunoștințelor privitoare la principiile științelor. În procesul de muncă în producție legile științelor naturii și ale celorlalte științe capătă pentru elevi un sens practic și se însușesc mai aprofundat și mai temeinic.

Practica în producție a elevilor la întreprinderi are o importanță nu numai de cunoaștere, ci și educativă, deoarece în procesul aplicării cunoștințelor se formează gîndirea activă și atitudinea creatoare față de muncă, care permit rezolvarea conștientă a problemelor practice. Participarea școlarilor în colectivul de muncă, îndeplinirea de către ei a sarcinilor de producție contribuie la formarea unor calități ca spiritul de disciplină, de organizare, spiritul colectiv, punctualitatea, grija pentru curățenie. Influența colectivului de muncă asupra elevilor, participarea lor la organizarea și planificarea generală a muncii le educă atitudinea chibzuită față de proprietatea socialistă, față de utilaj, de materiale, de energia electrică etc.. Contactul în muncă al elevilor cu fruntașii în producție le dezvoltă inițiativa, inventivitatea, atitudinea creatoare față de muncă.

În acest fel, just organizată, munca practică în întreprinderi a elevilor din clasele superioare constituie un mijloc important de ridicare a nivelului învățămîntului general, de orientare a elevilor în alegerea profesiunii, de educare a lor în spiritul atitudinii comuniste față de muncă.

Nu trebuie să considerăm că munca elevilor în procesul practicii de producție poate fi organizată numai și numai la întreprinderile mari, tipice pentru principalele ramuri (uzinele constructoare de mașini, centralele electrice, S.M.T.). La orice întreprindere de producție, într-o uzină mică sau în secțiile ei, precum și în atelierele de reparații, independent de profilul lor de producție și caracterul ramurii industriale respective (grea, ușoară), se poate cu succes face practica elevilor.

Se pot contura următoarele etape sau trepte în cunoașterea practică a întreprinderii de producție de către elevi.

Prima etapă — cunoașterea întreprinderii în întregime sau a unor subdiviziuni ale ei — sub forma unor excursii de trecere în revistă sau tematice. Asemenea excursii, de exemplu în secțiile de prelucrare a lemnului, de prelucrare a metalului, tablei cositorite, de reparații electrice și altele, se pot face cu începere chiar din clasa a V-a, în conformitate cu programele ocupației practice în atelierele școlare și pot continua în clasele superioare.

A doua etapă — îndeplinirea unor lucrări practice în secțiile sau atelierele mecanice în clasa a VIII-a, cînd se studiază conducerea mașinilor. Atari lucrări practice se pot organiza începînd din a doua jumătate a anului cîte 2—3 ore pe zi în decurs de 12—14 săptămîni, iar elevii pot îndeplini operațiuni de lăcătușerie și asamblare, strungărie, frezăr și altele. Apoi trebuie să-i facem pe elevi să cunoască prelucrarea tehnică, verificarea metalelor în laboratoare, lucrările de măsurătoare la serviciul controlului tehnic.

A treia etapă — practica politehnică generală pentru a-i face pe elevi să cunoască organizarea și planificarea producției, sistemul de conducere al întreprinderii, legătura între secțiile, serviciile ei, precum și întregul proces tehnologic începînd cu activitatea de proiectare și construcții, de obținere a materiei prime și a primei sale prelucrări și terminînd cu recepția, controlul și verificarea articolelor finite.

La o asemenea practică pot fi admiși numai elevii care au cunoștințele de bază de fizică, chimie și alte obiecte și care au obținut unele deprinderi practice în timpul muncii în atelier, adică elevii din clasa a IX-a (a doua jumătate a anului) și elevii din clasa a X-a (prima jumătate a anului).

Unele cunoștințe și experiențe cu caracter politehnic le vor ajuta elevilor, cînd fac cunoștință cu întreprinderea de producție, să-și facă o mai justă reprezentare despre diferitele specialități, să-și aleagă mai judicios profesiunea.

În afară de formele de practică enumerate, la întreprinderi este posibilă o activitate mai mult sau mai puțin îndelungată a elevilor la unele locuri de muncă (la strunguri, la asamblare, la lucrările de reparații, la deservirea mecanismelor etc.), avînd un caracter de specializare. O practică de acest gen poate fi organizată sub formă de cercuri, la care participă numai școlarii care vădesc un interes pentru o anumită specialitate.

Mai înainte de a începe activitatea de învățămînt practic în întreprinderi, trebuie să stabilim minuțios ce procese tehnologice pot cunoaște elevii, ce posibilități de atragere a muncitorilor întreprinderii la instruirea elevilor există. Abia după aceea urmează să întocmim programa de practică, să fixăm timpul pentru învățarea unor teme și pentru activitatea practică, să întocmim planul grafic de repartiție și permutare periodică a elevilor pe locurile de muncă în secții. Acolo unde va fi necesar, după caracterul activității, ar fi de dorit să se întocmească instrucțiuni scrise pentru elevi.

O mare însemnătate pentru succesul activității practice a elevilor în întreprinderi o are conducerea justă a ei de către școală. Experiența dovedește că cele mai bune rezultate se obțin acolo unde practica e condusă de profesori de fizică sau chimie care cunosc producția.

În întreaga activitate de învățămînt politehnic trebuie să urmărim pregătirea unor oameni care nu se tem de muncă, care iubesc tehnica, care gîndesc activ și creator, a unor oameni apți să-și însușească repede acea specialitate tehnică de producție pe care și-o aleg în funcție de înclinările personale și nevoile societății.

Organele învățămîntului public și Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R. trebuie să desfășoare o largă activitate de cercetare științifică și metodologică pentru ca într-adevăr să ajute școala să rezolve cu succes sarcinile trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

A. G. KALAȘNIKOV
și M. A. JIDELEV
de la Institutul de cercetare științifică a metodelor de învățămînt al Academiei de științe pedagogice din R.S.F.S.R.

★

În fața școlii medii nr. 74 din Sverdlovsk.

★

Cum trebuie predată aritmetica în clasele elementare

Mulți învățători din școlile elementare dau elevilor cunoștințe temeinice de aritmetică, îi înarmează cu deprinderi bune de calcul și cu priceperea de a rezolva problemele, le dezvoltă gîndirea logică.

Predarea aritmeticii nu se desfășoară însă în toate școlile la un nivel suficient de înalt din punct de vedere metodic, iar cunoștințele elevilor nu sînt însușite întotdeauna conștient și trainic.

În noul an școlar trebuie luate o serie de măsuri cu scopul de a înlătura lipsurile fundamentale în organizarea lecțiilor de aritmetică, precum și în metodele și procedeele de predare a acestui obiect de învățămînt.

Lecția trebuie să fie eficientă

Învățătorul e obligat să facă toate eforturile pentru a nu preda nici o lecție prost pregătită. Pregătindu-se pentru lecție, el trebuie să stabilească scopul acesteia, să aleagă cu grijă materialul ce trebuie predat, să determine metodele și procedeele, să gîndească asupra organizării lecției.

O importanță hotărîtoare pentru înarmarea copiilor cu noțiuni exacte de matematică o are explicarea lecției noi. Profesorul trebuie să aleagă exemple corespunzătoare, problemele, temele pentru acasă, faptele care conduc pe elevi pe calea cea mai apropiată la descoperirea și înțelegerea legilor studiate; el trebuie să pregătească materialul didactic, să urmărească gradarea riguroasă pentru trecerea de la simplu la compus, de la ușor la greu, de la concret la abstract, de la observarea faptelor particulare la generalizări și concluzii.

În școala elementară stă pe primul plan forma de explicare prin întrebări și răspunsuri. Ea antrenează pe elev, îi trezește atenția și îl ajută să ajungă singur, sub conducerea învățătorului, la stabilirea definițiilor și regulilor.

Totuși, nu ne este îngăduit să ne mărginim numai la această formă. Greșeala multor învățători constă tocmai în aceea că în procesul explicării nu folosesc, pe lîngă metoda întrebărilor și răspunsurilor, expunerea închegată a materialului, care ar putea sluji drept model pentru copii.

Învățătoarea M.A. Gladenko, de la școala nr. 613 din Moscova, obține rezultate deosebite în primul rînd datorită faptului că întotdeauna termină explicarea printr-o expunere închegată a lecției și îi învață și pe copii să explice tot așa, legat. Aceasta contribuie la dezvoltarea gîndirii elevilor.

Un loc important în lecția de aritmetică trebuie să-l ocupe exercițiile. Datorită lor, copiii dobîndesc deprinderi și priceperi, își însușesc și își fixează cunoștințele. De felul cum sînt rezolvate exercițiile depinde în mare măsură, eficacitatea lecției. Cu toate acestea, în practica școlară ele nu se rezolvă întotdeauna rațional. Deseori exercițiile nu au un scop bine determinat. În fața elevilor nu apare limpede scopul pe care trebuie să-l atingă în procesul efectuării exercițiului. De aceea, exercițiile nu le trezesc elevilor suficient interes și se rezolvă mecanic. Întregul proces de efectuare a exercițiilor apare elevului ca fiind alcătuit dintr-o serie de părți izolate, care cer aplicarea unor reguli diferite, fără legătură între ele. Elevul nu vede o unitate în rezolvarea întregii probleme.

O mare importanță o are la lecție și munca individuală a elevilor. La fiecare lecție trebuie să se dezvolte gîndirea independentă a elevilor prin rezolvarea independentă a problemelor de aritmetică, să li se dea elevilor teme care cer o gîndire creatoare, care le dau prilej să tragă concluzii și să facă singuri generalizări. În asemenea încercări și eforturi se dezvoltă gîndirea elevilor. În afară de aceasta, în cadrul lecției trebuie să se acorde un timp oarecare și pentru munca individuală în sensul adevărat al cuvîntului, astfel încît elevul, fără ajutorul pedagogului, să rezolve probleme, să efectueze calculele și măsurători.

Să legăm mai puternic învățămîntul de viață

Cursul de aritmetică pentru clasele I—IV se caracterizează printr-un conținut concret și o legătură puternică, evidentă pentru copii, între cunoștințele căpătate și practică. Elementele de teorie se deduc din practică și, la rîndul ei, teoria se aplică la rezolvarea unor probleme practice.

M.A. Bobrișceva, învățătoare emerită a școlii din R.S.F.S.R., care lucrează la școala din Sebreanițk, regiunea Novgorod, se străduiește permanent să lege cunoștințele de aritmetică de observațiile proprii ale elevilor, de faptele din viața înconjurătoare, efectuînd operații aritmetice și rezolvînd probleme cu date din practică. Ea pornește întotdeauna de la viață și nu din cărți, prezintă în clasă, copiilor, o situație întîlnită în viață, folosind date corespunzătoare. Și copiii rezolvă problema ca o chestiune care apare în mod natural în viață. Numai după aceea învățătoarea îi îndreaptă pe copii către manualul de aritmetică, unde ei întîlnesc probleme similare. Ea predă materialul de geometrie și măsurătorile pe baza unor măsurători în clasă și acasă, pe teren, pe parcela școlară experimentală. Observarea faptelor din viață, efectuarea unor lucrări practice, deducerea regulilor matematice, lucrul după manual — aceasta este ordinea în care se desfășoară procesul pedagogic în clasa tovarășei Bobrișceva. Studiind aritmetica, elevii ei nu se rup de viață nici un minut.

Tot așa predau aritmetica și mulți alți învățători, ai căror elevi efectuează calcule cu prilejul excursiilor, cu prilejul desfășurării muncii pe parcela experimentală școlară, în legătură cu calcularea recoltei, cu efectuarea plății etc. În multe școli legătura cu practica se realizează bine prin lucrări de măsurători.

Mai sînt însă mulți învățători care în predare nu merg mai departe decît manualul, nu efectuează lucrări practice pentru a-i pregăti pe copii să înțeleagă mai bine materialul din manual, nu alcătuiesc probleme cu date din mediul înconjurător. Astfel de învățători neglijează chiar acele probleme din manual care sînt legate de lucrări practice.

Ca urmare a faptului că nu se acordă atenție temelor practice, elevii capătă cunoștințe formale. Ei rezolvă multe probleme în legătură cu calcularea timpului, a vitezelor etc., dar dau niște răspunsuri complect rupte de realitate cînd sînt întrebați: „Ce distanță este de la școala voastră pînă la soviet?", „În cît timp puteți parcurge, dus și întors, acest drum?" Lor nu li se pare greșit nici chiar un astfel de răspuns la o problemă dată: „Pietonul a parcurs drumul cu o viteză de 24 km pe oră"

Pregătindu-se pentru lecție, învățătorul trebuie să se întrebe întotdeauna: „Pe baza cărui material concret din viață voi da eu copiilor cunoștințele și le voi forma noțiunile de aritmetică? Pe baza căror teme practice legate de viață îi voi învăța eu pe copii să aplice datele teoretice în practică?"

Să dăm mai multă atenție teoriei

Practica ne arată că deseori elevii care termină clasa a IV-a stăpînesc slab terminologia aritmetică; încurcă denumirile componentelor operațiilor — înmulțitorul, scăzătorul, produsul — numesc greșit operațiile aritmetice, își reprezintă greu ordinile și clasele numerelor, raportul dintre ele. La multe școli se insistă puțin asupra definițiilor și regulilor. În cursul inițial de aritmetică sînt puține definiții și reguli, însă importanța lor în sistemul învățămîntului matematic este mare. Se insistă puțin asupra generalizărilor și concluziilor, cu toate că metoda fundamentală de predare a cunoștințelor în școlile elementare este metoda inductivă, trecerea de la particular la general, de la analiza faptelor la generalizări. Un prilej bun pentru generalizări îl dă rezolvarea problemelor de același tip și cunoașterea procedeelor de calcul. Această muncă este destul de simplă și o poate face orice învățător. Cu toate acestea nu o fac decît puțini.

Odată cu consolidarea cunoștințelor cu caracter practic, trebuie ridicat și nivelul teoretic. Rezultatele acestei munci trebuie verificate, incluzînd în lucrările de control la clasele a IV-a chestiuni cu caracter de generalizare.

Împotriva șablonului în rezolvarea problemelor

Mulți învățători îi deprind pe elevii lor să rezolve bine probleme de aritmetică. Însă și aici există lipsuri mari. Mulți învățători obțin succese punînd accent, în primul rînd, pe numărul mare de probleme rezolvate. Pentru acest antrenament se cheltuiește prea mult timp, de multe ori în defavoarea altor capitole ale aritmeticii.

În metodica rezolvării problemelor la clasele I—IV trebuie aduse corective esențiale. Trebuie să obținem ca, în rezolvarea problemelor, să se dezvolte activitatea analitico-sintetică. Analiza și sinteza în unitatea lor, ca procedee de gîndire logică, trebuie folosite atunci cînd elevii fac cunoștință cu conținutul problemei, atunci cînd ei alcătuiesc planul de rezolvare a ei, cînd aleg din conținutul problemei datele, cînd stabilesc operațiile aritmetice cu ajutorul cărora rezolvă diferitele părți ale problemei. Concomitent cu analiza și sinteza trebuie folosite, desigur, și alte procedee ale gîndirii logice: observarea și compararea, concretizarea și abstractizarea, generalizarea.

Unii învățători trec prea repede la rezolvarea problemei, folosind formula stereotipă: „Ce trebuie să știu pentru a rezolva problema? ce trebuie să știu pentru a găsi necunoscuta?" etc.

Copiii trebuie obișnuiți să se oprească mai mult asupra enunțului problemei, să citească exact și expresiv problema, să prelucreze conținutul ei după metoda citirii explicative, să stabilească despre ce se vorbește în problemă, ce se spune despre cutare sau cutare mărime, ce reprezintă cutare sau cutare număr dat în problemă etc. Conținutul problemei trebuie concretizat cu ajutorul materialului intuitiv. Toate acestea ajută și la notarea prescurtată, ordonată a problemei.

Elevii multor învățători efectuează operațiile aritmetice fără greșeli. Nu rareori se întîlnesc însă și clase unde calculele elevilor au greșeli, unde se fac greșeli la înmulțirea și împărțirea cu numere mari, unde elevii nu cunosc ordinea operațiilor, greșesc la scrierea numerelor cu multe cifre, nu știu să verifice operațiile. Ei întîmpină greutăți din cauza slabelor deprinderi de calcul oral, din cauza nepriceperii de a folosi procedee raționale în calculul oral. Ei au tendința de a calcula totul în scris, chiar atunci cînd e mai ușor de calculat pe cale orală.

Grija pentru înarmarea copiilor cu deprinderi bune de calcul trebuie să se afle totdeauna în centrul atenției profesorului.

A. PCELKO
șeful secției de metodică a învățămîntului elementar din Institutul metodelor de învățămînt al Academiei de științe pedagogice din R.S.F.S.R.

Un rodnic schimb de experiență între casele de pionieri

Secția de învățămînt a regiunii Timișoara și comitetul regional U.T.M. au inițiat un schimb de experiență între casele de pionieri din Timișoara, Orașul Stalin, Sighișoara și Sibiu. La acest schimb de experiență au participat directorii caselor de pionieri, precum și profesorii care conduc cercurile de chimie, aeromodele și navomodele, lucru de mînă, limba romînă etc. La desfășurarea schimbului de experiență au fost de față și delegați ai secției de învățămînt și ai comitetului regional U.T.M. Timișoara. După vizitarea caselor de pionieri între care s-a organizat schimbul de experiență, au avut loc discuții cu prilejul cărora participanții și-au comunicat impresiile și au dat sugestii cu privire la metodele folosite în activitatea cercurilor, îndrumarea muncii de către director, asigurarea bazei materiale a caselor de pionieri etc.

Din activitatea caselor de pionieri vizitate s-au remarcat frumoasele realizări de la cercul de aeromodele al casei pionierilor din Sighișoara, precum și succesele cercurilor de literatură și coregrafie de la aceeași casă de pionieri. Astfel, cercul de coregrafie a pus în scenă baletul „Cenușăreasa", pe care l-a prezentat spectatorilor din orașele Sibiu, Mediaș și Constanța.

La Palatul pionierilor din Orașul Stalin s-a remarcat, prin activitatea sa deosebită, cercul de automecanică, înzestrat cu diferite unelte pe care pionierii le utilizează în scopul aplicării în practică a cunoștințelor însușite. Palatul pionierilor din Orașul Stalin este dotat și cu o secție de croitorie, unde pionierele învață să confecționeze obiecte de îmbrăcăminte și să folosească tiparele.

Cu prilejul vizitării casei de pionieri din Sibiu, participanții au fost atrași cu deosebire de activitatea cercului de fizică, a secției de telecomunicații, a cercului de științe naturale și geografie. În cadrul cercului literar al casei de pionieri din Sibiu s-a editat o revistă intitulată „Ghiocelul" în care se manifestă tinerele talente din rîndul pionierilor și școlarilor.

Pe lîngă realizările obținute, în munca caselor de pionieri, s-au constatat și unele lipsuri generale. Astfel, s-a observat că nu se acordă suficientă atenție cercurilor tehnice și parcelelor experimentale. Ministerul Învățămîntului nu a dotat casele de pionieri cu toate aparatele și uneltele necesare cercurilor de fizică, chimie și automecanică.

O altă lipsă o constituie faptul că unele cadre didactice nu cunosc activitatea caselor de pionieri și nu sînt convinse de rezultatele la care ar duce o colaborare strînsă între școală și casele de pionieri.

Pe baza analizei realizărilor și lipsurilor constatate, s-au tras unele concluzii. Astfel, participanții la consfătuire au fost de părere că este mult mai util să se organizeze la început numai cercurile pentru care sînt condiții de funcționare, iar cercurile tehnice să fie mai bine înzestrate cu unelte și mașini legate de specificul industrial al regiunii respective, fapt ce va contribui la dezvoltarea învățămîntului politehnic.

De asemenea, ei au cerut ca presa pedagogică să se preocupe mai intens de popularizarea metodelor bune folosite în cercuri, deoarece pînă în prezent s-au publicat numai scurte informații asupra unor acțiuni, care se refereau cu deosebire la activitatea cercurilor artistice și într-o foarte mică măsură la activitatea cercurilor științifice și tehnice.

Discuțiile purtate au contribuit la îmbunătățirea activității caselor de pionieri care au participat la acest schimb de experiență.

Prof. EUGENIA PAIU

De vorbă cu părinții copiilor din grădinițe

Pentru buna educare a copiilor din grădinițe, educatoarele trebuie să țină, din prima zi de activitate, o strînsă legătură cu părinții. Este uneori necesar să stea zilnic de vorbă cu ei atunci cînd vin să-și aducă copiii. Fără această legătură nu se realizează continuitatea muncii educative în familie și este îngreuiat procesul educativ.

După prima săptămînă de activitate, educatoarele grădiniței nr. 37 din București au simțit nevoia să stea de vorbă cu părinții copiilor pentru ca, de astă dată, bazate pe cunoașterea atitudinii copiilor, să le arate în mod mai concret cum trebuie să se comporte cu copiii, ce au de făcut pentru a sprijini grădinița în munca educativă. În cele cîteva zile care s-au scurs de la deschiderea anului școlar, educatoarele fiecărei grupe au putut înțelege care trebuie să fie conținutul concret al activității lor cu părinții în această primă etapă de muncă.

După ce au chibzuit bine asupra problemelor care trebuie lămurite părinților fiecărei grupe de copii în parte, i-au convocat pe părinți într-o ședință la sfîrșitul săptămînii.

Li s-a arătat părinților ai căror copii vin pentru prima oară la grădiniță, fie în grupa mică, fie în celelalte grupe, că pot să-și însoțească copiii numai pînă la ușa grădiniței, pentru ca aceștia să se pregătească singuri, în liniște și disciplină, pentru activitatea zilei.

Părinții au înțeles că viața copiilor în grădiniță se deosebește de viața lor de pînă acum, de acasă. În grădiniță există un colectiv de copii în care trebuie să se încadreze fiecare nou venit, supunîndu-se anumitor reguli de viață.

Încă de la început educatoarele au arătat părinților bunele deprinderi pe care grădinița trebuie să le formeze copiilor și care trebuie respectate și în familie. Ele le-au explicat că trebuie să creeze copiilor posibilitatea de a se servi singuri și de a servi și pe alții. Educatoarele au cerut părinților să nu frîneze buna dezvoltare a copiilor aducîndu-le totul la îndemînă.

Cîteva mame, ai căror copii mîncau cu greu, numai îndemnați și serviți, s-au arătat îngrijorate în prima zi cînd au venit la grădiniță, și au rugat pe educatoarea grupei să hrănească ea pe copiii lor la ora de gustare. Educatoarea nu le-a ascultat rugămintea, ci i-a așezat pe acești micuți mofturoși între copiii cu poftă de mîncare, voioși și bine dispuși. Mofturoșii s-au antrenat și au mîncat fără rugăminte. Acum, educatoarea le-a spus părinților cum a procedat și care sînt rezultatele și i-a îndemnat să procedeze la fel și acasă, să-i așeze pe copii la masă fără să se ocupe în mod special de ei, fără să-i îndemne tot timpul să mănînce. Văzîndu-i pe ceilalți, vor mînca și ei cu poftă. Li s-a reamintit cu acest prilej părinților ce deprinderi trebuie să le formeze copiilor în legătură cu masa: înainte de a mînca să se spele pe mîini, să se șteargă cu prosopul și să-l așeze la loc, să folosească tacîmurile etc.

Cînd vin dimineața în grădiniță, toți copiii își pun hainele și ghiozdanele la cuierul cu semnul individual. Nu se permite dezordine — exigența educatoarelor e mare și pe această linie dar și mai mare este exigența copiilor de serviciu. Într-o zi, haina unui copil a căzut din cuier. Copilul de serviciu a luat-o, a venit cu ea în grupă și-a întrebat a cui este. „A mea" — a răspuns o fetiță. — „De ce n-ai agățătoare? Uf, ce mamă ai și tu!" i-a spus fetița de serviciu. Întîmplarea a fost povestită acum părinților. Mamele au ascultat și au înțeles că trebuie să fie atente la ținuta copiilor, că trebuie să-i ajute să fie ordonați.

Li s-au arătat părinților și multe alte lucruri de care depind ordinea în grădiniță și buna educație a copiilor. De pildă, că toți copiii au nevoie de prosoape, șervețele de masă, papuci, batiste etc. — fără de care nu se pot forma deprinderi higienice. Părinții au fost îndemnați să coasă pe lucrurile copiilor (haine, papuci, fular, prosop etc.) semnul lor distinctiv, pentru a nu se crea greutăți și dezordine în așezarea lor la cuier.

În grădiniță se ridică o problemă foarte serioasă, problema jucăriilor. Astăzi grădinițele sînt înzestrate cu numeroase jucării. Educatoarele le păstrează cu grijă, frumos aranjate în dulapuri și le scot pe rînd pentru ca de fiecare dată să prezinte copilului ceva nou. O parte din jucării, de care copiii s-au plictisit, sînt curățate și așezate în dulap pentru un timp, pînă cînd copiii le cer din nou.

Educatoarele se străduiesc să-i învețe pe copii să păstreze jucăriile. După terminarea fiecărui joc, ele obișnuiesc copiii să le strîngă în ordine și să le așeze în colțul jucăriilor. Problema aceasta nu este rezolvată însă dacă în familie părinții nu pretind copiilor același lucru. Li s-a arătat părinților că fiecare copil trebuie să aibă acasă un colț al jucăriilor. Chiar dacă e vorba numai de cutii de chibrituri goale, de sticluțe, de cîteva castane și un maimuțoi făcut de mama din cîrpe — ele trebuie puse totuși cu grijă — nu azvîrlite în toată casa.

Toate aceste probleme au fost discutate în ședință, în special pentru părinții copiilor care vin pentru prima oară la grădiniță.

Cu părinții copiilor din grupa mare au trebuit să fie discutate și lămurite și alte probleme. Acești copii se pregătesc pentru școală. Alături de educatoare, și părinții sînt preocupați de această pregătire.

— „Noi — a spus educatoarea — avem sarcina ca prin diferite activități să formăm mîna copilului pentru scris. În acest scop le dăm copiilor să deseneze, să picteze. Nu este suficient însă cît desenează în grădiniță. Puneți la dispoziția copiilor dvs creioane și hîrtie și cereți-le să deseneze — ce știu, ce vor, ce au desenat la grădiniță.

În grădiniță citim și povestim copiilor și ei ne povestesc nouă ce știu și ce gîndesc. Cîtiți copiilor povești — sau povestiți-le basme, sau chiar aspecte din munca dvs. și obișnuiți-i să asculte atent, să se concentreze asupra celor auzite. Aceasta va fi o bună pregătire pentru școală. Cereți-le de asemenea să vă povestească și ei din viața lor, să vă spună ce au făcut la grădiniță, în parc etc. Astfel îi obișnuim să vorbească, avem prilejul să le corectăm vorbirea. Este nevoie să ne ocupăm în mod special de dezvoltarea gîndirii și vorbirii copiilor, pentru că în școală ei trebuie să judece, să răspundă la lecții, să povestească conținutul unei bucăți citite etc".

Este de asemenea foarte necesar ca anumite sarcini gospodărești, pe care copilul le primește în grădiniță, să fie îndeplinite și în familie — să ude florile, să șteargă tacîmurile, să așeze masa etc. Și despre toate acestea li s-a vorbit pe larg părinților.

Au trecut cîteva zile de la discuția cu părinții. În fiecare dimineață cînd vin să-și aducă copiii, părinții povestesc acum educatoarelor cum îndeplinesc cerințele despre care li s-a vorbit și primesc sfaturi pentru mai buna lor îndeplinire.

VIRGINIA MANASIA

Din experiența noastră

Realizări pe drumul politehnizării

...onducerea școlii și cadrele didac... de la școala medie nr. 1 din ...işoara, folosind din plin experiența ...mulată în timpul anului școlar ...ut, depun toate eforturile pentru ...la viață sarcinii trasate de partid ...guvern cu privire la politehnizarea ...ățământului de cultură generală. ...coala noastră a fost aleasă încă ... anul trecut, de către Ministerul ...ățământului, printre școlile experi...ntale pentru introducerea învăță...ntului politehnic. Pentru aceasta, ... programa de învățământ au fost ...roduse lucrări practice în atelierele ... lăcătușerie și timplărie care au ...t ființă în școală, lucrări practice ...ricole pe parcela experimentală ...olară. S-a acordat o atenție deose... în cadrul predării lecțiilor de fi..., matematică, chimie, biologie și ...sen, legării cunoștințelor de activi...tea practică, de construcția socia...mului în patria noastră.

...O problemă care ne-a preocupat pe ...i în cursul anului școlar trecut a ...st aceea de a nu transforma învăță...ntul politehnic într-un învățământ ...ofesional. Noi am avut în vedere ... în timp ce învățământul profesional ...egătește tineri specialiști pentru ...umite profesiuni precise, învăță...ntul politehnic urmărește să lăr...ască orizontul de cunoștințe al ele...lor, să-i înarmeze cu cunoștințe ...hnice care pot fi folosite în diferite ...muri de activitate practică, să dea ...evilor o pregătire pentru muncă, ...armîndu-i cu deprinderea de a ...inui unele mașini și unelte care ...nt folosite în diferite ramuri de ...ctivitate. Am ținut seama de faptul ...ă învățământul politehnic trebuie să ...sureze absolvenților școlilor de 7 ani ... medii, alegerea profesiunii.

...S-au obținut rezultate destul de ...umoase pe drumul realizării învă...ământului politehnic în școală, pe căi variate: în cadrul predării lecțiilor, al vizitelor și excursiilor organizate în diferite întreprinderi industriale și unități agricole socialiste, în cadrul lucrărilor de laborator, pe parcela școlară experimentală și în special în atelierele școlii.

Iată, de pildă, cîteva aspecte din munca noastră din anul trecut pe care noi acum le fructificăm din plin.

La orele de fizică profesorii Teaha și Atanasescu au utilizat un bogat material didactic confecționat în parte în cadrul școlii de către elevi cu sprijinul profesorilor. La unele lecții — ca, de pildă, acele referitoare la lucrul mecanic, energia cinetică, studiul forțelor — profesorii au căutat să lege cunoștințele predate de folosirea practică a unor instrumente ca ciocanul, cleștele, burghiul etc. pe care elevii le utilizează în atelierele școlii. S-au rezolvat astfel numeroase probleme cu conținut practic, cuprinzînd aspecte din activitatea productivă. La lucrările practice s-a acordat atenție determinării densității unor aliaje folosite frecvent în practică. La lecțiile recapitulative s-au dat ca teme pentru acasă probleme practice ca, de pildă, probleme în legătură cu viteza de așchiere a metalelor și viteza de tăiere a lemnelor la un fierăstrău mecanic instalat pe rîul Bistra în comuna Zăvoi.

Avînd la îndemînă laboratoarele școlii, colțul viu, parcela experimentală școlară, profesorii de științe naturale au legat cunoștințele teoretice de activitatea agricolă. Elevii au avut posibilitatea să cunoască și să vadă practic la ce adîncime și la ce distanță trebuie semănate plantele, cum trebuie pregătit solul pentru culturi și cum trebuie întreținute acestea. Pe terenul școlar s-au ținut și unele lecții de comunicare de cunoștințe cu privire la sol, la metode de semănat etc.

Lucrări practice în laboratorul școlii medii nr. 1 din Timișoara.

Un ajutor prețios în această direcție am primit din partea părinților, care au donat școlii materiale pentru răsadniță, sape, hîrlețe, roabe. Răsadnița a fost confecționată chiar de elevii noștri în atelierul școlii. Este interesant că la început unii părinți nu priveau cu bunăvoință lucrările practice ale elevilor, considerînd că acestea vor coborî nivelul de pregătire a copiilor lor. După ce s-au obținut rezultate frumoase și utilitatea acestor lucrări a devenit evidentă, acești părinți au început să acorde sprijin școlii. Mulți dintre ei au cerut apoi școlii semințe de calitate superioară de pe parcela experimentală pentru loturile lor individuale.

Și la orele de chimie elevii tovarășilor profesori Binder, Toader și Pricop au efectuat numeroase experiențe cu scopul de a lega cunoștințele teoretice de practică.

La îmbogățirea cunoștințelor politehnice ale elevilor au contribuit și excursiile organizate la fabricile de zahăr, de ceramică, de bere, la ferma Institutului agronomic. Vizitele în întreprinderi nu au fost făcute întîmplător. S-a urmărit ca elevii să aibă posibilitatea de a cunoaște aspectele cele mai generale ale producției, iar materialul cules să fie studiat și sistematizat. Elevii din clasa a V-a au pregătit scurte comunicări orale în legătură cu cele observate în timpul excursiilor, iar cei din clasa a VIII-a în afară de referate, au folosit unele date și la întocmirea și rezolvarea unor probleme de fizică.

În școala noastră s-au dezvoltat unele deprinderi practice și prin activitatea de folos obștesc pe care au depus-o elevii în școală. Ei au reparat sonerăile din școală, cînd acestea s-au defectat, au executat unele reparații la rețeaua electrică, au luat parte la munca de grădinărit, la înfrumusețarea școlii.

Un sprijin serios în realizarea învățămîntului politehnic l-au căpătat cadrele didactice din partea organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală, care au mobilizat pe pionieri și utemiști în activitatea aceasta. Pionierul Alexandru Zolog a confecționat o machetă a unei gospodării agricole colective, pionierul Dan Oprișan a alcătuit o frumoasă colecție tehnologică, iar utemistul Toma a obținut succese deosebite în munca din atelierele școlii.

În acest an școlar noi ne străduim să obținem rezultate și mai frumoase decît acelea pe care le-am obținut în anul precedent. Profesorii care predau disciplinele de bază în învățămîntul politehnic s-au preocupat în timpul vacanței de felul cum vor lega învățămîntul de activitatea practică. Munca practică în atelier va fi anul acesta organizată nu numai pentru elevii a două clase, ci pentru un număr mai mare de clase. Folosind experiența de anul trecut, organizarea muncii în ateliere și lucrările pe care le vor efectua elevii vor fi mai bune. Un sprijin serios vom primi anul acesta nu numai din partea părinților elevilor, ci și din partea atelierelor C.F.R., care patronează școala. Vom obține de la ele unele instrumente și unele materiale pentru prelucrare.

Noi avem toată convingerea că prin efortul pe care îl vom depune vom reuși să realizăm în condiții tot mai bune învățămîntul politehnic în școala noastră, contribuind la pregătirea multilaterală și armonioasă a tineretului.

EMIL MILIN
director adjunct la școala medie nr. 1 din Timișoara

Noile programe de fizică și chimie pentru clasa a VIII-a

La alcătuirea programelor de fizică și de chimie pentru clasa a VIII-a s-a ținut seama, în primul rînd, de necesitatea îmbunătățirii conținutului lor, de necesitatea stabilirii unei succesiuni și sistematizări care, respectînd logica interioară a acestor discipline de învățămînt, să țină seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor.

Deși predarea mecanicii în clasa a VIII-a prezintă unele greutăți, studierea ei în această clasă este totuși necesară, deoarece fără noțiuni de mecanică nu se pot înțelege și asimila cunoștințele din celelalte capitole ale fizicii.

În programa de fizică a clasei a VIII-a s-au introdus teme noi, necesare, ca mișcarea uniform-variată cu viteză inițială, legea conservării cantității de mișcare, mișcarea uniform-circulară și mișcarea oscilatorie. Introducerea în clasa a VIII-a a cunoștințelor despre mișcarea uniform-circulară, care se studiau pînă acum în clasa a IX-a, și a noțiunilor despre mișcarea oscilatorie dă posibilitatea ca studiul diferitelor mișcări mecanice să se facă în mod unitar și în aceeași clasă.

În vederea unei cît mai bune sistematizări și înțelegeri a materiei s-a fixat o altă ordine în studierea unor teme. De pildă, căderea liberă a corpurilor se tratează ca un caz particular al mișcării uniform-variate, iar toate mișcările se studiază în mod comparativ.

La chimie în clasa a VIII-a se studiază unele teme de chimie generală, punîndu-se în special accent pe noțiunile de bază ale teoriei atomo-moleculare. Se mai studiază hidrogenul, halogenii, oxigenul și sulful.

Unele dintre acestea sînt chestiuni noi, cerute de cei mai mulți profesori de chimie, ca acele referitoare la sistemul periodic, la structura periferică a atomilor și la natura valenței, la studiul hidrogenului, al apei și al apei oxigenate. În acest mod s-a respectat și principiul concentrismului în predarea chimiei, principiu care s-a avut în vedere, de altfel, și la alcătuirea programei de fizică.

Intrucît realizarea învățămîntului politehnic constituie una dintre sarcinile cele mai importante care stau în fața noastră, în programe au fost incluse teme și lucrări care să asigure legătura mai strînsă între teorie și practică, cunoașterea aplicațiilor în producție ale legilor fizicii și chimiei și formarea unor priceperi și deprinderi practice.

Tocmai de aceea în programa de fizică s-au introdus cunoștințe despre vernier și șurubul micrometric, despre problema transmiterii mișcărilor de rotație în tehnică, despre aplicațiile mașinilor simple ca plan înclinat, șurub, pană, pîrghii și scripeți, în diverse mecanisme și operații tehnice. Studiind principiile fizico-tehnice ale funcționării roților dințate și a curelelor de transmisie — tipuri de mecanisme întîlnite des la transmiterea mișcării de la mașini-motoare la mașini de lucru — elevii vor putea înțelege cum se face transmisia la toate mașinile ce le vor întîlni și care folosesc aceste tipuri de mecanisme de transmisie. Arătînd elevilor că mașinile de lucru nu sînt decît unelte și instrumente mai mult sau mai puțin modificate și îmbinate în diverse moduri, aceștia vor putea descoperi cu destulă ușurință mecanisme simple în funcționarea unor mașini complicate folosite în producția industrială.

Probleme ca folosirea pîrghiilor și a altor mașini simple, folosirea energiei mecanice și a obținerii lucrului mecanic, probleme de compunere a forțelor pot fi studiate cu ajutorul exemplelor luate din tehnica feroviară, din tehnica șantierelor de construcții și a lucrărilor edilitare, a atelierelor din uzine sau fabrici etc. din tehnica atelierelor de reparat din S.M.T.-uri, din studiul alcătuirii și funcționării mașinilor agricole din gospodăriile agricole de stat și colective.

De asemenea, toate temele de chimie descriptivă și multe din cele de chimie generală trebuie legate de practică, de producție. Studiind proprietățile fizice și chimice ale substanțelor, metodele de obținere a lor în laborator, este necesar a se explica elevilor felul cum oamenii, bazîndu-se pe cunoașterea legilor chimiei și a condițiilor în care au loc reacțiile chimice, obțin aceste substanțe în mari cantități în fabrici și uzine. Este necesar a se acorda atenție mai mare studiului celor mai importante producții chimice — producției de acid clorhidric și de acid sulfuric.

Studierea programei de lucrări practice în ateliere și colaborarea cu maiștrii conducători ai acestor lucrări vor constitui, de asemenea, un sprijin serios în activitatea pe care trebuie s-o desfășoare profesorii de fizică și chimie.

În vederea dezvoltării la elevi a unor deprinderi necesare în activitatea practică, în programele de fizică și chimie pentru clasa a VIII-a se prevede un număr sporit de experiențe demonstrative și lucrări de laborator. Lucrările de laborator la fizică cu privire la studiul frecării, la determinarea coeficientului de frecare, la determinarea randamentului la planul înclinat, la metode de cîntărire, sau, la chimie, cu privire la prepararea bazelor, acizilor și sărurilor, la prepararea și cercetarea proprietăților fizice și chimice ale hidrogenului, la alcătuirea unor aparate simple etc. au o însemnătate deosebită pentru învățămîntul politehnic și pentru pregătirea elevilor în vederea activității practice. Multe din aceste experiențe de chimie explică procesele chimice pe care se bazează anumite ramuri importante ale industriei chimice moderne.

Efectuarea experiențelor demonstrative trebuie să se desfășoare corect, respectîndu-se regulile didactice și cele ale tehnicii de laborator. Explicarea experiențelor trebuie să se facă la un nivel corespunzător, scoțindu-se în evidență partea esențială a fenomenelor. La lucrările de laborator trebuie ca toți elevii să fie activi. Pe lîngă instrucțiunile date de profesor, trebuie să li se ceară elevilor să se servească și de cunoștințele însușite la lecții. Aceste lucrări trebuie să contribuie nu numai la formarea deprinderilor practice și a disciplinii muncii, ci și la dezvoltarea gîndirii creatoare a elevilor.

Este deosebit de important a se dezvolta la elevi, sistematic „simțul măsurii", a-i învăța să aprecieze erorile făcute la măsurători ținînd seama de imperfecțiunea aparatelor școlare și de condițiile în care se fac experiențele. Analiza minuțioasă a condițiilor în care se fac experiențele de laborator, aprecierea justă a erorilor la măsurători și a rezultatelor obținute sînt deprinderi foarte importante pentru activitatea practică.

Unul dintre cele mai eficace mijloace pentru înfăptuirea învățămîntului politehnic în școală îl constituie excursiile. De aceea în programa de fizică a clasei a VIII-a s-au prevăzut ore speciale în acest scop.

Vizitînd și studiind diferite întreprinderi, elevii își vor lărgi și aprofunda cunoștințele lor științifice și practice, acumulînd numeroase observații și stabilind o serie de concluzii prețioase. Elevii vor înțelege complect și profund, de pildă, cinematica și dinamica mișcării circulare și felurile de transmisii dacă vor face cunoștință cu o mașină unealtă în funcțiune, cu roțile de transmisie, cu arborii diferitelor mașini și mecanisme.

În ceea ce privește excursiile la fizică, în clasa a VIII-a, ele se pot face la: atelierele de reparații, S.M.T., secțiile de mecanică sau de montaj ale unor uzine sau ateliere, șantierele de construcții etc., iar la chimie la fabricile de oxigen, acid clorhidric și acid sulfuric, fabricile de var, laboratoarele de produse chimice. Profesorii trebuie să folosească toate posibilitățile pe care le oferă în acest sens localitatea respectivă cu împrejurimile ei, raionul sau chiar regiunea respectivă.

Programele de fizică și chimie pentru clasa a VIII-a prevăd și alte indicații în vederea realizării legăturii dintre teorie și practică. Printre acestea sînt rezolvarea problemelor cu conținut practic de diferite tipuri, efectuarea unor experiențe ca teme pentru acasă, antrenarea elevilor în activitatea cercurilor de fizică și chimie, studierea de către elevi a literaturii științifice de popularizare în vederea lărgirii orizontului lor științific și tehnic, folosirea la lecții a diafilmelor și diapozitivelor.

Este necesar ca profesorii de fizică și chimie să aplice creator indicațiile noilor programe, să folosească metodele cele mai potrivite în predare și să lupte cu perseverență pentru învingerea greutăților care mai există în legătură cu utilarea laboratoarelor școlare.

Anul acesta, lipsa manualelor de fizică și chimie pentru clasa a VIII-a, alcătuite pe baza noilor programe, constituie, bineînțeles, o greutate. Pentru a veni în ajutorul profesorilor, Ministerul Învățămîntului a întocmit pentru folosirea manualelor vechi îndrumări, care s-au trimis din timp în toate școlile. Este necesar ca profesorii să studieze cu atenție aceste îndrumări și să le aplice respectînd ordinea de predare indicată în programe, excluzînd temele scoase și tratînd temele noi pe baza materialelor arătate în îndrumări, la un nivel corespunzător vîrstei elevilor.

EMIL LEIBOVICI
metodist în Ministerul Învățămîntului

Anchetă Gazetei învățămîntului

Despre conținutul orei educative

Deschiderea unei anchete de către „Gazeta învățămîntului" cu privire la conținutul orei educative este bine venită din mai multe motive. Mai întîi, ne găsim la început de an școlar și acest schimb de opinii și experiență, într-un cadru atît de larg, nu poate duce decît la îmbunătățirea muncii diriginților, cu atît mai mult cu cît literatura pedagogică este — din păcate — cam săracă în această privință. Să nu uităm, de asemenea că trecerea la învățămîntul mixt și procesul de politehnizare a învățămîntului de cultură generală pun în fața diriginților probleme noi și că preocuparea pentru rezolvarea lor trebuie să se oglindească de asemenea în conținutul orei educative.

Pe de altă parte, după ce am străbătut etapa în care munca educativă era confundată de multe ori cu ora educativă, activitatea din școli a arătat cît de acută este problema conținutului orei educative, acest mijloc — nu exclusiv, dar foarte eficace — de influență educativă. Și țin să fac această precizare, căci există și tendința de a minimaliza rolul orei educative, încărcîndu-i întreg conținutul doar cu preocupări obișnuite ale diriginților cu privire la organizarea activității în clasa sa. Mă voi explica în cele ce urmează, încercînd apoi să-mi dau și eu contribuția la realizarea scopului acestei anchete.

Recent (înainte de începutul anului școlar), a avut loc la Craiova o consfătuire a diriginților de la școlile din oraș, privind tocmai conținutul orei educative. Pe lîngă multe propuneri juste și deosebit de valoroase, s-a desprins însă la această consfătuire și tendința semnalată mai sus. Voi da un singur exemplu. Un diriginte afirma că a făcut „educație prin muncă", punînd elevii să spele geamurile și să repare bănci în ora educativă. Putem fi oare de acord cu un asemenea conținut al orei educative?

Hotărît nu! Este adevărat că e bine să desfășurăm asemenea activități cu elevii, dar nu în ora educativă căci un asemenea „conținut" al orei educative poate trăda uneori (aceasta este părerea mea) și comoditate și lipsă de răspundere. Nu sînt de asemenea deloc de acord cu cei care fac în ora educativă pavoazarea, treburi gospodărești ale clasei sau școlii, verificarea curățeniei corporale etc. etc. Dirigintele clasei trebuie să urmărească, fără îndoială, toate aceste probleme — și nu numai el, ci întreg colectivul pedagogic al clasei și școlii — dar nu în aceasta trebuie să constea conținutul orei educative. Fiecare profesor în parte și dirigintele la orele de specialitate are datoria să urmărească permanent aceste probleme — și la intrarea în clasă poate, numai în cîteva secunde și uneori numai cu privirea — să semnaleze lipsurile în curățenia clasei, în ținuta elevilor etc. În cazuri mai grave, sînt foarte eficace observațiile și discuțiile individuale, în pauză. Dirigintele își notează observațiile culese — atît personal, cît și de colectivul pedagogic — și dacă apreciază că sînt numeroase, sau sînt mai grave, le poate analiza periodic (lunar, trimestrial), în cadrul orei educative.

Dacă dirigintele va folosi cu pricepere gazeta de perete a clasei, care trebuie să fie oglinda vieții clasei, vom descărca mult ora educativă de asemenea preocupări. Este bine ca din gazetele de perete ale claselor V-VII să nu lipsească rubrica „sfatul diriginților".

Nu cred că este bine ca asemenea probleme cum sînt curățenia, absențele etc. să facă obiectul unei scurte analize — de 10 minute — la începutul fiecărei ore educative, așa cum au propus unii tovarăși la consfătuirea amintită și cum încă fac foarte mulți diriginți. Această „analiză" la începutul orei, care adesea se transformă într-o „zguduire" a clasei și se prelungește, creează un climat cu totul impropriu orei educative, care se desfășoară în tensiune.

Conținutul orei educative trebuie să contribuie, în primul rînd, la transformarea ei într-o oră deosebită, care să se desfășoare într-o atmosferă specifică, să fie așteptată cu nerăbdare și interes de copii.

Pentru aceasta, conținutul orei educative trebuie altfel orientat. Subliniez în primul rînd necesitatea varierii conținutului orei educative în funcție de particularitățile de vîrstă și apoi de specificul clasei.

Caracterul gîndirii copiilor — încă pronunțat concret la clasele V-VII — ne va impune să tratăm în consecință temele și convorbirile educative. Astfel, în loc să le vorbim copiilor în chip didactic o oră întreagă despre dragostea de patrie, sau despre realizările obținute pe drumul construirii socialismului în țara noastră, vom proceda mai bine dacă vom alege un fragment dintr-o operă literară care să oglindească prin fapte ideea respectivă. Comentarea transformărilor din orașul (satul — raionul) unde se află școala, a unei vizite la o mare întreprindere, a unui film sau a unei piese de teatru, vizionate în colectiv și alese în funcție de anumite probleme specifice clasei pot fi tot atîtea mijloace eficace de întărire a educației elevilor.

Se pune întrebarea dacă această metodă poate fi continuată și la clasele VIII-X. Eu cred că da, mai ales la clasele VIII și IX.

Iată un exemplu. Pe baza datelor concrete din literatură, din presă și din activitatea locală se poate discuta tema „Contribuția tineretului la opera de construire a socialismului în R.P.R." Sînt de părere că o astfel de temă poate fi tratată nu printr-un referat prezentat de un singur elev, ci prin contribuția a 3—4 colective care să prelucreze diferitele ei aspecte: activitatea pe șantiere, ogoare, în știință, artă, sport etc. Aceasta nu înseamnă că aș fi total împotriva referatelor. Sînt însă împotriva abuzului de referate și a temelor alese la întîmplare, copiate din tratate de pedagogie etc. Temele trebuie să răspundă nevoilor educative ale clasei sau școlii și să atragă atenția copiilor asupra sarcinilor care stau în fața tineretului din patria noastră în etapa actuală.

Conținutul orei educative — mai ales la clasele V—VII — va trebui să oglindească preocuparea diriginților pentru ridicarea nivelului de cultură generală al elevilor și înarmarea lor cu concepția științifică despre lume și viață. Iată, de pildă, unul din procedeele pe care le-am folosit în acest scop. Am organizat cu elevii mei din clasa a V-a o „excursie imaginară" în univers. Cîțiva elevi, pe care i-am îndrumat în mod atent, au prezentat cu prilejul acestei „excursii" date extrase din unele broșuri de popularizare a științei, ca „O călătorie în interiorul pămîntului", „Pămîntul și celelalte planete" etc. A urmat diafilmul „Universul".

Se discută adesea dacă aniversările și comemorările să se desfășoare în cadrul orelor educative sau în afara lor, cu toți elevii școlii. În ceea ce mă privește, cred că organizîndu-le pe școală nu ne atingem scopul. Astfel nu ne putem adresa tuturor elevilor la nivelul lor. Și, de multe ori, festivitățile de acest fel pe școală iau aspectul unei lecții sau al unui discurs rece, uscat. La cîte școli nu se citește din ziare în asemenea împrejurări? Iată de ce cred că este mai bine ca aniversările să se organizeze pe clase, în cadrul orei educative, asigurîndu-le un conținut bogat, care să aibă în același timp o mare eficacitate educativă și un caracter atractiv, emoționant. Pentru aceasta trebuie să folosim lecturi, întîlniri cu oameni ai muncii, proiecții de filme etc.

În orele educative trebuie să se desfășoare și convorbiri pe teme etice, cu condiția ca ele să fie bine alese, să corespundă problemelor care îi preocupă pe elevi, să răspundă nevoilor clasei. La clasele a VII-a și a X-a, la stabilirea conținutului orei educative, trebuie să se țină seama de faptul că elevii trebuie să-și aleagă o profesiune și în acest scop trebuie să cunoască specificul activității în diferitele sectoare ale producției și în special în acele sectoare în care economia națională are mai multă nevoie de cadre.

În sfîrșit, extinderea procesului de politehnizare a învățămîntului pune în fața diriginților probleme noi, care trebuie să se oglindească în conținutul orei educative, fiind de datoria diriginților să contribuie substanțial la realizarea acestei însemnate sarcini.

Problemele puse de învățămîntul mixt vor trebui, de asemenea, să se oglindească în conținutul orei educative. Învățămîntul mixt pune în fața pedagogilor probleme noi, specifice și ignorarea lor ar fi o greșeală tot atît de gravă ca și aceea de a le considera de nerezolvat.

ION DUMITRESCU
profesor la școala medie nr. 2 din Craiova.

Amintiri despre învățătorul Ion Creangă

Humulești, satul lui Ion Creangă, este vizitat, mai ales în vacanțe, de foarte multă lume, cel mai adesea de învățători și profesori, studenți și elevi. Toți vor să vadă casa în care s-a născut marele povestitor, locurile pe care le-a colindat în copilărie.

Prin scrisul său, Creangă a dat la iveală comorile de frumusețe și de umor ale graiului acestui popor, pe care el a știut să-l folosească atît de măiestru. Dar Creangă n-a fost numai un neîntrecut povestitor — el a fost tot pe atît de neîntrecut învățător. Și de aceea nouă, învățătorilor, el ne este îndoit de scump. Darul lui pedagogic, dragostea pentru școlarii pe care-i iubea ca pe copiii lui, noile metode didactice pe care le introducea în predarea lecțiilor — toate acestea au făcut din Creangă un adevărat părinte al copiilor. Știa să facă lecțiile vii și interesante, cantivînd întreaga clasă. Se ocupa în mod special de elevii mai slabi și, înzestrat cu răbdare, stăruia asupra lor pînă cînd știau tot atîta cît și fruntașii clasei.

Și astăzi încă, după zeci și zeci de ani, manualele lui Creangă își păstrează prospețimea și valoarea didactică. Luptînd împotriva „cumplitului meșteșug de timpenie" pe care-l reprezentau manualele vremii lui, Creangă a pus la îndemîna învățătorilor manuale care să le înlesnească munca de predare, care să facă pentru copii, din învățătură, o bucurie și nu un chin.

Neuitate vor rămîne pentru mine cele povestite despre învățătorul Creangă de unul din foștii lui elevi, dr. Neculai Gheorghian. Și, pentru a împărtăși și altora amintirile lui, îi reproduc aci rîndurile scrise în urma stăruințelor subsemnatului.

★

„Mă duc cu gîndul în trecutul îndepărtat cînd, acum 63—64 ani, eram elev pe băncile școalei primare din Iași, la care era învățător Ion Creangă și cu o dulce emoție îmi amintesc de figura lui blîndă și senină, de bunătatea sufletului lui, de dragostea pe care o insufla copiilor, care îl iubeau și-l respectau ca pe un adevărat părinte, de lecțiile lui pe care știa să le facă așa de atrăgătoare și înțelegătoare, prin modul lui deosebit de predare și prin istorisirea minunatelor lui povești pe care noi, copiii, le ascultam cu o liniște religioasă și cu o plăcere nespusă.

Ca înfățișare pot spune că nu era un om frumos, dar avea în figura lui ceva deosebit de atrăgător, ca o radiere de bunătate în privirea lui blîndă, ca o putere de fascinare prin farmecul vorbirii lui, în graiul curat moldovenesc al omului de la țară.

În clasă el nu era profesorul rigid, cu figura posomorîtă și cu atitudini severe ca atîția mulți profesori care inspiră copiilor sfiiciune și teamă, ci tovarășul lor de joacă și de bancă, care vorbește copiilor blînd și prietenește, care se coboară la nivelul lor copilăresc, care reușește să se alipească de sufletul lor și să le vorbească pe înțelesul lor, care știe să facă lecțiile atrăgătoare și plăcute, făcînd pe copii atenți și luminîndu-le mintea prin diferite întrebări și exemple hazlii și povestiri de basme, pentru înțelegerea mai ușoară a lecțiilor. Acestea erau marile daruri cu care îl înzestrase natura pe Ion Creangă, în aceste deosebite însușiri, în modul cum știa el să le reverse în mintea și sufletul copiilor, stătea toată puterea lui de a se face iubit, ascultat și înțeles de copii. Adevărat mare pedagog!

El nu făcea lecțiile grăbit și de mîntuială, ca să treacă ora, ci simțea o adevărată plăcere în mijlocul copiilor și își bătea capul să facă pe copii să înțeleagă bine tot ce le explica, tălmăcind fiecare lecție prin fel de fel de pilde hazlii, care stîrneau rîsul zgomotos al copiilor, dar care în același timp îi făceau să priceapă mai ușor ceea ce le vorbea.

Și cînd vedea pe cîte un copil că nu pricepe așa ușor, avea răbdare să se ocupe mai mult de dînsul și nu trecea mai departe cu lecția pînă nu vedea că toți copiii au înțeles tot ce le-a spus.

Ne ținea încordată luarea aminte și ne dădea sfaturi înțelepte cum să ne purtăm în școală, în drum spre casă și în familie, acasă.

Fiind un om gras, corpolent și cu temperament cam sangvin, de multe ori vara îl treceau nădușelile și se congestiona la față predînd lecțiile sau povestindu-ne din basmele și poveștile lui fără să pară plictisit, căci avea o răbdare îngerească. Cînd istorisea poveștile lui — pe care cred că noi, copiii de școală, le-am auzit înainte de a fi văzut lumina tiparului — nu se servea de nici o notiță sau rezumat, ci totdeauna pe de rost știa să ni le spună, cu umorul și farmecul lui neîntrecut și în graiul curat moldovenesc al poporului. În timpul verii purta un surtuc de dril alb și pălărie de paie cu borurile mari (ca să-l apere de dogoarea soarelui), iar în clasă, cînd era prea cald, își scotea surtucul și jiletca și se ștergea mereu de nădușală, pe obraz, pe gît și pe piept, cu niște basmale mari colorate (din cele popești) și pe care le întindea în clasă pe o frînghiuță ca să se usuce, căci purta totdeauna cu el, prin toate buzunarele multe basmale, așa că în timp ce cele ude se uscau, el scotea altele și se ștergea de nădușală.

Iarna purta haine groase de șiac mînăstiresc, căciulă mare țărănească, un palton tot de șiac, scurt în poale (ca un fel de suman țărănesc) — desigur ca să-i fie comod la umblat, pentru că el umbla întotdeauna pe jos, (nu-mi aduc aminte să-l fi văzut vreodată într-o trăsură sau sanie), iar cînd era ger mare și viscol, mai purta pe deasupra paltonului și un șal mare cu care se înfășura în așa fel, că își acoperea bine spatele, șalele, pieptul și gîtul și așa venea la școală mereu pe jos. În loc de ghete, iarna purta niște cisme cu turetcă pînă la genunchi, cu care nu-i păsa să umble prin zăpadă ori cît era de mare, sau toamna pe timpul ploilor.

La școală venea de obicei bine dispus și înainte de a începe lecția intra în vorbă cu copiii, întrebîndu-i ce fel de jocuri mai știu, ce au mai făcut pe acasă, cerîndu-le lămuriri asupra familiei, asupra felului ocupației sau meseriei părinților, dacă mai au frați, surori; toate aceste întrebări, făcute cu blîndețe, aveau darul de a face pe copii mai puțini timizi, așa că de la început se stabilea un fel de apropiere sufletească între copii și învățătorul lor, ceea ce avea ca urmare că lecțiile ni se păreau ca o continuare a convorbirii prietenești dintre noi, copiii, și bunul nostru învățător.

Despre marea bunătate a lui Creangă am o amintire duioasă. Într-o iarnă grea, pe un ger și viscol năprasnic, împotriva sfaturilor celor ai mei de acasă, eu plec dimineața la școală în dorința de a nu lipsi de la lecțiile atît de plăcute și atrăgătoare ale bunului meu învățător. Pe drum însă, spre școală, înaintam tot mai greu din pricina gerului și a viscolului și cînd, în fine, am ajuns la școală, eram de-a binelea înghețat.

Creangă începuse lecția și cînd m-a văzut intrînd în clasă încet, de-abia mișcîndu-mă și plîngînd, m-a întrebat de îndată mirat, ce am pățit. Eu de abia am putut rosti cîteva cuvinte spunîndu-i că am înghețat pe drum, venind la școală. Dînsul a venit îndată lîngă mine — eu, degerat cum eram, nu mai puteam să mă mișc din loc — și a început să mă mîngîie și să mă frecționeze pe mîini și pe picioare, dar eu tot plîngeam de durere, căci îmi amorțise tot corpul. Atunci Creangă dîndu-și seama că sînt complect degerat, nu a mai stat mult la gînd, și, întrerupînd lecția, a spus copiilor să stea liniștiți și să-l aștepte, că va veni îndată, și înfășurîndu-mă în șalul lui cel gros și călduros, m-a luat în brațe și așa m-a dus acasă. Cei mai mulți copii din clasă n-au vrut să rămînă la școală și s-au ținut după Creangă pe drum, pînă acasă la mine. Pe drum Creangă mă tot dojenea cu blîndețea lui caracteristică, spunîndu-mi: „Cine te-a pus să ieși din casă pe vremea asta așa de rea? Și dacă ai pornit spre școală și ai văzut că te prinde gerul și înghețul, de ce nu te-ai înapoiat acasă îndată? Iaca vezi, acum ești de tot degerat". Cînd mama l-a văzut pe Creangă aducîndu-mă în brațe și ograda plină de copii, s-a speriat și tare s-a îngrijorat, crezînd că mi s-a întîmplat un accident grav.

Creangă, însă, a lămurit lucrurile îndată, liniștind-o pe mama cu vorba bună: „Iaca, cucoană Sofică, ți l-am adus înapoi acasă de la școală, că e de tot degerat. De ce l-ai lăsat să plece de acasă pe o vreme așa rea?"

Mama i-a spus că m-a oprit, dar că eu n-am vrut s-o ascult și am plecat. Creangă a povățuit apoi pe mama să-mi înfășoare îndată mîinile și picioarele cu foi de varză că o să-mi treacă mai repede degerăturile și să mă ție cîteva zile în casă, pînă îmi va trece de tot răceala.

Mama i-a mulțumit pentru bunătatea lui, l-a servit îndată cu dulceață și cafea, au mai stat puțin de vorbă și apoi Creangă, punîndu-și șalul pe spate a plecat la școală urmat de copii.

Și acum mă gîndesc că numai mulțumită grabnicului ajutor ce mi-a dat Creangă în acea zi, aducîndu-mă îndată acasă bine învelit în șalul lui călduros, eu am scăpat teafăr și n-am rămas cu vreo infirmitate de pe urma acelei strașnice degerături, așa că și pentru această mare a lui bunătate sufletească mă simt și acum dator să-i cinstesc amintirea și să nu-l uit niciodată.

Creangă și la școală avea obiceiul să recomande copiilor bolnavi diferite leacuri care se întrebuințau la țară în lipsă de medici și medicamente.

Acestea sînt amintirile despre Ion Creangă de pe timpul cînd mi-a fost învățător la Iași și cu plăcere și emoție vi le comunic și dumneavoastră cu acest prilej.

Veți înțelege, dar, cît de scumpe îmi sînt aceste duioase amintiri din copilăria mea și de ce, după trecerea de 63 de ani, nu pot uita pe bunul meu învățător și, cu toată pietatea și plăcerea, caut să-i cinstesc memoria dăruind copiilor din satul lui natal nepieritoarele lui scrieri și aceste rînduri, spre a-i cunoaște și dînșii atît opera lui, cît și viața lui frumoasă și interesantă".

NEC. GHEORGHIAN

★

Aceste amintiri, ca și multe alte pagini care vorbesc despre învățătorul Ion Creangă, ne grăiesc în chip deosebit acum, la începutul unui nou an școlar, nouă, celor cărora ni s-a încredințat marea și nobila sarcină de a crește copiii poporului. Învățăm din pilda lui și nu va putea fi pentru noi răsplată mai mare decît aceea ca odată, peste ani și ani, elevii noștri să ne pomenească cu aceeași emoție, cu aceleași cuvinte calde cu care autorul scrisorii de mai sus își amintea despre marele lui învățător, Ion Creangă.

ION SAVINESCU
învățător din Humulești-Neamț

A 7-a aniversare a Republicii Populare Chineze

La 1 octombrie marele popor chinez, popoarele tuturor țărilor lagărului socialist și oamenii iubitori de libertate și pace din întreaga lume sărbătoresc împlinirea a 7 ani de la cel mai mare eveniment din istoria Chinei — proclamarea Republicii Populare Chineze.

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, victoria revoluției populare din China și constituirea Republicii Populare Chineze reprezintă cel mai important eveniment, care a avut o uriașă influență nu numai asupra vieții interne a Chinei ci și asupra dezvoltării luptei de eliberare în țările Orientului și asupra întregului mers al istoriei universale.

Constituirea R.P. Chineze marchează desăvîrșirea, în linii esențiale, a etapei revoluției burghezo-democratice în China și începutul etapei revoluției socialiste, începutul perioadei de trecere de la capitalism la socialism.

Poporul chinez îndeplinește cu succes, în toate domeniile, sarcinile construcției socialiste.

In construcția socialistă poporul chinez acordă o mare atenție dezvoltării culturii și învățămîntului. Față de anul 1949, cifrele de plan din anul 1956 reprezintă creșteri impresionante. Numărul elevilor școlilor elementare a crescut de la 24.390.000 la peste 57.700.000, cel al elevilor școlilor medii de la 1.268.000 la 5.860.000, iar al studenților din instituțiile de învățămînt superior marchează o sporire de la 116.000 la 380.000.

Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez a subliniat că pentru realizarea sarcinilor revoluției culturale este necesar să se depună eforturi maxime în vederea lichidării treptate a neștiinței de carte și să se lărgească, în limita posibilităților financiare, pe etape și pe regiuni, rețeaua de școli elementare pentru a obține în următorii 12 ani înfăptuirea învățămîntului elementar general și obligatoriu. Cadrele didactice chineze, sub conducerea partidului comunist, depun eforturi susținute pentru realizarea acestor mari sarcini ale revoluției culturale.

Sarcinile mari ale celui de-al doilea plan cincinal cu privire la crearea unei baze trainice a industrializării socialiste, la dezvoltarea operei de reconstrucție tehnică a economiei naționale cer noi cadre pentru construcția țării. De aceea, o sarcină primordială pe care partidul și guvernul o pun în fața învățămîntului este pregătirea de cadre de diferite specialități, în primul rînd cadre de ingineri și tehnicieni, de lucrători în domeniul cercetărilor științifice. In vederea îndeplinirii acestei sarcini, în perioada celui de-al doilea plan cincinal se va asigura dezvoltarea continuă a învățămîntului superior și a învățămîntului mediu special. Se prevede o sporire a numărului studenților în institutele de învățămînt superior de aproximativ două ori, precum și o creștere corespunzătoare a numărului elevilor în școlile medii complecte și incomplecte și în școlile medii speciale. Partidul comunist a cerut să se treacă la o reglementare judicioasă a repartizării facultăților, secțiilor și specialităților, la perfecționarea planurilor și programelor în învățămîntul superior și mediu special, precum și a materialelor didactice și metodicii predării. Intreaga muncă pentru dezvoltarea învățămîntului superior și mediu special pornește de la necesitatea satisfacerii nevoilor concrete ale tuturor ramurilor economiei naționale.

O mare atenție se acordă și dezvoltării învățămîntului fără scoaterea din producție. Mulți muncitori și funcționari sînt atrași în învățămîntul seral și fără frecvență pentru a-și adînci cunoștințele, pentru a se ridica, din rîndurile lor, specialiști cu o calificare superioară sau medie. Acest sistem de învățămînt se bazează pe liberul consimțămînt și se organizează în așa fel încît învățătura să nu îa prea mult timp, să nu dăuneze sănătății celor ce studiază și să nu împiedice munca în producție.

Cel de-al doilea plan cincinal prevede să se intensifice în mod deosebit desfășurarea cercetărilor științifice pentru a stăpîni cît mai grabnic cele mai noi cuceriri ale științei mondiale.

In ultimul timp, sub conducerea directă a C.C. al P.C. Chinez și a Consiliului de Stat, cîteva sute din cei mai buni oameni de știință chinezi au elaborat un plan inițial de dezvoltare a științei pe anii 1956—1967. Acest plan cere ca domeniile științei și tehnicii din China, care au o mare însemnătate pentru economia națională, în decurs de aproximativ 12 ani, să se apropie de nivelul mondial înaintat. Partidul comunist a cerut tuturor organizațiilor sale să sprijine cu hotărîre colectivele tuturor instituțiilor de cercetări științifice și ale institutelor de învățămînt superior, în năzuința lor unanimă de a îndeplini sarcinile mari care le revin în domeniul dezvoltării științei și tehnicii.

Cu prilejul celei de-a 7-a aniversări a R.P. Chineze, cadrele didactice din țara noastră trimit colegilor lor chinezi un fierbinte salut frățesc și le urează noi succese pe calea înfăptuirii revoluției culturale, pe calea construirii socialismului în marea și minunata lor patrie.

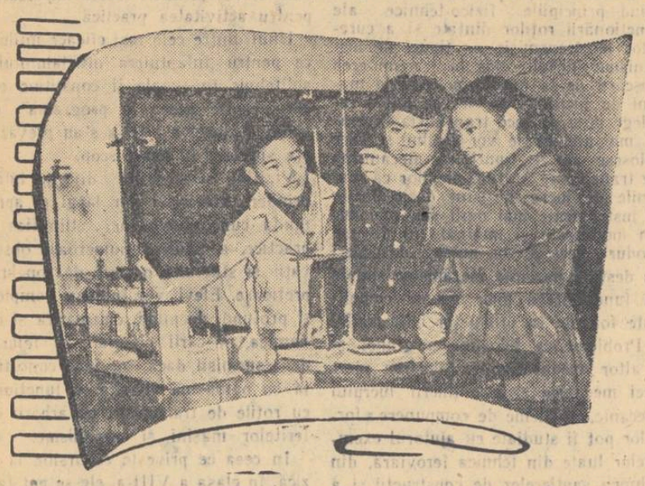

STUDENȚI AI INSTITUTULUI METALURGIC DIN PEKIN IN LABORATOR

Daruri de la prieteni

De curînd, o delegație mexicană sosită în țara noastră a vizitat școala nr. 114 din București, înmînînd elevilor daruri trimise copiilor de către o școală din Mexic. In clișeu: In clipa înmînării darurilor.

Oaspeți din Ungaria la o școală profesională din Arad

In primele zile ale acestui an școlar, un grup de profesori și elevi de la două școli profesionale din Republica Populară Ungară au vizitat școala profesională metalurgică nr. 1 din Arad.

Oaspeții au fost primiți cu dragoste frățească de profesorii și elevii școlii noastre. Ei au vizitat atelierele, interesîndu-se îndeaproape de organizarea acestora, de rezultatele muncii și de metodele care se aplică aici. Profesorii și elevii maghiari au asistat la lecții. Intre ei și colegii lor români au avut loc discuții însuflețite.

Elevii maghiari au luat cunoștință cu interes de revista școlilor noastre profesionale „Revista rezervelor de muncă". Colectivul școlii a dăruit fiecărui oaspete colecția pe anul 1956 a acestei reviste.

Oaspeții au vizitat instituțiile de artă și cultură din oraș și uzinele de mașini-unelte „Iosif Rangheț".

Această vizită constituie încă o dovadă a faptului că între popoarele romîn și maghiar există sincere legături de prietenie, fapt ce a fost scos în evidență de directorul școlii profesionale din Seghedin, care în cuvîntarea sa a spus între altele: „Am venit la prieteni și am găsit frați".

La plecare oaspeții au invitat călduros pe profesorii și elevii școlii noastre să le întoarcă vizita cît mai curînd.

C. CRIȘAN

Pentru CONCURSUL CORESPONDENȚILOR voluntari

Din activitatea unui ansamblu artistic

La propunerea Consiliului General A.R.L.U.S. și la apelul lansat de conducătorii școlilor ucrainene din orașul Sighet, a luat ființă de curînd un ansamblu artistic al locuitorilor ucraineni din Maramureș.

Acest ansamblu, compus dintr-un cor pe patru voci, o orchestră de mandoline și o echipă de dans, numără peste 80 de persoane, în majoritate învățători ucraineni din raioanele Sighet și Vișeu.

Datorită muncii perseverente a tov. Mihai Mitriniuc, dirijorul ansamblului, precum și a executanților, echipele artistice au reușit să alcătuiască un program bogat, pe care l-au prezentat în mai multe orașe din țară. Repertoriul, ales cu discernămînt, oglindește comorile artistice ale poporului ucrainean. Multe cîntece și dansuri au fost culese din folclorul local, de exemplu cîntecul „Kolomeica", armonizat de dirijor, sau jocurile „Katirina", „Verhovina", „Hopac".

Execuția programului a scos la iveală reale talente din rîndul locuitorilor ucraineni din satele noastre, iar costumele naționale ale interpreților au creat un cadru pitoresc întregului ansamblu.

Ansamblul ucrainean din Maramureș va constitui un ajutor prețios pentru activitatea căminelor culturale din regiune, răspîndind tot mai larg cultura în masele populare.

PETRE LENGHEL-IZANU

Expoziție de material didactic

Una din preocupările permanente ale secției de învățămînt a raionului Fălticeni a fost și aceea privitoare la confecționarea materialului didactic prin mijloace locale.

Pentru stimularea și orientarea cadrelor didactice în această direcție, secția de învățămînt a cules și selecționat material didactic din toate școlile raionului și a organizat o expoziție în sălile puse la dispoziție de școala medie nr. 1 din orașul Fălticeni.

Expoziția a fost vizitată de numeroase cadre didactice, care au avut prilejul să cunoască bogatul și variatul material didactic expus: planșe colorate pentru predarea științelor naturale, scheme pentru predarea fizicii și chimiei, hărți geografice, tabele pentru predarea gramaticii limbii române și a limbii ruse, material intuitiv pentru predarea abecedarului și a aritmeticii la clasa I-a etc.

Exponatele sînt rezultatul muncii cadrelor didactice, dar și a elevilor și părinților acestora. Astfel planșa „Hidroliza lemnului" este lucrată de elevul Ion Curcă, de la școala medie nr. 1, planșa „Organele interne ale ierpelui" este executată de elevul Alexandru Havriș, de la școala de 7 ani nr. 2, hărțile geografice minuțios desenate poartă semnătura tov. Ion Baldazar, directorul școlii medii nr. 1, iar planșa „Miciurin" este întocmită de tov. Mihai Havriș, tatăl elevului Alexandru Havriș.

Expoziția a înglobat și unele lucrări care, fără să fie materiale didactice în adevăratul înțeles al cuvîntului, sînt o mărturie a muncii și preocupărilor unor pedagogi. Acesta e cazul tablourilor semnate de învățătorul Turculeț, care, cu ajutorul paletei, a prins pe pînză aspecte caracteristice din viața nouă a satului său.

V. POPA

IN VIZITA la gospodăria colectivă

La o săptămînă după începerea cursurilor, colectivul pedagogic al școlii de 7 ani din comuna Budișteni a organizat o excursie la gospodăria agricolă colectivă „I. C. Frimu" din comuna Leordeni.

Pionierii și școlarii, însoțiți de învățători și profesori, au vizitat toate sectoarele de activitate din cuprinsul gospodăriei: sectorul pomicol, sectorul apicol, sectorul zootehnic etc. Ei au cunoscut frumoasele realizări obținute de colectiviști, precum și metodele agrotehnice pe care le aplică aceștia. Cu acest prilej, profesorul de științe naturale le-a vorbit despre fertilitatea solului, despre importanța mașinilor mecanizate și despre necesitatea respectării regulilor agrotehnice.

Elevii s-au interesat cu deosebire de modul în care se tratează sămînța de grîu înainte de a fi semănată, precum și de utilizarea diferitelor mașini agricole: mașina de semănat, secerătoarea, legătoarea, mașina de tocat furaje etc.

Vizitînd tarlaua de porumb, elevii și-au putut da seama de diferența care există între recolta la hectar din gospodăria colectivă și cea din gospodăriile individuale. Astfel, în timp ce în gospodăria colectivă „I. C. Frimu" producția este de 4.000 kg. boabe porumb la hectar, în gospodăria individuală a țăranului mijlocaș Marin Puțan porumbul produce numai 500—600 kg la hectar.

Excursia a îmbogățit cunoștințele copiilor și, în același timp, a făcut să crească dragostea și interesul lor pentru profesiunile agricole.

EMANOIL TURCAȘIU

Învățămîntul peste hotare

Învățătorii africani în primele rînduri ale luptei pentru independența națională, pentru un învățămînt democratic, pentru pace

— Convorbire cu Gueye Abdoulaye din Dakar, vicepreședinte al F.I.S.E. —

Recenta sesiune de la Praga a Comitetului administrativ F.I.S.E. a acordat o înaltă apreciere luptei pline de abnegație pe care învățătorii africani o desfășoară, împreună cu întreaga populație, împotriva colonialismului, pentru independența națională, pentru un învățămînt democratic, pentru pace. Pentru a aduce la cunoștința lucrătorilor din învățămînt din țara noastră unele din principalele aspecte ale acestei lupte, reprezentantul „Gazetei învățămîntului" l-a rugat pe cunoscutul militant sindical Gueye Abdoulaye din Dakar (A.O.F.), vicepreședinte al F.I.S.E., să răspundă la cîteva întrebări.

Intrebare: Care sînt principalele probleme care preocupă cadrele didactice din Africa Occidentală Franceză în lupta pentru independența națională, pentru un învățămînt democratic, pentru pace?

Răspuns: **Lupta învățătorilor noștri constituie o parte integrantă a luptei poporului împotriva colonialismului. Obiectivele întregii noastre activități izvorăsc din nevoile poporului, iar metodele pe care le folosim sînt menite să ducă la ușurarea situației poporului. Desigur, unele din acțiunile noastre au drept scop să îmbunătățească în mod special condițiile de trai și de muncă ale învățătorimii. Aceasta nu înseamnă însă, în niciun caz, o izolare de popor.**

Poporul nostru are de învins un dușman vechi și odios — colonialismul. Invățătorii înaintați sînt în primele rînduri ale luptei împotriva acestui dușman. Dominația franceză are urmări grave asupra întregii vieți a poporului nostru. Peste 80% din numărul total al locuitorilor sînt analfabeți, iar din copiii de virstă școlară foarte puțini au posibilitatea să urmeze cursurile.

Masele populare cer o școală populară care să asigure luminarea tuturor copiilor printr-un învățămînt democratic. Cei dintîi care sprijină această lozincă și luptă activ pentru înfăptuirea ei sînt învățătorii. Este un mare succes al nostru faptul că am reușit să unim toți învățătorii din A.O.F. într-o organizație sindicală unică — Comitetul de coordonare al sindicatelor învățătorilor africani din A.O.F.

Noi luptăm pentru a determina sporirea numărului școlilor, cuprinderea tuturor copiilor de virstă școlară în învățămînt, pregătirea de învățători africani, îmbunătățirea condițiilor de viață ale învățătorimii — salarii mai bune, locuințe etc.

Invățătorii din A.O.F. înțeleg din ce în ce mai bine că lupta pentru satisfacerea revendicărilor lor nu poate fi despărțită de lupta generală pentru apărarea păcii. Vrem să apărăm copiii de ororile unui nou război și să-i creștem pentru binele poporului.

Intrebare: Cum apreciază învățătorii africani așa numitul „învățămînt de bază"?

Răspuns: **Problema așa numitului învățămînt de bază constituie o manevră extrem de periculoasă a colonialiștilor francezi. Ea constă, în mod practic, în organizarea unor echipe speciale care se deplasează în anumite localități, pentru cîteva zile, cu misiunea de a lichida neștiința de carte și de a culturaliza masele. După cum se vede, în vorbe se stabilesc scopuri nobile. Doar poporul nostru e setos de știință de carte, de cultură!**

In realitate, însă, oricine poate înțelege ușor că în cîteva zile nu se pot atinge astfel de scopuri. Poporul nostru și-a dat repede seama că e vorba de o adevărată înșelătorie. Dacă începuț țăranii au venit, mai ales d curiozitate, să vadă despre ce es vorba, mai tîrziu nimeni n-a mai lu în seamă echipele respective. In ța s-a răspîndit repede vestea că în u ma lor nu s-a făcut niciun fel de minănă.

Invățătorii consideră că acțiun numită pompos „învățămîntul de baz este o diversiune. Noi cerem guvern lui să folosească fondurile destina acestei manevre pentru a deschi școli și a pregăti învățători. In ce ce privește alfabetizarea, învățător mea noastră poate s-o asigure n prin echipe-fulger, ci printr-o munc perseverentă, prin cursuri serale orga nizate pe lîngă școli etc.

Intrebare: Ce ne puteți spune des pre lupta sindicatului dvs. pentru un tatea de acțiune a cadrelor didactic și pentru solidaritatea lor cu clas muncitoare?

Răspuns: Vreau să accentuez că învățătorii noștri sînt formați în sis temul colonial. Ei au primit o educați individualistă și li s-au insuflat ide antimuncitorești. De aceea, a fost u timp cînd învățătorii noștri s-au con siderat oameni aparte, cu problem aparte.

Viața a fost însă mai puternică. E a dovedit învățătorilor că problemel lor nu pot fi rupte de problemele po porului. Baza pentru realizarea uni tății de acțiune și a solidarității cu clasa muncitoare o constituie lupta împotriva colonialismului. In Sene gal, bunăoară, unde erau cinci orga nizații sindicale învățătorești, izolate de mișcarea muncitorească, astăzi s-a creat un singur sindicat, puternic, afi liat la centrala muncitorească.

In Africa Occidentală Franceză, așa cum am mai amintit, s-a realizat de asemenea unitatea învățătorilor prin crearea Comitetului de coordonare care are bune relații cu mișcarea munci torească și este afiliat la F.I.S.E.

In prezent principala sarcină a sin dicatelor africane, deci și a Comitetu lui de coordonare al sindicatelor învă țătorilor, este pregătirea Conferinței convocată la Cotonou (Dahomey), în tre 27 octombrie și 3 noiembrie 1956, în vederea constituirii Confederației Africane a Muncii.

Intrebare: Cum apreciați dvs. im portanța legăturilor între cadrele di dactice din diferite țări, indiferent de sistemul social-politic al statelor res pective?

Răspuns: *Am* în această chestiune o atitudine cît se poate de favorabilă. Cel de al IV-lea Congres federal din 1954, care a aprobat în unanimitate aderarea comitetului de coordonare la F.I.S.E., a subliniat în mod deosebit necesitatea, pentru învățătorii africani, de a dezvolta neîncetat relațiile și solidaritatea cu cadrele didactice din toate țările, fără deosebire de sistemul social sau politic al statelor respective.

Dezvoltarea relațiilor între cadrele didactice din diferite țări favorizează cunoașterea și înțelegerea reciprocă și duce la o colaborare necesară pentru rezolvarea anumitor probleme care îi interesează pe toți. Nouă, celor care încă mai trăim într-o țară colonială, legăturile cu cadrele didactice din alte țări ne sînt necesare nu numai pentru a populariza lupta noastră, ci și pentru a cunoaște și a folosi experiența muncitorilor din învățămînt din alte țări. Avem convingerea că astfel de legături se vor dezvolta pe o scară mereu mai largă și vor contribui la cauza nobilă a păcii și prieteniei între popoare.

Note de drum din R. Cehoslovacă (III)

Ion Dragu

Renumele Cehoslovaciei democrat-populare a făcut de mult ocolul lumii. In Europa ca și în Asia, în țările Americii ca și în cele ale Africii, peste tot se vorbește cu respect și admirație de această țară care face parte din marele și puternicul lagăr al democrației, păcii și socialismului. Cehoslovacia socialistă este cunoscută în întreaga lume prin marea contribuție adusă la cauza nobilă a întăririi prieteniei și colaborării pașnice între toate popoarele lumii, prin bogățiile și frumusețile sale, prin înaltul grad al civilizației și prin bogăția culturii sale, prin hărnicia, talentul și eroismul poporului său.

Ceea ce a dus însă pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale pămîntului faima Cehoslovaciei populare, ceea ce a contribuit poate cel mai mult ca poporul ei să fie pretutindeni cunoscut, stimat și apreciat este puternica industrie a țării creată, apărată și dezvoltată prin eforturile multor generații ale poporului.

Republica Cehoslovacă se numără cu cinste printre țările cele mai industrializate din lume. Tehnica cehoslovacă stă în primele rînduri ale tehnicii mondiale. Vizitînd Cehoslovacia am văzut că industria sa, și în primul rînd industria grea, constituie o temelie solidă pe care se clădește viața fericită a poporului. De două ori și jumătate este astăzi mai mare decît în 1937 producția industrială a Cehoslovaciei.

După cum se știe, puterea economică a unei țări se exprimă în volumul producției industriale luat în raport direct cu volumul consumării acestei producții pe cap de locuitor. An de an, în Cehoslovacia democrat-populară crește considerabil producția industrială pe cap de locuitor. In 1955, bunăoară, producția de oțel, pe cap de locuitor, a reprezentat 345 kg, Cehoslovacia depășind astfel Franța și apropiindu-se simțitor de Anglia.

Producția industrială a R. Cehoslovace asigură în cele mai bune condiții necesitățile interne determinînd o continuă ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc. Să amintim doar faptul că anul acesta, la 1 aprilie, a fost înfăptuită cea de a cincea reducere de prețuri la mărfurile de consum popular. La dizpoziția populației stă o mare varietate de produse, la prețurile cele mai felurite. Indiferent dacă vrei să cumperi rechizite școlare, articole de îmbrăcăminte sau încălțăminte, o bicicletă, o motocicletă sau un automobil, un aspirator de praf sau un răcitor electric etc. etc. îți stau la dispoziție modele diferite, tipuri diferite, la prețuri diferite. Se remarcă îndeosebi grija pentru ușurarea muncii omului în toate domeniile. Mașina este destinată, pe scară din ce în ce mai largă, să înlocuiască multe procese manuale nu numai în uzine și fabrici ci și în gospodăria cetățeanului.

Din Cehoslovacia pleacă în fiecare zi, spre multe țări ale lumii, cantități apreciabile de mașini, mașini-unelte și utilaje complecte pentru întreprinderi, precum și specialiști cehi. Se știe, de exemplu, că utilajul fabricii de spirt din San Nicolas (Argentina) — cea mai mare din lume — a fost în întregime executat în Cehoslovacia. Țările înapoiate din punct de vedere economic acordă o înaltă prețuire ajutorului avantajos pe care îl primesc din partea R. Cehoslovace în lupta lor pentru crearea și dezvoltarea unei industrii naționale.

Marea dezvoltare a industriei Cehoslovaciei populare și a întregii sale economii au pus în fața școlii și științei cehoslovace sarcina de a asigura țării oameni cu o înaltă cultură, cadre cu o calificare superioară, capabile nu numai să folosească în toate domeniile tehnica cea mai modernă, dar și să ridice pe noi culmi gloria științei și tehnicii cehoslovace.

Invățămîntul universitar — această nesecată pepinieră de cadre cu o înaltă calificare — a cunoscut în R. Cehoslovacă o dezvoltare neobișnuită. Dacă în Cehoslovacia burgheză au existat în total 11 școli superioare, îngrămădite toate în Praga, Brno și Bratislava, în anii puterii populare numărul lor a crescut considerabil ajungînd încă în 1952 la 21 unități, cu numeroase facultăți.

S-a avut în vedere, de asemenea, și o mai justă repartizare teritorială a instituțiilor de învățămînt superior potrivit necesităților economiei naționale și condițiilor concrete existente în diferitele centre industriale și culturale ale țării. Marea grijă a partidului și guvernului pentru asigurarea țării cu cadrele superioare necesare în cele mai diferite sectoare ale economiei și culturii, și în primul rînd în sectoarele cheie, s-a concretizat în crearea unor institute și facultăți cu totul noi cum sînt: Institutul de chimie, Institutul de științe politice și economice, Facultatea de economie industrială, Școala superioară de căi ferate, Școala superioară de mașini, Școala superioară electrotehnică etc. A crescut mereu și numărul studenților. Pe întreaga țară el s-a întreit față de 1938, iar în Slovacia s-a mărit cu mai mult de trei ori și jumătate. O mare însemnătate a avut-o schimbarea compoziției sociale a studenților. Față de circa 7 la sută studenți de origine muncitorească din instituțiile de învățămînt superior ale Cehoslovaciei capitaliste, astăzi, în învățămîntul superior cehoslovac, numărul studenților de origine muncitorească se ridică la mai mult de jumătate din numărul total al studenților.

Corpul didactic universitar acordă o neslăbită atenție continuei ridicări a nivelului științific și ideologic al cursurilor precum și organizării practicii obligatorii în producție. In Cehoslovacia nu există specialitate la care practica în producție să nu fie obligatorie.

Instituțiile de învățămînt superior au legături foarte strînse cu întreprinderile industriale, cu gospodăriile agricole de stat, cu cooperativele agricole. „Fără aceste legături — ne-a spus un bătrîn profesor din Praga — munca noastră ar fi stearpă, n-ar da roade. Țara ne apreciază truda nu numai după nivelul pregătirii teoretice a specialiștilor pe care-i creștem, ci, mai ales, după felul cum știu ei să folosească în practică, în viața de toate zilele, cunoștințele teoretice, cum contribuie la ridicarea productivității muncii, la scăderea prețului de cost, la elaborarea unor noi procedee care să ușureze munca omului, la progresul tehnic etc."

Colaborarea instituțiilor de învățămînt superior cu întreprinderile are aspecte foarte variate. Organizarea practicii în producție a studenților ocupă, bineînțeles, în această privință un loc foarte important. In același timp, însă, se folosesc și alte căi. Aș vrea să amintesc, de pildă, organizarea în incinta unora din marile întreprinderi industriale a unor laboratoare speciale, utilate cu tehnică modernă, în care cadrele didactice își desfășoară activitatea științifică. Aci cercetătorii au marele avantaj de a se putea preocupa în mod nemijlocit de probleme ale producției. Totodată, în aceste laboratoare ei colaborează cu inovatorii din întreprinderi — muncitori, tehnicieni și ingineri — verificînd multilateral și îmbogățind atît cercetările lor științifice cît și inovațiile lucrătorilor din întreprinderile respective.

Cercetările științifice nu se mărginesc, bineînțeles, la instituțiile de învățămînt superior. Academia cehoslovacă de științe, înființată la 17 noiembrie 1952, este forul superior care se ocupă de organizarea și desfășurarea muncii științifice în întreaga țară. In laboratoarele și institutele ei de cercetări își desfășoară activitatea mulți profesori universitari — savanți stimați și apreciați de întregul popor. Chiar în fruntea Academiei, președintele republicii l-a numit, din ziua înființării ei, pe profesorul universitar dr. Zdenek Nejedly.

Pentru oricine vizitează o țară necunoscută ghidul sau însoțitorul este o condiție esențială pentru a putea cunoaște și înțelege viața poporului respectiv, obiceiurile lui, realizările lui etc. Călătorind prin Cehoslovacia am văzut însă că în această țară există anumite fenomene care, datorită răspîndirii lor, pot fi ușor înțelese fără nici un fel de explicații. Așa stau lucrurile, bunăoară, în ceea ce privește gradul de cultură al poporului. Oricine vizitează Cehoslovacia are atîtea prilejuri să se convingă de înaltul nivel cultural al poporului încît înțelege acest lucru fără a avea nevoie de explicații. Marele număr al căminelor culturale, caselor de cultură, cluburilor, bibliotecilor, cinematografelor, teatrelor, ansamblurilor artistice, orchestrelor, expozițiilor etc., precum și larga răspîndire a radioului — iar în ultimul timp și a televiziunii — constituie cea mai bună dovadă că în Cehoslovacia democrat-populară cultura a încetat pe veci de a mai fi un privilegiu al claselor avute.

Delegația noastră s-a interesat care este contribuția cadrelor didactice la munca educativ-culturală. Am discutat această problemă atît cu activiști ai Comitetului Central al Sindicatului lucrătorilor din învățămînt și ai comitetului regional Praga al acestui sindicat, precum și cu învățători și profesori și am văzut că slujitorii școlii din R. Cehoslovacă stau în primele rînduri ale activiștilor instituțiilor cultural-educative. Prin conferințe și referate, prin organizarea de șezători, serbări, discuții asupra unor cărți, prin stimularea creației artistice populare, prin bogata activitate desfășurată în biblioteci etc. cadrele didactice din Cehoslovacia aduc o prețioasă contribuție la dezvoltarea multilaterală a vieții culturale a țării.

Un factor important în educația culturală a poporului cehoslovac este „Societatea Cehoslovacă pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice". Impreună cu toți reprezentanții de seamă ai științei, culturii și vieții publice, din cele mai diferite domenii de activitate, cadrele didactice—de la învățătorii din sate, pînă la profesorii universitari—aduc în cadrul activității acestei societăți aportul lor însemnat la ridicarea nivelului cultural și politic al maselor largi ale poporului.

Cu prilejul vizitei noastre în Cehoslovacia am putut vedea că marea dezvoltare economică a țării, și în primul rînd dezvoltarea puternicei industrii grele, determină o bogată viață științifică și culturală. Școala și slujitorii ei participă activ la marea operă constructivă a harnicului și talentatului popor cehoslovac care înaintează cu pași siguri pe drumul luminos al socialismului.

Invățătorul Orner Karl din satul Sălbățelul-Nou, raionul Caransebeș, regiunea Timișoara, desfășoară o frumoasă activitate culturală în rîndurile țărănimii.

In clișeu: *La o repetiție a corului căminului cultural din sat.*

Învățători și profesori

Abonați-vă pentru anul 1957 la publicațiile Uniunii Scriitorilor din R.P.R.:

GAZETA LITERARA
VIAȚA ROMINEASCA
UTUNK
STEAUA
IGAZ—SZO
IAȘUL LITERAR
TINARUL SCRIITOR
SCRISUL BANAȚEAN
NEUE LITERATUR
NOVI ZIVOT

Abonamentele se primesc la difuzorii voluntari din întreprinderi, instituții și școli, oficiile și agențiile poștale și factorii poștali din țară.

EPIGRAME

UNUI PROFESOR „EXPEDITIV" IN CORECTAREA TEZELOR:

Corectează pe-ndelete,
Chiar și-o mie de caiete,
De cînd omul și-a făcut
O ștampilă cu... „văzut"...

O LECȚIE „ATRACTIVĂ" DE ȘTIINȚE NATURALE.

Stau cu mîinile la spate,
Resemnați de a lor soartă.
„Colțul viu" — e-n fundul clasei,
Iar în bănci... „natură moartă!"

Inv. I. PETRESCU
București

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 391 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 5 octombrie 1956

Sesiunile regionale ale lecturilor pedagogice

De curînd au avut loc lucrările primelor sesiuni regionale ale lecturilor pedagogice. Știrile primite din regiunile unde s-au desfășurat aceste sesiuni ne îndreptățesc să considerăm că această acțiune nouă a izbutit să stîrnească interesul cadrelor didactice, antrenîndu-le în munca de studiere și popularizare a experienței pedagogice înaintate.

Multe din lucrările prezentate la sesiuni au dovedit o temeinică înțelegere a problemelor pedagogice, rivnă, dragoste și spirit creator în activitatea practică, constituind astfel pildă și îndemn pentru activitatea cadrelor didactice. Desigur, ca la orice început, n-au lipsit greutățile, iar calitatea lucrărilor și nivelul discuțiilor n-au răspuns totdeauna scopului. Ceea ce este însă deosebit de valoros pentru acest început este tocmai faptul că s-au clarificat scopul și importanța noii acțiuni a lecturilor pedagogice.

Totodată, problemele ridicate de unele lucrări și discuțiile purtate în jurul lor au subliniat necesitatea unei mai mari preocupări pentru conținutul și metodele muncii instructiv-educative.

Participanții la prima sesiune a lecturilor pedagogice au cîștigat încredere în posibilitățile lor de a duce o muncă de cercetare și au început să se gîndească, cu o exigență sporită, la pregătirea lucrărilor pentru sesiunea următoare.

Lucrările pedagogilor din regiunile Iași și Suceava

Sesiunea lecturilor pedagogice din regiunile Iași și Suceava a avut loc în zilele de 29 și 30 septembrie, la Iași. Lucrările sesiunii, desfășurate în plenară și pe secții, au întrunit un număr de 180 de cadre didactice din instituțiile de învățămînt și educație, inspectori, metodiști ai cabinetelor pedagogice, activiști ai organizațiilor U.T.M. și de pionieri precum și părinți ai elevilor.

Cele 18 lucrări prezentate au trezit un viu interes în rîndurile participanților la sesiune, datorită importanței problemelor pe care le-au adus în discuție. Astfel, lucrarea prezentată în ședința plenară de tov. profesor G. Văideanu a arătat care sînt componentele sistemului de muncă al educatorului, încercînd totodată să dea o definiție a acestui sistem de muncă.

Lucrarea tov. profesor Octav Chițoveanu, intitulată „Contribuții la folosirea metodei conversației", a suscitat vii dezbateri. Autorul a expus experiența sa în legătură cu folosirea conversației în cadrul lecției, prezentînd material bogat din activitatea sa practică.

O lucrare care s-a bucurat, de asemenea, de multă atenție din partea celor prezenți la sesiune a fost aceea a tov. profesor Vasile Popa, care a tratat tema „Cum îmi educ copiii". Prin problemele pe care le-a ridicat în legătură cu educația în familie, ea a stîrnit discuții interesante.

Lucrarea tov. profesor Parfene Constantin — „Cum folosesc predarea limbii și literaturii române pentru a le forma elevilor concepția marxist-leninistă despre lume și a-i educa în spiritul moralei comuniste" — a constituit o încercare, în mare parte reușită, de valorificare a experienței proprii în această direcție. Bine închegată, folosind un material bogat care caracteriza momentele mai importante din munca autorului, lucrarea a reușit să generalizeze în bună măsură experiența unei activități practice apreciate de cadrele didactice.

Lucrări interesante au fost susținute și în cadrul celor patru secții.

La secția învățătorilor, tov. Gh. Sireteanu, tratînd tema „Dezvoltarea exprimării corecte orale și scrise a elevilor din clasele I-IV" a adus în lucrarea sa valoroase observații cu privire la unele probleme ca: precizarea sensului cuvintelor, îmbogățirea și activizarea vocabularului elevilor, însușirea conștientă a regulilor exprimării corecte etc.

Expunînd experiența sa în ceea ce privește predarea scris-cititului, învățătoarea Elena Popescu a arătat unele aspecte variate din activitatea ei în perioada preabecedară și abecedară. Lucrarea sa a cuprins un material interesant, care explică progresul elevilor.

Vorbind de experiența muncii simultane la două clase, învățătorul Ștefan Tumurug a arătat, în lucrarea pe care a prezentat-o la sesiune, cum a rezolvat multe din greutățile întîmpinate, obținînd realizări deosebite în pregătirea elevilor.

Importante probleme au ridicat și lucrările prezentate în secția de limba și literatura română. Astfel, tema „Dezvoltarea gîndirii elevilor în procesul predării limbii române", tratată de tov. Virginia Ghibu, a reușit să pună în valoare elementele importante din activitatea sa, trezind mult interes în rîndul auditorilor. Vorbind despre recapitularea materiei la literatură în clasele V—VII, tov. Constantin Tumurug a expus experiența sa în această problemă, aducînd unele elemente noi în ceea ce privește folosirea temelor speciale, introducerea unor elemente noi la lecțiile de repetare etc.

Fără a ne mai opri asupra celorlalte lucrări prezentate, considerăm că prima sesiune a lecturilor pedagogice a constituit un bun prilej de popularizare a experienței pozitive. Totodată, sesiunea a adus multe clarificări în ceea ce privește conținutul acestei noi forme de răspîndire a experienței pozitive, mobilizînd pe cei care se preocupă de problemele de educație la munca de studiere și valorificare a activității practice.

Scoțînd la iveală realizările și lipsurile lucrărilor prezentate, discuțiile purtate în cadrul sesiunii au contribuit în același timp la lămurirea problemelor legate de munca de îndrumare desfășurată de către comisiile regionale, făcîndu-se propuneri în vederea înlăturării lipsurilor manifestate în această direcție.

Desfășurarea primei sesiuni a lecturilor pedagogice ne-a arătat însă că mai avem multe de făcut pentru ridicarea acestei acțiuni la nivelul corespunzător.

EUGEN VIRGOLICI
șeful cabinetului pedagogic din regiunea Iași

Să tratăm temele cele mai importante pentru munca instructiv-educativă

Lucrările prezentate la prima sesiune din regiunea Galați a lecturilor pedagogice au fost orientate, în parte, spre tratarea unor teme legate de probleme actuale ale învățămîntului și educației. Asemenea probleme au fost de pildă, prevenirea și înlăturarea supraîncărcării elevilor, îmbunătățirea muncii educative în școală, activitatea independentă a elevilor în timpul lecției, dezvoltarea exprimării corecte a elevilor în procesul de învățămînt, confecționarea cu mijloace proprii a materialului didactic etc.

Cu toată această varietate de teme trebuie să subliniem totuși faptul că au lipsit lucrări care să trateze aspecte ale predării fizicii, chimiei, științelor naturale — obiecte care contribuie la realizarea învățămîntului politehnic în școala noastră. De aici reiese faptul că profesorii de specialitate nu s-au preocupat suficient de această problemă.

Participanții la sesiunea lecturilor pedagogice din regiunea Galați au avut posibilitatea să cunoască munca depusă de cîțiva învățători și profesori din orașele Galați, Focșani, Tecuci și să afle cum au rezolvat aceștia unele probleme ale muncii instructiv-educative. Iată de ce era necesar să fi participat cu lucrări mai mulți învățători și profesori care să-și fi descris activitatea. În felul acesta, se puteau cunoaște și alte metode și procedee folosite de cadrele didactice fruntașe, precum și realizările obținute într-un număr mai mare de școli din regiune.

Din referatul tovarășei Dorina Capotă, intitulat „Din munca de formare a exprimării corecte a elevilor", învățătorii au aflat de unele procedee pe care le-a folosit ea pentru rezolvarea cu succes a acestei probleme și au văzut diferite materiale didactice confecționate cu mijloace proprii pentru a fi folosite la lecțiile de dezvoltare a vorbirii.

Tov. Zamfira Tonescu și Grigore Tenie au vorbit în lucrările lor despre folosirea materialului didactic în predarea matematicii.

Referatul tov. Ion Robu, intitulat „Munca pentru formarea disciplinei conștiente la elevii clasei I", a arătat în mod concret o serie de metode și procedee folosite în munca educativă cu copiii.

Trebuie să subliniem însă că unele lucrări au păcătuit prin caracterul lor general, abstract. În loc de a se porni de la experiența practică, de la descrierea și analiza faptelor, s-a mers pe calea deductivă, pornindu-se de la concluzii teoretice cunoscute, iar practica nu a folosit decît ca mijloc de ilustrare. Din asemenea lucrări, participanții nu au avut posibilitatea să învețe prea mult.

La această primă sesiune a lecturilor pedagogice au participat un număr destul de mare de profesori și învățători, fapt care a dovedit interesul și preocuparea lor pentru această formă nouă de muncă.

SOFIA FUIOR

Un stimulent pentru munca viitoare

În regiunea Constanța sesiunea lecturilor pedagogice s-a desfășurat în zilele de 22—23 septembrie. Ea a marcat un început bun pe drumul muncii de studiere și popularizare a experienței pedagogice înaintate.

Din cele șase lucrări prezentate în ședința plenară a sesiunii s-a remarcat lucrarea tov. Anastasia Caludea, profesoară la școala pedagogică de fete. Tov. Caludea a prezentat unele realizări în ceea ce privește închegarea colectivului de elevi, obținute în cei 3 ani cît a lucrat ca dirigintă la aceeași clasă. Sprijinindu-se în munca sa pe elevele utemiste care formau nucleul colectivului și ajutată de profesoarele clasei și de părinți, tov. Caludea a reușit să închege un colectiv trainic, care a avut o influență deosebit de pozitivă asupra dezvoltării elevilor.

Tov. I. Ciobanu de la școala medie din Fetești a prezentat în lucrarea sa unele aspecte din munca lui pentru introducerea politehnizării învățămîntului. Din referat s-au desprins o serie de probleme cu caracter educativ în legătură cu realizarea învățămîntului politehnic: problema disciplinei, influența muncii din atelier asupra cunoștințelor elevilor etc.

Deși temele lucrărilor prezentate în secții n-au fost suficient de variate, totuși au ridicat probleme interesante. Astfel, tov. I. Trașcu, învățător din Medgidia, a arătat experiența sa în confecționarea și folosirea materialului didactic pentru predarea aritmeticii și gramaticii. Lucrarea a fost mult apreciată de participanți.

La secția de limba și literatura română a stîrnit vii discuții lucrarea tov. M. Banu, profesoară la școala medie nr. 2 din Constanța, care s-a ocupat de problema dezvoltării vorbirii corecte la copii.

Plină de conținut a fost lucrarea tov. Ecaterina Culiano, profesoară la școala pedagogică cu limba de predare tătară, care a tratat tema „Cercurile literare ale elevilor".

Cu toate lipsurile care s-au manifestat, realizările obținute în această sesiune trebuie să constituie pentru cadrele didactice din regiunea Constanța un stimulent pentru munca viitoare.

VIRGINIA MANASIA

Pentru politehnizarea învățămîntului

Între 29 septembrie și 1 octombrie a avut loc la Iași la Universitatea „Alexandru Ion Cuza" o consfătuire interregională consacrată dezbaterii unor probleme privind politehnizarea învățămîntului mediu. La această consfătuire organizată de Societatea de științe matematice și fizice din R.P.R. filiala Iași, au luat parte cadre didactice din învățămîntul mediu din regiunile Iași, Suceava, Bacău și Galați, precum și oameni de știință din domeniul matematicii și fizicii din instituțiile de învățămînt superior din Iași.

Prof. M. Petrovanu, din partea consiliului general al Societății de matematică și fizică, și prof. Ion Creangă, rectorul Universității „Alexandru Ion Cuza" din Iași au scos în evidență importanța consfătuirii pentru politehnizarea învățămîntului.

Participanții la consfătuire au ascultat două conferințe de informare științifică și metodică: conferința academicianului Al. Myller intitulată: „Suprafața — o lume întreagă" și a prof. Adolf Haimovici privind problema modernizării conținutului matematicii în școlile medii.

Prof. Gh. Opaiț, secretarul filialei Iași a Societății de științe matematice și fizice, a prezentat referatul intitulat: „Elemente de politehnizare în predarea matematicii și fizicii în învățămîntul mediu".

Prof. N. Calinicenco a prezentat un referat cu privire la problemele tehnicii noi.

La discuții au luat parte numeroase cadre didactice care au subliniat necesitatea organizării temeinice a lucrărilor de laborator la fizică în școlile medii, a formării deprinderii de calcul la elevi, precum și a organizării lucrărilor geodezice în cadrul matematicii. De asemenea au reieșit modalități practice de organizare a unor asemenea lucrări cu aparatura existentă și cu posibilitățile locale din școlile medii.

Participanții la consfătuire au vizitat fabrica de antibiotice din Iași, precum și platforma astronomică a școlii medii nr. 2 din Iași de unde s-au executat observații asupra planetei Marte.

CONSFĂTUIREA DIRIGINȚILOR

În vederea ridicării nivelului muncii instructiv-educative, secția de învățămînt a raionului Dorohoi a organizat de curînd o consfătuire cu diriginții. Pentru asigurarea unor condiții cît mai bune de discutare a problemelor, atît tema referatului cît și bibliografia au fost comunicate din timp tuturor celor interesați.

Consfătuirea a fost precedată de două ore educative deschise, ce au avut loc la școala medie mixtă din Dorohoi. Prima oră educativă a fost condusă de către tov. prof. S. Sluzinger, dirigintele clasei a VII-a și a avut ca temă organizarea colectivului de conducere al clasei. A doua oră educativă a fost condusă de către tov. Octav Guțic, dirigintele clasei a IX-a și a avut ca temă analiza situației la învățătură și disciplină a elevilor. În cadrul acestei ore s-au combătut anumite manifestări nesănătoase care mai persistă printre elevi și anume individualismul, supraaprecierea propriei persoane etc.

La consfătuire, tov. Alexandru Ostafi a prezentat un referat cu privire la organizarea și desfășurarea orelor educative. Pe lîngă susținerea teoretică a temei pe baza unei bogate bibliografii, referentul a adus numeroase exemple din experiența sa personală de diriginte. Referatul s-a ocupat atît de calitățiie personale ale educatorului, cît și de modul în care acesta trebuie să-și organizeze munca. O atenție deosebită a fost acordată metodelor de cunoaștere a elevilor.

La discuție au participat numeroși pedagogi, printre care tovarășii G. Romîndașu, G. Porfireanu, R. Freinfeld etc. Aceștia au adus complectări referatului și au comunicat aspecte interesante din munca lor personală. Unii diriginți au remarcat faptul că mixtarea claselor a dus la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, colectivul mixt putînd să se dezvolte mai bine și prezentînd un simț mai accentuat pentru ordine, disciplină și punctualitate.

Consfătuirea și-a atins pe deplin scopul, constituind un larg schimb de experiență între diriginți, fapt care a determinat pe participanți să propună ca asemenea consfătuiri să aibă loc trimestrial.

GRIGORE DAVIDEANU

Citiți în acest număr:

Din experiența școlii sovietice *(Pag. 2-a)*

La școala tehnică de hidroameliorații *(Pag. 3-a)*

Frecvență de sută la sută

Asigurarea unei frecvențe regulate a elevilor, chiar de la începutul anului școlar, constituie una din condițiile principale ale succesului muncii instructiv - educative. Experiența ne-a dovedit că slaba frecvență a elevilor în primele zile după deschiderea cursurilor are uneori urmări defavorabile pentru munca întregului an școlar. Elevii care la începutul anului absentează de la școală, nu-și procură la timp nici manualele și rechizitele școlare, nu asistă la primele lecții și astfel sînt lipsiți de o bază solidă, pe care să clădească cunoștințele ce li se vor preda în noul an școlar. În asemenea cazuri, învățătorul sau profesorul este pus în situația să lucreze de la început cu elevi rămași în urmă la învățătură.

Pentru a preîntîmpina aceste deficiențe, cadrele didactice de la școlile din satele Făurești, Lăschia, Cetățele și Surdești, raionul Lăpuș, au manifestat un viu interes în munca de lămurire a părinților și a elevilor, în scopul asigurării unei frecvențe de sută la sută. În acest scop, cadrele didactice au găsit forme variate de muncă pentru ducerea la îndeplinire a acestei sarcini. Cu prilejul vizitelor la domiciliul părinților, cadrele didactice au stat de vorbă cu aceștia, arătîndu-le importanța trimiterii regulate a elevilor la școală, a procurării manualelor și rechizitelor școlare etc. Adunările cu părinții, conferințele ținute în cadrul căminului cultural, munca de lămurire de la om la om, articolele la gazetele cetățenești etc., toate acestea au contribuit la lămurirea părinților asupra necesității trimiterii copiilor la școală.

P. COSTIN

Amărăciunile unei directoare

Pe fruntea tovarășei Valeria Aldiș, directoarea școlii medii nr. 2 din Rîmnicu Sărat, ca și în întreaga ei comportare, se întrevăd bine grijile care o frămîntă. Munca de început de an școlar este într-adevăr grea pentru un director de școală. De felul cum pornește, de măsurile pe care le ia depind foarte mult rezultatele din iunie. Și apoi acest an școlar are atîtea elemente noi: aplicarea noilor planuri și programe, mixtarea, politehnizarea etc. Tovarășa Aldiș a reflectat mult asupra lor. Experiența acumulată în cei 21 de ani de învățămînt se împletește strîns cu dorința puternică de a face bine fiecare lucru. În planul de muncă al școlii s-au cristalizat o mare parte din grijile care nu-i dau pace.

De valoarea măsurilor propuse în acest plan nu te poți îndoi. Tovarășa Aldiș cunoaște bine atît lipsurile muncii instructiv-educative, la fiecare disciplină în parte, cît și propriile ei lipsuri. Este în stare să vorbească ore întregi despre lipsurile școlii în predarea limbii române, în dezvoltarea exprimării orale și scrise a elevilor, în predarea algebrei, a geometriei plane, în predarea construcțiilor geometrice, în demonstrarea teoremelor, în corectarea temelor, despre propriile sale lipsuri în conducerea muncii metodice, în alcătuirea planului de muncă.

Cursurile de perfecționare au ajutat-o să-și dea seama cum poate realiza în școală unitatea muncii metodice, cum poate alcătui un plan de muncă real, bazat pe cunoașterea temeinică a situației din școală. Bazată pe acest ajutor, tovarășa Aldiș va îndruma și conduce mai bine procesul de învățămînt din școala sa, va înfrunta cu mai multă pricepere unele din greutățile pe care le întîmpină în acest an, greutăți care îi creează multe amărăciuni. S-o lăsăm să ni le povestească:

„A porni la realizarea învățămîntului politehnic înseamnă să ridici în primul rînd, în mod substanțial, nivelul științific al predării matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale, desenului și, în general, al tuturor obiectelor de studiu. Doresc din toată inima să fac acest lucru. Mi-am propus chiar să intensific munca de îndrumare, să asist cît mai des la disciplinele științifice, să organizez vizite în întreprinderi, să cer sprijinul școlii profesionale metalurgice pentru inițiația clasele a VIII-a în activitatea productivă. Pornim însă la muncă cu greutăți mari, unele inerente acestui început, altele provocate de-a dreptul de stilul de muncă al organelor de îndrumare și control de la secția de învățămînt raională și de la cea regională, ale organelor Ministerului Învățămîntului.

Cele două clase a VIII-a sînt prea numeroase. Avem cîte 49 de elevi în fiecare clasă. Ne lipsesc la clasa a VIII-a manualele de botanică, de algebră, de istorie antică, de limba română, de limba latină. Editura didactică și pedagogică ne-a promis că va fi gata cu istoria antică în decembrie și că pînă atunci va trimite primele 3 capitole sub formă de fascicole. Deocamdată, școala noastră a primit niște fascicole din istoria R.P.R. pentru clasa a X-a. Noi aveam nevoie urgentă de cele pentru clasa a VIII-a, deoarece la clasa a X-a programa prevede 40 ore de recapitulare a materiei de clasa a VIII-a și a IX-a și deci fascicolele vor fi necesare abia mai tîrziu. Nu avem încă manual de istoria literaturii la clasa a X-a. A ignora greutatea pe care o simt elevii în asimilarea cunoștințelor la aceste materii la care lipsesc manualele, înseamnă pur și simplu a subaprecia importanța manualului ca auxiliar prețios în munca profesorilor și a elevilor, dar mai ales a elevilor.

Unele instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului sosesc cu prea mare întîrziere, provocînd greutăți serioase în munca noastră. De pildă, instrucțiunile sosite de curînd cu privire la scoaterea algebrei la clasa a VI-a puteau fi trimise mult mai de vreme. De ce să punem profesorii în situația să-și refacă planificarea? A trebuit să muncim mult și la refacerea orarului".

Of-ul cel mai mare al tovarășei directoare este legat de felul cum a fost ajutată de organele de îndrumare și control de la raion, de la regiune și de la minister. „De doi ani de zile, de cînd conduc școala — acesta este al treilea — nu am avut nici o inspecție în școală. Doar anul trecut a venit în perioada recapitulării o brigadă de la regiune. Au asistat cîțiva tovarăși la cîteva ore, au tras concluzii favorabile și au promis un proces-verbal pe care nu l-am primit nici pînă acum. De la minister nu s-a rătăcit nimeni pe aici. Probabil că drumul se oprește la Buzău. Tovarășii inspectori de la raion cred că noi mergem bine și nu vin niciodată să vadă cum muncim. Și rău fac. Ochiul străin vede mult mai bine lipsurile. Atît eu, cît și cadrele didactice de la școala noastră am învăța mult dacă ni s-ar cerceta și analiza munca de organele noastre de îndrumare".

Și răsfoind filele cu planul de muncă tovarășa Aldiș arată toate problemele în rezolvarea cărora i-ar prinde bine o îndrumare cît de cît din partea tovarășilor inspectori școlari. Insistă mai ales asupra organizării muncii metodice la clasele I-IV și la clasele V-VII, asupra organizării activității practice, asupra grijii cu care trebuie aplicate noile programe, asupra conținutului muncii în orele educative.

În regiunea Ploești, ca și în alte regiuni ale țării, mai există, desigur, mulți directori de școli care, ca și tovarășa Aldiș, simt nevoia unui ajutor direct din partea organelor de îndrumare și control, care așteaptă zi cu zi o analiză minuțioasă și competentă a muncii pe care o desfășoară. Este timpul ca inspectorii școlari să nu le prelungească așteptările.

Prof. M. POPESCU

ARMATA R.P.R. — armată a păcii și apărării muncii pașnice, constructive a poporului român

Ca în fiecare an, la 2 octombrie, poporul nostru muncitor și fiii săi îmbrăcați în haine militare au sărbătorit Ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Române.

Ziua de 2 octombrie are o adîncă semnificație. Intrată în rîndul marilor sărbători ale poporului român, ea reamintește de crearea de către P.C.R. a primelor unități militare românești legate de popor, amintește de ajutorul ce ni l-a acordat U.R.S.S. în făurirea și întărirea Armatei Populare. În urmă cu 13 ani, la 2 octombrie 1943, la cererea prizonierilor români, poporul sovietic, prin guvernul său, și-a dat asentimentul la înființarea pe teritoriul Uniunii Sovietice a Diviziei „Tudor Vladimirescu".

Divizia „Tudor Vladimirescu" și celelalte 14 divizii românești ce au participat pe frontul antihitlerist și-au adus din plin aportul la eliberarea poporului nostru și a popoarelor maghiar și cehoslovac, înscriind mari fapte de arme și eroism în marea carte a salvării popoarelor de sub jugul greu al fascismului.

Pentru poporul nostru, 2 octombrie 1943 reprezintă începutul materializării luptei partidului pentru formarea unei armate populare. Divizia „Tudor Vladimirescu", gărzile patriotice antihitleriste și întreaga muncă dusă de partid pentru democratizarea armatei au constituit premise importante în făurirea Armatei Populare.

Făurirea Forțelor Armate ale Republicii Populare Române reprezintă una din cele mai mari realizări ale poporului nostru, obținute sub conducerea înțeleptului și priceputului nostru conducător — Partidul Muncitoresc Român.

Procesul făuririi armatei populare este strîns legat de transformările radicale ce au avut loc în viața politico-economico-socială a țării noastre. Crearea armatei de tip nou a fost o necesitate obiectivă, impusă de cerințele apărării cuceririlor democratice obținute de popor, de trecerea la construcția socialismului. De aceea primul Congres al P.M.R., ținut în februarie 1948, a pus sarcina construirii într-un termen scurt a unei armate de tip socialist, care să corespundă scopului și intereselor noii orînduiri sociale și de stat.

Călăuzindu-se după învățătura marxist-leninistă despre statul socialist și forțele sale armate, după experiența militară a P.C.U.S., și folosind propria experiență, partidul, cu sprijinul întregului popor muncitor, a reușit să făurească o armată corespunzătoare pe deplin scopului și caracterului regimului democrat-popular. Armata Sovietică — cea mai înaintată organizație militară a timpului — a slujit drept model formării Armatei Populare Române. Republica Populară Română are în prezent o armată de tip nou, puternică, disciplinată și bine instruită, înzestrată cu cele mai moderne mijloace de luptă.

Prin compoziția socială, caracterul și țelurile sale, prin organizarea și sistemul ei de instruire etc., Armata Republicii Populare Române se deosebește radical de fosta armată burghezo-moșierească, de oricare armată capitalistă. Din toate punctele de vedere ea este superioară oricărei armate a claselor exploatatoare.

Armata noastră populară este o armată a păcii. Ea slujește interesele poporului muncitor, fiindu-i străin orice scop agresiv. Caracterul și sarcinile sale sînt cu desăvîrșire noi. Forțele Armate ale Republicii Populare Române sînt straja de nădejde a păcii și liniștii poporului, a independenței naționale și a intereselor de stat ale Republicii Populare Române.

Forțele noastre Armate au un profund caracter popular, ele fiind parte integrantă a poporului muncitor. Acest lucru îl oglindește în primul rînd compoziția sa de clasă. Atît soldații cît și ofițerii sînt fii ai poporului muncitor. Între comandant și subordonat există o deplină unitate de interese.

Militarul nostru de astăzi este un militar de tip nou. Înfățișarea morală a ofițerului armatei noastre contrastează puternic cu cea a ofițerului armatei vechiului regim burghezo-moșieresc. Pe cînd ofițerii fostei armate burghezo-moșierești se caracterizau prin egoism, lăcomie, carierism, ură față de omul muncii etc., ofițerii Armatei R.P.R. sînt educați pe baza sănătoaselor principii ale celei mai înalte morale — morala comunistă. Respect față de omul muncii, atitudine comunistă față de muncă, străduința de a fi întotdeauna și peste tot exemplu pozitiv pentru subordonați, dezvoltat spirit creator, cinste, modestie, comportare justă în întreaga sa activitate — acestea sînt numai unele din trăsăturile ce caracterizează ofițerul Armatei noastre Populare. Slujirea cu abnegație a intereselor poporului, apărarea patriei împotriva tuturor dușmanilor constituie datoria cea mai sfîntă a militarului nostru de astăzi.

Armata noastră este continuatoarea bogatelor tradiții de luptă ale poporului nostru, ridicate pe o treaptă mai înaltă de lupta eroică a clasei muncitoare, de jertfele și lupta neînfricată a comuniștilor. Educarea militarilor în spiritul tradițiilor de luptă ale poporului reprezintă o deosebită forță însuflețitoare în ridicarea continuă a conștiinței politice a militarilor. Faptele măreațe de luptă ale înaintașilor noștri îi îndeamnă pe militari să depună toate eforturile în activitatea lor pentru a le fi demni urmași.

Armata R.P.R. își trage tăria din orînduirea democrat-populară, din unitatea deplină de interese și aspirații ce există între armată și popor. Învățătura marxist-leninistă pe care partidul a pus-o la baza educării ei, știința militară a socialismului după care se conduce și instruiește fac ca armata noastră să fie puternică, de neînvins.

Armata noastră este puternică pentru că e condusă și îndrumată de Partidul Muncitoresc Român. Conducerea de către partid insuflă militarilor încredere în forțele de neînvins ale poporului, convingerea în superioritatea orînduirii noastre democrat-populare și a forței lagărului socialist.

Armata R.P.R. își aduce întreaga contribuție la construirea socialismului. Ea a devenit o înaltă școală de educație patriotică și cetățenească. Ea dă patriei nu numai luptători pricepuți și curajoși, înzestrați cu înalte calități morale și de luptă, ci și cadre calificate pentru industrie și agricultură, care, după terminarea serviciului militar, participă cu și mai mult succes la înfăptuirea socialismului.

Succesele pe care le obține militarii în întărirea continuă a forțelor armate, în pregătirea lor de luptă și politică, umplu de mîndrie inimile oamenilor muncii din patria noastră. Înconjurînd cu dragoste și căldură pe militarii Armatei Populare, poporul muncitor le urează noi succese în perfecționarea măiestriei militare, în însușirea calităților morale și de luptă ale militarilor de tip nou pentru a fi demni apărători ai scumpei noastre patrii — Republica Populară Română.

Militari ai Forțelor Armate ale R.P.R. pe cîmpul de exerciții.

Din experienţa ŞCOLII SOVIETICE

Învăţământul politehnic în R.S.F.S.R.

Indeplinind indicaţiile Partidului Comunist cu privire la dezvoltarea învăţământului politehnic, şcolile din R.S.F.S.R. caută şi găsesc mereu noi şi noi mijloace pentru înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă.

In învăţământul politehnic s-a profilat un sistem determinat. Elementele principale ale acestui sistem sînt: studierea bazelor producţiei la lecţiile de fizică, chimie, biologie, matematică, desen liniar şi, în parte, geografie, înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă în ateliere şi pe loturile şcolare experimentale, efectuarea cursurilor practice de maşini, de electrotehnică şi de bazele agriculturii, familiarizarea elevilor, cu ajutorul excursiilor, cu munca întreprinderilor, a S.M.T.-urilor, sovhozurilor şi colhozurilor, practica productivă în industrie şi agricultură, înarmarea elevilor cu cunoştinţe în cercuri şi în cadrul diferitelor cursuri facultative care le dau o pregătire specială.

In planul de învăţămînt al primelor patru clase sînt prevăzute lecţii de lucru manual; în clasele V—VII — activităţi practice în ateliere şi pe loturile şcolare, iar în clasele VIII—X — cursuri practice de maşini, de electrotehnică şi de bazele agriculturii. Programele cursurilor practice de maşini şi bazele agriculturii sînt prelucrate diferit pentru şcolile oräşeneşti şi cele săteşti, dar programa de electrotehnică este aceeaşi pentru amîndouă.

Cursurile de maşini şi de agricultură pentru şcolile oräşeneşti prevăd familiarizarea teoretică şi practică a elevilor cu operaţii de lăcătuşerie şi montaj, cu prelucrarea termică a metalelor, cu prelucrarea metalelor la strung, cu problemele principale privind structura şi principiile de funcţionare ale maşinilor şi mecanismelor, cu lucrările complexe de asamblare, cu bazele culturii plantelor şi creşterii animalelor. In afară de aceasta, programa prevede studierea automobilului.

Programa cursurilor practice pentru şcolile săteşti prevede familiarizarea elevilor, mult mai pe larg decît în şcolile oräşeneşti, cu bazele culturii plantelor şi creşterii animalelor, cu uneltele de cultivare a solului, cu semănătoarele, plantatoarele şi alte maşini.

In cursul practic de electrotehnică (pentru şcoli oräşeneşti şi săteşti) se prevede studierea aparatelor electrice de măsurat, a maşinilor electrice cu curent continuu, alternativ şi trifazic, a problemelor de telefonie şi radiocomunicaţii.

Pentru o mai rapidă realizare a politehnizării şcolii şi a legăturii ei cu viaţa s-a hotărît nu numai să se introducă noi obiecte care să dea cunoştinţe de bază cu privire la problemele producţiei, dar şi ca elevii să lucreze direct în întreprinderi, în colhozuri şi sovhozuri, pe loturile şcolare şi în ateliere.

Congresul a cerut reorganizarea învăţămîntului în direcţia unei mai mari specializări în producţie, astfel încît tinerii şi tinerele care termină şcoala de 10 ani să aibă nu numai o largă cultură generală, ci şi să fie pregătiţi pentru munca practică. Indeplinind aceste indicaţii, Ministerul Învăţămîntului şi Academia de ştiinţe pedagogice au revizuit planul de învăţămînt al şcolilor şi au efectuat în el schimbări esenţiale. S-a mărit numărul lecţiilor şi al lucrărilor practice în ateliere şi pe loturile experimentale şcolare. Se propune ca în clasele VIII—X să se introducă în locul cursurilor practice de maşini, electrotehnică şi bazele agriculturii cursuri cu privire la bazele producţiei industriale şi agricole şi practica productivă a elevilor în întreprinderi, colhozuri, sovhozuri şi S.M.T.-uri.

In acest an şcolar, 500 de şcoli medii şi 177 de şcoli internate din R.S.F.S.R. vor lucra după noul plan de învăţămînt. Experienţa lor va permite Ministerului Învăţămîntului să verifice trăinicia acestui plan, să introducă în el corective şi apoi să-l generalizeze în toate şcolile.

Multe şcoli săteşti au organizat în vara anului trecut practica în producţie a elevilor din clasele superioare. In cadrul practicii elevii s-au familiarizat cu cele mai importante ramuri ale agriculturii şi cu agrotehnica, au dat ajutor colhozurilor şi sovhozurilor în desfăşurarea lucrărilor agricole de bază.

O muncă interesantă în această privinţă a desfăşurat şcoala medie din Grigoropol, regiunea Stavropol. Cu ajutorul conducerii colhozului „Rusia" şcoala a organizat din rîndurile elevilor o brigadă de sine stătătoare care lucrează în colhoz de-a lungul întregului an. In perioada cursurilor şcolare fiecare membru al brigăzii lucrează cîte două ceasuri pe zi, iar în timpul vacanţelor de vară — şase ceasuri. Norma de muncă pentru elevi este cu 25 de procente mai scăzută decît norma adulţilor, dar plata este aceeaşi. In anul curent s-au rezervat pentru brigada şcolară 156 de hectare din pămîntul colhozului, pe care s-au amenajat o grădină, culturi de cîmp şi zarzavaturi.

Participarea directă la producţia colhozului, ca şi plata ridicată contribuie la trezirea dragostei elevilor pentru munca agricolă. Acum, în ţinutul Stavropol se numără peste 120 de astfel de brigăzi.

Mult interes prezintă experienţa şcolilor din regiunea Riazan, unde a luat o mare amploare patronajul şcolarilor asupra vitelor tinere şi asupra cultivării porumbului pe cîmpiile colhoznice. In anul trecut, elevii din această regiune au ajutat crescătorilor de vite să îngrijească peste 34.000 de capete de vite; în acelaşi an ei au obţinut o recoltă bogată de porumb.

In anul acesta, şcolile din regiunea Riazan au organizat practica de vară în producţie a elevilor din clasele V, VI, VII, VIII şi IX. Colectivul pedagogic a pus la punct programul muncii în vacanţă. Indeplinind acest program, elevii şi-au lărgit cercul cunoştinţelor agronomice, au căpătat deprinderi practice folositoare.

Şcolile dispun acum de nenumărate forme pentru practica de vară a elevilor în producţie. Printre ele se numără: tabăra comsomolistă şi de elevi în colhoz, brigada formată din elevii unei clase, brigada formată din elevi din diferite clase, care locuiesc în colhozul pe teritoriul căruia se află şcoala, grupe de elevi în brigăzile colhozului. Conducerea tuturor acestor forme o au pedagogii, specialiştii şi fruntaşii colhozului.

O mare atenţie merită taberele comsomoliste din colhozuri. Ele îmbină cu succes munca în producţie a elevilor cu odihna lor. Totodată, această formă răspunde ţelurilor de producţie ale colhozului. Munca organizată sub conducerea profesorilor şi specialiştilor colhozului satisface în largă măsură familiarizarea elevilor cu producţia colhoznică, le dă posibilitatea să capete şi să-şi perfecţioneze deprinderile de muncă agricolă. Un regim precis al zilei în tabără permite să se îmbine raţional munca şi odihna elevilor. Cheltuiala pentru alimentare, cum este şi just, o iau asupra lor colhozurile.

Dezvoltarea învăţămîntului politehnic cere în momentul de faţă îmbunătăţirea bazei materiale a şcolilor. Iată de ce Ministerul Învăţămîntului al R.S.F.S.R. organizează în şcoli ateliere, înfiinţează loturi şcolare experimentale, extinde producţia instrumentelor şi utilajelor pentru ateliere şi cabinete. In acest an, industria pregăteşte pentru şcoli, pe baza comenzii Ministerului Învăţămîntului, peste 14.000 de strunguri, mai mult de 8.000 de mese de tîmplărie, 250.000 de truse de radiotehnică, 2000 de staţii electrice şi multe altele.

Sarcinile învăţămîntului politehnic cer să se abordeze dintr-un nou punct de vedere problema pregătirii cadrelor de pedagogi, cer să se introducă schimbări în planul de învăţămînt şi în programele institutelor de învăţămînt superior pedagogic. Incepînd din acest an şcolar durata învăţămîntului în institutele pedagogice a crescut de la 4 ani la 5 ani.

Invăţămîntul politehnic este o problemă nouă. El nu poate fi rezolvat numai de sus; este necesară, pentru rezolvarea lui, experienţa şcolilor, verificată de viaţă.

G. VLASOV
director adjunct al Direcţiei şcolilor din Ministerul Învăţămîntului al R.S.F.S.R.

Se dezvoltă învăţămîntul de cultură generală

Astăzi există în U.R.S.S 220.000 de şcoli de cultură generală. Numărul elevilor cuprinşi în aceste şcoli este de 30.000.000. Invăţămîntul de cultură generală este gratuit.

Elevii au primit în această toamnă 138 de milioane de manuale şcolare.

In acest an s-au deschis primele şcoli-internate, în care peste 70 de mii de copii sînt întreţinuţi pe de-a-ntregul de stat.

In regiunea Sahalin

15.000 de copii de 7 ani din Sahalin au păşit anul acesta pentru prima oară pragul şcolii. Numărul elevilor din această regiune a ajuns la o cifră neatinsă pînă acum aici — 100.000. Elevii multor puncte săteşti au început noul an şcolar în şcoli bine construite.

Cadrele de pedagogi din şcolile regiunii Sahalin îşi complectează studiile în instituţiile de învăţămînt superior din Moscova, Leningrad şi alte oraşe.

Studenţi străini în U.R.S.S.

In instituţiile de învăţămînt superior din Uniunea Sovietică au studiat anul trecut circa 13.000 de studenţi străini. In anul acesta, numărul lor s-a mărit cu 3000 de studenţi şi circa 1000 aspiranţi.

Ca şi în anul trecut, în institutele de învăţămînt superior din U.R.S.S. învaţă studenţi din toate ţările de democraţie populară. Se aşteaptă sosirea la studii a unor tineri din India, Indonezia, Birmania, Egipt, Afganistan, Ceylon, Tailanda, Laos, Cambodgia, Mexic, Argentina.

La rîndul lor, 500 de studenţi sovietici au plecat la studii în străinătate. Mulţi din ei vor studia în ţările de democraţie populară. Creşte numărul studenţilor sovietici din Franţa. De asemenea o serie de studenţi pleacă în Anglia, Danemarca, Finlanda, India.

INTR-O ŞCOALĂ SERALĂ DIN MOSCOVA

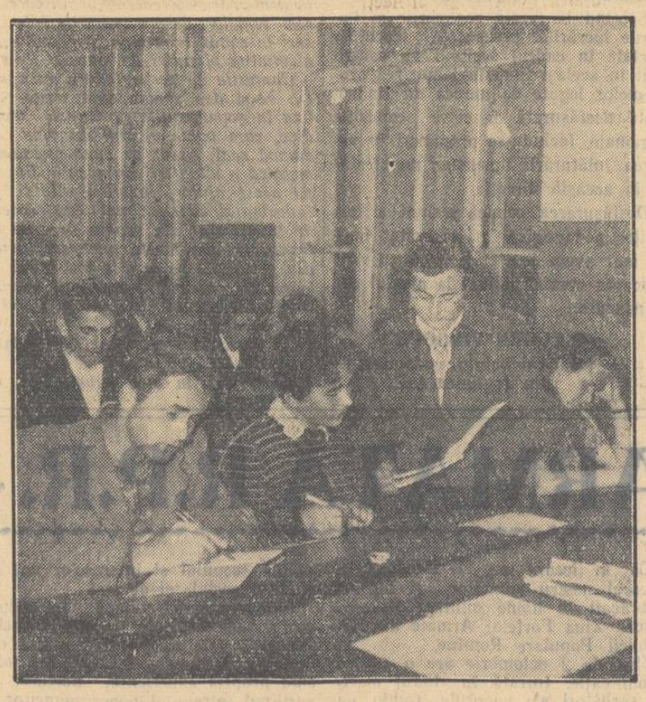

Elevii unei şcoli serale pentru tineretul muncitoresc din Moscova discutînd cu profesoara lor înainte de începerea lecţiei.

Primele zile în şcolile-internat

Educăm constructori activi ai comunismului

Şcoala-internat din Kalinin a primit 210 elevi în vîrstă de 7 pînă la 12 ani, veniţi din diferite oraşe şi sate ale regiunii. Ei au cunoştinţe, deprinderi şi înclinaţii diferite. Mulţi dintre ei au fost educaţi în grădiniţele de copii, iar unii şi-au petrecut vara în taberele săteşti şi oräşeneşti. Aceşti copii au căpătat deja deprinderi de comportare civilizată, s-au familiarizat repede cu noua situaţie din şcoala-internat şi se simt de minune.

Dar la noi au venit şi copii care au crescut fără supravegherea cuvenită, sau care nu întotdeauna au simţit influenţa binefăcătoare a colectivului.

A crea în asemenea condiţii un colectiv închegat de copii este un lucru nu tocmai uşor, care cere vreme îndelungată şi multă muncă. Aceasta este o sarcină însemnată a noastră, pe care ne străduim s-o rezolvăm.

Avem condiţiile necesare pentru aceasta. Şcoala noastră este bine utilată. In clădirea cu patru etaje se găsesc dormitoare, săli de clasă, camere de odihnă, o bibliotecă, o sufragerie, o sală de sport, un atelier de tîmplărie. Pentru organizarea vieţii culturale şi sportive a copiilor şcoala dispune de inventar sportiv, de un aparat de filmat, de televiziune.

Există un colectiv bun de profesori şi educatori. Astfel de tovarăşi ca O. A. Ceaghina, V. I. Mihailova, E. A. Kabanova, A. E. Obrazţova, N. I. Loşkareva, S. N. Dmitriev şi E. V. Makarova, stăpînesc o experienţă însemnată, cunosc bine psihologia copilului.

In şcoală lucrează şi pedagogi tineri, începători. O calitate preţioasă a acestora este dorinţa lor aprinsă de a lucra cît mai bine în profesiunea aleasă. Munca comună a pedagogilor experimentaţi şi a celor tineri are o influenţă binefăcătoare asupra activităţii noastre.

Am început lupta pentru formarea colectivului de elevi cu prelucrarea „regulamentului pentru elevi", în care sînt redate amănunţit reguliile purtării şcolarilor.

Nu scăpăm din atenţia noastră nici un caz de încălcare a disciplinei şi, îndeosebi, urmărim ca fiecare elev să se poarte cu grijă faţă de bunurile şcolii, faţă de manuale, faţă de îmbrăcămintea şi încălţămintea proprie.

Chiar în prima zi s-a organizat patronajul claselor a IV-a şi a V-a asupra claselor I-a şi a II-a. Dimineaţa, copiii mai mari ajută celor mici să se spele şi să-şi aranjeze patul, îi învaţă cum să-şi lege şiretul la ghete. In timpul zilei se joacă cu ei, îi însoţesc la plimbare.

In sălile de clasă, în dormitoare, pe coridoare, în camerele de odihnă, în sufragerie, au fost puşi elevi de serviciu.

Un factor important pentru închegarea tînărului colectiv îl constituie, desigur, munca. Noi am început să-i deprindem pe elevi cu munca chiar din prima zi a sosirii lor în şcoală. Fiecare elev este obligat să-şi întreţină în ordine — singur, sau cu ajutorul celor mai mari — patul, să-şi curete hainele şi încălţămintea, să-şi coase nasturii. Elevilor din clasele a IV-a şi a V-a li s-a impus obligaţia să spele podelele din dormitoare, să îngrijească şi să stropească florile şi să curete după lecţii încăperea clasei.

Copiii din clasa a III-a răspund de curăţenia curţii şcolii.

Acum se organizează atelierul de tîmplărie. Nu peste mult timp elevii vor începe să înveţe tîmplăria.

Sarcina noastră cea mai însemnată este de a forma din elevi oameni cu o cultură multilaterală, care să cunoască bine bazele ştiinţelor. Pentru aceasta trebuie să ridicăm lecţiile la un nivel înalt. Dar aici întîmpinăm multe greutăţi. Mulţi elevi, îndeosebi din clasele mici, nu au aproape nici o deprindere de muncă independentă. Toţi profesorii se preocupă cu asiduitate să-i facă să muncească sistematic şi independent. Elevii îndeplinesc sarcinile gospodăreşti sub conducerea şi supravegherea pedagogilor.

Pentru perfecţionarea calificării profesorilor s-au înfiinţat asociaţii metodice.

In şcoală a şi început să funcţioneze un cerc de cor, s-au organizat secţii de gimnastică, de patinaj, de ski, de şah şi de dame. Se vor înfiinţa cercuri de aeromodelism, un cerc al „mîinilor îndemînatice", cercuri de croit şi de cusut, de dans.

In clasele a IV-a şi a V-a s-au format detaşamente de pionieri, au fost aleşi responsabilii şi conducătorii detaşamentelor şi şefii claselor. Acum se pregătesc adunările unităţilor, la care vor fi alese conducerile acestora.

In faţa şcolilor-internat stau sarcini mari şi pline de răspundere. Noi nu ne cruţăm forţele pentru a îndreptăţi înalta încredere pe care ne-o arată partidul şi guvernul. Vom face totul pentru a pregăti din elevii noştri constructori ai comunismului dezvoltaţi şi instruiţi multilateral.

E. MAXIMOVA
directoarea şcolii-internat din Kalinin

Legătura dintre casa de copii şi şcoală

Una dintre preocupările permanente ale directorilor şi educatorilor din casele de copii este stabilirea unor relaţii principiale, sistematice, între casa de copii şi şcoală.

Colaborarea casei de copii cu şcoala trebuie să înceapă încă din primele zile ale anului şcolar. In privinţa cunoaşterii copiilor, educatorul trebuie să furnizeze învăţătorului, respectiv dirigintelui şi profesorilor clasei, toate datele: locul şi modul cum au învăţat elevii înainte, nivelul de dezvoltare a cunoştinţelor, priceperilor şi deprinderilor lor, a memoriei şi a gîndirii lor, bogăţia şi precizia vocabularului, cele mai importante lacune, măsura în care sînt deprinşi să muncească independent, ce interese au, care e starea sănătăţii lor.

In acelaşi timp, educatorul trebuie să cunoască încă de la începutul anului planul de muncă al dirigintelui, să-şi extragă din el o serie de date, iar dirigintele să studieze planul de muncă al educatorului. In felul acesta se asigură unitatea de cerinţe şi se evită paralelismul şi supraîncărcarea. In ambele planuri este bine să se prevadă măsuri unitare în ce priveşte organizarea regimului zilnic, modul cum trebuie îndeplinite temele pentru acasă, cum să se desfăşoare munca cu elevii care rămîn în urmă, munca de recapitulare la începutul şi la sfîrşitul anului şcolar, cum să se organizeze munca educativă.

Experienţa anului trecut subliniază în mod clar importanţa şi necesitatea acestei colaborări. In casa de copii nr. 1 din Sibiu, de pildă, educatorul copiilor din clasa a VI-a, tov. Munteanu, a asistat permanent la şedinţele consiliului pedagogic al şcolii şi la şedinţele cu părinţii, a discutat fiecare măsură educativă cu tov. Codrescu, dirigintele clasei. Acelaşi interes l-a manifestat şi tovarăşul diriginte faţă de măsurile luate în casa de copii. In cadrul discuţiilor comune s-a lămurit de ce unele metode şi procedee propuse nu sînt potrivite cu particularităţile individuale ale copiilor respectivi, cu condiţiile lor de viaţă. Aceste discuţii au contribuit în mare măsură ca educatorul, dirigintele şi profesorii să procedeze în mod unitar, atît în privinţa pedepselor, cît şi a stimulărilor.

La menţinerea unităţii de cerinţe a contribuit în mare măsură faptul că educatorul a asistat în fiecare săptămînă la cîte trei lecţii ţinute la şcoală, că a cercetat zilnic carnetul de corespondenţă, că a verificat regulat caietele pentru a cunoaşte observaţiile făcute de profesori, că a cercetat notele obţinute de elevi. De asemenea, au contribuit la menţinerea acestei unităţi vizitele regulate ale dirigintelui şi ale altor profesori la casa de copii şi participarea lor la şedinţele consiliului pedagogic al casei, planificarea unor îndrumări cu privire la munca independentă mai ales în perioada recapitulării, preocuparea pedagogilor de a arăta copiilor cum să înveţe, cu ce să înceapă, cum să se pregătească la fiecare obiect. Profesorii au combătut greşeala pe care o făceau unii copii din clasele I-IV, care considerau teme pentru acasă numai pe cele scrise. Le-au arătat de ce trebuie să înceapă cu învăţarea (regulă la aritmetică, gramatică, textul la geografie) înainte de a rezolva problemele, de a efectua exerciţiile de gramatică, de a desena hărţi etc. De asemenea, au dat consultaţii sau au antrenat la lecţii suplimentare pe elevii care aveau lacune.

Rezultatele acestei munci nu au întîrziat să se vadă. Dacă la sfîrşitul pătrarului I, din cei 17 elevi de clasa a VI-a proveniţi din casa de copii numai 4 erau promovaţi, restul fiind căzuţi la una sau mai multe materii, pînă la sfîrşitul anului nici un elev nu a fost repetent. Cu cei 5 corijenţi s-a lucrat intens în timpul vacanţei, astfel că în momentul de faţă, întreaga grupă de 17 elevi se găseşte în clasa a VII-a.

Toţi cei 17 elevi lucrează acum în mod independent, ceea ce constituie un aspect încă foarte rar în mare parte din casele de copii. Fiecare elev din clasa a VII-a de la casa nr. 1 din Sibiu începe cu obiectele care i se par lui mai grele, lucrează calm, susţinut, discutînd numai strictul necesar şi atunci în şoaptă, pentru a nu stingheri munca celorlalţi. Nimic nu e forţat sau stingaci în atitudinea, în activitatea lor, fie că e vorba de pregătirea lecţiilor, fie că e vorba de aşezarea cărţilor şi rechizitelor în dulapul propriu, de jocurile pe terenul din curte.

La casa de copii nr. 5 din Bucureşti, colaborarea cu şcoala în rezolvarea problemelor muncii instructiv-educative ocupă de asemenea un loc important. Tot astfel la casa de copii nr. 4 din Cluj, unde legătura cu şcoala nr. 25 a fost în anul trecut foarte strînsă şi rezultatele la învăţătură sînt bune. Casa de copii din Făgăraş colaborează îndeaproape cu şcoala pentru cunoaşterea copiilor. De exemplu, tov. Nicolae Rachieru, profesorul de matematică, a început încă din primele zile de şcoală să ducă o muncă sistematică pentru cunoaşterea amănunţită a fiecărui elev. O bună colaborare cu şcoala au realizat şi educatorii de la casa de copii din Buşteni, cu deosebire cei care lucrează la clasele a VI-a şi a VII-a.

Din păcate, mai există case de copii şi şcoli unde lipsa de colaborare duce la perpetuarea unor grave lipsuri şi greşeli în muncă. Mai există cadre didactice a căror atitudine faţă de elevii din casele de copii este de domeniul deformărilor antiştiinţifice în pedagogie. Astfel de cadre refuză să-i primească în clasa lor pe elevii proveniţi de la casa de copii sau dacă îi primesc nu se preocupă deloc de ei, aşezîndu-i undeva, în fundul clasei. De exemplu, învăţătoarea Iolanda Gabriela Libnitz, care a predat în anul trecut la clasa I-a, a lăsat repetente 9 elevi din casa de copii nr. 2 Sibiu, deşi cel puţin 3 dintre aceştea ar fi putut să treacă clasa, dacă ar fi fost ajutate.

O atitudine nejustă faţă de elevii din casele de copii a dovedit anul trecut şi şcoala medie din Sinaia. In timpul anului şcolar, majoritata profesorilor de la această şcoală au avut o atitudine distanţă faţă de elevii de la casa de copii. Foarte des elevii erau desemnaţi cu termenul de „căminieri". Nu a existat deloc preocuparea de a da consultaţii acestor elevi. Dirigintele clasei a V-a „B" a cerut telefonic datele necesare complectării catalogului. Din cauza modului defectuos cum se dădeau temele pentru acasă, chiar celor mai buni elevi le trebuiau peste patru ore ca să-şi poată îndeplini temele. Deşi o brigadă a Ministerului Învăţămîntului a trasat şcolii sarcina de a lupta împotriva acestei supraîncărcări şi a indicat procedeele de lucru, totuşi nu s-a constatat nici o îmbunătăţire pînă la sfîrşitul anului şcolar. Consiliul pedagogic pentru încheierea anului şcolar s-a ţinut fără participarea directorului casei de copii sau a educatorilor.

Tot lipsei de colaborare şi metodelor defectuoase de muncă ale învăţătorilor, profesorilor şi educatorilor li se datoreşte şi faptul că unii elevi proveniţi din casele de copii au slabe posibilităţi de a face compuneri. De cele mai multe ori, elevii notează cuvînt cu cuvînt cele spuse de profesorul de limba română şi trec cele notate fără cea mai mică schimbare, în mod cu totul mecanic, pe caietul curat. Cei ce nu au putut lua notiţe „bune" la şcoală, copiază acasă după caietele celorlalţi, fără să depună nici cel mai mic efort de gîndire. De exemplu, la casa de copii nr. 2 din Sibiu, la compunerea intitulată „Greuceanu", dată de curînd elevilor de clasa a V-a, se puteau vedea rînduri întregi în care înşiruirea cuvintelor nu avea sens logic. Pe lîngă aceasta, la fiecare rînd există cel puţin o greşeală de ortografie: lipsa articolului, lipsa unor litere, greşeli de acord etc.

Sigur că o analiză amănunţită a felului cum colaborează casele de copii cu şcolile nu este posibilă în cadrul acestui articol. Un lucru, însă, reiese clar: necesitatea acestei colaborări, necesitatea extinderii experienţei bune dobîndite de unele şcoli şi case de copii, pentru ca toţi copiii cuprinşi în aceste instituţii să devină cadre bine pregătite, cetăţeni demni şi utili în munca de construire a vieţii noastre noi.

IOANA IONESCU
lector I.P.C.D. Bucureşti

Cu ajutorul staţiunii de maşini şi tractoare

Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului de cultură generală a preocupat şi preocupă în mod permanent colectivul cadrelor didactice de la şcoala de 7 ani din comuna Balaciu, raionul Urziceni. Incă înainte de deschiderea noului an şcolar, într-o şedinţă a consiliului pedagogic, cadrele didactice de la această şcoală au dezbătut pe larg sarcinile cu privire la politehnizarea învăţămîntului şi posibilităţile de realizare a acestor sarcini în funcţie de specificul şcolii şi al satului. Ceea ce a interesat în mod deosebit cadrele didactice a fost asigurarea legăturii cu S.M.T.-ul din comună şi luarea primelor măsuri cu privire la politehnizare, utilizînd mijloacele şi posibilităţile pe care S.M.T.-ul le-ar putea pune la dispoziţia şcolii.

In acest scop, sub conducerea organizaţiei de partid şi cu sprijinul organizaţiilor de masă din comună s-a ţinut o şedinţă în care s-au discutat posibilităţile de aplicare a Hotărîrii. Cu acest prilej s-a hotărît ca S.M.T. Balaciu să patroneze şcoala de 7 ani din această comună şi să contribuie cu posibilităţile de care dispune la punerea bazelor învăţămîntului politehnic. S-a întocmit apoi actul de patronare a şcolii de către S.M.T. şi s-a elaborat un proiect de măsuri privind obiectivele concrete ale politehnizării. Conducerea S.M.T.-ului s-a angajat ca prin tehnicienii de care dispune, în special prin tovarăşul inginer mecanic Paul Tudose, să organizeze cu elevii un curs de cunoaştere a tractorului şi a celorlalte maşini agricole: semănătoarea, secerătoarea şi batoza. De asemenea se va amenaja în cadrul S.M.T.-ului un atelier de lăcătuşerie, în care elevii vor învăţa cum să mînuiască pila, şublerul, bonfaierul etc.

Sub îndrumarea învăţătorului Ion Butuc, elevii vor studia motorul cu explozie. In acest scop un motor cu explozie a fost expus într-o sală a şcolii.

Numeroşi elevi din clasele V-VII au cerut să fie înscrişi în cercul tinerilor tractorişti şi mecanizatori. La selecţionarea elevilor pentru acest cerc se vor lua în considerare şi condiţiile de muncă ale fiecărui elev pentru a preîntîmpina astfel supraîncărcarea acestora.

Luptînd pentru realizarea învăţămîntului politehnic, cadrele didactice de la şcoala de 7 ani din comuna Balaciu se străduiesc să familiarizeze pe elevi cu problemele producţiei agricole, ajutîndu-i astfel să-şi aleagă profesia.

CONSTANTIN COJOCARU
directorul şcolii de 7 ani — Balaciu

Prin mijloace locale

In vederea asigurării bazei materiale a şcolilor, pedagogii folosesc tot mai larg posibilităţile locale care au ca rezultat, pe lîngă crearea unor condiţii mai bune de funcţionare a procesului de învăţămînt, şi însemnate economii.

Astfel, prin grija cadrelor didactice, a sfatului popular comunal şi a comitetului de părinţi, şcoala elementară din satul Cetăţele, comuna Făureşti, raionul Lăpuş, a putut fi aprovizionată cu combustibil pe întreg anul şcolar numai prin mijloace locale, fără a se cheltui nimic din fondurile bugetare. In acest scop au fost adunate şi transportate în curtea şcolii crăcile, aşchiile şi resturile de material lemnos nefolosite, rezultate din tăiatul şi fasonatul lemnului pentru construirea căminului cultural care se clădeşte în acest sat. Prin aceasta au fost realizate economii în valoare de circa 3000 lei.

Pentru o mai bună desfăşurare a învăţămîntului seral

In Ministerul Învăţămîntului a avut loc de curînd o şedinţă de lucru la care au participat delegaţi ai Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. şi ai Comitetului Central al U.T.M., precum şi delegaţi ai unor ministere pe lîngă ale căror întreprinderi funcţionează şcoli pentru tineretul muncitoresc.

Cu acest prilej s-a analizat activitatea desfăşurată pînă acum de şcolile şi secţiile serale pentru tineretul muncitoresc şi sătesc şi s-au luat o serie de hotărîri menite să asigure o mai bună desfăşurare a învăţămîntului seral. Astfel, s-a hotărît ca ministerele tutelare să trimită întreprinderilor îndrumări scrise cu privire la sarcinile ce le revin şi la modul în care urmează să realizeze aceste sarcini. Aşa, de pildă, urmează să se introducă pentru elevi carnete de frecvenţă, care vor fi vizate de şefii de echipe. Conducerile întreprinderilor şi responsabilii organizaţiilor de masă vor controla frecvenţa la cursuri a elevilor şi vor analiza în şedinţe de lucru activitatea acestora. Elevii care frecventează regulat cursurile şi obţin rezultate bune la învăţătură vor fi popularizaţi prin staţiile de radio-amplificare, prin gazetele de perete, sau vor fi premiaţi ca fruntaşi la învăţătură.

Potrivit H.C.M. cu privire la organizarea şi funcţionarea şcolilor serale de cultură generală pentru tineretul muncitoresc şi sătesc, întreprinderile sînt obligate să nu mai folosească elevii în turele de noapte, să nu-i mai trimită în delegaţii, să nu-i antreneze în activităţi artistice sau sportive care-i împiedică să se pregătească temeinic pentru cursuri.

Ţinînd seamă de constatările făcute pe teren şi de propunerile unor delegaţi ai ministerelor, s-a hotărît ca întreprinderile să acorde o mai mare atenţie asigurării condiţiilor materiale ale acestor şcoli (înzestrarea cu material didactic, cu mobilier şi utilaj etc). In acest scop, întreprinderile vor trebui să prevadă în bugetele lor sumele necesare acoperirii acestor cheltuieli.

Un accent deosebit s-a pus în cadrul discuţiilor pe necesitatea îmbunătăţirii procesului de predare în şcolile şi secţiile serale. In acest scop secţiile de învăţămînt ale sfaturilor populare vor trebui să asigure un control temeinic al muncii cadrelor didactice care lucrează în şcolile pentru tineretul muncitoresc, să urmărească condiţiile în care se desfăşoară învăţămîntul seral.

Pentru a veni în sprijinul şcolilor şi secţiilor serale pentru tineretul muncitoresc şi sătesc, Ministerul Învăţămîntului împreună cu Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R., cu Comitetul Central al U.T.M. şi Comitetul Central al S.M.I vor elabora un plan de acţiune comun, cu sarcini şi răspunderi concrete.

DUMITRU IONESCU

La școala tehnică de hidroameliorații

A doua serie de tineri a început de curînd cursurile în anul întîi la Școala tehnică de hidroameliorații din orașul Brăila. Unii dintre ei au părăsit doar de cîteva luni băncile școlilor medii și au încă proaspete în minte cunoștințele de fizică, de matematică și de chimie, atît de necesare pentru înțelegerea și însușirea cunoștințelor tehnice pe care le studiază acum. Alții, care au absolvit școala medie acum cîțiva ani, dacă au unele lipsuri în cunoștințele teoretice, sînt înarmați cu cunoștințe și deprinderi practice tehnice prețioase pe care le-au căpătat la locul de muncă — pe șantierele de construcție, la exploatări miniere, pe șantierul de la Bicaz sau pe șantierele de îmbunătățiri funciare. Cu toții sînt dornici și ferm hotărîți să-și însușească cît mai bine și mai repede specialitatea pe care și-au ales-o, atît de interesantă și atît de utilă azi în patria noastră, unde în vederea dezvoltării agriculturii se desfășoară numeroase lucrări de hidroameliorare.

Cu multă admirație au privit elevii anului întîi la cei din anul doi care au plecat la practică pe diferite șantiere din țară. Înarmați cu bogate cunoștințe teoretice de specialitate, pe care le-au căpătat în anul trecut și îndrumați de ingineri, aceștia participă la construcția unui dig în raionul Brăila, la lucrările de conservare a solului pentru vii în raionul Iași, la lucrările de îndiguire și desecare din raionul Măcin sau la lucrările pentru captarea de izvoare pentru alimentarea cu apă a unei gospodării agricole de stat din Odobești.

Rezultatele pe care le-au obținut pînă acum elevii anului doi îi însuflețesc și pe cei din anul întîi care, pe zi ce trece, pe măsură ce își însușesc cunoștințele de mecanică tehnică și de rezistența materialelor, de meteorologie și de hidrogeologie, de calcule tehnice și de topografie, de desen tehnic și de economie politică, simt cum se apropie tot mai mult de specialitatea lor.

Iată-i, de pildă, la una din lecțiile de topografie. Ei urmăresc cu multă atenție și interes lecția tovarășei ing. Octavia Arhip cu privire la instrumentele de măsurat distanțe. Tov. Arhip le explică clar și sistematizat, insistă asupra fiecărei noțiuni noi, asupra fiecărui cuvînt tehnic nou și evită cuvintele de prisos care ar putea doar îngreuia înțelegerea. Ea le arată ce se înțelege prin măsurarea unor distanțe, de ce sînt necesare măsurătorile în munca lor viitoare, care sînt metodele de măsurare și se oprește în special asupra descrierii și folosirii instrumentelor de măsurat. Tovarășa Arhip obișnuiește să indice elevilor, chiar la începutul orei, planul lecției, punctele principale ale problemelor esențiale pe care le va dezvolta. Aceasta îi ajută pe elevi nu numai să înțeleagă mai ușor cunoștințele noi, dar îi obișnuiește, în același timp, cu munca sistematică, planificată, ordonată.

Pornind de la simple mijloace de măsurat ca pasul etalonat, roata și compasul, profesoara a trecut treptat la descrierea unor instrumente ca rigla, ruleta, lanțurile, panglica de oțel, firul Ciureleanu și firul invar, folosite în practică. Descrierea tuturor acestora, precum și a procedeelor de folosire a lor a fost făcută cu multă grijă și, ceea ce este deosebit de important, în permanență legată de specialitate, de munca pe care o vor desfășura elevii în viitor.

Din păcate, tov. Arhip nu le-a putut arăta elevilor aproape nici unul dintre instrumentele pe care le-a descris. Elevii nu au putut vedea nici măcar compasul de lemn, atît de folosit în munca agricolă. Chiar dacă li s-a arătat panglica de oțel, ei nu au putut înțelege pe deplin procedeul de măsurare cu ajutorul acesteia, deoarece lipseau fisele și întinzătoarele, anexe necesare la efectuarea măsurătorii. Elevii n-au putut înțelege nici construcția podometrului pentru că nu-l aveau în față. Fără îndoială, lecția tov. Arhip ar fi fost mult mai reușită dacă elevii aveau posibilitatea să observe fiecare instrument în parte, direct sau măcar desenat pe o planșă.

Această lipsă serioasă, în special pentru o școală cu caracter tehnic, se resimte și la lecțiile de mecanică tehnică, pe care le ține tov. ing. Dobrică Leu. La lecția cu privire la transformări de mișcări, tov. Leu a expus foarte clar diferite transformări de mișcări, a executat desene frumoase la tablă și a dat amănunțit toate explicațiile necesare. În tot timpul lecției nu s-a arătat, însă, nici un mecanism de transformare, deși unele dintre ele s-ar fi putut găsi destul de ușor. Nu li s-a arătat elevilor nici măcar o cremalieră, despre care unii elevi au auzit prima oară și care este atît de folosită în practică.

Nu trebuie să uităm că unele piese simple pe care un specialist le consideră cunoscute de toți, sînt adesea cu totul necunoscute elevilor și trebuie nu numai descrise amănunțit dar chiar și expuse în fața lor.

Desigur că, în viitor, absolvenții școlilor medii care își vor continua studiile în școlile tehnice vor avea, datorită învățămîntului politehnic, unele cunoștințe tehnice. Lucrările practice în atelierele școlare, în întreprinderi le vor da posibilitatea să cunoască mai îndeaproape unele mecanisme. Profesorii care predau la școlile tehnice vor putea atunci să se sprijine pe cunoștințele politehnice pe care elevii le vor avea din școlile medii. Desigur însă că și atunci va fi necesară folosirea pe scară largă a materialului demonstrativ.

Expunerea cunoștințelor de mecanică tehnică este mult mai interesantă pentru elevi dacă se dau cît mai des exemple din practica specialității viitoare a elevilor. Exemplul privitor la construcția unui stăvilar pe care l-a dat tov. Leu pentru a ilustra transformarea unor mișcări, a atras în mod deosebit atenția elevilor și i-a făcut să înțeleagă mai bine aceste transformări. Exemple de acest fel ar trebui date cît mai des.

Elevii școlii tehnice de hidroameliorații au toate condițiile necesare pentru a deveni buni tehnicieni, pentru a face față cu succes muncii pe care o vor depune în viitor. Alături de profesori-ingineri cu o îndelungată practică în specialitate, cu o înaltă pregătire tehnică și o experiență pedagogică bogată, în școală funcționează și profesori tineri, plini de entuziasm și dornici de a le împărtăși toate cunoștințele lor. Este necesar, însă, ca atît conducerea școlii, cît și cadrele didactice să-și îndrepte toată atenția, dat fiind că școala este nouă, asupra înzestrării ei cu laboratoare de specialitate, cu material didactic, cu o bibliotecă de specialitate.

În școală se resimte foarte mult lipsa mașinilor de calculat atît de folosite în lucrările topografice, a instrumentelor de măsurat, a planșelor, a schițelor. Înzestrarea școlii cu toate acestea se poate realiza nu numai prin sprijinul Ministerului Învățămîntului și Ministerului Agriculturii, care trebuie să se preocupe de această problemă, dar și din inițiativă locală.

În munca școlii există unele deficiențe determinate de faptul că nici pînă acum Ministerul Învățămîntului n-a stabilit precis cum trebuie să se desfășoare procesul de învățămînt în școlile tehnice. Tov. Arhip, de pildă, folosește predarea după sistemul obișnuit în facultăți, adică ore de curs și ore de seminar. Dar, pentru ca elevii să fie oricînd pregătiți, ea nu fixează dinainte zilele cînd vor avea loc orele de curs și cele de seminar. Tov. Leu folosește, dimpotrivă, metoda obișnuită în școala medie, fiecare lecție cuprinzînd verificarea cunoștințelor predate la lecția anterioară, predarea lecției noi, fixarea ei. Este îndoielnic dacă procedeul folosit de tov. Arhip este cel mai indicat pentru a asigura studierea sistematică a materiei, după cum este clar că în cel mult zece minute nu se pot verifica și eventual lămuri probleme destul de complexe cum ar fi cele de mecanică tehnică și rezistența materialelor. Se simte necesitatea introducerii unui sistem potrivit, unic, pentru asigurarea desfășurării în condiții cît mai bune atît a predării lecțiilor cît și a verificării sistematice și adînci a cunoștințelor elevilor.

Prin efortul comun al Ministerului Învățămîntului și al Ministerului Agriculturii ca și al conducerii școlii și al cadrelor didactice aceste lipsuri trebuie cît mai grabnic înlăturate, asigurîndu-se astfel o tot mai bună desfășurae a procesului de învățămînt, o temeinică pregătire a viitorilor tehnicieni.

M. SCHEIN

La școala medie nr. 1 din Craiova învățătoarea Adela Dariu predînd o lecție de citire elevilor ei din clasa I-a.

Pentru o temeinică pregătire practică a studenților

A trecut mai bine de o lună de cînd studenții și cadrele didactice de la Institutul de mine, la fel ca și cei din toate instituțiile de învățămînt superior din țară, au început cursurile. Problema principală către care se îndreaptă atenția personalului didactic din universități și institute este legarea muncii didactico-științifice cu practica, cu producția. Congresul al II-lea al P.M.R. a trasat învățămîntului superior sarcini deosebit de importante: de a acorda o mai mare atenție însușirii de către studenți a tehnicii celei mai avansate, a-i înarma cu cunoștințele de bază referitoare la organizarea procesului de producție, printr-o temeinică organizare a activității lor practice.

Luptînd pentru îndeplinirea acestor sarcini, Institutul de mine din București a luat o serie de măsuri importante în vederea organizării activității practice. Multe lucrări practice vor fi efectuate de studenți în laboratoarele institutului, care sînt înzestrate cu utilaj bogat. Numai în anul acesta laboratoarele s-au îmbogățit cu multe aparate noi, moderne. Laboratorul de electrotehnică s-a îmbogățit cu multe aparate necesare efectuării lucrărilor practice ca: punte specială pentru măsurarea rezistenței prizelor de pămînt, aparataj pentru realizarea schemelor de automatizare a proceselor de producție (evacuarea apelor subterane, automatizarea acționării mașinilor de extracție), aparataj pentru realizarea schemelor de semnalizare specifice miniere etc.

Studenții au astfel posibilități experimentale pe care nu le-au avut în anii școlari trecuți.

Conducerea institutului a luat importante măsuri în vederea efectuării de către studenți a unor aplicații practice în producție. Pentru toți studenții sînt prevăzute în fiecare semestru aplicații practice de 3-6 zile în diferite regiuni ale țării, în întreprinderile miniere cele mai bine utilate. Catedra de exploatări miniere, spre exemplu, a programat aplicații practice la minele din Valea Jiului pentru studiul săpării puțurilor și al metodelor de exploatare. Catedra de geologie și mineralogie a programat să facă cu o grupă de studenți de la secția de hidrogeologie anul IV aplicații practice pe Valea Ialomiței, pentru a studia problemele geologice legate de amenajările hidrotehnice, iar cu studenții de la secția de prospecțiuni geologice se vor face aplicații practice la cîteva șantiere de explorări geologice.

Unele catedre au prevăzut pentru semestrul I vizite de studiu cu studenții în întreprinderi. Catedra de electrotehnică va organiza asemenea vizite cu studenții anului IV la întreprinderile Dinamo, Uzinele Grozăvești și Electroaparataj. Aci studenții vor studia nemijlocit construcția utilajelor electrice antigrizutoase specific miniere, încercări la bancurile de probă ale utilajelor construite, manevrele în stațiile de transformare etc. Practica pe care au desfășurat-o studenții în producție în vara aceasta a dat multe rezultate satisfăcătoare. Astfel studenții au putut participa direct la lucrări de deschidere și de abataj în minele din Valea Jiului și Anina, la controlul privind climatul și aerul minelor.

Înarmîndu-se cu cunoașterea acestor probleme, studenții se vor pregăti mai temeinic pentru viitoarea lor activitate în producție.

În acest an școlar practica de vară se va desfășura în condiții și mai bune. În acest scop conducerea institutului și-a propus să organizeze practica pe grupe și pe echipe de studenți care vor executa efectiv anumite lucrări practice în întreprinderi sub îndrumarea cadrelor didactice. De asemenea, va organiza tabere de practică pe lîngă întreprinderile cele mai bine utilate.

Una din formele deosebit de indicate pentru inițierea studenților în problemele producției o constituie activitatea lor în cercurile științifice studențești, care începînd din anul acesta și-au luat ca tematică probleme ale tehnicii noi ce frămîntă industria noastră extractivă.

Din aceste cercuri fac parte numeroși studenți din anii III, IV și V dintre cei mai sîrguincioși, cu rezultate bune la învățătură. Temele lucrărilor științifice s-au repartizat pe grupe de studenți, care au ca îndrumători științifici membri ai catedrelor de specialitate.

Tematica cercurilor este strîns legată de nevoile producției și accesibilă posibilităților de cercetare ale studenților. Unele din lucrările științifice elaborate de studenți în anul școlar trecut au avut rezultate întresante și valoroase pentru industria extractivă. Cîteva au fost chiar premiate. Printre acestea se numără lucrarea studenților V. Colomița și A. Demetrescu, cu tema „Două ore de activitate a unei instalații de extracție minieră" și lucrarea studenților C. Nistor și C. Petcu din anul IV cu tema „Metode de determinare a vitezei medii de scurgere a aerului prin conducte".

Temele de cercetare științifică pentru acest an au fost date încă din primăvară, ele urmînd să fie desăvîrșite în timpul practicii de producție din vara anului curent. La repartizarea în practică a studenților cuprinși în cercurile științifice s-a ținut seama de problema luată în studiu de fiecare din ei. Spre exemplu, studenții R. Coteiu, M. Gribincea și J. Mladineanu din anul III au fost repartizați în practica de vară la mina Săsar, deoarece problema pe care au urmărit-o se referea la mecanizarea și automatizarea instalațiilor la gura unei galerii de la această mină.

Unele teme de cercetare științifică de care se ocupă studenții se referă la îmbunătățirea și perfecționarea diferitelor procese tehnologice. Astfel, una din temele propuse de cercul electrotehnic se referă la determinarea randamentului tehnic al mașinii cu aburi de la minele Anina.

Și activitatea științifică a cadrelor didactice se va dezvolta considerabil în acest an, orientîndu-se mai mult decît în trecut spre legătura cu producția. Acest lucru este dovedit într-o bună măsură de planul de cercetare științifică al colectivului didactic al institutului. Temele cercetărilor științifice ale cadrelor didactice răspund în mare măsură sarcinilor trasate de Congresul al II-lea. Ele se execută în general în colectivele de catedră care colaborează cu specialiștii din institutele de cercetări de pe lîngă Comitetul Geologic, Ministerul Minelor, Ministerul Metalurgiei, Ministerul Industriei Chimice etc. O bună parte din teme sînt propuse chiar de întreprinderile interesate în rezolvarea unor probleme practice și țin seama de nevoile de producție ale acestora. Așa este, de pildă, lucrarea „Studiul aerajului la minele Anina și Baia Sprie" care va fi elaborată de colectivul catedrei de exploatări miniere. La această lucrare vor colabora și specialiști de la filiala din Petroșani a Institutului de proiectări carbonifere. De asemenea, o lucrare care va servi producției este lucrarea „Studiul mezozoicului din R.P.R." pe care o va efectua colectivul catedrei de geologie, sub conducerea acad. prof. Gh. Macovei.

Unele cercetări științifice constituie chiar lucrări pentru aspirantură, cum este de pildă lucrarea „Raionarea tehnico-geologică a Văii Ialomița" pe care o execută lectorul P. Bomboe sub conducerea acad. prof. Ștefan Ghica.

Mergînd pe acest drum, al întăririi legăturii cu producția, personalul didactic al Institutului de mine va putea da țării cadre de specialiști bine pregătiți, care să răspundă din plin nevoilor producției noastre.

Conf. univ. MARȚIAN MURGU
decanul Facultății de mine a Institutului de mine din București

Din realizările unui profesor fruntaș

(De la subredacția noastră din Cluj)

Un exemplu demn de urmat printre cadrele didactice din regiunea Cluj îl constituie activitatea profesorului de științe naturale și chimie I. Viehmann de la școala medie nr. 2 din Năsăud.

Formele de organizare în care se desfășoară activitatea condusă de profesorul Viehmann în afară de clasă sînt: colectivul laboratorului, cercurile de elevi și asociația științifică. Colectivul laboratorului, alcătuit din 7-11 elevi, recrutați la începutul anului școlar prin concurs, constituie nucleul de organizare și conducere a întregii activități. Dintre membrii colectivului se asigură cadrele de conducere ale cercurilor. Colectivul își desfășoară activitatea în laboratorul școlii, conform unui plan de muncă întocmit pe un an de zile. Realizările mai importante ale acestui colectiv constau în înființarea și întreținerea colțului naturii vii, populat cu animale de diferite specii, înzestrarea laboratorului și a muzeului de științe naturale cu material didactic și popularizarea științei prin referate lunare însoțite de proiecții.

Colțul naturii vii a luat ființă în anul 1954, cu sprijinul filialei A.G.V.P.S. și al Ocolului Silvic. Colțul naturii vii, bogat înzestrat, asigură în bună parte materialul didactic necesar lecțiilor.

Cu ajutorul întreprinderilor din localitate, care au dat indicații asupra procesului tehnologic și au donat anumite materiale, s-au confecționat planșe cu privire la fabricarea sticlei, a cauciucului a cartonului asfaltat etc.

Cea de a doua formă a activității extrașcolare o constituie cercul de împăieri și cercul foto. Cercul de împăieri, în care activează 17—22 elevi anual, își duce activitatea după un plan de muncă alcătuit tot pe un an. Acest plan cuprinde două activități distincte: ședințe la care se prezintă referate și ședințe de muncă practică. Colectivul cercului de împăiere a reușit să experimenteze cu rezultate bune o metodă mai simplă de împăiere, care asigură reducerea timpului confecționării piesei, înlăturînd totodată supraîncărcarea elevilor. De asemenea, s-a obținut o soluție de conservare în care arseniatul de sodiu, greu de procurat, a fost înlocuit cu arseniatul de plumb, substanță cu ajutorul căreia se obțin aceleași rezultate.

În decursul celor 3 ani de activitate au fost împăiate peste 400 de animale. Aproximativ 300 dintre acestea au fost donate școlilor din raion și regiune. În muzeu, cu excepția a două exemplare, se găsește reprezentată întreaga faună a regiunii.

Cercul foto este organizat după aceleași criterii și folosește același sistem de muncă. Camera obscură și aparatura necesară au fost confecționate de către elevi. Rezultatele activității cercului sînt concretizate în reproduceri fotografice, fotografii documentare și peste 300 diapozitive, dintre care 170 au fost donate Ministerului Învățămîntului, Palatului Pionierilor, ziarului „Scînteia Tineretului" etc.

Asociația științifică, a treia formă a activității colective, se conduce după un statut, are consiliu de conducere, membri activi și onorifici. Sarcinile acestei asociații constau în dezvoltarea cunoștințelor științifice ale elevilor, cunoașterea realizărilor din patria noastră în domeniul științelor naturii și chimiei și răspîndirea cunoștințelor în mijlocul maselor populare. Aceste sarcini sînt îndeplinite prin conferințe, editarea unui buletin, organizarea de excursii și vizite la întreprinderi. Asociația a înființat și o bibliotecă. Numeroși oameni de știință din Cluj, ca biologul Rudolf Palocsay, dr. Dan Coman și alții au ținut în cadrul asociației conferințe pentru elevi. Buletinul editat de asociație, care apare lunar, face cunoscute elevilor ultimele noutăți științifice.

În fiecare an, un număr însemnat de elevi și cadre didactice participă la diferite excursii prin țară, cunoscînd cu acest prilej fauna și flora patriei, precum și realizările oamenilor muncii. În timpul acestor excursii a fost colectat și un bogat material didactic.

Activitatea profesorului I. Viehmann a contribuit la formarea unui colectiv de elevi bine închegat, rezultat al muncii comune și al spiritului de colaborare. De asemenea, prin activitatea acestui profesor au fost introduse în școală elemente de politehnizare datorită cărora elevii au dobîndit importante cunoștințe și deprinderi practice.

GHEORGHE SAVIN
și IOAN HALGIA

Din experiența noastră

Folosirea carnetului - vocabular

Cabinetul pedagogic al regiunii Hunedoara a întreprins încă de la sfîrșitul anului școlar precedent o acțiune intensă pentru experimentarea folosirii în școli a carnetului-vocabular în vederea îmbogățirii, precizării și activizării vocabularului elevilor.

Din analiza făcută a reieșit că în multe școli din regiune s-a folosit cu bune rezultate carnetul vocabular, începînd din clasa a II-a. În acest carnet elevii notează cuvintele și expresiile noi, întîlnite atît la lecții cît și în afara lecțiilor, în familie și societate. De aceea unii pedagogi, cum este de pildă învățătorul Aurel Calfu, de la școala de 7 ani din satul Vața de Jos, le-a cerut elevilor să poarte cu ei carnetul vocabular peste tot—la școală, acasă, în excursii etc. pentru a avea astfel posibilitatea să noteze imediat și exact cuvintele și expresiile noi întîlnite. Și cadrele de la școala de 7 ani din comunele Cujir, Geoagiu, Hărtăgani, Păclișa etc. acordă o atenție deosebită însușirii vocabularului. Rezultatele bune obținute de elevii acestor școli la examenele de limba romînă de la sfîrșitul anului școlar se datoresc și folosirii carnetului vocabular. Majoritatea elevilor de la aceste școli s-au exprimat clar și frumos la examene, dovedind că și-au însușit un vocabular bogat, că știu care este semnificația precisă a unui mare număr de cuvinte și pot folosi just aceste cuvinte.

Totuși, în școlile regiunii mai sînt învățători și profesori care au subapreciat însușirea vocabularului, au neglijat explicarea cuvintelor și expresiilor noi, ceea ce a făcut ca vocabularul elevilor să rămînă sărac. Tocmai lipsa de preocupare pentru introducerea carnetului-vocabular a făcut ca, la examenul de absolvire a clasei a IV-a, elevii tovarășului învățător Traian Ardeu, din comuna Luncoiul de Jos, să nu știe să explice multe cuvinte din bucățile de citire, între care unele destul de ușoare ca lăcustă, șăgalnic, bondar. Asemenea cazuri s-au întîlnit și la școlile elementare din satele Gura Barza, Valea Brad și Baia de Criș.

Dar și în folosirea carnetului-vocabular se constată o serie de lipsuri. Astfel, unii învățători și profesori îi îndrumă pe elevii lor să introducă în carnetul vocabular numai cuvintele și expresiile întîlnite la lecțiile de limba romînă, nu și cele întîlnite la lecțiile de științe naturale, istorie, geografie sau alte obiecte de învățămînt. De asemenea, a fost neglijată evidența cuvintelor și expresiilor introduse în carnetul vocabular, deși aceasta poate da pedagogilor o imagine a dezvoltării vocabularului elevilor și poate constitui pentru ei un stimulent, un mijloc de emulație.

Pentru a cunoaște cît mai bine volumul de cuvinte și expresii însușite de copii, pedagogul trebuie să le noteze într-un carnet vocabular al clasei. Un asemenea carnet vocabular îi va da posibilitatea să verifice din cînd în cînd dacă elevii și-au însușit sensul cuvintelor și expresiilor noi, dar mai ales îi va folosi la introducerea acestora în vorbirea curentă a elevilor. O asemenea preocupare n-a existat însă la nici o școală din regiune. Nici un pedagog nu a ținut o evidență concretă a cuvintelor și expresiilor noi învățate de elevii unei clase într-un an școlar. Unii pedagogi au susținut că nu este necesar carnetul vocabular al clasei, că profesorul poate să folosească tot așa de bine și un carnet vocabular al unui elev. Acest lucru prezintă însă multe inconveniente. Profesorul nu va putea aprecia just volumul de cuvinte și expresii însușite de o clasă după carnetul vocabular al unui singur elev, dat fiind faptul că un asemenea carnet se deosebește de carnetele celorlalți din punct de vedere al conținutului și al volumului de cuvinte. Alții consideră că folosirea carnetului vocabular al clasei ar fi o **muncă de prisos, un aspect al** supraîncărcării pedagogului din moment ce cuvintele se introduc în planurile de lecții.

Carnetul vocabular este foarte necesar. El permite pedagogului să țină o evidență mai precisă și mai ușor de urmărit a cuvintelor și expresiilor însușite de elevi. Carnetul vocabular este necesar în special pentru educatoare, care nu pot avea o altă evidență a dezvoltării vocabularului copiilor.

Analizînd folosirea carnetului-vocabular în școli, cabinetul pedagogic a constatat că acestea folosesc procedee diferite. În legătură cu ordinea în care se introduc în vocabular cuvintele și expresiile noi s-au folosit două procedee. Unii pedagogi, ca de pildă tovarășii N. Sălăjan de la școala de 7 ani din Băcăinți, S. Gribincea, de la școala de 7 ani din Brad și A. Calfu, de la școala de 7 ani din Vața de Jos i-au îndrumat pe elevi să-și noteze cuvintele în ordine alfabetică. Alți tovarăși, ca tov. I. Luca și H. Ghereja de la școala de 7 ani din Brad, precum și cadrele didactice din Hărțășani le-au cerut elevilor să introducă cuvintele în vocabular în ordinea predării lecțiilor. Ambele procedee au dat rezultate bune. Pentru elevii din clasele mai mari, însă, este mai indicată ordinea alfabetică, deoarece această ordine le înlesnește găsirea cuvintelor în vocabular.

Pentru multe cadre didactice nu este clar în ce moment al lecției e bine să fie explicate cuvintele și expresiile noi. Experiența pedagogilor fruntași a dovedit că momentul cel mai potrivit pentru aceasta îl constituie conversația pregătitoare deoarece altfel s-ar îngreuna înțelegerea textului de către elevi. Desigur, cuvintele și expresiile noi se pot explica și în timpul citirii integrale a textului de către elevi. Învățătorul sau profesorul trebuie să aibă grijă însă să lămurească în acest caz numai acele cuvinte a căror explicare poate fi scurtă, ca de exemplu sinonimele, aceasta pentru a nu știrbi calitatea citirii și expresivitatea ei prin întreruperi.

Cele mai multe cuvinte și expresii se pot explica în timpul citirii textelor pe fragmente logic închegate.

Pentru o cît mai precisă explicare și însușire a sensului cuvintelor și expresiilor, unele cadre didactice susțin necesitatea explicării orale a cuvintelor, scrierea lor pe tablă împreună cu textul care cuprinde cuvîntul sau expresia respectivă, apoi copierea acestor cuvinte de către elevi în carnetul vocabular.

La clasele a II-a și a III-a e bine ca introducerea cuvintelor de pe tablă să se facă numai după terminarea lecției, ca muncă independentă și nu simultan, cînd atenția elevilor trebuie să fie concentrată asupra lecției. Acest lucru e posibil însă la clasele mai mari, atenția distributivă a elevilor permițîndu-l.

Se întîmpină însă unele greutăți în ce privește introducerea și folosirea carnetului vocabular din lipsa unui dicționar uzual la îndemîna elevilor și cadrelor didactice. Această lipsă poate fi soluționată deocamdată prin explicarea cuvintelor și expresiilor în manual la fiecare lecție. De asemenea, introducerea la sfîrșitul manualelor a unui glosar unde să se explice cuvintele și expresiile noi de la toate lecțiile ar fi bine venită.

Analiza de către cabinetul pedagogic a folosirii carnetului vocabular constituie un pas înainte în îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. Cabinetul pedagogic este hotărît să desfășoare și mai departe o muncă vie, concretă și creatoare pentru studierea și generalizarea experienței înaintate a cadrelor didactice în această privință în vederea îmbogățirii, precizării și activizării vocabularului elevilor.

TOMA PIENARU
metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Hunedoara.

Să lucrăm împreună

Margareta Niculescu
regizoare a teatrului Țăndărică, laureată a Premiului de Stat.

Festivalul teatrelor de păpuși ce se desfășoară în această săptămînă în București ne dă prilejul să consemnăm cu o deosebită satisfacție dezvoltarea pe care a luat-o arta păpușărească în țara noastră.

Hulită și disprețuită în trecut de acei pentru care reprezentațiile păpușarilor erau un prilej de neliniște — urzicătoarea limbă a lui Vasilache luînd în tărbacă necinstea, venalitatea și nedreptatea, neocolind pe boier ca și pe ienicer, pe jandarm ca și pe popă, luîndu-se la trîntă, de dragul adevărului, chiar și cu dracul — arta păpușărească era întîmpinată cu multă veselie de mulțimea gata să facă „haz de necaz" în fața paravanului bătrînului păpușar. Datorită miezului lor satiric, reprezentațiile păpușărești, improvizații pline de haz și de tîlc, s-au bucurat ani de-a rîndul de o mare popularitate. De aceea, Festivalul teatrelor de păpuși are, pe lîngă semnificația evenimentului artistic și cultural, și pe cea a valorificării și ridicării la o viață nouă a unei arte cu vechi tradiții în țara noastră, ca dealtfel în mai toate țările lumii.

Prin conținutul și varietatea repertoriului, prin realizările artistice, cele peste 40 de spectacole prezentate în cursul acestei săptămîni în capitala noastră de teatrele de păpuși din regiuni scot în evidență, ca o trăsătură din cele mai valoroase ale teatrului de păpuși, bogatul sens educativ pe care fiecare spectacol îl cuprinde. Piesele inspirate din minunatul nostru folclor, basmele cu Feți Frumoși și Ilene Cosînzene, poveștile pline de haz ale îndrăgitului humuleștean pun în mare cinste biruința binelui asupra răului, le vorbesc copiilor despre trăsăturile poporului nostru: dragostea pentru adevăr și dreptate, înțelepciunea și dîrzenia, aspirația nesecată spre libertate, omenia, hazul și bunăvoința. Eroii basmelor universale trăiesc pe scena teatrului de păpuși momente emoționante de vitejie, puse în slujba celor mai luminoase idei. Puținele piese ce aduc în scenă viața și frămîntările unor eroi noi, școlarii și pionerii de azi, încearcă și ele să răspundă multiplelor întrebări ce se nasc sub frunțile netede ale copiilor.

Pentru cetățenii Bucureștiului ca și pentru cei din multe orașe ale țării, întîlnirea zilnică a coloanelor de copii însoțiți de învățători și părinți în drum spre teatru a devenit un tablou obișnuit. Astăzi mii și mii de copii rîd și suferă în sălile teatrelor de păpuși, unul din cei mai buni prieteni ai copilăriei.

Pentru învățători și profesori, teatrul este un neprețuit colaborator, un prieten devotat. Școala și teatrul împreună, lucrînd în strînsă legătură se ajută și se pot ajuta cu mult folos. Însoțindu-i pe copii în sala de spectacole, pedagogii pot să-i cunoască îndeaproape, urmărindu-le reacțiile spontane, observînd dezvoltarea intelectuală și sensibilitatea fiecăruia. Cunoscînd alături de copii ideile spectacolului, ei vor fi aproape de emoțiile lor și vor putea răspunde multelor probleme și gînduri pe care spectacolele le nasc în mintea copiilor.

Artistul este de multe ori invidiat pentru arta lui care îi dă imediat și nemijlocit satisfacția muncii sale: aplauzele, risetele, liniștea emoționată a întregii săli fiind prețuirea străduinței sale. Dar el regretă nu odată faptul că nu poate cunoaște legătura ce se naște în viață între eroii scenei și micii spectatori, cărora timp de două ore li s-a dăruit cu atîta căldură. Oare vor fi și ei tot atît de curajoși ca Făt-Frumos sau Ivanușca, tot atît de buni ca Fata Moșului, tot atît de sîrguincioși și perseverenți ca cocoșul din „Punguța cu doi bani"? Aci, învățătorul poate aduce un ajutor neprețuit în adîncirea și cizelarea ideilor spectacolului. El poate găsi zeci și zeci de mijloace vii și interesante care să valorifice, să transforme într-un material de viață ceea ce emoțiile spectacolului au născut, au făcut să vibreze.

Spectacolul este o manifestare artistică complexă și multilaterală, dar să nu ignorăm că el mai are menirea de a dezvolta simțul estetic al copilului, dragostea lui pentru frumos, pentru armonios. Fiecare din componentele spectacolului este o manifestare de artă în măsură să colaboreze cu anumite discipline din învățămînt, oferindu-le un material viu și atractiv.

Oare în orele de limba romînă ar fi un subiect nepotrivit discutarea unui spectacol? El poate oferi teme interesante pentru compoziții care să dezvăluie spiritul de observație, gîndirea copilului, să dezvolte și să înaripeze imaginația sa, înflăcărată de amintirea emoțiilor trăite în sala teatrului. Legătura ce se poate face între piesa văzută și alte lucrări ale aceluiași scriitor poate de asemenea îmbogăți materialul exemplificator al lecțiilor. Limba vorbită pe scenă de cei mai buni actori ai noștri poate transmite copiilor frumusețea și umorul textului clasicilor noștri interpretați pe scena teatrului de păpuși.

Dar nici celelalte discipline nu vor rămîne vitregite în colaborare cu teatrul. Muzica este unul din elementele importante ale spectacolului pentru copii, creînd atmosfera dramatică, caracterizînd personagii, interpretînd situații. Ea dezvoltă dragostea copiilor pentru muzică, ritm și, dacă ne străduim puțin, și memoria muzicală, cîntecele din spectacol putînd constitui un material demn de luat în seamă, în special în învățămîntul preșcolar și în primele clase ale școlii elementare.

Rămîne să mai vorbim de orele de desen, de cercul micilor indeminatice, pentru care imaginarea unui decor, construirea unei păpuși ar fi activități ce merită toată strădania.

Se pare că artele și-au dat întîlnire cu școala și că o strînsă colaborare între profesorii de limba romînă, muzică, desen și alții ar putea da naștere unui spectacol cu păpuși organizat în școală. Teatrele sînt gata să sprijine orice inițiativă în acest sens. Așa, păpușa confecționată din cîrpă și carton se va însufleți și va deveni un bun prieten al școlii. Ea va satiriza chiulul și lenea, neglijența și dezordinea; prin colaborarea profesorului de geografie, păpușa poate deveni un îndrăzneț explorator, care să colinde lumea și să ne povestească ce a văzut. Cu ajutorul profesorului de istorie putem însufleți un erou popular de odinioară. Și astfel fiecare pedagog poate, la rîndul lui, să folosească teatrul de păpuși pentru a lărgi cunoștințele copiilor și a îmbogăți munca de educare a lor.

Teatrul așteaptă și el ajutorul școlii. Cine mai bine decît învățătorul cunoaște aspirațiile, gîndurile, dorințele copilului, cunoștințele pe care trebuie să le asimileze acesta? El poate sugera teatrului piese și subiecte pentru repertoriul teatrului, poate contribui la însăși viața spectacolului prin îndrumările sale pedagogice.

Folosind experiența pedagogică a învățătorului, teatrul își va îmbunătăți realizările, prezentînd spectacole de o mare valoare artistică și educativă.

Să lucrăm împreună pentru a îmbogăți viața spirituală a copiilor noștri!

ȘCOALA FRANCEZĂ ȘI PROBLEMELE EI ACTUALE

Prof. univ. STANCIU STOIAN

Un lucru care izbește pe oricine vizitează Franța — acum ca și în trecut, dar acum parcă mai mult ca în trecut — este existența unei mentalități populare, quasi-unanime, de zeloasă prețuire a trecutului. Această mentalitate o au și parizienii, cu toate aparențele contrarii. Curentele cosmopolite de suprafață nu izbutesc să altereze sentimentele puternic înrădăcinate de atașament față de ceea ce francezului îi place să numească adesea „Franța eternă". Această mentalitate este cultivată sistematic, prin școli; dar se formează și spontan, prin trăirea permanentă într-un mediu în care istoria e prezentă la fiecare pas.

Această deosebită prețuire o are francezul și pentru așezămintele de educație ale țării sale. Nu trebuie să ne înșele discuțiile aprinse ce se duc în jurul lor, nici criticile ce li se aduc. Ele toate urmăresc, evident, schimbări; dar niciodată nu se îndepărtează de la formele tradiționale. Comuniștii francezi stau și ei pe o astfel de poziție. Maurice Thorez a declarat într-un interviu acordat ziarului „*Times*" în 1946: „Poporul Franței, cu o bogată și glorioasă tradiție, va găsi el însuși calea sa spre mai multă democrație, mai mult progres și justiție socială". Este de altfel, după cum știm, un punct de vedere în perfectă concordanță cu învățătura marxist-leninistă.

★

Cum arată organizarea școlară franceză de azi? Așezată pe baze moderne de regimul instalat în Franța după revoluția din 1789, școala franceză se conduce după legi sau fragmente de legi care încep cu legea din 1791. Ultimele modificări mai importante, în sens progresist, i-au fost aduse de regimul Frontului Popular, înaintea ultimului război mondial.

In această complexă și „istorică" legiuire, învățământul francez a concretizat o serie de principii care-i stau la bază.

a) Libertatea învățământului este cel dintîi principiu citat în manuale și invocat în orice ocazie mai deosebită. Noțiunea de libertate a învățământului are în Franța însă un conținut și o valoare proprie. Ea înseamnă și dreptul părinților de a-și da copiii la orice școală doresc, dar a însemnat, mai ales, dreptul pentru orice cetățean de a deschide școli private. De fapt, pentru acest drept a luptat cu deosebire biserica, nemulțumită de instrucția laică dată în școlile de stat. Este semnificativ, din acest punct de vedere, faptul că școlile acestea sînt denumite, oarecum ostentativ, școli „libere", denaturîndu-se ideea de libertate a învățământului. Potrivit principiului libertății învățământului, învățământul francez este socotit ca un „serviciu public" cuprinzînd școli de stat și școli particulare sau „libere", statul avînd dreptul de control și asupra acestora din urmă — dar numai în ce privește respectarea Constituției, a legilor și moralei.

b) Obligativitatea și gratuitatea învățămîntului constituie al doilea principiu de seamă al sistemului școlar francez. Potrivit acestui principiu, printr-o lege a Frontului Popular din 1936 învățămîntul este obligatoriu de la 6 la 14 ani. Învățămîntul primar este gratuit din 1881, iar cel secundar din 1933. Gratuitatea învățămîntului, așa cum se practică este însă, evident, mai mult formală, pentru că ea constă numai în scutirea de taxe. Numai un număr restrîns de elevi săraci se bucură de burse și ajutoare, ceea ce face ca pentru ceilalți școala primară să însemne încă o problemă, iar școala secundară să fie propriu-zis prohibită. Trebuie să arătăm clar că în ultimii ani fondurile alocate de stat pentru școli au scăzut, în genere, iar inflația le face tot mai insuficiente și pe cele existente.

c) Laicitatea învățămîntului este al treilea mare principiu al sistemului francez de învățămînt. El e pus de obicei al treilea în ordinea însemnătății; dar, de fapt, este cel în jurul căruia se dau luptele cele mai aprige.

In mod obișnuit, laicismul este înțeles în sensul neutralității învățămîntului public din punct de vedere confesional. Elevii sînt liberi să practice religia de care aparțin și să capete instrucție religioasă, dar numai în afara localurilor școlilor publice. In școli este oprită orice propagandă, atît cea religioasă, cît și cea antireligioasă.

Principiul învățămîntului laic este adînc înrădăcinat în conștiința poporului francez. Tocmai de aceea el a devenit și devine tot mai suspect cercurilor conducătoare ale statului.

d) Un alt principiu școlar însemnat este centralizarea administrației. Conducerea supremă a învățămîntului public o are Ministerul Educației Naționale, sub controlul Parlamentului. Teritoriul țării e împărțit în 17 academii, în frunte cu cîte un rector, iar acestea în departamente, în fruntea cărora stă cîte un inspector de academie. In cadrul fiecărei academii, învățămîntul superior, cel de grad secundar și cel primar alcătuiesc un tot, cu o singură conducere. Rectorul și inspectorii sînt numiți de ministru. Planurile și programele de învățămînt sînt elaborate de către minister, aceleași pentru întreg învățămîntul public, după cum uniformă și condusă de stat este și pregătirea cadrelor didactice.

e) Un ultim principiu îl constituie caracterul public al examenelor, concursurilor și diplomelor. Școlile particulare sau „libere" pot să țină și ele examene și să acorde diplome, dar acestea n-au o valoare oficială. Excepție fac numai unele școli particulare de învățămînt tehnic, ale căror diplome se bucură de recunoașterea statului.

Cu ajutorul examenelor și diplomelor, statul are un mijloc de control în plus asupra învățămîntului particular.

Așezămintele școlare din Franța, realizate pe baza acestor cinci principii, se împart în patru categorii sau „ordine" de învățămînt:

1. Învățămîntul de gradul I (școlile primare elementare) este primul „ordin". El e obligatoriu de la 6 la 11 ani pentru toți copiii, iar de la 11 la 14 ani (școala primară prelungită), pentru cei ce nu intră într-o școală secundară. Școala primară elementară cuprinde: secția sau anul preparator, cursul elementar (clasele I-II), cursul mediu (clasele III-IV), cursul superior (V) și clasele terminale (VI-VII). Numărul total al elevilor e de aproximativ 3.700.000. De la 3 ani la 6 ani copiii pot urma, în limita locurilor disponibile, în școli materne sau grădini de copii care, în genere, dau și un început de instrucție. Ele cuprind cam 560.000 de copii.

Prin conținutul său, școala primară franceză este, ca orice școală din regim capitalist, impregnată de idei mistice. Pe lîngă aceasta, sub pretextul simplificării și al luptei contra supraîncărcării elevilor, programele din 1954 au fost sărăcite în parte tocmai de conținutul mai științific.

2. Învățămîntul de gradul II sau secundar (numit pînă nu de mult învățămînt sau școală secundară). El cuprinde 7 clase, numerotate de la a VI-a la prima, plus clasa terminală și are două ramuri: a) licee și colegii clasice; b) colegii moderne.

Liceele sînt înființate și întreținute de stat. Colegiile sînt înființate de comune și sînt întreținute și de comune și de stat. Cele șapte clase sînt repartizate astfel: a) Primele patru (de la a 6-a la a 3-a inclusiv) formează ciclul I, după care se dă un examen pentru obținerea unui „brevet" de studii, b) Clasa a 2-a, primă și clasa terminală formează ciclul II După clasa primă se dă „micul bacalaureat" iar după clasa terminală, care e diferențiată în patru secții (filozofie, științe, matematică și tehnică) se dă a doua parte a examenului de bacalaureat, denumit obișnuit „marele bacalaureat".

Unele așezăminte școlare de grad secundar, după „marele bacalaureat" organizează clase preparatoare pentru școlile înalte, de obicei cu doi ani de cursuri. Diploma de bacalaureat este socotită titlu universitar. De altfel, acest titlu este uneori acordat chiar de facultăți, așa cum fac, de pildă, facultățile de drept.

Pe lîngă licee și colegii, în sistemul francez de învățămînt mai există așa numitele „cursuri complementare". Acestea au luat locul vechilor școli primare superioare, dînd o instrucțiune „modernă", fără limbi clasice, echivalentă totuși primelor patru clase ale liceelor și colegiilor. Absolvenții acestor cursuri pot continua apoi în colegiile moderne sau pot concura pentru intrarea în școlile normale de institutori. Rolul și caracterul cursurilor complementare sînt mult discutate azi în lumea oamenilor de școală din Franța. Ele sînt mai accesibile dar sînt, totodată, menținute oarecum la periferia învățămîntului ca o concesie minimă făcută maselor.

Un cuvînt despre școlile normale de institutori. Elevii lor se recrutează prin concurs dintre absolvenții a patru clase de liceu (colegii), sau dintre absolvenții cursurilor complementare. Cursurile școlilor normale țin patru ani. După primii doi ani se dă un examen de bacalaureat. In ultimii doi ani, elevii se pregătesc din punct de vedere profesional.

Franța are pentru gradul I încă multe cadre didactice fără calificarea pedagogică dată de școli normale. Acestea se califică în învățămînt și sînt asimilate pe bază de state de serviciu și examene. Marea majoritate a cadrelor didactice este împotriva acestei stări de lucruri.

Pregătirea cadrelor didactice pentru învățămîntul de gradul I din Franța este o problemă și din punct de vedere al rolului pe care institutorul îl are aci, mai ales institutorul din mediul rural. Dintre institutori se recrutează secretarii de primării, secretarii contabili pentru mișcarea cooperatistă și mutualistă, activiștii căminelor (culturale) rurale și ai operelor laice etc. Create în acest spirit de revoluția franceză și cultivate de susținătorii tradiției revoluționare, școlile normale de institutori vor să se mențină pe această linie. Liga laică și Sindicatul Național al Institutorilor luptă pentru păstrarea și promovarea lor în același spirit. Toate elementele progresiste se raliază, într-un fel sau altul, acestei lupte.

3. Învățămîntul tehnic, organizat în forma lui de azi printr-o lege din 1919, formează al treilea „ordin" de învățămînt. In învățămîntul tehnic sînt primiți elevi ai școlii primare complecte.

Învățămîntul tehnic de grad secundar este extrem de variat. El cuprinde: centre de ucenicie, centre de formare profesională și școli profesionale; colegii tehnice, secții de învățămînt tehnic pe lîngă licee și colegii, secții profesionale pe lîngă cursurile complementare, școlile profesionale ale orașului Paris și școlile naționale profesionale. In general, cursurile țin trei sau patru ani și acordă diplome sau brevete de calificare profesională.

Învățămîntul de gradul II (licee și colegii), cursurile complementare și învățămîntul tehnic însumează azi circa opt sute de mii de elevi, din care 42% în licee și colegii, 27% la cursurile complementare și 31% în învățămîntul tehnic.

4. Învățămîntul superior, cu circa 145.000 de studenți, constituie încoronarea sistemului și cuprinde: universități, școli înalte și mari așezăminte științifice și literare, care țin și speciale. Învățămîntul superior francez își are tradiția și prestigiul său, unanim recunoscute. Ca și restul învățămîntului, însă, el este de asemenea complex și cu elemente adesea contradictorii.

★

Schema sistemului de învățămînt din Franța, așa cum am arătat-o aci, este departe de a reda toată complexitatea lui. In plus ea nu poate indica nici spiritul, viața adevărată a sistemului. Numai evoluția istorică a sistemului ne explică acest lucru. In adevăr, diferitele grade de învățămînt din Franța au origini deosebite. Învățămîntul superior (universitatea) și cel secundar, legat de universitate, s-au format în evul mediu, în atmosfera aristocratică a vremii. De atunci el s-a schimbat mult, dar ceva din spiritul aristocratic inițial s-a păstrat și după revoluția burgheză. Și se mai păstrează. Și azi, de pildă, în documente școlare oficiale se arată că scopul învățămîntului de grad secundar este „de a forma elitele naționale" sau chiar că el este „un învățămînt al elitelor".

Învățămîntul de gradul I s-a născut din frămîntările revoluției burgheze și a fost promovat de elementul republican laic. Numai lui i se pot aplica mai din plin cele cinci principii de bază ale sistemului și cu deosebire ideea unui învățămînt public în sensul de învățămînt de stat „comun tuturor cetățenilor, gratuit... și divizat în trei trepte progresive" (Legea din septembrie 1791).

Spiritele progresiste au militat în tot cursul secolului al XIX-lea pentru o „școală unică, democrată, în care primarul, secundarul și superiorul să formeze o unitate accesibilă în mod egal tuturor cetățenilor, în care cele trei trepte să se suprapună progresiv. Datorită contradicțiilor sociale și spiritului degajat din ele, însă, cele două mari ramuri ale învățămîntului (învățămîntul superior și secundar de o parte, cel primar de alta) s-au dezvoltat mai mult separat, juxtapunîndu-se. Abia în ultimele două decenii se manifestă mai evident o tendință de revenire la ideea inițială republicană, a școlii unice.

Marea bătălie care s-a dat în tot acest timp a avut ca obiectiv ideea învățămîntului laic de stat. Ideologia revoluționară burgheză a preconizat un învățămînt unitar de stat, pe baze laice. Biserica nu se putea împăca însă cu această idee și, odată cu restaurația, iar apoi sub Republica a II-a și imperiu, lupta n-a încetat pînă nu s-a făcut o breșă în ideea învățămîntului monopol de stat. Legea care a consfințit „libertatea" învățămîntului, în sensul dreptului pentru particulari și mai ales pentru biserică de a avea școli proprii, este faimoasa lege Falloux din 1850. In lege (art. 69) era înscris chiar și dreptul școlilor particulare de a primi subvenții de stat, dar pînă la regimul Pétain această prevedere n-a fost pusă în aplicare. Spiritul republican laic a izbutit să mobilizeze marea majoritate a francezilor în apărarea poziției sale.

Lupta împotriva bisericii, instituție cu puternice resurse și tradiții, n-a fost și nu este ușoară, iar statul, direct, nu putea susține singur lupta într-o orînduire de clasă cu atît de evidente elemente contradictorii. Acestui fapt socotim că se datorește organizarea treptată a mișcării laice mai întîi într-o ligă laică (1867) și apoi în „Liga franceză pentru învățămînt" cu subtitlul „Confederația franceză a Operelor laice" (1925).

„Liga franceză pentru învățămînt" este astăzi o instituție puternică, avînd la bază, în fiecare localitate o „amicală" sau „cămin laic", adunate în federații departamentale, iar acestea, la rîndul lor, reunite în „Confederație". De la Jean Macé, întemeietorul ei și pînă azi, în fruntea Ligii au stat personalități de mare prestigiu, iar cuvîntul ei a atîrnat greu în politica școlară a Franței. Și azi i se cere avizul pentru numirea ministrului Educației Naționale, ceea ce a dat politicii școlare naționale o orientare general laică.

Poate că ne înșelăm, dar față de atitudinea ei din trecut Liga a mai pierdut parcă din combativitate și s-a oficializat oarecum Lipsa de documentare completă nu ne permite să analizăm aci cauzele acestei deficiențe. E destul să arătăm, însă, că a fost nevoie ca alături de Ligă să ia naștere, în ultima vreme, și o „Mișcare pentru apărarea copilului". Aceasta nu are resursele celei dintîi și este mai puțin organizată, dar e mai combativă, pe poziții progresiste și democrate mai ferme. Faptul e semnificativ. Intre „Mișcare" și „Ligă" se desenează parcă și o concurență, dacă nu chiar mici fricțiuni. In general, însă, „Mișcarea" susține acțiunea laică a Ligii. Numai atitudinile de delăsare și compromis i le critică.

Organul principal de presă al Ligii este „L'Action laique", iar al „Mișcării" este „Pour l'Enfance". Asemănările și deosebirile de atitudine între cele două instituții se oglindesc destul de bine în aceste două publicații. Urmărindu-le, impresia ce-ți rămîne este că totuși ele se completează, întărind curentul democratic în favoarea școlii.

Era de altfel nevoie de aceasta. In primii ani de după eliberare (1945—1948), forțele democrate din Franța au înregistrat succese politice care îndreptățeau speranțe și în domeniul școlar. Proiectul de reformă școlară Langevin-Wallon s-a bucurat de o atenție deosebită, chiar și din partea adversarilor.

Ceea ce a urmat a fost mai puțin fericit. Mașinațiile reacțiunii, ajutată și de șantajul american, la care s-a adăugat confuzia produsă de demagogia noului partid clerical M.R.P. (Mișcarea republicană populară) au făcut ca în domeniul școlii democrația să sufere o înfrîngere serioasă. In această perioadă (1949—1954), în multe posturi de conducere ale învățămîntului s-au strecurat elemente reacționare, mai mult sau mai puțin descoperite; dar lucrul cel mai grav care s-a petrecut este că în 1951 forțele reacționare din Parlament au făcut să se voteze o lege — legea Barangé — prin care se legifera de fapt decretul din 1941 al lui Pétain, punîndu-se în funcțiune faimosul art. 69 din legea Falloux. Pe lîngă caracterul său antilaic, legea Barangé înseamnă și o sarcină în plus pusă pe spinarea poporului, ea implicînd impozite în plus pentru subvenționarea școlilor confesionale.

Acum, lupta pentru abrogarea legii Barangé este în toi. Forțele democrate din noul Parlament, mai democrat și el, ales în 2 ianuarie 1956, s-au angajat să lupte cu hotărîre în acest sens, pe baza unei platforme de „minimum democratic", propusă de Liga laică. Partidul Comunist Francez este, se înțelege, cea mai hotărîtă din aceste forțe.

E de la sine înțeles însă că forțele reacționare se opun. Și se opune mai ales biserica romano-catolică. Cunoscutei lozinci laice — „Școli de stat, fonduri de stat; școli particulare, fonduri particulare" — forțele reacționare îi opun acum formula perfidă și demagogică: „Școli fără dumnezeu, pentru cei fără dumnezeu; școli creștine pentru creștini". In același spirit perfid și demagogic, cunoscutul scriitor François Mauriac insinua nu de mult, într-un articol din „Express", că acțiunea laică ar urmări nici mai mult nici mai puțin decît să distrugă valorile artistice și vechea cultură franceză de inspirație religioasă. François Mauriac are meritele lui în lupta pentru pace, care trebuie să-i fie recunoscute, dar aci el face cor cu reacțiunea clericală. I-a răspuns în mod just Albert Bayet, președintele Ligii franceze pentru învățămînt: în toată istoria nu s-a pomenit ca mișcări laice și progresiste să distrugă opere de cultură religioasă, dar sînt nenumărate cazurile cînd fanatismul religios a distrus opere de mare valoare culturală, nu numai laice, dar și religioase.

Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Francez, analizînd situația și rezultatele luptei duse pînă acum pentru democratizarea învățămîntului, a trasat sarcina întăririi luptei pentru o școală realist-științifică, pentru accesul maselor în învățămîntul de gradul II și superior, pentru abrogarea legilor antilaice, pentru îmbunătățirea învățămîntului primar elementar și a celui tehnic — într-un cuvînt, pentru tot ce poate face din școala franceză păstrătoarea glorioaselor cuceriri ale culturii naționale franceze, pentru tot ce poate contribui la dezvoltarea lor mai departe. O luptă deschisă a declarat, în același sens, Partidul Comunist Francez împotriva campaniei cosmopolite de desnaționalizare a învățămîntului și a culturii franceze, dusă pe teme ca „bilingvism obligatoriu", „comunitate europeană", „unitate occidentală" etc.

Crește criminalitatea în rîndurile tineretului vest-german

Opinia publică vest-germană este din ce în ce mai îngrijorată de faptul că în ultimii ani se constată o continuă creștere a criminalității în rîndurile tineretului.

O serie de deputați social-democrați au ridicat această problemă chiar în cadrul unei ședințe a senatului vest-berlinez. Ei au subliniat că situația în ceea ce privește criminalitatea în rîndurile tineretului vest-german este „extrem de gravă".

Care sînt cauzele acestei situații? Răspunzînd la această întrebare deputatul social-democrat Stein a arătat că printre principalele cauze se numără romanele de proastă calitate care se bucură în Germania Occidentală de o largă răspîndire, precum și filmele cu gangsteri care constituie o adevărată școală a crimei.

Presa de asemenea dezbate în coloanele sale această problemă. Ziarul „Westfaelische Rundschau" subliniază, bunăoară, că un mare număr de tineri vest-germani sînt pur și simplu pervertiți de filmele pe care le vizionează și de literatura care li se oferă. Ziarul arată că prostituția este larg răspîndită pînă și printre fetele sub 18 ani. De asemenea, tinerii sub 18 ani au comis în ultimul timp numeroase atacuri armate asupra unor proprietari de magazine.

Numărul cauzelor acestei situații este însă mult mai mare. Presa cercurilor reacționare din R.F. Germană, posturile de radio, situația de teroare polițistă din țară, atmosfera creată de amatorii de aventuri militare, spiritul revanșard — toate acestea determină sporirea criminalității în rîndurile tineretului.

Oamenii cinstiți din Germania Occidentală, profund îngrijorați de această stare de lucruri, cer să se ia măsuri urgente pentru salvarea tineretului.

Ziarul „Westfaelische Rundschau" arată că guvernul ar trebui să manifeste mai multă grijă și atenție față de tineret și, în loc să construiască cazărmi, să asigure cluburi pentru tineret și terenuri sportive unde să se poată organiza activitatea tineretului.

O carte bogată în sugestii: „MUNCA DIRIGINTELUI" *(culegere de articole)*

Apariția în Editura de stat didactică și pedagogică a culegerii de articole sub titlul „Munca dirigintelui" umple un gol de mult resimțit în literatura pedagogică de specialitate. Ea se situează pe linia preocupărilor Ministerului Învățămîntului și Institutului de științe pedagogice de a promova dezvoltarea științei pedagogice autohtone prin generalizarea experienței pedagogice pozitive. Necesitatea unei asemenea culegeri era cu atît mai imperios resimțită de către diriginți, cu cît în anii de după reforma învățămîntului în publicistica de specialitate au apărut prea puține materiale de îndrumare în legătură cu munca dirigintelui. Inexistența unui îndrumător metodic sporea confuziile în acest domeniu de activitate. Apariția „Regulamentului dirigintelui" a introdus oarecare ordine în diversitatea opiniilor privitoare la munca dirigintelui. Dar regulamentul nu putea rezolva problemele de metodică ale acestei munci, probleme în care opiniile erau mai contradictorii. Culegerea cu titlul de mai sus vine să împlinească, în parte, acest gol.

Cele douăsprezece articole cuprinse în culegere prezintă munca dirigintelui în aspectele ei cele mai importante. Așa, de exemplu, problema educării disciplinei conștiente este tratată de tov. Radu Luncan, de la școala medie nr. 4 din București și de tov. Titus Minea, de la școala de 7 ani nr. 19 din Orașul Stalin. Problema cunoașterii particularităților elevilor este dezbătută de tov. Alexandru Bunescu, de la școala pedagogică mixtă din Cîmpulung-Muscel și de tov. Constantin Popescu, de la școala medie nr. 4 din Cluj. Acest mod de a trata problemele mai importante este foarte util. Pe lîngă faptul că cititorului i se oferă posibilitatea de a compara diferitele metode și procedee, i se dă și prilejul de a vedea cum se pune problema respectivă la clase diferite sau în școli diferite și de a ajunge astfel la concluzii mai temeinice.

Deși unele probleme ca asigurarea succesului la învățătură, organizarea colectivului de copii, munca dirigintelui cu părinții sau cu organizația de pionieri sînt tratate în articole speciale, avîndu-se în vedere importanța lor au fost ridicate și în cadrul altor articole. De altfel, divizarea muncii dirigintelui pe probleme e făcută mai mult din motive didactice, deoarece această muncă e complexă și variată ca însăși viața elevilor pe care trebuie s-o cuprindă.

Culegerea de articole privind munca dirigintelui nu epuizează — cum de altfel se arată în prefață — întregul conținut al muncii lui, ci încearcă doar să prezinte laturile esențiale ale acestei activități. Măsura în care Institutul de științe pedagogice a reușit să sezisează aspectele cele mai esențiale ale activității educative și priceperea cu care autorii articolelor au reușit să trateze aceste aspecte vor putea fi apreciate însă pe deplin nu numai la lectura cărții, ci cu prilejul verificării ei în practică.

Apariția acestei culegeri este, incontestabil, un fapt pozitiv și acest lucru a fost subliniat în primele rînduri ale acestor note. Socotim însă util să atragem atenția asupra unor eventuale atitudini greșite care s-ar putea naște la lectura ei.

Desigur că majoritatea diriginților o vor citi, o vor studia și-și vor confrunta experiența lor cu cele prezentate în culegere. Unele sugestii date de autorii articolelor vor fi însușite și experimentate.

Datorită spiritului dogmatic care mai dăinuie pe alocuri, s-ar putea manifesta la unele cadre didactice tendința de a aplica mecanic experiența prezentată în această culegere. O astfel de practică trebuie evitată și combătută. Să nu uităm niciun moment că metodele și procedeele nu au valoare în sine, că valoarea lor e determinată de cel care le aplică și mai ales de modul în care le aplică.

Mult rău produce activității instructiv-educative și insuficienta informare pedagogică și psihologică a unor diriginți. De altfel, această lipsă de informare se datorește de multe ori nu atît nepăsării cadrelor, cît înseși lipsei unor lucrări științifice din domeniul psihologiei pedagogice sau al psihologiei educației. Datorită acestui fapt, nu de puține ori găsești în caracterizările pedagogice sau în jurnalele unor diriginți expresii din arsenalul psihologiei idealiste.

De aceea socotim necesar să subliniem că numai lectura culegerii îngrijite de Institutul de științe pedagogice, oricît ar fi de bogată în sugestii, nu poate rezolva toate problemele ridicate de îndrumarea metodică a diriginților.

Trebuie dezbătute de acum înainte o serie de probleme deosebit de actuale pentru școala noastră dar pe care autorii materialelor din culegere le-au tratat numai tangențial sau nu le-au tratat deloc: problema raporturilor dintre băieți și fete, sistemul de coeducație, problemele educative ale adolescenței și preadolescenței, colaborarea cu familia etc. Fiecare din aceste probleme poate constitui obiectul unui studiu pentru diriginți și, în același timp, titlul unei culegeri similare cu cea de față.

Prof. ION DRAGAN
Arad.

Un mijloc de aprovizionare a oamenilor muncii cu cărți

Pentru a veni în sprijinul cititorilor din întreaga țară care doresc să-și procure cărțile de care au nevoie, a luat ființă în București LIBRARIA „CARTEA PRIN POȘTĂ"

Adresîndu-vă Librăriei „Cartea prin poștă" puteți obține contra ramburs lucrări din orice domeniu de activitate.

Pentru a vă informa asupra lucrărilor care vă interesează, cereți librăriei „Cartea prin poștă" din București sau oricărei alte librării din țară prospecte și liste de cărți nou apărute.

Librăria „Cartea prin poștă" răspunde la toate comenzile primite.

★

Librăria „Cartea prin poștă" din București, bd. Schitu Măgureanu nr. 6, raionul Lenin, vă recomandă următoarele cărți pedagogice:

N. K. KRUPSKAIA: Despre pionieri — lei 3,19.
E. I. DROZDOVA: Directorul școlii în lupta pentru calitatea cunoștințelor — lei 0,50.
T. TOL: Lucrări de botanică pe terenul experimental școlar — lei 1,90.
A. N. VOLCOVSKI: Probleme în legătură cu efectuarea inspecției în școli — lei 5,38.
P. A. ZAVIȚEV: Terenul experimental școlar — lei 1,65.
***** Îndrumări metodice pentru predarea constituției în cl. VII — lei 4,00.**
***** Tabăra pionierească — lei 8,70.**
— Metodica predării citirii în școli elementare — lei 3,40.
— Metodica predării gramaticii — lei 4,15.
— Îndrumător metodic pentru predarea cititului și scrisului — lei 1,45.
— Îndrumător pentru predarea limbii romîne în cl. I — lei 1,40.
— Idem cl. II — lei 1,55
— Metodică pentru predarea aritmeticii în școlile elementare — lei 11,00.
— Metodică pentru predarea științelor naturii — lei 7,20.
— Îndrumător metodic pentru predarea elementelor geografice — lei 4,15.
— Metodica Istoriei U.R.S.S. — lei 5,15.
— Metodica predării desenului — lei 0,70.
— Îndrumător metodic pentru predarea muzicii în școlile elementare — lei 3,60.
— Îndrumător metodic pentru lucrări practice — lei 7,00.
— Metodica predării matematicii în cl. V—VII — lei 10,80.
— Metodica predării fizicii în școlile medii — lei 15,75.
— Metodica experimentării la fiziologia plantelor — lei 4,35.
— Metodica predării istoriei moderne în cl. VIII — lei 8,95.
— Metodica predării matematicii în școlile medii — lei 13,75.
— Metodica predării zoologiei — lei 8,30.
— Culegere de articole metodice pentru predarea limbii ruse — lei 4,85.

Învățători și profesori!

Cereți în toate librăriile:
„Eminescu revizor școlar" de Mircea Ștefan.
„Opere pedagogice alese", vol. I de K. D. Ușinschi.
„Poemul pedagogic" de A. S. Makarenko, ediția a III-a.

Informație

Se atrage atenția profesorilor de limba rusă de la școlile cu limba de predare maghiară că în programa de limba rusă pentru clasele VIII—X, la pag. 33, se dau instrucțiuni speciale pentru aplicarea programei în aceste școli.

Cuvîntul cititorilor

La numărat... cîinii

Sînt puțini președinți de sfaturi populare care n-au înțeles pînă acum felul cum trebuie să sprijine școala și ce ajutor pot cere cadrelor didactice în îndeplinirea sarcinilor obștești. Din păcate, însă, se mai găsesc. Unul dintre ei este și tov. Grigore Sava, președintele comitetului executiv al sfatului popular din comuna Pârteștii de Sus, raionul Gura Humorului.

Intr-o bună zi, tov. Grigore Sava a dat fuga la școală și a cerut directorului să-i pună la dispoziție cadrele didactice în vederea efectuării numărătoarei cîinilor din comună. O nimerise tocmai cînd învățătorii se aflau în toiul muncii pentru pregătirea deschiderii anului școlar. Pe tovarășul președinte însă nu-l interesa aceasta. Așa că a ordonat învățătorilor să-i respecte porunca. Și astfel tov. Dan Pamfil a fost nevoit să lase baltă munca școlară și să umble din casă în casă, la numărat cîinii.

Învățătorii comunei Pârteștii de Sus au înțeles întotdeauna să sprijine sfatul popular, dar nu înțeleg să facă anumite munci care nu au nimic comun cu sarcinile lor educative și culturale.

ALEXANDRU POPOVICI

De ce atîta subapreciere și lipsă de interes?

Fondul premial al cadrelor didactice din raionul Hîrșova este minuit de către președintele și secretarul comitetului executiv al sfatului popular raional. Din păcate, acești tovarăși nu țin seama de propunerile secției de învățămînt, cea mai în măsură, de fapt, să aprecieze activitatea profesională și obștească a cadrelor didactice din raion. Pentru a masca subaprecierea pe care o manifestă față de organele secției de învățămînt, ei cer în mod formal șefului secției de învățămînt tabele cu numele cadrelor didactice care merită a fi premiate, pentru ca apoi să nu premieze pe aproape nici unul din cei propuși de secție. In trimestrul II al acestui an, de pildă, au fost înlocuiți de pe tabelul prezentat de secție șase tovarăși propuși pentru a fi premiați, deși acesta avea și aprobarea secției de învățămînt a regiunii Constanța.

Ca urmare a unei asemenea atitudini, secția de învățămînt a raionului Hîrșova nici nu știe la ce valoare se ridică premiile ce se distribuie trimestrial cadrelor didactice din raion.

De fapt acesta nu este singurul aspect al subaprecierii pe care o manifestă comitetul executiv față de secția de învățămînt. Fără a ține seama de numărul cadrelor care lucrează la această secție, de importanța sarcinilor lor, comitetul executiv al sfatului popular raional Hîrșova a dispus prin luna iulie ca sediul secției de învățămînt să fie mutat într-o clădire anexă a întreprinderii pentru creșterea animalelor din orașul Hîrșova. Ori de cîte ori plouă, apa pătrunde în interiorul acestei clădiri făcînd imposibilă munca tovarășilor care lucrează aici.

Intrebăm comitetul executiv al sfatului popular raional Hîrșova: de ce atîta subapreciere și lipsă de interes față de secția de învățămînt?

I. BADICA

Practici vechi

La plata salariilor pe luna septembrie secția de învățămînt a raionului Fălticeni a hotărît să rețină fiecărui învățător și profesor cîte 1 leu. Motivul? Nu e chiar atît de lipsit de importanță: tovarășul inspector Filaret Lupu și-a pierdut servieta. Or, fiind un om care apreciază munca în colectiv, el a socotit că problema cumpărării unei noi serviete trebuie soluționată numai în colectiv. Pentru a nu fi cumva învinovățit pentru fapta comisă, tov. inspector a făgăduit că de noua servietă va avea mai multă grijă.

N-a trecut însă mult timp și peste capul cadrelor didactice din acest raion a mai căzut o năpastă. Din neglijența îngrijitorului secției de învățămînt a murit un cal care îi aparținea acesteia. Veți întreba poate ce legătură există între cadrele didactice și moartea calului secției de învățămînt. Faptele au dovedit, pe semne, că există o strînsă legătură. Numai astfel se explică hotărîrea secției ca fiecare învățător și profesor să plătească suma de 5 lei pentru cumpărarea unui alt cal.

Cît timp vor mai dăinui asemenea practici?

I. DUMITRU

★ ★ ★

Unele secții de învățămînt rezolvă în mod nesatisfăcător cererile cadrelor didactice, șefii secțiilor evitînd să discute cu pedagogii.

★ ★ ★

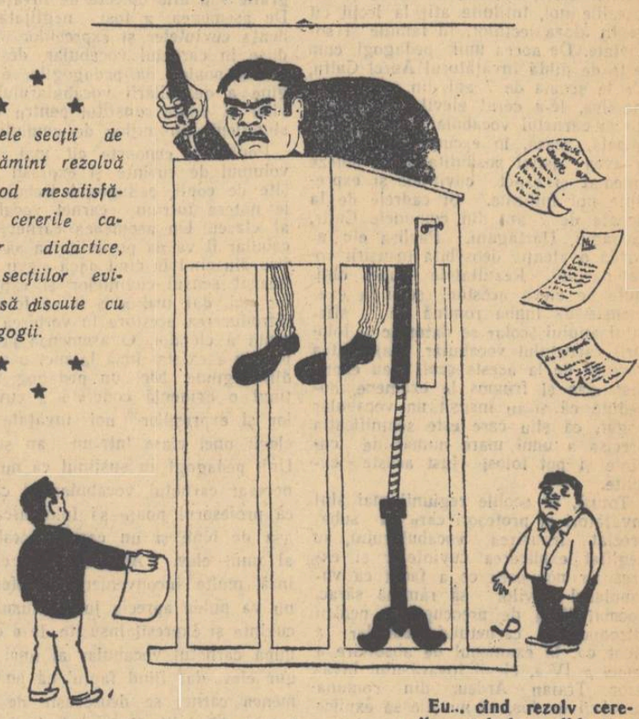

Desen de V. PERLEA

Eu... cînd rezolv cererile cadrelor didactice, sînt întotdeauna la înălțime!..

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12, Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, unîți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VIII Nr. 392 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 12 octombrie 1956

Luna Prieteniei ROMÎNO-SOVIETICE

Vizitele oaspeților sovietici

Marți după amiază, V.N. Stoletov, locțiitor al ministrului Învățămîntului Superior din U.R.S.S., și E. K. Osipova, directoarea școlii nr. 243 din Moscova, au făcut o vizită la Ministerul Învățămîntului.

Oaspeții au fost primiți de academicianul prof. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, Nicolae Sipoș, locțiitor al ministrului Învățămîntului, funcționari superiori, reprezentanți ai instituțiilor de pe lîngă Ministerul Învățămîntului.

In cursul întrevederii, oaspeții s-au interesat de problemele actuale ale învățămîntului din țara noastră și au împărtășit din experiența școlii și pedagogiei sovietice.

★

Miercuri dimineața, V.N. Stoletov, locțiitor al ministrului Învățămîntului Superior al URSS, a avut o întîlnire cu cadrele didactice din conducerea Universității „C.I. Parhon". Cu acest prilej, prof. N. Sălăgeanu, rectorul Universității „C.I. Parhon", a făcut un scurt istoric al universității și a înfățișat aspecte din actuala organizare a învățămîntului superior din țara noastră. V.N. Stoletov a vorbit despre problemele învățămîntului superior din Uniunea Sovietică.

★

E.K. Osipova, directoarea Școlii nr. 243 din Moscova, a vizitat miercuri dimineața școala medie „I.L. Caragiale" din București.

Cu acest prilej profesoara sovietică a vorbit cadrelor didactice ale școlii despre problemele politehnizării și ale școlilor cu caracter mixt din Uniunea Sovietică.

Oaspeții sovietici la Ministerul Învățămîntului și la școala medie „I. L. Caragiale" din București

O delegație din țara noastră vizitează Uniunea Sovietică

Marți dimineața a părăsit Capitala delegația A.R.L.U.S. care la invitația VOKS-ului va vizita Uniunea Sovietică cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Delegația este compusă din Tudor Bugnariu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, acad. Cezar Petrescu, scriitorul Marcel Breslașu, scriitorul Szabedi Laszlo, prof. univ. Const. Nicuță, prorector al Institutului de științe sociale de pe lîngă C.C. al P.M.R., conf. univ. Aurel Pîrvu

La aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de membri ai conducerii A.R.L.U.S., ai Institutului de științe sociale de pe lîngă C.C. al P.M.R., de reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, scriitori, ziariști etc

Au fost de față A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres).

Corespondență cu prietenii sovietici

Acum în Luna prieteniei romîno-sovietice, elevii școlii de 7 ani nr. 1 din Botoșani intensifică schimbul de scrisori cu o școală din îndepărtatul Krasnoiarsk.

Iată cum a început această corespondență:

In primăvara acestui an, elevii școlii au primit o scrisoare ce venea din Siberia, din orașul Krasnoiarsk, de la un profesor amator de timbre poștale și vederi din lumea întreagă. Citind scrisoarea, mulți dintre școlarii noștri au început să strîngă timbre și să procure vederi din patria noastră. Au expediat prima scrisoare spre Krasnoiarsk cu avionul și au așteptat cu nerăbdare să primească răspunsul.

Răspunsul a sosit în ziua de 1 Mai și a adus, odată cu mulțumirile profesorului sovietic, și numeroase timbre sovietice și vederi din împrejurimile Krasnoiarskului.

Elevii școlii noastre, adunați în careu, gata pentru a merge la mitingul organizat în cinstea zilei de 1 Mai, au ascultat conținutul scrisorii cu ochii sclipind de bucurie. Prietenul lor din Krasnoiarsk le trimitea, printre altele, o vedere din taigă. Scrisoarea le vorbea într-un stil cald, prietenesc despre natura Krasnoiarskului, oraș așezat între cîmpia siberiană și regiunea muntoasă ce se întinde din-colo de fluviul Enisei.

„Acum cînd la voi e primăvară și natura toată e în floare — se spunea în scrisoare — aici la noi curg încă sloiuri pe Enisei". Dar scrisoarea vorbea și despre țara noastră, prin care pedagogul sovietic trecuse în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Pe lîngă corespondența cu profesorul din Krasnoiarsk, elevii școlii nr. 1 din Botoșani și-au propus să se adreseze în acest an și pionierilor de la o școală din nordicul Arhanghelsk.

Corespondența cu profesorii și elevii din Uniunea Sovietică constituie pentru tineretul școlii noastre o plăcută și instructivă preocupare.

Prof. EMIL ANTONOVICI
Botoșani

Un program bogat

Pentru poporul nostru muncitor a devenit o tradiție scumpă sărbătorirea în fiecare an a lunii prieteniei romîno-sovietice. Timp de o lună încheiată au loc în toate colțurile patriei manifestări, prin care oamenii muncii își exprimă dragostea lor nețărmurită față de Uniunea Sovietică. Asemenea manifestări au loc într-o atmosferă sărbătorească și în școlile din țara noastră. La școala medie nr. 15 din raionul 23 August-București, de exemplu, cu prilejul deschiderii lunii prieteniei romîno-sovietice, tovarășa Anastasia Stoenescu a vorbit în fața cadrelor didactice și elevilor despre: „Politica sinceră a Uniunii Sovietice pentru apărarea păcii în lumea întreagă". După conferință a urmat un program artistic alcătuit din coruri, recitări și dansuri.

In cadrul săptămînii științei și tehnicii sovietice, diriginții au vorbit elevilor în orele educative despre ultimele succese obținute de oamenii sovietici în știință și tehnică. Pentru popularizarea experienței sovietice în domeniul politehnizării învățămîntului, tov. profesor N. Stănescu va ține o conferință, la care vor fi invitați părinții elevilor și reprezentanți ai întreprinderii „21 Decembrie" care patronează școala.

De un neprețuit ajutor în înfăptuirea revoluției culturale din țara noastră este cartea sovietică, care ne transmite experiența oamenilor sovietici în toate domeniile de activitate. Cartea a devenit tovarășul și sfătuitorul înțelept al muncitorului înaintat, al țăranului muncitor, al intelectualului care prin munca sa vrea să fie cît mai folositor patriei. In această școală s-a organizat un stand în care sînt expuse cărți din literatura rusă și sovietică. Intre 15—21 octombrie, cînd se va sărbători „Săptămîna cărții sovietice", se vor organiza recenzii, întîlniri cu scriitorii, seri literare, precum și prezentări de cărți sovietice din literatura pentru copii și tineret, pentru elevi și din literatura pedagogică pentru cadrele didactice.

In „Săptămîna filmului sovietic", care se va desfășura între 22—28 octombrie, elevii vor viziona filme referitoare la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, la lupta oamenilor sovietici pentru construirea socialismului și comunismului, la viața și lupta comsomoliștilor.

Pentru a cunoaște mai bine viața fericită a tineretului sovietic, elevii școlii medii nr. 15 se vor întîlni în zilele de 29 și 30 octombrie cu tineri care au studiat în U.R.S.S. Aceștia le vor povesti multe despre viața și munca tineretului sovietic.

Comisiile metodice din școală vor organiza o serie de acțiuni în scopul popularizării mai largi a metodelor de muncă folosite în școlile sovietice. Intr-o astfel de ședință de lucru în care se vor prezenta metode folosite în predarea matematicii, vor fi invitați profesori de matematică și învățători din raion. In cadrul lunii prieteniei romîno-sovietice și părinților li se va da prilejul să cunoască din experiența sovietică în educarea elevilor. In adunări cu părinții pe clase va fi discutată tema „Rolul familiei sovietice în educarea copiilor". Elevii școlii sînt antrenați de către profesorii de specialitate, să participe la un concurs literar și la un concurs de desen în cadrul cărora se alcătuiesc lucrări cu teme despre prietenia romîno-sovietică.

Programul bogat și variat pe care școala medie nr. 15 din București îl desfășoară în luna prieteniei romîno-sovietice contribuie din plin la o mai bună cunoaștere a realizărilor oamenilor sovietici, la strîngerea legăturilor de prietenie între elevi și pedagogii școlii, și elevii și pedagogii din țara socialismului.

GLEB STATNIC

În sprijinul tineretului studios

Apariția Hotărîrii Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne privind atribuirea burselor de stat și îndemnizațiile de merit studenților a stîrnit un viu entuziasm în rîndurile tineretului studios din universități și institute.

Această Hotărîre, care alături de alte măsuri pe care partidul și guvernul le-au luat în vederea creării unor condiții din ce în ce mai bune de trai și de învățătură studenților din țara noastră, prevede unele măsuri concrete în vederea sporirii alocației de hrană și ameliorării modului de acordare a burselor. Astfel, Hotărîrea prevede că bursele de stat se acordă studenților ținîndu-se seama de situația la învățătură și purtare a acestora, precum și de situația materială a părinților, sau a susținătorilor legali.

Potrivit noilor măsuri bursa de stat se ridică la suma de 315 lei lunar, pe care studenții o vor primi în numerar, sau în natură, potrivit condițiilor ce vor fi stabilite prin regulamentul de acordare a burselor. Pot primi bursă studenții care au obținut, fără corijență, calificativul „bine" sau „foarte bine" la majoritatea examenelor, la colocviile și la proiectele de an, și ai căror părinți sau susținători legali au un venit net lunar pînă la 800 lei, provenit din salarii, din pensii sau care au un venit impozabil anual de cel mult 2.200 lei provenit din agricultură, sau din alte activități la care venitul se calculează anual.

Prezenta Hotărîre prevede de asemenea că studenții muncitori, scoși din producție, studenții orfani de ambii părinți și cei proveniți din casele de copii primesc burse de stat, dacă promovează examenele prevăzute în planurile de învățămînt.

O atenție deosebită acordă Hotărîrea sprijinirii studenților bolnavi de T.B.C., cărora li se acordă bursă, indiferent de situația la învățătură, dacă nu depășesc plafonul de venituri stabilit.

Studenților care obțin rezultate deosebite în muncă li se acordă o indemnizație lunară pentru merite la învățătură în valoare de 50 lei. Aceasta va constitui un însemnat stimulent pentru studenți.

Tineretul studios are datoria să răspundă grijii permanente a partidului și guvernului pentru îmbunătățirea condițiilor lui de învățătură prin noi eforturi în muncă, prin sîrguință neobosită, prin îmbunătățirea întregii sale activități și comportări. Mitingurile care au avut loc în facultăți după apariția Hotărîrii au arătat dorința studenților de a-și îmbunătăți activitatea, de a acorda mai multă grijă păstrării avutului obștesc etc. Organizațiilor U.T.M. și asociațiilor studențești noi create le revine un însemnat rol în legătură cu această Hotărîre. Ele au sarcina de a populariza în rîndurile studenților măsurile luate în Hotărîre, de a desfășura o muncă politică în rîndurile acestora, de a-i stimula la o activitate creatoare.

Organizațiile U.T.M. din instituțiile de învățămînt superior, împreună cu asociațiile studențești, trebuie să ajute organele în drept în aplicarea Hotărîrii, să vegheze la îmbunătățirea mesei și a condițiilor de cazare ale studenților, să sprijine consultativ conducerile institutelor de învățămînt superior în repartizarea burselor.

Analizîndu-și temeinic activitatea desfășurată pînă acum, organizațiile U.T.M. și asociațiile studențești vor reuși să îmbunătățească conținutul muncii lor, vor ajuta tineretul studios să răspundă grijii partidului și guvernului cu eforturi sporite la învățătură.

Premiați ai celui de al IV-lea concurs artistic de amatori al sindicatelor

In după amiaza zilei de 9 oct. a.c. a avut loc la Teatrul C.C.S. din Capitală, festivitatea decernării premiilor participanților la faza finală a celui de al IV-lea concurs al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor.

Dintre echipele artistice de amatori ale comitetelor sindicale din învățămînt au primit titlul de laureat al concursului următoarele formații: echipa de teatru a clubului comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din Capitală, care s-a prezentat în faza finală a concursului cu piesa „Institutorii" de Otto Ernst, corul comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din Sibiu, corul Universității „C. I. Parhon" din București.

Au primit titlul de formații fruntașe pe țară: echipa de dansuri a Universității „Bolyai" din Cluj, corul I.S.E.P. București.

Au mai fost distinse cu mențiuni următoarele echipe: echipa de teatru a comitetului sindical învățămînt din Alexandria și echipa de teatru I.S.E.P. București.

S-au acordat și următoarele distincții individuale: Laureați ai concursului: Alex. Cernat din București, pentru interpretarea lui Flachsman din „Institutorii", George Vieru din București pentru interpretarea lui Weidenbaum din „Institutorii", George Mărutză, instructor al echipei de teatru a clubului învățămînt din Capitală, Ilie Micu, dirijorul corului învățămînt din Sibiu, Nic. Ciobanu dirijorul corului „C. I. Parhon".

Fruntași ai concursului: Ion Romanescu și Gh. Ilioniu, interpreți din „Institutorii", Cornelia Gheorghiu, recitator, Jan Barnea, dirijorul corului I.S.E.P. București, Ștefan Domocoș, instructor de dans.

Au primit mențiuni: Melania Bibașan, Valeria Brebenaru, Felicia Laurențiu, Margareta Tutoveanu din București și Ion Alexandru din Alexandria.

Prezidiul C.C. al S.M.I. și „Gazeta învățămîntului" felicită călduros echipele și interpreții din învățămînt, distinși în cel de al IV-lea concurs al formațiilor artistice de amatori ale sindicatelor, urîndu-le noi succese în activitatea lor.

Să sporim eforturile pentru introducerea învățămîntului politehnic

Dezvoltarea continuă a tehnicii, a producției pe drumul construirii socialismului este strîns legată de pregătirea teoretică și practică corespunzătoare a maselor muncitoare, de lărgirea treptată a orizontului cultural al celor ce muncesc în industrie și agricultură. Ținînd seama de aceste importante cerințe, Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală trasează ca sarcină esențială tuturor școlilor introducerea treptată a învățămîntului politehnic, factor esențial în educarea armonioasă și multilaterală a tineretului Politehnizarea învățămîntului, arată Hotărîrea, constituie calea cea mai sigură pentru legarea învățămîntului de munca productivă, pentru lărgirea orizontului cultural al elevilor, pentru ridicarea nivelului științific al întregului învățămînt de cultură generală.

Indeplinirea acestei Hotăriri deschide larg porțile tuturor inițiativelor creatoare pentru realizarea învățămîntului politehnic în școlile noastre. Noile programe și manuale, alcătuite pe baza prevederilor Hotărîrii, acordă o mai mare atenție predării științelor despre natură. Ele prevăd în același timp lucrări practice care să prilejuiască elevilor aplicarea cunoștințelor însușite, cunoașterea aplicațiilor legilor fizicii, chimiei, biologiei în industrie și agricultură. Numărul școlilor utilate de Ministerul Învățămîntului cu uneltele și aparatajul necesar a crescut de la 8 la 58 în acest an. Alte 32 de școli au organizat ateliere pe care le-au înzestrat prin mijloace proprii. Un număr însemnat de școli sînt în curs de organizare a atelierelor, de procurare a uneltelor, a mașinilor de care au nevoie.

Unele școli, ca școlile medii nr. 1 din Craiova, nr. 1 din Timișoara, nr. 1 din Tîrgu Mureș, nr. 1 din Sighet și nr. 1 din Mediaș au ajuns la rezultate îmbucurătoare în ceea ce privește organizarea și înzestrarea atelierelor. Școala medie nr 1 din Mediaș, de exemplu, care acum doi ani nu avea mai nimic, astăzi, prin sprijinul pe care a reușit să-l obțină din partea întreprinderilor „Partizanul păcii", „Vitrometan", „Vasia Vasilescu", „Emailul Roșu", „Ideal", „Drum nou" — dispune de 700 piese, reprezentînd utilaj de lăcătușerie mecanică, de electricitate și de tîmplărie.

Alte școli cum sînt cele de 7 ani din comunele Șelimbăr, raionul Sibiu, Vărgata, raionul Mureș, Buciniș, raionul Caracal, Cîrligi, raionul Roman, Radovanu, raionul Oltenița, Cocorăni, raionul Botoșani și Titu-Tîrg, raionul Titu, ca și școala de 7 ani nr. 9 din Craiova și școala pedagogică din Carei se străduiesc să ducă mai departe în acest an experiența bună dobîndită cu elevii în aplicarea cunoștințelor de biologie pe parcela școlară experimentală.

Toate aceste inițiative arată clar dorința puternică a cadrelor didactice de a aplica în școală cît mai curînd principiul politehnic, principiu cerut în mod imperios de dezvoltarea rapidă pe care au luat-o în noile condiții știința și tehnica, întreaga noastră producție. Aplicarea principiului politehnic nu trebuie să se facă însă în mod empiric, întîmplător, la libera inspirație. De la început este bine să pornim o muncă organizată și orientată just atît în punct de vedere științific cît și metodic.

Practica anului școlar trecut a arătat că unele cadre didactice dovedesc o înțelegere limitată a conținutului învățămîntului politehnic. Unii învățători și profesori, directori de școli, cred că dacă în școală se predă lucrul manual la clasele I—IV sau dacă se organizează lucrări practice pe parcela experimentală, dacă au organizat un atelier de lăcătușerie sau tîmplărie realizează politehnizarea învățămîntului. Organele de îndrumare și control, metodiștii au datoria să asigure o cunoaștere temeinică din partea cadrelor didactice atît a conținutului învățămîntului politehnic, cît și a formelor multiple prin care se asigură politehnizarea. Institutele de perfecționare, cercurile pedagogice și cabinetele pedagogice sînt datoare să-i ajute direct pe profesori, arătîndu-le în mod concret cum se poate realiza politehnizarea la fiecare obiect în parte. Pedagogii trebuie să înțeleagă că lucrările practice de laborator la fizică, chimie, biologie, activitatea practică în atelier sau pe parcela experimentală, legarea cunoștințelor teoretice, în cadrul lecțiilor, de activitatea practică, prin organizarea diferitelor aplicațiuni ale legilor cunoscute, sau organizarea excursiilor, a vizitelor în producție nu trebuie să fie măsuri izolate, ci verigi ale aceluiași lanț. Politehnizarea învățămîntului nu se poate realiza decît printr-un sistem de măsuri cuprinzătoare, care să includă atît activitatea teoretică cît și pe cea practică, strîns unite, ca părți inseparabile ale unui tot. Bineînțeles că toate aceste măsuri nu se pot realiza dintr-odată. Fiecare început, însă, în această direcție, constituie o condiție favorabilă pentru cucerirea unor noi succese.

Invățătorii și profesorii trebuie să fie pe deplin convinși că a aplica principiul politehnic în școală nu înseamnă deloc a slăbi atenția asupra învățămîntului de cultură generală. Dimpotrivă, învățămîntul politehnic, prin bogatele aplicații pe care le necesită la diferite discipline, prin activitățile practice care prilejuiesc nu numai înmarcarea elevilor cu deprinderi practice, ci și continua verificare, lărgire și consolidare a cunoștințelor — constituie o serioasă pîrghie pentru ridicarea nivelului științific al învățămîntului în general.

Viața, practica cu multiplele ei aspecte ale noului arată că, cu cît înaintează tehnica, cu atît este nevoie de un muncitor multilateral dezvoltat, cu un înalt nivel cultural. Invățămîntul politehnic familiarizează elevii cu principiile fundamentale ale proceselor producției, îi înarmează cu deprinderea de a mînui unelte simple folosite în principalele ramuri ale producției. El nu înlocuiește învățămîntul profesional, nu-i pregătește pe elevi pentru o anumită meserie. Lărgindu-le orizontul politehnic general, învățămîntul politehnic asigură orientarea elevilor în întregul sistem al producției, le creează posibilitatea de a-și alege cu mai multă ușurință, pe baza aptitudinilor și intereselor pe care le au, viitoarea lor profesiune.

Aplicînd principiul politehnic, cadrele didactice au datoria să-i înarmeze pe elevi cu cunoștințe precise despre principiile fizico-tehnice ale producției, ale transmiterii și aplicării energiei electrice, despre principiile de construcție și funcționare ale motorului electric și ale motorului cu ardere internă, despre bazele tehnologiei chimice, despre principiile cele mai importante ale producției agricole, despre principiile organizării muncii. Elevii nu pot cunoaște totul, toate principiile, toate mecanismele. Aceasta ar duce la supraîncărcarea lor. Trebuie însă, ca ei să fie înarmați cu cunoașterea acelor principii fundamentale care stau la baza proceselor tehnice esențiale ale producției.

Atenția cadrelor didactice trebuie să se îndrepte în egală măsură atît asupra pregătirii teoretice a elevilor cît și asupra celei practice. Nu este suficient ca elevul să cunoască construcția și principiile de funcționare ale motorului electric, să cunoască bine părțile principale ce se disting în fiecare ansamblu de mașini: motoare (de acționare), mecanism de transmisie și mașini unelte etc. El trebuie să-și formeze deprinderi în domeniul montajului electric, să poată citi și executa scheme simple electrotehnice și radiotehnice, să poată mînui unelte manuale și mașini, să le poată monta și demonta. In domeniul chimiei, elevii trebuie să poată identifica substanțe, să determine compoziția lor, să poată efectua separarea unor substanțe, să poată prepara soluții și să determine gradul lor de concentrare. De asemenea, în domeniul agriculturii, elevii trebuie să fie înarmați respectîndu-se particularitățile de virstă ale elevilor și cerințele programelor școlare, cu priceperea și deprinderea de a lucra pămîntul, de a cultiva plantele și de a îngriji animalele după metodele științei înaintate.

Pe lîngă ridicarea nivelului științific al învățămîntului de cultură generală, aplicarea principiului politehnic trebuie să determine și îmbogățirea conținutului educativ al muncii din școală. Organizînd participarea directă a elevilor la diferite forme de activitate practică, organizînd excursii și vizite în întreprinderi și uzine, organizînd diferite munci în colectiv, pedagogii își pot lărgi mult posibilitatea de a educa elevii în spirit colectiv, în spiritul dragostei de muncă, al atitudinii comuniste față de muncă, de a le dezvolta voința, tăria de caracter.

Sigur că realizarea învățămîntului politehnic nu este deloc ușoară. Ea necesită respectarea riguroasă a cerințelor programelor școlare, desfășurarea unor lecții și lucrări practice bine pregătite, organizarea justă a activității practice în ateliere și pe terenul școlar, organizarea de excursii și vizite în producție, colaborarea strînsă a profesorilor cu profesorii maiștri. Acolo unde există dragoste față de misiunea încredințată și înțelegerea deplină a sarcinilor ce stau în fața școlii astăzi, toate aceste cerințe pot fi îndeplinite. Mai grea este problema asigurării sălilor pentru ateliere, procurarea de utilaje și de terenuri proprii pentru activitatea practică agricolă cu elevii. Exemplul școlilor fruntașe ne arată însă că, muncind în strînsă unire cu părinții elevilor, cu conducerile întreprinderilor și cu organele sfaturilor populare și această problemă poate fi rezolvată cu succes.

Direcția generală a învățămîntului preșcolar, elementar și mediu, Institutul de științe pedagogice, cabinetele pedagogice sînt datoare să ajute cadrele didactice, cercetînd îndeaproape experiența școlilor care au obținut rezultate frumoase în domeniul politehnizării, valorificînd și popularizînd ceea ce este pozitiv în munca lor. Totodată, aceste organe trebuie să dea îndrumări metodice cu privire la felul cum să se desfășoare orele de lucru manual, de lucrări practice, activitatea practică în atelier și pe parcela experimentală.

Munca pe care o începem cere forțe unite, forțe sporite. Organizînd o largă propagandă pedagogică atît în rîndurile învățătorilor și profesorilor, cît și ale părinților, organele de învățămînt și sindicale, directorii de școli trebuie să tindă la realizarea unui front comun, a cărui activitate să însemne un bun început în politehnizarea învățămîntului.

Însemnări DE LA O LECȚIE

Prin fereastra sălii profesorilor priveam castanii de pe ale căror ramuri se desprindeau frunzele îngălbenite.

Sunetele limpezi ale unui clopoțel scuturat cu energie au vestit deodată începutul activității.

— Mergem la lecție — spuse tovarășa profesoară Constanța Teodorescu. Știți, nu vreau să pierd nici un minut. Am de predat o lecție de educație politică destul de grea și bogată în conținut: „Caracteristicile orînduirii feudale. Constituirea cnezatelor și voevodatelor pe teritoriul patriei noastre".

— Prima parte a lecției are un caracter destul de abstract și trebuie să o predau unor ucenice din anul I, a mărturisit profesoara.

Am păsit în sala de clasă curios să văd desfășurarea lecției și mai ales să văd în ce măsură va fi atins scopul educativ pe care și-l propusese profesoara — acela de a le face pe eleve să înțeleagă izvorul luptei revoluționare a țăranilor iobagi și prin comparație, să-i învețe să prețuiască viața nouă a țărănimii noastre muncitoare.

Cabinetul de educație politică unde se desfășoară lecția, curat și îngrijit, pe ai cărui pereți se aflau tablouri și o hartă în relief a patriei noastre, oferea un cadru prietenos.

— Cine absentează?

— Nici-o absență.

Și lecția a început să se depene. Mîinile ucenicelor se ridicau după fiecare întrebare, sigure și multe la număr. Retragerea romanilor pe vremea lui Aurelian, migrațiunea popoarelor și încropirea relațiilor feudale pe teritoriul patriei noastre au găsit toți atîtea răspunsuri juste date de elevele Bădiță, Fătu, Sumănaru, Apostolescu, Trufică ș. a.

Cînd profesoara a trecut la lecția nouă, creioanele au început — pline de însuflețire — să alerge pe paginile caietelor de notițe. Nu trebuia scăpată nici o idee.

Imbinînd cu pricepere metoda expozitivă cu cea a conversației, profesoara a izbutit să clarifice, punct cu punct, ideile lecției. Dezvoltarea forțelor de producție și odată cu aceasta schimbarea relațiilor de producție, închegarea relațiilor feudale, au reieșit limpede și pe înțelesul ucenicelor.

— Care este deosebirea dintre starea iobagului și cea a sclavului? a întrebat profesoara.

Răspunsul corect al ucenicei Fătu, cu concluzia că totuși feudalismul reprezintă un progres față de orînduirea sclavagistă, a confirmat într-o măsură calitatea lecției.

Descriind starea mizeră a iobagului, profesoara a ales noțiuni cu un conținut cît mai concret, pentru a stimula nu numai gîndirea ci și imaginația elevelor. In fața ochilor acestora a apărut vie imaginea iobagului legat de pămînt, trudind din greu pe petecul său de pămînt și pe moșia boierului pentru a putea satisface obligațiile apăsătoare care-i erau fixate.

Procedeul a fost într-adevăr bun. Punînd în practică principiul însușirii materialului în mod intuitiv, profesoara Constanța Teodorescu a folosit în timpul lecției o justă îmbinare a definiției genetice cu cea reală. Așa de exemplu în loc să anunțe de la bun început definiția rentei în diferitele forme, profesoara a arătat concret modul cum aceste forme au luat naștere, cum muncea iobagul pentru a-și îndeplini aceste obligații, ca abia la sfîrșit să apară definiția ca o concluzie necesară. In felul acesta lucrurile au fost înțelese de eleve mult mai ușor.

Expunerea limpede a profesoarei a izbutit să arate că lupta iobagului împotriva moșierului a fost o necesitate istorică, determinată de condițiile obiective. Elevele primiseră a explicație științifică a cauzelor care au generat atîtea răscoale ale țăranilor iobagi.

Pe măsura epuizării problemelor legate de tema lecției se realiza și scopul educativ pe care și-l propusese profesoara.

Fără să vreau, în timp ce profesoara explica problema economiei naturale închise, m-am gîndit la ucenicele de croitorie de odinioară. Aveam în față imaginea dezolantă a unor copii vlăguiți de treabă și nesomn, cu degetele înroșite de înțepăturile acului mînuit din zori și pînă în seară, în ateliere de cele mai multe ori insalubre. Pe ele nu mi le-am putut imagina nici în ruptul capului așezate cuminți în bănci, pline de sănătate și vioiciune tinerească, discutînd despre retragerea romanilor, sau migrațiunea popoarelor.

Am plecat de la școala profesională nr. 3 de confecțiuni-textile din București cu mulțumirea de a fi asistat la o bună lecție de educație politică.

In clasa tovarășei profesoare Constanța Teodorescu.

Din experiența ȘCOLII SOVIETICE

Educația prin activități practice

La noi în școală sînt numai patru profesori comsomoliști: G. M. Belova, instructoarea superioară de pionieri, G.A. Blohina și L. A. Konovalova, profesoare de cultură fizică, și autorul acestor rînduri — profesor de biologie. Fiecare dintre noi se străduiește să-și aducă aportul său la cauza comună, să servească drept exemplu elevilor-comsomoliști în viața obștească a școlii.

În anul școlar trecut, cînd am început să organizăm concerte de amatori în colhozuri, elevii nu prea sprijineau această acțiune a noastră. Mulți invocau lipsa de talent, timiditatea și alte motive similare. Vedeam că această frumoasă inițiativă era amenințată să se piardă. Atunci profesorii-comsomoliști au hotărît să organizeze o seară pentru elevii claselor superioare, pentru a le arăta cît de interesantă și folositoare este această acțiune.

La această seară — care a fost organizată în clubul combinatului chimic — au venit aproape toți elevii din clasele VIII-X. Cred și eu! O asemenea manifestare a fost doar organizată pentru prima oară: cîntau, dansau și interpretau rolurile în piese profesorii, acei pe care elevii erau obișnuiți să-i vadă și să-i audă numai în clasă.

Conferința tinerei profesoare de literatură — G. N. Blohina, cu subiectul „Cum trebuie înțeleasă frumusețea omului" a avut succes. În rîndurile elevilor din clasele superioare în legătură cu problemele ridicate de conferință. Prin urmare conferința a avut răsunet printre auditori, dar succesul concertului pregătit de colectivul pedagogic a întrecut toate așteptările noastre. „Răufăcătorul" de Cehov, a fost ascultat cu deosebită plăcere de elevi. Tinerilor spectatori le-au plăcut și exercițiile acrobatice și cîntecele din filmul „Încercarea fidelității" și corul și toate celelalte numere.

După aceasta a fost mult mai ușor de creat brigăzi de concert alcătuite din elevi. După această seară și după ce colectivul de profesori-artiști amatori au plecat odată la colhozul „Miciurin' și altădată la colhozul „Voroșilov", comitetul de comsomol și întregul activ comsomolist al elevilor au pornit cu elan la organizarea activității artistice de amatori.

Orice acțiune folositoare care poate ajuta școlii găsește sprijinul cel mai fierbinte al comsomoliștilor — atît al profesorilor, cît și al elevilor. La amenajarea atelierelor de tîmplărie și lăcătușerie, a cabinetului de studiere a mașinilor, a pavilionului zoologic, a uzinei electrice școlare, comsomoliștii-activiști obștești au luat partea cea mai activă.

Trebuiau procurate 20 de mese de tîmplărie pentru atelier. — Trebuie ajutată școala — a spus la ședința comitetului Svetlana Timomirova. Toți membrii comitetului au sprijinit-o, iar după adunarea generală — toți comsomoliștii.

...Și iată că la mesele universale de tîmplărie — de construcție originală — se țin deja cursuri de tîmplărie. De sub cuțitul rindelei, șerpuiește talașul auriu. Și te bucuri gîndindu-te că ai și tu o parte de muncă în amenajarea atelierului școlar.

Cercurile școlare cuprind un număr mare de comsomoliști. Comitetul de comsomol se interesează de activitatea cercurilor și a însărcinat în mod special un om care să răspundă de această activitate.

De mare popularitate se bucură în rîndurile elevilor cercul de automobiliști, a cărui importanță educativă și economică e greu de apreciat. Zilele acestea m-am dus la garajul școlii la Vasilii Andrianovici Ajogov, profesorul de studierea mașinilor. Nu l-am găsit, în schimb am găsit acolo un grup de comsomoliști din clasa a X-a, care montau un autoturism.

— Vasilii Andrianovici a plecat cu camionul nostru după coloana de alimentare. Lucrăm singuri pînă vine el. N-a mai rămas mult — comunică Lionia Kodolov. Montăm podul din spate și va putea fi dat în folosință.

Volodia Krasilnicov m-a dus în grajdul școlii să văd mașina nouă.

— Acesta este un „Zis 5" de la stația Șemaniha, adus ieri, — a spus el. Avem un motor aproape nou, dar rama e crăpată. Nu e grav: avem o ramă de la altă mașină. Din două vom monta una.

— Aceasta ne va servi pentru nevoile gospodăriei — a intervenit Ghenea Putkov — pentru ca să mai cruțăm „GAZ-ul 51", folosindu-l numai la cursurile de studierea mașinilor.

De curînd am schimbat motorul la mașina „GAZ-51". În ultimul timp elevii din clasele a IX-a au mers cu ea la treerat, și la întins inul la colhozul „Miciurin'.

Garajul a devenit neîncăpător pentru parcul de mașini al școlii. Lîngă eleșteu stă un tractor cu șenile și băieții așteaptă cu nerăbdare să se elibereze un loc în garaj pentru ca și această mașină să încapă pe mîna lor.

Multe s-au făcut pînă acum, dar cîte mai sînt de făcut! Elevii sapă lîngă garaj o groapă ce va servi drept cisternă pentru coloana de alimentare. Lîngă gardul școlii, în fiecare zi sînt mai multe plantații: comsomoliștii întverzesc curtea școlii. Ea va fi sădită cu mesteceni și plopi. Elevii din clasele a VII-a au început să pregătească gropile pentru pomii de pe parcela lor. Aceasta muncă este urgentă. Cîțiva elevi vor pleca cu șalupa școlii „Bistrii" după puieți de plopi la pepiniera care se află pe malul stîng al rîului Vetluga.

În toate colțurile curții școlii se desfășoară o activitate febrilă. Elevii din clasele a V-a fac planul unei grădini de vișini în fața clubului pionieresc al școlii, fetițele din clasa a IX-a „B" sădesc zade, iar elevii din clasele a X-a mută gardul lîngă atelierul mecanic de lăcătușerie.

Comsomoliștii din clasa a X-a „A" au hotărît să sădească copaci în jurul clădirii spitalului orășenesc. În primăvară va începe să murmure franzișul copacilor sădiți de școlari.

Elevii din clasele superioare îi ajută pe colhoznici să strîngă recolta. Ei lucrează pe treerătoare, întind inul terminînd acum strînsul cartofilor. Mulți elevi muncesc în brigăzile colhoznice împreună cu părinții lor. În octombrie, la adunarea generală a comsomoliștilor din școală, vom afla cine a avut numărul cel mai mare de zile-muncă.

Comsomoliștii noștri au organizat în sate biblioteci ambulante, care funcționează tot anul. Tinerii bibliotecari au foarte mult de lucru, în special primăvara și în timpul strînsului recoltei. Cititorii sînt mulțumiți de bibliotecarii-voluntari — Ana Panova și Artemii Bajonokin.

Artemii Bajonokin conduce biblioteca din colhozul „Miciurin". Artemii vine deseori pe la conducerea colhozului, la arie, în brigăzi. El însuși muncește bine nu numai în brigada sa, dar mai reușește și să editeze o „foaie de luptă". Consătenilor le place să-l asculte pe tînărul comsomolist, în cîmp, cînd el le citește în pauza de prînz cartea sau ziarul.

— Artiomka al nostru știe să se apropie de oameni — spun cu dragoste colhoznicele mai în vîrstă — el explică bine, pe înțelesul tuturor.

De curînd am citit în ziarul raional „Sotialisticeskaia stroika" o notiță colectivă cu privire la munca culturală-educativă a lui A. Bajonokin. Comitetul regional de comsomol l-a premiat pe el și pe Ana Panova cu diplome de onoare.

N. SEVERȚOV
secretarul organizației comsomoliste de profesori ai școlii medii din Vetluga. Raionul Krasno-Bakov, regiunea Gorki

Cercuri tehnice în școală

Munca extrașcolară în școala noastră este subordonată sarcinilor instruirii politehnice, lărgirii orizontului elevilor și inițierii lor în diferite profesii.

Pentru satisfacerea variate or interese ale elevilor în școală au fost organizate diverse cercuri: de electrotehnicieni, automobiliști, radiofoniști, de strungărie, tîmplărie, traforaj, de fotografi amatori, cercul tinerilor operatori cinematografici și altele.

Activitatea cercurilor trezește un interes profund și permanent printre elevi. Fiecare cerc are un plan de activitate, un anumit regim de muncă, un orar. Se ține evidența muncii efectuate.

Inscrierea în cercurile de automobiliști și de strungărie s-a făcut după ce a fost vizitată cu elevii camera de lucru a școlii. Scopul acestei vizite cu elevii claselor a IX-a n-a fost numai de a-i cointeresa pe elevi; ci și de a consolida cunoștințele primite la lecțiile de fizică.

Cu prilejul studierii problemelor prevăzute în program: „Transmisia prin curea, prin roți dințate, prin fricțiune", „Folosirea transmisiei prin roți dințate în cutia de viteze" și cu prilejul pregătirii unei vizite în producție, s-a demonstrat cum funcționează un strung și o mașină de găurit, iar pe piesele automobilului s-a demonstrat transmisia prin fricțiune în mecanismul de cuplare și cea prin roți dințate în cutia de viteză.

Autorul a participat în mod sistematic la cursurile cercurilor de strungari, automobiliști și electrotehnicieni, a ajutat pe conducători la planificarea muncii, la înzestrarea cercurilor cu material demonstrativ și alte materiale, a tratat cu administrația uzinei care patronează școala, problema practicii în producție a membrilor cercurilor.

Majoritatea elevilor au fost înscriși numai într-un singur cerc. Doar puțini erau înscriși în cîte două cercuri, ceea ce totuși nu dăuna învățăturii lor în școală. Varietatea cercurilor a ajutat la dezvoltarea intereselor elevilor ceea ce a contribuit mai tîrziu la justa alegere a profesiei de către ei.

Rezultatele activității cercurilor s-au oglindit în cîte o expoziție cu caracter de dare de seamă, în rezultatele examenului pentru titlul de tînăr șofer, ale examenului membrilor cercurilor de strungărie pentru minimum tehnic. Se organizau seri de dări de seamă. Tinerii automobiliști prezentau referate asupra construcției unui automobil, asupra industriei naționale de automobile. Aceste referate au contribuit la creșterea numărului de membri ai cercului de automobiliști.

La începutul anului s-a anunțat un concurs pentru insignele „Tînărul tehnician", „Tînărul naturalist", „Tînărul turist". Direcția școlii a oferit sub formă de premii, unora dintre membrii cercurilor, posibilitatea de a lua parte la excursii cu automobile, care aveau drept subiect: „Vizitarea locurilor unde s-au desfășurat evenimentele revoluționare din anul 1905" și „De la Moscova veche la Moscova socialistă".

Se poate afirma cu certitudine, că munca în cercurile tehnice îi ajută pe elevi să-și însușească mai bine materia, și îi ajută la alegerea profesiunii. În dările lor de seamă cu privire la activitatea în cerc, mulți elevi apreciază această muncă. Astfel eleva L. Rohlenka scrie: „Activînd în cercuri de la clasele VI-X am îndrăgit realmente fizica și tehnica, am rămas credincioasă acestei pasiuni pînă-n ziua de azi și voi păstra pe toată viața interesul pentru această știință". O altă elevă — A. Zarea — spune: „Cursurile în cercurile de automobiliști și electrotehnicieni m-au ajutat să-mi aleg profesia — am hotărît să mă înscriu la institutul de energetică"; G. Afanasieva afirmă: „Visul meu este să fiu agronom. Eu consider că noțiunile căpătate în cercul mecanizatorilor, la stația tinerilor naturaliști și la lecțiile de fizică îmi vor fi de mare folos".

V. Miagkov, elev în clasa a IX-a, căpătînd de la școală un certificat care dovedea că a lucrat în cursul anului în cercul strungarilor, și-a propus să lucreze în timpul vacanței de vară ca strungar la secția de scule a uzinei.

Activitatea în cercurile tehnice, vizitele în producție cu profil diferit, întîlnirile cu specialiștii, conferințele și referatele profesorilor și ale elevilor înșiși, organizate pe diferite teme ale științei și tehnicii, au lărgit orizontul elevilor, i-au deprins cu producția.

În prezent absolvenții școlii spun că se vor duce să lucreze în producție, iar doritorii vor putea să urmeze învățămîntul superior la institutele de învățămînt seral sau fără frecvență.

V. A. SEVCENCO
de la școala nr. 371 din Moscova

(continuare în numărul viitor)

Dimineața, pe străzile Moscovei..

Pentru buna organizare a colectivului de elevi

În coloanele „Gazetei învățămîntului" s-a purtat în decurs de mai multe luni o discuție asupra organizării și educării colectivului de elevi. Deschiderea discuției în coloanele „Gazetei învățămîntului" s-a bazat pe două considerente: acela că problema este una din cele mai importante și mai actuale ale educației în spiritul moralei comuniste și acela că este prea puțin oglindită în literatura pedagogică din țara noastră și, de aceea, încă puțin cunoscută de educatori.

Discuția s-a dovedit utilă. Multe din materialele publicate în cadrul ei au ajutat pedagogilor să înțeleagă mai bine unele sarcini ale lor în legătură cu închegarea și viața colectivului. Ea a lăsat însă o serie de aspecte nelămurite și de aceea trebuie să arătăm că nu și-a îndeplinit în totul scopul.

Desigur nu vom putea și de aceea nici nu încercăm să răspundem aici tuturor problemelor pe care le ridică munca pentru crearea și educarea colectivului de elevi și nici măcar tuturor problemelor ridicate de participanții la discuții. Ne vom opri asupra aspectelor principale de care trebuie să țină seama fiecare pedagog în munca sa și, într-o anumită măsură, vom preciza problemele esențiale ale activității care se desfășoară în școală pe linia formării colectivului de elevi.

Participanții la discuții au scos în evidență factorii care contribuie la închegarea colectivului. Astfel, s-au arătat rolul colectivului de profesori, rolul organizațiilor de tineret, al părinților etc. De asemenea, s-au arătat metodele și procedeele prin care se realizează colectivul. S-a vorbit despre rolul liniilor de perspectivă, al tradițiilor, al activităților extrașcolare, obștești etc. Desigur, ar fi fost necesar să se sublinieze mai puternic însemnătatea organizării întregii vieți școlare, a folosirii tuturor influențelor mediului înconjurător ca influențe ale unui tot unitar educativ. Ar fi fost foarte interesant să se urmărească și să se arate cum unele metode și procedee de organizare a colectivului de elevi au fost îmbinate cu altele, ce loc a ocupat în complexul de influențe și metode fiecare dintre ele, ce rol au jucat aceste metode în întregul sistem educativ al școlii respective. De asemenea, ar fi fost foarte instructiv să se poată urmări în cadrul discuției felul cum s-a realizat unitatea de acțiune a școlii, a organizației de pionieri și U.T.M. și a familiei în direcția educării colectivului de elevi.

Vorbind despre necesitatea creării colectivului de elevi unii participanți la discuție au pornit de la ideea că întîi trebuie să se creeze colectivul și apoi, cu ajutorul lui, să se îndeplinească sarcinile educației comuniste. În realitate, colectivul nu se poate crea decît paralel cu procesul de educare a elevilor în spirit comunist.

Problema creării colectivului a fost privită de unii pedagogi ca foarte complicată, greu de rezolvat și chiar de nerealizat la clasele mici. Desigur, este necesar să se procedeze diferit cu elevii de clasa I-a față de cei din clasa a IV-a, a VI-a sau a X-a, bunăoară, dar aceasta nu înseamnă de loc că în clasele mici nu trebuie să desfășurăm munca pentru închegarea colectivului. Mai mult decît atît, tocmai pentru că este un proces complex, de durată, munca de formare a colectivului trebuie să pornească din primele clase. Faptul că discuția nu s-a oprit asupra acestei laturi a problemei, că nu a arătat metodele folosite în practică la clasele mici și realizările obținute a făcut ca această problemă să nu fie bine clarificată.

Pe bună dreptate au subliniat unii participanți la discuție (tov. Bender, Balente, Schechter) că problema închegării colectivului pedagogic este centrală în organizarea colectivului de elevi. Din discuție a reieșit în mod just că numai un colectiv pedagogic închegat, care luptă pentru scopuri comune, cu forțe unite, poate asigura buna desfășurare a procesului instructiv-educativ în școală. O parte din intervențiile la discuție au tratat însă superficial problemele privind căile de formare a colectivului pedagogic, posibilitățile de închegare a acestui colectiv. Colectivul pedagogic bine închegat se caracterizează, înainte de toate, prin preocuparea permanentă de a desfășura o bună muncă instructiv-educativă în școală, prin stabilirea în comun a măsurilor în vederea organizării științifice a acestei munci. Colectivul pedagogic se determină printr-un stil comun de acțiune, de la care nu trebuie să se abată niciunul dintre profesori, printr-un sistem unic de muncă. Desfășurarea muncii pedagogice în școală, ea însăși, întărește zi de zi colectivul de pedagogi care astfel reușește să se orienteze și să acționeze mai just în problemele formării colectivului de elevi.

Organizarea colectivului de elevi ridică sarcini multiple și variate. Una dintre cele mai importante este formarea activului clasei, care constituie baza fiecărui colectiv. Această problemă a fost discutată de mulți dintre participanții la discuție (tov. Safran, Mihalevici, Bejan). În legătură cu activul se ridică mai multe probleme: componența activului, munca de creștere a acestuia, rolul organizațiilor de pionieri și U.T.M. în formarea și dezvoltarea activului etc. În discuția noastră aceste aspecte nu au fost suficient adîncite sau ilustrate prin exemple concrete din munca școlilor. Nu este întîmplător acest lucru. Mulți diriginți nu știu cum să formeze activul, către care elemente să se orienteze, cum să lucreze apoi cu el pentru întărirea colectivului clasei. Sînt situații cînd diriginții n-au știut să se sprijine pe organizația de pionieri sau de U.T.M. în munca de formare a activului. Ei n-au ținut seama că, dat fiind faptul că aceste organizații dau elementele cele mai bune, din aceste elemente se pot compune activele claselor și școlilor.

Numeroase materiale trimise redacției în cadrul discuției au arătat că sînt pedagogi care nu știu să folosească în mod just sprijinul pe care-l pot da organizațiile de tineret închegării colectivului de elevi și întăririi întregii munci instructiv-educative din școală. Mulți diriginți, în loc să lucreze cu biroul organizației de U.T.M. sau cu colectivul de conducere al detașamentului, lucrează exclusiv cu responsabilul clasei care, în felul acesta, capătă sarcini ce depășesc de fapt calitatea sa. De multe ori s-a limitat activul clasei numai la elevii care îndeplineau sarcini gospodărești săptămînale. S-a limitat astfel sau s-a subapreciat rolul adevăratului nucleu al clasei — biroul organizației de U.T.M. sau colectivul de conducere al detașamentului de pionieri. Lucrînd cu acel activ artificial unii diriginți izolau colectivele de conducere ale organizațiilor, împărțeau activitatea educativă în două direcții, impiedicau înfățișarea unui program de activitate extrașcolară unitar.

Putem spune deci că un prim pas spre crearea colectivului trebuie să-l constituie folosirea cu pricepere de către diriginte a sprijinului pe care-l poate da activul pionieresc și utemist pentru stabilirea responsabilităților în vederea îndeplinirii planului de activitate educativă.

Sînt pedagogi care consideră că orice elev poate să îndeplinească bine o sarcină de răspundere și de aceea ei nu socotesc că e o problemă deosebită alegerea elevilor pentru îndeplinirea acestor sarcini. Tov. Gheorghe Guță, de pildă, unul dintre participanții la discuție, a arătat că a obținut succese încredințînd sarcini de

CONCLUZII

răspundere tocmai acelor elevi care încălcaseră cerințele a căror îndeplinire erau acum chemați s-o asigure. Sînt situații cînd diriginții, cunoscînd bine trăsăturile individuale ale elevilor și ținînd seama de necesitatea de a dezvolta trăsăturile pozitive ale acestora, recurge la o asemenea cale, a încredințării anumitor sarcini de răspundere elevilor care le încălcau, tocmai ca o măsură educativă. Procedeul acesta nu este însă valabil în toate cazurile. În trasarea sarcinilor de răspundere trebuie să ținem de fapt seama de comportarea elevilor, în măsura în care ei sînt un bun exemplu pentru colegii lor și pot să-i mobilizeze, să-i convingă, să îndeplinească cerințele. De pildă, nu este natural să se încredințeze de îmbunătățirea frecvenței tocmai elevul care lipsește cel mai mult. Aceasta în principiu. Subliniem aci faptul că, după cum se știe, în munca educativă principiile pedagogice nu pot și nu trebuie să fie aplicate în mod rigid.

În această privință găsim în practică și unele exagerări. Elevilor cu abateri nu li se încredințează nici măcar sarcini gospodărești, care trebuie îndeplinite prin rotație de către toți elevii. În felul acesta ei se obișnuiesc să nu aibă niciun fel de răspundere și se complac în această situație. Trebuie ca elevii să fi ajuns la un înalt nivel de conștiință colectivă pentru ca privarea lor de sarcini să constituie pentru ei o adevărată pedeapsă.

În stabilirea responsabilităților în cadrul clasei trebuie să se aibă în vedere și faptul că, deși urmărim ca toți elevii să primească sarcini variate, prin rotație, este bine să se respecte în măsura posibilității interesele și înclinațiile lor.

În colectivul clasei fiecare elev, nu numai cei din activ, trebuie să aibă o sarcină. Însărcinările individuale educă atitudinea conștientă a elevului față de obligațiile sociale, formează și întăresc deprinderile lui în îndeplinirea însărcinărilor, îi întăresc și îi dezvoltă voința, îl învață să învingă greutățile.

În desfășurarea discuției nu s-a dat atenție metodelor de muncă cu activul — și socotim că și aceasta constituie o lipsă. Activul are nevoie de îndrumare zilnică, de ajutor permanent din partea cadrelor didactice. El trebuie îndrumat în așa fel, încît să învețe să coordoneze munca, să conducă, iar exigențele pedagogilor față de el trebuie mărite odată cu dezvoltarea lui. Necunoașterea de către unii pedagogi a muncii pionierești și de U.T.M. a făcut ca aceștia să stea departe de viața organizațiilor, ceea ce a avut consecințe negative asupra întregii munci instructiv-educative. De multe ori conducerile organizațiilor de tineret au fost lipsite de îndrumarea atît de prețioasă, de necesară a pedagogului.

S-a discutat și problema perspectivelor, a țelurilor spre care trebuie să tindă colectivul de copii, care trebuie să mobilizeze toate forțele colectivului, ajutînd la închegarea lui. A rămas însă nelămurită în discuția noastră întrebarea: ce fel de perspective trebuie puse în fața elevilor? Răspunsul depinde de situația în care se află colectivul, de munca concretă a acestuia. În fața unui grup de elevi neorganizat încă, vom pune, bineînțeles, o perspectivă apropiată, ca de exemplu organizarea unei serbări, a unei excursii, a unei serate literare, a înfrumusețării școlii etc. — urmînd ca, odată cu dezvoltarea colectivului, perspectivele să devină tot mai îndepărtate și mai complexe.

S-a ridicat în cadrul discuției problema perspectivelor largi, sociale care trebuie puse în fața colectivului școlar. Colectivul mic al școlii nu se poate forma izolat de viața societății, scopul final al educației în spirit colectiv este tocmai integrarea copilului în societate. Integrarea colectivului clasei în cel mare al școlii realizează în parte cerințele de mai sus. Relațiile reciproce, interacțiunea dintre membrii colectivului în cadrul colectivului larg al școlii sînt mult mai complexe, mai asemănătoare celor din societate. Colectivul clasei se dezvoltă tocmai în procesul dezvoltării colectivului mare al școlii, în care se integrează și ale cărui perspective le are în față.

Tov. Ion Teodorescu, directorul școlii de 7 ani nr. 1 din Comarnic, a combătut părerea celor care susțin că procesul de creștere a colectivului de elevi trebuie să treacă *succesiv* prin următoarele etape: închegarea colectivului clasei, apoi al școlii și, în sfîrșit, integrarea elevilor în acțiunile unor colective sociale din ce în ce mai largi. Tov. Teodorescu se întreabă cine ar putea stabili momentul în care s-ar putea socoti încheiat procesul de închegare a colectivului clasei pentru a trece la treapta următoare? Pe bună dreptate el arată că, chiar dacă acest moment ar putea fi stabilit, nu putem, nu trebuie să așteptăm să se termine o etapă pentru a începe alta. Este firesc ca ritmul de dezvoltare a colectivului clasei să fie mai rapid, întrucît elevul desfășoară cea mai mare parte a activității lui în clasă, fapt care face ca relațiile dintre membrii ei să fie mai strînse.

Fixînd liniile de perspectivă în jurul cărora să se axeze întreaga activitate a colectivului — spune tov. Teodorescu — noi am stabilit care ar trebui să fie rezultatul efortului colectivului clasei pe linia învățăturii, a disciplinei și frecvenței la sfîrșitul unui patrar și care ar fi obligațiile elevilor în ridicarea la un nivel cît mai înalt al prestigiului școlii. Totodată, am stabilit și care ar trebui să fie contribuția clasei sau a școlii la ridicarea culturală și economică a satului. În acest sens am întreprins acțiuni ca difuzarea de cărți în sat, efectuarea de excursii pentru a cunoaște procesul muncii din fabrici și de pe ogoare, colectarea de fier vechi etc.

Ne vom opri acum asupra problemei perspectivelor largi ale colectivului de elevi. Principial problema a fost just pusă de către tov. Schechter, dar autorul n-a arătat că astfel de perspective pot fi puse în fața elevilor și pot fi realizate de ei numai într-un stadiu evoluat al colectivului, numai de către un colectiv puternic, închegat, capabil de a lupta în vederea atingerii scopurilor îndepărtate și grele. Desigur, pedagogii le spun elevilor că învățătura și munca sînt sarcinile lor ca membri ai societății. Dar pînă la înțelegerea importanței sociale a învățăturii, pînă la formarea conștiinței sociale este un drum destul de lung, pe care elevii îl străbat, treptat, muncind pentru atingerea perspectivelor mai apropiate, corespunzătoare etapei de dezvoltare a colectivului.

Asupra problemei muncii, pe baza căreia se formează colectivul, s-au oprit aproape toți participanții la discuție. Problema principală în educarea elevilor este atitudinea lor față de muncă, față de învățătură și activitatea practică legată de ea. Natural, cum de altfel a arătat și tov Dancsuly în intervenția sa la discuție, nu putem considera că întotdeauna învățătura este calea unică pentru închegarea colectivului. Ea este într-adevăr principala, dar atît timp cît elevii încă nu și-au însușit o atitudine conștientă față de muncă avem nevoie și de alte căi. Sînt cazuri cînd perspectivele muncii comune pentru organizarea unei excursii, a unei tabere de vară, a unor acțiuni obștești etc. sînt mai eficace pentru organizarea inițială a colectivului. Pentru a privi învățătura ca cea mai însemnată sarcină este necesar un nivel mai ridicat de conștiință pe care nu întotdeauna îl au toți elevii. În multe cazuri, acțiunile în afara clasei sau cele extrașcolare, care trezesc perspectiva bucuriilor mai apropiate și mai palpabile, mobilizează pe toți elevii așa cum nu-i poate mobiliza învățătura, care vizează perspective îndepărtate. Sentimentul participării active la munca și viața colectivului este mai puternic în asemenea acțiuni decît în învățătură. Nu înseamnă însă nicidecum că în perioadele în care căutăm să-i atragem pe elevi în acțiuni în afara clasei sau a școlii nu trebuie să ne preocupăm de învățătură. Dimpotrivă, trebuie să subordonăm aceste acțiuni învățăturii — sarcina principală a elevilor. Atunci cînd punem în fața elevilor un scop ca excursia, serbările etc., trebuie să menținem în centrul activității colectivului, ca o condiție pentru efectuarea excursiei sau serbării, și rezultatele lor la învățătură. Colectivul trebuie îndreptat mai mult spre munca practică, spre munca productivă. Activitatea în ateliere, pe loturi, în întreprinderi etc. va închega colectivul de elevi, pentru că va pune în fața lui scopuri mult mai largi.

Sînt unele aspecte ale vieții colective de care discuțiile s-au ocupat mai puțin, dar care sînt deosebit de importante ca, de exemplu, organizarea unor activități care lărgesc orizontul colectivului și care înfrumusețează viața: serbările, excursiile, seratele literare, adunările tematice, jocurile, carnavalurile etc.

De asemenea, s-a dat prea puțină atenție esteticii în viața colectivului: ordinei și aspectului exterior al sălilor de clasă, ținutei elevilor, comportării lor. Formele exterioare de viață ale colectivului au un rol mare în viața lui. Pentru a înfrumuseța fiecare moment din viața colectivului, Makarenko a fost un atent organizator al formelor exterioare.

Este nestiințifică, greșită, părerea acelora dintre participanții la discuții care au pretins că aplicarea izolată a unei singure metode poate realiza educația în spirit colectiv a elevilor. Au fost tovarăși care au socotit că serbările, de pildă, prin ele însele, au dus la închegarea colectivului. Tov. Alexe Melegiu, profesor la școala de 7 ani nr. 8 din Satu Mare, spune că a stat de vorbă cu elevii clasei a VI-a pe marginea povestirii „Ridichea uriașă" (de altfel și prea simplă pentru această virstă) din care elevii au înțeles mai bine importanța muncii colective și afirmă „am ajuns la un colectiv unit datorită povestirii pe care am prelucrat-o cu elevii". Este limpede că un asemenea mod de a privi problema colectivului de elevi este cu totul greșit. Pe această poziție mai stau însă, din păcate, unii pedagogi. Fiind convinși că o simplă povestire, o conferință, un referat sau numai o simplă discuție în ora educativă sau o singură măsură unilaterală poate duce la închegarea colectivului de elevi, aceștia neglijează celelalte căi, nu desfășoară o acțiune complexă, nu organizează un sistem de măsuri care să închege într-adevăr colectivul. Ei se mulțumesc cu unele manifestări pozitive ale elevilor, manifestări care pot într-adevăr fi rezultatul uneia sau altora dintre măsurile luate. Dar asemenea manifestări pozitive izolate nu sînt în nici un caz o dovadă că s-a creat colectivul de elevi.

O problemă asupra căreia s-a insistat mai mult a fost aceea a etapelor de dezvoltare a colectivului (tov. Bender, Mihalevici etc.). S-a arătat în mod just că un colectiv nu trebuie privit ca un fenomen static. El trebuie privit în dezvoltarea sa, iar metodele, căile de organizare trebuie adaptate la etapa lui de evoluție. Stadii diferite de dezvoltare a colectivului cer și metode diferite, activități diferite. În orice etapă de dezvoltare s-ar afla colectivul, el trăiește pe baza activității, se dezvoltă datorită activității sale. Pe baza acestei activități și a vieții în colectiv apar sentimentele de atașament față de colectiv, dragostea și mîndria pentru colectiv, care apoi stau la baza unor activități mai complexe, care determină altitudinea față de colectiv și în ultimă instanță față de societate.

În procesul formării colectivului de elevi, respectarea particularităților de virstă cere o atenție deosebită, atît în ce privește metodele folosite, caracterul activităților în care sînt antrenați elevii, cît și perspectivele care pot fi puse în fața lor. Însuși rolul conducător al pedagogului, rolul inițiativei elevilor trebuie considerat în raport cu condițiile specifice ale dezvoltării colectivelor de elevi de virste diferite. Este evident că gradul de independență, de autoconducere trebuie să crească în raport direct cu virsta elevilor și cu creșterea colectivului.

Aceste probleme au fost subliniate de altfel în mod just în intervenția la discuție a tovarășului Berca.

Fiecare pedagog trebuie să aprecieze faptele elevilor prin prizma intereselor colective. Elevului să i se arate întrucît fapta lui a ajutat colectivului clasei, școlii, satului, orașului său, sau întrucît aceasta a dăunat. Procedînd așa, de fiecare dată și elevul învață să judece prin această prizmă tot ceea ce înfăptuiește.

★

Am arătat aici cîteva din concluziile ce s-au putut desprinde din discuția noastră. Concluziile ar fi putut fi mai bogate, mai pline de conținut dacă însăși participarea la discuții ar fi fost mai vie. Aceasta a lîncezit însă uneori și de acest lucru este vinovată, în bună parte, redacția, care nu a dirijat atenția participanților la discuție spre problemele cele mai importante. Oamenii au fost solicitați să vorbească despre colectiv în general, nu despre anumite probleme ale colectivului, nu despre metodele și procedeele folosite într-unul sau în cîteva cazuri concrete sau despre contribuția diferiților factori la închegarea și educarea colectivului de elevi.

O serie de aspecte pe care le ridică în mod deosebit practica formării colectivului de elevi nu au fost lămurite în cadrul discuției. Ar fi fost de pildă necesar să se trateze mai pe larg problemele deosebite pe care le ridică închegarea colectivului de elevi în clasele a V-a, a VIII-a, formarea colectivului în condițiile școlii mixte, a școlii cu internat, rolul familiei în educarea deprinderilor de viață colectivă a elevilor. De asemenea problema atît de importantă a dezvoltării individului în cadrul colectivului a fost slab atinsă.

Din desfășurarea acestor discuții gazeta noastră a cîștigat însă o bună experiență. Ea va folosi învățămintele trase în organizarea altor discuții, pentru ca acestea să scoată mai limpede la lumină noul, să lumineze mai bine problemele în care pedagogii așteaptă lămuriri.

La Ministerul Învățământului, comuniștii și-au ales noul comitet de partid

De curînd a avut loc adunarea generală a comuniștilor din Ministerul Învățămîntului, în cadrul căreia s-a dezbătut darea de seamă a comitetului de partid și au fost alese noile organe conducătoare. Darea de seamă a comitetului de partid a prezentat principalele aspecte ale muncii comuniștilor pentru traducerea în fapt a sarcinilor trasate învățămîntului de Congresul al II-lea al partidului.

In frunte cu comuniștii, lucrătorii din Ministerul Învățămîntului au obținut unele realizări importante în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor cuprinse în Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Din darea de seamă și din cuvîntul a numeroși comuniști printre care tov. consilier P. Drăgoiescu, tov. C. Dinculescu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, tov. Vasile Ștefănoiu (I.P.C.D.) etc., a reieșit că, îndeosebi după Congresul al II-lea al partidului, comitetul de partid s-a ocupat mai intens de cunoașterea problemelor importante ale muncii profesionale, de sprijinirea comuniștilor și a tuturor lucrătorilor din minister, pentru rezolvarea cît mai justă a acestor probleme. Astfel, cu ajutorul unui larg activ de oameni ai muncii din școli, s-au elaborat noi planuri de învățămînt și noi programe școlare, s-au luat o serie de măsuri pe linia introducerii învățămîntului politehnic. O deosebită atenție a dat organizația de bază din Direcția generală a învățămîntului preșcolar, elementar și mediu mobilizării aparatului pentru rezolvarea problemelor privind realizarea învățămîntului de 7 ani general și obligatoriu. De asemenea, prin munca lor comuniștii din această direcție generală au contribuit la reorganizarea învățămîntului preșcolar și a învățămîntului fără frecvență, la îmbunătățirea activității caselor de copii.

Munca politică desfășurată de organizația de bază a determinat îmbunătățirea activității Editurii pentru literatura didactică și pedagogică. In vederea deschiderii noului an școlar, au fost elaborate majoritatea manualelor pentru clasele V-VIII, au fost controlate și revizuite toate manualele școlare în spiritul sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. și în lumina documentelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Lucrătorii din Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic, în frunte cu comuniștii, au acordat o mare atenție organizării și desfășurării procesului de învățămînt în școlile profesionale și tehnice; s-au preocupat de îmbunătățirea nivelului predării în aceste școli, de pregătirea practică în cadrul atelierelor și întreprinderilor, cît și de activitatea educativă în rîndul ucenicilor și elevilor. Ei au acordat o deosebită grijă încadrării școlilor cu cadre didactice și de conducere bine pregătite, îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale elevilor și intensificării muncii de îndrumare și control.

Organizația de bază din Direcția generală a învățămîntului superior a reușit să orienteze activitatea comuniștilor și a celorlalți lucrători spre rezolvarea celor mai importante probleme. Mobilizînd pe toți lucrătorii din direcție, comuniștii au reușit să realizeze multe din sarcinile cu privire la îmbunătățirea rețelei, profilului și conținutului învățămîntului precum și cu privire la îmbunătățirea muncii politico-educative în rîndul studenților.

Organizația de partid din Ministerul Învățămîntului s-a preocupat în permanență să mobilizeze lucrătorii din minister pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor profesionale.

S-a îmbunătățit colaborarea birourilor organizațiilor de bază cu conducerile direcțiilor și serviciilor în legătură cu problemele principale care au stat în fața direcțiilor ministerului. Aceasta a dat comuniștilor posibilitatea să desfășoare o muncă mai temeinică, să obțină rezultate mai bune. Printre alte acțiuni, comitetul de partid a organizat o consfătuire la care au participat birourile organizațiilor de bază și conducerile direcțiilor și serviciilor. Cu acest prilej conducerea ministerului a informat consfătuirea despre planul general de muncă aprobat de colegiul ministerului. Discutarea largă a planului de muncă a dat posibilitatea organizațiilor de bază să cunoască toate problemele ministerului indiferent de sectorul unde muncesc, dîndule o perspectivă mai largă și posibilități mai mari de rezolvare a problemelor.

Sub îndrumarea comitetului de partid, numeroase organizații de bază au analizat, în cadrul adunărilor generale, aspecte importante ale muncii profesionale, determinîndu-se în felul acesta o îmbunătățire a activității comuniștilor. Organizația de bază de la Direcția generală a învățămîntului superior a analizat activitatea comuniștilor de la direcția metodică, activitatea comuniștilor de la serviciul cineficării etc.; organizația de bază de la Direcția generală a învățămîntului preșcolar, elementar și mediu, a analizat activitatea comuniștilor din serviciul de inspecții și a celor de la serviciul de cadre; organizația de bază de la Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic a analizat activitatea comuniștilor de la direcția metodică.

Legarea strînsă a întregii munci politice de munca profesională, discutarea în cadrul comitetului de partid și al organizațiilor de bază a sarcinilor specifice ale direcțiilor și serviciilor au făcut să crească preocuparea membrilor de partid pentru îmbunătățirea metodelor și stilului de muncă, au determinat o mai largă folosire a criticii și autocriticii.

In cadrul adunării generale pentru darea de seamă și alegeri, comuniștii din Ministerul Învățămîntului s-au ocupat pe larg de unele probleme ale vieții interne de partid. Din dezbateri și din discuții a reieșit că, în special, după Congresul al II-lea al partidului, comitetul de partid și organizațiile de bază veghează cu mai multă grijă la respectarea normelor leniniste ale vieții interne de partid. S-a îmbunătățit munca colectivă în cadrul comitetului și al organizațiilor de bază. Adunările generale ale organizațiilor de bază se țin cu mai multă regularitate; s-au pus în dezbatere probleme importante ale muncii comuniștilor, s-au repartizat sarcini concrete unui număr mai mare de membri și candidați de partid. A crescut inițiativa membrilor de partid; majoritatea lor participă mai activ la discutarea problemelor esențiale ale muncii organizațiilor de bază, fac propuneri ori de cîte ori se ia o hotărîre în adunarea generală.

Cu mult spirit de răspundere, mai mulți vorbitori, după ce au scos în evidență rezultatele bune și experiența pozitivă obținută de organizația de partid în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor de plan au subliniat lipsurile care mai există și au făcut propuneri importante pentru înlăturarea lor. Astfel, unii dintre participanții la discuții ca tov. I. Dragu (Gazeta învățămîntului), V Ștefănoiu (I.P.C.D.) și alții au criticat pe drept cuvînt faptul că direcțiile și serviciile din minister arată o insuficientă preocupare față de studierea, generalizarea și popularizarea experienței înaintate, față de problemele educației comuniste a elevilor și studenților, față de conținutul ideologic al unor cursuri universitare.

Tov. M Iordăchescu (Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic) a scos în evidență lipsa de combativitate a unor membri de partid față de numeroase cazuri în care s-au încălcat normele leniniste de selecționare și promovare a cadrelor.

Tov. I Georgescu (Direcția generală a învățămîntului superior), vorbind despre activitatea comitetului de partid, a arătat că mult timp au muncit numai 2—3 dintre membrii comitetului, ceilalți neiiind antrenați la rezolvarea sarcinilor. Această muncă sectară a avut repercusiuni în viața de partid De asemenea, tov Felicia Nadu a subliniat că la Editura pentru literatură didactică și pedagogică comuniștii nu s-au preocupat să asigure un climat prielnic desfășurării criticii de jos, ceea ce a dăunat muncii.

Membrii de partid care au luat cuvîntul în cadrul adunării generale au criticat comitetul de partid pentru faptul că nu a îndrumat suficient organizațiile de bază să îmbunătățească munca politică în rîndurile tinerelor cadre din minister. Numeroși vorbitori au subliniat că noul comitet de partid trebuie să considere ca o sarcină dintre cele mai importante îndrumarea organizației U.T.M., educarea tineretului, ridicarea calificării lui.

In cadrul discuțiilor au fost dezbătute și unele probleme în legătură cu îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale lucrătorilor din minister. Pe bună dreptate au fost criticați membrii de partid care lucrează în comitetul de instituție pentru lipsa de preocupare manifestată în organizarea odihnei lucrătorilor din minister.

Intre vorbitorii din adunarea generală au fost cîțiva tovarăși, ca, de pildă, tov. Al Ciornenschi (serviciul preșcolar și case de copii), Eugen Blideanu (serviciul de cadre), St. Stoian (Institutul de științe pedagogice), C. Mosora (Editura pentru literatură didactică și pedagogică) care, deși au ridicat probleme importante ale muncii profesionale, n-au arătat contribuția comuniștilor la rezolvarea acestora.

După terminarea discuțiilor, membrii de partid au trecut la alegerea comitetului de partid Ei au ales în această muncă de răspundere comuniști bine pregătiți din punct de vedere politic, ideologic și profesional, fruntași în producție, oameni cu prestigiu în rîndurile lucrătorilor din minister.

Dacă în prima parte a adunării majoritatea vorbitorilor au arătat deschis lipsurile în munca comitetului de partid și au făcut propuneri pentru înlăturarea lor, nu tot așa au procedat însă atunci cînd au fost discutate candidaturile pentru noul comitet. Este drept că în comitet au fost aleși membri de partid dintre cei mai harnici, cunoscuți în întreg ministerul ca oameni care nu dau îndărăt în fața greutăților. In interesul îmbunătățirii muncii comitetului de partid și în toate organizațiile de bază, însă, participanții la adunare ar fi trebuit să discute cu mai multă exigență fiecare candidatură, arătînd mai amănunțit lipsurile pe care le mai au în muncă

(Continuare în pag. IV)

De la început PE UN DRUM BUN

Am cunoscut activitatea școlii medii nr. 5 din Orașul Stalin în primele săptămîni ale noului an. Pașii pe care colectivul pedagogic i-a făcut în îndeplinirea sarcinilor instructiv-educative ale anului acesta arată că s-a pornit de la început pe un drum bun.

Se desfășurau în școală ultimele lecții de recapitulare a materiei din anul trecut. In orele de limba romînă, elevele au dovedit că stăpînesc temeinice cunoștințe de limbă, că au citit mult, că știu să desprindă conținutul de idei din operele literare citite, că pot zugrăvi în mod plastic un tablou din natură, că pot face o analiză literară de pe o poziție critică justă, că înțeleg valoarea socială a operelor scriitorilor studiați. De asemenea, lecțiile de chimie au arătat că elevele cunosc bine materia predată în anul trecut. In ultima lecție de recapitulare, elevele clasei a X-a „C" au vorbit cu exactitate științifică despre proprietățile acizilor organici, despre întrebuințarea lor în industria farmaceutică, în agricultură, despre acțiunea reciprocă dintre acizi și alcool.

Lecțiile de recapitulare au arătat că munca anului acesta are o bază solidă, că noile cunoștințe prevăzute în programele de învățămînt se vor clădi pe cunoștințe trainice. Aceasta asigură buna realizare a planurilor de muncă ale pedagogilor, a acțiunilor pe care ei și le-au propus pentru anul acesta în vederea pregătirii elevilor.

Am cunoscut toate laturile activității școlare. Am văzut laboratorul, muzeul, colțul naturii vii, lotul, biblioteca. In fiecare sector de activitate se simțea preocuparea pentru găsirea elementului nou care să ridice pe o treaptă mai înaltă activitatea din anul acesta. Se poate spune că ceea ce caracterizează activitatea școlii în aceste prime săptămîni ale anului este tocmai această preocupare generală pentru desfășurarea unei activități creatoare.

Dar calitatea muncii fiecărui pedagog crește, nu numai prin preocuparea aceasta de a găsi elementul nou, ci și prin perseverența cu care sînt aplicate metodele și procedeele cunoscute, prin hotărîrea și stăruința pe care o arată fiecare om din școala în îndeplinirea sarcinilor.

Planurile de activitate ale pedagogilor școlii sînt mărturii ale siguranței cu care muncesc ei, mărturii ale hotărîrii cu care privesc înainte. Intocmirea planurilor de activitate a fost, s-ar putea spune, o operă colectivă. Fiecare profesor a discutat în cadrul comisiei metodice pe larg problema planificării calendaristice și în aceeași comisie planurile întocmite au fost analizate și îmbunătățite. S-a ajuns pe această cale la alcătuirea unor planuri concrete, care au la bază sarcinile trasate de rezoluția consfătuirii raionale și condițiile concrete de muncă ale școlii.

Preocupările profesorilor

M-au interesat mai îndeaproape preocupările profesorilor din școală. Am stat de vorbă cu tov. Henrieta Cocea, profesoară de limba romînă. Tovarășa Cocea depune multă stăruință pentru ca elevii ei să îndrăgească literatura. Inainte de începerea cursurilor ea a prezentat la biblioteca școlii lista cărților noi pe care trebuie să le procure pentru a pune la dispoziția elevilor un material bibliografic cît mai bogat. S-a îngrijit în același timp ca în holul școlii să se afișeze cu regularitate lista cărților care au apărut și au intrat în biblioteca școlii. Elevii citesc însă mult și la biblioteca centrală din oraș. Ei vor să citească toate cărțile pe care profesoara lor le-a recomandat ca fiind cele mai potrivite vîrstei și pregătirii lor. Pentru a trezi interesul elevilor să citească o anumită carte profesoara le povestește cîte ceva din conținutul ei, sau le citește pasagii ilustrative. Urmînd îndemnul profesoarei lor, elevii caută să aleagă cele mai frumoase pasagii, se opresc mai mult asupra lor și încearcă să le rețină. Participînd la concursul organizat de biblioteca centrală, la care trebuiau recunoscute operele din care sînt alese anumite pasagii date, elevele școlii au cîștigat 6 din cele 7 premii date. Elevele tovarășei profesoare Cocea merg la cenaclul literar Unele au publicat chiar poezii în ziarul local „Drum Nou".

Pe drumul educării dragostei elevilor pentru literatură, școala medie nr. 5 a obținut succese mari pînă acum. La concursul „Iubiți cartea", care s-a desfășurat în anul școlar trecut, au participat 200 de elevi ale școlii. Patru din cele cinci clase a X-a au participat în întregime la acest concurs. Toate elevele participante au obținut titlul de „prieten al cărții".

Preocupări deosebite pentru buna pregătire a elevilor au și ceilalți profesori din școală. Tovarășa A. Comănescu, profesoară de geografie, acordă o mare atenție legării învățămîntului de practică. Ea se preocupă acum de crearea platformei geografice pe terenul școlii. Pe această platformă se vor instala aparate meteorologice: termometru, barometru, pluviometru și aparate astronomice: gnomonul, indicatorul stelei polare, ceasul ecuatorial, se va trasa direcția longitudinii și latitudinii locului, se va instala o giruietă.

Profesoara folosește metode și procedee variate pentru a determina elevii să învețe cu interes la geografie. In planul de activitate pe anul acesta a programat lecții practice pe teren cu elevii clasei a V-a și excursii pentru cunoașterea diferitelor fenomene ale naturii. In cadrul lecțiilor practice se vor folosi jaloane, mira, prăjina, pluta etc., pentru studiul pîrîului, al dealului etc. Pe elevii slabi îi antrenează prin lecturi geografice, pe care le alege cu grijă în legătură cu materia ce o predă la clasa respectivă. Pentru a-i obișnui pe elevi să urmărească cu interes desfășurarea excursiilor și pentru a-i ajuta în același timp să-și precizeze și să-și sistematizeze cunoștințele, întocmește cu ei scurte referate asupra celor văzute.

In școală se vede aceeași grijă susținută și pentru îmbunătățirea activității la chimie. Laboratorul a fost înzestrat cu eșantioane din derivatele petrolului, obținute de la Rafinăria nr. 9. Prin comitetul de părinți s-au procurat direct de la întreprinderi o serie de materiale.

Activitatea elevilor la colțul naturii vii mi-a atras atenția în mod deosebit. In recreație elevii de serviciu veneau să îngrijească vepurii, cobaii, ariciul, să dea hrană porumbeilor, papagalilor, bibilicilor. Fiecare elev îngrijește anumite animale sau păsări. Ei așteaptă cu nerăbdare acum darul promis de tovarășa directoare — un acvariu cu pești exotici. Tinerii naturaliști îndrăgesc munca practică la colțul viu și pe lot. Fiecare fapt important observat în viața plantelor și animalelor este însemnat în caietul de observații. Școala crește naturaliști harnici și conștiincioși. Profesoara de științe naturale nu îngăduie munca de suprafață. In cercul tinerilor naturaliști sînt primiți numai elevii care dovedesc dragoste pentru această activitate. La începutul anului cercul a exclus pe elevii care n-au desfășurat o activitate bună în anul trecut. Au fost excluși astfel 10 elevi, dar au intrat în rîndul tinerilor naturaliști 24 de membri noi.

Lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură a început din prima zi de școală. Lecțiile sînt astfel pregătite și predate de către profesori încît să asigure buna însușire a cunoștințelor chiar din orele de curs. S-au organizat și acțiuni care să înlăture lipsurile îndată ce apar. Așa bunăoară tov. prof. de matematică C. Seceleanu stă de vorbă săptămînal cu elevii pentru a le lămuri chestiunile neînțelese. Nu în noutatea procedeului stă valoarea lui, ci în perseverența cu care se aplică. In felul acesta lipsurile în cunoștințele elevilor nu dăinuiesc mai mult de o săptămînă. Uneori tov. Seceleanu rezervă în oră cîteva minute pentru ca elevii să rezolve exerciții aplicative la lecția nouă.

Problema prevenirii rămînerii în urmă și studiul cauzelor care duc la slaba însușire a materiei preocupă de cîțiva ani pe tovarășa Emilia Reinheimer. Matematica este o materie grea și profesoara a înțeles că trebuie o muncă mai atentă din partea pedagogului. Pentru a împlini această cerință ea a desfășurat o muncă perseverentă de studiere a lipsurilor tipice în cunoștințele elevilor, pentru a ajunge la mijloacele de preîntîmpinare a lor. Ea a făcut observații atît în timpul orelor de curs cît și mai ales corectînd lucrările pentru acasă ale elevilor. In cadrul sesiunii lecturilor pedagogice, care a avut loc la sfîrșitul lunii septembrie, tov. Reinheimer a susținut un referat cu această temă

O muncă educativă cu largi orizonturi

Planurile de activitate ale diriginților oglindesc orientarea activității educative către dezvoltarea dragostei elevilor pentru știință, literatură, artă. Intr-o ședință a consiliului pedagogic din anul școlar trecut tovarășa Elena Nicolescu a întrebat dacă în planificarea orelor educative se pot introduce teme de cultură generală. Se gîndea atunci să discute cu elevii ei despre pictura românească. Consiliul pedagogic a considerat importantă această problemă și s-a oprit mai mult asupra ei In urma discuțiilor s-a stabilit că este bine să se discute cu elevii și asemenea probleme largi de cultură generală. Diriginții au început să planifice astfel de teme. In planurile de activitate din anul acesta se vede că preocuparea diriginților în acest sens s-a lărgit. Diriginta clasei a VIII-a „A", tov. V. Salvan, își propune să prezinte în orele educative viața artiștilor, creatorilor noștri în domeniul artei — Ciprian Porumbescu, Nicolae Grigorescu — sau a învățaților noștri — Niculai Milescu și alții. In planul dirigintei este programată vizitarea muzeului de pictură. Tov. Gh. Simiraș, diriginta clasei a VI-a „D", a programat pentru ziua de 12 octombrie aniversarea a 75 de ani de la nașterea lui George Enescu, iar la 26 octombrie prezentarea vieții și activității pictorului N. Grigorescu.

Desigur în orele educative se discută cu elevii și problemele concrete ale muncii și comportării lor, teme etice în vederea educării dragostei elevilor pentru muncă, a grijii pentru bunul obștesc, a spiritului de răspundere, a spiritului tovărășesc, a prieteniei.

Înțelegînd importantul rol pe care-l au organizațiile de tineret din școală în educarea elevilor, diriginții și direcția școlii îndrumează în mod susținut activitatea acestora, orientînd-o cît mai mult în sprijinul direct al procesului instructiv-educativ. Planul de activitate al instructoarei de pionieri prevede acțiuni valoroase pentru munca educativă. Sînt prevăzute adunări tematice cu subiecte de felul acesta: călătorie pe hartă în țară, lumea antică etc. Adunările tematice urmăresc să îmbogățească și să consolideze cunoștințele elevilor și de aceea se organizează pe baza cunoașterii situației lor la învățătură, ținînd seama de măsura în care sînt asimilate cunoștințele predate. Organizația de pionieri și-a planificat și șezători cu scenete satirice, care combat manifestările negative în comportarea elevilor. De asemenea, se vor organiza vizite la muzee, la cetatea Brașovului, la biblioteca centrală, la o gospodărie agricolă colectivă, la stațiunea zootehnică de la Stupini etc.

Pentru ca planurile de muncă să se înfăptuiască cu succes

Elaborarea unor planuri de activitate bogate, concrete, amănunțite, conforme principiilor pedagogice și îndrumărilor date de către organele de conducere ale învățămîntului este desigur o condiție importantă în buna desfășurare a activității. Dar numai planurile nu asigură succesul final. Trebuie să se muncească zi de zi cu același entuziasm arătat de pedagogii școlii în primele săptămîni de activitate, trebuie să nu slăbească nici un moment preocuparea pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor prevăzute în plan și să existe o grijă permanentă pentru îmbunătățirea activității. Aceste obiective au stat la baza planului general de muncă al școlii, întocmit de direcție. Atenția tovarășei Elena Georgescu, directoarea școlii, și a tovarășei Dominica Ulivi, directoarea adjunctă, este îndreptată în momentul de față în spre crearea condițiilor necesare pentru politehnizarea învățămîntului. In acest scop se va înzestra atelierul existent cu noi piese

Prof. E. MANAC

(Continuare în pag. IV)

O consultație colectivă condusă de asistentul Gh. Andreescu la I.S.E.P. „V. I. Lenin" din București.

Mai multă atenție seminariilor

In formarea concepției materialist-dialectice despre lume a studenților, în înarmarea lor cu cunoașterea și înțelegerea legilor dezvoltării societății, în pregătirea lor pentru viață are o însemnătate excepțională studierea, în instituțiile de învățămînt superior, a cursului de Istoria mișcării muncitorești.

Printre cele mai importante forme de activitate menite să înlesnească studenților aprofundarea cunoștințelor se numără seminariile. Ele constituie pentru corpul didactic cel mai nimerit prilej de verificare a gradului de însușire a cunoștințelor de către studenți, a felului cum au studiat operele clasicilor marxism-leninismului și cum știu să îmbine teoria cu practica. Totodată ele permit cunoașterea lacunelor din cunoștințele studenților și complectarea lor prin transmiterea, cu tact și pricepere, a unor noi cunoștințe. In ceea ce-i privește pe studenți, seminariile îi ajută să-și fixeze cunoștințele primite la curs sau însușite prin studierea materialului bibliografic recomandat de catedră, să-și lămurească unele chestiuni neclare, să-și dezvolte deprinderile de muncă independentă, spiritul de inițiativă și curajul în analizarea fenomenelor sociale și în studierea creatoare a marxism-leninismului.

★

Zilele trecute am participat la un seminar al grupei 575 din anul I al Facultății de mecanică de la Institutul politehnic din Capitală. Tema seminarului era „Lupta lui Marx și Engels pentru unirea socialismului științific cu mișcarea muncitorească" fiind al doilea seminar din acest an la cursul de Istoria mișcării muncitorești. Conducătorul seminarului, tov. Gh. Ispășoiu, a acordat o mare grijă organizării și desfășurării acestuia.

El s-a pregătit temeinic pentru seminar întocmind un plan detaliat al desfășurării lui. La începutul seminarului tov. Ispășoiu a enunțat în mod just problemele principale care trebuiau dezbătute de studenți.

Scurta prezentare a problemelor — în strînsă legătură cu seminarul precedent — făcută de conducătorul seminarului, modestia și calmul, tactul său au creat încă de la început o atmosferă favorabilă unor discuții rodnice. Mai mulți studenți, printre care Berdescu, Delcescu și Constantiniu, au dat răspunsuri clare și bine argumentate. Ei au fost lăsați să-și expună pînă la capăt firul gîndirii pentru ca apoi, prin întrebări suplimentare la care au răspuns atît ei cît și alți studenți, să se încerce o anumită analiză a unora din chestiunile discutate.

Sub acest aspect — al analizei aprofundate a problemelor — seminarul nu s-a ridicat însă la nivelul cerințelor. Studenții au reprodus cu multă exactitate principalele teze ale temei, precum și numeroase date și cifre cu privire la perioada dezbătută. S-a văzut deci că ei au studiat materialul bibliografic. A lipsit însă în cea mai mare parte discutarea curajoasă, creatoare, analiza aprofundată a tezelor principale Se știe bunăoară, că lupta pentru unirea socialismului științific cu mișcarea muncitorească a fost extrem de grea și de complicată. Marx și Engels au trebuit să desfășoare o luptă neîmpăcată, atît împotriva dușmanilor fățiși ai marxismului, cît și împotriva celor ascunși, împotriva curentelor și sectelor care-și ziceau socialiste, dar care în realitate nu aveau nimic comun cu socialismul științific. Discutarea aprofundată a acestor probleme ar fi permis studenților să se convingă de marea forță a științei marxiste, să înțeleagă însemnătatea continuei întăriri a vigilenței ideologice și necesitatea luptei necruțătoare împotriva dușmanilor marxismului, sub orice mască s-ar ascunde și sub orice formă s-ar manifesta ei.

In seminar n-a avut însă loc o asemenea discuție. Studenții au epuizat în cîteva fraze, reproduse după lecția predată, tot ce aveau de spus. Au mai fost și alte probleme care n-au fost analizate mai activ și creator.

Care sînt cauzele acestei situații? Trebuiesc ele căutate numai în lipsa de experiență a studenților, în faptul că ei sînt abia la primele seminarii, în particularitățile muncii cu studenții din anul I? Nu, ele nu trebuiesc căutate numai aci, deși particularitățile muncii în anul I își au fără îndoială importanța lor. Este necesar, desigur, să ținem seama că au trecut numai cîteva luni de cînd actualii studenți din anul I al facultăților erau elevi în ultimul an al școlii medii. Metodele muncii din învățămîntul superior și cele din învățămîntul mediu diferă. De aceea este firesc ca, într-o anumită măsură, în primele luni din anul I aceste deosebiri să producă anumite greutăți conducătorilor de seminarii. Aceste greutăți trebuiesc învinse însă prin munca sistematică a întregului corp didactic. Studenții anului I au nevoie de un ajutor calificat pentru a-și însuși noile forme de studiu printre care se numără și seminariile. Nu ne propunem să analizăm aci această problemă. Considerăm însă că ea trebuie analizată de colectivele catedrelor.

In ceea ce privește seminarul la care am participat, cred că tov. Ispășoiu ar fi trebuit, cu prilejul celor cîteva fraze introductive, să fi atras atenția studenților că în seminar nu trebuie să dea răspunsuri învățate pe de rost, să-i fi chemat să dezbată cu curaj, în mod creator, aprofundat problemele. O astfel de chemare, complectată în timpul dezbaterilor cu întrebări ajutătoare care să stimuleze gîndirea independentă a studenților, duce chiar de la primele seminarii la rezultate pozitive, determinînd discuții creatoare și evitînd dogmatismul și bucherismul.

De altfel, cea de a doua parte a seminarului a dovedit că astfel de discuții sînt posibile chiar din primele săptămîni ale anului I. Datorită priceperii cu care tov. Ispășoiu a condus această parte a discuțiilor, au fost bine dezbătute problemele în legătură cu Comuna din Paris, ca prima experiență a dictaturii proletariatului.

Practica a dovedit că nivelul discuțiilor din seminarii și caracterul lor creator sînt determinate în bună măsură de nivelul lecției predate. O lecție în care problemele sînt tratate în mod aprofundat va stimula gîndirea studenților și-i va obișnui să privească teoria marxist-leninistă cu ochii omului care mîine va trebui s-o aplice în viață, în specialitatea pentru care se pregătește. O lecție care înșiră doar teze și date va obișnui pe studenți să privească teoria marxistă cu ochi de dogmatici, cu ochii unor oameni rupți de viață.

Insușirea creatoare a învățăturii marxist-leniniste de către studenți depinde în mare măsură de conținutul de idei al seminariilor. Din acest punct de vedere are o mare însemnătate ce probleme se pun în discuție în cadrul seminarului. La seminarul susamintit nu s-ar putea spune că au fost discutate probleme care nu prezintă interes teoretic și practic. Ceea ce trebuie scos însă neapărat la iveală este faptul că, exceptînd unele mici modificări de formulare, toate problemele puse în discuție constituie o repetare a lecției predate. Colectivul de an n-a procedat just reluînd în planul de seminar aproape toate problemele lecției. O astfel de practică duce în mod inevitabil la studierea cu precădere de către studenți nu a bibliografiei recomandate, ci a notițelor de la curs și la discuții cu caracter școlăresc, bucherese, dogmatic în seminar.

Unul din scopurile principale pe care le urmărim în seminarii este să-i obișnuim pe studenți să îmbine teoria cu practica. Discuțiile trebuiesc purtate avînd mereu în vedere practica construcției socialiste în țara noastră, precum și practica luptei mișcării muncitorești internaționale. In seminarul la care ne referim tov. Ispășoiu a încercat, ce-i drept, să-i orienteze pe studenți în această privință. Din păcate n-a reușit decît în mică măsură. Cauza constă în aceea că tov. Ispășoiu a cerut studenților nu o analiză a anumitor probleme actuale ale mișcării muncitorești internaționale în lumina tezelor studiate, ci o actualizare a unora din aceste teze prin cîteva „exemple din zilele noastre". Așa se explică, bunăoară, că încercînd să se discute despre felul cum se manifestă în zilele noastre solidaritatea internațională a oamenilor muncii, studenții s-au oprit la cîteva exemple: sărbătorirea zilei de 1 Mai, mișcarea de protest împotriva interzicerii P. C. din Germania și solidaritatea cu poporul egiptean în legătură cu naționalizarea Canalului de Suez. Despre o astfel de problemă, cum este unitatea clasei muncitoare, a sindicatelor ei, unitatea de acțiune a partidelor ei politice — a comuniștilor, a socialiștilor și a altor partide muncitorești — problemă centrală a perioadei pe care o străbatem — nu s-a spus nici un cuvînt. Or tocmai o astfel de chestiune ar fi trebuit analizată în lumina tezelor deja cunoscute de studenți.

★

A trecut aproape o lună și jumătate de la deschiderea noului an universitar. Chiar și studenții anului I încep să nu se mai simtă noi. Pe baza experienței din anii trecuți ca și a celei din primele săptămîni ale acestui an școlar, colectivele catedrelor pot să treacă la luarea unor măsuri mai eficace în vederea îmbunătățirii muncii în seminarii.

Cei mai mulți dintre conducătorii de seminarii au acumulat deja o experiență de mai mulți ani care îi ajută să organizeze seminarii bune și folositoare. Din păcate se constată însă că seminariile nu se bucură de atenția cuvenită din partea tuturor catedrelor de Istoria mișcării muncitorești.

Sînt numeroase cazurile cînd cadrele „de predare" nu conduc seminarii, subapreciind această formă de activitate. Mulți conferențiari și lectori nu participă luni de zile la vreun seminar, nu controlează seminariile grupelor din facultățile la care predau. Sînt conducători de seminarii care uită că nivelul seminariilor depinde în bună măsură de calificarea lor și de felul cum se pregătesc pentru fiecare seminar. Se simte nevoia unui studiu mai atent al problemei seminariilor din partea direcției predării științelor sociale din Ministerul Învățămîntului și a organizării unui schimb de experiență între catedrele din diferite instituții de învățămînt superior. Ar fi foarte folositoare și organizarea unui schimb sistematic de experiență între cadrele didactice din cadrul aceloraș catedre.

Studierea și generalizarea experienței avansate în astfel de probleme cum sînt organizarea unor seminarii cu un bogat conținut de idei, stimularea unor discuții vii, creatoare, stabilirea unei atitudini diferențiate față de desfășurarea seminariilor în anii I și II etc., ar determina o îmbunătățire a muncii în seminarii, contribuind la o mai temeinică însușire a științei marxist-leniniste în instituțiile de învățămînt superior.

I. DRAGU

Cum organizez ora educativă

Ancheta Gazetei învățămîntului

Am socotit adesea că îndrumările date de cabinetele pedagogice, precum și materialele de îndrumare elaborate de Ministerul Învățămîntului au reglementat problemele muncii educative.

Experiența ne arată însă că munca educativă se desfășoară încă la întîmplare. Aceasta din cauza slabei îndrumări a diriginților de către organele raionale de învățămînt și în al doilea rînd din cauza deselor schimbări ale diriginților.

In legătură cu ora educativă vreau să ridic mai întîi problema planificării activității diriginților. In cele mai multe școli, directorii nu cereau diriginților să-și planifice munca, așa cum fac la fiecare obiect prevăzut în planul de învățămînt.

In discuțiile pe care le-am avut cu unii diriginți, cît și cu prilejul unor ședințe în care s-a analizat munca acestora, am constatat că cei mai mulți nu știu să-și întocmească planificarea, nu știu cum să organizeze ora educativă.

După 8 ani de experiență în munca de diriginte am ajuns la concluzia că ora educativă trebuie organizată ca o ședință, cu o ordine de zi dinainte stabilită. Pentru evidența activității desfășurate în această oră mi-am întocmit un caiet special.

In ora educativă, timp de 10 minute se face analiza felului în care elevii au îndeplinit anumite sarcini speciale în cursul săptămînii anterioare. Tin să subliniez că toți elevii au și sarcini permanente în cadrul colectivului, ce sînt afișate în foaia de sarcini trimestrială.

La al doilea punct al ordinei de zi se prezintă un referat pe o anumită temă, fie de către diriginte, fie de către elevi, care sînt îndrumați în acest sens. In cadrul acestui punct pot fi citite și unele materiale interesante (din reviste) după care urmează apoi discuții.

Tematica trebuie să cuprindă probleme de etică, de literatură, probleme sanitare sau legate de anumite sărbătoriri, evenimente etc.

La clasa a VII-a trebuie să se discute în orele educative și unele probleme legate de orientarea profesională a elevilor. Este obligatoriu să introducem și lecții de educație sanitară, după cum prevede ministerul (cîte 2—3 lecții pe trimestru).

Pe trimestrul I, de pildă, mi-am planificat următoarele teme: organizarea timpului liber; ziua forțelor armate; luna prieteniei romîno-sovietice; proiecția de diafilme; prezentarea unei cărți; despre respect; aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie; igiena corporală a îmbrăcămintei și a încălțămintei; despre eroism.

Expunerea unei teme nu trebuie să dureze mai mult de 15 minute, pentru că ora educativă se ține de obicei la sfîrșitul zilei de muncă, cînd elevii sînt obosiți.

In anumite cazuri dacă toate clasele au în același timp ora educativă, sărbătoririle se pot organiza pe școală, pentru a nu-i mai chema pe elevi în altă zi răpinduile din timpul liber.

La punctul 3 din ordinea de zi, se trasează sarcini în legătură cu tema expusă. Așa, de exemplu, în urma prelucrării temei „Luna prieteniei romîno-sovietice", am trasat elevilor următoarele sarcini speciale: pregătirea unui fotomontaj pentru „colțul de actualitate", mărirea numărului de abonamente la „Scînteia pionierului" și „Cravata roșie", organizarea bibliotecii, prezentarea unei cărți, scrierea unui articol la gazeta școlii și la „Scînteia pionierului", organizarea unei serbări. Elevii care au primit aceste sarcini sînt notați în caiet și sînt îndrumați în timpul săptămînii să le îndeplinească, paralel cu obligațiile lor permanente în cadrul colectivului.

Ședința se încheie cu comunicări (se anunță elevilor fie participarea la un film, fie competiție sportivă, acțiuni obștești, ședințe cu părinții, serbare în cadrul căminului etc.).

La sfîrșitul trimestrului (nu lunar) se organizează ședința de analiza muncii, cu următoarea ordine de zi: tema zilei, darea de seamă a președintelui comitetului de clasă, concluziile diriginților cu privire la situația la învățătură, frecvență și disciplină, sarcini permanente trimestriale.

LUCA I. IONESCU
diriginte clasei a VII-a a școlii de 7 ani din comuna Domnești, raionul Curtea de Argeș, regiunea Pitești

ALEGERILE ÎN ORGANIZAȚIILE NOASTRE SINDICALE

Adunarea generală a grupei sindicale

Am participat zilele acestea la una dintre primele adunări generale pentru prezentarea dărilor de seamă și alegerea organelor sindicale — adunarea generală a uneia din cele trei grupe sindicale de la școala medie mixtă nr. 19 din Capitală. Participarea la adunare a tuturor membrilor grupei, discuțiile însuflețite, care au urmat darea de seamă, exigența ridicată față de propria muncă au arătat interesul membrilor de sindicat din această școală pentru ca adunarea lor generală să contribuie la îmbunătățirea activității sindicale.

Ceea ce trebuie subliniat în mod deosebit este faptul că problema centrală dezbătută în adunarea generală a fost preocuparea membrilor de sindicat pentru îmbunătățirea activității lor profesionale. Darea de seamă și discuțiile s-au oprit asupra multor probleme legate de conținutul procesului de învățămînt.

Realizările obținute în munca profesională de către învățătorii și profesorii care fac parte din această grupă sindicală au contribuit la ridicarea acestei școli în rîndul școlilor fruntașe din raion. Grupa sindicală s-a ocupat, printre altele, de întărirea disciplinei conștiente a elevilor, de ridicarea nivelului lecțiilor, de ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură, de cunoașterea experienței pedagogice înaintate. Pentru valorificarea experienței înaintate s-au organizat lecții deschise, interasistențe și consfătuiri de producție. Au fost, de pildă, popularizate metodele folosite de prof. Elena Matei în domeniul legării teoriei de practică, sau cele folosite de prof. Manoliu, în legătură cu verificarea cunoștințelor elevilor. Consfătuirile de producție organizate în grupa sindicală pe temele: „Aplicațiile pedagogice ale pavlovismului", „Cum formez concepția materialist-dialectică despre lume și viață la elevi" și altele, au constituit rodnice preocupări ale grupei sindicale pentru sprijinirea activității profesionale a membrilor săi.

Darea de seamă prezentată adunării generale s-a ocupat apoi de problemele cultural educative și de îmbunătățirea condițiilor materiale ale membrilor grupei sindicale. Darea de seamă a reliefat activitatea dusă de delegatul cultural din grupa sindicală, tovarășa Maria Dumbravă. Ea s-a ocupat de mobilizarea tovarășilor ei din grupă la învățămîntul politic, la diferite manifestații culturale organizate la club și în școală. Prin grupă s-au distribuit bilete la spectacole, s-au organizat excursii, informări asupra diferitelor evenimente internaționale, simpozioane literare etc.

O latură interesantă a activității culturale desfășurată de grupa sindicală este aceea a popagandei pedagogice în rîndul părinților elevilor. Grupa sindicală și-a adus contribuția la organizarea lectoratelor pentru părinți, reușind să antreneze în alcătuirea referatelor și în participarea activă la adunări o mare parte din părinții elevilor școlii. În adunarea generală s-a subliniat munca deosebită și succesele obținute în această direcție de tov. profesoară Cristina Ionescu.

Participanții la adunare au combătut superficialitatea cu care au îndrumat activitatea grupei comitetul sindical raional și mai ales comitetul orășenesc al muncitorilor din învățămînt. La discuții s-a arătat că de multe ori aceste organe au dat dispoziții și îndrumări contradictorii. In organizație au venit să îndrume munca activiști care știu doar să critice și care nu dau indicații cu privire la posibilitățile și metodele de îmbunătățire a muncii.

De altfel în întreaga desfășurare a adunării generale s-a resimțit lipsa de îndrumare a organelor sindicale superioare. Darea de seamă a avut mai mult un caracter descriptiv. Ea nu a făcut analiza muncii, rezumîndu-se la prezentarea pur informativă a realizărilor și lipsurilor. Datorită acestui fapt darea de seamă n-a reușit să stabilească perspectivele activității de viitor, să sintetizeze metodele bune, să găsească soluții pentru preîntîmpinarea lipsurilor. Aceasta în primul rînd pentru faptul că cei lor care au alcătuit-o nu le-a fost destul de clar care sînt - mijloacele și metodele specifice activității în grupa sindicală. De aceea s-a și arătat, de către participanții la discuții, că multe din activitățile grupei sindicale se suprapun cu celelalte activități din școală. Comitetul raional și comitetul orășenesc al muncitorilor din învățămînt au fost criticate și pentru felul defectuos în care au organizat în vara trecută odihna cadrelor didactice.

Adunarea generală a luat atitudine față de unele deficiențe ale muncii organelor administrative din învățămînt. Unele profesoare au arătat, de pildă, că la examenele de corijențe din august unele eleve s-au prezentat nepregătite. Ministerul le-a acordat apoi cu mare ușurință aprobări de reexaminare. S-a arătat de asemenea că încă nu s-a rezolvat problema supraîncărcării elevilor. Numai în ultima săptămînă elevele au trebuit să participe la 3 conferințe, dintre care 2 cu aceeași temă.

Adunarea generală a grupei sindicale și-a manifestat hotărîrea de a munci pe viitor mai organizat pentru a contribui la necontenita ridicare a activității din școală.

C. RĂDOI

Intrebări și răspunsuri

Numeroși membri de sindicat și activiști sindicali s-au adresat redacției noastre cu rugămintea de a lămuri o serie de probleme în legătură cu alegerile sindicale. Publicăm mai jos răspunsurile la aceste întrebări.

Intrebare: Ce organe de conducere se aleg la grupele sindicale și la organizațiile sindicale de bază care au mai puțin de 25 membri de sindicat?

Răspuns: **La grupele sindicale și la organizațiile sindicale de bază care au un număr mic de membri (sub 10 tovarăși) se va alege un organizator de grupă sau un organizator sindical. In acest caz adunările generale nu vor fi conduse de un prezidiu, ci de un delegat al organului sindical superior.**

In grupele sindicale și în organizațiile sindicale de bază care cuprind între 10 și 25 tovarăși se alege un organizator de grupă sindicală sau organizator sindical, un delegat cu munca culturală și un delegat cu munca de asigurări sociale.

La grupele sindicale din școlile profesionale și unitățile care au laboratoare se va alege și un inspector obștesc cu protecția muncii.

Alegerea organizatorilor de grupă sau a organizatorilor sindicali se face prin vot deschis.

Intrebare: In ce mod se vor organiza alegerile pentru comitetele sindicale raionale de învățămînt în raioanele care au pînă la 500 membri de sindicat și au unități școlare dispersate la distanțe mari?

Răspuns: **Alegerea comitetelor raionale se va face în cadrul conferințelor, indiferent de numărul membrilor de sindicat din raionul respectiv.**

Intrebare: Care sînt normele de reprezentare a membrilor de sindicat la conferințele raionale?

Răspuns: **In raioanele în care sînt pînă la 500 membri de sindicat din învățămînt se aleg 60 de delegați pentru conferința raională. In raioanele cu 500—1000 membri de sindicat se aleg 60—70 delegați; în raioanele cu 1000—1500 membri de sindicat se aleg 70—75 delegați; în raioanele cu 1500—2000 membri de sindicat se aleg 75—80 delegați; în raioanele cu peste 2000 membri de sindicat se aleg 80—100 delegați.**

Intrebare: Se pot ține conferințe pentru alegerea organelor sindicale în școlile profesionale cu mai puțin de 500 tovarăși?

Răspuns: **La școlile profesionale cu un număr mai mic de 500 membri de sindicat se vor ține adunări generale.**

Intrebare: Ce organe sindicale se aleg în orașe?

Răspuns: **Atît în orașele reședință cît și în cele reședință de raion se vor alege organizatori sindicali și comitete de instituție legate direct de comitetul raional.**

Orașele Constanța, Baia Mare, Deva, București, Orașul Stalin aleg comitete orășenești care vor ține legătura direct cu C.C. al S.M.I. deoarece sediul administrativ al raioanelor respective se află în alte localități.

„Gazeta învățămîntului" va continua să publice răspunsuri la întrebările membrilor de sindicat în legătură cu alegerea organelor sindicale.

Biblioteci personale

O frumoasă veste am primit zilele acestea de la C.C. al S.M.I. Este vorba de trecerea la aplicarea uneia din importantele măsuri prevăzută în Hotărîrea din 8 septembrie a Plenarei C.C. al S.M.I. și anume aceea privitoare la sprijinirea cadrelor didactice pentru alcătuirea bibliotecilor personale.

Secția muncii culturale de masă a C.C. al S.M.I., în colaborare cu Institutul de științe pedagogice, a întocmit o serie de bibliografii cuprinzînd cărțile care nu trebuie să lipsească din biblioteca fiecărui învățător sau profesor. Pe baza acestor bibliografii s-au alcătuit bibliotecile personale, care cuprind un număr de aproximativ 70 de volume. Intre acestea sînt lucrări ideologice, pedagogice, lucrări legate de diferite specialități ca: matematică, fizică, istorie, limba romînă etc., literatură universală, literatură clasică rusă și sovietică, literatură pentru copii și tineret. Cel mai important loc în aceste biblioteci îl ocupă însă lucrările metodice și de specialitate. Dintre acestea remarcăm în biblioteca destinată învățătorului, „Opere pedagogice alese" de K. Ușinski, „Munca învățătorilor cu 2 sau mai multe clase" de Melnikov, „Indrumări metodice pentru predarea gramaticii", precum și alte metodici editate de Institutul de științe pedagogice. De asemenea, bibliotecile cuprind și alte lucrări de Makarenko, Kalinin, Filipov, Novikov, Printre lucrările de pedagogie-psihologie care fac parte din bibliotecile personale alcătuite de sindicat se găsesc și „Studii de pedagogie" de Duhovnii și „Educația elevilor în spiritul moralei comuniste" de N. I. Boldirev.

Bibliotecile personale cuprind și numeroase lucrări de literatură beletristică ale celor mai reprezentativi scriitori ai literaturii noastre ca V.Alecsandri, I .L. Caragiale. G. Coșbuc, I. Creangă, M. Eminescu, L. Rebreanu, M. Sadoveanu. T. Arghezi ș.a.

Literatura universală este reprezentată în aceste biblioteci de lucrări alese din operele lui Goethe, V. Hugo, Shakespeare, M. Twain etc., iar din literatura rusă și sovietică — opere ale lui Turgheniev, Cehov, Gorki, Fadeev, etc. Toate aceste cărți se ridică la valoarea de 500 lei.

Pentru procurarea acestor biblioteci C.C. al S.M.I. a dat instrucțiuni CAR să acorde cadrelor didactice împrumuturi reprezentînd costul unei biblioteci, împrumuturi care se vor restitui în rate lunare pe termen de 1 an și jumătate. Totodată C.C. al S.M.I. a subvenționat o serie de C.A.R. cu sumele necesare acordării acestor împrumuturi. Cadrele didactice care doresc să-și procure biblioteci personale se vor adresa comitetelor sindicale orășenești și raionale ale muncitorilor din învățămînt.

La Ministerul Învățămîntului, comuniștii și-au ales noul comitet de partid

(Urmare din pag. III-a)

cei propuși. O astfel de discuție este importantă nu numai pentru că ajută organizației de partid să aleagă în comitet pe cei mai buni comuniști, dar are o mare însemnătate pentru toți membrii de partid, punîndu-le în față obligații precise, mobilizatoare, pentru activitatea lor viitoare.

Adunarea de partid a adoptat o hotărîre în care sînt prevăzute măsurile ce trebuie luate pentru a asigura îmbunătățirea continuă a muncii profesionale și în viața de partid. Astfel s-a hotărît, printre altele, ca periodic comitetul de partid să analizeze contribuția comuniștilor din direcțiile metodice ale Direcțiilor generale, de la Institutul de științe pedagogice, de la Editura de Stat didactică și pedagogică, I.P.C.D. etc. pentru îmbunătățirea conținutului învățămîntului, urmărindu-se calitatea lucrărilor elaborate de aceștia (planuri de învățămînt, programe școlare, manuale, îndrumări metodice). Se va pune accent asupra felului în care comuniștii din aceste unități au trecut la aplicarea prevederilor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la studierea mai temeinică în școli a științelor matematice și fizice, a științelor naturale etc. De asemenea, se mai prevede organizarea unor consfătuiri, cu participarea birourilor organizațiilor de bază și a comuniștilor cu munci de răspundere din direcțiile generale și instituțiile anexe ale ministerului, la care se vor dezbate probleme cu privire la pregătirea practică a elevilor și studenților, politehnizarea învățămîntului de cultură generală, legătura cu terenul, studierea, generalizarea și popularizarea experienței înaintate etc.

O atenție deosebită se acordă în hotărîre întăririi vieții de partid în lumina documentelor Congresului al II-lea al P.M.R. Este necesar ca membrii de partid, mobilizînd toți lucrătorii din minister, să lupte pentru realizarea hotărîrilor luate.

DE LA ÎNCEPUT PE UN DRUM BUN

(Urmare din pag. III-a)

și unelte. In anul acesta vor funcționa în cadrul atelierului secția de mecanică și electricitate, secția de fotografii și secția de croitorie.

In același timp, conducerea școlii a luat măsuri pentru organizarea mai sistematică a materialului didactic existent. Școala nu a făcut pînă acum tot ceea ce trebuia, pentru ca materialul existent în muzeele de istorie-geografie și de științe naturale, în laboratorul de fizică și chimie, să poată fi folosit cu ușurință și în întregime la lecții. Piesele din muzee, hărțile, aparatele cu care școala este bine înzestrată nu sînt așezate încă în ordine, sistematic. In această privință școala trebuie să arate mai multă grijă.

Conducerea școlii continuă sistemul de a analiza mai îndeaproape activitatea unui pedagog, sau a unei clase anumite. Paralel cu controlul zilnic al tuturor laturilor activității din școală, tovarășa directoare Elena Georgescu se interesează în mod deosebit în momentul de față de clasa a X-a „D", care pare a avea mai multă nevoie de ajutor. Asistența la ore este una din căile de bază pe care direcția le folosește pentru cunoașterea activității la fiecare clasă. In ședințele cu diriginții, sau cu profesorii claselor, se discută observațiile făcute și se iau măsurile necesare pentru buna mers al activității. Periodic, direcția școlii ține ședințe cu responsabilii de clase. Pe această cale ea cunoaște problemele claselor și din punctul de vedere al elevilor. Organizînd în felul acesta acțiunea de cunoaștere a mersului activității instructiv-educative la fiecare clasă în parte, direcția școlii va reuși să desfășoare o acțiune mai concretă de îndrumare. Directoarea școlii urmărește în mod deosebit și problema vorbirii și scrierii corecte a elevilor în cadrul tuturor orelor de curs.

Pentru toate problemele pe care le urmărește, tov. Georgescu are rubrici speciale în carnetul său de observații. La date anumite, pe care le va fixa în funcție de materialul strîns, va prezenta cadrelor didactice observațiile sale.

In școală se muncește cu rivnă, cu interes, cu pricepere. Cei tineri învață de la cei cu experiență. Sprijinul reciproc, colaborarea se intensifică cu fiecare zi. In această privință mai trebuie să se facă însă eforturi. Tovarășa Elena Georgescu, care a venit de curînd la conducerea școlii, a înțeles că are încă multe de făcut pentru a realiza în școală un colectiv închegat. Lucrînd cu tact, cu răbdare și înțelegere, așa cum a început, va reuși desigur să rezolve și această problemă atît de importantă pentru bunul mers al întregii activități.

In cele cîteva zile pe care le-am petrecut în mijlocul cadrelor didactice de la școala medie nr. 5 din Orașul Stalin am văzut încolțind lăstarii roaspeți și viguroși ai viitoarelor succese. Pedagogii trebuie să-l crească acum cu grijă, cu dragoste pentru ca sfîrșitul anului școlar să le aducă roade bogate.

INFORMAȚII

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT invită directorii caselor de copii, educatorii și maiștrii de atelier, profesorii și învățătorii, să viziteze:

Expoziția bazar

ce se va deschide în sala Clubului Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, din București, raionul Lenin, B-dul 6 Martie nr. 34.

Expoziția va fi deschisă între 20 X și 15 XI a. c. orele 11—13 și 17—20. Ea va prezenta primele rezultate obținute în formarea deprinderilor practice-tehnice la copiii din casele de copii.

*

La Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași se va ține concurs pentru ocuparea următoarelor posturi de „profesor" și „conferențiar" la Facultatea de filologie-istorie:

1) Post de profesor la disciplina „Istoria limbii literare" — catedra de Limba romînă.

2) Post de profesor la disciplina „Istoria generală — modernă-contemporană" — catedra de istorie generală.

3) Post de conferențiar la disciplina „Istoria literaturii romîne din secolele XIX și XX" — catedra de Literatura romînă.

Cererile se depun la Rectoratul Universității „Al. I. Cuza" din Iași, Calea 23 August nr. 11, în termen de o lună de la data prezentei publicații. Cererile vor fi însoțite de următoarele acte: autobiografia, copie de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare, copie de pe diploma de doctor sau de candidat în științe, copie de pe atestatul de profesor, certificat de caracterizare a activității profesionale, eliberat de instituția în care candidatul își are locul de bază al activității sale, memoriu de activitate, semnat de candidat, un număr din lucrările științifice ale candidatului.

Concursul va avea loc în ziua de **20 martie 1957.**

*

Se aduce la cunoștința studenților de la Institutul Pedagogic București, secția șt. naturale-geografie — curs fără frecvență anii II—V, că cercurile de studiu își încep activitatea duminică 14 octombrie a. c. ora 9.

*

Cursurile de perfecționare cu directorii și educatorii caselor de copii din întreaga țară se vor desfășura în București în două serii: prima serie cu începere de la 25 octombrie, iar a doua de la 25 noiembrie a.c.

Durata fiecărei serii este de 28 zile. Cursanții primei serii se vor prezenta în ziua de 24 octombrie în București, Str. Aristide Demetriad nr. 2 (tramvai 6 de la Gara de Nord pînă la Str. Cimpineanu).

Cursul de perfecționare cu profesorii de diferite specialități din orașul București se va deschide duminică 21 octombrie 1956, ora 9 dimineața la Biblioteca Centrală Universitară.

A apărut:

REVISTA DE PEDAGOGIE

nr. 8/1956

CUPRINS

Teoria și istoria pedagogiei

***: Problema educației tineretului în dezbaterea lucrărilor celui de-al II-lea Congres al U.T.M.

G. Mihoc și A. Hollinger: Despre pregătirea profesorilor de matematică pentru școala medie

L. Bologa: George Moian, inițiatorul predării lucrului manual în școala romînească.

Din experiența școlii noastre

A. Manolache: Unele probleme în legătură cu pregătirea cadrelor de pedagogi pentru cultura fizică.

Fl. Popescu: Din experiența pregătirii lecțiilor de limba și literatura romînă la elevii claselor VIII-X.

Duda Mîndra: Aspecte ale predării aritmeticii la clasa I în primele zile ale anului școlar.

Din experiența școlii sovietice

M. A. Danilov: Ce este „o lecție bună".

Discuții

I. Roman: Despre activitatea creatoare la lecții.

Critică și bibliografie

St. Golopența: I. Botez: „Școala de altădată".

C. Drăgulescu: Cărți noi elaborate de Institutul de științe pedagogice

Cereți la orice librărie sau contra ramburs de la Librăria „CARTEA PRIN POȘTĂ" Bd. Schitu Măgureanu nr. 6 București

GORKI M.: Despre literatură — Ed. Cartea Rusă (cartonat) 29,50 lei

Limba romînă — Fonetică — Vocabular — Gramatică — Ed. Academiei R.P.R. (cartonat) 12,30 lei

DEMIDOVICI P. B.: Culegere de probleme și exerciții de analiză matematică — Ed. Tehnică (cartonată) 22,20 lei

— Probleme de Geografie vol. III — Ed. Academiei R.P.R. 15,45 lei

— Munca dirigintelui — E.S.D.P. 9,30 lei

TIȚEICA: Culegere de probleme de geometrie — Ed. Tehnică (cartonat). 11,20 lei

La cerere LIBRARIA „CARTEA PRIN POȘTA" trimite și material informativ.

Învățămîntul peste hotare

La a 7-a aniversare a proclamării R. D. Germane

Populația R.D.G. și prietenii de pretutindeni ai poporului german au sărbătorit la 7 octombrie anul acesta cea de a 7-a aniversare a constituirii Republicii Democrate Germane — primul stat democrat și iubitor de pace din istoria Germaniei. Cu acest prilej poporul din R.D.G. a făcut bilanțul marilor realizări obținute în toate domeniile de activitate.

In anii primului plan cincinal au fost create în R.D.G. bazele construirii socialismului. Producția de fontă a crescut de 7 ori în comparație cu producția obținută în 1936 pe teritoriul actualei R.D.G., iar producția de oțel de 2 ori. R.D.G. dispune astăzi de o puternică industrie grea. Capacitatea de producție industrială a crescut într-un ritm necunoscut în Germania asigurînd R.D.G. al cincilea loc printre țările industriale europene, înaintea Italiei.

Prevederi foarte importante cuprinde cel de al doilea plan cincinal. R.D.G. se află în fața unor mari prefaceri industriale prin folosirea energiei nucleare și a tuturor ramurilor tehnicii legate de ea. In prezent se ridică un centru modern pentru cercetări fizico-nucleare. Primele două institute vor fi terminate pînă la sfîrșitul acestui an. R.D.G. dispune de cele mai bogate zăcăminte de uraniu din Europa.

Dezvoltarea continuă a industriei și a tuturor ramurilor economiei naționale a determinat și o dezvoltare corespunzătoare a învățămîntului. In R.D.G. școala a devenit un bun al întregului popor. Spre deosebire de situația din R.F.G., în Germania de răsărit educația tineretului constituie o problemă căreia statul și întregul popor îi acordă atenția cuvenită.

Marele număr de instituții preșcolare, de școli elementare, medii, profesionale și superioare se ocupă de instruirea și educarea tineretului în spiritul democrației și păcii. Niciodată tineretul german n-a visat asemenea condiții de studiu cum i-au fost create în R.D.G.

Școala din R.D.G. ține pas cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii. O puternică dovadă în această privință o constituie crearea la Politehnica din Dresda a unei facultăți pentru fizica nucleară, prima de acest fel în Germania.

In noul an școlar în învățămîntul din R.D.G. se pune accentul pe îmbunătățirea muncii de educație a elevilor, politehnizarea învățămîntului și ridicarea nivelului cultural al elevilor. Intr-un articol publicat de curînd în ziarul „Deutsche Lehrerzeitung", tov. Fritz Lange, ministrul Învățămîntului din R.D.G., subliniia că de rezolvarea acestor probleme depind în cea mai mare măsură succesele viitoare ale învățămîntului.

In vederea îmbunătățirii muncii de educație se acordă o mare atenție întăririi legăturilor între școală și clasa muncitoare ca o premiză hotărîtoare pentru educația oamenilor înaintați ai societății socialiste. Cadrele didactice sînt chemate să asigure o educație activă, să cultive o dragoste năvalnică, fierbinte față de poporul muncitor, față de sistemul social din R.D.G., să trezească și să dezvolte mîndria pentru realizările poporului pe drumul socialismului și păcii.

Problemei introducerii învățămîntului politehnic i se acordă o grijă deosebită Ea n-a fost rezolvată ci se află încă la începuturile sale. In prezent există o vie preocupare pentru lămurirea teoretică, pentru toți lucrătorii din învățămînt și pentru opinia publică, a noțiunii de învățămînt politehnic și pentru aplicarea primelor măsuri concrete în școli în vederea politehnizării învățămîntului.

Ridicarea nivelului cultural al elevilor este considerată ca una din problemele principale ale școlii în R.D.G. Marile progrese ale științei și tehnicii cer un nivel cultural înalt. Școala este cea dintîi care trebuie să asigure tineretului, încă de pe băncile ei, un nivel cultural corespunzător cerințelor societății socialiste. In acest scop se acordă o mare atenție studiului temeinic al tuturor disciplinelor școlare. Un loc important ocupă în această privință studiul limbilor străine.

Pedagogii din R. D. G. luptă pentru a ridica în permanență nivelul predării tuturor disciplinelor școlare, pentru perfecționarea pregătirii lor profesionale și pentru însușirea științei marxist-leniniste.

Alături de întregul popor german ei participă la lupta pentru a pune pentru totdeauna capăt militarismului german, pentru înfăptuirea unei Germanii unite, democrate și iubitoare de pace.

Avîntul școlii în Albania

Regimul democrat-popular a descătușat forțele creatoare ale poporului albanez. Odată cu dezvoltarea întregii țări, școala a cunoscut în anii puterii populare o mare dezvoltare.

Analfabetismul a fost complect lichidat. Toți cetățenii în vîrstă pînă la 40 de ani pot astăzi să se bucure de marile binefaceri ale culturii. Invățămîntul public s-a dezvoltat de la an la an ajungînd să cuprindă pe toți copiii de vîrstă școlară. S-a îmbunătățit în permanență conținutul predării.

Dezvoltarea economiei și culturii naționale cere formarea unei intelectualități devotate poporului, formarea de specialiști cu pregătire superioară. De aceea, încă din primii ani de după eliberarea țării s-a acordat o mare atenție creșterii unor astfel de cadre din rîndul tineretului albanez. In acest scop un însemnat număr de tineri au fost trimiși să-și facă studiile în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară. In toamna anului 1950, pe baza unei hotărîri a Consiliului de Miniștri al R.P. Albania au fost înființate în capitala țării trei institute de învățămînt superior. Mai tîrziu, ca urmare a creșterii cerințelor, numărul lor s-a dublat.

A crescut an de an și numărul studenților cuprinși în aceste institute ridicîndu-se în anul 1955 la 1.500. In același an au studiat în străinătate 700 de tineri albanezi. Se prevede ca în 1960, ultimul an al celui de al doilea plan cincinal, numărul studenților să fie cu 31% mai mare decît în 1955.

Incepînd din anul 1955, învățămîntul superior albanez asigură țării cadre cu pregătire superioară pentru diferitele sectoare ale economiei și culturii naționale. Inginerii, agronomii, profesorii, economiștii formați în institutele de învățămînt superior albaneze au și început să lucreze aducînd o prețioasă contribuție la construcția economică și culturală. In cursul celui de al doilea plan cincinal se vor forma circa 2300 specialiști cu înaltă calificare.

O puternică dovadă a avîntului continuu al școlii albaneze o constituie creșterea, de la an la an, paralel cu sporirea numărului unităților școlare și îmbunătățirea muncii instructiv-educative, a numărului învățătorilor și profesorilor. Față de numai 1600 cîți erau înainte de eliberare, numărul lor se ridică astăzi la 7300. Numai în anii primului plan cincinal au fost pregătite 3000 de cadre didactice, dintre care 420 au studii superioare. In anul 1956/57 au început să profeseze noi învățători și profesori. Au fost ridicate multe cadre didactice din rîndul femeilor. Numărul lor cuprinde astăzi aproape 40% din întregul corp didactic.

Ca urmare a lichidării analfabetismului, a dezvoltării învățămîntului și a largii mișcări culturale din țară — în care cadrele didactice îndeplinesc principalele sarcini — a crescut mereu nivelul cultural al poporului. In prezent apar zeci de ziare și reviste cu un tiraj săptămînal de peste 472.000 de exemplare. O mărturie a marii răspîndiri a cărții în rîndul populației o constituie faptul că în primii 10 ani de putere populară au apărut mai multe cărți decît în timpul perioadei de 349 de ani cît s-a scurs de la apariția primei cărți albaneze. In cursul primului plan cincinal s-au editat 9.000.000 de exemplare din diverse publicații. Numai în 1955 numărul lor a atins cifra de 2.200.000. Pentru anii celui de al doilea plan cincinal se prevede o dezvoltare și mai mare a culturii poporului frate albanez.

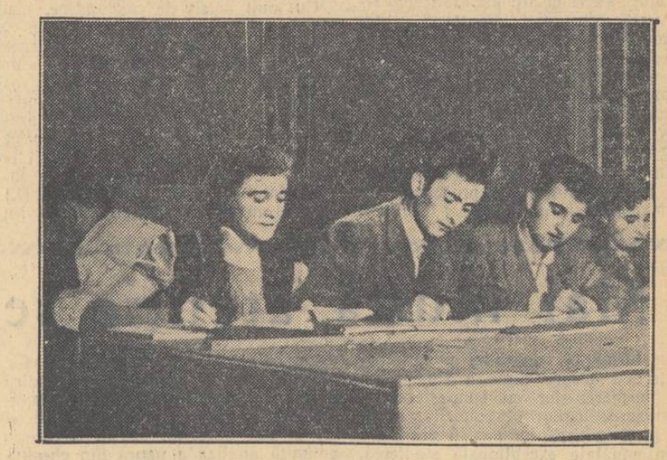

In sala de lectură a catedrei de Istoria mișcării muncitorești la Facultatea de statistică din Capitală.

Să grăbim ritmul aprovizionării

S-a scurs aproape o lună de zile de cînd școlile și-au deschis larg porțile spre a-i primi pe elevi. Vizitînd școala medie nr. 1 (fostă școala de băieți) din Giurgiu m-am interesat de felul cum s-au făcut și se fac pregătirile pentru iarnă. Am început prin a vizita localul. Internatul — respectiv căminul în care sînt cazați cei 50 de elevi — compus din 4 camere, se prezintă multumitor, cu excepția exteriorului clădirii care lasă de dorit. Internatul este înzestrat cu mobilier și cazarmament suficient pentru numărul elevilor interni. Conducerea școlii a dat — după cum se vede — o atenție deosebită creării unor condiții cît mai bune, mai igienice de locuit elevilor. In fiecare colț se vede grija gospodărească a conducerii școlii. Noptierele de la fiecare pat, cuierele pentru haine, prosurile de pe jos creează o atmosferă plăcută, de casă părintească.

In așteptarea frigului, sobele de teracotă au fost curățate. Instalația electrică a fost și ea reparată prin muncă voluntară de către elevii secției serale. Prin efectuarea reparațiilor la spălătorie, la baie, li s-au asigurat elevilor condiții igienice de viață.

Internatul nu reușește însă să cuprindă pe toți elevii care au solicitat loc în cămin. Din această cauză o parte din elevi stau la gazde în oraș, în condiții necorespunzătoare. E drept că școala și-a propus de multă vreme să lărgească spațiul existent în internat. Această acțiune urmează să fie întreprinsă de acum înainte cu sprijinul efectiv al comitetului de părinți. Prin contribuția părinților a fost adunată pînă în prezent suma de 10.030 lei. Pînă acum s-au cheltuit 4.000 lei cu reparațiile ce s-au efectuat și continuă să se efectueze la o aripă a clădirii școlii. De lărgirea spațiului existent însă conducerea școlii nu s-a îngrijit pînă acum. Este cazul ca direcția școlii să intervină pe lîngă secția de învățămînt a regiunii pentru alocarea unei sume în scopul lărgirii spațiului internatului, prin construirea a încă două dormitoare.

Membri ai comitetului de părinți ca Dumitru Toma, N. Ștefănescu, Elena Vasilescu, Petru Stoian, ajută conducerea școlii și la pregătirea pentru iarnă a internatului. Dar nu numai comitetul ci și ceilalți părinți, ca de pildă Șt. Marinescu, Ion Săracu, Petru Stegaru sprijină activitatea școlii.

Propriu zis, pregătirile pentru iarnă ale internatului abia au început. Lemnele — un vagon — sînt depozitate la loc ferit de ploaie. Este necesar ca direcția școlii să se preocupe acum de aprovizionarea cu întreaga cantitate de combustibil.

Și aprovizionarea cu alimente este insuficientă. Se cere ca aprovizionarea să fie făcută din vreme acum cît mai este timp. In prezent, la școala medie nr. 1 din Giurgiu aprovizionarea e abia la început. Cele 1000 kg. de cartofi și 300 kg. fasole procurate pînă acum nu sînt îndestulătoare. Alimentele depozitate în magazie reprezintă doar strictul necesar de consum pe o lună.

Slaba aprovizionare cu alimente se datorește faptului că Aprozarul nu poate da școlii cantitățile de zarzavaturi solicitate, ci numai strictul necesar pentru o zi sau o săptămînă. La intervențiile repetate ale conducerii școlii secția comercială și-a luat obligația de a asigura treptat, prin Aprozar, cantitățile necesare de zarzavaturi.

Școala manifestă însă grijă pentru hrana elevilor. Din alocația zilnică de 4,70 lei pentru fiecare elev, se asigură o masă de bună calitate. Dimineața, li se servește elevilor ceai și pîine (uneori pîine cu unt sau marmeladă), la prînz se servesc două feluri de mîncare, din care unul în fiecare zi cu carne, și fructe. Seara se servesc două feluri.

Pentru a asigura în tot cursul anului condiții bune de viață, conducerea școlii trebuie să privească cu mai multă grijă toate sarcinile pe care nu le-a îndeplinit încă. Timpul nu așteaptă.

BOGDAN CHIRIȚESCU

NEPĂSARE

Constantin Aanei este în prezent directorul școlii de 7 ani din comuna Helegiu, raionul Tg. Ocna. In activitatea sa pedagogică el dă dovadă de o comoditate neîngăduită.

Una dintre problemele principale pentru asigurarea bunei funcționări a școlii a fost mult neglijată de corpul didactic pe care-l conduce. Este vorba de școlarizarea la clasa a V-a în această comună. La data de 1 septembrie a fost realizat de-abia 40 la sută din planul de școlarizare. Situația s-a menținut aceeași pînă la deschiderea cursurilor.

Dealtfel directorul Constantin Aanei nu s-a preocupat de școlarizarea elevilor nici anul trecut, cînd era director la școala de 7 ani din comuna Brătila. Neavînd decît un număr infim de elevi școala s-a desființat chiar în cursul anului.

Față de cele semnalate organele secției de învățămînt ale raionului Tg. Ocna au datoria să treacă neîntîrziat la luarea unor măsuri eficace, pentru a nu fi puse și în acest an în situația de a mai desființa o școală.

In ceea ce-l privește pe tovarășul director Aanei îl întrebăm cînd are de gînd să lichideze cu această atitudine de nepăsare față de bunul mers al școlii?

M. NEGREANU

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 393 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 19 octombrie 1956

Luna Prieteniei romîno-sovietice

O întîlnire de neuitat

Luna prieteniei a adus institutului nostru o mare bucurie. Am primit vizita unor oaspeți dragi, a oaspeților sovietici, care în cadrul lunii prieteniei ne vizitează țara. Ei ne-au adus solia marelui popor sovietic.

Oaspeții au avut o întîlnire cu membrii corpului didactic și conducerea institutului. Cu acest prilej tov. decan N. Margul a vorbit despre drumul parcurs de Institutul Maxim Gorki de la înființare pînă azi, despre realizările și greutățile întîmpinate. Oaspeții au pus numeroase întrebări dorind să cunoască diferite laturi ale planului de învățămînt, ale programelor de studiu la diferite discipline ca limba rusă și literatura rusă și sovietică, ale felului cum lucrează studenții în cercurile științifice, care sînt condițiile de admitere și promovare în institut, condițiile de trai ale studenților, activitatea artistică etc.

Tov. E. Osipova, directoarea școlii medii nr. 243 din Moscova, s-a interesat de felul cum Institutul Maxim Gorki ajută cadrele didactice din provincie, de legătura care există între cabinetul metodic al institutului și profesorii de limba rusă de la școlile elementare și medii, de legătura dintre absolvenții institutului care lucrează în învățămînt și institut. Tov. E. Osipova s-a interesat, de asemenea, de problema studierii și extinderii experienței avansate în domeniul predării limbii ruse, manifestîndu-și dorința de a vizita cîteva școli unde studenții din anul IV ai Institutului Maxim Gorki fac în prezent practica.

Tov. V. N. Stoletov, locțiitor al ministrului Învățămîntului Superior al U.R.S.S., a răspuns la întrebările puse de membrii corpului didactic al institutului, referitoare la unele probleme ale învățămîntului în U.R.S.S., iar la rugămintea cadrelor didactice a dat unele sfaturi practice în ceea ce privește predarea cursurilor teoretice.

După discuția prietenească din sala profesorilor, oaspeții s-au îndreptat spre sala de festivități unde erau așteptați de studenți.

Aici tov. I. L. Andronnikov a povestit într-o formă vie, interesantă, caracteristică stilului său, despre călătoria plină de peripeții făcută în Caucaz, prin locurile pe unde au trecut și trăit Lermontov, Pușkin, Griboedov.

A. M. Room, cunoscutul regizor sovietic, răspunzînd la întrebările puse din sală, a povestit despre munca cinematografiei sovietice, despre filmele ce se realizează în prezent după cunoscutele romane „Pe Donul liniștit" de Șolohov și „Calvarul" de A. Tolstoi. El a recomandat călduros noul film sovietic „41", care va fi în curînd prezentat pe ecranele romînești.

În aceeași seară, la orele 19, tov. Andronnikov a ținut în fața unui numeros auditoriu (profesorii și studenții institutului) lecția despre „Viața și opera lui M.I. Lermontov", expunînd unele teze din lucrarea sa de doctorat cu aceeași temă.

După lecție, tov. Andronnikov s-a întreținut îndelung cu membrii corpului didactic despre unele probleme de literatură, împărtășind părerile sale despre tratarea în învățămîntul superior a operei lui Lermontov.

Există în viața noastră evenimente care nu pot fi cuprinse în cuvinte, așa cum există oameni pe care parcă îi cunoști și îți sînt dragi de cînd lumea și pămîntul. Nu i-ai văzut niciodată, dar figura lor îți este familiară, nu îți sînt rude de familie, dar îi simți ai tăi într-adevăr. Poate că legăturile din moși-strămoși, poate că țelurile comune de viață și de luptă se împletesc în suflete, sau poate că și una și alta bat la poarta inimilor, deschid ușițele lor tainice și izbucnesc în acel trainic, cald, duios sentiment pe care-l numim dragoste. Vizita delegației sovietice la institutul nostru va rămîne o întîlnire de neuitat.

Oaspeții la Institutul „M. Gorki".

M. ARVINTE
asistent la Institutul „Maxim Gorki"

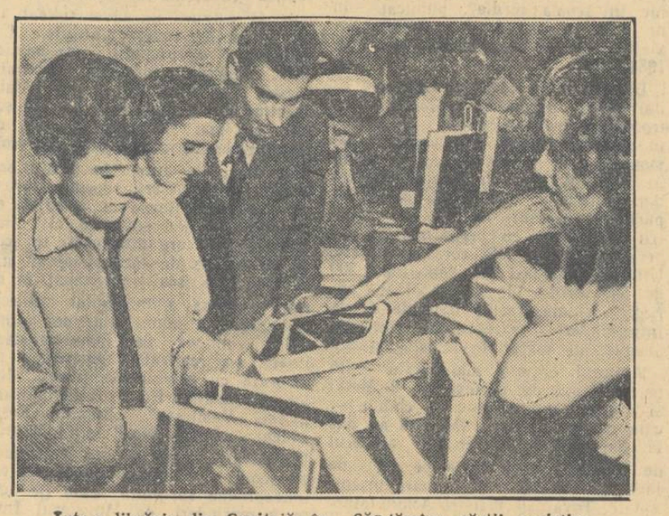

Într-o librărie din Capitală, în Săptămîna cărții sovietice.

Satul a îmbrăcat haină de sărbătoare

În ziua de 7 octombrie pionierii și elevii din comuna Trușești în frunte cu profesorii și învățătorii lor, au sărbătorit deschiderea Lunii prieteniei romîno-sovietice. La bogatul program artistic organizat cu acest prilej au participat peste două sute de țărani muncitori. Profesorul de istorie Vlad Bejenaru a vorbit despre importanța acestei prietenii și despre rădăcinile ei adînci, legate de mari pagini din istoria poporului nostru.

Au urmat apoi recitări, coruri și dansuri romînești și sovietice. Dansurile „Ruska", „Cazaciocul", executate de elevele din clasa VII-a, au stîrnit admirația întregului public. Cîntecele au fost primite cu puternice aplauze, și s-au repetat chiar de două ori. Din ziua aceea comuna Trușești a îmbrăcat haine de sărbătoare. Steagurile romîno-sovietice fluturînd cu semeție, făcînd să crească dragostea de muncă, optimismul, încrederea oamenilor în propriile puteri. Apoi goarnele pionerești au sunat puternic, iar ecoul bătrînei păduri anunța pînă departe pe meleagurile regiunii Suceava marea sărbătoare a prieteniei.

Pentru cunoașterea realităților și oamenilor sovietici

Numeroase și variate sînt acțiunile întreprinse de școlile din orașul Tîrgu Mureș pentru sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice. Cele mai multe dintre acestea urmăresc cunoașterea succeselor oamenilor sovietici în diferite domenii de activitate.

La școala medie nr. 2, cu limba de predare maghiară, de pildă, va avea loc pînă la data de 30 octombrie o ședință a consiliului pedagogic, în care tov. prof. Victoria Calman va prezenta un referat despre: „Liniile de perspectivă în pedagogia lui Macarenko". De asemenea, în cercul de matematică „Bolyai" se vor face comunicări cu privire la realizările profesorilor sovietici în domeniul predării matematicii.

Pentru o cunoaștere cît mai concretă a diferitelor aspecte din Uniunea Sovietică, vor avea loc două întîlniri ale elevilor și profesorilor școlii cu tovarășii care au studiat în țara socialismului.

La școala medie nr. 3 elevii claselor a VIII-a și a IX-a întrețin o bogată corespondență cu elevii școlilor 627 și 642 din Moscova. Cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice acest schimb de scrisori s-a intensificat. Elevii romîni și sovietici își comunică unii altora impresiile cu privire la modul în care se pregătesc să întîmpine ziua de 7 Noiembrie.

Tot la această școală se țin conferințe cu privire la viața și opera unor scriitori sovietici cum sînt: M. Șolohov, A. Gaidar, Boris Polevoi. Cu prilejul discutării operei lui B. Polevoi — „Povestea unui om adevărat" — elevii școlii medii nr. 3 și-au exprimat dorința de a cunoaște pe A. P. Maresiev, eroul cărții lui Polevoi, care este oaspetele țării noastre cu prilejul sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice. În acest scop ei și-au propus să invite la Tîrgu Mureș pe eroul sovietic.

SOLOMON FRAȚILA

SĂ NU SUPRAÎNCĂRCĂM ELEVII

Unul dintre fenomenele negative care se manifestă în școli și care împiedică buna desfășurare a procesului de învățămînt este supraîncărcarea elevilor.

Aspectele supraîncărcării sînt multe și variate. Cu prilejul ultimelor constatări raionale ale cadrelor didactice, pedagogii au dezbătut pe larg această problemă. Îndată după constatări, cadrele didactice și directorii de școli au trecut la întocmirea unei juste planificări a muncii din cadrul școlilor, al claselor, a fiecărui obiect în parte, la o mai bună organizare a predării lecțiilor, la o dozare mai justă a temelor pentru acasă, la organizarea unui regim zilnic corespunzător al elevilor. Aceasta a făcut ca în noul an școlar unele aspecte ale supraîncărcării să și fie înlăturate.

La înlăturarea totală a supraîncărcării elevilor nu se poate ajunge însă decît printr-o muncă perseverentă, bine organizată, prin eforturile unite ale cadrelor didactice, printr-o justă îndrumare din partea organelor de învățămînt. În munca de predare a cunoștințelor, învățătorii și profesorii trebuie să respecte programa, să țină seama de puterea de înțelegere a copiilor, să respecte particularitățile de vîrstă ale acestora.

Noile planuri de învățămînt, precum și programele și manualele noi, elaborate pe baza indicațiilor Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea învățămîntului de cultură generală, vor rezolva în bună măsură problema supraîncărcării.

Totuși și în această privință mai există încă multe lipsuri. Din școli lipsesc un mare număr de manuale cum ar fi, de pildă, botanica pentru clasa a V-a, manualele de limba franceză, de limba romînă, de limba latină, și Istoria antică pentru clasa a VIII-a etc. Datorită proastei difuzări, unele școli au primit un număr insuficient de manuale. Așa, de exemplu, școala de 7 ani din comuna Asău, regiunea Bacău, a primit un număr de numai 10 abecedare pentru 70 de copii.

Din cauza lipsei de manuale elevii sînt nevoiți să-și scoată caiete întregi de notițe, să-și întocmească rezumate, ceea ce duce la o muncă ce întrece puterile copiilor.

Evitarea supraîncărcării elevilor depinde în cea mai mare parte de pedagog, de pregătirea lui pentru lecție, de organizarea judicioasă a întregii activități didactice.

O mare importanță pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt, pentru înlăturarea fenomenului supraîncărcării o are felul în care cadrele didactice își planifică munca. Cei mai mulți învățători și profesori își întocmesc cu multă atenție planificarea, acordînd importanța cuvenită atît predării noilor cunoștințe, cît și recapitulării materiei la sfîrșitul perioadelor de muncă, sau la sfîrșitul anului școlar.

Se mai întîlnesc însă destule cazuri, cînd unii profesori trec la începutul anului la predarea noii materii fără a recapitula cunoștințele însușite în anul precedent. Nefăcîndu-se legătura între cunoștințele însușite anterior și noile cunoștințe, elevii sînt nevoiți să facă eforturi deosebite și să piardă mult timp pentru însușirea noilor cunoștințe, ceea ce duce la supraîncărcarea lor. Unii pedagogi folosesc orele de recapitulare pentru predarea cunoștințelor noi, lipsindu-i pe elevi de posibilitatea de a aprofunda și de a-și sistematiza cunoștințele însușite. Sînt, de asemenea, cadre didactice care datorită proastei organizări a muncii nu reușesc să predea întreaga materie în orele prevăzute în programă și recurg la ore suplimentare care răpesc din timpul elevilor.

Directorii de școli au sarcina să vegheze ca învățătorii și profesorii din școlile pe care le conduc să-și întocmească bine planificarea și să o respecte pentru a preveni supraîncărcarea elevilor.

Cauza principală care duce la supraîncărcarea elevilor este slaba pregătire a pedagogului pentru lecție. Pentru ca lecțiile să fie atrăgătoare, să trezească interesul elevilor și dragostea pentru o disciplină sau alta, pedagogul trebuie să folosească metode variate de predare, să țină diferite tipuri de lecții, să lupte pentru înlăturarea șablonului în predare. Dacă lecția va fi vie, interesantă, elevul va pleca din clasă cu ea învățată, rămînînd ca acasă să aprofundeze doar unele cunoștințe. Nepregătindu-se suficient pentru lecție, neținînd la curent cu literatura de specialitate, neîntocmindu-și planuri de lecție, unii învățători și profesori ca de pildă tov. I. Totolici și A. Samoschi de la școala din Chilia Veche, raionul Tulcea, transmit elevilor cunoștințe confuze, nu le explică temele pentru acasă, nu le dau îndrumări pentru folosirea manualului etc. În asemenea cazuri elevii sînt nevoiți să depună eforturi mari acasă și să-și piardă mult timp cu învățarea lecției, cu pregătirea temelor. Alți pedagogi, din exces de zel, predau elevilor un volum prea mare de cunoștințe față de prevederile programei și care depășesc nivelul de înțelegere al copiilor. În asemenea cazuri elevii nu reușesc să rețină decît o parte din cunoștințele predate și nu întotdeauna pe cele esențiale.

Un ajutor eficace pot să primească învățătorii și profesorii din acest punct de vedere în cadrul cercurilor pedagogice, prin organizarea lecțiilor model. Din păcate însă, de cele mai multe ori, lucrurile se petrec cu totul altfel. În dorința de a preda lecțiile la un nivel cît mai înalt, propunătorii se pregătesc pentru aceste lecții în mod deosebit, consultă material bibliografic mai bogat ca de obicei, folosesc mai mult material didactic decît la lecțiile pe care le țin în cadrul școlii. Toate acestea duc la încărcarea lecțiilor cu multe cunoștințe noi, la lărgirea duratei acestora, la obosirea elevilor.

Este o datorie a cabinetelor pedagogice să intervină cu competență în rezolvarea acestei probleme. Metodiștii sînt chemați să acorde o mai mare atenție lecțiilor model, care se țin în cadrul cercurilor pedagogice, pentru ca ele să constituie un exemplu pentru cadrele didactice participante.

Explicarea temelor pentru acasă și justa dozare a acestora contribuie de asemenea la preîntîmpinarea supraîncărcării elevilor.

Temele pentru acasă îl ajută pe elevi să-și fixeze și să adîncească cunoștințele însușite la lecție. De aceea trebuie ca ele să fie bine alese, în strînsă legătură cu cunoștințele predate în cadrul lecției. Explicarea de către învățător sau profesor a temelor dă copiilor posibilitatea de a le înțelege și de a le rezolva cu plăcere și ușurință. Explicarea în fugă a temelor, după ce a sunat de ieșire, așa cum face, de pildă, tov. Ungureanu, învățător la școala de 7 ani nr. 18 din Orașul Stalin, sau simpla enunțare a acestora, îngreunează mult munca elevilor.

Volumul temelor pentru acasă nu trebuie însă să depășească timpul de care dispun elevii pentru pregătirea lecțiilor. Cei mai mulți pedagogi dau atenția cuvenită dozării și explicării temelor pentru acasă. Se mai întîlnesc însă destule cazuri de profesori care dau prea multe teme pentru acasă, motivînd că cu cît elevul va avea de rezolvat mai multe probleme cu atît își va însuși mai ușor capitolul respectiv din materie. Fenomenul se petrece de fapt invers. Elevii sau nu au timp să-și pregătească lecțiile la toate obiectele, sau le pregătesc superficial, iar unii dintre ei lăsîndu-se copleșiți de atîtea sarcini se demoralizează și nu se pregătesc deloc. Dar nu trebuie să uităm că supraîncărcarea elevilor are un efect dăunător și asupra sănătății acestora.

În asemenea cazuri, profesorii diriginți și directorii de școli au sarcina de a interveni cu toată tăria. Asistînd la lecțiile profesorilor, ei trebuie să urmărească volumul temelor pentru acasă la fiecare obiect în parte, pentru a vedea dacă nu se depășește timpul de care dispun elevii.

Pentru a obține rezultate bune în munca didactică, profesorul sau învățătorul trebuie să acorde atenția cuvenită tuturor momentelor lecției. Desigur, de pildă, aceia care folosesc prea mult timp în scopul verificării cunoștințelor nu vor dispune de timp suficient pentru explicarea lecțiilor și vor da temele pentru acasă în fugă, lăsînd pe seama elevilor adîncirea unor probleme. Asistînd cu regularitate la lecții, directorii de școală vor trebui să intervină cu competență și în astfel de cazuri.

În afară de lecții elevii mai desfășoară o serie întreagă de activități. De multe ori aceste activități răpesc elevilor o bună parte din timp și îi împiedică de la învățătură.

În acest an, conform Hotărîrii privitoare la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, directorii de școli sînt obligați să asigure elevilor cinci după amieze libere, pe săptămînă. În multe școli însă, acest lucru nu s-a realizat nici pînă astăzi. De justa coordonare a activității pionierești și a celorlalte activități din afara clasei și extrașcolare, răspunde tot directorul școlii. În acest scop el trebuie să colaboreze cu organizațiile de tineret din școală, să-și asigure sprijinul acestora în lupta împotriva supraîncărcării elevilor.

Sarcina cadrelor didactice în această perioadă este să-și îndrepte eforturile în direcția aplicării Hotărîrii partidului și guvernului pentru îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Pentru aceasta însă este necesar ca atît Ministerul Învățămîntului cît și oamenii muncii care lucrează în școli să ia toate măsurile în vederea înlăturării supraîncărcării elevilor, care constituie o piedică serioasă în buna însușire a cunoștințelor de către elevi.

SERBĂRILE DE LA NĂSĂUD

O regiune întreagă au ridicat în picioare serbările de duminică 14 octombrie a.c. desfășurate la Năsăud cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la nașterea poetului G. Coșbuc. În această zi, în curtea școlii medii din localitate, al cărei elev a fost marele poet, a fost dezvelit bustul lui G. Coșbuc. Cu același prilej s-a deschis la Arhivele statului din Năsăud o sală documentară „Liviu Rebreanu" pe lîngă cele două săli care păstrează amintirea poetului Coșbuc.

Au venit la serbări cadrele didactice, elevii școlilor și cetățeni din Năsăud și din satele vecine — mulți dintre ei foști elevi ai liceului; pensionari foști profesori la liceu, ca Teodor Șimon, în vîrstă de 87 de ani, care a luat parte la educarea și instruirea a 44 de serii de elevi, printre care și frații Rebreanu; văduva, fiica și surorile romancierului Rebreanu; oaspeți de la Cluj și București: academicienii E. Petrovici și T. Vianu, scriitorul Nagy Istvan, I. Borca, director general în Ministerul Învățămîntului, prof. univ. I. Breazu din Cluj, reprezentanți ai Facultății de filologie din București, reprezentanți din Cluj și București ai presei și radioului, operatori cinematografici din București, elevi și studenți.

Festivitățile au fost deschise către prînz de Ioan Ferencz, președintele sfatului popular al raionului Năsăud, care a adus omagiul localnicilor pentru poetul G. Coșbuc și romancierul L. Rebreanu, creatori ai unor opere de viguros realism și expresie a frămîntărilor și năzuințelor epocii lor.

Tov. I. Borca a făcut istoricul liceului năsăudean, înființat în 1863, printre ai cărui elevi au fost oameni de seamă ai culturii noastre ca: G. Coșbuc, L. Rebreanu, T. Brediceanu și alții; a dat apoi citire ordinului ministrului Învățămîntului, prin care se conferă numele lui Coșbuc școlii medii; a declarat deschisă sala memorială „Liviu Rebreanu" și a încheiat cu un îndemn către profesorii și elevii școlii de a se strădui să obțină în activitatea în școală rezultate demne de numele glorioșilor lor înaintași. Cu prilejul acestor serbări, tov. I. Borca a adus școlii în dar din partea Ministerului Învățămîntului un aparat cinematografic.

Au fost dezvelite bustul poetului G. Coșbuc, operă a sculptorului C. Medrea, și placa cu noul nume al școlii: „Școala medie George Coșbuc".

În numele școlarilor liceului a vorbit pioniera Doina Mititeanu, fruntașă la învățătură.

Francisc Kulcsar, președintele sfatului popular regional Cluj, a vorbit în numele comitetului executiv al sfatului popular și în numele comitetului regional de partid.

Profesorul universitar din Cluj I. Breazu a făcut o scurtă caracterizare a operei celor doi mari scriitori romîni sărbătoriți, arătînd, între altele, ca unul din punctele lor de apropiere, faptul că oricare dintre țăranii romanelor lui Rebreanu poate exprima, ca

Aspect de la solemnitatea din Năsăud.

Soția, fiica și surorile lui Rebreanu au avut o întîlnire emoționantă cu Rodovica din Prislop, după care Rebreanu a creat-o pe Ana din romanul „Ion", cu alți țărani, cu tinere și tineri prislopeni. Doamnele s-au fotografiat în mijlocul prislopenilor veniți la serbări.

Au urmat vizitarea școlii, a sălilor documentare „G. Coșbuc" și „L. Rebreanu", o masă în cinstea oaspeților, excursii în satele Hordou și Prislop.

Sînt de remarcat atitudinea îndatoritoare față de oaspeți, grija și eforturile depuse de tovarășa Felicia Popescu împreună cu colectivul său de profesori pentru reușita festivităților.

Momente de neuitat, pline de solemnitate și încîntare, au petrecut participanții la serbările năsăudene din 14 octombrie, prilejuite de cinstirea adusă de partid și guvern, de poporul romîn memoriei celor doi eminenți fii ai săi: poetul George Coșbuc și romancierul Liviu Rebreanu.

G. VÂRZARU

Alegerea organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt

La Satu Mare

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din Satu Mare a întreprins de la alegerea sa și pînă în prezent numeroase acțiuni pentru sprijinirea membrilor de sindicat în munca lor profesională. Una din formele cele mai eficiente de propagandă profesională organizate de comitetul sindical s-a dovedit a fi schimbul de experiență. La Satu Mare schimbul de experiență s-a organizat ținînd seama de cele mai actuale probleme ivite în procesul de învățămînt în diferitele lui etape. Așa, de pildă, la școala medie nr. 3 a fost organizat schimbul de experiență în domeniul muncii educative, în urma căruia s-a îmbunătățit în mod simțitor activitatea diriginților. Comitetul sindical s-a preocupat și de sprijinirea cadrelor didactice din oraș, înscrise la cursurile de perfecționare, punîndu-le la dispoziție material bibliografic.

În cei doi ani de activitate, comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din Satu Mare a obținut rezultate frumoase și în domeniul activității cultural-sportive. Corul cadrelor didactice din Satu Mare, organizat de comitetul sindical, a reușit să se clasifice pe locul doi în etapa regională a celui de al IV-lea concurs al echipelor artistice de amatori al sindicatelor.

Cadrele didactice din Satu Mare au și echipe de fotbal, de șah, de tenis de masă, care obțin rezultate frumoase în competițiile sportive.

În momentul de față în organizațiile sindicale de bază din școli se pregătesc alegerile noilor organe sindicale.

În cinstea alegerilor, comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din Satu Mare s-a angajat să ajute grupele sindicale pentru a orienta mai precis activitatea acestora în domeniul sprijinirii membrilor de sindicat pentru îmbunătățirea activității lor profesionale.

La Almașu Huedin

Profesorii și învățătorii școlilor de 7 ani — romînă și maghiară — din comuna Almașu, raionul Huedin, au avut recent o consfătuire în legătură cu pregătirea alegerilor sindicale. La această consfătuire s-au discutat probleme de actualitate ale activității școlare și obștești a membrilor de sindicat. Cadrele didactice din comuna Almașu au hotărît să întîmpine alegerile organelor lor sindicale luptînd pentru îmbunătățirea activității profesionale a fiecărui membru de sindicat.

Tot în cinstea alegerilor, ei au hotărît să organizeze un atelier de tîmplărie pentru care au și adunat o serie de unelte ca: fierăstraie, ciocane, burghie, menghine, șurubelnițe etc. La consfătuire s-a luat hotărîrea ca, în cinstea alegerilor, organizația sindicală de bază să pregătească un festival artistic. Cu fondurile ce se vor obține se vor procura noi unelte pentru înzestrarea atelierului.

În orașul Deva

La școala medie mixtă nr. 2 din Deva a avut loc de curînd adunarea generală a grupei sindicale nr. 1.

Darea de seamă asupra activității grupei sindicale, prezentată de organizatorul grupei tov. Maximilian Bercovitz, a insistat asupra activității profesionale desfășurată de membrii de sindicat. În darea de seamă a fost prezentată experiența pedagogică înaintată a profesorilor Timotei Clipii, Eugen Chișoiu, Pavel Caraman, Elena Frunză, care au reușit să obțină frumoase rezultate în munca lor pedagogică.

În aceeași zi a avut loc la școala medie mixtă nr. 1 adunarea generală a organizației de bază, în care a fost ales noul comitet de instituție.

Darea de seamă, prezentată de tov. Victor Opriș, a oglindit preocupările comitetului de instituție pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale cadrelor didactice. Comitetul de instituție a fost aspru criticat de către participanții la adunarea generală, pentru lipsa de preocupare în domeniul cunoașterii și popularizării experienței pedagogice înaintate.

(După corespondențele tov. Onița Gligor, Traian Ilea, Alexe Melegh).

Citiți în acest număr

În pag. 2 și 4

Școala medie nr. 1 din Mediaș pe drumul politehnizării

Din experiența ȘCOLII SOVIETICE

Cercurile tehnice din școală

(Urmare din nr. trecut)

CERCUL DE STRUNGARIE. Una din uzinele Glavtonelmetrostai-ului care patronează școala ne-a dat un strung de filetat de construcție veche cu transmisie individuală, având roată de transmisie cu trei trepte, cu avans automat, ne-a dat de asemenea, o trusă de dăliți, o ascuțitoare electrică pentru ascuțit dălți, un complet de scule pentru măsurat piesele confecționate și semifabricate de diferite dimensiuni.

Administrația uzinei l-a repartizat pe V.P. Burovțev — maistrul secției de scule — la conducerea cercului. In cercul de strungărie s-au înscris elevii claselor VIII—IX. Cursurile se țineau în mod regulat odată pe săptămînă cîte 2 ore. In total au fost 20 de cursuri însoțite de demonstrații ale procedeelor de muncă la mașină, de muncă practică cu aparatele de măsurat, desenarea schițelor de piese. Sub conducerea lui V.P. Burovțev s-au ținut 7 cursuri practice la mașină în atelierul școlii și cel puțin 20 de ore de muncă practică în secția de scule a uzinei.

Primul curs teoretic a fost consacrat istoriei creării strungului și studierii diferitelor tipuri de strunguri pentru așchierea metalelor, și a destinației lor.

Al doilea curs a fost consacrat tehnicii securității, demonstrării procedeelor juste de muncă, a diferitelor lucrări care se pot efectua pe mașina noastră. La cursurile următoare s-a studiat construcția strungului — piesele lui și legătura dintre acestea, destinația și funcționarea lor; s-au studiat instrumentele de măsurat pentru control: rigla, echerul, tiparul, compasul de exterior, compasul pentru interior, acul de trasat, șublerul și micrometrul; elevii au învățat să le folosească în practică; procesele de bază ale tăierii metalelor și diferitele tipuri de dălți; au învățat să ascută dălțile.

Apoi, elevii au trecut la studierea diferitelor aspecte ale muncii de bază la strung. Conducătorul a vorbit membrilor cercului despre organizarea și igiena muncii, despre organizarea locului de muncă al unui strungar.

Au fost discutate cu elevii procedeele de strungărire la suprafețele cilindrice, strungăria plană a capetelor și a ieșiturilor, strungăria șanțurilor exterioare, retezarea marginilor, sfredelirea, lărgirea găurilor cu burghiul, adîncirea pieselor cilindrice, centrarea lor, strunjirea interioară și alezarea găurilor cilindrice, filetarea. Au studiat de asemenea ce este o toleranță, o ajustare și clasele de precizie.

Cînd membrii cercului și-au însușit noțiunile de bază ei au fost primiți în uzină și cîte 2 lucrau timp de 4 ore. Fiecare elev a lucrat la un strung de tip nou cîte 20—30 de ore.

In uzină se manifestau deja exigențe mari față de membrii cercului cărora li se dădeau sarcini grele. Intorcîndu-se la școală după practică, elevii aduceau piesele făcute de ei: axe, bolțuri, piulițe etc.

Activitatea cercului s-a încheiat cu un examen de minimum tehnic ținut după terminarea examenelor în școală. Examenul pentru minimum-ul tehnic s-a dat în fața unei comisii speciale, trimise de către administrația uzinei care patronează școala. Elevilor li s-a acordat calificarea de categoria a 3-a sau a 4-a în specialitatea respectivă.

CERCUL DE AUTOMOBILIȘTI. Planul de muncă a fost alcătuit după programul cercurilor instituțiilor extrașcolare, pregătit de către stația centrală a tinerilor tehnicieni „N. M. Șvernik" și editat în anul 1954 de către Ministerul Învățămîntului din R.S.F.S.R. Utilajul primit de la autobază a servit cercului ca bază materială.

In școală există un motor de automobil, secționat, unde se văd bine mecanismele de distribuire, de biele și manivele și pe care ușor se expune legătura între ele; unele piese ale automobilului: pistonul cu inele, știftul cu biela, piesele mecanismului de distribuire, carburatorul, bateria acumulatoarelor și tabloul. „Construcția acumulatorului", generatorul și piesele lui, pornitorul, releul curentului de inducție, condensatorul, bujiile, farurile, claxonul, mecanismul de cuplare, cutia de angrenaj, transmisia cardanică, un complex de placarde cu privire la construcția automobilului, un complex de utilaj pentru reglementarea circulației pe străzi (indicatorul de circulație și aliele).

In cerc s-au înscris elevii claselor a IX-a. In anul trecut s-au ținut 24 de cursuri teoretice a cîte 2 ore, 5 excursii, 5 cursuri pentru regulile circulației pe străzi și 10 ore de circulație practică cu automobilele (în total 78 ore).

In cadrul excursiilor elevii au avut posibilitatea să ia parte la demontarea și montarea motorului ZIS—120; în secția de agregate s-au efectuat în prezența lor înlocuirea pieselor motorului, demontarea, reparații și montarea mecanismelor transmisiei de putere; în cabina automobilului, membrii cercului învățau pe cutia de transmisie să schimbe transmisia la 1, 2, 3, 4 și mersul înapoi, găseau raporturile de transmisie și urmăreau diferența de viteză între rotirea axului conductor și cel condus și antrenat la diferite transmisii.

In secția electrică se efectua în acest timp reparația acumulatoarelor; aici elevii au avut ocazia să vadă cum se toarnă piesele de rezervă ale acumulatorului, cum se face încărcarea lui, ei participau la controlul calității bujiilor, al bunei funcționări a generatorului și a releului. Activitatea cercului s-a încheiat de asemenea cu un examen pentru obținerea drepturilor de tînăr șofer.

Cercul a fost condus de I.V. Pavlenko — șofer-mecanic, I.I. Kurdiumov, șeful secției electrice, G. G. Mirșnicenk, șeful cabinetului de auto al Casei raionale.

CERCUL DE ELECTROTEHNICIENI. In cercul electrotehnicienilor s-au înscris elevii claselor a X-a. In tot timpul anului s-au ținut în cerc 16 cursuri. Cercul este condus de tov. V.S. Aliarov — maistru electrician al uzinei care patronează școala. Membrii cercului au studiat instalația rețelei de iluminat în interiorul clădirii, schema rețelei, au învățat să lege firele și să facă branșamente, să le unească, să monteze un fasung, un șteker, o priză. Au făcut reparația și instalația unei rețele de iluminat, au introdus curent electric la mesele cabinetului de fizică, au schițat schemele de funcționare cu releuri electromagnetice, au instalat un circuit cu releu electromagnetic conform schemelor, au executat instalări în serie a 3 releuri pentru un bec de semnalizare, releu pentru iluminație.

Membrii cercului au studiat mai amănunțit decît în cadrul lecțiilor proprietățile curentului trifazic și diferitele sale aplicări, introducerea unor lămpi în circuitul trifazic în stea și în triunghi. La cursurile cercului, s-a demontat și s-a montat motorul electric de curent trifazic, s-au efectuat controlul funcționării bobinelor, introducerea motorului electric în rețea cu stea și triunghi.

Elevii au construit un model schematic de hidrocentrală în funcțiune. Turbina pentru acest model a fost fabricată în uzină, iar de la foștii elevi ai școlii ei au primit cadou un generator, care a fost reparat în cabinetul fizic. Modelul hidrocentralei lucrează sub presiunea apei din robinetul de apă. A fost montat, de asemenea, un model în funcțiune al liniei de transport de înaltă tensiune, s-au confecționat stîlpi de susținere, izolatoare, transformatoare pentru substații.

In cerc elevii au căpătat deprinderea montărilor electrice, a muncii de tinichigerie, au învățat să lipească și să folosească diferite instrumente, și-au îmbogățit cunoștințele de fizică și au complectat aceasta cu noțiuni tehnice.

In afară de aceasta membrii cercului au organizat o seară cu subiectul „Țara noastră — patria luminii electrice" și au pregătit materialele și experiențele necesare.

CERCUL DE TÎMPLARIE. Școala a procurat 2 mese de tîmplărie, trei fierăstraie cu arc, o trusă cu scule și cherestea.

Tov. Dudin — tîmplarul uzinei care patrona școala — a luat conducerea cercului. In cerc s-au înscris elevii claselor a VII-a. Cursurile se țineau odată pe săptămînă cîte 2 ore. In total 20 de cursuri.

In primele cursuri elevii au studiat procedeele de lucru la masa de tîmplărie, tehnica securității și sculele. Mai tîrziu ei au învățat să lucreze cu toporul, ciocanul, cleștele, burghiul cu coarbă, fierăstrăul cu arc, ciocanul de lemn, bomfaierul, pila, dalta de tîmplărie, rindeaua și geaiăul. Au studiat sculele pentru desenat: echerul și trasatorul paralel.

Elevii au învățat să facă rigle, au învățat procedeele de tăiere cu fierăstrăul, de geluire a suprafețelor înguste și largi, de găurire, de asamblare. Ei au învățat să încleieze părțile produsului, să finiseze produsele terminate prin polizare, prin răzuire.

In procesul muncii membrii cercului au reparat gardul școlii, au făcut o colivie pentru graur de ziua păsărilor, au reparat scaune, au făcut din semifabricate tăburete, au pregătit pentru școală indicatoare.

Elevii au fost mulțumiți de faptul că deprinderile căpătate le-au ajutat să fie de folos școlii.

CERCUL RADIOFONIȘTILOR. Cercul radiofoniștilor a fost organizat din inițiativa elevilor din clasele a IX-a și a X-a. Elevii își conduceau singuri cercul lor. Ei au întocmit un plan de muncă împreună cu profesorul de fizică, care le dădea periodic un ajutor metodic pentru ținerea cursurilor.

Tot împreună cu profesorul au fost planificate primele cursuri ale cercului și făcute schițele, au fost alese utilajul, materialul și sculele necesare. Profesorul participa periodic la cursuri care se țineau de 2 ori pe lună, cîte 2—3 ore. In total 14 cursuri. Dăm tematica acestora: Istoria inventării radio-ului. Noțiuni despre oscilații și unde, transmisiunea și recepția undelor electromagnetice; Aparatele de recepție tipurile și instalarea lor. Punerea în funcțiune și reglarea aparatului de radiorecepție „Komsomoleț"; Piesele principale ale aparatului de radio și desenarea lor schematică. Schițarea schemei unui aparat cu galenă; Montarea unui aprat cu galenă. Pregătirea soclului, bobinelor, înfășurarea bobinelor, pregătirea jackurilor; Lipitul firelor. Punerea în funcțiune și acordarea aparatelor cu galenă; Lămpi de radio, construcția lor, tipurile și destinația lor. Marcarea lămpilor; Fabricarea unei lămpi detectoare; Montarea și încercarea aparatului de radio cu lămpi; Redresoarele, destinația lor, construcția și principiul funcționării. Incercarea unui redresor. Regulile de folosire ale voltmetrului, ampermetrului și ohmmetrului; Fabricarea șasiurilor pentru redresoare. Montarea redresoarelor. Fabricarea amplificatorului de joasă tensiune.

CERCUL FOTOAMATORILOR. Cercul fotoamatorilor și-a pus ca scop să adîncească și să lărgească cunoștințele căpătate de elevi la lecțiile de fizică și chimie, să inițieze elevii asupra importanței și folosirii fotografiei în știință, tehnica și viața socială sovietică, să-i învețe să mînuiască un aparat de fotografiat.

Cercul a fost condus de G. N. Ovcinikova, profesoara de fizică. Cursurile se țineau de 2 ori pe lună. Elevii claselor a VII-a și a VIII-a s-au înscris ca membri ai acestui cerc.

Iată tematica model a cursurilor cercului: Istoria dezvoltării fotografiei. Aparatul de fotografiat și accesorii fotografice. Tipuri de aparat, denumirea și destinația principalelor părți ale aparatului Minuirea aparatului, încărcarea aparatului. Consecutivitatea operațiilor la fotografiat; Studierea exponometrului. Stabilirea expunerii pentru lumina de zi și lumina artificială; Fotografierea în interior. Stabilirea focarului. Alegerea diafragmei, stabilirea expunerii, lumina în timpul fotografierii; Procesul negativ. Procesul pozitiv; imprimarea și prelucrarea imprimatelor; Insuccese la îndeplinirea procesului negativ și pozitiv, prevenirea lor și corijarea greșelilor. Lucrări practice.

Membrilor cercului cei mai bine pregătiți li s-a încredințat sarcina să execute fotografii în detașamentul de pionieri, în excursiile din vacanța de vară și de iarnă. Fotografiile cele mai reușite ca execuție și conținut au fost oprite pentru expoziția finală. S-a redactat o gazetă de perete „Fotoamatorul".

*

In acest articol am dat doar scurte informații asupra unor cercuri organizate în școala nr. 371 din orașul Moscova. Prin exemplele date am încercat să arăt ce muncă extrașcolară vastă, multilaterală și interesantă poate fi organizată în cercurile fiecărei școli și ce rezultate pozitive poate da această muncă.

V. A. SEVCENKO
de la școala 371 din Moscova.

O consfătuire fructuoasă

Secția de învățămînt a regiunii Ploești a ținut în ziua de 13 septembrie o consfătuire cu inspectorii școlari care răspund de munca metodică din școli și cu învățătorii și profesorii-activiști voluntari ai cabinetelor metodice raionale. La această consfătuire s-a făcut o adîncă analiză a muncii cabinetului pedagogic din anul precedent, insistîndu-se în special asupra lipsurilor în organizarea, îndrumarea și controlul cercurilor pedagogice.

In scopul îmbunătățirii muncii metodice în școli, participanții la această consfătuire au luat o serie de măsuri. Astfel, s-au fixat zilele de activitate pentru toate cercurile pedagogice, în așa fel încît să se dea posibilitatea cabinetului să îndrumeze și să controleze îndeaproape activitatea acestor cercuri. Consfătuirea a acordat o deosebită grijă alegerii tematicii cercurilor pedagogice pe întregul an școlar, arătîndu-se că anul acesta în activitatea cercurilor pedagogice se va urmări nu numai cunoașterea metodicii predării disciplinelor prevăzute în planul de învățămînt, ci și probleme de pedagogie, igienă școlară, psihologie.

Consfătuirea s-a preocupat de îmbunătățirea muncii în consiliile pedagogice, a muncii comisiilor metodice, a colțurilor metodice, a formelor de muncă cu părinții. Cu legitimă satisfacție s-a discutat prezentarea a 25 de „lecturi pedagogice" la cabinetul regional și s-a comunicat ținerea în cursul lunii octombrie a unei seziuni științifice — la nivelul regiunii.

Ținută la început de an școlar, această consfătuire, care a îndrumat încă din primele zile munca metodică în școli, va duce la reala îmbunătățire a activității instructiv-educative.

I. BALAȘESCU

Aplicăm EXPERIENȚA SOVIETICĂ

ȘCOALA MEDIE Nr. 1 DIN MEDIAȘ PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII

Conform sarcinilor trasate prin Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, în acest an școlar, cadrele didactice din învățămîntul elementar și mediu trebuie să depună serioase eforturi pentru introducerea treptată a politehnizării.

Folosind în mod creator experiența școlii sovietice și condițiile locale, unele școli din țară au început să înregistreze succese reale pe acest drum. Școala medie nr. 1 din Mediaș este una din acestea. „Gazeta învățămîntului" a cercetat activitatea acestei școli și, dorind să ajute cadrele didactice în munca de realizare a principiului învățămîntului politehnic, prezintă unele aspecte de la lecții și din activitatea practică de atelier.

Pe biroul tovarășului Vasile Barna, directorul școlii medii nr. 1 din Mediaș, sînt așezate de o parte și de alta cărți, reviste, caiete. Deasupra de tot, în stînga, cu multe hîrtiuțe puse drept semne, stă cartea sovietică, în traducere, „Învățămîntul politehnic în școala elementară". Sublinierile și adnotările făcute pe marginea unor articole din reviste arată că cititorul a reflectat mult asupra lor. Multe sublinieri și observații există mai ales la art.colul lui A. I. Rișkin despre „Învățămîntul politehnic în școala medie", publicat în nr. 4 al revistei Analele Romino-Sovietice, seria pedagogie-psihologie, din 1954.

Discutînd cu tovarășul Barna, îți dai repede seama că problema introducerii învățămîntului politehnic în școala pe care o conduce îl pasionează. A pornit pe acest drum în 1954. A fost un început modest dar promițător. Lipsea nu numai aparatajul necesar, lipseau și maiștrii instructori cu pregătirea și experiența profesională corespunzătoare. Utilajul cumpărat din suma de 1 500 de lei, strînsă de comitetul de părinți și unele scule obținute de la întreprinderi reprezentau întregul „bagaj" de materiale folosite atunci.

Ajutorul obținut mai tîrziu din partea școlii de ucenici nr. 9 Metal și a școlii profesionale de chimie — care în anul școlar 1955-1956 au pus la dispoziția școlii, prima atelierul de tîmplărie și a doua pe cel de lăcătușerie — a avut o mare însemnătate. Tovarășii maiștri Achim Mărgineanu și Dumitru Hențea, ambii din comitetul de părinți, au predat tot anul în mod benevol. In același an, a luat ființă în cadrul școlii un cerc de electrotehnică, unde elevii au lucrat sub conducerea și îndrumarea tovarășului Mihai Edler, energetician șef la uzinele „Vasia Vasilescu", și el membru în comitetul de părinți.

Sarcinile trasate prin Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală au stîrnit un puternic entuziasm în rîndurile cadrelor didactice de la școala medie nr 1 din Mediaș, au mărit dorința lor de a cuceri noi succese pe drumul politehnizării. Învățătorii și profesorii de aici și-au dat seama că pentru a realiza învățămîntul politehnic, trebuie să asigure un nivel ridicat atît din punct de vedere științific, cît și pedagogic, al predării matematicii, fizicii, chimiei, biologiei, desenului, trebuie să organizeze activitatea practică în ateliere și pe parcela școlară cît mai sistematic și mai corespunzător cerințelor noi ale școlii.

Prin discuțiile duse în jurul problemei politehnizării, dorința tovarășului director Barna de a aplica experiența școlilor sovietice cît mai creator, de a organiza chiar în școală un atelier de lăcătușerie și unul de tîmplărie, s-a transformat în dorința comună a întregului colectiv pedagogic, a comitetului de părinți.

Prin muncă de lămurire stăruitoare, s-a realizat o puternică colaborare cu conducerile întreprinderilor „Partizanul Păcii", „Vitrometan", „Vasia Vasilescu", „Emailul Roșu", „Ideal, „Drum Nou" și „Geamul" Inițiativa frumoasă a conducerii școlii și a întregului colectiv este îndeaproape sprijinită acum de aceste întreprinderi, de Ministerul Învățămîntului.

In acest an școlar a și început să funcționeze atelierul de lăcătușerie. Școala dispune în prezent de un strung automat primit din partea întreprinderii „Partizanul Păcii", care patronează școala, de peste 700 de piese, reprezentînd utilaj de lăcătușerie, electricitate și tîmplărie. Lotul pe care îl are școala, cuprinzînd vie, pomi și teren arabil, permite o largă inițiere și pregătire a elevilor și în domeniul agricol.

Aplicații practice la fizică și matematică

Realizarea învățămîntului politehnic în școala de cultură generală nu poate fi concepută fără ridicarea nivelului de predare a cunoștințelor de fizică-matematică, de chimie, științe naturale și desen. Pentru ca elevii să cunoască bazele teoretice științifice ale producției moderne, pentru ca ei să capete cunoștințe bogate politehnice este necesar ca în permanență să se asigure o legătură cît mai strînsă între cunoștințele predate și aplicațiile lor practice.

Acest adevăr este înțeles de cadrele didactice de la școala medie nr. 1 din orașul Mediaș. Folosind pe larg experiența sovietică, prin studierea literaturii de specialitate, experiența avansată din țara noastră și experiența lor proprie, ei se străduiesc la lecții să scoată în evidență cum se aplică cunoștințele predate, legile științifice studiate în cele mai variate ramuri de activitate productivă, să-i înarmeze pe elevi cu deprinderi practice utile în viață.

Așa procedează de pildă, tovarășii Gh. Nedelcu, Teodora Barna și Margareta Iordăchescu în predarea fizicii. La clasele V—VII ei obișnuiesc pe elevi să măsoare exact diferite lungimi, volume și greutăți. La lucrările de laborator determină cu elevii greutățile specifice ale unor corpuri solide și lichide, căldura specifică, alcătuiesc circuite în serie și paralel, circuite de sonerie. Elevii execută acasă unele instrumente simple ca balanțe, dinamometre, fire cu plumb, cumpăna zidarului etc.

In clasele medii, elevii sînt obișnuiți să folosească balanțe, șublere, micrometre etc. Aceste deprinderi le sînt utile elevilor și pentru lucrările practice în atelier.

In predarea diferitelor teme profesorii se străduiesc să indice elevilor, în mod concret, cum se aplică cunoștințele predate în cele mai variate ramuri de activitate. Astfel, la studiul despre vasele comunicante li se arată cum cunoștințele de fizică privind această problemă sînt folosite la diferite lucrări geodezice, la alimentări cu apă, la construirea fîntînilor artificiale, la cazanele cu aburi; la studiul despre frecare li se vorbește, de exemplu, despre construcția și utilitatea rulmenților sferici și conici; la planul înclinat, despre serpentine în construcția șoselelor etc.

O atenție deosebită se acordă și problemelor cu conținut tehnic. La unele clase sînt rezolvate, la capitolele studiate, aproape toate problemele din „Culegere". Este de remarcat, în mod deosebit, procedeul folosit de tovarășul Gh. Nedelcu la rezolvarea unor probleme mai dificile. Pentru ca elevii să înțeleagă aceste probleme, el face și experiențele legate de conținutul lor. Numai după ce elevii înțeleg fenomenul fizic, trece cu ușurință la rezolvarea problemei.

In școală există o preocupare permanentă pentru înzestrarea laboratorului de fizică. Se folosesc adesea și diafilmele.

Profesorii de fizică din școală participă de multe ori la lucrările practice ale elevilor și se străduiesc să lămurească și să adîncească problemele teoretice de care aceștia au nevoie pentru buna desfășurare a lucrărilor practice.

Și învățătorii și profesorii de matematică de la școala medie nr. 1 din Mediaș se străduiesc să lege cunoștințele predate de activitatea practică, să formeze la elevi deprinderi utile în munca productivă, în viață.

Astfel la clasele I—IV elevii sînt învățați să cîntărească diferite obiecte, să măsoare dimensiunile clasei, ale curții, sînt obișnuiți să aprecieze din ochi diferite distanțe. Se rezolvă probleme cu conținut practic din cele mai variate ramuri de activitate.

La clasele V—X tovarășele Alice Pancu, Eva Sireteanu și ceilalți profesori de matematică acordă atenție dezvoltării calculului rapid, oral și scris, dezvoltării calculului rațional, calculului cu numere aproximative. Elevii sînt obișnuiți să folosească diferite tabele matematice, ca acelea cu privire la numere prime, la pătratele și cuburile numerelor, la produsele numerelor prin 3,14... La orele de geometrie elevii sînt învățați să deseneze figurile geometrice atît cu ajutorul instrumentelor cît și cu mîna liberă.

O atenție deosebită se acordă studiului funcțiilor și graficelor. De altfel, chiar din clasa a V-a elevii sînt puși să alcătuiască grafice simple, pentru variația temperaturii, a frecvenței elevilor la școală etc. Elevii sînt învățați să efectueze diferite măsurători, unele fiind însoțite de rezolvarea unor probleme. Astfel, la trigonometrie, elevii tovarășei Pancu efectuează măsurătorile necesare și apoi calculul cantității de lichid dintr-o cisternă.

La diferite discipline ale matematicii se rezolvă numeroase probleme legate de activitatea școlară, de viața de toate zilele, de munca în industrie, agricultură, transporturi, comerț etc.

Crește interesul elevilor pentru lecțiile de chimie

Larga dezvoltare pe care a luat-o industria chimică în țara noastră impune o serioasă pregătire a elevilor și în acest domeniu. Tovarășele profesoare Teodora Barna și Margareta Iordăchescu, care predau chimia la această școală, sînt conștiente că elevii lor, pentru a deveni cadre destoinice în producție și, totodată, pentru a continua cu succes studiile în învățămîntul superior, trebuie să-și însușească în mod temeinic principiile de bază ale proceselor chimice. Ele știu că elevii lor trebuie să cunoască bine diferite reacții chimice, să poată efectua calcule chimice, să distingă proprietățile diferitelor substanțe chimice, să cunoască modul de preparare și întrebuințările lor, să fie deprinși a lucra cu substanțele.

In mai toate lecțiile, aplicarea principiului legării teoriei de practică apare ca o preocupare permanentă. Tovarășele profesoare nu se mulțumesc ca elevii să cunoască substanțele. Ele urmăresc ca aceștia să știe în ce fel pot fi folosite substanțele respective, în industrie sau agricultură, în viața zilnică. De exemplu, în cursul anului școlar trecut, la predarea acidului sulfuric la clasa a VIII-a, s-a insistat mult asupra întrebuințării acidului sulfuric în industrie, în rafinăria petrolului, la fabricarea explozibililor, a unor îngrășăminte (superfosfați). De asemenea, la lecția despre azotați și fosfați, predată la clasa a IX-a, li s-a arătat elevilor rolul acestor substanțe ca îngrășăminte.

Tot astfel, predarea silicaților la clasa a X-a i-a ajutat pe elevi să înțeleagă procesul tehnologic și chimic al fabricării sticlei și obiectelor din ceramică. Cu prilejul aceleiași lecții, li s-a arătat elevilor cum este transformat de către plante un teren de silicați insolubili și neasimilabili într-un teren fertil, li s-a vorbit despre procedeele indicate în agrotehnică pentru asigurarea fertilității solului.

Paralel cu transmiterea noțiunilor teoretice, li se dau elevilor și explicații în legătură cu prepararea industrială a substanțelor. De exemplu, tovarășa Teodora Barna a predat de curînd la clasa a IX-a amoniacul. Le-a arătat elevilor atît prepararea în laborator, cît și pe cea industrială, insistînd asupra deosebirii de metodă: în laborator se prepară din țipirig și var stins, în industrie se prepară în mod sintetic, prin unirea directă a elementelor (a hidrogenului cu azotul). Explicația preparării în laborator a fost urmată imediat de experiență. Cea preparării industriale a fost însoțită schiță.

O grijă deosebită acordă tovarășe profesoare formării la elevi a deprinderilor de a mînui substanțele, de efectua diferite reacții chimice. Pentru aceasta, în ascultarea lecției, tovarășa Barna cere elevilor să reproducă mod concret experiențele, iar la lucrările de laborator, grupe de elevi repetă experiențele dintr-un întreg capitol. Tovarășa Iordăchescu caută să trezească la elevii clasei a VII-a dorința de a verifica prin experiență cunoștințele primite, ajutîndu-i să folosească cu curaj și să dozeze cu pricepere substanțele, să mînuiască instrumentele.

Conținutul lecțiilor de chimie predate la această școală se îmbogățește mult prin vizitele organizate la întreprinderi. In planurile calendaristice ale tovarășelor profesoare sînt prevăzute vizite la întreprinderile din Mediaș, din Copșa Mică. De exemplu, tovarășa Iordăchescu și-a propus să viziteze cu elevii clasei a VII-a fabrica de ceramică și de cretă, fabrica de sticlă, fabrica de vase emailate.

Rezultatul tuturor acestor preocupări face să crească în mod evident dragostea și interesul elevilor pentru studiul chimiei, pentru o bună pregătire a lor în acest domeniu.

In predarea biologiei teoria este strîns legată de practică

Privit de sus, de pe dealurile ce-l înconjoară, Mediașul pare o îngrămădire de fabrici, de uzine. De la porțile orașului, însă, viața agricolă începe pe din plin. Școala medie mixtă nr. 1 din Mediaș, deși situată în acest centru industrial puternic, nu neglijează predarea biologiei, înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice agricole. Tovarășul Vasile Barna, directorul școlii, ca și tovarășa Rodica Ionescu, profesoară de științe naturale, țin foarte mult ca în acțiunea de introducere a învățămîntului politehnic să se realizeze serioase succese în predarea biologiei, în activitatea practică agricolă pe parcela experimentală.

Bine pregătită atît din punct de vedere pedagogic, cît și profesional, tovarășa Ionescu și-a organizat și își duce munca în așa fel ca într-adevăr teoria să lumineze activitatea practică a elevilor și practica la rîndul ei să îmbogățească teoria. Fiecare lecție pe care o predă reflectă din plin preocuparea de a înarma elevii cu cunoștințe precise, temeinice, care să le dea posibilitatea de a acționa în mod conștient în desfășurarea muncilor agricole pe parcela experimentală.

Ceea ce impresionează în primul rînd pe cel care asistă la orele sale este exigența pe care o manifestă în formularea răspunsurilor de către elevi, în folosirea termenilor științifici în executarea și interpretarea desenelor, este abilitatea cu care îi conduce pe elevi spre legarea continuă a cunoștințelor teoretice de practică. Cunoscînd precis lucrările practice pe care le va executa cu elevii pe parcelă la fiecare clasă în parte, în cadrul lecțiilor caută să le dea bazele teoretice necesare practicii agricole. De exemplu, la capitolul solul, care se studiază în clasele a VI-a, a VIII-a și a IX-a, ținînd seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor și de indicațiile programei, lămurește în clasă din punct de vedere teoretic tot ce este în legătură cu particularitățile fizice, chimice, biologice ale solului, cu regulile agrotehnice ce trebuie folosite în munca de îngrijire și de pregătire a solului pentru semănături.

Conștientă de colaborarea ce trebuie să existe între profesorul de biologie și cel de chimie, tovarășa Ionescu a solicitat sprijinul tovarășei Barna, ca împreună să insiste la lecții asupra substanțelor folosite ca îngrășăminte, asupra fenomenelor de absorbție, osmoză, capilaritate, fenomene importante pentru fiziologia plantelor, a căror cunoaștere îi ajută mult pe elevi în desfășurarea activității practice agricole.

Elevii în ateliere

Fără îndoială, cea mai frumoasă realizare de la școala medie nr. 1 din Mediaș, în ceea ce privește învățămîntul politehnic, o constituie atelierele școlare și lucrările practice ale elevilor.

In cursul anului școlar trecut lucrările practice de tîmplărie s-au desfășurat în atelierul școlii profesionale nr. 9 Metal, sub conducerea tovarășului Ioachim Mărgineanu, maistru instructor la această școală. In desfășurarea activității practice el a urmărit ca odată cu însușirea de către elevi a cunoștințelor și deprinderilor practice pentru prelucrarea lemnului, să îmbine elementul instructiv-educativ cu cel util. De aceea, au fost executate în atelier tăburete, rame pentru tablouri, suporturi pentru cărți, stative pentru eprubete și alte obiecte necesare în școală.

Elevii care au participat la aceste lucrări și-au însușit o serie de operațiuni importante în prelucrarea lemnului. Ei au învățat, de pildă, să traseze o piesă după schiță, folosind rigla de trasat, metrul și creionul, să taie materialul lemnos, folosind fierăstraie manuale; și-au însușit operația de geluire după dimensiunile cotate pe schiță, au învățat să mînuiască rindeaua și să ascută cuțitul rindelei, să traseze și să scobească găuri folosind dălți speciale pentru scobit și ciocanul de lemn, să taie cepuri, să execute finisarea pieselor, păsuirea muchiilor, asamblarea prin încleiere a pieselor componente.

Tov. Mărgineanu nu s-a mulțumit numai să înarmeze pe elevi cu cunoștințe și deprinderi manuale, dar le-a dat și unele cunoștințe referitoare la mecanizarea în procesul de prelucrare a lemnului. Li s-au descris construcția și modul de funcționare a mașinii circulare, a mașinii fierăstrău, a mașinii de geluit, de frezat, a burghiurilor mecanice de găurit și alte unelte utilizate în industria lemnului.

In acest fel elevii au avut prilejul să capete cunoștințe destul de variate privind prelucrarea lemnului.

Rezultate frumoase au fost obținute și de elevii care au participat la lucrările practice de lăcătușerie la atelierul școlii profesionale de chimie. Tov. Dumitru Hențea, care a condus aceste lucrări, fiind înarmat cu o bună pregătire profesională și o bogată experiență pedagogică, a reușit să-i facă pe elevi să cunoască bine sculele din atelier, să-și formeze deprinderi practice de a le mînui și de a executa exact și frumos piese complexe. Pentru executare erau alese piese care cereau operații cît mai variate. Astfel, executînd balamale de sertar, elevii au învățat să întocmească schițe, să taie fierul balot, să traseze și să pilească, să găurească și să asambleze diferite părți ale ei. Cu acest prilej ei au folosit ciocanul și dalta, instrumente de măsurat, zgîrieciul și echerul pentru trasare.

Multe concluzii interesante au tras maiștrii instructori la lucrările practice efectuate în cursul anului școlar trecut. Dar cea mai însemnată concluzie este fără îndoială pentru începuți, aceea că elevii școlii medii privesc cu mult interes activitatea practică în atelier, că participă cu multă plăcere la lucrările practice și că au toate posibilitățile de a-și însuși bine cunoștințele care li se predau. „După fiecare piesă executată — spunea elevul Ioan Socobeanu din clasa a IX-a B — ne bucuram foarte mult deoarece vedeam că prin munca noastră, dintr-o bucată de fier obișnuit, obțineam un lucru util". Cleștele Blitz executat de elevul Liviu Hențea din clasa a X-a A, sau compasele de grosime executate de elevul Socobeanu se deosebesc cu greu de cele lucrate de un muncitor cu experiență mai îndelungată.

M. POPESCU
și M. SCHEIN

(Continuare în pag. 4-a)

* * *

In atelierul de tîmplărie al școlii medii nr. 1 din Mediaș (dreapta); piese executate de elevii școlii în atelierul de lăcătușerie (jos).

* * *

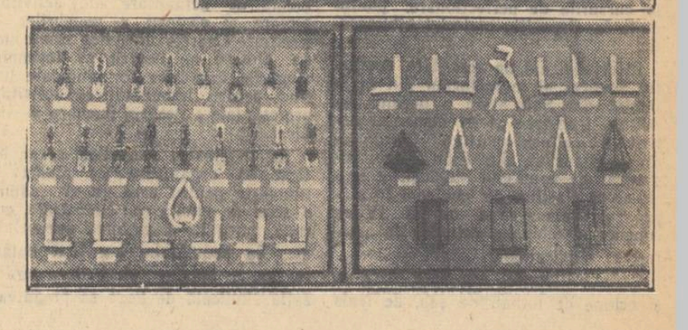

Problemele politehnizării — preocupare însemnată a cadrelor didactice

Din inițiativa Societății de științe matematice și fizice din R.P.R., a avut loc de curînd, la Iași, o consfătuire consacrată dezbaterii unor probleme privind realizarea învățămîntului politehnic în școala de cultură generală. La consfătuire au participat numeroși profesori de matematică și fizică din regiunile Iași, Suceava, Bacău și Galați precum și oameni de știință din domeniul matematicii și fizicii, din instituțiile de învățămînt superior ale orașului Iași.

În legătură cu problema politehnizării, în cadrul consfătuirii au fost prezentate două referate. Primul, cu privire la elemente de politehnizare în predarea matematicii și fizicii în învățămîntul mediu, a fost prezentat de tov. Gh. Opaiț, secretarul filialei Iași a Societății de matematică și fizică.

Tov. Opaiț a arătat că în predarea matematicii și a fizicii trebuie să se realizeze o legătură mai strînsă între cunoștințele teoretice și activitatea practică, să se asigure elevilor o astfel de pregătire încît mai tîrziu aceștia să poată aplica cu ușurință în activitatea productivă cunoștințele căpătate.

În referat au fost expuse unele realizări ale profesorilor de matematică și fizică din orașul Iași. Tovarășa Elena Țimpoc, profesoară de fizică la școala medie nr. 1, de pildă, se preocupă să înarmeze pe elevi cu deprinderi practice utile în activitatea productivă, în viață. Ea îi învață să instaleze circuite simple de sonerie, de iluminare, să găsească defectele într-un circuit care nu funcționează. Tovarășa Țimpoc acordă multă atenție folosirii graficelor, tabelelor de constante fizice, excursiilor la diferite întreprinderi din localitate.

Tovarășul Vasile Matei, profesor la școala medie nr. 2, acordă în predarea fizicii atenție excursiilor și confecționării de material didactic. Elevii tovarășului Matei au văzut, cu prilejul unei excursii la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" cum funcționează prese industriale, ciocane pneumatice și cu vapori, cum are loc compunerea mișcărilor la un pod rulant și la o macara. Ei au construit un transformator de curent, numeroase aparate de descompunere a sării de bucătărie, pendule electrice, un arc voltaic etc.

Tov. Nicolae Colibaba, profesor de matematică de la aceeași școală, rezolvă cu elevii probleme cu conținut tehnic în legătură cu diferite mișcări, cu compunerea și descompunerea forțelor, cu planul înclinat etc. Pe baza calculelor efectuate de elevi s-au executat diferite piese în atelierele școlare.

Al doilea referat, prezentat în cadrul consfătuirii de către tov. Mircea Țarălungă, profesor de fizică în orașul Bacău, a cuprins o analiză a activității profesorilor de matematică și fizică din regiunea Bacău, în direcția politehnizării învățămîntului. Referatul a ridicat unele probleme interesante privind organizarea lucrărilor de laborator, a excursiilor, a cercurilor tehnice din școli, problema colaborării între profesorii care predau matematica și fizica și maiștrii care conduc activitatea practică în atelierele școlare.

Discuțiile care au avut loc pe marginea celor două referate au asigurat un larg schimb de experiență între profesorii de matematică și fizică și au dus, totodată, la lămurirea unora dintre problemele ce preocupă pe mulți dintre profesorii care predau aceste discipline.

Un loc important l-a ocupat, de pildă, în cadrul discuțiilor, problema înzestrării laboratoarelor de fizică și a organizării lucrărilor de laborator. Tov. E. Țimpoc și Marioara Săvescu din Iași precum și alții au arătat importanța pe care o au lucrările de laborator pentru pregătirea politehnică a elevilor. S-a arătat că înzestrarea laboratoarelor și buna organizare a lucrărilor de laborator trebuie să devină o preocupare permanentă a profesorilor de fizică. În cadrul discuțiilor s-a subliniat că înzestrarea atelierelor școlare nu trebuie să ducă la neglijarea dotării laboratoarelor școlare cu cele necesare.

Dacă la lucrările de laborator pentru clasele V-VII se pot asigura condițiile necesare pentru organizarea de lucrări frontale, dat fiind că aparatura necesară este mai simplă, la clasele VIII-XI, la multe școli, din cauza complexității aparaturii necesare, nu este posibilă deocamdată organizarea de lucrări frontale. Pentru a se asigura totuși participarea tuturor elevilor, direct, la diferite lucrări, tov. D. Blumen, de la Institutul de științe pedagogice, a propus organizarea unor lucrări de laborator, pe grupe. Aceste lucrări pot avea loc după studierea unor capitole și trebuie să fie precedate de o recapitulare a materiei studiate. Fiecare grupă lucrează pe rînd la altă lucrare, asigurîndu-se astfel în mai multe ședințe participarea tuturor grupelor la toate lucrările.

Participanții la discuții au acordat o atenție deosebită excursiilor în producție. S-a arătat că excursiile trebuiesc planificate și pregătite din timp, și că un sprijin serios se poate obține în această privință din partea inginerilor și tehnicienilor, că materialul cules în timpul excursiilor trebuie folosit apoi la predarea lecțiilor. Din experiența unor profesori, a reieșit că sînt deosebit de utile și vizitele de scurtă durată la un atelier, laborator sau chiar imobil mai mare din apropierea școlii, pentru a se cunoaște construcția unui aparat, a unei mașini simple, a unei instalații (calorifer) etc.

A fost interesantă expunerea tov. profesor G. Gilcă (Bîrlad) despre felul cum s-a organizat excursia cu elevii claselor a X-a la fabrica de rulmenți din orașul Bîrlad, cum a fost ajutat de specialiștii de la această fabrică, cum a fost analizat după excursie materialul cules.

A fost dezbătută în cadrul consfătuirii și problema confecționării de material didactic de către elevi, cu ajutorul și sub supravegherea profesorilor de specialitate. Această activitate ajută la înțelegerea mai bună din partea elevilor a chestiunilor teoretice pe care le studiază, a aplicațiilor lor, și îi înarmează cu deprinderi practice utile în activitatea practică, ca prelucrarea lemnului, a cartonului, a sticlei, a cauciucului etc.

Cu deosebit interes a fost urmărită în cadrul consfătuirii expunerea tov. profesor de fizică A. Bordeianu (Rădăuți), care a arătat cum a confecționat cu mijloace locale, cu ajutorul elevilor, cîteva lunete. Aceste lunete au fost prezentate la expoziția de material didactic organizată în cadrul consfătuirii de către tov. D. Rimmer (Iași). Expoziția a cuprins un bogat material didactic confecționat în diferite școli din orașul Iași. Aci se puteau vedea aparate pentru efectuarea de măsurători pe teren, material didactic necesar pentru predarea calculului ariilor la clasele V-VII, pentru studiul volumelor, pentru probleme cu privire la secțiuni în corpuri, modele deosebit de interesante pentru studiul corpurilor de rotație, material demonstrativ pentru lecții de fizică, de astronomie etc

În ceea ce privește predarea matematicii, discuțiile au scos la iveală multe realizări frumoase, obținute de numeroși profesori care au participat la consfătuire. Profesori ca G. Simionescu (București), T. Drăgănel (Iași), S. Postolache (Bacău), M. Lindenstein (P. Neamț), V. Tuguiea (Bîrlad) și alții au arătat cum, în predarea diferitelor discipline ale matematicii, se pot lega cunoștințele teoretice de aplicațiile practice, se pot dezvolta la elevi tehnica de calcul, prioceperea de a efectua diferite operații cu numere aproximative, se pot organiza lucrări practice de măsurători pe teren.

Consfătuirea de la Iași a profesorilor de matematică și fizică a arătat că problema politehnizării a devenit o preocupare însemnată a cadrelor didactice și că sarcina trasată de Hotărîrea partidului și guvernului de a lega învățămîntul de cultură generală de activitatea construirii socialismului, de munca productivă, prinde viață. Consfătuirea a scos la iveală o serie de forme concrete prin care se poate realiza învățămîntul politehnic în predarea matematicii și fizicii.

Desigur, nu toate problemele ridicate în referate au fost discutate în aceeași măsură. Nu s-a analizat, de pildă, în măsură suficientă problema cercurilor de matematică și fizică, nu s-au căutat forme concrete de colaborare între profesorii de matematică, fizică, desen și maiștrii care conduc lucrările de atelier. Se știe cît de importantă este, din punct de vedere al învățămîntului politehnic, rezolvarea la orele de matematică și fizică, de probleme cu conținut tehnic. Discuțiile care au avut loc în cadrul consfătuirii nu au scos la iveală cum alcătuiesc profesorii astfel de probleme, cum se culege materialul pentru acestea, cum se folosește sprijinul specialiștilor în vederea întocmirii unor astfel de probleme.

Desigur că munca în școală, de zi de zi, îi va înarma pe profesori cu o bogată experiență, care le va da posibilitatea să lămurească și mai bine în viitoarele consfătuiri diferitele probleme legate de realizarea învățămîntului politehnic.

Acțiunile pe care le pregătește Societatea de matematică și fizică — expuse în cadrul consfătuirii de către tov. Tiberiu Roman, secretarul Societății — cum sînt publicarea unor lucrări metodice privind învățămîntul politehnic, popularizarea prin Gazeta matematică și fizică seria A a experienței profesorilor fruntași în realizarea învățămîntului politehnic și organizarea la sfîrșitul anului școlar curent a unei consfătuiri pe țară a profesorilor de matematică și fizică, vor aduce un real folos profesorilor care predau aceste discipline.

LA INSTITUTUL PEDAGOGIC DIN CRAIOVA

Cînd au apărut propunerile Ministerului Învățămîntului privind dezvoltarea învățămîntului de cultură generală, erau foarte mulți aceia care susțineau că înființarea institutelor pedagogice de învățători nu și-ar avea rostul, că la examenul de admitere se vor prezenta puțini candidați și aceștia dintre cei care n-au fost admiși la alte institute de învățămînt superior.

Lucrurile s-au petrecut însă cu totul altfel: la examenul de admitere în anul I al Institutului pedagogic din Craiova s-au prezentat 300 candidați. Din aceștia, s-au recrutat 30 de studenți cu un nivel de pregătire ridicat care, în prezent fac față tuturor cerințelor programelor Institutului pedagogic.

Zilele trecute am vizitat acest institut. M-am interesat îndeaproape de felul cum se pregătesc pentru a deveni învățători de nădejde, studenții anului I.

Cînd am intrat în institut, clopoțelul anunța prelungă recreația mare. M-am îndreptat grăbit către cancelaria profesorilor.

Cataloagele erau pe masă... Făceau și ele un scurt repaus între două ore de curs. L-am luat pe cel pe care scria cîteț cu litere mari anul I.

Am cercetat cu grijă notele primite de studenți pînă acum. Am constatat un lucru îmbucurător: în dreptul fiecărui student, la toate obiectele de învățămînt, numai note bune, în special 4 și 5!

Bălan Olga de pildă, a obținut la agrotehnică nota 5. Scateci V. Sabina, Mihai Burci au obținut aceeași notă la pedagogie; Viorica Simion, Maria Dumitru au obținut tot nota 5 la psihologie.

Am discutat apoi cu profesorii...

Tov. prof. Constantin Cioroianu, care predă psihologia și pedagogia, mi-a spus: „Sînt foarte mulțumit de felul în care se prezintă studenții atît în orele de curs, cît și la practica pedagogică. Ei manifestă un interes deosebit pentru studiul psihologiei și pedagogiei și niciodată nu trec peste o problemă, decît după ce și-au lămurit-o bine. La lecția „Obiectul și însemnătatea psihologiei copilului" — a arătat tov. prof. Cioroianu — studenta Elisabeta Bulată mi-a adresat o serie de întrebări pentru a-și lămuri noțiunile de „psihic" și „procese psihice".

De la același profesor am aflat lucruri interesante și despre felul în care a fost organizată practica pedagogică pentru studenții institutului. S-au organizat lucrări practice pe teme legate de cursul de pedagogie. Pînă acum s-a efectuat prima temă: „Cunoașterea elevilor în cadrul procesului de învățămînt". În acest scop, s-au ținut două lecții model de către învățătorii Constantin Mitroi și Ion Turlea. Primul a predat elevilor clasei I-a lecția cu tema: „Desprinderea unei propoziții din vorbire, despărțirea ei în cuvinte", iar al doilea a predat elevilor clasei a II-a lecția de citire: „Țăranul și ursul".

Practicanții au urmărit cunoașterea particularităților de vîrstă și individuale ale elevilor. În acest scop s-a repartizat fiecărui practicant cîte un elev, pentru a-l studia în cadrul tuturor lecțiilor la care asistă, în timpul serviciului la școala de aplicație, în recreație, în familie, în vederea întocmirii caracterizării.

Studenții practicanți au primit îndrumări în vederea întocmirii jurnalului de practică pedagogică și a caietului de însemnări zilnice asupra elevilor.

Celelalte lucrări de practică pedagogică se desfășoară conform programei elaborate de Ministerul Învățămîntului și planificării minuțios făcute de conducerea institutului.

În timpul serviciului la aplicație, studenți ca Minodora Bălan și alții au manifestat un interes deosebit pentru activitatea la clasa I-a, dragoste pentru copii, pentru instruirea și educarea lor. Colega lor Olga I. Bălan, în timpul activității ca practicant de serviciu la aplicație, l-a ajutat îndeaproape pe tov. Ion Țurlea, învățătorul clasei, la confecționarea unui bogat material didactic necesar predării lecțiilor din acea zi.

Despre studenții anului I de la Institutul pedagogic din Craiova mi-au mai vorbit profesorii Petre Stoenescu, Cornelia Popa, Sergiu Tănăsescu, Mihai Oculescu și alții. Toți s-au arătat mulțumiți de felul în care se pregătesc studenții, de atitudinea pe care aceștia o au față de învățătură.

Am stat de vorbă și cu studenții.

Iată ce spune de exemplu Ariadna Mălăiescu, una din studentele anului I: „Cursurile institutului nu durează decît doi ani, iar meseria de dascăl mai are pentru noi multe secrete. N-o cunoaștem încă așa cum trebuie să-ți cunoști pe cel mai bun prieten. De aceea sîntem hotărîți să nu pierdem nici o oră fără a învăța ceva nou".

Zilele trecute în viața colectivului anului I de la Institutul pedagogic din Craiova s-a întîmplat un lucru deosebit: alegerea comitetului U.T.M. pe an. Cei 24 de utemiști s-au pregătit din vreme pentru aceasta. Sala avea un aspect sărbătoresc. Au început propunerile pentru comitetul U.T.M. Din ultima bancă s-a ridicat un tînăr și a făcut prima propunere. Toate privirile s-au îndreptat asupra lui...

„Tovarăși... deși nu sîntem împreună decît de o lună de zile, am ajuns totuși să ne cunoaștem destul de bine — a spus el. În fruntea noastră va trebui să punem pe cei mai buni... Îl propun pe tov. Mihai Burci. Și Mihai Burci a fost ales în unanimitate. Tot în unanimitate au fost aleși și C Tarcea, Checi și Scateci.

*

În institut au fost create condiții de muncă dintre cele mai bune. Și după rezultatele obținute pînă în prezent, studenții se arată demni de grija și dragostea cu care sînt înconjurați.

NIC. A. ANDREI

DIN ACTIVITATEA METODICĂ ÎN ȘCOLILE PROFESIONALE ȘI TEHNICE

Organizarea și îndrumarea activității metodice din școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri revine cabinetelor metodice ale Direcției generale a învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Învățămîntului.

Cabinetul metodic din Iași, care se ocupă de toate școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri din Moldova, s-a preocupat la începutul acestui an școlar nu numai de modul în care se va desfășura activitatea metodică sub diferitele ei forme, ci și de studierea și rezolvarea unor probleme strîns legate de specificul muncii în școlile respective.

Cabinetul metodic din Iași își desfășoară activitatea sub conducerea tovarășului Vasile Mitrofan. Cei trei metodiști, care lucrează în prezent la cabinet, răspund de un anumit sector de activitate, conform specialității fiecăruia, dar și de anumite regiuni. Astfel, tov. Cleopatra Rusu, inginer agronom, răspunde de școlile agricole, dar și de regiunile Iași și Galați; tov. Eugen Ripă, inginer electrotehnician, răspunde de școlile electrotehnice și de regiunea Bacău; iar tov. Maria Petrovici, profesoară de matematică și fizică, răspunde de problemele în legătură cu predarea matematicii și fizicii tehnice, precum și de regiunea Suceava.

Cunoscînd că una dintre sarcinile principale ale cabinetului metodic este aceea de a elabora instrucțiuni și îndrumări, metodiștii au întocmit, pe baza constatărilor efectuate pe teren îndrumări cu privire la alcătuirea planului de muncă, la modul în care se vor organiza lecțiile deschise etc. Astfel, de la începutul anului școlar și pînă în prezent s-au elaborat următoarele instrucțiuni: „Îndrumări metodice cu privire la predarea fizicii tehnice în școlile profesionale", „Unele probleme ale predării temelor aplicative de instruire practică la meseriile din sectorul electrotehnic", iar pentru a veni în ajutorul directorilor, s-au întocmit îndrumări metodice cu privire la modul de analiză a lecțiilor.

Pe lîngă întocmirea și difuzarea instrucțiunilor, cabinetului metodic îi revine sarcina de a organiza și îndruma activitatea metodică de masă sub cele trei forme ale ei: cercurile pedagogice, care cuprind pe toți profesorii dintr-o localitate; secțiile metodice, în care sînt încadrați pe specialități profesorii din aceeași localitate și comisiile metodice din fiecare școală.

În cadrul acestor forme ale activității metodice de masă s-au planificat pentru cursul întregului an școlar: referate, conferințe, lecții deschise, comunicări etc. În comisiile metodice se vor analiza planurile, programele și manualele de învățămînt și se vor purta discuții cu privire la unele probleme de metodică a lecțiilor, precum și cu privire la confecționarea materialului didactic și folosirea lui în cadrul fiecărei lecții.

Pe lîngă îndrumările pe care le dau metodiștii cu prilejul deplasărilor pe teren, pentru ajutorarea școlilor rămase în urmă și în special pentru studierea și popularizarea experienței avansate a unor școli și cadre didactice se folosește metoda brigăzilor. Din brigăzile care au ca scop popularizarea experienței pedagogice înaintate fac parte, pe lîngă metodiștii cabinetului, unii directori de școli și cadre didactice fruntașe de diferite specialități.

Între preocupările curente ale cabinetului metodic este și aceea a consultațiilor, pe care metodiștii le acordă cadrelor didactice. Consultațiile individuale au loc la cabinet în zilele și la orele fixate în acest scop. Atunci cînd metodistul se deplasează într-o localitate el acordă tuturor cadrelor didactice consultații colective.

Cabinetul pedagogic din Iași studiază în momentul de față unele probleme specifice muncii în școlile profesionale și tehnice. În acest scop cabinetul urmărește activitatea școlii profesionale metalurgice din Iași.

Prima problemă în atenția cabinetului este aceea a metodelor de predare la obiecte cu mai multe ore de specialitate în aceeași zi. Deoarece în școlile profesionale, în primii ani, zilele de practică alternează cu cele de studiu, iar în ultimul an, accentul căzînd pe practică, există o singură zi de studiu teoretic, este frecvent cazul cînd o clasă are cîteva ore la o singură specialitate în aceeași zi. Astfel, elevii anului al III-lea audiază trei ore consecutive de tehnologia meseriei. În aceste condiții se ridică problema metodelor celor mai adecvate pentru predarea cunoștințelor teoretice, în așa fel încît ele să fie însușite de către elevi chiar în ziua în care au fost predate.

O altă problemă specifică școlilor profesionale, care se află în studiul cabinetului metodic, este aceea a îmbinării juste a activității de instruire profesională cu cea de realizare a planului de producție. Școlile profesionale sînt unități productive, dar în același timp instituții de învățămînt ce pregătesc cadre pentru producție. De modul just în care se dozează aceste activități depinde îndeplinirea cu succes a celor două obiective.

Cabinetul metodic din Iași a contribuit la introducerea și extinderea în școala profesională metalurgică din Iași și în alte cîteva școli a sistemului predării lecțiilor în cabinetele școlare, după modelul aplicat în învățămîntul superior. Astfel, fiecare specialitate are cabinetul ei, iar elevii se deplasează aici în ora rezervată obiectului respectiv. Cabinetul de fizică și electrotehnică este bine dotat cu tot materialul didactic necesar predării acestor obiecte, de asemenea și cabinetele de tehnologie a metalelor, matematică, desen tehnic etc.

O preocupare dintre cele mai importante ale cabinetului metodic din Iași a fost și aceea a confecționării materialului didactic. Cabinetul a întocmit instrucțiuni și a dat sarcini școlilor cu privire la confecționarea materialelor. Astfel, conducîndu-se după aceste instrucțiuni, școala profesională metalurgică din Bîrlad a întocmit un panou cu privire la procesul tehnologic al fabricării rulmenților. Asemenea panouri, cu alte teme, a confecționat și școala profesională metalurgică din Roman, iar școala profesională feroviară „Ilie Pintilie" din Iași a realizat o machetă de locomobilă. Școala profesională metalurgică confecționează în prezent material didactic pentru predarea geometriei: figuri și corpuri geometrice. Aceste materiale vor fi repartizate școlilor medii de cultură generală.

De asemenea, cabinetul metodic, prin școala profesională metalurgică (experimentală), ajută școlile de cultură generală în realizarea învățămîntului politehnic. Acest ajutor constă în repartizarea cadrelor de maiștri-instructori, care conduc lucrările din atelierele școlilor de cultură generală, precum și în transferarea de utilaje către aceste școli. În acest mod au fost sprijinite școlile medii nr. 1 și 2 din Iași.

Toate aceste realizări au fost obținute și datorită unei colaborări largi cu institutele de învățămînt superior din Iași, cu I.P.C.D., cabinetul pedagogic regional, bibliotecile din localitate etc.

Cabinetul metodic din Iași are un plan bogat de activitate. Pentru realizarea acestui plan trebuie însă, sprijinit, deoarece cabinetul lucrează, încă, în condiții grele. Faptul că, pînă la această dată, Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Învățămîntului precum și celelalte departamente, care tutelează asemenea școli, nu au definitivat încadrările, creiază dificultăți în organizarea muncii metodice de masă. De asemenea, cabinetul metodic nu are încadrate toate posturile de metodiști, ceea ce duce la greutăți în îndrumarea muncii metodice din anumite sectoare de activitate, de exemplu sectorul metalurgic.

Direcția generală a învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Învățămîntului, precum și celelalte departamente au sarcina să creeze condiții pentru o bună desfășurare a muncii cabinetelor metodice, fapt ce va duce la o îndrumare mai atentă a activității instructiv-educative și metodice în școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri

VIOREL ALECU

O ședință a cercului pedagogic la școala tehnică de chimie din București

Un bun prilej de valorificare a experienței înaintate

De curînd a avut loc prima sesiune a lecturilor pedagogice organizată de cabinetul pedagogic al regiunii Stalin. La această sesiune au prezentat lucrări cadre didactice fruntașe, cu o experiență îndelungată și rezultate dintre cele mai bune.

Astfel, lucrarea tovarășului Gustav Servațius, profesor la școala medie cu limba de predare germană din Mediaș, cu privire la modul în care se organizează și se desfășoară excursiile școlare de lungă durată, a trezit un interes deosebit în rîndul profesorilor de științe naturale și geografie. Acest interes a fost cu atît mai mare cu cît o astfel de lucrare n-a mai apărut pînă în prezent în publicistica de specialitate din țara noastră. Materialul expus a fost ilustrat cu exemple concrete din experiența pe care a dobîndit-o autorul cu prilejul excursiilor pe care le-a organizat în diferite părți ale țării.

Profesorul Ioan Bernic, de la școala medie din Blaj, a prezentat un referat cu privire la înarmarea elevilor cu cunoștințe de zoologie și deprinderi de îngrijire a animalelor. În cadrul acestor preocupări au fost urmărite anumite probleme precum: selecția artificială, variabilitatea, ereditatea etc.

Cu multă atenție a fost ascultată comunicarea tov. prof. A. Bartmus, din Rupea, care s-a ocupat de realizările obținute pe parcela școlară experimentală.

Metodica predării limbii romîne în școlile minorităților naționale în perioada premergătoare manualului a constituit subiectul lucrării tov. Emil Giurgiu, profesor la școala medie din Sighișoara. Autorul a scos în evidență faptul că predarea vocabularului limbii romîne trebuie să se bazeze pe o cît mai strînsă asociere între cuvîntul din limba română și corespondentul lui din limba maternă.

De același interes s-au bucurat și lucrările: „Folosirea literaturii beletristice la lecțiile de istorie modernă", prezentată de tov. N. Drăgan, profesor la școala medie din Mediaș, „Folosirea materialului didactic în dezvoltarea vorbirii corecte la elevii de clasa I-a", prezentată de tov. Herta Wilk, învățătoare la școala de 7 ani cu limba de predare germană din Prejmer, ca și „Activizarea, organizarea și îmbogățirea vocabularului copiilor de vîrstă preșcolară", lucrare întocmită de un colectiv de educatoare din Mediaș.

„Igiena procesului de învățămînt" s-a intitulat lucrarea prezentată de tov. dr. Olga Lavrenenco de la S.A.N.E.P.I.D.-ul interraional din Sibiu. În acest referat au fost sintetizate cercetările efectuate la școala medie nr. 1 din Sibiu de către un colectiv de medici igieniști. Pedagogii au putut trage din această lucrare concluzii importante cu privire la necesitatea studierii condițiilor de viață și de muncă ale elevilor precum și la evitarea suprancărcării acestora.

În încheierea lucrărilor tovarășul Ioan Cerghit, șeful secției regionale de învățămînt, a arătat că sesiunea a înregistrat rezultate frumoase, constituind un bun prilej de valorificare a experienței pedagogice înaintate.

NICOLAE HAMZEA

RĂSPUNS LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

Unii tovarăși învățători ne întreabă ce activități se pot da la începutul anului școlar elevilor clasei întîia, care repetă clasa, — deoarece acești elevi, cunoscînd conținutul primelor pagini din abecedar și știind să citească cuvintele și propozițiile respective, nu mai sînt interesați la lecții și turbură activitatea clasei.

RĂSPUNS:

Acești elevi pot fi cuprinși cu succes în activitatea desfășurată cu întreaga clasă, dîndu-le sarcini suplimentare. Așa ei pot fi antrenați, de pildă, cu bune rezultate în muncă punîndu-i, la unele lecții, să citească printre cei dintîi pagina din abecedar.

Citirea corectă, urmată de aprecierea învățătorului, ca și faptul de a-i pune să corecteze citirea colegilor lor, contribuie la trezirea interesului pentru lecție.

Pentru a le menține trează atenția în timp ce se face citirea din abecedar, este bine ca acești elevi să fie puși să citească „pe sărite" sau „selectiv" cuvinte din coloane sau propoziții din text.

Tot în procesul desfășurării lecției li se pot da și sarcini mai complexe. De exemplu, pentru consolidarea însușirii literei noi, li se poate cere elevilor să taie cu o linie, sau să sublinieze litera nouă din texte decupate din ziare și să numere literele pe care le-au subliniat. De asemenea, li se poate complica exercițiul, cerîndu-li-se ca pe lîngă litera nouă să sublinieze și alte litere învățate mai înainte (una sau două litere).

Un alt mijloc este acela de a-i antrena în compunerea cuvintelor și a propozițiilor din literele alfabetului decupat. Și cu acest prilej li se pot da sarcini suplimentare, cerîndu-le să alcătuiască mai multe cuvinte sau propoziții, decît restul clasei.

În ceea ce privește exercițiile de scriere, exigența învățătorului pentru acești copii trebuie să fie mai mare. Mulți dintre copiii care repetă clasa au o scriere lipsită de uniformitate, au deja formate deprinderi tehnice (poziția la scris etc.) — și deprinderi grafice greșite. În cazul cînd izbutesc să scrie mai repede decît ceilalți copii din clasă, li se pot da teme suplimentare: să copieze cuvinte și propoziții scrise de învățător, să transcrie anumite texte ușoare care conțin cuvintele învățate.

Despre conținutul orei educative

Ancheta Gazetei învățămîntului

Ce anume să cuprindă ora educativă și cum să se organizeze activitatea în cadrul acestei ore, este o problemă puțin dezbătută în literatura noastră pedagogică. Aceasta a făcut ca unii diriginți să-și organizeze ora educativă după inspirația lor proprie.

De aceea socotesc binevenită discutarea acestei probleme în coloanele „Gazetei învățămîntului" și cu acest prilej îmi spun și eu părerea în această privință.

Sînt de acord cu tovarășii care au susținut că prin conținutul orei educative dirigintele trebuie să le dea elevilor o orientare ideologică justă, să educe la elevi patriotismul socialist și internaționalismul proletar, umanismul socialist, atitudinea justă față de muncă, respectul pentru bunul obștesc, spiritul colectiv, disciplina conștientă etc.

În ora educativă se pot aborda și probleme în legătură cu învățămîntul mixt. Problemele de educație sexuală trebuie să fie tratate însă de medici, în ședințe speciale, separat pentru băieți și separat pentru fete.

La alegerea temelor dirigintele trebuie să țină seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor, de specificul clasei. De aci necesitatea de a cunoaște bine clasa, pe fiecare elev în parte, lipsurile din cunoștințele și comportarea lor etc.

Varietatea tematicii orelor educative nu este determinată numai de specificul clasei, de particularitățile de vîrstă ale elevilor, ci și de specificul școlii. La școlile pedagogice tematica va avea alt conținut. Aci se vor alege teme legate de munca didactică a învățătorului ca: „Dragostea pentru copii, condiție esențială a muncii didactice", „Rolul social al învățătorului" etc., iar la școlile tehnice profesionale vor avea un conținut legat de problemele specifice acestor școli: „Educarea spiritului economiei", „Cît valorează un minut", „Grija pentru unelte".

În planul meu de muncă am prevăzut ca în ultima oră educativă de la sfîrșitul fiecărei luni să se facă analiza muncii, iar în ultima oră a fiecărui trimestru, să aibă loc analiza activității pe trimestrul respectiv.

De asemenea am introdus în plan și ore cu caracter festiv legate de anumite evenimente importante. Restul orelor le-am destinat temelor cu caracter etic, ideologic, legate de orientarea profesională a elevilor.

Dirigintele poate schimba tema unei ore educative cu altă temă dacă acest lucru este cerut de nevoile clasei, dacă se ivesc probleme noi care cer o rezolvare imediată, spre exemplu soluționarea unui caz de indisciplină sau a unor lipsuri de altă natură semnalate în cursul trimestrului. Am constatat, de pildă, că elevii din clasa mea au deteriorat pereții clasei. Acest lucru trebuia discutat cu întreg colectivul. În acest scop am rezervat o oră educativă specială cu tema „Respectul pentru bunul obștesc". Discuțiile în jurul acestei teme au contribuit la trezirea în elevi a conștiinței respectului pentru bunul obștesc, lucru care a fost apoi dovedit de elevi prin fapte. În ora fixată am găsit pereții clasei proaspăt vopsiți. Elevii înșiși au vopsit pereții prin muncă voluntară.

Tot în cadrul orei educative am rezolvat și alte cazuri de indisciplină. O elevă din altă clasă, mi s-a plîns că elevii din clasa mea au bruscat-o. Faptul acesta repetîndu-se am hotărît ca într-o oră educativă să duc discuții pe marginea temei „Raporturi juste între băieți și fete".

Nu sînt deloc de acord cu părerea tov. Ion Dumitrescu de la Craiova, care pretinde că ora educativă trebuie să oglindească preocuparea dirigintelui pentru ridicarea nivelului de cultură generală al elevilor. Această sarcină o realizează dirigintele prin organizarea cercurilor pe materii, prin lectura particulară etc. Ora educativă trebuie să rămînă o oră de educație a elevilor și nu o oră de transmitere de cunoștințe, ca scop esențial. Cel mult în aceste ore putem să le arătăm elevilor necesitatea instruirii lor, sau a îmbogățirii cunoștințelor lor.

De asemenea nu sînt de acord ca problemele gospodărești să se efectueze numai în orele libere. Socot că e mai mare greșeala să stai în păianjeni, decît să cureți clasa într-o oră educativă. Numai prin activități practice putem să le formăm elevilor anumite deprinderi și trăsături de caracter.

În ceea ce privește structura orelor educative am folosit forme variate. Astfel am organizat ore de analiză a situației la învățătură și disciplină, destinate în întregime acestei preocupări. În aceste ore am organizat și analiza altor probleme ca frecvența, folosirea timpului liber, lectura în afară de clasă etc. Aceste ore se desfășoară în felul următor: un elev pregătește un referat de analiză asupra muncii într-o anumită perioadă. Referatul este urmat de discuții, care se încheie cu concluzii și măsuri de îndreptare stabilite de diriginte și cu angajamente din partea elevilor.

Ora educativă cu caracter complex, am conceput-o în felul următor. Rezerv aproximativ 10 minute pentru a lua contact cu clasa. În aceste 10 minute fac un scurt bilanț al săptămînii, adică discut cu elevii problemele ivite în viața clasei, în cursul săptămînii, probleme gospodărești, sau se iau unele inițiative, se fac propuneri de excursii, vizite sau reuniuni tovărășești, se stabilește ce filme și spectacole vor fi vizionate, se comunică hotărîrile consiliului pedagogic etc. Aceste 10 minute cînd este cazul le folosesc pentru informarea politică a elevilor.

Socotesc că analiza este foarte necesară și dirigintele trebuie s-o facă, cu toată teama tov. I. Dumitrescu de a o transforma într-o „zguduire" a clasei. Fără îndoială că aceste zguduiri nu e pedagogic să le producem înaintea orelor de curs, deoarece creăm acel climat nefavorabil înaintea lecției, problemelor predate.

Totul e ca în partea fundamentală a orei să se discute despre principiile etice. Această parte se efectuează sub formă de: expuneri, referate, discuții, complectări sau concluzii.

O altă formă a orei educative o constituie discuția asupra unor probleme date din vreme. Astfel se pot duce discuții interesante pe marginea unor cărți recomandate, compuneri, filme etc. Discuția trebuie condusă de diriginte în jurul unei teme etice ca: cinstea, modestia, atitudinea față de cei mai mari etc. Referatele cu acest caracter trebuie să se inspire din viața clasei.

Ora educativă nu trebuie să fie o ședință complicată, cu prea multe probleme și nu trebuie să decurgă după un șablon. Dirigintele are aci rolul conducător. De tactul lui depinde succesul acestei munci.

Prof. ALEX. BUNESCU
Cîmpulung Muscel

Cîteva probleme în legătură cu alegerile sindicale

Alegerile sindicale din anul acesta reprezintă un important eveniment în viața organizațiilor sindicale din învățămînt. Ele oferă un minunat prilej de a ridica nivelul activității sindicale la înălțimea sarcinilor trasate de cel de al II-lea Congres al P.M.R.

De felul cum se vor desfășura alegerile depind în mare măsură îmbunătățirea activității organizațiilor noastre sindicale, orientarea muncii lor spre cele mai importante și actuale probleme ale învățămîntului, ridicarea combativității lor. De aceea, comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Craiova a considerat de la început că sarcina cea mai importantă ce-i revine în momentul de față este sprijinirea organizațiilor sindicale de bază și a grupelor sindicale pentru buna organizare a adunărilor generale, în care se prezintă dările de seamă și se aleg noile organe sindicale.

In munca de pregătire a alegerilor sindicale am urmărit, mai întîi, să evităm lipsurile alegerilor precedente. Pentru aceasta am considerat că este necesar să acordăm o mai mare atenție pregătirii politico-organizatorice a adunărilor generale. In organizațiile sindicale din școlile orașului Craiova această pregătire a început încă din primele săptămîni ale anului școlar în curs.

In primul rînd s-au luat măsuri pentru popularizarea alegerilor în rîndul membrilor de sindicat, pentru studierea și cunoașterea de către aceștia a documentelor C.C. al S.M.I. și ale C.C.S. cu privire la alegerile sindicale. In această perioadă s-a îmbunătățit agitația vizuală, confecționîndu-se lozinci mobilizatoare, panouri etc., iar la gazetele de perete s-au scris articole despre importanța alegerilor și felul cum se vor desfășura. Unele organizații sindicale au alcătuit gazete festive în cinstea alegerilor, gazete la care s-au tratat aspecte mai complexe ale activității sindicale cum ar fi, de pildă, cele legate de valorificarea experienței pedagogice înaintate.

O preocupare importantă a noastră a fost apoi instruirea organizatorilor sindicali. Comitetul sindical orășenesc a instruit cu multă grijă pe fiecare organizator sindical, iar fiecare membru al comitetului a fost trimis să îndrume un anumit număr de organizații sindicale. Comitetul orășenesc a dat organizatorilor sindicali îndrumări asupra alcătuirii „Dării de seamă" ajutîndu-i astfel să lucreze sistematic și să poată cuprinde toate problemele sindicale.

Fiecare organizație sindicală a fost îndrumată să-și alcătuiască un plan de muncă în vederea alegerilor sindicale. In aceste planuri s-au prevăzut sarcini legate de sprijinirea procesului de învățămînt și de munca cultural-educativă în rîndul membrilor de sindicat. De asemenea, s-au trecut sarcini legate de organizarea învățămîntului politic și de preocuparea pentru condițiile de viață și de muncă ale oamenilor muncii din învățămînt.

In pregătirile pentru buna desfășurare a adunărilor generale ne-am ocupat în mod deosebit de sprijinirea procesului de învățămînt, în acele laturi în care activitatea a avut deficiențe.

Multe din organizațiile noastre sindicale și-au întocmit planuri speciale de muncă în care se prevăd acțiuni inițiate în cinstea alegerilor. Astfel, în planul de muncă al organizației sindicale de bază de la școala medie nr. 1 sînt prevăzute asistențe între profesorii cu experiență bogată și profesorii noi numiți în învățămînt, precum și o consfătuire de producție. Organizația sindicală de la școala nr. 5 pregătește o consfătuire cu tema: „Cum lucrăm pentru a preîntîmpina rămînerea în urmă la învățătură încă de la începutul anului". La alte organizații, cum sînt cele de la școlile de 7 ani nr. 2 și nr. 14, sînt prevăzute consfătuiri între profesorii care predau la aceeași clasă.

Pentru politehnizarea învățămîntului unele organizații sindicale, cum sînt cele de la școala de 7 ani nr. 4 și de la școala medie nr. 2, au prevăzut în plan acțiuni menite să întărească legătura cu întreprinderile care se află în apropierea lor, și care le pot sprijini în această direcție.

Comitetul de instituție de la școala specială de surdo-muți se preocupă de organizarea atelierelor de lăcătușerie, cismărie și lenjerie și definitivarea organizării atelierului de tîmplărie în cadrul căruia s-au realizat în anul școlar expirat lucruri foarte frumoase.

Mergînd pe linia trasată de Ministerul Învățămîntului și C.C. al S.M.I., în scrisoarea adresată către toate organele de învățămînt și sindicale din țara noastră, în care se arată că alegerile sindicale trebuie să constituie un prilej pentru descoperirea, studierea și popularizarea experienței pedagogice înaintate, unele organizații sindicale au luat măsuri pentru popularizarea pedagogilor fruntași și mai ales a metodelor lor de muncă. Astfel, la școlile de 7 ani nr. 2 și nr. 9 au fost popularizați cu ajutorul panourilor de onoare tovarășii Ana Ciuciu, Maria Mihăileanu, Vasilica Denev, Ecaterina Pîrvuță, Victoria Cazacu și Lili Iliuță.

In multe planuri de acțiuni inițiate în cinstea alegerilor, figurează sarcini în legătură cu munca pe parcelele experimentale. Astfel, se va organiza un schimb de experiență între parcelele experimentale ale școlilor nr. 14 și nr. 2 pe de o parte, iar pe de altă parte școala de 7 ani nr. 9 care a obținut pe parcela experimentală produse de foarte bună calitate și care au fost prezentate la expoziția organizată de Ministerul Agriculturii.

Pentru ca munca sindicală să înregistreze pe viitor succese mereu mai mari, oamenii muncii din învățămînt, din orașul Craiova, pășesc la alegerea noilor organe sindicale cu lozinca: „Să alegem pe cei mai buni dintre noi în fruntea organizațiilor sindicale!"

ION ȘTEFAN
președintele comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Craiova

În vizită la I.C.A.R.

Cu ocazia ținerii cercului pedagogic, secția de învățămînt a raionului Tîrnăveni, regiunea Stalin, a organizat cu profesorii de științe naturale, o vizită la stațiunea experimentală a Institutului de cercetări agronomice din Crăciunelul de Jos.

Cu acest prilej, ing. Marin Teodor, directorul stațiunii, a arătat cum a luat ființă și cum este organizată munca în această stațiune. Apoi cadrele didactice au vizitat laboratoarele de biochimie, phito-patologie, ameliorarea viței de vie. In livada de pomi, — în suprafață de cca 18 ha, care este plantată în general cu meri pitici și mijlocii — cadrele didactice au putut observa diferite urme de boli ale acestor plante și felul în care au fost tratate. Un deosebit interes a stîrnit munca din pepiniera viticolă, unde se formează altoi din cei mai rezistenți la diferite boli.

In viile stațiunii, cadrele didactice au luat parte la experiențele ce se fac cu rădăcina viței, pentru obținerea de recolte superioare.

Profesorii de științe naturale din raionul Tîrnăveni au avut prilejul în această vizită, să-și însușească bogate cunoștințe pomicole și viticole, angajîndu-se ca la rîndul lor, în școlile unde funcționează, pe loturile experimentale, să efectueze experiențe cu elevii, să înființeze pepiniere pomicole și viticole.

AL. MEGIEȘAN
corespondent

Colaborare rodnică între pedagogi și părinți

Părinții elevilor școlii mixte nr. 11 din Constanța privesc cu interes problemele școlii și dau un sprijin susținut pedagogilor în rezolvarea problemelor materiale și a sarcinilor instructiv-educative. Roadele colaborării părinților cu educatorii se văd la tot pasul în școală. Mobilierul de stejar al claselor a fost executat din fondurile comitetului de părinți, instalațiile școlii au fost puse la punct tot cu ajutorul părinților. Cu mijloacele asigurate exclusiv de comitetul de părinți al școlii, în școală s-au făcut și anul acesta, ca în fiecare an, reparațiile generale. Clasele și cancelaria profesorilor au fost înzestrate cu mobilier nou, s-au făcut dulapuri pentru cabinetul pedagogic al școlii, s-a creat un fond special de întreținere.

Comitetul de părinți se întrunește cu regularitate și discută amănunțit cu directorul școlii, tovarășul Ștefan Brînză, despre toate nevoile ce se ivesc în munca pedagogică.

Comitetul de părinți în fruntea căruia activează de 7 ani tovarășul Victor Butiuc, muncitor în port, comunist și deputat în sfatul popular orășenesc, alături de contabilul Stăncîulescu, gospodina Maria Topoleanu și mulți alții acordă școlii sprijin în ridicarea continuă a nivelului muncii instructiv-educative.

Comisiile de părinți vizitează cu regularitate la domiciliu pe elevii rămași în urmă, discutînd cu familiile acestora și acordîndu-le sprijin în educarea copiilor. Datorită acestei griji, mulți elevi și-au îmbunătățit simțitor situația la învățătură. Elevul Dumitru Smarandidi, de exemplu, care anul trecut în clasa a V-a fusese, în prima jumătate a anului, în situația de repetent, a fost ajutat să treacă clasa cu note mulțumitoare. Și asemenea exemple sînt multe. Părinții, văzînd că nu numai școala, ci și alți părinți se ocupă de soarta copiilor lor, acordă mult mai multă atenție muncii pe care aceștia o efectuează acasă și se îngrijesc să le asigure condițiile necesare pentru a-și pregăti cît mai bine lecțiile.

Comisiile de părinți se deplasează și la domiciliul elevilor care au abateri disciplinare și îi ajută pe pedagogi în rezolvarea greutăților ivite în educarea copiilor.

Anul acesta, pedagogii și părinții acordă atenție problemelor educative noi, create de mixtarea școlilor. După o lună de la începerea cursurilor ei văd că de fapt nu vor avea greutăți atît de mari cum se așteptau. Dimpotrivă, părinții chiar își dau seama că există o grijă mai mare din partea copiilor în pregătirea lecțiilor. In clase se stabilesc relații sănătoase între băieți și fete și s-a organizat un sprijin reciproc larg între elevi și eleve.

Multă grijă acordă cadrele didactice ale școlii mixte nr. 11 popularizării în rîndurile părinților a unor metode educative juste. Se întîmplă ca părinții, atunci cînd află de abaterile copiilor, sau de insuccesele lor la învățătură, să folosească acasă pedepse nepedagogice. Mulți mai bat pe copiii lor. Pedagogii școlii nr. 11 luptă în mod organizat împotriva unei asemenea căi de rezolvare a problemei educării copiilor. Tovarășa Zenaida Cauteș, diriginta clasei a VII-a „A", de pildă, cercetînd cu atenție viața copiilor în familie și aflînd în care din acestea se mai folosește bătaia, discută îndelung cu părinții, arătîndu-le cît de dăunătoare este această metodă și indicîndu-le măsurile educative cele mai juste. Ori de cîte ori cheamă pe unul dintre părinți la școală ca să-i comunice vreo abatere a copilului sau vreo notă proastă, tovarășa Cauteș îl întreabă dinainte cum are de gînd să reacționeze, prevenindu-l asupra felului cum trebuie să se poarte cu copilul pentru a-i ajuta să-și schimbe atitudinea sau să-i mărească efortul la învățătură.

Nu există problemă legată de viața școlii sau a clasei pe care părinții să n-o discute cu pedagogii, fie în ședințele cu părinții, fie în timpul vizitelor pe care le fac pedagogii la domiciliul elevilor sau părinții la școală. In deosebi, problemele sînt desbătute pe larg în ședințele părinților pe clase. La clasa a II-a, de pildă, la ședința pe care tovarășa învățătoare Florica Novac a ținut-o de curînd cu părinții elevilor, aceștia au ridicat o mulțime de probleme interesante în legătură cu modul de comunicare a rezultatelor la învățătură ale elevilor, cu regimul zilei elevilor etc.

Munca aceasta comună, pornită cu seriozitate de la începutul anului școlar, se desfășoară într-un ritm susținut în școală, pe baza unui plan amănunțit. In acest plan sînt prevăzute atît măsuri de îmbunătățire a bazei materiale a școlii, cît și măsuri menite să ducă la un sprijin tot mai serios al părinților în instruirea și educarea copiilor. Printre altele, planul prevede organizarea unor expuneri pe teme pedagogice, luarea de noi măsuri pentru asigurarea unei frecvențe cît mai bune a elevilor și multe altele. Și, fără îndoială, pedagogii și părinții, în strînsă colaborare, vor duce cu succes la capăt toate aceste măsuri.

V. SAPUNA

UN NOU MONUMENT AL NATURII

Învățătorul Leon Birle, din raionul Năsăud, regiunea Cluj, este un pasionat excursionist. In drumețiile sale el a auzit deseori că pe vîrful Birlea există o văgăună în care nu a pătruns încă nimeni.

Învățătorul nu s-a înspăimîntat de cele auzite. Cu mult curaj, coborînd în prăpastie, a descoperit o peșteră de 340 metri adîncime. Această peșteră, denumită Tăușoara, a devenit un nou domeniu de studiu, urmărindu-se cu viu interes flora, fauna și fosilele. Chiar la muzeul raional din Năsăud s-au expus cîteva aspecte din noua peșteră, care a fost declarată monument al naturii.

IOSIF E. NAGHIN

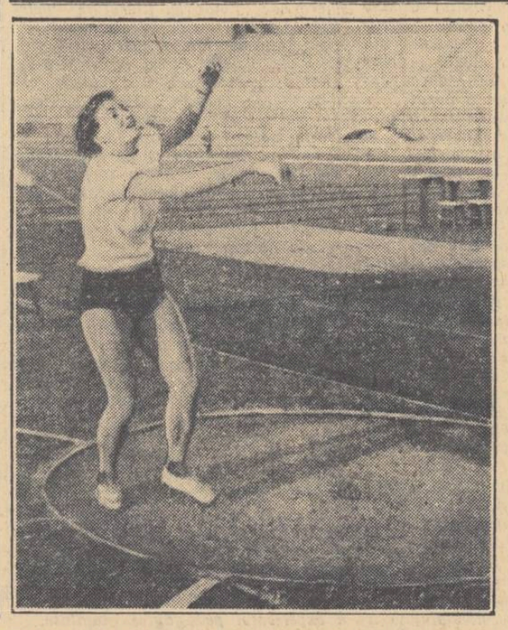

ÎNTRECERILE SPORTIVE ALE STUDENȚILOR

Pe Stadionul Republicii din Capitală s-a deschis marți 16 octombrie a.c., I.C.F.-iada — întrecerile sportive ale studenților institutului de cultură fizică. In clișeu: studenta Paraschiva Lucaci, la proba de aruncare a discului. Ea a ocupat locul I la această probă cu o aruncare de 38,92 m.

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

Tratativele — singura cale justă

Discutarea problemei Canalului de Suez în Consiliul de Securitate a luat sfîrșit. Bilanțul dezbaterilor în jurul acestei probleme care continuă să rețină atenția întregii opinii publice mondiale este plin de învățăminte. Ceea ce se remarcă în primul rînd este faptul că metoda tratativelor s-a dovedit odată mai mult a fi singura cale justă de rezolvare a problemelor internaționale litigioase.

Lucrările Consiliului de Securitate au făcut posibilă stabilirea unui contact în problema Suezului între miniștrii de externe ai Egiptului, Franței și Angliei. In urma schimbului de păreri dintre reprezentanții acestor trei state, cu participarea activă a secretarului general al O.N.U. dl. Hammarskjoeld și a discutării problemei Canalului de Suez în ședințele secrete ale Consiliului de Securitate, s-a ajuns la un acord asupra următoarelor principii generale: necesitatea asigurării navigației libere și deschise pe canal; respectarea suveranității Egiptului; punerea la adăpost a funcționării canalului de activitatea politică a oricărei țări; necesitatea stabilirii taxelor și a altor plăți printr-un acord între Egipt și țările care folosesc canalul; folosirea unei părți echitabile a sumelor vărsate în scopul dezvoltării canalului; rezolvarea prin arbitraj a litigiilor între fosta Companie a Canalului de Suez și Egipt.

Deși adoptarea acestor principii încă nu înseamnă rezolvarea definitivă a problemei, ea constituie un prim important succes al metodei tratativelor propusă încă de la începutul conflictului de către Egipt, Uniunea Sovietică, India, Iugoslavia, țările de democrație populară etc. Rezultatul dezbaterilor reprezintă, în același timp, un serios eșec al politicii de forță, o înfrîngere a Angliei și Franței care au aplicat împotriva Egiptului o politică de dictat, de presiuni politice și economice și de amenințări cu folosirea forței.

Pe baza celor șase principii generale asupra cărora s-a realizat deja un acord va trebui să se elaboreze metode concrete și un mecanism adecvat pentru reglementarea definitivă, pe cale pașnică, a problemei Suezului. Aceasta este o necesitate de care nu se poate să nu se țină seama. Aceasta este, în același timp, dorința opiniei publice democratice internaționale.

Desfășurarea evenimentelor arată însă că vor mai trebui învinse greutăți serioase. Cercurile colonialiste agresive nu au renunțat la planurile lor inițiale de acaparare a Canalului de Suez și de restabilire a dominației lor coloniale asupra Egiptului. Este grăitor în această privință noul proiect de rezoluție prezentat de Anglia și Franța în fața Consiliului de Securitate după adoptarea celor șase principii generale. Dacă prima parte a rezoluției conține aceste principii — fapt pentru care ea (această parte) a și fost adoptată în unanimitate, partea a doua reprezintă o încercare de a impune Egiptului, în numele Consiliului de Securitate așa numita „platformă a celor 18 state" care a stat la baza misiunii lui Menzies. Această parte a rezoluției înseamnă de fapt negarea principiilor generale unanim acceptate. Ca urmare a faptului că reprezentanții U.R.S.S. și Iugoslaviei au votat împotriva părții a doua a rezoluției anglo-franceze această parte a fost respinsă.

O puternică dovadă a poziției cercurilor colonialiste o constituie recentul discurs al primului ministru englez, A. Eden, rostit în fața Congresului partidului conservator, după ce la O.N.U. se realizase acordul asupra celor șase principii generale enunțate mai sus. In acest discurs Eden a reluat o serie de amenințări cu forța împotriva Egiptului. Pînă și o serie de ziare burgheze au fost nevoite să condamne această poziție. Ziarul englez „Sunday Dispatch" apreciază cuvîntarea primului ministru englez drept „o cuvîntare războinică în problema Suezului".

Lucrările Consiliului de Securitate au dovedit posibilitatea soluționării pașnice a problemei Suezului. S-a văzut odată în plus netemeinicia politicii de forță și justețea metodei tratativelor pentru soluționarea cu succes a oricărui litigiu internațional.

Realizarea acordului cu privire la cele șase principii generale care trebuie să stea la baza reglementării pașnice a problemei Suezului constituie un început bun. Opinia publică iubitoare de pace din toate țările cere ca acest prim succes să fie dezvoltat.

Respectîndu-se suveranitatea statului egiptean, avîndu-se neîncetat în vedere interesele păcii și securității internaționale, problema Suezului poate și trebuie să fie soluționată pe calea tratativelor.

Grave deficiențe în învățămîntul american

Deschiderea noului an școlar în S.U.A., a constituit pentru opinia publică americană un nou și serios prilej de îngrijorare pentru soarta învățămîntului din această țară. Americanii cinstiți nu pot rămîne nepăsători față de situația învățămîntului. Ei își dau din ce în ce mai bine seama că politica cercurilor conducătoare de subapreciere a învățămîntului nu poate aduce nimic bun țării.

Deficiențe deosebit de grave există bunăoară, în domeniul construcțiilor școlare. In timp ce se alocă fonduri uriașe pentru înarmare, guvernul nu găsește necesar să acorde alocațiile de care e nevoie pentru a asigura construcțiile necesare fără de care nu se poate vorbi de o bună funcționare a învățămîntului. Mai multe state federale se plîng, an de an, că nu au mijloacele necesare pentru finanțarea proiectelor de construcții școlare și cer autorităților de la Washington să ia măsuri corespunzătoare. Acestea rămîn însă nepăsătoare. Este grăitor faptul că nu de mult Congresul S.U.A. a respins proiectul de lege privitor la sporirea alocațiilor pentru construcții școlare preconizat de conferința pentru problemele învățămîntului care a avut loc la Casa Albă la începutul acestui an. O nouă mărturie a subaprecierii învățămîntului de către cercurile guvernamentale americane a adus-o declarația radiodifuzată a lui James Fitzpatrick, vicepreședintele Federației învățătorilor americani, în care se arată clar că programul electoral al partidului republican nu prevede nici un fel de ajutor federal pentru nevoile învățămîntului.

Urmarea firească a neglijării învățămîntului este lipsa acută de săli de clasă și în noul an școlar. Numai în capitala statului Georgia lipsesc 787 săli de clasă.

Candidatul din partea partidului democrat la președinția S.U.A., A. Stevenson, într-un discurs rostit la Milwackes a criticat politica guvernului în domeniul învățămîntului. El a arătat că în S.U.A., nu există școli pentru 5.000.000 de copii și a declarat că acest deficit sporește în fiecare an cu 50.000 de clase școlare. Aceeași creștere anuală, de 50.000, se înregistrează și în ceea ce privește lipsa de profesori. Aceasta de asemenea constituie o gravă deficiență a învățămîntului american.

Multe griji creează poporului american și faptul că în prezent 100.000 din cei mai capabili absolvenți ai școlilor medii din S.U.A., nu urmează studii superioare. Ei sînt împiedicați să studieze în învățămîntul superior în primul rînd de greutățile materiale pe care familiile lor nu le pot învinge. Taxele școlare ridicate nu pot fi suportate de familiile acestor elemente meritoase așa că locurile lor sînt deținute de fiii claselor avute — indiferent de capacitatea lor. Cu dolari în S.U.A. se rezolvă orice problemă.

In discursul susamintit A. Stevenson a subliniat pe bună dreptate că lipsa acută a școlilor și profesorilor adîncește criza școlilor americane, criză care reprezintă o primejdie gravă pentru S.U.A. Poporul american consideră această apreciere drept realistă. Asemenea aprecieri el a mai auzit însă din partea multor conducători ai statului. Toate au rămas însă vorbe. Or, fără a fi însoțite de fapte, vorbele, oricît de realiste s-ar dovedi, n-au valoare. Pentru rezolvarea gravelor deficiențe existente în domeniul învățămîntului din S.U.A., este nevoie de fapte, de fapte concrete.

Școlile cu internat din Tg. Mureș se pregătesc pentru iarnă

A trecut aproape o lună de zile de la deschiderea noului an de învățămînt. Cadrele didactice din Tg. Mureș depun eforturi susținute pentru traducerea în viață a prevederilor Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Numeroși elevi ai școlilor elementare și medii au obținut pînă în prezent însemnate succese la învățătură.

Pentru ca munca tuturor acestora să poată fi rodnică și de acum înainte, este necesar să fie asigurate condiții bune pe timpul iernii desfășurării normale a procesului de învățămînt.

Pentru școlile din Tg. Mureș problema aprovizionării cu alimente a internatelor constituie în etapa actuală obiectivul principal în activitatea gospodărească a conducătorilor de școli. Încălzitul nu este o problemă, dat fiind că școlile din Tîrgu Mureș sînt încălzite cu gaze.

In ceea ce privește aprovizionarea cu alimente, pe primul plan se situează școala medie nr. 2 cu limba de predare maghiară, care are de pe acum depozitate toate alimentele necesare pe timpul iernii pentru hrana elevilor interni. Datorită muncii neobosite și priceperii tovarășului Francisc Sobó, administratorul școlii, pînă la această dată a fost primită întreaga cantitate de cartofi, în timp ce pentru alte școli cu internat din localitate aprovizionarea cu cartofi este încă o problemă de viitor. Cu toate acestea și conducerile celorlalte școli fac eforturi pentru a soluționa, în cel mai scurt timp, problema procurării alimentelor necesare internatelor pe timpul iernii.

In fața bunei desfășurări a acestei munci se ridică, însă, o serie de greutăți, care sînt comune tuturor școlilor cu internat din Tîrgu Mureș. Organizațiile comerciale locale nu pun la dispoziția școlilor la timp cantitatea de alimente necesară și de calitatea cea mai bună.

Atît comitetul executiv al Regiunii Autonome Maghiare, cît și cel al orașului Tîrgu Mureș și în special secțiile comerciale respective trebuie să dea atenție acestei probleme, să fie preocupate în permanență de îmbunătățirea hranei elevilor din internate.

ÎN ATENȚIA CITITORILOR

A început primirea abonamentelor la „Gazeta învățămîntului" pe anul 1957.

Pentru a primi în continuare ziarul, cititorii sînt rugați să-și reînoiască din timp abonamentul. Se recomandă ca abonamentele să se facă pe un an, întrucît astfel se evită întîrzierile în primirea regulată a ziarului.

Abonamentele se fac prin difuzorii voluntari din instituțiile de învățămînt, factorii poștali, oficiile poștale și centrele de difuzare a presei.

ȘCOALA MEDIE Nr. 1 DIN MEDIAȘ PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII

(Urmare din pag. 2-a)

Rezultatele obținute la lucrările practice în cursul anului școlar trecut au arătat că elevii școlilor medii își pot însuși operațiile tehnologice de bază, simple, pentru prelucrarea lemnului, a fierului și a tablei, că ei își pot forma deprinderea de a mînui corect menghina și pila, dornul și dalta, burghiul de mînă și cel mecanic, fierăstrăul și zgîrieciul, rigla de trasat și diferite rindele.

In acest an școlar lucrările practice în ateliere cu elevii școlii medii nr. 1 se desfășoară în condiții și mai bune ca cele din anul trecut. La aceste lucrări participă acum toți elevii claselor V—VIII. Lucrările practice de tîmplărie cu elevii claselor a V-a, deocamdată se mai desfășoară în atelierul școlii profesionale nr. 9 Metal. Elevii celorlalte clase, însă, își desfășoară de acum activitatea practică în atelierul de lăcătușerie al școlii.

La prima lecție pe care a avut-o fiecare grupă de cîte 15 elevi, tov. Dumitru Hentea, maistrul instructor, le-a făcut cunoscut atelierul școlii, sculele pe care le vor folosi. El le-a arătat și le-a descris diferitele scule pe care elevii vor învăța să le mînuiască: scule de fixare, ca menghina; scule de prelucrare ca ciocanul, pile, dălți, dornuri, foarfeci de tăiat tablă, fierăstraie de tăiat metal; instrumente de măsură și control ca metrul, rigla gradată, șublerul, micrometrul, compase de lungime și grosime; scule de manevrare ca diferite chei mecanice, clești, șurubelnițe. Tov. Hentea le-a vorbit elevilor despre utilarea fiecărei piese în parte, despre materialul din care sînt confecționate, despre felul cum trebuie ele îngrijite.

O atenție deosebită a acordat la primele lecții și problemelor privind tehnica securității în atelierul de lăcătușerie. El le-a vorbit, folosind planșele expuse în atelier, despre diferitele feluri de accidente ce se pot ivi ca cele mecanice, termice, chimice, electrice, măsurile imediate ce trebuie luate, cum pot fi prevenite aceste accidente.

Toți elevii au urmărit cu deosebit interes cele predate de către maistrul instructor și sînt mîndri de atelierul lor.

In planul de muncă al tov. Hentea sînt prevăzute pentru acest an școlar predarea unor cunoștințe variate. Elevii vor învăța să cunoască metalele feroase și neferoase, proprietățile lor, întrebuințarea lor pentru diferite piese. Vor învăța să întocmească schița unei piese, iar mai tîrziu, cînd cunoștințele de desen tehnic o vor permite, vor trece la transpunerea acestor schițe pe planșe cu tuș. Elevii vor învăța operațiile esențiale pentru prelucrarea metalelor ca trasarea, tăierea cu dalta și fierăstrăul metalic, pilirea, găurirea, îndoirea, lipirea cu cositor, nituirea, legarea tablelor prin fălțuire. Vor fi executate fără șe pentru sobe, tăvi, zăvoare pentru uși, ciocane, dălți, dornuri, pensete pentru culegerea unor piese mici, cleme pentru laborator etc. Ei vor executa din tablă diferite corpuri geometrice care vor fi folosite ca material didactic la orele de matematică. Piesele care nu vor fi folosite în școală vor fi valorificate prin comerțul de stat. La executarea tuturor pieselor se va întrebuința tablă, fier, deșeuri donate școlii de diferite întreprinderi din localitate.

In acest an, ca și în anul școlar trecut, își va continua activitatea cercul de electrotehnică din școală, la care vor participa pe lîngă elevii din clasele a X-a și elevi din alte clase. Lucrările din cadrul cercului vor fi conduse de către tov. Mihai Edler, energetician șef la uzina „Vasia Vasilescu" din localitate. Elevii care vor participa la cerc, vor învăța să folosească instrumente electrice de măsurat, să efectueze diferite calcule necesare la instalații electrice, să construiască transformatoare, să execute bobinări și alte lucrări uzuale în activitatea practică. Conducerea școlii face toate sforțările pentru a dota cabinetul de electrotehnică cu materialele necesare, astfel încît într-un timp apropiat în școală să poată lua ființă și un atelier de electrotehnică pentru a se putea introduce în programă și lucrări practice de electricitate pentru elevii claselor a X-a.

In școală se va întări anul acesta și mai mult corelația între lucrările practice executate în ateliere și lecțiile de matematică, fizică, chimie și desen. Profesorii care predau aceste discipline vor participa la unele lucrări practice pentru a cunoaște mai bine cunoștințele teoretice de care au nevoie elevii la aceste lucrări. Maiștrii instructori se vor putea sprijini în munca lor pe cunoștințele pe care le capătă elevii la orele de matematică, de pildă, cu privire la diferite măsurători, la orele de fizică, cu privire la principiile care stau la baza construirii și folosirii uneltelor de lucru, la orele de chimie — privitoare la proprietățile metalelor sau la cele de desen tehnic pentru întocmirea unei schițe. In atelierul școlii vor fi executate printre altele și piese care vor fi folosite ca material didactic în predarea acestor discipline.

Experiența bogată a școlii sovietice și experiența lor proprie, în ceea ce privește desfășurarea lucrărilor practice în ateliere, va ajuta conducerea școlii, cadrele didactice, maiștrii instructori din școala medie nr. 1 din orașul Mediaș să obțină rezultate tot mai frumoase pe calea politehnizării învățămîntului.

Rezultatele obținute de școala medie nr. 1 din Mediaș, pe drumul politehnizării arată clar că atunci cînd există inițiativă creatoare, cînd cadrele didactice formează un front comun pentru realizarea sarcinilor ce le stau în față, cînd colectivul pedagogic știe să folosească sprijinul prețios al comitetului de părinți și al conducerilor de întreprinderi, problemele noi ale școlii pot fi rezolvate cu succes.

Folosirea creatoare a experienței dobîndite de școala medie nr. 1 din Mediaș și de alte școli va contribui în mod efectiv la lărgirea acțiunii de realizare a învățămîntului politehnic.

REVISTA „LIMBA ROMÎNĂ"

Nr. 4/1956

In ultimul număr al revistei „Limba română" întîlnim cîteva articole importante pentru o mai bună cunoaștere a gramaticii limbii noastre. Capitolul „Gramatică și vocabular" se îmbogățește cu materialul analizat în studiile Cu privire la „Dicționarul limbii române literare contemporane" și la fondul principal de cuvinte al limbii române, articol postum al acad. Lotar Rădăceanu, Predicatul verbal de G. Nedioglu și Ordinea cuvintelor în propoziție de B. I. Pruteanu-Chișinău. Ultimele două aduc complectări și precizări capitolelor respective din Gramatica limbii române editată de Academia R.P.R. Prof. G. Nedioglu se ocupă de „sintagmele predicative formate din semiauxiliarele a avea, a fi, a voi" și arată pe baza unei solide documentări nuanțele de sens ale acestor construcții gramaticale. B. I. Pruteanu-Chișinău insistă mai ales asupra interdependenței „dintre forma cuvintelor și locul lor în propoziție".

Capitolul „Limbă și literatură" cuprinde și el două studii privitoare la concepția artistică și la originalitatea limbii și stilului unor scriitori. Al. Niculescu arată în Evoluția frazei în stilul lui Barbu Delavrancea că „pe măsură ce creația literară a lui Delavrancea se maturizează", tendința spre simplificare și concentrare se accentuiază. Densitatea frazei urmărește să imprime dinamism și forță sugestivă limbii și stilului narațiunilor. Părerile lui Costache Negruzzi despre limbă sînt puse în lumină de G. Brîncuș, care le încadrează în mișcarea literară, socială și politică a epocii, pentru o mai bună înțelegere a contribuției scriitorilor clasici la dezvoltarea și cultivarea limbii noastre literare.

La discuții putem citi controversa dintre acad. Al. Graur și prof. D. Macrea în problema dialectelor limbii române. Acad. Al. Graur susține că aromîna, istro-romîna și meglenoromîna sînt limbi aparte față de limba română, în vreme ce prof. D. Macrea susține că ele sînt dialecte ale limbii române. I. Popescu face o substanțială dare de seamă asupra consfătuirii pe țară a cadrelor didactice și a părinților, cu privire la dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, iar la „Note" I. Rizescu arată pe baza unor documente, unele puțin cunoscute, altele inedite, felul în care au apreciat scriitorii mai vechi munca lexicografică a lui H. Tiktin și cum din colaborarea dintre artiștii limbii și erudiții ei cercetători filologi, s-a ajuns la un nivel mai înalt al cunoașterii și cultivării limbii noastre literare.

Numărul de care ne ocupăm mai cuprinde recenzii, note bibliografice și consultații.

GH. BULGAR

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt

ANUL VIII Nr. 394 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 26 octombrie 1956

Citiți în acest număr

In pag. 3-a

Se îmbunătățește munca în rîndurile studenților

Realizări în activitatea metodică

In plină acțiune de desfășurare a alegerilor sindicale

Organizațiile sindicale din instituțiile de învățămînt din țara noastră se află angajate în plină acțiune de desfășurare a alegerii noilor organe sindicale. Pînă acum s-au și efectuat alegeri în mai bine de jumătate din grupele sindicale și organizațiile sindicale de bază din școlile patriei noastre, în unele locuri trecîndu-se chiar la alegerea noilor comitete de instituție și la pregătirea conferințelor raionale și orășănești.

Interesul stîrnit în rîndul zecilor de mii de membri ai Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt de acest însemnat eveniment se oglindește atît în participarea lor masivă la adunările generale ale organizațiilor respective, cît și în dezbaterile care au loc după prezentarea dărilor de seamă. La marea majoritate a adunărilor generale ținute pînă acum participarea membrilor de sindicat a fost de peste 90 la sută. In multe organizații sindicale de bază și grupe sindicale alegerile au oferit un bine venit prilej pentru mobilizarea tuturor membrilor de sindicat în vederea ridicării nivelului activității lor profesionale. In aceste organizații, cu cîteva săptămîni înainte de ținerea adunărilor generale s-au discutat diferite aspecte ale muncii profesionale, stabilindu-se măsuri atît pentru valorificarea experienței înaintate, cît și pentru înlăturarea unor deficiențe.

In regiunea Bacău, de pildă, cadrele didactice din peste 100 de organizații sindicale de bază au reușit să ridice procentul elevilor școlarizați la 100%. Pentru realizarea planului de școlarizare, cadrele didactice din Codlea au organizat, cu ajutorul comitetului de părinți, o cantină la care se servește masa de prînz unui număr de 30 de copii proveniți din familii cu mijloace materiale mai reduse.

Pentru îmbunătățirea procesului de învățămînt, în regiunea Stalin s-au organizat consfătuiri de producție cu teme bine alese și care au stîrnit interes în rîndul pedagogilor. Așa, de pildă, la școala din satul Daneș, raionul Sighișoara, s-a organizat o consfătuire de producție pe tema: „Cum am muncit la clasa pe care o conduc pentru a forma la elevi disciplina conștientă". Asemenea acțiuni au fost organizate și în regiunile Craiova, Galați, Cluj, București.

In regiunea Galați, unde s-au luat din timp cele mai indicate măsuri politico-organizatorice, alegerile sindicale au prilejuit, pe lîngă intensificarea activității profesionale a membrilor de sindicat, și dezvoltarea activității lor cultural-educative. S-a organizat învățămîntul politic pentru membrii de sindicat, s-au înființat noi formații artistice, au fost activizate cele existente, s-au revizuit repertoriile. In regiunile Ploești și București alegerile sindicale au dus la intensificarea contribuției organizațiilor sindicale ale muncitorilor din învățămînt la transformarea socialistă a agriculturii.

In adunările generale ale organizațiilor sindicale de bază, ale grupelor sindicale și ale comitetelor de instituție care au avut loc pînă în prezent s-au ridicat, pe lîngă importante probleme ale activității membrilor de sindicat în domeniul muncii profesionale, și multe probleme legate de preocuparea organelor administrative și sindicale față de traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de viață și muncă ale învățătorilor și profesorilor. Cadrele didactice, manifestîndu-și satisfacția în legătură cu măsurile luate de partid și guvern pentru ridicarea nivelului lor de trai, au combătut totodată cu hotărîre birocratismul și pasivitatea unor organe administrative care întîrzie sau neglijează aplicarea acestor hotărîri. In unele raioane din regiunile Pitești, Iași, Oradea nu s-au luat măsurile cuvenite pentru aprovizionarea cu lemne a cadrelor didactice, cu toate că în privința aceasta există directive clare și precise. De asemenea, în adunările generale s-a arătat că există încă sfaturi populare care n-au atribuit cadrelor didactice loturile stabilite de Hotărîrea partidului și guvernului din 16 august 1951.

In adunările generale membrii de sindicat au cerut organelor sindicale să intervină pentru ca organele locale respective să fie obligate să privească cu mai mult spirit de răspundere traducerea în viață a politicii partidului și guvernului în ceea ce privește asigurarea condițiilor de viață și muncă ale cadrelor didactice. Membrii de sindicat au combătut, de asemenea, năravurile unor lucrători de la sfaturile populare care, nesocotind directivele partidului și guvernului, folosesc cadrele didactice la munci cu totul străine de obligațiile lor. Asemenea năravuri s-au manifestat, de pildă, în comuna Văcăreni, raionul Măcin, unde cadrele didactice au fost obligate să participe la tăiatul cocenilor, precum și în comunele Barcea și Tăpligi, unde învățătorii au fost trimiși să se ocupe de număratul ciinilor.

La ședința ținută recent la C.C. al S.M.I. cu instructorii care sînt trimiși în regiuni pentru sprijinirea alegerilor sindicale a reieșit faptul că în activitatea colectivelor regionale, raionale și orășenești care pregătesc alegerile există încă lipsuri care trebuie de urgență lichidate. Una dintre acestea este formalismul în pregătirea și desfășurarea adunărilor generale. Un exemplu edificator de muncă de mîntuială îl prezintă desfășurarea adunării generale a organizației sindicale de bază din comuna Gălbinași, raionul Brănești. Darea de seamă prezentată în adunarea generală a muncitorilor din învățămînt din această comună a înșirat un mare număr de fraze goale, fără nici un fel de conținut.

Discuțiile au urmat în același stil și s-au rezumat la a arăta laconic și superficial că procesul de învățămînt din școală se desfășoară „la un înalt nivel".

Asemenea adunări generale nu vor putea duce la îmbunătățirea muncii sindicale din școli, la creșterea prestigiului organelor sindicale în rîndul membrilor de sindicat.

Buna desfășurare a alegerilor sindicale trebuie să fie urmată de o temeinică instruire a noilor organe alese. Din păcate, în multe regiuni instruirea este neglijată. Este necesar ca instruirea organelor nou alese să se facă imediat după alegeri, pentru ca astfel acestea să poată să-și înceapă activitatea.

In unele raioane au fost antrenați să conducă adunările generale de alegeri și inspectori ai secțiilor de învățămînt. Socotim că această practică este cu totul nejustă, deoarece ea nu permite asigurarea unui climat favorabil desfășurării criticii de jos față de lipsurile organelor de învățămînt.

In perioada care a mai rămas pînă la conferințele raionale, perioadă în care se vor încheia alegerile în toate organizațiile sindicale de bază și comitetele de instituție, trebuie luate măsuri pentru intensificarea muncii de pregătire politico-organizatorică a adunărilor generale. Comitetele sindicale raionale, orășenești și regionale au datoria să se ocupe mai atent de rezolvarea cererilor și sezisărilor membrilor de sindicat și să sprijine eforturile acestora pentru ridicarea nivelului general al învățămîntului nostru. De asemenea, nu trebuie pierdut din vedere faptul că îmbunătățirea pe viitor a muncii sindicale este strîns legată de pregătirea politică și profesională a celor care vor fi aleși în fruntea organizațiilor sindicale.

Luna Prieteniei romîno-sovietice

CONFERINȚA PEDAGOGICĂ PE ȚARĂ CU TEMA „POLITEHNIZAREA INVĂȚĂMINTULUI DE CULTURĂ GENERALĂ"

In cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, Consiliul General A.R.L.U.S., Ministerul Invățămîntului și Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt au organizat de curînd o consfătuire pentru dezbaterea principalelor probleme privind politehnizarea învățămîntului de cultură generală din țara noastră. La consfătuire au participat cadre didactice care au unele realizări în domeniul politehnizării. A luat de asemenea parte și tovarășa E. K. Osipova, directoarea școlii nr. 243 din Moscova, membră a delegației de oameni de știință și cultură din U.R.S.S. care a participat la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice în țara noastră.

In cele ce urmează dăm rezumatul celor două referate prezentate cu acest prilej și al discuțiilor ce s-au dus pe marginea lor.

Învățămîntul politehnic și unele probleme ridicate de aplicarea lui în școlile de cultură generală

referat prezentat de tov. Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice.

Incepînd prin a arăta importanța acordată de Marx și Lenin învățămîntului politehnic, definiția și conținutul acestuia după concepția clasicilor marxism-leninismului, prof. univ. Stanciu Stoian s-a ocupat în continuare de două trăsături caracteristice ale învățămîntului politehnic: conceperea lui ca acțiune și proces de însușire a cunoștințelor și deprinderilor, în legătură cu bazele producției moderne și conceperea lui ca parte componentă importantă a educației comuniste.

In legătură cu prima trăsătură, a spus vorbitorul, trei întrebări ni se conturează de îndată ce coborîm pe teren. Prima: dacă obiectele de studiu legate de politehnizarea învățămîntului sînt numai cele prezentate în programele actuale sau trebuie să ne mai gîndim și la altele. A doua: care sînt semnificația și valoarea lucrului manual în raport cu învățămîntul politehnic? A treia: în ce raport trebuie să se găsească învățămîntul tehnic profesional atît față de lucrul manual cît și, mai ales, față de învățămîntul politehnic?

Răspunzînd la prima întrebare, referentul a pus, printre altele, problema dacă, în afară de obiectele stabilite (matematică, fizică, chimie, științe naturale, geografie și desen) n-ar mai fi nevoie, de pildă, de un obiect ca planificarea și organizarea economiei. Vorbind despre semnificația lucrului manual în raport cu învățămîntul politehnic referentul a arătat că lucrul manual și educația prin munca fizică nu pot fi confundate, evident, cu instrucția politehnică, ci reprezintă doar elemente de politehnizare.

In răspunsul pe care referentul l-a dat la cea de a treia întrebare, după ce a arătat deficiențele vechiului învățămînt tehnic profesional — profesionalizare îngustă și meșteșugărească, fără un orizont cultural suficient, pregătire monotehnică — a analizat organizarea învățămîntului nostru profesional.

In continuare, vorbitorul a făcut un scurt istoric al formelor folosite în diferite etape de către școala sovietică pentru aplicarea principiului învățămîntului politehnic, a arătat învățăturile ce se desprind pentru munca noastră din experiența școlii sovietice.

După expunerea acestor probleme de ordin general, referentul s-a ocupat de probleme mai speciale, dar a căror rezolvare nu poate fi amînată ușor. Una dintre acestea este următoarea: politehnizarea învățămîntului de cultură generală înseamnă numai o formare generală politehnică, sau este loc în acest proces și pentru un început de calificare profesională? Pornind de la experiența școlii sovietice, referentul a arătat că lucrurile trebuie privite și prin prizma cultivării generale a aptitudinilor elevilor, îmbinînd această cerință cu nevoile societății de a avea un tineret bine pregătit. Nu ne putem mulțumi cu o pregătire prea „în general" — ceea ce uneori e tot una cu nepregătirea, cu amatorismul. Avem nevoie de un tineret care să știe să facă un lucru efectiv. Pe această linie credem că este loc pentru un început de calificare bazată pe înclinații individuale, în cadrul aceleiași programe și, totodată, pe un fond serios politehnic. Acesta trebuie să formeze temelia. Acest rezultat se obține destul de ușor dacă lucrările practice ale elevilor se fac nu în atelierele-școală, ci direct în producție.

Referentul a ridicat, de asemenea, problema dacă învățămîntul politehnic trebuie să dea aceeași pregătire băieților și fetelor sau este cazul ca pentru fiecare sex să se prevadă lu-

(Continuare în pag. II-a)

Activitatea elevilor

Și pentru elevii școlii de 7 ani nr. 6 din orașul Satu Mare sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice înseamnă un bine venit prilej de cunoaștere mai temeinică a Țării Socialismului, a vieții copiilor din Uniunea Sovietică. Astfel, elevii din clasa a VII-a au vizionat cu mult interes diafilme cu privire la viața pionierilor sovietici. In cadrul săptămînii cărții sovietice au avut loc în școală conferințe cu următoarele teme: „Viața și opera lui Gogol", „Chipul omului sovietic așa cum este oglindit în romanul lui N. Ostrovski „Așa s-a călit oțelul" etc.

In decursul Lunii prieteniei romîno-sovietice numeroși elevi din școală au întreținut o bogată corespondență cu colegii lor din Uniunea Sovietică. Printre aceștia trebuie să amintim în primul rînd pe Valentin Molnàr, Ioan Papp, Otto Merk, Eva Székelyi etc. Unii dintre ei au propus colegilor lor sovietici să facă schimb de cărți și reviste, alții au cerut informații cu privire la modul în care tineretul sovietic întîmpină Festivalul mondial al tineretului care va avea loc în acest an la Moscova. Cu prilejul acestui schimb de scrisori elevii școlii nr. 6 din Satu Mare au aflat că în editura „Molodaia Gvardia" din Moscova a apărut cartea „In Romînia nouă" de Piankov și Melnikov, în care autorii prezintă cititorilor sovietici interesante informații geografice și economice referitoare la Republica Populară Romînă.

ALEXE MELEGH

In școlile profesionale

Desfășurarea Lunii prieteniei romîno-sovietice are în școlile profesionale o frumoasă tradiție. In fiecare an sărbătorirea în aceste școli a Lunii marii prietenii îmbogățește viața culturală și artistică a ucenicilor cu manifestații care, prilejuind o cunoaștere mai adîncă a Uniunii Sovietice, sînt în același timp o expresie vie a simțămintelor de dragoste și recunoștință pe care tinerii ucenici le poartă poporului sovietic.

In toate școlile profesionale din Capitală au avut loc adunări festive, încheiate cu frumoase programe artistice. De asemenea, se desfășoară numeroase manifestații sărbătorești: seri literare, conferințe, întîlniri cu părinții, vizionări de spectacole cinematografice și teatrale, vizite la muzee etc...

Răsfoind carnetul cu însemnări al ucenicei Florica Moraru de la școala profesională nr. 3 din Capitală, poți vedea în el: participarea la conferința „Relațiile romîno-ruse de-a lungul veacurilor", cuvîntul luat în cadrul discuțiilor literare în jurul cărților „Pămînt desțelenit" și „Secerișul", contribuția personală la scrisoarea colectivă trimisă de ucenicii școlii profesionale nr. 3 elevilor școlii tehnice nr. 18 din Moscova. La școala profesională de ucenici nr. 3 au mai avut loc în aceste zile întîlniri cu părinții invitați la conferința „Makarenko despre educația copilului în familie", comunicări asupra ultimelor realizări ale științei și tehnicii sovietice, concursuri sportive închinate zilei de 7 Noiembrie.

★

Vizitînd școala profesională de ucenici nr. 4, te impresionează plăcut agitația vie și interesantă realizată în cinstea Lunii prieteniei romîno-sovietice. Fotomontajele artistic realizate îți prezintă imagini grăitoare din viața bogată și fericită a tineretului sovietic. In această școală, săptămîna cărții și presei sovietice a fost marcată prin două recenzii și prin organizarea unor standuri cu noutăți din literatura sovietică beletristică, tehnică și științifică.

Ucenicii școlii nr. 4 au mai prevăzut și o serie de alte frumoase acțiuni: schimb de scrisori cu ucenicii sovietici, un concurs de desen artistic, un concurs literar, sărbătorirea zilei tineretului sovietic, conferință despre metode avansate în muncă folosite de fruntașii în producție etc.

Tradiționala sărbătoare a Lunii prieteniei romîno-sovietice este în plină desfășurare în școlile profesionale din Capitală. Ea înseamnă pentru tinerii ucenici un prilej minunat de afirmare a atașamentului lor față de marea prietenie dintre poporul nostru și poporul sovietic.

MESAJ DE PRIETENIE

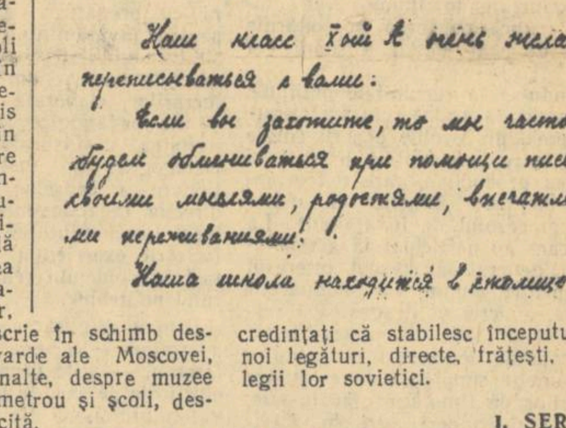
Бухарест 20 X-956.
Дорогие товарищи,
Наш класс X-ый А очень желает переписываться с вами:
Если вы захотите, то мы часто будем обмениваться при помощи писем своими мыслями, радостями, впечатлениями, переживаниями!
Наша школа находится в районе

Dornici să cunoască viața colegilor lor din Uniunea Sovietică, elevii clasei a X-a „A" a școlii medii nr. 20 din Capitală s-au adresat elevilor unei școli din Moscova. In cuvinte calde, prietenești, ei au scris colegilor lor din Moscova despre școala în care învață, despre minunatul parc al Libertății ce se află în vecinătatea școlii, despre viața și munca lor, rugîndu-i să le scrie în schimb despre marile bulevarde ale Moscovei, despre clădirile înalte, despre muzee și teatre, despre metrou și școli, despre viața lor fericită.

Toți elevii clasei au semnat cu dragoste acest mesaj de prietenie, încredințați că stabilesc începutul unei noi legături, directe, frățești, cu colegii lor sovietici.

I. ȘERBAN

In clișeu: Facsimilul primei pagini a scrisorii.

Pe parcela experimentală a școlii din Brădet

Am sosit la școala elementară de 4 ani din Brădet într-o caldă zi de toamnă. Directorul s-a bucurat de vizita mea.

— Frumoasă școală aveți — tovarășe director — îi spun eu de cum mi-a întins mîna.

— Da, e frumoasă!... O mînă de oameni harnici au clădit-o prin muncă voluntară...

Privirile i-au alunecat apoi peste drum, spre vechea școală în care a învățat el buchile.

— Trecuseră anii, satul crescuse, dar școala rămăsese aceeași — micuță și întunecoasă.

Oamenii nu și-au dărîmat școala veche. Nu știu de ce!... Poate pentru că unora le era o amintire tristă, dar dragă, a copilăriei, sau poate pentru a lăsa să se confrunte trecutul și prezentul...

In dreapta vechii școli se întinde pe o suprafață de 300 m.p. grădina școlii.

Un timp terenul i-a fost luat școlii, dar învățătorii nu s-au lăsat. L-au cerut mereu și au reușit să-l recapete. Acum e al școlii, e parcela experimentală.

Se terminau tocmai cursurile. Copiii ieșeau din clase și se adunau în jurul tovarășilor învățători. Impreună au trecut apoi drumul. Era ziua recoltării cartofilor.

Inainte de a intra pe parcela experimentală a școlii, am vrut să-l întreb pe tov. director mai multe despre sătenii din Brădet, despre activitatea căminului cultural, despre... dar mi-am amintit de vorbele unor săteni cu care venisem în autobus, de la Pitești.

...„Harnic învățător avem! A fost ani de zile într-un sat sărac de tot. Pe sătenii de acolo i-a învățat să scape de sărăcie, transformînd tot satul într-o livadă. Nu ne-am lăsat și l-am adus la noi, că-i al nostru, din Brădet... El ne învață și pe noi ca și pe copiii noștri „noile reguli agrotehnice", cum le zice dînsul. Acolo, peste drum de școală, pe „parcela experimentală", cum îi spune dînsul, se necăjește cu noi, oamenii în toată firea, și cu școlarii de o șchioapă, ca să ne învețe cum să cultivăm mai bine cartofii, roșiile, ceapa, varza și altele..."

Ajunși pe parcelă, copiii s-au împărțit pe colective de muncă, așa cum au lucrat în tot cursul anului școlar precedent, grupîndu-se la cele două parcele de cartofi care trebuiau recoltați.

Se lucra cu sîrguință. Sapele dezgropau cartofi mari și mulți în fiecare cuib, trecîndu-se sistematic de la un rînd la altul. Vroiam să aflu multe, de la dascăli, dar mai ales de la micii agronomi.

— Lucrați cu grijă, să nu-i tăiați, le spun copiilor cei doi învățători.

M-am apropiat de tov. Săndulescu și i-am cerut să-mi povestească despre parcelă.

— Da. Parcela am organizat-o de trei ani. Din vînzarea produselor am realizat venituri bune. Așa ne-am procurat o serie de materiale necesare școlii. Pentru parcelă am făcut două răsadnițe, una caldă și alta rece, cu o suprafață totală de 30 m.p. In acest an distribuirea veniturilor, de acord cu comitetul de părinți, se face astfel: 50% primă de muncă elevilor și părinților fruntași, 25% pentru îmbunătățirea solului cu îngrășăminte și 25% pentru electrificarea școlii. Dar iată-i și pe tovarășii din comitetul de părinți, Gh. Trău, Gh. Diaconu și Mircea Dumitrescu. Au venit să vadă recoltarea cartofilor. Satul vrea să vadă cantitatea cartofilor noștri, însămînțați după noile reguli agrotehnice...

Tovarășii privesc primii cartofi dezgropați. Sînt mari și mulți. Școlarii îi adună cu bucurie nestăpînită.

— Știam noi că vor fi mai mulți și mai frumoși decît cei semănați înainte, spune Dumitrescu Elena, elevă în clasa a IV-a.

— Am îngrășat pămîntul cu cenușă adunată din sat, toată iarna, cum ne-a sfătuit tovarășul director, completează Trău Filofteia — colega ei.

— Și părinții mei au pus cenușă, spune Mareș Filofteia. Spuneau: „bogat rod, școlii trebuie să-i mulțumim, adică tovarășului director, care ne-a învățat și ție, fată, că ne-ai îndemnat să-i urmăm sfaturile".

Sătenii au pornit să cerceteze celelalte sectoare. Pe unul cu varză albă de Buzău se văd, din loc în loc, verze roșii, din care nu s-au cultivat niciodată în sat. Alături e sectorul cu morcovi. Curioși — ei smulg din pămînt morcovul și cîntăresc, cu palma bătută de muncă.

— Mare mai e!... Intră vreo doi, trei la un kilogram — spune gospodarul Mircea Dumitrescu. Am luat și eu răsaduri de la răsadnița caldă a lotului, dar pe locul meu s-au făcut parcă mai mici. Inseamnă că pămîntul acesta a fost lucrat mai bine.

Dar ceea ce îi bucură mai mult sînt roșiile.

— Inainte, spune Diaconu Gheorghe, gestionarul cooperativei, aduceam roșii din alte părți. Abia acum ne-am convins că pot crește și la noi în sat.

— Desigur, îi răspunde tovarășul director, iar la anul, cînd vom învăța să lucrăm și ghivece nutritive, prin reducerea duratei de maturizare, se vor coace mai repede roșiile.

— Mai sînt oare multe de învățat? — întreabă tov. Gh. Trău, paznic la I.F.E.T.

— Sînt, mereu sînt multe de învățat. Spre exemplu — varza a crescut frumoasă, a legat bine — dar au apărut fluturi albi de varză. Au cam stricat-o. La anul va trebui să luptăm din timp cu acești dăunători. Dar pînă atunci mai sînt multe de făcut și mai ales multe de învățat.

— Noi ne-am organizat parcela și munca pe ea în tot cursul anului, și iarna — spuse un elev.

— Și ce ați lucrat voi iarna, îl întreb eu cu interes.

— Cînd am învățat la aritmetică scara de proporție — ne-a învățat tovarășul învățător să facem parcelarea lotului.

— Am mai încercat și puterea de germinație a semințelor, la semințe de roșii timpurii și la alte legume — spune un alt elev.

— Cînd au început să crească, le-am copilit ca să se facă roșiile mai mari și să se coacă mai repede — adăugă o colegă a lor. Cînd le-am spus părinților mei să le copilească și ei pe cele de pe locul nostru, n-au vrut. Vroiau să se facă multe, multe. Abia mai tîrziu au văzut că s-au făcut multe, dar au rămas mici. De copt, s-au copt doar cîteva, celelalte au rămas mici, bune doar de murat.

Vorba se închega în jurul foloaselor obținute prin metodele agrotehnice înaintate. Vorbeau pe rînd sătenii, școlarii și dascălii. O adevărată oră de legumicultură pe parcela experimentală a școlii.

— Știți cît au produs cei doi ari? — ne întrebă deodată directorul cu bucurie în glas — 550 kg de cartofi! Aceasta înseamnă o producție de circa 25.000 kg la hectar. Un adevărat record. De altfel, la concursul celor mai bune parcele școlare experimentale și la expoziția organizată pe raion, cu prilejul consfătuirilor din august, am fost felicitați.

Dar nu ne mulțumim cu atît. Vrem să folosim la anul îngrășăminte bacteriene.

GEORGE DRAGOȘ

Fotocronica Gazetei învățămîntului

La școala medie nr. 1 din Galați elevii au la dispoziție condiții minunate pentru dezvoltarea lor fizică. In clișee: *aspecte din sala de gimnastică, bazinul de înot și poligonul de tir al școlii medii nr. 1 din Galați.*

Conferinţa pedagogică pe ţară cu tema „Politehnizarea învăţământului de cultură generală"

(Urmare din pag. I-a)

crări practice deosebite. Nu putem fi — a spus referentul — decît împotriva învăţământului separat şi în această privinţă. A-l admite înseamnă în fond a pleda contra învăţământului mixt în general. In continuare vorbitorul a căutat să dovedească de ce este just învăţământul politehnic unitar şi cum se poate el realiza, propunînd — pe baza definiţiei dată învăţământului politehnic de către Marx, care vorbeşte de însuşirea „principiilor fundamentale ale tuturor proceselor de producţie" — o lărgire a programelor de activitate practică, introducerea atelierelor de croitorie, de industria conservelor etc. In felul acesta, a spus referentul, atît fetele cît şi băieţii ar găsi mai uşor utilizarea propriilor lor înclinaţii.

Ultima problemă ridicată în referat a fost aceea privitoare la particularităţile realizării învăţământului politehnic la oraşe şi sate. Referatul a tras două concluzii în această privinţă. Prima: oricît de mult se va ridica nivelul tehnic al muncii agricole, şcoala sătească va trebui să pună accentul tot pe practica agricolă, după cum cea orăşenească va pune accentul tot pe practica industrială. Cea de a doua: oricare ar fi deosebirile în căile de realizare, la baza lor trebuie să stea aceleaşi forme elementare ale tehnicii moderne care pot fi aplicate variat în industrie sau agricultură. In felul acesta, a arătat referentul, putem realiza un învăţămînt politehnic unitar în esenţa lui, şi totodată variat după împrejurări.

In partea finală, referatul s-a ocupat de metodele ce trebuie aplicate în realizarea politehnizării, insistînd asupra importanţei metodei demonstraţiei, asupra necesităţii de a se elabora îndrumări metodice în legătură cu folosirea filmului didactic, a radioului, cu munca în atelier şi activitatea practică a elevilor în producţie, asupra necesităţii ridicării generale a tehnicii didactice la înălţimea tehnicii moderne. Sarcini însemnate privind problemele legate de învăţămîntul politehnic au fost subliniate şi în domeniul psihologiei pedagogice.

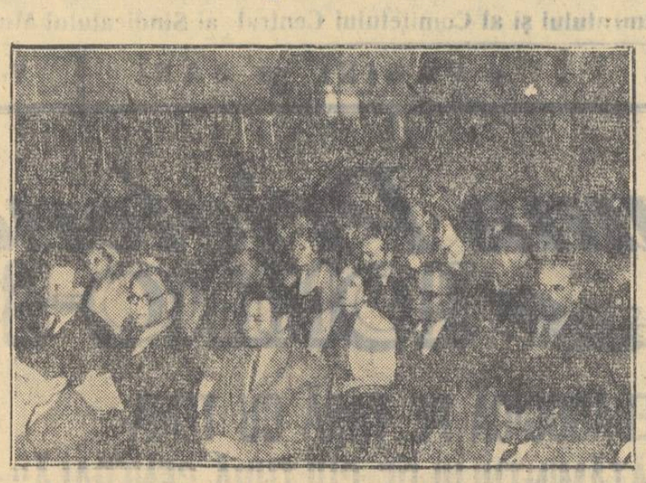

Aspect din sala conferinţei

Elemente de învăţămînt politehnic introduse în şcolile de cultură generală din R. P. R.

referat prezentat de Mihai Ghivirigă, şeful secţiei de învăţămînt politehnic de la Institutul de ştiinţe pedagogice

Invăţămîntul politehnic în şcoala noastră — a arătat vorbitorul — se realizează treptat, folosindu-se în mod creator bogata experienţă sovietică. In anul şcolar 1955/1956 s-au introdus pentru prima oară la noi în ţară elemente de politehnizare la 8 şcoli experimentale. La aceste şcoli au fost organizate lucrări de tîmplărie şi lucrări agricole pe lotul şcolar pentru elevii claselor a V-a, lucrări de tîmplărie şi lăcătuşerie pentru elevii claselor a VIII-a.

Pentru a se asigura o legătură mai strînsă între cunoştinţele predate la lecţiile de ştiinţe naturale şi producţia agricolă, pentru elevii clasei a VIII-a de la şcolile experimentale au fost organizate în timpul verii tabere de muncă pe lîngă gospodăriile agricole de stat de la Cisnădie şi Periş.

Referindu-se la rezultatele obţinute, tov. Ghivirigă a arătat cum s-a asigurat la unele din şcolile experimentale legătura între cunoştinţele predate şi activitatea productivă, care a fost influenţa lucrărilor practice de atelier asupra procesului de învăţămînt. La clasele care au participat la aceste lucrări, în general, a crescut interesul elevilor pentru studiu, s-a îmbunătăţit disciplina, au crescut dragostea şi respectul elevilor faţă de munca fizică. Ei au căpătat deprinderi de minuire a unor unelte simple şi de executare a lucrărilor de tîmplărie, lăcătuşerie, precum şi deprinderi agricole. Desigur că aceste deprinderi nu au putut deveni deocamdată temeinice, datorită timpului scurt în care au fost căpătate.

Referatul a analizat, în continuare, rezultatele obţinute pe drumul politehnizării la alte şcoli din ţară, ca şcoala de 7 ani mixtă nr. 57 din Bucureşti, şcoala medie din Feteşti (regiunea Constanţa), şcoala medie nr. 1 din Năsăud, şcoala de 7 ani din Cîrligi (raionul Roman), şcolile din Andieşeni (raionul Vlădeni), Titu-Tîrg (raionul Titu) şi altele. Aceste experienţe izolate, izvorîte din iniţiativă locală, ne arată interesul pe care-l au cadrele didactice pentru învăţămîntul politehnic.

In acest an şcolar s-a mărit cu încă 92 numărul şcolilor în care se aplică învăţămîntul politehnic şi se extind formele prin care se realizează acest învăţămînt. Au fost elaborate de către Ministerul Invăţămîntului programele necesare pentru lucrările practice, care vor fi aceleaşi atît pentru băieţi cît şi pentru fete.

Referatul a arătat apoi, în legătură cu pregătirea cadrelor didactice pentru învăţămîntul politehnic, necesitatea studierii materialelor de specialitate traduse din limba rusă şi a lucrărilor elaborate de Institutul de ştiinţe pedagogice şi a subliniat activitatea desfăşurată de publicaţiile pedagogice, de institutele de perfecţionare a cadrelor didactice şi de direcţia didactico-metodică din Ministerul Invăţămîntului în vederea popularizării experienţei profesorilor fruntaşi în domeniul realizării învăţămîntului politehnic.

Pentru asigurarea bazei materiale a şcolilor — a spus în continuare referentul — este necesar ca, pe lîngă eforturile pe care le face Ministerul Invăţămîntului, să fie mobilizate şi întreprinderile, organizaţiile obşteşti, părinţii etc.

In încheiere tov. Ghivirigă a arătat că sarcina tuturora este să dezvoltăm începutul bun care s-a realizat pe drumul politehnizării şi să rezolvăm teoretic şi practic, cît mai bine, toate problemele pe care le ridică introducerea învăţămîntului politehnic în şcoala noastră.

Cuvîntul tov. Iosif Viehmann, profesor de ştiinţe naturale din Năsăud

In cuvîntul său tov. Viehmann a acordat o atenţie deosebită activităţii cercurilor tehnice ale elevilor. Mai ales la şcolile din satele în care lipsesc întreprinderi industriale şi ateliere şcolare — a arătat vorbitorul — cercurile pot constitui un mijloc deosebit de bun pentru îmbogăţirea elevilor cu cunoştinţe politehnice şi deprinderi practice utile.

Cu un deosebit interes au urmărit cei prezenţi la consfătuire proiecţia de diapozitive care prezenta diferite aspecte din activitatea practică desfăşurată de cercurile de elevi de la şcoala medie nr. 2 din Năsăud, unde predă tov. Viehmann. S-au putut vedea, de pildă, mai multe aparate confecţionate cu mijloace proprii de către elevii cercului foto, premiile pe care le-au cîştigat elevii acestui cerc la un concurs de amatori fotografi pe ţară; cum execută elevii din cercul de împăieri, împăieri de animale şi păsări care sînt folosite ca material didactic în şcoala lor sau la diferite alte şcoli din raioanele Năsăud, Cluj şi Cîmpeni. In urma legăturii stabilite de profesorii şcolii cu diferite întreprinderi din ţară, ei au primit materiale pentru întocmirea unor planşe tehnologice. Planşe ca cele privind prelucrarea sticlei, a porţelanului, a cauciucului, a fierului, a cartonului asfaltat sînt de mare folos la lecţii.

Tot cu ajutorul diapozitivelor cei prezenţi la consfătuire au putut cunoaşte colţul zoologic din şcoală, care cuprinde lupi, vulpi, dihori, viezuri, căprioare, bufniţe, vulturi etc., aspecte de la lecţii practice de zoologie şi darwinism etc.

Cuvîntul tov. Marin Dobre, profesor de ştiinţe naturale la şcoala din Şelimbăr, raionul Sibiu

Referindu-se la realizările obţinute cu elevii în activitatea practică pe parcela şcolară, tov. Marin Dobre a înfăţişat experienţa sa în acest domeniu. Am aplicat cu elevii, a spus vorbitorul, unele metode pentru sporirea producţiei la porumb. De pildă, am îndepărtat paniculele înainte de apariţie (adică înainte de ieşirea din frunze). Indepărtarea s-a făcut din trei în trei rînduri. Pe aceste rînduri s-au aplicat trei polenizări suplimentare. Pe baza acestor lucrări, am ajuns la rezultate foarte interesante. Dintr-un total de 245 de tulpini, am avut 82 tulpini fără spic. De la aceste tulpini fără spic, care au ocupat o suprafaţă de 0,83 ari, am recoltat 174 ştiuleţi, cu o greutate totală de 44 kg., ceea ce înseamnă 5.300 kg. ştiuleţi la hectar De pe cele 163 de tulpini cu spic am recoltat 204 ştiuleţi, în greutate totală de 51 kg., de pe o suprafaţă de 1,65 ari, adică 3090 kg. ştiuleţi la hectar. Din confruntarea acestor date, elevii şi-au dat seama că prin smulgerea parţială a paniculelor se obţin rezultate pozitive. Această metodă va fi experimentată şi în anii ce vor urma.

O altă realizare a noastră, tot în cultura porumbului, este obţinerea unui hibrid. Incă de acum doi ani am pornit să obţinem sămînţă hibridă de porumb. Am ales mai întîi terenul situat la 900 m. distanţă de celelalte culturi de porumb, asigurînd astfel izolarea. Ţinînd seama că ne găsim în Podişul Transilvaniei, am ales varietăţile: galben timpuriu, care a format soiul mamă şi arieşan, care a format soiul tată. Le-am însămînţat în patrat la distanţa de 70/70 cm şi la adîncime de 8 cm. Soiul-mamă a fost însămînţat în rîndul al doilea, iar soiul-tată în rîndul întîi. Insămînţarea s-a făcut la 12 aprilie 1955, cînd temperatura în sol era de plus 10 grade Celsius. Galbenul timpuriu a fost însămînţat cu cinci zile mai tîrziu decît soiul tată (arieşan). Am executat trei praşile cu maşina în rînduri şi trei cu sapa pe rînduri, avînd grijă să nu se producă răniri. Pentru efectuarea hibridării am procedat la castrarea soiului-mamă, prin înlăturarea paniculului, în momentul cînd a început să apară vîrful din teaca frunzei superioare. Procedeul de smulgere a paniculului s-a făcut cu mîna. Controlul a fost făcut zilnic timp de 14 zile.

Am executat şi două polenizări artificiale, la interval de cinci zile. După 128 zile, am recoltat mai întîi ştiuleţii de pe plantele mamă, obţinînd 1520 kg. şi apoi ştiuleţii de pe plantele tată, în greutate de 2.400 kg la hectar. In total, deci, am obţinut 3.920 kg. la hectar.

In continuare, tovarăşul Marin Dobre a vorbit despre succesele obţinute cu elevii în cultura cartofilor, în legumicultură. In prezent, şcoala dispune de peste 16.000 kg. cartofi, varietăţi pure, din care aproape 8000 kg. varietatea Merkur. In primăvara viitoare, gospodăria agricolă colectivă va putea însămînţa 5—6 ha de cartofi proveniţi de pe lotul experimental al şcolii.

Cuvîntul tov. Ştefan Kosa, directorul şcolii de 7 ani din Zetelaka, raionul Odorhei

In şcoala noastră am început să introducem de trei ani elemente de politehnizare a învăţămîntului. Acordăm o atenţie deosebită dezvoltării laboratoarelor de fizico-chimie, de ştiinţe naturale şi am pus bazele atelierelor şcolare Elevii claselor I—VII desfăşoară paralel lucrări practice de atelier şi lucrări practice agricole. La lucrările practice agricole pe terenul experimental iau parte toţi elevii, începînd cu cei din clasa I-a. Astfel, elevii claselor I—II se ocupă de grădina de flori, elevii din clasele III—IV de grădina de zarzavaturi, cei din clasa a V-a cu pepiniera, iar cei din clasele VI—VII cu plantele de cîmp.

Paralel cu lucrările agricole se desfăşoară practica industrială în atelierele şcolii. Aici elevii din clasele III şi IV confecţionează diferite obiecte din carton, placaj etc. căpătînd astfel deprinderi de mînuire a cuţitului, foarfecilor, traforajului etc. De asemenea ei se familiarizează cu maşini şi grupuri de maşini, cunosc tipurile de maşini agricole mai importante.

Elevii clasei a V-a capătă deprinderi de prelucrare a lemnului, cei din clasa a VI-a execută lucrări în metal, iar cei din clasa a VII-a dobîndesc deprinderi practice de electrotehnică.

In toată munca aceasta urmărim ca elevii să cunoască bazele tehnicii şi să primească deprinderi de mînuire a celor mai importante unelte.

Baza materială pentru practica agricolă şi industrială am asigurat-o prin resurse locale. Odată cu dezvoltarea activităţii practice a elevilor avem însă nevoie şi de ajutorul ministerului, mai ales în ceea ce priveşte instalarea atelierelor de prelucrare a metalelor şi a laboratorului de electricitate.

Cuvîntul tov. Codreanu Traian, directorul şcolii medii nr. 1 din Craiova

Şcoala noastră este una din cele 8 şcoli unde s-au organizat în anul trecut lucrări experimentale în vederea introducerii învăţămîntului politehnic S-au desfăşurat lucrări de atelier cu elevii dintr-o clasă a V-a şi una a VIII-a.

Elevii acestor două clase au avut cîte 2 ore pe săptămînă de lucrări practice de atelier. In lunile de toamnă şi de primăvară ei au lucrat şi pe parcela şcolară experimentală.

După constatările făcute atît anul trecut cît şi anul acesta, putem afirma că activitatea practică nu-i supraîncarcă pe elevi. Ei participă la această activitate cu entuziasm, cu multă plăcere. Nu vor să mai iasă nici în recreaţie între cele două ore şi cer mereu ore suplimentare.

Deosebit de importante au fost şi rezultatele educative pe care le-am obţinut datorită introducerii învăţămîntului politehnic. Elevii clasei a V-a experimentale fiind proveniţi de la mai multe şcoli, nu constituiau un colectiv închegat şi întîmpinam din partea lor serioase greutăţi atît în ceea ce priveşte disciplina, cît şi învăţătura. La sfîrşitul pătrarului I, mulţi elevi erau căzuţi la cîte 4 obiecte. Activitatea practică de atelier a înfrîurit foarte mult asupra acestor elevi. Lucrările pe care le făceau individual şi colectiv i-au apropiat şi curînd colectivele de atelier s-au adunat şi pentru învăţătură.

In ceea ce priveşte propunerile pe care vrem noi să le facem, socotim că este bine ca lucrările practice să se efectueze în concordanţă şi paralel cu programele de învăţămînt de la diferite obiecte. De exemplu, în clasa a IX-a se studiază căldura, respectiv capitolul maşini termice. Ar fi bine ca tot în clasa a IX-a să se studieze şi motoarele cu explozie, să se dea cunoştinţe cu privire la conducerea autovehiculelor. Majoritatea elevilor noştri sînt din mediul rural şi e bine să ştie să conducă un tractor, un camion.

In clasa a X-a se studiază electricitatea. Cred că e bine ca în activitatea practică de atelier să se prevadă lucrări de radio-tehnică, urmînd ca în clasa a XI-a elevii să fie înarmaţi cu cunoştinţe din domeniul înaltei frecvenţe, să facă lucrări mai complicate (radio, televiziune etc.)

Cuvîntul tov. Paul Pteancu, profesor de ştiinţe naturale din Careii Mari

Socotesc că lucrările practice ale elevilor nu trebuie să aibă acelaşi caracter la toate şcolile, nu trebuie să fie uniformizate, ci să fie organizate ţinîndu-se seama de specificul producţiei locale.

Această cerinţă este determinată de faptul că în desfăşurarea lucrărilor practice trebuie să se ia în considerare posibilităţile concrete pe care le oferă localitatea respectivă, cît şi necesităţile de cadre ale diferitelor ramuri de producţie spre care se îndreaptă majoritatea absolvenţilor şcolii medii. Este de aceea necesar ca în şcolile din centrele industriale să se pună mai mult accent pe producţia industrială, iar în şcolile din centrele agricole pe deprinderile de muncă agricolă.

Tov. Pteancu a arătat mai departe cum experienţa sa la catedră i-a dat posibilitate să verifice cît de utile sînt pentru elevi lucrările practice. Astfel, la şcoala pedagogică unde s-au desfăşurat cîtiva ani de-a rîndul lucrări practice cu elevii pe parcela experimentală, elevii au dobîndit numeroase cunoştinţe privind munca agricolă, au căpătat un interes deosebit pentru această activitate. S-a ridicat nivelul pregătirii elevilor la ştiinţele naturale, s-au dezvoltat spiritul lor de observaţie, perseverenţa, simţul de răspundere. La şcoala medie, însă, unde nu s-au organizat în anii trecuţi lucrări pe lotul experimental, interesul elevilor pentru agricultură este mai redus.

Aceasta arată cît de necesară este introducerea de lucrări practice agricole sistematice la toate şcolile medii.

Cuvîntul tov. Ion Rîmbu, profesor de ştiinţe naturale la şcoala de 7 ani din comuna Cîrligi, raionul Roman

Vorbind despre activitatea practică cu elevii pe parcela şcolară experimentală, tov. Rîmbu a insistat asupra temelor urmărite, asupra felului cum a organizat activitatea practică. Pentru ca elevii să-şi dea seama de principiile biologiei miciuriniste şi pentru ca munca practică să fie legată de problemele ştiinţifice — a spus vorbitorul — am fixat o serie de teme pe care le-am urmărit în activitatea practică experimentală. De pildă, am urmărit cu elevii următoarele teme: influenţa parcurgerii stadiului de iarovizare asupra dezvoltării grîului de toamnă, influenţa spaţiului de nutriţie asupra dezvoltării florii soarelui, influenţa metodelor de însămînţare asupra producţiei florii soarelui şi grîului de toamnă, influenţa îngrăşămintelor de bază şi suplimentare; culturi comparative; transformarea naturii plantelor prin schimbarea condiţiilor de viaţă; hibridări vegetative, hibridări sexuate.

Majoritatea lucrărilor au fost efectuate de către elevi în afara orelor de clasă. Ei vizitau în fiecare zi parcela, din proprie iniţiativă, pentru a face observaţii.

De la început m-am preocupat să organizez cît mai just activitatea practică pe parcela experimentală. Am împărţit elevii în brigăzi conduse de cîte un responsabil. Fiecare brigadă cuprinde elevi din clasele a V-a, a VI-a şi a VII-a. Atît în timpul cursurilor, cît şi în perioada de vară fac de serviciu, în fiecare zi, cîte un responsabil de brigadă — prin rotaţie — şi cîte un elev din fiecare brigadă.

Aplicînd cunoştinţele de botanică transmise în cadrul lecţiilor şi metodele agrotehnice înaintate, elevii au reuşit să determine timpul optim de însămînţare a porumbului, să obţină soiul de toamnă al grîului „Marquis" prin schimbarea condiţiilor grîului de primăvară. Am obţinut o producţie de 7.000 kg. de orz de toamnă la ha. şi de 5.000 kg. de grîu TF 16 la ha.

★

Au mai luat cuvîntul tovarăşii **Gheorghe Aniţei**, directorul şcolii medii nr. 23 din Bucureşti, **Vasile Barna**, directorul şcolii medii nr. 1 din Mediaş, **Mihail Avădanei**, directorul şcolii nr. 3 din Iaşi şi **Emil Leibovici**, metodist în Ministerul Invăţămîntului.

Tov. Gheorghe Aniţei, care a condus tabăra-şantier de pe lîngă gospodăria de stat „N. Bălcescu" din Periş, unde au participat elevii claselor a VIII-a experimentale de la şcolile nr. 3 Iaşi, Bolintinul din Vale, nr. 1 din Craiova şi nr. 23 Bucureşti a arătat cum a fost organizată tabăra, care au fost obiectivele urmărite, programul de activitate, realizările obţinute. Activitatea practică agricolă desfăşurată în cadrul gospodăriei de stat le-a dat elevilor posibilitatea să aplice şi să adîncească unele cunoştinţe dobîndite în şcoală, să cunoască tehnica agricolă din sectorul socialist, viaţa ţăranilor muncitori din acest sector, le-a trezit interesul şi dragostea pentru munca în producţia agricolă.

Tovarăşul Vasile Barna a vorbit despre realizările obţinute de şcoala medie nr. 1 din Mediaş în activitatea practică de atelier şi pe parcela experimentală, despre grija pe care o au profesorii şcolii să lege în cadrul lecţiilor teoria de practică.

Tov. Mihail Avădanei a insistat îndeosebi asupra atitudinii pline de interes a elevilor şi a părinţilor lor pentru activitatea practică de atelier şi pentru cea agricolă, iar tovarăşul Emil Leibovici a vorbit despre conţinutul noilor programe de fizică şi de chimie, despre felul cum trebuie aplicate aceste programe.

Cuvîntul tov. E. K. Osipova, directoarea şcolii nr. 243 din Moscova

— text prescurtat —

Imi permiteţi să vă împărtăşesc din experienţa noastră în ceea ce priveşte realizarea învăţămîntului politehnic.

Şcoala nr. 243, pe care o conduc eu, se numără printre cele 50 de şcoli din Moscova care funcţionează în acest an şcolar cu program special. In aceste şcoli se verifică noile programe de învăţămînt elaborate în vederea politehnizării, urmînd ca la sfîrşitul anului să se analizeze rezultatele şi să se tragă concluziile.

Care sînt părţile componente ale învăţămîntului politehnic din şcoala noastră?

Primul element îl constituie lecţiile de lucru manual la clasele I—IV. La aceste lecţii elevii efectuează lucrări cu hîrtie carton, sîrmă şi alte materiale.

Un al doilea element îl constituie lucrările de laborator la biologie, fizică şi chimie la clasele V—X.

Al treilea element îl constituie folosirea proiecţiilor cinematografice la lecţiile de fizică, chimie, matematică, biologie şi alte discipline. In şcoala noastră s-a instalat un cabinet special pentru proiecţii, unde se predau în cursul anului peste 700 de lecţii.

Al patrulea element al politehnizării îl constituie excursiile, cărora le atribuim o importanţă deosebit de mare. Incă din anul şcolar trecut au fost stabilite şase zile speciale pentru excursii care se repartizează în decursul anului după hotărîrea şcolii.

Al cincilea element îl constituie munca elevilor din clasele IV—VI pe lotul şcolar.

Al şaselea element îl constituie munca în atelierele şcolii pe care o efectuează elevii din clasele V—VIII.

Al şaptelea element îl reprezintă disciplinele nou introduse în anul şcolar trecut la clasele VIII—X, şi anume: teoria maşinilor, bazele producţiei, electrotehnica şi studiul automobilului.

Al optulea element îl constituie practica elevilor din clasa a IX-a în uzine.

Al nouălea element îl constituie practica agricolă în colhozurile şi sovhozurile de lîngă Moscova, la care elevii participă după examene.

Al zecelea element component al politehnizării îl constituie cercurile tehnice. Aceste cercuri sînt conduse de profesorii şcolii, ajutaţi de ingineri şi specialişti din diferite domenii.

Mă voi opri mai mult asupra practicii deoarece această problemă este pentru noi nouă şi încă mult discutată.

Atelierele noastre — atît cel pentru prelucrarea metalelor, cît şi cel pentru prelucrarea lemnului — sînt mecanizate şi înzestrate cu utilaj modern. Pentru a asigura eficacitatea muncii, în atelier nu lucrează în acelaşi timp toţi elevii unei clase, ci numai grupe de elevi. Conform planului de învăţămînt, pentru munca în atelierul şcolii se rezervă două ore săptămînal.

Elevii noştri din clasa a IX-a îşi desfăşoară practica chiar în uzină, la o întreprindere metalurgică. Conform noului plan de învăţămînt, pentru practica în producţie la clasa a IX-a se rezervă 60 de ore. Dintre acestea, 30—40 de ore din primul pătrar sînt consacrate familiarizării cu uzina Elevii cunosc cu acest prilej energetica întreprinderii, tehnologia folosită acolo, mijloacele tehnice ale întreprinderii (principalele maşini, construcţia şi funcţionarea lor), organizarea producţiei, adică planificarea evidenţei, controlului şi legăturile cu alte întreprinderi.

Incepînd din al doilea pătrar al anului şcolar ne va sta în faţă sarcina de a organiza practica activă a elevilor în producţie. Această problemă este foarte complicată, deoarece repartizarea unor elevi la anumite locuri de muncă în întreprinderi este legată de foarte multe greutăţi pentru acestea

In afară de practica în producţia industrială, elevii din clasele a VIII-a şi a IX-a de la şcoala noastră au dus muncă practică, în primăvara acestui an, la un mare sovhoz, înzestrat cu cele mai moderne mijloace tehnice.

In clasa a X-a s-a introdus un curs de electrotehnică, cu 68 de ore pe an. Acest curs dă elevilor prilejul să se familiarizeze cu aparatajul electric de măsurat, cu maşinile electrice cu curent continuu şi alternativ, cu funcţionarea motoarelor electrice s.a.m.d. Asemenea obiective pot fi atinse numai dacă există un laborator foarte bine utilat. Trebuie să arăt că uzina care patronează şcoala noastră ne-a utilat gratuit în decurs de cîţiva ani laboratoarele şi atelierele, punîndu-le la dispoziţie maşinile foarte scumpe şi importante şi tot ce este necesar. Anul acesta, uzina a utilat şi laboratorul nostru de electrotehnică.

Să nu credeţi, totuşi, că toate acestea au fost rezolvate simplu, uşor. A fost nevoie de cîteva hotărîri speciale ale organizaţiilor orăşeneşti şi raionale de partid şi ale organizaţiilor sindicale pentru a determina pe directorii întreprinderilor să ajute efectiv şi zi de zi şcoala în munca ei.

Inginerul şef şi energeticianul şef al uzinei, împreună cu profesorii de fizică din clasele a X-a au elaborat proiectul laboratorului nostru. Trei luni de zile, în timpul verii, a lucrat în şcoală o brigadă specială de muncitori calificaţi, sub îndrumarea inginerului şef al uzinei. Conducerea uzinei a controlat personal şi în permanenţă mersul lucrărilor la laboratorul nostru. In ziua de 15 august laboratorul a fost transmis în mod festiv şcolii noastre. Acest laborator a constituit un minunat dar pentru elevii noştri din clasa a X-a. Energeticianul şef şi o serie de alţi specialişti de la uzina care ne patronează urmăresc în permanenţă starea aparatelor şi la prima chemare telefonică vin să facă reparaţiile necesare.

Un alt curs practic introdus în clasa a X-a este cursul pentru studiul automobilului, căruia îi sînt rezervate 68 de ore. Lecţiile din cadrul acestui curs se desfăşoară într-un cabinet organizat în mod special în vecinătatea şcolii, la o bază de maşini. Elevii studiază motorul pe baza unor piese şi a unor motoare speciale care se demontează şi care ilustrează construcţia lor. Ei învaţă şi să conducă maşina.

Astfel se poate caracteriza foarte pe scurt problema politehnizării atît de importantă şi care ne frămîntă atît de mult.

In momentul de faţă, comisia metodică de politehnizare din şcoală, din care fac parte profesorii de fizică, matematică, de automobilistică, de teoria maşinilor, desen şi aşa mai departe, lucrează extrem de intens pentru a rezolva toate problemele care se ridică.

Cuvintele tovarăşilor care au luat parte la discuţiile purtate în cadrul acestei conferinţe m-au convins că profesorii din Romînia au pornit pe calea justă în problema politehnizării învăţămîntului. La şedinţa de azi s-a emis o idee foarte interesantă: că politehnizarea nu înseamnă o specializare îngustă, un practicism îngust. Politehnizarea trebuie privită pe plan larg şi nu numai ca o însuşire de deprinderi practice izolate.

Am aflat aici, la consfătuirea dvs. lucruri frumoase despre activitatea unor entuziaşti, care deşi se află la primii paşi, abia la început ne arată totuşi că în Romînia problema politehnizării se află în mîini bune.

Tovarăşi, cred că a sosit timpul să strîngem şi mai mult legăturile dintre profesorii romîni şi profesorii sovietici. Profit de faptul că e prezent aici tov. Livezeanu, vicepreşedinte al ARLUS-ului, pentru a-i transmite rugămintea ca printre publicaţiile ARLUS-ului, să se editeze şi broşuri separate în limba rusă despre experienţa profesorilor romîni în domeniul politehnizării învăţămîntului.

De asemenea, cred că, pentru a se stabili legături mai strînse şi mai directe între şcolile noastre, este necesar — şi aceasta depinde de preşedinţii Comitetelor Centrale ale Sindicatelor Muncitorilor din Invăţămînt. tov. Pascu şi Grivcov — să se organizeze odihna în U.R.S.S. a unor profesori romîni şi în R.P.R. a unor profesori sovietici.

Tovarăşi, voi pleca de la consfătuirea dvs., voi pleca din ţara dvs., cu un material foarte bogat în impresii preţioase. Sînt convinsă că tovarăşii care au vorbit astăzi aici cu atîta înflăcărare despre munca lor au reuşit să însufleţească şi colectivele de muncă în cadrul şcolilor unde lucrează. Ca să poţi însufleţi pe alţii, trebuie să fii tu însuţi însufleţit şi îndrăgostit de munca ta. Şi ţinînd seama de înflăcărarea cu care au vorbit tovarăşii, sînt convinsă că vor putea aprinde şi inimile colegilor şi elevilor.

Vă urez cele mai mari succese în această muncă mare, importantă şi foarte serioasă.

Cuvîntul de încheiere rostit de acad. prof. I. Murgulescu, ministrul Invăţămîntului

Introducerea învăţămîntului politehnic în şcoala de cultură generală constituie sarcina fundamentală a slujitorilor şcolii din R.P.R Politehnizarea învăţămîntului de cultură generală reprezintă nu numai o orientare nouă a învăţămîntului nostru, dar ea va avea urmări dintre cele mai importante şi pentru celelalte domenii de învăţămînt — pentru învăţămîntul profesional, pentru învăţămîntul superior — într-un cuvînt, pentru întreg învăţămîntul de pregătire a cadrelor. Prin politehnizarea învăţămîntului de cultură generală şcoala noastră se leagă strîns de practica construirii socialismului în ţara noastră.

Primii paşi pe drumul politehnizării şcolii de cultură generală i-a făcut acum cîţiva ani Uniunea Sovietică. Prin aceasta, Uniunea Sovietică, ca şi în celelalte domenii, deschide drumuri noi spre ţeluri luminoase, drumuri pe care în linii mari le vor urma şi învăţămîntul ţărilor de democraţie populară şi învăţămîntul de cultură generală din ţara noastră.

A fost o iniţiativă fericită a A.R.L.U.S.-ului de a iniţia această consfătuire tocmai în Luna prieteniei romîno-sovietice. Cel dintîi izvor de experienţă pentru introducerea învăţămîntului politehnic la noi în ţară îl constituie experienţa grandioasei şcoli sovietice. De aceea, iniţierea acestei consfătuiri în Luna prieteniei romîno-sovietice capătă valoare de simbol şi, totodată, ne dă posibilitatea ca cuceririle şcolii sovietice, aspectele noi ale învăţămîntului politehnic din Uniunea Sovietică să ne fie transmise de oamenii de ştiinţă şi cultură din delegaţia sovietică, care ne vizitează ţara în cadrul Lunii prieteniei.

Noi îi aducem cele mai vii mulţumiri tov. Osipova pentru preţioasele comunicări făcute cu privire la politehnizarea învăţămîntului în Uniunea Sovietică sub forma concretă în care această acţiune se desfăşoară la şcoala nr. 243. Izvorul acesta de experienţă a şcolii sovietice trebuie însuşit şi folosit cu atenţie şi cu fermitate de profesorii şi învăţătorii noştri în îndeplinirea sarcinii de politehnizare a şcolii noastre.

In afară de acest izvor principal de inspiraţie pentru înfăptuirea sarcinii de politehnizare a şcolii, profesorii noştri mai au la îndemînă unele tradiţii progresiste ale învăţămîntului nostru şi mai ales iniţiativa creatoare a entuziaştilor profesori şi învăţători pe drumul politehnizării şcolii noastre.

In cadrul acestei consfătuiri au fost prezentate admirabile lucrări, admirabile realizări, iniţiate, dezvoltate şi duse la îndeplinire de oamenii noştri din învăţămînt, mai puţin sub conducerea organelor centrale şi locale de îndrumare şi control şi cu mult mai mult din propria lor iniţiativă, din propriul lor avînt şi entuziasm pentru ridicarea învăţămîntului nostru. Ministerul Invăţămîntului va valorifica contribuţia pe care aţi adus-o în cadrul acestei consfătuiri într-una din şedinţele de colegiu, care este planificată să se ţină la minister curînd. In cadrul acestei şedinţe se vor lua unele hotărîri pentru îmbunătăţirea procesului de politehnizare a şcolii noastre, se vor lua unele hotărîri privitoare la îndeplinirea sarcinilor de îndrumare şi control ale Ministerului Invăţămîntului în rezolvarea acestei importante probleme. De asemenea, aceste lucrări vor fi valorificate pentru a da indicaţii mai concrete cadrelor noastre didactice în vederea consfătuirilor raionale din ianuarie, consfătuiri la care problema politehnizării va fi dezbătută ca principala sarcină a învăţămîntului de cultură generală din ţara noastră.

Tovarăşi, vă felicit pentru iniţiativele creatoare de care aţi dat dovadă, vă felicit pentru munca entuziastă depusă pentru promovarea politehnizării în şcoala noastră şi vă urez şi de acum înainte mari şi importante succese.

Se îmbunătăţeşte munca în rîndurile studenţilor

Apariţia Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la măsurile de îmbunătăţire a muncii politice educative în rîndurile studenţilor a adus schimbări structurale în munca şi în atitudinea studenţilor şi a cadrelor didactice de la Institutul tehnic din Craiova.

Hotărîrea subliniază că unul din mijloacele educative care contribuie la educarea viitorilor ingineri îl constituie strîngerea legăturii dintre teorie şi practică. Îndeplinind această sarcină cadrele didactice s-au străduit să organizeze mai bine practica în producţie, să îmbunătăţească conţinutul acesteia. Pentru a întări îndrumarea şi controlul activităţii practice a studenţilor, cadrele didactice au desfăşurat, în afara obligaţiilor lor, şi activitate voluntară. Aşa de pildă, lectorii Cornel Ambrozie şi George Caminschi, asistenţii Teodor Mlădinescu, Mathé Balasz şi alţii au stat în permanenţă în mijlocul studenţilor, i-au îndrumat în muncă şi s-au îngrijit ca aceştia să participe efectiv la procesul de producţie. Ca urmare, munca studenţilor în producţie s-a îmbunătăţit. La fabrica „Electroaparataj" din Bucureşti, studenţii au lucrat efectiv la asamblarea şi montajul aparatelor electrice; la uzinele metalurgice din Cîmpulung şi la uzinele „Vasile Tudose" de la Colibaşi, studenţii au lucrat cu bune rezultate la strunguri, freze etc. Participînd nemijlocit la procesul de producţie, studenţii au reuşit să-şi însuşească temeinic unele cunoştinţe practice legate de specialitatea lor, să promoveze cu succes colocviul de practică. Rezultate deosebite au obţinut în această privinţă studenţii Grigore Becherete, Mariana Lungulescu, A. Copolovici, Adrian Mereanu şi Radu Marin din anul I, Florea Stoica, Mihai Jeler şi Ion Neagu din anul III, Marius Moisescu, Tamara Vasiescu, Victor Simonschi din anul IV şi alţii.

Nu toţi studenţii acordă însă muncii practice importanţa cuvenită. Aşa, de exemplu, deşi Marin Şarpe este un student foarte bun, a considerat că este mai bine să se plimbe prin fabrică şi să-şi noteze cele observate, decît să îndeplinească el însuşi o muncă productivă. Combătînd această atitudine, cadrele didactice au arătat studenţilor însemnătatea practicii în producţie, i-au făcut să înţeleagă cum trebuie să se comporte în perioada acestei practici.

Influenţa Hotărîrii cu privire la munca politică-educativă în rîndurile studenţilor s-a făcut simţită chiar de la începutul noului an universitar. În comparaţie cu anii trecuţi, în acest an frecvenţa s-a îmbunătăţit simţitor. Studenţii muncesc cu mai mult simţ de răspundere. Se pregătesc temeinic pentru seminarii, iar grija pregătirii pentru examene i-a preocupat încă din primele săptămîni de studiu.

O mare atenţie se acordă în acest an consultaţiilor. Datorită faptului că studenţi ca Ion Stoian, Liviu Tănăsescu, Constantin Goşa şi alţii folosesc din plin consultaţiile, ei se prezintă bine pregătiţi la seminarii şi la lucrările de laborator.

De remarcat este faptul că în anul acesta a scăzut foarte mult numărul studenţilor care nu sînt primiţi la lucrările de laborator din cauza lipsei de pregătire. Deprinderile de muncă practică căpătate în timpul perioadei de practică în producţie, ca şi pregătirea teoretică temeinică prin studiul individual au făcut ca la laboratorul de maşini agricole, de pildă, studenţii anului IV să-şi termine lucrările în condiţii bune, în timpul prevăzut de program.

Rezultate bune au obţinut studenţii anului IV şi în ceea ce priveşte întocmirea proiectelor de an. Studenţii ca Virginia Petrescu, Ion Neagu şi Ion Stian, care au terminat studiul calculului electromagnetic, trec acum la executarea planşelor, la maşina de curent continuu (termenul de predare a proiectului este stabilit pentru data de 19 noiembrie). La acest rezultat a contribuit în mare măsură şi faptul că asistenţii Ion Boros şi Nicolae Vintilă au întocmit cu fiecare student planul individual de muncă pe săptămîni.

O mare atenţie s-a acordat activităţii culturale în rîndurile studenţilor. Astfel, au avut loc în cursul lunii septembrie în cadrul clubului studenţesc 5 reuniuni tovărăşeşti, au fost organizate conferinţe, recenzii, discuţii asupra filmelor vizionate, audiţii muzicale etc.

Sînt în curs de organizare o serie de cercuri studenţeşti, printre care cercul literar-artistic, cercul de radioamatori, cercul fotografic, cercul muzical, cercul dramatic şi cercul auto. Unele dintre acestea au şi început să-şi desfăşoare activitatea. Astfel, cercul fotografic a întocmit de curînd un foto-montaj cu aspecte din viaţa studenţilor din căminul institutului, iar cercul muzical a dat primul concert de muzică uşoară. În cinstea celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie cercul de radio-amatori va termina radioficarea completă a institutului şi a căminului. Au rămas însă în urmă cercul literar şi cercul dramatic, care nu şi-au întocmit încă, nici măcar planurile de muncă. Nici colţul montărilor tehnice nu şi-a început încă activitatea. Cauzele care au determinat această situaţie au fost discutate în cadrul unei adunări generale pe institut, propunîndu-se măsuri pentru înlăturarea lor.

Rezultatele obţinute în primele săptămîni ale anului universitar dovedesc îmbunătăţirea muncii de educare comunistă a studenţilor din institutul nostru. Sîntem siguri că prin munca sporită a colectivului de cadre didactice şi a studenţilor institutului, la examenele din ianuarie vom putea dovedi că sarcinile trasate prin Hotărîrea din 22 iunie au prins viaţă.

Conf. univ. MARCEL SAND
directorul Institutului tehnic din Craiova

ION NEAGU
secretarul organizaţiei U.T.M. din institut

Cadrele didactice studiază marxism-leninismul

Comitetul orăşenesc P.M.R Giurgiu a acordat o atenţie deosebită cuprinderii cadrelor didactice în diferite forme ale învăţămîntului de partid. Cabinetul raional a organizat din timp cercurile de studiu pentru învăţători şi profesori, consultînd în prealabil pe fiecare cursant.

Metoda folosită n-a întîrziat să-şi arate roadele. De unde altă dată, cînd recrutarea cursanţilor se realiza fără a se ţine seama de dorinţa fiecăruia în parte exista de regulă o frecvenţă slabă, acum, chiar din prima zi, la majoritatea cercurilor din oraş frecvenţa a fost de 100%. Pedagogii din Giurgiu s-au înscris la forme de învăţămînt diferite, potrivit cu specialitatea pe care o predau. Astfel, la şcoala medie nr. 1 funcţionează un cerc de materialism dialectic şi unul de istoria P.M.R. La şcoala medie nr. 2 s-a organizat un cerc de economie politică anul I. Numeroşi profesori s-au înscris la cursul de economie politică anul II care funcţionează la cabinetul de partid. De asemenea, tot în cursul acestui an şcolar vor mai funcţiona încă două cercuri de economie politică — anul I — la şcolile de 7 ani nr. 1 şi nr. 7, precum şi cercuri de Istoria P.M.R la şcolile nr. 3 şi nr. 5.

H. HAFNER

STATIV PENTRU HĂRŢI ŞI PLANŞE

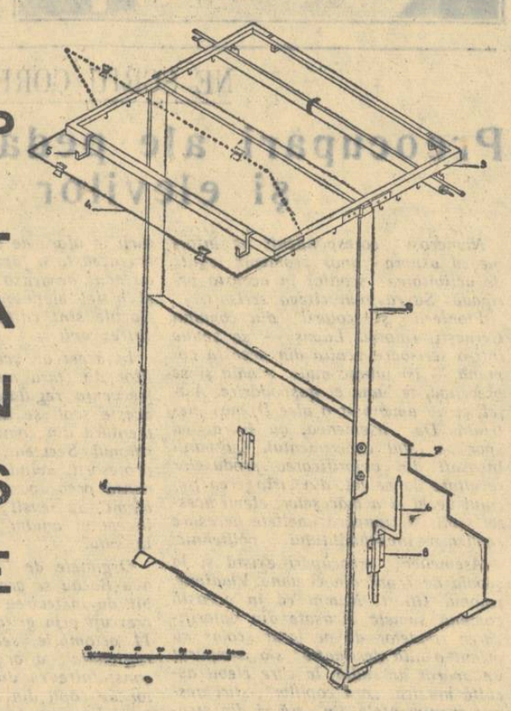

În multe şcoli, păstrarea materialului didactic se realizează în condiţii nesatisfăcătoare. În special hărţile şi planşele sînt făcute sul şi puse într-un colţ al unei clase sau în cancelarie, de unde cu greutate sînt alese.

Păstrarea în condiţii bune a materialului didactic a frămîntat multe cadre didactice. Tov. învăţător C. Dan Popescu, din comuna Sîntămăria-Orlea, regiunea Hunedoara, a studiat cu mult interes această problemă şi a reuşit să construiască un dispozitiv intitulat „Stativ pentru hărţi şi planşe". Acest dispozitiv se compune din următoarele părţi principale: magazia planşelor, braţele laterale, suportul de păstrare şi de expunere a hărţilor şi planşelor, piciorul globului, vergeaua de susţinere şi suportul anexă.

Magazia planşelor (1) constituie în primul rînd un piedestal care dă un echilibru stabil celei de a doua părţi principale — „suportul de păstrare şi expunere". Magazia planşelor se poate asemui cu o ladă cu trei compartimente, respectiv cu trei capace înclinate, aşezate la înălţimi diferite (0,65 m, 0,80 m şi 1,00 m) corespunzătoare a trei dimensiuni în care au fost grupate toate planşele. Lăţimea magaziei este de 1,00 m, iar lăţimea părţii laterale (7) este de 0,70 m, ceea ce oferă o capacitate pentru un număr destul de mare de planşe.

Faţa stativului este partea unde se află compartimentul cel mai înalt. Magazia planşelor este vopsită în interior cu negru şi se ţine tot timpul închisă, ferind astfel planşele de lumină, praf, umezeală, deteriorare etc. Pereţii laterali ai compartimentului din faţă sînt mai groşi, dublaţi, pentru a putea suporta legătura cu braţele laterale prin mijlocirea a două buloane cu piuliţă. Braţele laterale (2) sînt făcute din două bucăţi de scîndură, înalte de 1,5 m. Aceste braţe se aşează pe părţile laterale ale magaziei planşelor, iar la capătul de sus li se formează, din lăţime, doi umeraşi în care se sprijină, prin intermediul a două brăţări, suportul de păstrare a hărţilor.

Suportul de păstrare şi expunere a hărţilor (3) este un cadru de lemn care are fixate pe exteriorul părţilor laterale ale cadrului, din 7 în 7 centimetri, cîte un cîrlig de sîrmă de 3 mm. în care se agaţă belciugele hărţilor. Distanţa dintre belciuge trebuie să fie de 100 cm. Belciugele se aşează simetric faţă de mijlocul bătului care ţine harta.

Vergeaua mobilă este o bară de oţel rotundă de 4-5 mm. îndoită în formă de dreptunghi, cu una dintre laturile mari trecută prin părţile laterale ale cadrului de lemn al suportului de păstrare şi expunere. Ea se poate mişca în sus şi în jos pe această latură, purtînd pe ea doi cleşti de lemn sau de metal, în care se expun planşele volante.

Suportul anexă este o piesă care poate înlocui stativul din sălile de clasă, prin aceea că pe el se poate expune harta sau planşa necesară la lecţie. El este prevăzut cu două cîrlige pentru hartă, cu o vergea mobilă şi cu două ghiare de expunere. Ghiara de expunere a albumelor cu planşe (5) este o lamă de oţel îndoită şi montată pe cadranul de lemn al suportului de susţinere şi expunere a hărţilor. Pe lîngă aceasta suportul mai are şi un susţinător pentru glob (6) şi un arătător.

Pentru a putea folosi acest dispozitiv autorul a grupat în album planşele necartonate, pe materii de studii şi dimensiuni. Cotorul albumului este format prin prinderea planşelor între două stinghii subţiri de lemn de brad, care se reazimă cu capetele pe cîte un umeraş ce se află pe peretele din dreapta şi din stînga al fiecărui compartiment. Fiecare album poartă pe stinghia de lemn ce îl consolidează un număr de ordine şi un indice de compartiment: A.B. sau C.

Fiecare filă din album — fiecare planşă — este marcată la colţul din stînga, jos, cu un număr de ordine. Inventarul acestor planşe este lipit pe interiorul capacului compartimentului respectiv, astfel încît, deschizînd capacul, se poate căuta cu uşurinţă planşa necesară.

Pentru a folosi o planşă, deschidem capacul, recunoaştem numărul de ordine din inventarul respectiv, ridicăm albumul pe care îl deschidem ca pe o carte şi întoarcem filele din faţa planşei căutate, apoi suspendăm albumul de ghiarele de expunere din spatele stativului. La această poziţie materialul este expus pentru studiul pe care învăţătorul trebuie să-l facă personal înainte de predarea lecţiei. În timpul predării albumul este trecut pe ghiara de expunere din faţă.

După lecţie albumul se închide şi se aşează în compartimentul său. Hărţile se păstrează făcute sul şi se menţin astfel fixate la un cap de un cordon central, iar celălalt cap se aduce în acelaşi punct şi se încheie cu o butonieră sprijinită într-un cui. Harta se agaţă de două cîrlige ale suportului de păstrare şi expunere a hărţilor prin cele două belciuge.

Pentru ferirea hărţilor de praf, partea superioară a suportului de păstrare şi susţinere a hărţilor este acoperită cu o pînză protectoare.

Ing. C. GÎRTAN
serviciul de inovaţii din Ministerul Învăţămîntului

UN ÎNCEPUT PROMIŢĂTOR

În zilele de 6 şi 7 octombrie, la secţia de învăţămînt a regiunii Piteşti a avut loc sesiunea lecturilor pedagogice. În şedinţa plenară au fost prezentate cinci lucrări şi tot cîte cinci au fost prezentate la secţiile de limba română şi învăţămîntul elementar.

În şedinţa plenară au prezentat lucrări de calitate tovarăşii Ilie Stănculescu, directorul şcolii pedagogice din Cîmpulung Muscel, tov. Ilie Ilasievici, metodist al cabinetului pedagogic regional şi tov. prof. Nicolae Dragomir din Cîmpulung Muscel. Temele acestor lucrări au fost următoarele: „Aspecte ale educaţiei şi învăţămîntului mixt dintr-o şcoală pedagogică", „Munca suplimentară, activă şi creatoare în procesul de rezolvare a problemelor de aritmetică pentru însuşirea conştientă şi temeinică a cunoştinţelor aritmetice şi formarea priceperilor de a rezolva probleme" şi „Organizarea şi metodica muncii independente a elevilor".

Lucrările prezentate în secţia învăţămîntului elementar şi secţia de limba română au avut de asemenea subiecte interesante: „Cum am reuşit să formez la elevi o scriere corectă şi frumoasă", „Pregătirea învăţătorului pentru lecţie în condiţiile predării simultane", „Organizarea şi metodica muncii independente", „Repetarea materiei, parte componentă a procesului de învăţămînt" şi „Metodica predării noţiunilor de teoria literaturii".

Atît în cadrul discuţiilor, cît şi la concluzii s-a arătat că lecturile pedagogice sînt într-adevăr foarte folositoare nu numai prin aceea că stabilesc o legătură între experienţa şcolilor şi cercetătorii din centrala ministerului, dar mai ales prin faptul că ele contribuie efectiv la generalizarea şi popularizarea experienţei pozitive, la înlăturarea lipsurilor caracteristice care încă mai persistă în munca instructiv-educativă.

Conţinutul unor lucrări ca cele prezentate de tovarăşii profesori Stănculescu, Ilasievici şi Dragomir, precum şi nivelul discuţiilor au arătat că printre cadrele regiunii Piteşti se găsesc elemente cu destulă pregătire şi maturitate în gîndire, ca să se poată dedica acţiunii de cercetare ştiinţifică în domeniul specialităţii lor.

Este adevărat că cele mai multe lucrări, deşi s-au referit la experienţa proprie, au dovedit o slabă originalitate. Faptul, însă, că aproximativ 70 de cadre dintr-o regiune au încercat asemenea cercetări, iar cele prezentate au avut în bună parte un conţinut ştiinţific destul de apreciabil, constituie un început promiţător.

O bună parte din lucrările prezentate au cuprins generalizări nejustificate, expuneri de fapte nedocumentate ştiinţific cum a fost aceea prezentată de tov. profesoară E. Păunescu.

Alte lucrări se limitează la simple descrieri fără generalizări, fără concluzii.

Aceasta dovedeşte că unele cadre didactice n-au reuşit să stăpînească tehnica muncii de cercetare ştiinţifică.

Cu toate aceste lipsuri, lecturile pedagogice vor aduce o contribuţie preţioasă la progresul ştiinţei pedagogice din ţara noastră.

ION ROŞIANU

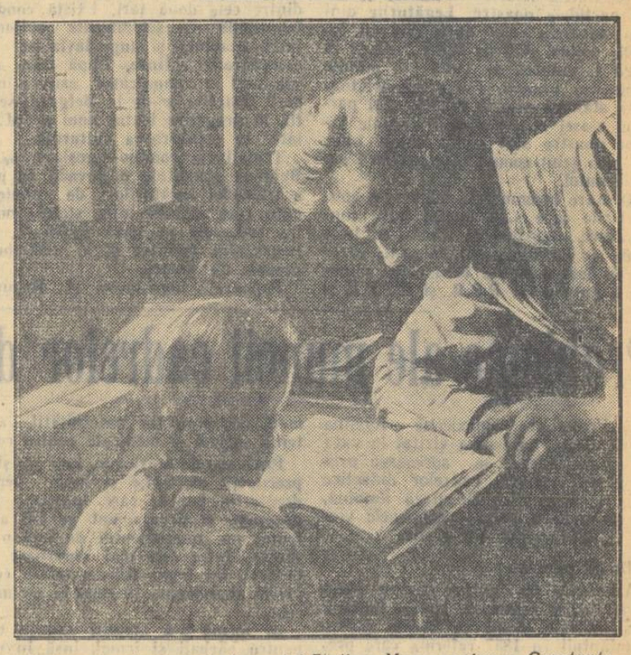

La şcoala elementară din satul Fintina Mare, regiunea Constanţa

RĂSPUNS LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

ÎNTREBARE: Se poate folosi harta la lecţiile de istorie în clasa a III-a, înainte de a fi studiată la geografie?

RĂSPUNS: După cum se ştie, prezentarea hărţii R.P.R. (explicarea coloritului hărţii) are loc, conform noii programe, la începutul trimestrului al doilea al clasei a treia. Studierea hărţii este precedată de cunoaşterea de către elevi a diverselor semne convenţionale: sat, oraş, hotar, cale ferată, rîu, şes, deal etc., de cunoaşterea planului satului şi oraşului. Datorită acestor cunoştinţe elevii îşi formează reprezentări spaţiale menite a sprijini înţelegerea hărţii geografice.

Unele teme de istorie din clasa a treia, care se predau în trimestrul I (înainte deci de studierea hărţii geografice), ca de exemplu „Ţara Românească în timpul lui Mircea cel Bătrîn", „Moldova în timpul lui Ştefan cel Mare", lecţia cu titlul „Mihai Viteazu încearcă să unească ţările române şi continuă lupta împotriva cotropitorilor turci" necesită însă localizări pe hartă. Aceste localizări asigură caracterul intuitiv al predării, contribuie la însuşirea conştientă de către elevi a cunoştinţelor predate. Ţinînd în vedere importanţa localizărilor pe hartă în însuşirea cunoştinţelor de istorie, cadrele didactice care predau la clasa a treia pot şi trebuie să folosească harta la lecţia de istorie chiar înainte de studierea ei la geografie.

Ce fel de hartă trebuie folosită?

Folosirea hărţii fizice a R.P.R. implică necesitatea cunoaşterii de către elevi a coloritului ei, a hotarelor etc., ceea ce se predă în trimestrul al doilea.

Fără însuşirea acestora, folosirea hărţii fizice la lecţiile de istorie ar împovăra înţelegerea localizărilor istorice, datorită complexităţii ei. De aceea este bine ca la lecţiile de istorie — pînă la studierea hărţii fizice — să se folosească harta de contur schematică, făcută de învăţător pe tablă sau decupată din carton.

Pentru înviorarea hărţii de contur, localizările istorice se pot face cu cretă colorată.

REALIZĂRI ÎN ACTIVITATEA METODICĂ

Secţia de învăţămînt a regiunii Bucureşti a organizat anul acesta o serie de activităţi metodice în vederea ridicării nivelului muncii din şcoli. O deosebită atenţie a fost acordată problemelor activităţii educative.

În colaborare cu cabinetul pedagogic regional, secţia de învăţămînt a cercetat îndeaproape activitatea diriginţilor în cadrul orelor educative. S-a constatat că, dacă în multe şcoli aceste ore se desfăşoară cu bune rezultate, mai sînt o serie de diriginţi în activitatea cărora se constată lipsuri. Aşa, de exemplu, unii diriginţi au considerat ora educativă ca obiect de învăţămînt şi, ca urmare a acestei concepţii greşite, au adoptat în desfăşurarea orei educative structura tipurilor principale de lecţie, valabile pentru oricare obiect de învăţămînt (explicarea noilor cunoştinţe, fixarea lor etc.) Au existat, de asemenea, şi cazuri cînd în aceste ore s-au făcut „prelucrări" şi s-au ţinut adevărate „predici morale". De asemenea, unii diriginţi au organizat orele educative sub forma unor „şedinţe", cu o ordine de zi, înscrieri la cuvînt, angajamente etc. Alţii au considerat ora educativă ca singura formă de activitate educativă, ceea ce a dus la neglijarea celorlalte forme care au o importanţă tot atît de mare.

Pornind de la aceste greşeli, cabinetul pedagogic al regiunii a elaborat o scrisoare metodică cu tema „Unele probleme în legătură cu organizarea şi desfăşurarea orelor educative", în care s-a precizat ce este ora educativă, principiile care trebuie să stea la baza alcătuirii tematicii ei, cum trebuie să se desfăşoare aceasta.

Rezultatele nemulţumitoare constatate în munca educativă a unor şcoli din regiune se datoresc şi faptului că în aceste şcoli organizaţiile U.T.M. şi de pionieri nu au fost mobilizate în suficientă măsură în sprijinul rezolvării problemelor educative. Comitetele U.T.M. şi instructorii de pionieri nu au fost ajutaţi să-şi alcătuiască planuri legate de obiectivele activităţii din şcoală, iar munca în unităţi şi detaşamente a avut uneori un caracter formal. Au existat lipsuri şi în ceea ce priveşte organizarea informărilor politice, care uneori se ţineau în orele educative.

Ţinînd seama de aceste deficienţe, secţia de învăţămînt regională şi biroul regional U.T.M. au elaborat un plan concret de măsuri în vederea îmbunătăţirii muncii în organizaţiile de pionieri şi U.T.M. din şcoli. De asemenea, secţia de învăţămînt a elaborat şi a difuzat în şcoli un material metodic cu privire la organizarea informărilor politice, precizînd scopul acestora, felul cum trebuie să se desfăşoare etc.

Pentru a îmbunătăţi munca şcolilor în rîndurile părinţilor — dameniu în care, de asemenea, au existat o serie de lipsuri — cabinetul pedagogic regional a organizat pe lîngă unele şcoli medii lectorate pentru părinţi. În cadrul acestor lectorate au ţinut conferinţe o serie de pedagogi, precum şi metodişti ai cabinetului pedagogic, care au dezbătut teme ca: „Despre autoritatea părintească", „Cum să ne creştem copiii" etc.

Avînd în vedere importanţa introducerii învăţămîntului politehnic în şcolile de cultură generală, metodiştii cabinetului pedagogic, în colaborare cu cercetători ştiinţifici de la Institutul de ştiinţe pedagogice, au studiat felul cum se desfăşoară lucrările practice la şcoala medie experimentală din Bolintinul din Vale precum şi nivelul general de cunoştinţe şi deprinderi ale elevilor la matematică, fizică, chimie, ştiinţe naturale, geografie şi desen. Pe baza acestui studiu cabinetul pedagogic a elaborat un referat ştiinţific în legătură cu conţinutul învăţămîntului politehnic şi a dat unele îndrumări metodice în legătură cu munca elevilor pe parcelele experimentale.

Cabinetul pedagogic s-a preocupat, în acelaşi timp, de îmbunătăţirea predării cunoştinţelor. Astfel, a acordat o atenţie deosebită îndrumării învăţătorilor şi profesorilor în legătură cu predarea ortografiei. Cabinetul pedagogic a dat îndrumări cu privire la exerciţiile de ortografie ce trebuie să ducă la înarmarea elevilor cu deprinderi ortografice. În acest scop a organizat o serie de lecţii de formare a deprinderilor de scriere corectă, a dat indicaţii cu privire la felul în care trebuie să se ţină evidenţa greşelilor ortografice etc.

Pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice înscrise la cursul de perfecţionare, metodiştii cabinetului pedagogic regional au ţinut o serie de conferinţe, pe centre de raioane, în vederea lămuririi teoretice a unor probleme de didactică generală şi de metodică. De exemplu, au fost dezbătute temele „Unele probleme ale lecţiei", „Cerinţele metodice ce trebuie respectate în folosirea materialului didactic la lecţie", „Unele probleme ale calculului mintal" etc.

De asemenea, pentru buna organizare a muncii consiliilor metodice raionale, cabinetul pedagogic al regiunii a elaborat o scrisoare metodică în legătură cu sarcinile, conţinutul şi formele principale de muncă ale consiliului metodic raional, scrisoare care a fost trimisă tuturor secţiilor de învăţămînt raionale.

Întărind munca metodică, secţia de învăţămînt a regiunii a contribuit la creşterea nivelului profesional al cadrelor didactice, a ajutat în mod concret şcolile în buna rezolvare a problemelor importante ale învăţămîntului.

N. PREDA
şeful secţiei de învăţămînt a regiunii Bucureşti.

În legătură cu programa de matematică

În noile planuri de învăţămînt pentru clasele V—XI se acordă o atenţie deosebită studiului matematicii. Prin prelungirea duratei de învăţămînt în şcoala de cultură generală cu un an şi mărirea numărului de ore la matematică, au devenit posibile aplicarea principiului concentric în predarea matematicii şi introducerea unor elemente de matematici superioare.

În clasele V-VII sînt prevăzute cunoştinţe absolut necesare unui absolvent al şcolii de 7 ani. În aceste clase se vor studia aritmetica, geometria plană şi în spaţiu şi o parte din algebră. În clasa a VII-a, la geometrie s-au introdus unele noţiuni de trigonometrie, iar la algebră rezolvarea ecuaţiilor de gradul II necomplecte. Aceste noţiuni, a căror însuşire nu constituie o greutate deosebită pentru elevi, vor facilita studiul fizicii şi vor da absolvenţilor care intră în producţie cunoştinţe absolut necesare în activitatea practică.

În cursul mediu se reia studiul algebrei şi al geometriei elementare tratîndu-se materia mai riguros, completîndu-se şi adîncindu-se cunoştinţele prin exerciţii şi probleme mai complexe.

De o deosebită importanţă este introducerea matematicilor superioare în şcoala de cultură generală. Astfel, în clasa a X-a reală se prevăd elemente de algebră superioară, iar în clasa a XI-a reală, elemente de analiză matematică şi de geometrie analitică referitoare la linia dreaptă, cerc şi conice. Studiul acestor cunoştinţe va contribui la ridicarea nivelului ştiinţific-teoretic al elevilor, la pregătirea lor politehnică şi va asigura o legătură mai strînsă între matematicile care se predau în şcoala medie şi cele din institutele superioare.

Studiul matematicii nu a fost neglijat nici la secţia umanistică. Astfel în cadrul a două ore pe săptămînă, la clasa a X-a a acestei secţii se vor preda trigonometria şi geometria în spaţiu, iar la clasa a XI-a, în acelaşi număr de ore, noţiuni de matematici superioare.

Aritmetica se predă în clasele V şi VI printr-un curs sistematic, avînd un caracter practic şi ţinînd seama de principiul accesibilităţii. Deoarece la celelalte clase aritmetica nu mai apare ca o disciplină separată, s-a căutat ca anumite capitole să se introducă în cadrul algebrei. Astfel proprietăţile operaţiilor, fracţiile ordinare şi mărimile proporţionale se vor relua în clasa a VII-a; schimbarea bazei de numeraţie şi extragerea rădăcinii patrate, în clasa a VIII-a; transformarea fracţiilor periodice în fracţii ordinare, în clasa a IX-a; capitolul despre divizibilitatea numerelor, în clasa a X-a reală.

Studierea dependenţei rezultatului unei operaţii de variaţia termenilor la aritmetică reprezintă primii paşi în studierea dependenţei funcţionale şi are o însemnătate mare pentru instruirea elevilor.

S-au introdus înmulţirea şi împărţirea puterilor aceluiaşi număr, necesare pentru aducerea fracţiilor la cel mai mic numitor comun, prin metoda descompunerii numitorilor în factori primi.

Cel mai mare divizor comun şi cel mai mic multiplu comun se vor trata numai pe baza descompunerii numerelor în factori primi. În clasa a X-a reală, aceştia se vor determina şi cu ajutorul logaritmului lui Euclid.

La capitolul „Fracţii ordinare" o deosebită atenţie trebuie să se acorde şi celor două probleme fundamentale: aflarea unei fracţii dintr-un număr şi aflarea numărului cînd se cunoaşte valoarea unei fracţii din el. Ele trebuie reluate şi la studiul numerelor zecimale, iar apoi, în clasa a VI-a, la predarea procentelor.

În clasa a VI-a elevii trebuie să-şi însuşească fără demonstraţie procedeul extragerii rădăcinii patrate, exacte şi cu aproximaţie dintr-un număr întreg şi fracţionar.

Noţiunile de raport şi de procent s-au scos din programa clasei a V-a şi s-au introdus în clasa a VI-a.

La capitolul „Rapoarte şi proporţii" se vor studia şi „proporţiile derivate", necesare la studierea figurilor asemenea din geometrie.

Introducerea în clasa a VI-a a acestor noţiuni şi a problemelor legate de ele prilejuieşte recapitularea problemelor principale cu numere întregi şi fracţionare, ceea ce trebuie considerat ca un fapt pozitiv. Problemele asupra procentelor se vor rezolva şi cu ajutorul mărimilor proporţionale.

Pentru fixarea cunoştinţelor de aritmetică şi pentru dezvoltarea gîndirii elevilor trebuie să se rezolve un mare număr de probleme. Programa pune accent asupra studiului numerelor întregi, fracţionare şi zecimale şi pe rezolvări de probleme prin metode tip: reducerea la unitate, figurativă, a ipotezelor, retrogradă, aducerii la acelaşi termen de comparaţie etc. În clasa a VII-a elevii vor învăţa să rezolve probleme prin metoda algebrică. Este necesar ca în predarea algebrei, unele probleme, pe cît posibil, să fie rezolvate algebric şi aritmetic, pentru ca elevii să nu uite metodele aritmetice şi să înţeleagă că unele probleme se rezolvă mai uşor prin algebră, iar altele prin aritmetică.

Geometria apare ca disciplină aparte în clasa a VI-a şi predarea ei continuă în toate celelalte clase. Astfel geometria plană se studiază, într-un mod redus, în clasa a VI-a şi în prima jumătate a clasei a VII-a, în restul anului predîndu-se noţiuni de geometrie în spaţiu. Cunoştinţele predate în aceste clase se vor relua în şcoala medie — cele de geometrie plană în clasele VIII şi IX, iar cele de geometrie în spaţiu în clasa a X-a cînd se vor adînci şi completa la un nivel mai înalt.

În clasa a VI-a metoda de predare trebuie să constea într-o îmbinare a intuiţiei cu prezentarea logică.

Dezvoltarea gîndirii logice a elevilor se va realiza prin succesiunea raţională a materiei, prin demonstrarea unor teoreme cu ajutorul definiţiilor şi teoremelor precedente, cît şi prin aplicarea teoremelor la rezolvări de probleme. Se va pune accent pe desenarea figurilor cu ajutorul instrumentelor şi pe efectuarea construcţiilor ce se cer în probleme. De asemenea elevii vor confecţiona din diferite materiale figuri şi corpuri geometrice. În felul acesta elevii vor asimila mai bine materia şi vor înţelege sensul geometric al problemelor.

Este necesar să se arate elevilor aplicaţiile geometriei în practică, efectuîndu-se lucrările practice prevăzute în programă.

Paralel cu predarea noţiunilor teoretice se vor rezolva probleme de demonstraţii şi probleme de construcţii geometrice. De asemenea se vor rezolva probleme cu conţinut geometric, care necesită metode şi procedee aritmetice.

În acest an şcolar, cele 6 ore pe săptămînă de la clasa a VI-a vor fi repartizate astfel: 3/2 ore pentru aritmetică şi 3/4 ore pentru geometrie. Algebra a fost scoasă ca fiind o materie puţin accesibilă elevilor din această clasă (după cum au arătat şi cadrele didactice). Ora în plus se va folosi pentru rezolvarea unui număr mai mare de probleme şi pentru mărirea numărului de ore pentru recapitulare, ceea ce va contribui la adîncirea materiei şi la fixarea mai temeinică a cunoştinţelor.

În clasa a VIII-a studiul geometriei se reia de la început, completîndu-se cu teoreme noi. În această clasă materia se va trata într-un mod riguros, făcîndu-se o delimitare netă între ceea ce se demonstrează şi ceea ce se admite fără demonstraţie.

Transformările figurilor (translaţia, rotaţia, simetria) au fost introduse într-un capitol separat.

Locurile geometrice de bază trebuie să fie prezentate pe parcursul materiei, acolo unde ele se încadrează normal. În capitolul XI însă se reia şi se tratează în mod unitar şi sistematic, mai pe larg şi cu suficiente exemple. S-a procedat în acest mod pentru că experienţa îndelungată a arătat că elevii capătă foarte greu deprinderea de a rezolva probleme referitoare la locuri geometrice şi este bine ca ele să constituie de aceea o preocupare permanentă de-a lungul anului. De altfel, această preocupare nu se încheie odată cu acest capitol, ci se va prelungi şi în clasele următoare.

Construcţiile geometrice sînt prevăzute la urmă, într-un singur capitol. Aceasta nu impune, desigur, ca problemele de construcţii să fie lăsate la urmă. Dimpotrivă, fiecare problemă de construcţie poate fi tratată la capitolul respectiv, iar la urmă să fie lăsate numai problemele mai cuprinzătoare, de sinteză. La problemele de construcţii se vor arăta elevilor toate etapele de rezolvare: construcţia, demonstraţia şi verificarea.

Recapitularea materiei se va face în cadrul ultimelor două capitole. După fiecare capitol e bine să se facă aplicaţii care vor consta din probleme clasice şi probleme dificile, ce vor constitui pentru elevi modele de rezolvare.

La algebră, la clasa a VIII-a, la capitolul despre polinoame se va arăta şi descompunerea unui număr într-o sumă de puteri ale bazei de numeraţie. La acest capitol se va accentua asupra calculului prescurtat şi asupra descompunerii prin diferite metode a polinoamelor în factori ireductibili.

Înainte de a începe studiul ecuaţiilor se vor da şi exemple de identităţi (clasice, condiţionate).

La studiul ecuaţiilor se va pune accent pe rezolvarea ecuaţiilor literale, atît de gr. I cît şi de gr. II, ceea ce va conduce la discuţia ecuaţiilor şi va întări calculul algebric.

De asemenea, se va insista asupra punerii problemelor în ecuaţii şi a rezolvării lor. Rezolvarea ecuaţiilor de gr. I şi gr. II şi iraţionale se va face dînd un aspect de recapitulare a materiei din această clasă.

În acest an şcolar, pentru clasele V şi VII s-au dat instrucţiuni pentru folosirea manualelor vechi în conformitate cu noile programe, iar în clasa a VIII-a se vor folosi noile manuale de algebră şi geometrie.

Prof. D. SULGERESCU
metodist în Ministerul Învăţămîntului

Vizita soliilor poporului romîn în R.P.F. Iugoslavia

Vizita în R.P.F. Iugoslavia a delegației guvernului Republicii Populare Romîne și a Partidului Muncitoresc Romîn și tratativele între delegația română și cea iugoslavă au o mare însemnătate atît pentru continua întărire a relațiilor frățești dintre popoarele celor două țări cît și pentru cauza păcii generale.

Primirea prietenească pe care popoarele iugoslaviei, conducerea statului iugoslav și a Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia au făcut-o delegației romîne, ca și calda simpatie cu care a fost primită în R.P.R. delegația conducătorilor poporului iugoslav constituie o expresie a sentimentelor de prietenie care leagă în mod trainic popoarele noastre.

Prietenia și colaborarea dintre popoarele iugoslaviei și Rominiei au vechi rădăcini istorice, înfipte adînc în lupta comună purtată de-a lungul veacurilor pentru independența lor națională.

După eliberare aceste legături au căpătat o bază nouă, un conținut nou. Popoarele noastre sînt unite astăzi în lupta pentru construirea unui viitor mai frumos, socialist, în lupta comună pentru întărirea păcii în lume.

Situația anormală care s-a creat în urma ruperii în 1948 a legăturilor între statele noastre și între partidele noastre a devenit de domeniul trecutului. Astăzi sînt pe deplin clarificate cauzele nejuste care au determinat această situație. Relațiile între țările noastre au fost restabilite și într-un timp foarte scurt ele s-au îmbunătățit considerabil. De ambele părți s-au depus și se depun eforturi susținute pentru dezvoltarea și consolidarea continuă a colaborării multilaterale între statele noastre socialiste și între partidele noastre. Legăturile dintre popoarele celor două țări au temelie solidă. Atît în R.P.R., cît și în R.P.F.I. puterea se află în mîinile oamenilor muncii. Forța conducătoare a statului este în ambele țări partidul clasei muncitoare. Popoarele țărilor noastre sînt strîns legate între ele prin țelul comun al construirii socialismului.

O mare însemnătate au avut-o convorbirile care s-au purtat între conducătorii iugoslavi și romîni în luna iunie a.c. la București, în urma cărora au fost semnate Declarația comună a guvernelor R.P.R. și R.P.F.I. și Comunicatul cu privire la relațiile dintre Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia și Partidul Muncitoresc Romîn.

Tratativele de la Belgrad constituie de fapt o continuare firească a discuțiilor care au avut loc în Capitala țării noastre în scopul dezvoltării continue a rezultatelor obținute și al găsirii unor noi căi și metode de lărgire a colaborării între popoarele noastre.

Discuțiile de la Belgrad, purtate într-o atmosferă cordială și prietenească, arată că, deși au trecut numai cîteva luni de la adoptarea acordurilor de la București, marea majoritate a prevederilor lor au și fost îndeplinite, pregătindu-se totodată condițiile pentru realizarea celorlalte prevederi ale acestor importante documente. Cele două delegații și-au exprimat satisfacția pentru rezultatele dobîndite. Între statele noastre au fost încheiate mai multe acorduri și convenții prin care se reglementează probleme ale relațiilor de colaborare reciprocă. S-au elaborat un acord comercial și de plăți între R.P.R. și R.P.F.I., un protocol cu privire la schimbul de mărfuri pentru anii 1957—1960, un acord de colaborare tehnico-științifică.

În scopul construirii cu forțe comune a unei puternice hidrocentrale la Porțile de Fier s-au și făcut pregătirile necesare pentru realizarea unei hotărîri comune. Ambele guverne consideră că această lucrare grandioasă va însemna o contribuție importantă la dezvoltarea economiei țărilor noastre.

În opera de cunoaștere reciprocă a popoarelor R.P.F.I. și R.P.R. au o mare importanță relațiile culturale dintre cele două țări. Există condiții favorabile ca schimburile culturale între Romînia și Iugoslavia să fie considerabil extinse. După cum s-a subliniat în comunicatul asupra întîlnirii tratativelor de la Belgrad, se află în pregătire textul unui acord relativ la colaborarea culturală.

Tratativele romîno-iugoslave de la Belgrad constituie o dovadă în plus a trăiniciei legăturilor de prietenie care s-au stabilit între statele noastre socialiste pe baza egalității, a respectului reciproc și a schimbului deschis de păreri.

Popoarele iugoslaviei și Rominiei își acordă un permanent sprijin reciproc în construcția economică și culturală, în rezolvarea problemelor multilaterale menite să ducă la continua ridicare a nivelului lor de trai, la întărirea și înflorirea țărilor lor.

Conducătorii romîni și iugoslavi și popoarele celor două țări acordă o deosebită atenție întăririi legăturilor între Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia și Partidul Muncitoresc Romîn. Pornind de la ideea leninistă că procesul transformării socialiste, unic în ceea ce este esențial, capătă forme diferite de la țară la țară, potrivit particularităților și condițiilor concrete respective, cele două partide ale noastre își îmbogățesc neîncetat experiența învățînd din experiența gloriosului P.C.U.S., a marelui P.C. Chinez, a partidelor comuniste și muncitorești din țările care construiesc socialismul și a tuturor partidelor comuniste și muncitorești. Stringerea contactelor între Partidul Muncitoresc Romîn și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia, schimbul larg de păreri și de experiență în problemele construcției socialiste, ale mișcării muncitorești internaționale și ale luptei pentru pace vor îmbogăți experiența celor două partide, ceea ce va servi intereselor popoarelor noastre harnice și talentate care construiesc socialismul.

Colaborarea între statele noastre socialiste constituie totodată o însemnată contribuție a popoarelor romîn și iugoslav la consolidarea păcii și prieteniei între popoare, la întărirea forțelor care tind spre socialism și progres.

Republica Populară Romînă și R.P.F. Iugoslavia au poziții similare în problemele principale ale politicii internaționale. Ele contribuie activ la cauza dezvoltării relațiilor pașnice între toate țările, la întărirea încrederii între state, la dezvoltarea schimburilor economice și culturale pe bază de egalitate și avantaje reciproce.

Poporul romîn este ferm convins că vizita în Iugoslavia a delegației guvernului R.P.R. și a P.M.R. și tratativele romîno-iugoslave purtate cu acest prilej vor constitui o nouă și importantă contribuție la lărgirea continuă a prieteniei și colaborării frățești, multilaterale, între țările noastre socialiste, la consolidarea păcii în întreaga lume.

Mărfuri în rate pentru învățători și profesori

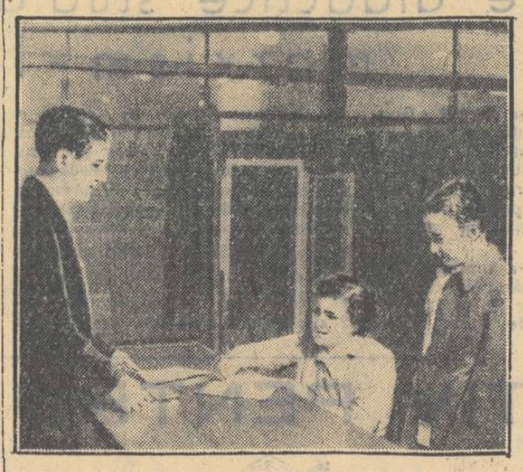

În numeroase magazine din Capitală și din întreaga țară s-a organizat vînderea în rate, pentru cadrele didactice, a mărfurilor industriale. În clișeu, tovarășa profesoară Aurelia Aldea, directoarea școlii mixte nr. 46 din București, semnînd contractul de cumpărare în rate a unor mărfuri într-un magazin textil din Capitală.

NE SCRIU CORESPONDENȚII

Preocupări ale pedagogilor și elevilor

Numeroși corespondenți ne informează asupra unor probleme legate de activitatea școlilor în această perioadă. Să răsfoim cîteva scrisori.

Pionierii și școlarii din comuna Cernești, raionul Lăpuș — se spune într-o scrisoare venită din această comună — își iubesc mult școala și se preocupă de buna ei gospodărire. Astfel, ei au amenajat o alee frumos pietruită. De asemenea, au lucrat cu spor pe lotul experimental. Cu banii încasați din valorificarea produselor recoltate de pe lot, din strîngerea fierului vechi și a măceșelor, elevii acestei școli își cumpără uneltele necesare realizării învățămîntului politehnic.

Asemenea preocupări există și la școala de 7 ani din comuna Vladimir, raionul Gilort. Numai că în această comună sumele încasate din valorificarea roadelor de pe lotul școlar au primit o altă destinație: s-a cumpărat un aparat de radio, la care elevii ascultă muzică, „ora copiilor", știri despre evenimentele din țară și din străinătate.

Unele scrisori ne semnalează că, alături de părinții și de educatorii lor, elevii participă cu tot elanul la acțiunea de înfrumusețare a satelor. De pildă, în comuna Budișteni, raionul Topoloveni, elevii claselor V-VII, îndrumați de profesori, fac în timpul liber muncă voluntară în scopul construirii localului pentru căminul cultural din satul Glîmbocel. Numai într-o singură zi — în ziua de 2 octombrie — elevii acestei școli au efectuat 272 ore-muncă. În această activitate s-au evidențiat în mod special pionierii Elena Tomescu și Constantin Motcă.

O scrisoare ne aduce vestea că pionierii de la școala de 7 ani nr. 1 din Botoșani și-au ales colectivul de conducere al unității, format din 8 pionieri — cei mai buni din școală la învățătură și disciplină. Aceleași preocupări sînt prezente și în viața pionierilor de la școala pedagogică din Oradea. Ei și-au ales organele de conducere ale grupelor și detașamentelor. Merită să fie subliniată seriozitatea cu care a fost discutată alegerea președintelui din grupa I-a a detașamentului nr. 1, unde s-a ajuns la concluzia că cel mai bun președinte este pioniera Agneta Chiș.

Multe scrisori vorbesc despre faptul că în această perioadă învățătorii și profesorii se preocupă cu insistență de folosirea timpului liber al elevilor. Bunăoară, învățătorul Ștefan Luca, de la școala din comuna Purcăreni, raionul Stalin, care predă la clasele a III-a și a IV-a, și-a pus de la începutul anului problema îndrumării lecturii în afară de clasă a elevilor. Pentru aceasta a făcut apel la elevi, care au adus de acasă unele din cărțile lor, și astfel biblioteca clasei a crescut. Cărțile sînt citite cu mult interes de către copii.

In acest an școlar majoritatea școlilor din țară au reușit să obțină o frecvență regulată a elevilor. Printre aceste școli se numără și școala elementară din comuna Valea lui Mihai, raionul Secuieni, unde învățătorii și profesorii, avînd din timp o permanentă preocupare pentru această problemă, au reușit să obțină încă de la începutul anului o frecvență de sută la sută.

Organele de învățămînt din regiunea Bacău se preocupă în mod deosebit de instruirea și educarea copiilor crescuți prin grija statului. În ziua de 14 octombrie, secția de învățămînt regională a organizat în Roman o consfătuire cu directorii tuturor caselor de copii din regiune. La ședință au prezentat dări de seamă conducătorii caselor de copii din Tîrgu Neamț și Ceahlău. Din aceste dări de seamă, ca și din discuțiile purtate, a ieșit la iveală necesitatea colaborării între școală și casele de copii. Această colaborare trebuie să contribuie la organizarea unui rodnic schimb de experiență între pedagogi, la evitarea supraîncărcării copiilor.

În rezolvarea tuturor problemelor puse în fața cadrelor didactice de către școală trebuie cerut și folosit sprijinul familiei. O scrisoare sosită recent din comuna Sadova, raionul Cîmpulung-Moldovenesc, ne înștiințează că zilele trecute a avut loc la școala de 7 ani din această comună prima ședință cu părinții. Cu acest prilej, atît cadrele didactice cît și părinții elevilor au făcut observații asupra desfășurării procesului de învățămînt. Astfel, părinții Coca Veniamin, Leontina Țăranu, Vladimir Ierhan și alții au cerut să se insiste mai mult asupra corectării lucrărilor efectuate de elevi în clasă și acasă, asupra respectării regulilor de bună purtare în școală și în afara școlii.

O mare parte din scrisorile sosite la redacție ne informează asupra muncii cultural-politice desfășurată de cadrele didactice pentru transformarea socialistă a agriculturii. Nu de mult, în comuna Amărăști, raionul Caracal, a luat ființă o cooperativă agricolă de producție. Printre agitatorii care au pus umărul la întemeierea acestei cooperative agricole se numără și cadre didactice ca Oprea Giscan, Elena Băloi și alții.

Aceeași muncă spornică au depus-o și învățătorii și profesorii din comuna Hăbeni, raionul Tîrgoviște, care au dus muncă de lămurire printre țăranii muncitori pentru înscrierea lor în noua întovărășire agricolă din comună. De pildă, învățătorii Alexandru Vereha, Matei Băllă, Toma Andrei și alții au stat de vorbă în repetate rînduri cu țăranii Marin Mușat și Ion Mateescu, care se codeau cînd era vorba de înscrierea lor în întovărășirea agricolă. În urma discuțiilor purtate, acești țărani au completat cererile de înscriere, devenind mai tîrziu elemente de bază în întovărășire.

După corespondențele primite de la tovarășii: P. Rădulescu, I. Berca, E. Turcașiu, E. Antonovici, I. Comănescu, S. Luca, G. Boboc, Al. Dănicescu, I. Cosmariu, I. Călin și G. Statnic.

Ancheta Gazetei învățămîntului — Ce conținut au orele educative în școala noastră

Ca director al unei școli cu multe clase și deci cu mulți diriginți, am dat o deosebită atenție desfășurării orelor educative. Practica diriginților din școala noastră a dus la stabilirea cîtorva tipuri de ore educative: de început de an, de analiză a muncii, de discutare a problemelor legate de viața clasei, ore festive.

Ora educativă de început de an școlar are o foarte mare importanță pentru fiecare diriginte, pentru că de modul cum dirigintele desfășoară această oră depinde în mare măsură linia activității din întregul an școlar.

În prima oră educativă, diriginții claselor a V-a au căutat mai întîi să-și cunoască elevii, luîndu-le datele personale, stînd de vorbă cu ei. Tot în această oră și-au organizat clasele, în colaborare cu instructoarea de pionieri. Ei i-au așezat pe elevi în bănci, după înălțime și prietenii pe cît posibil, pe un rînd de bănci fetele, pe altul băieții. Au fost desemnați responsabilii claselor, s-au împărțit între elevi diferitele sarcini. Apoi diriginții au discutat cu elevii despre bunurile din clasă, despre păstrarea lor, despre curățenia clasei etc.

În celelalte clase, diriginții s-au revăzut în această oră cu foștii lor elevi din anul trecut, deja cunoscuți, de care se ocupau acum în continuare. La aceste clase diriginții au făcut cunoștință cu elevii nou veniți, adăugînd în caietul dirigintelui și date privitoare la aceștia. S-au preocupat apoi și ei de organizarea claselor, au discutat cu elevii despre îngrijirea mobilierului, despre frecvența regulată, despre disciplină, despre pregătirea lecțiilor cu regularitate și în mod conștiincios. Tot în această primă oră diriginții au adus la cunoștința elevilor noile dispoziții în legătură cu notarea la purtare, în legătură cu uniformele etc.

Orele educative constituie un mijloc de educare (nu singurul, bine înțeles) și de aceea conținutul lor trebuie să fie variat. În aceste ore trebuie să se discute cu elevii, pe înțelesul lor, și probleme politice, și literatură și știință, și probleme de etică. Trebuie să se facă lectură în colectiv, să se discute despre un spectacol, un film, o carte nouă, despre felul cum își pregătesc lecțiile etc. Cred că diriginții nu trebuie să facă din ora educativă o oră de observații, de mustrări adresate elevilor.

Iată cum au procedat diriginții noștri în orele educative: unele ore au început cu revista presei, făcută la nivelul clasei, ținîndu-se seama de particularitățile de vîrstă ale copiilor. Elevul care a făcut revista presei a fost ajutat de diriginte să aleagă cîteva evenimente importante — interne și externe — petrecute într-o perioadă de două săptămîni, folosind chiar și material didactic: o hartă, ilustrații din ziare și reviste etc. După revista presei s-a analizat munca clasei pe o perioadă de timp. Aceasta s-a făcut pe probleme: frecvența elevilor, pregătirea lecțiilor, situația la învățătură, rămînerea în urmă la învățătură, atitudinea față de profesori, față de muncă, suflatul, copiatul, atitudinea în școală și în afară de școală, ținuta, folosirea timpului liber, lectura extrașcolară. Din aceste probleme, unele s-au discutat pe baza exemplelor concrete din viața clasei. Conținutul fiecărei ore se stabilește în ajunul ei, pentru ca să se poată discuta anumite lipsuri sau succese din activitatea recentă a clasei.

Iată un plan al unei lecții de analiză a muncii pe timp de două săptămîni întocmit de dirigintele unei clase a V-a.

Scopul orei: discutarea realizărilor și lipsurilor clasei la învățătură, disciplină, frecvență, muncă socială.

Sarcinile care revin clasei în lichidarea lipsurilor.

Controlul sarcinilor trasate în cadrul organizației de pionieri.

Desfășurarea orei: discutarea situației la învățătură a elevilor care au căpătat note rele în acest interval. Situația unor elevi care, deși fruntași, au căpătat note de 2 și 3. Se cercetează cauzele. Se evidențiază munca, atitudinea și comportarea elevului M. N., fruntașul clasei trecut pe panoul de onoare al școlii pentru merite deosebite în muncă, frecvență, disciplină. Se discută cazul elevului C. I., care nu are totdeauna o atitudine civilizată pe stradă. Se evidențiază munca socială a colectivului. Se discută activitatea pionierilor.

Diverse.

O altă formă de oră educativă este aceea în care se prezintă un referat. Asemenea ore nu trebuie organizate prea des. Referatul este ales de diriginte în funcție de nevoile clasei, de unele lipsuri constatate în clasă. Iată cîteva referate ținute de elevi în astfel de ore: „Despre prietenie și tovărășie"; „Despre curaj și modestie"; „Minciuna degradează pe om"; „Ce aș vrea să devin în viață"; „Cum să ne purtăm în familie, pe stradă, în societate" etc. Pentru aceste referate nu se dă bibliografie. Ele se bazează pe faptele petrecute în viața clasei.

În alte ore educative diriginții noștri au folosit fragmente din operele literare care puteau constitui un punct de plecare pentru discuții cu teme educative, sau au organizat discuții despre filmele și spectacolele teatrale pe care elevii le-au văzut pe scena clubului local.

O ultimă formă de oră educativă folosită în școala noastră a fost ora închinată zilelor festive. În aceste ore s-a discutat despre însemnătatea zilei respective și s-a desfășurat un scurt program artistic închinat evenimentului sărbătorit.

Diriginții au căutat în general să oglindească în conținutul orei educative probleme variate, care să ridice nivelul de pregătire al elevilor.

Profesor TEODORU GRIGORE
directorul școlii de 7 ani
Asău — raionul Moinești, reg. Bacău

Probleme ale muncii cadrelor didactice din Mexic

Profesoara mexicană Adelina Zendejas, care ne-a vizitat în vara aceasta țara, se adresează prin gazeta noastră cadrelor didactice din Republica Populară Romînă, vorbindu-le despre problemele vieții pedagogilor din Mexic.

Dragi prieteni,

Voi arăta în puține cuvinte viața învățătorilor mexicani, istoria luptelor lor sindicale. După ce Benito Juarez a înfăptuit în 1857 reforma care prevedea separarea treburilor statului de controlul bisericii, pedagogii din patria mea s-au distins prin spiritul lor liber și mai tîrziu prin acțiunea lor revoluționară. Sînt mîndră de faptul că pedagogii de pe pămîntul meu natal au trăit în legătură strînsă cu muncitorii și țăranii, participînd alături de ei la luptele populare. Pedagogii au avut un rol deosebit de important în acțiunile revoluționare din 1910, dovedindu-se dîrji apărători ai independenței naționale.

Între 1920 și 1930, pedagogii mexicani s-au constituit în uniuni și asociații menite să contribuie la îmbunătățirea educației și, în același timp, la obținerea unui nivel superior de viață pentru copiii mexicani. Cadrele didactice au luptat pentru crearea unui număr cît mai mare de școli, pentru pregătirea de cît mai mulți învățători, pentru înființarea de biblioteci, internate și cantine pentru elevi, de burse, de policlinici școlare. În același timp ei au cerut ridicarea salariilor muncitorilor și țăranilor, asigurări sociale, locuințe, mai multe căi de comunicații, apă pentru populația rurală, mașini agricole și pămînt pentru țărani, spitale în mediul rural. Ei au luptat, de asemenea, pentru drepturile lor proprii.

În articolul de față intenționez să subliniez rolul pe care l-au jucat în această luptă învățătoarele și profesoarele mexicane. Începînd din 1910, învățătoarele și profesoarele au făcut parte din comitetele executive ale organizațiilor revoluționare. Ele au alcătuit grupuri feminine, care au luptat pentru drepturile femeii și ale copilului.

Începînd din anul 1930, profesorii mexicani au înfăptuit acțiuni care au permis organizarea în sindicate. Atît în provincie cît și în capitală, participarea lor la mișcarea revoluționară a provocat mînia latifundiarilor și nemulțumirea conservatorilor. Pentru aceasta mulți dintre ei au fost scoși din posturile lor, au fost arestați și persecutați și uneori chiar asasinați. În lupta pentru unitatea muncitorilor din învățămînt, femeile au dat dovadă de multă dîrzenie. În locurile cele mai îndepărtate și lipsite de comunicații din țară, ele au luptat fără oboseală pentru a întări sindicatul și totodată pentru a obține legi care să le garanteze dreptul la muncă și să stabilească prestații generale și prestații speciale pentru mame.

Etapa dintre anii 1934 și 1940 s-a caracterizat prin continuarea luptei cadrelor didactice pe de o parte pentru apărarea drepturilor și intereselor lor, iar pe de altă parte pentru aplicarea reformei cu privire la învățămînt. Învățătoarele din mediul rural au dat în această luptă tot ce au avut mai bun, uneori chiar și viața. Multe dintre ele au fost mutilate, altele au fost omorîte, li s-au omorît soții și fii. Ele au suferit și mai suferă încă de foame, însă niciodată nu au abandonat școala pe care au socotit-o căminul lor, și-au apărat elevii ca și cînd aceștia ar fi fost copiii lor. Ele dau totul pentru cauza instrucției.

Dar prin croicul sacrificiu al acestor femei, ca și al nenumăraților pedagogi care au participat la luptă, nu s-a cucerit legea stabilității cadrelor didactice, nu s-au asigurat asistența medicală, protecția maternității, asistența socială și medicală pentru copii.

Profesoarele mexicane, care nu și-au precupețit eforturile și lupta pentru drepturile femeii, care îngrijesc cu dragoste și devotament pe fiii altor femei, au în momentul de față o situație dintre cele mai dureroase, iar proprii lor copii trăiesc într-o completă abandonare în timp ce ele muncesc.

În formă s-a stabilit salariu egal pentru bărbați și femei, însă în mod practic, în parte și datorită obiceiurilor feudale, femeia beneficiază de salarii inferioare bărbatului, fiindcă posturile mai bine plătite sînt ocupate în proporție de 95% de către bărbați, cu toate că femeile dovedesc cu prisosință pregătirea și capacitatea lor.

În ultimul an cadrele didactice au desfășurat o luptă unită pentru ca femeile să ocupe locuri de răspundere în activitățile obștești, pentru ca învățătoarele și profesoarele să fie consultate în problemele privitoare la protecția femeii și copilului. Asigurarea salariilor egale pentru muncă egală și cuprinderea justă în tablourile de personal sînt revendicări ce vor fi cîștigate în măsura în care activitatea Comisiei Naționale de femei își va îndeplini misiunea, menținîndu-se pe poziții energice, așa cum sîntem hotărîte s-o facem.

Am realizat prima conferință națională a femeilor în istoria sindicatului nostru. Ne-am reunit 52 de conducătoare ale femeilor, pentru ca să studiem timp de peste 3 zile situația învățătoarelor și profesoarelor. Trebuie să recunoaștem că dacă am obținut succese în cadrul sindicatului nostru aceasta se datorește și faptului că tovarășii noștri, bărbați patrioți și progresiști, ne-au ajutat, au colaborat cu noi în toate acțiunile noastre. Actualii conducători ai comitetului executiv național sînt preocupați ca femeile cuprinse în sindicatul nostru să-și poată valorifica toată capacitatea lor creatoare, să poată ocupa locul la care au dreptul.

Cele 120.000 de muncitoare din învățămînt luptă în etapa actuală pentru un cămin liber și lipsit de mizerie, pentru o copilărie și tinerețe lipsite de ignoranță și tortură morală, pentru ca niciun copil să nu rămînă neșcolarizat, pentru respectarea legilor care apără maternitatea, pentru drepturi cetățenești, sociale și profesionale, pentru orientarea femeii în principiile revoluției mexicane, pentru asigurarea dreptului de vot fără restricții și discriminări, pentru apărarea valorilor tradiționale ale culturii mexicane, pentru păstrarea independenței noastre, pentru coexistență pașnică și înțelegere între Mexic și celelalte popoare ale pămîntului.

Prieteni, profesori din Romînia, nu totul este rău în patria mea, nici în sectorul unde muncesc. În momentul de față trecem însă prin încercări grele, fiindcă societatea capitalistă, în criza sa crescîndă, își joacă ultima carte. Disperată că a pierdut țări ca a dvs, care a construit o viață nouă, ea caută să subjuge țări ca a mea.

Mulțumesc pentru dragostea pe care ne-ați arătat-o în zilele senine pe care le-am petrecut în mijlocul vostru, mulțumesc pentru atențiile voastre. Trăiască pacea.

ADELINA ZENDEJAS

Colțul naturii vii în grădinița de copii

Cunoașterea naturii constituie unul din principalele mijloace de instruire și educare a copiilor de vîrstă preșcolară. Prin contactul nemijlocit cu elementele și fenomenele naturii, copiii își însușesc cunoștințele accesibile lor, învață să iubească și să îngrijească plantele și animalele.

Dintre multiplele posibilități de a familiariza pe copiii de vîrstă preșcolară cu natura, colțul naturii vii este desigur printre cele mai importante.

Odată cu sosirea toamnei și mai cu seamă în timpul iernii apar tot mai rare și anevoioase prilejurile de a observa plantele și animalele în mediul natural. Totuși, avînd în vedere că o bună parte a activității cu copiii se duce în acest interval de timp, educatoarea poate cu puțină îndeminare și, bineînțeles, înarmată cu cunoștințele necesare, să aducă un crîmpei din natură în clasă, la îndemîna copiilor.

Crearea și întreținerea colțului naturii vii nu trebuie însă să fie pentru educatoare o preocupare „de sezon", el constituind unul din mijloacele cele mai complexe de educare și instruire a copiilor, la îndemîna tuturor cadrelor didactice.

Un colț al naturii, care conține, pe cît posibil, plantele și animalele indicate în lucrarea „Cunoașterea naturii de către copiii de vîrstă preșcolară" (apărută în anul 1956) și care este îngrijit și împrospătat continuu, va deveni un ajutor prețios în munca cu copiii.

El este în primul rînd un prilej de a organiza activitățile obligatorii, în scopul observării unor aspecte ale naturii în transformare și predării cunoștințelor pe baza indicațiilor cuprinse în noul „Îndrumător pentru educatoarele din grădinițele de copii".

În afară de observările din cadrul activităților obligatorii propriuzise, copiii pot primi sarcina de a urmări o perioadă de timp noile aspecte pe care le îmbracă diversele fenomene.

Colțul naturii este, de asemenea, un prilej pentru copii de a face singuri, în mod spontan, constatări asupra felului de viață al animalelor și plantelor care se află aici.

Chiar din grupa mică, potrivit posibilităților de a înțelege, de a se concentra și mai ales gradului de îndeminare la care a ajuns fiecare copil, aceștia trebuie să primească mici sarcini legate de întreținerea, de îngrijirea plantelor și animalelor de la colțul naturii vii.

Îngrijindu-le pe rînd, copiii se deprind să facă cu pricepere această muncă, învață care sînt caracteristicile fiecărui animal, fiecărei plante, se obișnuiesc cu gîndul că omul poate și trebuie să ajute la dezvoltarea acestora.

Treptat însă, odată cu deprinderile de muncă, se nasc și sentimente trainice de dragoste față de natură, care se vor menține și pe mai tîrziu. Emoția estetică a copilului care vede înflorind planta pe care a udat-o el însuși zile de-a rîndul, grija plină de dragoste cu care urmărește zilnic dacă bobul de fasole pus de el în tăbliță din fereastră a încolțit, nu sînt simple emoții trecătoare.

Atmosfera de grijă și dragoste pe care o creează educatoarea în jurul colțului naturii din grupă contribuie din plin la trezirea interesului și curiozității copiilor față de natură.

De la început, în această acțiune atît de importantă trebuie atrași și părinții copiilor, cărora trebuie să li se explice însemnătatea deosebită a colțului naturii. De asemenea, ei trebuie să fie invitați să participe la alcătuirea și schimbarea periodică a elementelor din colțul naturii. Atragerea părinților asigură, de asemenea, menținerea interesului și dragostei copiilor față de elementele și fenomenele naturii.

Deși multe din grădinițele noastre, în special în ultimul timp, au trecut la îndeplinirea acestor cerințe atît de importante, mai sînt totuși și unele educatoare care nu se preocupă deloc de alcătuirea unui colț al naturii în grupa pe care o conduc. Mai sînt grădinițe în care plantele sînt considerate de educatoare ca simple ornamente, iar copiii sînt convinși la rîndul lor de același lucru.

Este desigur necesar ca ori de cîte ori se ivește prilejul, educatoarea să atragă atenția copiilor și asupra caracterului plăcut, decorativ al plantelor fără ca aceasta să reprezinte însă singura lor calitate.

Dat fiind importanța pe care colțul naturii vii o are, este necesar să se treacă la o muncă metodică de alcătuire și folosire sistematică a lui în grădinițe.

Pentru a generaliza acest mijloc important de educare și instruire, în grădinița de copii trebuie să fie studiate temeinic atît lucrarea „Cunoașterea naturii" cît și noul îndrumător și să se treacă la introducerea colțului naturii în fiecare grupă de copii.

Ca un stimulent în munca dusă în această direcție, este bine ca, pe raioane, să se inițieze întreceri în organizarea cît mai bună a colțului naturii, astfel încît el să răspundă cel mai bine tuturor necesităților și cerințelor educative.

INA GOLDSTEIN

Pregătiri de iarnă

În raionul Videle, conducerile școlilor ajutate de organizațiile sindicale, fac ultimele pregătiri pentru iarnă. Nimic nu este neglijat. Din vreme s-au reparat acoperișurile școlilor, s-au înlocuit geamurile sparte, s-au văruit clasele, s-au asigurat pentru elevi condiții igienice cît mai bune. În satul Anghelești s-a ridicat, prin autoimpunere, o nouă clădire de școală, iar în satul Ciuani s-a dat în folosință o nouă sală de clasă.

Cu ajutorul sfaturilor populare și al comitetelor de părinți s-a asigurat pretutindeni combustibilul necesar încălzirii școlilor, precum și petrolul lampant.

Acum, secția de învățămînt a raionului acordă multă atenție aprovizionării internatelor cu alimente pentru cantine. Bunăoară, la internatul școlii de 7 ani din satul Rădulești, prin grija colectivului pedagogic în frunte cu tov. Petre Richter, directorul școlii, pregătirile pentru anotimpul friguros sînt terminate. O parte din zarzavaturi — roșii, ceapă, fasole, rădăcinoase etc. — recoltate din grădina școlii au fost conservate și însilozate în magazia școlii. Ele sînt în cantitate suficientă pentru toată iarna. De pe terenul arabil al școlii s-au recoltat grîu, porumb, precum și orz, ovăz și nutreț, în cantități suficiente pentru asigurarea hranei animalelor existente — cai, vaci, porci.

La cantina școlii se folosesc ouăle, laptele și carnea provenite de la păsările și animalele crescute în gospodăria anexă.

Școala manifestă o grijă deosebită nu numai pentru hrana celor 60 de elevi interni, care este consistentă și variată, ci și pentru asigurarea unor condiții igienice cît mai bune pentru munca și traiul elevilor.

Și la internatele școlilor de șapte ani din comunele Cosmești și Preajba de Sus pregătirile pentru iarnă sînt pe cale de a fi terminate. Aici, zarzavaturile și cerealele recoltate de pe loturile școlare nefiind în cantități suficiente pentru întreaga perioadă de iarnă, s-au luat măsuri eficace, cu ajutorul părinților, pentru procurarea alimentelor necesare.

Se constată însă o slabă aprovizionare cu cartofi, datorită faptului că Aprozarul nu poate da școlilor cantitățile de cartofi solicitate, ci numai strictul necesar pentru o zi sau o săptămînă. La insistențele secției de învățămînt, secția comercială a sfatului popular raional și-a luat obligația de a procura în timp util cantitățile de cartofi solicitate de internat.

Mai puțin interes, însă, a manifestat secția de învățămînt pentru a asigura elevilor interni de la școala medie din comuna Vida condiții bune de viață. Pînă la ora actuală, două încăperi din clădirea internatului mai sînt încă ocupate de sfatul popular raional. Spațiul pentru însilozarea alimentelor n-a fost încă pregătit. Mai sînt interioare nevăruite. Internatul n-are bucătar și magazioner. Din această cauză, elevii iau masa la cantina sfatului popular și nu s-a făcut nici un fel de aprovizionare.

Oare ce gîndesc, în legătură cu această problemă, comitetul executiv al sfatului popular raional, secția de învățămînt raională și directorul școlii? Cum și în ce fel justifică această rămînere în urmă? Sau consideră cumva că elevii interni pot avea rezultate bune la învățătură fără să li se asigure condiții bune de viață?

Înarmarea tineretului cu cunoștințe temeinice presupune și grijă deosebită pentru a le asigura condiții cît mai bune de viață. Iată de ce se impune de urgență, atît cît timpul este favorabil, să nu se piardă vremea în zadar, ci să se facă tot ce este posibil pentru a se crea și acestui internat condiții bune de funcționare.

Săptămîna atletismului școlar

Finalele „Săptămînii atletismului școlar" au fost o adevărată sărbătoare a tinerilor participanți. Trei sute de concurenți și concurente, cei mai buni din 1500 — care au participat la întrecerile preliminare — au luptat cu îndîrjirea unor sportivi cu experiență, în mijlocul aclamațiilor pline de entuziasm ale colegilor lor.

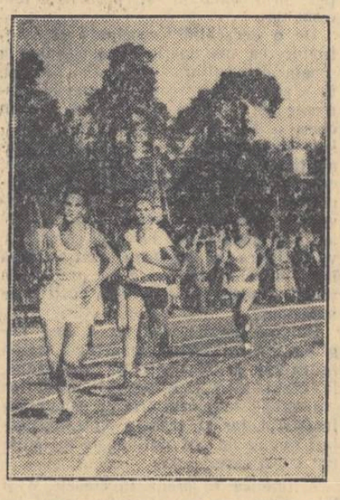

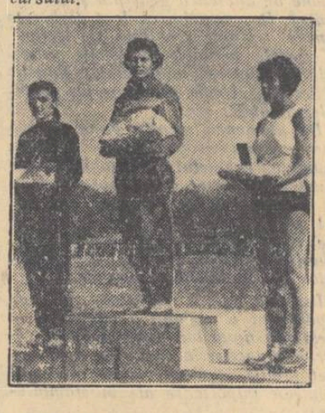

În clișee: proba de 800 metri plat; trei dintre premiatele concursului.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Trăiască cea de-a 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

SUB STEAGUL GLORIOS AL MARELUI OCTOMBRIE

De la un capăt la altul al lumii oamenii muncii sărbătoresc în acest an, împreună cu popoarele marii și puternicei Uniuni Sovietice, cu o deosebită însuflețire, cea de a 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Revoluția Socialistă înfăptuită acum 39 de ani de proletariatul rus, în alianță cu țărănimea săracă, sub conducerea gloriosului și încercatului Partid Comunist al Uniunii Sovietice este cel mai remarcabil eveniment din istoria societății. Ea a deschis în istoria omenirii o eră nouă — era prăbușirii capitalismului și a triumfului socialismului și comunismului. Victoria Revoluției din Octombrie a marcat o cotitură hotărîtoare în destinele întregii omeniri, în istoria universală — cotitura de la lumea veche, capitalistă, la lumea nouă socialistă.

Rupînd pentru prima oară lanțul imperialist Revoluția din Octombrie a înlesnit lupta proletariatului din toate țările împotriva capitalismului. Scuturînd jugul exploatării și asupririi, eroicul proletariat rus a arătat oamenilor muncii de pretutindeni calea eliberării de exploatare și asuprire, calea sfărîmării cătușelor colonialismului, calea construirii socialismului și comunismului. Nepieritoare este gloria marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice, făurit și călit de Lenin, care a condus masele populare din Rusia la victoria de însemnătate istorico-mondială a acestei revoluții, care a deschis omenirii poarta către socialism, către societatea în care grija pentru om este legea supremă.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie constituie o strălucită afirmare a rolului maselor populare în făurirea istoriei. Ea a fost opera proletariatului și a țărănimii sărace, opera imensei majorități a populației Rusiei. Victoria revoluției a fost asigurată datorită alianței de nezdruncinat dintre proletariat și țărănime, alianță în care rolul conducător l-a avut clasa muncitoare. Clasa muncitoare și masele țărănimii au dat dovadă de o inepuizabilă energie, de un eroism nemaiîntîlnit, de o înaltă conștiință și disciplină revoluționară.

V. I. Lenin a subliniat în repetate rînduri că latura principală a Revoluției din Octombrie, ca și a revoluției socialiste în general, o constituie latura ei constructivă concretizată în activitatea creatoare a maselor pentru făurirea noilor relații socialiste. „In orice revoluție socialistă — deci și în Revoluția Socialistă din Rusia, începută de noi la 25 Octombrie 1917 — sarcina de căpetenie a proletariatului și a țărănimii sărace, condusă de el, a spus Lenin, este munca pozitivă sau constructivă în vederea creării unei rețele extrem de complexe și de fine de noi relații organizatorice, menite să cuprindă producția și repartiția planificată a produselor necesare existenței a zeci de milioane de oameni". Revoluția din Octombrie a dovedit în chipul cel mai convingător că folosirea sau nefolosirea violenței în cursul trecerii la socialism depind nu atît de proletariat, cît de gradul de împotrivire a exploatatorilor, de folosirea violenței de către clasa exploatatorilor înșiși. In Revoluția din Octombrie folosirea violenței a fost impusă de burghezia din Rusia și cea internațională care au organizat contrarevoluția, intervenția și războiul civil împotriva tînărului Stat Sovietic, urmărind să restaureze dominația odioasă a capitaliștilor și moșierilor.

Au trecut aproape patru decenii de la Revoluția din Octombrie. La fiecare nouă aniversare a acestui măreț eveniment apare tot mai vie nesecata forță constructivă a poporului care și-a luat soarta în propriile sale mîini.

Cea de a 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie este sărbătorită în condițiile cînd socialismul a devenit o forță invincibilă. In zilele noastre socialismul a ieșit din cadrul unei singure țări, transformîndu-se într-un puternic sistem mondial. Dacă înaintea celui de al doilea război mondial sistemului socialist îi reveneau numai 17% din teritoriul globului pămîntesc, aproximativ 9% din populația lumii și 7% din producția industrială mondială, astăzi lucrurile s-au schimbat. Țările lagărului socialist cuprind în prezent peste 25% din teritoriul globului pămîntesc, 35% din populație și 30% din producția industrială mondială. Peste 900.000.000 de oameni au pășit pe calea luminoasă deschisă întregii lumi de marele Octombrie și nu există în lume forțe capabile să stăvilească mersul lor înainte.

In perioada care a trecut de la victoria Revoluției din Octombrie, capitalismul a devenit mult mai slab, iar forțele socialismului și democrației au crescut considerabil. Cu fiecare zi care trece, marele lagăr al socialismului, democrației și păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică, dezvăluie tot mai mult giganticele sale forțe interne, superioritatea sa hotărîtoare asupra capitalismului. Socialismul reprezintă în zilele noastre o mare forță de atracție pentru muncitorii, țăranii și intelectualii din toate țările. Ideile socialismului se răspîndesc astăzi în toate colțurile pămîntului și pun stăpînire pe cugetul întregii omeniri muncitoare.

Datorită lărgirii continue a sistemului socialist mondial, creșterii forței sale economice și politice, datorită victoriilor istorice repurtate de mișcarea muncitorească internațională pe drumul deschis de Revoluția din Octombrie, formele de trecere la socialism s-au îmbogățit cu noua experiență istorică, au devenit mai variate. Viața a confirmat pe deplin geniala concluzie a lui Lenin care a arătat că la realizarea revoluției socialiste — care este în toate țările una și aceeași prin conținutul ei — fiecare națiune va aduce ceva specific, propriu, într-o formă sau alta a democrației, într-o varietate sau alta a dictaturii proletariatului, într-un ritm sau altul al transformărilor revoluționare.

La cea de a 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Uniunea Sovietică se prezintă mai puternică decît oricînd și cu un uriaș prestigiu pe plan internațional. Construirea socialismului în Uniunea Sovietică și uriașele succese obținute de popoarele sovietice, sub conducerea Partidului Comunist pe drumul construirii comunismului au o imensă însemnătate internațională. Marile succese ale Uniunii Sovietice în economie, cultură, știință, în organizarea socialistă a societății, demonstrează superioritatea incontestabilă a sistemului socialist asupra celui capitalist. Cea mai grăitoare expresie a superiorității economiei socialiste o reprezintă ritmul rapid al creșterii producției industriale în U.R.S.S. în comparație cu lumea capitalistă. In timp ce în perioada 1929—1937 producția industrială a Uniunii Sovietice a crescut de 4,3 ori, în întreaga lume capitalistă ea a crescut abia cu 4%. De asemenea, în perioada 1937—1955 producția industrială a Statului Sovietic a crescut de 4,8 ori, pe cînd în întreaga lume capitalistă n-a crescut nici măcar de 1,3 ori. Datorită sistemului economic socialist Uniunea Sovietică a ajuns să ocupe primul loc în Europa și al doilea în lume în ce privește volumul producției industriale. Directivele cu privire la cel de al șaselea plan cincinal prevăd ajungerea din urmă și depășirea celor mai dezvoltate țări capitaliste în ceea ce privește nivelul producției pe cap de locuitor. Succese remarcabile a obținut tehnica sovietică, care se situează pe primul loc în lume în ceea ce privește folosirea pașnică a energiei nucleare, precum și în alte multe domenii ale producției.

Pe lîngă o industrie puternică, Uniunea Sovietică dispune de o agricultură multilateral dezvoltată, capabilă să asigure alimentele și materiile prime necesare satisfacerii depline a populației și a tuturor trebuințelor statului.

Uniunea Sovietică este țara în care cultura și știința au ajuns la o înflorire fără precedent în istoria omenirii, fiind puse pe de-a-ntregul în slujba omului. Nici o țară din lume nu dispune ca Uniunea Sovietică de atîtea școli, școli medii tehnice, instituții de învățămînt superior, institute de cercetări științifice, stațiuni experimentale și laboratoare, teatre, cluburi, biblioteci și alte instituții cultural-educative. In U.R.S.S. s-a înfăptuit învățămîntul general de 7 ani atît la orașe cît și la sate, iar în orașele cele mai mari s-a introdus în linii esențiale învățămîntul de zece ani. Directivele celui de al șaselea plan cincinal prevăd înfăptuirea în linii esențiale a învățămîntului mediu general în toate orașele și localitățile rurale. Politehnizarea învățămîntului constituie în prezent una din cele mai importante probleme pentru a cărei rezolvare Partidul Comunist și guvernul sovietic mobilizează cele mai capabile forțe ale științei pedagogice și ale întregului învățămînt sovietic. Pentru lucrătorii din învățămînt din țara noastră experiența școlii și pedagogiei sovietice constituie un nesecat tezaur de învățăminte. Aplicarea creatoare a acestei experiențe în condițiile concrete ale școlii noastre are o mare însemnătate pentru continua dezvoltare a învățămîntului în R.P.R.

Cucerirea cea mai de preț a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie o constituie apariția omului nou — omul înaintat al societății socialiste. Socialismul a transformat omul în adevăratul stăpîn al producției sociale și al tuturor valorilor culturale, creîndu-i toate condițiile pentru dezvoltarea lui multilaterală, pentru ridicarea lui pe cele mai înalte culmi ale culturii și cunoașterii omenești.

Anul acesta aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie are loc în condițiile luptei pline de avînt a popoarelor lumii pentru consolidarea și dezvoltarea succeselor obținute în lupta pentru pace și securitate. Oamenii cinstiți de pretutindeni înfierează agresiunea Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului și sprijină cauza dreaptă a poporului egiptean. Cu o deosebită forță înfierează oamenii muncii uneltirile cercurilor imperialiste internaționale și ale forțelor reacționare din Ungaria îndreptate împotriva poporului maghiar, împotriva democrației și păcii.

Poporul romîn, prieten de nădejde al popoarelor marii Uniuni Sovietice și al tuturor țărilor socialiste, prieten sincer al tuturor celor care iubesc și apără pacea și libertatea, întîmpină cea de a 39-a aniversare a Marelui Octombrie mai puternic și mai strîns unit în jurul partidului și guvernului decît oricînd. El muncește cu însuflețire pentru aplicarea politicii partidului și guvernului, care este propria lui politică. Hotărîrea C.C. al P.M.R. a Consiliului de Miniștri și a Consiliului Central al Sindicatelor din 30 octombrie a.c. constituie o nouă și puternică mărturie a faptului că politica partidului pornește de la interesele poporului, că în statul nostru democrat-popular nimic nu este mai presus decît grija pentru om, pentru binele celor ce muncesc.

Sporindu-și eforturile pentru înfăptuirea politicii partidului și guvernului, întărind necontenit prietenia cu popoarele Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări ale lagărului socialist, poporul nostru, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, pășește mereu înainte sub steagul glorios al Marelui Octombrie.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VIII Nr. 395 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 2 noiembrie 1956

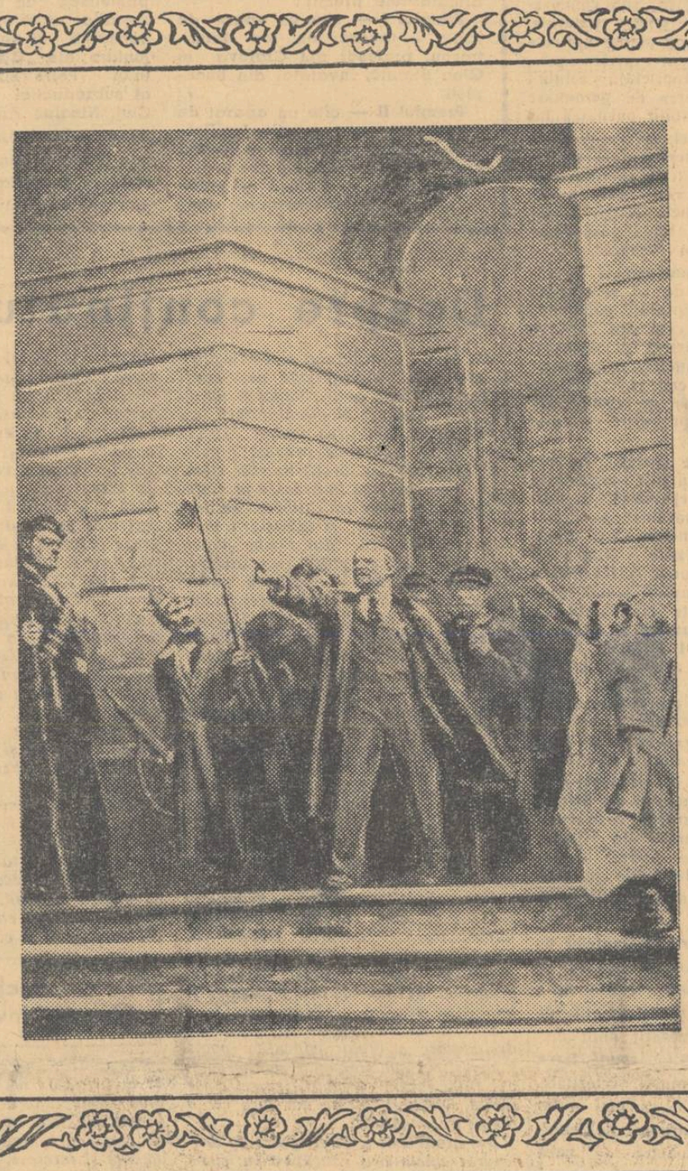

Realizările tinerilor radioamatori în cinstea marii sărbători

In fața aparatului se află pionierul Drăgulescu, primul operator al stației de emisie-recepție de la palatul pionierilor din Timișoara.

— „Cq Cq de Y02KAC" transmite prin alfabetul Morse pionierul Drăgulescu. In codul internațional, literele „C q" înseamnă apel general, iar „Y02KAC" este indicativul de emisie al stației palatului.

Timp de trei minute se lansează apel general, apoi, trecîndu-se la recepționare, se aud în difuzor semnalele puternice ale unei stații care răspunde. Cei care au învățat bine alfabetul Morse notează cu înfrigurare mesajul: „YO2 KAC, YO2KAC de UA3 KMB". UA3KMB este o stațiune sovietică din orașul Tambov, iar numele operatorului — Ivan. Mai de mult, cînd a început dialogul, noi am aflat că Ivan este de mulți ani radioamator și că lucrează la radioclubul regional. La rîndul lui, Ivan a aflat că este în legătură cu o stațiune de pionieri din orașul Timișoara și că toată stația a fost montată de operatori.

...Acum un an, în cercul de radiotehnică de la palatul nostru era o mare animație. Pionierii din acest cerc întîmpinau cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie printr-o realizare deosebită: înființarea unei stații de emisie-recepție pe unde scurte. Era prima construcție de acest fel înfăptuită de pionierii din țara noastră.

Aflînd din reviste și din jurnalele cinematografice că la palatul pionierilor din Moscova există o astfel de stațiune de radioamatori, un colectiv de pionieri fruntași dintre care amintim pe Mihai Csapo, Gheorghe Drăgulescu, Cornel Ambruș, Mircea Gligor și alții, sub îndrumarea profesorului Gheorghe Pataky, au studiat descrierile și schițele acestui emițător și au construit unul asemănător.

In această muncă tinerii radioamatori au folosit revista sovietică „Radio", precum și diferite lucrări de radiotehnică traduse din limba rusă. Pe lîngă aceste lucrări, care le-au fost de un real folos, ei au primit și ajutorul direct al radioamatorului sovietic Anatoli Usovici care, aflîndu-se în Timișoara, a contribuit personal la efectuarea construcțiilor și a dat îndrumări tehnice viitorilor operatori. Pentru pregătirea acestora s-a organizat în cadrul cercului de radiotehnică un curs de telegrafie, în cadrul căruia pionierii au învățat transmiterea și recepționarea semnalelor Morse. De asemenea, ei și-au însușit în limba rusă o serie de termeni tehnici necesari convorbirilor prin radio.

Cînd s-a terminat instalația și s-a montat antena de emisie, au început primele legături cu stațiunile din diferitele părți ale lumii.

In curînd cercul de radiotehnică cu greu a mai putut cuprinde pe toți cei care solicitau să se înscrie în acest cerc, într-atît începuse să-i pasioneze activitatea de radioamatori pe pionierii timișoreni.

Cel mai fericit era Corneliu Ambruș, care, deoarece știa bine limba rusă, a ținut o permanentă legătură cu pionierii radioamatori din diferite părți ale Uniunii Sovietice.

Aparatura a fost mereu perfecționată. Emițătorul funcționînd bine, s-a pus problema trecerii de la transmiterea prin semnalele Morse la lucrul în telefonie, unde semnalele telegrafice sînt înlocuite cu vorbirea directă la microfon. Era un stadiu superior, mai greu de pus la punct, căci cerea studierea diferitelor montaje și experiențe îndelungate, dar s-au terminat cu bine și acestea. Cînd s-a pus în funcțiune emițătorul perfecționat, legăturile au devenit și mai interesante, căci discuțiile cu radioamatorii puteau fi duse nemijlocit, în condiții mult mai bune.

Schimbul de experiență prin radio a devenit o nouă preocupare a radioamatorilor noștri. Profesorul George Pataky, intrînd în legătură cu U05KBE, stațiunea Institutului pedagogic din orașul Bălți R.S.S. Moldovenească, a primit de la un radioamator sovietic sfaturi tehnice cu privire la dozarea corectă a modulației. Pionierii timișoreni au ajutat, la rîndul lor, unele stațiuni din R.P.F. Iugoslavia și R.P. Bulgaria la reglarea emisiei.

Astăzi, după un an de la înființarea stațiunii, operatorii se pot mîndri cu peste 750 de legături efectuate cu toate cele cinci continente.

In cinstea zilei de 7 Noiembrie, pionierii radioamatori s-au angajat să mai monteze la emițător încă o lampă amplificatoare, mărind astfel puterea stațiunii la dublu.

MARIA DRAGHICI
directoarea palatului pionierilor
din Timișoara

Tinerii radioamatori din Timișoara

Noi perspective pentru învățătura muncitorilor calificați, maiștrilor și absolvenților școlilor tehnice de maiștri

De curînd a apărut Hotărîrea Consiliului de Miniștri Nr. 1434 cu privire la complectarea și republicarea Hotărîrii Nr. 91/1955 a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R., privitoare la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri.

Hotărîrea cuprinde importante prevederi menite să creeze muncitorilor calificați, maiștrilor și absolvenților școlilor tehnice de maiștri mari posibilități pentru a continua studiile în institute tehnice de învățămînt superior.

In urma unor cursuri speciale de pregătire, organizate de Ministerul Învățămîntului, pe baza propunerilor ministerelor interesate, absolvenții școlilor tehnice de maiștri, maiștri din întreprinderile productive cu o înaltă pregătire tehnică și practică îndelungată de conducere în producție, vor trece un examen de diferență față de școala medie la principalele obiecte de învățămînt, după care se vor prezenta la examenele de admitere în învățămîntul superior.

In Hotărîre se arată că studenții proveniți din aceste categorii, pe baza recomandărilor făcute de întreprinderi vor primi din partea întreprinderilor care i-au recomandat burse pe toată durata studiilor.

Pe baza prevederilor Hotărîrii, Ministerul Învățămîntului, în colaborare cu ministerele de resort, vor elabora un regulament în vederea traducerii în viață a sarcinilor cuprinse în această hotărîre, astfel ca cel mai tîrziu de la 1 ianuarie 1957 să înceapă cursurile pregătitoare pentru trecerea examenului de diferență față de școala medie. Cheltuielile pentru rechizitele necesare în perioada cursurilor de pregătire, precum și pentru plata cadrelor didactice care vor preda la aceste cursuri vor fi suportate de întreprinderile respective.

UN AJUTOR PREȚIOS

Zilele acestea a avut loc în sala de festivități a școlii medii nr. 3 din Craiova conferința tov. Ivan Ivanovici Kulibaba, candidat în științe pedagogice, colaborator al Academiei de științe pedagogice din U.R.S.S., intitulată „Inlăturarea supraîncărcării elevilor, mijloc pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative".

După ce a arătat efectele dăunătoare ale supraîncărcării elevilor: debilitate fizică, astenie nervoasă, depresiune morală etc., conferențiarul a demonstrat care sînt mijloacele pentru evitarea acestor urmări neplăcute. Prima cale a evitării supraîncărcării este reducerea planurilor manualelor și programelor școlare. Această reducere nu trebuie să se facă în nici un caz în dauna nivelului de pregătire a elevilor. In acest scop — a arătat în continuare conferențiarul — Ministerul Învățămîntului din R.S.F.S.R. a depus eforturi încununate de succes pentru a înlătura supraîncărcarea elevilor prin perfecționarea predării și îmbunătățirea organizării procesului instructiv-educativ.

Conferința ținută la Craiova constituie încă o dovadă a ajutorului permanent pe care îl primim de la pedagogii sovietici.

FELICIA CRIȘAN

PENTRU PRIETENII SOVIETICI

Cu prilejul zilei de 7 Noiembrie, pedagogii și elevii școlii medii nr. 1 din Arad și-au propus să dăruiască unei școli din Uniunea Sovietică un album în care se oglindesc relațiile de prietenie romîno-ruse de-a lungul veacurilor. Intocmit în spirit științific și cu simț artistic, acest album cuprinde date cu privire la o serie de momente istorice în care poporul romîn a primit ajutorul vecinilor de la răsărit, atît pe plan politic, cît și în dezvoltarea culturală.

In cadrul cercului literar al școlii se va ține un referat despre tezaurul artistic restituit țării noastre de către guvernul sovietic. Vorbindu-se cu deosebire despre valoarea științifică și artistică a tezaurului de la Pietroasa, se va sublinia gestul mărinimos al guvernului sovietic, gest unic în istoria relațiilor dintre state.

MARTIN NACHT

O nouă dovadă a grijii partidului și guvernului pentru bunăstarea oamenilor muncii

Legătura dintre partid, guvern și popor este o chezășie a mersului nostru înainte pe drumul construirii socialismului. Această legătură îndestructibilă se manifestă atît prin eforturile oamenilor muncii în îndeplinirea planului de producție, cît și prin nenumărate dovezi de grijă părintească pe care le-au dat și le dau partidul și guvernul pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai ale tuturor categoriilor de salariați.

Recenta hotărîre a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a Consiliului de Miniștri și a Consiliului Central al Sindicatelor, este o confirmare în plus a acestei atente și permanente griji. Această Hotărîre a fost posibilă datorită îndeplinirii planului de producție în industrie, pe primele nouă luni ale anului, în proporție de 104%, precum și creșterii continue a productivității muncii și reducerii prețului de cost. Realizările însemnate obținute datorită eforturilor depuse de clasa muncitoare au permis aplicarea în continuare a măsurilor de îmbunătățire a nivelului de trai al muncitorilor și funcționarilor.

In același timp, aceste măsuri au fost luate în urma recomandărilor făcute de către C.C. al P.M.R. Acesta, în ședința din martie 1956, pe baza Hotărîrilor celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, a recomandat Consiliului de Miniștri și Consiliului Central al Sindicatelor să elaboreze măsurile corespunzătoare în vederea creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii.

Ca urmare a acestor recomandări au fost aduse îmbunătățiri simțitoare în salarizarea unor numeroase categorii de oameni ai muncii. Printre cei care s-au bucurat de binefacerile acestor măsuri au fost, alături de muncitorii din industria chimică, industria petrolului, exploatarea geologică, industrializarea lemnului etc., și oamenii muncii din învățămîntul elementar și mediu.

Recenta Hotărîre a fost adoptată pe baza propunerilor Biroului Politic al C.C. al P.M.R., care, în ședința sa din 15 mai 1956, a recomandat guvernului și Consiliului Central al Sindicatelor să studieze și să propună îmbunătățirea sistemului actual de salarizare a muncitorilor și a sistemului de pensii.

Hotărîrea acordă o atenție deosebită oamenilor muncii cu salarii mici, pensionarilor, precum și familiilor de salariați și pensionari cu copii. Astfel, Hotărîrea prevede stabilirea unor cîștiguri minime, nete, din salariu, de la 1 noiembrie 1956, de 350—400 lei lunar, diferențiate pe ramuri de producție, la care se adaugă în continuare compensațiile bănești pentru cartelele salariaților și ale soțiilor lor.

De asemenea, în scopul creșterii nivelului de trai al familiilor de salariați și pensionari cu copii, care își duc existența numai din salariu sau din pensie, se acordă, celor care beneficiază de compensația bănească pentru cartelele copiilor, cu începere de la 1 noiembrie, o alocație de stat în sumă de o sută de lei pentru fiecare copil pînă la vîrsta de 14 ani. In această alocație se cuprinde și compensația bănească pentru cartelele copiilor. Ea se stabilește în funcție de mărimea salariului fiecărui cap de familie. Astfel, celor cu un venit lunar pînă la 1200 de lei li se acordă alocații pentru toți copiii; celor cu un venit între 1201—1500 lei lunar li se acordă alocație începînd de la al doilea copil; pentru salariații cu un venit lunar între 1501—2000 lei se acordă alocație începînd de la al treilea copil, iar pentru salariații cu un venit peste 2000 de lei lunar se acordă această alocație începînd de la al patrulea copil.

Pentru pensionarii cu pensii mici Hotărîrea stabilește pensia minimă de bătrînețe la 200 lei lunar pentru pensionarii din mediul rural și lei 250 lunar pentru cei din mediul urban. Pensia minimă de invaliditate va fi cuprinsă între 180—300 lei lunar, în funcție de gradul de invaliditate al pensionarului și mediul (rural sau urban) în care trăiește acesta. Această îmbunătățire simțitoare a condițiilor de viață ale pensionarilor nu exclude de plata compensațiilor bănești pentru cartelele pe care le-au primit pensionarii și soțiile lor nesalariate.

Dar prevederile Hotărîrii nu se limitează la cele expuse mai sus, căci, **începînd de la 1 ianuarie 1957, sistemul de salarizare pe funcții aprobat prin H.C.M. nr. 1360/1956 se va extinde treptat la personalul tehnic, de specialitate și administrativ din ramurile de activitate necuprinse în această Hotărîre și în special la personalul medico-sanitar, aparatul sfaturilor populare etc.**

Sporirea salariilor și îmbunătățirea celorlalte condiții de viață se va face pe baza unor studii întocmite după o largă consultare a muncitorilor și a cadrelor tehnice din principalele întreprinderi. Această consultare a oamenilor muncii cu privire la îmbunătățirea salarizării lor va asigura creșterea cointeresării materiale a muncitorilor în ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost al produselor — principalul izvor al ridicării nivelului lor de trai.

Alături de muncitorii din fabrici și uzine, cadrele didactice, care au beneficiat printre primii de măsurile luate de partid și guvern, cu privire la asigurarea unor condiții cît mai bune de viață și de muncă, au luat cunoștință cu nespusă bucurie de recenta Hotărîre a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a Consiliului de Miniștri și a Consiliului Central al Sindicatelor, menită să înscrie un nou succes pe drumul îmbunătățirii continue a nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră.

Politehnizarea învățămîntului în atenția organizației de partid

O sarcină centrală a organizației de partid a școlii medii nr. 1 din Tîrgu Mureș o constituie politehnizarea învățămîntului. Conducerea școlii, ajutată de organizația de bază a pășit încă din anul trecut la introducerea elementelor de politehnizare, organizînd pentru elevii claselor a V-a și a VIII-a lucrări practice de atelier.

In urma Congresului al VI-lea al Partidului, organizația de bază a înțeles că una din sarcinile sale principale este mobilizarea cadrelor didactice în vederea realizării învățămîntului politehnic. Atît în ședințele de birou, cît și în adunările organizației de bază această problemă a fost analizată și discutată mult, căutîndu-se soluțiile cele mai potrivite pentru realizarea ei. In acest scop am luat legătura cu organizațiile de bază de la întreprinderea „Ludovic Minski" și cooperativa „Ciocanul", cerîndu-le să ne ajute să înființăm ateliere. In această privință am avut și sprijinul deosebit de prețios al comitetului orășenesc de partid. Datorită ajutorului primit am putut realiza două ateliere — unul de lăcătușerie și altul de tîmplărie. Pe lîngă materialele și sculele mai simple, școala a primit de la întreprinderea „Ludovic Minski" un strung, iar de la cooperativa „Ciocanul" un șeping.

In acest an școlar, ca urmare a apariției Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, ni s-au creat condiții mult mai bune de realizare a învățămîntului politehnic. Incă înainte de începerea cursurilor, organizația de bază, studiind rezultatele obținute în anul trecut la clasele a V-a și a VIII-a, a propus conducerii școlii să treacă la introducerea elementelor de politehnizare la toate clasele și în mai multe direcții. Acest lucru a pus sarcini noi și importante în fața întregului colectiv didactic și, în special, în fața comuniștilor care trebuie să se afle în fruntea acțiunii de politehnizare. Pedagogul comunist Teodor Jovmir, directorul școlii, a lucrat îndeosebi cu profesorii de chimie, fizică, matematică, științele naturale și desen, stabilind împreună cu ei măsurile ce trebuie luate în vederea legării cît mai strînse a învățămîntului de practică, de activitatea în producție.

Roadele acestei preocupări au și început să se vadă. S-a intensificat mult activitatea practică în cadrul studierii fizicii și chimiei. Astfel, profesoara comunistă Emilia Goleanu și utemista Georgeta Horga organizează regulat experiențe frontale de laborator, pe care elevii le execută cu un interes deosebit. Adeseori ei fac și referate asupra experiențelor realizate.

O atenție deosebită acordă comuniștii lucrărilor în atelier. Sub conducerea pedagogilor comuniști Petru Vaida, Eugen Laurențiu și Alexandru Zsigmond, elevii au montat, în primele săptămini de școală, utilajul de atelier, iar în momentul de față s-a trecut la realizarea unor obiecte de uz practic. Astfel, elevii clasei a V-a lucrează ștergătoare de picioare din lemn, elevii claselor VI—VII confecționează suporturi pentru vase, iar elevii claselor VIII—IX confecționează scule pentru atelier.

La sugestia organizației de bază, școala noastră și-a propus să patroneze școala din Humulești, pentru care elevii claselor a VIII-a și a IX-a vor lucra sculele necesare înzestrării unui atelier de lăcătușerie.

In urma îndrumărilor date de organizația de bază a școlii, utemistul Romulus Tîrnăveanu, profesor de fizică, lucrează pentru realizarea unui cerc de electrotehnică care să pregătească bazele atelierului de electrotehnică pe care vrem să-l înființăm în anul viitor.

Comunista Veturia Macovei, profesoară de științe naturale, pune mult suflet în munca pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi agricole. Deși încă nu avem o parcelă școlară experimentală proprie, elevii au totuși posibilitatea să efectueze lucrări practice agricole, deoarece folosim terenul experimental al școlii profesionale de agricultură din localitate. Ei au lucrat pe grupe, sub conducerea tovarășei Macovei, îndeplinind cu toții lucrări de săpat, semănat, plantat, repicat și prășit.

Lucrări interesante execută elevii și la colțul naturii vii. Aici, ei fac observații directe pe plante și animale, precum și disecții. De asemenea, elevii au pregătit, sub conducerea profesoarei de științe naturale, colecții de semințe de plante agricole și industriale, au făcut experiențe pentru cunoașterea proprietății solului, au determinat puterea de germinare a semințelor, au stabilit puritatea lor.

In timpul vacanței de vară, elevii clasei a VIII-a experimentale au făcut practică în producție, lucrînd timp de 20 de zile, sub conducerea profesoarei utemiste Agneta Nagy, la tabăra-șantier de pe lîngă gospodăria agricolă de stat din Cisnădie.

Și în predarea matematicii se vădește preocuparea de a se realiza principiile învățămîntului politehnic. Elevilor li se arată cum sînt aplicate, în producția industrială și agricolă, cunoștințele de geometrie, trigonometrie sau algebră pe care ei le studiază în școală, sînt deprinși să rezolve probleme cu date din producție, să folosească grafice etc.

Legarea teoriei de practică se realizează și prin excursiile organizate pentru elevi în întreprinderi. Organizația de bază a îndrumat pe profesorii de fizică și chimie să-și planifice și să-și organizeze vizitarea în fiecare trimestru a unor întreprinderi. De la începutul anului școlar pînă acum au fost vizitate fabrica de zahăr, unde elevii claselor a VII-a și a VIII-a au urmărit procesul tehnologic de fabricare a zahărului, fabrica de oxigen și fabrica de oglinzi. După aceste vizite elevii au alcătuit referate asupra celor văzute.

De asemenea organizația de bază a propus direcției școlii ca elevii care lucrează la atelierul de lăcătușerie să viziteze în cursul acestui an uzinele „Steagul Roșu" și uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, iar clasele care lucrează la atelierul de tîmplărie să viziteze cîteva întreprinderi forestiere de pe Valea Mureșului.

In urma introducerii elementelor de politehnizare, în școala noastră se constată o îmbunătățire calitativă a muncii elevilor în toate domeniile de activitate. S-a îmbunătățit mult disciplina elevilor, iar în comportarea lor se observă mai multă seriozitate.

Fără îndoială, însă, că mai avem multe de făcut pe drumul politehnizării. Organizația noastră de bază și-a propus în planul său de măsuri sprijinirea conducerii școlii în realizarea unui atelier auto, a unui atelier electrotehnic, iar ca sarcină imediată înzestrarea atelierului de tîmplărie cu mașini și instalarea unei forje. Pentru viitorul mai îndepărtat se pune problema unui atelier de mașini unelte și a unui atelier de forjă.

Sîntem siguri că datorită muncii însuflețite a pedagogilor comuniști și a tuturor cadrelor didactice, datorită sprijinului pe care-l acordă organele de partid și de stat, școala noastră va reuși să realizeze și aceste sarcini.

LUCREȚIA BOT
secretara organizației de bază a școlii medii nr. 1 din Tîrgu Mureș

Rezultatele concursului corespondenților voluntari

S-a încheiat de curînd concursul organizat de „Gazeta învățămîntului" pentru corespondenții voluntari.

La redacția gazetei au sosit pentru concurs 452 de corespondențe pe temele propuse. Marea majoritate a acestor corespondențe au tratat probleme legate de aspecte ale procesului de învățămînt în diferitele lui etape (etapa recapitulării finale a materiei, a pregătirii și desfășurării examenelor, a pregătirii deschiderii anului școlar, a pregătirii și desfășurării constătuirilor raionale). La concurs au participat numeroși învățători și profesori, activiști sindicali, inspectori din toate regiunile țării.

Comisia concursului a stabilit următoarele premii:

Premiul I — cîte un aparat de radio — tovarășilor Ion Dumitrescu, profesor din Craiova și Gleb Statnic, învățător din București.

Premiul II — cîte un aparat de fotografiat — tovarășilor Ion Drăgan, profesor din Arad și Vasile Popa, profesor din Fălticeni.

Premiul III — o trusă de stilou — tovarășilor Constantin Prejdescu, profesor din raionul Bacău, Emil Tetileanu, învățător din Lupeni, Ion V. Berca, învățător din raionul Gilort.

S-au mai acordat 8 mențiuni — constînd din cîte o bibliotecă de 50 volume — următorilor corespondenți — Antonovici Emil, învățător din Botoșani, Ion Stănculescu, profesor din raionul Băbeni, Aurora Baro, profesoară din Odorhei, Petre Lenghel-Izanu, învățător din Sighet, Const. Ionescu-Poenari, profesor din Huși, Titu Ghițulescu, învățător din raionul Vedea, Petre Costin, învățător din raionul Lăpuș, Const. Sălceanu, învățător din raionul Corabia.

Au mai fost premiați pentru activitate deosebită, urmînd să primească cîte un aparat de fotografiat următorii tovarăși responsabili ai subredacțiilor voluntare ale „Gazetei învățămîntului": Petre Bucșa, responsabil al subredacției pentru regiunea Cluj, Nicolae Andrei, responsabil al subredacției pentru regiunea Craiova, Ion Bădică, responsabil al subredacției pentru regiunea Constanța.

Despre conținutul orei educative

Problema conținutului orei educative îi preocupă îndeaproape pe mulți pedagogi. Cred că participarea lor la ancheta „Gazetei învățămîntului" va contribui la lămurirea multor aspecte importante legate de această problemă. De aceea am socotit necesar să-mi spun și eu părerea în această privință.

Pentru ca orele educative să se desfășoare organizat, diriginții trebuie să-și întocmească din vreme planul lor. Sînt unii diriginți care socotesc această problemă o chestiune secundară și, ca atare, își întocmesc cu superficialitate planul. Ei fie că îl copiază după planul altor clase, fie că folosesc planuri din anii trecuți. Socotesc că acest sistem este foarte greșit, că cei care procedează în acest chip fac numai o muncă formală, fără nici un rezultat pozitiv.

La fiecare început de an școlar, eu studiez caracteristicile clasei, culeg informații de la ceilalți profesori și de la părinți și pe această bază îmi fixez problemele pe care le introduc apoi în planul de desfășurare a orelor educative. In acest plan, pe lîngă problemele specifice, trec și probleme cu caracter general, menite să contribuie la rezolvarea unor probleme educative importante, ca educarea elevilor în spiritul dragostei de patrie și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei de muncă, al prieteniei și tovărășiei etc.

Sînt și eu de părere că planul de desfășurare a orelor educative poate fi modificat sau îmbogățit pe parcurs, dat fiind faptul că viața fiecărei clase ridică mereu probleme noi care cer o rezolvare imediată.

Voi arăta mai concret cum s-au desfășurat unele ore educative în clasa mea și ce probleme au cuprins.

Nu am urmărit să fac din ora educativă oră de „morală" sau anchetă inchizitorială, ci o oră care să se desfășoare interesant, să stimuleze discuții pe marginea unor teme de actualitate. Adesea discut cu elevii mei perspective de viitor, cum ar fi de pildă organizarea excursiilor, a serbărilor, a muncii de folos obștesc. Am organizat cu elevii excursii istorico-geografice la Istria și Adam Clisi, am vizitat împreună fabrica de ciment și întreprinderea de metalurgie și utilaj din Medgidia.

In alte ore educative am organizat recenzii ale unor cărți de literatură artistică sau fantastico-științifică, discuții asupra filmelor vizionate, sau le recomand elevilor unele cărți pentru lectură.

Uneori au avut loc discuții pe teme, în cadrul cărora s-au prezentat și referate. O astfel de discuție a fost aceea cu tema „Comportarea în cadrul colectivului". Am ales această temă pentru că am observat că o serie de elevi externi se eschivau adeseori de la unele activități colective organizate în cadrul clasei sau în afara ei. De aceea am urmărit să creez în clasă o atmosferă tovărășească, să-i determin pe acești elevi să se integreze în viața și acțiunile colectivului. Pentru prezentarea referatului a fost ales chiar unul dintre elevii externi, Victor Gorobei, la care aceste manifestări de eschivare erau de ajuns de accentuate. In acest fel l-am determinat să analizeze el însuși lipsurile sale și ale unora din colegii săi, să-și dea seama de ele și să tragă singur concluzii pentru înlăturarea lor. Discuțiile pe marginea acestei teme au fost vii și interesante, au dus la rezultate pozitive în atitudinea elevilor.

Mi-am dat seama că pentru închegarea colectivului de elevi nu este suficientă numai organizarea unor discuții pe această temă în ora educativă, ci sînt necesare forme variate de muncă comună, acțiuni colective în afara orelor educative care să-i antreneze pe toți elevii. In acest scop,

Ancheta „Gazetei învățămîntului"

am organizat un cerc de soliști, echipe de dansuri, o orchestră și reuniuni tovărășești lunare precedate de programe artistice. In acest fel am reușit să pun bazele unui colectiv unic în acțiune și interese.

Pentru o cît mai mare varietate a conținutului orelor educative, organizez în cadrul acestor ore scurte manifestări artistice legate de un anumit eveniment sau de anumite teme. Elevii prezintă scenete, recită poezii care creînd o atmosferă veselă, plăcută, au în același timp și un efect educativ însemnat.

Informările politice le fac tot în ora educativă. Un elev care se oferă singur prezintă din timp referatul, întocmit pe baza bibliografiei indicate de mine. Nu însăcrinez cu redactarea materialului un colectiv de elevi, deoarece am observat că în acest caz elevii lasă munca unul pe seama celuilalt. Totuși clasa nu are un rol pasiv în desfășurarea informărilor politice. Elevii se pregătesc din timp, citesc presa și bibliografia indicată, apoi participă la discuții.

Consider că este foarte necesar ca aceste informări să se țină în ora educativă, deoarece ele prilejuiesc lămurirea unor noțiuni și probleme de politică internă și internațională pe care unii elevi nu le înțeleg suficient de bine din presă. Pentru fixarea noțiunilor noi, necunoscute, le cer elevilor să treacă explicarea acestor noțiuni în caietul vocabular.

Unii diriginți socotesc că ora educativă trebuie să fie consacrată doar chestiunilor gospodărești de organizare a clasei, aducînd argumentul că problemele politice sînt lămurite în cadrul organizației U.T.M. Ei nu se gîndesc însă că această organizație cuprinde numai o parte din elevi și că toți elevii au nevoie de o orientare politico-ideologică justă. Alții pretextează că educarea ideologico-politică a elevilor se realizează în cadrul unor discipline ca literatura, istoria, constituția etc. Acestora le răspund că, deși sînt profesor de istorie, obiect care se pretează prin excelență la educarea politico-ideologică a elevilor, totuși consider că e bine să folosim în acest scop și ora educativă deoarece profesorul nu are posibilitatea să adîncească la lecții probleme actuale — și să-i țină la curent pe elevi cu aceste probleme.

De asemenea, nu sînt de acord cu diriginții care se ocupă în fiecare oră educativă de analiza situației la învățătură și disciplină a elevilor. Eu cred că nu e bine să așteptăm ora educativă pentru a soluționa problema de această natură. Diriginte e dator să se informeze zilnic, de la ceilalți profesori, asupra situației la învățătură și a comportării elevilor, să stea de vorbă cu profesorii respectivi și cu elevii în mod individual, în timpul pauzelor. Situația la învățătură o analizăm la fiecare sfîrșit de patrar și la sfîrșit de an școlar pe baza unui referat întocmit de un elev, căruia îi dau toate datele și indicațiile necesare.

Pentru ca dirigintele să-și poată îndeplini sarcinile în cadrul orei educative se cere, după părerea mea, să aibă continuitate în muncă. Dacă va lucra în fiecare an cu altă clasă va fi nevoit să abandoneze un lucru abia început.

In acest fel organizez eu munca în cadrul orei educative. Pentru viitor mă voi strădui să găsesc forme și mai variate de muncă cu elevii în cadrul acestei ore, să îmbogățesc și să îmbunătățesc conținutul ei, pentru succesul activității în școală.

CONSTANTIN OLTEANU
școala medie mixtă nr. 1 Medgidia

In ajutorul profesorilor de biologie

Însemnătatea cercetărilor lui A. P. Vinogradov pentru lămurirea mecanismului fotosintezei

N. Sălăgeanu
membru corespondent al Academiei R.P.R.

In cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice găsim de cuviință să arătăm unele realizări ale cercetătorilor sovietici, care contribuie la lămurirea mecanismelor fenomenului fotosintezei.

Deși fotosinteza reprezintă, după părerea lui Ch. Darwin, fenomenul cel mai important din biologie, totuși mecanismul său nu este lămurit. Cercetările recente arată că avem de-a face cu un fenomen deosebit de complex, în care participă numeroase reacții fotochimice, alături de reacții chimice și de alte fenomene fizice. Sînt indicații că și protoplasma joacă un rol important în îndeplinirea fotosintezei. Din cauza complexității sale mari, fenomenul nu a putut fi reprodus în afara cloroplastelor și a celulelor vii.

Pentru lămurirea fenomenului fotosintezei s-au emis mai multe ipoteze, dintre care cea mai renumită este aceea a lui V.A. Bayer, după care bioxidul de carbon se descompune sub acțiunea luminii în oxid de carbon și oxigen, după reacția $CO_2 — CO + O.O$-oxigenul se degajează, iar oxidul de carbon reacționează cu o moleculă de apă, formînd aldehida formică și un atom de oxigen: $CO + H_2O — CH_2O + O$ Și acest oxigen se degajează, iar aldehida formică se polimerizează după reacția lui Butlerov, formînd glucide: $6CH_2O — C_6H_{12}O_6$. După această ipoteză, procesul primar e reprezentat de descompunerea moleculei de bioxid de carbon. Această ipoteză a fost dezvoltată în 1918 de către R. Willstätter, care era de părere că într-o fază premergătoare bioxidul de carbon reacționează cu apa formînd acid carbonic și apoi acesta, la rîndul său, se leagă de atomul de magneziu din molecula clorofilei. Lumina ar interveni în transformarea complexului de clorofilă — acid carbonic, într-un complex peroxidic al clorofilei — acidul carbonic care, la rîndul său, printr-o reacție de întuneric, se descompune în clorofilă, aldehidă formică și oxigen. Și în această ipoteză, oxigenul pus în libertate în fotosinteză provine din descompunerea bioxidului de carbon. Cercetătorul A.N. Bach era de părere încă în 1893, că în fenomenul fotosintezei apa joacă un rol important, reducînd prin hidrogenul său bioxidul de carbon, iar surplusul de oxigen ar forma într-o primă etapă apă oxigenată. Rolul apei în fotosinteză a fost pus în evidență mai ales de către A.P. Vinogradov și colaboratorii săi.

Cu privire la fotosinteză, de o însemnătate mare este lucrarea lui A.P. Vinogradov și R.V. Teis asupra originii oxigenului pus în libertate în acest fenomen. Ei au analizat starea izotopului oxigenului emis de plante la lumină și au făcut o descoperire fundamentală, arătînd că acest oxigen provine din descompunerea apei și nu din descompunerea bioxidului de carbon, cum se credea înainte. Autorii au făcut primele lucrări încă în 1941 și apoi le-au reluat după război. In lucrarea apărută în 1947, ei arată că au ținut 100 g ramuri de Elodea canadensis în borcane cu apă de izvor, la care au adăugat bicarbonat de sodiu 0,1% ca sursă pentru bioxidul de carbon. Au cules apoi o cantitate mare din oxigenul degajat: 500 cm^3 oxigen zilnic, adunînd în decursul lunilor august și septembrie 1946 cîte 20 de l de oxigen produs în fotosinteza plantelor. Acest oxigen l-au combinat cu hidrogenul produs cu aparatul Kip. Combinarea au făcut-o în prezența catalizatorului de platină. Apa obținută au răcit-o pînă la înghețare și apoi i-au determinat în mod exact densitatea. Au preparat apoi apă cu oxigen obținut din hidroliza aceleiași ape, cu oxigen obținut din aer, precum și cu oxigen preparat din bioxidul de carbon.

Ei au constatat că apa preparată cu oxigenul emis de plante în fotosinteză se apropie mult de densitatea apei produse cu oxigen preparat din hidroliza apei, diferența fiind de 2 gama. Ea diferă cu 7 gama de densitatea apei produse de oxigenul din aer și cu 11,5 gama de densitatea apei produse cu oxigenul preparat din bioxid de carbon.

Apa este alcătuită din oxigenul cu greutatea atomică 16, iar în oxigenul din bioxidul de carbon este un procent mai mare de oxigen cu greutatea atomică 18, deoarece aceasta are o afinitate mai mare față de carbon. In aer este un amestec din cei trei izotopi ai oxigenului și anume: O^{16} în proporție de 99,76%, O^{17} în proporție de 0,04% și O^{18} în proporție de 0,2%. Din această cauză, apa produsă cu oxigen din aer și cu oxigen din bioxid de carbon are densitatea mai mare decît apa produsă cu oxigen preparat din descompunerea apei. Aceste cercetări dovedesc că în procesul fotosintezei are loc mai întîi o descompunere a apei (numită și fotoliza apei) în oxigenul care se pune în libertate și în hidrogenul care servește la reducerea bioxidului de carbon. Energia luminii este folosită în cursul proces de fotoliză a apei, iar restul reacțiunilor în fotosinteză au loc la întuneric.

R. V. Teis a adus un argument însemnat în sprijinul acestei concepții asupra fotosintezei. In lucrarea sa din 1950 el arată că, analizînd compoziția izotopică a oxigenului din compușii organici (glucoza și celuloza), a constatat că oxigenul din aceste substanțe este foarte apropiat de oxigenul din bioxidul de carbon. Aceasta este o dovadă în plus că oxigenul din bioxidul de carbon nu este eliminat de plantă ci este utilizat la sinteza substanțelor organice. Deci oxigenul eliminat de plantă în fotosinteză nu provine din bioxidul de carbon, ci provine din descompunerea apei.

Descoperirea lui A.P. Vinogradov a fost folosită de către A. N. Telenin în elaborarea ipotezei sale moderne asupra mecanismului fotosintezei. După acest învățat, la lumină are loc o trecere a moleculelor de clorofilă sub influența cuantelor de lumină absorbite, într-o stare de excitare. Sub această stare clorofila (X) se combină cu hidrogenul provenit din descompunerea apei printr-un fenomen de fotoliză a apei. Oxidrilii rezultați din descompunerea apei se combină între ei, formînd într-o primă etapă apa oxigenată, care apoi se descompune în apă obișnuită, punînd oxigen în libertate.

In reacții de întuneric, au loc fenomenele de reducere a bioxidului de carbon de către hidrogenul provenit din descompunerea apei și unit în mod trecător cu molecula clorofilei. Probabil că de la molecula clorofilei XH hidrogenul trece mai întîi asupra unor dehidraze delta, și apoi, de la acestea, asupra moleculei de bioxid de carbon, reducîndu-l pînă la nivelul din glucide, CH_2O. Fenomenul ar avea loc după următoarea schemă:

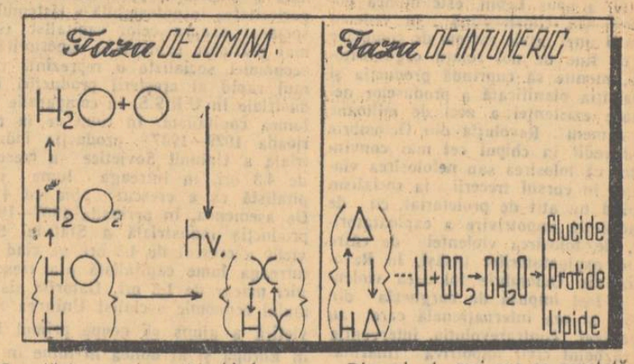

Cercetări recente cu bioxid de carbon, cu atomul de carbon marcat C^{14}, au arătat că în fenomenul fotosintezei se formează de la început diferite substanțe organice, atît glucide cît și acizi grași, precum și protide și lipide. Acest fapt s-a dovedit prin aceea că atomul de carbon radioactiv din $C^{14}O_2$ apare chiar din primele momente ale fotosintezei în molecula diferitelor substanțe organice.

Din cele de mai sus se constată că în U.R.S.S. se cercetează intens mecanismul fenomenului fotosintezei și că în vederea acestui scop, se folosesc metodele cele mai moderne, bazate pe atomii marcați. In privința studiului fotosintezei cercetătorii sovietici continuă tradiția marilor înaintași M. S. Tvet, V. N. Liubimenko și K. A. Timiriazev.

Bogăția tematică a literaturii sovietice pentru copii

Conf. univ. Ilie Stanciu

In veacul trecut, V. G. Belinski, analizînd cărțile pentru copii care apăreau sub egida autorităților țariste, îi compătimea din suflet pe micii cititori. Scrise de oameni fără talent și fără suflet, aceste cărți erau, după aprecierea plină de ironie și de revoltă a marelui critic „mai primejdioase decît pojarul sau scarlatina". Preamărind regimul de exploatare și ponegrind lupta și aspirațiile poporului, ele încercau să corupă sufletele copiilor, să le ascundă adevărul, să-i dezarmeze în fața asupririi și a nedreptăților sociale. V. G. Belinski a chemat pe adevărații scriitori să creeze opere literare cu o tematică bogată și variată, care să dezvăluie copiilor realitatea, care să le insufle dragostea pentru oamenii simpli, să le mărească încrederea în forțele celor mulți și cinstiți. Nu trebuie alese teme speciale, susținea Belinski, căci orice temă valabilă în literatură este valabilă și pentru cei mici: totul depinde de talentul scriitorului, de priceperea acestuia de a scrie pe înțelesul copiilor.

Maxim Gorki a preluat și a dezvoltat teoriile lui Belinski referitoare la literatura pentru copii. Incă din primii ani ai activității sale literare el a scris minunate povestiri pentru tineret, a selecționat și a recomandat pentru editare cele mai valoroase lucrări din literatura clasică rusă și universală, a chemat pe scriitori ca Romain Rolland sau pe savanți ca Timiriazev să scrie pentru copii. Maxim Gorki visa o literatură care să cuprindă o diversitate de teme, de genuri, plină de romantism și de patos revoluționar, o literatură care să trezească în copii conștiința că pot deveni „adevărați stăpîni ai globului pămîntesc".

Puterea sovietică a făcut ca visul lui Gorki să devină realitate. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a acordat literaturii pentru copii o atenție deosebită și grija pentru dezvoltarea ei a devenit o adevărată problemă de stat. La leagănul literaturii sovietice pentru copii a vegheat Maxim Gorki care, cu grijă părintească, a crescut-o și i-a îndrumat primii pași. El a adunat în jurul său pe cei mai buni scriitori, tineri și bătrîni, pe care i-a înflăcărat pentru frumoasa misiune a cărții pentru copii. Maxim Gorki a vorbit tinerilor scriitori despre pasiunea copilului pentru tot ce este nou și neobișnuit, iar „nou și neobișnuit" în epoca sovietică, spunea el, este însuși procesul uriaș de transformare a oamenilor și a vieții. Pe copil îl interesează „totul". El vrea să știe tot ce se întîmplă în jurul lui, vrea să afle despre fiecare construcție, despre fiecare descoperire, despre fiecare izbîndă a oamenilor sovietici. Acestea nasc în sufletul copilului pasiunea pentru fapte măreți, îi dau încredere și optimism în viață. Ele ocupă un loc important în tematica atît de bogată și variată a literaturii sovietice pentru copii.

Operele sovietice pentru copii și tineret vorbesc cititorilor despre eroismul oamenilor sovietici, despre înflăcăratul lor patriotism, despre devotamentul lor nemărginit față de măreața cauză a comunismului. In rîndul operelor clasice ale literaturii sovietice au intrat romanele „Așa s-a călit oțelul" al lui N. Ostrovski, „Tînăra gardă" a lui A. Fadeev, „Timur și băieții lui" a lui A. P. Gaidar, „Povestea unui om adevărat" a lui Boris Polevoi, „Povestiri despre Zoia și Șura" de I. Kosmodemianskaia, „Strada Mezinului" a lui Lev Kassil și N. Polianovski, „O pînză în depărtare" și „Fiul Regimentului" ale lui Kataev, precum și operele altor numeroși scriitori. Pavel Korceaghin, Boris Gorikov, Oleg Koșevoi, Volodia Dubinin, Vania Solnțev au devenit prieteni iubiți și nedespărțiți ai micilor cititori. Dragostea pentru patrie și pentru oamenii sovietici, ura nestăvilită împotriva dușmanului, curajul și puterea de sacrificiu sînt trăsături comune ale acestor eroi, care săvîrșesc minuni de vitejie datorită încrederii lor nestrămutate în dreptatea cauzei pentru care luptă și pentru care își dau viața.

La construirea socialismului, cea mai măreață epopee din toată istoria omenirii, au participat, alături de cei vîrstnici, și copiii sovietici. Despre pasiunea lor pentru munca constructivă vorbesc multe din povestirile scriitorilor sovietici. Malișev, eroul romanul „Băiețaș din Urali" al lui Licstanov, ajunge, după o grea luptă, un strungar destoinic; copiii din nuvela „Steluța" a lui I. Vasilenko se întrec în dibăcie pentru a produce cît mai multe rotițe dințate fără de care nu pot funcționa combinele; pionierii din povestea „Copiii din Stojari" a lui A. Musatov luptă pentru a salva recolta amenințată a colhozului. Seriozitatea cu care muncesc acești copii, bărbăția cu care îndură oboseala și lipsurile de tot felul, tensiunea înaltă sufletească sub care ei săvîrșesc fapte uimitoare pentru vîrsta lor pornesc din dragostea curată și sinceră pentru patrie.

Numeroase opere ale scriitorilor sovietici povestesc despre viața copiilor, despre joc și învățătură, despre necazuri și bucurii, despre visuri și planuri de viitor.

Conflictele care apar uneori în viața copiilor ar părea neesențiale. Astfel, Vasiok Trubaciov, eroul romanului scriitoarei V. Oseeva, se ceartă cu prietenii săi cei mai buni, intră în conflict cu întreaga clasă, fuge chiar de la școală. Cu toate acestea, Vasiok nu este un șirengar pus pe boroboațe. El are convingeri sănătoase despre prietenie și colegialitate și, pentru apărarea lor, este în stare să lupte cu perseverență. Așa Emelianov din povestirea „Cu tine sînt tovarășii", de M. Prilejaeva, trece prin cele mai grele frămîntări atunci cînd se simte izolat de restul colectivului de pionieri, și nu-și găsește liniște pînă cînd nu este reprimit în colectiv. Intîmplări obișnuite care lasă să se întrevadă însă că avem de a face cu copii de un tip nou, asupra cărora părerea obștească, opinia colectivului au o influență hotărîtoare. V. Oseeva în trilogia „Vasiok Trubaciov", Lev Kassil și N. Polianovski în romanul „Strada Mezinului" au făcut o impresionantă prezentare a felului cum se formează și se oțelește caracterul omului sovietic încă din copilărie. Eroismul arătat de Vasiok Trubaciov și de Volodia Dubinin în timpul războiului își are rădăcini încă în prima copilărie, cînd influența societății sovietice a și început să se exercite.

Scriitorul N. Nosov, în schițele și nuvelele sale vesele, subliniază dorința copiilor de a săvîrși fapte mari care, de cele mai multe ori, le întrec puterile. Vitea Maleev și prietenul său Kostea Șișkin vor să devină dresori de animale; pionierii dintr-o școală elementară se hotărăsc să devină apicultori; alți copii se hotărăsc să construiască o clocitoare mecanică. Sînt planuri îndrăznețe ale unor copii care se grăbesc, în ciuda vîrstei lor, să intre în rîndul inovatorilor și tehnicienilor, ba chiar al savanților. Umorul povestirilor lui N. Nosov, care încîntă atît de mult pe cititori, izvorăște tocmai din această opoziție dintre proiectele îndrăznețe ale copiilor și modestele lor posibilități de realizare. Faptul că eroii povestirilor lui Nosov reușesc totuși în cele din urmă, cu toate eșecurile și necazurile pe care le întîmpină, să îndeplinească cele ce și-au propus, îi bucură pe cititori și le stimulează dorința de a întreprinde și ei acțiuni asemănătoare.

Diversitatea de genuri, de conflicte și de personaje, varietatea mijloacelor artistice dau operelor literaturii sovietice pentru copii un caracter autentic și original, care le mărește cu atît mai mult valoarea. Scriitorii sovietici au arătat astfel că și în domeniul literaturii pentru copii aceeași temă poate fi realizată cu fnfinite mijloace artistice, după talentul și personalitatea autorului.

Poezia sovietică pentru copii, creată de Vladimir Maiakovski, a cunoscut și ea succese însemnate. Vladimir Maiakovski a atacat cu curaj cele mai îndrăznețe și mai grele teme. Aspectele luptei de clasă, romantismul luptei revoluționare, eroismul în muncă al oamenilor sovietici au fost prezentate în imagini și în versuri de o nespusă frumusețe, pe înțelesul celor mici. Copiii nu-l uită pe Simka cel slăbuț, comandantul unui detașament de pionieri, care se luptă plin de curaj cu Petia cel gras, fiul de burjui; copiii recită și cîntă versurile scrise pentru ei de „nenea Maiakovski" care le-a vorbit și despre ziua măreață de 1 Mai, și despre farul care luminează calea celor amenințați de furia valurilor, dar care i-a învățat în același timp și „Ce e bine și ce e rău", sau „Ce să fii" în viață.

Exemplul lui Maiakovski a fost continuat de poetul S. Marșak, care a scris pentru copii poezii cu un înalt conținut de idei și cu o deosebită varietate tematică și de creație. El a scris despre viața oamenilor sovietici, despre eroismul și modestia lor, despre școală și învățătură, despre anotimpuri și continente, despre război și pace, despre bucurie și tristețe. Găsind cele mai adecvate forme ale creației artistice — de la poezia scurtă și simplă pentru preșcolari pînă la adevărate poeme — Marșak se face înțeles de cei mici, care îi îndrăgesc poeziile și le recită cu plăcere. „Povestea șoricelului mofturos" poate fi citită și unui copil de vîrstă preșcolară căci el va înțelege cît de primejdios este să te încrezi în glasul mieros al dușmanului. Asuprirea și persecuția rasială din Statele Unite ale Americii ar părea o problemă grea pentru a fi înțeleasă de cititorii mici. Dar Marșak, povestind copiilor despre călătoria la Leningrad a miliardarului Mister Twister, îi face pe copii să rîdă cu lacrimi de întîmplările caraghioase și totodată să simtă cel mai adînc dispreț pentru moravurile din țările imperialiste și mîndrie pentru legislația sovietică care garantează tuturor oamenilor, indiferent de rasă sau credință, adevărata libertate.

Aceleași teme pline de semnificație le întîlnim în fabulele pline de prospețime ale lui Serghei Mihalkov, în versurile Agniei Barto, ca și în multe alte opere ale poeților sovietici.

Basmul, repus în drepturile lui de către Maxim Gorki, a cunoscut în literatura sovietică pentru copii noi și diferite căi de dezvoltare. Astfel, P. Bajov, în basmele din culegerea „Floarea de piatră", introduce ca eroi principali pe muncitorii zilelor noastre, Vitali Bianchi a scris minunate povești din lumea plantelor și a animalelor, iar poetul Kornei Ciukovski a creat pentru cei mici minunate povestiri vesele, în care fantasticul se împletește cu umorul.

Maxim Gorki acorda o mare atenție literaturii artistico-științifice, căci aceasta răspunde pasiunii copiilor pentru nou și neobișnuit, dorinței lor de a afla cît mai multe lucruri despre viața înovatorilor și a oamenilor de știință, despre tainele producției, despre viitor, despre lumea de mîine. Răspunzînd acestor întrebări, scriitorii sovietici au dat literaturii opere de o însemnată valoare. Așa sînt povestirile cu caracter tehnic și științific ale lui Boris Jitkov, cărțile lui M. Ilin, adevărate poeme închinate minții omenești și puterii ei de a transforma natura, povestirile lui Paustovski despre marile construcții ale socialismului sau minunatele povestiri științifice ale savantului sovietic Efremov.

Cărțile sovietice pentru copii sînt traduse în toate limbile vorbite de popoarele lumii. Ele sînt citite cu pasiune; influența lor în educarea viitorilor luptători pentru pace și democrație este covîrșitoare.

In țara noastră, cele mai însemnate opere ale literaturii sovietice pentru copii au fost traduse și tipărite în zeci de mii de exemplare și în nenumărate ediții. Copiii țării noastre, care cresc o dată cu socialismul, învață din cărțile sovietice să iubească omul, să-și iubească patria, să cinstească munca, să lupte pentru adevăr și dreptate. Pentru scriitorii noștri exemplul literaturii sovietice este de un ajutor însemnat. Cunoașterea adevăratului aspect al vieții, descoperirea trăsăturilor noi ale caracterului omenesc, reflectarea procesului adînc de transformare ce se petrece în acești ani de construire a socialismului, descoperirea celor mai semnificative și mai puternice conflicte — iată învățămintele prețioase pe care le căpătăm citind operele minunate ale literaturii sovietice pentru copii.

1917 1956

Învățăm din experiența sovietică

Din realizările școlii noastre în domeniul politehnizării

La școala medie nr. 15 din București se depun acum serioase eforturi pentru introducerea învățământului politehnic. Experiența școlii sovietice constituie pentru noi și în această direcție ajutorul cel mai prețios. Colectivul profesorilor de fizică și chimie și-a cules bogate observații mai ales din articolele „Învățămîntul politehnic în predarea fizicii" de P. N. Salmin și „Unele probleme ale învățămîntului politehnic" de M. N. Skatkin, precum și din alte articole publicate în „Uciteliskaia gazeta", în „Sovietskaia pedagoghica", sau din broșurile: „După lecții" de G. Mamaev, „Utilarea atelierului" de M. I. Pankov și „Atelierul mecanic" de F. M. Resneanski. Mult folosită este și lucrarea publicată în traducere la noi cu tema „Învățămîntul politehnic în școala de cultură generală" de M. N. Skatkin și M. A. Melnikov.

Pe baza învățăturilor culese din materialul sovietic studiat, din experiența școlii sovietice, a sporit mult preocuparea noastră de a transmite elevilor temeinice cunoștințe din domeniul bazelor științifice ale producției. În anul școlar trecut am cîștigat o bună experiență în acest domeniu. Astfel, în predarea lecțiilor de fizică, problemele de energetică, de electrotehnică, de tehnologie au fost legate organic de aplicațiile lor practice la construcția diferitelor mașini. De exemplu, cunoștințele privitoare la inducția electromagnetică au fost folosite în explicarea construcției alternatorului și dinamului, iar pentru înțelegerea de către elevi a construcției generatoarelor de curent li s-a prezentat un dinam demontabil. Mișcarea de translație și mișcarea circulară, fiind mai des întîlnite în producție, au fost studiate la strung, la mașinile de rectificat și la mașina de cusut, unde o serie de pîrghii arată transmiterea și transformarea mișcărilor. Comisia noastră metodică de fizică este hotărîtă să îmbogățească mult experiența dobîndită în această direcție.

Vom acorda mult mai mare atenție demonstrației profesorului în predarea lecției pentru a da elevilor posibilitatea să observe direct fenomenele, vom intensifica munca în cercurile tehnice care contribuie mult la formarea deprinderilor practice ale elevilor. Și în această privință avem deja unele realizări. Executînd diferite montaje pentru verificarea legilor Ohm, Kirchoff, pentru demonstrarea inducției, sau construind mici aparate ca: electromagneți, electromotoare, rezistențe cu cursori, elevii au învățat să calculeze rezistențele ce trebuiesc folosite pentru a nu se arde firele, au învățat să-și întocmească singuri schemele montajelor de care aveau nevoie etc.

Avînd în vedere sarcinile trasate școlilor prin Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, în acest an școlar am luat și inițiative noi: am organizat practica în ateliere și practica în uzine. Deoarece școala nu posedă baza materială necesară pentru înființarea unui atelier în școală, cu ajutorul comitetului raional de partid și sprijiniți de conducerea unei școli profesionale am obținut posibilitatea ca elevii noștri să facă practica în atelierele acestei școli. Într-o după amiază pe săptămînă, timp de două ore, eleve și elevi, în grupe de cîte 15, lucrează în ateliere. Cei din clasa a VIII-a în atelierul de mecanică, cei din clasa a IX-a în atelierul auto și cei din clasa a X-a în atelierele de electrobobinaj și radio. Elevii s-au înscris benevol în aceste grupe de lucru în ateliere. Ei sînt conduși de profesori maiștri, care nu sînt numai buni specialiști, ci și educatori pricepuți.

În aceste ateliere elevii au învățat care sînt sculele de muncă și sculele pentru mașini unelte, au învățat să fixeze o menghină, să mînuiască șurubelnițe, diferite chei, să folosească ciocanul, pila etc. Ei cunosc acum unele operațiuni simple, ca de exemplu netezirea suprafețelor pieselor prin pilire, tăierea metalelor cu dalta etc. Cunosc diferite mașini-unelte ca: strung, freză, raboteză, fierăstrău etc.

Planul de muncă și programa acestor lucrări de atelier au fost întocmite de profesorii maiștri în strînsă colaborare cu profesorii de fizică ai școlii, realizîndu-se o strînsă legătură între materia teoretică predată și activitatea practică, precum și subordonarea practicii scopurilor instructiv-educative ale școlii.

Prin organizarea muncii în producție, elevii se familiarizează cu mașinile și utilajul din întreprinderi și cu procedeele înaintate de muncă. Noi am organizat practica în producție la întreprinderea „21 Decembrie" care ne patronează. Grupuri de cîte 20 de elevi participă odată pe săptămînă timp de 2 ore la munca în fabrică. Ei sînt repartizați la diferite secții: forjă și tratament termic, rectificare, sculărie, strungărie, unde sînt atașați pe lîngă muncitorii calificați care îi învață operațiunile mai simple. Au fost puși să fileteze o piesă, să finiseze o piesă la pietrele de polizor. Elevii au putut observa cum se rectifică instrumentele de măsurat, șublerul și micrometrul.

În secția de forjă, au văzut cum se prelucrează metalele prin ciocănire și prin presiune și au învățat că forjarea depinde de maleabilitatea metalelor, care crește prin încălzire. Elevii au înțeles că modificarea structurii metalului prin forjare dă o rezistență mai mare decît prin turnare.

Participînd la producția din întreprinderea „21 Decembrie", după ce vor trece prin toate secțiile, elevii își vor da seama de multe aplicații ale legilor fizicii în industrie, își vor forma o atitudine justă față de muncă.

Pe lîngă aceste mijloace, vom folosi mai departe organizarea de vizite în întreprinderi. Vizitele făcute cu elevii clasei a X-a la uzina electrică Filaret sau la uzina electrică Grozăvești i-au ajutat să-și formeze o idee precisă asupra instalației mecanice, precum și a instalației electrice dintr-o termocentrală. Aparatele noi, turbina de gaze, cazanele Loeffler, grupurile turbogeneratoare, văzute în realitate, le-au dat elevilor posibilitatea să înțeleagă mai bine procesul de producție a energiei electrice, iar interconexiunea dintre centrale, exportul de energie electrică le-au deschis orizonturi noi în domeniul economiei naționale.

Faptul că fiecare întreprindere are specificul ei, îi ajută pe elevi la cunoașterea a cît mai multe procese de producție, la lărgirea orizontului lor politehnic.

Acestea sînt cîteva aspecte din activitățile variate și complexe în școala noastră pentru introducerea treptată a învățămîntului politehnic, aspecte care reflectă din plin ajutorul valoros pe care îl primim din partea școlii sovietice.

ANGELA NEGULESCU
profesoară de fizică la școala medie nr. 15 din București

Succesele învățămîntului public în U.R.S.S. în anii puterii sovietice

Elevi din Moscova

Țara Sovietică întîmpină cea de a 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie prin noi succese în dezvoltarea învățămîntului public. Într-o perioadă istorică relativ scurtă statul sovietic a rezolvat cele mai complexe sarcini în domeniul revoluției culturale. În țară a fost de mult lichidat analfabetismul în rîndul populației adulte, a fost creată o școală unică pentru cultura generală, gratuită, accesibilă în mod egal pentru toți copiii, care primesc aici instrucția școlară în limba lor maternă.

Zeci de popoare din marea Uniune Sovietică multinațională, care în trecut nu aveau nici măcar alfabet, și-au făurit pentru prima oară un alfabet propriu în timpul puterii sovietice. Pe uriașele întinderi ale extremului nord al U. R. S. S., de exemplu, de la granița cu Norvegia și pînă la strîmtoarea Bering, există peste 20 de naționalități. Pînă la revoluție întreaga populație a acestor regiuni era analfabetă. În prezent toți copiii învață aici în școli, în limba lor maternă. Mii de copii locuiesc în internate fiind întreținuți complect de stat. Puterea sovietică a trezit la viață popoarele înrobite de autocrația țaristă, dîndu-le posibilitatea să-și însușească știința, cultura, arta.

În anul 1951 în cele mai importante orașe și centre industriale din întreaga Uniune Sovietică a fost introdus învățămîntul general mediu. În următorii cinci ani el va fi introdus în celelalte orașe și în localitățile sătești.

S-a schimbat din temelii și conținutul muncii în instituțiile instructiv-educative din U.R.S.S. După cum se știe școala țaristă făcea din elevi slugi prea plecate ale regimului absolutist, falsifica știința, faptele, răstălmăcea fiecare cuvînt în interesul țarismului. Școala sovietică, prin conținutul ei, corespunde în întregime cerințelor progresiste ale societății omenești. Ea își desfășoară activitatea pe baza celor mai noi realizări ale științei contemporane, folosind în cea mai largă măsură moștenirea culturală a trecutului. Elevii sovietici studiază bazele științelor. Școala dă posibilitate copiilor să se dezvolte multilateral și le formează o concepție materialistă. Din primele zile de școală copiii învață să iubească munca, să respecte pe oamenii muncii, capătă deprinderi practice folositoare în cadrul atelierelor școlare și pe parcelele experimentale ale școlilor, în întreprinderi industriale, în colhozuri și S.M.T.-uri, cunosc teoretic și practic ramurile cele mai importante ale producției industriale și agricole moderne.

Căpătînd cunoștințe profunde și solide, precum și deprinderi practice folositoare, tinerii și tinerele, absolvind școlile, își însușesc cu repeziciune diverse specialități în producție și înțeleg mai adînc materiile care le sînt predate în cadrul școlilor profesionale.

Școala sovietică cultivă în elevi dragostea pentru patrie, respectul pentru popoarele din întreaga lume, sentimentul de tovărășie, setea de cunoștințe, tendința către tot ceea ce este înaintat și o atitudine neînduplecată față de asupritorii popoarelor.

Guvernul sovietic nu cruță mijloacele materiale atunci cînd este vorba de învățămînt. În fiecare an cresc alocațiile bugetare în acest scop. Dacă în anul 1940 au fost alocate 23,1 miliarde ruble din bugetul de stat pentru învățămîntul public, în anul 1956 alocările au crescut la 72,6 miliarde ruble. Mijloacele pe care statul le pune la dispoziția școlilor permit acestora să facă față tuturor cerințelor.

În prezent în Uniunea Sovietică își desfășoară activitatea peste 213.000 de școli de cultură generală. Dacă pe teritoriul R.S.F.S.R. în anul 1951, existau aproape 8000 de școli medii, în anul 1956 numărul lor a crescut la peste 13.000.

Puterea sovietică a adus lumină și cultură maselor populare din republicile naționale unde în prezent se dezvoltă larg învățămîntul public. Absolutismul țarist, care a cultivat incultura și barbaria în coloniile sale, nu aloca fonduri pentru învățămîntul public. Pe teritoriul Kazahstanului existau pînă la revoluție doar 100 de școli elementare cu 13.000 de elevi. 99% dintre cazahi erau pe atunci analfabeți. În prezent în R.S.S. Kazahă, ca și în celelalte republici unionale, se dezvoltă neîncetat cultura. În anii puterii sovietice au fost deschise aici 1042 școli medii. În cel de al VI-lea cincinal vor mai fi deschise încă 400 asemenea școli, ceea ce va permite tuturor tinerilor și tinerelor să urmeze școala medie.

În Uniunea Sovietică construcția de școli se desfășoară într-un ritm rapid. În anii puterii sovietice au fost construite peste 100.000 de școli; în următorii cinci ani vor fi construite mii de noi școli cu o capacitate de 4.000.000 de locuri. În R.S.F.S.R. se vor construi în anul 1956 peste 1000 de școli, iar în total în noul cincinal vor fi construite aci aproape 7000 de școli.

An de an se întărește și baza didactico-materială a școlilor. Cabinetele școlare se îmbogățesc neîncetat cu noi aparate. În școli iau ființă ateliere didactice înzestrate cu mecanisme pentru prelucrarea lemnului și metalului; se creează noi cabinete de învățămînt destinate studierii mașinilor și electrotehnicii. Toate acestea vor permite școlilor să instruiască pe copii în strînsă legătură cu viața, să-i înarmeze nu numai cu cunoștințe teoretice ci și cu deprinderi practice folositoare, să-i pregătească pentru activitatea lor practică viitoare.

Copiii sovietici sînt educați și instruiți de un uriaș colectiv de pedagogi care numără în rîndurile sale peste 1.700.000 de oameni, de 7 ori mai mult decît în Rusia dinainte de revoluție.

În fiecare an sînt absolvite 900 de institute pedagogice de aproape 100.000 de tineri pedagogi.

Tinerii și tinerele din Uniunea Sovietică, care au absolvit școlile medii, au cele mai largi posibilități pentru a-și însuși orice profesie.

L. SOLOVIOV

În căminul Institutului tehnic „Bauman"

Un îndreptar de preț *în munca educativă*

În multe probleme și mai cu seamă în munca educativă, colectivul școlii noastre a tras învățăminte bogate și valoroase din experiența școlii sovietice, care constituie pentru noi un îndreptar deosebit de prețios în activitatea didactică. Literatura pedagogică sovietică, activitatea practică a profesorilor sovietici ne arată căile prin care se realizează educația comunistă a elevilor.

Dirigintele clasei a X-a „A" din școala noastră, tov. Gh. Manolescu acordă o mare atenție cunoașterii temeinice a personalității fiecărui elev. Așa cum ne arată experiența sovietică precum și experiența cadrelor didactice din țara noastră acesta este unul din principiile fundamentale ale pedagogiei științifice. De această cunoaștere depinde în mare măsură succesul muncii instructiv-educative din școală. Pentru a cunoaște cît mai bine elevii și pentru a obține o cît mai largă dezvoltare a calităților lor morale și a înclinațiilor pozitive pe care le manifestă ei, tov. Manolescu a folosit forme variate de muncă: discuții în orele educative, asistențe la lecții, colaborare strînsă cu profesorii care predau la clasa lui etc. Principalele probleme pe care le urmărește sînt: interesul elevilor pentru obiectele de studiu, gradul însușirii cunoștințelor la fiecare obiect, felul cum se pregătesc elevii pentru lecții, comportarea lor în școală și în afară de școală, atitudinea față de bunurile obștești felul cum răspund la sarcinile încredințate. Pentru a trage concluzii juste cu privire la atitudinea elevilor față de muncă și învățătură, tov. Manolescu se interesează îndeaproape și de starea sănătății copiilor, de mediul lor familiar, de preocupările lor.

Din experiența pedagogilor sovietici am învățat deasemenea multe lucruri valoroase cu privire la căile de educare a elevilor în spiritul dragostei pentru patrie, pentru poporul muncitor, pentru valorile culturale ale poporului. Însușindu-și această experiență, diriginții noștri discută cu elevii, în cadrul orelor educative, probleme privitoare la patriotismul socialist, confecționează cu ei fotomontaje ilustrînd realizările regimului nostru democrat-popular, organizează manifestări închinate oamenilor de seamă ai poporului nostru. Așa au fost, de pildă, manifestările organizate cu elevii clasei a V-a, închinate lui George Enescu sau I. L. Caragiale.

În școala sovietică în munca de educație a elevilor se dă de asemenea o mare atenție cultivării la elevi a dragostei pentru oamenii muncii. Urmînd exemplul pedagogilor sovietici, diriginții din școala noastră organizează în acest scop vizite în întreprinderi și întîlniri cu fruntașii în producție. Cu acest prilej elevii cunosc diferite procese ale muncii din întreprinderi și însuflețirea cu care luptă oamenii muncii pentru înflorirea patriei.

În operele sale pedagogice A. S. Makarenko ne vorbește foarte sugestiv despre însemnătatea educației prin muncă. El ne arată că nu-i suficient să le vorbești elevilor despre însemnătatea muncii, ci trebuie să-i antrenezi în diferite forme concrete de muncă. Ținînd seama de aceste indicații prețioase, colectivul de profesori din școala noastră a acordat o atenție deosebită antrenării elevilor în diferite forme de activitate practică. Astfel, chiar din primele săptămîni ale acestui an școlar, un mare număr de elevi din școală, organizați pe echipe, au colectat de la G.A.S. „Brateș" din Folteștii, raionul Bujor, și de la G.A.S. din Frumușița, raionul Galați, 29.000 kg cartofi, au cules 630 kg roșii și 800 kg gogonele. Elevii au fost antrenați și la alte munci de folos obștesc ca înfrumusețarea orașului, colectarea fierului vechi etc.

Școala sovietică ne învață că în munca educativă pedagogii trebuie să se sprijine pe ajutorul organizației revoluționare de tineret. La noi în școală se simte acest sprijin. Astfel, organizația U.T.M. îi mobilizează pe elevi să-și însușească temeinic cunoștințele, să învețe să aplice aceste cunoștințe în practică, să aibă o comportare demnă și disciplinată. Organizația U.T.M. a contribuit mult la crearea unei opinii juste a colectivului elevilor din școală, opinie care influențează pozitiv lupta pentru înlăturarea lipsurilor pe care le manifestă unii elevi, pentru îmbunătățirea disciplinei.

Din experiența prețioasă a pedagogilor sovietici, diriginții din școala noastră au învățat că fără sprijinul familiei, școala nu-și poate îndeplini cu succes sarcinile. Pornind de la acest considerent tov. Faur, diriginta clasei a V-a, desfășoară o intensă propagandă pedagogică în rîndurile părinților.

Colaborarea tov. Faur cu părinții are și alte aspecte pozitive. Folosind experiența pedagogilor sovietici ea și-a dat seama că pentru a atrage părinții în sprijinul școlii, pentru a înfăptui o legătură trainică cu aceștia, dirigintele nu trebuie să-și limiteze contactul cu ei numai la ședințe sau convorbiri individuale, ci și să-i antreneze în acțiuni concrete cum ar fi de pildă organizarea serbărilor, a excursiilor etc. De aceea nu pierde nici un prilej pentru a chema pe părinți la astfel de acțiuni.

Diriginții din școala noastră au folosit cu succes experiența sovietică și în ceea ce privește munca cu clasele mixte. În școală există preocuparea pentru organizarea ajutorului reciproc în cadrul colectivului. Tovarășa I. Zahan, diriginta clasei a VII-a, de pildă, a dovedit multă pricepere în rezolvarea acestei probleme. La începutul anului școlar ea a stat de vorbă atît cu fetele cît și cu băieții îndrumîndu-i cum să se comporte unii față de alții. Apoi a încredințat diferitele sarcini legate de activitatea clasei unor colective restrînse care cuprind și băieți și fete și le-a dat îndrumări amănunțite asupra muncii.

Aplicînd învățătura sovietică în mod creator, pedagogii din țara noastră au obținut unele realizări însemnate în îmbunătățirea întregii munci de instruire și educare a elevilor.

P. MOLDOVAN
directorul școlii medii nr. 1 din Galați

AM STUDIAT IN U.R.S.S.

Era o toamnă aurie, însorită, ca și aceasta. Ne aflam strînși la un loc mai mulți tineri care aveam în față minunata perspectivă de a pleca la studii în U.R.S.S. Și e de înțeles emoția noastră cînd am primit îmbucurătoarea veste: instrucțiunile, vizele sînt în ordine, plecăm.

Greutățile începutului au fost deajuns de mari. Mai ales cunoașterea insuficientă a limbii ruse era o piedică serioasă. Și dacă am izbutit totuși să ne punem repede la punct, aceasta n-a fost atît meritul nostru, cît rezultatul ajutorului multilateral al profesorilor și al studenților sovietici, de care ne-am bucurat în toate împrejurările.

Conducătorul meu științific, docentul Gavril Nichiforovici Nichiforov, șeful catedrei „Alimentări cu apă" a Institutului de construcții din Leningrad, unde mi-am făcut aspirantura, n-a precupețit nici un efort pentru a mă ajuta — de la răbdarea arătată în primele zile, cînd își pierdea ore întregi pentru ca, în pofida puținelor mele cunoștințe de limbă, să putem schimba cîteva idei, să-mi dea sfaturile cele mai necesare, pînă la sacrificiul făcut în ultima perioadă a studiilor mele, cînd el însuși, ocupat cu scrierea tezei de doctorat, a pus de o parte lucrările sale pentru a se ocupa de revizuirea și corectarea tezei mele de candidat.

De altfel, în toate împrejurările conducătorul meu științific s-a arătat a fi un om adevărat, făcînd pentru mine mai mult decît ar fi decurs din obligațiile lui. M-a ajutat să intru în legătură cu colaboratori de seamă ai unor institute de specialitate, din partea cărora am primit de asemenea un sprijin substanțial, atît la întocmirea dizertației, cît și în orientarea mea generală în materia de specialitate. Cu timpul am devenit un obișnuit al casei lui Gavril Nichiforovici și am simțit din plin, în mijlocul familiei sale, cît de aproape pot fi unii de alții oameni aparținînd unor națiuni diferite, dar legați prin aceleași scopuri, aceleași năzuințe.

Un sprijin cald, tovărășesc, am primit și din partea docentului Pozdniacov, care mi-a călăuzit pașii în studierea uneia din cele mai dificile discipline — hidraulica. Tovarășul Pozdniacov mi-a cerut să țin în fața colectivului celorlalți aspiranți, la perioade regulate, cîte un referat asupra unui capitol din materia parcursă. La început mi-a venit foarte greu să fac aceasta — apoi însă mi-am dat seama că numai așa voi învăța să mă exprim exact în limba rusă.

Nu mai puțină recunoștință mă leagă de docentul Evghenii Alexandrovici Pregher, sub conducerea căruia am ținut primele seminarii și aplicații practice de hidraulică cu studenții anului IV ai facultății de mecanică. După ce la începutul fiecărui semestru elaboram planul general al seminariilor, cu cîteva zile înainte de fiecare ședință stabileam în detaliu planul ei, iar în preziua ședinței îi arătam totdeauna lui Evghenii Alexandrovici temele și problemele pe care le pregăteam. Cu toată această pregătire minuțioasă, el nu precupețea efortul de a asista la desfășurarea orelor de seminar. După aceasta, mă chema în cancelaria profesorilor unde îmi comunica fără menajamente părerea lui asupra modului în care a decurs ședința de seminar. Îndrumat de unul din cei mai buni pedagogi ai institutului, am reușit să fac față și acestei sarcini dificile date de catedră.

Cu multă emoție îmi amintesc mereu de minunații studenți sovietici din grupele pe care le-am îndrumat. În cele trei semestre cît am lucrat ca asistent, n-am văzut nici un gest care să trădeze acea neîncredere firească cu care este întîmpinat de obicei un om despre care se știe că e nou în meserie.

În pregătirea lucrării mele de dizertație am avut de efectuat un număr mare de experiențe. Pentru a-mi veni în ajutor, conducerea institutului, catedra și secțiile administrative au luat măsuri în vederea creării unui laborator înzestrat cu toată aparatura ce-mi era necesară. Un ajutor prețios am primit cu acest prilej și din partea altor catedre ale institutului, cît și din partea unor institute de cercetări de aceeași specialitate. Am primit aparatură, substanțe și în deosebi îndrumări amănunțite asupra modului cum trebuie conduse experiențele și interpretate rezultatele lor.

Reîntors în țară, caut să dau o aplicare cît mai largă celor însușite în învățămîntul sovietic. Constat cu multă bucurie că literatura tehnică sovietică, abia cunoscută la noi acum cinci ani, la plecarea mea, are acum o răspîndire largă, se bucură de o înaltă apreciere a celor ce o folosesc.

Ca unul care am avut deplina posibilitate de a vedea marile succese ale tehnicii sovietice, sînt ferm convins că folosirea ei cît mai largă în producția noastră ne va duce pe drumul unor noi și mari succese.

Ing. R. FRIEDMAN
candidat în științe tehnice

Sindicatele sovietice contribuie la educarea tineretului

De curînd am avut prilejul să fac parte dintr-o delegație a Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. care, timp de aproape o lună de zile, a vizitat Uniunea Sovietică în cadrul unui schimb de experiență în domeniul activității culturale de masă. La Moscova și Leningrad ca și în celelalte orașe vizitate am văzut numeroase palate și case de cultură, cluburi, biblioteci, am stat de vorbă cu activiști pe frontul cultural, am participat la multe și variate manifestări cultural-artistice.

Din experiența sindicatelor sovietice în domeniul organizării activității culturale de masă am tras bogate învățăminte. Consider foarte important și actual să subliniez în primul rînd atenția deosebită ce se acordă de către sindicatele sovietice educației comuniste a tinerei generații.

Datorită eforturilor unite ale oamenilor sovietici, din familia și școala sovietică pornesc în viață tineri bine dezvoltați fizicește, înarmați cu temeinice cunoștințe științifice, cu cerințe și gusturi artistice frumoase și cu înalte calități morale. Scopul și conținutul cel mai înalt al vieții lor este lupta pentru construirea comunismului.

Istoricele Hotărîri ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. au trasat sindicatelor sarcina ca, alături de școală și familie, să muncească cu răbdare și răspundere pentru educarea comunistă a tineretului, cauză a întregului popor.

Statul sovietic creează toate condițiile necesare pentru dezvoltarea multilaterală a copiilor. Școala singură n-ar putea însă să-și îndeplinească mărețul rol ce-l deține în societatea socialistă, dacă n-ar fi ajutată. Sindicatele sovietice, uriașă forță organizată, acordă un mare sprijin școlii și familiei. Începînd de la Consiliul Central al Sindicatelor și pînă la comitetele de întreprinderi și comitetele sindicale locale, în cluburi, în case de cultură există sectoare și comisii speciale ai căror activiști se ocupă direct de educația și odihna copiilor.

În perioada anului școlar sindicatele sovietice organizează activitatea extrașcolară a elevilor. În casele de cultură și cluburi numeroase încăperi sînt destinate acestui scop.

Pe lîngă fiecare comitet de întreprindere sau comitet sindical local există comisii speciale care se ocupă de munca în rîndul copiilor și adolescenților. Ele țin o strînsă legătură cu sectoarele de activitate pentru copiii din palatele de cultură și cluburi, întocmesc planuri comune, se preocupă de ajutorul concret ce trebuie dat școlii și familiei.

Care sînt sarcinile acestor comisii? În primul rînd ele au grijă ca întreprinderea respectivă să ia în patronare anumite școli sau case de copii, organizează activitatea extrașcolară a acestora, organizează propaganda pedagogică în rîndul părinților.

Membrii acestor comisii dau ajutor școlii în care învață copiii muncitorilor întreprinderii respective în ce privește școlarizarea și frecvența, se interesează în școală de situația la învățătură a copiilor, de purtarea și rezultatele obținute de ei. Dacă un copil lipsește de la școală, sau se abate de la disciplină, el este invitat împreună cu părinții lui în fața comisiei. Aici se analizează cauzele abaterilor și se iau măsuri pentru înlăturarea lor.

Sînt copii care rămîn în urmă la învățătură. Comisia se îngrijește ca sub supravegherea pedagogilor acești copii să-și facă temele în camerele amenajate special pe lîngă colțuri roșii, cluburi, case și palate de cultură. În fiecare atelier al întreprinderii există un colț al părinților. Aci se scriu anunțuri privitoare la situația la învățătură a copiilor, afișe în legătură cu conferințele organizate pentru părinți.

Comisia are grijă ca direcția întreprinderii să înzestreze cu materiale școala patronată în vederea politehnizării învățămîntului de cultură generală.

În colaborare cu cluburile și palatele de cultură, comisia organizează în cele mai mici amănunte timpul liber al copiilor. De pe acum la toate casele de cultură pe care le-am vizitat (M. Gorki-Moscova, Lihaciov-Moscova, Kirov-Leningrad, M. Gorki-Leningrad) s-au luat măsuri pentru organizarea serbării pomului de iarnă, cea mai iubită sărbătoare a copiilor. Peste tot am întîlnit numeroase cercuri artistice de copii (cor, teatru, dans, recitări etc.).

O atenție deosebită se acordă cercurilor tehnice. În toate cluburile și casele de cultură există pentru copii cercuri de mlini indeminatice, de constructori de vase, de aeromodelism, radio, fotoamatori etc. Am vizitat, printre altele, casa de cultură Gorbunov din Moscova, pe lîngă care funcționează o stație tehnică pentru copii, cu un număr de 12 cercuri tehnice. Această stație funcționează de mulți ani și cuprinde un număr de 1200 copii. Numeroase obiecte confecționate în aceste cercuri au fost premiate cu ocazia unor concursuri, iar unele dintre ele au putut fi văzute la Expoziția Unională.

Stația casei de cultură aprovizionează cu material didactic, confecționat în cercurile tehnice, numeroase școli pe care le și patronează. Cercurile sînt conduse de tehnicieni, buni pedagogi, care pe lîngă lucrările practice se îngrijesc și de predarea unor lecții teoretice de specialitate, ceea ce contribuie la lărgirea orizontului tehnic al copiilor.

Comitetul de întreprindere al uzinei și conducerea casei de cultură se interesează îndeaproape de buna funcționare a stației, de modul cum se aplică în cercuri cele învățate la școală, de situația politehnizării în școlile patronate.

În fiecare club și casă de cultură există biblioteci speciale pentru copii, săli de lectură. Sînt numeroase procedeele întrebuințate de activul cultural al sindicatelor pentru a trezi interesul și gustul de citit al copiilor. În fiecare an se organizează în vacanța de primăvară săptămîna cărții copiilor. În planurile de activitate ale caselor de cultură și ale cluburilor figurează des consfătuiri ale micilor cititori cu scriitorii și poeții, cu eroi ai Uniunii Sovietice, jurnale vorbite cu tema „Vreau să știu tot", „Ce să fiu", gazete sonore luminoase în care se reflectă momente din viața copiilor din școală.

Sindicatele sovietice acordă mare importanță propagandei pedagogice în rîndul părinților. În întreprinderi, la colțurile roșii, în cluburi și case de cultură se țin regulat conferințe cu caracter pedagogic. Pe lîngă cluburile și casele de cultură mari există cicluri speciale de conferințe pedagogice pe bază de abonamente, iar la casa învățătorilor din Leningrad funcționează o universitate pentru părinți la care participă 300 de părinți.

Comisiile pentru munca cu copiii și adolescenții manifestă o grijă deosebită pentru copiii orfani, copiii luptătorilor căzuți în război, ai invalizilor din războiul pentru apărarea patriei, ai mamelor și familiilor cu mulți copii.

Din anul 1938 organizarea odihnei copiilor pe timpul vacanțelor este încredințată sindicatelor. Astăzi în U.R.S.S., în cele 5560 de tabere de pionieri și școlari se odihnesc și își împrospătează anual forțele 2.750.000 de copii. În tabere lucrează ca educători cei mai buni pedagogi care contribuie efectiv la lărgirea orizontului de cunoștințe primite de copii în școală. Aici se organizează munca de educare politică și cetățenească, printr-o largă rețea de cercuri tehnice și artistice.

Grija sindicatelor sovietice pentru educația copiilor se oglindește în multe alte forme și constituie un minunat exemplu pentru activul sindicate lor din țara noastră.

N. BURCEA
activist al C.C. al S.M.I.

Declarația guvernului R.P.R. cu privire la agresiunea anglo-franceză împotriva Egiptului

La 31 octombrie a.c. Anglia și Franța au dezlănțuit o agresiune armată împotriva Egiptului. Unități aeriene și navale franco-engleze au bombardat capitala Republicii Egipt, Cairo, precum și alte orașe egiptene din regiunea Canalului de Suez. După cum se anunță, sînt în curs operațiuni de debarcare în aceeași zonă.

La această agresiune participă trupele statului Israel, care au pătruns pe teritoriul Egiptului în direcția Canalului de Suez încă din noaptea de 29 spre 30 octombrie. A devenit evident că statul Israel a jucat în această agresiune rolul de element provocator împotriva țărilor arabe, operațiunile israeliene urmînd să ofere Angliei și Franței un pretext pentru ocuparea cu forța armată a zonei Canalului de Suez. Prin această guvernul statului Israel și-a asumat o gravă răspundere pentru tulburarea păcii și față de poporul israelian pe care îl aruncă în această aventură nesăbuită.

Puterile imperialiste urmăresc și amenință să pună din nou jugul colonialismului pe umerii popoarelor arabe care își apără independența, drepturile lor naționale și care aspiră spre pace și progres.

Acțiunile militare anglo-franco-israeliene constituie o gravă lovitură pentru pacea și securitatea internațională în Orientul apropiat și în întreaga lume. Ele pot antrena primejdii pentru toate țările și pentru toate popoarele. Acțiunile militare ale Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului reprezintă o încălcare a obligațiilor internaționale ale acestor țări, o violare flagrantă a Cartei Organizației Națiunilor Unite. Ele intervin tocmai în momentul în care eforturile depuse de numeroase țări în cadrul Consiliului de Securitate și Organizației Națiunilor Unite creaseră condițiile pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemei Canalului de Suez, în conformitate cu interesele tuturor statelor interesate, pe baza respectării drepturilor suverane ale Egiptului.

Opinia publică mondială și-a manifestat cu tărie voința ca problema Suezului să fie rezolvată prin mijloace pașnice și să nu fie folosită pentru acțiuni colonialiste războinice care să pună în primejdie pacea lumii. Cu atît mai mult agresiunea anglo-franco-israeliană constituie o sfidare a Organizației Națiunilor Unite și a voinței de pace a popoarelor, cu cît înseși guvernele englez și francez au subscris la cele 6 principii adoptate de Consiliul de Securitate în vederea rezolvării prin tratative a problemei Canalului de Suez.

Dat fiind situația gravă care s-a creat, guvernul R.P.R. consideră de datoria O.N.U. să condamne cu toată hotărîrea agresiunea Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului și să ia măsuri urgente pentru ca operațiunile militare împotriva Egiptului să înceteze, iar trupele străine să fie retrase de pe teritoriul Egiptului.

Guvernul R.P.R. își reafirmă convingerea că problema Canalului de Suez, ca și toate celelalte probleme internaționale litigioase pot și trebuie să fie rezolvate pe calea tratativelor, în conformitate cu interesele păcii și colaborării internaționale. Guvernul și poporul romîn își exprimă întreaga simpatie pentru poporul și guvernul egiptean care luptă pentru cauza dreaptă a independenței și suveranității naționale a Egiptului.

1 noiembrie 1956

Forțele democratice din Franța luptă pentru o politică justă în domeniul învățămîntului

De curînd ziarele au făcut cunoscută hotărîrea luată la 26 octombrie de Adunarea Națională Franceză, cu 289 de voturi contra 270, de a trece pe ordinea de zi a dezbaterilor discuțiile în vederea anulării legii Barangé, lege care face posibilă finanțarea de către stat a instituțiilor de învățămînt confesional. Deputații comuniști și socialiști au votat pentru moțiunea care prevede discutarea acestei legi. Data dezbaterilor a fost stabilită pentru 6 noiembrie.

Faptul că Adunarea Națională Franceză a hotărît, în sfîrșit, să treacă pe ordinea de zi dezbaterii în vederea anulării acestei legi are o profundă semnificație.

Legea Barangé a fost adoptată în 1951 în ciuda opoziției marii majorități a cadrelor didactice din școlile laice de stat, a părinților elevilor și a tuturor francezilor interesați în progresul școlii și culturii franceze. Această lege permite subvenționarea sistematică de către stat a școlilor bisericii catolice. De remarcat că pentru finanțarea acestor școli în conformitate cu prevederile legii Barangé s-a înființat un impozit special agravîndu-se astfel greutățile și așa destul de mari ale oamenilor muncii. Promulgarea acestei legi a avut loc la numai cîțiva ani după ce parlamentul francez elaborase (în 1948) legile reacționare ale lui Poinsot-Chapuis și Poinsot-Chapuis-Deyxon pe baza cărora guvernul primise mînă liberă să subvenționeze școlile private.

Nu este greu de înțeles că astfel de legi sînt menite să întărească școlile confesionale în dauna celor laice de stat, să consolideze astfel pozițiile Vaticanului, sprijin de nădejde al monopoliștilor americani și al reacțiunii franceze. Aceste legi constituie o expresie a ofensivei organizate de reacțiunea franceză, cu concursul și prin amestecul direct al monopoliștilor americani, împotriva școlii franceze.

Roadele acestei ofensive au fost amare pentru poporul francez care este un popor mîndru și ține la cultura lui seculară și la școala lui. Sînt numeroase faptele care arată marile greutăți pe care reacțiunea le-a creat școlii laice de stat din Franța. În timp ce alocațiile pentru școala confesională au fost mărite an de an, alocațiile pentru școala laică de stat au fost reduse. Dacă în 1950 alocațiile pentru învățămînt reprezentau 7,7% din totalul bugetului — ceea ce înseamnă extrem de puțin în comparație cu marile nevoi ale școlii franceze — în 1951 ele au fost reduse la 6,6%, în 1952 la 5,2%, iar în 1953 la 5%. Trebuie subliniat că, chiar și așa infime, aceste alocații n-au fost asigurate, fiind micșorate în repetate rînduri în timpul anului. În 1952, bunăoară, ele au fost reduse în cursul anului cu 20 de miliarde de franci.

Clasa muncitoare franceză, sub conducerea Partidului Comunist, a organizat lupta forțelor democratice ale țării împotriva acestei ofensive periculoase pe care reacțiunea a dezlănțuit-o împotriva școlii laice de stat. Cadrele didactice franceze din școlile laice de stat, patrioții francezi care iubesc Franța și apără libertatea și independența ei națională au depus și depun cele mai mari eforturi pentru progresul școlii franceze. Alături de pedagogi sînt părinții elevilor.

Sub presiunea cadrelor didactice și a părinților elevilor, ministrul Educației naționale a fost nevoit în 1952 să constituie o comisie „pentru studierea situației clădirilor școlare". În fruntea comisiei a fost pus consilierul de stat Le Gorgeu. Rezultatele studiului comisiei sînt concludente, deși ele n-au fost de natură să satisfacă total organizațiile democratice interesate să asigure dezvoltarea școlii. S-a stabilit astfel necesitatea „reorganizării" urgente și a construirii din nou, numai pentru școlile materne și primare, a 26.875 de clase, iar pentru școlile de celelalte grade încă 1.000 de clase. După cum a declarat atunci Le Gorgeu, pentru acțiunea de construire a școlilor erau necesare 975 miliarde franci, sumă ce trebuia eșalonată pe cinci ani. În fața gravității situației ministrul Educației naționale a promis, dacă nu atît cît trebuia, cel puțin 72 miliarde franci. Apoi treptat, înseși promisiunile au fost reduse pînă ce așa numitul plan Le Gorgeu a fost înmormîntat.

Anul acesta opinia publică franceză a vorbit din ce în ce mai mult despre „criza învățămîntului", despre marile dificultăți create de lipsa fondurilor pentru învățămînt, a clădirilor școlare și a cadrelor didactice. Numai la Paris trebuiau să se construiască pînă la 1 octombrie a.c. 350 săli de clasă însă nu s-a realizat nici 50% din numărul lor.

Ziarul „L'Information" a subliniat într-un comentariu consacrat problemelor școlii franceze în pragul deschiderii noului an de învățămînt că anul școlar actual a început „în condiții încă și mai dificile decît cel trecut". Din lipsa de localuri școlare, școlile franceze de meserii și tehnice au refuzat primirea în anul școlar 1956-1957 între elevii lor a unui număr de 60.000 tineri și tinere.

Ziarele franceze au relatat că în învățămîntul superior francez se va face și mai mult resimțită în noul an universitar lipsa de localuri și de material didactic, mai ales datorită faptului că neexistînd fonduri nu au fost făcute niciun fel de lucrări de modernizare vechilor facultăți.

După cum subliniază „L'Information", un capitol neliniștitor în viața școlară a Franței îl constituie lipsa de profesori. Ziarul arată că în învățămîntul elementar, din lipsă de profesori și institutori, „anul acesta în 20.000 de clase nu se vor putea ține cursuri".

Poporul francez are o bogată moștenire culturală progresistă, cu care se mîndrește pe drept cuvînt. El dorește ca școala franceză contemporană să fie o continuatoare demnă a acestei moșteniri. De aceea el luptă neobosit, sub conducerea Partidului Comunist Francez, pentru a determina o politică de stat în domeniul învățămîntului în conformitate cu interesele naționale ale Franței, cu interesele maselor populare ale țării.

Lupta forțelor democratice din Franța pentru apărarea și dezvoltarea școlii laice de stat se face tot mai puternic simțită. Cercurile guvernante nu vor putea să mai desconsidere multă vreme dorința poporului francez, ale cărui sentimente de mîndrie națională și ale cărui interese cer o politică justă în domeniul învățămîntului public.

Hotărîrea Adunării Naționale Franceze de a include pe ordinea de zi a dezbaterilor discuțiile cu privire la anularea legii Barangé constituie un important succes al poporului francez.

N. TAINIC

Delegația din țara noastră care a vizitat Uniunea Sovietică s-a înapoiat în Capitală

Joi după amiază, s-a înapoiat în Capitală delegația A.R.L.U.S. care la invitația V.O.K.S.ului a vizitat Uniunea Sovietică cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Din delegație au făcut parte: Tudor Bugnariu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, conducătorul delegației, acad. Cezar Petrescu, scriitorul Marcel Breslașu, scriitorul Szabedi Laszlo, prof. univ. Constantin Nicuță, prorector al Institutului de științe sociale de pe lîngă C.C. al P.M.R., conf. univ Aurel Pîrvu.

La sosire în Gara de Nord, membrii delegației au fost întîmpinați de membri ai conducerii A.R.L.U.S., ai Institutului de științe sociale de pe lîngă C.C. al P.M.R., de reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, scriitori etc.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

La coborîrea din tren, tov. Tudor Bugnariu a făcut următoarea declarație reprezentanților presei și radioului: „Impresiile trăite în U.R.S.S. de către toți membrii delegației A.R.L.U.S. sînt prea puternice pentru a putea fi expuse în cîteva cuvinte. Ceea ce ne-a mișcat în primul rînd a fost prietenia frățească manifestată peste tot în Uniunea Sovietică, față de delegația noastră, aprecierea caldă a poporului nostru și a realizărilor lui. În timpul cît am vizitat Uniunea Sovietică, am putut admira succesele de netăgăduit ale primului stat socialist în domeniul economiei și culturii. Însă mai mult decît orice am admirat pe aceia care au realizat toate acestea — pe oamenii sovietici.

Prin schimbul de experiență pe care l-am realizat prin vizita delegației noastre și a celei sovietice, vom contribui, fără îndoială, la întărirea legăturilor de prietenie dintre R.P.R. și U.R.S.S."

(Agerpres)

Centrul universitar din București va fi înzestrat cu un microscop electronic universal modern

În vederea trecerii în viață a directivelor trasate de cel de al doilea Congres al P.M.R., conducerea Ministerului Învățămîntului ia măsuri pentru înzestrarea catedrelor din învățămîntul superior cu cel mai modern utilaj de laborator. În acest scop a prevăzut ca, în cadrul celui de al doilea plan cincinal, în fiecare centru universitar mai important să existe cel puțin cîte un microscop electronic. Aceasta va deschide un orizont mai larg în tehnica avansată a cercetărilor științifice legate de producție, în multiple domenii de activitate ca fizica, metalurgia, biologia, fitopatologia etc. Ne referim în special la îmbunătățirea calității oțelurilor, a materialelor de construcții, a chimicalelor și a produselor farmaceutice, la combaterea dăunătorilor plantelor agricole și industriale etc.

Microscopul electronic este un instrument cu care pot fi obținute imagini mărite ale celor mai variate obiecte și la care sînt folosiți electroni rapizi în locul razelor luminoase. Față de microscopul optic, microscopul electronic realizează o mărire mult mai puternică, la o putere separatoare (rezolvantă) mărită. Cele mai puternice combinații ale microscopului optic nu pot da măriri decît pînă la 3.000 ori, pe cînd la microscopul electronic — la care în locul lentilelor de sticlă pentru refracția razelor electronice se întrebuințează cîmpuri magnetice numite obiective și oculare magnetice — se obțin măriri directe de la 1.500 pînă la 25.000 ori (în 9 trepte intermediare), iar aceste imagini pot fi încă mărite pînă la 150.000 ori pe cale fotografică.

Importanța microscopului electronic este însemnată pentru cele mai variate domenii ale activității de cercetare. El este un instrument de valoare pentru laboratoarele de cercetare, precum și pentru multe domenii ale industriei. Este cert că prin folosirea lui în știință și practică obținem rezultate economice și financiare apreciabile. Un laborator științific și de cercetare modern, mai ales în biologie, chimie, metalurgie, în industria de textile etc., nu se poate închipui fără acest instrument. Aplicarea lui se extinde mai ales la studiul celor mai variate preparate ale substanțelor anorganice și organice, la studiul structurii superficiale a materialelor și lucrărilor similare.

Microscopul electronic se folosește cu mult succes la studiul microbilor. Cu ajutorul lui s-au descoperit capsule și nuclee ce nu s-au putut vedea cu microscopul optic. Un mare viitor se prevede acestui microscop în studiul morfologic al virusurilor filtrabili care, după cum se știe, erau invizibili cu mijloacele de pînă acum.

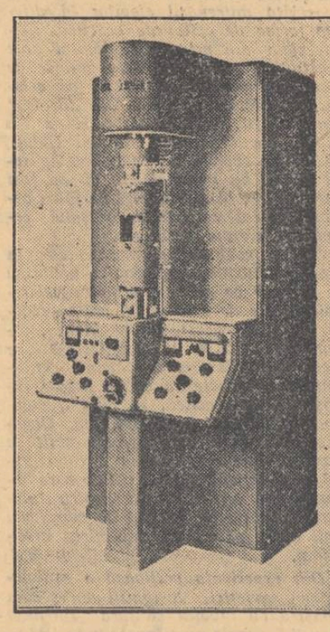

Cu sprijinul larg al Ministerului Comerțului Exterior (prin „Tehnoimport", I.S.C.E.) centrul universitar din București este acum în posesia primului microscop electronic universal TESLA din Republica Cehoslovacă, care va fi pus în curînd în funcțiune de catedra de optică și acustică a Universității „C. I. Parhon". Montarea, punerea în funcțiune și îndrumările vor fi făcute de ingineri experimentați ai Uzinelor constructoare TESLA din Praga.

MAXIMILIAN ZOLTAN

Învățătorul, un sprijin de nădejde

Zilele trecute am răsfoit unul din carnetele mele de însemnări. Am găsit cîteva file cu însemnări dintr-o gospodărie agricolă colectivă. Printre ele și numele învățătorului Dumitru Trifan, directorul școlii elementare din satul Berlescu, comuna Mircea Vodă.

...Mergeam într-o căruță alături de Ion Leca, secretarul organizației de bază din gospodăria colectivă „Scînteia". Cu o modestie rar întîlnită tovarășul Leca îmi vorbea despre contribuția pe care au adus-o comuniștii din sat la înființarea gospodăriei lor. Apoi, după cîteva clipe de tăcere, a adăugat:

— Știi, tovarășe, cînd alături de comuniști se găsesc și intelectualii satului, treaba e mult mai spornică. La înființarea colectivei noastre am avut și sprijinul învățătorului Dumitru Trifan. Om de nădejde, hotărît, plin de entuziasm...

Secretarul mi-a istorisit de-a fir a păr truda neobosită a învățătorului Trifan. Povestirea lui mi-a trezit interesul pentru acest om și mi-am propus de îndată să știu cît mai multe despre el.

Acum, răsfoind filele carnetului, încerc să împărtășesc cîte ceva din cele aflate.

★

În toamna lui 1950 sosi în satul Berlescu din regiunea Galați un nou învățător. Tăcut, scump la vorbă, dar inimos în treburile gospodărești și plin de însuflețire pentru ridicarea vieții culturale a țăranilor muncitori. Prietenos cu sătenii, arunca vorba cea mai potrivită celor strînși la cîslă, sfătuia pe unul și pe altul. Nu-i de mirare că noul învățător a fost repede îndrăgit de cetățeni.

Dar dacă așa stăteau lucrurile cu țăranii muncitori, față de chiaburii care se manifestau ca dușmani înrăiți ai satului Trifan era altul.

...A început școala. Elevii se uitau plini de curiozitate la noul lor învățător. Fostul lor dascăl îi lăsase de capul lor, interesat mai mult de gospodăria proprie decît de educarea copiilor.

Trifan a privit copiii, le-a cercetat apucăturile, a căutat să le cunoască înclinațiile, sufletele.

Așa și-a început munca noul învățător.

Într-una din zilele de sărbătoare, cînd o echipă artistică prezenta la căminul cultural un program, învățătorul Trifan a prins a vorbi țăranilor adunați acolo despre viața și munca colhoznicilor sovietici, despre primii pași ai țăranilor muncitori din patria noastră pe drumul gospodăriilor colective. Seara, după ce serbarea s-a sfîrșit, învățătorul Trifan a stat îndelung de vorbă cu secretarul de partid.

— Deci, tovarășe director, sînteți hotărît să ne sprijiniți în munca noastră!

— Da, tovarășe secretar. Oricînd aveți nevoie de mine și credeți că vă pot fi de folos, mă chemați și vin cu cea mai mare bucurie.

Acestea au fost cuvintele lui Trifan, cuvinte care l-au încredințat pe secretarul de partid că alături de comuniști și învățătorul va pune umărul la treabă.

★

Nu după multă vreme, cîteva familii de țărani muncitori din satul Berlescu și-au făcut cunoscută dorința de a-și uni pămînturile și munca. Comitetul de inițiativă, din care făcea parte și învățătorul Trifan, lupta să atragă spre gospodărie cît mai mulți țărani muncitori; pe de altă parte, dușmanul iscodea și arunca vorbe înveninate.

Învățătorul Dumitru Trifan, care era și directorul căminului cultural, avut o bună idee — procurarea unui aparat de radio. Și într-un timp scurt căminul cultural a și avut un aparat de radio.

Din ziua aceea, tot mai mulți țărani muncitori au început să vină la cămin. Cu sprijinul permanent al organizației de bază învățătorul Trifan și-a întocmit un plan de muncă. În ajutorul comitetului de inițiativă au venit și cîțiva comuniști de la G.A.S. „Berea Barbu" din comună. Numărul cererilor pentru înființarea gospodăriei colective s-a ridicat la 18.

Tot atunci s-a luat inițiativa înființării unei întovărășiri. În noiembrie 1952, 60 de țărani muncitori au înființat întovărășirea „Pămînt desțelenit". În timpul iernii, comuniștii au dus mai departe munca pentru înființarea colectivei și sporirea numărului de membri în întovărășire. Alături de comuniști se afla mereu învățătorul Trifan.

Numărul cererilor pentru intrarea în gospodăria colectivă ajunsese la 30. Mulți țărani însă mai șovăiau. Țărani muncitori ca Dobre Mocanu, Mihail Mangiurea, Radu Fliter, Aloman Tănase și alții au mers la Trifan să-i ceară părerea.

Și învățătorul i-a ascultat cu răbdare și i-a sfătuit să apuce calea gospodăriei colective. Acolo în colectivă, le spusese el, se pot aplica mult mai bine regulile înaintate ale agrotehnicii. Nu știți dumeavoastră? Cînd ai un pat mai mare, te poți întinde cît vrei. Așa și în colectivă. Suprafața mare de pămînt, posibilitățile pe care le au colectiviștii, sprijinul din partea statului, toate acestea vin în ajutorul celor din gospodărie.

În martie 1953, cele 43 de familii care făcuseră cereri au înființat gospodăria agricolă colectivă, denumind-o „Scînteia"

În primul an de muncă, gospodăria colectivă a obținut succese frumoase. Chiaburii care nu vedeau cu ochi buni rezultatele obținute de colectiviști căutau cu orice preț să destrame gospodăria, să compromită acțiunea. Biroul organizației de bază a cerut sprijinul raionului de partid. Dușmanii au fost demascați în adunările generale ale colectiviștilor și la adunările cetățenești care au avut loc la căminul cultural.

★

Fiecare școlar cunoaște rezultatele obținute de colectiviști. Adeseori, la lecții, tovarășul Trifan folosește exemple din munca gospodăriei, date din activitatea ei. La căminul cultural el îi popularizează pe fruntașii gospodăriei. El îi cunoaște bine și aceasta nu-i de mirare, pentru că se află în mijlocul lor. Îl poți întîlni la adunările generale ale colectiviștilor, luînd cuvîntul și spunîndu-și părerea despre o problemă sau alta, pe ogoarele gospodăriei, gata să dea o mînă de ajutor la însămînțări, la muncile de întreținere a culturilor, la campaniile de recoltare. Tocmai de aceea îl ascultă și-l prețuiesc oamenii.

Secretarul organizației de bază mi-a spus, atunci cînd a venit vorba de perspectivele colectivei:

— Nădăjduim că în curînd gospodăria noastră va cuprinde toate familiile țăranilor muncitori. Aceasta nu va fi posibil, însă, dacă noi, comuniștii, nu vom duce și mai multă muncă de convingere, dacă nu vom da exemplu prin munca noastră, a colectiviștilor.

Fără îndoială că această nedejde se va împlini. Și la împlinirea ei va avea partea lui de contribuție și învățătorul Trifan.

SPIREA IONESCU

Veşti de la corespondenţi

În cercurile studențești

În cadrul celor patru cercuri științifice de istoria Rominiei, istoria Uniunii Sovietice, istoria generală medie, modernă și contemporană și istoria veche, arheologie și etnografie — ale studenților de la facultatea de istorie din București, se desfășoară o activitate din ce în ce mai interesantă.

Aceste cercuri au menirea ca alături de formele generale de activitate ale învățămîntului superior — cursuri, seminarii, consultații — sub îndrumarea catedrelor respective, să contribuie la calificarea profesională a studenților, la înarmarea lor cu cunoștințele practice necesare. Principala formă de activitate, în fiecare dintre aceste cercuri științifice, sînt ședințele de lucru. La ședințe se prezintă referate pe teme interesante, după care urmează discuții.

Studenții — referenți ai cercurilor — se bucură de sprijinul cadrelor didactice din facultate, care, în frunte cu tovarășul Vasile Hurmuz, responsabilul pe facultate al cercurilor științifice, dau prețioase îndrumări în alegerea tematicii, în întocmirea planului de muncă și în stabilirea bibliografiei necesare. Anul acesta studentul Victor Teodorescu a susținut un interesant referat întocmit pe bază de impresii personale în legătură cu „Șantierul arheologic al cetății de scaun de la Suceava".

Cadre tehnice necesare industriei

Cadrele didactice și elevii de la școala profesională metalurgică din Ploești desfășoară o bogată activitate. Orele predate de profesorul de tehnologia metalelor, Constantin Stănescu, sînt așteptate cu mult interes. Acest profesor are grijă să informeze pe elevi de rezultatele frumoase obținute de furnaliștii de la Hunedoara sau din alte centre metalurgice ale țării. Pentru înțelegerea proceselor tehnologice el prezintă diafilme, iar ca material didactic folosește microscopul metalografic, mașina pentru încercări mecanice, aliaje, planșe și machete.

Mult apreciate sînt și lecțiile profesorilor Ion Rădut, Elena Brînză precum și îndrumările maiștrilor Gheorghe Rotomează, Gheorghe Jipa și Adrian Stănescu.

Se știe că pentru a fi un bun muncitor ai nevoie și de pregătire teoretică. Spre a veni în ajutorul muncitorilor care vor să-și îmbunătățească continuu munca, la uzinele „23 August" din Capitală a luat ființă „liceul seral al uzinei", cum este numită școala medie de pe lîngă întreprindere. Această școală este organizată după modelul școlilor medii de pe lîngă marile uzine din Uniunea Sovietică.

La cursurile ce se țin în fiecare seară vin muncitori de toate vîrstele. În școală există situații deosebit de interesante: în aceeași clasă sau în clase diferite studiază tatăl, fiul și fiica, așa cum e cazul familiei Tănăsoiu. Pentru o calificare superioară mulți absolvenți ai acestei școli ca Aurel Smărăndoiu, Constantin Dumitru și Claudia Niță urmează cursurile învățămîntului superior.

O grijă deosebită pentru cunoașterea proceselor de producție și însușirea unor cunoștințe și deprinderi practice dovedesc și școlile de cultură generală. La școala medie nr. 1 din Arad, de pildă, funcționează două ateliere, unul de tîmplărie și altul de lăcătușerie. Aceste ateliere au fost înzestrate, atît de Ministerul Învățămîntului, cît și de școala profesională metalurgică nr. 2 din localitate, cu sculele necesare ca: bancuri, menghine, tejghele, planșe, planșete și multe alte plese. Un interes deosebit pentru politehnizarea învățămîntului se observă și la școala medie nr. 5 La această școală, din surse proprii și cu sprijinul comitetului de părinți, s-au înființat un atelier de croitorie și un atelier de tipografie, în care elevii au și început activitatea. De asemenea, la casa de copii nr. 2 din Arad s-a înființat o cameră de lucru-atelier cu două secții, unde se lucrează diferite obiecte de lemn și de fier.

Rodnică activitate științifică

Profesorii de limba romînă și de istorie din Oradea desfășoară o rodnică activitate științifică în cadrul filialei societății de istorie și filologie.

La această filială în cercurile de limba romînă și de istorie se țin deseori comunicări științifice. Printre profesorii care lucrează cu elan se pot aminti tovarășii Titus Roșu, Doina Lăcrămioară, Vlad Spoială, Lucian Drîmbă și Ion Bradu. Multe comunicări științifice făcute de cadrele didactice din acest oraș vor fi publicate în Anuarul muzeului regional, care va apare în curînd. În acest Anuar profesorul Tiberiu Iurcsàk va publica un studiu despre activitatea geologului Mihail Tóth, care a făcut cercetări prin aceste părți ale țării.

Prin activitatea filialei societății de științe istorice și filologie din Sibiu se urmărește, de asemenea, atragerea unui număr cît mai mare de cadre didactice pe făgașul cercetărilor în domeniul istoriei, filologiei și folclorului. Din anul 1950 și pînă astăzi în această filială s-au înscris — în afara celor de la subfilialele din Mediaș, Sighișoara și Făgăraș — 460 membri. Printre aceștia se află numeroase cadre didactice.

Comunicările făcute în această filială au văzut sau vor vedea lumina tiparului. Merită să fie citată lucrarea tovarășului Gheorghe Popovici despre Zaharia Boiu, autor de manuale didactice.

Cadrele didactice care activează în filialele societății de științe istorice și filologie din Oradea și Sibiu își aduc aportul în colecționarea unui bogat material istoric, arheologic, etnografic, folcloric și lingvistic.

Interesul pentru studiul producțiilor poporului nostru, pentru trecutul lui de luptă și de viață este cultivat de pedagogii școlilor noastre și în rîndurile elevilor. Zilele trecute elevii școlii din satul Răchita de sus, regiunea Craiova, au făcut o vizită la cele două cetăți dace din apropiere.

Cu acest prilej ei au adunat rămășițe de vase, cărămizi vechi, au ascultat explicațiile învățătorului despre viața și obiceiurile dacilor și s-au înapoiat la școală cu dorința de a vedea scoase la iveală cetățile prin săpături.

(După scrisorile tovarășilor: L. Dunajecz, I. Naghiu, A. Vasiliu, M. Gruia și I. Mustață, Gh. Angelescu, T. Bădulescu și I. Drăgan.)

INFORMAȚII

Se aduce la cunoștința studenților înscriși la secțiile fără frecvență de la facultățile de matematică-fizică, filologie, științe-juridice, filozofie (secția ziaristică), științe naturale-geografie (secția biologie) ale Universității „C. I. Parhon", că la data de 11 noiembrie a.c. se vor deschide cercurile de studii.

Programul de activitate a acestor cercuri de studii se găsește în afișierele facultăților respective.

★

La Universitatea „Al. I. Cuza"-Iași se va ține concurs pentru ocuparea următoarelor posturi de profesor:

Facultatea de chimie: post de profesor la disciplina „Sinteze organice și analize organice"; post de profesor la disciplina „Chimie generală".

Facultatea de științe naturale și geografie: post de profesor la disciplina „Morfologie animală" (anatomie comparată și a omului, histologie și embriologie).

Cererile se depun la rectoratul Universității „Al. I. Cuza" din Iași, Calea 23 August nr. 11, în termen de o lună de la data prezentei publicații. Cererile vor fi însoțite de următoarele acte:

a) autobiografie;

b) copie de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;

c) copie de pe diploma de doctor sau de candidat în științe;

d) copie de pe atestatul de profesor;

e) certificat de caracterizare a activității profesionale, eliberat de instituția în care candidatul își are locul de bază al activității sale;

f) memoriu de activitate, semnat de candidat;

g) un număr din lucrările științifice ale candidatului.

Concursul va avea loc în ziua de 25 aprilie 1957.

Cărți nou apărute

V. ALECSANDRI: Poezii populare, Ed. Tineretului, col. Miorița, lei 5.

M. KOGĂLNICEANU: Despre literatură, ESPLA, col. Mica bibl. critică, lei 1,70.

*** * *** Primii noștri dramaturgi, ESPLA, col. Clasicii Romîni, lei 17,60.

V. MAHOVA: Însemnările unei mame (Despre educația în familie). Ed. didactică și pedagogică, col. În ajutorul părinților, lei 4,60.

F. VIGDOROVA: Drumul în viață, Ed. Tineretului, broșat, lei 8,85, legat lei 11,50.

M. SADOVEANU: Viața lui Ștefan cel Mare, Ed. Tineretului, lei 3,15.

I. SLAVICI: Mara, ESPLA, lei 4,25.

T. VIANU: Literatura universală și literatura națională, ESPLA, lei 4,63.

C. PETRESCU: Scriitorul și epoca sa, SRSC, lei 0,40.

A. GONCEAROV: Fregata Pallada, Vol. I și II, Ed. C. Rusă, lei 8,00.

M. GORKI: Copilăria, Universitățile mele, La stăpîn, Ed. C. Rusă, lei 9,00.

G. GULIA: În țara lui Ian Hus, Ed. Tineretului, lei 2,70.

V. OZEROV: Chipul comunistului în literatura sovietică, Ed. C. Rusă, lei 5,35.

A. SEGHERS: Copiii, Ed. Tineretului, lei 3,55.

Toate aceste cărți vi le puteți procura contra ramburs, prin librăria „Cartea prin poștă", Bd. Schitu Măgureanu nr. 6, București.

În atenția cadrelor didactice

A început primirea abonamentelor la „Gazeta învățămîntului" pe anul 1957.

Pentru a primi în continuare ziarul, cititorii sînt rugați să-și reînoiască din timp abonamentul. Se recomandă ca abonamentele să se facă pe un an, întrucît astfel se evită întîrzierile în primirea regulată a ziarului.

Abonamentele se fac prin difuzorii voluntari din instituțiile de învățămînt, factorii poștali, oficiile poștale și centrele de difuzare a presei.

★

A început efectuarea abonamentelor la „Revista de pedagogie" pe anul 1957.

Pentru a primi în continuare revista, cititorii sînt rugați să reînoiască din timp abonamentul. De asemenea, cei care doresc să aibă colecția revistei trebuie să se aboneze din timp.

Se recomandă ca abonamentele să se facă pe un an, întrucît astfel se evită întîrzierile în primirea regulată a revistei. Costul unui abonament pe un an este de 36 lei (12 numere).

Abonamentele se fac prin difuzorii voluntari din instituțiile de învățămînt, factorii poștali, oficiile poștale de la orașe și sate și centrele de difuzare a presei.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 396 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 9 noiembrie 1956

Citiți în acest număr

- Din experiența școlii sovietice (pag. 2-a)
- Alegerea organelor conducătoare de partid în instituțiile de învățămînt superior din Capitală (pag. 3-a)

La a 55-a aniversare a tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

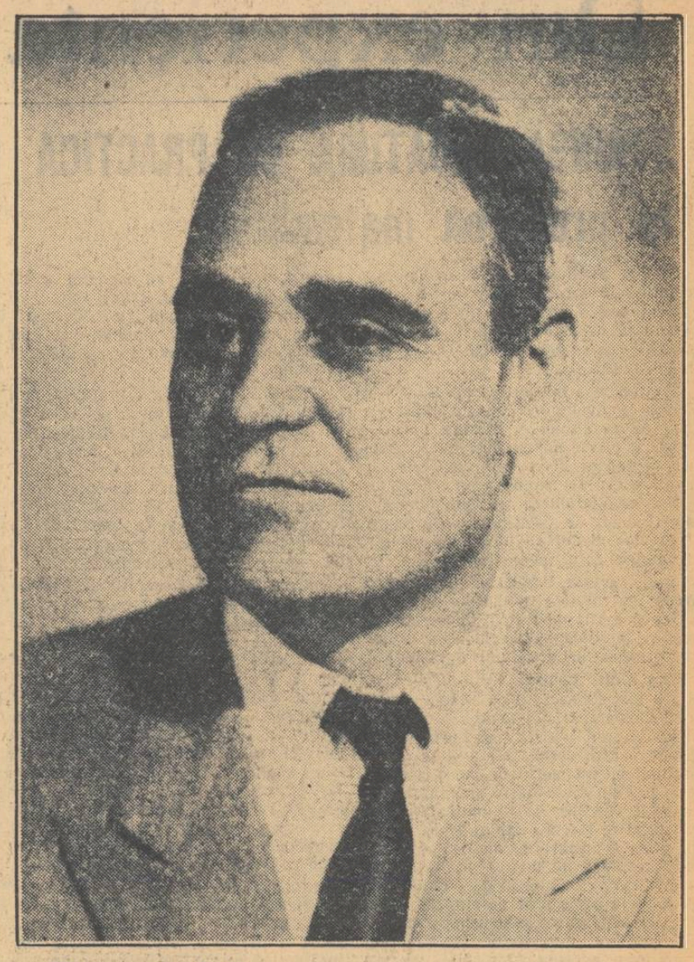

Tovarășului

GH. GHEORGHIU-DEJ

prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

București

La a 55-a aniversare a zilei tale de naștere, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Prezidiul Marii Adunări Naționale și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne îți urează, scumpe tovarășe Gheorghiu-Dej, multă sănătate și putere de muncă pentru a putea îndeplini, ca și pînă acum, marile sarcini pe care partidul ți le-a încredințat.

Eroica noastră clasă muncitoare, harnica țărănime muncitoare a țării noastre, intelectualitatea noastră, devotată poporului, strîns unite în jurul Partidului, au neclintita încredere că, sub conducerea pricepută și fermă a Comitetului Central în frunte cu tine, vor obține noi și importante succese în lupta pentru întărirea continuă a Partidului, apărarea și consolidarea regimului democrat popular și construirea socialismului în patria noastră, pentru întărirea unității țărilor socialiste, a colaborării și prieteniei între popoare și apărarea păcii.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMINE

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMINE

8 noiembrie 1956

★ ★

În ziua de 8 noiembrie a.c. tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a împlinit 55 de ani.

Cu acest prilej, la sediul C.C. al P.M.R., în prezența membrilor Biroului Politic al C.C. al P.M.R., acad. Mihail Sadoveanu, vice-președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, a transmis tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej mesajul de salut al Prezidiului Marii Adunări Naționale, guvernului Republicii Populare Romîne și al C.C. al P.M.R.

O delegație a sindicatelor din R.P.R., alcătuită din reprezentanți ai oamenilor muncii din diferite ramuri ale economiei și culturii, în frunte cu tov. Mihai Marin, secretar al C.C.S., a transmis tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej salutul Consiliului Central al Sindicatelor.

Delegația tineretului din R.P.R., în frunte cu tov. Virgil Trofin, prim secretar al C.C. al U.T.M., a transmis tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej salutul și felicitările Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a mulțumit celor prezenți și prin ei tuturor oamenilor muncii pe care-i reprezintă pentru felicitările și caldele cuvinte ce i-au fost adresate, asigurîndu-i că va lupta și pe viitor cu aceeași hotărîre ca pînă acum pentru interesele clasei muncitoare și ale poporului romîn, pentru cauza socialismului și a păcii. (Agerpres)

Să studiem temeinic știința marxist-leninistă

Strîns unit în jurul Partidului Muncitoresc Romîn și al guvernului R.P.R., poporul nostru își sporește neîncetat eforturile pentru a traduce în viață mărețul program de luptă trasat de cel de al II-lea Congres al partidului în vederea dezvoltării continue a patriei pe drumul luminos al socialismului. Se întărește tot mai mult alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și cu intelectualitatea legată de popor, în lupta pentru construirea socialismului și pentru zdrobirea oricărei încercări din partea dușmanului de a pune piedici în calea noastră victorioasă spre socialism.

Una din condițiile esențiale ale succesului în mersul nostru înainte, spre socialism, o constituie educația marxist-leninistă a comuniștilor și a tuturor oamenilor muncii, ridicarea neîncetată a nivelului lor ideologic. „În țara noastră — a arătat tov. Gh. Gheorghiu-Dej în raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului — ideologia marxist-leninistă stă la temelia vieții de stat și exercită o înrîurire tot mai puternică asupra vieții sociale". De aceea răspîndirea largă a ideilor marxism-leninismului în rîndurile muncitorilor, țăranilor muncitori, intelectualilor legați de popor are o mare însemnătate pentru construirea socialismului.

Pentru lucrătorii din învățămînt, cărora partidul, guvernul, întregul nostru popor le-au încredințat nobila misiune de a instrui și educa tineretul patriei în spiritul socialismului, însușirea ideilor marxism-leninismului constituie cel mai de preț ajutor în întreaga lor activitate didactică, științifică și obștească. Studierea teoriei marxist-leniniste îi ajută pe pedagogi să cunoască și să înțeleagă mai profund legile și forțele motrice ale dezvoltării societății, să vadă mai limpede perspectivele care se deschid în fața economiei, culturii și științei noastre prin construirea socialismului, să înțeleagă just sarcinile actuale pe care partidul le pune în fața poporului și căile pentru realizarea lor.

Partidul Muncitoresc Romîn cere organizațiilor sale să îmbunătățească neîncetat munca lor ideologică de educare marxist-leninistă a cadrelor și membrilor partidului, a tuturor oamenilor muncii, să combată influențele ideologiei străine, să folosească pe deplin, în lupta lor pentru strîngerea legăturilor cu masele, uriașa forță mobilizatoare și organizatoare a ideologiei socialiste, a științei marxist-leniniste.

Partidul nostru a obținut rezultate importante în propagarea teoriei marxist-leniniste în rîndurile intelectualității. Cea mai mare parte a oamenilor de știință, a cadrelor didactice, a artiștilor și scriitorilor s-au legat de popor și muncesc cu un înalt spirit patriotic pentru înflorirea patriei.

Anul acesta organizațiile de partid din instituțiile de învățămînt, ca și toate celelalte organizații de partid din întreprinderi, instituții etc. au acordat o mare atenție organizării și deschiderii anului școlar în învățămîntul politic, iar acum se preocupă intens de buna desfășurare a învățămîntului, de conținutul lui ideologic. O însemnătate excepțională are Hotărîrea C.C. al P.M.R. cu privire la măsurile necesare pentru stringerea legăturii propagandei de partid cu practica construcției socialiste. Îmbunătățirile aduse în structura și programele învățămîntului politic, precum și în ceea ce privește compoziția și calificarea propagandiștilor au determinat o sporire considerabilă a interesului cadrelor didactice — membri de partid, candidați de partid, lucrători fără partid — pentru studierea marxism-leninismului.

Mulți lucrători din învățămînt care în anul școlar trecut nu au frecventat cursurile de partid, anul acesta au cerut să fie încadrați în forme de învățămînt corespunzătoare pregătirii lor politice și ideologice. În prezent cei mai mulți pedagogi studiază teoria marxist-leninistă în mod organizat în cercurile și cursurile de învățămînt politic organizate de către Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și U.T.M. cu sprijinul direct al organizațiilor de partid. Cu toate acestea, din diferite motive, mai sînt cadre didactice, printre care chiar și unii membri și candidați de partid, care au rămas în afara învățămîntului politic. Organizațiile de partid au datoria să inițieze acțiuni corespunzătoare care să-i ajute pe acești pedagogi să cunoască problemele de politică internă și internațională, să nu rămînă în urmă în ceea ce privește pregătirea lor politică și ideologică.

Cea mai importantă sarcină pentru buna desfășurare a tuturor formelor de studiu este în prezent asigurarea unui înalt conținut ideologic învățămîntului politic.

Teoria revoluționară nu este o culegere de dogme și forme împietrite, ci o călăuză de luptă în activitatea practică de transformare a lumii, de construire a socialismului și comunismului. Marxism-leninismul ne învață că teoria ruptă de practică este moartă, iar practica ce nu este luminată de teoria revoluționară este oarbă.

Partidul nostru a subliniat nu odată că ruptura propagandei de viață, insuficiența ei legătură cu sarcinile luptei pentru construirea socialismului este profund dăunătoare. Aplicarea prevederilor Hotărîrii C.C. al P.M.R. cu privire la măsurile necesare pentru strîngerea legăturii propagandei de partid cu practica construcției socialiste trebuie să ducă la lichidarea tratării mecanice, dogmatice, a tezelor marxism-leninismului, la o însușire creatoare a științei marxist-leniniste.

Principalul criteriu al calității învățămîntului politic îl constituie eficacitatea lui, rezultatele practice obținute în muncă de cei care studiază marxism-leninismul. Este de datoria atît a propagandiștilor cît și a cadrelor didactice care studiază în învățămîntul politic ca să dezbată în mod creator tezele studiate, să le folosească în activitatea lor practică.

Învățămîntul politic trebuie să-i ajute pe pedagogi să înfățișeze elevilor și studenților, pe bază de fapte, în mod convingător, rolul determinant al poporului în făurirea istoriei. Evitîndu-se însușirea unor teze teoretice generale este necesar ca în cadrul învățămîntului politic să se facă analiza profundă, marxist-leninistă a unor evenimente importante din istoria patriei, a unor fenomene legate de dezvoltarea culturii noastre, a unor aspecte actuale ale problemelor care se cer lămurite cu prioritate, să se scoată în evidență rolul oamenilor muncii conduși de partid în transformările revoluționare din Romînia, în făurirea bazei economice a socialismului. Astfel de dezbateri vor constitui un prețios ajutor pentru cadrele didactice în munca lor de educare a tineretului în spiritul mîndriei patriotice pentru lupta dusă de poporul nostru de-a lungul secolelor pentru eliberarea socială și națională, în munca lor pentru cultivarea hotărîrii tineretului de a contribui la apărarea și consolidarea cuceririlor revoluționare ale poporului.

(Continuare în pag. IV-a)

Oamenii muncii din patria noastră au sărbătorit cu entuziasm ziua de 7 Noiembrie

Adunarea festivă din Capitală

Marți seara a avut loc în marea sală a sporturilor Floreasca adunarea festivă consacrată zilei de 7 Noiembrie 1956 — a 39-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Adunarea a fost organizată de comitetul orășenesc București al P.M.R. și de comitetul executiv al Sfatului Popular al Capitalei.

La adunarea festivă au luat parte aproape 5.000 de persoane: activiști de partid și de stat și conducători ai organizațiilor obștești, generali și ofițeri superiori ai Forțelor noastre Armate, personalități ale vieții științifice, culturale și artistice, reprezentanți ai presei romîne și străine, delegați ai oamenilor muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei.

Au participat membri ai corpului diplomatic: ambasadorii R.P.D. Coreene — Den Em; R.D. Germane — W. Eggerath; R. P. Bulgaria — S. Pavlov; R.P.F. Iugoslavia — N. Vujanovici; R.P. Albania — M. Lako; R.P. Chineze — Ke Bo-nian; R. Cehoslovace — dr. Ivan Rohal Ilkiv; R.P. Ungare — Ferenc Keleti; însărcinați cu afaceri ad-interim ai R.P. Polone — Czeslaw Kasprzak; R.D. Vietnam — Fan Van Su și alți membri ai corpului diplomatic.

În prezidiu iau loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, acad. Mihail Sadoveanu, A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Iosif Chișinevschi, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, general colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Vladimir Gheorghiu, Al. Bîrlădeanu, S. Bughici, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. Traian Săvulescu, Constanța Crăciun, Fl. Dănălache, Th. Iordăchescu, V. Cristache, V. Trofin, Stela Enescu, A. Vlădoiu, acad. Șt. Milcu, acad. M. Beniuc, Eroul Muncii Socialiste Ștefan Lungu, C. Putinică, directorul uzinelor „23 August", Elena Chișiu, filatoare fruntașă la întreprinderea Industria Bumbacului A., Tache Gheorghe, președintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din satul Livedea, regiunea București, Pîrvu Vasile, președintele întovărășirii agricole „Drum Nou" din raionul Titu, și Negoiță Mihalache, președintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din raionul Alexandria.

Fanfara intonează Imnurile de Stat ale R.P.R. și U.R.S.S.

Adunarea festivă este deschisă de tovarășul Florian Dănălache, prim secretar al comitetului orășenesc București al P.M.R.

Tovarășul Constantin Pîrvulescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., a vorbit apoi despre însemnătatea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Miile de participanți au subliniat cuvîntarea în repetate rînduri cu ovații îndelungate.

Ultimele fraze ale cuvîntării tovarășului C. Pîrvulescu sînt acoperite de urale care nu mai contenesc. Participanții la adunare se ridică în picioare. Se ovaționează îndelung pentru prietenia de nezdruncinat cu marea Uniune Sovietică, pentru unitatea și solidaritatea frățească dintre popoarele marelui lagăr al păcii și socialismului. Cei prezenți își exprimă încrederea în victoria cauzei socialismului, în triumful ideilor leninismului, manifestîndu-și dragostea și atașamentul de neclintit față de Partidul Muncitoresc Romîn, față de Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

A urmat un program artistic dat de Ansamblul de cîntece și dansuri al C.C.S., orchestra de muzică populară „Barbu Lăutaru" a Filarmonicii de Stat „George Enescu" și de ansamblul de cîntece și dansuri al M.F.A.

Impunătoarea adunare festivă consacrată zilei de 7 Noiembrie s-a încheiat prin intonarea de către întreaga asistență a Internaționalei, imnul scump al oamenilor muncii din toată lumea.

(Agerpres)

Aspect de la adunarea festivă din sala Floreasca.

Se dezvoltă învățămîntul profesional și tehnic

Ing. Vangheli Mișicu
director general al Direcției generale a învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Învățămîntului

Odată cu grija pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, a întregii noastre economii, partidul și guvernul au acordat o atenție deosebită pregătirii cadrelor de tineri muncitori calificați, care să fie în stare să aplice tehnica nouă, să folosească cu pricepere cunoștințele lor în scopul ridicării pe o treaptă mai înaltă a economiei noastre socialiste. Astfel, dacă în anul 1937—1938 existau în țara noastră 198 de școli profesionale de ucenici cuprinzînd 32.752 de tineri, în anul școlar 1948—1949 funcționau 369 de școli profesionale de ucenici, frecventate de un număr de 51.584 de tineri. În anul 1951 învățămîntul profesional și tehnic din țara noastră a fost organizat pe baze noi, după exemplul școlilor rezervelor de muncă din Uniunea Sovietică. Au fost reorganizate și înființate un număr de 462 de școli, dintre care 299 școli ale rezervelor de muncă și 163 ale diferitelor departamente. Odată cu noua organizare, numărul ucenicilor cuprinși în aceste școli a crescut și el simțitor, la 115.418.

Fără discuție, aceste școli au obținut succese remarcabile în pregătirea cadrelor de muncitori calificați. Totuși, au existat unele lipsuri — ca, de pildă, insuficienta pregătire a muncitorilor în vederea îndeplinirii funcției de maistru, neglijarea legării învățămîntului de procesul de producție etc.

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri din februarie 1955 a adus îmbunătățiri structurale în munca de pregătire a viitoarelor cadre de muncitori calificați și maiștri necesari dezvoltării industriei și agriculturii din țara noastră. În urma reorganizării învățămîntului profesional și tehnic pe baza acestei hotărîri, în sistemul învățămîntului tehnico-profesional funcționează 400 de școli profesionale de ucenici, dintre care 39 aparținînd Ministerului Învățămîntului și 361 aparținînd altor departamente, cu un număr de 88.902 ucenici; 79 de școli tehnice, cu un număr de 13.352 elevi; 94 de școli tehnice de maiștri, cu un număr de 4.801 elevi. Funcționarea acestor școli pe lîngă unități productive (uzine, șantiere de construcții, S.M.T.-uri etc.) asigură stabilirea unei legături strînse între școală și activitatea în producție, dă viitorilor muncitori calificați și maiștri posibilitatea să acumuleze încă din timpul școlarizării temeinice cunoștințe practice.

În anii puterii populare s-a acordat o atenție deosebită creării celor mai bune condiții de trai și de învățătură ucenicilor și elevilor din învățămîntul profesional și tehnic. Numai în anul școlar 1951—1952 au funcționat pentru elevii școlilor profesionale și tehnice 517 internate, precum și 513 cantine la care au luat masa peste o sută de mii de ucenici și elevi.

În școlile profesionale ale Ministerului Învățămîntului au fost create ateliere puternice, cu un plan de producție propriu. Faptul că aceste ateliere au devenit unități productive are o importanță deosebită atît pentru pregătirea practică a ucenicilor, cît și pentru că în cadrul atelierelor se produc bunuri de larg consum care contribuie la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

În anii regimului democrat-popular, școlile profesionale și tehnice au pregătit un mare număr de muncitori calificați și de tehnicieni care astăzi contribuie, alături de tovarășii lor mai vîrstnici, la îndeplinirea planurilor de stat, la înflorirea industriei și agriculturii noastre. Numai în anul școlar 1951—1952 au intrat în rîndurile muncitorilor calificați un număr de 53.026 absolvenți ai școlilor profesionale. În anii primului cincinal au fost pregătiți în școlile profesionale peste două sute de mii de muncitori calificați. În aceeași perioadă, un număr de 96.430 de tineri au absolvit cursurile școlilor medii tehnice.

De curînd a apărut o Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la completarea și republicarea Hotărîrii din februarie 1955 a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privitoare la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri. Prin această nouă Hotărîre se creează muncitorilor calificați, maiștrilor și absolvenților școlilor tehnice de maiștri condiții de a se înscrie și a urma cursurile institutelor superioare tehnice, pentru a deveni ingineri.

Școlile de maiștri înființate în anul trecut sînt o dovadă a grijii pe care partidul și guvernul o acordă ridicării calificării maiștrilor, adevărați organizatori ai producției. Prin noua Hotărîre, absolvenții școlilor de maiștri care s-au clasificat printre primii atît în timpul perioadei de școlarizare cît și la examenul de absolvire și care au dat dovadă de aptitudini deosebite pentru a urma învățămîntul tehnic superior, pot fi recomandați de către întreprinderile de la care provin pentru a se înscrie în învățămîntul tehnic superior, ca studenți ai cursurilor cu frecvență. În prealabil, aceștia vor trebui să dea examene de diferență față de școlile medii de cultură generală, precum și examen de admitere în învățămîntul superior. În acest scop s-au luat măsuri în vederea organizării unor cursuri pregătitoare începînd chiar din anul acesta.

Hotărîrea dă de fapt dreptul tuturor absolvenților școlilor de maiștri care vor să dea examen de diferență pentru învățămîntul mediu să se înscrie ca studenți ai cursurilor fără frecvență la institutele tehnice de învățămînt superior. Actualii maiștri din întreprinderi care au o înaltă pregătire tehnică și o practică îndelungată de conducere în producție, care au studii echivalente celor prevăzute în Hotărîrea privind ridicarea rolului maistrului în producție, pot urma și ei cursurile institutelor de învățămînt superior. Absolvenții școlilor medii de cultură generală care au un stagiu în producție de doi ani se pot înscrie fără examen de admitere la specialitățile în care lucrează, în limita planului de școlarizare și pe baza recomandării ministerului de care depinde întreprinderea.

Ucenicii din întreprinderi vor avea și ei posibilitatea să și ridice calificarea. În școlile medii serale create pe lîngă unitățile productive, ucenicii vor putea să-și completeze studiile și să intre apoi în institutele tehnice de învățămînt superior.

Studenții vor primi din partea ministerelor care i-au recomandat burse pe toată perioada studiilor.

Prin crearea acestor condiții se dă tuturor acelora care sînt dornici de învățătură posibilitatea să-și ridice calificarea, pentru a aduce o contribuție mai mare la dezvoltarea economiei noastre socialiste.

Rezultatele concursului „PENTRU CEA MAI BUNĂ PARCELĂ EXPERIMENTALĂ"

De curînd s-a încheiat concursul organizat de Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și „Gazeta învățămîntului" pentru cea mai bună parcelă experimentală.

Avînd menirea de a încuraja și stimula activitatea de organizare a noi parcele experimentale pe lîngă școli și de a determina ridicarea nivelului metodic și științific al activității pe parcelele existente, concursul „Pentru cea mai bună parcelă experimentală" a stîrnit un mare interes în rîndurile cadrelor didactice.

Concursul „Pentru cea mai bună parcelă experimentală" a contribuit nu numai la îmbunătățirea activității cadrelor didactice cu privire la înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice, ci și la extinderea muncii lor de popularizare în rîndul țărănimii muncitoare a celor mai înaintate metode agrotehnice.

Analizînd activitatea școlilor participante la acest concurs, comisia centrală a stabilit următoarele premii:

PREMIUL I și titlul de „Cea mai bună parcelă experimentală pe țară" — parcela experimentală a școlii pedagogice din Carei, regiunea Baia Mare. Conducătorul activității — prof. Paul Pteancu.

PREMIUL II. — parcela experimentală a școlii de 7 ani din comuna Cocorăni, regiunea Suceava. Conducătorul activității — prof. Dumitru Cristea; parcela experimentală a școlii de 7 ani din comuna Șelimber, raionul Sibiu. Conducătorul activității — prof. Marin Dobre.

PREMIUL III. — parcela experimentală a școlii de 7 ani din comuna Cîrligi, raionul Roman. Conducătorul activității — prof. Ioan Rîmbu; parcela experimentală a școlii de 7 ani nr. 9 din orașul Craiova. Conducătorul activității — prof. Constantin Cazacu; parcela experimentală a școlii de 7 ani din comuna Vărgata, Regiunea Autonomă Maghiară. Conducătorul activității — tov. Francisk Tőkés; parcela experimentală a școlii de 7 ani din comuna Titu-Tîrg. Conducătorul activității — prof. Emilian Foti; parcela experimentală a școlii de 7 ani din comuna Tițești, regiunea Pitești. Conducătorul activității — tov. Gheorghe Lăzărescu.

Au fost acordate mențiuni parcelelor experimentale de la următoarele școli: școala de 4 ani din satul Merișu — raionul Titu. Conducătorul activității — înv. Alexandru Popescu; școala de 7 ani din comuna Vatra Moldoviței, regiunea Suceava. Conducătorul activității — tov. Aspazia Bret; școala de 7 ani din comuna Zebilu, regiunea Constanța. Conducătorul activității — tov. Anton Cunev; școala de 4 ani din comuna Strachina, regiunea Constanța. Conducătorul activității — tov. Nicolae Uzea; școala medie din Blaj. Conducătorul activității — tov. Ioan Beznic, școala de 7 ani din comuna Rupea, regiunea Stalin. Conducătorul activității — tov. Johan Clemens; școala de 7 ani din comuna Vad, regiunea Baia Mare. Conducătorul activității — tov. Chiș; școala de 7 ani din comuna Andrieșeni, regiunea Iași. Conducătorul activității — tov. Aurel Scarlat; școala de 7 ani din comuna Priboeni, regiunea Pitești. Conducătorul activității — tov. Ion Catană; școala de 7 ani din comuna Radovan, regiunea București. Conducătorul activității — tov. Elena Dincă; școala de 7 ani din comuna Zănești, raionul Buhuși. Conducătorul activității — tov. Alexe Cehmac.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt acordă următoarele premii: pentru conducătorii activității de pe parcelele experimentale clasate pe locurile I, II și III — cîte o excursie gratuită în U.R.S.S.; pentru conducătorii activității de pe parcelele experimentale care au obținut mențiune — o excursie gratuită la stațiunea de cercetări agro-pomicole din Cluj, condusă de Rudolf Palocsay și o bibliotecă personală cuprinzînd lucrări de specialitate și beletristice. Parcelelor experimentale premiate, ca și celor care au obținut mențiuni, li se acordă drept premiu și cîte un microscop.

Din experiența școlii sovietice

STRINSA LEGATURA CU PRACTICA
în predarea matematicii

Nicolai Svetliakov, profesor de matematică la școala medie nr. 169 din raionul Sverdlovsk al Moscovei, se bucură pe drept de renumele unui bun profesor, care știe să împletească știința cu practica.

Svetliakov a început să predea acum 10 ani la Zvenigorod, lîngă Moscova. Încă de pe atunci el înarma cu iscusință pe elevii săi cu deprinderi practice, organiza diverse cercuri tehnice, învăța elevii să tragă la rindea, să pilească, să șlefuiască, să îndeplinească mici lucrări de lăcătușerie. El însuși stăpînește destul de bine meșteșugul strungăriei și al lăcătușeriei.

Anul acesta, Nikolai Svetliakov predă matematica în clasele a V-a, a VII-a și a VIII-a. Elevii iubesc lecțiile sale și întotdeauna își însușesc bine cunoștințele în domeniul matematicii.

Una dintre primele lecții în clasa a V-a a fost consacrată de Nikolai Svetliakov repetării unei teme care se studiase în anul trecut: „Măsurarea lungimii". Profesorul s-a ivit la lecție înarmat cu un metru de lemn și o ruletă. Intr-un mod foarte atrăgător el a povestit elevilor cum matematicienii din diferite țări au căutat și în sfîrșit au găsit o unitate de măsură a lungimii acceptată de toți — metrul. Arătîndu-le copiilor metrul de lemn, pedagogul le-a propus ca pe rînd să se ocupe de măsurarea podelei și a pereților clasei, a ferestrelor și băncilor. Cînd toate acestea au fost făcute, s-a trecut la măsurarea lungimii cărților, caietelor, penarelor, creioanelor. Aici trebuiau efectuate calcule în decimetri și centimetri.

Studiul intuitiv i-a ajutat pe elevi să memoreze și să-și însușească mai bine măsurile de lungime. La lecția următoare, elevii clasei a V-a au făcut cunoștință cu o bară de măsură, ca acelea pe care le folosesc lăcătușii și au aflat, în același timp, că există și un instrument mai precis, numit micrometru. Cu această ocazie profesorul le-a arătat în ce cazuri folosesc muncitorii micrometrul și la lucrarea căror piese se utilizează el. Expunerea pedagogului a orientat gîndurile copiilor spre uzină, spre ateliere, către strungurile mari și complicate.

— Cînd o să vizităm și noi o uzină? — l-a întrebat pe Nikolai Svetliakov Boris Golubek, un băiețaș brunet din clasa a V-a.

— Vom vizita negreșit — i-a răspuns profesorul, dar mai întîi vom cerceta atelierele școlare și am să vă arăt acolo strungurile noastre.

La lecțiile lui Svetliakov elevii învață să socotească pe numărători. Profesorul le-a arătat și un aparat mai complicat pentru calcule — aritmometrul. Apoi el a condus întreaga clasă într-o excursie la muzeul politehnic, unde elevii au vizitat secția de mașini de calculat. Mașinile „inteligente" care îndeplinesc cu ușurință cele mai complicate calcule i-au umplut de entuziasm pe elevi. Profesorul le-a spus atunci că aceasta nu este încă culmea perfecțiunii și că mașina de calculat electronică execută cu cea mai mare ușurință și alte calcule, mult mai complicate.

La fiecare lecție profesorul aduce în clasă fie un angrenaj, fie vreo altă piesă și demonstrează copiilor cum funcționează sau la ce folosește. Acasă, elevii îi minunează pe părinți prin cunoștințele lor în domeniul tehnicii din uzine și prin interesul lor mereu crescînd pentru muncă.

La geometrie, în clasa a VII-a, elevii se întîlnesc cu tema „patrulaterul". Fără a se mărgini numai la desenele din caiete și de la tablă, Nikolai Svetliakov îi învață pe elevi să construiască modelele figurilor geometrice și să se folosească de ele la rezolvarea teoremelor. Elevii au modelat astfel diverse patrulatere și triunghiuri, cu ajutorul cărora demonstrarea teoremelor se realizează cu mult succes, iar cunoștințele sînt însușite temeinic și profund.

Mult interes arată elevii clasei a VII-a pentru măsurătorile pe teren. Ei au început să facă asemenea măsurători după ce în prealabil au realizat cu mîinile lor inventarul necesar: echere, compasuri, goniometre cu limbi orizontale și verticale. În acest scop s-a creat un cerc special în cadrul căruia elevii, sub conducerea pedagogului, au meșteșugit aceste instrumente.

Luînd cu sine instrumentele, întreaga clasă a VII-a, cu profesorul în frunte, s-a îndreptat către Țaritino, unul dintre cele mai frumoase locuri de lîngă Moscova. Acolo, ei s-au apucat să măsoare cîteva parcele cu pasul, cu ochiul și cu ajutorul ruletei. Apoi, folosindu-se de echer, ei au calculat un spațiu în triunghi, de un ha. Pentru a-și da mai bine seama de mărimea suprafeței, ei s-au plimbat în cadrul acesteia, măsurînd-o cu pașii. Au stabilit de asemenea, la o distanță inaccesibilă, suprafața unui iaz. Cu ajutorul goniometrului au stabilit înălțimea unui copac.

„Măsurătorii" din clasa a VII-a au înregistrat rezultatele muncii lor în albume, au scos un număr special al gazetei de perete cu titlul „Tînărul măsurător" și și-au împărtășit impresiile asupra aplicațiilor practice de la Țaritino.

În clasele a VIII-a, activitatea instructivă capătă un caracter mai complex. Parcurgerea temei „Triunghiuri egale" este însoțită de exemplificări practice. Elevii stabilesc înălțimea unor clădiri. Ei extind munca de confecționare a instrumentelor de măsură. Elevii din clasa a VIII-a învață să lucreze la strung, să deseneze și să se folosească de desene.

Nikolai Svetliakov a primit multe instrumente de măsurat din partea Institutului geologic, care patronează școala. El a căpătat un teodolit, un nivelator, un stativ geodezic și multe altele. Unele din aceste aparate au necesitat reparații, iar elevii din clasele superioare s-au ocupat cu plăcere de acest lucru.

— Fiecare problemă, fiecare teoremă poate fi făcută mai accesibilă dacă se aplică metoda intuitivă — spune Nikolai Svetliakov. Să luăm, de exemplu, o problemă despre întîlnirea unor trenuri sau vapoare. Ea va fi mult mai ușor înțeleasă dacă le vom arăta elevilor cum se întîlnesc două modele de vapoare care plutesc cu ajutorul unor motorașe. Tinerii noștri constructori de vapoare făuresc cu plăcere asemenea modele în cadrul cercurilor.

În prezent, Nikolai Svetliakov și elevii săi au trecut la construirea unui pantograf — aparat pentru mărirea sau micșorarea desenelor. Pantograful va fi realizat în atelierul de lăcătușerie al școlii. La această activitate vor participa elevi din toate clasele, de la a V-a pînă la a VIII-a. Pentru fiecare se va găsi de lucru după cunoștințele și capacitatea sa. Și dacă în unele cazuri practica depășește teoria, nu va fi o nenorocire atît de mare: elevii își vor însuși mai ușor la lecție cunoștințele noi.

În trecut, matematica era considerată ca o materie foarte grea și de aceea nu prea era iubită, în special de către fete. Acum, ea devine pentru foarte mulți elevi obiectul cel mai iubit. Copiii frecventează cu plăcere cercurile de matematică. Apropiind predarea acestui obiect de viață, de practică, Nikolai Svetliakov și alți profesori de matematică fac obiectul lor mai accesibil elevilor.

NOI PROIECTE-TIP
pentru construirea școlilor

Traducînd în viață Directivele celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. în legătură cu întărirea bazei didactico-materiale a școlilor, Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. a trecut la elaborarea unor noi proiecte pentru școlile medii de cultură generală și școlile-internat. În legătură cu creșterea numărului de elevi în clasele superioare s-a hotărît schimbarea tipului de școli medii și a înzestrării lor. În locul școlii medii existente, cu o capacitate de 400 de locuri, s-a proiectat o școală medie pentru 520 de locuri. În locul unui complex școlar cu 880 de locuri se va crea unul pentru 920 de locuri.

Din martie pînă în august 1956 a avut loc un concurs unional pentru noi proiecte-tip destinate școlilor medii de cultură generală. Pe baza materialelor obținute la concurs s-a propus institutelor de proiectări să elaboreze noi proiecte-tip de școli și școli internate. Clădirea școlii de cultură generală cu 280 de locuri va putea fi în același timp și clădire destinată studiului în școlile-internat cu 200 locuri; școala cu 520 de locuri va putea fi în același timp clădire destinată studiului în școala-internat cu 300 locuri, iar școala pentru 920 de locuri va fi clădire destinată studiului în școala-internat cu 600 de locuri.

Clădirea școlară pentru 280 de locuri este destinată în special localităților sătești. Aceasta va fi o școală cu 2 etaje, cu 7 săli de clasă, cabinet de științe naturale, atelier școlar pentru prelucrarea lemnului și metalului, sală de gimnastică, bufet bibliotecă, cancelarie, cabinetul directorului, cameră cu garderobă, locuință pentru portar.

Școli medii cu 520 și 920 de locuri se vor construi în special în orașe, în mari localități muncitorești, în sovhozuri și centre raionale. În aceste școli se vor crea pentru elevii claselor superioare cabinete școlare speciale pentru istorie, geografie, literatură, limbi străine, matematică, desen, studiul mașinilor, fizică și electrotehnică, chimie și biologie, ateliere școlare pentru lemn și metal etc. În afară de aceasta, școlile vor avea săli de festivități și gimnastică cu garderobă, încăperi pentru biblioteci, cabinet metodic, cabinetul medicului, camere pentru organizațiile obștești și altele.

Conform noilor proiecte, înălțimea unei școli nu va depăși 3 etaje. Camerele din aceste clădiri vor fi bine luminate.

Clădirile pentru școlile-internat vor fi destinate pentru 300 și 600 de elevi. Se prevăd, de asemenea, tipuri intermediare de școli-internate cu 210 și 450 de locuri.

Complexul de clădiri al școlii-internat va fi alcătuit din corpul destinat studiilor, clădirea internatului, locuințele pentru personal și corpul administrativ. Proiectele stabilesc suprafețele destinate școlilor-internat de diverse tipuri. Parcelele sînt alcătuite din următoarele sectoare: de studiu și de locuit, sportiv, experimental-educativ și administrativ.

Internatele cu 210 și 300 de locuri sînt proiectate cu o singură clădire. Internatele pentru 450 și 600 de locuri pot fi într-o clădire sau în cadrul unui bloc din cîteva clădiri. Internatele sînt proiectate într-un sistem secțional. Fiecare secție se compune din dormitoare pentru 15—30 de tineri din grupe de camere pentru odihnă, infirmerii și încăperi pentru curățirea hainelor și încălțămintei. Dormitoarele pentru băieți și fete sînt la etaje diferite sau pe aripi diferite în aceeași clădire.

Internatele vor avea saloane pentru întîlnirile elevilor cu părinții, camere pentru conducătorul internatului, educatori și personalul tehnic, magazii pentru păstrarea lingeriei, îmbrăcămintii, încălțămintei, mobilei, inventarului, obiectelor personale ale elevilor și camere de baie. Într-o aripă separată a clădirii se va instala un punct medical izolator. În aceeași clădire se proiectează un bloc alimentar compus din sala de mese, spălător, bucătărie, sală pentru spălatul vaselor, magazii pentru alimente, inventar, lingerie.

Pentru construirea corpurilor administrative și de locuințe au fost adoptate proiectele-tip existente. Pentru personalul pedagogic și de deservire se proiectează construirea de case de locuit cu două etaje și opt apartamente.

Clădirile școlilor și școlilor-internat vor fi prevăzute cu încălzire centrală, cu ventilație, conducte de apă și canalizare, cu gaze, cu alimentație cu apă caldă, lumină electrică, semnalizare sonoră, telefon, instalație de radio.

Este o sarcină de cinste a arhitecților, inginerilor organizațiilor de proiectări, a lucrătorilor din Ministerul Învățămîntului din republicile unionale să înfăptuiască elaborarea și aprobarea proiectelor-tip la termenele stabilite.

I. PADEJNOV
Locțiitorul ministrului Învățămîntului al R.S.F.S.R.

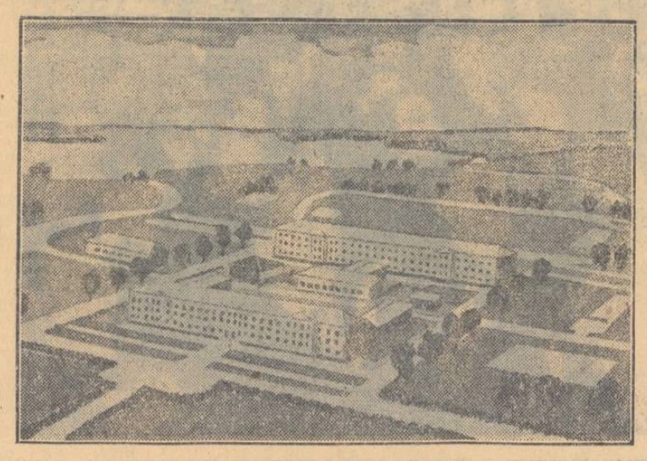

Proiect-tip de școală-internat

PROFESOARA ALEXANDRA FEDORINCIC

Cînd trece pe străzile orașului ei natal, Alexandra Fedorincic, profesoară la școala medie nr. 3 din Sevastopol, este salutată cu respect de adulți și de copii.

De cincizeci de ani lucrează în învățămînt Alexandra Fedorincic, cea mai bătrînă profesoară a școlii medii nr. 3. Nu de mult, oamenii muncii din Sevastopol au sărbătorit în mod solemn jubileul ei. Au venit s-o felicite cu acest prilej foștii săi elevi — ingineri, agronomi, medici, artiști, profesori — tovarășii ei de muncă, părinți ai elevilor și cetățeni pe care i-a ajutat în calitatea sa de deputat în sovietul orășenesc.

In seara jubileului, sala mare a școlii semăna cu o grădină de flori, atît de multe buchete imense i se aduseseră în dar sărbătoritei. Și toți cei care au vorbit la serată i-au spus bătrînei profesoare cuvinte calde și au felicitat-o cu dragoste.

Alexandra Fedorincic și-a început activitatea pedagogică pe cînd avea 18 ani, în vremea primei revoluții ruse. Intrînd în anul 1905 într-o școală sătească, tînăra profesoară s-a cufundat dintr-o dată în munca revoluționară, iar peste cîteva luni a și devenit membră a comitetului de grevă de la nodul de cale ferată din Ilobin. Cînd au început arestările de revoluționari, feroviarii au ajutat-o să scape de închisoare. A plecat să predea într-un sat îndepărtat. Acolo a muncit mai mult de zece ani într-o școală mică, a învățat pe copii și pe adulți să scrie și să citească. Acolo a găsit-o și Revoluția din Octombrie.

La școlile din Sevastopol, Alexandra Fedorincic a început să predea cînd devenise deja un pedagog matur, cu o mare experiență în munca instructiv-educativă. Și chiar din primul an și-a cucerit dragostea înflăcărată și respectul copiilor, simpatia profesorilor.

Alexandra Fedorincic n-a avut niciodată elevi rămași în urmă la obiectul ei — limba rusă. Profesoara ține o legătură strînsă cu părinții elevilor ei, îi vizitează adesea, cercetează cum sînt educați copiii în familie, cum își pregătesc lecțiile, cum respectă regimul zilei. Ea îi deprinde pe elevi să citească literatură artistică le împrumută cu drag cărți noi din biblioteca ei particulară, dar urmărește cu severitate ca elevii să le mînuiască cu grijă cărțile. Alexandra Fedorincic îi învață pe elevi ei să-și iubească patria, poporul, orașul.

Cînd a început Marele Război pentru Apărarea Patriei, Alexandra Fedorincic, deși nu mai era o femeie tînără, și-a condus elevii pe front ca și cum ar fi fost proprii ei copii. Ea însăși a lucrat în școlile subterane ale Sevastopolului, a înființat brigăzi de femei care au sprijinit frontul, a condus o casă pentru copii Sevastopolului asediat. Stăpînirea ei de sine, iscusința ei de a birui greutățile vieții de război erau invidiate de tineri. În vara anului 1942 ea a ieșit pe un torpilor militar din orașul asediat, pentru a asista, la Moscova, la mitingul femeilor participante la război.

Întorcîndu-se de la Moscova la Sevastopol ea a lucrat pînă la sfîrșitul războiului ca soră medicală la un spital.

În 1945, Alexandra Fedorincic a fost întîmpinată la școală așa cum au fost întîmpinați în acel an toți învingătorii — participanții la Marele Război pentru Apărarea Patriei. Pieptul profesoarei era împodobit cu ordine și medalii militare. Devenise mai severă la înfățișare, mai gravă, dar în ochi îi strălucea mai multă căldură și dragoste pentru copii.

Sevastopolul pașnic devenise și mai frumos.

Ei, Mare Neagră, mare minunată
Oraș-Erou, Sevastopol natal..."

cîntau răsunător copiii, elevi ai Alexandrei Fedorincic, adunați pentru excursia la Colina Malahov. Acolo se aflau mormintele ostașilor care au apărat Stalingradul. Copiii mergeau cu profesoara pe străzile orașului natal, așa cum au mers cu ea, în urmă cu 20 de ani, tații și mamele lor, foștii ei elevi.

Trec ani de muncă îndîrjită, dar puterile și energia bătrînei profesoare sînt parcă inepuizabile. Alexandra Fedorincic nu-și poate închipui viața fără școală, fără elevi, fără activitate obștească. După lecțiile din școală ea ține conferințe cu teme pedagogice la cluburile muncitorești sau se îndreaptă spre sovietul orășenesc de deputați ai celor ce muncesc. În zilele de primire o așteaptă întotdeauna alegătorii. Aceștia i se adresează în legătură cu cele mai diferite probleme: unii fac demersuri în legătură cu pensiile, alții doresc să primească o cameră mai mare, sosesc și unii care doresc pur și simplu să se sfătuiască despre problemele familiare, despre profesia pe care să și-o aleagă, despre facultatea la care să se înscrie. Sosesc și profesori, directori de școală cu nevoile și preocupările lor. Profesoara-deputat îi ascultă pe toți cu aceeași atenție — primește cereri, dă telefoane, trimite scrisori și cel mai adesea vizitează ea însăși diferite instituții pentru a rezolva problemele alegătorilor.

Bătrîna profesoară este oaspete dorit în fiecare familie. Mulți se grăbesc să-și împartă cu ea bucuriile și necazurile familiale, să-i ceară sfaturi. Ea este un prieten apropiat, un sfătuitor, un sprijinitor.

În ultimii ani, bătrîna profesoară predă în școală și cîntul, deoarece are și pregătire muzicală. Acum se pregătește cu copiii pentru Festivalul mondial al tineretului, învață cu ei cîntece din țările de democrație populară. În deosebi le place copiilor cîntecul bulgăresc „Păstorul". Melodia acestui cîntec răsună departe de zidurile școlii medii nr. 3 din Sevastopol. Elevii au cîntat-o la serata școlară închinată aniversării Revoluției din Octombrie.

„Alături de elevii mei întineresc" — spune Alexandra Fedorincic.

În cuvintele bătrînei profesoare răsună o mare, o inepuizabilă dragoste pentru copii.

E. CERNIȘEVA

In spiritul unei înalte răspunderi

Educația comunistă a studenților — iată o problemă care, cum e și firesc, ne preocupă în cea mai largă măsură pe toți cei ce lucrăm în instituțiile de învățămînt superior. În această privință, în fața noastră stau acum sarcinile de mare însemnătate pe care ni le-a trasat Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. în legătură cu îmbunătățirea muncii politico-educative în rîndurile studenților.

Există fără îndoială, în universități ca și în celelalte instituții de învățămînt superior, o bogată experiență acumulată în ultimii ani. Există multe rezultate pozitive, demne de a fi valorificate, generalizate din punct de vedere teoretic și practic. Concluzii pot fi trase, nu puține, cred, și de pe urma neajunsurilor, a lipsurilor pe care le cunoaștem încă munca noastră în acest domeniu.

Din păcate, însă, această problemă — arzătoare sub raportul însemnătății ei practice și deosebit de interesantă sub raportul complexității aspectelor pe care le comportă — n-a constituit încă obiectul unor preocupări organizate, susținute, ale cercetătorilor din domeniul pedagogiei. E drept că nu e singura în această situație, dar aceasta nu constituie pentru noi o circumstanță atenuantă, ci dimpotrivă...

Cred că ar fi necesar să pornim la discutarea acestei probleme de la precizarea scopului pe care-l urmărim în activitatea noastră. N-ar fi rău, poate să definim acest scop sub forma sa fie și cea mai generală, urmînd ca ulterior să-l concretizăm. Aș spune, deci, că obiectivul este să formăm tipul specialistului cu înaltă calificare, al intelectualului de tip nou al societății noastre socialiste. Aceasta ne-ar cere să schițăm, fără întîrziere, trăsăturile acestui tip de om, de a cărui pregătire ne ocupăm în învățămîntul superior. Am în vedere concepția sa despre lume, metodele sale de gîndire și de cercetare, mentalitatea sa, conștiința responsabilității sale sociale. Nu mi se pare inutil — pe această linie — să precizez faptul — pe cît de cunoscut pe atît de esențial — că trăsătura principală a tînărului nostru intelectual trebuie s-o constituie concepția materialist-dialectică asupra lumii. Căci numai avînd formată în mod temeinic, ca o caracteristică devenită organică a gîndirii sale, concepția despre lume a proletariatului, tînărul intelectual se conturează, în ceeace este esențial, în sensul tipului a cărui realizare o urmărim.

El va fi un intelectual de orientare umanistă, indiferent de specialitatea sa, pentru că gîndirea sa dialectică îi va da capacitatea de a înțelege interdependența științelor despre om și societate, despre viața spirituală și cea biologică, despre legile naturii și legile istoriei. Cu alte cuvinte, fiind un om modern, trăind în epoca marilor descoperiri științifice, care cer fiecărui intelectual cunoașterea aprofundată a unei anumite specialități, a unui domeniu uneori foarte restrîns ca sfera, el nu va fi un diletant nici în alte ramuri ale culturii umane, ci un bun specialist, avînd totodată un orizont cultural umanistic, larg.

Pentru el, eficacitatea practică a muncii sale va trebui să fie, în modul cel mai firesc, o preocupare esențială. „Omul în cutie" va dispare, înlocuit cu omul care se simte responsabil în domeniul său de activitate, în activitatea sa științifică, de mersul înainte al omenirii, de construcția socialistă a patriei sale, de satisfacerea nevoilor materiale și spirituale ale poporului, de fericirea acestuia.

El va fi deci un specialist, dar și un activist pe tărîm obștesc, pasionat de munca în domeniul specialității sale, dar și de marile probleme ale omenirii și societății, un militant pentru cauza măreață a socialismului. El va fi un om cu o gîndire independentă, științifică, plin de pasiune pentru adevărul științific, de curiozitate nepotolită în explorarea vieții, gata să apere cu consecvență pozițiile cele mai înaintate, pozițiile marxist-leniniste, în lupta de idei ca și în lupta socială, pentru făurirea unei societăți din care exploatarea este izgonită.

Am sugerat aci doar cîteva din trăsăturile proprii intelectualului înaintat, ale specialistului de tip nou pe care vrem să-l formăm în învățămîntul superior, fără pretenția de a epuiza problema într-o caracterizare dogmatică, pe puncte.

În realizarea acestui obiectiv cred că este neapărat necesar să ținem seama de materialul uman cu care lucrăm, de particularitățile categoriei de tineri asupra cărora se exercită influența noastră educativă în cadrul învățămîntului superior.

Dar înainte de toate trebuie să ne referim la condițiile istorice noi în care se dezvoltă azi, în țara noastră, sub grija regimului democrat-popular, un tineret studios provenit — în marea sa majoritate — din rîndul oamenilor muncii. Din rîndurile acestui tineret va trebui să se formeze noua intelectualitate, schimbul generației actuale, participantă activă la transformările istorice ale societății noastre.

După părerea mea, în procesul de formare, de educare comunistă a studenților, trebuie să ținem seama de două trăsături esențiale ale acestora. Este vorba despre faptul că avem de a face nu cu copii, ci cu tineri, situați pe drumul care duce de la pragul adolescenței la cel al maturității. Aceasta înseamnă că ei au îndărătul lor o anumită experiență de viață, că sînt înarmați cu o anumită pregătire intelectuală, mai mult sau mai puțin încheiată, cu un anume mod de gîndire destul de puternic conturat. Este vorba deci despre o conturare mai puternică a personalității acelor cu care trebuie să lucrăm. De acest lucru trebuie să ținem neapărat seama pentru atingerea rezultatelor muncii educative. Și trebuie, totodată, să găsim calea cea mai bună pentru a mobiliza ceea ce este pozitiv, comun în masa studențească, pentru integrarea fiecărui student, cu particularitățile sale proprii cele mai prețioase, în mersul general înainte al colectivului din care face parte.

Dar, în același timp trebuie să avem în vedere faptul că acești tineri, care nu prezintă de fel o „tabula rasa", se află într-un proces încă acut de evoluție, adeseori contradictoriu. Să nu uităm că ei constituie întotdeauna un izvor uriaș de energie, de elan spre activitate, spre acțiuni generoase, dar și un material încă necopt, o plămadă care poate fi mulată, îmbogățită, o energie care poate fi călăuzită într-o activitate rodnică, dacă avem priceperea necesară — dar care se poate manifesta și anarhic, dăunător, dacă această îndrumare pozitivă lipsește. Aceasta, cred, este de natură să indice atît puterea de acțiune pe care o poate exercita influența noastră educativă, cît și responsabilitatea noastră în această privință.

Care sînt mijloacele de care dispunem?

Învățămîntul nostru superior, structurat pe baza unor principii pedagogice înaintate, proprii gîndirii societății noastre socialiste, oferă numeroase mijloace în general cunoscute. Ele se referă atît la procesul didactico-științific cît și la activitatea extrașcolară, la influența hotărîtoare a organizațiilor de partid, la influența organizației de tineret, care determină participarea directă a studenților la viața socială, la mișcarea politică a țării noastre.

Am avea multe de spus aci, în legătură cu însemnătatea deosebită pe care o are, în formarea conștiinței comuniste a studenților, în educarea conduitei comuniste a acestora, antrenarea lor directă în activitatea organizațiilor de tineret — a organizațiilor U.T.M. și a asociațiilor studențești. Ar trebui, cred, să vorbim pe această linie despre necesitatea de a găsi formele cele mai adecvate pentru o activitate bogată, vie, interesantă, corespunzînd intereselor și înclinațiilor firești ale tineretului studios, preocupărilor sale de specialitate. Ar trebui să vorbim despre acea activitate în care năzuințele tineretului către munca constructivă să se încadreze firesc în efortul general al poporului nostru pentru construirea socialismului. Socotesc că dezbaterea sub acest aspect a problemei ar fi cu atît mai întemeiată cu cît ea ar cere — odată cu valorificarea experienței pozitive care, într-o măsură mai mare sau mai mică, a fost acumulată în cele mai multe instituții de învățămînt superior — și analiza critică a unor mijloace superficiale, neadecvate, depășite, ale acestei experiențe. Abordarea acestei probleme, deosebit de importantă și de complexă, necesită însă spațiul unui alt articol. Aci aș vrea să abordez problema sub un aspect care — deși nu mai puțin însemnat — cred că a fost mai puțin dezbătut.

Mă refer la faptul că una din căile esențiale în educarea comunistă a studenților trebuie căutată în principala formă de activitate a acestora, învățătura. De aceea, asupra acestui aspect al problemei aș vrea să-mi spun părerea.

În procesul de învățămînt cred eu că trebuie căutată veriga principală a forței educative, întrucît aci se întîlnesc, se încrucișează, cu rezultatele cele mai adînci, influențele educative ale cadrelor didactice. Urmărind ideea pe care o expuneam mai sus, că la baza formării tipului de intelectual pe care ni-l propunem trebuie să stea formarea concepției lui despre lume, consider că veriga principală trebuie căutată în procesul dezvoltării unui anumit fel de a gîndi, în procesul dezvoltării unei gîndiri științifice, originale, integre, a gîndirii materialist-dialectice.

Nu încape îndoială că în privința aceasta are o influență de prim ordin pregătirea filozofică. Ea oferă metoda de gîndire și legile generale ale tuturor științelor, dă capacitatea de a stabili raportul între fenomene, pentru justa lor înțelegere. De aceea, catedrele de științe sociale stau, indiscutabil, în frunțea procesului educativ, așa cum și profesorii de la aceste catedre sînt printre primii responsabili în exercitarea acestui proces. Mi se pare însă o prejudecată primejdioasă și cu destulă circulație aceea că funcția educației comuniste revine exclusiv sau măcar cu prioritate catedrelor de științe sociale. Dar educarea comunistă a studenților ar fi primejduită dacă munca educativă nu s-ar duce consecvent pe aceeași linie și cu aceeași intensitate în întregul proces de învățămînt. Căci pregătirea filozofică generală se transformă în dogme și în scheme dacă nu se împletește, dacă nu se leagă strîns cu tezele și datele proprii disciplinelor științifice de specialitate, dacă nu este aplicată în domeniul acestor discipline.

Aș afirma că determinantă este dezvoltarea gîndirii materialist-dialectice în cadrul studiului de specialitate. De aceea, după părerea mea, veriga principală o constituie influența educativă a profesorului de specialitate, acțiunea lui perseverentă îndreptată spre formarea gîndirii științifice și, odată cu ea, a concepției înaintate despre lume, spre formarea poziției combatante, partinice, a studenților săi. Pentru aceasta trebuie să asigurăm caracterul științific al muncii didactice în instituțiile de învățămînt superior, a căror sarcină nu constă în transmiterea unor cunoștințe elementare, ca în școala medie, ci în promovarea unei gîndiri științifice, bazate pe studiul datelor de specialitate și al problemelor științei contemporane.

Încă Odobescu, scriitor și om de știință, înaintaș strălucit al tradiției noastre universitare, își definise scopul cursului său prin prizma scopului învățămîntului universitar, arătînd că nu e vorba de a-i preda studentului „cutare sau cutare porțiune mai mult sau mai puțin restrînsă dintr-o știință, ci de a-l învăța cum însuși poate să învețe cu spor orice porțiune a acelei științe". În zilele noastre, aceasta are o semnificație deosebită, pentru că e vorba de trăsătura esențială a intelectualului comunist, de capacitatea gîndirii sale creatoare, marxiste. De aceea, necesitatea de a asigura muncii noastre un nivel universitar mi se pare hotărîtoare. Lecția, prelegerea are, de aceea, un sens special în perspectiva sarcinii noastre educative. Cursul trebuie și poate să fie atrăgător și convingător pentru masa studenților, adică documentat pînă în amănunte și în același timp concludent pentru perspectiva problemei, pasionant prin noutatea în date și expunere, fără a înlătura necesitatea demonstrațiilor dificile. Arta profesorului este de a asigura participarea vie a auditorilor la sistemul său de gîndire, de a îndeplini, prin cursul său, o parte a procesului de educare a gîndirii materialist-dialectice.

Dar pentru aceasta el însuși trebuie să fie un bun dialectician și un gînditor marxist în știința sa. În aceasta stă esența problemei. Este hotărîtoare, pentru influența educativă pe care o exercită în procesul de învățămînt asupra studenților noștri, poziția ideologică de pe care se susțin diferitele teze ale științei, felul în care se reflectă în curs problemele practicii, răspunsul pe care acesta îl oferă gîndirii tineretului studios. Eu cred că trebuie să ne punem cu toată seriozitatea această problemă, dacă privim cu răspundere sarcina educației comuniste a studenților. Asigurarea caracterului convingător al cursurilor trebuie să înceapă cu clarificarea profundă, sinceră, a propriilor poziții în știință.

În același timp, nu poate și nu trebuie să fie neglijată nici influența pe care o exercită asupra tineretului personalitatea puternică, originală, a profesorului. Bineînțeles, lectura — fie și cu intonație — a unor lecții anonime, datorate colectivului de catedră, nu are nici o funcție în procesul educativ. Studentul trebuie și dorește să simtă acționînd asupra sa nu o regulă uniformă, ci o gîndire originală, care-i transmite viu, atrăgător, regulile fundamentale ale gîndirii și ale științei.

Este fără îndoială valabil într-un sens superior adevărul pe care-l susținea Ușinski în legătură cu educația, că aceasta se dezvoltă „numai sub influența directă a personalității omenești. Această influență a personalității omenești nu poate fi înlocuită în mod artificial prin nici un fel de uniformă, prin nici un fel de regulamente și orare. Ea este pentru un suflet tînăr ca o rază fecundă de soare, care nu poate fi înlocuită prin nimic".

Dar accentul pe care-l punem pe influența directă a profesorului asupra formării conștiinței comuniste a studenților nu se poate referi doar la cursuri. Trebuie să dezvoltăm tradiția contactelor directe între profesori și studenți. În acest sens, seminariile nu trebuie să fie considerate ca o activitate secundară, inferioară cursului. Văd cea mai frumoasă activitate a cadrelor didactice din învățămîntul superior în munca lor directă cu studenții în seminarii, cu condiția ca acestea să depășească metoda catihetică, perimată, și să asigure dezbaterea largă, creatoare, a unor probleme de specialitate.

În definitiv, colocviul profesorului cu studenții are o tradiție veche și nu mi se pare străină de scopul nostru nici metoda peripateticienilor. Nu văd de ce cadrele didactice superioare n-ar duce ample discuții cu studenții lor, pe care să-i cunoască personal, pe care să-i considere realmente discipoli, conducîndu-i cu grijă către o gîndire științifică, marxistă, către conduita comunistă. Profesorii din trecut practicau adeseori astfel de relații cu studenții, formîndu-i în spiritul lor.

Consider că avem nevoie ca profesorii noștri, cadrele învățămîntului nostru superior, caracterizați printr-o exemplară responsabilitate profesională, prin dragostea și interesul lor profund pentru știință, prin atașamentul lor pentru cauza celor ce muncesc, prin patriotismul lor fierbinte să-și exercite influența binefăcătoare asupra dezvoltării tineretului studios.

Cred că trebuie să fie promovată în instituțiile de învățămînt superior acea școală de profesori, ei înșiși adevărați gînditori marxiști, capabili să-și formeze studenții ca pe niște ucenici setoși de lumină, de cultură, în spiritul nostru, al comunismului.

Spre aceasta cred că trebuie să tindem.

BIANCA BRATU
lector la catedra de pedagogie a Facultății de filozofie de la Universitatea „C. I. Parhon"

Consfătuirea micilor grădinari și pomicultori

În orașul Cîmpulung din regiunea Suceava a avut loc de curînd cea de a doua consfătuire a micilor grădinari și pomicultori din raion. Această consfătuire a constituit un prilej nimerit de trecere în revistă a realizărilor obținute de pionieri în acest an, a progresului realizat de la prima consfătuire a micilor grădinari.

Cu multă însuflețire au împărtășit pionierii participanților la consfătuire aspecte din experiența lor în realizarea unor culturi bogate de legume și fructe. Deosebit de interesante au fost în special comunicările făcute de pionierii școlilor de 7 ani din comuna Vatra Moldoviței, din comunele Pojorîta și Vama, precum și de elevii școlii medii din Cîmpulung. Astfel, elevul Traian Ghițău, de la școala de 7 ani din Vatra Moldoviței, a povestit cum pregătește el răsadurile și ghivecile nutritive. Zenobia Loghin, elevă în clasa a VII-a la aceeași școală, a arătat cum a reușit să încrucișeze ardei grași cu pătlăgele roșii, încrucișare din care a rezultat un fruct nou, cu gust de roșii dar avînd forma ardeilor. Interesantă și instructivă a fost și expunerea tinerei Doina Livescu, din clasa a VI-a a școlii medii din Cîmpulung, despre aclimatizarea la munte a plantei soia. Foarte folositoare au fost sfaturile practice date de elevul Bogdan Berețan, de la școala de 7 ani din Pojorîta, cu privire la realizarea unei recolte bogate la pomii fructiferi.

De mult succes s-a bucurat expoziția organizată cu prilejul consfătuirii, exponatele la care au fost înfățișate produse recoltate pe loturile experimentale ale școlilor.

După încheierea conferinței au fost distribuite premii atît cercurilor fruntașe din școli, cît și unor pionieri care s-au evidențiat în mod deosebit în realizarea unor culturi bogate.

C. MICHITOVICI

Alegerea organelor conducătoare de partid în instituțiile de învățămînt superior din Capitală

Ing. Marin Rădoi
șeful secției de știință și cultură a Comitetului orășenesc București al P.M.R.

Pregătirea și desfășurarea alegerii ganelor conducătoare de partid în stituțiile de învățămînt superior din pitală au prilejuit o analiză temeini- a muncii desfășurate de acestea de la egerile precedente. Dările de seamă ezentate cu prilejul alegerilor, precum discuțiile purtate pe marginea lor scos în evidență faptul că activi- lea organizațiilor de partid s-a îm- nătățit în ultimul timp. La aceas- a contribuit din plin aplicarea sar- nilor trasate de cel de al II-lea Con- res al P.M.R. precum și de recenta otărîre a Biroului Politic al C.C. al .M.R. privind îmbunătățirea muncii oliticо-educative în rîndul studenților. Problemele de conținut ale învăță- întului formează tot mai mult preo- uparea centrală a multor organizații partid din instituțiile de învăță- înt superior. Astfel, la Institutul olitehnic comitetul de partid a ini- at constituirea unui colectiv, format in membri și nemembri de partid entru cercetarea tematicii proiectelor e an, a situației laboratoarelor, a ctivității desfășurate de tinerele ca- re. Numeroși pedagogi membri de artid au participat la analiza unor ursuri, contribuind astfel la îmbună- ățirea conținutului acestora. S-au rganizat consfătuiri cu absolvenții nstitutului din ultimii 4 ani și cu re- rezentanți ai întreprinderilor indus- riale pentru a se studia în ce măsură pregătirea dobîndită de absolvenți în nstitut răspunde necesităților indus- riei. Din aceste consfătuiri au rezul- at concluzii însemnate pentru ridica- ea nivelului muncii didactico-științi- ice din institut.

La Universitatea „C.I. Parhon" s-a inițiat analiza activității desfășurate de comuniștii de la unele catedre. Co- mitetul de partid a sprijinit analiza muncii catedrei de materialism dia- lectic, analiză care a fost urmată de uarea unor măsuri ce au dus la îmbunătățirea muncii colectivului ca- tedrei. Din inițiativa organizațiilor de partid și cu ajutorul conducerii decanatelor, în cîteva facultăți au a- vut loc seminarii metodologice, me- nite să stimuleze lupta de opinii cu privire la probleme legate de specifi- cul acestor facultăți. Discuția de la Facultatea de filologie, de pildă, des- pre limba literară, a dus la precizа- rea cîtorva probleme importante.

La Institutul medico-farmaceutic s-au constituit comisii metodico-di- dactice pe lîngă decanate. Acestea au urmărit desfășurarea procesului de învățămînt, făcînd în același timp și prețioase propuneri conducerilor fa- cultăților.

Acțiuni asemănătoare au fost ini- țiate și la Institutul de științe econo- mice și planificare „V.I. Lenin". In- stitutul de petrol și gaze, Institutul „Maxim Gorki". Institutul de cultură fizică etc.

Discuțiile comuniștilor la adunările generale de la Universitatea „C. I. Parhon", Institutul agronomic „N. Bălcescu", Institutul medico-farmaceu- tic au subliniat participarea crescîndă a membrilor de partid la sesiunile de comunicări științifice.

In adunările generale care au avut loc la Institutul agronomic, Institutul politehnic, Institutul de construcții și Institutul medico-farmaceutic s-au discutat cu multă competență proble- mele unei cît mai temeinice pregătiri a studenților și legării cunoștințelor de practică.

Nu toate adunările generale pentru dări de seamă și alegeri au dovedit însă o preocupare intensă pentru pro- blemele muncii didactico-științifice. Astfel, dările de seamă și discuțiile de la Institutul de mine, Institutul de căi ferate etc. au tratat mai puțin pro- bleme privind conținutul învățămîntu- lui, limitîndu-se la probleme curente de ordin organizatoric. Nici la Institutul agronomic nu s-au dezbătut — în măsura posibilităților de care dispu- ne organizația de partid — aspecte ale procesului de învățămînt, și mai ales nu s-a vorbit despre legarea cer- cetărilor științifice de practica con- struirii socialismului în agricultură.

La Facultatea de medicină genera- lă, colectivele care au participat la analiza muncii unor catedre au des- fășurat o activitate formală, lipsind facultatea de un sprijin prețios în stabilirea concluziilor care să ducă la îmbunătățirea muncii. Aceasta cu a- tît mai mult cu cît aici mai există confuzii în predarea unor cursuri, lip- sește coordonarea programelor analiti- ce, ceea ce duce uneori la repetări inutile. De asemenea, se simte lipsa unei munci colective în cadrul unor catedre.

La Institutul politehnic, munca de îndrumare a studenților către o ac- tivitate independentă, creatoare, s-a transformat într-o dădăceală care îri- nează inițiativa acestora.

De o deosebită atenție s-a bucurat, atît în dările de seamă cît și în dis- cuții, munca desfășurată de organi- zațiile de partid pentru înarmarea ideologică a cadrelor didactice din învățămîntul superior. In adunări s-a arătat că dezbaterea documentelor Congresului al II-lea al P.M.R. și ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. de către cadrele didactice a dus la elimi- narea unor confuzii, contribuind în același timp la creșterea interesu- lui profesorilor, conferențiarilor și a- sistenților pentru studiul problemelor ideologice. Nivelul mai ridicat al dis- cuțiilor în cadrul cercurilor de învă- țămînt politic a contribuit în bună măsură la îmbunătățirea frecvenței, așa cum s-a întîmplat la Institutul „Maxim Gorki", la Institutul medico- farmaceutic etc.

In adunările generale s-a subliniat de asemenea inițiativa unor organi- zații de partid de a organiza cercuri de studiere a problemelor ideologice legate de specificul muncii profesio- nale și conferințe care să înarmeze cadrele didactice cu cunoașterea poli- ticii partidului nostru. Asemenea ini- țiative s-au manifestat la Universita- tea „C. I. Parhon" și la Institutul po- litehnic.

Discuțiile au scos însă la iveală și multe din slăbiciunile organizării în- vățămîntului politic în rîndul cadre- lor didactice. La multe instituții de învățămînt superior nu s-a ținut sea- ma de nivelul cursanților, de domeni- ul de activitate al acestora, de mo- dul cum dezbaterile în jurul diferite- lor probleme contribuie efectiv la îm- bunătățirea muncii didactico-științi- fice și obștești.

A fost slab scoasă în evidență preo- cuparea cadrelor didactice pentru for- marea conștiinței cetățenești și pa- triotice a studenților, pentru cultiva- rea celor mai nobile virtuți ale omu- lui luminat, luptător pentru progre- sul patriei, pentru înaintarea ei vic- torioasă pe drumul socialismului.

Slabă atenție au acordat dările de seamă și discuțiile muncii desfășurate de agitatori. In majoritatea institute- lor agitatorii n-au fost suficient in- struiți asupra problemelor actuale, n-au fost îndrumați și controlați la locul de activitate. Munca birourilor organizațiilor de partid s-a mărginit adesea la ținerea unei evidențe scrip- tice a agitatorilor.

Insuficient s-au ocupat dările de seamă și de modul cum au muncit organizațiile de partid pentru antre- narea cadrelor didactice în dezbate- rea unor probleme din domeniul știin- țelor tehnice, agrobiologice, ideologice etc.

Este încă nesatisfăcătoare — după cum s-a arătat în adunările generale — colaborarea cadrelor didactice din învățămîntul superior la presa cen- trală și la revistele de specialitate, sînt încă rare articolele în care ca- drele universitare iau atitudine și dezbat de pe poziții științifice diferite teme care comportă încă interpretări diferite.

Un loc important în adunările de dări de seamă l-au ocupat problemele vieții interne de partid. Numeroși participanți la discuțiile din cadrul acestor adunări au arătat că dezbate- rea documentelor Congresului al II- lea al P.M.R. și a documentelor Con- gresului al XX-lea al P.C.U.S. a con- tribuit la îmbunătățirea sub toate aspectele a vieții de partid. Normele leniniste ale vieții de partid au con- stituit farul călăuzitor în munca des- fășurată de organizațiile de bază din instituțiile de învățămînt superior. Un număr tot mai mare de membri de partid au participat activ la rezol- varea multiplelor acțiuni ale organiza- țiilor de partid. In multe instituții de învățămînt superior au fost repartizate sarcini concrete membrilor de partid, în funcție de capacitatea și posibilită- țile acestora. S-a pus un accent deo- sebit pe luarea hotărîrilor în colectiv, criticîndu-se cu tărie metodele de muncă sectară în activitatea unor bi- rouri ale organizațiilor de bază, ca de pildă, în activitatea biroului de la Institutul agronomic.

Numeroase organizații de partid au reușit să antreneze în jurul lor active largi. Cu ajutorul acestora organiza- țiile de partid au putut cunoaște și rezolva mai bine unele probleme im- portante din activitatea facultăților și institutelor.

Discuțiile în jurul dărilor de seamă au scos la iveală faptul că spiritul critic și autocritic al membrilor de partid din instituțiile de învățămînt superior nu a fost suficient cultivat. Mai sînt cazuri unde criticarea con- ducerii institutului este considerată drept insultă, unde nu se ține seama de multe propuneri prețioase ce vin din mijlocul maselor de studenți și cadre didactice. Așa stau lucrurile, de pildă, la Institutul de cultură fi- zică.

Dacă organizațiile de partid s-au preocupat în mai mare măsură de pri- mirea în rîndul candidaților de par- tid a elementelor fruntașe la învăță- tură, o slabă atenție a fost acordată însă primirii de candidați din rîndul cadrelor didactice. Există în învăță- mîntul superior cadre didactice va- loroase, care desfășoară o rodnică activitate didactico-științifică, contri- buind prin munca lor la catedră sau prin munca de cercetări la buna pre- gătire a studenților, precum și la so- luționarea unor probleme importante din practica construcției socialismu- lui. Organizațiile de partid s-au preo- cupat însă în slabă măsură de atra- gerea acestora în rîndul candidaților de partid.

Unele organizații nu au privit cu toată răspunderea problema candida- ților. Așa se explică, de pildă, de ce la Institutul agronomic (Facultatea de zootehnie) din 6 cereri de primire în rîndul candidaților 4 au trebuit să fie respinse, deoarece studenții care le prezentaseră erau exmatriculați.

Mai multă atenție au acordat or- ganizațiile de partid muncii desfășu- rate în rîndurile studenților de orga- nizațiile U.T.M. S-a pus tot mai mult accent pe faptul că în centrul preocu- părilor acestor organizații trebuie să stea sarcina de a mobiliza studenții la învățătură.

Subaprecierea muncii politico-edu- cative de către organizațiile de partid a avut repercusiuni și asupra modu- lui cum s-au preocupat organizațiile U.T.M. de educarea tineretului din in- stitute și facultăți. Multe dări de sea- mă, ca de pildă cele de la Institutul Maxim Gorki, Institutul de mine, Fa- cultatea de mecanică a Institutului politehnic etc. au prezentat o analiză superficială a muncii U.T.M.-ului, o- glindind slab preocuparea organizați- lor de tineret de a mobiliza pe stu- denți la îndeplinirea principalei lor sarcini — învățătura.

Conferințele de partid din raioanele Lenin și Stalin au scos în evidență o serie de succese în munca instituțiilor de învățămînt superior, precum și slăbiciuni în activitatea acestor insti- tuții. La aceste slăbiciuni a contri- buit și secția de știință și cultură a Comitetului orășenesc de partid, care n-a reușit să acorde în toate împre- jurările un sprijin calificat raioane- lor și organizațiilor de partid din fa- cultăți și institute.

In noile birouri ale organizațiilor de partid din instituțiile de învăță- mînt superior au fost alese cele mai valoroase elemente din aceste institu- ții, cadre didactice, studenți și per- sonal administrativ.

Sintem siguri că noile birouri alese vor depune toate străduințele pentru traducerea în viață a Hotărîrilor par- tidului nostru, contribuind astfel la ridicarea pe o treaptă nouă a muncii de partid din instituțiile de învăță- mînt superior din Capitală.

RĂSPUNS LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

ÎNTREBARE: CARE ESTE LOCUL DICTĂRII ȘI METODICA FOLOSIRII EI ÎN CLASA I-A?

Răspuns: Dictarea ca procedeu metodic pentru formarea deprinderilor de scriere corectă se folosește încă din perioada abecedarului, după ce copiii au învățat un număr de 8-10 litere și au scris cuvinte cu aceste litere pe bază de copiere și transcriere.

Dintre diversele feluri de dictare cunoscute în practica școlară, în această perioadă se folosește dictarea cu explicații prealabile.

Primele dictări constau în scrierea de către elevi a unor litere învățate după dictarea învățătorului. O astfel de formă de activitate se desfășoară în felul următor: învățătorul îi întreabă pe copii ce litere au învățat pînă în acea zi. Îi anunță apoi să-și pregătească cele necesare pentru a scrie litera după dictarea sa.

Explicarea prealabilă constă în aceea că învățătorul, împreună cu elevii stabilește cum se scrie fiecare literă (elementele ei grafice). Este vorba deci de readucerea aminte a structurii grafice a literei de mînă respective, spre a preveni astfel eventualele greșeli de scriere care, în această perioadă, se fixează cu multă ușurință.

De la dictarea literelor se trece apoi la dictarea cuvintelor alcătuite din literele învățate.

Primele cuvinte care se dictează se compun în prealabil din literele alfabetului decupat la tablă, copiii cunoscînd astfel numărul și ordinea literelor în cuvinte.

Ce fel de cuvinte se dictează? In primele exerciții de dictare se dictează cuvinte din abecedar, pe care copiii le-au mai scris fie pe bază de copiere, fie de transcriere; apoi se dictează și cuvinte noi. Pentru acestea din urmă e necesară o explicație prealabilă a sensului lor și compunerea lor din literele alfabetului decupat.

Spre mijlocul perioadei abecedare se trece la dictarea unor propoziții simple, pe care copiii le-au citit și scris după abecedar; apoi se trece la dictarea unor propoziții cu cuvinte noi al căror sens este bine cunoscut de copii și nu prezintă dificultăți în ceea ce privește componența fonetică. Metodica dictării propozițiilor constă în:

a) discuție prealabilă cu copiii cu privire la ortografierea și punctuația propoziției (scrierea cu literă mare la începutul propoziției, punctul la sfîrșitul propoziției etc.);

b) citirea de către învățător, de 2-3 ori, a propoziției, repetarea propoziției de către 3-4 elevi, apoi dictarea ei cuvînt cu cuvînt, rar, în așa fel însă încît copiii să nu piardă legătura logică dintre cuvintele propoziției, sensul propoziției în întregime. In timpul dictării cuvintelor sau propozițiilor, învățătorul urmărește cum scriu elevii, observă eventualele greșeli comune majorității elevilor. După terminarea dictării se analizează cu copiii felul cum au scris, se îndreaptă greșelile făcute.

Spre sfîrșitul perioadei abecedare se poate trece și la dictarea unor mici texte închegate din abecedar, sau texte compuse de învățător, care să cuprindă și cuvinte ce prezintă unele dificultăți de ortografie (de exemplu cuvinte care cuprind grupurile de litere ce, ci, ge, gi etc., diftongi, grupuri de consoane etc.) Această activitate se continuă în perioada post-abecedară.

O sarcină însemnată a directorului

La școala medie mixtă nr. 22 din București. In cadrul cercului de fizică, profesora dă îndicații practice asupra instalațiilor electrice.

Organizarea colectivului pedagogic și conducerea justă a întregii vieți școlare de către director au o mare importanță pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative din școală. Directorul școlii trebuie să muncească planificat, pentru a putea cuprinde toate aspectele procesului instructiv-educativ de care răspunde direct.

Dat fiind că forma de bază a activității din școală este lecția, atenția cea mai mare a directorului trebuie să fie îndreptată spre buna organizare și desfășurare a lecțiilor. In acest scop este necesar ca directorul să cunoască bine condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o lecție bună și să lupte pentru o calitate superioară a acesteia. Numai așa el va putea controla și îndruma cu competență pe profesorul la ale cărui lecții asistă.

In munca mea de conducere a școlii, de un real folos mi-au fost lucrările pedagogilor sovietici I. A. Kairov, I. C. Volkovski, G. Balaniuk etc. cît și numeroase articole publicate în presa pedagogică din țara noastră și din Uniunea Sovietică.

Am căutat să dau asistențelor la ore un caracter de îndrumare tovărășească, nu de inspecții. Mă pregătesc intens pentru această activitate. Stabilesc mai întîi scopul asistenței, care poate fi: cercetarea felului cum se îndeplinește programa de învățămînt, calitatea și volumul cunoștințelor elevilor, cunoașterea metodelor folosite de profesor în predare etc.

Pentru aceasta, înainte de lecție, controlez planificarea calendaristică a materiei, planul de lecție, catalogul clasei, notele elevilor. In clasă urmăresc diferite aspecte ale muncii profesorului, ca de pildă, valoarea științifică a cunoștințelor predate, conținutul educativ al lecției, măsura în care se scoate în evidență ceea ce este esențial, legătura noilor cunoștințe cu cele însușite anterior. O atenție deosebită dau timpului rezervat de profesor diferitelor etape ale lecției. Am urmărit, de asemenea, întotdeauna dacă metodele folosite de profesori sînt cele potrivite particularităților de vîrstă ale elevilor și dacă se întrebuințează materialul intuitiv. Mă interesez de ajutorul dat elevilor rămași în urmă la învățătură și de felul cum sînt stimulați elevii cu bune rezultate.

Pentru cunoașterea rezultatelor la învățătură ale elevilor verific cîteva caiete, urmăresc notele în catalog și oragnizez lucrări scrise, pe care le controlez apoi împreună cu profesorul respectiv. Urmărind, în anul școlar trecut, notarea elevilor clasei a VIII-a „A" la geografie de către tov. Margareta Dumitrescu, mi-au atras atenția notele slabe ale unor eleve. Am rugat ca aceste eleve să fie ascultate și în prezența mea. Am constatat că într-adevăr erau notate just. Ele nu stăpîneau bine cunoștințele predate. Împreună cu tovarășa profesoară am dat un ajutor mai stăruitor elevelor cu note mici în vederea unei bune pregătiri a temelor de acasă, am controlat mai des notițele, caietele lor. Ele și-au îndreptat situația în scurt timp.

Iată cum procedez acum pentru a contribui la îmbunătățirea lecțiilor. După fiecare lecție, indiferent de scopul pe care-l urmăresc, cer profesorului să-și arate părerea personală asupra desfășurării ei, să-și analizeze în mod autocritic munca depusă și numai după aceea îmi exprim părerea mea și, la nevoie, dau îndrumări.

Asistînd la un șir de lecții de istorie predate de tovarășa Ana Ionescu am observat unele lipsuri. Astfel, lecțiile aveau un caracter prea expozitiv, profesoara nu folosea totdeauna schema, atît de necesară în predarea istoriei. Lecțiile păreau de aceea predate în grabă. Cînd am stat de vorbă cu tovarășa profesoară, am văzut că nu este conștientă de aceste lipsuri. Ea a luat însă în seamă observațiile mele și la lecțiile următoare la care am asistat am constatat îndreptarea acestor lipsuri.

La terminarea orei, înainte de a ieși din clasă, fac unele observații cu privire la elevi, scoțînd în evidență atît comportările juste cît și cele nejuste. Găsesc foarte utile aceste scurte observații, căci în felul acesta clasa simte că a fost cercetată în toate manifestările ei.

Asistențele la ore mă ajută să descopăr, să studiez și să popularizez experiența înaintată din școală. In această privință mi-au ajutat mult lucrările pedagogilor sovietici I. K. Novikov, E. N. Poliakov, M. G. Dairi, V. P.Satkin, S. T. Rablina.

Directorul trebuie să-și îndrepte atenția asupra unuia sau a mai multor cadre a căror activitate să o studieze un timp îndelungat, făcînd observații scrise. In studierea sistemului de muncă al unui profesor folosesc și ajutorul comisiei metodice de specialitate. Aceasta îmi prezintă observațiile sale asupra experienței profesorului respectiv, observații care, împreună cu concluziile mele, sînt supuse consiliului pedagogic, pentru ca acesta să stabilească dacă experiența cercetată poate sau nu să fie generalizată. De pildă, după cîteva asistențe la orele de limba română ale tovarășei Natalia Boncu, profesoară cu experiență bogată, am considerat necesar ca membrii comisiei metodice de limba română să studieze în cursul anului școlar sistemul ei de muncă. In acest scop am propus ca directorul de studii, împreună cu responsabilul comisiei, să asiste la un întreg șir de lecții, ale acestei profesoare și să organizeze o lecție deschisă la care să participe ceilalți profesori. De asemenea, am propus să se studieze modul de corectare a caietelor, de confecționare a materialului didactic și munca în cercul de elevi.

Pe o astfel de analiză a sistemului de activitate a profesorului clădim apoi munca de îmbunătățire a calității procesului instructiv-educativ în școala noastră.

IRINA VOICHIN
directoarea școlii medii mixte nr. 4 din Ploești

Rezultate pozitive la sesiunile lecturilor pedagogice

La sesiunea lecturilor pedagogice din orașul și regiunea Craiova s-au discutat probleme actuale ale învățămîntului nostru de cultură generală, ca: organizarea temeinică și conținutul științific al lecțiilor, politehnizarea învățămîntului, educarea comunistă a tineretului, lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură a elevilor, evitarea supraîncărcării, înlăturarea formalismului etc. Conținutul și varietatea temelor celor 22 de comunicări prezentate în cadrul sesiunii au dovedit preocupările multilaterale și nivelul științific ridicat la care au fost tratate problemele.

In lucrarea „Unele aspecte din istoria învățămîntului din orașul Craiova", fragment dintr-un studiu mai larg, tov. Marin Stoica, metodist la cabinetul pedagogic regional, a urmărit evoluția învățămîntului din Craiova pînă la începutul secolului al XX-lea, precizîndu-i etapele de dezvoltare și legătura cu momentele importante ale vieții sociale.

„Munca dirigintelui cu părinții" a fost titlul comunicării expuse de tov. Nicolae Popescu, profesor la școala de 7 ani nr. 9 din Craiova. El a prezentat în această comunicare experiența sa în munca cu elevii clasei a V-a, subliniind greutățile întîmpinate și modul cum au fost soluționate, pe baza unei colaborări sistematice cu părinții elevilor și a unei susținute propagande pedagogice în rîndurile părinților. Autorul a formulat unele generalizări interesante, valabile pentru toți diriginții și pentru toate cadrele didactice care lucrează în condiții similare.

In comunicarea sa „Unele probleme ridicate de experimentarea învățămîntului politehnic", tov. profesor Traian Codreanu, directorul școlii medii nr. 1 din Craiova, a prezentat rezultatele obținute după un an de la introducerea învățămîntului politehnic. El a accentuat asupra legăturii dintre lucrările practice și cunoștințele teoretice însușite de elevi în cadrul diferitelor obiecte de studiu, precum și asupra căilor de realizare a acestei sarcini atît de importante pentru dezvoltarea învățămîntului nostru de cultură generală.

Problema trecerii de la clasa a IV-a la clasa a V-a a fost tratată, printre alții, de tov. profesor Ion Dumitrescu, în comunicarea sa: „Munca educativă, factor esențial în ridicarea nivelului la învățătură și a nivelului de cultură generală al elevilor". După ce a analizat cauzele rămînerii în urmă la învățătură la clasa a V-a, autorul a expus mijloacele pe care le-a folosit în vederea obținerii unor rezultate pozitive la sfîrșitul anului școlar: munca pe baza cunoașterii temeinice a elevilor, închegarea frontului comun pentru exprimarea corectă orală și scrisă a elevilor, organizarea lecturii extrașcolare a acestora, folosirea gazetei de perete, colaborarea cu familia și organizația de pionieri etc.

De factorii care determină succesul la învățătură al elevilor s-a ocupat și tov. prof. Constantin Cumpătă, în comunicarea sa „Asigurarea succesului la învățătură al tuturor elevilor". El a analizat importanța organizării științifice a procesului instructiv-educativ pe baza învățăturii pavloviste asupra activității nervoase superioare. Totodată comunicarea a precizat căile și mijloacele practice de luptă în vederea prevenirii și lichidării rămînerii în urmă la învățătură, desprinse din experiența înaintată a cadrelor didactice care au obținut succese reale în activitatea cu elevii.

Problema contribuției cadrelor didactice din regiunea Craiova la munca de ridicare a nivelului cultural al țărănimii muncitoare în vederea atragerii ei pe drumul transformării socialiste a agriculturii a fost arătată în comunicarea tov. Aurel Enache, inspector la secția de învățămînt a regiunii, care a înfățișat realizările colectivelor pedagogice din comunele Dăbuleni și Işalnița.

Tot atît de multiple, dar legate între ele prin scopul comun urmărit, au fost și comunicările prezentate în cele 6 secții ale sesiunii lecturilor pedagogice din Craiova. Ele au ridicat probleme variate privind tipologia lecțiilor, legătura dintre teorie și practică, importanța studierii istoriei locale, rolul colectivului de pionieri în educarea comunistă a copiilor etc.

Comunicările din secții, ca și cele din plenară, au înfățișat experiența bogată a cadrelor didactice fruntașe, prilejuind generalizări menite să ridice calitatea muncii școlare.

In cadrul discuțiilor, vorbitorii au dovedit o cunoaștere temeinică a problemelor dezbătute și dorința de a contribui la rezolvarea lor. Discuțiile au adus un aport însemnat la complectarea istoriei învățămîntului din Craiova, prin evidențierea unor pedagogi renumiți prin activitatea lor didactică, au accentuat necesitatea unor legături permanente între învățători și profesorii care predau la clasa a V-a, au subliniat importanța muncii educative și a unei activități coordonate între școală, organizația de pionieri și familie, importanța legăturii dintre pedagogie și psihologie pentru cunoașterea particularităților de vîrstă și individuale ale copiilor etc.

Valoarea lucrărilor sesiunii de la Craiova o constituie nivelul ridicat la care au fost dezbătute problemele, cercetarea minuțioasă a fenomenelor pedagogice, fundamentarea generalizărilor teoretice pe experiența dobîndită în practica școlară și realizarea unui larg schimb de experiență.

Succesul sesiunii se datorește în cea mai mare măsură muncii sistematice și neîntrerupte depusă în această direcție de cabinetul pedagogic și de cadrele didactice. Rezultatele obținute constituie un imbold în munca de valorificare a bogatei experiențe și a energiei creatoare de care dispun cadrele care muncesc în școala noastră.

C. DRĂGULESCU

★

Cele 18 lucrări prezentate în ședința plenară a sesiunii lecturilor pedagogice din Regiunea Autonomă Maghiară au stîrnit un viu interes în rîndurile cadrelor didactice.

Ample discuții s-au dus mai ales pe marginea lucrării prezentate de tovarășul Kósa Ștefan, directorul școlii de 7 ani din comuna Zetelaka, raionul Odorhei. Tema acestei lucrări a fost „Munca în afară de clasă". S-a comentat pe larg metoda de a organiza cercuri provizorii pentru tratarea anumitor probleme ce interesează unele grupuri de elevi. Tovarășul Kósa a arătat cum au funcționat aceste cercuri, dînd ca exemplu, printre altele, activitatea unui cerc al elevilor din clasa a VI-a care s-a ocupat cu studierea trilogiei „Toldi" de Arany János.

Mult interes a stîrnit în rîndurile cadrelor didactice și lucrarea tovarășei învățătoare Bartha Etelka, din Tîrgu Săcuiesc, care a expus experiența dobîndită în munca educativă desfășurată cu elevii clasei I-a, procedeele și metodele folosite în munca cu părinții elevilor, precum și lucrarea tov. Caran Ioan, din comuna Chinori, raionul Mureș, cu titlul: „Cum am reușit să le formez elevilor o scriere corectă și frumoasă". Tovarășul Carac a arătat că și-a confecționat cartoane liniate după caietul model nr. 1, pe care le-a folosit pentru întuirea și perceperea proporțiilor și mărimilor diferitelor litere. Învățătorii participanți la sesiune și-au exprimat hotărîrea de a folosi și ei, în munca lor aceste cartoane liniate. La secția claselor I-IV s-au mai prezentat lucrările tov. Marton Pál și Szász Margareta, despre „Folosirea materialului didactic în predarea aritmeticii" și „Despre experiența dobîndită în folosirea metodei fonetice analitico-sintetice la clasa I-a".

Și în secția de metodică a diferitelor obiecte de învățămînt din clasele V—VII s-au prezentat lucrări valoroase. Tov Kiss Clara, din raionul Singeorzul de Pădure, s-a ocupat de o problemă foarte importantă, și anume de metodica compunerilor în clasele I—IV și V—VII. Intr-o lucrare cu un bogat conținut științific, tov Fülöp Alexandru, profesor de limba rusă în raionul Gheorghieni, a tratat problema dezvoltării exprimării literare în limba rusă a elevilor din școlile cu limba de predare maghiară. Tot în această secție tov. Liviu Sebestyén, metodist, a prezentat planșe reușite pentru recapitularea cunoștințelor de gramatică a limbii române. Aceste planșe au fost propuse pentru experimentare în diferite școli.

Lucrări de bună calitate au prezentat și tov. Füsi Maria, despre munca în grădina școlară și Bartalis Arpád, despre lichidarea formalismului în predarea algebrei. De un interes general s-a bucurat comunicarea expusă de tov. Szilágyi Attila, profesor în raionul Gheorghieni, despre experiențele făcute pentru stabilirea perioadei optime pentru semănatul inului.

In secția de pedagogie generală au fost tratate o serie de probleme deosebit de interesante ca: „Principiile învățămîntului politehnic", „Despre munca de control a directorului", „Rolul familiei în trezirea interesului pentru învățătură", „Particularitățile psihice ale copilului de vîrstă școlară", „Metodele de control folosite de secția regională de învățămînt".

In desfășurarea sesiunii lecturilor pedagogice s-au manifestat și unele lipsuri, inerente începutului. De exemplu, unele dintre lucrări au avut mai mult un caracter teoretic, iar altele nu au oglindit o suficientă cunoaștere a activității practice. De asemenea critica făcută lucrărilor prezentate nu a fost destul de curajoasă. Din cauza muncii defectuoase a metodiștilor din orașul Tîrgu-Mureș au participat la sesiune prea puține cadre didactice.

Un număr de 9 lucrări au fost alese pentru sesiunea pe țară a lecturilor pedagogice.

Schimbul larg de păreri realizat prin această nouă formă de popularizare a experienței înaintate va contribui, desigur, efectiv la îmbunătățirea muncii cadrelor didactice.

ÖTVÖS LUDOVIC

In legătură cu conținutul orei educative

Inexistența unor îndrumări metodice în legătură cu ora educativă a prilejuit multe nedumeriri în rîndurile diriginților, multe și controversate discuții și, mai ales, multe puncte de vedere și măsuri practice diferite.

Cred că dirigintele care a făcut educația prin muncă punînd elevii să spele geamurile în ora educativă nu a făcut o faptă atît de condamnabilă. Era un punct de vedere al său asupra orei educative și, atîta timp cît un îndrumător metodic nu exista, tovarășul diriginte folosea „metoda" sa.

Nu înseamnă însă că eu sînt de acord cu acest diriginte. Am vrut doar să subliniez că greșelile multiple și variate în ceea ce privește conținutul și metodica orei educative se datoresc și lipsei de îndrumare competentă și eficientă. De aceea, deși tardivă, consider bine venită și foarte utilă ancheta deschisă de către „Gazeta învățămîntului" în legătură cu conținutul orei educative.

Dirigintele desfășoară o activitate multiplă, complexă și plină de răspundere. El este coordonatorul activității instructiv-educative în clasa sa, asigurînd unitatea de orientare și acțiune a tuturor factorilor de educație. Pentru realizarea acestor sarcini multiple, dirigintele organizează o serie de forme de activitate. Una dintre aceste forme de activitate este ora educativă.

Conținutul orei educative este determinat de sarcinile instructiv-educative ale școlii, sau mai bine zis ale clasei respective. Astfel, practica diriginților ne arată că în conținutul orei educative intră problemele privind organizarea clasei, analiza periodică a muncii, aniversarea sau comemorarea unor evenimente din istoria noastră națională, din istoria locală sau universală; convorbiri pe diverse teme etice.

Cred că orele educative ar putea fi clasificate în 4 tipuri fundamentale: ore educative cu caracter organizatoric (se țin mai ales la începutul anului), ore educative de analiză a muncii (se țin la începutul și la mijlocul trimestrului, la sfîrșitul anului școlar), ore educative cu caracter festiv (se țin în ajunul zilelor festive mai importante) și ore educative cu caracter complex (acestea formează majoritatea).

Desigur însă că nu clasificarea este lucrul cel mai important, ci conținutul însuși și metodele de lucru. Intrucît conținutul orelor organizatorice, de analiză a muncii și cu caracter festiv este indeobște cunoscut, mă voi opri mai mult asupra conținutului orelor educative cu caracter complex și asupra metodelor celor mai adecvate de muncă în aceste ore. Aceste ore trebuie să se sprijine pe o tematică variată și bogată, sugerată de sarcinile educative și de însăși viața clasei respective. Socotesc că orele educative pot aduce o contribuție însemnată la ridicarea nivelului procesului de învățămînt prin discutarea cu elevii a unor teme ca acestea: „Cum trebuie să învățăm", „Cum îmi pregătesc temele pentru acasă", „Cum repet materialul și cum mă pregătesc pentru examene" etc.

Problemele educației etice se rezolvă, după părerea mea, mai ales în cadrul orelor educative. Se pot discuta cu elevii teme ca: „Simțul răspunderii și al datoriei", „Cinstea și corectitudinea", „Atitudinea față de muncă și față de bunul obștesc", „Politețea și respectul". „Atitudinea tovărășească dintre fete și băieți" etc.

Tot în cadrul acestor ore educative se rezolvă problemele orientării profesionale, ale îndrumării studiului individual și ale regimului de zi și, mai ales, problema pregătirii și introducerii viitorului cetățean în viața și activitatea socială.

Cu enumerarea acestor probleme nu consider epuizată tematica orelor educative. Ea poate fi complectată și îmbogățită cu probleme pe care le reclamă viața clasei.

Aș vrea însă să subliniez necesitatea de a se abandona sistemul abordării mai multor probleme în cadrul aceleiași ore. Asemenea ore se aseamănă cu emisiunea radiofonică „De toate pentru toți", iar rezultatul educativ este de cele mai multe ori nul, sau chiar negativ.

ANCHETA „GAZETEI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI"

Această idee a fost susținută și de tov. diriginte C. Popovici, în articolul cu care s-a deschis ancheta. Insă din relatările pe care le-a dat în primele 4—5 aliniate ale articolului, rezultă că nu a reușit să aplice în practică acest principiu deoarece ora — așa cum o descrie — pare a fi prea încărcată.

Are importanță însă nu numai conținutul acestor ore, ci și metodica lor. In practica școlară, această problemă se rezolvă de obicei foarte simplu — un referat teoretic cu tema respectivă, urmat de discuții de multe ori formale și de angajamente tot atît de formale; sau, altă variantă — o „predică" de 45—50 minute, care începe cu apostrofări și se termină cu angajamente. Coordonatele unei asemenea ore sînt: „să nu faceți..." și „să faceți...". La sfîrșitul unor asemenea ore copiii sînt plictisiți și mai porniți pe indisciplină decît înaintea orei.

Diriginții pricepuți folosesc însă la aceste ore metoda convingerii. De multe ori, bazîndu-se pe forța educativă a imaginii artistice, ei folosesc în acest scop material beletristic pentru ilustrarea anumitor principii și norme etice. Efectul educativ este astfel mai sigur, mai ales cînd conținutul orei este raportat la unele situații similare din clasă.

Pe lîngă folosirea materialului beletristic, un rol deosebit de pozitiv îl are tonul discuțiilor, sau, mai general spus, climatul psihologic al orei. Dirigintele trebuie să creeze o atmosferă de încredere reciprocă, o atmosferă în care elevii să simtă că dirigintele lor le este cel mai apropiat prieten.

Succesul orei educative este condiționat și de pregătirea dirigintelui și a clasei pentru ea. Pregătirea orei nu trebuie să degenereze însă în „regizare", care știrbește prestigiul dirigintelui și anulează, de fapt valoarea educativă a orei. Studierea bibliografiei adecvată temei este unul din elementele de bază ale pregătirii dirigintelui. Pentru ușurarea procurării acestei bibliografii și a studierii ei, în unele școli s-a întocmit un index bibliografic tematic, cu ajutorul profesorului de limba română.

Am discutat nu numai conținutul orei educative ci și tipul, structura și metodica lor, fiindcă le-am considerat inseparabile. Desigur, nu cred că am epuizat problemele abordate.

Prof. I. DRĂGAN
Inspector la secția de învățămînt a orașului Arad

Forțele socialiste din Ungaria au zdrobit complotul contrarevoluționar

Poporul romîn, alături de popoarele tuturor țărilor socialiste și de oamenii muncii din întreaga lume, a primit cu nespusă bucurie vestea despre victoria pe care poporul frate maghiar a repurtat-o asupra contrarevoluției.

Exprimînd sentimentele clasei muncitoare din țara noastră, ale întregului popor romîn, C.C. al P.M.R., guvernul R.P.R. și Prezidiul Marii Adunări Naționale au adresat guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc al R. P. Ungare, clasei muncitoare ungare, întregului popor maghiar un mesaj prin care salută din toată inima formarea guvernului ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc, care a pășit cu hotărîre la lichidarea acțiunii criminale dezlănțuite de forțele întunecate ale reacțiunii.

Poporul nostru își exprimă simpatia sa fierbinte pentru lupta dreaptă a poporului frate maghiar și încrederea deplină că guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc, sprijinit de masele largi populare, va înfăptui cu succes programul său înfățișat poporului și va asigura victoria forțelor democrației și socialismului în R.P. Ungară.

Numărate mesagii adresate de organizațiile obștești din țara noastră către organizațiile din R.P. Ungară, nenumărate rezoluții adoptate la mitingurile ce au avut loc în întreprinderi și instituții, nenumărate declarații etc. asigură clasa muncitoare, țărănimea muncitoare și intelectualitatea atașată cauzei poporului maghiar de solidaritatea și sprijinul frățesc al clasei muncitoare, al țărănimii muncitoare, al intelectualității progresiste din patria noastră.

Lucrătorii din învățămînt din R.P.R. salută cu bucurie victoria obținută de poporul muncitor maghiar asupra complotului contrarevoluționar. În cadrul unui mare miting care a avut loc la Casa Universitarilor din Cluj, cadrele didactice și studenții de la Universitățile „V. Babeș" și „Bolyai", precum și de la institutele de învățămînt superior din localitate au salutat victoria oamenilor muncii din R.P. Ungară împotriva forțelor reacțiunii și contrarevoluției și și-au exprimat solidaritatea cu acțiunile guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc maghiar, pentru întărirea regimului democrat-popular și pentru consolidarea prieteniei dintre R.P. Ungară și celelalte țări socialiste.

Dînd glas sentimentelor tuturor cadrelor didactice din țara noastră, Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt din R.P.R. a adresat Sindicatului Pedagogilor din R.P. Ungară un mesaj în care se arată că oamenii muncii din învățămînt din patria noastră își exprimă simpatia pentru lupta dreaptă a poporului maghiar împotriva forțelor reacțiunii, pentru socialism și pace. „Sîntem încredințați — se spune printre altele în mesaj — că pedagogii din R.P. Ungară își vor intensifica munca de educare a tineretului maghiar în spiritul devotamentului față de patrie și popor, al dragostei și prieteniei frățești față de Uniunea Sovietică și față de toate popoarele iubitoare de pace, în spiritul luptei pentru păstrarea și dezvoltarea cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor maghiar".

Poporul frate maghiar a trecut în ultima săptămînă a lunii octombrie și primele zile ale lui noiembrie prin momente deosebit de grele. Năzuința sinceră a oamenilor cinstiți și dorința lor de a determina îndreptarea greșelilor comise de conducere în trecut au fost speculate și utilizate de elementele reacționare antisocialiste, dirijate și sprijinite în mod activ de reacțiunea internațională. Camuflîndu-și adevăratele țeluri în spatele unor lozinci demagogice, forțele contrarevoluției au reușit la un moment dat să înșele mase însemnate de oameni și mai ales tineretul și să declanșeze atacul împotriva orînduirii democrat-populare.

Guvernul Imre Nagy s-a pus în slujba forțelor contrarevoluției mergînd pînă la denunțarea în mod unilateral a tratatului de la Varșovia. Trădarea lui Nagy a deschis bandelor contrarevoluționare, huliganilor fasciști, nyilasiștilor și hortiștilor calea către înfăptuirea unor fărădelegi demne numai de urmașii lui Hitler. Ungaria ajunsese într-o stare de haos total și samavolnicie. Exista primejdia directă a restaurării rînduielilor capitaliste și moșierești și a reînvierii fascismului.

În lupta pentru refacerea grabnică a țării guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc, poporul frate maghiar se bucură de sprijinul tuturor țărilor socialiste. Guvernul sovietic a hotărît să acorde oamenilor muncii din Ungaria un important ajutor frățesc gratuit trimițînd de urgență zeci de mii de tone de alimente, materiale de construcții, medicamente. Guvernul țării noastre a hotărît de asemenea să acorde Ungariei populare un ajutor imediat în produse petrolifere, materiale de construcții, medicamente și alte produse în valoare totală de 13 milioane lei. R.P. Chineză, R.P. Polonă, R. Cehoslovacă și celelalte state socialiste trimit de asemenea importante ajutoare Ungariei populare frățești.

Evenimentele din ultimul timp arată că prietenia dintre țările socialiste este de nezdruncinat. Unirea lor strînsă, încrederea reciprocă între popoarele lor, colaborarea lor multilaterală constituie o garanție puternică a securității lor față de orice uneltiri ale forțelor imperialiste.

Mesajul Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt către Sindicatul Pedagogilor din Republica Populară Ungară

Dragi tovarăși,

Oamenii muncii din învățămînt din Republica Populară Romînă salută cu căldură formarea, în Republica Populară Ungară, a guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc, care a pornit cu fermitate la lichidarea acțiunii criminale, dezlănțuită de complotiștii contrarevoluționari împotriva puterii muncitorilor și țăranilor.

Învățătorii și profesorii din Republica Populară Romînă au urmărit cu adîncă îngrijorare evenimentele tragice petrecute în ultimul timp în Ungaria, ca urmare a îndelungatei activități subversive a reacțiunii occidentale, îndreptată împotriva orînduirii democrat-populare. Cu indignare, au luat cunoștință de faptul că forțele întunecate ale contrarevoluției au încercat să restaureze în Ungaria puterea exploatatorilor, a bancherilor și moșierilor.

Ca educatori ai tinerei generații, sîntem revoltați de faptul că elementele reacționare au izbutit să inducă în eroare pe mulți oameni ai muncii cinstiți și în special o parte a tineretului studios, care s-a alăturat din intenții cinstite mișcării de îndreptare a greșelilor comise în Republica Populară Ungară.

Cadrele didactice din țara noastră au păstrat în tot acest timp o neclintită încredere în clasa muncitoare și țărănimea muncitoare din Republica Populară Ungara în intelectualitatea legată de popor, în capacitatea lor de a da ripostă cuvenită elementelor contrarevoluționare, punînd capăt tuturor fărădelegilor comise, de a apăra orînduirea democrat-populară și de a salva puterea muncitorilor și țăranilor, libertatea și independența Ungariei populare.

Alături de întregul popor romîn, oamenii muncii din învățămînt din Republica Populară Romînă își exprimă simpatia pentru lupta dreaptă a poporului frate maghiar și încrederea deplină că guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc, sprijinit de masele largi populare, își va înfăptui pînă la capăt programul adresat poporului.

Sîntem încredințați că pedagogii din Republica Populară Ungară își vor intensifica munca de educare a tineretului maghiar în spiritul devotamentului față de patrie și popor, al dragostei și prieteniei frățești față de Uniunea Sovietică și față de toate popoarele iubitoare de pace, în spiritul luptei pentru păstrarea și dezvoltarea cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor maghiar.

Oamenii muncii din învățămînt din Republica Populară Romînă, strînși uniți în jurul Partidului Muncitoresc Romîn și al guvernului democrat-popular, își consacră toate forțele lor educării tinerei generații în spiritul dragostei față de patria în care se construiește socialismul și al înarmării tineretului cu temeinice cunoștințe științifice.

Ferm convinși de dreptatea cauzei pentru care luptă poporul maghiar — cauza construirii socialismului — vă transmitem, dragi tovarăși, salutul nostru de luptă și vă urăm izbîndă deplină, asigurîndu-vă de solidaritatea noastră frățească.

În numele prezidiului Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt
prof. univ. N. PASCU
președinte

ANUNȚ

În conformitate cu dispozițiile cuprinse în H.C.M. nr. 2910/1953 și ordinul Min. Inv. nr. 3152/c/1953, rectoratul Universității „Victor Babeș" din Cluj publică concurs pentru ocuparea următoarelor posturi vacante:

1. Postul de conferențiar la disciplina „dialectologie și gramatică istorică", catedra de limba romînă.
2. Postul de conferențiar la disciplina „limba romînă contemporană", catedra de limba romînă.

La acest concurs pot participa persoanele care posedă titlul de candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar. Pot fi admiși la concurs, și fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă calificare din producție sau din aparatul de stat, precum și actualele cadre didactice cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei respective.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta o cerere rectoratului Universității „Victor Babeș" din Cluj, indicînd postul la care doresc să concureze. La cerere vor anexa următoarele acte (în cîte 2 exemplare):

1. autobiografia
2. copie după diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare
3. copie după diploma de candidat în științe
4. copie după atestatul de conferențiar
5. certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale.
6. memoriu de activitate semnat de candidat
7. cîte 2 exemplare din lucrările sale științifice

Cererea și actele susmenționate vor fi depuse la rectorat în decurs de o lună de la data publicării prezentului anunț.

Concursul se va ține la data de 27 martie 1957.

Mai multă grijă pentru încadrarea învățătorilor și profesorilor

De încadrarea justă a pedagogilor depinde în mare măsură calitatea învățămîntului. În acest an lucrările de încadrare s-au făcut cu mai multă grijă. Astfel, spre deosebire de anii trecuți, în acest an Direcția învățămînt a sfatului popular al Capitalei s-a îngrijit ca în școlile medii să fie încadrați profesori calificați. Totodată pentru a asigura un nivel ridicat al predării s-a preocupat ca profesorii să fie repartizați în specialitate.

De asemenea, Direcția învățămînt a reușit să realizeze, în majoritatea școlilor, catedre complete la fiecare obiect în parte. Aceasta a făcut să se reducă considerabil numărul cadrelor didactice cu norme incomplete. Exemplul școlii medii nr. 26 din raionul Tudor Vladimirescu este concludent în această privință. Exceptînd orele ocupate de tovarășa directoare M. Iordan (6 ore de matematică) și tov. director adjunct I. Zahacinschi (7 ore de limba franceză), la toate materiile profesorii au catedre complete. O situație similară există și la școala medie nr. 25 din raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Aci, din 32 de cadre didactice numai 3 au complectări la alte școli.

În unele raioane însă, cum este de pildă raionul Tudor Vladimirescu, s-au făcut în această privință greșeli care afectează direct calitatea procesului de învățămînt. Pe deoparte apar catedre divizate în două, trei sau patru părți, pe de altă parte catedre umflate. Și o situație și cealaltă periclitează buna desfășurare a muncii instructiv-educative. Este clar că răspunderea profesorului care are catedră complectă este mult mai mare decît a aceluia care predă două, trei ore. Lucrînd cu mai multe clase în continuare, profesorul cu catedră complectă nu numai că-și cunoaște mai bine elevii, calitatea cunoștințelor lor, dar simte pe umerii lui mai multă răspundere față de nivelul de pregătire al elevilor săi.

Sigur că la școlile de 7 ani, dat fiind numărul redus de ore la anumite materii, este greu să se realizeze catedre complete; dar și puținele ore de care dispun acestea sînt distribuite, pe alocuri, mai multor profesori, diminuîndu-se mult în acest fel răspunderea fiecăruia.

Dar fenomenul apare și la școli medii. La școala medie nr. 17, de pildă, tov. E. Sîrbu predă la cursul de zi 4 ore de istorie și tov. C. Micu 8 ore de istorie, iar la cursul seral, tov. S. Macri predă 8 ore de fizică și chimie, tov. V. Dumitrescu 6 ore de fizică și chimie, iar tovarășa S. Zelig 7 ore de chimie. Toți acești profesori au complectare la alte școli. Nu ar fi mai util pentru școală și pentru învățămînt în general ca acolo unde există posibilități să se creeze catedre complecte? La această școală ar fi existat asemenea posibilități la cursul seral, la fizică și chimie.

Firește, unii profesori obțin rezultate mai bune, alții mai puțin bune în munca lor. Aceasta nu înseamnă însă să călcăm orice principiu în picioare și să distribuim orele după propriile noastre aprecieri. A da unui profesor mai multe ore decît prevede norma de catedră înseamnă să diminuezi de la el ceput cerințele față de munca acestuia. Totuși, în unele cazuri s-a procedat așa.

Deși în indicațiile Ministerului Învățămîntului cu privire la încadrare era stabilit că posturile de conducere trebuie să fie încredințate unor cadre calificate și cu experiență în muncă de conducere, Direcția învățămînt sfatului popular al Capitalei n-a respectat acest principiu. Numai așa se poate explica faptul că tov. Aurel Jolea, care are vechime de numai un an în învățămînt, a fost încadrat ca director la o școală de 7 ani. Tov. Aurelia Aldea, afară de faptul că este directoare la școala de 7 ani nr. 4 din raionul 23 August, mai îndeplinește o funcție destul de grea fiind președinta comitetului sindical raional. Este greu de închipuit că tov. Aldea poate să-și îndeplinească în condiții bune sarcinile pe care le are.

Greșeli de această natură au pornit uneori chiar de la Serviciul de cadre de pe lîngă Direcția generală învățămîntului elementar și medii din Ministerul Învățămîntului. Deși comisia de încadrare a raionului Griviția Roșie a propus ca postul de director de la școala nr. 170 să fie încredințat învățătorului emerit Șișu Dobre, Serviciul de cadre n-a luat în seamă această propunere și a numit în acest post pe tov. profesoară Elena Stroe. Sigur că Serviciul de cadre cînd a făcut această încadrare n-a ținut seama de faptul că tovarășa, neavînd experiență în această muncă, nu poate face față muncii de conducere și îndrumare a procesului de învățămînt dintr-o școală de 7 ani.

Greșeli de încadrare care dovedesc o subapreciere a muncii de conducere s-au făcut și în alte raioane. Tov. Gh. Dumitrescu, pe lîngă faptul că îndeplinește funcția de director adjunct la școala pedagogică nr. 1, mai are și 10 ore. Ne întrebăm, cum este și firesc, cum poate tov. Dumitrescu să asigure o bună calitate a muncii în ambele domenii?

Deși Direcția învățămînt a Capitalei și-a propus să respecte principiul continuității în muncă și să evite pe cît posibil mișcările de cadre, în realitate lucrurile s-au petrecut altfel. În raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej de pildă, pe lîngă faptul că în acest an școlar au intrat în raion 54 de cadre didactice venite din alte raioane ale Capitalei sau din diferite regiuni ale țării, la unele școli s-au perindat de la deschiderea cursurilor și pînă acum mai mulți profesori la aceeași disciplină. La școala medie nr. 25 de exemplu s-au perindat în 45 de zile trei profesori la același obiect. Această situație se datorește, ce-i drept, în mare parte, și faptului că profesorii încadrați nu s-au prezentat la timp sau unii s-au prezentat pentru scurt timp și au plecat la alte școli, motivînd că nu le mai place școala unde au fost încadrați. Aceasta dovedește lipsă de seriozitate atît din partea cadrelor didactice, cît și din partea Direcției învățămînt care a admis această situație. De aci au provenit multe neajunsuri. Orarul școlii a fost refăcut de 9 ori și nici chiar pînă la jumătatea lunii octombrie nu era definitivat.

În raionul Stalin s-au semnalat și alte greșeli. Astfel s-au făcut transferări în mod arbitrar, fără consimțămîntul cadrelor didactice. Tovarășele M. Stănescu și Laura Șușanu au fost transferate fără să fie întrebate. Contestînd această transferare, tovarășele au fost reprimite la catedră, ceea ce arată că transferările au fost nejustificate.

Sînt și unele cazuri, destul de rare, într-adevăr, care dovedesc lipsă de principialitate și de simț de răspundere. Astfel, în unele raioane sînt catedre ocupate de oameni necalificați sau din afara învățămîntului, în timp ce o serie de cadre didactice calificate au rămas pe dinafară. Oare nu se gîndesc Ministerul Învățămîntului și Direcția învățămînt a Capitalei că această situație poate prejudicia serios calitatea învățămîntului?

Secția de învățămînt a întîmpinat greutăți în munca de încadrare. Serviciul de cadre din Ministerul Învățămîntului a trimis tîrziu situația cadrelor didactice din evidența ministerului care urmau să fie încadrate. Nici Direcția învățămînt a Capitalei n-a avut o evidență clară a tuturor cadrelor didactice din Capitală.

Secția de învățămînt a Capitalei, învățînd din greșelile acestui an, s-a gîndit de pe acum la unele măsuri de soluționare justă a încadrărilor pentru anul școlar viitor.

Dacă Direcția Învățămînt a sfatului popular al Capitalei și Serviciul de cadre sus amintit din Ministerul Învățămîntului ar respecta cu strictețe principiile stabilite cu privire la încadrări, pe lîngă faptul că lucrările de încadrare ar fi mai ușoare și s-ar face la timp, interesele învățămîntului ar fi mai temeinic sprijinite.

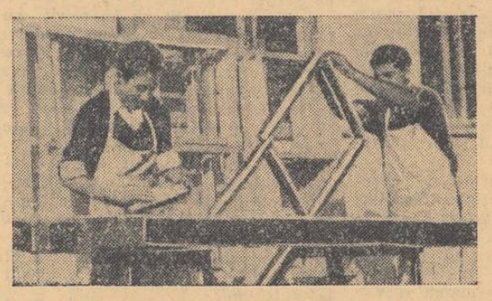

Elevii școlii profesionale de ucenici nr. 4 din București obțin frumoase succese în munca practică.

ÎNTRE ȘCOALĂ ȘI TEATRU

În „Informația Bucureștiului" din 30 octombrie a.c. a apărut un articol cu titlul: „Sală de teatru, ori sală de ședințe?" semnat de tovarășa Magdalena Focșa. Articolul pune în discuție problema sălii de festivități de la școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu", folosită în prezent ca sală de spectacole de către Teatrul Municipal.

Autoarea articolului conchide lapidar, încă de la primele rînduri și înainte de a fi utilizat cel mai simplu argument: „de sigur, sală de teatru".

Ulterior urmează și anumite justificări, căci de argumente în înțelesul propriu al acestui cuvînt nu se poate vorbi în articolul tovarășei Magdalena Focșa. Iată în ce constau aceste justificări: Teatrul Municipal, care este totdeauna atent în a-și primi spectatorii, a făcut anumite amenajări, lărgind scena sălii de la școala „Nicolae Bălcescu", tapisînd scaunele și pereții acesteia cu catifea vișinie etc. Aici, spectatorii se vor simți foarte bine timp de o lună de zile, pînă ce Teatrul Municipal își va amenaja sala proprie din bulevardul Schitu Măgureanu.

„Și după o lună de zile"? — se întreabă autoarea articolului împreună cu cititorii „Informației Bucureștiului". Dar să-i dăm cuvîntul în continuare.

„E normal ca o asemenea sală de teatru să fie folosită exclusiv pentru ședințele școlii medii nr. 1 „Nicolae Bălcescu"?

Firește că nu!

E limpede că teatrul dramatic pentru copii, pe care sfatul popular al Capitalei intenționează să-l înființeze în sala Sf. Sava, ar aduce mai multe foloase decît cele pe care școala respectivă le-ar avea dacă ar ține aici ședințele sale".

Cu privire la materialul didactic...

Cu cîteva săptămîni în urmă, școlii noastre i-au fost repartizate, de către secția de învățămînt raională, mai multe aparate care pot fi folosite în predarea științelor naturale. Printre acestea se află și aparate pentru determinarea umidității solului și pentru evidențierea bioxidului de carbon în procesul de respirație a plantelor.

Din păcate, aceste aparate, de un tip deosebit, n-au fost însoțite de cîteva rînduri în care să se explice felul cum trebuie folosite și, ca atare, nici astăzi nu știu cum se utilizează, deși între timp m-am interesat în mai multe locuri: am cerut sprijinul colegilor mei din raion — ba chiar m-am deplasat și la Cluj, unde am ridicat această problemă în fața profesorilor de la facultate. Dar nu am ajuns la nici un rezultat satisfăcător.

Cred că se impune ca, întotdeauna cînd Întreprinderea de material didactic expediază tipuri noi de aparate, să atașeze și o notă explicativă. Altfel nu vom putea folosi așa cum se cuvine materialul didactic și vom fi nevoiți — după cît vedeți — să cerem explicații pe această cale.

ARCADIE RAICOVICI
profesor la școala medie din Pecica

Ceea ce pentru tovarășa Magdalena Focșa apare limpede, nu este cîtuși de puțin limpede pentru cadrele didactice și părinții elevilor de la școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu", după cum nu poate fi limpede nici pentru Ministerul Învățămîntului, ca de altfel pentru orice învățător sau profesor. Dar, din tot articolul de care ne ocupăm, un singur lucru este într-adevăr limpede: ignorarea problemelor învățămîntului. Altfel nu se poate explica faptul că autoarea articolului numește „sală de ședință" locul în care se desfășoară o mare parte din activitățile de fiecare zi ale școlii. Aici au loc nu numai festivitățile, dar și adunările organizațiilor de pionieri și U.T.M., lectoratele cu părinții, cercurile pe obiecte ale elevilor. Tot aici se desfășoară consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Toate aceste multiple activități nu pot fi nici pe departe cuprinse „în după amiezile cînd nu sînt spectacole", cum propune autoarea articolului.

Dar greutățile pe care le are școala prin existența unui teatru în însăși incinta ei nu se mărginesc numai la atît. În holul de la parter, unde sînt situate vestiarul și bufetul teatrului, se deschid ușile de la cancelaria directorului, de la cancelaria profesorilor, de la cabinetul pedagogic al școlii și cabinetul pedagogic raional, precum și ușa unei săli de clasă. Școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu", avînd și secție serală, își desfășoară activitatea cîteodată pînă după orele 22, iar spectacolele teatrului încep la orele 19. E lesne de înțeles ce fel de activitate pot desfășura elevii și profesorii școlii în timpul antractelor, cînd în hol se află cele cîteva sute de spectatori pentru a fuma și a-și împărtăși — de cele mai multe ori foarte zgomotos — impresiile.

La cele de mai sus se adaugă dificultățile create de existența în cadrul școlii a unei instituții cu o viață proprie deosebită de învățămînt. Cu tot rolul educativ pe care-l are, teatrul poate atrage tineretul școlar, cîteodată, și prin altceva decît prin valoarea artistică a spectacolelor prezentate. Acest fapt poate surveni mai cu seamă atunci cînd, așa cum se întîmplă în cazul de față, elevii au prilejul să cunoască mai mult decît ceea ce este necesar din pregătirea spectacolului — de exemplu machierea și costumarea artiștilor. În sfîrșit, au fost și cazuri cînd deplasarea unor decoruri grele în timp ce elevii erau în recreație a cauzat accidente printre copii. Cabinetul medical al școlii are în evidență o serie întreagă de astfel de cazuri, cum sînt cele ale elevilor Eugen Carangea, Vasile Ionescu, Florina Nicu, Gheorghe Bucur etc.

Dacă tovarășa Magdalena Focșa poate ignora toate aceste dificultăți pe care le întîmpină școala, nu pe aceeași poziție ar trebui să se situeze sfatul popular al Capitalei căruia, ca organ al puterii de stat, îi revine într-o egală măsură soluționarea justă nu numai a problemelor culturale, dar și a celor de învățămînt.

VIOREL ALECU

Libertate și independență Egiptului!

După cum se știe, cercurile guvernante ale Angliei și Franței au inspirat atacul armat al Israelului împotriva Egiptului și, folosind acest atac drept pretext, și-au adus trupe pe teritoriul Egiptului dezlănțuind împotriva statului egiptean un război agresiv condamnat de toate popoarele lumii.

Sesiunea specială extraordinară a adunării generale a O.N.U. a adoptat o hotărîre prin care, exprimînd voința popoarelor, a cerut încetarea neîntîrziată a acțiunilor militare și retragerea trupelor străine de pe teritoriul Egiptului. Agresorii n-au respectat încă această hotărîre sfidînd în felul acesta Organizația Națiunilor Unite și Carta sa, precum și voința tuturor popoarelor lumii care au cerut curmarea agresiunii și restabilirea grabnică a păcii în Egipt.

Desfășurarea evenimentelor a arătat că sînt necesare acțiuni energice ale tuturor statelor și popoarelor iubitoare de pace care să apere libertatea și viața populației din Egipt și să preîntîmpine extinderea războiului asupra altor regiuni ale lumii.

În aceste împrejurări guvernul Uniunii Sovietice a luat o inițiativă de o excepțională însemnătate. Este vorba de mesajul guvernului sovietic către Consiliul de securitate și de mesajele adresate de N. A. Bulganin lui D. Eisenhower precum și primilor miniștri ai celor trei state agresoare — Anglia, Franța și Israelul. În esență inițiativa guvernului sovietic constă în propunerea ca U.R.S.S. și S.U.A. să folosească, împreună cu alți membri ai O.N.U., forțele aeriene și maritime militare pentru încetarea războiului în Egipt, pentru a pune frîu agresiunii.

Propunerea guvernului Uniunii Sovietice a găsit în rîndul opiniei publice internaționale un larg sprijin. Această propunere este demnă de o mare putere socialistă, hotărîtă să nu permită nimănui încălcarea libertății și independenței popoarelor lipsite de apărare, încălcarea păcii.

Oamenii muncii din Egipt, din țările arabe, din toate țările Asiei și Africii și din întreaga lume au văzut odată în plus că Uniunea Sovietică este prietenul sincer și de nădejde al popoarelor iubitoare de pace, apărătoarea consecventă a drepturilor tuturor popoarelor la viață și independență națională. Increderea lor în politica fermă de pace a Uniunii Sovietice, de apărare a popoarelor asuprite a crescut considerabil. A crescut, de asemenea, convingerea popoarelor că există în lume forțe capabile să pună frîu agresorilor care au invadat Egiptul și să-i zdrobească dacă nu vor înceta războiul și nu vor opri vărsarea de sînge. În mesajul adresat de N. A. Bulganin către A. Eden se spune, printre altele: „Sîntem ferm hotărîți de a zdrobi pe agresori prin folosirea forței și de a restabili pacea în Orient".

A doua zi după trimiterea mesajelor susamintite secretarul general al O.N.U., Dag Hammarskjoeld a anunțat că guvernele Angliei și Franței au comunicat secretariatului general al O.N.U. că marți la miezul nopții vor ordona încetarea focului dacă Egiptul și Israelul vor proceda la fel. Aceasta arată că poziția fermă a Uniunii Sovietice, mișcarea mondială de solidaritate cu Egiptul și rezistența eroică a poporului egiptean nu pot rămîne fără efect. Agresorii trebuie să fie opriți.

Aceasta nu trebuie să slăbească însă nici un moment vigilența popoarelor. Ele trebuie să ducă lupta pînă la capăt, să-i oblige pe imperialiștii englezi și francezi să traducă în fapt hotărîrea de încetare a focului și să-și retragă trupele de pe teritoriul Egiptului. De asemenea trebuiesc retrase și trupele Israelului.

După cum s-a comunicat, hotărîrea anglo-franceză nu pomenește nimic de retragerea trupelor anglo-franceze din zona Canalului de Suez. Se constată chiar că imperialiștii englezi și francezi intenționează să-și mențină prin toate mijloacele trupele în regiunea Canalului de Suez. Un purtător de cuvînt francez a anunțat că Anglia și Franța nu pot accepta ca Nasser „să dețină singur controlul și gestiunea canalului".

Lucrurile sînt neclare și în ceea ce privește însăși încetarea focului. La 24 de ore de la ordinul de încetare a focului luptele continuau în multe locuri.

Poziția Angliei și Franței nu poate să nu fie determinată și de poziția S.U.A. În Consiliul de Securitate reprezentantul american a votat împotriva discutări propunerii Uniunii Sovietice care urmărea curmarea cît mai repede a agresiunii împotriva Egiptului. În felul acesta diplomația americană s-a demascat. A devenit c'ar că atitudinea aparentă de „condamnare" a agresiunii a fost dictată de considerente electorale. Atunci cînd s-a pus problema folosirii forței pentru a zdrobi pe agresori s-a constatat că S.U.A. nu au altă poziție de cît cea a agresorilor.

Popoarele din întreaga lume nu vor tolera însă ca independența Egiptului să fie călcată în picioare, iar pacea lumii să fie periclitată. Forța unită a popoarelor va obliga pe agresori să înceteze operațiunile militare împotriva Egiptului, să-și retragă trupele de pe teritoriul egiptean și să înceapă tratative în vederea rezolvării problemei Canalului de Suez pe cale pașnică în conformitate cu recomandările O.N.U. și cu voința tuturor popoarelor lumii.

Să studiem temeinic știința marxist-leninistă

(Urmare din pag. I-a)

În cadrul învățămîntului politic trebuie să se explice cadrelor didactice modul marxist de a înțelege rolul personalității în istorie. Partidul nostru a luat o atitudine hotărîtă de combatere a cultului personalității deoarece acesta este străin marxism-leninismului și duce la micșorarea rolului partidului și al maselor populare, la scăderea activității lor creatoare. Totodată partidul cere ca propaganda de partid să arate lămurit concepția marxist-leninistă despre rolul personalității în istorie, să combată cu toată hotărîrea concepțiile micburgheze, anarhiste, profund dăunătoare, care neagă rolul conducătorilor în viața partidului și a statului. Cadrelor didactice trebuie să li se arate, prin limbajul convingător al faptelor, că în R.P.R. conducătorii partidului sînt legați de viața partidului, a clasei muncitoare, de viața poporului, de lupta clasei muncitoare și a poporului pentru construirea socialismului. La rîndul lor pedagogii sînt chemați să explice aceste probleme elevilor și studenților.

Succesele hotărîtoare obținute de poporul nostru în construirea bazei economice a socialismului se datoresc în primul rînd justeței politicii partidului, care își are izvorul în faptul că se întemeiază pe știința marxist-leninistă și pornește întotdeauna de la interesele vitale ale poporului. În cadrul învățămîntului politic trebuie să se explice în mod temeinic politica partidului nostru, să se mobilizeze cadrele didactice pentru a continua să participe activ la înfăptuirea acestei politici în vederea construirii socialismului.

Învățămîntul politic are menirea să-i ajute pe pedagogi să cunoască temeinic sarcinile dictaturii proletariatului, să înțeleagă caracterul de clasă al statului nostru ca formă a dictaturii proletariatului, să-și dea seama de superioritatea incontestabilă a democrației socialiste față de fățarnica democrație burgheză, să explice elevilor și studenților, pe înțelesul lor, aceste importante probleme. Partidul cere propagandei de partid să educe pe toți cei care studiază marxism-leninismul în spiritul devotamentului nemărginit față de partid, față de statul nostru democrat-popular, în spiritul luptei hotărîte pentru apărarea regimului de democrație populară. În același timp, propaganda de partid este chemată să cultive la toți oamenii muncii, conștiința unității indisolubile a intereselor întregului lagăr al socialismului, hotărîrea de a contribui activ la întărirea lui continuă.

Una din sarcinile principale pe care partidul a pus-o în fața învățămîntului politic este educarea oamenilor muncii în spiritul vigilenței revoluționare.

Pentru cadrele didactice, chemate să educe tineretul în spiritul comunismului, educarea lor în spiritul vigilenței ideologice are o imensă însemnătate. În actuala etapă a trecerii de la capitalism la socialism dușmanul de clasă, zdrobit în sectoarele hotărîtoare ale economiei, își îndreaptă tot mai mult încercările sale de subminare pe frontul ideologiei. Congresul al II-lea al partidului a subliniat că Partidul Muncitoresc Romîn consideră lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze drept una din principalele lui sarcini. „Lupta ideologiei socialiste împotriva ideologiei burgheze — arată tov. Gh. Gheorghiu-Dej — este parte integrantă a luptei pe care partidul nostru o duce cu neabătută fermitate pentru construirea socialismului".

Partidul cere propagandei de partid să analizeze în mod științific realitatea din țara noastră, să arate că în perioada de trecere de la capitalism la socialism lupta de clasă nu se stinge, ea rămîne o lege a dezvoltării spre socialism. Atîta vreme cît în țara noastră există rămășițe ale claselor exploatatoare, atîta vreme cît cercurile agresive din afară uneltesc împotriva țărilor socialiste, împotriva păcii și libertății popoarelor dușmanul de clasă va căuta să lovească în regimul de democrație populară. Cît timp va exista o asemenea situație, va exista o sursă permanentă de propagare a concepțiilor ideologice burgheze. De aceea este necesară cultivarea unei neslăbite vigilențe ideologice. Partidul a atras în repetate rînduri atenția că nu poate fi vorba de nici un fel de slăbire a luptei împotriva ideologiei burgheze și a cerut propagandei de partid să fie pătrunsă de spirit ofensiv și de intransigență față de orice denaturare a teoriei marxist-leniniste, să ducă o luptă persistentă pentru dezrădăcinarea influențelor ideologice burgheze. Faptul că noi ne pronunțăm pentru coexistența pașnică și întrecere economică cu capitalismul nu înseamnă în nici un caz că trebuie să se tragă concluzia că putem să slăbim lupta împotriva ideologiei burgheze. Partidul cheamă organizațiile sale, pe toți lucrătorii pe tărîmul ideologic să ducă o luptă hotărîtă împotriva recidivelor ideologiei burgheze, să demaște neîncetat această ideologie, să scoată în evidență caracterul ei reacționar, dușmănos poporului, să păzească riguros puritatea teoriei marxist-leniniste. Este ușor de înțeles că soluționînd astfel de probleme importante organizațiile de partid vor acorda cadrelor didactice un prețios sprijin în vederea îmbunătățirii întregii lor activități.

Marele interes manifestat în acest an școlar de masa largă a cadrelor didactice pentru studierea științei marxist-leniniste, precum și rezultatele bune obținute în organizarea, deschiderea și desfășurarea pînă acum a cursurilor în învățămîntul politic constituie dovezi grăitoare că s-au creat condiții ca în acest an școlar studiul științei marxist-leniniste de către pedagogi să exercite o mare influență asupra procesului de învățămînt în școlile de toate gradele, determinînd continua lui îmbunătățire. Nu trebuie să se treacă însă cu vederea faptul că mai sînt unii învățători și profesori care subestimează importanța studierii și însușirii teoriei marxist-leniniste.

Preocuparea atentă, permanentă a organizațiilor de partid pentru pedagogii care studiază știința marxist-leninistă, asigurarea condițiilor corespunzătoare ca ei să-și poată însuși în mod creator teoria revoluționară trebuie să ducă la creșterea nivelului ideologic și politic al învățătorilor și profesorilor, la intensificarea eforturilor lor în lupta pentru creșterea tinerei generații în spiritul moralei comuniste, pentru construirea socialismului și înflorirea scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă.

IN ATENȚIA CITITORILOR

A început primirea abonamentelor la „Gazeta învățămîntului" pe anul 1957.

Pentru a primi în continuare ziarul, cititorii sînt rugați să-și reînoiască din timp abonamentul. Se recomandă ca abonamentele să se facă pe un an, întrucît astfel se evită întîrzierile în primirea regulată a ziarului.

Abonamentele se fac prin difuzorii voluntari din instituțiile de învățămînt, factorii poștali, oficiile poștale și centrele de difuzare a presei.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţămîntului

Organ al Ministerului Invăţămîntului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt

ANUL VIII Nr. 397 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 16 noiembrie 1956

ÎN PRAGUL INCHEIERII PRIMULUI TRIMESTRU

Măsuri menite să asigure o temeinică pregătire a elevilor

In oraşul Ploeşti, unul din cele mai mari oraşe ale patriei noastre, şcolile medii nr. 1 şi nr. 2 se bucură de un frumos renume. Ele nu sînt vestite atît prin numărul mare de elevi pe care îl cuprind (peste 2000), cît mai ales prin seriozitatea cu care se munceşte aici. Ambele şcoli funcţionează în aceeaşi clădire: şcoala medie nr. 1 de dimineaţă, şcoala medie nr. 2 după masă.

In clase, în sălile de laborator, în cancelaria profesorilor se simte puternic freamătul perioadei de încheiere a trimestrului. Colectivele pedagogice ale ambelor şcoli sînt hotărîte să încheie trimestrul I cu rezultate cît mai bune. Această hotărîre se reflectă în măsurile luate încă din cursul lunii octombrie, în felul cum este aplicată fiecare măsură în parte. La ambele şcoli, către sfîrşitul lunii octombrie s-au organizat şedinţe de consiliu pedagogic, unde s-au discutat pe larg problemele încheierii trimestrului. La şcoala medie nr. 1 s-a acordat multă atenţie problemei recapitulării. Tovarăşul Cristache Dăscălescu, profesor de matematică, a arătat în mod concret, în cadrul consiliului pedagogic, cum va recapitula cu elevii capitolul „Expresii algebrice", cum va întocmi planul acestei lecţii de recapitulare. Tot cu acest prilej s-a analizat nivelul de cunoştinţe al elevilor din clasele V—VII şi din clasele a VIII-a, s-au stabilit măsuri pentru înlăturarea lipsurilor semnalate.

Multe din măsurile stabilite în consiliul pedagogic au prins viaţă şi la şcoala medie nr. 1 şi la şcoala medie nr. 2. S-au organizat ore suplimentare, consultaţii. In cancelarie este afişat programul lucrărilor scrise — cîte 3 pe săptămînă la fiecare clasă. Unele comisii metodice au discutat cum trebuie pregătiţi elevii pentru lucrarea scrisă la obiectul respectiv, insistînd asupra metodicii lecţiei de recapitulare la sfîrşit de trimestru.

Conform sarcinilor stabilite în consiliul pedagogic şi în cadrul comisiilor metodice, învăţătorii şi profesorii nu s-au mulţumit numai cu organizarea diverselor forme de ajutorare a elevilor mai slab pregătiţi. Ei şi-au dat seama că o bună pregătire a încheierii trimestrului înseamnă o grijă deosebită pentru predarea fiecărei lecţii, pentru o însuşire temeinică a cunoştinţelor de către toţi elevii, precum şi organizarea unui control cît mai regulat al însuşirii cunoştinţelor. Astfel, mai toţi profesorii au căutat să asculte cît mai des elevii, au dat lucrări de control curent, s-au străduit să aprecieze cît mai just cunoştinţele elevilor. Majoritatea elevilor au acum, în preajma încheierii trimestrului, cîte două note la oral (unii chiar cîte 3), şi cîte o notă la lucrările de control curent. Tovarăşele Rodica Manolescu, Cecilia Herşcovici şi Alexandrina Pantelimonescu, profesoare de matematică, ca şi tovarăşii Constantin Banu şi Cornelia Micu, profesori de geografie, au apreciat cu regularitate cunoştinţele elevilor manifestînd o justă exigenţă. Tovarăşa Pantelimonescu a ascultat aproape fiecare elevă de cîte 3 ori.

La şcolile medii nr. 1 şi nr. 2 mai sînt, totuşi, cadre didactice şi — ne pare rău, dar trebuie s-o spunem — chiar dintre cele cu o foarte frumoasă pregătire, care, îndreptîndu-şi atenţia asupra predării, neglijează verificarea şi aprecierea cunoştinţelor elevilor. Tovarăşa Silvia Pop, de exemplu, profesoară de ştiinţe naturale, care se străduieşte să predea lecţii cu un nivel ridicat, a neglijat cu totul problema controlului cunoştinţelor elevilor. Situaţia clasei a VIII-a „A" reflectă pe deplin această lipsă în munca pedagogică a tovarăşei Pop. Multe zile, la începutul trimestrului, nu a pus nici o notă. Acum, la sfîrşit de trimestru, observînd că numărul elevilor fără note e prea mare, a ascultat prea mulţi elevi într-o oră: în ziua de 5 noiembrie 8 elevi, în ziua de 12 noiembrie — 7. Este de la sine înţeles că o astfel de ascultare nu poate prilejui o apreciere justă a cunoştinţelor elevilor, o cunoaştere temeinică a nivelului lor de pregătire, lăsînd la o parte faptul că dăunează mult muncii de predare propriu zise, pentru care rămîne prea puţin timp. Dar şi cu aceste eforturi situaţia nu s-a schimbat prea mult. După ascultarea celor 7 elevi în ziua de 12 noiembrie, tot au mai rămas 12 elevi fără nici o notă. Ceilalţi elevi au cîte o singură notă, chiar şi cei 5 elevi care au fost notaţi cu 2.

Rezultatul? Nu-i greu de bănuit. Tovarăşa Pop nu-şi cunoaşte bine elevii şi, ca atare, nici nu poate organiza ajutorarea celor care ar avea nevoie de aceasta. Nici acum, la sfîrşit de trimestru, profesoara nu cunoaşte măcar numele elevilor ei. Dacă tovarăşa Pop ar adăuga la calităţile pedagogice pe care le are şi grija pentru o justă organizare a verificării cunoştinţelor elevilor, rezultatele obţinute în muncă ar fi mult mai bune.

Conducerile şcolilor medii nr. 1 şi nr. 2 trebuie să urmărească mai îndeaproape felul cum este organizat controlul cunoştinţelor elevilor, cum sînt apreciate aceste cunoştinţe.

Calitatea lecţiilor

Pentru încheierea cu succes a primului trimestru, profesorii acordă cea mai mare grijă calităţii lecţiilor pe care le predau. Conştiinciozitatea cu care pregătesc lecţiile, cu care întocmesc planurile şi diferitele scheme, ca şi seriozitatea cu care chibzuiesc asupra procedeelor ce trebuie folosite în predare fac ca întregul proces de învăţămînt să se desfăşoare la un nivel corespunzător cerinţelor programelor şcolare, cerinţelor mari ce stau astăzi în faţa şcolii.

Lecţiile predate în ziua de 12 noiembrie sînt îndeajuns de grăitoare în această privinţă. Tovarăşa Cecilia Herşcovici, de pildă, profesoară de matematică, a predat o lecţie de recapitulare la clasa a IX-a cu tema „Progresii aritmetice şi geometrice". Lecţia a avut un nivel ridicat atît din punct de vedere ştiinţific, cît şi pedagogic. Tovarăşa profesoară a urmărit ca elevele să cunoască bine definiţiile, proprietăţile progresiilor, să înţeleagă cît mai clar noţiunile „progresie geometrică" şi „progresie aritmetică". Cînd s-a convins că elevele sînt stăpîne pe noţiuni, a trecut la rezolvarea unor probleme în care interveneau progresii aritmetice şi geometrice. Notîndu-şi regulat, într-un caiet special, lipsurile din cunoştinţele elevelor, tov. Herşcovici are posibilitatea ca, prin întrebările pe care le pune, să urmărească mereu cum se îndreaptă fiecare elevă în parte.

Varietatea procedeelor folosite asigură un interes continuu din partea elevilor pentru însuşirea materialului transmis. Tovarăşa Cornelia Micu, profesoară de geografie, şi-a întocmit o schemă cuprinzînd problemele esenţiale ale întregului material parcurs pînă acum de elevii clasei a VII-a. După ce a discutat-o în clasă cu elevii, aceştia şi-au copiat-o pe caiete de pe tablă, au primit îndrumări cu privire la folosirea ei în pregătirea pentru lucrarea scrisă.

Tovarăşa Alexandrina Pantelimonescu, profesoară de matematică, alege exerciţii care să contribuie efectiv la dezvoltarea judecăţii, la fixarea regulilor, iar tovarăşele Silvia Pop şi Olimpia Javorski, profesoare de ştiinţe naturale, cer continuu elevilor să folosească, în expunerea cunoştinţelor, materialul intuitiv, să explice legătura cauzală dintre fenomene, să lege cunoştinţele teoretice de practică, de viaţă.

Aproape toţi profesorii se străduiesc să dea lecţiilor un conţinut educativ, care să contribuie la educarea comunistă a elevilor. Tovarăşul Constantin Banu, de pildă, în predarea lecţiei „Economia Germaniei" la clasa a IX-a C, a scos foarte bine în evidenţă deosebirile fundamentale ce există între scopurile urmărite în dezvoltarea industriei grele în Republica Federală Germană şi cele urmărite în Republica Democrată Germană, a subliniat deosebirea esenţială ce există între politica celor două state.

Cu toate succesele obţinute, însă, la şcolile medii nr. 1 şi nr. 2 din Ploeşti, mai există şi lipsuri. Unii profesori nu se pregătesc îndeajuns pentru lecţii. Tovarăşa Smaranda Oniceanu, de exemplu, profesoară de limba romînă, nu s-a pregătit suficient nici pentru lecţia de limba romînă pe care a predat-o la clasa a VII-a „A" în ziua de 12 noiembrie, nici pentru lecţia de limba latină pe care a predat-o în aceeaşi zi la clasa a VIII-a „D". Din această cauză, în desfăşurarea lecţiei de limba romînă cu tema „Propoziţiile subordonate atributive determinative şi explicative" s-au strecurat confuzii şi chiar greşeli. Astfel, analizînd cu elevii verbele dintr-un fragment din „Romînia pitorească", le-a spus că sînt la prezentul istoric (verbele erau la prezent) şi că substantivul „păsărele" din versul „Şi blînde păsărele ce cîntă-n cuibul cald" (V. Alecsandri — Legenda Ciocîrliei) este articulat. De asemenea, a manifestat incertitudine în alegerea şi formularea exemplelor.

Intrebată la sfîrşitul orei de către un elev ce trebuie să înveţe pentru lucrarea scrisă, tovarăşa Oniceanu a răspuns scurt: „Ce-aţi învăţat de la începutul anului şi pînă acum". Acest răspuns, ca şi faptul că nu a făcut nicio lecţie de recapitulare înainte de lucrarea scrisă, dovedeşte clar atitudinea de subapreciere a tovarăşei Oniceanu faţă de munca de pregătire a elevilor în perioada de încheiere a trimestrului. Totodată predarea acestei lecţii arată superficialitatea cu care tov. profesoară a studiat instrucţiunile M.I. în care se specifică precis că propoziţiile atributive determinative şi explicative nu se predau.

Greşeli frecvente

La ambele şcoli se poate constata, ca o greşeală frecventă, lipsa unităţii lecţiilor. Pentru că nu-şi organizează lecţiile cu suficientă grijă, unii profesori nu reuşesc să termine lecţia, lăsînd ca o parte din explicaţii să fie date ora următoare. Fie că pierd prea mult timp cu ascultarea, fie că extind explicaţiile, aceşti profesori fragmentează în mod artificial conţinutul lecţiilor, care nu mai au în felul acesta o unitate logică, închegată. Este greu de înţeles cum se poate realiza scopul instructiv-educativ al unei lecţii dacă o parte din ea se predă într-o oră şi cealaltă parte în altă oră, peste cîteva zile, ataşată la o lecţie cu conţinut diferit. Totodată, nu trebuie să neglijăm faptul că în felul acesta se îngreuiază mult procesul de asimilare a cunoştinţelor de către elevi. Dacă, de pildă, în loc să se predea odată funcţiile frunzei se predă numai fotosinteza — şi nici aceea toată — şi în ora următoare se continuă fotosinteza şi se explică respiraţia şi transpiraţia, elevii înţeleg mai greu esenţa acestor fenomene şi interdependenţa dintre ele.

Din aceeaşi cauză a organizării defectuoase a lecţiei, unii profesori termină explicaţiile cînd sună de ieşire şi în timpul recreaţiei fac o fixare sumară, artificială a cunoştinţelor, adresînd la întîmplare cîteva întrebări elevilor care se agită să iasă în curte.

Aceste greşeli arată clar că la ambele şcoli este necesar să se intensifice munca metodică. Exemplul bun al comisiilor metodice de matematică de la şcoala medie nr. 1 şi de la şcoala medie nr. 2 trebuie urmat şi de celelalte comisii, cu deosebire de cele de limba romînă, care activează slab. Consiliul pedagogic şi comisiile metodice trebuie să se intereseze mai mult de calitatea pedagogică a lecţiilor predate, iar conducerile şcolilor să manifeste mai multă combativitate faţă de lipsurile constatate cu prilejul asistenţelor la lecţii.

In ambele şcoli există destul profesori din experienţa cărora se poate învăţa mult. Organizînd mai multe interasistenţe şi lecţii deschise, rezultatele bune obţinute pînă acum în pregătirea elevilor pot fi depăşite. Frumosul renume pe care şi l-au cîştigat cele două şcoli poate fi menţinut numai prin succese continue.

Prof. MARIA POPESCU

La şcoala medie mixtă nr. 4 din Bucureşti, băieţii şi fetele învaţă împreună, ajutîndu-se pentru a obţine succese tot mai mari.

Activitatea rodnică a ucenicilor

Nu departe de marea uzină metalurgică „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin se înalţă clădirile mari şi luminoase ale unei adevărate cetăţi moderne: cetatea ucenicilor. După ce pătrunzi prin poarta masivă de lemn ce străjuieşte intrarea grupului şcolar, te impresionează în mod plăcut simetria aleilor, peluzelor şi spaţiilor verzi în mijlocul cărora au fost durate, nu de mult, numeroase pavilioane. Aci, în sălile de clasă, în dormitoare sau la cantină, în atelierele-şcoală — adevărate hale de uzină — trăiesc şi muncesc peste 1000 de ucenici. Zi de zi, printr-o muncă stăruitoare, viitorii strungari, frezori, matriţeri, turnători, sudori, oţelari, laminatori sînt înarmaţi cu temeinice cunoştinţe teoretice şi practice.

Pentru realizarea unui învăţămînt legat de viaţă, profesorii de la grupul şcolar „Steagul Roşu" folosesc în predarea lecţiilor material didactic corespunzător. Printr-o colaborare permanentă cu uzina metalurgică, care sprijină în mod activ grupul şcolar, toate cabinetele din şcoală au fost utilate cu material didactic. O mare atenţie s-a acordat şi organizării cabinetului de educaţie politică. Aci se pot vedea planşe, hărţi şi alte materiale documentare.

Succesele obţinute în învăţămîntul teoretic se reflectă în mod direct în rezultatele bune pe care le dă activitatea practică. Chiar şi ucenicii din anul I, datorită activităţii pe care o desfăşoară în atelier, au reuşit după puţin timp de la intrarea lor în şcoală să producă obiecte nu numai pentru uzul intern al şcolii, ci şi pentru consumul din afară. Printr-o bună organizare a practicii în combinat, ucenicii din anii II şi III reuşesc încă de pe acum să depăşească norma de producţie. Astfel, ucenicii din anul II secţia forje, organizaţi în brigăzi, depăşesc norma zilnică cu 50 pînă la 120 la sută.

Trebuie subliniat faptul că rezultatele la practică ale ucenicilor se datoresc în bună măsură grijii pe care o manifestă maiştrii şi muncitorii fruntaşi din întreprinderi pentru îndrumarea lor. Un sprijin deosebit primesc secţiile de forjari din anul II şi de turnători din anul III din partea tovarăşului Andrei Dicianu, şeful secţiei de utilaj agricol a uzinei „Steagul Roşu".

Printre numeroşii fruntaşi la învăţătură de la grupul şcolar „Steagul Roşu" se evidenţiază în mod deosebit ucenicii Iosif Pop, Constantin Stanciu şi Emil David din anul III, Vasile Vesea din anul I, Weber Antal din anul II ş.a.

Ucenicii de la grupul şcolar din Oraşul Stalin depun în acelaşi timp şi o frumoasă activitate pe tărîm cultural-artistic şi sportiv. In cadrul şcolii a fost organizată o fanfară. Instruită de tov. Andrei Gehan, fanfara poate prezenta astăzi în faţa auditorilor un bogat şi variat repertoriu. Sînt, de asemenea, în curs de constituire trei echipe de dansuri, precum şi un cor de 80 de persoane.

Ucenicii sportivi de la centrul şcolar au luat de curînd iniţiativa construirii unui stadion în incinta şcolii.

In cetatea ucenicilor de la Oraşul Stalin pulsează o viaţă intensă. Oaspeţi de peste hotare care au vizitat de curînd şcoala au consemnat pe paginile cărţii ei de onoare impresii elogioase ce constituie nu numai o mărturie a activităţii rodnice depuse la grupul şcolar, ci şi o frumoasă şi meritată răsplată.

D. GHIŞE

Pe drumul politehnizării învăţămîntului

Problemele politehnizării în discuţia cadrelor didactice

Subredacţia noastră

La Tîrgu Mureş a avut loc, de curînd, o consfătuire în care s-au dezbătut problemele politehnizării şcolilor de cultură generală din Regiunea Autonomă Maghiară. Raportul secţiei regionale de învăţămînt, cu titlul: „Perspectivele introducerii învăţămîntului politehnic în şcolile de cultură generală din Regiunea Autonomă Maghiară", a fost prezentat de tov. Eugen Rácz, metodist de ştiinţe naturale. Referatul a arătat rezultatele obţinute în această direcţie. In 75 de şcoli din regiune au fost înfiinţate ateliere şcolare prin sprijinul fabricilor şi uzinelor, precum şi al comitetelor de părinţi. La numeroase şcoli există ateliere de tîmplărie, de lăcătuşerie, de sculptură şi de ţesut. In regiune sînt şi două şcoli în care Ministerul Invăţămîntului experimentează introducerea învăţămîntului politehnic — şcolile medii nr. 1 şi nr. 2 din oraşul Tîrgu Mureş. Realizări frumoase în această direcţie găsim şi la şcolile de 7 ani din comunele Sărăţeni şi Sînmartin, precum şi la şcolile medii din Odorhei, Gheorghieni şi la casa de copii din Sumleu.

In majoritatea şcolilor din regiune elevii au lucrat cu mult elan pe parcelele experimentale. Ei au fost îndrumaţi să efectueze muncile de pregătire a terenului, de semănat şi de îngrijire a culturilor. In numeroase şcoli elevii şi-au însuşit metodele de altoire şi de fecundaţie secundară. Cu sprijinul profesorilor ei au făcut o serie de experienţe cu privire la timpul cel mai potrivit pentru semănatul inului.

Analizînd rezultatele obţinute, raportul a arătat perspectivele şi sarcinile şcolilor din Regiunea Autonomă Maghiară în procesul de politehnizare a învăţămîntului. Raportorul a subliniat că este necesar ca pedagogii să ajute pe elevi în acumularea cunoştinţelor şi deprinderilor practice cu privire la utilizarea diferitelor unelte, maşini şi aparate, precum şi în dezvoltarea posibilităţilor lor de a aplica în practică cunoştinţele însuşite.

Participanţii la discuţii au arătat realizările, dar şi lipsurile în ceea ce priveşte introducerea învăţămîntului politehnic în şcolile de cultură generală din Regiunea Autonomă Maghiară, precum şi sarcinile în vederea realizării lui în etapa următoare.

LUDOVIC ÖTVÖS

ÎNTR-UN ATELIER ŞCOLAR

In atelierul şcolii medii nr 7 din Capitală.

Realizările şcolilor din regiunea Constanţa

Subredacţia noastră

Şcolile din regiunea Constanţa au obţinut însemnate realizări pe drumul politehnizării învăţămîntului.

Astfel, elevii şcolii medii din Tulcea îşi desfăşoară munca practică în atelierele şcolii profesionale din localitate. In atelierul de tîmplărie ei au executat diferite tăieturi cu fierăstrăul, cioplirea şi fălţuirea lemnului cu cioplitorul, cu rindeaua şi cu gealăul. Se remarcă de pe acum dragostea şi interesul elevilor pentru această activitate.

Elevii şcolilor medii nr. 1 şi 2 din Constanţa fac vizite în diferite întreprinderi pentru cunoaşterea uneltelor, maşinilor, utilajelor şi a organizării procesului de producţie.

Consiliul pedagogic al şcolii pedagogice nr. 1 din Constanţa a discutat, într-o şedinţă care a avut loc recent, căile de realizare a învăţămîntului politehnic. Referatul prezentat a reliefat în mod just ideea că învăţămîntul politehnic nu trebuie înţeles ca o practică izolată într-un atelier, ci ca un întreg sistem, realizabil prin multiple măsuri şi prin forme variate. Pentru realizarea complexelor sarcini ale politehnizării a fost creată în şcoală o comisie specială.

Anul acesta, şcoala medie din Feteşti a organizat lucrări practice pentru clasele a VIII-a şi a IX-a. Intrucît există condiţii favorabile, colectivul pedagogic studiază, în prezent, problema organizării practicii în domeniul mecanizării agriculturii la S.M.T. din localitate.

Experienţa şcolii din Feteşti a constituit un îndemn pentru alte şcoli din raion. Astfel, elevii şcolii de 7 ani din Ţăndărei-Gară şi cei de la şcoala de 7 ani din Găiţa-Făcăeni au început să facă practică în atelierele S.M.T.-ului din localităţile respective.

Pe baza experienţei de pînă acum, cabinetul pedagogic regional studiază posibilitatea extinderii învăţămîntului politehnic la toate şcolile din regiune.

I. BADICA

Excursii documentare

Subredacţia noastră

Cu sprijinul comitetului orăşenesc P.M.R., secţia de învăţămînt a oraşului Sibiu a organizat nu de mult, pentru directorii tuturor şcolilor de cultură generală din oraş, o excursie documentară în întreprinderile din oraş şi din împrejurimi. De asemenea, au fost vizitate şcolile experimentale din raion.

Participanţii la excursie au vizitat fabricile de bere şi spirt din Sadu, unde inginerii şi tehnicienii le-au dat explicaţii asupra aplicării în producţie a cunoştinţelor pe care elevii şi le însuşesc la fizică, chimie etc.

Cu prilejul vizitării fabricii de textile „Firul Roşu" şi a hidrocentralei din Sadu, au avut loc întîlniri cu fruntaşii în producţie şi cu tehnicienii. Aceste întîlniri au prilejuit un larg schimb de păreri cu privire la necesitatea colaborării dintre şcoală şi întreprinderile industriale în procesul de politehnizare a învăţămîntului.

Vizitînd şcoala experimentală din comuna Sadu, directorii au asistat la lecţiile de ştiinţe naturale, fizică şi chimie. Din discutarea acestor lecţii, ei au tras concluzii cu privire la formarea deprinderilor practice ale elevilor în cadrul predării diferitelor obiecte de învăţămînt.

După excursie, directorii de şcoli au ţinut o consfătuire în care s-au dezbătut probleme legate de introducerea învăţămîntului politehnic în şcolile de cultură generală şi s-au popularizat realizările obţinute pînă acum în această privinţă.

NICOLAE HAMZEA

Legături prieteneşti

Intre elevii şcolii medii din Breaza şi elevii şcolii nr. 182 din Moscova există strînse legături de prietenie. Aceste legături au început cu doi ani în urmă şi au continuat cu regularitate. In cadrul lor, elevii romîni şi sovietici au organizat un schimb de reviste. Elevii şcolii medii din Breaza trimit colegilor lor sovietici revista „Drujba" (Prietenia), iar tovarăşii lor din Moscova le trimit o revistă difuzată la radio.

De curînd, tinerii din Breaza au audiat o interesantă şi plăcută emisiune care le era adresată de către comsomoliştii din Moscova.

Programul radiodifuzat a fost transmis cu sprijinul studenţilor romîni care urmează cursurile institutiilor de învăţămînt superior din Moscova. In cadrul acestei emisiuni au fost transmise şi alte comunicări. Cea mai plină de interes a fost cea referitoare la modul în care tineretul sovietic se pregăteşte pentru cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor.

Elevii şcolii din Breaza s-au grăbit să răspundă în scris prietenilor sovietici, arătîndu-le modul în care au sărbătorit ziua de 7 Noiembrie.

IOSIF ŞT. ŞERBAN

Organizarea şi desfăşurarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice din luna ianuarie 1957

Directivele Congresului al II-lea al P.M.R., trasează şcolii noastre de cultură generală sarcina legării învăţămîntului de viaţă, de practică. Aceasta înseamnă îndrumarea dezvoltării învăţămîntului nostru de cultură generală pe linia politehnizării.

Avînd în vedere importanţa deosebită a acestei probleme, în consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, ce se vor ţine în zilele de 7 şi 8 ianuarie 1957, se vor dezbate — atît în şedinţele plenare cît şi în şedinţele pe secţii — probleme legate de politehnizarea şcolii de cultură generală.

La aceste consfătuiri vor participa directorii şcolilor, ai caselor de pionieri şi ai caselor de copii, învăţătorii de la clasele I—IV, profesorii de matematici, fizică, chimie, ştiinţe naturale, geografie, desen, conducătorii cercurilor de la casele de pionieri, instructorii superiori de pionieri, precum şi maiştrii care predau lucrările practice de atelier în şcoli şi case de copii.

In şedinţa plenară se va prezenta referatul: „Politehnizarea învăţămîntului de cultură generală — sarcină importantă a şcolii noastre în etapa actuală". Referatul, care va dura cel mult o oră, va fi susţinut de şeful secţiei de învăţămînt şi va fi urmat de discuţii. In ziua a doua se vor ţine şedinţe pe secţii pentru specialităţile: fizico-chimice, matematică, ştiinţe naturale, geografie, desen, precum şi pentru clasele I—IV şi pentru directori.

Profesorii-maiştri de la şcolile unde s-au introdus lucrările practice şi de la casele de copii vor participa la secţia fizico-chimice. Instructorii superiori de pionieri de la şcolile din oraşe vor participa la secţia fizico-chimice, iar cei de la şcolile din mediul sătesc vor participa la secţia de ştiinţe naturale. Conducătorii cercurilor de la casele de pionieri vor participa la specialităţile strîns legate de munca cercurilor.

In şedinţele pe secţii se vor prezenta referate privind contribuţia obiectelor respective la realizarea sarcinilor de politehnizare a învăţămîntului de cultură generală.

In secţia învăţătorilor se va prezenta referatul: „Importanţa lucrului manual şi a lucrărilor practice agricole în clasele I—IV pentru formarea deprinderilor elementare de muncă la elevi".

In secţia directorilor se va prezenta referatul: „Organizarea şi îndrumarea muncii instructiv-educative în şcoală şi asigurarea bazei didactico-materiale, condiţii importante în politehnizarea învăţămîntului de cultură generală".

La această secţie vor fi invitaţi să participe directorii caselor de pionieri, vicepreşedinţii comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale, care se ocupă de probleme de învăţămînt, muncitori, tehnicieni, ingineri, directori ai întreprinderilor industriale şi agricole, ai unităţilor economice, în special cei care au sprijinit şcolile, cît şi cei cărora li se va cere ajutor în politehnizarea învăţămîntului. Se va cere sprijinul inginerului agro-

(Continuare în pag. II-a)

Citiţi în acest număr

Indrumări pentru întocmirea referatelor ce se vor prezenta la consfătuirile cadrelor didactice din ianuarie 1957 (pag. II-a)

Predarea ştiinţelor naturii, geografiei şi istoriei în clasa a III-a (pag. III-a şi a IV-a)

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Atenție neslăbită educației tineretului studențesc

Din an în an crește numărul studenților din instituțiile de învățământ superior ale Uniunii Sovietice. În toamna aceasta au intrat în facultăți circa 445.000 de tineri care au hotărît să devină ingineri, agronomi, profesori, medici, juriști. Peste 4—5 ani ei vor completa rîndurile specialiștilor în întreprinderi, în sovhozuri și colhozuri, în instituțiile de stat.

Avem toate motivele să presupunem că ei vor pleca acolo înarmați cu cunoștințele necesare și cu deprinderi practice, deoarece acum în instituțiile de învățământ superior se muncește mult pentru rezolvarea sarcinii trasate de partid cu privire la ridicarea calității pregătirii specialiștilor. Aceștia vor duce cu ei în producție cunoștințele adînci obținute în facultate, o atitudine creatoare în muncă, devotament, hotărîrea de a nu-și cruța puterile, de a sluji patria, de a-și lărgi necontenit cunoștințele, vor fi însuflețiți de o energie inepuizabilă, de înflăcărare comsomolistă.

Dar oare aceste trăsături vor caracteriza numai chipul viitorilor specialiști, al specialiștilor din anul 1960? Nu! Din ce în ce mai clar se văd aceste calități la tineretul studențesc de astăzi. Ele se manifestă și în succesele la învățătură ale marii mase studențești, și în participarea activă a multor studenți la munca științifică, și în viața obștească a colectivelor studențești. O manifestare minunată a acestor trăsături ale tinerilor constructori ai comunismului s-a dovedit a fi răspunsul lor patriotic la chemarea Partidului și a Comsomolului de a ajuta la strîngerea recoltelor bogate de pe pămînturile desțelenite. Chipul studenților — chipul oamenilor sovietici creatori și muncitori — se vădește clar și în faptul că mii de studenți au participat în vacanța de vară la munca pe șantiere. Căci tocmai la educarea și instruirea unor oameni cu o dezvoltare multilaterală și cu o pregătire multilaterală ne-a chemat marele Lenin, la educarea unor oameni care să știe să facă totul. El ne-a învățat că „educarea tineretului comunist trebuie să conste nu în tot felul de discursuri și reguli dulcege cu privire la moralitate. Nu în aceasta constă educația". „La baza moralei comuniste — ne-a învățat Lenin — stă lupta pentru întărirea și desăvîrșirea comunismului. Iată în ce constă și baza educației, a pregătirii și a intrucțiunii comuniste".

Aceste indicații leniniste stau la baza muncii educative în rîndurile tineretului studențesc. Și în nici un caz nivelul acestei munci într-una sau alta dintre instituțiile de învățămînt superior nu poate fi judecat după cantitatea diferitelor acțiuni de masă, oricît de interesante ar fi acestea prin ele însele.

Nu puține astfel de acțiuni s-au organizat, de pildă, la Institutul de medicină din Taşkent; acolo s-au citit și lecții cu tema „Despre chipul moral al medicului sovietic". Dar eficacitatea lor s-a dovedit redusă: printre studenții acestui institut s-au găsit tineri care au pătat, prin faptele lor, onoarea colectivului. Desigur, din acest fapt, ca și din altele, nu se poate trage concluzia că ar fi inutile acțiunile de lămurire largi, de masă, menite să mobilizeze studențimea, s-o facă să-și strîngă rîndurile. Ele aduc însă un folos adevărat numai dacă sînt îmbinate cu o muncă minuțioasă, de zi cu zi, îndreptată spre dezrădăcinarea manifestărilor străine moralei noastre, cu o luptă hotărîtă pentru educarea la un înalt nivel ideologic și, desigur, la un înalt nivel moral al constructorilor societății comuniste.

Trebuie să spunem că tocmai în această direcție nu se vădește suficientă hotărîre din partea conducătorilor unor instituții de învățămînt superior. Aceștia își înțeleg uneori unilateral rolul de educatori, transformîndu-se din conducători în „îndrumători" și nu folosesc în deplină măsură drepturile pe care le au conform statutului instituțiilor de învățămînt superior. Ei sînt gata să lămurească ceasuri la rînd pe studenții care încalcă regulile vieții studențești asupra necesității de a se îndrepta; în cazuri extreme, ei aplică celor vinovați sancțiuni peste sancțiuni, dar nu urmăresc mai departe la ce rezultate duc acestea.

La Institutul de mine din Leningrad, de exemplu, studentul M. Dubnov din anul III a primit trei sancțiuni pentru abateri serioase de la disciplină; aflîndu-se la practică, el a săvîrșit din nou o abatere — a părăsit lucrul. Dar e probabil că direcția institutului putea să hotărască și înainte de această abatere dacă un astfel de student răspunde, prin trăsăturile sale morale, cerințelor care stau în fața unui viitor conducător al producției.

Nu este oare clar că un asemenea liberalism nu întărește ci, dimpotrivă, zdruncină disciplina în instituțiile de învățămînt superior și nu are nimic comun cu sarcinile educării tineretului? Opinia publică a instituțiilor noastre de învățămînt superior se bucură de o mare autoritate; în cazurile în care este necesar, ea poate să ajute directorului institutului să ia hotăriri juste cu privire la posibilitățile de rămînere pe mai departe în institut a unuia sau a altui student nedisciplinat. O mare însemnătate are în această privință și faptul că i s-a acordat directorului institutului dreptul de a retrage temporar bursa studenților care se abat de la disciplină.

Se înțelege, de măsurile disciplinare asupra studenților care chiulesc de la studii și se abat de la disciplina și de la regulile colectivului socialist trebuie să se facă uz numai în cazurile extreme; aceste măsuri nu dau rezultatele necesare dacă nu sînt îmbinate cu o muncă educativă serioasă, multilaterală.

Această muncă trebuie să fie neapărat o parte componentă a activității pedagogice a co'ectivului didactic. În însuși conținutul prelegerilor, în caracterul muncii de seminar, care presupune o largă inițiativă a studenților, în exemplul personal și în conduita profesorului din instituția de învățămînt superior trebuie să fie afirmate principiile moralei comuniste.

În fața procesului de învățămînt din instituțiile de învățămînt superior stă o sarcină dublă: prelegerile, seminariile și celelalte forme de muncă didactică trebuie să asigure nu numai pregătirea profesională a viitorilor specialiști, dar și înarmarea lor cu calitățile morale necesare. De aici decurg acele înalte cerințe care trebuie puse în fața muncii didactico-pedagogice din învățămîntul superior. Conținutul prelegerilor, nivelul lor ideologic, expunerea materialului în strînsă legătură cu practica, nivelul metodic cuvenit — toate acestea au o imensă influență educativă asupra studenților, organizîndu-i, obligîndu-i să se concentreze asupra studiului, înarmîndu-i cu priceperea de a aprecia în mod critic tezele științifice.

Este cazul să citățm aici un extras dintr-o scrisoare de salut a unui student de la Universitatea din Moscova către eminentul pedagog al învățămîntului nostru superior K. A. Timiriazev, cu prilejul celei de a 30-a aniversări a activității sale științifice:

„Vă mulțumim pentru forța cu care ne-ați înfățișat sarcinile și însemnătatea științei, pentru claritatea cu care ne-ați expus conținutul ei. Vă mulțumim pentru minunatul sentiment de iubire și încredere în știință pe care ni l-ați trezit și ni l-ați cultivat. Vă mulțumim pentru forța inspirată care răsună în tot ceea ce spuneți, pentru avîntul energiei, pentru dorința de muncă pe care o luăm cu noi de la lecțiile dumneavoastră".

Ce poate să fie mai convingător decît această prețuire a însemnătății educative a lecției profesorului, dată de studenții înșiși?

Influența educativă a profesorilor instituțiilor de învățămînt superior asupra studenților nu se oprește numai la limitele orarului de studii. Autoritatea pedagogilor și, prin urmare, și influența lor nu va putea decît să crească dacă ei vor avea o strînsă legătură cu studenții. Cît de mult le pot da studenților cele spuse de profesor cu privire la metodele sale de organizare a muncii, despre lucrul manual, despre pregătirea lecțiilor! Pentru cauza educației este foarte însemnată puterea exemplului.

Odată cu aceasta trebuie să fie pe deplin activizate toate puternicile pîrghii ale influenței educative a colectivului. Rolul de frunte în această acțiune revine organizațiilor comsomoliste. Lucrînd sub conducerea organizațiilor de partid, acestea au toate posibilitățile de a desfășura în instituțiile de învățămînt superior o muncă însemnată pentru a educa studenții în spiritul celor mai alese calități morale — un înalt nivel ideologic, o atitudine conștientă față de muncă, principialitate în apărarea convingerilor proprii, o linie fermă de conduită, cinste și adevăr, respect față de cei mai în vîrstă și față de tovarăși.

„A fi membru al Uniunii Tineretului — ne-a învățat Lenin — înseamnă a face în așa fel încît să închini munca ta, forțele tale cauzei comune. Iată în ce constă educația comunistă. Numai printr-o astfel de muncă tinerii și tinerele devin comuniști adevărați. Numai dacă în această muncă ei vor ști să obțină succese practice, ei vor deveni comuniști".

Posibilitățile de activitate în această direcție a organizațiilor comsomoliste din învățămîntul superior și formele acestei activități sînt într-adevăr nelimitate. Ele sînt determinate de specificul fiecărui institut de învățămînt superior și ar fi, desigur, nejust de a încerca să le mărginești la limitele unor instrucțiuni și povețe.

O mare școală de educare a tineretului studențesc este participarea lui la munca de agitație și propagandă. Intrînd în legătură cu cetățenii în calitate de agitatori, studenții își îmbogățesc experiența de viață, învață să fie atenți și sensibili la problemele celor ce muncesc, dobîndesc prin aceasta deprinderile atît de necesare fiecărui om sovietic.

Organizațiile de masă din instituțiile de învățămînt superior mai au multe de făcut în căminele studențești. Studenții își petrec multă vreme în aceste cămine — aici se pregătesc pentru seminarii, aici se odihnesc, aici se formează însuși chipul moral al viitorului specialist. Este important ca studentul să nu fie lăsat singur în cămin (așa cum se întîmplă citeodată). În deosebi crește acum însemnătatea consiliilor studențești ale căminelor. Acestea sînt chemate să unească colectivele, să conducă lupta lor împotriva încălcării regulilor obștești și a normelor moralei comuniste. Puterea consiliilor studențești stă în faptul că ele se sprijină pe activul studenților, că au o strînsă legătură cu colectivul de conducere; ele trebuie ajutate prin toate mijloacele de către conducători și de către organizațiile de masă din instituțiile de învățămînt superior.

Este greu să supraapreciezi și însemnătatea educativă a muncii studenților în cercurile științifice. Aceste cercuri educă la studenți dragostea pentru profesiunea viitoare, le dezvoltă interesul pentru știință, îi ajută să-și formeze o înaltă cultură de specialitate, le dau un orizont larg, de adevărați purtători ai progresului tehnic. Uneori tocmai aici se nasc gînduri îndrăznețe care mai tîrziu se realizează în proiectele de diplomă. Dezvoltarea continuă a cercurilor studențești este o sarcină vitală a tuturor instituțiilor de învățămînt superior.

Studenții noștri participă activ la acțiunile sportive de masă. Profesorii catedrelor de educație fizică au acumulat o experiență însemnată în organizarea activității sportive a studenților. Catedrele se străduiesc să folosească mai larg mijloacele variate ale educației fizice: desfășoară activitățile, de-a lungul întregului an, în aer liber, înființează noi secții de perfecționare sportivă, în special la sporturile care nu cer mult utilaj etc.

Formarea unor oameni puternici, rezistenți, sănătoși este o parte integrantă a muncii de pregătire a specialiștilor și această sarcină trebuie sprijinită din toate puterile.

Un loc de frunte în organizarea muncii educative revine presei din învățămîntul superior — ziarelor și gazetelor de perete. În articolul „Despre caracterul ziarelor noastre", V. I. Lenin a cerut să se dea o mai mare atenție aspectelor cotidiene ale vieții întreprinderilor și instituțiilor noastre care construiesc nou, unde este necesară mai multă critică obștească, intransigență față de incapacitate, dorință de a lucra mai bine. Aceste indicații leniniste trebuie puse la baza activității presei din instituțiile de învățămînt superior. Ziarele, gazetele de perete, buletinele, afișele satirice sînt chemate să îmbrace o formă vie și accesibilă, să propage neobosit, fără înfrumusețare și fără denaturări, experiența înaintată a muncii independente a studenților, modelele bune de predare; ele trebuie să demaște rutina, lenea și nepăsarea, să arate concret pe purtătorii acestor neajunsuri — pe cuconași, pe înfumurați și pe leneși.

Articolele, comentariile, foiletoanele și versurile, schițele și reportajele scurte — toate variatele genuri publicistice trebuie subordonate rezolvării celei mai însemnate sarcini — sarcina ridicării calității pregătirii specialiștilor. Numeroase publicații din instituțiile de învățămînt superior au găsit forme vii și active de propagandă a ideilor importante. Corespondenții acestor publicații — profesori, aspiranți și studenți, colaboratori ai instituțiilor de învățămînt superior și foști studenți ai acestora — poartă cu cititorii discuții despre procesul de învățămînt, despre nivelul predării diferitelor discipline, despre morala și felul de a trăi al omului sovietic; nu rareori aici se publică și materiale despre problemele didactico-metodice, se dezbat probleme științifice, se dau scurte comentarii asupra publicațiilor de specialitate de peste hotare etc.

Are o mare însemnătate și forma în care se adresează publicațiile din instituțiile de învățămînt superior cititorilor lor: din ele trebuie alungate cu hotărîre tonul dăscălesc, de mentor, frazele sforăitoare și locurile comune de care unele dintre ele mai păcătuiesc cîte odată. Gazeta trebuie să devină cu adevărat locul unde se dezbat în mod ascuțit și actual cele mai importante probleme ale vieții din facultate.

Numai eforturile comune ale întregului colectiv din instituția de învățămînt superior pot rezolva sarcina deosebit de importantă cu privire la perfecționarea continuă a muncii de educare a studenților. La aceasta ne cheamă Partidul Comunist și Guvernul Sovietic, care manifestă o grijă cu adevărat părintească pentru învățămîntul superior.

———

* Din „Vestnik vîsșei școli", nr. 10/1956.

La finala concursului unional al artiștilor amatori din Uniunea Sovietică, a participat și corul unui institut pedagogic, care s-a bucurat de un frumos succes.

Organizarea și desfășurarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice din luna ianuarie 1957

(Urmare din pag. I-a).

nom-șef al raionului, pentru a arăta directorilor de școli felul în care trebuie organizat un lot școlar experimental. De asemenea, se va cere sprijinul unor tehnicieni sau ingineri din întreprinderile industriale pentru a prezenta felul de organizare a unui atelier școlar.

Referatele prezentate în cadrul secțiilor vor fi urmate de discuții.

Lucrările consfătuirilor se vor încheia în după-amiaza zilei a doua, în ședințe plenare. Concluziile vor fi prezentate de șefii secțiilor de învățămînt raionale.

În raioanele unde sînt condiții grele de transport și cazare și se apreciază că nu se pot ține consfătuiri cu toate cadrele didactice enumerate mai sus, se vor organiza consfătuiri numai cu directorii, în prima zi.

Pentru buna desfășurare a consfătuirilor, cadrelor didactice, secțiile de învățămînt regionale și raionale, cu sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare și ale sindicatelor regionale de învățămînt, vor asigura localuri corespunzătoare, transportul, cazarea și diurna cadrelor didactice, aplicînd instrucțiunile date de Ministerul Învățămîntului în anii precedenți.

În vederea întocmirii referatelor pentru ședința plenară dăm mai jos îndrumările necesare. Secțiile de învățămînt se vor îngriji ca inspectorii și cadrele didactice să cunoască la vreme problemele ce se vor discuta în cadrul consfătuirilor și să ia măsuri pentru strîngerea materialului necesar referatelor.

Îndrumări pentru întocmirea referatelor ce se vor prezenta la consfătuirile cadrelor didactice din ianuarie 1957

Pentru ca referatele prezentate în ședințele plenare și în ședințele pe secții ale consfătuirilor raionale să cuprindă problemele importante privitoare la sarcinile ce revin școlilor și cadrelor didactice în vederea politehnizării învățămîntului de cultură generală, colectivele secțiilor de învățămînt se vor orienta după indicațiile de mai jos, complectîndu-le cu exemple concrete din activitatea școlilor din raion.

I. Referatul „Politehnizarea învățămîntului de cultură generală — sarcină importantă a școlii noastre în etapa actuală", care va fi prezentat în ședințele plenare, va fi elaborat după următoarea tematică:

1) Sarcinile trasate școlilor de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn pentru ridicarea nivelului de pregătire științifică al elevilor, pentru legarea învățămîntului de viață, de practică, de munca productivă. Măsurile pe care le prevede Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală și sarcinile care se desprind pentru acțiunea de politehnizare a învățămîntului.

— elaborarea de noi planuri de învățămînt, programe și manuale școlare în lumina cerințelor ridicate de lărgirea orizontului de cultură generală al elevilor și de sarcinile politehnizării învățămîntului; evitarea supraîncărcării și îmbunătățirea regimului de muncă al elevilor; îmbunătățirea sistemului de pregătire și de perfecționare a cadrelor didactice pentru a putea îndeplini cu succes sarcinile politehnizării învățămîntului de cultură generală;

— măsuri pentru asigurarea bazei didactico-materiale a școlilor în vederea politehnizării învățămîntului și legării lui de munca productivă.

2) Conținutul învățămîntului politehnic:

— părțile componente ale învățămîntului politehnic;

— învățămîntul politehnic, parte integrantă a educației multilaterale; legătura învățămîntului politehnic cu celelalte laturi ale educației comuniste;

— ridicarea nivelului de cultură generală al elevilor ca premiză și bază a învățămîntului politehnic; politehnizarea învățămîntului — calea cea mai sigură pentru ridicarea nivelului de pregătire științifică a elevilor.

3) Căile și mijloacele de realizare a învățămîntului politehnic. (Se vor face aprecieri asupra experiențelor și rezultatelor obținute de școlile din raion).

a) Realizarea cerințelor învățămîntului politehnic în cadrul procesului de învățămînt:

— contribuția noilor planuri de învățămînt, a noilor programe și manuale școlare în realizarea cerințelor învățămîntului politehnic;

— înarmarea elevilor cu cunoștințe despre principiile științifice și bazele producției industriale și agricole în procesul predării matematicii, fizicii, chimiei, biologiei, desenului liniar;

— metodele și procedeele folosite în cadrul predării obiectelor de învățămînt pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi politehnice; rolul și importanța materialului didactic;

b) Introducerea în practica școlilor noastre a lucrului manual la clasele I-IV, a lucrărilor practice de atelier și a lucrărilor practice agricole pe parcela școlară experimentală — una din căile importante de politehnizare a învățămîntului de cultură generală;

— conținutul programelor de lucru manual, de lucrări practice de atelier și de lucrări practice agricole;

— rezultatele obținute prin aplicarea programelor de lucru manual și de lucrări practice pentru legarea învățămîntului de practică și pentru formarea la elevi a deprinderilor de muncă;

— cum s-a realizat legătura dintre obiectele de cultură generală și lucrările practice.

c) Activitatea în afară de clasă și în afară de școală — mijloc important pentru lărgirea orizontului de cultură generală al elevilor și pentru îndeplinirea sarcinilor învățămîntului politehnic:

— cercurile pe obiecte;

— cercurile tehnice și artistice;

— cercurile de mîini îndemînatice;

— excursiile și vizitele;

d) Munca productivă a elevilor și practica în producție — căi importante în formarea deprinderilor politehnice la elevi. Valoarea educativă a muncii productive a elevilor și a practicii în producție;

— participarea elevilor la munca productivă din cadrul G.A.S., G.A.C. și subordonarea acestei activități sarcinilor instructiv-educative ale școlii;

— organizarea practicii elevilor în producția industrială și agricolă și cerințele care trebuie respectate în această privință.

4) Sarcinile organelor de învățămînt, ale directorilor de școli și ale cadrelor didactice pentru înzestrarea școlilor cu baza didactico-materială necesară politehnizării învățămîntului de cultură generală:

— confecționarea materialului didactic prin mijloace proprii;

— legătura cu conducerile întreprinderilor, organizațiile sindicale și părinții elevilor pentru procurarea utilajului necesar laboratoarelor, cabinetelor, muzeelor și atelierelor școlare;

— acțiunile pe care trebuie să le întreprindă organele de învățămînt, directorii de școli și cadrele didactice pentru a obține patronarea școlilor de către diferite întreprinderi, organizații economice etc.

5) Sprijinul dat de organizațiile de pionieri și U.T.M. pentru confecționarea materialului didactic și a utilajului necesar realizării sarcinilor învățămîntului politehnic și pentru stabilirea legăturii dintre școală și întreprinderile industriale și agricole;

— ajutorul dat de utemiști și pionieri în organizarea excursiilor și vizitelor în întreprinderile industriale și agricole, în organizarea întîlnirilor cu utemiștii care lucrează ca muncitori, tehnicieni, ingineri în fabrici sau pe ogoare, în organizarea vizionării filmelor, în organizarea cercurilor de mîini îndemînatice, a cercurilor tehnice etc.

...

★

În elaborarea referatelor se vor folosi pe larg materialele publicate privind experiența școlii sovietice în problema politehnizării, care constituie și în acest domeniu o călăuză sigură pentru mersul înainte al școlii noastre.

De asemenea, referatele vor fi exemplificate cu aspecte din activitatea școlilor noastre.

În numărul viitor se vor publica îndrumări pentru întocmirea referatelor care se vor prezenta în secții.

Răspundem la întrebările cititorilor

INTREBARE: Care este metodica verificării și corectării acasă de către profesor a compunerilor elevilor din clasele mari?

RĂSPUNS: Verificarea și corectarea compunerilor elevilor este o muncă complexă. Ea nu poate fi redusă doar la sublinierea greșelilor ortografice, stilistice, sintactice — cum se întîmplă adeseori în practica școlară.

O preocupare esențială a profesorului în procesul verificării și corectării compunerilor elevilor trebuie să fie aceea de a stabili în ce măsură conținutul compunerii corespunde din punct de vedere științific cerințelor clasei, în ce măsură compunerea are la bază un plan logic, dacă există o proporție justă între părțile planului, dacă și în ce măsură compunerea reflectă priceperea elevului de a-și expune ideile liber, independent.

În practica profesorilor fruntași, corectarea compunerilor elevilor începe cu citirea în întregime a compunerii. Aceasta le permite să-și facă o părere generală asupra calității lucrării, să aprecieze justețea planului și să-și dea seama de posibilitățile de exprimare ale elevului.

Se trece apoi la verificarea amănunțită a compunerii, la corectarea ei.

Cînd compunerile au un caracter de exercițiu sau de control — planul lor fiind alcătuit în mod independent de către elevi — este bine ca verificarea lucrării să înceapă cu analiza planului. În felul acesta profesorul își poate da seama de măsura în care elevii și-au concentrat atenția asupra temei pe care trebuiau s-o trateze și întrucît aceștia posedă cunoștințe temeinice în problema respectivă.

Cînd planul compunerii se alcătuiește în clasă, sub conducerea și îndrumarea profesorului, accentul verificării trebuie să cadă pe felul cum au reușit elevii să dezvolte acest plan, atît din punct de vedere al calității cunoștințelor cît și din acela al priceperii de a le expune clar și frumos.

În continuare se citește compunerea pe fragmente, se subliniază greșelile, se fac însemnări pe margine.

În cazul compunerilor alcătuite de elevi acasă, profesorul poate și trebuie să confrunte compunerea cu textul din manual, cu bibliografia recomandată, pentru a se convinge cît de independent a lucrat elevul, dacă el știe să redea într-o formă personală ideile însușite. După verificarea amănunțită a compunerii se recomandă ca aceasta să fie citită încă o dată în întregime, de astă dată fiind privită în ansamblu pentru notare.

Metodica corectării greșelilor diferă după natura lor, precum și după nivelul clasei sau al elevului. Astfel, greșelile științifice, ca și cele de plan se notează primele — la locul respectiv, pe marginea paginii — celelalte se notează la sfîrșitul compunerii, în cadrul observațiilor generale făcute de către profesor. Greșelile de vocabular, sintaxă, ortografie sînt semnalate cu semne convenționale, sau sînt corectate chiar, în cazul lucrărilor unor elevi mai puțin pregătiți.

Dacă în compunere se întîlnesc mai multe greșeli de același tip, după ce una-două dintre ele sînt îndreptate, celelalte pot fi numai sezisate.

Verificarea și corectarea compunerilor acasă de către profesor trebuie să fie urmate întotdeauna de o analiză a lor în clasă, cu semnalarea aspectelor pozitive ca și a greșelilor tipice sau frecvente.

Lucrările sub nivelul clasei se discută în mod individual cu elevii respectivi, cărora li se vor da teme speciale.

Impresii din U.R.S.S.

Marți, 13 octombrie, A.R.L.U.S. a organizat, la Casa prieteniei romîno-sovietice, un simpozion cu tema „Impresii din U.R.S.S." În cadrul simpozionului au luat cuvîntul membri ai delegației A.R.L.U.S. care, la invitația V.O.K.S.-ului, a vizitat recent Uniunea Sovietică.

Prof. univ. Tudor Bugnariu, locțiitor al ministrului Învățămîntului, conducătorul delegației, și-a împărtășit ascultătorilor impresiile cu care s-a întors din Uniunea Sovietică și le-a vorbit despre prietenia frățească și caldă pe care poporul sovietic o manifestă față de poporul nostru și față de toate popoarele care luptă pentru pace, democrație și socialism.

„Desigur, cu toții cunoaștem marile realizări ale poporului sovietic — a spus vorbitorul — dar la fața locului cu toții am constatat că aceste realizări depășesc imaginea pe care ne-am format-o.

Ceea ce ne-a impresionat în primul rînd a fost prietenia cu care am fost primiți pretutindeni și aprecierea sinceră și caldă a calităților morale și a realizărilor poporului nostru. La ședințele festive ținute în cadrul lunii marii prietenii, delegația noastră a fost întîmpinată cu dragoste și interes, iar aceia care au luat cuvîntul au exprimat cu căldură sentimentele de prietenie față de poporul nostru și de prețuire a lui. Mai cu seamă tovarășii care ne-au vizitat țara, prin evocarea amintirilor lor despre oameni și fapte din Romînia, au transformat aceste ședințe și întîlniri în adevărate manifestări furtunoase de prietenie pentru poporul nostru.

Delegația noastră sau membrii ei au fost primiți pretutindeni cu interes și curtuoazie. Am fost înconjurați nu numai de dragostea acelora care ne cunosc țara și poporul, sau a personalităților oficiale; de la însoțitorii V.O.K.S.-ului pînă la custozii muzeelor, cu toții ne-au arătat cea mai mare bunăvoință.

Peste tot am constatat un mare interes pentru țara noastră, pentru realizările poporului nostru. La ministere și la uniunile de scriitori, la universități și institute de cercetări am văzut dorința sinceră a oamenilor sovietici de a ne cunoaște.

V.O.K.S.-ul ne-a dat posibilitatea să dobîndim într-un timp relativ scurt o imensă bogăție de impresii. Ne-a impresionat profund Moscova, în creșterea sa impetuoasă, am admirat maestuosul calm al Leningradului, unde s-a aprins flacăra măreață a revoluției mondiale. V.O.K.S.-ul ne-a ajutat să parcurgem distanța de la Moscova la Taşkent în trei ore și jumătate, cu avionul TU—104, și să apreciem cum au reușit oamenii sovietici de aci să îmbine armonios trecutul glorios cu luminosul prezent al socialismului. Am văzut Samarkandul, oraș de basm oriental. Ne-a încîntat privirile Kievul, unde am admirat Kresciaticul, reclădit mai frumos decît a fost, de mîini harnice de patrioți, din ruinile provocate de cotropitorii fasciști. Ne-a bucurat viața nouă și plină a Chișinăului. Am cercetat în aceste orașe muzee, am asistat la spectacole, am văzut realizările Uniunii Sovietice în domeniul economiei, culturii și științei. Toate ne-au lăsat impresii profunde și de neuitat.

Dar mai mult decît acestea ne-a impresionat omul sovietic, creatorul acestor realizări. Disciplinați și conștiincioși, oamenii sovietici sînt pătrunși de patriotism și de grijă pentru bunul obștesc, pentru ordine și pentru curățenie.

Firește, membrii delegației noastre n-au vizitat Uniunea Sovietică numai pentru a-și îmbogăți inima și mintea cu impresiile din această țară. Profitînd de interesul arătat față de țara noastră, membrii delegației au ținut conferințe publice, au vorbit la radio, au avut convorbiri deosebit de fructuoase cu oameni de știință și de artă cu cadre didactice, cu responsabilii unor departamente, cu studenți. Nu pot să nu menționez convorbirile pe care le-au avut cadrele didactice ale delegației cu tov. Iliutin, ministrul Învățămîntului Superior, tov. Prokofiev, locțiitorul ministrului Învățămîntului Superior, cu conducători ai ministerelor Învățămîntului Public din R.S.F.S.R., R.S.S Uzbekă, R.S.S. Ucraineană.

Peste tot, în cursul tuturor convorbirilor și schimburilor de păreri, am regăsit dorința de a cunoaște realizările țării noastre, de a întări legăturile culturale și științifice, de a intensifica schimbul de publicații. Și în această dorință n-am găsit numai intenția tovarășilor sovietici de a ne ajuta cu bogata lor experiență, dar și de

Aspect din sală. În medalion, vorbitorii la simpozion.

a studia și folosi experiențele țării noastre.

Noi am putut constata că între U.R.S.S. și țările de democrație populară s-au născut relații necunoscute între țările capitaliste — relații de ajutor, de perfectă egalitate între țările mari și mici, cu respectul specificului economic și cultural al fiecăreia. Și aceasta nu e numai o formulă oficială în U.R.S.S., ci e atitudinea unui întreg popor. Vizita în U.R.S.S. ne-a dat, pe lîngă argumentele raționale pe care le aveam înainte, și înflăcărarea pentru desăvîrșirea acestei nobile cauze".

A luat apoi cuvîntul prof. univ. Constantin Nicuță, prorector al Institutului de științe sociale de pe lîngă C.C. al P.M.R., care a prezentat unele date și aspecte ale dezvoltării economiei și culturii din R.S.S. Uzbekă și R.S.S. Moldovenească.

„Cel care se întoarce dintr-o vizită făcută în Uniunea Sovietică — a spus tov. C. Nicuță — este plin de încredere în viitorul omenirii și are convingerea fermă că pentru țara noastră folosirea experienței sovietice înseamnă o viață nouă și fericită a poporului muncitor".

Acad. Cezar Petrescu, care după 10 ani a vizitat din nou marea țară a socialismului, a subliniat importantele succese înscrise de popoarele Uniunii Sovietice în acest timp. După ce a enumerat cîteva din victoriile oamenilor sovietici în refacerea orașelor distruse de război, în dezvoltarea industriei și agriculturii, acad. Cezar Petrescu a vorbit despre legăturile culturii romînești cu cultura rusă și sovietică.

În încheiere, acad. Cezar Petrescu a spus: „În cei 10 ani am urmărit evoluția Uniunii Sovietice și am văzut cum poporul sovietic, care a avut atît de mult de suferit de pe urma războiului, a ridicat fruntea sus și și-a refăcut patria, construiește comunismul, luptînd consecvent pentru prietenia dintre popoare".

Măsuri în vederea introducerii ÎNVĂȚĂMÎNTULUI POLITEHNIC

Se știe că realizarea învățământului politehnic presupune existența unor condiții materiale constînd în laboratoare, terenuri experimentale, utilaj etc. Toate aceste condiții se creează pe linie centrală, prin grija partidului și guvernului. Dar la realizarea lor pot aduce o contribuție de cea mai mare însemnătate și școlile, prin inițiativa lor, prin străduința lor de a folosi în măsură cît mai largă posibilitățile locale.

Pornind de la ideea că nu trebuie să aștepte totul de-a gata, colectivul școlii noastre a reușit să obțină unele realizări în crearea condițiilor pentru desfășurarea activității practice. Astfel, am organizat două ateliere și un lot experimental, am căutat să îmbogățim muzeul și laboratorul școlii cu utilajul necesar, am atras spre școală maiștri bine pregătiți din punct de vedere profesional, cu practică în învățămînt, care să-i îndrume pe elevi în îndeplinirea lucrărilor de atelier, am organizat munca de înarmare a tuturor cadrelor didactice — și în special a celor ce predau matematica, fizica, chimia, biologia, desenul — cu cunoașterea principiilor învățămîntului politehnic.

Am reușit să încadrăm la școala noastră un profesor-maistru de tîmplărie, care lucrează în învățămînt de 15 ani, și un profesor de lăcătușerie, care pînă acum a lucrat la școala profesională mecano-navală. Pentru a se completa pregătirea acestora în vederea realizării învățămîntului politehnic — ca de altfel și a celorlalte cadre didactice — în școala noastră s-a organizat o conferință despre conținutul și căile de înfăptuire a învățămîntului politehnic, s-a indicat și s-a procurat bibliografia ce trebuie studiată în legătură cu această problemă.

Profesorii au specificat, în planurile lor calendaristice, activitățile practice pe care le vor organiza în acest an școlar cu elevii. În cadrul cercurilor de matematică, fizică, chimie, biologie, geografie, de pildă, s-au introdus lucrări ca: instalarea soneriilor, reparații, măsurarea și parcelarea lotului școlar, calcularea materialelor necesare lucrărilor practice etc.

La lucrări participă simultan sau succesiv mai multe clase, precum și profesorii care predau aceleași discipline sau discipline înrudite. De pildă, elevii clasei a V-a, care învață la geografia fizică despre măsurarea distanțelor pe teren și despre plan, au executat măsurători pe parcela experimentală și au întocmit planul parcelei. Elevii claselor a VI-a și a VII-a au rezolvat probleme referitoare la aflarea suprafeței parcelei și a straturilor, iar elevii din clasa a X-a au întocmit devizul de împrejmuire a lotului. S-au organizat ședințe de colaborare cu toți profesorii și s-au stabilit, pe obiecte și clase, ce elemente de politehnizare se vor aplica și ce acțiuni se vor întreprinde de-a lungul anului școlar. Tot în cadrul acestor ședințe s-a stabilit cum vor fi legate lucrările practice de atelier de predarea bazelor științelor, cum se vor sprijini reciproc activitatea teoretică de la clasă cu cea practică în atelier.

Din planurile calendaristice întocmite în acest fel conducerea școlii a putut să scoată lista de materiale și aparate de laborator ce trebuiau procurate urgent, și-a dat seama care lucrări de amenajare și reparații trebuie executate imediat. De pildă, a fost nevoie ca în laboratorul de fizico-chimie să se instaleze o tablă, să se facă amenajări pentru folosirea aparatelor de proiecție, să se procure un reșou cu aragaz etc. De asemenea, pentru muzeul de științe naturale a trebuit să se procure materialul necesar în vederea executării unui acvariu încăpător, au fost necesare materiale pentru o ladă cu nisip etc.

Pentru complectarea utilajului laboratoarelor au muncit mult profesorii de științe naturale, chimie, fizică, matematică, istorie și geografie, ajutați de elevi, precum și profesorii-maiștri de lucrări practice, dar am fost sprijiniți și de organele de învățămînt și sindicale, ca și de părinții elevilor.

Munca cea mai grea a constat în organizarea celor două ateliere ale școlii. În această privință am primit un sprijin deosebit de însemnat din partea comitetului raional P.M.R. Din inițiativa acestuia s-a organizat o consfătuire la care au luat parte reprezentanți ai sfaturilor populare orășenesc și raional, conducători de întreprinderi, reprezentanți ai organizațiilor de masă, membrii comitetului de părinți. Cu acest prilej s-a format o comisie care să coordoneze munca de organizare a atelierelor școlare. Comisia a întocmit un plan concret de acțiune, stabilind sculele și uneltele necesare atelierelor. În răstimp de două luni am obținut pentru atelierele școlii și pentru parcela experimentală peste 550 de scule diferite, o forjă, un electromotor, o pompă centrifugă, un polizor, o bormașină. Vom primi, de asemenea, un dinam, două electromotoare, o mașină de polizat plan. În atelierul de tîmplărie avem 6 bancuri cu cîte 2 locuri; de asemenea, avem materialul necesar pentru executarea unor bancuri moderne de lăcătușerie pentru 25 de elevi.

Din fondurile realizate de pe parcela experimentală, precum și din cele primite de la secția de învățămînt a raionului am achiziționat un număr însemnat de scule și unelte. Unii părinți, ca de pildă tov. Mihai Milițescu, au ajutat la organizarea atelierelor, iar alții, ca tov. Reiter Ștefan, au dat spre folosință scule din atelierele proprii.

Se înțelege că cele arătate de noi în rîndurile de mai sus nu sînt decît o parte din metodele ce se pot folosi în munca de creare a condițiilor necesare realizării învățămîntului politehnic. Ceea ce este esențial în succesul acestei acțiuni este interesul — aș spune chiar pasiunea — pentru această problemă, fără de care cauza politehnizării rămîne încă în stadiul de deziderat.

T. SPERDEA
directorul școlii medii mixte din Orșova

La Cluj, s-a inaugurat de curînd un nou cămin studențesc în care studenții din Universitatea „Victor Babeș" au condiții minunate de trai.

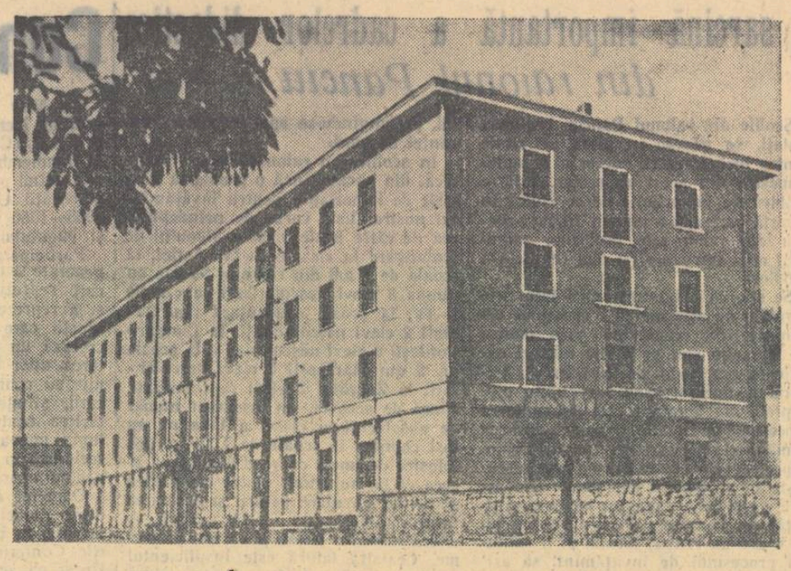

Grijă pentru condițiile de viață ale tinerilor în internate și cămine

În anii puterii populare învățămîntul de toate gradele a luat o dezvoltare ne mai întîlnită pînă acum în țara noastră. Au fost atrase la cultură mase tot mai largi de tineri, fii ai muncitorilor și ai țăranilor muncitori. Învățămîntul de patru ani gratuit și obligatoriu a devenit o realitate. Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal prevăd pentru ridicarea continuă a nivelului cultural al poporului lărgirea învățămîntul de 7 ani, cuprinzîndu-se în acest învățămînt 90% din absolvenții școlilor elementare și pregătirea condițiilor pentru trecerea în decursul cincinalului următor la învățămîntul de 7 ani general și obligatoriu. Numărul elevilor din școlile medii și al studenților din universități și institute devine în fiecare an tot mai mare.

Spre deosebire de vremurile de tristă amintire ale regimului burghezo-moșieresc din țara noastră cînd dreptul la învățătură, prevăzut în mod formal în Constituție, nu era garantat, regimul de democrație populară asigură toate condițiile pentru ca fiii oamenilor muncii să aibă porțile școlilor larg deschise. Aceste condiții constau în construirea a numeroase localuri de școală, pregătirea cadrelor didactice necesare, tipărirea de manuale, acordarea burselor de stat, lărgirea rețelei de internate, cămine și cantine etc.

În prezent există în școlile de cultură generală un număr de peste 1200 internate și cantine, în care sînt găzduiți și iau masa peste 55.000 de elevi. Pentru a permite frecventarea claselor V-VII din mediul rural de către un număr cît mai mare de elevi, Ministerul Învățămîntului a hotărît funcționarea internatelor școlare acolo unde sînt cel puțin 20 de elevi interni. Pe lîngă universități și institutele de învățămînt superior există 145 de cămine, în care sînt cazați peste 28.000 de studenți și 60 de cantine, la care iau masa circa 27.000 de studenți. În ultimii ani au fost amenajate și construite noi cămine și cantine în centrele studențești Iași, Cluj, Petroșani, Tîrgu Mureș, Galați.

Aplicînd cu consecvență hotărîrile partidului și guvernului, precum și dispozițiile Ministerului Învățămîntului, conducerile școlilor de cultură generală și cele ale instituțiilor de învățămînt superior dau dovadă, de multe ori, de o largă inițiativă în asigurarea unor condiții de viață din ce în ce mai bune elevilor din internate și studenților din cămine. Aprovizionarea internatelor și căminelor cu combustibil și cu alimentele necesare pentru toată perioada de iarnă a fost o preocupare însemnată a directorilor școlilor cu internat și a conducerilor căminelor studențești. La școala medie nr. 2 „Iosif Rangheț" cu limba de predare maghiară din Tîrgu Mureș, încă din luna septembrie aprovizionarea pentru iarnă era aproape complect terminată. La cantina acestei școli hrana este substanțială și gustoasă. Conducerea școlii medii nr. 13 din Capitală a obținut sprijinul părinților în aprovizionarea cu alimente a internatului, ceea ce a creat condiții pentru îmbunătățirea hranei elevilor.

Unele școli au folosit pentru aprovizionarea cu alimente a internatelor parcelele experimentale și alte resurse interne. Astfel, școala pedagogică din Cîmpulung Muscel a procurat o însemnată cantitate de cartofi pe parcela experimentală. Crescătoria de porci a acestei școli contribuie efectiv la îmbunătățirea hranei elevilor.

În asigurarea condițiilor de viață ale elevilor interni și ale studenților din cămine mai există însă anumite neajunsuri. Acestea se datoresc, de cele mai multe ori, unor greșeli ale conducerii instituțiilor respective. Astfel, la căminul Institutului medico-farmaceutic din Timișoara, unde sînt condiții dintre cele mai bune pentru cazarea studenților, hrana nu este la nivelul așteptat, deoarece mijloacele pe care statul le asigură nu sînt folosite cu chibzuință.

Dar pentru buna funcționare a internatelor și cantinelor este necesar și sprijinul tuturor organelor interesate în asigurarea celor mai bune condiții de viață pentru tineretul nostru studios. Conlucrarea, măsurile luate de comun acord de către organele locale ale puterii de stat, reprezentanții secțiilor comerciale și ai celor de învățămînt, precum și directorii școlilor cu internat pot avea rezultate dintre cele mai bune. De curînd, la Ministerul Învățămîntului a avut loc o consfătuire la care au participat, pe lîngă conducerea ministerului, reprezentanții comitetului executiv și ai secției comerciale de la sfatul popular al Capitalei precum și rectorii, directorii administrativi și șefii serviciilor social-administrative de la instituțiile de învățămînt superior din București. Această consfătuire a contribuit la soluționarea a numeroase probleme cu privire la îmbunătățirea condițiilor de viață ale studenților din căminele Capitalei.

Există, însă, în aparatul de stat și elemente birocratice, care dau dovadă de indiferență față de modul în care trăiește tineretul nostru școlar. Datorită atitudinii de nepăsare a secției comerciale a raionului Gătaia și a secției comerciale a regiunii Timișoara, de pildă, internatul școlii din comuna Tirol a rămas neaprovizionat pentru iarnă cu unele alimente de primă necesitate.

Un rol important în educarea copiilor fără familie și a celor care n-au condiții corespunzătoare de viață în familie revine caselor de copii. Deși majoritatea caselor de copii cum sînt casele de copii nr. 4, 6 și 7 din București, casa de copii din Sighișoara, casa de copii din Botoșani și cea din Timișoara au asigurate condițiile materiale pentru desfășurarea unei bogate activități, mai sînt case de copii care întîmpină greutăți serioase în desfășurarea activității lor, datorită lipsei de interes din partea conducerilor respective, precum și lipsei de control din partea secțiilor de învățămînt regionale și raionale și lipsei unui sprijin permanent din partea unora din membrii comitetelor executive ale sfaturilor populare. În asemenea situație se găsesc casele de copii din Caracal, Gura Humorului și cea din Ostrov, regiunea Constanța.

În scopul ridicării continue a nivelului de trai al elevilor și studenților care trăiesc în internate și cămine, conducerile școlilor și ale instituțiilor de învățămînt superior trebuie să dea dovadă de inițiativă și spirit gospodăresc în aprovizionarea cu alimente și combustibil. Internatele care au întîrziat cu procurarea alimentelor pentru iarnă au datoria de a lua măsuri urgente pentru a le cumpăra și înmagazina în cel mai scurt timp.

Este necesară o preocupare permanentă din partea conducerilor școlilor cu internat pentru antrenarea comitetelor de părinți și a tuturor părinților în aprovizionarea cantinelor cu alimente. Organizațiile sindicale din școli trebuie să sprijine îndeaproape pe directori în rezolvarea problemelor multiple ale asigurării condițiilor de viață ale elevilor interni.

Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să controleze modul în care secțiile comerciale respective sprijină aprovizionarea cantinelor.

Este necesar ca secțiile de învățămînt raionale și regionale, precum și organele de control ale Ministerului Învățămîntului și organele Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt să se intereseze îndeaproape de modul de viață al tinerilor în internate, de cantine sezisînd lipsurile și îndepărtînd greutățile existente.

Partidul și guvernul manifestă o grijă atentă pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale tineretului nostru studios. Lucrătorii din cadrul comitetelor executive ale sfaturilor populare, ale secțiilor comerciale și ale celor de învățămînt precum și întregul activ al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt trebuie să sprijine în permanență aceste eforturi, iar elevii și studenții au datoria să răspundă acestei griji prin rezultate cît mai bune la învățătură.

O rezolvare „fulger"

Mă aflam în cabinetul tovarășei Rădulescu, director adjunct la școala medie nr. 11 din Capitală. Pe coridoare răsunau pașii grăbiți ai elevilor care ieșeau în curte pentru a-și petrece recreația.

Deodată, ușa cabinetului se deschise cu zgomot și în pragul ei apăru, cu catalogul sub braț, un profesor urmat de un elev din clasa a IX-a. Primului i se putea lesne desluși enervarea care-i alungea fața; cel de al doilea părea speriat. Tovarășul profesor venise să se plîngă la direcție de purtarea necuviincioasă a elevului. Acesta era învinuit că a deschis ușa sălii de clasă în timpul lecției, iar atunci cînd a fost apostrofat de către profesor a răspuns „cu o privire sfidătoare".

Tov. Lucia Rădulescu stătu să chibzuiască aproape o jumătate de minut — și găsi repede rezolvarea:

— Îl eliminăm, tovarășe profesor?

— Se înțelege, răspunse acesta.

— Ești eliminat pe trei zile, începînd chiar de azi — i se adresă tovarășa director adjunct elevului încriminat. Să vii cu părinții la școală — adăugă ea.

Totul s-a petrecut în cîteva minute. Abia am putut să urmăresc schimbul de replici dintre „acuzători" și „acuzat".

Tovarășa Rădulescu închise cu un gest grav catastiful în care-l notase pe elev și începu de îndată să răsfoiască un dosar. Am întrebat-o, cu oarecare șiicuiune:

— Dar eliminările nu se stabilesc în ședința consiliului pedagogic sau de comun acord cu dirigintele clasei, sau, cel puțin, după o cercetare mai atentă?

— Eliminările pînă la trei zile, se pot stabili de către director — mi-a răspuns, fără a mă privi.

Nu am mai cerut nici o explicație suplimentară.

Plecînd de la școală, mi-am pus fel de fel de întrebări pe marginea acestei hotăriri atît de pripite. Poate, într-adevăr, elevul era vinovat și își merita pedeapsa. Dar a reieșit clar aceasta? De ce tovarășa Rădulescu a luat hotărîrea fără a cerceta cazul, fără a discuta pe îndelete cu profesorul care și-a exprimat nemulțumirea, cu dirigintele, cu responsabilul clasei? Acest elev era oare la prima lui abatere, sau este unul dintre elementele nedisciplinate ale clasei? Faptul că cei doi pedagogi au discutat și au luat hotărîrea în prezența elevului, nu vădește oare lipsă de tact?

Iată atîtea întrebări la care se pot da răspunsuri simple și a căror concluzie ar trebui să-i dea de gîndit și tovarășei director adjunct.

V. POPA

În legătură cu caietele de notițe ale elevilor

De obicei, înainte de a-și învăța lecțiile din manual sau de a-și efectua temele pentru acasă, fiecare elev răsfoiește caietul pe care și-a luat în clasă notițe. La materiile la care lipsesc manualele sau unele lecții prevăzute de programă, notițele constituie singurul material care îi ajută pe elevi în însușirea materiei. De aceea, controlarea caietelor de notițe ale elevilor prezintă o importanță deosebită.

Am avut prilejul să cercetez caietele de notițe ale elevilor citorva școli de 4 și de 7 ani. Aceasta m-a făcut să înțeleg multe greșeli de exprimare și unele confuzii în cunoștințele elevilor. Asistînd la o lecție de gramatică la clasa a IV-a, de pildă, am răsfoit, caietele de notițe a patru elevi. Ei își notaseră exemplele scrise pe tablă și care apoi fuseseră repetate de cîteva ori și oral. Toți cei patru elevi scriseseră însă greșit exemplele. La un elev am găsit cîte două și trei greșeli la fiecare exemplu; la doi elevi am găsit cîte o greșeală la fiecare exemplu și la un elev numai o greșeală. Toți scriseseră greșit cuvîntul „gălăgioși". Am tras concluzia că nu cunoșteau bine sunetele ge și gi. În notițele de istorie ale unor elevi de clasa a V-a am găsit notat: „Irangului" pentru „Iranului", „Egiptia" pentru „Egipt", „Mosopotamia" pentru Mesopotamia", „Neneve" pentru „Ninive", „Kopes" pentru „Keops", „poliția" pentru „politeistă", „cuiformă" pentru „cuneiformă", „satul" pentru „statul" etc.

Tot în caietele de notițe am întîlnit și greșeli de ortografie, ca „la" pentru „l-a", „sau" pentru „s-au", „sa" pentru „s-a", „neam" pentru „ne-am" etc.

Greșelile pe care le fac elevii în notițele lor se datoresc în mare parte faptului că unii profesori nu vorbesc în clasă destul de clar, nu pronunță destul de apăsat unele sunete și, mai ales, pe cele finale, vorbesc încet și nu sînt auziți decît de elevii din primele bănci, iar cei din fundul clasei (mai ales acolo unde sălile sînt foarte mari) înregistrează greșit sunetele. Aceștia din urmă uneori nu văd bine la tablă, pentru că aceasta este așezată pieziș sau este prost luminată. Adesea pedagogul nu scrie citeț sau nu insistă suficient asupra cuvintelor noi și greu de pronunțat (neologisme și mai ales nume proprii). Unii pedagogi, nefiind atenți, nu corectează pe loc greșelile de pronunție și nici caietele de teme ale elevilor, necum cele de notițe.

O parte din aceste greșeli se datoresc și faptului că unii învățători și profesori nu respectă regulile ortoepice și ortografice. Mulți dintre ei pronunță și scriu încă, de pildă, „sunt", „caet", „scrim" — în loc de „sînt", „caiet", „scriem".

Pentru ca elevii noștri să vorbească și să scrie corect este nevoie ca noi înșine, în primul rînd, să vorbim și să scriem astfel. De asemenea, este necesar să controlăm cu regularitate caietele de notițe ale elevilor, pentru a înlătura greșelile. Dar nu numai învățătorii și profesorii, ci și directorii de școli, organele de îndrumare și control raionale au sarcina de a urmări această problemă în școli.

Cred că este limpede pentru noi toți ce mare rol împlinesc în însușirea lecțiilor notițele elevilor atunci cînd sînt luate cu atenție și controlate la timp. Luarea tuturor măsurilor în vederea scrierii corecte a notițelor controlul periodic al caietelor elevilor, vor contribui la însușirea temeinică și exactă a cunoștințelor predate, la ușurarea muncii elevilor.

VIRGINIA IONESCU
profesoară la școala medie nr.2 din Ploești

PREDAREA ȘTIINȚELOR NATURII, GEOGRAFIEI ȘI ISTORIEI IN CLASA A III-a

Conf. univ. Ion Berca

Potrivit noului plan de învățămînt al școlii elementare, studierea științelor naturii, geografiei și istoriei ca obiecte distincte începe în clasa a III-a. Avînd în vedere importanța pe care o prezintă aceste trei obiecte de învățămînt în pregătirea formării concepției științifice despre lume și viață a elevilor, cadrele didactice trebuie să acorde o deosebită atenție felului cum sînt predate.

Organizarea predării științelor naturii, geografiei și istoriei la clasa a III-a ridică în fața învățătorilor o serie de greutăți. Acestea provin în primul rînd din faptul că pentru aceste obiecte încă nu sînt elaborate manuale și nici îndrumări metodice mai dezvoltate, care să orienteze procesul predării lecțiilor și al organizării diverselor activități practice.

Se știe că manualul determină profunzimea și adeseori metodica explicării noțiunilor, arată pedagogului cum să aleagă faptele, fenomenele pentru expunerea sa, indică succesiunea problemelor și planul expunerii materialului, scoate în evidență punctele principale asupra cărora trebuie îndreptată atenția. În lipsa lui, pedagogul trebuie să recurgă la alte mijloace.

Lipsa manualelor pentru predarea științelor naturii, geografiei și istoriei ca obiecte distincte la clasa a III-a a făcut ca în școli să apară o serie de inițiative ale cadrelor didactice menite să sprijine efortul elevilor în însușirea cunoștințelor. Așa, de pildă, în discuțiile purtate la cercul pedagogic al învățătorilor clasei a III-a din raionul Gheorghiu-Dej al orașului București, unele cadre didactice au arătat rezultatele pozitive pe care le-au obținut prin expunerea și scrierea planului lecției pe tablă și prin copierea acestui plan, de către elevi, în caiete. Această metodă ușurează memorarea cunoștințelor predate. Totodată, ei au arătat importanța unei juste exprimări a învățătorului în funcție de posibilitățile de înțelegere ale elevilor, importanța corelației dintre predarea cunoștințelor de geografie și istorie, de geografie și științele naturii etc.

Unele cadre didactice caută să suplinească lipsa manualelor prin întocmirea de rezumate ale lecțiilor. Acolo unde posibilitățile permit, rezumatele se multiplică și se distribuie elevilor. La alte școli, rezumatele se dictează elevilor în clasă, atît în cadrul orelor destinate predării științelor naturii, geografiei și istoriei, cît chiar și în alte ore de curs. Sînt, însfîrșit, și învățători care recomandă elevilor folosirea manualelor de clasa a IV-a, fără să le indice însă ce anume pot utiliza din aceste manuale.

Că dictarea rezumatelor este un procedeu greșit, este un lucru evident. Pentru a se dicta 2-3 pagini de caiet — la nivelul rapidității scrierii elevilor clasei a III-a — este necesară o jumătate de oră și chiar o oră întreagă, fapt care dăunează bunei desfășurări a procesului de învățămînt, explicării lecției de către învățător. La aceasta se adaugă și faptul că elevii, neavînd încă formată deprinderea unei scrieri corecte, ortografice, fac o serie de greșeli care se fixează cu multă ușurință.

Însăși ideea alcătuirii și multiplicării rezumatelor nu este justă. Învățînd după rezumate, elevii memorează schelete ale lecțiilor. Caracterul descriptiv al rezumatelor împovărează procesul de înțelegere a lecțiilor de către elevi, ceea ce duce la o însușire mecanică și formală a cunoștințelor. De altfel, nu trebuie să pierdem din vedere că elevilor clasei a III-a le lipsește încă priceperea de a folosi rezumatele.

Cu privire la folosirea manualelor de clasa a IV-a, în îndrumările elaborate de Ministerul Învățămîntului se arată în mod clar că învățătorul „poate să se orienteze, în predarea unor lecții, după manualul de istorie de clasa a IV-a, fără a cere elevilor să-l folosească". Indicația pentru manualul de istorie este, firește, valabilă și pentru cel de geografie sau de științele naturii.

A nu respecta aceste indicații înseamnă a nu lua în considerare particularitățile de vîrstă ale copiilor, iar ca urmare a-i supraîncărca și a determina o însușire mecanică a cunoștințelor.

*

Organizarea predării științelor naturii, geografiei și istoriei în condițiile lipsei manualelor respective trebuie să înceapă cu stabilirea precisă și clară a volumului de cunoștințe, priceperi și deprinderi pe care urmează să și le însușească elevii în procesul lecțiilor și activității practice la aceste obiecte. Actuala programă școlară indică numai temele ce trebuie predate, fără a se arăta numărul de ore pentru fiecare temă. Sarcina de a stabili lecțiile ce trebue prevăzute în cadrul fiecărei teme, al numărului de ore ca și al numărului lecțiilor destinate repetării materialului studiat revine, deci, fiecărui învățător în parte. Această sarcină nu este lipsită de greutăți. Se pot face greșeli fie supraîncărcînd elevii cu un volum de cunoștințe inaccesibil posibilităților lor intelectuale, fie predîndu-li-se cunoștințe sub nivelul acestor posibilități, ceea ce, desigur, duce la o frînare a dezvoltării gîndirii lor, la o insuficientă pregătire a elevilor pentru clasele următoare.

Pentru a rezolva în mod just această problemă, e necesară, pe de o parte, cunoașterea volumului de cunoștințe, priceperi și deprinderi însușite de copii în primele două clase, pe de alta, cunoașterea programei și manualelor de științele naturii, geografie și istorie din clasa a IV-a. Pe baza acestei cunoașteri, învățătorul poate delimita cu ușurință conținutul fiecărei lecții, ideile ei de bază, evitînd repetarea inutilă a unor cunoștințe sau omiterea noțiunilor strict necesare.

Alcătuirea unui plan calendaristic în cadrul căruia lecțiile să reprezinte un sistem unitar, organic închegat, este o cerință esențială în procesul înarmării elevilor cu cunoștințele de bază din domeniul istoriei, geografiei și științelor naturii.

Cum trebuie predat volumul de cunoștințe stabilit în cadrul fiecărei lecții, în condițiile lipsei manualelor? Răspunsul la această întrebare ridică unele probleme metodice speciale. După cum se știe, o parte din temele indicate în programele de științele naturii, geografiei și istoriei sînt tratate parțial în cartea de citire pentru clasa a III-a. Cartea de citire cuprinde, de pildă, cunoștințe cu privire la orientare, la semnele convenționale, la plan, la împrejurimile satului, teme ca: „Plante de cultură", „Cum trăiau țăranii în trecut", „Altă dată și acum" etc. Predarea textelor cu conținut practic-științific din cartea de citire — îndeosebi a celor din domeniul istoriei, științelor naturii, ca și a celor de geografie — necesită folosirea citirii explicative. Întrucît însă aceste texte cuprind numai o parte din volumul de cunoștințe prevăzute de programă, învățătorii trebuie să lărgească, în procesul predării, cunoștințele existente în carte, folosind în acest scop diverse metode de învățămînt: povestirea, conversația, demonstrația etc.

O problemă metodică de bază o constituie felul în care trebuie să se realizeze legătura dintre citirea explicativă și folosirea celorlalte metode de învățămînt prin care se complectează materialul din manuale. Studierea textelor cu conținut practic-științific are rolul de a pregăti tratarea mai largă, mai sistematică, pe care o impun obiectele de învățămînt respective. Desigur, această cerință nu trebuie privită în mod mecanic. Unele texte cu conținut practic-științific pot succeda expunerii învățătorului. Așa, de pildă, citirea textului cu conținut istoric „Altă dată și acum" poate urma temei „Două steaguri pe redutele de la Griviță", temă ce se poate trata pe calea povestirii, cu folosirea unui material ilustrativ, precedată — acolo unde se poate — de o excursie.

Ca regulă, textele de lectură cu conținut practic — științific trebuie să fie studiate pe fragmente logic închegate, care să conțină o idee precisă.

În concluzie trebuie reținut faptul că citirea explicativă ca mijloc de predare a noilor cunoștințe prevăzute de programele clasei se folosește ținînd seama de particularitățile fiecărei lecții. Așa cum s-a arătat, ea poate și să succeadă, nu numai să preceadă explicarea materialului prevăzut în programe.

În legătură cu desfășurarea lecțiilor de citire explicativă subliniem faptul că este greșită practica unor cadre didactice de a lărgi volumul de cunoștințe conform programelor de științele naturii, istorie, geografie, în procesul studierii pe fragmente a bucăților de citire. Complectarea în procesul citirii explicative a volumului de cunoștințe din fragmentele logic închegate influențează negativ asupra însușirii sistematice a cunoștințelor de către elevi. Preocupați de actul citirii — care implică grija pentru corectitudine, rapiditate și exactitate, pentru sezisarea ideii principale din fragmente, în vederea întocmirii planului — elevii nu rețin decît în mică măsură complectările făcute de învățător.

Fără a subestima rolul citirii explicative în procesul predării științelor naturii, geografiei și istoriei ca obiecte de învățămînt distincte, e necesar, totuși, a preciza că ea nu are un rol preponderent, ci numai auxiliar.

Nu numai din manual pot să-și însușească pe deplin elevii noțiuni despre cer. Este necesară o cît mai atentă observare de către elevi a lumii înconjurătoare. Descrierile din cartea de citire pentru clasa a III-a, oricît de sugestive ar fi ele, nu pot înlocui cunoașterea directă a localității, cu împrejurimile ei, cu șesurile, cu dealurile sau cu munții, izvoarele și lacurile ei. Nu numai din manuale își pot însuși elevii noțiunile despre vreme și despre schimbarea ei după anotimpuri, sau despre felurile și părțile plantelor. Toate acestea elevii le pot cunoaște complect numai dacă li se dă prilejul să observe, să noteze și să execute diverse lucrări practice. Urmărind să dezvolte posibilitatea elevilor de a înțelege cele mai simple fenomene ale naturii, să le cultive dragostea pentru muncă, predarea științelor naturii necesită folosirea pe scară largă a observării, organizarea unor variate lucrări practice la colțul naturii vii, pe lotul școlar, organizarea excursiilor în producție. Observînd și notînd, executînd ei înșiși lucrări practice, copiii se obișnuiesc să se orienteze în cadrul naturii înconjurătoare, să afle cauzele fenomenelor și să vadă, potrivit puterii lor de înțelegere, legătura dintre aceste fenomene. Cercetarea naturii permite dezvoltarea gîndirii logice a elevilor, lărgirea volumului lor de reprezentări.

Predarea istoriei se bazează în primul rînd pe expunerea sub formă de povestire. În același timp, procesul de predare a noțiunilor de istorie de către învățător, asigurarea însușirii lor temeinice impun necesitatea folosirii unor metode variate. Povestirea învățătorului nu exclude ci, dimpotrivă, presupune și folosirea altor metode: întuirea anumitor tablouri, munca cu harta, excursii cu caracter istoric etc.

În însușirea conștientă a cunoștințelor de istorie un rol important îl are cunoașterea elementelor de istorie locală, a monumentelor locale legate direct de faptele istorice de importanță națională. Folosirea materialului local face ca lecțiile să devină vii și interesante. Excursiile în raionul natal și lucrările practice, ca întocmirea de albume etc. dezvoltă la elevi dragostea de patrie, disciplina, inițiativa.

În practica școlară, structura lecțiilor care se predau în clasă cuprinde de obicei: verificarea cunoștințelor predate în lecția precedentă, anunțarea subiectului lecției noi, expunerea noului material de către învățător, alcătuirea planului expunerii, fixarea cunoștințelor prin povestirea conținutului lecției de către elevi după plan — în mod liber sau pe bază de întrebări (în funcție de caracterul narativ sau descriptiv al lecției), tema pentru acasă.

Ne vom referi la unele din verigile acestei structuri, care ridică anumite probleme speciale. Verificarea însușirii lecției precedente prin ascultarea elevilor constituie una din părțile cele mai importante, dar și mai dificile ale lecției. Străduindu-se să verifice cunoștințele cît mai multor elevi — și cît mai temeinic — ținînd seama de faptul că lipsa manualelor creează dificultăți în munca independentă de acasă a elevilor asupra materialului predat — unele cadre didactice prelungesc în mod exagerat durata ascultării, fapt care duce la dezorganizarea structurii lecției, la micșorarea duratei expunerii noului material și a fixării cunoștințelor. Această situație se poate evita micșorînd durata verificării cunoștințelor elevilor (la maximum 15 minute) fără ca ascultarea să devină superficială. În acest scop este necesar să se folosească forme variate de control oral și scris, să se îmbine în mod just verificarea individuală cu cea colectivă. Astfel, se pot folosi nu numai expunerile sau răspunsurile orale ale elevilor la întrebările puse, ci și scurte expuneri scrise sau răspunsuri în scris la anumite întrebări care se referă la conținutul de bază al lecției predate. Folosirea unor astfel de forme este deosebit de necesară mai ales în munca învățătorilor care predau simultan la mai multe clase.

Perceperea noului material trebuie să se sprijine pe cunoștințele și experiența anterioară a elevilor. Cu cît elevii vor raporta mai multilateral noile cunoștințe la fenomenele și faptele deja cunoscute, cu atît se asigură mai bine asimilarea conștientă și trainică. Unele lecții mai grele sau mai mari ca volum, care necesită o explicare de 20—25 minute, nu pot fi însușite dintr-odată de către elevi. În astfel de situații, experiența școlară a arătat că cele mai bune rezultate se obțin

(Continuare în pag. IV-a)

Ne scriu CORESPONDENȚII

PĂRINȚII — AJUTOR DE PREȚ AL ȘCOLII

Citind cartonașul pe care stătea scris cu litere mari și clare „mama", elevul Ștefan Iliescu din clasa I-a a școlii de 7 ani din comuna Dăbuleni, regiunea Craiova, pronunța mereu „m-a-m-a". Aceasta se întîmpla în ciuda tuturor insistențelor învățătoarei E. Ștefănescu, care se străduia să-l obișnuiască să pronunțe cuvintele pe silabe și nu pe litere. Dar clopoțelul sunase. Invățătoarea trebuia să-și întrerupă munca...

In drum spre cancelarie, se întreba: de ce merge oare atît de greu cu Ștefan Iliescu? Doar am folosit destul material didactic: alfabetul decupat, silabele mobile, cartonașele albe cu litere colorate deosebit... Frămîntată de aceste nedumeriri, învățătoarea și-a notat în caiet: „elevul Iliescu Ștefan nu poate pronunța cuvinte pe silabe; de observat".

A doua zi, mama lui Ștefan Iliescu, anunțată de învățătoare, veni la școală cam nervoasă: Nu credeam! Copilul meu să fie atît de prost! Să nu zică și el descurcat „m-a-m-a".

La auzul acestor cuvinte lucrurile s-au limpezit pentru învățătoare. Pronunția greșită a copilului se datora faptului că la școală învăța într-un fel, iar acasă, de la mama lui, într-altul. Acum, tovarășa Ștefănescu știa ce are de făcut. A stat de vorbă îndelung cu mama elevului ei și a lămurit-o asupra rostului pronunțării cuvintelor pe silabe.

O muncă susținută în rîndurile părinților desfășoară și cadrele didactice de la școala din comuna Benești, raionul Oltețu. Ca urmare, mulți dintre părinții elevilor de la această școală au serioase preocupări în direcția instruirii și educării copiilor. Deseori părinții Gh. Popescu, Gh. Stăncioiu, I. Bran, D. Popescu și alții îi întreabă pe copiii lor: „ai fost ascultat astăzi? Ce întrebare ți s-a pus? Despre ce ți s-a explicat? Ai ceva de scris pentru mîine?"

La fel stau lucrurile la școala de 7 ani din comuna Zvoriștea, raionul Dorohoi. Tovarășul Ion Cuciureanu, directorul acestei școli, a vorbit la ședința cu părinții care a avut loc recent despre colaborarea dintre familie și școală. Cu acest prilej Mihai Dumistricel, părintele unui copil, a arătat că în munca de educare a copiilor răspunderea părinților devine tot mai mare. Alături de părinții Ilie Ciobanu, Ana Soroceanu și alții, tovarășul Mihai Dumistricel a cerut să se organizeze un ciclu de conferințe pedagogice.

IN SPRIJINUL INVAȚATORILOR ȘI PROFESORILOR

Secția de învățămînt și cabinetul pedagogic din raionul Lăpuș, regiunea Baia Mare, se preocupă cu grijă de îndrumarea cadrelor didactice din raion. In acest scop, metodiștii cabinetului pedagogic întocmesc, pe baza constatărilor făcute în școli, referate pentru popularizarea experienței pozitive a cadrelor didactice.

In acest raion se acordă o mare atenție în deosebi îndrumării profesorilor în curs de calificare. Zilele trecute, la sediul secției de învățămînt a raionului a avut loc o consfătuire la care au participat peste 30 cadre didactice. La această consfătuire tov. Petru Costin, metodist la cabinetul raional, a ținut referatul: „Principalele tipuri de lecții în școala elementară și metodica organizării lecțiilor". Au urmat apoi, pentru învățătorii claselor I—IV, o lecție deschisă de citire, condusă de învățătoarea Victoria Belu, în cadrul căreia s-a predat schița „Socoteala", iar pentru profesorii claselor V—VII lecții deschise pe specialități.

La consfătuire cadrele didactice au primit indicații prețioase de ordin practic cu privire la predarea lecțiilor.

PEDAGOGII ÎȘI INSUȘESC LIMBA RUSA

In multe școli s-au deschis cursuri de limba rusă pentru pedagogi. La școala de 7 ani din comuna Smărdioasa, raionul Zimnicea, de pildă, în fiecare săptămînă, ziua de vineri este consacrată de cadrele didactice studiului acestei limbi. Invățători cu părul alb ca Tudor Popescu sau Gh. Rădici zîmbesc cu satisfacție cînd izbutesc să descifreze cu ușurință slovele scrise în limba rusă. Cadrele didactice se bucură îndeosebi văzînd că acum încep să înțeleagă în original operele pedagogilor sovietici.

Profesoara Evdochia Slobozeanu, care predă limba rusă, este o bună profesoară nu numai pentru elevi, ci și pentru un mare număr de țărani muncitori și de funcționari care iau parte la cursurile populare de limba rusă. Tov. Slobozeanu se consultă, în scopul îmbunătățirii predării limbii ruse, cu pedagogi din Uniunea Sovietică, cărora le cere sfaturi prin corespondență în vederea aplicării celor mai bune metode de muncă.

COMBAT RAMINEREA IN URMA LA INVAȚATURA

Analizînd rezultatele la învățătură ale elevilor, colectivul pedagogic al școlii de 7 ani din comuna Gaida de jos, raionul Alba, a constatat că la această școală mai există elevi rămași în urmă la învățătură. Pentru a veni în sprijinunl lor, tov. Ovidiu Jórs profesor de matematică, a organizat ore de consultație.

In această activitate au fost antrenați și părinții elevilor. In ședința ținută zilele trecute, învățătorii și profesorii școlii au arătat părinților sarcinile ce le revin pentru preîntîmpinarea rămînerii în urmă la învățătură a copiilor lor și le-au dovedit ce însemnătate are, în această privință, asigurarea respectării de către elevi a regimului zilnic.

CERCUL LITERAR AL CADRELOR DIDACTICE

In orașul Ploești a luat ființă, pe lîngă comitetul orășenesc al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, un cerc literar al cadrelor didactice. Numeroși profesori, printre care tovarășii Ștefan Alexiu, Nic. Rădulescu, C. Ionescu, D. Goga și I. Constantinescu își citesc aici producțiile literare.

PARTICIPA LA CONCURSUL „IUBIȚI CARTEA"

Cadrele didactice din Oradea se străduiesc să stimuleze dragostea elevilor pentru literatură. Un mare număr de elevi participă la concursul „Iubiți cartea". Printre primii școlari care s-au prezentat în fața comisiei pentru concurs la proba finală au fost Vasile Corodi și Ion Iacob, de la școala medie nr. 1, Doina Gîrnaț de la școala medie nr. 6, Ion Coman de la școala profesională metalurgică. Exemplul lor a fost urmat de foarte mulți elevi, pe pieptul cărora strălucește azi insigna „Prieten al cărții".

VIZITE IN PRODUCȚIE

In scopul strînsei legături a predării cu practica, școlile din țara noastră organizează tot mai multe vizite în producție. Nu de mult, elevii școlii de 7 ani din comuna Poplaca, raionul Sibiu, au vizitat fabricile din apropierea localității lor. Informațiile și învățămintele trase din această vizită sînt deosebit de prețioase și ele întăresc activitatea elevilor pe linia politehnizării învățămîntului.

ALATURI DE ȚARANII MUNCITORI

In această perioadă, mulți pedagogi și elevi au sprijinit muncile agricole de toamnă. In vizitele pe care le-au făcut la familiile copiilor, în activitatea la căminul cultural, învățătorii și profesorii de la școlile din satele Nisiporești, Colonești, Salahoru, Putini și Dănăilă din regiunea Bacău au desfășurat și o rodnică muncă de lămurire printre țăranii muncitori, îndemnîndu-i să însămînțeze la vreme fiecare petec de pămînt și să respecte întocmai regulile agrotehnice.

In regiunea Galați, la G.A.C. din Nicorești, colectiviștii nu puteau prididi la culesul viilor. Timpul nefavorabil îi amenința. Atunci, cadrele didactice și elevii școlilor din comună le-au sărit în ajutor. In această muncă s-au evidențiat școlari ca Gh. Rugină, Anton Melinte, I. Movileanu și alții.

(După scrisorile primite de la tovarășii: **Gh. Pretorian, I. Băluțoiu, I. Vasilică, F. Tănase, P. Costin, I. Trifu, I. Naghiu, Gh. Angelescu, I. Vintu, I. Opreanu, C. Predescu, T. Grosu și C. Oprea**).

O sarcină importantă a cadrelor didactice *din raionul Panciu*

Școlile din raionul Panciu, regiunea Galați, se găsesc în plină activitate pentru încheierea cu succes a primului trimestru din acest an școlar. Printre problemele importante ce se ridică în această perioadă a muncii în fața școlilor din raion este problema asigurării unei frecvențe cît mai regulate a elevilor.

Se știe că asigurarea unei frecvențe regulate nu este numai o chestiune organizatorică, rezolvabilă prin munca de lămurire sau prin alte măsuri exterioare procesului de învățămînt. Asigurarea unei frecvențe regulate este o problemă legată direct de calitatea procesului de învățămînt, de pregătirea și măiestria pedagogică a învățătorului și profesorului, de felul cum acesta reușește să stîrnească dorința de cunoaștere a elevilor, dragostea lor pentru învățătură. In raionul Panciu muite școli de 4 ani au reușit, tocmai prin calitatea procesului de învățămînt, să asigure o frecvență regulată a elevilor. Exemple bune în această privință sînt școlile de 4 și de 7 ani din comunele Străoanele de sus, Gagești, Movilița. Același lucru se poate spune și despre școala de 7 ani din comuna Mărășești. La aceste școli numărul elevilor care au absentat pe primul trimestru a fost foarte redus.

Nu aceeași este, însă, situația în celelalte școli din raion. Unii dintre elevi au lipsit chiar mai mult de jumătate din trimestru. Asemenea situații se găsesc la școlile de 7 ani din Străoanele de Jos, la școala medie din Mărășești, la școlile din comunele Fitionești, Cîmpuri-Fetești etc. O situație specială și care ar trebui să îngrijoreze secția de învățămînt a raionului este aceea a școlii de 4 ani din satul Lingurari, comuna Mărășești. Această școală a reușit la începutul anului școlar să-și îndeplinească planul de școlarizare. Aceasta este însă doar un fel de a spune, deoarece curînd după deschiderea anului elevii au început să absenteze. In momentul de față, tov. Bulat Gheorghe, directorul școlii, arată că lucrurile stau cît se poate de prost. Este cazul ca de această situație să ia cunoștință și sfatul popular al raionului Panciu și să găsească mijloacele pentru a sprijini școala în asigurarea unei frecvențe regulate. Socotim că este cu totul nejustă metoda folosită anul trecut, cînd la această școală cursurile au fost închise pe timpul iernii, prelungindu-se apoi tot timpul vacanței de vară.

In școlile din raionul Panciu se ridică, din păcate, încă o problemă deosebit de importantă pentru învățămîntul nostru. Este vorba de neîndeplinirea de către unele școli a planului de școlarizare la clasele I—IV. Astfel, la școala de 7 ani din comuna Soveja au rămas 5 elevi nescolarizați la clasele I—IV, la școala elementară din Olești 2 elevi nescolarizați, la Cimpuri-Rotilești 6 elevi nescolarizați, la școala nr. 2 din Mărășești 5 elevi nescolarizați, la Zăbrăuți 2 elevi nescolarizați. Afară de aceasta, un însemnat număr de absolvenți ai clasei a IV-a nu au fost cuprinși în școala de 7 ani. Scuza folosită de unele cadre didactice — aceea că nu au primit ajutor din partea sfaturilor populare pentru școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară — ridică numai o latură a acestei probleme. Cealaltă latură este insuficientul interes manifestat de aceste cadre pentru îndeplinirea planului de școlarizare. Aceasta este cu atît mai clar cu cît în majoritatea școlilor cadrele didactice au reușit să îndeplinească planul de școlarizare, cu toate că au avut aceleași condiții. Exemplu în această privință sînt școlile de 7 ani din comunele Mărăști, Balotești, Batinești și altele.

Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. au pus în fața cadrelor didactice sarcina cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară, iar pînă în anul 1960 sarcina cuprinderii în clasele V—VII a 90% din absolvenții clasei a IV-a, pentru a se crea premizele trecerii la învățămîntul general de 7 ani. Măsurile luate de partid și guvern în domeniul îmbunătățirii învățămîntului de cultură generală au creat condiții deosebit de bune pentru desfășurarea procesului de învățămînt. Este însă necesar să sporească și spiritul de răspundere al cadrelor didactice în ceea ce privește ridicarea nivelului predării, îndeplinirea necondiționată a planului de școlarizare și îmbunătățirea frecvenței. Succesele mari obținute în acest domeniu în anii puterii populare sînt o chezășie că, intensificîndu-și munca, învățătorii și profesorii din raionul Panciu vor reuși să-și îmbunătățească activitatea instructiv-educativă, să cuprindă în școală pe toți copiii de vîrstă școlară și să asigure o frecvență regulată.

O nouă măsură în interesul studențimii noastre. De curînd, studenții au dobîndit posibilitatea de a-și procura biletele la spectacole cu preț redus. In clișeu: studenți din București, la casa unui cinematograf, cumpărînd bilete cu preț redus.

Conferința generală a U.N.E.S.C.O.

La New Delhi se desfășoară în prezent lucrările Conferinței generale a U.N.E.S.C.O. Conferința s-a deschis la 5 noiembrie și va dura o lună de zile avînd pe ordinea de zi discutarea activității U.N.E.S.C.O. în perioada 1955—1956 și stabilirea programului și bugetului pe anii 1957—1958.

Participarea la lucrările Conferinței generale a U.N.E.S.C.O. a delegațiilor care reprezintă 61 de state, precum și a reprezentanților diferitelor organizații care au legătură cu O.N.U. creează un cadru larg pentru dezbaterea unor importante probleme menite să contribuie la dezvoltarea culturii, științei, învățămîntului, la întărirea contribuției U.N.E.S.C.O. la lupta popoarelor pentru înțelegerea reciprocă și colaborarea între state, pentru apărarea păcii în lume.

Oamenii de știință și cultură, cadrele didactice din țara noastră urmăresc cu un deosebit interes lucrările Conferinței. Ei doresc în mod sincer ca această sesiune a Conferinței generale U.N.E.S.C.O., care se ține în condiții internaționale deosebite, cînd pacea lumii este amenințată de politica cercurilor imperialiste din occident, să fie la înălțimea sarcinilor sale, să găsească mijloace și soluții care să determine o participare mereu mai largă și mai eficace a științei, culturii și învățămîntului la înțelegerea între popoarele tuturor țărilor lumii, indiferent de orînduirea lor socială și de stat, la apărarea libertății și independenței popoarelor împotriva atentatelor cercurilor agresive din țările capitaliste.

La această conferință participă și țara noastră în calitate de membră a U.N.E.S.C.O. Delegația R.P.R. este condusă de acad. Mihail Ralea, președintele Institutului Romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea și vicepreședinte al Comisiei R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O. Din delegație fac parte ca membri: prof. univ. Constantin Dinculescu, locțiitor al ministrului Invățămîntului; prof. univ. Ion Nistor, secretar general al Comisiei R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O.; Pavel Silard, ministru plenipotențiar al R.P.R. în Uniunea Birmană; acad. prof. Tudor Vianu, iar ca supleanți Nagy István, scriitor și Constantin Ionescu-Bujor, profesor universitar.

Este pentru prima dată cînd țara noastră participă la lucrările U.N.E.S.C.O. în calitate de membră a acestei organizații. Vina pentru faptul că în trecut Republica Populară Romînă n-a putut participa la asemenea conferințe o poartă acele puteri occidentale care au împiedicat prin tot felul de manevre admiterea în această organizație a unor țări socialiste, după cum ani de zile, prin folosirea mașinii de vot, au împiedicat aceste țări să-și ocupe locul ce le revine în Organizația Națiunilor Unite. Viața nu poate însă să fie oprită. Această stare anormală, cînd tocmai țările care se situează în primele rînduri ale luptătorilor pentru respectarea principiilor O.N.U., pentru aplicarea prevederilor Cartei acestei organizații erau împiedicate prin mijloace nedemne să devină membre ale O.N.U. și ale organizațiilor sale nu putea să mai dureze.

Forțele sănătoase din cadrul O.N.U. precum și presiunea continuă a opiniei publice democratice internaționale au impus rezolvarea în mare parte a acestei situații. Cu toate acestea lupta nu s-a terminat. Este ușor de înțeles că nerezolvarea problemei reprezentării Chinei în O.N.U. și în organizațiile acesteia nu poate decît să dăuneze prestigiului pe care Organizația Națiunilor Unite trebuie să-l aibă. Pe bună dreptate delegațiile Poloniei, Birmaniei, Romîniei etc. și-au exprimat, în cadrul lucrărilor Conferinței generale U.N.E.S.C.O. regretul că R.P. Chineză încă nu este reprezentată în această organizație.

Șeful delegației romîne, acad. Mihail Ralea, a cerut invalidarea deplinelor puteri acordate delegației gomindaniste care, de fapt, nu reprezintă pe nimeni. Delegația gomindanistă este străină de marile succese pe care poporul chinez de 600 milioane de oameni le-a obținut în anii puterii populare în domeniul științei, culturii, învățămîntului, precum și în toate celelalte domenii de activitate. Toate realizările sale poporul chinez le-a obținut sub conducerea guvernului Chinei populare, singurul îndreptățit să-și trimită reprezentanți în toate organizațiile internaționale, inclusiv U.N.E.S.C.O.

Delegația R.P.R. participă activ la desfășurarea lucrărilor Conferinței de la Delhi. Unul din delegații țării noastre, prof. univ. Constantin Dinculescu, locțiitor al ministrului Invățămîntului, a fost ales vicepreședinte al Comisiei administrative. Șeful delegației romîne, acad. Mihail Ralea, a intervenit deja de mai multe ori în cadrul dezbaterilor. Intr-una din cuvîntările sale șeful delegației romîne a exprimat dorința sinceră și arzătoare a țării noastre de a contribui din toate puterile la găsirea celor mai bune soluții pentru îndeplinirea marilor sarcini ale U.N.E.S.C.O. menite să ajute la consolidarea relațiilor de prietenie și colaborare între popoare.

Inspirîndu-se din glorioasa tradiție culturală progresistă a țării, poporul nostru a obținut în anii regimului democrat-popular remarcabile succese în dezvoltarea învățămîntului, științei, culturii. El acordă o mare atenție dezvoltării relațiilor culturale între țara noastră și alte țări, lărgirii schimburilor culturale și științifice. „Vrem — a spus acad. M. Ralea într-o ședință a Conferinței generale a U.N.E.S.C.O. — să cunoaștem realizările celorlalte state și să ne inspirăm din experiența lor. La rîndul nostru sîntem bucuroși să le punem la dispoziție rezultatele obținute de noi în domeniul culturii și artei, contribuind astfel la destinderea internațională, la coexistența pașnică și la înțelegerea între toate popoarele lumii".

Cadrele didactice din țara noastră, alături de întregul popor romîn și de oamenii iubitori de pace din toate țările, doresc în mod sincer ca lucrările Conferinței generale a U.N.E.S.C.O. să constituie o importantă contribuție la dezvoltarea învățămîntului, științei și culturii în interesul cauzei generale a păcii și prieteniei între popoare.

N. TAINIC

Libretul C.E.C.

Ca urmare a condițiilor noi de viață, create de regimul de democrație populară, în țara noastră a crescut simțitor bunăstarea poporului muncitor și deci posibilitatea de a se face economii bănești. Numărul acelora care își depun astăzi surplusul lor de bani la casele de economii este mai mare ca oricînd. Numărul muncitorilor deponenți întrece de 16 ori numărul deponenților muncitori care realizau economii în anul 1938. In comparație cu același an, numărul țăranilor muncitori care-și depun economiile la C.E.C. a crescut de peste 17 ori. Aceasta este o dovadă grăitoare a încrederii maselor în trăinicia și în continua prosperitate a economiei noastre naționale.

Crește mereu și numărul cadrelor didactice și al elevilor care depun la C.E.C. economiile lor. Anul trecut, la școala de 7 ani cu limba de predare maghiară din comuna Curtișeni, raionul Săcuieni, o parte dintre profesori, învățători și școlari și-au depus la C.E.C. economiile lor bănești.

In acest an, la școala din Curtișeni acțiunea de economisire a banilor prin casa de economii este mult mai organizată. Incă de la începutul anului școlar s-au inițiat întreceri între clase pentru a se vedea care clasă are cei mai activi deponenți. Cu banii economisiți se va organiza o excursie.

Libretul de economii a devenit un lucru obișnuit pentru cadrele didactice, școlari și pentru părinții copiilor.

CONFERINȚE

In cadrul activității de masă a Cabinetului metodic din București pentru învățămîntul profesional și tehnic, miercuri 28 noiembrie va conferenția tov. prof. ing. Grosu Ion, director în Ministerul Metalurgiei, despre „Problemele industriei metalurgice în cel de al doilea plan cincinal și sarcinile ce revin pentru învățămînt". Conferința va avea loc la Institutul politehnic din Calea Victoriei 149.

★

In zilele de 19 și 20 noiembrie 1956 se vor ține la Institutul de lingvistică din București, Calea Victoriei, nr. 194, următoarele dizertații:

Luni 19 XI 1956, orele 16 — I. Rizescu: „Contribuția lui H. Tiktin la dezvoltarea lingvisticii romînești"; marți 20 XI 1956, orele 16 — Viorica Pamfil-Ilea: „Elementele maghiare în lexicul Paliei de la Orăștie și Glosarul".

Sînt invitați să participe toți acei care se interesează de probleme de limbă.

Pregătirea muncitorilor calificați și a cadrelor medii tehnice ÎN REPUBLICA POPULARĂ POLONĂ

Vizitînd R.P. Polonă m-am interesat îndeaproape de felul cum este organizat în această țară învățămîntul profesional și tehnic.

In anii puterii populare învățămîntul profesional și tehnic în R.P. Polonă a luat o mare dezvoltare. In vederea pregătirii de cadre pentru industria construcțiilor de mașini, de utilaj minier, de mașini agricole, de automobile cît și pentru alte ramuri ale economiei s-au construit localuri școlare noi, s-au elaborat planuri de învățămînt și programe, s-au creat ateliere utilate corespunzător programelor, s-au elaborat manuale. Școlile au fost înzestrate cu material didactic bogat. Numeroși profesori și maiștri asigură desfășurarea în bune condițiuni a procesului instructiv-educativ.

Marea sarcină de a pregăti cadrele necesare dezvoltării economiei naționale poloneze revine instituțiilor centrale, ministerelor productive și Oficiului central al școlilor profesionale. Structura organizatorică a învățămîntului profesional oferă tineretului polonez, după absolvirea a 7 clase, multiple posibilități de a obține o calificare. Astfel, școlile profesionale cu o durată de 2 sau 3 ani (pentru unele meserii) pregătesc muncitori calificați de categoria a IV-a sau a V-a. Intrînd în producție, absolvenții acestor școli pot studia mai departe într-o școală tehnică, după absolvirea căreia au dreptul de a urma școlile serale pentru ingineri. De asemenea, există școli tehnice cu durată de 4 ani ai căror absolvenți primesc titlul de tehnicieni. Cei mai capabili dintre ei pot continua studiile în instituțiile de învățămînt superior. In afară de școlile tehnice cu o durată de 4 ani, fiecare minister productiv tutelează cîte o școală tehnică cu durata de 3 ani ai cărei elevi sînt recrutați dintre muncitorii calificați fruntași în producție și sînt pregătiți pentru a deveni tehnicieni cu aceleași sarcini și drepturi ca și absolvenții școlilor tehnice de 4 ani.

Oficiul central al școlilor profesionale are în rețeaua sa și șase școli tehnice pedagogice, cu durata de 4 ani, în care se pregătesc instructori pentru școlile profesionale.

Pentru satisfacerea nevoilor urgente ale unor sectoare productive s-au organizat cursuri de calificare la locul de muncă, în cadrul întreprinderilor, care dau o pregătire profesională cu o durată scurtă de la 4 luni pînă la maximum 11 luni, după specialitate. Aceste școli cuprind și pe tinerii care pînă la o vîrstă mai înaintată n-au putut termina o școală de 7 ani. Statul polonez arată o grijă deosebită acestor școli. Astfel, elevii din acest sistem de pregătire profesională primesc gratuit toată întreținerea — îmbrăcăminte, masă, cazare în internate, rechizite și haine de protecție. De această formă de calificare beneficiază în primul rînd tinerii lipsiți de sprijinul familiei (orfani, copii din familii numeroase).

Oficiul central al școlilor profesionale, în colaborare cu cabinetele metodice și consiliul tehnico-științific, elaborează planuri, programe și manuale. Planurile și programele care privesc meserii specifice unor întreprinderi sînt elaborate de ministerele tutelare și aprobate de Oficiul central al școlilor profesionale.

Din totalul orelor de activitate cuprinse în planurile de învățămînt pentru școlile profesionale, 45% sînt afectate instruirii practice care se desfășoară în ateliere, pe șantiere, în laboratoare sau pe cîmpuri de experiență, iar restul de 55% pentru pregătirea teoretică a ucenicilor.

In școlile tehnice instruirea practică ocupă 15—20% din totalul orelor din plan, cultura tehnică 50—60% și cultura generală 20—30%.

In desfășurarea procesului instructiv-educativ cadrele didactice folosesc planuri de lecții judicios întocmite și un foarte variat și bogat material didactic.

Regimul de învățămînt săptămînal este de 36 sau 42 ore. Trei zile pe săptămînă sînt rezervate pentru instruirea practică (cîte 6 ore pe zi pentru anul I și cîte 7 ore pe zi pentru anii II și III) și trei zile pe săptămînă pentru instruirea teoretică, cu același număr de ore pe zi. In școlile profesionale din R.P. Polonă se desfășoară o largă activitate și în cadrul cercurilor științifice, tehnice, artistice, culturale, sportive etc. Am avut prilejul să cunosc această activitate la școala profesională din Censtahova, regiunea Katowice, și mi-am putut da seama în ce măsură contribuie această activitate a ucenicilor la o pregătire multilaterală, cît și la formarea atitudinii socialiste față de muncă.

Instruirea practică se desfășoară în general în atelierele școlilor. Numai pentru anumite meserii se organizează practica în atelierele fabricilor. In primul an se desfășoară instructajul general, iar în anii II și III instructajul pe specialitate. In atelierele școlilor instruirea practică se face pe grupe de cîte 10—15 ucenici sub conducerea unui instructor absolvent al școlii tehnice pedagogice. In uzine, pe șantiere sau în mine instruirea practică se face în brigăzi de 3—5 ucenici, sub conducerea unui brigadier, muncitor fruntaș în producție.

Sistemul de învățămînt și educație în școlile profesionale din R. P. Polonă asigură condițiile necesare pentru pregătirea unor tineri înarmați cu calitățile muncitorilor din industria socialistă — atitudine creatoare față de muncă, sentimentul răspunderii pentru îndeplinirea sarcinilor, spirit colectiv, interes pentru progresul tehnic, precizie și punctualitate în muncă etc. Pentru obținerea acestor rezultate cadrele didactice și de conducere din școli depun eforturi susținute. Toate cadrele didactice au calificarea ridicată, directorii și profesorii au studii superioare, iar instructorii din ateliere sînt absolvenți ai școlilor tehnice pedagogice. Activitatea metodică și de perfecționare profesională a cadrelor didactice contribuie la ridicarea continuă a calificării cadrelor din aceste școli.

Sistemul de școlarizare din cadrul producției contribuie la familiarizarea ucenicilor și elevilor cu procesul tehnologic, oferă posibilitatea cunoașterii documentației în atelier, învață pe ucenici să folosească desenul tehnic.

In toate sectoarele din viața școlilor profesionale și tehnice se constată grija deosebită a Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a guvernului R. P. Polone pentru crearea celor mai bune condiții dezvoltării învățămîntului profesional și tehnic.

Ing. D. N. GIDEA

La clubul sindical al muncitorilor din învățămînt din București, atît cadrele didactice, cît și copiii lor, au posibilitatea de a-și petrece în mod plăcut timpul liber.

PREDAREA ȘTIINȚELOR NATURII, GEOGRAFIEI ȘI ISTORIEI IN CLASA A III-a

(Urmare din pag. III-a)

prin explicarea materialului pe părți (corespunzătoare fragmentelor logic închegate din citirea explicativă) și fixarea lui parțială. Așa, de pildă, lecția de geografie despre podișuri (Podișul Transilvaniei, Podișul Moldovei, Podișul Dobrogei) e bine să fie împărțită în trei părți. Explicîndu-se prima parte (Podișul Transilvaniei), se va trece imediat la fixarea ei; apoi se va expune a doua parte etc. Tot așa se poate proceda la o serie de lecții de științele naturii — de exemplu: Pădurea, cunoașterea celor mai răspîndiți arbori din regiunea respectivă (partea I-a); Foloasele pădurii (partea a II-a); Prietenii și dăunătorii pădurii (partea a III-a).

Acest fel de a proceda — expuneri și fixări parțiale — prezintă multe avantaje. Atenția copiilor se poate concentra cu maximum de eficiență asupra cîte unei singure părți din material, memorarea se realizează cu ușurință. Expunerea pe părți a materialului nu dăunează cituși de puțin perceperii integrale de către elevi a lecției deoarece, în procesul fixării finale a cunoștințelor predate, elevii își formează o imagine integrală a celor explicate.

In cadrul unor lecții de geografie și științele naturii fixarea parțială se poate realiza prin efectuarea unor lucrări practice în clasă. Cu prilejul studierii formelor de relief, de pildă, dacă mediul înconjurător nu oferă anumite exemple geografice (deal, munte etc.) cunoștințele pot fi totuși însușite temeinic de către elevi prin folosirea modelajului sau a lădiței cu nisip. După ce se explică caracteristicile geografice ale unei forme de relief, elevii, sub îndrumarea învățătorului, confecționează formele respective.

O atenție deosebită trebuie dată temelor pentru acasă. In condițiile lipsei manualelor, temele pentru acasă ale elevilor trebuie să fie orientate îndeosebi asupra reținerii cunoștințelor predate în clasă. De aceea, în temele date pentru acasă este bine să se includă de fiecare dată folosirea de către elevi a planului întocmit în clasă. Elevii trebuie îndemnați să-și aducă aminte și să repovestească după plan cele însușite în clasă, să citească bucățile din cartea de citire al căror conținut contribuie la lămurirea și complectarea cunoștințelor legate de tema respectivă.

Mai complexă este problema dării temelor acasă la acele lecții care nu figurează nici măcar parțial în manualele de citire. Un rol important îl are deci buna organizare a lecturii în afară de clasă. Folosind literatura de popularizare a științei, publicațiile pentru copii, elevii pot să-și fixeze și să aprofundeze cunoștințele predate.

Din practica școlară desprindem ca pozitiv procedeul cadrelor didactice care, în afară de planul întocmit în clasă, formulează și cîteva întrebări suplimentare legate de conținutul de bază al lecției, care să-i ghideze pe elevi în munca lor independentă asupra lecției predate.

Deosebit de valoroase sînt acele teme pentru acasă care necesită lucrări practice (în grădină, livadă), executarea unor desene, a hărților schematice de contur cu localizări istorice, colorarea hărții și altele.

Un loc important în organizarea predării științelor naturii, geografiei și istoriei trebuie să se acorde lecțiilor de repetare. Recapitularea materiei necesită o planificare riguroasă în cursul întregului an școlar, și nu numai la sfîrșitul trimestrelor sau anului școlar. In condițiile lipsei manualelor, repetarea materialului pe grupe de lecții — teme sau subteme — așa cum sînt ele indicate în programă are valoarea că previne uitarea și consolidează cunoștințele elevilor.

Alături de această formă de repetare periodică în cadrul trimestrelor este necesară și repetarea pe probleme, pe idei esențiale care leagă diverse teme într-un tot unitar.

★

Realizarea cu succes a problemelor complexe ridicate în acest an școlar de predarea științelor naturii, geografiei și istoriei în clasa a III-a necesită organizarea unui larg schimb de experiență între cadrele didactice care predau la această clasă, un sprijin activ din partea cabinetelor pedagogice prin popularizarea experienței pozitive din școli, prin elaborarea de materiale îndrumătoare care să se prelucreze în ședințele cercurilor pedagogice.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 398 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 23 noiembrie 1956

NU VOM INGĂDUI NIMĂNUI SĂ TULBURE MUNCA NOASTRĂ PAȘNICĂ!

Muncim uniți ca-ntr-o familie

Am aflat cu mînie despre nerușinatele calomnii debitate de posturile de radio „Europa liberă", „Vocea Americii" și altele, ca și de o serie de ziare imperialiste cu privire la pretinsele „mișcări studențești" din țara noastră. Ultimele evenimente internaționale au arătat fără posibilitate de tăgadă unde țintesc și ce urmăresc aceste grosolane minciuni: să abată atenția opiniei publice mondiale de la agresiunea imperialistă împotriva Egiptului, să creeze o psihoză de război, o stare de nesiguranță și confuzie.

Studenții din țara noastră, trup din trupul poporului, știu însă cine plătește acțiunile mincinoșilor de la aceste oficine. Noi n-am uitat mîrșăviile săvîrșite de fascism în țara noastră și nu vom admite niciodată reînvierea lui în patria în care construim socialismul.

Instigațiile voastre la ură, domnilor, nu pot prinde rădăcini în inimile noastre. Noi, studenții romîni, muncim împreună cu studenții din rîndurile minorităților naționale din țara noastră, pregătindu-ne să devenim oameni de nădejde, să putem contribui din plin la înflorirea patriei. În grupa studențească din care fac eu parte, grupa nr. 740 a Facultății de istorie, învățăm alături studenți romîni, maghiari, ucraineni, sîrbi, evrei etc. Noi ne simțim fericiți că muncim uniți ca într-o familie. Niciodată nu vom admite să se aprindă scînteia urii între noi și între Bondriuc Iosif, Șvihram Ștefan, Szekely Violeta, Takacz Matilda, Wacker Magdalena, Izrael Viorica, Țințiloni Dimitrula, sau între noi și între studenții maghiari de la Universitatea în limba maghiară „Bolyai" din orașul nostru. Propaganda otrăvită a imperialiștilor se va lovi de zidul de granit al unității noastre de nezdruncinat.

Poporul nostru muncitor, partidul și guvernul nostru se îngrijesc de îmbunătățirea condițiilor noastre de viață și, pe măsură ce înaintăm spre socialism, simțim cu fiecare zi creșterea bunei noastre stări. Sînt un fapt concret noile cămine studențești, sînt un fapt concret mîile și mîile de burse de stat acordate studenților fii ai oamenilor muncii din țara noastră. Există mii de muncitori scoși din producție și trimiși la studii pe cheltuiala statului, așa cum sînt și eu. Toate acestea sînt numai cîteva din realitățile din țara noastră. Dar instigatorilor la crime nu le place să vorbească despre ele — ei preferă mîrșăviile și calomniile.

Strîns uniți în jurul partidului și guvernului, noi, studenții, sîntem gata să dăm oricînd o ripostă hotărîtă oricăror calomnii la adresa poporului nostru.

PETRE BUCȘE
student anul II la Universitatea „Victor Babeș" din Cluj

Noi vrem să învățăm!

Încercînd să camufleze acțiunile lor josnice, imperialiștii au pornit în ultimul timp o campanie de calomnii și minciuni la adresa Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Nu de mult, postul de radio „Europa liberă" a îndrăznit, fără rușine, să afirme că în țara noastră ar fi fost „demonstrații studențești" și „ciocniri între studenți și poliție". N-am intenția să dau eu o dezmințire amănunțită a acestor calomnii, deoarece imperialiștii s-au demascat singuri cînd au îndrăznit să afirme aceasta. Oare de ce?

În primul rînd pentru că, după cum știm, la noi în acest timp munca de construire a socialismului a decurs și decurge în modul cel mai normal. În fabrici, muncitorii lucrează cu avînt, la sate, țăranii muncitori se pregătesc pentru iarnă, iar noi, studenții de pe băncile facultăților, învățăm.

Dușmanii ar vrea să dezbine unitatea dintre poporul romîn și minoritățile naționale, unitate care, în pofida lor, se consolidează pe zi ce trece. Ar vrea să provoace neînțelegere și dezbinare între studenții romîni și maghiari și ar dori să închidă pentru totdeauna porțile universității în fața tineretului muncitor. Într-un cuvînt — ar dori să submineze opera noastră de construcție pașnică, prietenia ce ne leagă de Uniunea Sovietică, de toate popoarele care construiesc socialismul și luptă pentru apărarea păcii. Toate încercările cercurilor agresive sînt, însă, zadarnice. Orice ar zbiera ei la posturile lor de radio, pe noi nu ne pot induce în eroare.

Știm cum a fost puterea capitaliștilor și moșierilor. Știm ce a însemnat al doilea război mondial și ce ar însemna și un al treilea război. Tocmai de aceea noi, studenții maghiari din Republica Populară Romînă, vom consolida și pe viitor prietenia cu studenții romîni și cu poporul romîn. Vom învăța cu și mai mult elan, pentru a dovedi și în acest fel partidului și guvernului nostru că sîntem fii devotați ai orînduirii noastre populare și că dorim s-o slujim din toate puterile și cu toate capacitățile noastre.

IULIU BALO
student în anul II la Universitatea „Bolyai" din Cluj

Calomniatorilor — o ripostă zdrobitoare

Unul din foștii premieri britanici, lordul Baldwin, a declarat — sînt mulți ani de atunci — într-un acces de regretată sinceritate, amestecată cu furie, că propaganda gazetărească burgheză „este egală cu gazele asfixiante și constituie o otravă pentru suflete", că ziarele burgheze „sînt niște mașini care servesc la propagarea ideilor ce convin personal" proprietarilor lor, iar „metodele la care recurg aceste mașini de propagandă sînt falsificările, denaturările și insinuarile".

Rostind aceste cuvinte, despre care unul din ziarele burgheze scria că fac parte din „cel mai violent discurs din toate cîte le-a ținut" pînă la data respectivă, lordul Baldwin, bătrîn lider al partidului conservator și rutinat orator parlamentar, a atacat în mod direct ziarele lorzilor Rothermere și Beaverbrook. Dar, după cum se spune, „gura păcătosului adevăr grăiește". Lordul Baldwin a caracterizat, fie că a dorit sau nu aceasta, întreaga propagandă burgheză.

Au trecut de atunci ani; ani mulți în care această propagandă a vărsat mult venin, a otrăvit multe suflete, a cauzat omenirii pierderi ireproșabile — de vieți, de valori materiale și culturale.

În ultimul timp, sîngeroasa agresiune dezlănțuită în Egipt de guvernele Angliei, Franței și Israelului, precum și evenimentele tragice pe care contrarevoluționarii le-au pus la cale și le-au dezlănțuit în Ungaria, au adus la nările fiarelor care slujesc la oficinele imperialiste miros puternic de sînge: același miros care gîdila simțurile organizatorilor agresiunii împotriva poporului egiptean și ale celor care și-au închipuit că dezlănțuind criminalul complot contrarevoluționar din Ungaria își vor putea înfige ghiarele într-o pradă bogată și mare; mult mai mare decît teritoriul R.P. Ungare.

Lipsiți de conștiință și de demnitate, scribii de la o serie de agenții de presă ca „Associated Press" și „United Press", de la ziarele „New-York Times", „Daily Mail", „Daily Telegraph", „Le Figaro", „L'Aurore" și de la posturile de radio „Europa Liberă", „Vocea Americii", Paris, Londra, Roma, Madrid au dezlănțuit o campanie furibundă de minciuni și calomnii la adresa țării noastre și a celorlalte țări socialiste, la adresa partidelor comuniste din țările capitaliste, precum și împotriva partizanilor păcii și democrației din toate țările.

În spatele emisiunilor de radio și al susamintitelor ziare poporul nostru vede clar figura hidoasă a imperialiștilor. Și vigilența noastră crește, după cum crește și forța noastră.

Oficinele imperialiste au proferat în ultimul timp o serie de calomnii murdare la adresa studențimii din țara noastră. Denaturînd fără rușine realitatea, născocitorii de știri „tari" de la aceste oficine au scris de fapt nu despre realitățile din țara noastră — deoarece aceste realități nu le sînt pe plac — ci despre ceea ce ei și patronii lor ar fi dorit să se întîmple. Imperialiștii au dorit și au sperat ca în țara noastră să se petreacă lucruri asemănătoare celor din Ungaria și au comandat gazetarilor lor nedemni să scrie ca atare. Și aceștia, se înțelege, au scris. Au scris, de pildă, că în Romînia ar fi avut, chipurile, loc „manifestații similare cu cele care au dus la rebeliunea din Ungaria". Fie-ne permis să spunem că asemenea știri nu numai că demască dorințele inspiratorilor lor, dar constituie și o atîtare, o atîtare care nu prinde însă și nu va prinde niciodată la noi.

Ar fi dorit într-adevăr multe amatorii de aventuri. Dorințele lor nu se vor putea înfăptui însă niciodată pe pămîntul țării noastre. Studenții din Republica Populară Romînă și cadrele didactice universitare înfierează provocările și calomniile murdare ale oficinelor propagandei imperialiste. Legați trup și suflet de popor, de regimul democrat-popular, de Partidul Muncitoresc Romîn și de guvernul țării care le asigură condiții bune de trai și de învățătură, studenții noștri se preocupă de învățătură, se pregătesc să devină cadre de specialiști cu o înaltă calificare pentru a contribui activ la înfăptuirea politicii partidului și guvernului de construire a socialismului în republica noastră populară.

Studențimea noastră înfierează cu indignare calomniile la adresa poporului nostru și a studenților din patria noastră și pe calomniatorii care se îndeletnicesc cu debitarea de minciuni, cu instigarea la ură între oameni, la crimă și barbarie.

În Capitala țării noastre și în alte centre universitare din țară au avut loc mari mitinguri la care au participat studenți și cadre universitare pentru a-și exprima indignarea împotriva campaniei de minciuni și calomnii lansate împotriva țării noastre și împotriva studențimii de propaganda imperialistă, pentru a întiera provocările și calomniile cercurilor reacționare din occident care încearcă să lovească în cuceririle socialiste ale poporului nostru muncitor.

Tineretul studențesc din țara noastră știe bine cine sînt calomniatorii și ce urmăresc aceștia. Capitaliștii din occident ar dori distrugerea puterii noastre populare, puterea care a pus la dispoziția studențimii clădiri spațioase, cămine și cantine, burse, laboratoare utilate cu tehnica modernă, puterea care garantează tuturor absolvenților munci corespunzătoare calificării lor. În locul regimului democrat-popular ei vor să reinstaureze odiosul regim burghezo-moșieresc răsturnat de popor, regimul în care alături de armata șomerilor muncitori existau mii de șomeri intelectuali, regimul în care intelectualii — „cerșetori în haine negre" — erau înjosiți și batjocoriți.

Vă înșelați amarnic, domnilor de la tot felul de „voci", agenții și alte oficine din occident, dacă vă închipuiți că în înfăptuirea unor asemenea scopuri v-ați putea bizui pe studenții din Romînia. Ascultați ce spun studenții din țara noastră care îi îngrijește, îi crește, îi educă și-i formează în spiritul democrației și umanismului, în spiritul păcii și socialismului. Ascultați și luați aminte: „Scribii de la ziarele capitaliste și crainicii posturilor de radio occidentale își fac amare iluzii dacă cred că minciunile și calomniile lor ar putea să sustragă studențimea noastră de la preocupările ei de a învăța, de a se pregăti pentru a sluji poporul și interesele patriei". Aceste cuvinte, rostite de studentul Grigore Guzu de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din București exprimă sentimentele tuturor studenților din Republica Populară Romînă.

Dînd glas acelorași sentimente, studentul Adrian Preda, de la Institutul medico-farmaceutic din Capitală, a spus printre altele la marele miting din București: „Noi, studenții, vrem să arătăm colegilor din lumea întreagă că sîntem alături de oamenii muncii din patria noastră în lupta pentru o viață mai bună. De noi se îngrijește partidul nostru care se străduiește să ne creeze condiții mai bune de viață și învățătură". Aceleași sentimente au fost exprimate și de studenții din Cluj, Timișoara etc. (Atențiune, domnilor de la „voci". În centrele universitare cuprinse în „etc." nu este inclus Sibiul, despre care ați pretins că ar fi fost martorul nefericit al unor mari demonstrații studențești. Motivul este simplu — la Sibiu nu există niciun institut de învățămînt superior).

Studenții din R.P.R. trimit studențimii din țările occidentale mesaje prin care exprimă indignarea lor față de calomniile murdare ale imperialiștilor care au denigrat poporul nostru și studențimea din patria noastră. Să știe studenții cinstiți din toate țările lumii că în Romînia democrat-populară există un tineret studios înțelept, harnic, care se pregătește cu sîrguință pentru a-și sluji cu credință și pricepere patria, pentru a participa cu toate forțele la opera de înfăptuire a politicii Partidului Muncitoresc Romîn de construire a socialismului în țara noastră, de apărare a păcii în întreaga lume. Să știe aceasta tot ceea ce este cinstit în fiecare țară a lumii. S-o știe și amatorii de aventuri; s-o știe și să ia aminte.

I. DRAGU

Studenții și cadrele didactice protestează împotriva minciunilor răspîndite de oficinele imperialiste

În seara zilei de 21 noiembrie, peste 1500 de studenți și cadre didactice din institutele de învățămînt superior din Iași s-au întrunit în sala cinematografului „Ilie Pintilie" într-un miting de protest împotriva campaniei de calomnii lansate de o serie de agenții de presă reacționare și de unele posturi de radio din Occident la adresa poporului nostru, a studențimii din țara noastră.

Au luat cuvîntul Ion Cișmaș, președintele comisiei orășenești de organizare a asociațiilor studențești din Iași, Stanciu Dumitru, de la Institutul agronomic, studenții Margareta Armașu, de la Facultatea de filologie, conf. univ. Mihai Duca, prorector la Institutul de medicină și prof. Matei Alexandru, de la Institutul politehnic.

Studenții Margareta Armașu și Petru Minuț de la Facultatea de matematici au propus să se trimită studenților din țările imperialiste mesaje în care să se arate cum învață studențimea din R.P.R. și ce condiții li se acordă pentru învățătură. Pompiliu Coman de la Institutul de medicină, studentul Aurelian Havriliuc de la Institutul agronomic, prof. Radu Ralea de la Universitatea „Al. I. Cuza", prof. Constantin Pîntea de la Institutul agronomic, asistentul Radu Cremariuc de la Institutul politehnic, conf. Mihai Avădanei de la Universitatea „Al.I. Cuza" și alții au înfierat activitatea provocatoare a posturilor de radio și a organelor de presă reacționare din Occident. În încheiere au fost adoptate în unanimitate o moțiune adresată U.I.S. și o moțiune către C.C. al P.M.R.

Indignare justificată

Lesne de înțeles indignarea de care au fost cuprinși studenții și cadrele didactice din institutul nostru cînd au auzit despre minciunile șfruntate pe care le răspîndesc pe seama tineretului studențesc din R.P.R. posturile de radio „Europa liberă", „Vocea Americii" etc., ca și ziarele reacționare din occident. Luînd visurile drept realitate, oficinele imperialiste se dedau la tot felul de scorneli și calomnii. Dar tineretul din instituțiile noastre de învățămînt superior știe să dea răspunsul cuvenit la asemenea provocări murdare. El le înfierează cu toată hotărîrea și-și vede mai departe de munca lui, de învățătură, pregătindu-se cu și mai multă străduință să devină participant activ, de nădejde, la opera de construire a socialismului în patria noastră.

Studenții din institutul nostru obțin rezultate tot mai bune la seminarii, se prepară serios pentru sesiunea colocviilor și examenelor de iarnă. Se extinde și se aprofundează munca în cercurile științifice ale studenților, se întărește viața obștească din institut.

Partidul și statul nostru democrat-popular, clasa noastră muncitoare, înconjoară studențimea cu o grijă caldă, părintească. În institutul nostru, de pildă, se îmbunătățește necontenit baza didactico-materială a învățămîntului. Cadrele didactice — profesori, conferențiari, asistenți — luptă pentru continua ridicare a nivelului științifico-ideologic al prelegerilor și seminariilor. Se organizează pentru studenți conferințe în legătură cu cele mai actuale probleme de specialitate, precum și cu cele mai însemnate evenimente politice petrecute în lumea întreagă. Așa sînt, de pildă, ciclul de conferințe „Ce am văzut în lume" prezentate de cadrele didactice din institut, care au făcut parte din diferite delegații ce au participat la congresele și conferințele medicale internaționale.

Răspunzînd grijii ce li se arată, studenții Institutului medico-farmaceutic sînt hotărîți să depună toate eforturile pentru a obține noi succese în munca de însușire a unor temeinice cunoștințe științifice, pentru apărarea păcii și construirea socialismului,

Conf. univ. GYULA PALL
șeful catedrei de științe sociale de la Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureș

Un răspuns pe care-l dă realitatea

În ultimul timp, agențiile de presă occidentale, ziarele reacționare din țările apusene, ca și o bună parte din posturile de radio din aceste țări răspîndesc cu înverșunare minciuni grosolane, calomnii provocatoare la adresa poporului și în deosebi a tineretului studios din țara noastră, încercînd să tulbure viața pașnică a oamenilor muncii care construiesc socialismul. Dar, în timp ce posturile de radio și oficinele de presă reacționare inventează „situații triste", poporul muncitor al patriei noastre face zid de nepătruns în jurul cuceririlor sale și muncește cu și mai multă rîvnă pentru construirea socialismului.

Realizările obținute de la eliberarea țării și pînă în prezent se pot vedea pe întreg cuprinsul patriei. Noi, pedagogii, ne mîndrim în deosebi cu realizările în domeniul învățămîntului. În raionul nostru, înainte de 1944 exista un singur liceu, cu două serii de clase și cu un număr de vreo 500 de elevi. Astăzi, în raionul Grivița Roșie există patru școli medii, dintre care numai școala noastră, școala medie nr. 4, funcționează cu 38 de clase și cu peste 1600 de elevi, la clasele medii fiind cîte opt serii.

Regimul de democrație populară are o grijă deosebită față de absolvenții școlilor noastre, cărora le sînt deschise toate drumurile, fie spre învățămîntul superior pentru desăvîrșirea studiilor, fie spre producție, unde pot lucra în condiții deosebit de bune, ca tehnicieni cu o temeinică cultură generală.

Orînduirea noastră democrat-populară a creat posibilități de studii și pentru oamenii din cîmpul muncii. La școala medie muncitorească de la atelierele „Grivița Roșie" învață seară de seară muncitori din uzine și ateliere. 450 de elevi de toate vîrstele vin aici să-și îmbogățească cunoștințele. Au absolvit pînă astăzi două serii de elevi, mulți dintre ei studiind mai departe în învățămîntul superior, fără frecvență.

Iată numai cîteva aspecte răzlețe din înfăptuirile regimului nostru de democrație populară, care a dat oamenilor muncii posibilitatea de a învăța, de a deveni tot mai utili societății pe care ei o construiesc, le-a dat posibilitatea de a gîndi, de a trăi liber, cu fruntea sus, le-a dat demnitatea omenească. Și toate aceste înfăptuiri sînt apărate de întregul popor, în pofida oricăror zvonuri și calomnii.

Acesta este răspunsul pe care realitatea din țara noastră îl dă calomniatorilor.

GRIGORE SAVU
director al școlii medii nr. 4 din București

Pentru înzestrarea laboratoarelor cu mașini și aparate perfecționate

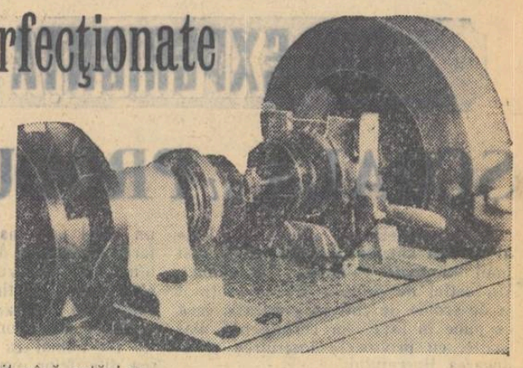

Orice material din care se confecționează sau se construiește ceva, trebuie să aibă pentru a corespunde scopului anumite proprietăți care să poată fi măsurate. Așa, de exemplu, un minereu metalifer trebuie să aibă un procent suficient de mare de metal, un combustibil — o anumită putere calorifică, materialul unui conductor electric — să nu depășească o anumită limită de rezistență etc. De asemenea, se cere ca proprietățile nedorite ale unui material să nu depășească anumite limite. Toate procedeele prin care se determină proprietățile utile sau nedorite ale materialelor fac parte din tehnica încercării materialelor.

În timp ce încercările chimice, fizice și metalografice necesită, în general, utilaj ușor de laborator, încercările mecanice-tehnologice se efectuează cu ajutorul unui utilaj costisitor, și anume cu mașini pentru încercări mecanice ale materialelor, încercări de duritate, încercări de uzură și încercări tehnologice.

Învățămîntul tehnic superior, care are sarcina de a da producției specialiști cu un înalt nivel de pregătire, viitori conducători tehnici ai industriei, trebuie să înarmeze studenții cu cunoașterea temeinică a metodelor de încercare a materialelor, cu cunoașterea utilajelor noi realizate în acest domeniu. Iată de ce laboratoarele institutelor de învățămînt superior tehnic trebuie să fie dotate cu asemenea utilaje.

La unele catedre de rezistența materialelor s-a dus o acțiune susținută pentru crearea unor prototipuri de mașini pentru încercarea materialelor, atît în scop industrial cît și în scop didactic. Prin munca perseverentă și elanul colectivelor catedrelor de rezistența materialelor de la Institutul politehnic din București (de sub conducerea profesorului Gh. Buzdugan), de la Institutul politehnic din Timișoara (de sub conducerea profesorului St. Nădășan, membru corespondent al Academiei R.P.R.), de la Institutul politehnic din Orașul Stalin (de sub conducerea profesorului I. Coșereanu) s-au pus bazele construirii în țara noastră a unor mașini și aparate pentru încercările mecanice ale materialelor. În acest fel, Ministerul Învățămîntului a putut trece la fabricarea în serie a acestor mașini și aparate la atelierele I.M.D. și la școala profesională metalurgică nr. 2 din București.

În momentul de față, la I.M.D. se află în curs de fabricație în serie o mașină pentru măsurat deformația izotermă sub sarcină constantă (fluaj), destinată pentru încercarea la întindere a metalelor la temperaturi ridicate, cu construirea curbei „deformație-timp". Prototipul mașinii funcționează la Institutul politehnic din București. Se construiește în serie, de asemenea, o mașină pentru încercări la oboseală prin încovoiere cu 4 epruvete rotative în consolă, destinată pentru încercarea la oboseală a metalelor. Cîte o mașină de acest fel funcționează la institutele politehnice din București și Orașul Stalin (ambele au fost executate în atelierele Institutului politehnic din Orașul Stalin). Este în curs de fabricație în serie și o mașină pentru încercări la răsucire prin șoc, destinată pentru încercarea la răsucire prin șoc a epruvetelor metalice crestate, realizată de catedra de rezistența materialelor de la Institutul politehnic din București.

Tot în atelierele I.M.D. se află în curs de fabricație în serie aparatul de compresiune triaxială pentru determinarea rezistenței la tăiere a pămînturilor, construit pînă astăzi numai în U.R.S.S., Anglia, S.U.A. și Suedia. La realizarea acestui aparat a lucrat intens un colectiv al catedrei de geotehnică de la Institutul de construcții din București. Toate catedrele de geotehnică din învățămîntul superior vor fi dotate în cursul anului 1957 cu acest aparat, ceea ce va constitui un pas mare pe drumul introducerii tehnicii noi în procesul de învățămînt.

La școala profesională metalurgică nr. 2 din București se află în curs de fabricație o serie de aparate cu caracter didactic, proiectate de Institutul politehnic din București, ale căror prototipuri au fost realizate cu mijloace proprii de institutele politehnice din București și Orașul Stalin (în atelierele catedrelor). Acestea sînt: aparat pentru măsurarea deformațiilor în bare solicitate de încovoiere oblică; aparate pentru măsurarea deformațiilor de încovoiere și pentru verificarea teoremei reciprocității deplasărilor; aparat pentru verificarea deformațiilor grinzii în consolă; aparat pentru măsurarea deformațiilor de încovoiere prin șoc de la bara cu două reazime; aparate pentru studiul flambajului barei dublu articulate; aparat pentru studiul flambajului barei încastrate; aparat pentru studiul răsucirii și încovoierii profilelor subțiri.

Trebuie să menționăm cu satisfacție faptul că o serie de catedre au realizat cu mijloace proprii și unele mașini și aparate pentru încercarea materialelor în scopul de autoînzestrare. Astfel, Institutul politehnic din Timișoara a realizat un aparat cu berbec tip C.F., o mașină de încercat la solicitări combinate, o mașină de încercat la lovituri repetate, la temperaturi ridicate, un ciocan pendul pentru încercări de rezistență cu microepruvete, tip Charpy, o mașină pentru încercări la uzură cu disc rotativ, un aparat pentru încercări la ambutisare a tablelor subțiri, tip Erichsen, un torsiometru mecanic cu comparator cu cadran. Institutul politehnic din Iași a realizat o mașină pentru încercări la oboseală, sistem Kudriavțev, un aparat cu impulsuri ultrasonice pentru cercetarea betonului, un aparat de fotoelasticimetrie, reconstruit după modelul Institutului de fizică al Academiei R.P.R. Institutul politehnic din Cluj a realizat o mașină de încercări electromagnetice cu vibrații. Institutul politehnic din Orașul Stalin a realizat o mașină pentru încovoiere rotativă, cu posturi bilaterale, cu epruvetele plasate de ambele capete ale fusului rotativ, un aparat demonstrativ de fotoelasticimetrie, cu dublă reflexie. Institutul de construcții din București a realizat un aparat pentru întinderea firelor subțiri. Institutul politehnic din București și Universitatea „C. I. Parhon" din București au realizat cîte un aparat demonstrativ de fotoelasticimetrie cu dublă reflexie.

Ministerul Învățămîntului a încurajat și va susține și în viitor inițiativa cadrelor didactice de specialitate în această direcție. Astfel, s-au luat unele măsuri pentru a crea condițiile necesare utilării atelierelor mecanice ale catedrelor proiectante și ale unităților producătoare pendinte de minister.

Eforturile depuse pînă acum trebuie sporite și încurajate pentru a se ajunge la dotarea planificată a tuturor laboratoarelor de încercare a materialelor din învățămîntul tehnic superior și a celor din industrie. Aceasta va contribui într-o măsură însemnată la formarea noilor cadre de ingineri și tehnicieni de înaltă calificare, capabili să controleze în mod științific îmbunătățirea calității produselor industriale finite, să aducă un aport serios la reducerea prețului de cost și la obținerea indicilor de înaltă productivitate.

MAXIMILIAN ZOLTAN

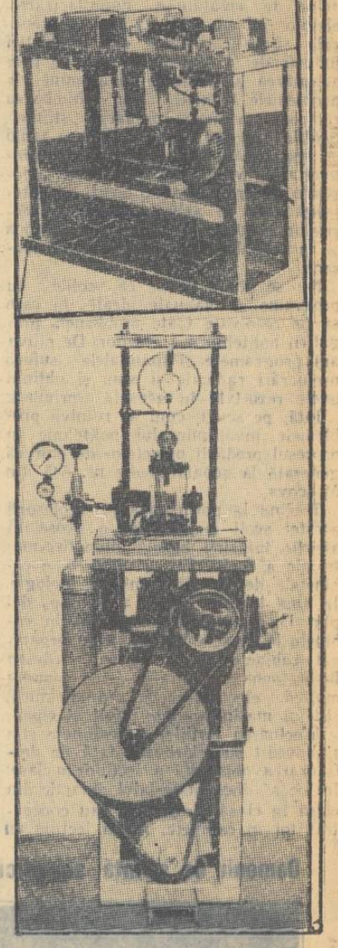

Aparate și mașini produse de I.M.D. și șc. prof. metalurgică nr. 2 din București. De sus în jos: Mașină pentru încercări la răsucire prin șoc; mașină de fluaj pentru măsurat deformația izotermă sub sarcina constantă; mașină de încercări la oboseală prin încovoiere cu 4 epruvete rotative în consolă; aparat de compresiune triaxială pentru determinarea rezistenței la tăiere a pămînturilor.

INFORMAȚIE

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., tov. Murgulescu Ilie a fost eliberat din funcția de ministru al Învățămîntului, primind alte însărcinări.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., printr-un Decret, a numit pe tov. Miron Constantinescu, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și în funcția de ministru al Învățămîntului.

Maestrul Mihail Sadoveanu în mijlocul pedagogilor

Membrii cenaclului literar al Clubului Sindicatului lucrătorilor din învățămînt-București au sărbătorit de curînd împlinirea a 76 de ani de viață ai scriitorului Mihail Sadoveanu. Cu acest prilej membrii cenaclului au primit vizita maestrului Mihail Sadoveanu.

Marele nostru scriitor a fost salutat în numele profesorilor și învățătorilor care activează în cadrul cenaclului de prof. Dimitrie Goga.

Ștefania Golopenția și Stelian Cucu au recitat versuri închinate marelui nostru scriitor.

Prof. Remus Demetrescu a făcut apoi o prezentare a vieții și operei lui Mihail Sadoveanu.

Membrii cenaclului au rugat pe maestrul Mihail Sadoveanu să consimtă ca în viitor cenaclul profesorilor și învățătorilor din Capitală să poarte numele său.

Primit cu aplauze călduroase de către cei prezenți, a luat apoi cuvîntul maestrul Mihail Sadoveanu care a îndemnat pe membrii cenaclului să nu uite nici un moment că forța oricărui scriitor rezidă în legătura sa cu poporul.

Mulțumindu-le pentru cinstea pe care i-o fac dînd cenaclului numele său, maestrul Mihail Sadoveanu a urat celor prezenți succese în munca lor frumoasă de educare a tinerei generații și de creație literară.

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

ȘCOALA și PRODUCȚIA

Statul sovietic va atinge în curînd al șaselea cincinal un progres și mai înalt în toate ramurile economiei. Un astfel de progres trebuie obținut și de școlile de cultură generală, ceea ce pune în fața lor cerințe noi, mai înalte, cu privire la instruirea și educarea tineretului.

Problema pregătirii elevilor pentru viitoarea lor activitate în producție preocupă pe fiecare director de școală medie. Dacă înainte elevii claselor a X-a se pregăteau în special pentru intrarea în instituțiile de învățămînt superior, acum, în legătură cu generalizarea învățămîntului mediu de 10 ani în întreaga țară, marea majoritate a elevilor și elevelor se îndreaptă, după terminarea școlii, spre munca în producția industrială și agricolă. Așa dar, școala trebuie să dea acum elevilor ei nu numai cunoștințe suficiente pentru intrarea în instituțiile de învățămînt superior, dar și să-i pregătească pentru activitatea practică, să-i ajute să-și găsească locul în producție și să dobîndească o calificare.

În ultimii ani, în școlile sovietice de cultură generală se realizează învățămîntul politehnic, care familiarizează elevii, în teorie și în practică, cu cele mai însemnate ramuri ale producției contemporane industriale și agricole. Aceasta nu tulbură în nici un fel studierea sistematică a obiectelor de învățămînt. Familiarizarea elevilor cu cunoașterea bazelor generale științifico-tehnice ale producției industriale și agricole se rezolvă prin adaptarea planului de învățămînt la problemele tehnicii, prin schimbarea radicală a însăși predării științei. Școlile predau știința într-o mai strînsă legătură cu practica, cu producția, cu viața. Elevii primesc cunoștințe generale și sînt făcuți să înțeleagă cum se aplică realizările diferitelor ramuri ale științei în tehnica și în tehnologia producției contemporane.

Nu se poate spune că școlile au programe și manuale ideale, în care să fie rezolvate toate problemele pregătirii politehnice a elevilor. De cîțiva ani programele și manualele suferă prelucrări radicale și s-au și obținut unele rezultate în această privință.

Iată, pe scurt, cum se rezolvă problemele învățămîntului politehnic în procesul predării obiectelor de cultură generală la școala medie nr. 545 din Moscova.

Trecînd la politehnizare, profesorii acestei școli au acordat o deosebită atenție întăririi bazei didactico-materiale a școlii. Ei au utilat bine cabinetele de fizică, chimie și biologie. În anul trecut, școala a pășit de deplin la organizarea studiului în cabinete la clasele VIII-X. S-au organizat cabinete pentru desen și desen liniar, pentru geografie, istorie, matematică, electrotehnică, radiotehnică, studiul mașinilor, foto, croit și cusut.

Efectuarea lecțiilor în cabinete și-a și dovedit superioritatea față de desfășurarea obișnuită a lecțiilor în clase. În loc să ducă materialul didactic din clasă în clasă, profesorii l-au concentrat tot în cabinete. Acum lecțiile au un nivel mai înalt, se folosește mai larg materialul didactic. Fiecare cabinet este prevăzut cu gaz, cu curent alternativ și continuu, cu mijloace mecanice de realizare a obscurității, cu mese de laborator, cu apă. Acum elevii nu numai că observă demonstrarea diferitelor experiențe, dar îndeplinesc fiecare în parte experiența, ceea ce este deosebit de important pentru o mai bună și mai adîncă lămurire a materiei.

Pentru studierea motoarelor cu ardere internă, în școală există un motor secționat de automobil. Pe lîngă aceasta, există un schimbător de viteză, un diferențial, un mare număr de modele de aparate de măsurat, de tabele și machete. Mai mult decît atît, școala posedă un automobil propriu, marca „Moskvici", și șase motociclete, iar pe lîngă școală s-au organizat ateliere de tîmplărie și lăcătușerie și o parcelă experimentală în suprafață de 3500 metri pătrați. Pe lot s-au sădit 35 de meri, 45 de vișini, cîțiva caiși, 200 de tufe de coacăze, 40 de tufe de agrișe. S-a repartizat o suprafață pentru cultura legumelor și a plantelor de cîmp, există o seră, răsadnițe, o suprafață pentru a demonstra elevilor procedeele de muncă. Lucrînd pe lot, elevii își verifică în practică cunoștințele, dobîndesc deprinderi folositoare de muncă. Existența unei bune baze didactico-materiale permite să se studieze mai adînc toate obiectele.

Se știe că baza energetică a producției contemporane o constituie electricitatea. De aceea, școala acordă o mare atenție studierii temelor corespunzătoare în clasele VII-X. Elevilor li se creează mari posibilități de cunoaștere a autocamioanelor, a funcționării magnetoului și generatorului de automobil. O deosebită atenție se acordă studierii curentului trifazic. Elevii au confecționat un dispozitiv care demonstrează principiile funcționării generatorului de curent trifazic și ale motorului asincronic. Familiarizarea elevilor cu problemele energeticii nu se organizează numai între zidurile școlii. Elevii vizitează stațiile electrice, fabricile și uzinele din apropiere, unde studiază obținerea, transmiterea și întrebuințarea energiei electrice.

Profesorii de matematică întăresc cunoștințele teoretice ale elevilor lor pe calea realizării lucrărilor de măsurare pe teren. Astfel, de exemplu, elevii claselor a V-a au determinat suprafața loturilor, au stabilit volumul clădirilor. În clasele a VI-a s-a realizat ridicarea planului cu ajutorul busolei, s-a stabilit înălțimea obiectelor etc. La lecțiile de desen liniar în clasele mari, elevii acordă atenție schițelor tehnice, cu ajutorul cărora confecționează piese în atelierele școlii.

Într-un articol scurt nu se poate arăta legătura teoriei cu practica la fiecare obiect de învățămînt. Un lucru este însă clar: dacă este realizată, această legătură dă rezultate minunate.

A. SOLOVIEV

Laboratorul „Micii aviații"

V. ZVERIN

În fiecare duminică, lîngă una din casele de pe strada Novopeșceana din Moscova se oprește un autobus. De obicei, el este imediat înconjurat de un stol de copii. Oare ar putea scăpa atenției lor un asemenea eveniment cum este plecarea la antrenament a modeliștilor de avioane?

În casa despre care am amintit mai sus este instalat laboratorul orășenesc pentru modele de avioane. Această instituție, neînsemnată în aparență, desfășoară o muncă importantă pentru crearea unor modele noi de planoare, avioane, helicoptere, păsări zburătoare, sau pentru perfecționarea celor existente. În ceea ce privește primele trei genuri de aparate, cititorul este desigur lămurit asupra naturii lor. Dar ascupra păsărilor zburătoare? Acestea sînt aparate de zbor care se mișcă în aer cu ajutorul unei sau mai multor suprafețe mobile puse în funcțiune de către un motor.

Intrarea în laborator este permisă tuturor. Intrăm deci și noi. Directorul laboratorului, Pavel Rîbkin, ne întîmpină cu bună voință și ne invită să vizităm încăperile luminoase și confortabile.

Iată una dintre cele mai mari încăperi. Biroul de construcții.

La mese se află creatorii modelelor de avioane. Unii geluiesc, găuresc, alții string într-o carcasă unică planșeurile fragile, în sfîrșit alții încleiază construcția și li lipesc o hîrtie subțire ca foița de țigară. Ei mînuiesc cu iscusință rîndeaua, bormașina, pila. În aer plutește un miros de talaș și clei. Lîngă planșeta cu desene, cîțiva tineri discută cu însuflețire despre planurile de construire ale aripei noului model. Deosebit de aprig își apără punctul de vedere Natașa Eghizarova, elevă în clasa a IX-a a unei școli din Moscova.

Deasupra capetelor constructorilor atîrnă de plafon zeci de „planoare" și „avioane". După aceste modele poți urmări istoria laboratorului. Tinerii le-au adesea bucuroși, ca mărturie. Doar printre ele se află și aparate care, la timpul lor, au stabilit recorduri mondiale.

În cabinetul de radio-modele am fost martorii unui tablou neobișnuit. Într-un colț un tînăr manevra butoanele unui mic aparat. „Îi răspundea" un model de avion care se afla în colțul opus al camerei. La semnalele radiotelegrafistului, piesele aparatului, care reglau înălțimea și direcția zborului, precum și turațiile motorului minuscul, își schimbau poziția.

În cabinetul de radio muncea cu însuflețire o grupă de entuziaști ai „micii aviații", în frunte cu Serghei Malik, student la Institutul pentru construcția de avioane din Moscova.

În cea de a treia cameră am văzut un tub aerodinamic care va fi aplicat curînd la încercarea noilor modele.

În sfîrșit, am ajuns în atelierele mecanice. Aici sînt strunguri, freze, mașini de alezat și șlefuit. Sînt chiar și mici cuptoare electrice.

Directorul laboratorului ne-a arătat cîteva scrisori primite din partea conducătorilor cercurilor de constructori ai modelelor de avioane din Moscova și din alte orașe. Numai în Moscova se numără peste 500 asemenea cercuri care funcționează pe lîngă școli, case raionale ale pionierilor etc.

Laboratorul orășenesc pregătește instructori, aprovizionează cercurile de constructori cu materiale, dă consultații. Și nu e de mirare că numai la Moscova se numără în prezent aproape 12.000 de constructori de modele de avioane care și-au trecut probele.

Oamenii de știință sovietici în zona ghețurilor veșnice

Colaboratori ai secției nord-estice a Institutului de cercetări în problemele ghețurilor veșnice din orașul Iakutsk, în mina-laborator subteran pentru studierea terenurilor veșnic înghețate.

EDUCAREA COMUNISTĂ A STUDENȚILOR, o preocupare de frunte

Multă dreptate are, desigur, tov. Bianca Bratu cînd, începîndu-și judiciosul său articol intitulat „În spiritul unei înalte răspunderi", apărut în „Gazeta învățămîntului" din 9.XI.a.c., arată că „educația comunistă a studenților ne preocupă în cea mai largă măsură pe toți cei ce lucrăm în instituțiile de învățămînt superior". Ne preocupă și, mai ales, trebuie să ne preocupe tot mai mult, într-adevăr, pe toți.

Subliniind importanța acestei probleme, Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. în legătură cu îmbunătățirea muncii politico-educative în rîndurile studenților arăta, totodată, perspectivele noi care se deschid tineretului nostru studios. În lumina acestei Hotărîri, am încercat și noi, cei de la Institutul pedagogic din București, să analizăm munca studenților noștri, atitudinile lor în diverse împrejurări față de problemele mari politico-sociale și ideologice, față de viața de zi de zi pe care o trăiesc în institut și în afara lui.

Ne-am putut astfel mărturisi, cu mîndrie și cu legitimă satisfacție, că cei mai mulți dintre studenții noștri au dovedit, atît cu prilejul frecventării cursurilor și seminariilor, cît și cu acela al trecerii colocviilor și examenelor din anul universitar precedent, multă seriozitate, o apreciabilă creștere a simțului de răspundere și a efortului pentru îndeplinirea principalei lor îndatoriri — pregătirea profesională.

Mulți dintre studenții noștri au înțeles că prezența lor în institut nu trebuie să însemne un simplu stagiu, încă o treaptă care trebuie urcată oricum, în orice condiții, în drumul spre cucerirea carierei lor de profesori. Ei și-au dat seama că fără o muncă îndelungată și susținută de zi cu zi, fără a împleti cu seriozitate activitatea lor profesională cu cea științifică, nu vor putea să devină cadrele pe care le așteaptă cu încredere școlile noastre.

Nivelul ridicat de cunoștințe al multora dintre studenții noștri constituie un fapt îmbucurător atît pentru noi, cadrele didactice, care urmărim cu încredere rezultatele străduințelor noastre, cît și pentru ei, care își văd astfel întărită baza muncii lor de viitor. Sînt numeroși studenții care, în seminarii și la lucrările din cadrul practicii pedagogice, dau răspunsuri bune și chiar foarte bune, dovedesc o atentă studiere a materiei, capacitate de a folosi just cunoștințele dobîndite, maturitate de gîndire.

Un număr destul de mare dintre studenții noștri arată un interes deosebit pentru activitatea științifică, participă activ la viața cercurilor științifice studențești, unii dintr-înșii prezentîndu-se cu lucrări meritorii, care suscită discuții ample, interesante și pasionate. Există, în sfîrșit, studenți care știu să împletească într-un mod demn de laudă pregătirea lor profesională cu activitatea obștească. Spre deosebire de aceștia mai sînt însă și tineri care nu țin seama de faptul că studentul zilelor noastre nu poate și nu trebuie să se mulțumească a-și cufunda doar privirile în tratate savante, rămînînd absent la încordarea creatoare a oamenilor muncii, la viața care clocotește în jurul său.

Am putut constata, din păcate, că avem încă și studenți care, departe de a folosi exemplul colegilor lor conștiincioși, sîrguincioși, arată dezinteres față de muncă, „nu se dovedesc încă — cum semnalează Hotărîrea Biroului Politic — a fi la înălțimea epocii de mari transformări de însemnătate istorică prin care trece țara noastră".

Mulți dintre aceștia își pierd o mare parte din timp cu alte preocupări decît studiul, nu se pregătesc pentru seminarii, absentează de la cursuri, învață în grabă — și, deci, superficial — numai în preajma examenelor. Acești studenți practică de obicei pregătirea „în asalt", care duce nu numai la o învălmășire a cunoștințelor, dar și la irosirea zadarnică a forțelor, la demoralizare atunci cînd, la examene, după nopți de nesomn, se trezesc că stăpînesc doar un haos de date și idei din care nu știu cum să se mai descurce.

Printre studenți mai există unii — din fericire puțini — ale căror atitudini nesănătoase trebuie combătute cu indignare și fără de cruțare. Unii studenți manifestă la examene o tendință de „milogeală", de totală lipsă de demnitate. Aceștia încearcă să folosească un întreg arsenal de unelte sentimentale și lacrimogene pentru a obține de la examinatori (și mai sînt, din păcate, unii slabi de înger) nota de trecere ori, cînd calculele pentru obținerea bursei o cer, un calificativ mai mare.

De aici pînă la atitudinile irevorențioase față de cadrele didactice sau pînă la unele aspecte de descompunere morală totală reprobabile, ca folosirea mîncîniii, folosirea șantajului față de colegi, însușirea bunurilor altora etc. nu este desigur, decît un pas.

Manifestări de descompunere morală sînt din fericire extrem de rare în institutul nostru. Dar ceea ce este îngrijorător e faptul că nu întotdeauna sînt întîmpinate de reacția hotărîtă a studenților buni, că nu sînt înfierate la timp de majoritatea covîrșitoare a celorlalți studenți. Unii dintre studenți — elemente cinstite și de bună credință, dar cu un slab nivel politic — trec cu ușurință pe lîngă aceste aspecte grave, se lasă tentați să le scuze, să le justifice, să le acorde repede iertare. În felul acesta, exigența principială a studenților față de ei înșiși și față de colegii lor care greșesc dispare și pericolul scufundării în apa călduță a comodității, a lașității și a iertării biblice a „păcătosului" e oricînd gata să-și facă loc.

Statul nostru de democrație populară, poporul nostru muncitor fac eforturi neobosite, pline de părintească înțelegere față de nevoile tinerilor. Hotărîrea din iunie 1956 a Biroului Politic al C.C. al P.M.R. privitoare la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndurile studenților, noua hotărîre a Consiliului de Miniștri privind atribuirea burselor de stat și a indemnizațiilor de merit studenților constituie expresii vii ale grijii partidului și guvernului față de tineretul nostru studios. Dar este necesar ca toți studenții noștri să înțeleagă că ei nu pot rămîne în rolul pasiv de rentieri ai unui stat de oameni muncitori. Ei trebuie să răspundă ajutorului acordat prin studiu sîrguincios, prin întărirea disciplinei, a exigenței față de ei înșiși, printr-o pregătire temeinică în vederea participării lor active, creatoare la măreața operă de construire a socialismului.

În acest sens, trebuie să recunosc că organizația de partid din institutul nostru, organizația U.T.M., conducerea institutului n-au făcut tot ce era necesar. Noi ne-am dat seama, de exemplu, că în rîndurile studenților noștri nu s-a format încă o opinie publică sănătoasă, că nu se simte suficient prezența în institut a utemiștilor (aceștia constituie un procent de peste 80% din numărul studenților noștri), că, în fața unor acte de indisciplină, nu se ivește încă, în mod spontan, o opoziție utemistă conștientă, care să vestejească actele reprobabile, care să ia atitudine hotărîtă. Noi am simțit, noi am văzut toate acestea, le-am discutat cu diferite prilejuri, dar n-am știut să găsim formele cele mai potrivite pentru a crea în rîndurile studenților acea opinie publică de care vorbeam mai înainte. Este evident că conlucrarea conducerii institutului cu organizația de partid, cu organizația U.T.M. și cu asociația studențească din institut care își va alege în curînd organele sale de conducere, va trebui să ducă spre rezultate mult mai bune.

Majoritatea profesorilor, conferențiarilor și asistenților din institutul nostru se străduiesc să obțină rezultate cît mai satisfăcătoare în munca didactico-științifică. Dacă așa stau lucrurile în această privință, apoi în munca educativă pe care o desfășoară cadrele didactice în rîndurile studenților există încă serioase lipsuri, care explică o parte, nu puțin însemnată, din aspectele negative semnalate mai sus. Cu excepția unor profesori și conferențiari care sînt adevărați sfătuitori și îndrumători pentru mulți dintre studenții noștri, celelalte cadre didactice își rezumă activitatea în institut doar la ținerea cursurilor și la conducerea seminariilor. Ele cunosc puțin viața studenților, nu se prea sinchisesc de problemele care-i preocupă pe aceștia, de greutățile pe care le au. Ele aduc, în general, o slabă contribuție la educarea studenților. Dar — cum arăta Hotărîrea Biroului Politic — „în fața cadrelor didactice din învățămîntul superior stă și sarcina de a contribui activ la educarea studenților, la formarea conștiinței lor cetățenești și patriotice, la cultivarea celor mai nobile virtuți ale omului luminat, luptător pentru progresul patriei, pentru înaintarea ei victorioasă pe drumul socialismului".

O importantă deosebită prezintă în munca educativă cu studenții exemplul personal al cadrelor didactice. Pentru a putea să influențeze în sens pozitiv pe studenții lor, cadrele didactice trebuie să fie principiale în relațiile cu aceștia și în aprecierea muncii lor, să dea dovadă de disciplină în muncă, de punctualitate și de conștiinciozitate în îndeplinirea îndatoririlor. Dar ce fel de exemplu în muncă poate constitui pentru studenții săi un profesor care întîrzie zeci de minute la ore, sau care, deși nu face ora, își permite să semneze în registrul de prezență și să consemneze tema seminariului neținut? Ce se poate spune despre acele cadre didactice care, fără a anunța, necum a cere aprobarea decanatului, își schimbă seminariile de la o zi la alta, ori despre altele care suspendă cu ușurință seminariile numai pentru că studenții se declară nepregătiți? Incontestabil că seriozitatea, conștiinciozitatea profesorului impun oricînd studenților; lipsa de punctualitate, de fermitate, de exigență creează în rîndurile studenților o atmosferă nefavorabilă, tendința periculoasă de imitare pe aceeași linie.

Este cazul să spunem că organizația U.T.M. din institutul nostru, care, stimulată și ajutată de organizația de partid și de conducere, a întreprins o serie de acțiuni frumoase în rîndurile studenților, n-a făcut totul pentru stîrpirea fenomenelor negative răspîndite în rîndurile unor studenți. Munca politico-educativă a organizației U.T.M. în institutul nostru n-a fost dintre cele mai eficiente, a suferit uneori de superficialitate, a fost sporadică. În momentul de față ea are toate condițiile pentru a se îmbunătăți simțitor — și noi, cadrele didactice, trebuie s-o ajutăm în această privință.

Organizarea asociației studențești, ca o consecință firească a Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ne va permite o mai bună dirijare nu numai a muncii profesionale a studenților în institut, ci și a timpului lor liber, ne va permite să găsim formele cele mai potrivite de muncă în mijlocul studenților noștri, pentru a face din ei elemente de nădejde, constructori conștienți ai statului nostru socialist.

O mai rațională cuprindere a tineretului din grupele studențești (de care cadrele didactice vor trebui să răspundă nu numai formal), formarea conștiinței că este necesară respectarea unei discipline riguroase și însușirea cît mai temeinică a științei înaintate și a deprinderilor practice necesare bunei pregătiri de viitoare cadre didactice — toate acestea trebuie să stea în centrul preocupărilor noastre, ale tuturor.

Împletirea judicioasă a unei munci încordate, susținute, cu forme juste de utilizare a timpului liber — reuniuni tovărășești, spectacole, excursii etc. — va contribui, desigur, nu numai la o creștere substanțială, calitativă, a muncii studenților noștri, dar și la o mai mare apropiere între ei și colegii lor de la alte institute de învățămînt superior, între ei și cadrele didactice.

Este, de asemenea, datoria noastră să căutăm și să găsim formele cele mai potrivite pentru a dezvolta în rîndurile studenților noștri, așa cum cere rezoluția Congresului al II-lea al U.T.M., dragostea pentru adevărul științific, adversitatea față de tot ce este antiștiințific, retrograd, pasiunea pentru cucerirea științei, dorința de a se pregăti temeinic în vederea activității practice, simțul datoriei de a merge în producție acolo unde o cer interesele patriei. Trebuie totodată, să întărim munca de educare a studenților în spiritul internaționalismului proletar și al patriotismului socialist, al devotamentului nemărginit față de P.M.R., față de statul nostru democrat-popular.

Firește, sarcina aceasta nu este ușoară, este plină de răspundere și de mare cinste. Dar este sarcina cea mai importantă care revine cadrelor didactice din învățămîntul superior în momentul de față.

EMIL BOLDAN
directorul Institutului pedagogic din București

Cum am îndrumat lectura extrașcolară

Lectura în afară de clasă prezintă o importanță deosebită pentru lărgirea orizontului cultural și științific al elevilor din școlile de cultură generală.

Un principiu care m-a condus în munca de îndrumare a lecturii elevilor de la casa de copii din Cîmpulung Muscel, unde lucrez ca educator, a fost cel al legăturii tematice între lectura în afară de clasă și textele literare studiate în orele de limba română.

Țin seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor, recomandîndu-le cărți accesibile și potrivite interesului lor. Astfel, copiii din clasele a IV-a și a V-a au fost îndrumați să citească cărți ca: „Vitea Maleev la școală și acasă" de N. Nosov; „Inimoșii" de Gica Iuteș; „Ospățul lui Rez Mihaly" de Nagy Istvan etc.

Am alcătuit liste de cărți recomandate pentru fiecare clasă în parte; de asemenea, am organizat vitrine și mici expoziții de cărți. Aceste vitrine și expoziții au fost organizate în special cu prilejul unor evenimente sau aniversări precum: săptămîna cărții sovietice, aniversarea unui scriitor etc.

Pentru a cunoaște modul în care elevii au asimilat conținutul cărților citite, am organizat ore speciale de discuții asupra acestor cărți. De asemenea, fiecare elev are un caiet în care își notează impresiile asupra cărților citite.

Pentru a stimula lectura, organizez, cu anumite prilejuri, recenzii de cărți, iar în timpul vacanțelor inițiez concursuri. Astfel, în timpul vacanței de vară a avut loc concursul celor mai buni povestitori. La acest concurs au fost antrenați 38 de elevi dintre care 8 au fost premiați, primind operele scriitorilor preferați.

Îndrumînd lectura în afară de clasă m-am străduit în permanență să dau și model de citire expresivă, pentru a putea astfel dezvolta dragostea elevilor pentru lectura literară.

PETRE BUSUIOC
educator la casa de copii din Cîmpulung-Muscel.

ÎN ACEEAȘI CLASĂ

E. Cernișeva

Trilul argintiu al clopoțelului școlii anunțase sfîrșitul lecțiilor. Ne aflam pe coridorul larg al celui de-al doilea etaj de la școala medie nr. 276 din Moscova și observam cum, rîzînd și vorbind, elevii ieșeau din clasele lor încăpătoare și luminoase. Lîngă ușa pe care atîrna o tăbliță cu inscripția „Clasa a VIII-a", doi băieți se dăduseră la o parte, politicoși, lăsîndu-le pe colegele lor să treacă înainte.

Directorul școlii, Victor Cicivarin, zîmbind mulțumit, spuse:

— Ați observat cum se comportă elevii noștri? S-ar părea că a da fetelor locul întîi la ieșirea din clasă este un lucru mic — dar acesta e unul din rezultatele învățămîntului mixt. De cînd au început să învețe și fete în școala noastră, conduita băieților, disciplina s-au îmbunătățit simțitor. Dacă înainte strengăriile, obrăzniciile, o oarecare neglijență în îmbrăcăminte nu numai că nu erau blamate de către băieți, dar uneori erau chiar prețuite ca o dovadă de bravură, acum ei au față de toate acestea o altă atitudine. E rușinos să folosești expresii grosolane cînd sînt de față fete, e rușinos să te așezi în bancă prost pieptănat sau cu mîinile nu prea curate dacă vecinul tău e o fată.

Așa a fost la început, iar apoi au dispărut cu totul din obiceiurile elevilor noștri cuvintele și purtările urîte. Băieții au început să vină la școală îmbrăcați și pieptănați îngrijit, au învățat să-și țină cărțile și caietele în ordine.

Și asupra fetelor învățămîntul mixt a exercitat o influență pozitivă. Din obiceiurile lor au dispărut susceptibilitatea fără rost, pălăvrăgeala, certurile pentru nimicuri.

Directorul menționează cu mulțumire ridicarea nivelului la învățătură al fetelor. Meritul pentru aceasta revine și băieților. În fiecare clasă, băieții care învață bine și-au luat sarcina să lucreze cu fetele care întîmpină greutăți la matematică.

După exemplul băieților, fetele muncesc cu mai multă încredere în atelierele școlare. La expoziția școlară, puteau fi văzute pe diferite modele, rame, cutii și alte obiecte, alături de numele băieților și numele fetelor.

Multe fete au început să activeze și în cercurile sportive. În anul școlar trecut, de exemplu, în școală era o singură echipă de basketbal pentru băieți și foarte puține fete făceau parte din cercul de gimnastică. În anul acesta s-a organizat și o echipă de basketbal pentru fete, iar la activitatea cercului de gimnastică participă un număr mare de eleve.

Școala a primit în dar de la uzina care o patronează un automobil demontat și acum elevii din clasele superioare, băieți și fete, se familiarizează cu piesele lui și se ocupă cu montarea pieselor principale. Apoi ei vor învăța să conducă automobilul.

În curînd, clasele a VIII-a și a IX-a vor începe activitatea practică în secțiile fabricii „1 Mai". Ca brigadier al practicanților a fost aleasă Nadejda Pușkina, elevă în clasa a VIII-a.

Asistînd în clasa a VII-a la lecția de limba germană, am observat că majoritatea fetelor au mai multe cunoștințe și o pronunție mai bună decît băieții. De data aceasta, elevele care stăpînesc bine limba germană au ajutat băieților care rămăseseră în urmă la acest obiect.

În componența biroului organizației de comsomol din școală, ca și în conducerea unității pionierești, numărul băieților și fetelor este aproape egal. Și acolo și aici munca se desfășoară în bună înțelegere. Cînd Boris Volkov, elev în clasa a VIII-a, a fost chemat la ședința detașamentului de pionieri și criticat serios pentru faptul că nu-i ajută mamei sale în gospodărie și la îngrijirea fraților și surorilor mai mici, băieții, ca și fetele, l-au condamnat cu asprime.

Băieții și fetele își petrec și vacanțele de vară împreună: se odihnesc în taberele de pionieri, ajută colhoznicilor să strîngă recolta. Jocurile vesele și munca îi fac pe copii să se cunoască mai repede unii pe alții, îi unesc mai strîns. Lucrînd împreună cu profesorii pe cîmpiile colhoznice, fetele au dovedit mai multă rîvnă pentru plantarea și plivitul legumelor, iar băieții au fost mai buni ajutori ai șoferilor, tractoriștilor și combainerilor din colhoz.

O dovadă vie a prieteniei dintre băieți și fete o constituie grija și atenția pe care o arată unii față de alții. Cînd, la începutul anului școlar, s-a îmbolnăvit Alla Pirogova, elevă în clasa a IX-a, au vizitat-o și i-au adus cărți, flori și daruri nu numai colegele ei, dar și băieții din clasă, iar lui Igor Brovkin, rămas în urmă la învățătură din cauza bolii, i-au ajutat nu numai colegii, dar și colegele lui.

„După introducerea învățămîntului mixt a noi au crescut simțitor succesele la învățătură — spune directorul școlii. Colectivele claselor au devenit mai unite, munca de comsomol și munca pionierească se desfășoară mai bine. Colectivul școlii noastre este o familie unită, iubitoare de muncă, în care băieții și fetele învață și lucrează împreună".

LA ȘCOALA DIN NEHOIAȘI

Munca de fiecare zi din școală pune în fața pedagogilor și a conducerii școlii probleme mereu noi, care trebuie soluționate astfel încît să ducă la necontenita ridicare a nivelului întregii activități a școlii. În legătură cu rezolvarea acestor probleme se întîlnesc însă în școli situații diferite. Adesea pedagogii sînt în încurcătură și nu știu cum să procedeze. Fiecare dintre ei are un plan de muncă și, vrînd să-l respecte întocmai, nu găsește loc pentru problemele noi, nevăzute. Atunci, de multe ori le amînă și apoi le lasă uitării. Se întîmplă însă și ca problema nouă să atragă pînă într-atît atenția pedagogului, încît să-l preocupe în detrimentul problemelor din planul de muncă.

Este necesar ca învățătorii și profesorii și, în special, directorii de școli să nu cadă în niciuna din aceste greșeli, să caute să cuprindă în fiecare moment întreaga muncă, cu toate aspectele și problemele ei, pentru ca procesul instructiv-educativ să se desfășoare în bune condiții.

La școala de 7 ani din Nehoiași, raionul Cislău, există o asemenea preocupare și conducerea școlii obține de aceea succese în realizarea sarcinilor ei. În această școală se îmbină armonios preocuparea pentru rezolvarea problemelor materiale și administrativ-gospodărești cu acelea instructiv-educative. Cu fiecare zi viața elevilor în internat se îmbunătățește: clasele oferă copiilor condiții higienice bune de învățătură, în școală se fac amenajări, se înzestrează laboratorul etc. În același timp, pregătirea lecțiilor de către profesori se îmbunătățește pe baza schimbului de experiență între cadre, pe baza îndrumărilor date de director în urma asistenței la lecții. Elevii rămași în urmă la învățătură sînt ajutați să-și însușească cunoștințele prin consultații și îndrumări individuale date de către profesori. Se văd la tot pasul și roadele muncii educative. Elevii își pregătesc conștiincios temele, sînt disciplinați, păstrează cu grijă bunurile școlii și curățenia, desfășoară acțiuni colective, dînd dovadă de spirit tovărășesc și hărnicie. Pentru atingerea acestor realizări s-au prevăzut în planul de muncă al școlii și al fiecărui profesor în parte măsuri care se aduc cu perseverență la îndeplinire.

Dar în viața școlii intervin și sarcini noi. Iată, de pildă, o sarcină însemnată pe care o au acum de rezolvat pedagogii școlii din Nehoiași: din cauza condițiilor grele de școlarizare care au existat în circumscripția acestei școli, un număr de elevi au început să frecventeze școala cu întîrziere. Numai în clasa a V-a sînt 6 elevi în această situație. Ei nu cunosc nimic din ceea ce prevede programa clasei lor și trebuie să-i ajungă în cel mai scurt timp pe colegii lor. În acest scop s-au organizat pentru ei consultații, precum și lecții speciale; li se dau teme individuale și sînt îndrumați îndeaproape pentru efectuarea acestora. Este o activitate pe care toți pedagogii școlii o fac cu simțul datoriei adevărate pe care o au față de elevii dați în grija lor.

Școala din Nehoiași este o școală de centru — ea se preocupă nu numai de bunul mers al învățămîntului în clasele sale, ci și în școlile din cîteva sate apropiate. Directorul școlii din Nehoiași, tov. Briciu, care vizitează aceste școli, caută să lărgească treptat schimbul de experiență. Aspectele pozitive constatate într-una din școli sînt aduse la cunoștința celorlalte. De pildă, tovarășul Briciu a apreciat schițele care se folosesc în predarea limbii române la școala din satul Bîsceni și le-a popularizat în școlile din Nehoiași, Vinețiș și altele.

Pe baza acestui schimb de experiență munca se îmbunătățește în toate școlile. Primul trimestru se încheie cu bune rezultate. La sfîrșitul trimestrului conducerea școlii a îndrumat pedagogii să organizeze expoziții cu lucrările cele mai bune ale elevilor: caiete de limba română, de matematică, de științe naturale, desene, hărți, impletituri etc.

Pentru a ajuta cu mai bune rezultate pe elevii rămași în urmă la învățătură, conducerea școlii a cerut cadrelor didactice să facă fiecăruia dintre acești elevi cîte o caracterizare amănunțită, din care să se vadă greutățile pe care le-a întîmpinat acesta în însușirea cunoștințelor, lipsurile pe care le-a avut și cauzele, dacă acestea sînt cunoscute. Aceste caracterizări vor fi cercetate cu grijă de pedagogi și pe baza lor se va organiza îndrumarea individuală a acestor elevi.

Desfășurînd mai departe activitatea conform planului general de muncă al școlii, colectivul pedagogic va reuși să pregătească bine pe elevi, să-i înarmeze cu temeinice cunoștințe și să le dea o bună educație. Este necesar să se desfășoare însă, de acum înainte, o muncă mai susținută în vederea desfășurării activității practice a elevilor. Pînă acum se folosește în acest scop doar laboratorul, în care se desfășoară lecțiile de fizică și de chimie. Dar școala ar avea posibilități mai mari. Ea ar putea fi sprijinită în problemele politehnizării de Grupul forestier, care o patronează. În atelierele Grupului forestier elevii ar putea face practică pentru consolidarea cunoștințelor de electricitate și de mecanică. Pînă acum, Grupul forestier a sprijinit școala mai mult pentru realizarea problemelor gospodărești: i-a pus la dispoziție material lemnos pentru amenajări, o ajută în instalarea luminii electrice. Șeful Grupului forestier, tovarășul Tasoti Cintu, a arătat o înțelegere deosebită pentru nevoile materiale ale școlii. Directorul școlii va trebui să susțină cu aceeași tărie și problemele privind pregătirea politehnică a elevilor — și, desigur, va primi ajutorul necesar.

Și întreprinderea forestieră de exploatare și transport I.F.E.T. arată grijă pentru școală. Ea s-a angajat să transporte cu vagoane proprii combustibilul și proviziile necesare școlii.

În rezolvarea unor greutăți cu care mai luptă școala, este necesar să dea un sprijin mai susținut secția de învățămînt a raionului Cislău. Inspectorii secției de învățămînt cunosc bine situația școlii, pentru că o vizitează adeseori. Ar trebui să se vadă însă mai limpede roadele acestor vizite pe care le fac inspectorii. Secția de învățămînt ar trebui să treacă la o îndrumare mai directă, mai concretă a activității școlii, să nu se mulțumească numai cu indicațiile verbale date directorului sau profesorilor. Pînă acum, inspectorii secției de învățămînt nu au scris nici un rînd în condica de procese-verbale. Aceasta este o dovadă a faptului că munca de îndrumare a organelor secției trebuie îmbunătățită. Avînd indicații scrise pedagogii au o orientare mai bună pentru desfășurarea viitoare a activității lor și pot munci cu mai mult succes. Îndrumările concrete ale secției de învățămînt ar ajuta școala să-și îndeplinească mai bine sarcinile.

Pe drumul politehnizării învățământului

Cu elevii în vizită la BICAZ

Un mijloc important pentru înfăptuirea învățământului politehnic în școala de cultură generală îl constituie vizitele în întreprinderi. Vrînd să folosească din plin acest mijloc, școlile de 7 ani din Bistrița și Pingărați, raionul Piatra Neamț, au organizat încă din primele zile ale anului școlar o vizită la șantierul „Tunel-Ieșire" al hidrocentralei V. I. Lenin-Bicaz.

Mai întîi, conducerile școlilor au luat legătura cu organele conducătoare ale șantierului, care au delegat pe tov. Niță Dan, un tînăr maistru specializat în injecții betoane, să conducă excursia elevilor pe șantier. Tov. Niță Dan este un fost elev al școlii de 7 ani din Pingărați, frate mai mare al elevilor de astăzi.

Profesorii școlii au pregătit în amănunt elevii cu privire la ceea ce trebuie să urmărească în timpul vizitei. In ziua fixată, peste o sută de elevi din clasele V—VII ale celor două școli au coborît din tren la halta Stejaru.

Vizitarea șantierului a început prin urcușul pe serpentinele ce duc spre gura tunelului. Pe drum li s-a explicat elevilor, în mare, întregul complex de lucrări.

Înainte de a intra în tunel, elevii au fost conduși să viziteze atelierele stației de încărcare a acumulatorilor mașinilor electrice ce lucrează în tunel și li s-a arătat cum funcționează acestea. Plini de însuflețire și cu multă atenție au privit elevii cum funcționează un strung de proporții mari. Șpanurile de oțel le păreau niște șerpi cu solzi argintii. Cu același interes au urmărit lucrul mașinii electrice de tăiat bare de fier. In fața foarfecelor mașinii, barele de 2, 4 sau 6 centimetri grosime păreau niște chibrituri ușor de fărîmițat. Ciocanul pneumatic, uriaș și gălăgios, a atras atenția tuturor elevilor. Din cîteva lovituri, a schimbat înfățișarea fierului supus forței lui. Copiii observau rînd pe rînd uriașele melaxoare ce prepară betonul folosit la turnare în tunel, vagonetele cu prundiș, nisip și ciment ce erau înghițite lacom de acești uriași, din care ieșea apoi betonul gata de turnare.

S-a vizitat, în continuare, stația de încărcare a acumulatorilor. Era plină de mașini electrice ce lucrează în tunel și care acum erau aduse pentru aprovizionare cu electricitate. Pe o linie de garaj a stației de încărcare li s-a demonstrat elevilor modul de funcționare a mașinii electrice, care duce și aduce din tunel vagonetele încărcate.

Elevii au înțeles acum mai bine importanța pe care o au diferitele aplicații practice ale cunoștințelor de fizică, ale legilor din domeniul fizicii. Ei au văzut în mod concret cum se transformă energia electrică în lucru mecanic, cum se acumulează electricitatea în cutiile cu plăci ale acumulatorilor pentru a fi trasportată și folosită acolo unde vrea omul, au înțeles cum înlocuiește aerul atmosferic, comprimat de uzina șantierului, munca a zeci, sute și mii de muncitori.

Am intrat, în sfîrșit, în tunel, printr-una din galeriile laterale. Atenția elevilor a fost imediat atrasă de niște tuburi cu diametru mare, din care răzbătea pînă la noi un huruit continuu. Erau conductele de aerisire ale tunelului. Pe jos, un pălănjeniș de linii pentru vagonete. Lumina becurilor electrice era învăluită de aburi deși.

— Acum intrăm în tunelul propriu zis, le-a spus elevilor tov. Niță Dan.

Ce lucrare minunată! Un drum lat de 9,5 m, părînd nesfîrșit de lung, acoperit cu un cer de beton. Elevii au aflat aici cum se toarnă betonul. Li s-a explicat cum peste actualul strat de beton — în interior — urmează a fi turnat un nou strat, numit de rezistență, și apoi altul — ultimul — dintr-un material sticlos, pe care va aluneca cu ușurință apa venită din lacul de acumulare.

Minerii le zîmbeau elevilor și le dădeau bucuroși explicațiile cerute. Mașinile electrice văzute în stația de încărcare a acumulatorilor alergau pe șinele din tunel, ducînd cu ele vagonete încărcate cu beton.

Drumul în tunel le-a dezvăluit elevilor, de asemenea, multe aplicații practice ale cunoștințelor teoretice însușite. Au văzut izvoare subterane, au observat presiunea straturilor de pămînt, aerisirea la locul de muncă subteran. Dar au văzut mai ales disciplina în muncă a muncitorilor, munca grea și plină de abnegație a minerilor.

Am vizitat apoi stația de reglare a apei, care funcționează pe principiul vaselor comunicante. De la suprafață, pămîntul este sfredelit pînă la plafonul tunelului. Pe aici va pătrunde apa și se va ridica în sus, pînă la nivelul lacului de acumulare.

Vizita s-a continuat la uzina de aer comprimat, unde lucrau alături motoare de fabricație sovietică, ungurească și românească. Maistrul uzinei le-a explicat elevilor cum se folosește tehnica modernă, care scutește multe brațe de muncă. Majoritatea mașinilor de pe șantier funcționează cu aer comprimat. S-ar putea spune că aerul comprimat este sîngele uriașului organism al șantierului.

Ultimul obiectiv al vizitei a fost fundația uzinei. Pe fundul unei gropi nesfîrșite lucrau de zor escavatoarele. In cîteva locuri erau clădiți uriași piloni de beton armat, pe care vor fi montate generatoarele de curent. Elevii au rămas uimiți de măreția lucrărilor, de disciplina muncitorilor din fiecare sector de activitate. Pionierul Cătălin, președintele unității 52, a mulțumit, în numele școlarilor, tovarășului Niță Dan, conducătorul vizitei.

Intorși la școală, elevii au discutat mult cu profesorii lor asupra celor văzute. Tovarășul profesor Gh. Mircea, directorul școlii din Pingărați, a propus elevilor, ca temă pentru acasă, cîteva probleme în legătură cu volumul tunelului, cu fundația uzinei și cu înlocuirea mîinii de lucru omenești prin mașini.

In planurile de muncă ale școlilor din Bistrița și Pingărați este proiectată pentru curînd o altă vizită în producție: la combinatul forestier „21 Decembrie" din Vaduri, unde elevii vor avea, de asemenea, multe posibilități să vadă cum se aplică în practică cunoștințele teoretice cu care îi înarmează profesorii lor.

NICOLAE GASPARIC
directorul școlii de 7 ani din comuna Bistrița, raionul Piatra Neamț

Inceputuri promițătoare

Secția de învățămînt a regiunii Bacău acordă o atenție deosebită îndeplinirii sarcinii trasate de cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la legarea predării de muncă practică, de activitatea în producție. O serie de realizări mai însemnate s-au obținut în această direcție la școlile medii din orașele Bacău, Roman, Piatra Neamț și Tg. Neamț precum și la școlile de 7 ani din comunele Bistrița și Dodeni.

Sub îndrumarea comitetului regional de partid și cu sprijinul statului popular regional, în orașul Bacău s-a organizat o consfătuire în legătură cu problemele învățămîntului politehnic. Numeroși directori de întreprinderi, care au participat la această consfătuire, și-au luat angajamentul să ajute școlile în această privință. Intreprinderile „Moldova", „23 August" și uzina metalurgică s-au obligat să înzestreze școala medie nr. 1 cu unelte necesare desfășurării muncii în ateliere. Tovarășii Ion Curpen, inginer șef la uzina metalurgică Claudia Ocenaș, directoarea școlii profesionale metalurgice și alții acordă sprijin școlii pentru desfășurarea practicii în producție a elevilor în atelierele întreprinderilor.

Și alte școli din regiune sînt sprijinite în vederea introducerii învățămîntului politehnic. Astfel, de pildă, dau mult ajutor școlilor întreprinderea „Comuna din Paris" din Piatra Neamț, școala profesională nr. 2 din Roman etc.

Trebuie relevat, în această privință, și aportul părinților. Astfel, tovarășii Teodora Țăranu, Ilie Jiteanu, H. Orășanu, Constantin V. Constantin și alții din comuna Bistrița au contribuit, prin muncă voluntară, la amenajarea sălilor necesare pentru instalarea unor ateliere la școala din comună. Numeroși părinți ai elevilor de la școlile medii din Bacău, Roman, Piatra Neamț etc, au donat diferite unelte necesare pentru desfășurarea activității practice.

La școlile unde au fost introduse lucrările practice, elevii manifestă un interes deosebit pentru această activitate. La primele lecții ei au făcut cunoștință cu principalele unelte, au învățat cum se folosesc acestea, apoi au început să efectueze lucrări conform programei școlare.

Pe lîngă activitatea ce se desfășoară în atelierele de tîmplărie, lăcătușerie și pe lotul școlar, la unele școli se realizează interesante lucrări practice în cercuri. La școala medie nr. 1 din Bacău, de pildă, a luat ființă un cerc de radio unde sub conducerea unui tehnician radiofonist de la cooperativa „7 Noiembrie", elevii învață multe lucruri interesante în acest domeniu.

Profesorii de fizică, biologie, chimie, matematică și desfășoară lecțiile astfel încît să lege cît mai strîns cunoștințele teoretice de activitatea practică. La școala de 7 ani din Cîrligi, raionul Roman, lucrările de laborator la fizică, chimie, științe naturale sînt pregătite temeinic și dau rezultate bune. La școala medie nr. 1 din Roman, la școlile de 7 ani din comunele Cîrligi, Podeni, Piatra Neamț etc. lecțiile desfășurate în toamna aceasta pe lotul experimental au avut un conținut bogat, trezind interesul elevilor pentru munca în agricultură.

Unele secții raionale de învățămînt, îndrumate de secția regională au luat măsuri pentru marmarea cadrelor didactice cu cunoașterea principiilor politehnizării. Secția de învățămînt a raionului Tg. Neamț, de pildă, a organizat pentru directorii de școli două seminarii la care s-au dezbătut teme privind conținutul și sarcinile învățămîntului politehnic și căile de realizare a acestuia în școlile din raion. In raionul Roman, la una din ședințele cercurilor pedagogice s-a discutat tema „Importanța politehnizării învățămîntului"

In școlile regiunii Bacău există condiții bune pentru realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic. Organele învățămîntului, directorii de școli, cadrele didactice au datoria să folosească din plin aceste condiții, să asigure înarmarea elevilor cu cunoștințe adînci despre bazele producției moderne, cu deprinderi temeinice de muncă practică.

SARA GOLDENBERG
inspector în Ministerul Învățămîntului

PRIMELE REALIZĂRI

Cadrele didactice din regiunea Suceava muncesc cu avînt pentru a introduce în școli elemente de politehnizare a învățămîntului. In acest an, trei dintre școlile medii din regiune (din Suceava, Botoșani și Cîmpulung) sînt înzestrate de către Ministerul Învățămîntului cu ateliere de tîmplărie și lăcătușerie. Celelalte școli se preocupă intens de organizarea atelierelor prin posibilități locale.

O muncă rodnică desfășoară în această privință secția de învățămînt a raionului Cîmpulung, care a mobilizat numeroase școli în organizarea activității practice a elevilor cu ajutorul întreprinderilor locale. Școala de 7 ani din Capul Satului, de pildă, a primit un ajutor important din partea Depoului C.F.R. Cîmpulung-Est, care i-a pus la dispoziție un atelier complect de lăcătușerie pentru instruirea politehnică a elevilor. Alte școli, cum sînt școlile de 7 ani din comunele Fundul Moldovei, Sihla, Vama, Sadova au organizat lucrări practice în atelierul de tîmplărie.

Școlile de 7 ani din Capul Satului, Vatra Moldoviței și Sadova au luat măsuri pentru ca în primăvara anului 1957 să construiască cîte o seră. La școala medie mixtă din Cîmpulung există un parc dendrologic, cu aproximativ 300 specii de arbori și arbuști. Elevii și-au luat angajamentul să completeze acest parc, cu ajutorul profesorilor, în primăvara viitoare, amenajînd o grădină botanică regională, o mare seră pentru experiențe.

O realizare deosebită a colectivului școlii de 7 ani din comuna Sadova este prisaca școlii, în care elevii, sub îndrumarea profesorului de științe naturale, îngrijesc stupii și fac diferite experiențe.

Și în raionul Gura Humorului se vădesc preocupări pentru politehnizarea învățămîntului. Astfel, elevii școlii de 7 ani din comuna Ciprian Porumbescu, îndrumați de profesorul de științe naturale, au lucrat intens în toamna aceasta pe lotul pomicol al școlii, în suprafață de 5 ha., reușind să recolteze o producție de 6000—7000 kg fructe. Elevii de la școala de 7 ani din Uișești se preocupă de creșterea vițelor mari, făcînd practică în cadrul gospodăriei agricole de stat din localitate.

Profesorii de fizică și de chimie din regiunea Suceava se străduiesc să realizeze o legătură strînsă, în cadrul lecțiilor și al activităților extrașcolare, între cunoștințele teoretice și practică. Astfel, profesorul Aurelian Bordeianu din Rădăuți a organizat excursii ale elevilor la întreprinderi miniere, ateliere mari și uzine. Lecțiile sînt ilustrate cu un bogat material intuitiv, din care o mare parte este confecționat prin mijloace locale, în cadrul cercurilor de elevi, sub îndrumarea profesorilor.

In momentul de față, toate școlile din regiunea Suceava adună material didactic natural pentru formarea unor colecții mari care vor cuprinde flora regiunii Suceava, un insectar cu coleopterele și lepidopterele din regiunea noastră și o colecție de minereuri, roci și resturi fosile.

ION NEMEȘ
inspector în regiunea Suceava

Lucrările practice ale studenților

La Facultatea de zootehnie a Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din Capitală se acordă o atenție deosebită pregătirii practice a studenților, pentru ca ei să poată răspunde în bune condiții problemelor pe care le va ridica în fața lor activitatea în producție. Studenții execută adeseori lucrări practice în laboratoare, la ferma didactică a institutului sau la abatorul Capitalei.

De pildă, lucrarea practică privind examenul ginecologic și obstetrical și diagnosticul gestației la vaci s-a efectuat la abator. Cunoștințele teoretice privind această temă le-au fost predate studenților în prealabil, la curs, după care, în cadrul a 4 lecții practice de cîte 2 ore fiecare, aceste cunoștințe au fost aplicate și fundamentate.

Planul lucrărilor practice efectuate la abator a cuprins următoarele puncte: o expunere teoretică sintetică a cunoștințelor predate la curs, trecerea în revistă a metodelor ce pot fi folosite pe un animal, după care s-a trecut la lucrul individual al studenților.

Expunerea, care a durat 20 de minute, a fost făcută de tov. asistent dr. I. Dumitrescu. In cadrul acestei scurte expuneri li s-a arătat studenților scopul lucrării, metodele ce trebuie folosite și necesitatea interpretării rezultatelor și a stabilirii juste a diagnosticului.

Demonstrația practică a fost făcută de asemenea de tov. asistent Dumitrescu. In cursul demonstrației acesta a solicitat în cîteva rînduri părerea studenților asupra cazului prezentat, provocînd astfel discuții vii, bazate pe cunoștințele căpătate la curs. Această etapă a lucrării practice a durat cca 20 minute, după care s-a trecut la lucrul individual al studenților.

Fiecărui student i s-au repartizat apoi cîte trei vaci, pe care le-a examinat cu multă atenție. La sfîrșit, studenții au făcut o comparație între cazurile studiate.

Lucrarea practică propriu zisă a început cu această etapă. Muncind individual, studenții au reușit să-și însușească în bune condiții deprinderile practice care formau obiectul lucrării. Acest lucru a fost realizat datorită faptului că asistenții au stat în permanență în mijlocul lor, au trecut pe la fiecare student în parte, au discutat cu aceștia asupra cazului respectiv, le-au dat îndrumări atunci cînd a fost nevoie. Trebuie subliniat faptul că atunci cînd s-au întîlnit cazuri mai deosebite, asistenții au adunat întreaga grupă și au analizat aceste cazuri împreună. Cu acest prilej ei au atras atenția studenților asupra defecțiunilor animalului și au precizat dacă aceste defecțiuni se pot remedia sau nu. Această etapă a lucrării practice a durat cca 80 de minute. Asistenții au condus cu competență lucrarea, lămurind pe loc toate problemele neclare ridicate de studenți.

Lucrarea a constituit un mijloc eficace de îmbinare a pregătirii teoretice cu practica. In desfășurarea ei s-au constatat, însă, și unele lipsuri. Așa, de pildă, considerăm că expunerea teoretică a ocupat prea mult timp, dat fiind că studenții posedau de la curs cunoștințele necesare. De asemenea, o lipsă importantă a lucrării practice a constituit-o numărul mic de instrumente care au fost puse la dispoziția studenților: un singur speculum la o subgrupă de studenți și o singură lampă frontală pentru întreaga grupă. Condițiile în care s-a efectuat lucrarea practică nu au corespuns în întregime: grajdurile întunecoase și aglomerate ale abatorului cît și zgomotul permanent au făcut ca lucrarea să nu se desfășoare în cele mai bune condiții. Este surprinzător faptul că amfiteatrul din incinta abatorului, folosit înainte pentru scopuri didactice, a căpătat acum altă destinație. Considerăm că Institutul Agronomic trebuie să se preocupe de rezolvarea acestei probleme, cît și de aceea a competctării aparaturii pentru lucrările practice.

I. MILIȚIU
M. STANCIULESCU

IN TIMPUL LIBER

Studenții Institutului politehnic din București au la dispoziție, în clubul lor, o bibliotecă bine înzestrată, în care găsesc cărțile ce-i interesează.

Despre conținutul și organizarea orei educative

Anchetă Gazetei învățămîntului

Unii participanți la ancheta „Gazetei învățămîntului" în legătură cu ora educativă au arătat, direct sau indirect, că în privința conținutului și a organizării orei educative nu există „rețete". Sînt și eu de acord cu acest punct de vedere, dar numai în parte, pentru că în spatele lui ar putea să se ascundă două lucruri deopotrivă dăunătoare. Mai întîi, rezolvarea în orele educative a unei infinite serii de probleme, unilateral și subiectiv privite. Al doilea — tendința de a aluneca cu ușurință pe deasupra lucrurilor, de a le trata superficial, fără prea multă răspundere. Consider că varietatea și complexitatea conținutului orei educative se poate reduce în esență la următoarele: probleme permanente rezultate din sarcinile generale ale învățămîntului, probleme specifice ce decurg din aplicare în anumite condiții a acestor sarcini, sau care se ivesc în mersul vieții și activității școlare. In prima categorie de probleme s-ar cuprinde: ridicarea nivelului la învățătură, educația comunistă a elevilor, activitatea organizatorică gospodărească a clasei, probleme social-culturale, sanitare și altele. In a doua categorie s-ar cuprinde probleme specifice, ce decurg din îndeplinirea, în condițiile concrete ale școlii, a sarcinilor permanente ca: analiza rezultatelor la învățătură și purtare a fiecărui elev în parte și a clasei, pe etapele anului școlar sau pe subdiviziunile acestora; soluționarea unor probleme legate de închegarea colectivului de elevi în condițiile învățămîntului mixt; combaterea unor manifestări negative ale elevilor, a unor rămășițe ale moralei burgheze; organizarea ajutorului ce trebuie dat elevilor rămași în urmă la învățătură, organizarea seratelor literare, a excursiilor, serbărilor, acțiunilor obștești etc. — toate privite în legătură cu viața școlii, cu împrejurările în care se desfășoară munca.

După cum vedem, acest fel de a cuprinde problemele ne ajută nu numai să nu scăpăm nimic din vedere în munca noastră educativă pentru asigurarea unității muncii educative în întreaga școală — ci ne ajută deopotrivă și la stabilirea unui sistem al orelor educative, cu o anumită succesiune.

In conținutul orei educative, deci, ar trebui să intre, dacă e posibil, toate problemele care, în mod direct sau indirect, sînt legate de educarea elevilor, de pregătirea lor pentru viață. Fiecare diriginte din școala noastră știe că de conținutul orelor educative trebuie să se preocupe nu numai în preziua orei respective, ci încă de la începutul anului școlar, în scopul de a cuprinde toate problemele ce și le-a propus, de a le eșalona după urgența lor, de a studia din timp sistemul de influențe educative, în așa fel ca amănuntele desfășurării vieții școlare ivite pe parcurs să nu-l îndepărteze de sarcinile fixate.

Noi știm că în viața unei școli intervin multe probleme care se cer rezolvate. Nu totdeauna cele care se repetă mai des sînt și cele mai importante. Dar faptul că de ele ne izbim mai mult ne face să ne concentrăm atenția mai mult asupra lor, neglijîndu-le pe celelalte. Așa s-a făcut că în școala noastră, ca de altfel și în multe alte școli, ani de-a rîndul s-au discutat în cadrul orelor educative aceleași probleme, ele căpătînd din această cauză un conținut monoton, neinteresant.

Sînt și unele amănunte ale vieții școlare care privesc un caz izolat și care trebuie să se rezolve ca atare, în timp ce altele privesc un număr mai mare de cazuri, sau ar putea afecta, în anumite condiții, întregul colectiv. Toate acestea ne spun că problemele trebuie selecționate. Această muncă complexă nu poate fi efectuată în preziua orei educative, ea trebuie începută mai din vreme. Chiar concretizarea problemelor ce se discută în ora educativă trebuie realizată din timp, dacă vrem să obținem rezultatele așteptate. Această selecționare a problemelor trebuie făcută în așa fel, încît prin ea să se tindă la rezolvarea celor mai actuale și stringente probleme ale vieții clasei. Restul problemelor se rezolvă în afara orelor educative.

Particularitățile de virstă ale elevilor, stadiul de închegare a colectivului de elevi influențează și ele selecționarea problemelor ce se rezolvă în ora educativă. Iată de ce este necesară o tematică a orelor educative, elaborată încă de la începutul anului școlar. Altfel vom fi sclavii împrejurărilor de moment. Numai selecționarea problemelor pentru ora educativă nu este însă suficientă. Mai multe probleme incluse în cuprinsul unei ore nu înseamnă educație. Intre aceste probleme trebuie stabilită o legătură în jurul scopului pe care îl urmărim — și această o realizează profesorul diriginte prin pregătirea, tactul și competența sa.

Din toate cele arătate pînă aci rezultă că ora educativă trebuie pregătită tot așa de temeinic ca și o oră de curs. Această pregătire trebuie să se reflecte într-un plan de desfășurare a orei.

Din diferitele forme de organizare a orei educative, noi folosim mai ales următoarele:

Ore destinate analizei unei singure probleme — analiza situației la învățătură, disciplină și frecvență, analiza lecturii elevilor în afara clasei; analiza muncii extrașcolare a elevilor etc. Aceste ore se organizează mai ales la începutul și la sfîrșitul anului școlar. Analiza trebuie făcută pe bază de exemple și aspecte concrete din viața clasei sau din împrejurările cunoscute de elevi, pentru a stimula spiritul lor critic și autocritic, a întări viața colectivului prin întărirea răspunderii personale. In ultima parte a orei se prezintă concluziile diriginților și sarcinile pentru viitor.

In legătură cu aceste ore în care uneori se analizează și situații neplăcute, am dori să arătăm că rezultatele depind în mare măsură de tactul diriginților. Acolo unde diriginții sînt apropiați de elevi, stimulează și conduc cu multă măiestrie și tact discuțiile acestora, efectele sînt cele așteptate. Dimpotrivă, orice moment de pierdere a calmului, a tactului etc., duce la reținere, la o analiză de suprafață.

Orele educative cu caracter tematic complex sau de convorbiri etice, sînt mai greu de organizat. Caracteristica acestor ore o prezintă tema în jurul căreia se organizează conținutul lor. De aci marea grijă în a alege tema. Aceasta trebuie să fie actuală, să influențeze multilateral educația elevilor. Ea trebuie să țină seama de particularitățile de virstă ale elevilor, să răspundă intereselor, dorințelor, preocupărilor acestora și să corespundă cu atmosfera clasei sau a școlii, pentru a educa de pe poziții concrete trăsăturile morale ale elevilor.

Conținutul orelor educative este, într-adevăr, variat și complex, dar în această varietate și complexitate există o unitate în jurul căreia sînt polarizate problemele. De aceea, în stabilirea problemelor pe care le vom discuta în orele educative nu trebuie să ne lăsăm călăuziți de criterii întîmplătoare ci, dimpotrivă, să desfășurăm o muncă de selecționare științific orientată.

Prof. T. SPERDEA
directorul școlii medii mixte din Orșova

Viitorii maiștri se pregătesc pentru munca lor

La școala tehnică de maiștri din orașul Cîmpina învață muncitori din diferite întreprinderi petrolifere din țară. Inarmați cu o bogată experiență, acumulată direct în producție, ei își însușesc acum, în școală, cunoștințe teoretice, pentru a deveni, la întoarcerea lor în întreprinderile de unde au plecat, lucrători cu o înaltă calificare profesională, sprijinul principal al inginerilor în organizarea procesului de producție. Mulți dintre ei, cunoscuți în întreprinderile unde au lucrat ca muncitori fruntași, sînt azi și fruntași la învățătură. Ei își însușesc în mod temeinic cunoștințe teoretice bogate, variate și sistematice din specialitatea lor, studiază diferite mașini-unelte și aparate ne care le-au mînuit în producție, analizează amănunțit principiile de funcționare a acestora.

In linii mari, cunoștințele teoretice pe care le capătă elevii școlii tehnice de maiștri de la profesorii lor — ingineri cu o bună pregătire științifică și o bogată experiență în industria petroliferă — cuprind toate problemele esențiale care sînt studiate și în instituțiile de învățămînt superior de specialitate, tratate însă, cum este și firesc, la un nivel corespunzător.

Iți provoacă un sentiment de mare admirație elevii acestor școli, muncitori din industria noastră care reușesc, prin muncă perseverentă, asiduă și însuflețită de mult entuziasm să se ridice, într-un timp relativ scurt, de la cunoștințe elementare de mecanică pînă la probleme tehnice complexe, de la cele patru operații aritmetice pînă la calculul diferențial și intregral și aplicațiile lui.

Trebuie să mărturisesc că am intrat la ora de matematică de la anul II al secției de mecanică cu oarecare neîncredere în ceea ce privește posibilitățile elevilor de a-și fi însușit, după numai un an de studii în care a fost parcursă întreaga materie de matematică prevăzută în școala medie, cunoștințe de matematică superioară. Spre surprinderea, dar și spre marea mea satisfacție, viitorii maiștri pentru utilaj de schele petrolifere nu numai că stăpînesc la un nivel satisfăcător cunoștințele de matematică elementară, dar se descurcă multumitor și în probleme de analiză matematică. Ei lucrează cu destulă rapiditate și folosesc căi raționale pentru a ajunge la rezultat. Se remarcă la elevi o maturitate în ceea ce privește abordarea problemelor și înțelegerea lor. Viitorii maiștri pot urmări și înțelege chestiuni abstracte teoretice, pot trece la generalizări.

Tovarășul profesor inginer Octavian Ianculescu reușește, datorită bunei pregătiri profesionale și experienței sale pedagogice, să lege cunoștințele de matematică de activitatea practică. El insistă în predarea cunoștințelor în special asupra acelor chestiuni pe care știe, din propria-i experiență, că viitorii absolvenți ai școlii vor trebui să le aplice în munca lor.

Ora de seminar referitoare la „nedeterminări" a arătat că elevii și-au însușit teoremele de bază cu privire la limite și că știu să le aplice. Tov. Ianculescu a ales cu grijă exercițiile și ordinea rezolvării lor, astfel încît să asigure — odată cu aplicarea principiului didactic de trecere de la simplu la complex, de la ușor la greu — și prezentarea sistematică, accesibilă puterii de înțelegere a elevilor, a diferitelor procedee folosite pentru înlăturarea nedeterminărilor.

La cea de a doua secție de la școala tehnică de maiștri, secția electrotehnică, predă matematica tov. Constantin Florea, tînăr absolvent al Facultății de matematică. La lecția de algebră la anul I cu privire la relațiile dintre coeficienți și rădăcini la ecuații de gradul II, după ce au fost deduse cele două relații s-a trecut la exerciții de aplicare a lor: determinarea rădăcinilor unei ecuații de gradul II fără a se folosi formula de rezolvare, ci pe baza relațiilor stabilite, alcătuirea unei ecuații de gradul II cînd se cunosc rădăcinile și determinarea a două numere cînd se cunoaște suma și produsul lor. Aceste aplicații sînt necesare pentru înțelegerea multor chestiuni care se tratează ulterior în diferite discipline ale matematicii. Dacă în deducerea relațiilor tov. Florea a antrenat întreaga clasă lucrînd cu pricepere, ordonat și clar, ceea ce a permis ca materialul predat să fie înțeles de elevi, partea din lecție referitoare la aplicații a prezentat din punct de vedere metodic, unele lipsuri. Astfel, s-a simțit oarecare improvizație în alegerea exercițiilor. Din această cauză au fost neglijate exercițiile privind unele aplicații, în timp ce s-a insistat prea mult la altele. Exercițiile privind diferite aplicații au fost date amestecat, ceea ce nu este indicat pentru început. Ar fi fost necesar să se scoată în relief, în timpul lecției, concluziile principale, metodele și procedeele folosite. De asemenea, ar fi trebuit să se acorde mai multă atenție fixării cunoștințelor, ca prilej pentru rezumarea sistematică a cunoștințelor predate și a metodelor folosite. Fixarea s-a făcut însă în pripă, iar tema pentru acasă nu a fost cea mai potrivită, întrucît ridica chestiuni care vor fi lămurite ulterior, cu prilejul studierii sistemelor de ecuații de grad superior.

La lecția cu privire la aplicațiile derivatelor ținută la anul II, tov. Florea a rezolvat cu elevii probleme de maxim și minim. Trebuie remarcat în mod deosebit faptul că tov. Florea se străduiește să prezinte probleme legate de activitatea practică și în special de activitatea viitoare a elevilor, ca maiștri electricieni pentru instalațiile de forță și lumină în unitățile petrolifere. Elevii din anul II ai tovarășului Florea dovedesc că și-au însușit cunoștințe temeinice de matematică superioară. Ei au priceperea de a rezolva probleme de maxim și minim, au priceperea de a găsi funcțiile care leagă diferitele mărimi, de a folosi rădăcinile derivatei pentru determinarea maximelor și minimelor. Tovarășul Florea rezolvă unele dintre aceste probleme și prin matematici elementare, ceea ce, desigur, este util.

Pentru a stimula munca individuală a elevilor, tov. Florea le cere să rezolve fiecare, în bancă, problema propusă, iar abia după aceea problema este lucrată de către un singur elev, la tablă. Folosit însă pe scară prea largă, acest procedeu prezintă dezavantajul că nu dă posibilitatea de a se rezolva în clasă un număr suficient de probleme și, deci, de a se cuprinde suficiente tipuri de probleme și metode variate de rezolvare.

Dacă temeinica pregătire științifică a tov. Florea și entuziasmul cu care își duce el munca vor fi complectate cu o preocupare mai mare față de problemele de metodică, rezultatele pe care le obține, vor fi și mai bune.

Insușirea unor cunoștințe temeinice în anumite ramuri ale culturii generale de către elevii școlilor tehnice de maiștri constituie una din condițiile necesare înțelegerii și însușirii disciplinelor tehnice și, în general, a pregătirii viitorilor maiștri. După cum socotește însă conducerea școlii din Cîmpina, programa școlilor tehnice de maiștri nu răspunde satisfăcător acestei cerințe. Este de neadmis — spun ei — faptul că pînă în prezent nu se studiază la secția pentru pregătirea de maiștri pentru utilaj petrolifer fizica tehnică, disciplină absolut necesară. Din lipsa unor cunoștințe cu privire la căldură, de pildă, elevii înțeleg cu greutate funcționarea instalațiilor energetice folosite în schele: mașini cu aburi, cazane cu aburi, motoare tehnice. Din lipsa unor cunoștințe din mecanica fluidelor se înțeleg cu greutate principiile de funcționare a unor aparate de măsurat folosite în industria petroliferă ca manometre diferențiale, contoare, debitmetre etc. Din aceleași cauze elevii nu pot pricepe bine nici capitolul conducte, atît de important în industria petroliferă. Introducerea unui curs de fizică adaptat la cerințele specialității respective ar asigura o înțelegere mai bună și mai rapidă a disciplinelor tehnice.

Se resimte în școală și necesitatea introducerii în anul I a unui curs de limba romînă.

Cursurile de cultură generală nu ar duce la o supraîncărcare a elevilor, întrucît în prezent timpul prevăzut pentru pregătirea teoretică a elevilor nu atinge limita inferioară stabilită, de 50% din timpul de școlarizare.

Elevilor de la școala tehnică de maiștri din Cîmpina li s-au creat condiții bune pentru a căpăta cunoștințe bogate și temeinice, pentru a corespunde sarcinilor pe care vor trebui să le rezolve la întreprinderile unde vor lucra. Profesorii și elevii trebuie să valorifice aceste condiții pentru a obține rezultate tot mai bune.

M. SCHEIN

Sărbătorirea centenarului matematicianului Bolyai Farkaș

Cu prilejul centenarului marelui matematician Bolyai Farkaș, în cimitirul reformat din Tîrgu Mureș a avut loc simbătă, 17 noiembrie, o solemnitate la mormîntul celor doi Bolyai: tatăl și fiul. Au luat cuvîntul tovarășii Bugy Pal, președintele comitetului executiv al sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare, Ștefan Valter, secretar al comitetului regional P.M.R. al Regiunii Autonome Maghiare, Teodor Jovmir, directorul școlii medii nr. 1, care a vorbit în numele filialei din Tîrgu Mureș a Societății de matematică și fizică și Kozma Bela, directorul școlii medii „Iosif Rangheț" — fostul colegiu unde a predat ca profesor Bolyai Farkaș aproape 50 de ani.

Reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai organizațiilor de masă și ai instituțiilor de învățămînt din Tîrgu Mureș au depus apoi coroane de flori pe mormîntele celor doi Bolyai. Pe piatra de pe mormîntul lui Bolyai Farkaș a fost așezată cununa cu frunze de dafin din argint a școlii medii „Iosif Rangheț".

In seara aceleiași zile, în sala festivă a școlii medii „Iosif Rangheț" a avut loc o sesiune științifică comemorativă, în cadrul căreia Gergely Jenö, profesor la Universitatea „Bolyai" din Cluj, a vorbit despre „Bolyai Farkaș, matematician", Pallfy Antal, profesor la școala medie „Iosif Rangheț", a prezentat o expunere despre „Bolyai Farkaș, pedagog", iar Kozma Bela, directorul școlii, despre „Bolyai Farkaș, literat".

Manifestările de la Tîrgu Mureș închinate împlinirii a 100 de ani de la moartea marelui matematician Bolyai Farkaș au continuat duminică 19 noiembrie. In localul școlii medii care, începînd din ziua de 17 noiembrie, poartă numele lui Bolyai Farkaș a avut loc solemnitatea dezvelirii unei plăci comemorative pe care se menționează că între anii 1804—1851 marele matematician a predat în această școală.

In sala mare a Palatului cultural a avut loc o adunare festivă în cadrul căreia dr. Elek Farczady, bibliotecar șef al bibliotecii documentare „Bolyai", a vorbit despre viața și activitatea lui Bolyai Farkaș.

Îndrumări pentru întocmirea referatelor care se vor prezenta în secții la consfătuirile cadrelor didactice din ianuarie 1957

I SECȚIA FIZICA-CHIMIE

1. Contribuția predării fizicii și chimiei în opera de politehnizare a învățământului. Strînsa legătură între teorie și practică, principiu de bază în predarea fizicii și chimiei.

2. Fizica și chimia în noul plan de învățămînt.

3. Elemente de politehnizare în programele de fizică și chimie și căile de realizare a învățămîntului politehnic în predarea fizicii și chimiei: a) folosirea exemplelor din tehnică și din producție pentru cercetarea și ilustrarea aplicării fenomenelor și legilor fizice studiate, b) folosirea materialului didactic cu caracter tehnic, a experiențelor demonstrative și a lucrărilor de laborator pentru studierea fenomenelor fizice și chimice și pentru formarea priceperilor și deprinderilor practice cu caracter politehnic. Grija pentru înzestrarea și întreținerea laboratoarelor; c) aplicarea cunoștințelor însușite la rezolvarea problemelor de fizică și chimie cu caracter tehnic și cu date din producția industrială; d) temele pentru acasă, mijloc de dezvoltare a interesului pentru aplicațiile practice ale fizicii și chimiei și pentru formarea unor deprinderi de muncă independentă; e) adîncirea și lărgirea cunoștințelor elevilor privitoare la bazele științifice ale producției și formarea unei pregătiri practice multilaterale prin antrenarea elevilor în activitatea cercurilor de fizică și chimie și prin vizite în întreprinderi și excursii; f) colaborarea profesorilor de fizică și chimie cu maiștrii conducători pentru buna desfășurare a lucrărilor practice de atelier. Folosirea cunoștințelor și deprinderilor însușite de elevi la aceste lucrări pentru crearea unei mai strînse legături între teorie și practică în predarea fizicii și chimiei.

II SECȚIA MATEMATICA

1. Importanța predării matematicii pentru opera de politehnizare a învățămîntului.

2. Ridicarea nivelului învățămîntului matematic și legarea teoriei de practică, cerință de bază în predarea matematicii.

3. Elemente de politehnizare în programele și manualele de matematică.

4. Necesitatea introducerii elementelor de matematică superioară pentru dezvoltarea legăturii dintre matematică și tehnică.

5. Cum se poate realiza învățămîntul politehnic în cadrul fiecărei discipline matematice: la aritmetică, algebră, geometrie și trigonometrie.

6. Predarea matematicii în strînsă legătură cu celelalte discipline: fizică, chimie, desen liniar etc.

7. Căile de realizare ale învățămîntului politehnic în predarea matematicii: a) folosirea exemplelor din tehnică și din producție în predarea cunoștințelor noi; b) aplicarea cunoștințelor teoretice de matematică la rezolvarea problemelor cu caracter tehnic și cu date din producție; c) confecționarea materialului didactic de către elevi; d) folosirea cunoștințelor de matematică la lucrările practice: pe teren, în ateliere, în întreprinderi sau pe lotul experimental; e) folosirea elementelor de politehnizare în cercurile de matematică și în alte forme de activitate în afara clasei.

III. SECȚIA ȘTIINȚE NATURALE

1. Sfera cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor cu caracter politehnic cuprinse în programele și manualele școlare.

2. Cum au fost înarmați elevii cu cunoașterea bazelor științifice ale agriculturii prin predarea lecțiilor de științe naturale.

3. Folosirea materialelor demonstrative, a materialului din natură, a planșelor, filmelor, preparatelor, precum și a lucrărilor de laborator pentru înțelegerea de către elevi a legilor științifice care stau la baza procesului de producție și a metodelor înaintate de muncă.

4. Importanța organizării lucrărilor practice agricole pentru consolidarea cunoștințelor și deprinderilor de muncă.

5. Legătura dintre lecțiile de științe naturale și lucrările practice agricole.

6. Cum a fost organizată munca în colectiv și munca independentă a elevilor pentru executarea lucrărilor prevăzute în programa școlară.

7. Importanța activității extrașcolare (cercurile tinerilor naturaliști, munca obștească și excursiile) în dezvoltarea interesului pentru munca agricolă și formarea deprinderilor de muncă.

IV. SECȚIA GEOGRAFIE

1. Contribuția geografiei la opera de politehnizare a învățămîntului: a) însemnătatea ce se acordă geografiei în planul de învățămînt; b) sarcinile geografiei în politehnizarea învățămîntului. Ce deprinderi practice trebuie dezvoltate în cadrul predării geografiei, pentru a putea fi folosite în producția industrială și agricolă, în construcții și transporturi; c) în ce măsură noile programe și manuale de geografie satisfac cerințele politehnizării învățămîntului.

2. Căile și mijloacele folosite în predarea geografiei pentru realizarea învățămîntului politehnic: a) cum trebuie predate problemele din cursul de geografie fizică și geografie economică în lumina cerințelor învățămîntului politehnic; b) contribuția muncii în afară de clasă (în cercuri) la realizarea politehnizării învățămîntului; c) rolul observațiilor, experiențelor și al terenului geografic în desfășurarea procesului de politehnizare; d) importanța materialului didactic în realizarea învățămîntului politehnic. Necesitatea creării materialelor speciale (diafilme, machete, colecții etc.) în vederea realizării acestui scop; e) rolul excursiilor geografice în natură și în întreprinderi industriale și agricole și al excursiilor complexe în rezolvarea problemelor învățămîntului politehnic; f) munca pentru cunoașterea regiunii, parte integrantă în predarea geografiei, element de bază al instruirii politehnice.

V. SECȚIA DESEN

Contribuția desenului liniar la realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic: a) legătura desenului liniar cu geometria. Înarmarea elevilor cu priceperea de a executa reprezentarea în plan a diferitelor poliedre și, în general, a corpurilor geometrice; b) formarea priceperilor și deprinderilor de a executa desenele unor piese sau mecanisme care au o largă folosire în producție: axe, arbori, bucșe, șaibe, rulmenți, pistoane, nituri, piese de racord etc; c) legătura desenului liniar cu lucrările practice de atelier; legătura organică între sistemul de exerciții de desen liniar și munca manuală a elevilor; alegerea materialului pentru lucrările practice de desen liniar în funcție de cunoștințele și priceperile dobîndite de elevi în executarea lucrărilor practice de atelier; d) desenul liniar — mijloc important pentru a dezvolta la elevi interesul pentru știință și tehnică.

VI SECȚIA CLASELOR I—IV

1. Importanța predării lucrului manual și lucrărilor practice agricole la clasele I-IV.

2. Lucrul manual și lucrările practice agricole pe lotul școlar — mijloc de consolidare și dezvoltare a cunoștințelor elevilor.

3. Rolul lucrului manual și al lucrărilor practice agricole în formarea deprinderilor elementare de muncă la elevi. Valoarea educativă a acestor activități.

4. Analiza programei de lucru manual și lucrări practice agricole pe lotul școlar.

5. Cerințele pedagogice privind organizarea lecțiilor de lucru manual și lucrări practice agricole pe lotul școlar.

6. Pregătirea învățătorilor pentru predarea lecțiilor de lucru manual și a lucrărilor practice agricole.

VII. SECȚIA DIRECTORILOR

1. Cunoașterea elementelor de politehnizare cuprinse în programele și manualele școlare.

2. Organizarea muncii de îndrumare și control a procesului de învățămînt pentru realizarea sarcinilor politehnizării.

3. Organizarea și îndrumarea activității în afară de clasă și în afară de școală pentru a contribui la realizarea legăturii cît mai strînse a învățămîntului cu viața, cu practica: a) sprijinirea profesorilor în organizarea și desfășurarea activității în cercurile pe obiecte și în cercurile tehnice; b) organizarea vizitelor și excursiilor în natură și în producție; c) organizarea practicii în producție și a muncii productive a elevilor în întreprinderile industriale și agricole.

4. Legătura strînsă între conducerea școlii și organizația U.T.M. și de pionieri pentru justa organizare a acțiunii de politehnizare.

5. Sarcinile directorilor pentru asigurarea bazei didactico-materiale a școlilor în vederea politehnizării învățămîntului: a) înzestrarea și utilarea laboratoarelor școlare, a cabinetelor didactice și a muzeelor; b) asigurarea și amenajarea loturilor școlare experimentale. Desfășurarea unei intense acțiuni pentru înființarea și înzestrarea atelierelor școlare cu scule și unelte, în vederea generalizării lucrărilor practice de atelier; c) legătura cu întreprinderile industriale și agricole pentru asigurarea patronării școlilor.

6. Sarcinile directorului în vederea ridicării nivelului științific și metodic al cadrelor didactice, pentru a cunoaște și a realiza în practică cerințele politehnizării învățămîntului: a) organizarea documentării cadrelor didactice prin studierea bibliografiei; b) organizarea de referate, conferințe, lecții practice pe temele politehnizării învățămîntului; c) organizarea de excursii și vizite ale cadrelor didactice în întreprinderile productive; d) organizarea de consfătuiri ale cadrelor didactice și ale elevilor cu muncitori, tehnicieni și ingineri din întreprinderile industriale și agricole.

7. Organizarea și intensificarea muncii de propagandă pedagogică în rîndul părinților în legătură cu realizarea învățămîntului politehnic.

★

Referatele vor putea trata și alte probleme și aspecte pe care le ridică politehnizarea învățămîntului.

O atenție deosebită se va acorda prezentării în cadrul referatelor a experienței obținute de școlile din raion în domeniul politehnizării învățămîntului De asemenea, se va sublinia importanța unei continue pregătiri teoretice și practice a cadrelor didactice pentru a putea îndeplini cu succes sarcinile politehnizării învățămîntului.

Începe conferințele comitetelor sindicale raionale și orășenești ale muncitorilor din învățămînt

De curînd un redactor al gazetei noastre a avut o convorbire cu tovarășul I. Pîrvulescu, șeful secției organizatorice a C.C. al S.M.I., în legătură cu alegerea organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt. Redăm mai jos această convorbire.

Intrebare: *În ce stadiu se află alegerile organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt?*

Răspuns: *Pînă acum s-au efectuat alegeri la organizațiile sindicale de bază, la grupele sindicale și la comitetele de instituție. În momentul de față, în organizațiile noastre sindicale au început pregătirile pentru conferințele comitetelor sindicale raionale și orășenești, care se vor desfășura începînd din luna decembrie a.c.*

Intrebare: *Ce ne puteți spune despre felul cum se vor desfășura conferințele?*

Răspuns: *În primul rînd vă pot spune că ele se vor desfășura în spiritul unei largi democrații muncitorești. Actualele comitete sindicale raionale și orășenești ale muncitorilor din învățămînt vor prezenta conferinței dări de seamă asupra activității lor. Problemele care se vor pune în dezbaterea conferințelor sindicale raionale și orășenești vor fi, așa cum este și firesc, în funcție de problemele actuale ale activității sindicale din orașul sau raionul respectiv. Conferințele raionale și orășenești ale comitetelor noastre sindicale vor discuta activitatea desfășurată de organele sindicale respective de la alegerile sindicale precedente și pînă în prezent, stabilind totodată și directivele pentru activitatea lor de viitor. Un mare accent trebuie pus, atît în dările de seamă cît și în dezbateri, pe felul în care organele administrative de învățămînt și cele sindicale s-au preocupat de traducerea în viață a numeroaselor măsuri luate de partid și guvern pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și de trai ale membrilor sindicatului nostru. Grija nentru nevoile culturale ale membrilor de sindicat, precum și preocuparea acestora pentru continua îmbunătățire a procesului de învățămînt vor constitui de asemenea obiectul discuțiilor în conferințe.*

Un loc deosebit în tratarea problemelor din darea de seamă se va acorda criticării hotărîte a manifestărilor de birocratism, de rezolvare mecanică sau lipsă de interes a organelor de stat și sindicale față de sesizările oamenilor muncii.

Se va sublinia cu tărie sarcina principală a sindicatului de a se preocupa mai atent de educația comunistă a tineretului și de munca politico-educativă în rîndurile cadrelor didactice.

Problemele vor fi astfel tratate, încît ele să constituie un apel la simțul de răspundere, combativitate și vigilență al oamenilor muncii din învățămînt.

Conferința raională sau orășenească că se va încheia cu adoptarea unei rezoluții și cu alegerea noului comitet sindical raional sau orășenesc.

Intrebare: *Cum se procedează la conferințele raionale din raioanele în care membrii de sindicat din învățămînt aparțineau comitetelor sindicale mixte?*

Răspuns: *La aceste conferințe, în locul dării de seamă se va prezenta un referat care, în aproximativ 20—30 minute va trata următoarele probleme: împrejurările internaționale și condițiile interne în care se desfășoară alegerile sindicale: grija Partidului Muncitoresc Romîn pentru buna starea cadrelor didactice, pentru dezvoltarea învățămîntului din patria noastră; realizări ale Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt; realizări ale organelor sindicale locale în rezolvarea cererilor oamenilor muncii din învățămînt; importanța alegerilor sindicale pentru dezvoltarea democrației sindicale; întărirea vieții de organizație în Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt, care mobilizează pe oamenii muncii din învățămînt la lupta pentru realizarea sarcinilor partidului nostru; aspecte mai importante din viața și activitatea organizațiilor noastre sindicale din perioada actualelor alegeri; necesitatea noii forme organizatorice a Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, care permite cuprinderea în sindicatul nostru a tuturor învățătorilor și profesorilor din țară și apropierea organelor centrale sindicale de masa oamenilor muncii din învățămînt, prin desființarea vechilor organe intermediare.*

Acestea sînt doar cîteva recomandări. Colectivele care întocmesc referatele vor aborda și alte probleme.

Convorbire cu tov. I. PÎRVULESCU, șeful secției organizatorice a C. C. al S. M. I.

Intrebare: *Cum s-a rezolvat apartenența la sindicatul nostru a aparatului secțiilor de învățămînt?*

Răspuns: *Secretariatul C.C.S. a aprobat trecerea secțiilor de învățămînt regionale, raionale și orășenești la Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt.*

Bibliografie

Recomandăm cadrelor didactice următoarele materiale, care le vor da un ajutor important în lupta lor pentru realizarea învățămîntului politehnic:

I. CLASICII MARXISM-LENINISMULUI DESPRE INVAȚAMINTUL POLITEHNIC

Karl Marx: „Capitalul" vol. I, cartea I, capitolul XIII: „Marxismul și marea industrie", paragraful 9 „Legislația industrială (dispoziții sanitare și de educație). Generalizarea ei în Anglia". Editura P.M.R., 1948, ediția II-a, pag. 344—357; 438—456.

V. I. Lenin: Cîteva perle din proiectele utopice ale narodnicilor. Opere, vol. II, Editura P.M.R., 1951, pag. 451.

II. SARCINILE ȘCOLII ÎN LUMINA DOCUMENTELOR CONGRESULUI AL II-LEA AL P.M.R ȘI ALE CONGRESULUI AL XX-LEA AL P.C.U.S.

☆☆☆ **„Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn".** Editura de stat pentru literatură politică, București, 1956, pag. 353—359, pag. 754—758.

Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. la Congresul al XX-lea al Partidului, prezentat de N. S. Hrușciov. Editura de stat pentru literatură politică, 1956, pag. 104—112.

III PROBLEMELE TEORETICE ALE INVAȚAMINTULUI POLITEHNIC

☆☆☆: **„Învățămîntul politehnic în școală". Capitolul I: „Sarcinile și conținutul învățămîntului politehnic"**, Editura de stat didactică și pedagogică — 1955.

S M. Sabalov: „Despre esența și conținutul învățămîntului politehnic". Din „Analele romîno-sovietice", seria Pedagogie-Psihologie, nr. 1/1956.

S. G. Sapovalenco și M. N. Scatchin: „Despre învățămîntul politehnic în școala medie de cultură generală" „Analele romîno-sovietice, seria Pedagogie-Psihologie nr. 4/1955.

Kairov I. A.: „Învățămîntul general și politehnic". „Revista de pedagogie" nr. 2/1955.

O nouă inițiativă de pace a Uniunii Sovietice

Datorită politicii agresive a puterilor occidentale și în primul rînd datorită agresiunii armate a Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului și complotului militar contrarevoluționar pus la cale împotriva poporului ungar de aceleași cercuri ale puterilor occidentale răspunzătoare pentru dezlănțuirea sau sprijinirea agresiunii împotriva Egiptului, în ultima vreme s-a produs o agravare a situației internaționale.

Partizanii "războiului rece" au trecut din nou la acțiuni fățișe. Lor le convine încordarea în relațiile internaționale deoarece aceasta atrage după sine intensificarea cursei înarmărilor, ceea ce înseamnă pentru monopoliștii americani, englezi, francezi etc. comenzi militare aducătoare de mari profituri. Evenimentele recente din Orientul apropiat și din Europa arată că imperialiștii au urzit o vastă conspirație împotriva păcii și securității popoarelor.

Cercurile imperialiste agresive au primit însă un răspuns hotărît din partea popoarelor, un răspuns pe care cu siguranță nu l-au scontat. Poziția fermă și clară a Uniunii Sovietice și a tuturor statelor socialiste împotriva agresorilor imperialiști, poziția opiniei publice internaționale a obligat pe agresori să înceteze operațiile militare împotriva Egiptului.

Dar simpla încetare a focului, deși constituie o înfrîngere pentru agresori, nu poate și nu trebuie să fie confundată cu înlăturarea primejdiei de război. Puterile colonialiste încă nu și-au retras trupele de pe teritoriul egiptean. Ele acumulează forțe armate la Port-Said și în Cipru, precum și în Africa de nord. O astfel de politică periculoasă conține în sine primejdia unui al treilea război mondial. Cauza păcii este periclitată și de încercările cercurilor agresive de atîtare și întreținere a isteriei războinice pe baza campaniei de calomnii la adresa Uniunii Sovietice în legătură cu eșecul complotului contrarevoluționar urzit de imperialiști împotriva poporului maghiar, împotriva regimului democrat-popular din Ungaria.

Prin tot felul de născociri despre intențiile U.R.S.S. în Orientul apropiat și în Europa cercurile agresive consideră că ar putea abate atenția opiniei publice de la politica lor agresivă, concretizată în agresiunea dezlănțuită împotriva Egiptului și în încercarea de a se restaura prin forța armelor puterea capitaliștilor și moșierilor în Ungaria.

Două aventuri — două eșecuri. Prin născociri și calomnii imperialiștii vor să abată atenția de la aceste eșecuri. În ultimul timp ei răspîndesc tot felul de născociri despre pretinse concentrări de trupe sovietice în diferite țări ale Europei răsăritene, despre mișcări neobișnuite de trupe sovietice la frontierele de vest și de sud ale statului sovietic. Afirmînd că U.R.S.S. s-ar călăuzi după unele considerente de conjunctură, puterile occidentale atribuie statului sovietic tot felul de intenții absurde față de Europa occidentală, Orientul apropiat etc., atîtînd astfel isteria războinică.

Cît de absurde sînt aceste afirmații o dovedește întreaga desfășurare a evenimentelor. În timp ce i se atribuie astfel de intenții, Uniunea Sovietică, consecventă politicii sale de pace, își ridică din nou glasul său puternic pentru rezolvarea problemei dezarmării și a micșorării încordării internaționale. Care om cinstit ar putea crede că guvernul sovietic ar avea cine știe ce intenții agresive cînd tocmai el este cel care propune, prin noua sa declarație cu privire la problema dezarmării și a micșorării încordării internaționale, să înceteze cursa înarmărilor, să se interzică armele atomice și cu hidrogen și experiențele cu aceste arme, să se realizeze un program concret de dezarmare și control. Trebuie să fii sau orb în politică, sau necinstit, pentru a nu înțelege năzuința sinceră de pace a guvernului sovietic și măsurile lui concrete pentru apărarea și întărirea păcii.

Dacă Uniunea Sovietică s-ar călăuzi după considerente de conjunctură și ar avea intenții agresive, atunci ea ar lua desigur altfel de măsuri. Dacă s-ar călăuzi într-adevăr după asemenea considerente nu este greu de înțeles că Uniunea Sovietică ar putea folosi situația creată în prezent, fără vina ei, pentru a acționa împotriva forțelor armate ale blocului Atlantic și ar putea realiza scopurile militare care i se atribuie în ceea ce privește Europa occidentală, chiar fără a face uz de armele nucleare și armele rachetă moderne.

Se știe doar că raportul de forțe pe arena internațională este favorabil forțelor socialismului. Agresiunea împotriva Egiptului a determinat o ștergere a poziților agresorilor anglo-francezi și ale întregului sistem agresiv al pactului Atlantic. Scoaterea din funcțiune a Canalului de Suez, distrugerea conductelor petrolifere care trec prin teritoriul țărilor arabe, dezorganizarea liniilor de comunicație ale țărilor occidentale constituie un grav prejudiciu aprovizionării Europei occidentale cu combustibil lichid — atît de necesar pentru industrie cît și pentru tehnica militară. Trebuie remarcat și faptul că principalele forțe armate ale agresorilor împotriva Egiptului au fost concentrate în regiunea Orientului apropiat și în Africa de nord, ceea ce a dus la subțierea forțelor armate nord-atlantice pe continentul european. La aceasta se adaugă și situația că aceste forțe au rămas fără o aprovizionare suficient asigurată. În Europa occidentală s-a creat deci o situație strategică cu mult mai favorabilă forțelor armate ale U.R.S.S. decît la sfîrșitul celui de al doilea război mondial, cînd armata sovietică mobilizată și înarmată ar fi putut rămîne în întreaga Europă occidentală dacă Uniunea Sovietică ar fi urmărit astfel de scopuri.

Astăzi, ca și la sfîrșitul celui de al doilea război mondial Uniunea Sovietică nu urmărește decît menținerea și întărirea păcii pe care o doresc cu ardoare toate popoarele lumii. Recenta declarație a guvernului sovietic în problema dezarmării constituie o nouă și valoroasă inițiativă de pace a Uniunii Sovietice. Guvernul sovietic propune din nou reducerea, în decurs de doi ani, a forțelor armate și armamentului statelor, înfăptuirea interzicerii, în decursul aceluiași termen, a armelor atomice și cu hidrogen, încetarea producției lor, distrugerea stocurilor existente și, ca prim pas, încetarea experiențelor cu aceste arme. Chiar în cursul anului 1957 Uniunea Sovietică propune să se reducă cu o treime forțele armate staționate pe teritoriul Germaniei și să se înfăptuiască reducerea considerabilă a forțelor armate americane, engleze și franceze staționate pe teritoriul țărilor participante la NATO și a forțelor armate sovietice care staționează pe teritoriul țărilor participante la Tratatul de la Varșovia. Guvernul sovietic propune, de asemenea, lichidarea în decurs de doi ani a bazelor militare de pe teritoriul altor state. Uniunea Sovietică propune și reducerea cheltuielilor militare ale statelor precum și constituirea unui control internațional sever și eficace în ce privește dezarmarea.

Dovedind odată mai mult dorința de a veni în întîmpinarea puterilor occidentale, care condiționează orice măsură de dezarmare de acceptarea așa numitului plan de fotografiere din avion, guvernul sovietic este gata să examineze propunerea cu privire la luarea de fotografii din avion în regiunea de staționare în Europa a forțelor NATO și ale Tratatului de la Varșovia.

Uniunea Sovietică consideră că după realizarea acestor obiective va putea fi pusă problema lichidării totale a forțelor armate și armamentelor, cu excepția acelor contingente de miliție necesare pentru menținerea securității interne și paza frontierelor. Dorind să dea popoarelor certitudinea că niciodată armele nu vor fi folosite pentru rezolvarea litigiilor dintre state, Uniunea Sovietică respinge propunerea de a se încheia un pact de neagresiune între țările participante la NATO și cele care participă la Tratatul de la Varșovia.

Guvernul sovietic consideră indicată convocarea unei conferințe a șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franței și Indiei — așa cum a propus președintele Confederației Elveției — și apoi a unei conferințe mai largi la care să participe toate țările care fac parte din NATO și cele care iau parte la Tratatul de la Varșovia, precum și țări ca R.P.Chineză, India, Iugoslavia, Indonezia, Birmania.

Declarația guvernului sovietic a produs un ecou favorabil nu numai în opinia publică democrată internațională ci și într-o serie de cercuri politice din țările capitaliste. În același timp, însă, nu se poate trece cu vederea faptul că la Washington și în alte capitale occidentale, declarația, după cum se exprimă agenția „Associated Press", „i-a surprins pe observatori".

Poporul nostru a întîmpinat declarația guvernului sovietic cu cea mai largă aprobare și consideră că toți cei care doresc în mod sincer pacea pot, pe baza acestui important document, să acționeze în direcția întăririi și apărării ei.

N. TAINIC

Învățăminte pentru viitor

Pleçind de la faptul că lucrările scrise trebuie analizate în amănunt cu elevii, tovarășa T. Roșioru, profesoară de matematică la școala medie din Bîrlad, a discutat cu elevii clasei a VIII-a „C" într-o oră specială lucrările scrise.

Tovarășa profesoară a început analiza lucrărilor apreciind că în general elevii au lucrat bine, că unii au depus chiar eforturi deosebite pentru a rezolva cît mai exact problemele date, dovedind că stăpînesc satisfăcător operațiile cu fracții algebrice, că și-au însușit unele cunoștințe de geometrie plană din materia parcursă.

După ce a analizat lucrările în general, scoțînd în evidență și faptul că unii elevi au rezolvat pe cale rațională problemele, folosind modul cel mai limpede de a judeca, a trecut la analiza individuală a lucrărilor. Comentînd felul în care au fost rezolvate problemele de către fiecare elev în parte, profesoara a arătat elevilor care sînt părțile pozitive ale lucrării, accentuînd apoi în mod special asupra greșelilor și defecțiunilor în rezolvarea problemelor. Din această analiză a reieșit că o parte din elevi nu știu să folosească calculul prescurtat, din care motiv recurg la procedee neraționale.

Lucrările scrise au mai arătat că unii elevi nu știu să aducă fracțiile algebrice la același numitor. Ei fie că nu știu să aleagă cel mai mic multiplu comun al numitorilor, fie că nu știu să-l folosească mai departe, după ce l-au găsit, pentru a stabili cu ce expresie algebrică trebuie amplificată fiecare dintre fracții.

Profesoara a arătat și alte greșeli care sînt inadmisibile pentru un elev de clasa a VIII-a — cum ar fi, de pildă, confundarea operației de reducere a termenilor cu aceea de simplificare, necunoașterea regulilor semnelor în diferite operații sau necunoașterea descompunerii în factori.

La problema de geometrie se cerea ca elevii să demonstreze egalitatea a două triunghiuri isoscele avînd cele două unghiuri de la vîrf egale, precum și înălțimile care cad pe baze egale. Cîțiva elevi, în loc să demonstreze egalitatea triunghiurilor pe baza elementelor date, au suprapus pur și simplu cele două triunghiuri isoscele și cu aceasta au tras concluzia că sînt egale.

Referindu-se tot la această problemă, profesoara le-a atras atenția unora dintre elevi că au lipsuri serioase în ceea ce privește aplicarea practică a teoremelor învățate, că nu au priceperea de a folosi cunoștințele privitoare la unghiuri și triunghiuri. Ea le-a arătat ce au de făcut pentru a-și completa cunoștințele.

Aprecierile tovarășei profesoare nu s-au referit numai la conținutul lucrărilor, ci și la aspectul lor. Ea a constatat, bunăoară, că unii elevi nu dau suficientă atenție aspectului îngrijit și ordonat al lucrărilor și fac numeroase greșeli de ortografie. Pentru aceste greșeli, profesoara a scăzut pe bună dreptate nota la lucrările scrise.

Analiza lucrărilor scrise a scos însă la iveală faptul că profesoara nu a făcut suficient pentru a-i pregăti temeinic pe elevi în vederea lucrării scrise. Dacă ar fi pus mai mare preț pe recapitularea materiei, dacă ar fi folosit forme cît mai variate pentru ajutorarea elevilor, fără îndoială că și rezultatele ar fi fost mult mai bune.

De asemenea, în cazul analizei, în loc să rezolve cu elevii la tablă problemele, tov. Roșioru le-a rezolvat singură și numai în parte, clasa rămînînd pasivă și inactivă.

Este surprinzător și faptul că tov. profesoară a omis să treacă în catalog notele obținute de elevi la lucrările scrise.

Analiza lucrărilor scrise a arătat că nivelul unor elevi la matematică nu este mulțumitor și că deci tov. profesoară trebuie să depună toate eforturile pentru a întări munca în clasă, pentru a-și înarma toți elevii cu cunoștințe și deprinderi temeinice.

M. ILEA

Cadre pentru industrie

La școala profesională de ucenici a uzinelor „Mao-Tze-dun" din Capitală se pregătesc cadre de nădejde pentru industria noastră socialistă

CORESPONDENȚII NE SEZISEAZĂ CĂ...

...Sfatul popular al comunei Dragu, raionul Filimon Sîrbu, n-a repartizat școlii de 7 ani din comună nici pînă la această dată suprafața de pămînt necesară pentru parcela experimentală.

Manifestînd aceeași nepăsare și față de cadrele didactice, comitetul executiv al sfatului popular nu le-a repartizat nici acestora loturile individuale la care au dreptul conform Hotărîrii partidului și guvernului din august 1951. De fiecare dată cînd învățătorii și profesorii amintesc membrilor comitetului executiv de această Hotărîre, li se răspunde să aibă răbdare.

Față de un asemenea răspuns, cadrele didactice din comuna Dragu întreabă, pe bună dreptate, sfatul popular comunal: cît mai au de așteptat?

★

...Lucrătorii de la secția de învățămînt a raionului Sărmaș, regiunea Cluj, repartizează materialul didactic primit pentru școli fără să țină seamă de nevoile reale ale acestora. Singurul scop pe care îl are în vedere secția la repartizarea materialului didactic este acela de a scăpa cît mai repede de el. Condițiile proaste în care este ținut materialul didactic sînt o dovadă în plus a lipsei de interes a acestei secții față de nevoile școlilor din raionul Sărmaș. Cadrele didactice care au avut posibilitatea să meargă la „pivnița" cu materialul didactic a secției s-au putut convinge de acest lucru. Aici ele au văzut numeroase aparate stricate, planșe rupte, programe nedifuzate de ani de zile, pline de praf. Într-un cuvînt, au văzut ceea ce înseamnă lipsă de grijă față de bunurile obștești, față de școală. Ar fi timpul să se pună capăt acestei situații.

★

...Grădinița de copii din satul Pescari, raionul Gurahonț, regiunea Oradea, funcționează în condiții necorespunzătoare. Fără să țină seama de interesele școlii, șeful secției de învățămînt a aprobat ca o sală și a unui coridor care aparțineau grădiniței, pentru ca să locuiască în ele familia unui cetățean din comună. De la data de 7 aprilie de cînd aceste camere au fost date în folosință ca locuință, grădinița funcționează într-o sală mică și întunecoasă, cu totul necorespunzătoare. Tot de atunci, cadrele didactice de la școala de 7 ani pe lîngă care funcționează această grădiniță nu au cancelarie, iar atelierul școlar este instalat într-o încăpere nesatisfăcătoare. Data pînă la care aceste camere au fost date „în folosință ca locuință" a fost stabilită la 1 septembrie a.c. Ar trebui ca tovarășul Grigore Hurmuz, șeful secției de învățămînt a raionului Gurahonț, să știe că învățătorii și profesorii din raion îi cer să manifeste mai mult interes pentru a asigura școlilor condiții bune de muncă.

★

...Șeful secției de învățămînt a raionului Plenița, regiunea Craiova, este neprincipial în ceea ce privește repartizarea orelor unor profesori și învățători. În timp ce unii profesori calificați n-au catedre complete, o serie de cadre necalificate au și ore suplimentare. Tovarășei Elisabeta Iordăchescu, de pildă, profesoară calificată, i s-au repartizat numai 9 ore de limba romînă, în timp ce unor cadre didactice necalificate pentru acest obiect li s-au dat catedre complete și chiar ore suplimentare. Nefiind pe placul șefului secției de învățămînt, nici profesoara de matematică Ioana Pană nu are catedră completă, deși pregătirea ei îi dă acest drept, iar posibilități de încadrare sînt.

Abaterile acestui șef de secție sînt cunoscute în bună parte și de către conducerea secției de învățămînt a regiunii Craiova. Nu socotește aceasta că ar trebui să le privească cu mai mult simț de răspundere?

CONCURS

In conformitate cu dispozițiile cuprinse în H.C.M. Nr. 2910/1953 și ordinul ministrului Învățămîntului Nr. 3152/c/1953, Rectoratul Universității Victor Babeș din Cluj publică concurs pentru ocuparea următoarelor posturi vacante:

1. Postul de conferențiar la disciplina istorie generală modernă și contemporană, catedra de istorie generală de la Facultatea de filologie-istorie.

2. Postul de profesor șef de catedră la catedra de electricitate și optică de la Facultatea de matematică-fizică.

La concursul pentru postul de conferențiar pot participa persoanele care posedă titlul de candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar. La concursul pentru postul de profesor pot participa persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe sau gradul didactic de profesor în învățămîntul superior. La ambele posturi pot fi admiși la concurs, și fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă calificare din producție sau din aparatul de stat, precum și actualele cadre didactice cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei respective.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta o cerere rectoratului Universității Victor Babeș din Cluj, indicînd postul la care doresc să concureze. La cerere vor anexa următoarele acte (în cîte 2 exemplare):

1. autobiografia;

2. copie după diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare;

3. copie după diploma de candidat în științe (pentru postul de conferențiar) sau doctor în științe (pentru postul de profesor);

4. copie după atestatul de conferențiar sau de profesor în învățămîntul superior;

5. certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale;

6. memoriu de activitate semnat de candidat;

7. cîte 2 exemplare din lucrările sale științifice.

Cererea și actele susmenționate vor fi depuse la rectorat, în decurs de o lună de la data publicării prezentului anunț.

Concursul se va ține la data de 27 martie 1957.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 399 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 30 noiembrie 1956

CITIȚI IN ACEST NUMĂR

LA INCHEIEREA PRIMULUI TRIMESTRU

(Pag. 3-a)

Să educăm tineretul în spiritul moralei comuniste

Tineretul din R.P.R. trăiește în perioada zilelor noastre cea mai măreață epocă din istoria patriei — epoca construirii socialismului — care creează tineretului posibilități nelimitate de manifestare a energiei sale creatoare, a entuziasmului său, a dorinței sale fierbinți de a realiza fapte mari în slujba poporului.

Dar, pentru a putea să fie cu adevărat de folos patriei, pentru a putea participa în mod activ, conștient la marea operă a poporului de construire a socialismului, tineretul trebuie să fie multilateral pregătit, înarmat cu cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării naturii și societății, cu concepția marxist-leninistă despre lume, să fie capabil și competent să aplice în practică cuceririle științei și tehnicii moderne, să fie educat în spiritul moralei comuniste.

„Activitatea și comportarea tineretului nostru — arată tov. Gh. Gheorghiu-Dej — trebuie să fie călăuzite de principiile moralei comuniste. Este necesar să fie folosite toate mijloacele de educare pentru a sădi în rîndurile tinerilor calitățile înalte ale omului nou, luptător pentru socialism: cinstea și sinceritatea, curajul și spiritul de sacrificiu pentru apărarea patriei și a cuceririlor revoluționare ale poporului, capacitatea de a pune întotdeauna, mai presus de orice, interesele generale. Trebuie cultivate respectul față de virstnici, dragostea față de familie, atitudinea tovărășească".

Educarea tineretului este un proces complex și îndelungat, o problemă de mare răspundere la rezolvarea căreia participă, sub conducerea și îndrumarea partidului, numeroși factori, dintre care pe primul loc se situează școala, învățământul de toate gradele.

Cum se achită școala de sarcinile atît de importante care îi revin în educația comunistă a tinerei generații — iată o întrebare pe care trebuie să și-o pună cu toată seriozitatea și răspunderea aparatul Ministerului Învățământului și al organelor sale centrale, secțiile de învățământ, conducerile instituțiilor de învățământ și cadrele didactice, organizațiile sindicale și organizațiile U.T.M. din școli.

Este în afară de orice îndoială că rezultatele obținute în educația tineretului din școlile de cultură generală, din școlile profesionale și tehnice și din instituțiile de învățământ superior sînt importante. S-a îmbunătățit an de an atitudinea elevilor și studenților față de învățătură și, ca urmare, a scăzut mereu numărul de corijenți și repetenți și a crescut nivelul pregătirii tineretului. Au crescut spiritul de disciplină în rîndurile elevilor și studenților, respectul lor față de părinți și profesori, s-a îmbunătățit comportarea lor în interiorul instituțiilor de învățământ și în viața din afara acestora. În învățământul de cultură generală sînt din ce în ce mai mulți elevii cu situație bună și foarte bună la învățătură și cu note maxime la purtare.

În fiecare an școlile de toate gradele dau patriei promoții de absolvenți tot mai bine pregătiți care intră în marea armată a clasei muncitoare, a oamenilor muncii din agricultură, în rîndurile inginerilor și tehnicienilor, ale cadrelor didactice și medicale, participînd cu însuflețire la dezvoltarea economiei și culturii. Numeroși tineri din școlile profesionale și-au însușit în mod temeinic meseria aleasă și la sfîrșitul școlii au devenit în scurt timp fruntași ai întrecerii socialiste, raționalizatori, inovatori. Ca urmare a creșterii conștiinței studenților, a simțului de răspundere și a eforturilor celor mai mulți dintre ei pentru a-și îndeplini principala lor îndatorire — pregătirea profesională — mulți ingineri, tineri absolvenți ai instituțiilor de învățămînt superior, se bucură de aprecierea muncitorilor și a cadrelor tehnice cu experiență pentru contribuția lor importantă la dezvoltarea producției.

În obținerea acestor rezultate un rol de seamă l-au avut cadrele didactice. Marea majoritate a cadrelor didactice muncește cu abnegație și patriotism pentru îndeplinirea sarcinilor de cinste încredințate de partid și guvern, de întregul nostru popor muncitor.

Toate acestea sînt rezultate îmbucurătoare care trebuiesc consolidate și dezvoltate. În același timp avem datoria să nu trecem neobservate lipsurile, uneori destul de serioase, care mai frînează încă succesul muncii educative în rîndurile tineretului.

Față de sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului în domeniul creșterii și educării cadrelor necesare economiei și culturii socialiste în plină dezvoltare, munca politico-educativă în rîndurile elevilor și studenților este rămasă în urmă. Ea este rămasă în urmă și față de realizările dobîndite în ridicarea nivelului procesului de învățămînt. În activitatea multor pedagogi se manifestă o separare artificială, cu totul nejustificată și dăunătoare a procesului instructiv de activitatea educativă. Așa se explică faptul că printre elevi și studenți se găsesc elemente care își pierd o bună parte a timpului cu preocupări minore și învață superficial, în grabă, abia atunci cînd exemenele sau alte forme de verificare a cunoștințelor bat la ușă. Mai sînt tineri, deși puțini la număr, care manifestă atitudini nedemne față de colegi și colege, lipsă de respect față de profesori, atitudine necivilizată în societate, lipsă de grijă față de bunurile obștești din școli și facultăți, din internate, cămine și cantine. Pe alocuri mai apar manifestări ale naționalismului, întreținut de elemente dușmănoase, cărora nu le plac prietenia și frăția ce s-au închegat și se dezvoltă între oamenii muncii romîni și de diferite naționalități din patria noastră.

Care este cauza rămînerii în urmă a muncii educative în rîndurile elevilor și studenților? La baza slăbiciunilor muncii politico-educative în rîndurile elevilor și studenților stă faptul că începînd cu unele direcții și servicii din Ministerul Învățămîntului și continuînd cu organele locale de învățămînt și cu cadrele didactice, aceastămuncă a fost în multe cazuri subapreciată. În cursul lunii octombrie s-a analizat la minister felul cum a decurs munca pentru deschiderea anului școlar 1956—1957 în învățămîntul de cultură generală, învățămîntul profesional și tehnic și învățămîntul superior. Pe baza acestei analize au fost luate importante măsuri organizatorice, didactico-metodice și de îmbunătățire a bazei materiale a învățămîntului în noul an școlar. Era cel mai nimerit prilej pentru a se fi trasat sarcini precise și în vederea îmbunătățirii muncii educative în anul școlar 1956—1957. Din păcate, cu excepția cîtorva măsuri într-adevăr concrete, dar care nu pot rezolva decît anumite aspecte ale activității educative, indicațiile date cu privire la munca politico-educativă în rîndurile elevilor și studenților au fost mult prea generale pentru o problemă atît de complexă și de importantă.

În ultimii ani s-au obținut rezultate din ce în ce mai bune pe linia controlului și îndrumării procesului de învățămînt. Lucrurile nu stau însă astfel și în privința muncii educative. Inspectorii teritoriali precum și metodiștii secțiilor de învățămînt nu acordă muncii educative atenția cuvenită. Trebuie să cauți mult pînă să găsești un proces verbal încheiat de inspectori în care să se facă observații concrete cu privire la munca educativă. Nici conducătorii instituțiilor de învățămînt nu se preocupă întotdeauna în mod sistematic, organizat, de soluționarea importantelor probleme ale muncii educative. Unii dintre ei comit chiar serioase greșeli în rezolvarea unor astfel de probleme. La școala medie nr. 11 din Capitală, bunăoară, se recurge cu o condamnabilă ușurință la eliminarea elevilor de către conducerea școlii fără consultarea consiliului pedagogic.

Educarea elevilor și studenților depinde în primul rînd de ceea ce învață ei în însuși procesul de învățămînt. Lecțiile, prelegerile, seminariile constituie nu numai mijloace de transmitere a cunoștințelor științifice ci și mijloace de educare a tineretului. Dar educarea nu este un proces spontan. Greșesc acei pedagogi care își închipuie că singura lor obligație este predarea cunoștințelor și asigurarea însușirii lor de către elevi și studenți. Cunoștințele trebuie predate de pe pozițiile materialismului dialectic asigurîndu-se o însușire activă, conștientă, astfel încît ele să aibă o influență determinantă asupra formării concepției științifice a tineretului despre lume, asupra cultivării celor mai nobile virtuți ale omului înaintat al societății socialiste.

Cadrele didactice nu-și pot considera îndeplinită misiunea dacă nu contribue activ la formarea conștiinței cetățenești și patriotice a tineretului, la educarea lui în spiritul moralei comuniste atît în cadrul procesului de învățămînt cît și prin munca ideologico-politică ce se duce în rîndurile elevilor și studenților în afara procesului de învățămînt. Un bun pedagog nu poate uita niciodată că o îndrumare competentă, un sfat prietenesc venit din partea profesorului, poate avea pentru fiecare tînăr o importanță hotărîtoare în anumite momente ale vieții lui. Dar, pentru a putea da asemenea sfaturi este necesară o temeinică cunoaștere a tinerilor pe care îi educăm, a preocupărilor lor multilaterale, a planurilor lor creatoare de viitor, a aspirațiilor lor. Multe cadre didactice obțin bune rezultate în educarea tineretului tocmai datorită unei astfel de cunoașteri. Sînt însă destule cadre didactice și în special în învățămîntul superior care încă n-au înțeles acest lucru. O parte a cadrelor

(Continuare în pag. IV-a)

Un nou concurs pentru cea mai bună parcelă experimentală

Concursul „Pentru cea mai bună parcelă experimentală" organizat de Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și „Gazeta învățămîntului" în aprilie 1956 și încheiat recent, s-a bucurat de un mare succes în rîndul cadrelor didactice. Rezultatele obținute în activitatea parcelelor experimentale care au participat la concurs înseamnă un pas înainte pe calea politehnizării învățămîntului.

Dat fiind că numeroase cadre didactice au propus organizarea unui asemenea concurs și pentru anul școlar 1956—1957, Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și „Gazeta învățămîntului" anunță deschiderea unui nou concurs „Pentru cea mai bună parcelă experimentală".

La acest concurs se pot înscrie școlile elementare de 4 ani, școlile de 7 ani și școlile medii care au sau care vor organiza anul acesta parcele experimentale. Înscrierea se va face prin comitetele sindicale orășenești sau raionale ale muncitorilor din învățămînt, pînă la data de 15 decembrie a.c.

Criteriile de premiere sînt următoarele: organizarea și aspectul general al parcelei, activitatea metodică și științifică, conținutul educativ al lucrărilor practice, formarea deprinderilor practice agricole ale elevilor, activitatea de popularizare în rîndul țărănimii muncitoare a metodelor agrotehnice înaintate.

Concursul se încheie la data de 30 august 1957. Comitetele sindicale raionale și orășenești vor alcătui comisii pentru aprecierea activității pe parcelele experimentale înscrise la concurs. Din aceste comisii vor face parte: președintele comitetului sindical orășenesc sau raional al muncitorilor din învățămînt, responsabilul comisiei pentru munca profesională din comitetul sindical respectiv, șeful secției de învățămînt sau un inspector școlar, un metodist de științe naturale și un metodist de pedagogie, doi profesori de științe naturale. Din comisii va face parte și un inginer agronom indicat de secția agricolă a statului popular respectiv.

Comisiile raionale vor îndruma și controla activitatea pe parcelele experimentale înscrise la concurs, selecționînd pentru premiere pe cele mai bune dintre ele.

C.C. al S.M.I. și „Gazeta învățămîntului" vor alcătui comisia centrală, care va fi compusă din 11 membri.

În cursul lunii august 1957 se va organiza expoziția raională privitoare la activitatea parcelelor experimentale care participă la concurs, iar la sfîrșitul lunii septembrie 1957 se va organiza expoziția pe țară a celor mai bune parcele experimentale.

Comitetul Central al S.M.I. și „Gazeta învățămîntului" vor acorda premii pentru cele mai bune parcele experimentale pe raion. Aceste premii vor consta într-o excursie gratuită în capitala patriei noastre, pentru conducătorii activității de pe parcelă, biblioteci conținînd lucrări de specialitate și beletristice, material didactic.

Cele mai bune parcele experimentale pe țară vor primi următoarele premii: excursii gratuite în U.R.S.S. oferite conducătorilor activității de pe aceste parcele, premii constînd în aparate de radio și premii constînd în aparate de fotografiat.

Colectivele secțiilor de învățămînt și comitetele sindicale raionale și orășenești ale muncitorilor din învățămînt care vor reuși să antreneze efectiv în concurs un număr mare de parcele experimentale vor fi de asemenea premiate.

Lămuriri suplimentare în legătură cu acest concurs se vor trimite comitetelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt, iar unele se vor publica ulterior în „Gazeta învățămîntului".

Instructoarea de pionieri

O discuție oarecum neplăcută des pre ținută...

De aproape doi ani Constanța Son este instructoare superioară de pionieri. Își cunoaște și își iubește mult munca. Îi știe pe nume nu numai pe pionieri dar și pe elevii din primele clase. Lucrul nu este de loc de mirare. Constanța Son vine la școală în fiecare dimineață la ora 8 și se ocupă de clasele „mici", iar după amiază, odată cu elevii claselor V-VII revine iar în școală. De dimineața pînă seara nu-și găsește răgaz: asistă la lecții, stă de vorbă cu elevii, discută cu învățătorii, cu diriginții, cu directoarea școlii, pregătește adunările pionierești.

Se ocupă în aceeași măsură atît de pionieri cît și de cei ce urmează să fie abia primiți în rîndurile organizației. Nu de puține ori, pentru a-i cunoaște mai bine, îi urmărește pe elevii clasei a II-a la lecții. Stînd apoi de vorbă cu ei îi laudă sau le face observație după felul cum s-au pregătit pentru lecțiile din acea zi. Mulți elevi ai clasei a II-a, viitori pionieri, își exprimă dorința de a participa la adunările pionierești. De cîteva ori, instructoarea superioară i-a invitat la adunările cu temă ale clasei a III-a.

În activitatea ei, instructoarea superioară de la școala de 7 ani nr. 127 din Capitală se sprijină pe colectivul de conducere al unității.

De altfel, pionierii din școală o urmează în toate acțiunile. Chiar „veteranii", absolvenții din anii trecuți, mai țin și acum legătura cu școala. Mulți dintre ei, elevi la școala medie nr. 22, sînt azi instructori de detașament la școala în care au început să învețe.

Mioara Dumitrescu, acum elevă în clasa a VIII-a, a cerut să fie instructoare de detașament la clasa fostei ei învățătoare, tovarășa Ionescu. Și într-adevăr, ea lucrează în acest an ca instructoare a clasei a IV-a.

Luminița Huidovici, Ileana Mănăilă, Sanda Constantinescu, colege ale Mioarei Dumitrescu, sînt și ele instructoare de detașament la aceeași școală.

Mulți dintre pionierii de la școala nr. 127 sînt încadrați în anumite cercuri la Palatul Pionierilor. În anul trecut, elevii s-au înscris în cercuri fără a se consulta cu părinții, ceea ce a făcut ca, în cursul anului școlar, mulți să nu mai poată frecventa cercurile, tocmai din cauza părinților. Pentru a evita această stare de lucruri, la începutul acestui an instructoarea a căutat să-și asigure și în această privință sprijinul părinților. După ce a stat de vorbă cu pionierii în legătură cu înscrierea lor în diferite cercuri, Constanța Son a cerut consimțămîntul și sprijinul fiecărui părinte în parte.

În cadrul cercurilor, pionierii școlii nr. 127 au obținut rezultate dintre cele mai bune. Așa, de pildă, pentru activitatea rodnică pe care a desfășurat-o la Palat în cadrul cercului „foto" timp de trei ani, drept recompensă, eleva Irina Petrescu-Cerna a fost luată în vara aceasta în excursie în R.P. Bulgaria.

Tot din inițiativa organizației și la îmboldul instructoarei superioare, pionierii au participat cu bune rezultate la concursul de trotinete, la spartachiada pionierilor, la concursul de mîini îndemînatice.

Însoțiți de instructoarea lor, pionierii și elevii vizionează aproape în fiecare duminică filme pentru copii la cinematografele din cartier ale căror subiecte le discută apoi pe clase.

În munca ei, instructoarea de pionieri colaborează cu directoarea școlii, cu învățătorii, cu diriginții.

Un sprijin deosebit primește Constanța Son din partea tovarășei Antoaneta Hagiu, diriginta clasei a VII-a. Tovarășa Xenia Sirin, diriginta clasei a V-a „A", atrage adeseori atenția tov. instructoare asupra celor mai interesante articole publicate în presa sovietică în legătură cu activitatea pionierească. Aceeași profesoară urmărește îndeaproape evoluția fiecărui elev în parte, și-i atrage instructoarei superioare atenția asupra unuia sau altuia dintre elevi care ar putea să fie pregătit pentru a intra în rîndurile organizației de pionieri.

În aceeași măsură este sprijinită instructoarea de pionieri de către tov. Mihail Stamate, învățător la clasa a III-a, și de tov. Valeria Protopopescu, învățătoarea clasei a II-a.

Adeseori instructoarea superioară părăsește școala pentru a fi tot aproape de elevi, dar de data aceasta la ei acasă. Vizitele la domiciliu o ajută să cunoască condițiile în care trăiesc copiii, să țină o legătură strînsă cu părinții.

Multe lucruri frumoase s-ar mai putea spune în legătură cu activitatea instructoarei superioare de pionieri Constanța Son. S-ar putea vorbi despre numărul mare de abonamente la publicațiile pentru copii și tineret, despre felul cum îi ajută pe cei care la un moment dat au rezultate mai slabe la învățătură, despre activitatea pe care o desfășoară ca instructoare la Palatul Pionierilor în cercul de croitorie și în ansamblul coral din care face parte, despre felul în care știe să antreneze pionierii la acțiuni obștești etc.

Întreaga ei activitate explică în mare măsură faptul că elevii la absolvire părăsesc școala cu părere de rău și doresc apoi să revină ca instructori de detașamente.

VIRGINIA POPOVICI

A 9-a sesiune a Marii Adunări Naționale

Oamenii muncii din patria noastră au urmărit cu un deosebit interes lucrările celei de a 9-a sesiuni a Marii Adunări Naționale. Poporul nostru știe că Marea Adunare Națională a elaborat întotdeauna măsuri care au dus la continua întărire a statului nostru democrat-popular, la consolidarea unității de nezdruncinat dintre partid, guvern și popor.

În această sesiune Marea Adunare Națională a hotărît modificarea legii nr. 9/1952 pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională, a votat legea pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale în intervalul dintre sesiuni și a aprobat declarația guvernului R.P.R. cu privire la propunerile guvernului sovietic în problema dezarmării și micșorării încordării internaționale.

Modificările aduse legii pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională sînt o puternică mărturie a întăririi continue a regimului nostru de democrație populară, a statului democrat-popular, o dovadă grăitoare a dezvoltării unității moral-politice a oamenilor muncii în jurul partidului și guvernului. Ca urmare a acestor realizări a devenit posibil în prezent să se acorde dreptul de a lua parte la alegeri și unor categorii de cetățeni care în trecut erau lipsiți de acest drept. În acest fel sistemul nostru electoral nu va mai cuprinde categorii de persoane care să fie excluse de la drepturile electorale, iar universalitatea votului va fi desăvîrșită.

Lărgirea dreptului de vot constituie o dovadă a tăriei regimului nostru, o dovadă a superiorității incontestabile a democrației noastre socialiste asupra „democrației" burgheze. În timp ce în țările capitaliste se restring drepturile și libertățile democratice, făcîndu-se în schimb multă zarvă în jurul pretinsei „democrații" burgheze, în țara noastră are loc o lărgire a libertăților democratice, o lărgire a democrației noastre socialiste. În același timp însă poporul nostru își sporește vigilența revoluționară. El nu va permite niciodată dușmanilor interni și externi ai patriei noastre să folosească libertățile noastre democratice pentru a lovi în regimul de democrație populară, în viața noastră pașnică, în munca noastră fermă de construire a socialismului.

O mare însemnătate are votarea de către Marea Adunare Națională a declarației guvernului țării noastre cu privire la propunerile Uniunii Sovietice în problema dezarmării și micșorării încordării internaționale. Textul declarației guvernului R.P.R. a întrunit aprobarea unanimă a deputaților Marii Adunări Naționale.

În această perioadă cînd în situația internațională s-a produs, datorită politicii cercurilor agresive, o anumită încordare, Declarația guvernului patriei noastre exprimă, odată mai mult, politica de pace și colaborare internațională a guvernului R.P.R., solidaritatea frățească cu toate țările marelui și puternicului lagăr socialist în frunte cu Uniunea Sovietică.

Guvernul țării noastre se declară de acord și sprijină întru totul propunerile făcute de guvernul sovietic în declarația sa din 17 noiembrie a.c. în problema dezarmării și a micșorării încordării internaționale. Punerea în practică a măsurilor propuse de guvernul sovietic reprezintă, după cum se arată în declarația guvernului R.P.R., o cale sigură de înlăturare a primejdiei războiului, de creare a condițiilor unei colaborări pașnice trainice între toate statele.

Ținînd seama de faptul că în ultimul timp, datorită agresiunii Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului, datorită acțiunilor acestor state îndreptate și împotriva altor state din Orientul apropiat, precum și datorită dezlănțuirii în Ungaria, de către forțele reacțiunii și ale războiului, a putchului contrarevoluționar, situația internațională s-a agravat în mod primejdios, guvernul romîn consideră că trebuie acționat grabnic și cu toată hotărîrea pentru punerea în aplicare a măsurilor propuse de guvernul sovietic.

Poporul romîn urmărește cu vigilență acțiunile cercurilor agresive și participă în mod activ la eforturile țărilor iubitoare de pace, la eforturile tuturor popoarelor pentru a pune frîu agresorilor. Noi nu putem privi cu indiferență uneltirile războinice care primejduiesc viața și munca noastră pașnică. Oamenii muncii din țara noastră sînt conștienți că cercurile imperialiste, foștii exploatatori rîvnesc la restabilirea domniei lor în Romînia.

Republica Populară Romînă nu mai este însă țara în care imperialiștii dictau după cum le era voia. Datorită marilor sale realizări economice, politice și sociale înfăptuite de clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare care deține întreaga putere de stat, Romînia democrat-populară reprezintă o forță capabilă să zdrobească orice acte agresive din partea acelora care vor să răpească drepturile și libertățile poporului, să aducă vreo atingere construcției sale pașnice.

Țara noastră are astăzi prieteni mulți, încercați și puternici. Dezvoltarea continuă spre socialism, apărarea integrității și suveranității de stat a țării noastre sînt garantate și prin faptul că R.P.R. face parte din marea familie a țărilor socialiste în frunte cu U.R.S.S. și R. P. Chineză care reprezintă o forță invincibilă pusă în slujba păcii. Adîncind în permanență și dezvoltînd relațiile sale de prietenie, colaborare și într-ajutorare cu toate țările socialiste pe baza principiilor leniniste ale egalității în drepturi, respectului mutual și neamestecului în treburile interne, Republica Populară Romînă luptă, cu toată energia, împreună cu toate țările iubitoare de pace pentru micșorarea încordării internaționale și preîntîmpinarea izbucnirii unui nou război, pentru pace în întreaga lume.

EXCURSII PENTRU PEDAGOGI

Pe adresa C.C. al S.M.I., ca și pe adresa redacției noastre, au sosit și continuă să sosească numeroase scrisori în legătură cu excursiile didactico-științifice pe care le-a organizat sindicatul pentru cadrele didactice în timpul vacanței de vară. Este de prisos să se mai sublinieze ecoul stîrnit de această acțiune largă, de masă, în rîndul pedagogilor. Pe o perioadă de 8—12 zile cadrele didactice au avut posibilitatea să cunoască frumoasa noastră patrie, ritmul construcțiilor mărețe în care este angajat poporul nostru și, mai ales, să se familiarizeze cu cunoașterea bazelor producției și tehnicii moderne. Recreative, și mai ales instructive, excursiile didactico-științifice au însemnat un început promițător pe linia sprijinirii învățătorilor și profesorilor în pregătirea acestora pentru a face față cu cinste uneia dintre cele mai importante și mai actuale sarcini ale învățămîntului nostru — aceea a politehnizării lui.

Analizînd, de curînd, felul cum s-au desfășurat excursiile didactico-științifice din anul acesta, prezidiul C.C. al S.M.I. a găsit necesar să treacă la o și mai mare extindere a sistemului de excursii pentru cadrele didactice. Se preconizează ca în anul viitor pentru a da posibilitatea participării unui număr cu mult mai mare de pedagogi, excursiile să fie organizate direct de comitetele sindicale raionale și orășenești, urmînd ca C.C. al S.M.I. să asigure baze turistice în centrele importante care urmează a fi vizitate.

În anul viitor se vor organiza cu ajutorul asociațiilor științifice excursii pe specialități. Noul sistem de organizare a excursiilor impune comitetelor sindicale raionale și orășenești ale muncitorilor din învățămînt să treacă la măsuri pregătitoare încă de pe acum. Fixarea traseelor și discutarea lor cu cît mai mulți pedagogi, luarea unor măsuri organizatorice, popularizarea traseelor etc. sînt numai cîteva din sarcinile comitetelor sindicale raionale și orășenești ale muncitorilor din învățămînt pentru a continua și dezvolta începutul promițător cu privire la organizarea excursiilor didactico-științifice.

Fotoreportaj pentru Gazeta învățămîntului

PRIETENI BUNI: Violeta Dumitrescu și Cornel Sterescu, „elevi" la grădinița nr. 34 din București, se întîlnesc în fiecare zi, pe drumul spre grădiniță (stînga); politețea înainte de orice (sus, dreapta); ...și la „garderobă" Cornel este cel care ajută pe Violeta să se dezbrace (jos, stînga); o construcție importantă, realizată prin eforturi comune (jos, dreapta).

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Despre organizarea cercurilor de elevi în școala medie

După ce diriginții și profesorii care conduc cercurile din școala noastră au organizat în toate clasele (de la a V-a pînă la a X-a) convorbiri desre caracterul și scopurile cercurilor, iar gazetele de perete și stația de radioemisiune a școlii au complectat aceste convorbiri arătînd caracteristicile concrete ale cercurilor, în acestea s-au înscris mulți elevi din toate clasele.

Experiența noastră ne convinge că munca comună în același cerc a elevilor din clasele V—VIII alături de elevii claselor a IX-a sau a X-a aduce elevilor mai mici mult folos și este justificată din punct de vedere pedagogic. Iată un exemplu caracteristic: Vasili D., elev în clasa a VI-a, lucrînd în cercul de radiotehnică împreună cu elevii din clasele a IX-a și a X-a, a montat sub conducerea lor, un electromotor. Deși în comparație cu modelele complicate executate de elevii claselor mai mari motorul lui arăta deajuns de primitiv, opinia publică a școlii n-a ignorat această realizare; despre ea s-a vorbit la adunările pe clase, s-a scris la gazeta de perete; autorul modelului a fost citat într-un ordin de zi al directorului; de asemenea, el a participat la expoziția de lucrări ale elevilor din vara anului 1954. Clasa se mîndrește cu „constructorul" ei. Exemplul lui a fost urmat și de alți elevi din clasa a VI-a, înscriși în același cerc.

Problema efectivului de elevi al unui cerc a fost rezolvată în modul următor în școala noastră: întrucît fiecare membru al cercului se obligă să îndeplinească o anumită muncă prevăzută în plan, conducătorul cercului trebuie să-i acorde un ajutor concret; aceasta se poate realiza numai dacă în cerc nu sînt mai mult de 20 de elevi. Excepție face numai cercul de muzică (de cor), în care intră pînă la 120 de elevi.

Năzuind ca munca în cercuri să cuprindă majoritatea elevilor, colectivul nostru pedagogic a obținut ca din cei 800 de elevi ai școlii să lucreze în cercuri aproape 600.

Timpul și locul activității în fiecare cerc sînt precis determinate. Cercurile lucrează de două ori pe lună, după un program riguros, stabilit de directorul de studii; unele încalcă însă uneori acest program, cu aprobare specială, și se întrunesc mai des.

Majoritatea cercurilor lucrează seara. Cercurile tehnice își desfășoară activitatea în atelierele școlare, unde există instrumente, bancuri de lăcătușerie și tîmplărie, strunguri pentru metal, mașini de găurit și geluitoare pentru lemn. Însă atelierul nu poate satisface trebuințele tuturor cercurilor tehnice: de aceea, activitatea unora dintre ele se desfășoară în cabinetele de fizică și chimie. În general, însă, atelierul școlar are un rol foarte însemnat în dezvoltarea muncii cercurilor, deoarece toate cercurile tehnice vor să lucreze acolo unde există mese de tîmplărie și strunguri.

Diriginții și directorul de studii urmăresc ca elevii să nu fie supraîncărcați cu activități în cerc, ca participarea la cercuri să nu primejduiască succesele la învățătură sau sănătatea elevilor. Pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor, conducătorii cercurilor planifică munca astfel, încît activitatea în fiecare cerc să nu treacă de două ore pe săptămînă.

In practica unor școli s-a încetățenit o asemenea regulă: elevii slabi sau mediocri nu sînt primiți în cercuri. Însăși viața arată că această regulă este dăunătoare. În fiecare caz determinat noi discutăm cu elevul slab, cu scopul de a stabili în ce măsură îl interesează munca în cerc, în ce măsură are tendința să lupte pentru onoarea școlii și să devină un elev fruntaș. Antrenarea elevilor mediocri și slabi în munca cercurilor nu-i înspăimîntă pe profesorii noștri, deoarece ei știu că, printr-o organizare bună, participarea la cercuri dă rezultate pozitive, ceea ce reprezintă o înaltă răsplată a muncii lor.

In decurs de trei ani în școala noastră n-a fost nici un caz de eliminare din cercuri pentru rezultate proaste la învățătură; în același timp, se pot aduce multe exemple de elevi slabi care, devenind membri activi ai cercurilor, și-au schimbat treptat atitudinea față de învățătură. Astfel B. elev în clasa a IX-a, rămăsese în urmă la învățătură în primul pătrar al anului școlar 1955/1956. Cu toate acestea, în al doilea pătrar el a fost primit ca membru în cercul „Mîini îndemînatice" și apoi a intrat în cercul de confecționare a materialului didactic pentru chimie. Acum acest elev lucrează cu pasiune în cercuri, creează lucruri frumoase și valoroase. El nu-și irosește zadarnic timpul liber și, ceea ce este mai important, a devenit un elev bun.

Antrenînd în mod conștient la munca cercurilor elevi care nu manifestă interes pentru unul sau altul dintre obiectele de învățămînt, sau care încalcă disciplina, noi ne-am convins prin experiența proprie că munca în cercuri ajută la reeducarea lor.

Conducătoarea unuia dintre cercurile de matematică, tov. M. M. Beliaeva, a constatat că unii elevi din clasa a VIII-a, care înainte încălcau disciplina la lecțiile de matematică și căpătau note de 3, au devenit acum membri activi ai cercului, îndeplinesc cu pasiune lucrările de executare a modelelor de corpuri geometrice. Și mai însemnat este însă faptul că ei și-au schimbat radical comportarea la lecții și au ajuns în rîndurile celor mai buni elevi din clasă. Aceleași observații le-a făcut și conducătoarea cercului de limba engleză, tov. Z. N. Muradova, despre elevii P. și N. din clasa a IX-a.

Munca în cercuri nu numai că duce la lărgirea și consolidarea cunoștințelor, dar ajută în același timp elevilor să-și determine înclinațiile și să se hotărască încă din școală asupra profesiunii lor viitoare. Mulți absolvenți din anii trecuți, pasionați de munca în cercurile tehnice, învață acum la școala tehnică de construcții de mașini din Armavir și în institutele tehnice de învățămînt superior, sau lucrează în uzine ca strungari și lăcătuși.

In general, cercurile din școala noastră sînt conduse de profesori, dar în unele cazuri admitem și excepții. Tov. Poltava, mama unuia dintre elevii școlii, care este o bună specialistă și lucrează ca instructor la fabrica de confecții, conduce cu succes cercul de croit și cusut. Cercul de aeromodele și navomodele este condus de A. și S., elevi în clasa a X-a, „specialiști" în aceste domenii; cercul de șah este condus de S. elev în clasa X-a, iar grupa de dans este condusă de Z., elev în clasa a IX-a. Acești conducători, aleși dintre cei mai buni elevi, se achită cu cinste de îndatoririle lor. Ei lucrează la fel de îngrijit și sînt tot atît de exigenți ca și profesorii, asigură disciplina în cerc și se pricep să deștepte interesul copiilor. Ei nu manifestă nici superficialitate, nici îngîmfare, iar în ce privește sarcinile lor se comportă foarte serios, îndeplinindu-și toate obligațiile.

Munca productivă neîntreruptă în cercuri cere cheltuieli materiale, cere o anumită bază materială. In vara anului 1955, elevii noștri au primit de la sovhozul care ne patronează, pentru munca lor în timpul strînsului recoltei, 3,600 de ruble; în ianuarie 1956, au primit de la întreprinderea „Zagotzerna" alte 600 de ruble. Conform hotărîrii elevilor, acești bani au fost folosiți pentru dezvoltarea muncii în afară de clasă și, înainte de toate, pentru munca în cercuri. Cu ajutorul întreprinderilor care ne patronează și al comitetului de părinți, școala și-a procurat fier, placaj, tablă, vopsele, lămpi de radio, hîrtie, clei, carton etc.

Școala noastră a stabilit o strînsă legătură cu inginerii, tehnicienii și muncitorii din uzinele și fabricile orașului. Conducătorii cercurilor tehnice se adresează deseori, pentru consultații, inginerilor din uzine și de la stațiunea electrică, organizează cu ajutorul lor excursii ale membrilor cercurilor în producție. Uneori, elevilor li se dă posibilitatea să folosească, pentru executarea unor detalii complicate ale modelelor, cele mai perfecționate instrumente din uzine.

V. S. IAROVOI
profesor la școala medie nr 15 din Armavir, regiunea Krasnodar
(Urmare în nr. viitor)

INTR-UN ORAȘ NOU

Clădirea nou construită a școlii medii din orașul Komsomolsk-pe-Volga.

Pedagogii comuniști luptă pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor

Preintîmpinarea supraîncărcării elevilor preocupă în mod deosebit organizația de partid din școala noastră. După încheierea anului școlar trecut, atît în ședințele de birou cît și în adunările organizației de partid această problemă a fost analizată și discutată mult, căutîndu-se metodele cele mai juste pentru rezolvarea ei.

Evitarea supraîncărcării elevilor a pus sarcini importante în fața tuturor cadrelor didactice din școala noastră și, în deosebi, în fața comuniștilor.

Pedagogii comuniști au atras în lupta pentru a asigura înlăturarea supraîncărcării elevilor întregul colectiv didactic. Îndată după consfătuirile raionale, profesoara comunistă Aurora Blănaru, directoarea școlii, a verificat planificarea materiei pe trimestrul I, a discutat cu pedagogii școlii, insistînd ca planificarea să fie cît mai justă și mai bine chibzuită, să nu depășească prevederile programei școlare. De asemenea, tovarășa Blănaru a prevăzut, în planul ei de asistențe la lecții, urmărirea volumului de teme date elevilor.

Colectivul pentru alcătuirea orarului pe școală, în frunte cu tov Teodora Firley, profesoară de matematică s-a străduit să întocmească cît mai rațional orarul. Totuși, în această privință au mai fost lipsuri. Astfel, matematica se preda și ultima oră, ceea ce satisfăcea mai curînd unele interese personale ale cadrelor didactice decît cerințele pedagogice. În urma îndrumărilor date de organizația de partid prin pedagogul comunist Titus Minea, directorul adjunct al școlii, orarul școlii a fost de curînd refăcut și pentru trimestrul al II-lea s-a realizat o mai justă repartiție a obiectelor în cadrul săptămînii și al fiecărei zile, evitîndu-se astfel în bună parte supraîncărcarea elevilor.

Una dintre cele mai bune căi de luptă împotriva supraîncărcării elevilor o constituie justa organizare și desfășurare a lecției. Tocmai în această privință își îndreaptă eforturile pedagogii din școala noastră. Comunista M. Hincu, profesoară de istorie, de pildă, se pregătește temeinic pentru lecție, reușind să atragă atenția și interesul elevilor față de cunoștințele predate, printr-o expunere clară, colorată și vie a faptelor istorice. Înlăturînd memorarea multor date neesențiale, tov. Hincu ușurează mult însușirea cunoștințelor de către elevi și previne supraîncărcarea lor.

Noi am constatat că unii pedagogi nu verifică în mod regulat însușirea cunoștințelor. De aceea elevii lor se deprind să nu-și pregătească lecțiile zilnic, ci doar la anumite intervale de timp, atunci cînd bănuiesc că profesorul incepe să-i asculte. Este lesne de închipuit la ce poate duce aceasta: la o muncă neritmică, la concentrarea tuturor eforturilor elevilor în ultimele săptămîni ale trimestrului. Alți profesori, dimpotrivă, acordă prea mult timp verificării, din care cauză predarea cunoștințelor, înghesuită la sfîrșitul orei, capătă un caracter superficial și elevii sînt nevoiți să muncească prea mult acasă.

Analizînd aceste lipsuri, organizația de partid a propus conducerii școlii să acorde mai multă atenție bunei organizări a predării lecțiilor, dozării mai juste a temelor pentru acasă. Pe baza propunerilor organizației de partid, conducerea școlii a luat, printre alte măsuri, și inițiativa de a organiza săptămînal ședințe scurte ale diriginților cu profesorii claselor respective, la care se discută și se stabilesc pe discipline temele ce urmează să fie date elevilor pentru acasă în săptămîna următoare. În felul acesta s-a reușit să se înlăture, în mare măsură, supraîncărcarea elevilor în special la matematică și limba română.

Pentru perioada tezelor trimestriale, organizația de bază a vegheat la respectarea întru totul a instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului, care prevăd o teză la două zile, cît și reducerea temelor pentru acasă date elevilor în zilele cînd sînt programate teze. S-a mai hotărît să se suspende activitatea cercurilor pe materii, să se întrerupă activitățile sportive în afara orelor programate în orarul școlii, să se reducă numărul sarcinilor pentru fiecare școlar la cel mult una, astfel ca activitatea extrașcolară să nu constituie o povară în plus în munca elevilor pentru pregătirea tezelor.

Organizația de partid din școală îndrumă și activitatea organizației de pionieri și de tineret în lupta pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor. În perioada tezelor, de pildă, organizația de partid a cerut organizațiilor de tineret să-și restrîngă ședințele și să se limiteze timpul lor la jumătate de oră, să controleze felul în care sînt repartizate sarcinile pe elevi.

In lupta pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor are o mare însemnătate și legătura cu părinții. In această privință constituie un bun exemplu activitatea comunistei Elena Chiriac, învățătoare la clasa I-a. Printr-o strînsă legătură cu părinții, tovarășa Chiriac a reușit ca aceștia să respecte regimul zilnic al elevilor, care au astfel timp suficient pentru învățătură și pentru joc. De asemenea, tov. prof. Valer Vedeleanu a stabilit un regim zilnic al elevului care a fost prelucrat cu părinții elevilor în ședințe plenare. Îndeplinirea acestui regim este urmărită la domiciliul elevilor. Regimul de muncă zilnic al elevului alcătuit de acest profesor a fost însușit și adaptat condițiilor respective și de către alți învățători și diriginți din școală.

In lupta pentru evitarea supraîncărcării elevilor organizația de partid din școala noastră mai are multe de făcut. In planul nostru de muncă ne-am propus să organizăm o consfătuire cu toate cadrele didactice în care să se discute problema înlăturării supraîncărcării elevilor, să sprijinim conducerea școlii în organizarea unui schimb de experiență cu pedagogii de la alte școli, să îndrumăm îndeaproape organizațiile de tineret pentru ca și ele să susțină această acțiune a școlii.

DUMITRA POSEA
secretara organizației de partid a școlii medii nr. 6 din Orașul Stalin

Prin muncă obștească și autoimpunere

La 25 km departe de București, pe malul rîului Argeș, este situată comuna Gostinari din raionul Vidra. La marginea acestei comune se află satul Rudari. În anii regimului burghezo-moșieresc copiii din satul Rudari nu se puteau bucura de binefacerile învățăturii, deoarece școala din comuna Gostinari era mult prea departe.

In anii puterii populare a luat ființă o școală care a funcționat inițial într-o cameră a secției gospodăriei de stat din satul Rudari. Odată cu creșterea numărului elevilor s-a simțit nevoia unui local propriu. Din inițiativa organelor locale ale puterii de stat, cu sprijinul comitetului raional P.M.R., s-a hotărît să se construiască un local de școală la marginea comunei Gostinari.

Locuitorii satului Rudari, mobilizați de învățătorul Gheorghe Potamian și sprijiniți îndeaproape de organizația de partid, au început să confecționeze cărămizi prin muncă voluntară. În această activitate s-au evidențiat țăranii muncitori: Constantin Dincă, Nicolae Furtună, Neagu Mușat, Grigore Vasileanu, precum și bătrînul Vasile Stoica în vîrstă de peste 60 de ani, care a fabricat singur peste 3000 cărămizi.

Datorită acțiunii de autoimpunere întreprinsă de sfatul popular comunal, recent a fost terminat noul local de școală.

De curînd, a avut loc inaugurarea noului local de școală. La această festivitate au participat reprezentanții comitetului raional P.M.R. ai sfatului popular raional și ai sfatului popular comunal.

GLEB STATNIC
corespondent

Să folosim cele mai variate metode în munca de educare a studenților

Discuții

Munca educativă în rîndul studenților constituie una din sarcinile centrale ale instituțiilor de învățămînt superior. Această concluzie se desprinde cu claritate din Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților și a fost pe bună dreptate subliniată în cadrul discuției care se duce în coloanele „Gazetei învățămîntului" în legătură cu această problemă.

Latura teoretică a acestei probleme — de altfel amplu dezbătută și în anii trecuți — nu necesită, după părerea mea, noi discuții (fără să contest prin aceasta deosebita ei însemnătate în cadrul cercetărilor din domeniul pedagogiei). Cu toții sîntem de acord că procesul instructiv-educativ nu poate fi scindat, că el este un proces complex, la care participă un număr mare de factori obiectivi și subiectivi de care trebuie să se țină seama că, în sfîrșit, oricîte succese am dobîndit în această muncă, nu putem spune că am făcut totul. După părerea mea, lucrul cel mai important *în momentul de față* este să găsim metodele pe care le-am putea folosi în munca practică pentru a ridica deîndată nivelul muncii educative în rîndul studenților, în spiritul sarcinilor trasate de partid.

In cele ce urmează aș dori să fac cîteva observații în legătură cu însemnătatea pe care o are justa atitudine a cadrelor didactice pentru îmbunătățirea muncii educative în rîndul studenților.

Mijlocul principal al desfășurării muncii educative îl constituie, fără îndoială, procesul de învățămînt, procesul în care pedagogul are un rol hotărîtor. Fiecare formă de activitate didactică poate contribui la educația studenților. Depinde în bună măsură de noi ca această contribuție să fie mai mare, mai valoroasă. Obiecțiunea făcută în anii trecuți că nu toate disciplinele sînt chemate să contribuie la educația studenților pierde treptat tot mai mult teren. Toate catedrele trebuie să contribuie la munca educativă. Dar cadrele didactice au și numeroase alte posibilități de a influența activitatea tineretului. Una dintre acestea este, de pildă, atitudinea față de comportarea uneori nejustă a studenților. In instituția în care lucrez se lau de mulți ani atitudini energice de combatere fără cruțare a oricăror manifestări dăunătoare din partea studenților. Așa procedează de pildă conf. univ. N. N. Constantinescu, asistenta Violeta Popescu, conf. univ. N. Djeamo, asistenta Olga Cîrstea și alții. Chiar zilele trecute ,tov. Paul Tudor, lector la catedra de istoria economiei naționale, a luat atitudine împotriva ieșirii necuviincioase a studentului V. Chiriac din anul IV față de personalul administrativ al institutului. Practica dovedește că asemenea luări de poziție au o mare înrîurire asupra comportării în viitor a studenților.

Sînt însă foarte numeroase cazurile — și la noi, ca și în toate instituțiile de învățămînt superior — de tolerare nejustificată a unor comportări necorespunzătoare din partea unor studenți. Deseori cadrele didactice trec cu indiferență pe lîngă astfel de studenți, părîndu-li-se că acestea sînt „lucruri mărunte", la care autoritatea universitară nu se poate cobori. Sînt și unii care nu intervin pentru a nu-și crea „antipatii" în rîndul studenților. Astfel, de multe ori pedagogul privește indiferent cum studentul aruncă pe parchet mucul de țigară, vede că acesta „desenează" pe bancă și totuși nu-i face nici o observație, îl surprinde cu picioarele pe bancă și nu-i atrage atenția etc.

Uneori chiar cadrele didactice tinere, asistenți utemiști care acum treipatru ani, cînd erau ei înșiși studenți, dovedeau combativitate în această privință, au devenit acum indiferenți la unele comportări care nu fac cinste studenților.

Succesul acțiunii de reprobare a comportărilor nejuste ale studenților depinde și de caracterul ei de masă. Este vorba ca majoritatea sau toate cadrele didactice, și nu un grup restrîns, să adopte o asemenea poziție de reprobare a comportărilor necorespunzătoare.

O mare importanță în munca educativă o are și atitudinea pedagogului, poziția lui ideologică și politică față de anumite evenimente sau față de anumite probleme pe care le ridică viața. Cadrele didactice au datoria să-i ajute pe studenți să înțeleagă în mod just orice problemă, orice eveniment etc. Este complect dăunătoare eschivarea de la un răspuns clar, care să-i lămurească pe deplin pe studenți. O astfel de atitudine îi dezarmează și-i dezorientează pe studenți, îi face să-și piardă încrederea în posibilitatea rezolvării juste a unor probleme și îi lasă sub influența unor elemente necinstite, care îi pot induce în eroare.

Multe neajunsuri ar putea fi înlăturate dacă ne-am apropia mai mult de tineri. In acest fel am reuși să-i cunoaștem mai bine sub toate aspectele și, desigur, am putea influența în sens pozitiv activitatea lor. Putem face acest lucru prin vizite periodice la cămine, prin excursii cu studenții în împrejurimile orașului sau cu prilejul vizitelor la muzee, în întreprinderi, etc. cînd se pot înjgheba discuții folositoare.

Se știe că studenții urmăresc cu atenție, pînă în cele mai mici amănunte, competițiile sportive (cite goluri a marcat Ozon în ultimul meci, cum, cînd și de ce a pierdut meciul de fotbal o anumită echipă etc.), dar prea puțini dintre ei se preocupă de teatru, literatură, muzică, artă plastică etc. Instituțiile de învățămînt superior dispun în prezent de condiții favorabile desfășurării unor astfel de activități, dar aceste condiții nu sînt folosite și, desigur, o vină o poartă și cadrele didactice.

La I.S.E.P., printre cei care pot fi dați ca exemplu pentru justa apropiere față de studenți și îndrumarea acestora în ceea ce privește participarea la manifestările culturale menționăm pe tovarășul asistent Șerban Ionescu de la catedra de economia muncii. Dar asemenea exemple sînt încă puține. Un grup însemnat de tinere cadre didactice au și uitat că au fost cîndva studenți, că ei înșiși, pe atunci au ridicat în cadrul ședințelor de U.T.M. problema legăturii mai strînse între cadrele didactice și studenți. O legătură mai vie, mai strînsă cu studenții ne-ar ajuta și să combatem atitudinile nejuste ale anumitor elemente necinstite care caută să influențeze masa de studenți. Pentru succesul muncii educative este important să arătăm studenților, pe bază de fapte, marile realizări ale statului democrat - popular, care a fost situația în trecut și care este astăzi, cît de mari sînt posibilitățile de dezvoltare ale studenților de astăzi în raport cu cele din trecut. In anul 1937, de pildă, la fosta Academie Comercială din București erau 10 burse, iar astăzi la I.S.E.P.-București sînt cca. 2500. Trebuie să li se amintească studenților că ei au nu numai drepturi, dar și obligații și că trebuie să răspundă la grija pe care le-o arată clasa muncitoare învățînd mai bine, avînd o comportare demnă.

Tinînd o strînsă legătură cu studenții, mai ales cu cei din primii ani de studiu, vom putea combate mai eficient tendințele unora din ei spre pretinsa „viață de boem" pe care ar trebui, cică, s-o ducă studentul.

In contactul direct cu studenții se poate cultiva mai bine dragostea pentru profesiunea aleasă. Cîte lucruri minunate nu s-ar putea înfăptui în instituția în care lucrez dacă noi toți am reuși nu numai de la catedră, dar și în relațiile personale din afara procesului de învățămînt să contribuim la precizarea scopului studiului economiei, a frumuseții și perspectivelor sale, a însemnătății lui pentru economia națională. Dar și la I.S.E.P. ca și la alte instituții de învățămînt superior, se face foarte puțin în această privință.

Multe neajunsuri din activitatea noastră ar putea fi înlăturate dacă pedagogii ar solicita mai mult sprijinul organizației de U.T.M. în înlăturarea lipsurilor privind învățătura sau disciplina. Unitatea de acțiune a cadrelor didactice și a U.T.M.-ului nu trebuie să se realizeze numai la nivelul conducerii institutului, ci în toate verigile, pînă jos, la grupa de studenți.

Fapt este că noi nu prea folosim grupa de studenți, că adesea nu urmărim formarea unui nucleu activ în grupă, pe care să ne sprijinim în toate acțiunile noastre — inclusiv cele educative. Se așteaptă mereu „dispoziții noi" de la conducere, iar pe unele acțiuni își pune pecetea o atitudine administrativă. Mai multă inițiativă în munca educativă ar fi de un real folos.

Practica dovedește că studenții ne dau, în comportarea și rezultatele la învățătură cam tot atît cît le dăm și noi, cadrele didactice. Studenții tineri cu care lucrăm, sînt de fapt oglinda muncii noastre, cel mai bun „barometru" al ei. De aceea exigența sporită față de studenți, față de comportarea lor în facultate și în afară de facultate trebuie să meargă paralel cu exigența sporită față de noi înșine.

Nu înseamnă că, scotînd în evidență rolul cadrelor didactice în educația studenților, subapreciem aportul altor factori la acest proces. Este vorba nu numai de felul în care sînt educați viitorii studenți în școala medie, dar și de aportul familiei în acest proces. Este incontestabil faptul că noi, cadrele didactice, putem însă să facem cu mult mai mult decît am făcut pînă în prezent, că de noi depinde în bună măsură realizarea sarcinilor instructiv-educative din învățămîntul superior.

GH. P. APOSTOL
lector la I.S.E.P.-București

Și totuși, ceva lipsește...

Despre lecțiile de teoria literaturii predate de tov. E. Dărmănescu la clasa a VIII-a „C" de la școala medie nr. 22 din București se pot spune foarte multe lucruri bune. In primul rînd, îți atrage atenția la aceste lecții pregătirea serioasă a profesoarei, care se vădește în conținutul riguros științific al cunoștințelor predate, în structura sistematică și bine închegată a expunerii, în faptul că nu admite răspunsuri nu numai eronate, dar nici formulate cu aproximație.

Am ascultat-o pe tov. Dărmănescu predînd lecții despre caracterizarea personajelor operei literare și despre modurile de expunere în opera literară și mi-am putut da seama că ea are o mare pricepere de a sublinia, de a scoate în relief ceea ce este esențial în tema dată. Acest lucru este cu atît mai important cu cît problemele de teorie a literaturii nu sînt prea ușor de studiat, datorită faptului că aici se operează cu categorii artistice, deci deosebite de categoriile cu care elevii sînt obișnuiți de la celelalte obiecte de învățămînt. Cunoștințele lor anterioare din acest domeniu, însușite în clasele precedente, sînt foarte sărace (reducîndu-se, de cele mai multe ori, la simple definiții) și, pe alocuri, chiar eronate, datorită în bună parte și lipsurilor care au existat în cărțile de limba română pentru clasele V-VII. Și, mai ales, le este deajuns de greu elevilor să studieze teoria literaturii fără manual, așa cum sînt nevoiți s-o facă acum. Toate aceste neajunsuri sînt în bună parte suplinite de priceperea tovarășei Dărmănescu de a transmite elevilor cunoștințe foarte precise și, mai ales, incluse într-un sistem, așa încît ei să plece din clasă cu noțiuni clare, știind ce este esențial și ce este secundar în tema respectivă, avînd în minte o reprezentare sistematică, închegată a lecției și nu frînturi de cunoștințe izolate, rupte unele de celelalte.

Pentru a ajunge la acest rezultat tovarășa Dărmănescu folosește și o serie de procedee metodice juste: face schițe la tablă (așa a procedat, de pildă, pentru a sintetiza cunoștințele privitoare la caracterizarea personajelor operei literare), sau subliniază în mod deosebit, în timpul expunerii, problemele importante, sau pune la sfîrșitul orei întrebări de fixare menite tocmai să scoată în relief „firul" lecției. De aceea, majoritatea elevilor și elevelor ei răspund corect, își însușesc serios cunoștințele predate, deși trebuie să învețe fără manual.

Este iarăși foarte pozitiv faptul că tov. Dărmănescu este deosebit de atentă asupra exprimării corecte a elevilor. Ea intervine nu numai atunci cînd ei pronunță greșit un cuvînt, ci și atunci cînd folosesc un termen impropriu sau insuficient de precis. Mai mult decît atît — se îngrijește și de felul cum sînt luate notițele, controlînd maculatoarele și îndicînd elevilor ce corecturi trebuie să facă acolo unde au greșeli de exprimare în scris.

Toate acestea sînt, fără îndoială, lucruri pozitive. Și, totuși, plecînd de la lecțiile tov. Dărmănescu ai sentimentul că ceva nu e în regulă. Nu s-ar putea spune că elevii nu sînt pregătiți, sau că lecțiile nu sînt bine organizate, sau că nu sînt respectate cele mai importante cerințe metodice. Ce lipsește, atunci?

Corecte și, în general, bine puse la punct, aceste lecții nu izbutesc, însă, pe de-a-ntregul să trezească interesul elevilor față de fenomenul literar, nu-i fac să simtă că aici este vorba de literatură, deci de o formă artistică de reflectare a realității. Elevii se scoală și răspund la întrebări cu un aer oarecum mecanic, folosind toți formulări aproape identice și temîndu-se parcă să treacă dincolo de ele. Din cei patru elevi care au răspuns la o întrebare în legătură cu trăsăturile caracteristice ale mamei lui Creangă așa cum este zugrăvită în „Amintiri", trei au vorbit — cu foarte mici diferențe — în felul următor: „Ea avea diferite însușiri. Astfel, era simplă și neștiutoare de carte, dar bine pregătită pentru viață, femeie harnică și devotată copiilor săi". Dacă tov. Dărmănescu nu tolerează exprimarea incorectă, ea trece însă cu indiferență pe lîngă faptul că elevii ei folosesc asemenea fraze șablon.

De unde vin aceste lipsuri? După părerea mea, în primul rînd din faptul că tov. Dărmănescu se mulțumește să exemplifice ea însăși și cere elevilor să exemplifice problemele tratate în lecție numai cu opera sau fragmentul indicat în programă. De pildă, dacă e vorba despre caracterizarea personajelor de către autor — atunci se ia în considerare numai fragmentul „Mama" din „Amintirile" lui Creangă; dacă e vorba de caracterizarea personajelor prin propriile lor acțiuni și păreri — atunci se fac referiri exclusiv la nuvela „Uzina vie" de Al. Sahia; dacă se discută despre narațiune, atunci se ia drept exemplu numai „Moș Ion Roată și Cuza Vodă". Fără îndoială, o analiză amănunțită pe un singur text este necesară la început, pentru ca elevii să înțeleagă clar cunoștințele predate. Dar de aici și pînă la a reduce toată lecția la un singur exemplu e o mare diferență. Așa nu putem decît să-i împiedicăm pe elevi să înțeleagă cum capătă viață personajele în opera literară în general, care este valoarea generală a narațiunii ca mod de expunere și așa mai departe, deoarece ei rămîn fixați numai la „Mama", la „Uzina vie" sau la „Moș Ion Roată și Cuza Vodă".

Este de neînțeles faptul că tov. Dărmănescu nu face de loc sau aproape de loc apel la cunoștințele anterioare de literatură ale elevilor sau la lectura lor extrașcolară pentru a exemplifica lecțiile, pentru a-i învăța pe elevi să-și aplice cunoștințele. Mi se pare foarte semnificativă în această privință observația unuia dintre elevii săi la lecția despre caracterizarea personajelor operei literare. In mod cu totul spontan, ca și cum ar fi avut dintr-odată o revelație, el s-a sculat și a spus: „Știți, tov. profesoară, eu cred că tot așa niște procedee — adică de caracterizare a personajelor prin acțiunile și părerile lor — folosește și Caragiale în „O noapte furtunoasă". Era măcar acum prilejul să se discute mai larg, dar tov. Dărmănescu a trecut pe lîngă această observație plină de valoare cu un indiferent „da, desigur".

Profesoara justifică acest procedeu prin mai multe motive. Intîi, prin faptul că aceste lecții ar fi doar lecții introductive și că, deci, o exemplificare mai largă nu ar fi necesară acum — ci doar la capitolul despre genurile literare, cînd se va intra cu adevărat în materie. Argumentul cade de la sine: lecțiile despre structura operei literare, în care intră asemenea probleme ca tema și ideea operei, compoziția, personajele, modul de expunere, limba literaturii artistice etc. nu pot fi considerate ca lecții introductive. In al doilea rînd, susține tov. Dărmănescu, timpul e scurt și problemele sînt multe; dacă am sta să le exemplificăm pe toate, unde am ajunge?

E drept, sînt multe probleme, dar ce ne oprește să dăm elevilor, ca temă pentru acasă, să pregătească două-trei exemple din operele studiate anterior sau din lectura lor extrașcolară și apoi să discutăm pe scurt aceste exemple la lecție? Un asemenea procedeu nu numai că ar înviora lecțiile, dar i-ar îndrepta pe elevi și spre o activitate mai creatoare, independentă, le-ar da posibilitatea de a înțelege mai larg problemele și nu i-ar limita doar la însușirea strictă a celor spuse de profesoară.

Un alt aspect pe care-l socotesc nesatisfăcător în lecțiile tov. Dărmănescu este faptul că ea le dictează elevilor nu numai definițiile (aceasta este necesar atîta vreme cît ei n-au la dispoziție manuale), dar chiar și fraze sau pasagii întregi din expunerea ei. Elevii le reiau apoi aproape mecanic la lecție și de aici repetarea supărătoare a unor fraze devenite un fel de șablon obligatoriu.

Fără îndoială, aceste lipsuri sînt în mare măsură determinate de condițiile în care își duc în acest an școlar munca profesorii care predau teoria literaturii la clasa a VIII-a. Cursul de teorie a literaturii s-a reintrodus în școlile medii, după o întrerupere de ajuns de lungă, de abia în anul acesta. El pune în fața profesorilor probleme și greutăți mari. Lipsesc manualele; nu s-a editat încă o metodică de predare. Programa însăși are o serie de lipsuri. De pildă, pentru capitole atît de cuprinzătoare ca „Tema și ideea operei literare", „Compoziția și mijloacele de compoziție" și „Personajele operei literare", programa prevede numai două ore și nu indică nici o operă pentru lectura suplimentară. Este drept, că în nota explicativă care însoțește programa se vorbește despre importanța lecturii în afara clasei — dar foarte pe scurt și în treacăt, iar în fapt pentru primele 29 de lecții nu se indică decît o singură operă pentru lectura suplimentară.

De aceea e firesc ca profesorii să dibuie încă, să caute chiar în procesul predării căile cele mai bune de muncă. În această situație se află acum tov. Dărmănescu.

Numeroasele laturi pozitive din munca ei arată că ea poate fi o foarte bună profesoară de literatură. Este necesar pentru aceasta numai ca lecțiile ei să constituie, pe lîngă un prilej de înarmare a elevilor cu cunoștințe, și un prilej de a-i învăța să folosească aceste cunoștințe, de a le stimula gustul pentru citit, de a-i face să se apropie cu interes și cu dragoste de literatură, un minunat prilej de educație.

ISABELA IOAN

Studenții își ridică nivelul politico-ideologic

Intr-un seminar de istoria mișcării muncitorești la Institutul politehnic din București.

La încheierea primului trimestru

Școlile elementare și medii au încheiat de curînd primul trimestru al anului școlar. Analiza muncii desfășurate pînă acum și măsurile luate pe baza acestei analize trebuie să ducă la o îmbunătățire substanțială a activității cadrelor didactice pe cel de al doilea trimestru. De lipsurile semnalate în consiliile pedagogice de sfîrșit de trimestru trebuie să țină seama nu numai învățătorii și profesorii, diriginții, ci și directorii de școli, comisiile metodice din școli, responsabilii cercurilor pedagogice, metodiștii și inspectorii școlari.

In dorința de a ajuta școlile elementare și medii la o mai bună organizare a activității instructiv-educative pe cel de al doilea trimestru, la înlăturarea lipsurilor existente, „Gazeta învățămîntului" prezintă cîteva aspecte din care se pot trage valoroase învățăminte.

Mai multă grijă pentru munca la clasele I-IV

A manifesta puțină exigență față de calitatea procesului de învățămînt la clasele I-IV înseamnă de fapt a influența negativ loarea rezultatelor obținute de tineți în învățămîntul de toate gradele. cheierea primului trimestru al anui școlar necesită și aici, ca și în olile de grad superior, o serioasă vedere a drumului parcurs, pentru munca de viitor să se desfășoare mai puține greșeli, cu rezultate ai bune.

Unele școli de 4 ani funcționează 4 învățători, altele numai cu 3 sau și în sfîrșit unele, cu o populație colară mică numai cu un învățător. xperiența a dovedit că realizarea cu ucces a programelor școlare, asigurarea volumului și calității cunoștințelor cerute de programe, în cazul munii la două sau mai multe clase, deind în foarte mare măsură de felul um este organizată această muncă a școala de 7 ani din comuna Berca, raionul Buzău, clasele I-IV sînt epartizate celor două tovarășe învățătoare: Elena Marchidanu și Ivenia Ciolac. Tovarășa Marchidanu predă la clasele a II-a și a IV-a și tovarășa Ivenia Ciolac la clasele I-a și a III-a. O astfel de repartizare a claselor este bună, deoarece pe lîngă faptul că asigură continuitatea în muncă, ea dă învățătorului posibilitatea să-și organizeze mai bine activitatea în funcție de condițiile specifice ale fiecărei clase.

Dar dacă repartizarea claselor este justă, organizarea muncii este cu totul defectuoasă. Cele două învățătoare lucrează cu clasele ce li s-au încredințat așa cum lucrează învățătorul care predă la o singură clasă. Ele nu cunosc materialele publicate pînă acum în legătură cu munca la două sau mai multe clase și nici nu au primit îndrumări în această privință. Nu au studiat și nu au nici în biblioteca școlii lucrările care le-ar ajuta mult: „Lecția în școala elementară" și „Organizarea și metodele muncii învățătorului cu mai multe clase", ambele publicate cu 2-3 ani în urmă de către Editura de Stat didactică și pedagogică. Din această cauză elevii celor două clase sînt supuși rînd pe rînd la serioase probe de răbdare. Temele ce li se dau ca activitate independentă sînt mult prea ușoare. Ele nu cer eforturi de gîndire din partea elevilor. Aceste teme nu contribuie în suficientă măsură nici la consolidarea materialului însușit, nici la pregătirea elevilor pentru o mai ușoară înțelegere a lecției ce urmează a fi predată. Insuși volumul lor fiind prea redus, cantitatea de timp necesară pentru efectuare este mult mai mică față de durata explicării noilor cunoștințe la cealaltă clasă. Și cînd copilul nu este ocupat, e greu de crezut că poate să stea liniștit în bancă. Cum să stea liniștiți în bănci elevii clasei a II-a după ce au copiat cele trei rînduri ce li s-au dat din bucata de citire predată, dacă ascultarea celor 21 de elevi ai clasei a IV-a la citire durează 40 minute?

Lipsa de activitate determină astfel lipsa de disciplină în timpul lecțiilor și implicit, întreruperea lecției noi cu apostrofări adresate clasei lăsate pentru munca independentă, oboseala învățătorului și plictiseală în rîndurile elevilor Totodată, lipsa unei juste proportionări între activitatea independentă a elevilor și activitatea directă a învățătorului face ca învățătorul să neglijeze corectarea temelor executate de elevi, fapt ce se reflectă din plin în activitatea celor două învățătoare.

Unde duc astfel de greșeli e ușor de înțeles. Este adevărat că tovarășele Marchidanu și Ciolac sînt foarte conștiincioase și în lecțiile pe care le desfășoară ele insistă mult asupra înțelegerii materialului pe care-l transmit elevilor. Datorită acestui fapt, nivelul de cunoștințe al copiilor față de cerințele programelor școlare nu lasă mult de dorit. Elevii clasei I-a își formează o scriere corectă și citesc ușor cuvintele și literele învățate. Elevii claselor a II-a și a III-a citesc corect. De asemenea, la aritmetică elevii clasei a II-a efectuează cu ușurință diferite exerciții de calcul oral, rezolvă ușor problemele din manual, iar elevii clasei a IV-a judecă cu pricepere problemele, le rezolvă în mod ordonat, sînt stăpîni pe operațiile de aritmetică însușite. Avînd însă în vedere eforturile depuse de cele două învățătoare, ca și vioiciunea copiilor cu care lucrează, rezultatele obținute sînt mult inferioare celor care ar putea fi realizate.

Elevii clasei a IV-a, de exemplu, întîmpină serioase dificultăți la citire. Din cauza vocabularului foarte sărac, elevii pronunță greu unele cuvinte, le silabisesc sau chiar le schimonosesc. Elevii claselor a II-a și a IV-a nu au reușit să-și formeze o citire expresivă. Ei pot reproduce cele citite, dar în amănunt, fără a desprinde esențialul. Elevii clasei a II-a și mai ales cei de la clasa a IV-a nu și-au format o scriere corectă. In caietele lor abundă serioase greșeli de ortografie, de punctuație.

Firește că lipsurile ce se constată în pregătirea elevilor nu se explică numai prin faptul că tovarășele învățătoare nu-și organizează activitatea și orarul conform condițiilor specifice muncii la două clase. Există încă serioase greșeli pedagogice în desfășurarea lecțiilor, care frînează buna dezvoltare a copiilor. In desfășurarea lecțiilor de citire, de pildă, nu este respectată succesiunea logică după care este ordonat materialul lecturii. Tovarășa Marchidanu întrerupe elevii la întîmplare, nu-i lasă să termine paragraful. Un elev citește pînă la mijlocul unui paragraf și altul continuă pînă la mijlocul altui paragraf. Din această cauză, elevii nu pot desprinde nici ideea cuprinsă în paragraf, nici legătura dintre idei, unitatea lor. De asemenea este defectuoasă și conversația dintre învățătoare și clasă în timpul lecției. Intrebările puse nu dau elevilor posibilitatea să dea răspunsuri gîndite, dezvoltate. Multe din aceste întrebări cer răspunsuri formate dintr-un singur cuvînt și tov. Marchidanu obișnuiește să și înceapă acest cuvînt, lăsînd clasei numai rolul de a-l continua, ceea ce duce deseori la situații ridicole. Tovarășa Ciolac neglijează complect legarea de viață a conținutului lecțiilor de citire.

Cele două învățătoare — Marchidanu și Ciolac — muncesc de mulți ani în școală. Ele au fost, însă, puțin controlate în muncă. Probabil că metodiștii și inspectorii școlari nu-i mai vizitează pe cei cu experiență mai mul. tă, considerînd că nu au nevoie de îndrumare. Realitatea arată că trebuie să-și schimbe părerea. Ar fi bine să-și schimbe părerea cu privire la felul cum trebuie dusă munca și în cercul pedagogic al învățătorilor de la clasele I — IV din raionul Buzău, care nu este străin deloc de greșelile pedagogice pe care le fac membrii săi.

Prof. M. POPESCU

Pregătirea elevilor de cl. a V-a trebuie îmbunătățită

Munca instructiv-educativă la clasa a V-a prezintă anumite particularități de care pedagogii au datoria să ție seama. Pe lîngă faptul că elevii au fost obișnuiți cu un singur învățător și că acum au cîte un profesor la fiecare disciplină, gîndirea lor este încă mult dominată de concret, puterea de generalizare, de abstractizare fiind îndeajuns de slabă, iar deprinderile de muncă independentă de-abia în curs de formare. A satisface cu succes la această clasă cerințele pe care le conțin programele școlare la fiecare obiect în parte înseamnă în primul rînd a ține seama îndeaproape de particularitățile psiho-fizice ale elevilor, a alege și a folosi metodele și procedeele de predare corespunzătoare acestor particularități.

Situația la învățătură a elevilor din clasele a V-a, la sfîrșitul trimestrului I, arată clar că, în acele școli unde nu se ține seama de condițiile specifice ale predării la această clasă, rezultatele sînt sub nivelul celor așteptate. Exemplul clasei a V-a B de la școala medie nr. 1 din Buzău este îndeajuns de concludent. Din 28 de elevi cu situația încheiată la sfîrșitul trimestrului I, patru elevi au note de 4 și 5, șase au nota trimestrială 3, opt sînt căzuți la una și două materii și zece se găsesc în situația de repetenți.

Lucrările scrise ale acestor elevi, ca și răspunsurile orale pe care le dau la lecții reflectă în mod fidel slaba lor pregătire. La lucrarea scrisă de geografie, de exemplu, numărul elevilor care nu au dat un răspuns satisfăcător este de-a dreptul îngrijorător. Profesorul a fost pus în situația să noteze unele lucrări chiar cu nota 1. Eleva Stroe Tinca, de exemplu nu a răspuns, în lucrarea scrisă, nimic, la întrebările puse: ce este ecuatorul, ce este meridianul, ce este latitudinea (de cîte feluri și de cîte grade), ce este mișcarea de rotație, poziția pămîntului la 21 decembrie. De asemenea, în desfășurarea lecției cu tema „Principalele feluri de vînturi și cum se împart ele pe suprafața pămîntului", foarte puțini elevi au știut să spună ce sînt vînturile, cum se produce presiunea maximă și minimă și numai 2 elevi au putut explica formarea alizeelor și a contraalizeelor. Deși profesorul se găsește în urmă cu predarea materiei la această clasă, nu a putut trece mai departe.

Care sînt cauzele acestei situații? In primul rînd, profesorii nu folosesc suficient material intuitiv, exemple concrete, plastice, care să ușureze drumul gîndirii copiilor de la concret la abstract, care să facă lecția accesibilă pentru copii. In cazul lecției de mai sus, de pildă, elevii nu au fost ajutați îndeajuns să-și dea seama care este cauza care determină maximele și minimele de presiune între uscat și apă și maximele și minimele de presiune numai pe uscat sau numai pe apă. Alte cauze rezidă în ajutorarea slabă dată în mod individual elevilor, în slaba colaborare a dirigintelui cu părinții elevilor. Tovarășul Vasile Pinghel, dirigintele acestei clase, de exemplu, în loc să se sfătuiască cu profesorii clasei, cu părinții elevilor și să ia măsuri a căror îndeplinire să o urmărească împreună, în mod perseverent, își prezintă demisia din munca de diriginte, pe motiv că a fost învinuit în mod nedrept de pasivitate.

Este adevărat că în această clasă sînt și elevi care nu au nivelul de cunoștințe cerut de clasa a V-a. Invățători care au promovat elevi ca Iliescu Eugenia (de la școala medie de fete), Ion Ștefan (de la școala medie de băieți) și Stroe Tinca (de la școala medie de fete) ar trebui să participe din cînd în cînd la lecțiile acestei clase pentru a vedea ce bucurii au făcut profesorilor de aici. In general, însă, situația la învățătură a elevilor clasei a V-a B, ca și a celorlalte clase a V-a de la această școală și de la alte școli se poate îmbunătăți. Pentru aceasta este necesar ca profesorii clasei a V-a, dirigintele și părinții elevilor să formeze un front comun, care pentru buna instruire și educare a elevilor să folosească procedee și metode comune, să discute împreună rezultatele aplicării acestora pe un timp îndelungat.

Situația la învățătură a elevilor clasei a V-a nu trebuie să rămînă, însă, numai o problemă a profesorilor care predau la această clasă, a părinților elevilor. Ea trebuie să devină o problemă a conducerii școlii, a întregului colectiv pedagogic, a consiliului pedagogic, a comisiilor metodice și a organizației de pionieri. Comisiile metodice din școală, de pildă, pot ajuta în mare măsură pe profesorii care predau la clasele a V-a, dezbătînd problema aplicării principiului accesibilității la lecții, a principiului intuiției, organizînd lecții deschise la profesori cu bune rezultate în munca de predare la clasele mici, precum și interasistențe între învățătorii clasei a IV-a și profesorii care predau la clasa a V-a. Consiliul pedagogic trebuie să fie mult mai exigent față de calitatea lecțiilor desfășurate, față de felul cum se corectează lucrările scrise, iar profesorii să-i îndrume pe elevi cum să învețe, cum să ia notițe, să-i sfătuiască pe părinți cu privire la felul cum să-i ajute și să-i controleze pe proprii lor copii.

Este clar pentru oricine că luptînd pentru așezarea unei puternice temelii în clasele mici, se vor putea culege frumoase roade în clasele mari.

M. TUDOR

Pe drumul legării învățămîntului de viață

In aprecierea nivelului de pregătire a elevilor la matematică, fizică și chimie, la sfîrșitul primului trimestru al acestui an școlar trebuie să se țină seama de felul cum se îndeplinesc sarcinile politehnizării. De aceea, concomitent cu analiza cunoștințelor însușite de elevi, a volumului, a nivelului științific și a temeiniciei lor, este necesar a se stabili dacă elevii cunosc diferitele aplicații în viață ale acestor cunoștințe, dacă știu să le aplice la rezolvarea de probleme, dacă și-au dezvoltat și însușit deprinderi utile pentru activitatea practică.

La școala medie nr. 2 din orașul Galați, problema ridicării nivelului științific al cunoștințelor și a legării acestora de viață preocupă multe dintre cadrele didactice. Aceasta se reflectă acum clar în rezultatele obținute pe primul trimestru. La clasele a X-a, de pildă, unde predă fizica tovarășa Ana Lipșa, elevele și-au însușit în general în mod temeinic și la un nivel corespunzător materia prevăzută în programă. Cunoștințele cu privire la oscilații și unde, la sunete și la cîmpul electric sînt însușite conștient și nu formal, mecanic. Elevele știu să descrie diferitele fenomene fizice studiate și să le explice.

Se știe cît de netemeinic este studiul fizicii atunci cînd nu se acordă suficientă atenție rezolvării de probleme la care să se aplice cunoștințele teoretice studiate. Tov. Lipșa rezolvă cu elevele ei probleme numeroase și variate. De aceea în general elevele sezisează sensul fizic al fenomenelor analizate în probleme, au priceperea de a exprima matematic relațiile care caracterizează aceste fenomene și de a folosi diferitele unități de măsură.

Folosirea exemplelor din tehnică pentru ilustrarea aplicării fenomenelor și legilor fizice, rezolvarea a numeroase probleme cu conținut practic participarea directă a elevelor — în măsura în care condițiile din școală o permit — la lucrările de laborator și activitatea elevelor în cadrul cercurilor de fizică sînt forme concrete prin care tov. Lipșa realizează legarea cunoștințelor predate de activitatea practică.

Tovarășa Lipșa îmbină în predarea fizicii, în mod armonios, procesul instructiv cu cel educativ. Ea dezvoltă la eleve conștiinciozitatea, dragostea de muncă, interesul pentru știință. Diferitele fenomene și legi fizice studiate îi dau prilej să arate elevelor cum oamenii trebuie să folosească știința pentru activitatea lor pașnică, pentru îmbunătățirea vieții lor. Tov. Lipșa dezvoltă la eleve o concepție științifică, materialist-dialectică asupra lumii

Cu toate că numărul elevelor care nu au obținut note de trecere la sfîrșitul trimestrului este la toate clasele ei cu totul redus, tovarășa Lipșa nu este încă pe deplin mulțumită de rezultatele pe care le-a obținut. Inlăturarea greutăților pe care le mai întîmpină unele eleve în folosirea diferitelor unități de măsură, în rezolvarea problemelor constituie una din sarcinile importante care stau în atenția ei în cursul noului trimestru.

La școala medie nr. 2, rezultate bune au fost obținute și în predarea chimiei. La clasa a X-a C, de pildă, unde predă tov. profesoară Elena Levcovici, elevele și-au însușit cunoștințele prevăzute în programă, cunosc diferite aplicații practice ale acestor cunoștințe. La lucrarea de control cu privire la polizaharide și silicați, de exemplu, elevele au descris amănunțit bazele fabricării glucozei, a alcoolului, a mătasei artificiale, a materiilor plastice, a sticlei etc.

Cunoștințele temeinice însușite de către eleve cu privire la sistemul periodic al elementelor și la structura atomului vor asigura o înțelegere mai ușoară a lecțiilor ulterioare, privitoare la disociația electrică și metale Tov. Levcovici a folosit studiul cu privire la structura atomului pentru a forma elevelor o concepție sănătoasă, științifică asupra lumii, pentru a scoate în relief posibilitățile nelimitate ale oamenilor de cunoaștere a lumii.

Este necesar ca în predarea fizicii și a chimiei la școala nr. 2 să se pună mai mult accent pe vizitele în întreprinderi. Aceasta, cu atît mai mult cu cît orașul și regiunea Galați oferă suficiente posibilități în acest sens.

Ridicarea nivelului științific al cunoștințelor constituie o preocupare serioasă și pentru profesorii de matematică din școală. Tovarășa Otilia Stăhiescu, de pildă, a obținut la sfîrșitul primului trimestru, la clasa a IX-a, la care predă pentru prima oară în acest an, rezultate însemnate. Datorită pregătirii sale științifice temeinice și măiestriei pedagogice, ea a reușit să înlăture unele lacune din cunoștințele elevelor printr-o muncă sistematică, organizată, printr-o evidență permanentă a lipsurilor fiecărei eleve în parte, prin ore de consultații, prin îndrumări în direcția organizării studiului individual. Multe din greutățile pe care le întîmpinau elevele în efectuarea calculului algebric, în rezolvarea sistemelor și chiar în rezolvarea problemelor de geometrie au fost în parte înlăturate. Pentru aceasta tov. Stăhiescu folosește orice prilej. In expunerea cunoștințelor noi ea antrenează întreaga clasă, face apel la cunoștințele vechi și le lămurește acolo unde se simte nevoia. La alegerea exercițiilor și problemelor se fixează asupra acelora care implică aplicarea a cît mai multe cunoștințe din anii precedenți. In acest fel, însușirea cunoștințelor noi, prevăzute pentru clasa a IX-a, s-a realizat concomitent cu repetarea celor vechi. In cursul acestui trimestru s-a dezvoltat — ceea ce din punct de vedere al învățămîntului politehnic este important — tehnica de calcul a elevelor, priceperea lor de a folosi calculul rațional și mintal. S-au rezolvat numeroase probleme cu conținut tehnic. Tot mai multe eleve sînt antrenate în activitatea cercurilor de matematică. Tovarășa Stăhiescu are toate posibilitățile de a contribui, antrenînd întregul colectiv al profesorilor de matematică din școală, la găsirea și aplicarea unor variate forme de realizare a învățămîntului politehnic în predarea matematicii.

Și la alte școli din orașul Galați au fost obținute rezultate însemnate în munca instructiv-educativă pe primul trimestru al acestui an școlar. La școala medie nr. 1, de pildă, la clasele a X-a, tovarășa Z. Tonescu, profesoară de matematică, fiind preocupată de pregătirea elevilor pentru examenul de maturitate, și-a organizat astfel munca încît elevii să aibă posibilitatea să recapituleze concomitent cu însușirea materiei noi și întreaga materie din anii precedenți.

Elevii au, în general, priceperea de a rezolva probleme în care se cere aplicarea cunoștințelor de algebră, geometrie și trigonometrie. La rezolvarea problemelor cu privire la corpuri geometrice elevii folosesc cu îndemînare teoremele din partea introductivă a geometriei în spațiu, evitînd afirmații bazate doar pe intuiție pe care le fac din păcate încă mulți elevi din școlile medii. Reprezentarea spațială este destul de dezvoltată la elevi. La aceasta contribuie desigur și folosirea modelelor geometrice confecționate chiar de elevi. De altfel, problema folosirii modelelor în predarea geometriei în spațiu a constituit subiectul unei lucrări prezentate de tov. Tonescu în cadrul „Lecturilor pedagogice".

Este de remarcat că în rezolvarea problemelor de geometrie, elevii tov. Tonescu se bizuie nu numai pe teoremele din manual ci și pe numeroase propozițiuni matematice stabilite cu prilejul rezolvării unor probleme de demonstrație.

Dezvoltarea tehnicii de calcul, a calculului mintal, rezolvarea de probleme cu conținut tehnic, probleme de maxim și minim cu conținut practic, confecționarea de material didactic pentru matematică constituie căi prin care tov. Tonescu realizează învățămîntul politehnic în predarea matematicii.

Analiza rezultatelor muncii instructiv-educative din primul trimestru trebuie să constituie o preocupare de seamă pentru fiecare profesor. Ea trebuie să fie urmată însă de o apreciere a metodelor și procedeele folosite și de concluzii în vederea desfășurării viitoare a activității instructiv-educative.

Rezultatele obținute pe trimestrul I în predarea matematicii și științelor fizico-chimice pot să ofere un vast material pentru dezbaterile care vor avea loc la consfătuirea din ianuarie a cadrelor didactice, cu privire la politehnizarea învățămîntului.

Prof. M. SCHEIN

Să înlăturăm greșelile de exprimare ale elevilor

Mulți dintre elevii din clasele a IX-a și a X-a ale școlii medii nr. 1 din Timișoara au dovedit în lucrările lor de control pe trimestrul I, că posedă cunoștințele cerute de programă. Ei și-au însușit conținutul operelor scriitorilor noștri clasici și contemporani, din care deseori pot cita fragmente antologice. Astfel, unele din lucrările elevilor clasei a IX-a „B", care au avut ca subiect „Contribuția lui B. P. Hașdeu la dezvoltarea realismului critic în literatura noastră", denotă cunoașterea dramei lui Hașdeu „Răzvan și Vidra", rezultată dintr-o lectură personală, precum și posibilitatea de a scoate în relief aspectele de critică socială pe care le conține această operă. In această categorie se enumeră lucrările unor elevi ca C. Ambruș, Mircea Gligor etc.

Deși, în general, elevii dau dovadă de cunoașterea materiei clasei respective, modul în care ei scriu este însă adeseori defectuos. Unii dintre elevii clasei a IX-a se exprimă rudimentar, simplist, ceea ce face dovada unui vocabular sărac și a utilizării improprii a cuvintelor. Astfel, Vasile Lența afirmă „Hașdeu și-a scris operele literare și articolele politice pe calea realismului critic". Intrebuințarea nejustă a termenilor poate cauza uneori confuzii grave. Elevul Bogdan Poraicu din clasa a X-a „C", vorbind despre opera lui Camil Petrescu, scrie: „Folosul războaielor este a maselor exploatatoare".

Necunoașterea sintaxei chiar de către elevii ultimei clase duce la exprimarea în fraze lungi, lipsite de claritate. De pildă, în lucrarea care tratează despre „Fapte de ale lui Pavel Vlasov puse în slujba trezirii conștiinței revoluționare", elevul Gheorghe Stanciu, din clasa a X-a „C", se exprimă astfel: „Pavel Vlasov, după moartea tatălui său mergea pe la circiumă și venea beat acasă, însă după cîtva timp el devine tot mai serios datorită trezirii în sufletul său de către alți tineri că această viață nu este bună el devine un tînăr retras".

Chiar elevii ultimelor clase comit uneori greșeli grave de ortografie și, în general, fac dovadă că nu cunosc noua ortografie. Elevul Al Bordar din clasa a IX-a „B" scrie: „Astfel, (B. P. Hașdeu) despre Titu Maiorescu spune că în persoana acestuia vede tot cei mai antidemocratic într-o strînsă unire cu tot cei mai antinațional". Numeroși elevi din clasele a IX-a și a X-a scriu: dela, ceeace etc.

Dacă unii dintre elevi au citit operele scriitorilor clasici sau contemporani în întregime, sau cel puțin fragmentar, sînt și unii care nu cunosc aceste opere decît din sursă indirectă (manual sau explicațiile profesorului) și chiar atunci superficial. Elevul Deian Bugorschi, din clasa a X-a „A", ocupîndu-se de opera lui Camil Petrescu, vorbește despre romanul acestuia: „Ultima noapte de dragoste, prima de război", ceea ce dovedește că nu-i cunoaște nici măcar titlul exact, iar în lucrarea de control a elevului M. Deva găsim următoarea afirmație: „Camil Petrescu a mai tratat trecutul istoric și exploatarea în dramele „Un om între oameni" și „Bălcescu".

Din constatările de mai sus putem stabili două concluzii valabile. Prima se referă la necesitatea de a insista asupra exprimării în scris a elevilor. Controlul regulat al lucrărilor efectuate acasă și discutarea lor în prezența întregului colectiv al clasei, studierea mijloacelor de expresie artistică din opera scriitorilor, organizarea de concursuri pe teme literare etc., sînt mijloace prin care poate fi însușită o exprimare corectă și adecvată cerințelor clasei respective.

A doua concluzie privește organizarea justă și îndrumarea permanentă a lecturii extrașcolare. Aceasta va contribui la lărgirea orizontului literar al elevilor, le va da posibilitatea unei cunoașteri cît mai complecte a operei scriitorilor studiați.

VIOREL ALECU

Cunoștințe temeinice de istorie

Lecțiile de verificare a cunoștințelor de istorie care au avut loc, la sfîrșitul trimestrului I, la clasele a VII-a și a X-a „A" de la școala medie nr. 2 din Arad au arătat că profesoara Maria Gluhovschi a știut să îmbine predarea științifică a cunoștințelor și antrenarea întregii clase în desfășurarea fiecărei lecții cu o exigență justă.

Lecția de verificare de la clasa a VII-a a avut ca temă: „Revoluția burgheză din Franța". Desfășurarea ei a scos în evidență faptul că elevii știu să explice înlănțuirea cauzală dintre fenomenele istorice. Astfel, elevul Ovidiu Nicoară a arătat cu exactitate cauzele economice și social-politice ale revoluției burgheze din Franța. Cea mai mare parte a elevilor cunosc desfășurarea cronologică a evenimentelor din anii revoluției și știu să le explice pe baza raportului forțelor de clasă. Elevul Mircea Enescu a făcut o justă comparație între revoluțiile burgheze și Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. După ce au fost trecute în revistă relațiile internaționale ale Franței revoluționare cu celelalte state ale timpului și, în special, cu Anglia, s-a scos în evidență situația actuală, cînd Anglia și Franța, împreună cu statul Israel, au dezlănțuit agresiunea împotriva poporului egiptean.

Deși profesoara a insistat în permanență asupra caracterizării orînduirilor sociale, a formelor de guvernămînt și a puterilor în stat, există încă unii elevi care nu posedă cu preciziune aceste noțiuni. Astfel, elevul Ion Hulea nu știe ce deosebire există între guvern și parlament.

Majoritatea elevilor acestei clase au posibilitatea de a se exprima complect și clar, dar există cîțiva care răspund stereotip, printr-o singură propoziție, la întrebările ce li se adresează de către profesor, de exemplu eleva Maria Munteanu.

Lecția de recapitulare de la clasa a X-a „A" a scos în evidență cu și mai multă claritate însușirea temeinică a cunoștințelor predate. Elevele acestei clase cunosc caracteristicile orînduirilor sociale de pe teritoriul țării noastre, de la comuna primitivă pînă la începuturile capitalismului. O singură elevă din clasă, Flavia Mara, a dat dovadă de cunoștințe insuficiente, neputînd afirma care sînt puterile în stat.

Pentru a lichida cele cîteva lipsuri care mai există în cunoștințele de istorie ale elevilor, tov. Maria Gluhovschi trebuie să depună eforturi în direcția ridicării nivelului elevilor rămași în urmă.

In pragul unei noi etape de muncă

I. Gh. Borca
director general al Direcției generale a învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Invățămîntului

Anul școlar 1956-1957 a început cu perspectiva luminoasă deschisă de Hotărîrea C.C al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. din 13 iulie 1956 cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R.

Prevederile Hotărîrii, menite să asigure o ridicare rapidă a nivelului învățămîntului au început să prindă viață încă din acest an. Organele învățămîntului, antrenînd conducerile școlilor, cadrele didactice și părinții elevilor, au reușit să pregătească deschiderea anului școlar în mult mai bune condițiuni decît în anii trecuți. Rețeaua școlilor elementare a fost revăzută, înființîndu-se noi școli elementare de 4 ani în localitățile mici sau pentru grupuri de case care nu aveau astfel de școli, s-au înființat noi școli de 7 ani pentru asigurarea cuprinderii unui număr sporit de elevi în școala de 7 ani, s-au înființat școli medii în centrele muncitorești și în raioanele sătești care n-au avut astfel de școli.

Clasele a V-a și a VIII-a, la care se aplică noile planuri de învățămînt, învață după programe și manuale noi. In toate școlile care au loturi școlare experimentale s-au introdus lucrările practice agricole, iar într-un număr de aproximativ 100 de școli de 7 ani și medii s-au introdus lucrările practice de atelier. Prin grija conducătorilor de școli și cu sprijinul organelor sindicale a crescut mult numărul școlilor care sînt patronate de întreprinderi, creîndu-se în acest fel posibilități mult mai largi în ce privește legarea învățămîntului de practică, de producție.

Și în munca educativă s-au obținut unele succese. Mixtarea școlilor începe să-și arate rolul binefăcător asupra educației băieților și fetelor. Cadrele didactice au mai multă preocupare pentru problemele muncii educative Reglementarea activităților extrașcolare și obștești ale elevilor le asigură acestora timpul necesar pentru studiu și odihnă. Crește zi de zi numărul elevilor care poartă uniforma școlară și odată cu aceasta se îmbunătățește simțitor disciplina.

Toate aceste măsuri, împletite cu munca plină de abnegație a zecilor de mii de slujitori ai școlii de pe întinsul țării și-au arătat roadele la încheierea primului trimestru. Bilanțul ne arată că în majoritatea școlilor rezultatele la învățătură sînt mai bune decît ale perioadei corespunzătoare din anul școlar trecut, cu toate că și exigența cadrelor didactice față de cunoștințele elevilor a crescut în majoritatea cazurilor.

Fără îndoială că succesele obținute ne bucură. Rezultatele acestea însă nu ne pot mulțumi, deoarece noi avem posibilitatea să obținem rezultate și mai bune

In perioada care urmează, organele învățămîntului și cadrele didactice trebuie să adîncească munca și să-și concentreze eforturile în vederea eliminării cauzelor care frînează obținerea unor rezultate mai bune. In primul rînd mai avem un număr destul de mare de copii care fie că nu sînt cuprinși încă în școala elementară, fie că au avut frecvență slabă în primul trimestru. Sarcina de primă urgență a școlilor este să-i aducă pe aceștia la școală și să le asigure o frecvență regulată la cursuri. Tot așa de accentuat se pune problema asigurării unei frecvențe regulate a elevilor din clasele V-VII ale școlilor sătești, mai ales a acelor care vin la școală de la distanțe mai mari, sau din alte localități. Și unii și alții pot fi cuprinși în perioada de iarnă în internatele școlilor de 7 ani, folosindu-se în mod judicios bursele acordate de stat în acest scop. Acolo unde acest lucru nu e posibil, școlile pot organiza transportul în comun al elevilor pe perioada cît deplasarea lor la școală este îngreuiată de intemperii.

In școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară un mare rol îl are asigurarea în școli și internate a unor condiții corespunzătoare. Deoarece sîntem în pragul iernii o mare atenție trebuie să se dea încălzirii localurilor de școli și internate și asigurării unei alimentații substanțiale pentru elevi.

Avînd frecvența asigurată, cadrele didactice trebuie să folosească la maximum timpul rezervat predării fiecărui obiect, în așa fel încît să asigure îndeplinirea cantitativă și calitativă a programelor de învățămînt Conducătorii școlilor și cadrele didactice vor ține seama că în decursul trimestrului II trebuie să asigure predarea capitolelor sau lecțiilor rămase din primul trimestru, cît și a materialului planificat pentru trimestrul II, rezervînd timpul necesar pentru lucrările scrise trimestrial (teze), pentru corectarea lor, pentru recapitulare în perioada premergătoare încheierii trimestrului.

Pentru o cît mai ușoară înțelegere a materiei predate, pentru aprofundarea cunoștințelor, pentru o cît mai strînsă legătură cu practica, cu viața trebuie folosite la maximum materialul didactic, laboratoarele și atelierele școlilor, vizitele în întreprinderi etc.

In consfătuirile din ianuarie ale cadrelor didactice se vor discuta pe larg problemele legate de politehnizarea învățămîntului de cultură generală. In curînd Ministerul Invățămîntului va trimite școlilor o culegere de materiale cu privire la politehnizare, tipărită special în vederea documentării cadrelor didactice în această direcție. Problemele legării învățămîntului de practică trebuie să fie studiate și adîncite încă înainte de consfătuiri, pentru a se ajunge la măsuri care să se aplice ținînd seama de posibilitățile concrete pe care și le poate crea fiecare școală.

In legătură cu politehnizarea învățămîntului se pune foarte serios problema loturilor școlare experimentale. Din datele primite recent la Ministerul Invățămîntului reiese că un foarte mare număr de școli nu sînt în posesia unui lot experimental. Această situație nu mai poate fi tolerată. Nu se poate concepe ca și astăzi elevii școlilor sătești, care în majoritatea lor terminînd școala rămîn să lucreze în agricultură, să recunoască plantele și animalele numai după desenele din manuale și să învețe numai teoretic despre lucrările agricole. Școlile au sarcina să depună toate eforturile pentru a obține de la sfaturile populare suprafețe de pămînt necesare pentru ca în primăvară să poată începe cu elevii lucrările pe lotul școlar.

Tot pe această linie va trebui continuată cu perseverență acțiunea de a obține patronarea școlilor de către întreprinderile industriale și gospodăriile agricole de stat, în vederea înzestrării atelierelor și a laboratoarelor școlilor și asigurarea practicii directe în producție a elevilor.

Alături de grija deosebită pentru asigurarea unui nivel cît mai ridicat de cunoștințe al elevilor, educația comunistă a tineretului trebuie să fie pentru toate organele învățămîntului și pentru cadrele didactice o problemă centrală. Nouă nu ne poate fi indiferent ce fel de absolvenți dau școlile noastre. Ele trebuie să dea absolvenți disciplinați, cu o morală sănătoasă, cu dragoste față de muncă, față de statul democrat-popular, oameni care să muncească cu abnegație și să lupte pentru apărarea cuceririlor poporului muncitor, pentru patria lor.

Aplicarea în școli a măsurilor cu privire la disciplina elevilor și îmbunătățirea activității educative, luate în ultimii ani de către Ministerul Invățămîntului, a dus la oarecare rezultate. Acestea sînt însă prea departe de a ne mulțumi.

Noi mai avem copii nedisciplinați, copii care nu învață suficient și care au o comportare necorespunzătoare în școală și pe stradă. Cadrele didactice și mai ales diriginții au datoria să privească cu multă răspundere această problemă.

Anul acesta Ministerul Invățămîntului, prin Institutul de științe pedagogice, a elaborat un bogat material cu privire la munca dirigintelui. In prezent se găsesc sub tipar îndrumări cu privire la activitatea educativă în cadrul predării diferitelor obiecte de învățămînt. Ca rezultat al încheierii discuțiilor ce se desfășoară în prezent în „Gazeta învățămîntului", vor apare îndrumări ale ministerului cu privire la activitatea în orele educative.

Folosind toate aceste materiale, precum și experiența cadrelor noastre didactice fruntașe, va trebui să fie depuse toate eforturile pentru ca munca educativă să se ridice la nivelul cerințelor actuale. Cadrele didactice și diriginții trebuie să colaboreze strîns cu organizațiile de tineret și cu părinții elevilor, să pună în practică îndrumările cu privire la activitatea extrașcolară și obștească a elevilor, să analizeze periodic problemele educative rezultate din mixtarea școlilor și să le rezolve la timp.

Traducerea în viață a tuturor măsurilor cu privire la ridicarea nivelului cunoștințelor și la îmbunătățirea muncii educative depinde în cea mai mare măsură de cadrele didactice, de pregătirea lor profesională, de nivelul lor ideologic, de dragostea cu care înconjoară pe copii, precum și de îndrumarea pe care o primesc de la directorii școlilor și inspectorii școlari.

Organele învățămîntului, directorii școlilor și cadrele didactice trebuie să știe că aprecierea muncii lor este în directă legătură cu nivelul cunoștințelor elevilor și cu rezultatele obținute în educația comunistă a tineretului.

Material didactic pentru școli

La Intreprinderea de material didactic din București se produc necontenit cele mai variate tipuri de material didactic pentru școlile noastre. In clișeu : în sala de mulaj pentru piese de anatomie.

In strînsă legătură cu practica

Pe marginea scrisorilor primite la redacție

Luptînd pentru a introduce în școală elemente de politehnizare a învățămîntului, cadrele didactice desfășoară o vie activitate menită să-i înarmeze pe elevi cu deprinderi de muncă, să-i învețe să-și aplice cunoștințele în practică.

O interesantă metodă de familiarizare a elevilor cu aplicarea cunoștințelor științifice în producție se folosește la școala medie mixtă din Găești. După cum scrie corespondentul Stelian Ionescu, *colectivul de conducere al cercului tehnic de fizico-chimice de la această școală, îndrumat de către profesorii de specialitate, și-a întocmit din timp un plan de excursii în producție. Astfel, elevii au vizitat gospodăria agricolă de stat din satul Cuparu, stațiunea de mașini și tractoare din satul Greci, precum și o serie de întreprinderi. Cu prilejul vizitei organizate la schela petroliferă din Girleni elevii clasei a X-a au avut multe lucruri importante de învățat. Ei au văzut care este sistemul de pompare la mare presiune a țițeiului, cum se procedează pentru separarea lui după densitate, pentru evacuarea rezidurilor. Li s-a explicat ce măsuri se iau pentru buna funcționare a instalațiilor etc. Către sfîrșitul vizitei, scrie corespondentul nostru, am trecut și pe la secția ateliere. Aici elevii au avut pentru prima oară posibilitatea să vadă cum arată și cum funcționează automat strungurile, rabotezele, ciocanele pneumatice, mașinile de găurit etc. Ei și-au însușit noi cunoștințe de geologie și s-au familiarizat cu problemele mecanizării muncii.*

Dovedind mult interes pentru atragerea elevilor la studierea unor probleme tehnice, tov. Gheorghe Sultana inginer de la minele din Girleni, s-a oferit să organizeze cu elevii școlii din Găești un cerc de radiotehnică, care își va începe activitatea prin instalarea unei stații de radioamplificare.

Corespondentul Ion Mogoș *ne informează că pe lîngă școala de 7 ani din comuna Călărași, raionul Gura Jiului, au luat ființă ateliere în cadrul cărora elevii au și început să-și însușească unele cunoștințe și deprinderi practice de tîmplărie, țesătorie, croitorie etc. In atelierul de tîmplărie elevii au început să repare o parte din mobilierul și materialul didactic al școlii.*

Elevii școlii de 7 ani din satul Giula, raionul Gherla, regiunea Cluj — ne scrie corespondentul Iacob Ciurcuș *— au realizat prin valorificarea unor produse obținute pe lotul școlar un venit de 2000 lei. Din această sumă s-au procurat o serie de unelte agricole necesare pentru practica elevilor pe lotul școlar, material didactic și sportiv .*

Corespondentul Ion Berca, *din comuna Vladimir, raionul Gilort, ne scrie despre organizarea activității elevilor în cercuri la școala din această comună. Din inițiativa cercului „Tinerilor micuriniști" de la această școală a fost amenajată o pepinieră unde elevii au însămînțat pe o suprafață de 100 m.p. diferite soiuri de meri și peri pădureți, nuci și pruni, precum și măceși pentru altoirea trandafirilor.*

Revista „Limba română" nr. 5-1956

Numărul 5 al revistei „Limba română" inaugurează o rubrică nouă, denumită simplu „Cultivarea limbii".

Lipsa unei rubrici de felul celei amintite a fost simțită multă vreme. Pînă acum, revista „Limba română" a publicat un număr însemnat de articole despre limba literară. O parte din aceste articole au avut caracter teoretic, urmărind să dea sugestii celor care doresc să studieze limba literară, în special pe cea a literaturii beletristice. Cele mai multe din articolele publicate în ultima vreme au examinat diferite aspecte ale limbii folosite de scriitorii mari.

Publicînd articole și studii de gramatică, lexic și limbă literară, revista „Limba română" a adus precizări interesante și utile în ceea ce privește folosirea corectă a limbii. Cum însă normele stabilite și recomandate de lingviști nu sînt totdeauna respectate de acei care scriu în diferite domenii de activitate, comitetul de redacție al revistei și-a propus ca, începînd cu acest număr, să ia în discuție unele din abaterile de la principiile de bază ale limbii. In acest scop, s-a organizat la Institutul de lingvistică din București un colectiv de cercetători care va examina, sub directa îndrumare a acad. Iorgu Iordan, nu numai limba operelor literare actuale, ci și pe aceea a scrierilor științifice și tehnice, a periodicelor de toate categoriile, a presei și a traducerilor, discutînd apoi în paginile revistei greșelile de limbă sau exagerările manifestate la unii minuitori ai condeiului.

Rubrica amintită este deschisă de acad. Iorgu Iordan prin articolul „Cultivarea limbii", în care se motivează necesitatea unor preocupări de felul acesta.

Pentru a demonstra utilitatea rubricii, autorul folosește exemple spicuite din diferite publicații și apelează la toți aceia care au datoria să participe la discuții, adresîndu-se în special membrilor corpului didactic.

In spiritul preocupărilor enunțate în articolul menționat este și articolul lui Em. Levițchi „Despre limba și stilul traducerilor lui Nekrasov".

In articolul „Analiza stilistică a textului literar" G. I. Tohăneanu pune la îndemîna profesorilor de limba română un material bogat și util, referitor la analiza literară a poeziilor.

Numărul 5 încheie seria de articole despre predicatul verbal, scrise de G. Nedioglu.

In acest număr mai găsim articolul „Din istoria lingvisticii romanice" de Verner Bahner (Leipzig), două cronici și mai multe recenzii.

Prof. I. POPESCU

Intrebări și răspunsuri

Publicăm în continuare răspunsuri la întrebările sosite la redacție în legătură cu desfășurarea conferințelor sindicale raionale sau orășănești ale muncitorilor din învățămînt.

INTREBARE : Cine participă la conferințele de alegeri și cine are dreptul de a propune candidați ?

RASPUNS : La conferințele sindicale raionale sau orășenești pentru alegeri participă delegații aleși în adunările generale ale organizațiilor sindicale de bază și cei aleși în adunările generale sau conferințele comitetelor de instituție. La conferințe mai pot participa ca invitați pentru a asista la prezentarea dărilor de seamă și alegerea noilor organe și alți membri de sindicat, cadre didactice fruntașe, reprezentanți ai unor organizații obștești. Invitații își pot spune părerea în mod consultativ asupra diferitelor probleme ridicate în darea de seamă precum și în legătură cu alte probleme puse în discuție, fără a avea însă dreptul de a propune candidați. Invitații la conferințe nu au nici drept de vot. Dreptul de a propune candidați pentru noile organe îl au numai delegații la conferință aleși în adunările generale

INTREBARE : Cîte propuneri se pot face pe lista de candidați pentru viitorul comitet raional sau orășenesc ?

RASPUNS : Inainte de a se trece la operațiunea propriuzisă de alegeri conferința hotărăște numărul de membri ai noului comitet. Delegații la conferință au dreptul de a face propuneri nelimitate de candidați pentru organul sindical ce urmează să fie ales. Așa dar pe listele de candidați pentru comitetul sindical orășenesc, care sînt supuse votului secret al delegaților la conferință, pot fi trecute mai multe propuneri decît numărul de membri stabilit de conferință pentru componența viitorului comitet.

Se fac propuneri de candidați pînă ce, la propunerea prezidiului sau a unui participant la conferință, conferința hotărăște sistarea acestora. Propunerea de sistare a propunerilor de candidați este supusă votului conferinței.

INTREBARE : Cum se procedează cînd sînt obiecții împotriva unui candidat ?

RASPUNS : Delegații la conferință au dreptul de a se pronunța pentru sau împotriva oricărei propuneri de candidatură. In cazul cînd se ridică obiecțiuni împotriva unei candidaturi prezidiul este obligat să pună la vot cazul respectiv.

Se va cere conferinței să-și exprime prin vot deschis părerea dacă este sau nu de acord ca acel candidat să fie ori nu trecut pe listă. In cazul cînd candidatul împotriva căruia s-au făcut obiecțiuni nu întrunește majoritatea de voturi „pentru", nu poate fi trecut pe lista de candidați.

INTREBARE : Cînd și cum se face constituirea noului comitet raional sau orășenesc ?

RASPUNS : Constituirea noului comitet raional sau orășenesc se face imediat după alegerea lui, într-o ședință specială. In această ședință vor fi aleși prin vot deschis președintele și locțiitorul de președinte și se vor repartiza sarcinile fiecărui membru din comitet. Funcțiile fiecărui membru din comitet vor fi aduse apoi la cunoștința conferinței.

Acolo unde constituirea comitetului nu este posibil să se facă imediat după alegeri, se va face în cel mult două zile de la data alegerii.

INTREBARE : Cum se alege delegații pentru congresul S.M.I. ?

RASPUNS : Delegații pentru congres vor fi aleși tot la conferințele sindicale orășenești sau raionale ale muncitorilor din învățămînt.

INFORMAȚII

Ministerul Invățămîntului aduce la cunoștința celor interesați următoarele:

Examenul de admitere în învățămîntul superior fără frecvență pentru salariații cuprinși în graficele de calificare întocmite de instituții și întreprinderi, ca urmare a aplicării H.C.M. nr. 2000/1955, completat cu H.C.M. nr. 1360/1956, va avea loc între 3-10 ianuarie 1957. Inscrierile se fac pînă la data de 30 decembrie 1956.

★

Cabinetul metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din București anunță :

La 6 decembrie ora 18 va avea loc o consultație colectivă pentru referatul „Igiena activității educative și igiena muncii și odihnei adolescentului". Consultația va fi dată de tov. dr. Nicolae Gavrilescu de la Institutul de cercetări științifice pentru protecția muncii.

★

UNIVERSITATEA „C. I. PARHON" din București aduce la cunoștință celor interesați că se va ține un concurs pentru ocuparea următoarelor posturi de conferințe :

a) conferința de Logică — la catedra de Logică din cadrul Facultății de Filozofie.

b) conferința de Optică fizică — la catedra de Optică din cadrul Facultății de Fizico-Matematici.

Pentru înscrierea la concurs candidații vor prezenta în termen de 30 zile de la publicare următoarele acte (în 2 exemplare) : autobiografie, copie legalizată după diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare, copie legalizată după diploma de doctor, după atestatul de conferențiar. certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta are locul de bază al activității sale, memoriu de activitate didactică-științifică, semnat de candidat. un număr de 2 exemplare din lucrările sale științifice.

Pot participa la concurs persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe sau gradul didactic de conferențiar și candidații în științe. De asemenea, se pot prezenta la concurs persoanele fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă calificare din producție și din aparatul de stat, cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei vacante.

Actele se vor depune la Rectoratul Universității „C. I. Parhon" — Secretariatul Științific — B-dul 6 Martie nr.64, telefon nr. 4.92.59.

★

Ministerul Invățămîntului comunică :

Se anulează certificatele de absolvire pentru cl. VII de culoare bleu cu nr. 095336 și 095348 — fiind pierdute.

Certificatele menționate mai sus, aflate sau prezentate instituțiilor de orice fel, trebuie reținute și înaintate Ministerului Invățămîntului, ele fiind false.

Agresorii sînt în impas

In istoria O.N.U. s-a înscris de curînd o hotărîre de mare însemnătate, o hotărîre care exprimă dorința arzătoare a popoarelor de a se pune definitiv capăt agresiunii anglo-franco-israeliene împotriva Egiptului. Cu o majoritate covîrșitoare de voturi Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat rezoluția țărilor Asiei și Africii. Esența acestei rezoluții constă în aceea că cere țărilor agresive să îndeplinească neîntîrziat hotărîrile Adunării Generale, din 2 și 7 noiembrie, cu privire la retragerea trupelor lor de pe teritoriul Egiptului.

Votul Adunării Generale constituie pentru Anglia, Franța și Israel, precum și pentru susținătorii lor o puternică înfrîngere ; o înfrîngere politică și morală.

Dezbaterile din Adunarea Generală au fost de-a dreptul dramatice. In timp ce țările Asiei și Africii sprijinite de țările socialiste apărau o cauză dreaptă, o cauză sfîntă nu numai pentru Egipt, ci pentru întreaga lume iubitoare de pace, reprezentanții guvernelor țărilor agresoare recurgeau la manevre, la minciuni și calomnii, la jigniri și alte asemenea metode care, din păcate, au avut în trecut unele rezultate în folosul cercurilor agresive. Dar, „ulciorul nu merge de multe ori la apă"... Agresorilor li s-a înfundat. Zadarnic a încercat dl. Spaak, delegatul belgian, să le întindă colacul de salvare. Furtuna a fost prea puternică. Dl. Spaak a reușit să realizeze totuși ceva : a reușit să se facă de rîs. Propunerea lui de a „îmbunătăți" rezoluția țărilor Asiei și Africii astfel încît ea să devie „acceptabilă" pentru agresori însemna de fapt golirea rezoluției de orice conținut. De aceea ea a fost respinsă de Adunarea Generală. Insele-a putut fi de folos agresorilor decît cele care îi încurajează și îi sprijinesc nici zarva pe care au făcut-o în legătură cu așa-numita „problemă ungară". Popoarele au înțeles de unde vine primejdia. Ele îi cunosc asupra bine pe agresori, iar votul Adunării Generale care oglindește voința popoarelor arată că agresorii sînt în impas. Lupta împotriva lor n-a încetat. Trupele țărilor agresoare trebuie să fie retrase de pe teritoriul statului egiptean suveran, iar pacea să fie restabilită și apărată.

I. SLAVUȚEANU

MĂRTURII

Ar putea oare să existe undeva cel puțin un singur om care, fiind cu mintea întreagă să privească în apa tulbure, murdară și rău-mirositoare a unui riu infectat și să se declare încîntat de farmecul priveliștii ? Ar fi putut poporul nostru să privească nepăsător revărsarea torentului murdar de minciuni și calomnii pompate din occident pe calea presei și radioului asupra țării noastre ? Răspunsul este astăzi cunoscut tuturor ; și prietenilor și dușmanilor. El n-are nevoie de niciun fel de comentarii.

Noroiul murdar asvîrlit spre noi n-a prins. El s-a reîntors acolo de unde a fost pompat. S-a întors tot, picătură cu picătură. Poporul nostru privește astăzi cu dezgust la cei care s-au înămolit pînă peste cap în propriul lor noroi ; privește și arată întregii lumi spectacolul ; merită să fie văzut. Și lumea ne ascultă. Oamenii cinstiți de pretutindeni privesc cu atenție și cu scîrbă ; privesc și nu rămîn nepăsători.

Știrile scornite de aventurierii de la diferitele oficine ale propagandei imperialiste despre țara noastră contrastează puternic cu tot ceea ce opinia publică democrată internațională cunoaște despre Republica Populară Română, despre poporul nostru care își iubește cu înflăcărare patria și luptă pentru continua ei înflorire, pentru întărirea regimului democrat-popular.

După cum se știe, fabricanții de știri de la „Associated Press", „United Press", „France Presse" au scris despre „tulburări", „demonstrații de solidaritate" cu bandele contrarevoluționare din Ungaria etc. In timpul evenimentelor din Ungaria se găseau în R.P.R. numeroși străini, care cu toate că au colindat țara noastră în lung și-n lat, n-au observat astfel de fenomene. Cum ai putea să observi lucruri care nu există! Printre acești străini au fost și oaspeți din Suedia. In numărul său din 10 noiembrie, ziarul suedez conservator „Svenska Dagbladet" din Stokholm scria că acești suedezi „povestesc că ritmul muncii de fiecare zi din Romînia n-a fost de loc stingherit de evenimentele din Ungaria. Cei doi suedezi, directorul de școală David Thörnblom și directorul Ragnar Lundkvist din Stokholm s-au întors tocmai acum în patrie... Ambii suedezi n-au putut observa neliniște sau frămîntări, cu atît mai puțin au văzut vreo demonstrație. Dimpotrivă, se pregăteau festivitățile care urmau să aibă loc pentru aniversarea Revoluției din Octombrie."

In vara aceasta, în tovărășia mai multori profesori englezi, italieni și francezi, invitați în țara noastră de Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, a întreprins o călătorie de studii în R.P.R. institutorul francez Michel Delaitre din Reims. Intors în Franța, Delaitre a împărtășit cadrelor didactice impresiile sale despre călătoria în R.P.R. In numărul 68 al publicației „La Marne Enseignante" din septembrie a.c. și numărul 421 din 14 octombrie al publicației „L'Humanité Dimanche" el a scris două articole în care scoate în evidență marile realizări ale regimului democrat-popular din țara noastră în toate domeniile și în special despre cele de pe tărîmul învățămîntului și își exprimă admirația față de aceste realizări.

In articolul intitulat semnificativ „Dincolo de cortina de fier", publicat în „La Marne Enseignante", Delaitre scria că a petrecut 15 zile „într-o țară în plină evoluție, unde realizările sociale sînt de pe acum uluitoare". Subliniind realizările obținute de către tot nostru democrat-popular în domeniul creșterii și educării tineretului, institutorul francez scrie că efortul depus și făcute în această direcție „sînt uriașe și simplu extraordinare". El a fost profund impresionat de faptul că efectivul școlilor secundare este de patru ori mai mare decît în 1938 ; că laboratoarele institutiilor de învățămînt superior „sînt utilate cu mașini de cercetări ultramoderne", că „15 milioane de naționalități naționale au acum învățămînt în limba maternă..."

Scriind în „L'Humanité Dimanche", printre altele despre căminul de copii de pe lîngă fabrica de confecții Gh. Gheorghiu-Dej din București, unde sînt de „50 de persoane se ocupă de 2 000 de copii" Delaitre exclamă semnificativ : „ce vis pentru institutoare e noastre !" (n.n. franceze).

Nu este cazul să redăm aci întregul conținut al articolelor institutorului francez. Vrem să subliniem numai că mărturiile lui sînt cu atît mai convingătoare pentru cititorii publicațiilor respective cu cît, după propria mărturisire, Delaitre și colegii săi au venit în R.P.R. „mai ales pentru a vedea, pentru a judeca realizările (sublinierea noastră). Și, după cum spune el mai departe, a avut toate posibilitățile s-o facă.

Delaitre a văzut și greutățile care mai există în învățămîntul nostru. Noi n-avem ce ascunde. El scrie că în clasele mici ale școlilor medii predau încă învățători, că școlile de sate nu au încă toate specialiștii pentru limbi, științe — potrivit prevederilor programelor oficiale. „Dar — conchide Delaitre — după părerea cadrelor didactice romîne toate acestea se vor rezolva repede".

Subliniind frumusețile patriei noastre, geniul artistic al poporului etc. institutorul francez a ținut să precizeze că „Romînii sînt mîndri mai ales de realizările puterii populare care dezvoltă și înmulțește bogățiile țării, asigurînd astfel condițiile fericirii și independenței poporului".

Intr-adevăr poporul nostru este mîndru de marile realizări ale puterii populare și nu va permite nimănui să împroaște cu noroi această putere.

N. TAINIC

Vizita liderilor Federației internaționale a sindicatelor arabe la Universitatea „C. I. Parhon"

Miercuri dimineața Muhamed al Djabari și Amad Oziz, lideri ai Federației internaționale a sindicatelor arabe, au vizitat Universitatea „C. I. Parhon".

In numele cadrelor didactice din Universitate și al studenților, prof. univ. Jean Livescu, prorector, a adresat un călduros salut oaspeților. „Asigur pe tovarășii că întreg personalul Universității „C. I. Parhon", ca și studenții acestei universități, sînt alături de popoarele arabe în lupta lor dreaptă împotriva colonialismului și le urează tot succesul în această luptă".

Oaspeții s-au îndreptat apoi spre unul din amfiteatrele facultății de filosofie, unde au avut o întîlnire cu studenții acestei facultăți.

Muhamed al Djabari și-a exprimat bucuria pentru posibilitatea de a întîlni și cunoaște studenții romîni. Vorbitorul a arătat în cuvîntul său hotărîrea fermă a popoarelor arabe de a pune capăt fărădelegilor imperialiste în Orientul mijlociu. „In lupta noastră dreaptă avem sprijinul oamenilor cinstiți din întreaga lume" a spus vorbitorul. El a spus, în continuare, că popoarele arabe participă cu însuflețire la lupta împotriva agresiunii anglo-franco-israeliene îndreptată împotriva Egiptului. Studențimea arabă aduce o contribuție enormă la această luptă .

După cuvîntul lui Muhamed al Djabari a vorbit studentul Const. Bulai, împuternicitul cu organizarea asociațiilor studențești din Universitatea „C. I. Parhon". Tov. Bulai a asigurat pe oaspeții de simpatia studenților de la Universitatea „C. I. Parhon" pentru lupta popoarelor arabe.

Muhamed al Djabari și Amad Oziz au avut apoi o convorbire cu prof. univ. Jean Livescu, conf. univ. Paul Popescu Neveanu, prorectori ai Universității „C. I. Parhon", și prof. univ. Aurel Pîrvu, președintele comitetului de instituție al Universității. Ei s-au informat asupra condițiilor de studiu și de viață ale studenților. Oaspeții au vizitat, apoi, unele din căminele studențești din Capitală.

Să educăm tineretul în spiritul moralei comuniste

(Urmare din pag. I-a)

didactice din instituțiile superioare de învățămînt au o atitudine distantă față de studenți, nu se interesează de nevoile lor, de viața lor din cămine, nu cunosc preocupările lor și, ca urmare, nu pot contribui activ la educarea studenților.

Partidul și guvernul acordă o mare grijă creșterii unui tineret cult, bine instruit, educat în spiritul comunismului. De aceea învățătorii și profesorii sînt chemați să desfășoare o intensă muncă politico-educativă în rîndurile elevilor și studenților. Indeplinirea acestei sarcini de cinste este strîns legată de ridicarea la un nivel mai înalt a activității organizațiilor de pionieri și a organizațiilor U.T.M. Ajutorul calificat, competent al cadrelor didactice, sub conducerea organizațiilor de partid, trebuie să ducă la înlăturarea șablonului, a metodelor și formelor de muncă greoaie, plictisitoare din activitatea organizațiilor de pionieri și U.T.M., la promovarea unor metode atractive, cu un conținut bogat, adecvat particularităților de vîrstă ale membrilor acestor organizații. Atît din activitatea organizațiilor de tineret, cît și din munca educativă a cadrelor didactice să fie înlăturat greșitul obicei de a substitui munca educativă concretă, vie, cu ședințe și discuții scolastice despre educație. Un ajutor din ce în ce mai mare sînt chemate cadrele didactice să acorde și familiei în vederea realizării unei conlucrări permanente în rezolvarea problemelor educației tineretului.

Crearea asociațiilor studențești are o mare importanță pentru îmbunătățirea muncii politico-ideologice în rîndurile studenților. Va trebui ca ele să se bucure în permanență de sprijinul necesar pentru îndeplinirea importantelor sarcini care le revin.

Prin desfășurarea unei bogate munci politico-educative să ajutăm tineretul din școli și facultăți să obțină rezultate din ce în ce mai bune la învățătură, să dobîndească o înțelegere științifică a lumii și a vieții, să-și lărgească neîncetat orizontul lor cultural. Propagarea în rîndurile tineretului studios a concepției materialiste despre lume, combaterea teoriilor idealiste, retrograde și a altor manifestări ale ideologiei burgheze constituie sarcini de cea mai mare însemnătate pentru educația comunistă a tineretului.

Este necesar să se acorde o mai mare atenție educării cetățenești a tinerilor din școli și facultăți, combaterii manifestărilor de indisciplină, de lipsă de respect față de părinți și pedagogi, față de oamenii muncii, cultivării dragostei tineretului pentru muncă, formării unei atitudini pline de grijă față de avutul obștesc.

Sentimentele de patriotism socialist, mîndria pentru marile cuceriri revoluționare obținute de poporul nostru sub conducerea partidului insuflețesc tineretul, îi inspiră încredere în forțele inepuizabile ale poporului, în capacitatea poporului de a birui, sub conducerea partidului, orice piedici și greutăți în drumul spre victoria deplină a cauzei socialismului. Iată deci avem datoria ca în cadrul predării și cu prilejul altor activități să facem cunoscută tineretului istoria luptelor poporului nostru și ale clasei muncitoare, condusă de partid, pentru o viață mai bună, pentru libertate și independență națională, pentru doborîrea capitalismului și construirea societății socialiste.

Educația patriotică a elevilor și studenților nu poate fi despărțită de educarea lor în spiritul nobilelor idei ale internaționalismului proletar. Cultivarea frăției și colaborării prietenești între tinerii din țara noastră, indiferent de apartenența lor națională, întărirea continuă a sentimentelor internaționaliste de dragoste și prietenie față de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste, dezvoltarea solidarității cu lupta tineretului din toată lumea, combaterea cu toată hotărîrea a oricăror manifestări de naționalism și șovinism sînt sarcini a căror îndeplinire are o însemnătate uriașă în educarea tineretului în spiritul moralei comuniste.

Organele Ministerului Invățămîntului și ale Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, organizațiile de tineret din școli și facultăți, toți lucrătorii din învățămînt sînt chemați să intensifice munca de educare comunistă a tineretului pentru a da patriei tineri bine pregătiți, hotăriți să-și consacre toate forțele, tot entuziasmul lor operei măreț de construire a socialismului.

Activitatea cultural-educativă, preocupare de seamă a sindicatului de învățămînt din Uniunea Sovietică

Intr-un articol publicat nu de mult în „Gazeta învățămîntului" scriam despre preocuparea sindicatelor sovietice pentru educarea comunistă a tinerei generații. Arătam acolo că, începînd cu vîrsta cea mai fragedă — cea preșcolară — copiii sovietici formează obiectul unei atenții continue, variat și multilateral exprimată, a sindicatelor. Preocupările educative ale sindicatelor sovietice se lărgesc și se amplifică, însă, pe măsură ce foștii elevi și școlari devin producători de bunuri materiale și culturale, devin participanți activi ai luptei pentru construirea comunismului.

O contribuție dintre cele mai importante atît în educarea tineretului și a maselor largi de oameni ai muncii cît și în educarea propriilor lui membri aduce sindicatul de învățămînt. Sindicatul învățămînt educă și unește pedagogii sovietici, îi sprijină în perfecționarea lor profesională și-i atrage la o participare activă în construirea societății comuniste.

Pedagogii sovietici manifestă interes pentru tot ceea ce este nou și înaintat în domeniul artei, pentru problemele politice și științifice, vor să cunoască experiența pedagogică înaintată și realizările tehnicii, caută să-și ridice nivelul cultural. La toate acestea contribuie din plin sindicatul de învățămînt prin armata activiștilor culturali.

In cele ce urmează voi încerca să prezint cîteva din mijloacele prin care Sindicatul Lucrătorilor din Invățămînt din R.S.F.S.R. își îndeplinește rolul lui de educator al maselor. Intre aceste mijloace un loc de mare importanță îl ocupă propaganda prin conferințe. Pe lîngă fiecare comitet sindical al lucrătorilor din învățămînt ca și pe lîngă cluburi, colțuri roșii, case de cultură se formează un activ de lectori voluntari, dintre cele mai bine pregătite cadre din învățămînt. Inainte de a susține conferințele, lectorii merg în școli, se documentează, culeg exemple concrete. De aceea conferințele sînt atrăgătoare, trezesc mult interes și conving.

In cluburi și case de cultură se organizează cu regularitate cicluri de conferințe pe teme politice, economice, pedagogice, literare, muzicale.

Ciclurile de conferințe sînt compuse din 6—20 lecții și se țin de două ori pe lună. Conferințele sînt exemplificate cu filme documentare. Auditorilor li se recomandă bibliografia ajutătoare, adecvată conținutului conferinței. La Casa învățătorului din Leningrad, centru de pregătire ideologică și politică a învățătorilor și profesorilor, erau organizate, în momentul cînd am vizitat-o, cicluri de conferințe cu temele „Teoria leninistă a revoluției socialiste" și „Despre sistemul socialist mondial".

In colțuri roșii, cluburi, case de cultură se organizează, de asemenea, conferințe în ajutorul celor care urmează diferite cercuri ale învățămîntului politic. Pe lîngă unele case mai mari de cultură funcționează universități serale de marxism-leninism.

In activitatea culturală a sindicatului învățămînt se bucură de mult succes organizarea jurnalelor vorbite. Un jurnal vorbit constă din ținerea a 3—7 comunicări pe o anumită temă.

Un alt mijloc eficace în educarea comunistă a oamenilor muncii din învățămînt îl constituie seratele tematice, alcătuite de obicei din îmbinarea a mai multor forme de muncă culturală, orientate în conținut pe o singură temă. Ele se organizează diferențiat pentru tineri, vîrstnici și pensionari.

La unul din cluburile din Ramenskoe s-a organizat „serata tinerilor căsătoriți". Cu acest prilej s-au ținut referate despre bazele sănătoase ale familiei sovietice, despre educarea copiilor preșcolari. Bibliotecarul a recomandat cărți pentru tineret. Medicul a dat consultații femeilor gravide și celor cu copii mici, iar cercul de croitorie din club arăta cum să se confecționeze îmbrăcăminte pentru copii.

In casele învățătorilor se desfășoară cu regularitate serate cu tematici avînd un înalt conținut educativ, care ajută nemijlocit la educația comunistă a membrilor de sindicat, la lărgirea orizontului lor cultural. Iată cîteva exemple : „Dragostea, căsătoria și familia", „Despre lupta împotriva rămășițelor capitalismului din conștiința oamenilor". „Despre însemnătatea studierii limbilor străine", „Rolul maselor populare și al personalității în istorie". „Lupta împotriva prejudecăților religioase și a superstițiilor".

Cu regularitate sindicatul de învățămînt organizează serate ale tineretului din învățămînt, ale veteranilor în muncă etc.

Un rol important în ridicarea nivelului cultural al membrilor de sindicat îl au bibliotecile sindicale.

Bibliotecile sindicatului de învățămînt ajută pe învățători și profesori în ridicarea nivelului lor profesional, cultural și politic. Sindicatul duce o temeinică muncă pentru a pune la dispoziția învățătorilor de la sate, noutățile literare și tehnice. Pentru aceasta, pe de o parte se dă bătălia ca fiecare învățător și profesor să aibă bibliotecă personală, iar pe de altă parte bibliotecile mobile și cele centrale, prin sistemul de comandă „carte-poștă", expediază celor de la sate sub formă de împrumut cărțile solicitate (Biblioteca regională Kalujinskaia are 5000 de abonați pe care îi deservește prin „cartea-poștă").

In grupele sindicale, în cluburi și palate de cultură se organizează consfătuiri cu cititorii, convorbiri, recenzii, seri literare.

Este de asemenea încetățenit obiceiul zilelor literare. Miercurea, simbăta și duminica în cluburi vin scriitori de frunte, care stau de vorbă cu cititorii, scot în evidență rolul cărții, eroii pozitivi, subliniază valoarea educativă, precum și lipsurile cărții.

Sindicatul lucrătorilor din învățămînt din R.S.F.S.R. organizează pe scară largă, prin comisiile culturale de masă, vizite și excursii în colectiv. Aceste forme atractive de activitate ajută propagandei științifico-ateiste, îmbogățesc nivelul de cunoștințe generale, dezvoltă patriotismul fierbinte al oamenilor sovietici.

In toate muzeele vizitate de mine la Moscova și Leningrad am întîlnit grupuri de pedagogi și studenți, tineri, vîrstnici și pensionari care urmăreau cu atenție explicațiile, își însemnau cele auzite, puneau întrebări.

Cercurile artistice de amatori organizate de sindicatul de învățămînt își aduc cu prisosință contribuția la educarea comunistă a membrilor de sindicat. Brigăzile artistice de agitație, prin conținutul activității lor, luptă împotriva rămășițelor capitalismului din conștiința oamenilor muncii, promovează nou, generalizează tot ce este înaintat și sănătos în activitatea creatoare a maselor.

In Uniunea Sovietică intelectualitatea este prețuită și iubită de popor. Invățătorii și profesorii sînt educați în slujba poporului și partidului. Sindicatul ajută învățătorii și profesorii să cunoască problemele generale ale politicii partidului și guvernului, problemele politicii internaționale, să cunoască cele mai mari cuceriri ale științei, literaturii și tehnicii, călăuzindu-se după lozinca „Invățătorul trebuie să știe tot".

Cele 230 de case ale învățătorilor desfășoară în acest sens interesante și multilaterale activități. Casele învățătorilor sînt însemnate lăcașuri de cultură, aici se organizează conferințe, lecții, jurnale vorbite, seri tematice, întîlniri cu academicieni, seri cultural-artistice, concerte. Activul lor sprijină masa învățătorilor de la sate prin organizarea unor programe culturale pentru sate, sprijină organizarea „zilei învățătorului" de la sate.

Pentru luna noiembrie colectivul casei învățătorilor din Leningrad se pregătea să se deplaseze la 250 km. de Leningrad, în mijlocul învățătorilor de la sate, pentru a le oferi un program cultural-educativ. Un candidat în științele pedagogice din Leningrad urma să vorbească despre „Invățătura lui Makarenko despre educația prin muncă a elevilor", iar colectivul dramatic al casei învățătorilor să prezinte piesa „Mașenka" de Afinoghenov.

Intreaga activitate cultural-educativă desfășurată de sindicatul de învățămînt din U.R.S.S. este orientată pentru educarea comunistă a membrilor de sindicat și reprezintă un prețios tezaur de învățăminte pentru noi, activiștii culturali ai Sindicatului muncitorilor din învățămînt din țara noastră.

N. BURCEA
activist al C.C. al S.M.I.

RECTIFICARE

In nr. 398 din 23/XI al „Gazetei învățămîntului", în articolul „Corespondenții ne sesizează că..." de pe pag. IV, coloana a II-a, în loc de „școala de 7 ani" pe lîngă care funcționează grădinița de copii din satul Pescari, raionul Giurgiu, se va citi „școala elementară de 4 ani".

Redacția și administrația : București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente : 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 400 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 7 decembrie 1956

La început de trimestru

În strînsă legătură cu producția

După încheierea primului trimestru profesorii de matematică și fizică din raionul Reghin au hotărît să țină ședința cercului pedagogic din luna noiembrie la școala de 7 ani din comuna Dedrod. Această hotărîre a fost luată cu scopul de a cunoaște activitatea profesorului de matematică din această comună și de a vizita gospodăria colectivă locală „Brazda nouă", în scopul culegerii datelor necesare alcătuirii diferitelor probleme.

Lecția deschisă ținută de prof. Ion Vodă a dat posibilitate colectivului de profesori să observe ușurința cu care elevii clasei a VI-a de la această școală rezolvă problemele și minuiesc instrumentele de geometrie.

După lecția deschisă membrii cercului pedagogic au vizitat gospodăria colectivă. Aici au fost întîmpinați cu multă căldură de președintele gospodăriei, tov. Ioan Huprisch și de președintele sfatului popular al comunei, tov. Teodor Buțiu. Ei au condus pe vizitatori prin toate sectoarele gospodăriei, dîndu-le explicațiile necesare cu privire la munca și rezultatele obținute de cele 118 familii de colectiviști. Admirînd realizările frumoase ale colectiviștilor, pedagogii și-au notat o serie de date pentru alcătuirea problemelor.

Prof. DAVID GELLER

Învățăminte pentru viitor

Predau istoria la clasa a IX-a A de la școala medie din Cluj. După primele luni de muncă, tezele trimestriale și corectarea lor mi-au oferit un prilej binevenit de apreciere a rezultatelor obținute de elevi, precum și a propriei mele munci de predare.

Majoritatea elevilor mei și-au ales ca temă pentru lucrarea scrisă trimestrială „Revoluția burghezo-democratică din 1848 din Țara Românească". După corectarea acestor lucrări, am discutat pe larg conținutul lor cu elevii, arătîndu-le, pe lîngă multe aspecte pozitive, și greșelile pe care le-au comis. Astfel, unii elevi au făcut în lucrările lor afirmații eronate, care dovedeau neînțelegerea problemelor discutate la lecții. Alții au făcut anumite omisiuni grave, nepomenind nimic, de pildă, despre Proclamația de la Izlaz sau despre importanța revoluției de la 1848. De asemenea o serie de elevi au avut greșeli de formă (confuzia unor termeni istorici și geografici, greșeli de ortografie etc.)

Observațiile pe marginea tezelor trimestriale au constituit pentru mine un ajutor prețios în planificarea materiei pe trimestrul al II-lea. Astfel, mi-am propus să explic mai atent și mai perseverent noțiunile de istorie, de economie politică etc. și să nu trec la o lecție nouă pînă cînd cunoștințele predate în lecția anterioară nu au fost complect asimilate de toți elevii clasei. In acest scop am planificat un număr mare de lecții de verificare curentă.

De asemenea, socotesc că prin colaborarea cu profesorii de limba română, prin formarea unui front unic pentru lichidarea greșelilor de exprimare ale elevilor vom înlătura mai grabnic deficiențele existente în trimestrul I.

Prof. L. MANCIU

Contribuția utemiștilor

De curînd comitetul orășenesc U.T.M. Tîrgoviște a organizat, în colaborare cu secția de învățămînt o consfătuire la care au luat parte instructori superiori de pionieri, secretari ai organizațiilor U.T.M. din instituțiile și întreprinderile care patronează școli, directori de școli, diriginți, învățători și profesori fruntași în muncă. La această ședință au participat și tov. Gheorghe Ruxan, prim secretar al comitetului orășenesc P.M.R., tov. I. Andronie, secretarul comitetului regional U.T.M., precum și tov. Matei Tudose, inspector la secția de învățămînt a regiunii Ploești.

Tov. Maria Trandafir, instructoare superioară de pionieri, a prezentat în cadrul consfătuirii un referat despre situația la învățătură și disciplină a pionierilor și elevilor de la școala de 7 ani nr. 2. Referatul a stăruit îndeosebi asupra căilor folosite în organizarea și educarea colectivului de elevi, în înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură. Printre metodele folosite cu succes în acest scop, a arătat referatul, se numără tutelarea claselor mici de către cele mari care a dus la o mai bună cunoaștere reciprocă a pionierilor și elevilor, la o justă orientare în alegerea activului pionieresc, la o bună pregătire a intrării elevilor în organizațiile de tineret. De asemenea, au dat bune rezultate consfătuirile cu elevii fruntași la învățătură, concursurile „Pentru cea mai frumoasă scriere", „Pentru cele mai bune rezultate la matematică" etc.

Vorbind despre sprijinul pe care-l pot da organizațiile de U.T.M. și pionieri în ridicarea nivelului la învățătură participanții la consfătuire au subliniat că este necesar ca școlile să folosească mai larg sprijinul pe care-l pot primi din partea organizațiilor U.T.M. și de pionieri.

O problemă asupra căreia s-a insistat mult în cadrul consfătuirii a fost aceea a politehnizării învățămîntului, a aportului pe care organizațiile de tineret pot să-l aducă în această direcție. De asemenea, participanții la consfătuire au discutat pe larg problemele privitoare la înlăturarea supraîncărcării elevilor, subliniind necesitatea de a se respecta regimul zilnic de muncă al elevului, de a se asigura cele cinci după-amieze libere pe săptămînă, de a se coordona munca pionierească cu celelalte activități extrașcolare ale elevilor.

In a doua parte a consfătuirii a avut loc o întîlnire cu tov. Tolmaci, luptător din ilegalitate.

Consfătuirea va determina fără îndoială, o întărire a contribuției utemiștilor la buna desfășurare a muncii instructiv-educative în cursul trimestrelor viitoare.

Inv. I. BALAȘESCU

Consfătuire cu diriginții

Pentru a întări munca educativă și a contribui la îmbunătățirea conținutului orelor educative în cel de al doilea trimestru, secția de învățămînt a orașului Mediaș a organizat de curînd o consfătuire cu diriginții. In cadrul acestei consfătuiri s-au analizat rezultatele muncii educative pe trimestrul I și s-au fixat principalele sarcini ale muncii educative în noua etapă de muncă.

Tov. Zoe Vivoschi, diriginta clasei a VIII-a de la școala medie nr. 1, a prezentat referatul intitulat „Despre conținutul orei educative". Vorbind despre experiența sa în acest domeniu referenta a arătat că a urmărit, în orele educative, realizarea următoarelor scopuri: organizarea și îndrumarea colectivului de elevi, însușirea de către elevi a regulilor de purtare, formarea deprinderilor de muncă pentru însușirea temeinică a cunoștințelor, educația elevilor în spiritul moralei comuniste. Pentru atingerea acestor scopuri diriginta a folosit metode variate, dintre care cea mai utilizată a fost convorbirea. Astfel, în cadrul convorbirii cu tema: „Cum mă pregătesc pentru lecție" trei elevi au expus modul în care-și pregătesc lecțiile. Acești elevi au fost aleși în așa fel, încît primul să fie dintre cei mai buni, al doilea cu rezultate mijlocii, iar ultimul dintre cei rămași în urmă. Această discuție a trezit un interes deosebit în rîndurile elevilor și a contribuit la ridicarea nivelului lor de cunoștințe.

Participanții la discuții au scos în evidență rezultatele pe care le-au obținut în munca educativă, precum și lipsurile lor, pe care își propun să le lichideze în cursul trimestrului al II-lea.

S. PATIȚA
șeful secției învățămînt a orașului Mediaș

Sesiunea centrală a „Lecturilor pedagogice"

In zilele de 8, 9 și 10 decembrie a.c. se va desfășura în București sesiunea centrală a „Lecturilor pedagogice". In cadrul acestei sesiuni se vor prezenta 58 de lucrări, selecționate dintre cele susținute la sesiunile regionale.

Deschiderea sesiunii va avea loc sîmbătă 8 decembrie, orele 8.30, în sala de festivități a școlii medii nr. 22, după care vor urma lucrările în plenara sesiunii.

Duminică 9 decembrie și luni 10 decembrie, între orele 9—14, vor avea loc lucrări pe secții, în localul Institutului de științe pedagogice și al Institutului de perfecționare a cadrelor didactice București.

Lucrările sesiunii vor lua sfîrșit luni 10 decembrie, orele 17—19, în sala de festivități a Școlii medii nr. 22

Vacanța de iarnă a pionierilor și elevilor

Vacanța de iarnă este așteptată cu bucurie de pionierii și elevii din patria noastră. Anul acesta, C.C.S., C.C. al S.M.I., Ministerul Învățămîntului și C.C. al U.T.M. au luat din timp măsuri pentru organizarea ei în cît mai bune condițiuni.

Una dintre cele mai importante acțiuni se ce vor organiza în cadrul vacanței de iarnă a pionierilor și elevilor este serbarea pomului de iarnă. La serbările pomului de iarnă, care se vor organiza atît în întreprinderi cît și în școli, se vor împărți tradiționalele daruri ale lui Moș Gerilă și vor avea loc manifestări artistice. In București, serbarea pomului de iarnă se va organiza pentru circa 13.000 pionieri și elevi la Palatul Pionierilor. Un mare număr de copii ai muncitorilor și salariaților din diferite ramuri de producție din București vor participa la serbarea pomului de iarnă organizată de Casa de cultură a Sindicatelor.

Un număr de 2250 pionieri din toată țara vor fi trimiși să-și petreacă vacanța în stațiunile Sinaia, Predeal, Tușnad, Sovata, Bușteni. La Homorod se va organiza o tabără de iarnă pentru 350 de elevi. De asemenea, comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt, în colaborare cu organele U.T.M. și secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare, vor organiza pentru pionieri și elevi excursii, concursuri sportive de masă, vizitarea întreprinderilor, spectacole, filme etc.

Și acum, o veste frumoasă pentru pionierii și elevii fruntași la învățătură și purtare: în toate centrele de regiuni, precum și în unele centre muncitorești se vor organiza pentru ei carnavaluri.

Copiii din casele de copii vor participa la serbarea pomului de iarnă la întreprinderile de care sînt patronați, de unde vor primi în dar pachete cu dulciuri, cărți, rechizite școlare și jucării.

In mediul rural, serbările pomului de iarnă se vor desfășura în căminele culturale și în școli.

In vizită la o fabrică de jucării pentru pomul de iarnă.

Aspecte ale muncii educative

Înțelegînd însemnătatea pe care o are în procesul de învățămînt îmbinarea justă a elementului instructiv cu cel educativ, pedagogii de la școala medie nr. 3 cu limba de predare maghiară din Cluj au desfășurat, paralel cu munca de instruire a elevilor, o largă activitate de educare comunistă a acestora. Intreaga lor muncă arată că ei se străduiesc să crească nu numai un tineret stăpîn pe cunoștințe, dar și un tineret disciplinat, cu atitudine conștientă față de învățătură, buni patrioți.

In îndeplinirea sarcinilor educative fiecare pedagog a căutat căi și mijloace cît mai variate. Cea mai mare grijă s-a acordat muncii educative în cadrul predării, lecțiile constituind, pe lîngă mijloace de înarmare a elevilor cu cunoștințe, și un prilej minunat de a cultiva la elevi dragostea față de țară și poporul muncitor, internaționalismul proletar, dragostea față de muncă. Pentru atingerea acestui scop, pedagogii au urmărit să le facă cunoscute elevilor cuceririle clasei muncitoare, realizările obținute, sub conducerea partidului, de oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, în toate ramurile economiei naționale și culturii. Pentru ca prezentarea acestor realizări să fie cît mai apropiată de înțelegerea elevilor, cît mai convingătoare, în cadrul lecțiilor de constituție, istorie, chimie etc., profesorii le-au vorbit elevilor despre realizările din orașul lor natal, înfăptuite sub ochii lor, despre marea prietenie care îi unește pe oamenii muncii români și maghiari din Cluj. Li s-a arătat elevilor cum în cîțiva ani a fost creată fabrica „Carbochim", care înseamnă un pas înainte în dezvoltarea industriei noastre chimice, despre Universitatea „Bolyai" și despre celelalte instituții de învățămînt superior din oraș cu secții în limbile română și maghiară, despre participarea deopotrivă la conducerea treburilor obștești, a oamenilor muncii români și a celor din rîndurile naționalităților conlocuitoare.

Lecțiile au constituit, în același timp, prilejuri de a înarma elevii cu trăsăturile nobile de caracter ale omului societății noi, socialiste. Vorbind la una din lecțiile de literatură despre Mitrea Cocor, de exemplu, profesoara a subliniat marile calități ale acestui erou — cinstea, onoarea, dragostea față de avutul obștesc, față de popor. Sau, analizînd cu elevii poezia „Silvester Andrei salvează abatajul" de A. Toma, profesoara a folosit acest prilej pentru a le insufla dragostea față de muncă, curajul, perseverența.

Cercurile de elevi fiind temeinic organizate, ele constituie de asemenea un mijloc larg de educare. Atît prin conținutul problemelor care se dezbat aici cît și prin diferitele forme de activitate în cercuri — experiențe, lucrări practice, excursii etc. — profesorii au avut multiple posibilități de educare a elevilor. O puternică influență educativă asupra elevilor au avut-o, bunăoară, vizionarea pieselor de teatru „Răzvan și Vidra", „Bălcescu" etc. organizată de cercul de literatură, ca și discuțiile purtate pe marginea acestora.

In scopul educării la elevi a gustului estetic și pentru a-i face să cunoască măiestria poporului nostru, s-a organizat cu elevii cursului mediu vizitarea unor instituții de artă și cultură ca muzeul etnografic, muzeul de artă plastică și muzeul de pictură română și maghiară. Aici elevii au admirat operele artiștilor români și

(Continuare în pag. 3-a)

O formă concretă de ajutorare a pedagogilor

Una dintre formele concrete cele mai eficiente de ajutorare a pedagogilor o constituie asistențele directorilor la lecții. Criteriile după care directorii concep și organizează aceste asistențe sînt însă diferite. Unii stabilesc cu o zi înainte la ce lecții vor asista a doua zi, alții fixează în planul operativ profesorii la ale căror ore vor asista în timpul săptămînii urmărind fie anumite obiecte sau clase, fie anumiți pedagogi. Puțini sînt acei directori care își organizează asistențele în funcție de o anumită temă. Conceperea și organizarea asistențelor pe baza unei teme cer un efort în plus, dar acest efort este recompensat de satisfacția pe care ți-o prilejuiește orice acțiune călăuzită de un scop. Pentru directori, care sînt preocupați zilnic de zeci de probleme, integrarea asistențelor într-o temă oferă avantajul continuității în munca de îndrumare și dă un caracter organizat acestei activități.

Alegerea temei este înlesnită de o bună cunoaștere a realităților școlii. In primul rînd, lipsurile semnalate în munca școlii pot sugera directorului temele asistenței la lecții. Constatăm, de pildă, că dezvoltarea gîndirii elevilor se realizează insuficient în lecțiile multor învățători și profesori și ne propunem ca timp de un trimestru să urmărim în mod deosebit, la diverși pedagogi, acest aspect al activității lor. O altă sursă care ar putea sugera directorului o temă pentru asistențele sale o constituie activitatea învățătorilor sau profesorilor fruntași care pot oferi exemple demne de urmat pentru celelalte cadre didactice din școală.

Desfășurarea asistențelor cu temă nu implică o organizare specială a lecțiilor. Preocupat, de exemplu, de problema notării elevilor, e firesc ca directorul să se intereseze de modul în care toți învățătorii și profesorii școlii apreciază cunoștințele acestora. Observațiile culese din asistențele la un număr cît mai mare de lecții vor fi mai complete, permițînd directorului să tragă concluzii cît mai juste. Uneori, directorul sau inspectorul pot recurge chiar la discuții cu elevii,

(Continuare în pag. 3-a)

Rezultatele rodnice ale tratativelor româno-sovietice

Tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Române și Uniunii Sovietice, care s-au desfășurat la Moscova de-a lungul unei săptămîni întregi, s-au încheiat cu succes deplin. Bilanțul rezultatelor acestor tratative, consfințit în Declarația comună semnată de delegațiile ambelor țări, este cu adevărat rodnic.

Entuziasmul și satisfacția cu care popoarele celor două țări au primit rezultatele tratativelor constituie o dovadă grăitoare a marelui succes al acestor tratative. Popoarele Republicii Populare Române și Uniunii Sovietice văd în succesul tratativelor de la Moscova un succes al politicii statelor noastre socialiste de colaborare pe baza deplinei egalități în drepturi, avantajelor reciproce, pe baza unui ajutor cu adevărat frățesc și dezinteresat.

Poporul romîn a văzut, odată mai mult, că în Uniunea Sovietică avem un prieten de nădejde, un prieten sincer, un frate mai mare la care găsim întotdeauna înțelegere și ajutor. Discutînd rezultatele tratativelor, oamenii muncii din țara noastră și-au manifestat dragostea lor fierbinte față de marele lor prieten și frate — poporul sovietic și și-au exprimat din nou hotărîrea de a dezvolta necontenit prietenia și colaborarea cu Uniunea Sovietică.

In cursul tratativelor au fost examinate o serie de probleme care decurg din interesele de stat ale celor două țări, din dorința de neclintit a popoarelor noastre de a întări colaborarea și unitatea statelor socialiste, de a dezvolta și perfecționa relațiile politice și economice reciproc avantajoase și legăturile culturale între R.P.R. și U.R.S.S., pe baza principiilor deplinei egalități în drepturi, respectării inviolabilității teritoriale, independenței și suveranității de stat și neamestecului în treburile interne. Delegațiile celor două țări au declarat că principiile expuse în declarația guvernului sovietic din 30 octombrie 1956, cu privire la bazele dezvoltării și întăririi continue a prieteniei și colaborării între U.R.S.S. și celelalte țări socialiste, vor contribui la întărirea mai departe a prieteniei între popoarele țărilor noastre.

Nu este un secret faptul că cercurile reacționare din Occident doresc înrăutățirea relațiilor dintre țara noastră și Uniunea Sovietică. Rezultatele tratativelor le-au produs acestor cercuri o vădită dezamăgire, spulberîndu-le atît pronosticurile lor dușmănoase, cît și speranțele bazate numai pe propria lor dorință. Nici un fel de uneltiri ale cercurilor agresive imperialiste, nici un fel de campanii de calomnii și de atițare duse de transfugii care și-au găsit ocrotire la unele guverne occidentale nu vor reuși să slăbească forța și coeziunea țărilor noastre, care sprijină pacea și prietenia între popoare.

Cele două delegații guvernamentale au constatat că în aprecierea situației internaționale actuale există între ele o deplină unitate de vederi. In declarația comună s-a confirmat politica guvernului sovietic și a guvernului romîn de destindere continuă în relațiile internaționale și de rezolvare pașnică, pe calea tratativelor, a tuturor problemelor internaționale litigioase.

In ultimul timp au devenit tot mai frățișe încercările forțelor imperialiste de a zădărnici destinderea încordării internaționale, de a desfășura un atac împotriva libertății popoarelor, de a se amesteca și a interveni în treburile interne ale altor popoare, încercările de a introduce dezbinare în unitatea frățească a țărilor socialiste în care popoarele își pun nădejdea de căpetenie în ceea ce privește menținerea păcii generale. Guvernele R.P.R. și U.R.S.S. declară că acestor încercări trebuie să li se opună o coeziune și mai mare a tuturor popoarelor țărilor socialiste iubitoare de libertate, a tuturor forțelor iubitoare de pace.

Condamnînd cu hotărîre agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului, R.P. Română și U.R.S.S. declară că agresorii trebuie, în conformitate cu hotărîrile O.N.U., să-și retragă imediat forțele lor de pe teritoriul Egiptului. Romînia și Uniunea Sovietică sprijină cererea justă a Egiptului cu privire la sancționarea celor vinovați de agresiune și compensarea daunelor provocate de operațiunile militare.

Delegațiile guvernamentale ale țării noastre și Uniunii Sovietice consideră că problema cea mai urgentă, de o importanță hotărîtoare pentru întărirea păcii este dezarmarea. Ele au confirmat pe deplin politica de dezarmare și securitate pe baza propunerilor U.R.S.S. din 17 noiembrie 1956.

Republica Populară Română și Uniunea Sovietică consideră ca intolerabilă situația în care China, una din țările fondatoare ale O.N.U., este lipsită de dreptul de a-și ocupa locul legitim în această organizație și declară că drepturile R.P. Chineze în O.N.U. trebuie să fie restabilite fără întîrziere.

In cadrul schimbului de păreri asupra evenimentelor din Ungaria, cele două delegații și-au exprimat satisfacția că forțele sănătoase ale Ungariei, care se string în jurul guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc, sprijinindu-se pe ajutorul celorlalte țări socialiste au reușit să apere cuceririle regimului democrat popular.

Unei examinări multilaterale au fost supuse problemele colaborării economice între U.R.S.S. și R.P.R. Părțile confirmă că și în viitor vor dezvolta și întări prin toate mijloacele relațiile economice între țările noastre, pe baza egalității în drepturi, a respectului suveranității naționale, a ajutorului reciproc frățesc și a avantajelor reciproce. Împrumutul în cereale, livrarea unor mărfuri necesare economiei noastre, creditul industrial pe termen lung acordat țării noastre pentru construirea unor mari uzine chimice în vederea valorificării resurselor noastre de materii prime, vor contribui la dezvoltarea economiei naționale a R.P.R., la ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului nostru.

In cursul tratativelor a avut loc un schimb de păreri și în problemele colaborării culturale între țările noastre.

Poporul romîn, care a primit cu o mare bucurie rezultatele tratativelor, este ferm convins că schimbul multilateral de păreri care a avut loc între delegațiile celor două țări va contribui la întărirea și dezvoltarea continuă a prieteniei și colaborării romîno-sovietice, la o mai mare consolidare a comunității țărilor socialiste, la întărirea păcii în întreaga lume.

PENTRU TINERETUL STUDENȚESC

Ca urmare a hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea muncii politico-educative în rîndul studenților, în instituțiile de învățămînt superior au început conferințele de constituire a asociațiilor studențești. Încă de la primele adunări de constituire a asociațiilor studențești participanții și-au manifestat satisfacția față de această importantă măsură a partidului și guvernului. In București au fost constituite asociații studențești la Institutul pedagogic, Institutul de construcții, Institutul de științe economice și planificare „V. I. Lenin", Institutul agronomic. La conferințele de constituire a asociațiilor studențești au luat parte delegați ai studenților, cadre didactice, reprezentanți ai comisiei de organizare a asociațiilor studențești, precum și delegații de tineri muncitori din diferite întreprinderi, cu care studenții stabilesc strînse legături de prietenie și colaborare. La conferința asociațiilor studențești din orașul Galați, care a avut loc în aula Institutului agronomic, pe lîngă studenții delegați la conferință au participat și tineri muncitori de la uzinele metalurgice „Progresul", Șantierul naval și Șantierul național de reconstrucție a orașului Galați.

Odată cu primele conferințe de constituire a asociațiilor studențești, studențimea din Capitală a primit în dar o minunată casă de cultură.

Tov. Miron Constantinescu și tov. Leonte Răutu vizitînd Casa de cultură a studenților

Casa de cultură cuprinde o sală de spectacole cu 650 de locuri, săli de repetiție pentru formațiile de dansuri, cor, balet, un club modern dotat cu televizor, jocuri distractive, o bibliotecă înzestrată cu 12.000 volume, camere de oaspeți, laborator pentru fotografii amatori etc.

La festivitatea de inaugurare a Casei de cultură a studenților din Capitală, tov. Miron Constantinescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., a vorbit despre marea grijă a partidului și guvernului pentru dezvoltarea activității culturale în rîndul studențimii.

După ce a reamintit realizările obținute în acești ani în domeniul lărgirii bazei materiale și al îmbunătățirii conținutului învățămîntului universitar în conformitate cu cerințele regimului democrat-popular, tov. Miron Constantinescu a spus în continuare:

Experiența ultimilor 7—8 ani a arătat necesitatea unor îmbunătățiri în organizarea și funcționarea învățămîntului universitar. Aceste probleme sînt acum în atenția Comitetului Central al P.M.R., ele sînt de asemenea în studiul guvernului și implicit al Ministerului Învățămîntului. Curînd ele vor fi formulate sub forma unui proiect care va fi adus la cunoștința corpului didactic și studențimii.

Recent, Ministerul Învățămîntului a luat unele măsuri prin care a redus cîteva ore din programul săptămînal. Aceasta va permite o concentrare a studentului asupra disciplinelor fundamentale, sociale și de specialitate, o pregătire mai bună a colocviilor și a examenelor.

O chestiune esențială, care trebuie să reprezinte o trăsătură principală a învățămîntului universitar, este mai strînsa legătură a învățămîntului universitar cu activitatea productivă.

Poporul nostru este format din peste 2.000.000 de muncitori și din aproape 13.000.000 de țărani muncitori. Astfel, aceste două clase formează marea majoritate a poporului nostru. Patria este poporul, sînt acei ce muncesc, care făuresc toate bogățiile materiale, culturale ale acestei țări. O problemă principală este aceea a orientării spre învățătură superioară a fiilor de muncitori și de țărani muncitori. De cîțiva ani, mai ales în prima perioadă după reforma învățămîntului, s-a produs o îmbunătățire a compoziției sociale a studențimii noastre. In ultimii ani se manifestă un fenomen invers care cere să fie luat în considerație și cere măsuri de îndreptare în sensul de a deschide larg porțile universităților și institutelor de învățămînt superior pentru fiii clasei muncitoare, pentru fiii de țărani muncitori.

Este necesar să se desfășoare o activitate ideologică și politică mult mai intensă decît aceea care s-a desfășurat pînă acum în rîndurile studenților.

Trebuie ca marile mase ale studențimii să fie sub influența binefăcătoare a Uniunii Tineretului Muncitor și să se orienteze pe linia construirii socialismului, pe linia pe care o trasează Partidul Muncitoresc Romîn.

După ce a amintit o serie de măsuri privind îmbunătățirea condițiilor de cazare a studenților, vorbitorul a arătat că recent Consiliul de Miniștri a aprobat un fond atît pentru reparații și renovări în cămine și cantine, cît și pentru îmbunătățirea inventarului.

Rectoratele și decanatele, întregul corp didactic au un rol deosebit în educația politică și morală a tineretului. In ultimii ani se observă în rîndurile corpului didactic, la unii profesori o tendință de a se ocupa mai mult de partea de instruire științifică și mai puțin de aceea de educare a tineretului. Trebuie să înțeleagă toți membrii corpului didactic că este o strînsă și indisolubilă îmbinare și unitate între munca de instruire științifică și cea de educație politică-morală a tineretului.

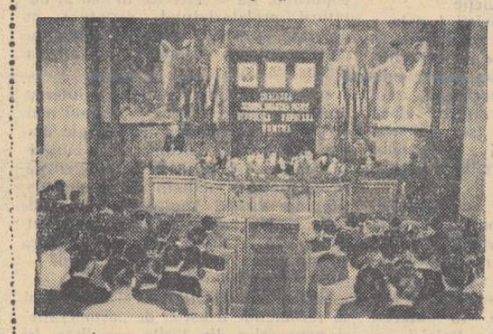

La constituirea asociației studențești la I.S.E.P. „V. I. Lenin".

Cuvîntarea tovarășului Miron Constantinescu a fost primită cu multă însuflețire de studenții din Capitală. Ei sînt hotărîți să activeze intens în cadrul asociațiilor studențești pentru necontenita ridicare a pregătirii lor științifice, pentru lărgirea orizontului lor ideologico-politic și cultural.

A început campania electorală

Intreaga țară a luat cunoștință cu interes și bucurie de publicarea Decretului care fixează data alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională la 3 februarie 1957. Odată cu publicarea acestui Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a început campania electorală. După cum se știe s-au stabilit și s-au delimitat circumscripțiile electorale, al căror număr este de 437, s-a format Comisia Electorală Centrală, s-a constituit Consiliul Central al Frontului Democrației Populare și sînt în curs de constituire Consiliile regionale și raionale ale F.D.P. Au loc, de asemenea, adunări ale oamenilor muncii pentru desemnarea candidaților în comisiile electorale de circumscripție.

Poporul nostru participă cu entuziasm la acțiunile de pregătire a alegerilor. Muncitorii, țăranii muncitori, intelectualii legați de popor știu că în condițiile regimului nostru democrat-popular alegerile constituie un bun prilej de manifestare a voinței poporului de a contribui la continua întărire a puterii noastre populare, un prilej de manifestare a unității de nezdruncinat dintre partid, guvern și popor.

Alegerile pentru Marea Adunare Națională vor prilejui un bilanț al realizărilor regimului de democrație populară din ultimii ani și vor contribui la antrenarea maselor largi de oameni ai muncii la înfăptuirea politicii partidului și guvernului de dezvoltare a economiei naționale, de ridicare continuă a nivelului de trai material și cultural al populației.

Superioritatea orînduirii noastre de stat asupra orînduirii de stat capitalisto-moșierești constă în faptul că ea organizează participarea maselor celor mai largi la viața politică a țării, stimulează inițiativa și energia uriașă a poporului, nesecatul izvor de talente și aptitudini pe care capitalismul le striveste și le înăbușă.

Alegerile vor dovedi odată mai mult profundul democratism al regimului nostru democrat-popular. Oamenii muncii vor participa în modul cel mai larg la desemnarea candidaților, la întîlnirile cu candidații, la adunările pe circumscripții electorale, la vot. Democratismul orînduirii noastre de stat apare și mai clar în urma recentei modificări a Legii electorale, modificare

(Continuare în pag. 4-a)

Oaspeți de peste hotare

Zilele acestea au sosit în țara noastră Iosef Zahalka, inspector general și Jirina Arckova — referent de specialitate din Ministerul Învățămîntului și Culturii din R. Cehoslovacă. Oaspeții vizitează Ministerul Învățămîntului, Institutul de științe pedagogice, secția de învățămînt a Capitalei și instituții de învățămînt din București, Iași, Orașul Stalin și Timișoara.

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Despre organizarea cercurilor de elevi în școala medie

(Urmare din numărul trecut)

Să cercetăm munca unor cercuri și legătura ei cu sarcinile instructiv-educative ale școlii.

La ședințele *cercului de confecționat aparate de chimie*, în legătură cu dezbaterea problemelor privitoare la aplicarea energiei atomice în scopuri pașnice s-a născut ideea să se confecționeze macheta unei centrale atomice. Elevul Piotr P. a început să studieze literatura recomandată de profesor cu privire la energia atomică și folosirea ei. Cu ajutorul conducătorului cercului s-a întocmit schița lucrării. Macheta se folosește acum nu numai la lecțiile de chimie, dar și la lecțiile de fizică.

În cerc s-au confecționat și alte machete, pentru demonstrarea procesului de fabricare a acidului azotic, acidului clorhidric, fosforului, amoniacului, precum și machete care înfățișează procesul de turnare a fontei.

Cercul de biologie, pe care îl conduce profesoara de biologie G.A. Poltavet, și-a pus ca sarcină să completeze utilajul cabinetului de biologie, să lărgească cunoștințele elevilor conform programei. Membrii cercului, în conformitate cu interesele lor, au confecționat diferite modele de material didactic: tablouri, scheme și schițe, standuri, colecții, împăieri de animale, modele de fructe și diferite organe, modele de sere, incubatoare, fragmente de schelete de animale, ierbare, preparate în formol, cutii pentru exponate.

Cercul pornește la muncă îndată după deschiderea anului școlar. Dar materialul necesar muncii în cerc începe să fie adunat încă în primele săptămâni ale primăverii, prin excursii în natură. Adesea materialul se păstrează sub formă conservată. Toate aceste „materii prime" sînt necesare toamna și iarna, cînd nu se pot găsi în natură, iar munca cercului e tocmai în toi.

Sarcinile cercului *„Tînărul chimist"*, condus de profesoara de chimie L.S. Halina, sînt acelea de a-i învăța pe elevi să minuiască reactivii, instalațiile, să confecționeze ei înșiși aparatele și machetele indicate în cursul de chimie, și de asemenea să desfășoare propaganda ateistă printre elevii școlii. Membrii cercului au confecționat aparate pentru obținerea clorului în mare cantitate, pentru demonstrarea exploziei amestecului de hidrogen cu oxigen, a exploziei amestecului de acetilenă cu oxigen, pentru fabricarea automată a hidrogenului, a gazului carbonic; au fost confecționate modele pentru demonstrarea principiilor fabricării săpunului și ale funcționării convertizorului Bessemer, schema procesului de fabricare a mătăsii de viscoză și schema „Ce se poate obține dintr-un metru cub de lemn".

În *cercul de confecționare a modelelor și machetelor de mașini agricole* elevii se familiarizează, sub conducerea profesorului de fizică N.I. Kolodeznii, cu mecanizarea gospodăriilor agricole. S-a hotărît să se facă, cu contribuția întregului cerc, o machetă a unei tabere cîmpenești, care să cuprindă: stație de radio, locuințe mobile cu încălzire, sufragerie și bucătărie, teren de sport, uzină electrică mobilă, șopron pentru mașinile agricole, depozit de combustibil, puț cu pompă centrifugă etc. Doi membri ai cercului au confecționat un model de excavator cu șenile.

Cercul fizico-tehnic și-a pus ca sarcină să aprofundeze cunoștințele teoretice de fizică ale elevilor, să-i înarmeze cu deprinderi și priceperi de minuire a instrumentelor și materialelor și de confecționare a unor modele care să poată fi folosite apoi ca material didactic la lecțiile de fizică. În legătură cu studierea temei „Mișcarea de rotație" s-a confecționat, cu mijloacele cercului, o machetă în funcțiune de pompă centrifugă și vînturători, a căror funcționare este bazată pe folosirea forțelor centrifuge. La studierea temei „Însușirile lichidelor" elevii au executat un model în funcțiune de instalație pentru înnobilarea minereului. Pe lîngă aceasta, cercul a făcut pentru atelierul școlii un gater în funcțiune și a executat aparatul „Detectorul de avarii ale conductelor".

Sarcina de bază a *cercului radiotehnic* este aceea de a înarma elevii cu deprinderi de minuire a instrumentelor și aparaturii electrotehnice, de a-i învăța să construiască ei înșiși aparate de radio și amplificatoare de frecvență joasă. În fața cercului s-a pus, de asemenea, sarcina de a radiofica școala instalînd difuzoare în fiecare auditoriu și cabinet, de a organiza transmisii planificate de radio în școală.

În școală funcționează șase *cercuri de matematică* care și-au pus sarcina să-i înarmeze pe elevi cu deprinderea de a lucra desene tehnice, să le dezvolte priceperea de a aprecia critic munca lor și să folosească calculele în scopuri practice. Membrii unuia dintre cercurile de matematică au executat modele de con, de cilindru, de piramidă intersectată printr-un plan, precum și o riglă de calcul de 150 cm.

Un alt cerc de matematică a executat un model pentru studierea criteriului de paralelism a dreptei cu planul, pentru studierea teoremelor a două și trei perpendiculare, pentru studierea proprietăților triedrului. La ședințele cercului se prezintă referate ale elevilor pe teme ca „Istoria calculului", „Istoria simbolurilor matematice", „Viața și activitatea lui N.I. Lobacevski".

Membrii *cercului de studiere a regiunii* (clasele V—VIII) urmăresc cu interes în gazete noutățile geografice, rezolvă jocuri geografice, șarade, cuvinte încrucișate, adună materiale despre istoria, economia și natura orașului și regiunii. În cerc au fost prezentate referate alcătuite de elevi despre istoria regiunii Krasnodar și a orașului Armavir.

Cercurile de istorie și-au pus ca sarcină să lărgească cunoștințele de istorie ale elevilor, să dezvolte dragostea lor pentru această disciplină, să-i învețe să folosească literatura suplimentară și să execute ei înșiși materiale didactice ca scheme, hărți, machete ale monumentelor istorice din trecut etc. Membrii cercului au făcut excursii în împrejurimile orașului, unde au găsit dinți și oase aparținînd unor vietăți dispărute de mult.

Pe lîngă cercurile enumerate, în școală funcționează în mod sistematic și cercuri *de literatură, de cor, de fotoamatori, de șah, de tir, secții sportive, orchestră, cercul de studiere a motoarelor de avion, cercuri electrotehnice* și multe altele.

În încheiere se poate spune că nu trebuie să ne temem de organizarea pe scară largă a cercurilor în școală, deoarece ele aduc un folos extrem de mare cauzei instrucției și educației. Secțiile de învățămînt raionale și orășenești trebuie să se ocupe foarte îndeaproape, în mod sistematic și nu periodic de problema dezvoltării muncii cercurilor în școlile orășenești și sătești și, generalizînd experiența lor, să facă din ea un bun al tuturor școlilor.

V. S. IAROVOI
profesor la școala medie nr. 15 din Armavir, regiunea Krasnodar

LUCRĂRILE DE CONTROL în învățămîntul fără frecvență

Sistemul de învățămînt fără frecvență cuprinde astăzi la noi în țară un mare număr de studenți, mulți dintre ei cadre didactice cu o experiență destul de îndelungată în munca instructiv-educativă.

Principala formă de studiu a acestora o constituie studiul individual, colaborarea cu facultatea rezumîndu-se de multe ori doar la redactarea și trimiterea lucrărilor de control. Observațiile făcute de către cadrele didactice din învățămîntul superior cu ocazia recenzării acestor lucrări pot ajuta mult pe studenții fără frecvență în ceea ce privește îmbunătățirea pregătirii lor.

Cele ce urmează vor cuprinde unele constatări făcute pe marginea lucrărilor de control întocmite la disciplina geografia economică a U.R.S.S., în anul școlar trecut, de către studenții cursurilor fără frecvență de la Facultatea de științe naturale-geografie a Universității „V. Babeș" din Cluj.

Multe lucrări au avut un nivel ridicat, unele din ele dovedind chiar o documentare care depășește indicațiile bibliografice. De pildă, studentul fără frecvență Petre Munteanu, învățător la școala de 7 ani nr. 4 din Botoșani, a complectat bibliografia indicată pentru tema „Dezvoltarea forțelor de producție în U.R.S.S. și răspîndirea lor geografică" cu o serie de date din documentele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. De asemenea, s-au remarcat lucrările unor studenți ca Troie Ioan, Otto Bohm, Bucureșteanu Elisabeta, Gundhart Klaus etc. prin precizie, claritate și documentare științifică.

S-a constatat, însă, că mulți dintre studenții fără frecvență nu trimit lucrările de control la datele fixate. Se știe că respectarea exactă a datelor de prezentare a lucrărilor de control are o mare importanță atît pentru ridicarea calității studiului individual, cît și pentru reușita examenului. Nerespectarea acestor termene aduce cu sine o serie de neajunsuri. În cazul cînd lucrarea este admisă, studentul nu poate cunoaște observațiile făcute în urma recenzării decît mult prea tîrziu de obicei în timpul sesiunii. Atunci, unele întrebări din cestionar, care s-au alcătuit de către examinator pe baza greșelilor culese din lucrările de control, le par candidaților greu de rezolvat, ceea ce duce la scăderea calității răspunsurilor.

Unii studenți prezintă lucrările de control abia în timpul sesiunii de examene. Unele din aceste lucrări sînt respinse. Într-o astfel de situație neplăcută au fost puse în sesiunea din martie 1956 studentele Elena Paraschiva Căteanu și Otilia Tomoș. Cu toate că lucrările lor au fost restituite pentru a fi refăcute, arătîndu-li-se totodată greșelile, din cauza timpului redus greșelile au fost repetate, iar studentele au fost obligate să-și refacă lucrările pentru a doua oară. Alte ori, tot din cauza lipsei de timp, studenții sînt nevoiți să-și amîne pentru o altă sesiune prezentarea la examen, așa cum a fost cazul studentelor Florea Maria, Boldiș Eugenia, Stern Ileana și Buglea Aurelia.

Un motiv care a dus la respingerea unei serii de lucrări de control a fost copierea acestora de către unii studenți după lucrările colegilor lor. Această atitudine față de studiul individual este de neînțeles îndeosebi din partea studenților-pedagogi care, desigur, combat și penalizează, în ceea ce-i privește pe elevii lor, o astfel de atitudine. Datorită faptului că ei privesc lucrările de control ca o simplă formalitate, încearcă să se „ajute", chipurile, unul pe altul, în dauna situației lor personale. Într-o astfel de situație s-a aflat, de pildă, studentul N. Diaconiță, învățător la școala de 7 ani din Crasna-Zalău. Deși ambele lui lucrări pentru disciplina geografia economică a U.R.S.S. corespundeau cerințelor facultății, ele au fost totuși respinse, pentru că autorul lor le-a transmis pentru a fi copiate tovarășei Maria Șara, învățătoare la școala medie mixtă din Reghin.

În aceeași greșală pot să cadă și studenții ale căror lucrări au fost admise și restituite, care după susținerea cu succes a examenului transmit lucrările colegilor care au întîrziat prezentarea acestora.

Cauzele lipsurilor amintite mai sus trebuie căutate nu numai în munca celor care studiază fără frecvență, ci și în activitatea cadrelor didactice din instituțiile de învățămînt superior. Unele cadre didactice din învățămîntul superior manifestă o atitudine formală față de lucrările de control, pe care nu arareori le recenzează doar prin observații telegrafice (de multe ori lipsind chiar și acestea). Cu cît studenții și profesorii se vor convinge mai mult de importanța muncii individuale, cu atît va crește mai mult și exigența studenților în redactarea lucrărilor de control și a profesorilor în recenzarea lor justă și complectă. În felul acesta se va putea îmbunătăți simțitor calitatea învățămîntului fără frecvență.

Asist. univ. IULIA PAPP
Universitatea „V. Babeș" din Cluj

Conținutul orei educative

— Probleme ale educației sanitare —

Dacă pînă acum problema educației sanitare a fost tratată puțin sau sporadic de diriginți în orele educative, astăzi i se dă în școlile noastre importanța cuvenită. Prin educația sanitară elevii capătă posibilitatea de a-și însuși o serie întreagă de cunoștințe și deprinderi igienico-sanitare. Aplicînd în practică aceste cunoștințe, elevii își vor putea apăra singuri sănătatea, vor ști cum să prevină bolile, vor înțelege mai bine de ce e necesară participarea lor la acțiunea de prevenire a îmbolnăvirilor, de colectare a plantelor medicinale etc.

Ținînd seama de toate acestea, în planul de muncă pentru orele educative am introdus probleme ca: importanța igienei, igiena alimentației, igiena muncii, plante medicinale, medicina și superstițiile etc. În legătură cu aceste teme le-am vorbit elevilor și despre grija permanentă a partidului pentru sănătatea oamenilor muncii. Le-am arătat că se iau numeroase măsuri de prevenire a îmbolnăvirilor, că s-au creat noi spitale, policlinici, dispensare, că se trimit zeci de mii de oameni și copii la munte sau la mare.

Am ținut tot timpul o legătură strînsă cu colectivul medical din școală. Membrii acestui colectiv, invitați la unele ore educative, le-au vorbit elevilor despre bolile molipsitoare, despre mijloacele de prevenire a acestor boli și despre alte probleme sanitare.

La unele ore educative am proiectat diafilme în legătură cu igiena școlară. De asemenea elevii au întocmit albume și fotomontaje cu teme sanitare, au scris articole la gazeta de perete în legătură cu curățenia clasei, a școlii, cu igiena individuală. Au fost organizate echipe sanitare care răspund de aerisirea clasei, se îngrijesc de curățenia corporală a elevilor, de ordinea în care sînt ținute caietele și cărțile, de utilizarea civilizată a instalațiilor sanitare. M-am preocupat mult să le formez elevilor deprinderi de comportare civilizată, învățîndu-i să nu arunce hîrtii sau resturi de mîncare pe străzi, în tramvai etc.

În sprijinul educației sanitare am folosit și lectura unor cărți de literatură. Cu mult interes au ascultat, de pildă, elevii capitolul III din cartea „Viteazul Malcev la școală și acasă", de N. Nosov, în care este vorba de atitudinea unor școlari sovietici față de păstrarea avutului obștesc, față de curățenia clasei și a școlii.

În caietul meu de diriginte am introdus fișe sanitare ale elevilor, în care sînt trecute unele date generale privind condițiile de trai din familie, rezultatele de la examenele medicale, bolile de care a suferit elevul etc. Cunoscînd bine particularitățile individuale psihice și fizice ale elevilor, starea sănătății lor, dirigintele va ști cum să se comporte cu elevii, cum să-i ajute pe cei care au nevoie de ajutorul lui sau întîmpină greutăți.

În scopul de a veni în sprijinul diriginților, Ministerul Sănătății a elaborat, cu avizul Ministerului Învățămîntului, o programă pentru clasele V—VII, care cuprinde probleme sanitare ce vor fi tratate de diriginți în cadrul orei educative. Temele prevăzute în această programă nu trebuie însă predate mecanic. Ele servesc doar ca ghid, ca îndrumător pentru diriginți, urmînd ca fiecare diriginte să le adaptèze, conform vîrstei și nivelului elevilor săi.

Analizînd această programă, îmi permit să spun cîteva păreri în legătură cu ea. Astfel, socotesc că unele din cele 10 teme prevăzute în programa pentru clasa a V-a sînt cam grele pentru nivelul elevilor din această clasă. (De exemplu, temele I-a și a II-a despre microbi și cauzele bolilor molipsitoare, despre bolile molipsitoare transmisibile). Și tematica pentru clasa a VI-a o găsesc nepotrivită pentru elevii din această clasă. În special primele trei teme sînt anevoios asimilate de către elevi. Spre exemplu, prima temă vorbește despre febra tifoidă și dezinterie, poliomielita, hepatita epidemică și paraziții intestinali, deci mult prea mult pentru o singură oră. Același lucru s-ar putea spune și despre tema a 9-a, bolile transmisibile — tifosul exantematic, scabia și malaria, care trebuie să fie discutată într-o oră. Temele a 5-a și a 6-a („Cultura fizică și sportul, factori de călire a organismului" și „Prevenirea accidentelor") sînt singurele teme mai accesibile elevilor. De asemenea, sînt cu totul împotriva formei în care este prezentată tema a 7-a („Igiena fetei") și socotesc că ultimele două teme, în care se vorbește despre bolile venerice, au un conținut necorespunzător vîrstei și nivelului elevilor din această clasă, copii de 12—13 ani.

Cît privește programa clasei a VII-a, aceasta mi se pare mult mai bine întocmită.

În general, programa de educație sanitară pentru orele educative la clasele V-VII este bine venită. Diriginții pot s-o folosească în mare parte, cu unele modificări în tematică. Cred că e bine ca unele teme să fie predate de medici, iar celelalte de către diriginți, care trebuie să țină o strînsă legătură cu medicul școlii pentru a primi lămuririle necesare.

Un sprijin serios în problema educației sanitare putem primi și de la părinți, pe care avem datoria să-i îndrumăm cum să trateze cu copiii lor această problemă.

Respectarea regulilor de igienă trebuie să devină pentru fiecare elev o puternică deprindere pe care noi, cadrele didactice și în special diriginții, sîntem datori să le-o formăm cît mai temeinic.

GLEB STATNIC
școala de 7 ani nr. 46 din Capitală

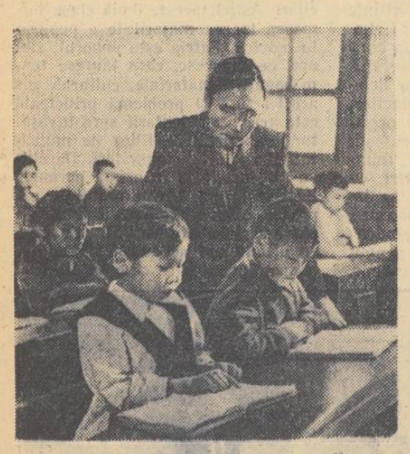

Cetățenii Uniunii Sovietice au dreptul la învățătură. În Țara Sovietică există 799 de instituții de învățămînt superior, printre care 34 de universități și cîteva zeci de mari institute tehnice și agronomice. Ușile lor sînt larg deschise tineretului. În anul școlar 1955/56 au studiat în instituțiile de învățămînt superior ale Uniunii Sovietice 1.867.000 de tineri.

Conform constituției, egalitatea în drepturi a cetățenilor Uniunii Sovietice — fără deosebire de naționalitate sau rasă, în toate ramurile economiei, culturii și vieții social-politice — este o lege imuabilă. Se bucură de toate drepturile nu numai locuitorii Republicilor unionale și autonome, ci și cetățenii aparținînd popoarelor mici. Pe marile întinderi ale regiunii din extremul-nord al Federației Ruse trăiesc peste 90 de naționalități. Pînă la revoluție, acestea erau aproape cu totul analfabete. Astăzi, în 7 regiuni naționale există peste 600 de școli, în care învață peste 40.000 de elevi. În 200 de internate trăiesc, pe deplin întreținuți de stat, 7.000 de elevi, copii ai popoarelor nordului.

Stînga: într-o clasă a școlii din satul Kacikatța, raionul Ordjonikidze (R.S.S.A. Iakută), la lecția de citire. Pe primul plan — copiii colhoznicilor Polina Filipova și Tolea Gherasimov și învățătoarea Ana Sivțeva.

Dreapta: în laboratorul de stereofotogrammetrie al catedrei de cartografie de la Facultatea de geografie a Universității de stat din Moscova. Studenții din anul V Natalia Lvova și Arkadi Duledov la stereoplanigraf.

RASPUNDEM la întrebările cititorilor:

Întrebare: Ne puteți da cîteva îndrumări cu privire la folosirea aparatelor de proiecție pentru proiectarea diapozitivelor și a diafilmelor?

Școlile noastre sînt înzestrate, în majoritatea cazurilor, cu diaproiectoare — aparate de proiecție de format mic care servesc la proiectarea imaginilor transparente și statice. Ele sînt de două tipuri: aparate care proiectează numai diafilme (bande de film late de 35 mm, cu imaginile de mărimea 24x36 mm sau 18x24 mm) și aparate care proiectează atît diafilme cît și diapozitive de format 5x5 cm, confecționate din imagini izolate tăiate din banda de film. Din prima categorie fac parte aparatele de tip APED 1—1952 (IOR) și DF 6 (Tehnocin *), iar din a doua categorie, aparatul de proiecție tip 3 (IOR *).

De la început trebuie menționat că nici o demonstrație nu trebuie efectuată fără a fi fost în prealabil temeinic pregătită și verificată de mai multe ori. Cel care manipulează aparatul trebuie să cunoască piesele componente ale acestuia, minuirea lui în cele mai mici amănunte, precum și condițiile tehnice necesare proiectării.

În cazul unor defecțiuni serioase, trebuie să ne adresăm unui coleg mai experimentat din localitate, specialiștilor din învățămîntul superior sau, în scris, tehnicienilor din Serviciul de cineficare al Ministerului Învățămîntului (București, Strada Spiru Haret nr. 12).

Cea mai neînsemnată deplasare de la axul optic a unor organe optice poate fi cauza unei proiecțiuni neclare. Izvorul de lumină (becul), respectiv planul filamentului incandescent al becului, de pildă, trebuie să cadă precis la mijlocul condensatorului (alcătuit din două lentile plan-convexe), al diapozitivului, al obiectivului și al oglinzii (din spatele becului). Aceasta se asigură potrivind becul în dulia fixă a aparatului pînă se obține o luminozitate maximă și uniformă pe ecran.

Becul poartă imprimat pe soclul lui tensiunea curentului, de 110 sau 220 V. La recepționarea unui aparat nou sau la preschimbarea becului ars, neapărat trebuie verificat dacă becul primit corespunde cu tensiunea rețelei școlii. Nu este admis sub nici un motiv de a conecta aparatul la rețeaua electrică a școlii, dacă tensiunea becului însemnată pe soclu nu este identică cu cea a rețelei.

Din cînd în cînd se va controla stabilitatea tensiunii rețelei, deoarece variațiunile tensiunii nominale sub sau peste 110 și 220 V fac să nu obținem randamentul maxim al becului. În cazul cînd tensiunea rețelei este sub tensiunea minimală, luminozitatea este mai slabă și imaginile vor fi supărătoare și mai puțin clare. Depășirea tensiunii nominale poate determina prăjirea și zbîrcirea diafilmului sau plesnirea geamului diapozitivului și scurtarea duratei becului. În cazul unei fluctuații permanente a tensiunii rețelei trebuie intercalată între aparat și bec o rezistență de reglaj, după recomandarea specialistului.

Pentru evitarea deșrămării țesutului învelișului izolator la capătul cordonului unde se găsește fișa (eventual și pe partea prizei de porțelan) se poate folosi un manșon apărător din sîrmă spiralizată de 5—10 cm lungime, sau un înveliș cu bandă izolatoare.

Pentru menajarea pieselor aparatului și folosirea lui rapidă, pentru micșorarea depunerii prafului pe părțile optice ale aparatului — una din cauzele principale ale proiecțiunilor neclare — precum și pentru asigurarea așezării exacte a oglinzii concave, a planului de filament al becului, a condensatorului, a diapozitivului pentru avansul diafilmului sau a ramei pentru diapozitive, precum și a obiectivului, se recomandă păstrarea aparatului în repaus, complect montat, adică fără demontarea obiectivului, a portfilmului și a portobiectivului. De asemenea, nu se va schimba poziția odată fixată a oglinzii și a becului. După terminarea proiecțiunii se va scoate numai fișa (furca) cordonului din circuitul rețelei, priza mobilă de porțelan rămînînd permanent fixată pe aparat.

O deosebită atenție trebuie dată celor două geamuri (unul fix și celălalt mobil) care asigură planeitatea diafilmului. Ele trebuie curățate după fiecare proiecție, căci altfel filmul se zbîrcește și se zgîrie.

Locul și distanța de la care s-au obținut proiecția și vizibilitatea cea mai clară în clasă, trebuie marcate, pentru a se economisi timp.

Ecranul de perete trebuie apărat contra prafului sau lovirilor cu o perdea cu sfoară de tras. Un cadru negru și lat în jurul ecranului pune mai bine în evidență efectul imaginii.

Cel mai bun ecran fix îl constituie o porțiune de 2x2 m de perete văruit. Marginea inferioară a ecranului trebuie să fie la aproximativ 1,3 m. de podea. Dacă pe perete există o tablă neagră fixă, atunci vom folosi un ecran mobil (eventual dosul unei hărți). Cel mai avantajos este un ecran de hîrtie sau de pînză vopsit în alb. Vopseaua se prepară astfel: se va amesteca 600 g alb de zinc cu 600 g apă. Se va adăuga o soluție proaspătă din 20 g ulei vegetal dizluat în 300 g apă. După 15 minute ambele soluții se amestecă puternic. În cazul că amestecul este prea vîscos se mai pot adăuga 50 g apă. Această cantitate de vopsea ajunge pentru o suprafață de 4 m.p. la o văruire de cel puțin de două ori.

Ecranele de pînză nevopsită sînt mai puțin avantajoase, deoarece aproximativ 40% din lumină este absorbită și deci pierdută pentru spectatori. Ecranele perlate sau vopsite cu bronz de aluminiu (ecrane „argintate") sînt mai puțin corespunzătoare pentru săli de clasă. Aceste ecrane se pretează numai pentru spații lungi și înguste.

Filmul-diapozitiv se confecționează din imagini izolate, tăiate din banda de film și incluse între două geamuri de dimensiunile 5x5 cm. împreunate cu o bandă neagră gumată. Cu toate că film-diapozitivul este prins strîns între cele două geamuri apărătoare, în anumite împrejurări el „respiră", adică, sub influența căldurii, se ondulează în aparatul de proiecție. Această defecțiune, cît și uzarea timpurie a filmului prin zbîrcire sau prăjire se produc cînd filmul este expus la încălzire în aparat peste 1-3 minute.

M. Z.

*) Vezi descrierea lor în broșura „Aparatul de proiecție" editată de Ministerul Învățămîntului (Tipografia și litografia învățămîntului, 1956)

20 de ani de la adoptarea Constituției U. R. S. S.

S-au împlinit 20 de ani de cînd cel de al VIII-lea Congres al Sovietelor a adoptat Constituția U.R.S.S. Popoarele Uniunii Sovietice au denumit în mod unanim constituția lor drept Constituția socialismului biruitor. Faptul de însemnătate istorică mondială că în Uniunea Sovietică socialismul a fost construit, că Țara Socialismului învingător a intrat în faza desăvîrșirii construirii societății socialiste și a trecerii treptate la comunism și-a găsit consfințirea în această constituție.

Ziua de 5 decembrie, ziua adoptării Constituției U.R.S.S., a devenit pentru popoarele sovietice și pentru oamenii iubitori de libertate din toate țările lumii o mare sărbătoare. Pentru oamenii muncii din toate colțurile pămîntului a devenit clar că sistemul capitalist, bazat pe exploatare, nu este unicul sistem, că el nu este veșnic, așa cum trîmbițau propagandiștii burghezi, că în lume există un sistem a cărui superioritate asupra celui capitalist este incontestabilă — sistemul sovietic socialist. Viața arată în chipul cel mai convingător că viitorul aparține sistemului socialist creat de clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, de toți oamenii muncii, sub conducerea partidului lor comunist.

Experiența istoriei a verificat și a confirmat pe deplin trăinicia sistemului sovietic socialist. Baza tăriei lui constă în faptul că el se bizuie pe formele socialiste de proprietate asupra mijloacelor de producție.

Orînduirea socială sovietică este o orînduire cu adevărat populară. În U.R.S.S. au fost lichidate în întregime clasele exploatatoare; s-a făurit unitatea moral-politică a societății, s-a întărit mereu alianța dintre clasa muncitoare și țărănime, s-a cimentat prietenia indestructibilă a popoarelor care alcătuiesc marea familie sovietică frățească.

Nu odată dușmanii socialismului și-au manifestat ura lor nestăvilită împotriva sistemului sovietic socialist. În scopul zdrobirii lui reacțiunea internațională n-a ezitat să dezlănțuie criminalul război antisovietic. Victoria Uniunii Sovietice în Marele Război pentru Apărarea Patriei a arătat limpede cum s-a terminat acțiunea celor care și-au permis să încerce tăria sistemului socialist. Zdrobind puterile fasciste Uniunea Sovietică a salvat popoarele de primejdia înrobirii fasciste și a deschis calea pentru construirea socialismului într-o serie de țări. În zilele noastre sistemul socialist a ieșit din cadrul unei singure țări transformîndu-se într-un puternic sistem mondial. Aceasta este trăsătura principală a epocii noastre care influențează întregul mers al istoriei.

Sistemul politic și economic socialist a fost chemat la viață de legile dezvoltării istorice a societății. El este o întruchipare a energiei creatoare a maselor de milioane ale poporului muncitor și are la bază alianța de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Marea forță a sistemului socialist constă în democratismul său profund. Orînduirea socialistă este de o mie de ori mai democratică decît cea burgheză. Întreaga viață a statului sovietic dovedește caracterul consecvent revoluționar și democratic al orînduirii sovietice socialiste. Democrația socialistă este democrație pentru cei ce muncesc, pentru marea majoritate a poporului. Ea se exercită în cadrul dictaturii proletariatului, dictatură îndreptată împotriva exploatatorilor, împotriva tuturor dușmanilor socialismului.

În ultimul timp reacțiunea internațională vorbește din ce în ce mai mult și pe un ton tot mai demagogic despre așa numita „democrație" burgheză, despre „democrația" occidentală. Propagandiștii năimiți ai monopolurilor din S.U.A., Anglia, Franța și alte state occidentale și-au făcut o îndeletnicire din a ridica în slăvi murdara „democrație" care le stă la inimă — „democrația" burgheză.

Întrecînd orice măsură, ei au început să recomande o astfel de „democrație" și popoarelor din țările socialiste. Își închipuie probabil că noi am uitat cum arată democrația lor. Poporul nostru este un popor înțelept. El își amintește cu ură de isprăvile „democrației" burgheze în Romînia. Cei 11.000 de țărani uciși numai în anul 1907 pentru singura vină de a fi cerut pămînt, satele rase de pe fața pămîntului, jugul și biciul moșierilor și chiaburilor pot oare să fie uitate? Se poate uita oare că toate acestea sînt rod al „democrației" burgheze? Nu pot fi bănuiți de prea multă inteligență cei care cred că muncitorimea noastră ar putea să uite că datorită „democrației" burgheze au căzut cei mai buni fii ai poporului nostru, că „democrația" burgheză a reprimat în mod singeros greva generală din 1920, greva de la Lupeni din 1929, marea grevă de la Grivița a ceferiștilor, că sub steagul aceleiași „democrații" a fost scos în afara legii P.C.R, au fost torturați și schingiuiți comuniștii și ceilalți luptători pentru libertate. Poporul nostru are o memorie bună. El nu poate fi înșelat cu nici un fel de descintece despre „democrația" care este atît de dragă exploatatorilor.

Clasa muncitoare din R.P.R., țărănimea muncitoare, intelectualitatea legată de popor, le spun într-un singur glas celor care ne recomandă cu atîta insistență „democrația" burgheză: Țineți pentru voi asemenea podoabă; pentru voi, nu și pentru popoarele țărilor voastre, întrucît după cît se vede oamenilor muncii din propriile voastre țări nu le este și nu le poate fi pe plac o astfel de „democrație".

Cum ar putea fi de acord popoarele Franței și Angliei cu „democrația" sub al cărui steag guvernele acestor țări au dezlănțuit agresiunea împotriva Egiptului? Este greu de presupus că în Franța se poate găsi măcar un singur om cinsit care să aprobe atacurile teroriste din săptămînile trecute organizate împotriva sediilor partidului comunist și ale altor organizații democratice de grupurile fasciste protejate de poliția guvernului care își spune în mod demagogic nu numai „democratic", dar chiar „socialist".

Ciudată democrație; democrație pentru fasciști. De altfel ultimele săptămîni au arătat cu o deosebită forță cui servește democrația burgheză. Lumea întreagă știe astăzi că democrația occidentală a organizat rebeliunea bandelor hortyste din Ungaria. Popoarele nu vor uita niciodată că în timp ce difuzoarele instalate în ferestre răspîndeau îndemnurile „Europei libere" la „democrație și libertate" și promisiunile de ajutor pentru înfăptuirea unei asemenea democrații, pe străzile Budapestei, „democrații", instruiți și trimiși din occident pentru a purcede la instaurarea „libertății", își făceau pe deplin datoria executînd întru totul ordinele primite: spînzurau, ucideau, deteriorau mijloacele de producție etc. Democrația burgheză, în numele căreia a acționat reacțiunea în Ungaria, și-a făcut o reclamă care a lămurit mulți oameni.

Cît preț se poate pune pe „democrația" burgheză se poate vedea limpede și din poziția reprezentanților unor puteri occidentale în cadrul lucrărilor Adunării Generale a O.N.U. Se știe că în timp ce, la tribuna adunării, reprezentanții Angliei și Franței proferau tot felul de calomnii la adresa poporului maghiar și a Uniunii Sovietice, care a sprijinit forțele revoluționare ale Ungariei să pună capăt vărsării de sînge, trupele anglo-franco-israeliene cotropeau teritoriul egiptean, distrugeau orașe și sate, asasinau populația civilă. Se știe de asemenea că în timp ce reprezentantul Cubei — agent al trusturilor americane — vorbea la tribuna O.N.U. despre „drepturile omului", pe străzile orașelor cubane se vărsa sînge omenesc.

Adevărata democrație, democrația pentru popor, este democrația socialistă. Rodnicia principiilor ei se vede cu toată claritatea în uriașele realizări ale popoarelor țărilor socialiste. Cu prilejul celei de a XX-a aniversări a Constituției Uniunii Sovietice oamenii muncii din toate țările lumii își îndreaptă gîndurile spre poporul sovietic, făuritorul primului stat socialist din lume, spre Partidul Comunist al Uniunii Sovietice care conduce poporul sovietic pe drumul luminos al comunismului.

I. DRAGU

În legătură cu aniversarea răscoalelor din 1907

Oamenii muncii din țara noastră se pregătesc să întîmpine apropiata aniversare a răscoalelor țărănești din 1907, de la care se împlinesc cinci decenii.

Se știe că la aceste răscoale a participat un mare număr de învățători, profesori, studenți, elevi. Activitatea și rolul acestora în cursul evenimentelor din 1907 au făcut obiectul unor anchete speciale ale autorităților timpului; au fost împușcați învățători; mulți oameni ai școlii au fost arestați, judecați, scoși din învățămînt; odată cu o serie de sate au fost bombardate școlile din ele.

Ca și alte laturi umbrite încă ale răscoalelor, rolul oamenilor din școli necesită clarificări, aportul lor pozitiv, acolo unde a existat, trebuie azi relevat. În dorința de a aduce o contribuție reală, bazată pe documente, date statistice și mărturii în special, „Gazeta învățămîntului" va publica materiale despre viața școlilor în 1907, despre situația de atunci a învățămîntului, despre acțiunile învățătorilor participanți la răscoale, precum și ale altor oameni din școli implicați într-un fel sau altul în răscoale.

Posibilitățile gazetei pentru desfășurarea unor investigații complecte sînt limitate; aceste posibilități vor fi, însă, mult sporite prin ajutorul pe care-l pot da corespondenții și cititorii noștri, învățători și profesori, pensionari, așa cum au dovedit-o cu atîtea alte prilejuri. Ne adresăm pe această cale tuturor cadrelor didactice, rugîndu-le să cerceteze în rîndurile populației, să adune referiri sau orice informații privind viața școlilor și activitatea slujitorilor ei în 1907 și să ne scrie.

Ne bizuim pe sprijinul oamenilor muncii din învățămînt.

Privire asupra muncii INSPECTORILOR ȘCOLARI

O privire generală asupra activității secțiilor de învățămînt în primul trimestru al anului școlar arată că acestea au acordat muncii instructive mai multă atenție ca în trecut, că și-au îndeplinit mai bine datoria de a sprijini pe învățători și profesori în buna îndeplinire a principalei lor sarcini — predarea lecțiilor, înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice.

S-a menținut însă, în activitatea organelor de îndrumare, o lipsă veche — problemele educative n-au fost privite în toată complexitatea și varietatea lor. Atenția organelor de învățămînt s-a concentrat îndeosebi asupra disciplinei elevilor, pentru că încălcarea ei cerea o rezolvare imediată. Celelalte laturi ale muncii educative, ca de pildă educarea elevilor în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar, dezvoltarea dragostei de muncă, educația artistică etc. au fost în mare măsură neglijate.

Trebuie subliniat, tot ca o lipsă a activității secțiilor de învățămînt, faptul că nu se dau decît rareori îndrumări scrise școlilor, că în multe școli condicile de procese verbale ale inspectorilor sînt goale. Peste acest fapt nu trebuie să se treacă cu vederea. El dovedește, de multe ori, nu lipsa de timp pe care o invocă mai întotdeauna inspectorii școlari, ci controlul de suprafață, necunoașterea problemelor pe care le ridică munca în școala respectivă și a căilor concrete de rezolvare a acestora. Ministerul Învățămîntului a cerut și cere inspectorilor să încheie procese verbale în școli. Pe această cale se dă un ajutor mai de calitate școlilor. Asupra celor scrise inspectorul trebuie să chibzuiască bine. Pentru a face aprecieri scrise juste, inspectorul trebuie mai întîi să cunoască bine situația din școli, munca oamenilor. Tocmai necesitatea de a se face astfel de observații cu justețe și temeinicie îl determină pe inspector să privească cu mai multă atenție desfășurarea muncii din școală. Procesul verbal scris cere răspundere din partea celui care-l semnează. Este limpede că inspectorul care nu lasă inscrise în condica de procese-verbale observațiile și îndrumările sale duce o muncă de suprafață.

Să privim acum, în lumina problemelor arătate, munca pe care a desfășurat-o în primul trimestru secția de învățămînt a orașului Constanța. Constatările generale de mai sus caracterizează în bună măsură și activitatea de îndrumare și control din orașul Constanța. Și aici lecțiile au constituit obiectivul principal al colectivului de control, și aici diferitele laturi ale muncii educative au fost lăsate pe planul al doilea, și aici sînt școli ale căror condici de procese-verbale sînt neatinse. Observațiile făcute însă de unii inspectori pe marginea lecțiilor la care au asistat merită atenție deosebită. În special caietul cu însemnări al tov. Vladimir Robu, șeful secției de învățămînt orășenești, dovedește o analiză atentă și competentă a lecțiilor și grija pentru o îndrumare valoroasă a cadrelor didactice.

Pornind de la prevederile planului general de muncă al secției de învățămînt, tov. Robu își fixează dinainte scopul pentru care merge să controleze activitatea unei școli sau a unui pedagog. Pentru buna îndeplinire a scopului propus el lucrează în școală cîteva zile la rînd, participă la mai multe lecții ale unui profesor și caută să cunoască și alte forme de activitate pe care le folosește școala în vederea îmbogățirii și consolidării cunoștințelor elevilor.

Vizitînd școala de 7 ani nr. 13, șeful secției de învățămînt și-a îndreptat în primul rînd atenția spre activitatea claselor mici, urmărind în ce măsură se străduiesc învățătorii să creeze o bază solidă cunoștințelor multilaterale pe care le vor primi elevii în clasele V-VII. La lecțiile tov. învățător Gh. Șerban, care lucrează cu clasa I-a, tov. Robu a apreciat priceperea cu care acesta a confecționat și folosește materialul didactic: planșe colorate, tabele, loto-uri, modele de litere cu și fără poze, grupe de cuvinte pentru compunerea propozițiilor pe bază de temă etc. Existența și folosirea acestui bogat material, ca și temeinicia cunoștințelor elevilor, au constituit pentru tov. Robu o dovadă a grijii deosebite cu care învățătorul își pregătește lecțiile. Interesîndu-se de această latură a muncii lui, șeful secției de învățămînt a socotit că sistemul de muncă al învățătorului merită să fie studiat și popularizat. Ca urmare, a recomandat cercului pedagogic al învățătorilor de la clasele I-a să studieze experiența acestui destoinic învățător, să organizeze asistențe la lecțiile lui, să expună la consfătuirile raionale materialul didactic confecționat de el. La clasele V-VII tov. Robu a cunoscut greutățile pe care le întîmpină profesorii în pregătirea elevilor datorită faptului că ei au goluri în cunoștințe din cauza pregătirii nesatisfăcătoare în clasele precedente. Această problemă importantă din munca școlii l-a preocupat pe șeful secției de învățămînt. El a recomandat profesorilor care predau în clase diferite să colaboreze pentru a cunoaște și rezolva împreună problemele privind pregătirea elevilor și a propus consiliului pedagogic să aducă în discuție problema golurilor în cunoștințe, cu care vin elevii din clasele precedente, pentru ca acestea să fie evitate de pedagogii care lucrează cu elevii mai mici.

Tov. Robu a urmărit de asemenea legătura lecțiilor cu viața. La o lecție de științe naturale în clasa a VII-a tov. Robu a constatat că elevii și-au însușit cunoștințele prevăzute în programă în legătură cu porumbul, dar nu cunosc îndeajuns importanța economică a porumbului, sarcinile puse în fața agriculturii noastre de Congresul al II-lea al P.M.R. pentru extinderea cultivării porumbului. Tov. Robu a recomandat profesoarei ca în predare să se refere la documentele de partid privind dezvoltarea agriculturii noastre pe calea transformării socialiste, la prevederile celui de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei noastre, pentru a reflecta în lecții realitățile noastre economice și politice.

În caietul tovarășului Vladimir Robu sînt însemnate și constatări asupra activității pedagogilor din școala de 7 ani nr. 12. Aici șeful secției de învățămînt a asistat la o lecție în care se discutau cu elevii lucrările de control, la o ședință cu părinții etc.

Pedagogii din Constanța au primit un ajutor concret și din partea tovarășului metodist Vasile Neacșu. Asistînd la cîteva lecții predate la școala nr. 13, el a făcut observații amănunțite în legătură cu nivelul științific al lecțiilor, cu stăruința pedagogilor de a dezvolta la elevi priceperea de a aplica în practică cele învățate. Metodistul a urmărit atît exactitatea științifică a formulărilor, cît și corectitudinea exprimării elevilor.

Observațiile făcute în școli în trimestrul I au ajutat secția de învățămînt să vadă care sînt sarcinile ei pentru îmbunătățirea muncii în trimestrele al II-lea și al III-lea. În planul de muncă ea a înscris cîteva sarcini pe care viața școlilor le-a subliniat ca necesare: să sprijine mai mult școlile în vederea politehnizării învățămîntului, să acorde mai multă atenție disciplinei în clasele mari, să privească munca educativă sub toate laturile ei, să îndrumeze școlile în privința activității extrașcolare a elevilor, să urmărească asigurarea celor cinci după-amieze libere pe săptămînă pentru elevi și altele.

Secția de învățămînt a orașului Constanța este conștientă de ceea ce e pozitiv și negativ în activitatea ei. Trecînd în planul de muncă sarcinile pe care viața școlilor a ajutat-o să le cunoască, ea a făcut un pas spre întărirea activității sale în etapa următoare de muncă. Acordînd acestor sarcini aceeași atenție pe care au acordat-o îndrumării profesorilor în predarea lecțiilor, analizînd îndeplinirea acestor sarcini în școli cu aceeași minuțiozitate cu care au analizat lecțiile, cadrele secției de învățămînt a orașului Constanța vor putea spune la sfîrșitul anului că și-au făcut datoria.

E. MANEA

Într-un cerc literar

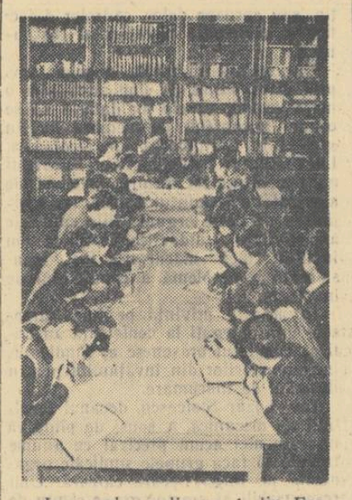

La școala medie nr. 1 din Focșani, în ședința cercului literar, elevul Mihai Cojocaru din clasa a X-a prezintă un referat despre romanul „Bărăgan" de V. Em. Galan.

Pentru pregătirea viitorilor mineri

Predarea obiectelor de specialitate tehnică constituie o permanentă grijă a cadrelor didactice de la școala profesională carboniferă din Cîmpulung-Muscel.

În activitatea lor, profesorii se sprijină pe bogatul material didactic al școlii. Aceasta posedă ateliere bine dotate cu utilaje și mașini miniere furnizate de exploatările carbonifere din Schitul Golești. Școala are, de asemenea, un laborator cuprinzător, împărțit în secții de fizică, electrotehnică și tehnologia materialelor.

În școală se acordă o mare atenție muncii practice a elevilor îndrumați de profesori, ei au construit cu posibilități locale scule și aparate simple. Elevii repartizați pentru practică la diferite întreprinderi miniere din țară lucrează cu o pricepere egală cu cea a muncitorilor calificați. Nu de mult, conducerea școlii a primit o scrisoare de mulțumire de la Filipeștii de Pădure, în care se arată că elevii C. Arsene, I. Tămaș și I. Petre, repartizați pentru practică la această exploatare carboniferă, dovedesc o temeinică pregătire teoretică și stăruință în muncă. Astfel de vești au sosit pe adresa școlii și de la întreprinderile miniere din Căpeni și Anina.

Prin stăruința profesorilor și maiștrilor, școala profesională carboniferă din Cîmpulung-Muscel promovează cadre bine pregătite pentru industria noastră carboniferă.

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Elevii în uzină

Căldura cu care părinții elevilor din clasele a VII-a ale școlii nr. 46 din Capitală au primit, la începutul anului școlar, știrea cu privire la introducerea în programă a lucrărilor practice în atelier a întărit și mai mult convingerea pedagogilor din școală asupra necesității acestor lucrări și hotărîrea lor de a trece cît mai grabnic la realizarea acestora. Entuziasmul părinților față de această formă nouă de activitate școlară este cu totul întemeiat. Mulți dintre ei doresc să-și îndrepte copiii, după terminarea școlii, spre producție sau spre instituțiile tehnice de învățămînt superior și, cum e firesc, consideră că lucrările practice efectuate în anii de școlaritate le vor fi de un real folos.

Tocmai din această pricină profesorul-maistru Alexandru Chifor nu s-a mirat de loc atunci cînd într-una din zile tovarășa Matilda Dobrică, mama elevului Virgil Dobrică, a venit la uzinele „Vasile Roaită", la atelierul unde se desfășoară activitatea practică a elevilor, să vadă „cu ochii ei" cum învață fiul ei lăcătușeria. Și sînt tot mai numeroși părinții care se interesează în mod deosebit de rezultatele obținute de copiii lor la lucrările practice de atelier.

Fără îndoială, însă, cei mai entuziaști de aceste lucrări sînt înșiși elevii. Ei așteaptă cu nerăbdare după amiezile de luni, cînd timp de două ore execută, sub îndrumarea profesorului-maistru, diferite lucrări în atelierul de pe lîngă uzină.

Este foarte interesant să-i privești pe elevi lucrînd. Ei vădesc față de această nouă activitate a lor un interes deosebit, iar unii — am putea spune — chiar și pasiune. Chiar și acei care la școală nu dau uneori dovadă de prea multă conștiinciozitate în executarea temelor, aci, în atelier, sînt atenți și harnici, dorind să-și însușească mai repede cunoștințele și deprinderile practice.

Iată-i pe elevii clasei a VII-a lucrînd, în atelierul de pe lîngă uzină, la ultimele operații pentru terminarea unei piese executate de ei — echerul. Sînt necesare operații variate și destul de dificile. În special operația de pilire este cea mai grea; e nevoie pentru începători de multă precizie pentru a realiza suprafețele perfect plane ale piesei, muchiile drepte, dimensiunile stabilite și un unghi de 90 grade. Tovarășul Chifor trece pe lîngă fiecare elev în parte, privește un timp cum lucrează, face observațiile necesare, îndreaptă greșelile. Unde este necesar, ia singur pila în mînă și demonstrează elevului cum trebuie să procedeze.

— La pilire — îi spune el unui elev — nu-i suficient să pui în mișcare numai mîinile, ci și corpul. Așa, forța antrenată în muncă este mai mare, iar rezultatele sînt mai bune.

Au trecut doar două luni de cînd elevii au păși pentru prima oară în viața lor pe poarta unei uzine mari. Ei au vizitat la început, sub conducerea profesorului-maistru, diferite secții ale uzinei, au privit cu interes mașinile și i-au admirat pe muncitorii care transformă fierul brut în obiecte utile oamenilor. Au intrat apoi în atelierul lor, au cercetat mașinile și sculele cu care vor lucra ei înșiși, au aflat rostul fiecăreia. Li s-au arătat apoi materialele cu care vor lucra, au primit lămuriri despre proprietățile fizice și mecanice ale acestora, li s-a explicat cum trebuie „citite" schițele pieselor pe care orice lăcătuș trebuie să știe a le desifra.

Apoi au început munca și rezultatele bune n-au întîrziat să apară. La aceasta au contribuit interesul lor pentru munca în atelier, priceperea și experiența profesorului-maistru, ca și sprijinul pe care-l acordă activității practice și alți pedagogi din școală, ca profesoara de fizică Florica Teodorescu, tovarășii profesori de matematică Maria Crăciunescu și Constantin Marineanu. Aceștia se străduiesc să lege cunoștințele predate, acolo unde este posibil, de activitatea desfășurată în atelier.

Așa cum am mai spus, au și început să se vadă unele rezultate: elevii și-au însușit unele cunoștințe și deprinderi practice pentru prelucrarea fierului. S-ar fi putut realiza însă rezultate și mai bune dacă ar fi fost înlăturate unele greutăți care frînează activitatea practică. Școala nu cunoaște încă programa pentru lucrări practice de atelier, după care trebuie să se orienteze profesorul-maistru, cu toate că ea a fost publicată în buletinul Ministerului Învățămîntului din luna octombrie. De aceea tov. Chifor a fost nevoit să-și întocmească la începutul anului școlar un plan de activitate pentru care a luat ca bază nu condițiile de desfășurare a lucrărilor practice într-o școală de cultură generală, ci programa școlii profesionale, care-i era mai cunoscută. Aceasta l-a făcut să considere că în decurs de un an elevii claselor a VII-a pot să-și însușească toate cunoștințele și deprinderile practice pe care le capătă elevii școlilor profesionale. Lipsit de îndrumare, el a încercat să dea elevilor, într-un timp foarte scurt, deprinderi practice variate și complexe care în mod normal necesită un timp mai îndelungat pentru a fi însușite. Tocmai din această pricină, deși elevii nu știau prea bine cum să folosească o șchiță, el i-a trecut imediat la tehnica trasajului. Nu și-au însușit-o bine nici aceasta, cînd s-a trecut la tăierea metalelor cu fierăstrăul de metal și apoi imediat la pilire. În dorința de a-i face pe elevi să execute chiar de la început piese, profesorul-maistru a pierdut din vedere un fapt esențial și anume, necesitatea înarmării acestora cu deprinderi temeinice de executare a diferitelor operații care stau la baza confecționării pieselor.

Însușirea deprinderilor practice în atelier, ca și însușirea cunoștințelor în general, trebuie să se desfășoare treptat pornindu-se de la ușor la greu, de la simplu la complex. Astfel, după lecțiile introductive, planificate just de tov. Chifor cu toate că n-avea programa, era necesar să se treacă la unele operații foarte simple, accesibile elevilor și care le vor fi necesare apoi în viață: tăierea cu foarfeca și dalta a tablei și balotului, tăierea cu cleștele de sîrmă a sîrmei, îmbinarea tablei cu lipituri de cositor și prin nituire etc. Numai după aceasta se putea trece, în trimestrul al II-lea, la operații ca tăierea metalelor cu fierăstrăul, pilirea etc. Piesele trebuie executate, de asemenea, treptat, în măsura în care elevii își însușesc fiecare operație în parte.

Fără îndoială că, dacă tovarășul Chifor ar fi avut la dispoziție programa și îndrumarea necesară cu privire la lucrările practice într-o școală de 7 ani, aceste lipsuri nu s-ar fi ivit.

Inițiativa școlii nr. 46 de a organiza lucrări practice de atelier încă din acest an cu mijloace proprii, prin sprijinul părinților și al întreprinderii care o patronează, este lăudabilă. Ea ne arată cît de multe se pot realiza acolo unde există dragoste de muncă, inițiativă și preocupare permanentă pentru ridicarea învățămîntului nostru.

Experiența de pe primul trimestru arată că școala are condițiile necesare unei bune desfășurări a lucrărilor practice de atelier. Este necesar însă să se treacă de îndată pe baza programei la planificarea activității pe celelalte două trimestre, să se asigure într-o măsură și mai mare colaborarea între profesorul-maistru și profesorii care predau fizica, matematica și desenul.

Elevii vor căpăta astfel cunoștințe și deprinderi practice care vor contribui la pregătirea lor multilaterală pentru viață, pentru activitatea practică.

Prof. M. CHELARU

Lecții legate de practică

Cadrele didactice de la școala medie nr. 1 din Timișoara se preocupă stăruitor de înarmarea elevilor cu cunoștințe practice.

Lecțiile profesorului de fizică Pompiliu Teaha, de pildă, aduc o contribuție însemnată în această privință. Elevii rezolvă la aceste lecții teme privitoare la industria locală — ca viteza de așchiere a metalelor și a tăierii lemnelor la întreprinderile forestiere de pe riul Bistra, repararea unei linii de tramvai prin sudură electrică cu electroni de fier, stabilirea densității unui aliaj util în industria metalurgică etc.

La lecțiile de chimie elevii analizează procesul de obținere a săpunului din grăsimi, urmăresc apariția acizilor și a proteinelor în diferitele reacții chimice.

Munca elevilor în atelierele de lăcătușerie și tîmplărie ale școlii, deselevizite întreprinse sistematic la fabricile de zahăr, de bere, de ceramică, la gospodăria experimentală a Institutului agrotehnic, la școala profesională electrotehnică și în multe alte întreprinderi și instituții ajută, de asemenea, la introducerea elementelor de politehnizare în școală.

LADISLAU DUNAJECZ

Printre muncitorii-elevi

Școala medie pentru tineretul muncitoresc de pe lîngă uzinele „23 August" este frecventată de peste 500 de elevi.

În fiecare zi, la o oră după ce sirena fabricii anunță încetarea lucrului pentru schimbul I, pe poarta școlii intră grăbiți numeroși muncitori care vin aici din dorința de a-și îmbogăți cunoștințele, de a-și însuși o pregătire cît mai temeinică. Iată-i îndreptîndu-se spre clase pe tovarășii Ion Vișan, Ghiță Iacovache, Maria Arnăutu și Teodor Cristea. Este plăcut să asiști la discuțiile entuziaste despre lecții ale acestor muncitori. Mulți dintre ei vorbesc cu entuziasm despre proiectele de viitor, despre instituțiile de învățămînt superior pe care le vor urma după absolvirea școlii.

Interesul pe care mi l-au trezit acești elevi care învață în condiții deosebite m-a îndemnat să asist la cîteva lecții. În clasa a IX-a C, chimia este predată de tov. Maria Dorobanțu. Examinarea lecției curente despre metodele de fabricare a acidului sulfuric a scos în evidență cunoștințele precise ale unor elevi ca Doina Enăchescu și Gheorghe Dinu, ambii muncitori la uzinele „23 August". Dar modul în care profesoara a reușit să antreneze întreaga clasă prin predarea noilor cunoștințe despre întrebuințările acidului sulfuric, precum și despre sărurile lui a constituit pentru mine o plăcută surpriză. Numeroși elevi cunosc din propria lor experiență utilizarea acidului sulfuric în industria metalurgică, în industria chimică, în cea a coloranților etc. Tovarășa Dorobanțu demonstrează pe cale experimentală modul de preparare a diferitelor săruri ale acidului sulfuric; apoi, muncitoarea Maria Roșca desfășoară pe tablă, cu multă siguranță, formulele chimice, explicînd rațional reacțiile care se produc. O contribuție prețioasă la desfășurarea lecției a adus și tovarășul Anghel Mîinea, care a legat în permanență noțiunile însușite în această lecție de cunoștințele anterioare de chimie.

Cu același interes își însușesc elevii și noțiunile de istoria literaturii române. Lecția despre opera lui Ion Creangă, pe care a predat-o la clasa a X-a A tov. prof. Alexandru Călin a pus în lumină cunoașterea integrală a operei povestitorului moldovean pe baza unei bogate lecturi extrașcolare. Tinerii muncitori Achim Tache, Alexandru Bădula și Gheorghe Savu au dovedit interes și dragoste pentru literatura poporului nostru.

Am dorit să cunosc cît mai bine condițiile în care învață elevii, secretul însușirii atît de temeinice a cunoștințelor de către cei care diminează sînt muncitori în uzină, iar după amiază devin elevi, precum și modul în care cunoștințele însușite în școală sînt aplicate în producție. Tovarășul Stoica Marin, muncitor la forjă, elev fruntaș la învățătură, mi-a arătat că-și însușește cunoștințele prin participarea regulată și activă la lecții, precum și datorită explicațiilor clare și pătrunzătoare ale profesorilor. Tov. Vasile Mihalache lucrează în fiecare zi pînă la ora 14,30, utilizînd din plin timpul disponibil pe care-l petrece în biblioteca clubului uzinelor. Deosebit de interesante au fost indicațiile pe care mi le-a dat tov. Alexandrina Cherciu, din clasa a X-a A, cu privire la modul în care utilizează în producție cunoștințele însușite în școală.

— Sînt laborantă la laboratorul uzinei — îmi spune tov. Cherciu. Înainte foloseam mecanic metoda de determinare a conținutului de fosfor din oțelurile puternic aliate, ca pe o rețetă. Astăzi, cînd cunosc chimia, îmi dau seama de reacțiile care se produc atunci cînd oțelul este tratat cu diferiți reactivi.

Tov. Gheorghe Nedelcu, instalator la uzinele „23 August", aplică cu succes în meseria sa cunoștințele de geometrie pe care și le-a însușit în școală.

Toți muncitorii-elevi pe care i-am întrebat despre condițiile ce le sînt create de întreprinderile în care lucrează pentru a-și continua studiile, mi-au vorbit de grija deosebită de care dau dovadă în această privință conducerile întreprinderilor și organizațiile obștești. Acestea le-au asigurat posibilitatea de a munci în producție numai în orele de dimineață, i-au eliberat de anumite sarcini obștești pe care le dețineau înainte de a fi elevi etc.

Tov. Alexandru Călin, directorul școlii, mi-a făcut cunoscut că instituția pe care o conduce se bucură de o atenție deosebită atît din partea organelor centrale și locale de partid și de stat, cît și din partea conducerii uzinelor „23 August". Deși abia în al treilea an de existență, școala funcționează într-un local încăpător, construit de curînd, care cuprinde 15 săli de clasă și trei cancelarii. Laboratoarele de fizico-chimie și științe naturale sînt dotate cu un bogat material didactic necesar predării acestor obiecte.

Întreținerea școlii, încălzirea centrală, plata personalului administrativ și de serviciu cad în sarcina uzinelor „23 August", care se achită cu corectitudine de obligațiile pe care și le-au luat.

Cuprinderea la cursuri a celor peste 500 de elevi și frecvența regulată a acestora au fost obținute datorită popularizării școlii prin stațiile de radioamplificare, prin ziarul „Viața uzinei", prin ședințele organizațiilor de masă etc.

Școala pentru tineretul muncitoresc de pe lîngă uzinele „23 August", ca și celelalte școli de același fel, asigură ridicarea muncitorilor din patria noastră spre o pregătire cît mai temeinică, le deschide perspectiva unei înalte calificări profesionale, către care ei se îndreaptă cu dragoste și interes.

VIOREL ALECU

Din experiența noastră

Cum putem ușura înțelegerea de către elevi a scăderii

Predarea aritmeticii la clasele I—IV are un rol deosebit de important în dezvoltarea judecății copiilor, a gîndirii în general. Învățătorul trebuie să tindă la aceasta nu numai prin efectuarea de exerciții și probleme cu elevii, ci și prin felul cum explică fiecare operație aritmetică în parte.

Scăderea nu este operația care prezintă cele mai multe dificultăți. Totuși, trebuie predată cu pricepere și într-o anumită ordine, pentru ca elevul să nu efectueze calculele în mod mecanic.

În „Metodica predării aritmeticii în școala elementară" de A. S. Pcelko se dau explicațiile necesare predării scăderii și se arată necesitatea folosirii materialului intuitiv. Pentru a ușura înțelegerea scăderii de către elevi, avînd în vedere caracterul concret al gîndirii lor, eu mi-am întocmit și unele planșe.

Scăderea în care cifrele scăzătorului sînt mai mici decît ale descăzutului este ușor înțeleasă de elevi. Nu același lucru se poate spune, însă, despre scăderea în care cifrele scăzătorului sînt mai mari decît ale descăzutului. Folosirea planșei nr. 1, pe care orice învățător și-o poate confecționa, mi-a ușurat mult munca. Avem de scăzut aici 5574 din 6423.

MII	SUTE	ZECI	UNITATI
	10+3	10+1	10+3
6	4	2	3
5	5	7	4
=	8 .	4	9

PLANSA Nr. 1

Pentru ca elevii să înțeleagă mai bine această scădere, este necesar ca rubrica în care apare numărul provenit din însumarea unității imediat superioare împrumutate și numărul de la descăzut să se scrie cu o altă culoare, de preferință roșie. Intuind această planșă, elevii vor înțelege că o zece luată din clasa zecilor plus trei unități fac treisprezece, deci avem posibilitatea să scădem pe 4 din 13. De asemenea, ei vor vedea că la rubrica zecilor a rămas o zece din care nu se pot scădea șapte zeci și este nevoie a se lua de la sute o sută, adică zece zeci care, adunate cu o zece, fac unsprezece zeci din care putem lua șapte zeci.

Dificilă este pentru elevi și scăderea numerelor care cuprind zero. În planșa nr. 2 am luat ca exemplu scăderea 500 — 485.

Intuind planșa, elevul vede că 500 se descompune în 490 și 10 pentru a putea să scădem pe 5 din 10, 8 din 9 și așa mai departe.

Cînd în interiorul descăzutului este un singur zero (de exemplu 503 — 239), planșa este asemănătoare cu cea de mai sus. Astfel, în spațiul colorat vor apărea respectiv 4 și 9 și 10 plus 3 la rubrica unităților.

Multă atenție trebuie să acorde învățătorii predării acelor scăderi în care trebuie să intervie la descăzut descompuneri parțiale și repetate. O planșă în acest scop se poate întocmi astfel:

După cum se vede din planșă, descompunerile sînt „parțiale", întrucît, în primul rînd, 70.100 se descompune în 70.090 și zece unități pentru a putea să scădem pe 4, iar a doua descompunere este a lui 70.000 în 69.000 sau 690 sute și zece sute (adică 1000) luate pentru a putea să scădem trei sute. Este bine ca în planșa intuitivă cele două (sau mai multe) descompuneri ale descăzutului să fie însemnate cu altă culoare decît aceea cu care s-au însemnat descăzutul și scăzătorul.

ZECI DE MII	UNITATI DE MII	SUTE	ZECI	UNITATI	
6	9	10 0			A DOUA DESCOMPUNERE
7	0	0	0	10 0	PRIMA DESCOMPUNERE
7	0	1	0	0	—
4	9	5	2	4	
2	0	7	7	6	

PLANSA Nr. 3

SUTE	ZECI	UNITATI	
4	9	10 0	—
5	0	0	
4	8	5	
=	1	5	

PLANSA Nr. 2

Scăderea prin descompunerea parțială și repetată a descăzutului cu adunarea unităților, a zecilor, a sutelor etc. este asemănătoare cu precedenta, deosebindu-se numai prin aceea că rezultatul descompunerii (zecile, sutele, miile etc.) se adună cu cifrele din coloanele respective de la descăzut.

Pentru însușirea conștientă a acestor operații de către elevi este necesar ca învățătorii să predea scăderea în mod gradat, întrebuințînd un cît mai bogat material intuitiv.

I. PENTEȘ
Învățător, Strehaia, Lunca Banului

O formă concretă de ajutorare a pedagogilor

(Urmare din pag. 1-a)

pentru confirmarea ipotezelor emise. Contactul cu elevii permite directorului să aprecieze mai bine rezultatele muncii pedagogilor. De asemenea, aceleași lucrări scrise sau aceleași răspunsuri orale, notate de profesori diferiți, înlesnesc unui observator atent numeroase concluzii asupra exigenței, asupra aprecierii răspunsului ingenios, dar superficial, față de cel inteligent și temeinic.

Asistențele cu temă permit o valorificare mai temeinică a constatărilor făcute la lecții. Pe lîngă formele obișnuite de valorificare — discuții cu învățătorul sau profesorul la care s-a asistat, recomandări în consiliul pedagogic și, eventual, sfaturi date elevilor — constatările și concluziile unui sistem de asistențe încadrat într-o temă oferă material pentru un referat prezentat în consiliul pedagogic.

Urmărind notarea elevilor, de pildă, unii directori ai școlilor medii din Iași au ajuns la o serie de concluzii interesante. Astfel, ei și-au dat seama că profesorii care notează just cunoștințele elevilor reușesc să le transmită și acestora criterii obiective de apreciere, ajutîndu-i să se orienteze cît mai bine în eforturile pe care le depun în timpul pregătirii lecțiilor. Ei au constatat de asemenea că, dacă criteriile notării sînt juste, se evită „goana" după note bune, întrucît elevii se conving că scopul activității lor este însușirea temeinică a cunoștințelor, iar notele nu constituie decît un mijloc de apreciere a acestora. De asemenea, au constatat că profesorii care abuzează de notele extreme (5 și 1), întrebuințîndu-le fără suficient discernămînt, uzează valoarea educativă a acestor note.

Asistînd la lecții, directorii și-au dat și mai bine seama de faptul că în mîna unui pedagog priceput nota poate deveni un puternic mijloc educativ. Astfel, ei au văzut că sînt stimulați elevii care depun eforturi insistente pentru a se îndrepta, pedagogii apreciindu-le atît cunoștințele, cît și eforturile depuse pentru a se corija. În schimb, am văzut că pedagogii nepricepuți pot descuraja grav pe unii elevi dacă nu le înregistrează progresele, oricît de mici ar fi.

În același timp, directorii au considerat că trebuie combătut sistemul de a pune o singură notă, la sfîrșitul unui trimestru, reprezentînd o medie aritmetică aproximativă a rezultatelor muncii elevului în acel trimestru. Acest sistem, de care uzează cu deosebire învățătorii, are multe defecte: nu face cunoscut la timp elevilor nivelul pregătirii lor și de aceea nota e adesea contestată, nu permite părinților să urmărească rezultatele muncii copiilor lor etc.

De obicei, este bine ca tema urmărită de directori să fie anunțată la începutul trimestrului și cadrelor didactice. Anunțarea nu e recomandabilă doar în cazul cînd se apreciază că s-ar deplasa în mod exagerat atenția colectivului școlii spre aspectul urmărit, sau atunci cînd directorul dorește să cunoască personal cît mai bine o realitate din școală, ca apoi să influențeze asupra ei. În celelalte cazuri, anunțarea temei are numeroase efecte bune, ea orientînd atenția pedagogilor spre un anumit aspect al muncii lor, determinîndu-i să urmărească efectele pozitive și negative ale diverselor procedee.

Anunțarea temei dă sens și interasistențelor. Vizitîndu-se unii pe alții la lecții, învățătorii și profesorii își compară cu interes sistemul de muncă din punctul de vedere al temei urmărite. Antrenarea cadrelor didactice în studierea unui aspect al lecțiilor permite discutarea competentă a referatului pe care directorul școlii îl prezintă în consiliul pedagogic cu privire la acea temă. De obicei, preocuparea îndelungată pentru o anumită temă are ca rezultat o simțitoare îmbunătățire a muncii tuturor cadrelor didactice, întrucît prin însăși organizarea asistențelor cu temă se realizează un intens schimb de experiență.

Activitatea directorului care își integrează asistențele într-un sistem dobîndește caracter de cercetare pedagogică, sporind valoarea îndrumării cadrelor didactice și deschizînd perspective interesante.

G. VAIDEANU
lector la catedra de pedagogie a Institutului de perfecționare a cadrelor didactice — Iași

Aspecte ALE MUNCII EDUCATIVE

(Urmare din pag. 1-a)

maghiari clujeni Ladea, Szervatiusz, Abrudan și Bende.

Cercurile de elevi constituie și un mijloc de a se dezvolta în rîndurile acestora grija pentru bunul obștesc, spiritul de răspundere, imaginația creatoare, interesul pentru munca practică. În cercul de matematică, spre exemplu, elevii au confecționat material didactic după anumite teme: poliedre care reprezintă caracteristice în legătură cu poziția planului față de dreaptă, prizmă neregulată cu o muchie perpendiculară pe bază, secțiune într-o prizmă etc. De asemenea, prin efectuarea calculelor unor piese de mașini, elevii și-au dezvoltat atenția, precizia în muncă, stăruința.

În cadrul preocupărilor pentru educarea elevilor o atenție deosebită s-a acordat disciplinei în muncă. Este incontestabil că mai sînt elevi care au un stil defectuos de muncă, care nu au deprinderea de a munci ordonat, conștiincios. Pentru a îmbunătăți sistemul lor de muncă, profesorii au întărit îndrumarea și controlul asupra temelor pentru acasă.

Profesorii nu ignorează nici greutățile pe care le întîmpină unii elevi interni, mai ales din clasele începătoare (a V-a și a VIII-a) care, venind în contact cu un mediu nou, se lovesc de o serie de greutăți. Pe unii aceste condiții noi îi fac să fie timizi, nesociabili, neîncrezători în propriile lor forțe. Pentru a înlătura aceste manifestări ale copiilor, diriginta clasei a VIII-a a discutat aceste probleme într-o ședință cu părinții elevilor din oraș, organizînd apoi vizite ale elevilor interni la familiile colegilor lor din oraș. Acest procedeu a avut o influență pozitivă asupra copiilor.

În școală se dă o mare atenție ținutei exterioare a elevilor, comportării lor la lecții și în afara clasei, limbajului lor — care nu este întotdeauna un limbaj civilizat.

Unii profesori ca tov. Lidia Bote pun mare preț pe cultivarea la elevi a respectului față de colegi și față de virstnici. Pentru a-i învăța pe elevi să se respecte unii pe alții, să păstreze ordinea și disciplina în timpul lecțiilor, profesoara, de pildă, nu permite elevilor să ridice mîna atîta timp cît răspunde unul dintre colegii lor.

În munca educativă din cursul primului trimestru s-au simțit însă destul de slab sprijinul conducerii școlii și îndrumarea din partea organelor de control. De aceea este necesar ca munca de îndrumare în această privință să se întărească. Se impune în același timp un aport mai serios în munca educativă și din partea organizației U.T.M. din școală. Considerăm de asemenea că folosind mai pe larg experiența înaintată în domeniul educației școala va putea obține succese și mai mari în munca viitoare.

Alegerea organelor sindicale în învăţămîntul superior

Incheindu-şi un an de activitate, organele sindicale ale muncitorilor din instituţiile de învăţămînt superior prezintă în faţa conferinţelor sau adunărilor generale ale membrilor de sindicat bilanţul activităţii lor. Adunările generale ale membrilor de sindicat şi conferinţele sindicale care au loc în momentul de faţă în învăţămîntul superior capătă o semnificaţie deosebită, dat fiind faptul că prezentarea dărilor de seamă este urmată de alegerea noilor organe sindicale, care vor conduce şi orienta în anul viitor întreaga activitate a membrilor de sindicat. De felul cum se vor desfăşura aceste adunări generale, de problemele pe care le vor dezbate, de atitudinea exigentă a membrilor de sindicat faţă de activitatea comitetelor sindicale respective depinde ridicarea nivelului capacităţii organizatorice şi de mobilizare a viitoarelor organe de conducere a activităţii sindicale, depinde, mai ales, conţinutul activităţii de viitor a acestora.

In darea de seamă prezentată adunării generale de comitetul sindical de la Institutul pedagogic din Bucureşti un important loc l-a ocupat activitatea cultural-educativă în rîndul membrilor de sindicat. Comitetul sindical al Institutului pedagogic din Bucureşti a iniţiat forme interesante de muncă culturală, menite să vină în sprijinul educării comuniste a membrilor de sindicat. Aşa, de pildă, au fost organizate informări politice, conferinţe, manifestaţii artistice, întîlniri cu personalităţi de seamă ale vieţii noastre culturale şi artistice etc.

Din desfăşurarea primelor conferinţe şi adunări generale ale membrilor de sindicat din instituţiile de învăţămînt superior a reieşit, însă, că munca sindicală în unele instituţii de învăţămînt superior a fost neglijată. In special a fost neglijată orientarea conţinutului acestei munci, care s-a rezumat de cele mai multe ori la rezolvarea unor probleme legate de gospodărirea fondurilor de asigurări sociale, concedii, bilete la odihnă etc. sau a unor probleme cu caracter administrativ. Se poate oare limita activitatea organizaţiilor sindicale ale muncitorilor din învăţămînt din instituţiile de învăţămînt superior la aceasta? Există vreun element care să justifice în mod special îngustarea rolului acestor organizaţii sindicale?

Dacă nu, atunci care sînt cele mai importante şi actuale probleme ale activităţii acestora?

La această întrebare au răspuns dezbaterile care au avut loc în adunările generale şi conferinţele sindicale de la Institutul politehnic.

Conferinţa comitetului de instituţie de la Institutul politehnic din Bucureşti s-a caracterizat prin dezbaterile vii şi interesante care au urmat darea de seamă, expusă de tov. Gheorghe Rulea, preşedintele comitetului. Marea majoritate a celor care au luat cuvîntul la această conferinţă — profesori, conferenţiari, lectori, asistenţi, lucrători din aparatul administrativ şi de serviciu — a dat dovadă de un ridicat simţ de răspundere şi de o justă înţelegere a rolului organelor sindicale.

Ceea ce socotim că a fost deosebit de important la această conferinţă este cerinţa unanim exprimată de participanţi de a se ridica conţinutul muncii educative în rîndul membrilor de sindicat. Tovarăşul Florea Oprea, de exemplu, vorbind despre munca comitetului de instituţie în acest domeniu, a arătat că în mod nejust acesta a făcut ca greutatea specifică a activităţii lui să cadă pe latura administrativă, neglijînd problemele cultural-educative, ridicarea nivelului ideologic şi politic al membrilor de sindicat, sprijinirea acestora în activitatea profesională. Această situaţie, a explicat tov. Oprea, s-a datorat şi faptului că activitatea comitetului de instituţie nu a fost rezultatul unei munci colective, bazată pe o largă consultare a membrilor de sindicat şi pe activitatea unor largi colective obşteşti.

In munca sa de un an de zile, comitetul de instituţie de la Institutul politehnic din Bucureşti a iniţiat, e drept, unele forme de activitate culturală ca, de pildă, un concurs artistic, programe culturale prezentate la staţia de amplificare, activitatea cu cartea. Acestea, însă, s-au adresat mai mult studenţilor — în perioada cînd erau membri de sindicat — şi mai puţin, sau aproape deloc, cadrelor didactice şi celorlalţi lucrători ai Institutului.

Nu trebuie să uităm, a spus tov. prof. Alex. Lupu, că sindicatele sînt o mare şcoală, că ele au datoria să se ocupe necontenit de membrii lor, în special în îndrumarea lor ideologică. La Institutul politehnic din Bucureşti nu s-a organizat pentru membrii de sindicat învăţămîntul politic, iar sprijinirea de către organizaţiile sindicale a activităţii didactico-ştiinţifice din institut nici măcar n-a fost considerată o problemă a comitetului de instituţie.

In această privinţă pe bună dreptate unii delegaţi la conferinţă au criticat comitetul orăşenesc al Sindicatului muncitorilor din învăţămînt pentru lipsa lui de îndrumare.

Tov. Lazăr Stoicescu, decanul facultăţii de mecanică, a spus, de pildă, că nu este nici acum precizat ce anume trebuie să facă grupele sindicale organizate pe lîngă fiecare catedră. Unii responsabili ai acestor grupe rămîn de obicei necunoscuţi. Catedra, a arătat în continuare tov. Stoicescu, este inima activităţii în institut, iar organizaţia sindicală poate şi trebuie să se ocupe de sprijinirea membrilor colectivelor de catedră pentru realizarea sarcinilor lor didactice-ştiinţifice.

Foarte just a fost definit rolul comitetului de instituţie şi al organizaţiilor sindicale din institut de către tov. Cezar Partenie, rectorul Institutului politehnic. El a arătat că „producţia" de bază a institutului este aceea de a da patriei ingineri cu o înaltă calificare, devotaţi construirii socialismului, poporului nostru, cadre cu o înaltă pregătire profesională şi cu un ridicat nivel politic şi ideologic. Comitetul sindical din Institutul politehnic este chemat să contribuie eficient la aceasta.

O problemă nu mai puţin importantă ridicată în conferinţa de la Institutul politehnic, ca şi în adunarea generală de la Institutul pedagogic a fost aceea a activităţii organizatorice a sindicatului. Pe bună dreptate participanţii au cerut ca noile organe sindicale să lupte pentru a muta centrul activităţii sindicale din instituţiile de învăţămînt superior în grupa sindicală. In multe grupe sindicale activitatea a avut un caracter formal, lipsit de viaţă. Semnificativ în această privinţă este exemplul dat de tov. Henrik Abramovici de la Institutul politehnic. El a arătat că în grupa sindicală din care face parte, într-un an de zile s-a ţinut o singură şedinţă, care a durat 7 minute. In aceste 7 minute s-a prezentat şi darea de seamă, s-au făcut şi noi alegeri. Tovarăşul Abramovici a cerut în mod just ca munca organelor sindicale să nu fie analizată o singură dată pe an, ci în mod periodic, pentru ca membrii de sindicat să fie ţinuţi la curent cu activitatea organelor lor. De altfel, în această privinţă există hotărîri precise ale C.C.S şi ale C.C. al S.M.I.

Cu toate succesele obţinute de comitetele sindicale de la Institutul politehnic şi de la Institutul pedagogic în ce priveşte grija faţă de nevoile de muncă şi viaţă ale membrilor de sindicat, cu prilejul noilor alegeri s-a cerut ca pe viitor organizaţiile sindicale să manifeste o şi mai mare grijă în acest domeniu. Delegaţii la conferinţa de la Institutul politehnic au cerut, de pildă, ca noul comitet să ia măsuri, cerînd şi sprijinul C.C. al S.M.I., fie pentru înfiinţarea unei creşe proprii, fie pentru afilierea instituţiei la o creşă deja existentă. Probleme ale protecţiei muncii, de asigurări sociale, au fost de asemenea pe larg dezbătute cu prilejul alegerilor sindicale.

★

Alegerea noilor organe sindicale la aceste două instituţii de învăţămînt superior din Bucureşti a demonstrat ataşamentul profund al membrilor de sindicat faţă de politica partidului şi guvernului nostru. Participanţii la conferinţele pentru dări de seamă şi alegeri şi-au manifestat hotărîrea de a munci neobosit pentru a-şi întări contribuţia la traducerea în viaţă a politicii partidului clasei muncitoare. Noile organe sindicale s-au angajat să ridice rolul activităţii sindicale în educarea comunistă a membrilor lor, să sprijine munca profesională a acestora, să se preocupe de rezolvarea problemelor legate de necontenita ridicare a condiţiilor lor de viaţă şi muncă.

CONST. RADOI

INFORMAŢII

CABINETUL METODIC pentru învăţămîntul profesional şi tehnic din Bucureşti anunţă: la 13 decembrie 1956, ora 18, va avea loc conferinţa: „INVĂŢĂMINTUL PROFESIONAL ŞI TEHNIC IN R.D.G." Conferinţa va fi ţinută de ing. Emil Rizescu, director în Ministerul Invăţămîntului, în sala din Calea Victoriei 149.

★

La Institutul pedagogic din Timişoara se scot la concurs următoarele posturi de conferenţiari:

— pentru disciplina „fizică generală", aparţinînd catedrei de fizică generală de la Facultatea de matematică şi fizică;

— pentru disciplina „introducere în lingvistică şi lingvistica generală", aparţinînd catedrei de limba şi literatura romînă de la Facultatea de filologie.

Concurenţii se vor adresa, pînă la data de 31 ianuarie 1957, direcţiei Institutului pedagogic din Timişoara, b-dul V. Pîrvan nr. 4, tel. 39-60, înaintînd, odată cu cererea, următoarele acte:

a) autobiografia;

b) copie după diploma de stat sau după actul echivalent de studii superioare;

c) copie după diploma de doctor sau candidat în ştiinţe;

d) copie după atestatul de profesor sau conferenţiar;

e) certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale a candidatului, eliberat de instituţia în care acesta îşi are locul de bază al activităţii sale;

f) memoriu de activitate, semnat de candidat;

g) un număr de exemplare din lucrările sale ştiinţifice.

20—0

Printre echipele fruntaşe care activează în cadrul colectivului sportiv de pe lîngă Ministerul Invăţămîntului se află şi echipa divizionară feminină de baschet. Componentele acestei echipe sînt, în majoritate, profesoare de educaţie fizică în şcolile elementare şi medii din Bucureşti. In anul acesta, echipa a început campionatul R.P.R. cu un efectiv de jucătoare tinere şi pe parcurs a avut victorii asupra unor echipe cu experienţă, iar în retur, în lupta pentru locul 3 cu echipa Locomotiva M.C.F., a reuşit să învingă cu 20-0. In urma acestui rezultat, echipa a ocupat locul 3, înaintea multor echipe cu experienţă şi cu rutină în joc.

In clişeu: o fază a meciului.

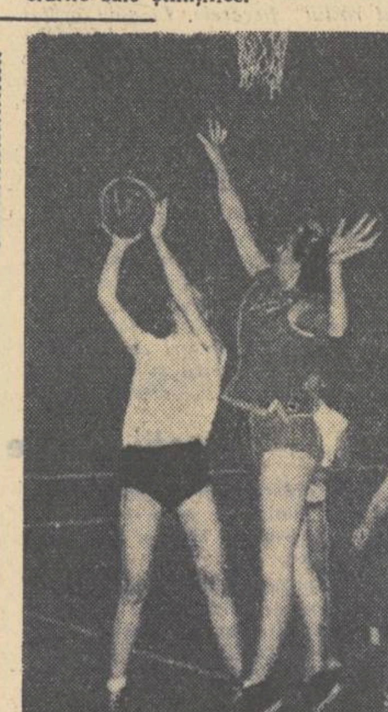

Să folosim terminologia ştiinţifică în învăţămîntul profesional şi tehnic

Una din problemele care trebuie să-i preocupe pe pedagogii care predau în învăţămîntul profesional şi tehnic este aceea a folosirii unei terminologii tehnice corespunzătoare.

Se ştie că în industria noastră s-au folosit, în trecut, o serie de termeni proveniţi din alte limbi. Astfel s-au încetăţenit în limbajul tehnic o serie de cuvinte străine, deşi adeseori în limba noastră existau termeni corespunzători.

Arareori vechii tehnicieni şi ingineri au făcut încercări de utilizare a unui vocabular tehnic ştiinţific romînesc. Incercările făcute în această direcţie de o serie de ingineri şi profesori nu au dus însă la rezultatele scontate, nefiind încurajate de oficialităţile de pe atunci.

Abia după 23 August 1944, odată cu cîştigarea independenţei politice, cu industrializarea în ritm rapid, s-a pus şi problema folosirii unei terminologii ştiinţifice corespunzătoare. In această acţiune au fost antrenate toate forurile competente: presa, literatura tehnică, învăţămîntul şi chiar Academia R.P.R.

Articolele din presa cotidiană şi de specialitate, mulţimea de cărţi şi reviste tehnice publicate după 23 August sînt scrise într-o curată limbă romînească. O deosebită importanţă are în această privinţă editarea „Vocabularului tehnic" şi a „Lexiconului tehnic romîn" precum şi a diverselor manuale (Manualul inginerului mecanic, Manualul inginerului electrician, Manualul inginerului de mine etc.).

Aceste lucrări dau posibilitate fiecărui tehnician şi în primul rînd cadrelor didactice să-şi însuşească terminologia corectă pentru denumirea diverselor scule şi utilaje, materiale şi operaţii din diverse ramuri de producţie.

Cu toate aceste ample posibilităţi de documentare, în învăţămîntul nostru profesional şi tehnic se găsesc încă destui profesori şi în special maiştri-instructori care folosesc o serie de termeni învechiţi, transmiţîndu-i astfel noilor generaţii.

Nu arareori lecţiile de tehnologie şi de instructaj practic sînt înţesate de termeni ca: „zeg" sau „banzeg", „chern", „şabăr", „nut", „spiţ", „şaltăr", „plansichter", „planşaibă", „izolierband", „hăptuit", „şlihtuit" etc. deşi există termeni tehnici corespunzători în limba romînă: „ferăstrău", „miez", „răzuitor", „uluc", „vîrf", „întrerupător", „sită plană", „rondea", „bandă izolatoare", „scobit" respectiv „netezit".

Cîtă bătaie de cap îi trebuie elevului pentru a-şi însuşi asemenea termeni tehnici! De fapt cei mai mulţi instructori care folosesc această terminologie cunosc echivalentul romînesc, dar, din rutină, continuă să folosească termeni învechiţi.

Din discuţiile pe care le-am avut cu elevii, în urma asistării la examene şi din cercetarea unor lucrări scrise am putut constata că de cele mai multe ori elevii reţin greu aceşti termeni, îi deformează, sau îi utilizează greşit, mai ales atunci cînd ei nu cunosc limba din care provin.

Pentru a uşura munca elevilor este necesar ca toate cadrele didactice care predau în învăţămîntul profesional şi tehnic să folosească şi să transmită elevilor termenii tehnico-ştiinţifici cei mai adecvaţi.

Directorii de şcoli cît şi organele care îndrumă şi controlează învăţămîntul profesional şi tehnic au datoria să urmărească îndeaproape, pe lîngă calitatea lecţiilor, şi modul de exprimare al elevilor, folosirea justă a termenilor tehnici.

Consiliile pedagogice, cercurile şi comisiile metodice trebuie să combată atitudinea acelor cadre didactice care, pregătindu-se pentru lecţie, nu caută expresiile şi termenii cei mai potriviţi, ci folosesc o terminologie învăţată cu mulţi ani în urmă.

Nu-i mai puţin adevărat că e bine ca ucenicii să cunoască şi aceşti termeni astăzi depăşiţi pe care eventual îi mai pot întîlni în atelierele unde-şi fac practica, pentru a putea contribui la înlocuirea lor cu termeni tehnici romîneşti.

Ing. GH. VLANŢOIU

Conferinţe pentru cadrele didactice

La Universitatea „C. I. Parhon" din Capitală au avut loc adunări pe facultăţi în cadrul cărora au fost prezentate expuneri asupra ultimelor evenimente internaţionale.

Cu mult interes au ascultat cadrele didactice şi studenţii de la facultatea de matematică şi fizică expunerea tov. Constanţa Crăciun, ministrul Culturii. In expunerea sa, vorbitoarea a lămurit condiţiile în care s-a produs agresiunea anglo-franco israeliană împotriva Egiptului, scoţînd în evidenţă hotărîrea cu care popoarele iubitoare de pace s-au ridicat împotriva agresiunii. De asemenea, participanţii la adunare au fost informaţi despre evenimentele din Ungaria şi despre măsurile luate pentru normalizarea vieţii.

Asemenea expuneri au avut loc şi la Facultatea de filologie, la Facultatea de istorie, la Facultatea de filozofie, la Facultatea de ştiinţe juridice etc. Au participat la expuneri numeroşi profesori, conferenţiari, lectori, asistenţi, precum şi un număr însemnat de studenţi.

★

In scopul îmbunătăţirii muncii politico-ideologice în rîndurile pedagogilor din învăţămîntul elementar şi mediu, comitetul orăşenesc de partid din Bucureşti a organizat un ciclu de conferinţe. Astfel, pedagogii ascultă conferinţe despre „Caracterul opus al ştiinţei şi religiei", „Concepţia modernă despre structura universului", „Rolul intelectualităţii în statul democrat-popular şi poziţia partidului faţă de intelectuali", „Problemele dezvoltării proporţionale a economiei naţionale şi ridicarea nivelului de trai" etc.

Pentru a asigura prezentarea conferinţelor la un nivel înalt, comitetul orăşenesc de partid a antrenat la această acţiune cadre cu o temeinică pregătire ştiinţifică şi ideologică.

A început campania electorală

(Urmare din pag. 1-a)

care a înlăturat orice îngrădire pentru exercitarea drepturilor electorale de către cetăţenii R.P.R., cu excepţia celor condamnaţi la pierderea lor de către instanţele judecătoreşti.

Cîtă deosebire între această situaţie şi între starea de lucruri din ţările capitaliste! Oricît se fălesc capitaliştii cu faimosul lor sistem electoral ei nu pot ascunde faptul că acest sistem este antidemocratic. Realitatea arată că în perioada postbelică numărul participanţilor la vot în ţările occidentale scade continuu.

O mare cucerire a regimului nostru democrat popular este formarea şi consolidarea continuă a unităţii politico-morale a oamenilor muncii din patria noastră. Ca o expresie a acestei unităţi crescînde, ca o expresie a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, a prieteniei şi frăţiei între oamenii muncii de toate naţionalităţile, forţele democratice şi patriotice ale întregii ţări, conduse de Partidul Muncitoresc Romîn, se prezintă în alegeri strîns unite în Frontul Democraţiei Populare.

Frontul Democraţiei Populare — din care fac parte Partidul Muncitoresc Romîn, forţa conducătoare în R.P.R., Uniunea Tineretului Muncitor, sindicatele, organizaţiile obşteşti, cooperatiste, culturale şi ştiinţifice — va desemna pentru toate circumscripţiile electorale, pe baza propunerilor făcute de oamenii muncii, candidaţi comuni.

Campania electorală va trebui să devie o vastă acţiune de mobilizare a poporului pentru traducerea în viaţă a politicii partidului şi guvernului, pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de cel de al II-lea Congres al partidului.

In cadrul campaniei electorale va trebui desfăşurată o vastă muncă politico-educativă, o bogată activitate culturală care să contribuie la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a conştiinţei politice a maselor populare. Pentru cadrele didactice este o chestiune de onoare să participe cu toate forţele lor la desfăşurarea, sub conducerea şi îndrumarea organizaţiilor de partid, a unei munci politice şi culturale cît mai rodnice în perioada campaniei electorale. Să împletim cu pricepere munca de ridicare continuă a nivelului la învăţătură al tineretului, de îmbunătăţire a activităţii de educare a tineretului în spiritul moralei comuniste, cu o bogată activitate obştească în cadrul campaniei electorale, contribuind la succesul în alegeri al Frontului Democraţiei Populare.

RECENZIE

Un buletin al cercurilor ştiinţifice studenţeşti

Măsurile luate de Ministerul Invăţămîntului pentru intensificarea activităţii ştiinţifice în rîndul studenţilor au început să-şi arate roadele. De la sesiunile ştiinţifice pe universităţi şi pe centre universitare s-a trecut, începînd cu anul şcolar 1955—1956, la organizarea unor sesiuni pe ţară, dovadă neîndoielnică a dezvoltării pe care a luat-o activitatea ştiinţifică studenţească în ultima vreme.

Universitatea „Victor Babeş" din Cluj, orientînd just, prin cadrele sale de conducere, munca ştiinţifică a studenţilor, a obţinut rezultate din ce în ce mai frumoase în acest domeniu. Ele sînt concretizate în numeroase comunicări şi referate ale celor cca. 30 de cercuri, în care muncesc aproximativ 800 de membri, reprezentînd peste 35% din totalul studenţilor. La sesiunea ştiinţifică pe universitate, ca şi la cea pe ţară din anul şcolar precedent, o serie de lucrări au fost apreciate şi chiar premiate pentru valoarea lor ştiinţifică. Datorită acestor rezultate pozitive, entuziasmul în muncă al tineretului a crescut.

Conducerea universităţii a apreciat ca justă dorinţa unanimă a studenţilor de a se edita un buletin care să oglindească tocmai activitatea lor pe tărîmul ştiinţei. Primul număr al acestui buletin a şi apărut, deocamdată în formă litografiată. Deşi la început, buletinul apare cu un conţinut bogat. Pentru a se cuprinde un număr cît mai mare de lucrări, o bună parte a acestora au apărut în formă rezumativă. Astfel, în primul număr sînt cuprinse 36 de lucrări şi referate, la care au contribuit studenţii din 22 de cercuri.

Muncind individual sau în colectiv, tinerii autori au abordat probleme interesante, aducînd uneori contribuţii valoroase la elucidarea unor probleme de interes ştiinţific şi practic.

Unele din lucrările efectuate în cadrul cercurilor au fost cerute de întreprinderi şi instituţii de stat. De pildă, lucrarea „Studiul nisipurilor de turnătorie cu privire specială asupra nisipurilor din împrejurimile Clujului" a fost cerută de atelierele CFR secţia de turnătorie. De asemenea, lucrarea „Studiul rocilor eruptive din împrejurimile Clujului" a fost cerută de Direcţia Generală a Drumurilor etc.

Buletinul cuprinde şi o rubrică intitulată „Din viaţa cercurilor ştiinţifice studenţeşti", care înfăţişează date interesante cu privire la metodele de lucru şi preocupările diferitelor cercuri.

Conducerea universităţii şi Asociaţia ştiinţifică a studenţilor de la Universitatea „Victor Babeş" intenţionează să editeze în viitor buletinul pe grupe de specialităţi (ştiinţele sociale şi ştiinţele naturii), pentru a se crea posibilitatea unei valorificări cît mai judicioase a muncii ştiinţifice studenţeşti.

Conf. univ. ALEXANDRU SAVU
vicepreşedinte al Asociaţiei cercurilor ştiinţifice studenţeşti de pe lîngă Universitatea „V. Babeş" — Cluj

A apărut „Revista de pedagogie"

nr. 9 — 1956

In cuprins:

AL. ROŞCA: Cu privire la realizarea odihnei active în procesul de învăţămînt.
S. GAINA: Contribuţii la problema orelor de consultaţii.
ION STANCIU: Clasicii pedagogiei despre supraîncărcare şi oboseală în procesul de învăţămînt.
A. GAVENEA: Despre evitarea supraîncărcării elevilor.
I. VIEHMANN: In cercul nostru de împăieri.
N. A. PETROV: Despre noul sistem de educaţie socială.
***** Cîteva probleme referitoare la învăţămînt şi cadrele didactice în ţările capitaliste.**
N. STANESCU şi A. NEGULESCU: Deprinderi politehnice care se pot forma la predarea fizicii în clasele a VIII-a şi a X-a.
D. ŞANDRU: Manualul de istoria literaturii pentru clasa a VIII-a.
E. GIURGIU: Indrumări metodice pentru dezvoltarea vorbirii la elevii din clasele I—IV în cadrul orelor de limbă romînă (şcoli cu limba de predare a minorităţilor naţionale).
B. ZÖRGÖ: Bárecz Gustáv „Invăţămîntul special maghiar în lumina fiziologiei pavloviste".
I. BUCUROIU: Dezbaterea problemei supraîncărcării elevilor în presa sovietică.

IN AJUTORUL PEDAGOGILOR

Ministerul Invăţămîntului, pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice cu specialităţile: matematică, fizică şi ştiinţe naturale, a tipărit şi trimis şcolilor, prin secţiile de învăţămînt raionale sau regionale, o serie de 14 broşuri, în care se arată construcţia şi mînuirea unor aparate. Pînă în prezent au apărut şi s-au difuzat următoarele broşuri: Trigonometrul; Redresorul cu seleniu; Transformatorul scalar; Volt-ampermetrul; Elementul Leclanchè; Microscopul şcolar; Aparatul de proiecţie; Cadrul universal; Aparat pentru demonstrarea inducţiei electromagnetice; Rezistenţe fixe pe mosoare cu ploturi cu puntea cu fir; Aparat pentru demonstrarea absorbţiei apei de către rădăcinile plantelor; Aparat pentru studierea permeabilităţii şi puterii de absorbire a solului; Aparat pentru detectarea schimbului de gaze la respiraţia plantelor şi animalelor.

In legătură cu păstrarea materialului didactic, s-a tipărit şi difuzat broşura: „Instrucţiuni pentru ţinerea evidenţei şi păstrarea materialului didactic şi a utilajului de laborator în şcoli."

Şcolile care încă n-au primit broşurile, le vor cere secţiei de învăţămînt a raionului sau a regiunii.

Decada cărţii

Intre 21—30 decembrie a.c. se va desfăşura în întreaga ţară „Decada cărţii". Cu acest prilej se vor organiza în şcoli manifestări potrivit îndrumărilor trimise de Ministerul Invăţămîntului.

Manifestările organizate în cinstea „Decadei cărţii" trebuie să constituie un puternic stimulent pentru răspîndirea cărţii în rîndurile elevilor, pentru dezvoltarea gustului lor pentru citit, pentru adîncirea cunoştinţelor în domeniul literaturii, ştiinţei şi tehnicii etc.

Spre a se asigura succesul acestei acţiuni, secţiile de învăţămînt şi şcolile au datoria să acorde o deosebită grijă manifestărilor ce se vor organiza cu prilejul „Decadei cărţii".

Lipsuri cunoscute... dar neluate în seamă

Situaţia de la secţia de învăţămînt a raionului Botoşani este tipică în ceea ce priveşte urmările la care pot duce lipsa de răspundere şi sectarismul în munca unor organe de învăţămînt. La adăpostul funcţiei de şef al secţiei de învăţămînt pe care o deţine tovarăşul Avarvarei şi a lipsei de răspundere a acestuia, inspectorul L. Blumenthal dă dovadă de familiarism şi lipsă de principialitate în ceea ce priveşte rezolvarea problemelor învăţătorilor şi profesorilor din oraşul Botoşani. Binevoitor cu toată lumea şi serviabil în special cu cunoştinţele şi cu prietenii, chiar şi în probleme care-i depăşesc atribuţiile, inspectorul Blumenthal nu vrea să-i scape nici un prieten sau cunoscut nesatisfăcut şi, de aceea, caută să asigure fiecăruia un post cît mai bun. Că unii dintre aceştia sînt încă necalificaţi pentru învăţămînt, iar posturile lor n-au fost comunicate Ministerului Invăţămîntului ca vacante, că în timp ce unii au ore suplimentare alţii, cu aceeaşi calificare, n-au catedră complectă, că în sfîrşit cererile unor cadre didactice calificate cum e cea a profesorului V. Arnăutu, de pildă, poartă rezoluţia „nu sînt locuri" etc — acestea nu au însemnătate pentru inspectorul Blumenthal. Pentru fiecare caz în parte el este oricînd gata să explice „legalitatea" măsurilor luate. Aşa, de exemplu, el încearcă cu tot felul de „argumente" să dovedească faptul că nu există nici un document al Ministerului Invăţămîntului prin care să se interzică numirea a doi soţi în funcţia de directori ai aceleiaşi şcoli, director şi director adjunct, aşa cum stau lucrurile la şcoala de 7 ani nr. 4 din Botoşani.

Pentru mărirea numărului de clase şi înfiinţarea postului de director adjunct, soţii Gavril, ajutaţi îndeaproape de inspectorul L. Blumenthal şi de lipsa de răspundere a şefului secţiei de învăţămînt Avarvarei, au dus „muncă de lămurire" în rîndurile părinţilor elevilor din alte circumscripţii şcolare pentru a-şi înscrie copiii la şcoala pe care o conduc, pentru ca aceasta să devină astfel o unitate şcolară mare, permiţînd deci funcţionarea ca directori a ambilor soţi.

Pentru a linişti pe cei care s-au sezisat de familiarismul şi lipsa de principialitate de care dă dovadă în această problemă secţia de învăţămînt a raionului Botoşani, inspectorul L. Blumenthal a găsit drept argument faptul că cei doi soţi nu deţin funcţii administrative, unul fiind director de studii, şi că pot continua să lucreze în conducerea aceleiaşi şcoli. Bineînţeles că un asemenea „argument" nu rezistă nici la cea mai uşoară analiză.

S-ar părea că secţia de învăţămînt a regiunii Suceava, precum şi Direcţia cadrelor din Ministerul Invăţămîntului şi inspectorul general care răspunde de această regiune nu cunosc aceste realităţi, datorită lipsei unei îndrumări şi a unui control mai atent. Nu, acest lucru nu se poate spune. Lipsurile sînt cunoscute foarte bine de aceste organe, însă ele n-aud şi nu văd gravitatea acestor lipsuri. Inspectorul general care avea sarcina şi obligaţia să rezolve pe loc orice nereguli ştia, de pildă, că la Botoşani treburile nu merg prea bine, că organele acestei secţii de învăţămînt au comis unele greşeli şi abuzuri în ceeace priveşte munca de încadrare a unor profesori şi învăţători. Aceste lipsuri sînt cunoscute şi de către comitetul sindical al muncitorilor din învăţămînt din raionul Botoşani şi de către alte organe locale, dar nimeni nu ia măsuri. Este timpul ca aceste organe să vadă care sînt cauzele unor astfel de lipsuri, să analizeze de ce majoritatea sezisărilor şi contestaţiilor muncitorilor din învăţămînt din acest raion, „rezolvate" de secţia de învăţămînt raională, poartă însemnarea: „cele sezisate nu corespund realităţii" şi să tragă concluziile necesare.

M. ZAHARIA

O preocupare mai atentă faţă de casele de pionieri

Partidul şi guvernul, în grija lor de de a crea condiţii cît mai bune în vederea educării tinerei generaţii în spiritul comunismului, au înfiinţat o largă reţea de case de pionieri. Aceste instituţii extraşcolare au un rol important în organizarea timpului liber al pionierilor şi şcolarilor, în legarea învăţămîntului de practică, în organizarea muncii cultural-educative în rîndurile copiilor.

La casa pionierilor din oraşul nostru funcţionează în acest an şcolar 24 de cercuri cuprinzînd un număr de aproape 2.000 de pionieri. Munca desfăşurată în cercuri este variată şi atractivă. Astfel, în cadrul cercului de ştiinţe naturale pionierii au altoit roşiile pe cartofi, obţinînd o plantă care a dat în pămînt tuberculi, iar la suprafaţă roşii. Rezultate la fel de rodnice a obţinut colectivul cercului de radio, ai cărui membri au construit aparate cu galenă. Cercurile de cor, orchestră, vioară, pian, coregrafie etc. au organizat manifestări artistice foarte apreciate de oamenii muncii din Cluj.

O atenţie deosebită acordă casa noastră de pionieri muncii cultural-educative în rîndul pionierilor. Aceştia au vizionat diferite spectacole şi filme, au participat la întîlniri cu luptători comunişti din ilegalitate, cu fruntaşi în producţie, cu oameni de ştiinţă şi artă etc.

Munca noastră cu pionierii ar putea fi însă şi mai rodnică dacă am primi un ajutor mai însemnat din partea organelor de învăţămînt.

Activitatea caselor de pionieri este organizată după un regulament aprobat în 1954 de Ministerul Invăţămîntului şi Secretariatul C.C. al U.T.M. Acest regulament, însă, conţine mai mult îndrumări generale, fără a concretiza modul în care trebuie să se desfăşoare diferite activităţi. De altfel, în urma apariţiei Hotărîrii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului de cultură generală acest regulament ar necesita multe complectări. Hotărîrea prevedea, la punctul 10, că pînă la deschiderea acestui an şcolar Ministerul Invăţămîntului şi C.C. al U.T.M. vor reglementa activităţile pionereşti, ale U.T.M. etc. Pînă în prezent, această prevedere nu a fost însă îndeplinită. Pe de altă parte, o dispoziţie a Ministerului Invăţămîntului cu privire la pregătirea deschiderii anului şcolar 1956-1957 stabilea ca pînă la data de 1 august a.c. să apară planul de măsuri pentru îmbunătăţirea muncii în casele de pionieri. Nici această dispoziţie nu a fost dusă la bun sfîrşit.

subredacţia noastră

Se simte nevoia unor instrucţiuni cu privire la înscrierea pionierilor în cercuri şi la rolul caselor de pionieri în organizarea vacanţelor pionierilor şi şcolarilor. Cu privire la înscrierea pionierilor în casele de pionieri trebuie lămurite o serie de probleme ca de exemplu: data începerii activităţii, în fiecare an şcolar, în casele de pionieri, cum se organizează înscrierile, ajutorul pe care trebuie să-l dea în vederea înscrierii şcolile, secţiile de învăţămînt şi comitetele U.T.M. etc.

Există, de asemenea, unele deficienţe în ceea ce priveşte îndrumarea şi controlul activităţii în casele de pionieri. Acestea sînt vizitate de multe persoane din colectivele secţiilor de învăţămînt, ale comitetelor regionale şi raionale U.T.M., ale Ministerului Invăţămîntului, ale aparatului C.C. al U.T.M. etc. Din păcate, însă, casele sînt mai mult vizitate decît îndrumate. Pentru îmbunătăţirea muncii în această direcţie am propune ca un inspector de la fiecare secţie de învăţămînt regională să fie delegat cu controlul şi îndrumarea caselor de pionieri. Aceeaşi măsură ar trebui luată şi de comitetele regionale U.T.M. Ar fi bine ca acestea să delege cîte un activist cu pregătire pedagogică, din secţiile şcoli şi pionieri, care să se ocupe de îndrumarea caselor de pionieri în colaborare cu delegaţii secţiilor regionale de învăţămînt.

In vederea îmbunătăţirii conţinutului muncii în cercurile caselor de pionieri, organele Ministerului Invăţămîntului ar trebui să elaboreze neîntîrziat îndrumări metodice cu privire la activitatea acestor cercuri. Termenul stabilit de Ministerul Invăţămîntului pentru executarea unor asemenea îndrumări a expirat la data de 15 septembrie 1956. Au trecut de atunci însă aproape trei luni şi această sarcină nu a fost îndeplinită.

Am propune ca Ministerul Invăţămîntului şi C.C. al U.T.M. să studieze posibilitatea organizării unor consfătuiri, la nivelul regiunii, numai pentru cadrele didactice care lucrează în casele de pionieri, dat fiind caracterul cu totul specific al acestor instituţii. Consider că asemenea consfătuiri ar contribui în largă măsură la popularizarea metodelor bune, la scoaterea la iveală a lipsurilor, la coordonarea activităţii caselor din regiune şi la îmbogăţirea experienţei pedagogice a cadrelor didactice care lucrează în aceste instituţii. O contribuţie importantă la îmbunătăţirea conţinutului muncii ar aduce şi organizarea de către Ministerul Invăţămîntului şi C.C. al U.T.M. a schimbului de experienţă între casele de pionieri de aceeaşi categorie şi cu condiţii asemănătoare de muncă.

Casele de pionieri trebuie să aducă o contribuţie de seamă la legarea învăţămîntului de activitatea practică, sarcină pe care a pus-o în faţa şcolilor noastre Congresul al II-lea al P.M.R. In această direcţie noi am luat măsuri să orientăm tematica cercurilor înspre o cît mai largă activitate practică, care să aibă o legătură organică cu procesul de învăţămînt din şcoli. Pentru desfăşurarea în condiţii mai bune a acestei activităţi este necesar să se îmbunătăţească utilarea şi dotarea caselor de pionieri. In această direcţie ar trebui fixat un minim de unelte, utilaje, aparate şi alt material pentru fiecare cerc în parte.

Inlăturarea lipsurilor semnalate va duce la o îmbunătăţire calitativă a muncii caselor de pionieri, la organizarea şi folosirea cît mai justă a timpului pe care pionierii îl petrec în aceste instituţii.

AUREL BULZAN
directorul casei de pionieri din Cluj

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti Piaţa Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţămîntului

Organ al Ministerului Invăţămîntului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt

ANUL VIII Nr. 401 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 14 decembrie 1956

O şcoală nouă în Munţii Apuseni

In inima munţilor Apuseni, la Blăjeni, raionul Brad, copiii ţăranilor muncitori au acum posibilitatea de a învăţa intr-o şcoală luminoasă, bogat înzestrată.

In clişeu: localul şcolii de şapte ani din comuna Blăjeni, raionul Brad.

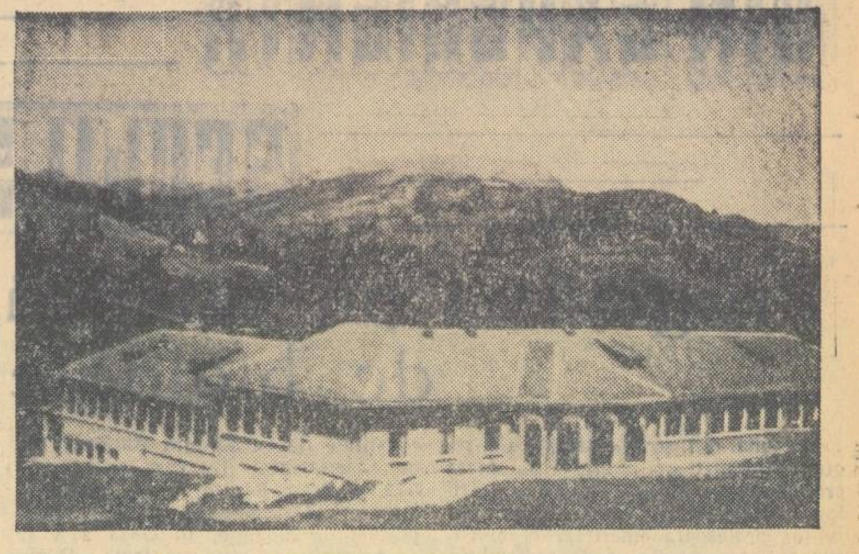

ŞCOALA ŞI FAMILIA

[I]n sprijinul activităţii instructiv-educative

Şedinţă cu părinţii la şcoala elementară nr. 18 din Iaşi

Şedinţa plenară cu părinţii care a [av]ut loc de curînd la şcoala medie [nr.] 1 din Bacău a dat numeroase re[zul]tate pozitive. In această şedinţă li [s-a] prezentat părinţilor o analiză a [mu]ncii instructiv-educative pe trimes[tru]l I. Referatul a pus în lumină în [spe]cial realizările şi lipsurile în le[gă]tură cu situaţia la învăţătură a ele[vil]or şi cu disciplina acestora, precum [şi] primele rezultate în realizarea în[vă]ţămîntului politehnic. Colectivul pe[da]gogic a mulţumit acelor părinţi [ca]re au ajutat şcoala să înzestreze a[te]lierul de lăcătuşerie şi cel de tîm[pl]ărie, donînd cleşti, clocane, dălţi, [fer]ăstraie de traforaj etc.

Discuţiile purtate pe marginea refe[ra]tului au dus la concluzii care vor [co]ntribui la îmbunătăţirea procesului [in]structiv-educativ printr-un sprijin [m]ai activ al familiei. Părinţii au fost [în]demnaţi să acorde o atenţie mai sus[ţi]nută studiului individual al elevilor [a]casă, ca mijloc de prevenire şi în[lă]turare a rămînerii în urmă la în[vă]ţătură.

O serie de părinţi, printre care şi [to]v. Ion Teodosiu, au subliniat rezul[ta]tele bune ale învăţămîntului mixt. [D]atorită acestuia abaterile de la dis[ci]plină sînt mult mai reduse ca anul [tr]ecut.

Mai mulţi părinţi, ca tov. Uricaru, [m]ecanic la întreprinderea metalurgică, [in]ginerul Predescu, de la aceeaşi în[t]reprindere, tov. Schächter, Sîrbu şi [a]lţii au subliniat rolul important pe care-l are familia în obţinerea unor bune rezultate la învăţătură şi disciplină.

Mulţi părinţi şi-au arătat mulţumirea că elevii şcolii au posibilitatea să lucreze în ateliere, dobîndind astfel deprinderi practice de muncă.

B. GHEORGHIU
directoarea adjunctă a şcolii medii nr. 1
Bacău

Cu ajutorul comitetului de părinţi

Comitetul de părinţi de la şcoala de 7 ani nr. 12 din Constanţa se preocupă nu numai de ajutorarea şcolii în ceea ce priveşte asigurarea bazei materiale, ci şi de sprijinirea procesului instructiv-educativ. Astfel, comitetul ajută şcoala în ridicarea nivelului de pregătire al elevilor rămaşi în urmă la învăţătură. După încheierea analizei rezultatelor obţinute pe primul trimestru, comitetul a discutat cu părinţii elevilor care au o situaţie nesatisfăcătoare la învăţătură şi disciplină, arătîndu-le pericolul pe care-l prezintă dezinteresul faţă de munca instructiv-educativă. Cei vizaţi şi-au dat seama că lipsa de timp nu poate fi invocată ca o scuză atunci cînd e vorba de educaţia copiilor lor. Unii au arătat totuşi că nu-i pot ajuta suficient pe copii să-şi pregătească temele şi au cerut sprijinul şcolii în această direcţie. Alţii au criticat şcoala pentru faptul că programul de meditaţii este încă prea încărcat, ceea ce răpeşte din timpul studiului individual.

Colectivul pedagogic a hotărît să organizeze conferinţe pentru îndrumarea părinţilor şi să amenajeze în şcoală o cameră unde, sub îndrumarea învăţătorilor şi profesorilor, elevii care n-au condiţii favorabile acasă să-şi poată pregăti temele.

Primele rezultate ale acestor măsuri au început să se vadă de pe acum. Datorită unui sprijin mai atent din partea părinţilor, 16 elevi care pe primul trimestru rămăseseră în urmă la învăţătură au obţinut acum note satisfăcătoare.

I. BADICA

Muncitorii-elevi

E plăcut să petreci o zi în şcoala noastră, să stai cîteva ore în mijlocul elevilor noştri, muncitori din diferite întreprinderi din Capitală. Vei întîlni aci pe strungarul fruntaş Ion Făgeţeanu, din clasa a X-a, pe muncitorul cu părul cărunt Dumitru Dumitraşcu, din clasa a IX-a B, pe Ştefania Constantin, directoare la întreprinderea „Bela Breiner", colegă de clasă cu fiica şi ginerele ei Maria şi Mihai Leahu, pe Vittorio Romano, directorul întreprinderii „Tehnica tricotaj" şi pe cei doi fii ai săi, Eduard şi Romulus, elevi în clasa a VIII-a A, muncitori la aceeaşi întreprindere. Cum să nu admiri şi cum să nu iubeşti pe aceşti „elevi" şi pe ceilalţi la fel cu ei, plini de perseverenţă şi de hotărîre?

La o şedinţă de analiză a muncii pe şcoală, la care au participat elevi şi profesori, tovarăşul Dumitru Dumitraşcu, elev al şcolii noastre, spunea: Cu ani în urmă la „Griviţa", terminînd anii de ucenicie, m-am prezentat la directorul general de atunci şi l-am rugat să mă ajute să-mi continui studiile. El mi-a răspuns: „Voi nu trebuie să învăţaţi. La ce v-ar folosi să cunoaşteţi compoziţia şi calităţile bronzului, oţelului, fierului? Este suficient să ştiţi să le lucraţi".

Prin grija partidului şi a guvernului nostru pentru clasa muncitoare, pentru cei care zeci de ani au fost ţinuţi departe de lumină şi de ştiinţă, Dumitru Dumitraşcu, fostul muncitor la „Griviţa", azi directorul uzinelor metalurgice

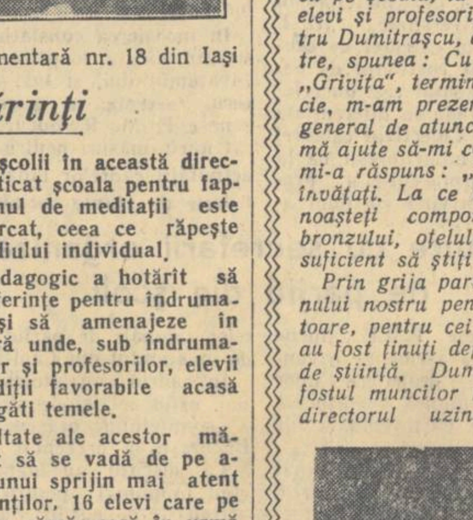

Tovarăşa Aurelia Neagu este fruntaşă şi în munca la uzinele „Timpuri noi" şi în învăţătură la şcoala serală.

„Timpuri noi", care nu şi-a putut altădată urma studiile, cu toată setea lui arzătoare de cunoştinţe, îşi vede acum visul împlinit.

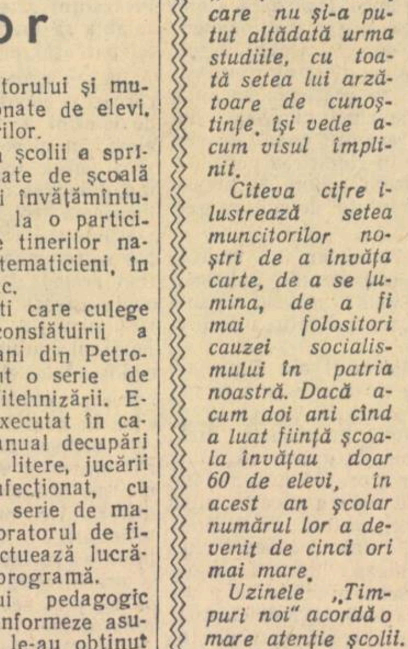

Cîteva cifre ilustrează setea muncitorilor noştri de a învăţa carte, de a se lumina, de a fi mai folositori cauzei socialismului în patria noastră. Dacă acum doi ani cînd a luat fiinţă şcoala învăţau doar 60 de elevi, în acest an şcolar numărul lor a devenit de cinci ori mai mare.

Uzinele „Timpuri noi" acordă o mare atenţie şcolii. Ea funcţionează chiar în incinta uzinei, intr-o vilă de unde altădată ochiul stăpînului urmărea exploatarea cruntă a muncitorilor metalurgişti. Procesul de învăţămînt se desfăşoară în condiţii bune, datorită grijii permanente a uzinei de a asigura sălii de clasă, lumină şi căldură, mobilier, rechizite şcolare personal auxiliar etc.

Dar nu numai uzina metalurgică ne ajută în munca noastră. In vara acestui an localul şcolii avea nevoie de reparaţii generale şi de amenajarea unor săli noi de clasă. Răspunzînd apelului nostru, au colaborat la realizarea acestor lucrări întreprinderile „Bela Breiner" şi „Flacăra roşie" şi întreprinderea de medicamente nr. 2. La începutul acestui an şcolar spaţiul existent devenise cu totul neîncăpător pentru a primi numărul mare de muncitori care se îndreptau către şcoala noastră. S-a hotărît înfiinţarea unei noi clase a VIII-a. Se punea însă problema spaţiului. O scurtă şedinţă în cancelaria şcolii cu comitetul de elevi pe şcoală şi cu cei 9 directori de la întreprinderile de unde vin elevii, şi soluţia a fost găsită: să se construiască două săli noi de clasă cu sprijinul întreprinderilor. La aceasta s-a adăugat apoi şi contribuţia elevilor, care au muncit voluntar la efectuarea săpăturilor şi fundaţiilor, a unei părţi din zidărie şi instalaţii.

Cînd şi unde în regimurile burghezo-moşiereşti s-a acordat atîta grijă pentru şcoală, s-a simţit într-atît forţa constructivă a colectivului?

Şcoala noastră este încadrată cu profesori destoinici, cu experienţă pedagogică bogată, cu dragoste faţă de clasa muncitoare, cu dragoste faţă de elevii noştri. Pedagogii îşi dau seama că au de-a face cu oameni care au prea puţin timp pentru studiul individual. De aceea, ei pun un accent deosebit pe fixarea cunoştinţelor în cadrul lecţiilor. Fiecare profesor urmăreşte ca elevii să plece din clasă cu lecţia aproape învăţată. Pentru ajutorarea elevilor s-au organizat consultaţii, care se desfăşoară înainte şi după orele de curs.

La sfîrşitul primului trimestru, cînd am încheiat cea dintîi etapă de muncă a acestui an şcolar, am constatat cu bucurie o serie de rezultate bune. Ele oglindesc atît munca elevilor, cît şi a profesorilor şi ne-au dovedit încă odată ceea ce am ştiut şi pînă acum — şi

(Continuare în pag 2-a)

Să participăm activ la pregătirea alegerilor

In toată ţara se desfăşoară pregătirile în vederea alegerilor de deputaţi în Marea Adunare Naţională, care vor avea loc, după cum se ştie, la 3 februarie 1957. Peste tot au fost delimitate şi numerotate circumscripţiile electorale şi s-au format comisiile electorale. De asemenea, s-au delimitat şi numerotat secţiile de votare şi au fost confirmate comisiile electorale ale secţiilor de votare. In prezent au loc înscrierile în listele electorale.

Cadrele didactice participă cu însufleţire la desfăşurarea acestor pregătiri. O serie de învăţători şi profesori au fost aleşi ca membri ai comisiilor electorale. Mulţi pedagogi desfăşoară, sub conducerea şi îndrumarea organizaţiilor de partid, o rodnică activitate în cadrul muncii politice de masă. Mobilizaţi de organizaţiile de bază ale Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt, învăţătorii şi profesorii au, în perioada campaniei electorale, un foarte bogat teren de activitate obştească. In cadrul căminelor culturale, al SRSC etc. ei pot aduce o mare contribuţie la popularizarea în rîndul oamenilor muncii a realizărilor regimului de democraţie populară, la mobilizarea celor ce muncesc în vederea obţinerii unor noi succese în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor celui de al II-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale.

Campania electorală trebuie să constituie un prilej deosebit pentru a duce în mase cuvîntul partidului, pentru a lămuri, în special la sate, politica partidului şi guvernului, politică ce izvorăşte din interesele vitale ale poporului şi urmăreşte satisfacerea nevoilor materiale şi culturale mereu crescînde ale poporului.

Alegerile vor dovedi, odată în plus, profundul democratism al regimului nostru democrat-popular. Să explicăm maselor că în ţara noastră toţi cetăţenii Republicii Populare Romîne, care au împlinit vîrsta de 18 ani, fără deosebire de rasă sau naţionalitate, sex, religie, grad de cultură, profesie sau durata domicilierii, au dreptul de a lua parte la alegerile deputaţilor în Marea Adunare Naţională. Importantele modificări aduse de recenta sesiune a Marii Adunări Naţionale legii pentru alegerea deputaţilor în forul suprem al puterii noastre de stat arată că noi mergem cu fermitate pe linia democratismului consecvent. Care stat burghez poate să dovedească înfăptuirea pe deplin a principiului universalităţii votului? Se ştie doar că „votul universal" în ţările capitaliste este o prevedere constituţională formală. In realitate un mare număr de oameni — tineri, femei, militari etc. — sînt înlăturaţi de la exercitarea dreptului de vot. Campania electorală din ţara noastră este un bun prilej de a dovedi superioritatea democraţiei noastre socialiste faţă de putreda „democraţie" burgheză care nu este altceva decît democraţie pentru exploatatori.

Pentru cadrele didactice, pregătirile în vederea alegerilor trebuie să ducă la o intensificare a activităţii lor instructiv-educative. Evenimentele importante din viaţa poporului nostru oferă pedagogilor mari posibilităţi de educaţie patriotică a tineretului. Alegerile de deputaţi constituie un astfel de eveniment. Cadrele didactice pot, în timpul campaniei electorale, să explice tineretului multe probleme ale drumului parcurs de clasa muncitoare şi de ceilalţi oameni ai muncii pînă la perioada actuală cînd construim socialismul. Alegerile permit pedagogilor să arate tineretului strînsa legătură a partidului şi guvernului, a conducătorilor de partid şi de stat, cu poporul din rîndurile căruia s-au ridicat, să trezească în inimile elevilor şi studenţilor dorinţa vie de a-şi însuşi calităţile înalte ale conducătorilor partidului şi guvernului, însuşirile morale comuniste.

Mulţi tineri din instituţiile de învăţămînt superior vor participa la alegeri pentru prima dată în viaţa lor. Pentru ei acesta este un eveniment de o excepţională însemnătate. Cadrele didactice şi organizaţiile U.T.M. trebuie să manifeste o deosebită grijă pentru aceşti tineri, ajutîndu-i să-şi exercite acest mare drept pe care l-au primit din partea regimului de democraţie populară. In regimul burghezo-moşieresc, tineretul nu se bucura de acest drept. Să explicăm tineretului cît de grea a fost lupta tinerilor în condiţiile regimurilor trecute, cît de mare era dispreţul burghezo-moşierimii faţă de tineret şi cît de mult se temeau exploatatorii de tineret.

Alături de întregul nostru popor, să participăm activ la pregătirea alegerilor obţinînd în cinstea acestui mare eveniment noi realizări în munca de instruire şi educare a tineretului în spiritul comunismului.

In întîmpinarea consfătuirilor raionale

Pentru a asigura un nivel ridicat consfătuirii din ianuarie a cadrelor didactice, colectivul secţiei de învăţămînt din oraşul Arad a luat din timp o serie de măsuri. Astfel, la începutul lunii noiembrie au fost convocaţi la secţie responsabilii cercurilor pedagogice, pentru a se stabili colectivele care vor lucra la întocmirea referatelor şi la pregătirea altor lucrări legate de consfătuiri. Ca termen pentru prezentarea referatelor a fost fixată data de 10 decembrie. Referatele au fost repartizate membrilor colectivului secţiei de învăţămînt şi metodiştilor voluntari ai cabinetului pedagogic orăşenesc. Aceştia au avut obligaţia de a le verifica şi de a da îndrumări referenţilor pentru complectarea lor. In urma verificării, constatîndu-se că în unele referate se manifesta tendinţa spre o teoretizare excesivă, li s-au dat referenţilor chestionare speciale pe baza cărora să adune material concret din şcolile oraşului Arad. In alcătuirea chestionarelor s-a ţinut seama de realităţile specifice şcolilor din Arad. Apoi referatele vor fi verificate din nou, în forma definitivă şi vor fi prezentate secţiei de învăţămînt.

In colectivele de pregătire a consfătuirilor au fost desemnaţi şi tovarăşi care se ocupă cu întocmirea unei culegeri de probleme necesare introducerii elementelor de politehnizare în şcoli. Această culegere va fi prezentată la expoziţia consfătuirii.

In scopul ridicării nivelului discuţiilor şi pentru a crea un curent just de opinii în jurul problemei politehnizării, colectivul secţiei învăţămînt a luat măsuri pentru a fi invitaţi la consfătuire directori şi ingineri-şefi din întreprinderile fruntaşe din oraşul Arad. De asemenea, au fost invitaţi profesorii-maiştri şi directorii şcolilor profesionale din localitate.

Pînă la data consfătuirii, secţia de învăţămînt va verifica mereu mersul lucrărilor de pregătire şi va lua măsuri pentru o cît mai bună desfăşurare a acestora.

Prof. I. DRAGAN

Studiază realizările şcolilor

Pentru o cunoaştere mai exactă a realizărilor obţinute în şcoli pe drumul politehnizării învăţămîntului, secţia de învăţămînt a raionului Pucioasa a dat metodiştilor de matematică şi fizică, ştiinţe naturale şi geografie posibilitatea să viziteze cîte două zile pe săptămînă şcolile din raion, în vederea culegerii datelor necesare întocmirii referatelor ce vor fi prezentate în cadrul consfătuirilor raionale. Vizitînd şcolile, metodiştii au putut culege multe date interesante. Astfel, ei au constatat că la şcoala de 7 ani din comuna Moroeni există preocupări serioase pentru trecerea la învăţămîntul politehnic. Invăţătorii acestei şcoli acordă atenţia cuvenită desfăşurării lucrului manual, urmărind cu perseverenţă înarmarea elevilor cu deprinderi de mînuire a uneltelor simple. Realizări însemnate au fost obţinute şi la clasele V-VII de la această şcoală. Elevii acestor clase au îndeplinit la timp lucrările de toamnă pe lotul şcolar, săpînd pămîntul, curăţind pomii şi tratînd terenul cu îngrăşăminte naturale. De asemenea, ei au executat diferite lucrări în atelierul de tîmplărie al şcolii.

La şcoala din Moreni s-au amenajat cu mijloace proprii un laborator de fizică şi chimie, precum şi un muzeu de ştiinţe naturale. Multe din materialele necesare laboratorului şi muzeului au fost confecţionate de elevi, sub conducerea profesorilor.

Unitatea de pionieri a şcolii a sprijinit acţiunile organizate de şcoală în vederea politehnizării învăţămîntului, mobilizînd pionierii la o participare activă în cercurile tinerilor naturalişti şi tinerilor matematicieni, în cercul de aeromodele etc.

Colectivul de metodişti care culege date pentru referatele consfătuirii a vizitat şi şcoala de 7 ani din Petroşiţa. Şi aici s-a obţinut o serie de realizări pe drumul politehnizării. Elevii claselor I-IV au executat în cadrul orelor de lucru manual decupări de figuri, decupări de litere, jucării de hîrtie etc. şi au confecţionat, cu ajutorul învăţătorilor, o serie de materiale didactice. In laboratorul de fizică al şcolii elevii efectuează lucrările practice cerute de programă.

Colectivul cabinetului pedagogic raional continuă să se informeze asupra realizărilor pe care le-au obţinut şcolile în legarea învăţămîntului de practică. Bogatul material adunat pe această cale va contribui la prezentarea documentată a problemei politehnizării în cadrul consfătuirii raionale.

GHEORGHE GEORGESCU
responsabilul cabinetului pedagogic al raionului Pucioasa

LUCRĂRI ALE TINERILOR SCULPTORI

Pe lîngă casa de cultură raională Gh. Gheorghiu-Dej din Galaţi funcţionează un cerc de sculptură şi cartonaje. In acest cerc elevii din cîteva şcoli îşi însuşesc deprinderi de muncă practică, învaţă să mînuiască diferite instrumente, să deseneze şi să confecţioneze obiecte, uşurîndu-li-se astfel drumul spre meserii şi spre creaţii artistice.

Conducătorul cercului, tov. M. Mîrza, a muncit cu o rîvnă deosebită pentru înzestrarea cercului cu materiale şi unelte. Unele au fost procurate de la întreprinderi, altele le-a dăruit chiar el cercului.

De la primele lucrări elevii au arătat un interes deosebit pentru activitatea pe care aveau s-o desfăşoare. Ei au executat la început lucrări mai uşoare, mai simple, apoi lucrări mai complicate şi care îi atrăgeau mai mult: figuri şi corpuri geometrice, casete sculptate, apoi macheta castelului de ape minerale din Vatra Dornei, macheta casei de cultură Gh. Gheorghiu-Dej, numeroase sculpturi în lemn.

Lucrările colective i-au învăţat pe elevi să colaboreze în muncă, să se ajute reciproc, să se bucure împreună de realizările lor. Tinerii „sculptori" muncesc cu dragoste deosebită, cu pasiune, s-ar putea spune. Mărturie a dragostei cu care muncesc sînt lucrările aşezate cu grijă în camera lor de lucru. Printre acestea macheta pavilionului R.S.F.S.R. la expoziţia unională, executată din carton şi lemn sculptat, atrage în mod deosebit atenţia.

Cercul a executat pentru expoziţia regională de artă populară cîteva obiecte cu care se poate într-adevăr mîndri: o cabană pescărească, o casă ţărănească, un cuier ornamentat cu motive romîneşti şi altele.

Succesul obţinut le-a dat un imbold sporit în muncă şi ei sînt hotărîţi să scoată din mîna lor tot mai numeroase lucrări cu adevărat artistice.

PENTRU STUDENŢII UNIVERSITĂŢII „BOLYAI"

De curînd, Universitatea „Bolyai" din Cluj a fost înzestrată de către Ministerul Invăţămîntului cu un mare număr de aparate şi utilaje necesare laboratoarelor de fizică.

La festivitatea primirii aparatelor şi utilajelor au luat parte cadrele didactice şi studenţi, precum şi tovarăşii Ladislau Bányai şi Gheorghe Ploeşteanu, locţiitori ai ministrului Invăţămîntului.

Vorbitorii au arătat că noile aparate şi utilaje vor fi de un real folos în munca ştiinţifică, vor contribui la ridicarea nivelului cursurilor de fizică, la efectuarea de experienţe demonstrative şi introducerea de noi lucrări de laborator. Pe lîngă aceasta, unele aparate — ca oscilograful de frecvenţă foarte joasă, scintiloscopul, generatorul de impulsuri, pompa pentru vid etc. — vor face posibilă executarea unor teme ştiinţifice noi.

Aspecte ale organizării colectivului de elevi în şcoala mixtă

După mai bine de 50 de ani de existenţă, şcoala medie nr. 1 din Timişoara a devenit, alături de celelalte şcoli din patria noastră, o şcoală mixtă. Introducerea învăţămîntului mixt nu a fost lipsită de unele greutăţi inerente oricărui început.

Realităţile, însă, au arătat că aceste greutăţi nu sînt determinate de sistemul învăţămîntului mixt în sine, ci de faptul că noi înşine n-am găsit deîndată cele mai bune căi de aplicare a lui.

Mulţi pedagogi au fost surprinşi de faptul că în primele săptămîni ale anului şcolar disciplina a lăsat mult de dorit faţă de situaţia din anii trecuţi, cînd şcoala era frecventată numai de băieţi. Unii profesori au tras atunci concluzii sceptice, atribuind lipsa de disciplină mixtării.

Consiliul pedagogic, într-una din şedinţele sale, luînd în discuţie cauzele indisciplinei la clasele mixte a ajuns la concluzia că nu mixtarea este cea care cauzează indisciplina, ci destrămarea vechiului colectiv de elevi. Intr-adevăr, numeroşi elevi din clasa a VIII-a plecaseră la şcoala medie nr. 3, iar locul lor fusese luat de elevi şi eleve recrutaţi în urma examenului de admitere. Noile colective ale claselor nu se sudaseră încă, căci pedagogii şcolii acţionaseră prea puţin în direcţia aceasta, iar elevii şi elevele care se înscriseseră recent nu se obişnuiseră încă cu tradiţiile şcolii, cu stilul de muncă al instituţiei noastre. Consiliul pedagogic a pus în faţa cadrelor didactice şi în special în faţa diriginţilor sarcina de a realiza cît mai curînd închegarea colectivelor din clasele mixte.

Diriginţii, ajutaţi de ceilalţi pedagogi, au trecut la traducerea în viaţă a sarcinilor trasate de consiliul pedagogic. Pentru închegarea noilor colective s-au folosit metode variate. Astfel, elevii şi elevele au fost atraşi în mod egal în acţiuni pe care le-au întreprins în comun — de exemplu, în activitatea cercurilor pe obiecte, în muncile obşteşti etc. Atît adunările pionereşti cît şi cele de U. T. M. au contribuit la închegarea colectivelor. In activul claselor au fost aleşi elevi cu autoritate atît din rîndul fetelor, cît şi al băieţilor; la fel în colectivul gazetei de perete, în colectivul de pavoazare etc. Indeplinind diferite munci în comun, fetele şi băieţii au început să se cunoască şi să se aprecieze. Faptul că fetele dădeau dovadă de aceeaşi îndemînare ca şi băieţii în anumite activităţi practice, iar în altele, cum ar fi de pildă pavoazarea, îi şi întreceau a pus capăt subaprecierii din partea unor colegi ai lor care la începutul anului şcolar manifestau această tendinţă. De asemenea, pedagogii au întreprins acţiuni organizate în vederea închegării colectivului şcolii. Atît conducerea şcolii cît şi diriginţii se străduiesc să creeze o opinie a colectivului. La şedinţa de analiză a muncii care a avut loc după încheierea trimestrului I s-a constatat că a şi început să se formeze o asemenea opinie. De pildă, eleva Leonti din clasa a VIII-a a criticat pe colegul ei Ţuţea pentru numeroasele acte de indisciplină pe care le provoacă în recreaţii.

Elementele de politehnizare introduse începînd cu acest an în şcoala noastră — lucrările din laboratoarele de fizică şi chimie, cele din atelierele şcolii, munca pe parcela experimentală, excursiile în producţie — contribuie în mare măsură la închegarea colectivului mixt şi la disciplinarea lui.

Aceste succese au arătat acelor părinţi care la începutul anului şcolar erau neîncrezători în posibilităţile de educare a elevilor în cadrul colectivului mixt că educaţia în comun a fetelor şi băieţilor este calea justă de rezolvare a multor probleme educative. Bineînţeles, mai sînt greutăţi, dar înlăturarea lor depinde de priceperea şi devotamentul nostru, al pedagogilor, de sprijinul pe care-l primim din partea organizaţiilor de tineret şi a părinţilor.

Prof. EMIL MILIN
director adjunct al şcolii medii nr. 1 din Timişoara

SE RIDICĂ NIVELUL MUNCII METODICE

Aplicînd cu consecvenţă Hotărîrea C. C. al P. M. R. şi a Consiliului de Miniştri cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului de cultură generală, secţia de învăţămînt a raionului Alba s-a preocupat de creşterea calităţii muncii metodice.

Cabinetul pedagogic raional a fost întărit la începutul acestui an şcolar cu cadre noi, fiind recrutaţi metodişti pentru disciplinele introduse în acest an şcolar: limba franceză, limba latină etc. Secţia de învăţămînt a ales ca metodişti cadre fruntaşe, cu o bogată experienţă în muncă.

In urma prezentării planului general de muncă de către tov. C. Popescu, şeful cabinetului pedagogic raional, fiecare metodist şi-a extras problemele ce-l interesează şi a trecut la întocmirea planului său personal, pe care l-a prezentat secţiei de învăţămînt raionale. Menţionăm faptul că şcolile unde se găsesc încadraţi metodiştii voluntari au întocmit în aşa fel orarul, încît să le dea acestora posibilitatea de a se deplasa pe teren pentru îndrumarea cadrelor didactice.

In urma şedinţei de analiză a muncii cabinetului pedagogic raional, care a avut loc după încheierea trimestrului I, s-a constatat că munca plină de interes de care au dat dovadă metodiştii s-a reflectat în rezultatele pozitive obţinute în şcoli.

Metodiştii voluntari ai cabinetului pedagogic nu s-au mulţumit numai să dea îndrumări, făcînd observaţii asupra modului în care decurg lecţiile, ci au predat ei înşişi lecţii deschise, la care au asistat cadrele didactice de specialitate. Astfel, tov. Maria Vintilă, metodistă voluntară, profesoară de matematică la şcoala de 7 ani din Vinţul de Jos, după ce a asistat la lecţia de algebră cu tema „Adunarea şi scăderea fracţiilor algebrice", predată în clasa a VII-a „A", a ţinut o lecţie deschisă la clasa a VII-a „B", unde avea de predat aceeaşi temă. Tovarăşa Vintilă se preocupă deasemenea mult de ajutorarea profesorilor fără experienţă.

Acelaşi procedeu în ceea ce priveşte lecţiile deschise este aplicat şi de tov. Ion Moldovan, metodist de geografie, ca şi de tov. Traian Stanciu, metodist la clasele I—IV.

Deoarece în special obiecte ca muzica, desenul, caligrafia sînt predate la şcolile din mediul rural de către profesori necalificaţi, s-a hotărît ca odată pe lună aceşti profesori să fie convocaţi la secţia de învăţămînt a raionului unde primesc îndrumări din partea metodiştilor pentru specialităţile respective.

Aceste măsuri vor contribui la ridicarea calităţii muncii metodice în raionul nostru.

A. ENACHESCU
inspector la secţia de învăţămînt a raionului Alba

Citiţi ÎN ACEST NUMĂR

● SESIUNEA CENTRALĂ A LECTURILOR PEDAGOGICE. (pag. 3)

● Pentru îmbunătăţirea muncii sindicale în învăţămînt. (pag. 4)

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Pregătirea politehnică la lecțiile de biologie

Intr-una din școlile sătești ale regiunii Voronej am întîlnit-o pe tînăra profesoară de biologie Alexandra Krîlova, care în anul trecut a primit titlul de profesoară emerită. Ne-am cunoscut într-o zi senină de septembrie, pe lotul experimental al școlii. Tocmai încetase ploaia și picuri grei atîrnau de frunzele plantelor.

In anul acesta, elevii școlii din satul Annensk au cultivat printre altele, pentru colhozul lor, semințe de sfeclă de zahăr, pe care pînă acum colhozul le cumpăra din altă parte. Colhozul a acordat elevilor, pentru semănarea sfeclei, o parcelă de jumătate de hectar. Nemulțumindu-se cu atît, Alexandra Krîlova a repartizat pentru aceasta încă o parcelă de pămînt din lotul școlar.

Alexandra Krîlova este o bună prietenă a colhozului. Ea este la curent cu toate treburile acestuia, știe ce plante se cultivă pe fiecare lot, ce recoltă s-a strîns în anul acesta și ce perspective sînt pentru viitor. Maiștrii de cultură, legumicultorii și grădinarii colhozului vin adesea la școală, discută cu ea și cu elevii. Profesoara de biologie împărtășește oaspeților experiența inovatorilor din agricultură, despre care află din gazete, ziare și broșuri, îi pune la curent cu noutățile din domeniul construcției de mașini agricole.

Prietenia între școală și colhoz înlesnește apropierea științei de practică. In anul trecut, elevii au cultivat în serele școlii, sub conducerea Alexandrei Krîlova, 20.000 de fire de porumb și le-au răsădit în colhoz, pe cinci hectare. Toamna, ei au adunat 185 de chintale de grăunțe și le-au predat fondului de semințe al colhozului.

Baza principală a studiului intuitiv al biologiei miciuriniste înaintate o constituie la școala din Annensk lotul experimental. Tot ceea ce se cultivă pe acest lot, tot ce se însămînțează și se răsădește corespunde programei de biologie. In clasa a V-a, de exemplu, se studiază tema „Plantele în natură și plantele în agricultură". Elevii văd pe lotul lor numeroase culturi legate de această temă, se familiarizează cu ele, desfășoară lucrări corespunzătoare, fac experiențe, altoiesc, efectuează fecundații încrucișate. Studiind sămînța, elevii au efectuat în practică semănarea semințelor, au folosit diferite metode de lucrare a solului.

In clasa a VI-a, în legătură cu capitolul „Cele mai însemnate plante de cultură", elevii învață despre culturile legumicole, cerealiere, tehnice și pomicole. Studiind biologia plantei pe exemple vii, elevii clasei a VI-a au creat pentru plante condiții corespunzătoare, au învățat să dirijeze creșterea și dezvoltarea culturilor de cîmp.

Ii poți întîlni la muncă pe lotul școlar și pe elevii claselor elementare. Ei îngrijesc culturile nepretențioase.

Lotul școlar dă posibilitatea să se asigure în decursul întregului an un învățămînt intuitiv, convingător. In acest scop se folosesc culturi model strînse în snopi, exemplare de semințe, frunze, tulpini, rădăcini — uscate sau păstrate în forma lor naturală. Toate acestea li se împart elevilor în timpul lecțiilor, la temele corespunzătoare.

Pe lotul școlii se află un pavilion mare pe care elevii îl numesc „clasa verde". Lecțiile pe care Alexandra Krîlova le desfășoară aici dau întotdeauna rezultate bune și permit să se studieze mai mult material didactic. Ceea ce în clasă trebuie explicat mult timp, se înțelege mai repede aici, pe lot, unde elevii văd totul cu ochii lor. Pregătindu-se pentru astfel de lecții, profesoara își face întotdeauna un plan precis de muncă, se îngrijește ca fiecare minut al lecției să fie folosit just.

Am asistat la lecția Alexandrei Krîlova cu tema „Varza". Elevii clasei a VI-a înconjurau de trei părți parcela cu căpățîni de varză. Profesoara le-a explicat structura verzei, le-a vorbit despre agrotehnica cultivării acestei plante. Copiii au aflat că verzei îi place umezeala, că ea se cultivă, de obicei, pe locuri joase, că cere îngrășăminte bune, teren afînat, mușuroire. De aceasta elevii se convinseseră în procesul cultivării verzei. Ei și-au deschis jurnalele de însemnări și au recitit observațiile lor, au arătat cum se obțin recolte bogate de varză. Astfel de lecții asigură o însușire temeinică a cunoștințelor de către elevi, îi înarmează cu primele deprinderi de muncă, le dezvoltă orizontul de probleme privitoare la agricultură.

In procesul observărilor și al experiențelor pe lotul școlar se dezvoltă gîndirea materialistă a elevilor, spiritul lor de observație, li se formează capacitatea de a ajunge în mod independent la concluzii și generalizări.

Elevii clasei a VI-a au desfășurat anul acesta o muncă susținută și interesantă în legătură cu cultivarea cartofilor. Dintr-un tubercul de cartofi au obținut 255 de tuberculi, cîntărind în total 25 de kilograme.

Alexandra Krîlova a primit de la Institutul unional de fitotehnie semințe pentru șase soiuri de porumb. Ea le-a încrucișat cu succes cu soiul local de porumb „Voronejskaia-76". S-a încercat, de asemenea, cultivarea cîtorva soiuri de floarea soarelui.

Elevii au dobîndit multe cunoștințe din îngrijirea plantelor: s-au familiarizat cu agrotehnica multor culturi, au studiat caracteristicile biologice ale acestora. Toate acestea au dat o bază solidă pentru studiul ulterior aprofundat al materialului din programă.

Acum, lotul școlar, acoperit de zăpadă, este pustiu. In schimb, este bogat înzestrat cabinetul de biologie al școlii, unde s-au adunat exemplare din tot ceea ce se cultivă pe lot.

Acestea sînt rezultatele vădite ale muncii tinerilor naturaliști, dintre care mulți visează de pe acum să intre în școlile și institutele agronomice, să devină agronomi, maiștri de cultură, legumicultori, grădinari.

E. CERNIȘEVA

PALATUL PIONIERILOR DIN CELIABINSK

Elevii din Celiabinsk au primit două minunate daruri: un Palat al pionierilor și un planetariu.

In clădirea cu patru etaje a Palatului pionierilor sînt mai mult de 40 de camere și cabinete.

La utilarea Palatului pionierilor au luat o parte activă întreprinderile din Celiabinsk: uzina „Ordjonikidze", uzina de feroaliaje și metalurgie „Kalibr", organizațiile colectivelor orășenești de construcție. Pictorii din Celiabinsk au dăruit pionierilor tablouri ale lor.

In diferitele cercuri ale palatului au și început să lucreze circa 2.000 de copii.

Planetariul a fost instalat în parcul copiilor de pe lîngă Palatul pionierilor. Aici se află o platformă astronomică. Pe lîngă planetariu a fost înființată o grupă de lectori, formată din profesori ai școlilor medii și ai instituțiilor de învățămînt superior. Aceștia țin aici lecții de astronomie, fizică etc.

Mihail Lomonosov — genial savant rus

A. Uranosov

candidat în științe istorice, secretar științific al Institutului de istoria naturii și tehnicii de pe lîngă Academia de științe a U.R.S.S.

De curînd s-au împlinit 245 de ani de la nașterea marelui savant rus Mihail Vasilievici Lomonosov. Incă din copilărie inteligența vie și setea neobișnuită de cunoștințe a lui Lomonosov l-au evidențiat în mod deosebit printre cei de aceeași vîrstă cu el. Această sete de cunoștințe a fost atît de mare, încît în decembrie 1730 el pleacă de acasă, pe jos, pînă la Moscova. Aici el reușește să fie primit la Academia slavo-greco-latină, instituție de învățămînt bine cunoscută la timpul ei.

In anul 1736, ca unul dintre cei mai înzestrați elevi ai Academiei, Lomonosov a fost recomandat să studieze la Academia de științe din Petersburg. Timp de opt luni a studiat aici fizica experimentală și a trezit atenția celor din jur prin calitățile excepționale cu care era înzestrat.

Toamna anului 1736 îl găsește pe Lomonosov în Germania, unde fusese trimis pentru a studia mineritul. El a studiat la Universitatea din Marburg, sub îndrumarea profesorului H. Wolf, cunoscut fizician din acele timpuri. Apoi se consacră studiului chimiei, mașinilor și geologiei în orașul Freiburg. In anul 1741 Lomonosov s-a înapoiat în Rusia, unde devine profesor la Academia de științe din Petersburg.

Este greu să găsești o ramură a științei la îmbogățirea căreia Lomonosov să nu-și fi adus contribuția. Ideile materialiste pe care se baza Lomonosov au contribuit la obținerea răsunătoarelor sale succese în cele mai diferite domenii ale științei. Deosebit de viu se disting aceste idei în legea conservării materiei și mișcării, care a fost descoperită de Lomonosov.

Alt element deosebit de important pentru dezvoltarea științei și filozofiei materialiste a fost pus în evidență de Lomonosov pe baza descoperirii de către el a legii asupra infinității mișcării inițiale. Respingînd „teoria" antiștiințifică a așa numitului „prim impuls", Lomonosov scria că „...mișcarea nu poate avea niciodată început, dar trebuie să se prelungească la infinit". Luînd atitudine împotriva concepțiilor antiștiințifice care susțineau că lumea este neschimbătoare, Mihail Lomonosov privea lumea înconjurătoare ca ceva care se dezvoltă și se schimbă necontenit. Această lege generală marele savant a întărit-o prin exemple concrete din domeniul geologiei, mineralogiei, geografiei și astronomiei.

O caracteristică deosebită a activității științifice a lui Mihail Lomonosov a fost enciclopedismul său, care i-a permis să facă o serie de descoperiri excepționale în domeniile cele mai variate ale științei. Excepționale sînt meritele lui Lomonosov în domeniul chimiei. El a fost creatorul celui dintîi laborator științific de chimie din Rusia. Determinînd dezvoltarea științei pentru un întreg secol, în cursul său „Introducere în adevărata chimie fizică" (1752), Lomonosov a pus bazele chimiei fizice.

Mult și cu deosebit succes a lucrat genialul savant rus în domeniul diverselor ramuri ale fizicii. El a dezvoltat teoria materialistă asupra căldurii, a făcut o serie de cercetări în domeniul studierii forței greutăților, a elasticității gazelor, în domeniul opticii, astronomiei, magnetismului.

Impreună cu acad. G. Rihman, M. Lomonosov a desfășurat cercetări în domeniul electricității. Studierea electricității din atmosferă cu ajutorul unei mașini de tunet, creată special pentru aceasta, a fost de asemenea unul din meritele lui Lomonosov.

Este caracteristic că Lomonosov era preocupat în primul rînd de aspectul practic al fenomenelor fizice cercetate de el. Deosebit de viu apare aceasta în domeniul opticii. El a construit cîteva aparate originale pentru cercetările destinate fizicii și chimiei, ca și pentru aplicarea lor în astronomia navală. Tot de practică au fost legate lucrările sale în domeniul geologiei, geografiei și mineritului, care urmăreau organizarea explorărilor și folosirea bogățiilor minerale inepuizabile ale Rusiei.

Este caracteristic că meritele lui Lomonosov nu se reduc doar la studierea științelor naturii. El a muncit cu succes și în domeniul științelor umaniste, ceea ce subliniază încăodată cît de larg era cercul intereselor sale științifice, enciclopedismul său.

Lomonosov a făcut mult pentru dezvoltarea lingvisticii și a fost autorul primei gramatici a limbii ruse. Sînt de asemenea bine cunoscute lucrările lui în domeniul literaturii și istoriei.

Amintim că meritele lui Lomonosov nu se mărginesc doar la cele din domeniul științei. Fiind un înflăcărat patriot, iubind fierbinte poporul rus, Mihail Lomonosov a fost un mare activist pe tărîm social. Deosebite sînt meritele sale în crearea Universității din Moscova, care în prezent îi poartă numele.

Poporul rus se mîndrește pe drept cu marele său fiu. Intreaga viață și activitate a marelui savant Lomonosov, patriot înflăcărat, activist social eminent, este un exemplu viu de luptă neprecupețită pentru progres.

Cadre pentru industria chimică

In anul I al școlii medii tehnice de chimie din Iași, la ora de chimie.

In fruntea muncii din școală

Biroul organizației de bază de la școala medie nr. 15 din București discută despre problemele muncii instructiv-educative.

Pentru îmbunătățirea activității catedrelor de științe sociale

La comitetul orășenesc al P. M. R. din București a avut loc în ziua de 10 decembrie a. c. o consfătuire cu colectivele catedrelor de științe sociale din instituțiile de învățămînt superior din Capitală.

Au fost de față membri ai catedrelor de științe sociale, secretari ai organizațiilor de partid din instituțiile de învățămînt superior, cadre didactice din universități și institute.

Colectivul catedrei de materialism dialectic de la Universitatea „C. I. Parhon" și colectivul catedrei de economie politică de la Institutul de petrol și gaze au prezentat cîte un referat cu privire la predarea diferențiată a științelor sociale. Colectivul catedrei de Istoria mișcării muncitorești de la Institutul medico-farmaceutic a prezentat un referat privind sprijinul acordat de această catedră catedrelor de specialitate.

Din partea secției de știință și cultură a comitetului orășenesc P.M.R. București tov. M. Rădoi, șeful secției, a prezentat un referat în legătură cu ambele probleme.

Cei prezenți la consfătuire au purtat discuții largi pe marginea referatelor prezentate, aducînd prețioase contribuții la îmbunătățirea muncii catedrelor de științe sociale.

In încheierea consfătuirii, tov. Constantin Nicuță, locțiitor al ministrului Invățămîntului, și tov. Ștefan Cruceru, secretar al comitetului orășenesc P. M. R. București, au indicat unele măsuri pentru îmbunătățirea activității cadrelor didactice de la catedrele de științe sociale.

Consfătuire cu secretarii organizațiilor de partid din școli

Comitetul orășenesc P.M.R. București a organizat de asemenea o consfătuire consacrată dezbaterii unor probleme privind munca desfășurată de organizațiile de partid din școlile de cultură generală.

La această consfătuire au participat secretari ai organizațiilor de partid din școlile elementare și medii, directori de școli, reprezentanți ai comitetelor raionale de partid și ai secțiilor de învățămînt din Capitală.

In cadrul consfătuirii, tov. M. Rădoi, șeful secției de știință și cultură a comitetului orășenesc de partid București, a prezentat un referat.

La discuții au luat cuvîntul, făcînd propuneri pentru îmbunătățirea activității de partid, numeroși oameni ai muncii din școli.

Analiza muncii instructiv-educative

De curînd a avut loc la comitetul regional al P.M.R. București o consfătuire în care s-a analizat munca instructiv-educativă în școlile regiunii. La consfătuire au participat secretarii comitetelor raionale care răspund de problemele de propagandă și agitație, șefii secțiilor de propagandă și agitație ale comitetelor raionale, reprezentanți ai comitetelor U.T.M. și ai secțiilor de învățămînt.

Tov. N. Gugiu, secretar al comitetului raional de partid Vidra, a prezentat în cadrul consfătuirii referatul „Controlul de partid asupra desfășurării procesului de învățămînt în școli și cuprinderea în învățămînt a copiilor de vîrstă școlară".

Referatul „Măsurile luate în raionul Turnu Măgurele pentru introducerea învățămîntului politehnic" a fost susținut de tov. Constantin Stancea, secretar al comitetului raional P.M.R. Turnu Măgurele, iar referatul „Cum se preocupă comitetul raional de asigurarea stabilității cadrelor didactice" de tov. Marin Matei, secretar al comitetului raional P.M.R. Snagov.

In concluziile consfătuirii tov. Gh. Felicianu, secretar al comitetului regional P.M.R. București, a expus măsurile practice care trebuie luate pentru îmbunătățirea muncii de partid și a procesului de învățămînt în școlile din regiune.

Unele cauze ale supraîncărcării elevilor

Școlile din regiunea Timișoara acordă multă atenție organizării muncii elevilor, evitării supraîncărcării acestora. Conducerile școlilor, diriginții și cadrele didactice se preocupă să asigure elevilor cele cinci jumătăți de zile libere, să asigure condițiile de studiu prevăzute în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

La școala de 7 ani nr. 3, munca elevilor a fost organizată judicios, acordîndu-se timpul necesar pentru recreații, pentru pregătirea lecțiilor.

La școala medie nr. 1 din Timișoara, însă, mai sînt clase în care se simt efectele supraîncărcării. La clasa a VIII-a B, de pildă, în primele trei zile ale săptămînii, de dimineață, sînt prevăzute în orar 6 ore de curs, iar în celelalte trei zile care urmează, cîte 5 ore de curs. Deci, în total, 33 de ore. Pe lîngă acestea, sînt prevăzute în orele de după amiază: lunea de la orele 4—6 îndeletniciri practice (o grupă); marți de la 4—6, tot îndeletniciri practice (altă grupă); miercuri de la 3—5, cor, iar joi de la 6—7 cerc de matematică (altă grupă). In total, pentru unii elevi revin peste 36 de ore de activitate pe săptămînă. La clasa a X-a B sînt prevăzute dimineața 31 de ore pe săptămînă și după-amiază 4 ore, plus două ore de activitate în cercuri și o oră de meditație sau consultații. Acest fel de organizare angajează elevii în 3 zile după masă.

Evitarea supraîncărcării depinde în mare măsură și de felul cum fiecare profesor sau învățător își planifică materia, cum își organizează lecția și cum programează temele pentru acasă. Tovarășul Vasile Ghibedea, profesor de geografie la școala pedagogică din Timișoara, de exemplu, își planifică materia din programă cu multă chibzuială și se pregătește temeinic pentru fiecare lecție, studiind cu minuțiozitate literatura de specialitate, procurînd materialul didactic necesar. Prin metodele de predare folosite, prin faptul că trezește interesul elevilor pentru lecții, el asigură o temeinică asimilare a cunoștințelor, fără a supraîncărca elevii.

Unele cadre didactice, însă, contribuie la supraîncărcarea elevilor prin însuși felul lor de a munci. Tovarășul Aurel Țintea, profesor de istorie la școala medie nr. 1 din Timișoara, de exemplu, a dat elevilor din clasa a V-a să facă referatul unei lecții nepredate, cu scopul de a vedea cum folosesc elevii manualul. La lecția următoare, în loc să discute cu elevii referatele pentru a scoate învățămintele corespunzătoare scopului urmărit, a ascultat elevii și a pus note. Cum era și firesc, unii elevi ascultați au dat răspunsuri confuze, iar alții au tăcut. Profesorul și-a dat seama că trebuie de abia să predea lecția, întîrziind astfel parcurgerea materiei.

Incă o cauză care duce la supraîncărcarea elevilor o constituie lipsa de control a temelor făcute acasă de elevi. In caietele elevilor se constată prea puține teme corectate. Multe cadre didactice obișnuiesc ca, înainte de începerea lecțiilor, să observe superficial numai dacă fiecare și-a scris tema. Nu se cercetează de loc cum s-a efectuat această temă. Din această cauză, multe greșeli, îndeosebi de ortografie și punctuație, se repetă, crește mereu numărul confuziilor și al lacunelor din cunoștințele elevilor.

Pentru evitarea supraîncărcării elevilor în noul trimestru care a început este necesar ca învățătorii și profesorii, directorii de școli să studieze cu mai multă seriozitate instrucțiunile ministerului cu privire la evitarea supraîncărcării și să aplice aceste instrucțiuni, să revizuiască cu grijă planurile și orariile. De asemenea, este necesar să se țină seama de felul cum sînt programate temele pentru acasă, de volumul acestor teme. Este necesar să se introducă neîntîrziat o condică pentru evidența temelor pe clasă, așa cum prevăd instrucțiunile Ministerului Invățămîntului și să li se dea elevilor, în mod organizat, îndrumări cu privire la pregătirea lecțiilor.

ION ROȘIANU
inspector general

Despre conținutul orei educative

In planurile de muncă ale diriginților din școala noastră sînt prevăzute ore educative în care se organizează activitatea pe o perioadă de timp, ore educative obișnuite, în care se tratează probleme izvorîte din necesitatea de a se îmbunătăți munca pentru însușirea cunoștințelor precum și disciplina elevilor, ore educative cu caracter festiv și ore educative în care se face analiza muncii pe o perioadă de timp (de obicei la sfîrșitul trimestrului, dar și atunci cînd situații speciale cer o asemenea analiză).

Formele acestea le folosesc, de fapt, cele mai multe școli. In această privință noi nu aducem ceva nou în discuție. Ceea ce este deosebit la noi, este participarea părinților la unele ore educative. Sînt diriginți, ca de exemplu cei de la clasele a IX-a și a X-a, care au invitat la orele educative de analiză a muncii pe părinții elevilor, pentru ca ei să asiste la desfășurarea acestora fără să intervină în vreun fel, ca simpli spectatori. In acest fel, părinții elevilor au avut posibilitatea să-i vadă pe copiii lor în mijlocul colegilor, să urmărească felul cum participă ei la analiza rezultatelor la învățătură.

După oră, diriginții au stat de vorbă cu părinții — nu însă în prezența elevilor — pentru a le cunoaște părerea și pentru a le explica unele lucruri în legătură cu îndrumarea ce trebuie dată elevilor.

Ancheta „Gazetei învățămîntului"

La clasele a IX-a și a X-a, unele ore educative sînt conduse de către elevi, pregătiți în prealabil de către diriginte, cum a fost cazul unei ore educative în cadrul căreia s-a prezentat referatul cu tema „Politețea — semn de civilizație". Organizăm astfel de ore pentru a da elevilor posibilitatea să se pregătească în vederea conducerii unor lucrări. Rămîne de discutat dacă se pot generaliza aceste forme de activitate la toate clasele VIII—X.

Un fapt este incontestabil — și anume, necesitatea de a pregăti cu minuțiozitate aceste ore de activitate educativă, în care rolul conducător revine, de fapt, tot dirigintelui. Diriginții școlii noastre au înțeles importanța acestui lucru și pregătesc din timp totul.

In nici un caz în școala noastră conținutul orelor educative nu cuprinde activități gospodărești. Aceste activități trebuie rezolvate cu ajutorul personalului de îngrijire al școlii — și, desigur, și al elevilor, dar nu în orele educative.

Dacă în unele școli se iau cîteodată măsuri care dau alt conținut orelor educative, socotim că aceasta se datorește lipsei unor recomandări de tematică pe clase, elaborate de Ministerul Invățămîntului, precum și lipsei unor instrucțiuni în legătură cu structura orei educative.

Pe de altă parte, Ministerul Invățămîntului, introducînd prin ordinul 99.892/1955 lecțiile de educație sanitară în cadrul orelor de activitate educativă, obligă diriginții să folosească o pătrime d[in] numărul acestor ore pentru lec[ții] educativ-sanitare și să neglije[ze] astfel problemele imediate ridica[te] de necesitatea îmbunătățirii munc[ii] clasei respective.

Lăsăm la o parte faptul că sc[o]pul acestor lecții nu poate fi nici [pe] departe atins, deoarece diriginții, [în] majoritatea lor, sînt necalifica[ți] pentru lecțiile educativ-sanitare. N[u] vedem cum, spre exemplu, un dir[i]ginte ar putea trata în condiții bu[ne] la clasele a IX-a și a X-a, mix[te] tema „Bolile venerice". Credem c[ă] aceste teme — de altfel necesare — nu-și ating scopul dacă nu sînt tra[]tate cum trebuie. Bineînțeles că n[u] sîntem contra lecțiilor educati[v-]sanitare, dimpotrivă, le socotim foarte necesare, dar credem că dac[ă] ar fi atribuite medicilor școlii, î[n] cadrul unor ore speciale, ar da re[]zultate mult mai bune.

Socotim că din cele 33 de ore edu[]cative prevăzute anual prin planu[l] de învățămînt pentru fiecare clasă un anumit număr de ore se pot fo[]losi pentru activități planificate î[n] mod obligatoriu, prin instrucțiun[i] speciale elaborate de Ministerul In[]vățămîntului. Pentru restul orelo[r] se pot da de asemenea recoman[]dări de tematică, pe care diriginți[i] să le folosească ținînd seama d[e] specificul colectivului de elevi. D[e] exemplu, se poate planifica în mod obligatoriu, la fiecare clasă, un număr de ore pentru organizarea muncii (maximum două ore), se poate planifica numărul și tematica orelor festive (maximum cinci pe an), numărul orelor de analiză a muncii (maximum 3 ore pe trimestru și minimum 5 pe an).

Rămîne în acest fel un număr de aproximativ 20 de ore pe an pentru care se pot indica un număr de teme, pe clase, astfel încît diriginții să-și poată alege pe cele potrivite clasei lor. Ținem să precizăm, de asemenea, că este necesar ca în cadrul unei ore educative să se trateze numai o singură temă, asigurîndu-se prin aceasta unitatea orei educative și succesul înțelegerii problemelor dezbătute.

Considerăm potrivite, de exemplu, pentru clasa a V-a, următoarele teme: „Cum să folosesc manualul", „Cum trebuie să-mi iau notițe la lecții", „Să ne iubim patria"; sau, la clasa a X-a: „Disciplina liber consimțită", „Critica și autocritica", „Alegerea profesiunii" etc.

După elaborarea unei asemenea tematici, supusă în prealabil discuției cadrelor didactice, socotim că este necesar ca aceste teme să fie dezvoltate într-un manual, care să fie pus la îndemîna diriginților.

Pînă atunci, culegerea de articole din lucrarea „Munca dirigintelui" rămîne de un real folos.

TRAIAN POPESCU
și MANDACHE PETRUȘ
directori la școala medie mixtă nr. 1 din Sinaia

Din realizările ucenicilor

La școala profesională de ucenici nr. 2 din Roman s-au luat o serie de măsuri menite să asigure buna desfășurare a procesului instructiv-educativ. Astfel, cabinetele metodice au fost reorganizate și înzestrate cu materialul didactic necesar. Aceasta a contribuit simțitor la ridicarea nivelului lecțiilor. S-au efectuat, de asemenea, lucrări pentru punerea la punct a atelierelor școlii. Maiștrii instructori Marin Dima, Emil Eftimie și Nicolae Gavril s-au ocupat în mod deosebit de repararea și consolidarea în beton a strungurilor din atelier. In momentul de față, atelierele școlii sînt în așa fel amenajate încît răspund atît cerințelor privind instruirea practică a ucenicilor, cît și celor privitoare la îndeplinirea planului de producție.

Ucenicii participă activ la acțiunile menite să întărească baza materială a școlii, să îmbunătățească condițiile lor de viață și de învățătură. Așa, de pildă, ucenicii anului III „A" au efectuat, sub conducerea maistrului instructor Marin Dima, 246 de ore de muncă voluntară, construind o conductă de canalizare pe o lungime de 35 de metri. In această acțiune s-au evidențiat în mod deosebit ucenicii Mihai Luță și Ion Ionaș.

Tot prin muncă voluntară s-a amenajat în curtea școlii un teren de volei. Un aport însemnat au adus în executarea acestei lucrări ucenicii anului III B, în frunte cu Valerian Costea, M. Lazarac, Victor Seredenciuc și Ilie Moloci.

In incinta școlii a fost amenajat un club unde ucenicii citesc, joacă șah, tenis de masă etc.

P. OLTEANU

ROADELE MUNCII CULTURALE

Pe scena căminului cultural din satul Rădășeni, raionul Fălticeni, s-au întîlnit colectivele artistice din șapte sate, care se întrec în cadrul celui de al IV-lea concurs artistic al echipelor de amatori. Țăranii muncitori din Rădășeni urmăresc cu interes deosebit programele prezentate de echipele artistice.

In fruntea echipelor artistice, în majoritatea satelor din raionul Fălticeni se află cadre didactice, numeroși învățători și profesori participînd activ la desfășurarea concursului. Ei interpretează diferite roluri alături de oamenii din sat în piesele prezentate pe scena căminelor culturale, fac parte din echipele de cor și dansuri. Astfel, în comedia „Gardul", s-au remarcat prin jocul plin de însuflețire și printr-un real talent cadre didactice ca Grigore Popa, J. Butnaru etc.

Faptul că echipa artistică de amatori din Rădășeni s-a clasificat prima la concursul intercomunal se datorește și muncii pline de dragoste a cadrelor didactice din acest sat.

O muncă stăruitoare a desfășurat și echipa artistică din fosta capitală a Moldovei, Baia, echipă care a prezentat comedia „Cine rîde la urmă". Priceperea cu care și-au interpretat rolurile unele cadre didactice din această localitate ca Elena Airinei, Izu Steiner etc. a contribuit mult la succesul comediei.

Pilda învățătorilor și profesorilor din Rădășeni și din Baia este tot mai mult urmată de celelalte cadre didactice din satele raionului Fălticeni.

Prof. V. POPA

Muncitorii-elevi

(Urmare din pag. 1)

anume, că muncitorii din întreprinderile noastre au posibilități deosebit de mari de a-și însuși știința fără a se rupe de munca productivă, dacă li se creează condițiile necesare.

Numărul elevilor care au obținut note bune la toate disciplinele este destul de mare, iar acei care mai au unele lipsuri vor fi ajutați să le înlăture pînă la sfîrșitul anului școlar.

De sigur că în munca noastră mai sînt și unele greutăți. Astfel, cu toate că întreprinderile de unde vin elevii noștri sînt gata oricînd să ne ajute din punct de vedere material, la unele din ele nu s-au asigurat toate condițiile pentru ca elevii să frecventeze regulat școala.

Spațiul devine tot mai neîncăpător, dat fiind că pe an ce trece tot mai mulți muncitori vin să învețe în școala noastră. Ministerul Invățămîntului, Ministerul Metalurgiei și Sfatul Popular al Capitalei trebuie să ne ajute pentru a lărgi spațiul prin săli noi de clasă și de laborator. O mare atenție va trebui acordată, de asemenea, utilării laboratoarelor noastre cu toate materialele necesare.

Școala noastră este în plin avînt. In vara anului 1958 ea va da prima serie de absolvenți. Mulți dintre ei își vor continua studiile la institutele de învățămînt superior, pentru a deveni tehnicieni cu înaltă calificare. Dar de pe acum muncitorii care învață în școală își desfășoară munca în producție cu mai multă pricepere, aplică metode avansate de muncă. Munca lor în școală îi ajută astfel să contribuie mai intens la construirea socialismului în patria noastră.

T. T. GHEORGHIU
directorul școlii medii muncitorești „Timpuri noi".

Pe drumul politehnizării învățământului

Contribuția organizațiilor U.T.M. și de pionieri la realizarea învățământului politehnic

Organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli pot aduce o contribuție de mare însemnătate la pregătirea politehnică a tineretului școlar. Lucrările celui de al II-lea Congres al U.T.M. au trasat sarcini concrete organizațiilor U.T.M. și de pionieri în ceea ce privește realizarea cu succes a învățământului politehnic în școala noastră de cultură generală. Organizațiile de tineret au datoria de a ajuta prin toate mijloacele pe profesori în lupta pentru adîncirea cunoștințelor elevilor, pentru înarmarea acestora cu priceperea de a-și aplica cunoștințele în practică, pentru dezvoltarea dorinței elevilor de a ști, de a cunoaște. În această privință are o mare însemnătate studierea și folosirea experienței organizațiilor de tineret din Uniunea Sovietică.

Participarea organizațiilor U.T.M. din școli la realizarea învățământului politehnic poate fi organizată folosind variate forme: munca în cercuri, munca de folos obștesc, acțiuni de masă (excursii, serbări etc.). Organizațiile U.T.M. din școli pot da un ajutor plin de conținut cadrelor didactice în organizarea excursiilor, a întîlnirilor cu fruntași în producție. Prin coordonarea planurilor de activitate ale organizațiilor U.T.M. și de pionieri cu planul de activitate al colectivului pedagogic se pot obține frumoase rezultate fără a se ajunge la oboseală, la supraîncărcarea elevilor. Excursiile în producție îmbogățesc cunoștințele elevilor cu reprezentări clare despre industria și agricultura modernă, despre procesele fizico-chimice și biologice ale bazelor tehnicii.

Organizațiile U.T.M. și de pionieri din Cluj, de exemplu, se preocupă îndeaproape de problema politehnizării. În planurile lor trimestriale și lunare, în planurile cercurilor pe materii figurează la loc de frunte problema învățămîntului politehnic. La școala medie mixtă nr. 4, de exemplu, instructoarea superioară Roman Rafila a propus importante măsuri în ceea ce privește educația politehnică a celor 12 detașamente în fruntea cărora se află. În afară de excursiile programate la diferite întreprinderi și uzine cum ar fi „Unirea", „I. Herbac", „Tehnofrig", în anul acesta, din inițiativa pionierilor, se va trece la întocmirea unei hărți a întreprinderilor din orașul Cluj, după care se vor face vizite în decursul trimestrului II. Pionierii au ales dintre ei pe cei care cunosc mai bine orașul pentru a întocmi harta, au repartizat problemele de care se va interesa fiecare pionier din detașament, participant la excursie. Astfel, unii se vor interesa de modul de funcționare a mașinilor, alții de materialele care se produc în uzină, alții de felul cum se îngrijesc și se curăță mașinile etc.

Cercurile din școală cuprind deseori un număr mic de elevi, dar au o importanță foarte mare în ceea ce privește dezvoltarea interesului elevilor pentru un obiect sau altul, pentru lărgirea orizontului politehnic, pentru întărirea și adîncirea cunoștințelor tehnice însușite. Activitatea în cercuri contribuie la întărirea legăturii între școală și viață. Activiștii organizației U.T.M., membrii birourilor din clase pot aduce o valoroasă contribuție în organizarea și desfășurarea activității în cercuri. De exemplu, pentru ajutorarea tinerilor tehnicieni pionieri, organizația U.T.M. poate repartiza utemiști din clasele mari, care să-i îndrumeze în desfășurarea muncii cu caracter tehnic. Comitetul U.T.M poate contribui, totodată, la popularizarea și răspîndirea în școală a succeselor și rezultatelor obținute în cercurile tehnice prin serbări școlare, radio și gazetele de perete. Tot în acest sens se pot organiza expoziții cu aparate, modele, desene, planșe, pregătite de elevi în cercuri. Toată această muncă trebuie organizată, desigur, sub directa îndrumare și conducere a organizației de partid și a directorului școlii, cu ajutorul întregului colectiv pedagogic.

Școala medie nr. 6 din Cluj aplică cu multă pricepere experiența școlilor sovietice în ceea ce privește colaborarea între pedagogi și organizațiile de tineret. La această școală se desfășoară o intensă activitate practică atît pe lotul școlar, cît și în cele două ateliere de tîmplărie și lăcătușerie. De la început s-au întîmpinat serioase greutăți, atît din partea unor elevi, cît și a unor părinți care au înțeles greșit problema politehnizării, crezînd că școala medie se va transforma în școală profesională. Organizația U.T.M. a dus o temeinică muncă de lămurire în rîndurile elevilor, contribuind din plin la lichidarea acestor interpretări nejuste.

Plină de roade în dezvoltarea din punct de vedere politehnic a elevilor este activitatea de folos obștesc. Lucrînd la aranjarea cabinetului, la pregătirea materialului didactic, la radioficarea școlilor și a sediilor gospodăriilor agricole colective, elevii, sub conducerea profesorilor, aplică în practică cunoștințele căpătate teoretic.

Organizația U.T.M. de la școala medie nr. 6 din Cluj a dovedit multă inițiativă în organizarea brigăzii de elevi care a lucrat la tabăra șantier de la gospodăria de stat Cisnădie din raionul Sibiu. Timp de 21 de zile, acești elevi au cunoscut munca tuturor secțiilor agricole din gospodărie, efectuînd cîte 2-3 zile de muncă în fiecare secție pentru cunoașterea metodelor de lucru. Unii utemiști ca Florea I., Mărgin și alții s-au distins în mod deosebit, atît ca buni organizatori, cît și ca lucrători entuziaști.

Cunoscînd bine formele de colaborare cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, contribuția pe care o pot aduce aceste organizații în realizarea învățămîntului politehnic, cadrele didactice pot obține rezultate importante în domeniul politehnizării. Să folosim cît mai larg dorința acestor organizații de a contribui la educația politehnică a elevilor.

NATALIA AMAICEI
din colectivul catedrei de pedagogie a Universității „V. Babeș"-Cluj

Sprijinul grupei sindicale

Grupa sindicală a lucrătorilor din învățămînt din comuna Ciomăgești, raionul Vedea, și-a înscris în planul său de muncă o serie de sarcini menite să sprijine eforturile cadrelor didactice în obținerea unor rezultate cît mai bune în ceea ce privește politehnizarea învățămîntului. Un loc important în acest plan îl ocupă organizarea consfătuirilor de producție.

Una dintre consfătuirile de producție prevăzute în planul grupei a fost organizată la începutul trimestrului II, la școala de 7 ani din satul Brătia. La această consfătuire au participat și cadrele didactice din comunele Lăunele de sus, Lunca și Topana.

Referatul „Politehnizarea învățămîntului în școala de cultură generală", prezentat cu acest prilej de către tovarășul Ion Brezoianu, a stîrnit un viu interes în rîndurile participanților la consfătuire. La discuții au fost făcute completări, prezentîndu-se aspecte din activitatea unor cadre didactice în acest domeniu.

Pedagogii Gh. Dumitrescu, Ion Păroșanu, Const. Jucătoru, Elena Oprișan au arătat în discuții felul cum se aplică în școlile unde muncesc principiile politehnizării învățămîntului, rezultatele practice obținute pe parcelele experimentale și în lucrările practice legate de predarea lecțiilor de fizică, matematică, științe naturale.

Pentru continua dezvoltare a învățămîntului politehnic, pedagogii de la școala de 7 ani din Brătia și-au luat, în cadrul consfătuirii de producție, angajamentul de a organiza în cursul acestui an școlar un atelier de tîmplărie.

Consfătuirea de producție organizată de grupa sindicală din comuna Ciomăgești s-a încheiat cu o hotărîre, în care sînt prevăzute măsuri menite să sprijine legarea cît mai strînsă a învățămîntului de practică, de problemele pe care le ridică construirea socialismului la sate.

În ședința consiliului pedagogic

La școala medie nr. 3 din Iași instructorul superior de pionieri prezintă, în ședința consiliului pedagogic, un referat asupra activității sale.

SESIUNEA CENTRALĂ A LECTURILOR PEDAGOGICE

În zilele de 8, 9 și 10 decembrie a.c. au avut loc lucrările sesiunii centrale a lecturilor pedagogice, organizată de către Institutul de științe pedagogice. S-a prezentat un mare număr de lucrări. În ședințele plenare și în ședințele pe secții cadrele didactice au purtat discuții vii pe marginea referatelor, prezentînd în același timp propria lor experiență în legătură cu problemele ridicate.

În cele ce urmează dăm cîteva aspecte de la desfășurarea lucrărilor.

Cuvîntul tov. C. Nicuță, locțiitor al ministrului Învățămîntului

Aducînd sesiunii centrale a lecturilor pedagogice salutul Ministerului Învățămîntului, tov. C. Nicuță, locțiitor al ministrului învățămîntului, a subliniat scopul și însemnătatea acestei forme de răspîndire și generalizare a experienței înaintate a cadrelor didactice. Vorbitorul a arătat în continuare că pentru sesiunea centrală au fost selecționate cele mai bune lucrări expuse la sesiunile regionale. Marele număr de lucrări elaborate în cadrul ecturilor pedagogice, ca și varietatea temelor abordate, constituie o dovadă că învățătorii și profesorii dezbat cu interes problemele muncii instructiv-educative, preocupîndu-se necontenit de îmbunătățirea activității școlilor. Tocmai de aceea ministerul apreciază ca bună metoda de a scoate la iveală, prin lecturile pedagogice experiența înaintată din școlile noastre și a o transmite și altor cadre didactice. În același timp, lecturile pedagogice dau posibilitatea de a se desfășura cercetări științifice în legătură cu munca didactică, de a interpreta din punct de vedere teoretic și de a generaliza rezultatele activității instructiv-educative, de a dezvolta știința pedagogică din țara noastră.

În continuare vorbitorul a apreciat în ce măsură orientarea lucrărilor a fost cea mai corespunzătoare, dacă în aceste lucrări sînt urmărite problemele cele mai arzătoare ale învățămîntului nostru și a arătat că Ministerul Învățămîntului cere sprijinul cadrelor didactice în rezolvarea unor probleme de interes general, acute pentru școala noastră în momentul de față.

Un asemenea sprijin îl poate da din plin sesiunea centrală a lecturilor pedagogice, care constituie un bun prilej de a schimba păreri, de a valorifica experiența muncii în școală.

Vorbitorul a subliniat apoi faptul că, în urma aplicării Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din iulie 1956, în învățămîntul de cultură generală se vădește o îmbunătățire simțitoare. Au și început să se arate primele roade ale măsurilor prevăzute în hotărîre. Dar, pentru a obține îndeplinirea în cît mai bune condiții a tuturor sarcinilor pe care ni le pune în față hotărîrea, mai sînt necesare numeroase eforturi. Se știe că în lucrările prezentate de absolvenții școlilor medii la examenele de admitere în învățămîntul superior s-au constatat deficiențe destul de serioase. Cadrele didactice din învățămîntul superior au citeodată tendința de a da vina în această privință numai pe învățămîntul mediu; pe de altă parte, cadrele din învățămîntul mediu susțin că slaba pregătire a elevilor se datorește faptului că învățămîntul superior nu dă școlilor de cultură generală cadre didactice bine pregătite, care să facă față sarcinilor învățămîntului mediu. Pentru a ieși din acest cerc vicios este necesar să se mărească exigențele, să se îmbunătățească în mod hotărît metodele de predare și educația morală și politică în școlile de toate gradele.

Mai sînt și alte probleme care trebuie să ne preocupe — a arătat în continuare vorbitorul. De pildă, unii absolvenți de școală medie intră în învățămîntul superior sau în producție fără o pregătire științifică suficientă, manifestînd încă unele concepții mistice, iraționale. Aceasta se datorește faptului că în predarea disciplinelor științifice nu se realizează pe deplin înarmarea elevilor cu bazele concepției materialist-dialectice despre natură și societate. Studierea în ultimele clase ale școlilor medii a unor discipline sociale ca istoria mișcării muncitorești, economia politică, filozofia — așa cum prevede Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală — va contribui, fără îndoială, la înarmarea elevilor cu o concepție justă, științifică despre viață. Pentru aceasta este necesar să se acorde o mare grijă predării în condiții bune a acestor discipline. Este regretabil faptul că în lucrările prezentate la sesiunea de față aceste probleme nu sînt deloc atinse. La viitoarele sesiuni va trebui să li se acorde însemnătatea pe care o merită.

De asemenea, la viitoarele sesiuni vor trebui dezbătute mai pe larg problemele legăturii dintre învățămînt și practica construirii socialismului, precum și problemele privitoare la întărirea disciplinei elevilor, la educarea acestora în spiritul moralei comuniste.

În țara noastră se desfășoară revoluția socialistă — a spus în continuare vorbitorul — se realizează trecerea de la capitalism la socialism. Această trecere nu se desfășoară neted, nu e ușoară. Fără un înalt nivel ideologic, fără înțelegerea politică a problemelor nu pot fi realizate sarcinile măreț pe care le pune dezvoltarea societății noastre spre socialism. Un asemenea nivel, o asemenea înțelegere sînt necesare și cadrelor didactice care, alături de întregul nostru popor muncitor, își aduc contribuția la construirea socialismului, făurind cadrele de mîine.

Cadrele didactice au sarcina de cinste de a crește noua generație în spiritul iubirii fierbinți față de patrie și al internaționalismului muncitoresc. Lor le revine de asemenea, în bună parte, misiunea de a contribui la lichidarea înapoierii culturale în care regimul burghezo-moșieresc a ținut vreme îndelungată masele muncitoare. Aceste sarcini nobile și pline de cinste nu se pot realiza fără un înalt nivel ideologic și cultural al cadrelor didactice, fără o justă orientare politică. Educarea tineretului, răspîndirea cunoștințelor științifice în masele largi populare au prin ele însele o mare însemnătate politică. În opera de educație a tineretului nu ne poate fi indiferent de pe ce poziții se desfășoară această activitate — de pe pozițiile științifice, înaintate ale clasei muncitoare sau de pe pozițiile retrograde ale burgheziei. În opera aceasta trebuie totdeauna să ne întrebăm pe cine servim: poporul muncitor sau rămășițele claselor exploatatoare. Orice acțiune a noastră trebuie să fie însoțită de examenul serios al răspunderii. Să ne întrebăm mereu cui folosește această acțiune.

Sîntem încredințați că învățătorii și profesorii noștri, legați de popor și pătrunși de devotament pentru regimul democrat-popular, vor ști să muncească astfel încît fiecare acțiune a lor să folosească poporului muncitor, să ajute mersul nostru înainte spre socialism.

În secțiile sesiunii

Atît conținutul lucrărilor prezentate în secția cadrelor didactice de la clasele I—IV, cît și larga participare la discuții, nivelul acestora, seriozitatea cu care s-au dezbătut anumite probleme au reflectat în mod evident progresele obținute în munca învățătorilor noștri. Majoritatea lucrărilor au prezentat o experiență pedagogică înaintată, bazată pe cunoașterea pedagogiei științifice, a metodicilor și, în parte, a psihologiei.

Lucrarea tovarășei Virginia Velcescu, învățătoare la școala medie nr. 2 din Bacău, a impresionat îndeosebi prin varietatea și originalitatea procedeelor folosite pentru ilustrarea concretă a lecțiilor de limba română la clasa a IV-a. Bogatul material didactic, albumele folosite în expunerea lucrării au constituit un important prilej pentru discuții. S-a insistat mult la discuții asupra grijii pe care trebuie s-o aibă învățătorul pentru a nu îngreuna procesul de abstractizare la elevi, precum și asupra necesității de a se utiliza în chip diferit materialul didactic, conform tipurilor de lecții.

Au avut mult de învățat participanții la consfătuire și din lucrările tovarășelor Dorina Capotă, învățătoare la școala nr. 16 din Galați, și Zoe Albescu, învățătoare la școala nr. 32 fete din București, lucrări care au făcut cunoscute interesante procedee în legătură cu formarea exprimării corecte.

Lucrarea tovarășului Ștefan Tumurug, de la școala de 4 ani din comuna Schitu-Duca, regiunea Iași, cu tema „Din experiența muncii în condiții simultane" a contribuit la lămurirea diferitelor probleme pe care le ridică întocmirea orarului, a planificării calendaristice, a planului muncii zilnice.

Atît lucrările, cît și discuțiile purtate pe marginea lor au prilejuit un valoros schimb de experiență. Ar fi bine, însă, ca, la viitoarele sesiuni, pe lîngă o mai atentă organizare a lucrărilor, care să asigure mai mult timp pentru discuții, să se prezinte mai multe lucrări în legătură cu legarea cunoștințelor teoretice de practică.

★

O lucrare care a stîrnit mult interes în secția profesorilor de limba română a fost cea prezentată de tov. I. Popescu Apostol, profesor la școala medie nr. 2 din Gherla, în legătură cu organizarea excursiilor literare. Pe marginea acestei lucrări, care a fost însoțită și de proiecții, s-au ridicat la discuții interesante probleme cu privire la formele variate de excursii literare și la conținutul educativ al acestora.

În cadrul discuțiilor au fost dezbătute o serie de probleme importante ale predării limbii române.

Analizînd lucrarea tov. Liviu Sîrca, profesor la școala pedagogică din Deva, în care se recomandă cărți pentru lectură în afară de clasă la întîmplare, dînd ceea ce se găsește în librărie, ignorîndu-se cerințele programei școlare, participanții la sesiune au combătut acest procedeu.

În general, lucrările au fost mai lungi decît timpul afectat pentru lectură, din care cauză au fost omise părți din ele, ceea ce a prejudiciat unității și înțelegerii lucrării. Din aceeași cauză, discuțiile au fost înghesuite într-un timp prea limitat. În viitor ar fi bine să se planifice mai puține lucrări, asupra cărora să se poată discuta în adîncime.

★

La secția de fizico-chimie s-au dezbătut cîteva probleme importante privind predarea fizicii și chimiei: problema înarmării elevilor cu deprinderi practice, a confecționării materialului didactic, a rezolvării problemelor ca mijloc de fixare a cunoștințelor etc.

Tov. S. Pamfil (București) a expus și descris un aparat simplu care înlocuiește aparatul lui Kipp, o bobină demontabilă de inducție, un cadru universal pentru experiențe de mecanică și alte aparate confecționate de elevi sub îndrumarea sa. Aparate confecționate de elevi au fost prezentate și de tov. Constantin Zavata (Bacău), care a tratat problema dezvoltării deprinderilor practice la elevi.

Tov. Ludovic Schwartz (Oradea) a expus experiența sa cu privire la rezolvarea problemelor prin metoda analitică, la legarea cunoștințelor de fizică de activitatea practică.

Problemele tratate în lucrări au fost strîns legate de realizarea învățămîntului politehnic. Lucrările, ca și discuțiile, au fost de un real folos celor care au participat la sesiune. Pe cei prezenți i-ar fi interesat însă și unele aspecte cu privire la rezultatele pe care le-au obținut referenții în munca lor aplicînd metodele pe care le-au prezentat.

Participanții la secția de matematică a sesiunii au desbătut cu mult interes problema preîntîmpinării și lichidării greșelilor tipice ale elevilor la matematică (prezentată în lucrarea prof. Emilia Reinheimer din Orașul Stalin), problema predării construcțiilor geometrice (prezentată în lucrarea tov. Gh. A. Chiței din Deva), problema rezolvării problemelor de geometrie

Aspect din sala unde s-au desfășurat lucrările sesiunii.

(prezentată în lucrarea tov. Fl. Rusu din București) etc.

A fost urmărită cu un interes deosebit lucrarea tov. Constantin Borș (Piatra Neamț) cu privire la folosirea analogiei în predarea stereometriei.

Lucrările, alcătuite cu multă grijă, au oglindit aspecte concrete și interesante din experiența profesorilor de matematică. Dar, datorită faptului că participanții la sesiune nu au cunoscut din timp tematica lucrărilor și n-au putut, din această cauză, să se pregătească temeinic pentru discuții, acestea s-au desfășurat nemulțumitor.

Este regretabil că problema politehnizării în predarea matematicii nu a constituit tema unei lucrări prezentate în cadrul secției.

Seriozitatea cu care au fost abordate unele probleme în lucrări a reflectat preocuparea permanentă pe care o au mulți profesori și învățători pentru îmbunătățirea activității metodice și științifice.

Subiectele lucrărilor prezentate în secția de științe naturale au fost în general bine alese. Lucrările au reușit să convingă pe participanți că o justă organizare a predării științelor naturale are o mare importanță în înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice și cu deprinderile practice necesare pentru aplicarea acestor cunoștințe.

Tov Margareta Mosneaga, profesoară la școala medie nr. 2 din Ploești, a trezit prin lucrarea sa interesul pentru reînnoirea materialului din muzeele școlare, conform noilor cerințe în predare. Lucrarea tovarășului Ioan Bernic, profesor la școala medie din Blaj, a făcut cunoscute o serie de procedee interesante în legătură cu dezvoltarea interesului și a dragostei elevilor pentru creșterea și îngrijirea animalelor. Întocmită după un plan sistematic, lucrarea tovarășului Emil Neamțu, profesor la școala medie din Orăștie, a ridicat problema prezentării unui material nou la lecțiile de recapitulare, cu ajutorul experiențelor.

Referatul tovarășului I. C. Lăzărescu, profesor la școala de 7 ani din comuna Titești, cu aproape 30 de tabele și schițe anexe, a oglindit o bună organizare a activității practice pe parcela experimentală. Era necesar, însă, ca lucrarea să arate și metodele de muncă, nu numai realizările.

★

În secția de geografie au fost expuse trei lucrări, care s-au bazat pe un bogat material concret: „Lucrări cu caracter topografic ce se pot face cu elevii clasei a V-a", „Cum am organizat munca pe terenul geografic" și „Contribuții la folosirea dictării geografice". Discuțiile purtate aici au dovedit puternicul interes al profesorilor pentru metodica predării geografiei, pentru legarea cunoștințelor de practică.

Profesorii au ascultat cu interes realizările tov. Gh. Breharu, profesor la școala medie nr. 2 din Gherla, cu privire la realizarea terenului geografic, prin utilizarea mijloacelor locale, precum și cele împărtășite participanților de către tov. Bujor Vulcu, profesor la școala medie din Orăștie, în legătură cu asigurarea însușirii conștiente a cunoștințelor de geografie.

★

Lucrările prezentate în secția de limba rusă s-au referit la probleme actuale ale predării: înlăturarea greșelilor în exprimarea orală și scrisă a elevilor, mijloacele de prevenire a acestora etc. Profesorii de limbă rusă au discutat pe larg aceste probleme, prezentate în lucrările tov. E. Krau, profesor la școala medie nr. 2 din Gherla și Ludmila Vidrașcu, profesoară la școala medie nr. 1 din Lugoj.

Ceea ce a fost deosebit de valoros în lucrările prezentate a fost faptul că s-au bazat pe experiența proprie, pe o atentă și amănunțită observare a faptelor, care au fost analizate și sistematizate în vederea găsirii unor soluții practice imediate.

Discuțiile s-au desfășurat în general la un nivel corespunzător, contribuind la lămurirea unor probleme importante ale predării limbii ruse în școlile noastre.

★

Cele două lucrări prezentate în secția pentru problemele învățămîntului preșcolar au tratat problema formării deprinderilor de muncă independentă la copiii preșcolari. Lucrarea tovarășei Cornelia Mihăltan, din Hunedoara, a prezentat multe exemple bine alese, dar n-a cuprins o fundamentare științifică a problemei, n-a situat-o în ansamblul de activități care stau la îndemîna educatoarei. Din această cauză lucrarea — care de altfel n-a fost lipsită de calități — a avut mai curînd aspectul unui referat prezentat la cercul pedagogic.

Cea de a doua lucrare, prezentată de tov. Ștefania Alexandrescu, din Craiova, a avut un caracter mai teoretic, căutînd să explice unele cauze și să tragă concluzii teoretice.

Desfășurarea lucrărilor în secția educatoarelor a scos la lumină un fapt: în viitor, temele pentru lecturile pedagogice privind educația preșcolară trebuie delimitate mai precis, alegîndu-se din vastitatea unei probleme numai unele laturi, care, la rîndul lor, să fie mai precis localizate asupra unei vîrste anumite, asupra unei grupe de copii, în așa fel încît să nu se prezinte numai generalități.

Problemele educative au trezit un interes deosebit

La sesiunea centrală a lecturilor pedagogice, problemele educative s-au discutat și în ședința plenară și în secția problemelor generale de învățămînt.

Lucrările prezentate în plenară au tratat problemele educative mai puțin decît ar fi fost necesar. Singura lucrare care s-a ocupat direct de probleme educative a fost lucrarea „Cum îmi educ copiii", prezentată de tov. V. Popa, profesor din Fălticeni. Autorul a pus în discuție educația copiilor în familie în toată complexitatea ei, pe baza experienței personale în educarea a trei copii: două fete și un băiat. Plecînd de la fapte concrete, tov. Popa a subliniat, rînd pe rînd, greșeala alintării în familie, necesitatea antrenării copiilor la munca în gospodărie, importanța exemplului educativ al comportării părinților, al raporturilor dintre ei, poblemele educării voinței și spiritului de inițiativă, ale dezvoltării orizontului cultural și științific și ale conștiinței cetățenești. Nici problema coeducării copiilor de sex opus nu a scăpat tov. Popa, ca și mult discutata problemă a educării copilului unic.

Rodnică și plină de prețioase învățăminte a fost de asemenea experiența prezentată de tov. A. Butoi, instructor superior de pionieri la o școală medie din Craiova, a cărui lucrare a înfățișat contribuția organizației de pionieri la rezolvarea sarcinilor educative. Ridicîndu-se împotriva „pîngăreților" și a celor care cer „rețete", tov. Butoi a arătat importanța cunoașterii condițiilor de trai, a particularităților de vîrstă și individuale ale elevilor, a organizării regimului zilnic, a închegării colectivului de elevi, precum și rolul educativ al adunărilor tematice, al excursiilor și vizitelor la locurile de muncă.

Ar fi fost bine ca în ședința plenară să se prezinte și o lucrare care să înfățișeze experiența unui diriginte sau a unei școli în munca de propagandă pedagogică în rîndurile părinților și să aducă în discuție problemele atît de importante ale muncii pedagogului cu familiile elevilor.

În secția problemelor generale de învățămînt munca educativă a fost dezbătută mai pe larg și sub aspecte mai variate decît în plenară; aici s-a discutat despre munca dirigintelui pentru închegarea colectivului de elevi, despre formarea disciplinei conștiente, despre învățămîntul mix[illegible] conținutul orei educative, despre contribuția activității în afară de clasă și extrașcolară la educația comunistă a elevilor etc.

În lucrarea prezentată de tov. Caludi în legătură cu munca dirigintelui pentru închegarea colectivului de elevi au fost temeinic analizate elemente de bază ale acestei munci — și anume, cunoașterea elevilor și rolul activului clasei — părăsindu-se astfel metoda folosită în majoritatea cazurilor, aceea de a trata problema „în general".

Lucrarea prezentată de tov. E. Popescu, în legătură cu stimularea continuă a interesului conștient pentru lecție, deși a abundat în considerații teoretice, a ridicat totuși o problemă însemnată căreia se pare că încă nu i s-a dat atenția cuvenită: rolul educativ al activității fizice și sportului. Referatul a păcătuit însă prin aceea că a încercat să îmbrățișeze prea multe aspecte — disciplina conștientă, închegarea colectivului, participarea activă și conștientă la lecție, contribuția organizației de pionieri etc., fără a avea posibilitate să le adîncească.

Realizări deosebit de frumoase și mult material faptic au cuprins cele două lucrări care au tratat despre rolul educativ al activității în afară de clasă și extrașcolare. Și acestea au încercat însă să îmbrățișeze prea multe laturi ale problemei în dauna analizei temeinice a faptelor.

Multe dintre problemele prezentate în lucrările privitoare la munca educativă ar fi suscitat discuții mai largi și un schimb de experiență mai valoros dacă s-ar fi prezentat în plenară.

Munca școlilor pentru minoritățile naționale

La sesiunea centrală a lecturilor pedagogice, cadrele didactice din școlile minorităților naționale au participat cu șase lucrări: trei dintre acestea s-au ocupat de problema predării limbii materne (două de limba maghiară și una de limba germană), iar celelalte trei au analizat problema predării limbii române în școlile cu limbile de predare maghiară, germană și tătară.

A trezit un viu interes în rîndurile participanților la sesiune materialul intuitiv variat, original și executat în foarte bune condiții de tov. Herta Wilk, învățătoare la școala de 7 ani cu limba de predare germană din Prejmer, raionul Stalin. De asemenea, din lucrarea prezentată de tov. Eteika Bartha, învățătoare la școala de 7 ani nr. 1 cu limba de predare maghiară din Tîrgu Secuiesc, Regiunea Autonomă Maghiară, participanții la sesiune au putut cunoaște rezultatele unei munci stăruitoare, roadele unei bogate experiențe în aplicarea metodei fonetice analitico-sintetice. Tov. Emil Giurgiu, profesor la școala de 10 ani cu limba de predare germană din Sighișoara, analizînd în lucrarea sa problema predării limbii române în școlile pentru minoritățile naționale în perioada preabecedară, a dat indicații prețioase cu privire la însușirea lexicului limbii române. Lucrările prezentate în secția minorităților naționale au lămurit și unele chestiuni importante privind activitatea cercurilor de limbă și literatură, precum și o serie de alte probleme.

Este însă regretabil faptul că participarea la sesiune a învățătorilor și profesorilor care predau în școlile din București pentru minoritățile naționale a fost slabă.

Lucrările secției pentru minoritățile naționale a sesiunii centrale a lecturilor pedagogice au arătat din parteă participanților o grijă deosebită pentru îmbunătățirea muncii lor prin cunoașterea și aplicarea experienței înaintate.

Concluzii

Lucrările primei sesiuni centrale a „Lecturilor pedagogice" au constituit un pas înainte pe drumul antrenării masei largi a învățătorilor și profesorilor la munca de cercetare științifică. Ele au dovedit că cei care muncesc în școală pot aduce un aport substanțial la îmbogățirea teoriei și practicii pedagogice. Activitatea de fiecare zi cu elevii, străduința de a da o rezolvare tot mai bună problemelor noi pe care le ridică la fiecare pas viața școlilor, îi duce pe mulți dintre pedagogi la înțelegerea mai largă, mai completă a sarcinilor lor și la descoperirea căilor, a metodelor cu ajutorul cărora să le poată îndeplini cu mai mult succes.

Lucrările prezentate la sesiune, ca și discuțiile, au dovedit că învățămîntul nostru își poate pune nădejdi mari în cadrele sale, că el dispune de forțe serioase.

Entuziasmul, încrederea și rîvna cu care au pornit la munca de cercetare pedagogii noștri trebuie ajutate să crească mereu, printr-o îndrumare plină de grijă. Institutul de științe pedagogice are importanta sarcină de a orienta pas cu pas această activitate a învățătorilor și profesorilor, antrenînd la ea mereu noi și noi oameni, trezindu-le interesul pentru probleme cît mai variate, cît mai importante și mai actuale pentru învățămîntul nostru.

În cadrul sesiunii actuale, unele probleme — ca educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, colaborarea pedagogilor cu părinții, educația estetică a elevilor etc.—au fost prea puțin sau chiar deloc tratate. Este necesar ca pedagogii cu experiență bogată să pășească cu curaj la studierea și tratarea unor astfel de teme, pentru a ajuta școlile să muncească mai bine în această privință.

Sesiunea actuală a scos la lumină sarcinile viitoare nu numai în ce privește problemele care trebuie să preocupe pe participanții la lecturi, dar și în ce privește felul de a cerceta și a prezenta aceste probleme. S-a constatat că o serie de lucrări n-au constituit o cercetare științifică propriu-zisă, n-au pornit de la studierea unor probleme din viața școlii cu scopul de a ajunge la concluzii teoretice și practice, ci au expus doar fapte, fără a trece de aici la concluzii științifice și uneori fără a se arăta nici metodele folosite, procedeele proprii care au dus la rezultatele prezentate.

Concluziile care s-au tras în fiecare secție și apoi la încheierea lucrărilor în cadrul ședinței plenare au subliniat bogatele și valoroasele învățăminte ale primei sesiuni centrale a lecturilor pedagogice. Rezultatele primei sesiuni îndreptățesc încrederea în succesele tot mai mari pe care le va obține învățămîntul prin această însemnată formă de activitate a cadrelor didactice.

Pentru îmbunătăţirea muncii sindicale în învăţămînt

Insemnări de la conferinţele sindicale raionale

Activitatea profesională în discuţia membrilor de sindicat

Analizînd activitatea profesională a membrilor de sindicat, darea de seamă prezentată la conferinţa sindicală raională a lucrătorilor din învăţămînt din Bîrlad a menţionat că îndeplinirea planului de şcolarizare şi asigurarea frecvenţei regulate a tuturor elevilor au permis pedagogilor să obţină rezultate bune în munca lor. Nivelul acestei munci s-a ridicat datorită alcătuirii minuţioase a planurilor lecţiilor, folosirii materialului didactic, îmbunătăţirii metodelor de predare. S-au citat o serie de cadre didactice evidenţiate în munca la catedră. O descriere mai amănunţită a activităţii pionierilor şi şcolarilor pe parcela experimentală a casei de pionieri a arătat importanţa aplicării în practică a cunoştinţelor dobîndite la lecţii şi interesul pe care-l stîrnesc în rîndul elevilor asemenea lucrări. Excursiile iniţiate de organizaţiile sindicale din şcoli, vizitele la expoziţii, vizionarea filmelor, au ajutat de asemenea la îmbunătăţirea procesului de învăţămînt, au dat o bază concretă predării cunoştinţelor. La şcoala medie nr. 1 şi la şcolile de 7 ani nr. 3 şi 4 s-au folosit larg diafilmele, graficele, tablourile sinoptice. Organizaţiile sindicale din şcoli au luptat totodată împotriva supraîncărcării şi rămînerii în urmă a elevilor; s-au dat consultaţii şi s-au ţinut meditaţii suplimentare pentru ajutorarea elevilor.

Darea de seamă a arătat, însă, că lipsa de preocupare a unor organizaţii sindicale faţă de activitatea profesională a membrilor lor a făcut posibile planificări formale, lecţii abstracte, slăbirea şi, pe alocuri, încetarea corectării temelor lucrate acasă de elevi. La unele şcoli s-au produs anomalii în planificarea lucrărilor scrise dîndu-se cîte trei şi patru în aceeaşi zi. Orarul şcolii medii nr. 3 nu respectă întrutotul principiile pedagogice, supraîncărcînd elevii în unele zile.

Darea de seamă a consemnat unele forme de propagandă profesională organizată de sindicat ca asistenţele cadrelor didactice la lecţiile colegilor, într-ajutorarea celor de aceeaşi specialitate etc. De asemenea au fost organizate rodnice consfătuiri de producţie. Uneori însă temele acestor consfătuiri n-au fost cele mai importante şi actuale. Sindicatul i-a ajutat pe membrii cuprinşi la cursurile de perfecţionare întocmind bibliografii şi procurîndu-le lucrările necesare, intervenind pentru descărcarea lor de unele sarcini. Cu toate aceste înlesniri, mulţi dintre cei înscrişi la aceste cursuri lipsesc de la conferinţele-lecţii. Există încă un număr ridicat de cadre didactice, în special dintre tineri, care nu participă la şedinţele cercurilor pedagogice.

Din discuţiile ce au urmat a reieşit că activitatea profesională a cadrelor didactice din oraşul Bîrlad n-a fost îndrumată suficient de vechiul comitet. Tocmai de aceea darea de seamă n-a putut analiza pe larg toate aspectele importante ale acestei activităţi, pe unele limitîndu-se doar să le treacă în revistă.

N-a fost trecută cu vederea nici lipsa aprecierii autocritice adînci a activităţii vechiului comitet în faţa acestor deficienţe serioase.

Tov. Gh. Gîlcă, profesor de fizică la şcoala medie nr. 1, a cerut ca noul comitet să ajute cadrele didactice în cunoaşterea amănunţită a problemelor politehnizării în vederea rezolvării în condiţii cît mai bune a acestor probleme.

După cum a recunoscut preşedintele vechiului comitet sindical orăşănesc Bîrlad, tov. Al. Copceac, comitetul n-a dus o muncă colectivă strînsă, nu toţi membrii colectivului au participat la acţiunea acestuia (de exemplu tov. Maria Ceantin, secretara comitetului). Din cauza slăbirii activităţii sindicale în unele şcoli directorii au trecut peste atribuţiile organizatorilor sindicali, în special cînd a fost vorba de propunerile pentru premieri. Indrumarea şi controlul venite de la C.C. al S.M.I. au fost foarte slabe; o singură dată în acest an un activist al C.C. al S.M.I. a venit în oraş şi a făcut instructaj cu comisia culturală a comitetului local.

In faţa noului comitet sindical, ales pentru întregul raion Bîrlad, stau sarcini complexe şi serioase. De efortul şi capacitatea membrilor lui de a sezisa la timp şi a munci cu răspundere la soluţionarea problemelor ce se ivesc, de străduinţa de a antrena în activitatea lui un număr cît mai mare de cadre didactice, depinde îmbunătăţirea îndrumării membrilor de sindicat în vederea ridicării continue a muncii instructiv-educative.

G. VARZARU

Realizările organizaţiilor din raionul Brăneşti

Despre conferinţa sindicală a muncitorilor din învăţămînt din raionul Brăneşti se pot spune multe lucruri bune. Referatul prezentat a fost cuprinzător, munca organizaţiilor sindicale a fost analizată în spirit critic şi autocritic, ceea ce a oferit o largă bază de discuţii. Majoritatea vorbitorilor s-au pronunţat cu competenţă asupra problemelor sindicale, au vorbit despre succesele obţinute, au dezvăluit lipsurile, au spus deschis ceea ce-i doare.

In centrul discuţiilor au stat trei probleme principale: activitatea cadrelor didactice pentru îmbunătăţirea procesului de învăţămînt, munca social-culturală desfăşurată în rîndurile ţărănimii muncitoare, grija organelor sindicale pentru asigurarea unor condiţii cît mai bune de viaţă şi de muncă pentru membrii de sindicat.

S-a arătat astfel că, acordînd cadrelor didactice un ajutor calificat prin munca de îndrumare şi control, organizaţiile sindicale de bază din comunele Fundeni, Afumaţi, Brăneşti, Străuleşti, Cătruneşti etc. au contribuit la îndeplinirea planului de şcolarizare, la realizarea unei bune frecvenţe, la încheierea cu rezultate bune a trimestrului I. Organizatori sindicali ca tov. Ion Bucă din Brăneşti, Gabriela Popescu din Fundeni, Teodor Petcu din Cernica şi alţii au acordat o atenţie deosebită organizării schimbului de experienţă, muncii metodice în şcolile respective, bunei funcţionări a cercurilor pedagogice.

S-au obţinut o serie de succese şi în munca social-culturală desfăşurată în rîndurile ţărănimii muncitoare. Astfel, cadrele didactice din comunele Străuleşti, Fundeni, Cătruneşti au adus o mare contribuţie la lămurirea ţăranilor muncitori asupra avantajelor unirii lor liber consimţite în întovărăşiri şi gospodării colective. Mulţi învăţători şi profesori desfăşoară o activitate intensă la căminele culturale, în colectivele de conferenţiari, sînt lectori la cercurile agrozootehnice, organizatori şi conducători ai brigăzilor artistice de agitaţie, ai corurilor şi echipelor de dansuri. Invăţătorii din comuna Cătruneşti au antrenat în munca culturală întreg tineretul satului Lilieci. In comunele Vasilaţi, Bălăceanca, Pîrlita, membrii de sindicat au organizat echipe artistice, prezentînd programe bogate la şezătorile duminicale şi pregătind piese de teatru cu care vor participa la cel de al IV-lea concurs al echipelor de amatori.

Subliniind succesele obţinute, delegaţii la conferinţă n-au trecut însă cu vederea nici lipsurile care au existat în munca sindicală. Pe bună dreptate tov. N. Banu, directorul şcolii elementare din comuna Găneasa, a subliniat slaba preocupare a unor organizaţii sindicale faţă de îmbunătăţirea conţinutului muncii instructiv-educative şi de culturalizare. De multe ori, a spus tov. Banu, activitatea sindicală a constat doar în strîngerea cotizaţiilor, în citirea articolelor din ziare şi prelucrarea formală a unor materiale pedagogice.

Ca urmare a lipsei de preocupare a comitetului sindical raional mixt pentru problemele de învăţămînt — a spus tov. Ecat. Bordeiaşu, organizatoarea grupei sindicale de la şcoala din comuna Pasărea — viaţa organizaţiilor sindicale s-a desfăşurat în multe cazuri la întîmplare, fără plan de muncă. De asemenea, n-a existat suficientă preocupare pentru cunoaşterea şi popularizarea experienţei înaintate.

Participanţii la discuţii au arătat că o serie de organizaţii sindicale n-au cunoscut greutăţile unor membri de sindicat în aprovizionarea cu alimente, cu lemne, în obţinerea loturilor individuale şi n-au intervenit la organele locale pentru înlăturarea la timp a acestor greutăţi.

Propunînd pentru a fi aleşi în noul comitet sindical raional pe tovarăşii cei mai cinstiţi şi capabili, conferinţa a arătat că aceştia vor trebui să dea mai multă atenţie activităţii profesionale, să cunoască, să popularizeze şi să generalizeze cele mai bune metode de muncă ale membrilor de sindicat, veghind la ridicarea permanentă a nivelului profesional, politic şi ideologic al membrilor de sindicat, la îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă şi de muncă ale acestora. O sarcină de bază a noului comitet va trebui s-o constituie îndrumarea muncii politico-culturale a cadrelor didactice privind transformarea socialistă a agriculturii.

Conferinţa a cerut noului comitet sindical raional să organizeze cu regularitate adunări sindicale pe grupe şi să prezinte periodic dări de seamă.

P. FRUCHTER

Mai multă preocupare pentru condiţiile de muncă şi de viaţă ale pedagogilor

Muncitorii din învăţămînt din raionul Balş şi-au ales de curînd noul comitet sindical raional. Conferinţa sindicală raională, care a ascultat şi dezbătut darea de seamă cu privire la activitatea fostului comitet orăşenesc al muncitorilor din învăţămînt din oraşul Balş ca şi cea a organizaţiilor sindicale de bază din raion, a adoptat, după alegerea noului comitet raional, o hotărîre menită să ducă la ridicarea nivelului activităţii organizaţiilor sindicale, la orientarea acestora spre rezolvarea celor mai importante sarcini care revin muncitorilor din învăţămînt din acest raion.

Un loc de frunte în dezbaterile conferinţei l-au ocupat, cum de altfel era şi firesc, problemele îmbunătăţirii procesului de învăţămînt şi dezvoltării activităţii social-culturale a învăţătorilor şi profesorilor. Dezbaterile conferinţei au scos în relief hotărîrea pedagogilor din raionul Balş de a lupta neobosit pentru aplicarea hotărîrilor partidului şi guvernului, de a-şi aduce contribuţia lor la eforturile întregului popor pentru traducerea în viaţă a directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R.

In perioada pregătirii şi desfăşurării alegerilor sindicale în organizaţiile sindicale de bază ale muncitorilor din învăţămînt, învăţătorii şi profesorii din raionul Balş au iniţiat şi desfăşurat numeroase acţiuni privind îndeplinirea planului de şcolarizare, ridicarea nivelului procesului de învăţămînt, dezvoltarea activităţii culturale în rîndurile ţărănimii muncitoare etc. Realizări frumoase în această privinţă au obţinut organizaţiile sindicale de la şcolile din comunele Pirşcoveni, Morunglav, Bobiceşti.

Participanţii la conferinţa sindicală şi-au exprimat satisfacţia faţă de măsurile partidului şi guvernului cu privire la îmbunătăţirea condiţiilor lor de viaţă şi de muncă. In conferinţă au fost totodată criticate atitudinile de birocratism şi lipsă de răspundere ale unor organe locale în ceea ce priveşte aprovizionarea cu lemne a cadrelor didactice şi asigurarea lor cu locuinţe corespunzătoare.

Tov. Mircea Nicolaescu, delegat la conferinţă din partea organizaţiei sindicale de la şcoala din Bobiceşti, a arătat că în cursul acestui an cadrele didactice din organizaţia sindicală respectivă nu au fost încă aprovizionate cu lemne de foc. Acelaşi lucru l-au spus şi tov. Ion Mercuţ de la şcoala din Pirşcoveni, Ion Nicolaescu de la şcoala din Rusăneşti şi alţii.

Delegaţii la conferinţă au cerut noului comitet să pună capăt felului defectuos de distribuire a locurilor la odihnă şi cură. Tovarăşul Vasile R. Ilie, delegat la conferinţă din partea organizaţiei sindicale de bază din comuna Morunglav, a arătat că învăţătorii şi profesorii de la periferia raionului sînt neglijaţi în trimiterea la băi şi odihnă. Noului comitet i s-a cerut să respecte instrucţiunile C.C. al S.M.I. care prevăd ca propunerile pentru trimiterea la odihnă şi băi să se facă în organizaţiile sindicale de bază, avîndu-se în vedere şi activitatea profesională şi cultural-socială a solicitanţilor.

Atît în darea de seamă cît şi în discuţii s-a cerut noului comitet sindical raional să urmărească urgentarea construirii localului şcolii medii din oraşul Balş, actualul local fiind necorespunzător.

O justă atitudine au luat în conferinţă acei tovarăşi care au cerut organelor sindicale să nu mai permită supraîncărcarea excesivă cu sarcini a cadrelor didactice. Aceasta afectează de altfel însăşi calitatea procesului de învăţămînt. Tovarăşul Mircea Nicolaescu a arătat, de pildă, că pe lîngă că este învăţător şi director de şcoală, mai are următoarele sarcini permanente: director de cămin cultural, responsabil de cerc pedagogic, responsabil al cursurilor A.V.S.A.P. — precum şi o serie de sarcini periodice.

Noului comitet sindical i s-a cerut să se ocupe îndeaproape şi de felul în care se acordă asistenţă medicală cadrelor didactice bolnave. Unii tovarăşi au arătat că există încă personal sanitar care solicită recompense pentru tratamentul pe care statul nostru de democraţie populară îl oferă gratuit tuturor oamenilor muncii. Conferinţa a cerut să se ia atitudine şi faţă de unele cadre didactice lipsite de răspundere, care, pentru a-şi rezolva diferite interese personale, simulează îmbolnăviri, ca şi faţă de medicii care acordă cu uşurinţă concedii unor asemenea „bolnavi". Astfel de concediu a primit, de pildă, prof. Jeanne Marie Brînduşoiu, la care întîrzierile şi lipsurile nemotivate de la şcoală au devenit un obicei.

Hotărîrea conferinţei sindicale raionale a pus în faţa noului organ sindical al muncitorilor din învăţămînt din raionul Balş, pe lîngă sarcini menite să sprijine pe membrii de sindicat în activitatea lor profesională şi cultural-educativă, şi cerinţa de a acorda mai multă grijă traducerii în viaţă a hotărîrilor partidului şi guvernului cu privire la îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi viaţă ale cadrelor didactice. Tovarăşa Tudoriţa Vasilescu, preşedinta noului comitet sindical raional al muncitorilor din învăţămînt din raionul Balş, a asigurat conferinţa că noul comitet se va călăuzi în activitatea sa după hotărîrea adoptată.

C. RADOI

INFORMAŢIE

La Universitatea „Al. I. Cuza" din Iaşi se va ţine concurs pentru ocuparea postului de profesor la disciplina „geografie economică" — catedra de geografie de la Facultatea de ştiinţe naturale-geografie.

Cererile se depun la rectoratul Universităţii „Al. I. Cuza" din Iaşi, Calea 23 August nr. 11, în termen de o lună de la data prezentei publicaţii. Cererile vor fi însoţite de următoarele acte:

a) autobiografie;

b) copie de pe diploma de examen de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;

c) copie de pe diploma de doctor sau de candidat în ştiinţe;

d) copie de pe atestatul de profesor.

e) certificat de caracterizare a activităţii profesionale, eliberat de instituţia în care candidatul îşi are locul de bază al activităţii sale;

f) memoriu de activitate, semnat de candidat;

g) un număr din lucrările ştiinţifice ale candidatului.

Concursul va avea loc în ziua de 15 mai 1957.

NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE

Domnul Dulles a ridicat steagul

Diplomaţia americană îşi pune mari speranţe în actuala conferinţă N.A.T.O. Incă la sosirea lui la Paris secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., d-nul Dulles, recunoscînd puternicele contradicţii dintre aliaţii atlantici, a declarat: „Trebuie să găsim cu orice preţ modalitatea de a îngropa divergenţele dintre noi..."

Misiunea secretarului Departamentului de Stat este extrem de delicată. Raporturile dintre S.U.A. şi partenerii lor minori sînt, după cum se ştie, cele dintre călăreţ şi cal, iar „călăreţul" nu e dispus cîtuşi de puţin să slăbească chingile în care îşi ţine strînşi „prietenii". După cît se vede, în ultimul timp, mai ales în ceea ce priveşte situaţia din Orient, S.U.A. fac tot ce le stă în putinţă pentru a submina poziţiile Angliei şi Franţei şi a le înlătura din această parte a lumii, precum şi pentru a specula dificultăţile economice ale celor două state provocate de agresiunea lor împotriva Egiptului.

Dar misiunea e misiune şi dl. Dulles a fost trimis s-o îndeplinească, după propria-i mărturisire, „cu orice preţ". Ceea ce nu vrea să mărturisească secretarul Departamentului de Stat este faptul că „preţul" nu numai că trebuie să fie plătit în dolari, dar cei care îl vor suporta sînt „prietenii" S.U.A., partenerii lor minori, chemaţi să facă totul pentru „a îngropa divergenţele" dintre ei şi S.U.A.

Ciudată unitate! Deşi nu o va mărturisi niciodată, dl. Dulles este de aceeaşi părere. Stau mărturie propriile-i metode cu care vrea să refacă şi să menţină „solidaritatea atlantică".

Să amintim una dintre aceste metode. Presa americană a făcut multă zarvă în jurul ei. Este vorba de „o nouă doctrină" pe care Dulles a transportat-o de la Washington la Paris. Esenţa acestei „doctrine", după cum relatează corespondentul ziarului „New York Times", dl. Reston, poate fi exprimată în următoarele cuvinte: „Legătura dintre Washington, Londra şi Paris faţă de primejdia comunistă".

Sub denumirea de „o nouă doctrină" diplomaţia americană flutură din nou steagul vechi, zdrenţuit al „anticomunismului". De ce au nevoie imperialiştii americani să înalţe din nou un astfel de steag? De ce se străduiesc ei astăzi să ascundă în spatele denumirii de „o nouă doctrină" vechile lozinci despre „primejdia comunistă", despre „lupta împotriva comunismului" etc.?

Politica S.U.A. faţă de partenerii lor din „comunitatea ţărilor libere" este o politică imperialistă. Acest lucru îl simt din ce în ce mai puternic capitaliştii din Anglia, Franţa şi celelalte state atlantică, care se văd obligaţi să desfăşoare o politică dictată de imperialiştii americani. Insuşi Guy Mollet a recunoscut zilele trecute că „în momentul de faţă în Franţa există resentimente adînci împotriva unor forme ale politicii americane". Tonul preşedintelui Consiliului de Miniştri al Franţei a fost destul de moderat. Cercurile diriguitoare americane ştiu aceasta. Ele cunosc însă bine părerile capitaliştilor din statele pe care le înrobesc, după cum cunosc şi părerile maselor populare din aceste ţări condamnate la rolul de pioni docili ai dictatorilor americani. Mai puţin delicaţi decît dl. Guy Mollet, muncitorii francezi, englezi, italieni, precum şi alte forţe democratice din ţările europene cotropite de americani şi-au exprimat cu o deosebită claritate părerile despre aceştia, strigîndu-le în repetate rînduri: „căraţi-vă acasă".

Steagul anticomunismului este folosit de imperialiştii americani pentru ca la adăpostul lui să înfăptuiască aservirea şi jefuirea ţărilor satelite. Speculînd lozincile despre „primejdia comunistă" ei încearcă să producă dezorientare şi confuzie în aceste ţări, să-i sperie pe creduli cu „pericolul comunist" şi să distragă în felul acesta atenţia de la politica lor de cotropire.

In spatele acestui steag se ascund, de asemenea, intenţiile agresive ale imperialiştilor americani, politica lor provocatoare faţă de Uniunea Sovietică şi celelalte ţări socialiste. Flecărind în mod demagogic despre dragostea lor de libertate, de pace şi colaborare internaţională, o serie de politicieni burghezi din occident nu încetează să vorbească despre „agresivitatea" statelor socialiste, despre „pericolul comunist". Sub masca „apărării Occidentului" cercurile guvernante americane calomniază Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară şi urzesc planuri agresive.

Venind la Paris ca purtător al steagului „anticomunismului" Dulles are pretenţia că a adus cu el „o nouă doctrină". In realitate secretarul Departamentului de Stat se găseşte în situaţia celui care vrea să „vîndă castraveţi grădinarului". Fie că şi-a bănuit partenerii — în primul rînd diplomaţii francezi şi englezi — de o slabă ţinere de minte, fie că el însuşi suferă din acest punct de vedere, Dulles le vorbeşte de „o nouă doctrină" celor care au stat la leagănul ei încă la sfîrşitul primului război mondial.

Cercurile diriguitoare ale Franţei burgheze, îmbătate de victoria repurtată în război, au fost cele dintîi care au fluturat steagul „anticomunismului". Uitînd parcă faptul că aliaţii se întruniseră pentru a elabora tratatul de pace cu Germania, mareşalul Foch a propus în ajunul Conferinţei de la Versailles amînarea tuturor problemelor care se aflau la ordinea zilei şi începerea unei campanii militare împotriva Rusiei Sovietice. Iar dl. Dulles le vorbeşte astăzi guvernanţilor Franţei, dîndu-şi aere de originalitate, despre „noua doctrină". Nu este lipsit de interes să i se amintească secretarului de Stat al S.U.A. că animatorii faimoasei „campanii a celor 14 state" împotriva Rusiei Sovietice au fost cercurile diriguitoare din Anglia. Cum li se poate vorbi atunci imperialiştilor englezi despre „noua doctrină", domnule Dulles?

Cît de nouă este doctrina „anticomunismului" se vede cu toată claritatea şi din faptul că întreaga politică a lui Hitler şi a complicilor lui a fost mascată sub perdeaua de fum a luptei împotriva comunismului. Sub steagul „anticomunismului" a fost hrănit fascismul, s-a realizat întregul program al cotropirilor fasciste, s-a instaurat monstruoasa „ordine nouă" în Europa, la adăpostul privirilor binevoitoare ale politicii de neintervenţie a puterilor occidentale.

După cum se ştie, Hitler, purtătorul de pe atunci al acestui steag piratâresc, a sfîrşit-o rău. Trubadurii „anticomunismului" n-au dispărut însă. Steagul căzut din mîinile lui Hitler a fost ridicat, peticit şi înălţat de pretendenţii americani la dominaţia mondială.

Sub steagul anticomunismului imperialiştii americani s-au avîntat în faimosul „război rece", au desfăşurat falimentara politică „de pe poziţii de forţă", au creat blocuri militare agresive. La adăpostul zarvei cu privire la „pericolul comunist" cercurile conducătoare americane împing cu încăpăţînare lumea spre un nou război.

In limbajul imperialiştilor americani tot ceea ce este menit să apere şi să întărească pacea în lume, să apere independenţa şi libertatea popoarelor, să pună frîu agresorilor, să asigure succesul mişcării de eliberare naţională, să mărească eficacitatea luptei partidelor comuniste din ţările capitaliste este etichetat drept „uneltiri ale comunismului", drept „maşinaţii sovietice".

Viaţa a dovedit însă cît de şubredă este o astfel de politică. Eforturile statelor iubitoare de pace, în frunte cu Uniunea Sovietică, eforturile popoarelor au determinat în ultimii ani o anumită destindere în relaţiile internaţionale. Dezgustate de politica „de pe poziţii de forţă", de lozincile „anticomunismului" popoarele au impus cercurilor conducătoare din occident, în frunte cu cele americane, să accepte rezolvarea pe cale paşnică a unor importante probleme internaţionale litigioase.

Ultimele evenimente internaţionale au determinat o puternică ascuţire a contradicţiilor dintre aliaţii atlantici. „Unitatea" lor — şi aşa şubredă — a fost serios zdruncinată. Ridicarea din nou a steagului anticomunismului în aceste împrejurări are drept scop să contribuie la restabilirea unităţii atlantice, la întărirea şubredului edificiu al politicii externe agresive a S.U.A. şi a aliaţilor lor. Mascarea acestui scop în spatele denumirii de „noua doctrină" dovedeşte teama imperialiştilor americani de opinia publică internaţională, încercarea lor de a ascunde faptul că în lipsă de alte mijloace eficace trebuie să recurgă la o politică deja compromisă.

Adevărul îşi face însă totdeauna drum spre lumină. Oamenii cinstiţi din toate colţurile lumii îşi dau seama că „noua doctrină" nu poate avea alt viitor şi nu poate da alte rezultate decît acelea la care au ajuns Hitler şi acoliţii săi care şi-au desfăşurat întreaga lor politică sub steagul „anticomunismului".

I. DRAGU

Dezvoltarea învăţămîntului în Coreea

de Han Ser Ia
ministrul Invăţămîntului al R.P.D. Coreene

După eliberare, în Republica Populară Democrată Coreeană s-a desfăşurat, în decursul celor 5 ani de construcţie paşnică, o muncă intensă pentru lichidarea urmelor monstruoasei moşteniri lăsate de colonialiştii japonezi în domeniul culturii şi pentru transformarea radicală a învăţămîntului public. Puterea populară a desfiinţat vechiul sistem de învăţămînt, care prevedea criterii de castă, a înfiinţat un sistem de învăţămînt întemeiat pe principiile democraţiei populare şi a deschis larg porţile şcolilor pentru fiii celor ce muncesc, îndepărtaţi în trecut de la învăţătură.

S-a dezvoltat într-un ritm rapid reţeaua instituţiilor de învăţămînt de toate gradele şi a început să se desfăşoare pe scară largă munca de construire a şcolilor. Astfel, în 1949, numărul şcolilor medii crescuse, în comparaţie cu perioada dinainte de eliberare, de 22 ori, numărul elevilor din şcolile elementare crescuse de 1,7 ori, iar al celor din şcolile medii de 24 ori; aproape toţi copiii de vîrstă şcolară fuseseră cuprinşi în şcoli.

Au fost schimbate în mod radical şi conţinutul şi metodele învăţămîntului. In conştiinţa copiilor s-au înrădăcinat concepţia ştiinţifică despre lumea înconjurătoare şi despre societate, dragostea neprecupeţită pentru patrie şi pentru popor. Esenţialul în metodele de predare a devenit însuşirea conştientă a cunoştinţelor şi dezvoltarea multilaterală a personalităţii umane.

In toate colţurile ţării au fost înfiinţate şcoli fără frecvenţă şi cursuri pentru oamenii muncii. Astfel, în 1949 mai mult de 2.300.000 de analfabeţi deveniseră ştiutori de carte.

Unul dintre cele mai importante succese ale învăţămîntului din ţara noastră după eliberare l-a constituit pregătirea noilor cadre naţionale. După eliberare, datorită grijii neobosite a puterii populare, în partea de nord a Republicii s-au deschis 15 instituţii de învăţămînt superior, printre care Universitatea „Kim Ir Sen" (este necesar să se arate că pînă la eliberare aici nu exista nici un singur institut de învăţămînt superior), precum şi un mare număr de şcoli tehnice. In anul 1949, numărul studenţilor din instituţiile de învăţămînt superior ajunsese la 12.000, iar numărul elevilor din şcolile tehnice întrecuse de 36 ori numărul dinainte de eliberare al elevilor acestor şcoli.

Creşterea impetuoasă şi dezvoltarea învăţămîntului public au fost întrerupte însă de agresiunea armată a imperialiştilor americani şi a complicilor lor — clica lui Li Sin Man. Chiar din primele zile ale războiului profesorii şi elevii au susţinut fierbinte chemarea partidului: „Totul pentru victoria în război", s-au ridicat ca unul la lupta pentru nimicirea duşmanului. Schimbînd pana pe puşcă, zeci de mii de profesori şi elevi au luptat eroic împotriva duşmanului şi au realizat fapte nemuritoare.

Cînd a sosit ziua grea a retragerii strategice vremelnice a Armatei Populare Coreene, copiii noştri, educaţi în spiritul unui înalt patriotism, au organizat detaşamente de tineri partizani şi au luptat pînă la moarte împotriva duşmanului.

Războiul a adus cu sine greutăţi şi încercări nemaiintîlnite. Ca rezultat al bombardamentelor barbare ale duşmanului, aproape 70% din localurile de şcoală au fost transformate în ruină. Un mare număr de profesori plecase pe front. Neîntreruptele şi barbarele bombardamente din aer şi de pe mare, efectuate de imperialiştii americani, au creat un pericol permanent pentru frecventarea şcolilor. Intr-o astfel de situaţie neînchipuit de grea s-a desfăşurat munca didactică în timpul războiului.

Neluînd în seamă această situaţie grea, Partidul Muncii din Coreea şi Guvernul Republicii au luat o serie întreagă de hotărîri menite să asigure ca învăţătura copiilor să nu se întrerupă nici un minut. In acelaşi timp cu evacuarea şcolilor, în raioanele care nu erau expuse pericolului se construiau şcoli subterane. In oraşele şi raioanele de pe litoral, expuse îndeosebi bombardamentelor şi tirului înverşunat, copiii se împărţeau în grupe de cîte 5—8 elevi şi se dispersau în locuri ferite. Profesorii treceau de la grupă la grupă şi îşi desfăşurau în acest fel lecţiile. Invingînd toate piedicile, Guvernul Republicii a organizat tipărirea manualelor şi a dat alocaţii pentru rechizitele necesare învăţămîntului.

Din prima zi a războiului, Partidul Muncii din Coreea şi Guvernul Republicii au arătat o grijă deosebită apărării copiilor. Pentru copiii patrioţilor ucişi şi pentru orfani au fost înfiinţate case de copii, şcoli-internate etc. Numeroşi tineri au fost trimişi la studii în Uniunea Sovietică şi în alte ţări prietene.

Clădirea şcolii medii nr. 1 din Phenian, reconstruită de curînd.

Trebuie să spunem că în lupta împotriva duşmanului şi a greutăţilor de tot felul am dobîndit un lucru valoros: războiul a arătat elevilor chipul agresorilor în toată urîciunea lui monstruoasă; copiii au înţeles cît de scumpă ne este patria şi cum trebuie s-o apărăm. In toate şcolile elevii au fost educaţi în spiritul unei înalte conştiinţe patriotice, au fost învăţaţi să înfrunte orice greutăţi, li s-au dezvoltat curajul, îndrăzneala, bărbăţia şi spiritul de disciplină.

Ajutorul dezinteresat primit din partea Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară, ca şi prietenia strînsă dintre popoarele coreean şi chinez, cimentată în timpul luptei comune juste împotriva agresorilor străini — toate acestea au constituit pentru copiii noştri cel mai bun exemplu de internaţionalism proletar.

Terminînd în mod victorios războiul patriotic de eliberare, poporul coreean a păşit din nou la construcţia paşnică. In faţa lucrătorilor din învăţămînt s-a pus o sarcină urgentă: să refacă într-un timp scurt utilajul şcolar distrus de război şi nu numai să ridice munca didactică pînă la nivelul dinainte de război, dar şi s-o dezvolte mai departe. Statul a repartizat pentru construcţia şcolilor noi mari investiţii de capital. La doi ani după încheierea armistiţiului, în Coreea fuseseră construite în total peste 19.000 de săli de clasă. In şcolile de toate gradele munca a reînceput cu o nouă energie. Incă la începutul anului 1955, numărul total al elevilor atinsese nivelul dinainte de război, iar în şcolile medii depăşise acest nivel. Mulţumită succeselor obţinute, în anul şcolar 1956 — 1957 a devenit posibilă introducerea învăţămîntului elementar obligatoriu, a cărui realizare se începuse mai demult, dar care fusese întreruptă de război.

Partidul Muncii din Coreea şi Guvernul Republicii au acordat o deosebită însemnătate, după război, formării cadrelor tehnice. Imediat după război s-au deschis patru institute tehnice şi economice. Odată cu aceasta, unele şcoli medii complecte au fost transformate în şcoli tehnice. Au fost create şcoli tehnice de doi ani pentru absolvenţii şcolilor medii.

Războiul înverşunat care a durat trei ani nu numai că ne-a adus pagube materiale, dar a avut o influenţă negativă şi asupra calităţii pregătirii noilor cadre. De aceea, la cel de al III-lea Congres al Partidului Muncii din Coreea au fost menţionate neajunsurile în munca învăţămîntului în perioada trecută şi au fost trasate sarcinile de viitor îndreptate spre îndeplinirea construcţiei socialiste. La Congres au fost ridicate problemele principiale cu privire la ridicarea nivelului de cunoştinţe şi a nivelului metodelor de învăţămînt în şcolile de toate gradele, la strîngerea legăturilor materialului de învăţămînt cu tradiţiile istorice şi culturale ale poporului nostru şi cu situaţia actuală, la întărirea contactului şcolilor cu producţia, la ridicarea necontenită a nivelului politic şi profesional al cadrelor didactice, la îmbunătăţirea conducerii de partid şi administrative a muncii şcolilor.

Acum, în instituţiile de învăţămînt de toate gradele se duce o luptă hotărîtă pentru lichidarea rămăşiţelor ideologiei burgheze. Se desfăşoară o muncă intensă pentru revizuirea programelor de învăţămînt. Au fost luate o serie de măsuri îndreptate spre stabilirea unei legături mai strînse a şcolii cu producţia. Se desfăşoară pregătirile pentru ca elevii şcolilor medii să poată primi cunoştinţe elementare de tehnică. Multe şcoli au şi dobîndit succese în această acţiune.

Cel de al III-lea Congres al partidului a propus ca în anii primului cincinal 1957—1961 să se traducă în fapt sistemul învăţămîntului general obligatoriu de 7 ani. Realizarea acestui sistem constituie un nou jalon în revoluţia culturală din ţara noastră.

Drumul pe care îl urmează învăţămîntul public din ţara noastră este strîns legat de istoria luptei slăvitului Partid al Muncii din Coreea în ultimii zece ani. Lucrătorii din învăţămîntul public din ţara noastră merg cu fermitate înainte spre minunata zi de mîine, pe drumul trasat de Partidul Muncii din Coreea, întruchiparea nădejdilor poporului, forţa lui organizatoare şi îndrumătoare.

Bibliografie

Vor apare curînd

I. GHICA — Opere — vol. I (Col. Clasicii romîni) E.S.P.L.A.
I. GHICA — Opere — vol. II (Col. Clasicii romîni) E. S. P. L. A.
AL. RUSSO — Scrieri alese (Col. Biblioteca pt. toţi). E.S.P.L.A.
DOBROGEANU GHEREA — Studii critice — vol. I (Col. Clasicii romîni) E.S.P.L.A.
DOBROGEANU GHEREA — Studii critice — vol. II (Col. Clasicii romîni) E.S.P.L.A.
I. CREANGĂ — Dănilă Prepeleac. Ed. tineretului.
M. SADOVEANU — Opere — vol. VII, E.S.P.L.A.
P. DUMITRIU — Cronică de familie — vol. I, II, III, E.S.P.L.A.
M. MIHALACHE — O viaţă de om, Ed. tineretului.
I. ŞERBU — Izgonirea din rai, E.S.P.L.A.
PAVEL DAN — Scrieri alese, E.S.P.L.A.
T. G. MAIORESCU — Călătorie prin vreme (reportaj) Ed. tineretului.
C. CHIRIŢĂ — Cireşarii (Col. „Cutezătorii"). Ed. tineretului.
L. FULGA — Eroica — vol. I (Oameni fără glorie), Ed. tineretului.
AUREL RĂU — Focurile sacre, E.S.P.L.A.
TOLLAS IULIA — Rînduială, ajutor, Ed. tineretului.
I. POPESCU-GOPO — Ghiţă Purceluşu, Ed tineretului

Conferinţă

Cabinetul metodic pentru învăţămîntul profesional şi tehnic din Bucureşti organizează luni, 17 decembrie a.c., orele 18, în localul cabinetului, o conferinţă a tov. Mihai Botez, profesor la Institutul politehnic, despre „Curentele matematicii contemporane şi sarcinile ce revin învăţămîntului tehnic".

RECTIFICARE

In articolul „Răspundem la întrebările cititorilor" apărut în nr. 400 al „Gazetei învăţămîntului" din 7 decembrie a.c. în coloana a 2-a, aliniatul 4, se va citi în loc de „tensiunea minimală", „tensiunea nominală"; în aliniatul 6, aceeaşi coloană, în loc de „dispozitivul pentru avansul diafilmului", se va citi „dispozitivul pentru avansul filmului"; în coloana 3-a aliniatul 4, în loc de „20 g ulei", se va citi „20 g clei".

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti Piaţa Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 402 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 21 decembrie 1956

Cei mai buni fii ai poporului propuși candidați ai F.D.P.

Regimul nostru democrat-popular este puternic, de neînvins, prin sprijinul nelimitat al maselor, prin unitatea de nezdruncinat dintre partid, guvern și popor. Temelia de granit a puterii populare este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. Împreună cu clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, intelectualitatea legată de popor sprijină cu toate forțele sale puterea populară, slujește cu devotament lupta nobilă a poporului pentru înflorirea patriei, pentru dezvoltarea economiei și culturii. Un nesecat izvor al forței puterii noastre populare îl constituie relațiile de colaborare și prietenie frățească statornicite între poporul romîn și minoritățile naționale din patria noastră. În fruntea luptei poporului a stat și stă eroica noastră clasă muncitoare condusă de partidul ei marxist-leninist.

O puternică mărturie a unității de nezdruncinat a poporului muncitor în jurul partidului și guvernului o constituie propunerile de candidați pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

De la un capăt la altul al țării, în numeroase orașe și sate, au avut loc, începînd de la 15 decembrie, mari adunări cetățenești în care au fost propuși candidați ai Frontului Democrației Populare pentru alegerile de la 3 februarie 1957. Într-o atmosferă de entuziasm general, cetățenii patriei noastre au propus drept candidați pentru alegerile de deputați în forul suprem al puterii noastre de stat pe cei mai buni fii ai poporului, în frunte cu conducătorii partidului și guvernului.

Poporul nostru a propus din rîndurile sale pe cei mai buni fii ai săi, oameni al căror devotament nemărginit față de cauza socialismului l-a verificat în focul luptei, oameni care slujesc cu credință patria, oameni pe care îi urmează cu fidelitate neabătută.

Cînd în marea sală a complexului C.F.R. „Grivița Roșie" cei aproximativ 5000 de muncitori, tehnicieni, ingineri, învățători și profesori, funcționari, gospodine și alți cetățeni din cartier își manifestau prin urale nesfîrșite, prin ropote de aplauze și aclamații puternice bucuria ca tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej să fie candidatul circumscripției lor electorale, circumscripția nr. 30 „Grivița Roșie", ei exprimau bucuria tuturor oamenilor muncii din patria noastră. Numele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R, este scump poporului nostru. El este indisolubil legat de partid, de lupta împotriva regimului burghezo-moșieresc, împotriva dictaturii fasciste și a războiului, de lupta pentru victoria insurecției armate de la 23 August 1944, pentru instaurarea regimului de democrație populară, pentru construirea socialismului, de munca neobosită pentru continua întărire a Partidului Muncitoresc Romîn, forța conducătoare a poporului în lupta pentru socialism și pace.

Nestăvilită a fost bucuria poporului nostru și la aflarea veștii că în circumscripția electorală nr. 11 — „23 August" a fost propus candidat un alt fiu devotat al clasei muncitoare, un vechi luptător pentru fericirea poporului, unul din încercații conducători ai partidului, tovarășul Chivu Stoica, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne.

Cu aceeași bucurie și satisfacție cetățenii patriei noastre au propus drept candidați ai Frontului Democrației Populare pe tovarășii dr. Petru Groza, Gh. Apostol, Emil Bodnăraș, Iosif Chișinevschi, Miron Constantinescu, acad. Mihail Sadoveanu, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Petre Borilă și alți conducători încercați ai partidului și guvernului.

Alături de conducătorii partidului și guvernului au fost propuși candidați în alegeri muncitori și țărani fruntași, savanți, cadre didactice, scriitori, artiști, oameni care prin munca lor de slujire a poporului și-au cîștigat stima, prețuirea și încrederea alegătorilor. Eroii Muncii Socialiste Ștefan Lungu și Dumitru Arjan, acad. prof. dr. C. I. Parhon și Traian Săvulescu, învățătoarea Maria Ionescu, strungarul inovator Alexandru Chiru, inginerul agronom Constanța Banu, președintele de gospodărie colectivă Grigore Constantin și alții sînt oameni a căror activitate multilaterală îi situează printre cei care se bucură de marea încredere a alegătorilor, oameni care au participat activ la opera de construire a socialismului și care sînt hotărîți să meargă mai departe cu fermitate pe acest drum luminos.

Adunările în care s-au făcut propunerile de candidați pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională s-au desfășurat peste tot sub semnul întăririi continue a unității dintre partid, guvern și popor. Participanții la adunări au manifestat cu entuziasm pentru partid, pentru guvern, pentru conducătorii partidului și guvernului, oameni ieșiți din rîndurile poporului și devotați cauzei sfinte a poporului — construirea socialismului.

Poporul nostru muncitor și-a manifestat în aceste zile cu o deosebită forță hotărîrea lui de neclintit de a consolida regimul de democrație populară, de a sprijini partidul și guvernul în eforturile pentru întărirea continuă a economiei naționale în vederea ridicării neîncetate a nivelului de trai al celor ce muncesc. Oamenii muncii sînt hotărîți să facă din alegerile de la 3 februarie 1957 o nouă victorie a puterii noastre populare, o victorie a socialismului și a păcii.

Munca practică a elevilor

Numeroase școli din raionul Sighet au luat măsuri pentru a introduce în activitatea lor elemente de politehnizare. Astfel, la școala medie nr. 1 „Filimon Sîrbu" din Sighet au luat ființă două ateliere școlare, unul de tîmplărie și altul de lăcătușerie. Uneltele și sculele necesare au fost procurate în cea mai mare parte cu ajutorul părinților elevilor. Un ajutor prețios în înzestrarea acestor ateliere l-au dat de asemenea întreprinderile „Comraiprod" și „Ilie Pintilie", precum și școala profesională metalurgică din localitate.

Elevii din clasele V—VII ale școlii „Filimon Sîrbu" execută în orele de activitate practică în ateliere, sub conducerea maiștrilor-instructori, diferite obiecte de uz casnic: închizătoare pentru geamuri, minere pentru uși, cuiere, scaune etc.

Mulți profesori se preocupă de dezvoltarea deprinderilor practice ale elevilor. Astfel, profesorul de fizică Bogdan Pauliuc, ajutat de laborantul școlii, execută cu elevii din ultimele clase lucrările pentru instalarea unui electromotor, a unui polizor electric etc.

Și la școala medie nr. 2 cu limba de predare maghiară din Sighet se acordă multă atenție introducerii elementelor de politehnizare. Aici s-a instalat un laborator foto și s-au luat măsuri pentru înființarea unui atelier.

Cadrele didactice de la școala din satul Vereșmort, raionul Sighet, au organizat un atelier de tîmplărie și lăcătușerie. Uneltele necesare acestui atelier au fost donate de părinții elevilor. Vizitînd atelierul rămîi plăcut impresionat de istețimea elevilor care, cu mîinile lor îndemînatice, confecționează scăunele, cuiere mici, fărașe, cîrlige, diferite jucării și un bogat material didactic.

Frumoase realizări în domeniul politehnizării învățămîntului s-au obținut și la casa pionierilor din Sighet. Pionierii din cercul micilor constructori execută aeromodele, propulsoare, navomodele, bărci cu pînze și diferite obiecte de uz casnic.

Membrii cercului de fizică învață să instaleze un telefon, o sonerie și să construiască un aparat de radio. Cei de la cercul de croitorie învață să coasă la mașină, să tricoteze și să execute diferite cusături artistice pe pînză.

PETRE LENGHEL IZANU

„ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI"

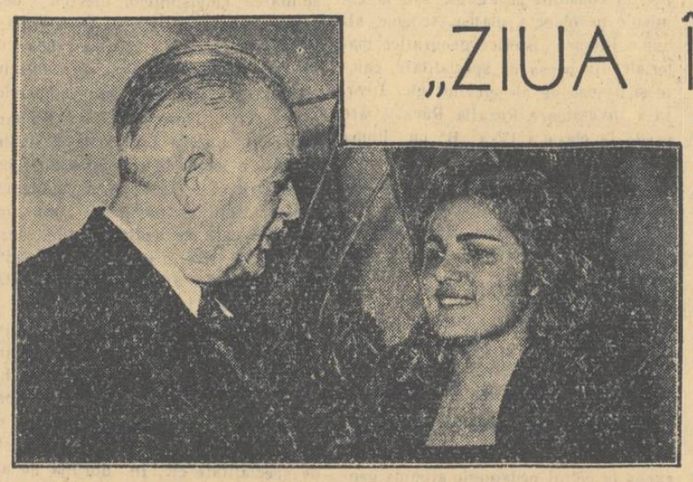

Cadrele didactice cu îndelungată experiență pedagogică s-au întîlnit cu tinerele cadre, discutînd probleme legate de însușirea măestriei pedagogice.

În clișeu: profesorul Nicolae Borcea, de vorbă cu învățătoarea Livia Geamănu care a terminat de curînd școala pedagogică.

La sfîrșitul săptămînii trecute, cadrele didactice din raionul Sibiu au participat la acțiunile organizate în cadrul „Zilei învățătorului". Pentru prima dată în țara noastră, comitetul sindical raional din Sibiu al muncitorilor din învățămînt, cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular raional și al comitetului raional ARLUS din Sibiu a organizat o astfel de sărbătorire. La această acțiune, deosebit de interesantă prin noutatea și conținutul programului, au participat aproape 800 de cadre didactice din raion și numeroși alți invitați, reprezentanți ai comitetului raional de partid, ai sfatului popular raional etc.

În deschiderea festivității cadrele didactice au fost salutate de președintele comitetului executiv al sfatului popular raional, tov. Tanko, după care, în numele comitetului raional al P.M.R., tov. Vasile Uilecan a vorbit despre activitatea pedagogică și socială a cadrelor didactice din raionul Sibiu. Vorbitorul a arătat că în anii regimului de democrație populară, ca urmare a permanentei griji a partidului și guvernului pentru educația tineretului și culturalizarea oamenilor muncii, în raionul Sibiu numărul cadrelor didactice — învățători, profesori și educatoare — a crescut apreciabil. Tovarășul Vasile Uilecan a vorbit apoi despre munca entuziastă a pedagogilor din raionul Sibiu. Multe cadre didactice din acest raion conduc cercuri și cursuri de învățămînt politic, aplică în viață, în munca lor didactică și culturală, învățătura marxist-leninistă, împletesc strîns teoria cu practica, ajută la transformarea socialistă a agriculturii. Munca din școală cu elevii se împletește pe zi ce trece tot mai mult cu munca culturală extrașcolară, desfășurată în rîndurile părinților elevilor și ale foștilor elevi, în rîndul țărănimii muncitoare. Se realizează frumoasa și nobila misiune pe care o are învățătorul, aceea de a stîrpi obscurantismul și înapoierea culturală, de a duce în masele cele mai largi făclia culturii și științei înaintate. Merită să fie scoasă în evidență inițiativa intelectualilor de la Șelimbăr care s-au angajat, cu toată puterea lor de muncă, în lupta pentru ridicarea culturală a comunei și pentru a crește din tinerii din comună oameni devotați cu trup și suflet poporului muncitor, patriei noastre, oameni devotați cauzei păcii, educați în spiritul patriotismului și al frăției între popoare, al dragostei nețărmurite față de Uniunea Sovietică. Inițiativa intelectualilor din Șelimbăr în frunte cu tov. Dobre Marin, directorul școlii,

Scriitorul Marcel Breslașu în mijlocul cadrelor didactice

a avut răsunet în întreg raionul: numeroase alte cadre didactice din raion au preluat inițiativa de la Șelimbăr, iar altele sînt în procesul organizării muncii pentru aplicarea ei.

Merită să fie reliefată și activitatea cadrelor didactice din Cristian, Rășinari și Săliște unde tov. Bogdan Ene, Ioan Iliuță și Aron Bogdan, desfă-

(Continuare în pag. 4)

Pregătiri pentru consfătuirile raionale privitoare la politehnizarea învățămîntului

Preocupările cadrelor didactice

Colectivul secției de învățămînt a raionului Tecuci a luat numeroase măsuri menite să asigure succesul consfătuirii raionale din ianuarie.

Cu prilejul analizei activității instructiv-educative pe trimestrul I, directorii tuturor unităților școlare au primit un instructaj amănunțit cu privire la întocmirea și trimiterea la timp a informărilor necesare pregătirii materialului pentru consfătuire. Tot cu acest prilej directorii au ascultat un referat cu tema „Perspectivele politehnizării învățămîntului în regiunea noastră", expus de tovarășa Eugenia Roșca, metodistă la cabinetul pedagogic regional. Referatul, conținînd exemple culese și din școlile raionului Tecuci, a fost în măsură să dea directorilor o orientare generală în problemele politehnizării.

Realizările obținute de către școlile din raionul Tecuci în direcția politehnizării au fost dezbătute și într-o consfătuire organizată de către comitetul raional U.T.M., în colaborare cu secția de învățămînt, la care au participat instructorii superiori de pionieri și unele cadre didactice. La aceastăconsfătuire tov. N. Nicolau, directorul școlii de 7 ani nr. 1 din orașul Tecuci, a prezentat referatul „Aportul organizației de pionieri la acțiunea de politehnizare a învățămîntului".

Colectivele care lucrează la redactarea referatelor ce vor fi prezentate în cadrul consfătuirii raionale folosesc, pe lîngă materialele sosite de la școli, și materiale culese prin sondaje de către organele de îndrumare și control ale secției raionale de învățămînt sau de către metodiștii cabinetului pedagogic raional. Secția de învățămînt depune o grijă deosebită pentru ca aceste referate să conțină un cît mai bogat material concret.

Preocuparea pentru succesul consfătuirii raionale a cuprins întreaga masă a cadrelor didactice. Unii responsabili de cercuri pedagogice, ca tov. Aurelia Cîrjeu, profesoară de științe naturale, Bella Rabinovici, profesoară de chimie, Emil Hîncu, învățător, și alții au știut să imprime în rîndul cadrelor didactice o preocupare permanentă pentru pregătirea în cît mai bune condițiuni a consfătuirii.

Cadrele didactice din raionul Tecuci întîmpină consfătuirea consacrată politehnizării învățămîntului cu noi succese în muncă. Merită a fi scoasă în evidență inițiativa tov. N. Tufescu, directorul școlii medii nr. 2 din Tecuci, care, sprijinit de colectivul pedagogic, de elevi și de părinți, a reușit să realizeze radioficarea întregii școli. Instalarea rețelei a fost efectuată de către elevii clasei a X-a „B" sub conducerea diriginteluiIon Oproiu.

ȘTEFAN TOMOZEI
șeful secției învățămînt a raionului Tecuci

Studiem activitatea pedagogilor

Și la secția de învățămînt a raionului N. Bălcescu din Capitală se desfășoară din plin pregătirile în vederea consfătuirii din ianuarie. Au fost constituite colectivele de redactare a

(Continuare în pag. 4-a)

LA CEA DE A 110-a ANIVERSARE

Aniversările sînt întotdeauna prilej de sărbătoare în viața școlilor, prilej de trecere în revistă a roadelor muncii și de hotărîre de a adăuga noi succese realizărilor obținute. Un asemenea prilej a avut zilele trecute și școala medie nr. 1 din Bîrlad care a serbat împlinirea a 110 ani de la înființarea „clasului real" al lui Gh. Roșca Codreanu, „clas" ce a constituit temelia actualei școli.

În clădirea școlii, sărbătorește împodobită pentru acest eveniment, au fost expuse într-una din săli cataloage ale nenumăratelor serii de elevi, deschise la paginile cu situațiile școlare ale unor oameni cunoscuți în cultura noastră: Al Vlahuță, V. Pîrvan, D. Bagdasar, G. Ibrăileanu, acad. Șt. Procopiu, acad. N. Profiri, acad. I. Nițulescu etc. Tot acolo se află anuare ale școlii din 1907, 1911, 1912, 1956; tabloul fondatorului, fotocopia după testamentul lui Gh. Roșca Codreanu, un tablou reprezentînd casa în care a funcționat „clasul real" al acestuia, fotografia clădirii, fotografii ale unor promoții, opere ale unor foști elevi (Vlahuță, Pîrvan etc.).

Festivitățile aniversării au avut loc la teatrul de stat din localitate. După cuvîntul de deschidere, rostit de tov. Gh. Musceleanu, președintele sfatului popular orășenesc Bîrlad, tov. Gr. Ionescu, directorul școlii, a salutat pe participanți și a făcut un scurt istoric al instituției pe care o conduce. În continuare a vorbit despre înzestrarea materială actuală a școlii și a menționat că ea face parte din școlile la care se experimentează anul acesta învățămîntul politehnic.

O vie impresie au făcut asupra adunării amintirile împărtășite de acad. P. Constantinescu-Iași, ministrul Cultelor, care în 1919—1920 a predat istoria la liceul „Codreanu" și a fost dirigintele clasei a VII-a.

Tov. C. Mincă, din Ministerul Învățămîntului, a anunțat înzestrarea de către minister a școlii sărbătorite cu un aparat de proiecție, cu diafilme și 100 de cărți și a adresat cadrelor didactice și elevilor îndemnul de a obține noi succese.

Din rîndul foștilor elevi au depănat amintiri dragi tov. Miltiade Filipescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., și scriitorul Ion Hobană.

În partea a doua a programului, elevii au prezentat un spectacol de cîntece, recitări și gimnastică.

Cu același prilej s-a constituit „Asociația foștilor elevi" cu scopul de a ține legătură cu școala și de a o sprijini.

G. VÂRZARU

IN ANII PUTERII POPULARE

Intreprinderea de material didactic

Intreprinderea de material didactic a Ministerului Învățămîntului este una din realizările regimului nostru de democrație populară, care manifestă cea mai mare grijă pentru asigurarea unui învățămînt intuitiv, strîns legat de practică. Intreprinderea are cîteva secții, fiecare dintre ele fiind dotată cu utilaj perfecționat.

Ținînd seama de perspectivele politehnizării învățămîntului, întreprinderea are în plan sortimente multe și variate, fapt care cere muncitorilor și tehnicienilor o pregătire corespunzătoare. Printre aparatele cele mai importante care se construiesc aici sînt: transformatorul școlar, pompa pneumatică, galvanoscopul școlar, mulaje anatomice, aparatul pentru demonstrat respirația plantelor, aparatul pentru demonstrarea fracțiilor ordinare, aparatul de gimnastică pentru preșcolari etc.

Să vizităm pe rînd cîteva din secțiile cele mai importante ale întreprinderii. Iată, de pildă, secția de strungărie. Aici, într-o hală spațioasă, cu o luminozitate perfectă sînt aliniate strungurile, rabotezele și celelalte mașini. Majoritatea muncitorilor de aici sînt utemiști care au obținut rezultate valoroase în întrecerea socialistă. Pot fi citați în această privință tovarășii Iulian Vescan, Gheorghe Bonea, Gheorghe Popescu și Tudor Brebeanu, care depășesc cu regularitate planul de producție.

În secția mulaje, se toarnă și se retușează anual mii de modele de corpuri omenești, cu organe demontabile. Și la această secție utemiștii sînt în fruntea întrecerii socialiste. Organizația U.T.M. din întreprindere se poate mîndri cu tineri ca Eugenia Avram, Ion Utale, Tinca Matei, Nicolae Vasile și Elena Ioniță.

În secția de mulaje preparatele sînt duse la secția pictură, unde sînt colorate. Nu e ușor să imprimi fiecărui organ al corpului omenesc culoarea lui naturală. Pentru aceasta trebuie să ai o anumită pregătire și mai cu seamă o experiență bogată. Dar cei ce muncesc în această secție sînt oameni pricepuți și își îndeplinesc bine sarcinile.

În secția pentru învățămîntul superior sînt construite aparate ca kimograful cu mecanism de ceasornic, etuva, termostată, ciurul vibrator, ultratermostatul, precum și lămpi de proiecție. Condusă de un colectiv de ingineri, această secție a obținut rezultate dintre cele mai frumoase. Este de remarcat faptul că aparatele produse aici au dovedit la experimentarea lor, o calitate superioară față de unele prototipuri străine ale aceleași materiale.

Pentru a crea condiții de viață cît mai bune muncitorilor care lucrează în întreprindere conducerea a amenajat o cantină modernă, instalații de băi cu dușuri, iar pentru stimularea muncitorilor fruntași se organizează periodic excursii gratuite în cele mai pitorești locuri ale patriei noastre.

GHEORGHE CURSARU

Manuale pentru elevii școlilor noastre

Ca urmare a condițiilor tot mai bune create de partid și guvern pentru dezvoltarea continuă a învățămîntului nostru, în anii puterii populare au apărut un număr deosebit de mare de manuale didactice, în tiraje necunoscute înainte în țara noastră. Astfel, între anii 1949 și 1956 au apărut 1478 de titluri de manuale didactice, într-un tiraj de 70.038.197 exemplare.

Ajutînd cadrelor didactice să-și organizeze mai bine munca de predare și elevilor să-și însușească cunoștințe temeinice, manualele școlare aduc o contribuție din cele mai însemnate la ridicarea permanentă a nivelului procesului de învățămînt.

Școala nouă din satul Babșa

Multă vreme a stăruit în sufletul țăranilor muncitori din satul Babșa, raionul Lugoj, dorința de a avea o școală nouă, încăpătoare. Regimul burghezo-moșieresc le lăsase moștenire o școală veche, dărăpănată, strîmtă și întunecoasă, dar orînduirea democrat-populară din țara noastră a creat condiții pentru înfăptuirea dorinței lor. Prin autoimpunere, țăranii muncitori din acest sat au construit clădirea unei școli noi. Construcția a început în aprilie 1955. Femei și bărbați, flăcăi și fete, în frunte cu comuniștii și utemiștii, au lucrat cu mult entuziasm.

De curînd a avut loc inaugurarea noii școli. Localul acesteia, spațios, și luminos, prevăzut și cu locuință pentru director, era împodobit ca de sărbătoare și-și aștepta oaspeții. Pe drumurile care duc la Babșa se vedeau venind, în ziua inaugurării, care cu locuitorii de prin împrejurimi ce se îndreptau grăbiți spre sat, întrecîndu-se care mai de care să vadă noul local. Pe lîngă oaspeții veniți din satele vecine, au sosit și reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, delegați din partea comitetului executiv al sfatului popular regional Timișoara și din partea comitetului raional de partid și a sfatului popular raional.

După festivitatea inaugurării, clasele școlii s-au umplut de mulțimea pionierilor și școlarilor dornici de a-și ocupa locurile în bănci. Unul dintre pionieri, abia ceva mai înainte de cît banca, a mulțumit partidului pentru că le-a creat condiții de învățătură de care nu s-au bucurat părinții lor și s-a angajat, în numele tuturor colegilor săi, că ei vor învăța cu și mai multă sîrguință, pentru a deveni folositori patriei.

CONSTANTIN NEGRUȚ
ION DAMINESCU

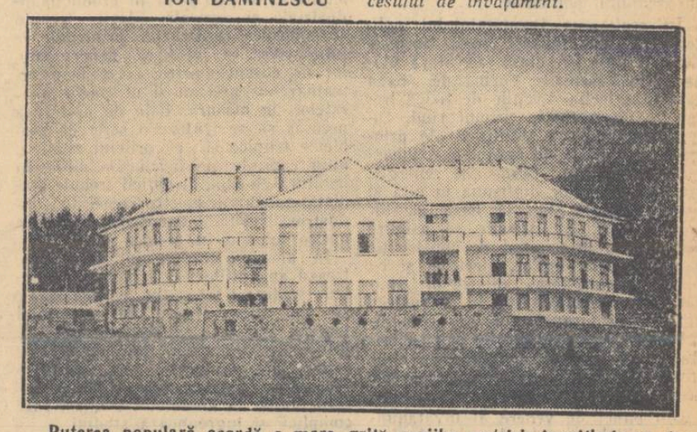

Puterea populară acordă o mare grijă copiilor patriei, îngrijindu-se de sănătatea lor, creîndu-le condiții tot mai bune de dezvoltare.

În clișeu: Pentru reconfortarea copiilor debili s-a amenajat la Săcele o școală specială, reconstruită de curînd, în care copiii plăpînzi au cele mai bune condiții de viață și învățătură.

Noi măsuri în vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă în școli și în instituțiile de învățămînt superior

Ordinul ministrului Învățămîntului cu privire la funcționarea claselor de elevi în învățămîntul de cultură generală — cursuri de zi

În vederea unei bune desfășurări a activității școlare;
Avînd în vedere dispozițiile H.C.M. nr. 3582/1953;
În temeiul art. 49 din Constituția Republicii Populare Romîne;
Ministrul Învățămîntului

DISPUNE:

1. Cu începere de la data de 14 ianuarie 1957, în toate școlile în care învățămîntul de zi se desfășoară în două serii, clasele I-IV vor funcționa dimineața, iar restul claselor, după amiază.

2. Secțiile de învățămînt ale comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, raionale și orășenești și direcțiile școlilor, vor lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prezentului Ordin.

Secțiile de învățămînt regionale vor raporta de executare Ministerului Învățămîntului — Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu și a educației preșcolare, pînă la data de 1 februarie 1957.

Prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Învățămîntului
MIRON CONSTANTINESCU

Ordinul ministrului Învățămîntului cu privire la durata vacanței de iarnă în învățămîntul de cultură generală, cursuri de zi și serale

În vederea asigurării odihnei și reconfortării elevilor;
Avînd în vedere dispozițiile Hotărîrii Consiliului de Miniștri nr. 3582—1953;
În temeiul art. 49 din Constituția Republicii Populare Romîne;
Ministrul Învățămîntului

DISPUNE:

1. Vacanța de iarnă a elevilor din învățămîntul de cultură generală, cursuri de zi și serale, începe în ziua de 29 decembrie după ultima oră de curs și durează pînă la 13 ianuarie inclusiv.

2. În perioada vacanței de iarnă, cadrele didactice vor participa la consfătuirile raionale privitoare la politehnizarea învățămîntului; după aceste consfătuiri, pînă la 13 ianuarie se vor pregăti individual în vederea reînceperii cursurilor trimestrului II al anului școlar.

3. Se anulează dispozițiile date prin Structura anului școlar, aprobată cu Ordinul ministrului Învățămîntului nr. 1434 din 9 august 1956, în ce privește vacanța de iarnă a elevilor din școlile de cultură generală.

4. Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu și a educației preșcolare și secțiile de învățămînt ale comitetelor executive ale sfaturilor populare vor lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prezentului Ordin.

Prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Învățămîntului
MIRON CONSTANTINESCU

Ordinul ministrului Învățămîntului privind modificarea planurilor de învățămînt în învățămîntul superior

În vederea îmbunătățirii calității învățămîntului, a bunei pregătiri a studenților pentru examene, a însușirii și adîncirii cunoștințelor;
În temeiul dispozițiilor H.C.M. nr. 3582-1953, privind organizarea și atribuțiile Ministerului Învățămîntului,
Ministrul Învățămîntului

DISPUNE:

1. Se desființează colocviile prevăzute în planurile de învățămînt în vigoare pentru anul universitar 1956-1957 la acele discipline la care sînt prevăzute pentru aceeași sesiune și examene. La disciplinele pentru care sînt prevăzute în planul de învățămînt lucrări practice (de laborator, atelier, stagii) se va susține o probă practică în sesiunea de examene, dîndu-se un singur calificativ pentru proba practică și examen.

2. La celelalte discipline pentru care nu sînt prevăzute în aceeași sesiune și colocvii și examene, colocviile vor fi susținute în ultimele 10 (zece) zile ale semestrului.

Tot în această perioadă, conducerile instituțiilor de învățămînt superior pot programa examene în presesiune, numai dacă numărul examenelor semestriale este mai mare de 4 (patru).

3. Conducerile instituțiilor de învățămînt superior vor lua toate măsurile necesare pentru asigurarea frecvenței regulate a studenților la toate formele procesului de învățămînt și în perioada prevăzută pentru susținerea colocviilor și a examenelor în presesiune.

Atît conducerile instituțiilor de învățămînt superior cît și cadrele didactice se vor preocupa ca examenele și colocviile să se desfășoare la un nivel înalt, asigurîndu-se o exigență sporită.

Examenul trebuie să reprezinte o verificare temeinică a cunoștințelor însușite de studenți, precum și a modului cum știu să lege teoria cu practica.

4. Modificările aduse planurilor de învățămînt prin prezentul ordin nu afectează Tabelele 2 B. de încadrarea personalului didactic pe anul universitar 1956-1957.

5. Direcția generală a învățămîntului superior va aduce la îndeplinire dispoziținnile prezentului ordin.

Prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Învățămîntului
MIRON CONSTANTINESCU

În acest număr

- Din experiența școlii sovietice (pag. 2-)
- Învățămîntul de cultură generală în atenția organelor de partid (pag. 3-a)
- Să se pună frîu provocatorilor! (pag. 4-a)

DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Munca creatoare a elevilor

Practica studierii matematicii în școală nu rezolvă pe deplin problema dezvoltării aptitudinilor creatoare ale elevilor, nu se sprijină suficient pe munca lor independentă.

Unii profesori obișnuiesc să antreneze inteligența elevilor numai la rezolvarea exercițiilor și problemelor gata date. Astfel, gîndirea elevilor se desfășoară în limitele strîmte ale unor exerciții determinate, alese cu grijă de alcătuitorii de probleme și exerciții.

Aceasta duce la o dezvoltare unilaterală a elevilor, la cunoștințe formale, superficiale, bazate numai pe legături exterioare.

Astfel de greșeli, ca de exemplu $2^3 \times 2^2 = 4^5$, $a^2+b^2 = (a+b)\ (a+b)$ etc sînt larg răspîndite în practica școlilor. Fac astfel de greșeli chiar și elevii care rezolvă foarte bine chestiuni mult mai complicate. Și aceste greșeli se înrădăcinează, pentru că școala nu se preocupă să le formeze elevilor o gîndire independentă, care să-i îndemne să vadă întotdeauna în expresiile și formulele matematice relațiile reciproce dintre mărimi, trecerea de la o formă la alta.

Am propus elevilor din clasele a VIII-a și a IX-a și a X-a ale uneia din școlile raionului nostru să răspundă în scris la cîteva probleme de acest fel: să se găsească două numere care să aibă ca cel mai mic multiplu comun numărul 480; să se alcătuiască o problemă rezolvabilă cu ajutorul unei ecuații de gradul I cu o necunoscută; să se alcătuiască un sistem de două ecuații de gradul I cu două necunoscute, așa încît soluția lui să fie $x=3$, $y=4$ etc. Răspunsurile juste n-au întrecut procentul de 30—40%.

Toți elevii știu să găsească cel mai mic multiplu comun a două numere, de pildă al numerelor 15 și 32. Dar nici unul nu-și poate reprezenta operația inversă — și anume, să găsească două numere care au ca cel mai mic multiplu comun numărul 480. În școală nu se studiază niciodată astfel de legături inverse. Elevilor nu li se propune să încerce să exprime ei înșiși, în limbaj matematic, legi reale ale lumii înconjurătoare.

Toate acestea ne fac să socotim că sînt necesare metode mai active de învățămînt; în special este necesară alcătuirea de către elevi a unor probleme și exerciții care să ducă la dezvoltarea gîndirii creatoare.

În predarea aritmeticii și algebrei în clasele V-VII eu cer întotdeauna elevilor, după formularea regulilor sau legilor, să dea exemple proprii și nu exemple din carte.

Studiind cu elevii clasei a VI-a formele înmulțirii și împărțirii prescurtate, eu includ literalmente la fiecare temă pentru acasă cerința ca elevii să găsească exemple proprii pentru fiecare regulă nouă sau pentru fiecare transformare nouă. Elevii s-au obișnuit cu aceasta și acum nu se tem să întîlnească în lucrările individuale sau de control astfel de probleme ca, de pildă, să reprezinte diferența pătratelor a două numere sub forma produsului a doi factori, să găsească un trinom avînd unul dintre termeni egal cu $2a^2b$ etc.

La studierea ecuațiilor nu stăruim numai asupra rezolvării ecuațiilor și problemelor date, ci și asupra alcătuirii însăși a unor probleme noi. Aceasta este foarte important. Alcătuind ecuații cu rădăcinile date, elevii trebuie să se sprijine în mod conștient pe proprietățile ecuațiilor, să le folosească sub aspecte noi. Aici elevul merge de la răspuns la ecuație, și nu de la ecuații date la răspuns, ca înainte.

Alcătuirea independentă a problemelor concrete stîrnește mult interes în rîndurile elevilor. Dar pentru aceasta trebuie să lucrăm serios cu ei, căci nu e vorba de un lucru simplu. Aici este nevoie de o muncă specială. În clasa a VII-a, înainte de a propune elevilor să alcătuiască ei înșiși probleme, eu le dau o explicație prealabilă asupra unei situații din viață, din care apoi se extrage problema.

„Să presupunem că Ivanov și Petrov pleacă de la stația Șipunovo la Barnaul, primul cu automobilul, al doilea cu trenul. Distanța este de 160 km. Vitezele medii reale sînt: pentru automobil de 25 km pe oră și pentru tren de 40 km pe oră. Înseamnă că Petrov călătorește 4 ore, iar Ivanov 6 ore și 24 minute".

Apoi, noi considerăm una din aceste date ca fiind necunoscută, căutată. În acest fel căpătăm problema.

Alcătuirea problemelor de către elevi îmbogățește metodica studierii celor mai grele teme de matematică.

Eu îi învăț pe elevi să vadă în ecuațiile cu coeficienți literali o întreagă „familie" de ecuații cu coeficienți numerici, avînd una și aceeași formă. Elevii înțeleg greu de ce unele ecuații nu admit soluții, deși altele, asemănătoare ca formă, admit rădăcini. Dar dacă le arăți cum pot ei înșiși să alcătuiască o ecuație care nu admite soluție ei pătrund repede în însăși esența problemei.

Alcătuirea ecuațiilor și a problemelor îi constrînge în fapt pe elevi să repete în mod complex materialul predat; ca le cere în același timp folosirea cunoștințelor din diferite capitole ale cursului, îi silește să caute în mod conștient relațiile între mărimile matematice.

P. ERDNIEV
profesor la școala din Șipunovo, regiunea Altai.

CRESCUT DE PUTEREA SOVIETICĂ

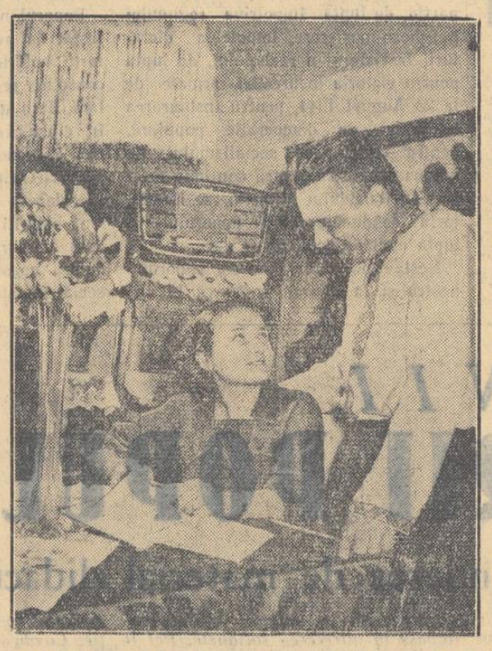

Profesorul Mihail Suhorucenko este acum un om în vîrstă. Crescut în colonia de copii „M. Gorki", el a fost în trecut elev al unei școli tehnice de agronomie. După absolvirea Institutului pedagogic, Mihail Suhorucenko a participat la Marele Război pentru Apărarea Patriei. Acum cîțiva ani, adunarea generală a colhozului „Jdanov" din raionul Lozovski, regiunea Harkov, l-a ales în unanimitate ca președinte al colhozului.

Chiar din primele zile de muncă președintele a acordat multă atenție copiilor colhozului. Aceștia, la rîndul lor, ajută bucuros colhoznicilor.

În clișeu: președintele colhozului și fiica sa Larisa, studentă la Institutul pedagogic din Harkov.

Brigada tinerilor constructori

Elevii tocmai se adunaseră în curtea din fața școlii, pentru a juca fotbal și volei, cînd se îndreptă spre ei directorul școlii, Gheorghi Trofimovici Trușin. Se legă o discuție.

— Ce-ar fi, băieți — spuse directorul — dacă ne-am lua angajamentul să construim un staul pentru colhoz?

Băieții susținură cu căldură această propunere.

Peste puțin timp, elevii din clasele mari ale școlii din Stanovo Kolodezski s-au îndreptat spre administrația colhozului și au propus să înceapă munca. Președintele, tov. Iakonciuk, i-a întîmpinat cu bucurie.

S-a organizat o brigadă de tineri constructori comsomoliști, în care au intrat 12 elevi. Băieții au curățit terenul unde urma să se construiască staulul pentru 100 de capete de vite, au săpat șanțurile pentru temelii.

Administrația colhozului „Malenkov" a premiat pe membrii brigăzii de constructori și pe alți elevi care au lucrat bine pe cîmpiile colhoznice cu 2000 de ruble și cu daruri valoroase.

G. IVANOV

RASPUNDEM LA ÎNTREBARILE CITITORILOR

INTREBARE: — Cum se poate asigura înțelegerea de către copiii din grupa mică a raporturilor cantitative dintre lucruri?

RASPUNS: — Din cauza insuficientei experiențe practice și din cauza numărului redus de cunoștințe pe care le-a dobîndit, pînă la 5 ani copilul nu are încă destule posibilități de a deosebi obiectele după însușirile acestora. Or, este știut că pentru a stabili un raport este nevoie să compari întotdeauna lucruri cunoscute. Mărimea, culoarea, forma sînt însă pentru copii noțiuni prea puțin diferențiate și de aceea nici individualitatea fiecărui obiect în comparație cu altele nu se poate contura precis. Aceasta este și una din cauzele pentru care el trebuie să învețe treptat să aprecieze cantitatea obiectelor.

Pe de altă parte, stabilirea unor raporturi presupune posibilitatea de a se desprinde însușirile obiectului ca atare și de a-l compara cu altele, pe baza unui singur criteriu de comparație, în cazul nostru cantitatea.

Acestea sînt punctele de plecare de la care pornim în stabilirea primelor raporturi cantitative între „un" obiect și mai „multe" obiecte.

Pentru a nu deruta pe copii, obiectul ca unitate, ca și grupul de obiecte la care a fost raportat vor fi la început de aceeași mărime și culoare. Mai tîrziu însă, pe măsură ce cunoștințele copiilor despre obiecte și însușirile lor principale se consolidează, comparațiile pot fi făcute și pe obiecte care diferă din punct de vedere al unora dintre însușirile lor.

După raportul „unu — mulți", copiii vor învăța numerele ca expresie a cantității. Înțelegerea raporturilor cantitative dintre obiecte constituie principala condiție pentru a forma la copii noțiunea de număr. Comparînd mai întîi grupa de obiecte care diferă din punct de vedere cantitativ — un obiect-multe obiecte, apoi, treptat, un obiect-două obiecte; două obiecte-trei obiecte (de același fel) — și după mai multe exerciții cu obiecte variate, se poate trece la comparații între grupuri egale de obiecte ale căror însușiri diferă. Pe rînd, se pot face comparații între numere egale de obiecte care se deosebesc după formă, mărime, culoare sau după simpla așezare în spațiu.

În felul acesta copiii vor înțelege că, indiferent de celelalte însușiri, cantitatea constituie o însușire a tuturor obiectelor.

Activitățile obligatorii, jocurile și viața de fiecare zi dau copiilor destule prilejuri să poată face comparații între obiecte, ei ajungînd astfel să înțeleagă cantitatea ca o însușire specială, separată de celelalte însușiri ale obiectelor.

Colțul pedagogic al școlii

În scopul unei mai bune organizări a muncii metodice, la începutul acestui an școlar, noi am luat hotărîrea de a organiza în școală un colț pedagogic.

Pe baza planului de muncă întocmit, treptat, treptat, camera destinată colțului pedagogic s-a îmbogățit cu un variat material didactic: planuri trimestriale de muncă, planuri de lecții, planurile lecțiilor deschise, referate prezentate de cadrele didactice în consiliul pedagogic sau la comisiile pe obiecte, planșe, scheme, albume literare, istorice, geografice, materiale din presa de specialitate, caiete și desene de ale elevilor etc. Tovarășa învățătoare Rozalia Rácz, care predă la clasa a IV-a „B" cu limba de predare maghiară, a expus aici caietul de planuri de lecții și un tablou sinoptic cuprinzînd părțile secundare de propoziție. Tovarășa învățătoare Otilia Spătaru, care lucrează cu clasa I-a „A", a expus la colțul pedagogic un desen mare, reprezentînd poziția corectă a elevului în bancă, precum și planșe cu literele și cifrele predate pînă acum. Tovarășele Ileana Magyari, profesoară de geografie, și Cornelia Marian, profesoară de limba română și istorie, au expus la colțul pedagogic albume geografice și literare, printre care un mare album închinat lui I. L. Caragiale, cuprinzînd fotografii, facsimile etc.

Referatele susținute în cadrul colțului pedagogic ne ajută să dezbatem și să lămurim multe din problemele actuale ale muncii noastre. În referatul intitulat „Dirigintele clasei — coordonatorul activității profesorilor care predau la clasa sa", tov. Ioan Popp, dirigintele clasei a VII-a „B", a arătat principiile care trebuie să stea la baza muncii noastre educative, atitudinea unitară pe care trebuie s-o aibă toți profesorii unei clase în aplicarea acestor principii. Tovarășul Gheorghe Mureșan, dirigintele clasei a VI-a, a ținut un referat despre experiența sa personală și rezultatele obținute de la începutul anului școlar și pînă în prezent. Tovarășii Ioan Krajnih și Otilia Spătaru, învățători care predau la clasa I-a, au prezentat la una din ședințele colțului pedagogic referatul „Activitatea învățătorului cu elevii clasei I-a și rezultatele obținute".

Activitatea desfășurată în cadrul colțului pedagogic contribuie mult la popularizarea experienței cadrelor didactice fruntașe. Tovarășul Gheorghe Mureșan, profesor de matematică, de exemplu, a ținut la clasa a VII-a o lecție de algebră, avînd ca scop consolidarea cunoștințelor elevilor despre fracții, iar tovarășul Ioan Popp a predat la clasa I-a „B" cu limba de predare maghiară lecția cu subiectul „Adunarea și scăderea numerelor pînă la 10". Tovarășa Otilia Spătaru a predat la clasa I-a „Sunetul și litera „A", o lecție de comunicare de noi cunoștințe. La discuțiile pe marginea acestor lecții au participat numeroși tovarăși care au arătat părțile pozitive și negative, precum și învățămintele pe care le-au tras ei din asistarea la aceste lecții.

Pentru o mai temeinică pregătire pedagogică a cadrelor școlii noastre la colțul pedagogic a luat ființă o bibliotecă. Ea cuprinde acum numeroase lucrări de pedagogie, metodică, opere ale pedagogilor sovietici, reviste de specialitate etc. În dorința de a-i stimula pe învățători și profesori să studieze în mod organizat și, totodată, pentru a le trezi interesul pentru studierea propriei lor experiențe, responsabilul cercului pedagogic i-a îndemnat să-și aleagă, din tematica lecturilor pedagogice, cîte un subiect de referat, la care să lucreze în tot cursul acestui an, iar la sfîrșitul anului școlar să-l prezinte în fața cadrelor didactice. Fiecare învățător sau profesor și-a ales subiectul care l-a interesat mai mult și pe care l-a găsit mai potrivit pentru clasa sau materia la care predă. Astfel, tov. Andrei Pruehner, director de studii, și-a ales subiectul „Conținutul și organizarea cercurilor și comisiilor pe obiecte în școală", Tovarășa Cornelia Marian și-a luat tema „Studierea istoriei locale în cadrul cursului de istorie", iar tov. Valeria Mureșan „Procedee de calcul oral la clasa a II-a". Cele mai bune referate vor fi propuse pentru viitoarea sesiune regională a lecturilor pedagogice.

Toate acestea au fost organizate în lumina instrucțiunilor date de Ministerul Învățămîntului în legătură cu activitatea metodică a cadrelor didactice. Ea se bazează, totodată pe însușirea, în mod creator, a experienței școlii sovietice și a colectivelor pedagogice fruntașe din țara noastră.

Activitatea metodică constituie pentru noi un mijloc eficace de ridicare a nivelului nostru profesional, de îmbunătățire a muncii instructiv-educative.

GHEORGHE SPATARU
director la școala de 7 ani din satul Băița, raionul Șomcuța Mare

Sesiune științifică

La Timișoara a avut loc, de curînd, prima sesiune a filialei Societății de științe istorice, filologie și folclor.

Cu acest prilej au fost prezentate lucrări științifice deosebit de interesante. Astfel, tov. Marius Moga, președintele filialei din Timișoara, a prezentat două lucrări: „Recentele săpături arheologice efectuate în raza orașului Timișoara" și „O scrisoare inedită a lui Victor Vlad Delamarina".

„Atitudinea populației germane în revoluția din 1848-1849 în Banat" este titlul lucrării prezentate în cadrul sesiunii de către tov. Johann Wolf.

Un colectiv de cercetători din Arad a prezentat un referat intitulat „Documente noi referitoare la răscoalele țărănești din județele Arad și Zărand în anul 1514".

În cadrul sesiunii au fost prezentate și alte lucrări care au fost primite cu viu interes. Expunerile au fost urmate de discuții animate, care au contribuit la lămurirea multora dintre problemele dezbătute.

D. VASILE

PRIMELE ÎNCEPUTURI

Problema politehnizării învățămîntului îi preocupă îndeaproape pe învățătorii și profesorii din școala noastră. Se acordă multă atenție efectuării lucrărilor practice în clasele I—IV. Elevii acestor clase execută diferite îndoituri de hîrtie, decupaj, împletituri din paie și diverse măsurători pe teren. Ei au colectat semințe de măr și păr pentru organizarea unei pepiniere, au întocmit frunzare și o planșă cu tot felul de semințe. Pentru a arăta elevilor cum se poate folosi energia apei, învățătorul clasei a IV-a a confecționat cu elevii moriști mecanice și pompe cu pistoane.

Întreprinderea „I. C. Frimu" din Fălticeni, care ne patronează, ne sprijină în introducerea primelor elemente de politehnizare. În cursul trimestrului I, elevii, însoțiți de învățători și profesori, au efectuat două excursii la această întreprindere. Ei au primit aici, din partea maiștrilor și a fruntașilor în producție, lămuriri asupra procesului de fabricație. Folosindu-se date din activitatea întreprinderii s-au alcătuit diferite probleme care au fost propuse elevilor spre rezolvare. De asemenea, pornind de la graficul de producție al întreprinderii, pe care l-au interpretat cu ajutorul profesorului, elevii clasei a VII-a au înțeles mai ușor cunoștințele privitoare la diagrame, la prezentarea grafică a dependenței dintre două mărimi direct proporționale.

Întreprinderea „I. C. Frimu" ne-a ajutat și cu materiale pentru lucrările de atelier, punîndu-ne la dispoziție placaj, șipci pentru hărți și planșe, clei, cuie, vopsea, pensule, carton, sîrmă pentru instalații de sonerii și instalații electrice, o menghină, pînze pentru bonfaier etc.

Școala noastră are un atelier de lemnărie; în prezent organizăm o sală de atelier pentru prelucrarea fierului la rece.

Elevii au lucrat pînă acum coșuri de hîrtie din placaj, lăzi pentru lemne, rame, vătraie pentru foc, fărașe, grătare pentru șters picioarele, au reparat și au instalat broaște la 20 de uși etc.

ȘT. CONSTANTINESCU
directorul școlii de 7 ani din comuna Rădășeni

ÎNVĂȚĂMÎNTUL POLITEHNIC ȘI PREDAREA FIZICII

Studierea fizicii în școala de cultură generală dă elevilor posibilitatea să cunoască proprietățile esențiale ale materiei și energiei precum și unele legi ale naturii, contribuind astfel la înarmarea lor cu concepția științifică despre lume și ajutîndu-i să înțeleagă cum sînt folosite legile naturii de către oameni în procesul de producție a bunurilor materiale. De aceea, sarcina profesorului de fizică nu este de a expune în mod abstract principiile fizicii; el trebuie să îmbine studiul fenomenelor și legilor fizice cu descrierea aplicațiilor lor practice în general și în producție în special, trebuie să-i înarmeze pe elevi cu deprinderi de a mînui unelte și mecanisme simple. De exemplu, inerția trebuie să fie ilustrată nu numai prin încovoierea corpului la pornirea sau oprirea unui vehicul, ci și prin aplicația ei în producție — de pildă, la învingerea punctului mort în mișcarea de rotație a vilbrochenului. Deci profesorul trebuie să exemplifice legile prin fenomene atît din viața înconjurătoare cît și din producție.

Cunoștințele de fizică formează, de asemenea, baza însușirii priceperilor și deprinderilor practice ale elevilor, care constituie un factor de seamă în învățămîntul politehnic.

În realizarea învățămîntului politehnic trebuie folosite toate formele de activitate în clasă, în afara clasei și extrașcolare. Forma de bază este însă lecția. Lecțiile de fizică trebuie să asigure, în primul rînd, cunoașterea bazelor științifice ale principalelor ramuri de producție, cunoașterea diferitelor forme de energie, transformarea lor dintr-una în alta și principiile care stau la baza acestor transformări. Ele trebuie să asigure cunoașterea principiilor de construcție a motoarelor termice, electrice și cu reacție, cunoașterea diferitelor aplicații ale electricității în industrie, agricultură, transporturi și comunicații. În cadrul lecțiilor de fizică elevii trebuie să capete cunoștințe de electrotehnică și să știe cum se folosesc acestea în radiotehnică și televiziune.

Din punct de vedere al învățămîntului politehnic este deosebit de important ca în predarea fizicii, cu prilejul studierii diferitelor legi fizice, să se scoată în permanență în relief diferitele aplicații în tehnică ale acestora. De pildă la studiul mișcărilor mecanice li se poate vorbi elevilor despre variația vitezelor la pornirea și oprirea motoarelor, despre mișcarea pe bandă rulantă, despre mișcarea de translație a cuțitului strungului și a piesei de raboteză. La fel, mișcarea de rotație se poate ilustra la strung prin mișcarea de rotație a piesei și de translație a cuțitului. Vorbindu-le elevilor despre mecanisme simple este necesar să le dăm în același timp noțiuni generale despre unelte, mașini, mecanisme. Cu prilejul studierii legilor privitoare la conservarea și transformarea energiei le putem explica elevilor de ce se încălzesc în timpul lucrului burghiile și cuțitele la mașini. Numeroase probleme tehnice pot fi atinse și la studiul căldurii. Fenomene ca topirea diferitelor metale în turnătorie și turnarea lor în cutiile de forme, principiile funcționării motoarelor termice, în special a motorului cu combustie internă, precum și părțile lor componente, trebuie să fie bine cunoscute de către elevi. O însemnătate deosebită o are studiul electricității deoarece energia electrică este întrebuințată tot mai mult în producția industrială și agricolă. Elevii trebuie să cunoască construcția, principiile de funcționare și folosirea generatoarelor de curent electric și a transformatoarelor, precum și utilizarea aparatelor de măsură. Este de asemenea necesar să se frateze o serie de probleme tehnice și cu prilejul studierii altor capitole ale fizicii. De pildă, în legătură cu studiul opticii trebuie studiată aplicarea spectroscopiei în industrie, trebuie cunoscute aparatele optice folosite în tehnică etc.

În alegerea exemplelor care ilustrează aplicațiile fizicii în tehnică trebuie să ținem seama ca acestea să fie cît mai strîns legate de materialul teoretic studiat, să descrie aspectele principale ale celor mai importante ramuri ale producției, să sublinieze ceea ce este fundamental — fără să intrăm totuși în amănunte tehnice care complică și îngreunează studiul.

Ori de cîte ori este posibil, este util să se facă legătura între cunoștințele predate și activitatea depusă de elevi în ateliere Astfel, atunci cînd studiem mișcările putem explica elevilor că natura mișcării pilei este determinată de raportul dintre forțele cu care este deplasată aceasta și forțele de rezistență ale materialelor, că prin mărirea uneia sau alteia dintre aceste forțe, mișcarea pilei se accelerează sau se încetinește.

În practica școlară sînt utilizate modele ale mecanismelor sau mașinilor. Aceste modele sînt bune dar, adeseori, nu sînt suficiente. Un elev care a văzut, de exemplu, un model al motorului cu combustie internă nu va recunoaște organele motorului dacă nu le-a văzut și pe acestea. De aceea este necesar să le arătăm elevilor, ori de cîte ori este posibil, organe de mașini sau mecanisme utilizate în producție. Așa a procedat tov. Aurel Sorescu, profesor la școala medie nr. 2 din Tîrgoviște, care după ce a studiat cu elevii motorul cu combustie internă pe model, le-a arătat un motor demontat și apoi, vizitînd cu ei un atelier din apropierea școlii, le-a arătat un motor în funcțiune.

Nici expunerea motorașului de tip școlar nu e suficientă pentru cunoașterea motorului electric. Și aici este necesară observarea unui motor electric utilizat în atelier.

Atunci cînd nu le putem prezenta nemijlocit elevilor aplicațiile unui fenomen sau o mașină, trebuie neapărat folosite scheme, tabele, diapozitive, filme. Așa a procedat de pildă tov. Alice Negrescu, profesoară la școala medie nr. 16 din București, la lecția de recapitulare cu privire la magnetism și electromagnetism, unde a folosit filmul „Povestea magnetului".

În consolidarea cunoștințelor și lărgirea orizontului politehnic al elevilor un rol important revine problemelor de fizică. Acestea contribuie la înțelegerea mai profundă de către elevi a noțiunilor de bază ale fizicii și a legilor studiate, la înarmarea lor cu pricepere de a folosi unitățile de măsură, la formarea deprinderii de a folosi formule, constante, tabele și grafice, la însușirea unor cunoștințe tehnice din diferite ramuri de activitate industrială și agricolă. Problemele pot fi foarte variate. Ele se pot referi, de pildă, la determinarea puterii unor motoare, la calculul forțelor ce trebuie aplicate pentru a echilibra o greutate la diferitele mașini simple, la calculul cantității de combustibil necesar încălzirii încăperilor, a apei, sau necesar topirii, ținînd seama de randamentul cuptoarelor etc, la legarea rezistențelor, a elementelor galvanice, la calcule în legătură cu funcționarea generatorilor, dinamurilor, motoarelor și transformatoarelor etc.

La întocmirea acestor probleme trebuie să avem grijă ca datele folosite în probleme să corespundă cu cele din realitate, iar conținutul lor să corespundă cunoștințelor de fizică ale elevilor. Sînt deosebit de utile problemele cu date incomplecte, la care elevii trebuie să folosească diferite tabele sau să facă măsurători directe. Uneori, tema poate fi luată chiar din mediul apropiat al elevilor. Așa a procedat tov. Ludovic Schwartz, profesor la școala medie din Oradea, care a propus elevilor să calculeze consumul de energie al unui ventilator care a funcționat toată noaptea, din negligența elevului de serviciu din internat, precum și paguba cauzată școlii.

Unele probleme pot fi alcătuite chiar de elevi, cu datele obținute în urma unei vizite într-o întreprindere industrială sau agricolă.

Utile sînt și problemele care se ivesc cu prilejul construirii aparatelor ce sînt executate de elevi. Astfel, la aceeași școală din Oradea elevii au calculat lungimea unei sîrme de rezistivitate și secțiune cunoscute, pentru a obține rezistența dorită la un reșou electric; de asemenea au calculat lungimile necesare la bobinele unei mici cutii de rezistență, precum și puterea necesară a unui bec într-un aparat de proiecție construit de un elev pentru a obține o iluminare dată, la o distanță dată.

Asemenea probleme se ivesc, desigur, în special acolo unde elevii au posibilitatea de a executa în atelierele școlii aparate de fizică.

Deosebit de utile sînt și discuțiile și interpretările rezultatelor obținute cu prilejul rezolvării problemelor. Acestea dezvoltă spiritul critic al elevilor, care pot aprecia dacă rezultatul este verosimil sau nu.

Un alt mijloc pentru a stimula gîndirea elevilor și a verifica în ce măsură cunoștințele lor sînt temeinice și pot fi aplicate îl constituie rezolvarea problemelor-întrebări. Acestea pot fi foarte variate, unele fiind formulate de profesori, altele chiar de elevi. Ele se rezolvă fără aplicarea de formule sau calcule matematice. Întrebări ca: de ce capetele ciocanelor de lipit se fac întotdeauna din cupru?; de ce, dacă folosim o bucată mare de cositor pentru lipit, nu reușim să facem lipitura? etc. îi fac pe elevi să înțeleagă mai bine esența fenomenelor.

Un mijloc important pentru îmbogățirea cunoștințelor politehnice ale elevilor îl constituie excursiile, care le oferă prilejul de a cunoaște cele mai variate aspecte ale aplicării în practică a legilor fizicii. Datorită vizitării întreprinderilor elevii pot cunoaște diferite mecanisme în funcțiune, pot urmări anumite procese de producție ca, de pildă, prelucrarea metalelor, galvanizarea etc., pot înțelege o problemă de ansamblu ca, de exemplu, producerea și transmiterea curentului electric, pot cunoaște organizarea procesului de producție, aspecte ale luptei pentru ridicarea productivității muncii etc.

Este bine ca elevii să vadă unele mașini, agregate sau părți din ele și în timpul cînd nu funcționează. Vizitînd cu elevele centrala termo-electrică de la Filaret, tov. Angela Negulescu, profesoară la școala medie nr. 15 din București, le-a condus în prealabil la muzeul tehnic al centrului de documentare tehnică din Parcul Libertății, unde le-a arătat construcția mașinilor. După aceasta, în uzină, le-a arătat aceleași mașini în funcțiune.

Sînt utile și vizitele scurte, de cîte 20-30 de minute, pentru cunoașterea instalațiilor din școală, dintr-un bloc alăturat, un mic atelier etc.

Priceperile și deprinderile practice ale elevilor se formează treptat, pornind de la simpla observare a felului cum mînuiește profesorul aparatele și instrumentele, trecînd apoi la activitatea directă în laborator, în cadrul cercurilor, în diferite activități obștești sau în munca independentă acasă.

Pentru a putea înarma pe elevi cu deprinderi corecte este necesară organizarea lucrărilor frontale de laborator, care permit o supraveghere continuă și directă din partea profesorului. La unele lucrări care cer aparatură simplă ce poate fi confecționată prin mijloace proprii se pot realiza ușor lucrări frontale. Atunci cînd nu sînt suficiente aparate se pot organiza lucrări pe grupe, precedate de lecții de recapitulare. Așa procedează tov. N. Stănescu, profesor la școala medie nr. 15 din București.

Este necesar ca elevii să învețe să mînuiască și unele instrumente și aparate utilizate în producție ca șublerul, palmerul, micrometrul, miliampermetrul, tahimetrul etc.

Elevii trebuie să fie deprinși să aprecieze în mod just rezultatele observațiilor lor, să calculeze eventualele erori făcute la măsurări și să tragă în mod just concluzii asupra limitelor de aplicare a aparatelor de măsurat și asupra metodelor de măsurare. La montarea instalațiilor pentru lucrările practice se poate ivi necesitatea utilizării unor unelte manuale ca șurubelnița, ciocanul, cleștele patent, mașina de găurit, fierăstrăul etc. Profesorul trebuie să asigure ca elevii să utilizeze corect aceste unelte, cu care își deprind în cadrul lucrărilor de atelier.

Experiențele frontale pot fi efectuate nu numai în orele de laborator, ci și la lecții. Asemenea lucrări organizează cu elevii clasei a VI-a tov. Lidia Țănțu, profesoară la școala de 7 ani nr. 148 din București. La lecția despre pîrghii și despre scripeți ele vele ei au executat, avînd fiecare în față pîrghii și scripeți, diferite experiențe care au pus în evidență legea pîrghiilor și proprietățile scripeților.

Numeroși profesori se preocupă de verificarea priceperilor și deprinderilor practice ale elevilor. Tov. Constantin Zavate profesor la școala medie nr 1 din Bacău, de exemplu, a cerut elevilor atunci cînd a verificat cunoștințele lor cu privire la legarea conductorilor, să facă schița circuitului pe care urmau să-l execute. Apoi elevii au realizat circuitul făcînd montajul cerut

Este bine, de asemenea, să li se ceară elevilor să efectueze și acasă diferite experiențe simple sau să confecționeze diferite aparate. Astfel, tov. Simion Pamfil, profesor la școala medie nr 17 din București, a dat elevilor ca temă pentru acasă să confecționeze numeroase aparate și instrumente.

O contribuție importantă la consolidarea cunoștințelor și deprinderilor practice ale elevilor o constituie activitatea cercurilor fizico-tehnice. În cercul fizico-tehnic se pot adînci și lărgi cunoștințele tehnice ale elevilor, se pot construi aparate, modele de mașini sau machete ale unor instalații. Prin publicarea de buletine, organizarea de vizite la întreprinderi, prin lectura literaturii științifice de popularizare, cercurile contribuie la lărgirea orizontului politehnic al elevilor.

Activitatea cercurilor din clasele superioare poate fi desfășurată pe secții — de fizică, de radiotehnică, de fotografie, de construcții de aparate etc. Așa este organizată activitatea cercurilor de fizică la școala medie nr. 15 din Capitală. Activitatea cercurilor se poate desfășura însă și pe baza studierii unei teme mari, pe grupe. În acest fel se procedează la școala medie nr. 22 din Capitală. Aci o temă centrală — structura materiei — a fost împărțită pe capitole; diferite grupe de elevi au studiat cristalizarea, tensiunea superficială, adeziunea și capilaritatea etc.

La unele școli medii funcționează cercuri tehnice pentru cunoașterea și mînuirea mașinilor-unelte sau cunoașterea și conducerea automobilului. Astfel, cîteva grupe de eleve de la școala medie din Slatina au lucrat într-o întreprindere, la strung și raboteză iar altele într-un atelier auto.

O contribuție importantă a cercului de fizică la îmbunătățirea studierii fizicii o constituie înzestrarea laboratorului cu aparate precum și amenajarea unor instalații necesare școlii. Astfel, cercul de fizică de la școala medie nr. 1 din Iași a contribuit la radioficarea întregii școli.

Formele expuse mai sus nu sînt singurele care pot contribui la legarea predării fizicii de practică. Munca de zi cu zi a profesorilor de fizică va scoate treptat la iveală forme noi. Pentru aceasta este necesară însă, în primul rînd, o preocupare permanentă a profesorilor de fizică față de problemele învățămîntului politehnic, față de asigurarea bazei didactico-materiale a școlilor.

Printr-o muncă perseverentă de perfecționare a măiestriei pedagogice, prin activitatea în clasă, afară de clasă și extrașcolară, profesorii de fizică pot obține rezultate tot mai bune în pregătirea politehnică a elevilor, contribuind astfel la făurirea unor cadre înarmate cu cunoștințe și deprinderi temeinice, capabile să devină factori activi în procesul de producție.

Prof. D. BLUMEN

ÎNVĂȚĂMÎNTUL DE CULTURĂ GENERALĂ ÎN ATENȚIA ORGANELOR DE PARTID

Cornel Băjenaru
secretar al Comitetului regional P.M.R. București

De multă vreme, în activitatea comitetului regional de partid s-a încetățenit tradiția de a se organiza periodic consfătuiri cu cadrele de partid care muncesc în domeniul învățământului de stat. Într-o asemenea consfătuire ținută recent, biroul comitetului regional a analizat felul în care sînt aplicate hotărîrile partidului și guvernului pentru îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, legătura acestuia cu sarcinile practice ale construirii socialismului.

Consfătuirea a scos la iveală faptul că școlile din regiunea București au obținut o serie de rezultate bune în aplicarea hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la învățămînt. Datorită grijii manifestate de comitetele raionale de partid și de comitetele executive ale sfaturilor populare raionale, deschiderea anului școlar s-a făcut în general în condiții mai bune ca anii trecuți. La începutul anului școlar au fost terminate și date în folosință 73 de săli noi de clasă construite prin autoimpunere. Se acordă mai multă atenție perfecționării cadrelor didactice, ridicării nivelului ideologico-politic al acestora. Numărul învățătorilor și profesorilor care studiază materialismul dialectic și istoric, economia politică, Istoria Partidului Muncitoresc Romîn, a crescut anul acesta la 6500. Mulți pedagogi din școlile sătești ascultă lecțiile, conferințele și consultațiile ținute de lectorii secției de propagandă și agitație a C.C. al P.M.R. și de lectorii secției de propagandă și agitație a comitetului regional în fața intelectualității satelor noastre. Toate acestea au contribuit la îmbunătățirea predării unor discipline de bază ca limba română, istoria, constituția, geografia, fizica, chimia, matematica etc., la ridicarea influenței educative a învățămîntului.

Ca urmare s-au îmbunătățit rezultatele obținute de elevi la învățătură. Pe primul trimestru al anului în curs au promovat peste 83 la sută din numărul total al elevilor. Indeosebi colectivele pedagogice de la școlile de 4 ani din Botoroaga, Crovu, Drăgănești, Piteasca sau cele de la școlile de 7 ani din comunele Găujani, Ghergani, Chirnogi și altele au obținut succese în însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi. Aceste colective se pregătesc temeinic pentru lecții și se ocupă cu multă grijă de elevi și în afara orelor de clasă.

Introducerea elementelor de politehnizare în învățămîntul de cultură generală, legarea strînsă a învățămîntului de viață, de problemele construirii socialismului preocupă în mod special organele de partid, care ajută școlile în această privință. În regiunea noastră funcționează trei școli medii experimentale în care se desfășoară lucrări practice de atelier — la Bolintin Deal, la Buftea și la Călărași. În unele școli din raioanele Oltenița, Călărași, Roșiori s-au amenajat ateliere școlare cu sprijinul întreprinderilor locale. Aproape toate școlile din regiune sînt înzestrate cu loturi experimentale. La școala de 7 ani din comuna Titu-Tîrg, la școlile din comunele Radovanu, Merișu etc. s-au obținut rezultate frumoase în predarea științelor naturale, în dezvoltarea dorinței elevilor de a lucra în agricultură.

Tot mai multe cadre didactice participă la marea operă de construire a socialismului nu numai prin faptul că realizează educația comunistă a tineretului, ci și printr-o participare directă, sub conducerea organizațiilor de partid, la munca de culturalizare a maselor și de transformare socialistă a satului. Peste 1200 de învățători și profesori din regiune activează ca directori de cămine culturale și bibliotecari, ca lectori în grupele de conferențiari. Sub conducerea organizațiilor de partid numeroși pedagogi au adus o prețioasă contribuție la crearea în cursul acestui an a unui număr de 690 gospodării agricole colective și întovărășiri agricole și la atragerea a numeroase familii de țărani muncitori în gospodăriile agricole colective și întovărășirile existente.

În munca școlilor și a pedagogilor din regiunea noastră mai există însă și o serie de lipsuri serioase. Acestea se datoresc, în parte, neajunsurilor existente în conducerea de către organele de partid din școli a procesului instructiv-educativ. Organizațiile de partid din școli — puține la număr — au fost lipsite de îndrumarea și ajutorul organelor de partid, ceea ce a determinat o limitare a activității lor, aceasta rezumîndu-se doar la organizarea de adunări generale în care se discutau numai probleme indicate de comitetul raional. Organizații de partid ca cele din școala medie nr. 2 din orașul Giurgiu și școala de 7 ani nr. 2 din orașul Turnu Măgurele n-au reușit să asigure conducerea politică a muncii acestor școli și pentru motivul că din birourile lor nu fac parte pedagogii cei mai competenți, care să poată da un sprijin efectiv conducerii școlii, să poată aduce o contribuție eficientă la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ — sarcină de bază a muncii de partid în școli.

Se mai întîmplă ca secretarii organizațiilor de partid din școli să nu fie instruiți diferențiat și nici îndrumați în munca lor. Astfel se explică, de exemplu, că în raioanele Urziceni, Oltenița, Vida etc. puține organizații de partid din școli au discutat cu regularitate probleme cu privire la conținutul lecțiilor predate.

În unele comune din raioanele Urziceni, Slobozia, Titu și Alexandria se mai fac încă abuzuri în ceea ce privește folosirea cadrelor didactice în acțiuni nelegate de munca lor didactică sau de sarcinile obștești ce le revin. Asemenea abuzuri au fost aspru criticate de comitetul regional de partid. Pe de altă parte, unele organizații de partid nu ajută învățătorii și profesorii să-și organizeze just munca obștească, în așa fel încît la căminele culturale să existe zilnic programe interesante, care să atragă masele de țărani muncitori. În timp ce unele cadre didactice sînt suprîncărcate cu sarcini, unii învățători și profesori tineri, talentați nu contribuie cu nimic la culturalizarea satului.

Aceste lipsuri se explică și prin munca încă nesatisfăcătoare a unor secții de învățămînt. Unii șefi ai secțiilor de învățămînt, ca tov. Talpoș de la Urziceni, nu dau luni de zile prin școli. Alții, ca tov. Măntescu de la Roșiori sau Dițoiu de la Olteni, n-au făcut nici o inspecție pe bază de proces verbal.

Organizațiile de tineret din școli nu sînt ajutate suficient și continuu. De aceea, unii instructori superiori de pionieri nu știu prea bine ce au de făcut. Organizațiile de tineret din școli trebuie să primească un sprijin mult mai important, pentru a deveni factori activi în mobilizarea elevilor la învățătură.

În regiunea noastră există condițiile necesare pentru a se asigura lichidarea cît mai grabnică a lipsurilor existente în școli. Pentru aceasta este necesar însă ca toate comitetele raionale de partid să se ocupe îndeaproape de munca organizațiilor de bază din școli, iar învățătorii și profesorii comuniști care activează în organizațiile de bază sătești să ajute birourile acestor organizații să se preocupe de activitatea școlilor, de nevoile acestora. Ținîndu-se seama de specificul economic al regiunii noastre, trebuie să se acorde o mare atenție îndeosebi pregătirii practice a elevilor, înarmării acestora cu cunoștințe științifice despre producția agricolă.

Activiștii de partid, și mai ales membrii comitetelor raionale de partid au datoria de a vizita mai des școlile, pentru a cunoaște mai bine oamenii, munca lor, pentru a-i ajuta mai concret în activitatea lor zilnică. Același lucru trebuie să-l facă și comuniștii din comitetele executive ale sfaturilor populare care muncesc în domeniul învățămîntului public.

Sîntem convinși că măsurile care au fost luate în ultima vreme de comitetul regional de partid vor contribui la lichidarea lipsurilor, vor face ca învățămîntul de cultură generală din regiunea București să progreseze.

PENTRU TINERII MUNCITORI

Școlile pentru tineretul muncitoresc cuprind un număr tot mai mare de tineri muncitori care își ridică nivelul pregătirii culturale. În clișeu: tineri muncitori, elevi în clasa a VIII-a a școlii serale din Focșani, la o lecție de fizică.

Să îmbunătățim munca educativă în școlile profesionale de ucenici

O atenție deosebită se acordă în școlile profesionale ucenicești comuniste a ucenicilor. În această privință, un rol important îl au orele de educație politică, în cadrul cărora ucenicii învață să cunoască eroicul trecut de luptă al poporului nostru, succesele obținute de oamenii muncii din patria noastră pe drumul construirii socialismului, lupta popoarelor pentru apărarea păcii.

Mulți dintre profesorii care conduc orele de educație politică reușesc să obțină bune rezultate. Așa, de exemplu, la lecțiile despre trecutul istoric al poporului nostru, profesorul Dumitru Ionescu, de la școala nr. 4 din București, pune accentul pe înțelegerea de către ucenici a problemelor esențiale cum sînt: factorii care au determinat dezvoltarea societății pe teritoriul patriei noastre, structura economică și socială în diferite orînduiri sociale, rolul maselor populare în lupta desfășurată de-a lungul veacurilor împotriva exploatării etc. La lecția ținută la anul II „C" despre „Răscoala țăranilor de la Bobîlna", bunăoară, el i-a ajutat pe ucenici să înțeleagă cauzele care au provocat această răscoală, situația economică și socială din Transilvania în prima jumătate a secolului XV, formele concrete de exploatare cruntă a țăranilor etc. A explicat apoi ucenicilor care au fost urmările răscoalei, cît și cauzele care au dus la înăbușirea acesteia.

La un nivel ridicat se desfășoară de asemenea lecțiile predate de tov. Constanța Teodorescu, profesoară la școala profesională textilă nr. 3 din București. La lecția despre „Structura social-economică a statului nostru" ținută la anul II „C", ucenicii și-au însușit cunoștințe cu privire la sectoarele economice existente în țara noastră. Tov. Teodorescu le-a explicat felul cum a luat naștere sectorul socialist al economiei noastre naționale, le-a vorbit despre superioritatea și despre rolul conducător al acestuia față de celelalte sectoare, despre perspectivele de dezvoltare a lui, despre politica partidului și statului nostru în problema dezvoltării economiei naționale.

Lecția a urmărit nu numai transmiterea de noi cunoștințe, ci și educarea ucenicilor în spiritul dragostei față de cuceririle regimului democrat popular.

Activitatea desfășurată de profesorii de educație politică este susținută și continuată în diferitele forme ale muncii extrașcolare (informări politice, conferințe, vizite la muzee și expoziții, vizionări de filme etc.) organizate în colaborare cu organizațiile U.T.M.

Cu toate aspectele pozitive, în munca educativă din școlile profesionale mai există însă și lipsuri. Într-o serie de școli disciplina ucenicilor este nesatisfăcătoare. Se întîlnesc cazuri de absențe nemotivate de la cursuri și din producție, de lipsă de grijă față de bunul obștesc, lipsă de respect față de persoanele mai în vîrstă, față de tovarășii de muncă, ținută neîngrijită etc. Asemenea cazuri se întîlnesc, de pildă, la școala profesională din Gura Ocniței, la centrul școlar silvic Cîmpulung-Moldovenesc, la școala de mecanici agricoli din Huși, la școala profesională C.F.R. din Turnu Severin etc. Aceste neajunsuri se datoresc, în mare parte, lipsei de preocupare a unor cadre didactice — pedagogi și chiar conducători de școli — pentru educația comunistă a ucenicilor. Privind unilateral problema instruirii practice și teoretice, aceștia neglijează munca educativă.

Activitatea de educare a ucenicilor îmbracă adesea aspecte formale. În cadrul orelor de educație politică sau în cadrul orelor educative li se spun uneori ucenicilor fraze generale, rupte de viață, pe care aceștia le memorează mecanic, fără a le înțelege.

În unele locuri, preocuparea pentru activitatea ucenicilor în afara clasei, grija pentru felul cum trăiesc ei, cum își petrec timpul liber, este lăsată numai în seama pedagogilor supraveghetori, care neglijează problemele de conținut ale muncii educative.

O altă cauză importantă a lipsurilor în munca educativă o constituie slaba pregătire pedagogică a unora dintre cadrele didactice din școlile profesionale. Am asistat la o oră educativă la anul III al școlii profesionale nr. 4 din București. Unul dintre ucenici a prezentat un referat despre politețe, pe care-l întocmise fără nici un sprijin concret din partea diriginților. Referatul, care într-adevăr a fost slab, dovedea că pentru acest ucenic, ca de altfel și pentru majoritatea colegilor lui, noțiunea de politețe era destul de vagă. Diriginții, care nu pregătise în nici un fel ora educativă, a făcut doar „morală" ucenicului pentru felul în care și-a întocmit referatul și a arătat că pe viitor va aplica, în asemenea cazuri, sancțiuni. Apoi a făcut observații altor ucenici, care se făcuseră vinovați de unele abateri (absențe, note slabe etc.). Atmosfera din clasă era apăsătoare. Pe chipul ucenicilor se puteau citi nemulțumire, indiferență, plictiseală.

A contribuit oare această oră la educarea ucenicilor? Fără îndoială că n-a contribuit în nici un fel — și aceasta în primul rînd din vina diriginților.

Unele cadre didactice din școlile profesionale se plîng că nu știu ce metode de constrîngere să mai aplice, deoarece majoritatea celor recomandate de pedagogie, spun ei, nu mai dau rezultate. De aceea, ei recurg la metode „mai eficace", ca de exemplu tunsul. Este regretabil că se mai folosesc asemenea „metode", că nu se ia atitudine hotărîtă față de cei care le întrebuințează.

Trebuie subliniat și faptul că îndrumarea și controlul făcut de organele superioare asupra muncii educative în școlile profesionale au fost cu totul insuficiente. De asemenea, nu peste tot se simte sprijinul organizațiilor U.T.M., al organizațiilor sindicale din școli și, îndeosebi, din întreprinderi.

Pregătirea muncitorilor calificați nu este de conceput fără o îmbunătățire simțitoare a muncii de educare comunistă a ucenicilor. Educarea dragostei fierbinți față de patrie, a internaționalismului proletar, a atitudinii socialiste față de muncă și de bunul obștesc, formarea deprinderilor de comportare civilizată — iată cîteva din sarcinile care trebuie să constituie o preocupare permanentă pentru fiecare profesor sau maistru din școlile profesionale. O mai strînsă colaborare a școlilor cu întreprinderile, cu organizațiile obștești, cu familiile ucenicilor, intensificarea muncii de îndrumare și control vor contribui, desigur, la realizarea cu succes a sarcinilor educative.

SOFIA ANGHEL

CONCLUZII la sesiunea centrală a LECTURILOR PEDAGOGICE

Prof. univ. Stanciu Stoian
directorul Institutului de științe pedagogice

Sesiunea centrală a lecturilor pedagogice este, incontestabil, o victorie a cadrelor didactice din țara noastră. Ea a demonstrat în mod evident că muncitorii din învățămînt și-au însușit într-o măsură apreciabilă pedagogia științifică, că știu s-o aplice cu măiestrie în practica școlară și, în sfîrșit, că încep să observe sistematic propria lor muncă, în vederea unui schimb fructuos de experiență și chiar a generalizărilor științifice.

Institutul de științe pedagogice, care a avut a se ocupa printr-o comisie specială de organizarea activității în cadrul lecturilor, a fost animat tot timpul de o ipoteză optimistă în această privință. A fost firesc, de aceea, să ne bucurăm cînd i-am auzit pe participanții la sesiune spunînd că sesiunea și rezultatele ei le-au dat încredere în propriile puteri. Acest lucru spune mult și promite și mai mult.

Succesul lecturilor pedagogice se datorește, în primul rînd, instituției înseși — operă de seamă a școlii și pedagogiei sovietice — căreia i s-au creat în țara noastră condiții favorabile de dezvoltare și manifestare. Succesul se datorește apoi elanului cu care cadrele didactice au îmbrățișat lecturile pedagogice, precum și interesului și concursului pe care l-au dat pentru reușita lor unele instituții și organe de presă ca: Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt, Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu din Ministerul Învățămîntului, institutele de perfecționare a cadrelor didactice, „Gazeta învățămîntului", „Revista de pedagogie" ș.a. Această colaborare rodnică trebuie să continue și în viitor.

Tematica sesiunii a fost bogată și variată, reflectînd în componența ei bogăția și varietatea preocupărilor de care este animată azi școala noastră. Este adevărat că între lucrările prezentate de cadrele didactice au lipsit lucrări pe teme speciale de educație ideologică sau de orientare ideologică în munca științifică. Aceasta este o lipsă serioasă, care trebuie remediată. În special comisia de îndrumare și coordonare a muncii în cadrul lecturilor pedagogice este datoare să se ocupe de acest lucru. E adevărat, de asemenea, că unele probleme au fost mai puțin abordate și oarecum prea „în general". Așa sînt problemele privitoare la teoria educației și la politehnizare, mult mai dificile de altfel decît cele obișnuite, privitoare la organizarea și desfășurarea procesului de învățămînt. Temele tratate au fost, însă, bine orientate în general, semn al unei maturizări serioase în modul de punere și rezolvare a problemelor.

Tot ca un semn al acestei maturizări trebuie să socotim și felul cum a fost folosită bibliografia sovietică de specialitate. Numele lui Makarenko a fost deseori citat. Învățătura sa este aplicată cu pricepere și simț al realității. Mai puțin folosită, din învățătura pedagogiei sovietice, este valoroasa moștenire pedagogică a Nadejdei Konstantinovna Krupskaia — ceea ce, se înțelege, e o lipsă. Va trebui să o lichidăm, după cum va trebui să fim în curent și cu reconsiderările ce se fac în ultima vreme în istoria școlii și pedagogiei sovietice.

Multe lucrări valoroase s-au prezentat la sesiunea centrală a lecturilor pedagogice, atît în plenară, cît și în secții (pedagogie și istoria pedagogiei, limba și literatura română, învățămîntul elementar și preșcolar, fizico-matematici, științe naturale și geografie). O serie de lucrări tot atît de valoroase, dar care n-au putut fi incluse în programul sesiunii centrale, s-au prezentat la sesiunile regionale din septembrie și octombrie.

Subliniem, între lucrările prezentate, pe acelea privitoare la metodica predării limbii ruse în școlile românești. Importanța limbii ruse — limbă indisolubil legată de construcția lumii și culturii noi, socialiste — determină importanța unor astfel de lucrări. Sperăm că acesta este numai începutul pentru o acțiune, care trebuie să ne ducă la elaborarea unor metodici proprii de predare a limbii ruse în școlile românești.

Subliniem în mod special, în sfîrșit, lucrările prezentate de cadrele ce activează în școlile cu limba de predare a minorităților naționale — lucrări care se ocupă atît de predarea limbii materne, cît și de predarea limbii române în aceste școli. Ele se disting atît prin bogăția și autenticitatea materialului cules, cît și printr-un susținut simț de observație.

Între lucrările prezentate de aceste cadre este și una cu caracter general, dar de o importanță deosebită atît prin problema pe care o dezbate, cît și prin seriozitatea cu care e tratată. Este vorba de lucrarea prezentată de prof. Ludovic Ötvös, cu tema „Pentru lichidarea formalismului în munca de control și îndrumare a secției de învățămînt regionale". Ea interesează în mod deosebit școala noastră azi, cînd luptăm pentru un învățămînt de calitate, cu o exigență mereu sporită.

Trecînd de la conținutul lucrărilor la metodele de cercetare și elaborare a lor, trebuie să spunem că ceea ce le caracterizează pe cele mai multe dintre ele este caracterul lor pronunțat descriptiv. Acest lucru, se înțelege, le scade din valoare. Știința în înțelesul plin al acestei noțiuni înseamnă depășirea descriptivului, ridicarea la noțiuni care să includă în ele un sens adînc, ridicarea la principii și legi. Din păcate, în pedagogie sîntem prea adesea tentați să trecem repede și direct de la fapte la practică. Situația este mai generală în pedagogia noastră, ea nu privește numai lecturile pedagogice. Această constatare nu trebuie, însă, să ne ducă la concluzii greșite în ce privește culegerea și prezentarea faptelor. La început n-a fost cuvîntul, n-a fost ideea, așa cum susțin idealismul și misticismul; din contră, așa cum spune Goethe, la început a fost fapta. Cunoaștem și învățăm pornind de la fapte. Găsirea faptelor autentice și semnificative, observarea lor pe viu și nu retrospectiv, din amintiri, descrierea și clasificarea lor corectă este o muncă științifică de valoare. Din acest punct de vedere, lucrările lecturilor pedagogice își au valoarea lor.

O valoare metodologică deosebită trebuie să atribuim apoi, pentru munca științifică a cadrelor didactice, creării înseși de fapte, mai ales cînd e vorba de fapte cu un caracter de noutate și oarecum experimental. Din acest punct de vedere merită o menționare deosebită lucrările unor cadre didactice care și-au prezentat realizările lor, cu deosebire în domeniul materialului didactic intuitiv (Iosif Viehmann, Virginia Velcescu, Ion Zichișeanu).

Un aspect particular al stadiului descriptiv de muncă științifică putem considera prezentarea faptelor în mod literar, beletristic. Este, am putea spune, metoda clasică folosită de Rabelais, Rousseau, Pestalozzi, iar în zilele noastre, în mod genial, de Anton Semionovici Makarenko. De fapt, metoda literară nu rămîne la fapte. Ea sugerează, iar uneori chiar formulează adevăruri abstracte, ilustrate prin faptele descrise. În cadrul lecturilor pedagogice, o astfel de lucrare a fost prezentată de prof. V. Popa, care a tratat tema „Cum îmi educ copiii". Este adevărat că lucrarea se înfățișează mai mult ca o ilustrare și verificare a unor probleme și adevăruri formulate deja de Makarenco. Faptele descrise sînt, însă, bine alese și cu mult talent redate. Nu lipsește apoi atitudinea personală, iar uneori și o încercare de a pune dacă nu probleme noi, cel puțin aspecte noi ale unor probleme cunoscute. Îmbunătățită și complectată, sîntem siguri că lucrarea va fi citită cu mult interes de părinți și cadre didactice.

De altfel, cele mai multe din lucrările prezentate la sesiunea centrală a lecturilor pedagogice vor fi publicate, fie în volume speciale, fie în „Revista de pedagogie". Ele vor fi un exemplu de urmat și, mai ales, un îndemn la muncă pentru ridicarea lecturilor pedagogice pe o treaptă superioară, pe care cadrele didactice din țara noastră sîntem siguri că o pot atinge. Institutul de științe pedagogice le va sta în ajutor, iar alături de el, desigur, toate instituțiile și organele despre care am vorbit deja. Prima victorie creează pentru oamenii muncii din învățămînt o obligație pe care trebuie să ne-o luăm și, mai ales, să o și aducem la îndeplinire.

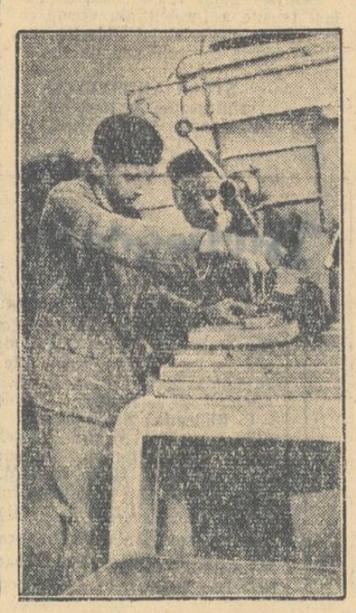

ELEVII ÎȘI INSUȘESC DEPRINDERI PRACTICE

Elevi de la școala medie nr. 1 din Craiova lucrînd în atelierul școlii, la mașina de găurit.

Ne străduim să muncim mereu mai bine

Munca instructiv-educativă în orice școală este complexă și buna rezolvare a tuturor problemelor ei impune o strînsă colaborare a tuturor factorilor care poartă răspunderea educației tineretului.

Școala noastră a luptat în trecut cu greutăți în îndeplinirea planului de școlarizare. De aceea, cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară a constituit pentru noi o preocupare de prim ordin. Pentru aducerea la școală a celor circa 30 de elevi care absentau la începutul anului școlar, cadrele didactice s-au deplasat la domiciliul acestor copii de nenumărate ori în primele săptămîni ale anului școlar, ducînd o muncă de lămurire deosebit de stăruitoare. Numai astfel s-a putut realiza învățămîntul general obligator în circumscripția noastră școlară.

Strîns legată de școlarizare a fost și problema aducerii la curent cu materia a elevilor veniți la școală după o absențare îndelungată. Unele cadre didactice au făcut zilnic, peste orele de muncă, lecții cu acești elevi, pentru a-i aduce la nivelul clasei.

Acum, în trimestrul al II-lea, grija noastră se îndreaptă către intensificarea muncii în vederea păstrării în școală a acestor elevi, care manifestă încă tendința de a frecventa cursurile după bunul lor plac. Urmărirea frecvenței zilnice constituie de aceea pentru noi o preocupare permanentă. Folosind graficele în clase și mai ales condica de frecvență ținută la zi, am reușit să avem o participare bună la cursuri a tuturor elevilor. În rezolvarea unor cazuri mai grele, diriginții s-au bucurat și de sprijinul familiei.

Cum introducerea învățămîntului mixt punea în fața noastră o serie de probleme noi, i-am acordat o deosebită atenție. Trebuie să arătăm că ne-a fost mai greu doar în ceea ce privește asigurarea condițiilor materiale, care în școala noastră nu corespundeau aplicării învățămîntului mixt. Putem afirma însă cu toată convingerea că introducerea învățămîntului mixt a dus la întărirea disciplinei. Aceasta se datorește nu numai faptului că băieții și fetele învață împreună, ci și grijii mai atente a cadrelor didactice față de comportarea elevilor în școală. Întregul colectiv de profesori și învățători s-a găsit din primele zile de școală în mijlocul elevilor, supraveghindu-i continuu la intrarea și ieșirea din clase, în recreații, în activitățile extrașcolare etc. Această supraveghere organizată a fost simțită de elevi și a dat roade în comportarea lor. Un efect nebănuit a avut antrenarea unora dintre elevii claselor mai mari în organizarea recreațiilor, sub forma echipelor de serviciu pe școală, dirijate de profesori. Aceste echipe și-au luat rolul în serios și rezultatele s-au văzut încă din primele săptămîni.

Colectivul didactic s-a preocupat continuu de realizarea unor prietenii adevărate între băieți și fete. În acest scop, am dezbătut în mai multe rînduri problema învățămîntului mixt cu toate cadrele didactice.

Problema centrală în întreaga activitate a trimestrului I a fost ridicarea calității predării. În acest scop s-au luat încă de la începutul anului o serie de măsuri în vederea folosirii mai largi a întregului material didactic și a aplicării metodelor celor mai înaintate de predare. Totuși, fie din cauza lipsei de măsuri eficace în vederea evitării supraîncărcării elevilor, fie din cauza unui control mai puțin riguros din partea conducerii școlii, rezultatele la sfîrșitul trimestrului I n-au fost pe deplin satisfăcătoare, mai ales la clasele V—VII, unde numărul elevilor rămași în urmă la învățătură este de ajuns de mare. Pentru a remedia cît mai grabnic această situație noi am analizat atent munca noastră pe trimestrul I în consiliul pedagogic. Pe baza celor discutate, s-a hotărît ca pe trimestrul al II-lea să se dezbată anumite probleme de metodică în comisiile metodice și de învățători. De asemenea, s-a hotărît ca profesorii care obțin succese remarcabile într-o anumită privință să prezinte sistemul lor de muncă în consiliul pedagogic, arătînd cum procedează și explicînd de ce. S-a mai stabilit ca la sfîrșitul fiecărei luni să se examineze situația la învățătură a elevilor pe clase, pentru a se putea lua măsuri imediate și eficace în fiecare caz.

Situația din primul trimestru ne-a arătat că trebuie să acordăm mai multă grijă temelor de acasă ale elevilor, studiului individual al acestora, punînd accent pe folosirea manualelor și explicînd în ce măsură și cum trebuie să se folosească notițele.

Într-o ședință a consiliului pedagogic s-a dezbătut problema înlăturării supraîncărcării și, în legătură cu aceasta, a organizării activității în afara clasei și extrașcolare. Cadrele didactice au făcut observații și propuneri concrete în legătură cu felul cum trebuie organizate munca elevilor, darea temelor, îndrumarea studiului individual. Cele mai multe sugestii s-au dat în legătură cu volumul temelor pentru acasă. Pentru a se evita aglomerarea elevilor cu prea multe teme în anumite zile, s-a propus să se aștearnă în fiecare catalog un supliment în care să se treacă zilnic temele date elevilor și timpul necesar efectuării, să se introducă în fiecare clasă o condică pentru evidența temelor, sau să se treacă toate temele într-o condică pe care s-o controleze zilnic direcția școlii. Deocamdată se experimentează condicile de clasă în care se trec temele date acasă elevilor — specificîndu-se și timpul necesar pentru efectuarea lor. Direcția școlii reflectează însă la posibilitatea controlului prin sondaje, la cîte o clasă pe săptămînă, pentru a ne convinge dacă măsura este destul de eficace.

Printre problemele care au preocupat în ultima vreme cadrele didactice din școala noastră, un loc de seamă îl ocupă politehnizarea. Fără să fi avut condițiile necesare introducerii pe scară largă a elementelor de politehnizare, școala noastră n-a pierdut nici o clipă din vedere această importantă sarcină. Profesorii de științe naturale, matematică, fizico-chimice, geografie și desen au făcut excursii cu elevii. Astfel tov. Lidia Chialda, profesoară de științe naturale, a făcut mici excursii la sera din grădina botanică, la ferma horticolă „1 Mai" etc, unde elevii au putut să vadă condițiile în care se dezvoltă plantele din regiunile ecuatoriale și mediteraniene, cum se fac răsadnițele etc.

Și cadrele didactice de la clasele I—IV s-au preocupat de înarmarea elevilor cu cunoștințe practice. Astfel, tov. Sîrbu Maria învățătoarea clasei I-a „A", înainte de a preda elevilor lecția „Elevii seamănă grîu", a semănat cu ei grîu în două vase, îndemnîndu-i să facă și acasă acest lucru. În zilele următoare elevii au urmărit cît de frumos crește grîul semănat de ei pe care îl udau cu grijă. În acest timp, unii dintre elevi se plîngeau că grîul semănat de ei acasă nici n-a răsărit sau, dacă a răsărit, crește mai încet, mai firav etc. Discutînd cu ei, tov. Sîrbu le-a explicat că grîul semănat acasă s-a dezvoltat mai puțin din cauza condițiilor neprielnice în care a fost semănat, sau în care a fost lăsat să crească lămurindu-i prin observații directe asupra importanței pe care o au căldura, lumina și umezeala asupra dezvoltării plantelor.

În orele de matematică prof. Gh. Perju a făcut măsurători pe teren, folosind instrumentele necesare: jaloane, echere de cîmp etc., iar prof. Aurelia Moanță, la orele de geografie, a învățat pe elevi să folosească busola, să facă măsurători de distanțe cu pasul, să urmărească temperatura medie cu ajutorul termometrului.

Astfel de probleme preocupă permanent pe toate cadrele didactice din școala noastră. Munca din primul trimestru ne-a ajutat să vedem mai bine căile pe care putem obține succese mai mari. În vederea ridicării calității muncii noastre ne străduim să aplicăm învățămintele trase din activitatea noastră de fiecare zi.

Prof. I. POPESCU
directorul școlii mixte nr. 143 din București

Cum am construit luneta astronomică

Construirea unei lunete astronomice în școală, cu mijloace proprii, este deosebit de utilă. Aceasta constituie un prilej bun pentru a stimula interesul elevilor pentru studiul fizicii și astronomiei, pentru construirea de aparate. Din punct de vedere al învățămîntului politehnic, construcția unei lunete este deasemenea deosebit de folositoare, întrucît elevii au prilejul de a prelucra cu multă exactitate materiale ca sticla, lemnul etc.

La școala noastră, școala medie nr. 1 din Rădăuți, s-au construit pînă acum două lunete. Prima lunetă astronomică, de tip Kepler, a fost confecționată în cadrul cercului de fizică din școală, mai de mult. Membrii cercului au studiat amănunțit teoria construcției lunetei, au alcătuit schițele și au procurat materialele necesare. Luneta construită atunci este folosită și astăzi și nu numai de către elevii școlii nr. 1, ci și de elevii altor școli din localitate, pentru observații astronomice. Deși este mică, ea permite observarea multor fenomene interesante de pe bolta înstelată a cerului.

Ne era însă necesară și o lunetă de putere mai mare. La începutul acestui an, vizitînd Observatorul astronomic din București și stînd de vorbă cu conducătorul lui, am aflat că, folosind sprijinul acestuia, aș putea procura materialul optic necesar pentru construirea unei lunete de putere mai mare. Întors la Rădăuți, am organizat o expoziție cu materialul pe care mi l-a donat Observatorul. Expoziția a provocat un interes deosebit în rîndurile elevilor și i-a mobilizat la munca pentru construirea unei noi lunete. Ne-am procurat cu ajutorul Observatorului lentila-obiectiv acromatică, limbile pentru ocular cît și materialul auxiliar pentru construirea instrumentului. Am făcut apel și la elevii de la cursul seral, cît și la unii părinți ai elevilor. Părintele elevului Santner Konrad, tîmplar la întreprinderea I.R.F. din localitate, ne-a confecționat tubul și picioarele tripiedului lunetei, elevii Süsser și Sontag din clasa a X-a, secția serală, muncitori la întreprinderea metalurgică „21 Decembrie" din localitate, au confecționat părțile metalice ale lunetei, cît și tuburile portocular. Elevul Fedor Serafim, din clasa a X-a a cursului fără frecvență, ne-a confecționat alte piese și a înnegrit interiorul tubului lunetei.

Noua lunetă astronomică este mai puternică decît prima, avînd distanța focală de 146 cm și o deschidere de 10 cm. Cu ajutorul diferitelor obiective, puterea lunetei poate fi schimbată.

În tot cursul verii luneta a fost folosită intens de elevii școlii noastre pentru observarea bolții cerești. Cu ea se pot observa bine Luna, planeta Jupiter și 4 sateliți care se rotesc în jurul ei, planeta Venus, planeta Saturn etc. Observînd aceste corpuri cerești, elevii pătrund mai bine argumentele aduse de Galileu la fundamentarea teoriei heliocentrice, elaborate de Copernic și înțeleg posibilitatea existenței și a altor sisteme planetare. Cu luneta noastră se pot observa și nebuloasele din Orion și Andromeda, milioanele de stele din Calea Laptelui, soarele, pe care se pot urmări evoluția și transformările petelor și foculelor solare.

În școala noastră s-au făcut pregătiri intense pentru „întîlnirea cu Marte". În seara zilei de 7 septembrie a avut loc o conferință despre planeta Marte, iar apoi elevii și oamenii muncii au făcut observații asupra planetei.

Ne-am propus să organizăm deplasări cu lunetele în diferite comune din apropiere.

Datorită confecționării și folosirii lunetelor, astronomia a devenit un obiect deosebit de interesant pentru elevi. Totodată, am căpătat un instrument puternic pentru combaterea neștiinței și misticismului.

A. BORDEIANU
profesor la școala medie nr. 1 din Rădăuți.

Studenții își însușesc tehnica înaintată

An de an, laboratoarele institutelor tehnice de învățământ superior din țara noastră se lărgesc și se dezvoltă, fiind utilate cu aparate și mașini dintre cele mai moderne. Un exemplu în această privință îl constituie și laboratorul de pe lîngă catedra de hidraulică generală și subterană de la Institutul de petrol și gaze din București. Înființat în anul 1954 acest laborator trebuie să satisfacă cerințele a două discipline: hidraulică generală (care se ocupă cu curgerea fluidelor prin spații libere) și hidraulica subterană (care se ocupă cu curgerea fluidului prin medii poroase). Dacă în privința organizării laboratoarelor de hidraulică generală exista în țara noastră o experiență, în ceea ce privește hidraulica subterană laboratoarele de specialitate sînt de abia la început. Fără a se lăsa descurajat de această situație, colectivul catedrei a hotărît proiectarea aparaturii de laborator încă în anul 1950, execuția acesteia făcîndu-se în întregime cu mijloace proprii, în atelierele mecanice ale institutului, în anii 1955-1956.

Trebuie menționat că la proiectarea aparaturii pentru hidraulica generală s-a folosit pe larg experiența sovietică și a laboratoarelor existente la alte institute din țară, în timp ce pentru hidraulica subterană întreaga aparatură a fost concepută de către colectivul catedrei din Institut.

Dintre aparatele pentru hidraulică generală se pot menționa canalul hidrodinamic, cuva Toussaint-Carafoli, aparatul pentru vizualizarea curgerilor cu virtejuri, (executat după ultimele rezultate tehnice, montat pe o fundație specială, care elimină toate vibrațiile exterioare), aparate pentru studiul curgerii lichidelor și gazelor prin țevi. Dintre aparatele pentru hidraulică subterană menționăm un model hidraulic pentru studiul curgerii lichidelor omogene și compresibile prin medii poroase, modele electrolitice pentru studiul și vizualizarea curgerii prin medii poroase etc.

Prin crearea acestui laborator, viitorul inginer petrolist poate studia prin măsurători fenomenele de curgere și poate înțelege legile mișcării fluidelor. În special pentru inginerii petroliști care se ocupă cu probleme de mișcare a fluidelor, înțelegerea fizică a fenomenelor de curgere are o mare însemnătate.

La realizarea acestui laborator a contribuit întreg colectivul catedrei de hidraulică, proiectarea fiind executată de lectorul Theodor Goldfracht și asistentul Paul Ionescu, iar execuția condusă de mecanicul șef Ion Gheorghe.

Realizarea acestui proiect de o mare valoare didactică constituie o contribuție însemnată la ridicarea nivelului de pregătire a inginerilor noștri.

MAXIMILIAN ZOLTAN

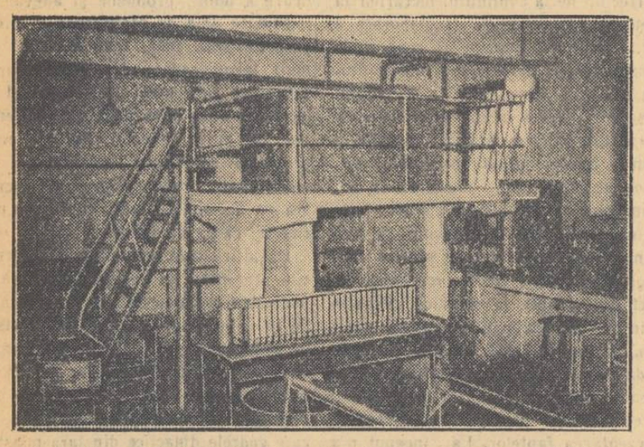

Cuva Toussaint-Carafoli pentru vizualizarea curgerilor cu virtejuri

Pregătiri pentru consfătuirile raionale privitoare la politehnizarea învățămîntului

(Urmare din pag. 1)

referatelor ce se vor prezenta în plenară și pe secții. Din aceste colective fac parte responsabilii cercurilor pedagogice, metodiștii cabinetului pedagogic raional și unele cadre didactice cu o deosebită experiență profesională și pedagogică.

Colectivele de redactare a referatelor au cercetat cu atenție indicațiile metodice ale Ministerului Învățămîntului în vederea pregătirii consfătuirilor și au studiat pe teren, în școli, modul în care sînt introduse elementele de politehnizare în predarea fizicii, chimiei, științelor naturale, matematicii etc.

Pentru ca referatele să se bazeze pe un cît mai bogat material concret au fost vizitate școlile ai căror elevi lucrează în ateliere — de exemplu școlile de 7 ani nr. 97, 98, 99, 109, 120 și școala medie nr. 20. Cu prilejul acestor vizite, colectivele de redactare a referatelor au urmărit cu deosebire modul în care activitatea practică contribuie la consolidarea cunoștințelor teoretice ale elevilor.

Secția de învățămînt a acordat o atenție deosebită îndrumării colectivului care pregătește referatul cu privire la rolul lucrului manual și al lucrărilor practice pe parcela experimentală în formarea deprinderilor de muncă la elevii claselor I—IV.

Pentru organizarea unei expoziții cît mai reușite a început din vreme colecționarea materialului didactic și a altor obiecte confecționate de elevi.

STELA ANDREESCU
șeful secției de învățămînt a raionului N. Bălcescu din Capitală

RECENZIE

Analele Universității „C. I. Parhon" din București, seria științelor sociale

De curînd au apărut „Analele Universității C. I. Parhon", seria științelor sociale (istorie).

Volumul cuprinde 9 comunicări, majoritatea prezentate la sesiunile științifice din 1955 și 1956, însumînd în total 300 pagini.

Patru comunicări se referă la perioada istoriei vechi. Printre acestea se numără comunicarea prof. D.M. Pippidi, „Data decretului hisrian pentru Aristagoras, fiul lui Apaturios". Autorul, sprijinindu-se pe argumente paleografice și lingvistice și pe o analiză riguroș științifică, stabilește că decretul în cinstea lui Aristagoras a fost dat în a doua jumătate a secolului I înaintea erei noastre. Dacă „barbarii" au stăpînit mai mulți ani cetatea și teritoriul Histriei și, după cum crede autorul, au fost supușii lui Burebista, ne putem da seama mai bine de expansiunea getică spre Marea Neagră și de situația economică și socială a Histriei în ajunul cuceririi romane.

Achim Popescu este autorul comunicării „Raporturile dintre regatul celtic din Tylis și coloniile grecești de pe țărmul apusean al Mării Negre". Bazîndu-se pe informații cu caracter literar, numismatic și cîteva inscripții descoperite în ultimii ani în R. P. Bulgaria, autorul încearcă să formuleze unele concluzii mai adecvate cu privire la raporturile dintre regatul celtic și coloniile grecești.

D. Tudor publică comunicarea „Cohors I Cilicum în Scythia Minor și Tavrida — contribuții la cunoașterea legăturilor dintre coasta de vest și nord a Mării Negre în sec. I—III e. n.". Pe baza a două monumente epigrafice rămase necunoscute în lapidariul Muzeului Național de Antichități din București — depozitate încă în secolul trecut — precum și pe baza săpăturilor arheologice din ultimii ani și a unei bogate bibliografii de specialitate, autorul aduce știri noi despre legăturile dintre garnizoanele romane din Dobrogea și Crimeea. Deși romanii așezaseră garnizoane în partea de nord a Mării Negre, totuși puterea romană n-a avut o influență deosebită asupra ordinei interne a acelor ținuturi.

Silvia Popescu-Ialomița și Zirra Vlad, într-o comunicare intitulată „Contribuții la problema dacilor liberi", se ocupă pe baza cercetărilor arheologice din ultimii ani și a lucrărilor de specialitate privind perioada sec. II—III e. n. apărute în țările vecine, de dacii liberi și rolul acestora și al celor cuceriți în eliberarea Daciei de sub jugul roman.

Cinci comunicări se referă la perioada medie a istoriei. V. Costăchel semnează comunicarea „Cultura Novgorodului în lumina noilor cercetări ale arheologiei sovietice", în care arată că marele Novgorod, un puternic centru economic, cu întinse colonii în nordul Europei și răsărit, cu legături comerciale animate în Apus și Orient, a înscris una dintre cele mai originale și captivante pagini ale istoriei. Autorul prezintă pe scurt rezultatele obținute în cunoașterea istoriei Novgorodului de către arheologia sovietică între anii 1929—1954.

Emil Virtosu publică comunicarea „Sigilii de tîrguri și orașe din Moldova și Țara Românească". Ghidîndu-se după o cercetare riguroș științifică, autorul arată că problema sigiliilor este strîns legată de întemeierea, organizarea și dezvoltarea tîrgurilor și orașelor respective.

A. Sacerdoțeanu, autorul comunicării „Divanele lui Ștefan cel Mare", dă în anexă lista divanelor anuale. Comunicarea aduce o contribuție importantă la cunoașterea dregătoriilor pe timpul lui Ștefan cel Mare. Pe baza materialului folosit, autorul ajunge la interesanta concluzie că pe la vîrsta de 30—35 de ani se puteau obține nu numai dregătorii începătoare, ci și din cele de primul rang.

R. Manolescu publică comunicarea „Relațiile comerciale ale Țării Românești cu Sibiul la începutul veacului al XVI-lea'.

La sfîrșit este publicată o hartă a tîrgurilor și satelor din Țara Românească, care luau parte la relațiile comerciale cu Sibiul în anul 1500.

I. Ionașcu semnează comunicarea „Despre începătul Stoica Ludescu și paternitatea cronicii „Istoria Țării Românești". Autorul prezintă date cu totul noi privind activitatea lui Stoica Ludescu. Pe baza a 29 documente inedite — publicate în anexă — se arată că Stoica Ludescu a păși în viața publică mult mai devreme decît se credea — cu aproape 30 ani — începînd a fi grămătic domnesc încă pe vremea lui Leon Vodă Tomșa, în timp ce istoriografia veche considera că activitatea lui a început la 1658. Autorul trage concluzia că Stoica Ludescu nu este autorul „Cronicei anonime".

În volum mai sînt publicate trei recenzii semnate de acad. A. Oțetea, Zamfir Zorin și D. Rosenzweig, precum și o cronică intitulată „Viața științifică în Facultatea de istorie a Universității „C. I. Parhon" în anul 1956", semnată de R. Manolescu.

Fiecare articol are cîte un scurt rezumat în limbile rusă și franceză.

În volum nu este inclus nici un material care să trateze probleme din istoria modernă și contemporană. Ar fi bine ca în viitor volumul să cuprindă articole mai multe și mai scurte.

Materialele publicate în volum, prin problemele noi pe care le tratează, aduc o contribuție la dezvoltarea științei istorice din țara noastră. Merită subliniat faptul că tinerele cadre ale Facultății de istorie, ca Achim Popescu, S. Popescu-Ialomița și R. Manolescu publică studii cu adevărat științifice, utilizînd un bogat material documentar. Acest lucru trebuie să fie un îndemn pentru activitatea științifică a celorlalte tinere cadre, cît și pentru activitatea științifică viitoare a tuturor.

NICOLAE CEACHIR

NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE • NOTE EXTERNE

Să se pună frîu provocatorilor!

De ani de zile, S.U.A. au ridicat la rangul de politică guvernamentală amestecul în treburile interne ale țărilor de democrație populară, activitatea subversivă împotriva acestor țări. Guvernul Statelor Unite alocă fonduri pentru finanțarea acțiunilor subversive; politicienii americani rostesc discursuri provocatoare, fac declarații sau... se roagă pentru „eliberarea" popoarelor din Europa răsăriteană; specialiștii americani recrutează agenți, spioni și diversioniști, organizează bande teroriste și le strecoară în țările de democrație populară; propagandiștii modului de viață american răcnesc la postul de radio „Europa liberă" sau la diferite „voci" îndemnînd zi și noapte la provocări, dezordini și asasinate.

Amestecul brutal al S.U.A. în treburile interne ale altor state și activitatea lor subversivă s-au dovedit a fi o gravă primejdie pentru securitatea popoarelor, pentru pace.

Lumea întreagă cunoaște astăzi că în spatele fasciștilor care au dezlănțuit rebeliunea contrarevoluționară din Ungaria au stat organele de spionaj americane. În ajunul izbucnirii evenimentelor de la Budapesta, maiorul american Jackson, care se afla în Germania Occidentală, a participat la conferința secretă a clicii conducătorilor emigranților unguri. El le-a promis fără rezerve tot sprijinul necesar. Dar cîte promisiuni n-au fost transmise prin intermediul postului de radio „Europa liberă" și pe alte căi. În zilele rebeliunii au năvălit în Ungaria numeroși diversioniști, fasciști notorii, horthyști recrutați, finanțați și expediați de organele americane de spionaj cu misiunea de a răsturna orînduirea democrat-populară și a instaura în Ungaria regimul moșierilor și capitaliștilor.

După ce contrarevoluția a fost zdrobită, guvernanții americani nu și-au putut ascunde nemulțumirea. Ei au încercat și încearcă în diverse feluri să stimuleze rămășițele bandelor nimicite, să le îndemne la noi acțiuni sîngeroase.

Însuși președintele Eisenhower s-a dedat la atacuri vehemente, cu totul neîntemeiate, la adresa guvernului legal al Ungariei, încurajînd direct elementele contrarevoluționare fasciste din Ungaria. Oricît de „profundă" e durerea d-lui Eisenhower pentru înfrîngerea ciracilor care „s-au jertfit" pentru o cauză care îi este atît de scumpă — înrobirea popoarelor — forțele înaintate ale poporului maghiar și-au spus cuvîntul, un cuvînt greu și răspicat, rostit în favoarea democrației populare, în favoarea socialismului și păcii.

Activitatea de subminare a S.U.A. este în diverse forme îndreptată și împotriva celorlalte state democrat-populare. În ultima vreme au fost arestați în R. D. Germană 73 de agenți, cei mai mulți dintre ei fiind în slujba spionajului american. Organele americane de spionaj au desfășurat de curînd o vie activitate pentru pregătirea unei răscoale contrarevoluționare în R. D. Germană. Agenți americani au fost trimiși, de asemenea, pe teritoriile Cehoslovaciei, Poloniei și ale celorlalte state socialiste.

Iată de ce propunerea delegației U.R.S.S. la cea de a XI-a sesiune a Adunării generale a O.N.U. de a se include pe ordinea de zi a acestei sesiuni problema „Cu privire la amestecul S.U.A. în treburile interne ale țărilor de democrație populară și la activitatea lor subversivă împotriva acestor state" corespunde întru totul dorințelor și aspirațiilor popoarelor acestor state, care cer cu toată hotărîrea să se pună frîu provocatorilor.

Propunerea Uniunii Sovietice se bucură, totodată, de aprecierea tuturor popoarelor iubitoare de pace, întrucît curmarea amestecului provocator al S.U.A. în treburile interne ale țărilor socialiste va avea o mare însemnătate pentru îmbunătățirea actualei situații internaționale.

Activitatea dușmănoasă a S.U.A. este o violare flagrantă a suveranității statelor libere. Ea contravine Cartei O.N.U. și este incompatibilă cu principiile pe care trebuie să-și stabilească relațiile cu alte state țările membre ale O.N.U. Prin activitatea lor provocatoare, S.U.A. agravează situația internațională, înrăutățesc relațiile între state, primejduind pacea și securitatea internațională.

De aceea, opinia publică mondială, interesată în îmbunătățirea situației internaționale, cere cu hotărîre ca O.N.U. să condamne activitatea criminală a S.U.A., care primejduiește pacea și securitatea popoarelor.

Pentru O.N.U., pentru prestigiul ei în fața popoarelor are o însemnătate excepțională hotărîrea pe care o va lua în problema combaterii amestecului grosolan al S.U.A. în treburile interne ale altor state.

Poporul nostru cere cu toată hotărîrea ca O.N.U. să ia măsuri energice pentru a se pune capăt amestecului Statelor Unite în afacerile interne ale statelor socialiste. Dacă O.N.U. ține la prestigiul său, dacă vrea să dovedească în fața lumii că este hotărîtă să contribuie la asigurarea păcii și securității popoarelor, atunci trebuie să procedeze în mod energic. Organizatorii de provocări, cei care încalcă în mod sistematic în picioare normele relațiilor internaționale și pericliteză liniștea popoarelor, pacea în lume, să fie trași la răspundere.

N. TAINIC

„ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI"

(Urmare din pag. 1)

șoară o rodnică activitate culturală. Învățătorii Bolgar Ștefan din Ocna, Gall Berta din Tălmaciu, precum și cadrele didactice din Cisnădioara dau un sprijin eficace întăririi economico-organizatorice a G.A.C. și întovărășirilor.

Nu putem — a spus în continuare vorbitorul — să trecem cu vederea și să nu evidențiem aportul adus de tovarășa Ungureanu, de la Tălmaciu, în munca de propagandă. Ca membră în colectivul de lectori ai seminarului permanent de pe lîngă comitetul raional de partid, această tovarășă conduce la un înalt nivel seminarul cu propagandiștii de la cercul de studiere a Istoriei Partidului Muncitoresc Român. Același lucru se poate spune și despre tov. Pleșca Vicențiu și despre multe alte cadre didactice din raionul nostru.

În încheierea cuvîntului său tov. Uilecan a adresat un călduros îndemn cadrelor didactice din raionul Sibiu pentru noi succese în activitatea lor pedagogică și de culturalizare.

Programul „Zilei învățătorului" a continuat cu o documentată și interesantă conferință despre „Importanța cunoașterii și aplicării învățăturii pavloviste în procesul de învățămînt" expusă de conf. univ. Anatol Kircev, de la Universitatea „V. Babeș" din Cluj. Conferențiarul a subliniat necesitatea cunoașterii învățăturii pavloviste, după care a trecut la analiza procesului de însușire a cunoștințelor în lumina datelor fiziologiei pavloviste, la necesitatea organizării regimului zilnic și a determinării particularităților individuale ale copiilor în vederea respectării lor în procesul instructiv-educativ.

Programul primei jumătăți a „Zilei învățătorului" s-a încheiat cu filmul „Poemul pedagogic".

După masă, pedagogii din raionul Sibiu au avut o întîlnire cu scriitorul Marcel Breslașu, care a vorbit despre impresiile culese cu prilejul unei recente vizite în U.R.S.S. Vorbitorul a menționat uriașul avînt al economiei și culturii sovietice, subliniind trăsăturile morale deosebite ale omului sovietic. În încheiere, scriitorul s-a referit la literatura pentru copii și folosirea acesteia în manualele școlare. A citit apoi fragmente din opera sa.

Corul comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Sibiu, laureat al celui de al IV-lea concurs al echipelor artistice, a prezentat un reușit concert vocal, în programul căruia au figurat printre alte bucăți „Țiganii" de Schubert și „Mama lui Ștefan cel Mare". În continuare participanții au ascultat un concert de muzică populară românească.

O deosebită impresie în rîndurile pedagogilor din raionul Sibiu, participanți la „Ziua învățătorului", a stîrnit-o piesa „Institutorii", de Otto Ernst, în interpretarea entuziastului colectiv de teatru al clubului muncitorilor din învățămînt din București. Oglindind un aspect al luptei împotriva unor metode pedagogice înapoiate, discutat despre problemele actuale ale învățămîntului nostru, despre experiența lor, despre sarcinile pe care partidul le-a pus în fața învățătorimii.

Prima „zi a învățătorului" din raionul Sibiu, pe lîngă rolul ei cultural-educativ și de destindere, a însemnat și un prilej de a întări prietenia și solidaritatea pedagogilor romîni, maghiari și germani, care muncesc împreună. Ei au trimis telegrame Comitetului Central al P.M.R., Consiliului Central al Sindicatelor și conferinței regionale de partid, afirmîndu-și hotărîrea de a munci din toate puterile pentru educarea tineretului și culturalizarea maselor, pentru înflorirea patriei noastre, pentru consolidarea cuceririlor revoluționare ale poporului.

Experiența cîștigată prin organizarea, pentru prima dată în țara noastră, a „Zilei învățătorului" trebuie studiată și extinsă în întreaga țară. Ecoul pe care l-au avut în rîndurile pedagogilor din Sibiu rezultatele obținute sînt o chezășie că eforturile comitetelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt în această direcție vor fi pe deplin justificate.

C. RADOI

Scenă din piesa „Institutorii", prezentată în fața cadrelor didactice din raionul Sibiu.

Bibliografie

Au apărut numerele 10/1956 și 11/1956 ale Revistei de pedagogie. Numerele cuprind un bogat material în legătură cu problemele învățămîntului politehnic. Astfel, în numărul 10 se publică articolele: **E. Blideanu**: Sarcinile școlii de cultură generală pentru politehnizarea învățămîntului în lumina Congresului al II-lea al P.M.R.; **Popa Valer**: Din experiența introducerii unor elemente de politehnizare a învățămîntului în școlile din regiunea Cluj; **Ion Ciobanu**: Folosirea mijloacelor locale pentru realizarea unor elemente de învățămînt politehnic (experiența școlii medii din Fetești, regiunea Constanța); **M. I. Rosenberg**: Despre obișnuirea sistematică a elevilor din clasele superioare cu munca în întreprinderi; **Lucia Popovici**: În legătură cu pregătirea condițiilor materiale pentru desfășurarea lucrărilor practice la științele naturale.

În nr. 11 se publică lucrările conferinței pedagogice pe țară cu tema „Politehnizarea învățămîntului de cultură generală". (**Stanciu Stoian**: Învățămîntul politehnic și unele probleme ridicate de introducerea lui în școala de cultură generală; **Mihai Ghivirigă**: Elemente de învățămînt politehnic introduse în școala noastră de cultură generală; Cuvîntul tovarășilor **Codreanu Traian, Pteancu Paul, Dobre Marin, Rimbu Ion, Borna Vasile**; Cuvîntul tov. **E. K. Osipova**, directoarea școlii nr. 243 din Moscova; Cuvînt de încheiere). De asemenea, numărul cuprinde articolul „În legătură cu predarea lucrului manual în școala sovietică de cultură generală", de **Gh. Deaca**.

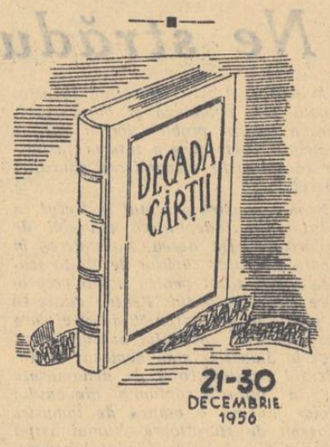

Directoarea casei de copii

(De la subredacția noastră)

În drum spre Bechet — reședința raionului Gura Jiului — m-am oprit pentru cîteva ore în comuna Rojiște, unde funcționează o casă de copii preșcolari. Voiam să văd cum muncesc pedagogii și să cunosc condițiile de viață ale copiilor.

Cînd am ajuns la casa de copii era ora prînzului. În sala de mese, micuții, aplecați deasupra farfuriioarelor din care se ridicau aburii calzi ai unei ciorbe gustoase, mîncau în liniște. Deodată, un băiețel se adresă tovarășei care-i supraveghea, urmărindu-i atentă.

— Mamă, nu mai am pîine în farfurie!...

— Mămico, aș vrea puțină apă... — adăugă îndată după el o fetiță.

Am rămas oarecum mirat. Cine era femeia căreia copiii i se adresau spunîndu-i „mamă"? Am aflat îndată. Era Maria Dumitrescu, directoarea casei de copii...

După masă am stat mult de vorbă cu tovarășa directoare. Am discutat despre copii, despre activitatea educatorilor, despre greutățile întîmpinate în muncă, despre planurile de viitor...

Tovarășa Maria Dumitrescu a fost și ea un copil crescut în orfelinat. Tatăl ei a murit în primul război mondial, iar mama la puțin timp după aceea, doborîtă de durere și mizerie. De mică a cunoscut tovarășa Dumitrescu greutățile și lipsurile. Nici în orfelinatul din Slatina-Olt, nici în alte orfelinate pe unde a trecut nu a-a bucurat de atenția și îngrijirea de care se bucură copiii în casele de copii create de regimul nostru de democrație populară. Prețutindeni a dus o viață grea, plină de lipsuri și suferințe.

Sînt trei ani de cînd conduce tovarășa Dumitrescu casa de copii preșcolari din Rojiște. Oamenii muncii, părinții și copiii s-au bucurat auzind că a fost numită aici, căci mulți dintre ei o cunoșteau și o apreciau pentru munca pe care o dusese în alte comune din raion. În comuna Lișteava, de pildă, unde a funcționat aproape cinci ani la grădinița de copii, a reușit să confecționeze, cu sprijinul părinților, tot mobilierul necesar grădiniței. De avea nevoie de reparații radicale pentru a putea fi folosit.

Tovarășa Maria Dumitrescu nu s-a dat însă bătută în lupta cu greutățile, ci le-a învins. E drept, n-a fost singură: au ajutat-o comitetul raional de partid și comitetul executiv al sfatului popular comunal, au sprijinit-o învățătorii și profesorii școlii din comună. Azi, casa de copii preșcolari din Rojiște și-a schimbat aspectul. Greutățile întîmpinate la început în problema aprovizionării cu alimentele necesare au fost de asemenea înlăturate. Casa de copii are acum și un mijloc propriu de transport.

Tovarășa directoare mi-a vorbit despre „copiii ei", despre modul în care a reușit să-i cunoască și să-i îndrumeze.

— Copilul Ion Strigan, venit de la casa copilului „8 Martie" din București, plîngea fără motiv, pleca de la masă, țipa, arunca cu pietre. M-am ocupat personal de el. Mi l-am apropiat sufletește, am stat, zilnic, mult timp de vorbă cu el, m-am jucat cu el. Încetul cu încetul, copilul s-a schimbat: a devenit comunicativ, sociabil și mereu bine dispus.

Alegînd, pentru fiecare caz, metode potrivite, colectivul casei, îndrumat cu pricepere de tovarășa directoare, a rezolvat just și alte cazuri. Așa, de exemplu, Anna Nagy nu vorbea cu nimeni la început, plîngea și striga continuu. Această fetiță, cu care s-a lucrat individual, s-a încadrat în colectivul de copii și face progrese remarcabile în învățarea limbii române.

Tovarășa Dumitrescu privește cu încredere sarcinile ei de viitor, străduindu-se să muncească și de acum înainte cît mai bine pentru a-și îndeplini cu cinste sarcina ce i-a fost încredințată.

NIC. A. ANDREI

Informație

Universitatea „C. I. Parhon" din București aduce la cunoștința celor interesați că va ține un concurs pentru ocuparea conferințelor de „limba și literatura polonă" și „limba și literatura slovacă cu gramatica comparată a limbilor slave", din cadrul Facultății de filologie.

Pentru înscrierea la concurs candidații vor prezenta, în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunț, următoarele acte (în cîte 2 exemplare):

— autobiografia,

— copie legalizată după diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare,

— copie legalizată după diploma de doctor sau de candidat în științe,

— copie după atestatul de conferențiar,

— certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale,

— memoriu de activitate didactică-științifică semnat de candidat,

— un număr de 2 exemplare din lucrările sale științifice.

Pot participa la concurs persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe sau gradul didactic de conferențiar și candidații în științe. De asemenea, se pot prezenta la concurs persoanele fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă calificare din producție și din aparatul de stat, cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei vacante.

Actele se vor prezenta la rectoratul Universității „C. I. Parhon", secretariatul științific — B-dul 6 Martie nr. 64, telefon 4.92.59.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un corespondent din raionul Marghita ne-a semnalat nu demult faptul că șeful secției raionale de învățămînt, tov. Florian Druța, este neprincipial în ceea ce privește aprecierea activității muncitorilor din învățămînt din acest raion.

Premierile cadrelor didactice din raionul Marghita erau stabilite în mod cu totul subiectiv și acordate rudelor, prietenilor sau acelora care știau să-și flateze șeful. Învățătorii și profesorii care au îndrăznit să critice unele abateri ale acestui șef de secție erau înlăturați de la premiere, chiar dacă aveau merite deosebite în munca lor profesională și obștească.

În urma cercetărilor întreprinse, organele secției de învățămînt a regiunii Oradea ne-au răspuns că cele semnalate de corespondent sînt reale și că s-au luat măsuri pentru înlocuirea lui Florian Druța din funcția de șef al secției de învățămînt.

★

Într-o sezisare pe care au trimis-o redacției noastre, mai mulți părinți din raionul Petroșani și-au exprimat nemulțumirea față de comportarea învățătoarei Maria Purică, de la școala elementară nr. 1 din Petroșani. Această învățătoare pretindea adeseori părinților elevilor ei să-i aducă diferite plocoane. Astfel, în fiecare iarnă Maria Purică cerea părinților, într-o formă foarte „delicată", să-i aducă carne de porc. A primit, de asemenea, de la unii părinți, torturi, un fular de lînă, și alte asemenea obiecte.

Organele secției de învățămînt a regiunii Hunedoara, care au anchetat sezisarea, ne informează că faptele semnalate corespund în bună parte realității. Pentru comportarea ei nedemnă de o învățătoare, Maria Purică a fost sancționată cu mustrare scrisă. Întrucît prin relațiile pe care această învățătoare le avea cu părinții elevilor ei s-a creat o atmosferă nesănătoasă, ea a fost mutată la altă clasă.

★

Manifestîndu-și nemulțumirea față de unele lipsuri și greutăți care persistă în activitatea instructiv-educativă a cadrelor didactice de la școala de 7 ani din comuna Miercurea Niraj, raionul Tg. Mureș, un corespondent ne-a semnalat faptul că directorul acestei școli, Vasile Vicol, neglijează complect munca de îndrumare și control în școala pe care o conduce.

Organele secției de învățămînt a raionului Tg. Mureș, cărora le-am făcut cunoscută sezisarea, ne răspund că faptele semnalate de corespondent sînt juste. Pentru lipsa lui de interes față de bunul mers al școlii și pentru atitudinea de îngîmfare și dispreț pe care o manifestă față de propunerile și sugestiile cadrelor didactice, conducerea secției de învățămînt a raionului Tg. Mureș a propus secției de învățămînt a Regiunii Autonome Maghiare înlăturarea lui Vasile Vicol din funcția de director.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VIII Nr. 403 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 28 decembrie 1956

URĂM CITITORILOR NOȘTRI „LA MULȚI ANI"

A 9-a aniversare a proclamării R. P. R.

Cu inima plină de bucurie, cu o ...stificată mîndrie patriotică, cu în...edere în viitorul luminos al patriei, ...porul nostru sărbătorește la 30 ...ecembrie anul acesta cea de-a 9-a ...niversare a proclamării Republicii ...opulare Romîne.

Republica Populară Romînă este ...nul din cele mai înaintate state ale ...mii în ceea ce privește orînduirea ...cială și de stat. Într-un termen is...oric scurt, țara noastră s-a smuls ...entru totdeauna din starea de a...incă înapoiere în care fusese menți...ută de regimul burghezo-moșieresc ...i a pornit cu mare avînt pe drumul ...rogresului economic și cultural.

Marile înfăptuiri ale regimului nos...ru democrat popular au făcut ca ...restigiul internațional al Republicii ...opulare Romîne să crească neconce...enit. Țării noastre i s-a recunoscut ...reptul legitim de a face parte din Or...anizația Națiunilor Unite. La recenta ...onferință generală a U.N.E.S.C.O, ...precum și la actuala sesiune a Adu...ării Generale a O.N.U. cuvîntul ...ării noastre a răsunat cu putere și ...eficacitate, determinînd o și mai mare ...creștere a prestigiului ei internațional ...și dovedind odată mai mult că Repu...blica Populară Romînă participă activ ...la opera de apărare și consolidare ...a păcii între popoare, de dezvoltare a ...colaborării internaționale.

Orînduirea noastră democrat-popu...lară, creație a maselor muncitoare, a...sigură cele mai favorabile condiții ...pentru ca masele cele mai largi ale ...poporului să participe la viața poli...tică a țării, să-și manifeste inițiativa ...lor creatoare, energia lor uriașă, ta...lentele și aptitudinile lor pe care ca...pitalismul le-a strivit și le-a înăbușit. ...Ea este calitativ superioară orînduirii ...capitalisto-moșierești.

Spre deosebire de orînduirea burghe...ză, care se bazează pe dominația unei ...minorități exploatatoare asupra imen...sei majorități a poporului, la temelia ...regimului nostru democrat-popular ...stau principiile democratismului socia...list.

„Democrația" burgheză este falsă, ...ciuntită și ipocrită. Ea înseamnă de...mocrație pentru exploatatori.

Democrația proletară, socialistă este ...o formă cu desăvîrșire nouă, superi...oară, a democrației. Ea este demo...crația cea mai largă întrucît garan...tează covîrșitoarei majorități a po...porului exercitarea drepturilor și li...bertăților democratice. Esența demo...crației socialiste constă în faptul că ...are la temelie proprietatea socialistă ...asupra mijloacelor de producție și ...eliberarea maselor muncitoare de ex...ploatare, în faptul că puterea aparține ...clasei muncitoare în alianță cu țărăni...mea muncitoare, care o folosesc ca ...instrument al construirii socialismu...lui, al apărării intereselor imensei ...majorități a poporului în lupta îm...potriva acelei minorități restrînse ...ale cărei interese sînt legate de men...ținerea exploatării și care visează re...venirea la trecut.

În ultimul timp reacțiunea interna...țională face o reclamă deșănțată pu...tredei democrații burgheze, fluturînd ...în mod demagogic lozincile „libertă...ții" și „democrației", dar ascunzînd cu ...grijă caracterul de clasă al democra...ției burgheze. Experiența dureroasă a ...Ungariei a dovedit din nou, cu pu...terea de netăgăduit a faptelor, că cei ...mai înfrigurați adepți ai lozincii așa...zisei „democratizări" au fost tocmai ...cei care năzuiau și acționau în vede...rea nimicirii democrației socialiste ...pentru revenirea la democrația bur...gheză și instaurarea dictaturii fas...ciste.

Partidul Muncitoresc Romîn educă ...pe membrii săi și pe toți oamenii ...muncii în spiritul apărării și întăririi ...neîncetate a democrației noastre so...cialiste. „Atîta timp cît există însă ...clase exploatatoare și rămășițe ale a...cestora, imperialismul internațional și ...agenturile lui, arată tov. Gheorghe ...Gheorghiu-Dej, nu poate fi vorba de ...o „democrație" pentru toți — pentru ...oamenii muncii care construiesc so...cialismul ca și pentru dușmanii so...cialismului. *În numele intereselor fun...damentale ale poporului nu avem ...voie să îngăduim folosirea libertăților ...democrației populare împotriva a în...seși bazelor democrației, subminarea ...democrației printr-o politică ce ar da ...libertate de acțiune forțelor ostile so...cialismului*".

Forța și trăinicia regimului nos...tru democrat-popular izvorăsc din ...faptul că el întruchipează o formă a ...dictaturii proletariatului și îndepli...nește funcțiile acesteia. Oamenii mun...cii din țara noastră știu bine că dic...tatura proletariatului constituie prin...cipala lor cucerire, chezășia construi...rii victorioase a socialismului.

În cei nouă ani care au trecut de la ...proclamarea Republicii Populare Ro...mîne, poporul nostru, sub conducerea ...înțeleaptă a partidului a obținut suc...cese hotărîtoare în construirea bazei ...economice a socialismului. La sfîrșitul ...primului plan cincinal producția in...dustrială a depășit de 3 ori nivelul ...din 1938. În anii puterii populare au ...fost create noi ramuri de producție in...dustrială printre care se numără pro...ducția de utilaj minier, de utilaj pe...trolifer, producția de tractoare și ma...șini agricole, de utilaj energetic, ex...tracția de minereu de uraniu etc. In...dustria constructoare de mașini a ...crescut în 1955 cu 400% față de 1949. ...Poporul romîn se mîndrește pe bună ...dreptate cu importantele realizări ob...ținute în domeniul electrificării țării. ...Puterea instalată totală este în 1956 ...de 2,5 ori mai mare decît în 1938. ...Termocentralele de la Ovidiu, Doi...cești, Șingeorgiu de Pădure, Comă...nești, Borzești, Paroșeni, marile pro...grese realizate pe șantierele hidrocen...tralei „V. I. Lenin" de la Bicaz umplu ...de bucurie și mîndrie inima fiecărui ...om al muncii din patria noastră. Peste ...puțin timp va intra în funcțiune pri...mul reactor nuclear experimental de ...2000 KW.

Anul acesta, primul an al celui de-al ...doilea plan cincinal, se încheie cu noi ...succese ale clasei noastre muncitoare. ...Țara întreagă a aflat cu bucurie ves...tea că industria metalurgică și a con...strucțiilor de mașini a îndeplinit încă ...la 21 decembrie planul pe 1956 la pro...ducția globală, realizînd totodată o de...pășire de 21 la sută față de perioada ...corespunzătoare a anului trecut. Mun...citorii și tehnicienii din industria chi...mică și-au realizat cu 21 de zile înain...te de termen sarcinile de plan privind ...producția globală. Laminatorii hune...doreni au raportat partidului și gu...vernului că și-au îndeplinit planul a...nual de producție cu 27 de zile mai ...devreme, iar minerii de la mina Leor...da din Comănești au scos la suprafață, ...încă la 5 decembrie, primele va...gonete cu cărbune în contul anului ...1957.

În Republica Populară Romînă s-a ...schimbat radical și situația agricul...turii, situația țărănimii muncitoare. ...Foametea, bolile, neștiința de carte, ...lipsa de pămînt au rămas o tristă a...mintire a regimului burghezo-moșie...resc.

Sub îndrumarea partidului țărănime...a muncitoare a pășit, pe baza libe...rului consimțămînt, pe drumul agri...culturii socialiste. Pînă la sfîrșitul lu...nii noiembrie 1956 numărul gospodă...riilor agricole colective și întovără...șirilor agricole a ajuns la 10.442, cu...prinzînd 636.000 de familii, cu o su...prafață totală de 1.790.100 ha.

Dezvoltarea industriei și a întregii ...economii naționale este pusă în ...slujba ridicării continue a nivelului ...de trai al celor ce muncesc. Grăitor ...pentru îmbunătățirea nivelului de ...trai este consumul efectiv al popu...lației. În 1955 consumul efectiv al ...familiilor de muncitori la alimentele ...de bază reprezenta față de 1948 o ...creștere cu 52% la pîine, cu 85% la ...carne, cu 203% la grăsimi, cu 138% ...la zahăr și cu 25% la lapte. Anul ...acesta, în primul semestru, în raport ...cu perioada corespunzătoare a anului ...trecut, s-a asigurat populației cu 43% ...mai multă carne, cu 52% mai multe ...conserve de pește, cu 25% mai multă ...mobilă etc.

Venitul național al R. P. R. este ...astăzi de două ori mai mare decît în ...1938, peste 70% provenind din siste...mul socialist al economiei naționale. ...Aproape 3/4 din acest venit se alocă ...fondului de consum pentru satisface...rea nevoilor materiale și culturale ale ...oamenilor muncii. Salariul real al ...muncitorilor a crescut în cursul pri...mului cincinal cu 28%.

În primul an al celui de-al doilea ...plan cincinal, pe baza realizărilor ob...ținute în dezvoltarea economiei națio...nale au fost traduse în viață o serie ...de indicații ale Congresului al II-lea ...al P.M.R. menite să ducă la îmbună...tățirea simțitoare a condițiilor de ...viață ale celor ce muncesc. A fost îm...bunătățită salarizarea muncitorilor ...din învățămîntul de cultură generală ...și din învățămîntul profesional și teh...nic, a muncitorilor din industriile chi...mică, petroliferă, a lemnului etc. Cu ...o deosebită bucurie a fost primită de ...toți oamenii muncii din țara noastră ...recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R., a ...guvernului și a C.C.S. privitoare la ...îmbunătățirea sistemului de salari...zare.

Regimul de democrație populară a

(Continuare în pag. 4)

Realizările obținute - imbold spre noi succese

N. Sipoș
loctiitor al ministrului Învățămîntului

Se încheie anul 1956, încă un an de muncă rodnică, de victorii însemnate în toate sectoarele de activitate, cucerite prin munca eroică a clasei muncitoare, a țărănimii muncitoare și a intelectualității, un an în care poporul romîn, sub conducerea înțeleaptă a partidului, a făcut pași mari înainte pe drumul luminos al construirii socialismului. Încheind tradiționalul bilanț al drumului parcurs în acest an, primul an al celui de al doilea plan cincinal, oamenii muncii se pot mîndri cu rezultatele obținute în lupta pentru înfăptuirea măreților sarcini cuprinse în Directivele celui de al II-lea Congres al partidului.

Anul 1956 a adus elevilor și cadrelor didactice din școlile noastre numeroase satisfacții și bucurii, prilejuite de importantele documente de partid și de stat care stabilesc complexul de măsuri menite să ducă la dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, precum și de izbînzile obținute în munca de creștere a unui tineret multilateral pregătit, educat în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, capabil să aplice în practică cunoștințele dobîndite în școală.

Hotărîrea privind îmbunătățirea sistemului de salarizare, care dovedește grija deosebită pe care o acordă partidul și guvernul condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, hotărîrea cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, hotărîre care valorifică tot ce a fost mai înaintat în practica școlii noastre — aceste importante documente de partid și de stat au însuflețit lucrătorii din învățămînt în lupta pentru desăvîrșirea revoluției culturale din patria noastră.

Obligativitatea învățămîntului elementar a devenit, în țara noastră, o realitate indiscutabilă. În anii puterii populare rețeaua școlilor de 4 ani s-a extins pînă în cele mai îndepărtate cătune și grupuri de case izolate, în scopul cuprinderii în școli a tuturor copiilor.

O mare dezvoltare au luat școlile de 7 ani create prin reforma învățămîntului din 1948. Școala de 7 ani este veriga principală în opera de ridicare culturală a maselor, avînd în același timp rolul de a pregăti tineretul pentru continuarea studiilor în învățămîntul mediu și profesional, de a-l pregăti pentru viață, pentru munca productivă. Pentru acest an școlar, unul din obiectivele principale ale planului de școlarizare a fost și cuprinderea tuturor absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a, în orașe și centre muncitorești, precum și în localitățile care au școli de 7 ani din regiunile Stalin, Hunedoara, Timișoara și Autonomă Maghiară; în celelalte regiuni ale țării trebuia asigurată cuprinderea în proporție de 80% în localitățile în care există școli de 7 ani. Ca urmare, numărul absolvenților clasei a IV-a cuprinși în clasa a V-a prezintă o creștere de 11,7% față de anul școlar trecut.

Pentru a satisface cerințele unei cît mai bune organizări a procesului de învățămînt s-a îmbunătățit rețeaua școlilor elementare de 7 ani prin comasarea celor apropiate și a celor cu elevi puțini, cît și a celor ce funcționau în același local ca școli aparte de băieți sau de fete. De asemenea, s-au înființat noi școli de 7 ani și medii în raioanele unde rețeaua acestora era insuficientă față de nevoile învățămîntului.

Datorită condițiilor tot mai bune create de regimul de democrație populară, pe cuprinsul țării noastre funcționează astăzi 15.926 școli de cultură generală, în care învață 1.784.248 elevi, în marea lor majoritate fii de țărani și muncitori, care în regimul burghezo-moșieresc pătrundeau cu greutate în școală.

În condițiile societății noastre se asigură tineretului muncitor aflat în producție posibilitatea complectării studiilor prin școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc, precum și prin cursurile fără frecvență.

Pentru a răspunde avîntului spre cultură al oamenilor din cîmpul muncii care doresc să-și completeze studiile, în răstimpul celor doi ani de la înființarea școlilor și secțiilor serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc rețeaua acestor școli s-a mărit considerabil. Odată cu lărgirea rețelei a crescut simțitor și numărul elevilor. Astfel, dacă în 1954 — 1955 frecventau cursurile serale cca. 12.000 de oameni ai muncii, în anul școlar trecut au fost cuprinși 37.957 de elevi muncitori, ceea ce reprezintă o creștere de peste 216%, iar în acest an școlar au fost cuprinși 39.568, ceea ce reprezintă o creștere de 229,7% față de anul școlar 1954 — 1955 și de 4,2% față de anul școlar trecut. Numărul elevilor înscriși în acest an școlar în învățămîntul mediu fără frecvență este de patru ori mai mare decît în anul școlar trecut.

Ca urmare a politicii marxist-leniniste a partidului nostru în problema națională, în țara noastră s-au asigurat drepturi egale la învățătură pentru copiii oamenilor muncii aparținînd diferitelor naționalități conlocuitoare. În prezent funcționează peste 3.400 de școli și instituții educative în care procesul de învățămînt se desfășoară în 15 limbi ale naționalităților conlocuitoare. Pentru o cît mai bună cunoaștere a problemelor care se ridică în școlile în limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, ca și pentru o mai atentă și competentă îndrumare a lor, în acest an a luat ființă în Ministerul Învățămîntului o Direcție generală care se ocupă exclusiv de aceste școli.

Pentru a crea condiții cît mai bune în vederea desfășurării muncii instructiv-educative, statul acordă o atenție deosebită construcției de școli și internate, înzestrării școlilor cu laboratoare, utilaje, aparatură etc.

În acest an, în urma sarcinilor trasate prin Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, s-au desfășurat importante acțiuni cu privire la ridicarea nivelului învățămîntului. Astfel, s-au elaborat noi planuri de învățămînt, care corespund sarcinilor ce revin școlii în condițiile construirii socialismului în țara noastră.

Prin noile planuri de învățămînt se asigură dezvoltarea multilaterală a elevilor, înarmarea lor cu un sistem închegat de cunoștințe, îmbinate cu deprinderi practice de muncă. Principala condiție a dezvoltării multilaterale a elevilor și a întăririi legăturii cu practica o constituie introducerea treptată a învățămîntului politehnic în școala de cultură generală. Întrucît la baza acestui învățămînt stă studiul matematicii, fizicii, chimiei, biologiei, prin noile planuri de învățămînt s-a asigurat o importantă îmbunătățire a predării acestor materii. De asemenea, în planurile de învățămînt s-au introdus ore speciale de lucru manual și lucrări practice, din clasa I-a pînă în clasa a XI-a inclusiv. Pentru clasele a III-a, a V-a și a VIII-a, unde noile planuri de învățămînt s-au aplicat de la începutul acestui an școlar, Ministerul Învățămîntului a elaborat, cu ajutorul unor colective largi de cadre de specialitate, noi programe școlare, atît pentru școlile cu limba de predare română, cît și pentru școlile în limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare.

În acest an școlar Editura didactică și pedagogică a tipărit 260 de titluri de manuale, într-un tiraj de 8.652.834 exemplare. Noile manuale școlare înlătură o serie de deficiențe existente în trecut; ele sînt alcătuite mai sistematic, sînt puse de acord cu programele școlare, respectă în mai mare măsură accesibilitatea cunoștințelor, cuprind prețioase indicații pentru legarea cunoștințelor de practică, prezintă un material concret, strîns legat de realitățile țării noastre. Deși manualele noi au calități incontestabile, continua lor îmbunătățire trebuie să fie o preocupare permanentă a tuturor slujitorilor școlii.

Manifestînd o grijă mai mare decît pînă în prezent pentru îmbogățirea materialului didactic și cunoscînd mai bine cerințele terenului în acest domeniu, Ministerul Învățămîntului s-a preocupat de îmbogățirea materialului didactic cu piese noi și de îmbunătățirea celui existent, elaborînd și îndrumări pentru o cît mai justă folosire a lui.

Acțiunea pentru introducerea în școli a lucrărilor practice s-a intensificat în acest an. Astfel, s-au introdus lucrări practice de atelier într-un număr de încă 50 de școli pe lîngă cele în care lucrările practice se introduseseră din anul trecut; aceste școli au fost înzestrate cu utilajul necesar, alocîndu-se în acest scop aproape 2 milioane lei. Un număr de alte peste 40 de școli au solicitat aprobarea ministerului pentru introducerea lucrărilor practice de atelier. Acestea au fost înzestrate pe plan local, prin contribuția întreprinderilor și sfaturilor populare. Numărul școlilor care solicită aprobarea pentru introducerea lucrărilor practice de atelier este în continuă creștere. Ministerul Învățămîntului lasă libertate deplină școlilor ca, în măsura în care au posibilități de înzestrare a atelierelor de tîmplărie și lăcătușerie, să organizeze lucrări practice care au un deosebit rol în legarea teoriei de practică, de viață, precum și în educarea elevilor în spiritul dragostei de muncă. În același scop s-au introdus la toate clasele V—VII din școlile de 7 ani și medii lucrări practice agricole.

Acțiunea de politehnizare a școlii trebuie să devină o preocupare principală a tuturor cadrelor didactice, a directorilor de școli și a organelor de învățămînt. Trebuie să crească nivelul științific al lecțiilor, să se găsească cele mai bune metode pentru legarea cunoștințelor de practică. Excursiile în producție, activitatea cercurilor cu caracter tehnic, practica în atelierele școlare, munca de folos obștesc și practica în producție trebuie să ocupe un loc tot mai însemnat în activitatea tuturor școlilor noastre.

În scopul de a grăbi procesul de politehnizare a învățămîntului trebuie cerut în mod insistent sprijinul întreprinderilor, pentru ca acestea să ajute școlile în organizarea și înzestrarea atelierelor, muzeelor și laboratoarelor școlare.

(Continuare în pag. 2)

UN LUCRU FIRESC

Ori unde, în orice parte a țării și în orice domeniu de activitate, în fiecare unitate de muncă, există unul sau mai mulți oameni care țin în mînă toate problemele, le cunosc pe toate și sînt în fruntea tuturor acțiunilor și inițiativelor. De obicei, toată lumea le cunoaște numele și funcția, toți îi se adresează și le cer sprijinul și, de multe ori, nici nu se mai gîndesc de ce tocmai acești oameni sînt totdeauna în frunte, de ce totdeauna, în mod firesc, ei sînt primii în toate. Dar, dacă întrebi, aproape totdeauna afli răspunsul: aceștia sînt comuniști.

Faptul că peste tot comuniștii sînt în fruntea oricărei acțiuni a devenit un lucru obișnuit pentru toată lumea. Și la fel de obișnuit și de firesc este pentru fiecare comunist să fie în fruntea tuturor acțiunilor la care participă. Iar lucrul acesta se petrece simplu, fără emfază, fără declarații sforăitoare, într-o muncă perseverentă, dusă în fiecare zi, an de-a rîndul, în cele mai diferite situații.

O asemenea muncă modestă și sîrguincioasă, o asemenea situare firească în fruntea tuturor acțiunilor întîlnim ca și la atîția alți comuniști, la profesorul comunist Daniil Stănescu, de la școala de 7 ani nr. 1 din Tîrgoviște. Fie că este vorba de munca în școală, fie că este vorba de îndeplinirea sarcinilor de partid sau a celor obștești, comunistul Daniil Stănescu este în mod firesc printre cei care caută, care aduc noul în munca lor, care luptă în așa fel încît se vede limpede că, pentru ei, orice muncă profesională sau obștească este o muncă de partid.

La lecțiile comunistului Daniil Stănescu elevii s-au obișnuit demult cu bogăția de material didactic adunat cu atîta rîvnă de profesorul lor, care îi ajută să înțeleagă mai ușor, pe o cale interesantă și atractivă, tot ceea ce trebuie să învețe. Articolele din ziare și reviste, fotomontajele, schemele și tablourile folosite la lecțiile de literatură sau de constituție de către tovarășul Stănescu, au fost, dealtfel, în repetate rînduri expuse în standurile

organizate cu prilejul diferitelor consfătuiri sau la cabinetul pedagogic raional și mulți profesori i-au urmat exemplul, obținînd rezultate frumoase în instruirea copiilor. Activitatea bogată pe care o desfășoară tovarășul Stănescu împreună cu elevii cu prilejul aniversării diferiților scriitori — Caragiale, Eminescu, Sadoveanu — înlesnește manifestarea activă a aptitudinilor fiecărui elev. Acest

(Continuare în pag. 2)

Din întîmpinarea ALEGERILOR

Munca politică de masă — o importantă contribuție la desfășurarea campaniei electorale

Pe măsură ce se apropie data alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională, în întreaga țară se intensifică munca politică de masă.

Sub conducerea organizațiilor de partid, zeci de mii de agitatori de la orașe și sate participă cu însuflețire la desfășurarea muncii politice de masă în rîndurile oamenilor muncii. Organizațiile de bază au instruit pe agitatori, i-au repartizat pe străzi, pe lîngă casele alegătorului, trasîndu-le sarcini precise pentru campania electorală.

Alături de agitatorii muncitori, țărani muncitori, mii de învățători și profesori muncesc cu pricepere și entuziasm în campania electorală. Ei discută cu alegătorii despre legea electorală explicîndu-le profundul democratism al regimului nostru democrat popular și demascînd putreda „democrație" burgheză. Campania electorală este un nimerit prilej pentru a arăta oamenilor muncii, pe bază de argumente, cifre și fapte din trecutul țării noastre și din situația de astăzi a popoarelor din țările capitaliste, adevărata față a regimului capitalisto-moșieresc. Să arătăm maselor populare cui folosește „democrația" burgheză, ale cui interese le apără ea; să scoatem la iveală dezmățurile electorale, felul cum se fac alegerile în țările capitaliste și cine sînt cei care ajung la conducerea statelor pe baza mult trîmbițatelor alegeri „libere". În Anglia, de pildă, dintre deputații partidului conservator peste 100 sînt directori ai unor mari companii capitaliste, 60 sînt avocați și 8 sînt mari moșieri. În S.U.A., pe care propaganda burgheză caută să le prezinte în fața lumii drept model de „democrație", fie că sînt „aleși" reprezentanții „democraților", fie cei ai „republicanilor", toți reprezintă interesele marilor monopoliști de teapa lui Morgan, Rockefeller, Dupont de Nemours. Apare deci limpede că democrația burgheză este democrație pentru asemenea elemente, democrație pentru exploatatori.

Poporul romîn cunoaște pe baza unei experiențe proprii, dureroase, efectele democrației burgheze. În parlamentul burghez din 1932, bunăoară, erau 377 reprezentanți ai claselor exploatatoare. Nici un muncitor sau țăran muncitor nu figura printre deputații parlamentului și cu toate acestea partidele burgheze nu mai conteneau să pălăvrăgească despre democrația care le stătea la inimă.

Smulgînd masca de pe fața democrației burgheze agitatorii arată, totodată, superioritatea incontestabilă a democrației noastre socialiste. Ei popularizează, pe bază de fapte, marile realizări ale regimului de democrație populară, succesele obținute de poporul nostru pe drumul construirii socialismului.

O mare însemnătate are popularizarea candidaților Frontului Democrației Populare. În cadrul unor mari adunări cetățenești, oamenii muncii au propus cu bucurie și încredere drept candidați în alegeri pe cei mai buni fii ai poporului. Faptul că au fost propuși drept candidați conducătorii încercați ai partidului și guvernului, în frunte cu tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, că aceste propuneri se bucură de susținerea entuziastă a tuturor oamenilor muncii arată marea dragoste a poporului pentru Partidul Muncitoresc Romîn și pentru guvernul patriei noastre. Alături de conducătorii partidului și guvernului candidează fruntași ai întrecerii socialiste, muncitori, ingineri și tehnicieni, țărani muncitori, învățători și profesori, savanți, artiști — oameni care prin munca lor și-au cîștigat stima și încrederea poporului.

Actuala campanie electorală trebuie să constituie o vastă acțiune de mobilizare a maselor populare pentru traducerea în viață a politicii partidului și guvernului, pentru continua întărire a regimului de democrație populară, pentru dezvoltarea prieteniei frățești cu țările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică.

Cititi IN ACEST NUMĂR

ȘCOALA DE IERI — ȘCOALA DE AZI

(pag. 2)

Pregătiri pentru consfătuirile raionale privitoare la politehnizarea învățământului

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ ÎNTRE DIRECTORI

Pentru a cunoaște aspectele concrete ale muncii din școli privind temele tratate în cadrul consfătuirii raionale, colectivul secției de învățământ a raionului Piatra Neamț a urmărit în mod special munca școlilor de 7 ani din satele Bistrița și Dodeni, școli în care s-au introdus lucrări practice agricole și de atelier. Tot în vederea cunoașterii realizărilor cu privire la introducerea elementelor de politehnizare secția de învățământ a organizat o vizită a directorilor școlilor de 7 ani la școala din Bistrița. După vizitarea atelierelor și în urma susținerii unor lecții practice la matematică, științe naturale, fizică, precum și în atelierele de lăcătușerie și tîmplărie, cei prezenți au purtat discuții cu privire la realizările obținute pînă acum pe drumul politehnizării. Această vizită a prilejuit un larg schimb de experiență între directori și a furnizat multe date colectivului care întocmește referatul ce va fi prezentat în secția directorilor.

Colectivul secției de învățământ și metodiștii cabinetului pedagogic raional au studiat materialele pregătite pentru consfătuire, complectîndu-le cu noi exemple din activitatea școlii medii din Bicaz, a școlilor de 7 ani din Roznov, Bodești etc.

AUREL ȚUBLEA
inspector la secția
de învățământ a raionului
Piatra Neamț

CONTRIBUȚIA COMITETULUI SINDICAL

Un ajutor important la pregătirea consfătuirii din raionul Grivița Roșie, îl acordă comitetul sindical din acest raion. Organizînd adunări ale membrilor de sindicat din școli, sindicatul a popularizat metodele bune utilizate de unii profesori pentru legarea teoriei de practică. Astfel, la școala medie nr. 4 a avut loc, de curînd, o consfătuire de producție cu tema „Experimentarea în învățămîntul politehnic în școlile de cultură generală". Cele peste 60 de cadre didactice ale școlii au ascultat referatul tov. Alexandrina V. Popescu, profesoară de fizică, care a arătat cum procedează pentru a realiza îmbinarea teoriei cu practica la lecțiile de fizică și cum este organizată activitatea elevilor în atelierele școlare. Tov. profesoară Lucia Popovici a expus un coreferat cu titlul „Realizarea învățămîntului politehnic la clasele V—VII (munca pe parcela experimentală și confecționarea de către elevi a materialului didactic)". Odată cu aceasta tov. Popovici a prezentat diverse materiale confecționate de elevi.

MĂSURI CONCRETE

Pentru ca expoziția organizată cu prilejul consfătuirii să contribuie la lărgirea învățămîntului politehnic în școli, secția de învățămînt din raionul Petroșani a luat legătură cu școala profesională metalurgică din Petroșani care va organiza în cadrul expoziției un atelier model de lăcătușerie. De asemenea, în zilele consfătuirii secția de învățămînt va organiza o vizită a cadrelor didactice la casa pionierilor. Pedagogii vor putea cerceta aici realizările obținute de pionieri în munca practică pe care o desfășoară în cadrul cercurilor.

Pentru a ridica nivelul discuțiilor în consfătuire și a accentua asupra importanței introducerii elementelor de politehnizare, comitetul executiv al sfatului popular raional a luat măsuri pentru a invita la consfătuire pe directorii și inginerii șefi din întreprinderile care patronează școli. Membrii colectivului care a urmărit pe teren realizările școlilor în domeniul politehnizării au vizitat aceste întreprinderi pentru a se documenta asupra modului cum acestea au sprijinit școlile.

CONSTANTIN TIȚESCU
inspector la secția
de învățămînt
a raionului Petroșani

EUGENIA NIȚESCU
inspector la secția
de învățămînt a raionului
Grivița Roșie

Realizările obținute – imbold spre noi succese

(Urmare din pag. 1)

Apreciind că politehnizarea învățămîntului este o sarcină principală a școlii noastre în etapa actuală, Ministerul Învățămîntului a dispus ca la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din ianuarie 1957 să se discute tocmai această problemă. Consfătuirile vor constitui și de data aceasta un bun prilej pentru a se cunoaște, valorifica și populariza experiența înaintată a școlilor. Pentru a se atinge acest scop și pentru ca acțiunea de politehnizare să primească un nou avînt, cadrele didactice și organele de învățămînt trebuie să acorde o grijă deosebită bunei organizări și desfășurări a consfătuirilor, să dezbată adînc și creator problema învățămîntului politehnic.

Cadrele didactice formează unul din cele mai numeroase detașamente ale intelectualității noastre. Poporul muncitor, partidul și guvernul țării le-au încredințat înalta misiune de a instrui și educa tînăra generație — viitorul de aur al țării. Instruirea și educarea tineretului școlar în spirit comunist sînt strîns legate de pregătirea ideologică și pedagogică a învățătorilor și profesorilor. În toate documentele de partid și de stat cu privire la școală, problemei pregătirii ideologice și pedagogice a cadrelor didactice i se rezervă un loc primordial. Avem datoria să acordăm o exigență sporită față de întreaga activitate și, în special, față de activitatea în școală a tuturor învățătorilor și profesorilor. Cadrele didactice trebuie să depună toate eforturile pentru ridicarea nivelului lor ideologic, pentru continua îmbunătățire a pregătirii lor științifice și pedagogice, spre a putea desfășura cu succes munca de educare comunistă a tinerei generații.

Învățătorii și profesorii, mai ales cei de la sate, constituie un factor important în lupta pentru ridicarea nivelului cultural al țărănimii muncitoare. Ei au datoria patriotică de a participa la activitatea politică și culturală a satului, de a lămuri țărănimea muncitoare asupra transformării socialiste a agriculturii, de a răspîndi cunoștințele științifice în popor, de a combate misticismul și alte forme de manifestare a ideologiei burgheze.

În ultimii ani, școlile noastre au căpătat mii de cadre tinere. Numai în acest an școlar au fost repartizați în școlile de cultură generală peste 3.500 de absolvenți ai școlilor pedagogice și peste 1.600 de absolvenți ai facultăților. Din partea lor, ca și din partea tuturor cadrelor didactice se cere o muncă perseverentă pentru desăvîrșirea pregătirii teoretice și măiestriei pedagogice, pentru perfecționarea metodelor de predare și ridicarea calității lecțiilor.

Anul care începe trebuie să constituie o nouă etapă în munca și efortul slujitorilor școlii noastre pe drumul luminos deschis de Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Este necesar să se continue cu perseverență munca pentru ridicarea nivelului științific al învățămîntului, pentru legarea cît mai strînsă a școlii de practică, în vederea unei pregătiri științifice temeinice a elevilor și a dezvoltării dragostei de muncă a acestora. Este necesar ca, în colaborare strînsă cu organizațiile de pionieri și U.T.M. să se depună eforturi sporite pentru îmbunătățirea muncii de pregătire a tineretului, educîndu-l în spiritul dragostei fierbinți față de patrie și de poporul muncitor, al mîndriei față de bogățiile și frumusețile țării, față de cuceririle revoluționare ale oamenilor muncii, însuflîndu-i datoria de a le apăra și de a munci pentru construirea socialismului în patria noastră dragă.

UN LUCRU FIRESC

(Urmare din pag. 1).

exemplu este și el urmat de cadrele didactice din oraș și raion, la fel ca și sistemul lui de planificare calendaristică și alcătuire a planurilor de lecții, popularizat de cabinetul pedagogic.

Fiecare clasă la care predă tovarășul Stănescu are o bibliotecă proprie, cu numeroase cărți și cu fișe de cititori, mijloc activ de antrenare a copiilor la citit și de ținere a evidenței lecturii lor. Firește, elevii tovarășului Stănescu au totdeauna cele mai bune rezultate în studierea limbii și literaturii...

La fel de firesc este și faptul că tovarășul Stănescu își ia întotdeauna, ca diriginte, o clasă „rea". Succesele în munca educativă, la fel ca și cele în instruirea copiilor, nu se obțin ușor. Dar cu cîtă dragoste își amintește tovarășul Stănescu de munca dusă cu copiii, de rezultatele obținute! Își aduce aminte în același fel și de elevii așa ziși „incorigibili", de felul lui Nicolae Pavelescu sau Constantin Menghiat, pe care i-a avut într-o celebră „clasă rea" — clasa a VIII-a din anul școlar 1954-55, ca și de Silviu Diaconescu, de George Nicolaescu și alții, din aceeași clasă, pionieri care l-au ajutat să ridice nivelul întregului colectiv.

„Carnetul diriginteluî" pe care tovarășul Stănescu îl alcătuiește în fiecare an, cu caracterizări amănunțite ale fiecărui elev, orele educative interesante, cu teme ca „Păstrarea avutului obștesc", rubrica „Cuvîntul diriginteluî" de la gazeta de perete a clasei, adunările comune ale elevilor și părinților, în care se face analiza situației la învățătură și la disciplină, expozițiile de lucrări ale elevilor buni și slabi prezentate părinților și discutate cu insuflețire de aceștia în familie — toate acestea sînt numai cîteva din metodele folosite cu succes pentru realizarea educației comuniste a copiilor, pentru ridicarea nivelului lor la învățătură.

Printre elevii tovarășului Stănescu nu sînt numai copii. El vorbește cu aceeași bucurie și despre tovarășul Ion Constanda sau tovarășele Elena Ionașec, Elisabeta Eftimie și toate celelalte treizeci de cadre didactice cu care studiază în cercul condus de el ca lector la cabinetul de partid orășenesc. Meseria aceasta de propagandist, pe care o desfășoară de ani de zile, îi dă aceleași satisfacții ca și munca în clasă.

S-ar părea că munca instructiv-educativă din școală, activitatea de lector la cabinetul de partid și cea dusă în organizația de partid a școlii sînt suficiente pentru a ocupa tot timpul de muncă al unui om. Și, cu toate acestea, tovarășul Stănescu mai are la „activul" său desfășurarea unei vaste acțiuni de culturalizare în cadrul Societății pentru răspîndirea științei și culturii, fiind președinte al subfilialei din Tîrgoviște a acesteia de aproape trei ani de zile. Și aici sînt multe de făcut: organizarea permanentă a conferințelor, redactarea de teme pentru lectori, programări de filme și recenzii, vizite dese în întreprinderi și la gospodăriile colective din raion pentru stabilirea tematicii... Și toate acestea la fel de simplu, cu interes, cu pasiune.

Prin grija tovarășului Stănescu pedagogii din Tîrgoviște au totdeauna la consfătuirile lor filme interesante ca „Poemul pedagogic" sau „Rio Escondido"— povestea învățătoarei mexicane. Tot prin grija lui oamenii muncii din oraș pot participa la cursurile Universității populare, la care sînt asigurate expuneri calificate, ascultate cu interes chiar de intelectualii cei mai exigenți.

Cine-l vede astăzi pe tovarășul Daniil Stănescu în școală, la cabinetul de partid sau în biroul lui de la sediul S.R.S.C. cu greu își poate închipui pe omul acesta altfel decît aplecat asupra cărților. Și este nevoie de un oarecare efort de imaginație pentru a-l vedea pe comunistul Daniil Stănescu într-o altfel de activitate. Dar o asemenea activitate a existat și există încă în viața lui. Începînd cu lupta politică activă din campaniile electorale, de la cea din 1946 și pînă astăzi, cu participarea la reforma agrară cînd, amenințat de slugile înarmate ale boierului Barbu Grădănescu din Mănești, a mobilizat pe țăranii muncitori, intrînd în fruntea lor pe pămîntul boieresc și împărțindu-l — și terminînd cu drumurile grele pe care le face și acum prin satele din jur, în cadrul campaniilor agricole. Și aceste munci comunistul le-a îndeplinit și le îndeplinește la fel de firesc.

Iar cînd dă de greutăți, cînd e vorba de lipsurile pe care și el le mai are, tovarășul Daniil Stănescu se poartă și aici ca un comunist. Gîndește, se frămîntă singur, se sfătuiește cu tovarășii săi, încearcă în toate chipurile și, pînă la urmă — odată mai greu, altădată mai ușor — răzbește. Așa i se întîmplă în toate domeniile activității lui atît de variate. Căci comunistul Stănescu le socotește pe toate, într-adevăr, ca munci de partid. Și este foarte firesc să fie, în toate, în frunte.

V. SAPUNA

PE DRUMUL POLITEHNIZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

In cadrul predării geografiei

Predarea geografiei are o importanță deosebită în însușirea cunoștințelor politehnice. Sarcina profesorilor de geografie este în special aceea de a familiariza pe elevi cu diferite ramuri ale producției și cu repartizarea lor geografică. De asemenea, geografia are contingențe mari cu energetica, cu producția mecanică, cu producția chimică, cu agricultura și cu transporturile.

Astfel, atunci cînd se studiază geografia economică a statelor se vorbește despre energetică. Profesorului îi revine sarcina de a accentua în cadrul predării însemnătatea resurselor energetice, de a face cunoscută elevilor răspîndirea teritorială a acestora — adică a cărbunilor, a petroluiui, a gazelor naturale, a hidroenergiei, de a le vorbi despre producția anuală pe țări și despre rolul electrotehnicii în dezvoltarea producției.

Pentru a înlesni însușirea acestor cunoștințe de către elevi profesorul trebuie să folosească cît mai multe hărți sugestive. De asemenea, el trebuie să arate elevilor că în țara noastră, ca urmare a însemnătății deosebite ce se dă electrotehnicii, au fost create în ultimii ani numeroase termocentrale și hidrocentrale, să le facă cunoscută așezarea geografică a acestora și să le vorbească despre rolul lor în ridicarea nivelului cultural și economic al țării.

De asemenea, în cadrul geografiei se studiază răspîndirea centrelor metalurgice. Este necesar să li se explice elevilor de ce așezarea acestora nu este întîmplătoare și de ce s-au dezvoltat în regiunile cu mare abundență de materii prime, în special în regiunile cu minereuri de fier și cărbune și unde sînt mari centre de consumație, cu multă mînă de lucru calificată.

La geografie elevii învață despre răspîndirea combustibililor artificiali, a coloranților, a cauciucului sintetic, a fibrelor sintetice, a îngrășămintelor chimice etc. Totodată, ei capătă cunoștințe despre producția și circulația acestora. Și aici profesorului îi revine rolul de a insista asupra producției chimice din diferite țări. (De exemplu, în privința fabricării cauciucului sintetic trebuie să se insiste atît asupra avîntului acestei industrii, ca urmare a dezvoltării automobilismului, cît și asupra materiei prime folosite în această industrie).

Studiind geografia economică a diferitelor țări elevii capătă cunoștințe despre sporirea producției la hectar, despre sporirea numărului de vite, despre sporirea producției de cereale-marfă etc., așa încît să-și poată da seama de structura agriculturii și, în special, de deosebirile acesteia în trecut și astăzi.

Transporturile de toate felurile — de uscat (pe căi ferate, șosele), de apă (pe fluvii, canaluri, mări) și aeriene — constituie un capitol principal din geografia economică a fiecărui stat. Studiind acest capitol elevii se familiarizează cu densitatea căilor de comunicație, în funcție de densitatea populației, de dezvoltarea industriei și comerțului, de însemnătatea lor națională. Ei își dau seama că lucrările hidrotehnice, trasarea căilor ferate, a șoselelor, ca și așezarea întreprinderilor industriale, a porturilor, a orașelor etc. nu se pot realiza fără un studiu prealabil al hărții, fără cunoașterea cadrului natural respectiv. Pe baza hărților elevii pot înțelege mai bine aceste probleme.

Harta, principalul auxiliar al geografiei, contribuie la dezvoltarea orizontului politehnic al elevilor. Ea le oferă posibilitatea de a cunoaște și localiza bogățiile globului pămîntesc, noile centre industriale, noile căi de comunicații, de a cunoaște mărețele construcții ridicate de oamenii muncii din țările socialiste. Harta îi ajută pe elevi să înțeleagă mai bine situația economică a lumii, precum și situația politică internațională.

Prin folosirea diagramelor, cartogramelor și cartodiagramelor pot fi mai ușor înțelese producția agricolă și industrială, circulația mărfurilor etc.

Ținînd seama de marea utilitate a acestui material didactic, trebuie să-i înarmăm pe elevi cu deprinderea de a se orienta ușor pe hartă, de a folosi busola, de a citi harta după semnele convenționale, de a calcula cu rapiditate distanțele pe hartă, folosind scara de proporție sau de a construi scara de proporție (numerică sau grafică) cunoscînd distanța pe teren și distanța pe hartă. De asemenea elevii trebuie să știe să copieze o hartă, să o mărească sau să o micșoreze, să facă diagrame etc.

Excursiile bine organizate aduc și ele o mare contribuție la realizarea politehnizării învățămîntului. Excursiile în fabrici dau elevilor posibilitatea să vadă în mod concret procesul de producție. O excursie pe șantierul de la Bicaz, de exemplu, dă elevilor posibilitatea să înțeleagă mai bine decît numai după explicațiile teoretice, uriașele lucrări ca tunelul săpat pe sub munte prin care se va scurge întregul debit al Bistriței, turnarea barajului în spatele căruia se va forma lacul de acumulare, construirea unor sate noi moderne în apropierea barajului etc.

De asemenea, filmele documentare au o mare însemnătate în legarea învățămîntului geografic de viață, de practică.

Un loc deosebit trebuie acordat însă în această privință lucrărilor practice ale elevilor. Astfel, pentru a le dezvolta deprinderea de a măsura exact, trebuie să-i obișnuim să ridice în plan itinerariile, folosind rulета, metrul, busola. Platforma de observații meteorologice dă elevilor prilejul să se deprindă cu măsurarea temperaturii, a cantității de apă căzută din precipitații, a vitezei vîntului etc.

Pentru expozițiile de fine de an se pot executa cu elevii diferite tipuri de hărți în relief, hărți economice confecționate cu semințe de plante, cu fructe de arbori, cu becuri colorate etc. Această activitate deprinde pe elev să facă un montaj electric, să mînuiască unelte comune multor ramuri de producție (rîndea, cuțit, clește, fierăstrău, șurubelniță ciocan etc.), îi dezvoltă rezistența fizică și agerimea, îl deprinde cu munca în comun și-i face să capete dragoste de muncă.

Toate exemplele date arată că geografia, prin conținutul ei, prin modul de predare, prin materialul didactic folosit și acțiunile pe care le întreprinde, aduce o contribuție substanțială la însușirea cunoștințelor politehnice de către elevi.

Prof. GH. THEODORESCU

In cadrul predării chimiei

Chimia găsește pe zi ce trece o aplicare tot mai largă în cele mai variate ramuri ale industriei și agriculturii, precum și în viața de toate zilele. Tocmai de aceea cunoașterea de către elevi a aplicațiilor chimiei constituie una din problemele de bază ale predării acestei discipline.

Legătura dintre cunoștințele de chimie și activitatea productivă trebuie realizată în primul rînd la lecții. În cadrul lecțiilor elevii trebuie să se familiarizeze cu bazele industriei chimice. Pentru aceasta nu este necesar ca ei să cunoască în mod amănunțit fabricarea industrială a tuturor substanțelor, ci numai fabricațiile tipice de importanță deosebită ca, de pildă, fabricarea acidului sulfuric, a acidului clorhidric, a amoniacului, a aluminiului, a fontei și a oțelului, a îngrășămintelor azotoase, fosfatice și potasice, a gazelor de apă și de generator, a etilenei și cauciucului, alcoolului metilic și etilic, a acidului acetic etc.

Cu prilejul predării cunoștințelor, profesorul trebuie să scoată permanent în evidență importanța diferitelor proprietăți ale corpurilor în natură, în diferitele aplicații din industrie, agricultură, în viața de toate zilele. Astfel, de pildă, studiind oxigenul, elevii clasei a VII-a trebuie să cunoască — odată cu importanța lui pentru viață — și aplicațiile ce le are în medicină, în industrie, rolul flăcării oxihidrice și oxiacetilenice etc. La orele de chimie elevii trebuie să afle despre importanța azotaților și fosfaților, a insecticidelor în agricultură, despre materiile plastice, despre produsele chimice ce se obțin din petrol etc.

În predarea chimiei se pot folosi cu succes proiecțiile atunci cînd nu le putem arăta nemijlocit elevilor unele aspecte ale proceselor de producție ca, de pildă, o salină, un teren petrolifer, o fabrică în funcțiune etc. Un film școlar bun este un foarte valoros material didactic. Așa procedează la orele de predare tov. A. Negoescu de la școala nr. 16 din București.

Un mijloc important care contribuie la adîncirea și fixarea cunoștințelor elevilor precum și la lărgirea orizontului lor politehnic îl constituie problemele de chimie. Acestea le dau posibilitatea să cunoască cele mai variate aplicații ale chimiei în activitatea practică, materiile prime necesare fabricării diferitelor produse chimice și unele aparate utilizate în industrie. Trebuie să se acorde mai multă atenție problemelor-experiențe, care îi pun pe elevi în situația de a face observații, de a trage concluzii și de a cunoaște diferite procedee care stau la baza producției industriale. Deosebit de utile sînt și problemele de calcul, ca și problemele-întrebări. Este util ca în cursul rezolvării problemelor elevii să folosească diferite îndreptare, tabele, să alcătuiască, acolo unde este posibil, diagrame, grafice. Pe lîngă problemele din culegere se pot rezolva în clasă și probleme întocmite de profesor sau chiar de elevi, pe baza datelor culese cu prilejul vizitelor în producție.

Una dintre căile cele mai importante pentru realizarea învățămîntului politehnic în predarea chimiei o constituie lucrările practice de laborator. Acestea le dau elevilor o imagine mai completă asupra reacțiilor chimice, ei avînd posibilitatea de a observa de aproape fenomenele. Obținerea pe cale experimentală a substanțelor ajută elevilor să înțeleagă bazele fabricării substanțelor chimice în industrie, diviziunea diferitelor procedee de producție pe faze, principiile tehnice de construcție a aparatelor și principiile generale de organizare a procesului de producție.

Este necesar ca lucrările de laborator să fie astfel organizate încît elevul să-și monteze singur aparatul, să execute singur experiența, s-o reprezinte în desen, să întocmească graficele, să formuleze rezultatele lucrării etc. Lucrările de laborator trebuie să asigure cunoașterea proprietăților substanțelor care au o largă aplicație în tehnică (de exemplu acțiunea de albire a clorului, absorbția unui gaz colorat de către cărbune, decolorarea soluțiilor, filtrarea lichidelor etc.), cunoașterea particularităților proceselor chimice care stau la baza unor importante ramuri ale industriei chimice moderne (de exemplu distilarea uscată a lemnului, obținerea acidului clorhidric gazos prin acțiunea acidului sulfuric asupra sării de bucătărie etc.). Elevii trebuie să-și însușească în cadrul lucrărilor de laborator priceperea de a executa unele operațiuni ca separarea substanțelor prin filtrare, decantare, distilare, încălzire, răcire. Lucrările practice de laborator trebuie să-i înarmeze pe elevi cu deprinderi utile de muncă practică — de mînuire a eprubetelor, a baloanelor de sticlă, a paharelor de laborator, a capsulelor de evaporare, a creuzetelor, a borcanelor cu substanțe, a pîlniilor, a stativelor metalice etc., de folosire a lămpii cu spirt și a aparatelor electrice de încălzit, cu înțelegerea principiului apeductului și al canalizării, cu priceperea de a folosi curentul electric la încercarea conductibilității soluți la electroliză etc., de a mînui ac concentrați și soluțiile de acizi și calii și de a-i înlătura în cazul c au căzut pe îmbrăcăminte, piele Elevii trebuie să capete de asem priceperea de a măsura volumul li delor, de a măsura temperatura, d efectua cîntăriri, de a potrivi, presa găuri dopuri, de a tăia, îndrepta încovoia tuburi de sticlă, de a mo cele mai simple aparate pentru di larea lichidelor etc.

Pentru a se obține rezultate cît bune este necesar ca lucrările de borator să fie organizate așa încît asigure participarea directă a fieca elev în parte. Acolo însă unde nu pot realiza lucrări frontale, ele se desfășura și pe grupe. Așa procedea de exemplu, tov. Savin Popescu, p fesor la școala medie din Giurg

Cunoașterea anumitor procese c mice se poate realiza mai bine cu a torul excursiilor. Acestea le dau ele lor posibilitatea de a-și lărgi orizo tul politehnic, de a se familiariza organizarea procesului de product cu munca fruntașilor în product Este bine să fie vizitate acele înt prinderi unde elevii pot cunoaște murile principale ale producției principiile științifice de bază ale pr cesului de producție. Astfel sînt u nele metalurgice, minele de cărbu uzinele de cocsificare etc. Este deos bit de utilă o excursie la o fabrică produse chimice și, în special, la fabrică de acid sulfuric unde, cu toa că procesele chimice se desfășoară tr-o aparatură închisă, totuși elevii vor putea da seama de procesul bricării observînd instalațiile și urm rind mersul fabricației după explic țiile date de tehnicieni și profeso care îi conduc. De asemenea, sînt tile excursiile la o secție de fabrica a oxigenului, la o farmacie (unde poate vedea alambicul în funcțiune la o carieră de piatră de v și la o fabrică de var, la o fabri de oglinzi (în legătură cu tema „A dehide"), la o fabrică de unt (unde pot urmări determinarea cantității apă și sare din unt, aciditatea lap lui, cantitatea de grăsime din lapte la o fabrică de pîine (unde se p cunoaște metodele pentru determin rea aciditătii aluatului și a pîin coapte, precum și umiditatea făinii a pîinii), la un atelier de galvanizare unde se poate urmări procesul de ni chelare sau de cromare etc.

Toate aceste excursii trebuie să fi repartizate pe întreg anul școlar și p clase, în raport cu materia studiată. excursie reușită a organizat, de exem plu, tov. E. Porumbiță, profesoară la școala medie din Giurgiu, care a vizi tat cu elevele clasei a IX-a un labo rator de produse petrolifere, unde a cestea au putut vedea cum se determină punctul de inflamabilitate cu aparatul Abel-Pensky, precum și alte constante ale petrolului și produselor lui de distilare.

Un mijloc important de îmbogățire a cunoștințelor și deprinderilor politehnice ale elevilor trebuie să-l constituie și activitatea în afară de clasă. Un rol însemnat îl au în această privință unele lucrări practice date ca temă pentru acasă. Elevii pot determina acasă, de pildă, solubilitatea unei sări la diferite temperaturi, pot întocmi, pe baza datelor obținute, o curbă a solubilității. Astfel de lucrări dezvoltă spiritul de observație al elevilor și îi înarmează cu priceperea de a întocmi curbe, atît de utile în activitatea practică. Elevii clasei a VII-a pot executa acasă unele experiențe simple de separare a substanțelor pure de amestecuri prin filtrare, vaporizare, distilare etc. (de pildă purificarea sării de bucătărie de impurități, calcinarea pietrei de var, stingerea varului etc.).

În multe școli funcționează cercuri ale tinerilor chimiști, care contribuie la adîncirea cunoștințelor studiate la lecții și la dezvoltarea deprinderilor practice. De pildă, în cercurile de chimie se pot studia problema coroziunii metalelor și procedeele de apărare împotriva coroziunii. O activitate utilă care se poate desfășura în cadrul cercului este și aceea de a se alcătui diferite colecții de substanțe, sau colecții de minerale și roci, de metale, de mase plastice, fibre artificiale etc. Elevii din clasele mai mici pot aduna diferite piese de sticlă, de argilă, de mase plastice, de cauciuc precum și obiecte din natură ca pietre, scoici etc. Ei pot compara obiectele între ele după culoare, strălucire, duritate, fragilitate, elasticitate, flexibilitate, maleabilitate și alte diferite proprietăți ale obiectelor, îmbogățindu-și astfel cunoștințele despre proprietățile diferitelor materiale.

O activitate deosebit de utilă pe care o pot desfășura elevii în cadrul cercului de chimie o constituie confecționarea unor utilaje de laborator. Mulți profesori obțin rezultate frumoase în această direcție. Înainte de a proceda la construirea aparatelor elevii trebuie să întocmească schița acestora. Ei trebuie să se convingă în timpul practicii de avantajele calculelor și ale schițelor întocmite în prealabil. Aparatele pot fi confecționate după desenele date de profesor, după modelul unor aparate terminate, după desenele din manual sau după descrierile din publicațiile de specialitate.

O activitate interesantă în cadrul cercului este și modelarea din carton, lemn și metale. Modelele executate înlesnesc cunoașterea de către elevi a construcției aparatelor studiate și pot fi folosite ca material didactic demonstrativ la lecții.

Legarea cunoștințelor de chimie de activitatea productivă, de construcția socialistă din patria noastră va contribui tot mai mult la dezvoltarea interesului elevilor pentru studiul chimiei, la pregătirea lor temeinică pentru munca în producție.

Prof. C. IONESCU-TIMUȘ

Atelierul școlii

La școala de 7 ani din comuna Petrești, raionul Turda, s-a înființat de curînd un atelier de tîmplărie, în care lucrează elevii claselor V—VII.

Atelierul de tîmplărie a luat ființă datorită sprijinului dat de părinți, care au pus la dispoziția școlii camera în care funcționează atelierul, cît și trei tejghele și o parte din sculele necesare, precum și ajutorului acordat de celelalte școli din comună, îndeosebi de școala de 4 ani din satul Petreștii de Mijloc.

Activitatea în atelier se desfășoară sub conducerea maistrului-instructor Andrei Dogaru, care insuflă elevilor dragostea pentru muncă și-i învață să lucreze cu pricepere și stăruință.

Numeroase piese lucrate de elevi în atelierul de tîmplărie vor fi prezentate la expoziția organizată cu prilejul consfătuirii raionale din ianuarie.

VALENTIN VIȘINESCU

În vizită la laborator

Elevi ai școlilor din Orașul Stalin în vizită la laboratorul Institutului tehnic din oraș.

Vacanța copiilor

Anul acesta, vacanța de iarnă a elevilor și pionierilor se anunță bogată în surprize. În întreaga țară se fac pregătiri intense pentru ca cele 14 zile de vacanță să fie petrecute de elevii școlilor noastre într-un mod plăcut și în același timp instructiv.

De la Sinaia, Predeal, Tușnad și din alte stațiuni climaterice ne sosesc vești despre pregătirea vilelor și a cluburilor care vor sta la dispoziția celor 2900 de pionieri și elevi ce vor fi trimiși în taberele de iarnă.

Din Pitești, Baia Mare, Tîrgu Mureș ni se anunță pregătirile pentru organizarea carnavalurilor pentru pionieri. Pionierii și elevii din regiunea Suceava vor vizita între 3 și 10 ianuarie Palatul Pionierilor din București.

În București, la Casa de Cultură a Sindicatelor, la Palatul Pionierilor și în multe cluburi, pregătirile pentru serbarea pomului de iarnă sînt în toi. Clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt va fi în întregime destinat festivităților pentru copii. Aci se pregătesc spectacole ale teatrului de păpuși, spectacole de balet și teatru, concerte etc.

ȘCOALA DE IERI — ȘCOALA DE AZI

CIFRE ȘI FAPTE

● După datele recensământului general din 1930, din totalul celor care absolveau ciasele primare doar 2,1% urmau studii secundare și 0,2% studii universitare.

● În anul 1931 existau în Romînia 7000 de învățători șomeri.

● În 1933 erau în țara noastră peste un milion de copii nescolarizați și 7500 de învățători fără posturi.

● Extras din publicația „Sămînța", nr. 1, iunie 1932: „Astăzi, orice țăran nu poate avea atît venit cît ar trebui să cheltuiască pentru întreținerea ununi copil de școală. O clasă de liceu costă 30.000 lei, ceea ce face în 7 ani, adică liceul întreg, 210.000, plus 4 ani de facultate a 50.000=200.000. Vasăzică, în total 410.000 lei... Și iată criminala politică a școlii care caută să vă reintoarcă și să vă ție în întunericul în care ați trăit pînă acum, în stare de robie.

Dar din rîndurile noastre sînt astăzi mulți în năvala nedreptățiților care murmură, pentru că au văzut și au înțeles și pentru că nu mai vor să primească jugul."

„Plătiți-ne salariile"

„Cuvîntul școalei", organ al organizației profesorilor secundari din Craiova scria în primul său număr, apărut în aprilie 1932, aceste rînduri, sub titlul „Plătiți-ne salariile!":

„...Există localități numeroase în care corpul didactic nu și-a primit salariul din septembrie...

„Care sînt efectele acestei triste stări de lucruri? Deși adînc simțite de toți nu e de prisos să le recapitulăm:

1. Umilința la care se vede expus corpul didactic, nevoit să intervie pentru a obține salariul, să stea la dispoziția capriciilor funcționarilor însărcinați cu plata lor, să-și cerșească dreptul muncii sale.

2. Adeseori, de teamă de a nu rămîne luni întregi neplătit și deci în imposibilitate de a-și întreține familia, este nevoit să primească propunerile anumitor samsari cu relațiuni oficioase, care oprindu-i 2%, 4%, 6% și mai mult își iau grija de a-i încasa salariile.

3. Cînd nici acest mijloc nu e la îndemînă și în pragul mizeriei, rămîne goana după împrumuturi în care întîlnește totdeauna un cămătar priceput să profite larg de situație.

Toate acestea la un loc duc la anihilarea prestigiului moral al omului școalei".

Cum trăiau cadrele didactice

În zilele de 6, 7 și 8 decembrie 1929 a avut loc la București „Congresul extraordinar al membrilor corpului didactic de toate gradele". La congres s-au făcut auzite multe glasuri care protestau cu indignare împotriva atitudinii statului burghezo-moșieresc față de slujitorii școlilor.

Iată, de pildă, ce spunea savantul Emil Racoviță, rectorul Universității din Cluj: „Toate guvernele trecute și chiar cele viitoare ne-au recomandat „cumințenia", recomandare inutilă față de înțelepciunea și patriotismul corpului didactic, întrucît lipsa de cumințenie au dovedit-o tocmai factorii conducători..."

...Zadarnic se cîntă apostolatul corpului didactic, dacă acest apostolat nu dă nici pîine".

Delegatul la congres Cleja, (Ardeal) declara: „S-a afirmat aici că sîntem tineri. În fața foamei sîntem egali și tineri și bătrîni. Cu cei 2900 lei lunar nu se poate concepe viața fizică. Cu atît mai puțin cea intelectuală. Ne găsim azi la 7 decembrie și încă nu am primit salariu pe noiembrie".

Sala: „Așa e. Unii n-au primit nici pe octombrie".

Cleja: „Nu trebuie să plecăm de aici pînă nu vom obține un rezultat precis".

O voce: „Mai bine murim de foame aici decît acasă".

Iar în „Memoriul Asociației generale a învățătorilor" adresat guvernului și parlamentului se spunea: „Ei (învățătorii, n.r.) sînt cei mai rău plătiți dintre toți funcționarii țării, comparativ cu rolul ce-l au în organizația Statului, cu munca ce li se cere, cu trebuințele culturale — cu jertfele ce trebuie să facă.

Un învățător primește la începutul carierei 2920 lei lunar, egal cu un sergent de jandarmi".

(Din „Buletinul federației corpului didactic din Romînia").

„Prea mulți studenți"

Iată ce scria o publicație din 1935:

„Prea mulți studenți" hotărăsc venerabilii profesori întruniți în senatul universitar, în țara unde avem mai puțin de 3.000 medici de plasă pentru cele 14 milioane locuitori ai satului, unde pelagra, sifilisul, malaria, domnesc nestingherite.

Iar guvernele, de comun acord, complectează rînd pe rînd: „prea mulți învățători" — și dacă îndrăznești să te avînți în satele țării, unde învățătorii existenți nu-și găsesc întrebuințare, iar școlile își închid porțile... rămîi îngrozit de ceea ce vezi în acest secol al civilizației. Țăranii voinici, veseli, cu cămașa înflorată și cu fluierul în brîu au rămas acum doar în scrierile lui Alecsandri și în tablourile artiștilor.

Luînd la întîmplare unul din satele mijlocii ale Moldovei, aflăm că în ultimii zece ani din elevii înscriși a urma școala primară abia 66% termină. Ținînd seama de felul în care se predă în această școală (și aici nu vreau să acuz învățătorii, care își au și ei necazurile lor) și de mediul în care trăiesc tinerii ieșiți de pe băncile școlii, îți dai seama cît de ușor se vor spulbera aceste cunoștințe, cînd omul nu mai vine în contact cu cartea decît atunci cînd trebuie să-și depună umil semnătura pe o petiție sau o poliță de bancă.

Cît privește cursul complect, adică cele 7 clase în care se predau așazise cunoștințe de agronomie (acestea există numai în teorie, căci majoritatea școlilor nu posedă nici un fel de mijloace în vederea organizării cercurilor experimentale) acest curs, în același interval de timp, nu l-au absolvit decît 15% din totalul elevilor.

(Din „Raza", nr. 3, august 1935).

Mărturia unui scriitor

În anul 1931, în nr. 2 din luna octombrie al publicației „Viitorul Social", apărea un articol de Alexandru Sahia intitulat „Tragedia învățătorilor". Iată cum înfățișa scriitorul — care nu făcea decît să reflecte realitatea timpului său — soarta dascălului din Romînia burghezo-moșierească:

„Nu există în țara noastră breaslă de salariați ai statului mai speculați și mai îngenunchiați ca breasla învățătorească. Peste această armată de luminători se calcă nemernic, se scuipă de către politicienii ancorați la cîrmă".

Și mai departe: „Primele buchii, cristalizarea întîiului gînd, bucuria întîiului desen sau a jocului cu imaginile, se țes sub ochii acestor oameni mărunți, desconsiderați și lăsați aproape flămînzi.

Cine are nemernicia să îndrăznească să spună că pentru acești nenorociți se face destul?"

„Un învățător trăiește — spunea în continuare Alexandru Sahia — din rușinoasa sumă de două mii de lei și cîteva sute. Din acești bani își cumpără pîinea, haina, cămașa, gheata.

Din această sumă achită impozitul către stat (ah, banii dați statului!). Din această sumă își cumpără carte și creion.

Și micul învățător sau învățătoare deschide în fiecare dimineață, mai departe, abecedarul, în mijlocul ciorchinelui de copii, cîntă laolaltă sau silabisesc naivi, întîia literă a cuvîntului".

Viitorii economiști

Cu două decenii în urmă, condițiile de învățămînt ale studenților din fosta „Academie Comercială" erau dintre cele mai vitrege. Un număr mic de studenți primeau burse. În cămin nu-și găseau loc decît circa 250 de studenți, iar despre cantine nici nu putea fi vorba. Cît despre soarta absolvenților, este deajuns să amintim că pentru un singur loc de contabil la o întreprindere își ofereau serviciile cîte 30—40 și chiar 70 de absolvenți ai facultății.

Astăzi, viața studenților Institutului de științe economice și planificare e mult schimbată. Peste 65 la sută dintre ei primesc burse de stat. În căminele institutului, în mare parte radioficate, sînt cazați mai bine de 1.800 studenți, iar la cantină este asigurată masa pentru 2.000 de studenți. Cadre dintre cele mai calificate asigură pregătirea temeinică a viitorilor economiști chemați să-și dea aportul la construcția socialistă a țării.

Bilanțul unei munci libere

Anii puterii populare au însemnat și pentru oamenii muncii din regiunea Bacău, ca și pentru oamenii muncii din întreaga noastră țară, ani de creștere culturală, de ridicare necontenită a nivelului de cunoștințe.

Datorită muncii neobosite a învățătorilor și profesorilor din regiune îndrumați de partid și ajutați de sfaturile populare locale și celelalte organizații de masă, din cei 91.740 neștiutori de carte, cîți număra regiunea în anul 1944, au mai rămas doar cîțiva — și aceștia cuprinși, în prezent, la cursurile de alfabetizare.

În orașele și satele regiunii n-au existat înainte de 23 August 1944 decît 64 de grădinițe de copii și 490 de școli elementare. Astăzi, datorită grijii permanente pe care o acordă partidul și guvernul dezvoltării învățămîntului, în regiunea Bacău funcționează 350 de grădinițe de copii și 1080 de școli de 4 și de 7 ani.

În ultimii ani, în regiunea Bacău a luat o largă dezvoltare și învățămîntul pentru tineretul muncitoresc și sătesc. Un mare număr de tineri și tinere din întreprinderi și din sectorul socialist al agriculturii au astfel posibilitatea să-și continue învățătura fără a fi scoși din producție.

Din fondurile provenite din autoimpunere, ca și prin folosirea resurselor locale s-au construit noi localuri de școală, noi cămine culturale. Numai anul acesta în regiunea Bacău au fost date în folosință 32 de noi localuri de școală, construite prin autoimpunere. Din fondul central au fost construite în anii puterii populare peste 40 de noi localuri de școală cu patru și șapte săli de clasă.

Aproape toate școlile de 7 ani și medii din regiunea Bacău au astăzi laboratoare dotate cu aparatele necesare executării experiențelor de fizică și chimie, precum și parcele școlare experimentale. În școala medie nr. 1 din orașul Bacău, de pildă, există laboratoare de fizică, de chimie, științe naturale. Un laborator bine dotat pentru științele naturale are și școala de 7 ani din comuna Cîrligi, raionul Roman. Pe lîngă școala de 7 ani din Bistrița, raionul Piatra Neamț, pe lîngă școala de 7 ani nr. 7 din orașul Bacău și altele au fost amenajate platforme geografice. Printre măsurile luate de către organele de învățămînt este și aceea a introducerii lucrărilor practice într-un număr de școli din orașele Bacău, Piatra Neamț, Roman și Tîrgu Neamț.

Învățătorii și profesorii din regiunea Bacău, ca și toate cadrele didactice din patria noastră, își manifestă recunoștința față de partid și de guvern care le-au creat condiții din ce în ce mai bune de muncă și de viață. Ei luptă pentru noi realizări în activitatea didactică și obștească, pentru legarea continuă a cunoștințelor predate de practică, de producție, pentru făurirea unui tineret capabil să contribuie din plin la construirea socialismului.

CIFRE ȘI FAPTE

● Statul democrat-popular a cheltuit în 1955, pentru învățămînt și cultură 2.793.000.000 lei.

● Între 1956 și 1960 se va lărgi învățămîntul de 7 ani ca să cuprindă circa 90 la sută din absolvenții școlilor elementare și se vor pregăti condițiile pentru trecerea în decursul cincinalului viitor la învățămîntul de 7 ani general și obligatoriu.

● În anul școlar 1938—1939, în Romînia nu existau decît 16 instituții de învățămînt superior, cuprinzînd 29 de facultăți cu 29.000 studenți. Astăzi, în R.P.R. funcționează 42 de instituții de învățămînt superior cu 126 facultăți, care sînt frecventate de 60.000 studenți la cursurile de zi și 15.000 studenți la cursurile fără frecvență.

● Pentru minoritățile naționale a fost creată o largă rețea de învățămînt și instituții de cultură. Această rețea cuprinde peste 3.400 de școli de diferite grade în limba maternă a minorităților naționale.

● În școli și instituții de învățămînt superior se vor cuprinde în anul școlar 1960—1961 peste 2.700.000 de elevi și studenți, cu aproape 600.000 mai mulți decît în 1955—1956.

CADRE PENTRU AGRICULTURĂ

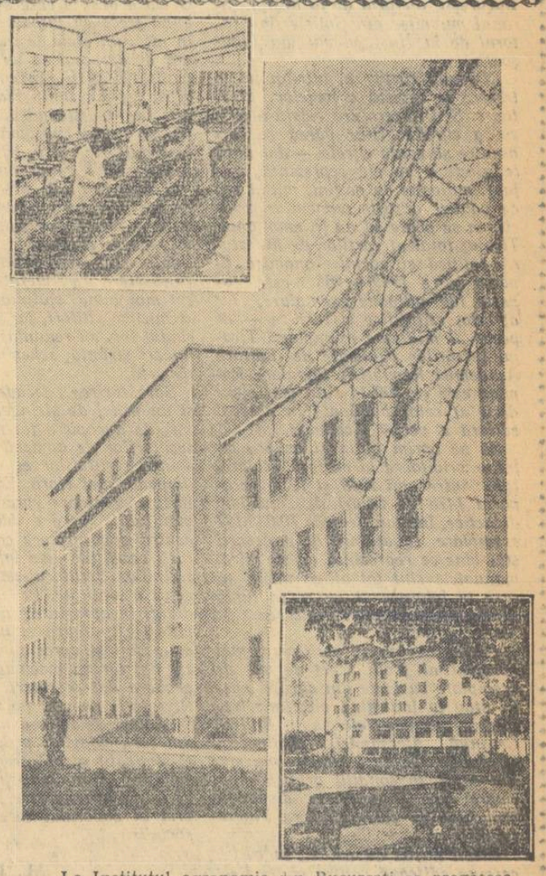

La Institutul agronomic din București se pregătesc cadre superioare pentru agricultura noastră.

În clișeu: Clădirea Institutului Agronomic din București, ridicată în anii democrației populare (sus: sera Institutului; jos: căminul studenților).

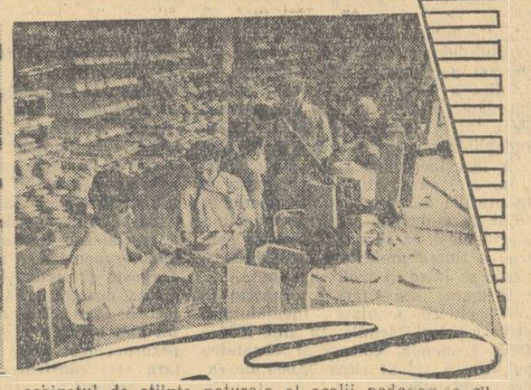

Instituțiile de învățămînt din Cluj sînt bogat înzestrate cu cărți, material didactic și utilaj.

În clișee: Biblioteca Universității „Bolyai" (sus); cabinetul de științe naturale al școlii pedagogice cu limba de predare română (jos, stînga); un atelier al școlii profesionale „Ianoș Herbak" (jos, dreapta).

In regiunea Suceava

An cu an se dezvoltă învățămîntul în regiunea Suceava. Față de 1952, numărul școlilor elementare cu limba de predare ucraineană a crescut cu 16. Numai între anii 1952—1955 au fost construite din resurse locale și autoimpunere 54 de școli, iar la un număr de peste 100 de școli s-au executat reparații importante.

În anii regimului de democrație populară au luat ființă în regiunea Suceava aproape 800 de așezăminte culturale, iar în gospodăriile agricole colective din regiune s-au înființat 150 de case de citit și 56 de colțuri roșii.

Învățătorul-purtător al cuvîntului partidului în masele țărănimii muncitoare

Prof. univ. N. Pascu
președinte al C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

Se împlinesc nouă ani de la înfăptuirea deplină și definitivă a unuia din cele mai mari visuri ale poporului nostru — acela de a deveni stăpîn pe soarta sa. Prin înlăturarea ultimelor rămășițe ale burgheziei din guvern și prin izgonirea celui mai fervent reazim al reacțiunii și exploatării — monarhia — poporul nostru a deschis un nou capitol al istoriei sale — capitolul luptei pentru construirea socialismului.

Organizînd participarea maselor celor mai largi la viața politică a țării, stimulînd inițiativa și uriașa energie creatoare a poporului, nesecatul lui izvor de talente și aptitudini — statul nostru, instrument al dictaturii proletariatului, a obținut în acești ani uriașe înfăptuiri economice, culturale și sociale. La baza acestor înfăptuiri pe care niciodată nu le-ar fi putut realiza burghezia, stă lupta neobosită a clasei muncitoare, sub conducerea înțeleaptă a partidului său de avangardă — Partidul Muncitoresc Romîn. Prezent pretutindeni, cuvîntul partidului a chemat masele uriașe de oameni ai muncii la construcția societății socialiste.

Un rol important în această uriașă operă constructivă a fost rezervat intelectualității progresiste, intelectualității legate de popor. Partidul a chemat marea armată a cadrelor didactice să contribuie la educarea tinerei generații în spiritul sarcinilor ridicate de construirea noii societăți. Aceasta cere un tineret temeinic instruit, disciplinat, însuflețit de dragostea fierbinte pentru patrie, de dorința de a-și pune cunoștințele în slujba întăririi și înfloririi ei. Totodată, partidul a chemat învățătorimea să contribuie la dezvoltarea conștiinței socialiste, la lichidarea vechii morale, a rămășițelor burgheze din conștiința oamenilor. În lupta împotriva ideologiei burgheze, a obscurantismului și misticismului, a superstițiilor și prejudecăților, a analfabetismului și înapoierii culturale, învățătorului i-a revenit un rol dintre cele mai importante. El a fost chemat, așa dar, să lupte pe unul dintre cele mai importante fronturi ale construirii noii societăți.

Prețuirea pe care a acordat-o și o acordă regimul nostru de democrație populară învățătorimii se oglindește însă nu numai în locul de onoare ce i s-a rezervat în construcția noii societăți, ci și în grija permanentă pentru condițiile ei de viață și de muncă. Au fost elaborate și înfăptuite numeroase măsuri menite să asigure ridicarea nivelului de viață al cadrelor didactice. Mărirea salariilor, crearea de magazine speciale pentru cadrele didactice cu vînzare în rate, îmbunătățirea aprovizionării, sprijinirea perfecționării profesionale și a calificării, plasarea imediată în învățămînt, asigurarea continuității în muncă, asistența medicală, trimiterea la odihnă și alte asemenea măsuri dovedesc prețuirea de care se bucură în regimul nostru învățătorimea.

De sigur că nu se poate face nici o comparație între rolul rezervat învățătorului de societatea burgheză, care-l umilea, îl desconsidera și-l batjocorea — și locul de cinste la care învățătorul a fost ridicat de către regimul nostru. Învățătorii nu uită că statul burghez, care cheltuia milioane și milioane pentru tantiemele cu care erau plătiți politicienii trădători, nu găsea fonduri nici măcar pentru salariile de mizerie pe care trebuiau să le primească oamenii școlii. Ei nu uită că, în timp ce burghezia atotputernică arunca sume uriașe adunate pe spinarea poporului la cazinourile din țară și străinătate, salariile învățătorilor rămîneau neplătite cu lunile din „lipsă de fonduri". Ei nu pot uita că, pentru a obține un post, trebuiau să aștepte ani și ani.

Despre condițiile de viață ale învățătorului în regimul burghez vorbește deosebit de sugestiv scrisoarea unui învățător dobrogean publicată în „Graiul Dîmboviței", în anul 1932. „Mîncăm odată pe zi și de multe ori nimic. După umilitoare rugăciuni primim cîte o strachină cu mălai cu avertismentul: „a 2-a oară să nu mai vii". Soțiile ne sînt bolnave, sobele ne sînt reci, iar simțămîntul părăsirii absolute ne turbură gîndul".

Învățătorul ajunsese într-o stare deznădăjduită. Iată ce scria unul din ziarele învățătorilor în anul 1922: „Tu, umil învățător, îngălbenit de truda zilnică din clasă, gonit din casă în casă, dacă ești străin de satul unde propagi lumina, din cauză că ți se cere o chirie pe care n-o poți da, plînge-ți soarta. Nimeni nu te vede, nu te aude, deși tu ai destui reprezentanți de ai tăi, învățători — în parlament.

Veni-va și pentru tine, vreodată, ziua cînd nu vei mai fi umilit? N-o prea văd, totuși nădăjduiesc".

Jandarmul îl arestează și-l maltratează barbar, primarul îl batjocorește, politicianul îl disprețuiește și-l umilește. Aceasta era situația rezervată învățătorilor, „cerșetori în haine negre", cum i-a denumit însăși burghezia.

Totuși, nu s-ar putea spune că burghezia nu a manifestat un anumit interes pentru învățători. Ea căuta să-și recruteze dintre puținii învățători înstăriți agenți politici, cu ajutorul cărora încerca să înșele poporul.

Partidul Comunist Romîn a luat atitudine încă din ilegalitate față de situația și rolul rezervat de burghezie învățătorimii. El a chemat învățătorimea la luptă împotriva fascizării țării și împotriva criminalului război antisovietic. Este o mîndrie pentru noi, pedagogii de astăzi, faptul că mulți învățători au auzit și urmat glasul partidului în acele grele timpuri.

Omul nou, omul societății socialiste, are o mare prețuire pentru munca învățătorului. Iată un exemplu de o impresionantă duioșie. În țara vecină și prietenă, Uniunea Sovietică, la sărbătorirea unuia din nenumărații ei eroi i s-a acordat acestuia cinstea de a i se ridica un bust din bronz. „Eu rog guvernul, a răspuns el, ca bustul de bronz să nu-mi fie ridicat mie, ci învățătorului meu, pentru că el a sădit în mine sensul și frumusețea vieții". Există oare vre-o profesiune care să aducă satisfacții mai mari decît aceasta?

În anii puterii populare marea masă a învățătorimii noastre s-a atașat profund de țelurile construcției noastre socialiste. Chemată să-și dea contribuția la înfăptuirea revoluției culturale, învățătorimea a obținut rezultate remarcabile în activitatea ei. Ea a reușit, în anii primului cincinal, să lichideze ca fenomen de masă rușinoasa moștenire a analfabetismului.

Partidul a chemat cadrele didactice să ajute la înfăptuirea operei de transformare socialistă a agriculturii. La succesele obținute pînă acum de poporul nostru în acest domeniu au contribuit, alături de ceilalți oameni ai muncii, și cadrele didactice — în special învățătorii și profesorii școlilor sătești. Formele folosite de învățătorii școlilor sătești pentru a lega activitatea lor de sarcinile dezvoltării și transformării socialiste a agriculturii au fost multiple. Activitatea de lămurire a părinților elevilor, munca în instituțiile culturale de la sate, organizarea activității artistice, conducerea cercurilor agrotehnice — sînt numai o parte din formele folosite de cadrele didactice pentru sprijinirea transformării socialiste a agriculturii.

O formă deosebit de importantă prin care școala contribuie la dezvoltarea agriculturii noastre o constituie organizarea parcelelor experimentale școlare. Prin activitatea pe care o desfășoară pe aceste parcele pedagogii contribuie, pe de o parte, la pregătirea elevilor — din care mulți vor rămîne să lucreze în agricultură — iar pe de altă parte, organizînd experimentarea celor mai avansate metode agrotehnice, contribuie la popularizarea acestora în rîndul țărănimii muncitoare. Realizările obținute în această privință de pedagogii Dumitru Cristea din regiunea Suceava, Emilian Foti din regiunea București, Ion Rîmbu din regiunea Iași, Ion Dobre din regiunea Stalin și alții justifică pe deplin preocuparea pentru extinderea parcelelor experimentale.

Învățătorii duc în masele largi ale țărănimii cuvîntul partidului și cu ajutorul activității cultural-artistice. Mulți dintre ei antrenează în această activitate un mare număr de țărani muncitori, aducînd astfel o contribuție dintre cele mai însemnate la ridicarea culturală a satului. Activitatea artistică și culturală desfășurată de cadrele didactice în gospodăriile agricole colective, întovărășiri, în gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri reprezintă un important sprijin dat construirii socialismului la sate. Trebuie să luptăm însă ca această activitate să se desfășoare la un nivel din ce în ce mai înalt, să devină din ce în ce mai atractivă și mai convingătoare.

Învățătorimea țării noastre ia o parte activă la viața cetățenească. Învățătorul este și rămîne un cetățean activ, profund interesat în îmbunătățirea activității în toate domeniile cu care el vine în contact. Participarea pedagogilor la conducerea treburilor obștești ca deputați în sfaturile populare sau în Marea Adunare Națională dovedește încrederea și prețuirea pe care masele populare o acordă slujitorilor școlii. Acestei încrederi cadrele didactice nu-i pot răspunde decît prin activitatea lor entuziastă.

Trebuie să spunem că mai sînt unii învățători și profesori — ce-i drept puțini la număr — care, la adăpostul măsurilor ce reglementează activitatea social-culturală a cadrelor didactice, rămîn departe de această activitate, își rezumă munca doar la orele de curs. Dar, în zilele noastre, un bun pedagog nu se poate limita la munca de predare, nu se poate mărgini la lecțiile din clasă. Viața de zi cu zi, activitatea oamenilor muncii constituie o școală de la care adevăratul învățător nu poate și nu trebuie să lipsească. Însuși instruirea și educarea elevilor în orele de curs trebuie să fie legate de viața din afara școlii, de lupta poporului pentru socialism.

Vorbind despre rolul social al învățătorilor, Lenin a spus, încă din 1918: „Armata învățătorilor și profesorilor trebuie să-și pună sarcini culturale gigantice și, în primul rînd, trebuie să devină armata principală a învățămîntului socialist". Lenin arată că „nu te poți limita la cadrul îngust al activității didactice. Cadrele didactice trebuie să se contopească cu întreaga masă muncitoare care luptă. Sarcina pedagogiei noi este de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății".

Congresul al II-lea al partidului nostru a arătat că în actuala etapă a trecerii de la capitalism la socialism dușmanul de clasă, zdrobit în sectoarele hotărîtoare ale economiei, își îndreaptă tot mai mult eforturile în domeniul ideologic. „Partidul nostru privește lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze drept una din cele mai importante sarcini ale sale" — arată în raportul prezentat Congresului al II-lea al P.M.R. tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Pedagogul, educatorul tineretului, are datoria de a lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze în învățămînt, de a înarma tineretul cu concepția materialistă asupra lumii. În același timp, ca purtător al cuvîntului partidului în masele țărănimii muncitoare, pedagogul are misiunea de a lupta cu fermitate împotriva zvonurilor lansate de dușman, a denaturărilor liniei partidului, împotriva șovinismului, a stihiei mic burgheze.

În patria noastră neștiința de carte a fost lichidată ca fenomen de masă. Aceasta nu înseamnă, însă, că învățătorii și-au încheiat misiunea. Ei trebuie să desăvîrșească ceea ce au început, să participe la lărgirea necontenită a orizontului de cunoștințe al maselor, să devină promotori ai noului, să contribuie la atragerea tot mai largă a țărănimii pe calea transformării socialiste a agriculturii. Pentru a-și îndeplini această nobilă misiune, învățătorii au la îndemînă nenumărate mijloace. Între acestea, căminul cultural trebuie să ocupe un loc de frunte. Mulți învățători fruntași sînt nelipsiți din mijlocul maselor care se adună la căminele culturale. Ei s-au legat de aceste mase și sînt iubiți de ele. Cuvîntul lor este primit cu multă prețuire și cu respect, pentru că nu există eveniment în care oamenii să nu-i simtă alături. Organizațiile sindicale din învățămînt trebuie să folosească exemplul acestor învățători fruntași, să atragă marea masă a învățătorimii pentru a-i urma.

Pentru a-și putea îndeplini misiunea sa de purtător al cuvîntului partidului în masele largi populare, pedagogul trebuie să-și însușească învățătura marxist-leninistă și s-o folosească în activitatea lui de zi cu zi. C.C. al S.M.I. a și luat unele măsuri — și consideră că va trebui să mai ia și altele — pentru a ajuta învățătorimea să-și complecteze și să-și desăvîrșească cunoștințele în domeniul ideologiei marxiste. Printre acestea se numără măsuri menite să îmbunătățească organizarea învățămîntului politic, măsuri pentru dezvoltarea activității bibliotecilor sindicale și aprovizionarea lor cu cărțile necesare, pentru sprijinirea cu credite a cadrelor didactice în vederea alcătuirii de biblioteci personale, organizarea de excursii științifice, îmbunătățirea activității de propagandă politică în cluburi și colțuri roșii etc.

Noile comitete sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt, recent alese, trebuie să-și orienteze activitatea spre sprijinirea neprecupețită a ridicării nivelului politic și ideologic al învățătorilor, spre mobilizarea acestora în lupta pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului.

Una din sarcinile de mare actualitate pentru activitatea socială a cadrelor didactice este participarea lor la pregătirea alegerilor de deputați pentru Marea Adunare Națională. Sute și sute de învățători și profesori au și pornit să desfășoare o intensă muncă politică de masă în legătură cu acest mare eveniment din viața țării noastre.

C.C. al S.M.I. este convins că marea masă a învățătorilor și profesorilor din țara noastră va munci și în viitor cu pasiune pentru a purta cuvîntul însuflețitor al partidului în masele largi populare.

Pentru noul an, care va începe peste cîteva zile, C.C. al S.M.I. le urează noi succese în activitatea lor nobilă.

Decada cărții

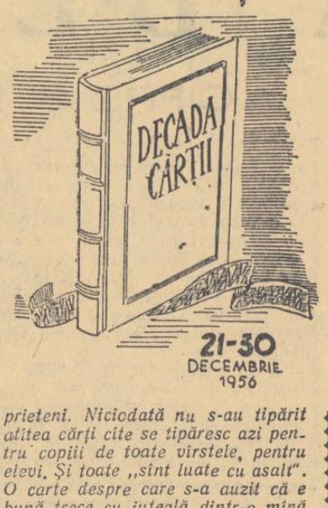

„Decada cărții" a devenit la noi, atît pentru scriitori cît și pentru oamenii muncii, o tradițională serbare de iarnă. Sînt zile în care scriitorii noștri, bătrîni și tineri, scriitorii cei mai iubiți, mai apropiați de sufletele cititorilor pornesc în toate colțurile țării spre a sta de vorbă cu aceștia. Nenumărați elevi, studenți și pedagogi ascultă în aceste zile, alături de oamenii muncii, pe scriitoarea Lucia Demetrius citind un fragment din noua ei piesă, pe Demosfene Botez recitindu-și un poem, pe Mihu Dragomir rostind o poezie de dragoste, pe Al. Șahighian povestind un basm pentru copii.

Odinioară, în colțurile pierdute ale țării soseau în lăzi cărți cu copertele mîncate de șobolani, „bune pentru mediul rural..." Azi, cartea are drum liber spre toate colțurile patriei. În aceeași zi deschid volumul de poeme academicianul din București, octetarul de la Reșița, țăranul muncitor din Săliște, învățătorul de la Huși, elevul din Timișoara.

„Decada cărții" e, într-un fel, o trecere în revistă a forțelor creatoare. Și în literatură există o poezie a cifrelor. S-ar părea că aici n-au ce să caute cifrele — dar dacă te gîndești că ele reprezintă, de fapt, milioane de pagini, mii și mii de volume dăruite oamenilor muncii, nu se poate să nu fii emoționat. Tirajul total al cărților de literatură politică și social-economică apărut între 1949—1956 este de peste 130 milioane exemplare, iar al celor științifice și tehnice — de peste 22 milioane exemplare. Tirajul lucrărilor publicate de Editura Academiei Republicii Populare Romîne este cu 300 la sută mai mare decît al celor publicate în aceeași editură a vechii Academii.

Să ne oprim puțin și asupra cifrelor privitoare la cartea școlară. Iată: între anii 1949 și 1956 au apărut 1478 de titluri de manuale didactice, într-un tiraj de 70.038.197 exemplare. Învățătorii și profesorii știu bine ce reprezintă aceste cifre: manualele sînt tot atîtea unelte pe care le folosesc zi cu zi în lupta pentru instruirea și educarea tinerei generații.

Cartea devine un sprijin tot mai apropiat al școlii. Zeci de mii de exemplare cu texte din clasicii noștri stau la îndemîna elevilor: Neculce, Budai-Deleanu, Bolliac, Creangă, Alecsandri, Eminescu, Caragiale, Coșbuc, Sadoveanu etc. Noi ediții, în condiții grafice superioare, vor fi puse la dispoziția școlarilor de către Editura Tineretului.

Elevii noștri au astăzi, în cărțile care se editează pentru ei, zeci de prieteni. Niciodată nu s-au tipărit atîtea cărți cîte se tipăresc azi pentru copiii de toate vîrstele, pentru elevi. Și toate „sînt luate cu asalt". O carte despre care s-a auzit că e bună trece cu iuțeală dintr-o mînă în alta, un erou de carte devine tot atît de apropiat ca un om viu, este model în viață, îndemn în muncă și în luptă. Înfățișînd în imagini artistice marile adevăruri ale vieții, scriitorul continuă munca profesorului din clasă, educă prin mijloace specifice literaturii.

Falsul conflict care a existat, în cadrul literaturii pentru copii și tineret, între pedagogi și scriitori este acum rezolvat: scriitorii au înțeles că numai printr-o profundă cunoaștere a vieții pot deveni cei mai buni sfătuitori și prieteni ai micilor cititori, iar pedagogii, la rîndul lor, au renunțat la judecarea uneori strîmtă, schematică a operei de artă.

Sărbătorirea „decadei cărții" este și un prilej de stringere a rîndurilor, de apropiere tot mai strînsă a scriitorilor de oamenii muncii. Misiunea scriitorilor este azi tot mai limpede, mai clară. Ea pretinde eforturi creatoare spre un nivel tot mai înalt, cere o dăruire totală pentru poporul care creează literaturii condițiile unei înfloriri nemaiîntîlnite. Scriitorul-cetățean a devenit o realitate. Pe listele de candidați în apropiatele alegeri de deputați figurează și numele unor cunoscuți și apreciați scriitori. Votul dat lor va însemna votul de aprobare dat orientării partinice a literaturii noastre noi.

Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, pedagogii, elevii și studenții sărbătoresc plini de însuflețire „Decada cărții", sărbătoare a culturii noastre noi, bun de preț al poporului care construiește socialismul.

AL. POPOVICI

Activitatea profesională și cultural - educativă în discuția conferinței sindicale

Conferința sindicală raională a muncitorilor din învățămînt din orașul și raionul Roman și-a început lucrările cu o temeinică analiză a contribuției aduse de organele și organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt la îndeplinirea principalelor sarcini trasate școlii de către partid și guvern.

În perioada ianuarie-decembrie 1956, comitetul sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt din orașul Roman a acordat o atenție deosebită sprijinirii cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului la care se desfășoară procesul instructiv-educativ în școli.

Multe organizații sindicale din școli au acumulat o bogată experiență în domeniul sprijinirii procesului de învățămînt. Astfel, la școlile din orașul Roman consfătuirile de producție, lecțiile deschise și conferințele pe teme pedagogice, inițiate și organizate de comitetul sindical au adus o însemnată contribuție la ridicarea nivelului învățămîntului nostru. Indeosebi după plenara din martie 1956 a C. C. al S.M.I., care a dezbătut sarcinile muncitorilor din învățămînt în lumina documentelor celui de-al II-lea Congres al P.M.R., organizațiile sindicale din oraș și raion și-au orientat mai mult activitatea spre sprijinirea nemijlocită a procesului de învățămînt. Analizînd lipsurile manifestate în procesul de învățămînt și în special în munca metodică, organizațiile sindicale, în colaborare cu direcțiile școlilor, au organizat numeroase consfătuiri de producție care s-au încheiat cu hotărîri menite să ducă la înlăturarea deficiențelor.

În aceste consfătuiri de producție s-au studiat și analizat metodele de predare ale profesorilor și învățătorilor fruntași. De exemplu la școala medie nr. 1 au fost studiate metodele de muncă ale tov. Alexandru Cojocaru.

La școala medie nr. 2 s-au ținut în această perioadă 3 consfătuiri de producție cu teme ca, de pildă, „Cum contribuie predarea istoriei la educarea politico-ideologică a elevilor", „Cum a sprijinit organizația de pionieri procesul instructiv-educativ și îmbunătățirea disciplinei în școală" etc.

Conferința a analizat și felul cum s-a desfășurat munca pe loturile experimentale și cum s-a muncit pentru introducerea elementelor de politehnizare a învățămîntului,

O problemă analizată pe larg în cadrul conferinței a fost aceea a muncii culturale de masă desfășurate de învățători și profesori. Comitetul sindical orășenesc-Roman al muncitorilor din învățămînt are o frumoasă activitate cultural-artistică. Comisia cultural-artistică a comitetului a organizat un colectiv de redactare a conferințelor pentru ridicarea nivelului profesional și politic al membrilor de sindicat. Acest colectiv a pregătit și ținut multe conferințe care au stîrnit interes în rîndul cadrelor didactice, ca de exemplu „Îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală", „Reflexele condiționate" etc.

În scopul propagandei pedagogice în rîndul părinților, comitetul orășenesc, cu sprijinul secției de învățămînt, a organizat la stația de radioficare a orașului emisiuni săptămînale pe teme pedagogice, aceasta în afară de lectoratele pentru părinți care funcționează pe lîngă fiecare școală.

Pentru ridicarea nivelului politic al membrilor de sindicat din oraș au fost organizate 9 cercuri de studiere a istoriei P.M.R., 5 cercuri de studiere a istoriei mișcării muncitorești și un cerc de politică curentă în care sînt cuprinși 243 membri de sindicat. În raion au fost organizate 31 de cercuri de studiere a istoriei P.M.R. și a istoriei mișcării muncitorești, în care sînt cuprinși 427 de membri de sindicat. Propagandiștii acestor cercuri sînt instruiți regulat, cu sprijinul cabinetului de partid.

Comitetul sindical orășenesc are o frumoasă tradiție în munca artistică. Echipa de cor, compusă din 70 persoane, ca și echipa de teatru au participat la cel de-al IV-lea concurs pe țară al echipelor artistice de amatori. Ambele echipe au fost clasificate pe primul loc la faza raională. La faza regională echipa de cor a primit mențiune, iar cea de teatru s-a clasificat pe locul II.

Printre problemele importante pe care le-a dezbătut conferința au fost și munca sportivă de masă, problema grijii sindicatului pentru asigurarea unor condiții bune de trai și muncă cadrelor didactice etc. Conferința sindicală a muncitorilor din învățămînt din raionul Roman s-a încheiat cu alegerea noului comitet sindical raional.

Conferința sindicală a muncitorilor din învățămînt din raionul Roman a adoptat o hotărîre în care sînt prevăzute măsuri concrete pentru a dezvolta realizările obținute de organizațiile sindicale din școli în sprijinirea membrilor lor la ridicarea măestriei profesionale.

Noul comitet ales în conferință s-a angajat să se achite cu cinste de sarcina de mare răspundere — de a îndruma și conduce pe timp de un an activitatea organizațiilor sindicale ale muncitorilor din învățămînt din raionul și orașul Roman.

G. APOSTOL
corespondent

A 9-a aniversare a proclamării R.P.R.

(Urmare din pag. I-a)

acordat o mare atenție dezvoltării învățămîntului, științei și culturii. Imensele sume cheltuite de stat pentru dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului, științei și culturii, grija pentru condițiile de trai ale cadrelor didactice, asigurarea unor condiții favorabile muncii de creație au contribuit la o dezvoltare considerabilă a acestor importante sectoare de activitate. Marea majoritate a intelectualilor muncesc cu abnegație pentru construirea socialismului pășind ferm, în rînd cu poporul muncitor, pe drumul făuririi viitorului luminos al patriei. Sub conducerea și îndrumarea partidului se formează o nouă intelectualitate, provenită din rîndurile muncitorimii și ale țărănimii muncitoare.

În Republica Populară Romînă tineretului îi sînt larg deschise porțile către însușirea științei. Numărul școlilor elementare s-a mărit de 6 ori în comparație cu anul 1939. Pentru minoritățile naționale a fost creată o vastă rețea de instituții de învățămînt în limba maternă cuprinzînd peste 3.400 școli de toate gradele.

Romînia burghezo-moșierească avea în anul școlar 1938—1939 abia 16 institute de învățămînt superior care cuprindeau 29 de facultăți, cu 29.000 studenți. Astăzi, în R.P. Romînă funcționează 42 de institute de învățămînt superior cu 126 de facultăți, care sînt frecventate de 60.000 de studenți la cursurile de zi și 15.000 la cursurile fără frecvență.

Partidul și guvernul acordă o mare atenție îmbunătățirii continue a învățămîntului superior. Statul nostru democrat popular prețuiește munca patriotică a corpului profesoral cerind, totodată, profesorilor să dea dovadă de o înaltă conștiință cetățenească în îndeplinirea sarcinii de cinste care le-a fost încredințată de popor. Partidul cere să se stimuleze intrarea în instituțiile de învățămînt superior a fiilor de muncitori și țărani muncitori sîrguincioși, să se creeze condiții pentru ca tinerii muncitori din fabrici și uzine să intre în școli superioare.

O mare dezvoltare a cunoscut în anii puterii populare învățămîntul profesional și tehnic. În anii 1951—1955, economia, cultura și sănătatea publică au primit circa 97.000 de cadre medii tehnice.

În anii celui de al II-lea plan cincinal învățămîntul de toate gradele va cunoaște o dezvoltare deosebită. Învățămîntul de 7 ani se va lărgi astfel încît să cuprindă circa 90% din absolvenții școlilor elementare și se vor pregăti condițiile pentru trecerea în decursul cincinalului viitor la învățămîntul de 7 ani general și obligatoriu. O excepțională însemnătate pentru progresul școlii românești are Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. În anul școlar 1960/61, în învățămîntul de toate gradele vor fi cuprinși peste 2.700.000 de elevi și studenți, cu aproape 600.000 mai mulți decît în anul școlar 1955—1956. Bucurîndu-se din toată inima de aceste mari realizări, poporul nostru nu va uita niciodată că în anii regimului capitalisto-moșieresc imensei majorități a tineretului îi erau închise porțile școlilor, că năzuințele înalte ale generației tinere erau pîngărite de clicile de demagogi reacționari și fasciști care foloseau tineretul drept masă de manevră pentru josnicele lor interese politicianiste, drept carne de tun în războaiele tîlhărești.

Sărbătorind cea de a 9-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne, poporul nostru își îndreaptă cu dragoste și recunoștință gîndul către marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică. Oamenii muncii din țara noastră dau o înaltă prețuire prieteniei de nezdruncinat între patria noastră și țara care construiește comunismul și sînt hotărîți să apere și să dezvolte neîncetat această cucerire de mare preț. Totodată, poporul nostru întărește prietenia cu Republica Populară Chineză și cu celelalte țări ale lagărului socialist.

Prietenia strînsă și colaborarea cu marea Uniune Sovietică și cu toate țările lagărului socialist constituie chezășia de nădejde a independenței noastre naționale și a securității noastre de stat, chezășia victoriei depline a socialismului în patria noastră.

În strînsă prietenie cu popoarele țărilor socialiste, întărind necontenit unitatea de nezdruncinat dintre partid, guvern și popor, consolidînd puterea populară, poporul nostru pășește cu hotărîre și încredere înainte pe drumul luminos al construirii socialismului, al întăririi și înfloririi necontenite a patriei.

INFORMAȚII

În zilele de 22 și 23 decembrie a.c. au avut loc la Ministerul Învățămîntului ședințele Comisiei superioare de diplome sub conducerea tov. Miron Constantinescu — prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Ministru al Învățămîntului și președintele comisiei.

La ordinea de zi au fost:

1. Reorganizarea Comisiei superioare de diplome.
2. Acordări de grade didactice.

Comisia superioară de diplome s-a reorganizat în subcomisii pe specialități, conduse de un președinte, care, în urma dezbaterilor purtate în colective, au prezentat în ședința plenară concluziile asupra propunerilor consiliilor științifice ale institutelor de învățămînt superior.

Comisia superioară de diplome a acordat gradul didactic la 36 persoane, dintre care 25 profesori și 11 conferențiari.

Ședințele vor avea loc la fiecare sfîrșit de lună.

★

Comitetul Central al U.T.M., de acord cu Ministerul Învățămîntului a stabilit ca la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din ianuarie 1957 instructorii superiori de pionieri să participe în ziua I-a la lucrările plenarei, iar în ziua a II-a la lucrările secției directorilor.

O nouă dovadă a superiorității sistemului socialist al economiei

Recenta plenară a C.C. al P.C.U.S. a atras atenția întregii opinii publice mondiale. Hotărîrile plenarei relevă marile succese obținute de popoarele Uniunii Sovietice pe baza indicațiilor și sarcinilor trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. și creează posibilități noi în vederea dezvoltării continue a economiei naționale pe baza directivelor acestui congres de însemnătate istorică.

Plenara C.C. al P.C.U.S. a adoptat Hotărîrea cu privire la încheierea lucrărilor pentru întocmirea celui de al șaselea plan cincinal și precizarea cifrelor de control pe 1956—1960, precum și ale planului economiei naționale pe anul 1957.

În Hotărîre se subliniază că datorită aplicării consecvente a politicii leniniste și înfăptuirii sarcinilor puse de Congresul al XX-lea al P.C.U.S., în anul 1956 au fost dobîndite noi și însemnate succese în domeniul dezvoltării industriei socialiste și în primul rînd al industriei grele. Planul anual al producției industriale va fi în ansamblu depășit. Producția industrială anuală va spori în comparație cu 1955 cu aproximativ 11%, producția mijloacelor de producție crescînd cu peste 11%, iar producția ramurilor de consum cu peste 9%.

Succesele obținute de industria socialistă în anul care se încheie constituie un nou pas al Uniunii Sovietice pe calea creării bazei tehnico-materiale a comunismului. Uniunea Sovietică a devenit și mai puternică, puterea ei economică și de apărare a crescut, s-a ridicat bunăstarea materială a poporului.

Ca urmare a dezvoltării cu precădere a industriei grele s-au dezvoltat cu succes și celelalte ramuri ale economiei naționale, inclusiv agricultura.

Aplicarea hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. a determinat creșterea bunăstării materiale a poporului și obținerea unor noi succese pe drumul ridicării nivelului lui cultural. Au fost sporite pensiile, au fost desființate taxele de învățămînt în școlile medii și instituțiile de învățămînt superior, a fost redusă ziua de muncă în zilele premergătoare sărbătorilor și zilelor de odihnă, s-a început trecerea la ziua de muncă redusă în industria carboniferă. S-a adoptat hotărîrea ca începînd de la 1 ianuarie 1957 să se sporească salariile muncitorilor și funcționarilor cu salarii mici.

Marile succese ale Uniunii Sovietice înseamnă o nouă și puternică dovadă a superiorității sistemului socialist al economiei față de sistemul capitalist.

Plenara C.C. al P.C.U.S. a scos la iveală și lipsurile care au existat în planificarea economiei naționale, în conducerea întreprinderilor și șantierelor de către anumite ministere.

În scopul înlăturării cît mai grabnice a lipsurilor, în scopul unei mai bune folosiri a tuturor rezervelor și posibilităților sistemului socialist în interesul poporului, plenara a stabilit noi și însemnate măsuri.

Plenara a hotărît ca în primul semestru al anului 1957 să supună Sovietului Suprem al U.R.S.S. spre examinare și aprobare cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale.

La baza definitivării lucrărilor pentru întocmirea planului cincinal vor sta sarcinile principale trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. Pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele, a progresului tehnic continuu și a ridicării productivității muncii, Uniunea Sovietică va asigura și în viitor o puternică dezvoltare a tuturor ramurilor economiei naționale, un avînt rapid al producției agricole, o ridicare considerabilă a bunăstării materiale și a nivelului cultural al poporului.

Uniunea Sovietică va face un important pas înainte în rezolvarea sarcinii sale economice fundamentale — ajungerea din urmă și întrecerea într-o perioadă istorică cît mai scurtă a celor mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor.

Poporul sovietic pășește ferm înainte pe calea leninistă. Țara Socialismului biruitor dispune de tot ceea ce este necesar pentru a trece la o treaptă nouă, superioară, de dezvoltare economică, corespunzătoare actualei etape a construcției comuniste.

O mare însemnătate are hotărîrea adoptată de plenara C.C. al P.C.U.S. cu privire la problemele îmbunătățirii conducerii economiei naționale a U.R.S.S. Hotărîrea are la temelie principiile leniniste ale gospodăririi socialiste, în centrul cărora stă centralismul democratic în conducerea construcției economice.

Plenara a arătat necesitatea înfăptuirii unor măsuri pentru îmbunătățirea radicală a activității comisiei pentru planificarea curentă a economiei naționale a U.R.S.S., pentru folosirea cea mai rațională și mai eficientă a fondurilor de producție, a resurselor de brațe de muncă, de materii prime și bănești, pentru introducerea în mod sistematic și pe scară largă în producție a realizărilor științei și tehnicii înaintate, a experienței inovatorilor, a propunerilor raționalizatorilor și inovatorilor. Prevederile Hotărîrii sînt menite să ducă la îmbunătățirea planificării de stat, la înlăturarea centralizării excesive în conducerea economiei, la ridicarea rolului republicilor unionale în construcția economică, la ridicarea rolului sindicatelor.

Hotărîrile Plenarei C.C. al P.C.U.S. vor determina un nou avînt al forțelor de producție ale Țării Sovietice, vor contribui la creșterea continuă a bunei stări a poporului sovietic, la întărirea continuă a puterii economice și a capacității de apărare a U.R.S.S., la întărirea forțelor socialismului și păcii.

SATIRA și UMOR

RĂVAȘE

Unuia care-și face merite din a pune numai note mari.
Ce profesor bun, de treabă!
Nici chiar „trei" nu vrea să dea.
Dar metoda reprezintă
Pentru el o notă rea.

Unui profesor care vorbește el în locul elevilor.
— „O, ce voce! ce-ați pățit?"
(Nici nu poți ca să-l asculți)
— „Vai, sînt foarte răgușit:
Azi am... ascultat prea mulți".

Celui care pune „văzut" pe caietele de teme, fără a le citi cu atenție.
Faptul este cunoscut;
Cînd lucrezi astfel, alene,
Permanentul tău văzut
E cu ochi și cu sprîncene.

Colectivul școlii a amenajat un colț al naturii viu.
Critici aspre să nu fie
Nici acum, nici mai tîrziu:
Stau paianjeni mărturie
Că e totuși... „colțul viu".

Unui pedagog care dă sfaturi părinților, iar acasă își bate copiii.
După deget se ascunde.
Faptul, însă, nu e logic,
Deși dînsul ne răspunde:
Eu îi bat, dar... pedagogic.

Unui inspector care trece prin școli ca vîrtejul.
Doar din ușă inspecta!
(A fost și la școala noastră).
Ei, dar azi e altceva...
Inspectează... prin fereastră.

Un director de școală „foarte critic" a declarat că el sprijină și critica de jos în sus.
În principii ferm, ritos
El astfel la toți a spus:
„Cabinetul meu e jos,
Iară clasele sînt sus".

Combativul

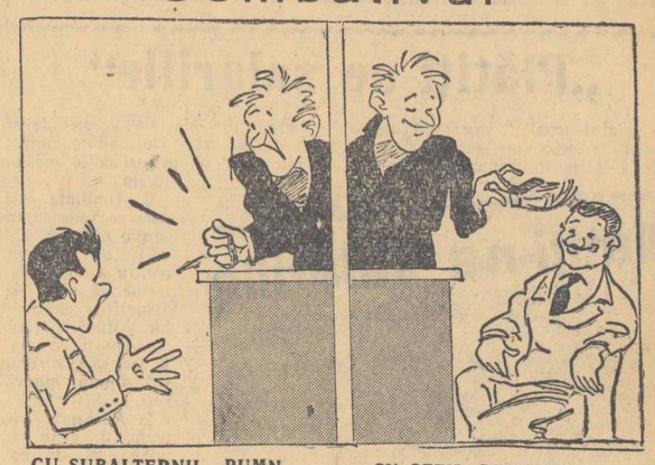

CU SUBALTERNII, „PUMN DE FIER". CU ȘEFII „PERIUȚĂ".

„Soluție mixtă"

— Microscenariu —

SECVENȚA I-a

(O clasă în fundul căreia se vede lozinca „Spor la muncă în noul an școlar!" În prim plan, o defilare neîntreruptă și zgomotoasă de băieți și fete cu ghiozdane și serviete adunate în pripă. Se mișcă în toate direcțiile și se încurcă unul pe altul. Printre ei, dirijîndu-le circulația, dirigintele clasei).

Dirigintele: Hai, copii, mai repede, ce înseamnă asta? V-ați așezat la nimereală în bănci, fără nici un sistem. Nu se poate așa. Stați cum a hotărît consiliul pedagogic: băieții în băncile din dreapta, fetele în cele din stînga...

(Dirigintele iese din clasă. Se pornește o hărmălaie indescriptibilă).

SECVENȚA II-a

(O clasă în fundul căreia nu se mai vede lozinca „Spor la muncă în noul an școlar!" În primul plan, însă, aceeași defilare de ghiozdane și serviete adunate în pripă și dirigintele dirijînd circulația).

Dirigintele: Hai copii, mai repede! Stați cum a hotărît consiliul pedagogic: băieții în fund, fetele în față...

(Dirigintele iese. În clasă se pornește aceeași hărmălaie indescriptibilă).

SECVENȚA III-a

(O clasă în fundul căreia se vede lozinca „Să încheiem cu succes trimestrul I!" În prim plan, o defilare neîntreruptă, cu ghiozdane și serviete).

Dirigintele: Hai, copii, mai repede. Cum a hotărît consiliul pedagogic: băieții în față și fetele în fund...

(După ce iese dirigintele, aceeași hărmălaie).

SECVENȚA IV-a

(O clasă în fundul căreia nu se mai vede lozinca „Să încheiem cu succes trimestrul I!" În prim plan — defilare).

Dirigintele: Hai, copii! Cîte doi, cîte doi! Un băiat și o fată în fiecare bancă...

(Dirigintele iese. Hărmălaie indescriptibilă).

— ANTRACT —

(O cancelarie plină de oameni. În prim plan, un nor gros de fum de țigară).

Directorul: Tovarăși, nu mai merge așa! Această ședință e ultima în care mai discutăm așezarea copiilor în bănci după introducerea învățămîntului mixt. Să definitivăm! Aveți cuvîntul...

I-ul vorbitor: Cred, totuși, că trebuie să stea băieții la dreapta și fetele la stînga, să se deprindă cu ordinea, să nu se amestece. Fiecare cu specificul lui!

Al II-lea vorbitor: Dar sînt băieți care nu văd bine și trebuie să stea pe stînga, lîngă fereastră. Să așezăm băieții în stînga și fetele în dreapta.

Al III-lea vorbitor: Sau mai bine fetele în față și băieții în fund!

Al IV-lea vorbitor: Dacă stau fetele în față, băieții, trecînd spre fundul clasei, se opresc și stau de vorbă cu ele. Să stea băieții în față și fetele în fund...

Al V-lea vorbitor: De ce să-i separăm? Să facă bisericuțe? Dimpotrivă, mai bine, ca să se împrieteneaască, să-i așezăm cîte o fată și un băiat în aceeași bancă...

Al VI-lea vorbitor: Nu! E mai bine să-i așezăm alternativ; o bancă de fete, una de băieți...

Al VII-lea: Mai bine două bănci de fete, două de băieți.

Al VIII-lea: Trebuie să-i punem pe grupe!...

Al IX-lea: Din trei în trei!...

(În prim plan, norul de fum de țigară crește mereu).

Dirigintele: Tovarășe director, mă iertați, dar trebuie să plec în clasă: conduc o adunare tematică...

Directorul: Perfect! Du-te și, cu ocazia asta, așează-i așa cum am hotărît noi!

Dirigintele: Așa cum am hotărît noi? Păi... bine, dar... Adică nu! Perfect! Am înțeles, tovarășe director!

(Dirigintele iese. În cancelarie, hărmălaia continuă).

SECVENȚA FINALĂ

(O clasă în fundul căreia se vede lozinca „La mulți ani 1957!" Copiii, așezați în bănci fără nici un sistem, cînd un băiat și o fată, cînd doi băieți, cînd două fete, stau totuși foarte liniștiți și bine dispuși. În prim plan, chipurile uimite ale membrilor consiliului pedagogic, care au venit după ședință să vadă cum s-a rezolvat problema).

Membrii consiliului pedagogic (în cor dezamăgit): Eram sigur că s-a aplicat soluția mea și cînd colo...

Dirigintele: Așa s-a și făcut! Numai că, fiind prea multe soluții, am recurs la o singură soluție, mixtă: i-am lăsat pe copii să-și aleagă fiecare soluția cea mai bună pentru ei. Doar i-am ajutat puțin, de la caz la caz...

(Dirigintele și membrii consiliului pedagogic pleacă. În clasă nu se mai pornește nici o hărmălaie).

— SFÎRȘIT —

S. ANCA

Teorie și practică

„TEORETIC" — LA CONSFĂTUIREA CU PĂRINȚII,

ȘI „PRACTIC" — LA EL ACASĂ

„ATLANTIC — BABY"

IMI DAI?.. ORI NU-MI DAI?

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.